

BIBLE

Αγία Γραφή

Greek Language

Greek - All Bible

Old Testament			
ΓΕΝΕΣΗ	3	ΝΑΟΥΜ	1.576
ΕΞΟΔΟΣ	104	ΑΒΒΑΚΟΥΜ	1.580
ΛΕΥΙΤΙΚΟ	187	ΣΟΦΟΝΙΑΣ	1.584
ΑΡΙΘΜΟΙ	248	ΑΓΓΑΙΟΣ	1.589
ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ	333	ΖΑΧΑΡΙΑΣ	1.592
ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ	403	ΜΑΛΑΧΙΑΣ	1.608
ΚΡΙΤΕΣ	452	New Testament	
ΡΟΥΘ	499	ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	1.613
Α΄ ΣΑΜΟΥΗΛ	506	ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	1.683
Β΄ ΣΑΜΟΥΗΛ	568	ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	1.727
Α΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ	620	ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	1.802
Β΄ ΒΑΣΙΛΕΩΝ	682	ΠΡΑΞΕΙΣ	1.858
Α΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ	739	ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	1.929
Β΄ ΧΡΟΝΙΚΩΝ	798	ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	1.958
ΕΔΡΑΣ	864	ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	1.986
ΝΕΕΜΙΑΣ	884	ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	2.005
ΕΣΘΗΡ	912	ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	2.016
ΙΩΒ	927	ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	2.027
ΨΑΛΜΟΙ	985	ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	2.034
ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ	1.123	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	2.041
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ	1.174	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	2.048
ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ	1.190	ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	2.052
ΗΣΑΪΑΣ	1.198	ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	2.061
ΙΕΡΕΜΙΑΣ	1.292	ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	2.067
ΘΡΗΝΟΙ	1.397	ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	2.071
ΙΕΖΕΚΙΗΛ	1.407	ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	2.073
ΔΑΝΙΗΛ	1.502	ΙΑΚΩΒΟΥ	2.094
ΩΣΗΕ	1.531	ΠΕΤΡΟΥ Α΄	2.102
ΙΩΗΛ	1.545	ΠΕΤΡΟΥ Β΄	2.110
ΑΜΩΣ	1.551	ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	2.115
ΑΒΔΙΟΥ	1.562	ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	2.123
ΙΩΝΑΣ	1.564	ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	2.124
ΜΙΧΑΙΑΣ	1.568	ΙΟΥΔΑ	2.126
		ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ	2.129

Greek - Bible - New Testament

(2013 Spyros Filos Translation)

ΓΕΝΕΣΗ

ΓΕΝΕΣΗ 1

- 1** Στην αρχή δημιούργησε ο Θεός τον ουρανό και τη γη.
- 2** Η δε γη ήταν άμορφη και έρημη· και σκοτάδι υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της αβύσσου. Και Πνεύμα Θεού φερόταν επάνω στην επιφάνεια των νερών.
- 3** Και είπε ο Θεός: Ας γίνει φως· και έγινε φως·
- 4** και είδε ο Θεός το φως ότι ήταν καλό· και διαχώρισε ο Θεός το φως από το σκοτάδι·
- 5** και ο Θεός ονόμασε το φως Ημέρα· και το σκοτάδι το ονόμασε Νύχτα. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα πρώτη.
- 6** Και είπε ο Θεός: Ας γίνει στερέωμα ανάμεσα στα νερά, και ας διαχωρίζει τα νερά από τα νερά.
- 7** Και δημιούργησε ο Θεός το στερέωμα, και διαχώρισε τα νερά που ήσαν κάτω από το στερέωμα από τα νερά που ήσαν επάνω από το στερέωμα. Και έγινε έτσι.
- 8** Και ονόμασε ο Θεός το στερέωμα ουρανό. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα δεύτερη.
- 9** Και είπε ο Θεός: Ας μαζευτούν τα νερά που είναι κάτω από τον ουρανό σε έναν τόπο, και ας φανεί η ξηρά. Και έγινε έτσι.
- 10** Και ονόμασε ο Θεός την ξηρά Γη· και τη συγκέντρωση των νερών ονόμασε Θάλασσες· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- 11** Και είπε ο Θεός: Ας βλαστήσει η γη χλωρό χορτάρι, χορτάρι που κάνει σπόρο, και καρποφόρο δέντρο που κάνει καρπό σύμφωνα με το είδος του, του οποίου το σπέρμα να είναι μέσα του επάνω στη γη. Και έγινε έτσι.
- 12** Και η γη βλάστησε χλωρό χορτάρι, χορτάρι που κάνει σπόρο σύμφωνα με το είδος του, και δέντρο καρποφόρο, του οποίου το σπέρμα είναι μέσα του, σύμφωνα με το είδος του· και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- 13** Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα τρίτη.
- 14** Και είπε ο Θεός: Ας γίνουν φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού, για να διαχωρίζουν την ημέρα από τη νύχτα· και ας είναι για σημεία, και καιρούς, και ημέρες, και χρόνους·

- 15 και ας είναι για φωστήρες στο στερέωμα του ουρανού, για να φέγγουν επάνω στη γη. Και έγινε έτσι.
- 16 Και έκανε ο Θεός τούς δύο φωστήρες τούς μεγάλους, τον φωστήρα τον μεγάλο για να εξουσιάζει επάνω στην ημέρα, και τον φωστήρα τον μικρότερο για να εξουσιάζει επάνω στη νύχτα· και τα αστέρια·
- 17 και τα έβαλε ο Θεός στο στερέωμα του ουρανού, για να φέγγουν επάνω στη γη,
- 18 και να εξουσιάζουν επάνω στην ημέρα, και επάνω στη νύχτα, και να διαχωρίζουν το φως από το σκοτάδι. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- 19 Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα τέταρτη.
- 20 Και είπε ο Θεός: Ας γεννήσουν τα νερά θαλάσσια ζώα σε αφθονία και πουλιά που πετούν επάνω από τη γη προς το στερέωμα του ουρανού.
- 21 Και δημιούργησε ο Θεός τα μεγάλα κήτη, και κάθε έμψυχο που κινείται, τα οποία γέννησαν με αφθονία τα νερά σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε πουλί φτερωτό σύμφωνα με το είδος του. Και ο Θεός είδε ότι ήταν καλό.
- 22 Και ο Θεός τα ευλόγησε, λέγοντας: Αυξάνεστε και πληθύνεστε, και γεμίστε τα νερά μέσα στις θάλασσες· και τα πουλιά ας πληθύνονται επάνω στη γη.
- 23 Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα πέμπτη.
- 24 Και είπε ο Θεός: Ας γεννήσει η γη έμψυχα ζώα σύμφωνα με το είδος τους, κτήνη, και ερπετά και ζώα τής γης σύμφωνα με το είδος τους. Και έγινε έτσι.
- 25 Και έκανε ο Θεός τα ζώα τής γης σύμφωνα με το είδος τους, και τα κτήνη σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε ερπετό τής γης σύμφωνα με το είδος του. Και είδε ο Θεός ότι ήταν καλό.
- 26 Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση· και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια τής θάλασσας, και επάνω στα πουλιά τού ουρανού, και επάνω στα κτήνη, και επάνω σε ολόκληρη τη γη, και επάνω σε κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη.
- 27 Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε·
- 28 και τους ευλόγησε ο Θεός· και είπε σ' αυτούς ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνεστε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την, και εξουσιάζετε επάνω στα ψάρια τής θάλασσας, και επάνω στα πουλιά τού ουρανού και επάνω σε κάθε ζώο που κινείται επάνω στη γη.
- 29 Και είπε ο Θεός: Προσέξτε, σας έδωσα κάθε χορτάρι που κάνει σπόρο, το οποίο είναι επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και κάθε δέντρο, που

έχει μέσα του καρπό, δέντρο που κάνει σπόρο· αυτά θα είναι σε σας για τροφή·

³⁰ και σε όλα τα ζώα τής γης, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού, και σε κάθε ερπετό που σέρνεται επάνω στη γη, και έχει μέσα του ψυχή που ζει, έδωσα κάθε χλωρό χορτάρι για τροφή. Και έγινε έτσι.

³¹ Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και πράγματι, ήσαν πολύ καλά. Και έγινε εσπέρα, και έγινε πρωί, ημέρα έκτη.

ΓΕΝΕΣΗ 2

¹ Και συντελέστηκαν ο ουρανός και η γη, και ολόκληρη η στρατιά τους.

² Και ο Θεός είχε συντελεσμένα κατά την έβδομη ημέρα τα έργα του, που έκανε· και αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα από όλα τα έργα του, που έκανε.

³ Και ο Θεός ευλόγησε την έβδομη ημέρα, και την αγίασε· επειδή, σ' αυτήν αναπαύθηκε από όλα τα έργα του, που έκτισε και έκανε ο Θεός.

⁴ ΑΥΤΗ είναι η γένεση του ουρανού και της γης, όταν αυτά κτίστηκαν, κατά την ημέρα που Κύριος ο Θεός δημιούργησε τη γη και τον ουρανό,

⁵ και όλα τα φυτά τού χωραφιού, πριν γίνουν επάνω στη γη, και κάθε χορτάρι τού χωραφιού, πριν βλαστήσει· επειδή, ο Κύριος ο Θεός δεν είχε βρέξει επάνω στη γη, και άνθρωπος δεν υπήρχε για να εργάζεται τη γη·

⁶ και ανέβαινε ατμός από τη γη, και πότιζε ολόκληρο το πρόσωπο της γης.

⁷ Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από χώμα τής γης· και εμφύσησε στα ρουθούνια του πνοή ζωής, και έγινε ο άνθρωπος σε ψυχή που ζει.

⁸ Και ο Κύριος ο Θεός φύτεψε έναν παράδεισο στην Εδέμ προς τα Ανατολικά, και έβαλε εκεί τον άνθρωπο, που έπλασε.

⁹ Και ο Κύριος ο Θεός έκανε να βλαστήσει από τη γη κάθε δέντρο ωραίο στην όραση, και καλό στη γεύση· και το δέντροι τής ζωής στο μέσον τού παραδείσου, και το δέντροι τής γνώσης τού καλού και του κακού.

¹⁰ Και έβγαινε ένας ποταμός από την Εδέμ για να ποτίζει τον παράδεισο, και από εκεί διαχωριζόταν σε τέσσερις κλάδους.

¹¹ Το όνομα του ενός είναι Φισών· αυτός είναι που περικυκλώνει ολόκληρη τη γη Αβιλά· όπου βρίσκεται το χρυσάφι,

¹² και το χρυσάφι εκείνης της γης είναι καλό· εκεί βρίσκεται το βδέλλιο, και η πέτρα ονυχίτης.

¹³ Και το όνομα του δεύτερου ποταμού είναι Γιών· αυτός είναι που περικυκλώνει ολόκληρη τη γη Χους.

- 14 Και το όνομα του τρίτου ποταμού είναι Τίγρης· αυτός είναι που ρέει προς τα ανατολικά της Ασσυρίας. Και ο τέταρτος ποταμός, αυτός είναι ο Ευφράτης.
- 15 Και ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον παράδεισο της Εδέμ για να τον εργάζεται, και να τον φυλάττει.
- 16 Και ο Κύριος ο Θεός έδωσε προσταγή στον Αδάμ, λέγοντας: Από κάθε δέντρο τού παραδείσου θα τρως ελεύθερα,
- 17 όμως, από το δέντρο της γνώσης τού καλού και του κακού, δεν θα φας απ' αυτό· επειδή, την ίδια ημέρα που θα φας απ' αυτό, θα πεθάνεις οπωσδήποτε.
- 18 Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος· θα κάνω σ' αυτόν έναν βοηθό όμοιον μ' αυτόν.
- 19 Και ο Κύριος ο Θεός έπλασε από τη γη όλα τα ζώα τού χωραφιού, και όλα τα πουλιά τού ουρανού, και τα έφερε προς τον Αδάμ, για να δει πώς θα τα ονομάσει· και ό,τι όνομα θα έδινε ο Αδάμ σε κάθε έμψυχο, αυτό και να είναι το όνομά του.
- 20 Και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε όλα τα κτήνη, και σε όλα τα πουλιά τού ουρανού και σε όλα τα ζώα τού χωραφιού· στον Αδάμ, όμως, δεν βρισκόταν βοηθός όμοιος μ' αυτόν.
- 21 Και ο Κύριος ο Θεός επέβαλε έκσταση στον Αδάμ, και κοιμήθηκε· και πήρε μία από τις πλευρές του και έκλεισε με σάρκα τον τόπο της.
- 22 Και κατασκεύασε ο Κύριος ο Θεός την πλευρά, που πήρε από τον Αδάμ, σε γυναίκα, και την έφερε στον Αδάμ.
- 23 Και ο Αδάμ είπε: Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή πάρθηκε από τον άνδρα.
- 24 Γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του· και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα.
- 25 Και ήσαν και οι δύο γυμνοί, ο Αδάμ και η γυναίκα του, και δεν ντρέπονταν.

ΓΕΝΕΣΗ 3

- 1 ΤΟ φίδι, μάλιστα, ήταν το φρονιμότερο από όλα τα ζώα τού χωραφιού, που έκανε ο Κύριος ο Θεός· και το φίδι είπε στη γυναίκα: Στ' αλήθεια, είπε ο Θεός: Να μη φάτε από κάθε δέντρο τού παραδείσου;
- 2 Και η γυναίκα είπε στο φίδι: Από τον καρπό των δέντρων τού παραδείσου μπορούμε να φάμε·
- 3 από τον καρπό, όμως, του δέντρου, που είναι στο μέσον τού παραδείσου, ο Θεός είπε: Να μη φάτε απ' αυτόν, μήτε να τον αγγίζετε, για να μη πεθάνετε.
- 4 Και το φίδι είπε στη γυναίκα: Σίγουρα δεν θα πεθάνετε,

- ⁵ αλλά ο Θεός ξέρει ότι την ίδια ημέρα που θα φάτε απ' αυτόν, τα μάτια σας θα ανοιχτούν, και θα είστε σαν θεοί, γνωρίζοντας το καλό και το κακό.
- ⁶ Και η γυναίκα είδε ότι το δέντρο ήταν καλό για τροφή, και ότι ήταν αρεστό στα μάτια, και το δέντρο ήταν επιθυμητό στο να δίνει γνώση· και παίρνοντας από τον καρπό του, έφαγε· και έδωσε και στον άνδρα της μαζί της, και αυτός έφαγε.
- ⁷ Και ανοίχτηκαν τα μάτια και των δύο και γνώρισαν ότι ήσαν γυμνοί· και αφού έρραψαν φύλλα συκιάς, έφτιαξαν για τον εαυτό τους περιζώματα.
- ⁸ Και άκουσαν τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού, να περπατάει στον παράδεισο προς το δειλινό· και ο Αδάμ και η γυναίκα του κρύφτηκαν από το πρόσωπο του Κυρίου τού Θεού, ανάμεσα στα δέντρα τού παραδείσου.
- ⁹ Και ο Κύριος ο Θεός κάλεσε τον Αδάμ, και του είπε: Πού είσαι;
- ¹⁰ Και εκείνος είπε: Άκουσα τη φωνή σου στον παράδεισο, και φοβήθηκα, επειδή είμαι γυμνός· και κρύφτηκα.
- ¹¹ Και ο Θεός είπε σ' αυτόν: Ποιος σου φανέρωσε ότι είσαι γυμνός; Μήπως έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε πρόσταξα να μη φας;
- ¹² Και ο Αδάμ είπε: Η γυναίκα που μου έδωσες για να είναι μαζί μου, αυτή μου έδωσε από το δέντρο και έφαγα.
- ¹³ Και ο Κύριος ο Θεός είπε στη γυναίκα: Τι είναι τούτο που έκανες; Και η γυναίκα είπε: Το φίδι με εξαπάτησε, και έφαγα.
- ¹⁴ Και ο Κύριος ο Θεός είπε στο φίδι: Επειδή έκανες τούτο, επικατάρατο να είσαι ανάμεσα σε όλα τα κτήνη, και όλα τα ζώα τού χωραφιού· επάνω στην κοιλιά σου θα περπατάς, και θα τρως χώμα, όλες τις ημέρες τής ζωής σου·
- ¹⁵ και θα στήσω έχθρα ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα, και ανάμεσα στο σπέρμα σου και στο σπέρμα της· αυτό θα σου συντρίψει το κεφάλι, και εσύ θα του λογχίσεις τη φτέρνα του.
- ¹⁶ Και στη γυναίκα είπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· με λύπες θα γεννάς παιδιά· και στον άνδρα σου θα είναι η επιθυμία σου, και αυτός θα σε εξουσιάζει.
- ¹⁷ Και στον Αδάμ είπε: Επειδή υπάκουσες στον λόγο τής γυναίκας σου, και έφαγες από το δέντρο, από το οποίο σε είχα προστάξει λέγοντας: Να μη φας απ' αυτό, καταραμένη να είναι η γη εξαιτίας σου· με λύπες θα τρως τους καρπούς της όλες τις ημέρες τής ζωής σου·
- ¹⁸ αγκάθια δε και τριβόλια θα βλασταίνει σε σένα· και θα τρως το χορτάρι τού χωραφιού·

¹⁹ με τον ιδρώτα του προσώπου σου θα τρως το ψωμί σου, μέχρις ότου επιστρέψεις στη γη, από την οποία πάρθηκες· επειδή, γη είσαι και σε γη θα επιστρέψεις.

²⁰ Και ο Αδάμ αποκάλεσε το όνομα της γυναίκας του Εύα·² επειδή, αυτή ήταν μητέρα όλων των ζωντανών ανθρώπων.

²¹ Και ο Κύριος ο Θεός έκανε στον Αδάμ και στη γυναίκα του δερμάτινους χιτώνες, και τους έντυσε.

²² Και ο Κύριος ο Θεός είπε: Δέστε, ο Αδάμ έγινε σαν ένας από μας, στο να γνωρίζει το καλό και το κακό· και τώρα μήπως απλώσει το χέρι του και πάρει από το δέντρο τής ζωής και φάει, και ζήσει αιώνια·

²³ γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τον έβγαλε έξω από τον παράδεισο της Εδέμ, για να εργάζεται τη γη από την οποία πάρθηκε.

²⁴ Και έδιωξε τον Αδάμ· και στα ανατολικά τού παραδείσου τής Εδέμ έβαλε τα Χερουβεΐμ, και τη ρομφαία τη φλόγινη, την περιστρεφόμενη, για να φυλάττουν τον δρόμο τού δέντρου τής ζωής.

ΓΕΝΕΣΗ 4

¹ Ο δε Αδάμ γνώρισε τη γυναίκα του την Εύα· και εκείνη συνέλαβε, και γέννησε τον Κάιν·³ και είπε: Απέκτησα άνθρωπον με τη βοήθεια του Κυρίου.

² Και επιπλέον γέννησε τον αδελφό του τον Άβελ. Και ο Άβελ ήταν βοσκός προβάτων, ενώ ο Κάιν ήταν γεωργός.

³ Και ύστερα από ημέρες ο Κάιν πρόσφερε από τους καρπούς τής γης προσφορά στον Κύριο.

⁴ Και ο Άβελ πρόσφερε και αυτός από τα πρωτότοκα των προβάτων του, και από το πάχος τους. Και ο Κύριος κοίταξε με ευμένεια επάνω στον Άβελ, και επάνω στην προσφορά του·

⁵ επάνω στον Κάιν, όμως, και επάνω στην προσφορά του δεν κοίταξε. Και ο Κάιν αγανάκτησε πάρα πολύ, και κατσούφιασε το πρόσωπό του.

⁶ Και ο Κύριος είπε στον Κάιν: Γιατί αγανάκτησες; Και γιατί κατσούφιασε το πρόσωπό σου;

⁷ Αν εσύ ενεργείς σωστά, δεν θα είσαι ευπρόσδεκτος; Αν, όμως, δεν ενεργείς σωστά, στην πόρτα βρίσκεται η αμαρτία. Αλλά, σε σένα θα είναι η επιθυμία του, και εσύ θα εξουσιάζεις επάνω του.

⁸ Και ο Κάιν είπε στον Άβελ τον αδελφό του: Ας πάμε στην πεδιάδα· και καθώς ήσαν στην πεδιάδα, ο Κάιν σηκώθηκε ενάντια στον αδελφό του, και τον φόνευσε.

- ⁹ Και ο Κύριος είπε στον Κάιν: Πού είναι ο Άβελ, ο αδελφός σου; Και εκείνος είπε: Δεν ξέρω· μήπως φύλακας του αδελφού μου είμαι εγώ;
- ¹⁰ Και ο Θεός είπε: Τι έκανες; Η φωνή τού αίματος του αδελφού σου βοά σε μένα από τη γη·
- ¹¹ και, τώρα, επικατάρατος να είσαι από τη γη, που άνοιξε το στόμα της για να δεχθεί το αίμα τού αδελφού σου από το χέρι σου·
- ¹² όταν εργάζεσαι τη γη, στο εξής δεν θα σου δίνει τον καρπό της· περιφερόμενος και φυγάδας θα είσαι επάνω στη γη.
- ¹³ Και ο Κάιν είπε στον Κύριο: Η αμαρτία μου είναι μεγαλύτερη από ό,τι να συγχωρεθεί·
- ¹⁴ δες, εσύ με καταδιώκεις σήμερα από το πρόσωπο της γης, και από το πρόσωπό σου θα κρυφτώ, και θα είμαι περιφερόμενος και φυγάδας επάνω στη γη· και οποιοσδήποτε με βρει, θα με φονεύσει.
- ¹⁵ Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Γι' αυτό, οποιοσδήποτε φονεύσει τον Κάιν θα τιμωρηθεί επταπλάσια. Και ο Κύριος έβαλε ένα σημάδι στον Κάιν, για να μη τον φονεύσει οποιοσδήποτε τον βρει.
- ¹⁶ Και ο Κάιν βγήκε έξω από το πρόσωπο του Κυρίου, και κατοίκησε στη γη Νωδ, προς τα ανατολικά τής Εδέμ.
- ¹⁷ Και ο Κάιν γνώρισε τη γυναίκα του, και εκείνη συνέλαβε, και γέννησε τον Ενώχ· έκτιζε μάλιστα μία πόλη, και αποκάλεσε το όνομα της πόλης σύμφωνα με το όνομα του γιου του, Ενώχ.
- ¹⁸ Και στον Ενώχ γεννήθηκε ο Ιράδ· και ο Ιράδ γέννησε τον Μεχουϊάήλ· και ο Μεχουϊάήλ γέννησε τον Μεθουσαήλ· και ο Μεθουσαήλ γέννησε τον Λάμεχ.
- ¹⁹ Και ο Λάμεχ πήρε για τον εαυτό του δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Αδά, και το όνομα της άλλης, Σιλλά.
- ²⁰ Και η Αδά γέννησε τον Ιαβάλ· αυτός ήταν ο πατέρας εκείνων που κατοικούσαν σε σκηνές και έτρεφαν κτήνη.
- ²¹ Και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιουβάλ· αυτός ήταν πατέρας όλων εκείνων που έπαιζαν κιθάρα και αυλό.
- ²² Η Σιλλά δε και αυτή γέννησε τον Θουβάλ-κάιν που ήταν τεχνίτης χαλκού, κάθε εργαλείου από χαλκό και σίδερο· και αδελφή τού Θουβάλ-κάιν ήταν η Νααμά.
- ²³ Και ο Λάμεχ είπε στις γυναίκες του: Αδά και Σιλλά, ακούστε τη φωνή μου· γυναίκες τού Λάμεχ, ακροαστείτε τα λόγια μου· δεδομένου ότι, σε πληγή μου σκότωσα έναν άνδρα· και σε μάλιστα μου έναν νέο άνθρωπο.
- ²⁴ Επειδή, ο μεν Κάιν θα λάβει επταπλάσια εκδίκηση· ο Λάμεχ, όμως, 70 φορές επτά.

²⁵ Και ο Αδάμ γνώρισε ξανά τη γυναίκα του, και γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ,⁴ λέγοντας ότι ο Θεός μου έδωσε ένα άλλο σπέρμα αντί τού Άβελ, τον οποίο φόνευσε ο Κάιν.

²⁶ Και στον Σηθ, παρόμοια, γεννήθηκε ένας γιος· και αποκάλεσε το όνομά του Ενώς. Τότε έγινε αρχή να ονομάζονται με το όνομα του Κυρίου.

ΓΕΝΕΣΗ 5

¹ ΤΟΥΤΟ είναι το βιβλίο τής γενεαλογίας τού ανθρώπου. Την ημέρα που ο Θεός δημιούργησε τον Αδάμ, τον δημιούργησε σύμφωνα με την εικόνα τού Θεού.

² Αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε· και τους ευλόγησε και αποκάλεσε το όνομά τους Αδάμ, την ημέρα που τους δημιούργησε.

³ Και ο Αδάμ έζησε 130 χρόνια, και γέννησε έναν γιο, σύμφωνα με την ομοίωσή του, σύμφωνα με την εικόνα του, και αποκάλεσε το όνομά του Σηθ·

⁴ και οι ημέρες τού Αδάμ, αφού γέννησε τον Σηθ, έγιναν 800 χρόνια· και γέννησε γιους και θυγατέρες·

⁵ και όλες οι ημέρες τού Αδάμ, που έζησε, έγιναν 930 χρόνια· και πέθανε.

⁶ Και ο Σηθ έζησε 105 χρόνια, και γέννησε τον Ενώς·

⁷ και ο Σηθ, αφού γέννησε τον Ενώς, έζησε 807 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·

⁸ και όλες οι ημέρες τού Σηθ έγιναν 912 χρόνια· και πέθανε.

⁹ Και ο Ενώς έζησε 90 χρόνια και γέννησε τον Καϊνάν·

¹⁰ και ο Ενώς, αφού γέννησε τον Καϊνάν, έζησε 815 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·

¹¹ και όλες οι ημέρες τού Ενώς έγιναν 905 χρόνια· και πέθανε.

¹² Και ο Καϊνάν έζησε 70 χρόνια, και γέννησε τον Μααλαλεήλ·

¹³ και ο Καϊνάν, αφού γέννησε τον Μααλαλεήλ, έζησε 840 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·

¹⁴ και όλες οι ημέρες τού Καϊνάν έγιναν 910 χρόνια· και πέθανε.

¹⁵ Και ο Μααλαλεήλ έζησε 65 χρόνια, και γέννησε τον Ιάρεδ·

¹⁶ και ο Μααλαλεήλ, αφού γέννησε τον Ιάρεδ, έζησε 830 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·

¹⁷ και όλες οι ημέρες τού Μααλαλεήλ έγιναν 895 χρόνια· και πέθανε.

¹⁸ Και ο Ιάρεδ έζησε 162 χρόνια, και γέννησε τον Ενώχ·

- ¹⁹ και ο Ιάρεδ, αφού γέννησε τον Ενώχ, έζησε 800 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²⁰ και όλες οι ημέρες τού Ιάρεδ έγιναν 962 χρόνια· και πέθανε.
- ²¹ Και ο Ενώχ έζησε 65 χρόνια, και γέννησε τον Μαθουσάλα·
- ²² και ο Ενώχ περπάτησε μαζί με τον Θεό, αφού γέννησε τον Μαθουσάλα, 300 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²³ και όλες οι ημέρες τού Ενώχ έγιναν 365 χρόνια.
- ²⁴ Και ο Ενώχ περπάτησε μαζί με τον Θεό, και δεν βρισκόταν πλέον επειδή, τον μετέθεσε ο Θεός.
- ²⁵ Και ο Μαθουσάλα έζησε 187 χρόνια, και γέννησε τον Λάμεχ·
- ²⁶ και ο Μαθουσάλα, αφού γέννησε τον Λάμεχ, έζησε 782 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ²⁷ και όλες οι ημέρες τού Μαθουσάλα έγιναν 969 χρόνια· και πέθανε.
- ²⁸ Και ο Λάμεχ έζησε 182 χρόνια, και γέννησε έναν γιο·
- ²⁹ και αποκάλεσε το όνομά του Νώε,⁵ λέγοντας: Αυτός θα μας ανακουφίσει από το έργο μας, και από τον μόχθο των χεριών μας, εξαιτίας τής γης, που ο Κύριος καταράστηκε.
- ³⁰ Και ο Λάμεχ, αφού γέννησε τον Νώε, έζησε 595 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες·
- ³¹ και όλες οι ημέρες τού Λάμεχ έγιναν 777 χρόνια· και πέθανε.
- ³² Και ο Νώε ήταν ηλικίας 500 χρόνων· και ο Νώε γέννησε τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

ΓΕΝΕΣΗ 6

- ¹ ΚΑΙ όταν οι άνθρωποι άρχισαν να πληθύνονται επάνω στο πρόσωπο της γης, και γεννήθηκαν σ' αυτούς θυγατέρες,
- ² βλέποντας οι γιοι τού Θεού τις θυγατέρες των ανθρώπων, ότι ήσαν ωραίες, πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες από όλες όσες διάλεξαν.
- ³ Και ο Κύριος είπε: Δεν θα παραμείνει το πνεύμα μου πάντοτε μαζί με τον άνθρωπο, επειδή είναι σάρκα· οι ημέρες του θα είναι ακόμα 120 χρόνια.
- ⁴ Κατά τις ημέρες εκείνες ήσαν οι γίγαντες επάνω στη γη, και επιπλέον, ύστερα, αφού οι γιοι τού Θεού είχαν μπει μέσα στις θυγατέρες των ανθρώπων, και αυτές τεκνοποίησαν σ' αυτούς· εκείνοι ήσαν οι δυνατοί, οι ονομαστοί άνδρες από παλιά.

- ⁵ Και ο Κύριος είδε ότι η κακία τού ανθρώπου πληθυνόταν επάνω στη γη, και όλοι οι σκοποί των συλλογισμών τής καρδιάς του ήσαν μόνον κακία όλες τις ημέρες.
- ⁶ Και ο Κύριος μεταμελήθηκε ότι δημιούργησε τον άνθρωπο επάνω στη γη· και λυπήθηκε στην καρδιά του.
- ⁷ Και ο Κύριος είπε: Τον άνθρωπο που δημιούργησα θα τον εξαλείψω από το πρόσωπο της γης· από άνθρωπον μέχρι κτήνος, μέχρι ερπετό και μέχρι πουλί τού ουρανού· επειδή, μεταμελήθηκα ότι τους δημιούργησα.
- ⁸ Ο Νώε, όμως, βρήκε χάρη μπροστά στον Κύριο.
- ⁹ Αυτή είναι η γενεαλογία τού Νώε. Ο Νώε ήταν δίκαιος άνθρωπος, τέλειος ανάμεσα στους συγχρόνους του· ο Νώε περπάτησε μαζί με τον Θεό.
- ¹⁰ Και ο Νώε γέννησε τρεις γιους, τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.
- ¹¹ Και η γη διαφθάρθηκε μπροστά στον Θεό, και η γη γέμισε ολοκληρωτικά από αδικία.
- ¹² Και ο Θεός είδε τη γη, και πράγματι, ήταν διεφθαρμένη· επειδή, κάθε σάρκα είχε διαφθείρει τον δρόμο της επάνω στη γη.
- ¹³ Και ο Θεός είπε στον Νώε: Το τέλος κάθε σάρκας ήρθε μπροστά μου, επειδή η γη γέμισε ολοκληρωτικά αδικία απ' αυτούς· και πρόσεξε, θα εξολοθρεύσω αυτούς και τη γη.
- ¹⁴ Φτιάξε για τον εαυτό σου μία κιβωτό από ξύλα Γόφερ·⁶ σε δωμάτια θα φτιάξεις την κιβωτό, και θα την αλείψεις από μέσα και απέξω με πίσσα.
- ¹⁵ Και θα την κάνεις ως εξής· το μεν μήκος τής κιβωτού θα είναι 300 πήχες· το δε πλάτος της, 50 πήχες· και το ύψος της, 30 πήχες.
- ¹⁶ Θα φτιάξεις μία στέγη στην κιβωτό, και θα την τελειώσεις από επάνω σε έναν πήχη· και την πόρτα τής κιβωτού θα τη βάλεις από τα πλάγια· θα τη φτιάξεις με κατώγεια, διώροφα και τριώροφα·
- ¹⁷ και εγώ, πρόσεξε, εγώ επιφέρω κατακλυσμό των νερών επάνω στη γη, για να εξολοθρεύσω κάθε σάρκα, που έχει μέσα της πνεύμα ζωής κάτω από τον ουρανό· κάθε τι που βρίσκεται επάνω στη γη, θα πεθάνει.
- ¹⁸ Και θα στήσω τη διαθήκη μου σε σένα· και θα μπεις μέσα στην κιβωτό, εσύ και οι γιοι σου, και η γυναίκα σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου.
- ¹⁹ Και από κάθε ζώο κάθε είδους σάρκας, ανά δύο από όλα, θα βάλεις μέσα στην κιβωτό, για να φυλάξεις τη ζωή τους μαζί σου· αρσενικό και θηλυκό θα είναι.
- ²⁰ Από τα πουλιά, σύμφωνα με το είδος τους, και από τα κτήνη, σύμφωνα με το είδος τους, από όλα τα ερπετά τής γης, σύμφωνα με το είδος τους, ανά δύο από όλα θα μπουν μέσα μαζί σου, για να φυλάξεις τη ζωή τους.

²¹ Και εσύ, να πάρεις για τον εαυτό σου από κάθε φαγητό, που τρώγεται, και να το συγκεντρώσεις κοντά σου· και θα είναι σε σένα, και σ' αυτά, για τροφή.

²² Και ο Νώε έκανε σύμφωνα με όλα όσα τον πρόσταξε ο Θεός· έτσι έκανε.

ΓΕΝΕΣΗ 7

¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Νώε: Μπες μέσα στην κιβωτό εσύ, και ολόκληρη η οικογένειά σου· επειδή, σε είδα δίκαιο μπροστά μου σ' αυτή τη γενεά·

² από όλα τα κτήνη τα καθαρά να πάρεις μαζί σου ανά επτά, το αρσενικό και το θηλυκό του· και από τα κτήνη τα μη καθαρά ανά δύο, το αρσενικό και το θηλυκό του·

³ και από τα πουλιά τού ουρανού ανά επτά, αρσενικό και θηλυκό· για να διατηρήσεις σπέρμα επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης·

⁴ επειδή, μετά από ακόμα επτά ημέρες εγώ φέρνω βροχή επάνω στη γη για 40 ημέρες και για 40 νύχτες· και θα εξαλείψω από το πρόσωπο της γης κάθε τι που υπάρχει, το οποίο δημιούργησα.

⁵ Και ο Νώε έκανε σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε σ' αυτόν ο Κύριος.

⁶ Και ο Νώε ήταν 600 χρόνων, όταν έγινε ο κατακλυσμός των νερών επάνω στη γη.

⁷ Και ο Νώε μπήκε μέσα στην κιβωτό, και οι γιοι του, και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του, εξαιτίας των νερών τού κατακλυσμού.

⁸ Από τα κτήνη τα καθαρά, και από τα κτήνη τα μη καθαρά, και από τα πουλιά, και από όλα εκείνα που σέρνονται επάνω στη γη,

⁹ ανά δύο μπήκαν μαζί μέσα προς τον Νώε στην κιβωτό, αρσενικό και θηλυκό, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Νώε.

¹⁰ Και ύστερα από επτά ημέρες, τα νερά τού κατακλυσμού έπεσαν επάνω στη γη.

¹¹ Τον 600 ό χρόνο τής ζωής τού Νώε, τον δεύτερο μήνα, τη 17 η ημέρα τού μήνα, αυτή την ίδια ημέρα σχίστηκαν όλες οι πηγές τής μεγάλης αβύσσου, και οι καταρράκτες των ουρανών ανοίχτηκαν.

¹² Και έγινε ραγδαία βροχή επάνω στη γη για 40 ημέρες και 40 νύχτες.

¹³ Και κατά την ίδια εκείνη ημέρα μπήκε μέσα στην κιβωτό ο Νώε, και οι γιοι τού Νώε, ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ, και η γυναίκα τού Νώε, και οι τρεις γυναίκες των γιων του μαζί τους·

¹⁴ αυτοί, και όλα τα ζώα σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα κτήνη σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα ερπετά που σέρνονται επάνω στη γη σύμφωνα με το είδος τους, και όλα τα πουλιά σύμφωνα με το είδος τους, και κάθε φτερωτό από κάθε είδος.

- 15** Και μπήκαν μέσα στην κιβωτό προς τον Νώε, ανά δύο από κάθε σάρκα που έχει πνεύμα ζωής.
- 16** Και εκείνα που έμπαιναν μέσα, μπήκαν μέσα αρσενικό και θηλυκό από κάθε σάρκα, καθώς τον πρόσταξε ο Θεός, και ο Κύριος έκλεισε την κιβωτό από επάνω του.
- 17** Και ο κατακλυσμός έγινε για 40 ημέρες επάνω στη γη· και τα νερά πλήθυναν, και σήκωσαν την κιβωτό, και σηκώθηκε ψηλά από τη γη.
- 18** Και δυνάμωναν τα νερά, και πληθύνονταν υπερβολικά επάνω στη γη· και η κιβωτός φερόταν επάνω στην επιφάνεια των νερών.
- 19** Και τα νερά υπερδυνάμωναν σε υπερβολικό βαθμό επάνω στη γη· και σκεπάστηκαν όλα τα ψηλά βουνά, που είναι κάτω από ολόκληρο τον ουρανό.
- 20** ¹⁵ Πήχες πιο ψηλά υψώθηκαν τα νερά, και σκεπάστηκαν τα βουνά.
- 21** Και πέθανε κάθε κινούμενη σάρκα επάνω στη γη, από τα πουλιά, και από τα κτήνη, και από τα ζώα, και από όλα τα ερπετά που σέρνονται επάνω στη γη, και κάθε άνθρωπος.
- 22** Από όλα τα όντα επάνω στην ξηρά, όλα όσα είχαν πνοή ζωής στα ρουθούνια τους, πέθαναν.
- 23** Και εξαλείφθηκε κάθε τι που υπήρχε επάνω στο πρόσωπο της γης, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, μέχρι ερπετό, και μέχρι πουλί τού ουρανού, και εξαλείφθηκαν από τη γη· έμενε δεμόνον ο Νώε, και όσα ήσαν μαζί του μέσα στην κιβωτό.
- 24** Και δυνάμωναν τα νερά επάνω στη γη για 150 ημέρες.

ΓΕΝΕΣΗ 8

- 1** ΚΑΙ ο Θεός θυμήθηκε τον Νώε, και όλα τα ζώα, και όλα τα κτήνη, που ήσαν μαζί του μέσα στην κιβωτό· και ο Θεός έστειλε άνεμο επάνω στη γη, και στάθηκαν τα νερά.
- 2** Και κλείστηκαν οι πηγές τής αβύσσου, και οι καταρράκτες τού ουρανού· και κρατήθηκε η ραγδαία βροχή από τους ουρανούς.
- 3** Και αποσύρονταν τα νερά από τη γη συνεχώς· και λιγόστευαν τα νερά ύστερα από τις 150 ημέρες.
- 4** Και η κιβωτός κάθησε τη 17 η ημέρα τού έβδομου μήνα επάνω στα βουνά Αραράτ.
- 5** Και τα νερά λιγόστευαν συνεχώς μέχρι τον δέκατο μήνα· την πρώτη ημέρα τού δέκατου μήνα φάνηκαν οι κορυφές των βουνών.
- 6** Και μετά από 40 ημέρες ο Νώε άνοιξε τη θυρίδα τής κιβωτού, που είχε κάνει·

- ⁷ και έστειλε τον κόρακα, ο οποίος βγαίνοντας πήγαινε και ερχόταν, μέχρις ότου ξεράθηκαν τα νερά από τη γη.
- ⁸ Και έστειλε το περιστέρι έπειτα απ' αυτόν, για να δει αν σταμάτησαν τα νερά από το πρόσωπο της γης·
- ⁹ και το περιστέρι μη βρίσκοντας ανάπαυση στα πόδια του, ξαναγύρισε σ' αυτόν στην κιβωτό, επειδή τα νερά ήσαν επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης. Και απλώνοντας το χέρι του, το έπιασε και το έφερε μέσα στην κιβωτό κοντά του.
- ¹⁰ Και περίμενε ακόμα άλλες επτά ημέρες, και έστειλε ξανά το περιστέρι από την κιβωτό·
- ¹¹ και το περιστέρι ξαναγύρισε σ' αυτόν προς το δειλινό, και νάσου, στο στόμα του υπήρχε ένα φύλλο ελιάς, αποκομμένο· και ο Νώε γνώρισε ότι τα νερά σταμάτησαν από τη γη.
- ¹² Και περίμενε ακόμα άλλες επτά ημέρες, και έστειλε το περιστέρι· και δεν ξαναγύρισε πλέον σ' αυτόν.
- ¹³ Και στον 6ο1 ο χρόνο τού Νώε, την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα, εξέλιπαν τα νερά από τη γη· και ο Νώε σήκωσε τη στέγη τής κιβωτού, και είδε, και πράγματι, εξέλιπε το νερό από το πρόσωπο της γης.
- ¹⁴ Και την 27 η ημέρα του δεύτερου μήνα η γη στέγνωσε.
- ¹⁵ Και ο Θεός μίλησε στον Νώε, λέγοντας:
- ¹⁶ Βγες έξω από την κιβωτό, εσύ, και η γυναίκα σου, και οι γιοι σου, και οι γυναίκες των γιων σου μαζί σου·
- ¹⁷ όλα τα ζώα που είναι μαζί σου, από κάθε σάρκα, και τα πουλιά και τα κτήνη, και κάθε ερπετό που σέρνεται επάνω στη γη, να τα βγάλεις έξω μαζί σου, και ας πολλαπλασιαστούν επάνω στη γη, και ας αυξηθούν, και ας πληθύνουν επάνω στη γη.
- ¹⁸ Και βγήκε έξω ο Νώε, και οι γιοι του, και η γυναίκα του, και οι γυναίκες των γιων του μαζί του·
- ¹⁹ όλα τα ζώα, όλα τα ερπετά, και όλα τα πουλιά, κάθε τι που κινείται επάνω στη γη, σύμφωνα με τα είδη τους, βγήκαν έξω από την κιβωτό.
- ²⁰ Και ο Νώε έκτισε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο· και πήρε από κάθε καθαρό κτήνος, και από κάθε καθαρό πουλί, και πρόσφερε ολοκαυτώματα επάνω στο θυσιαστήριο.
- ²¹ Και ο Κύριος οσφράνθηκε οσμή ευωδίας· και ο Κύριος είπε στην καρδιά του: Δεν θα καταραστώ στο εξής τη γη εξαιτίας τού ανθρώπου· επειδή, ο λογισμός τής καρδιάς τού ανθρώπου είναι κακός από τη νηπιότητά του· ούτε θα πατάξω στο εξής όλα όσα ζουν, καθώς έκανα·

22 όσον καιρό η γη παραμένει, σπορά και θερισμός, και ψύχος και καύμα, και καλοκαίρι και χειμώνας, και ημέρα και νύχτα, δεν θα παύσουν να υπάρχουν.

ΓΕΝΕΣΗ 9

1 ΚΑΙ ο Θεός ευλόγησε τον Νώε, και τους γιους του· και τους είπε: Αυξάνεστε και πληθύνεστε, και γεμίστε τη γη·

2 και ο φόβος σας, και ο τρόμος σας, θα είναι επάνω σε όλα τα ζώα της γης, και επάνω σε όλα τα πουλιά του ουρανού, επάνω σε κάθε τι που σέρνεται επάνω στη γη, και επάνω σε όλα τα ψάρια της θάλασσας· στα χέρια σας δόθηκαν·

3 κάθε τι που κινείται, το οποίο ζει, θα είναι σε σας για τροφή· μέχρι το χλωρό χορτάρι, σας έδωσα τα πάντα·

4 κρέας, όμως, με τη ζωή του, με το αίμα του, δεν θα φάτε·

5 και θα εκζητήσω οπωσδήποτε το αίμα σας, το αίμα της ζωής σας· από το χέρι κάθε ζώου θα το εκζητήσω, και από το χέρι του ανθρώπου· από το χέρι του κάθε αδελφού θα εκζητήσω τη ζωή του ανθρώπου·

6 όποιος χύσει αίμα ανθρώπου, από άνθρωπο θα χυθεί το αίμα του· επειδή, σύμφωνα με την εικόνα του Θεού ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο·

7 και εσείς αυξάνεστε και πληθύνεστε, πολλαπλασιάζετε επάνω στη γη, και πληθύνεστε επάνω σ' αυτή.

8 Και ο Θεός είπε στον Νώε, και στους γιους του μαζί του, λέγοντας:

9 Και εγώ, προσέξτε, στήνω τη διαθήκη μου σε σας, και στο σπέρμα σας μετά από σας·

10 και σε κάθε έμψυχο ζώο, που είναι μαζί σας, από τα πουλιά, από τα κτήνη, και από όλα τα ζώα της γης, που είναι μαζί σας· από κάθε ένα που βγήκε από την κιβωτό, μέχρι κάθε ζώο της γης·

11 και στήνω τη διαθήκη μου σε σας· και στο εξής δεν θα εξολοθρευτεί καμιά σάρκα από τα νερά του κατακλυσμού· ούτε θα υπάρξει πλέον κατακλυσμός για να φθείρει τη γη.

12 Και ο Θεός είπε: Τούτο είναι το σημείο της διαθήκης, που εγώ κάνω ανάμεσα σε μένα και σε σας και σε κάθε έμψυχο ζώο, που είναι μαζί σας, σε αιώνιες γενεές.

13 Βάζω το τόξο μου στο σύννεφο, και θα είναι σε σημείο διαθήκης ανάμεσα σε μένα και στη γη·

14 και όταν συγκεντρώσω σύννεφα επάνω στη γη, θα φανεί το τόξο στα σύννεφα·

15 και θα θυμηθώ τη διαθήκη μου, ανάμεσα σε μένα και σε σας, και σε κάθε έμψυχο ζώο από κάθε σάρκα· και τα νερά δεν θα είναι πλέον για κατακλυσμό για να εξαλείψουν κάθε σάρκα·

16 και το τόξο θα είναι στο σύννεφο· και θα το βλέπω, για να θυμάμαι την παντοτινή διαθήκη, τη διαθήκη ανάμεσα στον Θεό και σε κάθε έμψυχο ζώο από κάθε σάρκα, που υπάρχει επάνω στη γη.

17 Και ο Θεός είπε στον Νώε: Τούτο είναι το σημείο τής διαθήκης, που έστησα ανάμεσα σε μένα και σε κάθε σάρκα, που υπάρχει επάνω στη γη.

18 Και οι γιοι τού Νώε, που βγήκαν από την κιβωτό, ήσαν ο Σημ, και ο Χαμ, και ο Ιάφεθ. Και ο Χαμ ήταν ο πατέρας τού Χαναάν.

19 Αυτοί οι τρεις είναι οι γιοι τού Νώε, και απ' αυτούς διασκορπίστηκαν σε ολόκληρη τη γη.

20 Και ο Νώε άρχισε να είναι γεωργός, και φύτεψε ένα αμπέλι·

21 και ήπιε από το κρασί, και μέθυσε, και γυμνώθηκε μέσα στη σκηνή του.

22 Και ο Χαμ, ο πατέρας τού Χαναάν, είδε τη γύμνωση του πατέρα του· και το ανήγγειλε στους δύο αδελφούς του έξω.

23 Και παίρνοντας ο Σημ και ο Ιάφεθ το ένδυμα, το έβαλαν επάνω στις δύο πλάτες τους· και περπατώντας πίσωπλάτα, σκέπασαν τη γύμνωση του πατέρα τους· και τα πρόσωπά τους ήσαν προς τα πίσω και δεν είδαν τη γύμνωση του πατέρα τους.

24 Και όταν ο Νώε συνήλθε από το κρασί του, έμαθε όσα έκανε σ' αυτόν ο γιος του ο νεότερος.

25 Και είπε: Επικατάρατος ο Χαναάν· θα είναι δούλος των δούλων στους αδελφούς του.

26 Και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Σημ· και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος·

27 ο Θεός θα πλατύνει τον Ιάφεθ, και θα κατοικήσει στις σκηνές τού Σημ, και ο Χαναάν θα είναι σ' αυτόν δούλος.

28 Και ο Νώε έζησε μετά τον κατακλυσμό 350 χρόνια.

29 Και όλες οι ημέρες τού Νώε έγιναν 950 χρόνια· και πέθανε.

ΓΕΝΕΣΗ 10

1 ΚΑΙ οι γενεαλογίες των γιων τού Νώε, του Σημ, του Χαμ και του Ιάφεθ είναι αυτές· και γεννήθηκαν σ' αυτούς γιοι μετά τον κατακλυσμό.

2 Οι γιοι τού Ιάφεθ ήσαν ο Γομέρ, και ο Μαγώγ, και ο Μαδαΐ, και ο Ιαυάν, και ο Θουβάλ, και ο Μεσέχ, και ο Θειράς.

- ³ Και οι γιοι τού Γομέρ, ήσαν ο Ασχενάζ, και ο Ριφάθ, και ο Θωγαρμά.
- ⁴ Και οι γιοι τού Ιαυάν, ήσαν ο Ελεισά, και ο Θαρσείς, ο Κιττείμ, και ο Δωδανείμ.
- ⁵ Απ' αυτούς μοιράστηκαν τα νησιά των εθνών στους τόπους τους· του καθενός σύμφωνα με τη γλώσσα του, σύμφωνα με τις φυλές τους, στα έθνη τους.
- ⁶ Και οι γιοι τού Χαμ, ήσαν ο Χους, και ο Μισραΐμ, και ο Φουθ, και ο Χαναάν.
- ⁷ Και οι γιοι τού Χους ήσαν ο Σεβά, και ο Αβιλά, και ο Σαβθά, και ο Ρααμά, και ο Σαβθεκά· και οι γιοι τού Ρααμά ήσαν ο Σεβά και ο Δαιδάν.
- ⁸ Και ο Χους γέννησε τον Νεβρώδ. Αυτός άρχισε να είναι ισχυρός επάνω στη γη·
- ⁹ αυτός ήταν ισχυρός κυνηγός μπροστά στον Κύριο· γι' αυτό και λέγεται: Όπως ο Νεβρώδ, ισχυρός κυνηγός μπροστά στον Κύριο·
- ¹⁰ και η αρχή τής βασιλείας του στάθηκε η Βαβυλώνα, και η Ερέχ, και η Αχάδ, και η Χαλνέ, στη γη Σεναάρ.
- ¹¹ Από εκείνη τη γη βγήκε ο Ασσοúr, και οικοδόμησε τη Νινευή, και την πόλη Ρεχωβώθ, και τη Χαλάχ,
- ¹² και τη Ρεσέν, ανάμεσα στη Νινευή και τη Χαλάχ· αυτή είναι η μεγάλη πόλη.
- ¹³ Και ο Μισραΐμ γέννησε τους Λουδείμ, και τους Ανανείμ, και τους Λεαβεΐμ, και τους Ναφθουχείμ,
- ¹⁴ και τους Πατρουσεΐμ, και τους Χασλουχείμ, από τους οποίους βγήκαν οι Φιλισταίοι, και τους Χαφθορεΐμ.
- ¹⁵ Και ο Χαναάν γέννησε τον Σιδώνα, τον πρωτότοκό του, και τον Χετταίο,
- ¹⁶ και τον Ιεβουσαίο, και τον Αμορραίο, και τον Γεργεσαίο,
- ¹⁷ και τον Ευαίο, και τον Αρουκαίο, και τον Ασενναίο,
- ¹⁸ και τον Αρβάδιο, και τον Σαμαραίο, και τον Αμαθαίο. Και ύστερα απ' αυτό διασπάρθηκαν οι φυλές των Χαναναίων.
- ¹⁹ Και τα όρια των Χαναναίων ήσαν από τη Σιδώνα, καθώς πηγαίνει κανείς στα Γέραρα, μέχρι τη Γάζα, και καθώς πηγαίνει κανείς στα Σόδομα και Γόμορρα, και προς την Αδαμά και τη Σεβωείμ, μέχρι τη Λασά.
- ²⁰ Αυτοί είναι οι γιοι τού Χαμ, σύμφωνα με τις φυλές τους, σύμφωνα με τις γλώσσες τους, στους τόπους τους, στα έθνη τους.
- ²¹ Και στον Σημ, τον πατέρα όλων των γιων τού Έβερ, τον αδελφό τού Ιάφεθ τού μεγαλύτερου, γεννήθηκαν και σ' αυτόν γιοι.

- 22** Οι γιοι τού Σημ ήσαν ο Ελάμ, και ο Ασσούρ, και ο Αρφαξάδ, και ο Λουδ, και ο Αράμ.
- 23** Και οι γιοι τού Αράμ, ήσαν ο Ουζ, και ο Ουλ, και ο Γεθέρ, και ο Μας.
- 24** Και ο Αρφαξάδ γέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά γέννησε τον Έβερ.
- 25** Και στον Έβερ γεννήθηκαν δύο γιοι· το όνομα του ενός, ήταν Φαλέγ· επειδή, στις ημέρες του διαμερίστηκε η γη· και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιοκτάν.
- 26** Και ο Ιοκτάν γέννησε τον Αλμωδάδ, και τον Σαλέφ, και τον Ασαρμαβέθ, και τον Ιαράχ,
- 27** και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά,
- 28** και τον Οβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά,
- 29** και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωαβάβ· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τού Ιοκτάν.
- 30** Και η κατοικία τους ήταν από τη Μησά, καθώς πηγαίνει κανείς προς τη Σεφαρά, στο βουνό τής Ανατολής.
- 31** Αυτοί είναι οι γιοι τού Σημ, σύμφωνα με τις φυλές τους, σύμφωνα με τις γλώσσες τους, στους τόπους τους, σύμφωνα με τα έθνη τους.
- 32** Αυτές είναι οι φυλές των γιων τού Νώε, σύμφωνα με τις γενεές τους, στα έθνη τους· και απ' αυτούς διασπάρθηκαν τα έθνη επάνω στη γη μετά τον κατακλυσμό.

ΓΕΝΕΣΗ 11

- 1** ΚΑΙ ολόκληρη η γη ήταν μιας γλώσσας, και μιας φωνής.
- 2** Και όταν κίνησαν από την ανατολή, βρήκαν μία πεδιάδα στη γη Σενναάρ· και κατοίκησαν εκεί.
- 3** Και ο ένας είπε στον άλλον: Ελάτε, ας κάνουμε πλίθες, και ας τις ψήσουμε σε φωτιά· και η μεν πλίθα τούς χρησίμευσε αντί για πέτρα, η δε άσφαλτος τους χρησίμευσε αντί για πηλό.
- 4** Και είπαν: Ελάτε, ας κτίσουμε για μας μία πόλη και έναν πύργο, που η κορυφή του να φτάνει μέχρι τον ουρανό· και ας αποκτήσουμε για μας όνομα, μήπως και διασπαρούμε επάνω στο πρόσωπο της γης.
- 5** Και ο Κύριος κατέβηκε για να δει την πόλη και τον πύργο, που οικοδόμησαν οι γιοι των ανθρώπων.
- 6** Και ο Κύριος είπε: Δέστε, ένας λαός, και όλοι έχουν μία γλώσσα, και άρχισαν να το πραγματοποιούν· και τώρα δεν θα εμποδιστεί σ' αυτούς κάθε τι που σκοπεύουν να κάνουν·

- ⁷ ελάτε, ας κατέβουμε, και ας συγχύσουμε εκεί τη γλώσσα τους, για να μη καταλαβαίνει ο ένας τη γλώσσα του άλλου.
- ⁸ Και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης· και σταμάτησαν να κτίζουν την πόλη.
- ⁹ Γι' αυτό, το όνομά της ονομάστηκε Βαβέλ·⁸ επειδή, εκεί ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα ολόκληρης της γης· και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης.
- ¹⁰ ΑΥΤΗ είναι η γενεαλογία τού Σημ. Ο Σημ ήταν 100 χρόνων, όταν γέννησε τον Αρφαξάδ, δύο χρόνια μετά τον κατακλυσμό·
- ¹¹ και ο Σημ έζησε, αφού γέννησε τον Αρφαξάδ, 500 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ¹² Και ο Αρφαξάδ έζησε 35 χρόνια, και γέννησε τον Σαλά·
- ¹³ και ο Αρφαξάδ έζησε, αφού γέννησε τον Σαλά, 403 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ¹⁴ Και ο Σαλά έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Έβερ·
- ¹⁵ και ο Σαλά έζησε, αφού γέννησε τον Έβερ, 403 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ¹⁶ Και ο Έβερ έζησε 34 χρόνια, και γέννησε τον Φαλέγ·
- ¹⁷ και ο Έβερ έζησε, αφού γέννησε τον Φαλέγ, 430 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ¹⁸ Και ο Φαλέγ έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Ραγαύ·
- ¹⁹ και ο Φαλέγ έζησε, αφού γέννησε τον Ραγαύ, 209 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²⁰ Και ο Ραγαύ έζησε 32 χρόνια, και γέννησε τον Σερούχ·
- ²¹ και ο Ραγαύ έζησε, αφού γέννησε τον Σερούχ, 207 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²² Και ο Σερούχ έζησε 30 χρόνια, και γέννησε τον Ναχώρ·
- ²³ και ο Σερούχ έζησε, αφού γέννησε τον Ναχώρ, 200 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²⁴ Και ο Ναχώρ έζησε 29 χρόνια, και γέννησε τον Θάρα·
- ²⁵ και ο Ναχώρ έζησε, αφού γέννησε τον Θάρα, 119 χρόνια, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ²⁶ Και ο Θάρα έζησε 70 χρόνια, και γέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν.

27 ΚΑΙ αυτή είναι η γενεαλογία τού Θάρα: Ο Θάρα γέννησε τον Άβραμ, τον Ναχώρ, και τον Αρράν· και ο Αρράν γέννησε τον Λωτ.

28 Και ο Αρράν πέθανε μπροστά στον Θάρα τον πατέρα του, στον τόπο τής γέννησής του, στην Ουρ των Χαλδαίων.

29 Και ο Άβραμ και ο Ναχώρ πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες· το όνομα της γυναίκας τού Άβραμ, ήταν Σάρα· και το όνομα της γυναίκας τού Ναχώρ, ήταν Μελχά, θυγατέρα τού Αρράν, πατέρα τής Μελχά και πατέρα τού Ιεσχά.

30 Και η Σάρα ήταν στείρα, δεν είχε παιδί.

31 Και ο Θάρα πήρε τον γιο του, τον Άβραμ, και τον Λωτ, τον γιο τού Αρράν, τον εγγονό του, και τη νύφη του τη Σάρα, τη γυναίκα τού Άβραμ, του γιου του· και μαζί βγήκαν από την Ουρ των Χαλδαίων για να πάνε στη γη Χαναάν· και ήρθαν μέχρι τη Χαρράν, και κατοίκησαν εκεί.

32 Και οι ημέρες τού Θάρα έγιναν 205 χρόνια· και ο Θάρα πέθανε στη Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΗ 12

1 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Βγες έξω από τη γη σου, και από τη συγγένειά σου, και από την οικογένεια του πατέρα σου, στη γη που θα σου δείξω·

2 και θα σε κάνω να γίνεις ένα μεγάλο έθνος· και θα σε ευλογήσω, και θα μεγαλύνω το όνομά σου· και θα είσαι για ευλογία·

3 και θα ευλογήσω εκείνους που σε ευλογούν, και θα καταραστώ εκείνους που σε καταρώνται· και μέσα από σένα θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης.

4 Και ο Άβραμ πήγε, καθώς τού είπε ο Κύριος· και μαζί του πήγε και ο Λωτ· και ο Άβραμ ήταν ηλικίας 75 χρόνων, όταν βγήκε από τη Χαρράν.

5 Και ο Άβραμ πήρε τη Σάρα, τη γυναίκα του, και τον γιο τού αδελφού του, τον Λωτ, και όλα τα υπάρχοντά τους, όσα είχαν αποκτήσει, και τους ανθρώπους που είχαν αποκτήσει στη Χαρράν, και βγήκαν για να πάνε στη γη Χαναάν· και ήρθαν στη γη Χαναάν.

6 Και ο Άβραμ διαπέρασε εκείνη τη γη μέχρι τον τόπο Συχέμ, μέχρι τη βελανιδιά Μορέχ· και οι Χαναναίοι κατοικούσαν τότε σ' αυτή τη γη.

7 Και ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Στο σπέρμα σου θα δώσω αυτή τη γη. Και έκτισε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, που φάνηκε σ' αυτόν.

8 Και από εκεί μετέβηκε στο βουνό, που είναι προς τα μεσημβρινά τής Βαιθήλ, και έστησε τη σκηνή του, έχοντας τη Βαιθήλ προς τα δυτικά, και τη Γαι προς τα ανατολικά· και έκτισε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου.

- ⁹ Και ο Άβραμ μετασκήνωσε οδοιπορώντας και προχωρώντας προς τα μεσημβρινά.
- ¹⁰ Και έγινε πείνα σ' αυτή τη γη· και ο Άβραμ κατέβηκε στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί· επειδή, η πείνα στη γη ήταν βαριά.
- ¹¹ Και όταν πλησίαζε να μπει μέσα στην Αίγυπτο, είπε στη Σάρα, τη γυναίκα του: Δες, γνωρίζω ότι είσαι όμορφη γυναίκα·
- ¹² θα συμβεί, λοιπόν, ώστε καθώς θα σε δουν οι Αιγύπτιοι θα πουν: Γυναίκα του είναι αυτή· και θα με φονεύσουν, εσένα όμως θα σε διαφυλάξουν ζωντανή·
- ¹³ να πεις, λοιπόν, ότι είσαι αδελφή μου, για να γίνει σε μένα καλό εξαιτίας σου, και να διαφυλαχθεί η ζωή μου, για χάρη σου.
- ¹⁴ ΚΑΙ όταν ο Άβραμ μπήκε μέσα στην Αίγυπτο, είδαν οι Αιγύπτιοι τη γυναίκα ότι ήταν υπερβολικά ωραία.
- ¹⁵ Και οι άρχοντες του Φαραώ την είδαν, και την επαίνεσαν στον Φαραώ· και πήραν τη γυναίκα στο σπίτι τού Φαραώ.
- ¹⁶ Και μεταχειρίστηκαν τον Άβραμ καλά για χάρη της· και είχε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και δούλους, και δούλες, και θηλυκά γαϊδούρια και καμήλες.
- ¹⁷ Και ο Κύριος έρριξε στον Φαραώ και στην οικογένειά του μεγάλες πληγές εξαιτίας τής Σάρας τής γυναίκας τού Άβραμ·
- ¹⁸ και ο Φαραώ κάλεσε τον Άβραμ, και του είπε: Τι είναι αυτό που μου έκανες; Γιατί δεν μου φανέρωσες ότι αυτή είναι γυναίκα σου;
- ¹⁹ Γιατί είπες: Αυτή είναι αδελφή μου; Και την πήρα στον εαυτό μου για γυναίκα· και τώρα, ορίστε η γυναίκα σου· παρ' την, και πήγαινε.
- ²⁰ Και ο Φαραώ διόρισε ανθρώπους γι' αυτόν· και τον πρόπεμψαν με συνοδεία, και τη γυναίκα του, και όλα όσα είχε.

ΓΕΝΕΣΗ 13

- ¹ ΚΑΙ ο Άβραμ ανέβηκε από την Αίγυπτο, αυτός και η γυναίκα του, και όλα όσα είχε, και ο Λωτ μαζί του, προς τα μεσημβρινά.
- ² Και ο Άβραμ ήταν υπερβολικά πλούσιος σε κτήνη, σε ασήμι, και σε χρυσάφι,
- ³ και πήγε οδεύοντας από τα μεσημβρινά μέχρι τη Βαιθήλ, μέχρι τον τόπο όπου ήταν η σκηνή του την προηγούμενη φορά, ανάμεσα στη Βαιθήλ και στη Γαι·
- ⁴ στον τόπο τού θυσιαστηρίου, που είχε κάνει εκεί αρχικά· και εκεί ο Άβραμ επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου.

- ⁵ Ακόμα και ο Λωτ, που συμπορευόταν μαζί με τον Άβραμ, είχε πρόβατα και βόδια και σκηνές.
- ⁶ Και δεν τους χωρούσε η γη για να κατοικούν μαζί· επειδή, τα υπάρχοντά τους ήσαν πολλά, και δεν μπορούσαν να κατοικούν μαζί.
- ⁷ Και έγινε φιλονικία ανάμεσα στους βοσκούς των κτηνών τού Άβραμ, και στους βοσκούς των κτηνών τού Λωτ· και οι Χαναanaίοι και οι Φερεζαίοι κατοικούσαν τότε στη γη.
- ⁸ Και ο Άβραμ είπε στον Λωτ: Ας μη είναι, παρακαλώ, φιλονικία ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ανάμεσα στους βοσκούς μου και στους βοσκούς σου· επειδή, εμείς είμαστε αδελφοί·
- ⁹ δεν είναι ολόκληρη η γη μπροστά σου; Διαχώρισε, λοιπόν, τον εαυτό σου από μένα· αν εσύ πας στα αριστερά, εγώ πηγαίνω στα δεξιά· και αν εσύ στα δεξιά, εγώ στα αριστερά.
- ¹⁰ Και καθώς ο Λωτ σήκωσε τα μάτια του ψηλά, είδε ολόκληρη την περίχωρο του Ιορδάνη, ότι ποτιζόταν ολόκληρη, πριν ο Κύριος να καταστρέψει τα Σόδομα και τα Γόμορρα, ήταν σαν παράδεισος του Κυρίου, όπως η γη τής Αιγύπτου, μέχρι να πάει κανείς στη Σηγή.
- ¹¹ Και ο Λωτ διάλεξε για τον εαυτό του ολόκληρη την περίχωρο του Ιορδάνη· και ο Λωτ μετασκήνωσε προς τα ανατολικά, και διαχωρίστηκαν ο ένας από τον άλλον.
- ¹² Ο μεν Άβραμ κατοίκησε στη γη Χαναάν· ο δε Λωτ κατοίκησε ανάμεσα στις πόλεις τής περιχώρου, και έστησε τις σκηνές του μέχρι τα Σόδομα.
- ¹³ Και οι άνθρωποι των Σοδόμων ήσαν κακοί, και υπερβολικά αμαρτωλοί μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁴ Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ, αφού ο Λωτ είχε διαχωριστεί απ' αυτόν: Σήκωσε τώρα τα μάτια σου ψηλά και δες από τον τόπο όπου είσαι, προς τα βορινά και τα μεσημβρινά, και τα ανατολικά και τα δυτικά·
- ¹⁵ επειδή, ολόκληρη τη γη που βλέπεις θα τη δώσω σε σένα, και στο σπέρμα σου, μέχρι τον αιώνα·
- ¹⁶ και θα κάνω το σπέρμα σου σαν την άμμο τής γης· ώστε, αν μπορεί κανείς να απαριθμήσει την άμμο τής γης, θα μπορεί να απαριθμηθεί και το σπέρμα σου·
- ¹⁷ και καθώς θα σηκωθείς, διάσχισε τη γη, και κατά το μήκος της, και κατά το πλάτος της· επειδή, σε σένα θα τη δώσω.
- ¹⁸ Και ο Άβραμ σήκωσε τη σκηνή του, και όταν ήρθε κατοίκησε κοντά στις βελανιδιές Μαμβρή, που είναι στη Χεβρών· και έκτισε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο.

ΓΕΝΕΣΗ 14

¹ ΚΑΙ στις ημέρες τού Αμαρφέλ, βασιλιά τής Σενναάρ, του Αριώχ, βασιλιά τής Ελλασάρ, του Χοδολλογομόρ, βασιλιά τής Ελάμ, και του Θαργάλ, βασιλιά των εθνών,

² αυτοί έκαναν πόλεμο με τον Βερά, βασιλιά των Σοδόμων, και τον Βαρσά, βασιλιά των Γομόρρων, τον Σενναάβ, βασιλιά τής Αδαμά, και τον Σεμοβόρ, βασιλιά τής Σεβωείμ, και τον βασιλιά τής Βελά· αυτή είναι η Σηγώρ.

³ Όλοι αυτοί ενώθηκαν μαζί στην κοιλάδα Σιδδίμ, που είναι η αλμυρή θάλασσα.

⁴ Για 12 χρόνια δούλευαν στον Χοδολλογομόρ· και τον 13 ο αποστάτησαν.

⁵ Και τον 14 ο χρόνο ήρθε ο Χοδολλογομόρ, και οι βασιλιάδες που ήσαν μαζί του, και πάταξαν τους Ραφαείμ στην Ασταρώθ-καρναΐμ, και τους Ζουζείμ στην Αμ, και τους Εμμαίους στη Σαυή-κιριαθαΐμ,

⁶ και τους Χορραίους στο βουνό τους, το Σηείρ, μέχρι την πεδιάδα Φαράν, που είναι στην έρημο.

⁷ Και επέστρεψαν και ήρθαν στην Εν-μισπάτ, που είναι η Κάδης· και πάταξαν ολόκληρη την περιοχή τού Αμαλήκ, και τους Αμορραίους που κατοικούσαν στην Ασασών-θαμάρ.

⁸ Και βγήκε ο βασιλιάς των Σοδόμων, και ο βασιλιάς των Γομόρρων, και ο βασιλιάς τής Αδαμά, και ο βασιλιάς των Σεβωείμ, και ο βασιλιάς τής Βελά, που είναι η Σηγώρ· και συγκρότησαν μάχη μαζί τους στην κοιλάδα Σιδδίμ,

⁹ μαζί με τον Χοδολλογομόρ βασιλιά τής Ελάμ, και τον Θαργάλ βασιλιά των εθνών, και τον Αμαρφέλ βασιλιά τής Σενναάρ, και τον Αριώχ βασιλιά τής Ελλασάρ· τέσσερις βασιλιάδες ενάντια σε πέντε.

¹⁰ Και η κοιλάδα Σιδδίμ ήταν γεμάτη από φρέατα ασφάλτου· και οι βασιλιάδες των Σοδόμων και των Γομόρρων τράπηκαν σε φυγή, και έπεσαν εκεί· και εκείνοι που εναπέμειναν έφυγαν στο βουνό.

¹¹ Και πήραν όλα τα υπάρχοντα των Σοδόμων και των Γομόρρων, και ολόκληρη τη ζωοτροφία τους, και αναχώρησαν.

¹² Πήραν ακόμα και τον Λωτ, τον γιο τού αδελφού τού Άβραμ, που κατοικούσε στα Σόδομα, και τα υπάρχοντά του, και αναχώρησαν.

¹³ Και κάποιος από τους διασωθέντες πήγε και το ανήγγειλε στον Άβραμ τον Εβραίο, που κατοικούσε κοντά στις βελανιδιές Μαμβρή, του Αμορραίου, αδελφού τού Εσχώλ, και αδελφού τού Ανήρ, που ήσαν σύμμαχοι τού Άβραμ.

¹⁴ Και όταν ο Άβραμ άκουσε ότι αιχμαλωτίστηκε ο αδελφός του, εξόπλισε ³¹⁸ από τους δούλους του, που είχαν γεννηθεί στο σπίτι του, και τους καταδίωξε μέχρι τη Δαν.

15 Και αφού χώρισε τους δικούς του, όρμησε εναντίον τους τη νύχτα, αυτός και οι δούλοι του, και τους πάταξε, και τους καταδίωξε μέχρι τη Χοβά, που είναι προς τα αριστερά της Δαμασκού.

16 Και επανέφερε όλα τα υπάρχοντα, και επιπλέον επανέφερε και τον αδελφό του, τον Λωτ, και τα υπάρχοντά του, ακόμα μάλιστα και τις γυναίκες, και τον λαό.

17 Και ο βασιλιάς των Σοδόμων βγήκε σε συνάντησή του, καθώς γύρισε από την καταστροφή του Χοδολλογομόρ, και των βασιλιάδων του, στην κοιλάδα Σαυή, που είναι η κοιλάδα τού βασιλιά.

18 Και ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς της Σαλήμ, έφερε έξω ψωμί και κρασί· και ήταν ιερέας τού Θεού τού ύψιστου.

19 Και τον ευλόγησε, και είπε: Ευλογημένος ο Άβραμ από τον Θεό τον ύψιστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη·

20 και ευλογητός ο Θεός ο ύψιστος, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στο χέρι σου. Και ο Άβραμ έδωσε σ' αυτόν ένα δέκατο από όλα.

21 Και ο βασιλιάς των Σοδόμων είπε στον Άβραμ: Δώσε μου τους ανθρώπους, και πάρε τα υπάρχοντα για τον εαυτό σου.

22 Και ο Άβραμ είπε στον βασιλιά των Σοδόμων: Εγώ ύψωσα το χέρι μου στον Κύριο, τον Θεό τον ύψιστο, που έκτισε τον ουρανό και τη γη,

23 ότι δεν θα πάρω από όλα τα δικά σου, από κλωστή μέχρι λουρί από παπούτσι, για να μη πεις: Εγώ πλούτισα τον Άβραμ·

24 εκτός μόνον από εκείνο, που έφαγαν οι νέοι, και το μερίδιο των ανθρώπων που ήρθαν μαζί μου, του Ανήρ, του Εσχώλ, και του Μαμβρή· αυτοί ας πάρουν το μερίδιό τους.

ΓΕΝΕΣΗ 15

1 ΥΣΤΕΡΑ από τα πράγματα αυτά, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Άβραμ, σε όραμα, λέγοντας: Μη φοβάσαι, Άβραμ· εγώ είμαι ο υπερασπιστής σου· ο μισθός σου θα είναι υπερβολικά μεγάλος.

2 Και ο Άβραμ είπε: Δέσποτα Κύριε, τι θα μου δώσεις, ενώ απέρχομαι άτεκνος, και ο κληρονόμος τού σπιτιού μου είναι αυτός ο Ελιέζερ από τη Δαμασκό;

3 Είπε ακόμα ο Άβραμ: Δες, δεν έδωσες σε μένα σπέρμα· και νάσου, θα με κληρονομήσει ο υπηρέτης μου.

4 Και τότε, έγινε σ' αυτόν λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: Δεν θα σε κληρονομήσει αυτός· αλλά εκείνος που θα βγει από τα σπλάχνα σου, αυτός θα σε κληρονομήσει.

- ⁵ Και τον έφερε έξω, και είπε: Κοίταξε τώρα ψηλά στον ουρανό, και απαρίθμησε τα αστέρια, αν μπορείς να τα απαριθμήσεις και του είπε: Έτσι θα είναι το σπέρμα σου.
- ⁶ Και πίστεψε στον Κύριο· και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη.
- ⁷ Και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος, που σε έβγαλα από την Ουρ των Χαλδαίων, για να σου δώσω αυτή τη γη για κληρονομιά.
- ⁸ Και εκείνος είπε: Δέσποτα Κύριε, από πού θα γνωρίσω ότι θα την κληρονομήσω;
- ⁹ Και του είπε: Πάρε για μένα μία δάμαλη τριών χρόνων, και μία κασίκα τριών χρόνων, και ένα αρσενικό κριάρι τριών χρόνων, και μία τρυγόνα και ένα περιστέρι.
- ¹⁰ Και πήρε σ' αυτόν όλα αυτά, και τα έσχισε στο μέσον, και έβαλε κάθε ένα κομμάτι απέναντι στο όμοιό του· τα πουλιά, όμως, δεν τα έσχισε,
- ¹¹ και κατέβηκαν τα όρνια επάνω στα πτώματα, και ο Άβραμ τα έδιωξε.
- ¹² Και κατά τη δύση τού ήλιου, έπεσε έκσταση επάνω στον Άβραμ· και ξάφνου, ένας μεγάλος σκοτεινός φόβος πέφτει επάνω του.
- ¹³ Και ο Κύριος είπε στον Άβραμ: Να ξέρεις με σιγουριά ότι το σπέρμα σου θα παροικήσει σε γη όχι δική τους, και θα τους υποδουλώσουν, και θα τους καταθλίψουν, 400 χρόνια·
- ¹⁴ το έθνος, όμως, στο οποίο θα υποδουλωθεί, εγώ θα το κρίνω· ύστερα δε απ' αυτά, θα βγουν με πολλά υπάρχοντα·
- ¹⁵ εσύ, όμως, θα απέλθεις στους πατέρες σου με ειρήνη· θα ταφείς σε καλά γηρατειά·
- ¹⁶ και στην τέταρτη γενεά θα επιστρέψουν εδώ· επειδή, δεν αναπληρώθηκε ακόμα η ανομία των Αμορραίων.
- ¹⁷ Και όταν ο ήλιος έδυσε και έγινε πυκνό σκοτάδι, ξάφνου, ένα καμίνι που κάπνιζε, και μια λαμπάδα φωτιάς, η οποία διαπέρασε ανάμεσα σε τούτα τα διχοτομημένα.
- ¹⁸ Εκείνη την ημέρα ο Κύριος έκανε διαθήκη στον Άβραμ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου έδωσα αυτή τη γη, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό τον μεγάλο, τον ποταμό Ευφράτη·
- ¹⁹ τους Κεναίους, και τους Κενεζαίους, και τους Κεδμωναίους,
- ²⁰ και τους Χετταίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ραφαείμ,
- ²¹ και τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Ιεβουσαίους.

ΓΕΝΕΣΗ 16

- 1** ΚΑΙ η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, δεν τεκνοποιούσε σ' αυτόν· και είχε μία Αιγύπτια δούλη, που ονομαζόταν Άγαρ.
- 2** Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Δες, ο Κύριος με απέκλεισε από την τεκνοποιία· μπες, λοιπόν, μέσα στη δούλη μου, ίσως αποκτήσω παιδί από αυτή. Και ο Άβραμ υπάκουσε στον λόγο τής Σάρας.
- 3** Και η Σάρα, η γυναίκα τού Άβραμ, πήρε την Άγαρ, την Αιγύπτια, τη δούλη της, αφού ο Άβραμ είχε κατοικήσει δέκα χρόνια στη γη Χαναάν και την έδωσε στον άνδρα της τον Άβραμ, για να είναι γυναίκα του.
- 4** Και μπήκε στην Άγαρ, και εκείνη συνέλαβε· και όταν είδε ότι συνέλαβε, η κυρία της καταφρονιόταν μπροστά της.
- 5** Και η Σάρα είπε στον Άβραμ: Εξαιτίας σου αδικούμαι. Εγώ έδωσα τη δούλη μου στον κόρφο σου· και όταν είδε ότι συνέλαβε, εγώ καταφρονήθηκα μπροστά της· ας κρίνει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα.
- 6** Και ο Άβραμ είπε στη Σάρα: Δες, η δούλη σου είναι στο χέρι σου· κάνε σ' αυτήν όπως φαίνεται αρεστό στα μάτια σου. Και η Σάρα τη μεταχειρίστηκε άσχημα, και εκείνη έφυγε από το πρόσωπό της.
- 7** Και τη βρήκε ένας άγγελος του Κυρίου κοντά σε μία πηγή νερού, στην έρημο, κοντά στην πηγή προς τον δρόμο τής Σουρ·
- 8** και της είπε: Άγαρ, δούλη τής Σάρας, από πού έρχεσαι και πού πηγαίνεις; Και εκείνη είπε: Φεύγω από το πρόσωπο της κυρίας μου της Σάρας.
- 9** Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Επίστρεψε στην κυρία σου, και ταπεινώσου κάτω από τα χέρια της.
- 10** Ο άγγελος του Κυρίου τής είπε ακόμα: Θα πληθύνω υπερβολικά το σπέρμα σου, ώστε να μη απαριθμείται λόγω του πλήθους του.
- 11** Και ο άγγελος του Κυρίου τής είπε: Δες, εσύ είσαι έγκυος, και θα γεννήσεις έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισμαήλ·9 επειδή, ο Κύριος άκουσε τη θλίψη σου·
- 12** και αυτός θα είναι άγριος άνθρωπος· το χέρι του θα είναι ενάντια σε όλους, και το χέρι όλων ενάντια σ' αυτόν· και θα κατοικήσει κατά πρόσωπο όλων των αδελφών του.
- 13** Και η Άγαρ αποκάλεσε το όνομα του Κυρίου, που της μιλούσε: Εσύ είσαι ο Θεός, που με είδες· επειδή είπε: Είδα, ακόμα, εγώ εδώ εκείνον που με είδε;
- 14** Γι' αυτό, το πηγάδι εκείνο ονομάστηκε Πηγάδι Λαχαΐ-ροϊ·10 δέστε, βρίσκεται ανάμεσα στην Κάδης και τη Βαράδ.
- 15** Και η Άγαρ γέννησε στον Άβραμ έναν γιο· και ο Άβραμ αποκάλεσε το όνομα αυτού τού γιου, που γέννησε η Άγαρ, Ισμαήλ.

16 Και ο Άβραμ ήταν 86 χρόνων, όταν η Άγαρ γέννησε τον Ισμαήλ στον Άβραμ.

ΓΕΝΕΣΗ 17

1 ΚΑΙ όταν ο Άβραμ ήταν 99 χρόνων, ο Κύριος φάνηκε στον Άβραμ, και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας· περπάτα μπροστά μου, και να είσαι τέλειος.

2 Και θα στήσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα· και θα σε πληθύνω σε υπερβολικό βαθμό.

3 Και ο Άβραμ έπεσε επάνω στο πρόσωπό του· και ο Θεός τού μίλησε, λέγοντας:

4 Εγώ, πρόσεξε, η διαθήκη μου είναι σε σένα· και θα γίνεις πατέρας πλήθους εθνών·

5 και δεν θα αποκαλείται πλέον το όνομά σου Άβραμ, αλλά το όνομά σου θα είναι Αβραάμ·¹¹ επειδή, σε κατέστησα πατέρα πολλών εθνών·

6 και θα σε αυξήσω σε υπερβολικό βαθμό, και θα σε καταστήσω σε έθνη, και από σένα θα βγουν βασιλιάδες·

7 και θα στήσω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα στις γενεές τους, σε μία αιώνια διαθήκη, για να είμαι Θεός σε σένα και στο σπέρμα σου μετά από σένα·

8 και θα δώσω σε σένα, και στο σπέρμα σου μετά από σένα, τη γη τής παροικίας σου, ολόκληρη τη γη Χαναάν, σε αιώνια κατάσχεση· και θα είμαι ο Θεός τους.

9 Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Εσύ θα φυλάξεις τη διαθήκη μου, και το σπέρμα σου μετά από σένα στις γενεές τους.

10 Τούτη είναι η διαθήκη μου, την οποία θα φυλάξετε ανάμεσα σε μένα και σε σας, και το σπέρμα σου μετά από σένα: Κάθε αρσενικό σας θα περιτέμνεται.

11 Και θα περιτέμνετε τη σάρκα τής ακροβυστίας σας, και θα είναι για σημείο τής διαθήκης μου ανάμεσα σε μένα και σε σας·

12 και ένα παιδί οκτώ ημερών θα περιτέμνεται μεταξύ σας, κάθε αρσενικό στις γενεές σας, εκείνος που γεννιέται στο σπίτι, και ο αγορασμένος με αργύρια από κάθε ξένον, που δεν είναι από το σπέρμα σου·

13 οπωσδήποτε θα περιτέμνεται εκείνος που γεννιέται στο σπίτι σου, και ο αγορασμένος σε σένα με αργύρια· και θα είναι η διαθήκη μου επάνω στη σάρκα σας για αιώνια διαθήκη·

- 14** και το απερίτμητο αρσενικό, στο οποίο δεν θα περιτεμνόταν η σάρκα τής ακροβυστίας του, εκείνη η ψυχή θα εξολοθρευτεί μέσα από τον λαό της· παρέβηκε τη διαθήκη μου.
- 15** Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Τη γυναίκα σου Σάρα, δεν θα αποκαλέσεις πλέον το όνομά της Σάρα, αλλά το όνομά της θα είναι Σάρρα.¹²
- 16** Και θα την ευλογήσω, κι ακόμα θα σου δώσω απ' αυτή έναν γιο· και θα την ευλογήσω, και θα γίνει μητέρα πολλών εθνών· βασιλιάδες λαών θα βγουν απ' αυτή.
- 17** Και ο Αβραάμ έπεσε επάνω στο πρόσωπό του, και γέλασε, και είπε στην καρδιά του: Σε άνθρωπον 100 χρόνων θα γεννηθεί παιδί; Και η Σάρρα, γυναίκα 90 χρόνων, θα γεννήσει;
- 18** Και ο Αβραάμ είπε στον Θεό: Είθε να ζήσει μπροστά σου ο Ισμαήλ!
- 19** Και ο Θεός είπε: Ναι, η γυναίκα σου η Σάρρα θα γεννήσει σε σένα έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ισαάκ·¹³ και θα στήσω τη διαθήκη μου σ' αυτόν για αιώνια διαθήκη, και στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν·
- 20** Και για τον Ισμαήλ σε εισάκουσα· δες, τον ευλόγησα, και θα τον αυξήσω, και θα τον πληθύνω σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό· θα γεννήσει 12 άρχοντες, και θα τον κάνω μεγάλο έθνος·
- 21** αλλά, τη διαθήκη μου θα τη στήσω στον Ισαάκ, τον οποίο θα γεννήσει σε σένα η Σάρρα τον ερχόμενο χρόνο, την ίδια αυτή εποχή.
- 22** Και αφού τελείωσε να μιλάει μαζί του, ο Θεός ανέβηκε από τον Αβραάμ.
- 23** Και ο Αβραάμ πήρε τον γιο του τον Ισμαήλ, και όλους τούς γεννημένους στο σπίτι του, και όλους τούς αγορασμένους απ' αυτόν με αργύρια, κάθε αρσενικό τού σπιτιού τού Αβραάμ, και έκανε περιτομή τής σάρκας τής ακροβυστίας τους, την ίδια εκείνη ημέρα, καθώς τού είπε ο Θεός.
- 24** Και ο Αβραάμ ήταν 99 χρόνων, όταν περιτμήθηκε στη σάρκα τής ακροβυστίας του.
- 25** Και ο Ισμαήλ, ο γιος του, ήταν 13 χρόνων, όταν περιτμήθηκε η σάρκα τής ακροβυστίας του.
- 26** Την ίδια εκείνη ημέρα περιτμήθηκε ο Αβραάμ, και ο Ισμαήλ ο γιος του·
- 27** και όλοι οι άνθρωποι του σπιτιού του, οι γεννημένοι στο σπίτι, και οι αγορασμένοι με αργύρια από τους αλλογενείς, περιτμήθηκαν μαζί του.

ΓΕΝΕΣΗ 18

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν στις βελανιδιές Μαμβρή, ενώ καθόταν στην είσοδο της σκηνής στον καύσωνα της ημέρας.

- ² Και σηκώνοντας τα μάτια του, είδε· και ξάφνου, τρεις άνδρες όρθιοι μπροστά του· και μόλις τούς είδε, έσπευσε σε προϋπάντησή τους από την είσοδο της σκηνής, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος·
- ³ και είπε: Κύριέ μου, αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, μη προσπεράσεις, παρακαλώ, τον δούλο σου·
- ⁴ ας φερθεί, παρακαλώ, λίγο νερό, και πλύντε τα πόδια σας, και αναπαυθείτε κάτω από το δέντρο·
- ⁵ και εγώ θα φέρω λίγο ψωμί, και στηρίξτε την καρδιά σας· έπειτα, θα προχωρήσετε· επειδή, γι' αυτό περάσατε από τον δούλο σας. Και εκείνοι είπαν: Κάνε έτσι, καθώς είπες.
- ⁶ Και ο Αβραάμ έσπευσε στη σκηνή στη Σάρρα, και είπε: Βιάσου, ζύμωσε τρία μέτρα σιμιγδάλι, και κάνε ψωμιά στη στάχτη.
- ⁷ Και ο Αβραάμ έτρεξε στα βόδια, και πήρε ένα μοσχάρι απαλό και καλό, και το έδωσε στον δούλο· και εκείνος έσπευσε να το ετοιμάσει·
- ⁸ έπειτα, πήρε βούτυρο και γάλα, και το μοσχάρι, που ετοίμασε, και τα έβαλε μπροστά τους· και αυτός στεκόταν κοντά τους κάτω από το δέντρο· και αυτοί έφαγαν.
- ⁹ Και του είπαν: Πού είναι η γυναίκα σου η Σάρρα; Και εκείνος είπε: Να, μέσα στη σκηνή.
- ¹⁰ Και είπε: Θα επιστρέψω σε σένα εξάπαντος κατά την ίδια αυτή εποχή τού χρόνου· και δες, η γυναίκα σου η Σάρρα θα έχει έναν γιο. Και η Σάρρα άκουσε στην είσοδο της σκηνής, που ήταν πίσω απ' αυτόν.
- ¹¹ Και ο Αβραάμ και η Σάρρα ήσαν γέροντες, προχωρημένοι σε ηλικία· στη Σάρρα είχαν σταματήσει να γίνονται τα γυναικεία.
- ¹² Και η Σάρρα γέλασε από μέσα της, λέγοντας: Αφού γέρασα θα γίνει σε μένα ηδονή; Και ο κύριός μου είναι γέροντας.
- ¹³ Και είπε ο Κύριος στον Αβραάμ: Γιατί γέλασε η Σάρρα, λέγοντας: Αφού εγώ γέρασα, πραγματικά θα γεννήσω;
- ¹⁴ Είναι τίποτε αδύνατο στον Κύριο; Στον ορισμένο καιρό θα επιστρέψω σε σένα, κατά την ίδια αυτή εποχή τού χρόνου, και η Σάρρα θα έχει έναν γιο.
- ¹⁵ Τότε, η Σάρρα αρνήθηκε, λέγοντας: Δεν γέλασα· επειδή, φοβήθηκε. Και εκείνος είπε: Όχι, αλλά γέλασες.
- ¹⁶ Και αφού οι άνδρες σηκώθηκαν από εκεί κατευθύνθηκαν στα Σόδομα· και ο Αβραάμ πορευόταν μαζί τους για να τους συμπροπόμεψι.
- ¹⁷ Και ο Κύριος είπε: Θα κρύψω εγώ από τον Αβραάμ οτιδήποτε κάνω;

- 18 Ο δε Αβραάμ θα γίνει οπωσδήποτε ένα μεγάλο έθνος και δυνατό· και διαμέσου αυτού θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης·
- 19 επειδή, τον γνωρίζω, ότι θα διατάξει τούς γιους του και την οικογένειά του, ύστερα απ' αυτόν, και θα φυλάξουν τον δρόμο τού Κυρίου, για να εκτελούν δικαιοσύνη και κρίση, ώστε ο Κύριος να επιφέρει επάνω στον Αβραάμ τα όσα μίλησε σ' αυτόν.
- 20 Και ο Κύριος είπε: Η κραυγή των Σοδόμων και των Γομόρρων πλήθυνε και η αμαρτία τους είναι υπερβολικά βαριά·
- 21 Θα κατέβω, λοιπόν, και θα δω αν έπραξαν ολοκληρωτικά σύμφωνα με την κραυγή που έρχεται σε μένα· και θα γνωρίσω, μήπως όχι.
- 22 Και όταν οι άνδρες αναχώρησαν από εκεί, πήγαν στα Σόδομα· και ο Αβραάμ στεκόταν ακόμα μπροστά στον Κύριο.
- 23 Και καθώς ο Αβραάμ πλησίασε, είπε: Μήπως θα καταστρέψεις τον δίκαιο μαζί με τον ασεβή;
- 24 Αν είναι στην πόλη 50 δίκαιοι, άραγε θα τους καταστρέψεις; Και δεν θα συγχωρούσες τον τόπο χάρη των 50 δικαίων που βρίσκονται σ' αυτόν;
- 25 Μη γένοιτο ποτέ εσύ να πράξεις ένα τέτοιο πράγμα, να θανατώσεις μαζί, δίκαιον και ασεβή, και ο δίκαιος να είναι όπως και ο ασεβής! Μη γένοιτο ποτέ σε σένα! Εκείνος που κρίνει ολόκληρη τη γη δεν θα κάνει κρίση;
- 26 Και είπε ο Κύριος: Αν βρω στα Σόδομα 50 δικαίους μέσα στην πόλη, θα συγχωρήσω σε ολόκληρο τον τόπο για χάρη τους.
- 27 Και αποκρινόμενος ο Αβραάμ είπε: Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου, ενώ είμαι χώμα και στάχτη·
- 28 αν λείψουν πέντε από τους 50 δικαίους, θα καταστρέψεις ολόκληρη την πόλη εξαιτίας των πέντε; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, αν βρω εκεί 45.
- 29 Και ο Αβραάμ πρόσθεσε ακόμα να του μιλήσει, και είπε: Αν βρεθούν εκεί 40; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 40.
- 30 Και ο Αβραάμ είπε: Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου αν μιλήσω ξανά· αν βρεθούν εκεί 30; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, αν βρω εκεί 30.
- 31 Και ο Αβραάμ είπε: Δες, τώρα τόλμησα να μιλήσω στον Κύριό μου· αν βρεθούν εκεί 20 ; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 20.
- 32 Και ο Αβραάμ είπε: Ας μη παροξυνθεί ο Κύριός μου, αν μιλήσω ακόμα μία φορά· αν βρεθούν εκεί 10; Και είπε: Δεν θα την καταστρέψω, εξαιτίας των 10.
- 33 Και ο Κύριος αναχώρησε, αφού έπαυσε να μιλάει στον Αβραάμ· και ο Αβραάμ επέστρεψε στον τόπο του.

ΓΕΝΕΣΗ 19

- ¹ ΚΑΙ οι δύο άγγελοι ήρθαν το δειλινό στα Σόδομα· και ο Λωτ καθόταν δίπλα στην πύλη των Σοδόμων· ο δε Λωτ, βλέποντάς τους, σηκώθηκε σε συνάντησή τους, και προσκύνησε με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος·
- ² και είπε: Ορίστε, κύριοί μου, στραφείτε, παρακαλώ, στο σπίτι τού δούλου σας, και διανυχτερεύστε, και πλύντε τα πόδια σας· και καθώς θα σηκωθείτε το πρωί, θα πάτε στον δρόμο σας. Και εκείνοι είπαν: Όχι, αλλά θα διανυχτερεύσουμε στην πλατεία.
- ³ Και αφού τούς βίασε πολύ, στράφηκαν σ' αυτόν, και μπήκαν μέσα στο σπίτι του· και τους έκανε συμπόσιο, και έψησε άζυμα, και έφαγαν.
- ⁴ Και πριν κοιμηθούν, οι άνδρες τής πόλης, οι άνδρες των Σοδόμων, περικύκλωσαν το σπίτι, νέοι και γέροντες, ολόκληρος ο λαός μαζί, από παντού·
- ⁵ και έκραζαν στον Λωτ, και του έλεγαν: Πού είναι οι άνδρες, εκείνοι που μπήκαν μέσα σε σένα τη νύχτα; Βγάλ' τους έξω σε μας, για να τους γνωρίσουμε.
- ⁶ Και ο Λωτ βγήκε προς αυτούς στο πρόθυρο, και έκλεισε πίσω του την πόρτα,
- ⁷ και είπε: Μη, αδελφοί μου, μη πράξετε ένα τέτοιο κακό·
- ⁸ δέστε, έχω δύο θυγατέρες, που δεν γνώρισαν άνδρα· να σας τις φέρω, λοιπόν, έξω· και να κάνετε σ' αυτές, όπως σας φανεί αρεστό· μόνον σ' αυτούς τούς άνδρες να μη πράξετε τίποτε, επειδή για τούτο μπήκαν κάτω από τη σκιά τής στέγης μου.
- ⁹ Και εκείνοι είπαν: Φύγε από εκεί. Και είπαν ακόμα: Αυτός ήρθε για να παροικήσει· θέλει να γίνει και κριτής; Τώρα θα κακοποιήσουμε μάλλον εσένα παρά εκείνους. Και βίαζαν υπερβολικά τον άνθρωπο, τον Λωτ, και πλησίασαν για να σπάσουν τη θύρα.
- ¹⁰ Απλώνοντας δε οι άνδρες τα χέρια τους, τράβηξαν τον Λωτ κοντά τους στο σπίτι, και έκλεισαν την πόρτα·
- ¹¹ και τους ανθρώπους, εκείνους που ήσαν στην πόρτα τού σπιτιού, τους χτύπησαν με αορασία από μικρόν μέχρι μεγάλον, ώστε απέκταναν να αναζητούν τη θύρα.
- ¹² Και οι άνδρες είπαν στον Λωτ: Έχεις εδώ κάποιον άλλον; Γαμπρό ή γιους ή θυγατέρες ή οποιονδήποτε άλλον έχεις στην πόλη, βγάλ' τους έξω από τον τόπο·
- ¹³ επειδή, εμείς καταστρέφουμε τούτο τον τόπο, για τον λόγο ότι η κραυγή τους μεγάλωσε μπροστά στον Κύριο· και μας έστειλε ο Κύριος για να τον καταστρέψουμε.

- 14 Βγήκε, λοιπόν, ο Λωτ και μίλησε στους γαμπρούς του, εκείνους που επρόκειτο να πάρουν τις θυγατέρες του, και είπε: Σηκωθείτε, βγείτε έξω από τούτο τον τόπο· επειδή, ο Κύριος καταστρέφει την πόλη. Αλλά, φάνηκε στους γαμπρούς του σαν να αστειεύεται.
- 15 Και όταν έγινε αυγή, οι άγγελοι βίαζαν τον Λωτ, λέγοντας: Σήκω, πάρε τη γυναίκα σου, και τις δύο θυγατέρες σου, που βρίσκονται εδώ, για να μη καταστραφείς και εσύ μαζί με την ανομία τής πόλης.
- 16 Και επειδή καθυστερούσε, πιάνοντας οι άνδρες το χέρι του, και το χέρι τής γυναίκας του, και τα χέρια των δύο θυγατέρων του (επειδή, ο Κύριος τον σπλαχνίστηκε), τον έβγαλαν και τον πήγαν έξω από την πόλη.
- 17 Και όταν τους έβγαλαν έξω, ο Κύριος είπε: Διάσωσε τη ζωή σου· μη περιβλέψεις πίσω σου, και μη σταθείς σε ολόκληρη την περίχωρο· διάσωσε τον εαυτό σου στο βουνό, για να μη καταστραφείς.
- 18 Και ο Λωτ τούς είπε: Μη, παρακαλώ, Κύριε·
- 19 δες, ο δούλος σου βρήκε χάρη μπροστά σου, και μεγάλυνες το έλεός σου, που έκανες σε μένα, φυλάγοντας τη ζωή μου· αλλά, εγώ δεν θα μπορέσω να διασωθώ στο βουνό, μήπως με προφτάσει το κακό, και πεθάνω·
- 20 δες, παρακαλώ, η πόλη αυτή είναι κοντά, ώστε να καταφύγω εκεί, και είναι μικρή· εκεί, παρακαλώ, να διασωθώ· δεν είναι μικρή; Και θα ζήσει η ψυχή μου.
- 21 Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Πρόσεξε, σε εισάκουσα και σε τούτο το πράγμα, να μη καταστρέψω την πόλη, για την οποία μίλησες·
- 22 βιάσου να διασωθείς εκεί· επειδή, δεν θα μπορέσω να κάνω τίποτε, μέχρις ότου φτάσεις εκεί· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομα της πόλης, Σηγώρ.¹⁴
- 23 Ο ήλιος ανέτειλε επάνω στη γη, όταν ο Λωτ μπήκε στη Σηγώρ.
- 24 Και έβρεξε ο Κύριος επάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα θειάφι και φωτιά από τον Κύριο του ουρανού·
- 25 και κατέστρεψε αυτές τις πόλεις, και όλα τα περίχωρα, και όλους τούς κατοίκους των πόλεων, και τα φυτά τής γης.
- 26 Αλλά, η γυναίκα του, πίσω απ' αυτόν, καθώς κοίταξε ολόγυρα, έγινε στήλη από αλάτι.
- 27 Και ο Αβραάμ, μόλις σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, ήρθε στον τόπο όπου είχε σταθεί μπροστά στον Κύριο·
- 28 και κοιτάζοντας επάνω στα Σόδομα και τα Γόμορρα, και επάνω σε ολόκληρη τη γη τής περιχώρου, είδε, και νάσου, καπνός ανέβαινε από τη γη, σαν καπνός από καμίνι.

29 Ἔτσι, λοιπόν, όταν ο Θεός κατέστρεψε τις πόλεις τῆς περιχώρου, θυ-μήθηκε ο Θεός τον Αβραάμ, και εξαπέστειλε τον Λωτ από μέσα από την κα-ταστροφή, όταν κατέστρεψε τις πόλεις, στις οποίες κατοικούσε ο Λωτ.

30 Και ο Λωτ ανέβηκε από τη Σηγώρ, και κατοίκησε στο βουνό, και μαζί του οι δύο θυγατέρες του, επειδή φοβήθηκε να κατοικήσει στη Σηγώρ· και κατοίκησε σε σπήλαιο, αυτός και οι δύο θυγατέρες του.

31 Και η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Ο πατέρας μας είναι γέροντας, και άνθρωπος δεν υπάρχει επάνω στη γη για να μπει μέσα προς εμάς, σύμφωνα με τη συνήθεια ολόκληρης της γης·

32 έλα, ας ποτίσουμε τον πατέρα μας κρασί, και ας κοιμηθούμε μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας.

33 Πότισαν, λοιπόν, τον πατέρα τους κρασί κατά τη νύχτα εκείνη· και η μεγαλύτερη μπήκε μέσα, και κοιμήθηκε με τον πατέρα της· και εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε.

34 Και την επαύριο η μεγαλύτερη είπε στη νεότερη: Δες, εγώ κοιμήθηκα χθες τη νύχτα με τον πατέρα μας· ας τον ποτίσουμε κρασί και τούτη τη νύχτα, και μπαίνοντας μέσα εσύ, κοιμήσου μαζί του, και ας αναστήσουμε σπέρμα από τον πατέρα μας.

35 Πότισαν, λοιπόν, και εκείνη τη νύχτα τον πατέρα τους κρασί, και αφού σηκώθηκε η νεότερη, κοιμήθηκε μαζί του· και εκείνος δεν κατάλαβε ούτε πότε αυτή πλάγιασε, και πότε σηκώθηκε.

36 Και συνέλαβαν οι δύο θυγατέρες τού Λωτ από τον πατέρα τους.

37 Και η μεγαλύτερη γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Μωάβ·¹⁵ αυτός είναι ο πατέρας των Μωαβιτών μέχρι σήμερα.

38 Αλλά και η νεότερη γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Βεναμμί·¹⁶ αυτός είναι ο πατέρας των Αμμωνιτών μέχρι σήμερα.

ΓΕΝΕΣΗ 20

1 ΚΑΙ ο Αβραάμ κίνησε από εκεί προς τη γη που βρίσκεται προς τα μεσημβρινά, και κατοίκησε ανάμεσα στην Κάδης και στη Σουρ· και παροίκησε στα Γέραρα.

2 Και ο Αβραάμ είπε για τη γυναίκα του τη Σάρρα: Είναι αδελφή μου. Και ο Αβιμέλεχ, ο βασιλιάς των Γεράρων, έστειλε και πήρε τη Σάρρα.

3 Και ο Θεός ήρθε στον Αβιμέλεχ σε όνειρο τη νύχτα, και του είπε: Δες, εσύ πεθαίνεις εξαιτίας τῆς γυναίκας που πήρες· επειδή, είναι παντρεμένη με άνδρα.

4 Και ο Αβιμέλεχ δεν είχε πλησιάσει σ' αυτή· και είπε: Κύριε, θα θανάτωνες ένα έθνος, ακόμα και έναν δίκαιο;

⁵ Αυτός δεν μου είπε: Είναι αδελφή μου; Και αυτή πάλι, αυτή είπε: Είναι αδελφός μου. Με ευθύτητα της καρδιάς μου, και με καθαρότητα των χειρών μου το έπραξα αυτό.

⁶ Και ο Θεός είπε σ' αυτόν σε όνειρο: Και εγώ γνώρισα ότι με ευθύτητα της καρδιάς σου το έπραξες· γι' αυτό και εγώ σε εμπόδισα από το να αμαρτήσεις σε μένα· γι' αυτό, δεν σε άφησα να την αγγίξεις·

⁷ τώρα, λοιπόν, απόδωσε τη γυναίκα στον άνθρωπο, επειδή είναι προφήτης· και θα προσευχηθεί για σένα, και θα ζήσεις· αλλά, αν δεν την αποδώσεις, να ξέρεις ότι οπωσδήποτε θα πεθάνεις, εσύ, και όλα όσα έχεις.

⁸ Και ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, κάλεσε όλους τούς δούλους του και μίλησε όλα αυτά τα λόγια σε επήκοό τους· και οι άνθρωποι φοβήθηκαν υπερβολικά.

⁹ Και ο Αβιμέλεχ κάλεσε τον Αβραάμ και του είπε: Τι μας έκανες; Και ποιο αμάρτημα έκανα σε σένα, ώστε να φέρεις επάνω μου, και επάνω στο βασίλειό μου, μία μεγάλη αμαρτία; Έκανες σε μένα ένα πράγμα, το οποίο δεν έπρεπε να γίνει.

¹⁰ Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: Τι είδες, ώστε να κάνεις αυτό το πράγμα;

¹¹ Και ο Αβραάμ είπε: Επειδή, εγώ είπα: Βέβαια, δεν υπάρχει φόβος Θεού σε τούτο τον τόπο· και θα με θανατώσουν εξαιτίας τής γυναίκας μου·

¹² και όμως, στ' αλήθεια είναι αδελφή μου, θυγατέρα τού πατέρα μου, αλλά όχι θυγατέρα τής μητέρας μου· και έγινε γυναίκα μου·

¹³ και όταν ο Θεός με έκανε να βγω έξω από την οικογένεια του πατέρα μου, της είπα: Αυτή τη χάρη θα κάνεις σε μένα· σε κάθε τόπο, όπου αν πάμε, να λες για μένα: Αυτός είναι αδελφός μου.

¹⁴ Και ο Αβιμέλεχ πήρε πρόβατα, και βόδια, και δούλους, και δούλες, και τα έδωσε στον Αβραάμ, και απέδωσε σ' αυτόν τη γυναίκα του τη Σάρρα.

¹⁵ Και ο Αβιμέλεχ είπε: Δες, η γη μου μπροστά σου· κατοίκησε όπου σου αρέσει·

¹⁶ και στη Σάρρα είπε: Δες, έδωσα 1.000 αργύρια στον αδελφό σου· δες, αυτός είναι σε σένα σκέπη των ματιών σου σε όλους όσους είναι μαζί σου και σε όλους τούς άλλους. Έτσι επιπλήχθηκε αυτή.

¹⁷ Και ο Αβραάμ προσευχήθηκε στον Θεό· και ο Θεός θεράπευσε τον Αβιμέλεχ, και τη γυναίκα του, και τις θεράπαινές του, και τεκνοποίησαν.

¹⁸ Επειδή, ο Κύριος είχε κλείσει ολοκληρωτικά κάθε μήτρα στο σπίτι τού Αβιμέλεχ, εξαιτίας τής Σάρρας, της γυναίκας τού Αβραάμ.

ΓΕΝΕΣΗ 21

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος επισκέφθηκε τη Σάρρα, καθώς είχε πει· και ο Κύριος έκανε στη Σάρρα καθώς είχε μιλήσει.
- ² Και η Σάρρα συνέλαβε, και γέννησε στον Αβραάμ έναν γιο στα γηρατειά του· κατά την εποχή, που του είχε πει ο Θεός.
- ³ Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα αυτού τού γιου, που γεννήθηκε σ' αυτόν, τον οποίο η Σάρρα γέννησε σ' αυτόν, Ισαάκ.
- ⁴ Και ο Αβραάμ έκανε περιτομή στον γιο του τον Ισαάκ την όγδοη ημέρα, καθώς τον είχε προστάξει ο Θεός.
- ⁵ Και ο Αβραάμ ήταν 100 χρόνων, όταν γεννήθηκε σ' αυτόν ο γιος του ο Ισαάκ.
- ⁶ Και η Σάρρα είπε: Ο Θεός με έκανε να γελάω· όποιος ακούσει, θα γελάει μαζί μου.
- ⁷ Και είπε: Ποιος θα έλεγε στον Αβραάμ, ότι η Σάρρα θα θήλαζε παιδιά; Επειδή, γέννησα έναν γιο στα γηρατειά μου.
- ⁸ Και το παιδί μεγάλωσε, και απογαλακτίστηκε· και ο Αβραάμ έκανε μεγάλο συμπόσιο, την ημέρα που απογαλακτίστηκε ο Ισαάκ.
- ⁹ Και η Σάρρα είδε τον γιο τής Άγαρ τής Αιγύπτιας, που γέννησε στον Αβραάμ, να περιγελάει τον Ισαάκ.
- ¹⁰ Και είπε στον Αβραάμ: Διώξε αυτή τη δούλη και τον γιο της· επειδή, δεν θα κληρονομήσει ο γιος αυτής τής δούλης μαζί με τον γιο μου, τον Ισαάκ.
- ¹¹ Και το πράγμα φάνηκε υπερβολικά σκληρό στα μάτια τού Αβραάμ, για τον γιο του.
- ¹² Και ο Θεός είπε στον Αβραάμ: Ας μη φανεί σκληρό στα μάτια σου για το παιδί, και για τη δούλη σου· σε όλα όσα σου πει η Σάρρα, να ακούσεις τα λόγια της· επειδή, στον Ισαάκ θα κληθεί σπέρμα σε σένα·
- ¹³ και τον γιο τής δούλης θα τον καταστήσω έθνος· επειδή, είναι σπέρμα σου.
- ¹⁴ Και καθώς ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, πήρε ψωμιά, και ένα ασκί με νερό, και τα έδωσε στην Άγαρ, βάζοντάς τα επάνω στον ώμο της· και το παιδί, και την έδιωξε. Και εκείνη, καθώς αναχώρησε, περιπλανιόταν στην έρημο Βηρ-σαβεέ.
- ¹⁵ Και όταν τέλειωσε το νερό από το ασκί, έρριξε το παιδί κάτω από έναν θάμνο·
- ¹⁶ και καθώς ήρθε κάθησε απέναντι, σε απόσταση μέχρι βολής ενός τόξου· επειδή, είπε: Να μη δω τον θάνατο του παιδιού. Και κάθησε απέναντι και ύψωσε τη φωνή της, και έκλαψε.

- 17 Και ο Θεός εισάκουσε τη φωνή τού παιδιού· και ένας άγγελος του Θεού φώναξε από τον ουρανό στην Άγαρ, και της είπε: Τι έχεις, Άγαρ; Μη φοβάσαι· επειδή, ο Θεός άκουσε τη φωνή τού παιδιού από τον τόπο όπου βρίσκεται·
- 18 σήκω, πάρε το παιδί, και κράτα το με το χέρι σου· επειδή, θα το καταστήσω ένα μεγάλο έθνος.
- 19 Και ο Θεός άνοιξε τα μάτια της, και καθώς είδε ένα πηγάδι με νερό, πήγε και γέμισε το ασκί με νερό, και πότισε το παιδί.
- 20 Και ο Θεός ήταν μαζί με το παιδί, και μεγάλωσε, και κατοίκησε στην έρημο και έγινε τοξότης.
- 21 Και κατοίκησε στην έρημο Φαράν· και η μητέρα του πήρε σ' αυτόν μία γυναίκα από τη γη τής Αιγύπτου.
- 22 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο ο Αβιμέλεχ, μαζί με τον Φιχόλ, τον αρχιστράτηγο της δύναμής του, είπε στον Αβραάμ, λέγοντας: Ο Θεός είναι μαζί σου σε όλα όσα κάνεις·
- 23 τώρα, λοιπόν, να μου ορκιστείς στον Θεό, εδώ, ότι δεν θα φανείς ψεύτης σε μένα ούτε στον γιο μου ούτε στα εγγόνια μου· αλλά, σύμφωνα με το έλεος που έκανα σε σένα θα κάνεις κι εσύ σε μένα, και στη γη όπου παροίκησες.
- 24 Και ο Αβραάμ είπε: Εγώ θα ορκιστώ.
- 25 Και ο Αβραάμ έλεγξε τον Αβιμέλεχ για το πηγάδι τού νερού, που άρ-παξαν οι δούλοι τού Αβιμέλεχ.
- 26 Και ο Αβιμέλεχ είπε: Δεν ξέρω ποιος έκανε αυτό το πράγμα· ούτε κι εσύ μού το φανέρωσες και ούτε εγώ άκουσα γι' αυτό, παρά σήμερα.
- 27 Και ο Αβραάμ παίρνοντας πρόβατα, και βόδια, έδωσε στον Αβιμέλεχ· και έκαναν και οι δύο συνθήκη.
- 28 Και ο Αβραάμ έβαλε κατά μέρος επτά θηλυκά αρνιά τού ποιμνίου.
- 29 Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Αβραάμ: Τι είναι τούτα τα επτά θηλυκά αρνιά, που έβαλες κατά μέρος;
- 30 Και εκείνος είπε: Ότι αυτά τα επτά θηλυκά αρνιά θα πάρεις από το χέρι μου, για να είναι σε μένα ως μαρτυρία ότι εγώ έσκαψα αυτό το πηγάδι.
- 31 Γι' αυτό, ονόμασε εκείνο τον τόπο Βηρ-σαβεέ·¹⁷ επειδή, εκεί ορκίστηκαν και οι δύο.
- 32 Και έκαναν συνθήκη στη Βηρ-σαβεέ. Και σηκώθηκε ο Αβιμέλεχ, και ο Φιχόλ, ο αρχιστράτηγος της δύναμής του, και επέστρεψαν στη γη των Φιλισταίων.
- 33 Και ο Αβραάμ φύτεψε έναν δρυμό¹⁸ στη Βηρ-σαβεέ· και επικαλέστηκε εκεί το όνομα του Κυρίου, του αιώνιου Θεού.

³⁴ Και ο Αβραάμ παροίκησε στη γη των Φιλισταίων πολλές ημέρες.

ΓΕΝΕΣΗ 22

¹ ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο Θεός δοκίμασε τον Αβραάμ, και του είπε: Αβραάμ· και εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

² Και είπε: Πάρε τώρα τον γιο σου τον μονογενή, που αγάπησες, τον Ισαάκ, και πήγαινε στον τόπο Μοριά, και πρόσφερε τον εκεί σε ολοκαύτωμα επάνω σε ένα από τα βουνά, που θα σου πω.

³ Και καθώς ο Αβραάμ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήρε μαζί του δύο από τους δούλους του, και τον Ισαάκ τον γιο του· και καθώς έσχισε ξύλα για την ολοκαύτωση, σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο που του είπε ο Θεός.

⁴ Και την τρίτη ημέρα, υψώνοντας τα μάτια του ο Αβραάμ, είδε τον τόπο από μακριά.

⁵ Και ο Αβραάμ είπε στους δούλους του: Εσείς καθήστε αυτού μαζί με το γαϊδούρι· εγώ δε και το παιδάκι θα πάμε μέχρις εκεί· και όταν προσκυνήσουμε, θα επιστρέψουμε σε σας.

⁶ Και ο Αβραάμ παίρνοντας τα ξύλα τής ολοκαύτωσης, τα έβαλε επάνω στον Ισαάκ τον γιο του· και στο χέρι του πήρε φωτιά, και τη μάχαιρα, και πήγαιναν και οι δύο μαζί.

⁷ Τότε, ο Ισαάκ μίλησε στον Αβραάμ τον πατέρα του, και είπε: Πατέρα μου. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι, παιδί μου. Και ο Ισαάκ είπε: Να η φωτιά και τα ξύλα· αλλά, πού είναι το πρόβατο για την ολοκαύτωση;

⁸ Και ο Αβραάμ είπε: Ο Θεός, παιδί μου, θα προβλέψει για τον εαυτό του το πρόβατο για την ολοκαύτωση. Και πορεύονταν οι δύο μαζί.

⁹ Και όταν έφτασαν στον τόπο, που του είχε πει ο Θεός, ο Αβραάμ οικοδόμησε εκεί το θυσιαστήριο, και τακτοποίησε τα ξύλα, και αφού έδεσε τον Ισαάκ τον γιο του, τον έβαλε επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στα ξύλα·

¹⁰ και απλώνοντας ο Αβραάμ το χέρι του, πήρε τη μάχαιρα για να σφάξει τον γιο του.

¹¹ Και ο άγγελος του Κυρίου τού φώναξε από τον ουρανό, και είπε: Αβραάμ, Αβραάμ. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

¹² Και είπε: Μη επιβάλεις το χέρι σου επάνω στο παιδάκι, και μη του κάνεις τίποτε· επειδή, τώρα γνώρισα ότι εσύ φοβάσαι τον Θεό, δεδομένου ότι δεν λυπήθηκες τον γιο σου τον μονογενή για μένα.

¹³ Και υψώνοντας ο Αβραάμ τα μάτια του, είδε· και νάσου, πίσω του ήταν ένα κριάρι, που κρατιόταν από τα κέρατά του σε ένα πυκνόκλαδο φυτό· και αφού

ήρθε ο Αβραάμ, πήρε το κριάρι, και το πρόσφερε σε ολοκαύτωμα, αντί του δικού του γιου.

14 Και ο Αβραάμ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Ιεοβά-ιρέ·¹⁹ όπως λέγεται και σήμερα: Στο βουνό αυτό θα εμφανιστεί ο Κύριος.

15 Και ο άγγελος του Κυρίου φώναξε μια δεύτερη φορά στον Αβραάμ από τον ουρανό.

16 Και είπε: Ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι, επειδή έπραξες αυτό το πράγμα, και δεν λυπήθηκες τον γιο σου, τον μονογενή σου,

17 ότι οπωσδήποτε θα σε ευλογήσω, και οπωσδήποτε θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια τού ουρανού, και σαν την άμμο που είναι κοντά στο χείλος τής θάλασσας· και το σπέρμα σου θα κυριεύσει τις πύλες των εχθρών του·

18 και διαμέσου τού σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης, επειδή υπάκουσες στη φωνή μου.

19 Και ο Αβραάμ επέστρεψε στους δούλους του· και καθώς σηκώθηκαν, πήγαν μαζί στη Βηρ-σαβεέ· και ο Αβραάμ κατοίκησε στη Βηρ-σαβεέ.

20 ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ανήγγειλαν στον Αβραάμ, λέγοντας: Δες, η Μελχά γεννήσε κι αυτή γιους στον Ναχώρ τον αδελφό σου·

21 τον πρωτότοκό του τον Ουζ και τον αδελφό του τον Βουζ, και τον Κεμουήλ τον πατέρα τού Αράμ,

22 και τον Κεσέδ, και τον Αζαύ, και τον Φαλδές, και τον Ιελδάφ, και τον Βαθουήλ.

23 Και ο Βαθουήλ γεννήσε τη Ρεβέκκα· αυτούς τούς οκτώ γεννήσε η Μελχά στον Ναχώρ τον αδελφό τού Αβραάμ.

24 Και η παλλακή του, η ονομαζόμενη Ρευμά, γεννήσε κι αυτή τον Ταβέκ, και τον Γαάμ, και τον Ταχάς, και τον Μααχά.

ΓΕΝΕΣΗ 23

1 ΚΑΙ η Σάρρα έζησε 127 χρόνια· αυτά είναι τα χρόνια τής ζωής τής Σάρρας.

2 Και η Σάρρα πέθανε στην Κιριάθ-αρβά· αυτή είναι η Χεβρών στη γη Χαναάν· και ο Αβραάμ ήρθε για να κλάψει τη Σάρρα, και να την πενθήσει.

3 Και αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε μπροστά από τόν νεκρό του, μίλησε στους γιους τού Χετ, λέγοντας:

4 Εγώ είμαι ξένος και πάροικος, μεταξύ σας· δώστε μου ένα κτήμα τάφου ανάμεσά σας, για να θάψω τόν νεκρό μου από μπροστά μου.

5 Και οι γιοι τού Χετ αποκρίθηκαν στον Αβραάμ, λέγοντάς του:

- ⁶ Άκουσέ μας, κύριέ μου· εσύ είσαι μεταξύ μας ηγεμόνας από τον Θεό· θάψε τόν νεκρό σου στον εκλεκτότερο από τους τάφους μας· κανένας από μας δεν θα σου αρνηθεί τον τάφο του, για να θάψεις τον νεκρό σου.
- ⁷ Τότε, αφού ο Αβραάμ σηκώθηκε, προσκύνησε προς τον λαό τού τόπου, προς τους γιους τού Χετ·
- ⁸ και μίλησε σ' αυτούς, λέγοντας: Αν ευαρεστείται η ψυχή σας να θάψω τον νεκρό μου από μπροστά μου, ακούστε με, και να μεσιτεύσετε για μένα στον Εφρών, τον γιο τού Σωάρ,
- ⁹ και ας μου δώσει το σπήλαιό του, στη Μαχπελάχ, εκείνο στην άκρη τού χωραφιού του· ας μου το δώσει σε πλήρη τιμή, για κτήμα τάφου ανάμεσά σας.
- ¹⁰ Και ο Εφρών καθόταν ανάμεσα στους γιους τού Χετ· και ο Εφρών, ο Χετταίος, αποκρίθηκε στον Αβραάμ σε επήκοο των γιων τού Χετ, όλων εκείνων που έμπαιναν μέσα στην πύλη τής πόλης του, λέγοντας:
- ¹¹ Όχι, κύριέ μου, άκουσέ με· σου δίνω το χωράφι, σου δίνω και το σπήλαιο, που είναι μέσα στο χωράφι, παρουσία των γιων τού λαού μου τα δίνω σε σένα· θάψε τόν νεκρό σου.
- ¹² Και ο Αβραάμ προσκύνησε μπροστά στον λαό τού τόπου·
- ¹³ και είπε στον Εφρών σε επήκοο του λαού τού τόπου, λέγοντας: Αν εσύ θέλεις, άκουσέ με, παρακαλώ· θα σου δώσω το ασήμι για το χωράφι· πάρ' το από μένα, και θα θάψω τόν νεκρό μου εκεί.
- ¹⁴ Και ο Εφρών αποκρίθηκε στον Αβραάμ, λέγοντάς του:
- ¹⁵ Άκουσέ με, κύριέ μου: Γη για 400 σίκλους ασήμι, τι είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα; Θάψε, λοιπόν, τον νεκρό σου.
- ¹⁶ Και ο Αβραάμ άκουσε τον Εφρών· και ο Αβραάμ ζύγισε στον Εφρών το ασήμι, που είπε σε επήκοο των γιων τού Χετ, 400 σίκλους ασήμι, δεκτό ανάμεσα σε εμπόρους.
- ¹⁷ Και το χωράφι τού Εφρών, που ήταν στη Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή, το χωράφι και το σπήλαιο που βρισκόταν σ' αυτό, και όλα τα δέντρα που ήσαν στο χωράφι και σε όλα τα όρια ολόγυρα, ασφαλίστηκαν
- ¹⁸ στον Αβραάμ για κτήμα, μπροστά στους γιους τού Χετ, μπροστά σε όλους εκείνους που έμπαιναν στην πύλη τής πόλης του.
- ¹⁹ Και ύστερα απ' αυτά, ο Αβραάμ έθαψε τη γυναίκα του τη Σάρρα στο σπήλαιο του χωραφιού στη Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή· αυτή είναι η Χεβρών στη γη Χαναάν.
- ²⁰ Και το χωράφι, και το σπήλαιο που υπήρχε σ' αυτό, ασφαλίστηκαν στον Αβραάμ για κτήμα τάφου από τους γιους τού Χετ.

ΓΕΝΕΣΗ 24

- 1** ΚΑΙ ο Αβραάμ ήταν γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία· και ο Κύριος ευλόγησε τον Αβραάμ σε όλα.
- 2** Και ο Αβραάμ είπε στον δούλο του, τον γεροντότερο του σπιτιού του, τον επιστάτη σε όλα τα υπάρχοντά του: Βάλε, παρακαλώ, το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου·
- 3** και θα σε ορκίσω στον Κύριο, τον Θεό τού ουρανού και τον Θεό τής γης, ότι δεν θα πάρεις στον γιο μου γυναίκα από τις θυγατέρες των Χαναναίων, ανάμεσα στις οποίες εγώ κατοικώ·
- 4** αλλά, στον τόπο μου, και στη συγγενείά μου θα πας, και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου τον Ισαάκ.
- 5** Και ο δούλος τού είπε: Ίσως η γυναίκα δεν θελήσει να με ακολουθήσει σε τούτη τη γη· πρέπει να φέρω τον γιο σου στη γη από την οποία βγήκες;
- 6** Και ο Αβραάμ τού είπε: Πρόσεχε, να μη φέρεις τον γιο μου εκεί·
- 7** ο Κύριος ο Θεός τού ουρανού, που με πήρε από την οικογένεια του πατέρα μου, και από τη γη τής γέννησής μου, και μίλησε σε μένα, και ορκίστηκε σε μένα, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα δώσω τούτη τη γη, αυτός θα αποστείλει τον άγγελό του μπροστά σου· και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από εκεί·
- 8** και αν η γυναίκα δεν θέλει να σε ακολουθήσει, τότε θα είσαι ελεύθερος από τον όρκο μου αυτόν· μόνον, να μη φέρεις τον γιο μου εκεί.
- 9** Και ο δούλος έβαλε το χέρι του κάτω από τον μηρό τού Αβραάμ τού κυρίου του, και ορκίστηκε σ' αυτόν για τούτο το πράγμα.
- 10** Και ο δούλος πήρε δέκα καμήλες από τις καμήλες τού κυρίου του, και αναχώρησε, φέρνοντας μαζί του από όλα τα αγαθά τού κυρίου του· και καθώς σηκώθηκε, πήγε στη Μεσοποταμία, στην πόλη τού Ναχώρ.
- 11** Και γονάτισε τις καμήλες έξω από την πόλη κοντά στο πηγάδι τού νερού, προς το δειλινό, όταν βγαίνουν οι γυναίκες για να αντλήσουν νερό.
- 12** Και είπε: Κύριε Θεέ τού κυρίου μου, του Αβραάμ, δώσε μου, παρακαλώ, σήμερα ένα καλό συνάντημα, και κάνε έλεος στον κύριό μου, τον Αβραάμ·
- 13** δες, εγώ στέκομαι κοντά στην πηγή τού νερού· και οι θυγατέρες των κατοίκων τής πόλης βγαίνουν για να αντλήσουν νερό·
- 14** και η κόρη στην οποία θα πω: Γύρε τη στάμνα σου, παρακαλώ, για να πιω, και αυτή θα πει: Πιες, και θα ποτίσω και τις καμήλες σου, αυτή ας είναι εκείνη, την οποία ετοίμασες στον δούλο σου τον Ισαάκ· και απ' αυτό θα γνωρίσω ότι έκανες έλεος στον κύριό μου.

- 15 Και πριν αυτός σταματήσει να μιλάει, νάσου, έβγαινε η Ρεβέκκα, η οποία γεννήθηκε στον Βαθουήλ, τον γιο τής Μελχάς, της γυναίκας τού Ναχώρ, αδελφού τού Αβραάμ, έχοντας τη στάμνα της επάνω στον ώμο της.
- 16 Και η κόρη ήταν υπερβολικά ωραία στην όψη, παρθένα, και άνδρας δεν την είχε γνωρίσει· όταν, λοιπόν, κατέβηκε στην πηγή, γέμισε τη στάμνα της, και ανέβαινε.
- 17 Και τρέχοντας ο δούλος σε συνάντησή της, είπε: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό από τη στάμνα σου.
- 18 Και εκείνη είπε: Πιες, κύριέ μου· και έσπευσε και κατέβασε τη στάμνα της επάνω στον βραχίονά της, και τον πότισε.
- 19 Και αφού έπαυσε να τον ποτίζει, είπε: Και για τις καμήλες σου θα αντλήσω, μέχρις ότου πιουν όλες.
- 20 Και αμέσως άδειασε τη στάμνα της στην ποτίστρα, και έτρεξε ακόμα στο πηγάδι για να αντλήσει, και άντλησε για όλες τις καμήλες του.
- 21 Και ο άνθρωπος, ενώ θαύμαζε γι' αυτή, σιωπούσε, για να γνωρίσει αν ο Κύριος κατευόδωσε τον δρόμο του ή όχι.
- 22 Και όταν έπαυσαν οι καμήλες να πίνουν, ο άνθρωπος πήρε χρυσά σκουλαρίκια βάρους μισού σίκλου, και δύο βραχιόλια για τα χέρια της, βάρους δέκα σίκλων χρυσάφι·
- 23 και είπε: Τίνος θυγατέρα είσαι εσύ; Πες μου, παρακαλώ· στο σπίτι τού πατέρα σου είναι τόπος για μας, για κατάλυμα;
- 24 Και εκείνη τού είπε: Είμαι θυγατέρα τού Βαθουήλ, του γιου τής Μελχάς, που γέννησε στον Ναχώρ.
- 25 Του είπε ακόμα: Υπάρχουν σε μας και άχυρα, και πολλή τροφή, και τόπος για κατάλυμα.
- 26 Τότε ο άνθρωπος έκλινε και προσκύνησε τον Κύριο·
- 27 και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού κυρίου μου, του Αβραάμ, ο οποίος δεν εγκατέλειψε το έλεός του και την αλήθεια του από τον κύριό μου· ο Κύριος με κατευόδωσε στην οικογένεια των αδελφών τού κυρίου μου.
- 28 Και αφού η κόρη έτρεξε, ανήγγειλε στην οικογένεια της μητέρας της αυτά τα πράγματα.
- 29 Και η Ρεβέκκα είχε έναν αδελφό, που ονομαζόταν Λάβαν· και ο Λάβαν έτρεξε στον άνθρωπο έξω στην πηγή,
- 30 και καθώς είδε τα σκουλαρίκια, και τα βραχιόλια στα χέρια τής αδελφής του, και όταν άκουσε τα λόγια τής Ρεβέκκας, της αδελφής του, να λέει: Έτσι μου μίλησε ο άνθρωπος, ήρθε στον άνθρωπο· και νάσου, στεκόταν κοντά στις καμήλες δίπλα στην πηγή.

- 31 Και είπε: Έλα μέσα, ευλογημένε τού Κυρίου· γιατί στέκεσαι έξω; Επειδή, εγώ ετοίμασα το σπίτι, και τόπο για τις καμήλες.
- 32 Και ο άνθρωπος μπήκε στο σπίτι, και εκείνος ξεφόρτωσε τις καμήλες, και έδωσε άχυρα και τροφή στις καμήλες, και νερό για νίψιμο των ποδιών του, και των ποδιών των ανθρώπων εκείνων που ήσαν μαζί του.
- 33 Και μπροστά του παρατέθηκε φαγητό· αυτός, όμως, είπε: Δεν θα φάω μέχρις ότου μιλήσω τον λόγο μου. Και εκείνος είπε: Μίλησε.
- 34 Και είπε: Εγώ είμαι δούλος τού Αβραάμ.
- 35 Και ο Κύριος ευλόγησε τον κύριό μου υπερβολικά, και έγινε μεγάλος· και έδωσε σ' αυτόν πρόβατα, και βόδια, και ασήμι, και χρυσάφι, και δούλους, και δούλες, και καμήλες, και γαϊδούρια.
- 36 Και η Σάρρα, η γυναίκα τού κυρίου μου, γέννησε έναν γιο στον κύριό μου, όταν γέρασε· και έδωσε σ' αυτόν όλα όσα έχει.
- 37 Και ο κύριός μου με όρκισε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από τις θυγατέρες των Χαναναίων, στη γη των οποίων εγώ κατοικώ·
- 38 αλλά, θα πας στην οικογένεια του πατέρα μου, και στη συγγένειά μου, και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου.
- 39 Και είπα στον κύριό μου: Ίσως δεν θελήσει η γυναίκα να με ακολουθήσει.
- 40 Κι εκείνος μού είπε: Ο Κύριος, μπροστά στον οποίο περπάτησα, θα αποστείλει τον άγγελό του μαζί σου, και θα κατευδώσει τον δρόμο σου και θα πάρεις γυναίκα στον γιο μου από τη συγγένειά μου, και από την οικογένεια του πατέρα μου·
- 41 τότε θα είσαι ελεύθερος από τον ορκισμό μου· όταν πας στη συγγένειά μου, και δεν δώσουν σε σένα, τότε θα είσαι ελεύθερος από τον ορκισμό μου.
- 42 Και καθώς ήρθα σήμερα στην πηγή, είπα: Κύριε, ο Θεός τού κυρίου μου, του Αβραάμ, κατευόδωσε, παρακαλώ, τον δρόμο μου, στον οποίο εγώ πηγαίνω·
- 43 δες, εγώ στέκομαι κοντά στην πηγή τού νερού· και η κόρη η οποία βγαίνει για να αντλήσει, και στην οποία θα πω: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό από τη στάμνα σου,
- 44 και αυτή μου πει: Και εσύ πιες, και για τις καμήλες σου ακόμα θα αντλήσω, αυτή ας είναι η γυναίκα, που ετοίμασε ο Κύριος για τον γιο τού κυρίου μου.
- 45 Και πριν πάψω να μιλάω μέσα στην καρδιά μου, νάσου, η Ρεβέκκα έβγαινε, κρατώντας τη στάμνα της επάνω στον ώμο της· και κατέβηκε στην πηγή, και άντλησε· και της είπα: Πότισέ με, παρακαλώ.

- 46 Και εκείνη έσπευσε και κατέβασε τη στάμνα της από επάνω της, και είπε: Πιες, και θα ποτίσω και τις καμήλες σου· ήπια, λοιπόν, και πότισε και τις καμήλες.
- 47 Και τη ρώτησα, και είπα: Τίνος θυγατέρα είσαι; Και εκείνη είπε: Θυγατέρα τού Βαθουήλ, γιου τού Ναχώρ, που γέννησε σ' αυτόν η Μελχά· και έβαλα τα σκουλαρίκια στο πρόσωπό της, και τα βραχιόλια στα χέρια της.
- 48 Και αφού έκλινα, προσκύνησα τον Κύριο· και ευλόγησα τον Κύριο τον Θεό τού κυρίου μου Αβραάμ, που με κατευόδωσε στον αληθινό δρόμο, για να πάρω τη θυγατέρα τού αδελφού τού κυρίου μου στον γιο του.
- 49 Τώρα, λοιπόν, αν θέλετε να κάνετε έλεος και αλήθεια στον κύριό μου, πείτε μου· ειδημή, πείτε μου, για να στραφώ δεξιά ή αριστερά.
- 50 Και όταν αποκρίθηκαν ο Λάβαν και ο Βαθουήλ, είπαν: Από τον Κύριο βγήκε το πράγμα· εμείς δεν μπορούμε να σου πούμε κακό ή καλό·
- 51 δες, η Ρεβέκκα είναι μπροστά σου· πάρ' την και πήγαινε· και ας είναι γυναίκα τού γιου τού κυρίου σου, καθώς μίλησε ο Κύριος.
- 52 Και όταν ο δούλος τού Αβραάμ άκουσε τα λόγια τους, προσκύνησε μέχρις εδάφους τον Κύριο.
- 53 Και ο δούλος βγάζοντας ασημένια σκεύη και χρυσά σκεύη, και ενδύματα, έδωσε στη Ρεβέκκα· έδωσε ακόμα δώρα στον αδελφό της, και στη μητέρα της.
- 54 Και έφαγαν και ήπιαν, αυτός, και οι άνθρωποι που ήσαν μαζί του, και διανυχτέρευσαν· και αφού σηκώθηκαν το πρωί, είπε: Εξαποστείλτε με στον κύριό μου.
- 55 Και ο αδελφός της και η μητέρα της είπαν: Ας μείνει η κόρη μαζί μας μερικές ημέρες, τουλάχιστον δέκα· έπειτα θα φύγει.
- 56 Και τους είπε: Μη με κρατάτε, επειδή, ο Κύριος κατευόδωσε τον δρόμο μου· εξαποστείλτε με να πάω στον κύριό μου.
- 57 Και εκείνοι είπαν: Ας καλέσουμε την κόρη, και ας ρωτήσουμε τη γνώμη της.
- 58 Και κάλεσαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν: Πηγαίνεις με τούτο τον άνθρωπο; Και εκείνη είπε: Πηγαίνω.
- 59 Και εξαπέστειλαν τη Ρεβέκκα, την αδελφή τους, και την τροφό της, και τον δούλο τού Αβραάμ, και τους ανθρώπους του.
- 60 Και ευλόγησαν τη Ρεβέκκα, και της είπαν: Αδελφή μας είσαι, είθε να γίνεις σε χιλιάδες μυριάδων, και το σπέρμα σου να εξουσιάζει τις πύλες των εχθρών του!
- 61 Και η Ρεβέκκα σηκώθηκε, και οι υπηρέτριές της, και κάθισαν επάνω στις καμήλες, και ακολούθησαν τον άνθρωπο· και ο δούλος πήρε τη Ρεβέκκα, και αναχώρησε.

- ⁶² Και ο Ισαάκ επέστρεφε από το πηγάδι Λαχαΐ-ροϊ· επειδή, κατοικούσε στη γη τής μεσημβρίας.
- ⁶³ Και ο Ισαάκ βγήκε να προσευχηθεί στην πεδιάδα κατά το δειλινό· και καθώς ύψωσε τα μάτια του, είδε, και νάσου, έρχονταν καμήλες.
- ⁶⁴ Και καθώς η Ρεβέκκα ύψωσε τα μάτια της, είδε τον Ισαάκ, και πήδηξε από την καμήλα.
- ⁶⁵ Επειδή, είχε πει στον δούλο: Ποιος είναι ο άνθρωπος εκείνος που έρχεται μέσα από την πεδιάδα σε συνάντησή μας; Και ο δούλος είχε πει: Είναι ο κύριός μου. Κι αυτή, παίρνοντας την καλύπτρα, σκεπάστηκε.
- ⁶⁶ Και διηγήθηκε ο δούλος στον Ισαάκ όλα όσα είχε πράξει.
- ⁶⁷ Και ο Ισαάκ την έφερε στη σκηνή τής μητέρας του, της Σάρρας· και πήρε τη Ρεβέκκα, και έγινε γυναίκα του, και την αγάπησε· και παρηγορήθηκε ο Ισαάκ για τη μητέρα του.

ΓΕΝΕΣΗ 25

- ¹ Ο ΔΕ ΑΒΡΑΑΜ, πήρε και άλλη γυναίκα, που ονομαζόταν Χεττούρα.
- ² Και αυτή γέννησε σ' αυτόν τον Ζεμβρά, και τον Ιοξάν, και τον Μαδάν, και τον Μαδιάμ, και τον Ιεσβώκ, και τον Σουά.
- ³ Και ο Ιοξάν γέννησε τον Σεβά, και τον Δαιδάν· και οι γιοι τού Δαιδάν ήσαν οι Ασσουρείμ, και οι Λετουσιείμ, και οι Λαωμείμ.
- ⁴ Και οι γιοι τού Μαδιάμ ήσαν ο Γεφά, και ο Εφέρ, και ο Ανώχ, και ο Αβειδά, και ο Ελδαγά· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τής Χεττούρας.
- ⁵ Ο δε Αβραάμ έδωσε όλα τα υπάρχοντά του στον Ισαάκ.
- ⁶ Στους γιους, όμως, των παλλακών του, ο Αβραάμ έδωσε χαρίσματα, όταν ακόμα ζούσε, και επιπλέον, τους εξαπέστειλε μακριά από τον γιο του τον Ισαάκ προς τα ανατολικά, στη γη τής Ανατολής.
- ⁷ Και αυτά είναι τα χρόνια των ημερών τής ζωής τού Αβραάμ, όσα έζησε, 175 χρόνια.
- ⁸ Και αφού εξέπνευσε, ο Αβραάμ πέθανε σε καλά γηρατειά, γέροντας, και γεμάτος από χρόνια· και προστέθηκε στον λαό του.
- ⁹ Και τον έθαψαν ο Ισαάκ και ο Ισμαήλ, οι γιοι του, στο σπήλαιο της Μαχπελάχ, στο χω-ράφι τού Εφρών, του γιου τού Σωάρ τού Χετταίου, που είναι απέναντι στη Μαμβρή·
- ¹⁰ στο χωράφι, που αγόρασε ο Αβραάμ, από τους γιους τού Χετ· εκεί ενταφιάστηκε ο Αβραάμ, και η γυναίκα του η Σάρρα.

- 11 Και μετά τον θάνατο του Αβραάμ, ο Θεός ευλόγησε τον γιο του τον Ισαάκ· και ο Ισαάκ κατοίκησε κοντά στο πηγάδι Λαχαϊ-ροϊ.
- 12 ΚΑΙ αυτή είναι η γενεαλογία τού Ισμαήλ, του γιου τού Αβραάμ, που γέννησε στον Αβραάμ η Αιγύπτια, η Άγαρ, η δούλη τής Σάρρας·
- 13 και αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ισμαήλ, σύμφωνα με τα ονόματά τους, στις γενεές τους· πρωτότοκος του Ισμαήλ ήταν ο Ναβαϊώθ, έπειτα ο Κηδάρ, και ο Αβδεήλ, και ο Μιβσάμ,
- 14 και ο Μισμά, και ο Δουμά, και ο Μασσά,
- 15 ο Χαδδάρ,20 και ο Θαιμά, ο Ιετούρ, ο Ναφίς, και ο Κεδμά·
- 16 αυτοί είναι οι γιοι τού Ισμαήλ, και αυτά είναι τα ονόματά τους σύμφωνα με τις κωμοπόλεις τους, και σύμφωνα με τις κατοικίες τους· 12 άρχοντες σύμφωνα με τα έθνη τους.
- 17 Και αυτά είναι τα χρόνια τής ζωής τού Ισμαήλ, 137 χρόνια· και αφού εξέπνευσε πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του.
- 18 Και κατοίκησε από την Αβιλά μέχρι τη Σουρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο, καθώς πηγαίνει κανείς στην Ασσυρία· ο Ισμαήλ κατοίκησε μπροστά σε όλα τα αδέλφια του.
- 19 Και αυτή είναι η γενεαλογία τού Ισαάκ, του γιου τού Αβραάμ· ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ·
- 20 και ο Ισαάκ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για τον εαυτό του γυναίκα τη Ρεβέκκα, τη θυγατέρα τού Βαθουήλ, του Σύριου, από την Παδάν-αράμ, αδελφή τού Λάβαν τού Σύριου.
- 21 Και ο Ισαάκ προσευχόταν στον Κύριο για τη γυναίκα του, επειδή ήταν στείρα· και ο Κύριος τον εισάκουσε, και η Ρεβέκκα, η γυναίκα του, συνέλαβε.
- 22 Και τα παιδιά συγ-κρούονταν μέσα της· και είπε: Αν έτσι πρόκειται να γίνει, γιατί εγώ να συλλάβω; Και πήγε να ρωτήσει τον Κύριο.
- 23 Και ο Κύριος της είπε: Δύο έθνη είναι στην κοιλιά σου· και δύο λαοί θα διαχωριστούν από τα σπλάχνα σου· Και ο ένας λαός θα είναι δυνατότερος από τον άλλο λαό· και ο μεγαλύτερος θα δουλέψει στον μικρότερο.
- 24 Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες της για να γεννήσει, νάσου, στην κοιλιά της ήσαν δίδυμα.
- 25 Και ο πρώτος βγήκε κόκκινος, και ήταν ολόκληρος δασύτριχος σαν δέρμα· και αποκάλεσαν το όνομά του Ησαύ.
- 26 Και έπειτα βγήκε ο αδελφός του· και το χέρι του κρατούσε τη φτέρνα τού Ησαύ· γι' αυτό ονομάστηκε Ιακώβ· και ο Ισαάκ ήταν 60 χρόνων, όταν τούς γέννησε.

27 Και μεγάλωσαν τα παιδιά· και ο μεν Ησαύ έγινε άνθρωπος έμπειρος στο κυνήγι, άνθρωπος του χωραφιού· ο δε Ιακώβ, ένας άνθρωπος απλός, που κατοικούσε σε σκηνές.

28 Και ο μεν Ισαάκ αγαπούσε τον Ησαύ, επειδή το κυνήγι ήταν σ' αυτόν τροφή· ενώ η Ρεβέκκα αγαπούσε τον Ιακώβ.

29 Και ο Ιακώβ μαγείρευε ένα μαγείρεμα· και ο Ησαύ ήρθε από το χωράφι, και ήταν αποκαμωμένος·

30 και ο Ησαύ είπε στον Ιακώβ: Δώσε μου, παρακαλώ, να φάω, από το κόκκινο, τούτο το κόκκινο, επειδή είμαι αποκαμωμένος· γι' αυτό, αποκάλεσαν το όνομά του Εδώμ.²¹

31 Και ο Ιακώβ είπε: Πούλησέ μου σήμερα τα πρωτοτόκιά σου.

32 Και ο Ησαύ είπε: Δες, εγώ πάω να πεθάνω, και σε τι με ωφελούν αυτά τα πρωτοτόκια;

33 Και ο Ιακώβ είπε: Να μου ορκιστείς σήμερα· και του ορκίστηκε· και πούλησε τα πρωτοτόκιά του στον Ιακώβ.

34 Τότε, ο Ιακώβ έδωσε στον Ησαύ ψωμί, και μαγείρεμα της φακής· και έφαγε και ήπие, και αφού σηκώθηκε αναχώρησε· έτσι ο Ησαύ καταφρόνησε τα πρωτοτόκιά του.

ΓΕΝΕΣΗ 26

1 ΚΑΙ έγινε πείνα στη γη, εκτός τής προηγούμενης πείνας, που είχε γίνει στις ημέρες τού Αβραάμ. Και ο Ισαάκ πήγε στον Αβιμέλεχ, τον βασιλιά των Φιλισταίων, στα Γέραρα.

2 Και ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν, και είπε: Μη κατέβεις στην Αίγυπτο· να κατοικήσεις στη γη, που θα σου πω·

3 να παροικείς σε τούτη τη γη, και εγώ θα είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω· επειδή, σε σένα και στο σπέρμα σου θα δώσω όλους αυτούς τούς τόπους· και θα εκπληρώσω τον όρκο, που ορκίστηκα στον Αβραάμ τον πατέρα σου·

4 και θα πληθύνω το σπέρμα σου σαν τα αστέρια τού ουρανού, και θα δώσω στο σπέρμα σου όλους αυτούς τούς τόπους, και διαμέσου τού σπέρματός σου θα ευλογηθούν όλα τα έθνη τής γης·

5 επειδή, ο Αβραάμ υπάκουσε στη φωνή μου, και φύλαξε τα προστάγματά μου, τις εντολές μου, τα διατάγματά μου, και τους νόμους μου.

6 Και ο Ισαάκ κατοίκησε στα Γέραρα.

7 Και οι άνδρες τού τόπου ρώτησαν για τη γυναίκα του· και είπε: Είναι αδελφή μου· επειδή, φοβήθηκε να πει: είναι γυναίκα μου· λέγοντας, μήπως με

φονεύσουν οι άνδρες τού τόπου εξαιτίας τής Ρεβέκκας· επειδή, ήταν ωραία στην όψη.

⁸ Και αφού παρέμεινε εκεί πολλές ημέρες, ο βασιλιάς των Φιλισταίων, ο Αβιμέλεχ, καθώς έσκυψε από τη θυρίδα, είδε, και νάσου, ο Ισαάκ έπαιζε με τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του.

⁹ Και ο Αβιμέλεχ κάλεσε τον Ισαάκ, και είπε: Δες, σίγουρα γυναίκα σου είναι αυτή· γιατί, λοιπόν, είπες: Είναι αδελφή μου; Και ο Ισαάκ τού είπε: Επειδή, είπα: Μήπως πεθάνω εξαιτίας της.

¹⁰ Και ο Αβιμέλεχ είπε: Τι είναι αυτό που μας έκανες; Παρ' ολίγο θα κοιμόταν κάποιος από τον λαό με τη γυναίκα σου, και θα έφερνες επάνω μας ανομία.

¹¹ Και ο Αβιμέλεχ πρόσταξε σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Όποιος αγγίζει τον άνθρωπο αυτόν ή τη γυναίκα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.

¹² Και ο Ισαάκ έσπειρε στη γη εκείνη, και μάζεψε εκείνο τον χρόνο εκατονταπλάσια· και ο Κύριος τον ευλόγησε.

¹³ Και ο άνθρωπος μεγαλυνόταν, και συνέχιζε να αυξάνει, μέχρις ότου έγινε υπερβολικά μεγάλος·

¹⁴ και απέκτησε πρόβατα, και βόδια, και πολλούς δούλους· όμως, οι Φιλισταίοι τον φθόνησαν.

¹⁵ Και όλα τα πηγάδια, που έσκαψαν οι δούλοι τού πατέρα του στις ημέρες τού Αβραάμ τού πατέρα του, οι Φιλισταίοι τα έφραξαν, και τα γέμισαν με χώμα.

¹⁶ Και ο Αβιμέλεχ είπε στον Ισαάκ: Φύγε από μας, επειδή έγινες υπερβολικά δυνατότερός μας.

¹⁷ ΚΑΙ ο Ισαάκ αναχώρησε από εκεί, και έστησε τη σκηνή του στην κοιλάδα των Γεράρων, και κατοίκησε εκεί.

¹⁸ Και ο Ισαάκ άνοιξε πάλι τα πηγάδια τού νερού, τα οποία είχαν σκάψει στις ημέρες τού Αβραάμ τού πατέρα του, και οι Φιλισταίοι τα είχαν φράξει μετά τον θάνατο του Αβραάμ· και τα ονόμασε σύμφωνα με τα ονόματα, με τα οποία ο πατέρας του τα είχε ονομάσει.

¹⁹ Και οι δούλοι τού Ισαάκ έσκαψαν στην κοιλάδα, και βρήκαν εκεί ένα πηγάδι με τρεχούμενο νερό.

²⁰ Και οι βοσκοί των Γεράρων λογομάχησαν με τους βοσκούς τού Ισαάκ, λέγοντας: Δικό μας είναι το νερό· και ονόμασε το πηγάδι Εσέκ·²² επειδή, φιλονίκησαν μαζί του.

²¹ Και έσκαψαν ένα άλλο πηγάδι, και λογομάχησαν και για τούτο· γι' αυτό, το ονόμασε Σιτνά.²³

22 Και αφού μετοίκησε από εκεί, έσκαψε ένα άλλο πηγάδι, αλλά γι' αυτό δεν λογομάχησαν· και το ονόμασε Ρεχωβώθ,²⁴ λέγοντας: Επειδή, τώρα ο Κύριος μας πλάτυνε, και μας αύξησε επάνω στη γη.

23 Και από εκεί ανέβηκε στη Βηρ-σαβεέ.

24 Και ο Κύριος φάνηκε σ' αυτόν εκείνη τη νύχτα, και είπε: Εγώ είμαι ο Θεός τού Αβραάμ τού πατέρα σου· μη φοβάσαι, επειδή εγώ είμαι μαζί σου, και θα σε ευλογήσω, και θα πληθύνω το σπέρμα σου, εξαιτίας τού Αβραάμ, του δούλου μου.

25 Και εκεί οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο, και επικαλέστηκε το όνομα του Κυρίου· και έστησε εκεί τη σκηνή του· και εκεί οι δούλοι τού Ισαάκ έσκαψαν ένα πηγάδι.

26 ΤΟΤΕ, ο Αβιμέλεχ πήγε σ' αυτόν από τα Γέραρα, και ο Οχοζάθ ο οικείος του, και ο Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δύναμής του.

27 Και ο Ισαάκ είπε σ' αυτούς: Γιατί ήρθατε σε μένα, αφού εσείς με μισήσατε και με διώξατε από κοντά σας;

28 Και είπαν: Είδαμε φανερά ότι ο Κύριος είναι μαζί σου, και είπαμε: Ας γίνει τώρα όρκος αναμεταξύ μας, ανάμεσα σε μας και σε σένα, και ας κάνουμε συνθήκη μαζί σου,

29 ότι δεν θα κάνεις σε μας κακό, καθώς εμείς δεν σε αγγίξαμε, και καθώς μόνον καλό πράξαμε σε σένα, και σε εξαποστείλαμε ειρηνικά· τώρα, εσύ είσαι ευλογημένος τού Κυρίου.

30 Και έκανε σ' αυτούς συμπόσιο· και έφαγαν και ήπιαν.

31 Και σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, και ορκίστηκε ο ένας στον άλλον· τότε, ο Ισαάκ τούς εξαπέστειλε, και έφυγαν απ' αυτόν ειρηνικά.

32 Και εκείνη την ημέρα, ήρθαν οι δούλοι τού Ισαάκ, και του ανήγγειλαν για το πηγάδι που έσκαψαν, και του είπαν: Βρήκαμε νερό.

33 Και το ονόμασαν Σαβεέ· γι' αυτό, το όνομα της πόλης είναι μέχρι σήμερα Βηρ-σαβεέ.

34 ΚΑΙ ο Ησαύ ήταν 40 χρόνων, όταν πήρε για γυναίκα την Ουδίθ, τη θυγατέρα τού Βεηρί, του Χετταίου, και τη Βασεμάθ, τη θυγατέρα τού Αιλών, του Χετταίου·

35 και αυτές ήσαν πικρία ψυχής στον Ισαάκ και στη²⁵ Ρεβέκκα.

ΓΕΝΕΣΗ 27

1 ΚΑΙ αφού ο Ισαάκ γέρασε, και τα μάτια του αμβλύθηκαν, ώστε δεν έβλεπε, κάλεσε τον Ησαύ, τον μεγαλύτερο γιο του, και του είπε: Γιε μου. Και αυτός του είπε: Εδώ είμαι.

- ² Και εκείνος είπε: Δες τώρα, εγώ γέρασα· δεν γνωρίζω την ημέρα τού θανάτου μου·
- ³ πάρε, λοιπόν, παρακαλώ τα όπλα σου, τη φαρέτρα σου και το τόξο σου, και βγες στην πεδιάδα, και κυνήγησε για μένα ένα κυνήγι·
- ⁴ και κάνε μου νόστιμα φαγητά, καθώς μού αρέσουν, και φέρε μου να φάω για να σε ευλογήσει η ψυχή μου πριν πεθάνω.
- ⁵ Και η Ρεβέκκα άκουσε, καθώς ο Ισαάκ μιλούσε στον γιο του τον Ησαύ. Και ο Ησαύ πήγε στην πεδιάδα για να κυνηγήσει ένα κυνήγι, και να το φέρει.
- ⁶ Και η Ρεβέκκα μίλησε στον γιο της, τον Ιακώβ, λέγοντας: Δες, εγώ άκουσα τον πατέρα σου να μιλάει στον αδελφό σου τον Ησαύ, και να λέει:
- ⁷ Φέρε μου κυνήγι, και κάνε μου νόστιμα φαγητά για να φάω, και να σε ευλογήσω μπροστά στον Κύριο πριν πεθάνω.
- ⁸ Τώρα, λοιπόν, γιε μου, άκουσε τη φωνή μου σε όσα εγώ σου παραγγέλλω·
- ⁹ πήγαινε, τώρα, στο κοπάδι και πάρε μου από εκεί δύο καλά κατσικάκια· για να τα κάνω νόστιμα φαγητά για τον πατέρα σου, καθώς τού αρέσουν·
- ¹⁰ και θα τα φέρεις στον πατέρα σου να φάει, για να σε ευλογήσει πριν πεθάνει.
- ¹¹ Και ο Ιακώβ είπε στη Ρεβέκκα τη μητέρα του: Δες, ο Ησαύ ο αδελφός μου είναι άνδρας δασύτριχος, ενώ εγώ είμαι άνδρας άτριχος·
- ¹² ίσως ο πατέρας μου με ψηλαφήσει, και θα φανώ σ' αυτόν ως απατεώνας και θα επισύρω επάνω μου κατάρρα και όχι ευλογία.
- ¹³ Και η μητέρα του είπε σ' αυτόν: Επάνω μου η κατάρρα σου, παιδί μου· μόνον υπάκουσε στη φωνή μου, και πήγαινε, φέρ' τα σε μένα.
- ¹⁴ Και πήγε, και πήρε, και τα έφερε στη μητέρα του· και η μητέρα του έκανε νόστιμα φαγητά, όπως άρεσαν στον πατέρα του.
- ¹⁵ Και παίρνοντας η Ρεβέκκα τα καλύτερα ενδύματα του μεγαλύτερου γιου της, του Ησαύ, που είχε στο σπίτι, έντυσε μ' αυτά τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της·
- ¹⁶ και με τα δέρματα από τα κατσικάκια σκέπασε τα χέρια του, και τα γυμνά μέρη τού λαιμού του·
- ¹⁷ και έδωσε στα χέρια τού γιου της, του Ιακώβ, τα νόστιμα φαγητά, και το ψωμί, που ετοίμασε.
- ¹⁸ Και ήρθε στον πατέρα του, και είπε: Πατέρα μου. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι· ποιος είσαι παιδί μου;
- ¹⁹ Και ο Ιακώβ είπε στον πατέρα του: Εγώ είμαι ο Ησαύ, ο πρωτότοκός σου· έκανα καθώς μου είπες, σήκω, λοιπόν, κάθισε και φάε από το κυνήγι μου, για να με ευλογήσει η ψυχή σου.

- 20** Και ο Ισαάκ είπε στον γιο του: Πώς έγινε αυτό παιδί μου, ότι το βρήκες τόσο γρήγορα; Και εκείνος είπε: Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου το έφερε μπροστά μου.
- 21** Και ο Ισαάκ είπε στον Ιακώβ: Πλησίασε παιδί μου, για να σε ψηλαφήσω, αν είσαι εσύ αυτός ο γιος μου ο Ησαύ ή όχι.
- 22** Και ο Ιακώβ πλησίασε στον Ισαάκ τον πατέρα του· κι εκείνος τον ψηλάφησε και είπε: Η μεν φωνή είναι φωνή τού Ιακώβ, τα χέρια όμως είναι χέρια τού Ησαύ.
- 23** Και δεν τον γνώρισε, επειδή τα χέρια του ήσαν σαν τα χέρια τού αδελφού του, του Ησαύ, δασύτριχα· και τον ευλόγησε.
- 24** Και είπε: Εσύ είσαι ο ίδιος ο γιος μου ο Ησαύ; Και εκείνος είπε: Εγώ.
- 25** Και είπε: Φέρε κοντά μου, και θα φάω από το κυνήγι του γιου μου, για να σε ευλογήσει η ψυχή μου. Και έφερε κοντά του, και έφαγε· και έφερε σ' αυτόν κρασί, και ήπιε.
- 26** Και ο Ισαάκ ο πατέρας του είπε σ' αυτόν: Πλησίασε τώρα, και φίλησέ με, παιδί μου.
- 27** Και πλησίασε, και τον φίλησε· και οσφράνθηκε την οσμή των ενδυμάτων του και τον ευλόγησε και είπε: Να, η οσμή τού γιου μου είναι σαν οσμή πεδιάδας, που την ευλόγησε ο Κύριος·
- 28** Λοιπόν, ο Θεός να σου δώσει από τη δρόσο τού ουρανού, και από το πάχος τής γης, και αφθονία σιταριού και κρασιού·
- 29** Λαοί να σε δουλέψουν, και έθνη να σε προσκυνήσουν· Να είσαι κύριος των αδελφών σου, και οι γιοι τής μητέρας σου να σε προσκυνήσουν· Καταραμένος όποιος σε καταριέται και ευλογημένος όποιος σε ευλογεί!
- 30** Και καθώς ο Ισαάκ έπαυσε να ευλογεί τον Ιακώβ, μόλις ο Ιακώβ είχε φύγει μπροστά από τον πατέρα του τον Ισαάκ, τότε ήρθε ο Ησαύ, ο αδελφός του, από το κυνήγι του.
- 31** Και έκανε και αυτός νόστιμα φαγητά, και τα έφερε στον πατέρα του· και είπε στον πατέρα του: Ας σηκωθεί ο πατέρας μου κι ας φάει από το κυνήγι τού γιου του, για να με ευλογήσει η ψυχή σου.
- 32** Και ο πατέρας του ο Ισαάκ είπε σ' αυτόν: Ποιος είσαι; Και εκείνος είπε: Είμαι ο γιος σου, ο πρωτότοκός σου, ο Ησαύ.
- 33** Και ο Ισαάκ εκπλάγηκε με υπερβολικά μεγάλη έκπληξη, και είπε: Ποιος είναι, λοιπόν, εκείνος, που κυ-νήγησε ένα κυνήγι και μου έφερε, και έφαγα απ' όλα πριν μπεις μέσα, και τον ευλόγησα; Και θα είναι ευλογημένος.

34 Όταν ο Ησαύ άκουσε τα λόγια τού πατέρα του, έβγαλε μια κραυγή δυνατή και πικρή σε υπερβολικό βαθμό· και είπε στον πατέρα του: Ευλόγησε και μένα, πατέρα μου.

35 Και εκείνος είπε: Ήρθε ο αδελφός σου με δόλο, και πήρε την ευλογία σου.

36 Και ο Ησαύ είπε: Δικαιολογημένα αποκλήθηκε το όνομά του Ιακώβ,²⁶ επειδή, τώρα για δεύτερη φορά με υποσκέλισε· πήρε τα πρωτοτόκιά μου, και δες, τώρα πήρε και την ευλογία μου. Και είπε: Δεν φύλαξες για μένα ευλογία;

37 Και ο Ισαάκ αποκρίθηκε, και είπε στον Ησαύ: Δες, τον έκανα κύριό σου, και όλους τούς αδελφούς του τούς έκανα δούλους του, και τον στήριξα με σιτάρι και κρασί· και τι να κάνω, λοιπόν, σε σένα, παιδί μου;

38 Και ο Ησαύ είπε, στον πατέρα του: Μήπως μόνον αυτή την ευλογία έχεις, πατέρα μου; Ευλόγησέ με και μένα, πατέρα μου. Και ύψωσε ο Ησαύ τη φωνή του και έκλαψε.

39 Και αποκρίθηκε ο πατέρας του, ο Ισαάκ, και του είπε: Δες, η κατοίκησή σου θα είναι στο πάχος τής γης, και στη δρόσο τού ουρανού από επάνω·

40 και με το μαχαίρι σου θα ζεις, και στον αδελφό σου θα δουλέψεις. Όταν, όμως, υπερισχύσεις, θα συντρίψεις τον ζυγό του από τον τράχηλό σου.

41 ΚΑΙ ο Ησαύ μισούσε τον Ιακώβ, για την ευλογία με την οποία τον ευλόγησε ο πατέρας του· και ο Ησαύ είπε στην καρδιά του: Πλησιάζουν οι ημέρες τού πένθους τού πατέρα μου· τότε, θα φονεύσω τον αδελφό μου τον Ιακώβ.

42 Και αναγγέλθηκαν στη Ρεβέκκα τα λόγια τού Ησαύ, του μεγαλύτερου γιου της· και στέλνοντας, κάλεσε τον Ιακώβ, τον νεότερο γιο της, και του είπε: Δες, ο Ησαύ ο αδελφός σου παρηγορεί τον εαυτό του εναντίον σου, ότι θα σε φονεύσει·

43 τώρα, λοιπόν, παιδί μου, άκουσε τη φωνή μου· και καθώς θα σηκωθείς, φύγε προς τον αδελφό μου τον Λάβαν στη Χαρράν·

44 και κατοίκησε μαζί του μερικές ημέρες, μέχρις ότου περάσει ο θυμός τού αδελφού σου·

45 μέχρις ότου παύσει η οργή τού αδελφού σου εναντίον σου, και λησμονήσει τα όσα τού έκανες· τότε, θα στείλω και θα σε φέρω από εκεί· γιατί να σας στερηθώ και τους δύο σε μία ημέρα;

46 Και η Ρεβέκκα είπε στον Ισαάκ: Αηδίασα τη ζωή μου εξαιτίας των θυγατέρων τού Χετ· αν ο Ιακώβ πάρει γυναίκα από τις θυγατέρες τού Χετ, όπως είναι αυτές, από τις θυγατέρες αυτής τής γης, τι με ωφελεί να ζω;

ΓΕΝΕΣΗ 28

1 ΚΑΙ αφού ο Ισαάκ προσκάλεσε τον Ιακώβ, τον ευλόγησε και του παρήγγειλε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες τής Χαναάν·

- ² και καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε στην Παδάν-αράμ, στο σπίτι τού Βα-θουήλ, του πατέρα τής μητέρας σου· και από εκεί πάρε γυναίκα για σένα, από τις θυγατέρες τού Λάβαν, του αδελφού τής μητέρας σου·
- ³ και ο Θεός ο Παντοδύναμος να σε ευλογήσει, και να σε αυξήσει, και να σε πληθύνει, ώστε να γίνεις σε πλήθος από λαούς·
- ⁴ και να σου δώσει την ευλογία τού Αβραάμ, σε σένα, και στο σπέρμα σου ύστερα από σένα, για να κληρονομήσεις τη γη τής παροίκησης σου, που ο Θεός έδωσε στον Αβραάμ.
- ⁵ Και ο Ισαάκ εξαπέστειλε τον Ιακώβ· και πήγε στην Παδάν-αράμ στον Λάβαν, τον γιο τού Βαθουήλ τού Σύριου, τον αδελφό τής Ρεβέκκας, της μητέρας τού Ιακώβ και του Ησαύ.
- ⁶ ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ δε ο Ησαύ ότι ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ, και τον εξαπέστειλε στην Παδάν-αράμ, για να πάρει για τον εαυτό του γυναίκα από εκεί, και ότι, ενώ τον ευλογούσε, του παρήγγειλε, λέγοντας: Δεν θα πάρεις γυναίκα από τις θυγατέρες τής Χαναάν·
- ⁷ και ότι ο Ιακώβ υπάκουσε στον πατέρα του και τη μητέρα του, και πήγε στην Παδάν-αράμ·
- ⁸ και βλέποντας ο Ησαύ ότι οι θυγατέρες τής Χαναάν είναι μισητές στα μάτια τού Ισαάκ, του πατέρα του,
- ⁹ ο Ησαύ πήγε στον Ισμαήλ, και εκτός των άλλων γυναικών του πήρε για τον εαυτό του γυναίκα τη Μαελέθ, θυγατέρα τού Ισμαήλ τού γιου τού Αβραάμ, την αδελφή τού Ναβαϊώθ.
- ¹⁰ ΚΑΙ ο Ιακώβ βγήκε από τη Βηρ-σαβεέ, και πήγε στη Χαρράν.
- ¹¹ Και έφτασε σε κάποιον τόπο, και διανυχτέρευσε εκεί, επειδή είχε δύσει ο ήλιος· και πήρε από τις πέτρες τού τόπου, και έβαλε για προσκεφάλι του, και κοιμήθηκε σ' εκείνο τον τόπο.
- ¹² Και είδε ένα όνειρο, και ξάφνου, μία σκάλα στηριγμένη στη γη, της οποίας η κορυφή της έφτανε στον ουρανό· και ξάφνου, οι άγγελοι του Θεού ανέβαιναν και κατέβαιναν επάνω σ' αυτή.
- ¹³ Και είδε ότι, ο Κύριος στεκόταν επάνω απ' αυτή, και είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός τού Αβραάμ τού πατέρα σου, και ο Θεός τού Ισαάκ· τη γη, επάνω στην οποία κοιμάσαι, σε σένα θα τη δώσω, και στο σπέρμα σου·
- ¹⁴ Και το σπέρμα σου θα είναι όπως η άμμος τής γης, και θα απλωθείς προς τη δύση, και προς την ανατολή, και προς τον βορρά και προς τον νότο· και θα ευλογηθούν μέσα από σένα, και το σπέρμα σου, όλες οι φυλές τής γης·
- ¹⁵ και δες, εγώ είμαι μαζί σου, και θα σε διαφυλάττω παντού, όπου και αν πας, και θα σε επαναφέρω σε τούτη τη γη· επειδή, δεν θα σε εγκαταλείψω, μέχρις ότου κάνω όσαμίλησα σε σένα.

16 Και όταν ο Ιακώβ σηκώθηκε από τον ύπνο του, είπε: Βέβαια, ο Κύριος είναι σε τούτο τον τόπο, και εγώ δεν το ήξερα.

17 Και φοβήθηκε, και είπε: Πόσο φοβερός είναι αυτός ο τόπος! Τούτο δεν είναι παρά οίκος τού Θεού, και αυτή η πύλη τού ουρανού.

18 Και ο Ιακώβ, καθώς σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, πήρε την πέτρα, που είχε βάλει για προσκεφάλι του, και την έστησε για στήλη, και έχυσε λάδι επάνω στην κορυφή της.

19 Και αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου, Βαιθήλ·²⁷ και το όνομα της πόλης εκείνης ήταν άλλοτε Λουζ.

20 Και ο Ιακώβ ευχήθηκε μία ευχή, λέγοντας: Αν ο Θεός είναι μαζί μου, και με διαφυλάξει σ' αυτό τον δρόμο στον οποίο πηγαίνω, και μου δώσει ψωμί να φάω, και ένδυμα για να ντυθώ,

21 και επιστρέψω ειρηνικά στο σπίτι τού πατέρα μου, τότε ο Κύριος θα είναι ο Θεός μου·

22 και αυτή η πέτρα, που έστησα για στήλη, θα είναι οίκος τού Θεού· και από όλα όσα μου δώσεις, το δέκατο θα το προσφέρω σε σένα.

ΓΕΝΕΣΗ 29

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ κίνησε, και πήγε στη γη των κατοίκων τής ανατολής.

2 Και είδε, και πρόσεξε ένα πηγάδι στην πεδιάδα· και νάσου, υπήρχαν εκεί τρία κοπάδια προβάτων, που αναπαύονταν κοντά του, επειδή από εκείνο το πηγάδι πότιζαν τα κοπάδια· και υπήρχε μία μεγάλη πέτρα επάνω στο στόμιο του πηγαδιού.

3 Και όταν μαζεύονταν εκεί όλα τα κοπάδια, αποκυλούσαν την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού, και πότιζαν τα κοπάδια· έπειτα, έβαζαν ξανά την πέτρα επάνω στο στόμιο του πηγαδιού, στον τόπο της.

4 Και ο Ιακώβ είπε σ' αυτούς: Αδελφοί, από πού είστε; Και εκείνοι είπαν: Είμαστε από τη Χαρράν.

5 Και τους είπε: Γνωρίζετε τον Λάβαν, τον γιο τού Ναχώρ; Και εκείνοι είπαν: Τον γνωρίζουμε.

6 Και τους είπε: Υγιαίνει; Και εκείνοι είπαν: Υγιαίνει· και, νάσου, η Ραχήλ, η κόρη του, έρχεται μαζί με τα πρόβατα.

7 Και είπε: Δέστε, μένει ακόμα αρκετό μέρος τής ημέρας, δεν είναι ώρα να αποσυρθούν τα κτήνη· ποτίστε τα πρόβατα, και πηγαίνετε να τα βοσκήσετε.

8 Και εκείνοι είπαν: Δεν μπορούμε, μέχρις ότου μαζευτούν όλα τα κοπάδια, και να αποκυλίσουν την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού· τότε ποτίζουμε τα πρόβατα.

- ⁹ Και ενώ μιλούσε ακόμα σ' αυτούς, ήρθε η Ραχήλ μαζί με τα πρόβατα του πατέρα της· επειδή, αυτή τα έβοσκε.
- ¹⁰ Και καθώς ο Ιακώβ είδε τη Ραχήλ, τη θυγατέρα τού Λάβαν τού αδελφού τής μητέρας του, και τα πρόβατα του Λάβαν τού αδελφού τής μητέρας του, πλησίασε ο Ιακώβ, και αποκύλισε την πέτρα από το στόμιο του πηγαδιού, και πότισε τα πρόβατα του Λάβαν, του αδελφού τής μητέρας του.
- ¹¹ Και ο Ιακώβ φίλησε τη Ραχήλ, και υψώνοντας τη φωνή του, έκλαψε.
- ¹² Και ο Ιακώβ ανήγγειλε στη Ραχήλ ότι, είναι αδελφός τού πατέρα της, και ότι είναι γιος τής Ρεβέκκας· και εκείνη τρέχοντας ανήγγειλε το πράγμα στον πατέρα της.
- ¹³ Και όταν ο Λάβαν άκουσε το όνομα του Ιακώβ, του γιου τής αδελφής του, έτρεξε σε συνάντησή του· και αφού τον εναγκαλίστηκε, τον φίλησε και τον έφερε στο σπίτι του· και ο Ιακώβ διηγήθηκε στον Λάβαν όλα όσα είχαν γίνει.
- ¹⁴ Και είπε σ' αυτόν ο Λάβαν: Βέβαια, κόκαλό μου και σάρκα μου είσαι. Και κατοίκησε μαζί του έναν μήνα.
- ¹⁵ Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Επειδή, είσαι αδελφός μου, γι' αυτό θα δουλεύεις σε μένα δωρεάν; Πες μου, ποιος θα είναι ο μισθός σου;
- ¹⁶ Και ο Λάβαν είχε δύο θυγατέρες· το όνομα της μεγαλύτερης ήταν Λεία, και το όνομα της μικρότερης Ραχήλ.
- ¹⁷ Της Λείας, όμως, τα μάτια ήσαν ασθενικά· και η Ραχήλ ήταν ωραία σε παράστημα και όμορφη στην όψη.
- ¹⁸ Και ο Ιακώβ αγάπησε τη Ραχήλ· και είπε: Θα δουλεύω σε σένα επτά χρόνια για τη Ραχήλ, τη μικρότερη θυγατέρα σου.
- ¹⁹ Και ο Λάβαν είπε: Καλύτερα να τη δώσω σε σένα, παρά να τη δώσω σε άλλον άνδρα· κατοίκησε μαζί μου.
- ²⁰ Και ο Ιακώβ δούλεψε για τη Ραχήλ επτά χρόνια· και του φαίνονταν σαν λίγες ημέρες, εξαιτίας τής αγάπης του γι' αυτήν.
- ²¹ Και ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Δώσε μου τη γυναίκα μου, επειδή εκπληρώθηκαν οι ημέρες μου, για να μπω μέσα σ' αυτή.
- ²² Και ο Λάβαν συγκέντρωσε όλους τούς ανθρώπους τού τόπου, και έκανε συμπόσιο.
- ²³ Και το βράδυ, παίρνοντας τη Λεία τη θυγατέρα του, την έφερε σ' αυτόν· και μπήκε μέσα σ' αυτή.
- ²⁴ Και ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του τη Λεία, για υπηρέτριά της, τη Ζελφά την υπηρέτριά του.

- ²⁵ Και το πρωί, είδε, αυτή ήταν η Λεία· και είπε στον Λάβαν: Τι είναι τούτο που έκανες σε μένα; Δεν δούλεψα σε σένα για τη Ραχήλ; Και γιατί με εξαπάτησες;
- ²⁶ Και ο Λάβαν είπε: Δεν γίνεται έτσι στον τόπο μας, να δίνεται η μικρότερη πριν από τη μεγαλύτερη·
- ²⁷ εκπλήρωσε την εβδομάδα της, και θα σου δώσω και αυτή, αντί της εργασίας την οποία θα κάνεις σε μένα ακόμα επτά χρόνια.
- ²⁸ Και ο Ιακώβ έκανε έτσι και εξεπλήρωσε την εβδομάδα της· και του έδωσε τη Ραχήλ τη θυγατέρα του για γυναίκα.
- ²⁹ Και ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του τη Ραχήλ, για υπηρέτριά της, τη Βαλλά, την υπηρέτριά του.
- ³⁰ Και ο Ιακώβ μπήκε μέσα και στη Ραχήλ· και αγάπησε τη Ραχήλ περισσότερο από τη Λεία, και δούλεψε σ' αυτόν άλλα επτά χρόνια ακόμα.
- ³¹ Και βλέποντας ο Κύριος ότι η Λεία ήταν μισητή, άνοιξε τη μήτρα της· και η Ραχήλ ήταν στείρα.
- ³² Και η Λεία συνέλαβε, και γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Ρουβήν·²⁸ επειδή, είπε: Είδε, βέβαια, ο Κύριος την ταπείνωσή μου· τώρα, λοιπόν, θα με αγαπήσει ο άνδρας μου.
- ³³ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε έναν γιο· και είπε: Επειδή, ο Κύριος άκουσε ότι μισούμαι, γι' αυτό μου έδωσε ακόμα κι αυτόν· και αποκάλεσε το όνομά του Συμεών.²⁹
- ³⁴ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε έναν γιο· και είπε: Τώρα, αυτή τη φορά ο άνδρας μου θα ενωθεί μαζί μου, επειδή γέννησα σ' αυτόν τρεις γιους· γι' αυτό, τον ονόμασε Λευί.³⁰
- ³⁵ Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε έναν γιο· και είπε: Αυτή τη φορά θα δοξολογήσω τον Κύριο· γι' αυτό αποκάλεσε το όνομά του Ιούδα·¹ και έπαυσε να γεννάει.

ΓΕΝΕΣΗ 30

- ¹ Και όταν η Ραχήλ είδε ότι δεν τεκνοποίησε στον Ιακώβ, η Ραχήλ φθόνησε την αδελφή της· και είπε στον Ιακώβ: Δώσε μου παιδιά· ειδικά, εγώ πεθαίνω.
- ² Και άναψε ο θυμός τού Ιακώβ εναντίον της Ραχήλ, και είπε: Μήπως εγώ είμαι αντί τού Θεού, που σε στέρησε από τον καρπό της κοιλιάς;
- ³ Και εκείνη είπε: Νάσου, η υπηρέτριά μου, η Βαλλά· μπες μέσα σ' αυτή, και θα γεννήσει επάνω στα γόνατά μου, για να αποκτήσω κι εγώ παιδιά απ' αυτή.
- ⁴ Και του έδωσε τη Βαλλά, την υπηρέτριά της, για γυναίκα· και ο Ιακώβ μπήκε μέσα σ' αυτή.

- ⁵ Και η Βαλλά συνέλαβε και γέννησε έναν γιο στον Ιακώβ·
- ⁶ και η Ραχήλ είπε: Ο Θεός με έκρινε, και άκουσε και τη φωνή μου, και μου έδωσε έναν γιο· γι' αυτό αποκάλεσε το όνομά του Δαν.³²
- ⁷ Και η Βαλλά, η υπηρέτρια της Ραχήλ, συνέλαβε ξανά, και γέννησε έναν δεύτερο γιο στον Ιακώβ·
- ⁸ και η Ραχήλ είπε: Πάλεψα δυνατή πάλη με την αδελφή μου, και υπερίσχυσα· και αποκάλεσε το όνομά του Νεφθαλί.³³
- ⁹ Και όταν η Λεία είδε ότι έπαυσε να γεννάει, πήρε τη Ζελφά την υπηρέτριά της, και την έδωσε στον Ιακώβ για γυναίκα.
- ¹⁰ Και η Ζελφά η υπηρέτρια της Λείας, γέννησε έναν γιο στον Ιακώβ·
- ¹¹ και η Λεία είπε: Έρχεται ευτυχία· και αποκάλεσε το όνομά του Γαδ.³⁴
- ¹² Και η Ζελφά γέννησε, η υπηρέτρια της Λείας, έναν δεύτερο γιο στον Ιακώβ·
- ¹³ και η Λεία είπε: Μακάρια είμαι εγώ, επειδή θα με μακαρίζουν οι γυναίκες· και αποκάλεσε το όνομά του Ασήρ.³⁵
- ¹⁴ Και ο Ρουβήν πήγε τις ημέρες τού θερισμού τού σιταριού, και βρήκε μανδραγόρες στο χωράφι, και τους έφερε στη Λεία, τη μητέρα του. Και η Ραχήλ είπε στη Λεία: Δώσε μου, παρακαλώ, από τους μανδραγόρες τού γιου σου.
- ¹⁵ Και εκείνη τής είπε: Μικρό πράγμα είναι ότι πήρες τον άνδρα μου; Και θέλεις να πάρεις και τους μανδραγόρες τού γιου μου; Και η Ραχήλ είπε: Λοιπόν, ας κοιμηθεί μαζί σου αυτή τη νύχτα για τους μανδραγόρες τού γιου σου.
- ¹⁶ Και ο Ιακώβ ήρθε το βράδυ από το χωράφι, και η Λεία βγαίνοντας σε συνάντησή του, είπε: Μέσα σε μένα θα μπεις, επειδή σε μίσθωσα με μισθό, τους μανδραγόρες τού γιου μου. Και κοιμήθηκε μαζί της εκείνη τη νύχτα.
- ¹⁷ Και ο Θεός εισάκουσε τη Λεία· και συνέλαβε, και γέννησε στον Ιακώβ έναν πέμπτο γιο.
- ¹⁸ Και η Λεία είπε: Ο Θεός μού έδωσε τον μισθό μου, επειδή έδωσα την υπηρέτριά μου στον άνδρα μου· και αποκάλεσε το όνομά του Ισάχαρ.³⁶
- ¹⁹ Και η Λεία συνέλαβε ξανά, και γέννησε έναν έκτο γιο στον Ιακώβ·
- ²⁰ Και η Λεία είπε: Ο Θεός με προίκισε με καλή προίκα· τώρα, ο άνδρας μου θα κατοικήσει μαζί μου, επειδή γέννησα σ' αυτόν έξι γιους· και αποκάλεσε το όνομά του Ζαβουλών.³⁷
- ²¹ Και ύστερα απ' αυτά, γέννησε μία θυγατέρα, και αποκάλεσε το όνομά της Δείνα.³⁸

- 22** Και ο Θεός θυμήθηκε τη Ραχήλ, και ο Θεός την εισάκουσε, και άνοιξε τη μήτρα της·
- 23** και συνέλαβε, και γέννησε γιο· και είπε: Ο Κύριος αφαίρεσε τη ντροπή μου.
- 24** Και αποκάλεσε το όνομά του Ιωσήφ,³⁹ λέγοντας: Ο Θεός να προσθέσει σε μένα και άλλον γιο.
- 25** Και όταν η Ραχήλ γέννησε τον Ιωσήφ, είπε ο Ιακώβ στον Λάβαν: Εξαπόστειλέ με, για να πάω στον τόπο μου, και στην πατρίδα μου·
- 26** δώσε μου τις γυναίκες μου, και τα παιδιά μου, για τις οποίες σε δούλεψα, για να πάω· επειδή, εσύ γνωρίζεις τη δούλεψή μου με την οποία σε δούλεψα.
- 27** Και ο Λάβαν τού είπε: Σε παρακαλώ, να βρω χάρη μπροστά σου· γνώρισα εκ πείρας, ότι ο Κύριος με ευλόγησε εξαιτίας σου.
- 28** Και είπε: Καθόρισέ μου τον μισθό σου, και θα στον δώσω.
- 29** Και εκείνος τού είπε: Εσύ γνωρίζεις με ποιον τρόπο σε δούλεψα, και πόσα έγιναν τα κτήνη σου μαζί μου·
- 30** επειδή, όσα είχες πριν από μένα ήσαν λίγα, και τώρα αυξήθηκαν σε πλήθος· και ο Κύριος σε ευλόγησε με την έλευσή μου· και, τώρα, πότε θα προβλέψω και εγώ για την οικογένειά μου;
- 31** Και εκείνος είπε: Τι να σου δώσω; Και ο Ιακώβ είπε: Δεν θα μου δώσεις τίποτε· αν μου κάνεις αυτό το πράγμα, θα βόσκω ξανά το κοπάδι σου, και θα το φυλάττω·
- 32** να περάσω σήμερα μέσα από όλο το κοπάδι σου, διαχωρίζοντας από εκεί κάθε πρόβατο που έχει στίγματα και κηλίδες, και κάθε μελανωπό ανάμεσα στα αρνιά και όποιο έχει κηλίδες και στίγματα ανάμεσα στα κατσίκια· και αυτά να είναι ο μισθός μου·
- 33** και στο εξής, η δικαιοσύνη μου θα μαρτυρήσει για μένα, όταν έρθει μπροστά σου για τον μισθό μου· κάθε τι που δεν είναι με στίγματα και κηλίδες ανάμεσα στα κατσίκια, και μελανωπό ανάμεσα στα αρνιά, θα θεωρηθεί κλεμμένο από μένα.
- 34** Και ο Λάβαν είπε: Εμπρός, ας γίνει σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 35** Και την ημέρα εκείνη διαχώρισε τους τράγους τούς παρδαλούς, και κηλιδωτούς, και όλες τις κατσίκες, όσες είχαν στίγματα και κηλίδες, όλα όσα ήσαν διάλευκα, και όλα τα μελανωπά ανάμεσα στα αρνιά, και τα έδωσε στα χέρια των γιων του·
- 36** και έβαλε έναν δρόμο τριών ημερών ανάμεσα στον εαυτό του και στον Ιακώβ· και ο Ιακώβ έβοσκε το υπόλοιπο από το κοπάδι τού Λάβαν.

³⁷ Και ο Ιακώβ πήρε για τον εαυτό του χλωρές ράβδους από λεύκη, και καρυδιά, και πλάτανο, και τις ξελέπισε με λευκά λεπίσματα, ώστε φαινόταν το άσπρο, που ήταν επάνω στις ράβδους·

³⁸ και έβαλε τις ράβδους, τις οποίες ξελέπισε, στα αυλάκια τού νερού, στις ποτίστρες, όπου τα κοπάδια έρχονταν να πίνουν για να συλλαμβάνουν τα κοπάδια, ενώ έρχονταν να πίνουν.

³⁹ Και τα κοπάδια συλλάμβαναν καθώς έβλεπαν τις ράβδους και γεννούσαν πρόβατα παρδαλά, με στίγματα, και κηλιδωτά.

⁴⁰ Και ο Ιακώβ διαχώρισε τα αρνιά, και έστρεψε τα πρόσωπα των προβάτων τού κοπαδιού τού Λάβαν προς τα παρδαλά, και προς όλα τα μελανωπά· και έβαλε χωριστά τα δικά του κοπάδια, και δεν τα έβαλε μαζί με τα πρόβατα του Λάβαν.

⁴¹ Και κατά την εποχή που τα πρώιμα πρόβατα έρχονταν σε σύλληψη, ο Ιακώβ έβαζε τις ράβδους στα αυλάκια μπροστά στα μάτια τού κοπαδιού, για να συλλαμβάνουν βλέποντας προς τις ράβδους·

⁴² και όταν τα πρόβατα ήσαν όψιμα, δεν τα έβαζε· και έτσι τα όψιμα ήσαν τού Λάβαν, και τα πρώιμα του Ιακώβ.

⁴³ Και ο άνθρωπος αυξήθηκε σε υπερβολικά μεγάλο βαθμό, και απέκτησε πολλά κοπάδια, και δούλες, και δούλους, και καμήλες και γαϊδούρια.

ΓΕΝΕΣΗ 31

¹ ΑΚΟΥΣΕ, όμως, ο Ιακώβ τα λόγια των γιων τού Λάβαν, που έλεγαν: Ο Ιακώβ πήρε όλα τα υπάρχοντα του πατέρα μας, και από τα υπάρχοντα του πατέρα μας απέκτησε ολόκληρη αυτή τη δόξα.

² Και ο Ιακώβ είδε το πρόσωπο του Λάβαν, και να, δεν ήταν απέναντί του όπως χθες και προχθές.

³ Και ο Κύριος είπε στον Ιακώβ: Επίστρεψε στη γη των πατέρων σου, και στη συγγένειά σου, και θα είμαι μαζί σου.

⁴ Τότε, ο Ιακώβ έστειλε, και κάλεσε τη Ραχήλ, και τη Λεία στην πεδιάδα, στο κοπάδι του·

⁵ και τους είπε: Βλέπω το πρόσωπο τού πατέρα σας, ότι δεν είναι απέναντί μου όπως χθες και προχθές· ο Θεός τού πατέρα μου, όμως, στάθηκε μαζί μου·

⁶ και εσείς ξέρετε ότι με όλη μου τη δύναμη δούλεψα τον πατέρα σας·

⁷ αλλ' ο πατέρας σας με απάτησε, και άλλαξε τους μισθούς μου δέκα φορές· ο Θεός, όμως, δεν τον άφησε να με κακοποιήσει·

- ⁸ όταν έλεγε ως εξής: Εκείνα με τα στίγματα θα είναι ο μισθός σου, τότε ολόκληρο το κοπάδι γεννούσε με στίγματα· και όταν έλεγε ως εξής: Τα παρδαλά θα είναι ο μισθός σου, τότε ολόκληρο το κοπάδι γεννούσε παρδαλά.
- ⁹ Μ' αυτόν τον τρόπο αφαίρεσε ο Θεός το κοπάδι τού πατέρα σας και το έδωσε σε μένα.
- ¹⁰ Και κατά την εποχή που το κοπάδι συλλάμβανε, ύψωσα τα μάτια μου, και είδα σε όνειρο, και να, οι τράγοι και τα κριάρια, που ανέβαιναν στα πρόβατα και στις κατσίκες, ήσαν παρδαλοί, με στίγματα και διάστικτοι.
- ¹¹ Και ο άγγελος του Θεού μου είπε στο όνειρο: Ιακώβ. Και είπα: Εδώ είμαι.
- ¹² Και είπε: Ύψωσε τώρα τα μάτια σου, και δεξ όλους τούς τράγους και τα κριάρια, που ανεβαίνουν στα πρόβατα και τις κατσίκες, ότι είναι παρδαλοί, με στίγματα, και διάστικτοι· επειδή, είδα όλα όσα κάνει σε σένα ο Λάβαν·
- ¹³ εγώ είμαι ο Θεός τής Βαιθήλ, όπου έχρισες τη στήλη, και όπου ευχήθηκες μια ευχή σε μένα· σήκω τώρα, βγες έξω απ' αυτή τη γη, και επίστρεψε στη γη τής συγγένειάς σου.
- ¹⁴ Και η Ραχήλ και η Λεία αποκρίθηκαν, και του είπαν: Έχουμε εμείς πια μερίδα ή κληρονομιά στην οικογένεια του πατέρα μας;
- ¹⁵ Δεν θεωρηθήκαμε απ' αυτόν σαν ξένες; Επειδή, μας πούλησε, κι ακόμα κατέφαγε ολοκληρωτικά το ασήμι μας.
- ¹⁶ Επομένως, όλα τα πλούτη, που ο Θεός αφαίρεσε από τον πατέρα μας, είναι δικά μας, και των παιδιών μας· τώρα, λοιπόν, κάνε όσα σου είπε ο Θεός.
- ¹⁷ ΤΟΤΕ, αφού ο Ιακώβ σηκώθηκε, έβαλε τα παιδιά του και τις γυναίκες του επάνω στις καμήλες·
- ¹⁸ και απήγαγε όλα τα κτήνη του, και όλα τα αγαθά του που απέκτησε, το κοπάδι τής απόκτησής του, που απέκτησε στην Παδάν-αράμ, για να πάει στον Ισαάκ, τον πατέρα του, στη γη Χαναάν.
- ¹⁹ Ο δε Λάβαν είχε πάει να κουρέψει τα πρόβατά του· και η Ραχήλ έκλεψε τα είδωλα του πατέρα της.
- ²⁰ Ο δε Ιακώβ έκρυψε τη φυγή του στον Λάβαν, τον Σύριο, μη αναγγέλλοντας σ' αυτόν ότι αναχωρεί·
- ²¹ και αυτός έφυγε με όλα τα υπάρχοντά του, και σηκώθηκε και διάβηκε τον ποταμό, και κατευθύνθηκε προς το βουνό Γαλαάδ.
- ²² Και την τρίτη ημέρα αναγγέλθηκε στον Λάβαν, ότι ο Ιακώβ έφυγε,
- ²³ και παίρνοντας μαζί του τους αδελφούς του, τον καταδίωξε καταπίσω του, έναν δρόμο επτά ημερών· και τον πρόφτασε στο βουνό Γαλαάδ.

- 24** Και ο Θεός ήρθε στον Λάβαν, τον Σύριο, σε όνειρο τη νύχτα, και του είπε: Φυλάξου, να μη μιλήσεις σκληρά στον Ιακώβ.
- 25** Ο Λάβαν, λοιπόν, πρόφτασε τον Ιακώβ· και ο Ιακώβ είχε στήσει τη σκηνή του επάνω στο βουνό· και ο Λάβαν μαζί με τους αδελφούς του σκηνώσαν επάνω στο βουνό Γαλαάδ.
- 26** Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Τι έκανες, και γιατί μου έκρυψες τη φυγή σου, και απήγαγες τις θυγατέρες μου σαν αιχμαλώτους πολέμου;⁴⁰
- 27** Γιατί έφυγες κρυφά, και έκλεψες τον εαυτό σου από μένα, και δεν μου το φανέρωσες; Επειδή, εγώ θα σε εξαπέστελνα με ευφροσύνη και με τραγούδια, με τύμπανα και με κιθάρες·
- 28** και δεν με αξίωσες ούτε να φιλήσω τους γιους μου, και τις θυγατέρες μου; Τώρα, με αφροσύνη το έκανες αυτό·
- 29** είναι δυνατό το χέρι μου να σας κακοποιήσει· αλλ' ο Θεός τού πατέρα σας είπε σε μένα χθες τη νύχτα, λέγοντας: Φυλάξου, μη μιλήσεις σκληρά στον Ιακώβ· —
- 30** τώρα, λοιπόν, έστω, αναχώρησες, επειδή επιθύμησες πολύ την οικογένεια του πατέρα σου· γιατί, όμως, έκλεψες τους θεούς μου;
- 31** Και όταν ο Ιακώβ αποκρίθηκε είπε στον Λάβαν: Έφυγα, για τον λόγο ότι φοβήθηκα· επειδή, είπα: Μήπως αφαιρέσεις τις θυγατέρες σου από μένα·
- 32** σε όποιον, όμως, βρεις τους θεούς σου, ας μη ζήσει· μπροστά στους αδελφούς μας δες τι βρίσκεται σε μένα από τα δικά σου, και πάρε. Επειδή, δεν ήξερε ο Ιακώβ ότι η Ραχήλ τούς είχε κλέψει.
- 33** Μπήκε, λοιπόν, ο Λάβαν στη σκηνή τού Ιακώβ, και στη σκηνή τής Λείας, και στις σκηνές των δύο υπηρετριών· αλλά, δεν τους βρήκε. Τότε βγήκε από τη σκηνή τής Λείας, και μπήκε στη σκηνή τής Ραχήλ.
- 34** Και η Ραχήλ είχε πάρει τα είδωλα και τα είχε βάλει στο σαμári τής καμήλας, και καθόταν επάνω σ' αυτά. Και καθώς ο Λάβαν ερεύνησε ολόκληρη τη σκηνή, δεν τα βρήκε,
- 35** και εκείνη είπε στον πατέρα της: Ας μη φανεί βαρύ στον κύριό μου, επειδή δεν μπορώ να σηκωθώ μπροστά σου, για τον λόγο ότι έχω τα γυναικεία. Και αυτός ερεύνησε, αλλά δεν βρήκε τα είδωλα.
- 36** Και ο Ιακώβ οργίστηκε, και επέπληξε τον Λάβαν· και αποκρινόμενος ο Ιακώβ είπε στον Λάβαν: Τι είναι το ανόμημά μου; Τι το αμάρτημά μου, ότι καταδίωξες καταπίσω μου;
- 37** Αφού ερεύνησες όλα τα σκεύη μου, τι βρήκες από όλα τα σκεύη του σπιτιού σου; Βαλ' το εδώ μπροστά στους αδελφούς μου και τους αδελφούς σου, για να κρίνουν ανάμεσα στους δυο μας·

- ³⁸ είναι 20 χρόνια τώρα, από τότε που είμαι μαζί σου· τα πρόβατά σου και οι κατσίκες σου δεν ατεκνώθηκαν, και τα κριάρια τού κοπαδιού σου δεν έφαγα·
- ³⁹ σπαραγμένο από θηρία δεν σου έφερα· εγώ το πλήρωνα· από το χέρι μου ζητούσες ό,τι μού κλεβόταν την ημέρα ή ό,τι μού κλεβόταν τη νύχτα·
- ⁴⁰ την ημέρα καιγόμουν από τον καύσωνα και τη νύχτα από τον παγετό· και ο ύπνος έφευγε από τα μάτια μου·
- ⁴¹ Βρίσκομαι 20 χρόνια κιόλας στο σπίτι σου· 14 χρόνια σού δούλεψα για τις δύο θυγατέρες σου, και έξι χρόνια για τα πρόβατά σου· και άλλαξες τον μισθό μου δέκα φορές·
- ⁴² αν ο Θεός τού πατέρα μου, ο Θεός τού Αβραάμ, και ο φόβος τού Ισαάκ, δεν ήταν μαζί μου, βέβαια άδειον θα με εξαπέστελνες τώρα· ο Θεός είδε την ταλαιπωρία μου, και τον κόπο των χεριών μου, και σε έλεγξε χθες τη νύχτα.
- ⁴³ Και αποκρινόμενος ο Λάβαν, είπε στον Ιακώβ: Οι θυγατέρες αυτές είναι θυγατέρες μου, και οι γιοι αυτοί γιοι μου, και τα πρόβατα αυτά πρόβατά μου, και όλα όσα βλέπεις είναι δικά μου· και τι να κάνω σήμερα σ' αυτές τις θυγατέρες μου ή στα παιδιά τους, τα οποία γέννησαν;
- ⁴⁴ Έλα, λοιπόν, τώρα, ας κάνουμε συνθήκη, εγώ κι εσύ· για να είναι ως μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σένα.
- ⁴⁵ Και ο Ιακώβ πήρε μία πέτρα, και την έστησε ως στήλη.
- ⁴⁶ Και ο Ιακώβ είπε στους αδελφούς του: Μαζέψτε πέτρες· και πήραν πέτρες, και έκαναν έναν σωρό· και έφαγαν εκεί επάνω στον σωρό.
- ⁴⁷ Και ο μεν Λάβαν τον αποκάλεσε Ιεγάρ-σαχαδουθά·⁴¹ ενώ ο Ιακώβ τον αποκάλεσε Γαλεέδ.⁴²
- ⁴⁸ Και ο Λάβαν είπε: Ο σωρός αυτός είναι σήμερα μαρτυρία ανάμεσα σε μένα και σένα. Γι' αυτό, το όνομά του αποκλήθηκε Γαλεέδ·
- ⁴⁹ και Μισπά·⁴³ επειδή, είπε: Ας επιβλέψει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σένα, όταν αποχωριστούμε ο ένας από τον άλλον·
- ⁵⁰ αν ταλαιπωρήσεις τις θυγατέρες μου ή αν πάρεις άλλες γυναίκες, εκτός από τις θυγατέρες μου, δεν είναι κανένας μαζί μας· βλέπε, ο Θεός είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα.
- ⁵¹ Και ο Λάβαν είπε στον Ιακώβ: Δες αυτόν τον σωρό, και δες αυτήν τη στήλη, που έστησα ανάμεσα σε μένα και σένα·
- ⁵² ο σωρός αυτός είναι μαρτυρία, και η στήλη μαρτυρία, ότι εγώ δεν θα διαβώ αυτόν τον σωρό προς εσένα ούτε εσύ θα διαβείς αυτόν τον σωρό, και αυτή τη στήλη, προς εμένα, για κακό·

53 ο Θεός τού Αβραάμ, και ο Θεός τού Ναχώρ, ο Θεός τού πατέρα τους, ας κρίνει ανάμεσά μας. Και ο Ιακώβ ορκίστηκε στον φόβο τού πατέρα του, του Ισαάκ.

54 Τότε, ο Ιακώβ θυσίασε μία θυσία επάνω στο βουνό και προσκάλεσε τους αδελφούς του για να φάνε ψωμί· και έφαγαν ψωμί, και διανυχτέρευσαν επάνω στο βουνό.

55 Και αφού ο Λάβαν σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, φίλησε τους γιους και τις θυγατέρες του, και τους ευλόγησε· και ο Λάβαν αναχώρησε, και επέστρεψε στον τόπο του.

ΓΕΝΕΣΗ 32

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ πήγε στον δρόμο του· και τον συνάντησαν οι άγγελοι του Θεού.

2 Και όταν ο Ιακώβ τούς είδε, είπε: Αυτό είναι στρατόπεδο του Θεού· και αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Μαχαναΐμ.⁴⁴

3 Και ο Ιακώβ έστειλε μπροστά του μηνυτές στον αδελφό του τον Ησαύ, στη γη Σηείρ, στον τόπο τού Εδώμ.

4 Και τους παρήγγειλε, λέγοντας· τούτο θα πείτε στον κύριό μου τον Ησαύ: Έτσι λέει ο δούλος σου ο Ιακώβ· παροίκησα μαζί με τον Λάβαν, και έμεινα μέχρι τώρα·

5 και απέκτησα βόδια, και γαϊδούρια, πρόβατα, και δούλους, και δούλες· και έστειλα να αναγγείλω στον κύριό μου, για να βρω χάρη μπροστά σου.

6 Και επέστρεψαν οι μηνυτές στον Ιακώβ, λέγοντας: Πήγαμε στον αδελφό σου τον Ησαύ, και μάλιστα έρχεται σε συνάντησή σου, και μαζί του 400 άνδρες.

7 Και ο Ιακώβ φοβήθηκε υπερβολικά, και ήταν σε αμηχανία· και διαίρεσε τον λαό, που είχε μαζί του, και τα κοπάδια, και τα βόδια, και τις καμήλες, σε δύο καταυλισμούς·

8 λέγοντας: Αν έρθει ο Ησαύ στον έναν καταυλισμό και τον χτυπήσει, ο καταυλισμός που θα μείνει θα διασωθεί.

9 Και ο Ιακώβ είπε: Θεέ τού πατέρα μου, του Αβραάμ, και Θεέ τού πατέρα μου, του Ισαάκ, Κύριε, που μου είπες: Επίστρεψε στη γη σου και στη συγγένειά σου, και θα σε αγαθοποιήσω·

10 είμαι πολύ μικρός απέναντι σε όλα τα ελέη και σε ολόκληρη την αλήθεια, που έκανες στον δούλο σου· επειδή, με τη ράβδο μου διάβηκα αυτόν τον Ιορδάνη, και τώρα έγινα δύο καταυλισμοί·

11 σώσε με, σε παρακαλώ, από το χέρι τού αδελφού μου, από το χέρι τού Ησαύ· επειδή, τον φοβάμαι, μήπως όταν έρθει με πατάξει, και τη μητέρα μέχρι⁴⁵ τα παιδιά·

- ¹² εσύ μου είπες ακόμα: Σίγουρα, θα σε αγαθοποιήσω, και θα κάνω το σπέρμα σου σαν την άμμο τής θάλασσας, που από το πλήθος της δεν μπορεί να απαριθμηθεί.
- ¹³ Και κοιμήθηκε εκεί εκείνη τη νύχτα· και πήρε από όσα βρέθηκαν στο χέρι του, δώρο στον Ησαύ τον αδελφό του·
- ¹⁴ 200 κατσίκες, και 20 τράγους, 200 πρόβατα, και 20 κριάρια,
- ¹⁵ 30 καμήλες που θήλαζαν, μαζί με τα παιδιά τους, 40 δαμάλια, και 10 ταύρους, 20 γαϊδούρια θηλυκά, και 10 πουλάρια.
- ¹⁶ Και τα παρέδωσε στα χέρια των δούλων του, κάθε κοπάδι χωριστά· και είπε στους δούλους του: Περάστε μπροστά μου, και αφήστε απόσταση ανάμεσα από κοπάδι σε κοπάδι.
- ¹⁷ Και στον πρώτο παρήγγειλε, λέγοντας: Όταν σε συναντήσει ο αδελφός μου ο Ησαύ, και σε ρωτήσει, λέγοντας: Τίνος είσαι; Και πού πηγαίνεις; Και τίνος είναι αυτά, που έχεις μπροστά σου;
- ¹⁸ Τότε θα πεις: Αυτά είναι του δούλου σου του Ιακώβ, που στέλνονται ως δώρα στον κύριό μου τον Ησαύ· και να, και αυτός είναι πίσω από μας.
- ¹⁹ Το ίδιο παρήγγειλε και στον δεύτερο, και στον τρίτο και σε όλους που ακολουθούσαν πίσω από τα κοπάδια, λέγοντας: Σύμφωνα με τα λόγια αυτά θα μιλήσετε στον Ησαύ, όταν τον βρείτε·
- ²⁰ και θα πείτε: Δες, πίσω από μας είναι και ο ίδιος ο δούλος σου ο Ιακώβ. Επειδή, έλεγε: Θα εξιλεώσω το πρόσωπό του με το δώρο, που προπορεύεται μπροστά μου· και ύστερα απ' αυτά θα δω το πρόσωπό του· ίσως θα με δεχθεί.
- ²¹ Το δώρο, λοιπόν, πέρασε μπροστά του· αυτός, όμως, έμεινε εκείνη τη νύχτα στον καταυλισμό.
- ²² Και αφού σηκώθηκε εκείνη τη νύχτα, πήρε τις δύο γυναίκες του, και τις δύο υπηρέτριές του, και τα 11 παιδιά του, και διάβηκε το πέρασμα του Ιαβόκ.
- ²³ Και τους πήρε, και τους διαπέρασε από τον χείμαρρο· διαπέρασε και τα υπάρχοντά του.
- ²⁴ Και ο Ιακώβ έμεινε μόνος· και πάλευε μαζί του ένας άνθρωπος μέχρι τα χαράματα της αυγής·
- ²⁵ και βλέποντας ότι δεν υπερίσχυσε εναντίον του, άγγιξε την άρθρωση του μηρού του· και μετατοπίστηκε η άρθρωση του μηρού τού Ιακώβ, καθώς πάλευε μαζί του.
- ²⁶ Κι εκείνος είπε: Άφησέ με να φύγω, επειδή χάραξε η αυγή. Και αυτός είπε: Δεν θα σε αφήσω να φύγεις, αν δεν με ευλογήσεις.
- ²⁷ Και του είπε: Τι είναι το όνομά σου; Και αυτός είπε: Ιακώβ.

²⁸ Κι εκείνος είπε: Δεν θα αποκληθεί πλέον το όνομά σου Ιακώβ, αλλά Ισραήλ·⁴⁶ επειδή, αγωνίστηκες δυνατά με τον Θεό, και με τους ανθρώπους θα είσαι δυνατός.

²⁹ Και ο Ιακώβ ρώτησε, λέγοντας: Φανέρωσέ μου, παρακαλώ, το όνομά σου. Κι εκείνος είπε: Γιατί ρωτάς για το όνομά μου; Και τον ευλόγησε εκεί.

³⁰ Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Φανουήλ,⁴⁷ λέγοντας: Επειδή, είδα τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, και φυλάχθηκε η ζωή μου.

³¹ Και ανέτειλε ο ήλιος επάνω του, καθώς διάβηκε το Φανουήλ· και χώλαινε στον μηρό του.

³² Γι' αυτό, οι γιοι Ισραήλ μέχρι σήμερα δεν τρώνε τον μυώνα τού μηρού, που ναρκώθηκε, ο οποίος είναι στην άρθρωση· επειδή, εκείνος άγγιξε την άρθρωση του μηρού τού Ιακώβ στον μυώνα που ναρκώθηκε.

ΓΕΝΕΣΗ 33

¹ ΚΑΙ καθώς ο Ιακώβ σήκωσε τα μάτια του, είδε· και να, ερχόταν ο Ησαύ, και μαζί του 400 άνδρες· και ο Ιακώβ μοίρασε τα παιδιά στη Λεία, και στη Ραχήλ, και στις δύο υπηρέτριες.

² Και τις μεν υπηρέτριες και τα παιδιά τους, έβαλε μπροστά, τη Λεία όμως και τα παιδιά της, κατόπιν, και τη Ραχήλ και τον Ιωσήφ, τελευταίους.

³ Και αυτός πέρασε μπροστά τους, και προσκύνησε μέχρις εδάφους επτά φορές, ωσότου να πλησιάσει στον αδελφό του.

⁴ Και ο Ησαύ έτρεξε σε συνάντησή του, και τον αγκάλιασε, και έπεσε στον τράχηλό του, και τον καταφίλησε· και έκλαψαν.

⁵ Και καθώς σήκωσε τα μάτια είδε τις γυναίκες και τα παιδιά· και είπε: Τι σου είναι αυτοί; Κι εκείνος είπε: Τα παιδιά, που ο Θεός χάρισε στον δούλο σου.

⁶ Τότε, πλησίασαν οι υπηρέτριες, αυτές και τα παιδιά τους, και προσκύνησαν·

⁷ παρόμοια, πλησίασαν και η Λεία και τα παιδιά της, και προσκύνησαν· και ύστερα απ' αυτά, πλησίασαν ο Ιωσήφ και η Ραχήλ, και προσκύνησαν.

⁸ Και είπε: Προς τι ολόκληρο αυτό το στρατόπεδό σου, που συνάντησα; Κι εκείνος είπε: Για να βρω χάρη μπροστά στον κύριό μου.

⁹ Και ο Ησαύ είπε: Έχω πολλά, αδελφέ μου· έχω εσύ τα δικά σου.

¹⁰ Και ο Ιακώβ είπε: Όχι, παρακαλώ· αν βρήκα χάρη μπροστά σου, δέξου το δώρο μου από τα χέρια μου· επειδή, γι' αυτό είδα το πρόσωπό σου, σαν να έβλεπα το πρόσωπο του Θεού, κι εσύ ευαρεστήθηκες σε μένα·

¹¹ δέξου, παρακαλώ, τις ευλογίες μου, που προσφέρονται σε σένα· επειδή, ο Θεός με ελέησε, και έχω απ' όλα. Και τον βίασε, και δέχθηκε.

- 12** Και είπε: Ας σηκωθούμε κι ας πάμε, και εγώ θα προπορεύομαι μπροστά σου.
- 13** Και ο Ιακώβ τού είπε: Ο κύριός μου ξέρει ότι τα παιδιά είναι τρυφερά, και έχω μαζί μου πρόβατα που εγκυμονούν και βόδια· και αν τα βιάσουμε έστω μία ημέρα, ολόκληρο το κοπάδι θα πεθάνει.
- 14** Ας περάσει, παρακαλώ, ο κύριός μου μπροστά από τον δούλο του· και εγώ θα ακολουθώ αργά, σύμφωνα με το βάδισμα των κτηνών, που είναι μπροστά μου, και σύμφωνα με το βάδισμα των παιδιών, μέχρις ότου φτάσω προς τον κύριό μου στη Σηείρ.
- 15** Και ο Ησαύ είπε: Ας αφήσω, λοιπόν, μαζί σου ένα μέρος από τον λαό, που είναι μαζί μου. Κι εκείνος είπε: Γιατί, αυτό; Αρκεί που βρήκα χάρη μπροστά στον κύριό μου.
- 16** Επέστρεψε, λοιπόν, ο Ησαύ εκείνη την ημέρα στον δρόμο του προς τη Σηείρ.
- 17** Και ο Ιακώβ πήγε στη Σοκχώθ, και οικοδόμησε για τον εαυτό του ένα σπίτι, και για τα κτήνη του έκανε σκηνές· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομα του τόπου Σοκχώθ.⁴⁸
- 18** Και όταν ο Ιακώβ επέστρεψε από την Παδάν-αράμ, ήρθε στη Σαλήμ, μια πόλη τής Συχέμ, αυτή που είναι στη γη Χαναάν, και κατασκήνωσε μπροστά στην πόλη.
- 19** Και αγόρασε τη μερίδα τού χωραφιού, από τους γιους τού Εμμώρ, τον πατέρα τού Συχέμ, για 10,0 αργύρια, όπου έστησε τη σκηνή του.
- 20** Και έστησε εκεί θυσιαστήριο, και το αποκάλεσε Ελ-ελωέ-Ισραήλ. ⁴⁹

ΓΕΝΕΣΗ 34

- 1** ΚΑΙ η Δείνα, η θυγατέρα τής Λείας, την οποία γέννησε στον Ιακώβ, βγήκε για να δει τις θυγατέρες τού τόπου.
- 2** Και βλέποντάς την ο Συχέμ, ο γιος τού Εμμώρ τού Ευαίου, άρχοντα του τόπου, την πήρε, και κοιμήθηκε μαζί της, και την ταπείνωσε.
- 3** Και η ψυχή του προσκολλήθηκε στη Δείνα, τη θυγατέρα τού Ιακώβ· και αγάπησε την κόρη, και μίλησε σύμφωνα με την καρδιά τής κόρης.
- 4** Και ο Συχέμ είπε στον Εμμώρ τον πατέρα του, λέγοντας: Πάρε μου αυτή την κόρη για γυναίκα.
- 5** Και ο Ιακώβ άκουσε, ότι μίανε τη Δείνα τη θυγατέρα του· και οι γιοι του ήσαν με τα κτήνη του στο χωράφι· και ο Ιακώβ σιώπησε μέχρις ότου έρθουν.
- 6** Και ο Εμμώρ, ο πατέρας τού Συχέμ, πήγε στον Ιακώβ, για να μιλήσει μαζί του.

- ⁷ Και οι γιοι τού Ιακώβ ήρθαν από το χωράφι, καθώς το άκουσαν αυτό· και οι άνδρες αγανάκτησαν, και θύμωσαν υπερβολικά, ότι έπραξε αισχρά στον Ισραήλ, με το να κοιμηθεί μαζί με τη θυγατέρα τού Ιακώβ· το οποίο δεν έπρεπε να γίνει.
- ⁸ Και ο Εμμώρ μίλησε σ' αυτούς, λέγοντας: Η ψυχή τού Συχέμ τού γιου μου προσηλώθηκε στη θυγατέρα σας· δώστε την, παρακαλώ, σ' αυτόν για γυναίκα·
- ⁹ και να συμπεθερέψετε μαζί μας· δώστε τις θυγατέρες σας σε μας, και πάρτε τις θυγατέρες μας για σας·
- ¹⁰ και κατοικήστε μαζί μας· δέστε, η γη είναι μπροστά σας· κατοικείτε και εμπορεύεστε σ' αυτή, και κάντε κτήματα σ' αυτή.
- ¹¹ Και ο Συχέμ είπε στον πατέρα της, και στους αδελφούς της: Ας βρω χάρη μπροστά σας· και ό,τι πείτε σε μένα θα το δώσω·
- ¹² ζητήστε μου όση προίκα θέλετε, και όσα δώρα, και θα τα δώσω, σύμφωνα με ό,τι θα μου λέγατε· μόνον, δώστε μου την κόρη για γυναίκα.
- ¹³ Και οι γιοι τού Ιακώβ αποκρίθηκαν στον Συχέμ, και στον Εμμώρ, τον πατέρα του, με δόλο, και μίλησαν, (επειδή, αυτός είχε μολύνει τη Δείνα την αδελφή τους),
- ¹⁴ και είπαν σ' αυτούς: Δεν μπορούμε να κάνουμε αυτό το πράγμα, να δώσουμε την αδελφή μας σε έναν άνθρωπο απερίτμητο· επειδή, τούτο είναι ντροπή σε μας·
- ¹⁵ μόνον με τούτο θα συμφωνούσαμε μαζί σας· αν εσείς γίνετε, όπως εμείς, περιτέμνοντας κάθε αρσενικό μεταξύ σας,
- ¹⁶ τότε, θα δώσουμε τις θυγατέρες μας σε σας, και τις θυγατέρες σας θα πάρουμε για μας, και θα κατοικήσουμε μαζί σας, και θα γίνουμε ένας λαός·
- ¹⁷ αν, όμως, δεν μας ακούσετε να περιτμηθείτε, τότε θα πάρουμε τη θυγατέρα μας και θα αναχωρήσουμε.
- ¹⁸ Και τα λόγια τους άρεσαν στον Εμμώρ, και στον Συχέμ τον γιο τού Εμμώρ·
- ¹⁹ και ο νέος δεν βράδυνε να κάνει το πράγμα, επειδή υπεραγαπούσε τη θυγατέρα τού Ιακώβ· και ήταν ο ενδοξότερος από ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του.
- ²⁰ Και ήρθε ο Εμμώρ και ο Συχέμ ο γιος του στην πύλη τής πόλης τους, και μίλησαν στους άνδρες τής πόλης τους, λέγοντας:
- ²¹ Οι άνθρωποι αυτοί είναι ειρηνικοί μαζί μας· ας κατοικήσουν, λοιπόν, στη γη, και ας εμπορεύονται σ' αυτή· επειδή, η γη, δέστε, είναι αρκετά ευρύχωρη γι' αυτούς· τις θυγατέρες τους ας πάρουμε για γυναίκες, και τις θυγατέρες μας ας δώσουμε σ' αυτούς·

²² μόνον με τούτο θα συμφωνήσουν μαζί μας οι άνθρωποι για να κατοικήσουν μαζί μας, ώστε να γίνουμε ένας λαός, αν περιτμηθεί μεταξύ μας κάθε αρσενικό, καθώς αυτοί περιτέμνονται·

²³ τα κοπάδια τους, και τα υπάρχοντά τους, και όλα τα κτήνη τους δεν θα είναι δικά μας; Μόνον ας συμφωνήσουμε μαζί τους, και θα κατοικήσουν μαζί μας.

²⁴ Και εισάκουσαν τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, όλοι εκείνοι που βγαίνουν από την πύλη τής πόλης τους και περιτμήθηκε κάθε αρσενικό, όλοι εκείνοι που βγαίνουν διαμέσου τής πύλης τής πόλης του.

²⁵ Και την τρίτη ημέρα, όταν ήσαν μέσα στον πόνο, δύο από τους γιους τού Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδελφία τής Δείνας, πήραν κάθε ένας τη μάχαιρά του, και μπήκαν στην πόλη με ασφάλεια, και φόνευσαν κάθε αρσενικό.

²⁶ Και τον Εμμώρ και τον Συχέμ, τον γιο του, φόνευσαν με μάχαιρα·⁵⁰ και πήραν τη Δείνα από το σπίτι τού Συχέμ, και έφυγαν,

²⁷ και οι γιοι τού Ιακώβ ήρθαν στους φονευμένους, και λεηλάτησαν την πόλη, επειδή είχαν μολύνει την αδελφή τους.

²⁸ Πήραν τα πρόβατά τους, και τα βόδια τους, και τα γαϊδούρια τους, και ό,τι ήταν στην πόλη, και ό,τι ήταν στο χωράφι·

²⁹ και αιχμαλώτισαν ολόκληρη την περιουσία τους, και όλα τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους· και λεηλάτησαν κάθε τι που βρισκόταν μέσα στα σπίτια.

³⁰ Και ο Ιακώβ είπε στον Συμεών και στον Λευί: Με βάλατε σε ταραχή, κάνοντάς με μισητό ανάμεσα στους κατοίκους τής γης, ανάμεσα στους Χαναναίους και τους Φερεζαίους· και εγώ έχω λίγους ανθρώπους, και εκείνοι θα μαζευτούν εναντίον μου, και θα με πατάξουν, και θα χαθώ εγώ και η οικογένειά μου.

³¹ Και εκείνοι είπαν: Έπρεπε, λοιπόν, να μεταχειριστούν την αδελφή μας σαν πόρνη;

ΓΕΝΕΣΗ 35

¹ ΚΑΙ ο Θεός είπε στον Ιακώβ: Καθώς θα σηκωθείς, ανέβα στη Βαιθήλ, και κατοίκησε εκεί· και κάνε εκεί θυσιαστήριο στον Θεό, ο οποίος φάνηκε σε σένα όταν έφευγες από το πρόσωπο του Ησαύ, του αδελφού σου.

² Και ο Ιακώβ είπε στην οικογένειά του, και σε όλους εκείνους που είχε μαζί του: Βγάλτε τούς ξένους θεούς, όσους έχετε μεταξύ σας, και καθαριστείτε, και αλλάξτε τα ενδύματά σας·

³ και καθώς θα σηκωθείτε, ας ανέβουμε στη Βαιθήλ· και εκεί θα κάνω θυσιαστήριο στον Θεό, που με εισάκουσε την ημέρα τής θλίψης μου, και ήταν μαζί μου στον δρόμο, στον οποίο πορευόμουν.

- ⁴ Και έδωσαν στον Ιακώβ όλους τούς ξένους θεούς, όσοι ήσαν στα χέρια τους, και τα σκουλαρίκια, που ήσαν στ' αυτιά τους· και ο Ιακώβ τα έκρυψε κάτω από τη βελανιδιά, που είναι στη Συχέμ.
- ⁵ Ύστερα απ' αυτά, αναχώρησαν, και τρόμος τού Θεού έπεσε επάνω στις πόλεις, που ήσαν ολόγυρά τους· και δεν καταδίωξαν καταπίσω των γιων τού Ιακώβ.
- ⁶ Και ο Ιακώβ ήρθε στη Λουζ, που είναι στη γη Χαναάν, η οποία είναι η Βαιθήλ, αυτός και ολόκληρος ο λαός που ήταν μαζί του.
- ⁷ Και οικοδόμησε εκεί ένα θυσιαστήριο, και αποκάλεσε το όνομα του τόπου Ελ-βαιθήλ.⁵¹ επειδή, εκεί φανερώθηκε σ' αυτόν ο Θεός, όταν έφευγε από το πρόσωπο του αδελφού του.
- ⁸ Και η Δεβόρρα, η τροφός τής Ρεβέκκας, πέθανε και ενταφιάστηκε πιο κάτω από τη Βαιθήλ, κάτω από τη βελανιδιά· και ονομάστηκε η βελανιδιά Αλλόν-βακούθ.⁵²
- ⁹ Και ο Θεός φάνηκε ξανά στον Ιακώβ, αφού επέστρεψε από την Παδάν-αράμ, και τον ευλόγησε.
- ¹⁰ Και ο Θεός τού είπε: Το όνομά σου είναι Ιακώβ· δεν θα ονομάζεσαι πλέον Ιακώβ, αλλά Ισραήλ θα είναι το όνομά σου· και αποκάλεσε το όνομά του Ισραήλ.
- ¹¹ Και ο Θεός τού είπε: Εγώ είμαι ο Θεός ο Παντοκράτορας· να αυξάνεις και να πληθαίνεις· από σένα θα γίνουν ένα έθνος, και ένα πλήθος εθνών, και βασιλιάδες θα βγουν από την οσφύ σου·
- ¹² και τη γη, την οποία έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ, σε σένα θα τη δώσω· και στο σπέρμα σου ύστερα από σένα θα δώσω αυτή τη γη.
- ¹³ Και ο Θεός ανέβηκε απ' αυτόν, από τον τόπο όπου μίλησε μαζί του.
- ¹⁴ Και ο Ιακώβ έστησε μια στήλη στον τόπο όπου μίλησε μαζί του· μια πέτρινη στήλη· και έκανε επάνω της σπονδή, και έχυσε επάνω της λάδι.
- ¹⁵ Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα του τόπου, όπου ο Θεός μίλησε μαζί του: Βαιθήλ.
- ¹⁶ Ύστερα απ' αυτά αναχώρησε από τη Βαιθήλ· κι ενώ απέμενε λίγο διάστημα για να φτάσουν στην Εφραθά, η Ραχήλ γέννησε, και υπέφερε μεγάλον αγώνα στη γέννα της.
- ¹⁷ Κι ενώ βρισκόταν στον σκληρό αγώνα της γέννας, η μαμή τής είπε: Μη φοβάσαι, επειδή κι αυτός σου είναι γιος·
- ¹⁸ και ενώ παρέδινε την ψυχή (επειδή, πέθανε), αποκάλεσε το όνομά του Βεν-ονί·⁵³ και ο πατέρας του τον αποκάλεσε Βενιαμίν.⁵⁴

- 19** Και η Ραχήλ πέθανε, και ενταφιάστηκε στον δρόμο τής Εφραθά, που είναι η Βηθλεέμ.
- 20** Και ο Ιακώβ έστησε μια στήλη επάνω στον τάφο της· αυτή είναι η στήλη τού τάφου τής Ραχήλ μέχρι σήμερα.
- 21** Και αφού ο Ισραήλ σηκώθηκε, έστησε τη σκηνή του πέρα από το Μιγδώλ-ερέ.
- 22** Και όταν ο Ισραήλ κατοικούσε στη γη εκείνη, ο Ρουβήν πήγε και κοιμήθηκε με τη Βαλλά, την παλλακή τού πατέρα του· και αυτό το άκουσε ο Ισραήλ. ΚΑΙ οι γιοι τού Ιακώβ ήσαν ¹² ·
- 23** οι γιοι τής Λείας, ο Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ, και ο Συμεών, και ο Λευί, και ο Ιούδας, και ο Ισάχαρ, και ο Ζαβουλών·
- 24** οι γιοι τής Ραχήλ, ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν·
- 25** και οι γιοι τής Βαλλάς, της υπηρέτριας της Ραχήλ, ο Δαν, και ο Νεφθαλί·
- 26** και οι γιοι τής Ζελφάς, της υπηρέτριας της Λείας, ο Γαδ, και ο Ασήρ· αυτοί είναι οι γιοι τού Ιακώβ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Παδάν-αράμ.
- 27** ΚΑΙ ο Ιακώβ ήρθε στον Ισαάκ τον πατέρα του στη Μαμβρή, στην Κιριάθ-αρβά, που είναι η Χεβρών, όπου είχαν παροικήσει ο Αβραάμ και ο Ισαάκ.
- 28** Και οι ημέρες τού Ισαάκ ήσαν 180 χρόνια.
- 29** Και αφού ο Ισαάκ εξέπνευσε, πέθανε, και προστέθηκε στον λαό του, γέροντας και πλήρης ημερών· και τον έθαψαν ο Ησαύ και ο Ιακώβ, οι γιοι του.

ΓΕΝΕΣΗ 36

- 1** ΚΑΙ αυτή είναι η γενεαλογία τού Ησαύ, που είναι ο Εδώμ.
- 2** Ο Ησαύ πήρε γυναίκες για τον εαυτό του από τις θυγατέρες τής Χαναάν· την Αδά, θυγατέρα τού Αιλών τού Χετταίου, και την Ολιβαμά, θυγατέρα τού Ανά, εγγονή τού Σεβεγών τού Ευαίου·
- 3** και τη Βασεμάθ, θυγατέρα τού Ισμαήλ, αδελφή τού Νεβαϊώθ.
- 4** Και η Αδά γέννησε στον Ησαύ τον Ελιφάς· και η Βασεμάθ γέννησε τον Ραγουήλ·
- 5** και η Ολιβαμά γέννησε τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ. Αυτοί είναι οι γιοι τού Ησαύ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στη γη Χαναάν.
- 6** Και ο Ησαύ πήρε τις γυναίκες του, και τους γιους του, και τις θυγατέρες του, και όλους τούς ανθρώπους της οικογένειάς του, και τα κοπάδια του, και όλα τα κτήνη του, και όλα τα υπάρχοντά του, που απέκτησε στη γη Χαναάν, και πήγε σε άλλη γη, μακριά από τον Ιακώβ τον αδελφό του·

⁷ επειδή, τα υπάρχοντά τους ήσαν τόσα πολλά, ώστε δεν μπορούσαν να κατοικήσουν μαζί· και η γη τής παροίκησής τους δεν μπορούσε να τους χωρέσει, εξαιτίας των κτηνών τους.

⁸ Και ο Ησαύ κατοίκησε στο βουνό Σηείρ· ο Ησαύ είναι ο Εδώμ.

⁹ Και αυτή είναι η γενεαλογία τού Ησαύ, του πατέρα των Εδωμιτών, στο βουνό Σηείρ·

¹⁰ αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ησαύ: Ο Ελιφάς, ο γιος τής Αδά, γυναίκας τού Ησαύ, ο Ραγουήλ, ο γιος τής Βασεμάθ, γυναίκας τού Ησαύ.

¹¹ Και οι γιοι τού Ελιφάς ήσαν: Ο Θαιμάν, ο Ωμάρ, ο Σωφάρ, και ο Γοθώμ, και ο Κενέζ.

¹² Και η Θαμνά ήταν παλλακή τού Ελιφάς, γιου τού Ησαύ, και γέννησε στον Ελιφάς τον Αμαλήκ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Αδά, γυναίκας τού Ησαύ.

¹³ Και αυτοί είναι οι γιοι τού Ραγουήλ: Ο Ναχάθ και ο Ζερά, και ο Σομέ και ο Μοζέ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Βασεμάθ, της γυναίκας τού Ησαύ.

¹⁴ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τής Ολιβαμάς, θυγατέρας τού Ανά, εγγονής τού Σεβεγών, της γυναίκας τού Ησαύ· και γέννησε στον Ησαύ τον Ιεούς, και τον Ιεγλόμ, και τον Κορέ.

¹⁵ Αυτοί ήσαν οι ηγεμόνες των γιων τού Ησαύ· οι γιοι τού Ελιφάς, του πρωτοτόκου τού Ησαύ, ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Ωμάρ, ο ηγεμόνας Σωφάρ, ο ηγεμόνας Κενέζ,

¹⁶ ο ηγεμόνας Κορέ, ο ηγεμόνας Γοθώμ, ο ηγεμόνας Αμαλήκ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες τού Ελιφάς στη γη Εδώμ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Αδά.

¹⁷ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ραγουήλ, γιου τού Ησαύ· ο ηγεμόνας Ναχάθ, ο ηγεμόνας Ζερά, ο ηγεμόνας Σομέ, ο ηγεμόνας Μοζέ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες τού Ραγουήλ στη γη Εδώμ· αυτοί ήσαν οι γιοι τής Βασεμάθ, της γυναίκας τού Ησαύ.

¹⁸ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τής Ολιβαμάς, της γυναίκας τού Ησαύ: Ο ηγεμόνας Ιεούς, ο ηγεμόνας Ιεγλόμ, ο ηγεμόνας Κορέ· αυτοί ήσαν οι ηγεμόνες τής Ολιβαμάς, θυγατέρας τού Ανά, της γυναίκας τού Ησαύ.

¹⁹ Αυτοί είναι οι γιοι τού Ησαύ, που είναι ο Εδώμ· και αυτοί είναι οι ηγεμόνες τους.

²⁰ ΑΥΤΟΙ είναι οι γιοι τού Σηείρ τού Χορραίου, που κατοικούσαν στη γη· ο Λωτάν, και ο Σωβάλ, και ο Σεβεγών, και ο Ανά,

²¹ και ο Δησών, και ο Εσέρ, και ο Δισάν· αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων, των γιων τού Σηείρ, στη γη Εδώμ.

²² Και οι γιοι τού Λωτάν ήσαν ο Χορρί, και ο Αιμάμ· και η αδελφή τού Λωτάν, η Θαμνά.

- ²³ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού Σωβάλ· ο Αλβάν,⁵⁵ και ο Μαναχάθ, και ο Εβάλ, ο Σεφώ, και ο Ωνάμ.
- ²⁴ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού Σεβεγών· και ο Αϊέ, και ο Ανά· αυτός είναι ο Ανά, που βρήκε τα νερά στην έρημο, όταν έβοσκε τα γαϊδούρια τού Σεβεγών, του πατέρα του.
- ²⁵ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ανά· Δησών, και Ολιβαμά, η θυγατέρα τού Ανά.
- ²⁶ Κι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Δησών· ο Αμαδάν,⁵⁶ και ο Ασβάν, και ο Ιθράμ, και ο Χαρράν.
- ²⁷ Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Εσέρ· ο Βαλαάν, και ο Ζααβάν, και ο Ακάν.⁵⁷
- ²⁸ Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Δισάν· ο Ουζ, και ο Αράν.
- ²⁹ Αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων· ο ηγεμόνας Λωτάν, ο ηγεμόνας Σωβάλ, ο ηγεμόνας Σεβεγών, ο ηγεμόνας Ανά,
- ³⁰ ο ηγεμόνας Δησών, ο ηγεμόνας Εσέρ, ο ηγεμόνας Δισάν· αυτοί είναι οι ηγεμόνες των Χορραίων ανάμεσα στους ηγεμόνες τους στη γη Σηείρ.
- ³¹ Και αυτοί είναι οι βασιλιάδες, που βασίλευσαν στη γη Εδώμ, πριν βασιλεύσει βασιλιάς επάνω στους γιους Ισραήλ.
- ³² Και στον Εδώμ βασίλευσε ο Βελά, ο γιος τού Βεώρ· και το όνομα της πόλης του ήταν Δενναβά.
- ³³ Και ο Βελά πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Ιωβάβ, ο γιος τού Ζερά, από τη Βοσόρρα·
- ³⁴ και ο Ιωβάβ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Χουσάμ από τη γη των Θαιμανιτών.
- ³⁵ Και ο Χουσάμ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Αδάδ, ο γιος τού Βεράδ, αυτός που πάταξε τους Μαδιανίτες στην πεδιάδα Μωάβ· και το όνομα της πόλης του ήταν Αβίθ.
- ³⁶ Και ο Αδάδ πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Σαμλά από τη Μασρεκά.
- ³⁷ Και ο Σαμλά πέθανε, και στη θέση του βασίλευσε ο Σαούλ, από τη Ρεχωβώθ, εκείνη κοντά στον ποταμό.
- ³⁸ Και ο Σαούλ πέθανε και στη θέση του βασίλευσε ο Βάαλ-ανάν, ο γιος τού Αχβώρ.
- ³⁹ Και ο Βάαλ-ανάν, ο γιος τού Αχβώρ, πέθανε και στη θέση του βασίλευσε ο Χαδδάρ· και το όνομα της πόλης του ήταν Παού· και το όνομα της γυναίκας του, Μεταβεήλ, θυγατέρα τού Ματραίδ, εγγονή τού Μαιζαάβ.
- ⁴⁰ Και αυτά είναι τα ονόματα των ηγεμόνων τού Ησαύ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τους τόπους τους, σύμφωνα με τα ονόματά τους. Ο ηγεμόνας Θαμνά, ο ηγεμόνας Αλβά, ο ηγεμόνας Ιεθέθ,

⁴¹ ο ηγεμόνας Ολιβαμά, ο ηγεμόνας Ηλά, ο ηγεμόνας Φινών.

⁴² Ο ηγεμόνας Κενέζ ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Μιβσάρ,

⁴³ ο ηγεμόνας Μαγεδιήλ, ο ηγεμόνας Ιράμ· αυτοί είναι οι ηγεμόνες τού Εδώμ, σύμφωνα με τις κατοικίες τους στη γη τής κτήσης τους· αυτός είναι ο Ησαύ, ο πατέρας των Εδωμιτών.

ΓΕΝΕΣΗ 37

¹ ΚΑΙ ο Ιακώβ κατοίκησε στη γη, στην οποία είχε παροικήσει ο πατέρας του, στη γη Χαναάν.

² Αυτή είναι η γενεαλογία τού Ιακώβ: Ο Ιωσήφ, όταν ήταν νέος, 17 χρόνων, έβοσκε τα πρόβατα μαζί με τους αδελφούς του, τους γιους τής Βαλλάς, και τους γιους τής Ζελφάς, των γυναικών τού πατέρα του· και ο Ιωσήφ ανέφερε στον πατέρα τους την κακή τους φήμη.

³ Και ο Ισραήλ αγαπούσε τον Ιωσήφ περισσότερο από όλους τούς γιους του, επειδή ήταν ο γιος των γηρατειών του· και του έκανε έναν ποικιλόχρωμο χιτώνα.

⁴ Και βλέποντας οι αδελφοί του, ότι ο πατέρας τους αγαπούσε αυτόν περισσότερο από όλους τούς αδελφούς του, τον μίσησαν, και δεν μπορούσαν να του μιλάνε ειρηνικά.

⁵ Όταν δε ο Ιωσήφ ονειρεύτηκε ένα όνειρο, το διηγήθηκε στους αδελφούς του· και τον μίσησαν ακόμα περισσότερο.

⁶ Και τους είπε: Ακούστε, παρακαλώ, τούτο το όνειρο που ονειρεύτηκα·

⁷ δέστε, εμείς δέναμε δεμάτια στο μέσον τής πεδιάδας· και ξάφνου, σηκώθηκε το δικό μου δεμάτι, και στάθηκε όρθιο· και να, τα δικά σας δεμάτια, αφού περιστράφηκαν, προσκύνησαν το δικό μου δεμάτι.

⁸ Και οι αδελφοί του είπαν σ' αυτόν: Βασιλιάς θα γίνεις επάνω σε μας; Ή, θα γίνεις κύριος σε μας; Και τον μίσησαν ακόμα περισσότερο για τα όνειρά του, και για τα λόγια του.

⁹ Ονειρεύτηκε δε και άλλο ένα όνειρο, και το διηγήθηκε στους αδελφούς του· και είπε: Δέστε, ονειρεύτηκα και άλλο ένα όνειρο· και ξάφνου, ο ήλιος, και το φεγγάρι, και 11 αστέρια με προσκυνούσαν.

¹⁰ Και το διηγήθηκε στον πατέρα του, και στους αδελφούς του· και τον επέπληξε ο πατέρας του, και του είπε: Τι είναι αυτό το όνειρο, που ονειρεύτηκες; Άραγε, θάρθουμε, εγώ και η μητέρα σου, και οι αδελφοί σου, για να σε προσκυνήσουμε μέχρι εδάφους;

¹¹ Και τον φθόνησαν οι αδελφοί του· ο πατέρας του, όμως, φύλαγε τον λόγο.

- 12 Και οι αδελφοί του πήγαν να βοσκήσουν τα πρόβατα του πατέρα τους στη Συχέμ.
- 13 Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δεν βόσκουν οι αδελφοί σου στη Συχέμ; Έλα, να σε στείλω σ' αυτούς. Και εκείνος τού είπε: Εδώ είμαι.
- 14 Και του είπε: Πήγαινε, λοιπόν, να δεις, αν είναι καλά οι αδελφοί σου, και καλά τα πρόβατα, και να μου φέρεις είδηση. Και τον έστειλε από την κοιλάδα τής Χεβρών· και ήρθε στη Συχέμ.
- 15 Και τον βρήκε κάποιος άνθρωπος, ενώ περιπλανιόταν στην πεδιάδα· και ο άνθρωπος τον ρώτησε, λέγοντας: Τι ζητάς;
- 16 Και εκείνος είπε: Τους αδελφούς μου ζητάω· πες μου, παρακαλώ, πού βόσκουν.
- 17 Και ο άνθρωπος είπε: Αναχώρησαν από εδώ· επειδή, τους άκουσα να λένε: Ας πάμε στη Δωθάν. Και ο Ιωσήφ πήγε ακολουθώντας την πορεία των αδελφών του, και τους βρήκε στη Δωθάν.
- 18 Κι εκείνοι μόλις τον είδαν από μακριά, πριν τους πλησιάσει, έκαναν συμβούλιο εναντίον του να τον φονεύσουν.
- 19 Και ο ένας είπε στον άλλον: Δέστε, έρχεται εκείνος ο κύριος των ονείρων·
- 20 ελάτε, λοιπόν, τώρα, και ας τον φονεύσουμε, και ας τον ρίξουμε σε έναν από τους λάκκους· και θα πούμε: Ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· και θα δούμε, τι θα γίνουν τα όνειρά του.
- 21 Και όταν ο Ρουβήν το άκουσε, τον ελευθέρωσε από τα χέρια τους, λέγοντας: Ας μη του βλάψουμε τη ζωή.
- 22 Και ο Ρουβήν είπε σ' αυτούς: Μη χύσετε αίμα· ρίξτε τον σε τούτο τον λάκκο, που είναι μέσα στην έρημο, και μη βάλετε χέρι επάνω του· για να τον ελευθερώσει από τα χέρια τους, και να τον αποδώσει στον πατέρα του.
- 23 Όταν, λοιπόν, ο Ιωσήφ ήρθε στους αδελφούς του, ξέντυσαν τον Ιωσήφ από τον χιτώνα του, τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που ήταν επάνω του·
- 24 και παίρνοντάς τον, τον έρριξαν στον λάκκο· και ο λάκκος ήταν άδειος· δεν είχε νερό.
- 25 Έπειτα, κάθισαν να φάνε ψωμί, και σηκώνοντας τα μάτια τους είδαν· και ξάφνου, μία συνοδεία από Ισραηλίτες ερχόταν από τη Γαλαάδ, μαζί με τις καμήλες τους, φορτωμένες αρώματα και βάλσαμο και μύρο, και πορεύονταν να τα φέρουν κάτω στην Αίγυπτο.
- 26 Και ο Ιούδας είπε στους αδελφούς του: Ποια η ωφέλεια αν φονεύσουμε τον αδελφό μας, και κρύψουμε το αίμα του;

27 Ελάτε και ας τον πουλήσουμε στους Ισμαηλίτες· και ας μη βάλουμε τα χέρια μας επάνω του· επειδή, αδελφός μας και σάρκα μας είναι. Και οι αδελφοί του υπάκουσαν.

28 Και ενώ διάβαιναν οι Μαδιανίτες έμποροι, ανέσυραν και ανέβασαν τον Ιωσήφ από τον λάκκο, και πούλησαν τον Ιωσήφ για 20 αργύρια στους Ισμαηλίτες· και εκείνοι έφεραν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο.

29 Και ο Ρουβήν επέστρεψε στον λάκκο, και να, ο Ιωσήφ δεν ήταν στον λάκκο· και ξέσχισε τα ενδύματά του.

30 Και επέστρεψε στους αδελφούς του, και είπε: Το παιδί δεν υπάρχει· και εγώ, εγώ πού να πάω;

31 Τότε, πήραν τον χιτώνα τού Ιωσήφ, και έσφαξαν ένα κατσικάκι από τις κατσίκες, και έβαψαν τον χιτώνα στο αίμα·

32 και έστειλαν τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, και τον έφεραν στον πατέρα τους, και είπαν: Βρήκαμε αυτόν· κοίταξε, τώρα, αν είναι ο χιτώνας τού γιου σου ή όχι.

33 Και εκείνος τον γνώρισε, και είπε: Ο χιτώνας τού γιου μου είναι· ένα κακό θηρίο τον κατέφαγε· κατασπαράχθηκε ολόκληρος ο Ιωσήφ.

34 Και ο Ιακώβ ξέσχισε τα ενδύματά του, και έβαλε σάκο στη μέση του, και πένθησε τον γιο του πολλές ημέρες.

35 Και σηκώθηκαν όλοι οι γιοι του, και όλες οι θυγατέρες του, για να τον παρηγορήσουν· αλλά, δεν ήθελε να παρηγορηθεί, λέγοντας ότι: Πενθώντας θα κατέβω προς τον γιο μου στον άδη.⁵⁸ Και ο πατέρας του τον έκλαψε.

36 Και οι Μαδιανίτες τον πούλησαν στην Αίγυπτο, στον Πετεφρή, έναν αυλικό τού Φαραώ, τον άρχοντα των σωματοφυλάκων.

ΓΕΝΕΣΗ 38

1 ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο κατέβηκε ο Ιούδας από τους αδελφούς του, και στράφηκε σε κάποιον άνθρωπο Οδολλαμίτη που ονομαζόταν Ειρά.

2 Και ο Ιούδας είδε εκεί τη θυγατέρα κάποιου Χαναναίου, που ονομαζόταν Σουά· και την πήρε, και μπήκε μέσα σ' αυτή.

3 Και εκείνη συνέλαβε, και γέννησε γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Ηρ.

4 Και συνέλαβε ξανά, και γέννησε γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Αυνάν.

5 Και γέννησε ξανά και άλλον γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Σηλά· και ο Ιούδας ήταν στη Χασβί, όταν τον γέννησε.

6 Και ο Ιούδας πήρε μία γυναίκα στον Ηρ, τον πρωτότοκό του, που ονομαζόταν Θάμαρ.

- ⁷ Και ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, στάθηκε κακός μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τον θανάτωσε.
- ⁸ Και ο Ιούδας είπε στον Αυνάν: Μπες μέσα στη γυναίκα τού αδελφού σου, και να τη νυμφευθείς, και να αναστήσεις σπέρμα στον αδελφό σου.
- ⁹ Αλλά, ο Αυνάν ήξερε ότι το σπέρμα δεν θα ήταν δικό του· γι' αυτό, όταν έμπαινε μέσα στη γυναίκα τού αδελφού του, ξέχυνε στη γη, για να μη δώσει σπέρμα στον αδελφό του.
- ¹⁰ Και αυτό που έκανε φάνηκε κακό μπροστά στον Κύριο· γι' αυτό, θανάτωσε και αυτόν.
- ¹¹ Και ο Ιούδας είπε στη Θάμαρ τη νύφη του: Κάθησε χήρα στο σπίτι τού πατέρα σου, μέχρις ότου ο Σηλά ο γιος μου γίνει μεγάλος· επειδή, έλεγε: Μήπως πεθάνει κι αυτός, όπως οι αδελφοί του. Πήγε, λοιπόν, η Θάμαρ, και κατοίκησε στο σπίτι τού πατέρα της.
- ¹² Και ύστερα από πολλές ημέρες, πέθανε η θυγατέρα τού Σουά, η γυναίκα τού Ιούδα· και όταν ο Ιούδας παρηγορήθηκε, ανέβηκε στους κουρευτές των προβάτων του στη Θαμνά, αυτός και ο φίλος του ο Ειρά ο Οδολλαμίτης.
- ¹³ Και ανήγγειλαν στη Θάμαρ, λέγοντας: Δες, ο πεθερός σου ανεβαίνει στη Θαμνά για να κουρέψει τα πρόβατά του.
- ¹⁴ Και εκείνη έβγαλε τα ενδύματα της χηρείας της, σκεπάστηκε με κάλυμμα, και περιτυλίχθηκε, και κάθησε κοντά στη δίοδο, που είναι στο δρόμο τής Θαμνά· επειδή, είδε ότι ο Σηλά είχε γίνει μεγάλος, και αυτή δεν δόθηκε σ' αυτόν για γυναίκα.
- ¹⁵ Και όταν ο Ιούδας την είδε, τη νόμισε για πόρνη· επειδή, είχε σκεπασμένο το πρόσωπό της.
- ¹⁶ Και στον δρόμο στράφηκε σ' αυτή και είπε: Άφησέ με, παρακαλώ, να μπω μέσα σε σένα· επειδή, δεν γνώρισε ότι ήταν η νύφη του. Και εκείνη είπε: Τι θα μου δώσεις για να μπεις μέσα σε μένα;
- ¹⁷ Κι εκείνος είπε: Εγώ θα σου στείλω ένα κασικάκι από τις κασίδες τού κοπαδιού. Και εκείνη είπε: Μου δίνεις ένα ενέχυρο, μέχρις ότου να το στείλεις;
- ¹⁸ Και εκείνος είπε: Τι ενέχυρο να σου δώσω; Και εκείνη είπε: Τη σφραγίδα σου, και το περιδέραιό σου, και τη ράβδο σου, που έχεις στο χέρι σου. Και της τα έδωσε, και μπήκε μέσα σ' αυτήν, και συνέλαβε απ' αυτόν.
- ¹⁹ Ύστερα απ' αυτά, αναχώρησε, και αφού έβγαλε το κάλυμμά της, ντύθηκε τα ενδύματα της χηρείας της.
- ²⁰ Και ο Ιούδας έστειλε το κασικάκι από τις κασίδες διαμέσου τού φίλου του, του Οδολλαμίτη, για να παραλάβει το ενέχυρο από το χέρι τής γυναίκας· αλλά, δεν τη βρήκε·

²¹ και ρώτησε τους ανθρώπους τού τόπου της, λέγοντας: Πού είναι η πόρνη, που καθόταν κοντά στη δίοδο του δρόμου; Και εκείνοι είπαν: Δεν στάθηκε εδώ πόρνη.

²² Και επέστρεψε στον Ιούδα, και είπε: Δεν τη βρήκα· μάλιστα, οι άνθρωποι του τόπου είπαν: Δεν στάθηκε εδώ πόρνη.

²³ Και ο Ιούδας είπε: Ας τα έχει, για να μη ντροπιαστούμε· δεξ, εγώ έστειλα τούτο το κατσικάκι, εσύ όμως δεν τη βρήκες.

²⁴ Και ύστερα από τρεις μήνες περίπου, ανήγγειλαν στον Ιούδα, λέγοντας: Η Θάμαρ η νύφη σου πόρνευσε, και μάλιστα, δεξ, είναι έγκυος από πορνεία. Και ο Ιούδας είπε: Φέρτε την έξω, και ας κατακαεί.

²⁵ Και όταν την έφερναν έξω, απέστειλε στον πεθερό της, λέγοντας: Από τον άνθρωπο, στον οποίο ανήκουν αυτά, είμαι έγκυος· και είπε ακόμα: Γνώρισε, παρακαλώ, τίνος είναι η σφραγίδα, και το περιδέραιο, και αυτή η ράβδος.

²⁶ Και ο Ιούδας τα γνώρισε· και είπε: αυτή είναι δικαιότερη από μένα, επειδή δεν την έδωσα στον Σηλά τον γιο μου. Και δεν τη γνώρισε ποτέ πλέον.⁵⁹

²⁷ Και κατά την εποχή που επρόκειτο να γεννήσει, να, στην κοιλιά της υπήρχαν δίδυμα.

²⁸ Κι ενώ γεννούσε, το ένα πρόβαλε το χέρι έξω· και η μα-μή παίρνοντάς το, έδεσε επάνω στο χέρι του ένα κόκκινο νήμα, λέγοντας: Αυτός βγήκε πρώτος.

²⁹ Και καθώς τράβηξε πίσω το χέρι του, να, βγήκε ο αδελφός του· και αυτή είπε: Ποιον χαλασμό έκανες; Επάνω σου ας είναι ο χαλασμός. Γι' αυτό, αποκλήθηκε το όνομά του Φαρές.⁶⁰

³⁰ Και έπειτα βγήκε ο αδελφός του, που είχε το κόκκινο νήμα στο χέρι του· και το όνομά του αποκλήθηκε Ζαρά.

ΓΕΝΕΣΗ 39

¹ ΚΑΙ κατέβασαν τον Ιωσήφ στην Αίγυπτο· και ο Πετεφρής, ο αυλικός τού Φαραώ, ο άρχοντας των σωματοφυλάκων, άνθρωπος Αιγύπτιος, τον αγόρασε από τα χέρια των Ισμαηλιτών, που τον κατέβασαν εκεί.

² Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ήταν άνθρωπος που ευοδωνόταν· και βρισκόταν στο σπίτι τού κυρίου του, του Αιγυπτίου

³ Και ο κύριός του είδε, ότι ο Κύριος ήταν μαζί του, και ο Κύριος ευόδωνε στα χέρια του όλα όσα έκανε.

⁴ Και ο Ιωσήφ βρήκε χάρη μπροστά του, και τον υπηρετούσε· και τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του· και όλα όσα είχε, τα παρέδωσε στα χέρια του.

- ⁵ Και από εκείνο τον καιρό, αφού τον έβαλε επιστάτη στο σπίτι του, και σε όλα όσα είχε, ο Κύριος ευλόγησε το σπίτι τού Αιγυπτίου εξαιτίας τού Ιωσήφ· και η ευλογία τού Κυρίου ήταν σε όλα όσα είχε, στο σπίτι και στα χωράφια.
- ⁶ Και όλα όσα είχε τα παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ· και δεν ήξερε από τα υπάρχοντά του τίποτε, εκτός από το ψωμί που έτρωγε. Και ο Ιωσήφ ήταν ωραίος σε παράστημα και όμορφος στην όψη.
- ⁷ Και ύστερα από τα πράγματα αυτά, η γυναίκα τού κυρίου του, έρριξε τα μάτια της επάνω στον Ιωσήφ· και είπε: Κοιμήσου μαζί μου.
- ⁸ Αλλ' εκείνος δεν ήθελε, και είπε στη γυναίκα τού κυρίου του: Δες, ο κύριός μου δεν γνωρίζει τίποτε από όσα είναι μαζί μου στο σπίτι· και όλα όσα έχει τα παρέδωσε στα χέρια μου·
- ⁹ δεν είναι στο σπίτι τούτο κανένας μεγαλύτερός μου ούτε είναι σε μένα κάτι άλλο απαγορευμένο, εκτός από σένα, επειδή είσαι η γυναίκα του· και πώς να πράξω αυτό το μεγάλο κακό, και να αμαρτήσω ενάντια στον Θεό;
- ¹⁰ Αν και μιλούσε στον Ιωσήφ καθημερινά, αυτός όμως δεν υπάκουσε σ' αυτή να κοιμηθεί μαζί της, για να συνευρεθεί μαζί της.
- ¹¹ Και κάποια ημέρα ο Ιωσήφ μπήκε στο σπίτι για να κάνει τις δουλειές του, και κανένας από τους ανθρώπους τού σπιτιού δεν ήταν εκεί στο σπίτι.
- ¹² Και εκείνη τον άρπαξε από το ένδυμά του, λέγοντας: Κοιμήσου μαζί μου· εκείνος, όμως, αφήνοντας το ένδυμά του στα χέρια της, έφυγε και βγήκε έξω.
- ¹³ Και καθώς είδε, ότι άφησε το ένδυμά του στα χέρια της, και έφυγε έξω,
- ¹⁴ φώναξε δυνατά προς τους ανθρώπους τού σπιτιού της, και τους μίλησε, λέγοντας: Δέστε, μας έφερε έναν άνθρωπο Εβραίο για να μας εμπαίξει· μπήκε μέσα σε μένα για να κοιμηθεί μαζί μου, και εγώ φώναξα με μεγάλη φωνή·
- ¹⁵ και καθώς άκουσε ότι ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας το ένδυμά του κοντά μου, έφυγε, και βγήκε έξω,
- ¹⁶ και απέθεσε το ένδυμά του κοντά της, μέχρις ότου ήρθε ο κύριός του στο σπίτι του.
- ¹⁷ Και του είπε αυτά τα ίδια λόγια, λέγοντας: Ο δούλος ο Εβραίος, που μας έφερες, μπήκε μέσα σε μένα για να με εμπαίξει·
- ¹⁸ και καθώς ύψωσα τη φωνή μου και φώναξα, αφήνοντας το ένδυμά του κοντά μου, έφυγε έξω.
- ¹⁹ Και καθώς ο κύριός του άκουσε τα λόγια τής γυναίκας του, που του είπε, λέγοντας: Έτσι μου έκανε ο δούλος σου, η οργή του άναψε.
- ²⁰ Και ο κύριος του Ιωσήφ, αφού τον πήρε, τον έβαλε στην οχυρωμένη φυλακή, στον τόπο όπου ήσαν φυλακισμένοι οι δέσμιοι του βασιλιά· και έμενε εκεί στην οχυρωμένη φυλακή.

21 ΑΛΛ' ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσήφ, και ξέχυνε επάνω σ' αυτόν έλεος, και του έδωσε χάρη μπροστά στον αρχιδεσμοφύλακα.

22 Και ο αρ-χιδεσμοφύλακας παρέδωσε στα χέρια τού Ιωσήφ όλους τούς φυλακισμένους, που ήσαν στην οχυρωμένη φυλακή· και όλα όσα γίνονταν εκεί, τα έκανε αυτός.

23 Ο αρχιδεσμοφύλακας δεν κοίταζε τίποτε από όσα ήσαν στα χέρια του· επειδή, ο Κύριος ήταν μαζί του· και ο Κύριος ευόδωνε όσα αυτός έκανε.

ΓΕΝΕΣΗ 40

1 ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο οινοχόος τού βασιλιά τής Αιγύπτου, και ο αρτοποιός, αμάρτησαν στον κύριό τους τον βασιλιά τής Αιγύπτου.

2 Και ο Φαραώ οργίστηκε εναντίον των δύο αυλικών του, εναντίον τού αρχιοινοχόου, και εναντίον τού αρχισιτοποιού.

3 Και τους έβαλε σε φύλαξη, στο σπίτι τού άρχοντα των σωματοφυλάκων, στην οχυρωμένη φυλακή, στον τόπο όπου ήταν φυλακισμένος ο Ιωσήφ.

4 Και ο άρχοντας των σωματοφυλάκων τούς εμπιστεύθηκε στον Ιωσήφ, και αυτός τους υπηρετούσε· και ήσαν για κάμποσο καιρό στη φυλακή.

5 Και ο οινοχόος και ο αρτοποιός τού βασιλιά τής Αιγύπτου, που ήσαν φυλακισμένοι στην οχυρωμένη φυλακή, ονειρεύτηκαν και οι δύο ένα όνειρο, ο κάθε ένας το όνειρό του την ίδια νύχτα· ο κάθε ένας με την εξήγηση του ονείρου του.

6 Και ο Ιωσήφ μπαίνοντας μέσα προς αυτούς το πρωί, τους είδε· και να, ήσαν ταραγμένοι.

7 Και ρώτησε τους αυλικούς τού Φαραώ, που ήσαν μαζί του στη φυλακή, στο σπίτι τού κυρίου του, λέγοντας: Γιατί τα πρόσωπά σας είναι σήμερα σκυθρωπά;

8 Και εκείνοι τού είπαν: Ονειρευτήκαμε ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανένας ο οποίος να το εξηγήσει. Και ο Ιωσήφ είπε σ' αυτούς: Οι εξηγήσεις δεν ανήκουν στον Θεό; Διηγηθείτε μου, παρακαλώ.

9 Και ο αρχιοινοχόος διηγήθηκε το όνειρό του στον Ιωσήφ, και του είπε: Είδα στο όνειρό μου, και να, μία άμπελος μπροστά μου·

10 και στην άμπελο ήσαν τρεις κλάδοι, και φαινόταν σαν να βλαστάνει, και τα άνθη της άνοιξαν, και τα τσαμπιά τού σταφυλιού ωρίμασαν·

11 και το ποτήρι τού Φαραώ ήταν στο χέρι μου· και πήρα τα σταφύλια, και τα συμπίεσα στο ποτήρι τού Φαραώ, και έδωσα το ποτήρι στο χέρι τού Φαραώ.

12 Και ο Ιωσήφ είπε σ' αυτόν: Αυτή είναι η εξήγησή του· οι τρεις κλάδοι είναι τρεις ημέρες·

13 ύστερα από τρεις ημέρες ο Φαραώ θα υψώσει το κεφάλι σου, και θα σε αποκαταστήσει στο υπούργημά σου· και θα δώσεις το ποτήρι του Φαραώ στο χέρι του σύμφωνα με την προηγούμενη συνήθεια, όταν ήσουν οινοχόος του·

14 αλλά, θυμήσου με, όταν σου γίνει το καλό· και κάνε, παρακαλώ, έλεος σε μένα, και ανάφερε για μένα στον Φαραώ, και βγάλε με από τούτο το οίκημα·

15 επειδή, στ' αλήθεια κλέφτηκα από τη γη των Εβραίων· και εδώ πάλι δεν έκανα τίποτε, ώστε να με βάλουν σε τούτο τον λάκκο.

16 Και βλέποντας ο αρχισιτοποιός ότι η εξήγηση ήταν καλή, είπε στον Ιωσήφ: Και εγώ είδα στο όνειρό μου, και να, τρία λευκά πανέρια επάνω στο κεφάλι μου·

17 και μέσα στο πανέρι που ήταν επάνω-επάνω, ήταν από όλα τα φαγητά του Φαραώ, της τέχνης του αρτοποιού· και τα πουλιά τα έτρωγαν από το πανέρι, από επάνω από το κεφάλι μου.

18 Και αποκρινόμενος ο Ιωσήφ, είπε: Αυτή είναι η εξήγησή του· τα τρία πανέρια είναι τρεις ημέρες·

19 μετά από τρεις ημέρες, ο Φαραώ θα υψώσει το κεφάλι σου επάνω από σένα, και θα σε κρεμάσει σε ξύλο, και τα πουλιά θα φάνε τη σάρκα σου από επάνω σου.

20 Και την τρίτη ημέρα, την ημέρα των γενεθλίων του Φαραώ, έκανε συμπόσιο σε όλους τούς δούλους του· και ύψωσε το κεφάλι του αρχιοινοχόου και το κεφάλι του αρχισιτοποιοού ανάμεσα στους δούλους του.

21 Και τον μεν αρχιοινοχόο τον αποκατέστησε στην οινοχοΐα του, και έδωσε το ποτήρι στο χέρι του Φαραώ·

22 ενώ τον αρχισιτοποιοό τον κρέμασε· καθώς ο Ιωσήφ είχε εξηγήσει σ' αυτούς.

23 Ο αρχιοινοχόος, όμως, δεν θυμήθηκε τον Ιωσήφ, αλλά τον λησμόνησε.

ΓΕΝΕΣΗ 41

1 ΚΑΙ ύστερα από παρέλευση δύο χρόνων, ο Φαραώ είδε ένα όνειρο· και να, στεκόταν κοντά στον ποταμό·

2 και ξάφνου, επτά δαμάλια όμορφα και παχύσαρκα ανέβαιναν από τον ποταμό, και έβοσκαν στο λιβάδι·

3 και ξάφνου, άλλα επτά δαμάλια ανέβαιναν, ύστερα από εκείνα, από τον ποταμό, άσχημα και λεπτόσαρκα, και στέκονταν κοντά στα άλλα δαμάλια στην άκρη του ποταμού·

4 και τα δαμάλια τα άσχημα και λεπτόσαρκα κατέφαγαν τα επτά δαμάλια τα όμορφα και παχύσαρκα. Τότε, ο Φαραώ ξύπνησε.

- ⁵ Και καθώς αποκοιμήθηκε ονειρεύτηκε μία δεύτερη φορά· και ξάφνου, επτά στάχια παχιά και καλά ανέβαιναν από τον ίδιο κορμό·
- ⁶ και ξάφνου, άλλα επτά στάχια λεπτά, και καμένα από τον ανατολικό άνεμο, αναφύονταν ύστερα από εκείνα·
- ⁷ και τα στάχια τα λεπτά κατάπιαν τα επτά στάχια τα παχιά και μεστά. Και ο Φαραώ ξύπνησε, και να, ήταν όνειρο.
- ⁸ Και το πρωί, το πνεύμα του ήταν ταραγμένο· και στέλνοντας κάλεσε όλους τούς μάγους τής Αιγύπτου, και όλους τούς σοφούς της· και ο Φαραώ διηγήθηκε σ' αυτούς τα όνειρά του· αλλά, δεν υπήρχε κανένας, που να τα εξηγήσει στον Φαραώ.
- ⁹ Τότε, ο αρχιοινοχός μίλησε στον Φαραώ, λέγοντας: Σήμερα θυμάμαι την αμαρτία μου·
- ¹⁰ ο Φαραώ είχε οργιστεί εναντίον των δούλων του, και με έβαλε σε φυλακή, στο σπίτι τού άρχοντα των σωματοφυλάκων, εμένα και τον αρχισιτοποιό·
- ¹¹ και είδαμε ένα όνειρο την ίδια νύχτα, εγώ και εκείνος· ονειρευτήκαμε ο κάθε ένας σύμφωνα με την εξήγηση του ονείρου του·
- ¹² και ήταν εκεί μαζί μας ένας νέος, Εβραίος, δούλος τού άρχοντα των σωματοφυλάκων· και του διηγηθήκαμε, και μας εξήγησε τα όνειρά μας· στον κάθε έναν σύμφωνα με το όνειρό του έκανε την εξήγηση·
- ¹³ και καθώς μας τα εξήγησε, έτσι και συνέβηκε· εμένα μεν αποκατέστησε στο υπουργημά μου, και εκείνον τον κρέμασε.
- ¹⁴ ΤΟΤΕ, στέλνοντας ο Φαραώ, κάλεσε τον Ιωσήφ, και τον έβγαλαν γρήγορα από τη φυλακή· και ξυρίστηκε, και άλλαξε τη στολή του, και ήρθε στον Φαραώ.
- ¹⁵ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Είδα ένα όνειρο, και δεν υπάρχει κανένας που να το εξηγήσει· και εγώ άκουσα για σένα να λένε, ότι καταλαβαίνεις τα όνειρα, ώστε να τα εξηγείς.
- ¹⁶ Και αποκρίθηκε ο Ιωσήφ στον Φαραώ, λέγοντας: Όχι εγώ· ο Θεός θα δώσει στον Φαραώ σωτήρια απόκριση.
- ¹⁷ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Στο όνειρό μου, δεξ, στεκόμουν στην άκρη τού ποταμού·
- ¹⁸ και ξάφνου, επτά δαμάλια παχύσαρκα και όμορφα ανέβαιναν από τον ποταμό, και έβοσκαν στο λιβάδι·
- ¹⁹ και ξάφνου, άλλα επτά δαμάλια ανέβαιναν ύστερα απ' αυτά, αδύνατα, και πολύ άσχημα, και λεπτόσαρκα, τέτοια που ασχημότερα δεν είχα δει ποτέ σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου·
- ²⁰ και τα δαμάλια τα λεπτά και άσχημα κατέφαγαν τα επτά πρώτα δαμάλια τα παχιά·

- 21** και αφού μπήκαν στις κοιλιές τους, δεν διακρινόταν ότι μπήκαν στις κοιλιές τους, αλλά η εμφάνισή τους ήταν άσχημη, καθώς και προηγουμένως· τότε, ξύπνησα.
- 22** Έπειτα, είδα στο όνειρό μου, και ξάφνου, επτά στάχυα ανέβαιναν από τον ίδιο κορμό, μεστά και καλά·
- 23** και ξάφνου, άλλα επτά στάχυα ξερά, λεπτά, καμένα από τον ανατολικό άνεμο, αναφύονταν ύστερα απ' αυτά·
- 24** και τα λεπτά στάχυα κατάπιαν τα επτά στάχυα τα καλά· και τα είπα αυτά στους μάγους, αλλά δεν υπήρχε κανένας ο οποίος να μου τα εξηγήσει.
- 25** Και ο Ιωσήφ είπε στον Φαραώ: Το όνειρο του Φαραώ είναι ένα· ο Θεός φανέρωσε στον Φαραώ όσα πρόκειται να κάνει.
- 26** Τα επτά δαμάλια τα καλά είναι επτά χρόνια· και τα επτά στάχυα τα καλά είναι επτά χρόνια· το όνειρο είναι ένα.
- 27** Και τα επτά δαμάλια τα λεπτά και άσχημα, που ανέβαιναν έπειτα απ' αυτά, είναι επτά χρόνια· και τα επτά στάχυα τα άμεστα, τα καμένα από τον ανατολικό άνεμο, θα είναι επτά χρόνια πείνας.
- 28** Τούτο είναι το πράγμα που είπα στον Φαραώ· ο Θεός φανέρωσε στον Φαραώ όσα πρόκειται να κάνει.
- 29** Δες, έρχονται επτά χρόνια μεγάλης αφθονίας σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου·
- 30** και ύστερα απ' αυτά, θα επέλθουν επτά χρόνια πείνας· και ολόκληρη η αφθονία θα λησμονηθεί στη γη τής Αιγύπτου, και η πείνα θα καταφθείρει τη γη·
- 31** και δεν θα γνωριστεί η αφθονία επάνω στη γη, εξαιτίας εκείνης τής πείνας, που πρόκειται να ακολουθήσει· επειδή, θα είναι βαριά σε υπερβολικό βαθμό.
- 32** Και το ότι το όνειρο επαναλήφθηκε στον Φαραώ δύο φορές, δείχνει ότι το πράγμα είναι αποφασισμένο από τον Θεό, και ότι ο Θεός θα επιταχύνει να το εκτελέσει.
- 33** Τώρα, λοιπόν, ας προβλέψει ο Φαραώ έναν άνθρωπο συνετό και με φρόνηση και ας τον καταστήσει επάνω στη γη τής Αιγύπτου·
- 34** ας κάνει ο Φαραώ, και ας διορίσει επιστάτες στη γη· και ας παίρνει το ένα πέμπτο από τη γη τής Αιγύπτου, στα επτά χρόνια τής αφθονίας·
- 35** και ας μαζέψουν όλες τις τροφές αυτών των ερχόμενων καλών χρόνων· και ας αποταμιεύσουν σιτάρι κάτω από το χέρι τού Φαραώ, για τροφές στις πόλεις, και ας το φυλάττουν·

- ³⁶ και οι τροφές θα μένουν φυλαγμένες για τη γη στα επτά χρόνια τής πείνας, που θα ακολουθήσουν στη γη τής Αιγύπτου· για να μη χαθεί ο τόπος από την πείνα.
- ³⁷ Και ο λόγος άρεσε στον Φαραώ, και σε όλους τούς δούλους του.
- ³⁸ Και ο Φαραώ είπε στους δούλους του: Μπορούμε να βρούμε άνθρωπον όπως τούτον, στον οποίο υπάρχει το πνεύμα τού Θεού;
- ³⁹ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Επειδή, ο Θεός έδειξε σε σένα όλα αυτά, δεν υπάρχει κανένας τόσο συνετός και φρόνιμος όσο εσύ.
- ⁴⁰ Εσύ θα είσαι επάνω στο παλάτι⁶¹ μου, και στον λόγο τού στόματός σου θα υπακούει ολόκληρος ο λαός μου· μόνον στον θρόνο θα είμαι ανώτερός σου.
- ⁴¹ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Δες, σε κατέστησα επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- ⁴² Και βγάζοντας ο Φαραώ το δαχτυλίδι από το χέρι του, το έβαλε στο χέρι τού Ιωσήφ, και τον έντυσε με ενδύματα από πολυτελές λινό, και του περιέθεσε ένα χρυσό περιδέραιο γύρω στον λαιμό του.
- ⁴³ Και τον ανέβασε επάνω στη δεύτερη άμαξά του· και διακήρυτταν μπροστά του: Γονατίστε· και τον κατέστησε επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- ⁴⁴ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Εγώ είμαι ο Φαραώ, και χωρίς εσένα κανένας δεν θα σηκώσει το χέρι του ή το πόδι του, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- ⁴⁵ Και ο Φαραώ ονόμασε τον Ιωσήφ Ζαφνάθ-πανεάχ⁶² και του έδωσε για γυναίκα την Ασενέθ, τη θυγατέρα τού Ποτιφερά, ιερέα τής Ων. Και ο Ιωσήφ βγήκε στη γη τής Αιγύπτου.
- ⁴⁶ ΚΑΙ ο Ιωσήφ ήταν 30 χρόνων όταν παραστάθηκε μπροστά στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου· και ο Ιωσήφ βγήκε μπροστά από τον Φαραώ, και διαπέρασε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- ⁴⁷ Και η γη καρποφόρησε πλουσιοπάροχα στα επτά χρόνια τής αφθονίας·
- ⁴⁸ και μάζεψε όλες τις τροφές των επτά χρόνων που έγιναν στη γη τής Αιγύπτου· και εναπέθεσε τις τροφές στις πόλεις· τις τροφές των χωραφιών, που ήσαν γύρω από κάθε πόλη, τις έβαλε σ' αυτή.
- ⁴⁹ Και ο Ιωσήφ μάζεψε σιτάρι σαν την άμμο τής θάλασσας, πολύ, σε υπερβολικό βαθμό, ώστε έπαυσε να το μετράει, επειδή ήταν αμέτρητο.
- ⁵⁰ Και στον Ιωσήφ γεννήθηκαν δύο γιοι, πριν έρθουν τα χρόνια τής πείνας· τους οποίους η Ασενέθ, η θυγατέρα τού Ποτιφερά, του ιερέα τής Ων, γέννησε σ' αυτόν.

51 Και ο Ιωσήφ αποκάλεσε το όνομα του πρωτοτόκου, Μανασσή·⁶³ επειδή, είπε: Ο Θεός με έκανε να λησμονήσω όλους τούς πόνους μου και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα μου.

52 Και το όνομα του δεύτερου αποκάλεσε Εφραΐμ·⁶⁴ επειδή, είπε: Ο Θεός με αύξησε στη γη τής θλίψης μου.

53 ΚΑΙ πέρασαν τα επτά χρόνια τής αφθονίας, που έγινε στη γη τής Αιγύπτου.

54 Και άρχισαν να έρχονται τα επτά χρόνια τής πείνας, καθώς είχε πει ο Ιωσήφ· και η πείνα έγινε σε όλους τούς τόπους· σε ολόκληρη, όμως, τη γη τής Αιγύπτου, υπήρχε ψωμί.

55 Και όταν πείνασε ολόκληρη η γη τής Αιγύπτου, ο λαός κραύγασε στον Φαραώ για ψωμί. Και ο Φαραώ είπε σε όλους τούς Αιγυπτίους: Πηγαίνετε στον Ιωσήφ· ό,τι σας πει, να κάνετε.

56 Και η πείνα ήταν επάνω σε ολόκληρο το πρόσωπο της γης. Και ο Ιωσήφ άνοιξε όλες τις αποθήκες, και πουλούσε σιτάρι στους Αιγυπτίους· και η πείνα βάραινε επάνω στη γη τής Αιγύπτου.

57 Και όλοι οι τόποι έρχονταν στην Αίγυπτο, στον Ιωσήφ, για να αγοράζουν σιτάρι· επειδή, η πείνα βάραινε επάνω σε ολόκληρη τη γη.

ΓΕΝΕΣΗ 42

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ είδε ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο· και ο Ιακώβ είπε στους γιους του: Τι βλέπετε ο ένας τον άλλον;

2 Και είπε: Δέστε, άκουσα ότι υπάρχει σιτάρι στην Αίγυπτο· κατεβείτε εκεί, και αγοράστε για μας από εκεί για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε.

3 Και κατέβηκαν οι δέκα αδελφοί τού Ιωσήφ για να αγοράσουν σιτάρι από την Αίγυπτο.

4 Τον Βενιαμίν, όμως, τον αδελφό τού Ιωσήφ, ο Ιακώβ δεν τον έστειλε μαζί με τους αδελφούς του· επειδή, είπε: Μήπως συμβεί και σ' αυτόν συμφορά.

5 Και οι γιοι τού Ισραήλ ήρθαν για να αγοράσουν σιτάρι, ανάμεσα σ' εκείνους που έρχονταν εκεί· επειδή, η πείνα ήταν στη γη Χαναάν.

6 Και ο Ιωσήφ ήταν ο διοικητής τού τόπου· αυτός πουλούσε σε ολόκληρο τον λαό τού τόπου· ήρθαν, λοιπόν, οι αδελφοί τού Ιωσήφ, και τον προσκύνησαν κατά πρόσωπο μέχρις εδάφους.

7 Και καθώς ο Ιωσήφ είδε τους αδελφούς του, τους γνώρισε· προσποιήθηκε, όμως, σ' αυτούς τον ξένον, και τους μιλούσε σκληρά· και τους είπε: Από πού έρχεστε; Και εκείνοι είπαν: Από τη γη Χαναάν, για να αγοράσουμε τροφές.

8 Και ο μεν Ιωσήφ γνώρισε τους αδελφούς του· εκείνοι, όμως, δεν τον γνώρισαν.

- ⁹ Και ο Ιωσήφ θυμήθηκε τα όνειρα, που ονειρεύτηκε γι' αυτούς· και τους είπε: Είστε κατάσκοποι· ήρθατε να παρατηρήσετε τα γυμνά τού τό-που.
- ¹⁰ Και εκείνοι τού είπαν: Όχι, κύριέ μου· αλλά, οι δούλοι σου ήρθαμε για να αγοράσουμε τροφές·
- ¹¹ εμείς όλοι είμαστε γιοι ενός ανθρώπου· καλοί άνθρωποι είμαστε· οι δούλοι σου δεν είναι κατάσκοποι.
- ¹² Και είπε σ' αυτούς: Όχι, αλλά ήρθατε για να παρατηρήσετε τα γυμνά τού τόπου.
- ¹³ Και εκείνοι είπαν: Οι δούλοι σου είμαστε 12 αδελφοί, γιοι ενός ανθρώπου στη γη Χαναάν· και δες, ο νεότερος βρίσκεται σήμερα μαζί με τον πατέρα μας, και ο άλλος δεν υπάρχει.
- ¹⁴ Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Αυτό είναι που σας είπα, λέγοντας, είστε κα-τάσκοποι.
- ¹⁵ Με τούτο θα δοκιμαστείτε· μα τη ζωή τού Φαραώ, δεν θα βγείτε από εδώ, αν δεν έρθει εδώ ο αδελφός σας ο νεότερος·
- ¹⁶ στείλτε έναν από σας, και ας φέρει τον αδελφό σας· εσείς, όμως, θα μένετε δέσμιοι μέχρις ότου αποδειχθούν τα λόγια σας, αν λέτε την αλήθεια· διαφορετικά, μα τη ζωή τού Φαραώ, σίγουρα είστε κατάσκοποι.
- ¹⁷ Και τους έβαλε σε φύλαξη τρεις ημέρες.
- ¹⁸ Και την τρίτη ημέρα ο Ιωσήφ τούς είπε: Αυτό θα κάνετε, και θα ζήσετε· επειδή, εγώ φοβάμαι τον Θεό:
- ¹⁹ Αν είστε καλοί, ένας από τους αδελφούς σας ας μείνει δέσμιος στη φυλακή, όπου είστε· εσείς πηγαίνετε, πάρτε σιτάρι για την πείνα των σπιτιών σας·
- ²⁰ φέρτε, όμως, σε μένα τον αδελφό σας τον νεότερο· έτσι θα επαληθευθούν τα λόγια σας, και δεν θα πεθάνετε. Και έκαναν έτσι.
- ²¹ Και ο ένας είπε στον άλλον: Αληθινά είμαστε ένοχοι για τον αδελφό μας, επειδή είδαμε τη θλίψη τής ψυχής του, όταν μας παρακαλούσε, και δεν τον εισακούσαμε· γι' αυτό, ήρθε επάνω μας αυτή η θλίψη.
- ²² Και ο Ρουβήν αποκρίθηκε σ' αυτούς λέγοντας: Δεν σας είπα, λέγοντας, μη αμαρτήσετε ενάντια στο παιδί; Και δεν ακούσατε· γι' αυτό δέστε, και το αίμα του εκζητείται.
- ²³ Και αυτοί δεν ήξεραν ότι ο Ιωσήφ καταλάβαινε· επειδή, συνομιλούσαν μέσω διερμηνέα.
- ²⁴ Και όταν αποσύρθηκε από κοντά τους έκλαψε· και επέστρεψε ξανά σ' αυτούς, και τους μιλούσε· και πήρε απ' αυτούς τον Συμεών, και τον έδεσε μπροστά τους.

- 25** Τότε, ο Ιωσήφ πρόσταξε να γεμίσουν τα σκεύη τους με σιτάρι, και να επιστρέψουν το ασήμι τού καθενός μέσα στο σακί του, και να τους δώσουν ζωοτροφία για τον δρόμο· κι έγινε σ' αυτούς έτσι.
- 26** Και όταν φόρτωσαν το σιτάρι τους στα γαϊδούρια τους, αναχώρησαν από εκεί.
- 27** Και όταν ένας απ' αυτούς έλυσε το σακί του, για να δώσει στο γαϊδούρι του τροφή στο κατάλυμα, είδε το ασήμι του, και νάσου, ήταν στο στόμιο του σακιού του.
- 28** Και είπε στους αδελφούς του: Το ασήμι μου μού δόθηκε πίσω, και μάλιστα, δέστε, είναι στο σακί μου· και εκπλάγηκε η καρδιά τους, και συνταράχτηκαν, λέγοντας μεταξύ τους: Τι είναι τούτο, που μας έκανε ο Θεός;
- 29** ΚΑΙ ήρθαν στον Ιακώβ τον πατέρα τους στη γη Χαναάν, και ανήγγειλαν σ' αυτόν όλα όσα συνέβησαν σ' αυτούς, λέγοντας:
- 30** Ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, μας μίλησε σκληρά, και μας πήρε σαν κατάσκοπους του τόπου.
- 31** Και του είπαμε: Είμαστε καλοί άνθρωποι· δεν είμαστε κατάσκοποι·
- 32** είμαστε 12 αδελφοί, γιοι τού πατέρα μας· ο ένας δεν υπάρχει· και ο νεότερος είναι σήμερα με τον πατέρα μας στη γη Χαναάν.
- 33** Και ο άνθρωπος, ο κύριος του τόπου, μας είπε: Με τούτο θα γνωρίσω ότι είστε καλοί άνθρωποι· έναν από τους αδελφούς σας αφήστε μαζί μου, και παίρνοντας σιτάρι για την πείνα των σπιτιών σας, φύγετε·
- 34** και φέρτε σε μένα τον αδελφό σας τον νεότερο· τότε, θα γνωρίσω ότι δεν είστε κατάσκοποι, αλλά είστε καλοί· και θα σας αποδώσω τον αδελφό σας, και θα εμπορεύεστε στον τόπο.
- 35** Και όταν άδειασαν τα σακιά τους, να, του καθενός το κομπόδεμα με το ασήμι ήταν μέσα στο σακί του· και όταν αυτοί και ο πατέρας τους είδαν τα κομποδέματα με το ασήμι τους, φοβήθηκαν.
- 36** Και ο Ιακώβ, ο πατέρας τους, τους είπε: Εσείς με ατεκνώσατε· ο Ιωσήφ δεν υπάρχει, και ο Συμεών δεν υπάρχει, και τον Βενιαμίν θα πάρετε· επάνω μου ήρθαν όλα αυτά.
- 37** Και ο Ρουβήν είπε στον πατέρα του, λέγοντας: Θανάτωσε τους δύο γιους μου, αν δεν τον φέρω πίσω σε σένα· δώσ' τον στο χέρι μου και εγώ θα τον επαναφέρω σε σένα.
- 38** Κι εκείνος είπε: Δεν θα κατέβει ο γιος μου μαζί σας· επειδή, ο αδελφός του πέθανε, και έμεινε αυτός μόνος. Και αν συμβεί σ' αυτόν συμφορά στον δρόμο όπου πηγαίνετε, τότε θα κατεβάσετε την πολιά65 μου στον άδη58 με λύπη.

ΓΕΝΕΣΗ 43

- 1 Η ΔΕ πείνα βάραινε στη γη.
- 2 Και αφού τέλειωσαν τρώγοντας το σιτάρι που είχαν φέρει από την Αίγυπτο, ο πατέρας τους είπε σ' αυτούς: Πηγαίνετε ξανά, αγοράστε μας λίγες τροφές.
- 3 Και ο Ιούδας τού είπε, λέγοντας: Έντονα διαμαρτυρήθηκε σε μας ο άνθρωπος, λέγοντας: Δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν δεν είναι μαζί σας ο αδελφός σας.
- 4 Αν, λοιπόν, αποστείλεις μαζί μας τον αδελφό μας, θα κατέβουμε, και θα σου αγοράσουμε τροφές·
- 5 αλλά, αν δεν τον αποστείλεις, δεν θα κατέβουμε, επειδή ο άνθρωπος μας είπε: Δεν θα δείτε το πρόσωπό μου, αν ο αδελφός σας δεν είναι μαζί σας.
- 6 Και ο Ισραήλ είπε: Γιατί με κακοποιήσατε, φανερώνοντας στον άνθρωπο ότι έχετε και άλλον αδελφό;
- 7 Και εκείνοι είπαν: Ο άνθρωπος μας ρώτησε ακριβώς για μας, και για τη συγγένειά μας, λέγοντας: Ο πατέρας σας ζει ακόμα; Έχετε άλλον αδελφό; Και του αποκριθήκαμε σύμφωνα με την ερώτηση αυτή· μπορούσαμε να ξέρουμε ότι θα μας έλεγε: Φέρτε τον αδελφό σας;
- 8 Και ο Ιούδας είπε στον Ισραήλ τον πατέρα του: Στείλε το παιδί μαζί μου, και καθώς θα σηκωθούμε ας πάμε, για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε, εμείς, εσύ, και οι οικογένειές μας·
- 9 εγώ εγγυώμαι γι' αυτόν· από το χέρι μου να τον ζητήσεις· αν δεν τον φέρω σε σένα, και δεν τον στήσω μπροστά σου, τότε να είμαι παντοτινά υπεύθυνος σε σένα·
- 10 επειδή, αν δεν χρονοτριβούσαμε, σίγουρα αυτή θα ήταν η δεύτερη φορά μέχρι τώρα που θα επιστρέφαμε.
- 11 Και ο Ισραήλ, ο πατέρας τους, είπε σ' αυτούς: Αν έτσι πρέπει να γίνει, κάντε το, λοιπόν· πάρτε στα σκεύη σας από τους καλύτερους καρπούς τής γης, και φέρτε στον άνθρωπο δώρα, λίγο βάλσαμο, και λίγο μέλι, αρώματα, και μύρο, φιστίκια, και αμύγδαλα·
- 12 και πάρτε διπλάσιο ασήμι στα χέρια σας· και το ασήμι εκείνο που σας επιστράφηκε στο στόμιο των σακιών σας, φέρτε το πάλι στα χέρια σας· ίσως, έγινε κατά λάθος·
- 13 και πάρτε τον αδελφό σας, και αφού σηκωθείτε, επιστρέψτε στον άνθρωπο·
- 14 και ο Θεός, ο Παντοδύναμος, να σας δώσει χάρη μπροστά στον άνθρωπο, για να αποστείλει μαζί σας τον άλλο σας αδελφό και τον Βενιαμίν· και εγώ, αν είναι να ατεκνωθώ, ας ατεκνωθώ.

- 15 ΚΑΙ οι άνθρωποι, παίρνοντας αυτά τα δώρα, πήραν και διπλάσιο ασήμι στα χέρια τους, και τον Βενιαμίν· και καθώς σηκώθηκαν, κατέβηκαν στην Αίγυπτο, και παραστάθηκαν μπροστά στον Ιωσήφ.
- 16 Και όταν ο Ιωσήφ είδε τον Βενιαμίν μαζί τους, είπε στον επιστάτη τού σπιτιού: Φέρε τούς ανθρώπους στο σπίτι, και σφάξε ένα σφαχτό, και ετοίμασε, επειδή μαζί μου θα φάνε οι άνθρωποι το μεσημέρι.
- 17 Και ο άνθρωπος έκανε όπως του είπε ο Ιωσήφ· και ο άνθρωπος έφερε τους ανθρώπους μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ.
- 18 Και οι άνθρωποι φοβήθηκαν, επειδή τούς έφεραν μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ· και είπαν: Για το ασήμι, που επιστράφηκε στα σακιά μας την πρώτη φορά, μας φέρνουν μέσα, για να βρει αφορμή εναντίον μας, και να ριχτεί επάνω μας, και να πάρει εμάς για δούλους, και τα γαϊδούρια μας.
- 19 Και καθώς πλησίασαν τον άνθρωπο, τον επιστάτη τού σπιτιού τού Ιωσήφ,μίλησαν σ' αυτόν στην πύλη τού σπιτιού.
- 20 Και είπαν: Παρακαλούμε, κύριε· κατεβήκαμε την πρώτη φορά για να αγοράσουμε τροφές·
- 21 και όταν ήρθαμε στο κατάλυμα, ανοίξαμε τα σακιά μας, και ξάφνου, του καθενός το ασήμι ήταν στο στόμιο του σακιού του, το ασήμι μας σωστό· γι' αυτό, το φέραμε πίσω στα χέρια μας·
- 22 φέραμε και άλλο ασήμι στα χέρια μας, για να αγοράσουμε τροφές· δεν ξέρουμε ποιος έβαλε το ασήμι μας στα σακιά μας.
- 23 Και εκείνος είπε: Ειρήνη σε σας· μη φοβάστε· ο Θεός σας, και ο Θεός τού πατέρα σας, σας έδωσε θησαυρό στα σακιά σας· το ασήμι σας ήρθε σε μένα. Και τους έδωσε τον Συμεών.
- 24 Και ο άνθρωπος έφερε τους ανθρώπους μέσα στο σπίτι τού Ιωσήφ, και τους έδωσε νερό, και ένιψαν τα πόδια τους· και έδωσε τροφή στα γαϊδούρια τους.
- 25 Και εκείνοι ετοίμασαν τα δώρα, μέχρις ότου έρθει ο Ιωσήφ το μεσημέρι· επειδή, άκουσαν ότι εκεί πρόκειται να φάνε ψωμί.
- 26 Και όταν ο Ιωσήφ ήρθε στο σπίτι, του πρόσφεραν τα δώρα, που είχαν στα χέρια τους, μέσα στο σπίτι· και τον προσκύνησαν μέχρις εδάφους.
- 27 Και τους ρώτησε για την υγεία τους· και είπε: Υγιαίνει ο πατέρας σας, ο γέροντας, για τον οποίο μου είπατε; Ζει ακόμα;
- 28 Και εκείνοι είπαν: Υγιαίνει ο δούλος σου ο πατέρας μας· ακόμα ζει. Και καθώς έσκυψαν προσκύνησαν.

²⁹ Και σηκώνοντας τα μάτια του, είδε τον Βενιαμίν τον αδελφό του, τον ομομήτριο, και είπε: Αυτός είναι ο αδελφός σας ο νεότερος, για τον οποίο μου είχατε πει; Και είπε: Ο Θεός να σε ελεήσει, παιδί μου.

³⁰ Και ο Ιωσήφ βιάστηκε να αποσυρθεί· επειδή, τον συντάραξαν τα σπλάχνα του για τον αδελφό του· και ζητούσε τόπο για να κλάψει· και μπαίνοντας στο ταμείο,⁶⁶ έκλαψε εκεί.

³¹ Έπειτα, αφού ένιψε το πρόσωπό του, βγήκε, και συγκρατώντας τον εαυτό του, είπε: Βάλτε ψωμί.

³² Και έβαλε χωριστά γι' αυτόν και χωριστά για εκείνους, και για τους Αιγυπτίους, που συνέτρωγαν μαζί του, χωριστά· επειδή, οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να φάνε ψωμί μαζί με τους Εβραίους, επειδή, αυτό είναι βδέλυγμα στους Αιγυπτίους.

³³ Κάθησαν, λοιπόν, μπροστά του, ο πρωτότοκος σύμφωνα με την πρωτοτοκία του, και ο νεότερος σύμφωνα με τη νεότητά του· και θαύμαζαν οι άνθρωποι μεταξύ τους.

³⁴ Και παίρνοντας από μπροστά του μερίδια έστειλε σ' αυτούς· το μερίδιο, όμως, του Βενιαμίν ήταν πενταπλάσια μεγαλύτερο από τον καθένα απ' αυτούς. Και ήπιαν και ευφράνθηκαν μαζί του.

ΓΕΝΕΣΗ 44

¹ ΚΑΙ πρόσταξε τον επιστάτη τού σπιτιού του, λέγοντας: Γέμισε τα σακιά των ανθρώπων με τροφές, όσες μπορούν να σηκώσουν, και βάλε το ασήμι τού καθενός στο στόμιο του σακιού του·

² και βάλε το ποτήρι μου, το ποτήρι το ασημένιο, στο στόμιο του σακιού τού νεότερου, και το ασήμι τού σιταριού του. Και έκανε σύμφωνα με τον λόγο που είπε ο Ιωσήφ.

³ Το πρωί, καθώς έφεξε, οι άνθρωποι στάλθηκαν, αυτοί και τα γαϊδούρια τους.

⁴ Και όταν βγήκαν από την πόλη, πριν απομακρυνθούν πολύ, ο Ιωσήφ είπε στον επιστάτη τού σπιτιού του: Καθώς θα σηκωθείς, τρέξε καταπίσω από τους ανθρώπους· και μόλις τούς προφτάσεις, πες τους: Γιατί ανταποδώσατε κακό αντί καλού;

⁵ Δεν είναι αυτό το ποτήρι, στο οποίο ο κύριός μου πίνει, και μέσω τού οποίου αληθινά μαντεύει; Πράξατε άσχημα κάνοντας αυτό.

⁶ Και όταν τούς πρόφτασε, τους είπε τα λόγια αυτά.

⁷ Κι εκείνοι τού είπαν: Γιατί ο κύριός μας μιλάει με τα λόγια αυτά; Μη γένοιτο, οι δούλοι σου να πράξουν ένα τέτοιο πράγμα!

- ⁸ Δες, το ασήμι, το οποίο βρήκαμε στο στόμιο των σακιών μας, σου το επιστρέψαμε από τη γη Χαναάν, και πώς θα κλέβαμε από το σπίτι τού κυρίου σου ασήμι ή χρυσάφι;
- ⁹ Σε όποιον από τους δούλους σου βρεθεί, ας πεθάνει, και εμείς ακόμα θα γίνουμε δούλοι τού κυρίου μας.
- ¹⁰ Και εκείνος είπε: Και τώρα ας γίνει όπως λέτε· σε όποιον βρεθεί θα γίνει δούλος μου, και εσείς θα είστε αθώοι.
- ¹¹ Και σπεύδοντας, κατέβασαν κάθε ένας το σακί του στη γη, και άνοιξε κάθε ένας το σακί του.
- ¹² Και ερεύνησαν, αρχίζοντας από τον μεγαλύτερο, και τελειώνοντας στον νεότερο· και βρέθηκε το ποτήρι στο σακί τού Βε-νιαμίν.
- ¹³ Τότε, έσχισαν τα ενδύματά τους, και φορτώνοντας ο καθένας το γαϊδούρι του, επέστρεψαν στην πόλη.
- ¹⁴ ΚΑΙ μπήκε μέσα ο Ιούδας και οι αδελφοί του στο σπίτι τού Ιωσήφ, ενώ αυτός ήταν ακόμα εκεί· και έπεσαν μπροστά του στη γη.
- ¹⁵ Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Τι είναι αυτό το πράγμα, που πράξατε; Δεν ξέρετε ότι ένας άνθρωπος όπως εγώ, μαντεύει αληθινά;
- ¹⁶ Και ο Ιούδας είπε: Τι να πούμε στον κύριό μου; Τι να μιλήσουμε; Ή, πώς να δικαιωθούμε; Ο Θεός βρήκε την αδικία των δούλων σου. Να, είμαστε δούλοι τού κυρίου μου, και εμείς, και εκείνος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι.
- ¹⁷ Και εκείνος είπε: Μη γένοιτο σε μένα να το πράξω αυτό· ο άνθρωπος στον οποίο βρέθηκε το ποτήρι, αυτός θα είναι δούλος σε μένα· εσείς να ανεβείτε με ειρήνη στον πατέρα σας.
- ¹⁸ Και ο Ιούδας τον πλησίασε, και είπε: Παρακαλώ, κύριέ μου· ας μιλήσει, παρακαλώ, ο δούλος σου έναν λόγο στ' αυτιά τού κυρίου μου και ας μη εξαφθεί ο θυμός σου ενάντια στον δούλο σου· επειδή, εσύ είσαι όπως ο Φαραώ.
- ¹⁹ Ο κύριός μου ρώτησε τους δούλους του, λέγοντας: Έχετε πατέρα ή αδελφό;
- ²⁰ Και είπαμε στον κύριό μου: Έχουμε πατέρα γέροντα, και παιδί των γηρατειών του, μικρό, και ο αδελφός του πέθανε· και αυτός έμεινε μόνος από τη μητέρα του, και ο πατέρας του τον αγαπάει.
- ²¹ Και είπες στους δούλους σου: Φέρτε τον σε μένα να τον δω με τα ίδια μου τα μάτια.
- ²² Και είπαμε στον κύριό μου: Το παιδί δεν μπορεί να αφήσει τον πατέρα του· επειδή, αν αφήσει τον πατέρα του, αυτός θα πεθάνει.
- ²³ Και εσύ είπες στους δούλους σου: Αν δεν κατέβει ο αδελφός σας ο νεότερος μαζί σας, δεν θα δείτε πλέον το πρόσωπό μου·

²⁴ Και όταν ανεβήκαμε στον δούλο σου τον πατέρα μου, του αναγγείλαμε τα λόγια τού κυρίου μου.

²⁵ Και ο πατέρας μας είπε: Πηγαίνετε πάλι, αγοράστε σε μας λίγες τροφές.

²⁶ Και είπαμε: Δεν μπορούμε να κατέβουμε· αν ο αδελφός μας ο νεότερος είναι μαζί μας, τότε θα κατέβουμε· επειδή, δεν μπορούμε να δούμε το πρόσωπο του ανθρώπου, αν ο νεότερος αδελφός μας δεν είναι μαζί μας.

²⁷ Και ο δούλος σου ο πατέρας μου είπε σε μας: Εσείς ξέρετε ότι δύο γιους γέννησε σε μένα η γυναίκα μου·

²⁸ και ο ένας βγήκε από κοντά μου, και είπα: Σίγουρα κατασπαράχθηκε από θηρίο· και δεν τον είδα μέχρι τώρα·

²⁹ και αν πάρετε και τούτον από μπροστά μου και συμβεί σ' αυτόν συμφορά, θα κατεβάσετε την πολιά μου⁶⁵ στον άδη⁵⁸ με λύπη.

³⁰ Τώρα, λοιπόν, όταν πάω στον δούλο σου τον πατέρα μου, και το παιδί δεν είναι μαζί μας, (επειδή, η ψυχή του κρέμεται από την ψυχή εκείνου),

³¹ καθώς θα δει ότι το παιδί δεν είναι, θα πεθάνει· και οι δούλοι σου θα κατεβάσουν την πολιά⁶⁵ τού δούλου σου του πατέρα μας στον άδη⁵⁸ με λύπη.

³² Επειδή, ο δούλος σου εγγυήθηκε στον πατέρα μου για το παιδί, λέγοντας: Αν δεν τον φέρω σε σένα, τότε θα είμαι υπεύθυνος στον πατέρα μου παντοτινά.

³³ Τώρα, λοιπόν, σε παρακαλώ, ας μείνει ο δούλος σου αντί του παιδιού δούλος στον κύριό μου, και το παιδί ας ανέβει μαζί με τους αδελφούς του·

³⁴ επειδή, πώς να ανέβω στον πατέρα μου, αν το παιδί δεν είναι μαζί μου; Όχι, για να μη δω το κακό, που θα βρει τον πατέρα μου.

ΓΕΝΕΣΗ 45

¹ ΤΟΤΕ, ο Ιωσήφ δεν μπόρεσε να κρατήσει τον εαυτό του μπροστά σε όλους τούς παριστάμενους, που ήσαν μπροστά του· και φώναξε: Βγάλτε τους έξω όλους από κοντά μου· και δεν έμεινε κανένας μαζί του, καθώς ο Ιωσήφ αναγνωριζόταν στους αδελφούς του·

² και άφησε μια φωνή με κλαυθμό· και άκουσαν οι Αιγύπτιοι· και άκουσε και το παλάτι⁶¹ τού Φαραώ.

³ Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Εγώ είμαι ο Ιωσήφ· ζει ακόμα ο πατέρας μου; Και δεν μπορούσαν οι αδελφοί του να του αποκριθούν, επειδή ταραχθήκαν από την παρουσία του.

- ⁴ Και ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Πλησιάστε σε μένα, παρακαλώ. Και πλησίασαν. Και είπε: Εγώ είμαι ο Ιωσήφ ο αδελφός σας, τον οποίο πουλήσατε στην Αίγυπτο.
- ⁵ Τώρα, λοιπόν, μη λυπάστε· ούτε να σας φανεί σκληρό, ότι με πουλήσατε εδώ· επειδή, για διατήρηση της ζωής με απέστειλε ο Θεός μπροστά σας.
- ⁶ Δεδομένου ότι, αυτός είναι ο δεύτερος χρόνος τής πείνας στη γη· και μένουν ακόμα πέντε χρόνια, στα οποία δεν θα υπάρχει ούτε αροτρίαση ούτε θερισμός.
- ⁷ Και ο Θεός με απέστειλε μπροστά σας για να διατηρήσω σε σας διαδοχή στη γη, και να διαφυλάξω τη ζωή σας με μεγάλη λύτρωση.
- ⁸ Τώρα, λοιπόν, δεν με αποστείλατε εσείς εδώ, αλλά ο Θεός· και με έκανε πατέρα στον Φαραώ, και κύριο ολόκληρου του παλατιού⁶¹ του, και άρχοντα ολόκληρης της γης τής Αιγύπτου.
- ⁹ Σπεύδοντας, ανεβείτε στον πατέρα μου, και πείτε του: Έτσι λέει ο γιος σου ο Ιωσήφ· ο Θεός με έκανε κύριον ολόκληρης της Αιγύπτου· κατέβα σε μένα, μη σταθείς·
- ¹⁰ και θα κατοικήσεις στη γη Γεσέν και θα είσαι κοντά μου, εσύ και οι γιοι σου, και οι γιοι των γιων σου, και τα κοπάδια σου, και οι αγέλες σου, και όλα όσα έχεις·
- ¹¹ και θα σε τρέφω εκεί (επειδή, μένουν ακόμα πέντε χρόνια πείνας), για να μη έρθεις σε στέρηση, εσύ και η οικογένειά σου, και όλα όσα έχεις.
- ¹² Και προσέξτε, τα μάτια σας βλέπουν και τα μάτια τού αδελφού μου Βενιαμίν, ότι το στόμα μου μιλάει σε σας·
- ¹³ αναγγείλτε, λοιπόν, στον πατέρα μου ολόκληρη τη δόξα μου στην Αίγυπτο, και όλα όσα είδατε, και σπεύδοντας κατεβάστε τον πατέρα μου εδώ.
- ¹⁴ Και πέφτοντας στον τράχηλο του Βενιαμίν τού αδελφού του, έκλαψε· και ο Βενιαμίν έκλαψε στον τράχηλο εκείνου.
- ¹⁵ Και αφού τους καταφίλησε όλους τούς αδελφούς του, έκλαψε επάνω τους· και ύστερα οι αδελφοί του μίλησαν μαζί του.
- ¹⁶ Και ακούστηκε στο παλάτι τού Φαραώ η φήμη, που έλεγε: Ήρθαν οι αδελφοί τού Ιωσήφ· και ο Φαραώ χάρηκε, και οι δούλοι του.
- ¹⁷ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ: Πες στους αδελφούς σου, τούτο να κάνετε· φορτώστε τα ζώα σας, και πηγαίνετε, ανεβείτε στη Χαναάν·
- ¹⁸ και παίρνοντας τον πατέρα σας, και τις οικογένειές σας, ελάτε σε μένα· και θα σας δώσω τα αγαθά τής γης τής Αιγύπτου, και θα φάτε το πάχος τής γης.

- 19** Και εσύ πρόσταξε: Αυτό να κάνετε, πάρτε για τον εαυτό σας άμαξες από τη γη τής Αιγύπτου, για τα παιδιά σας, και για τις γυναίκες σας· και αφού σηκώσετε τον πατέρα σας, ελάτε·
- 20** και μη λυπηθείτε την αποσκευή σας· επειδή, τα αγαθά ολόκληρης της γης τής Αιγύπτου θα είναι δικά σας.
- 21** Και οι γιοι τού Ισραήλ έκαναν έτσι· και ο Ιωσήφ τούς έδωσε άμαξες σύμφωνα με την προσταγή τού Φαραώ· τους έδωσε και ζωοτροφή για τον δρόμο.
- 22** Σε όλους αυτούς έδωσε σε κάθε έναν αλλαγές ενδυμάτων· στον Βενιαμίν, όμως, έδωσε 30,0 αργύρια, και πέντε αλλαγές ενδυμάτων.
- 23** Και στον πατέρα του έστειλε τα εξής: Δέκα γαϊδούρια φορτωμένα από τα αγαθά τής Αιγύπτου, και δέκα θηλυκά γαϊδούρια φορτωμένα σιτάρι και ψωμιά, και ζωοτροφές στον πατέρα του για τον δρόμο.
- 24** Και εξαπέστειλε τους αδελφούς του, και αναχώρησαν· και τους είπε: Να μη συγχύζεστε στον δρόμο.
- 25** Και ανέβηκαν από την Αίγυπτο, και ήρθαν στη γη Χαναάν προς τον Ιακώβ, τον πατέρα τους,
- 26** και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Ο Ιωσήφ βρίσκεται ακόμα στη ζωή, και είναι άρχοντας σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου· και η καρδιά του λιποθύμησε· επειδή, δεν τους πίστευε.
- 27** Και του είπαν όλα τα λόγια τού Ιωσήφ, που τους είχε πει· και βλέποντας τις άμαξες που έστειλε ο Ιωσήφ για να τον σηκώσουν, αναζωπυρώθηκε το πνεύμα τού Ιακώβ, του πατέρα τους.
- 28** Και ο Ισραήλ είπε: Αρκεί· ο Ιωσήφ ο γιος μου ζει ακόμα· θα πάω, και θα τον δω, πριν πεθάνω.

ΓΕΝΕΣΗ 46

- 1** ΚΑΙ όταν ο Ισραήλ με όλα τα υπάρχοντά του αναχώρησε, ήρθε στη Βηρσαβεέ, και πρόσφερε θυσίες στον Θεό τού πατέρα του, του Ισαάκ.
- 2** Και ο Θεός είπε στον Ισραήλ, διαμέσου οράματος της νύχτας, λέγοντας: Ιακώβ, Ιακώβ. Κι εκείνος είπε: Εδώ είμαι.
- 3** Και είπε: Εγώ είμαι ο Θεός, ο Θεός τού πατέρα σου· μη φοβηθείς να κατέβεις στην Αίγυπτο· επειδή, θα σε κάνω εκεί ένα μεγάλο έθνος·
- 4** εγώ θα κατέβω μαζί σου στην Αίγυπτο, και εγώ, βέβαια, θα σε ανεβάσω ξανά· και ο Ιωσήφ θα βάλει τα χέρια του στα μάτια σου.

- ⁵ Και ο Ιακώβ σηκώθηκε από τη Βηρ-σαβεέ, και οι γιοι τού Ισραήλ έβαλαν τον Ιακώβ, τον πατέρα τους, και τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους, επάνω στις άμαξες, που ο Φαραώ έστειλε για να τον σηκώσουν.
- ⁶ Και παίρνοντας τα κτήνη τους, και τα υπάρχοντά τους, που απέκτησαν στη γη Χαναάν, ήρθαν στην Αίγυπτο, ο Ιακώβ και ολόκληρο το σπέρμα του μαζί του·
- ⁷ τους γιους του, και τους γιους των γιων του μαζί του, τις θυγατέρες του, και τις θυγατέρες των γιων του, και ολόκληρο το σπέρμα του το έφερε μαζί του στην Αίγυπτο.
- ⁸ ΚΑΙ αυτά είναι τα ονόματα των γιων Ισραήλ, εκείνων που μπήκαν στην Αίγυπτο: Ο Ιακώβ και οι γιοι του· ο Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ιακώβ·
- ⁹ και οι γιοι τού Ρουβήν: Ο Ανώχ, και ο Φαλλού, και ο Εσρών, και ο Χαρμί.
- ¹⁰ Και οι γιοι τού Συμεών: Ο Ιεμουήλ, και ο Ιαμείν, και ο Αώδ, και ο Ιαχείν, και ο Σωάρ, και ο Σαούλ, ο γιος τής Χανανίτιδας.
- ¹¹ Και οι γιοι τού Λευί: Ο Γηρσών, ο Καάθ, και ο Μεραρί.
- ¹² Και οι γιοι τού Ιούδα: Ο Ηρ, και ο Αυνάν, και ο Σηλά, και ο Φαρές, και ο Ζαρά· ο Ηρ, όμως, και ο Αυνάν πέθαναν στη γη Χαναάν. Και οι γιοι τού Φαρές ήσαν: Ο Εσρών, και ο Αμούλ.
- ¹³ Και οι γιοι τού Ισσάχαρ: Ο Θωλά, και ο Φουά, και ο Ιώβ, και ο Σιμβρών.
- ¹⁴ Και οι γιοι τού Ζαβουλών: Ο Σερέδ, και ο Αιλών, και ο Ιαλεήλ.
- ¹⁵ Αυτοί είναι οι γιοι τής Λείας, που γέννησε στον Ιακώβ στην Παδάν-αράμ, και τη Δείνα τη θυγατέρα του· όλες οι ψυχές, οι γιοι του, και οι θυγατέρες του, ήσαν 33.
- ¹⁶ Και οι γιοι τού Γαδ: Ο Σιφών και ο Αγγί, ο Σουνί και ο Εσβών, ο Ηρί και ο Αροδί, και ο Αριηλί.
- ¹⁷ Και οι γιοι τού Ασήρ: Ο Ιεμνά, και ο Ιεσσουά, και ο Ιεσουεί, και ο Βεριά, και η Σερά η αδελφή τους. Και οι γιοι τού Βεριά: Ο Έβερ και ο Μαλχιήλ.
- ¹⁸ Αυτοί είναι οι γιοι τής Ζελφάς, που ο Λάβαν έδωσε στη θυγατέρα του, τη Λεία· και αυτούς τους γέννησε στον Ιακώβ, 16 ψυχές.
- ¹⁹ Και οι γιοι τής Ραχήλ, της γυναίκας τού Ιακώβ: Ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν.
- ²⁰ Και στον Ιωσήφ, στη γη τής Αιγύπτου, γεννήθηκαν: Ο Μανασσής και ο Εφραίμ· που του γέννησε η Ασενέθ, η θυγατέρα τού Ποτιφερά, του ιερέα τής Ων.
- ²¹ Και οι γιοι τού Βενιαμίν ήσαν: Ο Βελά, και ο Βεχέρ, και ο Ασβήλ, ο Γηρά και ο Νααμάν, ο Ηχί και ο Ρως, ο Μουπίμ, και ο Ουπίμ, και ο Αρέδ.

22 Αυτοί είναι οι γιοι τῆς Ραχήλ, που γεννήθηκαν στον Ιακώβ· όλες οι ψυχές ἦσαν 14.

23 Και οι γιοι τού Δαν: Ο Ουσίμ.

24 Και οι γιοι τού Νεφθαλί: Ο Ιασιήλ, και ο Γουνί, και ο Ιεσέρ, και ο Σιλλήμ.

25 Αυτοί είναι οι γιοι τῆς Βαλλάς, που ο Λάβαν ἔδωσε στη θυγατέρα του, τη Ραχήλ· και αυτούς τους γέννησε στον Ιακώβ· όλες οι ψυχές, ἦσαν επτά.

26 Όλες οι ψυχές, που μπήκαν μέσα στην Αίγυπτο, μαζί με τον Ιακώβ, οι οποίες βγήκαν από τον μηρό του, χωρίς τις γυναίκες των γιων τού Ιακώβ, όλες οι ψυχές, ἦσαν 66.

27 Και οι γιοι τού Ιωσήφ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Αίγυπτο, ἦσαν δύο ψυχές· όλες οι ψυχές τῆς οικογένειας του Ιακώβ, που μπήκαν μέσα στην Αίγυπτο, ἦσαν 70.

28 ΚΑΙ ο Ιακώβ ἔστειλε τον Ιούδα μπροστά του στον Ιωσήφ, για να κατέβει πριν απ' αυτόν στη Γεσέν· και ἦρθαν στη γη Γεσέν.

29 Και καθώς ο Ιωσήφ ἔξεψε την ἀμαξά του, ἀνέβηκε σε συνάντηση του Ισραήλ, του πατέρα του, στη Γεσέν· και βλέποντάς τον, ἔπεσε επάνω στον τράχηλό του και ἔκλαψε πολλή ώρα επάνω στον τράχηλό του.

30 Και ο Ισραήλ εἶπε στον Ιωσήφ: Τώ-ρα, ας πεθάνω, αφού εἶδα το πρόσωπό σου, ἐπειδὴ εσύ ζεις ἀκόμα.

31 Και ο Ιωσήφ εἶπε στους ἀδελφούς του, και στην οικογένεια του πατέρα του: Εγώ θα ἀνέβω, και θα ἀναγγείλω στον Φαραώ, και θα του πω: Οι ἀδελφοί μου, και η οικογένεια του πατέρα μου, που ἦσαν στη γη Χαναάν, ἦρθαν σε μένα·

32 και οι ἄνθρωποι εἶναι ποιμένες, ἐπειδὴ εἶναι ἄνδρες κτηνοτρόφοι· και ἔφεραν τα ποίμνιά τους, και τις ἀγέλες τους, και όλα ὅσα ἔχουν.

33 Ἀν, λοιπόν, σας καλέσει ο Φαραώ, και πει: Ποιο εἶναι το ἐπιτήδευσά σας;

34 Θα πείτε: Οι δούλοι σου εἴμαστε ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἀπὸ τα νεανικά μας χρόνια μέχρι τώρα, και εμεῖς και οι πατέρες μας· για να κατοικήσετε στη γη Γεσέν· ἐπειδὴ, κάθε ποιμένας προβάτων εἶναι βδέλυγμα στους Αἰγυπτίους.

ΓΕΝΕΣΗ 47

1 ΚΑΙ ὅταν ο Ιωσήφ ἦρθε, ἀνήγγειλε στον Φαραώ, λέγοντας: Ο πατέρας μου και οι ἀδελφοί μου, και τα ποίμνιά τους, και οι ἀγέλες τους, και όλα ὅσα ἔχουν, ἦρθαν ἀπὸ τη γη Χαναάν· και δες, εἶναι στη γη Γεσέν.

2 Και παίρνοντας ἀπὸ τους ἀδελφούς του πέντε ἄνδρες, τους παρέστησε μπροστά στον Φαραώ.

- ³ Και ο Φαραώ είπε στους αδελφούς του: Ποιο είναι το επιτήδευσμά σας; Και εκείνοι είπαν στον Φαραώ: Οι δούλοι σου είναι ποιμένες προβάτων, και εμείς και οι πατέρες μας.
- ⁴ Είπαν ακόμα στον Φαραώ: Ήρθαμε για να παροικήσουμε στη γη· για τον λόγο ότι, δεν υπάρχει βοσκή για τα ποίμνια των δούλων σου, επειδή βάρυνε η πείνα στη γη Χαναάν· τώρα, λοιπόν, ας κατοικήσουν, παρακαλούμε, οι δούλοι σου στη γη Γεσέν.
- ⁵ Και ο Φαραώ είπε στον Ιωσήφ, λέγοντας: Ο πατέρας σου και οι αδελφοί σου ήρθαν σε σένα·
- ⁶ η γη τής Αιγύπτου είναι μπροστά σου· στο καλύτερο μέρος τής γης να κατοικήσεις τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου· ας κατοικήσουν στη γη Γεσέν· και αν γνωρίζεις ότι βρίσκονται μεταξύ τους άνδρες άξιοι, να τους καταστήσεις επιστάτες στα κοπάδια μου.
- ⁷ Και ο Ιωσήφ έφερε μέσα τον Ιακώβ, τον πατέρα του, και τον παρέστησε μπροστά στον Φαραώ· και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Φαραώ.
- ⁸ Και ο Φαραώ είπε στον Ιακώβ: Μέχρι πόσες είναι οι ημέρες των χρόνων τής ζωής σου;
- ⁹ Και ο Ιακώβ είπε στον Φαραώ: Οι ημέρες των χρόνων τής παροικίας μου είναι 130 χρόνια· λίγες και κακές υπήρξαν οι ημέρες των χρόνων τής ζωής μου, και δεν έφτασαν στις ημέρες των χρόνων τής ζωής των πατέρων μου, στις ημέρες τής παροικίας τους.
- ¹⁰ Και ο Ιακώβ ευλόγησε τον Φαραώ, και βγήκε μπροστά από τον Φαραώ.
- ¹¹ ΚΑΙ ο Ιωσήφ κατοίκησε τον πατέρα του και τους αδελφούς του, και τους έδωσε ιδιοκτησία στη γη τής Αιγύπτου, στο καλύτερο μέρος τής γης, στη γη Ραμεσσή, καθώς ο Φαραώ είχε προστάξει.
- ¹² Και ο Ιωσήφ έτρεφε τον πατέρα του, και τους αδελφούς του, και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του, με ψωμί, σύμφωνα με τις οικογένειές τους.
- ¹³ ΚΑΙ δεν υπήρχε ψωμί σε ολόκληρη τη γη· επειδή, η πείνα ήταν βαριά σε υπερβολικό βαθμό, ώστε η γη τής Αιγύπτου και η γη τής Χαναάν απέκταναν από την πείνα.
- ¹⁴ Και ο Ιωσήφ συγκέντρωσε όλο το ασήμι, που βρισκόταν στη γη τής Αιγύπτου, και στη γη Χαναάν, για το σιτάρι που αγόραζαν· και ο Ιωσήφ έφερε το ασήμι στο παλάτι τού Φαραώ.
- ¹⁵ Και αφού τέλειωσε το ασήμι από τη γη τής Αιγύπτου, και από τη γη Χαναάν, ήρθαν όλοι οι Αιγύπτιοι στον Ιωσήφ, λέγοντας: Δώσε μας ψωμί· και γιατί να πεθάνουμε μπροστά σου; Επειδή, τέλειωσε το ασήμι.
- ¹⁶ Και ο Ιωσήφ είπε: Φέρτε τα κτήνη σας, και θα σας δώσω ψωμί αντί για τα κτήνη σας, αν το ασήμι τέλειωσε.

17 Και έφεραν τα κτήνη τους στον Ιωσήφ, και ο Ιωσήφ τούς έδωσε ψωμί αντί για τα άλογα, κι αντί για τα πρόβατα, κι αντί για τα βόδια, κι αντί για τα γαϊδούρια· και τους έθρεψε με ψωμί κατά τη χρονιά εκείνη, αντί για όλα τα κτήνη τους.

18 Και αφού τέλειωσε η χρονιά εκείνη, ήρθαν σ' αυτόν τον δεύτερο χρόνο, και του είπαν: Δεν θα κρύψουμε από τον κύριό μας ότι τέλειωσε το ασήμι· και τα κτήνη έγιναν του κυρίου μας· δεν έμεινε άλλο μπροστά στον κύριό μας, παρά τα σώματά μας και η γη μας·

19 γιατί να χαθούμε μπροστά σου, και εμείς και η γη μας; Αγόρασε εμάς και τη γη μας για ψωμί· και θα είμαστε, εμείς και η γη μας, δούλοι στον Φαραώ· και δώσε μας σπόρο, για να ζήσουμε, και να μη πεθάνουμε, και ερημωθεί η γη.

20 Και ο Ιωσήφ αγόρασε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου για τον Φαραώ· επειδή, οι Αιγύπτιοι πούλησαν ο καθένας το χωράφι του, για τον λόγο ότι η πείνα βάρυνε επάνω τους· έτσι, η γη έγινε του Φαραώ·

21 και τον λαό, τον μετατόπισε σε πόλεις, από το ένα άκρο των ορίων τής Αιγύπτου μέχρι το άλλο άκρο της·

22 μόνον τη γη των ιερέων δεν αγόρασε· επειδή, οι ιερείς είχαν μερίδα προσδιορισμένη από τον Φαραώ· και έτρωγαν τη μερίδα τους, που ο Φαραώ έδωσε σ' αυτούς· γι' αυτό, δεν πούλησαν τη γη τους.

23 Τότε, ο Ιωσήφ είπε στον λαό: Δέστε, αγόρασα εσάς και τη γη σας σήμερα στον Φαραώ· να, πάρτε σπόρο, και σπείρετε τη γη·

24 και στον καιρό των καρπών, θα δώσετε το ένα πέμπτο στον Φαραώ· και τα τέσσερα μέρη θα είναι για σας, για σπόρο των χωραφιών, και για τροφή δική σας, και για όλους όσους βρίσκονται στα σπίτια σας, και για τροφή των παιδιών σας.

25 Και εκείνοι είπαν: Εσύ έσωσες τη ζωή μας· ας βρούμε χάρη μπροστά στον κύριό μας, και θα είμαστε δούλοι τού Φαραώ.

26 Και αυτό το έθεσε ο Ιωσήφ ως νόμο στη γη τής Αιγύπτου, μέχρι σήμερα, να δίνεται το ένα πέμπτο στον Φαραώ· εκτός τής γης των ιερέων μόνον, που δεν έγινε του Φαραώ.

27 Και ο Ισραήλ κατοίκησε στη γη της Αιγύπτου, στη γη Γεσέν· και απέκτησαν σ' αυτή κτήματα, και αυξήθηκαν, και πληθύνθηκαν υπερβολικά.

28 ΚΑΙ ο Ιακώβ έζησε στη γη τής Αιγύπτου 17 χρόνια· και οι ημέρες των χρόνων τής ζωής τού Ιακώβ έγιναν 147 χρόνια.

29 Και οι ημέρες τού Ισραήλ για να πεθάνει πλησίασαν· και αφού κάλεσε τον γιο του τον Ιωσήφ, του είπε: Αν, τώρα, βρήκα χάρη μπροστά σου, βάλε, παρακαλώ, το χέρι σου κάτω από τον μηρό μου, και κάνε σε μένα έλεος και αλήθεια· παρακαλώ, μη με θάψεις στην Αίγυπτο.

³⁰ Αλλά, θα κοιμηθώ μαζί με τους πατέρες μου, και θα με μετακομίσεις από την Αίγυπτο, και θα με θάψεις στον τάφο τους. Και εκείνος είπε: Εγώ θα κάνω σύμφωνα με τον λόγο σου.

³¹ Και εκείνος είπε: Ορκίσου σε μένα· και του ορκίστηκε. Και ο Ισραήλ προσκύνησε επάνω στην άκρη τής ράβδου του.

ΓΕΝΕΣΗ 48

¹ ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά είπαν στον Ιωσήφ: Δες, ο πατέρας σου ασθενεί. Και πήρε μαζί του τους δύο γιους του, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ.

² Και ανήγγειλαν στον Ιακώβ, λέγοντας: Δες, ο γιος σου ο Ιωσήφ έρχεται σε σένα· και παίρνοντας δύναμη, ο Ισραήλ κάθησε στο κρεβάτι.

³ Και ο Ιακώβ είπε στον Ιωσήφ: Ο Θεός, ο Παντοδύναμος, φάνηκε σε μένα στη Λουζ, στη γη Χαναάν, και με ευλόγησε·

⁴ και μου είπε: Δες, εγώ θα σε αυξήσω, και θα σε πληθύνω, και θα σε καταστήσω σε πλήθος λαών· και αυτή τη γη θα τη δώσω στο σπέρμα σου, μετά από σένα, παντοτινή ιδιοκτησία.

⁵ Τώρα, λοιπόν, οι δύο γιοι σου, που γεννήθηκαν σε σένα στην Αίγυπτο, πριν εγώ έρθω σε σένα στην Αίγυπτο, είναι δικοί μου· ο Εφραΐμ και ο Μανασσής θα είναι σε μένα, όπως ο Ρουβήν και ο Συμεών·

⁶ και τα παιδιά σου, όσα γεννήσεις ύστερα από αυτούς, θα είναι δικά σου· σύμφωνα με το όνομα των αδελφών τους, θα ονομαστούν στην κληρονομιά τους.

⁷ Και όταν εγώ ερχόμουν από την Παδάν, μου πέθανε η Ραχήλ στον δρόμο στη γη Χαναάν, ενώ δεν έλειπε παρά λίγο διάστημα για να φτάσουμε στην Εφραθά· και την έθαψα εκεί, στον δρόμο τής Εφραθά· αυτή είναι η Βηθλεέμ.

⁸ Και βλέποντας ο Ισραήλ τούς γιους τού Ιωσήφ, είπε: Ποιοι είναι αυτοί;

⁹ Και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του: Αυτοί είναι οι γιοι μου, που μου έδωσε ο Θεός εδώ. Κι εκείνος είπε: Φέρ' τους, παρακαλώ, σε μένα, για να τους ευλογήσω.

¹⁰ Και τα μάτια τού Ισραήλ ήσαν βαριά από τα γηρατειά, δεν μπορούσε να βλέπει. Και τους έφερε κοντά σ' αυτόν· και τους φίλησε, και τους αγκάλιασε.

¹¹ Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δεν έλπιζα να δω το πρόσωπό σου· και να, ο Θεός μού έδειξε και το σπέρμα σου.

¹² Και τους έβγαλε ο Ιωσήφ από το μέσον των γονάτων του. Και προσ-κύνησε με το πρόσωπο μέχρι το έδαφος.

13 Και παίρννοντάς τους και τους δύο, τον Εφραΐμ στα δεξιά του, προς τα αριστερά τού Ισραήλ, και τον Μα-νασσή στα αριστερά του, προς τα δεξιά τού Ισραήλ, πλησίασε σ' αυτόν.

14 Και ο Ισραήλ σηκώνοντας το δεξί του χέρι το έβαλε στο κεφάλι τού Εφραΐμ, που ήταν ο νεότερος, και το αριστερό του χέρι επάνω στο κεφάλι τού Μανασσή, κάνοντας εναλλαγή στα χέρια του· επειδή, ο Μανασσής ήταν ο πρωτότοκος.

15 Και ευλόγησε τον Ιωσήφ, και είπε: Ο Θεός, μπροστά στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες μου, ο Αβραάμ και ο Ισαάκ, ο Θεός που με ποίμανε από τη γέννησή μου μέχρι τούτη την ημέρα,

16 ο άγγελος που με λύτρωσε από όλα τα κακά, να ευλογήσει αυτά τα παιδιά· και να ονομαστεί επάνω σ' αυτά το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου, του Αβραάμ και του Ισαάκ, και να πληθυνθούν σε μεγάλο πλήθος επάνω στη γη!

17 Και ο Ιωσήφ, βλέποντας ότι ο πατέρας του επέθεσε το δεξί του χέρι επάνω στο κεφάλι τού Εφραΐμ, δυσареστήθηκε· και έπιασε το χέρι τού πατέρα του, για να το μεταθέσει από το κεφάλι τού Εφραΐμ επάνω στο κεφάλι τού Μανασσή.

18 Και ο Ιωσήφ είπε στον πατέρα του: Όχι έτσι, πατέρα μου, επειδή αυτός είναι ο πρωτότοκος· βάλε το δεξί σου χέρι επάνω στο κεφάλι του.

19 Αλλά, ο πατέρας του δεν θέλησε· και είπε: Ξέρω, παιδί μου, ξέρω· και αυτός θα γίνει λαός, και αυτός ακόμα θα γίνει μεγάλος· αλλ' όμως, ο αδελφός του ο νεότερος θα είναι μεγαλύτερός του, και το σπέρμα του θα γίνει πλήθος εθνών.

20 Και τους ευλόγησε εκείνη την ημέρα, λέγοντας: Όταν ο Ισραήλ αναφέρεται σε σένα, θα ευλογεί λέγοντας: Ο Θεός να σε κάνει σαν τον Εφραΐμ, και όπως τον Μανασσή! Και έστησε τον Εφραΐμ μπροστά από τον Μανασσή.

21 Και ο Ισραήλ είπε στον Ιωσήφ: Δες, εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα είναι μαζί σας, και θα σας επαναφέρει στη γη των πατέρων σας.

22 Και εγώ σου δίνω ένα μερίδιο παραπάνω από τους αδελφούς σου, που πήρα από το χέρι των Αμορραίων με το μαχαίρι μου και με το τόξο μου.

ΓΕΝΕΣΗ 49

1 ΚΑΙ ο Ιακώβ κάλεσε τους γιους του, και είπε: Συγκεντρωθείτε για να σας αναγγείλω τι πρόκειται να συμβεί σε σας, στις έσχατες ημέρες:

2 Συγκεντρωθείτε και ακούστε, γιοι τού Ιακώβ, και ακροαστείτε τον Ισραήλ, τον πατέρα σας.

3 Ρουβήν, πρωτότοκέ μου, εσύ είσαι η ισχύς μου, και η αρχή των δυνάμεών μου, έξοχος στην αξία, και έξοχος στη δύναμη·

- ⁴ Ἐβρασες σαν νερό· δεν θα έχεις την υπεροχή· επειδή, ανέβηκες στο κρεβάτι τού πατέρα σου· τότε το μίανες· στο κρεβάτι μου ανέβηκε.
- ⁵ Ο Συμεών και ο Λευί, οι αδελφοί, όργανα αδικίας είναι τα μαχαίρια τους·
- ⁶ Μέσα στη βουλή τους, ψυχή μου, μη μπεις· στη συνέλευσή τους, μη ενωθείς, τιμή μου· επειδή, στον θυμό τους φόνευσαν ανθρώπους, και στο πείσμα τους καταγκρέμισαν τείχος·
- ⁷ επικατάρατος ο θυμός τους, επειδή ήταν αυθάδης· και η οργή τους, επειδή ήταν σκληρή· θα τους διαμοιράσω στον Ιακώβ, και θα τους διασκορπίσω στον Ισραήλ.
- ⁸ Ιούδα, εσένα θα σε επαινέσουν οι αδελφοί σου· το χέρι σου θα είναι στον τράχηλο των εχθρών σου· οι γιοι τού πατέρα σου θα σε προσκυνήσουν·
- ⁹ νεαρό λιοντάρι είναι ο Ιούδας· από κυνήγι ανέβηκες, γιέ μου· καθώς έγειρε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν νεαρό λιοντάρι· ποιος θα τον ξυπνήσει;
- ¹⁰ Δεν θα εκλείψει το σκήπτρο από τον Ιούδα ούτε νομοθέτης από μέσα από τα πόδια του, μέχρις ότου έρθει ο Σηλώ· και σ' αυτόν θα είναι η υπακοή των λαών.
- ¹¹ Στην άμπελο δένει το πουλάρι του, και στον εκλεκτό βλαστό, το πουλαράκι τού γαϊδουριού του· σε κρασί θα πλύνει το ένδυμά του, και στο αίμα τού σταφυλιού τη στολή του·
- ¹² τα μάτια του θα είναι κόκκινα από το κρασί, και τα δόντια του λευκά από το γάλα.
- ¹³ Ο Ζαβουλών θα κατοικήσει σε λιμάνι θάλασσας, και θα είναι σε λιμάνι πλοίων· και το όριό του θα απλωθεί μέχρι τη Σιδώνα.
- ¹⁴ Ο Ισάχαρ είναι γάιδαρος δυνατός, ξαπλωμένος στο μέσον από επαύλεις·
- ¹⁵ και βλέποντας ότι η ανάπαυση ήταν καλή, και ο τόπος ευχάριστος, έκλινε τον ώμο του σε φορτίο, και έγινε δούλος υποτελής.
- ¹⁶ Ο Δαν θα κρίνει τον λαό του, σαν μια από τις φυλές τού Ισραήλ·
- ¹⁷ Ο Δαν θα είναι φίδι επάνω στον δρόμο, ασπίδα⁶⁷ στο μονοπάτι, δαγκώνοντας τις φτέρνες τού αλόγου, ώστε ο καβαλάρης του θα πέφτει προς τα πίσω.
- ¹⁸ Τη σωτηρία σου περίμενα, Κύριε.
- ¹⁹ Τον Γαδ, θα τον κουρσέψουν πειρατές· αλλά, κι αυτός στο τέλος θα κουρσέψει.
- ²⁰ Το ψωμί τού Ασήρ θα είναι παχύ· κι αυτός θα δίνει βασιλικές λιχουδιές.⁶⁸
- ²¹ Ο Νεφθαλί είναι μια ελαφίνα ξαπολυμένη, δίνοντας αρεστά λόγια.

- 22** Ο Ιωσήφ είναι κλαδί καρποφόρο, κλαδί καρποφόρο κοντά στην πηγή, που οι βλαστοί του απλώνονται επάνω στον τοίχο·
- 23** οι τοξότες τον πίκραναν, και τόξευσαν εναντίον του, και τον εχθρεύθηκαν·
- 24** αλλά, το τόξο του έμεινε δυνατό, και οι βραχίονες των χεριών του ενδυναμώθηκαν, διαμέσου των χεριών τού δυνατού Θεού τού Ιακώβ· και από εκεί έγινε ο ποιμένας, η πέτρα τού Ισραήλ·
- 25** κι αυτό, διαμέσου τού Θεού τού πατέρα σου, που θα σε βοηθάει, και διαμέσου τού Παντοδύναμου, που θα σε ευλογεί, ευλογίες τού ουρανού από επάνω, ευλογίες τής αβύσσου από κάτω, ευλογίες των μαστών και της μήτρας·
- 26** οι ευλογίες τού πατέρα σου ξεπέρασαν τις ευλογίες των προγόνων μου, μέχρι τις ψηλές κορυφές των αιώνιων βουνών· θα είναι επάνω στο κεφάλι τού Ιωσήφ, και επάνω στην κορυφή τού εκλεκτού ανάμεσα στους αδελφούς του.
- 27** Ο Βενιαμίν θα είναι άρπαγας λύκος· το πρωί θα κατατρώει θήραμα, και το βράδυ θα διαιρεί λάφυρα.
- 28** ΟΛΟΙ αυτοί είναι οι 12 φυλές τού Ισραήλ, και αυτό είναι εκείνο που μίλησε σ' αυτούς ο πατέρας τους, και τους ευλόγησε· κάθε έναν, σύμφωνα με την ευλογία του, τους ευλόγησε.
- 29** Και τους παρήγγειλε και τους είπε: Εγώ προστίθεμαι στον λαό μου· θάψτε με μαζί με τους πατέρες μου, στο σπήλαιο που είναι στο χωράφι τού Εφρών τού Χετταίου·
- 30** στο σπήλαιο που είναι στο χωράφι Μαχπελάχ, που είναι απέναντι στη Μαμβρή, στη γη Χαναάν, το οποίο ο Αβραάμ αγόρασε μαζί με το χωράφι από τον Εφρών τον Χετταίο για κτήμα μνήματος·
- 31** εκεί έθαψαν τον Αβραάμ, και τη Σάρρα τη γυναίκα του· εκεί έθαψαν τον Ισαάκ, και τη Ρεβέκκα τη γυναίκα του· και εκεί έθαψα και εγώ τη Λεία·
- 32** η αγορά τού χωραφιού, και του σπηλαιού που είναι σ' αυτό, έγινε από τους γιους τού Χετ.
- 33** Και αφού ο Ιακώβ τελείωσε, δίνοντας παραγγελίες στους γιους του, έσυρε τα πόδια του επάνω στο κρεβάτι, και ξεψύχησε· και προστέθηκε στον λαό του.

ΓΕΝΕΣΗ 50

- 1** ΚΑΙ ο Ιωσήφ έπεσε επάνω στο πρόσωπο του πατέρα του, και έκλαψε επάνω του, και τον φίλησε.
- 2** Και ο Ιωσήφ πρόσταξε τους δούλους του τούς γιατρούς να βαλσαμώσουν τον πατέρα του. Και οι γιατροί βαλσάμωσαν τον Ισραήλ.

- ³ Και συμπληρώθηκαν γι' αυτόν 40 ημέρες· επειδή, έτσι συμπληρώνονται οι ημέρες τής βαλσάμωσης· και οι Αιγύπτιοι τον πένθησαν, 70 ημέρες.
- ⁴ Και όταν πέρασαν οι ημέρες τού πένθους του, ο Ιωσήφ μίλησε στο παλάτι⁶¹ τού Φαραώ, λέγοντας: Αν τώρα βρήκα χάρη μπροστά σας, μιλήστε, παρακαλώ, στ' αυτιά τού Φαραώ, λέγοντας:
- ⁵ Ο πατέρας μου με όρκισε, λέγοντας: Δες, εγώ πεθαίνω· στο μνήμα μου, που έσκαψα για τον εαυτό μου, στη γη Χαναάν, εκεί θα με θάψεις· τώρα, λοιπόν, ας ανέβω, παρακαλώ, και ας θάψω τον πατέρα μου· και θα επιστρέψω.
- ⁶ Και ο Φαραώ είπε: Ανέβα, και θάψε τον πατέρα σου· καθώς σε όρκισε.
- ⁷ Και ο Ιωσήφ ανέβηκε για να θάψει τον πατέρα του· και ανέβηκαν μαζί του όλοι οι δούλοι τού Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του παλατιού⁶¹ του, και όλοι οι πρεσβύτεροι της γης τής Αιγύπτου,
- ⁸ και ολόκληρη η οικογένεια του Ιωσήφ και οι αδελφοί του, και η οικογένεια του πατέρα του· μόνον τις οικογένειές τους, και τα ποίμνιά τους, και τις αγέλες τους, άφησαν στη γη τής Γεσέν.
- ⁹ Και ανέβηκαν μαζί του, και άμαξες και καβαλάρηδες, ώστε έγινε μία υπερβολικά μεγάλη συνοδεία·
- ¹⁰ και ήρθαν στο αλώνι τού Ατάδ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη· και εκεί θρήνησαν με μεγάλο και υπερβολικά δυνατόν θρήνο· και ο Ιωσήφ έκανε για τον πατέρα του πένθος επτά ημέρες.
- ¹¹ Και βλέποντας οι κάτοικοι του τόπου, οι Χαναναίοι, το πένθος στο αλώνι τού Ατάδ, είπαν: Μεγάλο πένθος είναι αυτό για τους Αιγυπτίους· γι' αυτό ονομάστηκε το όνομά του Αβέλ-μισραΐμ,⁶⁹ που είναι πέρα από τον Ιορδάνη.
- ¹² Και οι γιοι του έκαναν σ' αυτόν, όπως τους είχε παραγγείλει·
- ¹³ και αφού οι γιοι του τον μετακόμισαν στη γη Χαναάν, τον έθαψαν στο σπήλαιο του χωραφιού Μαχπελάχ, που ο Αβραάμ είχε αγοράσει μαζί με το χωράφι για κτήμα μνήματος από τον Εφρών, τον Χετταίο, απέναντι από τη Μαμβρή.
- ¹⁴ Και αφού ο Ιωσήφ έθαψε τον πατέρα του, επέστρεψε στην Αίγυπτο, αυτός και οι αδελφοί του, και όλοι όσοι είχαν ανέβει μαζί του για να θάψουν τον πατέρα του.
- ¹⁵ ΚΑΙ βλέποντας οι αδελφοί τού Ιωσήφ ότι ο πατέρας τους πέθανε, είπαν: Ίσως ο Ιωσήφ μάς κρατήσει κακία, και μας ανταποδώσει με αυστηρότητα όλα τα κακά, όσα πράξαμε σ' αυτόν.
- ¹⁶ Και διαμήνυσαν στον Ιωσήφ, λέγοντας: Ο πατέρας σου πρόσταξε, πριν πεθάνει, λέγοντας:

- 17 Ἐτσι να πείτε στον Ιωσήφ: Συγχώρησε, παρακαλώ, την αδικία των αδελφών σου, και την αμαρτία τους· επειδή, σου έκαναν κακό· τώρα, λοιπόν, συγχώρεσε, παρακαλούμε, την αδικία των δούλων τού Θεού τού πατέρα σου. Και ο Ιωσήφ έκλαψε όταν του μίλησαν.
- 18 Πήγαν μάλιστα και οι αδελφοί του, και αφού έπεσαν μπροστά του, είπαν: Δες, εμείς είμαστε δούλοι σου.
- 19 Και ο Ιωσήφ τούς είπε: Μη φοβάστε· μήπως αντί τού Θεού είμαι εγώ:
- 20 Εσείς θελήσατε κακό εναντίον μου· ο Θεός, όμως, θέλησε να το μεταστρέψει σε καλό, για να γίνει όπως σήμερα, ώστε να σώσει τη ζωή πολλού λαού·
- 21 τώρα, λοιπόν, μη φοβάστε· εγώ θα θρέψω εσάς, και τις οικογένειές σας. Και τους παρηγόρησε, και τους μίλησε σύμφωνα με την καρδιά τους.
- 22 ΚΑΙ ο Ιωσήφ κατοίκησε στην Αίγυπτο, αυτός και η οικογένεια του πατέρα του· και ο Ιωσήφ έζησε 11,0 χρόνια.
- 23 Και ο Ιωσήφ είδε παιδιά τού Εφραΐμ, μέχρι τρίτης γενιάς· και τα παιδιά τού Μαχείρ, του γιου τού Μανασσή, γεννήθηκαν επάνω στα γόνατα του Ιωσήφ.
- 24 ΚΑΙ ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: Εγώ πεθαίνω· και ο Θεός θα σας επισκεφθεί εξάπαντος, και θα σας ανεβάσει από αυτή τη γη, στη γη που με όρκο υποσχέθηκε στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ.
- 25 Και ο Ιωσήφ όρκισε τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Ο Θεός εξάπαντος θα σας επισκεφθεί, και θα ανεβάσετε τα κόκαλά μου από εδώ.
- 26 Και ο Ιωσήφ πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων· και τον βαλσάμωσαν· και τέθηκε σε φέρετρο στην Αίγυπτο.

ΕΞΟΔΟΣ

ΕΞΟΔΟΣ 1

- 1** ΚΑΙ αυτά είναι τα ονόματα των γιων Ισραήλ, εκείνων που μπήκαν μέσα στην Αίγυπτο μαζί με τον Ιακώβ· μπήκαν μέσα, κάθε ένας μαζί με την οικογένειά του:
- 2** Ο Ρουβήν, ο Συμεών, ο Λευί, και ο Ιούδας,
- 3** ο Ισάχαρ, ο Ζαβουλών, και ο Βενιαμίν,
- 4** ο Δαν και ο Νεφθαλί, ο Γαδ και ο Ασήρ.
- 5** Και όλες οι ψυχές, που βγήκαν από τον μηρό τού Ιακώβ, ήσαν 70 ψυχές· ο Ιωσήφ, όμως, ήταν ήδη στην Αίγυπτο.
- 6** Και ο Ιωσήφ πέθανε, και όλοι οι αδελφοί του, και ολόκληρη εκείνη η γενεά.
- 7** Και αυξήθηκαν οι γιοι Ισραήλ, και πληθύνθηκαν, και πολλαπλασιάστηκαν, και δυναμώθηκαν σε αρκετά υπερβολικό βαθμό, ώστε ο τόπος γέμισε απ' αυτούς.
- 8** ΚΑΙ ένας καινούργιος βασιλιάς σηκώθηκε στη διακυβέρνηση της Αιγύπτου, που δεν γνώριζε τον Ιωσήφ.
- 9** Και είπε στον λαό του: Δέστε, ο λαός των γιων Ισραήλ είναι ένα μεγάλο πλήθος, και ισχυρότερος από μας·
- 10** ελάτε, ας σοφιστούμε εναντίον τους, για να μη πολλαπλασιαστούν, και, αν συμβεί πόλεμος, ενωθούν και αυτοί μαζί με τους εχθρούς μας, και μας πολεμήσουν, και αναχωρήσουν από τον τόπο.
- 11** Και έβαλαν επάνω τους επιστάτες των εργασιών για να τους καταθλίβουν με τα βάρη τους· και οικοδόμησαν στον Φαραώ πόλεις αποθηκών, την Πιθώμ, και τη Ραμεσσή.
- 12** Όσο όμως τους κατέθλιβαν, τόσο περισσότερο πληθύνονταν και αύξαναν. Και οι Αιγύπτιοι αποστρέφονταν τους γιους Ισραήλ.
- 13** Οι δε Αιγύπτιοι καταδυνάστευαν τους γιους Ισραήλ με σκληρότητα.
- 14** Και καταπίκραιναν τη ζωή τους με σκληρή δουλεία στον πηλό και στις πλίνθες και σε όλες τις εργασίες των πεδιάδων· όλες οι εργασίες τους, με τις οποίες τους καταδυνάστευαν, ήσαν σκληρές.
- 15** Και ο βασιλιάς των Αιγυπτίων μίλησε στις μαμές των Εβραίων, (από τις οποίες η μία ονομαζόταν Σεπφώρα, και η άλλη Φουά),
- 16** και είπε: Όταν ξεγεννάτε τις Εβραίες, και τις δείτε επάνω στη γέννα, αν μεν είναι αρσενικό, να το θανατώνετε· αν, όμως, είναι θηλυκό, τότε ας ζήσει.

- ¹⁷ Και οι μαμές φοβήθηκαν τον Θεό, και δεν έκαναν όπως είχε πει σ' αυτές ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, αλλά άφηναν τα αρσενικά να ζουν.
- ¹⁸ Και αφού ο βασιλιάς τής Αιγύπτου κάλεσε τις μαμές, είπε σ' αυτές: Γιατί κάνετε αυτό το πράγμα, και αφήνετε τα αρσενικά να ζουν;
- ¹⁹ Και οι μαμές αποκρίθηκαν στον Φαραώ ότι: Οι Εβραίες δεν είναι όπως οι γυναίκες τής Αιγύπτου· επειδή, είναι εύρωστες, και γεννούν πριν μπουν σ' αυτές οι μαμές.
- ²⁰ Και ο Θεός αγαθοποιούσε τις μαμές· και ο λαός πληθυνόταν, και δυναμωνόταν υπερβολικά.
- ²¹ Και επειδή οι μαμές φοβόνταν τον Θεό, έκανε σ' αυτές οικογένειες.¹
- ²² Και ο Φαραώ πρόσταξε ολόκληρο τον λαό του, λέγοντας: Κάθε αρσενικό που θα γεννηθεί, να το ρίχνετε στον ποταμό· και κάθε θηλυκό να το αφήνετε να ζει.

ΕΞΟΔΟΣ 2

- ¹ ΚΑΙ ένας άνθρωπος από την οικογένεια του Λευί πήγε, και πήρε για γυναίκα μία από τις θυγατέρες τού Λευί.
- ² Και η γυναίκα συνέλαβε, και γέννησε έναν γιο· και βλέποντάς τον ότι ήταν όμορφος, τον έκρυψε τρεις μήνες.
- ³ Και επειδή δεν μπορούσε να τον κρύβει περισσότερο, πήρε γι' αυτόν ένα κιβώτιο σπάρτινο, και το άλειψε με άσφαλτο και πίσσα, και έβαλε το παιδί μέσα σ' αυτό, και το τοποθέτησε στο ελώδες μέρος, κοντά στην άκρη τού ποταμού.
- ⁴ Και η αδελφή του παραμόνευε από μακριά, για να δει τι θα του συνέβαινε.
- ⁵ Και η θυγατέρα τού Φαραώ κατέβηκε για να λουστεί στον ποταμό, και οι υπηρέτριές της περπατούσαν κοντά στην όχθη τού ποταμού· και όταν είδαν το κιβώτιο, στο ελώδες μέρος, έστειλε την υπηρέτριά της και το πήρε·
- ⁶ και όταν το άνοιξε, βλέπει το παιδί, και νάσου, το νήπιο έκλαιγε· και το λυπήθηκε, λέγοντας: Από τα παιδιά των Εβραίων είν' αυτό.
- ⁷ Τότε, η αδελφή του είπε στη θυγατέρα τού Φαραώ: Θέλεις να πάω να καλέσω για σένα μία γυναίκα από τις Εβραίες που θηλάζει, για να σου θηλάσει το παιδί;
- ⁸ Και η θυγατέρα τού Φαραώ είπε σ' αυτή: Πήγαινε. Και το κοριτσάκι πήγε και κάλεσε τη μητέρα τού παιδιού.
- ⁹ Και η θυγατέρα τού Φαραώ είπε σ' αυτή: Πάρε τούτο το παιδί, και να μου το θηλάξεις, και εγώ θα σου δώσω τον μισθό σου.

- 10 Και η γυναίκα πήρε το παιδί, και το θήλαζε. Και όταν το παιδί μεγάλωσε, το έφερε στη θυγατέρα του Φαραώ, και έγινε γιος της· και αποκάλεσε το όνομά του Μωυσή,¹ λέγοντας ότι: Το ανέσυρα από το νερό.
- 11 Και κατά τις ημέρες εκείνες, όταν ο Μωυσής μεγάλωσε, βγήκε προς τους αδελφούς του· και παρατηρώντας τα βάρη τους, βλέπει έναν άνθρωπο Αιγύπτιο να χτυπάει έναν Εβραίο, από τους αδελφούς του.
- 12 Και κοιτάζοντας ολόγυρα, εδώ και εκεί, και βλέποντας ότι δεν υπήρχε κανένας, χτύπησε τον Αιγύπτιο, και τον έκρυψε στην άμμο.
- 13 Και βγήκε την επόμενη ημέρα, και ξάφνου, δύο άνδρες Εβραίοι διαπληκτίζονταν· και λέει σ' εκείνον που αδικούσε: Γιατί χτυπάς τον διπλανό σου;
- 14 Και εκείνος είπε: Ποιος σε έβαλε άρχοντα και κριτή επάνω μας; Μήπως εσύ θέλεις να με φονεύσεις, καθώς φόνευσες τον Αιγύπτιο; Και ο Μωυσής φοβήθηκε, και είπε: Σίγουρα, αυτό το πράγμα έγινε γνωστό.
- 15 Όταν δε ο Φαραώ άκουσε το πράγμα αυτό, ζητούσε να θανατώσει τον Μωυσή· αλλά, ο Μωυσής έφυγε από μπροστά από τον Φαραώ, και κατοίκησε στη γη Μαδιάμ· και κάθησε κοντά στο πηγάδι.
- 16 Και ο ιερέας τής Μαδιάμ είχε επτά θυγατέρες· που, όταν ήρθαν, άντλησαν νερό, και γέμισαν τις ποτίστρες για να ποτίσουν τα πρόβατα του πατέρα τους.
- 17 Και όταν ήρθαν οι βοσκοί τις έδιωξαν· και καθώς ο Μωυσής σηκώθηκε τις βοήθησε, και πότισε τα πρόβατά τους.
- 18 Και όταν ήρθαν στον Ραγουήλ τον πατέρα τους είπε σ' αυτές: Γιατί ήρθατε σήμερα τόσο γρήγορα;
- 19 Και εκείνες είπαν: Ένας άνθρωπος Αιγύπτιος μας λύτρωσε από τα χέρια των βοσκών, κι ακόμα, άντλησε για μας νερό, και πότισε τα πρόβατα.
- 20 Και εκείνος είπε στις θυγατέρες του: Και πού είναι; Γιατί αφήσατε τον άνθρωπο; Καλέστε τον για να φάει ψωμί.
- 21 Και ευχαριστήθηκε ο Μωυσής να κατοικεί μαζί με τον άνθρωπο· ο οποίος έδωσε στον Μωυσή για γυναίκα τη Σεπφώρα, τη θυγατέρα του.
- 22 Και γέννησε έναν γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Γηρσώμ,² λέγοντας: Πάροικος είμαι σε ξένη γη.
- 23 ΚΑΙ ύστερα από πολύ καιρό, πέθανε ο βασιλιάς τής Αιγύπτου· και καταστέναξαν οι γιοι Ισραήλ εξαιτίας τής δουλείας, και αναβόησαν· και η βοή τους ανέβηκε στον Θεό εξαιτίας τής δουλείας.
- 24 Και ο Θεός εισάκουσε τους στεναγμούς τους· και ο Θεός θυμήθηκε τη διαθήκη του προς τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ·

²⁵ και ο Θεός έρριξε το βλέμμα του επάνω στους γιους Ισραήλ, και ο Θεός τούς ελέησε.

ΕΞΟΔΟΣ 3

¹ ΟΔΕ Μωυσής έβοσκε τα πρόβατα του Ιοθόρ, του πεθερού του, ιερέα τής Μαδιάμ· και έφερε τα πρόβατα στο πίσω μέρος τής ερήμου, και ήρθε στο βουνό τού Θεού, το Χωρήβ.

² Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν μέσα σε φλόγα φωτιάς, από το μέσον τής βάτου, και είδε, και ξάφνου, η βάτος καιγόταν από τη φωτιά, αλλά η βάτος δεν κατακαιγόταν.

³ Και ο Μωυσής είπε: Ας στρέψω, και ας παρατηρήσω αυτό το μεγάλο θέαμα, γιατί η βάτος δεν κατακαίγεται.

⁴ Και καθώς ο Κύριος είδε τον Μωυσή ότι έστρεψε να παρατηρήσει, ο Θεός φώναξε σ' αυτόν μέσα από τη βάτο, και είπε: Μωυσή, Μωυσή. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι.

⁵ Και είπε: Μη πλησιάσεις εδώ· λύσε τα υποδήματά σου από τα πόδια σου· επειδή, ο τόπος επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγια γη.

⁶ Και του είπε: Εγώ είμαι ο Θεός τού πατέρα σου, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ. Και ο Μωυσής έκρυψε το πρόσωπό του· επειδή, φοβόταν να κοιτάξει στον Θεό.

⁷ Και ο Κύριος είπε: Είδα, είδα την ταλαιπωρία τού λαού μου, που είναι στην Αίγυπτο, και άκουσα την κραυγή τους εξαιτίας των εργοδιωκτών τους· επειδή, γνώρισα την οδύνη τους·

⁸ και κατέβηκα για να τους ελευθερώσω, από το χέρι των Αιγυπτίων, και να τους ανεβάσω από τη γη εκείνη, σε γη καλή και ευρύχωρη, σε γη που ρέει γάλα και μέλι, στον τόπο των Χαναναίων, και των Χετταίων, και των Αμορραίων, και των Φερεζαίων, και των Ευαίων, και των Ιεβουσαίων·

⁹ και τώρα δες, η κραυγή των γιων Ισραήλ ήρθε σε μένα· και είδα ακόμα την κατάθλιψη, με την οποία οι Αιγύπτιοι τους καταθλίζουν·

¹⁰ έλα, λοιπόν, τώρα, και θα σε αποστείλω στον Φαραώ, και θα βγάλεις τον λαό μου, τους γιους Ισραήλ, από την Αίγυπτο.

¹¹ Και ο Μωυσής αποκρίθηκε στον Θεό: Ποιος είμαι εγώ, για να πάω στον Φαραώ, και να βγάλω τούς γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο;

¹² Και ο Θεός είπε: Επειδή,⁴ εγώ θα είμαι μαζί σου· και τούτο θα είναι σε σένα το σημείο, ότι εγώ σε απέστειλα: Όταν βγάλεις τον λαό μου από την Αίγυπτο, θα λατρεύσετε τον Θεό επάνω σε τούτο το βουνό.

13 Και ο Μωυσής είπε στον Θεό: Δες, όταν εγώ πάω στους γιους Ισραήλ, και τους πω: Ο Θεός των πατέρων σας με απέστειλε σε σας, και εκείνοι με ρωτήσουν: Τι είναι το όνομά του; Τι θα τους πω;

14 Και ο Θεός είπε στον Μωυσή: Εγώ είμαι ο Ων· και είπε: Έτσι θα πεις στους γιους Ισραήλ: Ο Ων με απέστειλε σε σας.

15 Και ο Θεός είπε ακόμα στον Μωυσή: Έτσι θα πεις στους γιους Ισραήλ: Ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ, με απέστειλε σε σας· αυτό θα είναι το όνομά μου στον αιώνα, και αυτή θα είναι η ενθύμηση για μένα σε γενεές γενεών·

16 πήγαινε, και συγκέντρωσε τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και πες τους: Ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, ο Θεός τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ιακώβ, φάνηκε σε μένα, λέγοντας: Σας επισκέφθηκα αληθινά, και για όσα σας κάνουν στην Αίγυπτο·

17 και είπα: Θα σας ανεβάσω από την ταλαιπωρία των Αιγυπτίων, στη γη των Χαναναίων, και των Χετταίων, και των Αμορραίων, και των Φερεζαίων, και των Ευαίων, και των Ιεβουσαίων, σε γη που ρέει γάλα και μέλι·

18 και θα υπακούσουν στη φωνή σου· και θα πας, εσύ και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, στον βασιλιά τής Αιγύπτου, και θα του πείτε: Ο Κύριος ο Θεός των Εβραίων μάς συνάντησε· τώρα, λοιπόν, άφησε να πάμε δρόμο τριών ημερών στην έρημο, για να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο τον Θεό μας·

19 και εγώ ξέρω ότι ο βασιλιάς τής Αιγύπτου δεν θα σας αφήσει να πάτε, παρά μόνον με χέρι δυνατό·

20 και εκτείνοντας το χέρι μου, θα πατάξω την Αίγυπτο με όλα τα θαυμαστά μου έργα, που θα κάνω ανάμεσά της· και ύστερα απ' αυτά θα σας εξαποστείλει·

21 και θα δώσω χάρη σ' αυτόν τον λαό μπροστά στους Αιγυπτίους· και όταν αναχωρείτε, δεν θα αναχωρήσετε αδειανοί·

22 αλλά, κάθε γυναίκα θα ζητήσει από τη γειτόνισσά της, και από τη συγκάτοικό της, ασημένια σκεύη, και χρυσά σκεύη, και ενδύματα· και θα τα βάλετε επάνω στους γιους σας, και επάνω στις θυγατέρες σας, και θα γυμνώσετε τους Αιγυπτίους.

ΕΞΟΔΟΣ 4

1 ΚΑΙ ο Μωυσής αποκρίθηκε, και είπε: Όμως, δες, δεν θα πιστέψουν σε μένα ούτε θα ακούσουν στη φωνή μου· επειδή, θα πουν: Δεν φάνηκε ο Κύριος σε σένα.

2 Και ο Κύριος του είπε: Τι είναι αυτό που έχεις στο χέρι σου; Και εκείνος είπε: Ράβδος.

- ³ Και είπε: Ρίξ' την καταγής. Και την έρριξε καταγής, και έγινε φίδι· και ο Μωυσής έφυγε από μπροστά του.
- ⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Άπλωσε το χέρι σου, και πιάσ' το από την ουρά· (και απλώνοντας το χέρι του, το έπιασε, και έγινε στο χέρι του ράβδος·)
- ⁵ για να πιστέψουν ότι φάνηκε σε σένα ο Κύριος ο Θεός των πατέρων τους, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ.
- ⁶ Και ο Κύριος του είπε ακόμα: Βάλε τώρα το χέρι σου στον κόρφο σου. Και έβαλε το χέρι του στον κόρφο του· και όταν το έβγαλε, ξάφνου, το χέρι του ήταν λεπρό σαν χιόνι.
- ⁷ Και είπε: Βάλε πάλι το χέρι σου στον κόρφο σου. Και έβαλε το χέρι του στον κόρφο του· και όταν το έβγαλε από τον κόρφο του, ξάφνου, αποκαταστάθηκε όπως η σάρκα του.
- ⁸ Και αν δεν πιστέψουν σε σένα, είπε ο Κύριος, ούτε ακούσουν στη φωνή τού πρώτου σημείου, θα πιστέψουν στη φωνή τού δεύτερου σημείου·
- ⁹ και αν δεν πιστέψουν και στα δύο αυτά σημεία, ούτε ακούσουν στη φωνή σου, θα πάρεις από το νερό τού ποταμού, και θα το χύσεις επάνω στην ξηρά· και το νερό, που θα έπαιρνες από τον ποταμό, θα γίνει επάνω στην ξηρά αίμα.
- ¹⁰ Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Παρακαλώ, Κύριε· εγώ δεν είμαι άνθρωπος του λόγου, ούτε από χθες ούτε από προχθές, ούτε από τη στιγμή που μίλησες στον δούλο σου· αλλά, είμαι βραδύστομος και βραδύγλωσσος.
- ¹¹ Και ο Κύριος του είπε: Ποιος έδωσε στόμα στον άνθρωπο; Ή, ποιος έκανε τον άλαλο ή τον κουφό ή εκείνον που βλέπει ή τον τυφλό; Όχι εγώ ο Κύριος;
- ¹² Πήγαινε, λοιπόν, τώρα, και εγώ θα είμαι μαζί με το στόμα σου, και θα σε διδάξω ό,τι πρόκειται να μιλήσεις.
- ¹³ Και εκείνος είπε: Παρακαλώ, Κύριε, απόστειλε όποιον άλλον έχεις να αποστείλεις.
- ¹⁴ Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Μωυσή· και είπε: Δεν υπάρχει ο Ααρών ο αδελφός σου ο Λευίτης; Ξέρω ότι αυτός μπορεί να μιλάει καλά· και μάλιστα, δες, βγαίνει σε συνάντησή σου, και όταν σε δει, θα χαρεί στην καρδιά του·
- ¹⁵ εσύ, λοιπόν, θα μιλάς σ' αυτόν, και θα βάζεις τα λόγια στο στόμα του· και εγώ θα είμαι μαζί με το στόμα σου, και με το στόμα εκείνου, και θα σας διδάξω ό,τι πρέπει να κάνετε:
- ¹⁶ Και αυτός θα μιλάει στον λαό αντί για σένα· και αυτός θα είναι σε σένα αντί για στόμα, ενώ εσύ θα είσαι σ' αυτόν αντί για Θεός·
- ¹⁷ πάρε, όμως, στο χέρι σου αυτή τη ράβδο, με την οποία θα κάνεις τα σημεία.

- 18** ΚΑΙ ο Μωυσής αναχώρησε, και επέστρεψε στον πεθερό του τον Ιοθόρ, και του είπε: Ας πάω, παρακαλώ, και ας επιστρέψω στους αδελφούς μου, που είναι στην Αίγυπτο, και ας δω αν ζουν ακόμα. Και ο Ιοθόρ είπε στον Μωυσή: Πήγαινε με ειρήνη.
- 19** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή στη Μαδιάμ: Πήγαινε, επίστρεψε στην Αίγυπτο· επειδή, πέθαναν όλοι οι άνθρωποι εκείνοι που ζητούσαν την ψυχή σου.
- 20** Τότε, ο Μωυσής παίρνοντας τη γυναίκα του, και τα παιδιά του, και αφού τα κάθισε επάνω σε γαϊδούρια, επέστρεψε στη γη τής Αιγύπτου· και ο Μωυσής πήρε τη ράβδο τού Θεού στο χέρι του.
- 21** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Όταν πας και επιστρέψεις στην Αίγυπτο, πρόσεξε να κάνεις μπροστά στον Φαραώ όλα τα θαυμαστά έργα, που έδωσα στο χέρι σου· μόνον που εγώ θα σκληρύνω την καρδιά του, και δεν θα εξαποστείλει τον λαό·
- 22** και θα πεις στον Φαραώ: Έτσι λέει ο Κύριος· γιος μου είναι, πρωτότοκός μου, ο Ισραήλ·
- 23** και σε σένα λέω: Εξαπόστειλε τον γιο μου, για να με λατρεύσει· και αν δεν θέλεις να τον εξαποστείλεις, δεσ, εγώ θα θανατώσω τον γιο σου, τον πρωτότοκό σου.
- 24** Και ενώ ο Μωυσής ήταν καθ' οδόν, στο κατάλυμα, τον συνάντησε ο Κύριος, και ζητούσε να τον θανατώσει.
- 25** Και η Σεπφώρα, παίρνοντας ένα κοφτερό λιθάρι, έκανε περιτομή στην ακροβυστία τού γιου της, και τον έρριξε στα πόδια του, λέγοντας: Σίγουρα νυμφίος αιμάτων είσαι σε μένα.
- 26** Και έφυγε απ' αυτόν· και εκείνη είπε: Είσαι νυμφίος αιμάτων, εξαιτίας τής περιτομής.
- 27** Και ο Κύριος είπε στον Ααρών: Πήγαινε σε συνάντηση του Μωυσή στην έρημο. Και πήγε, και τον συνάντησε στο βουνό τού Θεού, και τον φίλησε.
- 28** Και ο Μωυσής ανήγγειλε στον Ααρών όλα τα λόγια τού Κυρίου, που του παρήγγειλε, και όλα τα σημεία, που πρόσταξε σ' αυτόν.
- 29** Πήγαν, λοιπόν, ο Μωυσής και ο Ααρών, και συγκέντρωσαν όλους τούς πρεσβύτερους των γιων Ισραήλ·
- 30** και ο Ααρών μίλησε όλα τα λόγια, που ο Κύριος είχε μιλήσει στον Μωυσή, και έκανε τα σημεία μπροστά στον λαό.
- 31** Και ο λαός πίστεψε· και όταν άκουσε ότι ο Κύριος επισκέφθηκε τους γιους Ισραήλ, και ότι επέβλεψε στην ταλαιπωρία τους, σκύβοντας, προσκύνησαν.

ΕΞΟΔΟΣ 5

- ¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, μπαίνοντας ο Μωυσής και ο Ααρών, είπαν στον Φαραώ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· εξαπόστειλε τον λαό μου, για να γιορτάσουν σε μένα στην έρημο.
- ² Και ο Φαραώ είπε: Ποιος είναι ο Κύριος, στου οποίου τη φωνή να υπακούσω, ώστε να εξαποστείλω τον Ισραήλ; Δεν γνωρίζω τον Κύριο, και ούτε θα εξαποστείλω τον Ισραήλ.
- ³ Και εκείνοι είπαν: Ο Θεός των Εβραίων μάς συνάντησε· άφησε, λοιπόν, να πάμε έναν δρόμο τριών ημερών στην έρημο για να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο τον Θεό μας, μήπως και έρθει εναντίον μας με θανατικό ή με μάχαιρα.
- ⁴ Και ο βασιλιάς τής Αιγύπτου τούς είπε: Γιατί, Μωυσή και Ααρών, αποκόβετε τον λαό από τις εργασίες του; Πηγαίνετε στα έργα σας.
- ⁵ Και ο Φαραώ είπε: Δέστε, ο λαός τού τόπου είναι τώρα πολυπληθής, και εσείς τούς κάνετε να σταματούν από τα έργα τους.
- ⁶ Και την ίδια ημέρα ο Φαραώ πρόσταξε τους εργοδιώκτες τού λαού, και τους επιτρόπους τους, λέγοντας:
- ⁷ Δεν θα δώσετε στο εξής σ' αυτόν τον λαό άχυρο, όπως χθες και προχθές, για να κάνουν τις πλίθες· ας πάνε αυτοί, και ας μαζεύουν άχυρο για τον εαυτό τους·
- ⁸ όμως, θα τους επιβάλετε την ποσότητα των πλίθων, που έκαναν και πρώτα· και δεν θα την ελαττώσετε, καθόλου· επειδή μένουν αργοί, και γι' αυτό φωνάζουν, λέγοντας: Άφησε να πάμε, για να προσφέρουμε θυσία στον Θεό μας·
- ⁹ ας επιβαρυνθούν οι εργασίες αυτών των ανθρώπων, για να είναι απασχολημένοι σ' αυτές και να μη προσέχουν σε μάταια λόγια.
- ¹⁰ Βγήκαν, λοιπόν, οι εργοδιώκτες τού λαού και οι επίτροποί του, και μίλησαν στον λαό, λέγοντας: Έτσι είπε ο Φαραώ: Δεν σας δίνω άχυρο·
- ¹¹ πηγαίνετε εσείς οι ίδιοι, μαζέψτε άχυρο, όπου μπορείτε να βρείτε· αλλά, τίποτε δεν θα ελαττωθεί από τις εργασίες σας.
- ¹² Και διασπάρθηκε ο λαός σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, για να μαζεύει καλάμη αντί για άχυρο.
- ¹³ Και οι εργοδιώκτες τούς βίαζαν, λέγοντας: Τελειώνετε τις εργασίες σας, το καθορισμένο για κάθε ημέρα, όπως όταν σας δινόταν άχυρο.
- ¹⁴ Και μαστιγώθηκαν οι επίτροποι των γιων Ισραήλ, που ήσαν διορισμένοι επάνω τους από τούς εργοδιώκτες τού Φαραώ, λέγοντας: Γιατί δεν τελειώσατε χθες και σήμερα την καθορισμένη για σας ποσότητα των πλίθων, καθώς και πρώτα;

- 15** Και μπαίνοντας οι επίτροποι των γιων Ισραήλ, καταβόησαν στον Φαραώ, λέγοντας: Γιατί κάνεις έτσι στους δούλους σου;
- 16** Άχυρο δεν δίνεται στους δούλους σου, και μας λένε: Κάντε πλίθες· και δεσ, μαστιγώθηκαν οι δούλοι σου· και το σφάλμα είναι του λαού σου.
- 17** Και εκείνος αποκρίθηκε: Είστε οκνηροί, οκνηροί· γι' αυτό λέτε: Άφησε να πάμε να προσφέρουμε θυσία στον Κύριο·
- 18** πηγαίνετε, λοιπόν, τώρα, δουλεύετε· επειδή, άχυρο δεν θα σας δοθεί· θα αποδίδετε, όμως, την ίδια ποσότητα των πλίθων.
- 19** Και οι επίτροποι των γιων Ισραήλ έβλεπαν τον εαυτό τους σε κακή θέση, αφού τους ειπώθηκε: Δεν θα ελαττωθεί τίποτε από την καθημερινή ποσότητα των πλίθων.
- 20** Και βγαίνοντας από τον Φαραώ, συνάντησαν τον Μωυσή και τον Ααρών, που έρχονταν σε συνάντησή τους·
- 21** και τους είπαν: Ο Κύριος να σας δει, και να κρίνει· επειδή, εσείς κάνατε βδελυκτή την οσμή μας μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους δούλους του, ώστε να δώσετε στα χέρια τους μάχαιρα για να μας θανατώσουν.
- 22** Και ο Μωυσής επέστρεψε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, γιατί κατέθλιψες αυτόν τον λαό; Και γιατί με απέστειλες;
- 23** Επειδή, αφότου ήρθα στον Φαραώ να μιλήσω στο όνομά σου, κατέθλιψε αυτόν τον λαό· και εσύ καθόλου δεν ελευθέρωσες τον λαό σου.

ΕΞΟΔΟΣ 6

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Τώρα θα δεις τι θα κάνω στον Φαραώ· επειδή, με δυνατό χέρι θα τους εξαποστείλει· και με δυνατό χέρι θα τους διώξει από τη γη του.
- 2** Ο Θεός μίλησε ακόμα στον Μωυσή και του είπε: Εγώ είμαι ο Κύριος·⁶
- 3** και φάνηκα στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, με το όνομα ο Θεός, ο Παντοκράτορας· δεν γνωρίστηκα όμως σ' αυτούς με το όνομά μου Γιαχβέ·
- 4** κι ακόμα έστησα σ' αυτούς τη διαθήκη μου, να τους δώσω τη γη Χαναάν, τη γη τής παροικίας τους, στην οποία παροίκησαν·
- 5** επιπλέον, εγώ άκουσα τους στεναγμούς των γιων Ισραήλ, για την καταδούλωσή τους από τους Αιγυπτίους· και θυμήθηκα τη διαθήκη μου·
- 6** γι' αυτό, πες στους γιους Ισραήλ: Εγώ είμαι ο Κύριος· και θα σας βγάλω από κάτω από τα φορτία των Αιγυπτίων, και θα σας ελευθερώσω από τη δουλεία τους, και θα σας λυτρώσω με απλωμένον βραχίονα, και με μεγάλες κρίσεις·

- ⁷ και θα σας πάρω στον εαυτό μου για λαό μου, και θα είμαι Θεός σας· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός σας, που σας βγάζω από κάτω από τα φορτία των Αιγυπτίων·
- ⁸ και θα σας φέρω στη γη, για την οποία ύψωσα το χέρι μου, ότι θα τη δώσω στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ· και θα σας τη δώσω για κληρονομιά. Εγώ ο Κύριος.
- ⁹ Και ο Μωυσής μίλησε μ' αυτόν τον τρόπο στους γιους Ισραήλ· αλλά, δεν εισάκουσαν στον Μωυσή, από τη στενοχώρια της ψυχής τους, και από τη σκληρή δουλεία.
- ¹⁰ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹¹ Μπες μέσα, μίλησε στον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, για να εξαποστείλει τούς γιους Ισραήλ από τη γη του.
- ¹² Και ο Μωυσής μίλησε μπροστά στον Κύριο, λέγοντας: Δες, οι γιοι Ισραήλ δεν με εισάκουσαν· και πώς θα με εισακούσει ο Φαραώ, και εγώ είμαι απερίτμητος στα χείλη;
- ¹³ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, και τους απέστειλε στους γιους Ισραήλ, και στον Φαραώ τον βασιλιά της Αιγύπτου, για να βγάλουν τούς γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο.
- ¹⁴ Αυτοί είναι οι αρχηγοί των οικογενειών των πατριών τους· οι γιοι τού Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ, ο Ανώχ και ο Φαλλού, ο Εσρών και ο Χαρμί· αυτές είναι οι συγγένειες του Ρουβήν.
- ¹⁵ Και οι γιοι τού Συμεών, ο Ιεμουήλ, και ο Ιαμείν, και ο Αώδ, και ο Ιαχείν, και ο Σωάρ, και ο Σαούλ, ο γιος τής Χανανίτιδας· αυτές είναι οι συγγένειες του Συμεών.
- ¹⁶ Και τα ονόματα των γιων τού Λευί, σύμφωνα με τις γενεές τους, είναι αυτά: Ο Γηρσών, και ο Καάθ, και ο Μεραρί· και τα χρόνια τής ζωής τού Λευί έγιναν 137 χρόνια.
- ¹⁷ Οι γιοι τού Γηρσών, ο Λιβνί και ο Σεμεϊ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους.
- ¹⁸ Και οι γιοι τού Καάθ, ο Αμράμ, και ο Ισαάρ, και ο Χεβρών, και ο Οζιήλ· και τα χρόνια τής ζωής τού Καάθ έγιναν 133 χρόνια.
- ¹⁹ Και οι γιοι τού Μεραρί, ο Μααλί, και ο Μουσί· αυτές είναι οι συγγένειες του Λευί, σύμφωνα με τις γενεές τους.
- ²⁰ Και ο Αμράμ πήρε για γυναίκα του, την Ιωχαβέδ, θυγατέρα τού αδελφού τού πατέρα του· και γέννησε σ' αυτόν τον Ααρών και τον Μωυσή· και τα χρόνια τής ζωής τού Αμράμ έγιναν 137 χρόνια.
- ²¹ Και οι γιοι τού Ισαάρ, ο Κορέ, και ο Νεφέγ, και ο Ζιθρί.
- ²² Και οι γιοι τού Οζιήλ, ο Μισαήλ, και ο Ελισαφάν, και ο Σιθρί.

- 23** Και ο Ααρών πήρε για γυναίκα του την Ελισάβετ, θυγατέρα τού Αμμιναδάβ, αδελφή τού Ναασσών· και γέννησε σ' αυτόν τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ.
- 24** Και οι γιοι τού Κορέ, ο Ασείρ, και ο Ελκανά, και ο Αβιάσαφ· αυτές είναι οι συγγένειες των Κοριτών.
- 25** Και ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Ααρών, πήρε για γυναίκα του μία από τις θυγατέρες τού Φουτιήλ· και γέννησε σ' αυτόν τον Φινεές· αυτοί είναι οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους.
- 26** Αυτοί είναι ο Ααρών και ο Μωυσής, προς τους οποίους ο Κύριος είπε: Βγάλτε τούς γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου, σύμφωνα με τα τάγματά τους.
- 27** Αυτοί είναι που μίλησαν στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, για να βγάλουν τούς γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο· αυτοί, ο Μωυσής και ο Ααρών.
- 28** Και την ημέρα που ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στη γη τής Αιγύπτου,
- 29** ο Κύριος είπε στον Μωυσή, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Κύριος· να μιλήσεις στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και να του πεις όλα όσα λέω σε σένα.
- 30** Και ο Μωυσής είπε μπροστά στον Κύριο: Δες, εγώ είμαι απερίτμητος στα χείλη· και πώς θα με εισακούσει ο Φαραώ;

ΕΞΟΔΟΣ 7

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πρόσεξε, εγώ σε κατέστησα Θεό στον Φαραώ· και ο Ααρών, ο αδελφός σου, θα είναι προφήτης σου·
- 2** εσύ θα μιλήσεις όλα όσα σε προστάζω· και ο Ααρών, ο αδελφός σου, θα μιλήσει στον Φαραώ, για να εξαποστείλει τούς γιους Ισραήλ από τη γη του·
- 3** και εγώ θα σκληρύνω την καρδιά τού Φαραώ, και θα πληθύνω τα σημεία μου και τα θαυμάσιά μου στη γη τής Αιγύπτου·
- 4** όμως, ο Φαραώ δεν θα σας εισακούσει· και θα επιβάλω το χέρι μου επάνω στην Αίγυπτο, και θα βγάλω τα στρατεύματά μου, τον λαό μου, τους γιους Ισραήλ, από τη γη τής Αιγύπτου, με μεγάλες κρίσεις·
- 5** και θα γνωρίσουν οι Αιγύπτιοι, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν απλώσω το χέρι μου επάνω στην Αίγυπτο, και βγάλω τούς γιους Ισραήλ από ανάμεσά τους.
- 6** Και ο Μωυσής και ο Ααρών έκαναν, καθώς ο Κύριος πρόσταξε σ' αυτούς· έτσι έκαναν.
- 7** Και ο Μωυσής ήταν ηλικίας 80 χρόνων, και ο Ααρών 83 χρόνων, όταν μίλησαν στον Φαραώ.
- 8** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:

⁹ Όταν ο Φαραώ σάς πει, λέγοντας: Δείξτε μου εσείς ένα θαύμα· τότε, θα πεις στον Ααρών: Πάρε τη ράβδο σου, και ρίξ' την μπροστά στον Φαραώ· και θα γίνει φίδι.

¹⁰ Μπήκαν, λοιπόν, μέσα στον Φαραώ ο Μωυσής και ο Ααρών, και έκαναν έτσι, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει· και ο Ααρών έρριξε τη ράβδο του μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους δούλους του, και έγινε φίδι.

¹¹ Κάλεσε, όμως, και ο Φαραώ τούς σοφούς και τους μάγους· και οι μάγοι τής Αιγύπτου έκαναν και αυτοί κατά τον ίδιο τρόπο, με τις τελετουργικές επωδές τους.

¹² Επειδή, έρριξαν ο καθένας τη ράβδο του, και έγιναν φίδια· η ράβδος, όμως, του Ααρών κατάπιε τις ράβδους εκείνων.

¹³ Και σκληρύνθηκε η καρδιά τού Φαραώ, και δεν τους εισάκουσε, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει.

¹⁴ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Η καρδιά τού Φαραώ σκληρύνθηκε, ώστε να μη εξαποστείλει τον λαό·

¹⁵ πήγαινε στον Φαραώ το πρωί· δεξ, βγαίνει προς το νερό· και θα σταθείς κοντά στην άκρη τού ποταμού, για να τον συναντήσεις· και τη ράβδο, που μεταβλήθηκε σε φίδι, θα την κρατάς στο χέρι σου·

¹⁶ και θα του πεις: Ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων, με απέστειλε σε σένα, λέγοντας: Εξαπόστειλε τον λαό μου, για να με λατρεύσει στην έρημο· αλλά, δεξ, δεν εισάκουσες μέχρι τώρα·

¹⁷ έτσι λέει ο Κύριος: Με τούτο θα γνωρίσεις, ότι εγώ είμαι ο Κύριος· πρόσεξε, με τη ράβδο, που είναι στο χέρι μου, θα χτυπήσω επάνω στα νερά τού ποταμού, και θα μεταβληθούν σε αίμα·

¹⁸ και τα ψάρια, που είναι στον ποταμό, θα ψοφήσουν, και ο ποταμός θα βρωμήσει, και οι Αιγύπτιοι θα αηδιάσουν να πιουν νερό από τον ποταμό.

¹⁹ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στον Ααρών: Πάρε τη ράβδο σου, και έκτεινε το χέρι σου προς τα νερά τής Αιγύπτου, προς τα ρυάκια τους, προς τους ποταμούς τους, προς τις λίμνες τους, και προς κάθε σύναγμα νερού δικού τους, και θα γίνουν αίμα· και σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου θα γίνει αίμα, και στα ξύλινα και τα πέτρινα σκεύη.

²⁰ Και ο Μωυσής και ο Ααρών έκαναν έτσι, όπως ο Κύριος πρόσταξε· και σηκώνοντας ο Ααρών τη ράβδο, χτύπησε τα νερά τού ποταμού μπροστά στον Φαραώ, και μπροστά στους υπηρέτες του· και μεταβλήθηκαν σε αίμα όλα τα νερά τού ποταμού.

²¹ Και τα ψάρια, που ήσαν μέσα στον ποταμό, ψόφησαν, και ο ποταμός βρώμησε, ώστε οι Αιγύπτιοι δεν μπορούσαν να πιουν νερό από τον ποταμό· και ήταν αίμα σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.

²² Το ίδιο, όμως, έκαναν και οι μάγοι τής Αιγύπτου με τις τελετουργικές επωδές τους· και σκληρύνθηκε η καρδιά του Φαραώ, και δεν τους εισάκουσε, καθώς είχε πει ο Κύριος.

²³ Και όταν ο Φαραώ επέστρεψε, ήρθε στο παλάτι του, και η καρδιά του δεν έδωσε βάση ούτε σε τούτο.

²⁴ Και όλοι οι Αιγύπτιοι, έσκαβαν ολόγυρα στον ποταμό, για να πιουν νερό, επειδή δεν μπορούσαν να πιουν από το νερό τού ποταμού.

²⁵ Και συμπληρώθηκαν επτά ημέρες, αφότου ο Κύριος χτύπησε τον ποταμό.

ΕΞΟΔΟΣ 8

¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε στον Φαραώ, και να του πεις, έτσι λέει ο Κύριος, εξαπόστειλε τον λαό μου, για να με λατρεύσει·

² και αν δεν θέλεις να τον εξαποστείλεις, πρόσεξε, εγώ θα χτυπήσω όλα τα όριά σου με βατράχια·

³ και ο ποταμός θα ξεβράσει βατράχια, οπότε καθώς θα ανεβαίνουν θα μπουν μέσα στο παλάτι σου, και στον κοιτώνά σου, και επάνω στο κρεβάτι σου, και στα σπίτια των υπηρετών σου, και επάνω στον λαό σου, και στους φούρνους σου, και στις σκάφες σου·

⁴ και επάνω σε σένα, κι επάνω στον λαό σου, και επάνω σε όλους τούς υπηρέτες σου, θα ανέβουν τα βατράχια.

⁵ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στον Ααρών: Έκτεινε το χέρι σου με τη ράβδο σου προς τα ρυάκια, προς τους ποταμούς, και προς τις λίμνες, και να ανεβάσεις τα βατράχια επάνω στη γη τής Αιγύπτου.

⁶ Και ο Ααρών εξέτεινε το χέρι του επάνω στα νερά τής Αιγύπτου· και ανέβηκαν τα βατράχια, και σκέπασαν τη γη τής Αιγύπτου.

⁷ Και έκαναν το ίδιο και οι μάγοι, με τις τελετουργικές επωδές τους, και ανέβασαν τα βατράχια επάνω στη γη τής Αιγύπτου.

⁸ Τότε, ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και είπε: Παρακαλέστε τον Κύριο να σηκώσει τα βατράχια από μένα, και από τον λαό μου· και θα εξαποστείλω τον λαό, για να θυσιάσουν στον Κύριο.

⁹ Και ο Μωυσής είπε στον Φαραώ: Καθόρισέ μου, πότε να παρακαλέσω για σένα, και για τους υπηρέτες σου, και για τον λαό σου· για να εξαλείψει τα βατράχια από σένα, και από τα σπίτια σου, και να μείνουν μόνον στον ποταμό.

¹⁰ Και εκείνος είπε: Αύριο. Και είπε: Θα γίνει σύμφωνα με τον λόγο σου· για να γνωρίσεις ότι, δεν είναι κανένας καθώς ο Κύριος ο Θεός μας·

- 11 και θα σηκωθούν τα βατράχια από σένα, και από τα σπίτια σου, και από τους υπηρέτες σου, και από τον λαό σου· μόνον στον ποταμό θα μέινουν.
- 12 Τότε, ο Μωυσής και ο Ααρών βγήκαν από τον Φαραώ· και ο Μωυσής αναβόησε στον Κύριο για τα βατράχια, που είχε φέρει στον Φαραώ.
- 13 Και ο Κύριος έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Μωυσή· και ψόφησαν τα βατράχια από τα σπίτια, από τις επαύλεις, και από τα χωράφια.
- 14 Και τα μάζεψαν σωρούς-σωρούς, και βρώμησε η γη.
- 15 Και βλέποντας ο Φαραώ, ότι έγινε αναψυχή, σκλήρυνε την καρδιά του, και δεν τους εισάκουσε, όπως είχε μιλήσει ο Κύριος.
- 16 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στον Ααρών: Έκτεινε τη ράβδο σου, και χτύπα το χώμα τής γης, για να γίνει σκνίπες σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- 17 Και έκαναν έτσι· επειδή, ο Ααρών εξέτεινε το χέρι του με τη ράβδο του, και χτύπησε το χώμα τής γης, και έγινε σκνίπες στους ανθρώπους, και στα κτήνη· όλο το χώμα τής γης έγινε σκνίπες σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- 18 Και έκαναν το ίδιο και οι μάγοι με τις τελετουργικές επωδές τους, για να βγάλουν σκνίπες· όμως, δεν μπόρεσαν· οι σκνίπες, λοιπόν, ήσαν επάνω στους ανθρώπους και επάνω στα κτήνη.
- 19 Τότε, οι μάγοι είπαν στον Φαραώ: Αυτό είναι δάχτυλος Θεού. Η καρδιά, όμως, του Φαραώ σκληρύνθηκε, και δεν τους εισάκουσε, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει.
- 20 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Σήκω ενωρίς το πρωί, και στάσου μπροστά στον Φαραώ· δεξ, βγαίνει προς το νερό· και να του πεις: Έτσι λέει ο Κύριος· εξαπόστειλε τον λαό μου για να με λατρεύσει·
- 21 επειδή, αν δεν εξαποστείλεις τον λαό μου, πρόσεξε, θα στείλω κυνόμυγα, επάνω σου και επάνω στους υπηρέτες σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στα σπίτια σου, και τα σπίτια των Αιγυπτίων, ακόμα και η γη επάνω στην οποία κατοικούν, θα γεμίσουν από κυνόμυγα·
- 22 όμως, εκείνη την ημέρα θα εξαιρέσω τη γη Γεσέν, στην οποία κατοικεί ο λαός μου, ώστε να μη υπάρχει εκεί καθόλου κυνόμυγα· για να γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος στο μέσον τής γης·
- 23 και θα βάλω διαφορά ανάμεσα στον λαό μου, και στον λαό σου· αύριο θα γίνει αυτό το σημείο.
- 24 Και ο Κύριος έκανε έτσι· και πλήθος κυνόμυγας ήρθε στο παλάτι τού Φαραώ, και στα σπίτια των υπηρετών του, και σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου· η γη διαφθάρθηκε από το πλήθος τής κυνόμυγας.

- 25** Και ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και είπε: Πηγαίνετε, κάντε θυσία στον Θεό σας σ' αυτή τη γη.
- 26** Και ο Μωυσής είπε: Δεν είναι πρόπον να κάνουμε έτσι· επειδή, εμείς θυσιάζουμε στον Κύριο τον Θεό μας θυσίες, που οι Αιγύπτιοι βδελύσσονται· δες, αν εμείς θυσιάσουμε θυσίες, που βδελύσσονται οι Αιγύπτιοι, μπροστά στα μάτια τους, δεν θα μας λιθοβολήσουν;
- 27** Θα πάμε έναν δρόμο τριών ημερών στην έρημο, και θα θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας, καθώς μάς είπε.
- 28** Τότε, ο Φαραώ είπε: Εγώ θα σας εξαποστείλω, για να θυσιάσετε στον Κύριο τον Θεό σας στην έρημο· μόνον να μη πάτε πολύ μακριά· παρακαλέστε και για μένα.
- 29** Και ο Μωυσής είπε: Δες, εγώ βγαίνω από σένα, και θα παρακαλέσω τον Κύριο, ώστε η κυνόμυγα να σηκωθεί αύριο, από τον Φαραώ, από τους υπηρέτες του, και από τον λαό του· αλλά, ας μη εξακολουθεί ο Φαραώ να μας απατά, χωρίς να εξαποστέλλει τον λαό για να θυσιάσει στον Κύριο.
- 30** Τότε, ο Μωυσής βγήκε έξω από τον Φαραώ, και παρακάλεσε τον Κύριο.
- 31** Και ο Κύριος έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Μωυσή· και σήκωσε την κυνόμυγα από τον Φαραώ, από τους υπηρέτες του, και από τον λαό του· δεν έμεινε ούτε μία.
- 32** Εντούτοις, ο Φαραώ σκλήρυνε και αυτή τη φορά την καρδιά του, και δεν εξαπέστειλε τον λαό.

ΕΞΟΔΟΣ 9

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε στον Φαραώ, και πες του: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλε τον λαό μου, για να με λατρεύσει·
- 2** επειδή, αν δεν θέλεις να τον εξαποστείλεις, και αν τους κρατάς ακόμα,
- 3** πρόσεξε, το χέρι τού Κυρίου θα είναι επάνω στα κτήνη σου, που είναι στο χωράφι, επάνω στα άλογά σου, επάνω στα γαϊδούρια, επάνω στις καμήλες, επάνω στα βόδια, και επάνω στα πρόβατα· ένα θανατικό υπερβολικά βαρύ·
- 4** και ο Κύριος θα κάνει διάκριση ανάμεσα στα κτήνη τού Ισραήλ, και στα κτήνη των Αιγυπτίων· και από όλα όσα ανήκουν στους γιους Ισραήλ δεν θα φοφήσει ούτε ένα.
- 5** Και ο Κύριος διόρισε καιρό, λέγοντας: Αύριο ο Κύριος θα κάνει αυτό το πράγμα στη γη.
- 6** Και ο Κύριος έκανε το πράγμα αυτό την επομένη, και ψόφησαν όλα τα κτήνη των Αιγυπτίων· από δε τα κτήνη των γιων Ισραήλ δεν ψόφησε ούτε ένα.

- ⁷ Και ο Φαραώ έστειλε να δουν, και πραγματικά, από τα κτήνη τού Ισραήλ δεν ψόφησε ούτε ένα· όμως, η καρδιά τού Φαραώ σκληρύνθηκε, και δεν εξαπέστειλε τον λαό.
- ⁸ ΤΟΤΕ, ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών: Γεμίστε τα χέρια σας με στάχτη από καμίνι, και ας τη σκορπίσει ο Μωυσής προς τον ουρανό μπροστά στον Φαραώ·
- ⁹ και θα γίνει λεπτή σκόνη επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου· και θα γίνει επάνω στους ανθρώπους, και επάνω στα κτήνη, ένα κάψιμο που θα επιφέρει ελκώδη εξανθήματα, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- ¹⁰ Πήραν, λοιπόν, τη στάχτη από το καμίνι, και στάθηκαν μπροστά στον Φαραώ· και ο Μωυσής τη σκόρπισε προς τον ουρανό, και έγινε ένα κάψιμο που επέφερε ελκώδη εξανθήματα επάνω στους ανθρώπους και επάνω στα κτήνη·
- ¹¹ και δεν μπορούσαν οι μάγοι να σταθούν μπροστά στον Μωυσή, εξαιτίας τού καψίματος· επειδή, το κάψιμο ήταν επάνω στους μάγους, και επάνω σε όλους τούς Αιγυπτίους.
- ¹² Και ο Κύριος σκλήρυνε την καρδιά τού Φαραώ, και δεν τους εισάκουσε, όπως ο Κύριος είχε μιλήσει στον Μωυσή.
- ¹³ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Σήκω το ενωρίς πρωί, και να παρασταθείς μπροστά στον Φαραώ και να του πεις: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλε τον λαό μου, για να με λατρεύσει·
- ¹⁴ επειδή, αυτή τη φορά, εγώ στέλνω όλες μου τις πληγές επάνω στην καρδιά σου, και στους υπηρέτες σου, και επάνω στον λαό σου· για να γνωρίσεις ότι δεν υπάρχει κανένας όμοιος με μένα σε ολόκληρη τη γη·
- ¹⁵ επειδή, τώρα, θα εκτείνω το χέρι μου, και θα χτυπήσω εσένα και τον λαό σου με θανατικό, και θα χαθείς από τη γη·
- ¹⁶ επειδή, γι' αυτό βέβαια σε διατήρησα, για να δείξω σε σένα τη δύναμή μου, και να κηρυχθεί το όνομά μου σε ολόκληρη τη γη.
- ¹⁷ Υψώνεις ακόμα τον εαυτό σου ενάντια στον λαό μου, ώστε να μη τον εξαποστείλεις;
- ¹⁸ Δες, αύριο, γύρω σ' αυτή την ώρα, θα βρέξω χαλάζι, υπερβολικά βαρύ, που ποτέ δεν έχει γίνει στη γη τής Αιγύπτου, από την ημέρα που θεμελιώθηκε μέχρι σήμερα·
- ¹⁹ τώρα, λοιπόν, απόστειλε να συνάξεις τα κτήνη σου, και όλα όσα έχεις στα χωράφια· επειδή, κάθε άνθρωπος και ζώο, που θα βρεθεί στα χωράφια και δεν φερθεί σε σπίτι, και κατέβει επάνω τους το χαλάζι, θα πεθάνουν.
- ²⁰ Όποιος από τους υπηρέτες τού Φαραώ φοβήθηκε τον λόγο τού Κυρίου, σύναξε γρήγορα στα σπίτια τούς δούλους του, και τα κτήνη του·

- 21 όποιος, όμως, δεν πρόσεξε στον λόγο τού Κυρίου, άφησε τους δούλους του και τα κτήνη του στα χωράφια.
- 22 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Έκτεινε το χέρι σου προς τον ουρανό, και θα γίνει χαλάζι σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, επάνω σε ανθρώπους, και επάνω σε κτήνη, και επάνω σε κάθε χορτάρι τού χωραφιού στη γη τής Αιγύπτου.
- 23 Και ο Μωυσής εξέτεινε τη ράβδο του προς τον ουρανό, και ο Κύριος έστειλε βροντές και χαλάζι, και η φωτιά διέτρεχε επάνω στη γη· και ο Κύριος έβρεξε χαλάζι επάνω στη γη τής Αιγύπτου·
- 24 Και 7 ήταν χαλάζι, και φωτιά, με φλόγες μέσα στο χαλάζι, ένα χαλάζι βαρύ, που ποτέ δεν είχε γίνει επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, από τότε που έγινε έθνος.
- 25 Και το χαλάζι χτύπησε σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, κάθε τι που υπήρχε στα χωράφια, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· και όλο το χορτάρι τού χωραφιού το χτύπησε το χαλάζι, και όλα τα δέντρα τού χωραφιού τα έσπασε.
- 26 Μόνον στη γη Γεσέν, όπου ήσαν οι γιοι Ισραήλ, δεν έγινε χαλάζι.
- 27 Τότε, ο Φαραώ, στέλνοντας κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών, και τους είπε: Αυτή τη φορά αμάρτησα· ο Κύριος είναι δίκαιος· και εγώ και ο λαός μου είμαστε ασεβείς·
- 28 παρακαλέστε τον Κύριο, ώστε να σταματήσουν από το να γίνονται βροντές Θεού και χαλάζι· και εγώ θα σας εξαποστείλω, και δεν θα μείνετε πλέον.
- 29 Και ο Μωυσής τού είπε: Καθώς θα βγω από την πόλη, θα σηκώσω τα χέρια μου στον Κύριο· οι βροντές θα σταματήσουν και το χαλάζι δεν θα υπάρχει πλέον· για να γνωρίσεις ότι, του Κυρίου είναι η γη·
- 30 όμως, εσύ και οι υπηρέτες σου, ξέρω ότι ακόμα δεν θα φοβηθείτε από το πρόσωπο του Κυρίου τού Θεού.
- 31 Και χτυπήθηκαν το λινάρι και το κριθάρι· επειδή, το κριθάρι ήταν σταχυωμένο, και το λινάρι καλαμωμένο·
- 32 το σιτάρι, όμως, και η βρίζα δεν χτυπήθηκαν, επειδή ήσαν όψιμα.
- 33 Και ο Μωυσής βγήκε από τον Φαραώ, έξω από την πόλη, και άπλωσε τα χέρια του προς τον Κύριο· και οι βροντές και το χαλάζι σταμάτησαν, και δεν έσταξε πλέον βροχή επάνω στη γη.
- 34 Και όταν ο Φαραώ είδε ότι σταμάτησαν η βροχή και το χαλάζι και οι βροντές, εξακολούθησε να αμαρτάνει και σκλήρυνε την καρδιά του, αυτός και οι υπηρέτες του.
- 35 Και η καρδιά τού Φαραώ σκληρύνθηκε, και δεν εξαπέστειλε τους γιους Ισραήλ, όπως ο Κύριος είχε μιλήσει διαμέσου τού Μωυσή.

ΕΞΟΔΟΣ 10

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μπες μέσα στον Φαραώ· επειδή, εγώ σκλήρυνα την καρδιά του, και την καρδιά των υπηρετών του, για να δείξω αυτά τα σημεία μου ανάμεσά τους·
- ² και για να τα διηγείσαι στα αυτιά τού γιου σου, και στον γιο τού γιου σου, τα όσα έκανα στους Αιγυπτίους, και τα σημεία μου, όσα έκανα ανάμεσά τους, και να γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ³ Και ο Μωυσής και ο Ααρών μπήκαν μέσα στον Φαραώ, και είπαν προς αυτόν: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των Εβραίων· μέχρι πότε θα αρνείσαι να ταπεινωθείς μπροστά μου; Εξαπόστειλε τον λαό μου για να με λατρεύσει·
- ⁴ επειδή, αν δεν θέλεις να εξαποστείλεις τον λαό μου, πρόσεξε, αύριο θα φέρω ακρίδα επάνω στα όριά σου·
- ⁵ και θα σκεπάσει το πρόσωπο της γης, ώστε να μη μπορεί κάποιος να δει τη γη· και θα καταφάει το υπόλοιπο, εκείνο που διασώθηκε, όσο σας άφησε το χαλάζι, και θα καταφάει όλα τα δέντρα, εκείνα που φύονται σε σας από τα χωράφια·
- ⁶ και θα γεμίσουν απ' αυτή τα σπίτια σου, και τα σπίτια όλων των υπηρετών σου, και τα σπίτια όλων των Αιγυπτίων· κάτι που δεν είδαν οι πατέρες σου ούτε οι πατέρες των πατέρων σου, από την ημέρα που υπήρξαν επάνω στη γη μέχρι σήμερα. Έπειτα, καθώς στράφηκε, βγήκε έξω από τον Φαραώ.
- ⁷ Και οι υπηρέτες τού Φαραώ τού είπαν: Μέχρι πότε αυτός θα είναι πρόσκομμα σε μας; Εξαπόστειλε τους ανθρώπους, για να λατρεύσουν τον Κύριο τον Θεό τους· ακόμα, δεν ξέρεις, ότι αφανίστηκε η Αίγυπτος;
- ⁸ Τότε, ξανάφεραν τον Μωυσή και τον Ααρών στον Φαραώ· και τους είπε: Πηγαίνετε, λατρεύστε τον Κύριο τον Θεό σας· αλλά, ποιοι και ποιοι θα πάτε;
- ⁹ Και ο Μωυσής είπε: Μαζί με τους νέους μας και μαζί με τους γέροντές μας θα πάμε, μαζί με τους γιους μας και μαζί με τις θυγατέρες μας, μαζί με τα πρόβατά μας και μαζί με τα βόδια μας θα πάμε· επειδή, έχουμε γιορτή στον Κύριο.
- ¹⁰ Και εκείνος τούς είπε: Έτσι ας είναι ο Κύριος μαζί σας, καθώς εγώ θα σας εξαποστείλω μαζί με τα παιδιά σας· κοιτάξτε· επειδή, μπροστά σας βρίσκεται κακό·
- ¹¹ όχι έτσι, πηγαίνετε τώρα οι άνδρες, και λατρεύστε τον Κύριο, επειδή, αυτό ζητάτε. Και ο Φαραώ τούς έβγαλε από μπροστά του.
- ¹² Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Έκτεινε το χέρι σου επάνω στη γη τής Αιγύπτου για την ακρίδα, για να ανέβει επάνω στη γη τής Αιγύπτου, και να καταφάει όλο το χορτάρι τής γης, κάθε τι που άφησε το χαλάζι.

- 13 Και ο Μωυσής εξέτεινε τη ράβδο του επάνω στη γη τής Αιγύπτου, και ο Κύριος έφερε επάνω στη γη όλη εκείνη την ημέρα και όλη τη νύχτα, ανατολικόν άνεμο· και το πρωί ο ανατολικός άνεμος έφερε την ακρίδα.
- 14 Και η ακρίδα ανέβηκε επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, και κάθησε επάνω σε όλα τα όρια της Αιγύπτου, πολλή, σε υπερβολικό βαθμό· τέτοια ακρίδα, πριν απ' αυτή, δεν υπήρξε ούτε θα υπάρξει τέτοια ύστερα απ' αυτή·
- 15 και σκέπασε το πρόσωπο ολόκληρης της γης, και σκοτείνιασε η γη· και κατέφαγε όλο το χορτάρι τής γης, και όλους τούς καρπούς των δέντρων, όσους άφησε το χαλάζι, και δεν έμεινε τίποτε χλωρό ούτε στα δέντρα ούτε στα χόρτα τού χωραφιού, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου.
- 16 Τότε, ο Φαραώ έσπευσε να καλέσει τον Μωυσή και τον Ααρών, και είπε: Αμάρτησα στον Κύριο τον Θεό σας, και σε σας·
- 17 αλλά, τώρα, συγχώρησέ μου, παρακαλώ, το αμάρτημά μου, μόνον αυτή τη φορά, και παρακαλέστε τον Κύριο τον Θεό σας για να σηκώσει από μένα αυτόν τον θάνατο μόνον.
- 18 Και ο Μωυσής βγήκε έξω από τον Φαραώ, και παρακάλεσε τον Κύριο.
- 19 Και ο Κύριος μετέφερε ισχυρότατον δυτικό άνεμο, που σήκωσε την ακρίδα, και την έρριξε στην Ερυθρά Θάλασσα· δεν έμεινε ούτε μία ακρίδα επάνω σε όλα τα όρια της Αιγύπτου.
- 20 Εντούτοις, ο Κύριος σκλήρυνε την καρδιά τού Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους γιους Ισραήλ.
- 21 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Έκτεινε το χέρι σου προς τον ουρανό, και θα γίνει σκοτάδι επάνω στη γη τής Αιγύπτου, μάλιστα σκοτάδι ψηλαφητό.
- 22 Και ο Μωυσής εξέτεινε το χέρι του προς τον ουρανό, και έγινε πυκνό σκοτάδι επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, για τρεις ημέρες.
- 23 Δεν έβλεπε ο ένας τον άλλον· ούτε σηκώθηκε κανείς από τον τόπο του για τρεις ημέρες· όμως, σε όλους τούς γιους Ισραήλ ήταν φως στις κατοικίες τους.
- 24 Τότε, ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή, και είπε: Πηγαίνετε, λατρεύστε τον Κύριο· μόνον τα πρόβατά σας και τα βόδια σας ας μείνουν· και τα παιδιά σας ας έρθουν μαζί σας.
- 25 Και ο Μωυσής είπε: Μα, πρέπει εσύ να μας δώσεις και θυσίες και ολοκαυτώματα, για να θυσιάσουμε στον Κύριο τον Θεό μας·
- 26 και τα κτήνη μας θάρθουν μαζί μας· δεν θα μείνει πίσω μας ούτε νύχι· επειδή, απ' αυτά πρέπει να πάρουμε, για να λατρεύσουμε τον Κύριο τον Θεό μας· και εμείς δεν ξέρουμε με τι έχουμε να λατρεύσουμε τον Κύριο, μέχρις ότου να φτάσουμε εκεί.

27 Αλλά, ο Κύριος σκλήρυνε την καρδιά τού Φαραώ, και δεν θέλησε να τους εξαποστείλει.

28 Και ο Φαραώ τού είπε: Φύγε από μένα· πρόσεχε στον εαυτό σου, μη δεις πλέον το πρόσωπό μου· επειδή, την ημέρα κατά την οποία θα δεις το πρόσωπό μου, θα πεθάνεις.

29 Και ο Μωυσής είπε: Όπως είπες, δεν θα δω πλέον το πρόσωπό σου.

ΕΞΟΔΟΣ 11

1 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ακόμα μία πληγή θα φέρω επάνω στον Φαραώ, και επάνω στη γη τής Αιγύπτου· ύστερα απ' αυτά θα σας εξαποστείλει από εδώ· εξαποστέλλοντάς σας, και θα σας διώξει βέβαια από εδώ ολοκληρωτικά·

2 μίλησε τώρα στ' αυτιά τού λαού, και ας ζητήσει κάθε άνδρας από τον γείτονά του, και κάθε γυναίκα από τη γειτόνισσά της, σκεύη ασημένια, και σκεύη χρυσά.

3 Και ο Κύριος έδωσε χάρη στον λαό μπροστά στους Αιγυπτίους· ακόμα δε ο άνθρωπος, ο Μωυσής, ήταν μέγας σε υπερβολικό βαθμό στη γη τής Αιγύπτου, μπροστά στους υπηρέτες τού Φαραώ, και μπροστά στον λαό.

4 ΚΑΙ ο Μωυσής είπε: Έτσι λέει ο Κύριος· γύρω στα μεσάνυχτα, εγώ θα βγω στο μέσον τής Αιγύπτου.

5 Και κάθε πρωτότοκο στη γη τής Αιγύπτου θα πεθάνει, από το πρωτότοκο του Φαραώ, που κάθεται επάνω στον θρόνο του, μέχρι το πρωτότοκο της δούλης, που δουλεύει στον μύλο, και κάθε πρωτότοκο των κτηνών·

6 και σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου θα υπάρξει μεγάλη κραυγή, τέτοια που δεν έγινε ποτέ ούτε θα γίνει παρόμοια ύστερα απ' αυτά·

7 σε όλους, όμως, τους γιους Ισραήλ σκύλος δεν θα κουνήσει τη γλώσσα του, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· για να γνωρίσετε ότι, ο Κύριος έκανε διάκριση ανάμεσα στους Αιγυπτίους και τον Ισραήλ·

8 και όλοι αυτοί οι δούλοι σου θα κατέβουν σε μένα, και θα προσπέσουν μπροστά μου, λέγοντας: Βγες έξω, εσύ και ολόκληρος ο λαός που σε ακολουθεί· και ύστερα απ' αυτά θα βγω έξω. Και βγήκε ο Μωυσής έξω από τον Φαραώ με μέγαν θυμό.

9 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Δεν θα σας εισακούσει ο Φαραώ, για να πληθύνουν τα θαυμαστά έργα μου στη γη τής Αιγύπτου.

10 Και ο Μωυσής και ο Ααρών έκαναν όλα τα θαυμαστά αυτά έργα μπροστά στον Φαραώ· και ο Κύριος σκλήρυνε την καρδιά τού Φαραώ, και δεν εξαπέστειλε τους γιους Ισραήλ από τη γη του.

ΕΞΟΔΟΣ 12

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών στη γη τής Αιγύπτου, λέγοντας:
- ² Ο μήνας αυτός θα είναι σε σας αρχή μηνών· θα είναι σε σας ο πρώτος από τους μήνες τού χρόνου.
- ³ Μιλήστε σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, λέγοντας: Τη 10 η ημέρα αυτού τού μήνα ας πάρουν κάθε ένας για τον εαυτό τους ένα αρνί, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατριών τους, ένα αρνί για κάθε οικογένεια.
- ⁴ Αν, όμως, εκείνοι που είναι στην οικογένεια είναι λιγοστοί για το αρνί, αυτός και ο γείτονάς του, που είναι πλησιέστερος στο σπίτι του, ας το πάρουν σύμφωνα με τον αριθμό των ψυχών· κάθε ένας θα συγκαταριθμείται για το αρνί, ανάλογα με όσο τού χρειάζεται να φάει.
- ⁵ Και το αρνί σας θα είναι τέλειο, αρσενικό, χρονιάρικο· από τα πρόβατα ή από τις κασίκες θα το πάρετε.
- ⁶ Και θα το διατηρείτε μέχρι τη 14 η ημέρα τού ίδιου μήνα· και τότε, ολόκληρο το πλήθος τής συναγωγής τού Ισραήλ θα το σφάξει προς την εσπέρα.
- ⁷ Και θα πάρουν από το αίμα και θα βάλουν επάνω στους δύο παραστάτες, και επάνω στο ανώφλι τής θύρας των σπιτιών, όπου θα το φάνε.
- ⁸ Και θα φάνε το κρέας εκείνη τη νύχτα, ψητό στη φωτιά· με άζυμα, και με χόρτα πικρά, θα το φάνε·
- ⁹ να μη φάτε απ' αυτό ωμό ούτε βραστό σε νερό, αλλά ψητό σε φωτιά· το κεφάλι του μαζί με τα πόδια του και μαζί με τα εντόσθιά του·
- ¹⁰ και να μη αφήσετε υπόλοιπο απ' αυτό μέχρι το πρωί· και ό,τι περισσεύσει απ' αυτό μέχρι το πρωί, κάψτε το στη φωτιά.
- ¹¹ Και θα το φάτε ως εξής· ζωσμένοι τις οσφύες σας, έχοντας τα υποδήματά σας στα πόδια σας, και τη ράβδο σας στο χέρι σας· και θα το φάτε με βιασύνη· είναι Πάσχα τού Κυρίου.
- ¹² Επειδή, αυτή τη νύχτα θα περάσω μέσα από τη γη τής Αιγύπτου, και θα χτυπήσω κάθε πρωτότοκο στη γη τής Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· και θα κάνω κρίσεις ενάντια σε όλους τούς θεούς τής Αιγύπτου. Εγώ ο Κύριος.
- ¹³ Και το αίμα θα είναι σε σας για σημείο επάνω στα σπίτια σας, στα οποία κατοικείτε· και όταν δω το αίμα, θα σας παρατρέξω, και η πληγή δεν θα είναι σε σας για να σας εξολοθρεύσει, όταν χτυπήσω τη γη τής Αιγύπτου.
- ¹⁴ Και η ημέρα αυτή θα είναι σε σας σε ενθύμηση· και θα γιορτάσετε αυτή τη γιορτή στον Κύριο στις γενεές σας· ως 8 έναν παντοτινό νόμο θα τη γιορτάζετε.

- 15 Θα τρώτε άζυμα επτά ημέρες· από την πρώτη ημέρα θα σηκώσετε το προζύμι από τα σπίτια σας· επειδή, όποιος φάει ένζυμα από την πρώτη μέχρι την έβδομη ημέρα, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από τον Ισραήλ.
- 16 Και κατά την πρώτη ημέρα θα είναι άγια σύναξη· και κατά την έβδομη ημέρα θα είναι άγια σύναξη σε σας· καμιά εργασία δεν θα γίνεται σ' αυτές, εκτός από εκείνο που χρειάζεται σε κάθε άνθρωπο για να φάει· μόνον αυτό θα κάνετε.
- 17 Θα φυλάξετε, λοιπόν, τη γιορτή των αζύμων· επειδή, αυτή την ίδια ημέρα θα βγάλω τα τάγματά σας από τη γη τής Αιγύπτου· γι' αυτό, ως8 έναν παντοτινό νόμο θα τηρείτε αυτή την ημέρα στις γενεές σας·
- 18 αρχίζοντας από τη 14 η ημέρα τού μήνα, από την εσπέρα, θα τρώτε άζυμα, μέχρι την 21 η ημέρα τού μήνα την εσπέρα·
- 19 για επτά ημέρες δεν θα βρίσκεται προζύμι στα σπίτια σας· επειδή, όποιος φάει ένζυμα, εκείνη η ψυχή θα εξολοθρευτεί από τη συναγωγή τού Ισραήλ, είτε ξένος είναι είτε αυτόχθονας·
- 20 κανένα ένζυμο δεν θα φάτε· σε όλες τις κατοικίες σας, άζυμα θα τρώτε.
- 21 ΤΟΤΕ, ο Μωυσής κάλεσε όλους τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ, και τους είπε: Διαλέξτε και πάρτε για τον εαυτό σας ένα αρνί, σύμφωνα με τις οικογένειές σας, και να το θυσιάσετε το Πάσχα·
- 22 έπειτα, πάρτε μία δέσμη από ύσσωπο, και βουτήξτε την στο αίμα, που θα είναι σε μία λεκάνη· και από το αίμα που θα είναι μέσα στη λεκάνη, χτυπήστε το ανώφλι και τους δύο παραστάτες των θυρών· και κανένας από σας δεν θα βγει έξω από τη θύρα τού σπιτιού του μέχρι το πρωί·
- 23 επειδή, ο Κύριος θα περάσει για να χτυπήσει τούς Αιγυπτίους· και όταν δει το αίμα επάνω στο ανώφλι και επάνω στους δύο παραστάτες, ο Κύριος θα παρατρέξει τη θύρα, και δεν θα αφήσει τον εξολοθρευτή να μπει μέσα στα σπίτια σας, για να χτυπήσει.
- 24 Και θα φυλάξετε αυτό το πράγμα ως νόμον, στον εαυτό σου και στους γιους σου, μέχρι τον αιώνα.
- 25 Και όταν μπειτε μέσα στη γη, που ο Κύριος θα σας δώσει, όπως είπε, θα φυλάξετε αυτή τη λατρεία.
- 26 Και όταν σας λένε οι γιοι σας: Τι σημαίνει σε σας αυτή η λατρεία;
- 27 Θα αποκρίνεστε: Αυτό είναι η θυσία τού Πάσχα στον Κύριο, επειδή παρέτρεξε τα σπίτια των γιων Ισραήλ στην Αίγυπτο, όταν χτύπησε τους Αιγυπτίους, και έσωσε τις οικογένειές μας. Τότε ο λαός, σκύβοντας, προσκύνησε.
- 28 Και όταν αναχώρησαν οι γιοι Ισραήλ, έκαναν όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή και στον Ααρών· έτσι έκαναν.

- 29** Και γύρω στα μεσάνυχτα, ο Κύριος χτύπησε κάθε πρωτότοκο στη γη τής Αιγύπτου· από το πρωτότοκο του Φαραώ, που κάθεται επάνω στον θρόνο του, μέχρι το πρωτότοκο του αιχμαλώτου, που είναι στη φυλακή· και όλα τα πρωτότοκα των κτηνών.
- 30** Και ο Φαραώ σηκώθηκε τη νύχτα, αυτός, και όλοι οι υπηρέτες του, και όλοι οι Αιγύπτιοι· και έγινε μεγάλη κραυγή στην Αίγυπτο· επειδή, δεν υπήρχε σπίτι στο οποίο δεν υπήρχε και ένας νεκρός.
- 31** Και κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών μέσα στη νύχτα, και είπε: Σηκωθείτε, βγείτε μέσα από τον λαό μου, και εσείς, και οι γιοι τού Ισραήλ· και πηγαίνετε, να λατρεύσετε τον Κύριο, καθώς είπατε·
- 32** και πάρτε τα κοπάδια σας, και τις αγέλες σας, καθώς είπατε, και φύγετε· ευλογήστε, όμως, και μένα.
- 33** Και οι Αιγύπτιοι βίαζαν τον λαό, για να τον βγάλουν γρήγορα έξω από τον τόπο· επειδή, είπαν: Όλοι εμείς πεθαίνουμε.
- 34** Και ο λαός σήκωσε το ζυμάρι του, πριν φουσκώσει, έχοντας ο καθένας τη σκάφη του επάνω στους ώμους του, τυλιγμένη στα φορέματά του.
- 35** Και οι γιοι τού Ισραήλ έκαναν σύμφωνα με τον λόγο τού Μωυσή, και ζήτησαν από τους Αιγυπτίους ασημένια σκεύη, και χρυσά σκεύη, και ενδύματα·
- 36** και ο Κύριος έδωσε στον λαό χάρη μπροστά στους Αιγυπτίους, και δάνεισαν σ' αυτούς όσα τούς ζήτησαν· και γύμνωσαν τους Αιγυπτίους.
- 37** ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από τη Ραμεσσή προς τη Σοκχώθ, πεζοί, 600.000 άνδρες περίπου, χωρίς τα παιδιά.
- 38** Μαζί τους ανέβηκε και ένα μεγάλο σύμμικτο πλήθος ανθρώπων, και κοπάδια και αγέλες, πολλά κτήνη σε υπερβολικό βαθμό.
- 39** Και από τη ζύμη, που έφεραν από την Αίγυπτο, έψησαν άζυμα ψωμιά στη στάχτη, επειδή δεν υπήρχε προζύμι, και επειδή εκδιώχθηκαν από την Αίγυπτο, και δεν μπόρεσαν να καθυστερήσουν ούτε και προετοίμασαν εφόδιο για τον εαυτό τους.
- 40** Και ο καιρός τής παροικίας των γιων Ισραήλ, που παροίκησαν στην Αίγυπτο, ήταν 430 χρόνια.
- 41** Και μετά τα 430 χρόνια, την ίδια εκείνη ημέρα, βγήκαν όλα τα τάγματα του Κυρίου από τη γη τής Αιγύπτου.
- 42** Αυτή είναι η νύχτα, που πρέπει να φυλάγεται στον Κύριο, επειδή τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου· αυτή είναι η νύχτα εκείνη τού Κυρίου, που πρέπει να φυλάγεται από όλους τούς γιους Ισραήλ, στις γενεές τους.

43 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή και τον Ααρών: Αυτός είναι ο νόμος τού Πάσχα· κανένας αλλογενής δεν θα φάει απ' αυτό·

44 και κάθε δούλος αγορασμένος με αργύρια, αφού περιτμηθεί, τότε θα φάει απ' αυτό·

45 και ο ξένος και ο μισθωτός δεν θα φάνε απ' αυτό.

46 Μέσα στο ίδιο το σπίτι θα φαγωθεί· από το κρέας δεν θα φέρετε έξω από το σπίτι, και κόκαλο δεν θα σπάσετε απ' αυτό.

47 Ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ θα το κάνει.

48 Και αν κάποιος ξένος, που παροικεί μαζί σου, θέλει να κάνει το Πάσχα στον Κύριο, ας περιτμηθούν όλα τα αρσενικά του, και τότε ας πλησιάσει για να το κάνει· και θα είναι όπως ο αυτόχθονας της γης· επειδή, κανένας απερίτμητος δεν θα φάει απ' αυτό.

49 Ο ίδιος νόμος θα είναι για τον αυτόχθονα, και για τον ξένο, που παροικεί μεταξύ σας.

50 ΚΑΙ όλοι οι γιοι τού Ισραήλ έκαναν όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή και στον Ααρών· έτσι έκαναν.

51 Και εκείνη την ίδια ημέρα έβγαλε έξω ο Κύριος τους γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου, σύμφωνα με τα τάγματά τους.

ΕΞΟΔΟΣ 13

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να καθιερώσεις σε μένα κάθε πρωτότοκο, που διανοίγει κάθε μήτρα ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· δικό μου είναι αυτό.

3 Και ο Μωυσής είπε στον λαό: Να έχετε στη μνήμη σας αυτή την ημέρα, κατά την οποία βγήκατε έξω από την Αίγυπτο, από οίκο δουλείας· επειδή, ο Κύριος με δυνατό χέρι σάς έβγαλε από εκεί· κανένας δεν θα φάει ένζυμα.

4 Σήμερα βγαίνετε έξω κατά τον μήνα Αβίβ.

5 Όταν, λοιπόν, ο Κύριος σε φέρει στη γη των Χαναναίων, και των Χετταίων, και των Αμορραίων, και των Ευαίων, και των Ιεβουσαίων, που ορκίστηκε στους πατέρες σου ότι θα σου τη δώσει, γη που ρέει γάλα και μέλι, τότε θα κάνεις αυτή τη λατρεία, κατά τον μήνα αυτόν.

6 Θα τρως άζυμα επτά ημέρες· και κατά την έβδομη ημέρα θα είναι γιορτή στον Κύριο.

7 Άζυμα θα τρώγονται τις επτά ημέρες· και δεν θα φανεί κοντά σου ένζυμο ούτε θα φανεί κοντά σου προζύμι, σε όλα τα όριά σου.

- ⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη θα αναγγείλεις στον γιο σου, λέγοντας: αυτό γίνεται για εκείνο που ο Κύριος έκανε σε μένα, όταν βγήκα από την Αίγυπτο.
- ⁹ Και τούτο θα είναι σε σένα για σημείο επάνω στο χέρι σου, και για ενθύμηση ανάμεσα στα μάτια σου, για να είναι ο νόμος τού Κυρίου στο στόμα σου· επειδή, με δυνατό χέρι ο Κύριος σε έβγαλε από την Αίγυπτο.
- ¹⁰ Θα τηρείς, λοιπόν, αυτόν τον νόμο στην εποχή του, κάθε χρόνο.
- ¹¹ Και όταν ο Κύριος σε φέρει στη γη των Χαναναίων, καθώς ορκίστηκε σε σένα και στους πατέρες σου, και σου τη δώσει,
- ¹² τότε θα αποχωρίσεις για τον Κύριο κάθε ένα που ανοίγει τη μήτρα, και κάθε πρωτότοκο των ζώων σου όσα έχεις· τα αρσενικά θα είναι τού Κυρίου.
- ¹³ Και κάθε πρωτότοκο γαϊδουριού θα το εξαγοράζεις με ένα αρνί· και αν δεν το εξαγοράσεις, τότε θα το αποκεφαλίσεις· και κάθε πρωτότοκο ανθρώπου ανάμεσα στους γιους σου θα το εξαγοράζεις.
- ¹⁴ Και όταν στο μέλλον ο γιος σου σε ρωτήσει, λέγοντας: Τι είναι αυτό; Θα του πεις: Με δυνατό χέρι ο Κύριος μας έβγαλε από την Αίγυπτο, από οίκο δουλείας·
- ¹⁵ και όταν ο Φαραώ επέμεινε στο να μη μας εξαποστείλει, ο Κύριος θανάτωσε κάθε πρωτότοκο στη γη τής Αιγύπτου, από πρωτότοκο ανθρώπου μέχρι Πρωτότοκο κτήνους· γι' αυτό, θυσιάζω στον Κύριο κάθε αρσενικό, που ανοίγει τη μήτρα, και κάθε πρωτότοκο των γιων μου το εξαγοράζω.
- ¹⁶ Και αυτό θα είναι για σημείο, επάνω στο χέρι σου και για προμετωπίδιο ανάμεσα στα μάτια σου· επειδή, με δυνατό χέρι ο Κύριος μας έβγαλε από την Αίγυπτο.
- ¹⁷ ΚΑΙ όταν ο Φαραώ εξαπέστειλε τον λαό, ο Θεός δεν τους οδήγησε διαμέσου τού δρόμου τής γης των Φιλισταίων, αν και ήταν ο συντομότερος· επειδή, ο Θεός είπε: Μήπως ο λαός, βλέποντας τον πόλεμο, μεταμεληθεί και επιστρέψει στην Αίγυπτο.
- ¹⁸ Αλλά ο Θεός περιέφερε τον λαό διαμέσου τού δρόμου τής ερήμου προς την Ερυθρά Θάλασσα· και ανέβηκαν οι γιοι Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου εξοπλισμένοι.⁹
- ¹⁹ Και ο Μωυσής πήρε μαζί του τα κόκαλα του Ιωσήφ· επειδή, είχε ορκίσει τους γιους Ισραήλ με όρκο, λέγοντας: Ο Θεός, βέβαια, θα σας επισκεφθεί· και θα ανεβάσετε τα κόκαλά μου από εδώ μαζί σας.
- ²⁰ Και όταν αναχώρησαν από τη Σοκχώθ, στρατοπέδευσαν στην Εθάμ, προς τα άκρα τής ερήμου.
- ²¹ Και ο Κύριος πορευόταν μπροστά απ' αυτούς, την ημέρα σε στύλο νεφέλης, για να τους οδηγεί στον δρόμο· και τη νύχτα, σε στύλο φωτιάς, για να τους φέγγει· ώστε να οδοιπορούν ημέρα και νύχτα·

²² δεν απομάκρυνε μπροστά από τον λαό τον στύλο τής νεφέλης την ημέρα ούτε τον στύλο τής φωτιάς τη νύχτα.

ΕΞΟΔΟΣ 14

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Να πεις στους γιους Ισραήλ, να στραφούν και να στρατοπεδεύσουν απέναντι από την Πι-αϊρώθ, ανάμεσα στη Μιγδών και τη θάλασσα, κατάντικρυ στη Βέελ-σεφών· κατάντικρυ σ' αυτή θα στρατοπεδεύσετε, κοντά στη θάλασσα·

³ επειδή, ο Φαραώ θα πει για τους γιους Ισραήλ: Αυτοί περιπλανιούνται στη γη· η έρημος τους περιέκλεισε·

⁴ και εγώ θα σκληρύνω την καρδιά τού Φαραώ, ώστε να καταδιώξει καταπίσω τους· και θα δοξαστώ επάνω στον Φαραώ, και επάνω σε ολόκληρο το στράτευμά του· και οι Αιγύπτιοι θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Έτσι και έκαναν.

⁵ Και αναγγέλθηκε στον βασιλιά τής Αιγύπτου ότι ο λαός έφυγε· και η καρδιά τού Φαραώ και των υπηρετών του μεταβλήθηκε ενάντια στον λαό, και είπαν: Γιατί το κάναμε αυτό, ώστε να εξαποστείλουμε τον Ισραήλ, και να μη μας δουλεύει πλέον;

⁶ Έξευξε, λοιπόν, την άμαξά του, και παρέλαβε τον λαό του μαζί του·

⁷ πήρε και 600 εκλεκτές άμαξες, και όλες τις άμαξες της Αιγύπτου, και έβαλε επάνω σε όλες αυτές αρχηγούς.

⁸ Και ο Κύριος σκλήρυνε την καρδιά τού Φαραώ, του βασιλιά τής Αιγύπτου, και καταδιώξε καταπίσω από τους γιους Ισραήλ· και οι γιοι Ισραήλ έβγαιναν με χέρι υψηλό.

⁹ Και καταδίωξαν οι Αιγύπτιοι καταπίσω τους, όλα τα άλογα, οι άμαξες του Φαραώ, και οι καβαλάρηδές του και το στράτευμά του· και τους έφτασαν, καθώς ήσαν στρατοπεδευμένοι κοντά στη θάλασσα, απέναντι από την Πι-αϊρώθ, κατάντικρυ στη Βέελ-σεφών.

¹⁰ Και όταν ο Φαραώ πλησίασε, οι γιοι Ισραήλ ύψωσαν τα μάτια τους, και νάσου, οι Αιγύπτιοι έρχονταν καταπίσω τους· και φοβήθηκαν υπερβολικά· και αναβόησαν οι γιοι Ισραήλ προς τον Κύριο.

¹¹ Και είπαν στον Μωυσή: Επειδή δεν υπήρχαν τάφοι στην Αίγυπτο, μας έβγαλες για να πεθάνουμε στην έρημο; Γιατί μας το έκανες αυτό, και μας έβγαλες από την Αίγυπτο;

¹² Δεν είναι αυτός ο λόγος που σου είπαμε στην Αίγυπτο, λέγοντας: Άφησέ μας, και ας δουλεύουμε τους Αιγυπτίους; Επειδή, ήταν καλύτερα σε μας να δουλεύουμε τους Αιγυπτίους, παρά να πεθάνουμε στην έρημο.

- 13 Και ο Μωυσής είπε στον λαό: Μη φοβάστε· σταθείτε, και βλέπετε τη σωτηρία τού Κυρίου, που θα κάνει σε σας σήμερα· επειδή, τους Αιγυπτίους, που είδατε σήμερα, δεν θα τους δείτε πλέον, ποτέ·¹⁰
- 14 ο Κύριος θα πολεμήσει για σας· και εσείς θα μένετε ήσυχοι.
- 15 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Τι βοάς σε μένα; Πες στους γιους Ισραήλ να ξεκινήσουν·
- 16 και εσύ ύψωσε τη ράβδο σου, και έκτεινε το χέρι σου προς τη θάλασσα, και σχίσε τη θάλασσα στα δύο, και ας περάσουν οι γιοι Ισραήλ διαμέσου ξηράς στο μέσον τής θάλασσας·
- 17 και εγώ, πρόσεξε, θα σκληρύνω την καρδιά των Αιγυπτίων, και θα μπουν μέσα πίσω απ' αυτούς· και θα δοξαστώ επάνω στον Φαραώ, και επάνω σε ολόκληρο το στράτευμά του, επάνω στις άμαξές του, και επάνω στους καβαλάρηδές του·
- 18 και θα γνωρίσουν οι Αιγύπτιοι ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δοξαστώ επάνω στον Φαραώ, επάνω στις άμαξές του, και επάνω στους καβαλάρηδές του.
- 19 Τότε, ο άγγελος του Θεού, που προπορευόταν από το στράτευμα του Ισραήλ, σηκώθηκε, και ήρθε πίσω τους· και ο στύλος τής νεφέλης σηκώθηκε από μπροστά τους, και στάθηκε πίσω τους·
- 20 και ήρθε ανάμεσα στο στράτευμα των Αιγυπτίων και στο στράτευμα του Ισραήλ· και σ' εκείνους μεν ήταν σύννεφο που σκοτείνιαζε, σε τούτους όμως που φώτιζε, τη νύχτα· ώστε το ένα δεν πλησίασε το άλλο, ολόκληρη τη νύχτα.
- 21 Και ο Μωυσής εξέτεινε το χέρι του προς τη θάλασσα· και ο Κύριος έκανε τη θάλασσα να συρθεί όλη εκείνη τη νύχτα, από δυνατόν ανατολικό άνεμο, και έκανε τη θάλασσα ξηρά, και τα νερά διαχωρίστηκαν.
- 22 Και μπήκαν μέσα οι γιοι Ισραήλ, στο μέσον τής θάλασσας, προς το ξερό μέρος, και τα νερά ήσαν σ' αυτούς τείχος από τα δεξιά και από τα αριστερά τους.
- 23 Και οι Αιγύπτιοι καταδίωξαν και μπήκαν μέσα καταπίσω τους, όλα τα άλογα του Φαραώ, οι άμαξές του, και οι καβαλάρηδές του, στο μέσον τής θάλασσας.
- 24 Και κατά την πρωινή φυλακή, ο Κύριος κοίταξε από επάνω από τον στύλο τής φωτιάς και της νεφέλης προς τον στρατό των Αιγυπτίων, και συντάραξε τον στρατό των Αιγυπτίων·
- 25 και έβγαλε τους τροχούς των αμαξών τους, ώστε σέρνονταν με δυσκολία· και οι Αιγύπτιοι είπαν: Ας φύγουμε μπροστά από τον Ισραήλ, επειδή ο Κύριος πολεμάει τούς Αιγυπτίους, για χάρη τους.
- 26 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Έκτεινε το χέρι σου προς τη θάλασσα, και ας ξαναγυρίσουν τα νερά επάνω τους Αιγυπτίους, επάνω στις άμαξές τους, και επάνω στους καβαλάρηδές τους.

27 Και ο Μωυσής εξέτεινε το χέρι του προς τη θάλασσα· και η θάλασσα επανέλαβε την ορμή της γύρω στα ξημερώματα· και οι Αιγύπτιοι, φεύγοντας, τη συνάντησαν· και ο Κύριος κατέστρεψε τους Αιγυπτίους στο μέσον τής θάλασσας·

28 επειδή, τα νερά, καθώς ξαναγύρισαν, σκέπασαν τις άμαξες, και τους καβαλάρηδες, ολόκληρο το στράτευμα του Φαραώ, που είχε μπει μέσα καταπίσω τους στη θάλασσα· δεν έμεινε απ' αυτούς ούτε ένας.

29 Και οι γιοι Ισραήλ πέρασαν διαμέσου ξηράς, στο μέσον τής θάλασσας. Και τα νερά ήσαν σ' αυτούς τοίχος από δεξιά τους, και από αριστερά τους.

30 Και ο Κύριος έσωσε κατά την ημέρα εκείνη τον Ισραήλ από το χέρι των Αιγυπτίων· και ο Ισραήλ είδε τούς Αιγυπτίους νεκρούς στην άκρη τής θάλασσας.

31 Και ο Ισραήλ είδε το μεγάλο εκείνο έργο, που ο Κύριος έκανε επάνω στους Αιγυπτίους· και ο λαός φοβήθηκε τον Κύριο, και πίστεψε στον Κύριο, και στον Μωυσή, τον υπηρέτη του.

ΕΞΟΔΟΣ 15

1 ΤΟΤΕ, έψαλε ο Μωυσής και οι γιοι Ισραήλ τούτο το τραγούδι, προς τον Κύριο, και είπαν τα λόγια: Ας ψάλλω στον Κύριο· επειδή, δοξάστηκε με δόξα· έρριξε το άλογο και τον καβαλάρη του στη θάλασσα.

2 Ο Κύριος είναι η δύναμή μου και το τραγούδι μου, και στάθηκε η σωτηρία μου· αυτός είναι Θεός μου, και θα τον δοξάσω· ο Θεός τού πατέρα μου, και θα τον υψώσω.

3 Ο Κύριος είναι δυνατός πολεμιστής· το όνομά του είναι Κύριος.

4 Έρριξε τις άμαξες του Φαραώ και το στράτευμά του στη θάλασσα· και οι εκλεκτοί του πολέμαρχοι καταποντίστηκαν στην Ερυθρά Θάλασσα.

5 Οι άβυσσοι τους σκέπασαν· καταβυθίστηκαν σαν πέτρα στα βάθη.

6 Το δεξί σου χέρι, Κύριε, δοξάστηκε σε δύναμη· το δεξί σου χέρι, Κύριε, σύντριψε τον εχθρό.

7 Και με το μέγεθος της υπεροχής σου εξολόθρευσες τους ενάντιους σε σένα· εξαπέστειλες την οργή σου, και τους κατέφαγε σαν καλάμη.

8 Και με την πνοή τού θυμού σου τα νερά σωριάστηκαν μαζί· τα κύματα στάθηκαν σαν σωρός, οι άβυσσοι έπηξαν στο μέσον τής θάλασσας.

9 Ο εχθρός είπε: Θα καταδιώξω, θα καταφτάσω, θα διαμοιραστώ τα λάφυρα· η ψυχή μου θα χορτάσει επάνω τους· θα σύρω το μαχαίρι μου, το χέρι μου θα τους αφανίσει.

- 10 Φύσηξες με τον άνεμό σου, και η θάλασσα τους σκέπασε· καταβυθίστηκαν σαν μολύβι στα φοβερά νερά.
- 11 Ποιος είναι, Κύριε, όμοιός σου, ανάμεσα στους θεούς; Ποιος είναι όμοιός σου, ένδοξος σε αγιότητα, θαυμαστός σε ύμνους, που ενεργεί τεράστια;
- 12 Άπλωσες το δεξί σου χέρι, και η γη τούς κατάπιε.
- 13 Με το έλεός σου οδήγησες αυτόν τον λαό, που τον λύτρωσες· τον οδήγησες με τη δύναμή σου προς την κατοικία τής αγιότητάς σου.
- 14 Οι λαοί θα ακούσουν, και θα φρίξουν· πόννοι θα κατακυριεύσουν τούς κατοίκους τής Παλαιστίνης.
- 15 Τότε, οι ηγεμόνες τού Εδώμ θα εκπλαγούν· τρόμος θα καταλάβει τούς άρχοντες του Μωάβ· όλοι οι κάτοικοι της Χαναάν θα λιώσουν.
- 16 Φόβος και τρόμος θα πέσει επάνω τους· από το μέγεθος του βραχίονά σου θα απολιθωθούν, μέχρις ότου περάσει ο λαός σου, Κύριε, μέχρις ότου περάσει ο λαός αυτός, που απέκτησες.
- 17 Θα τους φέρεις μέσα, και θα τους φυτέψεις στο βουνό τής κληρονομιάς σου, στον τόπο, Κύριε, που ετοίμασες για κατοικία σου, το αγιαστήριο, Κύριε, που τα χέρια σου έστησαν.
- 18 Ο Κύριος θα βασιλεύει στους αιώνες των αιώνων.
- 19 ΕΠΕΙΔΗ, τα άλογα του Φαραώ μπήκαν μέσα στη θάλασσα μαζί με τις άμαξές του και μαζί με τους καβαλάρηδες του, και ο Κύριος έστρεψε επάνω τους τα νερά τής θάλασσας· και οι γιοι Ισραήλ πέρασαν διαμέσου ξηράς, στο μέσον τής θάλασσας.
- 20 ΚΑΙ η Μαριάμ, η προφήτισσα, η αδελφή τού Ααρών, πήρε το τύμπανο στο χέρι της, και όλες οι γυναίκες βγήκαν πίσω απ' αυτή με τύμπανα και χορούς.
- 21 Και η Μαριάμ ανταποκρινόταν σ' αυτούς, λέγοντας: Να ψάλλετε στον Κύριο· επειδή, δοξάστηκε με δόξα· το άλογο και τον καβαλάρη του έρριξε στη θάλασσα.
- 22 ΤΟΤΕ, ο Μωυσής σήκωσε τους Ισραηλίτες από την Ερυθρά Θάλασσα, και βγήκαν στην έρημο Σουρ· και περπατούσαν τρεις ημέρες στην έρημο, και δεν έβρισκαν νερό.
- 23 Και από εκεί ήρθαν στη Μερρά· δεν μπορούσαν, όμως, να πιουν από τα νερά τής Μερράς, επειδή ήσαν πικρά· γι' αυτό και ονομάστηκε Μερρά.¹¹
- 24 Και ο λαός γόγγυζε ενάντια στον Μωυσή, λέγοντας: Τι θα πιούμε;
- 25 Και ο Μωυσής βόησε στον Κύριο· και ο Κύριος του έδειξε ένα ξύλο, που όταν το έρριξε στα νερά, τα νερά γλύκαναν. Εκεί τούς έδωσε παραγγελία και διάταγμα· και εκεί τούς δοκίμασε·

²⁶ και είπε: Αν ακούσεις επιμελώς τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, και πράττεις το αρεστό στα μάτια του, και δώσεις ακρόαση στις εντολές του, και φυλάξεις όλα τα προστάγματά του, δεν θα φέρω επάνω σου καμιά από τις αρρώστιες, που έφερα ενάντια στους Αιγυπτίους· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που σε θεραπεύω.

²⁷ ΕΠΕΙΤΑ, ήρθαν στην Αιλείμ, όπου ήσαν 12 πηγές νερών, και 70 δέντρα φοινίκων· και εκεί στρατοπέδευσαν, κοντά στα νερά.

ΕΞΟΔΟΣ 16

¹ ΚΑΙ σηκώθηκαν από την Αιλείμ· και ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ ήρθε στην έρημο Σιν, που είναι ανάμεσα στην Αιλείμ και το Σινά, τη 15 η ημέρα τού δεύτερου μήνα, αφού βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου.

² Και ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ γόγγυζε ενάντια στον Μωυσή και ενάντια στον Ααρών στην έρημο.

³ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν σ' αυτούς: Είθε να πεθαίναμε κάτω από το χέρι τού Κυρίου στη γη τής Αιγύπτου, όταν καθόμασταν κοντά στα καζάνια τού κρέατος, και όταν τρώγαμε ψωμί μέχρι χορτασμού! Επειδή, μας βγάλατε σ' αυτή την έρημο, για να θανατώσετε με την πείνα ολόκληρη αυτή τη συναγωγή.

⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Δες, θα βρέξω σε σας ψωμί από τον ουρανό· και θα βγαίνει ο λαός και θα μαζεύει κάθε ημέρα αυτό που αρκεί στην ημέρα, για να τους δοκιμάσω, αν θα περπατάνε στον νόμο μου ή όχι·

⁵ και την έκτη ημέρα ας ετοιμάζουν εκείνο που θα έφερναν μέσα, και ας είναι διπλάσιο εκείνου που μαζεύουν κάθε ημέρα.

⁶ Και ο Μωυσής και ο Ααρών είπαν σε όλους τούς γιους Ισραήλ: Την εσπέρα θα γνωρίσετε ότι ο Κύριος σας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου·

⁷ και το πρωί θα δείτε τη δόξα τού Κυρίου, καθόσον άκουσε τους γογγυσμούς σας ενάντια στον Κύριο· επειδή, εμείς τι είμαστε ώστε να γογγύζετε εναντίον μας;

⁸ Και ο Μωυσής είπε: Αυτό θα γίνει, όταν ο Κύριος την εσπέρα σας δώσει κρέας να φάτε, και το πρωί ψωμί μέχρι χορτασμού· επειδή, ο Κύριος άκουσε τους γογγυσμούς σας, που γογγύζετε ενάντια σ' αυτόν· και, τι είμαστε εμείς; Οι γογγυσμοί σας δεν είναι εναντίον μας, αλλά ενάντια στον Κύριο.

⁹ Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Να πεις σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ: Πλησιάστε μπροστά στον Κύριο· επειδή, άκουσε τους γογγυσμούς σας.

¹⁰ Και ενώ ο Ααρών μιλούσε σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, έστρεψαν το πρόσωπο προς την έρημο, και ξάφνου, η δόξα τού Κυρίου φάνηκε μέσα στη νεφέλη.

- 11 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 12 Άκουσα τους γογγυσμούς των γιων Ισραήλ· μίλησέ τους, λέγοντας: Την εσπέρα θα φάτε κρέας, και το πρωί θα χορτάσετε από ψωμιά, και θα γνωρίσετε, ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 13 Και την εσπέρα ανέβηκαν ορτύκια, και σκέπασαν το στρατόπεδο· και το πρωί, σε όλα τα γύρω τού στρατοπέδου ήταν ένα στρώμα δρόσου.
- 14 Και όταν το στρώμα τής δρόσου ανέβηκε, ξάφνου, επάνω στο πρόσωπο της ερήμου ήταν κάτι λεπτό, στρογγυλό, λεπτό σαν πάχνη επάνω στη γη.
- 15 Και όταν οι γιοι Ισραήλ το είδαν, είπαν αναμεταξύ τους: Τι είναι αυτό; Επειδή, δεν ήξεραν τι ήταν. Και ο Μωυσής τούς είπε: Αυτό είναι το ψωμί, που ο Κύριος σας δίνει για να φάτε·
- 16 αυτός είναι ο λόγος που ο Κύριος πρόσταξε: Μαζέψτε κάθε ένας απ' αυτό όσο χρειάζεται για να φάει, ένα γομόρ κατ' άτομο, σύμφωνα με τον αριθμό των ψυχών σας· πάρτε ο καθένας για τους ομοσκήνους του.
- 17 Έτσι και έκαναν οι γιοι Ισραήλ, και μάζεψαν άλλος πολύ και άλλος λίγο.
- 18 Και όταν μέτρησαν με το γομόρ, όποιος είχε μαζέψει πολύ, δεν έπαιρνε περισσότερο· και όποιος είχε μαζέψει λίγο, δεν έπαιρνε λιγότερο· κάθε ένας έπαιρνε όσο χρειαζόταν σ' αυτόν για τροφή.
- 19 Και ο Μωυσής τούς είπε: Ας μη αφήνει κανένας υπόλοιπο απ' αυτό μέχρι το πρωί.
- 20 Όμως, δεν υπάκουσαν στον Μωυσή· αλλά, μερικοί άφησαν υπόλοιπο απ' αυτό μέχρι το πρωί, και γέννησε σκουλήκια, και βρώμησε· και ο Μωυσής θύμωσε εναντίον τους.
- 21 Και το μάζευαν κάθε ημέρα το πρωί, κάθε ένας όσο χρειαζόταν για τροφή του· και όταν ο ήλιος θέρμαινε διαλυόταν.
- 22 Την έκτη ημέρα, όμως, μάζευαν διπλάσια τροφή, δύο γομόρ αντί για ένα· και όλοι οι άρχοντες της συναγωγής ήρθαν, και το ανήγγειλαν στον Μωυσή.
- 23 Και εκείνος τούς είπε: Αυτό είναι που ο Κύριος είπε· αύριο είναι σάββατο, άγια ανάπαυση στον Κύριο· ψήστε ό,τι έχετε να ψήσετε, και βράστε ό,τι έχετε να βράσετε· και όλο εκείνο που περισσεύει αποταμιεύστε το για τον εαυτό σας για να διαφυλάγεται μέχρι το πρωί.
- 24 Και το αποταμίευσαν μέχρι το πρωί, καθώς ο Μωυσής πρόσταξε· και δεν βρώμησε ούτε έγινε σκουλήκι σ' αυτό.
- 25 Και ο Μωυσής είπε: Φάτε το σήμερα· επειδή, σήμερα είναι σάββατο στον Κύριο· σήμερα δεν θα το βρείτε στην πεδιάδα·
- 26 έξι ημέρες θα το μαζεύετε· κατά την έβδομη ημέρα, όμως, κατά το σάββατο, κατά την ημέρα αυτή δεν θα βρίσκεται.

- 27** Μερικοί, όμως, από τον λαό βγήκαν την έβδομη ημέρα για να μαζέψουν, αλλά δεν βρήκαν.
- 28** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μέχρι πότε δεν θέλετε να τηρείτε τις εντολές μου, και τους νόμους μου;
- 29** Δέστε ότι ο Κύριος έδωσε σε σας το σάββατο, γι' αυτό την έκτη ημέρα σάς δίνει ψωμί δύο ημερών· καθήστε κάθε ένας στον τόπο του· ας μη βγαίνει κανένας από τον τόπο του την έβδομη ημέρα.
- 30** Και την έβδομη ημέρα ο λαός έκανε κατάπαυση.
- 31** Και ο οίκος τού Ισραήλ αποκάλεσε το όνομά του Μαν· και ήταν όμοιο με σπόρο κοριάνδρου, λευκό· και η γεύση του, σαν πλακούντιο με μέλι.
- 32** Και ο Μωυσής είπε: Αυτός είναι ο λόγος που ο Κύριος πρόσταξε· γεμίστε απ' αυτό ένα γομόρ, για να φυλάγεται στις γενεές σας, για να βλέπουν το ψωμί με το οποίο σάς έθρεψα στην έρημο, αφού σας έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου.
- 33** Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Πάρε μία στάμνα και βάλε μέσα σ' αυτή ένα γομόρ γεμάτο από μάννα, και να τη βάλεις μπροστά στον Κύριο, για να φυλάγεται στις γενεές σας.
- 34** Και ο Ααρών την έβαλε μπροστά στο Μαρτύριο, για να φυλάγεται, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 35** Και οι γιοι Ισραήλ έτρωγαν το μάννα για 40 χρόνια, μέχρις ότου ήρθαν σε κατοικημένη γη· έτρωγαν το μάννα, μέχρις ότου ήρθαν στα σύνορα της γης Χαναάν.
- 36** Και το γομόρ είναι το ένα δέκατο του εφά.

ΕΞΟΔΟΣ 17

- 1** ΚΑΙ ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ σηκώθηκε από την έρημο Σιν, ακολουθώντας τις οδοιπορίες τους, σύμφωνα με την προσταγή τού Κυρίου, και στρατοπέδευαν στη Ραφιδείν· όπου δεν υπήρχε νερό για να πιει ο λαός.
- 2** Και μιλούσαν προσβλητικά ενάντια στον Μωυσή, λέγοντας: Δώσε μας νερό για να πιούμε. Και ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: Γιατί μιλάτε προσβλητικά εναντίον μου; Γιατί πειράζετε τον Κύριο;
- 3** Και ο λαός δίψασε εκεί για νερό· και ο λαός γόγγυζε ενάντια στον Μωυσή, λέγοντας: Γιατί γίνεται αυτό; Μας ανέβασες από την Αίγυπτο, για να θανατώσεις εμάς, και τα παιδιά μας, και τα κτήνη μας με τη δίψα;
- 4** Και ο Μωυσής βόησε στον Κύριο, λέγοντας: Τι να κάνω σε τούτο τον λαό; Λίγο μένει να με λιθοβολήσουν.

- ⁵ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Να περάσεις μπροστά από τον λαό, και να πάρεις μαζί σου από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ· και τη ράβδο σου, με την οποία χτύπησες τον ποταμό, πάρ' την στο χέρι σου, και πήγαινε·
- ⁶ δεξ, εγώ θα σταθώ εκεί μπροστά σου, επάνω στην πέτρα στο Χωρήβ, και θα χτυπήσεις την πέτρα, και θα βγει απ' αυτή νερό για να πει ο λαός. Έτσι και έκανε ο Μωυσής μπροστά στους πρεσβύτερους του Ισραήλ.
- ⁷ Και αποκάλεσε το όνομα του τόπου Μασσά,¹² και Μεριβά,¹³ για την προσβολή των γιων Ισραήλ, και επειδή πείραξαν τον Κύριο, λέγοντας: Είναι ο Κύριος ανάμεσά μας ή όχι;
- ⁸ ΤΟΤΕ, ήρθε ο Αμαλήκ, και πολέμησε με τον Ισραήλ στη Ραφιδείν.
- ⁹ Και ο Μωυσής είπε στον Ιησού: Διάλεξε για¹⁴ μας άνδρες, και βγαίνοντας, να πολεμήσεις με τον Αμαλήκ· αύριο, εγώ θα σταθώ επάνω στην κορυφή τού βουνού, κρατώντας στο χέρι μου τη ράβδο τού Θεού.
- ¹⁰ Και ο Ιησούς έκανε όπως του είπε ο Μωυσής και πολέμησε με τον Αμαλήκ· και ο Μωυσής, ο Ααρών, και ο Ωρ ανέβηκαν επάνω στην κορυφή τού βουνού.
- ¹¹ Και όταν ο Μωυσής ύψωνε το χέρι του, ο Ισραήλ νικούσε· και όταν κατέβαζε το χέρι του, ο Αμαλήκ νικούσε.
- ¹² Και τα χέρια τού Μωυσή είχαν βαρύνει· γι' αυτό, παίρνοντας μία πέτρα, την έβαλαν από κάτω του, και κάθησε επάνω σ' αυτή· και ο Ααρών και ο Ωρ, ένας από το ένα μέρος, και ένας από το άλλο, υποβάσταζαν τα χέρια του· και τα χέρια του έμεναν στηριγμένα μέχρι τη δύση τού ήλιου.
- ¹³ Και ο Ιησούς κατέστρεψε τον Αμαλήκ, και τον λαό του, με μάχαιρα.¹⁵
- ¹⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Γράψ' το αυτό σε βιβλίο για ενθύμηση, και παράδωσέ το στ' αυτιά τού Ιησού· ότι οπωσδήποτε θα εξαλείψω τη μνήμη τού Αμαλήκ κάτω από τον ουρανό.
- ¹⁵ Και ο Μωυσής οικοδόμησε εκεί ένα θυσιαστήριο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιεοβά Νισσί·¹⁶
- ¹⁶ και είπε: Επειδή υψώθηκε χέρι ενάντια στον θρόνο τού Κυρίου, πόλεμος του Κυρίου θα είναι προς τον Αμαλήκ από γενεά σε γενεά.

ΕΞΟΔΟΣ 18

- ¹ ΚΑΙ ο Ιοθόρ, ο ιερέας τής Μαδιάμ, ο πεθερός τού Μωυσή, άκουσε όλα όσα έκανε ο Θεός στον Μωυσή και στον Ισραήλ, τον λαό του, ότι ο Κύριος έβγαλε τον Ισραήλ από την Αίγυπτο·
- ² και ο Ιοθόρ, ο πεθερός τού Μωυσή, πήρε τη Σεπφώρα, τη γυναίκα τού Μωυσή, που είχε στείλει πίσω,

- ³ και τους δύο γιους της, από τους οποίους το όνομα του ενός ήταν Γηρσώμ,¹⁷ επειδή, είχε πει: Πάροικος στάθηκα σε ξένη γη·
- ⁴ και του άλλου το όνομα ήταν Ελιέξερ,¹⁸ επειδή, είχε πει: Ο Θεός τού πατέρα μου στάθηκε βοηθός μου, και με έσωσε από μάχαιρα του Φαραώ·
- ⁵ και ο Ιοθόρ, ο πεθερός τού Μωυσή, ήρθε προς τον Μωυσή, μαζί με τους γιους του, και μαζί με τη γυναίκα του, στην έρημο όπου ήταν στρατοπεδευμένος στο βουνό τού Θεού·
- ⁶ και ανήγγειλε στον Μωυσή: Εγώ ο Ιοθόρ, ο πεθερός σου, έρχομαι σε σένα, και η γυναίκα σου, και οι δύο γιοι της, μαζί της.
- ⁷ Και ο Μωυσής βγήκε σε συνάντηση του πεθερού του, και τον προσκύνησε, και τον φίλησε· και ρώτησαν ο ένας τον άλλον για την υγεία τους και μπήκαν στη σκηνή.
- ⁸ Και ο Μωυσής διηγήθηκε στον πεθερό του όλα όσα ο Κύριος έκανε στον Φαραώ και στους Αιγυπτίους υπέρ τού Ισραήλ, όλους τούς μόχθους, που συνέβησαν σ' αυτούς στον δρόμο, και τους ελευθέρωσε ο Κύριος.
- ⁹ Και χάρηκε ο Ιοθόρ υπερβολικά για όλα τα αγαθά, όσα ο Κύριος έκανε στον Ισραήλ, που τον ελευθέρωσε από το χέρι των Αιγυπτίων.
- ¹⁰ Και ο Ιοθόρ είπε: Ευλογητός ο Κύριος, που σας ελευθέρωσε από το χέρι των Αιγυπτίων, και από το χέρι τού Φαραώ· που ελευθέρωσε τον λαό του κάτω από το χέρι των Αιγυπτίων·
- ¹¹ τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος είναι mégας περισσότερο από¹⁹ όλους τούς θεούς· επειδή, στο πράγμα, για το οποίο υπερηφανεύτηκαν, στάθηκε ανώτερός τους.
- ¹² Έπειτα, ο Ιοθόρ, ο πεθερός τού Μωυσή πήρε ολοκαυτώματα και θυσίες για να προσφέρει στον Θεό· και ήρθε ο Ααρών και όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, να φάνε ψωμί μαζί με τον πεθερό τού Μωυσή, μπροστά στον Θεό.
- ¹³ Και την επόμενη ημέρα ο Μωυσής κάθησε για να κρίνει τον λαό· και ο λαός στεκόταν μπροστά στον Μωυσή από το πρωί μέχρι την εσπέρα.
- ¹⁴ Και βλέποντας ο πεθερός τού Μωυσή όλα όσα έκανε στον λαό, είπε: Τι είναι αυτό το πράγμα, που κάνεις στον λαό; Γιατί εσύ κάθεσαι μόνος, και ολόκληρος ο λαός στέκεται μπροστά σου από το πρωί μέχρι την εσπέρα;
- ¹⁵ Και ο Μωυσής είπε στον πεθερό του: Επειδή, ο λαός έρχεται σε μένα για να ρωτήσει τον Θεό·
- ¹⁶ όταν έχουν κάποια υπόθεση, έρχονται σε μένα, και εγώ κρίνω ανάμεσα στον έναν και τον άλλον· και τους δείχνω τα προστάγματα του Θεού, και τους νόμους του.
- ¹⁷ Και ο πεθερός τού Μωυσή τού είπε: Δεν είναι καλό το πράγμα που κάνεις·

- 18** βέβαια, και εσύ θα αποκάνεις, και αυτός ο λαός, που είναι μαζί σου· επειδή, το πράγμα είναι πολύ βαρύ για σένα· δεν μπορείς να το κάνεις μόνος·
- 19** άκουσε, λοιπόν, τη φωνή μου· θα σε συμβουλευσω, και ο Θεός να είναι μαζί σου· Εσύ μεν να είσαι μπροστά στον Θεό υπέρ τού λαού, για να αναφέρεις τις υποθέσεις στον Θεό·
- 20** και να τους διδάσκεις τα προστάγματα και τους νόμους, και να τους δείχνεις τον δρόμο στον οποίο πρέπει να περπατούν και τα έργα που πρέπει να πράττουν·
- 21** και διάλεξε από ολόκληρο τον λαό άνδρες άξιους, που φοβούνται τον Θεό, άνδρες φιλαλήθεις, που μισούν τη φιλαργυρία· και να τους βάλεις επάνω σ' αυτούς ως χιλιάρχους, εκατόνταρχους, πεντηκόνταρχους, και δέκαρχους·
- 22** και ας κρίνουν τον λαό πάντοτε· και κάθε μεν μεγάλη υπόθεση, ας την αναφέρουν σε σένα· κάθε μικρή υπόθεση, όμως, ας την κρίνουν αυτοί· έτσι θα ανακουφιστείς, και θα σηκώνουν το βάρος μαζί σου·
- 23** αν κάνεις αυτό το πράγμα, και ο Θεός σε προστάζει το ίδιο, τότε θα μπορέσεις να αντέξεις, και ακόμα ολόκληρος αυτός ο λαός θα φτάσει στον τόπο του με ειρήνη.
- 24** Και ο Μωυσής άκουσε τη φωνή τού πεθερού του, και έκανε όλα όσα τού είπε.
- 25** Και ο Μωυσής διάλεξε από ολόκληρο τον Ισραήλ άνδρες άξιους, και τους έβαλε αρχηγούς επάνω στον λαό, χιλιάρχους, εκατόνταρχους, πεντηκόνταρχους, και δέκαρχους·
- 26** και έκριναν τον λαό σε κάθε χρονική περίοδο· τις μεν δύσκολες υποθέσεις τις ανέφεραν στον Μωυσή, κάθε όμως μικρή υπόθεση την έκριναν αυτοί.
- 27** Έπειτα, ο Μωυσής πρόπεμψε τον πεθερό του, και αναχώρησε στη γη του.

ΕΞΟΔΟΣ 19

- 1** ΚΑΤΑ τον τρίτο μήνα τής εξόδου των γιων Ισραήλ από την Αίγυπτο, αυτή την ημέρα, ήρθαν στην έρημο Σινά.
- 2** Και σηκώθηκαν από τη Ραφιδείν, και ήρθαν στην έρημο Σινά και στρατοπέδευαν στην έρημο· και εκεί ο Ισραήλ κατασκήνωσε απέναντι στο βουνό.
- 3** Και ο Μωυσής ανέβηκε στον Θεό· και τον κάλεσε ο Κύριος από το βουνό, λέγοντας: Έτσι θα πεις στον οίκο Ιακώβ, και θα αναγγείλεις στους γιους Ισραήλ·
- 4** εσείς είδατε όσα έκανα στους Αιγυπτίους, και σας σήκωσα σαν επάνω σε φτερούγες αετού, και σας έφερα προς τον εαυτό μου·

- ⁵ τώρα, λοιπόν, αν πραγματικά υπακούσετε στη φωνή μου, και φυλάξετε τη διαθήκη μου, θα είστε σε μένα ο εκλεκτός λαός από όλους τούς λαούς· επειδή, δική μου είναι ολόκληρη η γη·
- ⁶ και εσείς θα είστε σε μένα βασίλειο ιεράτευμα, και έθνος άγιο. Αυτά είναι τα λόγια, που θα πεις στους γιους Ισραήλ.
- ⁷ Και ο Μωυσής ήρθε, και κάλεσε τους πρεσβύτερους του λαού, και έβαλε μπροστά τους, όλα εκείνα τα λόγια, που ο Κύριος τον πρόσταξε.
- ⁸ Και ολόκληρος ο λαός αποκρίθηκε ομόφωνα, λέγοντας: Όλα όσα είπε ο Κύριος, θα τα πράξουμε. Και ο Μωυσής ανέφερε στον Κύριο τα λόγια τού λαού.
- ⁹ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Δες, εγώ έρχομαι σε σένα μέσα σε πυκνή νεφέλη, για να ακούσει ο λαός όταν μιλήσω σε σένα, κι ακόμα να πιστεύει σε σένα πάντοτε. Και ο Μωυσής ανήγγειλε στον Κύριο τα λόγια τού λαού.
- ¹⁰ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε στον λαό, και αγιάσέ τους σήμερα και αύριο, και ας πλύνουν τα ενδύματά τους·
- ¹¹ και ας είναι έτοιμοι για την τρίτη ημέρα· επειδή, κατά την τρίτη ημέρα θα κατέβει ο Κύριος επάνω στο βουνό Σινά, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό·
- ¹² και θα βάλεις όρια ολόγυρα στον λαό, λέγοντας: Προσέχετε στον εαυτό σας να μη ανεβείτε στο βουνό ή αγγίξετε στις άκρες του· όποιος αγγίξει το βουνό, θα θανατωθεί οπωσδήποτε·
- ¹³ δεν θα αγγίξει σ' αυτόν χέρι, επειδή με πέτρες θα λιθοβοληθεί ή με βέλη θα κατατοξευτεί· είτε ζώο είναι είτε άνθρωπος, δεν θα ζήσει. Όταν η σάλπιγγα ηχήσει, τότε θα ανέβουν επάνω στο βουνό.
- ¹⁴ Και ο Μωυσής κατέβηκε από το βουνό στον λαό, και αγίασε τον λαό· και έπλυναν τα ενδύματά τους.
- ¹⁵ Και είπε στον λαό: Να γίνεστε έτοιμοι για την τρίτη ημέρα· να μη πλησιάσετε σε γυναίκα.
- ¹⁶ Και την τρίτη ημέρα, το πρωί, έγιναν βροντές και αστραπές, και ένα πυκνό σύννεφο ήταν επάνω στο βουνό, και μία φωνή σάλπιγγας υπερβολικά δυνατή· ολόκληρος δε ο λαός, που ήταν στο στρατόπεδο, έτρεμε.
- ¹⁷ Τότε, ο Μωυσής έβγαλε τον λαό έξω από το στρατόπεδο, σε συνάντηση του Θεού· και στάθηκαν κάτω από το βουνό.
- ¹⁸ Και το βουνό Σινά κάπνιζε ολόκληρο· 2ο επειδή, ο Κύριος κατέβηκε μέσα σε φωτιά επάνω σ' αυτό· και ο καπνός του ανέβαινε ως καπνός από καμίνι, και ολόκληρο το βουνό σείοταν υπερβολικά.
- ¹⁹ Και όταν η φωνή τής σάλπιγγας προχωρούσε αυξανόμενη υπερβολικά, ο Μωυσής μιλούσε, και ο Θεός αποκρινόταν σ' αυτόν με φωνή.

20 Και κατέβηκε ο Κύριος επάνω στο βουνό Σινά, επάνω στην κορυφή τού βουνού· και ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή επάνω στην κορυφή τού βουνού, και ο Μωυσής ανέβηκε.

21 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μόλις κατέβεις, να διαμαρτυρηθείς στον λαό, μη τυχόν υπερβούν τα όρια, και ανέβουν προς τον Κύριο για να περιεργαστούν, και πέσουν πολλοί απ' αυτούς·

22 ακόμα και οι ιερείς, που πλησιάζουν προς τον Κύριο, ας αγιαστούν, για να μη εξορμήσει ο Κύριος εναντίον τους.

23 Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Ο λαός δεν μπορεί να ανέβει στο βουνό Σινά· επειδή, εσύ μας πρόσταξες, λέγοντας: Βάλε όρια ολόγυρα στο βουνό, και αγίασέ το.

24 Και ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, κατέβα· έπειτα, θα ανέβεις, εσύ, και ο Ααρών μαζί σου· οι ιερείς, όμως, και ο λαός ας μη υπερβούν τα όρια, για να ανέβουν προς τον Κύριο, για να μη εξορμήσει εναντίον τους.

25 Και ο Μωυσής κατέβηκε στον λαό, και τους μίλησε.

ΕΞΟΔΟΣ 20

1 ΚΑΙ ο Θεός μίλησε όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας:

2 Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας.

3 ΝΑ ΜΗ έχεις άλλους θεούς εκτός από μένα.

4 ΝΑ ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο μήτε ομοίωμα κάποιου, από όσα είναι στον ουρανό επάνω ή όσα είναι στη γη κάτω ή όσα είναι στα νερά κάτω από τη γη·

5 να μη τα προσκυνήσεις μήτε να τα λατρεύσεις· επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις αμαρτίες των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς εκείνων που με μισούν·

6 και κάνω έλεος σε χιλιάδες γενεές εκείνων που με αγαπούν, και τηρούν τα προστάγματά μου.

7 ΝΑ ΜΗ πάρεις το όνομα του Κυρίου τού Θεού σου μάταια· επειδή, δεν θα αθωώσει ο Κύριος εκείνον που παίρνει μάταια το όνομά του.

8 ΝΑ θυμάσαι την ημέρα τού σαββάτου, για να την αγιάζεις·

9 έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου·

10 η ημέρα, όμως, η έβδομη είναι σάββατο του Κυρίου τού Θεού σου· να μη κάνεις σ' αυτή κανένα έργο, ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ούτε η θυγατέρα σου

ούτε ο δούλος σου ούτε η δούλη σου ούτε το κτήνος σου ούτε ο ξένος σου, που βρίσκεται μέσα στις πύλες σου·

11 επειδή, σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα, και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά· και κατά την έβδομη ημέρα αναπαύθηκε· γι' αυτό ο Κύριος ευλόγησε την ημέρα τού σαββάτου, και την αγίασε.

12 ΝΑ ΤΙΜΑΣ τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να γίνεις μακροχρόνιος επάνω στη γη, που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου.

13 ΝΑ ΜΗ φονεύσεις.

14 ΝΑ ΜΗ μοιχεύσεις.

15 ΝΑ ΜΗ κλέψεις.

16 ΝΑ ΜΗ ψευδομαρτυρήσεις ενάντια στον πλησίον σου με ψεύτικη μαρτυρία.

17 ΝΑ ΜΗ επιθυμήσεις το σπίτι τού πλησίον σου· να μη επιθυμήσεις τη γυναίκα τού πλησίον σου· ούτε τον δούλο του ούτε τη δούλη του ούτε το βόδι του ούτε το γαϊδούρι του ούτε κάθε τι, που είναι του πλησίον σου.

18 ΚΑΙ ολόκληρος ο λαός έβλεπε τις βροντές, και τις αστραπές, και τη φωνή τής σάλπιγγας, και το βουνό που κάπνιζε, και όταν ο λαός τα είδε αυτά, σύρθηκαν, και στάθηκαν από μακριά.

19 Και είπαν στον Μωυσή: Μίλησε εσύ σε μας, και θα ακούσουμε· και ας μη μιλήσει σε μας ο Θεός, για να μη πεθάνουμε.

20 Και ο Μωυσής είπε στον λαό: Μη φοβάστε· επειδή, ο Θεός ήρθε για να σας δοκιμάσει, και για να είναι ο φόβος του μπροστά σας, για να μη αμαρτάνετε.

21 Και ο λαός στάθηκε από μακριά· και ο Μωυσής πλησίασε στην ομίχλη, όπου ήταν ο Θεός.

22 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Έτσι να πεις στους γιους Ισραήλ· εσείς είδατε ότι από τον ουρανό μίλησα με σας·

23 να μη κάνετε μαζί με μένα θεούς από ασήμι ούτε να κάνετε για τον εαυτό σας θεούς πό χρυσάφι·

24 θυσιαστήριο από τη γη να κάνεις σε μένα· και επάνω σ' αυτό να θυσιάζεις τα ολοκαυτώματά σου, και τις ειρηνικές προσφορές σου, τα πρόβατά σου, και τα βόδια σου· σε κάθε τόπο, όπου θα κάνω μνεία τού ονόματός μου, θα έρχομαι σε σένα, και θα σε ευλογώ·

25 και αν κάνεις θυσιαστήριο σε μένα από πέτρες, δεν θα το οικοδομήσεις από πέτρα πελεκητή· επειδή, αν περάσεις επάνω του το εργαλείο σου, θα το μολύνεις·

²⁶ και να μη ανέβεις με αναβαθμίδες επάνω στο θυσιαστήριό μου, για να μη ξεσκεπαστεί επάνω του η γύμνωσή σου.

ΕΞΟΔΟΣ 21

¹ ΚΑΙ οι κρίσεις, που θα εκθέσεις μπροστά τους, είναι αυτές:

² ΑΝ αγοράσεις έναν δούλο, Εβραίο, έξι χρόνια θα δουλέψει· και στον έβδομο θα αφήνεται ελεύθερος, δωρεάν.

³ Αν ήρθε μόνος, μόνος και θα αφήνεται· αν είχε γυναίκα, τότε και η γυναίκα του θα αφήνεται μαζί του.

⁴ Αν το αφεντικό του τού έδωσε μία γυναίκα και γέννησε σ' αυτόν γιους ή θυγατέρες, η γυναίκα και τα παιδιά της θα είναι του αφεντικού της, αυτός όμως θα αφήνεται μόνος.

⁵ Αλλά, αν ο δούλος πει φανερά: Αγαπώ το αφεντικό μου, τη γυναίκα μου, και τα παιδιά μου, δεν θα αφεθώ ελεύθερος·

⁶ τότε, το αφεντικό του θα τον φέρει στους κριτές· και θα τον φέρει στη θύρα ή στον παραστάτη της θύρας, και το αφεντικό του θα τρυπήσει το αυτί του με ένα τρυπητήρι· και θα τον δουλεύει παντοτινά.

⁷ ΚΑΙ αν κάποιος πουλήσει τη θυγατέρα του για δούλη, δεν θα αφεθεί όπως αφήνονται οι δούλοι.

⁸ Αν δεν αρέσει στο αφεντικό της, που την αρραβωνιάστηκε για τον εαυτό του, τότε θα την απολυτρώσει· δεν έχει εξουσία να την πουλήσει σε ξένο έθνος, επειδή της φέρθηκε άπιστα.

⁹ Αν, όμως, την αρραβώνιασε με τον γιο του, θα κάνει σ' αυτή σύμφωνα με το δικαίωμα των θυγατέρων.

¹⁰ Αν πάρει για τον εαυτό του μία άλλη, δεν θα της στερήσει την τροφή, τα ενδύματά της, και το χρέος τού γάμου προς αυτήν.

¹¹ Αν, όμως, δεν της κάνει τα τρία αυτά, τότε θα φύγει δωρεάν, χωρίς χρήματα.²¹

¹² ΟΠΟΙΟΣ χτυπήσει έναν άνθρωπο και πεθάνει, οπωσδήποτε θα θανατωθεί·

¹³ αν, όμως, δεν παραμόνευσε, αλλ' ο Θεός τον παρέδωσε στο χέρι του, τότε εγώ θα σου διορίσω έναν τόπο, όπου θα καταφύγει·

¹⁴ και αν κάποιος σηκωθεί ενάντια στον πλησίον του, για να τον δολοφονήσει, θα τον αποσπάσεις από το θυσιαστήριό μου για να θανατωθεί.

¹⁵ ΚΑΙ όποιος χτυπήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.

- 16** ΚΑΙ όποιος κλέψει έναν άνθρωπο, και τον πουλήσει ή αν βρεθεί στα χέρια του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 17** ΚΑΙ όποιος κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 18** ΚΑΙ αν άνθρωποι λογομαχούν μεταξύ τους, και ο ένας χτυπήσει τον άλλον με πέτρα ή με γροθιά και δεν πεθάνει, αλλά γίνει κλινήρης,
- 19** αν σηκωθεί, και περπατήσει έξω με το μπαστούνι του, τότε, θα είναι ελεύθερος εκείνος που τον χτύπησε· θα τον αποζημιώσει μόνον εξαιτίας τής αργίας του, και θα επιμεληθεί την τέλεια θεραπεία του.
- 20** ΚΑΙ αν κάποιος χτυπήσει τον δούλο του ή τη δούλη του με ράβδο, και πεθάνει κάτω από τα χέρια του, οπωσδήποτε θα τιμωρηθεί.
- 21** Αν, όμως, ζήσει μία ημέρα ή δύο δεν θα τιμωρηθεί· επειδή, είναι δικό του χρήμα.
- 22** ΑΝ άνδρες μάχονται, και χτυπήσουν μία γυναίκα έγκυο, και βγει το παιδί της, δεν συμβεί όμως συμφορά· οπωσδήποτε θα δώσει αποζημίωση εκείνος που τη χτύπησε, όποια θα του επιβάλει ο άνδρας τής γυναίκας· και θα πληρώσει σύμφωνα με την απόφαση των κριτών.
- 23** Αν, όμως, συμβεί συμφορά, τότε θα δώσει ζωή αντί ζωής,
- 24** μάτι αντί ματιού, δόντι αντί δοντιού, χέρι αντί χεριού, πόδι αντί ποδιού,
- 25** κάψιμο αντί καψίματος, πληγή αντί πληγής, χτύπημα αντί χτυπήματος.
- 26** ΑΝ κάποιος χτυπήσει το μάτι τού δούλου του ή το μάτι τής δούλης του, και τον τυφλώσει, θα τον αφήσει ελεύθερο, εξαιτίας τού ματιού του.
- 27** Και αν βγάλει το δόντι τού δούλου του ή το δόντι τής δούλης του, θα τον αφήσει ελεύθερο εξαιτίας τού δοντιού του.
- 28** ΑΝ ένα βόδι κερατίσει κάποιον άνδρα ή γυναίκα, και πεθάνει, τότε το βόδι θα λιθοβοληθεί, και το κρέας του δεν θα τρώγεται· ο ιδιοκτήτης, όμως, του βοδιού θα είναι αθώος.
- 29** Αν όμως το βόδι συνήθιζε να κερατίζει από πριν, και έγινε διαμαρτυρία στον ιδιοκτήτη του, και δεν το φύλαξε, αν θανατώσει έναν άνδρα ή μία γυναίκα, το βόδι θα λιθοβοληθεί, αλλά και ο ιδιοκτήτης του πρέπει να θανατωθεί.
- 30** Αν του επιβληθεί τιμή εξαγοράς, θα δώσει για την εξαγορά τής ζωής του, όση τιμή θα του επιβαλόταν.
- 31** Είτε κερατίσει έναν γιο είτε κερατίσει μία θυγατέρα, σύμφωνα μ' αυτή την κρίση θα γίνει σ' αυτόν.
- 32** Αν το βόδι κερατίσει έναν δούλο ή μια δούλη, θα δώσει στο αφεντικό τους 30 σίκλους ασήμι· το βόδι, όμως, θα λιθοβοληθεί.

- 33** ΚΑΙ αν κάποιος ανοίξει έναν λάκκο ή αν κάποιος σκάψει έναν λάκκο, και δεν τον σκεπάσει, και πέσει σ' αυτόν ένα βόδι ή ένα γαϊδούρι,
- 34** ο ιδιοκτήτης τού λάκκου θα δώσει αποζημίωση, θα αποδώσει χρήματα²¹ στον ιδιοκτήτη τους· αλλά, αυτό που θανατώθηκε θα είναι δικό του.
- 35** ΚΑΙ αν το βόδι κάποιου κερατίσει το βόδι τού πλησίον του, και θανατωθεί, τότε θα πουλήσουν το ζωντανό βόδι, και θα μοιραστούν το χρήμα²¹ του, και, παρόμοια, θα μοιραστούν και το βόδι που θανατώθηκε.
- 36** Αν, όμως, είναι γνωστό, ότι το βόδι συνήθιζε να κερατίζει από πριν, και ο ιδιοκτήτης του δεν το φύλαξε, θα πληρώσει οπωσδήποτε, βόδι αντί για βόδι· αλλά, το βόδι που θανατώθηκε θα είναι δικό του.

ΕΞΟΔΟΣ 22

- 1** ΑΝ κάποιος κλέψει ένα βόδι ή ένα πρόβατο, και το σφάξει ή το πουλήσει, θα πληρώσει πέντε βόδια αντί τού βοδιού, και τέσσερα πρόβατα αντί τού προβάτου.
- 2** Αν ο κλέφτης βρεθεί να κάνει διάρρηξη, και χτυπηθεί και πεθάνει, δεν θα χυθεί γι' αυτόν αίμα.
- 3** Αν, όμως, ανατείλει ο ήλιος επάνω του, θα χυθεί αίμα γι' αυτόν· πρέπει να κάνει ανταπόδοση· και αν δεν έχει, θα πουληθεί για την κλοπή του.
- 4** Αν το κλοπιμαίο βρεθεί στα χέρια του ζωντανό, είτε βόδι είτε γαϊδούρι είτε πρόβατο, θα ανταποδώσει το διπλάσιο.
- 5** ΑΝ κάποιος καταβοσκήσει ένα χωράφι ή έναν αμπελώνα, και αφήσει το κτήνος του να βοσκηθεί σε ένα χωράφι ξένου ανθρώπου, θα κάνει ανταπόδοση από το καλύτερο του χωραφιού του, και από το καλύτερο του αμπελώνα του.
- 6** ΑΝ βγει φωτιά, και βρει αγκάθια και καούν θημωνιές σιταριού ή στάχια όρθια ή ένα χωράφι, εκείνος που άναψε τη φωτιά θα κάνει οπωσδήποτε ανταπόδοση.
- 7** ΑΝ κάποιος παραδώσει στον πλησίον του ασήμι ή σκεύη, για να τα διαφυλάττει, και κλαπούν από το σπίτι τού ανθρώπου, αν βρεθεί ο κλέφτης, θα ανταποδώσει το διπλάσιο·
- 8** αν ο κλέφτης δεν βρεθεί, τότε ο ιδιοκτήτης τού σπιτιού θα φερθεί μπροστά στους κριτές, για να εξεταστεί αν δεν έβαλε το χέρι του επάνω στα αγαθά τού πλησίον του.
- 9** ΓΙΑ κάθε είδους αδίκημα, για βόδι, για γαϊδούρι, για πρόβατο, για ένδυμα, για κάθε χαμένο πράγμα, για το οποίο θα διαφιλονικούσε ένας άλλος ότι είναι δικό του, η κρίση και των δύο θάρθει μπροστά στους κριτές· και όποιον καταδικάσουν οι κριτές, εκείνος θα αποδώσει το διπλάσιο στον πλησίον του.

- 10 ΑΝ κάποιος παραδώσει στον πλησίον του ένα γαϊδούρι ή ένα βόδι ή ένα πρόβατο ή οποιοδήποτε κτήνος, για να το διαφυλάττει, και ψοφήσει ή συντριφτεί ή αρπαχτεί, χωρίς κάποιος να δει το γεγονός,
- 11 θα γίνει όρκος Θεού ανάμεσα και στους δύο αυτούς, ότι δεν έβαλε το χέρι του στο πράγμα τού πλησίον του· και ο ιδιοκτήτης του θα το πάρει, και ο άλλος δεν θα κάνει ανταπόδοση.
- 12 Αν, όμως, κλέφτηκε απ' αυτόν, θα κάνει ανταπόδοση στον ιδιοκτήτη του.
- 13 Αν κατασπαράχτηκε από θηρίο, θα το φέρει για μαρτυρία, και δεν θα πληρώσει το κατασπαραγμένο.
- 14 ΚΑΙ αν κάποιος δανειστεί ένα ζώο από τον πλησίον του και συντριφτεί ή πεθάνει, και ο ιδιοκτήτης του δεν ήταν μαζί του, οπωσδήποτε θα το πληρώσει.
- 15 Αν, όμως, ο ιδιοκτήτης του ήταν μαζί του, δεν θα πληρώσει· αν ήταν μισθωμένο, ήρθε για τον μισθό του.
- 16 ΚΑΙ αν κάποιος απατήσει μία αμνήστευτη παρθένα, και κοιμηθεί μαζί της, οπωσδήποτε θα την προικίσει με προίκα για γυναίκα στον εαυτό του.
- 17 Αν, όμως, ο πατέρας της δεν στέργει να τη δώσει σ' αυτόν, θα πληρώσει ασήμι σύμφωνα με την προίκα των παρθένων.
- 18 ΜΑΓΙΣΣΑ δεν θα αφήσεις να ζήσει.
- 19 ΟΠΟΙΟΣ συνευρεθεί με κτήνος, οπωσδήποτε θα πεθάνει.
- 20 ΟΠΟΙΟΣ θυσιάζει σε θεούς, εκτός σε μόνον τον Κύριο, θα εξολοθρευτεί.
- 21 ΚΑΙ τον ξένο δεν θα τον κακοποιήσεις ούτε θα τον καταδυναστεύσεις· επειδή, ξένοι σταθήκατε στη γη τής Αιγύπτου.
- 22 Δεν θα καταθλίψετε καμιά χήρα ή ορφανό.
- 23 Αν πραγματικά τούς καταθλίψετε, και βοήσουν σε μένα, θα εισακούσω τη φωνή τους οπωσδήποτε·
- 24 και ο θυμός μου θα εξαφθεί, και θα σας θανατώσω με μάχαιρα· και οι γυναίκες σας θα είναι χήρες, και τα παιδιά σας ορφανά.
- 25 ΑΝ δανείσεις χρήματα²¹ στον φτωχό γείτονά σου ανάμεσα στον λαό μου, δεν θα του φερθείς ως τοκιστής, δεν θα του επιβάλεις τόκο.
- 26 ΑΝ πάρεις ενέχυρο το ένδυμα του πλησίον σου, θα του το επιστρέψεις πριν δύσει ο ήλιος·
- 27 επειδή, μόνον αυτό είναι το σκέπασμά του, αυτό είναι το ένδυμα της σάρκας του· με τι θα κοιμηθεί; Και όταν βοήσει σε μένα, θα τον εισακούσω· επειδή, εγώ είμαι ελεήμονας.
- 28 ΔΕΝ θα κακολογήσεις κριτές ούτε θα καταρασθείς άρχοντα του λαού σου.

29 ΤΙΣ απαρχές τού αλωνιού σου και του ληνού σου δεν θα τις καθυστερήσεις· τον πρωτότοκό σου από τους γιους σου θα δώσεις σε μένα·

30 το ίδιο θα κάνεις για το βόδι σου, και το πρόβατό σου· επτά ημέρες θα είναι μαζί με τη μητέρα του, την όγδοη ημέρα θα το δώσεις σε μένα.

31 ΚΑΙ οι άνδρες θα είστε άγιοι σε μένα· και δεν θα φάτε κρέας ζώου κατασπαραγμένου από θηρίο στο χωράφι· θα το ρίξετε στο σκυλί.

ΕΞΟΔΟΣ 23

1 ΔΕΝ θα διαδώσεις μία ψευδή φήμη· δεν θα συμφωνήσεις με τον άδικο, για να γίνεις ψευδομάρτυρας.

2 Δεν θα ακολουθήσεις τούς πολλούς για κακό· ούτε θα μιλήσεις σε μία δικαστική υπόθεση, ώστε να κλίνεις με το μέρος των πολλών, για να διαστρέψεις την κρίση·

3 ούτε θα αποβλέψεις σε πρόσωπο φτωχού, στην κρίση του.

4 ΑΝ συναντήσεις το βόδι τού εχθρού σου ή το γαϊδούρι του να περιπλανιέται, θα το επιστρέψεις οπωσδήποτε σ' αυτόν.

5 Αν δεις το γαϊδούρι εκείνου που σε μισεί να έχει πέσει κάτω από το βάρος τού φορτίου του, και θα απέφευγες να τον βοηθήσεις, θα βοηθήσεις μαζί του οπωσδήποτε.

6 ΔΕΝ θα διαστρέψεις το δίκαιο του φτωχού σου στην κρίση του.

7 Να απέχεις από άδικη υπόθεση· και να μη γίνεις αιτία να θανατωθεί ο αθώος και ο δίκαιος· επειδή, εγώ δεν θα δικαιώσω τον ασεβή.

8 Και δεν θα πάρεις δώρα· επειδή, τα δώρα τυφλώνουν και τους σοφούς, και διαστρέφουν τα λόγια των δικαίων.

9 Και δεν θα καταδυναστεύσεις τον ξένο· επειδή, εσείς γνωρίζετε την ψυχή τού ξένου, για τον λόγο ότι σταθήκατε ξένοι στη γη τής Αιγύπτου.

10 ΚΑΙ έξι χρόνια θα σπείρεις τη γη σου, και θα μαζεύεις τα γεννήματά της·

11 τον έβδομο χρόνο, όμως, θα την αφήσεις να αναπαυθεί, και να μένει αργή, για να τρώνε οι φτωχοί τού λαού σου· και εκείνο που εναπολείφθηκε απ' αυτούς ας το τρώνε τα ζώα τού χωραφιού. Έτσι θα κάνεις για τον αμπελώνα σου, και για τον ελαιώνα σου.

12 Έξι ημέρες θα κάνεις τις εργασίες σου· την έβδομη ημέρα, όμως, θα αναπαύεσαι, για να αναπαυθεί και το βόδι σου, και το γαϊδούρι σου, και να έχει αναψυχή ο γιος τής δούλης σου, και ο ξένος.

13 ΚΑΙ θα προσέξετε σε όλα όσα σας είπα· και όνομα άλλων θεών δεν θα αναφέρετε ούτε θα ακουστεί από το στόμα σας.

- 14 Τρεις φορές τον χρόνο θα κάνεις γιορτή σε μένα.
- 15 Θα φυλάτπεις τη γιορτή των αζύμων· επτά ημέρες θα τρως άζυμα, καθώς σε πρόσταξα. Σύμφωνα με τον προσδιορισμένο καιρό τού μήνα Αβίβ· επειδή, μέσα σ' αυτόν τον μήνα βγήκες από την Αίγυπτο· και κανένας δεν θα φανεί μπροστά μου αδειανός·
- 16 και τη γιορτή τού θερισμού, των πρωτογεννημάτων των κόπων σου, που έσπειρες στο χωράφι· και τη γιορτή τής συγκομιδής των καρπών, στο τέλος τού χρόνου, αφού μαζέψεις τούς καρπούς σου από το χωράφι.
- 17 Τρεις φορές τον χρόνο θα εμφανίζεται κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο τον Θεό.
- 18 ΔΕΝ θα προσφέρεις το αίμα τής θυσίας μου με ένζυμο ψωμί· ούτε θα μένει το πάχος τής γιορτής μου μέχρι το πρωί.
- 19 ΤΙΣ απαρχές των πρωτογεννημάτων τής γης σου θα φέρεις στον οίκο τού Κυρίου τού Θεού σου. Δεν θα ψήσεις κασίκι που ακόμα θηλάζει στη μητέρα του.
- 20 ΔΕΣ, εγώ στέλνω μπροστά σου τον άγγελο, για να σε διαφυλάττει στον δρόμο, και να σε φέρει στον τόπο, που προετοίμασα·
- 21 να τον φοβάσαι, και να υπακούς στη φωνή του· να μη τον παροργίσεις· επειδή, δεν θα συγχωρήσει τις παραβάσεις σας· επειδή, το όνομά μου είναι σ' αυτόν.
- 22 Αν, όμως, προσέχεις να υπακούς στη φωνή του, και εκτελείς όλα όσα λέω, τότε εγώ θα είμαι εχθρός των εχθρών σου, και ενάντιος στους εναντίους σου.
- 23 Επειδή, ο άγγελός μου θα προπορεύεται μπροστά σου, και θα σε φέρει μέσα στους Αμορραίους, και Χετταίους, και Φερεζαίους, και Χαναναίους, Ευαίους, και Ιεβουσαίους· και θα τους εξολοθρεύσω.
- 24 Δεν θα προσκυνήσεις τούς θεούς τους ούτε θα τους λατρεύσεις ούτε θα πράξεις σύμφωνα με τα έργα εκείνων· αλλά θα τους εξολοθρεύσεις, και θα κατασυντρίψεις τα είδωλά τους.
- 25 Και θα λατρεύετε τον Κύριο τον Θεό σας, και αυτός θα ευλογεί το ψωμί σου, και το νερό σου· και θα απομακρύνει κάθε αρρώστια από ανάμεσά σου·
- 26 και δεν θα υπάρχει άγονος και στείρα επάνω στη γη σου· τον αριθμό των ημερών σου θα κάνω πλήρη.
- 27 Θα στείλω μπροστά σου τον φόβο μου, και θα καταστρέψω κάθε λαό προς τον οποίο έρχεσαι, και θα κάνω όλους τούς εχθρούς σου να στρέψουν σε σένα τα νώτα·
- 28 και θα στείλω σφήκες μπροστά σου, και θα εκδιώξουν τους Ευαίους, τους Χαναναίους, και τους Χετταίους από μπροστά σου.

²⁹ Δεν θα τους εκδιώξω από μπροστά σου σε έναν χρόνο, για να μη ερημωθεί η γη, και πολλαπλασιαστούν τα θηρία τού χωραφιού εναντίον σου·

³⁰ λίγο-λίγο θα τους διώξω από μπροστά σου, μέχρις ότου αυξηθείς και κυριεύσεις τη γη.

³¹ Και θα βάλω τα όριά σου από την Ερυθρά Θάλασσα μέχρι τη θάλασσα των Φιλισταίων, και από την έρημο μέχρι τον ποταμό· επειδή, στα χέρια σας θα παραδώσω τούς κατοίκους τού τόπου, και θα τους εκδιώξεις από μπροστά σου.

³² Δεν θα κάνεις συνθήκη μαζί τους ούτε με τους θεούς τους·

³³ δεν θα κατοικούν στη γη σου, για να μη σε κάνουν να αμαρτήσεις σε μένα· επειδή, αν λατρεύσεις τούς θεούς τους, αυτό θα γίνει σε σένα παγίδα, οπωσδήποτε.

ΕΞΟΔΟΣ 24

¹ ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, είπε στον Μωυσή: Ανέβα στον Κύριο, εσύ και ο Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, και 70 από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και προσκυνήστε από μακριά·

² και ο Μωυσής, μόνος, θα πλησιάσει στον Κύριο, αυτοί όμως δεν θα πλησιάσουν· ούτε ο λαός θα ανέβει μαζί του.

³ Και ο Μωυσής ήρθε, και διηγήθηκε στον λαό όλα τα λόγια τού Κυρίου, και όλα τα δικαιώματά του· και ο λαός αποκρίθηκε ομόφωνα, και είπε: Όλα τα λόγια, που ο Κύριος μίλησε, θα τα κάνουμε.

⁴ Και ο Μωυσής έγραψε όλα τα λόγια τού Κυρίου· και αφού σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο στο κάτω μέρος τού βουνού, και έστησε 12 στήλες σύμφωνα με τις 12 φυλές τού Ισραήλ.

⁵ Και έστειλε νέους²² από τους γιους Ισραήλ, και πρόσφεραν ολοκαυτώματα και θυσίασαν ειρηνικές θυσίες στον Κύριο, μοσχάρια.

⁶ Και παίρνοντας ο Μωυσής το μισό από το αίμα, το έβαλε σε λεκάνες· και με το άλλο μισό τού αίματος ράντισε επάνω στο θυσιαστήριο.

⁷ Έπειτα, παίρνοντας το βιβλίο τής διαθήκης, το διάβασε σε επήκοον του λαού· και εκείνοι είπαν: Όλα όσα μίλησε ο Κύριος θα τα κάνουμε, και θα υπακούμε.

⁸ Και ο Μωυσής, παίρνοντας το αίμα, ράντισε επάνω στον λαό, και είπε: Δέστε το αίμα τής διαθήκης, την οποία ο Κύριος έκανε σε σας, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια.

⁹ Τότε, ανέβηκε ο Μωυσής και ο Ααρών, ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και 70 από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ.

10 Και είδαν τον Θεό τού Ισραήλ· και κάτω από τα πόδια του ήταν σαν έδαφος στρωμένο από πέτρα σαπφείρου, και σαν το στερέωμα του ουρανού σε²³ καθαρότητα·

11 και πάνω στους εκλεκτούς των γιων Ισραήλ δεν έβαλε το χέρι του· και είδαν τον Θεό, και έφαγαν και ήπιαν.

12 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ανέβα σε μένα στο βουνό, και να είσαι εκεί· και θα σου δώσω τις πέτρινες πλάκες, και τον νόμο, και τις εντολές που έγραψα, για να τους διδάσκεις.

13 Και ο Μωυσής σηκώθηκε, μαζί με τον υπηρέτη του, τον Ιησού, και ο Μωυσής ανέβηκε επάνω στο βουνό τού Θεού.

14 Και προς τους πρεσβύτερους είπε: Να μας περιμένετε εδώ, μέχρις ότου επιστρέψουμε σε σας· και δέστε, ο Ααρών και ο Ωρ, είναι μαζί σας· και αν κάποιος έχει μία υπόθεση, ας έρχεται σ' αυτούς.

15 Ο Μωυσής, λοιπόν, ανέβηκε επάνω στο βουνό, και η νεφέλη σκέπασε το βουνό.

16 Και κάθισε η δόξα τού Κυρίου επάνω στο όρος Σινά, και η νεφέλη το σκέπασε για έξι ημέρες· και την έβδομη ημέρα ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή από μέσα από τη νεφέλη.

17 Και η θέα τής δόξας τού Κυρίου, ήταν στα μάτια των γιων Ισραήλ, σαν φωτιά που κατέτρωγε επάνω στην κορυφή τού βουνού.

18 Και ο Μωυσής μπήκε στο μέσον τής νεφέλης, και ανέβηκε επάνω στο βουνό· και ο Μωυσής στάθηκε επάνω στο βουνό 40 ημέρες και 40 νύχτες.

ΕΞΟΔΟΣ 25

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να πεις στους γιους Ισραήλ να φέρουν προσφορά σε μένα· από κάθε άνθρωπο που έχει προαίρεση στην καρδιά του, θα πάρετε την προσφορά μου.

3 Και αυτή είναι η προσφορά, που θα πάρετε απ' αυτούς: Χρυσάφι, και ασήμι, και χαλκό,

4 βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και βύσσο, και τρίχες κατσικιών,

5 και δέρματα κριαριών κοκκινοβαμμένα, και δέρματα τσακαλιών, και ξύλο σιτίμ,

6 λάδι για το φως, αρώματα για το λάδι τού χρίσματος, και για το ευώδες θυμίαμα,

- ⁷ πέτρες ονυχίτες, και πέτρες για να τοποθετηθούν στο εφόδ και στο περιστήθιο.
- ⁸ Και ας κάνουν σε μένα ένα αγιαστήριο, για να κατοικώ μεταξύ τους.
- ⁹ Σύμφωνα με όλα όσα εγώ σου δείχνω, κατά το υπόδειγμα της σκηνής, και σύμφωνα με το υπόδειγμα όλων των σκευών της, έτσι θα κάνετε.
- ¹⁰ Και θα κατασκευάσουν μία κιβωτό από ξύλο σιπτίμ· δύο πήχες και μισή το μάκρος της, και μία πήχη και μισή το πλάτος της, και μία πήχη και μισή το ύψος της·
- ¹¹ και θα την σκεπάσεις ολόγυρα με καθαρό χρυσάφι, από μέσα και απέξω θα την σκεπάσεις ολόγυρα, και επάνω της θα κάνεις μία χρυσή στεφάνη ολόγυρα.
- ¹² Και θα χύσεις γι' αυτήν τέσσερις χρυσούς κρίκους και θα τους βάλεις στις τέσσερις γωνίες της· δύο κρίκους αφενός στη μία πλευρά της, και δύο κρίκους αφετέρου στην άλλη πλευρά της.
- ¹³ Και θα κάνεις μοχλούς από ξύλο σιπτίμ, και θα τους σκεπάσεις ολόγυρα με χρυσάφι·
- ¹⁴ και θα περάσεις τούς μοχλούς στους κρίκους των πλευρών τής κιβωτού, για να βαστάζεται μ' αυτούς η κιβωτός·
- ¹⁵ οι μοχλοί θα μένουν στους κρίκους τής κιβωτού· δεν θα μετακινούνται απ' αυτή.
- ¹⁶ Και θα βάλεις στην κιβωτό τα μαρτύρια, που θα σου δώσω.
- ¹⁷ Και θα κάνεις ένα ιλαστήριο από καθαρό χρυσάφι· δύο πήχες και μισή το μάκρος του, και μία πήχη και μισή το πλάτος του.
- ¹⁸ Και θα κάνεις δύο χερουβείμ από χρυσάφι· σφυρηλατημένα θα τα κάνεις, από τις δύο άκρες τού ιλαστηρίου·
- ¹⁹ και κάνε ένα χερούβ από τη μία άκρη, και ένα χερούβ από την άλλη άκρη· από το ιλαστήριο θα κάνεις τα χερουβείμ επάνω στις δύο άκρες του·
- ²⁰ και τα χερουβείμ θα απλώνουν από επάνω τις φτερούγες για να σκεπάζουν με τις φτερούγες τους το ιλαστήριο· και τα πρόσωπά τους θα βλέπουν το ένα προς το άλλο· προς το ιλαστήριο θα είναι τα πρόσωπα των χερουβείμ.
- ²¹ Και θα βάλεις το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό, από επάνω· και θα βάλεις μέσα στην κιβωτό τα μαρτύρια, που θα σου δώσω·
- ²² και εκεί θα γνωριστώ σε σένα· και από επάνω από το ιλαστήριο, από το μέσον των δύο χερουβείμ, που είναι επάνω στην κιβωτό τού μαρτυρίου, θα μιλήσω σε σένα για όλα όσα θα σε προστάξω, για να πεις στους γιους Ισραήλ.

- 23** Και θα κάνεις ένα τραπέζι από ξύλο σιττίμ· δύο πήχες το μάκρος του και μία πήχη το πλάτος του, ενώ το ύψος του μία πήχη και μισή·
- 24** και θα το σκεπάσεις ολόγουρα με καθαρό χρυσάφι, και θα κάνεις σ' αυτό μία χρυσή στεφάνη ολόγουρα.
- 25** Και θα του κάνεις ένα χείλος ολόγουρα, πλάτους μιας παλάμης, και θα κάνεις επάνω στο χείλος του μία χρυσή στεφάνη ολόγουρα.
- 26** Και θα κάνεις σ' αυτό τέσσερις χρυσούς κρίκους, και θα βάλεις τούς κρίκους επάνω στις τέσσερις γωνίες, που είναι επάνω στα τέσσερα πόδια του·
- 27** οι κρίκοι θα είναι κάτω από το χείλος για θήκες των μοχλών, για να βαστάζεται το τραπέζι.
- 28** Και θα κάνεις τούς μοχλούς από ξύλο σιττίμ, και θα τους περισκεπάσεις με χρυσάφι, για να βαστάζεται το τραπέζι μ' αυτούς.
- 29** Και θα κάνεις τούς δίσκους του και τα θυμιατοδόχα του, και τα σπονδεία του, και τις λεκάνες του, για να γίνονται μ' αυτά οι σπονδές· από καθαρό χρυσάφι θα τα κάνεις.
- 30** Και θα βάλεις άρτους πρόθεσης επάνω στο τραπέζι, μπροστά μου, παντοτινά.
- 31** Και θα κάνεις μία λυχνία από καθαρό χρυσάφι· σφυρηλατημένη θα κάνεις τη λυχνία· ο κορμός της και τα κλαδιά της, οι λεκάνες της, οι κόμπποι της, και τα άνθη της, θα είναι ένα σώμα μαζί της.
- 32** Και θα βγαίνουν έξι κλαδιά από τα πλάγια της· τρία κλαδιά τής λυχνίας από το ένα πλάγιο, και τρία κλαδιά από το άλλο πλάγιο·
- 33** στο ένα κλαδί θα είναι τρεις λεκάνες αμυγδαλοειδείς, ένας κόμππος και ένα άνθος· και στο άλλο κλαδί τρεις λεκάνες αμυγδαλοειδείς, ένας κόμππος και ένα άνθος· έτσι θα γίνει στα έξι κλαδιά, εκείνα που βγαίνουν από τη λυχνία.
- 34** Και στη λυχνία θα υπάρχουν τέσσερις λεκάνες αμυγδαλοειδείς, οι κόμπποι τους, και τα άνθη τους.
- 35** Και θα είναι ένας κόμππος κάτω από τα δύο κλαδιά, που βγαίνουν απ' αυτή, και ένας κόμππος κάτω από τα δύο κλαδιά, που βγαίνουν απ' αυτή, και ένας κόμππος κάτω από δύο κλαδιά, που βγαίνουν απ' αυτή, στα έξι κλαδιά εκείνα που βγαίνουν από τη λυχνία.
- 36** Οι κόμπποι τους, και τα κλαδιά τους, θα είναι ένα σώμα μαζί της· το σύνολό της θα είναι ένα σώμα σφυρηλατημένο από καθαρό χρυσάφι.
- 37** Και θα κάνεις τα λυχνάρια της επτά· και θα ανάβουν τα λυχνάρια της, για να φέγγουν μπροστά της.
- 38** Και τα λυχνοψάλιδά της, και τα υποθέματά της, θα είναι από καθαρό χρυσάφι.

³⁹ Από ένα τάλαντο καθαρό χρυσάφι θα κατασκευαστεί αυτή, και όλα αυτά τα σκεύη.

⁴⁰ Και πρόσεχε να κάνεις σύμφωνα με τον τύπο τους, που σου δείχθηκε επάνω στο βουνό.

ΕΞΟΔΟΣ 26

¹ ΚΑΙ θα κάνεις τη σκηνή, δέκα παραπετάσματα από βύσσο κλωσμένη, και βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο· με χερουβείμ, θα τα κάνεις, εργασμένα επάνω με τέχνη.

² Το μάκρος καθενός παραπετάσματος θα είναι 28 πήχες, και το πλάτος καθενός παραπετάσματος τέσσερις πήχες· όλα τα παραπετάσματα στο ίδιο μέτρο.

³ Τα πέντε παραπετάσματα θα συνδέονται το ένα με το άλλο· και τα άλλα πέντε παραπετάσματα θα συνδέονται το ένα με το άλλο.

⁴ Και θα κάνεις βαθυγάλαζα θηλυκωτήρια στις άκρες τού πρώτου παραπετάσματος, προς το πλάγιο, όπου γίνεται η ένωση· το ίδιο θα κάνεις και στην τελευταία άκρη τού δεύτερου παραπετάσματος, όπου γίνεται η ένωση του δεύτερου·

⁵ Θα κάνεις 50 θηλυκωτήρια στο ένα παραπέτασμα, και 50 θηλυκωτήρια θα κάνεις στην άκρη τού παραπετάσματος, που είναι προς την ένωση του δεύτερου, για να αντικρύζουν τα θηλυκωτήρια το ένα προς το άλλο.

⁶ Και θα κάνεις 50 περόνες χρυσές, και με τις περόνες θα συνδέσεις τα παραπετάσματα μεταξύ τους· έτσι, η σκηνή θα είναι μία.

⁷ Και θα κάνεις παραπετάσματα από τρίχες κατσικιών, για να είναι σκέπασμα επάνω στη σκηνή· 11 θα κάνεις αυτά τα παραπετάσματα·

⁸ το μάκρος τού ενός παραπετάσματος 30 πήχες, και το πλάτος τού ενός παραπετάσματος τέσσερις πήχες· του ίδιου μέτρου θα είναι τα 11 παραπετάσματα.

⁹ Και θα συνδέσεις τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα έξι παραπετάσματα χωριστά· το έκτο, όμως, παραπέτασμα θα το επιδιπλώσεις προς το πρόσωπο της σκηνής.

¹⁰ Και θα κάνεις 50 θηλυκωτήρια στην άκρη τού ενός παραπετάσματος, του τελευταίου προς την ένωση, και 50 θηλυκωτήρια στην άκρη τού παραπετάσματος, που ενώνεται με το δεύτερο.

¹¹ Θα κάνεις και 50 περόνες χάλκινες, και θα βάλεις τις περόνες στα θηλυκωτήρια, και θα συνδέσεις τη σκηνή, ώστε να είναι μία.

- 12 Το υπόλοιπο, όμως, εκείνο που περισσεύει από τα παραπετάσματα της σκηνής, το μισό τού παραπετάσματος, εκείνο που εναπολείπεται, θα κρέμεται προς το πίσω μέρος τής σκηνής.
- 13 Και μία πήχη από το ένα πλάγιο, και μία πήχη από το άλλο πλάγιο, από το εναπολειπόμενο στο μήκος των παραπετασμάτων τής σκηνής, θα κρέμεται από επάνω προς τα πλάγια της σκηνής, από το ένα μέρος και από το άλλο, για να τη σκεπάζει.
- 14 Και θα κάνεις κατακάλυμμα για τη σκηνή από δέρματα κριαριών κοκκινοβαμμένα, και επικάλυμμα από επάνω, από δέρματα τσακαλιών.
- 15 Και θα κάνεις για τη σκηνή σανίδες από ξύλο σιττίμ, όρθιες·
- 16 το μήκος καθεμιάς σανίδας δέκα πήχες, και μία πήχη και μισή το πλάτος καθεμιάς σανίδας.
- 17 Δύο αγκωνίσκοι θα είναι στη μία σανίδα, που θα αντικρύζουν ο ένας τον άλλον· έτσι θα κάνεις σε όλες τις σανίδες τής σκηνής.
- 18 Και θα κάνεις τις σανίδες για τη σκηνή, 20 σανίδες από το νότιο μέρος με κατεύθυνση προς τη μεσημβρία.
- 19 Και από κάτω από τις 20 σανίδες θα κάνεις 40 υποστηρίγματα ασημένια· δύο υποστηρίγματα από κάτω από τη μία σανίδα για τους δύο αγκωνίσκους της, και δύο υποστηρίγματα από κάτω από την άλλη σανίδα για τους δύο αγκωνίσκους της.
- 20 Και για το δεύτερο μέρος τής σκηνής, που είναι προς τον βορρά, θα κάνεις 20 σανίδες·
- 21 και τα 40 υποστηρίγματά τους ασημένια, δύο υποστηρίγματα από κάτω από τη μία σανίδα, και δύο υποστηρίγματα από κάτω από την άλλη σανίδα.
- 22 Και για τα μέρη από πίσω από τη σκηνή, που είναι προς δυσμάς, θα κάνεις έξι σανίδες.
- 23 Θα κάνεις και δύο σανίδες για τις γωνίες τής σκηνής στα μέρη από πίσω·
- 24 και θα ενωθούν από κάτω, και θα ενωθούν μαζί από επάνω, με έναν κρίκο· έτσι θα είναι γι' αυτές, και τις δύο· για τις δύο γωνίες θα είναι.
- 25 Και θα είναι οκτώ σανίδες, και τα ασημένια υποστηρίγματά τους, δεκαέξι υποστηρίγματα· δύο υποστηρίγματα από κάτω από τη μία σανίδα, και δύο υποστηρίγματα από κάτω από την άλλη σανίδα.
- 26 Και θα κάνεις μοχλούς από ξύλο σιττίμ· πέντε για τις σανίδες τού ενός μέρους τής σκηνής,
- 27 και πέντε μοχλούς για τις σανίδες τού άλλου μέρους τής σκηνής,

- 28** και πέντε μοχλούς για τις σανίδες τού μέρους τής σκηνής για το πλάγιο, που είναι προς δυσμάς· και ο μεσαίος μοχλός, που είναι στο μέσον των σανίδων, θα διαπερνάει από τη μία άκρη μέχρι την άλλη άκρη.
- 29** Και τις σανίδες θα τις σκεπάσεις ολόγυρα με χρυσάφι, και τους κρίκους τους θα τους κάνεις από χρυσάφι, για να είναι θήκες των μοχλών· και θα σκεπάσεις ολόγυρα τους μοχλούς με χρυσάφι.
- 30** Και θα ανεγείρεις τη σκηνή σύμφωνα με το σχέδιό της, που σου δείχθηκε επάνω στο βουνό.
- 31** Και θα κάνεις καταπέτασμα από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, με εργασία καλλιτέχνη· με χερουβείμ θα είναι κατασκευασμένο.
- 32** Και θα το κρεμάσεις επάνω σε τέσσερις στύλους από ξύλο σιπτίμ περισκεπασμένους με χρυσάφι· τα άγκιστρά τους θα είναι χρυσά, επάνω στα τέσσερα ασημένια υποστηρίγματα.
- 33** Και θα κρεμάσεις το καταπέτασμα κάτω από τις περόνες, για να φέρεις εκεί, από μέσα από το καταπέτασμα, την κιβωτό τού μαρτυρίου· και το καταπέτασμα θα κάνει χώρισμα σε σας, ανάμεσα στο άγιο και το άγιο των αγίων.
- 34** Και θα βάλεις το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό τού μαρτυρίου, στο άγιο των αγίων.
- 35** Και θα βάλεις το τραπέζι απέξω από το καταπέτασμα, και τη λυχνία αντικρυνά στο τραπέζι, προς το νότιο μέρος τής σκηνής· και το τραπέζι θα είναι προς το βόρειο μέρος.
- 36** Και θα κάνεις για τη θύρα τής σκηνής έναν τάπητα από βαθυγάλαζο ύφασμα και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, φτιαγμένον με κεντητή εργασία.
- 37** Και θα κάνεις για τον τάπητα πέντε στύλους από σιπτίμ, και θα τους σκεπάσεις με χρυσάφι ολόγυρα· τα άγκιστρά τους θα είναι από χρυσάφι· και θα χύσεις γι' αυτούς πέντε χάλκινα υποστηρίγματα.

ΕΞΟΔΟΣ 27

- 1** ΚΑΙ θα κάνεις ένα θυσιαστήριο από ξύλο σιπτίμ, πέντε πήχες το μάκρος, και πέντε πήχες το πλάτος· τετράγωνο θα είναι το θυσιαστήριο· και το ύψος του τριών πηχών·
- 2** και θα κάνεις τα κέρατά του στις τέσσερις γωνίες του· τα κέρατά του θα είναι από το ίδιο· και θα το σκεπάσεις ολόγυρα με χαλκό.

- ³ Και θα κάνεις τούς σταχτοδόχους λέβητές του, και τα φυτάρια του, και τις λεκάνες του, και τις κρεάγρες του, και τα πυροδοχεία του· χάλκινα θα κάνεις όλα τα σκεύη του.
- ⁴ Και θα κάνεις γι' αυτό μία χάλκινη σχάρα διχτυωτής εργασίας· και επάνω στο δίχτυ θα κάνεις τέσσερις κρίκους χάλκινους, στις τέσσερις γωνίες του.
- ⁵ Και θα τη βάλεις κάτω από την περιοχή τού θυσιαστηρίου, από κάτω, ώστε το δίχτυ να είναι μέχρι το μέσον τού θυσιαστηρίου.
- ⁶ Και θα κάνεις μοχλούς για το θυσιαστήριο, μοχλούς από ξύλο σιπτίμ, και θα τους σκεπάσεις ολόγυρα με χαλκό·
- ⁷ και οι μοχλοί θα μπουν μέσα στους κρίκους, και θα είναι οι μοχλοί επάνω στις δύο πλευρές τού θυσιαστηρίου, για να το βαστάζουν.
- ⁸ Κοίλο με σανίδες θα το κάνεις, όπως σου δείχθηκε επάνω στο βουνό· έτσι θα κάνουν.
- ⁹ Και θα κάνεις την αυλή τής σκηνής· από το νότιο μέρος προς τη μεσημβρία θα υπάρχουν παραπετάσματα για την αυλή από κλωσμένη βύσσο, το μάκρος 100 πήχες για τη μία πλευρά.
- ¹⁰ Και οι 20 στύλοι της, και τα 20 υποστηρίγματά τους, θα είναι χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων και οι ζώνες τους ασημένιες.
- ¹¹ Και το ίδιο προς τη βόρεια πλευρά θα είναι παραπετάσματα κατά μήκος, με μάκρος 100 πήχων και οι 20 στύλοι τους, και τα 20 χάλκινα υποστηρίγματά τους· και τα άγκιστρα των στύλων και οι ζώνες τους ασημένιες.
- ¹² Και για το πλάτος τής αυλής προς τη δυτική πλευρά θα είναι παραπετάσματα 50 πήχων· δέκα στύλοι γι' αυτά, και δέκα υποστηρίγματα γι' αυτά.
- ¹³ Και το πλάτος τής αυλής προς την ανατολική πλευρά, που είναι προς την ανατολή, θα είναι πενήντα πήχες.
- ¹⁴ Και τα παραπετάσματα του ενός μέρους τής πύλης θα είναι 15 πήχες· τρεις στύλοι γι' αυτά, και τρία υποστηρίγματα γι' αυτά.
- ¹⁵ Και στο άλλο μέρος θα είναι παραπετάσματα 15 πήχων· τρεις στύλοι γι' αυτά, και τρία υποστηρίγματα γι' αυτά.
- ¹⁶ Για την πύλη τής αυλής, όμως, θα είναι ένα καταπέτασμα 20 πήχων, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, φτιαγμένο με κεντητή εργασία· τέσσερις στύλοι γι' αυτό,²⁴ και τέσσερα υποστηρίγματα γι' αυτό.²⁴
- ¹⁷ Όλοι οι στύλοι ολόγυρα στην αυλή θα είναι ζωσμένοι με ασήμι, τα άγκιστρά τους ασημένια, και τα υποστηρίγματά τους χάλκινα.

18 Το μάκρος τής αυλής θα είναι 100 πήχες, και το πλάτος από τις δύο πλευρές 50, και το ύψος πέντε πήχες από κλωσμένη βύσσο, και τα υποστηρίγματα τους χάλκινα.

19 Όλα τα σκεύη τής σκηνής για ολόκληρη την υπηρεσία της, και όλοι οι πάσσαλοί της, και όλοι οι πάσσαλοι της αυλής θα είναι χάλκινοι.

20 ΚΑΙ εσύ θα προστάξεις τούς γιους Ισραήλ να σου φέρουν καθαρό λάδι από κοπανισμένες ελιές για το φως, ώστε να καίει παντοτινά η λυχνία.²⁵

21 Στη σκηνή τού μαρτυρίου, απέξω από το καταπέτασμα, που είναι μπροστά στο μαρτύριο, ο Ααρών και οι γιοι του θα τη φροντίζουν από την εσπέρα μέχρι το πρωί μπροστά στον Κύριο· αυτό θα είναι παντοτινός νόμος στους γιους Ισραήλ στις γενεές τους.

ΕΞΟΔΟΣ 28

1 ΚΑΙ εσύ φέρε κοντά σου τον Ααρών, τον αδελφό σου, και τους γιους του μαζί του, ανάμεσα από τους γιους Ισραήλ, για να ιερατεύουν σε μένα: Τον Ααρών, τον Ναδάβ και τον Αβιούδ, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ, τους γιους τού Ααρών.

2 Και θα κάνεις μία άγια στολή στον Ααρών τον αδελφό σου, για δόξα και τιμή.

3 Και εσύ να μιλήσεις προς όλους τούς σοφούς στην καρδιά, τους οποίους εγώ γέμισα με πνεύμα σοφίας, να κάνουν τη στολή τού Ααρών, για να τον καθιερώσεις, ώστε να ιερατεύει σε μένα.

4 Και αυτή είναι η στολή, που θα κάνουν: Ένα περιστήθιο, και ένα εφόδ, και έναν ποδήρη, και έναν χιτώνα κεντητό, μία μίτρα και μία ζώνη· και θα κάνουν στολές άγιες στον Ααρών, τον αδελφό σου, και στους γιους του, για να ιερατεύουν σε μένα.

5 Και αυτοί θα πάρουν το χρυσάφι και το βαθυγάλαζο ύφασμα, και το πορφυρό, και το κόκκινο, και τη βύσσο·

6 και θα κάνουν το εφόδ από χρυσάφι, και βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, από κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, καλλιτέχνης εργασίας·

7 θα έχει τις δύο επωμίδες του συνδεδεμένες στις δύο άκρες του, ώστε να συνδέονται.

8 Και η κεντητή ζώνη τού εφόδ, που είναι επάνω του, θα είναι από το ίδιο, κατά την εργασία του· από χρυσάφι, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο.

9 Και θα πάρεις ονυχίτες πέτρες, και θα εγχαράξεις επάνω τους τα ονόματα των γιων Ισραήλ·

10 επάνω στη μία πέτρα έξι από τα ονόματα αυτά, και τα υπόλοιπα έξι ονόματα επάνω στην άλλη πέτρα, σύμφωνα με τη σειρά τής γέννησής τους·

- 11 με εργασία λιθογλύφου, σύμφωνα με τη χάραξη της σφραγίδας, θα χαραξείς τις δύο πέτρες με τα ονόματα των γιων Ισραήλ· θα τις εναρμόσεις σε χρυσούς οικίσκους.
- 12 Και θα βάλεις τις δύο πέτρες επάνω στις επωμίδες τού εφόδ, πέτρες υπόμνησης στους γιους Ισραήλ· και ο Ααρών θα βαστάζει τα ονόματά τους μπροστά στον Κύριο, επάνω στους ώμους του για υπόμνηση.
- 13 Και θα κάνεις χρυσούς οικίσκους·
- 14 και δύο αλυσίδες από καθαρό χρυσάφι από τις άκρες· με εργασία πλεκτή θα τις κάνεις, και θα συνδέσεις τις πλεκτές αλυσίδες με τους οικίσκους.
- 15 Και θα κάνεις το περιστήθιο της κρίσης με καλλιτέχνη εργασία· σύμφωνα με την εργασία τού εφόδ θα το κάνεις· από χρυσάφι, βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και βύσσο κλωσμένη, θα το κάνεις·
- 16 θα είναι τετράγωνο, διπλό· μιας σπιθαμής το μήκος του, και μιας σπιθαμής το πλάτος του.
- 17 Και θα εναρμόσεις σ' αυτό πέτρες, τέσσερις σειρές από πέτρες· σειρά από σάρδιο, τοπάζι, και σμάραγδο, θα είναι η πρώτη σειρά·
- 18 και η δεύτερη σειρά, άνθρακας, σάπφειρος, και αδάμαντας·
- 19 και η τρίτη σειρά, λιγύριο, αχάτης, και αμέθυστος·
- 20 και η τέταρτη σειρά, βηρύλλιο, και όνυχας, και ίασπης· εναρμωσμένοι θα είναι στους χρυσούς οικίσκους τους·
- 21 και οι πέτρες θα είναι με τα ονόματα των γιων Ισραήλ, δώδεκα, σύμφωνα με τα ονόματά τους, με τη χάραξη της σφραγίδας· κάθε ένας με το όνομά του θα είναι, σύμφωνα με τις δώδεκα φυλές.
- 22 Και επάνω στο περιστήθιο θα κάνεις στις άκρες αλυσίδες, εργασίας πλεκτής από καθαρό χρυσάφι.
- 23 Και θα κάνεις επάνω στο περιστήθιο δύο κρίκους χρυσούς, και θα περάσεις τούς δύο κρίκους στις δύο άκρες τού περιστηθίου.
- 24 Και θα περάσεις τις δύο πλεκτές χρυσές αλυσίδες στους δύο κρίκους, που είναι στις άκρες τού περιστηθίου.
- 25 Και τις άλλες δύο άκρες των δύο πλεκτών αλυσίδων θα τις συνδέσεις με τους δύο οικίσκους, και θα τους βάλεις στις επωμίδες τού εφόδ μπροστά του.
- 26 Και θα κάνεις δύο χρυσούς κρίκους, και θα τους βάλεις επάνω στις δύο άκρες τού περιστηθίου, στο χείλος του, που είναι προς το μέρος τού εφόδ από μέσα·

- ²⁷ και θα κάνεις ακόμα δύο χρυσούς κρίκους, και θα τους βάλεις στα δύο πλάγια του εφόδ, από κάτω, προς το μπροστινό μέρος του, αντικρουνά στην άλλη ένωσή του, από πάνω από την κεντητή ζώνη τού εφόδ.
- ²⁸ Και θα δένουν το περιστήθιο με τους κρίκους του στους κρίκους τού εφόδ, με μία ταινία από βαθυγάλαζο ύφασμα για να είναι επάνω από την κεντητή ζώνη τού εφόδ, και για να μη είναι το περιστήθιο χωρισμένο από το εφόδ.
- ²⁹ Και ο Ααρών θα βαστάζει τα ονόματα των γιων Ισραήλ στο περιστήθιο της κρίσης επάνω στην καρδιά του, όταν μπαίνει στο άγιο για υπόμνηση μπροστά στον Κύριο, παντοτινά.
- ³⁰ Και θα βάλεις στο περιστήθιο της κρίσης το Ουρίμ και το Θουμμίμ, και θα είναι επάνω στην καρδιά τού Ααρών, όταν μπαίνει μπροστά στον Κύριο· και ο Ααρών θα βαστάζει την κρίση των γιων Ισραήλ επάνω στην καρδιά του μπροστά στον Κύριο, παντοτινά.
- ³¹ Και θα κάνεις τον ποδήρη τού εφόδ ολόκληρον από βαθυγάλαζο ύφασμα.
- ³² Και θα είναι στην κορυφή του ένα άνοιγμα, προς το μέσον του· θα έχει μία υφαντή ταινία ολόγυρα στο άνοιγμά του, καθώς είναι το άνοιγμα του θώρακα, για να μη σχίζεται.
- ³³ Και θα κάνεις επάνω στα κράσπεδά του ρόδια από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, επάνω στα κράσπεδά του, ολόγυρα· και χρυσά κουδούνια ανάμεσά τους, ολόγυρα·
- ³⁴ ένα χρυσό κουδούνι και ένα ρόδι, ένα χρυσό κουδούνι και ένα ρόδι, επάνω στα κράσπεδα του ποδήρη, ολόγυρα.
- ³⁵ Και θα είναι επάνω στον Ααρών, για να λειτουργεί· και ο ήχος του θα είναι ακουστός, όταν μπαίνει στο άγιο μπροστά στον Κύριο, και όταν βγαίνει, για να μη πεθάνει.
- ³⁶ Και θα κάνεις μία πλάκα²⁶ από καθαρό χρυσάφι, και θα χαράξεις επάνω της, σαν χάραξη σφραγίδας, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ.
- ³⁷ Και θα τη βάλεις επάνω στη βαθυγάλαζη ταινία, για να είναι επάνω στη μίτρα· θα είναι στο μπροστινό μέρος τής μίτρας.
- ³⁸ Και θα είναι επάνω στο μέτωπο του Ααρών, για να σηκώνει ο Ααρών την ανομία των άγιων πραγμάτων, που οι γιοι τού Ισραήλ θα αγιάζουν σε όλες τους τις άγιες προσφορές· και θα είναι παντοτινά επάνω στο μέτωπό του, για να είναι δεκτές μπροστά στον Κύριο.
- ³⁹ Και θα υφάνεις τον χιτώνα από βύσσο, και θα κάνεις μια μίτρα από βύσσο, και θα κάνεις μία ζώνη εργασίας ενός κεντητή.
- ⁴⁰ Και για τους γιους τού Ααρών θα κάνεις χιτώνες, και θα κάνεις γι' αυτούς ζώνες, και μιτρίδια θα κάνεις γι' αυτούς, για δόξα και τιμή.

⁴¹ Και θα ντύσεις μ' αυτά τον Ααρών τον αδελφό σου, και τους γιους του μαζί του, και θα τους χρίσεις, και θα τους καθιερώσεις, και θα τους αγιάσεις, για να ιερατεύουν σε μένα.

⁴² Και θα τους κάνεις λινές περισκελίδες, για να σκεπάζουν τη γύμνωση της σάρκας τους· θα φτάνουν από την οσφύ μέχρι τούς μηρούς·

⁴³ και θα είναι επάνω στον Ααρών, και επάνω στους γιους του, όταν μπαίνουν στη σκηνή τού μαρτυρίου ή όταν πλησιάζουν το θυσιαστήριο για να λειτουργήσουν, μέσα στο άγιο, για να μη φέρουν επάνω τους ανομία, και πεθάνουν· αυτό θα είναι παντοτινός νόμος σ' αυτόν και στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν.

ΕΞΟΔΟΣ 29

¹ ΚΑΙ τούτο είναι το πράγμα, που θα κάνεις σ' αυτούς, για να τους αγιάσεις, ώστε να ιερατεύουν σε μένα. Πάρε ένα μοσχάρι βοδιού, και δύο άμωμα κριάρια,²⁷

² και άζυμο ψωμί, και άζυμες πίτες, ζυμωμένες με λάδι, και άζυμα λάγανα, χρισμένα με λάδι· από σιμιγδάλι σιταριού θα τα κάνεις.

³ Και θα τα βάλεις σε ένα κανίστρι, και θα τα φέρεις μέσα στο κανίστρι, μαζί με το μοσχάρι και τα δύο κριάρια.

⁴ Και θα φέρεις τον Ααρών και τους γιους του στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα τους λούσεις με νερό.

⁵ Και θα πάρεις τις στολές, και θα ντύσεις τον Ααρών με τον χιτώνα, και τον ποδήρη τού εφόδ, και το εφόδ, και το περιστήθιο, και θα τον ζώσεις με την κεντητή ζώνη τού εφόδ·

⁶ και θα βάλεις τη μίτρα επάνω στο κεφάλι του, και θα βάλεις το άγιο διάδημα επάνω στη μίτρα.

⁷ Τότε, θα πάρεις το λάδι τού χρίσματος, και θα χύσεις απ' αυτό επάνω στο κεφάλι του, και θα τον χρίσεις.

⁸ Και θα φέρεις τούς γιους του, και θα τους ντύσεις με χιτώνες·

⁹ και θα τους ζώσεις με ζώνες, τον Ααρών και τους γιους του, και θα τους περιθέσεις μιτρίδια, και η ιερατεία θα είναι σ' αυτούς ως²⁸ παντοτινός νόμος· και θα καθιερώσεις τον Ααρών και τους γιους του.

¹⁰ Και θα φέρεις το μοσχάρι μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου, και ο Ααρών και οι γιοι του θαβάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού μοσχαριού·

¹¹ και θα σφάξεις το μοσχάρι μπροστά στον Κύριο, δίπλα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.

- 12 Και θα πάρεις από το αίμα τού μοσχαριού, και θα βάλεις επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου με το δάχτυλό σου· και θα χύσεις όλο το αίμα κοντά στη βάση τού θυσιαστηρίου.
- 13 Και θα πάρεις ολόκληρο το λίπος, που περισκεπάζει τα εντόσθια, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, και τα δύο νεφρά, και το λίπος, που είναι επάνω τους, και θα τα κάψεις επάνω στο θυσιαστήριο.
- 14 Αλλά, το κρέας τού μοσχαριού, και το δέρμα του, και τα κόπρανά του, θα τα κάψεις έξω από το στρατόπεδο με φωτιά· τούτο είναι θυσία περί αμαρτίας.
- 15 Και θα πάρεις το ένα κριάρι, και θα βάλουν τα χέρια τους, ο Ααρών και οι γιοι του, επάνω στο κεφάλι τού κριαριού·
- 16 και θα σφάξεις το κριάρι, και θα πάρεις το αίμα του, και θα ραντίσεις επάνω στο θυσιαστήριο ολόγυρα·
- 17 και θα διαμελίσεις το κριάρι σε τμήματα, και θα πλύνεις τα εντόσθιά του, και τα πόδια του, και θα τα βάλεις μαζί με τα τμήματά του, και μαζί με το κεφάλι του·
- 18 και θα κάψεις ολόκληρο το κριάρι επάνω στο θυσιαστήριο· τούτο είναι ολοκαύτωμα στον Κύριο· είναι οσμή ευωδίας, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- 19 Και θα πάρεις το δεύτερο κριάρι· και ο Ααρών και οι γιοι του θα βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού κριαριού·
- 20 τότε, θα σφάξεις το κριάρι, και θα πάρεις από το αίμα του, και θα βάλεις επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού τού Ααρών, και επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού των γιων του, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού χεριού τους, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού ποδιού τους, και θα ραντίσεις το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα.
- 21 Και θα πάρεις από το αίμα του, που είναι επάνω στο θυσιαστήριο, και από το λάδι τού χρίσματος, και θα ραντίσεις επάνω στον Ααρών, κι επάνω στις στολές του, κι επάνω στους γιους του, κι επάνω στις στολές των γιων του, μαζί μ' αυτόν· και θα αγιαστούν, αυτός, και οι στολές του, και οι γιοι του, και οι στολές των γιων του μαζί μ' αυτόν.
- 22 Και θα πάρεις από το κριάρι το λίπος και την ουρά, και το λίπος, αυτό που περισκεπάζει τα εντόσθια, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, και τα δύο νεφρά, και το λίπος που είναι επάνω τους, και τον δεξί βραχίονα, (επειδή, είναι κριάρι καθιέρωσης),
- 23 και ένα καρβέλι ψωμί²⁹ και μία πίτα λαδωμένη, και ένα λάγανο από το κανίστρι των αζύμων, εκείνων που είναι σε πρόθεση μπροστά στον Κύριο·
- 24 και θα τα βάλεις όλα στα χέρια τού Ααρών, και στα χέρια των γιων του· και θα τα κινήσεις σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο.

- 25** Και θα τα πάρεις από τα χέρια τους, και θα τα κάψεις επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω από το ολοκαύτωμα, σε οσμή ευωδίας μπροστά στον Κύριο· αυτό είναι θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- 26** Και θα πάρεις το στήθος από το κριάρι τής καθιέρωσης, που είναι για τον Ααρών, και θα το κινήσεις σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο, και θα είναι δικό σου μερίδιο.
- 27** Και θα αγιάσεις το στήθος τής κινητής προσφοράς, και τον βραχίονα της προσφοράς τής ύψωσης, που κινήθηκε, και η οποία υψώθηκε, από το κριάρι τής καθιέρωσης, από εκείνο που είναι για τον Ααρών, και από εκείνο που είναι για τους γιους του·
- 28** και θα είναι τού Ααρών και των γιων του ως ²⁸ νόμος παντοτινός από τους γιους Ισραήλ· επειδή, είναι προσφορά ύψωσης· και θα είναι προσφορά ύψωσης από τους γιους Ισραήλ, από τις ειρηνικές θυσίες τους, η προσφορά τους που υψώνεται στον Κύριο.
- 29** Και η άγια στολή τού Ααρών θα είναι των γιων του ύστερα απ' αυτόν, για να χριστούν σ' αυτή, και να καθιερωθούν σ' αυτή.
- 30** επτά ημέρες θα ντύνεται ο ιερέας μ' αυτή, αυτός που είναι αντ' αυτού από τους γιους του, που μπαίνει μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου για να υπηρετήσει μέσα στο άγιο.
- 31** Και θα πάρεις το κριάρι τής καθιέρωσης, και θα βράσεις το κρέας του σε έναν άγιο τόπο.
- 32** Και θα φάνε ο Ααρών και οι γιοι του το κρέας τού κριαριού, και το ψωμί που είναι στο κανίστρι, κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 33** Και θα φάνε εκείνα διαμέσου των οποίων έγινε η εξιλέωση για καθιέρωση και αγιασμό τους· ξένος, όμως, δεν θα φάει, επειδή, είναι άγια·
- 34** και αν μείνει κάτι από το κρέας των καθιερώσεων ή από το ψωμί, μέχρι το πρωί, τότε θα κάψεις με φωτιά αυτό που απέμεινε· δεν θα φαγωθεί, επειδή είναι άγιο.
- 35** Και θα κάνεις έτσι στον Ααρών και στους γιους του, σύμφωνα με όσα σε πρόσταξα· επτά ημέρες θα τους καθιερώσεις·
- 36** και κάθε ημέρα θα προσφέρεις ένα μοσχάρι για προσφορά περί αμαρτίας για εξιλέωση. Και θα καθαρίζεις το θυσιαστήριο, κάνοντας εξιλέωση γι' αυτό, και θα το χρίσεις για να το αγιάσεις.
- 37** επτά ημέρες θα κάνεις εξιλέωση για το θυσιαστήριο, και θα το αγιάζεις· και θα είναι θυσιαστήριο αγιότατο· κάθε τι που αγγίζει το θυσιαστήριο θα είναι άγιο.
- 38** Και τούτο είναι εκείνο, που θα προσφέρεις επάνω στο θυσιαστήριο· δύο αρνιά, χρονιάρικα, την ημέρα, παντοτινά·

³⁹ το ένα αρνί θα το προσφέρεις το πρωί, και το άλλο αρνί θα το προσφέρεις το δειλινό·

⁴⁰ και μαζί με το ένα αρνί ένα δέκατο σιμιγδάλι ζυμωμένο με ένα τέταρτο ιν κοπανισμένου λαδιού· και ένα τέταρτο ιν κρασιού για σπονδή·

⁴¹ και το δεύτερο αρνί θα το προσφέρεις το δειλινό· σύμφωνα με την προσφορά τού πρωινού, και σύμφωνα με τη σπονδή της, θα κάνεις σ' αυτό, σε οσμή ευωδίας, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

⁴² Αυτό θα είναι ένα παντοτινό ολοκαύτωμα στις γενεές σας, κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, μπροστά στον Κύριο· όπου θα εμφανίζομαι σε σας, για να μιλάω εκεί σε σένα.

⁴³ Και εκεί θα εμφανίζομαι στους γιους Ισραήλ, και η σκηνή θα αγιάζεται με τη δόξα μου.

⁴⁴ Και θα αγιάζω τη σκηνή τού μαρτυρίου, και το θυσιαστήριο· θα αγιάζω και τον Ααρών, και τους γιους του, για να ιερατεύουν σε μένα.

⁴⁵ Και θα κατοικώ ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, και θα είμαι ο Θεός τους.

⁴⁶ Και αυτοί θα γνωρίζουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, που τους έβγαλα από την Αίγυπτο, για να κατοικώ ανάμεσά τους· εγώ ο Κύριος ο Θεός τους.

ΕΞΟΔΟΣ 30

¹ Θα κάνεις και ένα θυσιαστήριο για να θυμιάζεις θυμίαμα· από ξύλο σιτίμ θα το κάνεις·

² μία πήχη το μήκος του, και μία πήχη το πλάτος του· θα είναι τετράγωνο· και το ύψος του δύο πήχες· τα κέρατά του θα προέρχονται απ' αυτό.

³ Και θα το σκεπάσεις ολόγυρα με καθαρό χρυσάφι, την κορυφή του, και τα πλάγιά του, ολόγυρα, και τα κέρατά του· και θα του κάνεις μία χρυσή στεφάνη, ολόγυρα.

⁴ Και δύο χρυσούς κρίκους θα του κάνεις κάτω από τη στεφάνη· κοντά στις δύο γωνίες του, επάνω στα δύο πλάγιά του θα τους κάνεις, και θα είναι θήκες των μοχλών, ώστε να το βαστάζουν μ' αυτούς.

⁵ Και θα κάνεις τούς μοχλούς από ξύλο σιτίμ, και θα τους σκεπάσεις ολόγυρα με χρυσάφι.

⁶ Και θα το βάλεις απέναντι από το καταπέτασμα, που είναι μπροστά στην κιβωτό τού μαρτυρίου, αντικρυνά στο ιλαστήριο, που είναι επάνω στο μαρτύριο, όπου θα εμφανίζομαι σε σένα.

⁷ Και ο Ααρών θα θυμιάζει επάνω σ' αυτό ευωδιαστό θυμίαμα, κάθε πρωινό· όταν ετοιμάζει τα λυχνάρια, θα θυμιάζει επάνω σ' αυτό.

- 8 Και όταν ο Ααρών ανάβει τα λυχνάρια την εσπέρα, θα θυμιάζει επάνω σ' αυτό, θυμίαμα παντοτινό μπροστά στον Κύριο στις γενεές σας.
- 9 Δεν θα προσφέρετε επάνω σ' αυτό ξένο θυμίαμα ούτε ολοκαύτωμα ούτε προσφορά από άλφιτα ούτε θα χύσετε επάνω σ' αυτό σπονδή.
- 10 Και ο Ααρών θα κάνει εξιλέωση επάνω στα κέρατά του μία φορά τον χρόνο, με το αίμα τής προσφοράς τής εξιλέωσης περί αμαρτίας· μία φορά τον χρόνο θα κάνει εξιλέωση επάνω σ' αυτό στις γενεές σας· αυτό είναι αγιότατο στον Κύριο.
- 11 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 12 Όταν παίρνεις το κεφάλαιο των γιων Ισραήλ στην απαρίθμησή τους, τότε κάθε άνθρωπος θα δώσει λύτρο για την ψυχή του στον Κύριο, όταν τούς απαριθμείς, για να μη πέσει επάνω τους πληγή, όταν τούς απαριθμείς·
- 13 αυτό θα δίνουν· όποιος περνάει στην απαρίθμηση, το μισό τού σίκλου, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγίου· (ο σίκλος είναι 20 γερά·) μισό τού σίκλου θα είναι η προσφορά τού Κυρίου.
- 14 Καθένας που περνάει στην απαρίθμηση, από ηλικίας 20 χρόνων κι επάνω, θα δώσει προσφορά στον Κύριο.
- 15 Ο πλούσιος δεν θα δώσει περισσότερο, και ο φτωχός δεν θα δώσει λιγότερο από μισό σίκλο, όταν δίνουν προσφορά στον Κύριο, για να κάνουν εξιλέωση για τις ψυχές σας.
- 16 Και θα πάρεις το ασήμι τής εξιλέωσης από τους γιους Ισραήλ, και θα το μεταχειριστείς στην υπηρεσία τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα είναι στους γιους Ισραήλ σε υπόμνηση μπροστά στον Κύριο, για να γίνει εξιλέωση για τις ψυχές σας.
- 17 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 18 Θα κάνεις, ακόμα, έναν χάλκινο νιπτήρα, και τη βάση του χάλκινη, για να πλένονται· και θα τον βάλεις μεταξύ τής σκηνής τού μαρτυρίου και του θυσιαστηρίου, και θα βάλεις σ' αυτόν νερό·
- 19 και ο Ααρών και οι γιοι του θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους απ' αυτόν·
- 20 όταν μπαίνουν στη σκηνή τού μαρτυρίου, θα πλένονται με νερό, για να μη πεθάνουν· ή, όταν πλησιάζουν στο θυσιαστήριο για να υπηρετήσουν, για να κάψουν μία θυσία, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο·
- 21 τότε θα πλένουν τα χέρια τους και τα πόδια τους, για να μη πεθάνουν· και αυτό θα είναι παντοτινός νόμος σ' αυτούς, σ' αυτόν και στο σπέρμα του στις γενεές τους.
- 22 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- 23** Και εσύ, πάρε για τον εαυτό σου εκλεκτά αρώματα, καθαρή σμύρνη 500 σίκλων, και ευώδες κιννάμωμο το μισό απ' αυτή, 250, και ευώδη κάλαμο 250,
- 24** και κασσία 500, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγίου, και λάδι ελιάς ένα ιν'.
- 25** και θα το κάνεις λάδι αγίου χρίσματος, χρίσμα αρωματικό, σύμφωνα με την τέχνη τού αρωματοποιού· άγιο επιχρισματικό λάδι θα είναι.
- 26** Και θα χρίσεις μ' αυτό τη σκηνή τού μαρτυρίου, και την κιβωτό τού μαρτυρίου,
- 27** και το τραπέζι και όλα τα σκεύη του, και τη λυχνία και τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο του θυμιάματος,
- 28** και το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος, μαζί με όλα τα σκεύη του, και τον νιπτήρα και τη βάση του.
- 29** Και θα τα αγιάσεις, για να είναι αγιότατα· κάθε τι που τα αγγίζει, θα είναι άγιο.
- 30** Και τον Ααρών και τους γιους του θα τους χρίσεις, και θα τους αγιάσεις, για να ιερατεύουν σε μένα.
- 31** Και θα μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Αυτό θα είναι σε μένα άγιο επιχρισματικό λάδι στις γενεές σας·
- 32** δεν θα επιχυθεί σε σάρκα ανθρώπου ούτε θα κάνετε όμοιο μ' αυτό, σύμφωνα με τη σύνθεσή του, αυτό είναι άγιο, και άγιο θα είναι σε σας·
- 33** όποιος συνθέσει όμοιο μ' αυτό ή όποιος βάλει απ' αυτό σε αλλογενή, θα εξολοθρευτεί από τον λαό του.
- 34** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πάρε για τον εαυτό σου ευώδη αρώματα, στακτή, και όνυχα, και χαλβάνη, αυτά τα ευώδη αρώματα, μαζί με καθαρό λιβάνι· το ίδιο βάρος θα είναι το κάθε ένα.
- 35** Και θα το κάνεις θυμίαμα, σε σύνθεση σύμφωνα με την τέχνη τού αρωματοποιού, αναμιγμένο, καθαρό, άγιο·
- 36** και θα κοπανίσεις ένα μέρος απ' αυτό, πολύ λεπτό, και θα βάλεις απ' αυτό μπροστά στο μαρτύριο στη σκηνή τού μαρτυρίου, όπου θα εμφανίζομαι σε σένα· αυτό θα είναι σε σας αγιότατο.
- 37** Και σύμφωνα με τη σύνθεση του θυμιάματος αυτού, που θα κάνεις, εσείς δεν θα κάνετε για τον εαυτό σας· άγιο θα είναι σε σένα για τον Κύριο·
- 38** όποιος κάνει όμοιο μ' αυτό, για να το μυρίζει, θα εξολοθρευτεί από τον λαό.

ΕΞΟΔΟΣ 31

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- ² Δες, εγώ κάλεσα ονομαστικά τον Βεσελεήλ, τον γιο τού Ουρί, γιου τού Ωρ, από τη φυλή τού Ιούδα·
- ³ και τον γέμισα με θείο πνεύμα, με σοφία, και σύνεση, και επιστήμη, και κάθε καλλιτεχνία,
- ⁴ για να επινοεί καλλίτεχνα έργα, ώστε να εργάζεται σε χρυσάφι, και σε ασήμι, και σε χαλκό,
- ⁵ και να γλύφει πέτρες ένθεσης, και να σκαλίζει ξύλα, για εργασία κάθε καλλιτεχνίας.
- ⁶ Και εγώ, δες, έδωσα σ' αυτόν τον Ελιάβ, τον γιο τού Αχισαμάχ, από τη φυλή τού Δαν· και σε κάθε έναν συνετόν στην καρδιά, έδωσα σοφία, για να κάνουν όλα όσα πρόσταξα σε σένα·
- ⁷ τη σκηνή τού μαρτυρίου, και την κιβωτό τού μαρτυρίου, και το ιλαστήριο, που είναι από πάνω της, και όλα τα σκεύη τής σκηνής,
- ⁸ και το τραπέζι και τα σκεύη του, και την καθαρή λυχνία με όλα τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο του θυμιάματος,
- ⁹ και το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος μαζί με τα σκεύη του, και τον νιπτήρα, και τη βάση του,
- ¹⁰ και τις στολές υπηρεσίας, και τις άγιες στολές τού Ααρών τού ιερέα, και τις στολές των γιων του, για να ιερατεύουν,
- ¹¹ και το επιχρισματικό λάδι, και το ευώδες θυμίαμα για το άγιο· θα κάνουν σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξα σε σένα.
- ¹² ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹³ Και εσύ να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Προσέχετε να τηρείτε τα σάββατά μου· επειδή, αυτό είναι σημάδι ανάμεσα σε μένα και σε σας, στις γενεές σας, για να γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σας αγιάζω·
- ¹⁴ και θα τηρείτε το σάββατο, επειδή, είναι άγιο σε σας· όποιος το βεβηλώσει, θα θανατωθεί, οπωσδήποτε· επειδή, κάθε ένας που θα κάνει εργασία σ' αυτό, εκείνη η ψυχή θα εξολοθρευτεί μέσα από τον λαό της.
- ¹⁵ Έξι ημέρες θα γίνεται εργασία· και την έβδομη ημέρα, θα είναι σάββατο, άγια ανάπαυση στον Κύριο· και όποιος κάνει εργασία την ημέρα τού σαββάτου, θα θανατωθεί, οπωσδήποτε.
- ¹⁶ Και οι γιοι Ισραήλ θα τηρούν το σάββατο, για να το γιορτάζουν στις γενεές τους, σε μια αιώνια διαθήκη.
- ¹⁷ Αυτό είναι σημάδι ανάμεσα σε μένα και στους γιους Ισραήλ για πάντα· επειδή, σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, στην έβδομη ημέρα, όμως, σταμάτησε και αναπαύθηκε.

18 ΚΑΙ έδωσε στον Μωυσή, αφού τελείωσε να μιλάει σ' αυτόν επάνω στο βουνό Σινά, δύο πλάκες τού μαρτυρίου, πέτρινες πλάκες, γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού.

ΕΞΟΔΟΣ 32

1 ΚΑΙ βλέποντας ο λαός ότι ο Μωυσής βράδυνε να κατέβει από το βουνό, ο λαός συγκεντρώθηκε προς τον Ααρών, και του έλεγαν: Σήκω, κάνε σε μας θεούς, που να προπορεύονται σε μας· επειδή, αυτός ο Μωυσής, ο άνθρωπος που μας έβγαλε από την Αίγυπτο, δεν ξέρουμε τι απέγινε αυτός.

2 Και ο Ααρών είπε σ' αυτούς: Βγάλτε τα χρυσά σκουλαρίκια, που είναι στα αυτιά των γυναικών σας, των γιων σας, και των θυγατέρων σας, και φέρτε τα σε μένα.

3 Και ολόκληρος ο λαός έβγαλε τα χρυσά σκουλαρίκια, που ήσαν στα αυτιά τους, και τα έφεραν στον Ααρών.

4 Και παίρνοντάς τα από τα χέρια τους, το διαμόρφωσε με χαρακτηριστικό εργαλείο, και το έκανε ένα χωνευτό μοσχάρι· και εκείνοι είπαν: Αυτοί είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από τη γη τής Αιγύπτου.

5 Και όταν ο Ααρών το είδε, οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο μπροστά του· και ο Ααρών διακήρυξε, λέγοντας: Αύριο είναι γιορτή στον Κύριο.

6 Και καθώς σηκώθηκαν ενωρίς την επόμενη ημέρα πρόσφεραν ολοκαυτώματα, και έφεραν ειρηνικές προσφορές· και ο λαός κάθησε να φάει και να πιει, και σηκώθηκαν να παίζουν.

7 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε, κατέβα· επειδή, ο λαός σου, που έβγαλες από τη γη τής Αιγύπτου, ανόμησε·

8 εκτράπηκαν γρήγορα από τον δρόμο, που πρόσταξα σ' αυτούς· έκαναν για τον εαυτό τους ένα μοσχάρι χωνευτό, και το προσκύνησαν, και θυσίασαν σ' αυτό, και είπαν: Αυτοί είναι οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από τη γη τής Αιγύπτου.

9 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Είδα αυτόν τον λαό, και δες, είναι λαός σκληροτράχηλος·

10 τώρα, λοιπόν, άφησέ με, και θα εξαφθεί η οργή μου εναντίον τους, και θα τους εξολοθρεύσω· και θα σε καταστήσω ένα μεγάλο έθνος.

11 Και ο Μωυσής ικέτευσε τον Κύριο τον Θεό του, και είπε: Γιατί, Κύριε, εξάπτεται η οργή σου ενάντια στον λαό σου, τον οποίο έβγαλες από τη γη τής Αιγύπτου, με μεγάλη δύναμη, και με κραταιό χέρι;

12 Γιατί να πουν οι Αιγύπτιοι, λέγοντας: Με πονηρία τούς έβγαλε, για να τους θανατώσει στα βουνά, και να τους εξολοθρεύσει από το πρόσωπο της γης;

Επίστρεψε από την έξαψη της οργής σου, και μεταμελήσου για το κακό αυτό προς τον λαό σου·

13 θυμήσου τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ισραήλ, τους δούλους σου, προς τους οποίους ορκίστηκες στον εαυτό σου, και τους είπες: Θα πληθύνω το σπέρμα σας σαν τα αστέρια τού ουρανού· και όλη αυτή τη γη, για την οποία μίλησα, θα τη δώσω στο σπέρμα σας, και θα την κληρονομήσουν παντοτινά.

14 Και ο Κύριος μεταμελήθηκε για το κακό, που είπε να κάνει ενάντια στον λαό του.

15 Και ο Μωυσής, καθώς στράφηκε, κατέβηκε από το βουνό, και οι δύο πλάκες τού μαρτυρίου ήσαν στα χέρια του· πλάκες γραμμένες και από τις δύο πλευρές τους· από τη μία πλευρά και από την άλλη ήσαν γραμμένες.

16 Και οι πλάκες ήσαν έργο τού Θεού, και η γραφή ήταν γραφή τού Θεού, χαραγμένη επάνω στις πλάκες.

17 Και ο Ιησούς, ακούγοντας τον θόρυβο του λαού που αλάλαζε, είπε στον Μωυσή: Θόρυβος πολέμου είναι μέσα στο στρατόπεδο.

18 Και εκείνος είπε: Δεν είναι φωνή ανθρώπων που αλαλάζουν για νίκη ούτε φωνή ανθρώπων που βοούν για ήττα· φωνή ανθρώπων που τραγουδούν ακούω εγώ.

19 Και καθώς πλησίασε στο στρατόπεδο, είδε το μοσχάρι, και τους χορούς· και ο θυμός τού Μωυσή άναψε, και έρριξε τις πλάκες από τα χέρια του, και τις σύντριψε στη βάση τού βουνού·

20 και παίρνοντας το μοσχάρι που είχαν κάνει, το κατέκαψε σε φωτιά, και αφού το σύντριψε μέχρι που το λέπτυνε, το σκόρπισε επάνω στο νερό, και πότισε τους γιους Ισραήλ.

21 Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Τι σου έκανε αυτός ο λαός, ώστε έφερες επάνω τους μεγάλη αμαρτία;

22 Και ο Ααρών είπε: Ας μη εξάπτεται ο θυμός τού κυρίου μου· εσύ γνωρίζεις τον λαό, ότι είναι επιρρεπής στην κακία·

23 επειδή, μου είπαν: Κάνε σε μας θεούς, που να προπορεύονται από μας· επειδή, αυτός ο Μωυσής, ο άνθρωπος που μας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, δεν ξέρουμε τι απέγινε αυτός·

24 και τους είπα: Όποιος έχει χρυσάφι, ας το αφαιρέσει· και μου το έδωσαν· τότε, το έρριξα στη φωτιά, και βγήκε αυτό το μοσχάρι.

25 Και βλέποντας ο Μωυσής τον λαό ότι ήταν αχαλίνωτος, (επειδή, ο Ααρών τους είχε αφήσει αχαλίνωτους προς εντροπή, ανάμεσα στους εχθρούς τους),

26 ο Μωυσής στάθηκε κοντά στην πύλη τού στρατοπέδου, και είπε: Όποιος είναι τού Κυρίου, ας έρθει σε μένα. Και συγκεντρώθηκαν σ' αυτόν όλοι οι γιοι τού Λευί.

27 Και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· ας βάλει κάθε ένας τη ρομφαία του στον μηρό του· και περάστε, και βγείτε έξω από πύλη σε πύλη διαμέσου τού στρατοπέδου, και ας θανατώσει καθένας τον αδελφό του, και καθένας τον φίλο του, και καθένας τον πλησίον του.

28 Και έκαναν οι γιοι τού Λευί σύμφωνα με τον λόγο τού Μωυσή· και έπεσαν από τον λαό εκείνη την ημέρα περίπου 3. 000 άνδρες.

29 Επειδή, ο Μωυσής είπε: Καθιερώστε σήμερα τον εαυτό σας στον Κύριο, κάθε ένας επάνω στον γιο του, και κάθε ένας επάνω στον αδελφό του, για να δοθεί σε σας ευλογία σήμερα.

30 Και την επόμενη ημέρα ο Μωυσής είπε στον λαό: Εσείς αμαρτήσατε μεγάλη αμαρτία· και τώρα θα ανέβω στον Κύριο· ίσως κάνω εξιλέωση για την αμαρτία σας.

31 Και ο Μωυσής επέστρεψε στον Κύριο, και είπε: Παρακαλώ, ο λαός αυτός αμάρτησε μεγάλη αμαρτία, και έκαναν για τον εαυτό τους θεούς από χρυσάφι·

32 και τώρα, αν συγχωρήσεις την αμαρτία τους... αν όχι,³¹ εξάλειψέ με, παρακαλώ, από το βιβλίο σου, που έγραψες.

33 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Όποιος αμάρτησε εναντίον μου, αυτόν θα εξαλείψω από το βιβλίο μου·

34 και τώρα, πήγαινε, οδήγησε τον λαό σ' εκείνον τον τόπο, για τον οποίο σου είπα· δες, ο άγγελός μου θα προπορεύεται μπροστά σου· αλλ' όμως, κατά την ημέρα τής ανταπόδοσής μου, θα ανταποδώσω την αμαρτία τους επάνω τους.

35 Και ο Κύριος χτύπησε τον λαό, για την κατασκευή του μόσχου που κατασκεύασε ο Ααρών.

ΕΞΟΔΟΣ 33

1 ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πήγαινε, ανέβα από εδώ, εσύ και ο λαός που έβγαλες από τη γη τής Αιγύπτου, στη γη την οποία ορκίστηκα στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα τη δώσω·

2 Και θα αποστείλω έναν άγγελο μπροστά σου, και θα εκδιώξει τον Χαναναίο, τον Αμορραίο, και τον Χετταίο, και τον Φερεζαίο, τον Ευαίο, και τον Ιεβουσαίο·

3 σε μία γη που ρέει γάλα και μέλι· επειδή, εγώ δεν θα ανέβω ανάμεσά σου, (δεδομένου ότι, είσαι λαός σκληροτράχηλος), για να μη σε εξολοθρεύσω στον δρόμο.

4 Και όταν ο λαός άκουσε τούτον τον κακό λόγο, καταπένθησαν, και κανένας δεν έβαλε τον στολισμό του επάνω του.

- ⁵ Επειδή, ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στους γιους Ισραήλ, εσείς είστε λαός σκληροτράχηλος· μια στιγμή αν ανέβω ανάμεσά σου, θα σε εξολοθρεύσω· γι' αυτό, τώρα, βγάλε τους στολισμούς σου από σένα, για να γνωρίσω τι θα κάνω σε σένα.
- ⁶ Και ξεντύθηκαν οι γιοι τού Ισραήλ τους στολισμούς τους, κοντά στο βουνό Χωρήβ.
- ⁷ Και ο Μωυσής παίρνοντας τη σκηνή, την έστησε έξω από το στρατόπεδο, μακριά από το στρατόπεδο, και την ονόμασε σκηνή τού μαρτυρίου· και όποιος ήταν που ζητούσε τον Κύριο, εξερχόταν προς τη σκηνή τού μαρτυρίου, που ήταν έξω από το στρατόπεδο.
- ⁸ Και όταν ο Μωυσής εξερχόταν προς τη σκηνή ολόκληρος ο λαός σηκωνόταν, και κάθε ένας στεκόταν κοντά στη θύρα τής σκηνής του, και με το βλέμμα παρακολουθούσαν τον Μωυσή, μέχρις ότου έμπαινε μέσα στη σκηνή.
- ⁹ Και καθώς ο Μωυσής έμπαινε μέσα στη σκηνή, κατέβαινε ο στύλος τής νεφέλης, και στεκόταν επάνω στις θύρες τής σκηνής· και ο Κύριος μιλούσε μαζί με τον Μωυσή.
- ¹⁰ Και ολόκληρος ο λαός έβλεπε τον στύλο τής νεφέλης να στέκεται επάνω στις θύρες τής σκηνής· και ολόκληρος ο λαός καθώς σηκωνόταν προσκυνούσε, κάθε ένας από τη θύρα τής σκηνής του.
- ¹¹ Και ο Κύριος μιλούσε στον Μωυσή, πρόσωπο με πρόσωπο, καθώς ο άνθρωπος μιλάει στον φίλο του. Και γύριζε στο στρατόπεδο· και ο υπηρέτης του, ένας νέος, ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, δεν αναχωρούσε από τη σκηνή.
- ¹² Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Δες, εσύ μου λες: Ανέβασε αυτόν τον λαό· και εσύ δεν μου φανέρωσες ποιον θα αποστείλεις μαζί μου· και εσύ είπες: Σε γνωρίζω με το όνομά σου, και μάλιστα βρήκες χάρη μπροστά μου·
- ¹³ τώρα, λοιπόν, αν βρήκα χάρη μπροστά σου, δείξε μου, παρακαλώ, τον δρόμο σου, για να γνωρίσω εσένα, για να βρω χάρη μπροστά σου· και δες ότι τούτο το έθνος είναι ο λαός σου.
- ¹⁴ Και είπε: Η παρουσία μου θα έρθει μαζί σου, και θα σου δώσω ανάπαυση.
- ¹⁵ Και εκείνος τού είπε: Αν η παρουσία σου δεν έρθει μαζί μου, μη μας ανεβάσεις από εδώ·
- ¹⁶ επειδή, πώς θα γνωριστεί τώρα ότι βρήκα χάρη μπροστά σου, εγώ και ο λαός σου; Όχι με την έλευσή σου μαζί μας; Έτσι θα διακριθούμε, εγώ και ο λαός σου, από κάθε λαό, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης.
- ¹⁷ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Και τούτο το πράγμα που είπες, θα το κάνω· επειδή, βρήκες χάρη μπροστά μου, και σε γνωρίζω με το όνομά σου.
- ¹⁸ Και είπε: Δείξε μου, παρακαλώ, τη δόξα σου.

¹⁹ Και εκείνος είπε: Εγώ θα κάνω να περάσει μπροστά σου ολόκληρη η αγαθότητά μου, και θα κηρύξω το όνομα του Κυρίου μπροστά σου, και θα ελεήσω όποιον ελεώ, και θα δείξω οικτιρμούς σε όποιον δείχνω οικτιρμούς.

²⁰ Και είπε: Δεν μπορείς να δεις το πρόσωπό μου· επειδή, άνθρωπος δεν θα με δει, και θα ζήσει.

²¹ Και ο Κύριος είπε: Να ένας τόπος κοντά μου, και θα σταθείς επάνω στην πέτρα·

²² και όταν η δόξα μου διαβαίνει, θα σε βάλω στη σχισμή της πέτρας, και θα σε σκεπάσω με το χέρι μου, μέχρις ότου περάσω·

²³ και θα σηκώσω το χέρι μου, και θα δεις τα νώτα μου· το πρόσωπό μου, όμως, δεν θα το δεις.

ΕΞΟΔΟΣ 34

¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Κόψε για τον εαυτό σου δύο πέτρινες πλάκες, καθώς τις πρώτες· και θα γράψω επάνω στις πλάκες τα λόγια, που ήσαν επάνω στις πρώτες πλάκες, τις οποίες σύντριψες·

² και να γίνεις έτοιμος το πρωί, και να ανέβεις το πρωί επάνω στο βουνό Σινά, και να παρασταθείς εκεί μπροστά μου, επάνω στην κορυφή τού βουνού·

³ και κανένας δεν θα ανέβει μαζί σου, ούτε θα φανεί κανένας σε ολόκληρο το βουνό· και τα κοπάδια, και οι αγέλες, δεν θα βοσκηθούν μπροστά σ' εκείνο το βουνό.

⁴ Και έκοψε δύο πέτρινες πλάκες, καθώς τις πρώτες· και όταν ο Μωυσής σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, ανέβηκε επάνω στο βουνό Σινά, καθώς τον πρόσταξε ο Κύριος, και πήρε στα χέρια του τις δύο πλάκες, τις πέτρινες.

⁵ Και ο Κύριος κατέβηκε μέσα σε νεφέλη και στάθηκε εκεί μαζί του, και κήρυξε το όνομα του Κυρίου.

⁶ Και πέρασε ο Κύριος μπροστά του και κήρυξε: Ο Κύριος, ο Κύριος ο Θεός είναι οικτίρμονας και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός,

⁷ ο οποίος φυλάττει έλεος σε χιλιάδες, συγχωρεί ανομία και παράβαση και αμαρτία, και καθόλου δεν αθώνει τον ένοχο· ανταποδίδοντας την ανομία των πατέρων επάνω στα παιδιά, και επάνω στα παιδιά των παιδιών, μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς.

⁸ Και ο Μωυσής έσπευσε, και σκύβοντας στη γη, προσκύνησε·

⁹ και είπε: Αν τώρα βρήκα χάρη μπροστά σου, Κύριε, ας έρθει, παρακαλώ, ο Κύριός μου ανάμεσά μας· επειδή, ο λαός αυτός είναι σκληροτράχηλος· και συγχώρεσε την ανομία μας και την αμαρτία μας, και πάρε μας για κληρονομιά σου.

- 10** Και είπε: Δες, εγώ κάνω μία διαθήκη· μπροστά σε ολόκληρο τον λαό σου θα κάνω θαυμαστά πράγματα, τέτοια που δεν έγιναν σε ολόκληρη τη γη, και σε κανένα έθνος· και ολόκληρος ο λαός, ανάμεσα στον οποίο βρίσκεσαι, θα δει το έργο του Κυρίου· επειδή, είναι φοβερό εκείνο που εγώ θα κάνω μαζί σου.
- 11** Φύλαξε εκείνο που εγώ σε προστάζω σήμερα· πρόσεξε, εγώ εκτοπίζω από μπροστά σου τον Αμορραίο, και τον Χαναναίο, και τον Χετταίο, και τον Φερεζαίο, και τον Ευαίο, και τον Ιεβουσαίο.
- 12** ΠΡΟΣΕΧΕ τον εαυτό σου, να μη κάνεις συνθήκη με τους κατοίκους τής γης στην οποία πηγαίνεις, μήπως γίνει παγίδα ανάμεσά σου·
- 13** αλλά, τους βωμούς τους θα τους καταστρέψεις, και τα είδωλά τους θα τα συντρίψεις, και τα άλση τους θα τα κατακόψεις.
- 14** Επειδή, δεν θα προσκυνήσεις άλλον θεό· για τον λόγο ότι ο Κύριος, του οποίου το όνομα είναι Ζηλότυπος, είναι Θεός ζηλότυπος·
- 15** μήπως κάνεις συνθήκη με τους κατοίκους τής γης, και όταν πορνεύσουν πίσω από τους θεούς τους, και θυσιάσουν στους θεούς τους, σε προσκαλέσει κάποιος, και φας από τη θυσία του·
- 16** και μήπως πάρεις από τις θυγατέρες του στους γιους σου, και όταν οι θυγατέρες του πορνεύσουν πίσω από τους θεούς τους, κάνουν τους γιους σου να πορνεύσουν πίσω από τους θεούς τους.
- 17** ΘΕΟΥΣ χωνευτούς δεν θα κάνεις για τον εαυτό σου.
- 18** ΤΗ γιορτή των αζύμων θα την τηρείς. Επτά ημέρες θα τρως άζυμα, καθώς σε πρόσταξα, στον καιρό του μήνα Αβίβ· επειδή, στον μήνα Αβίβ βγήκες από την Αίγυπτο.
- 19** ΚΑΘΕΝΑ που διανοίγει μήτρα είναι δικό μου· και κάθε πρωτότοκο αρσενικό ανάμεσα στα κτήνη σου είτε βόδι είτε πρόβατο.
- 20** Και το πρωτότοκο του θηλυκού γαϊδουριού θα το εξαγοράζεις με αρνί· και αν δεν το εξαγοράσεις, τότε θα το αποκεφαλίσεις. Όλους τούς πρωτότοκους των γιων σου θα τους εξαγοράζεις. Και κανένας δεν θα φανεί μπροστά μου αδειανός.
- 21** Έξι ημέρες θα εργάζεσαι· την έβδομη ημέρα, όμως, θα αναπαύεσαι· στην εποχή τής σποράς και στην εποχή τού θερισμού θα αναπαύεσαι.
- 22** ΚΑΙ θα τηρείς τη γιορτή των εβδομάδων, των αρχών τού θερισμού τού σιταριού, και τη γιορτή τής συγκομιδής στην επιστροφή τού χρόνου.
- 23** Τρεις φορές τον χρόνο θα εμφανίζεται κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο, τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.

- 24** Επειδή, αφού διώξω τα έθνη από μπροστά σου, και πλατύνω τα όριά σου, δεν θα επιθυμήσει τη γη σου κανένας, όταν ανεβαίνεις για να εμφανιστείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου τρεις φορές τον χρόνο.
- 25** ΔΕΝ θα προσφέρεις το αίμα τής θυσίας μου με ένζυμα· και η θυσία τής γιορτής τού Πάσχα δεν θα μείνει μέχρι το πρωί.
- 26** ΤΑ πρωτογεννήματα της γης σου θα τα φέρεις στον οίκο τού Κυρίου τού Θεού σου. ΔΕΝ θα ψήσεις κατσικάκι, που ακόμα θηλάζει το γάλα τής μητέρας του.
- 27** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Γράψε για τον εαυτό σου αυτά τα λόγια· επειδή, σύμφωνα με τα λόγια αυτά έκανα διαθήκη σε σένα, και στον Ισραήλ.
- 28** Και ήταν εκεί μαζί με τον Κύριο 40 ημέρες και 40 νύχτες· ψωμί δεν έφαγε, και νερό δεν ήπια. Και έγραψε επάνω στις πλάκες τα λόγια τής διαθήκης, τις δέκα εντολές.
- 29** ΚΑΙ όταν ο Μωυσής κατέβαινε από το βουνό Σινά, και οι δύο πλάκες τού μαρτυρίου ήσαν στο χέρι τού Μωυσή, όταν κατέβαινε από το βουνό, ο Μωυσής δεν ήξερε ότι το δέρμα τού προσώπου του είχε γίνει λαμπερό, καθώς μιλούσε μαζί του.
- 30** Και είδε ο Ααρών, και όλοι οι γιοι Ισραήλ τον Μωυσή, και νάσου, το δέρμα τού προσώπου του έλαμπε· και φοβήθηκαν να τον πλησιάσουν.
- 31** Και ο Μωυσής τούς κάλεσε· και γύρισαν προς αυτόν ο Ααρών και όλοι οι άρχοντες της συναγωγής, και ο Μωυσής μίλησε σ' αυτούς.
- 32** Και ύστερα απ' αυτά, όλοι οι γιοι Ισραήλ, πλησίασαν· και τους πρόσταξε όλα όσα ο Κύριος του είπε επάνω στο βουνό Σινά.
- 33** Και ο Μωυσής τελείωσε να τους μιλάει· και είχε ένα κάλυμμα επάνω στο πρόσωπό του.
- 34** Και όταν ο Μωυσής έμπαινε μέσα μπροστά στον Κύριο για να μιλήσει μαζί του, σήκωνε το κάλυμμα, μέχρις ότου βγει. Και έβγαине έξω, και μιλούσε στους γιους Ισραήλ, ό,τι του είχε προσταχθεί.
- 35** Και οι γιοι Ισραήλ είδαν το πρόσωπο του Μωυσή ότι το δέρμα τού προσώπου τού Μωυσή έλαμπε· και ο Μωυσής έβαζε πάλι το κάλυμμα επάνω στο πρόσωπό του, μέχρις ότου μπει μέσα για να μιλήσει μαζί του.

ΕΞΟΔΟΣ 35

- 1** ΚΑΙ ο Μωυσής συγκέντρωσε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ και τους είπε: Αυτά είναι τα λόγια, που ο Κύριος πρόσταξε, για να τα εκτελείτε.
- 2** Έξι ημέρες θα γίνεται εργασία· αλλά, η έβδομη ημέρα θα είναι σε σας άγια, σάββατο ανάπαυσης στον Κύριο· οποιοσδήποτε κάνει εργασία σ' αυτή, θα θανατωθεί·

- ³ Δεν θα ανάβετε φωτιά σε όλα τα σπίτια σας την ημέρα τού σαββάτου.
- ⁴ Και ο Μωυσής μίλησε σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, λέγοντας: Αυτό είναι το πράγμα, που ο Κύριος πρόσταξε, λέγοντας:
- ⁵ Να πάρετε από ό,τι έχετε για προσφορά στον Κύριο· όποιος παρακινείται στην καρδιά του προαιρετικά, ας φέρει την προσφορά τού Κυρίου· χρυσάφι, και ασήμι, και χαλκό,
- ⁶ και βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και βύσσο, και τρίχες κατσικιών,
- ⁷ και δέρματα κριαριών κοκκινοβαμμένα, και δέρματα τσακαλιών, και ξύλο σιτίμ,
- ⁸ και λάδι για το φως, και αρώματα για το επιχρισματικό λάδι, και για το ευώδες θυμίαμα,
- ⁹ και πέτρες ονυχίτες, και πέτρες για να τοποθετηθούν επάνω στο εφόδ, και στο περιστήθιο.
- ¹⁰ Και κάθε συνετός στην καρδιά μεταξύ σας, θάρθει, και θα κάνει όλα όσα πρόσταξε ο Κύριος·
- ¹¹ τη σκηνή, το περισκέπασμά της, και τη σκέπη της, τις περόνες της, και τις σανίδες της, τους μοχλούς της, τους στύλους της, και τα υποστηρίγματά της,
- ¹² την κιβωτό και τους μοχλούς της, το ιλαστήριο, και το καταπέτασμα που σκεπάζει,
- ¹³ το τραπέζι και τους μοχλούς του, και όλα τα σκεύη του, και τον άρτο τής πρόθεσης,
- ¹⁴ και τη λυχνία για το φως, και τα σκεύη της, και τα λυχνάρια της, και το λάδι τού φωτός,
- ¹⁵ και το θυσιαστήριο του θυμιάματος, και τους μοχλούς του, και το επιχρισματικό λάδι, και το ευώδες θυμίαμα, και τον τάπητα της θύρας τής εισόδου τής σκηνής,
- ¹⁶ το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος, και τη χάλκινη σχάρα του, τους μοχλούς του, και όλα τα σκεύη του, τον νιπτήρα και τη βάση του,
- ¹⁷ τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους της, και τα υποστηρίγματά τους, και το παραπέτασμα της θύρας τής αυλής,
- ¹⁸ τους πασσάλους τής σκηνής, και τους πασσάλους τής αυλής, και τα σχοινιά τους,
- ¹⁹ τις λειτουργικές στολές για να υπηρετούν στο άγιο, τις άγιες στολές για τον Ααρών τον ιερέα, και τις στολές των γιων του, για να ιερατεύουν.

- 20** Και ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ βγήκε μπροστά από τον Μωυσή.
- 21** Και ήρθαν, κάθε άνθρωπος που η καρδιά τον διέγειρε· και καθένας, που το πνεύμα του τον έκανε πρόθυμο, έφεραν την προσφορά τού Κυρίου για το έργο τής σκηνής τού μαρτυρίου, και για ολόκληρη την υπηρεσία της, και για τις άγιες στολές.
- 22** Και ήρθαν, άνδρες και γυναίκες, όσοι ήσαν με πρόθυμη καρδιά, φέρνοντας βραχιόλια, και σκουλαρίκια, και δαχτυλίδια, και περιδέραια, κάθε χρυσό σκεύος· και όλοι όσοι πρόσφεραν στον Κύριο προσφορά από χρυσάφι.
- 23** Και κάθε άνθρωπος στον οποίο βρισκόταν βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και βύσσος, και τρίχες κατσικιών, και δέρματα κριαριών κοκκινοβαμμένα, και δέρματα τσακαλιών, τα έφεραν.
- 24** Καθένας που μπορούσε να κάνει προσφορά από ασήμι και χαλκό, έφεραν την προσφορά τού Κυρίου· και κάθε άνθρωπος, στον οποίο βρισκόταν ξύλο σιτίμ, για κάθε έργο τής υπηρεσίας, το έφεραν.
- 25** Και κάθε γυναίκα, συνετή στην καρδιά, έκλωθαν με τα χέρια τους, και έφεραν κλωσμένα, το βαθυγάλαζο ύφασμα, και το πορφυρό, το κόκκινο και τη βύσσο.
- 26** Και όλες οι γυναίκες, που η καρδιά τις διέγειρε σε επινοητικότητα, έκλωσαν τις τρίχες των κατσικιών.
- 27** Και οι άρχοντες έφεραν τις πέτρες από όνυχα, και τις πέτρες για την τοποθέτηση επάνω στο εφόδ, και στο περιστήθιο·
- 28** και τα αρώματα, και το λάδι, για το φως, και για το επιχρισματικό λάδι, και για το ευώδες θυμίαμα.
- 29** Οι γιοι Ισραήλ έφεραν προαιρετική προσφορά στον Κύριο, κάθε άνδρας και γυναίκα, που η καρδιά τούς έκανε πρόθυμους στο να φέρνουν για ολόκληρη την εργασία, την οποία ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή να γίνει.
- 30** Και ο Μωυσής είπε στους γιους Ισραήλ: Δέστε, ο Κύριος κάλεσε ονομαστικά τον Βεσελεήλ, τον γιο τού Ουρί, γιου τού Ωρ, από τη φυλή Ιούδα·
- 31** και τον γέμισε με θείο πνεύμα, σοφία, σύνεση, και επιστήμη, και κάθε καλλιτεχνία·
- 32** και για να επινοεί καλλιτεχνα έργα, ώστε να εργάζεται σε χρυσάφι, και σε ασήμι, και σε χαλκό,
- 33** και να γλύφει πέτρες ένθεσης, και να σκαλίζει ξύλα, για εργασία, για κάθε καλλιτεχνικό έργο.
- 34** Και έδωσε στην καρδιά του το να διδάσκει, αυτός και ο Ελιάβ, ο γιος τού Αχισαμάχ, από τη φυλή Δαν.

35 Αυτούς τους γέμισε με σύνεση καρδιάς, για να εργάζονται κάθε έργο, χαρακτήη και καλλιτέχνη, και κεντητή, σε βαθυγάλαζο ύφασμα, και σε πορφυρό, σε κόκκινο, και σε βύσσο, και έργο ενός υφαντή, εκείνων που εργάζονται κάθε έργο, και που επινοούν καλλιτεχνα έργα.

ΕΞΟΔΟΣ 36

1 ΚΑΙ έκανε ο Βεσελεήλ, και ο Ελιάβ, και κάθε σοφός στην καρδιά, στον οποίο ο Κύριος έδωσε σοφία και σύνεση, για να ξέρει να εργάζεται ολόκληρο το έργο τής υπηρεσίας τού αγιαστηρίου, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε.

2 Και ο Μωυσής κάλεσε τον Βεσελεήλ, και τον Ελιάβ, και κάθε σοφόν στην καρδιά, στου οποίου την καρδιά ο Κύριος έδωσε σοφία, κάθε άνθρωπο που η καρδιά τον παρακινούσε στο νάρθει στο έργο για να το κάνει.

3 Και πήραν μπροστά από τον Μωυσή όλες τις προσφορές, που έφεραν οι γιοι Ισραήλ για το έργο τής υπηρεσίας τού αγιαστηρίου, για να το κάνουν. Και έφερναν ακόμα σ' αυτόν αυτοπροαίρετες προσφορές κάθε πρωί.

4 Και ήρθαν όλοι οι σοφοί, εκείνοι που εργάζονταν ολόκληρο το έργο τού αγιαστηρίου, κάθε ένας από το έργο που έκαναν·

5 και είπαν στον Μωυσή, λέγοντας: Ο λαός φέρνει περισσότερο από ό,τι είναι αρκετό για την υπηρεσία τού έργου, το οποίο ο Κύριος πρόσταξε να γίνει.

6 Και ο Μωυσής πρόσταξε, και κήρυξε στο στρατόπεδο, λέγοντας: Κανένας άνδρας ούτε γυναίκα, ας μη κάνει πλέον εργασία για την προσφορά τού αγιαστηρίου. Και ο λαός σταμάτησε³² από το να φέρνει·

7 επειδή, το υλικό, που είχαν, ήταν αρκετό για ολόκληρο το έργο, ώστε να το κάνουν, και περίσσευε.

8 ΚΑΙ κάθε σοφός στην καρδιά, από εκείνους που εργάζονταν το έργο τής σκηνής, έκαναν δέκα παραπετάσματα από κλωσμένη βύσσο, και βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο· με χερουβείμ καλλιτέχνης εργασίας τα έκαναν·

9 το μάκρος τού ενός παραπετάσματος ήταν 28 πήχες, και το πλάτος τού ενός παραπετάσματος τέσσερις πήχες· όλα τα παραπετάσματα ήσαν τού ίδιου μέτρου·

10 και συνέδεσε τα πέντε παραπετάσματα, το ένα μαζί με το άλλο· και τα άλλα πέντε παραπετάσματα τα συνέδεσε το ένα μαζί με το άλλο.

11 Και έκανε θηλυκωτήρια βαθυγάλαζα στην άκρη τού ενός παραπετάσματος, προς το πλάγιο, όπου έγινε η ένωση· το ίδιο έκανε και στην τελευταία άκρη τού δεύτερου παραπετάσματος, όπου έγινε η ένωση του δεύτερου·

- 12 έκανε 50 θηλυκωτήρια στο ένα παραπετάσμα, και 50 θηλυκωτήρια έκανε στην άκρη τού παραπετάσματος, όπου έγινε η ένωση του δεύτερου, για να αντικρύζουν τα θηλυκωτήρια το ένα προς το άλλο.
- 13 Και έκανε 50 χρυσές περόνες, και συνέδεσε τα παραπετάσματα το ένα προς το άλλο με τις περόνες· και η σκηνή έγινε μία.
- 14 ΚΑΙ έκανε παραπετάσματα από τρίχες κατσικιών για να είναι σκέπασμα επάνω στη σκηνή· 11 παραπετάσματα τα έκανε αυτά·
- 15 το μάκρος τού ενός παραπετάσματος ήταν 30 πήχες, και το πλάτος τού ενός παραπετάσματος τέσσερις πήχες· και τα 11 παραπετάσματα ήσαν τού ίδιου μέτρου·
- 16 και συνέδεσε τα πέντε παραπετάσματα χωριστά, και τα έξι παραπετάσματα χωριστά.
- 17 Και έκανε 50 θηλυκωτήρια στην τελευταία άκρη τού παραπετάσματος προς την ένωση, και 50 θηλυκωτήρια έκανε στην άκρη τού παραπετάσματος, προς την ένωση του δεύτερου.
- 18 Έκανε ακόμα 50 χάλκινες περόνες, για να συνδέσει τη σκηνή, ώστε να είναι μία.
- 19 ΚΑΙ έκανε κατακάλυμμα για τη σκηνή από δέρματα κριαριών κοκκινοβαμμένα, και επικάλυμμα από επάνω, από δέρματα τσακαλιών.
- 20 ΚΑΙ έκανε τις σανίδες για τη σκηνή από ξύλο σιτίμ, όρθιες·
- 21 το μάκρος τής μιας σανίδας δέκα πήχες, και το πλάτος τής μιας σανίδας μία πήχη και μισή·
- 22 μία σανίδα είχε δύο αγκωνίσκους, που αντίκρυζαν ο ένας τον άλλον· έτσι έκανε για όλες τις σανίδες τής σκηνής.
- 23 Και έκανε τις σανίδες για τη σκηνή, 20 σανίδες από το νότιο μέρος προς τα δεξιά.
- 24 Και 40 υποστηρίγματα ασημένια έκανε από κάτω από τις 20 σανίδες· δύο υποστηρίγματα από κάτω από τη μία σανίδα για τους δύο αγκωνίσκους της, και δύο υποστηρίγματα από κάτω από την άλλη σανίδα για τους δύο αγκωνίσκους της.
- 25 Και για το δεύτερο μέρος τής σκηνής, εκείνο προς βορράν, έκανε 20 σανίδες,
- 26 και τα 40 τους υποστηρίγματα ασημένια· δύο υποστηρίγματα κάτω από τη μία σανίδα, και δύο υποστηρίγματα κάτω από την άλλη σανίδα.
- 27 Και για τα μέρη τής σκηνής, που ήσαν προς δυσμάς, έκανε έξι σανίδες.
- 28 Και δύο σανίδες έκανε για τις γωνίες τής σκηνής στα δύο πλάγια·

- ²⁹ και ενώθηκαν από κάτω, ενώθηκαν μαζί και από επάνω, διαμέσου ενός κρίκου· έτσι έκανε και για τις δύο αυτές, για τις δύο γωνίες.
- ³⁰ Και ήσαν οκτώ σανίδες· και τα υποστηρίγματά τους, 16 υποστηρίγματα ασημένια, από δύο υποστηρίγματα από κάτω από κάθε σανίδα.
- ³¹ Και έκανε τους μοχλούς από ξύλο σιτίμ· πέντε για τις σανίδες τού ενός μέρους τής σκηνής,
- ³² και πέντε μοχλούς για τις σανίδες τού άλλου μέρους τής σκηνής, και πέντε μοχλούς για τις σανίδες τής σκηνής, για τα μέρη που είναι από πίσω, προς δυσμάς·
- ³³ και έκανε τον μεσαίο μοχλό για να διαπερνάει μέσα από τις σανίδες από τη μία άκρη μέχρι την άλλη άκρη.
- ³⁴ Και περισκέπασε τις σανίδες με χρυσάφι, και έκανε τους κρίκους τούς χρυσούς για να είναι θήκες των μοχλών, και σκέπασε ολόγυρα τους μοχλούς με χρυσάφι.
- ³⁵ ΚΑΙ έκανε το καταπέτασμα από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο· με καλλιτέχνη εργασία το έκανε, με χερουβείμ.
- ³⁶ Και έκανε σ' αυτό τούς τέσσερις στύλους από ξύλο σιτίμ, και τους σκέπασε ολόγυρα με χρυσάφι· τα άγκιστρά τους χρυσά· και έχυσε γι' αυτούς τέσσερα ασημένια υποστηρίγματα.
- ³⁷ ΚΑΙ έκανε τον τάπητα για τη θύρα τής σκηνής από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, με εργασία ενός κεντητή·
- ³⁸ και τους πέντε στύλους της και τα άγκιστρά τους· και σκέπασε ολόγυρα τα κεφαλάρια των στύλων τους και τις ταινίες τους με χρυσάφι· τα πέντε, όμως, υποστηρίγματά τους ήσαν χάλκινα.

ΕΞΟΔΟΣ 37

- ¹ ΚΑΙ ο Βεσελεήλ έκανε την κιβωτό από ξύλο σιτίμ· δύο πήχες και μισή το μάκρος της, και μία πήχη και μισή το πλάτος της, και μία πήχη και μισή το ύψος της·
- ² και την περισκέπασε με καθαρό χρυσάφι από μέσα και απέξω, και έκανε σ' αυτή μία στεφάνη χρυσή, ολόγυρα.
- ³ Και έχυσε γι' αυτή τέσσερις κρίκους χρυσούς για τις τέσσερις γωνίες της· δύο μεν κρίκους στο ένα πλάγιό της, δύο δε κρίκους στο άλλο πλάγιό της.
- ⁴ Και έκανε μοχλούς από ξύλο σιτίμ, και τους σκέπασε ολόγυρα με χρυσάφι·
- ⁵ και πέρασε τους μοχλούς στους κρίκους, προς τα πλάγια της κιβωτού, για να βαστάζουν την κιβωτό.

- ⁶ Και έκανε το ιλαστήριο από καθαρό χρυσάφι· δύο πήχες και μισή το μάκρος του, και μία πήχη και μισή το πλάτος του.
- ⁷ Και έκανε δύο χερουβείμ από χρυσάφι· σφυρηλατημένα τα έκανε, από τις δύο άκρες τού ιλαστηρίου·
- ⁸ ένα χερούβ από τη μία άκρη, και ένα χερούβ από την άλλη άκρη· από το ιλαστήριο έκανε τα χερουβείμ, από τα δύο άκρα του·
- ⁹ και τα χερουβείμ άπλωναν τις φτερούγες τους από επάνω, σκεπάζοντας με τις φτερούγες τους το ιλαστήριο, και τα πρόσωπά τους έβλεπαν το ένα προς το άλλο· τα πρόσωπα των χερουβείμ ήσαν προς το ιλαστήριο.
- ¹⁰ ΚΑΙ έκανε το τραπέζι από ξύλο σιτίμ· δύο πήχες το μάκρος του, και μία πήχη το πλάτος του, το δε ύψος του μία πήχη και μισή·
- ¹¹ και το σκέπασε ολόγουρα με καθαρό χρυσάφι, και έκανε σ' αυτό μία χρυσή στεφάνη, ολόγουρα.
- ¹² Έκανε ακόμα σ' αυτό ένα χείλος, ολόγουρα, μία παλάμη το πλάτος· και επάνω στο χείλος του, ολόγουρα, έκανε μία χρυσή στεφάνη.
- ¹³ Και έχυσε γι' αυτό τέσσερις κρίκους χρυσούς, και έβαλε τους κρίκους στις τέσσερις γωνίες, που ήσαν στα τέσσερα πόδια του·
- ¹⁴ κάτω από το χείλος ήσαν οι κρίκοι, θήκες των μοχλών, για να βαστάζουν το τραπέζι.
- ¹⁵ Και έκανε τους μοχλούς από ξύλο σιτίμ, και τους σκέπασε ολόγουρα με χρυσάφι, για να βαστάζουν το τραπέζι.
- ¹⁶ Και έκανε τα σκεύη του, που ήσαν επάνω στο τραπέζι, τους δίσκους του, και τα θυμιατοδόχα του και τις λεκάνες του, και τα σπονδεία, για να γίνονται μ' αυτά οι σπονδές, από καθαρό χρυσάφι.
- ¹⁷ ΚΑΙ έκανε τη λυχνία από καθαρό χρυσάφι· σφυρηλατημένη έκανε τη λυχνία· ο κορμός της, και τα κλαδιά της, οι λεκάνες της, οι κόμπτοι της, και τα άνθη της ήσαν ένα σώμα μαζί της.
- ¹⁸ Και έβγαιναν έξι κλαδιά από τα πλάγια της· τρία κλαδιά τής λυχνίας από το ένα της πλάγιο, και τρία κλαδιά τής λυχνίας από το άλλο της πλάγιο·
- ¹⁹ τρεις λεκάνες αμυγδαλοειδείς στο ένα κλαδί, ένας κόμπτος, και ένα άνθος· και τρεις λεκάνες αμυγδαλοειδείς στο άλλο κλαδί, ένας κόμπτος, και ένα άνθος· έτσι έκανε και στα έξι κλαδιά, που έβγαιναν από τη λυχνία.
- ²⁰ Και στη λυχνία υπήρχαν τέσσερις λεκάνες αμυγδαλοειδείς, οι κόμπτοι τους, και τα άνθη τους.
- ²¹ Και ένας κόμπτος κάτω από τα δύο κλαδιά που έβγαιναν απ' αυτή, και ένας κόμπτος κάτω από τα δύο κλαδιά, που έβγαιναν απ' αυτή, και ένας κόμπτος

κάτω από τα δύο κλαδιά, που έβγαιναν απ' αυτή, στα έξι κλαδιά, που έβγαιναν απ' αυτή.

22 Οι κόμποι τους, και τα κλαδιά τους, ήσαν ένα σώμα μαζί της· το σύνολό της ήταν ένα σφυρηλατημένο σώμα από καθαρό χρυσάφι.

23 Και έκανε τα επτά λυχνάρια της, και τα λυχνοψάλιδά της, και τα υποθέματά της, από καθαρό χρυσάφι.

24 Από ένα τάλαντο καθαρό χρυσάφι την έκανε, και όλα τα σκεύη της.

25 ΚΑΙ έκανε το θυσιαστήριο του θυμιάματος από ξύλο σιπτίμ· το μάκρος του μία πήχη, και το πλάτος του μία πήχη, τετράγωνο· και δύο πήχες το ύψος του· και τα κέρατά του ήσαν από το ίδιο σώμα.

26 Και το σκέπασε ολόγουρα με καθαρό χρυσάφι, την κορυφή του, και τα πλάγιά του, ολόγουρα, και τα κέρατά του· και έκανε σ' αυτό μία χρυσή στεφάνη, ολόγουρα.

27 Και έκανε γι' αυτό δύο χρυσούς κρίκους, κάτω από τη στεφάνη του, κοντά στις δύο γωνίες του, στα δύο πλάγια, για να είναι θήκες των μοχλών, ώστε να το βαστάζουν μ' αυτούς.

28 Και έκανε τους μοχλούς από ξύλο σιπτίμ, και τους περισκέπασε με χρυσάφι.

29 ΚΑΙ έκανε το άγιο επιχρισματικό λάδι, και το καθαρό ευώδες θυμίαμα, σύμφωνα με τη τέχνη τού αρωματοποιού.

ΕΞΟΔΟΣ 38

1 ΚΑΙ έκανε το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος, από ξύλο σιπτίμ· πέντε πήχες το μάκρος του, και πέντε πήχες το πλάτος του, τετράγωνο· και το ύψος του τρεις πήχες·

2 και έκανε τα κέρατά του στις τέσσερις γωνίες του· τα κέρατά του ήσαν από το ίδιο σώμα· και το σκέπασε ολόγουρα με χαλκό.

3 Και έκανε όλα τα σκεύη τού θυσιαστηρίου, τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τις λεκάνες, τις κρεάγρες, και τα πυροδοχεία· όλα τα σκεύη του τα έκανε χάλκινα.

4 Και έκανε για το θυσιαστήριο μία χάλκινη σχάρα διχτυωτής εργασίας, κάτω από την περιοχή του, από κάτω, μέχρι το μέσον του.

5 Και έχυσε τέσσερις κρίκους για τα τέσσερα άκρα τής χάλκινης σχάρας, για να είναι θήκες των μοχλών.

6 Και έκανε τους μοχλούς από ξύλο σιπτίμ, και τους σκέπασε ολόγουρα με χαλκό,

7 και πέρασε τους μοχλούς στους κρίκους προς τα πλάγια του θυσιαστηρίου, για να το βαστάζουν μ' αυτούς· κοίλο, σανιδωτό το έκανε.

- ⁸ ΚΑΙ έκανε τον νιπτήρα από χαλκό, και τη βάση του από χαλκό, από τους χάλκινους καθρέφτες των συναθροιζόμενων γυναικών, που συγκεντρώνονταν δίπλα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁹ ΚΑΙ έκανε την αυλή· προς την πλευρά που ήταν προς τη μεσημβρία, τα παραπετάσματα της αυλής ήσαν από κλωσμένη βύσσο, 100 πήχων.
- ¹⁰ Οι στύλοι τους ήσαν 20, και τα χάλκινα υποστηρίγματά τους 20· τα άγκιστρα των στύλων, και οι ζώνες τους, ασημένια.
- ¹¹ Και προς τη βορινή πλευρά τα παραπετάσματα ήσαν 100 πήχες· οι στύλοι τους 20, και τα χάλκινα υποστηρίγματά τους 20· τα άγκιστρα των στύλων και οι ζώνες τους ασημένια.
- ¹² Και προς τη δυτική πλευρά ήσαν παραπετάσματα 50 πήχες· οι στύλοι τους δέκα, και τα υποστηρίγματά τους δέκα· τα άγκιστρα των στύλων και οι ζώνες τους ασημένια.
- ¹³ Και προς την ανατολική πλευρά, που ήταν προς ανατολάς, 50 πήχες.
- ¹⁴ Τα παραπετάσματα του ενός μέρους τής πύλης ήσαν 15 πήχες· οι στύλοι τους τρεις, και τα υποστηρίγματά τους τρία.
- ¹⁵ Και στο άλλο μέρος τής πύλης τής αυλής, από τις δύο πλευρές, ήσαν παραπετάσματα 15 πήχες· οι στύλοι τους τρεις, και τα υποστηρίγματά τους τρία.
- ¹⁶ Όλα τα παραπετάσματα της αυλής, ολόγυρα, ήσαν από βύσσο κλωσμένη.
- ¹⁷ Και τα υποστηρίγματα για τους στύλους ήσαν χάλκινα· τα άγκιστρα των στύλων και οι ζώνες τους ασημένια· και τα κεφαλάρια των στύλων τους ήσαν σκεπασμένα ολόγυρα με ασήμι· και όλοι οι στύλοι τής αυλής ήσαν ζωσμένοι με ασήμι.
- ¹⁸ Και το καταπέτασμα για την πύλη τής αυλής ήταν εργασία ενός κεντητή, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και βύσσο κλωσμένη· και το μάκρος ήταν 20 πήχες, και το ύψος στο πλάτος πέντε πήχες, όπως στα παραπετάσματα της αυλής.
- ¹⁹ Και οι στύλοι τους τέσσερις· και τα χάλκινα υποστηρίγματά τους τέσσερα· τα άγκιστρά τους ασημένια, και τα κεφαλάρια των στύλων τους περισκεπασμένα με ασήμι, και οι ζώνες τους ασημένιες.
- ²⁰ Και όλοι οι πάσσαλοι της σκηνής και της αυλής, ολόγυρα, χάλκινοι.
- ²¹ ΑΥΤΗ είναι η απαρίθμηση των πραγμάτων τής σκηνής, της σκηνής τού μαρτυρίου, όπως απαριθμήθηκαν, σύμφωνα με την προσταγή τού Μωυσή, για την υπηρεσία των Λευιτών, διαμέσου³³ τού Ιθάμαρ, γιου τού Ααρών τού ιερέα.

- ²² Και ο Βεσελεήλ, ο γιος τού Ουρί, γιου τού Ωρ, από τη φυλή Ιούδα, έκανε όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ²³ Και ήταν μαζί του ο Ελιάβ, ο γιος τού Αχισαμάχ, από τη φυλή Δαν, χαράκτης, και επινοητικός τεχνίτης, και κεντητής σε βαθυγάλαζο ύφασμα, και σε πορφυρό, και σε κόκκινο, και σε βύσσο.
- ²⁴ Ολόκληρο το χρυσάφι, που δαπανήθηκε για την εργασία σε ολόκληρο το έργο τού αγιαστηρίου, το χρυσάφι τής προσφοράς, ήταν 29 τάλαντα, και 730 σίκλοι, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγιαστηρίου.
- ²⁵ Και το ασήμι εκείνων που απαριθμήθηκαν από τη συναγωγή ήταν 100 τάλαντα, και 1.775 σίκλοι, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγιαστηρίου·
- ²⁶ ένα βεκάχ ανά κεφαλή, το μισό τού σίκλου, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγιαστηρίου, για καθέναν που περνάει στην απαρίθμηση, από 20 ετών ηλικίας και επάνω, για 603.550 ανθρώπους.
- ²⁷ Και από το ασήμι των 100 ταλάντων χύθηκαν τα υποστηρίγματα του αγιαστηρίου, και τα υποστηρίγματα του καταπετάσματος· 100 υποστηρίγματα από 100 τάλαντα, ένα τάλαντο για κάθε ένα υποστήριγμα.
- ²⁸ Και από τους 1.775 σίκλους έκανε άγκιστρα για τους στύλους, και σκέπασε ολόγυρα τα κεφαλάρια τους, και τους έζωσε ολόγυρα.
- ²⁹ Και ο χαλκός τής προσφοράς ήταν 70 τάλαντα, και 2.400 σίκλοι.
- ³⁰ Και απ' αυτόν έκανε τα υποστηρίγματα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και το χάλκινο θυσιαστήριο, και τη χάλκινη σχάρα γι' αυτό, και όλα τα σκεύη τού θυσιαστηρίου,
- ³¹ και τα υποστηρίγματα της αυλής, ολόγυρα, και τα υποστηρίγματα της πύλης τής αυλής, και όλους τούς πασσάλους τής σκηνής, και όλους τούς πασσάλους τής αυλής ολόγυρα.

ΕΞΟΔΟΣ 39

- ¹ ΚΑΙ από το βαθυγάλαζο ύφασμα, και το πορφυρό, και το κόκκινο, έκαναν υπηρετικές στολές για να υπηρετούν στο άγιο, και έκαναν τις άγιες στολές για τον Ααρών, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ² ΚΑΙ έκανε το εφόδ από χρυσάφι, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο.
- ³ Και σφυρηλάτησαν το χρυσάφι σε λεπτές πλάκες, και το έκοψαν σε σύρματα, για να το εργαστούν στο βαθυγάλαζο ύφασμα, και στο πορφυρούν, και στο κόκκινο, και στη βύσσο, με καλλιτέχνη εργασία.
- ⁴ Έκαναν γι' αυτό επωμίδες συναπτές· που συνάπτονταν επάνω στις δύο άκρες του.

- ⁵ Και η κεντητή ζώνη τού εφόδ επάνω σ' αυτό ήταν από το ίδιο, σύμφωνα με την εργασία του· από χρυσάφι, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ⁶ Και εργάστηκαν τις πέτρες από όνυχια, που ήσαν εναρμολοσμένες σε χρυσούς οικίσκους, χαραγμένες, καθώς χαράσσονται οι σφραγίδες, με τα ονόματα των γιων Ισραήλ.
- ⁷ Και τις έβαλε επάνω στις επωμίδες τού εφόδ, πέτρες ανάμνησης στους γιους Ισραήλ, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ⁸ ΚΑΙ έκανε το περιστήθιο με καλλιτέχνη εργασία, σύμφωνα με την εργασία τού εφόδ, από χρυσάφι, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο.
- ⁹ Ήταν τετράγωνο· έκαναν το περιστήθιο διπλό· μία σπιθαμή το μήκος του, και μία σπιθαμή το πλάτος του, διπλό.
- ¹⁰ Και προσάρμοσε σ' αυτό τέσσερις σειρές από πέτρες· σειρά από σάρδιο, τοπάζιο, και σμάραγδο, ήταν η πρώτη σειρά.
- ¹¹ Και η δεύτερη σειρά, άνθρακας, σάπφειρος, και αδάμαντας.
- ¹² Και η τρίτη σειρά, λιγύριο, αχάτης, και αμέθυστος.
- ¹³ Και η τέταρτη σειρά, βηρύλλιο, όνυχας και ίασπης· οι πέτρες αυτές ήσαν προσαρμοσμένες σε οικίσκους χρυσούς στα περικλείσματά τους.
- ¹⁴ Και οι πέτρες ήσαν σύμφωνα με τα ονόματα των γιων Ισραήλ, 12, σύμφωνα με τα ονόματά τους, όπως η χάραξη της σφραγίδας, καθένας με το όνομά του, σύμφωνα με τις 12 φυλές.
- ¹⁵ Και έκαναν επάνω στο περιστήθιο αλυσίδες από τις άκρες, πλεκτής εργασίας από καθαρό χρυσάφι.
- ¹⁶ Και έκαναν δύο χρυσούς οικίσκους, και δύο χρυσούς κρίκους και πέρασαν τους δύο κρίκους στις δύο άκρες τού περιστηθίου.
- ¹⁷ Και πέρασαν τις δύο πλεκτές χρυσές αλυσίδες, στους δύο κρίκους, που ήσαν στις άκρες τού περιστηθίου.
- ¹⁸ Και τις δύο άκρες των δύο πλεκτών αλυσίδων, τις συνέδεσαν με τους δύο οικίσκους, και τους έβαλαν επάνω στις επωμίδες τού εφόδ, στο μπροστινό του μέρος.
- ¹⁹ Και έκαναν δύο κρίκους χρυσούς, και τους έβαλαν στις δύο άκρες τού περιστηθίου, στο χείλος του, που ήταν προς το μέρος τού εφόδ, από μέσα.
- ²⁰ Και έκαναν δύο άλλους κρίκους χρυσούς, και τους έβαλαν στα δύο πλάγια του εφόδ, από κάτω προς το μπροστινό μέρος του, αντικρουά στην άλλη ένωσή του, από πάνω από την κεντητή ζώνη τού εφόδ,

- 21** και έδεσαν το περιστήθιο με τους κρίκους του, στους κρίκους τού εφόδ, με ταινία από βαθυγάλαζο ύφασμα, για να είναι από πάνω από την κεντητή ζώνη τού εφόδ, και για να μη είναι το περιστήθιο χωρισμένο από το εφόδ, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 22** ΚΑΙ έκανε τον ποδήρη τού εφόδ με υφαντή εργασία, ολόκληρο από βαθυγάλαζο ύφασμα.
- 23** Και ήταν στο μέσον τού ποδήρη ένα άνοιγμα, όπως το άνοιγμα του θώρακα, με ταινία ολόγυρα στο άνοιγμα, για να μη σχίζεται.
- 24** Και έκαναν επάνω στα κράσπεδα του ποδήρη ρόδια, από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, και κλωσμένη βύσσο.
- 25** Και έκαναν κουδούνια από καθαρό χρυσάφι, και έβαλαν τα κουδούνια ανάμεσα στα ρόδια επάνω στο κράσπεδο του ποδήρη, ολόγυρα, ανάμεσα στα ρόδια·
- 26** κουδούνι και ρόδι, κουδούνι και ρόδι, επάνω στα κράσπεδα του ποδήρη, του υπηρετικού, ολόγυρα· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 27** ΚΑΙ έκαναν τους χιτώνες από βύσσο, υφαντής εργασίας, για τον Ααρών, και για τους γιους του,
- 28** και τη μίτρα από βύσσο, και τα μιτρίδια διακοσμημένα από βύσσο, και τις λινές περισκελίδες από κλωσμένη βύσσο,
- 29** και τη ζώνη από κλωσμένη βύσσο, και βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφυρό, και κόκκινο, κεντητής εργασίας· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 30** ΚΑΙ έκαναν την πλάκα²⁶ τού ιερού στέμματος από καθαρό χρυσάφι, και χάραξαν επάνω σ' αυτό γράμματα σαν μία χάραξη σφραγίδας, ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ.
- 31** Και έδεσαν σ' αυτό μία βαθυγάλαζη ταινία, για να τη συνδέσουν από επάνω, στη μίτρα· όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 32** Έτσι τελείωσε ολόκληρο το έργο τής σκηνης τού μαρτυρίου· και οι γιοι Ισραήλ έκαναν σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή· έτσι έκαναν.
- 33** ΚΑΙ έφεραν τη σκηνή στον Μωυσή· τη σκηνή, και όλα τα σκεύη της, τις περόνες της, τις σανίδες της, τους μοχλούς της, και τους στύλους της, και τα υποστηρίγματά της,
- 34** και το κατακάλυμμα, που ήταν από δέρματα κριαριών, κοκκινοβαμμένα, και το επικάλυμμα, που ήταν από δέρματα τσακαλιών, και το καλυπτήριο καταπέτασμα,
- 35** την κιβωτό τού μαρτυρίου, και τους μοχλούς της, και το ιλαστήριο,
- 36** το τραπέζι, όλα τα σκεύη του, και τους άρτους τής πρόθεσης,

- ³⁷ την καθαρή λυχνία, τα λυχνάρια της, τα λυχνάρια σύμφωνα με τη διάταξή τους, και όλα τα σκεύη της, και το λάδι τού φωτός,
- ³⁸ και το χρυσό θυσιαστήριο, και το επιχρισματικό λάδι, και το ευώδες θυμίαμα, και τον τάπητα για τη θύρα τής σκηνής,
- ³⁹ το χάλκινο θυσιαστήριο, και τη χάλκινη σχάρα του, τους μοχλούς του, και όλα τα σκεύη του, τον νιπτήρα και τη βάση του,
- ⁴⁰ τα παραπετάσματα της αυλής, τους στύλους της, και τα υποστηρίγματά της, και το καταπέτασμα για την πύλη τής αυλής, τα σχοινιά της, και τους πασσάλους της, και όλα τα σκεύη τής υπηρεσίας τής σκηνής, για τη σκηνή τού μαρτυρίου,
- ⁴¹ τις υπηρετικές στολές, για να υπηρετούν στο άγιο, και τις άγιες στολές για τον Ααρών τον ιερέα, και τις στολές των γιων του, για να ιερατεύουν.
- ⁴² Σύμφωνα με όσα πρόσταξε ο Κύριος στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ, ολόκληρο το έργο.
- ⁴³ Και ο Μωυσής είδε ολόκληρο το έργο, και πράγματι, το είχαν κάνει καθώς ο Κύριος είχε προστάξει· έτσι έκαναν· και ο Μωυσής τούς ευλόγησε.

ΕΞΟΔΟΣ 4ο

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ² Την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα θα στήσεις τη σκηνή, τη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ³ Και θα βάλεις εκεί την κιβωτό τού μαρτυρίου, και θα σκεπάσεις την κιβωτό με το καταπέτασμα.
- ⁴ Και θα βάλεις μέσα το τραπέζι, και θα διατάξεις όσα πρέπει να διαταχθούν γι' αυτό· και θα βάλεις μέσα τη λυχνία, και θα ανάψεις τα λυχνάρια της.
- ⁵ Και θα βάλεις το χρυσό θυσιαστήριο του θυμιάματος μπροστά στην κιβωτό τού μαρτυρίου, και θα τοποθετήσεις τον τάπητα της θύρας στη σκηνή.
- ⁶ Και θα βάλεις το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος μπροστά στη θύρα τής σκηνής, της σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁷ Και θα βάλεις τον νιπτήρα ανάμεσα στη σκηνή τού μαρτυρίου, και το θυσιαστήριο, και θα βάλεις σ' αυτόν νερό.
- ⁸ Και θα στήσεις την αυλή ολόγυρα, και θα κρεμάσεις το καταπέτασμα της πύλης τής αυλής.
- ⁹ Και θα πάρεις το επιχρισματικό λάδι, και θα χρίσεις τη σκηνή, και όλα όσα είναι σ' αυτήν, και θα την αγιάσεις, και όλα τα σκεύη της, και θα είναι άγια.

- 10 Και θα χρίσεις το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος, και όλα τα σκεύη του, και θα αγιάσεις το θυσιαστήριο· και θα είναι θυσιαστήριο αγιότατο.
- 11 Και θα χρίσεις τον νιπτήρα, και τη βάση του, και θα τον αγιάσεις.
- 12 Και θα φέρεις τον Ααρών, και τους γιους του, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα τους πλύνεις με νερό.
- 13 Και θα ντύσεις τον Ααρών με τις άγιες στολές, και θα τον χρίσεις, και θα τον αγιάσεις, και θα ιερατεύει σε μένα.
- 14 Και θα φέρεις τούς γιους του, και θα τους ντύσεις με χιτώνες.
- 15 Και θα τους χρίσεις, καθώς έχρισες τον πατέρα τους, και θα ιερατεύουν σε μένα· και θα είναι σ' αυτούς το χρίσμα τους για παντοτινή ιερατεία στις γενεές τους.
- 16 Και ο Μωυσής έκανε σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος τον πρόσταξε· έτσι έκανε.
- 17 Και τον πρώτο μήνα τού δεύτερου χρόνου, την πρώτη ημέρα τού μήνα, στήθηκε η σκηνή.
- 18 Και ο Μωυσής έστησε τη σκηνή, και έβαλε τα υποστηρίγματά της, και έστησε τις σανίδες της, και έβαλε τους μοχλούς της, και έστησε τους στύλους της.
- 19 Και άπλωσε τα παραπετάσματα επάνω στη σκηνή, και έβαλε επάνω της το κατακάλυμμα της σκηνής, από επάνω· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 20 Και παίρνοντας το μαρτύριο το έβαλε μέσα στην κιβωτό, και έβαλε τους μοχλούς στην κιβωτό, και έβαλε το ιλαστήριο επάνω στην κιβωτό, από επάνω,
- 21 και έφερε την κιβωτό στη σκηνή, και έβαλε το καλυπτήριο καταπέτασμα, και σκέπασε την κιβωτό τού μαρτυρίου· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 22 Και έβαλε το τραπέζι στη σκηνή τού μαρτυρίου, προς το μέρος τής σκηνής, που είναι προς βορράν, απέξω από το καταπέτασμα,
- 23 και έβαλε επάνω του με τάξη τούς άρτους, που ήσαν διαταγμένοι, μπροστά στον Κύριο· καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
- 24 Και έβαλε τη λυχνία στη σκηνή τού μαρτυρίου, απέναντι από το τραπέζι, προς το μέρος τής σκηνής, που είναι προς τα μεσημβρινά,
- 25 και άναψε τα λυχνάρια μπροστά στον Κύριο· καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
- 26 Και έβαλε το χρυσό θυσιαστήριο στη σκηνή τού μαρτυρίου, απέναντι από το καταπέτασμα,

- ²⁷ και θυμίασε επάνω σ' αυτό ευώδες θυμίαμα· καθώς ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
- ²⁸ Και έβαλε τον τάπητα στη θύρα τής σκηνής.
- ²⁹ Και το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος το έβαλε κοντά στη θύρα τής σκηνής, της σκηνής τού μαρτυρίου, και πρόσφερε επάνω σ' αυτό το ολοκαύτωμα και την προσφορά από άλφιτα· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ³⁰ Και έβαλε τον νιπτήρα ανάμεσα στη σκηνή τού μαρτυρίου και το θυσιαστήριο, και έβαλε σ' αυτό νερό, για να πλένονται·
- ³¹ και έπλεναν τα χέρια τους, και τα πόδια τους απ' αυτόν, ο Μωυσής και ο Ααρών και οι γιοι του.
- ³² Όταν έμπαιναν μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου και όταν πλησίαζαν στο θυσιαστήριο, πλένονταν· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ³³ Και έστησε την αυλή, ολόγυρα στη σκηνή και το θυσιαστήριο, και κρέμασε τον τάπητα της πύλης τής αυλής. Και ο Μωυσής αποπεράτωσε το έργο.
- ³⁴ ΤΟΤΕ, η νεφέλη σκέπασε τη σκηνή τού μαρτυρίου, και δόξα τού Κυρίου γέμισε τη σκηνή.
- ³⁵ Και ο Μωυσής δεν μπόρεσε να μπει μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου· επειδή, η νεφέλη καθόταν επάνω της, και δόξα τού Κυρίου γέμισε τη σκηνή.
- ³⁶ Και όταν η νεφέλη ανέβαινε από επάνω από τη σκηνή, οι γιοι Ισραήλ σηκώνονταν, σε όλες τις οδοιπορίες τους·
- ³⁷ αν, όμως, η νεφέλη δεν ανέβαινε, τότε δεν σηκώνονταν, μέχρι την ημέρα τής ανάβασής της.
- ³⁸ Επειδή, η νεφέλη τού Κυρίου ήταν επάνω στη σκηνή την ημέρα, και φωτιά ήταν επάνω σ' αυτή τη νύχτα, μπροστά σε ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, σε όλες τους τις οδοιπορίες.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 1

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος κάλεσε τον Μωυσή και του μίλησε από τη σκηνή τού μαρτυρίου, λέγοντας:
- 2** Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Αν κάποιος από σας προσφέρει δώρο στον Κύριο, θα προσφέρετε το δώρο σας από τα κτήνη, από τα βόδια ή από τα πρόβατα.
- 3** Αν το δώρο του είναι ολοκαύτωμα από τα βόδια, αρσενικό άμωμο ας το προσφέρει· κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου θα το προσφέρει, για να είναι δεκτό μπροστά στον Κύριο.
- 4** Και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τού ολοκαυτώματος, και θα είναι δεκτό για λογαριασμό του, για να γίνει εξιλέωση γι' αυτόν.
- 5** Και θα σφάξουν το μοσχάρι μπροστά στον Κύριο· και οι γιοι τού Ααρών, οι ιερείς, θα φέρουν το αίμα, και θα ραντίσουν το αίμα, ολόγυρα, επάνω στο θυσιαστήριο, που είναι κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 6** Και θα γδάρουν το ολοκαύτωμα, και θα το διαμελίσουν στα μέλη του.
- 7** Και οι γιοι τού Ααρών, του ιερέα, θα βάλουν φωτιά επάνω στο θυσιαστήριο, και θα στοιβάξουν ξύλα επάνω στη φωτιά.
- 8** Και οι γιοι τού Ααρών, οι ιερείς, θα στοιβάξουν επάνω τα μέλη, το κεφάλι, και το λίπος, επάνω στα ξύλα, που είναι επάνω στη φωτιά, που βρίσκεται επάνω στο θυσιαστήριο·
- 9** και τα εντόσθιά του και τα πόδια του θα τα πλύνουν με νερό· και ο ιερέας θα τα κάψει όλα επάνω στο θυσιαστήριο· είναι ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- 10** Και αν το δώρο του για το ολοκαύτωμα είναι από τα κοπάδια, από τα πρόβατα ή από τα κατσίκια, αρσενικό άμωμο θα το προσφέρει.
- 11** Και θα το σφάξει στα πλάγια του θυσιαστηρίου, προς τα βορινά, μπροστά στον Κύριο· και θα ραντίσουν οι γιοι τού Ααρών, οι ιερείς, το αίμα του επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα·
- 12** και θα το διαμελίσουν, κατά τα μέλη του, και το κεφάλι του, και το λίπος του· και ο ιερέας θα τα στοιβάξει επάνω στα ξύλα, που είναι επάνω στη φωτιά, που βρίσκεται επάνω στο θυσιαστήριο·
- 13** και τα εντόσθια και τα πόδια θα τα πλύνει με νερό· και ο ιερέας θα τα φέρει όλα, και θα τα κάψει επάνω στο θυσιαστήριο· είναι ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

14 ΚΑΙ αν το δώρο του στον Κύριο είναι ολοκαύτωμα από πουλιά, τότε θα προσφέρει το δώρο του από τρυγόνια ή από νεοσσούς περιστεριών.

15 Και θα το φέρει ο ιερέας στο θυσιαστήριο, και με τα νύχια θα του αποκόψει το κεφάλι του, και θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο· και θα στραγγίσει το αίμα του στο πλάι τού θυσιαστηρίου·

16 και θα βγάλει τον πρόλοβό του μαζί με τα κόπρανά του, και θα τα ρίξει στα πλάγια του θυσιαστηρίου, προς τα ανατολικά, στον τόπο τής στάχτης·

17 και θα το σχίσει από τις φτερούγες του· όμως, δεν θα το διαχωρίσει· και ο ιερέας θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στα ξύλα που είναι επάνω στη φωτιά· είναι ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 2

1 ΚΑΙ αν κάποιος προσφέρει δώρο, προσφορά από άλφита, στον Κύριο, το δώρο του θα είναι σιμιγδάλι· και θα χύσει επάνω σ' αυτό λάδι, και θα βάλει επάνω σ' αυτό λιβάνι.

2 Και θα το φέρει στους γιους τού Ααρών, τους ιερείς· και ο ιερέας θα πάρει μία χούφτα από το σιμιγδάλι του και από το λάδι του, όσο χωράει το χέρι του, και ολόκληρο το λιβάνι του· και ο ιερέας θα κάψει την αναμνηστική του θυσία επάνω στο θυσιαστήριο· είναι θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

3 Και το υπόλοιπο της προσφοράς από άλφита θα είναι τού Ααρών και των γιων του· είναι αγιότατο από τις θυσίες που γίνονται με φωτιά στον Κύριο.

4 Και όταν προσφέρεις δώρο, προσφορά από άλφита ψημένη σε φούρνο, θα είναι άζυμα ψωμιά από σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, και άζυμα λάγανα χρισμένα με λάδι.

5 Και αν το δώρο σου είναι προσφορά από άλφита ψημένη σε κάψα, θα είναι άζυμο από σιμιγδάλι, ζυμωμένη με λάδι.

6 Θα τη χωρίσεις σε τμήματα, και θα χύσεις επάνω της λάδι· είναι προσφορά από άλφита.

7 Και αν το δώρο σου είναι προσφορά από άλφита ψημένη σε τηγάνι, θα γίνει από σιμιγδάλι μαζί με λάδι.

8 Και θα φέρεις στον Κύριο την προσφορά από άλφита, που έκανες απ' αυτά· και όταν φερθεί στον ιερέα, αυτός θα τη φέρει κοντά στο θυσιαστήριο.

9 Και ο ιερέας θα χωρίσει από την προσφορά των αλφίτων την αναμνηστική θυσία της, και θα την κάψει επάνω στο θυσιαστήριο· είναι θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

- 10** Και το υπόλοιπο της προσφοράς από άλφιτα θα είναι τού Ααρών και των γιων του· είναι αγιότατο από τις θυσίες που γίνονται με φωτιά στον Κύριο.
- 11** Καμιά προσφορά από άλφιτα, που προσφέρετε στον Κύριο, δεν θα είναι ένζυμη· επειδή, κανένα προζύμι, ούτε μέλι, δεν θα κάψετε σε καμιά θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- 12** Σχετικά δε με το δώρο των απαρχών, θα τις προσφέρετε στον Κύριο· όμως, δεν θα καούν επάνω στο θυσιαστήριο σε οσμή ευωδίας.
- 13** Και κάθε δώρο τής προσφοράς σου από άλφιτα, θα το αλατίζεις με αλάτι· και δεν θα αφήσεις να λείψει το αλάτι τής διαθήκης τού Θεού σου από την προσφορά σου από άλφιτα· επάνω σε κάθε δώρο σου θα προσφέρεις αλάτι.
- 14** Και αν προσφέρεις από τα πρωτογεννήματά σου προσφορά από άλφιτα στον Κύριο, για την προσφορά των πρωτογεννημάτων σου από άλφιτα, θα προσφέρεις χλωρά στάχυα ψημένα σε φωτιά, σιτάρι φρυγανισμένο, από μεστά στάχυα.
- 15** Και θα χύσεις επάνω της λάδι, και θα βάλεις επάνω της λιβάνι· είναι προσφορά από άλφιτα.
- 16** Και ο ιερέας θα κάψει την αναμνηστική θυσία της, από το φρυγανισμένο σιτάρι της, και από το λάδι της, μαζί με όλο το λιβάνι της· είναι θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 3

- 1** ΚΑΙ αν το δώρο του είναι ειρηνική θυσία, αν το προσφέρει από τα βόδια, είτε αρσενικό είτε θηλυκό, άμωμο θα το προσφέρει μπροστά στον Κύριο·
- 2** και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τού δώρου του, και θα το σφάξουν κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου· και οι γιοι τού Ααρών, οι ιερείς, θα ραντίσουν το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγουρα.
- 3** Και θα προσφέρει από την ειρηνική προσφορά, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· το λίπος, αυτό που περισκεπάζει τα εντόσθια, και ολόκληρο το λίπος, που είναι επάνω στα εντόσθια·
- 4** και τα δύο νεφρά, και το λίπος που είναι επάνω τους, αυτό που είναι προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, τον οποίο θα αφαιρέσεις μαζί με τα νεφρά.
- 5** Και οι γιοι τού Ααρών θα τα κάψουν επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στο ολοκαύτωμα, που είναι επάνω στα ξύλα, που βρίσκονται επάνω στη φωτιά· είναι θυσία που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- 6** ΚΑΙ αν το δώρο του, που προσφέρεται σε μία ειρηνική θυσία στον Κύριο, είναι από το ποίμνιο, αρσενικό ή θηλυκό, άμωμο θα το προσφέρει.

- 7** Αν για το δώρο του προσφέρει ένα αρνί, θα το προσφέρει μπροστά στον Κύριο·
- 8** και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τού δώρου του, και θα το σφάξουν μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου· και οι γιοι τού Ααρών θα ραντίσουν το αίμα του επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγουρα.
- 9** Και θα προσφέρει από την ειρηνική προσφορά, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· το λίπος του, την ουρά ολόκληρη, που θα αφαιρέσει από τη ράχη, και το λίπος, αυτό που σκεπάζει ολόγουρα τα εντόσθια, και ολόκληρο το λίπος, που είναι επάνω στα εντόσθια·
- 10** και τα δύο νεφρά, και το λίπος που είναι επάνω τους, που βρίσκεται προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, τον οποίο θα αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά.
- 11** Και θα τα κάψει ο ιερέας επάνω στο θυσιαστήριο· είναι τροφή τής θυσίας που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- 12** ΚΑΙ αν το δώρο του είναι από κατσίκια, τότε θα το προσφέρει μπροστά στον Κύριο·
- 13** και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι του, και θα το σφάξουν μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου· και οι γιοι τού Ααρών θα ραντίσουν το αίμα του επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγουρα.
- 14** Και θα προσφέρει απ' αυτό το δώρο του, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· το λίπος, αυτό που σκεπάζει ολόγουρα τα εντόσθια, και ολόκληρο το λίπος, που είναι επάνω στα εντόσθια·
- 15** και τα δύο νεφρά, και το λίπος που είναι επάνω τους, που βρίσκεται προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, τον οποίο θα αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά.
- 16** Και ο ιερέας θα τα κάψει επάνω στο θυσιαστήριο· είναι τροφή τής θυσίας που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας· ολόκληρο το λίπος είναι τού Κυρίου.
- 17** Θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας, σε όλους τούς τόπους τής κατοίκησής σας· δεν θα τρώτε ούτε λίπος ούτε αίμα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 4

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 2** Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: ΑΝ κάποια ψυχή¹ αμαρτήσσει από άγνοια, και από όσα είναι προσταγμένα από τον Κύριο να μη πράττονται, πράξει όμως κάτι απ' αυτά·
- 3** αν μεν ο ιερέας, ο χρισμένος, αμαρτήσσει, ώστε να ενοχοποιήσει τον λαό, τότε θα φέρει για την αμαρτία του, που αμάρτησε, ένα μοσχάρι βοδιού άμωμο προς τον Κύριο για προσ-φορά περί αμαρτίας.

- ⁴ Και θα φέρει το μοσχάρι στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου μπροστά στον Κύριο· και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τού μοσχαριού, και θα σφάξουν το μοσχάρι μπροστά στον Κύριο.
- ⁵ Και ο ιερέας, ο χρισμένος, θα πάρει από το αίμα τού μοσχαριού, και θα το φέρει στη σκηνή τού μαρτυρίου·
- ⁶ και ο ιερέας θα βυθίσει το δάχτυλό του στο αίμα, και θα ραντίσει από το αίμα επτά φορές μπροστά στον Κύριο, μπροστά στο καταπέτασμα του αγιαστηρίου.
- ⁷ Και ο ιερέας θα βάλει από το αίμα επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου τού ευώδους θυμιάματος, που είναι μπροστά στον Κύριο, στη σκηνή τού μαρτυρίου· και θα χύσει όλο το αίμα τού μοσχαριού στη βάση τού θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος, που είναι στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁸ Και όλο το λίπος τού μοσχαριού τής προσφοράς περί αμαρτίας θα το αφαιρέσει απ' αυτό· το λίπος εκείνο, που περισκεπάζει τα εντόσθια, και όλο το λίπος, που είναι επάνω στα εντόσθια·
- ⁹ και τα δύο νεφρά, και το λίπος, που είναι επάνω τους, που βρίσκεται προς τα πλευρά, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού, τον οποίο θα αφαιρέσει μαζί με τα νεφρά,
- ¹⁰ με τον ίδιο τρόπο που αφαιρείται από το μοσχάρι τής ειρηνικής θυσίας· και ο ιερέας θα τα κάψει επάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος·
- ¹¹ και το δέρμα τού μοσχαριού, και όλο το κρέας του, μαζί με το κεφάλι του, και μαζί με τα πόδια του, και τα εντόσθιά του, και τα κόπρανά του·
- ¹² και θα φέρει ολόκληρο το μοσχάρι έξω από το στρατόπεδο, σε έναν καθαρό τόπο, όπου χύνεται η στάχτη, και θα το κάψει επάνω σε ξύλα, με φωτιά· όπου χύνεται η στάχτη, εκεί θα καεί.
- ¹³ ΚΑΙ αν ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ αμαρτήσει από άγνοια, και το πράγμα κρυφτεί από τα μάτια τής συναγωγής, και από όσα είναι προσταγμένα από τον Κύριο να μη πράττονται, τα πράξουν, όμως, και είναι ένοχοι·
- ¹⁴ όταν η αμαρτία, που αμάρτησαν ως προς αυτό, γίνει γνωστή, τότε η συναγωγή θα προσφέρει ένα μοσχάρι βοδιού για την αμαρτία, και θα το φέρει μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ¹⁵ Και οι πρεσβύτεροι της συναγωγής θα βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού μοσχαριού μπροστά στον Κύριο· και θα σφάξουν το μοσχάρι μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁶ Και ο ιερέας, ο χρισμένος, θα φέρει από το αίμα τού μοσχαριού στη σκηνή τού μαρτυρίου·

- 17 και ο ιερέας θα βυθίσει το δάχτυλό του στο αίμα, και θα ραντίσει επτά φορές μπροστά στον Κύριο, μπροστά στο καταπέτασμα·
- 18 και θα βάλει από το αίμα επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου, που είναι μπροστά στον Κύριο, το οποίο είναι μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου· και θα χύσει όλο το αίμα στη βάση τού θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος, που είναι στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 19 Και όλο το λίπος του θα το αφαιρέσει απ' αυτό, και θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο.
- 20 Και θα κάνει στο μοσχάρι με τον ίδιο τρόπο που έκανε στο μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας· έτσι θα κάνει σ' αυτό· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτούς, και θα τους συγχωρηθεί.
- 21 Και θα βγάλει το μοσχάρι έξω από το στρατόπεδο, και θα το κάψει, καθώς έκαψε το πρώτο μοσχάρι· είναι προσφορά περί αμαρτίας για λογαριασμό τής συναγωγής.
- 22 ΚΑΙ όταν κάποιος άρχοντας αμαρτήσει, και πράξει κάτι από άγνοια, από όσα είναι προσταγμένα από τον Κύριο τον Θεό του να μη πράττονται, και είναι ένοχος·
- 23 ή, αν η αμαρτία του, που αμάρτησε, του γνωστοποιηθεί, τότε θα φέρει την προσφορά του, έναν τράγο από κατσίκια, αρσενικόν, άμωμον·
- 24 και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τού τράγου, και θα τον σφάξουν στον τόπο όπου σφάζουν το ολοκαύτωμα μπροστά στον Κύριο· είναι προσφορά περί αμαρτίας.
- 25 Και ο ιερέας θα πάρει από το αίμα τής προσφοράς περί αμαρτίας, με το δάχτυλό του, και θα βάλει επάνω στα κέρατα τού θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος, και θα χύσει το αίμα του στη βάση τού θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος.
- 26 Και όλο το λίπος του θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο, όπως το λίπος τής θυσίας τής ειρηνικής προσφοράς· και ο ιερέας θα κάνει γι' αυτόν εξιλέωση, για την αμαρτία του, και θα του συγχωρηθεί.
- 27 ΚΑΙ αν κάποια ψυχή από τον λαό τής γης αμαρτήσει από άγνοια, πράττοντας κάτι από όσα είναι προσταγμένα από τον Κύριο να μη πράττονται, και είναι ένοχος·
- 28 ή, αν του γνωστοποιηθεί η αμαρτία του, που αμάρτησε· τότε, θα φέρει την προσφορά του, έναν τράγο από κατσίκια, θηλυκόν, άμωμον, για την αμαρτία του, που αμάρτησε·
- 29 και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τής προσφοράς περί αμαρτίας, και θα σφάξουν την προσφορά περί αμαρτίας στον τόπο τού ολοκαυτώματος.

30 Και θα πάρει ο ιερέας, με το δάχτυλό του, από το αίμα του, και θα βάλει επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος, και όλο το αίμα του θα το χύσει στη βάση τού θυσιαστηρίου·

31 και όλο το λίπος του θα το αφαιρέσει, καθώς αφαιρείται το λίπος από τη θυσία τής ειρηνικής προσφοράς· και ο ιερέας θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο σε οσμή ευωδίας στον Κύριο· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, και θα του συγχωρηθεί.

32 ΚΑΙ αν φέρει ένα πρόβατο για την προσφορά του περί αμαρτίας, θα το φέρει θηλυκό, άμωμο·

33 και θα βάλει το χέρι του επάνω στο κεφάλι τής προσφοράς περί αμαρτίας, και θα το σφάξουν για προσφορά περί αμαρτίας, στον τόπο όπου σφάζουν το ολοκαύτωμα.

34 Και ο ιερέας θα πάρει από το αίμα τής προσφοράς περί αμαρτίας με το δάχτυλό του, και θα βάλει επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου τού ολοκαυτώματος, και όλο το αίμα του θα το χύσει στη βάση τού θυσιαστηρίου·

35 και θα αφαιρέσει όλο το λίπος του, όπως αφαιρείται το λίπος τού προβάτου από τη θυσία τής ειρηνικής προσφοράς· και ο ιερέας θα τα κάψει επάνω στο θυσιαστήριο, σύμφωνα με τις προσφορές εκείνες που γίνονται με φωτιά στον Κύριο· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση για την αμαρτία του, που αμάρτησε, και θα του συγχωρηθεί.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 5

1 ΚΑΙ αν κάποιος αμαρτήσσει, και ακούσει μία φωνή ορκισμού και είναι μάρτυρας, είτε είδε είτε ξέρει· αν δεν το φανερώσει, τότε θα βαστάξει επάνω του την ανομία του.

2 Ή, αν κάποιος αγγίξει ένα πράγμα ακάθατο, είτε ψοφίμι ακάθατου θηρίου είτε ψοφίμι ακάθατου κτήνους είτε ψοφίμι ακάθαρτων ερπετών, και δεν το αντιλήφθηκε, εντούτοις, θα είναι ακάθατος και ένοχος.

3 Ή, αν αγγίξει ανθρώπινη ακαθαρσία, οποιασδήποτε μορφής και αν ήταν η ακαθαρσία του, διαμέσου τής οποίας κανείς μολύνεται, και δεν το αντιλήφθηκε· όταν αυτός το γνωρίσει, τότε θα είναι ένοχος.

4 Ή, αν κάποιος ορκιστεί, προφέροντας αστόχαστα με τα χείλη του για να κακοποιήσει ή για να αγαθοποιήσει, σε κάθε τι που θα πρόφερε αστόχαστα ο άνθρωπος με όρκο, και δεν το αντιλήφθηκε, όταν το γνωρίσει, τότε θα είναι ένοχος σε ένα απ' αυτά.

5 Όταν, λοιπόν, κάποιος είναι ένοχος σε ένα απ' αυτά, θα εξομολογηθεί σε τι αμάρτησε·

6 και θα φέρει στον Κύριο προσφορά για την παράβασή του, για την αμαρτία του, που αμάρτησε, ένα θηλυκό αρνί από πρόβατα ή έναν τράγο από κατσίκια

για προσφορά περί αμαρτίας· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, για την αμαρτία του.

⁷ Και αν δεν ευπορεί να φέρει ένα πρόβατο ή ένα κατσίκι, θα φέρει στον Κύριο για την αμαρτία του, που αμάρτησε, δύο τρυγόνες ή δύο νεοσσούς περιστεριών· μία για προσφορά περί αμαρτίας, και μία για ολοκαύτωμα.

⁸ Και θα τις φέρει στον ιερέα, ο οποίος θα προσφέρει πρώτα εκείνη, την προσφορά περί αμαρτίας· και θα κόψει με τα νύχια το κεφάλι της από τον αυχένα της, όμως δεν θα τη διαχωρίσει.

⁹ Και από το αίμα τής προσφοράς περί αμαρτίας θα ραντίσει τον τοίχο τού θυσιαστηρίου· και εκείνο που εναπολείφθηκε από το αίμα, θα το στραγγίσει έξω, στη βάση τού θυσιαστηρίου· είναι προσφορά περί αμαρτίας.

¹⁰ Και τη δεύτερη, θα την κάνει ολοκαύτωμα, σύμφωνα με τα διαταγμένα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, για την αμαρτία του, που αμάρτησε, και θα του συγχωρηθεί.

¹¹ Αλλά, αν δεν ευπορεί να φέρει δύο τρυγόνες, ή δύο νεοσσούς περιστεριών, τότε, αυτός που αμάρτησε, θα φέρει για προσφορά του το ένα δέκατο του εφά σιμιγδάλι σε προσφορά περί αμαρτίας· δεν θα βάλει επάνω της λάδι ούτε θα βάλει επάνω της λιβάνι· επειδή, είναι προσφορά περί αμαρτίας.

¹² Και θα τη φέρει στον ιερέα· και ο ιερέας θα πάρει μία χούφτα απ' αυτή, όσο χωράει το χέρι του, την αναμνηστική της θυσία, και θα την κάψει επάνω στο θυσιαστήριο, σύμφωνα με τις προσφορές, αυτές που γίνονται με φωτιά στον Κύριο· είναι προσφορά περί αμαρτίας.

¹³ Και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, για την αμαρτία του, που αμάρτησε σε ένα απ' αυτά, και θα του συγχωρηθεί· και το υπόλοιπο θα είναι τού ιερέα, όπως η προσφορά από άλφιτα.

¹⁴ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

¹⁵ Αν κάποιος πράξει παρανομία, και αμαρτήσει από άγνοια, στα άγια του Κυρίου, τότε θα φέρει στον Κύριο για την ανομία του ένα άμωμο κριάρι από το κοπάδι, κατά την εκτίμησή σου σε σίκλους από ασήμι, σύμφωνα με τον σίκλο τού αγιαστηρίου, για προσφορά περί ανομίας·

¹⁶ και θα αποδώσει ό,τι αμάρτησε στα άγια, και θα προσθέσει επάνω σ' αυτό το ένα πέμπτο του, και θα το δώσει στον ιερέα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, διαμέσου τού κριαριού τής προσφοράς περί ανομίας, και θα του συγχωρηθεί.

¹⁷ ΚΑΙ αν κάποιος αμαρτήσει, και πράξει κάτι από όσα είναι προσταγμένο από τον Κύριο να μη πράττονται, και δεν το γνώρισε, εντούτοις, θα είναι ένοχος, και θα βαστάξει επάνω του την ανομία του·

¹⁸ και θα φέρει ένα άμωμο κριάρι από το κοπάδι, κατά την εκτίμησή σου, για προσφορά περί ανομίας, προς τον ιερέα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν για την άγνοιά του, μέσα στην οποία δεν το αντιλήφθηκε, και δεν το γνώρισε, και θα του συγχωρηθεί.

¹⁹ Είναι προσφορά περί ανομίας· αυτός έπραξε ανομία ενάντια στον Κύριο.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 6

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Αν κάποιος αμαρτήσει, και πράξει παρανομία ενάντια στον Κύριο, και πει ψέματα στον πλησίον του, για παρακαταθήκη ή για κάποιο πράγμα εμπιστευμένο στα χέρια του ή για αρπαγή ή απάτησε τον πλησίον του

³ ή βρήκε ένα χαμένο πράγμα και ψεύδεται γι' αυτό ή ορκιστεί ψευδώς για κάτι από όλα όσα πράττει ο άνθρωπος, ώστε να αμαρτήσει σ' αυτά·

⁴ όταν αμαρτήσει, και είναι ένοχος, θα αποδώσει το αρπαγμένο που άρπαξε ή το πράγμα που πήρε με απάτη ή την παρακαταθήκη, που του είχαν εμπιστευθεί ή το χαμένο πράγμα, που βρήκε

⁵ ή κάθε τι, για το οποίο ορκίστηκε ψευδώς· θα αποδώσει το κεφάλαιό του, και θα προσθέσει το ένα πέμπτο επάνω σ' αυτό· σε όποιον ανήκει, σε τούτον θα το αποδώσει, την ημέρα που θα φανερωθεί ως ένοχος.

⁶ Και θα φέρει στον Κύριο την προσφορά του περί ανομίας, ένα κριάρι άμωμο από το κοπάδι, κατά την εκτίμησή σου, για προσφορά περί ανομίας, στον ιερέα·

⁷ και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν μπροστά στον Κύριο· και θα του συγχωρηθεί, για κάθε πράγμα από όσα έπραξε, ώστε να ανομήσει σ' αυτά.

⁸ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

⁹ Να προστάξεις τον Ααρών και τους γιους του, λέγοντας: Αυτός είναι ο νόμος τού ολοκαυτώματος· το ολοκαύτωμα θα καίγεται επάνω στο θυσιαστήριο ολόκληρη τη νύχτα μέχρι το πρωί, και η φωτιά τού θυσιαστηρίου θα καίγεται επάνω σ' αυτό.

¹⁰ Και ο ιερέας θα ντυθεί έναν λινό χιτώνα και θα φορέσει επάνω στη σάρκα του μία λινή περισκελίδα, και θα αφαιρέσει τη στάχτη τού ολοκαυτώματος, που κατέφαγε η φωτιά επάνω στο θυσιαστήριο· και θα τη βάλει στο πλάι τού θυσιαστηρίου.

¹¹ Και θα ξεντυθεί τη στολή του, και θα ντυθεί μία άλλη στολή· και θα φέρει τη στάχτη έξω από το στρατόπεδο, σε έναν καθαρό τόπο.

¹² Και η φωτιά, που είναι επάνω στο θυσιαστήριο, θα καίει επάνω σ' αυτό· δεν θα σβηστεί· και ο ιερέας θα καίει επάνω σ' αυτό ξύλα κάθε πρωί, και θα

στοιβάξει το ολοκαύτωμα επάνω σ' αυτό, και θα καίει επάνω του το λίπος τής ειρηνικής προσφοράς.

13 Η φωτιά θα καίει παντοτινά επάνω στο θυσιαστήριο· δεν θα σβηστεί.

14 Και αυτός είναι ο νόμος τής προσφοράς από άλφιτα· οι γιοι τού Ααρών θα την προσφέρουν μπροστά στον Κύριο, μπροστά από το θυσιαστήριο.

15 Και θα αφαιρέσει απ' αυτή όσο χωράει το χέρι του, από το σιμιγδάλι τής προσφοράς από άλφιτα, μαζί με το λάδι της, και ολόκληρο το λιβάνι, που είναι επάνω στην προσφορά από άλφιτα· και θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο σε οσμή ευωδίας, ως ανάμνησή της στον Κύριο.

16 Και εκείνο που εναπέμεινε απ' αυτά θα το φάνε ο Ααρών και οι γιοι του· άζυμο θα τρώγεται, σε έναν άγιο τόπο· στην αυλή τής σκηνής τού μαρτυρίου θα το τρώνε.

17 Δεν θα ψηθεί με προζύμι· αυτό το έδωσα για δικό τους μερίδιο από τις προσφορές μου, που γίνονται με φωτιά· είναι αγιότατο, όπως η προσφορά περί αμαρτίας, και όπως η προσφορά περί ανομίας.

18 Κάθε αρσενικό ανάμεσα στα παιδιά τού Ααρών θα το τρώει· αυτό θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας, από τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά· καθένας που θα τα αγγίξει, θα αγιαστεί.

19 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

20 Αυτό είναι το δώρο τού Ααρών, και των γιων του, που θα προσφέρουν στον Κύριο, την ημέρα που θα χριστεί· το ένα δέκατο του εφά σιμιγδάλι σε παντοτινή προσφορά από άλφιτα, το μισό απ' αυτή το πρωί, και το μισό απ' αυτή την εσπέρα·

21 επάνω σε κάψα θα ετοιμαστεί, μαζί με λάδι· ψημένο θα το φέρεις· και τα ψημένα τμήματα των προσφορών από άλφιτα θα τα προσφέρεις για οσμή ευωδίας στον Κύριο.

22 Και ο ιερέας, ο χρισμένος αντί γι' αυτόν, μεταξύ των γιων του, θα το προσφέρει· αυτός είναι αιώνιος θεσμός για τον Κύριο· θα καίγεται ολοκληρωτικά.

23 Και κάθε προσφορά από άλφιτα του ιερέα θα καίγεται ολοκληρωτικά· δεν θα τρώγεται.

24 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

25 Να μιλήσεις στον Ααρών και στους γιους του, λέγοντας: Αυτός είναι ο νόμος τής προσφοράς περί αμαρτίας· στον τόπο όπου σφάζεται το ολοκαύτωμα, θα σφαγεί η προσφορά περί αμαρτίας, μπροστά στον Κύριο· είναι αγιότατο.

26 Ο ιερέας, που την προσφέρει περί αμαρτίας, θα την τρώει· θα τρώγεται σε έναν άγιο τόπο, στην αυλή τής σκηνής τού μαρτυρίου.

²⁷ Κάθε τι που θα αγγίξει το κρέας της, θα είναι άγιο· και αν ραντιστεί από το αίμα της επάνω σε κάποιο φόρεμα, εκείνο, επάνω στο οποίο ραντίστηκε, θα πλένεται σε έναν άγιο τόπο.

²⁸ Και το πήλινο αγγείο, στο οποίο έβρασε, θα συντρίβεται· αν, όμως, βράσει σε χάλκινο αγγείο, αυτό θα τρίβεται με επιμέλεια, και θα πλένεται με νερό.

²⁹ Κάθε αρσενικό ανάμεσα στους ιερείς θα τρώει απ' αυτή· είναι αγιότατο.

³⁰ Και κάθε προσφορά περί αμαρτίας, από την οποία το αίμα φέρνεται στη σκηνή τού μαρτυρίου για να γίνει εξιλέωση στο αγιαστήριο, δεν θα τρώγεται· θα καίγεται με φωτιά.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 7

¹ ΚΑΙ αυτός είναι ο νόμος τής προσφοράς περί ανομίας· είναι αγιότατο.

² Στον τόπο όπου σφάζουν το ολοκαύτωμα, θα σφάζουν και την προσφορά περί ανομίας· και το αίμα της θα ραντίζεται επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα.

³ Και θα προσφέρεται απ' αυτή ολόκληρο το λίπος της, η ουρά, και το λίπος, που σκεπάζει ολόγυρα τα εντόσθια,

⁴ και τα δύο νεφρά, και το λίπος που βρίσκεται επάνω τους, που είναι προς τα πλευρά, και ο επάνω λοβός τού συκωτιού, που θα αφαιρείται μαζί με τα νεφρά·

⁵ και ο ιερέας θα τα καίει επάνω στο θυσιαστήριο, σε προσφορά που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· είναι προσφορά περί ανομίας.

⁶ Κάθε αρσενικό ανάμεσα στους ιερείς θα την τρώει· θα τρώγεται σε άγιον τόπο· είναι αγιότατο.

⁷ Όπως είναι η προσφορά περί αμαρτίας, έτσι είναι και η προσφορά περί ανομίας· ένας νόμος είναι γι' αυτές· ο ιερέας, που κάνει μ' αυτή εξιλέωση, θα την παίρνει.

⁸ Και ο ιερέας που προσφέρει ολοκαύτωμα για κάποιον, ο ιερέας θα παίρνει για τον εαυτό του το δέρμα τού ολοκαυτώματος, που πρόσφερε.

⁹ Και κάθε προσφορά από άλφιτα, που θα ψηνόταν σε φούρνο, και κάθε τι που ετοιμάζεται σε τηγάνι κι επάνω σε κάψα, θα είναι τού ιερέα, που την προσφέρει.

¹⁰ Και κάθε προσφορά από άλφιτα, ζυμωμένη με λάδι ή ξερή, θα είναι όλων των γίων τού Ααρών, ίσο το μερίδιο του καθενός.

¹¹ ΚΑΙ αυτός είναι ο νόμος τής θυσίας τής ειρηνικής προσφοράς, που θα προσφέρει κάποιος στον Κύριο.

- 12** Αν την προσφέρει για ευχαριστία, τότε θα προσφέρει μαζί με την ευχαριστήρια προσφορά, πίτες άζυμες, ζυμωμένες με λάδι και λάγανα άζυμα, χρισμένα με λάδι, και σιμιγδάλι κατασκευασμένο, πίτες ζυμωμένες με λάδι.
- 13** Με τις πίτες, θα προσφέρει ένζυμο ψωμί, για το δώρο του, μαζί με την προσφορά για την ευχαριστία του.
- 14** Και απ' αυτά θα προσφέρει ένα από όλα τα δώρα του, προσφορά που υψώνεται προς τον Κύριο· αυτό θα είναι τού ιερέα, που ραντίζει το αίμα της ειρηνικής προσφοράς.
- 15** Και το κρέας της θυσίας της ειρηνικής του προσφοράς για ευχαριστία, θα τρώγεται την ίδια ημέρα, που προσφέρεται· δεν θα αφήσουν απ' αυτό μέχρι το πρωί.
- 16** Και αν η θυσία της προσφοράς τους είναι ευχή ή προσφορά προαιρετική, θα τρώγεται την ίδια ημέρα, που κάποιος προσφέρει τη θυσία του· και αν μείνει κάτι, αυτό θα τρώγεται την επόμενη ημέρα.
- 17** Αυτό, όμως, που απέμεινε από το κρέας μέχρι την τρίτη ημέρα, θα καίγεται με φωτιά.
- 18** Και αν φαγωθεί κάτι από το κρέας της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς του την τρίτη ημέρα, δεν θα είναι δεκτός αυτός που την προσφέρει ούτε θα λογαριαστεί σ' αυτόν· θα είναι βδέλυγμα· και η ψυχή, που θα έτρωγε απ' αυτό, θα βαστάξει την ανομία της.
- 19** Και το κρέας, που θα άγγιζε κάτι ακάθαρμο, δεν θα τρώγεται· θα καίγεται με φωτιά· για το κρέας, όμως, όποιος είναι καθαρός θα τρώει κρέας.
- 20** Και η ψυχή, που, έχοντας την ακαθαρσία της επάνω της, τυχόν έτρωγε από το κρέας της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, που είναι τού Κυρίου, η ψυχή αυτή θα απολεστεί από τον λαό της.
- 21** Και η ψυχή που θα άγγιζε κάτι ακάθαρμο, ακαθαρσία ανθρώπου ή ζώου ακάθαπτου ή κάτι βδελυρό ακάθαρμο, και θα έτρωγε απ' αυτό το κρέας της θυσίας της ειρηνικής προσφοράς, που είναι τού Κυρίου, και αυτή η ψυχή θα απολεστεί από τον λαό της.
- 22** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 23** Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Δεν θα τρώτε καθόλου λίπος βοδιού ή προβάτου ή κατσικιού.
- 24** Και το λίπος τού ψόφιου ζώου, και το λίπος τού ζώου σπαραγμένου από θηρία, μπορεί να χρησιμεύει σε κάθε άλλη ανάγκη· δεν θα τρώτε, όμως, καθόλου απ' αυτό.
- 25** Επειδή, όποιος φάει το λίπος τού ζώου, από το οποίο προσφέρεται θυσία, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο, και η ψυχή εκείνη, που θα έτρωγε, θα απολεστεί από τον λαό της.

26 Το ίδιο δεν θα τρώτε ούτε αίμα, είτε πουλιού είτε ζώου, σε κανένα από τα σπίτια σας.

27 Κάθε ψυχή, που θα έτρωγε οποιοδήποτε αίμα, και η ψυχή εκείνη θα απολεστεί από τον λαό της.

28 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

29 Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Εκείνος που προσφέρει τη θυσία τής ειρηνικής προσφοράς του στον Κύριο, θα φέρει το δώρο του στον Κύριο από τη θυσία τής ειρηνικής προσφοράς του.

30 Τα χέρια του θα φέρουν τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά· θα φέρει το λίπος μαζί με το στήθος, για να κινείται το στήθος σαν κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο.

31 Και ο ιερέας θα καίει το λίπος επάνω στο θυσιαστήριο· το στήθος, όμως, θα είναι τού Ααρών και των γιων του.

32 Και θα δίνετε στον ιερέα προσφορά που υψώνεται, τον δεξί ώμο, από τις θυσίες τής ειρηνικής προσφοράς σας.

33 Όποιος από τους γιους τού Ααρών προσφέρει το αίμα τής ειρηνικής προσφοράς, και το λίπος, θα παίρνει τον δεξί ώμο για μερίδιό του.

34 Επειδή, πήρα το κινητό στήθος, και τον ώμο που υψώνεται, από τους γιους Ισραήλ, από τις θυσίες τής ειρηνικής προσφοράς τους, και τα έδωσα στον Ααρών τον ιερέα, και στους γιους του, σε αιώνιον θεσμό ανάμεσα στους γιους Ισραήλ.

35 Αυτό είναι το χρίσμα τού Ααρών, και το χρίσμα των γιων του, από τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά, την ημέρα που τους παρέστησε για να ιερατεύουν στον Κύριο·

36 το οποίο ο Κύριος πρόσταξε να δίνεται σ' αυτούς από τους γιους Ισραήλ, την ημέρα που τους έχρισε, σε αιώνιον θεσμό στις γενεές τους.

37 Αυτός είναι ο νόμος τού ολοκαυτώματος, της προσφοράς από άλφιτα, και της προσφοράς περί αμαρτίας, και της προσφοράς περί ανομίας, και των καθιερώσεων, και της θυσίας τής ειρηνικής προσφοράς·

38 που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή στο όρος Σινά, την ημέρα που πρόσταξε στους γιους Ισραήλ να προσφέρουν στον Κύριο τα δώρα τους, στην έρημο Σινά.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 8

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- ² Να πάρεις τον Ααρών, και τους γιους του μαζί μ' αυτόν, και τις στολές, και το επιχρισματικό λάδι, και το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, και τα δύο κριάρια, και το κανίστρι των αζύμων.
- ³ Και να συγκντρώσεις ολόκληρη τη συναγωγή στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁴ Και ο Μωυσής έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος· και συγκεντρώθηκε η συναγωγή στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁵ Και ο Μωυσής είπε στη συναγωγή: Αυτός είναι ο λόγος, που ο Κύριος πρόσταξε να γίνει.
- ⁶ Και ο Μωυσής έφερε τον Ααρών και τους γιους του, και τους έλουσε με νερό.
- ⁷ Και έβαλε επάνω του τον χιτώνα, και τον έζωσε με τη ζώνη, και τον έντυσε με τον ποδήρη χιτώνα, και έβαλε επάνω του το εφόδ, και τον έζωσε με την κεντητή ζώνη τού εφόδ, και τον έζωσε ολόγυρα μ' αυτή.
- ⁸ Και έβαλε επάνω του το περιστήθιο· και στο περιστήθιο έβαλε το Ουρίμ και το Θουμμίμ.
- ⁹ Και έβαλε τη μίτρα επάνω στο κεφάλι του· και επάνω στη μίτρα, από το μπροστινό μέρος της, έβαλε τη χρυσή πλάκα,² το άγιο διάδημα, όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ¹⁰ Και ο Μωυσής πήρε το επιχρισματικό λάδι, και έχρισε τη σκηνή, και όλα όσα ήσαν μέσα σ' αυτή, και τα αγίασε.
- ¹¹ Και απ' αυτό ράντισε επάνω στο θυσιαστήριο επτά φορές, και έχρισε το θυσιαστήριο και όλα τα σκεύη του, και τον νιπτήρα και τη βάση του, για να τα αγιάσει.
- ¹² Και έχυσε από το επιχρισματικό λάδι επάνω στο κεφάλι τού Ααρών, και τον έχρισε, για να τον αγιάσει.
- ¹³ Και ο Μωυσής έφερε τους γιους τού Ααρών, και τους έντυσε με χιτώνες και τους έζωσε με ζώνες, και έβαλε επάνω τους μιτρίδια, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ¹⁴ Και έφερε το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας· και ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού μοσχαριού τής προσφοράς περί αμαρτίας.
- ¹⁵ Και το έσφαξε, και ο Μωυσής πήρε από το αίμα, και έβαλε επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου ολόγυρα με το δάχτυλό του, και καθάρισε το θυσιαστήριο· και το αίμα το έχυσε στη βάση τού θυσιαστηρίου, και το αγίασε, για να κάνει εξιλέωση επάνω σ' αυτό.

- 16 Και πήρε όλο το λίπος, που ήταν επάνω στα εντόσθια, και τον λοβό τού συκωτιού, και τα δύο νεφρά, και το λίπος τους, και ο Μωυσής τα έκαψε επάνω στο θυσιαστήριο.
- 17 Το μοσχάρι, όμως, και το δέρμα του, και το κρέας του, και τα κόπρανά του, τα έκαψε με φωτιά έξω από το στρατόπεδο, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 18 Και έφερε το κριάρι τού ολοκαυτώματος· και ο Ααρών, και οι γιοι του, έβαλαν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού κριαριού.
- 19 Και το έσφαξε, και ο Μωυσής ράντισε το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα.
- 20 Και διαμέλισε το κριάρι κατά τα μέλη του· και ο Μωυσής έκαψε το κεφάλι, και τα μέλη, και το λίπος.
- 21 Τα εντόσθια, όμως, και τα πόδια τα έπλυνε με νερό· και ο Μωυσής έκαψε ολόκληρο το κριάρι επάνω στο θυσιαστήριο· ήταν ολοκαύτωμα σε οσμή ευωδίας, προσφορά που γίνεται στον Κύριο με φωτιά· καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 22 Και έφερε το δεύτερο κριάρι, το κριάρι τής καθιέρωσης· και ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι τού κριαριού.
- 23 Και το έσφαξε, και ο Μωυσής πήρε από το αίμα του, και έβαλε επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού τού Ααρών, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού του χεριού, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού.
- 24 Και έφερε τους γιους τού Ααρών, και ο Μωυσής έβαλε από το αίμα επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού τους, και επάνω στους αντίχειρες των δεξιών χεριών τους, και επάνω στα μεγάλα δάχτυλα των δεξιών ποδιών τους· και ο Μωυσής ράντισε το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα.
- 25 Και πήρε το λίπος, και την ουρά, και όλο το λίπος, που ήταν επάνω στα εντόσθια, και τον λοβό τού συκωτιού, και τα δύο νεφρά, και το λίπος τους, και τον δεξί ώμο·
- 26 και από το κανίστρι των αζύμων, που ήταν μπροστά στον Κύριο, πήρε μια άζυμη πίτα, και ένα ψωμί λαδωμένο, και ένα λάγανο, και τα έβαλε επάνω στο λίπος, και επάνω στον δεξί ώμο·
- 27 και τα έβαλε όλα στα χέρια τού Ααρών, και στα χέρια των γιων του, και τα κίνησε σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο.
- 28 Και ο Μωυσής τα πήρε από τα χέρια τους, και τα έκαψε επάνω στο θυσιαστήριο, επάνω στο ολοκαύτωμα· αυτές ήσαν καθιερώσεις, για οσμή ευωδίας· ήταν θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

29 Και ο Μωυσής αφού πήρε το στήθος, το κίνησε σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο· από το κριάρι τής καθιέρωσης, αυτό ήταν το μερίδιο του Μωυσή, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

30 Και ο Μωυσής πήρε από το επιχρισματικό λάδι, και από το αίμα, που ήταν επάνω στο θυσιαστήριο, και ράντισε επάνω στον Ααρών, επάνω στις στολές του, και επάνω στους γιους του, και επάνω στις στολές των γιων του μαζί του· και αγίασε τον Ααρών, τις στολές του, και τους γιους του, και τις στολές των γιων του μαζί του.

31 Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών και στους γιους του: Βράστε το κρέας στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου· και εκεί να το φάτε, και το ψωμί που είναι στο κανίστρι των καθιερώσεων, καθώς ο Κύριος με πρόσταξε, λέγοντας: Ο Ααρών και οι γιοι του θα τα τρώνε.

32 Και το υπόλοιπο του κρέατος και του ψωμιού θα το κατακάψετε με φωτιά.

33 Και από τη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου δεν θα βγείτε επτά ημέρες, μέχρις ότου συμπληρωθούν οι ημέρες τής καθιέρωσής σας· επειδή, σε επτά ημέρες θα περατωθεί η καθιέρωσή σας.

34 Όπως έκανε σ' αυτή την ημέρα, έτσι ο Κύριος πρόσταξε να εκτελείται, για να γίνεται εξιλέωση για σας.

35 Θα καθήσετε, λοιπόν, επτά ημέρες στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, ημέρα και νύχτα· και θα τηρείτε τις παραγγελίες τού Κυρίου, για να μη πεθάνετε· επειδή, έτσι προστάχθηκα.

36 ΚΑΙ έκανε ο Ααρών και οι γιοι του όλα τα λόγια, που ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 9

1 ΚΑΙ την όγδοη ημέρα ο Μωυσής κάλεσε τον Ααρών, και τους γιους του, και τους πρεσβύτερους του Ισραήλ·

2 και είπε στον Ααρών: Πάρε για τον εαυτό σου ένα μοσχάρι από βόδια για προσφορά περί αμαρτίας, και ένα κριάρι για ολοκαύτωμα, άμωμα, και να τα προσφέρεις μπροστά στον Κύριο.

3 Και θα μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Πάρτε έναν τράγο από κατσίκια, για προσφορά περί αμαρτίας, και ένα μοσχάρι, και ένα αρνί, χρονιάρικα, άμωμα, για ολοκαύτωμα,

4 και ένα βόδι και ένα κριάρι, για ειρηνική προσφορά, σε θυσία μπροστά στον Κύριο, και προσφορά από άλφιτα ζυμωμένη με λάδι· επειδή, σήμερα ο Κύριος θα εμφανιστεί σε σας.

5 Και έφεραν ό,τι πρόσταξε ο Μωυσής, μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου· και όλη η συναγωγή πλησίασε και στάθηκε μπροστά στον Κύριο.

- ⁶ Και ο Μωυσής είπε: Αυτός είναι ο λόγος που ο Κύριος πρόσταξε να κάνετε· και η δόξα τού Κυρίου θα εμφανιστεί σε σας.
- ⁷ Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Πλησίασε στο θυσιαστήριο, και κάνε την προσφορά σου περί αμαρτίας, και το ολοκαύτωμά σου, και κάνε εξιλέωση για τον εαυτό σου, και για τον λαό· και να προσφέρεις το δώρο τού λαού, και να κάνεις εξιλέωση γι' αυτούς, όπως ο Κύριος πρόσταξε.
- ⁸ Και ο Ααρών πλησίασε στο θυσιαστήριο, και έσφαξε το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, που ήταν γι' αυτόν.
- ⁹ Και οι γιοι τού Ααρών έφεραν σ' αυτόν το αίμα· και βύθισε το δάχτυλό του στο αίμα, και έβαλε επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου, και έχυσε το αίμα στη βάση τού θυσιαστηρίου.
- ¹⁰ Το λίπος, όμως, και τα νεφρά, και τον επάνω λοβό τού συκωτιού τής προσφοράς περί αμαρτίας έκαψε επάνω στο θυσιαστήριο, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ¹¹ Και το κρέας και το δέρμα τα έκαψε σε φωτιά, έξω από το στρατόπεδο.
- ¹² Και έσφαξε το ολοκαύτωμα· και οι γιοι τού Ααρών παρέστησαν σ' αυτόν το αίμα, και το ράντισε επάνω στο θυσιαστήριο, ολόγυρα.
- ¹³ Και έφεραν σ' αυτόν το ολοκαύτωμα διαμελισμένο, και το κεφάλι· και τα έκαψε επάνω στο θυσιαστήριο.
- ¹⁴ Και έπλυνε τα εντόσθια και τα πόδια· και τα έκαψε επάνω στο ολοκαύτωμα, επάνω στο θυσιαστήριο.
- ¹⁵ Και πρόσφερε το δώρο τού λαού· και πήρε τον τράγο τής προσφοράς περί αμαρτίας τού λαού, και τον έσφαξε, και τον πρόσφερε περί αμαρτίας, όπως και την πρώτη φορά.
- ¹⁶ Και πρόσφερε το ολοκαύτωμα, και το έκανε σύμφωνα με τα διαταγμένα.
- ¹⁷ Και πρόσφερε την προσφορά από άλφιτα· και γέμισε το χέρι του απ' αυτή, και την έκαψε επάνω στο θυσιαστήριο, εκτός από το πρωινό ολοκαύτωμα.
- ¹⁸ Έσφαξε, ακόμα, το βόδι και το κριάρι τής ειρηνικής θυσίας, που ήταν για τον λαό· και οι γιοι τού Ααρών παρέστησαν σ' αυτόν το αίμα και το ράντισε επάνω στο θυσιαστήριο ολόγυρα,
- ¹⁹ και το λίπος τού βοδιού και του κριαριού, την ουρά και το λίπος, που καλύπτει τα εντόσθια, και τα νεφρά, και τον λοβό τού συκωτιού·
- ²⁰ και έβαλαν τα λίπη επάνω στα στήθη, και έκαψε τα λίπη επάνω στο θυσιαστήριο·
- ²¹ και τα στήθη και τον δεξί ώμο τα κίνησε ο Ααρών σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο, όπως πρόσταξε ο Μωυσής.

22 Και καθώς ο Ααρών ύψωσε τα χέρια του προς τον λαό, τους ευλόγησε· και κατέβηκε, αφού πρώτα πρόσφερε την προσφορά περί αμαρτίας, και το ολοκαύτωμα, και τις ειρηνικές προσφορές.

23 Και μπήκε μέσα ο Μωυσής και ο Ααρών στη σκηνή τού μαρτυρίου· και όταν βγήκαν έξω, ευλόγησαν τον λαό· και η δόξα τού Κυρίου φάνηκε σε ολόκληρο τον λαό.

24 Και βγήκε φωτιά από μπροστά από τον Κύριο, και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα λίπη, που ήσαν επάνω στο θυσιαστήριο· και όταν ολόκληρος ο λαός το είδε, αλάλαξαν, και έπεσαν με το πρόσωπό τους επάνω στη γη.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 10

1 ΚΑΙ παίρνοντας οι γιοι τού Ααρών, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ, κάθε ένας το θυμιατήριό του, έβαλαν σ' αυτό φωτιά, και επάνω σ' αυτή έβαλαν θυμίαμα, και πρόσφεραν μπροστά στον Κύριο ξένη φωτιά, που δεν τους είχε προστάξει.

2 Και βγήκε φωτιά από τον Κύριο, και τους κατέφαγε· και πέθαναν μπροστά στον Κύριο.

3 Τότε, ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Αυτό είναι που ο Κύριος είπε, λέγοντας: Εγώ θα αγιαστώ σ' εκείνους που με πλησιάζουν, και θα δοξαστώ μπροστά σε ολόκληρο τον λαό. Και ο Ααρών σιώπησε.

4 Και ο Μωυσής κάλεσε τον Μισαήλ και τον Ελισταφάν, τους γιους τού Οζιήλ, θείου τού Ααρών, και τους είπε: Πλησιάστε, σηκώστε τούς αδελφούς σας μπροστά από το αγιαστήριο, έξω από το στρατόπεδο.

5 Και πλησίασαν, και τους σήκωσαν με τους χιτώνες τους έξω από το στρατόπεδο, όπως είπε ο Μωυσής.

6 Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών, και στον Ελεάζαρ, και στον Ιθάμαρ, τους γιους του: Να μη ξεσκεπάσετε τα κεφάλια σας, να μη σχίσετε τα ρούχα σας, για να μη πεθάνετε, και έρθει οργή επάνω σε ολόκληρη τη συναγωγή· αλλά, οι αδελφοί σας, ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ, ας κλάψουν το κάψιμο που έκανε ο Κύριος·

7 και δεν θα βγείτε από τη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, για να μη πεθάνετε· επειδή, το επιχρισματικό λάδι τού Κυρίου είναι επάνω σας. Και έκαναν σύμφωνα με τον λόγο τού Μωυσή.

8 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Ααρών, λέγοντας:

9 Κρασί και σίκερα δεν θα πιείτε, εσύ, και οι γιοι σου μαζί σου, όταν μπαίνετε στη σκηνή τού μαρτυρίου, για να μη πεθάνετε· αυτό θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας·

10 και για να διακρίνετε ανάμεσα σε άγιο και βέβηλο, και ανάμεσα σε ακάθαρμο και καθαρό·

11 και για να διδάσκετε τους γιους Ισραήλ όλα τα διατάγματα, όσα ο Κύριος μίλησε σ' αυτούς διαμέσου τού Μωυσή.

12 Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών, και στον Ελεάζαρ και στον Ιθάμαρ, τους γιους του, που εναπέμειναν: Πάρτε την προσφορά από άλφιτα, που απέμεινε από τις θυσίες τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά, και να τη φάτε άζυμη, κοντά στο θυσιαστήριο· επειδή, είναι αγιότατο

13 και θα τη φάτε σε έναν άγιο τόπο· επειδή, είναι το μερίδιό σου, και το μερίδιο των γιων σου, από τις θυσίες τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά· επειδή, έτσι προστάχθηκα·

14 και το κινητό στήθος και τον ώμο που υψώνεται θα τα φάτε σε έναν καθαρό τόπο, εσύ, και οι γιοι σου, και οι θυγατέρες σου μαζί σου· επειδή, είναι το μερίδιό σου, και το μερίδιο των γιων σου, που δόθηκε από τις θυσίες τής ειρηνικής προσφοράς των γιων Ισραήλ·

15 τον ώμο που υψώνεται και το κινητό στήθος θα τα φέρουν, μαζί με τις προσφορές τού λίπους, που γίνονται με φωτιά, για να τα κινήσουν σε μία κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο· και θα είναι σε σένα, και στους γιους σου μαζί σου, σε αιώνιον θεσμό, όπως πρόσταξε ο Κύριος.

16 ΚΑΙ ο Μωυσής αναζήτησε επιμελώς τον τράγο τής προσφοράς περί αμαρτίας· και νάσου, ήταν κατακαμένος· και θύμωσε ενάντια στον Ελεάζαρ και ενάντια στον Ιθάμαρ, τους γιους τού Ααρών, που είχαν εναπομείνει, λέγοντας:

17 Γιατί δεν φάγατε την προσφορά περί αμαρτίας σε έναν άγιο τόπο; Επειδή, είναι αγιότατο· και σας το έδωσε ο Κύριος για να σηκώνετε την ανομία τής συναγωγής, ώστε να κάνετε εξιλέωση γι' αυτούς, μπροστά στον Κύριο·

18 δέστε, το αίμα του δεν φέρθηκε στο αγιαστήριο· έπρεπε οπωσδήποτε να το φάτε στο αγιαστήριο, καθώς είχα προστάξει.

19 Και ο Ααρών είπε στον Μωυσή: Δες, αυτοί πρόσφεραν σήμερα την προσφορά τους περί αμαρτίας, και το ολοκαύτωμά τους, μπροστά στον Κύριο, και μου συνέβησαν τέτοια πράγματα· αν, λοιπόν, θα έτρωγαν και την προσφορά περί αμαρτίας σήμερα, θα ήταν αυτό αρεστό στα μάτια τού Κυρίου;

20 Και ο Μωυσής το άκουσε, και του άρεσε.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 11

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, και στον Ααρών, λέγοντάς τους:

2 Να μιλήσετε στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: ΑΥΤΑ είναι τα ζώα, που θα τρώτε, από όλα τα κτήνη που είναι επάνω στη γη.

- ³ Κάθε δίχηλο ανάμεσα στα κτήνη, που έχει πόδι σχισμένο, και αναμασάει, θα το τρώτε.
- ⁴ Όμως, δεν θα τρώτε αυτά από εκείνα που αναμασούν ή από εκείνα που είναι δίχηλα· την καμήλα, επειδή αναμασάει μεν, όμως δεν είναι δίχηλη· είναι σε σας ακάθαρτη·
- ⁵ και τον δασύποδα, επειδή, αναμασάει μεν, όμως δεν είναι δίχηλος· είναι σε σας ακάθαρτος·
- ⁶ και τον λαγό, επειδή αναμασάει μεν, όμως δεν είναι δίχηλος· είναι σε σας ακάθαρτος·
- ⁷ και το γουρούνι, επειδή, είναι μεν δίχηλο, και έχει το πόδι σχισμένο, όμως δεν αναμασάει· είναι σε σας ακάθαρτο·
- ⁸ από το κρέας τους δεν θα τρώτε, και το ψοφίμι τους δεν θα το αγγίζετε· είναι σε σας ακάθαρτα.
- ⁹ Αυτά θα τρώτε από όλα όσα είναι στα νερά· όλα όσα έχουν πτερύγια και λέπια, στα νερά, στις θάλασσες, και στους ποταμούς, αυτά θα τρώτε.
- ¹⁰ Και όλα όσα δεν έχουν πτερύγια και λέπια, στις θάλασσες και στους ποταμούς, από όλα όσα κινούνται στα νερά, και από κάθε έμψυχο ζώο, που είναι στα νερά, θα είναι σε σας βδελυκτά·
- ¹¹ αυτά θα είναι οπωσδήποτε βδελυκτά σε σας και από το κρέας τους δεν θα τρώτε, και το ψοφίμι τους θα το σιχαίνεστε.
- ¹² Όλα όσα είναι στα νερά και δεν έχουν πτερύγια ούτε λέπια, θα είναι σε σας βδελυκτά.
- ¹³ Και αυτά θα τα βδελύπτεστε ανάμεσα στα πτηνά· δεν θα τρώγονται· είναι βδελυκτά· ο αετός, και ο γρυπαιτός, και ο μαυραιτός,
- ¹⁴ και ο γύπας, και ο ίκτινος στο είδος του·
- ¹⁵ κάθε κόρακας στο είδος του·
- ¹⁶ και η στρουθοκάμηλος, και η κουκουβάγια, ο ίβιδας, και το γεράκι στο είδος του,
- ¹⁷ και ο νυχτοκόρακας, και η αίθουα και η μεγάλη κουκουβάγια,
- ¹⁸ και ο κύκνος, και ο πελεκάνος, και η κίσσα,
- ¹⁹ και ο πελαργός, και ο ερωδιός στο είδος του, και ο τσαλαπετεινός,⁴ και η νυχτερίδα.
- ²⁰ Όλα τα φτερωτά ερπετά, που περπατούν σε τέσσερα πόδια, θα είναι σε σας βδελυκτά.

- 21** Αυτά, όμως, μπορείτε να τρώτε, από κάθε φτερωτό ερπετό, που περπατάει σε τέσσερα πόδια, που έχουν σκέλη πίσω από τα πόδια τους, για να πηδούν μ' αυτά επάνω στη γη·
- 22** τούτα θα τρώτε απ' αυτά· τον βρούχο, στο είδος του, και τον αττάκη στο είδος του, και τον φιδομάχο στο είδος του, και την ακρίδα στο είδος της.
- 23** Και όλα τα φτερωτά ερπετά που έχουν τέσσερα πόδια, θα είναι σε σας βδελυκτά.
- 24** Και σ' αυτά θα είστε ακάθαρτοι· καθένας που αγγίζει το ψοφίμι τους, θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα.
- 25** Και όποιος βαστάξει από το ψοφίμι τους, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα.
- 26** Από όλα τα κτήνη, όσα είναι δίχληλα, αλλά το πόδι τους δεν είναι σχισμένο ούτε αναμασούν, θα είναι σε σας ακάθαρτα· καθένας που τα αγγίζει θα είναι ακάθαρτος.
- 27** Και όσα περπατούν στις παλάμες τους, ανάμεσα σε όλα τα ζώα που περπατούν σε τέσσερα πόδια, θα είναι σε σας ακάθαρτα· καθένας που αγγίζει το ψοφίμι τους, θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα.
- 28** Και όποιος σηκώσει το ψοφίμι τους, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα· αυτά θα είναι σε σας ακάθαρτα.
- 29** Και αυτά θα είναι ακάθαρτα σε σας, ανάμεσα στα ερπετά που σέρνονται επάνω στη γη· η γάτα, και το ποντίκι, και η χελώνα σύμφωνα με το είδος της·
- 30** και ο σκαντζόχοιρος, και ο χαμαιλέοντας, και η σαύρα, και ο σαμιάμιθος, και ο ασπάλακας.
- 31** Αυτά είναι ακάθαρτα σε σας, ανάμεσα σε όλα τα ερπετά· καθένας που τα αγγίζει αυτά ψόφια, θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα.
- 32** Και κάθε πράγμα, επάνω στο οποίο τυχόν πέσει κάτι απ' αυτά όταν είναι ψόφια, θα είναι ακάθαρτο· κάθε σκεύος ξύλινο ή ιμάτιο ή δέρμα ή σάκος ή οποιοδήποτε σκεύος, στο οποίο γίνεται εργασία, θα μπει σε νερό, και θα είναι ακάθαρτο μέχρι την εσπέρα· τότε θα είναι καθαρό·
- 33** και κάθε πήλινο σκεύος, στο οποίο πέσει κάτι απ' αυτά, κάθε τι που είναι μέσα σ' αυτό θα είναι ακάθαρτο· και αυτό θα το σπάσετε·
- 34** από κάθε φαγητό που τρώγεται, στο οποίο μπαίνει νερό, θα είναι ακάθαρτο· και κάθε ποτό, που πίνεται σε οποιοδήποτε σκεύος, θα είναι ακάθαρτο.
- 35** Και κάθε πράγμα, επάνω στο οποίο θα πέσει από το ψοφίμι τους, θα είναι ακάθαρτο· φούρνος ή εστία, θα γκρεμιστούν· είναι ακάθαρτα, και ακάθαρτα θα είναι σε σας.

- ³⁶ Πηγή, όμως, ή λάκκος, σύναξη νερών, θα είναι καθαρό· αλλά ό,τι αγγίζει το ψοφίμι τους, θα είναι ακάθατο.
- ³⁷ Και αν πέσει το ψοφίμι τους επάνω σε κάποιον σπόρο κατάλληλον για σπορά, που πρόκειται να σπαρεί, θα είναι καθαρός.
- ³⁸ Αν, όμως, επιχυθεί νερό επάνω στον σπόρο, και πέσει από το ψοφίμι τους, θα είναι σε σας ακάθατος.
- ³⁹ Και αν ψοφήσει κάποιο από τα κτήνη σας, που μπορείτε να τρώτε, όποιος αγγίζει το ψοφίμι του, θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ⁴⁰ Και όποιος φάει από το ψοφίμι του, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα· και όποιος κρατήσει το ψοφίμι του, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ⁴¹ Και κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη, θα είναι βδέλυγμα· δεν θα τρώγεται.
- ⁴² Κάθε τι που περπατάει επάνω στην κοιλιά, και κάθε τι που περπατάει σε τέσσερα πόδια ή κάθε τι που έχει πολλά πόδια, ανάμεσα σε όλα τα ερπετά, που σέρνονται επάνω στη γη, αυτά δεν θα τα τρώτε, επειδή είναι βδέλυγμα.
- ⁴³ Δεν θα κάνετε βδελυκτές τις ψυχές σας με κανένα ερπετό που σέρνεται ούτε θα μολυνθείτε μ' αυτά, ώστε μ' αυτά να γίνετε ακάθατοι.
- ⁴⁴ Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας· θα αγιαστείτε, και θα είστε άγιοι, επειδή εγώ είμαι άγιος· και δεν θα μολύνετε τις ψυχές σας με κανένα ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη.
- ⁴⁵ Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που σας ανέβασα από τη γη της Αιγύπτου, για να είμαι Θεός σας· θα είστε, λοιπόν, άγιοι, επειδή εγώ είμαι άγιος.
- ⁴⁶ Αυτός είναι ο νόμος για τα κτήνη, και για τα πτηνά, και για κάθε έμψυχο ον, που κινείται στα νερά, και για κάθε ον, που σέρνεται επάνω στη γη·
- ⁴⁷ για να διακρίνετε ανάμεσα στο ακάθατο και το καθαρό, και ανάμεσα στα ζώα που τρώγονται, και τα ζώα που δεν τρώγονται.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 12

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ² Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Αν μία γυναίκα συλλάβει και γεννήσει αρσενικό, τότε θα είναι ακάθατη επτά ημέρες· και στις ημέρες τού χωρισμού για τα γυναικεία της, θα είναι ακάθατη.
- ³ Και την όγδοη ημέρα θα περιτέμνεται η σάρκα της ακροβυστίας του.

⁴ Και ακόμα, 33 ημέρες θα μείνει στο αίμα τού καθαρισμού της· δεν θα αγγίξει κανένα άγιο πράγμα, και δεν θα μπει μέσα στο αγιαστήριο, μέχρις ότου συμπληρωθούν οι ημέρες τού καθαρισμού της.

⁵ Αλλά, αν γεννήσει θηλυκό, τότε θα είναι ακάθαρτη δύο εβδομάδες, όπως στον χωρισμό της· και θα μείνει ακόμα στο αίμα τού καθαρισμού της 66 ημέρες.

⁶ Και αφού συμπληρωθούν οι ημέρες τού καθαρισμού της, για τον γιο ή για τη θυγατέρα, θα φέρει ένα αρνί χρονιάρικο για ολοκαύτωμα, και έναν νεοσσό περιστεριού ή τρυγονιού, για προσφορά περί αμαρτίας, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, στον ιερέα·

⁷ αυτός, τότε, θα το προσφέρει μπροστά στον Κύριο, και θα κάνει εξιλέωση γι' αυτή, και θα καθαριστεί από τη ροή τού αίματός της. Αυτός είναι ο νόμος γι' αυτή που γεννάει αρσενικό ή θηλυκό.

⁸ Αν, όμως, δεν ευπορεί να φέρει ένα αρνί, τότε θα φέρει δύο τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών, ένα για το ολοκαύτωμα, και ένα για προσφορά περί αμαρτίας· και θα κάνει εξιλέωση γι' αυτήν ο ιερέας, και θα καθαριστεί.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 13

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, και στον Ααρών, λέγοντας:

² ΟΤΑΝ κάποιος άνθρωπος έχει επάνω στο δέρμα τής σάρκας του ένα πρήξιμο ή ψώρα ή ένα εξάνθημα, και στο δέρμα τής σάρκας του γίνει μία πληγή λέπρας, τότε θα φερθεί στον Ααρών, τον ιερέα, ή σε έναν από τους γιους του, τους ιερείς·

³ και ο ιερέας θα επιθεωρήσει την πληγή στο δέρμα τής σάρκας. Και αν η τρίχα στην πληγή μεταβλήθηκε σε λευκή, και η πληγή στην όψη είναι βαθύτερη από το δέρμα τής σάρκας του, είναι πληγή λέπρας· και ο ιερέας θα τον επιθεωρήσει, και θα τον κρίνει ακάθαρτο.

⁴ Αλλά, αν το εξάνθημα είναι λευκό στο δέρμα τής σάρκας του, και στην όψη δεν είναι βαθύτερο από το δέρμα, και η τρίχα του δεν μεταβλήθηκε σε λευκή, τότε ο ιερέας θα κλείσει αυτόν που έχει την πληγή επτά ημέρες·

⁵ και την έβδομη ημέρα θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας· και τότε, αν δει ότι η πληγή είναι σε στασιμότητα και η πληγή δεν απλώθηκε στο δέρμα, τότε θα τον κλείσει ο ιερέας άλλες επτά ημέρες·

⁶ και θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας την έβδομη ημέρα για δεύτερη φορά· και τότε, αν η πληγή αμαυρώθηκε, και δεν απλώθηκε η πληγή στο δέρμα, θα τον κρίνει ο ιερέας καθαρόν· αυτή είναι ψώρα· και θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι καθαρός.

- ⁷ Αν, όμως, η ψώρα απλώθηκε περισσότερο επάνω στο δέρμα, αφού επιθεωρήθηκε από τον ιερέα για τον καθαρισμό του, θα επιδειχθεί ξανά στον ιερέα.
- ⁸ Και αν ο ιερέας δει, ότι απλώθηκε η ψώρα επάνω στο δέρμα, τότε θα τον κρίνει ο ιερέας ακάθαρτον· είναι λέπρα.
- ⁹ Όταν η πληγή της λέπρας είναι σε άνθρωπο, τότε θα φερθεί στον ιερέα·
- ¹⁰ και θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας· και τότε, αν το πρήξιμο είναι λευκό στο δέρμα, και μετέβαλε την τρίχα σε λευκή και βρίσκεται ζωντανό κρέας στο πρήξιμο,
- ¹¹ είναι λέπρα παλιά στο δέρμα της σάρκας του, και ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτον· δεν θα τον κλείσει, επειδή, είναι ακάθαρτος.
- ¹² Αλλά, αν η λέπρα απλώθηκε πολύ επάνω στο δέρμα, και η λέπρα σκέπασε όλο το δέρμα εκείνου που έχει την πληγή, από το κεφάλι του και μέχρι τα πόδια του, όπου και αν τον επιθεωρήσει ο ιερέας,
- ¹³ τότε θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας, και τότε, αν η λέπρα σκέπασε ολόκληρη τη σάρκα του, θα κρίνει καθαρόν αυτόν που έχει την πληγή· αυτή μεταβλήθηκε ολόκληρη σε λευκή· είναι καθαρός.
- ¹⁴ Αλλά, την οποιαδήποτε ημέρα φανεί σ' αυτόν ζωντανό κρέας, θα είναι ακάθαρτος.
- ¹⁵ Και ο ιερέας θα επιθεωρήσει το ζωντανό κρέας, και θα τον κρίνει ακάθαρτον· το ζωντανό κρέας είναι ακάθατο· είναι λέπρα.
- ¹⁶ Ή, αν το ζωντανό κρέας αλλάξει πάλι, και μεταβληθεί σε λευκό, θάρθει στον ιερέα.
- ¹⁷ Και θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας· και τότε, αν η πληγή μεταβλήθηκε σε λευκή, τότε ο ιερέας θα κρίνει αυτόν που έχει την πληγή καθαρόν· είναι καθαρός.
- ¹⁸ Και η σάρκα επάνω στο δέρμα της οποίας ήταν έλκος, και γιατρεύτηκε,
- ¹⁹ και στον τόπο τού έλκους έγινε πρήξιμο λευκό ή εξάνθημα λευκό κοκκινωπό, θα επιδειχθεί στον ιερέα·
- ²⁰ και ο ιερέας θα επιθεωρήσει, και τότε, αν φαίνεται βαθύτερο από το δέρμα, και η τρίχα του μεταβλήθηκε σε λευκή, θα τον κρίνει ο ιερέας ακάθαρτον· είναι πληγή λέπρας, που εξάνθησε στο έλκος.
- ²¹ Και αν ο ιερέας το επιθεωρήσει, και δει ότι, δεν είναι σ' αυτό λευκές τρίχες, και δεν είναι βαθύτερο από το δέρμα, και είναι αμαυρωμένο, τότε ο ιερέας θα τον κλείσει επτά ημέρες·
- ²² και αν απλώθηκε πολύ επάνω στο δέρμα, τότε θα τον κρίνει ο ιερέας ακάθαρτον· είναι πληγή.

- ²³ Αλλά, αν το εξάνθημα μένει στον τόπο του, και δεν απλώθηκε, αυτό είναι ουλή τού έλκους· και θα τον κρίνει ο ιερέας καθαρόν.
- ²⁴ Και αν είναι κρέας, που έχει επάνω στο δέρμα του μία καυστική φλόγωση, και το ζωντανό κρέας, του φλογισμένου μέρους, έχει ένα λευκό εξάνθημα, κοκκινωπό ή κατάλευκο,
- ²⁵ τότε ο ιερέας θα το επιθεωρήσει· και τότε, εάν η τρίχα στο εξάνθημα μεταβλήθηκε σε λευκή, και στην όψη είναι βαθύτερο από το δέρμα, είναι λέπρα που εξάνθησε στη φλόγωση· και θα τον κρίνει ο ιερέας ακάθαρτον· είναι πληγή λέπρας.
- ²⁶ Αλλά, αν ο ιερέας το επιθεωρήσει, και δει ότι, δεν είναι λευκή η τρίχα στο εξάνθημα, και δεν είναι βαθύτερο από το δέρμα, και είναι αμαυρωμένο, τότε θα τον κλείσει ο ιερέας επτά ημέρες·
- ²⁷ και ο ιερέας θα τον επιθεωρήσει την έβδομη ημέρα· και αν αυτό απλώθηκε πολύ στο δέρμα, τότε ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτον· είναι πληγή λέπρας.
- ²⁸ Και αν το εξάνθημα μένει στον τόπο του, και δεν απλώθηκε επάνω στο δέρμα, και είναι αμαυρωμένο, είναι πρήξιμο φλόγωσης, και θα τον κρίνει ο ιερέας καθαρόν· επειδή, είναι ουλή τής φλόγωσης.
- ²⁹ Και αν ένας άνδρας, ή μία γυναίκα, έχει πληγή στο κεφάλι ή στο πηγούνι,
- ³⁰ τότε ο ιερέας θα επιθεωρήσει την πληγή· και τότε, αν η όψη είναι βαθύτερη από το δέρμα, και υπάρχει σ' αυτήν τρίχα που ξανθίζει, τότε ο ιερέας θα τον κρίνει ακάθαρτον· είναι κασίδα, λέπρα τού κεφαλιού ή του πηγουνιού.
- ³¹ Και αν ο ιερέας επιθεωρήσει την πληγή τής κασίδας, και δει ότι, στην όψη δεν είναι βαθύτερη από το δέρμα, και δεν είναι σ' αυτή τρίχα μαύρη, τότε ο ιερέας θα κλείσει αυτόν που έχει την πληγή τής κασίδας επτά ημέρες·
- ³² και ο ιερέας θα επιθεωρήσει την πληγή την έβδομη ημέρα· και τότε, αν δεν απλώθηκε η κασίδα, και δεν είναι σ' αυτήν τρίχα που ξανθίζει, και στην όψη η κασίδα δεν είναι βαθύτερη από το δέρμα,
- ³³ αυτός θα ξυριστεί, αλλά η κασίδα δεν θα ξυριστεί· και ο ιερέας θα κλείσει αυτόν που έχει την κασίδα άλλες επτά ημέρες.
- ³⁴ Και την έβδομη ημέρα θα επιθεωρήσει ο ιερέας την κασίδα· και τότε, αν η κασίδα δεν απλώθηκε στο δέρμα, και στην όψη δεν είναι βαθύτερη από το δέρμα, τότε ο ιερέας θα τον κρίνει καθαρόν· και αυτός θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι καθαρός.
- ³⁵ Αλλά, αν η κασίδα απλώθηκε πολύ επάνω στο δέρμα μετά τον καθαρισμό του,
- ³⁶ τότε θα τον επιθεωρήσει ο ιερέας· και τότε, αν η κασίδα απλώθηκε επάνω στο δέρμα, δεν θα ερευνήσει ο ιερέας για την τρίχα που ξανθίζει· είναι ακάθατος.

- ³⁷ Αλλά, αν θεωρήσει ότι η κασίδα είναι σε στασιμότητα και εκφύεται σ' αυτή μαύρη τρίχα, η κασίδα είναι θεραπευμένη· είναι καθαρός· και θα τον κρίνει ο ιερέας καθαρόν.
- ³⁸ Και αν ένας άνδρας ή μία γυναίκα έχουν επάνω στο δέρμα τής σάρκας τους εξανθήματα, εξανθήματα λευκωπά,
- ³⁹ τότε ο ιερέας θα τα επιθεωρήσει· και τότε, αν τα εξανθήματα επάνω στο δέρμα τής σάρκας τους είναι υπόλευκα, είναι κηλίδα σε εξάνθηση επάνω στο δέρμα· είναι καθαρός.
- ⁴⁰ Και αν το κεφάλι κάποιου μαδήσει, αυτός είναι φαλακρός· είναι καθαρός.
- ⁴¹ Και αν το κεφάλι μαδήσει προς το πρόσωπο, είναι σε ξεκίνημα φαλάκρωσης· είναι καθαρός.
- ⁴² Αλλά αν στο φαλάκρωμα ή στο ξεκίνημα της φαλάκρωσης είναι μία κοκκινωπή πληγή λευκή, είναι λέπρα, που εξάνθησε στο φαλάκρωμά του ή στο ξεκίνημα της φαλάκρωσής του.
- ⁴³ Και ο ιερέας θα τον επιθεωρήσει· και τότε, αν το πρήξιμο της πληγής είναι λευκό κοκκινωπό στο φαλάκρωμά του ή στο ξεκίνημα της φαλάκρωσής του, όπως το φαινόμενο της λέπρας επάνω στο δέρμα τής σάρκας,
- ⁴⁴ ο άνθρωπος είναι λεπρός, είναι ακάθατος· θα τον κρίνει ο ιερέας ολοκληρωτικά ακάθατον· η πληγή του είναι στο κεφάλι του.
- ⁴⁵ Και τα ιμάτια του λεπρού, στον οποίο είναι η πληγή, θα σχιστούν, και το κεφάλι του θα είναι ξεσκέπαστο, και θα σκεπάσει το επάνω χείλος, και θα φωνάζει: «Ακάθατος, ακάθατος».
- ⁴⁶ Όλες τις ημέρες κατά τις οποίες θα είναι σ' αυτόν η πληγή, θα είναι ακάθατος· είναι ακάθατος· θα κατοικεί μόνος· έξω από το στρατόπεδο θα είναι η κατοικία του.
- ⁴⁷ Και αν υπάρχει πληγή λέπρας σε ιμάτιο, σε ιμάτιο μάλλινο ή σε ιμάτιο λινό,
- ⁴⁸ είτε σε στημόνι είτε σε υφάδι, από λινό ή από μαλλί, είτε σε δέρμα είτε σε κάθε πράγμα κατασκευασμένο από δέρμα,
- ⁴⁹ και η πληγή είναι πρασινωπή ή κοκκινωπή, στο ιμάτιο ή στο δέρμα ή στο στημόνι ή στο υφάδι ή σε κάθε σκεύος δερμάτινο, είναι πληγή λέπρας, και θα επιδειχθεί στον ιερέα·
- ⁵⁰ και ο ιερέας θα επιθεωρήσει την πληγή, και θα κλείσει αυτό που έχει την πληγή επτά ημέρες.
- ⁵¹ Και θα επιθεωρήσει την πληγή την έβδομη ημέρα· αν η πληγή απλώθηκε επάνω στο ιμάτιο ή επάνω στο στημόνι ή επάνω στο υφάδι ή επάνω στο δέρμα, κάθε πράγματος, που είναι κατασκευασμένο από δέρμα, η πληγή είναι διαβρωτική λέπρα· αυτό είναι ακάθατο.

52 Και θα κάψει το ιμάτιο ή το στημόνι ή το υφάδι, μάλλινο ή λινό ή κάθε σκεύος δερμάτινο επάνω στο οποίο είναι η πληγή· επειδή, είναι διαβρωτική λέπρα· θα καεί με φωτιά.

53 Και αν ο ιερέας δει, και τότε, η πληγή δεν απλώθηκε επάνω στο ιμάτιο, είτε επάνω στο στημόνι είτε επάνω στο υφάδι ή επάνω σε κάθε δερμάτινο σκεύος,

54 τότε ο ιερέας θα προστάξει να πλυθεί αυτό που έχει την πληγή, και θα το κλείσει άλλες επτά ημέρες·

55 και ο ιερέας θα επιθεωρήσει την πληγή, αφού θα έχει πλυθεί· και τότε, αν η πληγή δεν άλλαξε το χρώμα της, και δεν απλώθηκε η πληγή, είναι ακάθατο· με φωτιά θα το κάψεις· είναι διαβρωτικό, που προχωρεί από κάτω ή από πάνω.

56 Και αν ο ιερέας δει, και τότε, η πληγή, αφού έχει πλυθεί, είναι αμαυρωμένη, τότε θα την αποκόψει από το ιμάτιο ή από το δέρμα ή από το στημόνι ή από το υφάδι.

57 Αλλά, αν φανεί ακόμα επάνω στο ιμάτιο ή επάνω στο στημόνι ή επάνω στο υφάδι ή επάνω σε κάθε σκεύος δερμάτινο, είναι λέπρα σε εξάνθηση· με φωτιά θα κάψεις αυτό που έχει την πληγή.

58 Και το ιμάτιο ή το στημόνι ή το υφάδι ή κάθε δερμάτινο σκεύος, που θα έπλενες, αν η πληγή εξαλείφθηκε απ' αυτά, τότε θα πλυθεί για δεύτερη φορά, και θα είναι καθαρό.

59 Αυτός είναι ο νόμος της πληγής της λέπρας επάνω σε ιμάτιο μάλλινο ή λινό, είτε στημόνι είτε υφάδι είτε κάθε σκεύος δερμάτινο, για να κρίνεται καθαρό ή να κρίνεται ακάθατο.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 14

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Αυτός είναι ο νόμος τού λεπρού, για την ημέρα τού καθαρισμού του· θα φερθεί στον ιερέα·

3 και ο ιερέας θα βγει έξω από το στρατόπεδο, και ο ιερέας θα επιθεωρήσει, και τότε, αν γιατρεύτηκε η πληγή της λέπρας στον λεπρό,

4 τότε ο ιερέας θα προστάξει να πάρουν, γι' αυτόν που καθαρίζεται, δύο ζωντανά πουλιά, καθαρά, και κέδρινο ξύλο, και κόκκινο, και ύσσωπο.

5 Και ο ιερέας θα προστάξει να σφάξουν το ένα πουλί σε ένα πήλινο σκεύος επάνω από τρεχούμενο νερό·

6 και θα πάρει το ζωντανό πουλί, και το κέδρινο ξύλο, και το κόκκινο, και τον ύσσωπο, και θα τα βυθίσει, καθώς και το ζωντανό πουλί, στο αίμα τού σφαγμένου πουλιού επάνω από το τρεχούμενο νερό·

- ⁷ και θα ραντίσει επάνω σ' αυτόν που καθαρίζεται από τη λέπρα επτά φορές, και θα τον κρίνει καθαρόν· και θα απολύσει το ζωντανό πουλί προς την κατεύθυνση της πεδιάδας.
- ⁸ Και αυτός που καθαρίζεται θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα ξυρίσει όλες τις τρίχες του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι καθαρός· και ύστερα απ' αυτά θάρθει στο στρατόπεδο, και θα διαμείνει έξω από τη σκηνή του επτά ημέρες.
- ⁹ Και την έβδομη ημέρα θα ξυρίσει όλες τις τρίχες του, το κεφάλι του, και το πηγούνι του, και τα φρύδια του, και θα ξυρίσει όλες τις τρίχες του· και θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λούσει το σώμα του με νερό, και θα είναι καθαρός.
- ¹⁰ Και την όγδοη ημέρα θα πάρει δύο αρσενικά αρνιά, άμωμα, και ένα θηλυκό αρνί, χρονιάρικο, άμωμο, και τρία δέκατα σιμιγδάλι για προσφορά από άλφιτα, ζυμωμένα με λάδι, και ένα λογ λαδιού·
- ¹¹ και ο ιερέας, που καθαρίζει, θα παραστήσει τον άνθρωπο που καθαρίζεται, καθώς και αυτά, μπροστά στον Κύριο, στη θύρα της σκηνής τού μαρτυρίου.
- ¹² Και ο ιερέας θα πάρει το ένα αρσενικό αρνί, και θα το προσφέρει για προσφορά περί ανομίας, και το λογ τού λαδιού και θα τα κινήσει σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο.
- ¹³ Και θα σφάξει το αρνί, στον τόπο όπου σφάζουν την προσφορά περί αμαρτίας και το ολοκαύτωμα, στον άγιο τόπο· επειδή, καθώς είναι η προσφορά περί αμαρτίας, είναι του ιερέα και η προσφορά περί ανομίας· είναι αγιότατο.
- ¹⁴ Και ο ιερέας θα πάρει από το αίμα της προσφοράς περί ανομίας, και ο ιερέας θα το βάλει επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού εκείνου που καθαρίζεται, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού του χεριού, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού·
- ¹⁵ και ο ιερέας θα πάρει από το λογ τού λαδιού, και θα το χύσει στην παλάμη τού αριστερού του χεριού·
- ¹⁶ και ο ιερέας θα βυθίσει το δεξί του δάχτυλο στο λάδι, που είναι στην αριστερή του παλάμη, και θα ραντίσει από το λάδι, με το δάχτυλό του, επτά φορές μπροστά στον Κύριο·
- ¹⁷ και από το υπόλοιπο του λαδιού, που είναι στην παλάμη του, ο ιερέας θα βάλει επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού εκείνου που καθαρίζεται, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού του χεριού, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού, επάνω στο αίμα της προσφοράς περί ανομίας·
- ¹⁸ και το λάδι, που απέμεινε απ' αυτό στην παλάμη τού ιερέα, θα το χύσει επάνω στο κεφάλι εκείνου που καθαρίζεται· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν μπροστά στον Κύριο.

- 19** Και ο ιερέας θα προσφέρει την προσφορά περί αμαρτίας, και θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν που καθαρίζεται από την ακαθαρσία του· και έπειτα, θα σφάξει το ολοκαύτωμα.
- 20** Και ο ιερέας θα προσφέρει το ολοκαύτωμα και την προσφορά από άλφιτα επάνω στο θυσιαστήριο· και ο ιερέας θα κάνει γι' αυτόν εξιλέωση, και θα είναι καθαρός.
- 21** Και αν είναι φτωχός, και δεν ευπορεί να φέρει τόσα, τότε θα πάρει ένα αρνί για προσφορά κινητή περί ανομίας, για να κάνει εξιλέωση γι' αυτόν, και ένα δέκατο σιμιγδάλι ζυμωμένο μαζί με λάδι για την προσφορά από άλφιτα, και ένα λογ λάδι,
- 22** και δύο τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών, όπως ευπορεί για να φέρει· και το μεν ένα θα είναι για την προσφορά περί αμαρτίας, το άλλο δε για το ολοκαύτωμα.
- 23** Και θα τα φέρει την όγδοη ημέρα για τον καθαρισμό του στον ιερέα, στη θύρα της σκηνής τού μαρτυρίου, μπροστά στον Κύριο.
- 24** Και ο ιερέας θα πάρει το αρνί της προσφοράς περί ανομίας και το λογ τού λαδιού, και ο ιερέας θα τα κινήσει σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο.
- 25** Και θα σφάξει το αρνί της προσφοράς περί ανομίας· και ο ιερέας θα πάρει από το αίμα της προσφοράς περί ανομίας, και θα το βάλει επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού εκείνου που καθαρίζεται, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού του χεριού, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού·
- 26** και ο ιερέας θα χύσει από το λάδι στην παλάμη τού αριστερού του χεριού·
- 27** και ο ιερέας θα ραντίσει με το δεξί του δάχτυλο, από το λάδι, που είναι στην αριστερή του παλάμη, επτά φορές μπροστά στον Κύριο·
- 28** και ο ιερέας θα βάλει από το λάδι, που είναι στην παλάμη του, επάνω στον λοβό τού δεξιού αυτιού, εκείνου που καθαρίζεται, και επάνω στον αντίχειρα του δεξιού του χεριού, και επάνω στο μεγάλο δάχτυλο του δεξιού του ποδιού, επάνω στον τόπο τού αίματος της προσφοράς περί ανομίας·
- 29** και το λάδι που απέμεινε, που ήταν στην παλάμη τού ιερέα, θα το βάλει επάνω στο κεφάλι εκείνου που καθαρίζεται για να κάνει εξιλέωση γι' αυτόν μπροστά στον Κύριο.
- 30** Και θα προσφέρει το ένα από τα τρυγόνια ή από τους νεοσσούς των περιστεριών, όπως ευπορεί να φέρει·
- 31** όπως ευπορεί να φέρει, το ένα μεν για προσφορά περί αμαρτίας, το άλλο δε για το ολοκαύτωμα, μαζί με την προσφορά από άλφιτα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν που καθαρίζεται, μπροστά στον Κύριο.
- 32** Αυτός είναι ο νόμος γι' αυτόν που έχει πληγή λέπρας, που δεν ευπορεί να φέρει τα αναγκαία για τον καθαρισμό του.

- 33 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:
- 34 Όταν μπείτε μέσα στη γη Χαναάν, που εγώ σας δίνω για ιδιοκτησία, και βάλω την πληγή τής λέπρας σε κάποιο σπίτι τής γης τής ιδιοκτησίας σας·
- 35 και εκείνος, στον οποίο ανήκει το σπίτι, έρθει και αναγγείλει στον ιερέα λέγοντας: Μου φάνηκε σαν πληγή στο σπίτι·
- 36 τότε, ο ιερέας θα προστάξει να αδειάσουν το σπίτι, πριν ο ιερέας πάει για να επιθεωρήσει την πληγή, για να μη γίνουν ακάθαρτα όλα τα υπάρχοντα μέσα στο σπίτι· και ύστερα, ο ιερέας θα μπει μέσα για να επιθεωρήσει το σπίτι·
- 37 και θα επιθεωρήσει την πληγή· και τότε, αν η πληγή είναι στους τοίχους τού σπιτιού, με κοιλώματα που πρασινίζουν ή κοκκινωπά, και η όψη της είναι βαθύτερη από τον τοίχο·
- 38 τότε, ο ιερέας θα βγει έξω από το σπίτι, στη θύρα τού σπιτιού, και θα κλείσει το σπίτι επτά ημέρες.
- 39 Και ο ιερέας θα επιστρέψει την έβδομη ημέρα, και θα την επιθεωρήσει· και τότε, αν η πληγή εξαπλώθηκε στους τοίχους τού σπιτιού,
- 40 τότε ο ιερέας θα διατάξει να βγάλουν τις πέτρες, στις οποίες βρίσκεται η πληγή, και θα τις ρίξουν έξω από την πόλη σε ακάθαρτον τόπο.
- 41 Και θα κάνει να αποξύσουν το σπίτι από μέσα, ολόγυρα, και να ρίξουν το αποξυσμένο χώμα έξω από την πόλη σε ακάθαρτον τόπο·
- 42 και θα πάρουν άλλες πέτρες, και θα τις βάλουν αντί για τις πέτρες εκείνες· και θα πάρουν άλλο χώμα, και θα επιχρίσουν το σπίτι.
- 43 Και αν η πληγή έρθει ξανά, και ξαναφανεί στο σπίτι, ενώ είχαν βγάλει τις πέτρες, και ενώ απέξυσαν το σπίτι, και αφού αυτό επιχρίστηκε,
- 44 τότε, ο ιερέας θα μπει μέσα και θα επιθεωρήσει· και τότε, αν η πληγή εξαπλώθηκε στο σπίτι, είναι διαβρωτική λέπρα στο σπίτι· είναι ακάθατο.
- 45 Και θα γκρεμίσουν το σπίτι, τις πέτρες του, και τα ξύλα του, και ολόκληρο το χώμα τού σπιτιού· και θα τα φέρουν έξω από την πόλη σε ακάθαρτον τόπο.
- 46 Και όποιος μπει μέσα στο σπίτι, καθ' όλες τις ημέρες κατά τις οποίες είναι κλεισμένο, θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 47 Και όποιος κοιμηθεί στο σπίτι, θα πλύνει τα ιμάτιά του· και όποιος φάει στο σπίτι θα πλύνει τα ιμάτιά του.
- 48 Αλλά, αν ο ιερέας, αφού μπει μέσα και επιθεωρήσει, και δει ότι, δεν απλώθηκε η πληγή στο σπίτι, αφού επιχρίστηκε το σπίτι, τότε ο ιερέας θα κρίνει το σπίτι καθαρό, επειδή γιατρεύτηκε η πληγή.
- 49 Και θα πάρει, για να καθαρίσει το σπίτι, δύο πουλιά, και κέδρινο ξύλο, και κόκκινο, και ύσσωπο.

- 50 Και θα σφάξει το ένα πουλί σε πήλινο σκεύος, επάνω από τρεχούμενο νερό.
- 51 Και θα πάρει το κέδρινο ξύλο, και τον ύσσωπο, και το κόκκινο, και το ζωντανό πουλί, και θα τα βυθίσει στο αίμα τού σφαγμένου πουλιού, και στο τρεχούμενο νερό και θα ραντίσει το σπίτι επτά φορές.
- 52 Και θα καθαρίσει το σπίτι με το αίμα τού πουλιού, και με το τρεχούμενο νερό, και με το ζωντανό πουλί, και με το κέδρινο ξύλο, και με τον ύσσωπο, και με το κόκκινο.
- 53 Το ζωντανό πουλί, όμως, θα το απολύσει έξω από την πόλη, προς την κατεύθυνση της πεδιάδας, και θα κάνει εξιλέωση για το σπίτι· και θα είναι καθαρό.
- 54 Αυτός είναι ο νόμος για κάθε πληγή λέπρας, και κασίδας,
- 55 και για λέπρα ιματίου και σπιτιού,
- 56 και για πρήξιμο, και για ψώρα, και για εξάνθημα·
- 57 για να γίνεται γνωστό πότε είναι κάτι ακάθατο, και πότε καθαρό· αυτός είναι ο νόμος για τη λέπρα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 15

- 1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:
- 2 Να μιλήσετε στους γιους Ισραήλ, και να τους πείτε: ΑΝ κάποιος άνθρωπος έχει ρέυση από το σώμα του, εξαιτίας τής ρεύσης του είναι ακάθατος.
- 3 Και αυτή θα είναι η ακαθαρσία του στη ρέυση του· και όταν το σώμα του ρέει τη ρέυση του, και όταν το σώμα παύσει από τη ρέυση του· είναι σ' αυτόν η ακαθαρσία.
- 4 Κάθε κρεβάτι, στο οποίο τυχόν κοιμηθεί εκείνος που έχει τη ρέυση, θα είναι ακάθατο· και κάθε σκεύος στο οποίο τυχόν καθήσει, θα είναι ακάθατο.
- 5 Και ο άνθρωπος, που θα αγγίξει το κρεβάτι του, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 6 Και όποιος καθήσει επάνω, στο σκεύος στο οποίο κάθησε εκείνος που έχει τη ρέυση, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 7 Και όποιος αγγίξει το σώμα εκείνου που έχει τη ρέυση, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 8 Και αν εκείνος που έχει τη ρέυση φτύσει επάνω στον καθαρό, αυτός θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.

- ⁹ Και κάθε σαμάρη, επάνω στο οποίο τυχόν καθήσει εκείνος που έχει τη ρεύση θα είναι ακάθατο.
- ¹⁰ Και όποιος αγγίζει όλα όσα θα ήσαν από κάτω του, θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα· και όποιος θα τα σηκώσει, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ¹¹ Και όποιον αγγίζει εκείνος που έχει τη ρεύση, χωρίς να έχει πλυμένα τα χέρια του με νερό, αυτός θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ¹² Και το πήλινο σκεύος που τυχόν αγγίζει εκείνος που έχει τη ρεύση, θα συντριφτεί· και κάθε ξύλινο σκεύος θα πλυθεί με νερό.
- ¹³ Και αφού καθαριστεί από τη ρεύση του, εκείνος που έχει τη ρεύση, τότε θα αριθμήσει μόνος του επτά ημέρες για τον καθαρισμό του· και θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λούσει το σώμα του με τρεχούμενο νερό, και θα είναι καθαρός.
- ¹⁴ Και την όγδοη ημέρα θα πάρει για τον εαυτό του δύο τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστερών και θάρθει μπροστά στον Κύριο, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα τα δώσει στον ιερέα·
- ¹⁵ και ο ιερέας θα τα προσφέρει, το ένα μεν για προσφορά περί αμαρτίας, το άλλο δε για ολοκαύτωμα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν μπροστά στον Κύριο, για τη ρεύση του.
- ¹⁶ Και ο άνθρωπος, από τον οποίο θα έβγαινε έξω σπέρμα συνουσίας, θα λούσει ολόκληρο το σώμα του με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ¹⁷ Και κάθε ιμάτιο, και κάθε δέρμα, επάνω στο οποίο θα ήταν σπέρμα συνουσίας, θα πλυθεί με νερό, και θα είναι ακάθατο μέχρι την εσπέρα·
- ¹⁸ και η γυναίκα, μαζί με την οποία θα συγκοιμόταν ο άνθρωπος με σπέρμα συνουσίας, θα λουστούν με νερό, και θα είναι ακάθατοι μέχρι την εσπέρα.
- ¹⁹ Και αν η γυναίκα έχει ρεύση, και η ρεύση της στο σώμα της είναι αίμα, θα είναι αποχωρισμένη επτά ημέρες· και καθένας που θα την αγγίζει, θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ²⁰ Και κάθε πράγμα, επάνω στο οποίο πλαγιάζει στον αποχωρισμό της, θα είναι ακάθατο· και κάθε πράγμα, επάνω στο οποίο κάθεται, θα είναι ακάθατο.
- ²¹ Και καθένας που θα αγγίζει το κρεβάτι της, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- ²² Και καθένας που θα αγγίξει κάποιο σκεύος, επάνω στο οποίο αυτή κάθησε, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.

- 23** Και αν υπάρχει κάτι επάνω στο κρεβάτι ή επάνω σε κάποιο σκεύος στο οποίο αυτή κάθεται, όταν αυτός το αγγίζει, θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 24** Και αν κάποιος συγκοιμηθεί μαζί της, και έρθουν επάνω του τα γυναικεία της, θα είναι ακάθατος επτά ημέρες· και κάθε κρεβάτι, επάνω στο οποίο τυχόν κοιμηθεί, θα είναι ακάθατο.
- 25** Και αν κάποια γυναίκα έχει ρεύση τού αίματός της πολλές ημέρες, εκτός τού καιρού τού αποχωρισμού της ή αν έχει ρεύση πέρα από τον αποχωρισμό της, όλες οι ημέρες τής ρεύσης τής ακαθαρσίας της θα είναι όπως οι ημέρες τού αποχωρισμού της· θα είναι ακάθατη.
- 26** Κάθε κρεβάτι, επάνω στο οποίο ξαπλώνει σε όλες τις ημέρες τής ρεύσης της, θα είναι σ' αυτή όπως το κρεβάτι τού αποχωρισμού της· και κάθε σκεύος, επάνω στο οποίο κάθεται, θα είναι ακάθατο, όπως η ακαθαρσία τού αποχωρισμού της.
- 27** Και καθένας που θα τα αγγίξει, θα είναι ακάθατος, και θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.
- 28** Αλλά, αν καθαριστεί από τη ρεύση της, τότε θα αριθμήσει μόνη της επτά ημέρες, και ύστερα απ' αυτά, θα είναι καθαρή.
- 29** Και την όγδοη ημέρα θα πάρει μαζί της δύο τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών και θα τα φέρει στον ιερέα, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 30** Και ο ιερέας θα προσφέρει, το ένα μεν για προσφορά περί αμαρτίας, το άλλο δε για ολοκαύτωμα· και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτήν μπροστά στον Κύριο, για τη ρεύση τής ακαθαρσίας της.
- 31** Έτσι θα χωρίζετε τους γιους Ισραήλ από τις ακαθαρσίες τους· και δεν θα πεθάνουν εξαιτίας τής ακαθαρσίας τους, μιαίνοντας τη σκηνή μου, που είναι ανάμεσά τους.
- 32** Αυτός είναι ο νόμος για εκείνον που έχει ρεύση· και για εκείνον από τον οποίο βγαίνει το σπέρμα συνουσίας για να μολύνεται διαμέσου αυτού·
- 33** και για εκείνη που ασθενεί εξαιτίας των γυναικείων της· και για εκείνον που έχει τη ρεύση του, άνδρα ή γυναίκα, και για εκείνον που συγκοιμήθηκε μαζί με μία ακάθατη.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 16

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, μετά τον θάνατο των δύο γιων τού Ααρών, όταν έκαναν προσφορά μπροστά στον Κύριο, και πέθαναν·
- 2** και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Να μιλήσεις στον Ααρών, τον αδελφό σου, να μη μπαίνει όλη την ώρα μέσα στο αγιαστήριο, που είναι από το μέσα μέρος του καταπετάσματος, μπροστά στο ιλαστήριο, που βρίσκεται επάνω στην

κιβωτό, για να μη πεθάνει· επειδή, μέσα σε νεφέλη θα εμφανίζομαι επάνω στο ιλαστήριο.

³ Έτσι θα μπαίνει ο Ααρών μέσα στο αγιαστήριο, μαζί με ένα μοσχάρι από βόδια για προσφορά περί αμαρτίας, και ένα κριάρι για ολοκαύτωμα.

⁴ Θα ντύνεται με λινόν χιτώνα, αγιασμένον, και λινές περισκελίδες θα είναι επάνω στη σάρκα του, και θα είναι ζωσμένος με ζώνη λινή και θα φοράει λινή μίτρα· αυτά είναι άγια ενδύματα· και θα λούζει το σώμα του με νερό, και θα τα ντύνεται.

⁵ Και θα πάρει από τη συναγωγή των γιων Ισραήλ δύο τράγους από κατσίκια για προσφορά περί αμαρτίας, και ένα κριάρι για ολοκαύτωμα.

⁶ Και ο Ααρών θα προσφέρει το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, που είναι για τον εαυτό του, και θα κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του, και για την οικογένειά του.

⁷ Και θα πάρει τούς δύο τράγους, και θα τους στήσει μπροστά στον Κύριο, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.

⁸ Και ο Ααρών θα ρίξει κλήρους στους δύο τράγους· έναν κλήρο για τον Κύριο, και έναν κλήρο για τον τράγο που πρέπει να απολυθεί.

⁹ Και ο Ααρών θα φέρει τον τράγο, στον οποίο έπεσε ο κλήρος τού Κυρίου, και θα τον προσφέρει ως προσφορά περί αμαρτίας.

¹⁰ Και τον τράγο, στον οποίο έπεσε ο κλήρος στο να απολυθεί, θα τον παραστήσει ζωντανό μπροστά στον Κύριο, για να κάνει εξιλέωση επάνω του, ώστε να τον εξαποστείλει ελεύθερο στην έρημο.

¹¹ Και ο Ααρών θα φέρει το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, που είναι για τον εαυτό του, και θα κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του, και για την οικογένειά του· και θα σφάζει το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, που είναι για τον εαυτό του.

¹² Και θα πάρει το θυμιατήριο γεμάτο με αναμμένα κάρβουνα από το θυσιαστήριο, μπροστά από τον Κύριο· και θα γεμίσει τα χέρια του με ευώδες θυμίαμα λεπτοτριμμένο, και θα το φέρει στο εσωτερικό τού καταπετάσματος.

¹³ Και θα βάλει το θυμίαμα επάνω στη φωτιά μπροστά στον Κύριο, και ο καπνός τού θυμιάματος θα σκεπάσει το ιλαστήριο, που είναι επάνω στο μαρτύριο, για να μη πεθάνει.

¹⁴ Και θα πάρει από το αίμα τού μοσχαριού, και θα ραντίσει με το δάχτυλό του επάνω στο ιλαστήριο, προς τα ανατολικά· και μπροστά στο ιλαστήριο θα ραντίσει επτά φορές από το αίμα, με το δάχτυλό του.

¹⁵ Τότε, θα σφάζει τον τράγο τής προσφοράς περί αμαρτίας, αυτόν που είναι για τον λαό· και θα φέρει το αίμα του στο εσωτερικό τού καταπετάσματος, και

θα κάνει με το αίμα του, όπως έκανε με το αίμα τού μοσχαριού, και θα το ραντίσει επάνω στο ιλαστήριο, και μπροστά από το ιλαστήριο.

16 Και θα κάνει εξιλέωση για το αγιαστήριο, για τις ακαθαρσίες των γιων Ισραήλ, και για τις παραβάσεις τους σε όλες τους τις αμαρτίες· το ίδιο θα κάνει και για τη σκηνή τού μαρτυρίου, που κατοικεί μεταξύ τους, ανάμεσα στην ακαθαρσία τους.

17 Και κανένας άνθρωπος δεν θα είναι στη σκηνή τού μαρτυρίου, όταν αυτός μπαίνει μέσα για να κάνει την εξιλέωση στο αγιαστήριο, μέχρις ότου βγει, αφού κάνει την εξιλέωση για τον εαυτό του, και για την οικογένειά του, και για ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ.

18 Τότε, θα βγει προς το θυσιαστήριο, που είναι μπροστά στον Κύριο, και θα κάνει εξιλέωση γι' αυτό· και θα πάρει από το αίμα τού μοσχαριού και από το αίμα τού τράγου, και θα βάλει επάνω στα κέρατα του θυσιαστηρίου, ολόγυρα.

19 Και θα ραντίσει επάνω σ' αυτό με το δάχτυλό του από το αίμα επτά φορές, και θα το καθαρίσει, και θα το αγιάσει από τις ακαθαρσίες των γιων Ισραήλ.

20 Και αφού τελειώσει να κάνει εξιλέωση για το αγιαστήριο, και τη σκηνή τού μαρτυρίου, και το θυσιαστήριο, θα φέρει τον ζωντανό τράγο·

21 και ο Ααρών θα βάλει τα δυο του χέρια επάνω στο κεφάλι τού ζωντανού τράγου, και θα εξομολογηθεί επάνω σ' αυτόν όλες τις αμαρτίες των γιων Ισραήλ, και όλες τις παραβάσεις τους σε όλες τους τις αμαρτίες· και θα τις βάλει στο κεφάλι τού τράγου· και θα τον εξαποστείλει, με διορισμένον άνθρωπο, στην έρημο.

22 Και ο τράγος θα βαστάξει επάνω του όλες τις ανομίες τους σε ακατοίκητη γη· και θα απολύσει τον τράγο στην έρημο.

23 Και θα μπει ο Ααρών μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου, και θα βγάλει τη λινή στολή, που φόρεσε μπαίνοντας μέσα στο αγιαστήριο, και θα την αποθέσει εκεί·

24 και θα λούσει το σώμα του με νερό σε έναν άγιο τόπο, και θα ντυθεί τα ιμάτιά του, και θάρθει, και θα προσφέρει το ολοκαύτωμά του και το ολοκαύτωμα του λαού, και θα κάνει εξιλέωση για τον εαυτό του, και για τον λαό.

25 Και το λίπος τής προσφοράς περί αμαρτίας θα το κάψει επάνω στο θυσιαστήριο.

26 Και εκείνος που εξαπέστειλε τον ελεύθερο τράγο, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λούσει το σώμα του με νερό· και ύστερα απ' αυτά θα μπει μέσα στο στρατόπεδο.

27 Και το μοσχάρι τής προσφοράς περί αμαρτίας, και τον τράγο τής προσφοράς περί αμαρτίας, το αίμα των οποίων μπήκε μέσα στο αγιαστήριο

για να γίνει εξιλέωση, θα το φέρουν έξω από το στρατόπεδο· και θα κάψουν στη φωτιά τα δέρματά τους, και το κρέας τους, και τα κόπρανά τους.

28 Και εκείνος που τα καίει, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λούσει το σώμα του με νερό, και ύστερα απ' αυτά θα μπει μέσα στο στρατόπεδο.

29 Και τούτο θα είναι σε σας αιώνιος θεσμός· στον έβδομο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας, και δεν θα κάνετε καμία εργασία, ούτε ο αυτόχθονας ούτε ο ξένος, που παροικεί μεταξύ σας·

30 επειδή, σ' αυτή την ημέρα ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση για σας, για να σας καθαρίσει, ώστε να είστε καθαροί από όλες τις αμαρτίες σας μπροστά στον Κύριο.

31 Σάββατο ανάπαυσης θα είναι σε σας, και θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας, σε αιώνιον θεσμό.

32 Και ο ιερέας θα κάνει την εξιλέωση, αυτός που κρίστηκε και καθιερώθηκε, για να ιερατεύει στη θέση τού πατέρα του, και θα ντυθεί τη λινή στολή, την άγια στολή.

33 Και θα κάνει εξιλέωση για το άγιο αγιαστήριο, και θα κάνει εξιλέωση για τη σκηνή τού μαρτυρίου, και για το θυσιαστήριο· και θα κάνει εξιλέωση για τους ιερείς, και για ολόκληρο τον λαό τής συναγωγής.

34 Και αυτό θα είναι σε σας ένας αιώνιος θεσμός, να κάνετε εξιλέωση για τους γιους Ισραήλ για όλες τις αμαρτίες τους μία φορά τον χρόνο. ΚΑΙ έγινε όπως ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 17

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να μιλήσεις στον Ααρών, και στους γιους του, και σε όλους τούς γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Αυτός είναι ο λόγος που ο Κύριος πρόσταξε, λέγοντας:

3 ΟΠΟΙΟΣ άνθρωπος, από τον οίκο Ισραήλ, σφάξει ένα βόδι ή αρνί ή κασίκι, στο στρατόπεδο, ή όποιος σφάξει έξω από το στρατόπεδο,

4 και δεν το φέρει στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, για να προσφέρει προσφορά στον Κύριο μπροστά στη σκηνή τού Κυρίου, αίμα θα λογαριαστεί σ' εκείνον τον άνθρωπο· έχυσε αίμα, και ο άνθρωπος εκείνος θα εξολοθρευτεί από μέσα από τον λαό του·

5 για να φέρνουν οι γιοι Ισραήλ τις θυσίες τους, που θυσιάζουν στην πεδιάδα, και να τις προσφέρουν στον Κύριο, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, προς τον ιερέα, και να τις θυσιάζουν σε ειρηνικές προσφορές στον Κύριο.

⁶ Και ο ιερέας θα ραντίσει το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα κάψει το λίπος σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

⁷ Και δεν θα θυσιάσουν πλέον τις θυσίες τους στους δαίμονες, πίσω από τους οποίους αυτοί πορνεύουν· τούτο θα είναι σ' αυτούς αιώνιος θεσμός στις γενεές τους.

⁸ Και θα τους πεις: Όποιος άνθρωπος από τον οίκο Ισραήλ ή από τους ξένους, που παροικούν μεταξύ σας, προσφέρει ολοκαύτωμα ή θυσία,

⁹ και δεν το φέρει στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, για να το προσφέρει στον Κύριο, εκείνος ο άνθρωπος θα εξολοθρευτεί μέσα απ' αυτόν τον λαό.

¹⁰ ΚΑΙ όποιος άνθρωπος από τον οίκο Ισραήλ ή από τους ξένους, που παροικούν μεταξύ σας, φάει οποιοδήποτε αίμα, θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια σ' εκείνη την ψυχή, που τρώει το αίμα, και θα την εξολοθρεύσω από μέσα από τον λαό της·

¹¹ επειδή, η ζωή τής σάρκας είναι στο αίμα· και εγώ το έδωσα σε σας, για να κάνετε εξιλέωση για τις ψυχές σας επάνω στο θυσιαστήριο· επειδή, αυτό το αίμα κάνει εξιλασμό υπέρ τής ψυχής.

¹² Γι' αυτό, είπα στους γιους Ισραήλ: Καμιά ψυχή από σας δεν θα φάει αίμα· ούτε ο ξένος, που παροικεί μεταξύ σας, θα φάει αίμα.

¹³ Και όποιος άνθρωπος από τους γιους Ισραήλ ή από τους ξένους, που παροικούν μεταξύ σας, κυνηγήσει και πιάσει ζώο ή πουλί, που τρώγεται, θα χύσει το αίμα του, και θα το σκεπάσει με χώμα.

¹⁴ Επειδή, η ζωή κάθε σάρκας είναι το αίμα της· είναι για τη ζωή της· Γι' αυτό, είπα στους γιους Ισραήλ: Δεν θα φάτε αίμα από καμία σάρκα· επειδή, η ζωή κάθε σάρκας είναι το αίμα της· καθένας που το τρώει, θα εξολοθρευτεί.

¹⁵ Και κάθε ψυχή, που θα φάει ψοφίμι ή διασπαραγμένο από θηρίο, αυτόχθονας ή ξένος, θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα· τότε, θα είναι καθαρός.

¹⁶ Αλλά, αν δεν τα πλύνει ούτε λούσει το σώμα του, τότε θα κρατήσει την ανομία του.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 18

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: ΕΓΩ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

³ Σύμφωνα με τις πράξεις τής γης τής Αιγύπτου, στην οποία κατοικήσατε, δεν θα πράξετε· και σύμφωνα με τις πράξεις τής γης Χαναάν, στην οποία εγώ σας

φέρνω, δεν θα πράξετε· και σύμφωνα με τις συνήθειές τους δεν θα περπατήσετε.

⁴ Θα κάνετε τις κρίσεις μου, και θα τηρείτε τα προστάγματά μου για να περπατάτε σ' αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

⁵ Θα τηρείτε, λοιπόν, τα προστάγματά μου, και τις κρίσεις μου· τα οποία όταν ο άνθρωπος τα πράξει, θα ζήσει διαμέσου αυτών. Εγώ είμαι ο Κύριος.

⁶ ΚΑΝΕΝΑΣ άνθρωπος δεν θα πλησιάσει σε οποιονδήποτε συγγενή του κατά σάρκα, για να ξεσκεπάσει τη γυμνότητά του. Εγώ είμαι ο Κύριος.

⁷ Τη γυμνότητα του πατέρα σου ή τη γυμνότητα της μητέρας σου, δεν θα ξεσκεπάσεις· είναι η μητέρα σου· δεν θα ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της.

⁸ Τη γυμνότητα της γυναίκας τού πατέρα σου δεν θα ξεσκεπάσεις· είναι η γυμνότητα του πατέρα σου.

⁹ Τη γυμνότητα της αδελφής σου, θυγατέρας τού πατέρα σου ή θυγατέρας τής μητέρας σου, γεννημένης στο σπίτι ή γεννημένης έξω, δεν θα ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά τους.

¹⁰ Τη γυμνότητα της θυγατέρας τού γιου σου ή της θυγατέρας τής θυγατέρας σου, τη γυμνότητά τους δεν θα ξεσκεπάσεις· επειδή, η γυμνότητά τους είναι δική σου.

¹¹ Τη γυμνότητα της θυγατέρας τής γυναίκας τού πατέρα σου, γεννημένη από τον πατέρα σου, που είναι αδελφή σου, δεν θα ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της.

¹² Τη γυμνότητα της αδελφής τού πατέρα σου δεν θα την ξεσκεπάσεις· είναι στενή συγγενής τού πατέρα σου.

¹³ Τη γυμνότητα της αδελφής τής μητέρας σου δεν θα την ξεσκεπάσεις· επειδή, είναι στενή συγγενής τής μητέρας σου.

¹⁴ Τη γυμνότητα του αδελφού τού πατέρα σου δεν θα την ξεσκεπάσεις· στη γυναίκα του δεν θα πλησιάσεις· είναι θεία σου.

¹⁵ Τη γυμνότητα της νύφης σου δεν θα ξεσκεπάσεις· είναι γυναίκα τού γιου σου· δεν θα ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της.

¹⁶ Τη γυμνότητα της γυναίκας τού αδελφού σου δεν θα την ξεσκεπάσεις· είναι η γυμνότητα του αδελφού σου.

¹⁷ Τη γυμνότητα γυναίκας και της θυγατέρας της δεν θα την ξεσκεπάσεις ούτε θα πάρεις τη θυγατέρα τού γιου της ή τη θυγατέρα τής θυγατέρας της, για να ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της· είναι στενές συγγενείς της· είναι ασέβημα.

¹⁸ Και δεν θα πάρεις γυναίκα ως αντίζηλο προς την αδελφή της, ώστε να ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της, παράλληλα με την άλλη, ενόσω ζει.

- 19 Και δεν θα πλησιάσεις σε γυναίκα, στον καιρό του αποχωρισμού για την ακαθαρσία της, ώστε να ξεσκεπάσεις τη γυμνότητά της.
- 20 Και με τη γυναίκα τού πλησίον σου δεν θα συνευρεθείς, ώστε να μολυνθείς μαζί της.
- 21 Και δεν θα αφήσεις κάποιον από το σπέρμα σου να περάσει μέσα από τη φωτιά στον Μολόχ, και δεν θα βεβηλώσεις το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 22 Και με άρρενα δεν θα συνευρεθείς, όπως με γυναίκα· είναι βδέλυγμα.
- 23 Ούτε θα συνευρεθείς με οποιοδήποτε κτήνος, ώστε να μολυνθείς μαζί του· ούτε γυναίκα θα σταθεί μπροστά σε κτήνος, για να βατευτεί· είναι βέβηλο.⁷
- 24 Να μη μολύνεστε σε τίποτα απ' αυτά· επειδή, σε όλα αυτά μολύνθηκαν τα έθνη, που εγώ διώχνω από μπροστά σας.
- 25 Μολύνθηκε και η γη· γι' αυτό, ανταποδίδω την ανομία της επάνω της, και η γη θα ξεράσει τούς κατοίκους της.
- 26 Εσείς, λοιπόν, θα τηρήσετε τα προστάγματά μου, και τις κρίσεις μου, και δεν θα πράττετε τίποτα από όλα αυτά τα βδελύγματα, ο αυτόχθονας ή ο ξένος, που παροικεί μεταξύ σας·
- 27 (επειδή, όλα αυτά τα βδελύγματα έπραξαν οι άνθρωποι της γης, που ήσαν πριν από σας, και η γη μολύνθηκε)·
- 28 για να μη σας ξεράσει η γη, όταν τη μολύνετε, καθώς ξέρασε τα έθνη, που ήσαν πριν από σας.
- 29 Επειδή, οποιοσδήποτε πράξει κάτι από τα βδελύγματα αυτά, οι ψυχές που θα τα έπρατταν, θα εξολοθρευτούν από μέσα από τον λαό τους.
- 30 Γι' αυτό, θα τηρείτε τα προστάγματά μου, ώστε να μη πράξετε καμιά από τούτες τις βδελυρές συνήθειες, που διαπράχθηκαν πριν από σας, και να μη μολυνθείτε σ' αυτές. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 19

- 1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 2 Να μιλήσεις σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, και να τους πεις: ΑΓΙΟΙ θα είστε· επειδή, άγιος είμαι εγώ, ο Κύριος ο Θεός σας.
- 3 Θα φοβάστε κάθε ένα τη μητέρα του, και τον πατέρα του· και θα τηρείτε τα σάββατά μου. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 4 Να μη στραφείτε σε είδωλα ούτε να κάνετε θεούς χωνευτούς για τον εαυτό σας. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

- ⁵ Και όταν προσφέρετε θυσία ειρηνικής προσφοράς στον Κύριο, θα την προσφέρετε αυτοπροαίρετα.
- ⁶ Θα τρώγεται κατά την ημέρα που την προσφέρετε, και την επόμενη· και αν μείνει κάτι μέχρι την τρίτη ημέρα, θα κατακαεί με φωτιά.
- ⁷ Και αν ποτέ φαγωθεί την τρίτη ημέρα, είναι βδελυκτό· δεν θα είναι ευπρόσδεκτη.
- ⁸ Γι' αυτό, όποιος τη φάει, θα κρατήσει την ανομία του, επειδή βεβήλωσε τα άγια του Κυρίου· και η ψυχή αυτή θα εξολοθρευτεί από τον λαό της.
- ⁹ Και όταν θερίζετε τον θερισμό τής γης σας, δεν θα θερίσεις ολοκληρωτικά τα άκρα τού αγρού σου, και δεν θα μαζέψεις όσα πέφτουν από τον θερισμό σου.
- ¹⁰ Και το αμπέλι σου δεν θα το ξανατρυγήσεις ούτε θα μαζέψεις τις ρώγες τού αμπελιού σου· θα τις αφήσετε στον φτωχό και στον ξένο. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- ¹¹ Δεν θα κλέβετε ούτε θα λέτε ψέματα ούτε θα απατήσετε κάθε ένας τον πλησίον του.
- ¹² Και δεν θα ορκίζεστε στο όνομά μου ψευδώς, και δεν θα βεβηλώνεις το όνομα του Θεού σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹³ Δεν θα αδικήσεις τον πλησίον σου ούτε θα αρπάξεις· δεν θα διανυχτερεύσει ο μισθός τού μισθωτού σου μαζί σου μέχρι το πρωί.
- ¹⁴ Δεν θα κακολογήσεις τον κουφό, και μπροστά στον τυφλό δεν θα βάλεις πρόσκομμα, αλλά θα φοβηθείς τον Θεό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁵ Δεν θα κάνετε αδικία σε κρίση· δεν θα αποβλέψεις σε πρόσωπο φτωχού ούτε θα σεβαστείς πρόσωπο δυνάστη· με δικαιοσύνη θα κρίνεις τον πλησίον σου.
- ¹⁶ Δεν θα περιφέρεσαι συκοφαντώντας ανάμεσα στον λαό σου· ούτε θα σηκωθείς ενάντια στο αίμα τού πλησίον σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁷ Δεν θα μισήσεις τον αδελφό σου στην καρδιά σου· θα ελέγξεις τον πλησίον σου ανοιχτά, και δεν θα ανεχθείς αμαρτία επάνω του.
- ¹⁸ Δεν θα εκδικείσαι ούτε θα μνησικακείς ενάντια στους γιους τού λαού σου· αλλά θα αγαπάς τον πλησίον σου, σαν τον εαυτό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁹ Θα τηρείτε τα δικαιώματά μου· δεν θα κάνεις τα κτήνη σου να βατεύονται με ετεροειδή· στον αγρό σου δεν θα σπείρεις ετεροειδή σπέρματα· ούτε θα βάλεις επάνω σου σύμμικτο ένδυμα από ετεροειδή κλωστή.
- ²⁰ Και αν κάποιος συνευρεθεί με γυναίκα, που είναι δούλη, αρραβωνιασμένη με άνδρα, και δεν είναι εξαγορασμένη ούτε δόθηκε σ' αυτή η ελευθερία, θα μαστιγωθούν· δεν θα φονευθούν, επειδή αυτή δεν ήταν ελεύθερη.

- 21 Και αυτός θα φέρει την προσφορά του περί ανομίας στον Κύριο, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, ένα κριάρι για προσφορά περί ανομίας.
- 22 Και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση γι' αυτόν διαμέσου τού κριαριού τής προσφοράς περί ανομίας μπροστά στον Κύριο, για την αμαρτία του, που αμάρτησε· και θα συγχωρηθεί σ' αυτόν η αμαρτία του την οποία αμάρτησε.
- 23 Και όταν μπείτε μέσα στη γη, και φυτέψετε κάθε δέντρο για τροφή, τότε θα καθαρίζετε ολόγυρα τον καρπό του ως ακάθαρτον· τρία χρόνια θα είναι σε σας ακάθαρτος· δεν θα τρώγεται.
- 24 Και στον τέταρτο χρόνο ολόκληρος ο καρπός του θα είναι άγιος, σε δόξα τού Κυρίου.
- 25 Και στον πέμπτο χρόνο θα τρώτε τον καρπό του, για να πολλαπλασιαστεί σε σας το εισόδημά του. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 26 Δεν θα τρώτε τίποτε μαζί με το αίμα του· ούτε θα χρησιμοποιείτε μαντείες ούτε θα προμαντεύετε καιρούς.
- 27 Δεν θα κουρεύετε την κόμη τού κεφαλιού σας κυκλοειδώς ούτε θα φθείρετε τις άκρες από τα πηγούνια σας.
- 28 Δεν θα κάνετε εντομές στο σώμα σας για νεκρόν ούτε θα χαράξετε επάνω σας στικτά γράμματα. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 29 Δεν θα βεβηλώσεις τη θυγατέρα σου, κάνοντάς την πόρνη· μήπως ο τόπος πέσει σε πορνεία, και ο τόπος γεμίσει από ασέβεια.
- 30 Τα σάββατά μου θα τα τηρείτε, και θα σέβεστε το αγιαστήριό μου. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 31 Δεν θα ακολουθείτε αυτούς που έχουν πνεύμα μαντείας ούτε θα προσκολληθείτε σε επαιδούς, ώστε διαμέσου αυτών να μολύνεστε. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 32 Θα σηκώνεσαι μπροστά στους ανθρώπους με άσπρα μαλλιά, και θα τιμάς το πρόσωπο του γέροντα, και θα φοβηθείς τον Θεό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 33 Και αν κάποιος ξένος παροικεί μαζί σου στη γη σας, δεν θα τον θλίψετε·
- 34 ο ξένος, που παροικεί με σας, θα είναι σε σας όπως ο αυτόχθονας, και θα τον αγαπάς όπως τον εαυτό σου· επειδή, ξένοι σταθήκατε στη γη τής Αιγύπτου. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 35 Δεν θα πράξετε αδικία, σε κρίση, σε μέτρα, σε σταθμά, και σε ζύγια·
- 36 ζύγια δίκαια, σταθμά δίκαια, εφά δίκαιο, και ιν δίκαιο, θα έχετε. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου,
- 37 θα τηρείτε, λοιπόν, όλα τα διατάγματά μου, και όλες τις κρίσεις μου, και θα τα εφαρμόζετε. Εγώ είμαι ο Κύριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 20

- 1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 2 Και στους γιους Ισραήλ θα πεις: Όποιος από τους γιους Ισραήλ ή από τους ξένους, που παροικούν στον Ισραήλ, δώσει από το σπέρμα του στον Μολόχ, θα θανατωθεί, οπωσδήποτε· ο λαός τού τόπου θα τον λιθοβολήσει με πέτρες.
- 3 Και εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια στον άνθρωπο εκείνον, και θα τον εξολοθρεύσω μέσα από τον λαό του· επειδή, από το σπέρμα του έδωσε στον Μολόχ, για να μολύνει το αγιαστήριό μου, και να βεβηλώσει το όνομά μου το άγιο.
- 4 Και αν ο λαός τού τόπου παραβλέπει με τα μάτια του εκείνον τον άνθρωπο, όταν δίνει από το σπέρμα του στον Μολόχ, και δεν τον φονεύσει,
- 5 τότε, εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια στον άνθρωπο εκείνον, και ενάντια στη συγγένειά του· και θα εξολοθρεύσω από μέσα από τον λαό του αυτόν, και όλους εκείνους που τον ακολουθούν στην πορνεία, για να πορνεύουν πίσω από τον Μολόχ.
- 6 Και η ψυχή που θα ακολουθήσει αυτούς που έχουν πνεύμα μαντείας, και τους επαιδούς, για να πορνεύει πίσω απ' αυτούς, θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια σ' εκείνη την ψυχή, και θα την εξολοθρεύσω από μέσα από τον λαό της.
- 7 Αγιαστείτε, λοιπόν, και να γίνεστε άγιοι· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 8 Και θα τηρείτε τα διατάγματά μου, και θα τα εκτελείτε. Εγώ είμαι ο Κύριος, που σας αγιάζω.
- 9 Κάθε άνθρωπος, που θα κακολογήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε· τον πατέρα του ή τη μητέρα του κακολόγησε· το αίμα του θα είναι επάνω του.
- 10 Και ο άνθρωπος, που θα μοιχεύσει τη γυναίκα κάποιου, που θα μοιχεύσει τη γυναίκα τού πλησίον του, θα θανατωθεί οπωσδήποτε, αυτός που μοιχεύει και εκείνη που μοιχεύεται.
- 11 Και ο άνθρωπος, που θα κοιμηθεί μαζί με τη γυναίκα τού πατέρα του, ξεσκέπασε τη γυμνότητα του πατέρα του· θα θανατωθούν οπωσδήποτε, και οι δύο· το αίμα τους θα είναι επάνω τους.
- 12 Και αν κάποιος κοιμηθεί με τη νύφη του, θα θανατώνονται οπωσδήποτε, και οι δύο· έπραξαν σύγχυση· το αίμα τους θα είναι επάνω τους.
- 13 Και αν κάποιος κοιμηθεί με άρρενα, όπως κοιμάται κανείς με γυναίκα, έπραξαν και οι δύο βδέλυγμα· θα θανατωθούν οπωσδήποτε· το αίμα τους θα είναι επάνω τους.

- 14 Και αν κάποιος πάρει γυναίκα και τη μητέρα της, είναι ανομία· θα καούν με φωτιά, αυτός και αυτές, και δεν θα υπάρξει μεταξύ σας ανομία.
- 15 Και αν κάποιος συνουσιαστεί με κτήνος, θα θανατωθεί οπωσδήποτε· και θα φονεύσετε το κτήνος.
- 16 Και η γυναίκα, που θα πλησιάσει σε οποιοδήποτε κτήνος, για να βατευτεί, θα φονεύσεις τη γυναίκα και το κτήνος· θα θανατωθούν και οι δύο· το αίμα τους θα είναι επάνω τους.
- 17 Και αν κάποιος πάρει την αδελφή του, τη θυγατέρα τού πατέρα του ή τη θυγατέρα τής μητέρας του, και δει τη γυμνότητά της, και αυτή δει τη γυμνότητα εκείνου, είναι αισχρό· και θα εξολοθρευτούν μέσα από τον λαό τους· τη γυμνότητα της αδελφής του ξεσκέπασε· θα κρατήσει την ανομία του.
- 18 Και ο άνθρωπος, που θα κοιμηθεί μαζί με γυναίκα, που έχει τα γυναικεία της, και ξεσκεπάσει τη γυμνότητά της, αυτός ξεσκέπασε την πηγή της, και αυτή αποκάλυψε την πηγή τού αίματός της· γι' αυτό, θα εξολοθρευτούν και οι δύο μέσα από τον λαό τους.
- 19 Και τη γυμνότητα της αδελφής τής μητέρας σου ή της αδελφής τού πατέρα σου, δεν θα αποκαλύψεις· επειδή, αποκαλύπτει τη στενή συγγενή του· θα σηκώσουν την ανομία τους.
- 20 Και αν κάποιος κοιμηθεί μαζί με τη θεία του, ξεσκέπασε τη γυμνότητα του θείου του· θα κρατήσουν την αμαρτία τους· άτεκνοι θα πεθάνουν.
- 21 Και αν κάποιος πάρει τη γυναίκα τού αδελφού του, είναι ακαθαρσία· ξεσκέπασε τη γυμνότητα του αδελφού του· θα μείνουν άτεκνοι.
- 22 Θα τηρείτε, λοιπόν, όλα τα διατάγματά μου, και όλες τις κρίσεις μου, και θα τα πράττετε· για να μη σας ξεράσει η γη, όπου εγώ σας φέρνω για να κατοικήσετε σ' αυτή.
- 23 Και δεν θα περπατάτε σύμφωνα με τις συνήθειες των εθνών, που εγώ διώχνω από μπροστά σας· επειδή έπραξαν όλα αυτά, και γι' αυτό τούς αηδίασα.
- 24 Και είπα σε σας: Εσείς θα κληρονομήσετε τη γη τους, και εγώ θα τη δώσω σε σας για ιδιοκτησία, γη που ρέει γάλα και μέλι. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας αποχώρισα από τους λαούς.
- 25 Γι' αυτό, θα αποχωρίσετε τα κτήνη τα καθαρά από τα ακάθαρτα, και τα ακάθαρτα πτηνά από τα καθαρά· και δεν θα μολύνετε τις ψυχές σας με τα κτήνη ή με τα πουλιά ή με κάθε τι που σέρνεται επάνω στη γη, που εγώ σας αποχώρισα ως ακάθαρτα.
- 26 Και θα είστε άγιοι σε μένα· επειδή, άγιος είμαι εγώ, ο Κύριος, και σας αποχώρισα από τους λαούς, για να είστε δικοί μου.

²⁷ Και κάθε άνδρας ή γυναίκα που έχει πνεύμα μαντείας ή είναι επασιδός, θα θανατωθεί οπωσδήποτε· με πέτρες θα τους λιθοβολήσετε· το αίμα τους θα είναι επάνω τους.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 21

¹ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μίλησε στους ιερείς, τους γιους τού Ααρών, και πες τους: Κανένας δεν θα μολυνθεί ανάμεσα σ' αυτόν τον λαό, εξαιτίας νεκρού·

² παρά μόνον για τον συγγενή του, τον πλησιέστερο, για τη μητέρα του, και για τον πατέρα του, και για τον γιο του, και για τη θυγατέρα του, και για τον αδελφό του,

³ και για την αδελφή του, που είναι παρθένα, την πιο κοντινή σ' αυτόν, που δεν πήρε άνδρα· γι' αυτή μπορεί να μολυνθεί.

⁴ Δεν θα μολυνθεί όταν είναι αρχηγός τού λαού του, ώστε να βεβηλώσει τον εαυτό του.

⁵ Δεν θα φαλακρώσουν το κεφάλι τους ούτε θα ξυρίσουν τα πλάγια στα πηγούνια τους ούτε θα κάνουν εντομές επάνω στις σάρκες τους.

⁶ Άγιοι θα είναι στον Θεό τους, και δεν θα βεβηλώνουν το όνομα του Θεού τους· επειδή, τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά, τον άρτο τού Θεού τους, προσφέρουν· γι' αυτό, θα είναι άγιοι.

⁷ Δεν θα πάρουν γυναίκα πόρνη και βεβηλωμένη ούτε θα πάρουν γυναίκα απόβλητη από τον άνδρα της· επειδή, ο ιερέας είναι άγιος στον Θεό του.

⁸ Θα τον αγιάσεις, λοιπόν· επειδή, αυτός προσφέρει τον άρτο τού Θεού σου· θα είναι άγιος σε σένα· επειδή, άγιος είμαι εγώ ο Κύριος, που σας αγιάζω.

⁹ Και η θυγατέρα κάποιου ιερέα, αν βεβηλωθεί με πορνεία, αυτή βεβηλώνει τον πατέρα της· θα κατακαεί με φωτιά.

¹⁰ Και ο μεγάλος ιερέας ανάμεσα στα αδέρφια του, επάνω στο κεφάλι τού οποίου χύθηκε το λάδι τού χρίσματος, και ο οποίος καθιερώθηκε για να ντύνεται τις ιερές στολές, δεν θα ξεσκεπάσει το κεφάλι του ούτε θα ξεσχίσει τα ιμάτιά του·

¹¹ και δεν θα μπει μέσα σε κανένα νεκρό σώμα, δεν θα μολυνθεί, ούτε για τον πατέρα του ούτε για τη μητέρα του.

¹² Και από το αγιαστήριο δεν θα βγει έξω ούτε θα βεβηλώσει το αγιαστήριο του Θεού του· επειδή, το άγιο λάδι τού χρίσματος του Θεού του είναι επάνω του. Εγώ είμαι ο Κύριος.

¹³ Και αυτός θα πάρει γυναίκα παρθένα·

14 χήρα ή απόβλητη ή βέβηλη ή πόρνη αυτές δεν θα τις πάρει· αλλά, παρθένα από τον λαό του θα πάρει για γυναίκα.

15 Και δεν θα βεβηλώσει το σπέρμα του ανάμεσα στον λαό του· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που τον αγιάζω.

16 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

17 Να πεις στον Ααρών, αυτά τα λόγια: Όποιος από το σπέρμα σου, στις γενεές τους, έχει ψεγάδι, ας μη πλησιάσει για να προσφέρει το ψωμί τού Θεού του·

18 επειδή, καθένας που έχει ψεγάδι, δεν θα πλησιάσει· άνθρωπος τυφλός ή χλωός ή με ατροφική μύτη ή έχοντας κάτι περιττό

19 ή άνθρωπος που έχει σπάσιμο στο πόδι ή σπάσιμο στο χέρι

20 ή είναι κυρτός ή πολύ ισχνός ή όποιος έχει βλαμμένα τα μάτια ή έχει ξερή ψώρα ή λειχήνα ή είναι με σπασμένους όρχεις·⁹

21 κανένας άνθρωπος από το σπέρμα τού Ααρών τού ιερέα, που έχει ψεγάδι, δεν θα πλησιάσει για να προσφέρει τις προσφορές στον Κύριο, που γίνονται με φωτιά· έχει ψεγάδι· δεν θα πλησιάσει να προσφέρει τον άρτο τού Θεού του.

22 Θα τρώει τον άρτο τού Θεού του, από τα αγιότατα, και από τα άγια.

23 Όμως, μέσα στο καταπέτασμα δεν θα μπαίνει ούτε στο θυσιαστήριο θα πλησιάζει, επειδή έχει ψεγάδι· για να μη βεβηλώσει το αγιαστήριό μου· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που τους αγιάζω.

24 ΚΑΙ ο Μωυσής τα είπε αυτά στον Ααρών, και στους γιους του, και σε όλους τούς γιους Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 22

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να πεις στον Ααρών και στους γιους του, να απέχουν από τα άγια των γιων Ισραήλ, και να μη βεβηλώνουν το αγιό μου όνομα, σε όσα αγιάζουν σε μένα. Εγώ είμαι ο Κύριος.

3 Να τους πεις: Κάθε άνθρωπος από όλο το σπέρμα σας, στις γενεές σας, που θα πλησιάσει τα άγια, τα οποία οι γιοι τού Ισραήλ αγιάζουν στον Κύριο, έχοντας την ακαθαρσία του επάνω του, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από μπροστά μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.

4 Όποιος από το σπέρμα τού Ααρών είναι λεπρός ή έχει ρεύση, δεν θα τρώει από τα άγια, μέχρις ότου καθαριστεί. Και όποιος αγγίζει οτιδήποτε ακάθαρτο από νεκρό ή άνθρωπο, από τον οποίο έγινε ρεύση σπέρματος,

- ⁵ ή όποιος αγγίξει οποιοδήποτε ερπετό, από το οποίο μπορεί να μολυνθεί, ή άνθρωπο, από τον οποίο μπορεί να μολυνθεί, οποιαδήποτε είναι η ακαθαρσία του·
- ⁶ η ψυχή που θα τα αγγίξει, θα είναι ακάθαρτη μέχρι την εσπέρα· και δεν θα φάει από τα άγια, αν δεν λούσει το σώμα του με νερό.
- ⁷ Και αφού δύσει ο ήλιος, θα είναι καθαρός, και έπειτα θα φάει από τα άγια· επειδή, είναι η τροφή του.
- ⁸ Ψοφίμι ή σπαραγμένο από θηρίο, δεν θα φάει, ώστε να μολυνθεί μ' αυτά. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁹ Γι' αυτό, θα τηρούν τα διατάγματά μου, για να μη κρατήσουν απ' αυτό αμαρτία, και πεθάνουν γι' αυτό, αν τα βεβηλώσουν. Εγώ είμαι ο Κύριος, που τους αγιάζω.
- ¹⁰ Και κανένας αλλογενής δεν θα φάει από τα άγια· συγκάτοικος του ιερέα ή μισθωτός, δεν θα φάει από τα άγια.
- ¹¹ Αλλά, αν ο ιερέας αγοράσει μία ψυχή με το ασήμι του, αυτός θα τρώει απ' αυτά, καθώς και εκείνος που γεννήθηκε στο σπίτι του· αυτοί θα τρώνε από το ψωμί του.
- ¹² Και η θυγατέρα τού ιερέα, αν είναι παντρεμένη με ξένον άνδρα, αυτή δεν θα τρώει από τα άγια των προσφορών.
- ¹³ Αλλά, αν η θυγατέρα τού ιερέα χηρέψει ή αποβληθεί, και δεν έχει παιδί, και επιστρέψει στο πατρικό της σπίτι, καθώς βρισκόταν στη νιότη της, θα τρώει από το ψωμί τού πατέρα της· κανένας, όμως, ξένος δεν θα φάει απ' αυτό.
- ¹⁴ Και αν κάποιος άνθρωπος φάει από τα άγια, από άγνοια, τότε θα προσθέσει σε τούτο το ένα πέμπτο απ' αυτό, και θα αποδώσει το άγιο στον ιερέα.
- ¹⁵ Και δεν θα βεβηλώσουν τα άγια των γιων Ισραήλ, που προσφέρουν στον Κύριο,
- ¹⁶ και δεν θα αναλάβουν επάνω τους ανομία παράβασης, τρώγοντας τα άγια τους· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που τους αγιάζω.
- ¹⁷ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹⁸ Να μιλήσεις στον Ααρών, και στους γιους του, και σε όλους τούς γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Κάθε άνθρωπος από τον οίκο Ισραήλ ή από τους ξένους, εκείνους που είναι στον Ισραήλ, που προσφέρει το δώρο του, σε όλες τις ευχές τους ή σε όλες τις αυτοπροαίρετες προσφορές τους, που προσφέρουν στον Κύριο για ολοκαύτωμα,
- ¹⁹ για να είστε δεκτοί, θα προσφέρετε ένα αρσενικό χωρίς ψεγάδι, από τα βόδια, από τα πρόβατα ή από τα κατσίκια.

- 20** Καθένα που έχει ψεγάδι, δεν θα το προσφέρετε· επειδή, δεν θα είναι δεκτό για σας.
- 21** Και όποιος προσφέρει θυσία ειρηνικής προσφοράς στον Κύριο, για να εκπληρώσει μια ευχή, ή αυτοπροαίρετη προσφορά, από τα βόδια ή από τα πρόβατα, θα είναι χωρίς ψεγάδι, για να είναι δεκτό· κανένα ψεγάδι δεν θα υπάρχει σ' αυτό.
- 22** Τυφλό ή συντριμμένο ή κολοβό ή κάποιος που έχει εξόγκωμα ή ξερή ψώρα ή λειχήνες, αυτά δεν θα τα προσφέρετε στον Κύριο, ούτε θα κάνετε απ' αυτά προσφορά με φωτιά στον Κύριο επάνω στο θυσιαστήριο.
- 23** Και μοσχάρι ή πρόβατο, που έχει κάτι περιττό ή είναι κολοβό, μπορείς να το προσφέρεις για αυτοπροαίρετη προσφορά· για ευχή, όμως, δεν θα είναι δεκτό.
- 24** Σπασμένη ή συμπιεσμένον ή σχισμένη ή ευνουχισμένον, δεν θα προσφέρετε στον Κύριο· ούτε θα το κάνετε αυτό στη γη σας.
- 25** Ούτε θα προσφέρετε τον άρτο τού Θεού σας, από όλα αυτά, από χέρι αλλογενοῦς· επειδή, η διαφθορά τους είναι μέσα τους· υπάρχει μέσα τους ψεγάδι· δεν θα είναι δεκτά για σας.
- 26** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 27** Όταν γεννηθεί ένα μοσχάρι ή αρνί ή κασίκι, τότε θα είναι κάτω από τη μητέρα του επτά ημέρες· από την όγδοη ημέρα και ύστερα θα είναι δεκτό, σε θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- 28** Και δεν θα σφάξετε δάμαλη ή πρόβατο, αυτό και το παιδί του, σε μία ημέρα.
- 29** Και όταν προσφέρετε θυσία ευχαριστίας στον Κύριο, θα την προσφέρετε αυτοπροαίρετα.
- 30** Θα φαγωθεί την ίδια ημέρα· δεν θα αφήσετε απ' αυτή μέχρι το πρωί. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 31** Θα τηρείτε, λοιπόν, τις εντολές μου, και θα τις εκτελείτε. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 32** Και δεν θα βεβηλώνετε το άγιο όνομά μου· αλλά, θα αγιάζομαι ανάμεσα στους γιους Ισραήλ. Εγώ είμαι ο Κύριος, που σας αγιάζω·
- 33** ο οποίος σας έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, για να είμαι Θεός σας. Εγώ είμαι ο Κύριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 23

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 2** Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις, οι γιορτές τού Κυρίου τις οποίες θα ανακηρύξετε άγιες συγκεντρώσεις, αυτές είναι οι γιορτές μου.

- ³ Ἐξὶ ἡμέρες θα κάνεις εργασία, την ἑβδομη ἡμέρα, ὅμως, εἶναι σάββατο ἀνάπαυσης, ἅγια συγκέντρωση· δεν θα κάνετε καμία εργασία· εἶναι σάββατο του Κυρίου σε ὅλες τις κατοικίες σας.
- ⁴ Αυτές εἶναι οἱ γιορτές τού Κυρίου, ἅγιες συγκεντρώσεις, που θα ἀνακηρύξετε στις εποχές τους.
- ⁵ Τον πρώτο μήνα, τη 14 ἡ του μήνα, στο δειλινό, εἶναι το Πάσχα τού Κυρίου.
- ⁶ και τη 15 ἡ ἡμέρα τού ἴδιου μήνα, εἶναι ἡ γιορτή των αζύμων στον Κύριο· ἐπτά ἡμέρες θα τρώτε ἄζυμα.
- ⁷ Στην πρώτη ἡμέρα θα εἶναι σε σας ἅγια συγκάλεση· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό ἔργο.
- ⁸ Και θα προσφέρετε προσφορά, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο, ἐπτά ἡμέρες· στην ἑβδομη ἡμέρα εἶναι ἅγια συγκέντρωση· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό ἔργο.
- ⁹ ΚΑΙ ὁ Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹⁰ Να μιλήσεις στους γιους Ἰσραήλ, και να τους πεις: Ὃταν μπείτε μέσα στη γη, που ἐγώ σας δίνω, και θερίσετε τον θερισμό της, τότε θα φέρετε ἓνα χειρόβολο ἀπὸ τις ἀπαρχές τού θερισμοῦ σας στον ἱερέα·
- ¹¹ και θα κινήσει το χειρόβολο μπροστά στον Κύριο, για να γίνει δεκτό για σας· την ἐπόμενη του σαββάτου θα το κινήσει ὁ ἱερέας.
- ¹² Και ἐκείνη την ἡμέρα, κατὰ την ὁποία θα κινήσετε το χειρόβολο, θα προσφέρετε ἓνα χρονιάρικο ἀρνί, χωρίς ψεγάδι, για ὁλοκαύτωμα στον Κύριο·
- ¹³ και την προσφορά του ἀπὸ ἄλφιτα, δύο δέκατα σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, σε προσφορά που γίνεται με φωτιά στον Κύριο, σε ὁσμή ευωδίας· και τη σπονδή του, το ἓνα τέταρτο του ἰν κρασί.
- ¹⁴ Και ψωμί ἢ σιτάρι ψημένο ἢ στάχυα, δεν θα φάτε, μέχρι αὐτή την ἴδια ἡμέρα, στην ὁποία προσφέρετε το δῶρο τού Θεοῦ σας· θα εἶναι αἰώνιος θεσμός στις γενεές σας σε ὅλες τις κατοικίες σας.
- ¹⁵ Και θα μετρήσετε μόνοι σας ἀπὸ την ἐπόμενη του σαββάτου, ἀπὸ την ἡμέρα που προσφέρετε το χειρόβολο της κινητῆς προσφοράς, ἐπτά ὁλόκληρες ἐβδομάδες·
- ¹⁶ μέχρι την ἐπόμενη του ἑβδομου σαββάτου θα μετρήσετε 50 ἡμέρες, και θα προσφέρετε νέα προσφορά ἀπὸ ἄλφιτα στον Κύριο.
- ¹⁷ Ἀπὸ τις κατοικίες σας θα φέρετε σε κινητή προσφορά δύο ψωμιά· θα εἶναι δύο δέκατα σιμιγδάλι· ἑνζυμα θα ψηθούν· εἶναι πρωτογεννήματα στον Κύριο.
- ¹⁸ Και θα προσφέρετε μαζί με το ψωμί ἐπτά ἀρνιά χωρίς ψεγάδι, χρονιάρικα, και ἓνα μοσχάρι ἀπὸ βόδια, και δύο κριάρια· θα εἶναι ὁλοκαύτωμα στον Κύριο,

μαζί με την προσφορά τους από άλφιτα, και με τις σπονδές τους, προσφορά που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.

19 Και θα προσφέρετε έναν τράγο από κατσίκια σε προσφορά περί αμαρτίας, και δύο αρνιά χρονιάρικα σε θυσία ειρηνικής προσφοράς.

20 Και ο ιερέας θα τα κινήσει μαζί με το ψωμί των πρωτογεννημάτων, σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο, μαζί με τα δύο αρνιά· άγια θα είναι στον Κύριο για τον ιερέα.

21 Και θα κηρύξετε την ίδια εκείνη ημέρα άγια συγκέντρωση για σας· κανένα δουλευτικό έργο δεν θα κάνετε· θα είναι αιώνιος θεσμός σε όλες τις κατοικίες σας, στις γενεές σας.

22 Και όταν θερίζετε τον θερισμό τής γης σας, δεν θα θερίσεις ολοκληρωτικά τα άκρα τού χωραφιού σου, και δεν θα μαζέψεις όσα πέφτουν από τον θερισμό σου· θα τα αφήσεις στον φτωχό και τον ξένο. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

23 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

24 Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, τούτα τα λόγια: Τον έβδομο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, θα είναι για σας σάββατο, ανάμνηση με αλαλαγμό σαλπίγγων, άγια συγκέντρωση.

25 Δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο· και θα προσφέρετε προσφορά, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

26 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

27 Και τη δέκατη ημέρα αυτού του έβδομου μήνα θα είναι ημέρα εξιλασμού· άγια συγκέντρωση θα είναι σε σας· και θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας, και θα προσφέρετε προσφορά που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.

28 Και δεν θα κάνετε καμιά εργασία σ' αυτή την ίδια ημέρα· για τον λόγο ότι, είναι ημέρα εξιλασμού, για να γίνει εξιλέωση για σας μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας.

29 Επειδή, κάθε ψυχή, που δεν θα ταπεινωθεί σ' αυτή την ίδια ημέρα, θα εξολοθρευτεί από τον λαό της.

30 Και κάθε ψυχή, που θα κάνει οποιαδήποτε εργασία σ' αυτή την ίδια ημέρα, θα εξολοθρεύσω την ψυχή εκείνη από μέσα από τον λαό της.

31 Δεν θα κάνετε καμιά εργασία· θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας, σε όλες τις κατοικίες σας.

32 Θα είναι σάββατο ανάπαυσης για σας, και θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας, την ένατη ημέρα τού μήνα, την εσπέρα· από εσπέρα μέχρι εσπέρα θα γιορτάσετε το σάββατό σας.

33 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- ³⁴ Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ τούτα τα λόγια, Τη 15 η ημέρα τού έβδομου αυτού μήνα θα είναι η γιορτή των σκηνών επτά ημέρες στον Κύριο.
- ³⁵ Την πρώτη ημέρα θα είναι άγια συγκέντρωση· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο.
- ³⁶ Επτά ημέρες θα προσφέρετε προσφορά, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· την όγδοη ημέρα θα είναι σε σας άγια συγκέντρωση, και θα προσφέρετε προσφορά, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο· είναι επίσημη σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο.
- ³⁷ ΑΥΤΕΣ είναι οι γιορτές τού Κυρίου, που θα ανακηρύξετε άγιες συγκεντρώσεις, για να προσφέρετε προσφορά, που γίνεται με φωτιά στον Κύριο, ολοκαύτωμα, και προσφορά από άλφита, θυσία και σπονδές, το διορισμένο για κάθε φορά στην ημέρα του·
- ³⁸ εκτός από τα σάββατα του Κυρίου, και εκτός από τα δώρα σας, και εκτός από όλες τις ευχές σας, και εκτός από όλες τις αυτοπροαίρετες προσφορές σας, που δίνετε στον Κύριο.
- ³⁹ Και τη 15 η ημέρα τού έβδομου μήνα, αφού συγκεντρώσετε τα γεννήματα της γης, θα γιορτάσετε τη γιορτή τού Κυρίου επτά ημέρες· την πρώτη ημέρα θα είναι ανάπαυση, και την όγδοη ημέρα ανάπαυση.
- ⁴⁰ Και την πρώτη ημέρα θα πάρετε για τον εαυτό σας καρπό από ένα ωραίο δέντρο, κλαδιά φοινίκων, και κλαδιά δέντρων πυκνών, και ιτιές από χείμαρρο· και θα ευφρανθείτε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας επτά ημέρες.
- ⁴¹ Και θα γιορτάζετε αυτή τη γιορτή στον Κύριο επτά ημέρες τον χρόνο· αιώνιος θεσμός θα είναι στις γενεές σας· τον έβδομο μήνα θα τη γιορτάζετε.
- ⁴² Επτά ημέρες θα κατοικείτε σε σκηνές· όλοι οι αυτόχθονες Ισραηλίτες θα κατοικούν σε σκηνές·
- ⁴³ για να γνωρίσουν οι γενεές σας, ότι σε σκηνές έβαλα τους γιους Ισραήλ να κατοικήσουν, όταν τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου· εγώ ο Κύριος ο Θεός σας.
- ⁴⁴ ΚΑΙ ο Μωυσής φανέρωσε τις γιορτές τού Κυρίου στους γιους Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 24

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ² Να προστάξεις τούς γιους Ισραήλ να σου φέρουν καθαρό λάδι από κοπανισμένες ελιές, για το φως, ώστε η λυχνία να καίει παντοτινά.
- ³ Απέξω από το καταπέτασμα του μαρτυρίου, μέσα στη σκηνή τού μαρτυρίου, θα τη βάλει ο Ααρών από την εσπέρα μέχρι το πρωί, μπροστά στον Κύριο, παντοτινά· θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας.

- ⁴ Επάνω στην καθαρή λυχνία θα παραθέσει τα λυχνάρια μπροστά στον Κύριο, πάντοτε.
- ⁵ Και θα πάρεις σιμιγδάλι και θα ψήσεις απ' αυτό 12 άρτους· κάθε άρτος θα είναι δύο δέκατα.
- ⁶ Και θα τους βάλεις σε δύο σειρές, έξι σε κάθε σειρά, επάνω στο καθαρό τραπέζι, μπροστά στον Κύριο.
- ⁷ Και θα βάλεις επάνω σε κάθε σειρά καθαρό λιβάνι, και θα είναι επάνω στον άρτο σε ανάμνηση, σε προσφορά που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- ⁸ Κάθε ημέρα σαββάτου θα τα παραθέσει παντοτινά μπροστά στον Κύριο, από τους γιους Ισραήλ, σε μια αιώνια διαθήκη.
- ⁹ Και θα είναι τού Ααρών και των γιων του· και θα τα τρώνε σε έναν άγιο τόπο· επειδή, είναι σ' αυτόν αγιότατα, από τις προσφορές τού Κυρίου που γίνονται με φωτιά, σε αιώνιον θεσμό.
- ¹⁰ ΚΑΙ βγήκε έξω ο γιος κάποιας γυναίκας Ισραηλίτισσας, που ήταν γιος ενός άνδρα Αιγυπτίου ανάμεσα στους γιους Ισραήλ· και μάχονταν στο στρατόπεδο, ο γιος τής Ισραηλίτισσας και κάποιος άνθρωπος Ισραηλίτης.
- ¹¹ Και ο γιος τής γυναίκας τής Ισραηλίτισσας βλασφήμησε το όνομα του Κυρίου, και καταράστηκε· και τον έφεραν στον Μωυσή· (και το όνομα της μητέρας του ήταν Σελωμείθ, θυγατέρα τού Διβρεί, από τη φυλή τού Δαν)·
- ¹² και τον έβαλαν σε φυλακή, μέχρις ότου φανερωθεί σ' αυτούς το θέλημα του Κυρίου.
- ¹³ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹⁴ Φέρε έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε· και όλοι εκείνοι που τον άκουσαν ας βάλουν τα χέρια τους επάνω στο κεφάλι του, και ας τον λιθοβολήσει ολόκληρη η συναγωγή.
- ¹⁵ Και μίλησε στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Όποιος καταραστεί τον Θεό του, θα βαστάξει την ανομία του·
- ¹⁶ και όποιος βλασφημήσει το όνομα του Κυρίου, θα θανατωθεί οπωσδήποτε· ολόκληρη η συναγωγή θα τον λιθοβολήσει με πέτρες· είτε ξένος είτε αυτόχθονας, όταν βλασφημήσει το όνομα του Κυρίου, θα θανατωθεί.
- ¹⁷ Και όποιος φονεύσει άνθρωπο, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- ¹⁸ Και όποιος φονεύσει κτήνος, θα ανταποδώσει ζώο αντί για ζώο.
- ¹⁹ Και αν κάποιος προξενήσει βλάβη στον πλησίον του, όπως έπραξε, έτσι θα γίνει σ' αυτόν·
- ²⁰ σύντριμμα αντί για σύντριμμα, μάτι αντί για μάτι, δόντι αντί για δόντι, όπως έκανε βλάβη στον άνθρωπο, έτσι θα γίνει σ' αυτόν.

²¹ Και όποιος θανατώσει ένα κτήνος, θα το ανταποδώσει· και όποιος φονεύσει άνθρωπο, θα θανατωθεί.

²² Ενιαία κρίση θα υπάρχει σε σας· όπως στον ξένο, έτσι θα γίνεται και στον αυτόχθονα· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

²³ ΚΑΙ ο Μωυσής είπε στους γιους Ισραήλ, και έφεραν έξω από το στρατόπεδο εκείνον που καταράστηκε, και τον λιθοβόλησαν με πέτρες· και οι γιοι Ισραήλ έκαναν όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 25

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στο όρος Σινά, λέγοντας:

² Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Όταν μπείτε μέσα στη γη, που εγώ σας δίνω, τότε η γη θα φυλάξει σάββατο στον Κύριο.

³ Έξι χρόνια θα σπέρνεις το χωράφι σου, και έξι χρόνια θα κλαδεύεις την άμπελό σου, και θα μαζεύεις τον καρπό της·

⁴ και ο έβδομος χρόνος θα είναι σάββατο ανάπαυσης στη γη, σάββατο για τον Κύριο· δεν θα σπείρεις το χωράφι σου, και δεν θα κλαδέψεις την άμπελό σου.

⁵ Δεν θα θερίσεις τον θερισμό σου, που βλαστάνει από μόνος του, και τα σταφύλια τής ακλάδευτης αμπέλου σου δεν θα τα τρυγήσεις· θα είναι χρόνος ανάπαυσης στη γη.

⁶ Και το σάββατο της γης θα είναι τροφή σε σας· σε σένα, και στον δούλο σου, και στη δούλη σου, και στον μισθωτό σου, και στον ξένο, που παροικεί μαζί σου.

⁷ Και στα κτήνη σου, και στα ζώα που είναι στη γη σου, θα είναι ολόκληρο το προϊόν του για τροφή.

⁸ Και θα αριθμήσεις στον εαυτό σου επτά εβδομάδες χρόνων, επτά φορές επτά χρόνια· και οι ημέρες των επτά εβδομάδων των χρόνων θα είναι σε σένα 49 χρόνια.

⁹ Τότε, θα κάνεις να ηχήσει ο αλαλαγμός τής σάλπιγγας τη δέκατη ημέρα τού έβδομου μήνα· την ημέρα τού εξιλασμού θα κάνετε να ηχήσει η σάλπιγγα σε ολόκληρη τη γη σας.

¹⁰ Και θα αγιάσετε τον 50 ό χρόνο, και θα διακηρύξετε άφεση στη γη προς όλους τούς κατοίκους της· αυτός θα είναι χρόνος άφεσης σε σας· και θα επιστρέψει κάθε ένας στο κτήμα του, και θα επιστρέψει κάθε ένας στην οικογένειά του.

¹¹ Χρόνος άφεσης θα είναι σε σας ο 50 ός χρόνος· δεν θα σπείρετε ούτε θα θερίσετε εκείνο που από μόνο του βλαστάνει σ' αυτό, και δεν θα τρυγήσετε την ακλάδευτη άμπελό του·

- ¹² επειδή, είναι χρόνος άφεσης· θα είναι σε σας άγιος· από την πεδιάδα θα τρώτε το προϊόν της.
- ¹³ Σε τούτο τον χρόνο τής άφεσης, θα επιστρέψετε κάθε ένας στο κτήμα του.
- ¹⁴ Και αν πουλήσεις κάτι στον πλησίον σου ή αγοράσεις από τον πλησίον σου, κανένας από σας δεν θα δυναστεύσει τον αδελφό του.
- ¹⁵ Σύμφωνα με τον αριθμό των χρόνων μετά από την άφεση θα αγοράσεις από τον πλησίον σου, και σύμφωνα με τον αριθμό των χρόνων των γεννημάτων θα σου πουλήσει.
- ¹⁶ Σύμφωνα με το πλήθος των χρόνων θα αυξήσεις την τιμή του, και σύμφωνα με τον μικρό αριθμό των χρόνων θα ελαττώσεις την τιμή του· επειδή, σύμφωνα με τον αριθμό των χρόνων των γεννημάτων θα σου πουλήσει.
- ¹⁷ Και δεν θα δυναστεύσετε κάθε ένας τον πλησίον του, αλλά θα φοβηθείς τον Θεό σου· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- ¹⁸ Και θα κάνετε τα προστάγματά μου, και τις κρίσεις μου θα τηρείτε, και θα τα εκτελείτε· και θα κατοικείτε επάνω στη γη με ασφάλεια.
- ¹⁹ Και η γη θα δίνει τούς καρπούς της, και θα τρώτε σε χορτασμό, και θα κατοικείτε επάνω σ' αυτή με ασφάλεια.
- ²⁰ Και αν πείτε, τι θα φάμε τον έβδομο χρόνο, αν εμείς δεν σπείρουμε μήτε συγκεντρώσουμε τα γεννήματά μας;
- ²¹ Τότε, θα προστάξω την ευλογία μου νάρθει επάνω σας τον έκτο χρόνο, και θα κάνει τα γεννήματά της για τρία χρόνια.
- ²² Και θα σπείρετε τον όγδοο χρόνο, και θα τρώτε από τα παλιά σας γεννήματα, μέχρι τον ένατο χρόνο· μέχρις ότου έρθουν τα γεννήματά της, θα τρώτε τα παλιά.
- ²³ ΚΑΙ η γη δεν θα πουλιέται σε απαλλοτρίωση· επειδή, δική μου είναι η γη· για τον λόγο ότι, εσείς είστε ξένοι και πάροικοι μπροστά μου.
- ²⁴ Γι' αυτό, σε ολόκληρη τη γη τής ιδιοκτησίας σας, θα επιτρέπετε την εξαγορά τής γης.
- ²⁵ Αν φτωχύνει ο αδελφός σου, και πουλήσει κάποια από τα κτήματά του, και έρθει ο πλησιέστερος συγγενής του, για να τα εξαγοράσει, τότε θα εξαγοράσει ό,τι πούλησε ο αδελφός του.
- ²⁶ Και αν ο άνθρωπος δεν έχει συγγενή για να τα εξαγοράσει, και ευπόρησε και βρήκε αρκετά χρήματα για να τα εξαγοράσει,
- ²⁷ τότε ας μετρήσει τα χρόνια τής πώλησής του, και ας αποδώσει το επιπλέον στον άνθρωπο, στον οποίο τα πούλησε, και ας επιστρέψει στα κτήματά του.

- 28** Αλλά, αν δεν είναι ικανός, ώστε να δώσει σ' αυτόν την αξία, τότε το πουλημένο θα μένει στο χέρι εκείνου που το αγόρασε, μέχρι τον χρόνο τής άφεσης· και θα απελευθερωθεί στην άφεση, και θα επιστρέψει στα κτήματά του.
- 29** Και αν κάποιος πουλήσει ένα κατοικήσιμο σπίτι σε περιτειχισμένη πόλη, τότε μπορεί να το εξαγοράσει μέσα σε έναν χρόνο από την πώλησή του· μέσα σε έναν ολόκληρο χρόνο μπορεί να το εξαγοράσει.
- 30** Αλλά αν δεν εξαγοραστεί μέχρις ότου συμπληρωθεί σ' αυτό ολόκληρος ο χρόνος, τότε το σπίτι, που είναι σε περιτειχισμένη πόλη, θα επικυρωθεί για πάντα σ' εκείνον που το αγόρασε, στις γενεές του· δεν θα απελευθερωθεί στην άφεση.
- 31** Τα σπίτια, όμως, των χωριών, που δεν είναι περιτειχισμένα, θα λογαριάζονται όπως τα χωράφια τής γης· μπορούν να εξαγοράζονται, και θα απελευθερώνονται στην άφεση.
- 32** Και για τις πόλεις των Λευιτών, τα σπίτια των πόλεων της ιδιοκτησίας τους μπορούν να εξαγοραστούν από τους Λευίτες σε κάθε εποχή.
- 33** Και αν ένας αγοράσει από κάποιον από τους Λευίτες, τότε το σπίτι, που πουλήθηκε στην πόλη τής ιδιοκτησίας του, θα απελευθερωθεί στην άφεση· επειδή, τα σπίτια των πόλεων των Λευιτών είναι η ιδιοκτησία τους ανάμεσα στους γιους Ισραήλ.
- 34** Αλλά, το χωράφι των προαστίων των πόλεων τους δεν θα πουλιέται· επειδή, είναι παντοτινή τους ιδιοκτησία.
- 35** ΚΑΙ αν φτωχύνει ο αδελφός σου, και δυστυχήσει, τότε θα τον βοηθήσεις, σαν ξένον ή πάροικον, για να ζήσει μαζί σου.
- 36** Μη πάρεις απ' αυτόν τόκο ή πλεονασμό· αλλά να φοβάσαι τον Θεό σου· για να ζει ο αδελφός σου μαζί σου.
- 37** Το ασήμι σου δεν θα το δώσεις σ' αυτόν με τόκο, και με πλεονασμό δεν θα δώσεις τις τροφές σου.
- 38** Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, για να σας δώσω τη γη Χαναάν, ώστε να είμαι ο Θεός σας.
- 39** Και αν φτωχύνει ο αδελφός σου κοντά σου, και πουληθεί σε σένα, δεν θα επιβάλεις σ' αυτόν δουλεία δούλου.
- 40** Ως μισθωτός ή ως πάροικος θα είναι κοντά σου· μέχρι τον χρόνο τής άφεσης θα σε δουλεύει.
- 41** Τότε, θα αποχωρήσει από σένα, αυτός και τα παιδιά του μαζί του, και θα επιστρέψει στη συγγένειά του, και θα επιστρέψει στην πατρική του ιδιοκτησία.

- ⁴² Επειδή, δούλοι μου είναι αυτοί, τους οποίους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου· δεν θα πουλιούνται, καθώς πουλιέται ο δούλος.
- ⁴³ Δεν θα δεσπόζεις επάνω του με αυστηρότητα· αλλά, θα φοβηθείς τον Θεό σου.
- ⁴⁴ Και ο δούλος σου και η δούλη σου, όσους κι αν έχεις, από τα έθνη που είναι γύρω σας, απ' αυτά θα αγοράζεις δούλον και δούλη.
- ⁴⁵ Και ακόμα, από τους γιους των ξένων, που παροικούν μεταξύ σας, απ' αυτούς θα αγοράζετε, και από τις συγγενειές τους, που βρίσκονται μεταξύ σας, όσοι γεννήθηκαν στη γη σας· και θα είναι σε σας για ιδιοκτησία.
- ⁴⁶ Και θα τους έχετε κληρονομιά για τα παιδιά σας, ύστερα από σας, για να τους κληρονομήσουν ως ιδιοκτησία· δούλοι σας θα είναι παντοτινά· όμως, επάνω στους αδελφούς σας, τους γιους Ισραήλ, δεν θα εξουσιάζετε, ο ένας επάνω στον άλλον, με αυστηρότητα.
- ⁴⁷ Και όταν ο ξένος, και εκείνος που παροικεί μαζί σου, πλουτήσει, και ο αδελφός σου, που είναι μαζί του, φτωχύνει, και πουληθεί σε ξένον, που παροικεί μαζί σου ή στη γενεά τής συγγένειας του ξένου·
- ⁴⁸ αφού πουληθεί, θα εξαγοραστεί ξανά· ένας από τα αδέλφια του θα τον εξαγοράσει·
- ⁴⁹ ή ο θείος του ή ο γιος τού θείου του, θα τον εξαγοράσει ή ένας εξ αίματος συγγενής του από τη συγγένειά του θα τον εξαγοράσει· ή, αν ο ίδιος ευπόρησε, θα εξαγοράσει ο ίδιος τον εαυτό του.
- ⁵⁰ Και θα λογαριάσει με τον αγοραστή του, από τον χρόνο που πουλήθηκε σ' αυτόν, μέχρι τον χρόνο τής άφεσης· και η τιμή τής πώλησής του θα είναι σύμφωνα με τον αριθμό των χρόνων· ανάλογα με τον χρόνο ενός μισθωτού θα του λογαριαστεί.
- ⁵¹ Αν μένουν πολλά χρόνια, ανάλογα μ' αυτά θα αποδώσει την τιμή τής εξαγοράς του από το ασήμι με το οποίο αγοράστηκε.
- ⁵² Και αν υπολείπονται λίγα χρόνια, μέχρι τον χρόνο τής άφεσης, θα κάνει λογαριασμό μαζί του, και σύμφωνα με τα χρόνια του θα αποδώσει την τιμή τής εξαγοράς του.
- ⁵³ Ως ετήσιος μισθωτός θα είναι μαζί του· δεν θα δεσπόζει επάνω του με αυστηρότητα μπροστά σου.
- ⁵⁴ Και αν δεν εξαγοραστεί κατά τα χρόνια αυτά, τότε θα απελευθερωθεί στον χρόνο τής άφεσης, αυτός και τα παιδιά του μαζί του.
- ⁵⁵ Επειδή, οι γιοι τού Ισραήλ είναι δούλοι σε μένα· δούλοι μου είναι, τους οποίους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 26

- ¹ ΔΕΝ θα κάνετε είδωλα για τον εαυτό σας ούτε γλυπτά ούτε θα ανεγείρετε άγαλμα για τον εαυτό σας ούτε θα στήσετε πέτρα με γλυπτές εικόνες στη γη σας, για να την προσκυνάτε· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- ² ΘΑ τηρείτε τα σάββατά μου, και θα σέβεστε το θυσιαστήριό μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ³ ΑΝ περπατάτε στα προστάγματά μου, και τηρείτε τις εντολές μου, και τις εκτελείτε,
- ⁴ τότε, θα σας δώσω τις βροχές σας στις εποχές τους, και η γη θα δώσει τα γεννήματά της, και τα δέντρα τού χωραφιού θα δώσουν τον καρπό τους.
- ⁵ Και το αλώνισμά σας θα σας φτάσει μέχρι τον τρυγητό, και ο τρυγητός θα φτάσει μέχρι την εποχή τής σποράς· και θα τρώτε το ψωμί σας σε χορτασμό· και θα κατοικήτε με ασφάλεια στη γη σας.
- ⁶ Και θα δώσω στη γη σας ειρήνη, και θα πλαγιάζετε, και κανένας δεν θα σας εκφοβίζει· και θα εξολοθρεύσω τα επικίνδυνα θηρία από τη γη, και μάχαιρα δεν θα περάσει από μέσα από τη γη σας.
- ⁷ Και θα καταδιώξετε¹¹ τους εχθρούς σας, και θα πέσουν μπροστά σας με μάχαιρα·
- ⁸ και πέντε από σας θα καταδιώξουν^{11,100}, και 100 από σας θα καταδιώξουν^{11,10.000}· και οι εχθροί σας θα πέσουν μπροστά σας με μάχαιρα.
- ⁹ Και θα επιβλέψω σε σας, και θα σας αυξήσω, και θα σας πληθύνω, και θα στερεώσω τη διαθήκη μου μαζί σας.
- ¹⁰ Και θα φάτε από παλιά αποθηκεύματα,¹² και θα αποκαθαρίσετε¹³ τα παλιά μπροστά από τα καινούργια.
- ¹¹ Και θα στήσω τη σκηνή μου ανάμεσά σας· και η ψυχή μου δεν θα σας βδελυχθεί·
- ¹² και θα περπατώ μεταξύ σας, και θα είμαι Θεός σας και εσείς θα είστε λαός μου.
- ¹³ Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας έβγαλα από τη γη των Αιγυπτίων, από τη δουλεία τους· και σύντριψα τα δεσμά τού ζυγού σας, και σας έκανα να περπατάτε όρθιοι.
- ¹⁴ Αλλά, αν δεν με υπακούσετε και δεν εκτελείτε όλες αυτές τις εντολές μου,
- ¹⁵ και αν καταφρονήσετε τα προστάγματά μου ή αν η ψυχή σας αποστραφεί τις κρίσεις μου, ώστε να μη εκτελείτε όλες τις εντολές μου, ώστε να εξουθενώσετε τη διαθήκη μου·
- ¹⁶ και εγώ θα κάνω σε σας τούτο: Θα βάλω επάνω σας τρόμο, μαρασμό, και καύσωνα, που θα φθείρουν τα μάτια σας, και θα λιώνουν ολοκληρωτικά την

ψυχή· και μάταια θα σπείρετε τον σπόρο σας, επειδή θα τον τρώνε οι εχθροί σας.

17 Και θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον σας, και θα φονευθείτε μπροστά στους εχθρούς σας· και εκείνοι, που σας μισούν, θα σας εξουσιάζουν· και θα φεύγετε, ενώ κανένας δεν θα σας καταδιώκει.

18 Και αν μέχρις εδώ δεν με υπακούσετε, θα βάλω επάνω σας επταπλάσια τιμωρία για τις αμαρτίες σας.

19 Και θα συντρίψω την υπερηφάνεια της δύναμής σας· και θα κάνω τον ουρανό σας σαν σίδηρο, και τη γη σας σαν χαλκό·

20 και η δύναμή σας θα αναλωθεί μάταια· επειδή, η γη σας δεν θα δίνει τα γεννήματά της, και τα δέντρα τής γης δεν θα δίνουν τον καρπό τους.

21 Και αν πορεύεστε ενάντια σε μένα, και δεν θέλετε να με υπακούσετε, θα προσθέσω σε σας επταπλάσιες πληγές, σύμφωνα με τις αμαρτίες σας.

22 Και θα στείλω εναντίον σας τα άγρια θηρία, που θα καταφάνε τα παιδιά σας, και θα εξολοθρεύσουν τα κτήνη σας, και θα σας κάνουν λιγοστούς· και οι δρόμοι σας θα ερημωθούν.

23 Και αν με όλα αυτά δεν διορθωθείτε, επιστρέφοντας σε μένα, αλλά πορεύεστε ενάντιοι σε μένα,

24 τότε θα πορευτώ και εγώ ενάντιος σε σας, και θα σας παιδεύσω και εγώ επταπλάσια για τις αμαρτίες σας.

25 Και θα φέρω επάνω σας μάχαιρα, που θα κάνει την εκδίκηση της διαθήκης μου· και όταν καταφύγετε στις πόλεις σας, θα στείλω θανατικό ανάμεσά σας· και θα παραδοθείτε στα χέρια τού εχθρού.

26 Και όταν κατασυντρίψω το στήριγμα του άρτου σας, δέκα γυναίκες θα ψήνουν τα ψωμιά σας σε έναν φούρνο, και τα ψωμιά σας θα σας αποδοθούν με ζύγι· και θα τρώτε, και δεν θα χορταίνετε.

27 Και αν και με τούτα δεν με υπακούσετε, αλλά πορεύεστε ενάντιοι σε μένα,

28 τότε, εγώ θα πορευτώ ενάντιος σε σας με θυμό, και θα σας παιδεύσω και εγώ επταπλάσια για τις αμαρτίες σας.

29 Και θα φάτε τις σάρκες των γιων σας, και τις σάρκες των θυγατέρων σας θα φάτε.

30 Και θα κατεδαφίσω τούς ψηλούς σας τόπους, και θα καταστρέψω τα είδωλά σας, και θα ρίξω τα πτώματά σας επάνω στα πτώματα των βδελυρών ειδώλων σας· και θα σας βδελυχθεί η ψυχή μου.

31 Και θα καταστήσω τις πόλεις σας έρημες, και θα ερημώσω τα αγιαστήριά σας, και δεν θα οσφρανθώ την οσμή των ευωδιών σας·

- 32** και εγώ θα ερημώσω ολοκληρωτικά τη γη σας· και θα θαυμάσουν σ' αυτό οι εχθροί σας, που κατοικούν σ' αυτή.
- 33** Και θα σας διασπείρω ανάμεσα στα έθνη· και θα σύρω από πίσω σας τη μάχαιρα· και η γη σας θα μένει έρημη, και οι πόλεις σας θα είναι έρημες.
- 34** Τότε, η γη θα απολαύσει τα σάββατά της, όλο τον καιρό, όσο αυτή θα μένει έρημη, κι εσείς θα είστε στη γη των εχθρών σας· τότε, η γη θα αναπαυθεί, και θα απολαύσει τα σάββατά της.
- 35** Όλο τον καιρό τής ερήμωσής της θα αναπαύεται· επειδή, δεν αναπαυόταν στα σάββατά σας, όταν κατοικούσατε επάνω σ' αυτή.
- 36** Και σ' εκείνους που από σας εναπέμειναν, θα επιφέρω δειλία στην καρδιά τους, στους τόπους των εχθρών τους· και ο ήχος ενός φύλλου που σείεται θα τους καταδιώκει¹¹ και θα φεύγουν, σαν να φεύγουν από μάχαιρα, και θα πέφτουν, χωρίς να τους καταδιώκει κανένας.
- 37** Και θα πέφτουν ο ένας επάνω στον άλλον, σαν να βρίσκονται μπροστά σε μάχαιρα, χωρίς κανένας να τους καταδιώκει· και δεν θα μπορέσετε να σταθείτε μπροστά στους εχθρούς σας.
- 38** Και θα απολεστείτε ανάμεσα στα έθνη, και η γη των εχθρών σας θα σας καταφάει.
- 39** Και όσοι από σας εναπέμειναν θα φθείρονται εξαιτίας των ανομιών τους, στους τόπους των εχθρών σας· και ακόμα, εξαιτίας των ανομιών των πατέρων τους, θα φθείρονται μαζί τους.
- 40** Και αν ομολογήσουν την ανομία τους, και την ανομία των πατέρων τους, για την παράβασή τους, που παρέβηκαν εναντίον μου, και επειδή ακόμα πορεύτηκαν ενάντιοι σε μένα.
- 41** Και εγώ πορεύτηκα ενάντιος σ' αυτούς, και τους έφερα στη γη των εχθρών τους· αν τότε ταπεινωθεί η απερίτμητη καρδιά τους, και δεχθούν τότε την τιμωρία τής ανομίας τους,
- 42** τότε, θα θυμηθώ τη διαθήκη μου που έκανα στον Ιακώβ, και τη διαθήκη μου που έκανα στον Ισαάκ, και τη διαθήκη μου που έκανα στον Αβραάμ θα θυμηθώ· θα θυμηθώ και τη γη.
- 43** Και η γη θα μένει παρατημένη απ' αυτούς, και θα απολαύσει τα σάββατά της, μένοντας έρημη απ' αυτούς· και αυτοί θα δεχθούν την τιμωρία τής ανομίας τους· επειδή, καταφρόνησαν τις κρίσεις μου, και για τον λόγο ότι η ψυχή τους αποστράφηκε τα προστάγματά μου.
- 44** Αλλά, και έτσι, ενώ βρίσκονται στη γη των εχθρών τους, δεν θα τους απορρίψω ούτε θα τους βδελυχθώ, ώστε να τους εξολοθρεύσω, και να ματαιώσω τη διαθήκη μου, που έκανα σ' αυτούς· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους·

⁴⁵ αλλά, προς το συμφέρον τους¹⁴ θα θυμηθώ τη διαθήκη των πατέρων τους, που τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, μπροστά στα έθνη, για να είμαι ο Θεός τους. Εγώ είμαι ο Κύριος.

⁴⁶ Αυτά είναι τα προστάγματα, και οι κρίσεις, και οι νόμοι, που έκανε ο Κύριος ανάμεσα στον εαυτό του και στους γιους Ισραήλ, επάνω στο βουνό Σινά, διαμέσου τού Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟ 27

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Μίλησε στους γιους Ισραήλ, και πες τους: Όταν κάποιος κάνει επίσημη ευχή, εσύ θα κάνεις την εκτίμηση των ψυχών προς τον Κύριο.

³ Και η εκτίμησή σου θα είναι, του μεν αρσενικού, από 20 χρόνων μέχρι 60 χρόνων, η εκτίμησή σου βέβαια θα είναι 50 σίκλοι ασήμι, σύμφωνα με τον σίκλο του αγιαστηρίου·

⁴ και αν είναι θηλυκό, η εκτίμησή σου θα είναι 30 σίκλοι.

⁵ Και αν είναι από πέντε χρόνων μέχρι 20, η εκτίμησή σου θα είναι του μεν αρσενικού 20 σίκλοι, του δε θηλυκού δέκα σίκλοι.

⁶ Και αν είναι από έναν μήνα μέχρι πέντε χρόνων, η εκτίμησή σου θα είναι, του μεν αρσενικού πέντε σίκλοι ασήμι· του δε θηλυκού, η εκτίμησή σου, τρεις σίκλοι ασήμι.

⁷ Και αν είναι από 60 χρόνων κι επάνω, αν μεν είναι αρσενικό, η εκτίμησή σου θα είναι 15 σίκλοι· αν, βέβαια, είναι θηλυκό, δέκα σίκλοι.

⁸ Και αν είναι φτωχότερος της εκτίμησής σου, θα παρασταθεί μπροστά στον ιερέα, και ο ιερέας θα τον εκτιμήσει· σύμφωνα με τη δύναμη εκείνου που έκανε την ευχή, ο ιερέας θα τον εκτιμήσει

⁹ Και αν η ευχή είναι ένα κτήνος, από όσα προσφέρονται ως δώρο στον Κύριο, κάθε τι που δίνει κάποιος απ' αυτά στον Κύριο, θα είναι άγιο.

¹⁰ Δεν θα το αλλάξει ούτε θα αντικαταστήσει καλό αντί για κακό ή κακό αντί για καλό· και αν ποτέ ανταλλάξει ένα κτήνος αντί για ένα άλλο κτήνος, τότε και αυτό, και το αντάλλαγμα του, θα είναι άγιο.

¹¹ Και αν είναι κάποιο ακάθαρμο κτήνος, από όσα δεν προσφέρονται ως δώρο στον Κύριο, τότε θα παραστήσει το κτήνος μπροστά στον ιερέα·

¹² και ο ιερέας θα το εκτιμήσει, είτε καλό είναι είτε κακό· κατά την εκτίμησή σου, ω ιερέα, έτσι θα είναι.

¹³ Και αν κάποιος θελήσει να το εξαγοράσει, τότε θα προσθέσει το ένα του πέμπτο στην εκτίμησή σου.

- 14 Και όταν κάποιος αφιερώσει το σπίτι του ως αφιέρωμα στον Κύριο, τότε ο ιερέας θα το εκτιμήσει, είτε καλό είναι είτε κακό· όπως θα το εκτιμήσει ο ιερέας, έτσι θα είναι.
- 15 Και αν αυτός που το αφιέρωσε, θελήσει να εξαγοράσει το σπίτι του, θα προσθέσει το ένα πέμπτο από το ασήμι της εκτίμησής σου σ' αυτό, και θα είναι δικό του.
- 16 Και αν κάποιος αφιερώσει στον Κύριο ένα μέρος τού χωραφιού της ιδιοκτησίας του, η εκτίμησή σου θα είναι σύμφωνα με τον σπόρο του· ένα χομόρ σπόρος κριθαριού θα εκτιμηθεί αντί για 50 σίκλους από ασήμι.
- 17 Αν από τον χρόνο της άφεσης αφιερώσει το χωράφι του, θα είναι σύμφωνα με την εκτίμησή σου.
- 18 Αλλά, αν αφιερώσει το χωράφι του μετά την άφεση, ο ιερέας θα λογαριάσει σ' αυτό το ασήμι σύμφωνα με τα υπόλοιπα χρόνια, μέχρι τον χρόνο της άφεσης, και θα αφαιρεθεί από την εκτίμησή σου.
- 19 Και αν ποτέ αυτός που αφιέρωσε το χωράφι, θελήσει να το εξαγοράσει, θα προσθέσει σ' αυτό το ένα πέμπτο από το ασήμι της εκτίμησής σου, και θα είναι δικό του.
- 20 Και αν δεν εξαγοράσει το χωράφι ή αν πούλησε το χωράφι σε κάποιον άλλον, δεν θα εξαγοράζεται πλέον.
- 21 Αλλά, όταν το χωράφι περάσει ελεύθερο την άφεση, θα είναι άγιο στον Κύριο, ως καθιερωμένο χωράφι· η κυριότητά του θα είναι τού ιερέα.
- 22 Και αν κάποιος αφιερώσει στον Κύριο ένα χωράφι, που αγόρασε, το οποίο δεν είναι από τα χωράφια της ιδιοκτησίας του·
- 23 ο ιερέας θα λογαριάσει σ' αυτό την αξία της εκτίμησής σου, μέχρι τον χρόνο της άφεσης· και θα δώσει την εκτίμησή σου εκείνη την ημέρα· είναι άγιο στον Κύριο.
- 24 Στον χρόνο της άφεσης το χωράφι θα αποδοθεί σ' εκείνον από τον οποίο αγοράστηκε, σ' αυτόν που έχει την κυριότητα της γης.
- 25 Και όλες οι εκτιμήσεις σου θα είναι σύμφωνα με τον σίκλο τού αγιαστηρίου· ο σίκλος θα είναι 20 γερά.
- 26 Εντούτοις, το πρωτότοκο ανάμεσα στα κτήνη, που ανήκει ως πρωτότοκο στον Κύριο, κανένας δεν θα το αφιερώσει· είτε μοσχάρι είτε αρνί, είναι τού Κυρίου.
- 27 Και αν είναι από ακάθαρτα κτήνη, θα το εξαγοράσει σύμφωνα με την εκτίμησή σου, και θα προσθέσει το ένα του πέμπτο επάνω σ' αυτό· ή, αν δεν εξαγοράζεται, θα πουληθεί σύμφωνα με την εκτίμησή σου.

- 28** Κανένα καθιέρωμα, όμως, που κάποιος θα καθιερώσει στον Κύριο από όσα έχει, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, και μέχρι χωράφι τής ιδιοκτησίας του, δεν θα πουληθεί ούτε θα εξαγοραστεί· κάθε καθιέρωμα είναι αγιότατο στον Κύριο.
- 29** Κανένα καθιέρωμα, που καθιερώθηκε από άνθρωπο δεν θα εξαγοραστεί· θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 30** Και κάθε δέκατο της γης, είτε από τον σπόρο τής γης είτε από τον καρπό των δέντρων, είναι τού Κυρίου· είναι άγιο στον Κύριο.
- 31** Και αν κάποτε θελήσει κάποιος να εξαγοράσει το δέκατό του, θα προσθέσει σ' αυτό το ένα του πέμπτο.
- 32** Και κάθε δέκατο από βόδια, και από πρόβατα, και από κάθε ζώο, που διαβαίνει κάτω από τη ράβδο, το δέκατο θα είναι άγιο στον Κύριο.
- 33** Δεν θα κάνει διάκριση, είτε καλό είναι είτε κακό, ούτε θα το αλλάξει· και αν ποτέ το αλλάξει, και αυτό και το αντάλλαγμα του θα είναι άγια· δεν θα εξαγοραστεί.
- 34** ΑΥΤΕΣ είναι οι εντολές, που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή για τους γιους Ισραήλ στο βουνό Σινά.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΑΡΙΘΜΟΙ 1

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στην έρημο Σινά, στη σκηνή τού μαρτυρίου, την πρώτη ημέρα τού δεύτερου μήνα στον δεύτερο χρόνο, αφότου βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου, ως εξής:
- 2** Πάρτε το σύνολο ολόκληρης της συναγωγής των γιων Ισραήλ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, απαριθμώντας ονομαστικά κάθε αρσενικό, ανά κεφαλή τους.
- 3** Από 20 χρόνων και επάνω, όλους αυτούς που στον Ισραήλ μπορούν να βγουν σε πόλεμο, εσύ και ο Ααρών να τους απαριθμήσετε, σύμφωνα με τα στρατεύματά τους.
- 4** Και μαζί σας θα είναι ένας άνθρωπος από κάθε φυλή· κάθε ένας θα είναι άρχοντας της οικογένειας των πατέρων του.
- 5** Και αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών, που θα παρασταθούν μαζί σας: Από τον Ρουβήν, ο Ελισούρ, γιος τού Σεδιούρ·
- 6** από τον Συμεών, ο Σελουμιήλ, γιος τού Σουρισαδαΐ·
- 7** από τον Ιούδα, ο Ναασσών, γιος τού Αμμιναδάβ·
- 8** από τον Ισάχαρ, ο Ναθαναήλ, γιος τού Σουάρ·
- 9** από τον Ζαβουλών, ο Ελιάβ, γιος τού Χαιλών·
- 10** από τους γιους τού Ιωσήφ, από μεν τον Εφραίμ, ο Ελισαμά, γιος τού Αμμιούδ· από δε τον Μανασσή, ο Γαμαλιήλ, γιος τού Φεδασσούρ·
- 11** από τον Βενιαμίν, ο Αβειδάν, γιος τού Γιδεωνί·
- 12** από τον Δαν, ο Αχιέζερ, γιος τού Αμμισαδαΐ·
- 13** από τον Ασήρ, ο Φαγαιήλ, γιος τού Οχράν·
- 14** από τον Γαδ, ο Ελιασάφ, γιος τού Δεουήλ·
- 15** από τον Νεφθαλί, ο Αχिरά, γιος τού Αινάν.
- 16** Αυτοί ήσαν οι εκλεκτοί τής συναγωγής, άρχοντες των φυλών των πατέρων τους, αρχηγοί των χιλιάδων τού Ισραήλ.
- 17** Ο Μωυσής, λοιπόν, και ο Ααρών πήραν αυτούς τούς άνδρες, που αναφέρθηκαν ονομαστικά·
- 18** και συγκάλεσαν ολόκληρη τη συναγωγή, την πρώτη ημέρα τού δεύτερου μήνα, και καταγράφηκαν σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, ανά κεφαλή τους.

- 19 Καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, έτσι τους αρίθμησε στην έρημο Σινά.
- 20 Και οι γιοι τού Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, ανά κεφαλή τους, κάθε αρσενικό από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 21 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Ρουβήν, ήσαν 46.500.
- 22 Από τους γιους τού Συμεών, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, εκείνοι που απαριθμήθηκαν σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, απ' αυτούς, ανά κεφαλή τους, κάθε αρσενικό από 20 χρόνων κι επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 23 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Συμεών, ήσαν 59.300.
- 24 Από τους γιους τού Γαδ, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 25 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Γαδ, ήσαν 45.650.
- 26 Από τους γιους τού Ιούδα, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 27 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Ιούδα, ήσαν 74.600.
- 28 Από τους γιους τού Ισάχαρ, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 29 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Ισάχαρ, ήσαν 54.400.
- 30 Από τους γιους τού Ζαβουλών, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 31 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Ζαβουλών, ήσαν 57.400.
- 32 Από τους γιους τού Ιωσήφ, από μεν τους γιους τού Εφραίμ, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,

- 33 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Εφραΐμ, ήσαν 40.500.
- 34 Από τους γιους τού Μανασσή, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 35 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Μανασσή, ήσαν 32.200.
- 36 Από τους γιους τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 37 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Βενιαμίν, ήσαν 35.400.
- 38 Από τους γιους τού Δαν, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 39 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Δαν, ήσαν 62.700.
- 40 Από τους γιους τού Ασήρ, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειές τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 41 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Ασήρ, ήσαν 41.500.
- 42 Από τους γιους τού Νεφθαλί, σύμφωνα με τις γενεές τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν να βγουν σε πόλεμο,
- 43 εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τη φυλή τού Νεφθαλί, ήσαν 53.400.
- 44 Αυτοί είναι εκείνοι που απαριθμήθηκαν, τους οποίους απαρίθμησε ο Μωυσής, και ο Ααρών, και οι άρχοντες του Ισραήλ, οι 12 άνδρες· κάθε ένας ήταν σύμφωνα με την οικογένεια των πατέρων του.
- 45 Και ήσαν όλοι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τους γιους τού Ισραήλ, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, από 20 χρόνων και επάνω, όλοι αυτοί που μπορούσαν, ανάμεσα στον Ισραήλ, να βγουν σε πόλεμο,
- 46 όλοι εκείνοι που απαριθμήθηκαν, ήσαν 60,3.550.
- 47 Οι Λευίτες, όμως, σύμφωνα με τη φυλή των πατέρων τους, δεν απαριθμήθηκαν ανάμεσα σ' αυτούς.
- 48 Επειδή, ο Κύριος είχε μιλήσει στον Μωυσή, λέγοντας.

49 Μόνον τη φυλή τού Λευί να μη την απαριθμήσεις, και το σύνολό τους να μη το πάρεις μαζί με τους γιους Ισραήλ·

50 αλλά, δώσε στους Λευίτες την επιστασία τής σκηνής τού μαρτυρίου, και όλων των σκευών της, και όλων εκείνων που ανήκουν σ' αυτή· αυτοί θα σηκώνουν τη σκηνή και όλα τα σκεύη της, και αυτοί θα υπηρετούν σ' αυτή, και θα στρατοπεδεύουν ολόγυρα στη σκηνή.

51 Και όταν η σκηνή πρόκειται να σηκωθεί, οι Λευίτες θα την κατεβάζουν· και όταν η σκηνή πρέπει να σταθεί, οι Λευίτες θα τη στήνουν· και όποιος ξένος πλησιάσει, ας θανατώνεται.

52 Και οι μεν γιοι Ισραήλ θα στρατοπεδεύουν, κάθε ένας στο στρατόπεδό του, και κάθε ένας κοντά στη σημαία του, σύμφωνα με τα στρατεύματά τους.

53 Οι Λευίτες, όμως, θα στρατοπεδεύουν ολόγυρα στη σκηνή τού μαρτυρίου, για να μη είναι οργή επάνω στη συναγωγή των γιων Ισραήλ· και οι Λευίτες θα εκτελούν τις υπηρεσίες τής σκηνής τού μαρτυρίου.

54 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή· έτσι έκαναν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 2

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:

2 Ας στρατοπεδεύουν οι γιοι Ισραήλ, κάθε ένας κοντά στη σημαία του, μαζί με το σημείο τής οικογένειας των πατέρων του· θα στρατοπεδεύουν απέναντι από τη σκηνή τού μαρτυρίου, ολόγυρα.

3 Και εκείνοι μεν που στρατοπεδεύουν προς τα ανατολικά θα είναι εκείνοι από τη σημαία τού στρατοπέδου τού Ιούδα, σύμφωνα με τα τάγματά τους· και ο άρχοντας των γιων τού Ιούδα θα είναι ο Ναασσών, ο γιος τού Αμμιναδάβ·

4 και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 74.600.

5 Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κοντά του θα είναι η φυλή τού Ισσάχαρ· και ο άρχοντας των γιων τού Ισσάχαρ θα είναι ο Ναθαναήλ, ο γιος τού Σουάρ·

6 και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 54.400.

7 Έπειτα, η φυλή τού Ζαβουλών· και ο άρχοντας των γιων τού Ζαβουλών θα είναι ο Ελιάβ, ο γιος τού Χαιλών·

8 και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 57.400.

9 Όλοι αυτοί που απαριθμήθηκαν στο στρατόπεδο του Ιούδα ήσαν 186. 400, σύμφωνα με τα τάγματά τους· αυτοί θα σηκώνονται πρώτοι.

- 10** Και μεσημβρινά θα είναι η σημαία τού στρατοπέδου τού Ρουβήν, σύμφωνα με τα τάγματά τους· και ο άρχοντας των γιων τού Ρουβήν θα είναι ο Ελισούρ, ο γιος τού Σεδιούρ·
- 11** και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 46.500.
- 12** Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κοντά του θα είναι η φυλή τού Συμεών· και ο άρχοντας των γιων τού Συμεών θα είναι ο Σελουμιήλ, ο γιος τού Σουρισαδαΐ·
- 13** και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 59.300.
- 14** Έπειτα, η φυλή τού Γαδ· και ο άρχοντας των γιων τού Γαδ θα είναι ο Ελιασάφ, ο γιος τού Δεουήλ·
- 15** και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 45.650.
- 16** Όλοι αυτοί που απαριθμήθηκαν στο στρατόπεδο του Ρουβήν ήσαν 151.450, σύμφωνα με τα τάγματά τους· αυτοί θα σηκώνονται δεύτεροι.
- 17** Έπειτα θα σηκώνεται η σκηνή τού μαρτυρίου, το στρατόπεδο των Λευιτών στο μέσον των στρατοπέδων· όπως στρατοπέδευσαν, έτσι και θα σηκώνονται· κάθε ένας στην τάξη του, κοντά στη σημαία τους.
- 18** Και δυτικά θα είναι η σημαία τού στρατοπέδου τού Εφραίμ, σύμφωνα με τα τάγματά τους· και ο άρχοντας των γιων τού Εφραίμ, θα είναι ο Ελισαμά, ο γιος τού Αμμιούδ·
- 19** και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 40.500.
- 20** Και κοντά του η φυλή τού Μανασσή· και ο άρχοντας των γιων τού Μανασσή θα είναι ο Γαμαλιήλ, ο γιος τού Φεδασσούρ·
- 21** και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 32.200.
- 22** Έπειτα, η φυλή τού Βενιαμίν· και ο άρχοντας των γιων τού Βενιαμίν θα είναι ο Αβειδάν, ο γιος τού Γιδεωνί·
- 23** και το στράτευμά του, κι εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 35.400.
- 24** Όλοι αυτοί που απαριθμήθηκαν από το στρατόπεδο του Εφραίμ ήσαν 108.100, σύμφωνα με τα τάγματά τους· αυτοί θα σηκώνονται τρίτοι.
- 25** Και προς τον βορρά θα είναι η σημαία τού στρατοπέδου τού Δαν, σύμφωνα με τα τάγματά τους· και ο αρχηγός των γιων τού Δαν θα είναι ο Αχιέζερ, ο γιος τού Αμμισαδαΐ·

²⁶ και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 62.700.

²⁷ Και αυτοί που στρατοπεδεύουν κοντά του θα είναι η φυλή τού Ασήρ· και ο άρχοντας των γιων τού Ασήρ θα είναι ο Φαγαιήλ, ο γιος τού Οχράν·

²⁸ και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 41.500.

²⁹ Έπειτα, η φυλή τού Νεφθαλί· και ο άρχοντας των γιων τού Νεφθαλί θα είναι ο Αχιρά, ο γιος τού Αινάν·

³⁰ και το στράτευμά του, και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 53.400.

³¹ Όλοι αυτοί που απαριθμήθηκαν από το στρατόπεδο του Δαν ήσαν 157.600· αυτοί θα σηκώνονται τελευταίοι, σύμφωνα με τις σημαίες τους.

³² ΑΥΤΟΙ είναι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους· όλοι αυτοί που απαριθμήθηκαν στα στρατόπεδα ήσαν 603.550, σύμφωνα με τα τάγματά τους.

³³ Οι Λευίτες, όμως, δεν απαριθμήθηκαν μαζί, ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, όπως ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.

³⁴ Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν σύμφωνα με όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή· έτσι στρατοπέδευσαν, σύμφωνα με τις σημαίες τους, και έτσι σηκώθηκαν, κάθε ένας σύμφωνα με τη συγγένειά του, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων του.

ΑΡΙΘΜΟΙ 3

¹ Και αυτές είναι οι γενεές τού Ααρών και του Μωυσή, την ημέρα που ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή επάνω στο βουνό Σινά.

² Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ααρών: Ο Ναδάβ, ο πρωτότοκος, και ο Αβιούδ, ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ.

³ Αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Ααρών, των χρισμένων ιερέων, που καθιερώθηκαν για να ιερατεύουν.

⁴ Πέθανε, όμως, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ μπροστά στον Κύριο, ενώ πρόσφεραν ξένη φωτιά μπροστά στον Κύριο, στην έρημο Σινά, και δεν είχαν παιδιά· και ιεράτευσε ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ, μπροστά στον Ααρών τον πατέρα τους.

⁵ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

⁶ Φέρε τη φυλή τού Λευί, και παράστησέ τους μπροστά στον Ααρών, τον ιερέα, για να υπηρετούν σ' αυτόν.

- ⁷ Και θα φυλάττουν τις φυλάξεις του, και τις φυλάξεις ολόκληρης της συναγωγής, μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου, εκτελώντας τις υπηρεσίες τής σκηνής.
- ⁸ Και θα φυλάττουν όλα τα σκεύη τής σκηνής τού μαρτυρίου, και τις φυλάξεις των γιων Ισραήλ, εκτελώντας τις υπηρεσίες τής σκηνής.
- ⁹ Και θα δώσεις τούς Λευίτες στον Ααρών και στους γιους του· αυτοί είναι δοσμένοι ως δώρο σ' αυτόν από τους γιους Ισραήλ.
- ¹⁰ Και τον Ααρών και τους γιους του θα τους τοποθετήσεις για να εκτελούν τα καθήκοντα της ιερατείας τους· και όποιος ξένος πλησιάσει θα θανατώνεται.
- ¹¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹² Δες, εγώ πήρα τούς Λευίτες από μέσα από τους γιους Ισραήλ, στη θέση κάθε πρωτότοκου, που διανοίγει μήτρα, από τους γιους Ισραήλ· και οι Λευίτες θα είναι δικοί μου·
- ¹³ Επειδή, κάθε πρωτότοκο είναι δικό μου· για τον λόγο ότι, κατά την ημέρα που πάταξα κάθε πρωτότοκο στη γη τής Αιγύπτου, αγίασα για τον εαυτό μου κάθε πρωτότοκο στον Ισραήλ, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· δικοί μου θα είναι. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁴ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στην έρημο Σινά, λέγοντας:
- ¹⁵ Απαρίθμησε τους γιους τού Λευί, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· κάθε αρσενικό, από ενός μήνα και επάνω, θα τους απαριθμήσεις.
- ¹⁶ Και ο Μωυσής τούς απαρίθμησε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, όπως προστάχθηκε.
- ¹⁷ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού Λευί, σύμφωνα με τα ονόματά τους: Ο Γηρσών, και ο Καάθ, και ο Μεραρί.
- ¹⁸ Και αυτά ήσαν τα ονόματα των γιων τού Γηρσών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· ο Λιβνί, και ο Σεμεϊ.
- ¹⁹ Και οι γιοι τού Καάθ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ο Αμράμ, και ο Ισαάρ, και ο Χεβρών, και ο Οζιήλ.
- ²⁰ Και οι γιοι τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ο Μααλί και ο Μουσί. Αυτές είναι οι συγγενείες των Λευιτών, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους.
- ²¹ Από τον Γηρσών ήταν η συγγένεια του Λιβνί, και η συγγένεια του Σεμεϊ· αυτές είναι οι συγγενείες των Γηρσωνιτών.
- ²² Αυτοί που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, σύμφωνα με τον αριθμό όλων των αρσενικών, από ενός μήνα και επάνω, εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς ήσαν 7.500.

- 23** Οι συγγένειες των Γηρσωνιτών θα στρατοπεδεύουν πίσω από τη σκηνή, δυτικά.
- 24** Και ο άρχοντας της πατρικής οικογένειας των Γηρσωνιτών θα είναι ο Ελιασάφ, ο γιος τού Λαήλ.
- 25** Και η φύλαξη των γιων τού Γηρσών στη σκηνή τού μαρτυρίου θα είναι η σκηνή, η σκεπή, το κάλυμμά της, και το καταπέτασμα της θύρας τής σκηνής τού μαρτυρίου,
- 26** και τα παραπετάσματα της αυλής, και το καταπέτασμα της θύρας τής αυλής, που είναι για τη σκηνή, και για το θυσιαστήριο ολόγυρα, και τα σχοινιά της για όλες τις υπηρεσίες τους.
- 27** Και από τον Καάθ ήταν η συγγένεια των Αμραμιτών, και η συγγένεια των Ισααριτών, και η συγγένεια των Χεβρωνιτών, και η συγγένεια των Οζιηλιτών· αυτές είναι οι συγγένειες των Κααθιτών.
- 28** Όλα τα αρσενικά, από ενός μήνα και επάνω, ήσαν σε αριθμό 8.600, που φύλαγαν τις φυλάξεις τού αγιαστηρίου.
- 29** Οι συγγένειες των γιων Καάθ θα στρατοπεδεύουν στα πλάγια της σκηνής, μεσημβρινά.
- 30** Και ο άρχοντας της πατρικής οικογένειας των συγγενειών των Κααθιτών θα είναι ο Ελισαφάν, ο γιος τού Οζιήλ.
- 31** Και η φύλαξή τους θα είναι η κιβωτός, και το τραπέζι, και η λυχνία, και τα θυσιαστήρια, και τα σκεύη τού αγιαστηρίου, με τα οποία υπηρετούν, και το καταπέτασμα, και όλα αυτά που υπάρχουν για την υπηρεσία τους.
- 32** Και ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Ααρών, του ιερέα, θα είναι αρχηγός επάνω στους αρχηγούς των Λευιτών, έχοντας την επιστασία εκείνων που φυλάττουν τις φυλάξεις τού αγιαστηρίου.
- 33** Από τον Μεραρί ήταν η συγγένεια των Μααλιτών, και η συγγένεια των Μουσιτών· αυτές είναι οι συγγένειες του Μεραρί.
- 34** Και αυτοί που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, σύμφωνα με τον αριθμό όλων των αρσενικών από ενός μήνα και επάνω, ήσαν 6.200.
- 35** Και ο άρχοντας της πατρικής οικογένειας των συγγενειών τού Μεραρί ήταν ο Σουριήλ, ο γιος τού Αβιχαίλ· αυτοί θα στρατοπεδεύουν στα πλάγια της σκηνής, προς βορράν.
- 36** Και κάτω από την επιστασία τής φύλαξης των γιων τού Μεραρί θα είναι οι σανίδες τής σκηνής, και οι μοχλοί της, και οι στύλοι της, και τα υποστηρίγματά της, και όλα τα σκεύη της, και όλα αυτά που υπάρχουν για την υπηρεσία της·
- 37** και οι στύλοι τής αυλής ολόγυρα, και τα υποστηρίγματά τους, και οι πάσσαλοί τους, και τα σχοινιά τους.

- 38** Και εκείνοι που στρατοπεδεύουν κατά πρόσωπο της σκηνής, ανατολικά, αντικρυνά στη σκηνή τού μαρτυρίου, ανατολικά, θα είναι ο Μωυσής και ο Ααρών, και οι γιοι του, που φυλάττουν τις φυλάξεις τού αγιαστηρίου, στη θέση των φυλάξεων των γιων Ισραήλ· και όποιος ξένος πλησιάσει, θα θανατώνεται.
- 39** Όλοι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τους Λευίτες, που ο Μωυσής απαρίθμησε, και ο Ααρών, με προσταγή τού Κυρίου, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, όλα τα αρσενικά από ενός μήνα κι επάνω, ήσαν 22.000.
- 40** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Απαρίθμησε όλα τα αρσενικά πρωτότοκα των γιων Ισραήλ, από ενός μήνα και επάνω, και πάρε τον αριθμό των ονομάτων τους.
- 41** Και θα πάρεις τούς Λευίτες για μένα, εγώ είμαι ο Κύριος, στη θέση όλων των πρωτόκων των γιων Ισραήλ· και τα κτήνη των Λευιτών, στη θέση όλων των πρωτόκων των κτηνών των γιων Ισραήλ.
- 42** Και όπως ο Κύριος τον πρόσταξε, ο Μωυσής απαρίθμησε όλα τα πρωτότοκα των γιων Ισραήλ.
- 43** Και όλα τα αρσενικά πρωτότοκα, που απαριθμήθηκαν ονομαστικά, από ενός μήνα κι επάνω, στην απαρίθμησή τους, ήσαν 22.273.
- 44** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 45** Πάρε τούς Λευίτες, στη θέση όλων των πρωτόκων των γιων Ισραήλ, και τα κτήνη των Λευιτών στη θέση των κτηνών τους· και οι Λευίτες θα είναι δικοί μου. Εγώ είμαι ο Κύριος.
- 46** Και για την εξαγορά των 273 από τα πρωτότοκα των γιων Ισραήλ, που υπερβαίνουν τον αριθμό των Λευιτών,
- 47** θα πάρεις από πέντε σίκλους ανά κεφαλή, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο θα τους πάρεις (ο σίκλος είναι 20 γερά)·
- 48** και θα δώσεις το ασήμι τής εξαγοράς τού αριθμού τους που περισσεύει, στον Ααρών και στους γιους του.
- 49** Και ο Μωυσής πήρε το ασήμι τής εξαγοράς εκείνων που υπερέβαιναν τον αριθμό αυτών που εξαγοράστηκαν σε ανταλλαγή των Λευιτών·
- 50** από τα πρωτότοκα των γιων Ισραήλ πήρε το ασήμι, 1.365 σίκλους, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο·
- 51** και ο Μωυσής έδωσε το ασήμι τής εξαγοράς εκείνων που υπερέβαιναν, στον Ααρών και στους γιους του, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, όπως ο Κύριος πρόσ-ταξε στον Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 4

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:

- ² Πάρε το σύνολο των γίων τού Καάθ, ανάμεσα από τους γιους τού Λευί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους,
- ³ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, όλων εκείνων που μπαίνουν μέσα στο τάγμα για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ⁴ Αυτή θα είναι η υπηρεσία των γίων τού Καάθ στη σκηνή τού μαρτυρίου· τα άγια των αγίων.
- ⁵ Και όταν το στρατόπεδο σηκώνεται, θα έρχονται ο Ααρών και οι γιοι του, και θα κατεβάσουν το καλυπτήριο καταπέτασμα, και θα σκεπάζουν μ' αυτό την κιβωτό τού μαρτυρίου·
- ⁶ και θα βάλουν επάνω της σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και από επάνω θα απλώσουν ύφασμα ολογάλαζο, και θα περάσουν τούς μοχλούς της.
- ⁷ Και επάνω στο τραπέζι τής πρόθεσης θα απλώσουν ολογάλαζο ύφασμα, και θα βάλουν επάνω του τους δίσκους, και τα θυμιατοδόχα, και τις λεκανίτσες, και τα σπονδεία, για να κάνουν σπονδές· και οι παντοτινοί άρτοι θα είναι επάνω του·
- ⁸ και θα απλώσουν επάνω τους ένα κόκκινο ύφασμα, και αυτό θα το σκεπάσουν με σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και θα περάσουν τούς μοχλούς του.
- ⁹ Και θα πάρουν ένα ολογάλαζο ύφασμα, και θα σκεπάσουν ολόγυρα τη λυχνία τού φωτός, και τα λυχνάρια της, και τα λυχνοψάλιδά της, και τα υποθέματά της, και όλα τα ελαιοδόχα σκεύη της, με τα οποία εκτελούν τις υπηρεσίες της·
- ¹⁰ και θα τη βάλουν, μαζί με όλα τα σκεύη της, μέσα σε σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και θα τη βάλουν επάνω στους μοχλούς.
- ¹¹ Και επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο θα απλώσουν ένα ολογάλαζο ύφασμα, και αυτό θα το σκεπάσουν με σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και θα περάσουν τούς μοχλούς του.
- ¹² Και θα πάρουν όλα τα σκεύη τής υπηρεσίας, με τα οποία υπηρετούν στα άγια, και θα τα βάλουν σε ολογάλαζο ύφασμα, και θα τα σκεπάσουν με σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και θα βάλουν τούς μοχλούς.
- ¹³ Και θα καθαρίσουν το θυσιαστήριο από τη στάχτη, και θα το σκεπάσουν ολόγυρα με ένα ύφασμα πορφυρό·
- ¹⁴ και θα βάλουν επάνω σ' αυτό όλα τα σκεύη του, με τα οποία εκτελούν τις υπηρεσίες του, τα θυμιατήρια, τις κρεάγρες, και τα φτυάρια, και τις λεκάνες, και όλα τα σκεύη τού θυσιαστηρίου, και θα απλώσουν επάνω του ένα σκέπασμα από δέρματα τσακαλιών, και θα περάσουν τούς μοχλούς του.

- 15** Και αφού ο Ααρών και οι γιοι του τελειώσουν να σκεπάζουν ολόγυρα τα άγια, και όλα τα άγια σκεύη, όταν το στρατόπεδο πρόκειται να σηκωθεί, τότε θα πλησιάσουν οι γιοι τού Καάθ για να τα βαστάξουν· και δεν θα αγγίξουν τα άγια, για να μη πεθάνουν. Αυτά είναι όσα θα βαστάζουν οι γιοι τού Καάθ, στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- 16** Και η επιστασία τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, του ιερέα, θα είναι το λάδι τού φωτός, και το ευώδες θυμίαμα, και η καθημερινή προσφορά από άλφιτα, και το λάδι τού χρίσματος, η επιστασία ολόκληρης της σκηνής, και όλων όσα είναι σ' αυτή, του αγιαστηρίου, και όλων των σκευών του.
- 17** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:
- 18** Να μη εξολοθρεύσετε τη φυλή των συγγενειών των Κααθιτών μέσα από τους Λευίτες·
- 19** αλλά, τούτο θα τους κάνετε, για να ζήσουν, και να μη πεθάνουν, όταν πλησιάζουν στα άγια των αγίων· ο Ααρών και οι γιοι του ας μπαίνουν μέσα, και ας τους διορίζουν κάθε έναν στο έργο του και στο φορτίο του·
- 20** ας μη μπαίνουν, όμως, μέσα για να δουν, όταν τα άγια σκεπάζονται ολόγυρα, για να μη πεθάνουν.
- 21** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 22** Πάρε το σύνολο και των γιων τού Γηρσών, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, σύμφωνα με τις συγγενειές τους·
- 23** από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, θα τους απαριθμήσεις, όλους αυτούς που μπαίνουν στο τάγμα, για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- 24** Αυτή είναι η υπηρεσία των συγγενειών των Γηρσωνιτών, να υπηρετούν και να βαστάζουν·
- 25** θα βαστάζουν, λοιπόν, τα παραπετάσματα της σκηνής, και τη σκηνή τού μαρτυρίου, το σκέπασμά της, και το σκέπασμα που είναι από δέρματα τσακαλιών, που βρίσκεται από επάνω της, και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνής τού μαρτυρίου,
- 26** και τα παραπετάσματα της αυλής, και το καταπέτασμα της θύρας της πύλης της αυλής, που είναι για τη σκηνή, και για το θυσιαστήριο ολόγυρα, και τα σχοινιά τους, και όλα τα σκεύη της υπηρεσίας τους, και όλα όσα χρησιμεύουν σ' αυτά· έτσι θα υπηρετούν.
- 27** Με προσταγή τού Ααρών και των γιων του θα γίνονται όλες οι υπηρεσίες των γιων των Γηρσωνιτών, σε όλα τα φορτία τους, και σε όλες τις υπηρεσίες τους· και εσείς θα τους καθορίζετε όλα όσα πρέπει να βαστάζουν.

- ²⁸ Αυτή είναι η υπηρεσία των συγγενειών των γιων των Γηρσωνιτών στη σκηνή τού μαρτυρίου· και η υπηρεσία τους θα είναι κάτω από την επιστασία τού Ιθάμαρ, γιου τού Ααρών, του ιερέα.
- ²⁹ Θα απαριθμήσεις και τους γιους τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους·
- ³⁰ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, θα τους απαριθμήσεις όλους, όσους μπαίνουν στο τάγμα, για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ³¹ Και αυτά είναι που οφείλουν να βαστάζουν σε όλη την υπηρεσία τους στη σκηνή τού μαρτυρίου· τις σανίδες τής σκηνής και τους μοχλούς της, και τους στύλους της, και τα υποστηρίγματά της,
- ³² και τους στύλους τής αυλής, ολόγυρα, και τα υποστηρίγματά τους, και τους πασσάλους τους, και τα σχοινιά τους, με όλα τα σκεύη τους, και όλα όσα είναι για την υπηρεσία τους· και θα καθορίσετε ονομαστικά τα σκεύη, που οφείλουν να βαστάζουν.
- ³³ Αυτή είναι η υπηρεσία των συγγενειών των γιων τού Μεραρί, σε όλη την υπηρεσία τους στη σκηνή τού μαρτυρίου, κάτω από την επιστασία τού Ιθάμαρ, γιου τού Ααρών, του ιερέα.
- ³⁴ Ο ΜΩΥΣΗΣ, λοιπόν, και ο Ααρών και οι άρχοντες της συναγωγής απαρίθμησαν τους γιους των Κααθιτών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, και σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους,
- ³⁵ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, όλους όσους μπαίνουν στο τάγμα, για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου·
- ³⁶ και εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν 2.750.
- ³⁷ Αυτοί είναι που απαριθμήθηκαν από τις συγγενείες των Κααθιτών, όλοι όσοι υπηρετούν στη σκηνή τού μαρτυρίου, που απαρίθμησαν ο Μωυσής και ο Ααρών, καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.
- ³⁸ Και εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τους γιους τού Γηρσών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, και σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους,
- ³⁹ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, όλοι όσοι μπαίνουν στο τάγμα, για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου,
- ⁴⁰ εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, ήσαν 2.630.
- ⁴¹ Αυτοί είναι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τις συγγενείες των γιων τού Γηρσών, όλοι όσοι υπηρετούν στη σκηνή τού μαρτυρίου, που απαρίθμησαν ο Μωυσής και ο Ααρών, σύμφωνα με την προσαγή τού Κυρίου.

- ⁴² Και εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τις συγγένειες των γιων τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, σύμφωνα με τις οικογένειές τους,
- ⁴³ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, όλοι όσοι μπαίνουν στο τάγμα για να κάνουν εργασίες στη σκηνή τού μαρτυρίου,
- ⁴⁴ εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν 3.200.
- ⁴⁵ Αυτοί είναι που απαριθμήθηκαν από τις συγγένειες των γιων τού Μεραρί, που απαρίθμησαν ο Μωυσής και ο Ααρών, καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.
- ⁴⁶ Όλοι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τους Λευίτες, που απαρίθμησαν ο Μωυσής και ο Ααρών και οι άρχοντες του Ισραήλ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, και σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους,
- ⁴⁷ από 30 χρόνων και επάνω, μέχρι 50 χρόνων, όλοι όσοι μπαίνουν μέσα για να υπηρετούν υπηρεσία και να βαστάζουν το φορτίο στη σκηνή τού μαρτυρίου,
- ⁴⁸ εκείνοι που απαριθμήθηκαν απ' αυτούς, ήσαν 8.580.
- ⁴⁹ Απαριθμήθηκαν καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή, κάθε ένας σύμφωνα με την υπηρεσία του, και σύμφωνα με το φορτίο του. Έτσι απαριθμήθηκαν απ' αυτόν, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 5

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ² Πρόσταξε τους γιους Ισραήλ να διώξουν από το στρατόπεδο κάθε λεπρόν, και κάθε γονόρροιον, και κάθε μολυσμένον εξαιτίας νεκρού·
- ³ διώξτε τους, και αρσενικόν και θηλυκόν· διώξτε τους έξω από το στρατόπεδο, για να μη μολύνουν τα στρατόπεδά τους, ανάμεσα στα οποία εγώ κατοικώ.
- ⁴ Έτσι και έκαναν οι γιοι Ισραήλ, και τους έδιωξαν έξω από το στρατόπεδο· όπως ο Κύριος είπε στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ.
- ⁵ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ⁶ Να πεις στους γιους Ισραήλ, όταν ένας άνδρας ή μία γυναίκα πράξει κάτι από τα ανθρώπινα αμαρτήματα, διαπράττοντας παράβαση στον Κύριο, και εκείνη η ψυχή αμαρτήσει,
- ⁷ τότε θα εξομολογηθεί την αμαρτία του που έπραξε, και θα αποδώσει το αδίκημά του, μαζί με το κεφάλαιό του, και σ' αυτό θα προσθέσει το ένα πέμπτον απ' αυτό, και θα το δώσει σε όποιον αδίκησε.

- ⁸ Και αν ο άνθρωπος δεν έχει συγγενή για να του αποδοθεί το αδίκημα, ας αποδίδεται το αδίκημα στον Κύριο, προς τον ιερέα, εκτός από το κριάρι τής εξιλέωσης, διαμέσου τού οποίου θα γίνει γι' αυτόν εξιλέωση.
- ⁹ Και κάθε προσφορά που υψώνεται, από όλα τα αγιασμένα πράγματα των γιων Ισραήλ, την οποία προσφέρουν στον ιερέα, θα είναι δική του.
- ¹⁰ Δικά του, λοιπόν, θα είναι όσα αγιάζονται από κάθε άνθρωπο· ό,τι κάθε ένας δίνει στον ιερέα, θα είναι δικό του.
- ¹¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹² Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Αν η γυναίκα κάποιου ανθρώπου παραδρόμησει και αμαρτήσσει εναντίον του,
- ¹³ και κάποιος συγκοιμηθεί μαζί της, και διαφύγει από τα μάτια τού άνδρα της, και κρυφτεί, και αυτή μολυνθεί, και δεν υπάρχει μάρτυρας εναντίον της, και δεν πιαστεί,
- ¹⁴ και πέσει σ' αυτόν πνεύμα ζηλοτυπίας, και ζηλοτυπήσει τη γυναίκα του, και αυτή είναι μολυσμένη· ή, αν πέσει σ' αυτόν το πνεύμα τής ζηλοτυπίας, και ζηλοτυπήσει τη γυναίκα του, και αυτή δεν είναι μολυσμένη·
- ¹⁵ τότε, ο άνθρωπος θα φέρει τη γυναίκα του στον ιερέα, και θα προσφέρει το δώρο της γι' αυτή, το ένα δέκατο του εφά, κρίθινο αλεύρι· λάδι, όμως, δεν θα χύσει επάνω σ' αυτό· ούτε λιβάνι θα βάλει επάνω σ' αυτό, επειδή είναι προσφορά ζηλοτυπίας, προσφορά ενθύμησης, που φέρνει σε ενθύμηση ανομία.
- ¹⁶ Και ο ιερέας θα την πλησιάσει, και θα τη στήσει μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁷ Έπειτα, ο ιερέας θα πάρει άγιο νερό σε πήλινο αγγείο· και ο ιερέας θα πάρει από το χώμα, που είναι στο δάπεδο της σκηνής, και θα το βάλει στο νερό.
- ¹⁸ Και ο ιερέας θα στήσει τη γυναίκα μπροστά στον Κύριο, και θα ξεσκεπάσει το κεφάλι τής γυναίκας, και θα βάλει στα χέρια της την προσφορά τής ενθύμησης, την προσφορά τής ζηλοτυπίας· και στο χέρι τού ιερέα θα είναι το νερό, το πικρό, που φέρνει κατάρρα.
- ¹⁹ Και ο ιερέας θα την ορκίσει, και θα πει στη γυναίκα: Αν δεν κοιμήθηκε κάποιος μαζί σου, και αν δεν παραδρόμησες για να μολυνθείς, και δεν δέχθηκες άλλον, αντί τού άνδρα σου, ας είσαι χωρίς βλάβη απ' αυτό το νερό, το πικρό, που φέρνει την κατάρρα·
- ²⁰ αν, όμως, παραδρόμησες, και δέχθηκες άλλον, στη θέση τού άνδρα σου, και μολύνθηκες, και κάποιος κοιμήθηκε μαζί σου, εκτός από τον άνδρα σου,
- ²¹ (τότε ο ιερέας θα ορκίσει τη γυναίκα με όρκο κατάρρας, και ο ιερέας θα πει στη γυναίκα): Ο Κύριος να σε κάνει κατάρρα και όρκο ανάμεσα στον λαό σου, κάνοντας ο Κύριος να σαπίσει ο μηρός σου, και να πρηστεί η κοιλιά σου·

22 και αυτό το νερό, που φέρνει την κατάρα, θα μπει στα εντόσθιά σου, για να κάνει να πρηστεί η κοιλιά σου και να σαπίσει ο μηρός σου. Και η γυναίκα θα πει: Αμήν, αμήν.

23 Έπειτα, ο ιερέας θα γράψει αυτές τις κατάρες σε βιβλίο, και θα τις σβήσει με το νερό το πικρό·

24 και θα δώσει στη γυναίκα να πει από το νερό, το πικρό, που φέρνει την κατάρα· και το νερό, που φέρνει την κατάρα, θα μπει μέσα σ' αυτή για πικρία.

25 Και ο ιερέας θα πάρει από το χέρι τής γυναίκας την προσφορά τής ζηλοτυπίας, και θα κινήσει την προσφορά μπροστά στον Κύριο, και θα την προσφέρει στο θυσιαστήριο·

26 και ο ιερέας θα πάρει μία χούφτα από την προσφορά, την ενθύμησή της, και θα την κάψει επάνω στο θυσιαστήριο, και ύστερα απ' αυτά, θα δώσει στη γυναίκα να πει το νερό.

27 Και αφού τής δώσει να πει το νερό, τότε θα συμβεί, ώστε αν είναι μολυσμένη, και αδίκησε τον άνδρα της, θα μπει μέσα σ' αυτή το νερό, που φέρνει την κατάρα, για πικρία, και η κοιλιά της θα πρηστεί, και ο μηρός της θα σαπίσει, και η γυναίκα θα είναι κατάρα ανάμεσα στον λαό της.

28 Αν, όμως, δεν είναι μολυσμένη η γυναίκα, αλλά είναι καθαρή, τότε θα μείνει χωρίς βλάβη, και θα συλλάβει σπέρμα.

29 Αυτός είναι ο νόμος τής ζηλοτυπίας, όταν κάποια παραδρομήσει και δεχθεί άλλον, αντί του άνδρα της, και μολυνθεί·

30 ή, όταν έρθει το πνεύμα τής ζηλοτυπίας σε κάποιον άνδρα, και ζηλοτυπήσει τη γυναίκα του, και στήσει τη γυναίκα του μπροστά στον Κύριο, και ο ιερέας εφαρμόσει σ' αυτήν ολοκληρωτικά αυτόν τον νόμο.

31 Τότε, ο μεν άνδρας θα είναι αθώος από την ανομία, η δε γυναίκα εκείνη θα βαστάξει την ανομία της.

ΑΡΙΘΜΟΙ 6

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να μιλήσες προς τους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Όταν ένας άνδρας ή μία γυναίκα ευχηθεί ευχή Ναζηραίου, για να αφιερωθεί στον Κύριο,

3 θα εγκρατεύεται από κρασί και από σίκερα, ούτε θα πει ξίδι από κρασί ή ξίδι από σίκερα ούτε θα πίνει οτιδήποτε είναι κατασκευασμένο από σταφύλι ούτε θα φάει φρέσκο σταφύλι ή σταφίδες.

4 Όλες τις ημέρες τής αφιέρωσής του δεν θα φάει τίποτε από όσα γίνονται από άμπελο, από φλοιό σταφυλιού, μέχρι το κουκούτσι του.

- ⁵ Όλες τις ημέρες τής ευχής τής αφιέρωσής του, ξυράφι δεν θα περάσει στο κεφάλι του, μέχρις ότου εκπληρωθούν οι ημέρες, που ευχήθηκε στον Κύριο· άγιος θα είναι, αφήνοντας τις τρίχες τής κόμης τού κεφαλιού του να αυξάνουν.
- ⁶ Όλες τις ημέρες τής αφιέρωσής του στον Κύριο, δεν θα μπει σε πεθαμένο.
- ⁷ Δεν θα μολυνθεί για τον πατέρα του ή για τη μητέρα του, για τον αδελφό του ή για την αδελφή του, όταν πεθάνουν· επειδή, η αφιέρωσή του στον Θεό βρίσκεται επάνω στο κεφάλι του.
- ⁸ Όλες τις ημέρες τής αφιέρωσής του είναι άγιος στον Κύριο.
- ⁹ Και αν κάποιος πεθάνει κοντά του, ξαφνικά, και μολυνθεί το κεφάλι τής αφιέρωσής του, τότε, θα ξυρίσει το κεφάλι του την ημέρα τού καθαρισμού του· την έβδομη ημέρα θα το ξυρίσει.
- ¹⁰ Και την όγδοη ημέρα θα φέρει στον ιερέα δύο τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου·
- ¹¹ και ο ιερέας θα προσφέρει το ένα για προσφορά περί αμαρτίας, και το άλλο για ολοκαύτωμα· και θα κάνει γι' αυτόν εξιλέωση, εξαιτίας τής αμαρτίας του, σε σχέση με τον νεκρό, και θα αγιάσει το κεφάλι του εκείνη την ημέρα.
- ¹² Και θα αφιερώσει τις ημέρες τής αφιέρωσής του στον Κύριο, και θα φέρει ένα χρονιάρικο αρνί για προσφορά περί ανομίας· και οι ημέρες που πέρασαν δεν θα λογαριαστούν, επειδή μολύνθηκε η αφιέρωσή του.
- ¹³ Και ο νόμος τού Ναζηραίου, αφού συμπληρωθούν οι ημέρες τής αφιέρωσής του, είναι τούτος: Θα φερθεί στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου,
- ¹⁴ και θα προσφέρει το δώρο του στον Κύριο, ένα χρονιάρικο αρνί, χωρίς ψεγάδι, για ολοκαύτωμα, και ένα αρνί θηλυκό, χρονιάρικο, χωρίς ψεγάδι, για προσφορά περί αμαρτίας, και ένα κριάρι χωρίς ψεγάδι για ειρηνική προσφορά,
- ¹⁵ και ένα κανίστρι με άζυμα ψωμιά, από σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, και λάγανα άζυμα χρισμένα με λάδι, και την προσφορά τους από άλφιτα, και τη σπονδή τους.
- ¹⁶ Και ο ιερέας θα τα προσφέρει μπροστά στον Κύριο, και θα κάνει την προσφορά του περί αμαρτίας, και το ολοκαύτωμά του.
- ¹⁷ Και θα προσφέρει το κριάρι για ειρηνική θυσία στον Κύριο, μαζί με το κανίστρι των αζύμων· ο ιερέας θα προσφέρει ακόμα την προσφορά του από άλφιτα, και τη σπονδή του.
- ¹⁸ Και ο Ναζηραίος θα ξυρίσει το κεφάλι τής αφιέρωσής του στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα πάρει τις τρίχες τού κεφαλιού τής αφιέρωσής του, και θα τις βάλει επάνω στη φωτιά, που βρίσκεται κάτω από την ειρηνική θυσία.

- 19** Και ο ιερέας θα πάρει τον ψημένο ώμο τού κριαριού, και ένα άζυμο ψωμί από το κανίστρι, και ένα άζυμο λάγανο, και θα τα βάλει στα χέρια τού Ναζηραίου, αφού ξυρίσει πρώτα τις τρίχες τής αφιέρωσής του.
- 20** Και ο ιερέας θα τα κινήσει σε κινητή προσφορά μπροστά στον Κύριο· αυτό είναι άγιο στον ιερέα, μαζί με το στήθος τής κινητής προσφοράς, και μαζί με τον ώμο τής προσφοράς που υψώνεται· και ύστερα απ' αυτά, ο Ναζηραίος μπορεί να πιει κρασί.
- 21** Για τον Ναζηραίο, που έκανε ευχή, ο νόμος τού δώρου του στον Κύριο για την αφιέρωσή του, είναι αυτός, εκτός εκείνου που θα προσέφερε εκούσια· σύμφωνα με την ευχή, που ευχήθηκε, έτσι θα κάνει, σύμφωνα με τον νόμο τής αφιέρωσής του. Έτσι θα ευλογείτε
- 22** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 23** Μίλησε στον Ααρών, και στους γιους του, ως εξής: Έτσι θα ευλογείτε τούς γιους Ισραήλ, λέγοντάς τους,
- 24** Ο Κύριος να σε ευλογήσει και να σε φυλάξει!
- 25** Ο Κύριος να επιλάμψει το πρόσωπό του επάνω σου, και να σε ελεήσει!
- 26** Ο Κύριος να υψώσει το πρόσωπό του επάνω σου, και να σου δώσει ειρήνη!
- 27** Και θα βάλουν το όνομά μου επάνω στους γιους Ισραήλ· και εγώ θα τους ευλογήσω. Τα δώρα των αρχηγών των φυλών στα εγκαίνια της Σκηνής τού Μαρτυρίου

ΑΡΙΘΜΟΙ 7

- 1** ΚΑΙ την ημέρα που ο Μωυσής τελείωσε να στήνει τη σκηνή, και την έχρισε, και την αγίασε, και όλα τα σκεύη της, και το θυσιαστήριο, και όλα τα σκεύη του, και τα έχρισε, και τα αγίασε·
- 2** τότε, οι άρχοντες του Ισραήλ, οι αρχηγοί των οικογενειών των πατέρων τους, που ήσαν οι άρχοντες των φυλών, που επιστάτησαν στην απαρίθμηση, έκαναν προσφορά·
- 3** και έφεραν τα δώρα τους μπροστά στον Κύριο, έξι άμαξες σκεπαστές, και 12 βόδια, μία άμαξα ανά δύο άρχοντες, και ένα βόδι ο καθένας, και τα έφεραν μπροστά στη σκηνή.
- 4** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 5** Να τα πάρεις απ' αυτούς, και θα είναι για τα έργα τής υπηρεσίας τής σκηνής τού μαρτυρίου· και θα τα δώσεις στους Λευίτες, σε κάθε έναν σύμφωνα με την υπηρεσία του.
- 6** Και ο Μωυσής πήρε τις άμαξες και τα βόδια, και τα έδωσε στους Λευίτες.

- ⁷ Τις δύο άμαξες και τα τέσσερα βόδια τα έδωσε στους γιους του Γηρσών, σύμφωνα με την υπηρεσία τους.
- ⁸ Και τις τέσσερις άμαξες και τα οκτώ βόδια τα έδωσε στους γιους του Μεραρί, σύμφωνα με την υπηρεσία τους, κάτω από την επιστασία¹ του Ιθάμαρ, γιου του Ααρών, του ιερέα.
- ⁹ Όμως, στους γιους του Καάθ δεν έδωσε· επειδή, η υπηρεσία τους στο αγιαστήριο ήταν να βαστάζουν τα σκεύη επάνω στους ώμους.
- ¹⁰ Και οι άρχοντες πρόσφεραν για τον εγκαινιασμό του θυσιαστηρίου, την ημέρα που χρίστηκε, και πρόσφεραν οι άρχοντες τα δώρα τους μπροστά στο θυσιαστήριο.
- ¹¹ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Θα προσφέρουν τα δώρα τους, ένας άρχοντας κάθε ημέρα για τον εγκαινιασμό του θυσιαστηρίου.
- ¹² Και εκείνος που πρόσφερε το δώρο του την πρώτη ημέρα ήταν ο Ναασσών, ο γιος του Αμμιναδάβ, από τη φυλή του Ιούδα·
- ¹³ και το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία λεκανίτσα ασημένια 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- ¹⁴ ένα χρυσό θυμιατοδόχο δέκα σίκλων γεμάτο με θυμίαμα·
- ¹⁵ ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί χρονιάρικο, για ολοκαύτωμα·
- ¹⁶ έναν τράγο από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας·
- ¹⁷ και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ναασσών, του γιου του Αμμιναδάβ.
- ¹⁸ Τη δεύτερη ημέρα πρόσφερε ο Ναθαναήλ, ο γιος του Σουάρ, ο άρχοντας της φυλής του Ισάχαρ·
- ¹⁹ και πρόσφερε το δώρο του έναν ασημένιο δίσκο, βάρους 130 σίκλων, μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- ²⁰ ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- ²¹ ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- ²² έναν τράγο από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας·
- ²³ και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ναθαναήλ, του γιου του Σουάρ.
- ²⁴ Την τρίτη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Ζαβουλών, ο Ελιάβ, ο γιος του Χαιλών·

- 25 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 26 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 27 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 28 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 29 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ελιάβ, του γιου του Χαιλών.
- 30 Την τέταρτη ημέρα πρόσφερε ο Ελισούρ, ο γιος του Σεδιούρ, ο άρχοντας των γιων του Ρουβήν·
- 31 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 32 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 33 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 34 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 35 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ελισούρ, του γιου του Σεδιούρ.
- 36 Την πέμπτη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Συμεών, ο Σελουμιήλ, ο γιος του Σουρισαδαΐ·
- 37 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 38 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 39 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 40 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 41 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Σελουμιήλ, του γιου του Σουρισαδαΐ.
- 42 Την έκτη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Γαδ, ο Ελιασάφ, ο γιος του Δεουήλ·
- 43 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 44 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·

- 45 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 46 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 47 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ελιασάφ, του γιου του Δεουήλ.
- 48 Την έβδομη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Εφραΐμ, ο Ελισαμά, ο γιος του Αμμιούδ·
- 49 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 50 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 51 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί για ολοκαύτωμα·
- 52 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 53 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Ελισαμά, του γιου του Αμμιούδ.
- 54 Την όγδοη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Μανασσή, ο Γαμαλήλ, ο γιος του Φεδασσούρ·
- 55 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 56 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 57 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 58 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 59 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Γαμαλήλ, του γιου του Φεδασσούρ.
- 60 Την ένατη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων του Βενιαμίν, ο Αβειδάν, ο γιος του Γιδεωνί·
- 61 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 62 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 63 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα αρνί χρονιάρικο, για ολοκαύτωμα·
- 64 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 65 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο του Αβειδάν, του γιου του Γιδεωνί.

- 66 Τη δέκατη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων τού Δαν, ο Αχιέζερ, ο γιος τού Αμμισαδαΐ,
- 67 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 68 ένα χρυσό θυμιατοδόχο δέκα σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 69 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 70 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 71 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο τού Αχιέζερ, του γιου τού Αμμισαδαΐ.
- 72 Την ενδέκατη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων τού Ασήρ, ο Φαγαιήλ, ο γιος τού Οχράν·
- 73 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 74 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων, γεμάτο με θυμίαμα·
- 75 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 76 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 77 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο τού Φαγαιήλ, του γιου τού Οχράν.
- 78 Τη δωδέκατη ημέρα πρόσφερε ο άρχοντας των γιων τού Νεφθαλί, ο Αχιρά, ο γιος τού Αινάν·
- 79 το δώρο του ήταν ένας ασημένιος δίσκος, βάρους 130 σίκλων· μία ασημένια λεκανίτσα 70 σίκλων, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· και τα δύο γεμάτα με σιμιγδάλι, ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- 80 ένα χρυσό θυμιατοδόχο 10 σίκλων· γεμάτο με θυμίαμα·
- 81 ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, ένα χρονιάρικο αρνί, για ολοκαύτωμα·
- 82 έναν τράγο από κατσίκες, για προσφορά περί αμαρτίας·
- 83 και για ειρηνική θυσία, δύο βόδια, πέντε κριάρια, πέντε τράγους, πέντε χρονιάρικα αρνιά. Αυτό ήταν το δώρο τού Αχιρά, του γιου τού Αινάν.
- 84 Αυτός ήταν ο εγκαινιασμός τού θυσιαστηρίου, την ημέρα που χρίστηκε από τους άρχοντες του Ισραήλ· 12 ασημένιοι δίσκοι, 12 ασημένιες λεκανίτσες, 12 χρυσά θυμιατοδόχα·

⁸⁵ ο κάθε ασημένιος δίσκος ήταν 130 σίκλοι, και η κάθε ασημένια λεκανίτσα ήταν 70 σίκλοι· ολόκληρο το ασήμι των σκευών ήταν 2.400 σίκλοι, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο·

⁸⁶ 12 χρυσά θυμιατοδόχα, γεμάτα με θυμίαμα, από 10 σίκλους το κάθε θυμιατοδόχο, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο· ολόκληρο το χρυσάφι των θυμιατοδόχων ήταν 120 σίκλοι.

⁸⁷ Όλα τα βόδια για το ολοκαύτωμα ήσαν 12 μοσχάρια, τα κριάρια 12, τα χρονιάρικα αρνιά 12, μαζί με τις προσφορές τους από άλφιτα, και 12 οι τράγοι από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας.

⁸⁸ Και όλα τα βόδια για ειρηνική θυσία ήσαν 24 μοσχάρια, 60 τα κριάρια, οι τράγοι 60, τα χρονιάρικα αρνιά 60. Αυτός ήταν ο εγκαινιασμός τού θυσιαστηρίου, αφού χρίστηκε.

⁸⁹ ΚΑΙ όταν ο Μωυσής μπήκε στη σκηνή τού μαρτυρίου για να μιλήσει με τον Κύριο, τότε άκουσε τη φωνή εκείνου που του μιλούσε από επάνω από το ιλαστήριο, που ήταν επάνω στην κιβωτό τού μαρτυρίου, ανάμεσα στα δύο χερουβείμ· και του μιλούσε. Τα επτά λυχνάρια

ΑΡΙΘΜΟΙ 8

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Να μιλήσεις στον Ααρών, και να του πεις: Όταν ανάψεις τα λυχνάρια, τα επτά λυχνάρια θα φωτίζουν κατά πρόσωπο της λυχνίας.

³ Και ο Ααρών έκανε έτσι· ανάψε τα λυχνάρια της, κατά πρόσωπο της λυχνίας, όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

⁴ Και αυτή ήταν η κατασκευή τής λυχνίας· από σφυρηλατημένο χρυσάφι, και ο κορμός της, και τα άνθη της, ήταν ολόκληρη σφυρηλατημένη· σύμφωνα με το σχέδιο, που ο Κύριος είχε δείξει στον Μωυσή, έτσι έκανε τη λυχνία. Ο καθαρισμός των Λευιτών

⁵ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

⁶ Πάρε τούς Λευίτες ανάμεσα από τους γιους Ισραήλ, και καθάρисέ τους.

⁷ Και θα κάνεις σ' αυτούς για τον καθαρισμό τους, ως εξής: Ράντισε επάνω τους νερό καθαρισμού, και ας περάσουν ξυράφι σε ολόκληρο το σώμα τους, και ας πλύνουν τα ενδύματά τους, και ας καθαριστούν.

⁸ Έπειτα, ας πάρουν ένα μοσχάρι από βόδια, μαζί με την προσφορά του από άλφιτα, από σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, και θα πάρεις ένα άλλο μοσχάρι από βόδια για προσφορά περί αμαρτίας.

⁹ Και θα φέρεις τούς Λευίτες μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου, και θα συγκεντρώσεις ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ·

- 10 και θα φέρεις τούς Λευίτες μπροστά στον Κύριο, και θα επιθέσουν οι γιοι Ισραήλ τα χέρια τους επάνω στους Λευίτες·
- 11 και ο Ααρών θα προσφέρει τούς Λευίτες μπροστά στον Κύριο προσφορά από τους γιους Ισραήλ, για να υπηρετούν την υπηρεσία τού Κυρίου.
- 12 Και οι Λευίτες θα επιθέσουν τα χέρια τους επάνω στα κεφάλια των μοσχαριών, και θα προσφέρεις το ένα περί αμαρτίας, και το άλλο για ολοκαύτωμα, στον Κύριο· για να κάνεις εξιλέωση για τους Λευίτες.
- 13 Και θα στήσεις τούς Λευίτες μπροστά στον Ααρών, και μπροστά στους γιους του· και θα τους προσφέρεις προσφορά στον Κύριο.
- 14 Έτσι θα αποχωρίσεις τούς Λευίτες ανάμεσα από τους γιους Ισραήλ, και οι Λευίτες θα είναι δικοί μου.
- 15 Και ύστερα απ' αυτά, θα μπουν οι Λευίτες για να υπηρετούν τη σκηνή τού μαρτυρίου· και θα τους καθαρίσεις, και θα τους προσφέρεις προσφορά.
- 16 Επειδή, αυτοί είναι δοσμένοι ως δώρο σε μένα από ανάμεσα από τούς γιους Ισραήλ· στη θέση εκείνων που διανοίγουν κάθε μήτρα, όλων των πρωτότοκων των γιων Ισραήλ, τους πήρα για τον εαυτό μου.
- 17 Επειδή, όλα τα πρωτότοκα των γιων Ισραήλ είναι δικά μου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος· την ημέρα που πάταξα όλα τα πρωτότοκα στη γη τής Αιγύπτου, τους αγίασα για τον εαυτό μου·
- 18 και πήρα τούς Λευίτες στη θέση όλων των πρωτότοκων των γιων Ισραήλ.
- 19 Και έδωσα τους Λευίτες δώρο στον Ααρών, και στους γιους του, από ανάμεσα από τους γιους Ισραήλ, για να υπηρετούν την υπηρεσία των γιων Ισραήλ στη σκηνή τού μαρτυρίου, και για να κάνουν εξιλέωση για τους γιους Ισραήλ· για να μη είναι πληγή επάνω στους γιους Ισραήλ, αν πλησιάσουν οι γιοι Ισραήλ στα άγια.
- 20 ΚΑΙ ο Μωυσής και ο Ααρών και ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ έκαναν στους Λευίτες, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, για τους Λευίτες· έτσι έκαναν σ' αυτούς οι γιοι Ισραήλ·
- 21 Και καθαρίστηκαν οι Λευίτες, και έπλυναν τα ιμάτιά τους· και τους πρόσφερε ο Ααρών προσφορά μπροστά στον Κύριο, και ο Ααρών έκανε γι' αυτούς εξιλέωση, για να τους καθαρίσει.
- 22 Και ύστερα απ' αυτά μπήκαν οι Λευίτες για να υπηρετούν την υπηρεσία τους στη σκηνή τού μαρτυρίου, μπροστά στον Ααρών, και μπροστά στους γιους του· όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή για τους Λευίτες, έτσι έκαναν σ' αυτούς.
- 23 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

²⁴ Αυτό είναι που έχει σχέση με τους Λευίτες· από 25 χρόνων και επάνω θα μπαίνουν να εκτελούν την υπηρεσία της σκηνής του μαρτυρίου·

²⁵ και από 50 χρόνων θα σταματούν από το να εκτελούν την υπηρεσία, και δεν θα υπηρετούν πλέον·

²⁶ αλλά, θα υποβοηθούν τούς αδελφούς τους στη σκηνή του μαρτυρίου, για να τηρούν τις υπηρεσίες·² υπηρεσία, όμως, δεν θα κάνουν. Έτσι θα κάνουν στους Λευίτες, ως προς τις υπηρεσίες τους.

ΑΡΙΘΜΟΙ 9

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, στην έρημο Σινά, τον πρώτο μήνα του δεύτερου χρόνου, αφού βγήκαν έξω από τη γη της Αιγύπτου, λέγοντας:

² Ας κάνουν οι γιοι Ισραήλ το Πάσχα στον καιρό του·

³ τη 14 η ημέρα αυτού του μήνα, προς την εσπέρα, θα το κάνετε, στον καιρό του· σύμφωνα με όλα τα νόμιμά του, και σύμφωνα με όλες τις τελετές του, θα το κάνετε.

⁴ Και ο Μωυσής μίλησε στους γιους Ισραήλ για να κάνουν το Πάσχα.

⁵ Και έκαναν το Πάσχα τη 14 η ημέρα του πρώτου μήνα, προς την εσπέρα, στην έρημο Σινά· σύμφωνα με όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ.

⁶ Και βρίσκονταν μερικοί, που ήσαν ακάθαρτοι από νεκρό σώμα ανθρώπου, και δεν μπορούσαν να κάνουν το Πάσχα εκείνη την ημέρα· και ήρθαν μπροστά στον Μωυσή και μπροστά στον Ααρών εκείνη την ημέρα.

⁷ Και οι άνδρες εκείνοι τού είπαν: Εμείς είμαστε ακάθαρτοι από νεκρό σώμα ανθρώπου· γιατί εμποδιζόμαστε να προσφέρουμε το δώρο τού Κυρίου στον καιρό του, ανάμεσα στους γιους Ισραήλ;

⁸ Και ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: Σταθείτε αυτού, και θα ακούσω τι ο Κύριος θα με προστάξει για σας.

⁹ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

¹⁰ Να πεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Αν κάποιος άνθρωπος από σας ή από τις γενεές σας γίνει ακάθαρτος από νεκρό σώμα ή είναι σε οδοιπορία³ θα κάνει το Πάσχα στον Κύριο·

¹¹ τη 14 η ημέρα τού δεύτερου μήνα, προς την εσπέρα, θα το κάνουν, και θα το φάνε με άζυμα και πικρά χόρτα.⁴

¹² Δεν θα αφήσουν απ' αυτό υπόλοιπο μέχρι το πρωί, ούτε θα συντρίψουν απ' αυτό κάποιο κόκαλό του· θα το κάνουν σύμφωνα με όλα τα νόμιμα του Πάσχα.

13 Και ο άνθρωπος, που, ενώ είναι καθαρός, και δεν βρίσκεται σε οδοιπορία, λείπει από το να κάνει το Πάσχα, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από τον λαό της· επειδή, δεν πρόσφερε το δώρο του Κυρίου στον καιρό του, ο άνθρωπος εκείνος θα βαστάξει την αμαρτία του.

14 Και αν ένας ξένος παροικεί μεταξύ σας, και κάνει το Πάσχα στον Κύριο, σύμφωνα με τα νόμιμα του Πάσχα, και σύμφωνα με τις τελετές του, έτσι θα το κάνει· τον ίδιο νόμο θα έχετε, και για τον ξένο και για τον αυτόχθονα.

15 ΚΑΙ την ημέρα που στήθηκε η σκηνή, η νεφέλη σκέπασε τη σκηνή, τον οίκο του μαρτυρίου· και από την εσπέρα μέχρι το πρωί ήταν επάνω στη σκηνή, σαν ένα είδος φωτιάς.

16 Έτσι γινόταν πάντοτε· η νεφέλη τη σκέπαζε την ημέρα, και ένα είδος φωτιάς τη νύχτα.

17 Και όταν ανέβαινε η νεφέλη από τη σκηνή, τότε σηκώνονταν οι γιοι Ισραήλ· και στον τόπο όπου στεκόταν η νεφέλη, εκεί στρατοπέδευαν οι γιοι Ισραήλ.

18 Σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου σηκώνονταν οι γιοι Ισραήλ, και σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου στρατοπέδευαν· όλες τις ημέρες που η νεφέλη παρέμενε επάνω στη σκηνή, έμεναν στρατοπεδευμένοι.

19 Και όταν η νεφέλη παρέμενε επάνω στη σκηνή πολλές ημέρες, τότε οι γιοι Ισραήλ τηρούσαν τις υπηρεσίες του Κυρίου, και δεν σηκώνονταν.

20 Και όταν η νεφέλη στεκόταν επάνω στη σκηνή, οσεσδήποτε ημέρες, σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου, έμεναν στρατοπεδευμένοι, και σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου σηκώνονταν.

21 Και όταν η νεφέλη στεκόταν από την εσπέρα μέχρι το πρωί, και ανέβαινε η νεφέλη το πρωί, τότε και αυτοί σηκώνονταν· είτε την ημέρα είτε τη νύχτα ανέβαινε η νεφέλη, τότε αυτοί σηκώνονταν.

22 Δύο ημέρες ή έναν μήνα ή έναν χρόνο, αν παρέμενε η νεφέλη επάνω στη σκηνή, καθώς στεκόταν επάνω της, οι γιοι Ισραήλ έμεναν στρατοπεδευμένοι, και δεν σηκώνονταν· όταν, όμως, αυτή ανέβαινε, σηκώνονταν.

23 Σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου στρατοπέδευαν, και σύμφωνα με την προσταγή του Κυρίου σηκώνονταν· τηρούσαν τις υπηρεσίες του Κυρίου, καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου του Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 10

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να κάνεις για τον εαυτό σου δύο ασημένιες σάλπιγγες· σφυρηλατημένες θα τις κάνεις, και θα είναι σε σένα για να συγκαλείς τη συναγωγή, και να βάζεις σε κίνηση τα στρατόπεδα.

- ³ Και όταν σαλπίζουν μ' αυτές, ολόκληρη η συναγωγή θα συναθροίζεται προς εσένα στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁴ Και αν σαλπίσουν με μόνον μία, τότε θα συναθροίζονται προς εσένα οι άρχοντες, οι αρχηγοί των χιλιάδων τού Ισραήλ.
- ⁵ Και όταν σαλπίζετε αλαλαγμό, τότε θα σηκώνονται τα στρατόπεδα, που είναι στρατοπεδευμένα προς την ανατολή.
- ⁶ Και όταν σαλπίζετε δεύτερον αλαλαγμό, τότε θα σηκώνονται τα στρατόπεδα, που είναι στρατοπεδευμένα προς νότον· θα σαλπίζουν αλαλαγμό για να σηκωθούν.
- ⁷ Και όταν συγκαλείται η συναγωγή, θα σαλπίζετε, όχι όμως αλαλαγμό.
- ⁸ Και οι γιοι τού Ααρών, οι ιερείς, θα σαλπίζουν με τις σάλπιγγες· και αυτά θα είναι σε σας ένας αιώνιος θεσμός στις γενεές σας.
- ⁹ Και αν στη γη σας βγείτε σε μάχη, ενάντια στον εχθρό, που πολεμάει εναντίον σας, τότε θα σαλπίζετε αλαλαγμό με τις σάλπιγγες, και θα έρθετε σε ενθύμηση μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, και θα διασωθείτε από τους εχθρούς σας.
- ¹⁰ Και στις ημέρες τής ευφροσύνης σας, και στις γιορτές σας, και στις νεομηνίες σας, θα σαλπίζετε με τις σάλπιγγες επάνω στα ολοκαυτώματά σας, και επάνω στις θυσίες των ειρηνικών προσφορών σας, και θα είναι για σας προς ενθύμηση μπροστά στον Θεό σας. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- ¹¹ ΚΑΙ την 20 ή ημέρα τού δεύτερου μήνα, του δεύτερου χρόνου, ανέβηκε η νεφέλη από τη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ¹² Και σηκώθηκαν οι γιοι Ισραήλ σύμφωνα με την τάξη τής οδοιπορίας τους, από την έρημο Σινά, και η νεφέλη στάθηκε στην έρημο Φαράν.
- ¹³ Και πρώτα σηκώθηκαν, καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.
- ¹⁴ Και πρώτη σηκώθηκε η σημαία τού στρατοπέδου των γιων τού Ιούδα, σύμφωνα με τα τάγματά τους, και επικεφαλής τού στρατεύματός του ήταν ο Ναασσών, ο γιος τού Αμμιναδάβ.
- ¹⁵ Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Ισάχαρ ήταν ο Ναθανάηλ, ο γιος τού Σουάρ.
- ¹⁶ Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Ζαβουλών, ο Ελιάβ, ο γιος τού Χαιλών.
- ¹⁷ Και κατέβασαν τη σκηνή· και οι γιοι τού Γηρσών, και οι γιοι τού Μεραρί, σηκώθηκαν, βαστάζοντας τη σκηνή.
- ¹⁸ Έπειτα, σηκώθηκε η σημαία τού στρατοπέδου τού Ρουβήν, σύμφωνα με τα τάγματά τους, και επικεφαλής τού στρατεύματός του ήταν ο Ελισούρ, ο γιος τού Σεδιούρ.

- 19 Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Συμεών ήταν ο Σελουμιήλ, ο γιος τού Σουρισαδαΐ.
- 20 Και επικεφαλής τής φυλής των γιων τού Γαδ ήταν ο Ελιασάφ, ο γιος τού Δεουήλ.
- 21 Και οι Κααθίτες σηκώθηκαν, βαστάζοντας τα άγια, και οι άλλοι έστηναν τη σκηνή, μέχρις ότου φτάσουν αυτοί.
- 22 Έπειτα, σηκώθηκε η σημαία τού στρατοπέδου των γιων τού Εφραΐμ, σύμφωνα με τα τάγματά τους, και επικεφαλής τού στρατεύματός του ήταν ο Ελισαμά, ο γιος τού Αμμιούδ.
- 23 Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Μανασσή ήταν ο Γαμαλιήλ, ο γιος τού Φεδασσούρ.
- 24 Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων Βενιαμίν ήταν ο Αβειδάν, ο γιος τού Γιδεωνί.
- 25 Έπειτα, σηκώθηκε η σημαία τού στρατοπέδου των γιων τού Δαν, πίσω από όλα τα στρατόπεδα, σύμφωνα με τα τάγματά τους, και επικεφαλής τού στρατεύματός του ήταν ο Αχιέζερ, ο γιος τού Αμμισαδαΐ.
- 26 Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Ασήρ ήταν ο Φαγαιήλ, ο γιος τού Οχράν.
- 27 Και επικεφαλής τού στρατεύματος της φυλής των γιων τού Νεφθαλί ήταν ο Αχιρά, ο γιος τού Αινάν.
- 28 Έτσι γινόταν η οδοιπορία των γιων Ισραήλ, σύμφωνα με τα τάγματά τους, όταν σηκώνονταν.
- 29 Και ο Μωυσής είπε στον Οβάβ, τον γιο τού Ραγουήλ, του Μαδιανίτη, του πεθερού τού Μωυσή: Εμείς πηγαίνουμε στον τόπο, για τον οποίο ο Κύριος είπε: Αυτόν θα σας δώσω· έλα μαζί μας, και θα σε αγαθοποιήσουμε· επειδή, ο Κύριος μίλησε αγαθά για τον Ισραήλ.
- 30 Και του είπε: Δεν θάρθω, αλλά θα επιστρέψω στη γη μου, και στη γενεά μου.
- 31 Και είπε: Μη μας αφήσεις, παρακαλώ, επειδή εσύ γνωρίζεις πού πρέπει να στρατοπεδεύουμε στην έρημο, και θα είσαι για μας όπως είναι τα μάτια στο σώμα·
- 32 και αν έρθεις μαζί μας, εκείνα τα αγαθά, που θα κάνει σε μας ο Κύριος, τα ίδια θα κάνουμε κι εμείς σε σένα.
- 33 ΚΑΙ οδοιπόρησαν από το βουνό τού Κυρίου δρόμο τριών ημερών· και η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου προπορευόταν μπροστά τους δρόμο τριών ημερών, για να ζητήσει τόπο ανάπαυσης γι' αυτούς.

³⁴ Και η νεφέλη τού Κυρίου ήταν από επάνω τους την ημέρα, όταν σηκώνονταν από το στρατόπεδο.

³⁵ Και όταν η κιβωτός σηκωνόταν, ο Μωυσής έλεγε: Σήκω, Κύριε, και ας διασκορπιστούν οι εχθροί σου, και ας φύγουν από μπροστά σου εκείνοι που σε μισούν.

³⁶ Και όταν αναπαυόταν, έλεγε: Γύρνα, Κύριε, στις χιλιάδες των μυριάδων τού Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 11

¹ ΚΑΙ ο λαός γόγγυζε πονηρά στα αυτιά τού Κυρίου· και ο Κύριος άκουσε, και εξάφθηκε η οργή του· και ανάμεσά τους άναψε μια φωτιά τού Κυρίου, και κατέφαγε την άκρη τού στρατοπέδου.

² Και ο λαός βόησε στον Μωυσή· και ο Μωυσής προσευχήθηκε στον Κύριο, και σταμάτησε η φωτιά.

³ Και αποκλήθηκε το όνομα εκείνου τού τόπου Ταβερά,⁵ επειδή άναψε ανάμεσά τους μια φωτιά τού Κυρίου.

⁴ Και το σύμμικτο πλήθος, που ήταν ανάμεσά τους, επιθύμησε μίαν επιθυμία· και έκλαιγαν πάλι και οι γιοι Ισραήλ, και είπαν: Ποιος θα μας δώσει κρέας να φάμε;

⁵ Θυμόμαστε τα ψάρια, που τρώγαμε στην Αίγυπτο δωρεάν, τα αγγούρια, και τα πεπόνια, και τα πράσα, και τα κρεμμύδια, και τα σκόρδα·

⁶ τώρα, όμως, η ψυχή μας είναι κατάξερη· δεν είναι στα μάτια μας τίποτε άλλο εκτός από τούτο το μάννα.

⁷ Και το μάννα ήταν σαν τον σπόρο τού κοριάνδρου, και το χρώμα του σαν το χρώμα τού βδέλλιου.

⁸ Ο λαός περιφερόταν μαζεύοντάς το, και το άλεθαν σε μύλο ή το κοπάνιζαν σε γουδί, και το έψηναν σε χύτρα, και έκαναν απ' αυτό ψωμιά στη στάχτη· και η γεύση του ήταν σαν γεύση λαγάνας από λάδι.

⁹ Και όταν κατέβαινε η δροσιά στο στρατόπεδο τη νύχτα, έπεφτε και το μάννα επάνω σ' αυτή.

¹⁰ Και ο Μωυσής άκουσε τον λαό να κλαίει στις συγγένειές τους, τον κάθε έναν στη θύρα τής σκηνής του· και η οργή τού Κυρίου άναψε υπερβολικά· και τούτο φάνηκε κακό και στον Μωυσή.

¹¹ Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Γιατί ταλαιπώρησες τον δούλο σου; Και γιατί δεν βρήκα χάρη μπροστά σου, ώστε έβαλες επάνω μου το φορτίο ολόκληρου αυτού του λαού;

- 12** Μήπως εγώ συνέλαβα ολόκληρον αυτό τον λαό; Ή, εγώ τους γέννησα, για να μου λες: Πάρ' τον στον κόρφο σου, όπως η τροφός βαστάει το βρέφος που θηλάζει, στη γη που ορκίστηκες στους πατέρες τους;
- 13** Από πού να βρεθούν σε μένα κρέατα για να δώσω σε ολόκληρον αυτό τον λαό; Επειδή, κλαίνε σε μένα, λέγοντας: Δώσε μας κρέας να φάμε·
- 14** Δεν μπορώ εγώ μόνος μου να βαστάξω ολόκληρον αυτό τον λαό, επειδή αυτό είναι πολύ βαρύ για μένα·
- 15** και αν έτσι κάνεις σε μένα, θανάτωσέ με αμέσως, παρακαλώ, αν βρήκα χάρη μπροστά σου, για να μη βλέπω τη δυστυχία μου.
- 16** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Συγκέντρωσέ μου 70 άνδρες από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, που γνωρίζεις ότι είναι πρεσβύτεροι του λαού, και άρχοντές τους· και να τους φέρεις στη σκηνή τού μαρτυρίου, όπου θα σταθούν μαζί σου.
- 17** Και θα κατέβω, και θα μιλήσω εκεί μαζί σου· και θα πάρω από το πνεύμα που είναι επάνω σου, και θα τοβάλω επάνω σ' αυτούς· και θα βαστάζουν μαζί σου το φορτίο του λαού, για να μη το βαστάζεις εσύ μόνος.
- 18** Και πες στον λαό: Αγιάστε τον εαυτό σας για την αυριανή ημέρα, και θα φάτε κρέας· επειδή, κλάψατε στα αυτιά τού Κυρίου, λέγοντας: Ποιος θα μας δώσει κρέας να φάμε; Επειδή, καλά ήμασταν στην Αίγυπτο. Γι' αυτό, ο Κύριος θα σας δώσει κρέας, και θα φάτε·
- 19** δεν θα φάτε μία ημέρα ούτε δύο ημέρες ούτε πέντε ημέρες ούτε δέκα ημέρες ούτε 20 ημέρες·
- 20** ολόκληρο τον μήνα θα φάτε, μέχρις ότου βγει από τα ρουθούνια⁶ σας, και θα το αηδιάσετε,⁷ επειδή απειθήσατε στον Κύριο, που είναι ανάμεσά σας, και κλάψατε μπροστά του, λέγοντας: Γιατί να αναχωρήσουμε από την Αίγυπτο;
- 21** Και ο Μωυσής είπε: 600.000 πεζοί είναι ο λαός, ανάμεσα στους οποίους βρίσκομαι εγώ· και εσύ είπες: Θα τους δώσω κρέας για να φάνε για έναν ολόκληρο μήνα.
- 22** Θα σφαχτούν γι' αυτούς τα κοπάδια και οι αγέλες, ώστε να τους επαρκέσουν; Ή, θα μαζευτούν μαζί όλα τα ψάρια τής θάλασσας γι' αυτούς, ώστε να τους επαρκέσουν;
- 23** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μήπως μίκρυνε το χέρι τού Κυρίου; Τώρα θα δεις αν ο λόγος μου εκτελείται ή όχι.
- 24** Και ο Μωυσής βγήκε, και είπε στον λαό τα λόγια τού Κυρίου· και συγκέντρωσε τους 70 άνδρες από τους πρεσβύτερους του λαού, και τους έστησε ολόγυρα στη σκηνή.
- 25** Και ο Κύριος κατέβηκε μέσα σε νεφέλη, και μίλησε σ' αυτόν, και πήρε από το πνεύμα, που ήταν επάνω του, και έβαλε επάνω στους 70 άνδρες, τους

πρεσβύτερους· και αφού κάθησε επάνω τους το πνεύμα, προφήτευσαν, αλλά δεν εξακολούθησαν.

26 Έμειναν, όμως, δύο άνδρες στο στρατόπεδο, το όνομα του ενός ήταν Ελδάδ, και το όνομα του δεύτερου Μηδάδ· και το πνεύμα κάθησε επάνω τους· και αυτοί ήσαν από τους καταγραμμένους, δεν βγήκαν όμως στη σκηνή· και προφήτευαν μέσα στο στρατόπεδο.

27 Και έτρεξε ένας νέος, και το ανήγγειλε στον Μωυσή, λέγοντας: Ο Ελδάδ και ο Μηδάδ προφητεύουν στο στρατόπεδο.

28 Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, ο υπηρέτης τού Μωυσή, ο εκλεκτός του, αποκρίθηκε και είπε: Κύριέ μου Μωυσή, εμπόδισέ τους.

29 Και ο Μωυσής τού είπε: Ζηλοτυπείς για μένα; Είθε ολόκληρος ο λαός τού Κυρίου να ήσαν προφήτες, και ο Κύριος να έβαζε επάνω τους το πνεύμα του!

30 Και ο Μωυσής αναχώρησε στο στρατόπεδο, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ.

31 Και βγήκε ένας άνεμος από τον Κύριο, και έφερε ορτύκια από τη θάλασσα, και τα έρριξε κοντά στο στρατόπεδο, σε απόσταση μέχρι μιας ημέρας δρόμο από το ένα μέρος, και μέχρι μιας ημέρας δρόμο από το άλλο, ολόγυρα στο στρατόπεδο· και ήσαν στοιβαγμένα μέχρι δύο πήχες επάνω στην επιφάνεια της γης.

32 Και καθώς ο λαός σηκώθηκε, ολόκληρη εκείνη την ημέρα, και ολόκληρη τη νύχτα, και ολόκληρη την επόμενη ημέρα, μάζεψαν τα ορτύκια· εκείνος που μάζεψε το λιγότερο, μάζεψε δέκα χομόρ· και τα ξάπλωναν ολόγυρα στο στρατόπεδο για τον εαυτό τους.

33 Και ενώ το κρέας ήταν ακόμα στα δόντια τους, πριν μασηθεί, άναψε η οργή τού Κυρίου εναντίον του λαού· και ο Κύριος πάταξε τον λαό με μια υπερβολικά μεγάλη πληγή.

34 Και αποκάλεσε το όνομα εκείνου τού τόπου Κιβρώθ-αττααβά,⁹ επειδή, εκεί θάφτηκε ο λαός, ο επιθυμητής.

35 ΚΑΙ ο λαός αναχώρησε από την Κιβρώθ-αττααβά προς την Ασηρώθ, και έμεινε στην Ασηρώθ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 12

1 ΚΑΙ μίλησε η Μαριάμ, και ο Ααρών, ενάντια στον Μωυσή, εξαιτίας τής γυναίκας τής Αιθιόπισσας, που είχε πάρει· επειδή, γυναίκα Αιθιόπισσα είχε πάρει·

2 και είπαν: Μήπως μόνον στον Μωυσή μίλησε ο Κύριος; Δεν μίλησε και σε μας; Και το άκουσε ο Κύριος.

- ³ Και ο άνθρωπος ο Μωυσής ήταν υπερβολικά πράος, περισσότερο από όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν επάνω στη γη.
- ⁴ Και την ίδια στιγμή ο Κύριος είπε στον Μωυσή, και στον Ααρών, και στη Μαριάμ: Βγείτε έξω εσείς οι τρεις προς τη σκηνή τού μαρτυρίου. Και οι τρεις βγήκαν έξω.
- ⁵ Και κατέβηκε ο Κύριος σε στύλο νεφέλης, και στάθηκε στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και κάλεσε τον Ααρών και τη Μαριάμ· και βγήκαν έξω και οι δύο.
- ⁶ Και είπε: Ακούστε τώρα τα λόγια μου: Αν υπάρχει μεταξύ σας προφήτης, εγώ ο Κύριος θα γνωριστώ σ' αυτόν με οπτασίες· θα του μιλήσω στον ύπνο·
- ⁷ Δεν είναι έτσι με τον υπηρέτη μου τον Μωυσή· σε ολόκληρο τον οίκο μου αυτός είναι πιστός·
- ⁸ στόμα προς στόμα θα μιλάω σ' αυτόν, και φανερά, και όχι με αινίγματα, και θα βλέπει το πρόσωπο του Κυρίου· γιατί, λοιπόν, δεν φοβηθήκατε να μιλήσετε εναντίον τού δούλου μου, του Μωυσή;
- ⁹ Και άναψε η οργή τού Κυρίου εναντίον τους, και αναχώρησε.
- ¹⁰ Και η νεφέλη απομακρύνθηκε από τη σκηνή, και ξάφνου, η Μαριάμ έγινε λεπρή, όπως το χιόνι· και ο Ααρών είδε τη Μαριάμ, και νάσου, ήταν λεπρή.
- ¹¹ Και ο Ααρών είπε στον Μωυσή: Παρακαλώ, κύριέ μου, μη βάλεις την αμαρτία επάνω μας, επειδή πράξαμε ανόητα, και επειδή αμαρτήσαμε·
- ¹² ας μη είναι αυτή σαν έκτρωμα, που το μισό τής σάρκας είναι φαγωμένο, όταν βγαίνει από τη μήτρα τής μητέρας του.
- ¹³ Και ο Μωυσής βόησε στον Κύριο, λέγοντας: Παρακαλώ, Θεέ, γιάτρεψέ την.
- ¹⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Αν ο πατέρας της έφτυνε μόνον το πρόσωπό της, δεν θα ήταν ντροπιασμένη επτά ημέρες; Ας αποχωριστεί επτά ημέρες από το στρατόπεδο, και ύστερα ας επιστρέψει.
- ¹⁵ Και αποχωρίστηκε η Μαριάμ από το στρατόπεδο επτά ημέρες· και ο λαός δεν σηκώθηκε, μέχρις ότου επέστρεψε η Μαριάμ.
- ¹⁶ Και ύστερα, σηκώθηκε ο λαός από την Ασηρώθ, και στρατοπέδευαν στην έρημο Φαράν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 13

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ² Στείλε άνδρες, για να κατασκοπεύσουν τη γη Χαναάν, που εγώ δίνω στους γιους Ισραήλ· από κάθε φυλή των πατέρων τους θα στείλετε από έναν άνδρα, κάθε έναν απ' αυτούς αρχηγόν.

- ³ Και ο Μωυσής τούς έστειλε με προσταγή τού Κυρίου, από την έρημο Φαράν. Όλοι αυτοί οι άνδρες ήσαν αρχηγοί των γίων Ισραήλ.
- ⁴ Και τούτα ήσαν τα ονόματά τους: Από τη φυλή Ρουβήν, ο Σαμμουά, ο γιος τού Σακχούρ·
- ⁵ από τη φυλή Συμεών, ο Σαφάτ, ο γιος τού Χορρί·
- ⁶ από τη φυλή Ιούδα, ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή·
- ⁷ από τη φυλή Ισάχαρ, ο Ιγάλ, ο γιος τού Ιωσήφ·
- ⁸ από τη φυλή Εφραΐμ, ο Αυσή, ο γιος τού Ναυή·
- ⁹ από τη φυλή Βενιαμίν, ο Φαλτί, ο γιος τού Ραφού·
- ¹⁰ από τη φυλή Ζαβουλών, ο Γαδιήλ, ο γιος τού Σουδί·
- ¹¹ από τη φυλή Ιωσήφ, από τη φυλή Μανασσή, ο Γαδδί, ο γιος τού Σουσί·
- ¹² από τη φυλή Δαν, ο Αμμιήλ, ο γιος τού Γεμαλί·
- ¹³ από τη φυλή Ασήρ, ο Σεθούρ, ο γιος τού Μιχαήλ·
- ¹⁴ από τη φυλή Νεφθαλί, ο Νααβί, ο γιος τού Βαυσί·
- ¹⁵ από τη φυλή Γαδ, ο Γεουήλ, ο γιος τού Μαχί.
- ¹⁶ Αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών, που ο Μωυσής έστειλε για να κατασκοπεύσουν τη γη· και ο Μωυσής επονόμασε τον Αυσή, τον γιο τού Ναυή, Ιησού.
- ¹⁷ Και ο Μωυσής τούς έστειλε για να κατασκοπεύσουν τη γη Χαναάν· και τους είπε: Ανεβείτε από τούτο το μέρος το μεσημβρινό,^{1,ο} και θα ανεβείτε στο βουνό·
- ¹⁸ και θα θεωρήσετε τη γη, πώς¹¹ είναι, και τον λαό που κατοικεί σ' αυτή, αν είναι δυνατός ή αδύνατος, λίγοι ή πολλοί·
- ¹⁹ και πώς είναι η γη στην οποία αυτοί κατοικούν, είναι καλή ή κακή· και πώς είναι οι πόλεις, που αυτοί κατοικούν, ατείχιστες ή περικτειχισμένες·
- ²⁰ και πώς είναι η γη, είναι γόνιμη ή άγονη, αν υπάρχουν σ' αυτή δέντρα ή όχι· και να γίνεστε ανδρείοι,¹² και φέρτε από τους καρπούς τής γης. Και οι ημέρες ήσαν οι ημέρες των πρώτων σταφυλιών.
- ²¹ Και αφού ανέβηκαν, κατασκόπευσαν τη γη, από την έρημο Σιν, μέχρι τη Ρεώβ, προς την είσοδο Αιμάθ.
- ²² Και ανέβηκαν προς το μεσημβρινό, και ήρθαν μέχρι τη Χεβρών, όπου ήσαν ο Αχιμάν, ο Σεσαΐ, και ο Θαλμαΐ, οι γιοι τού Ανάκ. (Και η Χεβρών χτίστηκε επτά χρόνια πριν από την Τάνη τής Αιγύπτου).

23 Και ήρθαν μέχρι τη φάραγγα Εσχώλ, και έκοψαν από εκεί ένα κλήμα αμπέλου, μαζί με ένα τσαμπί σταφύλι, και το βάσταζαν δύο επάνω σε ξύλο· έφεραν ακόμα και ρόδια και σύκα.

24 Ο τόπος εκείνος ονομάστηκε φάραγγα Εσχώλ,¹³ εξαιτίας τού τσαμπιού, που έκοψαν από εκεί οι γιοι Ισραήλ.

25 Και επέστρεψαν, αφού κατασκόπευσαν τη γη, μετά από 40 ημέρες.

26 Και καθώς πορεύτηκαν, ήρθαν στον Μωυσή, και στον Ααρών, και σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, στην έρημο Φαράν, στην Κάδης· και έφεραν απόκριση σ' αυτούς, και σε ολόκληρη τη συναγωγή, και τους έδειξαν τον καρπό τής γης.

27 Και ανήγγειλαν στον Μωυσή, και είπαν: Ήρθαμε στη γη, στην οποία μας έστειλες, και είναι πραγματικά γη που ρέει γάλα και μέλι· και, δες, ο καρπός της·

28 ο λαός, όμως, που κατοικεί μέσα στη γη, είναι δυνατός, και οι πόλεις περιτειχισμένες, υπερβολικά μεγάλες· κι ακόμα, είδαμε εκεί και τους γιους τού Ανάκ·

29 οι Αμαληκίτες κατοικούν στη μεσημβρινή¹⁰ γη· και οι Χετταίοι, και οι Ιεβουσαίοι, και οι Αμορραίοι, κατοικούν επάνω στα βουνά· και οι Χαναναίοι κατοικούν κοντά στη θάλασσα, και στις όχθες τού Ιορδάνη.

30 Και ο Χάλεβ κατασίγασε τον λαό μπροστά στον Μωυσή, και είπε: Ας ανέβουμε αμέσως, και ας την εξουσιάσουμε· επειδή, μπορούμε να την κυριεύσουμε.

31 Οι άνθρωποι, όμως, που είχαν ανέβει μαζί του, είπαν: Δεν μπορούμε να ανέβουμε ενάντια σ' αυτόν τον λαό, επειδή, είναι δυνατότεροί μας.

32 Και δυσφήμησαν τη γη, που κατασκόπευσαν, προς τους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Η γη, που διαπεράσαμε για να την κατασκοπεύσουμε, είναι γη που κατατρώει τούς κατοίκους της· και ολόκληρος ο λαός, που είδαμε σ' αυτή, είναι άνδρες υπερμεγέθεις·

33 και είδαμε εκεί τούς γίγαντες, τους γιους τού Ανάκ, που είναι από τους γίγαντες· και βλέπαμε τον εαυτό μας σαν ακρίδες, και σαν τέτοιους έβλεπαν και αυτοί εμάς.

ΑΡΙΘΜΟΙ 14

1 ΚΑΙ ολόκληρη η συναγωγή, υψώνοντας τη φωνή της, ξέσπασε σε κραυγές,¹⁴ και ο λαός έκλαψε εκείνη τη νύχτα.

2 Και όλοι οι γιοι Ισραήλ γόγγυζαν ενάντια στον Μωυσή και στον Ααρών, και ολόκληρη η συναγωγή είπε προς αυτούς: Είθε να πεθαίναμε στη γη τής Αιγύπτου! Ή, ακόμα, είθε να πεθαίναμε σ' αυτή την έρημο·

- ³ και γιατί ο Κύριος μας έφερε σ' αυτή τη γη, ώστε να πέσουμε με μάχαιρα, να γίνουν διαρπαγή οι γυναίκες μας και τα παιδιά μας; Δεν ήταν καλύτερο σε μας να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο;
- ⁴ Και ο ένας έλεγε στον άλλον: Ας κάνουμε κάποιον αρχηγό, και ας επιστρέψουμε στην Αίγυπτο.
- ⁵ Τότε, έπεσε ο Μωυσής, και ο Ααρών, με το πρόσωπό τους επάνω στη γη, μπροστά σε ολόκληρο το πλήθος τής συναγωγής των γιων Ισραήλ.
- ⁶ Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, από εκείνους που κατασκόπευσαν τη γη, διέσχισαν τα ιμάτιά τους·
- ⁷ και είπαν σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, τα εξής: Η γη, που διαπεράσαμε για να την κατασκοπεύσουμε, είναι γη αγαθή, σε υπερβολικό βαθμό·
- ⁸ αν ο Κύριος ευαρεστείται σε μας, τότε θα μας φέρει σ' αυτή τη γη, και θα τη δώσει σε μας, γη που ρέει γάλα και μέλι·
- ⁹ μόνον, μη αποστατείτε ενάντια στον Κύριο ούτε να φοβάστε τον λαό τής γης· επειδή, αυτοί είναι για μας ψωμάκι· η σκέπη τους αποσύρθηκε από επάνω τους, και ο Κύριος είναι μαζί μας· μη τους φοβάστε.
- ¹⁰ Και ολόκληρη η συναγωγή είπε να τους λιθοβολήσουν με πέτρες.
- ¹¹ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μέχρι πότε αυτός ο λαός θα με παροργίζει; Και μέχρι πότε δεν θα πιστεύουν σε μένα, ύστερα από όλα τα σημεία, που έκανα ανάμεσά τους;
- ¹² Θα τους χτυπήσω με θανατικό, και θα τους εξολοθρεύσω, και θα σε κάνω έθνος μεγαλύτερο και δυνατότερο απ' αυτούς.
- ¹³ Και ο Μωυσής είπε στον Κύριο: Τότε, η Αίγυπτος θα το ακούσει· επειδή, εσύ ανέβασες αυτό τον λαό με τη δύναμή σου από ανάμεσά τους·
- ¹⁴ και θα το πουν στους κατοίκους αυτής τής γης· που άκουσαν ότι, εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσα σ' αυτό τον λαό, ότι εσύ, Κύριε, φαίνεσαι πρόσωπο με πρόσωπο, και η νεφέλη σου στέκεται επάνω τους, και εσύ προπορεύεσαι απ' αυτούς την ημέρα μέσα σε στύλο νεφέλης, και τη νύχτα μέσα σε στύλο φωτιάς.
- ¹⁵ Αν, λοιπόν, θανατώσεις αυτό τον λαό σαν έναν άνθρωπο, τότε τα έθνη, που άκουσαν το όνομά σου, θα πουν, λέγοντας.
- ¹⁶ Επειδή, ο Κύριος δεν μπορούσε να φέρει αυτό τον λαό στη γη, που ορκίστηκε σ' αυτούς, γι' αυτό τούς κατέστρεψε μέσα στην έρημο.
- ¹⁷ Και τώρα, σε παρακαλώ, ας μεγαλυνθεί η δύναμη του Κυρίου μου, με τον τρόπο που είπες, λέγοντας.

- 18** Ο Κύριος είναι μακρόθυμος και πολυέλεος, που συγχωρεί ανομία και παράβαση, και με κανέναν τρόπο δεν θα αθωώσει τον ένοχο, ανταποδίδοντας την ανομία των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτη και τέταρτη γενεά.
- 19** Συγχώρεσε, παρακαλώ, την ανομία αυτού τού λαού, σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος, και καθώς συγχώρεσες αυτόν τον λαό από την Αίγυπτο και μέχρι τώρα.
- 20** Και ο Κύριος είπε: Τους συγχώρεσα, σύμφωνα με τον λόγο σου·
- 21** αλλά, ζω εγώ, και ολόκληρη η γη θα γεμίσει από τη δόξα τού Κυρίου.
- 22** Επειδή, όλοι οι άνδρες, που είδαν τη δόξα μου, και τα σημεία μου, που έκανα στην Αίγυπτο και στην έρημο, με παρόργισαν ήδη δέκα φορές, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου,
- 23** βέβαια, δεν θα δουν τη γη, που ορκίστηκα στους πατέρες τους· κανένας από εκείνους που με παρόργισαν δεν θα τη δει.
- 24** Αλλά, τον δούλο μου τον Χάλεβ, επειδή έχει μέσα του άλλο πνεύμα, και με ακολούθησε εντελώς, αυτόν θα τον φέρω στη γη, μέσα στην οποία μπήκε, και το σπέρμα του θα την κληρονομήσει.
- 25** (Οι Αμαληκίτες, όμως, και οι Χαναναίοι κατοικούν στην κοιλάδα). Αύριο στραφείτε, και πηγαίνετε στην έρημο, προς τον δρόμο τής Ερυθράς Θάλασσας.
- 26** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:
- 27** Μέχρι πότε θα υποφέρω αυτή την πονηρή συναγωγή, όσα αυτοί γογγύζουν εναντίον μου; Άκουσα τους γογγυσμούς των γιων Ισραήλ, που γογγύζουν εναντίον μου.
- 28** Πες τους: Ζω εγώ, λέει ο Κύριος, καθώς εσείς μιλήσατε στα αυτιά μου, έτσι βέβαια και θα κάνω σε σας·
- 29** τα πτώματά σας θα πέσουν σ' αυτή την έρημο· και όλοι όσοι απαριθμήθηκαν από σας, σε ολόκληρο το σύνολο του αριθμού σας, από 20 χρόνων και επάνω, όσοι γόγγυσαν εναντίον μου,
- 30** εσείς, βέβαια, δεν θα μπείτε μέσα στη γη, για την οποία ορκίστηκα να σας κατοικήσω σ' αυτή, εκτός τού Χάλεβ, του γιου τού Ιεφοννή και του Ιησού, του γιου τού Ναυή·
- 31** αλλά, τα παιδιά σας, που είπατε ότι θα γίνουν διαρπαγή, αυτά θα τα φέρω μέσα, και θα γνωρίσουν τη γη, που εσείς καταφρονήσατε·
- 32** και τα πτώματά σας θα πέσουν μέσα σ' αυτή την έρημο·
- 33** και τα παιδιά σας θα περιπλανιούνται στην έρημο 40 χρόνια, και θα φέρουν επάνω τους την ποινή τής πορνείας σας, μέχρις ότου διαφθαρούν τα πτώματά σας στην έρημο·

34 σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών, που κατασκοπεύσατε τη γη, 40 ημέρες, θεωρούμενης κάθε μιας ημέρας για έναν χρόνο, 40 χρόνια θα φέρετε επάνω σας τις ανομίες σας, και θα γνωρίσετε την εγκατάλειψή μου.

35 Εγώ ο Κύριος μίλησα· βέβαια, αυτό θα το κάνω σε ολόκληρη αυτή την πονηρή συναγωγή, που συγκεντρώθηκε εναντίον μου· σ' αυτή την έρημο θα εξολοθρευτούν, και εκεί θα πεθάνουν.

36 ΚΑΙ οι άνθρωποι, που ο Μωυσής έστειλε για να κατασκοπεύσουν τη γη, οι οποίοι, όταν γύρισαν, έκαναν ολόκληρη τη συναγωγή να γογγύσει εναντίον του, δυσφημώντας τη γη,

37 και οι άνθρωποι εκείνοι που δυσφήμησαν τη γη, πέθαναν μέσα στην πληγή, μπροστά στον Κύριο.

38 Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, επέζησαν, από τους ανθρώπους εκείνους, που πήγαν να κατασκοπεύσουν τη γη.

39 ΚΑΙ ο Μωυσής μίλησε τα λόγια αυτά προς όλους τούς γιους Ισραήλ· και ο λαός πένθησε υπερβολικά.

40 Και καθώς σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, ανέβηκαν στην κορυφή τού βουνού, λέγοντας: Δέστε, εμείς, θα ανέβουμε οπωσδήποτε στον τόπο, που ο Κύριος μας υποσχέθηκε, επειδή αμαρτήσαμε.

41 Και ο Μωυσής είπε: Γιατί εσείς παραβαίνετε την προσταγή τού Κυρίου; Τούτο, σίγουρα, δεν θα ευοδωθεί·

42 μη ανεβαίνετε· επειδή, ο Κύριος δεν είναι μαζί σας· για να μη χτυπηθείτε μπροστά στους εχθρούς σας·

43 επειδή, οι Αμαληκίτες και οι Χαναναίοι είναι εκεί μπροστά σας, και θα πέσετε με μάχαιρα· για τον λόγο ότι, ξεκλίνετε από τον Κύριο, γι' αυτό ο Κύριος δεν θα είναι μαζί σας.

44 ΑΛΛ' αυτοί αποτόλμησαν να ανέβουν στην κορυφή τού βουνού· η κιβωτός, όμως, της διαθήκης τού Κυρίου, και ο Μωυσής, δεν κινήθηκαν μέσα από το στρατόπεδο.

45 Τότε, οι Αμαληκίτες και οι Χαναναίοι, που κατοικούσαν στο βουνό εκείνο, κατέβηκαν και τους χτύπησαν, και τους καταδίωξαν, μέχρι την Ορμά.

ΑΡΙΘΜΟΙ 15

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Όταν μπείτε μέσα στη γη τής κατοίκησής σας, που εγώ σας δίνω,

- ³ και κάνετε προσφορά με φωτιά στον Κύριο, ολοκαύτωμα ή θυσία σε εκπλήρωση ευχής ή αυτοπροαίρετα ή στις γιορτές σας, για να κάνετε οσμή ευωδίας στον Κύριο, είτε από τα βόδια είτε από τα πρόβατα,
- ⁴ τότε, εκείνος που προσφέρει το δώρο του στον Κύριο, θα φέρει προσφορά από άλφιτα, από ένα δέκατο σιμιγδάλι, ζυμωμένο με ένα τέταρτο ιν λαδιού·
- ⁵ και κρασί για σπονδή, το ένα τέταρτο ενός ιν, θα προσθέσεις στο ολοκαύτωμα ή τη θυσία για κάθε αρνί.
- ⁶ Ή, για κάθε κριάρι θα προσθέσεις προσφορά από άλφιτα, δύο δέκατα σιμιγδάλι, ζυμωμένο με ένα τρίτο ιν λαδιού·
- ⁷ και κρασί για σπονδή θα προσφέρεις, το ένα τρίτο τού ιν, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ⁸ Και αν προσφέρεις μοσχάρι από βόδια για ολοκαύτωμα ή για θυσία σε εκπλήρωση ευχής ή για ειρηνική προσφορά στον Κύριο,
- ⁹ τότε, θα φέρεις μαζί με το μοσχάρι από βόδια, προσφορά από άλφιτα, τρία δέκατα σιμιγδάλι, ζυμωμένο με μισό ιν λαδιού·
- ¹⁰ και θα φέρεις κρασί για σπονδή, το μισό τού ιν, σε προσφορά που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ¹¹ Έτσι θα γίνεται για ένα μοσχάρι ή για ένα κριάρι ή για ένα αρνί ή για έναν τράγο.
- ¹² Σύμφωνα με τον αριθμό που θα προσφέρετε, έτσι θα κάνετε σε κάθε έναν, σύμφωνα με τον αριθμό τους.
- ¹³ Όλοι οι αυτόχθονες θα τα κάνουν αυτά, σύμφωνα μ' αυτό τον τρόπο, προσφέροντας προσφορά που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ¹⁴ Και αν μεταξύ σας παροικεί ένας ξένος ή οποιοσδήποτε είναι μεταξύ σας στις γενεές σας, και θέλει να κάνει προσφορά, που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, καθώς εσείς κάνετε, έτσι θα κάνει·
- ¹⁵ ένας νόμος θα είναι για σας, που είστε από τη συναγωγή, και για τον ξένο, που παροικεί μεταξύ σας, ένας αιώνιος θεσμός στις γενεές σας· όπως εσείς, έτσι θα είναι και ο ξένος μπροστά στον Κύριο·
- ¹⁶ ένας νόμος, και μία διάταξη, θα είναι για σας, και για τον ξένο, που παροικεί μεταξύ σας.
- ¹⁷ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹⁸ Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Όταν έρθετε στη γη, στην οποία εγώ σας φέρνω,
- ¹⁹ τότε, όταν φάτε από τα ψωμιά τής γης, θα προσφέρετε στον Κύριο προσφορά που υψώνεται.

- 20** Θα προσφέρετε ψωμί από το πρώτο ζυμάρι σας, σε προσφορά που υψώνεται· όπως την προσφορά που υψώνεται από το αλώνι σας, έτσι θα την υψώσετε.
- 21** Από την πρώτη ζύμη σας, θα δώσετε στον Κύριο προσφορά που υψώνεται, στις γενεές σας.
- 22** Και αν σφάλετε, και δεν πράξετε όλα αυτά τα προστάγματα, που ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή,
- 23** σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε σε σας διαμέσου τού Μωυσή, από την ημέρα που ο Κύριος πρόσταξε, και στο εξής στις γενεές σας·
- 24** τότε, αν γίνει κάτι από άγνοια, χωρίς να το ξέρει αυτό η συναγωγή, ολόκληρη η συναγωγή θα προσφέρει ένα μοσχάρι από βόδια για ολοκαύτωμα, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, μαζί με την προσφορά του από άλφιτα, και τη σπονδή του, σύμφωνα με το διαταγμένο, και έναν τράγο από κασίκες για προσφορά περί αμαρτίας·
- 25** και θα κάνει εξιλέωση ο ιερέας για ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, και θα τους συγχωρηθεί· επειδή, έγινε από άγνοια· και θα φέρουν την προσφορά τους, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο, και την προσφορά τους περί αμαρτίας, μπροστά στον Κύριο, για την άγνοιά τους·
- 26** και θα συγχωρεθεί σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, και στον ξένο που παροικεί μεταξύ τους· επειδή, ολόκληρος ο λαός αμάρτησε από άγνοια.
- 27** Και αν κάποια ψυχή αμαρτήσει από άγνοια, αυτός πρέπει να φέρει μία κασίδα χρονιάρικη για προσφορά περί αμαρτίας·
- 28** και ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση για την ψυχή, που αμάρτησε από άγνοια, όταν αμαρτήσει από άγνοια μπροστά στον Κύριο, για να κάνει εξιλέωση γι' αυτόν· και θα του συγχωρηθεί.
- 29** Ένας νόμος θα είναι σε σας για τον αυτόχθονα ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, και στον ξένο, που παροικεί μεταξύ σας, όταν αμαρτήσει από άγνοια.
- 30** Και η ψυχή που θα πράξει αμάρτημα με υπερήφανο χέρι, είτε αυτόχθονας είτε ξένος, αυτός καταφρονεί τον Κύριο· και η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από μέσα από τον λαό της.
- 31** Επειδή, καταφρόνησε τον λόγο τού Κυρίου, και παρέβηκε την προσταγή του, η ψυχή εκείνη, θα εξολοθρευτεί οπωσδήποτε· η αμαρτία της θα είναι επάνω της.
- 32** ΚΑΙ όταν οι γιοι Ισραήλ ήσαν στην έρημο, βρήκαν έναν άνθρωπο να μαζεύει ξύλα την ημέρα τού σαββάτου.
- 33** Και εκείνοι που τον βρήκαν να μαζεύει ξύλα, τον έφεραν στον Μωυσή, και στον Ααρών, και σε ολόκληρη τη συναγωγή·

³⁴ και τον έβαλαν υπό φύλαξη. Επειδή, δεν ήταν ακόμα φανερό τι έπρεπε να κάνουν σ' αυτόν.

³⁵ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ο άνθρωπος θα θανατωθεί οπωσδήποτε· ολόκληρη η συναγωγή θα τον λιθοβολήσει με πέτρες έξω από το στρατόπεδο.

³⁶ Και ολόκληρη η συναγωγή τον έφεραν έξω από το στρατόπεδο, και τον λιθοβόλησαν με πέτρες, και πέθανε· όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή. Τα κράσπεδα

³⁷ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

³⁸ Μίλησε στους γιους Ισραήλ και πες τους να κάνουν ποδόγυρους στις άκρες των ιματίων τους, στις γενεές τους, και να βάλουν στους ποδόγυρους των άκρων μία γαλάζια ταινία·

³⁹ και θα την έχετε στους ποδόγυρους, για να τη βλέπετε, και να θυμάστε όλες τις εντολές τού Κυρίου, και να τις εκτελείτε, και να μη διαστραφείτε ακολουθώντας τις επιθυμίες των καρδιών σας, κι ακολουθώντας τις επιθυμίες των ματιών σας, πίσω από τις οποίες εσείς εκπορνεύετε·

⁴⁰ για να θυμάστε, και να εκτελείτε όλες τις εντολές μου, και να είστε άγιοι στον Θεό σας.

⁴¹ Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, που σας έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, για να είμαι ο Θεός σας. Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 16

¹ ΚΑΙ ο Κορέ, ο γιος τού Ισαάρ, γιου τού Καάθ, γιου τού Λευί, και ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι γιοι τού Ελιάβ, και ο Ων, ο γιος τού Φαλέθ, γιοι τού Ρουβήν, στασίασαν,

² και σηκώθηκαν ενάντια στον Μωυσή, μαζί με 250 ανθρώπους από τούς γιους Ισραήλ, αρχηγούς τής συναγωγής, σύγκλητους της βουλής, άνδρες ονομαστούς·

³ και μαζεύτηκαν ενάντια στον Μωυσή, και ενάντια στον Ααρών, και τους είπαν: Αρκεί σε σας, επειδή ολόκληρη η συναγωγή, όλοι είναι άγιοι, και ο Κύριος είναι μεταξύ τους· και γιατί υψώνεστε ψηλότερα από τη συναγωγή τού Κυρίου;

⁴ Και όταν ο Μωυσής το άκουσε, έπεσε με το πρόσωπό του επάνω στη γη·

⁵ και μίλησε στον Κορέ, και σε ολόκληρη τη συνοδεία του, λέγοντας: Το πρωί ο Κύριος θα φανερώσει ποιοι είναι δικοί του, και ποιος είναι άγιος, και θα τον κάνει να πλησιάσει σ' αυτόν· και όποιον έκλεξε, αυτόν θα κάνει να τον πλησιάσει.

- 6 Αυτό να κάνετε. Πάρτε για τον εαυτό σας θυμιατήρια, ο Κορέ, και ολόκληρη η συνοδεία του·
- 7 και βάλτε σ' αυτά φωτιά, και βάλτε επάνω σ' αυτά θυμίαμα, μπροστά στον Κύριο αύριο· και ο άνθρωπος, που θα εκλέξει ο Κύριος, αυτός θα είναι άγιος. Αρκεί σε σας, γιοι τού Λευί.
- 8 Και ο Μωυσής είπε στον Κορέ: Ακούστε, τώρα, γιοι τού Λευί.
- 9 Μικρό πράγμα είναι τούτο σε σας, ότι σας ξεχώρισε ο Θεός τού Ισραήλ από τη συναγωγή τού Ισραήλ, για να σας φέρει κοντά του, να εκτελείτε την υπηρεσία τής σκηνής τού Κυρίου, και να στέκεστε μπροστά στη συναγωγή, για να τους υπηρετείτε;
- 10 Και αφού σε έφερε κοντά του, και όλους τούς αδελφούς σου, τους γιους τού Λευί, μαζί σου, εσείς ζητάτε και την ιερατεία;
- 11 Έτσι κάνεις, εσύ και ολόκληρη η συνοδεία σου, που είστε συναθροισμένοι ενάντια στον Κύριο· και ποιος είναι ο Ααρών, ώστε να γογγύζετε εναντίον του;
- 12 Και ο Μωυσής έστειλε να καλέσει τον Δαθάν και τον Αβειρών, τους γιους τού Ελιάβ· και εκείνοι είπαν: Δεν ανεβαίνουμε·
- 13 μικρό είναι αυτό, ότι μας ανέβασες από τη γη που ρέει γάλα και μέλι, για να μας θανατώσεις στην έρημο, κι ακόμα, θέλεις να μας κατεξουσιάζεις σαν άρχοντας;
- 14 Εξάλλου, εσύ δεν μας έφερες σε γη που ρέει γάλα και μέλι, ούτε μας έδωσες κληρονομιά χωραφιών και αμπελώνων· θέλεις να βγάλεις τα μάτια αυτών των ανθρώπων; Δεν ανεβαίνουμε.
- 15 Και ο Μωυσής βαρυθύμησε υπερβολικά, και είπε στον Κύριο: Μη επιβλέψεις στην προσφορά τους, ούτε ένα γαϊδούρι δεν πήρα απ' αυτούς, ούτε έβλαψα κάποιον απ' αυτούς.
- 16 Και ο Μωυσής είπε στον Κορέ: Εσύ και ολόκληρη η συνοδεία σου, να είστε μπροστά στον Κύριο, εσύ, και αυτοί, και ο Ααρών, αύριο·
- 17 και να πάρετε κάθε ένας το θυμιατήριό του, και να βάλετε θυμίαμα επάνω σ' αυτά, και να φέρετε κάθε ένας το θυμιατήριό του μπροστά στον Κύριο, 250 θυμιατήρια· και εσύ, και ο Ααρών, κάθε ένας το δικό του θυμιατήριο.
- 18 Και πήραν κάθε ένας το θυμιατήριό του, και έβαλαν σ' αυτά φωτιά, και έβαλαν επάνω θυμίαμα, και στάθηκαν στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, μαζί με τον Μωυσή και τον Ααρών.
- 19 Και ο Κορέ συγκέντρωσε εναντίον τους ολόκληρη τη συναγωγή στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου. Και η δόξα τού Κυρίου φάνηκε σε ολόκληρη τη συναγωγή.
- 20 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:

- 21 Αποχωριστείτε μέσα απ' αυτή τη συναγωγή, για να τους αφανίσω μονομιάς.
- 22 Και έπεσαν με τα πρόσωπά τους επάνω στη γη και είπαν: Ω Θεέ, Θεέ των πνευμάτων κάθε σάρκας, ένας άνθρωπος αμάρτησε, και θα οργιστείς ενάντια σε ολόκληρη τη συναγωγή;
- 23 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 24 Να μιλήσεις στη συναγωγή, λέγοντας, Αναχωρήστε από τη σκηνή τού Κορέ, του Δαθάν, και του Αβειρών, από ολόγυρά τους.
- 25 Και ο Μωυσής σηκώθηκε, και πήγε στον Δαθάν και τον Αβειρών· και τον ακολούθησαν οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ,
- 26 και μίλησε στη συναγωγή, λέγοντας: Αποχωριστείτε αμέσως από τις σκηνές των ασεβών αυτών ανθρώπων, και να μη αγγίζετε τίποτε από όσα είναι δικά τους, για να μη αφανιστείτε μέσα σε όλες τις αμαρτίες τους.
- 27 Αναχώρησαν, λοιπόν, από τη σκηνή τού Κορέ, του Δαθάν, και του Αβειρών, ολόγυρα· και ο Δαθάν και ο Αβειρών βγήκαν, και στάθηκαν στη θύρα των σκηνών τους, και οι γυναίκες τους, και οι γιοι τους, και οι συγγενειές τους.
- 28 Και ο Μωυσής είπε: Από τούτο θα γνωρίσετε ότι ο Κύριος με απέστειλε για να πράξω όλα αυτά τα έργα, και ότι δεν έπραξα από τον εαυτό μου.
- 29 Αν οι άνθρωποι αυτοί πεθάνουν τον συνηθισμένο θάνατο όλων των ανθρώπων ή αν γίνει ανταπόδοση σ' αυτούς, σύμφωνα με την ανταπόδοση όλων των ανθρώπων, δεν με απέστειλε ο Κύριος·
- 30 αν, όμως, ο Κύριος κάνει θαύμα, και ανοίξει η γη το στόμα της, και τους καταπιεί, και όλα τα δικά τους, και κατέβουν ζωντανοί στον άδη, τότε θα γνωρίσετε, ότι οι άνθρωποι αυτοί παρόξυναν τον Κύριο.
- 31 Και καθώς έπαυσε να λέει όλα αυτά τα λόγια, σχίστηκε το έδαφος, που ήταν από κάτω τους.
- 32 Και άνοιξε η γη το στόμα της, και κατάπιε αυτούς, και τις οικογένειές τους, και όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν μαζί με τον Κορέ, και ολόκληρη την περιουσία τους.
- 33 Κι αυτοί κατέβηκαν ζωντανοί στον άδη, και όλα τα δικά τους, και η γη έκλεισε από πάνω τους· και αφανίστηκαν μέσα από τη συναγωγή.
- 34 Και ολόκληρος ο Ισραήλ, που ήταν γύρω τους, έφυγαν στη βοή τους, λέγοντας: Μήπως η γη καταπιεί και εμάς.
- 35 Και βγήκε φωτιά από τον Κύριο, και κατέφαγε τους 250 άνδρες, αυτούς που πρόσφεραν το θυμίαμα.
- 36 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- 37** να πεις στον Ελεάζαρ, τον γιο τού Ααρών, του ιερέα, να πάρει τα θυμιατήρια από την πυρκαγιά, και τη φωτιά να τη σκορπίσεις εκεί· επειδή, είναι αγιασμένα,
- 38** τα θυμιατήρια αυτών που αμάρτησαν ενάντια στις ψυχές τους· και ας τα κάνουν πλάκες για σκέπασμα του θυσιαστηρίου· επειδή, αυτοί τα πρόσφεραν μπροστά στον Κύριο, γι' αυτό είναι αγιασμένα· και θα είναι για σημείο στους γιους Ισραήλ.
- 39** Και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, πήρε τα χάλκινα θυμιατήρια, που πρόσφεραν αυτοί που κήκαν· και τα έκαναν πλάκες για να σκεπάσουν το θυσιαστήριο·
- 40** σε υπόμνηση στους γιους Ισραήλ, ώστε κανένας αλλογενής, που δεν είναι από το σπέρμα τού Ααρών, να μη πλησιάζει για να προσφέρει θυμίαμα μπροστά στον Κύριο, για να μη γίνει όπως ο Κορέ, και όπως η συνοδεία του, καθώς ο Κύριος είπε σ' αυτόν, διαμέσου τού Μωυσή.
- 41** Και την επόμενη ημέρα, ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ γόγγυσαν ενάντια στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας: Εσείς φονεύσατε τον λαό τού Κυρίου.
- 42** Και ενώ η συναγωγή ήταν συναθροισμένη ενάντια στον Μωυσή, και ενάντια στον Ααρών, ανέβλεψαν προς τη σκηνή τού μαρτυρίου, και να, η νεφέλη τη σκέπασε, και φάνηκε η δόξα τού Κυρίου.
- 43** Και ήρθε ο Μωυσής και ο Ααρών μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- 44** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 45** Αποσυρθείτε μέσα απ' αυτή τη συναγωγή, για να τους αφανίσω μονομιάς. Και έπεσαν με το πρόσωπό τους στη γη.
- 46** Και ο Μωυσής είπε στον Ααρών: Πάρε το θυμιατήριο, και βάλε σ' αυτό φωτιά από το θυσιαστήριο, και βάλε επάνω θυμίαμα, και πήγαινε γρήγορα στη συναγωγή, και κάνε εξιλέωση γι' αυτούς· επειδή, βγήκε οργή από τον Κύριο· η πληγή άρχισε.
- 47** Και ο Ααρών πήρε το θυμιατήριο, όπως είπε ο Μωυσής, και έτρεξε στο μέσον τής συναγωγής· και πράγματι, η πληγή είχε αρχίσει στον λαό· και έβαλε θυμίαμα, και έκανε εξιλέωση για τον λαό.
- 48** Και στάθηκε ανάμεσα σ' εκείνους που πέθαναν και στους ζωντανούς, και η θραύση σταμάτησε.
- 49** Κι εκείνοι που πέθαναν στη θραύση ήσαν 14.700, εκτός από εκείνους που πέθαναν εξαιτίας του Κορέ.
- 50** Και επέστρεψε ο Ααρών στον Μωυσή, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου· και η θραύση σταμάτησε.

ΑΡΙΘΜΟΙ 17

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 2** Να μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, και να πάρεις από κάθε έναν απ' αυτούς μία ράβδο, σύμφωνα με την οικογένεια των πατέρων τους, από όλους τους άρχοντές τους, σύμφωνα με την οικογένεια των πατέρων τους, 12 ράβδους· καθενός το όνομα να το γράψεις επάνω στη ράβδο του·
- 3** και το όνομα του Ααρών να το γράψεις επάνω στη ράβδο τού Λευί· επειδή, μία ράβδος θα υπάρχει για κάθε έναν αρχηγό τής οικογένειας των πατέρων τους·
- 4** και θα τις αποθέσεις στη σκηνή τού μαρτυρίου, μπροστά στο μαρτύριο, όπου θα βρίσκομαι μαζί σας·
- 5** και η ράβδος τού ανθρώπου, που θα εκλέξω, θα βλαστήσει· και θα κάνω να παύσουν από μπροστά μου οι γογγυσμοί των γιων Ισραήλ, που αυτοί γογγύζουν εναντίον σας.
- 6** Και ο Μωυσής μίλησε στους γιους Ισραήλ και του έδωσαν όλοι οι άρχοντές τους, από μία ράβδο κάθε ένας άρχοντας, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, 12 ράβδους· και η ράβδος τού Ααρών ήταν ανάμεσα στις ράβδους τους.
- 7** Και ο Μωυσής απέθεσε τις ράβδους μπροστά στον Κύριο, στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- 8** Και την επόμενη ημέρα μπήκε ο Μωυσής στη σκηνή τού μαρτυρίου· και νάσου, η ράβδος τού Ααρών, για την οικογένεια του Λευί, βλάστησε, και έβγαλε βλαστό, και παρήγαγε άνθη, και έδωσε αμύγδαλα.
- 9** Και ο Μωυσής έφερε έξω όλες τις ράβδους μπροστά από τον Κύριο, προς όλους τους γιους Ισραήλ· και αυτοί είδαν, και πήραν κάθε ένας τη ράβδο του.
- 10** Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή. Απόθεσε τη ράβδο τού Ααρών μπροστά στο μαρτύριο, για να φυλάγεται ως σημείο στους γιους τής αποστασίας· και θα σταματήσεις ολοκληρωτικά από μένα τούς γογγυσμούς τους, για να μη πεθάνουν.
- 11** Και ο Μωυσής έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος· έτσι έκανε.
- 12** Και οι γιοι Ισραήλ είπαν στον Μωυσή, λέγοντας: Δες, εμείς πεθαίνουμε, αφανιζόμαστε, όλοι αφανιζόμαστε·
- 13** καθένας που πλησιάζει, εκείνος που πλησιάζει στη σκηνή τού Κυρίου, πεθαίνει· θα εκλείψουμε όλοι, πεθαίνοντας;

ΑΡΙΘΜΟΙ 18

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Ααρών: Εσύ και οι γιοι σου, και η οικογένεια του πατέρα σου, μαζί με σένα, θα βαστάζετε την ανομία τού αγιαστηρίου· κι εσύ και οι γιοι σου μαζί με σένα θα βαστάζετε την ανομία τής ιερατείας σας.

- ² Κι ακόμα, τους αδελφούς σου, τη φυλή τού Λευί, τη φυλή τού πατέρα σου, να φέρεις μαζί σου, για να είναι ενωμένοι μαζί σου, και να σε υπηρετούν· εσύ, όμως, και οι γιοι σου μαζί με σένα θα υπηρετείτε μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- ³ Και θα τηρούν τις υπηρεσίες σου, και τις υπηρεσίες ολόκληρης της σκηνής· μόνον στα σκεύη τού αγιαστηρίου και στο θυσιαστήριο δεν θα πλησιάζουν, για να μη πεθάνουν, ούτε αυτοί ούτε εσείς.
- ⁴ Και θα είναι ενωμένοι μαζί σου, και θα τηρούν τις υπηρεσίες τής σκηνής τού μαρτυρίου, σε όλες τις υπηρεσίες τής σκηνής· και ξένος δεν θα σας πλησιάζει.
- ⁵ Και θα τηρείτε τις υπηρεσίες τού αγιαστηρίου, και τις υπηρεσίες τού θυσιαστηρίου, και δεν θα είναι πλέον οργή στους γιους Ισραήλ.
- ⁶ Κι εγώ, δέστε, πήρα τούς αδελφούς σας τους Λευίτες μέσα από τους γιους Ισραήλ· αυτοί είναι δοσμένοι σε σας ως δώρο για τον Κύριο, για να εκτελούν τις υπηρεσίες τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁷ Και εσύ και οι γιοι σου μαζί με σένα θα τηρείτε την ιερατεία σας, σε όλες τις υποθέσεις τού θυσιαστηρίου, και σ' εκείνες μέσα από το παραπέτασμα, και θα κάνετε την υπηρεσία. Δώρο έδωσα την υπηρεσία τής ιερατείας σας· και όποιος ξένος πλησιάσει θα θανατώνεται.
- ⁸ ΚΑΙ ο Κύριος είπε στον Ααρών: Δες, εγώ έδωσα ακόμα σε σένα την επιστασία των προσφορών μου, που υψώνονται, και απ' όλα τα αγιασμένα από τους γιους Ισραήλ· σε σένα τα έδωσα για το χρίσμα, και στους γιους σου, σε έναν αιώνιο θεσμό.
- ⁹ Τούτο θα είναι δικό σου από τα αγιότατα, απ' αυτά που προσφέρονται με φωτιά· όλα τα δώρα τους, όλες οι προσφορές τους από άλφιτα, και όλες οι προσφορές τους περί αμαρτίας, και όλες οι προσφορές τους περί ανομίας, που θα αποδίδουν σε μένα, θα είναι αγιότατα για σένα και για τους γιους σου.
- ¹⁰ Στο άγιο των αγίων θα τα τρώτε· κάθε αρσενικό θα τα τρώει· άγια θα είναι σε σένα.
- ¹¹ Δικό σου είναι και τούτο, η προσφορά από τα δώρα τους, που υψώνεται, μαζί με όλες τις κινητές προσφορές των γιων Ισραήλ· σε σένα τα έδωσα, και στους γιους σου, και στις θυγατέρες σου μαζί με σένα, σε έναν αιώνιο θεσμό· κάθε καθαρός στην οικογένειά σου, θα τα τρώει.
- ¹² Όλο το καλύτερο από το λάδι, και όλο το καλύτερο από το κρασί και το σιτάρι, τις απαρχές τους, όσα προσφέρουν στον Κύριο, σε σένα τα έδωσα.
- ¹³ Όλα τα πρωτογεννήματα της γης, όσα φέρνουν στον Κύριο, δικά σου θα είναι· κάθε καθαρός στην οικογένειά σου, θα τα τρώει.
- ¹⁴ Κάθε καθιέρωμα του Ισραήλ θα είναι δικό σου.

- 15 Καθένα που διανοίγει μήτρα, από κάθε σάρκα, που θα προσφέρουν στον Κύριο, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, δικό σου θα είναι· αλλά, τα πρωτότοκα των ανθρώπων θα εξαγοράζονται οπωσδήποτε, και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων θα εξαγοράζονται.
- 16 Και όσα πρέπει να εξαγοραστούν από ηλικίας ενός μήνα, θα εξαγοράζονται σύμφωνα με την εκτίμησή σου, για πέντε σίκλους ασήμι, σύμφωνα με τον άγιο σίκλο, που είναι 20 γερά.
- 17 Τα πρωτότοκα όμως των βοδιών ή τα πρωτότοκα των προβάτων ή τα πρωτότοκα των κασικιών δεν θα εξαγοράζονται· είναι άγια· το αίμα τους θα το ραντίζεις επάνω στο θυσιαστήριο, και το πάχος τους θα το καις για προσφορά, που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- 18 Και το κρέας τους θα είναι δικό σου, όπως το κινητό στήθος και ο δεξιός ώμος είναι δικός σου.
- 19 Όλες τις προσφορές των άγιων πραγμάτων που υψώνονται, τις οποίες οι γιοι Ισραήλ θα προσφέρουν στον Κύριο, τις έδωσα σε σένα και στους γιους σου, και στις θυγατέρες σου μαζί σου, σε έναν αιώνιο θεσμό. Αυτή είναι διαθήκη αλατιού, παντοτινή, μπροστά στον Κύριο, σε σένα και στο σπέρμα σου μαζί με σένα.
- 20 Και ο Κύριος είπε στον Ααρών: Στη γη τους δεν θα έχεις κληρονομιά, ούτε θα έχεις μερίδα ανάμεσά τους· εγώ είμαι η μερίδα σου και η κληρονομιά σου, ανάμεσα στους γιους Ισραήλ·
- 21 και πρόσεξε, έδωσα στους γιους Λευί, όλα τα δέκατα του Ισραήλ για κληρονομιά, για την υπηρεσία τους που υπηρετούν, την υπηρεσία τής σκηνής τού μαρτυρίου·
- 22 και του λοιπού, δεν θα πλησιάζουν οι γιοι Ισραήλ στη σκηνή τού μαρτυρίου, για να μη πάρουν επάνω τους αμαρτία, και πεθάνουν·
- 23 αλλά οι Λευίτες, αυτοί θα υπηρετούν την υπηρεσία τής σκηνής τού μαρτυρίου, και θα βαστάζουν την ανομία τους· αυτό θα είναι αιώνιος θεσμός στις γενεές σας· και δεν θα έχουν ανάμεσα στους γιους Ισραήλ καμιά κληρονομιά·
- 24 επειδή, τα δέκατα των γιων Ισραήλ, που θα προσφέρουν ως προσφορά που υψώνεται στον Κύριο, τα έδωσα κληρονομιά στους Λευίτες· γι' αυτό είπα γι' αυτούς: Ανάμεσα στους γιους Ισραήλ δεν θα έχουν καμιά κληρονομιά.
- 25 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 26 Να μιλήσεις και στους Λευίτες, και να τους πεις: Όταν παίρνετε από τους γιους Ισραήλ το δέκατο, που σας έδωσα απ' αυτούς για κληρονομιά σας, τότε θα προσφέρετε απ' αυτά προσφορά που υψώνεται στον Κύριο, δέκατο από το δέκατο.

- 27** Και αυτές οι προσφορές σας που υψώνονται θα λογαριάζονται σε σας, ως σιτάρι τού αλωνιού, και ως αφθονία τού ληνού.
- 28** Έτσι κι εσείς θα προσφέρετε προσφορά που υψώνεται στον Κύριο από όλα τα δέκατά σας, που παίρνετε από τους γιους Ισραήλ· και απ' αυτά θα δίνετε την προσφορά τού Κυρίου που υψώνεται στον Ααρών τον ιερέα.
- 29** Από όλα τα δώρα σας θα προσφέρετε κάθε προσφορά τού Κυρίου που υψώνεται, από κάθε καλύτερό τους, το αγιασμένο μέρος απ' αυτά.
- 30** Και θα τους πεις: Όταν προσφέρετε απ' αυτά, το καλύτερό τους, αυτό θα λογαριάζεται για τους Λευίτες σαν προϊόν τού αλωνιού, και σαν προϊόν τού ληνού·
- 31** και θα τα τρώτε σε κάθε τόπο, εσείς και οι οικογένειές σας· επειδή, αυτό είναι μισθός σε σας για την υπηρεσία σας στη σκηνή τού μαρτυρίου·
- 32** και δεν θα φέρετε αμαρτία επάνω σας γι' αυτά, όταν προσφέρετε απ' αυτά το καλύτερό τους· και δεν θα βεβηλώσετε τα άγια των γιων Ισραήλ, για να μη πεθάνετε.

ΑΡΙΘΜΟΙ 19

- 1** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών, λέγοντας:
- 2** Αυτό είναι το διάταγμα του νόμου, που ο Κύριος πρόσταξε, λέγοντας: Να πεις στους γιους Ισραήλ να σου φέρουν μία ξανθιά δάμαλη, χωρίς ψεγάδι, που δεν έχει ελάττωμα, επάνω στην οποία δεν επιβλήθηκε ζυγός·
- 3** και θα τη δώσετε στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και θα τη φέρει έξω από το στρατόπεδο· και θα τη σφάζουν μπροστά του·
- 4** και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, θα πάρει από το αίμα της με το δάκτυλό του, και θα ραντίσει επτά φορές από το αίμα της προς τη μπροστινή πλευρά τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 5** Και θα κάψουν τη δάμαλη μπροστά του· το δέρμα της, και το κρέας της, και το αίμα της, μαζί με τα κόπρανά της, θα καούν.
- 6** Και ο ιερέας θα πάρει ένα κέδρινο ξύλο και ύσσωπο, και κόκκινο και θα τα ρίξει στο μέσον τής ολοσχερούς καύσης τής δάμαλης.
- 7** Τότε, ο ιερέας θα πλύνει τα ιμάτιά του και θα λούσει το σώμα του με νερό, και ύστερα θα μπει μέσα στο στρατόπεδο, και θα είναι ακάθαρτος ο ιερέας μέχρι την εσπέρα.
- 8** Και εκείνος που την καίει θα πλύνει τα ιμάτιά του με νερό, και θα λούσει το σώμα του με νερό, και θα είναι ακάθαρτος μέχρι την εσπέρα.
- 9** Και ένας καθαρός άνθρωπος θα μαζέψει τη στάχτη τής δάμαλης, και θα την αποθέσει έξω από το στρατόπεδο σε έναν καθαρό τόπο· και θα φυλάγεται για

τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, για νερό χωρισμού· αυτό είναι για καθαρισμό αμαρτίας.

10 Και εκείνος που μάζεψε τη στάχτη τής δάμαλης θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα· και αυτό θα είναι στους γιους Ισραήλ, και στους ξένους, που παροικούν ανάμεσά σας, σε έναν αιώνιο θεσμό.

11 Όποιος αγγίζει νεκρό σώμα ανθρώπου, θα είναι ακάθατος επτά ημέρες.

12 Αυτός θα αγνιστεί διαμέσου αυτού την τρίτη ημέρα, και την έβδομη ημέρα θα είναι καθαρός· αν, όμως, δεν αγνιστεί την τρίτη ημέρα ούτε και την έβδομη ημέρα δεν θα είναι καθαρός.

13 Όποιος αγγίζει νεκρό σώμα οποιουδήποτε πεθαμένου ανθρώπου, και δεν αγνιστεί, μολύνει τη σκηνή τού Κυρίου· και η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί από τον Ισραήλ· επειδή, δεν ραντίστηκε επάνω του το νερό τού χωρισμού, θα είναι ακάθατος· η ακαθαρσία του μένει επάνω του.

14 Αυτός είναι ο νόμος όταν κάποιος άνθρωπος πεθάνει σε σκηνή: Όλοι εκείνοι που μπαίνουν στη σκηνή, και όλα όσα βρίσκονται στη σκηνή, θα είναι ακάθαρτα επτά ημέρες·

15 και κάθε ανοιχτό σκεύος, που δεν έχει σκέπασμα δεμένο από πάνω του, είναι ακάθατο.

16 Και όποιος αγγίζει στην πεδιάδα κάποιον φονευμένο με μάχαιρα ή ένα νεκρό σώμα ή κόκαλο ανθρώπου ή τάφο, θα είναι ακάθατος επτά ημέρες.

17 Και θα πάρουν για τον ακάθατο από τη στάχτη τής δάμαλης, που κήκε για καθαρισμό τής αμαρτίας, και θα χυθεί επάνω της νερό τρεχούμενο σε σκεύος.

18 Και ένας καθαρός άνθρωπος θα πάρει ύσσωπο, και αφού τον βυθίσει στο νερό, θα ραντίσει επάνω στη σκηνή, και σε όλα τα σκεύη της, και επάνω στους ανθρώπους, που βρέθηκαν εκεί, και επάνω σ' εκείνον, που άγγιξε κόκαλο ή φονευμένον ή νεκρόν ή τάφο.

19 Και ο καθαρός θα ραντίσει επάνω στον ακάθατο την τρίτη ημέρα και την έβδομη ημέρα· την έβδομη ημέρα, όμως, θα τον αγνίσει· και αυτός θα πλύνει τα ιμάτιά του, και θα λουστεί με νερό· και την εσπέρα θα είναι καθαρός.

20 Και ο άνθρωπος, που είναι ακάθατος και δεν αγνιστεί, η ψυχή εκείνη θα εξολοθρευτεί μέσα από τη συναγωγή· επειδή, μόλυνε το αγιαστήριο του Κυρίου· το νερό τού χωρισμού δεν ραντίστηκε επάνω του· αυτός είναι ακάθατος.

21 Και θα είναι σ' αυτούς αιώνιος θεσμός, ότι όποιος ραντίσει το νερό τού χωρισμού, θα πλύνει τα ιμάτιά του και όποιος αγγίζει το νερό τού χωρισμού θα είναι ακάθατος μέχρι την εσπέρα.

22 Και κάθε τι που ο ακάθαρτος αγγίζει, θα είναι ακάθατο· και η ψυχή που θα το αγγίζει, θα είναι ακάθατη μέχρι την εσπέρα.

ΑΡΙΘΜΟΙ 20

1 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ, ολόκληρη η συναγωγή, ήρθαν τον πρώτο μήνα στην έρημο Σιν· και ο λαός έμεινε στην Κάδης· και η Μαριάμ πέθανε εκεί, και θάφτηκε εκεί.

2 Και δεν υπήρχε νερό για τη συναγωγή· και συγκεντρώθηκαν ενάντια στον Μωυσή, και ενάντια στον Ααρών.

3 Και ο λαός λοιδορούσε ενάντια στον Μωυσή, και είπαν, λέγοντας: Είθε να πεθαίναμε, όταν πέθαναν οι αδελφοί μας μπροστά στον Κύριο!

4 Και γιατί ανεβάσατε τη συναγωγή τού Κυρίου σ' αυτή την έρημο, για να πεθάνουμε εκεί εμείς και τα κτήνη μας;

5 Και γιατί μας ανεβάσατε από την Αίγυπτο για να μας φέρετε σ' αυτόν τον κακό τόπο; Αυτός δεν είναι τόπος σποράς ή σύκων ή αμπέλων ή ροδιών· ούτε νερό για να πιούμε δεν υπάρχει εδώ.

6 Και ο Μωυσής και ο Ααρών ήρθαν μπροστά από τη συναγωγή στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, και έπεσαν με το πρόσωπό τους στη γη· και φάνηκε σ' αυτούς η δόξα τού Κυρίου.

7 Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

8 Πάρε τη ράβδο, και συγκάλεσε τη συναγωγή, εσύ και ο Ααρών ο αδελφός σου, και να μιλήσετε στην πέτρα μπροστά σ' αυτούς· και θα σας δώσει τα νερά της, και θα τους βγάλεις νερό από την πέτρα· και θα ποτίσεις τη συναγωγή και τα κτήνη τους.

9 Και ο Μωυσής πήρε τη ράβδο μπροστά από τον Κύριο, καθώς τον πρόσταξε·

10 και συγκάλεσε ο Μωυσής και ο Ααρών τη συναγωγή μπροστά στην πέτρα· και τους είπε: Ακούστε τώρα, εσείς οι απειθείς· να σας βγάλουμε νερό από τούτη την πέτρα;

11 Και αφού ο Μωυσής σήκωσε το χέρι του, χτύπησε την πέτρα με τη ράβδο του δύο φορές· και βγήκαν πολλά νερά· και ήπие η συναγωγή και τα κτήνη τους.

12 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών: Επειδή, δεν με πιστέψατε, για να με αγιάσετε μπροστά στους γιους Ισραήλ, γι' αυτό εσείς δεν θα φέρετε τη συναγωγή αυτή στη γη, που τους έδωσα.

13 Αυτό είναι το νερό Μεριβά·¹⁶ επειδή, οι γιοι Ισραήλ λοιδόρησαν ενάντια στον Κύριο, και αυτός αγιάστηκε μεταξύ τους.

- 14** ΚΑΙ ο Μωυσής έστειλε πρέσβεις από την Κάδης στον βασιλιά τού Εδώμ, λέγοντας: Τούτα λέει ο αδελφός σου, ο Ισραήλ· Εσύ γνωρίζεις ολόκληρη την ταλαιπωρία που μας βρήκε·
- 15** ότι οι πατέρες μας κατέβηκαν στην Αίγυπτο, και κατοικήσαμε στην Αίγυπτο πολύ καιρό· και οι Αιγύπτιοι καταδυνάστευσαν εμάς και τους πατέρες μας·
- 16** και βοήσαμε στον Κύριο, και αυτός εισάκουσε τη φωνή μας, και έστειλε άγγελο, και μας έβγαλε από την Αίγυπτο· και δες, είμαστε στην Κάδης, μία πόλη που είναι στις άκρες των ορίων σου·
- 17** ας περάσουμε, παρακαλώ, διαμέσου τής γης σου· δεν θα περάσουμε διαμέσου των χωραφιών ή διαμέσου των αμπελώνων ούτε θα πιούμε νερό από τα πηγάδια· θα περάσουμε διαμέσου τού βασιλικού δρόμου· δεν θα παρεκκλίνουμε δεξιά ή αριστερά, μέχρις ότου περάσουμε τα όριά σου.
- 18** Και ο Εδώμ τού είπε: Δεν θα περάσεις διαμέσου τής γης μου· ειδεμή, θα βγω με μάχαιρα σε συνάντησή σου.
- 19** Και οι γιοι Ισραήλ τού είπαν: Εμείς διαβαίνουμε διαμέσου τής λεωφόρου· και αν εγώ και τα κτήνη μου πιούμε από το νερό σου, θα το πληρώσω· μονάχα θα διαβώ, πεζοπορώντας, και τίποτε άλλο.
- 20** Και εκείνος είπε: Δεν θα διαβείς. Και ο Εδώμ βγήκε εναντίον του με πολύ λαό, και με ισχυρή δύναμη.¹⁷
- 21** Έτσι αρνήθηκε ο Εδώμ να δώσει πέρασμα στον Ισραήλ διαμέσου των ορίων του· και ο Ισραήλ ξέκλινε απ' αυτόν.
- 22** ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ, ολόκληρη η συναγωγή, σηκώθηκαν από την Κάδης, και ήρθαν στο βουνό Ωρ.
- 23** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή και στον Ααρών στο βουνό Ωρ, κοντά στα όρια της γης τού Εδώμ, λέγοντας:
- 24** Ο Ααρών θα προστεθεί στον λαό του· επειδή, δεν θα μπει μέσα στη γη, που έδωσα στους γιους Ισραήλ· δεδομένου ότι, απειθήσατε στον λόγο μου, στο νερό Μεριβά·
- 25** πάρε τον Ααρών και τον Ελεάζαρ, τον γιο του, και ανέβασέ τους στο βουνό Ωρ·
- 26** και βγάλε από τον Ααρών τη στολή του, και φόρεσέ την στον Ελεάζαρ, τον γιο του· και ο Ααρών θα προστεθεί στον λαό του, και θα πεθάνει εκεί.
- 27** Και ο Μωυσής έκανε όπως ο Κύριος πρόσταξε· και ανέβηκαν στο βουνό Ωρ, μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή.
- 28** Και ο Μωυσής έβγαλε από τον Ααρών τη στολή του, και τη φόρεσε στον Ελεάζαρ, τον γιο του· και ο Ααρών πέθανε εκεί, επάνω στην κορυφή τού βουνού· και ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ κατέβηκαν από το βουνό.

²⁹ Και ολόκληρη η συναγωγή είδε ότι ο Ααρών πέθανε· και πένθησαν τον Ααρών 30 ημέρες, ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 21

¹ ΚΑΙ ο Χαναναίος, ο βασιλιάς τής Αράδ, που κατοικούσε μεσημβρινά, άκουσε, ότι ο Ισραήλ ήρθε διαμέσου τού δρόμου Αθαρείμ, και πολέμησε ενάντια στον Ισραήλ, και συνέλαβε απ' αυτούς αιχμαλώτους.

² Και ο Ισραήλ ευχήθηκε ευχή στον Κύριο, και είπε: Αν πραγματικά παραδώσεις αυτόν τον λαό στο χέρι μου, θα καταστρέψω τις πόλεις τους.

³ Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τού Ισραήλ, και παρέδωσε τους Χαναναίους· και κατέστρεψαν αυτούς και τις πόλεις τους· και αποκάλεσαν το όνομα του τόπου Ορμά.¹⁸

⁴ ΚΑΙ σηκώθηκαν από το βουνό Ωρ, διαμέσου τού δρόμου τής Ερυθράς Θάλασσας, για να περιέλθουν τη γη τού Εδώμ· και ο λαός λιγοψύχησε στον δρόμο.

⁵ Και ο λαός μίλησε ενάντια στον Θεό, και ενάντια στον Μωυσή, λέγοντας: Γιατί μας ανέβασες από την Αίγυπτο για να πεθάνουμε στην έρημο; Επειδή, ψωμί δεν υπάρχει, και νερό δεν υπάρχει· και η ψυχή μας αηδίασε τούτο το ελαφρύ ψωμί.

⁶ Και ο Κύριος έστειλε προς τον λαό τα φίδια, τα φλογερά φίδια, και δάγκωναν τον λαό, και πολὺς λαός από τον Ισραήλ πέθανε.

⁷ Και καθώς ο λαός ήρθε στον Μωυσή, είπαν: Αμαρτήσαμε, επειδή μιλήσαμε ενάντια στον Κύριο και ενάντια σε σένα· παρακάλεσε τον Κύριο να σηκώσει τα φίδια από μας. Και ο Μωυσής δεήθηκε για τον λαό.

⁸ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Φτιάξε για τον εαυτό σου ένα φλογερό φίδι,²¹ και βάλ' το επάνω σε ένα ξύλο· και καθένας που θα δαγκωθεί, και κοιτάζει σ' αυτό, θα ζήσει.

⁹ Και ο Μωυσής έκανε ένα φίδι χάλκινο, και το έβαλε επάνω σε ξύλο· και αν ένα φίδι δάγκωνε κάποιον, αυτός δε, μόλις κοίταζε το χάλκινο φίδι, ζούσε.

¹⁰ ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν και στρατοπέδευσαν στην Ωβώθ.

¹¹ Και καθώς σηκώθηκαν από την Ωβώθ, στρατοπέδευσαν στην Ιιέ-αβαρίμ, στην έρημο, που είναι κατάντικρυ του Μωάβ, προς την ανατολή τού ήλιου.

¹² Από εκεί, αφού σηκώθηκαν, στρατοπέδευσαν στην κοιλάδα Ζαρέδ.

¹³ Από εκεί, αφού σηκώθηκαν, στρατοπέδευσαν στην αντίπερα πλευρά τού Αρνών, που είναι στην έρημο, και βγαίνει από τα όρια των Αμορραίων· επειδή, ο Αρνών είναι το όριο του Μωάβ, ανάμεσα στον Μωάβ και τους Αμορραίους.

- 14 Γι' αυτό λέγεται στο βιβλίο των πολέμων τού Κυρίου: Προς τον Βαέβ στη Σουφά, και προς τα ρυάκια τού Αρνών,
- 15 και το ρεύμα των ρυακιών, που κατεβαίνει στην πόλη Αρ, και βρίσκεται στα όρια του Μωάβ.
- 16 Και από εκεί ήρθαν στη Βηρ· αυτό είναι το πηγάδι, για το οποίο ο Κύριος είχε πει στον Μωυσή: Συγκέντρωσε τον λαό, και θα τους δώσω νερό.
- 17 Τότε, ο Ισραήλ έψαλε αυτή την ωδή: Ανέβα, ω πηγάδι· ψάλλετε σ' αυτό·
- 18 οι άρχοντες έσκαψαν το πηγάδι, οι ευγενείς τού λαού έσκαψαν, με προσταγή τού νομοθέτη, με τις ράβδους τους. Και από την έρημο ήρθαν στη Ματτανά,
- 19 και από τη Ματτανά στη Νααλιήλ, και από τη Νααλιήλ στη Βαμώθ,
- 20 και από την κοιλάδα Βαμώθ, που είναι στη γη τού Μωάβ, επάνω στην κορυφή τού Φασγά, που βλέπει προς τη Γεσιμών.
- 21 ΚΑΙ ο Ισραήλ έστειλε πρέσβεις στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, λέγοντας:
- 22 Ας περάσουμε διαμέσου τής γης σου· δεν θα παρεκκλίνουμε στα χωράφια ούτε στους αμπελώνες· δεν θα πιούμε νερό από τα πηγάδια· αλλά διαμέσου τού βασιλικού δρόμου θα πορευτούμε, μέχρις ότου περάσουμε τα όριά σου.
- 23 Και ο Σηών δεν άφησε τον Ισραήλ να περάσει διαμέσου των ορίων του· αλλά ο Σηών συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό του, και βγήκε να παραταχθεί ενάντια στον Ισραήλ στην έρημο· και ήρθε στην Ιασσά, και πολέμησε ενάντια στον Ισραήλ.
- 24 Και ο Ισραήλ τον πάταξε με μάχαιρα,^{2,ο} και κατακυρίευσε τη γη του, από τον Αρνών μέχρι τον Ιαβόκ, μέχρι τούς γιους Αμμών· επειδή, τα όρια των γιων Αμμών ήσαν οχυρωμένα.
- 25 Και ο Ισραήλ κυρίευσε όλες αυτές τις πόλεις· και ο Ισραήλ κατοίκησε σε όλες τις πόλεις των Αμορραίων, στην Εσεβών, και σε όλες τις κωμοπόλεις της·
- 26 επειδή, η Εσεβών ήταν η πόλη τού Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, που είχε πολεμήσει προηγουμένως τον βασιλιά τού Μωάβ, και πήρε ολόκληρη τη γη του από το χέρι του, μέχρι τον Αρνών.
- 27 Γι' αυτό, οι παροιμιστές λένε: Ελάτε στην Εσεβών· ας κτιστεί και ας κατασκευαστεί η πόλη τού Σηών·
- 28 επειδή, φωτιά βγήκε από την Εσεβών, φλόγα από την πόλη τού Σηών· κατέφαγε την Αρ τού Μωάβ, και τους άρχοντες των ψηλών τόπων τού Αρνών·

²⁹ ουαί σε σένα, Μωάβ! Απολέστηκες, λαέ τού Χεμώς· τους γιους του, που είχαν διασωθεί, και τις θυγατέρες του, έδωσε αιχμαλώτους στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων·

³⁰ εμείς τούς τοξεύσαμε· η Εσεβών αφανίστηκε μέχρι τη Δαιβών, και τους ερημώσαμε ολοκληρωτικά μέχρι τη Νοφά, που εκτείνεται μέχρι τη Μεδεβά.

³¹ ΚΑΙ ο Ισραήλ κατοίκησε στη γη των Αμορραίων.

³² Και ο Μωυσής έστειλε να κατασκοπεύσουν την Ιαζήρ· και κυρίευσαν τις κωμοπόλεις τους, και εκδίωξαν τους Αμορραίους, που κατοικούσαν εκεί.

³³ Και καθώς έστρεψαν, ανέβηκαν τον δρόμο που είναι στη Βασάν· και ο Ωγ, ο βασιλιάς τής Βασάν, βγήκε σε συνάντησή τους, αυτός και ολόκληρος ο λαός του, για μάχη στην Εδρεΐ.

³⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Να μη τον φοβηθείς· επειδή, τον παρέδωσα στα χέρια σου, και ολόκληρο τον λαό του, και τη γη του· και θα κάνεις σ' αυτόν, όπως έκανες στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών.

³⁵ Και πάταξαν αυτόν, και τους γιους του, και ολόκληρο τον λαό του, μέχρις ότου δεν εναπολείφθηκε σ' αυτόν τίποτε· και κατακυρίευσαν τη γη του.

ΑΡΙΘΜΟΙ 22

¹ ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ, καθώς σηκώθηκαν, στρατοπέδευσαν στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ.

² Και ο Βαλάκ, ο γιος τού Σεπφώρ, είδε όλα όσα έκανε ο Ισραήλ στους Αμορραίους.

³ Και ο Μωάβ φοβήθηκε υπερβολικά τον λαό, επειδή, ήσαν πολλοί· και ο Μωάβ ήταν σε αμηχανία εξαιτίας των γιων Ισραήλ.

⁴ Είπε δε ο Μωάβ στους πρεσβύτερους του Μαδιάμ: Τώρα, αυτό το πλήθος θα καταφάει όλα τα μέρη ολόγυρά μας, όπως το βόδι κατατρώει το χορτάρι τής πεδιάδας. Και ο Βαλάκ, ο γιος τού Σεπφώρ, ήταν βασιλιάς των Μωαβιτών εκείνο τον καιρό.

⁵ Και έστειλε πρέσβεις στον Βαλαάμ, τον γιο τού Βεώρ, στη Φεθορά, που βρίσκεται κοντά στον ποταμό τής γης των γιων τού λαού του, για να τον προσκαλέσει, λέγοντας: Πρόσεξε, ένας λαός βγήκε από την Αίγυπτο· δες, σκεπάζει ολόγυρα το πρόσωπο της γης, και κάθετα απέναντί²¹ μου·

⁶ τώρα, λοιπόν, έλα, σε παρακαλώ, να μου καταραστείς αυτό τον λαό, επειδή, είναι δυνατότερός μου· ίσως υπερισχύσω, να τους πατάξουμε, και να τους διώξω έξω από τη γη· επειδή, ξέρω ότι όποιον ευλογήσεις είναι ευλογημένος, και όποιον καταραστείς είναι καταραμένος.

- ⁷ Και πήγαν οι πρεσβύτεροι του Μωάβ και οι πρεσβύτεροι του Μαδιάμ, φέρνοντας τα δώρα τής μαντείας στα χέρια τους· και ήρθαν στον Βαλαάμ, και του είπαν τα λόγια τού Βαλάκ.
- ⁸ Και εκείνος τούς είπε: Μείνετε εδώ αυτή τη νύχτα, και θα σας απαντήσω ό,τι ο Κύριος μιλήσει σε μένα. Και έμειναν μαζί με τον Βαλαάμ οι άρχοντες του Μωάβ.
- ⁹ Και ο Θεός ήρθε στον Βαλαάμ, και του είπε: Τι θέλουν αυτοί οι άνθρωποι μαζί σου;
- ¹⁰ Και ο Βαλαάμ είπε στον Θεό: Ο Βαλάκ, ο γιος τού Σεπφώρ, ο βασιλιάς τού Μωάβ, τους έστειλε σε μένα, λέγοντας:
- ¹¹ Δες, ένας λαός βγήκε από την Αίγυπτο, και κατασκέπασε το πρόσωπο της γης· έλα, τώρα, να μου τον καταραστείς· ίσως υπερισχύσω να τον νικήσω, και να τον εκδιώξω.
- ¹² Και ο Θεός είπε στον Βαλαάμ: Να μη πας μαζί τους· να μη καταραστείς τον λαό, επειδή είναι ευλογημένος.
- ¹³ Και όταν ο Βαλαάμ σηκώθηκε την αυγή, είπε στους άρχοντες του Βαλάκ: Πηγαίνετε στη γη σας· επειδή, ο Κύριος δεν μου επιτρέπει νάρθω μαζί σας.
- ¹⁴ Και καθώς οι άρχοντες του Μωάβ σηκώθηκαν, ήρθαν στον Βαλάκ, και του είπαν: Ο Βαλαάμ δεν θέλει νάρθει μαζί μας.
- ¹⁵ Και ο Βαλάκ έστειλε ξανά άρχοντες, περισσότερους και εντιμότερους απ' αυτούς·
- ¹⁶ και ήρθαν στον Βαλαάμ, και του είπαν: Έτσι λέει ο Βαλάκ, ο γιος τού Σεπφώρ· Να μη εμποδιστείς, σε παρακαλώ, νάρθεις σε μένα·
- ¹⁷ επειδή, θα σε τιμήσω με μεγάλες τιμές, και θα κάνω κάθε τι που θα μου πεις· έλα, λοιπόν, παρακαλώ, να μου καταραστείς αυτόν τον λαό.
- ¹⁸ Και ο Βαλαάμ απάντησε, και είπε στους δούλους τού Βαλάκ, και αν ο Βαλάκ μου δώσει το σπίτι του γεμάτο από ασήμι και χρυσάφι, δεν μπορώ να παραβώ τον λόγο τού Κυρίου τού Θεού μου, για να κάνω κάτι λιγότερο ή περισσότερο·
- ¹⁹ γι' αυτό, μείνετε, παρακαλώ, και εσείς εδώ αυτή τη νύχτα, για να δω τι ακόμα θα μου πει ο Κύριος.
- ²⁰ Και ήρθε ο Θεός στον Βαλαάμ τη νύχτα, και του είπε: Αν έρθουν οι άνθρωποι αυτοί να σε καλέσουν, μόλις σηκωθείς, πήγαινε μαζί τους· όμως, ό,τι σου πω, αυτό θα κάνεις.
- ²¹ Και ο Βαλαάμ σηκώθηκε το πρωί, και σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και πήγε μαζί με τους άρχοντες του Μωάβ.

- 22 Και άναψε η οργή τού Θεού ότι πήγε· και ένας άγγελος του Κυρίου στάθηκε στον δρόμο του, μπροστά του, για να του εναντιωθεί· και αυτός καθόταν επάνω στο γαϊδούρι του, και ήσαν μαζί του δύο δούλοι·
- 23 και όταν το γαϊδούρι είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται στον δρόμο, και τη ρομφαία του γυμνωμένη στο χέρι του, το γαϊδούρι παρεξέκλινε από τον δρόμο και πήγαινε προς την πεδιάδα· και ο Βαλαάμ χτύπησε το γαϊδούρι για να το επαναφέρει στον δρόμο.
- 24 Αλλά ο άγγελος του Κυρίου στάθηκε σ' έναν στενό δρόμο των αμπελώνων, όπου ήταν φραγμός από εδώ και φραγμός από εκεί·
- 25 και το γαϊδούρι, βλέποντας τον άγγελο του Κυρίου, πιάστηκε προς τον τοίχο, και συμπίεσε το πόδι τού Βαλαάμ στον τοίχο· και αυτός το χτύπησε ξανά.
- 26 Και ο άγγελος του Κυρίου πήγε παραμπρός, και στάθηκε σε έναν στενό τόπο, όπου δεν υπήρχε δρόμος να παρεκκλίνει δεξιά ή αριστερά·
- 27 και το γαϊδούρι βλέποντας τον άγγελο του Κυρίου, κάθησε από κάτω από τον Βαλαάμ· και αφού ο Βαλαάμ θύμωσε, χτύπησε το γαϊδούρι με τη ράβδο.
- 28 Και ο Κύριος άνοιξε το στόμα τού γαϊδουριού· και είπε στον Βαλαάμ: Τι σου έκανα και με χτύπησες για τρίτη φορά τώρα;
- 29 Και ο Βαλαάμ είπε στο γαϊδούρι: Επειδή, με ενέπαιξες· είθε να είχα μάχαιρα στο χέρι μου, επειδή, τώρα θα σε θανάτωννα.
- 30 Και το γαϊδούρι είπε στον Βαλαάμ: Δεν είμαι εγώ το γαϊδούρι σου, επάνω στο οποίο καθόσουν από την εποχή που με έχεις, μέχρι την ημέρα αυτή; Ήμουν ποτέ συνηθισμένο να κάνω έτσι σε σένα; Και εκείνος είπε: Όχι.
- 31 Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τού Βαλαάμ, και είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται στον δρόμο, και να έχει στο χέρι του τη ρομφαία του γυμνωμένη· και αφού έσκυψε, προσκύνησε με το πρόσωπό του προς τη γη.
- 32 Και ο άγγελος του Κυρίου τού είπε: Γιατί χτύπησες το γαϊδούρι σου, για τρίτη φορά τώρα; Δες, εγώ βγήκα για να σου εναντιωθώ, επειδή, ο δρόμος σου μπροστά μου είναι διεστραμμένος·
- 33 και το γαϊδούρι βλέποντάς με παρεξέκλινε από μένα για τρίτη φορά τώρα· διαφορετικά, αν δεν είχε παρεκκλίνει από μένα, τώρα εσένα μεν θα σε φόνευα, εκείνο όμως θα το άφηνα ζωντανό.
- 34 Και ο Βαλαάμ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Αμάρτησα· επειδή, δεν ήξερα ότι έστεκες εσύ στον δρόμο εναντίον μου· γι' αυτό, τώρα, αν δεν είναι σε σένα αρεστό, επιστρέφω.
- 35 Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Βαλαάμ: Πήγαινε μαζί με τους ανθρώπους· όμως, ό,τι θα σου πω, αυτό θα μιλήσεις. Και ο Βαλαάμ πήγε μαζί με τους άρχοντες του Βαλαάκ.

³⁶ Και καθώς ο Βαλάκ άκουσε ότι ερχόταν ο Βαλαάμ, βγήκε να τον προϋπαντήσσει, μέχρι σε κάποια πόλη τού Μωάβ, που βρίσκεται στα όρια του Αρνών, που είναι το τελευταίο όριο.

³⁷ Και ο Βαλάκ είπε στον Βαλαάμ: Δεν έστειλα σε σένα να σε καλέσω με βιασύνη; Γιατί δεν ήρθες σε μένα; Μήπως δεν είμαι ικανός να σε τιμήσω;

³⁸ Και ο Βαλαάμ είπε στον Βαλάκ: Δες, ήρθα σε σένα· έχω, μήπως, τώρα τη δύναμη να μιλήσω κάτι; Όποιον λόγο βάλει ο Θεός στο στόμα μου, αυτόν θα μιλήσω.

³⁹ Και πήγε ο Βαλαάμ μαζί με τον Βαλάκ, και ήρθαν στην Κιριάθ-ουζώθ.

⁴⁰ Και ο Βαλάκ θυσίασε βόδια και πρόβατα, και έστειλε απ' αυτά στον Βαλαάμ, και στους άρχοντες, που ήσαν μαζί του.

⁴¹ Και το πρωί ο Βαλάκ πήρε τον Βαλαάμ, και τον ανέβασε επάνω στους ψηλούς τόπους τού Βάαλ, και από εκεί είδε την άκρη τού λαού.

ΑΡΙΘΜΟΙ 23

¹ ΚΑΙ ο Βαλαάμ είπε στον Βαλάκ: Οικοδόμησέ μου εδώ επτά βωμούς, και ετοίμασέ μου εδώ επτά μοσχάρια και επτά κριάρια.

² Και ο Βαλάκ έκανε όπως είπε ο Βαλαάμ· και πρόσφερε ο Βαλάκ και ο Βαλαάμ ένα μοσχάρι και ένα κριάρι επάνω σε κάθε βωμό.

³ Και ο Βαλαάμ είπε στον Βαλάκ: Στάσου κοντά στο ολοκαύτωμά σου, και εγώ θα πάω· ίσως ο Κύριος φανεί σε συνάντησή μου· και ό,τι μου δείξει, αυτό θα σου αναγγείλω. Και πήγε σε έναν ψηλό τόπο.

⁴ Και ο Θεός συνάντησε τον Βαλαάμ· και του είπε: Ετοίμασα τους επτά βωμούς, και πρόσφερα ένα μοσχάρι και ένα κριάρι επάνω σε κάθε βωμό.

⁵ Και ο Κύριος έβαλε λόγο στο στόμα τού Βαλαάμ, και είπε: Επίστρεψε στον Βαλάκ, και θα του πεις ως εξής.

⁶ Και επέστρεψε σ' αυτόν, και νάσου, στεκόταν κοντά στο ολοκαύτωμά του, αυτός και όλοι οι άρχοντες του Μωάβ.

⁷ Και άρχισε την παραβολή του και είπε: Ο Βαλάκ, ο βασιλιάς τού Μωάβ με έφερε από την Αράμ, από τα βουνά που είναι προς τα ανατολικά, λέγοντας: Έλα να μου καταραστείς τον Ιακώβ· και έλα να αναθεματίσεις τον Ισραήλ.

⁸ Πώς να καταραστώ αυτόν που ο Θεός δεν καταριέται; Ή, πώς να αναθεματίσω αυτόν που ο Κύριος δεν αναθεμάτισε;

⁹ Επειδή, τον βλέπω από την κορυφή των βουνών, και τον θωρώ από τους λόφους. Δες, ένας λαός, που θα κατοικήσει μόνος, και δεν θα λογαριαστεί ανάμεσα στα έθνη.

- 10 Ποιος μπορεί να αριθμήσει την άμμο τού Ιακώβ, και τον αριθμό από το ένα τέταρτο του Ισραήλ; Είθε να πεθάνω σύμφωνα με τον θάνατο των δικαίων, και το τέλος μου να είναι όμοιο με το δικό του τέλος!
- 11 Και ο Βαλάκ είπε στον Βαλαάμ: Τι μου έκανες; Εγώ σε παρέλαβα για να καταραστείς τους εχθρούς μου· και δες, εσύ ευλογώντας τούς ευλόγησες.
- 12 Και εκείνος απαντώντας είπε: Δεν πρέπει να προσέξω ό,τι ο Κύριος έβαλε στο στόμα μου, τούτο να πω;
- 13 Και ο Βαλάκ είπε σ' αυτόν: Έλα, παρακαλώ, μαζί μου σε έναν άλλο τόπο απ' όπου θα τον δεις· μόνον το άκρον του θα δεις, το σύνολό του, όμως, δεν θα δεις· και να μου τον καταραστείς από εκεί.
- 14 Και τον έφερε στην πεδιάδα Ζοφίμ, επάνω στην κορυφή τού Φασγά, και οικοδόμησε επτά βωμούς, και πρόσφερε ένα μοσχάρι και ένα κριάρι επάνω σε κάθε βωμό.
- 15 Και είπε στον Βαλάκ: Στάσου εδώ, κοντά στο ολοκαύτωμά σου, και εγώ θα συναντήσω εκεί τον Κύριο.
- 16 Και ο Κύριος συνάντησε τον Βαλαάμ, και έβαλε λόγο στο στόμα του, και είπε: Επιστρέψε στον Βαλάκ, και πες του ως εξής.
- 17 Και ήρθε σ' αυτόν· και νάσου, αυτός στεκόταν κοντά στο ολοκαύτωμά του, και οι άρχοντες του Μωάβ ήσαν μαζί του. Και ο Βαλάκ τού είπε: Τι μίλησε ο Κύριος;
- 18 Και αφού άρχισε την παραβολή του, είπε: Σήκω, Βαλάκ, και άκουσε· δώσε σε μένα ακρόαση, εσύ ο γιος τού Σεπφώρ.
- 19 Ο Θεός δεν είναι άνθρωπος για να ψευστεί, ούτε γιος ανθρώπου για να μεταμεληθεί. Αυτός είπε, και δεν θα εκτελέσει; Ή, μίλησε, και δεν θα το τηρήσει;
- 20 Δες, παρέλαβα ευλογία· και ευλόγησε· και δεν μπορώ να τη μεταστρέψω.
- 21 Δεν παρατήρησε ανομία στον Ιακώβ ούτε είδε διαστροφή στον Ισραήλ. Ο Κύριος ο Θεός του είναι μαζί του, και αλαλαγμός βασιλιά είναι ανάμεσά τους.
- 22 Ο Θεός τούς έβγαλε από την Αίγυπτο· έχουν σαν δύναμη μονοκέρατου ζώου.
- 23 Βέβαια, καμιά γοητεία δεν πιάνει ενάντια στον Ιακώβ ούτε μαντεία ενάντια στον Ισραήλ. Στον καιρό του θα μιληθεί για τον Ιακώβ και για τον Ισραήλ: Τι κατόρθωσε ο Θεός!
- 24 Δες, ο λαός θα σηκωθεί σαν λιονταρίνα, και θα εγερθεί σαν λιοντάρι. Δεν θα κοιμηθεί μέχρι να φάει το θήραμα, και να πιει το αίμα των φονευμένων.
- 25 Και ο Βαλάκ είπε στον Βαλαάμ: Ούτε να τους καταραστείς καθόλου ούτε να τους ευλογήσεις καθόλου.

- ²⁶ Και ο Βαλαάμ, απαντώντας, είπε στον Βαλάκ: Δεν σου είπα, λέγοντας: Κάθε τι που ο Κύριος θα μου πει, αυτό πρέπει να κάνω;
- ²⁷ Και ο Βαλάκ είπε στον Βαλαάμ: Έλα, παρακαλώ, θα σε φέρω σε έναν άλλο τόπο· ίσως να αρέσει στον Θεό να μου τον καταραστείς από εκεί.
- ²⁸ Και ο Βαλάκ έφερε τον Βαλαάμ στην κορυφή τού Φεγώρ, που βλέπει προς τη Γεσιμών.
- ²⁹ Και ο Βαλαάμ είπε στον Βαλάκ: Οικοδόμησέ μου εδώ επτά βωμούς, και ετοίμασέ μου εδώ επτά μοσχάρια, και επτά κριάρια.
- ³⁰ Και ο Βαλάκ έκανε όπως του είπε ο Βαλαάμ, και πρόσφερε ένα μοσχάρι και ένα κριάρι επάνω σε κάθε βωμό. Η τρίτη προφητεία τού Βαλαάμ

ΑΡΙΘΜΟΙ 24

- ¹ ΚΑΙ βλέποντας ο Βαλαάμ, ότι ήταν αρεστό μπροστά στον Κύριο να ευλογήσει τον Ισραήλ, δεν πήγε, καθώς άλλοτε, να ζητήσει μαντείες, αλλά έστησε το πρόσωπό του προς την έρημο.
- ² Και ο Βαλαάμ σήκωσε τα μάτια του ψηλά, και είδε τον Ισραήλ κατασκηνωμένον, σύμφωνα με τις φυλές τους· και ήρθε επάνω του το πνεύμα τού Θεού.
- ³ Και καθώς άρχισε την παραβολή του, είπε: Ο Βαλαάμ, ο γιος τού Βεώρ, είπε, και ο άνθρωπος, που έχει ανοιχτά τα μάτια του, είπε:
- ⁴ Εκείνος, που άκουσε τα λόγια τού Θεού, που είδε όραση του Παντοδύναμου, καθώς έπεσε σε έκσταση, έχοντας όμως ανοιχτά τα μάτια του, είπε:
- ⁵ Πόσο ωραίες είναι οι κατοικίες σου, Ιακώβ, οι σκηνές σου, Ισραήλ!
- ⁶ Σαν κοιλάδες είναι απλωμένες, σαν παράδεισοι σε όχθες ποταμού, Σαν δέντρα αλόης, που ο Κύριος φύτεψε, σαν κέδροι κοντά στα νερά.
- ⁷ Θα εκχέει νερό από την αντλία του, και το σπέρμα του θα είναι σε πολλά νερά, Και ο βασιλιάς του θα είναι ψηλότερος από τον Αγάγ, και η βασιλεία του θα μεγαλυνθεί.
- ⁸ Ο Θεός τον έβγαλε από την Αίγυπτο· έχει σαν δύναμη μονοκέρατου ζώου· Θα καταφάει τα έθνη, τους πολεμίους του, και θα συντρίψει τα κόκαλά τους, και θα τους τοξεύσει με τα βέλη του.
- ⁹ Και όταν ξάπλωσε, κοιμήθηκε σαν λιοντάρι, και σαν νεαρό λεοντάρι ποιος θα τον ξυπνήσει; Ευλογημένος εκείνος που σε ευλογεί και καταραμένος εκείνος που σε καταριέται.
- ¹⁰ Και εξάφθηκε ο θυμός τού Βαλάκ ενάντια στον Βαλαάμ, και χτύπησε τα χέρια του· και ο Βαλάκ είπε στον Βαλαάμ: Για να καταραστείς τούς εχθρούς μου σε κάλεσα· και δες, εσύ ευλογώντας τούς ευλογείς, για τρίτη φορά τώρα·

- 11** φύγε, λοιπόν, τώρα στον τόπο σου· έλεγα να σε τιμήσω με τιμές· αλλά, δες, ο Κύριος σου στέρησε την τιμή.
- 12** Και ο Βαλαάμ είπε στον Βαλάκ: Δεν είπα και στους απεσταλμένους σου, που μου έστειλες, λέγοντας,
- 13** Και αν ο Βαλάκ μου δώσει το σπίτι του γεμάτο από ασήμι και χρυσάφι, δεν μπορώ να παραβώ την προσταγή του Κυρίου, ώστε να κάνω από μόνος μου καλό ή κακό, αλλά ό,τι ο Κύριος μιλήσει, αυτό και θα πω;
- 14** Και τώρα, δες, εγώ πηγαίνω στον λαό μου· έλα, λοιπόν, να σου φανερώσω τι θα κάνει αυτός ο λαός στον λαό σου, στις έσχατες ημέρες.
- 15** Και καθώς άρχισε την παραβολή του, είπε: Ο Βαλαάμ, ο γιος του Βεώρ, είπε, εκείνος που έχει ανοιχτά τα μάτια του, είπε:
- 16** Είπε εκείνος, που άκουσε τα λόγια του Θεού, και έλαβε γνώση του Υψίστου, Ο οποίος είδε όραση του Παντοδύναμου, καθώς έπεσε σε έκσταση, έχοντας όμως ανοιχτά τα μάτια του:
- 17** Θα τον δω, αλλά όχι τώρα· θα τον θωρήσω, αλλά όχι από κοντά· αστέρι θα ανατείλει από τον Ιακώβ, και θα αναστηθεί σκήπτρο από τον Ισραήλ, Και θα πατάξει τούς αρχηγούς του Μωάβ, και θα εξολοθρεύσει όλους τούς γιους του Σηθ.
- 18** Και ο Εδώμ θα είναι κληρονομιά, και ο Σηείρ θα είναι κληρονομιά στους εχθρούς του. Και ο Ισραήλ θα πράξει με ισχύ.
- 19** Και από τον Ιακώβ θα βγει εκείνος που εξουσιάζει, και θα εξολοθρεύσει εκείνον που διασώθηκε από την πόλη.
- 20** Και βλέποντας τον Αμαλήκ, άρχισε την παραβολή του, και είπε: Ο Αμαλήκ είναι αρχή των εθνών· αλλά στο τέλος του θα αφανιστεί.
- 21** Και βλέποντας τον Κεναίο άρχισε την παραβολή του, και είπε: Ισχυρή είναι η κατοικία σου, και βάζεις τη φωλιά σου επάνω στην πέτρα·
- 22** παρά ταύτα, ο Κεναίος θα καταπορθηθεί, μέχρις ότου σε φέρει αιχμάλωτον ο Ασσούρ.
- 23** Και επανέλαβε την παραβολή του, και είπε: Ω! Ποιος θα ζήσει, όταν θα το κάνει αυτό ο Θεός!
- 24** Και, θάρθουν πλοία από τα παράλια των Κητιαίων, και θα καταθλίψουν τον Ασσούρ, και θα καταθλίψουν τον Έβερ· αλλά, και εκείνοι θα εξαφανιστούν.
- 25** Και αφού σηκώθηκε ο Βαλαάμ, αναχώρησε, και επέστρεψε στον τόπο του· και ο Βαλάκ αναχώρησε κι αυτός στον δικό του δρόμο. Σιπτείμ: Πορνεία και ειδωλολατρεία

ΑΡΙΘΜΟΙ 25

- ¹ ΚΑΙ ο Ισραήλ έμεινε στη Σιπτεΐμ· και ο λαός άρχισε να πορνεύει με τις θυγατέρες τού Μωάβ·
- ² οι οποίες προσκάλεσαν τον λαό στις θυσίες των θεών τους· και ο λαός έφαγε, και προσκύνησε τους θεούς τους.
- ³ Και ο Ισραήλ προσκολλήθηκε στον Βέελ-φεγώρ· και άναψε η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ.
- ⁴ Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πάρε όλους τούς αρχηγούς τού λαού, και κρέμασέ τους μπροστά στον Κύριο, κατάντικρυ στον ήλιο· για να σηκωθεί από τον Ισραήλ η φλογερή οργή τού Κυρίου.
- ⁵ Και ο Μωυσής είπε στους κριτές τού Ισραήλ: Φονεύστε κάθε ένας τούς δικούς του ανθρώπους, εκείνους που προσκολλήθηκαν στον Βέελ-φεγώρ.
- ⁶ Και ξάφνου, ένας από τους γιους Ισραήλ ήρθε φέρνοντας στα αδέρφια του μία γυναίκα Μαδιανίτισσα, μπροστά στον Μωυσή, και μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή των γιων Ισραήλ, καθώς έκλαιγαν στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- ⁷ Και όταν το είδε ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, του ιερέα, σηκώθηκε από το μέσον τής συναγωγής, και παίρνοντας στο χέρι του ένα μικρό δόρυ,
- ⁸ πήγε πίσω από τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη στη σκηνή, και διαπέρασε και τους δύο, και τον άνθρωπο τον Ισραηλίτη, και τη γυναίκα μέσα από την κοιλιά της. Και η πληγή των γιων Ισραήλ σταμάτησε.
- ⁹ Και εκείνοι που πέθαναν στην πληγή ήσαν 24.000.
- ¹⁰ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹¹ Ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, του ιερέα, απέτρεψε τον θυμό μου από τους γιους Ισραήλ, καθώς έδειξε ζήλο για μένα ανάμεσά τους, και έτσι δεν εξολόθρευσα τους γιους Ισραήλ μέσα στη ζηλοτυπία μου·
- ¹² γι' αυτό, πες τους: Προσέξτε, εγώ τού δίνω τη διαθήκη μου της ειρήνης·
- ¹³ και αυτή θα είναι σ' αυτόν και στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν, διαθήκη αιώνιας ιερατείας· επειδή, στάθηκε ζηλωτής υπέρ του Θεού του, και έκανε εξιλέωση για τους γιους Ισραήλ.
- ¹⁴ Και το όνομα του Ισραηλίτη που θανατώθηκε, εκείνου που θανατώθηκε μαζί με τη γυναίκα τη Μαδιανίτισσα, ήταν Ζιμβρί, γιος τού Σαλού, άρχοντα επίσημης οικογένειας ανάμεσα στους Συμεωνίτες.
- ¹⁵ Και το όνομα της γυναίκας τής Μαδιανίτισσας, που θανατώθηκε, ήταν Χασβί, θυγατέρα τού Σουρ, αρχηγού λαού, από επίσημη οικογένεια στη Μαδιάμ.
- ¹⁶ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

17 Πολεμάτε τους Μαδιανίτες, και πατάξτε τους·

18 επειδή, αυτοί σάς πολεμούν με τις δολιότητές τους, με τις οποίες σας δολιεύτηκαν στην υπόθεση του Φεγώρ, και στην υπόθεση της Χασβί, της θυγατέρας τού Μαδιανίτη άρχοντα, της αδελφής τους, που θανατώθηκε την ημέρα τής πληγής για την υπόθεση του Φεγώρ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 26

1 ΚΑΙ μετά την πληγή, ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, και στον Ελεάζαρ, τον γιο τού Ααρών, τον ιερέα, λέγοντας:

2 Πάρτε το σύνολο ολόκληρης της συναγωγής των γιων Ισραήλ, από ο χρόνων και επάνω, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, όλους εκείνους στον Ισραήλ, που μπορούν να βγουν σε πόλεμο.

3 Και ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, μίλησαν σ' αυτούς στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ, λέγοντας:

4 Απαριθμήστε αυτούς που είναι από 20 χρόνων και επάνω, όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, και στους γιους Ισραήλ, που βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου.

5 Ρουβήν, ο πρωτότοκος του Ισραήλ· οι γιοι τού Ρουβήν ήσαν: Ο Ανώχ, από τον οποίο προέρχεται η συγγένεια των Ανωχιτών· από τον Φαλλού, η συγγένεια των Φαλλουϊτών·

6 από τον Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· από τον Χαρμί, η συγγένεια των Χαρμιτών.

7 Αυτές είναι οι συγγένειες των Ρουβηνιτών· και η απαρίθμησή τους ήταν 43.730.

8 Και οι γιοι τού Φαλλού ήσαν ο Ελιάβ·

9 και οι γιοι τού Ελιάβ, ο Νεμουήλ, και ο Δαθάν, και ο Αβειρών. Αυτοί είναι ο Δαθάν και ο Αβειρών, οι ονομαστοί εκείνοι στη συναγωγή, που στασίασαν ενάντια στον Μωυσή και ενάντια στον Ααρών, στη συνοδεία τού Κορέ, όταν στασίασαν ενάντια στον Κύριο·

10 και η γη άνοιξε το στόμα της, και τους κατάπιε, μαζί με τον Κορέ, στον εξολοθρεμό τής συνοδείας του, όταν η φωτιά κατέφαγε τους 250 ανθρώπους· και έγιναν για σημείο·

11 του Κορέ, όμως, οι γιοι δεν πέθαναν.

12 Οι γιοι τού Συμεών, σύμφωνα με τις οικογένειές τους, ήσαν, από τον Νεμουήλ, η συγγένεια των Νεμουηλιτών· από τον Ιαμείν, η συγγένεια των Ιαμεινιτών· από τον Ιαχέιν, η συγγένεια των Ιαχεινιτών·

- 13** από τον Ζερά, η συγγένεια των Ζεριτών· από τον Σαούλ, η συγγένεια των Σαουλιτών.
- 14** Αυτές είναι οι συγγένειες των Συμεωνιτών· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 22.200.
- 15** Οι γιοι τού Γαδ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Σιφών, η συγγένεια των Σιφωνιτών· από τον Αγγί, η συγγένεια των Αγγιτών· από τον Σουνί, η συγγένεια των Σουνιτών·
- 16** από τον Αζενί, η συγγένεια των Αζενιτών· από τον Ηρί, η συγγένεια των Ηριτών·
- 17** από τον Αρόδ, η συγγένεια των Αροδιτών· από τον Αριηλί, η συγγένεια των Αριηλιτών.
- 18** Αυτές είναι οι συγγένειες των γιων τού Γαδ· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 40.500.
- 19** Οι γιοι τού Ιούδα ήσαν, ο Ηρ και ο Αυνάν· και ο Ηρ και ο Αυνάν πέθαναν στη γη Χαναάν.
- 20** Και οι γιοι τού Ιούδα, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Σηλά, η συγγένεια των Σηλανιτών· από τον Φαρές, η συγγένεια των Φαρεσιτών· από τον Ζαρά, η συγγένεια των Ζαριτών·
- 21** και οι γιοι τού Φαρές ήσαν από τον Εσρών, η συγγένεια των Εσρωνιτών· από τον Αμούλ, η συγγένεια των Αμουλιτών.
- 22** Αυτές είναι οι συγγένειες του Ιούδα· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 76.500.
- 23** Οι γιοι τού Ισάχαρ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Θωλά, η συγγένεια των Θωλαϊτών· από τον Φουά, η συγγένεια των Φουνιτών·²²
- 24** από τον Ιασούβ, η συγγένεια των Ιασουβιτών· από τον Σιμβρών, η συγγένεια των Σιμβρωνιτών.
- 25** Αυτές είναι οι συγγένειες του Ισάχαρ· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 64.300.
- 26** Οι γιοι τού Ζαβουλών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν από τον Σερέδ, η συγγένεια των Σερεδιτών· από τον Αιλών, η συγγένεια των Αιλωνιτών· από τον Ιαλεήλ, η συγγένεια των Ιαλεηλιτών.
- 27** Αυτές είναι οι συγγένειες των Ζαβουλωνιτών· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 60.500.
- 28** Οι γιοι τού Ιωσήφ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν ο Μανασσής, και ο Εφραΐμ.

- ²⁹ Οι γιοι τού Μανασσή ήσαν, από τον Μαχείρ, η συγγένεια των Μαχειριτών. Και ο Μαχείρ γέννησε τον Γαλαάδ· και από τον Γαλαάδ η συγγένεια των Γαλααδιτών·
- ³⁰ αυτοί είναι οι γιοι τού Γαλαάδ· από τον Αχιέζερ, η συγγένεια των Αχιεζεριτών· από τον Χελέκ, η συγγένεια των Χελεκιτών·
- ³¹ και από τον Ασριήλ, η συγγένεια των Ασριηλιτών· από τον Συχέμ, η συγγένεια των Συχεμιτών· και από τον Σεμιδά, η συγγένεια των Σεμιδαϊτών·
- ³² και από τον Εφέρ, η συγγένεια των Εφεριτών·
- ³³ και ο Σαλπαάδ, ο γιος τού Εφέρ, δεν είχε γιους, αλλά θυγατέρες· και τα ονόματα των θυγατέρων τού Σαλπαάδ ήσαν: Μααλά, και Νουά, Αγλά, και Μελχά, και Θερσά.
- ³⁴ Αυτές είναι οι συγγένειες του Μανασσή· και η απαρίθμησή τους, 52.700.
- ³⁵ Αυτοί είναι οι γιοι τού Εφραΐμ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· από τον Σουθαλά, η συγγένεια των Σουθαλαϊτών· από τον Βεχέρ, η συγγένεια των Βεχεριτών· από τον Ταχάν, η συγγένεια των Ταχανιτών·
- ³⁶ και αυτοί είναι οι γιοι τού Σουθαλά· από τον Εράν, η συγγένεια των Ερανιτών.
- ³⁷ Αυτές είναι οι συγγένειες των γιων τού Εφραΐμ· σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 32.500. Αυτοί είναι οι γιοι τού Ιωσήφ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους.
- ³⁸ Οι γιοι τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Βελά, η συγγένεια των Βελαϊτών· από τον Ασβήλ, η συγγένεια των Ασβηλιτών· από τον Αχιράμ, η συγγένεια των Αχιραμιτών·
- ³⁹ από τον Σουφάμ, η συγγένεια των Σουφαμιτών· από τον Ουφάμ, η συγγένεια των Ουφαμιτών·
- ⁴⁰ και οι γιοι τού Βελά ήσαν ο Αρέδ και ο Νααμάν· από τον Αρέδ, η συγγένεια των Αρεδιτών· από τον Νααμάν, η συγγένεια των Νααμιτών.
- ⁴¹ Αυτοί είναι οι γιοι τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· και η απαρίθμησή τους ήταν 45.600.
- ⁴² Αυτοί είναι οι γιοι τού Δαν, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· από τον Σουάμ, η συγγένεια των Σουαμιτών· αυτές είναι οι συγγενείες του Δαν, σύμφωνα με τις συγγενείες τους·
- ⁴³ όλες οι συγγενείες των Σουαμιτών, σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, ήσαν 64.400.
- ⁴⁴ Οι γιοι τού Ασήρ, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Ιεμνά, η συγγένεια των Ιεμνιτών· από τον Ιεσουΐ, η συγγένεια των Ιεσουϊτών· από τον Βεριά, η συγγένεια των Βεριαϊτών·

- ⁴⁵ από τους γιους τού Βεριά ήσαν, από τον Έβερ, η συγγένεια των Εβεριτών· από τον Μαλχιήλ, η συγγένεια των Μαλχιηλιτών·
- ⁴⁶ και το όνομα της θυγατέρας τού Ασήρ ήταν Σάρα.
- ⁴⁷ Αυτές είναι οι συγγένειες των γιων τού Ασήρ, σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, 53.400.
- ⁴⁸ Οι γιοι τού Νεφθαλί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν, από τον Ιασιήλ, η συγγένεια των Ιασιηλιτών· από τον Γουνί, η συγγένεια των Γουνιτών·
- ⁴⁹ από τον Ιεσέρ, η συγγένεια των Ιεσεριτών· από τον Σιλλήμ, η συγγένεια των Σιλλημιτών.
- ⁵⁰ Αυτές είναι οι συγγένειες του Νεφθαλί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους· και η απαρίθμησή τους ήταν 45.400.
- ⁵¹ ΑΥΤΗ είναι η απαρίθμηση των γιων Ισραήλ, 601.730.
- ⁵² ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ⁵³ Σ' αυτούς θα μοιραστεί η γη για κληρονομιά, σύμφωνα με τον αριθμό των ονομάτων τους·
- ⁵⁴ στους περισσότερους θα δώσεις περισσότερη κληρονομιά, και στους λιγότερους θα δώσεις λιγότερη κληρονομιά· στον κάθε έναν θα δοθεί η κληρονομιά του σύμφωνα με την απαρίθμησή του·
- ⁵⁵ και η γη θα μοιραστεί με κλήρους· θα κληρονομήσουν σύμφωνα με τα ονόματα των φυλών, σύμφωνα με τις πατριές τους·
- ⁵⁶ σύμφωνα με τον κλήρο, η κληρονομιά τους θα μοιραστεί ανάμεσα σε πολλούς και σε λίγους.
- ⁵⁷ ΚΑΙ η απαρίθμηση των Λευιτών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους είναι τούτη: Από τον Γηρσών, η συγγένεια των Γηρσωνιτών· από τον Καάθ, η συγγένεια των Κααθιτών· από τον Μεραρί, η συγγένεια των Μεραριτών.
- ⁵⁸ Αυτές είναι οι συγγένειες των Λευιτών· η συγγένεια των Λιβνιτών, η συγγένεια των Χεβρωνιτών, η συγγένεια των Μααλιτών, η συγγένεια των Μουσιτών, η συγγένεια των Κοραϊτών· και ο Καάθ γέννησε τον Αμράμ.
- ⁵⁹ Και το όνομα της γυναίκας τού Αμράμ ήταν Ιωχαβέδ, θυγατέρα τού Λευί, που γεννήθηκε στον Λευί στην Αίγυπτο· και γέννησε στον Αμράμ τον Ααρών, και τον Μωυσή, και τη Μαριάμ, την αδελφή τους.
- ⁶⁰ Και στον Ααρών γεννήθηκαν ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ.
- ⁶¹ Ο δε Ναδάβ και ο Αβιούδ πέθαναν, όταν πρόσφεραν ξένη φωτιά μπροστά στον Κύριο.

⁶² Και η απαρίθμησή τους ήταν 23.000, κάθε αρσενικό από έναν μήνα και επάνω· επειδή, δεν απαριθμήθηκαν ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, για τον λόγο ότι δεν τους δόθηκε κληρονομιά ανάμεσα στους γιους Ισραήλ.

⁶³ ΑΥΤΟΙ είναι εκείνοι που απαριθμήθηκαν από τον Μωυσή και τον Ελεάζαρ, τον ιερέα, που απαρίθμησαν τους γιους Ισραήλ στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ.

⁶⁴ Και ανάμεσα σ' αυτούς δεν βρισκόταν ούτε ένας άνθρωπος, από εκείνους που απαριθμήθηκαν από τον Μωυσή και τον Ααρών, τον ιερέα, όταν απαρίθμησαν τους γιους Ισραήλ στην έρημο Σινά.

⁶⁵ Επειδή, ο Κύριος είχε πει γι' αυτούς, θα πεθάνουν οπωσδήποτε μέσα στην έρημο. Και δεν εναπολείφθηκε απ' αυτούς ούτε ένας, παρά μόνον ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 27

¹ ΚΑΙ ήρθαν οι θυγατέρες τού Σαλπαάδ, γιου τού Εφέρ, γιου τού Γαλαάδ, γιου τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή, από τις συγγένειες του Μανασσή, γιου τού Ιωσήφ. Και αυτά είναι τα ονόματα των θυγατέρων του· Μααλά, Νουά, και Αγλά, και Μελχά, και Θερσά.

² Και στάθηκαν μπροστά στον Μωυσή, και μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και μπροστά στους άρχοντες και σε ολόκληρη τη συναγωγή, στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου, λέγοντας:

³ Ο πατέρας μας πέθανε μέσα στην έρημο· και αυτός δεν ήταν στη συνοδεία εκείνων που συναθροίστηκαν ενάντια στον Κύριο στη συνοδεία τού Κορέ, αλλά πέθανε για δική του αμαρτία και δεν είχε γιους·

⁴ και γιατί να εξαλειφθεί το όνομα του πατέρα μας μέσα από τη συγγένειά του, επειδή δεν έχει γιο; Δώστε σε μας κληρονομιά ανάμεσα στα αδέρφια τού πατέρα μας.

⁵ Και ο Μωυσής έφερε την κρίση τους μπροστά στον Κύριο.

⁶ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

⁷ Σωστά μιλούν οι θυγατέρες τού Σαλπαάδ· θα τους δώσεις οπωσδήποτε κτήμα για κληρονομιά ανάμεσα στα αδέρφια τού πατέρα τους· και την κληρονομιά τού πατέρα τους θα τη διαβιβάσεις σ' αυτές.

⁸ Και θα μιλήσεις στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Αν κάποιος άνθρωπος πεθάνει, και δεν έχει γιο, την κληρονομιά του θα τη διαβιβάσετε τότε στη θυγατέρα του.

⁹ Και αν δεν έχει θυγατέρα, τότε θα δώσετε την κληρονομιά του στους αδελφούς του.

- 10 Και αν δεν έχει αδελφούς, τότε θα δώσετε την κληρονομιά του στους αδελφούς τού πατέρα του.
- 11 Και αν ο πατέρας του δεν έχει αδελφούς, τότε θα δώσετε την κληρονομιά του στον πλησιέστερο συγγενή του από τη συγγένειά του, και αυτός θα την εξουσιάζει. Και αυτό θα είναι στους γιους Ισραήλ διάταγμα κρίσης, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 12 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ανέβα σε τούτο το βουνό Αβαρίμ, και δες τη γη, που έδωσα στους γιους Ισραήλ·
- 13 Και αφού τη δεις, θα προστεθείς και εσύ στον λαό σου, όπως προστέθηκε ο Ααρών ο αδελφός σου·
- 14 επειδή, εσείς εναντιωθήκατε στον λόγο μου στην έρημο Σιν, στην αντιλογία τής συναγωγής, ώστε να με αγιάσετε μπροστά τους στο νερό. Αυτό είναι το νερό Μεριβά στην Κάδης, στην έρημο Σιν.
- 15 Και ο Μωυσής μίλησε στον Κύριο, λέγοντας:
- 16 Ο Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων κάθε σάρκας, ας διορίσει έναν άνθρωπο για την επιστασία τής συναγωγής,
- 17 που να βγει μπροστά τους, και να μπει μπροστά τους, και που να τους βγάζει έξω, και να τους βάζει μέσα· ώστε η συναγωγή τού Κυρίου να μη είναι σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα.
- 18 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πάρε μαζί σου τον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, άνθρωπον στον οποίο είναι το πνεύμα, και βάλε το χέρι σου επάνω σ' αυτόν·
- 19 και παράστησέ τον μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή, και δώσε σ' αυτόν διαταγές μπροστά τους·
- 20 και θα βάλεις επάνω του από τη δόξα σου, για να υπακούν σ' αυτόν ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ·
- 21 και θα παρασταθεί μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, που θα ρωτήσει γι' αυτόν, σύμφωνα με την κρίση τού Ουρίμ μπροστά στον Κύριο· σύμφωνα με τον λόγο του θα βγαίνουν έξω, και σύμφωνα με τον λόγο του θα μπαίνουν μέσα, αυτός και όλοι οι γιοι Ισραήλ μαζί του, και ολόκληρη η συναγωγή.
- 22 Και ο Μωυσής έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος· και πήρε τον Ιησού, και τον παρέστησε μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή·
- 23 και έβαλε επάνω του τα χέρια του, και του έδωσε διαταγές, όπως ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 28

- 1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

- ² Να προστάξεις τούς γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Τα δώρα μου, τους άρτους μου, τη θυσία μου, που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας σε μένα, προσέχετε να τα προσφέρετε σε μένα στην πρέπουσα εποχή τους.
- ³ Και πες τους: ΑΥΤΗ είναι η προσφορά που γίνεται με φωτιά, που θα προσφέρετε στον Κύριο· δύο αρνιά χρονιάρικα, άμωμα κάθε ημέρα, σε παντοτινό ολοκαύτωμα.
- ⁴ Το ένα αρνί θα το προσφέρετε το πρωί, και το άλλο αρνί θα το προσφέρετε το δειλινό.
- ⁵ Και για την προσφορά από άλφιτα θα προσφέρετε σιμιγδάλι, το ένα δέκατο του εφά, ζυμωμένο με λάδι από κοπανισμένες ελιές, το ένα τέταρτο του ιν.
- ⁶ Τούτο είναι παντοτινό ολοκαύτωμα, διορισμένο στο όρος Σινά, σε οσμή ευωδίας, θυσία που γίνεται με φωτιά στον Κύριο.
- ⁷ Και η σπονδή του θα είναι το ένα τέταρτο του ιν για το ένα αρνί· στο αγιαστήριο θα χύσεις σίκερα για σπονδή στον Κύριο.
- ⁸ Και το άλλο αρνί θα το προσφέρεις το δειλινό· σύμφωνα με την πρωινή προσφορά από άλφιτα, και σύμφωνα με την σπονδή της, θα το προσφέρεις θυσία, που γίνεται με φωτιά σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ⁹ ΚΑΙ την ημέρα τού σαββάτου θα προσφέρεις δύο αρνιά χρονιάρικα άμωμα, και δύο δέκατα σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι για προσφορά από άλφιτα, και την σπονδή της.
- ¹⁰ Αυτό είναι το ολοκαύτωμα κάθε σαββάτου, εκτός τού παντοτινού ολοκαυτώματος, και της σπονδής του.
- ¹¹ Και στις νεομηνίες σας θα προσφέρετε ολοκαύτωμα στον Κύριο, δύο μοσχάρια, και ένα κριάρι, επτά αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ¹² και για κάθε μοσχάρι τρία δέκατα σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα, και για το ένα κριάρι δύο δέκατα σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα·
- ¹³ και ανά ένα δέκατο σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, για προσφορά από άλφιτα για κάθε αρνί, προς ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ¹⁴ Και η σπονδή τους θα είναι κρασί, το μισό τού ιν για το μοσχάρι και το ένα τρίτο τού ιν για το κριάρι, και το ένα τέταρτο του ιν για το αρνί. Αυτό είναι το ολοκαύτωμα κάθε μήνα, σύμφωνα με τους μήνες τού χρόνου.
- ¹⁵ Και ένας τράγος από κατσίκες θα προσφέρεται στον Κύριο προσφορά περι αμαρτίας, εκτός τού παντοτινού ολοκαυτώματος, και της σπονδής του.
- ¹⁶ ΚΑΙ τη 14 η ημέρα τού πρώτου μήνα είναι το Πάσχα τού Κυρίου.
- ¹⁷ Και τη 15 η τού μήνα αυτού είναι γιορτή· επτά ημέρες θα τρώτε άζυμα.

- 18** Στην πρώτη ημέρα θα είναι άγια σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο.
- 19** Και θα προσφέρετε θυσία που γίνεται με φωτιά, ολοκαύτωμα στον Κύριο, δύο μοσχάρια από βόδια, και ένα κριάρι, και επτά αρνιά χρονιάρικα· άμωμα θα είναι σε σας.
- 20** Και η προσφορά τους από άλφιτα θα είναι σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι· τρία δέκατα θα προσφέρετε για το μοσχάρι, και δύο δέκατα για το κριάρι.
- 21** Ανά ένα δέκατο θα προσφέρεις για καθένα αρνί, και στα επτά αρνιά·
- 22** και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, για να γίνει εξιλέωση για σας.
- 23** Εκτός από το πρωινό ολοκαύτωμα, που είναι για παντοτινό ολοκαύτωμα, θα τα προσφέρετε αυτά.
- 24** Έτσι θα προσφέρετε κάθε ημέρα, στις επτά ημέρες, τα δώρα, που είναι για θυσία που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο. Αυτό θα προσφέρεται, εκτός από το παντοτινό ολοκαύτωμα, και τη σπονδή του.
- 25** Και στην έβδομη ημέρα θα έχετε άγια σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο.
- 26** ΚΑΙ στην ημέρα των απαρχών, όταν προσφέρετε νέα προσφορά στον Κύριο από άλφιτα, στο τέλος των εβδομάδων σας, θα έχετε άγια σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα δουλευτικό έργο.
- 27** Και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, δύο μοσχάρια από βόδια, ένα κριάρι, επτά αρνιά χρονιάρικα·
- 28** και η προσφορά τους από άλφιτα θα είναι σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα για κάθε μοσχάρι, δύο δέκατα για το ένα κριάρι,
- 29** ανά ένα δέκατο για κάθε αρνί, και για τα επτά αρνιά·
- 30** έναν τράγο από κασίκες, για να γίνει εξιλέωση για σας.
- 31** Εκτός από το παντοτινό ολοκαύτωμα και την προσφορά του από άλφιτα, αυτά θα προσφέρετε, (χωρίς ψεγάδι θα είναι σε σας), και τις σπονδές τους.

ΑΡΙΘΜΟΙ 29

- 1** ΚΑΙ στον έβδομο μήνα, την πρώτη τού μήνα, θα έχετε άγια σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα έργο δουλευτικό· αυτή είναι σε σας ημέρα αλαλαγμού σαλπίγγων.
- 2** Και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, επτά αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- 3** και η προσφορά τους από άλφιτα θα είναι σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα για το μοσχάρι, δύο δέκατα για το κριάρι,

- ⁴ και ένα δέκατο για κάθε αρνί, και για τα επτά αρνιά·
- ⁵ και έναν τράγο από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας, για να γίνει εξιλέωση για σας·
- ⁶ εκτός από το ολοκαύτωμα του μήνα, και την προσφορά του από άλφιτα, και το παντοτινό ολοκαύτωμα, και την προσφορά του από άλφιτα, και των σπονδών τους, σύμφωνα με τα διαταγμένα γι' αυτά, θυσία που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο.
- ⁷ ΚΑΙ τη δέκατη ημέρα αυτού τού έβδομου μήνα θα έχετε άγια σύναξη· και θα ταπεινώσετε τις ψυχές σας· δεν θα κάνετε καμιά εργασία·
- ⁸ και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα στον Κύριο σε οσμή ευωδίας, ένα μοσχάρι από βόδια, ένα κριάρι, επτά αρνιά χρονιάρικα· χωρίς ψεγάδι θα είναι σε σας.
- ⁹ Και η προσφορά τους από άλφιτα θα είναι σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα για το μοσχάρι, δύο δέκατα για το ένα κριάρι,
- ¹⁰ ανά ένα δέκατο για κάθε αρνί, και στα επτά αρνιά·
- ¹¹ έναν τράγο από κατσίκες σε προσφορά περί αμαρτίας, εκτός από την προσφορά περί αμαρτίας προς εξιλέωση, και του παντοτινού ολοκαυτώματος, και την προσφορά του από άλφιτα, και των σπονδών τους.
- ¹² ΚΑΙ τη 15 η ημέρα τού έβδομου μήνα θα έχετε άγια σύναξη· δεν θα κάνετε κανένα έργο δουλευτικό· και θα γιορτάζετε γιορτή στον Κύριο για επτά ημέρες.
- ¹³ Και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, 13 μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα· χωρίς ψεγάδι θα είναι.
- ¹⁴ Και η προσφορά τους από άλφιτα θα είναι σιμιγδάλι ζυμωμένο με λάδι, τρία δέκατα για κάθε μοσχάρι από τα 13 μοσχάρια, δύο δέκατα για κάθε κριάρι από τα δύο κριάρια,
- ¹⁵ και ανά ένα δέκατο για κάθε αρνί και για τα 14 αρνιά·
- ¹⁶ και έναν τράγο από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός τού παντοτινού ολοκαυτώματος, την προσφορά του από άλφιτα, και την σπονδή του.
- ¹⁷ Και τη δεύτερη ημέρα θα προσφέρετε 12 μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ¹⁸ και την προσφορά τους από άλφιτα, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·
- ¹⁹ και έναν τράγο από κατσίκες για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός τού παντοτινού ολοκαυτώματος, και την προσφορά του από άλφιτα, και των σπονδών τους.

- ²⁰ Και την τρίτη ημέρα 11 μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ²¹ και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·
- ²² και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός από το παντοτινό ολοκαύτωμα, και την προσφορά του από άλφита, και την σπονδή του.
- ²³ Και την τέταρτη ημέρα, δέκα μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ²⁴ και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·
- ²⁵ και έναν τράγο από κασίκες για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός από το παντοτινό ολοκαύτωμα, την προσφορά του από άλφита, και την σπονδή του.
- ²⁶ Και την πέμπτη ημέρα εννιά μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ²⁷ και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·
- ²⁸ και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός του παντοτινού ολοκαυτώματος, και την προσφορά του από άλφита, και την σπονδή του.
- ²⁹ Και την έκτη ημέρα, οκτώ μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·
- ³⁰ και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·
- ³¹ και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός του παντοτινού ολοκαυτώματος, την προσφορά του από άλφита, και την σπονδή του.
- ³² Και την έβδομη ημέρα, επτά μοσχάρια, δύο κριάρια, 14 αρνιά χρονιάρικα χωρίς ψεγάδι·
- ³³ και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους, για τα μοσχάρια, για τα κριάρια, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο γι' αυτά·
- ³⁴ και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός του παντοτινού ολοκαυτώματος, την προσφορά του από άλφита, και την σπονδή του.
- ³⁵ Την όγδοη ημέρα θα έχετε επίσημη σύναξη· κανένα έργο δουλευτικό δεν θα κάνετε·

³⁶ και θα προσφέρετε ολοκαύτωμα, θυσία που γίνεται με φωτιά, σε οσμή ευωδίας στον Κύριο, ένα μοσχάρι, ένα κριάρι, επτά αρνιά χρονιάρικα, χωρίς ψεγάδι·

³⁷ την προσφορά τους από άλφιτα, και τις σπονδές τους, για το μοσχάρι, για το κριάρι, και για τα αρνιά, σύμφωνα με τον αριθμό τους, καθώς είναι διαταγμένο·

³⁸ και έναν τράγο για προσφορά περί αμαρτίας, εκτός τού παντοτινού ολοκαυτώματος, και την προσφορά του από άλφιτα, και την σπονδή του.

³⁹ Αυτά θα κάνετε στον Κύριο στις διορισμένες γιορτές σας, εκτός από τις ευχές σας, και τις αυτοπροαίρετες προσφορές σας, για τα ολοκαυτώματά σας, και για τις προσφορές σας από άλφιτα, και για τις σπονδές σας, και για τις ειρηνικές σας προσφορές.

⁴⁰ ΚΑΙ ο Μωυσής μίλησε στους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ 30

¹ ΚΑΙ ο Μωυσής μίλησε στους άρχοντες των φυλών των γιων Ισραήλ, λέγοντας: Αυτός είναι ο λόγος, που ο Κύριος πρόσταξε·

² Όταν ένας άνθρωπος κάνει ευχή στον Κύριο ή ορκιστεί όρκο, ώστε να δέσει την ψυχή του με δεσμό, δεν θα παραβεί τον λόγο του· θα κάνει σύμφωνα με όλα όσα βγήκαν από το στόμα του.

³ Και αν μια γυναίκα κάνει ευχή στον Κύριο, και δέσει τον εαυτό της με δεσμό στο σπίτι τού πατέρα της, στη νιότη της,

⁴ και ο πατέρας της ακούσει την ευχή της, και τον δεσμό της, με τον οποίο έδεσε την ψυχή της, και ο πατέρας της σιωπήσει σ' αυτή, τότε όλες οι ευχές της θα μένουν· και κάθε δεσμός, με τον οποίο έδεσε την ψυχή της, θα μένει.

⁵ Αν, όμως, ο πατέρας της δεν συγκατανεύσει σ' αυτή, την ημέρα που θα ακούσει, όλες οι ευχές της ή οι δεσμοί της, με τους οποίους έδεσε την ψυχή της, δεν θα μένουν· και ο Κύριος θα την συγχωρέσει, επειδή ο πατέρας της δεν συγκατένευσε σ' αυτή.

⁶ Αν, όμως, ευχήθηκε, ενώ είχε άνδρα ή πρόφερε κάτι με τα χείλη της, με το οποίο έδεσε την ψυχή της,

⁷ και ο άνδρας της άκουσε, και σιώπησε σ' αυτή, την ημέρα που άκουσε, τότε οι ευχές της θα μένουν· και οι δεσμοί της, με τους οποίους έδεσε την ψυχή της, θα μένουν.

⁸ Αν, όμως, ο άνδρας της δεν συγκατατένευσε σ' αυτήν, την ημέρα που άκουσε, τότε θα ακυρώσει την ευχή της, που ευχήθηκε, και ό,τι πρόφερε με τα χείλη της, με το οποίο έδεσε την ψυχή της· και ο Κύριος θα τη συγχωρέσει.

⁹ Όμως, κάθε ευχή χήρας ή γυναίκας αποβλημένης, με την οποία έδεσε την ψυχή της, θα μένει επάνω της.

¹⁰ Και αν ευχήθηκε στο σπίτι του άνδρα της ή έδεσε την ψυχή της με δεσμό όρκου,

¹¹ και ο άνδρας της άκουσε, και σιώπησε σ' αυτή, και δεν εναντιώθηκε, τότε όλες οι ευχές της θα μένουν· και όλοι οι δεσμοί, με τους οποίους έδεσε την ψυχή της, θα μένουν.

¹² Αν, όμως, ο άνδρας της τα ακύρωσε ρητά, την ημέρα που άκουσε κάθε τι που βγήκε από τα χείλη της, για τις ευχές της, και για τον δεσμό της ψυχής της, δεν θα μένει· ο άνδρας της τα ακύρωσε, και ο Κύριος θα την συγχωρέσει.

¹³ Κάθε ευχή, και κάθε όρκο, που υποχρεώνει σε κακουχία της ψυχής, ο άνδρας της μπορεί να την επικυρώσει ή ο άνδρας της μπορεί να την ακυρώσει·

¹⁴ αν, όμως, ο άνδρας της σιωπήσει ολοκληρωτικά σ' αυτή από ημέρα σε ημέρα, τότε επικυρώνει όλες τις ευχές της ή όλους τους δεσμούς της, που είναι επάνω της· αυτός τα επικύρωσε, επειδή σιώπησε σ' αυτήν την ημέρα που άκουσε.

¹⁵ Αν, όμως, τα ακύρωσε ρητά, αφού άκουσε, τότε θα βαστάξει την αμαρτία της.

¹⁶ Αυτά είναι τα διατάγματα, που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, ανάμεσα σε άνδρα και τη γυναίκα του, και ανάμεσα σε πατέρα και τη θυγατέρα του, στη νιότη της, στο σπίτι του πατέρα της.

ΑΡΙΘΜΟΙ 31

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

² Να κάνεις την εκδίκηση των γιων Ισραήλ ενάντια στους Μαδιανίτες· και έπειτα, θα προστεθείς στον λαό σου.

³ Και ο Μωυσής μίλησε στον λαό, λέγοντας: Ας οπλιστούν από σας άνδρες για πόλεμο, και ας πάνε εναντίον του Μαδιάμ, για να εκδικήσουν τον Κύριο ενάντια στον Μαδιάμ·

⁴ ανά 1.000 από κάθε φυλή, από όλες τις φυλές του Ισραήλ, θα στείλετε στον πόλεμο.

⁵ Και αριθμήθηκαν, από τις χιλιάδες του Ισραήλ, 1.000 από κάθε φυλή, 12.000 οπλισμένοι για πόλεμο.

⁶ Και ο Μωυσής τούς έστειλε στον πόλεμο, 1.000 από κάθε φυλή, αυτούς και τον Φινεές, τον γιο του Ελεάζαρ, του ιερέα, στον πόλεμο, μαζί με τα άγια σκεύη και με τις σάλπιγγες του αλαλαγμού στα χέρια του.

- ⁷ Και πολέμησαν εναντίον τού Μαδιάμ, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, και θανάτωσαν κάθε αρσενικό.
- ⁸ Και εκτός εκείνων που θανατώθηκαν, θανάτωσαν και τους βασιλιάδες τού Μαδιάμ, τον Ευί, και τον Ρεκέμ, και τον Σουρ, και τον Ουρ, και τον Ρεβά, πέντε βασιλιάδες τού Μαδιάμ· και τον Βαλαάμ, τον γιο τού Βεώρ, τον θανάτωσαν με μάχαιρα.
- ⁹ Και οι γιοι Ισραήλ αιχμαλώτισαν τις γυναίκες τού Μαδιάμ, και τα παιδιά τους, και όλα τα κτήνη τους, και όλα τα κοπάδια τους, και όλα τα υπάρχοντά τους, τα λεηλάτησαν.
- ¹⁰ Και όλες τις πόλεις τους σύμφωνα με τις κατοικίες τους, και όλους τούς πύργους τους, κατέκαψαν με φωτιά.
- ¹¹ Και πήραν όλα τα λάφυρα, και ολόκληρη τη λεηλασία από άνθρωπο μέχρι κτήνος.
- ¹² Και έφεραν στον Μωυσή, και στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στη συναγωγή των γιων Ισραήλ, τους αιχμαλώτους, και τα λάφυρα, και τη λεηλασία, στο στρατόπεδο, στις πεδιάδες τού Μωάβ, που είναι κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ.
- ¹³ Και ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, και όλοι οι άρχοντες της συναγωγής, βγήκαν σε συνάντησή τους, έξω από το στρατόπεδο.
- ¹⁴ Και ο Μωυσής θύμωσε εναντίον των αρχηγών τού στρατεύματος, των χιλιάρχων, και των εκατοντάρχων, που ήρθαν από την παράταξη του πολέμου·
- ¹⁵ και ο Μωυσής τούς είπε: Αφήσατε ζωντανές όλες τις γυναίκες;
- ¹⁶ Δέστε, αυτές έγιναν αιτία στους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με τη συμβουλή τού Βαλαάμ, να ανομήσουν ενάντια στον Κύριο, στην υπόθεση του Φεγώρ, και έγινε η πληγή επάνω στη συναγωγή τού Κυρίου·
- ¹⁷ και τώρα, θανατώστε από τα παιδιά όλα τα αρσενικά, θανατώστε ακόμα και όλες τις γυναίκες, όσες γνώρισαν άνδρα, που κοιμήθηκαν μαζί του·
- ¹⁸ όλα, όμως, τα μικρά κορίτσια, όσα δεν γνώρισαν κοίτη άνδρα, φυλάξτε τα για τον εαυτό σας ζωντανά·
- ¹⁹ και να μείνετε έξω από το στρατόπεδο επτά ημέρες· όποιος θανάτωσε άνθρωπο, και όποιος άγγιξε φονευμένο, καθαριστείτε εσείς και οι αιχμάλωτοί σας την τρίτη ημέρα, και την έβδομη ημέρα·
- ²⁰ και καθαρίστε όλα τα ιμάτια, και όλα τα δερμάτινα σκεύη, και όλα τα εργασμένα από τρίχες κατσίκας, και όλα τα ξύλινα σκεύη.

- 21** Και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, είπε στους πολεμιστές, που έρχονταν από τον πόλεμο: Αυτό είναι το πρόσταγμα του νόμου, που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή·
- 22** μόνον το χρυσάφι, και το ασήμι, τον χαλκό, το σίδερο, τον κασίτερο και το μολύβι,
- 23** κάθε τι που μπορεί να μπει στη φωτιά, θα το περάσετε μέσα από τη φωτιά, και θα είναι καθαρό· πρέπει, όμως, να καθαριστεί και με το νερό τού καθαρισμού· και κάθε τι που δεν μπαίνει στη φωτιά, θα το περάσετε μέσα από το νερό·
- 24** και θα πλύνετε τα ιμάτιά σας την έβδομη ημέρα, και θα είστε καθαροί· και ύστερα θα μπείτε μέσα στο στρατόπεδο.
- 25** Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- 26** Πάρε τον αριθμό των λαφύρων τής αιχμαλωσίας, από άνθρωπο μέχρι κτήνος, εσύ, και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, και οι αρχηγοί των πατριών τής συναγωγής·
- 27** και διαχώρισε τα λάφυρα στα δύο, ανάμεσα στους πολεμιστές που βγήκαν στον πόλεμο, και σε ολόκληρη τη συναγωγή·
- 28** και αφαίρεσε για τον Κύριο την απόδοση από τους άνδρες, τους πολεμιστές, που βγήκαν στον πόλεμο, ανά ένα από 500, από ανθρώπους, και από βόδια, και από γαϊδούρια, και από πρόβατα·
- 29** θα πάρετε από το μισό τους, και δώσε στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, προσφορά τού Κυρίου·
- 30** και από το μισό μερίδιο των γιων Ισραήλ θα πάρεις ένα μερίδιο από 50, από ανθρώπους, από βόδια, από γαϊδούρια, και από πρόβατα, από κάθε κτήνος, και θα τα δώσεις στους Λευίτες, που τηρούν τις υπηρεσίες τής σκηνής τού Κυρίου.
- 31** Και έκανε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 32** Και τα λάφυρα, που εναπολείφθηκαν από τη λεηλασία, που έκαναν οι άνδρες οι πολεμιστές, ήσαν 675.000 πρόβατα,
- 33** και 72.000 βόδια,
- 34** και 61.000 γαϊδούρια,
- 35** και οι ψυχές των ανθρώπων, από τις γυναίκες, που δεν γνώρισαν κοίτη άνδρα, όλες οι ψυχές, 32.000.
- 36** Και το μισό, το μερίδιο εκείνων που βγήκαν στον πόλεμο, ήταν, κατά τον αριθμό, τα πρόβατα 337.500 ·

- 37 και η απόδοση του Κυρίου από τα πρόβατα ήταν 675·
- 38 και τα βόδια 36.000, και η απόδοση του Κυρίου 72 ·
- 39 και τα γαϊδούρια 30.500, και η απόδοση του Κυρίου 61·
- 40 και οι ψυχές των ανθρώπων ήσαν 16.000, και η απόδοση του Κυρίου 32 ψυχές.
- 41 Και ο Μωυσής έδωσε την απόδοση, την προσφορά τού Κυρίου, στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 42 Και από το μισό μερίδιο των γιων Ισραήλ, που ο Μωυσής ξεχώρισε από το μερίδιο των ανδρών των πολεμιστών·
- 43 (και τούτο το μισό τής συναγωγής ήταν, 337.500 πρόβατα,
- 44 και 36.000 βόδια,
- 45 και 30.500 γαϊδούρια,
- 46 και 16.000 ψυχές ανθρώπων·)
- 47 και ο Μωυσής πήρε από το μισό μερίδιο των γιων Ισραήλ από ένα ανά 50, από ανθρώπους μέχρι κτήνη, και τα έδωσε στους Λευίτες, που εκτελούν τις υπηρεσίες τής σκηνής τού Κυρίου, καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- 48 Και ήρθαν στον Μωυσή οι αρχηγοί, που ήσαν επικεφαλής των χιλιάδων τού στρατεύματος, οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι,
- 49 και είπαν στον Μωυσή: Οι δούλοι σου πήραν τον αριθμό των ανδρών των πολεμιστών, που ήσαν κάτω από την επιστασία μας, και δεν λείπει από μας ούτε ένας·
- 50 και φέραμε τα δώρα τού Κυρίου, ο καθένας ό,τι βρήκε, σκεύη χρυσά, αλυσίδες και βραχιόλα, δαχτυλίδια, σκουλαρίκια και περιδέραια, για να γίνει εξιλέωση για τις ψυχές μας μπροστά στον Κύριο.
- 51 Και πήρε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, απ' αυτούς το χρυσάφι, όλο σε εργασμένα σκεύη.
- 52 Και όλο το χρυσάφι τής προσφοράς των χιλιάρχων και εκατοντάρχων, που πρόσφεραν στον Κύριο, ήταν 16.750 σίκλοι.
- 53 (Επειδή, οι πολεμιστές άνδρες είχαν λαφυραγωγήσει, κάθε ένας για τον εαυτό του).
- 54 Και πήρε ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, το χρυσάφι από τους χιλιάρχους και τους εκατόνταρχους, και το έφεραν στη σκηνή τού μαρτυρίου, σε ανάμνηση των γιων Ισραήλ μπροστά στον Κύριο.

ΑΡΙΘΜΟΙ 32

- ¹ ΚΑΙ οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, είχαν ένα υπερβολικά μεγάλο πλήθος από κτήνη· και όταν είδαν τη γη Ιαζήρ, και τη γη Γαλαάδ, ότι, πράγματι, ο τόπος ήταν τόπος για κτήνη,
- ² οι γιοι τού Γαδ, και οι γιοι τού Ρουβήν, καθώς ήρθαν στον Μωυσή, και στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στους άρχοντες της συναγωγής, είπαν:
- ³ Η Αταρώθ, και η Δαιβών, και η Ιαζήρ, και η Νιμρά, και η Εσεβών, και η Ελεαλή, και η Σεβάμ, και η Νεβώ, και η Βαιών,
- ⁴ η γη που ο Κύριος πάταξε μπροστά στη συναγωγή τού Ισραήλ, είναι γη κτηνοτροφική, και οι δούλοι σου έχουν κτήνη·
- ⁵ γι' αυτό, είπαν, αν βρήκαμε χάρη μπροστά σου, ας δοθεί η γη στους δούλους σου για ιδιοκτησία· μη μας περάσεις πέρα από τον Ιορδάνη.
- ⁶ Και ο Μωυσής είπε στους γιους τού Γαδ, και στους γιους τού Ρουβήν: Οι αδελφοί σας θα πάνε σε πόλεμο, και εσείς θα μείνετε εδώ;
- ⁷ Και γιατί δειλιάζετε την καρδιά των γιων Ισραήλ, για να μη περάσουν στη γη, που ο Κύριος τους έδωσε;
- ⁸ Έτσι έκαναν οι πατέρες σας, όταν τους έστειλα από την Κάδης-βαρνή για να δουν τη γη·
- ⁹ και ανέβηκαν μέχρι τη φάραγγα Εσχώλ, και όταν είδαν τη γη, δείλιασαν την καρδιά των γιων Ισραήλ, για να μη μπουν μέσα στη γη, που ο Κύριος τους έδωσε·
- ¹⁰ και άναψε η οργή τού Κυρίου εκείνη την ημέρα, και ορκίστηκε, λέγοντας:
- ¹¹ Οι άνδρες, που ανέβηκαν από την Αίγυπτο, από 20 χρόνων και επάνω, δεν θα δουν τη γη, που ορκίστηκα στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ· επειδή, δεν με ακολούθησαν ολοκληρωτικά·
- ¹² εκτός από τον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή, τον Κενεζίτη, και τον Ιησού, τον γιο τού Ναυή· επειδή, ακολούθησαν ολοκληρωτικά τον Κύριο.
- ¹³ Και άναψε η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ, και τους έκανε να περιπλανιούνται στην έρημο 40 χρόνια, μέχρις ότου εξολοθρεύτηκε ολόκληρη η γενεά, που είχε πράξει αυτό το κακό μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁴ Και δέστε, εσείς σηκωθήκατε αντί των πατέρων σας, γενεά αμαρτωλών ανθρώπων, για να ανάψετε περισσότερο τη φλόγα τής οργής τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ.
- ¹⁵ Επειδή, αν παρεκκλίνετε απ' αυτόν, θα αφήσει ξανά, για άλλη μια φορά, τον Ισραήλ μέσα στην έρημο, και θα εξολοθρεύσετε ολόκληρον αυτό τον λαό.
- ¹⁶ Και ήρθαν σ' αυτόν, και του είπαν: Θα οικοδομήσουμε εδώ μάντρες για τα κτήνη μας, και πόλεις για τα παιδιά μας·

- 17 εμείς, όμως, οπλισμένοι, θα προχωρούμε πρόθυμοι μπροστά από τους γιους Ισραήλ, μέχρις ότου τούς φέρουμε στον τόπο τους· και τα παιδιά μας θα κατοικούν σε περιτειχισμένες πόλεις, εξαιτίας των κατοίκων τού τόπου·
- 18 δεν θα επιστρέψουμε στα σπίτια μας, μέχρις ότου οι γιοι Ισραήλ κληρονομήσουν κάθε ένας την κληρονομιά του·
- 19 επειδή, εμείς δεν θα κληρονομήσουμε μαζί τους πέρα από τον Ιορδάνη, και επέκεινα· για τον λόγο ότι, η κληρονομιά μας έπεσε σε μας από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, ανατολικά.
- 20 Και ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: Αν κάνετε σύμφωνα με τούτο τον λόγο, αν προχωρείτε οπλισμένοι μπροστά στον Κύριο για πόλεμο,
- 21 και διαβείτε όλοι οπλισμένοι τον Ιορδάνη μπροστά στον Κύριο, μέχρις ότου εκδιώξει τούς εχθρούς του από μπροστά του,
- 22 και η γη υποταχθεί μπροστά στον Κύριο· τότε, μετά απ' αυτά θα επιστρέψετε, και θα είστε αθώοι μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον Ισραήλ, και θα έχετε αυτή τη γη για ιδιοκτησία σας μπροστά στον Κύριο·
- 23 αν, όμως, δεν κάνετε έτσι, δέστε, θα αμαρτήσετε μπροστά στον Κύριο, και να είστε βέβαιοι ότι η αμαρτία σας θα σας βρει·
- 24 οικοδομήστε πόλεις για τα παιδιά σας, και μάντρες για τα πρόβατά σας, και κάντε εκείνο που βγήκε από το στόμα σας.
- 25 Και οι γιοι τού Γαδ, και οι γιοι τού Ρουβήν είπαν στον Μωυσή, τα εξής: Οι δούλοι σου θα κάνουν όπως τούς προστάζει ο κύριός μου·
- 26 τα παιδιά μας, οι γυναίκες μας, τα κοπάδια μας, και όλα τα κτήνη μας, θα μένουν εδώ, στις πόλεις τού Γαλαάδ·
- 27 οι δούλοι σου, όμως, θα διαβούν όλοι οπλισμένοι, παραταγμένοι μπροστά στον Κύριο σε μάχη, καθώς λέει ο κύριός μου.
- 28 Τότε, ο Μωυσής έδωσε προσταγή γι' αυτούς στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, και στους αρχηγούς των πατριών των φυλών των γιων Ισραήλ·
- 29 και ο Μωυσής είπε σ' αυτούς: Αν οι γιοι τού Γαδ και οι γιοι τού Ρουβήν διαβούν μαζί σας τον Ιορδάνη, όλοι οπλισμένοι σε μάχη, μπροστά στον Κύριο, και η γη κατακυριευθεί μπροστά σας, τότε θα τους δώσετε τη γη Γαλαάδ για ιδιοκτησία·
- 30 αν, όμως, δεν θέλουν να διαβούν οπλισμένοι μαζί σας, τότε θα πάρουν κληρονομιά ανάμεσά σας στη γη Χαναάν.
- 31 Και αποκρίθηκαν οι γιοι τού Γαδ και οι γιοι τού Ρουβήν, τα εξής: Καθώς ο Κύριος είπε στους δούλους σου, έτσι θα κάνουμε·

³² εμείς θα διαβούμε οπλισμένοι μπροστά στον Κύριο στη γη Χαναάν, για να έχουμε την ιδιοκτησία τής κληρονομιάς μας από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη.

³³ Και ο Μωυσής έδωσε σ' αυτούς, στους γιους τού Γαδ, και στους γιους τού Ρουβήν, και στη μισή φυλή τού Μανασσή, γιου τού Ιωσήφ, το βασίλειο του Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, και το βασίλειο του Ωγ, του βασιλιά τής Βασάν, τη γη, μαζί με τις πόλεις της στα σύνορα, τις πόλεις τής γης ολόγυρα.

³⁴ Και οι γιοι τού Γαδ οικοδόμησαν τη Δαιβών και την Αταρώθ, και την Αροήρ,

³⁵ και την Ατρώθ, τη Σοφάν, και την Ιαζήρ, και την Ιογβεά,

³⁶ και τη Βαιθ-νιμρά, και τη Βαιθ-αράν, πόλεις οχυρές, και μάντρες προβάτων.

³⁷ Και οι γιοι τού Ρουβήν οικοδόμησαν την Εσεβών, και την Ελεαλή, και την Κιρια-θαΐμ,

³⁸ και τη Νεβώ, και τη Βάαλ-μεών, (αλλάζοντας τα ονόματά τους), και τη Σιβμά· και έδωσαν στις πόλεις, που οικοδόμησαν, άλλα ονόματα.

³⁹ Και οι γιοι τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή, πήγαν στη Γαλαάδ, και την κυρίευσαν, αφού έδιωξαν τον Αμορραίο, που ήταν σ' αυτή.

⁴⁰ Και ο Μωυσής έδωσε τη Γαλαάδ στον Μαχείρ, τον γιο τού Μανασσή· και κατοίκησε σ' αυτή.

⁴¹ Και ο Ιαείρ, ο γιος τού Μανασσή, πήγε και κυρίευσε τις μικρές πόλεις της· και τις ονόμασε Αβώθ-ιαείρ.

⁴² Και ο Νοβά πήγε και κυρίευσε την Καινάθ, και τα χωριά της· και την ονόμασε Νοβά, από το δικό του όνομα.

ΑΡΙΘΜΟΙ 33

¹ ΑΥΤΕΣ είναι οι οδοιπορίες των γιων Ισραήλ, που βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου, με τα στρατεύματά τους, με επιστασία τού Μωυσή και του Ααρών.

² Και ο Μωυσής έγραψε τις αναχωρήσεις τους, σύμφωνα με τις οδοιπορίες τους, με προσταγή τού Κυρίου· και αυτές είναι οι οδοιπορίες τους, στις αναχωρήσεις τους.

³ Και από τη Ραμεσσή σηκώθηκαν τον πρώτο μήνα, τη 15 η ημέρα τού πρώτου μήνα· την επόμενη του Πάσχα οι γιοι Ισραήλ βγήκαν με χέρι δυνατό²³ μπροστά στα μάτια όλων των Αιγυπτίων·

⁴ ενώ οι Αιγύπτιοι έθαβαν εκείνους, που ο Κύριος είχε πατάξει ανάμεσά τους, κάθε πρωτότοκο· και στους θεούς τους ο Κύριος έκανε εκδίκηση.

⁵ Και οι γιοι Ισραήλ, όταν σηκώθηκαν από τη Ραμεσσή, στρατοπέδευαν στη Σοκχώθ.

- 6 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Σοκχώθ, στρατοπέδευσαν στην Εθάμ, που είναι στην άκρη τής ερήμου.
- 7 Και αφού σηκώθηκαν από την Εθάμ, στράφηκαν προς την Πι-αϊρώθ, που είναι απέναντι από τη Βέελ-σεφών· και στρατοπέδευσαν απέναντι από τη Μιγδώλ.
- 8 Και όταν σηκώθηκαν από μπροστά από την Αϊρώθ, διάβηκαν διαμέσου τής θάλασσας στην έρημο· και οδοιπόρησαν δρόμο τριών ημερών διαμέσου τής ερήμου Εθάμ, και στρατοπέδευσαν στη Μερρά.
- 9 Και αφού σηκώθηκαν από τη Μερρά, ήρθαν στην Αιλείμ· και στην Αιλείμ ήσαν 12 πηγές νερών, και 70 δέντρα φοινίκων· και στρατοπέδευσαν εκεί.
- 10 Και αφού σηκώθηκαν από την Αιλείμ, στρατοπέδευσαν κοντά στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 11 Και καθώς σηκώθηκαν από την Ερυθρά Θάλασσα, στρατοπέδευσαν στην έρημο Σιν.
- 12 Και όταν σηκώθηκαν από την έρημο Σιν, στρατοπέδευσαν στη Δοφκά.
- 13 Και αφού σηκώθηκαν από τη Δοφκά, στρατοπέδευσαν στην Αιλούς.
- 14 Και καθώς σηκώθηκαν από την Αιλούς, στρατοπέδευσαν στη Ραφιδείν, όπου δεν υπήρχε νερό για να πιει ο λαός.
- 15 Και όταν σηκώθηκαν από τη Ραφιδείν, στρατοπέδευσαν στην έρημο Σινά.
- 16 Και αφού σηκώθηκαν από την έρημο Σινά, στρατοπέδευσαν στην Κιβρώθ-αττααβά.
- 17 Και καθώς σηκώθηκαν από την Κιβρώθ-αττααβά, στρατοπέδευσαν στην Ασηρώθ.
- 18 Και αφού σηκώθηκαν από την Ασηρώθ, στρατοπέδευσαν στη Ριθμά.
- 19 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Ριθμά, στρατοπέδευσαν στη Ριμμών-φαρές.
- 20 Και αφού σηκώθηκαν από τη Ριμμών-φαρές, στρατοπέδευσαν στη Λιβνά.
- 21 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Λιβνά, στρατοπέδευσαν στη Ρισσά.
- 22 Και αφού σηκώθηκαν από τη Ρισσά, στρατοπέδευσαν στην Κεελαθά.
- 23 Και καθώς σηκώθηκαν από την Κεελαθά, στρατοπέδευσαν στο βουνό Σαφέρ.
- 24 Και αφού σηκώθηκαν από το βουνό Σαφέρ, στρατοπέδευσαν στη Χαραδά.
- 25 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Χαραδά, στρατοπέδευσαν στη Μακηλώθ.
- 26 Και αφού σηκώθηκαν από τη Μακηλώθ, στρατοπέδευσαν στην Ταχάθ.
- 27 Και καθώς σηκώθηκαν από την Ταχάθ, στρατοπέδευσαν στη Θαρά.

- 28 Και αφού σηκώθηκαν από τη Θαρά, στρατοπέδευσαν στη Μιθκά.
- 29 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Μιθκά, στρατοπέδευσαν στην Ασεμωνά.
- 30 Και αφού σηκώθηκαν από την Ασεμωνά, στρατοπέδευσαν στη Μοσηρώθ.
- 31 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Μοσηρώθ, στρατοπέδευσαν στη Βενέ-ιακάν.
- 32 Και αφού σηκώθηκαν από τη Βενέ-ιακάν, στρατοπέδευσαν στο βουνό Γαδγάδ.
- 33 Και καθώς σηκώθηκαν από το βουνό Γαδγάδ, στρατοπέδευσαν στην Ιοτβαθά.
- 34 Και αφού σηκώθηκαν από την Ιοτβαθά, στρατοπέδευσαν στην Εβρωνά.
- 35 Και αφού σηκώθηκαν από την Εβρωνά, στρατοπέδευσαν στην Εσιών-γάβερ.
- 36 Και αφού σηκώθηκαν από την Εσιών-γάβερ, στρατοπέδευσαν στην έρημο Σιν, που είναι η Κάδης.
- 37 Και καθώς σηκώθηκαν από την Κάδης, στρατοπέδευσαν στο βουνό Ωρ, προς το άκρον τής γης τού Εδώμ.
- 38 Και ανέβηκε ο Ααρών, ο ιερέας, με προσταγή τού Κυρίου, στο βουνό Ωρ, και πέθανε εκεί, τον 4ο ό χρόνο από την έξοδο των γιων Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου, τον πέμπτο μήνα, την πρώτη τού μήνα.
- 39 Και ο Ααρών ήταν 123 χρόνων, όταν πέθανε στο βουνό Ωρ.
- 40 Και ο Χαναναίος, ο βασιλιάς τής Αράδ, που κατοικούσε μεσημβρινά, μέσα στη γη Χαναάν, άκουσε τον ερχομό των γιων Ισραήλ.
- 41 Και αφού σηκώθηκαν από το βουνό Ωρ, στρατοπέδευσαν στη Σαλμωνά.
- 42 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Σαλμωνά, στρατοπέδευσαν στη Φυνών.
- 43 Και αφού σηκώθηκαν από τη Φυνών, στρατοπέδευσαν στην Ωβώθ.
- 44 Και καθώς σηκώθηκαν από την Ωβώθ, στρατοπέδευσαν στην Ιιέ-αβαρίμ, προς τα σύνορα του Μωάβ.
- 45 Και αφού σηκώθηκαν από την Ιείμ, στρατοπέδευσαν στη Δαιβών-γαδ.
- 46 Και καθώς σηκώθηκαν από τη Δαιβών-γαδ στρατοπέδευσαν στην Αλμών-διβλαθαΐμ.
- 47 Και αφού σηκώθηκαν από την Αλμών-διβλαθαΐμ, στρατοπέδευσαν στα βουνά Αβαρίμ, απέναντι από τη Νεβώ.
- 48 Και καθώς σηκώθηκαν από τα βουνά Αβαρίμ, στρατοπέδευσαν στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ.

49 Και στρατοπέδευσαν κοντά στον Ιορδάνη, από τη Βαιθ-ιεσιμώθ μέχρι την Αβέλ-σιππίμ, στις πεδιάδες τού Μωάβ.

50 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, απέναντι στην Ιεριχώ, λέγοντας:

51 Μίλησε στους γιους Ισραήλ, και πες τους: Όταν διαβείτε τον Ιορδάνη, στη γη Χαναάν,

52 θα διώξετε όλους τούς κατοίκους τής γης από μπροστά σας, και θα καταστρέψετε όλες τις εικόνες τους, και θα καταστρέψετε όλα τα χυτά είδωλά τους, και θα κατεδαφίσετε όλους τούς βωμούς τους·

53 και θα κυριεύσετε τη γη, και θα κατοικήσετε σ' αυτή· επειδή, σε σας έδωσα αυτή τη γη για κληρονομιά·

54 και θα διαμοιραστείτε τη γη με κλήρους ανάμεσα στις συγγενείες σας· στους περισσότερους θα δώσετε περισσότερη κληρονομιά, και στους λιγότερους θα δώσετε λιγότερη κληρονομιά· του καθενός η κληρονομιά θα είναι στο μέρος όπου πέσει ο κλήρος του· σύμφωνα με τις φυλές των πατέρων σας θα κληρονομήσετε.

55 Αν, όμως, δεν διώξετε τους κατοίκους τής γης από μπροστά σας, τότε όσους θα αφήνατε απ' αυτούς να μένουν, θα είναι στα μάτια σας αγκάθια, και κεντριά στα πλευρά σας, και θα σας ενοχλούν στον τόπο, όπου θα κατοικήτε·

56 κι ακόμα, καθώς στοχαζόμουν να κάνω σ' αυτούς, έτσι θα κάνω σε σας.

ΑΡΙΘΜΟΙ 34

1 ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

2 Να προστάξεις τους γιους Ισραήλ, και να τους πεις: Όταν μπείτε μέσα στη γη Χαναάν, τη γη εκείνη που θα σας πέσει για κληρονομιά, τη γη Χαναάν μαζί με τα σύνορά της,

3 τότε, το μέρος σας, που είναι προς τα μεσημβρινά, θα είναι από την έρημο Σιν, μέχρι κοντά στη γη τού Εδώμ· και τα μεσημβρινά όριά σας θα είναι από το άκρο τής Αλμυρής Θάλασσας προς τα ανατολικά·

4 και το όριό σας θα γυρίζει από μεσημβρινά προς την ανάβαση Ακραββίμ, και θα διέρχεται στη Σιν· και θα προχωρεί από το μεσημβρινό μέρος μέχρι την Κάδης-βαρνή, και θα βγαίνει στην Ασάρ-αδδάρ, και θα διαβαίνει μέχρι την Ασμών·

5 και θα γυρίζει το όριο από την Ασμών μέχρι τον χείμαρρο της Αιγύπτου, και θα φτάσει στη θάλασσα.

6 Και για δυτικό όριο θα έχετε τη Μεγάλη Θάλασσα· αυτή θα είναι το δυτικό σας όριο.

- ⁷ Και τα βορινά σας όρια θα είναι τούτα· από τη Μεγάλη Θάλασσα θα βάλετε όριό σας το βουνό Ωρ·
- ⁸ από το βουνό Ωρ θα βάλετε όριό σας μέχρι την είσοδο της Αιμάθ, και το όριο θα προχωρεί στη Σεδάδ·
- ⁹ και θα προχωρεί το όριο στη Ζιφρών, και θα φτάσει στην Ασάρ-ενάν· αυτό θα είναι το βορινό όριό σας.
- ¹⁰ Και θα βάλετε τα ανατολικά όριά σας από την Ασάρ-ενάν μέχρι τη Σεπφάμ·
- ¹¹ και το όριο θα κατεβαίνει από τη Σεπφάμ μέχρι τη Ριβλά, προς τα ανατολικά τού Αείν· και θα κατεβαίνει το όριο, και θα φτάνει στο πλάγιο μέρος τής Θάλασσας Χιννερών προς τα ανατολικά·
- ¹² και θα κατεβαίνει το όριο προς τον Ιορδάνη, και θα φτάσει τελικά στην Αλμυρή Θάλασσα. Αυτή είναι η γη σας, με τα όριά της ολόγυρα.
- ¹³ Και ο Μωυσής πρόσταξε τους γιους Ισραήλ, τα εξής: Αυτή είναι η γη, που θα κληρονομήσετε με κλήρους, την οποία ο Κύριος πρόσταξε να δοθεί στις εννιά φυλές, και στη μισή φυλή.
- ¹⁴ Επειδή, η φυλή των γιων τού Ρουβήν, σύμφωνα με την οικογένεια των πατέρων τους, και η φυλή των γιων τού Γαδ, σύμφωνα με την οικογένεια των πατέρων τους, πήραν την κληρονομιά τους· και το μισό τής φυλής τού Μανασσή πήρε την κληρονομιά του.
- ¹⁵ Οι δύο φυλές και το μισό τής φυλής πήραν την κληρονομιά τους από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ, προς τα ανατολικά.
- ¹⁶ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:
- ¹⁷ Αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών, που θα διαμοιράσουν²⁴ σε σας τη γη· ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή·
- ¹⁸ και θα πάρετε ανά έναν άρχοντα από κάθε φυλή, για να διαμοιράσουν τη γη·
- ¹⁹ και αυτά είναι τα ονόματα των ανδρών: Από τη φυλή τού Ιούδα, ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή·
- ²⁰ και από τη φυλή των γιων τού Συμεών, ο Σαμουήλ, ο γιος τού Αμμιούδ·
- ²¹ από τη φυλή τού Βενιαμίν, ο Ελιδάδ, ο γιος τού Χισλών·
- ²² και από τη φυλή των γιων τού Δαν, ο άρχοντας Βουκκί, ο γιος τού Ιογλί·
- ²³ από τους γιους τού Ιωσήφ, από τη φυλή των γιων τού Μανασσή, ο άρχοντας Ανιήλ, ο γιος τού Εφώδ·
- ²⁴ και από τη φυλή των γιων τού Εφραΐμ, ο άρχοντας Κεμουήλ, ο γιος τού Σιφτάν·

²⁵ και από τη φυλή των γιων τού Ζαβουλών, ο άρχοντας Ελισαφάν, ο γιος τού Φαρνάχ·

²⁶ και από τη φυλή των γιων τού Ισάακ, ο άρχοντας Φαλτιήλ, ο γιος τού Αζάν·

²⁷ και από τη φυλή των γιων τού Ασήρ, ο άρχοντας Αχιούδ, ο γιος τού Σελωμί·

²⁸ και από τη φυλή των γιων τού Νεφθαλί, ο άρχοντας Φεδαήλ, ο γιος τού Αμμιούδ.

²⁹ Αυτοί είναι, που ο Κύριος πρόσταξε να διαμοιράσουν τη γη στους γιους Ισραήλ στη γη Χαναάν.

ΑΡΙΘΜΟΙ 35

¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ, λέγοντας:

² Να προστάξεις τούς γιους Ισραήλ να δώσουν στους Λευίτες, από την κληρονομιά τής ιδιοκτησίας τους, πόλεις για να κατοικήσουν· και περίχωρα θα δώσετε στους Λευίτες για τις πόλεις ολόγυρά τους.

³ Και οι πόλεις θα είναι μεν σ' αυτούς για να κατοικούν· τα περίχωρά τους, όμως, θα είναι για τα κτήνη τους, και για τα υπάρχοντά τους, και για όλα τα ζώα τους.

⁴ Και τα περίχωρα των πόλεων, που θα δώσετε στους Λευίτες, θα είναι, από το τείχος τής πόλης και έξω, 1.000 πήχες ολόγυρα.

⁵ Και θα μετρήσετε από το έξω μέρος τής πόλης προς το ανατολικό μέρος 2.000 πήχες, και προς το μεσημβρινό μέρος 2.000 πήχες, και προς το δυτικό μέρος 2.000 πήχες, και προς το βόρειο μέρος 2.000 πήχες· και η πόλη θα είναι στο μέσον. Αυτά θα είναι σ' αυτούς τα περίχωρα των πόλεων.

⁶ Και από τις πόλεις, που θα δώσετε στους Λευίτες, έξι πόλεις θα είναι για καταφύγιο, τις οποίες θα διορίσετε για να φεύγει εκεί ο φονιάς· και σ' αυτές θα προσθέσετε 42 πόλεις.

⁷ Όλες οι πόλεις, που θα δώσετε στους Λευίτες, θα είναι 48 πόλεις· αυτές θα τις δώσετε μαζί με τα περίχωρά τους.

⁸ Και οι πόλεις, που θα δώσετε, θα είναι από την ιδιοκτησία των γιων Ισραήλ· από όσους έχουν πολλά θα δώσετε πολλά, και από όσους έχουν λίγα θα δώσετε λίγα· κάθε ένας σύμφωνα με την κληρονομιά, που κληρονόμησε, θα δώσει από τις πόλεις του στους Λευίτες.

⁹ Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας:

¹⁰ Μίλησε στους γιους Ισραήλ, και πες τους: Όταν διαβείτε τον Ιορδάνη προς τη γη Χαναάν,

- 11** τότε θα διορίσετε για τον εαυτό σας πόλεις, για να είναι σε σας πόλεις καταφυγίου, ώστε να διαφεύγει εκεί ο φονιάς, που ακούσια φόνευσε άνθρωπο.
- 12** Και θα υπάρχουν για σας πόλεις για καταφύγιο από εκείνον που εκδικείται το αίμα· για να μη πεθάνει ο φονιάς, μέχρις ότου παρασταθεί μπροστά στη συναγωγή για κρίση.
- 13** Και από τις πόλεις, που θα δώσετε, έξι πόλεις θα είναι για καταφύγιο σε σας.
- 14** Τις τρεις πόλεις θα τις δώσετε από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, και τις άλλες τρεις πόλεις θα τις δώσετε στη γη Χαναάν· θα είναι πόλεις καταφυγίου.
- 15** Αυτές οι έξι πόλεις θα είναι καταφύγιο για τους γιους Ισραήλ, και για τον ξένο, και για εκείνον που παροικεί ανάμεσά τους· ώστε, όποιος φονεύσει άνθρωπο, ακούσια, να καταφεύγει εκεί.
- 16** Και αν τον χτυπήσει με ένα σιδερένιο όργανο, ώστε να πεθάνει, είναι φονιάς· ο φονιάς θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 17** Και αν τον χτυπήσει με μια πέτρα από το χέρι, με την οποία μπορεί να πεθάνει, και πεθάνει, είναι φονιάς· ο φονιάς θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 18** Ή, αν τον χτυπήσει με ξύλινο όργανο από το χέρι, από το οποίο μπορεί να πεθάνει, και πεθάνει, είναι φονιάς· ο φονιάς θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- 19** Ο εκδικητής τού αίματος, αυτός θα θανατώνει τον φονιά· όταν τον συναντήσει, θα τον θανατώνει·
- 20** και αν τον σπρώξει από έχθρα ή παραμονεύοντας ρίξει κάτι επάνω του, και θανατωθεί
- 21** ή τον χτυπήσει από εχθρότητα, με το χέρι του, και πεθάνει, αυτός που τον χτύπησε θα θανατωθεί, οπωσδήποτε· είναι φονιάς· ο εκδικητής τού αίματος θα θανατώνει τον φονιά, όταν τον συναντήσει.
- 22** Αν, όμως, τον σπρώξει ξαφνικά, χωρίς έχθρα, ή ρίξει κάτι επάνω του, χωρίς να τον παραμονεύσει,
- 23** ή κάποια πέτρα, χωρίς να τον δει, από την οποία μπορεί να πεθάνει, και ρίξει επάνω του, ώστε να πεθάνει, και δεν ήταν εχθρός του ούτε ζητούσε να του κάνει κακό,
- 24** τότε, η συναγωγή θα κρίνει ανάμεσα στον φονιά και σ' εκείνον που εκδικείται το αίμα, σύμφωνα με τις κρίσεις αυτές·
- 25** και η συναγωγή θα ελευθερώσει τον φονιά από το χέρι εκείνου που εκδικείται το αίμα, και η συναγωγή θα τον αποκαταστήσει στην πόλη τού καταφυγίου του, όπου είχε διαφύγει· και θα κατοικεί σ' αυτή μέχρι τού θανάτου τού μεγάλου ιερέα, του χρισμένου με το άγιο λάδι.

- ²⁶ Αν, όμως, ο φονιάς βγει έξω από τα όρια της πόλης τού καταφυγίου του, στην οποία διέφυγε,
- ²⁷ και ο εκδικητής τού αίματος τον βρει έξω από τα όρια της πόλης τού καταφυγίου του, και ο εκδικητής τού αίματος θανατώσει τον φονιά, δεν θα είναι ένοχος αίματος·
- ²⁸ επειδή, έπρεπε να μένει στην πόλη τού καταφυγίου του μέχρι τον θάνατο του μεγάλου ιερέα· μετά τον θάνατο του μεγάλου ιερέα, ο φονιάς θα επιστρέφει στη γη τής ιδιοκτησίας του.
- ²⁹ Και αυτά θα είναι σε σας για διατάγματα κρίσης, σε όλες τις γενεές σας, σε όλες τις κατοικίες σας.
- ³⁰ Όποιος φονεύσει κάποιον, ο φονιάς θα θανατωθεί με βάση την ομολογία²⁵ μαρτύρων· όμως, ένας μόνον μάρτυρας δεν θα μαρτυρήσει εναντίον κάποιου, ώστε να θανατωθεί.
- ³¹ Και δεν θα παίρνετε καμιά εξαγορά για τη ζωή τού φονιά, που είναι ένοχος θανάτου· αλλά, θα θανατωθεί οπωσδήποτε.
- ³² Και δεν θα παίρνετε εξαγορά για εκείνον, που διέφυγε στην πόλη τού καταφυγίου του, για να επιστρέψει να κατοικεί στον τόπο του, μέχρι τον θάνατο του ιερέα.
- ³³ Και δεν θα μολύνετε τη γη στην οποία κατοικείτε· επειδή, το αίμα, αυτό μολύνει τη γη· και η γη δεν μπορεί να καθαριστεί από το αίμα που χύθηκε επάνω της, παρά διαμέσου τού αίματος εκείνου που το έχυσε.
- ³⁴ Να μη μολύνετε, λοιπόν, τη γη, που θα κατοικήσετε, στο μέσον τής οποίας κατοικώ εγώ· επειδή, εγώ ο Κύριος είμαι που κατοικώ στο μέσον των γιων Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ 36

- ¹ ΚΑΙ καθώς πλησίασαν οι αρχηγοί των πατριών των συγγενειών των γιων τού Γαλαάδ, γιου τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή, από τις συγγένειες των γιων τού Ιωσήφ, μίλησαν μπροστά στον Μωυσή, και μπροστά στους άρχοντες, που ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των γιων Ισραήλ·
- ² και είπαν: Ο Κύριος πρόσταξε στον κύριό μου να δώσει τη γη με κλήρο για κληρονομιά στους γιους Ισραήλ, και ο κύριός μου προστάχθηκε από τον Κύριο να δώσει την κληρονομιά τού Σαλπαάδ, του αδελφού μας, στις θυγατέρες του·
- ³ και αν παντρευτούν²⁶ με κάποιον από τους γιους των φυλών των γιων Ισραήλ, τότε η κληρονομιά τους θα αφαιρεθεί από την κληρονομιά των πατέρων μας, και θα προστεθεί στην κληρονομιά τής φυλής, που θα τις δεχόταν· έτσι, θα αφαιρεθεί από τον κλήρο τής κληρονομιάς μας·

⁴ και όταν έρθει ο χρόνος τής άφησης των γιων Ισραήλ, τότε η κληρονομιά τους θα προστεθεί στην κληρονομιά τής φυλής, που θα τις δεχόταν· και η κληρονομιά τους θα αφαιρεθεί από την κληρονομιά τής φυλής των πατέρων μας.

⁵ Και ο Μωυσής πρόσταξε τους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Η φυλή των γιων τού Ιωσήφ μίλησε ορθά.

⁶ Αυτός είναι ο λόγος, που ο Κύριος πρόσταξε για τις θυγατέρες τού Σαλπαάδ, λέγοντας: Ας παντρευτούν με όποιον αρέσει σ' αυτές· μόνον, θα παντρευτούν με άνδρες από τη συγγένεια της φυλής των πατέρων τους·

⁷ και δεν θα πηγαίνει η κληρονομιά των γιων Ισραήλ από φυλή σε φυλή· επειδή, κάθε ένας από τους γιους Ισραήλ θα είναι προσκολλημένος στην κληρονομιά τής φυλής των πατέρων του.

⁸ Και κάθε θυγατέρα, που έχει κληρονομιά σε κάποια φυλή των γιων Ισραήλ, θα είναι γυναίκα ενός από τη συγγένεια της φυλής τού πατέρα της· για να απολαμβάνουν οι γιοι Ισραήλ, κάθε ένας την κληρονομιά των πατέρων του.

⁹ Και δεν θα πηγαίνει η κληρονομιά από φυλή σε άλλη φυλή, αλλά κάθε ένας από τις φυλές των γιων Ισραήλ θα είναι προσκολλημένος στην κληρονομιά του.

¹⁰ Όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι θυγατέρες τού Σαλπαάδ·

¹¹ επειδή, η Μααλά, η Θερσά, και η Αγλά, και η Μελχά, και η Νουά, οι θυγατέρες τού Σαλπαάδ, παντρεύτηκαν με τους γιους των αδελφών τού πατέρα τους·

¹² παντρεύτηκαν με άνδρες από τις συγγένειες των γιων Μανασσή, γιου τού Ιωσήφ· και η κληρονομιά τους έμεινε στη φυλή τής συγγένειας του πατέρα τους.

¹³ ΑΥΤΑ είναι τα προστάγματα και οι κρίσεις, που ο Κύριος πρόσταξε, διαμέσου τού Μωυσή, στους γιους Ισραήλ, στις πεδιάδες τού Μωάβ, κοντά στον Ιορδάνη, κατάντικρυ στην Ιεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 1

- 1** ΑΥΤΑ είναι τα λόγια, που ο Μωυσής μίλησε σε ολόκληρο τον Ισραήλ, από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, στην έρημο, στην πεδιάδα απέναντι της Σουφ, ανάμεσα στη Φαράν, και την Τοφέλ, και τη Λαβάν, και την Ασηρώθ, και τη Διζαάβ.
- 2** Από το Χωρήβ είναι 11 ημέρες, διαμέσου τού δρόμου τού βουνού Σηείρ, μέχρι την Κάδης-βαρνή.
- 3** Και τον 4ο ό χρόνο, τον 11 ο μήνα, την πρώτη τού μήνα, ο Μωυσής μίλησε στους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος τον είχε προστάξει γι' αυτούς·
- 4** αφού πάταξε τον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών, και τον Ωγ, τον βασιλιά τής Βασάν, που κατοικούσε στην Ασταρώθ, στην περιοχή Εδρεϊ·
- 5** από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, στη γη Μωάβ, ο Μωυσής άρχισε να εξηγεί τούτον τον νόμο, λέγοντας:
- 6** Ο Κύριος ο Θεός μας μίλησε σε μας στο Χωρήβ, λέγοντας: Αρκεί όσο μέινετε σε τούτο το βουνό·
- 7** στρέψτε, και ακολουθήστε τον δρόμο σας, και πηγαίνετε στο βουνό των Αμορραίων, και σε όλους τούς περιοίκους του, στην πεδιάδα, στο βουνό, και στην κοιλάδα, και στα μεσημβρινά και στα παράλια, τη γη των Χαναναίων, και τον Λίβανο, μέχρι τον μεγάλο ποταμό, τον ποταμό Ευφράτη·
- 8** Δέστε, εγώ παρέδωσα μπροστά σας τη γη· μπειίτε μέσα και κυριεύστε τη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, να τη δώσει σ' αυτούς, και στο σπέρμα τους ύστερα απ' αυτούς.
- 9** Και κατά τον καιρό εκείνο είπα σε σας, λέγοντας: Δεν μπορώ εγώ μόνος μου να σας βαστάζω·
- 10** ο Κύριος ο Θεός σας σάς πλήθυνε, και δέστε, σήμερα είστε όπως τα αστέρια τού ουρανού σε πλήθος·
- 11** ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας να σας κάνει 1.000 φορές περισσότερους από ό,τι είστε, και να σας ευλογήσει, καθώς μίλησε σε σας!
- 12** Πώς θα μπορέσω εγώ μόνος μου να βαστάξω την ενόχλησή σας, και το φορτίο σας, και τις αντιλογίες σας;
- 13** Πάρτε άνδρες σοφούς, και συνετούς, και γνωστούς μεταξύ των φυλών σας, και θα τους καταστήσω αρχηγούς επάνω σας.

- 14** Και αποκριθήκατε σε μένα, λέγοντας: Καλός είναι ο λόγος, που μίλησες, για να τον κάνουμε.
- 15** Τότε, πήρα τούς αρχηγούς των φυλών σας, άνδρες σοφούς, και γνωστούς, και τους κατέστησα αρχηγούς επάνω σας, χιλιάρχους, και εκατόνταρχους, και πεντηκόνταρχους, και δέκαρχους, και επιστάτες των φυλών σας.
- 16** Και πρόσταξα τους κριτές σας κατά τον καιρό εκείνο, λέγοντας: Να ακούτε ανάμεσα στους αδελφούς σας, και να κρίνετε δίκαια ανάμεσα σε άνθρωπο και στον αδελφό του, και στον ξένο του.
- 17** Στην κρίση δεν θα αποβλέπετε σε πρόσωπα· θα ακούτε τον μικρό, όπως τον μεγάλο· δεν θα φοβάστε πρόσωπο ανθρώπου· επειδή, η κρίση είναι τού Θεού· και κάθε υπόθεση, που θα ήταν πολύ δύσκολη για σας, να την αναφέρετε σε μένα, και εγώ θα την ακούω.
- 18** Και σας πρόσταξα εκείνο τον καιρό όλα όσα έπρεπε να πράττετε.
- 19** Και όταν σηκωθήκαμε από το Χωρήβ, διαπεράσαμε ολόκληρη εκείνη την έρημο, τη μεγάλη και φοβερή, που είδατε, οδοιπορώντας προς το βουνό των Αμορραίων, καθώς ο Κύριος ο Θεός μας πρόσταξε σε μας, και ήρθαμε μέχρι την Κάδης-βαρνή.
- 20** Και σας είπα: Ήρθατε στο βουνό των Αμορραίων, που μας δίνει ο Κύριος ο Θεός μας·
- 21** Δέστε, ο Κύριος ο Θεός σου παρέδωσε μπροστά σου τη γη· ανέβα, κυρίευσε, όπως ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σου μίλησε σε σένα· να μη φοβηθείς, μήτε να δειλιάσεις.
- 22** Και ήρθατε σε μένα όλοι εσείς, και είπατε: Ας αποστείλουμε άνδρες μπροστά μας, και ας κατασκοπεύσουν για μας τη γη, και ας μας αναγγείλουν τον δρόμο, διαμέσου τού οποίου πρέπει να ανεβούμε, και τις πόλεις στις οποίες θα πάμε.
- 23** Και μου άρεσε ο λόγος, και πήρα από σας 12 άνδρες, έναν άνδρα ανά φυλή.
- 24** Και καθώς στράφηκαν, ανέβηκαν το βουνό, και ήρθαν μέχρι τη φάραγγα Εσχώλ, και την κατασκόπευσαν.
- 25** Και παίρνοντας στα χέρια τους από τους καρπούς τής γης, μας τους έφεραν, και μας ανήγγειλαν, λέγοντας: Η γη, που ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε μας, είναι καλή.
- 26** Αλλά, εσείς δεν θελήσατε να ανεβείτε, αλλ' άπειθήσατε στην προσταγή τού Κυρίου τού Θεού σας.
- 27** Και γογγύσατε στις σκηνές σας, λέγοντας: Επειδή, ο Κύριος μας μισούσε, μας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, για να μας παραδώσει στο χέρι των Αμορραίων, ώστε να εξολοθρευτούμε·

- 28** πού ανεβαίνουμε εμείς; Οι αδελφοί μας δείλιασαν την καρδιά μας, λέγοντας: Ο λαός είναι μεγαλύτερος και ψηλότερος από μας· οι πόλεις μεγάλες και με τείχη μέχρι τον ουρανό· αλλά είδαμε εκεί και τους γιους των Ανακείμ.
- 29** Και εγώ σας είπα: Μη τρομάξετε ούτε να φοβηθείτε απ' αυτούς·
- 30** ο Κύριος ο Θεός σας, που προπορεύεται μπροστά σας, αυτός θα πολεμήσει για σας, σύμφωνα με όλα όσα έκανε προς υπεράσπισή μας στην Αίγυπτο μπροστά στα μάτια σας·
- 31** και στην έρημο, όπου είδες με ποιον τρόπο ο Κύριος ο Θεός σου σε κράτησε, όπως ένας άνθρωπος κρατάει τον γιο του, σε ολόκληρο τον δρόμο που περπατήσατε, μέχρις ότου ήρθατε σε τούτο τον τόπο.
- 32** Κατά τούτο, όμως, δεν πιστέψατε στον Κύριο τον Θεό σας,
- 33** που προπορευόταν μπροστά σας στον δρόμο, για να σας βρίσκει τόπο στρατοπέδευσης, τη νύχτα μεν σε μορφή φωτιάς, για να σας δείχνει τον δρόμο στον οποίο έπρεπε να βαδίζετε, την ημέρα δε σε μορφή νεφέλης.
- 34** Και ο Κύριος άκουσε τη φωνή των λόγων σας, και οργίστηκε, και ορκίστηκε, λέγοντας:
- 35** Κανένας απ' αυτούς τούς ανθρώπους τούτης τής κακής γενεάς δεν θα δει την καλή γη, που ορκίστηκα να δώσω στους πατέρες σας,
- 36** εκτός από τον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή· αυτός θα τη δει, και σ' αυτόν θα δώσω τη γη στην οποία πάτησε, και στους γιους του, επειδή αυτός ακολούθησε ολοκληρωτικά τον Κύριο.
- 37** Και εναντίον μου θύμωσε ο Κύριος εξαιτίας σας, λέγοντας: Ούτε εσύ θα μπεις εκεί μέσα·
- 38** ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, που παρίσταται μπροστά σου, αυτός θα μπει εκεί μέσα· ενίσχυσέ τον, επειδή αυτός θα την κληροδοτήσει στον Ισραήλ·
- 39** και τα παιδιά σας, που λέγατε ότι θα γίνουν λάφυρο, και οι γιοι σας, που σήμερα δεν γνωρίζουν καλό ή κακό, αυτοί θα μπουν εκεί μέσα, και σ' αυτούς θα τη δώσω, και αυτοί θα την κληρονομήσουν·
- 40** εσείς, όμως, επιστρέψτε, και πηγαίνετε στην έρημο, προς τον δρόμο τής Ερυθράς Θάλασσας.
- 41** Τότε αποκριθήκατε, και μου είπατε: Αμαρτήσαμε στον Κύριο· εμείς θα ανέβουμε και θα πολεμήσουμε, σύμφωνα με όσα μάς πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός μας. Και αφού ζωστήκατε ο καθένας τα πολεμικά του όπλα, υπήρξατε προπετείς να ανεβείτε στο βουνό.
- 42** Και ο Κύριος μου είπε: Πες τους: Να μη ανεβείτε ούτε να πολεμήσετε, επειδή εγώ δεν είμαι ανάμεσά σας, για να μη συντριφείτε μπροστά στους εχθρούς σας.

⁴³ Ἔτσι σας μίλησα· και εσεῖς δεν εισακούσατε, αλλά απειθήσατε στην προσταγή τού Κυρίου, και με θρασύτητα ανεβήκατε στο βουνό.

⁴⁴ Και οι Αμορραῖοι, που κατοικούν στο βουνό εκείνο, βγήκαν σε συνάντησή σας, και σας καταδίωξαν, καθώς κάνουν τα μελίσσια, και σας πάταξαν στο Σηείρ, μέχρι την Ορμά.

⁴⁵ Τότε, όταν γυρίσατε, κλάψατε μπροστά στον Κύριο· ο Κύριος, όμως, δεν εισάκουσε τη φωνή σας ούτε έδωσε σε σας ακρόαση.

⁴⁶ Και μέναιτε στην Κάδης πολλές ημέρες, οσεσδήποτε ημέρες μέναιτε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 2

¹ ΤΟΤΕ, στραφήκαμε και οδοιπορήσαμε στην έρημο μέσα από τον δρόμο τής Ερυθράς Θάλασσας, όπως ο Κύριος μίλησε σε μένα· και περιφερόμασταν γύρω από το βουνό Σηείρ πολλές ημέρες.

² Και ο Κύριος μου είπε, λέγοντας:

³ Αρκεί όσο περιήλθατε αυτό το βουνό· στραφείτε προς τον βορρά·

⁴ και να προστάξεις τον λαό, λέγοντας: Θα περάσετε μέσα από τα όρια των αδελφών σας, των γιων τού Ησαύ, που κατοικούν στο Σηείρ· και θα σας φοβηθούν· και προσέξτε πολύ·

⁵ να μη πολεμήσετε μαζί τους· επειδή, δεν θα σας δώσω από τη γη τους ούτε ένα βήμα ποδιού· επειδή, στον Ησαύ έδωσα το βουνό Σηείρ για κληρονομιά·

⁶ θα αγοράζετε απ' αυτούς τροφές με ασήμι, για να τρώτε· και νερό ακόμα θα αγοράζετε απ' αυτούς με ασήμι, για να πίνετε·

⁷ επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησε σε όλα τα έργα των χειρών σου· γνωρίζει την οδοιπορία σου μέσα από τη μεγάλη αυτή έρημο· τα 40 αυτά χρόνια ο Κύριος ο Θεός σου ήταν μαζί σου· δεν στερήθηκες τίποτε.

⁸ Και αφού περάσαμε μέσα από τους αδελφούς μας, τους γιους τού Ησαύ, που κατοικούσαν στο Σηείρ, μέσα από τον δρόμο τής πεδιάδας, από την Ελάθ, και από την Εσιών-γάβερ, στραφήκαμε, και περάσαμε από τον δρόμο τής ερήμου Μωάβ.

⁹ Και ο Κύριος μου είπε: Μη ενοχλήσετε τους Μωαβίτες, ούτε να έρθετε σε μάχη μαζί τους· επειδή, δεν θα σου δώσω από τη γη τους για κληρονομιά· για τον λόγο ότι, στους γιους τού Λωτ έδωσα την Αρ για κληρονομιά·

¹⁰ (προηγουμένως, μάλιστα, κατοικούσαν σ' αυτήν οι Εμμαῖοι, ένας λαός μεγάλος, και πολυάριθμος, και ψηλός το ανάστημα, όπως οι Ανακείμ·

¹¹ που και αυτοί θεωρούνταν γίγαντες, όπως οι Ανακείμ· αλλά, οι Μωαβίτες τούς ονομάζουν Εμμαῖους.

- 12** Και στο Σηείρ κατοικούσαν προηγουμένως οι Χορραίοι· αλλά, οι γιοι τού Ησαύ τούς κληρονόμησαν, και τους εξολόθρευσαν, από μπροστά τους, και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς· καθώς έκανε ο Ισραήλ στη γη τής κληρονομιάς του, που ο Κύριος τους έδωσε).
- 13** Σηκωθείτε, λοιπόν, και διαβείτε τον χείμαρρο Ζαρέδ. Και διαβήκαμε τον χείμαρρο Ζαρέδ.
- 14** Και οι ημέρες, στις οποίες οδοιπορήσαμε από Κάδης-βαρνή, μέχρις ότου διαβήκαμε τον χείμαρρο Ζαρέδ, ήσαν 38 χρόνια, μέχρις ότου εξέλιπε ολόκληρη η γενεά των πολεμιστών ανδρών μέσα από το στρατόπεδο, όπως ο Κύριος ορκίστηκε σ' αυτούς.
- 15** Το χέρι του Κυρίου ήταν ακόμα εναντίον τους, για να τους εξολοθρεύσει μέσα από το στρατόπεδο, μέχρις ότου εξέλιπαν.
- 16** Και όταν όλοι οι πολεμιστές άνδρες εξέλιπαν, πεθαίνοντας μέσα από τον λαό,
- 17** ο Κύριος μίλησε σε μένα, λέγοντας:
- 18** Εσύ θα περάσεις σήμερα από την Αρ, το όριο του Μωάβ·
- 19** και θα πλησιάσεις απέναντι από τους γιους τού Αμμών· να μη τους ενοχλήσεις μήτε να πολεμήσεις μαζί τους· επειδή, δεν θα σου δώσω κληρονομιά από τη γη των γιων τού Αμμών· για τον λόγο ότι, την έδωσα κληρονομιά στους γιους τού Λωτ
- 20** (Αυτή, παρόμοια, θεωρείτο γη των γιγάντων· γίγαντες κατοικούσαν προηγουμένως εκεί· και οι Αμμωνίτες τούς ονομάζουν Ζαμζουμμίμ·
- 21** ένας λαός μεγάλος, και πολυάριθμος, και ψηλός το ανάστημα, όπως οι Ανακείμ· αλλά, ο Κύριος τους εξολόθρευσε από μπροστά τους, και αυτοί τούς κληρονόμησαν, και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς·
- 22** όπως έκανε στους γιους τού Ησαύ, που κατοικούσαν στο Σηείρ, όταν από μπροστά τους εξολόθρευσε τους Χορραίους, και τους κληρονόμησαν, και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς, μέχρι την ημέρα αυτή.
- 23** Και τους Αυείμ, που κατοικούσαν κατά κωμπούλεις μέχρι τη Γάζα, οι Καφθορείμ, που βγήκαν από την Καφθόρ, τους εξολόθρευσαν, και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς).
- 24** Σηκωθείτε, αναχωρήστε, και διαβείτε τον ποταμό Αρνών· δεξ, στα χέρια σου παρέδωσα τον Σηών τον Αμορραίο, τον βασιλιά τής Εσεβών, και τη γη του· να αρχίσεις να την κυριεύεις, και να πολεμήσεις μαζί του·
- 25** σήμερα θα αρχίσω να βάζω τον τρόπο σου και τον φόβο σου σε όλα τα έθνη, που είναι κάτω από ολόκληρο τον ουρανό· τα οποία, όταν ακούσουν το όνομά σου, θα τρομάξουν, και θα πέσουν σε αγωνία εξαιτίας σου.

- 26** Και έστειλα πρέσβεις από την έρημο Κεδημώθ προς τον Σηών, τον βασιλιά τής Εσεβών, με ειρηνικά λόγια, λέγοντας:
- 27** Ας περάσω μέσα από τη γη σου· κατευθείαν μέσα από τον δρόμο θα περάσω· δεν θα παρεκκλίνω δεξιά ή αριστερά·
- 28** Θα μου πουλήσεις τροφές με ασήμι για να φάω, και με ασήμι θα μου δώσεις νερό για να πιω· μόνον θα περάσω με τα πόδια μου,
- 29** (όπως έκαναν σε μένα και οι γιοι τού Ησαύ, που κατοικούν στο Σηείρ, και οι Μωαβίτες, που κατοικούν στην Αρ), μέχρις ότου διαβώ τον Ιορδάνη, προς τη γη που ο Κύριος ο Θεός μας δίνει σε μας.
- 30** Και ο Σηών, ο βασιλιάς τής Εσεβών, δεν θέλησε να περάσουμε μέσα από τη γη του· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου σκλήρυνε το πνεύμα του, και απολίθωσε την καρδιά του, για να τον παραδώσει στα χέρια σου, όπως τούτη την ημέρα.
- 31** Και ο Κύριος μου είπε: Δες, άρχισα να παραδίδω μπροστά σου τον Σηών και τη γη του· να αρχίσεις να κυριεύεις, για να κληρονομήσεις τη γη του.
- 32** Τότε, ο Σηών βγήκε σε συνάντησή μας, αυτός και ολόκληρος ο λαός του, για μάχη στην Ιασσά.
- 33** Και ο Κύριος ο Θεός μας τον παρέδωσε μπροστά μας· και τον πατάξαμε, και τους γιους του, και ολόκληρο τον λαό του.
- 34** Και κυριεύσαμε, εκείνη την εποχή, όλες τις πόλεις του, και εξολοθρεύσαμε κάθε πόλη, άνδρες και γυναίκες, και παιδιά· δεν αφήσαμε τίποτε υπόλοιπο.
- 35** Μόνον τα κτήνη λεηλατήσαμε για τον εαυτό μας, και τα λάφυρα των πόλεων, που κυριεύσαμε.
- 36** Από την Αροήρ, δίπλα στο χείλος τού ποταμού Αρνών, και την πόλη που είναι κοντά στον ποταμό, και μέχρι τη Γαλαάδ, δεν στάθηκε πόλη ικανή να αντισταθεί σε μας· ο Κύριος ο Θεός μας τις παρέδωσε όλες μπροστά μας.
- 37** Μόνον στη γη των γιων τού Αμμών δεν πλησίασες ούτε στα παρακείμενα του ποταμού Ιαβόκ ούτε στις ορεινές πόλεις ούτε σε οποιοδήποτε άλλο μέρος, που μας απαγόρευσε ο Κύριος ο Θεός μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 3

- 1** ΤΟΤΕ, αφού στραφήκαμε, ανεβήκαμε τον δρόμο που είναι στη Βασάν· και ο Ωγ, ο βασιλιάς τής Βασάν, βγήκε σε συνάντησή μας, αυτός και ολόκληρος ο λαός του, για μάχη, στην Εδρεΐ.
- 2** Και ο Κύριος μου είπε: Να μη τον φοβηθείς· επειδή, τον παρέδωσα στο χέρι σου, και ολόκληρο τον λαό του, και τη γη του· και θα κάνεις σ' αυτόν, όπως έκανες στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών.

- ³ Και ο Κύριος ο Θεός μας παρέδωσε στο χέρι μας και τον Ωγ, τον βασιλιά της Βασάν, και ολόκληρο τον λαό του· και τον πατάξαμε μέχρις ότου δεν του αφήσαμε υπόλοιπο.
- ⁴ Και κυριεύσαμε όλες τις πόλεις του κατά την εποχή εκείνη· δεν στάθηκε πόλη, που δεν πήραμε απ' αυτούς· 60 πόλεις, ολόκληρη την περίχωρο της Αργόβ, το βασίλειο του Ωγ στη Βασάν.
- ⁵ Όλες αυτές οι πόλεις ήσαν οχυρωμένες με ψηλά τείχη, με πύλες και μοχλούς· εκτός από ένα μεγάλο πλήθος ατείχιστων πόλεων.
- ⁶ Και τις εξολοθρεύσαμε, καθώς κάναμε στον βασιλιά Σηών της Εσεβών, εξολοθρεύοντας ολόκληρη την πόλη, άνδρες, γυναίκες και παιδιά.
- ⁷ Και όλα τα κτήνη, και τα λάφυρα των πόλεων, τα λεηλατήσαμε για τον εαυτό μας.
- ⁸ Και την εποχή εκείνη πήραμε από τα χέρια των δύο βασιλιάδων των Αμορραίων τη γη, από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, από τον ποταμό Αρνών μέχρι το βουνό Αερμών·
- ⁹ (το βουνό Αερμών οι Σιδώνιοι ονομάζουν Σιριών, και οι Αμορραίοι το ονομάζουν Σενείρ)·
- ¹⁰ όλες τις πόλεις της πεδιάδας, και ολόκληρη τη Γαλαάδ, και ολόκληρη τη Βασάν, μέχρι τη Σαλχά και την Εδρεϊ, πόλεις τού βασιλείου τού Ωγ στη Βασάν.
- ¹¹ Επειδή, μονάχα ο Ωγ, ο βασιλιάς της Βασάν σωζόταν από το υπόλοιπο των γιγάντων· δέστε, το κρεβάτι του ήταν κρεβάτι σιδερένιο· δεν διασώζεται αυτό στη Ραββά των γιων Αμμών· το μάκρος του ήταν εννιά πήχες, και το πλάτος του τέσσερις πήχες, σύμφωνα με τον ανθρώπινο¹ πήχη.
- ¹² Και τη γη εκείνη, που κυριεύσαμε κατά την εποχή εκείνη, από την Αροήρ, που είναι κοντά στον ποταμό Αρνών, και το μισό μέρος τού βουνού Γαλαάδ, και τις πόλεις του, τα έδωσα στους Ρουβηνίτες, και στους Γαδίτες.
- ¹³ Και το υπόλοιπο της Γαλαάδ, και ολόκληρη τη Βασάν, το βασίλειο του Ωγ, τα έδωσα στη μισή από τη φυλή τού Μανασσή, ολόκληρη την περίχωρο της Αργόβ, μαζί με ολόκληρη τη Βασάν, που ονομαζόταν γη γιγάντων.
- ¹⁴ Ο Ιαείρ, ο γιος τού Μανασσή, πήρε ολόκληρη την περίχωρο της Αργόβ μέχρι τα όρια της Γεσσουρί και της Μααχαθί· και τις ονόμασε σύμφωνα με το όνομά του, Βασάν-αβώθ-ιαείρ, μέχρι την ημέρα αυτή.
- ¹⁵ Και στον Μαχείρ έδωσα τη Γαλαάδ.
- ¹⁶ Και στους Ρουβηνίτες, και στους Γαδίτες, έδωσα από τη Γαλαάδ μέχρι τον ποταμό Αρνών, το μέσον τού ποταμού, και το όριο και μέχρι τον ποταμό Ιαβόκ, το όριο των γιων Αμμών·

17 και την πεδιάδα, και τον Ιορδάνη και το όριο από τη Χιννερώθ μέχρι τη θάλασσα της πεδιάδας, την Αλμυρή Θάλασσα, κάτω από την Ασδώθ-φασγά προς ανατολάς.

18 Και σας πρόσταξα κατά την εποχή εκείνη, λέγοντας: Ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε σε σας αυτή τη γη να την κυριεύσετε· θα περάσετε οπλισμένοι μπροστά από τους αδελφούς σας, τους γιους Ισραήλ, όλοι οι δυνατοί άνδρες·

19 εκτός από τις γυναίκες σας και τα παιδιά σας, και τα κτήνη σας, (ξέρω ότι έχετε πολλά κτήνη), που θα μένουν στις πόλεις σας, που έδωσα σε σας·

20 μέχρις ότου ο Κύριος δώσει ανάπαυση στους αδελφούς σας, καθώς και σε σας, και κυριεύσουν και αυτοί τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε σ' αυτούς, στην αντίπερα πλευρά τού Ιορδάνη· και τότε θα επιστρέψετε κάθε ένας στην κληρονομιά του, που σας έδωσα.

21 Και την εποχή εκείνη πρόσταξα στον Ιησού, λέγοντας: Τα μάτια σου είδαν όλα όσα ο Κύριος ο Θεός σας έκανε στους δύο αυτούς βασιλιάδες· έτσι θα κάνει ο Κύριος σε όλα τα βασίλεια, στα οποία διαβαίνεις·

22 δεν θα τους φοβηθείτε· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός θα πολεμήσει προς υπεράσπισή σας.

23 Και δεήθηκα στον Κύριο, κατά την εποχή εκείνη, λέγοντας:

24 Κύριε, Θεέ, εσύ άρχισες να δείχνεις στον δούλο σου τη μεγαλοσύνη σου, και το κρατιό σου χέρι· επειδή, ποιος Θεός είναι στον ουρανό ή στη γη, που μπορεί να κάνει σύμφωνα με τα έργα σου, και σύμφωνα με τη δύναμή σου;

25 Ας διαβώ, παρακαλώ, και ας δω την αγαθή γη, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, εκείνο το αγαθό βουνό, και τον Λίβανο.

26 Αλλά, ο Κύριος θύμωσε εναντίον μου εξαιτίας σας, και δεν με εισάκουσε· και ο Κύριος είπε σε μένα: Αρκεί σε σένα· να μη μου μιλήσεις πλέον γι' αυτό.

27 Ανέβα στην κορυφή τού βουνού Φασγά, και σήκωσε τα μάτια σου, προς τα δυτικά, και προς τον βορρά, και προς τα μεσημβρινά, και προς τα ανατολικά, και παρατήρησε με τα μάτια σου· επειδή, δεν θα διαβείς τούτον τον Ιορδάνη·

28 και παράγγειλε στον Ιησού, και ενθάρρυνέ τον, και ενίσχυσέ τον· επειδή, αυτός θα διαβεί μπροστά από τούτον τον λαό, και αυτός θα τους κληροδοτήσει τη γη, που θα δεις.

29 Και καθόμασταν στην κοιλάδα, απέναντι από τη Βαιθ-φεγώρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 4

1 ΤΩΡΑ, λοιπόν, Ισραήλ, άκου τα διατάγματα και τις κρίσεις, που εγώ σας διδάσκω να κάνετε, για να ζήσετε, και να μπείτε μέσα και να κληρονομήσετε τη γη, που ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας δίνει σε σας.

- ² Δεν θα προσθέσετε στον λόγο που εγώ σας προστάζω ούτε θα αφαιρέσετε απ' αυτόν· για να τηρείτε τις εντολές τού Κυρίου του Θεού σας, που εγώ σας προστάζω.
- ³ Τα μάτια σας είδαν τι ο Κύριος έκανε εξαιτίας τού Βέελ-φεγώρ· επειδή, όλους τούς ανθρώπους, που ακολούθησαν τον Βέελ-φεγώρ, ο Κύριος ο Θεός σας τους εξολόθρευσε από ανάμεσά σας.
- ⁴ Και εσείς, που είστε προσκολλημένοι στον Κύριο τον Θεό σας, ζείτε σήμερα όλοι.
- ⁵ Δέστε, εγώ σας δίδαξα διατάγματα και κρίσεις, καθώς ο Κύριος ο Θεός μου με πρόσταξε, για να κάνετε έτσι στη γη μέσα στην οποία μπαίνετε για να την κληρονομήσετε.
- ⁶ Να τα τηρείτε, λοιπόν, και να τα εκτελείτε· επειδή, αυτή είναι η σοφία σας, και η σύνεσή σας, μπροστά στα έθνη· που θα ακούσουν όλα αυτά τα διατάγματα, και θα πουν: Δέστε, αυτό το μεγάλο έθνος είναι λαός σοφός και συνετός.
- ⁷ Επειδή, ποιο έθνος είναι τόσο μεγάλο, στο οποίο ο Θεός με τέτοιον τρόπο είναι κοντά του, όπως είναι ο Κύριος ο Θεός μας, σε όλα όσα τον επικαλούμαστε;
- ⁸ Και ποιο έθνος είναι τόσο μεγάλο, που να έχει διατάγματα και κρίσεις τόσο δίκαιες, όπως ολόκληρος αυτός ο νόμος, που σήμερα βάζω μπροστά σας;
- ⁹ Μόνον πρόσεχε τον εαυτό σου, και φύλαγε καλά την ψυχή σου, μήπως και λησμονήσεις τα πράγματα που είδαν τα μάτια σου, και μήπως κάποτε χωριστούν από την καρδιά σου, σε όλες τις ημέρες τής ζωής σου· αλλά, να τα διδάσκεις στους γιους σου, και στους γιους των γιων σου.
- ¹⁰ Να θυμάσαι την ημέρα που στάθηκες μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, στο Χωρήβ, όταν ο Κύριος μου είπε: Συγκέντρωσέ μου τον λαό, και θα τους κάνω να ακούσουν τα λόγια μου, για να μάθουν να με φοβούνται όλες τις ημέρες, όσες ζήσουν επάνω στη γη, και να διδάσκουν τους γιους τους.
- ¹¹ Και πλησιάσατε, και σταθήκατε κάτω από το βουνό· και το βουνό καιγόταν με φωτιά μέχρι το μέσον τού ουρανού, και ήταν σκοτάδι, σύννεφα και πυκνό σκοτάδι.
- ¹² Και ο Κύριος σας μίλησε από το μέσον τής φωτιάς· εσείς ακούσατε μεν τη φωνή των λόγων, δεν είδατε, όμως, κανένα ομοίωμα· μόνον φωνή ακούσατε.
- ¹³ Και σας φανέρωσε τη διαθήκη του, που σας πρόσταξε να εκτελείτε, τις δέκα εντολές· και τις έγραψε επάνω σε δύο πέτρινες πλάκες.
- ¹⁴ Και ο Κύριος με πρόσταξε εκείνη την εποχή να σας διδάξω διατάγματα και κρίσεις, για να τα κάνετε στη γη μέσα στην οποία εσείς μπαίνετε για να την κληρονομήσετε.

- 15** Να φυλάγετε, λοιπόν, καλά τις ψυχές σας, επειδή δεν είδατε κανένα ομοίωμα, κατά την ημέρα που ο Κύριος μίλησε σε σας στο Χωρήβ από το μέσον της φωτιάς·
- 16** μήπως και διαφθαρείτε, και κάνετε για τον εαυτό σας κάποιο είδωλο, την εικόνα κάποιας μορφής, ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού,
- 17** ομοίωμα κάποιου κτήνους, που είναι επάνω στη γη, ομοίωμα κάποιου φτερωτού όρνεου, που πετάει στον ουρανό,
- 18** ομοίωμα κάποιου ερπετού επάνω στη γη, ομοίωμα κάποιου ψαριού, που είναι στα νερά κάτω από τη γη·
- 19** και μήπως σηκώσεις τα μάτια σου στον ουρανό, και βλέποντας τον ήλιο, και το φεγγάρι, και τα αστέρια, ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, πλανηθείς και τα προσκυνήσεις, και τα λατρεύσεις, τα οποία ο Κύριος ο Θεός σου διαμοίρασε σε όλα τα έθνη, που είναι κάτω από ολόκληρο τον ουρανό·
- 20** εσάς, όμως, ο Κύριος σας πήρε, και σας έβγαλε από το σιδερένιο καμίνι, από την Αίγυπτο, για να είστε σ' αυτόν λαός κληρονομιάς, όπως αυτή την ημέρα.
- 21** Και ο Κύριος θύμωσε εναντίον μου εξαιτίας σας, και ορκίστηκε να μη διαβώ τον Ιορδάνη, και να μη μπω μέσα σ' εκείνη την αγαθή γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά·
- 22** αλλ' εγώ πεθαίνω σε τούτη τη γη· εγώ δεν διαβαίνω τον Ιορδάνη· εσείς, όμως, θα διαβείτε, και θα κληρονομήσετε εκείνη την αγαθή γη.
- 23** Προσέχετε στον εαυτό σας, μήπως κάποτε λησμονήσετε τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού σας, που έκανε σε σας, και κάνετε για τον εαυτό σας είδωλο, εικόνα κάποιου, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου απαγόρευσε.
- 24** Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου είναι φωτιά που κατατρώει, είναι Θεός ζηλότυπος.
- 25** Αν, αφού γεννήσεις γιους, και γιους των γιων, και πολυχρονήσετε επάνω στη γη, διαφθαρείτε, και κάνετε είδωλο, εικόνα κάποιου, και πράξετε πονηρά μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, ώστε να τον παροργίσετε,
- 26** επικαλούμαι σήμερα μάρτυρες² εναντίον σου τον ουρανό και τη γη, ότι οπωσδήποτε θα απολεστείτε από τη γη, προς την οποία διαβαίνετε τον Ιορδάνη για να την κυριεύσετε· δεν θα πολυχρονήσετε σ' αυτή, αλλά θα αφανιστείτε ολοκληρωτικά.
- 27** Και ο Κύριος θα σας διασκορπίσει ανάμεσα στους λαούς και θα μείνετε λίγοι σε αριθμό ανάμεσα στα έθνη, στα οποία σάς φέρνει ο Κύριος.
- 28** Και θα λατρεύσετε εκεί θεούς, έργα χειρών ανθρώπων, ξύλο και πέτρα, που, ούτε βλέπουν ούτε ακούν ούτε τρώνε ούτε μυρίζουν.

- 29** Και από εκεί θα εκζητήσετε τον Κύριο τον Θεό σας, και θα τον βρείτε, όταν τον εκζητήσετε με ολόκληρη την καρδιά σας, και με ολόκληρη την ψυχή σας.
- 30** Όταν βρεθείς σε θλίψη, και σε βρουν όλα αυτά στις έσχατες ημέρες, τότε θα επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου, και θα ακούσεις τη φωνή του.
- 31** Δεδομένου ότι, ο Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός οικτίρμονας· δεν θα σε εγκαταλείψει ούτε θα σε εξολοθρεύσει ούτε θα λησμονήσει τη διαθήκη των πατέρων σου, που ορκίστηκε σ' αυτούς.
- 32** Επειδή, ρώτησε τώρα για τις προηγούμενες ημέρες, που υπήρξαν πριν από σένα, από την ημέρα που ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο επάνω στη γη, και ρώτησε ακόμα από το ένα άκρο τού ουρανού μέχρι το άλλο άκρο τού ουρανού, αν στάθηκε κάτι τέτοιο όπως το μεγάλο αυτό πράγμα ή αν ακούστηκε παρόμοιο μ' αυτό.
- 33** Άκουσε ποτέ λαός τη φωνή τού Θεού να μιλάει μέσα από τη φωτιά, καθώς άκουσες εσύ, και έζησε;
- 34** Ή, δοκίμασε ο Θεός να έρθει να πάρει ένα έθνος για τον εαυτό του μέσα από ένα άλλο έθνος, με δοκιμασίες, με σημεία και με θαύματα, και με πόλεμο, και με χέρι κραταιό, και με απλωμένον βραχίονα, και με μεγάλα τέρατα, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος ο Θεός έκανε για σας στην Αίγυπτο μπροστά στα μάτια σου;
- 35** Σε σένα δείχθηκε αυτό, για να γνωρίσεις ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· δεν είναι άλλος εκτός απ' αυτόν.
- 36** Σε έκανε να ακούσεις τη φωνή του από τον ουρανό, για να σε διδάξει· και επάνω στη γη έδειξε σε σένα τη μεγάλη του φωτιά, και τα λόγια του τα άκουσες από το μέσον τής φωτιάς.
- 37** Και επειδή αγαπούσε τούς πατέρες σου, γι' αυτό διάλεξε το σπέρμα τους ύστερα απ' αυτούς, και σε έβγαλε με την παρουσία του από την Αίγυπτο, με την κραταιά του δύναμη·
- 38** για να διώξει από μπροστά σου έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σένα, ώστε να βάλει εσένα εκεί μέσα, για να σου δώσει τη γη τους για κληρονομιά, όπως σήμερα.
- 39** Γνώρισε, λοιπόν, αυτή την ημέρα, και βάλε στην καρδιά σου, ότι ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, στον ουρανό επάνω, και στη γη κάτω· δεν υπάρχει άλλος.
- 40** Και να τηρείς τα διατάγματά του και τις εντολές του, που εγώ προστάζω σήμερα σε σένα· για να ευημερείς, εσύ και οι γιοι σου ύστερα από σένα, και για να μακροημερεύεις επάνω στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου έδωσε σε σένα για πάντα.
- 41** ΤΟΤΕ, ο Μωυσής ξεχώρισε τρεις πόλεις από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, προς την ανατολή τού ήλιου·

⁴² για να προσφεύγει εκεί ο φονιάς, που, από άγνοια, θα φονεύσει τον πλησίον του, χωρίς προηγουμένως να τον μισεί, και προσφεύγοντας σε μία απ' αυτές να ζει·

⁴³ τη Βοσόρ, στην έρημο, στην πεδινή γη των Ρουβηνιτών, και τη Ραμώθ, στη Γαλαάδ των Γαδιτών, και τη Γωλάν, στη Βασάν των Μανασσιτών.

⁴⁴ ΚΑΙ αυτός είναι ο νόμος, που ο Μωυσής έβαλε μπροστά στους γιους Ισραήλ·

⁴⁵ αυτές είναι οι μαρτυρίες, και τα διατάγματα, και οι κρίσεις, που ο Μωυσής μίλησε στους γιους Ισραήλ, αφού βγήκαν από την Αίγυπτο,

⁴⁶ από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, στην κοιλάδα απέναντι από τη Βαιθ-φεγώρ, στη γη τού Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, ο οποίος κατοικούσε στην Εσεβών, που τον πάταξε ο Μωυσής και οι γιοι Ισραήλ, αφού βγήκαν από την Αίγυπτο·

⁴⁷ και κυρίευσαν τη γη του, και τη γη τού Ωγ, του βασιλιά τής Βασάν, δύο βασιλιάδων των Αμορραίων, που ήσαν από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, προς την ανατολή τού ήλιου·

⁴⁸ από την Αροήρ, που είναι στο χείλος τού ποταμού Αρνών, μέχρι το βουνό Σηών, που είναι το βουνό Αερμών·

⁴⁹ και ολόκληρη την πεδινή περιοχή από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, προς ανατολάς, μέχρι τη θάλασσα της πεδιάδας, κάτω από την Ασδώθ-φασγά.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 5

¹ ΚΑΙ ο Μωυσής κάλεσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και τους είπε: Ισραήλ, άκου τα διατάγματα και τις κρίσεις, που εγώ μιλάω στα αυτιά σας σήμερα, για να τις μάθετε, και να προσέχετε να τις εκτελείτε.

² Ο Κύριος ο Θεός μας έκανε σε μας διαθήκη στο Χωρήβ.

³ Δεν έκανε αυτή τη διαθήκη ο Κύριος προς τους πατέρες μας, αλλά προς εμάς, εμάς που σήμερα είμαστε όλοι εδώ ζωντανοί.

⁴ Πρόσωπο με πρόσωπο μίλησε ο Κύριος μαζί σας στο βουνό, από το μέσον τής φωτιάς,

⁵ (κι εγώ στεκόμουν ανάμεσα στον Κύριο και σε σας εκείνη την εποχή, για να σας φανερώσω τον λόγο τού Κυρίου· επειδή, ήσασταν φοβισμένοι εξαιτίας τής φωτιάς, και δεν ανεβήκατε στο βουνό), λέγοντας:

⁶ Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας.

⁷ ΜΗ έχεις άλλους θεούς, εκτός από μένα.

- 8** ΜΗ κάνεις για τον εαυτό σου είδωλο ούτε ομοίωμα κάποιου, από όσα είναι επάνω στον ουρανό ή όσα είναι κάτω στη γη ή όσα είναι μέσα στα νερά κάτω από τη γη·
- 9** μη τα προσκυνήσεις ούτε να τα λατρεύσεις· επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος, που ανταποδίδω τις αμαρτίες των πατέρων επάνω στα παιδιά, μέχρι τρίτη και τέταρτη γενεά, εκείνων που με μισούν·
- 10** και κάνω έλεος σε χιλιάδες γενεών, εκείνων που με αγαπούν, και τηρούν τα προστάγματά μου.
- 11** ΜΗ πάρεις το όνομα του Κυρίου τού Θεού σου μάταια· επειδή, ο Κύριος δεν θα αθωώσει εκείνον που παίρνει το όνομά του μάταια.
- 12** ΝΑ τηρείς την ημέρα τού σαββάτου, για να την αγιάζεις· όπως ο Κύριος ο Θεός σου σε πρόσταξε·
- 13** έξι ημέρες να εργάζεσαι, και να κάνεις όλα τα έργα σου·
- 14** η έβδομη ημέρα, όμως, είναι σάββατο του Κυρίου τού Θεού σου· να μη κάνεις κατά την ημέρα αυτή κανένα έργο, ούτε εσύ ούτε ο γιος σου ούτε η θυγατέρα σου ούτε ο δούλος σου ούτε η δούλη σου ούτε το βόδι σου ούτε το γαϊδούρι σου ούτε κανένα από τα κτήνη σου ούτε ο ξένος σου, που είναι μέσα στις πύλες σου· για να αναπαυθεί ο δούλος σου, και η δούλη σου, καθώς εσύ.
- 15** Και να θυμάσαι, ότι ήσουν δούλος στη γη τής Αιγύπτου· και ο Κύριος ο Θεός σου σε έβγαλε από εκεί με κραταιό χέρι και με απλωμένον βραχίονα· γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός σου σε πρόσταξε να τηρείς την ημέρα τού σαββάτου.
- 16** ΤΙΜΑ τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, καθώς σε πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σου· για να γίνεις μακροχρόνιος, και για να ευημερείς επάνω στη γη, την οποία σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου.
- 17** ΜΗ φονεύσεις.
- 18** ΚΑΙ ΜΗ μοιχεύσεις.
- 19** ΚΑΙ ΜΗ κλέψεις.
- 20** ΚΑΙ ΜΗ ψευδομαρτυρήσεις ενάντια στον πλησίον σου αναληθή μαρτυρία.
- 21** ΚΑΙ ΜΗ επιθυμήσεις τη γυναίκα τού πλησίον σου· ούτε να επιθυμήσεις το σπίτι τού πλησίον σου ούτε το χωράφι του ούτε τον δούλο του ούτε τη δούλη του ούτε το βόδι του ούτε το γαϊδούρι του ούτε κάθε τι που είναι τού πλησίον σου.
- 22** ΑΥΤΑ τα λόγια μίλησε ο Κύριος σε ολόκληρη τη συναγωγή σας στο βουνό, από το μέσον τής φωτιάς, του σύννεφου και του πυκνού σκοταδιού, με δυνατή φωνή· και δεν πρόσθεσε τίποτε άλλο· και τα έγραψε επάνω σε δύο πέτρινες πλάκες, και τις παρέδωσε σε μένα.

23 Και όταν ακούσατε τη φωνή μέσα από το σκοτάδι, (και το βουνό καιγόταν με φωτιά), τότε ήρθατε σε μένα, όλοι οι αρχηγοί των φυλών σας, και οι πρεσβύτεροί σας,

24 και λέγατε: Δες, ο Κύριος ο Θεός μας έδειξε σε μας τη δόξα του, και τη μεγαλοσύνη του, και ακούσαμε τη φωνή του, από το μέσον τής φωτιάς· αυτή την ημέρα είδαμε ότι ο Θεός μιλάει με τον άνθρωπο, και ο άνθρωπος ζει·

25 τώρα, λοιπόν, γιατί να πεθάνουμε; Επειδή, αυτή η μεγάλη φωτιά θα μας καταφάει· αν εμείς ακούσουμε ακόμα τη φωνή του Κυρίου του Θεού μας, θα πεθάνουμε·

26 επειδή, ποιος από όλους τούς θνητούς είναι που άκουσε τη φωνή του ζωντανού Θεού να μιλάει από το μέσον τής φωτιάς, όπως εμείς, και έζησε;

27 Πλησίασε εσύ, και άκουσε όλα όσα θα πει ο Κύριος ο Θεός μας· και εσύ, έπειτα, να μας πεις όσα ο Κύριος ο Θεός μας θα πει σε σένα· και εμείς θα τα ακούσουμε και θα τα κάνουμε.

28 Και ο Κύριος άκουσε τη φωνή των λόγων σας, όταν μιλούσατε σε μένα· και ο Κύριος μου είπε: Άκουσα τη φωνή των λόγων αυτού του λαού, που μίλησαν σε σένα· καλώς είπαν όλα όσα μίλησαν.

29 Είθε να ήταν σ' αυτούς τέτοια καρδιά, ώστε να με φοβούνται, και να τηρούν πάντοτε όλα τα προστάγματά μου, για να ευημερούν αιώνια, αυτοί και τα παιδιά τους.

30 Πήγαινε, πες τους: Επιστρέψτε στις σκηνές σας.

31 Και εσύ στάσου, αυτού, μαζί μου, και θα σου πω όλες τις εντολές, και τα διατάγματα, και τις κρίσεις, που θα τους διδάξεις, για να τις κάνουν στη γη που εγώ τούς δίνω για κληρονομιά.

32 Θα προσέχετε, λοιπόν, να κάνετε, όπως σας πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σας· δεν θα ξεκλίνετε δεξιά ή αριστερά.

33 Θα περπατάτε σε όλους τούς δρόμους, που ο Κύριος ο Θεός σας πρόσταξε σε σας· για να ζείτε, και να ευημερείτε, και να μακροημερεύετε, στη γη που θα κληρονομήσετε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 6

1 ΚΑΙ αυτές είναι οι εντολές, τα διατάγματα, και οι κρίσεις, όσες πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σας, να σας διδάξω, για να τις κάνετε, στη γη στην οποία μπαίνετε για να την κληρονομήσετε·

2 για να φοβάσαι τον Κύριο τον Θεό σου, ώστε να τηρείς όλα τα διατάγματά του, και τις εντολές του, που εγώ σε προστάζω, εσύ και ο γιος σου, και ο γιος του γιου σου, όλες τις ημέρες τής ζωής σου· και για να μακροημερεύσεις.

- ³ Άκουσε, λοιπόν, Ισραήλ, και πρόσεχε να τα κάνεις αυτά, για να ευημερείς, και για να πληθύνετε υπερβολικά, καθώς ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υποσχέθηκε σε σένα, μέσα στη γη που ρέει γάλα και μέλι.
- ⁴ Άκου, Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.
- ⁵ Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου, και με ολόκληρη τη δύναμή σου.
- ⁶ Και αυτά τα λόγια, που εγώ σήμερα σε προστάζω, θα είναι στην καρδιά σου·
- ⁷ και θα τα διδάσκεις με επιμέλεια στα παιδιά σου, και θα μιλάς γι' αυτά όταν κάθεσαι στο σπίτι σου, όταν περπατάς στον δρόμο, και όταν πλαγιάζεις, και όταν σηκώνεσαι.
- ⁸ Θα τα δέσεις για σημείο επάνω στο χέρι σου, και θα είναι ως προμετωπίδια ανάμεσα στα μάτια σου.
- ⁹ Και θα τα γράψεις επάνω στους παραστάτες τού σπιτιού σου, και επάνω στις πύλες σου.
- ¹⁰ Και όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρει στη γη που ορκίστηκε στους πατέρες σου, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, για να σου δώσει μεγάλες και καλές πόλεις, που δεν έκτισες,
- ¹¹ και σπίτια γεμάτα από όλα τα αγαθά, που δεν γέμισες, και πηγάδια ανοιγμένα, που δεν άνοιξες, αμπελώνες και ελαιώνες, που δεν φύτεψες· αφού φας και χορτάσεις,
- ¹² πρόσεχε στον εαυτό σου, μήπως και λησμονήσεις τον Κύριο, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας.
- ¹³ Τον Κύριο τον Θεό σου θα φοβάσαι, και αυτόν θα λατρεύεις, και στο όνομά του θα ορκίζεσαι.
- ¹⁴ Δεν θα πάτε πίσω από άλλους θεούς, από τους θεούς των εθνών, που σας περικυκλώνουν,
- ¹⁵ (επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου είναι ανάμεσά σου Θεός ζηλότυπος), για να μη εξαφθεί ο θυμός τού Κυρίου τού Θεού σου εναντίον σου, και σε εξολοθρεύσει από το πρόσωπο της γης.
- ¹⁶ Δεν θα πειράξετε τον Κύριο τον Θεό σας, όπως τον πειράξατε στη Μασσά.
- ¹⁷ Θα τηρείτε τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σας με επιμέλεια, και τα μαρτύριά του, και τα διατάγματά του, που πρόσταξε σε σένα.
- ¹⁸ Και θα κάνεις το ευθύ και το αγαθό μπροστά στον Κύριο· για να ευημερείς, και για να μπεις μέσα, και να κληρονομήσεις την αγαθή γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου·

- 19** για να εκδιώξει όλους τούς εχθρούς σου από μπροστά σου, όπως ο Κύριος μίλησε.
- 20** Όταν αργότερα ο γιος σου θα σε ρωτήσει, λέγοντας: Τι σημαίνουν τα μαρτύρια, και τα διατάγματα, και οι κρίσεις, που ο Κύριος ο Θεός μας πρόσταξε σε σας;
- 21** Τότε, θα πεις στον γιο σου: Ήμασταν δούλοι τού Φαραώ στην Αίγυπτο, και ο Κύριος μας έβγαλε από την Αίγυπτο με δυνατό χέρι·
- 22** και ο Κύριος έδειξε σημεία και τέρατα, μεγάλα και δεινά, ενάντια στην Αίγυπτο, ενάντια στον Φαραώ, και ενάντια στο παλάτι του, μπροστά στα μάτια μας·
- 23** και μας έβγαλε από εκεί, για να μας φέρει μέσα, και να μας δώσει τη γη, που ορκίστηκε στους πατέρες μας·
- 24** και ο Κύριος μας πρόσταξε να τηρούμε όλα αυτά τα διατάγματα, να φοβόμαστε τον Κύριο τον Θεό μας, για να ευημερούμε πάντοτε, για να μας διατηρεί ζωντανούς, όπως τη σημερινή ημέρα·
- 25** και θα είναι σε μας δικαιοσύνη, αν προσέχουμε να εκτελούμε όλες αυτές τις εντολές μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, καθώς μας πρόσταξε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 7

- 1** ΟΤΑΝ ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρει στη γη, στην οποία πηγαίνεις για να την κληρονομήσεις, και εκδιώξει από μπροστά σου πολλά έθνη, τους Χετταίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους, επτά έθνη μεγαλύτερα και δυνατότερα από σένα·
- 2** και όταν ο Κύριος ο Θεός σου τούς παραδώσει μπροστά σου, θα τους πατάξεις· θα τους εξολοθρεύσεις κατά κράτος· δεν θα κάνεις συνθήκη μαζί τους ούτε θα δείξεις σ' αυτούς έλεος·
- 3** ούτε θα συμπεθερέψεις μαζί τους· τη θυγατέρα σου δεν θα δώσεις στον γιο του ούτε τη θυγατέρα του θα πάρεις στον γιο σου·
- 4** επειδή, θα αποπλανήσουν τούς γιους σου από μένα, και θα λατρεύουν άλλους θεούς· και η οργή τού Κυρίου θα εξαφθεί εναντίον σας, και αμέσως θα σε εξολοθρεύσει.
- 5** Αλλά, έτσι θα κάνετε σ' αυτούς· τους βωμούς τους θα τους καταστρέψετε, και τα αγάλματά τους θα τα συντρίψετε, και τα άλση τους θα τα κατακόψετε, και τα γλυπτά τους θα τα κάψετε με φωτιά·
- 6** επειδή, εσύ είσαι άγιος λαός στον Κύριο τον Θεό σου· ο Κύριος ο Θεός σου σε έκλεξε για να είσαι σ' αυτόν εκλεκτός λαός, από όλους τούς λαούς, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης.

- ⁷ Δεν σας προτίμησε ο Κύριος ούτε σας διάλεξε, επειδή είστε πολυπληθέστεροι από όλα τα έθνη· δεδομένου ότι, εσείς είστε οι πιο λίγοι σε αριθμό από όλα τα έθνη·
- ⁸ αλλά, επειδή ο Κύριος σας αγάπησε και για να φυλάξει τον όρκο που ορκίστηκε στους πατέρες σας, ο Κύριος σας έβγαλε με χέρι δυνατό, και σας λύτρωσε από τον οίκο τής δουλείας, από το χέρι τού Φαραώ, του βασιλιά τής Αιγύπτου.
- ⁹ Να γνωρίσεις, λοιπόν, ότι ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι ο Θεός, ο πιστός Θεός, που φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος σ' εκείνους που τον αγαπούν και τηρούν τις εντολές του, σε 1.000 γενεές·
- ¹⁰ και που ανταποδίδει ενάντια στο πρόσωπό τους σ' εκείνους που τον μισούν, για να τους εξολοθρεύσει· δεν θα βραδύνει σ' εκείνον που τον μισεί· θα κάνει σ' αυτόν ανταπόδοση ενάντια στο πρόσωπό του.
- ¹¹ Να τηρείς, λοιπόν, τις εντολές, και τα διατάγματα, και τις κρίσεις, που εγώ σήμερα σε προστάζω για να τις εκτελείς.
- ¹² Και αν ακούτε τις κρίσεις αυτές, και τις τηρείτε και τις εκτελείτε, ο Κύριος ο Θεός σου θα φυλάξει σε σένα τη διαθήκη και το έλεος, που ορκίστηκε στους πατέρες σου·
- ¹³ και θα σε αγαπήσει, και θα σε ευλογήσει, και θα σε πληθύνει και θα ευλογήσει τον καρπό τής κοιλιάς σου, και τον καρπό τής γης σου, το σιτάρι σου, και το κρασί σου, και το λάδι σου, τις αγέλες των βοδιών σου, και τα κοπάδια των προβάτων σου, στη γη που ορκίστηκε στους πατέρες σου να δώσει σε σένα.
- ¹⁴ Θα είσαι ευλογημένος περισσότερο από όλα τα έθνη· άγωνα ή στείρα δεν θα υπάρχει σε σένα ή στα κτήνη σου.
- ¹⁵ Και ο Κύριος θα αφαιρέσει από σένα κάθε ασθένεια, και δεν θα βάλει επάνω σου καμιά από τις κακές νόσους τής Αιγύπτου, που γνωρίζεις· αλλά, θα τις βάλει επάνω σε όλους εκείνους που σε μισούν.
- ¹⁶ Και θα εξολοθρεύσεις όλα τα έθνη, που ο Κύριος ο Θεός σου θα παραδώσει σε σένα· το μάτι σου δεν θα σπλαχνιστεί γι' αυτούς· ούτε θα λατρεύσεις τούς θεούς τους· επειδή, αυτό θα γίνει σε σένα παγίδα.
- ¹⁷ Αν, όμως, πεις στην καρδιά σου, τα έθνη αυτά είναι περισσότερο πολυάριθμα από μένα· πώς μπορώ να τα διώξω;
- ¹⁸ Να μη τους φοβηθείς· να θυμάσαι καλά τι έκανε ο Κύριος ο Θεός σου στον Φαραώ, και σε ολόκληρη την Αίγυπτο·
- ¹⁹ τους μεγάλους πειρασμούς που είδαν τα μάτια σου, και τα σημεία, και τα τέρατα, και το δυνατό χέρι, και τον απλωμένο βραχίονα, με τα οποία ο Κύριος

ο Θεός σου σε έβγαλε· έτσι θα κάνει ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έθνη που εσύ φοβάσαι.

20 Κι ακόμα, ο Κύριος ο Θεός σου θα στείλει σ' αυτούς τις σφήκες, μέχρις ότου εξολοθρευτούν, όσοι εναπολείφθηκαν και κρύβονταν από το πρόσωπό σου.

21 Δεν θα τρομάξεις από το πρόσωπό τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου είναι ανάμεσά σου, Θεός μεγάλος και φοβερός.

22 Και ο Κύριος ο Θεός σου θα εξαλείψει εκείνα τα έθνη από μπροστά σου λίγο λίγο· δεν μπορείς να τους αφανίσεις αμέσως, για να μη πληθύνουν εναντίον σου τα θηρία τού χωραφιού.

23 Αλλά, ο Κύριος ο Θεός σου θα τους παραδώσει μπροστά σου, και θα τους φθείρει με μεγάλη φθορά, μέχρις ότου εξολοθρευτούν.

24 Και θα παραδώσει στο χέρι σου τους βασιλιάδες τους, και θα εξαλείψεις το όνομά τους κάτω από τον ουρανό· κανένας δεν θα μπορέσει να σταθεί μπροστά σου, μέχρις ότου τούς εξολοθρεύσεις.

25 Τα γλυπτά των θεών τους θα τα κάψετε με φωτιά· δεν θα επιθυμήσεις το ασήμι τους ή το χρυσάφι που είναι επάνω τους, ούτε θα το πάρεις για τον εαυτό σου· για να μη παγιδευτείς σ' αυτό· επειδή, είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου.

26 Και δεν θα φέρεις βδέλυγμα στο σπίτι σου, για να μη γίνεις ανάθεμα, όπως αυτό· θα το αποστραφείς ολοκληρωτικά, και θα το βδελυχθείς ολοκληρωτικά· επειδή, είναι ανάθεμα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 8

1 ΟΛΕΣ τις εντολές, τις οποίες εγώ σήμερα σε προστάζω, θα προσέχετε να τις εκτελείτε, για να ζείτε και να πληθύνετε, και για να μπείτε μέσα και να κληρονομήσετε τη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας.

2 Και θα θυμάσαι ολόκληρο τον δρόμο, στον οποίο σε οδήγησε ο Κύριος ο Θεός σου τα 40 αυτά χρόνια στην έρημο, για να σε ταπεινώσει, να σε δοκιμάσει, για να γνωρίσει τα όσα είναι στην καρδιά σου, αν θα φυλάξεις τις εντολές του, ή όχι.

3 Και σε ταπεινώσε, και σε έκανε να πεινάσεις, και σε έθρεψε με μάννα, (που δεν γνώριζες ούτε οι πατέρες σου γνώριζαν), για να σε κάνει να μάθεις ότι ο άνθρωπος δεν ζει μονάχα με ψωμί, αλλά ο άνθρωπος ζει με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Κυρίου.

4 Τα ιμάτιά σου δεν πάλιωσαν επάνω σου, ούτε το πόδι σου πρήστηκε, τα 40 αυτά χρόνια.

5 Θα γνωρίσεις, λοιπόν, στην καρδιά σου, ότι καθώς ο άνθρωπος διαπαιδαγωγεί τον γιο του, έτσι ο Κύριος ο Θεός σου σε διαπαιδαγόησε.

- ⁶ Γι' αυτό, θα τηρείς τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, για να περπατάς στους δρόμους του, και να τον φοβάσαι.
- ⁷ Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρνει σε αγαθή γη, γη με ποτάμια νερών, με πηγές και αβύσσους, που αναβλύζουν από κοιλάδες και βουνά·
- ⁸ γη σιταριού, και κριθαριού, και αμπέλων και συκιών, και ροδιών· γη με ελιές και μέλι·
- ⁹ γη, επάνω στην οποία θα τρως ψωμί χωρίς έλλειψη, τίποτε δεν θα στερείσαι σ' αυτή τη γη, της οποίας οι πέτρες είναι σίδερο, και από τα βουνά της θα βγάζεις χαλκό.
- ¹⁰ Και θα φας, και θα χορτάσεις, και θα ευλογήσεις τον Κύριο τον Θεό σου επάνω στην αγαθή γη, που σου έδωσε.
- ¹¹ Πρόσεχε στον εαυτό σου, μήπως λησμονήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, αθετώντας τις εντολές του, και τις κρίσεις του, και τα διατάγματά του, που εγώ σε προστάζω σήμερα·
- ¹² μήπως, αφού φας και χορτάσεις, και οικοδομήσεις καλά σπίτια, και κατοικήσεις,
- ¹³ και τα βόδια σου και τα πρόβατά σου αυξηθούν, και το ασήμι σου και το χρυσάφι σου πολλαπλασιαστεί, και όλα όσα έχεις αυξηθούν,
- ¹⁴ μήπως η καρδιά σου τότε υψωθεί και λησμονήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, που σε έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας·
- ¹⁵ ο οποίος σε οδήγησε μέσα από τη μεγάλη και τρομερή αυτή έρημο, όπου υπήρχαν φλογερά φίδια, και σκορπιοί, και ξηρασία, όπου δεν υπήρχε νερό· ο οποίος ανέβλυσε σε σένα νερό από τη σκληρή πέτρα·
- ¹⁶ ο οποίος σε έθρεψε στην έρημο με το μάννα, που δεν γνώριζαν οι πατέρες σου, για να σε ταπεινώσει, και για να σε δοκιμάσει, για να σε αγαθοποιήσει στα έσχατά σου·
- ¹⁷ και πεις στην καρδιά σου: Η δύναμή μου, και η ισχύς τού χεριού μου, απέκτησαν σε μένα αυτόν τον πλούτο.
- ¹⁸ Αλλά, θα θυμάσαι τον Κύριο τον Θεό σου· επειδή, αυτός είναι που σου δίνει δύναμη να αποκτάς πλούτη, για να στερεώσει τη διαθήκη του, που ορκίστηκε στους πατέρες σου, όπως είναι τη σημερινή ημέρα.
- ¹⁹ Αν, όμως, λησμονήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, και πας πίσω από άλλους θεούς, και τους λατρεύσεις, και τους προσκυνήσεις, διαμαρτύρομαι σήμερα σε σας, ότι οπωσδήποτε θα αφανιστείτε·
- ²⁰ όπως τα έθνη που ο Κύριος εξολοθρεύει από μπροστά σας, έτσι θα αφανιστείτε· επειδή, δεν υπακούσατε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 9

- 1** ΑΚΟΥ, Ισραήλ: Εσύ διαβαίνεις σήμερα τον Ιορδάνη, για να μπεις μέσα να κληρονομήσεις έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σένα, πόλεις μεγάλες και περιτειχισμένες μέχρι τον ουρανό,
- 2** λαό μεγάλον και ψηλόν στο ανάστημα, τους γιους των Ανακείμ, που γνωρίζεις, και άκουσες: Ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στους γιους τού Ανάκ;
- 3** Γνώρισε, λοιπόν, σήμερα, ότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι εκείνος που προπορεύεται μπροστά σου· είναι φωτιά που κατατρώει, αυτός θα τους εξολοθρεύσει, και αυτός θα τους καταστρέψει από μπροστά σου· και θα τους εκδιώξεις, και γρήγορα θα τους εξολοθρεύσεις, όπως σου είπε ο Κύριος.
- 4** Αφού ο Κύριος ο Θεός σου τους διώξει από μπροστά σου, να μη πεις στην καρδιά σου, λέγοντας: ⁴ Εξαιτίας τής δικαιοσύνης μου ο Κύριος με έφερε να κληρονομήσω αυτή τη γη· αλλά, εξαιτίας της ασέβειας αυτών των εθνών ο Κύριος τα διώχνει από μπροστά σου.
- 5** Όχι εξαιτίας τής δικαιοσύνης σου, ούτε εξαιτίας τής ευθύτητας της καρδιάς σου, μπαίνεις μέσα να κληρονομήσεις τη γη τους· αλλά, εξαιτίας τής ασέβειας αυτών των εθνών ο Κύριος ο Θεός σου τα διώχνει από μπροστά σου, για να στερεώσει τον λόγο, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ.
- 6** Να γνωρίσεις, λοιπόν, ότι ο Κύριος ο Θεός σου δεν σου δίνει τη γη αυτή την αγαθή να την κληρονομήσεις εξαιτίας τής δικαιοσύνης σου· επειδή, είσαι λαός σκληροτράχηλος.
- 7** Να θυμάσαι, μη λησμονήσεις πόσο παρόργισες τον Κύριο τον Θεό σου στην έρημο· από την ημέρα που βγήκατε από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρις ότου φτάσατε σε τούτο τον τόπο, πάντοτε στασιάσατε ενάντια στον Κύριο.
- 8** Και στο Χωρήβ παροργίσατε τον Κύριο, και ο Κύριος θύμωσε εναντίον σας για να σας εξολοθρεύσει,
- 9** όταν ανέβηκα στο βουνό για να πάρω τις πέτρινες πλάκες, τις πλάκες τής διαθήκης, την οποία ο Κύριος έκανε σε σας. Τότε έμεινα στο βουνό 40 ημέρες και 40 νύχτες· ψωμί δεν έφαγα και νερό δεν ήπια·
- 10** και ο Κύριος μου έδωσε τις δύο πέτρινες πλάκες, γραμμένες με το δάχτυλο του Θεού· και επάνω σ' αυτές ήσαν γραμμένα όλα τα λόγια, που ο Κύριος μίλησε σε σας επάνω στο βουνό από το μέσον τής φωτιάς, την ημέρα τής σύναξης.
- 11** Και στο τέλος των 40 ημερών και 40 νυχτών, ο Κύριος μου έδωσε τις δύο πέτρινες πλάκες, τις πλάκες τής διαθήκης.

- 12** Και ο Κύριος μου είπε: Σήκω, κατέβα γρήγορα από εδώ· επειδή, ο λαός σου, που έβγαλες από την Αίγυπτο, ανόμησε· παρεξέκλιναν γρήγορα από τον δρόμο, που τους πρόσταξα· έκαναν για τον εαυτό τους ένα χυτό είδωλο.
- 13** Ο Κύριος μου είπε, ακόμα, τα εξής: Είδα αυτόν τον λαό, και δες, είναι λαός σκληροτράχηλος·
- 14** άφησέ με, να τους εξολοθρεύσω, και να εξαλείψω το όνομά τους κάτω από τον ουρανό· και θα σε κάνω ένα έθνος δυνατότερο και μεγαλύτερο απ' αυτούς.
- 15** Και επέστρεψα, και κατέβηκα από το βουνό, (και το βουνό καιγόταν με φωτιά), και οι δύο πλάκες τής διαθήκης ήσαν στα δύο μου χέρια·
- 16** και είδα, και πράγματι, είχατε αμαρτήσει ενάντια στον Κύριο τον Θεό σας, κάνοντας για τον εαυτό σας ένα χυτό μοσχάρι· είχατε παρεκκλίνει γρήγορα από τον δρόμο, που σας πρόσταξε ο Κύριος·
- 17** και πιάνοντας τις δύο πλάκες, τις έρριξα από τα δυο μου χέρια, και τις σύντριψα μπροστά στα μάτια σας·
- 18** και έπεσα μπροστά στον Κύριο, όπως και προηγούμενα, 40 ημέρες και 40 νύχτες· ψωμί δεν έφαγα, και νερό δεν ήπια, εξαιτίας όλων των αμαρτιών σας που αμαρτήσατε, πράττοντας πονηρά μπροστά στον Κύριο, ώστε να τον παροργίσετε·
- 19** επειδή, φοβήθηκα πολύ εξαιτίας τού θυμού και της οργής, με την οποία ο Κύριος ήταν θυμωμένος εναντίον σας για να σας εξολοθρεύσει. Αλλά, ο Κύριος με εισάκουσε και αυτή τη φορά.
- 20** Και ο Κύριος ήταν υπερβολικά θυμωμένος ενάντια στον Ααρών, για να τον εξολοθρεύσει· και δεήθηκα και για τον Ααρών εκείνο τον καιρό.
- 21** Και πήρα την αμαρτία σας, το μοσχάρι που κάνατε, και το κατέκαψα σε φωτιά, και το σύντριψα, και το καταλέπτυνα μέχρις ότου έγινε λεπτό σαν σκόνη· και έρριξα τη σκόνη του στον χείμαρρο, που κατέβαινε από το βουνό.
- 22** Και στην Ταβερά, και στη Μασσά, και στην Κιβρώθ-αττααβά, παροργίσατε τον Κύριο.
- 23** Και όταν ο Κύριος σας έστειλε από την Κάδης-βαρνή, λέγοντας: Ανεβείτε και κληρονομήστε τη γη, που σας έδωσα, τότε εσείς στασιάσατε ενάντια στην προσταγή τού Κυρίου τού Θεού σας, και δεν πιστέψατε σ' αυτόν ούτε εισακούσατε τη φωνή του.
- 24** Πάντοτε στασιάσατε ενάντια στον Κύριο, από την ημέρα που σας γνώρισα.
- 25** Και έπεσα μπροστά στον Κύριο 40 ημέρες και 40 νύχτες, όπως είχα προσπέσει και πριν· επειδή, ο Κύριος είπε να σας εξολοθρεύσει.

26 Και δεήθηκα στον Κύριο, λέγοντας: Κύριε Θεέ, μη εξολοθρεύσεις τον λαό σου, και την κληρονομιά σου, που λύτρωσες με τη μεγαλοσύνη σου, που τον έβγαλες από την Αίγυπτο με κραταιό χέρι·

27 θυμήσου τούς δούλους σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ· μη επιβλέψεις στη σκληρότητα του λαού αυτού ούτε στις ασέβειές τους ούτε στις αμαρτίες τους·

28 μήπως οι κάτοικοι της γης, από την οποία μάς έβγαλες, πουν: Επειδή ο Κύριος δεν μπορούσε να τους βάλει μέσα στη γη που τους υποσχέθηκε, και επειδή τους μισούσε, τους έβγαλε για να τους φονεύσει στην έρημο·

29 αλλά, αυτοί είναι λαός σου, και κληρονομιά σου, που τους έβγαλες με τη μεγάλη σου δύναμη, και με τον απλωμένο βραχίονά σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 10

1 ΚΑΤΑ τον καιρό εκείνο ο Κύριος μου είπε: Κόψε για τον εαυτό σου δύο πέτρινες πλάκες, όπως τις πρώτες, και ανέβα σε μένα στο βουνό, και κάνε για τον εαυτό σου μια ξύλινη κιβωτό.

2 Και εγώ θα γράψω επάνω στις πλάκες τα λόγια που ήσαν στις πρώτες πλάκες, που σύντριψες, και θα τις εναποθέσεις στην κιβωτό.

3 Και έκανα μία κιβωτό από ξύλο σιτίμ, και έκοψα δύο πέτρινες πλάκες, όπως τις πρώτες, και ανέβηκα στο βουνό, έχοντας τις δύο πλάκες στα χέρια μου.

4 Και έγραψε επάνω στις πλάκες, σύμφωνα με την πρώτη γραφή, τις δέκα εντολές, που ο Κύριος μίλησε σε σας στο βουνό, από μέσα από τη φωτιά, την ημέρα τής σύναξης· και ο Κύριος τις έδωσε σε μένα.

5 Και επιστρέφοντας κατέβηκα από το βουνό, και εναπέθεσα τις πλάκες στην κιβωτό, που είχα κάνει· και είναι εκεί, καθώς ο Κύριος με πρόσταξε.

6 Και οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν από τη Βηρώθ-βενέ-ιακάν προς τη Μοσερά. Εκεί πέθανε ο Ααρών, και εκεί θάφτηκε· και ιεράτευσε ο Ελεάζαρ, ο γιος του, στη θέση του.

7 Από εκεί σηκώθηκαν προς τη Γαδγάδ, και από τη Γαδγάδ προς την Ιοτβαθά, γη με ποτάμια νερών.

8 Κατά τον καιρό εκείνο, ο Κύριος ξεχώρισε τη φυλή τού Λευί, για να βαστάζει την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, να παραστέκεται μπροστά στον Κύριο, για να τον υπηρετεί, και να ευλογεί στο όνομά του, μέχρι τούτη την ημέρα.

9 Γι' αυτό, οι Λευίτες δεν έχουν μερίδιο ή κληρονομιά ανάμεσα στα αδέρφια τους· ο Κύριος είναι η κληρονομιά τους, όπως ο Κύριος ο Θεός σου τους υποσχέθηκε.

10 Και εγώ στάθηκα επάνω στο βουνό, όπως και πριν, 40 ημέρες και 40 νύχτες· και ο Κύριος με εισάκουσε και αυτή τη φορά, και ο Κύριος δεν θέλησε να σε εξολοθρεύσει.

11 Και ο Κύριος μου είπε: Σήκω, να προπορεύεσαι του λαού, για να μπουν και να κληρονομήσουν τη γη, που ορκίστηκα στους πατέρες τους να δώσω σ' αυτούς.

12 Και τώρα, Ισραήλ, τι ζητάει από σένα ο Κύριος ο Θεός σου, παρά να φοβάσαι τον Κύριο τον Θεό σου, να περπατάς σε όλους τούς δρόμους του, και να τον αγαπάς, και να λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου,

13 να τηρείς τις εντολές τού Κυρίου, και τα διατάγματά του, που εγώ σήμερα σε προστάζω για το καλό σου;

14 Δες, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών είναι τού Κυρίου τού Θεού σου· η γη, και όλα όσα είναι σ' αυτή.

15 Και όμως, ο Κύριος προτίμησε τους πατέρες σου, να τους αγαπάει, και έκλεξε το σπέρμα τους μετά απ' αυτούς, εσάς από όλους τούς λαούς, καθώς συμβαίνει τη σημερινή ημέρα.

16 Να κάνετε, λοιπόν, περιτομή στην ακροβυστία τής καρδιάς σας, και να μη σκληρύνετε πλέον τον τράχηλό σας.

17 Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας είναι ο Θεός των θεών, και ο Κύριος των κυρίων, Θεός μεγάλος, ισχυρός και φοβερός, που δεν αποβλέπει σε πρόσωπο ούτε παίρνει δώρο·

18 που εκτελεί κρίση στον ορφανό και στη χήρα, και αγαπάει τον ξένο, που δίνει σ' αυτόν τροφή και ενδύματα.

19 Να αγαπάτε, λοιπόν, τον ξένο· επειδή, και εσείς σταθήκατε ξένοι στη γη τής Αιγύπτου.

20 Θα φοβάσαι τον Κύριο τον Θεό σου· αυτόν θα λατρεύεις, και σ' αυτόν θα είσαι προσηλωμένος, και στο όνομά του θα ορκίζεσαι.

21 Αυτός είναι το καύχημά σου, και αυτός είναι ο Θεός σου, που έκανε για σένα αυτά τα μεγάλα και τρομερά, που είδαν τα μάτια σου.

22 Με 70 ψυχές κατέβηκαν οι πατέρες σου στην Αίγυπτο, και τώρα ο Κύριος ο Θεός σου σε κατέστησε όπως τα αστέρια τού ουρανού σε πλήθος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 11

1 Να αγαπάς, λοιπόν, τον Κύριο τον Θεό σου, και να τηρείς τις παραγγελίες του, και τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, και τις εντολές του, όλες τις ημέρες.

- ² Και να γνωρίσετε σήμερα· επειδή, δεν απευθύνομαι στα παιδιά σας, (που δεν γνώρισαν, και που δεν είδαν την παιδεία τού Κυρίου τού Θεού σας, τα μεγαλεία του, το δυνατό του χέρι, και τον απλωμένο του βραχίονα,
- ³ και τα σημεία του, και τα έργα του, όσα έκανε μέσα στην Αίγυπτο, ενάντια στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και ενάντια σε ολόκληρη τη γη του,
- ⁴ και όσα έκανε στο στράτευμα των Αιγυπτίων, στα άλογά τους, και στις άμαξές τους, με ποιον τρόπο έκανε τα νερά τής Ερυθράς Θάλασσας να τους καταποντίσουν, όταν σας καταδίωκαν από πίσω, και ο Κύριος τους εξολόθρευσε μέχρι τη σημερινή ημέρα,
- ⁵ και τι έκανε σε σας στην έρημο, μέχρις ότου έρθετε σε τούτο τον τόπο,
- ⁶ και τι έκανε στον Δαθάν και στον Αβειρών, τους γιους τού Ελιάβ, γιου τού Ρουβήν, πώς άνοιξε η γη το στόμα της, και τους κατάπιε, και τις οικογένειές τους, και τις σκηνές τους, και ολόκληρη την περιουσία τους, ανάμεσα σε ολόκληρο τον Ισραήλ·)
- ⁷ αλλά, τα μάτια σας είδαν όλα τα έργα τού Κυρίου, τα μεγάλα, όσα έκανε.
- ⁸ Γι' αυτό, θα τηρείτε όλες τις εντολές, που εγώ προστάζω σήμερα σε σένα· για να κραταιωθείτε, και να μπειτε μέσα, και να κληρονομήσετε τη γη, στην οποία πηγαίνετε για να την κληρονομήσετε·
- ⁹ και για να μακροημερεύσετε επάνω στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας, να δώσει σ' αυτούς και στο σπέρμα τους, μία γη που ρέει γάλα και μέλι.
- ¹⁰ Επειδή, η γη, μέσα στην οποία μπαίνεις για να την κληρονομήσεις, δεν είναι όπως η γη τής Αιγύπτου απ' όπου βγήκατε, όπου έσπερνες τον σπόρο σου, και την πότιζες με το πόδι σου, σαν κήπο λαχάνων·
- ¹¹ αλλά, η γη στην οποία διαβαίνετε για να την κληρονομήσετε, είναι γη βουνών και κοιλάδων, πίνει νερό από τη βροχή τού ουρανού·
- ¹² γη που ο Κύριος ο Θεός σου την επιβλέπει πάντοτε· τα μάτια τού Κυρίου τού Θεού σου είναι επάνω της, από την αρχή τού χρόνου μέχρι το τέλος τού χρόνου.
- ¹³ ΚΑΙ αν ακούσετε με επιμέλεια τις εντολές μου, που εγώ σήμερα σας προστάζω, να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας, και να τον λατρεύετε με ολόκληρη την καρδιά σας, και με ολόκληρη την ψυχή σας,
- ¹⁴ τότε θα δώσω τη βροχή τής γης σας στην εποχή της, την πρώιμη, και την όψιμη, για να μαζέψεις το σιτάρι σου, και το κρασί σου, και το λάδι σου·
- ¹⁵ και θα δώσω χορτάρι στα χωράφια σου για τα κτήνη σου, για να τρως και να χορταίνεις.

- 16 Προσέχετε τον εαυτό σας, μήπως πλανηθεί η καρδιά σας, και παραδρομήσετε, και λατρεύσετε άλλους θεούς, και τους προσκυνήσετε·
- 17 και η οργή τού Κυρίου εξαφθεί εναντίον σας, και κλείσει τον ουρανό, για να μη βρέξει, και η γη να μη δώσει τούς καρπούς της· και εξολοθρευτείτε αμέσως από την αγαθή γη, που ο Κύριος σας δίνει.
- 18 Θα βάλετε, λοιπόν, αυτά τα λόγια μου, στην καρδιά σας και στην ψυχή σας· και θα τα δέσετε για ση-μείο επάνω στο χέρι σας, και θα είναι ως προμετωπίδια ανάμεσα στα μάτια σας·
- 19 και θα τα διδάσκετε στα παιδιά σας, μιλώντας γι' αυτά, όταν κάθεται στο σπίτι σου, και όταν περπατάς στον δρόμο, και όταν πλαγιάζεις, και όταν σηκώνεσαι·
- 20 και θα τα γράψεις επάνω στους παραστάτες τού σπιτιού σου, και επάνω στις πύλες σου·
- 21 για να πολλαπλασιαστούν οι ημέρες σας, και οι ημέρες των παιδιών σας, επάνω στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σας να τους δώσει, όπως οι ημέρες τού ουρανού επάνω στη γη.
- 22 Επειδή, αν τηρήσετε με επιμέλεια όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σας προστάζω, ώστε να τις εκτελείτε, να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας, να περπατάτε σε όλους τούς δρόμους του, και να είστε προσκολλημένοι σ' αυτόν,
- 23 τότε, ο Κύριος θα εκδιώξει όλα αυτά τα έθνη από μπροστά σας, και θα κληρονομήσετε έθνη μεγαλύτερα και δυνατότερα από σας.
- 24 Ολόκληρος ο τόπος, όπου πατήσει το πέλμα των ποδιών σας, θα είναι δικός σας· από την έρημο και τον Λίβανο, από τον ποταμό, τον ποταμό Ευφράτη, και μέχρι τη θάλασσα, που είναι προς τη δύση, θα είναι το όριό σας.
- 25 Κανένας δεν θα μπορέσει να σταθεί μπροστά σας· ο Κύριος ο Θεός σας θα βάλει τον φόβο σας και τον τρόμο σας επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, την οποία θα πατήσετε, όπως σας είπε.
- 26 Δες, εγώ βάζω σήμερα μπροστά σας την ευλογία και την κατάρα·
- 27 την ευλογία, αν υπακούτε στις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σας, που εγώ σήμερα σας προστάζω,
- 28 και την κατάρα, αν δεν υπακούτε στις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σας, αλλά παρεκκλίνετε από τον δρόμο, που εγώ σήμερα σας προστάζω, ώστε να ακολουθήσετε άλλους θεούς, που δεν γνωρίσατε.
- 29 Και όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε βάλει στη γη, στην οποία πηγαίνεις για να την κληρονομήσεις, θα βάλεις την ευλογία επάνω στο βουνό Γαριζίν, και την κατάρα επάνω στο βουνό Εβάλ.

30 Δεν είναι αυτά πέρα από τον Ιορδάνη, προς τον δρόμο που είναι προς δυσμάς τού ήλιου, στη γη των Χαναναίων, που κατοικούν στην πεδιάδα, απέναντι στα Γάλλαλα, κοντά στη βελανιδιά Μορέχ;

31 Επειδή, εσείς διαβαίνετε τον Ιορδάνη, για να μπείτε μέσα να κληρονομήσετε τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σας δίνει σε σας, και θα την κληρονομήσετε, και σ' αυτή θα κατοικήσετε.

32 Και θα προσέχετε να εκτελείτε όλα τα διατάγματα και τις κρίσεις, που εγώ βάζω σήμερα μπροστά σας.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 12

1 ΑΥΤΑ είναι τα διατάγματα και οι κρίσεις, που θα προσέχετε να εκτελείτε, στη γη που ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίνει σε σένα για να την κληρονομήσεις, όλες τις ημέρες που ζείτε επάνω στη γη.

2 Θα καταστρέψετε όλους τούς τόπους, όπου τα έθνη, που θα κυριεύσετε, λάτρευαν τους θεούς τους, επάνω στα ψηλά βουνά, και επάνω στους λόφους, και κάτω από κάθε πυκνό δέντρο.

3 Και θα κατεδαφίσετε τους βωμούς τους, και θα συντρίψετε τις στήλες τους, και θα κατακάψετε με φωτιά τα άλση τους, και θα κατακόψετε τα είδωλα των θεών τους, και θα εξαλείψετε τα ονόματά τους από εκείνο τον τόπο.

4 Δεν θα κάνετε έτσι στον Κύριο τον Θεό σας·

5 αλλά, στον τόπο που ο Κύριος ο Θεός σας εκλέξει από όλες τις φυλές σας, για να βάλει εκεί το όνομά του, στην κατοικία του θα τον ζητήσετε, και εκεί θα έρθετε·

6 και εκεί θα φέρετε τα ολοκαυτώματά σας, και τις θυσίες σας, και τα δέκατά σας, και τις προσφορές των χεριών σας, που υψώνονται, και τις ευχές σας, και τις αυτοπροαίρετες προσφορές σας, και τα πρωτότοκα των βοδιών σας και των προβάτων σας·

7 και εκεί θα τρώτε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, και θα ευφραίνεστε, εσείς και οι οικογένειές σας, σε όσα επιβάλετε τα χέρια σας, σε ό,τι ο Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησε.

8 Δεν θα κάνετε σύμφωνα με όλα όσα εμείς κάνουμε σήμερα εδώ, κάθε ένας ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια του.

9 Επειδή, δεν ήρθατε ακόμα στην ανάπαυση, και στην κληρονομιά, που ο Κύριος ο Θεός σας δίνει σε σας.

10 Αλλά, όταν διαβείτε τον Ιορδάνη, και κατοικήσετε επάνω στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σας δίνει σε σας για να κληρονομήσετε, και σας δώσει ανάπαυση από όλους τούς εχθρούς σας ολόγυρα, ώστε και να κατοικήσετε με ασφάλεια,

- 11** τότε, στον τόπο, που ο Κύριος ο Θεός σας εκλέξει για να κατοικήσει εκεί το όνομά του, εκεί θα φέρετε όλα όσα εγώ σας προστάζω· τα ολοκαυτώματά σας, και τις θυσίες σας, τα δέκατά σας, και τις προσφορές των χεριών σας, που υψώνονται, και όλες τις εκλεκτές ευχές σας, όσες ευχηθείτε στον Κύριο·
- 12** και θα ευφραίνεστε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, εσείς, και οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας, και οι δούλοι σας, και οι δούλες σας, και ο Λευίτης, που είναι μέσα στις πύλες σας· επειδή, αυτός δεν έχει μερίδα ούτε κληρονομιά με σας.
- 13** Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως προσφέρεις το ολοκαύτωμά σου σε κάθε τόπο που θα δεις·
- 14** αλλά, στον τόπο, που ο Κύριος θα εκλέξει σε μία από τις φυλές σου, εκεί θα προσφέρεις τα ολοκαυτώματά σου, και εκεί θα κάνεις όλα όσα εγώ σε προστάζω.
- 15** Μπορείς, όμως, να σφάζεις και να τρως κρέας μέσα σε όλες τις πύλες σου, σύμφωνα με κάθε επιθυμία τής ψυχής σου, σύμφωνα με την ευλογία τού Κυρίου τού Θεού σου, που σου έδωσε· ο ακάθαρτος και ο καθαρός μπορεί να τρώει απ' αυτό, όπως τη δορκάδα, και όπως το ελάφι.
- 16** Όμως, το αίμα δεν θα το τρώτε· θα το χύνετε σαν νερό επάνω στη γη.
- 17** Δεν μπορείς να τρως μέσα στις πύλες σου το δέκατο του σιταριού σου ή του κρασιού σου ή του λαδιού σου ή τα πρωτότοκα των βοδιών σου ή των προβάτων σου ούτε καμία από τις ευχές σου, όσες ευχηθείς, ούτε τις αυτοπροαίρετες προσφορές σου ή τις προσφορές των χεριών σου, που υψώνονται.
- 18** Αλλά, πρέπει να τα τρως αυτά μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, στον τόπο που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει, εσύ, και ο γιος σου, και η θυγατέρα σου, και ο δούλος σου, και η δούλη σου, και ο Λευίτης, που είναι μέσα στις πύλες σου· και θα ευφραίνεσαι μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, σε όσα βάλεις επάνω τους το χέρι σου.
- 19** Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως εγκαταλείψεις τον Λευίτη, όσον χρόνο ζεις επάνω στη γη σου.
- 20** Όταν ο Κύριος ο Θεός σου πλατύνει τα όριά σου, όπως υποσχέθηκε σε σένα, και πεις, θα φάω κρέας, (επειδή, η ψυχή σου επιθυμεί να φάει κρέας), μπορείς να τρως κρέας, σύμφωνα με κάθε επιθυμία τής ψυχής σου.
- 21** Αν ο τόπος, που ο Κύριος ο Θεός σου έκλεξε για να βάλει εκεί το όνομά του, απέχει πολύ από σένα, τότε θα σφάζεις από τα βόδια σου, και από τα πρόβατά σου, που σου έδωσε ο Κύριος, όπως εγώ σας πρόσταξα, και θα τρως, μέσα στις πύλες σου, σύμφωνα με κάθε επιθυμία τής ψυχής σου.
- 22** Όπως τρώγεται η δορκάδα και το ελάφι, έτσι θα τα τρως· ο ακάθαρτος και ο καθαρός θα τρώνε απ' αυτά, εξίσου.

- 23** Μόνον να απέχεις πάρα πολύ από τού να φας το αίμα· επειδή, το αίμα είναι η ζωή· και δεν μπορείς να φας τη ζωή μαζί με το κρέας.
- 24** Δεν θα το τρως· επάνω στη γη θα το χύνεις σαν νερό.
- 25** Δεν θα το τρως· για να ευημερείς, εσύ και τα παιδιά σου μετά από σένα, όταν εκτελείς το αρεστό μπροστά στον Θεό.
- 26** Όμως, τα αφιερώματά σου, όσα και αν έχεις, και τις ευχές σου, θα τα πάρεις, και θα πας στον τόπο που ο Κύριος θα εκλέξει.
- 27** Και θα προσφέρεις τα ολοκαυτώματά σου, το κρέας και το αίμα, επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού σου· και το αίμα των θυσιών σου θα χυθεί στο θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού σου, το κρέας όμως θα το φας.
- 28** Να προσέχεις και να ακούς όλα τα λόγια αυτά, που εγώ σε προστάζω· για να ευημερείς, εσύ, και τα παιδιά σου μετά από σένα, παντοτινά, όταν εκτελείς το καλό και το αρεστό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.
- 29** Όταν ο Κύριος ο Θεός σου εξολοθρεύσει τα έθνη από μπροστά σου, όπου πηγαίνεις για να τα κληρονομήσεις, και τα κληρονομήσεις, και κατοικήσεις στη γη τους,
- 30** πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως παγιδευτείς και τους ακολουθήσεις, όταν εξολοθρευτούν από μπροστά σου· και μήπως ξεετάσεις για τους θεούς τους, λέγοντας: Πώς λάτρευαν αυτά τα έθνη τούς θεούς τους; Έτσι θα κάνω και εγώ.
- 31** Δεν θα κάνεις έτσι στον Κύριο τον Θεό σου· επειδή, κάθε βδέλυγμα που ο Κύριος μισεί, έκαναν εκείνοι στους θεούς τους· επειδή, και τους γιους τους και τις θυγατέρες τους καίνε μέσα σε φωτιά στους θεούς τους.
- 32** Κάθε τι που εγώ σας προστάζω, αυτό θα προσέχετε να κάνετε· σ' αυτό δεν θα προσθέσεις ούτε θα αφαιρέσεις απ' αυτό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 13

- 1** ΑΝ εγερθεί προφήτης ανάμεσά σου ή ενυπνιαστής ονείρων, και σου δώσει ένα σημείο ή τεράστιο,
- 2** και αληθεύσει το σημείο ή το τεράστιο, για το οποίο μίλησε σε σένα, λέγοντας: Ας πάμε πίσω από άλλους θεούς, που δεν γνώρισες, και ας τους λατρεύσουμε,
- 3** δεν θα δώσεις ακρόαση στα λόγια εκείνου τού προφήτη ή εκείνου τού ενυπνιαστή ονείρων· επειδή, σας δοκιμάζει ο Κύριος ο Θεός σας, για να γνωρίσει αν αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας, με όλη σας την καρδιά, και με όλη σας την ψυχή.

- ⁴ Τον Κύριο τον Θεό σας θα ακολουθείτε, και αυτόν θα φοβάστε, και τις εντολές του θα τηρείτε, και στη φωνή του θα υπακούτε, και αυτόν θα λατρεύετε, και σ' αυτόν θα είστε προσκολλημένοι.
- ⁵ Και εκείνος ο προφήτης ή εκείνος ο ενυπνιαστής ονείρων, θα θανατωθεί· επειδή, μίλησε για αποστασία ενάντια στον Κύριο τον Θεό σας, που σας έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, και σας λύτρωσε από οίκο δουλείας, για να σε αποπλανήσει από τον δρόμο, στον οποίο ο Κύριος ο Θεός σου σε πρόσταξε να περπατάς· και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου.
- ⁶ Αν ο αδελφός σου, ο γιος της μητέρας σου ή ο γιος σου ή η θυγατέρα σου ή η γυναίκα τού κόρφου σου ή ο φίλος σου, που είναι όπως η ψυχή σου, σε παρακινήσει κρυφά, λέγοντας: Ας πάμε, και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς, που δεν γνώρισες ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου,
- ⁷ (από τους θεούς των εθνών, που είναι ολόγυρά σας, είτε αυτών που είναι κοντά σε σένα είτε εκείνων που είναι μακριά από σένα, από το ένα άκρο της γης μέχρι το άλλο),
- ⁸ δεν θα συγκατανεύσεις σ' αυτόν ούτε θα στρέψεις σ' αυτόν την ακοή σου ούτε θα τον λυπηθεί το μάτι σου ούτε θα τον σπλαχνιστείς ούτε θα τον κρύψεις·
- ⁹ αλλά θα τον θανατώσεις, οπωσδήποτε· το χέρι σου θα είναι πρώτο επάνω του για να τον θανατώσεις, και έπειτα το χέρι ολόκληρου του λαού.
- ¹⁰ Και θα τον λιθοβολήσεις με πέτρες, ώστε να πεθάνει· επειδή, ζήτησε να σε αποπλανήσει από τον Κύριο τον Θεό σου, που σε έβγαλε από τη γη της Αιγύπτου, από οίκο δουλείας.
- ¹¹ Και όταν ολόκληρος ο Ισραήλ το ακούσει θα φοβηθεί, και δεν θα κάνει πλέον τέτοιο κακό ανάμεσά σου.
- ¹² Αν, σε κάποια από τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για να κατοικείς εκεί, ακούσεις να λένε,
- ¹³ ότι βγήκαν από ανάμεσά σου παράνομοι άνθρωποι, και πλάνησαν τους κατοίκους της πόλης τους, με λόγια όπως: Ας πάμε, και ας λατρεύσουμε άλλους θεούς, που δεν γνωρίσατε,
- ¹⁴ τότε, θα εξετάσεις, και θα ρωτήσεις, και θα ερευνήσεις με επιμέλεια· και αν το πράγμα είναι αληθινό και βέβαιο, ότι τέτοιο βδέλυγμα έλαβε χώρα ανάμεσά σου,
- ¹⁵ θα πατάξεις οπωσδήποτε τους κατοίκους της πόλης εκείνης με μάχαιρα, εξολοθρεύοντάς την, και όλους τούς ανθρώπους σ' αυτή, και τα κτήνη της, με μάχαιρα.

16 Και θα συγκεντρώσεις όλα τα λάφυρά της στο μέσον τής πλατείας της, και θα κάψεις την πόλη με φωτιά, και όλα τα λάφυρά της, ολοκληρωτικά, στον Κύριο τον Θεό σου· και θα είναι ερείπια, παντοτινά· δεν θα οικοδομηθεί πλέον.

17 Και δεν θα κολληθεί στο χέρι σου τίποτα από το ανάθεμα· ώστε ο Κύριος να επιστρέψει από την έξαψη του θυμού του, και να δείξει σε σένα έλεος, και να σε σπλαχνιστεί, και να σε πολλαπλασιάσει, όπως ορκίστηκε στους πατέρες σου,

18 όταν υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, ώστε να τηρείς όλες τις εντολές του, που εγώ σήμερα σε προστάζω, και να πράττεις το αρεστό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 14

1 ΕΣΕΙΣ είστε γιοι τού Κυρίου τού Θεού σας· δεν θα κάνετε στο σώμα σας εντομές ούτε θα κάνετε φαλάκρωμα ανάμεσα στα μάτια σας, για χάρη νεκρού.

2 Επειδή, είσαι λαός άγιος στον Κύριο τον Θεό σου· και ο Κύριος σε έκλεξε για να είσαι σ' αυτόν λαός εκλεκτός, περισσότερο από όλα τα έθνη που είναι επάνω στη γη.

3 Δεν θα τρως τίποτε το βδελυκτό.

4 Τούτα είναι τα κτήνη, που θα τρώτε: Το βόδι, το πρόβατο, και η κατσίκα,

5 το ελάφι, και η δορκάδα, και το βουβάλι, και ο αγριότραγος, και ο πύγαργος, και το άγριο βόδι, και η καμηλοπάρδαλη.

6 Και κάθε τετράποδο, που έχει δίχηλο το πόδι του, και το νύχι του χωρισμένο σε δύο χηλές, και που αναμασάει, ανάμεσα στα τετράποδα, αυτά θα τρώτε.

7 Τούτα, όμως, δεν θα τρώτε, από εκείνα που αναμασούν ή από εκείνα που έχουν το νύχι τους δίχηλο: Την καμήλα, και τον λαγό, και τον δασύποδα· επειδή, αναμασούν μεν, όμως δεν έχουν χωρισμένο το νύχι· αυτά είναι σε σας ακάθαρτα·

8 και το γουρούνι, επειδή έχει μεν το νύχι του δίχηλο, όμως δεν αναμασάει· είναι σε σας ακάθαρτο· από το κρέας τους δεν θα τρώτε, ούτε θα αγγίζετε το ψοφίμι τους.

9 Από όλα εκείνα που είναι στα νερά, τούτα θα τρώτε: Όλα, όσα έχουν πτερύγια, και λέπια, θα τα τρώτε·

10 όλα, όμως, όσα δεν έχουν πτερύγια και λέπια, δεν θα τα τρώτε· είναι σε σας ακάθαρτα.

11 Κάθε καθαρό πτηνό θα το τρώτε.

12 Τούτα, όμως, είναι εκείνα από τα οποία δεν θα τρώτε: Ο αετός, και ο γρυπαιτός, και ο μαυραιτός,

- 13 και ο γυπταετός, και ο ίκτινος, και ο γύπας στο είδος του,
- 14 και κάθε κόρακας στο είδος του,
- 15 και η στρουθοκάμηλος, και η κουκουβάγια, και ο ίβιδας και το γεράκι στο είδος του,
- 16 και ο νυχτοκόρακας, και η μεγάλη κουκουβάγια, και ο κύκνος,
- 17 και ο πελεκάνος, και η κίσσα, και η αίθουα,
- 18 και ο πελαργός, και ο ερωδιός στο είδος του, και ο τσαλαπετεινός, και η νυχτερίδα.
- 19 Και όλα τα φτερωτά ερπετά είναι ακάθαρτα σε σας· δεν θα τρώγονται.
- 20 Κάθε καθαρό πτηνό θα το τρώτε.
- 21 Δεν θα τρώτε κανένα ψοφίμι (στον ξένο που είναι μέσα στις πύλες σου, θα τα δίνεις αυτά, για να το τρώει· ή θα το πουλάς σε αλλογενή·) επειδή, είσαι άγιος λαός στον Κύριο τον Θεό σου. Δεν θα ψήσεις κατσικάκι, που ακόμα θηλάζει το γάλα τής μητέρας του.
- 22 Θα αποδεκατίζεις οπωσδήποτε όλα τα γεννήματα του σπόρου σου, που φέρνει το χωράφι κάθε χρόνο.
- 23 Και θα τρως μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, στον τόπο που θα εκλέξει για να βάλει εκεί το όνομά του, το δέκατο του σιταριού σου, του κρασιού σου, και του λαδιού σου, και τα πρωτότοκα των βοδιών σου, και των προβάτων σου· για να μάθεις να φοβάσαι πάντοτε τον Κύριο τον Θεό σου.
- 24 Και αν ο δρόμος είναι πολύ μακρινός για σένα, ώστε να μη μπορείς να τα φέρεις ή αν ο τόπος απέχει πολύ από σένα, που ο Κύριος ο Θεός σου εκλέξει για να βάλει εκεί το όνομά του, όταν σε ευλόγησε ο Κύριος ο Θεός σου,
- 25 τότε θα τα μετατρέψεις σε ασήμι, και θα κομποδέσεις το ασήμι στο χέρι σου, και θα πας στον τόπο, που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει·
- 26 και θα δώσεις το ασήμι αντί οποιουδήποτε άλλου πράγματος επιθυμεί η ψυχή σου, αντί για βόδια ή αντί για πρόβατα ή αντί για κρασί ή αντί για σίκερα ή αντί οποιουδήποτε άλλου πράγματος ορέγεται η ψυχή σου· και θα τρως εκεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και θα ευφρανθείς, εσύ, και η οικογένειά σου,
- 27 και ο Λευίτης, που είναι μέσα στις πύλες σου· δεν θα τον εγκαταλείψεις· επειδή, δεν έχει μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί σου.
- 28 Στο τέλος τού τρίτου χρόνου, θα βγάλεις ολόκληρο το δέκατο των γεννημάτων σου εκείνου τού χρόνου, και θα το εναποθέσεις μέσα στις πύλες σου·

²⁹ και ο Λευίτης, (επειδή, δεν έχει μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί σου), και ο ξένος, και ο ορφανός, και η χήρα, που είναι μέσα στις πύλες σου, θα έρχονται, και θα τρώνε και θα χορταίνουν· για να σε ευλογήσει ο Κύριος ο Θεός σου, σε όλα τα έργα των χεριών σου, όσα εργάζεσαι.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 15

¹ ΚΑΙ στο τέλος τού έβδομου χρόνου θα κάνεις άφεση.

² Και αυτός είναι ο νόμος τής άφεσης: Κάθε δανειστής, που δάνεισε κάτι στον πλησίον του, θα το αφήσει· δεν θα το απαιτεί από τον πλησίον του ή από τον αδελφό του· επειδή, αυτό ονομάζεται άφεση του Κυρίου.

³ Από τον ξένο μπορείς να το απαιτήσεις· ό,τι, όμως, από τα δικά σου έχει ο αδελφός σου, το χέρι σου θα το αφήνει·

⁴ για να μη υπάρχει αναμεταξύ σας φτωχός· επειδή, ο Κύριος θα σε ευλογήσει πολύ στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για κληρονομιά, για να την εξουσιάζεις·

⁵ αν μόνον ακούς με επιμέλεια τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες αυτές τις εντολές, που εγώ σήμερα σε προστάζω.

⁶ Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει, καθώς σου υποσχέθηκε· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ, όμως, δεν θα δανείζεσαι· και θα βασιλεύεις επάνω σε πολλά έθνη· επάνω σε σένα, όμως, δεν θα βασιλεύουν.

⁷ Αν υπάρχει ανάμεσά σου φτωχός από τους αδελφούς σου, μέσα σε κάποια από τις πύλες σου, μέσα στη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, δεν θα σκληρύνεις την καρδιά σου ούτε θα κλείσεις το χέρι σου από τον φτωχό αδελφό σου·

⁸ αλλά, θα ανοίξεις οπωσδήποτε το χέρι σου σ' αυτόν, και οπωσδήποτε θα του δανείσεις αρκετά για την ανάγκη του, σε ό,τι χρειάζεται.

⁹ Πρόσεχε τον εαυτό σου, μήπως ανέβει στην καρδιά σου κάποιος κακός στοχασμός και πεις: Πλησιάζει ο έβδομος χρόνος, ο χρόνος τής άφεσης· και το μάτι σου πονηρευτεί ενάντια στον φτωχό αδελφό σου, και δεν του δώσεις, και βοήσει στον Κύριο εναντίον σου, και αυτό γίνει σε σένα αμαρτία.

¹⁰ Οπωσδήποτε θα του δώσεις, και η καρδιά σου δεν θα πονηρευτεί, όταν τού δίνεις· επειδή, γι' αυτό θα σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα σου, και σε όλες τις επιχειρήσεις σου.

¹¹ Επειδή, δεν θα λείψει φτωχός μέσα από τη γη σου· γι' αυτό, εγώ σε προστάζω, τα εξής: Θα ανοίγεις οπωσδήποτε το χέρι σου προς τον αδελφό σου, προς τον φτωχό σου, και προς τον ενδεή σου, στη γη σου.

¹² Αν ο αδελφός σου, Εβραίος ή Εβραία, πουληθεί σε σένα, θα σε δουλέψει έξι χρόνια, και τον έβδομο χρόνο θα τον εξαποστείλεις ελεύθερο από σένα.

- 13 Και όταν τον εξαποστείλεις ελεύθερο από σένα, δεν θα τον εξαποστείλεις αδειανόν·
- 14 Θα τον εφοδιάσεις οπωσδήποτε από τα πρόβατά σου, και από το αλώνι σου, και από τον ληνό σου· από ό,τι ο Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησε, θα δώσεις σ' αυτόν.
- 15 Και θα θυμηθείς ότι στάθηκες δούλος στη γη τής Αιγύπτου, και ο Κύριος ο Θεός σου σε λύτρωσε· γι' αυτό και εγώ σε προστάζω σήμερα αυτό το πράγμα.
- 16 Αλλά, αν σου πει: Δεν φεύγω από σένα· επειδή, αγάπησε εσένα και την οικογένειά σου, επειδή, ευτυχεί μαζί σου·
- 17 τότε, θα πάρεις ένα τρυπητήρι, και θα τρυπήσεις το αυτί του, κοντά στη θύρα, και θα είναι παντοτινός σου δούλος· και στη δούλη σου θα κάνεις το ίδιο.
- 18 Δεν θα σου φανεί σκληρό, όταν τον εξαποστείλεις ελεύθερο από σένα· επειδή, σε δούλεψε το διπλάσιο από μισθωτόν δούλο, έξι χρόνια· και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογεί σε κάθε τι που κάνεις.
- 19 Όλα τα πρωτότοκα, όσα γεννιούνται από τα βόδια σου και από τα πρόβατά σου, τα αρσενικά, θα τα αφιερώνεις στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα μεταχειριστείς το πρωτότοκο μοσχάρι σου για εργασία ούτε θα κουρέψεις το πρωτότοκο από τα πρόβατά σου.
- 20 Μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου θα το τρως κάθε χρόνο, εσύ και η οικογένειά σου, στον τόπο που ο Κύριος θα εκλέξει.
- 21 Και αν έχει κάποιο ψεγάδι, αν είναι χωλό ή τυφλό ή έχει κάποιο κακό ψεγάδι, δεν θα το θυσιάσεις στον Κύριο τον Θεό σου.
- 22 Μέσα στις πύλες σου θα το τρως· ο ακάθατος και ο καθαρός, εξίσου, όπως τη δορκάδα και όπως το ελάφι.
- 23 Μόνον το αίμα του δεν θα φας· επάνω στη γη θα το χύσεις σαν νερό.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 16

- 1 ΝΑ τηρείς τον μήνα Αβίβ, και να κάνεις το Πάσχα στον Κύριο τον Θεό σου· επειδή, τον μήνα Αβίβ σε έβγαλε ο Κύριος ο Θεός σου από την Αίγυπτο, μέσα στη νύχτα.
- 2 Θα θυσιάζεις, λοιπόν, το Πάσχα στον Κύριο τον Θεό σου, ένα πρόβατο και ένα βόδι, στον τόπο που ο Κύριος θα εκλέξει για να κατοικήσει εκεί το όνομά του.
- 3 Δεν θα τρως μ' αυτό ένζυμα· επτά ημέρες θα τρως μαζί μ' αυτό άζυμα, ψωμί θλίψης, (επειδή, με βιασύνη βγήκες από τη γη τής Αιγύπτου·) για να θυμάσαι

την ημέρα τής εξόδου σου από τη γη τής Αιγύπτου, όλες τις ημέρες τής ζωής σου.

⁴ Και δεν θα φανεί σε σένα προζύμι, σε όλα τα όριά σου, για επτά ημέρες· και από το κρέας, που θυσιάσες την πρώτη ημέρα προς την εσπέρα, δεν θα μείνει τίποτε μέχρι το πρωί.

⁵ Δεν μπορείς να θυσιάσεις το Πάσχα σε καμιά από τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα·

⁶ αλλά, στον τόπο, που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει για να κατοικήσει εκεί το όνομά του, θα θυσιάζεις το Πάσχα την εσπέρα, προς τη δύση τού ήλιου, στον καιρό που βγήκες από τη γη τής Αιγύπτου.

⁷ Και θα το ψήσεις και θα το φας στον τόπο που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει· και το πρωί θα επιστρέφεις, και θα πηγαίνεις στις κατοικίες σου.

⁸ έξι ημέρες θα τρως άζυμα· και την έβδομη ημέρα θα είναι επίσημη σύναξη στον Κύριο τον Θεό σου· δεν θα κάνεις εργασία.

⁹ Θα μετράς για τον εαυτό σου επτά εβδομάδες· να αρχίσεις να μετράς τις επτά εβδομάδες, όταν αρχίσεις να βάζεις το δρεπάνι στα σπαρτά.

¹⁰ Και θα κάνεις τη γιορτή των εβδομάδων στον Κύριο τον Θεό σου, μαζί με τη σχετική αυτοπροαίρετη προσφορά τού χεριού σου, που θα προσφέρεις, όπως ο Κύριος ο Θεός σου σε ευλόγησε.

¹¹ Και θα ευφρανθείς μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, εσύ, και ο γιος σου, και η θυγατέρα σου, και ο δούλος σου, και η δούλη σου, και ο Λευίτης, που είναι μέσα στις πύλες σου, και ο ξένος, και ο ορφανός, και η χήρα, που είναι ανάμεσά σου, στον τόπο που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει, για να κατοικήσει εκεί το όνομά του.

¹² Και θα θυμάσαι ότι στάθηκες δούλος στην Αίγυπτο· και θα τηρείς και θα εκτελείς αυτά τα διατάγματα.

¹³ Θα κάνεις τη γιορτή τής σκηνοπηγίας για επτά ημέρες, αφού συγκεντρώσεις το σιτάρι σου και το κρασί σου·

¹⁴ και θα ευφρανθείς στη γιορτή σου, εσύ, και ο γιος σου, και η θυγατέρα σου, και ο δούλος σου, και η δούλη σου, και ο Λευίτης, και ο ξένος, και ο ορφανός, και η χήρα, που είναι μέσα στις πύλες σου.

¹⁵ επτά ημέρες θα γιορτάζεις στον Κύριο τον Θεό σου, στον τόπο που ο Κύριος θα εκλέξει· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογεί σε όλα τα γεννήματά σου, και σε όλα τα έργα των χεριών σου· και οπωσδήποτε θα ευφρανθείς.

¹⁶ Τρεις φορές τον χρόνο θα εμφανίζεται κάθε αρσενικό σου μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, στον τόπο που θα εκλέξει· στη γιορτή των αζύμων, και

στη γιορτή των εβδομάδων, και στη γιορτή τής σκηνοπηγίας· και δεν θα εμφανίζονται μπροστά στον Κύριο αδειανοί.

17 Κάθε ένας θα δίνει σύμφωνα με τη δύναμή του, σύμφωνα με την ευλογία τού Κυρίου τού Θεού σου, που σου έδωσε.

18 Θα καταστήσεις κριτές και άρχοντες για τον εαυτό σου σε όλες τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, σύμφωνα με τις φυλές σου· και θα κρίνουν τον λαό, με δίκαιη κρίση.

19 Δεν θα διαστρέψεις την κρίση· δεν θα αποβλέπεις σε πρόσωπο, ούτε θα παίρνεις δώρο· επειδή, το δώρο τυφλώνει τα μάτια των σοφών, και διαφθείρει τα λόγια των δίκαιων.

20 Το δίκαιο, το δίκαιο θα ακολουθείς· για να ζήσεις, και να κληρονομήσεις τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα.

21 Δεν θα φυτέψεις για τον εαυτό σου άλσος, από οποιαδήποτε δέντρα, κοντά στο θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού σου, που θα κάνεις για τον εαυτό σου·

22 ούτε θα στήσεις άγαλμα για τον εαυτό σου· τα οποία ο Κύριος ο Θεός σου μισεί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 17

1 ΔΕΝ θα θυσιάσεις στον Κύριο τον Θεό σου βόδι ή πρόβατο, που έχει ψεγάδι ή οποιοδήποτε ελάττωμα· επειδή, είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου.

2 Αν, ανάμεσά σου, σε κάποια από τις πόλεις σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, βρεθεί άνδρας ή γυναίκα, που έπραξε κακό μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, παραβαίνοντας τη διαθήκη του,

3 και πήγε και λάτρεψε άλλους θεούς, και τους προσκύνησε, τον ήλιο ή το φεγγάρι ή οποιονδήποτε από τη στρατιά τού ουρανού, που εγώ δεν πρόσταξα·

4 και σου αναγγεληθεί, και ακούσεις, και εξετάσεις με επιμέλεια, και δες, αν βρεθεί ότι είναι αλήθεια και το πράγμα είναι βέβαιο, ότι διαπράχθηκε τέτοιο βδέλυγμα στον Ισραήλ·

5 τότε, θα φέρεις έξω στις πύλες σου, τον άνδρα εκείνον ή τη γυναίκα εκείνη, που έπραξαν αυτό το κακό πράγμα, τον άνδρα ή τη γυναίκα· και θα τους λιθοβολήσεις με πέτρες, και θα πεθάνουν.

6 Με την ομολογία δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων, θα θανατώνεται εκείνος που είναι άξιος θανάτου· με την ομολογία ενός μάρτυρα δεν θα θανατώνεται.

7 Τα πρώτα χέρια επάνω του, στο να τον θανατώσουν, θα είναι των μαρτύρων, Και έπειτα τα χέρια ολόκληρου του λαού. Έτσι θα βγάλεις το κακό από ανάμεσά σου.

- ⁸ Αν σου τύχει κάποια υπόθεση πολύ δύσκολη να την κρίνεις, ανάμεσα σε αίμα και αίμα, ανάμεσα σε δίκη και δίκη, και ανάμεσα σε πληγή και πληγή, υποθέσεις αμφισβητήσιμες, μέσα στις πόλεις σου, τότε θα σηκωθείς, και θα ανέβεις στον τόπο, που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει·
- ⁹ και θα πας στους ιερείς τούς Λευίτες, και στον κριτή, που είναι εκείνες τις ημέρες, και θα ρωτήσεις· και θα σου αναγγείλουν την απόφαση της κρίσης·
- ¹⁰ και θα κάνεις σύμφωνα με την απόφαση, που θα σου αναγγείλουν από τον τόπο εκείνο που ο Κύριος θα εκλέξει· και θα προσέξεις να πράξεις σύμφωνα με όλα όσα σου παραγγείλουν.
- ¹¹ Σύμφωνα με την απόφαση του νόμου, που θα σου αναγγείλουν, και σύμφωνα με την κρίση που θα σου πουν, θα κάνεις· δεν θα παρεκκλίνεις από τον λόγο που θα σου αναγγείλουν, είτε δεξιά είτε αριστερά.
- ¹² Και ο άνθρωπος που θα φερθεί υπερήφανα, ώστε να μη υπακούσει στον ιερέα, που παρίσταται να υπηρετεί εκεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου ή στον κριτή, ο άνθρωπος εκείνος θα πεθάνει· και θα βγάλεις το κακό μέσα από τον Ισραήλ.
- ¹³ Και ολόκληρος ο λαός θα ακούσει, και θα φοβηθεί, και δεν θα υπερηφανεύονται πλέον.
- ¹⁴ Όταν μπεις μέσα στη γη που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και την κληρονομήσεις, και κατοικήσεις σ' αυτή, και πεις, θα καταστήσω επάνω μου βασιλιά, όπως όλα τα έθνη που είναι ολόγυρά μου,
- ¹⁵ θα καταστήσεις επάνω σου βασιλιά, όποιον ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει· από τους αδελφούς σου θα καταστήσεις βασιλιά επάνω σου· δεν μπορείς να καταστήσεις ξένον άνθρωπο επάνω σου, που δεν είναι αδελφός σου.
- ¹⁶ Όμως, δεν θα πληθύνει άλογα στον εαυτό του ούτε θα επαναφέρει τον λαό στην Αίγυπτο για να αυξήσει τα άλογα· επειδή, ο Κύριος σας είπε: Δεν θα επιστρέψετε πλέον μέσα από εκείνον το δρόμο.
- ¹⁷ Ούτε θα πληθύνει στον εαυτό του γυναίκες, για να μη αποπλανηθεί η καρδιά του· ούτε θα πληθύνει υπερβολικά το ασήμι και το χρυσάφι για τον εαυτό του.
- ¹⁸ Και όταν καθήσει επάνω στον θρόνο τής βασιλείας του, θα γράψει για τον εαυτό του ένα αντίγραφο αυτού τού νόμου, σε βιβλίο, από εκείνο που είναι μπροστά στους ιερείς τούς Λευίτες·
- ¹⁹ και αυτό θα είναι κοντά του, και θα διαβάζει μέσα σ' αυτό όλες τις ημέρες τής ζωής του· για να μάθει να φοβάται τον Κύριο τον Θεό του, να τηρεί όλα τα λόγια αυτού τού νόμου, και τα διατάγματα αυτά, ώστε να τα εκτελεί·

²⁰ για να μη υψωθεί η καρδιά του παραπάνω από τους αδελφούς του, και για να μη παρεκκλίνει από τις εντολές, είτε δεξιά είτε αριστερά· ώστε να μακροημερεύσει στη βασιλεία του, αυτός και τα παιδιά του, ανάμεσα στον Ισραήλ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 18

¹ ΟΙ ΙΕΡΕΙΣ, οι Λευίτες, ολόκληρη η φυλή τού Λευί, δεν θα έχουν μερίδα ούτε κληρονομιά μαζί με τον Ισραήλ· τις προσφορές τού Κυρίου, που γίνονται με φωτιά, και την κληρονομιά του θα τρώνε.

² Γι' αυτό, δεν θα έχουν κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς τους· ο Κύριος είναι η κληρονομιά τους, όπως τούς είπε.

³ Και αυτό θα είναι το δικαίωμα των ιερέων από τον λαό, από εκείνους που θυσιάζουν τις θυσίες, είτε βόδι είτε πρόβατο· θα δίνουν στον ιερέα τον ώμο, και τις σιαγόνες, και την κοιλιά.

⁴ Τις απαρχές τού σιταριού σου, του κρασιού σου, και του λαδιού σου, και το πρώτο από το μαλλί των προβάτων σου, θα του δίνεις.

⁵ Επειδή, αυτόν έκλεξε ο Κύριος ο Θεός σου από όλες τις φυλές σου, για να παραστέκεται να υπηρετεί στο όνομα του Κυρίου, αυτός και οι γιοι του, παντοτινά.

⁶ Και αν έρθει ένας Λευίτης από κάποια από τις πόλεις σου, από ολόκληρο τον Ισραήλ, όπου παροικεί, και έρθει με ολόκληρο τον πόθο τής ψυχής του, στον τόπο που ο Κύριος θα εκλέξει,

⁷ τότε, θα υπηρετεί στο όνομα του Κυρίου του Θεού του, καθώς όλοι οι αδελφοί του οι Λευίτες, που παραστέκονται εκεί μπροστά στον Κύριο.

⁸ Ίσες μερίδες θα τρώνε, εκτός από εκείνο, που προέρχεται από την πώληση της πατρικής του περιουσίας.

⁹ ΟΤΑΝ μπεις μέσα στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, δεν θα μάθεις να κάνεις σύμφωνα με τα βδελύγματα εκείνων των εθνών.

¹⁰ Δεν θα βρεθεί σε σένα κανένας, που να διαπερνάει τον γιο του ή τη θυγατέρα του μέσα από τη φωτιά ή που να ασκεί μαντεία ή να είναι προγνώστης των καιρών ή οιωνοσκόπος ή μάγος

¹¹ ή γόης ή ανταποκριτής δαιμονίων ή τερατοσκόπος ή νεκρομάντης.

¹² Επειδή, καθένας που τα κάνει αυτά είναι βδέλυγμα στον Κύριο· και εξαιτίας αυτών των βδελυγμάτων, ο Κύριος ο Θεός σου τούς διώχνει από μπροστά σου.

¹³ Τέλειος θα είσαι μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

- 14** Επειδή, τα έθνη αυτά, που θα κληρονομήσεις, έδωσαν προσοχή σε προγνώστες των καιρών, και σε μάντεις· εσένα, όμως, δεν σε άφησε ο Κύριος ο Θεός σου να κάνεις τα ίδια.
- 15** ΕΝΑΝ ΠΡΟΦΗΤΗ θα σηκώσει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου, από ανάμεσά σου, από τους αδελφούς σου, όπως εμένα· αυτόν θα ακούτε·
- 16** σύμφωνα με όλα όσα ζήτησες από τον Κύριο τον Θεό σου στο Χωρήβ, την ημέρα της σύναξης, λέγοντας: Ας μη ακούσω πλέον τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μου, ούτε να δω πλέον τη μεγάλη αυτή φωτιά, για να μη πεθάνω.
- 17** Και ο Κύριος μου είπε: Είναι σωστά όσα μίλησαν.
- 18** Έναν προφήτην ανάμεσα από τους αδελφούς τους θα σηκώσω σ' αυτούς, όπως εσένα, και θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του, και θα τους μιλήσει όλα όσα εγώ τον προστάζω.
- 19** Και ο άνθρωπος, που δεν θα υπακούει στα λόγια μου, που αυτός θα μιλήσει εξ ονόματός μου, εγώ θα το εκζητήσω απ' αυτόν.
- 20** Ο προφήτης, όμως, που θα ασεβήσει, και θα μιλήσει εξ ονόματός μου έναν λόγο, που εγώ δεν τον πρόσταξα να μιλήσει ή όποιος μιλήσει εξ ονόματος άλλων θεών, ο προφήτης εκείνος θα θανατωθεί.
- 21** Και αν πεις στην καρδιά σου: Πώς θα γνωρίσουμε τον λόγο, που ο Κύριος δεν μίλησε;
- 22** Όταν κάποιος προφήτης μιλήσει εξ ονόματος του Κυρίου, και ο λόγος δεν γίνει ούτε συμβεί, αυτός ο λόγος είναι που ο Κύριος δεν μίλησε· τον μίλησε ο προφήτης μέσα από υπερηφάνεια· δεν θα φοβηθείτε απ' αυτόν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 19

- 1** ΑΦΟΥ ο Κύριος ο Θεός σου αφανίσει τα έθνη, των οποίων τη γη ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και τα κατακτήσεις,⁸ και κατοικήσεις στις πόλεις τους, και στα σπίτια τους,
- 2** θα ξεχωρίσεις τρεις πόλεις για τον εαυτό σου μέσα στη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για να την κατακτήσεις.⁸
- 3** Θα ετοιμάσεις για τον εαυτό σου τον δρόμο· και θα διαιρέσεις σε τρία μέρη τα όρια της γης σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα να κληρονομήσεις, για να καταφεύγει εκεί κάθε φονιάς.
- 4** Και αυτή είναι η διάταξη για τον φονιά, που θα καταφύγει εκεί, για να ζήσει: Όποιος χτυπήσει τον πλησίον του από άγνοια, τον οποίο προηγουμένως δεν μισούσε,
- 5** όπως όταν πηγαίνει κανείς με τον πλησίον του στο δάσος για να κόψει ξύλα, και ενώ το χέρι του κατεβάζει ένα χτύπημα με τον πέλεκυ για να κόψει το

δέντρο, βγει το σίδερο από το ξύλο, και πετύχει τον πλησίον του, και αυτός πεθάνει, αυτός θα διαφύγει σε μία από τις πόλεις εκείνες, και θα ζήσει·

⁶ μήπως και ο εκδικητής τού αίματος καταδιώξει τον φονιά, ενώ βρίσκεται η καρδιά του σε έξαψη, και τον προφτάσει (αν ο δρόμος είναι μακρινός), και τον φονεύσει, καίτοι δεν είναι άξιος θανάτου, επειδή προηγουμένως δεν τον μισούσε.

⁷ Γι' αυτό, εγώ σε προστάζω, λέγοντας: Θα ξεχωρίσεις τρεις πόλεις για τον εαυτό σου.

⁸ Και αν ο Κύριος ο Θεός σου πλατύνει τα όριά σου, καθώς ορκίστηκε στους πατέρες σου, και σου δώσει ολόκληρη τη γη, που υποσχέθηκε να δώσει στους πατέρες σου,

⁹ αν τηρείς όλες αυτές τις εντολές, ώστε να τις εκτελείς, που εγώ σε προστάζω σήμερα, να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου, και να περπατάς πάντοτε στους δρόμους του, τότε θα προσθέσεις στον εαυτό σου ακόμα τρεις πόλεις, παράλληλα με τις τρεις εκείνες·

¹⁰ για να μη χυθεί αθώο αίμα στο μέσον τής γης σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά, και να υπάρχει αίμα επάνω σου.

¹¹ Και αν κάποιος έχει μίσος ενάντια στον πλησίον του, και παραμονεύοντάς τον, ορμήσει επάνω του, και τον χτυπήσει, και πεθάνει, και διαφύγει σε μία από τις πόλεις αυτές,

¹² τότε, οι πρεσβύτεροι της πόλης του θα στείλουν και θα τον πάρουν από εκεί, και θα τον παραδώσουν στο χέρι τού εκδικητή τού αίματος, για να πεθάνει.

¹³ Το μάτι σου δεν θα τον λυπηθεί, αλλά θα εξαλείψεις από τον Ισραήλ το αθώο αίμα, για να ευημερείς.

¹⁴ ΔΕΝ θα μετακινήσεις τα όρια του πλησίον σου, όσα οι πατέρες σου έστησαν στην κληρονομιά σου, που θα κληρονομήσεις στη γη, την οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για να την κατακτήσεις.⁸

¹⁵ ΕΝΑΣ μάρτυρας δεν θα σηκωθεί ενάντια κάποιου ανθρώπου, για οποιαδήποτε ανομία ή για οποιοδήποτε αμάρτημα, όποιο αμάρτημα αμαρτήθει· με ομολογία δύο μαρτύρων ή με ομολογία τριών μαρτύρων, θα βεβαιώνεται κάθε λόγος.

¹⁶ Αν ένας ψευδομάρτυρας σηκωθεί ενάντια σε άνθρωπο, για να μαρτυρήσει εναντίον του άδικα,

¹⁷ τότε και οι δύο άνθρωποι, ανάμεσα στους οποίους υπάρχει η διαφορά, θα σταθούν μπροστά στον Κύριο, μπροστά στους ιερείς, και στους κριτές, που είναι εκείνες τις ημέρες·

18 και οι κριτές θα εξετάσουν ακριβώς, και τότε, αν ο μάρτυρας είναι ψευδομάρτυρας, και έδωσε μαρτυρία ψευδώς ενάντια στον αδελφό του,

19 τότε θα κάνετε σ' αυτόν, καθώς αυτός στοχάστηκε να κάνει στον αδελφό του· και θα βγάλεις από ανάμεσά σου το κακό.

20 Και οι υπόλοιποι θα ακούσουν και θα φοβηθούν, και δεν θα πράξουν στο εξής τέτοιο κακό ανάμεσά σου.

21 Και το μάτι σου δεν θα λυπηθεί· θα δοθεί ζωή αντί ζωής, μάτι αντί ματιού, δόντι αντί δοντιού, χέρι αντί χεριού, πόδι αντί ποδιού.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 20

1 Όταν βγεις σε μάχη ενάντια στους εχθρούς σου, και δεις άλογα, και άμαξες, και λαό περισσότερο από σένα, να μη τους φοβηθείς· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου, που σε ανέβασε από τη γη της Αιγύπτου, είναι μαζί σου.

2 Και όταν πλησιάσετε στη μάχη, ο ιερέας θα προσέλθει, και θα μιλήσει στον λαό,

3 και θα τους πει: Άκου, Ισραήλ· εσείς πλησιάζετε σήμερα σε μάχη ενάντια στους εχθρούς σας· ας μη δειλιάσει η καρδιά σας, να μη φοβηθείτε ούτε να τρομάξετε ούτε να εκπλαγείτε από το πρόσωπό τους·

4 επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας είναι αυτός που προπορεύεται μαζί σας, για να πολεμήσει για σας ενάντια στους εχθρούς σας, για να σας σώσει.

5 Και οι άρχοντες θα μιλήσουν στον λαό, λέγοντας: Ποιος άνθρωπος οικοδόμησε καινούργιο σπίτι, και δεν έκανε τον εγκαινιασμό του; Ας αναχωρήσει, και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μήπως και πεθάνει στη μάχη, και το εγκαινιάσει άλλος άνθρωπος.

6 Και ποιος άνθρωπος φύτεψε αμπελώνα, και δεν ευφράνθηκε απ' αυτόν; Ας αναχωρήσει, και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μήπως και πεθάνει στη μάχη, και ευφρανθεί απ' αυτόν άλλος άνθρωπος.

7 Και ποιος άνθρωπος αρραβωνιάστηκε γυναίκα, και δεν την πήρε; Ας αναχωρήσει, και ας επιστρέψει στο σπίτι του, μήπως και πεθάνει στη μάχη, και την πάρει άλλος άνθρωπος.

8 Και οι άρχοντες θα μιλήσουν ακόμα στον λαό, και θα πουν: Ποιος άνθρωπος είναι δειλός και λιπόψυχος; Ας αναχωρήσει, και ας επιστρέψει στο σπίτι του, για να μη δειλιάσει η καρδιά των αδελφών του, όπως η δική του καρδιά.

9 Και αφού οι άρχοντες τελειώσουν στο να μιλούν στον λαό, θα καταστήσουν αρχηγούς στα στρατεύματα, για να προϊστανται στον λαό.

10 Όταν πλησιάσεις σε πόλη για να πολεμήσεις εναντίον της, τότε να την καλέσεις σε ειρήνη·

- 11** και αν σου αποκριθεί ειρηνικά, και ανοίξει σε σένα, τότε ολόκληρος ο λαός, που βρίσκεται σ' αυτή, θα γίνει σε σένα υποτελής και θα σε δουλεύει·
- 12** αν, όμως, δεν κάνει ειρήνη μαζί σου, αλλά σε πολεμήσει, τότε θα την πολιορκήσεις·
- 13** και όταν ο Κύριος ο Θεός σου την παραδώσει στα χέρια σου, θα πατάξεις όλα τα αρσενικά της με μάχαιρα·⁶
- 14** και τις γυναίκες, και τα βρέφη, και τα κτήνη, και όλα όσα βρίσκονται στην πόλη, όλα τα λάφυρά της θα τα πάρεις για τον εαυτό σου· και θα τρως τα λάφυρα των εχθρών σου, όσα ο Κύριος ο Θεός σου έδωσε σε σένα.
- 15** Έτσι θα κάνεις σε όλες τις πόλεις, που είναι πολύ μακριά από σένα, που δεν είναι από τις πόλεις των εθνών αυτών·
- 16** από τις πόλεις, όμως, αυτών των λαών, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά, δεν θα αφήσεις ζωντανό κανένα από εκείνα που έχουν πνοή·
- 17** αλλά, θα τους εξολοθρεύσεις κατακράτος, τους Χετταίους, και τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, και τους Φερεζαίους, τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους, καθώς σε πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σου·
- 18** για να μη σας διδάξουν να κάνετε σύμφωνα με όλα τα βδελύγματά τους, που έκαναν στους θεούς τους, και αμαρτήσετε ενάντια στον Κύριο τον Θεό σας.
- 19** Όταν πολιορκείς κάποια πόλη για πολλές ημέρες, πολεμώντας την για να την εξουσιάσεις, δεν θα εξολοθρεύσεις τα δέντρα της, καταφέροντας επάνω τους πέλεκυ· επειδή, απ' αυτά μπορείς να τρέφεσαι· και δεν θα τα κόψεις. Μήπως το δέντρο τού χωραφιού είναι άνθρωπος, ώστε νάρθει εναντίον σου στην πολιορκία;
- 20** Μόνον τα δέντρα, όσα γνωρίζεις ότι δεν είναι δέντρα για τροφή, αυτά θα εξολοθρεύσεις και θα αποκόψεις· και θα οικοδομήσεις περιχαράκωματα ενάντια στην πόλη, που σε πολεμάει, μέχρις ότου παραδοθεί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 21

- 1** ΑΝ βρεθεί κάποιος φονευμένος στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα για να την κληρονομήσεις, πεσμένος στην πεδιάδα, και είναι άγνωστο ποιος τον φόνευσε,
- 2** τότε, θα βγουν οι πρεσβύτεροί σου και οι κριτές σου, και θα μετρήσουν προς τις πόλεις που είναι ολόγυρα από τον φονευμένο·
- 3** και της πόλης, που είναι πλησιέστερη στον φονευμένο, οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης θα πάρουν μία δάμαλη, που δεν υποβλήθηκε σε εργασία, ούτε έσυρε κάτω από ζυγό·

- ⁴ και οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης θα κατεβάσουν τη δάμαλη σε μια τραχιά φάραγγα, που ούτε γεωργείται ούτε σπέρνεται· και εκεί, στη φάραγγα, θα κόψουν τον τράχηλο της δάμαλης.
- ⁵ Και θα πλησιάσουν οι ιερείς, οι γιοι τού Λευί· (επειδή, αυτούς έκλεξε ο Κύριος ο Θεός να υπηρετούν σ' αυτόν, και να ευλογούν στο όνομα του Κυρίου· και σύμφωνα με τον λόγο τους θα κρίνεται κάθε διαφορά και κάθε πληγή·)
- ⁶ και όλοι οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης, της πλησιέστερης στον φονευμένο, θα πλύνουν τα χέρια τους επάνω στη σφαγμένη δάμαλη στη φάραγγα·
- ⁷ και απαντώντας, θα πουν: Τα χέρια μας δεν έχυσαν αυτό το αίμα ούτε τα μάτια μας είδαν·
- ⁸ γίνε έλεος, Κύριε, στον λαό σου τον Ισραήλ, που λύτρωσες, και μη βάλεις επάνω στον λαό σου τον Ισραήλ αθώο αίμα. Και θα τους συγχωρεθεί το αίμα.
- ⁹ Έτσι θα εξαλείψεις το αθώο αίμα από ανάμεσά σου, όταν κάνεις το αρεστό στα μάτια τού Κυρίου.
- ¹⁰ ΟΤΑΝ βγεις να πολεμήσεις τούς εχθρούς σου, και ο Κύριος ο Θεός σου τούς παραδώσει στα χέρια σου, και πάρεις απ' αυτούς αιχμαλώτους,
- ¹¹ και δεις ανάμεσα στους αιχμαλώτους μία όμορφη γυναίκα, και την επιθυμήσεις, για να την πάρεις στον εαυτό σου για γυναίκα,
- ¹² τότε, θα τη φέρεις στο σπίτι σου, και θα ξυρίσει το κεφάλι της, και θα κόψει τα νύχια της·
- ¹³ και θα βγάλει τα ενδύματα της αιχμαλωσίας της από επάνω της, και θα καθήσει στο σπίτι σου, και θα κλάψει τον πατέρα της και τη μητέρα της έναν ολόκληρο μήνα· και ύστερα θα μπεις μέσα σ' αυτή, και θα είσαι άνδρας της, και εκείνη θα είναι γυναίκα σου.
- ¹⁴ Και αν συμβεί να μη ευχαριστιέσαι σ' αυτήν, τότε θα την εξαποστείλεις ελεύθερη· και δεν θα την πουλήσεις για ασήμι, δεν θα την εμπορευθείς, επειδή την ταπείνωσες.
- ¹⁵ ΑΝ κάποιος έχει δύο γυναίκες, τη μία που αγαπάει και την άλλη που μισεί, και του γεννήσουν παιδιά, εκείνη που την αγαπάει και εκείνη που τη μισεί, και ο πρωτότοκος γιος είναι εκείνης που μισεί,
- ¹⁶ τότε, την ημέρα που μοιράζει στους γιους του την περιουσία του, δεν μπορεί να κάνει πρωτότοκο τον γιο εκείνης που αγαπάει παραβλέποντας τον γιο εκείνης που μισεί, τον αληθινά πρωτότοκο
- ¹⁷ αλλά, θα αναγνωρίσει τον γιο εκείνης που μισεί ως πρωτότοκον, δίνοντας σ' αυτόν διπλάσιο μερίδιο από όλα τα υπάρχοντά του· επειδή, είναι η αρχή τής δύναμής του· σ' αυτόν ανήκουν τα πρωτοτόκια.

- 18** ΑΝ κάποιος έχει γιο πεισματώδη και απειθή, που δεν υπακούει στη φωνή τού πατέρα του ή στη φωνή τής μητέρας του, και αφού τον παιδαγωγήσουν, δεν υπακούει σ' αυτούς,
- 19** τότε, ο πατέρας του και η μητέρα του θα τον πιάσουν, και θα τον φέρουν έξω στους πρεσβύτερους της πόλης του, και στην πύλη τού τόπου του·
- 20** και θα πουν στους πρεσβύτερους της πόλης του: Αυτός ο γιος μας είναι πεισματώδης και απειθής· δεν υπακούει στη φωνή μας· είναι λαίμαργος και μέθυσος·
- 21** και όλοι οι άνθρωποι της πόλης του θα τον λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει. Και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου· και ολόκληρος ο Ισραήλ θα ακούσει και θα φοβηθεί.
- 22** ΚΑΙ αν κάποιος έπραξε αμάρτημα άξιο θανάτου, και καταδικαστεί σε θάνατο, και τον κρεμάσεις σε ξύλο,
- 23** το σώμα του δεν θα μένει όλη τη νύχτα επάνω στο ξύλο, αλλά θα τον θάψεις οπωσδήποτε την ίδια ημέρα· (επειδή, ο κρεμασμένος είναι καταραμένος από τον Θεό)· για να μη μολύνεις τη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 22

- 1** ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ το βόδι τού αδελφού σου ή το πρόβατό του να περιπλανιέται, μη τα παραβλέψεις· οπωσδήποτε θα τα επιστρέψεις στον αδελφό σου.
- 2** Και αν ο αδελφός σου δεν κατοικεί κοντά σου ή αν δεν τον γνωρίζεις, τότε θα τα φέρεις μέσα στο σπίτι σου, και θα είναι μαζί σου μέχρις ότου τα ζητήσει ο αδελφός σου· και θα τα αποδώσεις σ' αυτόν.
- 3** Έτσι θα κάνεις και για το γαϊδούρι του· έτσι θα κάνεις και για το ιμάτιό του· έτσι θα κάνεις και για όλα τα χαμένα πράγματα του αδελφού σου, όσα έχασε, και τα βρήκες εσύ· δεν μπορείς να τα παραβλέψεις.
- 4** Βλέποντας το γαϊδούρι του αδελφού σου ή το βόδι του πεσμένο στον δρόμο, να μη τα παραβλέψεις· οπωσδήποτε θα τα σηκώσεις μαζί του.
- 5** Η ΓΥΝΑΙΚΑ δεν θα φορέσει αυτό που ανήκει στον άνδρα, ούτε ο άνδρας θα ντυθεί στολή γυναίκας· επειδή, όλοι εκείνοι που πράττουν έτσι είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου.
- 6** ΑΝ συναντήσεις στον δρόμο μπροστά σου μία φωλιά πτηνού επάνω σε κάποιο δέντρο ή καταγής, και έχει νεοσσούς ή αυγά, και τη μητέρα καθισμένη επάνω στους νεοσσούς ή επάνω στα αυγά, δεν θα πάρεις τη μητέρα μαζί με τα μικρά της·
- 7** θα απολύσεις οπωσδήποτε τη μητέρα, τα δε μικρά της θα τα πάρεις για τον εαυτό σου· για να ευημερήσεις, και να μακροημερεύσεις.

- 8** ΟΤΑΝ οικοδομείς καινούργιο σπίτι, θα κάνεις ένα περιτείχισμα γύρω από τη στέγη¹⁰ σου, για να μη κάνεις ένοχο το σπίτι σου για αίμα, αν πέσει κάποιος άνθρωπος απ' αυτό.
- 9** ΔΕΝ θα σπείρεις στον αμπελώνα σου ετεροειδή σπέρματα· για να μη μολυνθεί το γέννημα του σπόρου, που έσπειρες, και ο καρπός τού αμπελώνα.
- 10** Δεν θα αροτριάσεις με βόδι και γαϊδούρι μαζί.
- 11** Δεν θα φοράς σύμμικτο ένδυμα, από μάλλινο μαζί και λινάρι.
- 12** ΘΑ κάνεις για τον εαυτό σου κρόσσια στις τέσσερις άκρες τού ενδύματός σου, με το οποίο σκεπάζεσαι.
- 13** ΑΝ κάποιος πάρει γυναίκα, και μπει μέσα σ' αυτή, και τη μισήσει,
- 14** και δώσει αφορμή να την κακολογήσουν, και φέρει επάνω της δυσφήμιση, και πει: Πήρα αυτή τη γυναίκα, και όταν την πλησίασα δεν την βρήκα παρθένα,
- 15** τότε, ο πατέρας τής νέας και η μητέρα της θα πάρουν και θα φέρουν έξω στους πρεσβύτερους της πόλης, στην πύλη, τα σημάδια τής παρθενίας τής νέας·
- 16** και ο πατέρας τής νέας θα πει στους πρεσβύτερους: Έδωσα τη θυγατέρα μου σ' αυτόν τον άνθρωπο για γυναίκα, και αυτός τη μισεί·
- 17** και δέστε, έδωσε αφορμή να την κακολογούν, λέγοντας: Δεν βρήκα τη θυγατέρα σου παρθένα· όμως, δέστε τα σημάδια τής παρθενίας τής θυγατέρας μου. Και θα ξεδιπλώσουν το ιμάτιο μπροστά στους πρεσβύτερους της πόλης.
- 18** Και οι πρεσβύτεροι της πόλης εκείνης θα πάρουν τον άνθρωπο, και θα τον τιμωρήσουν·
- 19** και αυτός θα καταβάλει αποζημίωση 100 σίκλους ασήμι, και θα τους δώσουν στον πατέρα τής νέας, επειδή έφερε δυσφήμιση σε παρθένα Ισραηλίτισσα· και θα είναι γυναίκα του· δεν μπορεί να την αποβάλει πλέον όλες τις ημέρες τής ζωής του.
- 20** Αν, όμως, αυτό το πράγμα είναι αληθινό, και η κόρη δεν βρεθεί παρθένα,
- 21** τότε θα βγάλουν έξω τη νέα, στη θύρα τού σπιτιού τού πατέρα της, και οι άνθρωποι της πόλης της θα τη λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα πεθάνει· επειδή, έπραξε αφροσύνη στον Ισραήλ, διαπράττοντας πορνεία στο σπίτι τού πατέρα της· και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου.
- 22** ΑΝ βρεθεί κάποιος να κοιμάται με παντρεμένη γυναίκα, τότε θα θανατώνονται και οι δύο, ο άνδρας που κοιμήθηκε με τη γυναίκα, και η γυναίκα· και θα εξαφανίσεις το κακό από τον Ισραήλ.

- 23** Αν μια νέα παρθένα είναι αρραβωνιασμένη με άνδρα, και τη βρει κάποιος στην πόλη, και κοιμηθεί μαζί της,
- 24** τότε, θα τους βγάλετε έξω και τους δύο, στην πύλη της πόλης εκείνης, και θα τους λιθοβολήσετε με πέτρες, και θα πεθάνουν· τη νέα, επειδή δεν φώναξε, ενώ ήταν μέσα στην πόλη· και τον άνθρωπο, επειδή ταπείνωσε τη γυναίκα τού πλησίον του· και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου.
- 25** Αλλά, αν κάποιος βρει τη νέα στο χωράφι, την αρραβωνιασμένη, και ο άνθρωπος τη βιάσει, και κοιμηθεί μαζί της, τότε ο άνθρωπος μόνον θα θανατώνεται, που κοιμήθηκε μαζί της·
- 26** στη νέα, όμως, δεν θα κάνεις τίποτε· δεν υπάρχει αμάρτημα θανάτου στη νέα· επειδή, όπως όταν ορμήσει κάποιος ενάντια στον πλησίον του και τον φονεύσει, έτσι είναι και το πράγμα αυτό·
- 27** επειδή, τη βρήκε, στο χωράφι, η αρραβωνιασμένη νέα φώναξε, αλλά δεν υπήρχε κάποιος να τη σώσει.
- 28** Αν κάποιος βρει μια νέα παρθένα, μη αρραβωνιασμένη, και την πιάσει και κοιμηθεί μαζί της, και βρεθούν·
- 29** τότε, ο άνθρωπος που κοιμήθηκε μαζί της θα δώσει στον πατέρα της νέας 50 σίκλους ασήμι, και αυτή θα είναι γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε, δεν μπορεί να την αποβάλει όλες τις ημέρες της ζωής του.
- 30** ΔΕΝ θα πάρει κάποιος τη γυναίκα τού πατέρα του ούτε θα ξεσκεπάσει το συγκάλυμμα του πατέρα του.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 23

- 1** ΕΚΕΙΝΟΣ, που έχει τα κρύφιά του σπασμένα ή αποκομμένα, δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου.
- 2** Ο νόθος δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου· μέχρι τη δέκατη γενεά του, δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου.
- 3** Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου· μέχρι τη δέκατη γενεά τους, ποτέ δεν θα μπουν μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου.
- 4** Επειδή, δεν σας προϋπάντησαν με ψωμί και νερό στον δρόμο, όταν βγαίνατε έξω από την Αίγυπτο· και επειδή, μίσθωσαν εναντίον σου τον Βαλαάμ, τον γιο τού Βεώρ, από τη Φεθορά της Μεσοποταμίας, για να σε καταραστεί.
- 5** Όμως, ο Κύριος ο Θεός σου δεν θέλησε να εισακούσει τον Βαλαάμ· αλλά, ο Κύριος ο Θεός σου μετέτρεψε σε σένα την κατάρα σε ευλογία, επειδή ο Κύριος ο Θεός σου σε αγάπησε.
- 6** Δεν θα ζητήσεις την ειρήνη τους ούτε την ευτυχία τους, όλες τις ημέρες σου, παντοτινά.

- 7** ΔΕΝ θα βδελύπτεσαι τον Ιδουμαίο, επειδή είναι αδελφός σου· δεν θα βδελύπτεσαι τον Αιγύπτιο, επειδή στάθηκες ξένος στη γη του.
- 8** Τα παιδιά, όσα γεννηθούν απ' αυτούς, θα μπουν μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου, στην τρίτη γενεά τους.
- 9** ΟΤΑΝ εκστρατεύσεις ενάντια στους εχθρούς σου, να φυλάγεις από κάθε κακό πράγμα.
- 10** Αν είναι ανάμεσά σου ένας άνθρωπος, που δεν είναι καθαρός, από κάποιο συμβάν σ' αυτόν τη νύχτα, θα βγει έξω από το στρατόπεδο, δεν θα μπει μέσα στο στρατόπεδο·
- 11** και προς την εσπέρα θα λουστεί με νερό· και καθώς θα δύει ο ήλιος θα μπει μέσα στο στρατόπεδο.
- 12** Και θα έχεις έναν τόπο έξω από το στρατόπεδο, και θα βγεις εκεί, έξω·
- 13** και θα έχεις ένα μικρό φτυάρι ανάμεσα στα όπλα σου· και όταν κάθεσαι έξω, θα σκάβεις μ' αυτό, και θα γυρίσεις και θα σκεπάσεις εκείνο που βγαίνει από σένα.
- 14** Επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου περπατάει στο μέσον τού στρατοπέδου σου, για να σε ελευθερώσει, και για να παραδώσει τούς εχθρούς σου μπροστά σου· γι' αυτό, το στρατόπεδό σου θα είναι άγιο· για να μη βλέπει κάποια ακαθαρσία σε σένα, και αποστρέψει από σένα.
- 15** ΔΕΝ θα παραδώσεις δούλον στο αφεντικό του, δούλον που κατέφυγε από το αφεντικό του σε σένα·
- 16** θα συγκατοικεί μαζί σου, ανάμεσά σου, σε όποιον τόπο διαλέξει, σε μία από τις πύλες σου, όπου του αρέσει· δεν θα τον καταδυναστεύσεις.
- 17** ΠΟΡΝΗ δεν θα υπάρχει από τις θυγατέρες τού Ισραήλ ούτε κίναιδος θα υπάρχει από τους γιους τού Ισραήλ.
- 18** Δεν θα φέρεις στον οίκο τού Κυρίου τού Θεού σου μισθό πόρνης ούτε μίσθωμα κίναιδου,¹³ για καμιά ευχή· επειδή, και τα δύο αυτά είναι βδελύγματα στον Κύριο τον Θεό σου.
- 19** ΔΕΝ θα δανείζεις στον αδελφό σου χρήματα με τόκο, τροφές με τόκο, κανένα πράγμα δανειζόμενο με τόκο.
- 20** Στον ξένο μπορείς να τοκίζεις· στον αδελφό σου, όμως, δεν θα τοκίσεις· για να σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλες τις επιχειρήσεις σου επάνω στη γη όπου πηγαίνεις για να την κληρονομήσεις.
- 21** ΟΤΑΝ ευχηθείς ευχή στον Κύριο τον Θεό σου, δεν θα βραδύνεις να την αποδώσεις· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου θα την εκζητήσει από σένα οπωσδήποτε, και θα είναι σε σένα αμαρτία.
- 22** Αν, όμως, δεν θέλεις να ευχηθείς, δεν θα είναι αμαρτία σε σένα.

23 Ό,τι βγει από τα χείλη σου, θα το τηρήσεις, και θα το εκτελέσεις· με όποιον τρόπο ευχήθηκες στον Κύριο τον Θεό σου την αυτοπροαίρετη προσφορά, που υποσχέθηκες με το στόμα σου.

24 ΟΤΑΝ μπαίνεις μέσα στον αμπελώνα τού πλησίον σου, μπορείς να τρως σταφύλια σύμφωνα με την όρεξή σου, μέχρις ότου χορτάσεις· στο σκεύος σου, όμως, δεν θα βάλεις.

25 Όταν μπαίνεις μέσα στα σπαρτά τού πλησίον σου, μπορείς να αποσπάς στάχυα με το χέρι σου· δρεπάνι, όμως, δεν μπορείς να βάλεις στα σπαρτά τού πλησίον σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 24

1 ΟΤΑΝ κάποιος πάρει γυναίκα, και νυμφευθεί μαζί της, και συμβεί να μη βρει χάρη στα μάτια του, επειδή βρήκε σ' αυτήν κάποιο άσχημο πράγμα, τότε ας γράψει σ' αυτήν ένα γράμμα διαζυγίου, και ας το δώσει στο χέρι της, και ας τη διώξει από το σπίτι του.

2 Και όταν αναχωρήσει από το σπίτι του, μπορεί να πάει και να συζευχθεί με άλλον άνδρα.

3 Και αν ο δεύτερος άνδρας της τη μισήσει, και γράψει σ' αυτή γράμμα διαζυγίου, και το δώσει στο χέρι της, και τη διώξει από το σπίτι του ή αν πεθάνει ο δεύτερος άνδρας, που την πήρε για γυναίκα του,

4 ο πρώτος της άνδρας, που την έδιωξε, δεν μπορεί να την ξαναπάρει στον εαυτό του για γυναίκα, αφού μολύνθηκε· επειδή, είναι βδέλυγμα μπροστά στον Κύριο· και δεν θα επιφέρεις αμαρτία στη γη, στην οποία ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά.

5 Αν κάποιος, πρόσφατα, πάρει μία γυναίκα, δεν θα βγει σε πόλεμο, και δεν θα επιφορτιστεί επάνω του τίποτε, αλλά θα είναι ελεύθερος στο σπίτι του για έναν χρόνο, και θα ευφράνει τη γυναίκα του, την οποία πήρε.

6 ΚΑΝΕΝΑΣ δεν θα πάρει για ενέχυρο ούτε την επάνω ούτε την κάτω πέτρα τού μύλου· επειδή, για ενέχυρο παίρνει ζωή.

7 ΑΝ κάποιος γίνει αντιληπτός¹² να κλέβει έναν από τους αδελφούς του, από τους γιους Ισραήλ, και αφού τον καταδουλώσει, τον πουλήσει, τότε ο κλέφτης αυτός θα θανατώνεται· και θα εξαφανίσεις το κακό από ανάμεσά σου.

8 ΠΡΟΣΕΧΕ στην πληγή τής λέπρας, να τηρείς με επιμέλεια και να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα οι ιερείς οι Λευίτες σάς διδάξουν· όπως τούς πρόσταξα, θα προσέχετε να τα κάνετε.

9 Να θυμάσαι τι έκανε ο Κύριος ο Θεός σου στη Μαριάμ στον δρόμο σας, αφού είχατε βγει έξω από την Αίγυπτο.

- 10** ΟΤΑΝ δανείσεις κάτι στον πλησίον σου, δεν θα μπεις μέσα στο σπίτι του για να πάρεις το ενέχυρό του·
- 11** θα σταθείς απέξω, και ο άνθρωπος στον οποίο δανείζεις θα σου φέρει έξω το ενέχυρο.
- 12** Και αν ο άνθρωπος είναι φτωχός, δεν θα κοιμηθείς μαζί με το ενέχυρό του·
- 13** θα το αποδώσεις σ' αυτόν, οπωσδήποτε, γύρω στη δύση τού ήλιου, και θα κοιμηθεί με το ιμάτιό του, και θα σε ευλογήσει· και θα είναι σε σένα δικαιοσύνη μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.
- 14** ΔΕΝ θα αδικήσεις μισθωτό, φτωχό και ενδεή από τους αδελφούς σου ή τους ξένους σου, που είναι στη γη σου, μέσα στις πύλες σου.
- 15** Θα του δώσεις τον μισθό του αυθημερόν, πριν ο ήλιος δύσει επάνω του· επειδή, είναι φτωχός, και έχει την ελπίδα του σ' αυτόν· για να μη βοήσει εναντίον σου στον Κύριο, και γίνει σε σένα αμαρτία.
- 16** ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά ούτε τα παιδιά θα θανατώνονται για τους πατέρες· κάθε ένας θα θανατώνεται για το δικό του αμάρτημα.
- 17** ΔΕΝ θα διαστρέφεις την κρίση τού ξένου, του ορφανού, ούτε θα παίρνεις το ιμάτιο της χήρας για ενέχυρο·
- 18** αλλά, θα θυμάσαι ότι στάθηκες δούλος στην Αίγυπτο, και ο Κύριος ο Θεός σου σε λύτρωσε από εκεί· γι' αυτό, εγώ σε προστάζω να κάνεις αυτό το πράγμα.
- 19** ΟΤΑΝ θερίζεις τον θερισμό σου στο χωράφι σου, και λησμονήσεις κάποιο χειρόβολο στο χωράφι, δεν θα γυρίσεις για να το πάρεις· θα είναι για τον ξένο, για τον ορφανό και για τη χήρα· για να σε ευλογεί ο Κύριος ο Θεός σου σε όλα τα έργα των χεριών σου.
- 20** Όταν τινάξεις τις ελιές σου, δεν θα τινάξεις τα κλαδιά τού δέντρου ξανά· θα είναι για τον ξένο, για τον ορφανό, και για τη χήρα.
- 21** Όταν τρυγήσεις τον αμπελώνα σου, δεν θα μαζέψεις ξανά σταφύλια· θα είναι για τον ξένο, για τον ορφανό, και για τη χήρα.
- 22** Και θα θυμάσαι ότι στάθηκες δούλος στη γη τής Αιγύπτου· γι' αυτό, εγώ σε προστάζω να κάνεις αυτό το πράγμα.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 25

- 1** ΑΝ συμβεί μία διαφορά ανάμεσα σε ανθρώπους, και έρθουν σε κρίση, και τους κρίνουν, τότε θα δικαιώσουν τον δίκαιο, και θα καταδικάσουν τον ένοχο.

- ² Και αν ο ένοχος είναι άξιος μαστίγωσης, ο κριτής θα προστάξει να τον ρίξουν κάτω, και σύμφωνα με το ππαίσμα του να τον μαστιγώσουν μπροστά του μερικές φορές.
- ³ Μπορεί να τον μαστιγώσει 40 φορές, όχι όμως περισσότερο· μήπως, αν προσθέσει να τον μαστιγώσει πέρα απ' αυτές, με πολλές μαστιγώσεις, φανεί ο αδελφός σου βδελυκτός στα μάτια σου.
- ⁴ ΔΕΝ θα φιμώσεις το στόμα τού βοδιού που αλωνίζει.
- ⁵ ΑΝ συγκατοικούν αδελφοί, και ένας απ' αυτούς πεθάνει, και δεν έχει παιδιά, η γυναίκα εκείνου που πέθανε δεν θα παντρευτεί με ξένον· ο αδελφός τού άνδρα της θα μπει μέσα σ' αυτή, και θα την πάρει στον εαυτό του για γυναίκα, και θα εκπληρώσει σ' αυτή το χρέος τού ανδραδέλφου.
- ⁶ Και ο πρωτότοκος, που θα γεννήσει, θα ονομαστεί με το όνομα του αδελφού του που πέθανε, και δεν θα εξαλειφθεί το όνομά του από τον Ισραήλ.
- ⁷ Και αν ο άνθρωπος δεν ευαρεστείται να πάρει τη γυναίκα τού αδελφού του, τότε η γυναίκα τού αδελφού του ας ανέβει στην πύλη προς τους πρεσβύτερους, και ας πει: Ο αδελφός τού άνδρα μου αρνείται να αναστήσει το όνομα του αδελφού του στον Ισραήλ· δεν θέλει να εκπληρώσει σε μένα το χρέος τού ανδραδέλφου.
- ⁸ Τότε, οι πρεσβύτεροι της πόλης του θα τον καλέσουν, και θα μιλήσουν σ' αυτόν· και αν αυτός επιμένει, λέγοντας: Δεν επιθυμώ να την πάρω,
- ⁹ τότε, η γυναίκα τού αδελφού του θάρθει σ' αυτόν, μπροστά στους πρεσβύτερους, θα λύσει το υπόδημα από το πόδι του, και θα φτύσει στο πρόσωπό του, και απαντώντας θα πει: Έτσι θα γίνεται στον άνθρωπο, που δεν θέλει να οικοδομήσει το σπίτι τού αδελφού του.
- ¹⁰ Και το όνομά του μέσα στον Ισραήλ θα ονομάζεται το σπίτι εκείνου που έχει λυμένο το υπόδημα.
- ¹¹ ΑΝ άνθρωποι μάχονται μεταξύ τους, και η γυναίκα τού ενός πλησιάσει για να ελευθερώσει τον άνδρα της από το χέρι εκείνου που τον χτυπάει, και απλώνοντας το χέρι της, τον πιάσει από τα κρύφια μέρη του,
- ¹² τότε θα κόψεις το χέρι της· το μάτι σου δεν θα λυπηθεί.
- ¹³ ΔΕΝ θα έχεις διάφορα ζύγια στο σακί σου, μεγάλο και μικρό.
- ¹⁴ Δεν θα έχεις διάφορα μέτρα στο σπίτι σου, μεγάλο και μικρό.
- ¹⁵ Θα έχεις αληθινό και δίκαιο ζύγι· θα έχεις αληθινό και δίκαιο μέτρο· για να πληθαίνουν οι ημέρες σου, επάνω στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα·
- ¹⁶ επειδή, όλοι εκείνοι που τα κάνουν αυτά, όλοι εκείνοι που κάνουν αδικία, είναι βδέλυγμα στον Κύριο τον Θεό σου.

17 ΝΑ θυμάσαι τι έκανε σε σένα ο Αμαλήκ στον δρόμο, αφού βγήκατε έξω από την Αίγυπτο·

18 με ποιον τρόπο αντιστάθηκε σε σένα στον δρόμο, και απέκοψε τους τελευταίους¹³ σου, όλους τούς αδύνατους, που ήσαν πίσω σου, ενώ ήσουν αποκαμωμένος και κουρασμένος· και δεν φοβήθηκε τον Θεό.

19 Γι' αυτό, αφού ο Κύριος ο Θεός σου θα έχει δώσει σε σένα ανάπαυση από όλους τους εχθρούς σου, ολόγυρα, στη γη που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά για να την κληρονομήσεις, τότε θα εξαλείψεις τη μνήμη τού Αμαλήκ κάτω από τον ουρανό· δεν θα λησμονήσεις.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 26

1 ΚΑΙ όταν μπεις μέσα στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα ως κληρονομιά, και την κληρονομήσεις, και κατοικήσεις σ' αυτή,

2 τότε, θα πάρεις από την απαρχή όλων των καρπών τής γης, που θα μαζέψεις από τη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, και θα τη βάλεις σε ένα καλάθι, και θα πας στον τόπο, που ο Κύριος ο Θεός σου θα εκλέξει για να κατοικήσει εκεί το όνομά του.

3 Και θα πας στον ιερέα, που είναι εκείνες τις ημέρες, και θα του πεις: Αναγγέλλω σήμερα στον Κύριο τον Θεό σου, ότι μπήκα μέσα στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες μας να δώσει σε μας.

4 Και ο ιερέας θα πάρει το καλάθι από το χέρι σου, και θα το καταθέσει μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού σου.

5 Και θα μιλήσεις, και θα πεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου: Ο πατέρας μου ήταν Σύριος, που περιπλανιόταν, και κατέβηκε στην Αίγυπτο, και, ενώ παροίκησε εκεί με λίγους ανθρώπους, έγινε εκεί ένα μεγάλο έθνος, δυνατό, και πολυάριθμο·

6 οι Αιγύπτιοι, όμως, μας ταλαιπώρησαν, και μας κατέθλιψαν, και επέβαλαν επάνω μας σκληρή δουλεία·

7 και αναβοήσαμε στον Κύριο τον Θεό των πατέρων μας, και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή μας, και επέβλεψε επάνω στη θλίψη μας, και επάνω στον μόχθο μας, και επάνω στην καταδυνάστευσή μας·

8 και ο Κύριος μας έβγαλε από την Αίγυπτο με χέρι δυνατό, και με βραχίονα απλωμένον, και με τέρατα μεγάλα, και με σημεία και με θαύματα·

9 και μας έφερε μέσα σ' αυτό τον τόπο, και μας έδωσε αυτή τη γη, γη που ρέει γάλα και μέλι·

10 και τώρα, δεξ, έφερα τις απαρχές των καρπών τής γης, την οποία εσύ, Κύριε, μου έδωσες. Και θα τις καταθέσεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και θα προσκυνήσεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου.

11 και θα ευφρανθείς σε όλα τα αγαθά, που ο Κύριος ο Θεός σου έδωσε σε σένα και στην οικογένειά σου, εσύ, και ο Λευίτης, και ο ξένος που είναι ανάμεσά σου.

12 Αφού τελειώσεις να δεκατίζεις όλα τα δέκατα των γεννημάτων σου στον τρίτο χρόνο, τον χρόνο τής δεκάτης, και τα δώσεις στον Λευίτη, στον ξένο, στον ορφανό, και στη χήρα, και τα φάνε μέσα στις πύλες σου, και χορτάσουν,

13 τότε, θα πεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου: Καθάρισα από το σπίτι μου τα αφιερώματα, κι ακόμα τα έδωσα στον Λευίτη, και στον ξένο, στον ορφανό, και στη χήρα, σύμφωνα με τα προστάγματά σου, που με πρόσταξες· δεν παρέβηκα τις εντολές σου ούτε τις λησμόνησα·

14 δεν έφαγα απ' αυτά στο πένθος μου ούτε πήρα απ' αυτά για ακάθαρτη χρήση ούτε και έδωσα απ' αυτά για νεκρόν· υπάκουσα στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μου, έκανα σύμφωνα με όλα όσα με πρόσταξες·

15 επίβλεψε από τον οίκο τον αγίο σου, από τον ουρανό, και ευλόγησε τον λαό σου τον Ισραήλ, και τη γη που μας έδωσες, όπως ορκίστηκες στους πατέρες μας, γη που ρέει γάλα και μέλι.

16 ΣΗΜΕΡΑ, ο Κύριος ο Θεός σου σε πρόσταξε να εκτελείς αυτά τα διατάγματα και τις κρίσεις· γι' αυτό, θα τα τηρείς και θα τα εκτελείς, με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου.

17 Σήμερα έκλεξες τον Κύριο να είναι ο Θεός σου, και να περπατάς στους δρόμους του, και να τηρείς τα διατάγματά του, και τις εντολές του, και τις κρίσεις του, και να υπακούς στη φωνή του·

18 και ο Κύριος είπε σε σένα σήμερα να είσαι σ' αυτόν λαός εκλεκτός, καθώς είχε μιλήσει σε σένα, και να τηρείς όλες τις εντολές του·

19 και να σε καταστήσει εξαίρετον¹⁵ επάνω από όλα τα έθνη που έκανε, για καύχημα και για όνομα, και για δόξα· και να είσαι λαός άγιος στον Κύριο τον Θεό σου, καθώς είχε μιλήσει.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 27

1 ΚΑΙ πρόσταξε ο Μωυσής, και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, τον λαό, λέγοντας: Να τηρείτε όλες τις εντολές, που εγώ σήμερα σας προστάζω.

2 Και την ημέρα, που θα διαβείτε τον Ιορδάνη, προς τη γη που δίνει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου, θα στήσεις για τον εαυτό σου μεγάλες πέτρες, και θα τις χρίσεις με ασβέστη·

3 και θα γράψεις επάνω σ' αυτές όλα τα λόγια αυτού τού νόμου, αφού διαβείς τον Ιορδάνη, για να μπεις μέσα στη γη, που ο Κύριος ο Θεός σου δίνει σε σένα, γη που ρέει γάλα και μέλι, όπως ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σου υποσχέθηκε σε σένα.

- ⁴ Γι' αυτό, αφού διαβείτε τον Ιορδάνη, θα στήσετε αυτές τις πέτρες, που σήμερα εγώ σας προστάζω, στο βουνό Εβάλ, και θα τις χρίσεις με ασβέστη.
- ⁵ Και θα οικοδομήσεις εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό σου, θυσιαστήριο από πέτρες· σίδερο δεν θα βάλεις επάνω σ' αυτές.
- ⁶ Θα οικοδομήσεις το θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού σου από ολόκληρες πέτρες· και θα προσφέρεις επάνω σ' αυτό ολοκαύτωμα στον Κύριο τον Θεό σου·
- ⁷ και θα προσφέρεις ειρηνικές θυσίες, και θα τρως εκεί, και θα ευφραίνεσαι μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου·
- ⁸ και θα γράψεις επάνω στις πέτρες, ευκρινέστατα, όλα τα λόγια αυτού τού νόμου.
- ⁹ ΚΑΙ ο Μωυσής και οι ιερείς, οι Λευίτες, μίλησαν σε ολόκληρο τον Ισραήλ, λέγοντας: Πρόσεχε, και άκου, Ισραήλ· αυτή την ημέρα έγινες λαός τού Κυρίου τού Θεού σου·
- ¹⁰ Θα υπακούς, λοιπόν, στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, και θα εκτελείς τις εντολές του, και τα διατάγματά του, που εγώ σήμερα σε προστάζω.
- ¹¹ Και ο Μωυσής πρόσταξε τον λαό εκείνη την ημέρα, λέγοντας:
- ¹² Τούτοι θα σταθούν επάνω στο βουνό Γαριζίν για να ευλογήσουν τον λαό, αφού διαβείτε τον Ιορδάνη· ο Συμεών, και ο Λευί, και ο Ιούδας και ο Ισάχαρ, και ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν.
- ¹³ Και τούτοι θα σταθούν επάνω στο βουνό Εβάλ για να καταραστούν· ο Ρουβήν, ο Γαδ, και ο Ασήρ, και ο Ζαβουλών, ο Δαν, και ο Νεφθαλί.
- ¹⁴ Και οι Λευίτες θα μιλήσουν, και θα πουν σε όλους τούς ανθρώπους τού Ισραήλ με δυνατή φωνή:
- ¹⁵ Επικατάρατος ο άνθρωπος, που θα κάνει γλυπτό ή χωνευτό, που είναι βδέλυγμα στον Κύριο, έργο χειρών τεχνίτη, και θα το βάλει σε απόκρυφο μέρος. Και ολόκληρος ο λαός θα απαντήσει και θα πει: Αμήν.
- ¹⁶ Επικατάρατος όποιος κακολογήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- ¹⁷ Επικατάρατος όποιος μετακινήσει το οροθέσιο του πλησίον του. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- ¹⁸ Επικατάρατος όποιος αποπλανήσει τον τυφλό στον δρόμο. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- ¹⁹ Επικατάρατος όποιος διαστρέψει την κρίση τού ξένου, του ορφανού, και της χήρας. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.

- 20** Επικατάρατος όποιος κοιμηθεί με τη γυναίκα τού πατέρα του· επειδή, ξεσκεπάζει το συγκάλυμμα του πατέρα του. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 21** Επικατάρατος όποιος κοιμηθεί με οποιοδήποτε κτήνος. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 22** Επικατάρατος όποιος κοιμηθεί με την αδελφή του, τη θυγατέρα τού πατέρα του ή τη θυγατέρα τής μητέρας του. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 23** Επικατάρατος όποιος κοιμηθεί με την πεθερά του. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 24** Επικατάρατος όποιος χτυπήσει τον πλησίον του κρυφά. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 25** Επικατάρατος όποιος πάρει δώρα για να φονεύσει αθών άνθρωπο. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.
- 26** Επικατάρατος όποιος δεν μένει στα λόγια αυτού τού νόμου, για να τα εκτελεί. Και ολόκληρος ο λαός θα πει: Αμήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 28

- 1** ΚΑΙ αν υπακούς με επιμέλεια στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, για να προσέχεις να κάνεις όλες τις εντολές του, που σήμερα εγώ σε προστάζω, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε υψώσει επάνω από όλα τα έθνη τής γης·
- 2** Και θάρθουν επάνω σου όλες αυτές οι ευλογίες, και θα σε βρουν, αν υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου.
- 3** Ευλογημένος θα είσαι στην πόλη, και ευλογημένος θα είσαι στο χωράφι.
- 4** Ευλογημένος ο καρπός τής κοιλιάς σου, και ο καρπός τής γης σου, και ο καρπός των κτηνών σου, οι αγέλες των βοδιών σου, και τα κοπάδια των προβάτων σου.
- 5** Ευλογημένο το καλάθι σου και η σκάφη σου.
- 6** Ευλογημένος θα είσαι όταν μπαίνεις μέσα, και ευλογημένος θα είσαι όταν βγαίνεις έξω.
- 7** Τους εχθρούς σου, που σηκώνονται εναντίον σου, ο Κύριος θα τους κάνει να συντριφτούν μπροστά σου· από έναν δρόμο θα βγουν έξω εναντίον σου, και από επτά δρόμους θα φύγουν από μπροστά σου.
- 8** Ο Κύριος θα στέλνει επάνω σου την ευλογία του στις αποθήκες σου, και σε όλα όσα θα βάλεις επάνω το χέρι σου· και θα σε ευλογήσει επάνω στη γη, που δίνει σε σένα ο Κύριος ο Θεός σου.

- 9** Ο Κύριος θα σε καταστήσει για τον εαυτό του λαόν άγιο, όπως ορκίστηκε σε σένα, αν τηρείς τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, και περπατάς στους δρόμους του.
- 10** Και όλοι οι λαοί τής γης θα δουν, ότι το όνομα του Κυρίου έχει ονομαστεί επάνω σου, και θα τρομάζουν από σένα.
- 11** Και ο Κύριος θα σε πληθύνει σε αγαθά, στον καρπό τής κοιλιάς σου, και στον καρπό των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου να σου δώσει.
- 12** Ο Κύριος θα ανοίξει για σένα τον αγαθό θησαυρό του, τον ουρανό, για να δίνει βροχή στη γη σου, στην εποχή της, για να ευλογεί όλα τα έργα των χεριών σου· και θα δανείζεις σε πολλά έθνη, εσύ όμως δεν θα δανείζεσαι.
- 13** Και ο Κύριος θα σε καταστήσει κεφάλι, και όχι ουρά· και θα είσαι μόνον από επάνω, και δεν θα είσαι από κάτω· αν υπακούσεις τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, που εγώ σήμερα σε προστάζω, να τις φυλάττεις, και να τις εκτελείς·
- 14** και δεν θα παρεκκλίνεις δεξιά ή αριστερά από όλα τα λόγια, που εγώ προστάζω σε σας σήμερα, για να πας πίσω από άλλους θεούς για να τους λατρεύσεις.
- 15** Αλλά, αν δεν υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, για να προσέχεις να εκτελείς όλες τις εντολές του, και τα διατάγματά του, που εγώ σήμερα σε προστάζω, όλες οι κατάρες αυτές θάρθουν επάνω σου, και θα σε βρουν.
- 16** Καταραμένος θα είσαι στην πόλη, και καταραμένος θα είσαι στο χωράφι.
- 17** Καταραμένο το καλάθι σου, και η σκάφη σου.
- 18** Καταραμένος ο καρπός τής κοιλιάς σου, και τα γεννήματα της γης σου, οι αγέλες των βοδιών σου, και τα κοπάδια των προβάτων σου.
- 19** Καταραμένος θα είσαι όταν μπαίνεις μέσα, και καταραμένος θα είσαι όταν βγαίνεις έξω.
- 20** Ο Κύριος θα στείλει επάνω σου την κατάρα, τη θλίψη, και τη φθορά, σε όλα όσα βάλεις επάνω το χέρι σου για να κάνεις, μέχρις ότου εξολοθρευτείς, και μέχρις ότου γρήγορα αφανιστείς, εξαιτίας τής πονηρίας των έργων σου, επειδή με εγκατέλειπες.
- 21** Ο Κύριος θα προσκολλήσει σε σένα το θανατικό, μέχρις ότου σε εξολοθρεύσει από τη γη, όπου πηγαίνεις να την κληρονομήσεις.
- 22** Ο Κύριος θα σε πατάξει με μαρασμό, και με πυρετό, και με ρίγος, και με φλόγωση, και με μάχαιρα, και με ανεμοφθορία, και με ερυσίβη· και θα σε καταδιώκουν μέχρις ότου αφανιστείς.

- 23** Και ο ουρανός σου, που είναι επάνω από το κεφάλι σου, θα είναι χαλκός, και η γη που είναι από κάτω σου σίδερος.
- 24** Ο Κύριος θα δώσει τη βροχή τής γης σου σκόνη και χώμα· από τον ουρανό θα κατεβαίνει επάνω σου, μέχρις ότου εξολοθρευτείς.
- 25** Ο Κύριος θα σε κάνει να συντριφτείς μπροστά στους εχθρούς σου· από έναν δρόμο θα βγεις έξω εναντίον τους, και από επτά δρόμους θα φύγεις από μπροστά τους· και θα διασκορπιστείς σε όλα τα βασίλεια της γης.
- 26** Και το πτώμα σου θα είναι τροφή σε όλα τα όρνεα του ουρανού, και στα θηρία τής γης, και δεν θα υπάρχει εκείνος που θα τα αποδιώχνει.
- 27** Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με την Αιγυπτιακή πληγή, και με αιμορροΐδες, και με ψώρα, και με φαγούρα, ώστε να μη μπορείς να γιατρευτείς.
- 28** Ο Κύριος θα σε χτυπήσει με αφροσύνη και με τύφλωση, και με έκσταση καρδιάς·
- 29** και θα ψηλαφίζεις καταμεσήμερα, όπως ψηλαφίζει ο τυφλός στο σκοτάδι, και δεν θα ευοδώνεσαι στους δρόμους σου· και θα είσαι μονάχα κάτω από καταδυνάστευση και αρπαγή όλες τις ημέρες τής ζωής σου, και δεν θα υπάρχει εκείνος που σώζει.
- 30** Θα αρραβωνιαστείς γυναίκα, και άλλος άνδρας θα κοιμηθεί μαζί της· θα οικοδομήσεις σπίτι, και δεν θα κατοικήσεις σ' αυτό· θα φυτέψεις αμπελώνα, και δεν θα τον τρυγήσεις.
- 31** Το βόδι σου θα είναι μπροστά σου σφαγμένο, και δεν θα φας απ' αυτό· το γαϊδούρι σου θα αρπαχτεί από μπροστά σου, και δεν θα σου αποδοθεί· τα πρόβατά σου θα παραδοθούν στους εχθρούς σου, και δεν θα υπάρχει για σένα εκείνος που σώζει.
- 32** Οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου θα παραδοθούν σε άλλον λαό, και τα μάτια σου θα βλέπουν και θα μαραίνονται γι' αυτούς όλη την ημέρα· και δεν θα υπάρχει δύναμη στο χέρι σου.
- 33** Τον καρπό τής γης σου, και όλους τούς κόπους σου, θα φάει ένα έθνος που δεν το γνωρίζεις· και θα είσαι μονάχα κάτω από καταδυνάστευση, και από καταπάτηση όλες τις ημέρες τής ζωής σου.
- 34** Και θα παραφρονήσεις εξαιτίας των θεαμάτων των ματιών σου, τα οποία θα δεις.
- 35** Ο Κύριος θα σε χτυπήσει στα γόνατα και στα σκέλη με κακή πληγή, ώστε να μη μπορείς να γιατρευτείς, από το πέλμα¹⁷ των ποδιών σου, μέχρι την κορυφή τού κεφαλιού σου.
- 36** Ο Κύριος θα φέρει εσένα και τον βασιλιά σου, που θα βάλεις επάνω σου, σε έθνος που δεν γνώρισες, ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου· και εκεί θα λατρεύσεις άλλους θεούς, ξύλα και πέτρες.

- 37 Και θα είσαι σε έκπληξη, σε παροιμία και σε περίγελο¹⁸ ανάμεσα σε όλα τα έθνη, όπου και αν σε φέρει ο Κύριος.
- 38 Πολύ σπόρο θα φέρεις στο χωράφι, και λίγο θα μαζέψεις· επειδή, θα τον καταφάει η ακρίδα.
- 39 Θα φυτέψεις αμπελώνες, και θα καλλιεργήσεις, και κρασί δεν θα πιεις ούτε θα τρυγήσεις· επειδή, το σκουλήκι θα τους καταφάει.
- 40 Θα έχεις ελιόδεντρα σε όλα τα όριά σου, και με λάδι δεν θα χριστείς· επειδή, τα ελιόδεντρά σου θα αποβάλουν τον καρπό τους.
- 41 Θα γεννήσεις γιους και θυγατέρες, και δεν θα είναι δικοί σου· επειδή, θα πάνε σε αιχμαλωσία.
- 42 Όλα τα δέντρα σου, και τον καρπό τής γης σου, θα τα καταφθείρει ο βρούχος.
- 43 Ο ξένος, που θα είναι ανάμεσά σου, θα ανεβαίνει πιο επάνω από σένα, επάνω-επάνω, εσύ όμως θα κατεβαίνεις κάτω-κάτω.
- 44 Εκείνος θα σου δανείζει, και εσύ δεν θα δανείζεις σ' αυτόν· αυτός θα είναι η κεφαλή, και εσύ θα είσαι η ουρά.
- 45 Και θάρθουν επάνω σου όλες αυτές οι κατάρες, και θα σε καταδιώξουν, και θα σε βρουν, μέχρις ότου εξολοθρευτείς· επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, για να τηρείς τις εντολές του, και τα διατάγματά του, που σε πρόσταξε.
- 46 Και αυτά θα είναι επάνω σου, κι επάνω στο σπέρμα σου, ως σημείο και υπερμέγεθες θαύμα, παντοτινά.
- 47 Επειδή, δεν λάτρευσες τον Κύριο τον Θεό σου με ευφροσύνη, και με αγαθότητα καρδιάς, εξαιτίας τής αφθονίας όλων των αγαθών·
- 48 γι' αυτό, θα γίνεις δούλος των εχθρών σου, που ο Κύριος θα στείλει εναντίον σου, με πείνα, και με δίψα, και με γύμνια, και με έλλειψη των πάντων· και θα βάλει επάνω στον τράχηλό σου σιδερένιον ζυγό, μέχρις ότου σε εξολοθρεύσει.
- 49 Ο Κύριος θα φέρει εναντίον σου ένα έθνος από μακριά, από την άκρη τής γης, σαν με ορμή αετού· έθνος, που δεν θα καταλαβαίνει τη γλώσσα του·
- 50 έθνος αγριοπρόσωπο, που δεν θα σεβαστεί το πρόσωπο του γέροντα ούτε θα ελεήσει τον νέο·
- 51 και θα τρώει τον καρπό των κτηνών σου, και τα γεννήματα της γης σου, μέχρις ότου εξολοθρευτείς· το οποίο δεν θα αφήσει σε σένα σιτάρι, κρασί ή λάδι, τις αγέλες των βοδιών σου ή τα κοπάδια των προβάτων σου, μέχρις ότου σε εξολοθρεύσει.

52 Και θα σε πολιορκήσει σε όλες τις πόλεις σου, μέχρις ότου πέσουν τα ψηλά και οχυρωμένα τείχη σου, στα οποία έλπιζες, σε ολόκληρη τη γη σου· και θα σε πολιορκήσει σε όλες τις πόλεις σου, σε ολόκληρη τη γη σου, που ο Κύριος ο Θεός σου έδωσε σε σένα.

53 Και θα φας τον καρπό τής κοιλιάς σου, τις σάρκες των γιων σου και των θυγατέρων σου, που ο Κύριος ο Θεός σου έδωσε σε σένα, στην πολιορκία, και στη σύνθλιψη, με την οποία θα σε συνθλίψει ο εχθρός σου·

54 ο απαλός άνδρας ανάμεσά σου, και ο υπερβολικά τρυφερός, θα κοιτάζει με πονηρό βλέμμα στον αδελφό του, και στη γυναίκα τού κόρφου του, και στα παιδιά του που εναπέμειναν, όσα θα εναπομείνουν·

55 ώστε να μη δώσει σε κανέναν απ' αυτούς από τις σάρκες των παιδιών του, που θα έτρωγε· επειδή, δεν του έμεινε τίποτε στην πολιορκία, και στη σύνθλιψη, με την οποία ο εχθρός σου θα σε συνθλίψει σε όλες τις πόλεις σου.

56 Η απαλή και τρυφερή γυναίκα ανάμεσά σου, της οποίας το πόδι δεν δοκίμασε να πατήσει επάνω στη γη, λόγω τής τρυφερότητας και απαλότητας, θα κοιτάζει με βλέμμα πονηρό στον άνδρα τού κόρφου της, και στον γιο της, και στη θυγατέρα της,

57 και στο βρέφος της, που βγήκε από μέσα από τα πόδια της, και στα παιδιά που γέννησε· επειδή, θα τα φάει κρυφά, εξαιτίας της έλλειψης των πάντων, στην πολιορκία και στη σύνθλιψη, με την οποία ο εχθρός σου θα σε συνθλίψει στις πόλεις σου.

58 Αν δεν προσέχεις να κάνεις όλα τα λόγια αυτού τού νόμου, που είναι γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο, ώστε να φοβάσαι το ένδοξο και φοβερό αυτό όνομα, ΤΟΝ ΚΥΡΙΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΣΟΥ,

59 τότε ο Κύριος θα κάνει τις πληγές σου τρομερές, και τις πληγές τού σπέρματός σου, πληγές μεγάλες και ασταμάτητες, και νόσους κακές και ασταμάτητες.

60 Και θα φέρει επάνω σου όλες τις οδύνες τής Αιγύπτου, για τις οποίες τρώμαξες· και θα προσκολληθούν σε σένα·

61 και κάθε ασθένεια, και κάθε πληγή, που δεν είναι γραμμένη στο βιβλίο αυτού τού νόμου, αυτές θα τις φέρει ο Κύριος επάνω σου, μέχρις ότου εξολοθρευτείς.

62 Και θα εναπομείνετε λιγοστοί στον αριθμό, ενώ ήσασταν όπως τα άστρα τού ουρανού σε πλήθος· επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου.

63 Και όπως ο Κύριος ευφράνθηκε σε σας στο να σας αγαθοποιεί και να σας πολλαπλασιάζει, έτσι ο Κύριος θα ευφρανθεί σε σας, στο να σας εξαλείψει, και να σας καταστρέψει·¹⁹ και θα αρπαχθείτε από τη γη, όπου πηγαίνετε να την κληρονομήσετε.

⁶⁴ Και ο Κύριος θα σε διασπείρει σε όλα τα έθνη, από τη μία άκρη τής γης μέχρι την άλλη άκρη τής γης· και εκεί θα λατρεύσετε άλλους θεούς, που δεν γνώρισες, ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου, ξύλα και πέτρες.

⁶⁵ Αλλά, και ανάμεσα στα έθνη αυτά, δεν θα βρεις ανάπαυση ούτε θα έχει στάση το πέλμα τού ποδιού σου· αλλά ο Κύριος θα σου δώσει εκεί καρδιά που τρέμει, και μάτια που μαραίνονται και ψυχή που λιώνει.

⁶⁶ Και η ζωή σου θα είναι μπροστά σου σε αμφιβολία²⁰ και θα φοβάσαι νύχτα και ημέρα, και δεν θα έχεις ασφάλεια²¹ στη ζωή σου.

⁶⁷ Το πρωί θα πεις: Είθε να ήταν εσπέρα! Και την εσπέρα θα πεις: Είθε να ήταν πρωί! Εξαιτίας τού φόβου τής καρδιάς σου, τον οποίο θα φοβάσαι, και εξαιτίας των θεαμάτων των ματιών σου, τα οποία θα βλέπεις.

⁶⁸ Και ο Κύριος θα σε επαναφέρει στην Αίγυπτο με πλοία, από τον δρόμο για τον οποίο σου είπα: Δεν θα τον δεις πλέον άλλη φορά· και θα πουλιέστε εκεί στους εχθρούς σας ως δούλοι και δούλες, και δεν θα υπάρχει αγοραστής.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 29

¹ ΑΥΤΑ είναι τα λόγια τής διαθήκης, που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή να κάνει προς τους γιους Ισραήλ στη γη τού Μωάβ· εκτός από τη διαθήκη, που έκανε σ' αυτούς στο Χωρήβ.

² ΚΑΙ ο Μωυσής κάλεσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και τους είπε: Εσείς είδατε όλα όσα ο Κύριος έκανε μπροστά στα μάτια σας στη γη τής Αιγύπτου, στον Φαραώ, και σε όλους τούς δούλους του, και σε ολόκληρη τη γη του,

³ τους μεγάλους πειρασμούς, που είδαν τα μάτια σου, τα σημεία, και τα τεράστια, εκείνα τα μεγάλα·

⁴ όμως, ο Κύριος δεν σας έδωσε καρδιά για να καταλαβαίνετε, και μάτια για να βλέπετε, και αυτιά για να ακούτε, μέχρι τούτη την ημέρα.

⁵ Και σας περιέφερα 40 χρόνια στην έρημο· τα ιμάτιά σας δεν πάλιωσαν επάνω σας, και το υπόδημά σου, δεν πάλιωσε στο πόδι σου.

⁶ Ψωμί δεν φάγατε, και κρασί και σίκερα δεν ήπιατε· για να γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.

⁷ Και όταν ήρθατε σε τούτο τον τόπο, ο Σηών, ο βασιλιάς τής Εσεβών, και ο Ωγ, ο βασιλιάς τής Βασάν, βγήκαν σε συνάντησή μας, για πόλεμο, και εμείς τούς πατάξαμε·

⁸ και κυριεύσαμε τη γη τους, και τη δώσαμε κληρονομιά στους Ρουβηνίτες, και στους Γαδίτες, και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή.

⁹ Να τηρείτε, λοιπόν, τα λόγια αυτής τής διαθήκης, και να τα εκτελείτε, για να ευημερείτε σε όλα όσα κάνετε.

- 10 Σήμερα, εσείς στέκεστε μπροστά στον Κύριο τον Θεό σας, οι αρχηγοί των φυλών σας, οι πρεσβύτεροί σας, και οι άρχοντές σας, όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ,
- 11 τα παιδιά σας, οι γυναίκες σας, και ο ξένος σου, που είναι στο μέσον τού στρατοπέδου σου, από τον ξυλοκόπο σου μέχρι τον υδροφόρο σου,
- 12 για να μπεις μέσα στη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού σου, και στη διαθήκη τού όρκου του,²² που ο Κύριος ο Θεός σου κάνει²³ σήμερα σε σένα·
- 13 για να σε καταστήσει σήμερα λαό στον εαυτό του, και αυτός να είναι σε σένα ο Θεός, καθώς σου είπε, και καθώς ορκίστηκε στους πατέρες σου, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ.
- 14 Και δεν κάνω εγώ μόνον σε σας αυτή τη διαθήκη και αυτό τον όρκο
- 15 αλλά, και σ' αυτούς που παραστέκονται εδώ μαζί μας σήμερα, μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, και σε όσους δεν παραστέκονται εδώ μαζί μας σήμερα·
- 16 (επειδή, εσείς ξέρετε πώς κατοικήσαμε στη γη τής Αιγύπτου, και πώς περάσαμε μέσα από τα έθνη, διαμέσου των οποίων διαβήκατε·
- 17 και είδατε τα βδελύγματά τους, και τα είδωλά τους, ξύλα και πέτρες, ασήμι και χρυσάφι, που ήσαν ανάμεσά τους)·
- 18 για να μη είναι ανάμεσά σας άνδρας ή γυναίκα ή συγγένεια ή φυλή, των οποίων η καρδιά να παρεκκλίνει σήμερα από τον Κύριο τον Θεό μας, για να πάει να λατρεύσει τούς θεούς εκείνων των εθνών· για να μη είναι ανάμεσά σας ρίζα, που αναδίδει χολή και πικρία·
- 19 και όταν ακούει τα λόγια αυτού τού όρκου να μακαρίζει τον εαυτό του στην καρδιά του, λέγοντας: Εγώ θα έχω ειρήνη, αν και περπατάω στην αποπλάνηση της καρδιάς μου, προσθέτοντας μέθη στη δίψα·
- 20 ο Κύριος δεν θα τον σπλαχνιστεί, αλλά, τότε, η οργή τού Κυρίου, και ο ζήλος του, θα εξαφθούν ενάντια σ' εκείνον τον άνθρωπο· και όλες οι κατάρες, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο, θα πέσουν επάνω του, και ο Κύριος θα εξαλείψει το όνομά του κάτω από τον ουρανό.
- 21 Και ο Κύριος θα τον αποχωρίσει για απώλεια από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, σύμφωνα με όλες τις κατάρες τής διαθήκης, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο τού νόμου·
- 22 και η επερχόμενη γενεά των γιων σας, που θα σηκωθούν μετά από σας, και ο ξένος, που θάρθει από μακρινή γη, θα πουν, όταν δουν τις πληγές εκείνης τής γης, και τις αρρώστιες που ο Κύριος έφερε επάνω της,
- 23 ολόκληρος ο τόπος της είναι κατακαμένος με θειάφι και αλάτι, ούτε σπείρεται ούτε βλαστάνει ούτε αυξάνει επάνω της χορτάρι, όπως στην

καταστροφή των Σοδόμων και των Γομόρρων, της Αδαμά και της Σεβωείμ, που ο Κύριος κατέστρεψε στον θυμό του, και στην οργή του,

²⁴ και όλα τα έθνη θα πουν: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη; Γιατί ο θυμός αυτής τής μεγάλης οργής;

²⁵ Τότε θα πουν: Επειδή, εγκατέλειψαν τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού των πατέρων τους, που έκανε σ' αυτούς, όταν τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου·

²⁶ και πήγαν και λάτρευσαν άλλους θεούς, και τους προσκύνησαν, θεούς που δεν τους ήξεραν ούτε τους είχε δώσει σ' αυτούς·

²⁷ γι' αυτό, ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στη γη εκείνη, για να φέρει επάνω της όλες τις κατάρες, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο·

²⁸ και ο Κύριος τους ξερίζωσε από τη γη τους με θυμό και με οργή· και με μεγάλη αγανάκτηση· και τους έρριξε σε άλλη γη, όπως συμβαίνει αυτή την ημέρα.

²⁹ Τα κρυμμένα πράγματα ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας· τα αποκαλυμμένα, όμως, σε μας και στα παιδιά μας, παντοτινά, για να εκτελούμε²⁴ όλα τα λόγια αυτού τού νόμου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 30

¹ ΚΑΙ όταν έρθουν επάνω σου όλα αυτά τα πράγματα, η ευλογία και η κατάρα, που έβαλα μπροστά σου, και τα φέρεις σε ενθύμηση στην καρδιά σου, ανάμεσα σε όλα τα έθνη, όπου και αν σε διασκορπίσει ο Κύριος ο Θεός σου,

² και επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου, και υπακούσεις στη φωνή του, σύμφωνα με όλα όσα εγώ σε προστάζω σήμερα, εσύ και τα παιδιά σου, με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου,

³ τότε, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε επαναφέρει από την αιχμαλωσία, και θα σε σπλαχνιστεί, και θα σε συγκεντρώσει ξανά από όλα τα έθνη, όπου ο Κύριος ο Θεός σου σε διασκόρπισε·

⁴ και αν η διασπορά σου είναι στα ακρότατα μέρη τού ουρανού, και από εκεί θα σε συνάξει ο Κύριος ο Θεός σου, και από εκεί θα σε πάρει·

⁵ και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε φέρει μέσα στη γη, που οι πατέρες σου κληρονόμησαν· και θα την κληρονομήσεις· και θα σε αγαθοποιήσει, και θα σε πολλαπλασιάσει περισσότερο από τους πατέρες σου.

⁶ Και ο Κύριος ο Θεός σου θα κάνει περιτομή στην καρδιά σου, και στην καρδιά τού σπέρματός σου, για να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου, για να ζεις.

⁷ Και ο Κύριος ο Θεός σου θα φέρει όλες αυτές τις κατάρες επάνω στους εχθρούς σου, και επάνω σε εκείνους που σε μισούν, που θα σε καταδιώξουν.

- 8** Και εσύ θα επιστρέψεις και θα υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου, και θα εκτελείς όλες τις εντολές του, που εγώ σε προστάζω σήμερα.
- 9** Και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε πληθύνει σε όλα τα έργα των χεριών σου, και στον καρπό τής κοιλιάς σου, και στον καρπό των κτηνών σου, και στα γεννήματα της γης σου, σε αγαθό· επειδή, ο Κύριος θα ευφρανθεί ξανά επάνω σου για αγαθό, όπως ευφράνθηκε επάνω στους πατέρες σου,
- 10** αν υπακούσεις στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σου, ώστε να τηρείς τις εντολές του, και τα διατάγματά του, που είναι γραμμένα σ' αυτό το βιβλίο τού νόμου· αν επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου με ολόκληρη την καρδιά σου, και με ολόκληρη την ψυχή σου.
- 11** Επειδή, αυτή η εντολή, που εγώ σε προστάζω σήμερα, δεν είναι πολύ βαριά για σένα, ούτε βρίσκεται μακριά.
- 12** Δεν είναι στον ουρανό, ώστε να πεις: Ποιος θα ανέβει για μας στον ουρανό, και θα μας τη φέρει, για να την ακούσουμε, και να την εκτελέσουμε;
- 13** Ούτε είναι πέρα από τη θάλασσα, ώστε να πεις: Ποιος θα διασχίσει τη θάλασσα για μας, και θα τη φέρει σε μας, για να την ακούσουμε και να την εκτελέσουμε;
- 14** Αλλά, είναι πολύ κοντά σου ο λόγος, στο στόμα σου, και στην καρδιά σου, για να τον εκτελείς.
- 15** Δες, εγώ έβαλα σήμερα μπροστά σου τη ζωή και το αγαθό, και τον θάνατο και το κακό·
- 16** επειδή, εγώ σήμερα σε προστάζω να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου, να περπατάς στους δρόμους του, και να τηρείς τις εντολές του, και τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, για να ζεις, και να πληθαίνεις· και για να σε ευλογήσει ο Κύριος ο Θεός σου στη γη, στην οποία μπαίνεις για να την κληρονομήσεις.
- 17** Αν, όμως, παρεκτραπεί η καρδιά σου, και δεν υπακούεις, αλλά αποπλανηθείς, και προσκυνήσεις άλλους θεούς, και τους λατρεύσεις,
- 18** εγώ σας αναγγέλλω σήμερα ότι, οπωσδήποτε, θα αφανιστείτε· δεν θα μακροημερεύσετε επάνω στη γη, προς την οποία διαβαίνεις τον Ιορδάνη, για να μπείτε εκεί μέσα να την κατακτήσετε.
- 19** Επικαλούμαι σήμερα σε σας μάρτυρες τον ουρανό και τη γη, ότι έβαλα μπροστά σας τη ζωή και τον θάνατο, την ευλογία και την κατάρρα· γι' αυτό, διαλέξτε τη ζωή, για να ζείτε, εσύ και το σπέρμα σου·
- 20** για να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου, για να υπακούς στη φωνή του, και για να είσαι προσηλωμένος σ' αυτόν· επειδή, αυτό είναι η ζωή σου, και η μακρότητα των ημερών σου· για να κατοικείς επάνω στη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες σου, στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, να δώσει σ' αυτούς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 31

- 1** ΚΑΙ ο Μωυσής πήγε και μίλησε αυτά τα λόγια σε ολόκληρο τον Ισραήλ·
- 2** και τους είπε: Εγώ είμαι σήμερα 120 χρόνων· δεν μπορώ πλέον να μπαίνω μέσα και να βγαίνω έξω· και ο Κύριος μου είπε: Δεν θα διαβείς αυτόν τον Ιορδάνη.
- 3** Ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός θα διαβεί μπροστά σου, αυτός θα καταστρέψει αυτά τα έθνη από μπροστά σου, και εσύ θα τα αντικαταστήσεις·²⁵ ο Ιησούς, αυτός θα διαβεί μπροστά σου, όπως μίλησε ο Κύριος.
- 4** Και ο Κύριος θα κάνει σ' αυτά τα έθνη, όπως έκανε στον Σηών και στον Ωγ, στους βασιλιάδες των Αμορραίων, και στη γη τους, τους οποίους εξολόθρευσε.
- 5** Και ο Κύριος θα τους παραδώσει μπροστά σας, για να κάνετε σ' αυτούς σύμφωνα με όλες τις προσταγές, που σας πρόσταξα.
- 6** Να γίνεστε ανδρείοι και να έχετε θάρρος, να μη φοβάστε ούτε να δειλιάζετε από μπροστά τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός είναι που πορεύεται μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει.
- 7** Και ο Μωυσής κάλεσε τον Ιησού, και του είπε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Να γίνεσαι ανδρείος και να έχεις θάρρος· επειδή, εσύ θα φέρεις αυτόν τον λαό μέσα στη γη, την οποία ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες τους να δώσει σ' αυτούς, και εσύ θα την κληροδοτήσεις σ' αυτούς·
- 8** και ο Κύριος, αυτός είναι που προπορεύεται μπροστά από σένα· αυτός θα είναι μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει· να μη φοβάσαι ούτε να δειλιάζεις.
- 9** ΚΑΙ ο Μωυσής έγραψε αυτόν τον νόμο, και τον παρέδωσε στους ιερείς, τους γιους τού Λευί, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και σε όλους τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ.
- 10** Και ο Μωυσής τούς πρόσταξε, λέγοντας: Στο τέλος κάθε έβδομου χρόνου, στον καιρό τού χρόνου τής άφεσης, στη γιορτή τής σκηνοπηγίας,
- 11** όταν ολόκληρος ο Ισραήλ θα συγκεντρωθεί για να εμφανιστεί μπροστά στον Κύριο τον Θεό σου, και στον τόπο που θα εκλέξει, θα διαβάζεις αυτόν τον νόμο μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ, σε επήκοον όλων τους.
- 12** Να συγκεντρώσεις τον λαό, τους άνδρες και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τον ξένο σου, που είναι μέσα στις πύλες σου, για να ακούσουν, και για να μάθουν, και να φοβούνται τον Κύριο τον Θεό σας, και για να προσέχουν να εκτελούν όλα τα λόγια αυτού τού νόμου·
- 13** και για να ακούσουν τα παιδιά τους, που δεν ξέρουν, και να μάθουν να φοβούνται τον Κύριο τον Θεό σας όλες τις ημέρες, όσες θα ζείτε επάνω στη γη, προς την οποία διαβαίνετε τον Ιορδάνη για να την κληρονομήσετε.

- 14 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Δες, πλησιάζουν οι ημέρες τού θανάτου σου· κάλεσε τον Ιησού, και να παρουσιαστείτε στη σκηνή τού μαρτυρίου, για να του δώσω προσταγές. Και πήγε ο Μωυσής, και ο Ιησούς, και παρουσιάστηκαν στη σκηνή τού μαρτυρίου.
- 15 Και ο Κύριος φάνηκε στη σκηνή σε στύλο νεφέλης· και στάθηκε ο στύλος τής νεφέλης επάνω στη θύρα τής σκηνής.
- 16 Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Δες, εσύ θα κοιμηθείς μαζί με τους πατέρες σου· και ο λαός αυτός, καθώς θα σηκωθεί, θα πορνεύσει πίσω από τους ξένους θεούς τής γης, μέσα στην οποία αυτός μπαίνει, και θα με εγκαταλείψει, και θα παραβεί τη διαθήκη μου, που έκανα σ' αυτούς·
- 17 τότε, θα εξαφθεί ο θυμός μου εναντίον τους, εκείνη την ημέρα, και θα τους εγκαταλείψω, και θα κρύψω το πρόσωπό μου απ' αυτούς, και θα καταφαγωθούν· και θα τους βρουν πολλά κακά και θλίψεις· ώστε εκείνη την ημέρα να πουν: Αυτά τα κακά δεν μας βρήκαν, επειδή ο Θεός μας δεν είναι ανάμεσά μας;
- 18 Και εγώ θα κρύψω το πρόσωπό μου απ' αυτούς, εκείνη την ημέρα, οπωσδήποτε, για όλες τις κακίες, που έπραξαν, επειδή στράφηκαν σε ξένους θεούς.
- 19 Τώρα, λοιπόν, γράψτε για τον εαυτό σας αυτό το τραγούδι, και διδάξτε το στους γιους Ισραήλ· να το βάλετε στο στόμα τους, για να γίνει το τραγούδι αυτό σε μένα μαρτυρία ενάντια στους γιους Ισραήλ.
- 20 Επειδή, αφού τούς φέρω μέσα στη γη που ορκίστηκα στους πατέρες τους, γη που ρέει γάλα και μέλι, και αφού φάνε, και χορτάσουν, και γεμίσουν, τότε θα στραφούν σε ξένους θεούς, και θα τους λατρεύσουν, και θα με παροργίσουν, και θα παραβούν τη διαθήκη μου.
- 21 Και αφού τούς βρουν πολλά κακά και θλίψεις, αυτό το τραγούδι, ως μάρτυρας, θα δίνει μαρτυρία εναντίον τους· επειδή, δεν θα ξεχαστεί από το στόμα τού σπέρματός τους· δεδομένου ότι εγώ γνωρίζω την πονηρία τους, που εργάζονται ακόμα και σήμερα, πριν τούς φέρω μέσα στη γη που ορκίστηκα.
- 22 ΚΑΙ ο Μωυσής έγραψε αυτό το τραγούδι την ίδια εκείνη ημέρα, και το δίδαξε στους γιους Ισραήλ.
- 23 Και πρόσταξε στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, και του είπε: Να γίνεσαι ανδρείος και να έχεις θάρρος· επειδή, εσύ θα φέρεις τούς γιους Ισραήλ μέσα στη γη, που ορκίστηκα σ' αυτούς, και εγώ θα είμαι μαζί σου.
- 24 Και αφού ο Μωυσής τελείωσε να γράφει τα λόγια αυτού τού νόμου σε βιβλίο, μέχρι τέλους,
- 25 τότε, ο Μωυσής έδωσε προσταγή στους Λευίτες, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, λέγοντας:

26 Πάρτε αυτό το βιβλίο τού νόμου, και να το βάλετε στα πλάγια της κιβωτού τής διαθήκης τού Κυρίου τού Θεού σας, και θα είναι εκεί για μαρτυρία εναντίον σου·

27 επειδή, εγώ ξέρω την απείθειά σου, και τον σκληρό τράχηλό σου. Δες, ενώ είμαι σήμερα ζωντανός μαζί σας, απειθήσατε στον Κύριο· πόσο μάλιστα περισσότερο μετά τον θάνατό μου;

28 Συγκεντρώστε σε μένα όλους τούς πρεσβύτερους των φυλών σας, και τους άρχοντές σας, για να μιλήσω αυτά τα λόγια, σε επήκοον όλων τους, και να επικαλεστώ τον ουρανό και τη γη ως μάρτυρες εναντίον τους·

29 επειδή, ξέρω ότι, μετά τον θάνατό μου, θα διαφθαρείτε, οπωσδήποτε, και θα παρεκκλίνετε από τον δρόμο που σας πρόσταξα· και θα σας βρουν τα κακά στις έσχατες ημέρες, επειδή θα πράξετε κακά μπροστά στον Κύριο, ώστε να τον παροργίσετε με τα έργα των χειρών σας.

30 Και ο Μωυσής μίλησε, σε επήκοον ολόκληρης της συναγωγής τού Ισραήλ, τα λόγια αυτού τού τραγουδιού, μέχρι τέλους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 32

1 ΠΡΟΣΕΧΕ, ουρανέ, και θα μιλήσω· και ας ακούει η γη τα λόγια τού στόματός μου.

2 Η διδασκαλία μου θα σταλάξει σαν τη βροχή, ο λόγος μου θα κατέβει σαν τη δροσιά. Όπως η ψιχάλα επάνω στη χλόη· και όπως η δυνατή βροχή επάνω στο χορτάρι.

3 Επειδή, θα εξυμνήσω το όνομα του Κυρίου· αποδώστε μεγαλοσύνη στον Θεό μας.

4 Αυτός είναι ο Βράχος, τα έργα του είναι τέλεια· επειδή, όλοι οι δρόμοι του είναι κρίση· είναι Θεός πιστός, και δεν υπάρχει αδικία σ' αυτόν· αυτός είναι δίκαιος, και ευθύς.

5 Αυτοί διεφθάρηκαν· το μόλυσμα της αμαρτίας τους δείχνει ότι δεν ανήκουν στους γιους τού·²⁶ είναι γενεά δύστροπη και διεστραμμένη.

6 Αυτά ανταποδίδετε στον Κύριο, λαέ μωρέ και ασύνετε; Δεν είναι αυτός ο πατέρας σου, που σε εξαγόρασε; Αυτός, που σε έπλασε, και σε διαμόρφωσε;

7 Θυμήσου τις αρχαίες ημέρες, συλλογίσου τα χρόνια πολλών γενεών. Ρώτησε τον πατέρα σου, και αυτός θα σου αναγγείλει, τους πρεσβυτέρους σου, και αυτοί θα σου πουν.

8 Όταν ο Ύψιστος διαμέριζε τα έθνη, όταν διέσπερνε τους γιους τού Αδάμ, Έστησε τα όρια των λαών σύμφωνα με τον αριθμό των γιων Ισραήλ.

9 Επειδή, η μερίδα τού Κυρίου είναι ο λαός του, ο Ιακώβ είναι το μέρος τής κληρονομιάς του.

- 10 Στην έρημο τον βρήκε, και σε ερημιά φρίκης και ολολυγμού. Τον περιοδήγησε, τον διαπαιδαγώγησε, τον διαφύλαξε σαν την κόρη τού ματιού του.
- 11 Όπως ο αετός σκεπάζει τη φωλιά του, περιθάλλει τους νεοσσούς του, Καθώς απλώνει τις φτερούγες του, τους παίρνει και τους σηκώνει επάνω στα φτερά του,
- 12 Έτσι, ο Κύριος, μόνος, τον οδήγησε, και δεν ήταν μαζί του ξένος θεός.
- 13 Τους ανέβασε επάνω στα έξοχα μέρη τής γης, και έφαγαν τα γεννήματα των χωραφιών. Και τους θήλασε μέλι από την πέτρα, και λάδι από τη σκληρή πέτρα,
- 14 Βούτυρο βοδιών, και γάλα προβάτων, με πάχος αρνιών, και κριαριών, θρεμμάτων τής Βασάν, και τράγων, Μαζί με το εκλεκτό άνθος τού σιταριού· και ήπιες κρασί, αίμα σταφυλιού.
- 15 Και ο Ιεσουρούν πάχυνε, και κλότσησε· πάχυνες, πλάτυνες, υπερλιπάνθηκες. Τότε, λησμόνησε τον Θεό, που τον έπλασε, και καταφρόνησε τον Βράχο τής σωτηρίας του.
- 16 Τον παρόξυναν σε ζηλοτυπία με ξένους θεούς, τον παρόξυναν με βδελύγματα σε θυμό.
- 17 Θυσίασαν σε δαιμόνια, και όχι στον Θεό· σε θεούς, που δεν γνώριζαν, Σε θεούς καινούργιους, που τους έμπασαν μέσα πρόσφατα, τους οποίους δεν λάτρευαν οι πατέρες σας·
- 18 και τον βράχο που σε γέννησε, τον εγκατέλειψες, και λησμόνησες τον Θεό, που σε έπλασε.
- 19 Και ο Κύριος είδε, και τους αποστράφηκε, επειδή τον παρόργισαν, οι γιοι του και οι θυγατέρες του.
- 20 Και είπε: Θα αποστρέψω το πρόσωπό μου απ' αυτούς, θα δω ποιο θα είναι το τέλος τους. Επειδή, αυτοί είναι διεστραμμένη γενεά, γιοι στους οποίους δεν υπάρχει πίστη.
- 21 Αυτοί με παρόξυναν σε ζηλοτυπία μ' αυτά που δεν είναι Θεός· με τα είδωλά τους με παρόργισαν. Και εγώ θα τους παροξύνω σε ζηλοτυπία με εκείνους, που δεν είναι πραγματικός λαός, με έθνος ασύνετο θα τους παροργίσω.
- 22 Επειδή, φωτιά άναψε μέσα στον θυμό μου, και θα κάψει μέχρι τα κατώτερα μέρη τού άδη, Και θα καταφάει τη γη μαζί με τα γεννήματά της, και θα καταφλογίσει τα θεμέλια των βουνών.
- 23 Θα επισωρεύσω επάνω τους κακά, όλα τα βέλη μου θα τα αδειάσω επάνω τους.

- 24** Θα αναλωθούν από την πείνα, και θα καταφαγωθούν με φλογώδεις νόσους, και με πικρό όλεθρο. Και θα στείλω επάνω τους δόντια θηρίων, και φαρμάκι εκείνων που σέρνονται επάνω στη γη.
- 25** Απέξω μάχαιρα, και από μέσα τρόμος θα αφανίζει και τον νέο και την παρθένα, το νήπιο που θηλάζει και τον γέροντα με τα λευκά μαλλιά.
- 26** Είπα: Θα τους διασκόρπιζα, θα εξάλειφα την ανάμνησή τους μέσα από τους ανθρώπους.
- 27** Αν δεν φοβόμουν την οργή του εχθρού, μήπως οι εναντίοι τους υψηλοφρονήσουν, Και πουν, το δυνατό μας χέρι,²⁷ και όχι ο Κύριος, τα έκανε όλα αυτά.
- 28** Επειδή, είναι έθνος ασύνετο, και δεν υπάρχει μέσα τους φρόνηση.
- 29** Είθε να ήσαν σοφοί, να το καταλάβαιναν, να συλλογίζονταν το τέλος τους!
- 30** Πώς θα μπορούσε ένας να διώξει 1.000, και δύο να τρέψουν σε φυγή μυριάδες, Αν ο Βράχος τους δεν θα τους πουλούσε, και δεν θα τους παρέδινε ο Κύριος;
- 31** Επειδή, ο βράχος τους δεν είναι όπως ο Βράχος μας· και αυτοί οι εχθροί μας ας κρίνουν.
- 32** Επειδή, από την άμπελο των Σοδόμων είναι η άμπελός τους, και από τα χωράφια τής Γομόρρας. Το σταφύλι τους είναι σταφύλι χολής, τα τσαμπιά τους πικρά.
- 33** Το κρασί τους φαρμάκι από δράκοντες, και αγιάτρευτο δηλητήριο οχιάς.
- 34** Δεν είναι αυτό αποταμιευμένο σε μένα, σφραγισμένο στους θησαυρούς μου;
- 35** Σε μένα ανήκει η εκδίκηση, και η ανταπόδοση· το πόδι τους θα γλιστρήσει στον διορισμένο καιρό. Επειδή, είναι κοντά η ημέρα τής απώλειάς τους, και εκείνα που πρόκειται νάρθουν επάνω τους φτάνουν γρήγορα.
- 36** Επειδή, ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του, και θα μεταμεληθεί για τους δούλους του, Όταν δει ότι η δύναμή τους χάθηκε, και ότι δεν έμεινε τίποτα φυλαγμένο ούτε εγκαταλειμμένο.
- 37** Και θα πει: Πού είναι οι θεοί τους, ο βράχος στον οποίο είχαν το θάρρος τους;
- 38** Οι οποίοι έτρωγαν το πάχος των θυσιών τους, και έπιναν το κρασί των σπονδών τους; Ας σηκωθούν και ας σας βοηθήσουν, ας γίνουν σε σας σκέπη.
- 39** Δέστε, τώρα, ότι εγώ, εγώ είμαι, και δεν υπάρχει άλλος Θεός, εκτός από μένα. Εγώ θανατώνω και ζωοποιώ· εγώ πληγώνω και γιατρεύω. Και δεν υπάρχει κάποιος που να ελευθερώνει από το χέρι μου.

- 40** Επειδή, εγώ υψώνω το χέρι μου στον ουρανό, και λέω: Εγώ ζω στον αιώνα.
- 41** Αν ακονίσω την αστραποφόρα μάχαιρά μου, και βάλω το χέρι μου σε κρίση, Θα κάνω εκδίκηση στους εχθρούς μου, και θα κάνω ανταπόδοση σ' εκείνους που με μισούν·
- 42** Θα μεθύσω τα βέλη μου με αίμα, και η μάχαιρά μου θα καταφάει κρέατα, Από το αίμα των φονευμένων και των αιχμαλώτων, από το κεφάλι των αρχόντων των εχθρών.
- 43** Ευφρανθείτε, έθνη, μαζί με τον λαό του· επειδή, θα κάνει εκδίκηση για το αίμα των δούλων του. Και θα αποδώσει εκδίκηση στους εναντίους του, και θα καθαρίσει τη γη του, και τον λαό του.
- 44** Και ο Μωυσής ήρθε, και μίλησε όλα τα λόγια αυτού τού τραγουδιού σε επήκοον του λαού, αυτός και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή.
- 45** Και ο Μωυσής τέλειωσε στο να μιλάει όλα αυτά τα λόγια σε ολόκληρο τον Ισραήλ.
- 46** Και τους είπε: Βάλτε τις καρδιές σας σε όλα τα λόγια, που εγώ σήμερα διακηρύττω σε σας· τα οποία θα παραγγείλετε στα παιδιά σας να προσέχουν στο να εκτελούν, όλα τα λόγια αυτού τού νόμου.
- 47** Επειδή, αυτός δεν είναι σε σας ένας μάταιος λόγος· επειδή, αυτή είναι η ζωή σας· και με τον λόγο αυτό θα μακροημερεύσετε επάνω στη γη, προς την οποίαν διαβαίνετε τον Ιορδάνη για να την κληρονομήσετε.
- 48** ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή την ίδια εκείνη ημέρα, λέγοντας:
- 49** Ανέβα σ' αυτό το βουνό Αβαρίμ, το βουνό Νεβώ, που είναι στη γη τού Μωάβ, κατάντικρυ στην Ιεριχώ· και κοίταξε τη γη Χαναάν, που εγώ δίνω στους γιους Ισραήλ για ιδιοκτησία·
- 50** και να πεθάνεις στο βουνό όπου ανεβαίνεις, και να προστεθείς στον λαό σου, όπως ο αδελφός σου ο Ααρών πέθανε στο βουνό Ωρ, και προστέθηκε στον λαό του·
- 51** επειδή, απειθήσατε σε μένα ανάμεσα στους γιους Ισραήλ στα νερά τής Μεριβά-κάδης, στην έρημο Σιν· επειδή, δεν με αγιάσατε ανάμεσα στους γιους Ισραήλ·
- 52** γι' αυτό, θα δεις τη γη από απέναντι, εκεί μέσα όμως δεν θα μπεις, στη γη που εγώ δίνω στους γιους Ισραήλ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 33

- 1** ΚΑΙ αυτή είναι η ευλογία, που ο Μωυσής, ο άνθρωπος του Θεού, ευλόγησε τους γιους Ισραήλ, πριν από τον θάνατό του·

- ² και είπε: Ο ΚΥΡΙΟΣ ήρθε από το Σινά, και φάνηκε επάνω σ' αυτούς από το Σηείρ. Επέλαμψε από το βουνό Φαράν, και ήρθε με μυριάδες αγίους. Από το δεξί του χέρι βγήκε γι' αυτούς φωτιά νόμου.
- ³ Ναι, αγάπησε τον λαό. Κάτω από το χέρι σου είναι όλοι οι άγιοί του· και κάθονταν στα πόδια σου, για να πάρουν τα λόγια σου.
- ⁴ Νόμο πρόσταξε σε μας ο Μωυσής, την κληρονομιά τής συναγωγής τού Ιακώβ.
- ⁵ Και υπήρχε βασιλιάς στον Ιεσουρούν, όταν οι άρχοντες του λαού συγκεντρώθηκαν με τις φυλές τού Ισραήλ.
- ⁶ ΑΣ ΖΕΙ ο Ρουβήν, και ας μη πεθάνει, και ας είναι πολυάριθμος ο λαός του.
- ⁷ ΚΑΙ αυτή είναι η ευλογία τού Ιούδα· και είπε: Εισάκουσε, Κύριε, τη φωνή τού Ιούδα, και φέρ' τον στον λαό του· τα χέρια του ας είναι σ' αυτόν αυτάρκη· και να είσαι σ' αυτόν βοήθεια ενάντια στους εχθρούς του.
- ⁸ ΚΑΙ για τον Λευί είπε: Τα Θουμμίμ σου και τα Ουρίμ σου ας είναι για²⁸ τον άνθρωπο, τον όσιό σου, που τον δοκίμασες στη Μασσά, και με τον οποίο αντιλόγησες στα νερά τής Μεριβά·
- ⁹ που είπε στον πατέρα του και στη μητέρα του: Δεν τον είδα, και που απαρνήθηκε τα αδέλφια του, ούτε γνώρισε τους γιους του· επειδή, τήρησαν τον λόγο σου, και φύλαξαν τη διαθήκη σου.
- ¹⁰ Θα διδάσκουν τις κρίσεις σου στον Ιακώβ, και τον νόμο σου στον Ισραήλ· θα βάζουν μπροστά σου θυμίαμα, και ολοκαυτώματα επάνω στο θυσιαστήριό σου.
- ¹¹ Ευλόγησε, Κύριε, τα τάγματά του, και δέξου τα έργα των χεριών του· σύντριψε την οσφύ εκείνων που σηκώνονται εναντίον του, και που τον μισούν, ώστε να μη σηκωθούν πλέον.
- ¹² ΓΙΑ τον Βενιαμίν είπε: Ο αγαπημένος τού Κυρίου θα κατοικεί κοντά του σε ασφάλεια· ο Κύριος θα τον περισκεπάζει όλες τις ημέρες και θα αναπαύεται ανάμεσα στους ώμους του.
- ¹³ ΚΑΙ για τον Ιωσήφ είπε: Ευλογημένη ας είναι από τον Κύριο η γη του, από τα πολύτιμα δώρα τού ουρανού, από τη δροσιά, και από την άβυσσο, που βρίσκεται από κάτω,
- ¹⁴ και από τους πολύτιμους καρπούς τού ήλιου, και από τα πολύτιμα δώρα τού φεγγαριού,
- ¹⁵ και από τα εξάίρετα αγαθά των αρχαίων βουνών, και από τα πολύτιμα αγαθά των αιώνιων βουνών,

- 16** και από τα πολύτιμα αγαθά τής γης και του πληρώματός της· και η ευδοκία εκείνου που φάνηκε στη βάτο, ας έρθει επάνω στο κεφάλι τού Ιωσήφ, και επάνω στην κορυφή τού εκλεκτού ανάμεσα στους αδελφούς του.
- 17** Η δόξα του ας είναι σαν τον πρωτότοκο του ταύρου του, και τα κέρατά του, σαν τα κέρατα του μονοκέρατου ζώου· μ' αυτά θα κερατίσει τα έθνη μέχρι τα άκρα τής γης· και αυτές είναι οι μυριάδες τού Εφραΐμ, και αυτές οι χιλιάδες τού Μανασσή.
- 18** ΚΑΙ για τον Ζαβουλών είπε: Να ευφραίνεσαι, Ζαβουλών, στην έξοδό σου· και Ισάχαρ, στις σκηνές σου.
- 19** Θα καλέσουν τούς λαούς στο βουνό· εκεί θα προσφέρουν θυσίες δικαιοσύνης· επειδή, θα θηλάσουν την αφθονία τής θάλασσας, και τους κρυμμένους θησαυρούς τής άμμου.
- 20** ΚΑΙ για τον Γαδ, είπε: Ευλογημένος αυτός που πλαταίνει τον Γαδ· κάθεται σαν λιοντάρι, και διασπαράζει βραχίονα και κεφάλι.
- 21** Και για τον εαυτό του πρόβλεψε την πρώτη μερίδα· επειδή, εκεί ήταν φυλαγμένο το μερίδιο του νομοθέτη· και ήρθε μαζί με τους άρχοντες του λαού, εκπλήρωσε τη δικαιοσύνη τού Κυρίου, και τις κρίσεις του μαζί με τον Ισραήλ.
- 22** ΚΑΙ για τον Δαν είπε: Ο Δαν είναι νεαρό λιοντάρι· θα πηδήσει από τη Βασάν.
- 23** ΚΑΙ για τον Νεφθαλί είπε: Ω, Νεφθαλί, που είσαι χορτασμένος από ευδοκία, και γεμάτος από την ευλογία τού Κυρίου, κληρονόμησε τη δύση και τη μεσημβρία.
- 24** ΚΑΙ για τον Ασήρ είπε: Ας είναι ευλογημένος από παιδιά ο Ασήρ· ας είναι δεκτός στους αδελφούς του, και ας βυθίσει το πόδι του σε λάδι.
- 25** Σίδερος και χαλκός ας είναι τα υποδήματά σου, και η δύναμή σου όπως οι ημέρες σου.
- 26** ΔΕΝ είναι κανένας όπως ο Θεός τού Ιεσουρούν, ο οποίος ιππεύει τούς ουρανούς για τη δική σου βοήθεια, και μέσα στη μεγαλοπρέπειά του επάνω στο στερέωμα.
- 27** Ο αιώνιος Θεός είναι καταφυγή, και υποστήριγμα οι αιώνιοι βραχίονες. Και θα διώξει τον εχθρό από μπροστά σου, και θα πει: Εξολόθρευσε.
- 28** Τότε, ο Ισραήλ θα κατοικήσει με ασφάλεια, μόνος· το μάτι τού Ιακώβ θα είναι επάνω σε γη σιταριού και κρασιού· και οι ουρανοί του θα σταλάζουν δροσιά.
- 29** Τρισευτυχισμένος εσύ, Ισραήλ. Ποιος είναι όμοιος με σένα, λαέ που σώζεσαι από τον Κύριο, ο οποίος είναι η ασπίδα τής βοήθειάς σου, και η

μάχαιρα της υπεροχής σου! Και οι εχθροί σου θα υποταχθούν σε σένα, και εσύ θα πατήσεις επάνω στον τράχηλό τους.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ 34

- 1** ΚΑΙ ο Μωυσής ανέβηκε από τις πεδιάδες τού Μωάβ στο βουνό Νεβώ, στην κορυφή Φασγά, που είναι κατάντικρυ στην Ιεριχώ. Και ο Κύριος του έδειξε ολόκληρη τη γη Γαλαάδ μέχρι τη γη τού Δαν,
- 2** και ολόκληρη τη γη τού Νεφθαλί, και τη γη τού Εφραΐμ, και του Μανασσή, και ολόκληρη τη γη τού Ιούδα, μέχρι την τελευταία θάλασσα,
- 3** και τη μεσημβρία, και την πεδιάδα τής κοιλάδας τής Ιεριχώ, πόλης των φοινικιών, μέχρι τη Σηγώρ.
- 4** Και ο Κύριος του είπε: Αυτή είναι η γη, που εγώ ορκίστηκα στον Αβραάμ, στον Ισαάκ, και στον Ιακώβ, λέγοντας: Στο σπέρμα σου θα τη δώσω· εγώ σε έκανα να τη δεις με τα μάτια σου, εκεί όμως δεν θα διαβείς.
- 5** Και ο Μωυσής πέθανε εκεί, ο υπηρέτης τού Κυρίου, στη γη τού Μωάβ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.
- 6** Και τον έθαψε στην κοιλάδα, στη γη τού Μωάβ, κατάντικρυ του Βαιθ-φεγώρ· και κανένας δεν γνωρίζει τον τάφο του μέχρι σήμερα.
- 7** Και ο Μωυσής ήταν 120 χρόνων, όταν πέθανε· τα μάτια του δεν αμαυρώθηκαν ούτε ελαττώθηκε η δύναμή του.
- 8** Και οι γιοι Ισραήλ έκλαψαν τον Μωυσή στις πεδιάδες τού Μωάβ για 30 ημέρες· και οι ημέρες τού κλάματος του πένθους τού Μωυσή τελείωσαν.
- 9** Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, ήταν πλήρης πνεύματος σοφίας· επειδή, ο Μωυσής είχε επιθέσει τα χέρια του επάνω του· και υπάκουαν σ' αυτόν οι γιοι Ισραήλ, και έκαναν όπως ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
- 10** Και μέσα στον Ισραήλ δεν σηκώθηκε πλέον προφήτης, όπως ο Μωυσής, τον οποίο ο Κύριος γνώρισε πρόσωπο προς πρόσωπο,
- 11** με όλα τα σημεία και τα τεράστια, που ο Κύριος τον έστειλε να κάνει μέσα στη γη τής Αιγύπτου, στον Φαραώ, και σε όλους τούς δούλους του, και σε ολόκληρη τη γη του,
- 12** και μεзо όλο το δυνατό χέρι τού Θεού, και με όλα τα μεγάλα θαυμάσια πράγματα, που ο Μωυσής έκανε μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 1

- 1** ΚΑΙ μετά τον θάνατο του Μωυσή, του δούλου τού Κυρίου, ο Κύριος είπε στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, τον υπηρέτη τού Μωυσή, λέγοντας:
- 2** Ο Μωυσής, ο υπηρέτης μου, πέθανε· τώρα, λοιπόν, καθώς θα σηκωθείς, διάβα αυτόν τον Ιορδάνη, εσύ και ολόκληρος αυτός ο λαός, προς τη γη που εγώ δίνω σ' αυτούς, στους γιους Ισραήλ.
- 3** Ολόκληρο τον τόπο επάνω στον οποίο θα πατήσει το πέλμα των ποδιών σας, τον έδωσα σε σας, όπως είχα πει στον Μωυσή·
- 4** από την έρημο και τούτο τον Λίβανο, και μέχρι τον μεγάλο ποταμό, τον ποταμό Ευφράτη, ολόκληρη η γη των Χετταίων, και μέχρι τη μεγάλη θάλασσα, προς δυσμάς τού ήλιου, θα είναι το όριό σας.
- 5** Άνθρωπος δεν θα μπορέσει να σταθεί εναντίον σου όλες τις ημέρες τής ζωής σου· όπως ήμουν μαζί με τον Μωυσή, θα είμαι και μαζί σου· δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω.
- 6** Να γίνεις ισχυρός και ανδρείος· επειδή, εσύ θα κληροδοτήσεις σε τούτον τον λαό τη γη, που ορκίστηκα στους πατέρες τους να τους δώσω.
- 7** Μόνον να γίνεις ισχυρός και υπερβολικά ανδρείος, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με ολόκληρο τον νόμο, που ο Μωυσής, ο υπηρέτης μου, σε πρόσταξε· να μη παρεκκλίνεις απ' αυτόν δεξιά ή αριστερά, για να φέρεσαι με σύνεση, παντού όπου κι αν πας.
- 8** Αυτό το βιβλίο τού νόμου δεν θα απομακρυνθεί από το στόμα σου, αλλά σ' αυτό θα μελετάς ημέρα και νύχτα, για να προσέχεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό· επειδή, τότε θα ευοδώνεσαι στον δρόμο σου, και τότε θα φέρεσαι με σύνεση.
- 9** Δεν σε προστάζω εγώ; Γίνε ισχυρός και ανδρείος· να μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· επειδή, μαζί σου είναι ο Κύριος ο Θεός σου, όπου κι αν πας.
- 10** ΚΑΙ ο Ιησούς πρόσταξε τους άρχοντες του λαού, λέγοντας:
- 11** Περάστε μέσα από το στρατόπεδο, και προστάξτε τον λαό, λέγοντας: Ετοιμάστε εφόδια για τον εαυτό σας· επειδή, μετά από τρεις ημέρες θα διαβείτε αυτόν τον Ιορδάνη, για να μπείτε μέσα να κληρονομήσετε τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σας δίνει σε σας για να την κληρονομήσετε.
- 12** Και στους Ρουβηνίτες, και στους Γαδίτες, και στο μισό από τη φυλή τού Μανασσή, ο Ιησούς είπε, τα εξής:
- 13** Θυμηθείτε τον λόγο, που ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου πρόσταξε σε σας, λέγοντας. Ο Κύριος ο Θεός σας σάς ανέπαυσε, και σας έδωσε αυτή τη γη·

14 οι γυναίκες σας, τα παιδιά σας, και τα κτήνη σας, θα μείνουν στη γη, που ο Μωυσής σάς έδωσε από την εκεί πλευρά τού Ιορδάνη· εσείς, όμως, θα διαβείτε μπροστά από τα αδέρφια σας, οπλισμένοι, όλοι οι ισχυροί σε δύναμη, και θα τους βοηθήσετε·

15 μέχρις ότου ο Κύριος αναπαύσει τους αδελφούς σας, όπως και εσάς, και να κληρονομήσουν και αυτοί τη γη, που ο Κύριος ο Θεός σας δίνει σ' αυτούς. Τότε, θα επιστρέψετε στη γη τής κληρονομιάς σας, και θα την κληρονομήσετε, την οποία ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου σάς έδωσε από την εκεί πλευρά τού Ιορδάνη, προς ανατολάς τού ήλιου.

16 Και αποκρίθηκαν στον Ιησού, λέγοντας: Όλα όσα μας προστάξεις, θα τα κάνουμε· και παντού όπου μας στείλεις, θα πάμε·

17 όπως υπακούγαμε στον Μωυσή, σε όλα, έτσι θα υπακούμε και σε σένα· μόνον ο Κύριος ο Θεός σου να είναι μαζί σου, καθώς ήταν και με τον Μωυσή·

18 κάθε άνθρωπος, που θα εναντιωθεί στις προσταγές σου, και δεν υπακούει στα λόγια σου, σε όλα όσα τον προστάξεις, ας θανατώνεται· μόνον να γίνεις ισχυρός και ανδρείος.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 2

1 ΚΑΙ ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, έστειλε από τη Σιτεΐμ δύο άνδρες για να κατασκοπεύσουν κρυφά, λέγοντας: Πηγαίνετε, δείτε τη γη, και την Ιεριχώ. Και εκείνοι πήγαν, και μπήκαν μέσα στο σπίτι μιας πόρνης γυναίκας, που ονομαζόταν Ραάβ, και εκεί κατέλυσαν.

2 Και ανήγγειλαν στον βασιλιά τής Ιεριχώ, λέγοντας: Δες, ήρθαν εδώ τη νύχτα δύο άνδρες από τους γιους Ισραήλ, για να κατασκοπεύσουν τη γη.

3 Και ο βασιλιάς τής Ιεριχώ έστειλε αποσταλμένους στη Ραάβ, λέγοντας: Βγάλε έξω τούς άνδρες, που μπήκαν μέσα σε σένα, οι οποίοι μπήκαν μέσα στο σπίτι σου· επειδή, ήρθαν να κατασκοπεύσουν ολόκληρη τη γη.

4 Και η γυναίκα παίρνοντας τους δύο άνδρες τούς έκρυψε, και είπε: Ναι μεν οι άνδρες μπήκαν μέσα σε μένα, αλλά δεν ξέρω από πού ήσαν·

5 κι ενώ επρόκειτο να κλειστεί η πύλη, όταν σκοτείνιασε, οι άνδρες βγήκαν έξω· δεν ξέρω πού πήγαν οι άνδρες· τρέξτε γρήγορα από πίσω τους, επειδή θα τους προφτάσετε.

6 Αυτή, όμως, τους είχε ανεβάσει επάνω στην τaráτσα και τους είχε σκεπάσει με λινόκάλαμο, που είχε στοιβαγμένο επάνω στην τaráτσα.

7 Και οι άνδρες έτρεξαν από πίσω τους, από τον δρόμο που οδηγεί στον Ιορδάνη, μέχρι τις διαβάσεις· και αμέσως, όταν αναχώρησαν εκείνοι που έτρεχαν από πίσω τους, κλείστηκε η πύλη.

- ⁸ Και πριν εκείνοι πλαγιάσουν, αυτή ανέβηκε προς αυτούς επάνω στην ταράτσα.
- ⁹ Και είπε στους άνδρες: Γνωρίζω ότι ο Κύριος έδωσε σε σας τη γη· και ότι ο τρόμος σας έπεσε επάνω μας, και ότι όλοι οι κάτοικοι της γης νεκρώθηκαν από τον φόβο σας·
- ¹⁰ επειδή, ακούσαμε πώς ο Κύριος ξέρανε τα νερά της Ερυθράς Θάλασσας μπροστά σας, όταν βγήκατε έξω από την Αίγυπτο· και τι κάνατε στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, που ήσαν πέρα από τον Ιορδάνη, στον Σηών, και στον Ωγ, που τους εξολοθρεύσατε·
- ¹¹ και καθώς ακούσαμε, διαλύθηκε η καρδιά μας, και δεν έμεινε πλέον πνοή σε κανέναν από τον φόβο σας, επειδή ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι ο Θεός επάνω στον ουρανό, και κάτω στη γη·
- ¹² και τώρα, ορκιστείτε μου, παρακαλώ, στον Κύριο, ότι, καθώς εγώ έκανα έλεος σε σας, θα κάνετε και εσείς έλεος στην οικογένεια του πατέρα μου· και δώστε μου ένα σημάδι πίστης,
- ¹³ ότι θα διαφυλάξετε τη ζωή στον πατέρα μου, και στη μητέρα μου, και στους αδελφούς μου, και στις αδελφές μου, και σε όλα όσα έχουν, και θα σώσετε τη ζωή μας από τον θάνατο.
- ¹⁴ Και οι άνδρες αποκρίθηκαν σ' αυτή: Η ζωή μας ας παραδοθεί σε θάνατο αντί της δικής σας, (αν μόνο δεν φανερώσετε αυτή την υπόθεσή μας), αν εμείς, όταν ο Κύριος παραδώσει σε μας τη γη, δεν δείξουμε έλεος και πίστη σε σένα.
- ¹⁵ Τότε, τους κατέβασε με σχοινί μέσα από το παράθυρο· επειδή, το σπίτι της ήταν στο τείχος της πόλης, και κατοικούσε στο τείχος.
- ¹⁶ Και είπε: Πηγαίνετε προς την ορεινή, περιοχή, για να μη σας συναντήσουν εκείνοι που σας καταδιώκουν· και κρυφτείτε εκεί τρεις ημέρες, μέχρις ότου επιστρέψουν αυτοί που σας καταδιώκουν· και έπειτα, θα πάτε στον δρόμο σας.
- ¹⁷ Και οι άνδρες είπαν σ' αυτή: Με τούτο θα είμαστε καθαροί από αυτόν τον όρκο σου που μας έκανες να ορκιστούμε·
- ¹⁸ δες, όταν εμείς μπαίνουμε μέσα στη γη, θα δέσεις αυτό το σχοινί τού κόκκινου νήματος στο παράθυρο, από το οποίο μάς κατέβασες· και τον πατέρα σου, και τη μητέρα σου, και τους αδελφούς σου, και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα σου, θα συγκεντρώσεις κοντά σου στο σπίτι·
- ¹⁹ και καθένας, που θα βγει έξω από τη θύρα τού σπιτιού σου, το αίμα του θα είναι επάνω στο κεφάλι του, και εμείς θα είμαστε καθαροί· όποιος, όμως, μένει μαζί σου στο σπίτι, το αίμα του θα είναι επάνω στο κεφάλι μας, αν κάποιος βάλει χέρι επάνω του·

²⁰ αλλά, αν φανερώσεις την υπόθεσή μας αυτή, τότε θα είμαστε λυμένοι από τον όρκο σου, που μας έκανες να ορκιστούμε.

²¹ Και εκείνη είπε: Σύμφωνα με τα λόγια σας, έτσι ας γίνει. Και τους εξαπέστειλε, και αναχώρησαν· και αυτή έδεσε το κόκκινο σχοινί στο παράθυρο.

²² Και αναχώρησαν, και ήρθαν στην ορεινή περιοχή, και έμειναν εκεί τρεις ημέρες, μέχρις ότου επέστρεψαν εκείνοι που τους καταδίωκαν· και τους αναζήτησαν αυτοί που τους καταδίωκαν σε ολόκληρο τον δρόμο, όμως δεν τους βρήκαν.

²³ Και οι δύο άνδρες γύρισαν, και κατέβηκαν από το βουνό, και διάβηκαν και ήρθαν στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, και του διηγήθηκαν όλα όσα τους συνέβησαν.

²⁴ Και είπαν στον Ιησού: Σίγουρα, ο Κύριος παρέδωσε στα χέρια μας ολόκληρη τη γη· και μάλιστα όλοι οι κάτοικοι του τόπου νεκρώθηκαν από τον φόβο μας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 3

¹ Και ο Ιησούς σηκώθηκε πρωί· και αναχώρησαν από τη Σιττείμ, και ήρθαν μέχρι τον Ιορδάνη, αυτός και όλοι οι γιοι Ισραήλ, και διανυχτέρευσαν εκεί, πριν διαπεράσουν απέναντι.

² Και μετά από τρεις ημέρες οι άρχοντες πέρασαν μέσα από το στρατόπεδο,

³ και πρόσταξαν τον λαό, λέγοντας: Όταν δείτε την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου τού Θεού σας, και τους ιερείς τούς Λευίτες, που τη βαστάζουν, τότε εσείς θα κινηθείτε από τους τόπους σας και θα πάτε πίσω απ' αυτή·

⁴ όμως, ας είναι απόσταση ανάμεσα σε σας και σ' εκείνη, μέχρι 2.000 πήχες, σύμφωνα με το μέτρο, (να μη πλησιάστε σ' αυτή) για να γνωρίζετε τον δρόμο, που πρέπει να βαδίζετε· επειδή, δεν περάσατε αυτό τον δρόμο χθες και προχθές.

⁵ Και ο Ιησούς είπε στον λαό: Καθαριστείτε, επειδή αύριο ο Κύριος θα κάνει ανάμεσά σας θαυμαστά πράγματα.

⁶ Και ο Ιησούς είπε στους ιερείς, λέγοντας: Σηκώστε την κιβωτό τής διαθήκης, και να προπορεύεστε μπροστά από τον λαό. Και σήκωσαν την κιβωτό τής διαθήκης, και πήγαιναν μπροστά από τον λαό.

⁷ Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Αυτή την ημέρα αρχίζω να σε υψώνω μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ· για να γνωρίσουν ότι, όπως ήμουν μαζί με τον Μωυσή, θα είμαι μαζί και με σένα·

⁸ εσύ, λοιπόν, να προστάξεις τούς ιερείς, που βαστάζουν την κιβωτό τής διαθήκης, λέγοντας: Όταν φτάσετε στην άκρη τού νερού τού Ιορδάνη, θα σταθείτε στον Ιορδάνη.

⁹ Και ο Ιησούς είπε στους γιους Ισραήλ: Πλησιάστε εδώ, και ακούστε τα λόγια τού Κυρίου τού Θεού σας.

¹⁰ Και ο Ιησούς είπε: Από τούτο θα γνωρίσετε ότι ο ζωντανός Θεός είναι ανάμεσά σας, και ότι ολοκληρωτικά θα εξολοθρεύσετε από μπροστά σας τους Χαναναίους και τους Χετταίους, και τους Ευαίους, και τους Φερεζαίους, και τους Γεργεσαίους, και τους Αμορραίους, και τους Ιεβουσαίους·

¹¹ Δέστε, η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου ολόκληρης της γης πορεύεται μπροστά σας στον Ιορδάνη.

¹² Και, τώρα, εκλέξτε για τον εαυτό σας 12 άνδρες από τις φυλές τού Ισραήλ, από έναν άνδρα ανά φυλή·

¹³ και καθώς τα πέλματα των ποδιών των ιερέων, που βαστάζουν την κιβωτό τού Κυρίου, του Κυρίου ολόκληρης της γης, πατήσουν στα νερά τού Ιορδάνη, τα νερά τού Ιορδάνη θα κοπούν στα δύο, τα νερά που κατεβαίνουν από επάνω, και θα σταθούν σε έναν σωρό.

¹⁴ Και καθώς ο λαός σηκώθηκε από τις σκηνές τους, για να διαβούν τον Ιορδάνη, και οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης μπροστά από τον λαό,

¹⁵ και καθώς εκείνοι που βάσταζαν την κιβωτό ήρθαν μέχρι τον Ιορδάνη, και τα πόδια των ιερέων, που βάσταζαν την κιβωτό, βράχηκαν στην άκρη τού νερού, (επειδή, ο Ιορδάνης πλημμυρίζει σε όλες τις όχθες του, όλες τις ημέρες τού θερισμού)

¹⁶ τα νερά που κατεβαίνουν από επάνω στάθηκαν, και υψώθηκαν σε έναν σωρό πολύ μακριά, από την πόλη Αδάμ, που είναι στα πλάγια της Ζαρετάν· και τα νερά που κατέβαιναν κάτω, προς τη θάλασσα της πεδιάδας, την Αλμυρή Θάλασσα, καθώς αποκόπηκαν, έφυγαν ολοκληρωτικά· και ο λαός πέρασε, κατάντικρυ της Ιεριχώ.

¹⁷ Και οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, στέκονταν σταθεροί επάνω σε ξηρό έδαφος, στο μέσον τού Ιορδάνη, και όλοι οι Ισραηλίτες διάβαιναν μέσα από ξηρό έδαφος, μέχρις ότου τελείωσε ολόκληρος ο λαός να διαβαίνει τον Ιορδάνη.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 4

¹ ΚΑΙ αφού ολόκληρος ο λαός τελείωσε να διαβαίνει τον Ιορδάνη, ο Κύριος είπε στον Ιησού, λέγοντας:

² Πάρτε για τον εαυτό σας 12 άνδρες από τον λαό, από έναν άνδρα ανά φυλή,

- ³ και πρόσταξέ τους, λέγοντας: Πάρτε από εδώ, μέσα από τον Ιορδάνη, από τον τόπο όπου τα πόδια των ιερέων στάθηκαν σταθερά, 12 πέτρες· και θα τις μεταφέρετε μαζί σας, και θα τις βάλετε στον τόπο, όπου θα στρατοπεδεύσετε αυτή τη νύχτα.
- ⁴ Τότε, ο Ιησούς προσκάλεσε τους 12 άνδρες, που είχε διορίσει από τους γιους Ισραήλ, από έναν άνδρα ανά φυλή·
- ⁵ και ο Ιησούς τούς είπε: Διαβείτε μπροστά από την κιβωτό τού Κυρίου τού Θεού σας στο μέσον τού Ιορδάνη, και σηκώστε ο καθένας από σας μία πέτρα επάνω στους ώμους του, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών των γιων Ισραήλ·
- ⁶ για να είναι αυτό ως σημείο μεταξύ σας· ώστε, όταν οι γιοι σας στο μέλλον ρωτούν, λέγοντας: Τι σημαίνουν σε σας αυτές οι πέτρες;
- ⁷ Τότε, θα τους απαντάτε ότι: Τα νερά τού Ιορδάνη κόπηκαν μπροστά από την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου· όταν διάβαινε τον Ιορδάνη, τα νερά τού Ιορδάνη κόπηκαν· και οι πέτρες αυτές θα είναι στους γιους Ισραήλ για παντοτινή υπόμνηση.
- ⁸ Έτσι και έκαναν οι γιοι Ισραήλ, καθώς ο Ιησούς πρόσταξε σ' αυτούς· και πήραν 12 πέτρες μέσα από τον Ιορδάνη, όπως ο Κύριος είχε πει στον Ιησού, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών των γιων Ισραήλ, και τις μετέφεραν μαζί τους στον τόπο όπου κατέλυσαν, και εκεί τις έβαλαν.
- ⁹ Και ο Ιησούς έστησε άλλες 12 πέτρες στο μέσον τού Ιορδάνη, στον τόπο όπου στάθηκαν τα πόδια των ιερέων, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης· (και εκεί είναι μέχρι σήμερα).
- ¹⁰ Και οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό στέκονταν στο μέσον τού Ιορδάνη, μέχρις ότου τελείωσαν όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Ιησού για να πει στον λαό, σύμφωνα με όλα όσα ο Μωυσής πρόσταξε στον Ιησού· και ο λαός έσπευσε και διάβηκε.
- ¹¹ Και αφού ολόκληρος ο λαός τελείωσε διαβαίνοντας, διάβηκε και η κιβωτός τού Κυρίου, και οι ιερείς, μπροστά από τον λαό.
- ¹² Και οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, διάβηκαν οπλισμένοι μπροστά από τους γιους Ισραήλ, όπως τους είχε πει ο Μωυσής.
- ¹³ Μέχρι 40.000 οπλισμένοι διάβηκαν μπροστά από τον Κύριο σε πόλεμο, στις πεδιάδες τής Ιεριχώ.
- ¹⁴ Εκείνη την ημέρα ο Κύριος ύψωσε τον Ιησού μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και τον φοβόνταν, όπως φοβόνταν τον Μωυσή, όλες τις ημέρες τής ζωής του.
- ¹⁵ Και ο Κύριος είπε στον Ιησού τα εξής:

- 16** Να προστάξεις τούς ιερείς, που βαστάζουν την κιβωτό τού μαρτυρίου, να ανέβουν από τον Ιορδάνη.
- 17** Και ο Ιησούς πρόσταξε τους ιερείς, λέγοντας: Ανεβείτε από τον Ιορδάνη.
- 18** Και αφού οι ιερείς, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, ανέβηκαν από το μέσον τού Ιορδάνη, και τα πέλματα των ποδιών των ιερέων πάτησαν επάνω στην ξηρά, τα νερά τού Ιορδάνη επέστρεψαν στον τόπο τους, και πλημμύρισαν όλες τις όχθες του, όπως και πρώτα.
- 19** Και ο λαός ανέβηκε από τον Ιορδάνη τη δέκατη του πρώτου μήνα, και στρατοπέδευσε στα Γάλγαλα, προς το ανατολικό μέρος τής Ιεριχώ.
- 20** Και τις 12 εκείνες πέτρες, που πήραν από τον Ιορδάνη, ο Ιησούς τις έστησε στα Γάλγαλα.
- 21** Και είπε στους γιους Ισραήλ, λέγοντας: Όταν στο μέλλον οι γιοι σας ρωτούν τούς πατέρες τους, λέγοντας: Τι σημαίνουν αυτές οι πέτρες;
- 22** Τότε, θα αναγγείλετε στους γιους σας τα εξής: Ο Ισραήλ διάβηκε αυτόν τον Ιορδάνη σαν μέσα από ξηρά·
- 23** επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας αποξέρανε τα νερά τού Ιορδάνη μπροστά σας, μέχρις ότου διαβήκατε, όπως έκανε ο Κύριος ο Θεός σας στην Ερυθρά Θάλασσα, που την αποξέρανε μπροστά μας, μέχρις ότου διαβήκαμε·
- 24** για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί τής γης το χέρι τού Κυρίου, ότι είναι δυνατό· για να φοβάστε πάντοτε τον Κύριο τον Θεό σας.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 5

- 1** ΚΑΙ όταν άκουσαν όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων, που ήσαν πέρα από τον Ιορδάνη προς τα δυτικά, και όλοι οι βασιλιάδες των Χαναναίων, που ήσαν κοντά στη θάλασσα, ότι ο Κύριος αποξέρανε τα νερά τού Ιορδάνη μπροστά από τους γιους Ισραήλ, μέχρις ότου διάβηκαν, διαλύθηκαν οι καρδιές τους· και δεν έμεινε πλέον σ' αυτούς πνοή, από τον φόβο των γιων Ισραήλ.
- 2** Κατά την εποχή εκείνη, ο Κύριος είπε στον Ιησού: Κάνε για τον εαυτό σου κοφτερά πέτρινα μαχαίρια, και κάνε περιτομή για δεύτερη φορά στους γιους Ισραήλ.
- 3** Και ο Ιησούς έκανε για τον εαυτό του κοφτερά πέτρινα μαχαίρια, και έκανε περιτομή στους γιους Ισραήλ επάνω στον λόφο των ακροβυστιών.
- 4** Και η αιτία, για την οποία ο Ιησούς έκανε την περιτομή, είναι ότι ολόκληρος ο λαός που βγήκε έξω από την Αίγυπτο, τα αρσενικά, όλοι οι άνδρες τού πολέμου, πέθαναν στην έρημο, στην οδοιπορία, αφού βγήκαν από την Αίγυπτο.

⁵ Ολόκληρος δε ο λαός που είχε βγει έξω ήταν περιτμημένος· ολόκληρος ο λαός, όμως, που γεννήθηκε στην έρημο, στην οδοιπορία, αφού βγήκαν έξω από την Αίγυπτο, δεν είχε περιτμηθεί.

⁶ Επειδή, 40 χρόνια οι γιοι Ισραήλ περιέρχονταν μέσα στην έρημο, μέχρις ότου πέθαναν, όλος ο λαός, οι άνδρες τού πολέμου, που είχαν βγει έξω από την Αίγυπτο, επειδή δεν υπάκουσαν στη φωνή τού Κυρίου· στους οποίους ο Κύριος ορκίστηκε ότι δεν θα τους αφήσει να δουν τη γη, που ο Κύριος ορκίστηκε στους πατέρες τους ότι θα μας δώσει, γη που ρέει γάλα και μέλι.

⁷ Και αντί γι' αυτούς, αντικατέστησε τους γιους τους, στους οποίους ο Ιησούς έκανε περιτομή, για τον λόγο ότι ήσαν απερίτμητοι· επειδή, δεν τους είχαν κάνει περιτομή κατά την οδοιπορία.

⁸ Και αφού τέλειωσαν να κάνουν περιτομή σε ολόκληρο τον λαό, κάθονταν στους τόπους τους στο στρατόπεδο, μέχρις ότου γιατρεύτηκαν.

⁹ Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Αυτή την ημέρα αφαίρεσα από επάνω σας τη ντροπή τής Αιγύπτου. Γι' αυτό, ο τόπος εκείνος ονομάστηκε Γάλγαλα² μέχρι σήμερα.

¹⁰ Και οι γιοι Ισραήλ στρατοπέδευαν στα Γάλγαλα, και έκαναν το Πάσχα τη 14 η ημέρα τού μήνα, προς την εσπέρα, στις πεδιάδες τής Ιεριχώ.

¹¹ Και την επόμενη του Πάσχα έφαγαν άζυμα από το σιτάρι τής γης, και σιτάρι φρυγανισμένο εκείνη την ίδια ημέρα.

¹² Και την επόμενη, αφού έφαγαν από το σιτάρι τής γης, σταμάτησε³ το μάννα· και δεν είχαν πλέον μάννα οι γιοι Ισραήλ, αλλά έτρωγαν από τα γεννήματα της γης Χαναάν εκείνο τον χρόνο.

¹³ ΚΑΙ όταν ο Ιησούς ήταν κοντά στην Ιεριχώ, ύψωσε τα μάτια του, και είδε, και ξάφνου, στεκόταν απέναντί του ένας άνθρωπος και η ρομφαία του ήταν στο χέρι του γυμνωμένη· και καθώς ο Ιησούς πλησίασε του είπε: Δικός μας είσαι ή από τους εχθρούς μας;

¹⁴ Και εκείνος είπε: Όχι· αλλ' εγώ είμαι ο Αρχιστράτηγος της δύναμης του Κυρίου, τώρα ήρθα. Και ο Ιησούς έπεσε με το πρόσωπό του επάνω στη γη, και προσκύνησε· και του είπε: Τι προστάζει ο κύριός μου στον δούλο του;

¹⁵ Και ο Αρχιστράτηγος της δύναμης του Κυρίου είπε στον Ιησού: Λύσε το υπόδημά σου από τα πόδια σου· επειδή, ο τόπος, επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγιος. Και ο Ιησούς το έκανε.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 6

¹ ΚΑΙ η Ιεριχώ ήταν κλεισμένη και οχυρωμένη, εξαιτίας των γιων Ισραήλ· κανένας δεν έβγαινε έξω, και κανένας δεν έμπαινε μέσα.

- ² Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Δες, παρέδωσα στο χέρι σου την Ιεριχώ, και τον βασιλιά της, και τους δυνατούς πολεμιστές.⁴
- ³ Και όλοι οι άνδρες τού πολέμου να βαδίσετε γύρω από την πόλη, ολόγυρα στην πόλη μία φορά· έτσι θα κάνεις για έξι ημέρες.
- ⁴ Και επτά ιερείς θα βαστάζουν μπροστά από την κιβωτό επτά κεράτινες σάλπιγγες· και την έβδομη ημέρα θα βαδίσετε γύρω από την πόλη επτά φορές· και οι ιερείς θα σαλπίζουν με τις σάλπιγγες.
- ⁵ Και όταν σαλπίσουν με την κεράτινη σάλπιγγα παρατεταμένα, καθώς ακούσετε τον ήχο τής σάλπιγγας, ολόκληρος ο λαός θα αλαλάξει με δυνατόν αλαλαγμό, και το τείχος τής πόλης θα καταπέσει από τη βάση του,⁵ και ο λαός θα ανέβει, ο καθένας κατευθείαν μπροστά του.
- ⁶ Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, κάλεσε τους ιερείς, και τους είπε: Πάρτε την κιβωτό τής διαθήκης, και επτά ιερείς ας βαστάζουν επτά κεράτινες σάλπιγγες μπροστά από την κιβωτό τού Κυρίου.
- ⁷ Και στον λαό είπε: Περάστε, και βαδίστε γύρω από την πόλη, και οι οπλισμένοι ας περάσουν μπροστά από την κιβωτό τού Κυρίου.
- ⁸ Και αφού ο Ιησούς μίλησε στον λαό, οι επτά ιερείς που βάσταζαν τις επτά κεράτινες σάλπιγγες μπροστά στον Κύριο, πέρασαν, και σάλπιζαν με τις σάλπιγγες· και η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου τούς ακολουθούσε.
- ⁹ Και οι οπλισμένοι προπορεύονταν από τους ιερείς, που σάλπιζαν με τις σάλπιγγες, και η οπισθοφυλακή ακολουθούσε την κιβωτό από πίσω, ενώ οι ιερείς προχωρώντας σάλπιζαν με τις σάλπιγγες.
- ¹⁰ Και ο Ιησούς πρόσταξε τον λαό, λέγοντας: Δεν θα αλαλάξετε ούτε θα ακουστεί η φωνή σας ούτε θα βγει λόγος από το στόμα σας, μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα σας πω να αλαλάξετε· τότε θα αλαλάξετε.
- ¹¹ Και η κιβωτός τού Κυρίου περιήλθε την πόλη, ολόγυρα, μία φορά· και ήρθαν στο στρατόπεδο, και διανυχτέρευσαν στο στρατόπεδο.
- ¹² Και ο Ιησούς σηκώθηκε το πρωί, και οι ιερείς σήκωσαν την κιβωτό τού Κυρίου·
- ¹³ και οι επτά ιερείς, που βάσταζαν τις επτά κεράτινες σάλπιγγες, προπορεύονταν από την κιβωτό τού Κυρίου, βαδίζοντας και σαλπίζοντας με τις σάλπιγγες· και μπροστά τους πορεύονταν οι οπλισμένοι· και η οπισθοφυλακή ακολουθούσε την κιβωτό τού Κυρίου από πίσω, ενώ οι ιερείς καθώς προχωρούσαν σάλπιζαν με τις σάλπιγγες.
- ¹⁴ Και τη δεύτερη ημέρα βάδισαν γύρω από την πόλη μία φορά, και γύρισαν στο στρατόπεδο· έτσι έκαναν για έξι ημέρες.

15 Και την έβδομη ημέρα σηκώθηκαν γύρω στα χαράματα, και βάδισαν γύρω από την πόλη επτά φορές με τον ίδιο τρόπο· μόνον σ' αυτή την ημέρα βάδισαν γύρω από την πόλη επτά φορές.

16 Και κατά την έβδομη φορά, ενώ οι ιερείς σάλπιζαν με τις σάλπιγγες, ο Ιησούς είπε στον λαό: Αλαλάξτε· επειδή, ο Κύριος σας παρέδωσε την πόλη·

17 και η πόλη θα είναι ανάθεμα στον Κύριο, αυτή και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτή· μόνον στη Ραάβ την πόρνη θα διαφυλαχθεί η ζωή, σ' αυτήν και σε όλους εκείνους που είναι μέσα στο σπίτι της μαζί της· επειδή, έκρυψε τους κατασκόπους, που είχαμε αποστείλει·

18 εσείς, όμως, φυλαχθείτε από το ανάθεμα, για να μη γίνετε ανάθεμα, παίρνοντας από το ανάθεμα, και κάνετε το στρατόπεδο του Ισραήλ ανάθεμα, και το ταραξείτε·

19 και όλο το ασήμι και το χρυσάφι, και τα χάλκινα σκεύη και τα σιδερένια, είναι αφιερωμένα στον Κύριο· θα φερθούν μέσα στο θησαυροφυλάκιο του Κυρίου.

20 Και ο λαός αλάλαξε, όταν σάλπισαν με τις σάλπιγγες· και καθώς ο λαός άκουσε τη φωνή των σαλπίγγων, τότε ο λαός αλάλαξε έναν μεγάλο αλαλαγμό, και το τείχος κατέπεσε από τη βάση του, και ο λαός ανέβηκε στην πόλη, κάθε ένας κατευθείαν μπροστά του, και κυρίευσαν την πόλη.

21 Και εξολόθρευσαν με μάχαιρα⁶ όλους όσους ήσαν μέσα στην πόλη, άνδρες και γυναίκες, νέους και γέροντες, και βόδια, και πρόβατα, και γαϊδούρια.

22 Και ο Ιησούς είπε στους δύο άνδρες, που κατασκόπευσαν τη γη: Μπείτε μέσα στο σπίτι της πόρνης, και βγάλτε έξω από εκεί τη γυναίκα, και όλα όσα έχει, καθώς ορκιστήκατε σ' αυτή.

23 Και οι νέοι, οι κατάσκοποι, μπήκαν και έβγαλαν έξω τη Ραάβ, και τον πατέρα της, και τη μητέρα της, και τους αδελφούς της, και όλα όσα είχε· και έβγαλαν ολόκληρη τη συγγένειά της, και τους διαφύλαξαν έξω από το στρατόπεδο του Ισραήλ.

24 Και κατέκαψαν την πόλη με φωτιά, και όλα όσα ήσαν σ' αυτή· μόνον το ασήμι και το χρυσάφι, και τα χάλκινα σκεύη και τα σιδερένια, τα έδωσαν στο θησαυροφυλάκιο του οίκου τού Κυρίου.

25 Και στη Ραάβ, την πόρνη, και στην οικογένεια του πατέρα της, και σε όλα όσα είχε, ο Ιησούς διαφύλαξε τη ζωή· και κατοικεί μέσα στον Ισραήλ μέχρι σήμερα· επειδή, έκρυψε τους κατασκόπους, που ο Ιησούς είχε αποστείλει για να κατασκοπεύσουν την Ιερικώ.

26 Και ο Ιησούς ορκίστηκε εκείνη την εποχή, λέγοντας: Καταραμένος μπροστά στον Κύριο ο άνθρωπος, που θα σηκωθεί και θα χτίσει αυτή την πόλη, την Ιερικώ· με τον θάνατο του πρωτότοκου γιου του θα βάλει τα θεμέλιά της, και με τον θάνατο του νεότευτου γιου του θα στήσει τις πύλες της.

²⁷ Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιησού, και απλώθηκε η φήμη τού ονόματός του σε ολόκληρη τη γη.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 7

¹ ΟΜΩΣ, οι γιοι Ισραήλ έκαναν παράβαση στο ανάθεμα· επειδή, ο Αχάν,⁷ ο γιος τού Χαρμί, γιου τού Ζαβδί,⁸ γιου τού Ζερά, από τη φυλή τού Ιούδα, πήρε από το ανάθεμα· και η οργή τού Κυρίου άναψε ενάντια στους γιους Ισραήλ.

² Και ο Ιησούς έστειλε ανθρώπους από την Ιεριχώ στη Γαι, που ήταν κοντά στη Βαιθ-αυέν, προς το ανατολικό μέρος τής Βαιθήλ· και τους είπε, λέγοντας: Ανεβείτε, και κατασκοπεύστε τη γη. Και οι άνθρωποι ανέβηκαν και κατασκόπευσαν τη Γαι.

³ Και όταν γύρισαν στον Ιησού του είπαν: Ας μη ανέβει ολόκληρος ο λαός, αλλά μέχρι δύο ή τρεις χιλιάδες άνδρες ας ανέβουν, και ας πατάξουν τη Γαι· μη βάλεις ολόκληρο τον λαό σε κόπο φέρνοντάς τον μέχρις εκεί· επειδή, είναι λίγοι.

⁴ Και ανέβηκαν εκεί από τον λαό μέχρι 3.000 άνδρες· και έφυγαν από το πρόσωπο των ανδρών τής Γαι.

⁵ Και οι άνδρες τής Γαι πάταξαν απ' αυτούς μέχρι 36 από τους άνδρες· και τους καταδίωξαν μπροστά από την πύλη μέχρι τη Σιβареίμ, και τους πάταξαν στο κατωφερές μέρος· για το οποίο οι καρδιές τού λαού διαλύθηκαν, και έγιναν σαν νερό.

⁶ Και ο Ιησούς ξέσχισε τα ιμάτιά του, και έπεσε καταγής επάνω στο πρόσωπό του, μπροστά στην κιβωτό τού Κυρίου μέχρι την εσπέρα, αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και έβαλαν χύμα επάνω στα κεφάλια τους.

⁷ Και ο Ιησούς είπε: Α! Κυρίαρχε Κύριε, γιατί διαπέρασες αυτόν τον λαό διαμέσου τού Ιορδάνη, για να μας παραδώσεις στα χέρια των Αμορραίων, ώστε να μας αφανίσουν; Είθε να ήμασταν ευχαριστημένοι, καθώς καθόμασταν πέρα από τον Ιορδάνη!

⁸ Ω! Κύριε, τι να πω, αφού ο Ισραήλ έστρεψε τα νώτα μπροστά στους εχθρούς του;

⁹ Και ακούγοντας οι Χαναναίοι και όλοι οι κάτοικοι της γης, θα μας περικυκλώσουν, και θα εξαλείψουν το όνομά μας από τη γη· και τι θα κάνεις για το μεγάλο σου όνομα;

¹⁰ Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Σήκω· γιατί έπεσες έτσι επάνω στο πρόσωπό σου;

¹¹ Ο Ισραήλ αμάρτησε, και μάλιστα παρέβηκαν τη διαθήκη μου, που τους πρόσταξα· και επιπλέον, πήραν από το ανάθεμα, και επιπλέον έκλεψαν, και επιπλέον είπαν ψέματα, και επιπλέον το έβαλαν στα σκεύη τους·

- 12** γι' αυτό, δεν θα μπορέσουν οι γιοι Ισραήλ να σταθούν μπροστά στους εχθρούς τους, αλλά θα στρέψουν τα νώτα μπροστά από τους εχθρούς τους, επειδή έγιναν ανάθεμα· ούτε θα είμαι πλέον μαζί σας, αν δεν εξαλείψετε το ανάθεμα από ανάμεσά σας·
- 13** καθώς θα σηκωθείς, αγίασε τον λαό, και να πεις: Να αγιαστείτε για την αυριανή ημέρα· επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· Υπάρχει ανάθεμα ανάμεσά σου, Ισραήλ· δεν μπορείς να σταθείς μπροστά στους εχθρούς σου, μέχρις ότου αφαιρέσετε το ανάθεμα από ανάμεσά σας·
- 14** να προσέλθετε, λοιπόν, το πρωί σύμφωνα με τις φυλές σας· και η φυλή, την οποία ο Κύριος θα πιάσει, θα προσέλθει κατά συγγένειες· και η συγγένεια, την οποία ο Κύριος θα πιάσει, θα προσέλθει κατά οικογένειες· και η οικογένεια, την οποία ο Κύριος θα πιάσει θα προσέλθει κατά άνδρες·
- 15** και όποιος πιαστεί, που έχει το ανάθεμα, θα κατακαεί με φωτιά, αυτός και όλα όσα έχει· επειδή, παρέβηκε τη διαθήκη τού Κυρίου, και επειδή έπραξε ανομία στον Ισραήλ.
- 16** Και ο Ιησούς, καθώς σηκώθηκε το πρωί, έφερε τον Ισραήλ σύμφωνα με τις φυλές τους· και πιάστηκε η φυλή τού Ιούδα·
- 17** και έφερε τις συγγένειες του Ιούδα, και πιάστηκε η συγγένεια των Ζαραϊτών· και έφερε τη συγγένεια των Ζαραϊτών κατά άνδρες, και πιάστηκε ο Ζαβδί·
- 18** και έφερε την οικογένειά του κατά άνδρες, και πιάστηκε ο Αχάν, ο γιος τού Χαρμί, γιου τού Ζαβδί, γιου τού Ζερά, από τη φυλή τού Ιούδα.
- 19** Και ο Ιησούς είπε στον Αχάν: Παιδί μου, δώσε τώρα δόξα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, και εξομολογήσου σ' αυτόν, και πες μου τώρα τι έπραξες· μη το κρύψεις από μένα.
- 20** Και ο Αχάν αποκρίθηκε στον Ιησού, και είπε: Αληθινά, εγώ αμάρτησα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, και έπραξα έτσι κι έτσι·
- 21** βλέποντας ανάμεσα στα λάφυρα μία καλή Βαβυλωνιακή στολή, και 200 σίκλους ασήμι, και μία ράβδο χρυσάφι βάρους 50 σίκλων, τα επιθύμησα, και τα πήρα· και δες, είναι κρυμμένα στη γη, στο μέσον τής σκηνής μου, και το ασήμι κάτω απ' αυτά.
- 22** Και ο Ιησούς έστειλε ανθρώπους· και έτρεξαν στη σκηνή, και πραγματικά, ήσαν κρυμμένα στη σκηνή του, και το ασήμι κάτω απ' αυτά.
- 23** Και τα πήραν από το μέσον τής σκηνής, και τα έφεραν στον Ιησού, και σε όλους τούς γιους Ισραήλ, και τα έβαλαν μπροστά στον Κύριο.
- 24** Τότε, ο Ιησούς, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, έπιασαν τον Αχάν, τον γιο τού Ζερά, και το ασήμι, και τη στολή, και τη ράβδο από το χρυσάφι, και τους γιους του, και τις θυγατέρες του, και τα βόδια του, και τα γαϊδούρια του, και τα

πρόβατά του, και τη σκηνή του, και όλα όσα είχε, και τους έφεραν στην κοιλάδα Αχώρ.

²⁵ Και ο Ιησούς είπε: Γιατί μας κατατάραξες; Ο Κύριος θα σε κατατάρξει αυτή την ημέρα. Και ολόκληρος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε με πέτρες, και τους κατέκαψαν με φωτιά, και τους λιθοβόλησαν με πέτρες.

²⁶ Και έστησαν επάνω του έναν μεγάλο σωρό από πέτρες, που μένει μέχρι σήμερα· έτσι ο Κύριος έπαυσε από την έξαψη του θυμού του· γι' αυτό, το όνομα εκείνου του τόπου αποκαλείται, Κοιλάδα Αχώρ, μέχρι αυτή την ημέρα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 8

¹ Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Να μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις· πάρε μαζί σου όλους τούς άνδρες τού πολέμου, και καθώς θα σηκωθείς, ανέβα στη Γαι·δες, εγώ παρέδωσα στο χέρι σου τον βασιλιά της Γαι, και τον λαό του, και την πόλη του, και τη γη του·

² και θα κάνεις στη Γαι, και στον βασιλιά της, όπως έκανες στην Ιεριχώ και στον βασιλιά της· μόνον τα λάφυρά της, και τα κτήνη της θα λαφυραγωγήσετε για τους εαυτούς σας· να στήσεις ενέδρα ενάντια στην πόλη, από πίσω της.

³ Και ο Ιησούς σηκώθηκε, και ολόκληρος ο λαός ο πολεμιστής, για να ανέβουν στη Γαι· και ο Ιησούς διάλεξε 30.000 άνδρες δυνατούς πολεμιστές, και τους έστειλε τη νύχτα,

⁴ και τους πρόσταξε, λέγοντας: Προσέξτε, εσείς θα ενεδρεύετε ενάντια στην πόλη, από πίσω της· μη απομακρυνθείτε πολύ από την πόλη, και να είστε όλοι έτοιμοι·

⁵ και εγώ, και ολόκληρος ο λαός, που είναι μαζί μου, θα πλησιάσουμε στην πόλη· και όταν βγουν εναντίον μας, όπως πρώτα, τότε εμείς θα φύγουμε από μπροστά τους·

⁶ και θα βγουν πίσω από μας, μέχρις ότου τούς απομακρύνουμε από την πόλη, επειδή θα πουν: Αυτοί φεύγουν από μπροστά μας, όπως πρώτα· και εμείς θα φύγουμε από μπροστά τους·

⁷ τότε, εσείς, καθώς θα σηκωθείτε από την ενέδρα, θα κυριεύσετε την πόλη· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας θα την παραδώσει στο χέρι σας·

⁸ και αφού κυριεύσετε την πόλη, θα κάψετε την πόλη με φωτιά· σύμφωνα με την προσταγή τού Κυρίου θα κάνετε· δέστε, σας έδωσα προσταγή.

⁹ Ο Ιησούς, λοιπόν, τους έστειλε, και πήγαν σε ενέδρα, και κάθησαν ανάμεσα στη Βαιθήλ και τη Γαι, προς το δυτικό μέρος της Γαι· και ο Ιησούς έμεινε εκείνη τη νύχτα ανάμεσα στον λαό.

¹⁰ Και καθώς ο Ιησούς σηκώθηκε το πρωί, επισκέφθηκε τον λαό, και ανέβηκε αυτός και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, μπροστά από τον λαό προς τη Γαι.

- 11 Και όλος ο πολεμιστής λαός, που ήταν μαζί του, ανέβηκε, και πλησίασε, και ήρθε απέναντι από την πόλη, και στρατοπέδευσε προς το βόρειο μέρος τής Γαι· και ήταν μία κοιλάδα ανάμεσα σ' αυτούς και στη Γαι.
- 12 Και παίρνοντας μέχρι 5.000 άνδρες, τους έβαλε σε ενέδρα ανάμεσα στη Βαιθήλ και στη Γαι, προς το δυτικό μέρος της πόλης.
- 13 Και αφού παρέταξαν τον λαό, ολόκληρο το στράτευμα, που ήταν στα βόρεια της πόλης, και την ενέδρα του, στα δυτικά τής πόλης, ο Ιησούς πήγε εκείνη τη νύχτα στο μέσον τής κοιλάδας.
- 14 Και καθώς είδε ο βασιλιάς τής Γαι, αυτός και ολόκληρος ο λαός του, οι άνδρες τής πόλης, έσπευσαν και σηκώθηκαν πρωί, και βγήκαν σε συνάντηση του Ισραήλ σε μάχη, σε ορισμένη ώρα, στην πεδιάδα· αυτός, όμως, δεν ήξερε ότι ήταν ενέδρα εναντίον του πίσω από την πόλη.
- 15 Και ο Ιησούς και ολόκληρος ο Ισραήλ προσποιήθηκαν ότι κατατροπώθηκαν μπροστά τους, και έφευγαν από τον δρόμο τής ερήμου.
- 16 Και συγκάλεσαν ολόκληρο τον λαό, που ήταν στη Γαι, για να τους καταδιώξουν· και καταδίωξαν τον Ιησού, και απομακρύνθηκαν από την πόλη.
- 17 Και δεν απέμεινε άνθρωπος στη Γαι και στη Βαιθήλ, που δεν βγήκε πίσω από τον Ισραήλ· και άφησαν την πόλη ανοιχτή, και καταδίωκαν τον Ισραήλ.
- 18 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Έκτεινε τη λόγχη, που είναι στο χέρι σου, προς τη Γαι· επειδή, θα την παραδώσω στο χέρι σου. Και ο Ιησούς εξέτεινε τη λόγχη, που ήταν στο χέρι του, προς την πόλη.
- 19 Και η ενέδρα σηκώθηκε από τη θέση της με βιασύνη, και όρμησαν αμέσως, όταν εξέτεινε το χέρι του· και μπήκαν μέσα στην πόλη, και την κυρίευσαν, και σπεύδοντας έκαψαν την πόλη με φωτιά.
- 20 Και όταν οι άνδρες τής Γαι γύρισαν να δουν προς τα πίσω, είδαν, και ξάφνου, ο καπνός τής πόλης ανέβαινε στον ουρανό, και δεν μπορούσαν να φύγουν εδώ και εκεί· επειδή, ο λαός που έφευγε προς την έρημο στράφηκαν προς τα πίσω ενάντια σ' αυτούς που τους καταδίωκαν.
- 21 Και ο Ιησούς και ολόκληρος ο Ισραήλ, όταν είδαν ότι η ενέδρα είχε κυριεύσει την πόλη, και ότι ανέβαινε ο καπνός τής πόλης, στράφηκαν προς τα πίσω, και πάταξαν τους άνδρες της Γαι.
- 22 Και οι άλλοι βγήκαν από την πόλη εναντίον τους, ώστε ήσαν στο μέσον τού Ισραήλ, από εδώ και από εκεί· και τους πάταξαν, ώστε δεν άφησαν κανέναν απ' αυτούς, που να εναπέμεινε ή να διέφυγε.
- 23 Και τον βασιλιά τής Γαι τον έπιασαν ζωντανό, και τον έφεραν στον Ιησού.
- 24 Και αφού ο Ισραήλ τελείωσε να φονεύει όλους τούς κατοίκους τής Γαι στην πεδιάδα μέσα στην έρημο, όπου τούς καταδίωκαν, και έπεσαν όλοι με

μάχαιρα, μέχρις ότου εξολοθρεύθηκαν, ολόκληρος ο Ισραήλ επέστρεψε στη Γαι, και την πάταξαν με μάχαιρα.

25 Και όλοι αυτοί που έπεσαν εκείνη την ημέρα, και άνδρες και γυναίκες, ήσαν 12.000, όλοι οι άνθρωποι της Γαι.

26 Και ο Ιησούς δεν έσυρε προς τα πίσω το χέρι του, που είχε απλώσει με τη λόγχη, μέχρις ότου εξολόθρευσε όλους τους κατοίκους τής Γαι.

27 Μόνον τα κτήνη, και τα λάφυρα της πόλης εκείνης, λαφυραγώγησε ο Ισραήλ για τον εαυτό του, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε

28 Και ο Ιησούς κατέκαψε τη Γαι, και την έκανε έναν σωρό, παντοτινάί0 ακατοίκητο, μέχρι αυτή την ημέρα.

29 Και τον βασιλιά τής Γαι τον κρέμασε επάνω σε ένα ξύλο μέχρι την εσπέρα· και καθώς ο ήλιος έδυσε, ο Ιησούς πρόσταξε και κατέβασαν το πτώμα του από το ξύλο, και το έρριξαν στην είσοδο της πύλης τής πόλης, και ύψωσαν επάνω του έναν μεγάλο σωρό από πέτρες, που μένει μέχρι σήμερα.

30 ΤΟΤΕ, ο Ιησούς οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ επάνω στο βουνό Εβάλ,

31 όπως ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, πρόσταξε στους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με το γραμμένο στο βιβλίο τού νόμου τού Μωυσή: Θυσιαστήριο από ολόκληρες πέτρες, επάνω στις οποίες δεν επιβλήθηκε σίδερο· και πρόσφεραν επάνω σ' αυτό ολοκαυτώματα στον Κύριο, και θυσίασαν ειρηνικές προσφορές.

32 Και έγραψε εκεί επάνω στις πέτρες το αντίγραφο του νόμου τού Μωυσή, που είχε γράψει μπροστά στους γιους Ισραήλ.

33 Και ολόκληρος ο Ισραήλ, και οι πρεσβύτεροί τους, και οι άρχοντες, και οι κριτές τους, στάθηκαν από το ένα και από το άλλο μέρος τής κιβωτού, απέναντι από τους ιερείς, τους Λευίτες, που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και ο ξένος, και ο αυτόχθονας· οι μισοί απ' αυτούς προς το βουνό Γαριζίν, και οι μισοί απ' αυτούς προς το βουνό Εβάλ· όπως προηγούμενα ο Μωυσής ο δούλος τού Κυρίου, είχε προστάξει, για να ευλογήσουν τον λαό Ισραήλ.

34 Και ύστερα απ' αυτά, διάβασε όλα τα λόγια τού νόμου, τις ευλογίες και τις κατάρες, σύμφωνα με όλα τα γραμμένα στο βιβλίο τού νόμου.

35 Δεν υπήρχε λόγος από όλα όσα πρόσταξε ο Μωυσής, που ο Ιησούς δεν διάβασε μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, μαζί με τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τους ξένους, που παραβρίσκονταν μεταξύ τους.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 9

- ¹ ΚΑΙ όταν άκουσαν όλοι οι βασιλιάδες, που ήσαν από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, και αυτοί που ήσαν στην ορεινή περιοχή κι εκείνοι που ήσαν στην πεδινή περιοχή, και εκείνοι που ήσαν σε όλα τα παράλια της Μεγάλης Θάλασσας, μέχρις απέναντι από τον Λίβανο, οι Χετταίοι, και οι Αμορραίοι, οι Χαναναίοι, οι Φερεζαίοι, οι Ευαίοι, και οι Ιεβουσαίοι,
- ² συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί, για να πολεμήσουν τον Ιησού και τον Ισραήλ.
- ³ Και οι κάτοικοι της Γαβαών άκουσαν ό,τι είχε κάνει ο Ιησούς στην Ιεριχώ και στη Γαι,
- ⁴ και έπραξαν και αυτοί με πανουργία, και πήγαν και ετοιμάστηκαν με εφόδια, και πήραν παλιούς σάκους επάνω στα γαϊδούρια τους, και ασκιά με παλιό κρασί και σχισμένα και δεμένα,
- ⁵ και στα πόδια τους παλιά υποδήματα και μπαλωμένα, και παλιά ιμάτια επάνω τους· και όλο το ψωμί τού εφοδιασμού τους ήταν ξερό και καταθρυμματισμένο.
- ⁶ Και ήρθαν στον Ιησού στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα, και είπαν σ' αυτόν και στους άνδρες τού Ισραήλ: Ήρθαμε από μακρινή γη: Τώρα, λοιπόν, κάντε συνθήκη μαζί μας.
- ⁷ Και οι άνδρες τού Ισραήλ είπαν σ' αυτούς τους Ευαίους: Εσείς ίσως κατοικείτε ανάμεσά μας, και πώς θα κάνουμε συνθήκη μαζί σας;
- ⁸ Και εκείνοι είπαν στον Ιησού: Είμαστε δούλοι σου. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ποιοι είστε και από πού έρχεστε;
- ⁹ Και του είπαν: Οι δούλοι σου ήρθαν από πολύ μακρινή γη για το όνομα του Κυρίου τού Θεού σου· επειδή, ακούσαμε τη φήμη του, και όλα όσα έκανε στην Αίγυπτο,
- ¹⁰ και όλα όσα έκανε στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων, που ήσαν πέρα από τον Ιορδάνη, στον Σηών, τον βασιλιά τής Εσεβών, και στον Ωγ, τον βασιλιά τής Βασάν, που ήταν στην Ασταρώθ·
- ¹¹ γι' αυτό, οι πρεσβύτεροί μας, και όλοι οι κάτοικοι της γης μας, είπαν σε μας, λέγοντας: Πάρτε μαζί σας εφόδια για τον δρόμο, και πηγαίνετε σε συνάντησή τους, και πείτε τους: Είμαστε δούλοι σας· τώρα, λοιπόν, κάντε συνθήκη μαζί μας·
- ¹² το ψωμί μας αυτό το πήραμε από τα σπίτια μας ζεστό, την ημέρα που φύγαμε για νάρθουμε σε σας· και τώρα, δέστε, είναι ξερό και καταθρυμματισμένο·
- ¹³ και αυτά τα ασκιά τού κρασιού, που τα γεμίσαμε καινούργια, και δείτε, είναι καταξεσχισμένα· και τα ιμάτιά μας αυτά και τα υποδήματά μας πάλιωσαν εξαιτίας τού πολύ μακρινού δρόμου.

- 14 Και δέχθηκαν τους άνδρες εξαιτίας των εφοδίων τους, και δεν ρώτησαν τον Κύριο.
- 15 Και ο Ιησούς έκανε ειρήνη μαζί τους, και έκανε συνθήκη μαζί τους, να διαφυλάξει τη ζωή τους· και οι άρχοντες της συναγωγής, ορκίστηκαν σ' αυτούς.
- 16 Και ύστερα από τρεις ημέρες, αφού έκαναν τη συνθήκη μαζί τους, άκουσαν ότι ήσαν γείτονές τους, και κατοικούσαν μεταξύ τους.
- 17 Και καθώς οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν, πήγαν στις πόλεις τους την τρίτη ημέρα· και οι πόλεις τους ήσαν η Γαβαών και η Χεφειρά, και η Βηρώθ, και η Κιριάθ-ιαρείμ.
- 18 Και δεν τους πάταξαν οι γιοι Ισραήλ, επειδή οι άρχοντες της συναγωγής είχαν ορκιστεί προς αυτούς τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ. Και ολόκληρη η συναγωγή γόγγυζε ενάντια στους άρχοντες.
- 19 Όλοι, όμως, οι άρχοντες είπαν σε ολόκληρη τη συναγωγή: Εμείς ορκιστήκαμε προς αυτούς τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, δεν μπορούμε να τους αγγίξουμε·
- 20 αυτό θα κάνουμε σ' αυτούς· θα διαφυλάξουμε τη ζωή τους, για να μη είναι οργή Θεού επάνω μας, εξαιτίας τού όρκου που ορκιστήκαμε σ' αυτούς.
- 21 Και οι άρχοντες τους είπαν: Ας ζουν· ας είναι, όμως, ξυλοκόποι και νεροκουβαλητές σε ολόκληρη τη συναγωγή, καθώς τους υποσχέθηκαν οι άρχοντες.
- 22 Και ο Ιησούς τούς συγκάλεσε, και τους είπε, λέγοντας: Γιατί μας απατήσατε, λέγοντας: Είμαστε πολύ μακριά από σας, ενώ εσείς κατοικείτε μεταξύ μας;
- 23 Τώρα, λοιπόν, είστε επικατάρατοι, και δεν θα λείψει από σας δούλος, και ξυλοκόπος, και νεροκουβαλητής στον οίκο τού Θεού μου.
- 24 Και αποκρίθηκαν στον Ιησού, λέγοντας: Επειδή, οι δούλοι σου έμαθαν με πληροφορίες όσα ο Κύριος ο Θεός σου διέταξε στον δούλο του τον Μωυσή, να δώσει σε σας ολόκληρη τη γη, και να εξολοθρεύσει από μπροστά σας όλους τους κατοίκους τής γης, γι' αυτό φοβηθήκαμε από σας υπερβολικά για τη ζωή μας, και κάναμε αυτό το πράγμα·
- 25 και τώρα, δες, είμαστε στα χέρια σου· ό,τι σου φανεί καλό και αρεστό να κάνεις σε μας, κάνε.
- 26 Και έκανε σ' αυτούς έτσι, και τους ελευθέρωσε από το χέρι των γιων Ισραήλ, και δεν τους φόνευσαν.
- 27 Και την ημέρα εκείνη ο Ιησούς τούς έκανε ξυλοκόπους και νεροκουβαλητές μέχρι τώρα, στη συναγωγή, και στο θυσιαστήριο του Κυρίου, στον τόπο που θα εκλέξει.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 10

- 1** ΚΑΙ καθώς ο Αδωνισεδέκ, ο βασιλιάς τῆς Ιερουσαλήμ, άκουσε ότι ο Ιησούς κυρίευσε τη Γαι, και την εξολόθρευσε, ότι, καθώς έκανε στην Ιεριχώ και στον βασιλιά της, έτσι έκανε και στη Γαι και στον βασιλιά της, και ότι οι κάτοικοι της Γαβαών έκαναν ειρήνη με τον Ισραήλ, και έμειναν ανάμεσά τους,
- 2** φοβήθηκαν υπερβολικά· επειδή, η Γαβαών ήταν μεγάλη πόλη, σαν μία από τις βασιλικές πόλεις, και επειδή ήταν μεγαλύτερη από τη Γαι, και όλοι οι άνδρες της ήσαν δυνατοί,
- 3** Γι' αυτό, ο Αδωνισεδέκ, ο βασιλιάς τῆς Ιερουσαλήμ, έστειλε στον Ωάμ, τον βασιλιά τῆς Χεβρών, και στον Πιράμ, τον βασιλιά τῆς Ιαρμούθ, και στον Ιαφιά, τον βασιλιά τῆς Λαχείς, και στον Δεβείρ, τον βασιλιά τῆς Εγλών, λέγοντας:
- 4** Ανεβείτε σε μένα, και βοηθήστε με, για να πατάξουμε τη Γαβαών· επειδή, έκανε ειρήνη με τον Ιησού, και με τους γιους Ισραήλ.
- 5** Και αφού συγκεντρώθηκαν οι πέντε βασιλιάδες των Αμορραίων, ο βασιλιάς τῆς Ιερουσαλήμ, ο βασιλιάς τῆς Χεβρών, ο βασιλιάς τῆς Ιαρμούθ, ο βασιλιάς τῆς Λαχείς, ο βασιλιάς τῆς Εγλών, ανέβηκαν αυτοί και όλα τα στρατεύματά τους και στρατοπέδευσαν μπροστά από τη Γαβαών, και πολεμούσαν εναντίον της.
- 6** Και οι Γαβαωνίτες έστειλαν στον Ιησού, στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα, λέγοντας: Να μη αποσύρεις το χέρι σου από τους δούλους σου· ανέβα γρήγορα σε μας, και σώσε μας, και βοήθησέ μας· επειδή, συγκεντρώθηκαν εναντίον μας όλοι οι βασιλιάδες των Αμορραίων, που κατοικούν στην ορεινή περιοχή.
- 7** Και ο Ιησούς ανέβηκε από τα Γάλγαλα, αυτός, και ολόκληρος ο πολεμιστής λαός μαζί του, και όλοι οι δυνατοί πολεμιστές.
- 8** Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Να μη τους φοβηθείς· επειδή, τους παρέδωσα στο χέρι σου· κανένας απ' αυτούς δεν θα σταθεί μπροστά σου.
- 9** Ήρθε, λοιπόν, ο Ιησούς ξαφνικά καταπάνω τους, αφού ανέβηκε από τα Γάλγαλα κατά τη διάρκεια όλης τῆς νύχτας.
- 10** Και ο Κύριος τους κατατρόπωσε μπροστά στον Ισραήλ, και τους πάταξε με μεγάλη σφαγή στη Γαβαών, και τους καταδίωξαν στον δρόμο που ανεβαίνει προς τη Βαιθ-ωρών, και τους κατέκοβαν μέχρι την Αζηκά και μέχρι τη Μακκηδά.
- 11** Και ενώ, φεύγοντας από μπροστά από το Ισραήλ, ήσαν στην κατάβαση της Βαιθ-ωρών, ο Κύριος έρριξε από τον ουρανό μεγάλες πέτρες εναντίον τους μέχρι την Αζηκά, και πέθαναν· περισσότεροι ήσαν εκείνοι που πέθαναν από τις πέτρες τού χαλαζιού, παρά όσους οι γιοι Ισραήλ κατέκοψαν με μάχαιρα.

12 Τότε, ο Ιησούς μίλησε στον Κύριο, την ημέρα που ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους μπροστά στους γιους Ισραήλ, και είπε μπροστά στον Ισραήλ: Στάσου, ήλιε, επάνω στη Γαβαών, κι εσύ φεγγάρι, επάνω στη φάραγγα Αιαλών.

13 Και ο ήλιος στάθηκε, και το φεγγάρι έμεινε ακίνητο, μέχρις ότου ο λαός εκδικήθηκε τους εχθρούς του. Δεν είναι αυτό γραμμένο στο βιβλίο τού Ιασήρ; Και ο ήλιος στάθηκε στο μέσον τού ουρανού, και δεν έσπευσε να δύσει μέχρι μια ολόκληρη ημέρα.

14 Και τέτοια ημέρα δεν υπήρξε ούτε πριν ούτε μετά, ώστε ο Κύριος να ακούσει φωνή ανθρώπου· επειδή, ο Κύριος πολεμούσε υπέρ τού Ισραήλ.

15 Και ο Ιησούς επέστρεψε, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα.

16 Και οι πέντε βασιλιάδες αυτοί έφυγαν, και κρύφτηκαν σε μια σπηλιά στη Μακκηδά.

17 Και ανήγγειλαν στον Ιησού, λέγοντας: Οι πέντε βασιλιάδες βρέθηκαν κρυμμένοι σε μια σπηλιά στη Μακκηδά.

18 Και ο Ιησούς είπε: Κυλίστε μεγάλες πέτρες στο στόμιο της σπηλιάς, και βάλτε κοντά τους ανθρώπους για να τους φυλάττουν·

19 και εσείς, μη στέκεστε· να καταδιώκετε τους εχθρούς σας, και να πατάζτε τήν οπισθοφυλακή τους· να μη τους αφήσετε να μπουν στις πόλεις τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας τούς παρέδωσε στα χέρια σας.

20 Και αφού ο Ιησούς και οι γιοι Ισραήλ τέλειωσαν να τους φονεύουν με υπερβολικά μεγάλη σφαγή, μέχρις ότου εξολοθρεύτηκαν, οι υπόλοιποι απ' αυτούς, όσοι διασώθηκαν, μπήκαν σε οχυρωμένες πόλεις.

21 Και ολόκληρος ο λαός επέστρεψε στο στρατόπεδο στον Ιησού, στη Μακκηδά, ειρηνικά· κανένας δεν κούνησε τη γλώσσα του ενάντια σε κάποιον από τους γιους Ισραήλ.

22 Και ο Ιησούς είπε: Ανοίξτε το στόμιο της σπηλιάς, και βγάλτε έξω προς εμένα τούς πέντε βασιλιάδες εκείνους από τη σπηλιά.

23 Έτσι και έκαναν, και έβγαλαν έξω προς αυτόν τους πέντε εκείνους βασιλιάδες από τη σπηλιά, τον βασιλιά τής Ιερουσαλήμ, τον βασιλιά τής Χεβρών, τον βασιλιά τής Ιαρμούθ, τον βασιλιά τής Λαχείς, τον βασιλιά τής Εγλών.

24 Και αφού έβγαλαν έξω προς τον Ιησού εκείνους τούς βασιλιάδες, ο Ιησούς κάλεσε όλους τούς άνδρες τού Ισραήλ, και είπε στους αρχηγούς των πολεμιστών, που ήρθαν μαζί του: Πλησιάστε, βάλτε τα πόδια σας επάνω στους λαιμούς αυτών των βασιλιάδων. Και αυτοί πλησίασαν, και έβαλαν τα πόδια τους επάνω στους λαιμούς τους.

- 25** Και ο Ιησούς τούς είπε: Να μη φοβάστε ούτε να δειλιάζετε· να γίνεστε ανδρείοι και να ενδυναμώνεστε· επειδή, έτσι θα κάνει ο Κύριος σε όλους τους εχθρούς σας, ενάντια στους οποίους μάχεστε.
- 26** Και ύστερα απ' αυτά, ο Ιησούς τούς πάταξε, και τους θανάτωσε, και τους κρέμασε σε πέντε ξύλα· και κρέμονταν στα ξύλα μέχρι την εσπέρα.
- 27** Και γύρω στη δύση τού ήλιου, ο Ιησούς πρόσταξε, και τους κατέβασαν από τα ξύλα, και τους έρριξαν στη σπηλιά, όπου είχαν κρυφτεί, και στο στόμιο της σπηλιάς κύλισαν μεγάλες πέτρες, οι οποίες μένουν εκεί μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- 28** Και εκείνη την ημέρα ο Ιησούς κυρίευσε τη Μακκηδά, και πάταξε με μάχαιρα, αυτή και τον βασιλιά της· εξολόθρευσε αυτούς, και όλους τούς ανθρώπους,¹¹ που ήσαν σ' αυτήν· δεν άφησε υπόλοιπο· και στον βασιλιά τής Μακκηδά έκανε, όπως έκανε και στον βασιλιά τής Ιεριχώ.
- 29** Και ο Ιησούς διάβηκε, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Μακκηδά στη Λιβνά, και πολεμούσε τη Λιβνά.
- 30** Και ο Κύριος παρέδωσε και αυτή και τον βασιλιά της στο χέρι τού Ισραήλ· και την πάταξε με μάχαιρα, και όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν μέσα σ' αυτή· δεν άφησε σ' αυτήν υπόλοιπο· και στον βασιλιά της έκανε, όπως έκανε και στον βασιλιά τής Ιεριχώ.
- 31** Και ο Ιησούς διάβηκε, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Λιβνά στη Λαχείς, και στρατοπέδευσε απέναντί της, και την πολεμούσε.
- 32** Και ο Κύριος παρέδωσε τη Λαχείς στο χέρι τού Ισραήλ, και την κυρίευσε τη δεύτερη ημέρα και πάταξε με μάχαιρα αυτή, και όλους τους ανθρώπους, που ήσαν σ' αυτή, σύμφωνα με όσα έκανε στη Λιβνά.
- 33** Τότε, ο Ωράμ, ο βασιλιάς τής Γεζέρ, ανέβηκε για να βοηθήσει τη Λαχείς· και ο Ιησούς πάταξε αυτόν και τον λαό του, μέχρις ότου δεν του άφησε υπόλοιπο.
- 34** Και ο Ιησούς διάβηκε, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Λαχείς στην Εγλών, και στρατοπέδευσαν απέναντί της, και την πολεμούσαν·
- 35** και την κυρίευσαν εκείνη την ημέρα, και την πάταξαν με μάχαιρα· και εξολόθρευσε εκείνη την ημέρα όλους τούς ανθρώπους που ήσαν σ' αυτή, σύμφωνα με όλα όσα έκανε στη Λαχείς.
- 36** Και ο Ιησούς ανέβηκε, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από την Εγλών στη Χεβρών, και την πολεμούσαν·
- 37** και την κυρίευσαν, και πάταξαν με μάχαιρα αυτή, τον βασιλιά της, και όλες τις πόλεις της, και όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν μέσα σ' αυτή· και δεν άφησε υπόλοιπο· σύμφωνα με όλα όσα έκανε στην Εγλών· και εξολόθρευσε αυτή, και όλους τούς ανθρώπους που ήσαν μέσα σ' αυτή.

38 Και ο Ιησούς στράφηκε στη Δεβείρ, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, και πολεμούσε·

39 και κυρίευσε αυτή, και τον βασιλιά της, και όλες τις πόλεις της· και τους πάταξε με στόμα μάχαιρας, και εξολόθρευσε όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν μέσα σ' αυτή· δεν άφησε υπόλοιπο· όπως έκανε στη Χεβρών, έτσι έκανε και στη Δεβείρ και στον βασιλιά της· και όπως έκανε στη Λιβνά και στον βασιλιά της.

40 Μ' αυτό τον τρόπο ο Ιησούς πάταξε ολόκληρη την ορεινή γη, και τη μεσημβρινή, και την πεδινή, και την Ασδών, και όλους τούς βασιλιάδες τους· δεν άφησε υπόλοιπο, αλλά εξολόθρευσε κάθε τι που είχε πνοή, καθώς ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, είχε προστάξει.

41 Και ο Ιησούς τούς πάταξε από την Κάδης-βαρνή μέχρι τη Γάζα, και ολόκληρη τη γη Γεσέν, μέχρι τη Γαβαών.

42 Και όλους αυτούς τούς βασιλιάδες και τη γη τους ο Ιησούς κυρίευσε μεμιάς, επειδή ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ πολεμούσε υπέρ τού Ισραήλ.

43 Και ο Ιησούς επέστρεψε στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 11

1 ΚΑΙ καθώς το άκουσε ο Ιαβείν, ο βασιλιάς τής Ασώρ, έστειλε στον Ιωβάβ, τον βασιλιά τής Μαδών, και στον βασιλιά τής Σιμβρών, και στον βασιλιά τής Αχσάφ,

2 και στους βασιλιάδες που ήσαν στον βορρά, στην ορεινή περιοχή και στην πεδινή, απέναντι από τη Χιννερώθ, και στην κοιλάδα, και στη Νάφαθ-δωρ δυτικά,

3 και στους Χαναναίους, που ήσαν ανατολικά και δυτικά, και στους Αμορραίους, και στους Χετταίους, και στους Φερεζαίους, και στους Ιεβουσαίους, που ήσαν στην ορεινή περιοχή, και στους Ευαίους, που ήσαν κάτω από την Αερμών στη γη Μισπά.

4 Και βγήκαν, αυτοί και όλα τα στρατεύματά τους μαζί τους, πολύς λαός, σαν την άμμο, που είναι κοντά στην άκρη τής θάλασσας σε πλήθος, μαζί με άλογα και πολλές άμαξες σε υπερβολικό βαθμό.

5 Και όταν όλοι αυτοί οι βασιλιάδες συγκεντρώθηκαν, ήρθαν και στρατοπέδευσαν μαζί κοντά στα νερά Μερώμ, για να πολεμήσουν τον Ισραήλ.

6 Και ο Κύριος είπε στον Ιησού: Να μη φοβηθείς από μπροστά τους· επειδή, αύριο, αυτή περίπου την ώρα, εγώ θα τους παραδώσω όλους φονευμένους μπροστά στον Ισραήλ· τα άλογά τους θα τα ακρωτηριάσεις¹² και τις άμαξές τους θα τις κατακάψεις με φωτιά.

- ⁷ Και ο Ιησούς πήγε ξαφνικά, και μαζί του όλος ο πολεμιστής λαός, εναντίον τους στα νερά Μερώμ, και έπεσαν επάνω τους.
- ⁸ Και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τού Ισραήλ, και τους πάταξε, και τους καταδίωξε μέχρι τη μεγάλη Σιδώνα· και μέχρι τη Μισρεφώθ-μαΐμ, και μέχρι την κοιλάδα Μισπά ανατολικά· και τους πάταξαν, μέχρις ότου δεν τους άφησαν υπόλοιπο.
- ⁹ Και ο Ιησούς έκανε σ' αυτούς καθώς ο Κύριος τον πρόσταξε· τα άλογά τους τα ακρωτηρίασε, και τις άμαξές τους τις κατέκαψε με φωτιά.
- ¹⁰ Και ο Ιησούς στράφηκε την ίδια αυτή εποχή, και κυρίευσε την Ασώρ, και πάταξε τον βασιλιά της με μάχαιρα· επειδή, η Ασώρ ήταν άλλοτε πρωτεύουσα όλων αυτών των βασιλείων.
- ¹¹ Και όλους τούς ανθρώπους, που ήσαν σ' αυτήν, τους πάταξαν με μάχαιρα, και τους εξολόθρευσαν· δεν έμεινε τίποτε που είχε πνοή, και την Ασώρ την κατέκαψε με φωτιά.
- ¹² Και όλες τις πόλεις εκείνων των βασιλιάδων, και όλους τούς βασιλιάδες τους, ο Ιησούς τούς έπιασε, και τους πάταξε με μάχαιρα· τους εξολόθρευσε, όπως πρόσταξε ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου.
- ¹³ Και όλες τις πόλεις, όσες έμειναν μαζί με τα προχώματά τους, δεν τις έκαψε ο Ισραήλ, εκτός μόνον την Ασώρ κατέκαψε ο Ιησούς.
- ¹⁴ Και όλα τα λάφυρα αυτών των πόλεων, και τα κτήνη, οι γιοι Ισραήλ τα λαφυραγωγήσαν για τον εαυτό τους· όλους, όμως, τους ανθρώπους τούς πάταξαν με μάχαιρα, μέχρις ότου τούς εξολόθρευσαν· δεν άφησαν τίποτε που είχε πνοή.
- ¹⁵ Όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, τον δούλο του, έτσι και ο Μωυσής πρόσταξε τον Ιησού, και έτσι έκανε ο Ιησούς· δεν παρέβηκε τίποτε από όλα όσα ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.
- ¹⁶ Και ο Ιησούς κυρίευσε ολόκληρη εκείνη τη γη, την ορεινή, και ολόκληρη τη μεσημβρινή, και ολόκληρη τη γη Γεσέν, και την κοιλάδα, και την πεδινή περιοχή, και το βουνό τού Ισραήλ, και την κοιλάδα του,
- ¹⁷ από το βουνό Αλάκ, που υψώνεται προς το Σηείρ, μέχρι τη Βάαλ-γαδ, στην κοιλάδα τού Λιβάνου, κάτω από το βουνό Αερμών· και έπιασε όλους τούς βασιλιάδες τους, και τους πάταξε, και τους θανάτωσε.
- ¹⁸ Πολύ καιρό ο Ιησούς πολεμούσε με όλους αυτούς τούς βασιλιάδες.
- ¹⁹ Δεν υπήρχε πόλη που έκανε ειρήνη με τους γιους Ισραήλ, εκτός από τους Ευαίους, που κατοικούσαν στη Γαβαών· όλες τις κυρίευσαν με πόλεμο·
- ²⁰ επειδή, έγινε από τον Κύριο, το να σκληρυνθούν οι καρδιές τους, νάρθουν σε μάχη ενάντια στον Ισραήλ, για να εξολοθρευτούν, να μη γίνει σ' αυτούς έλεος, αλλά να εξαφανιστούν, όπως ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή.

²¹ Και ο Ιησούς ήρθε εκείνη την εποχή, και αφάνισε τους Ανακείμ από τα βουνά, από τη Χεβρών, από τη Δεβείρ, από την Ανάβ, και από όλα τα βουνά τού Ιούδα, και από όλα τα βουνά τού Ισραήλ· ο Ιησούς τούς εξολόθρευσε, μαζί με τις πόλεις τους.

²² Δεν έμειναν Ανακείμ στη γη των γιων Ισραήλ· μόνον στη Γάζα, στη Γαθ, και στην Άζωτο έμειναν.

²³ Και ο Ιησούς κυρίευσε ολόκληρη τη γη, σύμφωνα με όλα όσα ο Κύριος είχε πει στον Μωυσή· και ο Ιησούς την έδωσε στον Ισραήλ ως κληρονομιά, σύμφωνα με τον διαμερισμό τους στις φυλές τους. Και η γη ησύχασε από πόλεμο.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 12

¹ Και οι βασιλιάδες τής γης, που οι γιοι Ισραήλ πάταξαν, και κατακρίευσαν τη γη τους, στην περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη, προς την ανατολή τού ήλιου, από τον ποταμό Αρνών μέχρι το βουνό Αερμών, και ολόκληρη την πεδινή περιοχή ανατολικά, είναι τούτοι:

² Ο Σηών, ο βασιλιάς των Αμορραίων, που κατοικούσε στην Εσεβών, που δέσποζε από την Αροήρ, που ήταν κοντά στην άκρη τού ποταμού Αρνών, και το μέσον τού ποταμού, και το μισό τής γης Γαλαάδ, μέχρι τον ποταμό Ιαβόκ, το όριο των γιων Αμμών·

³ και από την πεδινή περιοχή μέχρι τη Θάλασσα Χιννερών ανατολικά, και μέχρι τη θάλασσα της πεδιάδας, την Αλμυρή Θάλασσα ανατολικά, προς τον δρόμο που οδηγούσε στη Βαιθ-ιεσιμώθ, και από το μεσημβρινό μέρος, κάτω από την Ασδώθ-φασγά·

⁴ και τα όρια του Ωγ, του βασιλιά τής Βασάν, που εναπολείφθηκε από τους γίγαντες, και που κατοικούσε στην Ασταρώθ και στην Εδρεϊ·

⁵ που εξουσίαζε στο βουνό Αερμών, και στη Σαλχά, και σε ολόκληρη τη Βασάν, μέχρι τα όρια των Γεσσουριτών και των Μααχαθιτών, και στο μισό τής γης Γαλαάδ, το όριο του Σηών, του βασιλιά τής Εσεβών.

⁶ Αυτούς τούς πάταξε ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, και οι γιοι Ισραήλ· και ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, έδωσε τη γη τους ως κληρονομιά στους Ρουβηνίτες, και στους Γαδίτες, και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή.

⁷ Και αυτοί είναι οι βασιλιάδες τής γης, που ο Ιησούς πάταξε και οι γιοι Ισραήλ, από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, δυτικά, από τη Βάαλ-γαδ στην κοιλάδα τού Λιβάνου, και μέχρι το βουνό Αλάκ, που ανεβαίνει στο Σηείρ· και ο Ιησούς την έδωσε στις φυλές τού Ισραήλ ως κληρονομιά, σύμφωνα με τον διαμερισμό τους·

- ⁸ στα βουνά, και στις κοιλάδες, και στις πεδιάδες, και στην Ασδώθ, και στην έρημο, και στο μεσημβρινό μέρος· τους Χετταίους, τους Αμορραίους, και τους Χαναναίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους·
- ⁹ τον βασιλιά τής Ιεριχώ, έναν· τον βασιλιά τής Γαι, που ήταν κοντά στη Βαιθήλ, έναν·
- ¹⁰ τον βασιλιά τής Ιερουσαλήμ, έναν· τον βασιλιά τής Χεβρών, έναν·
- ¹¹ τον βασιλιά τής Ιαρμούθ, έναν· τον βασιλιά τής Λαχείς, έναν·
- ¹² τον βασιλιά τής Εγγλών, έναν· τον βασιλιά τής Γεζέρ, έναν·
- ¹³ τον βασιλιά τής Δεβείρ, έναν· τον βασιλιά τής Γεδέρ, έναν·
- ¹⁴ τον βασιλιά τής Ορμά, έναν· τον βασιλιά τής Αράδ, έναν·
- ¹⁵ τον βασιλιά τής Λιβνά, έναν· τον βασιλιά τής Οδολλάμ, έναν·
- ¹⁶ τον βασιλιά τής Μακκηδά, έναν· τον βασιλιά τής Βαιθήλ, έναν·
- ¹⁷ τον βασιλιά τής Θαπφουά, έναν· τον βασιλιά τής Εφέρ, έναν·
- ¹⁸ τον βασιλιά τής Αφέκ, έναν· τον βασιλιά τής Λασαρών, έναν·
- ¹⁹ τον βασιλιά τής Μαδών, έναν· τον βασιλιά τής Ασώρ, έναν·
- ²⁰ τον βασιλιά τής Σιμβρών-μερών, έναν· τον βασιλιά τής Αχσάφ, έναν·
- ²¹ τον βασιλιά τής Θανανάχ, έναν· τον βασιλιά τής Μεγιδδώ, έναν·
- ²² τον βασιλιά τής Κέδες, έναν· τον βασιλιά τής Ιοκνεάμ στην Καρμέλ, έναν·
- ²³ τον βασιλιά τής Δωρ στη Νάφαθ-δωρ, έναν· τον βασιλιά των εθνών στα Γάλγαλα, έναν·
- ²⁴ τον βασιλιά τής Θερσά, έναν. Όλοι οι βασιλιάδες ήσαν 31.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 13

- ¹ ΚΑΙ ο Ιησούς ήταν γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία· και ο Κύριος του είπε: Εσύ είσαι γέροντας, και προχωρημένος στην ηλικία, μένει όμως πολλή γη ακόμα να κυριευθεί.
- ² Τούτη είναι η γη που μένει ακόμα: Όλα τα όρια των Φιλισταίων, και ολόκληρη η Γεσσουρί,
- ³ από το Σιώρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο, μέχρι τα όρια της Ακκαρών προς βορράν, που λογαριάζονται στους Χαναναίους· οι πέντε ηγεμονίες των Φιλισταίων, των Γαζαίων, των Αζωτίων, των Ασκαλωνιτών, των Γεθθαίων, και των Ακκαρωνιτών, και η ηγεμονία των Αυιτών·
- ⁴ από το μεσημβρινό μέρος, ολόκληρη η γη των Χαναναίων, και η Μεαρά, που είναι των Σιδωνίων, μέχρι την Αφέκ μέχρι τα όρια των Αμορραίων·

⁵ και η γη των Γιβλιτών, και ολόκληρος ο Λίβανος, προς την ανατολή τού ήλιου, από τη Βάαλ-γαδ, κάτω από το βουνό Αερμών, μέχρι την είσοδο της Αιμάθ·

⁶ όλοι οι κάτοικοι της ορεινής περιοχής, από τον Λίβανο μέχρι τη Μισρεφώθ-μαΐμ, όλοι οι Σιδώνιοι· αυτούς εγώ θα τους εξολοθρεύσω μπροστά από τους γιους Ισραήλ· εσύ, μάλιστα, διαμοίρασέ την με κλήρους στους Ισραηλίτες, όπως σε πρόσταξα·

⁷ τώρα, λοιπόν, διαμοίρασε αυτή τη γη, ως κληρονομιά στις εννιά φυλές και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή.

⁸ Οι Ρουβηνίτες και οι Γαδίτες, μαζί με το υπόλοιπο μισό τής φυλής αυτής, πήραν την κληρονομιά τους, που ο Μωυσής τούς έδωσε, πέρα από τον Ιορδάνη, ανατολικά, καθώς ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, τους έδωσε,

⁹ από την Αροήρ, που είναι κοντά στην άκρη τού ποταμού Αρνών, και την πόλη που είναι στο μέσον τού ποταμού, και ολόκληρη την πεδινή Μεδεβά μέχρι τη Δαιβών,

¹⁰ και όλες τις πόλεις τού Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, που βασίλευε στην Εσεβών, μέχρι τα όρια των γιων Αμμών,

¹¹ και τη Γαλαάδ, και τα όρια των Γεσσουριτών και των Μααχαθιτών, και ολόκληρο το βουνό Αερμών, και ολόκληρη τη Βασάν μέχρι τη Σαλχά,

¹² ολόκληρο το βασίλειο του Ωγ στη Βασάν, που βασιλεύει στην Ασταρώθ και στην Εδρεΐ, που εναπέμεινε από τους υπόλοιπους γίγαντες· επειδή, αυτούς τούς πάταξε ο Μωυσής, και τους εξολόθρευσε.

¹³ Τους Γεσσουρίτες, όμως, και τους Μααχαθίτες, οι γιοι Ισραήλ δεν τους εξολόθρευσαν, αλλά οι Γεσσουρίτες και οι Μααχαθίτες κατοικούν ανάμεσα στον Ισραήλ μέχρι σήμερα.

¹⁴ Μόνον στη φυλή τού Λευί δεν έδωσε κληρονομιά· οι θυσίες τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ, που γίνονται με φωτιά, είναι η κληρονομιά τους, όπως τους είπε.

¹⁵ ΚΑΙ ο Μωυσής έδωσε στη φυλή των γιων τού Ρουβήν κληρονομιά σύμφωνα με τις συγγένειές τους·

¹⁶ και τα όριά τους ήσαν από την Αροήρ, που είναι κοντά στην άκρη τού ποταμού Αρνών, και η πόλη που είναι στο μέσον τού ποταμού, και ολόκληρη η πεδινή περιοχή μέχρι τη Μεδεβά,

¹⁷ η Εσεβών, και όλες οι πόλεις της, που είναι στην πεδινή περιοχή, η Δαιβών, και η Βαμώθ-βαάλ, και η Βαιθ-βάαλ-μεών,

¹⁸ και η Ιασσά, και η Κεδημώθ, και η Μηφαάθ,

¹⁹ και η Κιριαθαΐμ, και η Σιβμά, και η Ζαρέθ-σαάρ στο βουνό τής κοιλάδας,

- ²⁰ και η Βαιθ-φεγώρ και η Ασδώθ-φασγά, και η Βαιθ-ιεσιμώθ,
- ²¹ και όλες οι πόλεις της πεδινής περιοχής, και ολόκληρο το βασίλειο του Σηών, του βασιλιά των Αμορραίων, που βασιλεύει στην Εσεβών, που ο Μωυσής πάταξε, αυτόν και τους ηγεμόνες τής Μαδιάμ, τον Ευί, και τον Ρεκέμ, και τον Σουρ, και τον Ουρ, και τον Ρεβά, τους άρχοντες του Σηών, που κατοικούσαν τη γη.
- ²² Και τον Βαλαάμ, τον γιο τού Βεώρ, τον μάντη, οι γιοι Ισραήλ θανάτωσαν με μάχαιρα, ανάμεσα σ' εκείνους που φονεύθηκαν απ' αυτούς.
- ²³ Και στους γιους τού Ρουβήν, ο Ιορδάνης ήταν το όριό τους. Αυτή είναι η κληρονομιά των γιων τού Ρουβήν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις τους και οι κωμοπόλεις τους.
- ²⁴ Και ο Μωυσής έδωσε κληρονομιά στη φυλή τού Γαδ, στους γιους τού Γαδ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους·
- ²⁵ και το όριό τους ήταν η Ιαζήρ, και όλες οι πόλεις τής Γαλαάδ, και το μισό τής γης των γιων Αμμών, μέχρι την Αροήρ, που είναι απέναντι στη Ραββά,
- ²⁶ και από την Εσεβών μέχρι τη Ραμάθ-μισπά και τη Βετονίμ, και από τη Μαχαναΐμ μέχρι τα όρια της Δεβεΐρ,
- ²⁷ και στην κοιλάδα, τη Βαιθ-αράμ, και τη Βαιθ-νιμρά, και τη Σοκχώθ, και τη Σαφών, το υπόλοιπο του βασιλείου τού Σηών, του βασιλιά τής Εσεβών, και ο Ιορδάνης ήταν το όριο μέχρι την άκρη τής Θάλασσας Χιννερώθ, πέρα από τον Ιορδάνη, ανατολικά.
- ²⁸ Αυτή είναι η κληρονομιά των γιων Γαδ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις και οι κωμοπόλεις τους.
- ²⁹ Και ο Μωυσής έδωσε κληρονομιά στο μισό τής φυλής τού Μανασσή· και έγινε κτήμα στο μισό τής φυλής των γιων τού Μανασσή, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ³⁰ Και το όριό τους ήταν από τη Μαχαναΐμ, ολόκληρη η Βασάν, ολόκληρο το βασίλειο του Ωγ, του βασιλιά τής Βασάν, και όλες οι κωμοπόλεις τού Ιαείρ, που είναι στη Βασάν, 60 πόλεις·
- ³¹ και το μισό τής Γαλαάδ, και η Ασταρώθ, και η Εδρεΐ, οι πόλεις τού βασιλείου τού Ωγ, στη Βασάν, δόθηκαν στους γιους τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή, στο μισό των γιων τού Μαχείρ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ³² Αυτοί είναι οι τόποι, που ο Μωυσής κληροδότησε στις πεδιάδες τού Μωάβ, στην περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη, κοντά στην Ιεριχώ, ανατολικά.
- ³³ Στη φυλή τού Λευί, όμως, ο Μωυσής δεν έδωσε κληρονομιά· ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, αυτός ήταν η κληρονομιά τους, όπως είπε σ' αυτούς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 14

- ¹ ΚΑΙ αυτοί είναι οι τόποι που οι γιοι Ισραήλ κληρονόμησαν στη γη Χαναάν, που κληροδότησαν σ' αυτούς ο Ελεάζαρ ο ιερέας, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των γιων Ισραήλ.
- ² Με κλήρο έγινε η κληρονομιά των εννιά αυτών φυλών και του μισού τής φυλής, καθώς ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.
- ³ Επειδή, ο Μωυσής είχε δώσει την κληρονομιά των δύο φυλών και του μισού τής φυλής από την περιοχή που είναι πέρα από τον Ιορδάνη· στους Λευίτες, όμως, δεν έδωσε κληρονομιά ανάμεσά τους.
- ⁴ Επειδή, οι γιοι τού Ιωσήφ ήσαν δύο φυλές, του Μανασσή και του Εφραΐμ· και δεν έδωσαν στους Λευίτες μερίδιο στη γη, παρά πόλεις για να κατοικούν, μαζί με τα προάστιά τους, για τα κτήνη τους, και για την περιουσία τους.
- ⁵ Καθώς ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή, έτσι έκαναν οι γιοι Ισραήλ, και διαμοίρασαν τη γη.
- ⁶ ΚΑΙ οι γιοι τού Ιούδα ήρθαν στον Ιησού στα Γάλγαλα, και ο Χάλεβ, ο γιος τού Ιεφοννή, ο Κενεζαίος, του είπε: Εσύ ξέρεις τον λόγο που ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, τον άνθρωπο του Θεού, για μένα και για σένα, στην Κάδης-βαρνή·
- ⁷ ήμουν ηλικίας 40 χρόνων όταν με έστειλε ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, από την Κάδης-βαρνή, για να κατασκοπεύσω τη γη· και ανήγγειλα σ' αυτόν έναν λόγο, που ήταν στην καρδιά μου·
- ⁸ οι αδελφοί μου, όμως, που ανέβηκαν μαζί μου, νέκρωσαν την καρδιά τού λαού· εγώ, όμως, ακολούθησα τον Κύριο τον Θεό μου ολοκληρωτικά·
- ⁹ και εκείνη την ημέρα ο Μωυσής ορκίστηκε, λέγοντας: Η γη, που πάτησαν τα πόδια σου, εξάπαντος θα είναι δική σου κληρονομιά, και των γιων σου, παντοτινά· επειδή, ακολούθησες τον Κύριο τον Θεό μου, ολοκληρωτικά·
- ¹⁰ και τώρα, δεξ, ο Κύριος, καθώς είπε, με φύλαξε ζωντανό τα 45 αυτά χρόνια, από την ημέρα που ο Κύριος μίλησε αυτό τον λόγο στον Μωυσή, όταν ο Ισραήλ πορευόταν στην έρημο· και τώρα, δεξ, εγώ είμαι σήμερα ηλικίας 85 χρόνων·
- ¹¹ και σήμερα ακόμα είμαι δυνατός, όπως την ημέρα που με έστειλε ο Μωυσής· όπως ήταν τότε η δύναμή μου, για πόλεμο, και για να βγαίνω έξω και να μπαίνω μέσα·
- ¹² τώρα, λοιπόν, δώσε μου αυτό το βουνό, για το οποίο ο Κύριος μίλησε εκείνη την ημέρα· επειδή, εσύ άκουσες εκείνη την ημέρα, ότι εκεί είναι οι Ανακείμ, και μεγάλες οχυρωμένες πόλεις· αν ο Κύριος είναι μαζί μου, εγώ θα μπορέσω να τους διώξω, όπως ο Κύριος είπε.
- ¹³ Και ο Ιησούς τον ευλόγησε, και έδωσε στον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή, τη Χεβρών για κληρονομιά.

¹⁴ Γι' αυτό, η Χεβρών αποκαταστάθηκε ως κληρονομιά τού Χάλεβ, του γιου τού Ιεφοννή, του Κενεζαίου, μέχρι σήμερα, επειδή ακολούθησε τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, ολοκληρωτικά.

¹⁵ Και το όνομα της Χεβρών ήταν άλλοτε Κιριάθ-αρβά· ο δε Αρβά ήταν ένας μεγάλος άνθρωπος ανάμεσα στους Ανακείμ. Και η γη ησύχασε από τον πόλεμο.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 15

¹ ΚΑΙ ο κλήρος τής φυλής των γιων τού Ιούδα, σύμφωνα με τις συγγενειές τους, ήταν στα όρια της Ιδουμαίας· η έρημος Σιν, που είναι προς νότον, ήταν η μεσημβρινή άκρη.

² Και τα μεσημβρινά τους όρια ήσαν από τα παράλια της Αλμυρής Θάλασσας, από τον κόλπο που βλέπει προς τη μεσημβρία·

³ και εκτείνονταν προς το μεσημβρινό μέρος, στην ανάβαση Ακραββίμ, και περνούσαν στη Σιν, και ανέβαιναν από μεσημβρινά στην Κάδης-βαρνή, και περνούσαν την Εσρών, και ανέβαιναν στην Αδδάρ, και γύριζαν προς την Καρκαά·

⁴ και περνούσαν στην Ασμών, και έβγαιναν μέχρι τον χείμαρρο της Αιγύπτου, και τελείωναν τα όρια στη θάλασσα· αυτά θα είναι τα μεσημβρινά όριά σας.

⁵ Και το ανατολικό όριο ήταν η Αλμυρή Θάλασσα, μέχρι την άκρη τού Ιορδάνη. Και το όριο προς το βορινό μέρος ερχόταν από τον κόλπο τής θάλασσας προς την άκρη τού Ιορδάνη·

⁶ και το όριο ανέβαινε μέχρι τη Βαιθ-ογλά, και περνούσε από το βορινό μέρος τής Βαιθ-αραβά· και το όριο ανέβαινε μέχρι την πέτρα τού Βοάν, του γιου τού Ρουβήν·

⁷ και το όριο ανέβαινε προς τη Δεβείρ, από την κοιλάδα Αχώρ, και εκτεινόταν προς βορράν, βλέποντας προς τα Γάλγαλα, που είναι απέναντι από την ανάβαση Αδουμμίμ, που είναι προς το μεσημβρινό μέρος τού ποταμού· έπειτα, το όριο περνούσε επάνω στα νερά του Εσεμές και έβγαινε στην Εν-ρωγήλ·

⁸ και το όριο ανέβαινε μέσα από τη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, προς τα μεσημβρινά πλάγια τής Ιεβούς· (αυτή είναι η Ιερουσαλήμ)· και το όριο ανέβαινε στην κορυφή τού βουνού, που είναι απέναντι από τη φάραγγα Εννόμ, προς δυσμάς, που είναι στο τέλος τής κοιλάδας τού Ραφαείμ, προς βορράν·

⁹ και το όριο περνούσε από την κορυφή τού βουνού μέχρι την πηγή των νερών Νεφθωά, και έβγαινε στις κωμοπόλεις τού βουνού Εφρών· και το όριο κατευθυνόταν στη Βααλά, που είναι η Κιριάθ-ιαρείμ·

- 10 και το όριο γύριζε από τη Βααλά προς δυσμάς, στο βουνό Σηείρ, και περνούσε στα πλάγια του βουνού Ιαρείμ, όπου είναι η Χασαλών, προς βορράν· και κατέβαινε στη Βαιθ-σεμές, και περνούσε στη Θαμνά·
- 11 έπειτα, το όριο έβγαινε στο πλάγιο της Ακκαρών, προς βορράν· και το όριο κατευθυνόταν στη Σικρών, και περνούσε στο βουνό τής Βααλά, και έβγαινε στην Ιαβνήλ, και το όριο ήταν στην παραλία τής θάλασσας.¹³
- 12 Και το δυτικό όριο ήταν η Μεγάλη Θάλασσα και τα παράλια. Αυτά είναι τα όρια των γιων τού Ιούδα, ολόγυρα, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- 13 Και στον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή, έδωσε μερίδιο ανάμεσα στους γιους τού Ιούδα, σύμφωνα με την προσταγή τού Κυρίου, που δόθηκε στον Ιησού, την πόλη τού Αρβά, του πατέρα τού Ανάκ, που είναι η Χεβρών.
- 14 Και ο Χάλεβ έδιωξε από εκεί τους τρεις γιους τού Ανάκ, τον Σεσαΐ και τον Αχιμάν, και τον Θαλμαΐ, τους γιους τού Ανάκ.
- 15 Και από εκεί ανέβηκε ενάντια στους κατοίκους τής Δεβείρ· και το όνομα της Δεβείρ ήταν άλλοτε Κιριάθ-σεφέρ.
- 16 Και ο Χάλεβ είπε: Όποιος πατάξει την Κιριάθ-σεφέρ και την κυριεύσει, θα του δώσω τη θυγατέρα μου Αχσάν, για γυναίκα.
- 17 Και την κυρίευσε ο Γοθονιήλ, ο γιος τού Κενέζ, αδελφός τού Χάλεβ· και του έδωσε την Αχσάν, τη θυγατέρα του, για γυναίκα.
- 18 Και αυτή, όταν έφευγε, τον παρακίνησε να ζητήσει από τον πατέρα της ένα χωράφι· και κατέβηκε από το γαϊδούρι και ο Χάλεβ τής είπε: Τι θέλεις;
- 19 Και εκείνη είπε: Δώσε μου μία ευλογία· επειδή, μου έδωσες μεσημβρινή γη, δώσε μου και πηγές νερών. Και της έδωσε τις επάνω πηγές, και τις κάτω πηγές.
- 20 Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Ιούδα, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- 21 Και ήσαν οι τελευταίες πόλεις τής φυλής των γιων τού Ιούδα κοντά στα όρια της Εδώμ, μεσημβρινά, η Καβσεήλ, και η Εδέρ, και η Ιαγούρ,
- 22 και η Κινά, και η Διμωνά, και η Αδαδά,
- 23 και η Κέδες, και η Ασώρ, και η Ιθνάν,
- 24 και η Ζιφ, και η Τελέμ, και η Βαλώθ,
- 25 και η Ασώρ, η Αδαττά, και η Κιριώθ-εσρών, που λέγεται και Ασώρ,
- 26 η Αμάμ, και η Σεμά, και η Μωλαδά,
- 27 και η Ασάρ-γαδδά, και η Εσεμών, και η Βαιθ-φαλέθ
- 28 και η Ασάρ-σουάλ, και η Βηρ-σαβεέ, και η Βιζιοθιά,

- 29 η Βααλά, και η Ιείμ, και η Ασέμ,
 30 και η Ελθωλάδ, και η Χεσίλ, και η Ορμά,
 31 και η Σικλάγ, και η Μαδ-μαννά, και η Σανσαννά,
 32 και η Λεβαώθ, και η Σιλεείμ, και η Αείν, και η Ριμμών· όλες οι πόλεις ήσαν
 29, και οι κωμοπόλεις τους.
 33 Στην πεδινή περιοχή ήσαν η Εσθαόλ, και η Σαραά, και η Ασνά,
 34 και η Ζανωά, και η Εν-γαννίμ, η Σαπφουά, και η Ηνάμ,
 35 η Ιαρμούθ, και η Οδολλάμ, η Σωχώ, και η Αζηκά,
 36 και η Σαγαρείμ, και η Αδιθαείμ, και η Γεδηρά, και οι επαύλεις τους, 14
 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους·
 37 η Σενάν, και η Αδασά, και η Μάγδαλ-γαδ,
 38 και η Διλαάν, και η Μισπά, και η Ιοκθεήλ,
 39 η Λαχείς, και η Βασκάθ, και η Εγλών,
 40 και η Χαββών και η Λαμάς, και η Χιθλείς,
 41 και η Γεδηρώθ, η Βαιθ-δαγών, και η Νααμά, και η Μακκηδά, 16 πόλεις, και
 οι κωμοπόλεις τους·
 42 η Λιβνά, και η Εθέρ, και η Ασάμ,
 43 και η Ιεφθά, και η Ασνά, και η Νεσίβ,
 44 και η Κεειλά, και η Αχζίβ, και η Μαρησά, εννιά πόλεις, και οι κωμοπόλεις
 τους·
 45 η Ακκαρών, και οι κωμοπόλεις της·
 46 από την Ακκαρών μέχρι τη θάλασσα, όλες οι πόλεις κοντά στην Άζωτο, και
 οι κωμοπόλεις τους·
 47 η Άζωτος, οι πόλεις¹⁴ της και οι κωμοπόλεις της, η Γάζα, οι πόλεις της και οι
 κωμοπόλεις της μέχρι τον χείμαρρο της Αιγύπτου, και η Μεγάλη Θάλασσα
 ήταν το όριο.
 48 Και στην ορεινή περιοχή, η Σαμείρ και η Ιαθείρ, και η Σωχώ,
 49 και η Δαννά, και η Κιριάθ-σαννά, που είναι η Δεβείρ,
 50 και η Ανάβ, και Εσθεμώ, και η Ανείμ,
 51 και η Γεσέν, και η Ωλών, και η Γιλώ, 11 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους·
 52 η Αράβ, και η Δουμά, και η Εσάν,
 53 και η Ιανούμ, και η Βαιθ-θαπφουά, και η Αφεκά,

⁵⁴ και η Χουματά, και η Κιριάθ-αρβά, που είναι η Χεβρών και η Σιώρ, εννιά πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους·

⁵⁵ η Μαών, η Καρμέλ, και η Ζιφ, και η Ιουτά,

⁵⁶ και η Ιεζραέλ, και η Ιοδεάμ, και η Ζανωά,

⁵⁷ η Ακαϊν, η Γαβαά, και η Θαμνά, δέκα πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους·

⁵⁸ η Αλούλ, η Βαιθ-σούρ, και η Γεδώρ,

⁵⁹ και η Μααράθ, και η Βαιθ-ανώθ και η Ελτεκών, έξι πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους·

⁶⁰ η Κιριάθ-βαάλ, που είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, και η Ραββά, δύο πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους.

⁶¹ Στην έρημο, η Βαιθ-αραβά, η Μιδδίν, και η Σεχαχά,

⁶² και η Νιβσάν, και η πόλη τού αλατιού, και η Εν-γαδδί, έξι πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους.

⁶³ Τους Ιεβουσαίους, όμως, που κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ, οι γιοι τού Ιούδα δεν μπόρεσαν να τους εκδιώξουν· αλλά, οι Ιεβουσαίοι κατοικούν μαζί με τους γιους τού Ιούδα στην Ιερουσαλήμ μέχρι τη σημερινή ημέρα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 16

¹ ΚΑΙ ο κλήρος των γιων τού Ιωσήφ έπεσε από τον Ιορδάνη, κοντά στην Ιεριχώ, μέχρι τα νερά τής Ιεριχώ, ανατολικά, προς την έρημο, που ανεβαίνει από την Ιεριχώ, μέσα από το βουνό Βαιθήλ,

² και εκτείνεται από τη Βαιθήλ μέχρι τη Λουζ, και περνάει μέσα από τα όρια του Αρχί-αταρώθ,

³ και κατεβαίνει από δυσμάς στα όρια του Ιαφλαιτί, μέχρι τα όρια της κάτω Βαιθ-ωρών, και μέχρι τη Γεζέρ, και βγαίνει στη θάλασσα.

⁴ Και πήραν την κληρονομιά τους, οι γιοι τού Ιωσήφ, ο Μανασσής και ο Εφραΐμ.

⁵ Και τα όρια των γιων τού Εφραΐμ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, ήσαν τα εξής: Τα όρια της κληρονομιάς τους προς το ανατολικό μέρος ήσαν η Αταρώθ-αδάρ, μέχρι την άνω Βαιθ-ωρών·

⁶ και τα όρια εκτείνονταν προς τη θάλασσα, στη Μιχμεθά προς το βορινό μέρος· και τα όρια γύριζαν κατά το ανατολικό μέρος μέχρι την Ταανάθ-σηλώ, και από εκεί διάβαιναν προς τα ανατολικά στην Ιανωχά·

⁷ και κατέβαιναν από την Ιανωχά στην Αταρώθ, και στη Νααράθ, και έρχονταν στην Ιεριχώ, και έβγαιναν στον Ιορδάνη·

⁸ τα όρια εξακολουθούσαν από τη Θαπφουά προς δυσμάς, μέχρι τον χείμαρρο Κανά, και το όριό τους ήταν η θάλασσα. Αυτή είναι η κληρονομιά της φυλής των γιων Εφραΐμ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.

⁹ Υπήρχαν και πόλεις χωρισμένες για τους γιους τού Εφραΐμ ανάμεσα στην κληρονομιά των γιων τού Μανασσή, όλες οι πόλεις και οι κωμοπόλεις τους.

¹⁰ Και δεν έδιωξαν τους Χαναναίους, που κατοικούσαν στη Γεζέρ· αλλά, οι Χαναναίοι κατοικούν ανάμεσα στους Εφραϊμίτες μέχρι τη σημερινή ημέρα, και έγιναν δούλοι υποτελείς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 17

¹ ΗΤΑΝ και κλήρος για τη φυλή τού Μανασσή, (επειδή, αυτός ήταν ο πρωτότοκος του Ιωσήφ), για τον Μαχείρ, τον πρωτότοκο του Μανασσή, τον πατέρα τού Γαλαάδ· επειδή, αυτός ήταν άνδρας πολεμιστής, γι' αυτό πήρε τη Γαλαάδ, και τη Βασάν.

² Υπήρχε κλήρος και για τους υπόλοιπους γιους τού Μανασσή, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, για τους γιους τού Αβί-εζέρ,¹⁵ και για τους γιους τού Χελέκ, και για τους γιους τού Ασριήλ, και για τους γιους τού Συχέμ, και για τους γιους τού Εφέρ, και για τους γιους τού Σεμιδά. Αυτά ήσαν τα αρσενικά παιδιά τού Μανασσή, του γιου τού Ιωσήφ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.

³ Ο Σαλπαάδ, όμως, ο γιος τού Εφέρ, γιου τού Γαλαάδ, γιου τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή, δεν είχε γιους, αλλά θυγατέρες· και αυτά είναι τα ονόματα των θυγατέρων του: Η Μααλά, και η Νουά, η Αγλά, η Μελχά και η Θερσά.

⁴ Και προσερχόμενες μπροστά στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και μπροστά στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, και μπροστά στους άρχοντες, είπαν: Ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή να δώσει σε μας κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς μας. Και σύμφωνα με την προσταγή τού Κυρίου δόθηκε σ' αυτές κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς τού πατέρα τους.

⁵ Και στον Μανασσή έπεσαν δέκα μερίδια, εκτός τής γης Γαλαάδ και Βασάν, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη·

⁶ επειδή, οι θυγατέρες τού Μανασσή πήραν κληρονομιά ανάμεσα στους γιους του· και οι υπόλοιποι γιοι τού Μανασσή πήραν τη γη Γαλαάδ.

⁷ Και τα όρια του Μανασσή ήσαν από την Ασήρ μέχρι τη Μιχμεθά, που βρίσκεται απέναντι από τη Συχέμ· και τα όρια εκτείνονταν προς τα δεξιά, μέχρι τούς κατοίκους τής Εν-θαπφουά.

⁸ Και ο Μανασσής είχε τη γη Θαπφουά· και η Θαπφουά, επάνω στα όρια τού Μανασσή, ανήκε στους γιους τού Εφραΐμ.

⁹ Και το όριο κατέβαινε μέχρι τον χείμαρρο Κανά, μεσημβρινά τού χειμάρρου· αυτές οι πόλεις τού Εφραΐμ ήσαν ανάμεσα στις πόλεις τού Μανασσή· και το

όριο του Μανασσή ήταν προς βορράν τού χειμάρρου, και η διέξοδός του προς τη θάλασσα.

10 Προς τα μεσημβρινά ήταν τού Εφραΐμ, και προς βορράν τού Μανασσή, και η θάλασσα ήταν το όριό του· και ενώνονταν προς βορράν με το όριο του Ασήρ, και ανατολικά με το όριο του Ισάχαρ.

11 Και ο Μανασσής, στη γη τού Ισάχαρ και του Ασήρ, είχε τη Βαιθ-σαν και τις κωμοπόλεις της, και την Ιβλεάμ και τις κωμοπόλεις της, και τους κατοίκους τής Δωρ και τις κωμοπόλεις της, και τους κατοίκους τής Εν-δωρ και τις κωμοπόλεις της, και τους κατοίκους τής Θαανάχ και τις κωμοπόλεις της, και τους κατοίκους τής Μεγιδδώ και τις κωμοπόλεις της, τρεις επαρχίες.

12 Και οι γιοι τού Μανασσή δεν μπόρεσαν να διώξουν τούς κατοίκους των πόλεων αυτών, αλλά οι Χαναναίοι επέμεναν να κατοικούν σ' εκείνη τη γη.

13 Όταν, όμως, υπερίσχυσαν οι γιοι Ισραήλ, καθυπέταξαν τους Χαναναίους σε φορολογία, όμως δεν τους εκδίωξαν ολοκληρωτικά.

14 Και οι γιοι τού Ιωσήφ είπαν στον Ιησού τα εξής: Γιατί μας έδωσες μονάχα έναν κλήρο και μία μερίδα να κληρονομήσουμε, ενώ είμαστε πολύς λαός, καθώς ο Κύριος μας ευλόγησε μέχρι τώρα;

15 Και ο Ιησούς τούς είπε: Αν είστε πολύς λαός ανεβείτε στο δάσος και καθαρίστε ένα μέρος απ' αυτό για τον εαυτό σας στη γη των Φερεζαίων, και των Ραφαείμ, αν το βουνό Εφραΐμ είναι πάρα πολύ στενό για σας.

16 Και οι γιοι τού Ιωσήφ είπαν: Δεν μας αρκεί το βουνό· και όλοι οι Χαναναίοι που κατοικούν τη γη τής κοιλάδας έχουν σιδερένιες άμαξες, κι εκείνοι τής Βαιθ-σάν και των κωμοπόλεων της, κι εκείνοι τής κοιλάδας Ιεζραέλ.

17 Και ο Ιησούς είπε στον οίκο τού Ιωσήφ, στον Εφραΐμ και στον Μανασσή, τα εξής: Εσύ είσαι πολύς λαός και έχεις μεγάλη δύναμη· εσύ δεν θα έχεις μονάχα έναν κλήρο·

18 αλλά το βουνό θα είναι δικό σου· επειδή, είναι δάσος, και θα το κατακόψεις· και μέχρι τις άκρες του θα είναι δικό σου· επειδή, θα εκδιώξεις τούς Χαναναίους, αν και έχουν άμαξες σιδερένιες και είναι δυνατοί.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 18

1 ΚΑΙ η συναγωγή των γιων Ισραήλ συγκεντρώθηκε στη Σηλώ, και εκεί έστησαν τη σκηνή τού μαρτυρίου· και η γη υποτάχθηκε σ' αυτούς.

2 Και ανάμεσα στους γιους Ισραήλ έμεναν, ακόμα, επτά φυλές, που δεν είχαν πάρει την κληρονομιά τους.

3 Και ο Ιησούς είπε στους γιους Ισραήλ: Μέχρι πότε θα μένετε νωθροί στο να πάτε να κυριεύσετε τη γη, που ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας, έδωσε σε σας;

- ⁴ Διαλέξτε για σας τρεις άνδρες ανά φυλή· και θα τους στείλω, και καθώς θα σηκωθούν, θα περιέλθουν τη γη και θα την καταγράψουν, σύμφωνα με τις κληρονομίες τους, και θα επιστρέψουν σε μένα·
- ⁵ και θα τη διαιρέσουν σε επτά μερίδια· ο Ιούδας θα κατοικεί στα όριά του, μεσημβρινά, και ο οίκος τού Ιωσήφ θα κατοικούν στα όριά τους, προς βορράν·
- ⁶ θα καταγράψετε, λοιπόν, τη γη σε επτά μέρη, και θα μου φέρετε την καταγραφή και εγώ θα βγάλω κλήρους για σας, εδώ, μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας·
- ⁷ επειδή, οι Λευίτες δεν έχουν μερίδιο ανάμεσά σας· μια που, η κληρονομιά τους είναι η ιερατεία τού Κυρίου· και ο Γαδ, και ο Ρουβήν, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, πήραν την κληρονομιά τους πέρα από τον Ιορδάνη, ανατολικά, την οποία ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, έδωσε σ' αυτούς.
- ⁸ Και καθώς οι άνδρες σηκώθηκαν, έφυγαν· και ο Ιησούς πρόσταξε σ' αυτούς που έφυγαν να καταγράψουν τη γη, λέγοντας: Πηγαίνετε και περιέλθετε τη γη, και καταγράψτε την, και επιστρέψτε σε μένα, κι εγώ θα βγάλω κλήρους για σας, εδώ μπροστά στον Κύριο, στη Σηλώ.
- ⁹ Και οι άνδρες πήγαν και περιόδευσαν τη γη, και την κατέγραψαν σε βιβλίο, κατά πόλεις, σε επτά μερίδια, και ήρθαν στον Ιησού, στο στρατόπεδο, στη Σηλώ.
- ¹⁰ Και ο Ιησούς έρριξε κλήρους γι' αυτούς στη Σηλώ, μπροστά στον Κύριο· και ο Ιησούς διαμοίρασε εκεί τη γη στους γιους Ισραήλ, σύμφωνα με το μερίδιό τους.
- ¹¹ Και βγήκε ο κλήρος τής φυλής των γιων τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγενειές τους, και το όριο της κληρονομιάς τους έπεσε ανάμεσα στους γιους τού Ιούδα και στους γιους τού Ιωσήφ.
- ¹² Και το όριό τους ήταν βόρεια του Ιορδάνη, και το όριο ανέβαινε προς το πλάγιο μέρος τής Ιεριχώ, προς τον βορρά, και ανέβαινε μέσα από τα βουνά που είναι δυτικά, και τελείωνε στην έρημο Βαιθ-αυέν.
- ¹³ Και από εκεί το όριο περνούσε προς τη Λουζ, προς το μεσημβρινό πλάγιο μέρος τής Λουζ, που είναι η Βαιθήλ· και το όριο κατέβαινε στην Αταρώθ-αδδάρ, στο βουνό που είναι μεσημβρινά τής κάτω Βαιθ-ωρών.
- ¹⁴ Και από εκεί το όριο εκτεινόταν, και περιερχόταν το δυτικό μέρος μεσημβρινά, από το βουνό που είναι απέναντι της Βαιθ-ωρών, μεσημβρινά, και τελείωνε στην Κιριάθ-βαάλ, που είναι η Κιριάθ-ιαρείμ, μία πόλη των γιων τού Ιούδα· αυτό ήταν το δυτικό μέρος.
- ¹⁵ Και το μεσημβρινό μέρος ήταν από την άκρη τής Κιριάθ-ιαρείμ, και το όριο περνούσε δυτικά, και έβγαινε στο πηγάδι των νερών τού Νεφθωά·

16 και το όριο κατέβαινε στο τέλος τού βουνού, που είναι κατάντικρυ στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, που είναι στην κοιλάδα των Ραφαείμ, προς βορράν, και κατέβαινε μέσα από τη φάραγγα του Εννόμ, στο μεσημβρινό πλάγιο μέρος τής Ιεβούς, και κατέβαινε στην Εν-ρωγήλ,

17 και καθώς απλωνόταν από τον βορρά περνούσε στην Εν-σεμές, και έβγαινε στη Γαλιλώθ, που είναι κατάντικρυ στην ανάβαση του Αδουμμίμ, και κατέβαινε στην πέτρα τού Βοάν, του γιου τού Ρουβήν,

18 και περνούσε προς το βόρειο πλάγιο μέρος, που είναι κατάντικρυ στην Αραβά, και κατέβαινε στην Αραβά·

19 και περνούσε το όριο, προς το βόρειο πλάγιο μέρος τής Βαιθ-ογλά· και το όριο τελείωνε στον βόρειο κόλπο τής Αλμυρής Θάλασσας, στην εκβολή τού Ιορδάνη, μεσημβρινά· αυτό ήταν το μεσημβρινό όριο.

20 Και ο Ιορδάνης ήταν το όριό του ανατολικά. Αυτή ήταν, ολόγυρα, σύμφωνα με το όριό της, η κληρονομιά των γιων τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.

21 Και οι πόλεις τής φυλής των γιων τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, ήσαν η Ιεριχώ, και η Βαιθ-ογλά, και η Εμέκ-κεσείς,

22 και η Βαιθ-αραβά, και η Σεμαραϊμ, και η Βαιθήλ,

23 και η Αυείμ, και η Φαρά, και η Οφρά,

24 και η Χεφάρ-αμμωνά, και η Οφνεί, και η Γαβαά, 12 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους,

25 η Γαβαών, και η Ραμά, και η Βηρώθ,

26 και η Μισπά, και η Χεφειρά, και η Μωσά,

27 και η Ρεκέμ, και η Ιορφαήλ, και η Θαραλά,

28 και η Σηλά, η Ελέφ, και η Ιεβούς, που είναι η Ιερουσαλήμ, η Γαβαάθ, και η Κιριάθ, 14 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους. Αυτή είναι η κληρονομιά των γιων τού Βενιαμίν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 19

1 ΚΑΙ ο δεύτερος κλήρος βγήκε στον Συμεών, στη φυλή των γιων τού Συμεών, σύμφωνα με τις συγγένειές τους· και ήταν η κληρονομιά τους μέσα στην κληρονομιά των γιων τού Ιούδα.

2 Και στην κληρονομιά τους πήραν τη Βηρ-σαβεέ, και τη Σαβεέ, και τη Μωλαδά,

3 και την Ασάρ-σουάλ, και τη Βαλά, και την Ασέμ,

4 και την Ελθωλάδ, και τη Βεθούλ και την Ορμά,

- ⁵ και τη Σικλάγ, και τη Βαιθ-μαρκαβώθ, και την Ασάρ-σουσά,
- ⁶ και τη Βαιθ-λεβαώθ, και τη Σαρουέν, 13 πόλεις, και τις κωμοπόλεις τους·
- ⁷ την Αείν, τη Ρεμμών και την Εθέρ, και την Ασάν, τέσσερις πόλεις, και τις κωμοπόλεις τους·
- ⁸ και όλες τις κωμοπόλεις, που είναι ολόγυρα στις πόλεις αυτές, μέχρι τη Βαλάθ-βηρ, που είναι η Ραμάθ, προς τα μεσημβρινά. Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Συμεών, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ⁹ Από το μερίδιο των γιων τού Ιούδα δόθηκε η κληρονομιά των γιων τού Συμεών, επειδή το μερίδιο των γιων τού Ιούδα ήταν πάρα πολύ μεγάλο γι' αυτούς· γι' αυτό, οι γιοι τού Συμεών πήραν την κληρονομιά τους μέσα στην κληρονομιά εκείνων.
- ¹⁰ Και ο τρίτος κλήρος βγήκε στους γιους τού Ζαβουλών, σύμφωνα με τις συγγένειές τους· και το όριο της κληρονομιάς τους ήταν μέχρι τη Σαρείδ·
- ¹¹ και το όριό τους ανέβαινε προς τη θάλασσα και τη Μαραλά, και ερχόταν στη Δαβασαίθ, και έφτανε προς τον χείμαρρο, που είναι κατάντικρυ στην Ιοκνεάμ·
- ¹² και γύριζε από τη Σαρείδ, προς την ανατολή τού ήλιου, στο όριο της Κισλώθ-θαβώρ και έβγαινε στη Δαβράθ, και ανέβαινε στην Ιαφιά·
- ¹³ και από εκεί εκτεινόταν ανατολικά, στη Γιθθά-εφέρ, στην Ιπτά-κασίν, και έβγαινε στη Ρεμμών-μεθάρ, προς τη Νεά·
- ¹⁴ και το όριο έστρεφε προς το βόρειο μέρος στην Ανναθών, και τελείωνε στην κοιλάδα Ιεφθαήλ·
- ¹⁵ και περιλάμβανε την Καττάθ, και τη Νααλάλ, και τη Σιμβρών, και την Ιδαλά, και τη Βηθλεέμ, 12 πόλεις, και τις κωμοπόλεις τους.
- ¹⁶ Αυτή είναι η κληρονομιά των γιων τού Ζαβουλών, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις αυτές και οι κωμοπόλεις τους.
- ¹⁷ Ο τέταρτος κλήρος βγήκε στον Ισάχαρ, στους γιους τού Ισάχαρ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ¹⁸ Και το όριό τους ήταν η Ιεζραέλ, και η Κεσουλώθ, και η Σουνήμ,
- ¹⁹ και η Αφεραΐμ, και η Σαιών, και η Αναχαράθ,
- ²⁰ και η Ραββίθ, και η Κισιών, και η Αβές,
- ²¹ και η Ραιμέθ, και η Εν-γαννίμ, και η Εν-αδδά, και η Βαιθ-φασής·
- ²² και το όριο έφτανε στη Θαβώρ, και στη Σαχασειμά, και στη Βαιθ-σεμές, και το όριό τους τελείωνε στον Ιορδάνη· 16 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους.
- ²³ Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Ισάχαρ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις και οι κωμοπόλεις τους.

- ²⁴ Και ο πέμπτος κλήρος βγήκε στη φυλή των γιων τού Ασήρ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ²⁵ Και ήταν το όριό τους η Χελκάθ, και η Αλεί, και η Βετέν, και η Αχσάφ,
- ²⁶ και η Αλάμ-μέλεχ, και η Αμάδ, και η Μισάλ· και έφτανε στην Καρμέλ προς τα δυτικά, και στη Σιχώρ-λιβνάθ·
- ²⁷ και γύριζε προς την ανατολή τού ήλιου, στη Βαιθ-δαγών, και έφτανε στη Ζαβουλών, και στην κοιλάδα Ιεφθαήλ, προς το βόρειο μέρος τής Βαιθ-εμέκ, και της Ναϊήλ, και έβγαινε στη Χαβούλ, προς τα αριστερά,
- ²⁸ και στη Χεβρών, και τη Ρεώβ, και την Αμμών, και την Κανά, μέχρι τη μεγάλη Σιδώνα·
- ²⁹ και το όριο γύριζε στη Ραμά, και μέχρι την οχυρή πόλη τής Τύρου, και το όριο γύριζε στην Οσά· και τελείωνε στη θάλασσα, προς το μέρος τού Αχζιβ·
- ³⁰ και η Αμμά, και η Αφέκ, και η Ρεώβ· 22 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους.
- ³¹ Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Ασήρ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις αυτές και οι κωμοπόλεις τους.
- ³² Ο έκτος κλήρος βγήκε στους γιους τού Νεφθαλί, στους γιους τού Νεφθαλί, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ³³ Και το όριό τους ήταν από την Ελέφ, από την Αλλόν, κοντά στη Σαανανείμ, και η Αδαμί, η Νεκέβ, και η Ιαβνήλ, μέχρι τη Λακκούμ, και τελείωνε στον Ιορδάνη·
- ³⁴ και το όριο γύριζε από δυτικά στην Αζνώθ-θαβώρ, και από εκεί έβγαινε στην Ουκκώκ, και έφτανε στη Ζαβουλών, προς τα μεσημβρινά και έφτανε στην Ασήρ, προς τη δύση, και στον Ιούδα, προς την ανατολή τού ήλιου, επάνω στον Ιορδάνη.
- ³⁵ Και περιτειχισμένες ήσαν οι εξής πόλεις: Η Σιδδίμ, η Σερ, και η Αμμάθ, η Ρακκάθ, και η Χιννερώθ,
- ³⁶ και η Αδαμά, και η Ραμά και η Ασώρ,
- ³⁷ και η Κέδες, και η Εδρεϊ, και η Εν-ασώρ,
- ³⁸ και η Ιρών, και η Μιγδαλήλ, η Ωρέμ, και η Βαιθ-ανάθ, και η Βαιθ-σεμές· 19 πόλεις, και οι κωμοπόλεις τους.
- ³⁹ Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Νεφθαλί, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, οι πόλεις και οι κωμοπόλεις τους.
- ⁴⁰ Ο έβδομος κλήρος βγήκε στη φυλή των γιων τού Δαν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους.
- ⁴¹ Και το όριο της κληρονομιάς τους, ήταν η Σαραά, και η Εσθαόλ, και η Ιρ-σεμές,

- ⁴² και η Σαλαβείν, και η Αιαλών, και η Ιεθλά,
⁴³ και η Αιλών, και η Θαμναθά, και η Ακκαρών,
⁴⁴ και η Ελθεκώ, και η Γιββεθών και η Βααλάθ,
⁴⁵ και η Ιούδ, και η Βανή-βαράκ, η Γαθ-ριμμών,
⁴⁶ και η Με-ιαρκών, και η Ρακκών, μαζί με το όριο, που είναι κατάντικρυ στην Ιόππη.
⁴⁷ Και το όριο των γιων τού Δαν παρατάθηκε απ' αυτούς· γι' αυτό, οι γιοι τού Δαν ανέβηκαν να πολεμήσουν τη Λεσέμ, και την κυρίευσαν, και την πάταξαν με μάχαιρα, και την εξουσίασαν, και κατοίκησαν σ' αυτή, και την ονόμασαν Λεσέμ Δαν,¹⁶ σύμφωνα με το όνομα του πατέρα τους Δαν.
⁴⁸ Αυτή είναι η κληρονομιά τής φυλής των γιων τού Δαν, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, αυτές είναι οι πόλεις τους και οι κωμοπόλεις τους.
⁴⁹ Και αφού τελείωσαν να παίρνουν τα μερίδια της γης, σύμφωνα με τα όριά της, οι γιοι Ισραήλ έδωσαν στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, κληρονομιά ανάμεσά τους·
⁵⁰ σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, του έδωσαν την πόλη που ζήτησε, τη Θαμνάθ-σαράχ, στο βουνό Εφραΐμ· και έκτισε την πόλη, και κατοίκησε σ' αυτή.
⁵¹ ΑΥΤΕΣ είναι οι κληρονομίες, που ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, και οι αρχηγοί των πατριών των φυλών των γιων Ισραήλ, διαμοίρασαν με κλήρους, στη Σηλώ, μπροστά στον Κύριο, κοντά στη θύρα τής σκηνής τού μαρτυρίου. Και τελείωσαν τον διαμερισμό τής γης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 20

- ¹ ΚΑΙ ο Κύριος μίλησε στον Ιησού, λέγοντας·
² Να πεις στους γιους Ισραήλ, τα εξής: Διορίστε για σας τις πόλεις τού καταφυγίου, για τις οποίες σας είχα πει διαμέσου τού Μωυσή·
³ για να καταφεύγει εκεί ο φονιάς, που θα φονεύσει κάποιον άνθρωπο ακούσια και από άγνοια· και αυτές θα είναι για σας ως καταφύγιο από τον εκδικητή τού αίματος.
⁴ Και όταν εκείνος που καταφεύγει σε μία από τις πόλεις αυτές σταθεί στην είσοδο της πύλης τής πόλης, και μιλήσει την υπόθεσή του σε επήκοο των πρεσβυτέρων τής πόλης εκείνης, αυτοί θα τον δεχθούν στην πόλη κοντά τους, και θα του δώσουν τόπο, και θα κατοικήει μαζί τους.
⁵ Και αν ο εκδικητής τού αίματος τον καταδιώξει, δεν θα παραδώσουν τον φονιά στα χέρια του· επειδή, από άγνοια χτύπησε τον πλησίον του, και δεν τον μισούσε προηγουμένως.

⁶ Και θα κατοικεί σ' εκείνη την πόλη, μέχρις ότου παρασταθεί μπροστά στη συναγωγή για κρίση, μέχρι τον θάνατο του αρχιερέα, που είναι εκείνες τις ημέρες· τότε, ο φονιάς θα επιστρέψει, και θα πάει στην πόλη του, και στο σπίτι του, στην πόλη απ' όπου έφυγε.

⁷ Και διόρισαν την Κέδες, στη Γαλιλαία, στο βουνό Νεφθαλί, και τη Συχέμ, στο βουνό Εφραΐμ και την Κιριάθ-αρβά, (που είναι η Χεβρών) στην ορεινή περιοχή τού Ιούδα.

⁸ Και στην περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη, κοντά στην Ιεριχώ, ανατολικά, διόρισαν τη Βοσόρ, στην έρημο επάνω στην πεδιάδα τής φυλής τού Ρουβήν, και τη Ραμώθ, στη Γαλαάδ, της φυλής τού Γαδ, και τη Γωλάν, στη Βασάν, της φυλής τού Μανασσή.

⁹ Αυτές ήσαν οι πόλεις, που διορίστηκαν για όλους τούς γιους Ισραήλ, και για τους ξένους που παροικούσαν ανάμεσά τους, ώστε καθένας που θα φόνευε κάποιον από άγνοια να καταφεύγει εκεί, και να μη θανατωθεί από το χέρι τού εκδικητή τού αίματος, μέχρις ότου παρασταθεί μπροστά στη συναγωγή.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 21

¹ ΚΑΙ οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών ήρθαν στον Ελεάζαρ, τον ιερέα, και στον Ιησού, τον γιο τού Ναυή, και στους αρχηγούς των πατριών των φυλών των γιων Ισραήλ,

² και τους είπαν, στη Σηλώ, στη γη τής Χαναάν, τα εξής: Ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή να μας δοθούν πόλεις για να κατοικούμε, και τα περίχωρά τους για τα κτήνη μας.

³ Και οι γιοι Ισραήλ έδωσαν στους Λευίτες από την κληρονομιά τους, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, τις πόλεις αυτές και τα περίχωρά τους.

⁴ Και ο κλήρος βγήκε στις συγγένειες των Κααθιτών· και οι γιοι τού Ααρών, του ιερέα, που είναι από τους Λευίτες, πήραν με κλήρο από τη φυλή τού Ιούδα, και από τη φυλή τού Συμεών, και από τη φυλή τού Βενιαμίν, 13 πόλεις.

⁵ Και οι υπόλοιποι γιοι τού Καάθ πήραν με κλήρο από τις συγγένειες της φυλής τού Εφραΐμ, και από τη φυλή τού Δαν και από το μισό τής φυλής τού Μανασσή, 10 πόλεις.

⁶ Και οι γιοι τού Γηρσών πήραν με κλήρο από τις συγγένειες της φυλής τού Ισάχαρ, και από τη φυλή τού Ασήρ, και από τη φυλή τού Νεφθαλί, και από το μισό τής φυλής τού Μανασσή, στη Βασάν, 13 πόλεις.

⁷ Οι γιοι τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγενειές τους, πήραν από τη φυλή τού Ρουβήν, και από τη φυλή τού Γαδ, και από τη φυλή τού Ζαβουλών, 12 πόλεις.

⁸ Και οι γιοι Ισραήλ έδωσαν με κλήρο στους Λευίτες τις πόλεις αυτές και τα περίχωρά τους, όπως ο Κύριος πρόσταξε διαμέσου τού Μωυσή.

- 9 Και από τη φυλή των γιων τού Ιούδα, και από τη φυλή των γιων τού Συμεών, έδωσαν αυτές τις πόλεις, που αναφέρονται εδώ ονομαστικά·
- 10 και τις πήραν οι γιοι τού Ααρών, που είναι από τις συγγένειες των Κααθιτών, από τους γιους τού Λευί· επειδή, σ' αυτούς έπεσε ο πρώτος κλήρος.
- 11 Και τους έδωσαν την πόλη τού Αρβά, του πατέρα τού Ανάκ, που είναι η Χεβρών, στην ορεινή περιοχή τού Ιούδα, και τα περίχωρά της, ολόγυρα.
- 12 Αλλά, τα χωράφια τής πόλης, και τις κωμοπόλεις της, τα έδωσαν στον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή, για ιδιοκτησία του.
- 13 Και στους γιους τού Ααρών, του ιερέα, έδωσαν την πόλη τού καταφυγίου για τον φονιά, τη Χεβρών και τα περίχωρά της, και τη Λιβνά και τα περίχωρά της,
- 14 και την Ιαθείρ και τα περίχωρά της, και την Εσθεμωά και τα περίχωρά της,
- 15 και την Ωλών και τα περίχωρά της, και τη Δεβείρ και τα περίχωρά της,
- 16 και την Αείν και τα περίχωρά της, και την Ιουτά και τα περίχωρά της, τη Βαιθ-σεμές και τα περίχωρά της· εννιά πόλεις από τις δύο αυτές φυλές·
- 17 και από τη φυλή τού Βενιαμίν, τη Γαβαών και τα περίχωρά της, τη Γαβαά και τα περίχωρά της,
- 18 την Αναθώθ και τα περίχωρά της· την Αλμών και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις.
- 19 Όλες οι πόλεις των γιων τού Ααρών, των ιερέων, ήσαν 13 πόλεις, και τα περίχωρά τους.
- 20 Και οι συγγένειες των γιων τού Καάθ, των Λευιτών, των υπόλοιπων από τους γιους τού Καάθ, πήραν τις πόλεις τού κλήρου τους από τη φυλή τού Εφραΐμ.
- 21 Και τους έδωσαν την πόλη τού καταφυγίου για τον φονιά, τη Συχέμ και τα περίχωρά της, στο βουνό Εφραΐμ, και τη Γεζέρ και τα περίχωρά της,
- 22 και την Κιβσαείμ και τα περίχωρά της, και τη Βαιθ-ωρών και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 23 και από τη φυλή τού Δαν, την Ελθεκώ και τα περίχωρά της, τη Γιββεθών και τα περίχωρά της,
- 24 την Αιαλών και τα περίχωρά της, τη Γαθ-ριμμών και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 25 και από το μισό τής φυλής τού Μανασσή, τη Θαανάχ και τα περίχωρά της, και τη Γαθ-ριμμών και τα περίχωρά της· δύο πόλεις.

- 26 Όλες οι πόλεις ήσαν 10, και τα περίχωρά τους για τις συγγένειες των υπόλοιπων γίων τού Καάθ.
- 27 Και στους γιους τού Γηρσών, από τις συγγένειες των Λευιτών, έδωσαν, από το άλλο μισό τής φυλής τού Μανασσή, την πόλη τού καταφυγίου για τον φονιά, τη Γωλάν, στη Βασάν, και τα περίχωρά της, και τη Βεεσθερά και τα περίχωρά της· δύο πόλεις·
- 28 και από τη φυλή τού Ισάχαρ, την Κισιών και τα περίχωρά της, τη Δαβράθ και τα περίχωρά της,
- 29 την Ιαρμούθ και τα περίχωρά της, την Εν-γαννίμ και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 30 και από τη φυλή τού Ασήρ, τη Μισαάλ και τα περίχωρά της, την Αβδών και τα περίχωρά της,
- 31 τη Χελκάθ και τα περίχωρά της, και τη Ρεώβ και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 32 και από τη φυλή τού Νεφθαλί, την πόλη τού καταφυγίου για τον φονιά, την Κέδες στη Γαλιλαία και τα περίχωρά της, την Αμμώθ-δωρ και τα περίχωρά της, και την Καρθάν και τα περίχωρά της· τρεις πόλεις.
- 33 Όλες οι πόλεις των Γηρσωνιτών, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, ήσαν 13 πόλεις και τα περίχωρά τους.
- 34 Και στις συγγένειες των γίων τού Μεραρί, στους υπόλοιπους από τους Λευίτες, έδωσαν, από τη φυλή τού Ζαβουλών, την Ιοκνεάμ και τα περίχωρά της, την Καρθά και τα περίχωρά της,
- 35 τη Διμνά και τα περίχωρά της, τη Νααλώλ και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 36 και από τη φυλή τού Ρουβήν έδωσαν τη Βοσόρ και τα περίχωρά της, και την Ιααζά και τα περίχωρά της,
- 37 την Κεδημώθ και τα περίχωρά της, και τη Μηφαάθ και τα περίχωρά της· τέσσερις πόλεις·
- 38 και από τη φυλή τού Γαδ έδωσαν την πόλη τού καταφυγίου για τον φονιά, τη Ραμώθ στη Γαλαάδ και τα περίχωρά της, και τη Μαχαναΐμ και τα περίχωρά της,
- 39 την Εσεβών και τα περίχωρά της, την Ιαζήρ και τα περίχωρά της· όλες οι πόλεις ήσαν τέσσερις.
- 40 Όλες οι πόλεις που δόθηκαν με κλήρους στους γιους τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγενείες τους, τους υπόλοιπους από τις συγγένειες των Λευιτών, ήσαν 12 πόλεις.

41 Όλες οι πόλεις των Λευιτών, που ήταν μέσα στην ιδιοκτησία των γιων Ισραήλ, ήταν 48 πόλεις και τα περίχωρά τους.

42 Οι πόλεις αυτές ήταν κάθε μία μαζί με τα περίχωρά τους, ολόγυρα· έτσι ήταν όλες αυτές οι πόλεις.

43 Και ο Κύριος έδωσε στον Ισραήλ ολόκληρη τη γη, που ορκίστηκε να δώσει στους πατέρες τους· και την κυρίευσαν, και κατοίκησαν σ' αυτή.

44 Και ο Κύριος τους έδωσε ανάπαυση από παντού, σύμφωνα με όλα όσα ορκίστηκε στους πατέρες τους· και κανένας από όλους τούς εχθρούς τους δεν μπόρεσε να σταθεί μπροστά τους· όλους τούς εχθρούς τους ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τους.

45 Δεν ματαιώθηκε ούτε ένα από όλα τα αγαθά λόγια, που ο Κύριος μίλησε στον οίκο Ισραήλ· όλα πραγματοποιήθηκαν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 22

1 ΤΟΤΕ, ο Ιησούς συγκάλεσε τους Ρουβηνίτες, και τους Γαδίτες, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή,

2 και τους είπε: Εσείς τηρήσατε όλα όσα ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, σας πρόσταξε, και υπακούσατε στη φωνή μου, σύμφωνα με όσα εγώ σας πρόσταξα·

3 δεν εγκαταλείψατε τους αδελφούς σας τις πολλές αυτές ημέρες, μέχρι σήμερα, αλλά τηρήσατε εντελώς την εντολή τού Κυρίου του Θεού σας·

4 και τώρα, ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε ανάπαυση στους αδελφούς σας, καθώς υποσχέθηκε σ' αυτούς· τώρα, λοιπόν, επιστρέψτε, και πηγαίνετε στα σπίτια σας, στη γη τής ιδιοκτησίας σας, που ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου σας έδωσε στην περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη·

5 προσέχετε, όμως, τώρα, υπερβολικά στο να εκτελείτε τις εντολές και τον νόμο, που ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου σας πρόσταξε, να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας, και να περπατάτε σε όλους τούς δρόμους του, και να τηρείτε τις εντολές του, και να είστε προσηλωμένοι σ' αυτόν, και να τον λατρεύετε με ολόκληρη την καρδιά σας, και με ολόκληρη την ψυχή σας.

6 Και ο Ιησούς τούς ευλόγησε, και τους απέλυσε· και πήγαν στα σπίτια τους.

7 Και στο μεν μισό τής φυλής τού Μανασσή ο Μωυσής έδωσε κληρονομιά στη Βασάν· στο άλλο μισό αυτής τής φυλής, όμως, ο Ιησούς έδωσε κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς τους, από την εδώ πλευρά τού Ιορδάνη, δυτικά. Και όταν ο Ιησούς τούς έστειλε στα σπίτια τους, τους ευλόγησε·

8 και μίλησε σ' αυτούς ως εξής: Επιστρέψτε με πολλά πλούτη στα σπίτια σας, και με υπερβολικά πολλά κτήνη, με ασήμι και με χρυσάφι, και με χαλκό, και με

σίδηρο, και με ιμάτια, υπερβολικά πολλά, μοιραστείτε τα λάφουρα των εχθρών σας με τους αδελφούς σας.

⁹ Και οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, στράφηκαν, και αναχώρησαν από τους γιους Ισραήλ, από τη Σηλώ, που είναι στη γη Χαναάν, για να πάνε στη γη Γαλαάδ, στη γη τής ιδιοκτησίας τους, την οποία κληρονόμησαν σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου διαμέσου τού Μωυσή.

¹⁰ Και όταν ήρθαν στα μέρη γύρω από τον Ιορδάνη, που είναι μέσα στη γη Χαναάν, οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, και η μισή φυλή τού Μανασσή, οικοδόμησαν εκεί ένα θυσιαστήριο κοντά στον Ιορδάνη, ένα θυσιαστήριο μεγάλο σε μέγεθος.¹⁷

¹¹ Και οι γιοι Ισραήλ άκουσαν να λέγεται: Δέστε, οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, οικοδόμησαν θυσιαστήριο κατάντικρυ στη γη Χαναάν, στα μέρη ολόγυρα στον Ιορδάνη, προς τη διάβαση των γιων Ισραήλ.

¹² Και όταν οι γιοι Ισραήλ το άκουσαν, συγκεντρώθηκε ολόκληρη η συναγωγή των γιων Ισραήλ στη Σηλώ, για να ανέβουν να πολεμήσουν εναντίον τους.

¹³ Και οι γιοι Ισραήλ έστειλαν στους γιους τού Ρουβήν, και στους γιους τού Γαδ, και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή, στη γη Γαλαάδ, τον Φινεές, γιο τού Ελεάζαρ, τον ιερέα,

¹⁴ και μαζί του δέκα άρχοντες, από έναν άρχοντα, αρχηγό πατριών, ανά φυλή τού Ισραήλ, και κάθε ένας ήταν ο πρώτος τής οικογένειας των πατέρων του, επάνω στις χιλιάδες τού Ισραήλ.

¹⁵ Και πήγαν στους γιους τού Ρουβήν, και στους γιους τού Γαδ, και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή, στη γη Γαλαάδ, και τους μίλησαν, λέγοντας:

¹⁶ Αυτά λέει ολόκληρη η συναγωγή τού Κυρίου· ποια είναι αυτή η ανομία, που πράξατε ενάντια στον Θεό τού Ισραήλ, ώστε να απομακρυνθείτε σήμερα από τον Κύριο, οικοδομώντας θυσιαστήριο για σας, για να αποστατήσετε σήμερα από τον Κύριο;

¹⁷ Μικρό στάθηκε το αμάρτημά μας στη Φεγώρ, από το οποίο δεν καθαριστήκαμε μέχρι σήμερα, και έγινε πληγή στη συναγωγή τού Κυρίου,

¹⁸ και εσείς σήμερα θα αποστατήσετε από τον Κύριο; Βέβαια, αν εσείς αποστατήσετε σήμερα από τον Κύριο, αύριο θα οργιστεί ενάντια σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ.

¹⁹ Αν η γη τής ιδιοκτησίας σας είναι ακάθαρτη, διαβείτε στη γη τής ιδιοκτησίας τού Κυρίου, όπου κατοικεί η σκηνή τού Κυρίου, και πάρτε ιδιοκτησία ανάμεσά μας· και μη αποστατήσετε από τον Κύριο ούτε να αποστατήσετε από μας, οικοδομώντας για σας θυσιαστήριο εκτός από το θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού μας.

- 20** Δεν έπραξε ανομία στο ανάθεμα ο Αχάν, ο γιος τού Ζερά, και έπεσε οργή επάνω σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ; Και ο άνθρωπος εκείνος δεν αφανίστηκε μόνος του στην ανομία του.
- 21** Τότε, αποκρίθηκαν οι γιοι τού Ρουβήν, και οι γιοι τού Γαδ, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, και είπαν στους αρχηγούς των χιλιάδων τού Ισραήλ:
- 22** Ο ισχυρός Θεός, ο Κύριος, ο ισχυρός Θεός, ο Κύριος, αυτός ξέρει και ο Ισραήλ αυτός θα γνωρίσει· αν το κάναμε αυτό για αποστασία ή αν για ανομία, ενάντια στον Κύριο, μη μας λυτρώσεις αυτή την ημέρα.
- 23** Αν οικοδομήσαμε για μας θυσιαστήριο για να αποχωριστούμε από τον Κύριο ή αν για να προσφέρουμε επάνω σ' αυτό ολοκαύτωμα ή προσφορές ή αν για να προσφέρουμε επάνω σ' αυτό ειρηνικές θυσίες, αυτός ο Κύριος ας το εκζητήσει.
- 24** Και αν δεν το κάναμε μάλλον από φόβο αυτού του πράγματος, λέγοντας: Αύριο τα παιδιά σας μπορούν να πουν στα παιδιά μας, τα εξής: Τι έχετε εσείς να κάνετε με τον Κύριο, τον Θεό τού Ισραήλ;
- 25** Επειδή, ο Κύριος έβαλε τον Ιορδάνη ως όριο ανάμεσα σε μας και σε σας, γιοι τού Ρουβήν και γιοι τού Γαδ· δεν έχετε μέρος μαζί με τον Κύριο· και οι γιοι σας κάνουν τούς γιους μας να σταματήσουν από το να φοβούνται τον Κύριο.
- 26** Γι' αυτό, είπαμε: Ας επιχειρήσουμε τώρα¹⁸ να οικοδομήσουμε για μας το θυσιαστήριο· όχι για ολοκαύτωμα ούτε για θυσία
- 27** αλλά, για να είναι ως μαρτυρία ανάμεσα σε μας, και σε σας, και ανάμεσα στις γενεές μας, ύστερα από μας, ότι εμείς κάνουμε τη λατρεία τού Κυρίου μπροστά του με τα ολοκαυτώματά μας, και με τις θυσίες μας, και με τις ειρηνικές προσφορές μας· για να μη πουν αύριο τα παιδιά σας στα παιδιά μας: Εσείς δεν έχετε μέρος με τον Κύριο.
- 28** Γι' αυτό, είπαμε: Αν τύχει να μιλήσουν έτσι σε μας ή στις γενεές μας αύριο, τότε θα αποκριθούμε. Κοιτάξτε, το ομοίωμα του θυσιαστηρίου τού Κυρίου, που οικοδόμησαν οι πατέρες μας, όχι για ολοκαύτωμα ούτε για θυσία, αλλά για να είναι ως μαρτυρία ανάμεσα σε μας και σε σας.
- 29** Μη γένοιτο να αποστατήσουμε από τον Κύριο, και να αποχωριστούμε σήμερα από τον Κύριο, οικοδομώντας θυσιαστήριο για ολοκαύτωμα, για προσφορές, και για θυσία, εκτός από το θυσιαστήριο τού Κυρίου τού Θεού μας, που είναι μπροστά στη σκηνή του.
- 30** Και όταν ο Φινεές, ο ιερέας, και οι άρχοντες της συναγωγής, και οι αρχηγοί των χιλιάδων τού Ισραήλ, που ήσαν μαζί του, άκουσαν τα λόγια, που οι γιοι Ρουβήν, και οι γιοι Γαδ, και οι γιοι Μανασσή μίλησαν, ευχαριστήθηκαν.
- 31** Και ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, ο ιερέας, είπε στους γιους τού Ρουβήν, και στους γιους τού Γαδ, και στους γιους τού Μανασσή. Σήμερα γνωρίσαμε ότι

ο Κύριος είναι ανάμεσά μας, επειδή δεν πράξατε την ανομία αυτή ενάντια στον Κύριο· τώρα,¹⁹ λυτρώσατε τους γιους Ισραήλ από το χέρι τού Κυρίου.

³² Και γύρισε ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, ο ιερέας, και οι άρχοντες από τους γιους τού Ρουβήν, και από τους γιους τού Γαδ, από τη γη Γαλαάδ, στη γη Χαναάν, στους γιους Ισραήλ, και έφεραν σ' αυτούς απόκριση.

³³ Και το πράγμα άρεσε στους γιους Ισραήλ· και οι γιοι Ισραήλ ευλόγησαν τον Θεό, και δεν είπαν να ανέβουν ξανά εναντίον τους σε μάχη, για να αφανίσουν τη γη, όπου κατοικούσαν οι γιοι τού Ρουβήν και οι γιοι τού Γαδ.

³⁴ Και οι γιοι τού Ρουβήν και οι γιοι τού Γαδ ονόμασαν το θυσιαστήριο Εδ:20 Επειδή, είπαν, αυτό θα είναι ως μαρτυρία ανάμεσα σε μας, ότι ο Κύριος είναι ο Θεός.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 23

¹ ΚΑΙ ύστερα από πολύ καιρό, αφού ο Κύριος έδωσε ανάπαυση στον Ισραήλ από όλους τούς εχθρούς του, ολόγυρα, και ο Ιησούς ήταν γέροντας, προχωρημένος στην ηλικία,

² συγκάλεσε ο Ιησούς ολόκληρο τον Ισραήλ, τους πρεσβυτέρους τους, και τους αρχηγούς τους, και τους κριτές τους, και τους άρχοντές τους, και τους είπε: Εγώ γέρασα, είμαι προχωρημένος στην ηλικία.

³ Και εσείς είδατε όλα όσα ο Κύριος ο Θεός σας έκανε σε όλα αυτά τα έθνη για σας· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι που πολέμησε για σας.

⁴ Δέστε, εγώ σας μοίρασα με κλήρο αυτά τα έθνη που εναπέμειναν, για κληρονομιά στις φυλές σας, μαζί με όλα τα έθνη, που εξολόθρευσα, από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεγάλη Θάλασσα, προς τη δύση τού ήλιου.

⁵ Και ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός θα τους βγάλει από μπροστά σας, και θα τους εκδιώξει από το πρόσωπό σας· και θα κυριεύσετε τη γη τους, όπως ο Κύριος ο Θεός σας υποσχέθηκε σε σας.

⁶ Να γίνεστε, λοιπόν, πάρα πολύ ανδρείοι στο να τηρείτε, και να εκτελείτε, όλα τα γραμμένα στο βιβλίο τού νόμου τού Μωυσή, για να μη παρεκκλίνετε απ' αυτό, δεξιά ή αριστερά·

⁷ για να μη αναμιχθείτε με τα έθνη αυτά, που εναπέμειναν ανάμεσά σας ούτε να μνημονεύετε τα ονόματα των θεών τους ούτε να ορκιστείτε ούτε να τους λατρεύσετε ούτε να τους προσκυνήσετε·

⁸ αλλά, να είστε προσκολλημένοι στον Κύριο τον Θεό σας, καθώς κάνατε μέχρι τη σημερινή ημέρα.

⁹ Επειδή, ο Κύριος έδιωξε από μπροστά σας μεγάλα έθνη και δυνατά· και κανένας δεν μπόρεσε μέχρι σήμερα να σταθεί μπροστά σας.

10 Ένας από σας θα διώξει 1.000· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας, αυτός είναι που πολέμησε για σας, όπως σας το υποσχέθηκε.

11 Προσέχετε, λοιπόν, πάρα πολύ στον εαυτό σας, να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας.

12 Επειδή, αν ποτέ γυρίσετε πίσω, και προσκολληθείτε με το υπόλοιπο των εθνών αυτών, μαζί μ' αυτούς που εναπέμειναν ανάμεσά σας, και συμπεθερέψετε μαζί τους, και αναμιχθείτε μαζί τους, και εκείνα μαζί σας,

13 να ξέρετε σίγουρα ότι ο Κύριος ο Θεός σας δεν θα εκδιώξει πλέον από μπροστά σας αυτά τα έθνη· αλλά, θα είναι σε σας παγίδες και ενέδρες, και μάστιγες στα πλευρά σας, και αγκάθια στα μάτια σας, μέχρις ότου εξολοθρευτείτε απ' αυτή την αγαθή γη, που ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε σε σας.

14 Και προσέξτε, σήμερα εγώ βαδίζω τον δρόμο όλης τής γης, και εσείς γνωρίζετε με ολόκληρη την καρδιά σας, και με ολόκληρη την ψυχή σας, ότι δεν ματαιώθηκε ούτε ένα από όλα τα αγαθά λόγια, που ο Κύριος ο Θεός σας μίλησε για σας· όλα πραγματοποιήθηκαν σε σας, ούτε ένα απ' αυτά δεν ματαιώθηκε.

15 Γι' αυτό, όπως ήρθαν επάνω σας όλα αυτά τα αγαθά λόγια, που μίλησε σε σας ο Κύριος ο Θεός σας, . έτσι ο Κύριος θα φέρει επάνω σας όλα τα κακά λόγια, μέχρις ότου σάς εξολοθρεύσει απ' αυτή την αγαθή γη, που ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε σε σας.

16 Όταν παραβείτε τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού σας, που πρόσταξε σε σας, και πάτε και λατρεύσετε άλλους θεούς, και τους προσκυνήσετε, τότε η οργή τού Κυρίου θα ανάψει εναντίον σας, και θα αφανιστείτε γρήγορα από την αγαθή γη, που σας έδωσε.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ 24

1 ΚΑΙ ο Ιησούς συγκέντρωσε όλες τις φυλές τού Ισραήλ στη Συχέμ, και συγκάλεσε τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και τους αρχηγούς τους, και τους κριτές τους, και τους άρχοντές τους· και παραστάθηκαν μπροστά στον Θεό.

2 Και ο Ιησούς είπε σε ολόκληρο τον λαό: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Οι πατέρες σας κατοίκησαν πέρα από τον ποταμό, από παλιά, ο Θάρρα, ο πατέρας τού Αβραάμ, και ο πατέρας τού Ναχώρ, και λάτρευσαν άλλους θεούς.

3 Και πήρα τον πατέρα σας τον Αβραάμ, από την περιοχή πέρα από τον ποταμό, και τον οδήγησα μέσα από ολόκληρη τη γη Χαναάν, και πλήθυνα το σπέρμα του, και του έδωσα τον Ισαάκ.

- ⁴ Και στον Ισαάκ έδωσα τον Ιακώβ και τον Ησαύ· και στον Ησαύ έδωσα το βουνό Σηείρ, για να το κληρονομήσει· και ο Ιακώβ και οι γιοι του κατέβηκαν στην Αίγυπτο.
- ⁵ Και έστειλα τον Μωυσή και τον Ααρών, και χτύπησα την Αίγυπτο με πληγές, που έκανα μέσα σ' αυτή, και ύστερα σας έβγαλα έξω.
- ⁶ Και αφού έβγαλα τους πατέρες σας έξω από την Αίγυπτο, ήρθατε στη θάλασσα· και οι Αιγύπτιοι καταδίωξαν πίσω από τους πατέρες σας, με άμαξες και άλογα στην Ερυθρά Θάλασσα·
- ⁷ και βόησαν στον Κύριο, και αυτός έβαλε σκοτάδι ανάμεσα σε σας και τους Αιγυπτίους, και έφερε τη θάλασσα επάνω τους, και τους σκέπασε, και τα μάτια σας είδαν τι έκανα στην Αίγυπτο· και κατοικήσατε στην έρημο πολλές ημέρες.
- ⁸ Και σας έφερα στη γη των Αμορραίων, που κατοικούσαν πέρα από τον Ιορδάνη, και σας πολέμησαν· και τους παρέδωσα στα χέρια σας, και κληρονομήσατε ολοκληρωτικά τη γη τους, και τους εξολόθρευσα από μπροστά σας.
- ⁹ Και σηκώθηκε ο Βαλάκ, ο γιος τού Σεπφώρ, ο βασιλιάς τού Μωάβ, και πολέμησε ενάντια στον Ισραήλ· και αφού έστειλε ανθρώπους προσκάλεσε τον Βαλαάμ, τον γιο τού Βεώρ, για να σας καταραστεί·
- ¹⁰ αλλά, εγώ δεν θέλησα να ακούσω τον Βαλαάμ· ακόμα, μάλιστα, και σας ευλόγησε, και σας ελευθέρωσα από τα χέρια του.
- ¹¹ Και διαβήκατε τον Ιορδάνη, και ήρθατε στην Ιεριχώ· και σας πολέμησαν οι άνδρες τής Ιεριχώ, οι Αμορραίοι, και οι Φερεζαίοι, και οι Χαναναίοι, και οι Χετταίοι και οι Γεργεσαίοι, οι Ευαίοι, και οι Ιεβουσαίοι· και τους παρέδωσα στα χέρια σας.
- ¹² Και έστειλα μπροστά σας σφήκες, και τους έδιωξαν από μπροστά σας, τους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων· όχι με τη μάχαιρά σου ούτε με το τόξο σου.
- ¹³ Και σας έδωσα γη, στην οποία δεν κοπιάσατε, και πόλεις, τις οποίες δεν χτίσατε, και κατοικήσατε σ' αυτές· και τρώτε από αμπελώνες και ελαιώνες, που δεν φυτέψατε.
- ¹⁴ Τώρα, λοιπόν, να φοβηθείτε τον Κύριο, και να τον λατρεύσετε με ακεραιότητα και αλήθεια· και να αποβάλετε τους θεούς, που λάτρευσαν οι πατέρες σας, πέρα από τον ποταμό, και μέσα στην Αίγυπτο, και να λατρεύσετε τον Κύριο.
- ¹⁵ Αλλά, αν δεν σας αρέσει να λατρεύετε τον Κύριο, διαλέξτε σήμερα ποιον θέλετε να λατρεύετε· ή τους θεούς, που λάτρευσαν οι πατέρες σας πέρα από τον ποταμό ή τους θεούς των Αμορραίων, στη γη των οποίων κατοικείτε· εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε τον Κύριο.

- 16 Και ο λαός αποκρίθηκε, λέγοντας: Μη γένοιτο να αφήσουμε τον Κύριο, για να λατρεύσουμε άλλους θεούς.
- 17 Επειδή, ο Κύριος ο Θεός μας, αυτός ανέβασε εμάς και τους πατέρες μας από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας, και αυτός έκανε μπροστά μας εκείνα τα μεγάλα σημεία, και μας διαφύλαξε σε ολόκληρο τον δρόμο που οδοιπορήσαμε, και ανάμεσα σε όλα τα έθνη διαμέσου των οποίων περάσαμε·
- 18 και ο Κύριος εκδίωξε από μπροστά μας όλους τούς λαούς, και τους Αμορραίους που κατοικούσαν στη γη· κι εμείς θα λατρεύουμε τον Κύριο· επειδή, αυτός είναι ο Θεός μας.
- 19 Και ο Ιησούς είπε στον λαό: Δεν θα μπορέσετε να λατρεύετε τον Κύριο· επειδή, αυτός είναι Θεός άγιος· είναι Θεός ζηλότυπος· δεν θα συγχωρήσει τις ανομίες σας και τις αμαρτίες σας·
- 20 επειδή, θα εγκαταλείψετε τον Κύριο, και θα λατρεύετε ξένους θεούς· τότε, καθώς θα στραφεί, θα σας κάνει κακό, και θα σας εξολοθρεύσει, ενώ σας είχε αγαθοποιήσει.
- 21 Και ο λαός είπε στον Ιησού: Όχι, αλλά τον Κύριο θα λατρεύουμε.
- 22 Και ο Ιησούς είπε στον λαό. Εσείς είστε μάρτυρες στον εαυτό σας, ότι εσείς διαλέξατε για σας τον Κύριο, για να τον λατρεύετε. Και εκείνοι είπαν: Μάρτυρες.
- 23 Τώρα, λοιπόν, να αποβάλετε τους ξένους θεούς, που είναι ανάμεσά σας, και να στρέψετε την καρδιά σας στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.
- 24 Και ο λαός είπε στον Ιησού: Τον Κύριο τον Θεό μας θα λατρεύουμε, και στη φωνή του θα υπακούμε.
- 25 Και ο Ιησούς έκανε διαθήκη με τον λαό εκείνη την ημέρα, και έβαλε σ' αυτούς νόμο και κρίση στη Συχέμ·
- 26 και ο Ιησούς έγραψε αυτά τα λόγια στο βιβλίο τού νόμου τού Θεού· και παίρνοντας μία μεγάλη πέτρα, την έστησε εκεί, κάτω από τη βελανιδιά, κοντά στο αγιαστήριο του Κυρίου.
- 27 Και ο Ιησούς είπε σε ολόκληρο τον λαό: Δέστε, η πέτρα αυτή θα είναι σε μας ως μαρτυρία, επειδή αυτή άκουσε όλα τα λόγια τού Κυρίου, που μας μίλησε· θα είναι, λοιπόν, ως μαρτυρία σε σας, για να μη αρνηθείτε τον Θεό σας.
- 28 Και ο Ιησούς έστειλε τον λαό, τον κάθε έναν στην κληρονομιά του.
- 29 ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, ο δούλος τού Κυρίου, πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων.
- 30 Και τον έθαψαν στα όρια της κληρονομιάς του, στη Θαμνάθ-σαράχ, που είναι στο βουνό Εφραΐμ, προς βορράν τού βουνού Γαάς.

- 31 Και ο Ισραήλ λάτρευσε τον Κύριο όλες τις ημέρες τού Ιησού και όλες τις ημέρες των πρεσβυτέρων, που επέζησαν μετά τον Ιησού, και γνώρισαν όλα τα έργα τού Κυρίου, όσα έκανε για τον Ισραήλ.
- 32 Και τα κόκαλα του Ιωσήφ, που οι γιοι Ισραήλ ανέβασαν από την Αίγυπτο, τα έθαψαν στη Συχέμ, στη μερίδα τού χωραφιού, που ο Ιακώβ αγόρασε από τους γιους τού Εμμώρ, του πατέρα τού Συχέμ, για 100 αργύρια, και έγινε κληρονομιά των γιων τού Ιωσήφ.
- 33 Πέθανε δε και ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Ααρών, και τον έθαψαν στον λόφο τού Φινεές, του γιου του, που δόθηκε σ' αυτόν στο βουνό Εφραίμ.

ΚΡΙΤΕΣ

ΚΡΙΤΕΣ 1

- 1** ΚΑΙ μετά τον θάνατο του Ιησού, οι γιοι Ισραήλ ρώτησαν τον Κύριο, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει για μας πρώτος ενάντια στους Χαναναίους, για να τους πολεμήσει;
- 2** Και ο Κύριος είπε: Ο Ιούδας θα ανέβει· δέστε, παρέδωσα τον τόπο στο χέρι του.
- 3** Και ο Ιούδας είπε στον Συμεών, τον αδελφό του: Ανέβα μαζί μου στον κλήρο μου, για να πολεμήσουμε τους Χαναναίους, και εγώ παρόμοια θάρθω μαζί σου στον κλήρο σου. Και ο Συμεών πήγε μαζί του.
- 4** Και ο Ιούδας ανέβηκε· και ο Κύριος παρέδωσε τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους στο χέρι τους· και πάταξαν απ' αυτούς στη Βεζέκ, 10.000 άνδρες.
- 5** Και βρήκαν στη Βεζέκ τον Αδωνί-βεζέκ, και τον πολέμησαν, και πάταξαν τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους.
- 6** Και ο Αδωνί-βεζέκ έφυγε· κι εκείνοι τον καταδίωξαν από πίσω του, και τον έπιασαν, και του έκοψαν τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών του και των ποδιών του.
- 7** Και ο Αδωνί-βεζέκ είπε: 70 βασιλιάδες, με κομμένα τα μεγάλα δάχτυλα των χεριών τους και των ποδιών, μάζευαν ό,τι έπεφτε κάτω από το τραπέζι μου· όπως έκανα εγώ, έτσι μου ανταπέδωσε ο Θεός. Και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, και εκεί πέθανε.
- 8** Και οι γιοι τού Ιούδα πολέμησαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και την κυρίευσαν· και την πάταξαν με μάχαιρα,¹ και παρέδωσαν την πόλη σε φωτιά.
- 9** Και ύστερα απ' αυτά κατέβηκαν οι γιοι τού Ιούδα για να πολεμήσουν τους Χαναναίους, που κατοικούσαν στην ορεινή περιοχή, και στη μεσημβρινή, και στην πεδινή.
- 10** Και ο Ιούδας πήγε ενάντια στους Χαναναίους, που κατοικούσαν στη Χεβρών· και το όνομα της Χεβρών ήταν άλλοτε Κιριάθ-αρβά· και θανάτωσαν τον Σεσαΐ, και τον Αχιμάν, και τον Θαλμαΐ.
- 11** Και από εκεί πήγαν ενάντια στους κατοίκους τής Δεβεΐρ· και το όνομα της Δεβεΐρ ήταν άλλοτε Κιριάθ-σεφέρ.
- 12** Και ο Χάλεβ είπε: Όποιος πατάξει την Κιριάθ-σεφέρ, και την κυριεύσει, σ' αυτόν θα δώσω τη θυγατέρα μου Αχσάν για γυναίκα.
- 13** Και την κυρίευσε ο Γοθονιήλ, ο γιος τού Κενέζ, ο νεότερος αδελφός τού Χάλεβ· και έδωσε σ' αυτόν τη θυγατέρα του, την Αχσάν, για γυναίκα.

- 14 Και αυτή, όταν αναχωρούσε, τον παρακίνησε να ζητήσει από τον πατέρα της το χωράφι· και κατέβηκε από το γαϊδούρι· και ο Χάλεβ τής είπε: Τι θέλεις;
- 15 Και εκείνη τού είπε: Δώσε μου μία ευλογία· επειδή, μου έδωσες μεσημβρινή γη, δώσε μου και πηγές νερών. Και ο Χάλεβ τής έδωσε τις άνω πηγές και τις κάτω πηγές.
- 16 Και ανέβηκαν οι γιοι τού Κεναίου, του πεθερού τού Μωυσή, από την πόλη των φοινίκων μαζί με τους γιους τού Ιούδα, στην έρημο του Ιούδα, που ήταν μεσημβρινά τής Αράδ· και πήγαν και κατοίκησαν μαζί με τον λαό.
- 17 Και ο Ιούδας πήγε μαζί με τον αδελφό του, τον Συμεών, και πάταξαν τους Χαναναίους που κατοικούσαν τη Σεφάθ, και την κατέστρεψαν· και ονόμασαν την πόλη Ορμά.
- 18 Ο Ιούδας κυρίευσε και τη Γάζα και τα όριά της, και την Ασκάλωνα και τα όριά της και την Ακκαρών και τα όριά της.
- 19 Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιούδα· και κυρίευσε το βουνό· αλλά, δεν μπόρεσε να εκδιώξει τους κατοίκους τής κοιλάδας, επειδή είχαν σιδερένιες άμαξες.
- 20 Και η Χεβρών δόθηκε στον Χάλεβ, όπως είχε πει ο Μωυσής· και έδιωξε από εκεί τους τρεις γιους τού Ανάκ.
- 21 Τον δε Ιεβουσαίο, που κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, οι γιοι τού Βενιαμίν δεν τον εκδίωξαν· γι' αυτό, ο Ιεβουσαίος κατοίκησε μαζί με τους γιους τού Βενιαμίν στην Ιερουσαλήμ μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- 22 Και ο οίκος τού Ιωσήφ, ανέβηκαν και αυτοί ενάντια στη Βαιθήλ· και ο Κύριος ήταν μαζί τους.
- 23 Και ο οίκος τού Ιωσήφ έστειλε να κατασκοπεύσουν τη Βαιθήλ· και το όνομα της πόλης ήταν άλλοτε Λουζ.
- 24 Και οι κατάσκοποι είδαν έναν άνθρωπο να βγαίνει έξω από την πόλη και του είπαν: Δείξε μας σε παρακαλούμε την είσοδο της πόλης, και θα κάνουμε σε σένα έλεος.
- 25 Και τους έδειξε την είσοδο της πόλης, και πάταξαν την πόλη με μάχαιρα· τον άνθρωπο δε και ολόκληρη τη συγγένειά του τον άφησαν να φύγει.
- 26 Και ο άνθρωπος πήγε στη γη των Χετταίων και οικοδόμησε μία πόλη, και την ονόμασε Λουζ· αυτό είναι το όνομά της μέχρι την ημέρα αυτή.
- 27 Ούτε ο Μανασσής εκδίωξε τους κατοίκους τής Βαιθ-σάν και των κωμοπόλεών της ούτε τής Θαανάχ και των κωμοπόλεών της ούτε τούς κατοίκους τής Δωρ και των κωμοπόλεών της ούτε τούς κατοίκους τής Ιβλεάμ και των κωμοπόλεών της ούτε τούς κατοίκους τής Μεγιδδώ και των κωμοπόλεών της· αλλά, οι Χαναναίοι εξακολουθούσαν να κατοικούν σ' εκείνο τον τόπο.

- ²⁸ Και όταν ο Ισραήλ έγινε δυνατός, υπέβαλε τους Χαναναίους σε φόρο, και δεν τους εκδίωξε ολοκληρωτικά.
- ²⁹ Ούτε ο Εφραΐμ εκδίωξε τους Χαναναίους που κατοικούσαν στη Γεζέρ· αλλά, οι Χαναναίοι κατοικούσαν στη Γεζέρ, ανάμεσά τους.
- ³⁰ Ούτε ο Ζαβουλών εκδίωξε αυτούς που κατοικούσαν στην Κιτρών ούτε αυτούς που κατοικούσαν στη Νααλών· αλλά, οι Χαναναίοι κατοικούσαν ανάμεσά τους, και έγιναν υποτελείς.
- ³¹ Ούτε ο Ασήρ εκδίωξε τους κατοίκους τής Ακχώ ούτε τούς κατοίκους τής Σιδώνας ούτε τής Ααλάβ ούτε τής Αχζίβ ούτε τής Χελβά ούτε τής Αφίκ ούτε τής Ρεώβ·
- ³² αλλά, ο Ασήρ κατοικούσε ανάμεσα στους Χαναναίους, τους κατοίκους τού τόπου· επειδή, δεν τους εκδίωξε.
- ³³ Ούτε ο Νεφθαλί εκδίωξε τους κατοίκους τής Βαιθ-σεμές ούτε τούς κατοίκους τής Βαιθ-ανάθ, αλλά κατοικούσε ανάμεσα στους Χαναναίους, τους κατοίκους τού τόπου· και οι κάτοικοι της Βαιθ-σεμές και της Βαιθ-ανάθ έγιναν σ' αυτόν υποτελείς.
- ³⁴ Και οι Αμορραίοι συνέκλεισαν τους γιους τού Δαν στο βουνό· επειδή, δεν τους άφηναν να κατεβαίνουν στην κοιλάδα·
- ³⁵ και οι Αμορραίοι εξακολουθούσαν να κατοικούν στο βουνό Ερές, στην Αιαλών και στη Σααλβίμ· το χέρι, όμως, του οίκου τού Ιωσήφ υπερίσχυσε, ώστε έγιναν υποτελείς.
- ³⁶ Και το όριο των Αμορραίων ήταν από την ανάβαση της Ακραββίμ, από την Πέτρα και επάνω.

ΚΡΙΤΕΣ 2

- ¹ Και άγγελος του Κυρίου ανέβηκε από τα Γάλγαλα στη Βοκίμ, και είπε: Σας ανέβασα από την Αίγυπτο, και σας έφερα στη γη που ορκίστηκα στους πατέρες σας· και είπα: Δεν θα αθετήσω τη διαθήκη μου σε σας, στον αιώνα·
- ² και εσείς δεν θα κάνετε συνθήκη με τους κατοίκους αυτού τού τόπου· θα καταστρέψετε τα θυσιαστήριά τους. Δεν υπακούσατε, όμως, στη φωνή μου· γιατί το πράξατε αυτό;
- ³ Γι' αυτό, και εγώ είπα: Δεν θα τους διώξω από μπροστά σας· αλλά, θα είναι αντίπαλοί σας, και οι θεοί τους θα είναι σε σας παγίδα.
- ⁴ Και καθώς ο άγγελος του Κυρίου είπε αυτά τα λόγια σε όλους τούς γιους Ισραήλ, ο λαός ύψωσε τη φωνή του, και έκλαψε.
- ⁵ Και αποκάλεσαν το όνομα εκείνου τού τόπου Βοκίμ² και θυσίασαν εκεί στον Κύριο.

- 6 ΚΑΙ όταν ο Ιησούς απέλυσε τον λαό, οι γιοι Ισραήλ πήγαν κάθε ένας στην κληρονομιά του, για να κατακληρονομήσουν τη γη.
- 7 Και ο λαός λάτρευσε τον Κύριο όλες τις ημέρες τού Ιησού, και όλες τις ημέρες των πρεσβυτέρων, που επέζησαν μετά τον Ιησού, και είχαν δει όλα τα μεγάλα έργα τού Κυρίου, όσα έκανε για τον Ισραήλ.
- 8 Και ο Ιησούς, ο γιος τού Ναυή, ο δούλος τού Κυρίου, πέθανε σε ηλικία 110 χρόνων.
- 9 Και τον έθαψαν στο όριο της κληρονομιάς του, στη Θαμνάθ-αρές, στο βουνό Εφραΐμ, προς το βόρειο μέρος τού βουνού Γαάς.
- 10 Κι ακόμα, ολόκληρη η γενεά εκείνη προστέθηκαν στους πατέρες τους· και σηκώθηκε μία άλλη γενεά ύστερα απ' αυτούς, που δεν γνώρισε τον Κύριο ούτε τα έργα που έκανε για τον Ισραήλ.
- 11 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λάτρευσαν τους Βααλείμ·
- 12 και εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, που τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, και πήγαν πίσω από άλλους θεούς, από τους θεούς των λαών που ήσαν ολόγυρά τους, και τους προσκύνησαν, και παρόργισαν τον Κύριο.
- 13 Και εγκατέλειψαν τον Κύριο, και λάτρευσαν τον Βάαλ και τις Ασταρώθ.
- 14 Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους παρέδωσε στο χέρι των λεηλατητών, και τους λεηλάτησαν· και τους πούλησε στο χέρι των εχθρών τους, ολόγυρα, ώστε δεν μπόρεσαν πλέον να σταθούν μπροστά στους εχθρούς τους.
- 15 Παντού όπου έβγαιναν, το χέρι τού Κυρίου ήταν εναντίον τους για κακό, καθώς ο Κύριος είχε πει, και καθώς είχε ορκιστεί σ' αυτούς· και ήρθαν σε μεγάλη αμηχανία.
- 16 Τότε, ο Κύριος σήκωσε κριτές, που τους έσωσαν από το χέρι εκείνων που τους λεηλατούσαν.
- 17 Εντούτοις, ούτε στους κριτές τους υπάκουσαν, αλλά πόρνευσαν πίσω από άλλους θεούς, και τους προσκύνησαν· γρήγορα ξεστράτισαν από τον δρόμο, στον οποίο περπάτησαν οι πατέρες τους, υπακούοντας στις εντολές τού Κυρίου· δεν έπραξαν έτσι.
- 18 Και όταν ο Κύριος σήκωσε σ' αυτούς κριτές, τότε ο Κύριος ήταν μαζί με τον κριτή, και τους έσωζε από το χέρι των εχθρών τους σε όλες τις ημέρες τού κριτή· επειδή, ο Κύριος σπλαχνίστηκε στους στεναγμούς τους, εξαιτίας εκείνων που τους κατέθλιβαν, και τους καταπίεζαν.
- 19 Και όταν ο κριτής πέθαινε, γύριζαν και διαφθείρονταν, χειρότερα από τους πατέρες τους, πηγαίνοντας πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύουν,

και να τους προσκυνούν· δεν σταματούσαν από τις πράξεις τους ούτε από τον διεστραμμένο δρόμο τους.

20 Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και είπε: Επειδή, ο λαός αυτός παρέβηκε τη διαθήκη μου, που πρόσταξα στους πατέρες τους, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου·

21 και εγώ δεν θα διώξω πλέον από μπροστά τους κανένα από τα έθνη, που ο Ιησούς άφησε όταν πέθανε,

22 για να δοκιμάσω τον Ισραήλ διαμέσου αυτών, αν φυλάττουν τον δρόμο τού Κυρίου, περπατώντας σ' αυτόν, καθώς τον φύλαξαν οι πατέρες τους ή όχι.

23 Και ο Κύριος άφησε αυτά τα έθνη, χωρίς να τα διώξει γρήγορα· ούτε τα παρέδωσε στο χέρι τού Ιησού.

ΚΡΙΤΕΣ 3

1 ΚΑΙ αυτά είναι τα έθνη, που ο Κύριος άφησε, για να δοκιμάσει τον Ισραήλ διαμέσου αυτών, όλους εκείνους που δεν γνώρισαν όλους τούς πολέμους της Χαναάν·

2 τουλάχιστον για να μάθουν οι γενεές των γιων Ισραήλ να γυμναστούν τον πόλεμο, τουλάχιστον όσοι δεν τους είχαν γνωρίσει προηγουμένως·

3 οι πέντε σατραπείες των Φιλισταίων, και όλοι οι Χαναναίοι, και οι Σιδώνιοι, και οι Ευαίοι, που κατοικούν στο βουνό του Λιβάνου, από το βουνό Βάαλ-ερμών μέχρι την είσοδο της Αιμάθ.

4 Και αυτά ήσαν για να δοκιμάσει τον Ισραήλ διαμέσου αυτών· για να γνωρίσει αν υπάκουαν στις εντολές τού Κυρίου, που πρόσταξε στους πατέρες τους διαμέσου τού Μωυσή.

5 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν ανάμεσα στους Χαναναίους, στους Χετταίους, και στους Αμορραίους, και στους Φερεζαίους, και στους Ευαίους, και στους Ιεβουσαίους.

6 Και πήραν για τον εαυτό τους τις θυγατέρες τους για γυναίκες, και τις δικές τους θυγατέρες έδωσαν στους γιους τους, και λάτρευσαν τους θεούς τους.

7 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λησμόνησαν τον Κύριο, τον Θεό τους, και λάτρευσαν τους Βααλείμ και τα άλση.

8 Γι' αυτό, ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους πούλησε στο χέρι τού Χουσάν-ρισαθαΐμ, του βασιλιά τής Μεσοποταμίας· και οι γιοι Ισραήλ έγιναν δούλοι στον Χουσάν-ρισαθαΐμ οκτώ χρόνια.

9 Και όταν οι γιοι Ισραήλ αναβόησαν στον Κύριο, ο Κύριος σήκωσε στους γιους Ισραήλ σωτήρα, και τους έσωσε, τον Γοθονιήλ, γιον τού Κενέζ, τον νεότερο αδελφό τού Χάλεβ.

- 10 Και ήταν επάνω του το Πνεύμα τού Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ· και βγήκε σε μάχη, και ο Κύριος παρέδωσε τον Χουσάν-ρισαθαΐμ, τον βασιλιά τής Μεσοποταμίας, στο χέρι του· και το χέρι του υπερίσχυσε ενάντια στον Χουσάν-ρισαθαΐμ.
- 11 Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια· και πέθανε ο Γοθονιήλ, ο γιος τού Κενέζ.
- 12 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ άρχισαν πάλι να πράττουν πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος ενίσχυσε τον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ, ενάντια στον Ισραήλ, επειδή έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο.
- 13 Και συγκέντρωσε κοντά του τους γιους τού Αμμών και τους γιους τού Αμαλήκ, και πήγε και χτύπησε τον Ισραήλ, και κυρίευσε την πόλη των φοινίκων.
- 14 Και οι γιοι Ισραήλ έγιναν δούλοι στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ, 18 χρόνια.
- 15 Και οι γιοι Ισραήλ αναβόησαν στον Κύριο· και ο Κύριος σήκωσε σ' αυτούς σωτήρα, τον Αώδ, τον γιο τού Γηρά, τον Βενιαμίτη, έναν άνδρα αριστερόχειρα. Και οι γιοι Ισραήλ έστειλαν στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ, δώρα διαμέσου αυτού.
- 16 Και ο Αώδ κατασκεύασε για τον εαυτό του μία δίστομη μάχαιρα, μία πήχη μάκρος· και την περιζώστηκε κάτω από τον μανδύα του, επάνω στον δεξί μηρό του.
- 17 Και πρόσφερε τα δώρα στον Εγλών, τον βασιλιά τού Μωάβ· και ο Εγλών ήταν άνθρωπος υπερβολικά παχύς.
- 18 Και όταν τελείωσε να προσφέρει τα δώρα, και έδιωξε τους ανθρώπους που βάσταζαν τα δώρα,
- 19 τότε γύρισε από τα γλυπτά, που ήσαν κοντά στα Γάλγαλα· και είπε: Έχω έναν κρυφό λόγο για σένα, βασιλιά. Και εκείνος του είπε: Μια στιγμή.³ Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι όσοι παραστέκονταν κοντά του.
- 20 Και μπήκε σ' αυτόν ο Αώδ· και εκείνος καθόταν στο θερινό υπερώο του εντελώς μόνος. Και ο Αώδ τού είπε: Έχω έναν λόγο από τον Θεό για σένα. Τότε σηκώθηκε από τον θρόνο.
- 21 Και απλώνοντας ο Αώδ το αριστερό του χέρι, πήρε τη μάχαιρα από τον δεξί του μηρό, και την έμπηξε στην κοιλιά του,
- 22 ώστε ακόμα και η λαβή μπήκε μετά από το σίδερο· και το πάχος σκέπασε ολόγυρα το σίδερο, ώστε δεν μπορούσε να τραβήξει τη μάχαιρα από την κοιλιά του· και βγήκε κόπρος.
- 23 Τότε, ο Αώδ βγήκε διαμέσου τής στοάς, και έκλεισε πίσω του τις πόρτες τού υπερώου, και κλείδωσε.

²⁴ Και όταν εκείνος βγήκε, ήρθαν οι δούλοι τού Εγλών· και όταν είδαν ότι, πράγματι, οι πόρτες τού υπερώου ήσαν κλειδωμένες, είπαν: Σίγουρα σκεπάζει τα πόδια του στο θερινό δωμάτιο.

²⁵ Και περίμεναν μέχρις ότου ντράπηκαν· και είδαν ότι, δεν άνοιγε τις πόρτες τού υπερώου· γι' αυτό, πήραν το κλειδί, και άνοιξαν· και ξάφνου, ο κύριός τους ήταν πεσμένος καταγής νεκρός.

²⁶ Και ο Αώδ διέφυγε, ενόσω εκείνοι καθυστερούσαν· και πέρασε τα γλυπτά, και διασώθηκε στη Σεειρωθά.

²⁷ Και όταν ήρθε, σάλπισε με τη σάλπιγγα, στο βουνό Εφραΐμ, και κατέβηκαν μαζί του οι γιοι Ισραήλ από το βουνό, και αυτός πήγαινε μπροστά τους.

²⁸ Και τους είπε: Ακολουθείτε με· επειδή, ο Κύριος παρέδωσε τους εχθρούς σας τους Μωαβίτες στα χέρια σας. Και κατέβηκαν πίσω απ' αυτόν, και έπιασαν τις διαβάσεις τού Ιορδάνη προς τον Μωάβ, και δεν άφηναν άνθρωπο να περάσει.

²⁹ Και χτύπησαν τους Μωαβίτες εκείνο τον καιρό, 10.00 άνδρες περίπου, όλους ανδρείους, και όλους δυνατούς σε δύναμη· δεν διασώθηκε κανένας.

³⁰ Έτσι ταπεινώθηκε ο Μωάβ εκείνη την ημέρα κάτω από το χέρι τού Ισραήλ. Και η γη αναπαύθηκε 80 χρόνια.

³¹ Και ύστερα απ' αυτόν, στάθηκε ο Σαμεγάρ, ο γιος τού Ανάθ, που χτύπησε 60,0 άνδρες από τους Φιλισταίους, με ένα βούκεντρο· και έσωσε και αυτός τον Ισραήλ.

ΚΡΙΤΕΣ 4

¹ ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά μπροστά στον Κύριο, όταν πέθανε ο Αώδ.

² Και ο Κύριος τους πούλησε στο χέρι τού Ιαβείν, του βασιλιά τής Χαναάν, που βασίλευσε στην Ασώρ· και ο αρχηγός τού στρατού του ήταν ο Σισάρα, που κατοικούσε στην Αρωσέθ των εθνών.⁴

³ Και βόησαν οι γιοι Ισραήλ στον Κύριο· επειδή, είχε 90,0 σιδερένιες άμαξες κι αυτός κατέθλιψε υπερβολικά τούς γιους Ισραήλ για 20 χρόνια.

⁴ Και η Δεβόρρα, μία γυναίκα προφήτισσα, η γυναίκα τού Λαφιδώθ, αυτή έκρινε τον Ισραήλ εκείνο τον καιρό.

⁵ Και αυτή κατοικούσε κάτω από τον φοίνικα της Δεβόρρας, ανάμεσα στη Ραμά και στη Βαιθήλ, στο βουνό Εφραΐμ· και οι γιοι Ισραήλ ανέβαιναν σ' αυτή για να κρίνονται.

⁶ Και έστειλε, και κάλεσε τον Βαράκ, τον γιο τού Αβινεέμ, από την Κέδες-νεφθαλί, και του είπε: Δεν πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας:

Πήγαινε και συγκέντρωσε δύναμη στο βουνό Θαβώρ, και πάρε μαζί σου 10.000 άνδρες από τους γιους Νεφθαλί, και από τους γιους Ζαβουλών,

⁷ και θα σύρω προς εσένα, στον ποταμό Κισών, τον Σισάρα, τον αρχηγό τού στρατού τού Ιαβείν, και τις άμαξές του, και το πλήθος του, και θα τον παραδώσω στο χέρι σου;

⁸ Και ο Βαράκ τής είπε: Αν έρθεις κι εσύ μαζί μου, θα πάω· αλλά, αν δεν έρθεις μαζί μου, δεν θα πάω.

⁹ Και εκείνη είπε: Θάρθω οπωσδήποτε μαζί σου· όμως, δεν θα πάρεις τιμή στον δρόμο που πηγαίνεις· επειδή, ο Κύριος θα πουλήσει τον Σισάρα σε χέρι γυναίκας. Και η Δεβόρρα σηκώθηκε, και πήγε μαζί με τον Βαράκ στην Κέδες.

¹⁰ Και ο Βαράκ συγκάλεσε τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί στην Κέδες, και ανέβηκε με 10.000 άνδρες, που τον ακολουθούσαν· και η Δεβόρρα ανέβηκε μαζί του.

¹¹ Και ο Έβερ ο Κεναίος, από τους γιους τού Οβάβ, του πεθερού τού Μωυσή, είχε αποχωριστεί από τους Κεναίους, και είχε στήσει τη σκηνή του μέχρι τη βελανιδιά Ζααναείμ, που ήταν κοντά στην Κέδες.

¹² Και ανήγγειλαν στον Σισάρα, ότι ο Βαράκ ο γιος τού Αβινεέμ ανέβηκε στο βουνό Θαβώρ.

¹³ Και ο Σισάρα συγκέντρωσε όλες τις άμαξές του, 900 σιδερένιες άμαξες, και όλον τον λαό που ήταν μαζί του, από την Αρωσέθ των εθνών στον ποταμό Κισών.

¹⁴ Και η Δεβόρρα είπε στον Βαράκ: Σήκω· επειδή, αυτή είναι η ημέρα, κατά την οποία ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι σου τον Σισάρα· δεν βγήκε ο Κύριος μπροστά σου; Και ο Βαράκ κατέβηκε από το βουνό Θαβώρ, και τον ακολουθούσαν 10.000 άνδρες.

¹⁵ Και ο Κύριος κατατρόπωσε τον Σισάρα, και όλες τις άμαξες, και ολόκληρο τον στρατό μπροστά στον Βαράκ με μάχαιρα· και ο Σισάρα κατέβηκε από την άμαξα, και έφυγε πεζός.

¹⁶ Και ο Βαράκ καταδίωξε πίσω από τις άμαξες και πίσω από τον στρατό, μέχρι την Αρωσέθ των εθνών· και όλος ο στρατός τού Σισάρα έπεσε με μάχαιρα· δεν έμεινε ούτε ένας.

¹⁷ Και ο Σισάρα έφυγε πεζός στη σκηνή τής Ιαήλ, της γυναίκας τού Έβερ τού Κεναίου· επειδή, υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Ιαβείν, τον βασιλιά τής Ασώρ, και τον οίκο τού Έβερ τού Κεναίου.

¹⁸ Και η Ιαήλ βγήκε σε συνάντηση του Σισάρα, και του είπε: Έλα μέσα, κύριέ μου, έλα μέσα σε μένα· μη φοβάσαι. Και όταν μπήκε μέσα σ' εκείνη στη σκηνή, τον σκέπασε με ένα σκέπασμα.

- ¹⁹ Και της είπε: Πότισέ με, παρακαλώ, λίγο νερό, επειδή δίψασα. Και άνοιξε τον ασκό με το γάλα, και τον πότισε, και τον σκέπασε.
- ²⁰ Και της είπε: Στάσου στη θύρα τής σκηνής, και αν έρθει κανείς και σε ρωτήσει, λέγοντας: Είναι κανείς εδώ; Πες, όχι.
- ²¹ Και πήρε η Ιαήλ, η γυναίκα τού Έβερ, τον πάσσαλο της σκηνής, και βάζοντας ένα σφυρί στο χέρι της, πήγε σ' αυτόν ήσυχα, και έμπηξε τον πάσσαλο στον μήνιγγά του, ώστε καρφώθηκε στη γη· επειδή, αυτός ήταν αποκαμωμένος και κοιμόταν βαθιά. Και πέθανε.
- ²² Και νάσου, ο Βαράκ καταδίωκε τον Σισάρα· και η Ιαήλ βγήκε σε συνάντησή του, και του είπε: Έλα να σου δείξω τον άνδρα που ζητάς. Και όταν μπήκε μέσα σ' αυτή, να, ο Σισάρα βρισκόταν κάτω νεκρός, και ο πάσσαλος ήταν στον μήνιγγά του.
- ²³ Και ο Θεός ταπείνωσε εκείνη την ημέρα τον Ιαβείν, τον βασιλιά τής Χαναάν, μπροστά στους γιους Ισραήλ.
- ²⁴ Και δυναμωνόταν το χέρι των γιων Ισραήλ, και υπερίσχυε ενάντια στον Ιαβείν, τον βασιλιά τής Χαναάν, μέχρις ότου εξολόθρευσε τον Ιαβείν, τον βασιλιά τής Χαναάν.

ΚΡΙΤΕΣ 5

- ¹ Και έφαλαν την ημέρα εκείνη η Δεβόρρα και ο Βαράκ, ο γιος τού Αβινεέμ, λέγοντας:
- ² Επειδή, στον Ισραήλ προπορεύθηκαν αρχηγοί, επειδή ο λαός πρόσφερε τον εαυτό του εκούσια, ευλογείτε τον Κύριο.
- ³ Ακούστε, βασιλιάδες· δώστε ακρόαση, σατράπες. Εγώ, στον Κύριο εγώ θα ψάλλω· στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ θα ψαλμωδώ.
- ⁴ Κύριε, όταν βγήκες από τη Σηείρ, όταν κίνησες από την πεδιάδα τού Εδώμ, η γη σείστηκε, και οι ουρανοί στάλαξαν, ακόμα και οι νεφέλες στάλαξαν νερό.
- ⁵ Τα βουνά έλιωσαν από την παρουσία τού Κυρίου· αυτό το ίδιο το Σινά, από την παρουσία τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.
- ⁶ Στις ημέρες τού Σαμεγάρ, γιου τού Ανάθ, στις ημέρες τής Ιαήλ, εγκαταλείφθηκαν οι δρόμοι, και οι διαβάτες περπατούσαν πλάγιους δρόμους.
- ⁷ Έλειψαν στον Ισραήλ ολοκληρωτικά οι ηγεμόνες, έλειψαν ολοκληρωτικά, μέχρις ότου εγώ, η Δεβόρρα, σηκώθηκα ως μητέρα στον Ισραήλ.
- ⁸ Διάλεξαν νέους θεούς· τότε, φάνηκε πόλεμος στις πύλες· φάνηκε άραγε ασπίδα ή λόγχη ανάμεσα σε 40.000 μέσα στον Ισραήλ;
- ⁹ Η καρδιά μου είναι προς τους αρχηγούς τού Ισραήλ, όσοι ανάμεσα στον λαό πρόσφεραν τον εαυτό τους εκούσια. Ευλογείτε τον Κύριο.

- 10 Όσοι ιππεύετε σε λευκά γαϊδούρια, όσοι κάθεστε για να κρίνετε, όσοι περπατάτε στους δρόμους, υμνολογείτε·
- 11 αφού ελευθερωθούν από τον κρότο των τοξοτών, στους τόπους όπου αντλούν νερό, εκεί θα διηγούνται τις δικαιοσύνες τού Κυρίου, τις δικαιοσύνες των ηγεμόνων του ανάμεσα στον Ισραήλ. Ο λαός τού Κυρίου κατέβηκε, τότε, στις πύλες.
- 12 Σήκω, σήκω, Δεβόρρα· σήκω, σήκω, πρόφερε τραγούδι· Σήκω, Βαράκ, και αιχμαλώτισε τους αιχμαλώτους σου, γιε τού Αβινεέμ.
- 13 Τότε, κατέβηκε το εγκαταλειμμένο μέρος τού λαού ενάντια στους ισχυρούς· Ο Κύριος κατέβηκε μαζί μου ενάντια στους δυνατούς.
- 14 Από τον Εφραΐμ, που κατοικούν το βουνό τού Αμαλήκ, κατέβηκαν πίσω από σένα, Βενιαμίν, ανάμεσα στους λαούς σου. Από τον Μαχεΐρ κατέβηκαν οι αρχηγοί, και από τον Ζαβουλών εκείνοι που κρατούν ραβδί γραμματέα.
- 15 Και οι άρχοντες του Ισάχαρ μαζί με τη Δεβόρρα, ο Ισάχαρ, ακόμα και ο Βαράκ· πίσω απ' αυτόν έτρεξαν στην κοιλάδα. Στις διαιρέσεις τού Ρουβήν σηκώθηκαν μεγάλοι στοχασμοί καρδιάς.
- 16 Γιατί κάθησες ανάμεσα στις μάντρες για να ακούς τα βελάσματα των κοπαδιών; Στις διαιρέσεις τού Ρουβήν σηκώθηκαν μεγάλες συζητήσεις καρδιάς.
- 17 Ο Γαλαάδ πέρα από τον Ιορδάνη ησύχαζε· και ο Δαν γιατί έμενε στα πλοία; Ο Ασήρ καθόταν στα παράλια, και ησύχαζε στα λιμάνια του.
- 18 Ο Ζαβουλών είναι λαός που προσφέρει τη ζωή του σε θάνατο, και ο Νεφθαλί, επάνω στα ύψη τής πεδιάδας.
- 19 Ήρθαν οι βασιλιάδες, πολέμησαν· τότε πολέμησαν οι βασιλιάδες τής Χαναάν στη Θαανάχ, κοντά στα νερά τού Μεγιδδώ· λάφυρο από ασήμι δεν πήραν.
- 20 Από τον ουρανό πολέμησαν, τα άστρα από την πορεία τους πολέμησαν ενάντια στον Σισάρα.
- 21 Ο ποταμός Κισών τούς παρέσυρε προς τα κάτω, ο παλιός ποταμός, ο ποταμός Κισών. Ψυχή μου, καταπάτησες δύναμη.
- 22 Τότε, τα νύχια των αλόγων συντρίφτηκαν από τον ορμητικό δρόμο, τον ορμητικό δρόμο των ισχυρών, που ήσαν επάνω τους.
- 23 Να καταριέστε τη Μηρώζ, είπε ο άγγελος του Κυρίου, να καταριέστε με κατάρρα τούς κατοίκους της, επειδή δεν ήρθαν σε βοήθεια του Κυρίου, σε βοήθεια του Κυρίου ενάντια στους δυνατούς.

- ²⁴ Από τις γυναίκες περισσότερο ευλογημένη ας είναι η Ιαήλ, η γυναίκα τού Έβερ τού Κεναίου· παραπάνω από τις γυναίκες μέσα σε σκηνές, ας είναι ευλογημένη.
- ²⁵ Νερό ζήτησε, γάλα έδωσε· βούτυρο πρόσφερε σε μεγαλοπρεπή κρατήρα.
- ²⁶ Άπλωσε το αριστερό της χέρι στον πάσσαλο, και το δεξί της στο σφυρί των εργατών· και αφού σφυροκόπησε τον Σισάρα, του έσχισε το κεφάλι, και το σύντριψε και διαπέρασε τα μηνίγγια του.
- ²⁷ Ανάμεσα στα πόδια της συγκάμφθηκε, έπεσε, βρισκόταν ξαπλωμένος· ανάμεσα στα πόδια της συγκάμφθηκε, έπεσε· στον τόπο που συγκάμφθηκε, εκεί και έπεσε νεκρός.
- ²⁸ Η μητέρα τού Σισάρα έσκυβε από το παράθυρο, και βοούσε μέσα από το διχτυωτό: Γιατί καθυστερεί η άμαξά του, γιατί καθυστέρησαν οι τροχοί των αμαξών του;
- ²⁹ Οι σοφές κυρίες της απαντούσαν σ' αυτή· αυτή, μάλιστα, έδινε την απάντηση στον εαυτό της:
- ³⁰ Δεν πέτυχαν; Δεν μοίρασαν τα λάφυρα; Μία ή δύο νέες σε κάθε άνδρα, στον Σισάρα ποικιλόχρωμα λάφυρα, Λάφυρα ποικιλόχρωμα κεντημένα, ποικιλόχρωμα κεντημένα και από τα δύο μέρη, περιλαίμια αυτών που λαφυραγώγησαν;
- ³¹ Έτσι να απολεστούν όλοι οι εχθροί σου, Κύριε! Εκείνοι, όμως, που τον αγαπούν ας είναι σαν τον ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του. Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια.

ΚΡΙΤΕΣ 6

- ¹ ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τού Μαδιάμ για επτά χρόνια.
- ² Και υπερίσχυσε το χέρι τού Μαδιάμ επάνω στον Ισραήλ· εξαιτίας των Μαδιανιτών οι γιοι Ισραήλ έκαναν για τον εαυτό τους τις φωλιές εκείνες, που έφτιαξαν επάνω στα βουνά, και τα σπήλαια και τα οχυρώματα.
- ³ Και όταν ο Ισραήλ έσπερνε, ανέβαιναν οι Μαδιανίτες, και οι Αμαληκίτες, και οι κάτοικοι της Ανατολής, και έρχονταν εναντίον του·
- ⁴ και στρατοπεδεύοντας εναντίον τους, κατέστρεφαν τα γεννήματα της γης, μέχρι την είσοδο της Γάζας, και δεν άφηναν ζωοτροφία στον Ισραήλ, ούτε πρόβατο ούτε βόδι ούτε γαϊδούρι.
- ⁵ Επειδή, ανέβαιναν αυτοί και τα κοπάδια τους, και έρχονταν μαζί με τις σκηνές τους, ήσαν πολυάριθμοι σαν ακρίδες· ήσαν αναρίθμητοι και αυτοί και οι καμήλες τους· και έμπαιναν στη γη για να την καταστρέψουν.

- ⁶ Και ο Ισραήλ φτώχευσε υπερβολικά εξαιτίας των Μαδιανιτών· γι' αυτό, οι γιοι Ισραήλ βόησαν στον Κύριο.
- ⁷ Και όταν βόησαν στον Κύριο οι γιοι Ισραήλ εξαιτίας των Μαδιανιτών,
- ⁸ τότε, ο Κύριος έστειλε στους γιους Ισραήλ έναν άνδρα προφήτη, και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· Εγώ σας ανέβασα από την Αίγυπτο, και σας έβγαλα από οίκο δουλείας,
- ⁹ και σας λύτρωσα από το χέρι των Αιγυπτίων, και από το χέρι όλων εκείνων που σας κατέθλιβαν, και τους έδιωξα ολοκληρωτικά από μπροστά σας, και έδωσα τη γη τους σε σας·
- ¹⁰ και σας είπα: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας· δεν θα σεβαστείτε τούς θεούς των Αμορραίων, στη γη των οποίων κατοικείτε· και δεν υπακούσατε στη φωνή μου.
- ¹¹ Και ήρθε ένας άγγελος του Κυρίου και κάθησε κάτω από τη βελανιδιά, που είναι στην Οφρά, εκείνη τού Ιωάς τού Αβί-εζερίτη· και ο γιος του, ο Γεδεών, κοπάνιζε σιτάρι μέσα στον ληνό, για να το κρύψει από τους Μαδιανίτες.
- ¹² Και ο άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν, και του είπε: Ο Κύριος μαζί σου, ισχυρέ σε δύναμη.
- ¹³ Και ο Γεδεών τού είπε: Ω! κύριέ μου, αν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί λοιπόν μάς βρήκαν όλα αυτά; Και πού είναι όλα τα θαυμαστά του έργα,⁵ που μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας, λέγοντας: Δεν μας ανέβασε ο Θεός από την Αίγυπτο; Αλλά, τώρα, ο Κύριος μας εγκατέλειψε, και μας παρέδωσε στα χέρια των Μαδιανιτών.
- ¹⁴ Και καθώς ο Κύριος κοίταξε σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε με τη δύναμή σου αυτή, και θα σώσεις τον Ισραήλ από το χέρι τού Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ;
- ¹⁵ Και εκείνος τού είπε: Ω!, κύριέ μου, με τι θα σώσω τον Ισραήλ; Δες, η οικογένειά μου είναι η ταπεινότερη ανάμεσα στον Μανασσή, και εγώ ο μικρότερος στην οικογένεια του πατέρα μου.
- ¹⁶ Και ο Κύριος του είπε: Αλλά, μαζί σου θα είμαι εγώ, και θα χτυπήσεις τούς Μαδιανίτες σαν έναν άνδρα.
- ¹⁷ Κι εκείνος τού είπε: Αν, λοιπόν, βρήκα χάρη στα μάτια σου, δείξε μου ένα σημάδι ότι είσαι εσύ αυτός που μιλάει μαζί μου.
- ¹⁸ Μη φύγεις από εδώ, παρακαλώ, μέχρις ότου γυρίσω⁶ σε σένα, και φέρω έξω την προσφορά μου, και τη βάλω μπροστά σου. Και εκείνος είπε: Θα περιμένω μέχρις ότου επιστρέψεις.
- ¹⁹ Και ο Γεδεών μπήκε στη σκηνή, και ετοίμασε ένα κασικάκι από γίδες, και άζυμα από ένα εφά αλεύρι· το μεν κρέας το έβαλε σε ένα κανίστρι, τον δε ζωμό τον έβαλε σε χύτρα, και τα έφερε έξω σ' αυτόν που ήταν κάτω από τη βελανιδιά, και του τα πρόσφερε.

- 20** Και ο άγγελος του Θεού τού είπε: Πάρε το κρέας και τα άζυμα, και τοποθέτησέ τα επάνω σ' αυτή την πέτρα, και χύνε επάνω τον ζωμό. Και έκανε έτσι.
- 21** Και ο άγγελος του Κυρίου άπλωσε την άκρη από το ραβδί, που είχε στο χέρι του, και άγγιξε το κρέας και τα άζυμα· και ανέβηκε φωτιά από την πέτρα, και κατέφαγε το κρέας και τα άζυμα. Τότε, ο άγγελος του Κυρίου έφυγε από τα μάτια του.
- 22** Και ο Γεδεών βλέποντας ότι ήταν άγγελος του Κυρίου, ο Γεδεών είπε: Αλλοίμονο, Κύριε Θεέ! Επειδή, είδα τον άγγελο του Κυρίου πρόσωπο με πρόσωπο.
- 23** Και ο Κύριος του είπε: Ειρήνη σε σένα· μη φοβάσαι· δεν θα πεθάνεις.
- 24** Και ο Γεδεών οικοδόμησε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, και το ονόμασε Ιεοβά-σαλώμ·⁷ βρίσκεται μέχρι αυτή την ημέρα στην Οφρά των Αβί-εζεριτών.
- 25** Και την ίδια νύχτα ο Κύριος του είπε: Πάρε το βόδι τού πατέρα σου, και το δεύτερο επτάχρονο βόδι, και να κατεδαφίσεις τον βωμό τού Βάαλ, που έχει ο πατέρας σου, καθώς και το άλσος, που είναι κοντά σ' αυτόν, κατάκοψέ το·
- 26** και να οικοδομήσεις ένα θυσιαστήριο στον Κύριο τον Θεό σου επάνω στην κορυφή αυτής τής πέτρας, σύμφωνα με το διαταγμένο· και πάρε το δεύτερο βόδι, και πρόσφερε το ολοκαύτωμα με τα ξύλα τού δάσους, που θα κατακόψεις.
- 27** Και ο Γεδεών πήρε από τους δούλους του δέκα άνδρες, και έκανε όπως του είπε ο Κύριος· και επειδή φοβήθηκε την οικογένεια του πατέρα του, και τους ανθρώπους τής πόλης, να το κάνει την ημέρα, το έκανε τη νύχτα.
- 28** Και όταν οι άνθρωποι της πόλης σηκώθηκαν το πρωί, νάσου, ο βωμός τού Βάαλ ήταν γκρεμισμένος, και το άλσος, που ήταν κοντά του, κατακομμένο, και το δεύτερο βόδι ολοκαυτωμένο επάνω στο οικοδομημένο θυσιαστήριο.
- 29** Και είπε ο ένας στον άλλον: Ποιος έκανε αυτό το πράγμα; Και αφού εξέτασαν και ερεύνησαν, είπαν: Ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς έκανε αυτό το πράγμα.
- 30** Τότε, οι άνθρωποι της πόλης είπαν στον Ιωάς: Βγάλε τον γιο σου για να θανατωθεί, για τον λόγο ότι, γκρέμισε τον βωμό τού Βάαλ, και επειδή κατέκοψε το άλσος που ήταν κοντά σ' αυτόν.
- 31** Και ο Ιωάς είπε σε όλους εκείνους που εξεγείρονταν εναντίον του: Μήπως εσείς θα διεκδικήσετε υπέρ τού Βάαλ; Ή, εσείς θα τον σώσετε; Όποιος διεκδικήσει υπέρ αυτού, θα θανατωθεί μέχρι το πρωί· αν αυτός είναι θεός, ας διεκδικήσει υπέρ τού εαυτού του, επειδή γκρέμισαν τον βωμό του.
- 32** Γι' αυτό, τον ονόμασε εκείνη την ημέρα Ιεροβάαλ,⁸ λέγοντας: Ας εκδικήσει εναντίον του ο Βάαλ, επειδή γκρέμισαν τον βωμό του.

33 Τότε, συγκεντρώθηκαν μαζί όλοι οι Μαδιανίτες, και οι Αμαληκίτες, και οι κάτοικοι της ανατολής, και διάβηκαν, και στρατοπεύδευσαν στην κοιλάδα Ιεζραέλ.

34 Και το Πνεύμα τού Κυρίου περιχύθηκε επάνω στον Γεδεών, και σάλπιψε με σάλπιγγα, και συγκεντρώθηκαν οι Αβί-εζερίτες πίσω απ' αυτόν.

35 Και έστειλε μηνυτές σε όλο τον Μανασσή, και συγκεντρώθηκε και αυτός πίσω απ' αυτόν· έστειλε ακόμα μηνυτές και στον Ασήρ, και στον Ζαβουλών, και στον Νεφθαλί, και ανέβηκαν σε συνάντησή τους.

36 Και ο Γεδεών είπε στον Θεό: Αν πρόκειται να σώσεις τον Ισραήλ με το χέρι μου, όπως μίλησες,

37 δες, εγώ θα βάλω το δέρμα τού μαλλιού⁹ στο αλώνι· αν γίνει δροσιά μονάχα επάνω στο δέρμα, σε όλη τη γη όμως γίνει ξηρασία, τότε θα γνωρίσω, ότι εσύ θα σώσεις τον Ισραήλ με το χέρι μου, όπως μίλησες.

38 Έτσι και έγινε· επειδή, καθώς σηκώθηκε το πρωί, πίεσε το δέρμα τού μαλλιού, και μέσα από το μαλλί έστιψε δροσιά, μια λεκάνη γεμάτη νερό.

39 Και ο Γεδεών είπε στον Θεό: Ας μη ανάψει ο θυμός σου εναντίον μου, και θα μιλήσω μονάχα αυτή τη φορά· ας δοκιμάσω, παρακαλώ, αυτή μονάχα τη φορά με το δέρμα τού μαλλιού· ας γίνει τώρα ξηρασία μονάχα επάνω στο δέρμα τού μαλλιού, σε όλη τη γη όμως ας είναι δροσιά.

40 Και ο Θεός έκανε έτσι εκείνη τη νύχτα· και έγινε ξηρασία μονάχα επάνω στο δέρμα τού μαλλιού, σε όλη όμως τη γη ήταν δροσιά.

ΚΡΙΤΕΣ 7

1 ΤΟΤΕ, ο Ιεροβάαλ (που είναι ο Γεδεών) σηκώθηκε πρωί, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, και στρατοπεύδευσαν κοντά στην πηγή Αρώδ· και το στρατόπεδο των Μαδιανιτών ήταν κατά το βόρειο μέρος τους, προς τον λόφο Μορέχ, στην κοιλάδα.

2 Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Πολύς είναι ο λαός που βρίσκεται μαζί σου, για να παραδώσω τούς Μαδιανίτες στο χέρι του, μήπως ο Ισραήλ καυχηθεί εναντίον μου, λέγοντας: Το χέρι μου με έσωσε·

3 τώρα, λοιπόν, κήρυξε σε επήκοον του λαού, λέγοντας: Όποιος είναι δειλός και έχει φόβο, ας γυρίσει, και ας φύγει γρήγορα από το βουνό Γαλαάδ. Και γύρισαν από τον λαό 22.000 · και έμειναν 10.000.

4 Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Ο λαός είναι ακόμα πολύς· κατέβασέ τους κάτω στο νερό, και εκεί θα τους ξεκαθαρίσω για σένα· και για όποιον σου πω: Αυτός θάρθει μαζί σου, αυτός θάρθει μαζί σου· και για όποιον σου πω: Αυτός δεν θάρθει μαζί σου, αυτός δεν θάρθει μαζί σου.

- ⁵ Και κατέβασε τον λαό στο νερό· και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Κάθε ένας που θα πίνει με τη γλώσσα του από το νερό, όπως πίνει ο σκύλος, αυτόν θα τον στήσεις χωριστά· και καθένας που θα λυγίσει τα γόνατά του για να πιει.
- ⁶ Και ο αριθμός εκείνων που έπιναν με το χέρι τους προς το στόμα τους, ήταν 30,0 άνδρες· ολόκληρο, όμως, το υπόλοιπο του λαού λύγισε τα γόνατά τους για να πουν νερό.
- ⁷ Και ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Με τους 30,0 αυτούς άνδρες, που ήπιαν με τη γλώσσα τους θα σας σώσω, και θα παραδώσω τούς Μαδιανίτες στο χέρι σου· ολόκληρο δε το υπόλοιπο του λαού ας πάνε κάθε ένας στο σπίτι του.
- ⁸ Ο λαός, λοιπόν, πήρε στα χέρια τους τις τροφές, και τις σάλπιγγές τους· και έδιωξε ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, τον καθέναν στη σκηνή του, και κράτησε τους 30,0 άνδρες. Και το στρατόπεδο του Μαδιάμ ήταν από κάτω τους στην κοιλάδα.
- ⁹ Και την ίδια νύχτα, ο Κύριος του είπε: Σήκω, κατέβα στο στρατόπεδο· επειδή, το παρέδωσα στο χέρι σου·
- ¹⁰ αν, όμως, φοβάσαι να κατέβεις, κατέβα εσύ και ο δούλος σου ο Φουρά στο στρατόπεδο·
- ¹¹ και θα ακούσεις τι λένε· και ύστερα απ' αυτά θα δυναμώσουν τα χέρια σου, και θα κατέβεις στο στρατόπεδο. Και κατέβηκε, αυτός μαζί με τον δούλο του τον Φουρά, μέχρι την προφυλακή τού στρατοπέδου.
- ¹² Και ο Μαδιάμ, και ο Αμαλήκ, και όλοι οι κάτοικοι της ανατολής ήσαν απλωμένοι στην κοιλάδα σαν ακρίδες κατά το πλήθος· και οι καμήλες τους ήσαν αναρίθμητες σαν την άμμο κοντά στην άκρη τής θάλασσας κατά το πλήθος.
- ¹³ Και όταν ήρθε ο Γεδεών, ξάφνου, ένας άνθρωπος διηγούνταν στον διπλανό του ένα όνειρο και του έλεγε: Δες, ονειρεύτηκα ένα όνειρο, και νάσου, ένα ψωμάκι κρίθινο είδα να κυλιέται στο στρατόπεδο του Μαδιάμ, ήρθε στις σκηνές, και τις χτύπησε, και έπεσαν· και τις ανέτρεψε, και έπεσαν οι σκηνές.
- ¹⁴ Και ο διπλανός του απάντησε, και είπε: Αυτό δεν είναι παρά η ρομφαία τού Γεδεών, του γιου τού Ιωάζ, άνδρα Ισραηλίτη· ο Θεός παρέδωσε στο χέρι του τον Μαδιάμ, και ολόκληρο το στρατόπεδο.
- ¹⁵ Και καθώς ο Γεδεών άκουσε τη διήγηση του ονείρου, και την εξήγησή του, προσκύνησε, και γύρισε στο στρατόπεδο του Ισραήλ, και είπε: Σηκωθείτε· επειδή, ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι σας το στρατόπεδο του Μαδιάμ.
- ¹⁶ Και χώρισε τους 30,0 άνδρες σε τρία σώματα, και στα χέρια όλων αυτών έδωσε σάλπιγγες και αδειανές στάμνες, και λαμπάδες μέσα στις στάμνες.

17 Και τους είπε: Κοιτάζετε σε μένα, και κάντε το ίδιο· και δέστε, όταν εγώ φτάσω στην άκρη τού στρατοπέδου, όπως θα κάνω εγώ, έτσι θα κάνετε και εσείς·

18 όταν σαλπίσω με τη σάλπιγγα, εγώ και όλοι αυτοί που είναι μαζί μου, τότε θα σαλπίσετε κι εσείς με τις σάλπιγγες γύρω από όλο το στρατόπεδο, και θα πείτε: Η ρομφαία τού Κυρίου και του Γεδεών.

19 Ο Γεδεών, λοιπόν, και οι 100 άνδρες που ήσαν μαζί του, ήρθαν στην άκρη τού στρατοπέδου, μόλις άρχιζε περίπου η μεσαία βάρδια· μόλις είχαν βάλει φύλακες· και σάλπισαν με τις σάλπιγγες, και έσπασαν τις στάμνες που είχαν στα χέρια τους.

20 Και τα τρία σώματα σάλπισαν με τις σάλπιγγες, και έσπασαν τις στάμνες, και στα αριστερά τους χέρια κρατούσαν τις λαμπάδες, και στα δεξιά τους χέρια τις σάλπιγγες για να σαλπίζουν· και φώναζαν: Η ρομφαία τού Κυρίου και του Γεδεών.

21 Και κάθε ένας στάθηκε στη θέση του ολόγυρα στο στρατόπεδο· και ολόκληρος ο στρατός έτρεχε, και φώναζε, και έφευγε.

22 Και οι 30,0 σάλπισαν με τις σάλπιγγές τους· και ο Κύριος έστρεψε τη ρομφαία τού καθενός ενάντια στον διπλανό του σε ολόκληρο το στρατόπεδο· και ο στρατός έφυγε στη Βαιθ-ασεττά προς τη Ζερεράθ, μέχρι την άκρη τού Αβέλ-μεολά προς την Ταβάθ.

23 Και οι άνδρες Ισραήλ, από τον Νεφθαλί, και από τον Ασήρ, και από ολόκληρο τον Μανασσή, συγκεντρώθηκαν και καταδίωξαν πίσω από τον Μαδιάμ.

24 Και ο Γεδεών έστειλε μηνυτές σε όλο το βουνό τού Εφραΐμ, λέγοντας: Κατεβείτε για να συναντήσετε τον Μαδιάμ, και να προκατάλαβετε τα νερά πριν απ' αυτούς, μέχρι τη Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνη. Τότε, όλοι οι άνδρες τού Εφραΐμ συγκεντρώθηκαν, και προκατέλαβαν τα νερά μέχρι τη Βαιθ-βαρά και τον Ιορδάνη.

25 Και έπιασαν δύο αρχηγούς τού Μαδιάμ, τον Ωρήβ, και τον Ζηβ· και τον Ωρήβ τον θανάτωσαν επάνω στον βράχο Ωρήβ, και τον Ζηβ τον θανάτωσαν επάνω στον ληνό Ζηβ· και καταδίωξαν τον Μαδιάμ, και έφεραν το κεφάλι τού Ωρήβ και του Ζηβ στον Γεδεών από την πέρα πλευρά τού Ιορδάνη.

ΚΡΙΤΕΣ 8

1 ΚΑΙ οι άνδρες τού Εφραΐμ τού είπαν: Τι είναι αυτό το πράγμα που μας έκανες, ότι δεν μας κάλεσες όταν πήγες να πολεμήσεις εναντίον τού Μαδιάμ; Και λογομάχησαν πάρα πολύ μαζί του.

2 Και εκείνος τούς είπε: Τι έκανα τώρα ως προς εσάς; Δεν είναι καλύτερο το αποτρύγημα του Εφραΐμ παρά ο τρυγητός τού Αβί-έζερ;

- ³ Ο Θεός παρέδωσε στα χέρια σας τους αρχηγούς τού Μαδιάμ, τον Ωρήβ και τον Ζηβ' και τι μπορούσα να κάνω ως προς εσάς; Τότε, το πνεύμα τους ησύχασε απέναντί του, όταν μίλησε αυτό τον λόγο.
- ⁴ Και καθώς ο Γεδεών ήρθε στον Ιορδάνη, πέρασε, αυτός και οι 30,0 άνδρες που ήσαν μαζί του, αποκαμωμένοι, αλλά εξακολουθούσαν να καταδιώκουν.
- ⁵ Και στους ανθρώπους τής Σοκχώθ είπε: Δώστε, παρακαλώ, μερικά ψωμιά στον λαό που με ακολουθεί· επειδή, είναι αποκαμωμένος, και εγώ καταδιώκω πίσω από τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, τους βασιλιάδες τού Μαδιάμ.
- ⁶ Και οι αρχηγοί τής Σοκχώθ απάντησαν: Μήπως τα χέρια τού Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα στο χέρι σου, ώστε να δώσουμε στον στρατό σου ψωμιά;
- ⁷ Και ο Γεδεών είπε: Γι' αυτό, όταν ο Κύριος παραδώσει στο χέρι μου τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, τότε εγώ θα καταξύσω τις σάρκες σας με τα αγκάθια τής ερήμου, και με τα τριβόλια.
- ⁸ Και από εκεί ανέβηκε στη Φανουήλ, και παρόμοια μίλησε και σ' αυτούς· και οι άνδρες τής Φανουήλ απάντησαν όπως και οι άνδρες τής Σοκχώθ.
- ⁹ Και εκείνος είπε και προς τους άνδρες τής Φανουήλ, λέγοντας: Όταν επιστρέψω με ειρήνη, θα κατασκάψω αυτόν τον πύργο.
- ¹⁰ Ο δε Ζεβεέ και ο Σαλμανά ήσαν στην Καρκόρ, και τα στρατεύματά τους μαζί τους, μέχρι 15.000, όλοι εκείνοι που είχαν εναπομείνει από ολόκληρο τον στρατό τής ανατολής· επειδή, έπεσαν 120.000 άνδρες που έσερναν ρομφαία.
- ¹¹ Και ο Γεδεών ανέβηκε από τον δρόμο εκείνων που κατοικούσαν σε σκηνές, από τα ανατολικά τής Νοβά και της Ιογβέα, και χτύπησε το στρατόπεδο· το στρατόπεδο, μάλιστα, βρισκόταν σε αφοβία.
- ¹² Και ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά έφευγαν, και αυτός τούς καταδίωκε καταπίσω τους και συνέλαβε τους δύο βασιλιάδες τού Μαδιάμ, τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και κατατρόπωσε ολόκληρο το στρατόπεδο.
- ¹³ Και ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς, επέστρεψε από τη μάχη από την ανάβαση της Αρές.
- ¹⁴ Και πιάνοντας έναν νέο από τους άνδρες τής Σοκχώθ, τον ρώτησε· και εκείνος τού περιέγραψε τους αρχηγούς τής Σοκχώθ, και τους πρεσβυτέρους της, 77 άνδρες.
- ¹⁵ Και ο Γεδεών ήρθε στους άνδρες τής Σοκχώθ, και είπε: Να, ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά, για τους οποίους με περιγελάσατε, λέγοντας: Μήπως τα χέρια τού Ζεβεέ και του Σαλμανά είναι τώρα στο χέρι σου, ώστε να δώσουμε ψωμί στους ανθρώπους σου, τους αποκαμωμένους;
- ¹⁶ Και πήρε τους πρεσβύτερους της πόλης, και τα αγκάθια τής ερήμου και τα τριβόλια, και παίδεψε μ' αυτά τούς άνδρες τής Σοκχώθ.

- 17 Και κατέσκαψε τον πύργο τής Φανουήλ, και θανάτωσε τους άνδρες τής πόλης.
- 18 Τότε, είπε στον Ζεβεέ και στον Σαλμανά: Τι είδους άνθρωποι ήσαν εκείνοι που θανατώσατε στο Θαβώρ; Και εκείνοι είπαν: Σαν κι εσένα, τέτοιοι ήσαν· καθένας τους έμοιαζε με γιο βασιλιά.
- 19 Και εκείνος είπε: Αδελφοί μου, γιοι τής μητέρας μου ήσαν· ζει ο Κύριος, αν είχατε διαφυλάξει τη ζωή τους, εγώ τώρα δεν θα σας θανάτωνα.
- 20 Και είπε στον Ιεθέρ τον πρωτότοκό του: Καθώς θα σηκωθείς, θανάτωσέ τους· αλλά, ο νέος δεν τράβηξε τη ρομφαία του, επειδή φοβόταν, για τον λόγο ότι ήταν ακόμα παιδί.
- 21 Τότε, είπε ο Ζεβεέ και ο Σαλμανά: Σήκω εσύ, και πέσε επάνω μας· επειδή, σύμφωνα με τον άνθρωπο, και η δύναμή του. Και καθώς ο Γεδεών σηκώθηκε θανάτωσε τον Ζεβεέ και τον Σαλμανά, και πήρε τούς μηνίσκους, που ήσαν γύρω από τον λαιμό των καμήλων τους.
- 22 Και οι άνδρες τού Ισραήλ είπαν στον Γεδεών: Γίνε άρχοντας επάνω σε μας, και εσύ και ο γιος σου, και ο γιος τού γιου σου, επειδή μάς έσωσες από το χέρι τού Μαδιάμ.
- 23 Και ο Γεδεών τούς είπε: Δεν θα γίνω εγώ άρχοντας επάνω σε σας, αλλ' ούτε ο γιος μου θα γίνει άρχοντας επάνω σε σας· ο Κύριος θα είναι άρχοντας επάνω σας.
- 24 Και ο Γεδεών τούς είπε ακόμα: Θα ζητήσω από σας ένα ζήτημα· δώστε μου κάθε ένας σας τα σκουλαρίκια από τα λάφυρά του· επειδή, οι εχθροί είχαν χρυσά σκουλαρίκια, μια που ήσαν Ισμαηλίτες.
- 25 Και εκείνοι απάντησαν: Θα σου τα δώσουμε ευχαρίστως. Και άπλωσαν ένα φόρεμα και κάθε ένας έρριχνε εκεί τα σκουλαρίκια από τα λάφυρά του.
- 26 Και το βάρος των χρυσών σκουλαρικιών, που ζήτησε, ήταν 1.700 χρυσοί σίκλοι· εκτός από τους μηνίσκους και τα περιδέρια, και τα πορφυρένια υφάσματα, που ήσαν επάνω στους βασιλιάδες τού Μαδιάμ, και εκτός από τα περιλαίμια, που ήσαν στους λαιμούς των καμήλων τους.
- 27 Και ο Γεδεών έκανε απ' αυτά ένα εφόδ, και το έβαλε στην πόλη του, στην Οφρά· και πόρνευσε ολόκληρος ο Ισραήλ πίσω απ' αυτό, εκεί· και έγινε παγίδα στον Γεδεών και στην οικογένειά του.
- 28 Και ο Μαδιάμ ταπεινώθηκε μπροστά από τους γιους Ισραήλ, και δεν σήκωσε πλέον το κεφάλι του. Και η γη αναπαύθηκε 40 χρόνια στις ημέρες τού Γεδεών.
- 29 Τότε, ο Ιεροβάαλ, ο γιος τού Ιωάς, πήγε και κατοίκησε στο σπίτι του.
- 30 Και ο Γεδεών είχε 70 γιους που βγήκαν από τον μηρό του· επειδή, είχε πολλές γυναίκες.

- ³¹ Και η παλλακή του, που ήταν στη Συχέμ, και αυτή γέννησε σ' αυτόν έναν γιο, που αυτός τον ονόμασε Αβιμέλεχ.
- ³² Και ο Γεδεών, ο γιος τού Ιωάς, πέθανε σε καλά γηρατειά, και θάφτηκε στον τάφο τού Ιωάς τού πατέρα του, στην Οφρά των Αβι-εζεριτών.
- ³³ Και όταν ο Γεδεών πέθανε, οι γιοι Ισραήλ γύρισαν και πόρνευσαν πίσω από τους Βααλείμ, και έστησαν στον εαυτό τους τον Βάαλ-βερίθ για θεό.
- ³⁴ Και οι γιοι Ισραήλ δεν θυμήθηκαν τον Κύριο τον Θεό τους, που τους έσωσε από το χέρι όλων των εχθρών τους, ολόγυρα.
- ³⁵ Και δεν έκαναν έλεος στην οικογένεια του Ιεροβάαλ Γεδεών, ανάλογα προς όλα τα αγαθά, που έκανε στον Ισραήλ.

ΚΡΙΤΕΣ 9

- ¹ ΚΑΙ ο Αβιμέλεχ, ο γιος τού Ιεροβάαλ, πήγε στη Συχέμ, στους αδελφούς τής μητέρας του, και είπε σ' αυτούς και σε όλη τη συγγένεια της οικογένειας του πατέρα τής μητέρας του, λέγοντας:
- ² Μιλήστε, παρακαλώ, σε επήκοο όλων των ανδρών τής Συχέμ, τι είναι καλύτερο σε σας, να άρχουν επάνω σας όλοι οι γιοι τού Ιεροβάαλ, 70 άνδρες ή να άρχει επάνω σας ένας και μόνος; Και θυμηθείτε ότι κόκαλό σας και σάρκα σας είμαι.
- ³ Και οι αδελφοί τής μητέρας του μίλησαν γι' αυτόν σε επήκοον όλων των ανδρών τής Συχέμ όλα αυτά τα λόγια· και έκλινε η καρδιά τους πίσω από τον Αβιμέλεχ· επειδή, είπαν: Αδελφός μας είναι.
- ⁴ Και του έδωσαν 70 αργύρια από τον οίκο τού Βάαλ-βερίθ, και μ' αυτά ο Αβιμέλεχ μίσθωσε ποταπούς και θρασείς άνδρες και τον ακολούθησαν.
- ⁵ Και μπήκε στον οίκο τού πατέρα του στην Οφρά, και θανάτωσε τους αδελφούς του, τους γιους τού Ιεροβάαλ, 70 άνδρες, επάνω σε μία πέτρα· εναπέμεινε, όμως, ο Ιωθάμ, ο νεότερος γιος τού Ιεροβάαλ, επειδή κρύφτηκε.
- ⁶ Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τής Συχέμ και όλη η οικογένεια του Μιλλώ, και καθώς ήρθαν έκαναν τον Αβιμέλεχ βασιλιά, κοντά στη βελανιδιά, που στέκεται στη Συχέμ.
- ⁷ Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Ιωθάμ, πήγε και στάθηκε επάνω στην κορυφή τού βουνού Γαριζίν και ύψωσε τη φωνή του και βόησε και τους είπε: Ακούστε με, άνδρες τής Συχέμ, και θα σας ακούσει ο Θεός.
- ⁸ Πήγαν κάποτε τα δέντρα να χρίσουν επάνω τους βασιλιά· και είπαν στην ελιά: Γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ⁹ Αλλά, η ελιά τούς είπε: Να αφήσω εγώ το πάχος μου, με το οποίο οι τιμούνται ο Θεός και οι άνθρωποι, και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;

- ¹⁰ Και τα δέντρα είπαν στη συκιά: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ¹¹ Αλλά, η συκιά τούς είπε: Να αφήσω τη γλυκύτητά μου και τον καλό μου καρπό και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;
- ¹² Και τα δέντρα είπαν στην άμπελο: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ¹³ Και η άμπελος τους είπε: Να αφήσω το κρασί μου, που ευφραίνει Θεό και ανθρώπους και να πάω να άρχω επάνω σε δέντρα;
- ¹⁴ Τότε, όλα τα δέντρα είπαν στην αγκαθιά: Έλα εσύ, γίνε βασιλιάς επάνω σε μας.
- ¹⁵ Και η αγκαθιά είπε στα δέντρα: Αν στ' αλήθεια εσείς με χρίετε βασιλιά επάνω σε σας, ελάτε και ζητήστε καταφύγιο κάτω από τη σκιά μου· διαφορετικά, φωτιά να βγει από την αγκαθιά και να καταφάει τούς κέδρους τού Λιβάνου!
- ¹⁶ Τώρα, λοιπόν, αν ενεργήσατε με αλήθεια και ακεραιότητα, κάνοντας βασιλιά τον Αβιμέλεχ, και αν φερθήκατε καλά στον Ιεροβάαλ και στην οικογένειά του, και αν κάνατε σ' αυτόν σύμφωνα με την αξία των χεριών του,
- ¹⁷ (επειδή, ο πατέρας μου πολέμησε για σας και ριψοκινδύνευσε τη ζωή του και σας έσωσε από το χέρι τού Μαδιάμ·
- ¹⁸ και εσείς σηκωθήκατε σήμερα ενάντια στην οικογένεια του πατέρα μου και θανατώσατε τους γιους του, 70 άνδρες, επάνω σε μία πέτρα, και κάνατε τον Αβιμέλεχ, τον γιο τής δούλης του, βασιλιά επάνω σε όλους τούς άνδρες τής Συχέμ, επειδή είναι αδελφός σας)·
- ¹⁹ αν, λοιπόν, ενεργήσατε σήμερα με αλήθεια και ακεραιότητα, απέναντι στον Ιεροβάαλ και στην οικογένειά του, να χαίρεστε στον Αβιμέλεχ, και αυτός ας χαίρεται σε σας!
- ²⁰ Διαφορετικά, να βγει φωτιά από τον Αβιμέλεχ, και να καταφάει τούς άνδρες τής Συχέμ και την οικογένεια του Μιλλώ· και φωτιά να βγει από τους άνδρες τής Συχέμ και από την οικογένεια του Μιλλώ και να καταφάει τον Αβιμέλεχ!
- ²¹ Τότε, ο Ιωθάμ έφυγε με βιασύνη και πήγε στη Βηρ και κατοίκησε εκεί, εξαιτίας τού φόβου τού Αβιμέλεχ τού αδελφού του.
- ²² Και ο Αβιμέλεχ βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ τρία χρόνια.
- ²³ Και ο Θεός έστειλε ένα πονηρό πνεύμα ανάμεσα στον Αβιμέλεχ και τους άνδρες τής Συχέμ· και οι άνδρες τής Συχέμ στασίασαν ενάντια στον Αβιμέλεχ·
- ²⁴ για νάρθει η αδικία των 70 γιων τού Ιεροβάαλ, και νάρθει το αίμα τους επάνω στον Αβιμέλεχ, τον αδελφό τους, που τους θανάτωσε, και επάνω στους άνδρες τής Συχέμ, που ενίσχυσαν τα χέρια του, για να θανατώσει τούς αδελφούς του.

- 25** Και οι άνδρες τής Συχέμ έβαλαν ενέδρες εναντίον του στις κορυφές των βουνών και γύμνωναν όλους εκείνους που περνούσαν κοντά τους, από τον δρόμο· και το πράγμα αναγγέλθηκε στον Αβιμέλεχ.
- 26** Και ήρθε ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, και οι αδελφοί του, και διάβηκαν στη Συχέμ και εμπιστεύθηκαν σ' αυτόν οι άνδρες τής Συχέμ.
- 27** Και βγήκαν στα χωράφια και τρύγησαν τις αμπέλους τους και πάτησαν σταφύλια και ήρθαν σε ευθυμία και πήγαν στον οίκο τού θεού τους και έφαγαν και ήπιαν και καταράστηκαν τον Αβιμέλεχ.
- 28** Και ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, είπε: Ποιος είναι ο Αβιμέλεχ, και ποια είναι η Συχέμ, ώστε να δουλεύουμε σ' αυτόν; Δεν είναι αυτός ο γιος τού Ιεροβάαλ; Και ο Ζεβούλ ο επιστάτης του; Δουλέψτε στους άνδρες τού Εμμώρ, του πατέρα τού Συχέμ· και γιατί εμείς να δουλεύουμε σ' εκείνον;
- 29** Είθε αυτός ο λαός να δινόταν κάτω από το χέρι μου! Τότε, θα έδιωχνα τον Αβιμέλεχ. Και είπε στον Αβιμέλεχ. Πλήθυνε τον στρατό σου και βγες.
- 30** Και ο Ζεβούλ, ο άρχοντας της πόλης, άκουσε τα λόγια τού Γαάλ, του γιου τού Εβέδ, και ο θυμός του άναψε·
- 31** και έστειλε μηνυτές στον Αβιμέλεχ, κρυφά, λέγοντας: Δες, ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, και οι αδελφοί του, ήρθαν στη Συχέμ· και πρόσεξε, αυτοί διεγείρουν την πόλη εναντίον σου·
- 32** γι' αυτό, λοιπόν, σήκω τη νύχτα, εσύ και ο λαός, που είναι μαζί σου, και βάλε ενέδρες στα χωράφια·
- 33** και το πρωί, μόλις ανατείλει ο ήλιος, θα σηκωθείς ενωρίς και θα εφορμήσεις επάνω στην πόλη· και δες, αυτός και ο λαός, που είναι μαζί του, θα βγουν εναντίον σου και εσύ θα κάνεις σ' αυτόν όπως μπορείς.
- 34** Και ο Αβιμέλεχ σηκώθηκε τη νύχτα, και όλος ο λαός, που ήταν μαζί του, και έβαλαν ενέδρα ενάντια στη Συχέμ τέσσερα σώματα.
- 35** Και ο Γαάλ, ο γιος τού Εβέδ, βγήκε και στάθηκε στην είσοδο της πύλης τής πόλης· και σηκώθηκε ο Αβιμέλεχ, και ο λαός που ήταν μαζί του, από την ενέδρα.
- 36** Και όταν ο Γαάλ είδε τον λαό, είπε στον Ζεβούλ: Δες, κατεβαίνει λαός από τις κορυφές των βουνών. Και ο Ζεβούλ τού είπε: Τη σκιά των βουνών βλέπεις εσύ για άνδρες.
- 37** Και πάλι ο Γαάλ μίλησε και είπε: Δες, κατεβαίνει λαός από τα ψηλά τού τόπου και ένα σώμα έρχεται μέσα από τον δρόμο τής βελανιδιάς Μεωνενίμ.
- 38** Τότε, ο Ζεβούλ τού είπε: Πού είναι τώρα το στόμα σου με το οποίο είπες: Ποιος είναι ο Αβιμέλεχ, ώστε να τον δουλεύουμε; Δεν είναι αυτός ο λαός, που εξουθένωσες; Βγες, λοιπόν, τώρα και πολέμησέ τους.

- 39 Και ο Γαάλ βγήκε μπροστά από τους άνδρες τής Συχέμ και πολέμησε με τον Αβιμέλεχ·
- 40 Και ο Αβιμέλεχ τον καταδίωξε και έφυγε από μπροστά του και πολλοί έπεσαν τραυματισμένοι μέχρι την είσοδο της πύλης.
- 41 Και ο Αβιμέλεχ κάθισε στην Αρουμά· και ο Ζεβούλ έβγαλε τον Γαάλ και τους αδελφούς του, για να μη κατοικούν στη Συχέμ.
- 42 Και την επόμενη ημέρα ο λαός βγήκε στην πεδιάδα· και το πράγμα αναγγέλθηκε στον Αβιμέλεχ.
- 43 Τότε, πήρε τον λαό και τον χώρισε σε τρία σώματα και έβαλε ενέδρες στην πεδιάδα· και είδε, και ξάφνου, ο λαός έβγαινε από την πόλη· και σηκώθηκε εναντίον τους και τους χτύπησε.
- 44 Και ο Αβιμέλεχ και το σώμα, που ήταν μαζί του, εφόρμησαν και στάθηκαν στην είσοδο της πύλης τής πόλης· ενώ τα άλλα δύο σώματα εφόρμησαν σε όλους εκείνους που ήσαν στα χωράφια και τους χτύπησαν.
- 45 Και ο Αβιμέλεχ πολεμούσε ενάντια στην πόλη όλη εκείνη την ημέρα· και κυρίευσε την πόλη και φόνευσε τον λαό που ήταν μέσα σ' αυτή και κατέσκαψε την πόλη και την έσπειρε με αλάτι.
- 46 Και όταν αυτό το άκουσαν όλοι οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ, μπήκαν στο οχύρωμα του οίκου τού θεού Βερίθ.
- 47 Και αναγγέλθηκε το πράγμα στον Αβιμέλεχ, ότι συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ.
- 48 Και ο Αβιμέλεχ ανέβηκε στο βουνό Σαλμών, αυτός και όλος ο λαός που ήταν μαζί του· και ο Αβιμέλεχ πήρε την αξίνη στο χέρι του και έκοψε ένα κλαδί δέντρου και το σήκωσε και το έβαλε επάνω στους ώμους του και είπε στον λαό που ήταν μαζί του: Ό,τι βλέπετε εμένα να κάνω, βιαστείτε κι εσείς να κάνετε όπως εγώ.
- 49 Έκοψε, λοιπόν, και όλος ο λαός, κάθε ένας το δικό του κλαδί, και ακολουθώντας τον Αβιμέλεχ, τα έβαλαν επάνω στο οχύρωμα, και κατέκαψαν το οχύρωμα με φωτιά επάνω τους· και οι άνδρες τού πύργου τής Συχέμ πέθαναν όλοι μαζί, μέχρι 1.000 άνδρες και γυναίκες.
- 50 Τότε, ο Αβιμέλεχ πήγε στη Θαιβαίς· και στρατοπέδευσε ενάντια στη Θαιβαίς και την κυρίευσε.
- 51 Αλλά υπήρχε ένας ισχυρός πύργος στο μέσον τής πόλης, και κατέφυγαν εκεί όλοι, άνδρες και γυναίκες, και όλοι οι κάτοικοι της πόλης και έκλεισαν πίσω τους, και ανέβηκαν στην τaráτσα τού πύργου.
- 52 Και ο Αβιμέλεχ πήγε μέχρι τον πύργο και τον πολεμούσε και πλησίασε μέχρι τη θύρα τού πύργου για να τον κάψει με φωτιά.

53 Και μία γυναίκα έρριξε ένα κομμάτι μυλόπετρας επάνω στο κεφάλι του Αβιμέλεχ και σύντριψε το κρανίο του.

54 Και φώναξε γρήγορα στον νέο τον οπλοφόρο του και του είπε: Βγάλε τη μάχαιρά σου και θανάτωσέ με, για να μη πουν για μένα: Τον σκότωσε μία γυναίκα. Και ο νέος του τον διατρύπησε με τη μάχαιρα και πέθανε.

55 Και όταν οι άνδρες Ισραήλ είδαν ότι πέθανε ο Αβιμέλεχ, αναχώρησε κάθε ένας στον τόπο του.

56 Έτσι ανταπέδωσε ο Θεός την κακία του Αβιμέλεχ, που έκανε στον πατέρα του, φονεύοντας τους 70 αδελφούς του.

57 Και όλη την κακία των ανδρών τής Συχέμ, ο Θεός ανταπέδωσε επάνω στα κεφάλια τους· και ήρθε σ' αυτούς η κατάρα τού Ιωθάμ, του γιου τού Ιεροβάαλ.

ΚΡΙΤΕΣ 10

1 ΚΑΙ μετά τον Αβιμέλεχ σηκώθηκε, για να σώσει τον Ισραήλ, ο Θωλά, ο γιος τού Φουά, γιου τού Δωδώ, ένας άνδρας από τη φυλή τού Ισάχαρ· και αυτός κατοικούσε στη Σαμίρ, στο βουνό Εφραΐμ.

2 Και έκρινε τον Ισραήλ για 23 χρόνια· και πέθανε, και θάφτηκε στη Σαμίρ.

3 Και ύστερα απ' αυτόν σηκώθηκε ο Ιαείρ, ο Γαλααδίτης, και έκρινε τον Ισραήλ για 22 χρόνια.

4 Και είχε 30 γιους, που επέβαιναν σε 30 πουλάρια, και είχαν 30 πόλεις, που τις ονομάζουν Χώρες τού Ιαείρ μέχρι σήμερα, οι οποίες βρίσκονται στη γη Γαλαάδ.

5 Και πέθανε ο Ιαείρ, και θάφτηκε στην Καμών.

6 Και οι γιοι Ισραήλ έπραξαν πάλι πονηρά μπροστά στον Κύριο, και λάτρευσαν τους Βααλείμ, και τις Ασταρώθ και τους θεούς τής Αράμ, και τους θεούς τής Σιδώνας, και τους θεούς τού Μωάβ, και τους θεούς των γιων Αμμών, και τους θεούς των Φιλισταίων, και εγκατέλειψαν τον Κύριο, και δεν τον λάτρευσαν.

7 Και ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον Ισραήλ, και τους πούλησε στο χέρι των Φιλισταίων, και στο χέρι των γιων Αμμών.

8 Και από εκείνο τον χρόνο, κατέθλιψαν και καταδυνάστευσαν τους γιους Ισραήλ 18 χρόνια, όλους τούς γιους Ισραήλ, που είναι πέρα από τον Ιορδάνη, στη γη των Αμορραίων, που είναι στη γη Γαλαάδ.

9 Και οι γιοι Αμμών διάβηκαν τον Ιορδάνη, για να πολεμήσουν και εναντίον τού Ιούδα, και εναντίον τού Βενιαμίν, και εναντίον τού οίκου Εφραΐμ· ώστε, ο Ισραήλ βρισκόταν σε πλήρη αμηχανία.

- 10 Και οι γιοι Ισραήλ βόησαν στον Κύριο, λέγοντας: Αμαρτήσαμε σε σένα, επειδή εγκαταλείψαμε τον Θεό μας, και λατρεύσαμε τους Βααλείμ.
- 11 Και ο Κύριος είπε στους γιους Ισραήλ: Δεν σας λύτρωσα από τους Αιγυπτίους, και από τους Αμορραίους, και από τους γιους Αμμών, και από τους Φιλισταίους;
- 12 Ακόμα και οι Σιδώνιοι, και οι Αμαληκίτες, και οι Μαωνίτες, σας κατέθλιψαν· και βοήσατε σε μένα, και εγώ σας λύτρωσα από το χέρι τους·
- 13 αλλά, εσείς με εγκαταλείψατε, και λατρεύσατε άλλους θεούς· γι' αυτό, δεν θα σας λυτρώσω πλέον·
- 14 πηγαίνετε και βοηήστε στους θεούς που διαλέξατε· αυτοί ας σας λυτρώσουν στον καιρό τής αμηχανίας σας.
- 15 Και οι γιοι Ισραήλ είπαν στον Κύριο: Αμαρτήσαμε· εσύ κάνε σε μας όπως είναι αρεστό στα μάτια σου· όμως, λύτρωσέ μας, παρακαλούμε, αυτή την ημέρα.
- 16 Και απέβαλαν τους ξένους θεούς από ανάμεσά τους, και λάτρευσαν τον Κύριο, και η ψυχή του σπλαχνίστηκε στη δυστυχία τού Ισραήλ.
- 17 Τότε, συγκεντρώθηκαν οι γιοι Αμμών, και στρατοπέδευσαν στη γη Γαλαάδ. Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι Ισραήλ, και στρατοπέδευσαν στη Μισπά.
- 18 Και ο λαός, οι άρχοντες της Γαλαάδ, είπαν αναμεταξύ τους: Ποιος θα αρχίσει να πολεμάει ενάντια στους γιους Αμμών; Αυτός θα είναι αρχηγός σε όλους τούς κατοίκους τής Γαλαάδ.

ΚΡΙΤΕΣ 11

- 1 ΚΑΙ ο Ιεφθάε, ο Γαλααδίτης, ήταν ισχυρός σε δύναμη· και ήταν γιος γυναίκας πόρνης, και ο Γαλαάδ γέννησε τον Ιεφθάε.
- 2 Και η γυναίκα τού Γαλαάδ γέννησε σ' αυτόν γιους· και αυξήθηκαν οι γιοι τής γυναίκας, και απέβαλαν τον Ιεφθάε, λέγοντάς του: Δεν θα κληρονομήσεις στην οικογένεια του πατέρα μας· επειδή, είσαι γιος ξένης γυναίκας.
- 3 Και ο Ιεφθάε έφυγε μπροστά από τους αδελφούς του, και κατοίκησε στη γη Τωβ· και συγκεντρώθηκαν στον Ιεφθάε άνθρωποι ποταποί, και έβγαιναν μαζί του.
- 4 Και ύστερα από καιρό οι γιοι Αμμών πολέμησαν ενάντια στον Ισραήλ.
- 5 Και όταν πολέμησαν οι γιοι Αμμών ενάντια στον Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ πήγαν να παραλάβουν τον Ιεφθάε από τη γη Τωβ.
- 6 Και είπαν στον Ιεφθάε: Έλα, και γίνε αρχηγός μας, για να πολεμήσουμε τους γιους Αμμών.

- ⁷ Και ο Ιεφθάε είπε στους πρεσβύτερους της Γαλαάδ: Εσείς δεν με μισήσατε, και με αποβάλατε από την οικογένεια του πατέρα μου; Γιατί, λοιπόν, τώρα ήρθατε σε μένα, όταν βρίσκεστε σε αμηχανία;
- ⁸ Και οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ είπαν στον Ιεφθάε: Γι' αυτό επιστρέψαμε τώρα σε σένα· για νάρθεις μαζί μας, και να πολεμήσεις τούς γιους Αμμών, και να είσαι άρχοντας επάνω σε μας, επάνω σε όλους τούς κατοίκους τής Γαλαάδ.
- ⁹ Και ο Ιεφθάε είπε στους πρεσβύτερους της Γαλαάδ: Αν εσείς με επαναφέρετε για να πολεμήσω τούς γιους Αμμών, και ο Κύριος τους παραδώσει στο χέρι μου, θα είμαι εγώ άρχοντας επάνω σε σας;
- ¹⁰ Και οι πρεσβύτεροι της Γαλαάδ είπαν στον Ιεφθάε: Ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσά μας, αν δεν πράξουμε σύμφωνα με τον λόγο σου.
- ¹¹ Τότε, ο Ιεφθάε πήγε μαζί με τους πρεσβύτερους της Γαλαάδ, και ο λαός τον έκανε επάνω του κεφαλή και άρχοντα· και ο Ιεφθάε είπε όλα τα λόγια του μπροστά στον Κύριο στη Μισπά.
- ¹² Και ο Ιεφθάε έστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά των γιων Αμμών, λέγοντας: Τι έχεις να κάνεις μαζί μου, και ήρθες να πολεμήσεις εναντίον μου μέσα στη γη μου;
- ¹³ Και ο βασιλιάς των γιων Αμμών αποκρίθηκε στους πρεσβευτές τού Ιεφθάε: Επειδή, ο Ισραήλ πήρε τη γη μου, όταν ανέβαινε από την Αίγυπτο, από τον Αρνών μέχρι τον Ιαβόκ, και μέχρι τον Ιορδάνη· τώρα, λοιπόν, να μου τα επιστρέψεις ειρηνικά.
- ¹⁴ Και ο Ιεφθάε ξανάστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά των γιων Αμμών·
- ¹⁵ και του είπε: Έτσι λέει ο Ιεφθάε· Ο Ισραήλ δεν πήρε τη γη τού Μωάβ ούτε τη γη των γιων Αμμών·
- ¹⁶ αλλά, αφού ανέβηκε ο Ισραήλ από την Αίγυπτο, και βάδισε μέσα από την έρημο προς την Ερυθρά Θάλασσα, και ήρθε στην Κάδης,
- ¹⁷ τότε ο Ισραήλ έστειλε πρεσβευτές στον βασιλιά τού Εδώμ, λέγοντας: Ας περάσω, παρακαλώ, μέσα από τη γη σου· όμως, ο βασιλιάς τού Εδώμ δεν δέχθηκε. Και ακόμα, έστειλε πρεσβευτές και στον βασιλιά τού Μωάβ· όμως, και αυτός δεν συγκατένευσε· και ο Ισραήλ κάθησε στην Κάδης.
- ¹⁸ Τότε, πήγε διαμέσου τής ερήμου, και βάδισε ολόγυρα από τη γη τού Εδώμ, και τη γη τού Μωάβ, και ήρθε από ανατολικά από τη γη τού Μωάβ, και στρατοπέδευσε πέρα από τον Αρνών, και δεν μπήκε στα όρια του Μωάβ· επειδή, ο Αρνών ήταν το όριο του Μωάβ.
- ¹⁹ Και ο Ισραήλ έστειλε πρεσβευτές στον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, τον βασιλιά τής Εσεβών· και ο Ισραήλ τού είπε: Ας περάσουμε, παρακαλούμε, μέσα από τη γη σου, μέχρι τον τόπο μου.

- 20 Αλλά, ο Σηών δεν εμπιστεύθηκε τον Ισραήλ να περάσει μέσα από το όριό του· γι' αυτό και ο Σηών συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό του, και στρατοπέδευσε στην Ιασά, και πολέμησε τον Ισραήλ.
- 21 Και ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ παρέδωσε τον Σηών και ολόκληρο τον λαό του στο χέρι τού Ισραήλ, και τους πάταξε· και ο Ισραήλ κληρονόμησε ολόκληρη τη γη των Αμορραίων, των κατοίκων τής γης εκείνης.
- 22 Και κληρονόμησαν όλα τα όρια των Αμορραίων, από τον Αρνών μέχρι τον Ιαβόκ, και από την έρημο μέχρι τον Ιορδάνη.
- 23 Και τώρα, αφού ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ έδιωξε τους Αμορραίους από μπροστά από τον λαό του τον Ισραήλ, θα τους κληρονομήσεις εσύ;
- 24 Εσύ δεν κληρονομείς ό,τι σου κληροδότησε ο Χεμώς ο θεός σου; Και εμείς όλα όσα μάς κληροδότησε ο Κύριος ο Θεός μας, αυτά θα κληρονομήσουμε.
- 25 Και, τώρα, μήπως εσύ είσαι σε κάτι καλύτερος από τον Βαλάκ, τον γιο τού Σεπφώρ, τον βασιλιά τού Μωάβ; Διαφιλονίκησε καθόλου μήπως εκείνος απέναντι στον Ισραήλ ή πολέμησε ποτέ εναντίον του,
- 26 αφότου ο Ισραήλ κατοίκησε στην Εσεβών και στις κωμοπόλεις της, και στην Αροήρ και στις κωμοπόλεις της, και σε όλες τις πόλεις κοντά στον Αρνών, για 300 χρόνια; Γιατί, λοιπόν, σ' αυτό το διάστημα, δεν τα ελευθερώσατε;
- 27 Εγώ, λοιπόν, δεν σου έφταιξα· αλλά, εσύ ενεργείς άδικα απέναντί μου, πολεμώντας εναντίον μου. Ο Κύριος, ο Κριτής, ας κρίνει σήμερα ανάμεσα στους γιους Ισραήλ και στους γιους Αμμών.
- 28 Αλλά, ο βασιλιάς των γιων Αμμών δεν εισάκουσε τα λόγια τού Ιεφθάε, που έστειλε σ' αυτόν.
- 29 Τότε, ήρθε επάνω στον Ιεφθάε Πνεύμα τού Κυρίου, και αυτός πέρασε μέσα από τη Γαλαάδ, και τον Μανασσή, και πέρασε μέσα από τη Μισπά τής Γαλαάδ, και από τη Μισπά τής Γαλαάδ πέρασε ενάντια στους γιους Αμμών.
- 30 Και ο Ιεφθάε ευχήθηκε μία ευχή στον Κύριο, και είπε: Αν πραγματικά παραδώσεις τούς γιους Αμμών στο χέρι μου,
- 31 τότε ό,τι βγει από τις πόρτες τού σπιτιού μου σε συνάντησή μου, όταν θα επιστρέφω με ειρήνη από τους γιους Αμμών, θα είναι τού Κυρίου, θα το προσφέρω σε ολοκαύτωμα.
- 32 Τότε, διάβηκε ο Ιεφθάε προς τους γιους Αμμών για να τους πολεμήσει· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι του.
- 33 Και τους πάταξε από την Αροήρ μέχρι την είσοδο Μινίθ, 20 πόλεις, και μέχρι την πεδιάδα των αμπελώνων, με υπερβολικά μεγάλη σφαγή. Και οι γιοι Αμμών ταπεινώθηκαν μπροστά στους γιους Ισραήλ.

34 Και ήρθε ο Ιεφθάε στη Μισπά στο σπίτι του· και, να, η θυγατέρα του έβγαινε σε συνάντησή του με τύμπανα και χορούς· και αυτή ήταν μονογενής· εκτός απ' αυτή δεν είχε ούτε γιο ούτε θυγατέρα.

35 Και όταν την είδε, έσχισε τα ρούχα του, και είπε: Αλλοίμονό μου, θυγατέρα μου! Με καταλύπησες ολοκληρωτικά, και εσύ είσαι από εκείνους που με καταθλίβουν· επειδή, εγώ άνοιξα το στόμα μου στον Κύριο, και δεν μπορώ να πάρω πίσω τον λόγο μου.

36 Και εκείνη τού είπε: Πατέρα μου, αν άνοιξες το στόμα σου στον Κύριο, κάνε σε μένα σύμφωνα με εκείνο που βγήκε από το στόμα σου· αφού ο Κύριος έκανε εκδίκηση σε σένα από τους εχθρούς σου, από τους γιους Αμμών.

37 Και είπε στον πατέρα της: Ας γίνει σε μένα αυτό το πράγμα· άφησέ με δύο μήνες, να πάω να γυρίσω τα βουνά, και να κλάψω την παρθενική μου αγνότητα, εγώ και οι συντρόφισσές μου.

38 Και εκείνος είπε: Πήγαινε· και την έστειλε για δύο μήνες, και πήγε, αυτή και οι συντρόφισσές της και έκλαψε την παρθενική της αγνότητα επάνω στα βουνά.

39 Και στο τέλος των δύο μηνών επέστρεψε στον πατέρα της· και έκανε σ' αυτή σύμφωνα με την ευχή του, που ευχήθηκε· και αυτή δεν γνώρισε άνδρα. Και έγινε συνήθεια στον Ισραήλ,

40 να πηγαίνουν οι γυναίκες τού Ισραήλ από χρόνο σε χρόνο, να θρηνούν τη θυγατέρα τού Ιεφθάε τού Γαλααδίτη, τέσσερις ημέρες κάθε χρόνο.

ΚΡΙΤΕΣ 12

1 Και οι άνδρες Εφραΐμ συγκεντρώθηκαν, και πέρασαν προς βορράν, και είπαν στον Ιεφθάε: Γιατί πέρασες να πολεμήσεις ενάντια στους γιους Αμμών, και δεν μας κάλεσες νάρθουμε μαζί σου; Το σπίτι σου θα το κάψουμε επάνω σου με φωτιά.

2 Και ο Ιεφθάε τούς είπε: Εγώ και ο λαός μου ήρθαμε σε μεγάλη φιλονικία με τους γιους Αμμών· και σας έκραξα, και δεν με σώσατε από το χέρι τους·

3 και βλέποντας ότι δεν με σώσατε, ριποκινδύνευσα τη ζωή μου, και πέρασα ενάντια στους γιους Αμμών, και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι μου· γιατί, λοιπόν, ανεβήκατε σήμερα σε μένα για να με πολεμήσετε;

4 Τότε, ο Ιεφθάε συγκέντρωσε όλους τούς άνδρες τής Γαλααδ, και πολέμησε τον Εφραΐμ· και οι άνδρες τής Γαλααδ πάταξαν τους Εφραϊμίτες, επειδή είπαν: Φυγάδες τού Εφραΐμ είστε εσείς οι Γαλααδίτες, ανάμεσα στον Εφραΐμ, και ανάμεσα στον Μανασσή.

5 Και οι Γαλααδίτες έπιασαν διαβάσεις τού Ιορδάνη πριν από τους Εφραϊμίτες· και όταν κάποιος από τους Εφραϊμίτες φυγάδες έλεγε: Θέλω να περάσω, τότε

οι άνδρες τής Γαλαάδ τού έλεγαν: Μήπως είσαι Εφραΐμίτης; Αν εκείνος έλεγε: Όχι,

⁶ τότε του έλεγαν: Πες, λοιπόν, Σχίββωλεθ· και εκείνος έλεγε Σίββωλεθ· επειδή, δεν μπορούσε έτσι να το προφέρει. Τότε, τον έπιαναν και τον φόνευαν, στις διαβάσεις τού Ιορδάνη. Και έπεσαν εκείνο τον καιρό 42.000 Εφραΐμίτες.

⁷ Και ο Ιεφθάε έκρινε τον Ισραήλ για έξι χρόνια. Και ο Ιεφθάε, ο Γαλααδίτης, πέθανε και θάφτηκε σε κάποια πόλη τής Γαλαάδ.

⁸ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αβαισάν, εκείνος από τη Βηθλεέμ.

⁹ Και είχε 30 γιους και 30 θυγατέρες, που τις πάντρεψε· και πήρε απέξω 30 νέες για τους γιους του. Και έκρινε τον Ισραήλ επτά χρόνια.

¹⁰ Και ο Αβαισάν πέθανε, και θάφτηκε στη Βηθλεέμ.

¹¹ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αιλών, ο Ζαβουλωνίτης· και έκρινε τον Ισραήλ για 10 χρόνια.

¹² Και ο Αιλών ο Ζαβουλωνίτης, πέθανε και θάφτηκε στην Αιαλών, στη γη Ζαβουλών.

¹³ Και ύστερα απ' αυτόν έκρινε τον Ισραήλ ο Αβδών, ο γιος τού Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης.

¹⁴ Και είχε 40 γιους και 30 εγγονούς, που πήγαιναν καβάλα επάνω σε 70 πουλάρια· και έκρινε τον Ισραήλ για οκτώ χρόνια.

¹⁵ Και ο Αβδών πέθανε, ο γιος τού Ελλήλ, ο Πιραθωνίτης, και θάφτηκε στην Πιραθών, στη γη Εφραΐμ, επάνω στο βουνό Αμαλήκ.

ΚΡΙΤΕΣ 13

¹ ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ έπραξαν ξανά πονηρά μπροστά στον Κύριο· και ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι των Φιλισταίων 40 χρόνια.

² Και υπήρχε ένας άνθρωπος από τη Σαραά, από τη συγγένεια του Δαν, και το όνομά του ήταν Μανωέ· και η γυναίκα του ήταν στείρα, και δεν γεννούσε.

³ Και στη γυναίκα φάνηκε ένας άγγελος του Κυρίου, και της είπε: Δες, τώρα είσαι στείρα, και δεν γεννάς· εντούτοις, θα συλλάβεις, και θα γεννήσεις έναν γιο·

⁴ και τώρα, λοιπόν, πρόσεχε να μη πιεις κρασί ή σίκερα, και να μη φας οτιδήποτε ακάθατο·

⁵ επειδή, δες, θα συλλάβεις και θα γεννήσεις έναν γιο· και ξυράφι δεν θα ανέβει επάνω στο κεφάλι του, επειδή το παιδί θα είναι Ναζηραίος στον Θεό από την κοιλιά τής μητέρας του· και αυτός θα αρχίσει να ελευθερώνει τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων.

- ⁶ Και η γυναίκα πήγε και είπε στον άνδρα της, λέγοντας: Ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε σε μένα, και η μορφή του ήταν σαν μορφή αγγέλου Θεού, υπερβολικά φοβερή· αλλά, δεν τον ρώτησα από πού είναι ούτε μου φανέρωσε το όνομά του·
- ⁷ και μου είπε: Δες, θα συλλάβεις, και θα γεννήσεις έναν γιο· τώρα, λοιπόν, να μη πιεις κρασί ούτε σίκερα και ούτε να φας οτιδήποτε ακάθατο· επειδή, το παιδί θα είναι Ναζηραίος στον Θεό, από την κοιλιά της μητέρας του μέχρι την ημέρα τού θανάτου του.
- ⁸ Τότε, ο Μανωέ προσευχήθηκε στον Κύριο, και είπε: Παρακαλώ, Κύριέ μου, ο άνθρωπος του Θεού, που έστειλες, ας ξανάρθει σε μας, και ας μας διδάξει τι να κάνουμε στο παιδί, που πρόκειται να γεννηθεί.
- ⁹ Και ο Θεός εισάκουσε τη φωνή τού Μανωέ· και ο άγγελος του Θεού ήρθε ξανά στη γυναίκα, ενώ αυτή καθόταν στο χωράφι· και ο Μανωέ, ο άνδρας της, δεν ήταν μαζί της.
- ¹⁰ Και η γυναίκα έτρεξε με βιασύνη, και ανήγγειλε στον άνδρα της, λέγοντάς του: Δες, φάνηκε σε μένα ο άνθρωπος, που είχε έρθει σε μένα εκείνη την ημέρα.
- ¹¹ Και ο Μανωέ σηκώθηκε και ακολούθησε τη γυναίκα του, και ήρθε στον άνθρωπο, και του είπε: Εσύ είσαι ο άνθρωπος που μίλησες στη γυναίκα; Και εκείνος είπε: Εγώ.
- ¹² Και ο Μανωέ είπε: Τώρα, ο λόγος σου ας πραγματοποιηθεί· τι πρέπει να κάνουμε στο παιδί, και τι να γίνει σ' αυτό;
- ¹³ Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Μανωέ: Από όλα όσα είπα στη γυναίκα, ας φυλαχθεί·
- ¹⁴ από κάθε τι που βγαίνει από αμπέλι, ας μη φάει, και κρασί και σίκερα ας μη πιει· και ας μη φάει οτιδήποτε ακάθατο· όλα όσα παρήγγειλα σ' αυτή, ας τα φυλάξει.
- ¹⁵ Και ο Μανωέ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Να σε κρατήσουμε, παρακαλώ, και να σου ετοιμάσουμε ένα κατσικάκι;
- ¹⁶ Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Μανωέ: Και αν με κρατήσεις, δεν θα φάω από το ψωμί σου· και αν κάνεις ολοκαύτωμα, στον Κύριο να το προσφέρεις· (επειδή, ο Μανωέ δεν γνώρισε ότι ήταν άγγελος του Κυρίου).
- ¹⁷ Και ο Μανωέ είπε στον άγγελο του Κυρίου: Τι είναι το όνομά σου, για να σε δοξάσουμε, όταν εκπληρωθεί ο λόγος σου;
- ¹⁸ Και ο άγγελος του Κυρίου τού είπε: Γιατί ρωτάς για το όνομά μου; Επειδή, είναι θαυμαστό.

19 Τότε, ο Μανωέ πήρε ένα κατσικάκι και την προσφορά από άλφιτα, και πρόσφερε στον Κύριο επάνω στην πέτρα· και θαυματούργησε· και ο Μανωέ και η γυναίκα του έβλεπαν.

20 Επειδή, ενώ η φλόγα ανέβαινε επάνω από το θυσιαστήριο προς τον ουρανό, ανέβηκε και ο άγγελος του Κυρίου μέσα στη φλόγα τού θυσιαστηρίου· και ο Μανωέ και η γυναίκα του έβλεπαν· και έπεσαν μπρούμυτα επάνω στη γη.

21 Και ο άγγελος του Κυρίου δεν φάνηκε πλέον στον Μανωέ και στη γυναίκα του. Τότε, ο Μανωέ γνώρισε ότι ήταν άγγελος του Κυρίου.

22 Και ο Μανωέ είπε στη γυναίκα του: Σίγουρα θα πεθάνουμε, επειδή είδαμε τον Θεό.

23 Αλλά, η γυναίκα του είπε σ' αυτόν: Αν ο Κύριος ήθελε να μας θανατώσει, δεν θα δεχόταν ολοκαύτωμα και προσφορά από το χέρι μας ούτε θα μας έδειχνε όλα αυτά ούτε θα μας έφερνε την αγγελία για τέτοια πράγματα σε τέτοιον καιρό.

24 Και η γυναίκα γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σαμψών· και το παιδί αυξήθηκε, και ο Κύριος το ευλόγησε.

25 Και Πνεύμα Κυρίου άρχισε να το διεγείρει στο στρατόπεδο του Δαν, ανάμεσα στη Σαραά και την Εσθαόλ.

ΚΡΙΤΕΣ 14

1 Και ο Σαμψών κατέβηκε στη Θαμνάθ, και είδε στη Θαμνάθ μια γυναίκα από τις θυγατέρες των Φιλισταίων.

2 Και ανέβηκε, και ανήγγειλε στον πατέρα του και στη μητέρα του, λέγοντας: Είδα μια γυναίκα στη Θαμνάθ από τις θυγατέρες των Φιλισταίων· και, τώρα, πάρτε την σε μένα για γυναίκα.

3 Και ο πατέρας του και η μητέρα του είπαν σ' αυτόν: Μήπως δεν υπάρχει ανάμεσα στις θυγατέρες των αδελφών σου, και ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό μου, γυναίκα, και εσύ πηγαίνεις να πάρεις γυναίκα από τους απερίτμητους Φιλισταίους; Ο Σαμψών, όμως, είπε στον πατέρα του: Αυτή να μου πάρεις· επειδή, αυτή είναι αρεστή στα μάτια μου.

4 Ο πατέρας του, όμως, και η μητέρα του δεν γνώρισαν ότι τούτο ήταν από τον Κύριο, ότι αυτός ζητούσε αφορμή ενάντια στους Φιλισταίους· επειδή, εκείνο τον καιρό, οι Φιλισταίοι δέσποζαν επάνω στον Ισραήλ.

5 Τότε, κατέβηκε ο Σαμψών μαζί με τον πατέρα του και μαζί με τη μητέρα του, στη Θαμνάθ, και ήρθαν μέχρι τα αμπέλια τής Θαμνάθ· και ξάφνου, τον συνάντησε ένα νεαρό ωρυόμενο λιοντάρι.

- ⁶ Και ήρθε επάνω του το Πνεύμα τού Κυρίου, και το διασπάραξε σαν να διασπάρατε ένα κασικάκι, χωρίς νάχει τίποτε στα χέρια του, αλλά δεν ανήγγειλε στον πατέρα του ή στη μητέρα του τι είχε κάνει.
- ⁷ Και κατέβηκε, και μίλησε στη γυναίκα· και άρεσε στα μάτια τού Σαμψών.
- ⁸ Και επέστρεψε ύστερα από ημέρες για να την πάρει· και ξέκλινε από τον δρόμο για να δει το πτώμα τού λιονταριού· και νάσου, ένα σμήνος από μέλισσες ήταν στο πτώμα τού λιονταριού, και μέλι.
- ⁹ Και πήρε απ' αυτό στα χέρια του, και προχωρούσε τρώγοντας, και ήρθε στον πατέρα του και στη μητέρα του, και τους έδωσε, και έφαγαν· όμως, δεν τους είπε ότι είχε πάρει το μέλι από το πτώμα τού λιονταριού.
- ¹⁰ Και ο πατέρας του κατέβηκε στη γυναίκα· και έκανε εκεί ο Σαμψών συμπόσιο· επειδή, έτσι συνήθιζαν οι νέοι.
- ¹¹ Και όταν τον είδαν, πήραν 30 συντρόφους για να είναι μαζί του.
- ¹² Και ο Σαμψών τούς είπε: Τώρα, θα σας βάλω ένα αίνιγμα· αν μπορέσετε να μου το λύσετε στις επτά ημέρες τού συμποσίου, και να το βρείτε, τότε, εγώ θα σας δώσω 30 λινούς χιτώνες και 30 στολές φορεμάτων·
- ¹³ αλλά, αν δεν μπορέσετε να μου το λύσετε, τότε εσείς θα μου δώσετε 30 λινούς χιτώνες και 30 στολές φορεμάτων. Και εκείνοι τού είπαν: Βάλε το αίνιγμά σου, για να το ακούσουμε.
- ¹⁴ Και τους είπε: Από εκείνον που τρώει βγήκε τροφή, και από τον ισχυρό βγήκε γλυκύτητα. Και αυτοί δεν μπορούσαν να λύσουν το αίνιγμα για τρεις ημέρες.
- ¹⁵ Και την έβδομη ημέρα, είπαν στη γυναίκα τού Σαμψών: Κολάκευσε τον άνδρα σου, και ας μας φανερώσει το αίνιγμα, για να μη κατακάψουμε εσένα και το σπίτι τού πατέρα σου με φωτιά· για να μας ξεγυμνώσετε μας προσκαλέσατε; Έτσι δεν είναι;
- ¹⁶ Και η γυναίκα τού Σαμψών έκλαψε μπροστά του, και είπε: Σίγουρα, με μισείς, και δεν με αγαπάς· έβαλες αίνιγμα στους γιους τού λαού μου, και σε μένα δεν το φανέρωσες. Κι εκείνος τής είπε: Δες, στον πατέρα μου και στη μητέρα μου δεν το φανέρωσα, και θα το φανερώσω σε σένα;
- ¹⁷ Αλλά, αυτή έκλαιγε μπροστά του και τις επτά ημέρες, κατά τις οποίες ήταν το συμπόσιό τους· την έβδομη ημέρα, όμως, της το φανέρωσε, επειδή τον παρενόχλησε· κι εκείνη φανέρωσε το αίνιγμα στους γιους τού λαού της.
- ¹⁸ Τότε, οι άνδρες τής πόλης τού είπαν την έβδομη ημέρα, πριν δύσει ο ήλιος: Τι πιο γλυκό από το μέλι; Και τι πιο ισχυρό από το λιοντάρι; Και εκείνος τούς είπε: Αν δεν αροτριάζατε με τη δάμαλή μου, δεν θα βρίσκατε το αίνιγμά μου.
- ¹⁹ Και ήρθε επάνω του Πνεύμα τού Κυρίου· και κατέβηκε στην Ασκάλωνα, και φόνευσε απ' αυτούς 30 άνδρες, και πήρε τα ιμάτιά τους, και έδωσε τις στολές

σ' εκείνους που εξήγησαν το αίνιγμα. Και ο θυμός του άναψε, και ανέβηκε στο σπίτι τού πατέρα του.

20 Και η γυναίκα τού Σαμψών δόθηκε στον σύντροφό του, που είχε φίλο του.

ΚΡΙΤΕΣ 15

1 Και ύστερα από λίγο καιρό, στις ημέρες τού θερισμού τού σιταριού, ο Σαμψών επισκέφθηκε τη γυναίκα του, φέρνοντας ένα κατσικάκι· και είπε: Θα μπω μέσα στη γυναίκα μου στον κοιτώνα. Αλλά, ο πατέρας της δεν τον άφησε να μπει μέσα.

2 Και ο πατέρας της είπε: Είπα στον εαυτό μου, ότι τη μίσησες ολοκληρωτικά· γι' αυτό, την έδωσα στον σύντροφό σου· η μικρότερη αδελφή της δεν είναι ωραιότερη απ' αυτή; Πάρε, λοιπόν, αυτήν αντί για εκείνη.

3 Και ο Σαμψών είπε γι' αυτά: Τώρα, θα είμαι αθώς απέναντι στους Φιλισταίους, αν εγώ τούς κακοποιώ.

4 Και ο Σαμψών πήγε και έπιασε 300 αλεπούδες, και πήρε δαυλούς, και έστρεψε ουρά με ουρά, και έβαλε έναν δαυλό ανάμεσα στις δύο ουρές στο μέσον.

5 Και αφού άναψε τους δαυλούς, τις απέλυσε στα σπαρτά των Φιλισταίων, και έκαψε τις θημωνιές, μέχρι και τα αθέριστα στάχυα, μέχρι και τα αμπέλια και τα ελιόδεντρα.

6 Τότε, οι Φιλισταίοι είπαν: Ποιος το έκανε αυτό; Και αποκρίθηκαν: Ο Σαμψών, ο γαμπρός τού Θαμναθαίου· επειδή, πήρε τη γυναίκα του και την έδωσε στον σύντροφό του. Και ανέβηκαν οι Φιλισταίοι, και έκαψαν αυτήν και τον πατέρα της με φωτιά.

7 Και ο Σαμψών τούς είπε: Αν και εσείς το κάνετε αυτό, εγώ όμως θα εκδικηθώ εναντίον σας, και ύστερα θα σταματήσω.

8 Και τους χτύπησε κνήμη και μηρό σε μεγάλη σφαγή· και κατέβηκε και κάθησε στο χάσμα τής πέτρας Ητάμ.

9 Και οι Φιλισταίοι ανέβηκαν, και στρατοπέδευσαν στη γη τού Ιούδα, και διαχύθηκαν στη Λεχί.

10 Και οι άνδρες τού Ιούδα είπαν: Γιατί ανεβήκατε εναντίον μας; Και εκείνοι αποκρίθηκαν: Ανεβήκαμε για να δέσουμε τον Σαμψών, να κάνουμε σ' αυτόν όπως έκανε σε μας.

11 Και κατέβηκαν 3.000 άνδρες από τον Ιούδα στο χάσμα τής πέτρας Ητάμ, και είπαν στον Σαμψών: Δεν ξέρεις ότι οι Φιλισταίοι εξουσιάζουν επάνω μας; Τι είναι, λοιπόν, αυτό που έκανες σε μας; Και εκείνος είπε: Όπως έκαναν σε μένα, έτσι έκανα και εγώ σ' αυτούς.

12 Και του είπαν: Κατεβήκαμε για να σε δέσουμε, για να σε παραδώσουμε στο χέρι των Φιλισταίων. Και τους είπε ο Σαμψών: Ορκιστείτε σε μένα ότι εσείς δεν θα πέσετε εναντίον μου.

13 Και του είπαν, λέγοντας: Όχι· αλλά, θα σε δέσουμε δυνατά, και θα σε παραδώσουμε στο χέρι τους· όμως, σίγουρα, δεν θα σε θανατώσουμε. Τον έδεσαν, λοιπόν, με δύο καινούργια σχοινιά, και τον ανέβασαν από την πέτρα.

14 Και όταν ήρθε στη Λεχί, οι Φιλισταίοι έτρεξαν αλαλάζοντας σε συνάντησή του. Και ήρθε επάνω του Πνεύμα τού Κυρίου· και τα σχοινιά, που ήσαν στους βραχίονές του, έγιναν σαν λινάρι που ανάβει στη φωτιά, και τα δεσμά του έπεσαν από τα χέρια του σπασμένα.

15 Και βρήκε ένα νωπό σαγόνι γαϊδουριού, κι απλώνοντας το χέρι του, το πήρε, και φόνευσε μ' αυτό 1.000 άνδρες.

16 Και ο Σαμψών είπε: Με σαγόνι γαϊδουριού έκανα σωρούς-σωρούς, με σαγόνι γαϊδουριού φόνευσα 1.000 άνδρες.

17 Και αφού σταμάτησε να μιλάει, έρριξε το σαγόνι από το χέρι του· και ονόμασε εκείνο τον τόπο: Ραμάθ-λεχί.¹¹

18 Και καθώς δίψασε πάρα πολύ, βόησε στον Κύριο, και είπε: Εσύ έδωσες διαμέσου τού δούλου σου αυτή τη μεγάλη σωτηρία· και, τώρα, να πεθάνω από τη δίψα, και να πέσω στο χέρι των απερίτμητων;

19 Και ο Θεός έσχισε το κοίλωμα που ήταν στη Λεχί, και απ' αυτό βγήκε νερό· και αφού ήπιε, ανέλαβε το πνεύμα του, και αναζωογονήθηκε· γι' αυτό, αποκάλεσε το όνομά του: Εν-ακκορέ,¹² που είναι στη Λεχί μέχρι αυτή την ημέρα.

20 Και αυτός έκρινε τον Ισραήλ στις ημέρες των Φιλισταίων για 20 χρόνια.

ΚΡΙΤΕΣ 16

1 ΚΑΙ ο Σαμψών πήγε στη Γάζα, και εκεί είδε μία γυναίκα πόρνη, και μπήκε μέσα σ' αυτή.

2 Και ανήγγειλαν στους Γαζαίους, λέγοντας: Ο Σαμψών ήρθε εδώ. Και αυτοί, αφού τον περικύκλωσαν, τον παραφύλαγαν όλη τη νύχτα στην πύλη τής πόλης· και έμεναν ήσυχοι όλη τη νύχτα, λέγοντας: Ας περιμένουμε μέχρι την αυγή τού πρωινού, και θα τον φονεύσουμε.

3 Ο Σαμψών, όμως, κοιμήθηκε μέχρι τα μεσάνυχτα· και γύρω στα μεσάνυχτα, μόλις σηκώθηκε, έπιασε τις θύρες τής πύλης τής πόλης, και τους δύο παραστάτες, και αφού τις απέσπασε μαζί με τον μοχλό, τις έβαλε επάνω στους ώμους του, και τις ανέβασε επάνω στην κορυφή τού βουνού, που είναι απέναντι από τη Χεβρών.

- ⁴ Και ύστερα απ' αυτά αγάπησε κάποια γυναίκα στην κοιλάδα Σωρήκ, που το όνομά της ήταν Δαλιδά.
- ⁵ Και ανέβηκαν σ' αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταίων, και της είπαν: Κολάκευσέ τον, και δεσ σε τι στηρίζεται η μεγάλη του δύναμη, και με ποιον τρόπο μπορούμε να υπερισχύσουμε εναντίον του, ώστε να τον δέσουμε, για να τον δαμάσουμε· και εμείς, ο καθένας μας, θα σου δώσουμε 1.100 αργύρια.
- ⁶ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Φανέρωσέ μου, παρακαλώ, σε τι στηρίζεται η δύναμή σου η μεγάλη, και με τι θα σε έδεναν για να δαμαστείς.
- ⁷ Και ο Σαμψών τής είπε: Αν με δέσουν με επτά υγρές χορδές, που δεν ξεράθηκαν, τότε θα αδυνατήσω, και θα είμαι σαν ένας από τους άλλους ανθρώπους.
- ⁸ Τότε, οι άρχοντες των Φιλισταίων τής έφεραν επτά υγρές χορδές, που δεν είχαν ξεραθεί, και τον έδεσε μ' αυτές.
- ⁹ (Ενέδρευαν μάλιστα άνθρωποι, που κάθονταν μαζί της στον κοιτώνα). Και είπε σ' αυτόν: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Κι εκείνος έκοψε τις χορδές, σαν να κοβόταν ένα νήμα από στουπί, όταν μυριστεί τη φωτιά. Και δεν έγινε γνωστή η δύναμή του.
- ¹⁰ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Δες, με γέλασες, και μου είπες ψέματα· πες μου, λοιπόν, παρακαλώ, με τι θα σε έδεναν.
- ¹¹ Και της είπε: Αν με δέσουν δυνατά με καινούργια σχοινιά, με τα οποία δεν έχει γίνει εργασία, τότε θα αδυνατήσω, και θα είμαι σαν ένας από τους άλλους ανθρώπους.
- ¹² Πήρε, λοιπόν, η Δαλιδά καινούργια σχοινιά, και τον έδεσε μ' αυτά, και του είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. (Ενέδρευαν μάλιστα άνθρωποι, που κάθονταν στον κοιτώνα). Και τα έκοψε από τους βραχίονές του σαν νήμα.
- ¹³ Και η Δαλιδά είπε στον Σαμψών: Μέχρι τώρα με γέλασες, και μου είπες ψέματα· πες μου, με τι θα σε έδεναν. Και της είπε: Αν πλέξεις τους επτά πλοκάμους του κεφαλιού μου και τους δέσεις γερά με ύφασμα.¹³
- ¹⁴ Κι αυτή τούς έδεσε στερεά σε πάσσαλο·¹⁴ και του είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Και ξύπνησε από τον ύπνο του, και απέσπασε τον πάσσαλο, τον κόμπο και το ύφασμα.¹⁵
- ¹⁵ Τότε, του είπε: Πώς λες: Σε αγαπάω, ενώ η καρδιά σου δεν είναι μαζί μου; Εσύ με γέλασες, αυτή ήταν η τρίτη φορά, και δεν μου φανέρωσες σε τι στηρίζεται η δύναμή σου η μεγάλη.
- ¹⁶ Και επειδή, καθημερινά, τον στενοχωρούσε με τα λόγια της, και τον βίαζε, ώστε η ψυχή του απέκαμε μέχρι θανάτου,
- ¹⁷ της φανέρωσε όλη την καρδιά του, και της είπε: Ξυράφι δεν ανέβηκε επάνω στο κεφάλι μου· επειδή, εγώ είμαι Ναζηραίος στον Θεό από την κοιλιά τής

μητέρας μου. Αν ξυριστώ, τότε η δύναμή μου θα φύγει από μένα, και θα αδυνατήσω, και θα γίνω όπως όλοι οι άλλοι άνθρωποι.

18 Και βλέποντας η Δαλιδά, ότι της φανέρωσε όλη του την καρδιά, έστειλε και κάλεσε τους άρχοντες των Φιλισταίων, λέγοντας: Ανεβείτε αυτή τη φορά· επειδή, μου φανέρωσε όλη την καρδιά του. Τότε, ανέβηκαν σ' αυτήν οι άρχοντες των Φιλισταίων, φέρνοντας και το ασήμι στα χέρια τους.

19 Και τον αποκοίμισε επάνω στα γόνατά της· και κάλεσε έναν άνθρωπο, και ξύρισε τους επτά πλοκάμους τού κεφαλιού του· και άρχισε να τον δαμάζει, και η δύναμή του έφυγε απ' αυτόν.

20 Και αυτή είπε: Οι Φιλισταίοι επάνω σου, Σαμψών. Και αυτός ξύπνησε από τον ύπνο του, και είπε: Θα βγω όπως και άλλοτε, και θα εκτιναχθώ. Αλλά, αυτός δεν γνώρισε ότι ο Κύριος είχε απομακρυνθεί απ' αυτόν.

21 Και τον έπιασαν οι Φιλισταίοι, και του έβγαλαν τα μάτια, και τον κατέβασαν στη Γάζα, και τον έδεσαν με δύο χάλκινες αλυσίδες· και άλεθε στον οίκο τής φυλακής.

22 Και οι τρίχες τού κεφαλιού του άρχισαν να βγαίνουν και πάλι, αφότου ξυρίστηκε.

23 Και οι άρχοντες των Φιλισταίων συγκεντρώθηκαν, για να προσφέρουν μία μεγάλη θυσία στον Δαγών, τον θεό τους, και να ευφρανθούν· επειδή, είπαν: Ο θεός μας παρέδωσε στο χέρι μας τον Σαμψών, τον εχθρό μας.

24 Και όταν ο λαός τον είδε, δόξασαν τον θεό τους, λέγοντας: Ο θεός μας παρέδωσε στο χέρι μας τον εχθρό μας, και τον εξολοθρευτή τής γης μας, και εκείνον που φόνευσε πολλούς από μας.

25 Και όταν ευθύμησε η καρδιά τους, είπαν: Καλέστε τον Σαμψών, για να μας παίξει. Και κάλεσαν τον Σαμψών από τον οίκο τής φυλακής, και έπαιξε μπροστά τους· και τον έστησαν ανάμεσα στους στύλους.

26 Και ο Σαμψών είπε στο παιδί, που τον κρατούσε από το χέρι: Άφησέ με να ψηλαφήσω τους στύλους, επάνω στους οποίους στηρίζεται ο οίκος, για να στηριχθώ επάνω τους.

27 Και ο οίκος ήταν γεμάτος από άνδρες και γυναίκες· και ήσαν εκεί όλοι οι άρχοντες των Φιλισταίων· και επάνω στην ταράτσα ήσαν 3.000 περίπου άνδρες και γυναίκες, που έβλεπαν τον Σαμψών να παίζει.

28 Και ο Σαμψών βόησε στον Κύριο, και είπε: Δέσποτα Κύριε, θυμήσου με, παρακαλώ· και ενίσχυσέ με, παρακαλώ, μόνον αυτή τη φορά, Θεέ, για να εκδικηθώ ενάντια στους Φιλισταίους μια κι έξω, για τα δύο μάτια μου.

29 Και ο Σαμψών αγκάλιασε τους δύο μεσαίους στύλους, επάνω στους οποίους στηριζόταν ο οίκος, και στηρίχτηκε επάνω σ' αυτούς, τον έναν με το δεξί του χέρι, και τον άλλον με το αριστερό του.

30 Και ο Σαμψών είπε: Ας πεθάνει η ψυχή μου μαζί με τους Φιλισταίους. Και έσκυψε με δύναμη· και ο οίκος έπεσε επάνω στους άρχοντες, και σε ολόκληρο τον λαό, που ήταν σ' αυτόν. Και αυτοί που πέθαναν, που τους θανάτωσε με τον θάνατό του, ήσαν περισσότεροι από όσους είχε θανατώσει στη ζωή του.

31 Τότε, κατέβηκαν οι αδελφοί του, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα του, και τον σήκωσαν· και τον ανέβασαν και τον έθαψαν ανάμεσα στη Σαραά και την Εσθαόλ, στον τάφο τού Μανωέ, του πατέρα του. Και αυτός έκρινε τον Ισραήλ για 20 χρόνια.

ΚΡΙΤΕΣ 17

1 ΥΠΗΡΧΕ ένας άνθρωπος από το βουνό Εφραΐμ, και το όνομά του ήταν Μιχαίας.

2 Και είπε στη μητέρα του: Τα 1.100 αργύρια, που αφαιρέθηκαν από σένα, για τα οποία και εσύ καταράστηκες, και μάλιστα μίλησες στα αυτιά μου, δες, το ασήμι βρίσκεται σε μένα· εγώ το πήρα. Η δε μητέρα του είπε: Ευλογημένος να είσαι, γιε μου, από τον Κύριο.

3 Και επέστρεψε τα 1.100 αργύρια στη μητέρα του, και η μητέρα του είπε: Αφιέρωσα αυτό το ασήμι ως αφιέρωμα στον Κύριο από το χέρι μου, υπέρ τού γιου μου, για να κάνει ένα γλυπτό και χωνευτό· και, τώρα, θα το επιστρέψω σε σένα.

4 Και αυτός επέστρεψε το ασήμι στη μητέρα του· η μητέρα του, όμως, παίρνοντας 200 αργύρια, τα έδωσε στον χωνευτή, ο οποίος έκανε απ' αυτά ένα γλυπτό και χωνευτό· και ήσαν στο σπίτι τού Μιχαία.

5 Και ο άνθρωπος, ο Μιχαίας, είχε έναν οίκο θεού, και έκανε ένα εφόδ και θεραφείμ· και καθιέρωσε έναν από τους γιους του, και έγινε σ' αυτόν ιερέας.

6 Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· κάθε ένας έκανε ό,τι φαινόταν σ' αυτόν σωστό.

7 Και υπήρχε ένας νέος από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, από τη φυλή Ιούδα, που ήταν Λευίτης, και παροικούσε εκεί.

8 Και αναχώρησε ο άνθρωπος από την πόλη Βηθλεέμ-Ιούδα, για να παροικήσει όπου βρει· και ήρθε στο βουνό Εφραΐμ, μέχρι το σπίτι τού Μιχαία, ακολουθώντας τον δρόμο του.

9 Και ο Μιχαίας τού είπε: Από πού έρχεσαι; Και εκείνος τού είπε: Εγώ είμαι Λευίτης από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, και πηγαίνω να παροικήσω όπου βρω.

10 Και ο Μιχαίας τού είπε: Κάθησε μαζί μου, και γίνε σε μένα πατέρα και ιερέας, και εγώ θα σου δίνω δέκα αργύρια κάθε χρόνο, και στολή, και το φαγητό σου. Και ο Λευίτης μπήκε μέσα στο σπίτι του.

11 Και ευχαριστιόταν ο Λευίτης να κατοικεί μαζί με τον άνθρωπο· και ο νέος τού ήταν σαν ένας από τους γιους του.

12 Και ο Μιχαίας καθιέρωσε τον Λευίτη· και ο νέος έγινε σ' αυτόν ιερέας, και έμενε στο σπίτι τού Μιχαία.

13 Τότε ο Μιχαίας είπε: Τώρα γνωρίζω ότι ο Κύριος θα με αγαθοποιήσει, επειδή έχω έναν Λευίτη για ιερέα.

ΚΡΙΤΕΣ 18

1 Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· και κατά τις ημέρες εκείνες η φυλή Δαν ζητούσε για τον εαυτό της κληρονομιά για να κατοικήσει· επειδή, μέχρι εκείνη την ημέρα δεν είχε πέσει σ' αυτούς κληρονομιά ανάμεσα στις φυλές τού Ισραήλ.

2 Και οι γιοι τού Δαν έστειλαν από τη συγγένειά τους πέντε άνδρες, από τα όριά τους, άνδρες δυνατούς, από τη Σαραά και την Εσθαόλ για να κατασκοπεύσουν τον τόπο, και να τον εξιχνιάσουν· και τους είπαν: Πηγαίνετε, εξιχνιάστε τον τόπο. Και ήρθαν στο βουνό Εφραΐμ, μέχρι το σπίτι τού Μιχαία, και διανυχτέρευσαν εκεί.

3 Καθώς πλησίασαν¹⁶ στο σπίτι τού Μιχαία, γνώρισαν τη φωνή τού νέου, του Λευίτη· και στράφηκαν εκεί, και του είπαν: Ποιος σε έφερε εδώ; Και τι κάνεις εσύ σ' αυτόν τον τόπο; Και γιατί είσαι εδώ;

4 Και εκείνος τούς είπε: Έτσι κι έτσι έκανε σε μένα ο Μιχαίας, και με μίσθωσε, και είμαι ιερέας του.

5 Και του είπαν: Ρώτησε, παρακαλούμε, τον Θεό, για να γνωρίσουμε, αν πρόκειται να ευοδωθεί ο δρόμος μας στον οποίο πηγαίνουμε.

6 Και ο ιερέας τούς είπε: Πηγαίνετε σε ειρήνη· ο δρόμος σας, στον οποίο πηγαίνετε, είναι αρεστός στον Κύριο.

7 Τότε οι πέντε άνδρες αναχώρησαν, και ήρθαν στη Λαϊσά, και είδαν τον λαό, που κατοικούσε σ' αυτή, να είναι αμέριμνος, να ησυχάζει, σύμφωνα με τον τρόπο των Σιδωνίων, και να ζει με αφοβία· και δεν υπήρχε κανένας άρχοντας στον τόπο, που να τους ταπεινώνει σε οτιδήποτε· κι αυτοί βρίσκονταν μακριά από τους Σιδωνίους, και δεν είχαν επικοινωνία με κανέναν.

8 Και ξαναγύρισαν στους αδελφούς τους στη Σαραά και την Εσθαόλ· και τους είπαν οι αδελφοί τους: Τι λέτε εσείς;

9 Και εκείνοι είπαν: Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε εναντίον τους· επειδή, είδαμε τον τόπο, και δέστε, είναι υπερβολικά καλός· και εσείς κάθεστε; Μη δείξετε οκνηρία να πάμε, να μπούμε μέσα για να κληρονομήσουμε τον τόπο·

- 10 μόλις πάτε, θα έρθετε σε λαό που ζει με αφοβία, και σε ευρύχωρο τόπο· επειδή, ο Θεός τον έδωσε στο χέρι σας· έναν τόπο, στον οποίο δεν υπάρχει έλλειψη κανενός πράγματος, από εκείνα που υπάρχουν στη γη.
- 11 Και κίνησαν από εκεί, από τη συγγένεια του Δαν, από τη Σαραά και την Εσθαόλ, 600 άνδρες περιζωσμένοι πολεμικά όπλα.
- 12 Και ανέβηκαν, και στρατοπέδευαν στην Κιριάθ-ιαρείμ, στον Ιούδα· γι' αυτό, ονόμασαν εκείνο τον τόπο Μαχανέ-δαν, μέχρι τούτη την ημέρα· και βρίσκεται πίσω από την Κιριάθ-ιαρείμ.
- 13 Και από εκεί πέρασαν στο βουνό Εφραΐμ, και ήρθαν μέχρι το σπίτι του Μιχαία.
- 14 Τότε, οι πέντε άνδρες, αυτοί που είχαν πάει για να κατασκοπεύσουν τον τόπο της Λαϊσά, ανήγγειλαν και είπαν στους αδελφούς τους: Ξέρετε ότι είναι σε τούτα τα σπίτια ένα εφόδ, και θεραφείμ, και ένα γλυπτό, και ένα χωνευτό; Τώρα, λοιπόν, σκεφθείτε τι έχετε να κάνετε.
- 15 Και στράφηκαν προς τα εκεί, και πήγαν στο σπίτι του νέου του Λευίτη, στο σπίτι του Μιχαία, και τον χαιρέτησαν.
- 16 Και οι 600 άνδρες, οι περιζωσμένοι με τα πολεμικά τους όπλα, που ήσαν από τη φυλή Δαν, στάθηκαν μπροστά από την πόρτα του πυλώνα.
- 17 Και οι πέντε άνδρες, που είχαν πάει για να κατασκοπεύσουν τον τόπο ανέβηκαν, και μπήκαν εκεί μέσα, και πήραν το γλυπτό, και το εφόδ, και το θεραφείμ, και το χωνευτό· και ο ιερέας στεκόταν στην πόρτα του πυλώνα μαζί με τους 600 άνδρες, που ήσαν περιζωσμένοι τα πολεμικά όπλα.
- 18 Και καθώς αυτοί μπήκαν μέσα στο σπίτι του Μιχαία, και πήραν το γλυπτό, το εφόδ, και το θεραφείμ, και το χωνευτό, ο ιερέας τούς είπε: Τι κάνετε εσείς;
- 19 Και του είπαν: Σώπα, βάλε το χέρι σου στο στόμα σου, και έλα μαζί μας, και γίνε σε μας πατέρας και ιερέας· είναι καλύτερο σε σένα να είσαι ιερέας στο σπίτι ενός ανθρώπου ή να είσαι ιερέας μιας φυλής και οικογένειας στον Ισραήλ;
- 20 Και χάρηκε η καρδιά του ιερέα· και πήρε το εφόδ, και το θεραφείμ, και το γλυπτό, και πήγε ανάμεσα στον λαό.
- 21 Και καθώς στράφηκαν, αναχώρησαν, και έβαλαν τα παιδιά, και τα κτήνη, και την αποσκευή, μπροστά τους.
- 22 Όταν αυτοί απομακρύνθηκαν από το σπίτι του Μιχαία, οι άνθρωποι που ήσαν στα σπίτια, που γειτόνευαν με το σπίτι του Μιχαία, συγκεντρώθηκαν, και πρόφτασαν τους γιους του Δαν.
- 23 Και βόησαν προς τους γιους του Δαν. Και αυτοί έστρεψαν το πρόσωπό τους, και είπαν στον Μιχαία: Τι έχεις και συγκέντρωσες ένα τέτοιο πλήθος;

- 24** Και εκείνος είπε: Πήρατε τους θεούς μου που είχα κάνει, και τον ιερέα και αναχωρήσατε· και τι απομένει σε μένα πλέον; Και τι είναι τούτο, που μου λέτε: Τι έχεις;
- 25** Και οι γιοι τού Δαν τού είπαν: Ας μη ακουστεί η φωνή σου ανάμεσά μας, μήπως κάποιοι άνδρες οξύθυμοι πέσουν εναντίον σου, και χάσεις τη ζωή σου, και τη ζωή τής οικογένειάς σου.
- 26** Και πήγαιναν οι γιοι τού Δαν στον δρόμο τους· και όταν ο Μιχαίας είδε ότι εκείνοι ήσαν δυνατότεροί του, έστρεψε και επανήλθε στο σπίτι του.
- 27** Και αυτοί πήραν όσα κατασκεύασε ο Μιχαίας, και τον ιερέα που είχε, και ήρθαν στη Λαϊσά, σε λαό που ησύχαζε και ζούσε με αφοβία· και τους χτύπησαν με μάχαιρα, και την πόλη την έκαψαν με φωτιά.
- 28** Και δεν υπήρχε κανένας για να τη σώσει, επειδή βρισκόταν μακριά από τη Σιδώνα, και δεν είχαν επικοινωνία με κανέναν· βρισκόταν, μάλιστα, μέσα στην κοιλάδα Βαιθ-ρεώβ. Και οικοδόμησαν μία πόλη, και κατοίκησαν σ' αυτή.
- 29** Και αποκάλεσαν το όνομα της πόλης Δαν, σύμφωνα με το όνομα του Δαν τού πατέρα τους, που γεννήθηκε στον Ισραήλ· και το όνομα της πόλης ήταν παλιότερα, εξ αρχής, Λαϊσά.
- 30** Και οι γιοι τού Δαν έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό· και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Γηρσών, γιου τού Μανασσή, αυτός και οι γιοι του ήσαν ιερείς στη φυλή τού Δαν, μέχρι την ημέρα τής αιχμαλωσίας τής γης.
- 31** Και έστησαν για τον εαυτό τους το γλυπτό, που έκανε ο Μιχαίας, όλο τον καιρό, κατά τον οποίο ο οίκος τού Θεού βρισκόταν στη Σηλώ.

ΚΡΙΤΕΣ 19

- 1** ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· και ήταν ένας Λευίτης, που παροικούσε στις πλαγιές τού βουνού Εφραΐμ, ο οποίος πήρε για τον εαυτό του ως γυναίκα μια παλλακή από τη Βηθλεέμ-Ιούδα.
- 2** Και πόρνευσε η παλλακή του, που ήταν κοντά του, και αναχώρησε απ' αυτόν στο σπίτι τού πατέρα της στη Βηθλεέμ-Ιούδα, και ήταν εκεί τέσσερις ολόκληρους μήνες.
- 3** Και ο άνδρας της σηκώθηκε, και πήγε πίσω απ' αυτή, για να της μιλήσει με ευμένεια, ώστε να την κάνει να επιστρέψει· είχε, μάλιστα, μαζί του και τον δούλο του, και δύο γαϊδούρια· κι αυτή τον έβαλε μέσα στο σπίτι τού πατέρα της· και όταν τον είδε ο πατέρας τής νέας, χάρηκε στη συνάντησή του.
- 4** Και ο πεθερός του, ο πατέρας τής νέας, τον κράτησε· και κάθησε μαζί του τρεις ημέρες· και έφαγαν και ήπιαν, και διανυχτέρευσαν εκεί.

- ⁵ Και την τέταρτη ημέρα, όταν σηκώθηκαν το πρωί, σηκώθηκε για να αναχωρήσει· και ο πατέρας τής νέας είπε στον γαμπρό του: Στήριξε την καρδιά σου με λίγο ψωμί, και ύστερα απ' αυτά θα πάτε.
- ⁶ Και κάθισαν, και έφαγαν και ήπιαν οι δύο μαζί· και ο πατέρας τής νέας είπε στον άνδρα: Ευареστήσου, παρακαλώ, και διανυχτέρευσε, και ας ευφρανθεί η καρδιά σου.
- ⁷ Και όταν ο άνθρωπος σηκώθηκε να αναχωρήσει, ο πεθερός του τον βίασε· γι' αυτό, έμεινε και διανυχτέρευσε εκεί.
- ⁸ Και σηκώθηκε το πρωί, την πέμπτη ημέρα, για να αναχωρήσει· και ο πατέρας τής νέας είπε: Στήριξε, παρακαλώ, την καρδιά σου. Και έμειναν μέχρις ότου έκλινε η ημέρα, και έφαγαν μαζί και οι δυο τους.
- ⁹ Και όταν ο άνθρωπος σηκώθηκε να αναχωρήσει, αυτός, και η παλλακή του, και ο δούλος του, ο πεθερός του, ο πατέρας τής νέας, του είπε: Δες, τώρα η ημέρα κλίνει προς την εσπέρα· διανυχτερεύστε, παρακαλώ· δες, η ημέρα πάει να τελειώσει· διανυχτέρευσε εδώ, και ας ευφρανθεί η καρδιά σου· και αύριο σηκώνεστε το πρωί για την οδοιπορία σας, και πήγαινε στην κατοικία σου.
- ¹⁰ Ο άνθρωπος, όμως, δεν θέλησε να διανυχτερεύσει· αλλά σηκώθηκε, και αναχώρησε, και ήρθε μέχρι απέναντι στην Ιεβούς, που είναι η Ιερουσαλήμ· και είχε μαζί του δύο γαϊδούρια σαμαρωμένα, και η παλλακή του ήταν μαζί του.
- ¹¹ Και όταν πλησίασαν στην Ιεβούς, η ημέρα ήταν πολύ προχωρημένη· και ο δούλος είπε στον κύριό του: Έλα, παρακαλώ, και ας στρέψουμε προς τούτη την πόλη των Ιεβουσαίων, και ας διανυχτερεύσουμε σ' αυτή.
- ¹² Και ο κύριός του είπε σ' αυτόν: Δεν θα στρέψουμε προς πόλη ξένων, που δεν είναι από τους γιους Ισραήλ· αλλά, θα περάσουμε μέχρι τη Γαβαά.
- ¹³ Και είπε στον δούλο του: Έλα, και ας πλησιάσουμε σε έναν απ' αυτούς τούς τόπους, και ας διανυχτερεύσουμε στη Γαβαά ή στη Ραμά.
- ¹⁴ Και διάβηκαν και πήγαν· και έδυσε επάνω τους ο ήλιος κοντά στη Γαβαά, που είναι τού Βενιαμίν.
- ¹⁵ Και στράφηκαν εκεί, για να μπουν μέσα να καταλύσουν στη Γαβαά· και όταν μπήκε μέσα, κάθισε στην πλατεία τής πόλης· και δεν υπήρχε άνθρωπος να τους παραλάβει στο σπίτι του για να διανυχτερεύσουν.
- ¹⁶ Και ξάφνου, ένας γέροντας άνθρωπος ερχόταν από τη δουλειά του από το χωράφι την εσπέρα· και ο άνθρωπος ήταν από το βουνό Εφραΐμ, παροικούσε όμως στη Γαβαά· οι δε άνθρωποι του τόπου ήσαν Βενιαμίτες.
- ¹⁷ Και καθώς σήκωσε τα μάτια του, είδε τον οδοιπόρο άνθρωπο στην πλατεία τής πόλης· και ο γέροντας άνθρωπος είπε: Πού πας; Και από πού έρχεσαι;
- ¹⁸ Και εκείνος τού είπε: Εμείς περνάμε από τη Βηθλεέμ-Ιούδα μέχρι τις πλαγιές τού βουνού Εφραΐμ· από εκεί είμαι εγώ· και πήγα μέχρι τη Βηθλεέμ-

Ιούδα, και τώρα πηγαίνω στον οίκο τού Κυρίου· και δεν υπάρχει κανένας να με παραλάβει στο σπίτι του·

19 έχουμε και άχυρα και τροφή για τα γαϊδούρια μας, και ακόμα έχουμε ψωμί και κρασί για μένα, και για τη δούλη σου, και για τον νέο, που είναι μαζί με τους δούλους σου· δεν έχουμε έλλειψη από κανένα πράγμα.

20 Και ο γέροντας άνθρωπος είπε: Ειρήνη σε σένα· και κάθε τι, οτιδήποτε χρειάζεσαι εγώ φροντίζω· μόνο να μη διανυχτερεύσεις στην πλατεία.

21 Και τον έφερε στο σπίτι του, και έδωσε τροφή στα γαϊδούρια· και έπλυναν τα πόδια τους, και έφαγαν και ήπιαν.

22 Ενώ αυτοί εύφραιναν τις καρδιές τους, ξάφνου, οι άνδρες τής πόλης, άνθρωποι παράνομοι, περικύκλωσαν το σπίτι, χτυπώντας την πόρτα· και είπαν στον άνθρωπο, τον κύριο του σπιτιού, τον γέροντα, λέγοντας: Βγάλε έξω τον άνθρωπο, αυτόν που ήρθε στο σπίτι σου, για να τον γνωρίσουμε.

23 Και ο άνθρωπος, ο κύριος του σπιτιού, βγήκε σ' αυτούς, και τους είπε: Μη, αδελφοί μου, παρακαλώ, μη πράξετε αυτό το κακό· αφού ο άνθρωπος αυτός μπήκε μέσα στο σπίτι μου, μη πράξετε τέτοια αφροσύνη·

24 δέστε, η θυγατέρα μου, η παρθένα, και η παλλακή του· τώρα θα τις φέρω έξω, και ταπεινώστε αυτές και κάντε σ' αυτές ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια σας· αλλά, σ' αυτόν τον άνθρωπο να μη πράξετε έργο τέτοιας αφροσύνης.

25 Οι άνδρες, όμως, δεν θέλησαν να τον ακούσουν· και ο άνθρωπος πήρε την παλλακή του, και τους την έφερε έξω· και τη γνώρισαν, και την ταπείνωσαν όλη τη νύχτα μέχρι το πρωί· και καθώς φάνηκε η αυγή, την απέλυσαν.

26 Και ήρθε η γυναίκα κατά το χάραμα της ημέρας, και έπεσε κοντά στην πόρτα τού σπιτιού τού ανθρώπου, όπου ήταν ο κύριός της, μέχρις ότου έφεξε.

27 Και σηκώθηκε ο κύριός της το πρωί, και άνοιξε τις πόρτες τού σπιτιού, και βγήκε για να πάει στον δρόμο του· και είδε, η γυναίκα, η παλλακή του, ήταν πεσμένη στη θύρα τού σπιτιού, και τα χέρια της επάνω στο κατώφλι.

28 Και της είπε: Σήκω, και ας πάμε. Αλλά, δεν απάντησε. Τότε, ο άνθρωπος την πήρε επάνω στο γαϊδούρι, και σηκώθηκε, και πήγε στον τόπο του.

29 Και όταν ήρθε στο σπίτι του, πήρε το μαχαίρι, και πιάνοντας την παλλακή του, τη διαμέλισε μαζί με τα κόκαλά της σε 12 μέρη, και τα έστειλε σε όλα τα όρια του Ισραήλ.

30 Και όλοι όσοι τα έβλεπαν, έλεγαν: Δεν έγινε ούτε φάνηκε τέτοιο πράγμα, από την ημέρα που οι γιοι Ισραήλ ανέβηκαν από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρι αυτή την ημέρα· σκεφθείτε γι' αυτό, κάντε συμβούλιο, και μιλήστε.

ΚΡΙΤΕΣ 20

- ¹ ΤΟΤΕ, όλοι οι γιοι Ισραήλ βγήκαν έξω, και ολόκληρη η συναγωγή συγκεντρώθηκε, σαν ένας άνθρωπος, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, μαζί με τη γη Γαλαάδ, στον Κύριο στη Μισπά.
- ² Και παραστάθηκαν στη σύναξη του λαού τού Θεού, οι αρχηγοί ολόκληρου του λαού, όλες οι φυλές τού Ισραήλ, 400.000 άνδρες πεζοί, που τραβούσαν μάχαιρα.
- ³ Και οι γιοι τού Βενιαμίν άκουσαν, ότι ανέβηκαν οι γιοι Ισραήλ στη Μισπά. Και οι γιοι Ισραήλ είπαν: Πείτε μας, πώς συνέβηκε όλη αυτή η κακία;
- ⁴ Και αποκρίθηκε ο άνθρωπος ο Λευίτης, ο άνδρας τής γυναίκας που φονεύθηκε, και είπε: Ήρθα στη Γαβαά, που είναι τού Βενιαμίν, εγώ και η παλλακή μου, για να διανυχτερεύσουμε·
- ⁵ και σηκώθηκαν εναντίον μου οι άνδρες τής Γαβαά, και περικύκλωσαν τη νύχτα το σπίτι εναντίον μου· εμένα ήθελαν να φονεύσουν· και την παλλακή μου ταπείνωσαν, ώστε πέθανε·
- ⁶ γι' αυτό, πιάνοντας την παλλακή μου, τη διαμέλισα, και την έστειλα σε όλα τα όρια της κληρονομίας τού Ισραήλ· επειδή, έπραξαν ανοσιουργία και αφροσύνη μέσα στον Ισραήλ.
- ⁷ Δέστε, όλοι εσείς οι γιοι Ισραήλ, κάντε συμβούλιο εδώ μεταξύ σας, και δώστε τη γνώμη σας.
- ⁸ Και ολόκληρος ο λαός σηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος, λέγοντας: Δεν θα πάμε κανένας μας στη σκηνή του ούτε θα επιστρέψει κανένας στο σπίτι του·
- ⁹ αλλά, τώρα, τούτο είναι το πράγμα που θα κάνουμε στη Γαβαά· θα ανέβουμε εναντίον της κατά κλήρους·
- ¹⁰ και θα πάρουμε 10 άνδρες στους 100 από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, και 100 στους 1.000 και 1.000 στους 10.000, για να φέρουν τροφές στον λαό, ώστε, αφού έρθουν στη Γαβαά τού Βενιαμίν, να κάνουν σ' αυτή καθόλη την αφροσύνη, που αυτή έκανε στον Ισραήλ.
- ¹¹ Και συγκεντρώθηκαν ενάντια στην πόλη όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, ενωμένοι μαζί σαν ένας άνθρωπος.
- ¹² Και οι φυλές τού Ισραήλ έστειλαν άνδρες σε ολόκληρη τη φυλή τού Βενιαμίν, λέγοντας: Ποια κακία είναι αυτή, που διαπράχθηκε ανάμεσά σας;
- ¹³ Τώρα, λοιπόν, παραδώστε τούς ανθρώπους, τους παράνομους εκείνους, που ήσαν στη Γαβαά, για να τους θανατώσουμε, και να εξαλείψουμε την κακία από τον Ισραήλ. Αλλά, δεν θέλησαν να ακούσουν οι γιοι τού Βενιαμίν τη φωνή των αδελφών τους, των γιων Ισραήλ.
- ¹⁴ Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι τού Βενιαμίν από τις πόλεις στη Γαβαά, για να βγουν σε πόλεμο ενάντια στους γιους Ισραήλ.

- 15 Και οι γιοι τού Βενιαμίν απαριθμήθηκαν εκείνη την ημέρα, από τις πόλεις, 26.000 άνδρες που τραβούσαν ρομφαία, εκτός από τους κατοίκους τής Γαβαά, που απαριθμήθηκαν 700 εκλεκτοί άνδρες.
- 16 Ανάμεσα σε ολόκληρο αυτόν τον λαό υπήρχαν 700 εκλεκτοί άνδρες, αριστερόχειρες· όλοι αυτοί μπορούσαν να εκσφενδονίζουν πέτρες επάνω σε μία τρίχα, χωρίς να αποτυχαίνουν.
- 17 Και οι άνδρες Ισραήλ απαριθμήθηκαν, εκτός από τον Βενιαμίν, 400.000 άνδρες που τραβούσαν ρομφαία· όλοι αυτοί άνδρες πολέμου.
- 18 Και οι γιοι Ισραήλ, καθώς σηκώθηκαν, ανέβηκαν στη Βαιθήλ, και ρώτησαν τον Θεό, λέγοντας: Ποιος θα ανέβει για μας πρώτος για να πολεμήσει ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν; Και ο Κύριος είπε: Πρώτος ο Ιούδας.
- 19 Και οι γιοι Ισραήλ σηκώθηκαν το πρωί, και στρατοπέδευαν ενάντια στη Γαβαά.
- 20 Και οι άνδρες Ισραήλ βγήκαν σε μάχη ενάντια στον Βενιαμίν· και παρατάχθηκαν σε μάχη εναντίον τους οι άνδρες τού Ισραήλ, προς τη Γαβαά.
- 21 Και βγήκαν οι γιοι τού Βενιαμίν από τη Γαβαά, και εκείνη την ημέρα έστρωσαν καταγής από τον Ισραήλ 22.000 άνδρες.
- 22 Και ο λαός, καθώς αναθάρρησε, οι άνδρες τού Ισραήλ, συγκρότησε πάλι μάχη, στον τόπο όπου είχε παραταχθεί την πρώτη ημέρα.
- 23 Και οι γιοι Ισραήλ ανέβηκαν, και έκλαψαν μπροστά στον Κύριο μέχρι την εσπέρα, και ρώτησαν τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω ξανά σε μάχη ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν, του αδελφού μου; Και ο Κύριος είπε: Ανεβείτε εναντίον του.
- 24 Και οι γιοι Ισραήλ πλησίασαν στους γιους τού Βενιαμίν, τη δεύτερη ημέρα.
- 25 Και ο Βενιαμίν βγήκε από τη Γαβαά εναντίον τους τη δεύτερη ημέρα, και έστρωσε πάλι καταγής, από τους γιους Ισραήλ, 18.000 άνδρες· όλοι αυτοί τραβούσαν ρομφαία.
- 26 Τότε, όλοι οι γιοι Ισραήλ, και ολόκληρος ο λαός, ανέβηκαν και ήρθαν στη Βαιθήλ, και έκλαψαν, και κάθησαν εκεί μπροστά στον Κύριο, και νήστευσαν εκείνη την ημέρα μέχρι την εσπέρα, και πρόσφεραν ολοκαυτώματα και ειρηνικές θυσίες μπροστά στον Κύριο.
- 27 Και ρώτησαν οι γιοι Ισραήλ τον Κύριο, (επειδή, η κιβωτός τής διαθήκης τού Θεού ήταν εκεί εκείνες τις ημέρες,
- 28 και ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, στεκόταν μπροστά της εκείνες τις ημέρες), και είπαν: Να βγω ξανά σε μάχη ενάντια στον Βενιαμίν, τον αδελφό μου; Ή, να σταματήσω; Και ο Κύριος είπε: Ανέβα, επειδή αύριο θα τους παραδώσω στο χέρι σου.

- 29 Και ο Ισραήλ έστησε ενέδρα ενάντια στη Γαβαά ολόγυρα.
- 30 Και ανέβηκαν οι γιοι Ισραήλ την τρίτη ημέρα ενάντια στους γιους τού Βενιαμίν, και παρατάχθηκαν ενάντια στη Γαβαά, όπως την πρώτη και τη δεύτερη φορά.
- 31 Και καθώς οι γιοι τού Βενιαμίν βγήκαν ενάντια στον λαό, αποσπάστηκαν από την πόλη, και άρχισαν να χτυπούν μερικούς από τον λαό, φονεύοντας, όπως άλλοτε, στους δρόμους (από τους οποίους ο ένας ανεβαίνει προς τη Βαιθήλ, ο άλλος προς τη Γαβαά στην πεδιάδα), περίπου 30 άνδρες από τον Ισραήλ.
- 32 Και οι γιοι Βενιαμίν είπαν: Αυτοί πέφτουν μπροστά μας, όπως και πρώτα. Αλλά, οι γιοι Ισραήλ είπαν: Ας φύγουμε, και ας τους αποσπάσουμε από την πόλη στους δρόμους.
- 33 Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ σηκώθηκαν από τη θέση τους, και παρατάχθηκαν στη Βάαλ-θαμάρ· και η ενέδρα τού Ισραήλ βγήκε από τη θέση της, από το λιβάδι τής Γαβαά.
- 34 Και ήρθαν εναντίον τής Γαβαά 10.000 εκλεκτοί άνδρες από ολόκληρο τον Ισραήλ, και η μάχη στάθηκε βαριά· αλλά, αυτοί δεν γνώριζαν ότι το κακό βρισκόταν κοντά τους.
- 35 Και ο Κύριος πάταξε τον Βενιαμίν μπροστά από τον Ισραήλ· και οι γιοι Ισραήλ εξολόθρευσαν εκείνη την ημέρα από τον Βενιαμίν 25.100 άνδρες· όλοι αυτοί τραβούσαν ρομφαία.
- 36 Και οι γιοι Βενιαμίν είδαν ότι χτυπήθηκαν· επειδή, οι άνδρες τού Ισραήλ υποχώρησαν στους Βενιαμίτες, έχοντας το θάρρος τους στην ενέδρα που είχαν βάλει κοντά στη Γαβαά.
- 37 Και εκείνοι που ενέδρευαν όρμησαν και ξεχύθηκαν επάνω στη Γαβαά· και αυτοί που ενέδρευαν εξαπλώθηκαν, και πάταξαν ολόκληρη την πόλη με μάχαιρα.
- 38 Και οι άνδρες τού Ισραήλ είχαν διορίσει ένα σημάδι σ' εκείνους που ενέδρευαν, να σηκώσουν φωτιά με καπνό από την πόλη.
- 39 Και όταν υποχώρησαν οι γιοι τού Ισραήλ στη μάχη, ο Βενιαμίν άρχισε να χτυπάει, και φόνευσε από τους Ισραηλίτες περίπου 30 άνδρες· επειδή, είπαν: Σίγουρα, πέφτουν πάλι μπροστά μας, όπως στην πρώτη μάχη.
- 40 Αλλά, όταν η φωτιά άρχισε να υψώνεται από την πόλη με στήλη καπνού, οι Βενιαμίτες κοίταξαν πίσω τους, και τότε, η πυρκαγιά τής πόλης ανέβαινε στον ουρανό.
- 41 Και όταν γύρισαν οι άνδρες Ισραήλ, τρόμαξαν οι άνδρες Βενιαμίν· επειδή, είδαν ότι το κακό έφτασε επάνω τους.

⁴² Και έστρεψαν μπροστά από τους γιους Ισραήλ προς τον δρόμο τής ερήμου· αλλά, η μάχη τούς πρόφτασε· επειδή, εκείνοι από τις πόλεις τούς εξολόθρευαν ανάμεσά τους.

⁴³ Περικύκλωσαν τους Βενιαμίτες, τους καταδίωξαν, τους καταπάτησαν, από τη Μενουά μέχρι απέναντι από τη Γαβαά προς την ανατολή τού ήλιου.

⁴⁴ Και έπεσαν από τον Βενιαμίν 18.000 άνδρες· όλοι αυτοί ήσαν δυνατοί άνδρες.

⁴⁵ Τότε, έστρεψαν και έφυγαν προς την έρημο στην πέτρα Ριμμών· και οι γιοι Ισραήλ σταχυολόγησαν απ' αυτούς στους δρόμους 5.000 άνδρες· και τους καταδίωξαν μέχρι τη Γιδώμ, και φόνευσαν απ' αυτούς 2.000 άνδρες.

⁴⁶ Έτσι, όλοι εκείνοι που έπεσαν εκείνη την ημέρα από τον Βενιαμίν ήσαν 25.000 άνδρες που τραβούσαν μάχαιρα· όλοι αυτοί ήσαν δυνατοί άνδρες.

⁴⁷ Όμως, 600 άνδρες στράφηκαν και έφυγαν προς την έρημο, στην πέτρα Ριμμών, και κάθησαν στην πέτρα Ριμμών τέσσερις μήνες.

⁴⁸ Και οι άνδρες Ισραήλ γύρισαν προς τους γιους Βενιαμίν, και τους πάταξαν με μάχαιρα,¹ από τους ανθρώπους κάθε πόλης, μέχρι τα κτήνη και κάθε έναν παραβρισκόμενο· και όλες τις πόλεις που βρίσκονταν τις παρέδωσαν σε φωτιά.

ΚΡΙΤΕΣ 21

¹ ΚΑΙ οι άνδρες Ισραήλ είχαν ορκιστεί στη Μισπά, λέγοντας: Κανένας από μας δεν θα δώσει τη θυγατέρα του για γυναίκα στον Βενιαμίν.

² Και ο λαός ήρθε στη Βαιθήλ, και κάθησαν εκεί μέχρι την εσπέρα μπροστά στον Θεό, και ύψωσαν τη φωνή τους και έκλαψαν με μεγάλον κλαυθμό·

³ και είπαν: Γιατί, Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, έγινε τούτο στον Ισραήλ, να αποκοπεί σήμερα μία φυλή από τον Ισραήλ;

⁴ Και την επόμενη ημέρα ο λαός σηκώθηκε το πρωί, και οικοδόμησε εκεί θυσιαστήριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές θυσίες.

⁵ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν: Ποιος είναι ανάμεσα σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, που δεν ανέβηκε στη σύναξη στον Κύριο; Επειδή, είχαν κάνει μεγάλον όρκο εναντίον εκείνου που τυχόν δεν θα ανέβαινε στον Κύριο στη Μισπά, λέγοντας: Θα θανατωθεί, οπωσδήποτε.

⁶ Και μετάνιωσαν οι γιοι Ισραήλ για τον Βενιαμίν, τον αδελφό τους, και είπαν: Σήμερα αποκόπηκε μία φυλή από τον Ισραήλ·

⁷ τι θα κάνουμε τώρα για γυναίκες σ' αυτούς που απέμειναν, αφού ορκιστήκαμε στον Κύριο να μη τους δώσουμε για γυναίκες από τις θυγατέρες μας;

- ⁸ Και είπαν: Ποιος είναι εκείνος από τις φυλές τού Ισραήλ, που δεν ανέβηκε στη Μισπά στον Κύριο; Και να, δεν είχε έρθει κανένας στη σύναξη στο στρατόπεδο από την Ιαβείς-γαλαάδ.
- ⁹ Επειδή, έγινε εξέταση του λαού, και να, δεν ήταν εκεί κανένας από τους κατοίκους τής Ιαβείς-γαλαάδ.
- ¹⁰ Και η συναγωγή έστειλε εκεί 12.000 άνδρες, από τους πιο δυνατούς, και τους πρόσταξε, λέγοντας: Πηγαίνετε και πατάξτε τούς κατοίκους της Ιαβείς-γαλαάδ με μάχαιρα, και τις γυναίκες και τα παιδιά·
- ¹¹ και τούτο είναι το πράγμα που θα κάνετε· θα εξολοθρεύσετε κάθε αρσενικό, και κάθε γυναίκα που γνώρισε κοίτη αρσενικού.
- ¹² Και βρήκαν ανάμεσα στους κατοίκους τής Ιαβείς-γαλαάδ 400 νέες παρθένες, που δεν είχαν γνωρίσει άνδρα σε κοίτη αρσενικού· και τις έφεραν στο στρατόπεδο στη Σηλώ, που είναι στη γη Χαναάν.
- ¹³ Και ολόκληρη η συναγωγή έστειλε και μίλησε στους γιους τού Βενιαμίν, που ήσαν στην πέτρα Ριμμών, και τους κάλεσαν σε ειρήνη.
- ¹⁴ Και ο Βενιαμίν γύρισε εκείνο τον καιρό· και τους έδωσαν τις γυναίκες, που είχαν αφήσει ζωντανές από τις γυναίκες τής Ιαβείς-γαλαάδ· εντούτοις, δεν τους έφτασαν.
- ¹⁵ Και ο λαός μετάνιωσε για τον Βενιαμίν, επειδή ο Κύριος έκανε χαλασμό στις φυλές τού Ισραήλ.
- ¹⁶ Τότε, οι πρεσβύτεροι της συναγωγής, είπαν: Τι θα κάνουμε για γυναίκες στους υπόλοιπους; Επειδή, οι γυναίκες από τον Βενιαμίν αφανίστηκαν.
- ¹⁷ Και είπαν: Πρέπει η κληρονομία να μένει στους διασωθέντες από τον Βενιαμίν, για να μη εξαλειφθεί μία φυλή από τον Ισραήλ·
- ¹⁸ εντούτοις, εμείς δεν μπορούμε να τους δώσουμε γυναίκες από τις θυγατέρες μας· επειδή, οι γιοι Ισραήλ ορκίστηκαν, λέγοντας: Επικατάρατος, όποιος δώσει γυναίκα στον Βενιαμίν.
- ¹⁹ Τότε, είπαν: Δέστε, κάθε χρόνο γίνεται γιορτή τού Κυρίου στη Σηλώ, που είναι βορινά τής Βαιθήλ, ανατολικά από τον δρόμο που ανεβαίνει από τη Βαιθήλ στη Συχέμ, και νότια της Λεβωνά.
- ²⁰ Πρόσταξαν, λοιπόν, στους γιους τού Βενιαμίν, λέγοντας: Πηγαίνετε και στήστε ενέδρα στα αμπέλια·
- ²¹ και παρατηρήστε, και δέστε, αν οι θυγατέρες τής Σηλώ βγουν να χορέψουν στους χορούς, τότε βγείτε από τα αμπέλια, και αρπάξτε για τον εαυτό σας κάθε ένας τη γυναίκα του από τις θυγατέρες τής Σηλώ, και πηγαίνετε στη γη τού Βενιαμίν·

22 και όταν οι πατέρες τους ή οι αδελφοί τους έρθουν σε μας για να παραπονεθούν, εμείς θα τους πούμε: Κάντε σ' αυτούς έλεος για χάρη μας, επειδή δεν πιάσαμε στον πόλεμο γυναίκα για κάθε έναν· και εσείς, μη δίνοντας σ' αυτούς κατά τον καιρό τούτο, θα είστε ένοχοι.

23 Έτσι και έκαναν οι γιοι τού Βενιαμίν, και πήραν γυναίκες σύμφωνα με τον αριθμό τους από εκείνες που χόρευαν, αρπάζοντάς τες· και αναχώρησαν, και γύρισαν στην κληρονομιά τους, και έχτισαν πόλεις, και κατοίκησαν σ' αυτές.

24 Και οι γιοι Ισραήλ αναχώρησαν από εκεί εκείνο τον καιρό, κάθε ένας στη φυλή του και στη συγγένειά του· και βγήκαν από εκεί, κάθε ένας στην κληρονομιά του.

25 Κατά τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε βασιλιάς στον Ισραήλ· κάθε ένας έκανε το αρεστό στα μάτια του.

ΡΟΥΘ

ΡΟΥΘ 1

¹ ΚΑΙ στις ημέρες κατά τις οποίες έκριναν οι κριτές, έγινε πείνα στη γη. Και ένας άνθρωπος από τη Βηθλεέμ-Ιούδα πήγε να παροικήσει στη γη τού Μωάβ, αυτός, η γυναίκα του, και οι δύο γιοι του.

² Το δε όνομα του ανθρώπου ήταν Ελιμέλεχ, και το όνομα της γυναίκας του ήταν Ναομί, και το όνομα των δύο γιων του Μααλών και Χελαιών, Εφραθαίοι, από τη Βηθλεέμ-Ιούδα. Και ήρθαν στη γη τού Μωάβ, και ήσαν εκεί.

³ Και ο Ελιμέλεχ, ο άνδρας τής Ναομί, πέθανε· και απέμεινε αυτή και οι δύο γιοι της.

⁴ Και αυτοί πήραν για τον εαυτό τους γυναίκες Μωαβίτισσες· το όνομα της μιας ήταν Ορφά, και το όνομα της άλλης Ρουθ· και κατοίκησαν εκεί δέκα χρόνια.

⁵ Πέθαναν, όμως, και οι δύο, ο Μααλών και ο Χελαιών· και η γυναίκα στερήθηκε τους δύο γιους της, και τον άνδρα της.

⁶ Τότε, σηκώθηκε αυτή και οι νύφες της, και επέστρεψαν από τη γη τού Μωάβ· επειδή, άκουσε στη γη τού Μωάβ, ότι ο Κύριος επισκέφθηκε τον λαό του, δίνοντάς τους ψωμί.

⁷ Και βγήκε από τον τόπο όπου βρισκόταν, και οι δύο νύφες της μαζί της· και πορεύονταν τον δρόμο για να επιστρέψουν στη γη τού Ιούδα.

⁸ Και η Ναομί είπε στις δύο νύφες της: Πηγαίνετε, γυρίστε κάθε μία στο σπίτι τής μητέρας της. Ο Κύριος να κάνει έλεος σε σας, καθώς εσείς κάνατε έλεος στους αποθανόντες και σε μένα·

⁹ ο Κύριος να σας δώσει να βρείτε ανάπαυση, κάθε μία στο σπίτι τού άνδρα της. Και τις φίλησε· και αυτές ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν.

¹⁰ Και της είπαν: Όχι· αλλά μαζί σου θα επιστρέψουμε στον λαό σου.

¹¹ Και η Ναομί είπε: Επιστρέψτε, θυγατέρες μου· γιατί νάρθετε μαζί μου; Μήπως έχω ακόμα γιους στην κοιλιά μου, για να γίνουν άνδρες σας;

¹² Επιστρέψτε, θυγατέρες μου, πηγαίνετε· επειδή, εγώ γέρασα, και δεν είμαι πια για άνδρα· αν έλεγα: Έχω ελπίδα, αν μάλιστα παντρευόμουν αυτή τη νύχτα, και γεννούσα ακόμα γιους,

¹³ θα τους περιμένατε μέχρις ότου μεγαλώσουν; Θα αναβάλατε γι' αυτούς το να παντρευτείτε; Μη, θυγατέρες μου· επειδή, πικράθηκα πολύ, περισσότερο παρ' ό,τι εσείς, που το χέρι τού Κυρίου βγήκε εναντίον μου.

¹⁴ Και εκείνες ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν ξανά· και η Ορφά καταφίλησε την πεθερά της· η Ρουθ, όμως, προσκολλήθηκε σ' αυτή.

- 15** Και η Ναομί είπε: Δες, η συνουφάδα σου επέστρεψε στον λαό της, και στους θεούς της· επέστρεψε κι εσύ πίσω από τη συνουφάδα σου.
- 16** Αλλά, η Ρουθ είπε: Μη με αναγκάζεις να σε αφήσω, για να φύγω από πίσω σου· επειδή, όπου αν πας εσύ, θα πάω κι εγώ· και όπου θα παραμείνεις εσύ, θα παραμείνω κι εγώ· ο λαός σου, λαός μου, και ο Θεός σου, Θεός μου·
- 17** όπου και αν πεθάνεις, θα πεθάνω κι εγώ, και εκεί θα ταφώ· έτσι να κάνει σε μένα ο Κύριος, και έτσι να προσθέσει, αν κάτι άλλο εκτός από τον θάνατο με χωρίσει από σένα.
- 18** Και βλέποντας η Ναομί ότι αυτή επέμενε να πάει μαζί της, σταμάτησε να της μιλάει.
- 19** Και περπάτησαν και οι δυο τους, μέχρις ότου έφτασαν στη Βηθλεέμ. Και όταν έφτασαν στη Βηθλεέμ, ολόκληρη η πόλη συγκινήθηκε γι' αυτές, και οι γυναίκες έλεγαν: Αυτή είναι η Ναομί;
- 20** Κι αυτή είπε σ' αυτές: Μη με ονομάζετε Ναομί·¹ ονομάζετέ με Μαρά·² επειδή, ο Παντοδύναμος με πίκρανε υπερβολικά·
- 21** εγώ αναχώρησα γεμάτη, και ο Κύριος με επανέφερε αδειανή· γιατί με ονομάζετε Ναομί, αφού ο Κύριος έδωσε μαρτυρία εναντίον μου, και ο Παντοδύναμος με κατέθλιψε;
- 22** Η Ναομί, λοιπόν, επέστρεψε και μαζί της η Ρουθ η Μωαβίτισσα, η νύφη της, που ήρθε από τη γη τού Μωάβ· κι αυτές έφτασαν στη Βηθλεέμ στην αρχή τού θερισμού των κριθαριών.

ΡΟΥΘ 2

- 1** ΕΙΧΕ, μάλιστα, η Ναομί κάποιον συγγενή τού άνδρα της, έναν άνθρωπο δυνατόν σε ισχύ, από τη συγγένεια του Ελιμέλεχ· και το όνομά του ήταν Βοόζ.
- 2** Και η Ρουθ η Μωαβίτισσα είπε στη Ναομί: Ας πάω, παρακαλώ, στο χωράφι για να μαζέψω στάχυα πίσω από όποιον βρω χάρη στα μάτια του· και της είπε: Πήγαινε, θυγατέρα μου.
- 3** Και πήγε, και καθώς ήρθε σταχυολογούσε στο χωράφι πίσω από τους θεριστές· και έτυχε σε ένα μέρος τού χωραφιού τού Βοόζ, που ήταν από τη συγγένεια του Ελιμέλεχ.
- 4** Και νάσου, ο Βοόζ ήρθε από τη Βηθλεέμ, και είπε στους θεριστές: Ο Κύριος μαζί σας. Και του αποκρίθηκαν: Ο Κύριος να σε ευλογήσει.
- 5** Τότε, ο Βοόζ είπε στον υπηρέτη του, τον επιστάτη των θεριστών: Τίνος είναι αυτή η νέα;
- 6** Και ο υπηρέτης, ο επιστάτης των θεριστών, απάντησε, και είπε: Είναι η νέα η Μωαβίτισσα, αυτή που επέστρεψε μαζί με τη Ναομί από τη γη τού Μωάβ·

⁷ και είπε: Ας σταχυολογήσω, παρακαλώ, και ας μαζέψω κάτι ανάμεσα στα δεμάτια πίσω από τους θεριστές· και ήρθε, και στάθηκε από το πρωί μέχρι τούτη την ώρα· μόνον λίγο αναπαύθηκε στο σπίτι.

⁸ Και ο Βοόζ είπε στη Ρουθ: Δεν ακούς, θυγατέρα μου; Μη πας να σταχυολογήσεις σε άλλο χωράφι ούτε να φύγεις από εδώ, αλλά να μένεις εδώ με τα κορίτσια μου·

⁹ ας είναι τα μάτια σου επάνω στο χωράφι όπου θερίζουν, και πήγαινε πίσω απ' αυτές· δεν πρόσταξα εγώ στους νέους να μη σε αγγίζουν; Και όταν διψάσεις, πήγαινε στα αγγεία, και πίνε απ' ό,τι αντλήσουν οι νέοι.

¹⁰ Και εκείνη έπεσε κατά πρόσωπο, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος, και του είπε: Πώς εγώ βρήκα χάρη στα μάτια σου, ώστε να λάβεις πρόνοια για μένα, ενώ είμαι ξένη;

¹¹ Και ο Βοόζ απάντησε και της είπε: Μου αναγγέλθηκαν όλα όσα έκανες στην πεθερά σου μετά τον θάνατο του άνδρα σου· και ότι άφησες τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, και τη γη τής γέννησής σου, και ήρθες σε λαό που πριν δεν γνώριζες·

¹² ο Κύριος να ανταμείψει το έργο σου, και ο μισθός σου να είναι πλήρης από τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, κάτω από τις φτερούγες τού οποίου ήρθες να σκεπαστείς.

¹³ Και εκείνη είπε: Ας βρω χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου· επειδή με παρηγόρησες, και επειδήμίλησες με ευμένεια στη δούλη σου, αν και εγώ δεν είμαι ούτε σαν μία από τις θεραπαινίδες σου.

¹⁴ Και ο Βοόζ, την ώρα τού φαγητού, της είπε: Έλα, και φάε από το ψωμί, και βρέξε το ψωμί σου στο ξίδι. Και αυτή κάθησε στα πλάγια των θεριστών· και εκείνος τής έδωσε σιτάρι φρυγανισμένο, και έφαγε, και χόρτασε, και περίσσευσε.

¹⁵ Και σηκώθηκε να σταχυολογήσει, και ο Βοόζ πρόσταξε στους νέους του, λέγοντας: Ας σταχυολογεί και ανάμεσα στα δεμάτια, και μη την επιπλήττετε·

¹⁶ και, μάλιστα, αφήνετε να πέφτει και κάτι από τα χειρόβολα γι' αυτή, και αφήνετε να μαζεύει, και μη την ελέγχετε.

¹⁷ Και σταχυολόγησε στο χωράφι μέχρι την εσπέρα, και κοπάνισε όσο σταχυολόγησε· και ήταν μέχρι ένα εφά κριθάρι.

¹⁸ Και το σήκωσε, και μπήκε στην πόλη· και η πεθερά της είδε όσο σταχυολόγησε· και η Ρουθ, βγάζοντας, της έδωσε ό,τι είχε περισσεύσει, αφού χόρτασε.

¹⁹ Και η πεθερά της είπε σ' αυτήν: Πού σταχυολόγησες σήμερα; Και πού δούλεψες; Ευλογημένος να είναι εκείνος που έλαβε πρόνοια για σένα. Και

εκείνη φανέρωσε στην πεθερά της σε τίνος χωράφι δούλεψε, και είπε: Το όνομα του ανθρώπου, στον οποίο δούλεψα σήμερα, είναι Βοόζ.

²⁰ Και η Ναομί είπε στη νύφη της: Ευλογημένος από τον Κύριο εκείνος, που δεν άφησε το έλεός του προς αυτούς που ζουν, και προς αυτούς που πέθαναν. Και η Ναομί τής είπε: Συγγενής μας είναι ο άνθρωπος, αυτός, από τους κοντινούς συγγενείς μας.

²¹ Και η Ρουθ η Μωαβίτισσα είπε: Αυτός μού είπε ακόμα: Εσύ θα μένεις με τους ανθρώπους μου, μέχρις ότου τελειώσουν ολόκληρο τον θερισμό μου.

²² Και η Ναομί είπε στη Ρουθ, τη νύφη της: Είναι καλό, θυγατέρα μου, να βγαίνεις μαζί με τα κορίτσια του, και να μη σε συναντήσουν σε άλλο χωράφι.

²³ Και προσκολλήθηκε στα κορίτσια τού Βοόζ για να σταχυολογεί, μέχρις ότου τελειώσει ο θερισμός των κριθαριών, και ο θερισμός τού σιταριού· και καθόταν μαζί με την πεθερά της.

ΡΟΥΘ 3

¹ ΚΑΙ η Ναομί, η πεθερά της, της είπε: Θυγατέρα μου, να μη ζητήσω ανάπαυση σε σένα για να ευημερήσεις;

² Και, τώρα, μήπως ο Βοόζ δεν είναι από τη συγγένειά μας, μαζί με τα κορίτσια τού οποίου ήσουν; Δες, αυτός λικμίζει αυτή τη νύχτα το αλώνι των κριθαριών·

³ να λουστείς, λοιπόν, και να αλειφτείς, και να ντυθείς τη στολή σου, και κατέβα στο αλώνι· μη γνωριστείς στον άνθρωπο, μέχρις ότου τελειώσει από το να φάει και να πιει·

⁴ και ενώ πλαγιάζει, παρατήρησε τον τόπο όπου πλαγιάζει, και καθώς θα έρθεις, σήκωσε το σκέπασμα από τα πόδια του, και πλάγιασε· και εκείνος θα σου πει τι να κάνεις.

⁵ Και εκείνη τής είπε: Όλα όσα μου λες θα τα κάνω.

⁶ Και κατέβηκε στο αλώνι, και έκανε όλα όσα την πρόσταξε η πεθερά της.

⁷ Και αφού ο Βοόζ έφαγε και ήπιε, και ευφράνθηκε η καρδιά του, πήγε να πλαγιάσει στην άκρη τού σωρού τού σιταριού· και εκείνη ήρθε κρυφά, και σήκωσε το σκέπασμά του από τα πόδια του, και πλάγιασε.

⁸ Και κατά τα μεσάνυχτα ο άνθρωπος ξύπνησε ξαφνικά και συνταράχθηκε· και νάσου, μια γυναίκα κοιμόταν κοντά στα πόδια του.

⁹ Και είπε: Ποια είσαι εσύ; Και εκείνη απάντησε: Εγώ, η Ρουθ η δούλη σου· άπλωσε, λοιπόν, τη φτερούγα σου επάνω στη δούλη σου· επειδή, είσαι ο πιο κοντινός συγγενής μου.

- 10** Και εκείνος είπε: Ευλογημένη να είσαι από τον Κύριο, θυγατέρα· επειδή, έδειξες περισσότερη αγαθοσύνη τελευταία απ' ό,τι πριν, μη πηγαίνοντας πίσω από νέους, είτε φτωχούς είτε πλούσιους·
- 11** Και τώρα, θυγατέρα, να μη φοβάσαι· θα κάνω σε σένα ό,τι πεις· επειδή, ολόκληρη η πόλη του λαού μου ξέρει ότι είσαι ενάρετη γυναίκα·
- 12** Και τώρα είναι αληθινό ότι εγώ είμαι στενός συγγενής· όμως, υπάρχει ένας άλλος συγγενής πιο στενός από μένα·
- 13** μείνε αυτή τη νύχτα· και το πρωί, αν αυτός θέλει να εκπληρώσει σε σένα το συγγενικό του χρέος, είναι καλό· ας το εκπληρώσει· αλλά, αν δεν θέλει να εκπληρώσει σε σένα το συγγενικό του χρέος, τότε εγώ θα το εκπληρώσω σε σένα, ζει ο Κύριος· κοιμήσου μέχρι το πρωί.
- 14** Και κοιμήθηκε κοντά στα πόδια του μέχρι το πρωί· και σηκώθηκε, πριν άνθρωπος διακρίνει άνθρωπο. Κι εκείνος είπε: Ας μη γίνει γνωστό ότι η γυναίκα ήρθε στο αλώνι.
- 15** Και ακόμα είπε: Φέρε το περικάλυμμα που είναι επάνω σου, και κράτα το. Και εκείνη το κρατούσε, και αυτός τής μέτρησε έξι μέτρα κριθάρι, και το έβαλε επάνω της· και πήγε στην πόλη.
- 16** Και όταν ήρθε στην πεθερά της, εκείνη είπε: Τι έγινε σε σένα, θυγατέρα μου; Και αυτή τής ανήγγειλε όλα όσα τής έκανε ο άνθρωπος·
- 17** και είπε: Μου έδωσε αυτά τα έξι μέτρα κριθάρι· επειδή, δεν θα πας, μου είπε, αδειανή στην πεθερά σου.
- 18** Κι εκείνη είπε: Κάθισε, θυγατέρα μου, μέχρις ότου δεις πώς θα τελειώσει το πράγμα· επειδή, ο άνθρωπος δεν θα ησυχάσει, μέχρις ότου τελειώσει το πράγμα σήμερα.

ΡΟΥΘ 4

- 1** ΚΑΙ ο Βοόζ ανέβηκε στην πύλη, και κάθισε εκεί· και νάσου, περνούσε ο συγγενής, για τον οποίο είχε μιλήσει ο Βοόζ. Και είπε: Ω, εσύ, γύρνα, κάθισε εδώ. Και γύρισε, και κάθισε.
- 2** Και πήρε ο Βοόζ δέκα άνδρες από τους πρεσβύτερους της πόλης, και είπε: Καθήστε εδώ. Και κάθισαν.
- 3** Και είπε στον συγγενή του: Η Ναομί, που γύρισε από τη γη του Μωάβ, πουλάει το μερίδιο του χωραφιού της, που ήταν του αδελφού μας Ελιμέλεχ·
- 4** και εγώ είπα να σε ειδοποιήσω, λέγοντας: Αγόρασέ το, μπροστά στους κατοίκους, και μπροστά στους πρεσβύτερους του λαού μου· αν θέλεις να το εξαγοράσεις ως συγγενής, εξαγόρασέ το· αλλά, αν δεν θέλεις να το εξαγοράσεις, πες μου, για να ξέρω· επειδή, δεν υπάρχει άλλος να το

εξαγοράσει ως συγγενής, παρά εσύ· και εγώ είμαι ύστερα από σένα. Και εκείνος είπε: Εγώ θα το εξαγοράσω.

⁵ Και ο Βοόζ είπε: Κατά την ημέρα που θα αγοράσεις το χωράφι από το χέρι τής Ναομί, πρέπει να πάρεις και τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, τη γυναίκα τού αποθανόντα, για να αναστήσεις το όνομα του αποθανόντα επάνω στην κληρονομιά του.

⁶ Και ο συγγενής είπε: Δεν μπορώ να εκπληρώσω το συγγενικό μου χρέος, μήπως και φθείρω την κληρονομιά μου· εκπλήρωσε εσύ το συγγενικό μου χρέος, επειδή εγώ δεν μπορώ να το εκπληρώσω.

⁷ Αυτός, βέβαια, ήταν ο τρόπος τον παλιό καιρό στον Ισραήλ για το δικαίωμα της συγγένειας, και για την απαλλοτρίωση, για να βεβαιώνεται κάθε λόγος· ο άνθρωπος λύνοντας το υπόδημά του, το έδινε στον πλησίον του· και αυτό ήταν μαρτυρία στον Ισραήλ.

⁸ Γι' αυτό, ο συγγενής είπε στον Βοόζ: Αγόρασέ το εσύ στον εαυτό σου. Και έλυσε το υπόδημά του.

⁹ Τότε ο Βοόζ είπε στους πρεσβύτερους και σε ολόκληρο τον λαό: Είστε σήμερα μάρτυρες, ότι αγόρασα όλα όσα είχε ο Ελιμέλεχ, και όλα όσα είχαν ο Χελαιών και ο Μααλών, από το χέρι τής Ναομί·

¹⁰ κι ακόμα, τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, τη γυναίκα τού Μααλών, την πήρα στον εαυτό μου για γυναίκα, για να αναστήσω το όνομα του αποθανόντα επάνω στην κληρονομιά του, για να μη εξαλειφθεί το όνομα του αποθανόντα από τα αδέρφια του, και από την πόλη τής κατοικίας του· είστε σήμερα μάρτυρες.

¹¹ Και όλος ο λαός, που ήταν στην πύλη, και οι πρεσβύτεροι, είπαν: Μάρτυρες· ο Κύριος να κάνει τη γυναίκα, που μπαίνει μέσα στο σπίτι σου, σαν τη Ραχήλ, και σαν τη Λεία, που και οι δύο οικοδόμησαν τον οίκο Ισραήλ· και να είσαι δυνατός στην Εφραθά, και να γίνεις περίφημος στη Βηθλεέμ·

¹² και ας γίνει η οικογένειά σου σαν την οικογένεια του Φαρέζ, που η Θάμαρ γέννησε στον Ιούδα, από το σπέρμα που ο Κύριος θα δώσει σε σένα απ' αυτή τη νέα.

¹³ Και ο Βοόζ πήρε τη Ρουθ, και έγινε γυναίκα του· και όταν μπήκε μέσα σ' αυτή, ο Κύριος της έδωσε σύλληψη, και γέννησε γιο.

¹⁴ Και οι γυναίκες είπαν στη Ναομί: Ευλογητός ο Κύριος, που σήμερα δεν σε αποστέρησε από συγγενή, ώστε να καλείται το όνομά του στον Ισραήλ·

¹⁵ και αυτός θα είναι σε σένα αναψυχωτής τής ζωής, και θα θρέψει την πολιιά σου·⁴ επειδή, τον γέννησε η νύφη σου, που σε αγαπάει, η οποία είναι σε σένα καλύτερη από επτά γιους.

¹⁶ Τότε, η Ναομί πήρε το παιδί, και το έβαλε στον κόρφο της, και έγινε σ' αυτό τροφός.

17 Και οι γειτόνισσες του έδωσαν όνομα, λέγοντας: Γιος γεννήθηκε στη Ναομί· και αποκάλεσαν το όνομά του: Ωβήδ· αυτός είναι ο πατέρας τού Ιεσσαί, του πατέρα τού Δαβίδ.

18 Αυτή είναι η γενεαλογία τού Φαρές: Ο Φαρές γέννησε τον Εσρών,

19 και ο Εσρών γέννησε τον Αράμ, και ο Αράμ γέννησε τον Αμιναδάβ,

20 και ο Αμιναδάβ γέννησε τον Ναασσών, και ο Ναασσών γέννησε τον Σαλμών,

21 και ο Σαλμών γέννησε τον Βοόζ, και ο Βοόζ γέννησε τον Ωβήδ,

22 και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί, και ο Ιεσσαί γέννησε τον Δαβίδ.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 1

- 1 ΥΠΗΡΧΕ δε κάποιος άνθρωπος από τη Ραμαθαίμ-σοφίμ, από το βουνό Εφραΐμ, και το όνομά του ήταν Ελκανά, γιος τού Ιεροάμ, γιου τού Ελιού, γιου τού Θεού, γιου τού Σουφ, Εφραθαίος.
- 2 Και είχε δύο γυναίκες· το όνομα της μιας ήταν Άννα, και το όνομα της δεύτερης, Φενίννα· η μεν Φενίννα είχε παιδιά, η Άννα όμως δεν είχε παιδιά.
- 3 Και ο άνθρωπος αυτός ανέβαινε από την πόλη του κάθε χρόνο, για να προσκυνήσει και να προσφέρει θυσία στον Κύριο των δυνάμεων στη Σηλώ. Και εκεί ήσαν οι δύο γιοι τού Ηλεί, ο Οφ νεί και ο Φινεές, ως ιερείς τού Κυρίου.
- 4 Και έφτασε η ημέρα, κατά την οποία ο Ελκανά θυσίασε, και έδωσε μερίδες στη Φενίννα, τη γυναίκα του, και σε όλους τούς γιους της και στις θυγατέρες της.
- 5 Στην Άννα, όμως, έδωσε διπλάσια μερίδα· επειδή, αγαπούσε την Άννα· αλλά, ο Κύριος είχε κλείσει τη μήτρα της.
- 6 Και η αντίζηλός της την παρόξυνε υπερβολικά, ώστε να την κάνει να αδημονεί, που ο Κύριος είχε κλείσει τη μήτρα της.
- 7 Και έκανε έτσι κάθε χρόνο· όσες φορές ανέβαινε στον οίκο τού Κυρίου, έτσι την παρόξυνε· και εκείνη έκλαιγε, και δεν έτρωγε.
- 8 Και ο άνδρας της, ο Ελκανά, της είπε: Άννα, γιατί κλαις; Και γιατί δεν τρως; Και γιατί είναι θλιμμένη η καρδιά σου; Δεν είμαι εγώ σε σένα καλύτερος από δέκα γιους;
- 9 Και η Άννα σηκώθηκε, αφού έφαγαν στη Σηλώ, και αφού ήπιαν· και ο Ηλεί ο ιερέας καθόταν σε μία καθέδρα, κοντά στον παραστάτη τής πύλης τού ναού τού Κυρίου.
- 10 Κι αυτή ήταν καταπικραμένη στην ψυχή, και προσευχόταν στον Κύριο, κλαίγοντας υπερβολικά.
- 11 Και ευχήθηκε μία ευχή, λέγοντας: Κύριε των δυνάμεων, αν πραγματικά επιβλέψεις στην ταπείνωση της δούλης σου, και με θυμηθείς, και δεν ξεχάσεις τη δούλη σου, αλλά δώσεις στη δούλη σου ένα αρσενικό παιδί, τότε θα το δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες τής ζωής του, και ξυράφι δεν θα περάσει από το κεφάλι του.
- 12 Και ενώ αυτή εξακολουθούσε να προσεύχεται μπροστά στον Κύριο, ο Ηλεί παρατηρούσε το στόμα της.
- 13 Αλλά, η Άννα, αυτή μιλούσε μέσα στην καρδιά της· μονάχα τα χείλη της κινούνταν, η φωνή της όμως δεν ακουγόταν· γι' αυτό, ο Ηλεί νόμισε ότι ήταν μεθυσμένη.

- 14 Και ο Ηλεί τῆς εἶπε: Μέχρι πότε θα εἶσαι μεθυσμένη; Απόβαλε από σένα το κρασί.
- 15 Και ἡ Ἄννα ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε: Ὁχι, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι γυναῖκα καταθλιμμένη στην ψυχὴ· οὔτε κρασί οὔτε σίκερα δὲν ἤπια, ἀλλὰ ξέχυσα την ψυχὴ μου μπροστά στον Κύριο·
- 16 μὴ πάρεις τὴ δούλη σου γιὰ ἀχρεία γυναῖκα· ἐπειδὴ, ἀπὸ το πλῆθος τοῦ πόνου μου καὶ τῆς θλίψης μου μίλησα μέχρι τώρα.
- 17 Τότε, ὁ Ηλεί ἀποκρίθηκε καὶ εἶπε: Πήγαινε σε εἰρήνη· καὶ ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ ἀς σου δώσει τὸ αἶτημά σου, ποὺ του ζήτησες.
- 18 Καὶ ἐκείνη εἶπε: Εἶθε ἡ δούλη σου νὰ βρεῖ χάρη στὰ μάτια σου. Τότε ἡ γυναῖκα ἐφυγε στὸν δρόμο τῆς, καὶ ἐφαγε, καὶ τὸ πρόσωπό τῆς δὲν ἦταν πλέον σκυθρωπό.
- 19 Καὶ τὸ πρῶτὶ σηκώθηκαν ἐνωρίς, καὶ ἀφοῦ προσκύνησαν μπροστὰ στον Κύριο, γύρισαν, καὶ ἦρθαν στὸ σπίτι τους στὴ Ραμάθ. Καὶ ὁ Ἐλκανὰ γνώρισε τὴ γυναῖκα τοῦ την Ἄννα· καὶ ὁ Κύριος τὴ θυμήθηκε.
- 20 Καὶ ὅταν συμπληρώθηκαν οἱ ἡμέρες ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Ἄννα συνέλαβε, γέννησε ἓναν γιο, καὶ ἀποκάλεσε τὸ ὄνομά του Σαμουήλ,¹ Ἐπειδὴ, εἶπε, τὸν ζήτησα ἀπὸ τὸν Κύριο.
- 21 Καὶ ἀνέβηκε ὁ ἄνθρωπος Ἐλκανὰ, καὶ ὅλη ἡ οἰκογένειά του, γιὰ νὰ προσφέρει στον Κύριο τὴν ετήσια θυσία, καὶ τὴν εὐχή του.
- 22 Ἡ Ἄννα, ὅμως, δὲν ἀνέβηκε· ἐπειδὴ, εἶπε στον ἄνδρα τῆς: Δὲν θὰ ἀνέβω μέχρι νὰ ἀπογαλακτιστεῖ τὸ παιδί· καὶ τότε θὰ τὸ φέρω, γιὰ νὰ ἐμφανιστεῖ μπροστὰ στον Κύριο, καὶ νὰ κατοικεῖ ἐκεῖ γιὰ πάντα.
- 23 Καὶ ὁ ἄνδρας τῆς ὁ Ἐλκανὰ τῆς εἶπε: Κάνε ὅ,τι σου φαίνεται καλό· κάθησε μέχρι νὰ τὸ ἀπογαλακτίσεις· μονάχα ὁ Κύριος νὰ ἐκπληρώσει τὸν λόγο του! Καὶ ἡ γυναῖκα κάθησε, καὶ θήλαζε τὸν γιο τῆς, μέχρις ὅτου τὸν ἀπογαλάκτισε.
- 24 Καὶ ἀφοῦ τὸν ἀπογαλάκτισε, τὸν ἀνέβασε μαζί τῆς, μαζί με τρία μοσχάρια, καὶ ἓνα ἐφά αλεύρι, καὶ ἓναν ἀσκὸ κρασί, καὶ τὸν ἔφερε στον οἶκο τοῦ Κυρίου στὴ Σηλώ· καὶ τὸ παιδί ἦταν μικρό.
- 25 Καὶ ἐσφαξαν τὸ μοσχάρι, καὶ ἔφεραν τὸ παιδί στον Ηλεί.
- 26 Καὶ ἡ Ἄννα εἶπε: Ω, κύριέ μου! Ζεῖ ἡ ψυχὴ σου, κύριέ μου, ἐγὼ εἶμαι ἡ γυναῖκα, ποὺ εἶχε σταθεῖ ἐδῶ κοντά σου, ποὺ δεόταν στον Κύριο·
- 27 γιὰ τὸ παιδί αὐτὸ δεόμουν· καὶ ὁ Κύριος μου ἔδωσε τὸ αἶτημά μου ποὺ εἶχα ζητήσει ἀπ' αὐτόν·
- 28 γι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ τὸ δάνεισα στον Κύριο· ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς του θὰ εἶναι δανεισμένο στον Κύριο. Καὶ προσκύνησε ἐκεῖ τὸν Κύριο.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 2

- 1 ΚΑΙ η Άννα προσευχήθηκε, και είπε: Ευφράνθηκε η καρδιά μου στον Κύριο· υψώθηκε το κέρας μου διαμέσου τού Κυρίου· Πλατύνθηκε το στόμα μου ενάντια στους εχθρούς μου· επειδή, ευφράνθηκα στη σωτηρία σου.
- 2 Δεν υπάρχει άγιος όπως ο Κύριος· επειδή, δεν υπάρχει άλλος εκτός από σένα· ούτε υπάρχει βράχος όπως ο Θεός μας.
- 3 Μη καυχάστε, μη μιλάτε υπερήφανα· ας μη βγει από το στόμα σας μεγαλορρημοσύνη· Επειδή, ο Κύριος είναι Θεός γνώσεων· και οι πράξεις σταθμίζονται απ' αυτόν.
- 4 Τα τόξα των δυνατών έσπασαν, και οι αδύνατοι περιζώστηκαν με δύναμη.
- 5 Οι χορτασμένοι μίσθωσαν τον εαυτό τους για ψωμί· και όσοι πεινούσαν, έπαυσαν να πεινούν. Μέχρι που και η στείρα γέννησε επτά, ενώ η πολύτεκνη εξασθένησε.
- 6 Ο Κύριος θανατώνει και ζωοποιεί· κατεβάζει στον άδη και ανεβάζει από τον άδη.
- 7 Ο Κύριος οδηγεί σε φτώχεια, και σε πλούτο· ταπεινώνει και υψώνει.
- 8 Ανεγείρει τον πένητα από το χώμα, και ανυψώνει τον φτωχό από την κοπριά, Για να τους καθίσει ανάμεσα σε άρχοντες, και να τους κάνει να κληρονομήσουν θρόνο δόξας· Επειδή, του Κυρίου είναι οι στύλοι τής γης, και επάνω σ' αυτούς έστησε την οικουμένη.
- 9 Θα φυλάττει τα πόδια των οσίων του· οι ασεβείς, όμως, θα απολεστούν μέσα στο σκοτάδι· επειδή, ο άνθρωπος δεν θα υπερισχύσει με δύναμη.
- 10 Ο Κύριος θα συντρίψει τούς αντιδίκους του· θα βροντήσει από τον ουρανό επάνω τους· Ο Κύριος θα κρίνει τα πέρατα της γης· και θα δώσει δύναμη στον βασιλιά του, και θα υψώσει το κέρας τού χρισμένου του.
- 11 ΤΟΤΕ, ο Ελκανά αναχώρησε προς το σπίτι του στη Ραμάθ. Και το παιδί υπηρετούσε τον Κύριο μπροστά στον ιερέα Ηλεί.
- 12 ΟΙ ΓΙΟΙ, όμως, του Ηλεί ήσαν αχρείοι άνθρωποι· δεν γνώριζαν τον Κύριο.
- 13 Και η συνήθεια των ιερέων απέναντι στον λαό ήταν η εξής: Όταν κάποιος πρόσφερε θυσία, ερχόταν ο υπηρέτης τού ιερέα, ενώ το κρέας ψηνόταν, έχοντας στο χέρι του μία τρίδοντη κρεάγρα·
- 14 και τη βύθιζε στο κακκάβι ή στον λέβητα ή στη χύτρα ή στο χαλκείο· και ό,τι ανέβαζε η κρεάγρα, το έπαιρνε ο ιερέας για τον εαυτό του. Έτσι έκαναν σε όλους τούς Ισραηλίτες που έρχονταν εκεί στη Σηλώ.
- 15 Πριν ακόμα κάψουν το πάχος, ερχόταν ο υπηρέτης τού ιερέα, και έλεγε στον άνθρωπο που πρόσφερε τη θυσία: Δώσε κρέας για ψητό στον ιερέα· επειδή, δεν θέλει να πάρει από σένα κρέας βρασμένο, αλλά ωμό.

- 16 Και αν ο άνθρωπος του έλεγε: Ας κάψουν πρώτα το πάχος, και έπειτα, πάρε όσο επιθυμεί η ψυχή σου· τότε, του αποκρινόταν: Όχι, αλλά τώρα θα δώσεις· αλλιώς, θα το πάρω με τη βία.
- 17 Γι' αυτό, η αμαρτία των νέων ήταν μπροστά στον Κύριο υπερβολικά μεγάλη· επειδή, οι άνθρωποι αποστρέφονταν τη θυσία τού Κυρίου.
- 18 Και ο Σαμουήλ υπηρετούσε μπροστά στον Κύριο, ως μικρό παιδί, περιζωσμένο με λινό εφόδ.
- 19 Και η μητέρα του έκανε σ' αυτόν ένα μικρό επανωφόρι, και του το έφερνε κάθε χρόνο, όταν ανέβαινε με τον άνδρα της για να προσφέρει την ετήσια θυσία.
- 20 Και ο Ηλεί ευλόγησε τον Ελκανά και τη γυναίκα του, λέγοντας: Ο Κύριος να αποδώσει σε σένα σπέρμα απ' αυτή τη γυναίκα, αντί για το δάνειο που δάνεισε στον Κύριο! Και αναχώρησαν στον τόπο τους.
- 21 Και ο Κύριος επισκέφθηκε την Άννα· και συνέλαβε, και γέννησε τρεις γιους και δύο θυγατέρες. Και το παιδί, ο Σαμουήλ, μεγάλωνε μπροστά στον Κύριο.
- 22 Και ο Ηλεί ήταν πολύ γέροντας· και άκουσε όλα όσα έκαναν οι γιοι του σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ότι κοιμόνταν με γυναίκες που προσέρχονταν στην πόρτα τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 23 Και τους είπε: Γιατί κάνετε τέτοια πράγματα; Επειδή, εγώ ακούω κακά πράγματα για σας από ολόκληρον αυτό τον λαό·
- 24 μη, παιδιά μου· επειδή, δεν είναι καλή η φήμη, που εγώ ακούω· εσείς κάνετε τον λαό τού Κυρίου να γίνεται παραβάτης·
- 25 αν ένας άνθρωπος αμαρτήσει σε άνθρωπο, θα γίνεται ικεσία γι' αυτόν στον Θεό· αλλά, αν κάποιος αμαρτήσει στον Κύριο, ποιος θα ικετεύσει γι' αυτόν; Εκείνοι, όμως, δεν υπάκουαν στη φωνή τού πατέρα τους· επειδή, ο Κύριος ήθελε να τους θανατώσει.
- 26 Και το παιδί, ο Σαμουήλ, μεγάλωνε, και ήταν αρεστός και στον Θεό και στους ανθρώπους.
- 27 Και ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε στον Ηλεί, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Δεν αποκαλύφθηκα φανερά στην οικογένεια του πατέρα σου, όταν αυτοί ήσαν στην Αίγυπτο στο παλάτι τού Φαραώ;
- 28 Και δεν διάλεξα αυτήν από όλες τις φυλές τού Ισραήλ στον εαυτό μου για ιερέα, για να κάνει προσφορές επάνω στο θυσιαστήριό μου, και να καίει θυμίαμα, και να φοράει μπροστά μου εφόδ; Και δεν έδωσα στην οικογένεια του πατέρα σου όλες τις προσφορές των γιων Ισραήλ, που γίνονται με φωτιά;
- 29 Γιατί κλοτσάτε στη θυσία μου και στην προσφορά μου, που πρόσταξα να κάνουν στο κατοικητήριό μου, και δοξάζεις τούς γιους σου περισσότερο από

μένα, ώστε να παχαίνετε με το καλύτερο από όλες τις προσφορές τού Ισραήλ τού λαού μου;

30 Γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ λέει: Είπα, βέβαια, ότι, η οικογένειά σου και η οικογένεια του πατέρα σου θα περπατούσαν μπροστά μου μέχρι τον αιώνα· αλλά, τώρα, ο Κύριος λέει: Μακριά από μένα· επειδή, αυτούς που με δοξάζουν θα τους δοξάσω, ενώ αυτοί που με καταφρονούν θα ατιμαστούν.

31 Δες, έρχονται ημέρες, όταν θα κόψω τον βραχίονά σου, και τον βραχίονα της οικογένειάς του πατέρα σου, ώστε γέροντας άνθρωπος δεν θα υπάρχει στην οικογένειά σου.

32 Και μέσα στο κατοικητήριό μου θα δεις έναν αντίπαλο, ανάμεσα σε όλα τα αγαθά που δίνονται στον Ισραήλ· και δεν θα υπάρχει γέροντας στην οικογένειά σου στον αιώνα.

33 Και όποιον από τους δικούς σου δεν αποκόψω από το θυσιαστήριό μου, θα υπάρχει για να καταναλώνει τα μάτια σου, και να λιώνει την ψυχή σου· και όλοι οι απόγονοι της οικογένειάς σου θα πεθαίνουν σε ανδρική ηλικία.

34 Και αυτό θα είναι σημάδι σε σένα, το οποίο θάρθει επάνω στους δύο γιους σου, επάνω στον Οφνεί και τον Φινεές: Και οι δύο θα πεθάνουν μέσα σε μία ημέρα.

35 Και θα σηκώσω για τον εαυτό μου έναν ιερέα πιστό, που θα πράττει σύμφωνα με την καρδιά μου, και σύμφωνα με την ψυχή μου· και θα οικοδομήσω σ' αυτόν ένα ασφαλές σπίτι· και θα περπατάει μπροστά από τον χρισμένον μου στον αιώνα.

36 Και καθένας, που θα έχει εναπομείνει μέσα στην οικογένειά σου, θα έρχεται προσπέφτοντας σ' αυτόν για λίγο ασήμι και για ένα κομμάτι ψωμί, και θα λέει: Διόρισέ με, παρακαλώ, σε κάποια από τις ιερατικές υπηρεσίες, για να τρώω λίγο ψωμί.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 3

1 ΚΑΙ το παιδί, ο Σαμουήλ, υπηρετούσε τον Κύριο μπροστά στον Ηλεί. Ο λόγος, όμως, του Κυρίου ήταν σπάνιος κατά τις ημέρες εκείνες· όραση δεν φαινόταν.

2 Και κατά τον καιρό εκείνο, καθώς ο Ηλεί ήταν ξαπλωμένος στον τόπο του, και τα μάτια του ήσαν αμαυρωμένα, ώστε δεν μπορούσε να βλέπει,

3 και ο Σαμουήλ ήταν ξαπλωμένος στον ναό τού Κυρίου, όπου ήταν η κιβωτός τού Θεού, πριν σβήσει ο λύχνος τού Θεού,

4 ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ· και εκείνος αποκρίθηκε: Νάμαι, εγώ.

5 Και έτρεξε στον Ηλεί, και είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Και εκείνος είπε: Δεν σε κάλεσα· γύρνα να κοιμηθείς. Και πήγε να κοιμηθεί.

- ⁶ Ο δε Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ ξανά, για δεύτερη φορά, και πήγε στον Ηλεί, και του είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Και εκείνος αποκρίθηκε: Δεν σε κάλεσα, παιδί μου· γύρνα να κοιμηθείς.
- ⁷ Και ο Σαμουήλ δεν γνώριζε ακόμα τον Κύριο, και ο λόγος τού Κυρίου δεν του είχε ακόμα αποκαλυφθεί.
- ⁸ Και ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ ξανά, για τρίτη φορά. Και σηκώθηκε, και πήγε στον Ηλεί, και είπε: Νάμαι, εγώ· επειδή, με κάλεσες. Και ο Ηλεί κατάλαβε ότι ο Κύριος κάλεσε το παιδί.
- ⁹ Και ο Ηλεί είπε στον Σαμουήλ: Πήγαινε να κοιμηθείς· και αν σε κράξει, θα πεις: Μίλησε, Κύριε· επειδή, ο δούλος σου ακούει. Και ο Σαμουήλ πήγε και κοιμήθηκε στον τόπο του.
- ¹⁰ Και ήρθε ο Κύριος, και καθώς στάθηκε, κάλεσε όπως τις προηγούμενες φορές: Σαμουήλ, Σαμουήλ. Τότε ο Σαμουήλ αποκρίθηκε: Μίλησε, επειδή ο δούλος σου ακούει.
- ¹¹ Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Δες, εγώ θα κάνω στον Ισραήλ ένα πράγμα, ώστε καθένας που θα το ακούει θα ηχήσουν και τα δυο του αυτιά·
- ¹² κατά την ημέρα εκείνη θα εκτελέσω ενάντια στον Ηλεί όλα όσα μίλησα για την οικογένειά του· θα αρχίσω, και θα τα πραγματοποιήσω·
- ¹³ επειδή, του ανήγγειλα, ότι εγώ θα κρίνω την οικογένειά του μέχρι τον αιώνα, εξαιτίας τής ανομίας· για τον λόγο ότι, ενώ γνώρισε ότι οι γιοι του έφερναν κατάρα επάνω τους, δεν τους συμμαζέψε·
- ¹⁴ και γι' αυτό, ορκίστηκα ενάντια στην οικογένεια του Ηλεί, ότι η ανομία των γιων τού Ηλεί δεν θα καθαριστεί στον αιώνα, ούτε με θυσία ούτε με προσφορά.
- ¹⁵ Και ο Σαμουήλ κοιμήθηκε μέχρι το πρωί· έπειτα, άνοιξε τις θύρες τού οίκου τού Κυρίου. Και ο Σαμουήλ φοβόταν να αναγγείλει στον Ηλεί την όραση.
- ¹⁶ Και ο Ηλεί κάλεσε τον Σαμουήλ, και είπε: Σαμουήλ, παιδί μου. Και εκείνος αποκρίθηκε: Νάμαι, εγώ.
- ¹⁷ Και είπε: Ποιος είναι ο λόγος, που μιλήθηκε σε σένα; Μη τον κρύψεις, παρακαλώ, από μένα· έτσι να κάνει σε σένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν κρύψεις από μένα κάποιο από όλα τα λόγια που μιλήθηκαν σε σένα.
- ¹⁸ Και ο Σαμουήλ τού ανήγγειλε όλα τα λόγια, και δεν του έκρυψε κανένα. Και ο Ηλεί είπε: Αυτός είναι Κύριος· ας κάνει το αρεστό στα μάτια του.
- ¹⁹ Και ο Σαμουήλ μεγάλωνε· και ο Κύριος ήταν μαζί του, και δεν άφηνε κανένα από τα λόγια του να πέφτει στη γη.
- ²⁰ Και ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, γνώρισε ότι ο Σαμουήλ ήταν διορισμένος στο να είναι προφήτης τού Κυρίου.

²¹ Και ο Κύριος εξακολούθησε να φανερώνεται στη Σηλώ· επειδή, ο Κύριος αποκαλυπτόταν στον Σαμουήλ στη Σηλώ διαμέσου τού λόγου τού Κυρίου.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 4

¹ Και έγινε λόγος τού Σαμουήλ σε ολόκληρο τον Ισραήλ. ΚΑΙ ο Ισραήλ βγήκε σε μάχη εναντίον των Φιλισταίων, και στρατοπέδευσε κοντά στο Έβεν-έζερ· και οι Φιλισταίοι στρατοπέδευσε στην Αφέκ.

² Και οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν ενάντια στον Ισραήλ· και όταν η μάχη απλώθηκε, ο Ισραήλ χτυπήθηκε μπροστά στους Φιλισταίους· και κατά τη συμπλοκή σκοτώθηκαν στο πεδίο τής μάχης μέχρι 4.000 άνδρες.

³ Και όταν ο λαός ήρθε στο στρατόπεδο, οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ είπαν: Γιατί μας χτύπησε σήμερα ο Κύριος μπροστά στους Φιλισταίους; Ας πάρουμε κοντά μας από τη Σηλώ την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και αφού έρθει ανάμεσά μας θα μας σώσει από το χέρι των εχθρών μας.

⁴ Και ο λαός έστειλε στη Σηλώ, και σήκωσαν από εκεί την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου των δυνάμεων, εκείνου που κάθεται επάνω στα χερουβείμ· και οι δύο οι γιοι τού Ηλεί, ο Οφνεί και ο Φινεές, ήσαν εκεί μαζί με την κιβωτό τής διαθήκης τού Θεού.

⁵ Και όταν η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου ήρθε στο στρατόπεδο, ολόκληρος ο Ισραήλ αλάλαξε με μεγάλη φωνή, ώστε αντήχησε η γη.

⁶ Και καθώς οι Φιλισταίοι άκουσαν τη φωνή τού αλαλαγμού, είπαν: Τι να σημαίνει η φωνή αυτού τού μεγάλου αλαλαγμού στο στρατόπεδο των Εβραίων; Και έμαθαν ότι η κιβωτός τού Κυρίου ήρθε στο στρατόπεδο.

⁷ Και οι Φιλισταίοι φοβήθηκαν, λέγοντας: Ο Θεός ήρθε στο στρατόπεδο. Και είπαν: Ουαί σε μας! Επειδή, δεν συνέβηκε τέτοιο πράγμα χθες και προχθές·

⁸ ουαί σε μας! Ποιος θα μας σώσει από το χέρι αυτών των δυνατών θεών; Αυτοί είναι οι θεοί που χτύπησαν τους Αιγυπτίους με κάθε πληγή στην έρημο·

⁹ ενδυναμωθείτε, Φιλισταίοι, και σταθείτε σαν άνδρες, ώστε να μη γίνετε δούλοι στους Εβραίους, όπως αυτοί στάθηκαν δούλοι σε σας· σταθείτε σαν άνδρες, και πολεμήστε τους.

¹⁰ Τότε, οι Φιλισταίοι πολέμησαν· και ο Ισραήλ χτυπήθηκε, και κάθε ένας έφυγε στη σκηνή του· και έγινε μία υπερβολικά μεγάλη σφαγή· και από τον Ισραήλ έπεσαν 30.000 πεζοί.

¹¹ Και η κιβωτός τού Θεού πιάστηκε· και οι δύο γιοι τού Ηλεί, ο Οφνεί και ο Φινεές, θανατώθηκαν.

¹² Και έτρεξε από τη μάχη κάποιος άνθρωπος από τον Βενιαμίν, και ήρθε στη Σηλώ την ίδια ημέρα, έχοντας τα ιμάτιά του σχισμένα, και χώμα επάνω στο κεφάλι του.

13 Και όταν ήρθε, νάσου, ο Ηλεί καθόταν επάνω στην καθέδρα, στο πλάγιο του δρόμου, παρατηρώντας· επειδή, η καρδιά του έτρεμε για την κιβωτό του Θεού. Και όταν ο άνθρωπος, που ήρθε στην πόλη, ανήγγειλε τα πράγματα αυτά, ολόκληρη η πόλη αναβόησε.

14 Και καθώς ο Ηλεί άκουσε τη φωνή τής βοής, είπε: Τι σημαίνει η φωνή αυτής τής βοής; Και ο άνθρωπος ήρθε με βιασύνη, και ανήγγειλε στον Ηλεί.

15 Ο δε Ηλεί ήταν 98 χρόνων· και τα μάτια του ήσαν αμαυρωμένα, ώστε δεν μπορούσε να βλέπει.

16 Και ο άνθρωπος είπε στον Ηλεί: Εγώ είμαι αυτός που ήρθε από τη μάχη, και εγώ διέφυγα σήμερα από τη μάχη. Και είπε: Τι έγινε παιδί μου;

17 Και ο μηνυτής αποκρίθηκε, και είπε: Ο Ισραήλ έφυγε από μπροστά από τους Φιλισταίους, και ακόμα έγινε μεγάλη σφαγή στον λαό· και επιπλέον, και οι δύο γιοι σου, ο Οφνεί και ο Φινεές, πέθαναν· και η κιβωτός του Θεού πιάστηκε.

18 Και καθώς ανέφερε για την κιβωτό του Θεού, ο Ηλεί έπεσε από την καθέδρα προς τα πίσω, προς το πλάγιο της πύλης, και συντρίφτηκε ο τράχηλός του, και πέθανε· επειδή, ήταν γέροντας άνθρωπος, και βαρύς. Και αυτός έκρινε τον Ισραήλ για 40 χρόνια.

19 Η δε νύφη του, η γυναίκα του Φινεές, που ήταν έγκυος, έτοιμη να γεννήσει, μόλις άκουσε την αγγελία, ότι πιάστηκε η κιβωτός του Θεού, και ότι ο πεθερός της και ο άνδρας της πέθαναν, κυρτώθηκε και γέννησε· επειδή, της ήρθαν οι πόνοι.

20 Και τον καιρό που πέθαινε, οι γυναίκες που βρίσκονταν κοντά της, της είπαν: Μη φοβάσαι· γέννησες γιο. Εκείνη, όμως, δεν απάντησε ούτε το έβαλε στην καρδιά της.

21 Και αποκάλεσε το παιδί Ιχαβώδ,³ λέγοντας: Η δόξα έφυγε από τον Ισραήλ· — επειδή η κιβωτός του Θεού πιάστηκε, και επειδή ο πεθερός της και ο άνδρας της πέθαναν.

22 Και είπε: Η δόξα έφυγε από τον Ισραήλ· επειδή, πιάστηκε η κιβωτός του Θεού.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 5

1 ΟΙ ΔΕ Φιλισταίοι πήραν την κιβωτό του Θεού, και την έφεραν από το Έβεν-έζερ στην Άζωτο.

2 Και οι Φιλισταίοι πήραν την κιβωτό του Θεού, και την έφεραν στον οίκο του Δαγών, και την έβαλαν κοντά στον Δαγών.

- ³ Και όταν οι Αζώτιοι σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί την επόμενη ημέρα, νάσου, ο Δαγών ήταν πεσμένος με το πρόσωπό του επάνω στη γη, μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου. Και παίρνοντας τον Δαγών, τον έβαλαν στον τόπο του.
- ⁴ Και την επόμενη ημέρα, όταν σηκώθηκαν ενωρίς το πρωί, νάσου, ο Δαγών ήταν πεσμένος με το πρόσωπό του επάνω στη γη μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου· και το κεφάλι του Δαγών και οι δύο παλάμες των χεριών του ήσαν αποκομμένες επάνω στο κατώφλι· μονάχα ο κορμός του Δαγών εναπέμεινε σ' αυτόν.
- ⁵ Γι' αυτό, οι ιερείς του Δαγών στην Άζωτο, και καθένας που μπαίνει μέσα στον οίκο του Δαγών, δεν πατούν στο κατώφλι του Δαγών, μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- ⁶ Και το χέρι του Κυρίου έγινε βαρύ επάνω στους Αζώτιους, και τους εξολόθρευσε, και τους χτύπησε με αιμορροΐδες, την Άζωτο και τα όριά της.
- ⁷ Και όταν οι άνδρες της Άζωτου είδαν ότι έγινε έτσι, είπαν: Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ δεν θέλει να κατοικεί μαζί μας· επειδή, το χέρι του σκληρύνθηκε επάνω μας και επάνω στον Δαγών τον θεό μας.
- ⁸ Γι' αυτό, στέλνοντας, συγκέντρωσαν κοντά τους όλους τους σατράπες των Φιλισταίων, και είπαν: Τι θα κάνουμε με την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ; Και εκείνοι είπαν: Η κιβωτός του Θεού του Ισραήλ ας μετακομιστεί στη Γαθ. Και μετακόμισαν την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ.
- ⁹ Και αφού τη μετακόμισαν, το χέρι του Κυρίου ήταν ενάντια στην πόλη με υπερβολικά μεγάλον όλεθρο· και χτύπησε τους άνδρες της πόλης, από μικρόν μέχρι μεγάλον, και βγήκαν σ' αυτούς αιμορροΐδες.
- ¹⁰ Γι' αυτό, έστειλαν την κιβωτό του Κυρίου στην Ακκαρών. Και καθώς η κιβωτός του Κυρίου ήρθε στην Ακκαρών, οι Ακκαρωνίτες αναβόησαν, λέγοντας: Έφεραν σε μας την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, για να θανατώσει εμάς και τον λαό μας.
- ¹¹ Και στέλνοντας, συγκέντρωσαν όλους τους σατράπες των Φιλισταίων, και είπαν: Διώξτε την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, και ας επιστρέψει στον τόπο της, για να μη θανατώσει εμάς και τον λαό μας· επειδή, τρόμος θανάτου ήταν σε όλη την πόλη· το χέρι του Κυρίου ήταν εκεί υπερβολικά βαρύ.
- ¹² Και οι άνδρες, όσοι δεν πέθαναν, χτυπήθηκαν με αιμορροΐδες· και η κραυγή της πόλης ανέβηκε στον ουρανό.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 6

- ¹ ΚΑΙ η κιβωτός του Κυρίου ήταν στη γη των Φιλισταίων επτά μήνες.
- ² Και οι Φιλισταίοι φώναξαν τους ιερείς και τους μάντεις, λέγοντας: Τι να κάνουμε με την κιβωτό του Κυρίου; Φανερώστε μας με ποιον τρόπο να τη στείλουμε στον τόπο της.

- ³ Και εκείνοι είπαν: Αν στείλετε την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ, να μη τη στείλετε αδειανή· αλλά, με κάθε τρόπο να αποδώσετε σ' αυτόν προσφορά για ανομία· τότε, θα γιατρευτείτε, και θα γνωρίσετε γιατί το χέρι του δεν αποσύρθηκε από σας.
- ⁴ Και είπαν: Ποια είναι η προσφορά για ανομία, που θα του αποδώσουμε; Κι εκείνοι αποκρίθηκαν: Σύμφωνα με τον αριθμό των σατραπών των Φιλισταίων, πέντε χρυσές αιμορροΐδες, και πέντε χρυσά ποντίκια· επειδή, η ίδια πληγή ήταν σε όλους σας, και στους σατράπες σας·
- ⁵ γι' αυτό, θα κάνετε ομοιώματα των αιμορροΐδων σας, και ομοιώματα των ποντικιών σας, που φθείρουν τη γη· και θα δώσετε δόξα στον Θεό του Ισραήλ· ίσως ελαφρύνει το χέρι του από πάνω σας και πάνω από τους θεούς σας, και πάνω από τη γη σας·
- ⁶ γιατί, λοιπόν, σκληραίνετε τις καρδιές σας, όπως οι Αιγύπτιοι και ο Φαραώ σκλήρυναν τις καρδιές τους; Όταν έκανε τεράστια πράγματα ανάμεσά τους, δεν τους άφησαν να πάνε, και αυτοί αναχώρησαν;
- ⁷ Τώρα, λοιπόν, πάρτε και ετοιμάστε μια καινούργια άμαξα, και δύο θηλυκά βόδια, που θηλάζουν, στα οποία δεν πέρασε ζυγός, και ζεύξτε τα θηλυκά βόδια στην άμαξα, τα μοσχάρια τους όμως να τα επαναφέρετε από πίσω τους στο σπίτι.
- ⁸ Και πάρτε την κιβωτό του Κυρίου, και βάλτε την επάνω στην άμαξα· και τα χρυσά σκεύη, που του αποδίδετε προσφορά για ανομία, βάλτε τα σε ένα κιβώτιο, στα πλάγια μέρη της· και στείλτε την να πάει·
- ⁹ και κοιτάζετε, αν ανεβαίνει από τον δρόμο των ορίων της, που είναι στη Βαιθ-σεμές, αυτός έκανε σε μας αυτό το μεγάλο κακό· αν, όμως, όχι, τότε θα γνωρίσουμε ότι δεν μας χτύπησε το χέρι του, αλλ' ότι αυτό στάθηκε για μας ένα τυχαίο συμβάν.
- ¹⁰ Και οι άνδρες έκαναν έτσι, και αφού πήραν δύο βόδια, που θήλαζαν, τα έζευξαν στην άμαξα, τα δε μοσχάρια τους τα απέκλεισαν στο σπίτι.
- ¹¹ Και έβαλαν την κιβωτό του Κυρίου επάνω στην άμαξα, και το κιβώτιο με τα χρυσά ποντίκια και τα ομοιώματα των αιμορροΐδων τους.
- ¹² Και τα βόδια κατευθύνθηκαν στον δρόμο, που είναι στη Βαιθ-σεμές· τον ίδιο δρόμο εξακολουθούσαν, μουγκρίζοντας καθώς πήγαιναν, και δεν γύριζαν δεξιά ή αριστερά· και οι σατράπες των Φιλισταίων πήγαιναν από πίσω τους μέχρι τα όρια της Βαιθ-σεμές.
- ¹³ Και οι Βαιθ-σεμίτες θέριζαν το σιτάρι τους, στην κοιλάδα· και καθώς σήκωσαν τα μάτια τους, είδαν την κιβωτό, και βλέποντάς την χάρηκαν υπερβολικά.

14 Και η άμαξα μπήκε στο χωράφι τού Ιησού τού Βαιθ-σεμίτη, και στάθηκε εκεί, όπου ήταν μία μεγάλη πέτρα· και έσχισαν τα ξύλα του αμαξιού, και πρόσφεραν τα θηλυκά βόδια ολοκαύτωμα στον Κύριο.

15 Και οι Λευίτες κατέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, και το κιβώτιο που ήταν μαζί της, αυτό που περιείχε τα χρυσά σκεύη, και τα έβαλαν επάνω στη μεγάλη πέτρα· και οι άνδρες τής Βαιθ-σεμές πρόσφεραν ολοκαυτώματα, και θυσίασαν θυσίες στον Κύριο την ίδια ημέρα.

16 Και αφού οι πέντε σατράπες των Φιλισταίων είδαν, γύρισαν στην Ακκαρών την ίδια ημέρα.

17 Αυτές ήσαν οι χρυσές αιμορροΐδες, που οι Φιλισταίοι απέδωσαν προσφορά για ανομία στον Κύριο: Της Αζώτου μία, της Γάζας μία, της Ασκάλωνας μία, της Γαθ μία, της Ακκαρών μία·

18 και τα χρυσά ποντίκια, σύμφωνα με τον αριθμό όλων των πόλεων των Φιλισταίων των πέντε σατραπών, από περιτειχισμένες πόλεις, και απεριτείχιστες κωμοπόλεις, μέχρι μάλιστα τη μεγάλη πέτρα, Αβέλ, επάνω στην οποία τοποθέτησαν την κιβωτό τού Κυρίου· η οποία διασώζεται μέχρι σήμερα στο χωράφι τού Ιησού τού Βαιθ-σεμίτη.

19 Και ο Κύριος χτύπησε τους άνδρες τής Βαιθ-σεμές, επειδή κοίταξαν μέσα στην κιβωτό τού Κυρίου· και χτύπησε 50.070 άνδρες από τον λαό· και ο λαός πένθησε, επειδή ο Κύριος τον χτύπησε με μεγάλη πληγή.

20 Και οι άνδρες τής Βαιθ-σεμές είπαν: Ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στον Κύριο, αυτόν τον άγιο Θεό; Και σε ποιον από μας θα ανέβει;

21 Και έστειλαν μηνυτές στους κατοίκους τής Κιριάθ-ιαρείμ, λέγοντας: Οι Φιλισταίοι έφεραν πίσω την κιβωτό τού Κυρίου· κατεβείτε, ανεβάστε την σε σας.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 7

1 Και οι άνδρες τής Κιριάθ-ιαρείμ ήρθαν, και ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, και την έφεραν στο σπίτι τού Αβιναδάβ, επάνω στον λόφο, και καθιέρωσαν τον Ελεάζαρ, τον γιο του, για να φυλάττει την κιβωτό τού Κυρίου.

2 Και από την ημέρα που η κιβωτός τοποθετήθηκε στην Κιριάθ-ιαρείμ, πέρασε πολύς καιρός· και έγιναν 20 χρόνια· και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ στέναζε, αναζητώντας τον Κύριο.

3 Και ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, λέγοντας: Αν εσείς επιστρέψετε με ολόκληρη την καρδιά σας προς τον Κύριο, να αποβάλετε από ανάμεσά σας τους ξένους θεούς, και τις Ασταρώθ, και να ετοιμάσετε τις καρδιές σας προς τον Κύριο, και να λατρεύετε μονάχα αυτόν· και θα σας ελευθερώσει από το χέρι των Φιλισταίων.

- ⁴ Τότε οι γιοι Ισραήλ απέβαλαν τους Βααλείμ και τις Ασταρώθ, και λάτρευσαν μονάχα τον Κύριο.
- ⁵ Και ο Σαμουήλ είπε: Συγκεντρώστε ολόκληρο τον Ισραήλ στη Μισπά, και θα προσευχηθώ για σας στον Κύριο.
- ⁶ Και συγκεντρώθηκαν όλοι μαζί στη Μισπά, και άντλησαν νερό, και το έχυναν μπροστά στον Κύριο, και νήστευσαν εκείνη την ημέρα, και εκεί είπαν: Αμαρτήσαμε στον Κύριο. Και έκρινε ο Σαμουήλ τούς γιους Ισραήλ στη Μισπά.
- ⁷ Και όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι συγκεντρώθηκαν οι γιοι Ισραήλ, στη Μισπά, ανέβηκαν οι σατράπες των Φιλισταίων ενάντια στον Ισραήλ. Και καθώς οι γιοι Ισραήλ το άκουσαν, φοβήθηκαν μπροστά από τους Φιλισταίους.
- ⁸ Και οι γιοι Ισραήλ είπαν στον Σαμουήλ: Μη σταματήσεις να βοάς για χάρη μας στον Κύριο τον Θεό μας, για να μας σώσει από το χέρι των Φιλισταίων.
- ⁹ Και ο Σαμουήλ πήρε ένα αρνί, που θήλαζε, και το πρόσφερε ολόκληρο ως ολοκαύτωμα στον Κύριο· και ο Σαμουήλ βόησε στον Κύριο για χάρη τού Ισραήλ· και ο Κύριος τον εισάκουσε.
- ¹⁰ Και ενώ ο Σαμουήλ προσέφερε το ολοκαύτωμα, οι Φιλισταίοι πλησίασαν για να πολεμήσουν ενάντια στον Ισραήλ· και ο Κύριος βρόντησε με δυνατή φωνή, εκείνη την ημέρα, επάνω στους Φιλισταίους, και τους κατατρόπωσε· και χτυπήθηκαν μπροστά στον Ισραήλ.
- ¹¹ Και οι άνδρες τού Ισραήλ βγήκαν από τη Μισπά, και καταδίωξαν τους Φιλισταίους, και τους χτύπησαν, μέχρι από κάτω από τη Βαιθ-χάρ.
- ¹² Τότε, ο Σαμουήλ πήρε μία πέτρα, και την έστησε ανάμεσα στη Μισπά και τη Σεν, και αποκάλεσε το όνομά της Έβεν-έζερ,⁴ λέγοντας: Μέχρι τώρα μάς βοήθησε ο Κύριος.
- ¹³ Και οι Φιλισταίοι ταπεινώθηκαν, και δεν ήρθαν πλέον στα όρια του Ισραήλ· και το χέρι τού Κυρίου ήταν ενάντια στους Φιλισταίους όλες τις ημέρες τού Σαμουήλ.
- ¹⁴ Και οι πόλεις, που οι Φιλισταίοι είχαν πάρει από τον Ισραήλ, αποδόθηκαν στον Ισραήλ, από την Ακκαρών μέχρι τη Γαθ· και ο Ισραήλ ελευθέρωσε τα όριά τους από το χέρι των Φιλισταίων. Και υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Ισραήλ και τους Αμορραίους.
- ¹⁵ Και ο Σαμουήλ έκρινε τον Ισραήλ όλες τις ημέρες τής ζωής του·
- ¹⁶ και πήγαινε κάθε χρόνο, περιοδεύοντας στη Βαιθήλ, και στα Γάλγαλα, και στη Μισπά, και έκρινε τον Ισραήλ σε όλους αυτούς τούς τόπους·
- ¹⁷ και η επιστροφή του ήταν στη Ραμά· επειδή, εκεί ήταν το σπίτι του, και εκεί έκρινε τον Ισραήλ· εκεί, ακόμα, οικοδόμησε θυσιαστήριο στον Κύριο.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 8

- ¹ Και όταν ο Σαμουήλ γέρασε, κατέστησε τους γιους του κριτές επάνω στον Ισραήλ.
- ² Και το όνομα του πρωτότοκου γιου του ήταν Ιωήλ, το δε όνομα του δεύτερου γιου του ήταν Αβιά· αυτοί ήσαν κριτές στη Βηρ-σαβεέ.
- ³ Εντούτοις, οι γιοι του δεν περπάτησαν στους δρόμους του, αλλά ξέκλιναν πίσω από το κέρδος, και δωροδοκούνταν, και διέστρεφαν την κρίση.
- ⁴ Γι' αυτό, όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, συγκεντρώθηκαν και ήρθαν στον Σαμουήλ, στη Ραμά,
- ⁵ και του είπαν: Δες, εσύ γέρασες, και οι γιοι σου δεν περπατούν στους δρόμους σου· κατάστησε, λοιπόν, σε μας έναν βασιλιά για να μας κρίνει, όπως έχουν όλα τα έθνη.
- ⁶ Το πράγμα, όμως, δεν άρεσε στον Σαμουήλ, ότι είπαν: Δώσε μας έναν βασιλιά για να μας κρίνει. Και ο Σαμουήλ δεήθηκε στον Κύριο.
- ⁷ Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Να ακούσεις τη φωνή τού λαού, σε όλα όσα λένε σε σένα· επειδή, δεν απέβαλαν εσένα, αλλά εμένα απέβαλαν από το να βασιλεύω επάνω τους·
- ⁸ σε όλα τα έργα που έπραξαν, από την ημέρα που τους ανέβασα από την Αίγυπτο μέχρι αυτή την ημέρα, αφού με εγκατέλειψαν, και λάτρευσαν άλλους θεούς, έτσι κάνουν και σε σένα·
- ⁹ τώρα, λοιπόν, να ακούσεις τη φωνή τους· όμως, να διαμαρτυρηθείς σ' αυτούς ανοιχτά, και να τους δείξεις τον τρόπο τού βασιλιά, που θα βασιλεύσει επάνω τους.
- ¹⁰ Και ο Σαμουήλ μίλησε όλα τα λόγια τού Κυρίου στον λαό, που ζητούσε απ' αυτόν βασιλιά·
- ¹¹ και είπε: Αυτός θα είναι ο τρόπος τού βασιλιά, που θα βασιλεύσει επάνω σας· Θα παίρνει τούς γιους σας, και θα τους διορίζει στον εαυτό του, για τις άμαξές του, και για καβαλάρηδές του, και για να τρέχουν μπροστά από τις άμαξές του.
- ¹² Και θα διορίζει στον εαυτό του χιλίαρχους, και πεντηκόνταρχους· και για να εργάζονται τη γη του, και για να θερίζουν τον θερισμό του, και για να κατασκευάζουν τα πολεμικά σκεύη του και τον εξοπλισμό των αμαξών του.
- ¹³ Και θα παίρνει τις θυγατέρες σας, για μυροποιούς, και μαγείρισσες, και αρτοποιούς·
- ¹⁴ και θα πάρει τα χωράφια σας, και τους αμπελώνες σας, και τους ελαιώνες σας, τους καλύτερους, και θα τους δώσει στους δούλους του.
- ¹⁵ Και θα παίρνει το ένα δέκατο των σπαρτών σας, και των αμπελώνων σας, και θα το δίνει στους ευνούχους του, και στους δούλους του.

16 Και θα παίρνει τούς δούλους σας, και τις δούλες σας, και τους καλύτερους νέους σας, και τα γαϊδούρια σας, και θα διορίζει στις δουλειές του.

17 Θα δεκατίζει τα ποίμνιά σας· και εσείς θα είστε δούλοι του.

18 Και εκείνη την ημέρα θα βοάτε εξαιτίας τού βασιλιά σας, που εσείς τον εκλέξατε για τον εαυτό σας· αλλά, ο Κύριος, εκείνη την ημέρα, δεν θα σας εισακούσει.

19 Ο λαός, όμως, δεν θέλησε να υπακούσει στη φωνή τού Σαμουήλ· και είπαν: Όχι· αλλά βασιλιάς θα υπάρχει επάνω μας·

20 για να είμαστε και εμείς όπως όλα τα έθνη· και να μας κρίνει ο βασιλιάς μας, και να βγαίνει μπροστά μας, και να μάχεται τις μάχες μας.

21 Και ο Σαμουήλ άκουσε όλα τα λόγια τού λαού, και τα ανέφερε στα αυτιά τού Κυρίου.

22 Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Να ακούσεις τη φωνή τους, και να καταστήσεις επάνω τους βασιλιά. Και ο Σαμουήλ είπε στους άνδρες τού Ισραήλ: Πηγαίνετε κάθε ένας στην πόλη του.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 9

1 ΥΠΗΡΧΕ δε κάποιος άνδρας από τον Βενιαμίν, που ονομαζόταν Κεις, γιος τού Αβιήλ, γιου τού Σερώρ, γιου τού Βεχωράθ, γιου τού Αφιά, άνδρα Βενιαμίτη, ισχυρός με δύναμη.

2 Και αυτός είχε έναν γιο, εκλεκτό και ωραίο, που ονομαζόταν Σαούλ· και δεν υπήρχε ωραιότερος άνθρωπος απ' αυτόν· από τους ώμους του και επάνω προεξείχε από ολόκληρο τον λαό.

3 Και τα γαϊδούρια τού Κεις, του πατέρα τού Σαούλ, χάθηκαν· και ο Κεις είπε στον Σαούλ, τον γιο του: Πάρε, τώρα, μαζί σου έναν από τους υπηρέτες, και αφού σηκωθείς πήγαινε να αναζητήσεις τα γαϊδούρια.

4 Και πέρασε μέσα από το βουνό Εφραΐμ, και πέρασε μέσα από τη γη Σαλισά, αλλά δεν τα βρήκαν· και πέρασαν μέσα από τη γη Σααλείμ, όμως δεν ήσαν εκεί· και πέρασε μέσα από τη γη Ιεμινί, αλλά δεν τα βρήκαν.

5 Όταν, όμως, ήρθαν στη γη Σουφ, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη, που ήταν μαζί του: Έλα, και ας γυρίσουμε, μήπως ο πατέρας μου, αφήνοντας τη φροντίδα των γαϊδουριών, συλλογίζεται για μας.

6 Και εκείνος τού είπε: Δες, τώρα, σ' αυτή την πόλη υπάρχει ένας άνθρωπος του Θεού, και ο άνθρωπος αυτός είναι ένδοξος· κάθε τι που θα πει γίνεται οπωσδήποτε· ας πάμε, λοιπόν, εκεί· ίσως μάς φανερώσει τον δρόμο μας, τον οποίο πρέπει να πάμε.

- ⁷ Και ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη του: Αλλά, δες, θα πάμε, όμως τι θα φέρουμε στον άνθρωπο; Επειδή, το ψωμί τέλειωσε από τα αγγεία μας· και δώρο να προσφέρουμε στον άνθρωπο του Θεού δεν υπάρχει· τι έχουμε;
- ⁸ Και απαντώντας πάλι ο υπηρέτης στον Σαούλ, είπε: Δες, βρίσκεται στο χέρι μου ένα τέταρτο σίκλου ασήμι, που θα δώσω στον άνθρωπο του Θεού, και θα μας φανερώσει τον δρόμο μας.
- ⁹ (Τον παλιό καιρό, όταν κανείς πήγαινε να ρωτήσει τον Θεό, έλεγε έτσι: Ελάτε, και ας πάμε μέχρι σ' αυτόν που βλέπει· επειδή, ο σημερινός προφήτης τον παλιό καιρό αποκαλούνταν αυτός που βλέπει).
- ¹⁰ Τότε, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη του: Καλός είναι ο λόγος σου· έλα, ας πάμε. Πήγαν, λοιπόν, στην πόλη, όπου ήταν ο άνθρωπος του Θεού.
- ¹¹ Και ενώ ανέβαιναν τον ανήφορο της πόλης, βρήκαν κοριτσάκια που έβγαιναν για να αντλήσουν νερό· και είπαν σ' αυτά: Είναι εδώ αυτός που βλέπει;
- ¹² Και εκείνα αποκρίθηκαν σ' αυτούς, και είπαν: Είναι· δες, μπροστά σου· κάνε, λοιπόν, γρήγορα· επειδή σήμερα ήρθε στην πόλη, για τον λόγο ότι σήμερα είναι θυσία τού λαού επάνω στον ψηλό τόπο·
- ¹³ αμέσως μόλις μπίτε μέσα στην πόλη, θα τον βρείτε, πριν ανέβει για να φάει στον ψηλό τόπο· επειδή, ο λαός δεν τρώει μέχρις ότου έρθει αυτός, δεδομένου ότι αυτός ευλογεί τη θυσία· ύστερα απ' αυτά τρώνε οι καλεσμένοι· τώρα, λοιπόν, ανεβείτε· επειδή, αυτή περίπου την ώρα θα τον βρείτε.
- ¹⁴ Και ανέβηκαν στην πόλη· και καθώς έμπαιναν στην πόλη, νάσου, ο Σαμουήλ έβγαινε μπροστά τους, για να ανέβει στον ψηλό τόπο.
- ¹⁵ Ο Κύριος, όμως, είχε αποκαλύψει στον Σαμουήλ, μία ημέρα πριν έρθει ο Σαούλ, λέγοντας:
- ¹⁶ Αύριο, αυτή περίπου την ώρα, θα σου στείλω έναν άνθρωπο από τη γη Βενιαμίν, και θα τον κρίσεις άρχοντα επάνω στον λαό μου Ισραήλ, και θα σώσει τον λαό μου από το χέρι των Φιλισταίων· επειδή, επέβλεψα επάνω στον λαό μου, για τον λόγο ότι, η βοή τους ήρθε σε μένα.
- ¹⁷ Και όταν ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος του είπε: Δες, ο άνθρωπος για τον οποίο σου είχα πει· αυτός θα άρχει επάνω στον λαό μου.
- ¹⁸ Τότε ο Σαούλ πλησίασε στον Σαμουήλ στην πύλη, και είπε: Δείξε μου, παρακαλώ, πού είναι το σπίτι εκείνου που βλέπει.
- ¹⁹ Και αποκρίθηκε ο Σαμουήλ στον Σαούλ: Εγώ είμαι εκείνος που βλέπει· ανέβα μπροστά από μένα στον ψηλό τόπο· και θα φάτε μαζί μου σήμερα, και το πρωί θα σε εξαποστείλω· και θα σου αναγγείλω όλα όσα έχεις στην καρδιά σου·

20 όσο για τα γαϊδούρια, που έχεις χάσει ήδη εδώ και τρεις ημέρες, μη φροντίζεις γι' αυτά, επειδή βρέθηκαν· και σε ποιον είναι ολόκληρη η επιθυμία του Ισραήλ; Δεν είναι σε σένα, και σε ολόκληρο τον οίκο του πατέρα σου;

21 Και αποκρινόμενος ο Σαούλ είπε: Δεν είμαι εγώ Βενιαμίτης, από τη μικρότερη από τις φυλές του Ισραήλ; Και η οικογένειά μου η πιο μικρή από όλες τις οικογένειες της φυλής του Βενιαμίν; Γιατί, λοιπόν, μιλάς έτσι σε μένα;

22 Και ο Σαμουήλ πήρε τον Σαούλ και τον υπηρέτη του, και τους έφερε στο οίκημα, και τους έδωσε την πρώτη θέση ανάμεσα στους καλεσμένους, που ήσαν περίπου 30 άνδρες.

23 Και ο Σαμουήλ είπε στον μάγειρα: Φέρε το μερίδιο που σου έδωσα, για το οποίο σου είχα πει: Φύλαγέ το κοντά σου.

24 Και ο μάγειρας ύψωσε την πλάτη, και το μέρος που ήταν επάνω σ' αυτή, και τα έβαλε μπροστά στον Σαούλ. Και ο Σαμουήλ είπε: Δες αυτό που εναπέμεινε· βάλ' το μπροστά σου, φάε· επειδή, γι' αυτή την ώρα φυλάχθηκε για σένα, όταν είπα: Προσκάλεσα τον λαό. Και ο Σαούλ έφαγε μαζί με τον Σαμουήλ εκείνη την ημέρα.

25 Και αφού κατέβηκαν από τον ψηλό τόπο στην πόλη, ο Σαμουήλ συνομίλησε με τον Σαούλ επάνω στην ταράτσα.

26 Και σηκώθηκαν ενωρίς· και γύρω στα χαράματα της ημέρας, ο Σαμουήλ κάλεσε τον Σαούλ, που ήταν επάνω στην ταράτσα, λέγοντας: Σήκω να σε εξαποστείλω. Και σηκώθηκε ο Σαούλ, και βγήκαν και οι δύο, αυτός και ο Σαμουήλ, μέχρις έξω.

27 Και καθώς κατέβαιναν στο τέλος τής πόλης, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Πρόσταξε τον υπηρέτη σου να περάσει μπροστά μας· (κι εκείνος πέρασε)· εσύ, όμως, στάσου λιγάκι, και θα σου αναγγείλω τον λόγο του Θεού.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 10

1 Τότε, ο Σαμουήλ πήρε τη φιάλη του λαδιού, και έχυσε λάδι επάνω στο κεφάλι του, και τον φίλησε, και είπε: Δεν σε έχρισε ο Κύριος άρχοντα επάνω στην κληρονομιά του;

2 Αφού αναχωρήσεις από μένα σήμερα, θα βρεις δύο ανθρώπους κοντά στον τάφο τής Ραχήλ, προς το συνοριακό σημείο του Βενιαμίν στη Σελσά· και θα σου πουν: Βρέθηκαν τα γαϊδούρια, τα οποία πήγες να αναζητήσεις· και δες, ο πατέρας σου, αφήνοντας τη φροντίδα των γαϊδουριών, υπερλυπάται για σας, λέγοντας: Τι να κάνω για τον γιο μου;

3 Και καθώς θα προχωρήσεις από εκεί, θάρθεις μέχρι τη βελανιδιά του Θαβώρ, και εκεί θα σε βρουν τρεις άνθρωποι, που ανεβαίνουν στον Θεό στη Βαιθήλ, ο ένας φέρνοντας τρία κατσίκια, και ο άλλος φέρνοντας τρία ψωμιά, και ο άλλος φέρνοντας ένα ασκί κρασί·

- ⁴ και θα σε χαιρετήσουν και θα σου δώσουν δύο ψωμιά, τα οποία θα δεχθείς από τα χέρια τους.
- ⁵ Ύστερα απ' αυτά, θα πας στο βουνό τού Θεού, όπου είναι η φρουρά των Φιλισταίων· και όταν πας εκεί στην πόλη, θα συναντήσεις μία ομάδα από προφήτες, που θα κατεβαίνουν από τον ψηλό τόπο, με ψαλτήρι, και τύμπανο, και αυλό, και κιθάρα μπροστά απ' αυτούς, και θα προφητεύουν.
- ⁶ Και θάρθει επάνω σου το Πνεύμα τού Κυρίου, και θα προφητεύσεις μαζί τους, και θα μεταβληθείς σε άλλον άνθρωπο.
- ⁷ Και όταν τα σημεία αυτά θάρθουν επάνω σου, κάνε ό,τι μπορείς· επειδή, ο Θεός είναι μαζί σου.
- ⁸ Και θα κατέβεις πριν από μένα στα Γάλγαλα· και πρόσεξε, εγώ θα κατέβω σε σένα, για να προσφέρω ολοκαυτώματα, να θυσιάσω ειρηνικές θυσίες· περίμενε επτά ημέρες, μέχρις ότου έρθω σε σένα, και σου αναγγείλω τι έχεις να κάνεις.
- ⁹ Και όταν γύρισε τα νώτα του για να αναχωρήσει από τον Σαμουήλ, ο Θεός τού έδωσε μία άλλη καρδιά· και όλα εκείνα τα σημάδια συνέβησαν εκείνη την ημέρα.
- ¹⁰ Και όταν ήρθαν εκεί στο βουνό, ξάφνου, τον συνάντησε μία ομάδα προφητών· και ήρθε επάνω του το Πνεύμα τού Θεού, και προφήτευσε ανάμεσά τους.
- ¹¹ Και καθώς το είδαν αυτό εκείνοι που τον γνώριζαν από πριν, και πράγματι, προφήτευε μαζί με τους προφήτες, τότε ο λαός έλεγε, κάθε ένας στον διπλανό του: Τι είναι αυτό που έγινε στον γιο τού Κεις; Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;
- ¹² Ένας, μάλιστα, απ' αυτούς που ήσαν εκεί αποκρίθηκε, και είπε: Και ποιος είναι ο πατέρας τους; Γι' αυτό έγινε παροιμία: Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;
- ¹³ Και αφού τελείωσε προφητεύοντας, ήρθε στον ψηλό τόπο.
- ¹⁴ Και ο θεός τού Σαούλ είπε, σ' αυτόν και στον υπηρέτη του: Πού πήγατε; Και είπε: Να αναζητήσουμε τα γαϊδούρια· και όταν είδαμε ότι δεν υπήρχαν, ήρθαμε στον Σαμουήλ.
- ¹⁵ Και ο θεός τού Σαούλ είπε: Ανάγγειλέ μου, σε παρακαλώ, τι σας είπε ο Σαμουήλ.
- ¹⁶ Και ο Σαούλ είπε στον θείο του: Μας είπε με σιγουριά ότι τα γαϊδούρια βρέθηκαν. Τον λόγο, όμως, για τη βασιλεία, που του είπε ο Σαμουήλ, δεν του τον φανέρωσε.
- ¹⁷ Και ο Σαμουήλ συγκέντρωσε τον λαό στον Κύριο στη Μισπά·

18 και είπε στους γιους Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· Εγώ ανέβασα τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, και σας ελευθέρωσα από το χέρι των Αιγυπτίων, και από το χέρι όλων των βασιλείων, που σας κατέθλιβαν·

19 και εσείς, αυτή την ημέρα, έχετε αποβάλει τον Θεό σας, που σας έσωσε από όλα τα κακά σας, και τις θλίψεις σας, και του είπατε: Όχι, αλλά κατέστησε επάνω μας βασιλιά. Τώρα, λοιπόν, παρουσιαστείτε μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με τις φυλές σας, και σύμφωνα με τις χιλιάδες σας.

20 Και όταν ο Σαμουήλ έκανε να πλησιάσουν όλες οι φυλές τού Ισραήλ, πιάστηκε η φυλή τού Βενιαμίν.

21 Και αφού έκανε τη φυλή τού Βενιαμίν να πλησιάσει σύμφωνα με τις οικογένειές τους, πιάστηκε η οικογένεια του Ματρεί, και πιάστηκε ο Σαούλ, ο γιος τού Κεις· και τον αναζήτησαν, και δεν βρέθηκε.

22 Γι' αυτό, ζήτησαν επιπλέον από τον Κύριο, αν ο άνθρωπος έρχεται ακόμα προς τα εκεί. Και ο Κύριος είπε: Δέστε, αυτός είναι κρυμμένος ανάμεσα στην αποσκευή.

23 Τότε, έτρεξαν και τον πήραν από εκεί· και όταν στάθηκε ανάμεσα στον λαό, προεξείχε από ολόκληρο τον λαό, από τους ώμους του και επάνω.

24 Και ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον λαό: Βλέπετε εκείνον, που ο Κύριος διάλεξε για βασιλιά, ότι δεν υπάρχει όμοιός του ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό; Και ολόκληρος ο λαός αλάλαξε, και είπε: Ζήτω ο βασιλιάς.

25 Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό τον τρόπο τής βασιλείας, και τον έγραψε σε βιβλίο, και το έβαλε μπροστά στον Κύριο. Και ο Σαμουήλ απέλυσε όλον τον λαό, κάθε έναν στο σπίτι του.

26 Και ο Σαούλ το ίδιο, αναχώρησε στο σπίτι του, στη Γαβαά· και πήγε εκεί μαζί του ένα τάγμα πολεμιστών, την καρδιά των οποίων είχε προδιαθέσει ο Θεός.

27 Μερικοί, όμως, κακοί άνθρωποι είπαν: Πώς θα μας σώσει αυτός; Και τον καταφρόνησαν, και δεν του πρόσφεραν δώρα· εκείνος, όμως, έκανε τον κουφό.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 11

1 ΑΝΕΒΗΚΕ τότε ο Νάας ο Αμμωνίτης, και στρατοπέδευσε ενάντια στην Ιαβείς-γαλαάδ· και όλοι οι άνδρες τής Ιαβείς είπαν στον Νάας: Κάνε συνθήκη με μας, και θα σε δουλεύουμε.

2 Και ο Νάας ο Αμμωνίτης είπε σ' αυτούς: Με τούτο θα κάνω συνθήκη με σας, να βγάλω το δεξί μάτι όλων σας, και αυτό να το βάλω ως όνειδος επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

- ³ Και οι πρεσβύτεροι της Ιαβείς τού είπαν: Δώσε μας επτά ημέρες αναβολή, για να στείλουμε μηνυτές σε όλα τα όρια του Ισραήλ· και τότε, αν δεν υπάρχει κάποιος να μας σώσει, θα βγούμε προς εσένα.
- ⁴ Ήρθαν, λοιπόν, οι μηνυτές στη Γαβαά τού Σαούλ, και είπαν αυτά τα λόγια στα αυτιά τού λαού· και ολόκληρος ο λαός ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν.
- ⁵ Και νάσου, ο Σαούλ ερχόταν από το χωράφι πίσω από το κοπάδι· και ο Σαούλ είπε: Τι έχει ο λαός και κλαίει; Και του διηγήθηκαν τα λόγια των ανδρών τής Ιαβείς.
- ⁶ Και ήρθε επάνω στον Σαούλ Πνεύμα Θεού, όταν άκουσε εκείνα τα λόγια· και άναψε η οργή του υπερβολικά.
- ⁷ Και πήρε ένα ζευγάρι από βόδια, και αφού τα κατέκοψε σε κομμάτια, τα έστειλε προς όλα τα όρια του Ισραήλ, διαμέσου μηνυτών, λέγοντας: Όποιος δεν βγει πίσω από τον Σαούλ, και πίσω από τον Σαμουήλ, έτσι θα γίνει στα βόδια του. Και ο φόβος τού Κυρίου έπεσε επάνω στον λαό, και βγήκαν σαν ένας άνθρωπος.
- ⁸ Και όταν τους απαρίθμησαν στη Βεζέκ, ήσαν 300.000 οι γιοι Ισραήλ, και 30.000 ι άνδρες Ιούδα.
- ⁹ Και είπαν στους μηνυτές που είχαν έρθει: Έτσι θα πείτε στους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ: Αύριο, καθώς θα θερμάνει ο ήλιος, θα υπάρξει σε σας σωτηρία. Και ήρθαν οι μηνυτές, και ανήγγειλαν στους άνδρες τής Ιαβείς· και χάρηκαν υπερβολικά.
- ¹⁰ Και οι άνδρες τής Ιαβείς είπαν: Αύριο θα βγούμε προς εσάς, και θα κάνετε σε μας ό,τι σας φαίνεται καλό.
- ¹¹ Και την επόμενη ημέρα, ο Σαούλ διαίρεσε τον λαό σε τρία σώματα· και μπήκαν στο μέσον τού στρατοπέδου, κατά την πρωινή φυλακή, και χτύπησαν τους Αμμωνίτες μέχρις ότου ζεστάνει η ημέρα· και όσοι εναπέμειναν διασκορπίστηκαν, ώστε ούτε δύο απ' αυτούς δεν έμειναν ενωμένοι.
- ¹² Και ο λαός είπε στον Σαμουήλ: Ποιος είναι εκείνος που είπε: Ο Σαούλ θα βασιλεύσει σε μας; Παραδώστε τούς άνδρες, για να τους θανατώσουμε.
- ¹³ Και ο Σαούλ είπε: Αυτή την ημέρα δεν θα θανατωθεί κανένας· επειδή, σήμερα ο Κύριος έκανε σωτηρία στον Ισραήλ.
- ¹⁴ Τότε ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Ελάτε, και ας πάμε στα Γάλγαλα, και ας εγκαινιάσουμε εκεί τη βασιλεία.
- ¹⁵ Και ολόκληρος ο λαός πήγε στα Γάλγαλα· και εκεί έκανε τον Σαούλ βασιλιά μπροστά στον Κύριο στα Γάλγαλα· και εκεί θυσίασαν ειρηνικές θυσίες μπροστά στον Κύριο· και εκεί ευφράνθηκαν υπερβολικά ο Σαούλ και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 12

- 1** ΚΑΙ ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Προσέξτε, υπάκουσα στη φωνή σας, σε όλα όσα μου είπατε, και κατέστησα επάνω σας βασιλιά·
- 2** και τώρα, δέστε, ο βασιλιάς πηγαίνει μπροστά σας· ενώ εγώ είμαι γέροντας και ασπρομάλλης· και οι γιοι μου, δέστε, είναι μαζί σας· και εγώ περπάτησα μπροστά σας από τα νεανικά μου χρόνια, μέχρι αυτή την ημέρα·
- 3** νάμαι, εγώ· δώστε μαρτυρία εναντίον μου μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον χρισμένο του· τίνος πήρα το βόδι; Ή, τίνος πήρα το γαϊδούρι; Ή, ποιον αδίκησα; Ποιον καταδυνάστευσα; Ή, από το χέρι τίνος πήρα δώρα, ώστε μ' αυτά να τυφλώσω τα μάτια μου; Και θα σας τα επιστρέψω.
- 4** Και εκείνοι είπαν: Δεν μας αδίκησες ούτε μας καταδυνάστευσες ούτε πήρες κάτι από το χέρι κάποιου.
- 5** Και τους είπε: Μάρτυρας σε σας ο Κύριος, μάρτυρας και ο χρισμένος του αυτή την ημέρα, ότι δεν βρήκατε στο χέρι μου τίποτε. Και αποκρίθηκαν: Μάρτυρας.
- 6** Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Μάρτυρας είναι ο Κύριος, που κατέστησε τον Μωυσή και τον Ααρών, και που ανέβασε τους πατέρες σας από τη γη τής Αιγύπτου.
- 7** Τώρα, λοιπόν, σταθείτε, και θα συζητήσω με σας μπροστά στον Κύριο, για όλες τις δικαιοσύνες τού Κυρίου, που έκανε σε σας και στους πατέρες σας.
- 8** Αφού ο Ιακώβ ήρθε στην Αίγυπτο, και οι πατέρες σας βόησαν στον Κύριο, τότε ο Κύριος έστειλε τον Μωυσή και τον Ααρών, και έβγαλαν τους πατέρες σας από την Αίγυπτο, και τους κατοίκησαν σ' αυτό τον τόπο.
- 9** Ξέχασαν, όμως, τον Κύριο τον Θεό τους· γι' αυτό, τους παρέδωσε στο χέρι τού Σισάρα, αρχηγού τού στρατού τού Ασώρ, και στο χέρι των Φιλισταίων, και στο χέρι τού βασιλιά τού Μωάβ, και πολέμησαν εναντίον τους.
- 10** Και βόησαν στον Κύριο, και είπαν: Αμαρτήσαμε, επειδή εγκαταλείψαμε τον Κύριο, και λατρεύσαμε τους Βααλείμ και τις Ασταρώθ· αλλά, τώρα, ελευθέρωσέ μας από το χέρι των εχθρών μας, και θα λατρεύσουμε εσένα.
- 11** Και ο Κύριος έστειλε τον Ιεροβάαλ, και τον Βεδάν, και τον Ιεφθάε, και τον Σαμουήλ, και σας ελευθέρωσε από το χέρι των εχθρών σας από παντού, και κατοικήσατε με ασφάλεια.
- 12** Αλλά, όταν είδατε ότι ο Νάας, ο βασιλιάς των γιων Αμών, ήρθε εναντίον σας, μου είπατε: Όχι, αλλά βασιλιάς θα βασιλεύει επάνω μας· ενώ ο Κύριος ο Θεός σας ήταν ο βασιλιάς σας.
- 13** Τώρα, λοιπόν, ορίστε ο βασιλιάς, που εκλέξατε, τον οποίο ζητήσατε! Και δέστε, ο Κύριος κατέστησε βασιλιά επάνω σας.

14 Αν φοβάστε τον Κύριο, και τον λατρεύετε, και υπακούτε στη φωνή του, και δεν στασιάζετε ενάντια στην προσταγή τού Κυρίου, τότε και εσείς, και ο βασιλιάς, που βασιλεύει επάνω σας, θα περπατάτε ακολουθώντας τον Κύριο τον Θεό σας·

15 αν, όμως, δεν υπακούτε στη φωνή τού Κυρίου, αλλά στασιάζετε ενάντια στην προσταγή τού Κυρίου, τότε το χέρι τού Κυρίου θα είναι εναντίον σας, καθώς στάθηκε ενάντια στους πατέρες σας.

16 Τώρα, λοιπόν, παρασταθείτε, και δείτε αυτό το μεγάλο πράγμα, που ο Κύριος θα κάνει μπροστά στα μάτια σας·

17 δεν είναι σήμερα θερισμός των σιτηρών; Θα επικαλεστώ τον Κύριο, και θα στείλει βροντές και βροχή· για να γνωρίσετε και να δείτε ότι το κακό σας, το οποίο πράξατε μπροστά στον Κύριο, είναι μεγάλο, καθώς ζητήσατε για τον εαυτό σας βασιλιά.

18 Τότε, ο Σαμουήλ επικαλέστηκε τον Κύριο· και ο Κύριος έστειλε βροντές και βροχή εκείνη την ημέρα· και ολόκληρος ο λαός φοβήθηκε υπερβολικά τον Κύριο και τον Σαμουήλ.

19 Και ολόκληρος ο λαός είπε στον Σαμουήλ: Δείξου για τους δούλους σου στον Κύριο τον Θεό σου, για να μη πεθάνουμε· επειδή, σε όλες τις αμαρτίες μας, προσθέσαμε και το κακό, να ζητήσουμε για τον εαυτό μας βασιλιά.

20 Και ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Μη φοβάστε· εσείς πράξατε μεν όλο αυτό το κακό· όμως, να μη παραδρομήσετε από το να ακολουθείτε τον Κύριο, αλλά να λατρεύετε τον Κύριο με όλη σας την καρδιά·

21 και να μη παραδρομήσετε· επειδή, τότε θα πηγαίνατε πίσω από τα μάτια, τα οποία δεν μπορούν να ωφελήσουν ούτε να ελευθερώσουν, για τον λόγο ότι είναι μάτια·

22 επειδή, ο Κύριος δεν θα εγκαταλείψει τον λαό του, εξαιτίας του μεγάλου του ονόματος, δεδομένου ότι ο Κύριος ευδόκησε να σας κάνει λαόν του·

23 σε μένα, όμως, μη γένοιτο να αμαρτήσω στον Κύριο, ώστε να σταματήσω από το να δέομαι για σας! Αλλά, θα σας διδάσκω τον αγαθό και ευθύ δρόμο·

24 μόνον να φοβάστε τον Κύριο, και να τον λατρεύετε αληθινά με όλη σας την καρδιά· επειδή, είδατε πόσα μεγαλεία έκανε για σας·

25 αλλά, αν εξακολουθείτε να κάνετε το κακό, θα απολεστείτε, και εσείς και ο βασιλιάς σας.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 13

1 Ο ΣΑΟΥΛ ήταν έναν χρόνο βασιλιάς· και αφού βασίλευσε δύο χρόνια στον Ισραήλ,

- ² ο Σαούλ διάλεξε για τον εαυτό του 3.000 άνδρες από τον Ισραήλ· και ήσαν μαζί με τον Σαούλ 2.000 στη Μιχμάς και στο βουνό τής Βαιθήλ, και 1.000 ήσαν μαζί με τον Ιωνάθαν στη Γαβαά τού Βενιαμίν· και το υπόλοιπο του λαού, έστειλε κάθε έναν στη σκηνή του.
- ³ Και ο Ιωνάθαν χτύπησε τη φρουρά των Φιλισταίων, που ήταν στο βουνό· και οι Φιλισταίοι το άκουσαν. Και ο Σαούλ σάλπιξε με τη σάλπιγγα σε ολόκληρη τη γη, λέγοντας: Ας ακούσουν οι Εβραίοι.
- ⁴ Και ολόκληρος ο Ισραήλ άκουσε να λένε: Ο Σαούλ χτύπησε τη φρουρά των Φιλισταίων, και μάλιστα ο Ισραήλ μισείται από τους Φιλισταίους. Και ο λαός συγκεντρώθηκε πίσω από τον Σαούλ στα Γάλγαλα.
- ⁵ Και οι Φιλισταίοι συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν με τον Ισραήλ, 30.000 άμαξες, και 6.000 καβαλάρηδες, και λαός σαν την άμμο, που είναι στην άκρη τής θάλασσας, σε πλήθος· και ανέβηκαν και στρατοπέδευαν στη Μιχμάς, ανατολικά τής Βαιθ-αυέν.
- ⁶ Όταν οι άνδρες τού Ισραήλ είδαν ότι ήσαν σε αμηχανία, επειδή ο λαός μικροψυχούσε, τότε ο λαός κρυβόταν σε σπήλαια, και σε πυκνόφυτα, και σε βράχους, και σε οχυρά μέρη, και στους λάκκους.
- ⁷ Και μερικοί από τους Εβραίους διάβηκαν τον Ιορδάνη, προς τη γη Γαδ και Γαλαάδ. Και ο ίδιος ο Σαούλ ήταν ακόμα στα Γάλγαλα· και ολόκληρος ο λαός ήταν έντρομος πίσω απ' αυτόν.
- ⁸ Και περίμενε επτά ημέρες, σύμφωνα με τον διορισμένο καιρό από τον Σαμουήλ· αλλά, ο Σαμουήλ δεν ερχόταν στα Γάλγαλα· και ο λαός διασκορπιζόταν από κοντά του.
- ⁹ Και ο Σαούλ είπε: Φέρτε εδώ σε μένα το ολοκαύτωμα, και τις ειρηνικές προσφορές. Και πρόσφερε το ολοκαύτωμα.
- ¹⁰ Και καθώς τελείωσε να προσφέρει το ολοκαύτωμα, νάσου, ήρθε ο Σαμουήλ· και ο Σαούλ βγήκε σε συνάντησή του, για να τον χαιρετήσει.
- ¹¹ Και ο Σαμουήλ είπε: Τι έκανες; Και ο Σαούλ αποκρίθηκε: Επειδή, είδα ότι διασκορπιζόταν από μένα ο λαός, και εσύ δεν είχες έρθει την καθορισμένη ημέρα, και οι Φιλισταίοι συγκεντρώνονταν στη Μιχμάς,
- ¹² γι' αυτό, είπα: Τώρα οι Φιλισταίοι θα κατέβουν εναντίον μου στα Γάλγαλα, και εγώ δεν έκανα δέηση στον Κύριο· τόλμησα, λοιπόν, και πρόσφερα το ολοκαύτωμα.
- ¹³ Και ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Εσύ έπραξες με αφροσύνη· δεν φύλαξες το πρόσταγμα του Κυρίου τού Θεού σου, που σε πρόσταξε· επειδή, τώρα, ο Κύριος θα στερέωνε τη βασιλεία σου επάνω στον Ισραήλ για πάντα·
- ¹⁴ αλλά, τώρα, η βασιλεία σου δεν θα στηριχθεί· ο Κύριος ζήτησε για τον εαυτό του έναν άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά του, και ο Κύριος τον διόρισε να

είναι άρχοντας επάνω στον λαό του, επειδή δεν φύλαγες εκείνο που σε πρόσταξε ο Κύριος.

15 Και ο Σαμουήλ σηκώθηκε, και ανέβηκε από τα Γάλγαλα στη Γαβαά τού Βενιαμίν. Και ο Σαούλ αρίθμησε τον λαό, που βρέθηκε μαζί του, ήσαν περίπου 600 άνδρες.

16 Και ο Σαούλ, και ο Ιωνάθαν ο γιος του, και ο λαός που βρέθηκε μαζί τους, κάθονταν στη Γαβαά τού Βενιαμίν· και οι Φιλισταίοι ήσαν στρατοπεδευμένοι στη Μιχμάς.

17 Και βγήκαν από το στρατόπεδο των Φιλισταίων λεηλάτες, σε τρία σώματα· το ένα σώμα στράφηκε στον δρόμο Οφρά, προς τη γη Σωγάλ·

18 και το άλλο σώμα στράφηκε στον δρόμο Βαιθ-ωρών· και το άλλο σώμα στράφηκε στον δρόμο τού συνόρου, που βλέπει προς την κοιλάδα Σεβωείμ, προς την έρημο.

19 Και σε ολόκληρη τη γη Ισραήλ δεν βρισκόταν σιδηρουργός· επειδή, οι Φιλισταίοι είπαν: Μήπως και κατασκευάσουν οι Εβραίοι ρομφαίες και λόγχες·

20 και όλοι οι Ισραηλίτες κατέβαιναν στους Φιλισταίους, για να ακονίζει κάθε ένας το υνί του και το δικέλλι του, την αξίνα του, και τη σκαπάνη του,

21 κάθε φορά που θα χαλούσε η κόψη στις σκαπάνες, και στα δικέλλια τους, και στα τρίκρανα, και στις αξίνες τους· και για να κάνουν κοφτερά τα βούκεντρά τους.

22 Γι' αυτό, στην ημέρα τής μάχης, δεν βρισκόταν ούτε μάχαιρα ούτε λόγχη, στο χέρι κάποιου από τον λαό, που ήταν κοντά στον Σαούλ και στον Ιωνάθαν· στον Σαούλ, όμως, και στον γιο του, τον Ιωνάθαν, βρέθηκαν.

23 Και η φρουρά των Φιλισταίων βγήκε προς το πέρασμα Μιχμάς.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 14

1 ΚΑΠΟΙΑ, μάλιστα, ημέρα ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, είπε στον νέο που βάσταζε τα όπλα του: Έλα, και ας περάσουμε προς τη φρουρά των Φιλισταίων, που είναι απέναντι. Στον πατέρα του, όμως, δεν το φανέρωσε.

2 Και ο Σαούλ καθόταν στην άκρη τού Γαβαά, κάτω από τη ροδιά, που βρισκόταν στη Μιγρών· και ο λαός που ήταν μαζί του ήταν μέχρι 600 άνδρες·

3 και ο Αχιά, ο γιος τού Αχιτώβ, αδελφού τού Ιχαβώδ, γιου τού Φινεές, γιου τού Ηλεί, ιερέας τού Κυρίου στη Σηλώ, φορώντας εφόδ. Και ο λαός δεν ήξερε ότι είχε πάει ο Ιωνάθαν.

4 Και ανάμεσα στις διαβάσεις, μέσα από τις οποίες ζητούσε να περάσει ο Ιωνάθαν προς τη φρουρά των Φιλισταίων, ήταν ένας απότομος βράχος από το ένα μέρος, και ένας απότομος βράχος από το άλλο μέρος· και το όνομα του ενός ήταν Βοσές, το δε όνομα του άλλου Σενέ.

- ⁵ Το μέτωπο του ενός βράχου ήταν προς τον βορρά, απέναντι από τη Μιχμάς, και το μέτωπο του άλλου ήταν προς τον νότο, απέναντι από τη Γαβαά.
- ⁶ Και ο Ιωνάθαν είπε στον νέο που βάσταζε τα όπλα του: Έλα, και ας περάσουμε προς τη φρουρά αυτών των απερίτμητων· ίσως ο Κύριος ενεργήσει για χάρη μας· επειδή, δεν υπάρχει στον Κύριο εμπόδιο, να σώσει με πολλούς ή με λίγους.
- ⁷ Και ο οπλοφόρος του είπε σ' αυτόν: Κάνε ό,τι είναι στην καρδιά σου· προχώρα· δες, εγώ είμαι μαζί σου, σύμφωνα με την καρδιά σου.
- ⁸ Τότε ο Ιωνάθαν είπε: Δες, εμείς θα περάσουμε προς τους άνδρες, και θα δείξουμε τον εαυτό μας σ' αυτούς·
- ⁹ αν μας πουν ως εξής: Σταθείτε μέχρι νάρθουμε σε σας· —τότε θα σταθούμε στον τόπο μας, και δεν θα ανέβουμε προς αυτούς·
- ¹⁰ αλλά, αν πουν ως εξής: Ανεβείτε προς εμάς· —τότε θα ανέβουμε· επειδή, ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι μας· κι αυτό θα είναι σε μας το σημάδι.
- ¹¹ Και οι δυο τους έδειξαν, λοιπόν, τον εαυτό τους στη φρουρά των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι είπαν: Δέστε, οι Εβραίοι βγαίνουν από τις τρύπες, όπου είχαν κρυφτεί.
- ¹² Και οι άνδρες τής φρουράς μίλησαν στον Ιωνάθαν και σ' αυτόν που βάσταζε τα όπλα του, και είπαν: Ανεβείτε σε μας, και θα σας φανερώσουμε κάτι. Και ο Ιωνάθαν είπε στον οπλοφόρο του: Ανέβα πίσω από μένα· επειδή, ο Κύριος τους παρέδωσε στο χέρι τού Ισραήλ.
- ¹³ Και αναρριχήθηκε ο Ιωνάθαν με τα χέρια του και με τα πόδια του, και αυτός που βάσταζε τα όπλα του πίσω απ' αυτόν· και έπεσαν μπροστά στον Ιωνάθαν· και αυτός που βάσταζε τα όπλα του, τους θανάτωνε πίσω απ' αυτόν.
- ¹⁴ Αυτή μάλιστα ήταν η πρώτη σφαγή, που έκαναν ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος του, ήσαν περίπου 20 άνδρες, σε διάστημα γης μισού στρέμματος.
- ¹⁵ Και έγινε τρόμος στο στρατόπεδο, στα χωράφια, και σε ολόκληρο τον λαό· η φρουρά, και εκείνοι που λεηλατούσαν, και αυτοί κατατρόμαξαν, και συνταράχθηκε η γη· ώστε ήταν σαν τρόμος Θεού.
- ¹⁶ Και οι φρουροί τού Σαούλ στη Γαβαά τού Βενιαμίν είδαν, και το πλήθος, ξάφνου, διαλυόταν, και σιγά-σιγά διασκορπιζόταν.
- ¹⁷ Τότε, ο Σαούλ είπε στον λαό που ήταν μαζί του: Απαριθμήστε τώρα, και δείτε ποιος αναχώρησε από μας. Και όταν απαρίθμησαν, νάσου, ο Ιωνάθαν και ο οπλοφόρος του δεν ήσαν εκεί.
- ¹⁸ Και ο Σαούλ είπε στον Αχιά: Φέρε εδώ την κιβωτό τού Θεού. Επειδή, η κιβωτός τού Θεού ήταν τότε μαζί με τους γιους Ισραήλ.

- 19 Και ενώ ο Σαούλ μιλούσε στον ιερέα, ο θόρυβος στο στρατόπεδο των Φιλισταίων προχωρούσε όλο και περισσότερο και πληθυνόταν· και ο Σαούλ είπε στον ιερέα: Τράβηξε πίσω το χέρι σου.
- 20 Και συγκεντρώθηκαν ο Σαούλ και όλος ο λαός που ήταν μαζί του, και ήρθαν μέχρι τη μάχη· και είδαν, η ρομφαία κάθε άνδρα ήταν ενάντια στον σύντροφό του, μια υπερβολικά μεγάλη σφαγή.
- 21 Και οι Εβραίοι, που ήσαν όπως άλλοτε μαζί με τους Φιλισταίους, που είχαν ανέβει μαζί τους στο στρατόπεδο από τα γύρω, και αυτοί ακόμα ενώθηκαν μαζί με τους Ισραηλίτες, που ήσαν μαζί με τον Σαούλ και τον Ιωνάθαν.
- 22 Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, που κρύβονταν στο βουνό Εφραΐμ, μόλις άκουσαν ότι οι Φιλισταίοι έφευγαν, έτρεξαν και αυτοί πίσω τους, σε πόλεμο.
- 23 Και ο Κύριος έσωσε τον Ισραήλ εκείνη την ημέρα· και η μάχη πέρασε στη Βαιθ-αυέν.
- 24 Και οι άνδρες τού Ισραήλ απέκαμαν εκείνη την ημέρα· επειδή, ο Σαούλ είχε ορκίσει τον λαό, λέγοντας: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που θα φάει τροφή μέχρι την εσπέρα, και εκδικηθώ από τους εχθρούς μου. Γι' αυτό, ολόκληρος ο λαός δεν γεύθηκε τροφή.
- 25 Και ολόκληρο το πλήθος ήρθε στο δάσος, όπου υπήρχε μέλι καταγής.
- 26 Και όταν ο λαός μπήκε στο δάσος, νάσου, το μέλι στάλαξε· κανένας, όμως, δεν έφερε το χέρι του στο στόμα του· επειδή, ο λαός φοβήθηκε τον όρκο.
- 27 Ο Ιωνάθαν, όμως, δεν είχε ακούσει, όταν ο πατέρας του όρκισε τον λαό· γι' αυτό, άπλωσε την άκρη τής ράβδου του, που είχε στο χέρι του, και τη βύθισε στην κερήθρα, και έβαλε το χέρι του στο στόμα του, και ζωογονήθηκαν τα μάτια του.
- 28 Και ένας από τον λαό αποκρίθηκε, και είπε: Ο πατέρας σου όρκισε τον λαό με όρκο, λέγοντας: Επικατάρατος ο άνθρωπος που θα φάει σήμερα τροφή· γι' αυτό, ο λαός είναι σήμερα εξαντλημένος.
- 29 Και ο Ιωνάθαν είπε: Ο πατέρας μου τάραξε τον κόσμο· δέστε, παρακαλώ, πόσο ζωογονήθηκαν τα μάτια μου, επειδή γεύθηκα λίγο απ' αυτό το μέλι·
- 30 πόσο μάλλον, αν ο λαός έτρωγε σήμερα ελεύθερα από τα λάφυρα των εχθρών του που βρήκε; Επειδή, δεν θα γινόταν τώρα πολύ μεγαλύτερη σφαγή ανάμεσα στους Φιλισταίους;
- 31 Και εκείνη την ημέρα χτύπησαν τους Φιλισταίους από τη Μιχμάς μέχρι την Αιαλών· και ο λαός ήταν υπερβολικά εξαντλημένος.
- 32 Γι' αυτό, ο λαός ρίχτηκε στα λάφυρα, και πήρε πρόβατα, και βόδια, και μοσχάρια, και τα έσφαξαν καταγής· και ο λαός τα έτρωγε μαζί με το αίμα.

33 Και ανήγγειλαν στον Σαούλ, λέγοντας: Δες, ο λαός αμαρτάνει στον Κύριο, επειδή τρώνε μαζί με το αίμα. Και είπε: Σταθήκατε παραβάτες· κυλίστε προς εμένα σήμερα μια μεγάλη πέτρα.

34 Και ο Σαούλ είπε: Διασκορπιστείτε ανάμεσα στον λαό, και πείτε τους: Φέρτε μου εδώ κάθε ένας το βόδι του, και κάθε ένας το πρόβατό του, και σφάξτε τα εδώ, και φάτε· και μη αμαρτάνετε στον Κύριο, τρώγοντας μαζί με το αίμα. Και όλος ο λαός, κάθε ένας έφερε μαζί του το βόδι του εκείνη τη νύχτα, και το έσφαξαν εκεί.

35 Και ο Σαούλ οικοδόμησε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο· αυτό ήταν το πρώτο θυσιαστήριο, που ο Σαούλ οικοδόμησε στον Κύριο.

36 Και ο Σαούλ είπε: Ας κατέβουμε πίσω από τους Φιλισταίους τη νύχτα, και ας τους διαρπάξουμε μέχρι να φέξει η ημέρα, και ας μη αφήσουμε απ' αυτούς ούτε έναν. Και είπαν: Κάνε κάθε τι που σου φαίνεται καλό. Τότε, ο ιερέας είπε: Ας πλησιάσουμε εδώ στον Θεό.

37 Και ο Σαούλ ρώτησε τον Κύριο: Να κατέβω πίσω από τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στο χέρι τού Ισραήλ; Αλλά, δεν του απάντησε εκείνη την ημέρα.

38 Και ο Σαούλ είπε: Πλησιάστε εδώ όλοι οι αρχηγοί του λαού· και μάθετε και δείτε, σε ποιον στάθηκε σήμερα αυτή η αμαρτία·

39 επειδή, ζει ο Κύριος, που έσωσε τον Ισραήλ, ότι και στον Ιωνάθαν τον γιο μου αν στάθηκε, σίγουρα θα θανατωθεί. Και δεν βρέθηκε ούτε ένας ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό, που του απάντησε.

40 Και είπε σε ολόκληρο τον Ισραήλ: Σταθείτε εσείς από το ένα μέρος, κι εγώ και ο Ιωνάθαν ο γιος μου θα σταθούμε από το άλλο μέρος. Και ο λαός είπε στον Σαούλ: Κάνε κάθε τι που σου φαίνεται καλό.

41 Τότε, ο Σαούλ είπε στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ: Δείξε τον αθώο. Και πιάστηκε ο Ιωνάθαν και ο Σαούλ· και ο λαός απολύθηκε.

42 Και ο Σαούλ είπε: Ρίξτε κλήρους ανάμεσα σε μένα και στον Ιωνάθαν τον γιο μου. Και πιάστηκε ο Ιωνάθαν.

43 Τότε, ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν: Φανέρωσέ μου τι έκανες. Και ο Ιωνάθαν τού φανέρωσε και είπε: Πραγματικά, γεύθηκα λίγο μέλι με την άκρη τής ράβδου μου, που είχα στο χέρι μου· ορίστε, εγώ, πεθαίνω.

44 Και αποκρίθηκε ο Σαούλ: Έτσι να κάνει ο Θεός, και έτσι να προσθέσει· σίγουρα, θα πεθάνεις, Ιωνάθαν.

45 Και ο λαός είπε στον Σαούλ: Ο Ιωνάθαν θα πεθάνει, που έκανε τη μεγάλη αυτή σωτηρία στον Ισραήλ; Μη γένοιτο! Ζει ο Κύριος, ούτε μία τρίχα δεν θα πέσει από το κεφάλι του στη γη· επειδή, ενέργησε μαζί με τον Θεό αυτή την ημέρα. Και ο λαός λύτρωσε τον Ιωνάθαν και δεν πέθανε.

46 Τότε, ο Σαούλ ανέβηκε από την καταδίωξη των Φιλισταίων· και οι Φιλισταίοι πήγαν στον τόπο τους.

47 Και ο Σαούλ πήρε τη βασιλεία επάνω στον Ισραήλ, και πολέμησε ενάντια σε όλους τούς εχθρούς του ολόγυρα· ενάντια στον Μωάβ, και ενάντια στους γιους τού Αμμών, και ενάντια στον Εδώμ, και ενάντια στους βασιλιάδες τής Σωβά, και ενάντια στους Φιλισταίους· και ενάντια σε όλους, όπου και αν στρεφόταν, τους κατατρόπωνε.

48 Συγκρότησε ακόμα και δύναμη, και χτύπησε τον Αμαλήκ, και ελευθέρωσε τον Ισραήλ από το χέρι εκείνων που τους διάρπαζαν.

49 Και οι γιοι τού Σαούλ ήσαν ο Ιωνάθαν, και ο Ισουεί, και ο Μελχί-σουέ· και τα ονόματα των δύο θυγατέρων του, το όνομα της πρωτότοκης ήταν Μεράβ, και το όνομα της νεότερης Μιχάλ·

50 και το όνομα της γυναίκας τού Σαούλ ήταν Αχινόάμ, θυγατέρα τού Αχιμάας. Και το όνομα του αρχιστρατήγου του ήταν Αβενήρ, γιος τού Νηρ, θείου τού Σαούλ.

51 Και ο Κεις, ο πατέρας τού Σαούλ, και ο Νηρ, ο πατέρας τού Αβενήρ, ήσαν γιοι τού Αβιήλ.

52 Υπήρχε, μάλιστα, δυνατός πόλεμος ενάντια στους Φιλισταίους όλες τις ημέρες τού Σαούλ· και κάθε φορά που ο Σαούλ έβλεπε έναν δυνατό άνδρα ή ανδρείο, τον έπαιρνε κοντά του.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 15

1 ΚΑΙ ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Εμένα έστειλε ο Κύριος να σε κρίσω βασιλιά επάνω στον λαό του, στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, άκουσε τη φωνή των λόγων τού Κυρίου.

2 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα εκδικήσω όσα έκανε ο Αμαλήκ στον Ισραήλ, ότι του αντιστάθηκε στον δρόμο όταν ανέβαιναν από την Αίγυπτο·

3 πήγαινε τώρα και πάταξε τον Αμαλήκ, και να εξολοθρεύσεις κάθε τι που έχει, και να μη τους λυπηθείς· αλλά, να θανατώσεις και άνδρα και γυναίκα, και παιδί και βρέφος που θηλάζει, και βόδι και πρόβατο, και καμήλα και γαϊδούρι.

4 Και ο Σαούλ κάλεσε τον λαό, και τους απαρίθμησε στην Τελαΐμ, 200.000 πεζοί, και 10.000 άνδρες τού Ιούδα.

5 Και ο Σαούλ ήρθε μέχρι την πόλη τού Αμαλήκ, και έστησε ενέδρα στη φάραγγα.

6 Και ο Σαούλ είπε στους Κεναίους: Πηγαίνετε, αναχωρήστε, κατεβείτε από μέσα από τούς Αμαληκίτες, για να μη σας συμπεριλάβω μαζί τους· επειδή, εσείς δείξατε έλεος σε όλους τούς γιους Ισραήλ, όταν ανέβαιναν από την Αίγυπτο. Και αναχώρησαν οι Κεναίοι μέσα από τους Αμαληκίτες.

- ⁷ Και ο Σαούλ πάταξε τους Αμαληκίτες από την Αβιλά μέχρι την είσοδο της Σουρ, που είναι απέναντι από την Αίγυπτο.
- ⁸ Και συνέλαβε ζωντανό τον Αγάγ, τον βασιλιά των Αμαληκιτών, και ολόκληρο τον λαό τον εξολόθρεψε με μάχαιρα.⁶
- ⁹ Όμως, ο Σαούλ, και ο λαός, λυπήθηκε τον Αγάγ, και τα καλύτερα από τα πρόβατα, και τα βόδια, και τα δευτερεύοντα, και τα αρνιά, και κάθε αγαθό, και δεν ήθελαν να τα εξολοθρεύσουν· αλλά, κάθε τι το ευτελές και εξουθενωμένο, εκείνο εξολόθρευσαν.
- ¹⁰ Τότε, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Σαμουήλ, λέγοντας:
- ¹¹ Μεταμελήθηκα που έκανα τον Σαούλ βασιλιά· επειδή, στράφηκε από πίσω μου, και δεν εκτέλεσε τα λόγια μου. Και αυτό λύπησε τον Σαμουήλ, και βόησε στον Κύριο ολόκληρη τη νύχτα.
- ¹² Και όταν ο Σαμουήλ σηκώθηκε ενωρίς για να πάει σε συνάντηση του Σαούλ το πρωί, ανήγγειλαν στον Σαμουήλ, λέγοντας: Ο Σαούλ ήρθε στον Κάρμηλο, και ξάφνου, έστησε στον εαυτό του τρόπαιο· έπειτα στράφηκε, και διαπέρασε, και κατέβηκε στα Γάλγαλα.
- ¹³ Και ο Σαμουήλ πήγε στον Σαούλ· και ο Σαούλ είπε σ' αυτόν: Ευλογημένος να είσαι από τον Κύριο! Εκτέλεσα τον λόγο τού Κυρίου.
- ¹⁴ Και ο Σαμουήλ είπε: Και ποια είναι αυτή η φωνή των προβάτων στα αυτιά μου, και η φωνή των βοδιών, που ακούω;
- ¹⁵ Και ο Σαούλ είπε: Τα έφερα από τούς Αμαληκίτες· επειδή, ο λαός λυπήθηκε τα καλύτερα από τα πρόβατα, και τα βόδια, για να θυσιάσει στον Κύριο τον Θεό σου· τα υπόλοιπα, όμως, τα εξολοθρεύσαμε.
- ¹⁶ Τότε, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Άφησε, και θα σου αναγγείλω τι μου είπε ο Κύριος τη νύχτα. Και εκείνος τού είπε: Λέγε.
- ¹⁷ Και ο Σαμουήλ είπε: Ενώ εσύ ήσουν μικρός μπροστά στα μάτια σου, δεν έγινες το κεφάλι των φυλών τού Ισραήλ, και ο Κύριος σε έχρισε βασιλιά επάνω στον Ισραήλ;
- ¹⁸ Και ο Κύριος σε έστειλε στον δρόμο, και είπε: Πήγαινε και εξολόθρεψε εκείνους που αμαρτάνουν σε μένα, τους Αμαληκίτες, και πολέμησε εναντίον τους μέχρις ότου τούς εξαφανίσεις·
- ¹⁹ γιατί, λοιπόν, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου, αλλά όρμησες επάνω στα λάφυρα, και έπραξες το κακό μπροστά στον Κύριο;
- ²⁰ Και ο Σαούλ είπε στον Σαμουήλ: Ναι, υπάκουσα στη φωνή τού Κυρίου, και πήγα στον δρόμο, που ο Κύριος με απέστειλε, και έφερα τον Αγάγ τον βασιλιά τού Αμαλήκ, αλλά τους Αμαληκίτες τούς εξολόθρευσα·

- 21** όμως, ο λαός πήρε από τα λάφουρα, πρόβατα, και βόδια, τα καλύτερα από τα απαγορευμένα, για να θυσιάσει στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.
- 22** Και ο Σαμουήλ είπε: Μήπως ο Κύριος αρέσκεται στα ολοκαυτώματα και στις θυσίες, όπως στο να υπακούμε στη φωνή του Κυρίου; Δες, η υποταγή είναι καλύτερη από τη θυσία· η υπακοή, παρά το πάχος των κριαριών·
- 23** επειδή, η απείθεια είναι σαν το αμάρτημα της μαγείας· και το πείσμα, σαν την ασέβεια και την ειδωλολατρεία· επειδή, εσύ απέρριψες τον λόγο του Κυρίου, γι' αυτό και ο Κύριος σε απέρριψε από το να είσαι βασιλιάς.
- 24** Και ο Σαούλ είπε στον Σαμουήλ: Αμάρτησα· για τον λόγο ότι, παρέβηκα το πρόσταγμα του Κυρίου, και τους λόγους σου, επειδή, φοβήθηκα τον λαό, και υπάκουσα στη φωνή τους·
- 25** τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, συγχώρεσε το αμάρτημά μου, και επέστρεψε μαζί μου, για να προσκυνήσω τον Κύριο.
- 26** Και ο Σαμουήλ είπε: Δεν θα επιστρέψω μαζί σου· επειδή, απέρριψες τον λόγο του Κυρίου, και ο Κύριος σε απέρριψε από το να είσαι βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ.
- 27** Και καθώς ο Σαμουήλ στράφηκε για να αναχωρήσει, εκείνος τον έπιασε από το κράσπεδο του ιματίου του· και ξεσχίστηκε.
- 28** Και ο Σαμουήλ τού είπε: Ξέσχισε από σένα σήμερα ο Κύριος τη βασιλεία τού Ισραήλ, και την έδωσε στον κοντινό σου, τον καλύτερό σου·
- 29** ούτε θα πει ψέματα ο Ισχυρός τού Ισραήλ ούτε θα μεταμεληθεί· επειδή, αυτός δεν είναι άνθρωπος, ώστε να μεταμεληθεί.
- 30** Κι εκείνος είπε: Αμάρτησα· αλλά, τίμησέ με τώρα, παρακαλώ, μπροστά στους πρεσβύτερους του λαού μου, και μπροστά στον Ισραήλ, και επέστρεψε μαζί μου, για να προσκυνήσω τον Κύριο τον Θεό σου.
- 31** Και ο Σαμουήλ επέστρεψε πίσω από τον Σαούλ, και προσκύνησε ο Σαούλ τον Κύριο.
- 32** Τότε, ο Σαμουήλ είπε: Φέρτε μου εδώ τον Αγάγ τον βασιλιά των Αμαληκιτών. Και ο Αγάγ ήρθε σ' αυτόν με έκδηλη χαρά· επειδή, ο Αγάγ έλεγε: Σίγουρα, η πικρία τού θανάτου πέρασε.
- 33** Και ο Σαμουήλ είπε: Καθώς η ρομφαία σου ατέκνωσε γυναίκες, έτσι θα ατεκνωθεί και η μητέρα σου ανάμεσα στις γυναίκες. Και ο Σαμουήλ κατέκοψε τον Αγάγ μπροστά στον Κύριο στα Γάλγαλα.
- 34** Τότε, ο Σαμουήλ αναχώρησε στη Ραμά· και ο Σαούλ ανέβηκε στο σπίτι του, στη Γαβαά Σαούλ.

35 Και ο Σαμουήλ δεν είδε πλέον τον Σαούλ μέχρι την ημέρα τού θανάτου του· πένθησε, όμως, ο Σαμουήλ για τον Σαούλ. Και ο Κύριος μεταμελήθηκε που έκανε τον Σαούλ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 16

1 Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Μέχρι πότε θα πενθείς εσύ για τον Σαούλ, επειδή, εγώ τον αποδοκίμασα από το να βασιλεύει επάνω στον Ισραήλ; Γέμισε με λάδι το κέρας σου, και πήγαινε· εγώ σε στέλνω στον Ιεσσαί τον Βηθλεεμίτη· επειδή, πρόβλεψα για τον εαυτό μου έναν βασιλιά ανάμεσα στους γιους του.

2 Και ο Σαμουήλ είπε: Πώς να πάω; Επειδή, ο Σαούλ θα το ακούσει, και θα με θανατώσει. Και ο Κύριος είπε: Πάρε μαζί σου μία δάμαλη, και πες: Ήρθα να θυσιάσω στον Κύριο.

3 Και κάλεσε στη θυσία τον Ιεσσαί, και εγώ θα σου φανερώσω τι θα κάνεις· και θα χρίσεις σε μένα όποιον σου πω.

4 Και ο Σαμουήλ έκανε εκείνο που του είπε ο Κύριος, και ήρθε στη Βηθλεέμ. Οι πρεσβύτεροι της πόλης, όμως, τρόμαξαν στη συνάντησή του, και είπαν: Έρχεσαι ειρηνικά;

5 Και εκείνος είπε: Ειρηνικά· έρχομαι για να θυσιάσω στον Κύριο· αγιαστείτε, και ελάτε μαζί μου στη θυσία. Και αγίασε τον Ιεσσαί και τους γιους του, και τους κάλεσε στη θυσία.

6 Και ενώ έμπαιναν, βλέποντας τον Ελιάβ, είπε: Σίγουρα, μπροστά στον Κύριο αυτός είναι ο χρισμένος του.

7 Και ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: Μη επιβλέψεις στο πρόσωπό του ή στο ύψος τού αναστήματός του, επειδή τον αποδοκίμασα· δεδομένου ότι ο Κύριος δεν βλέπει όπως βλέπει ο άνθρωπος· επειδή, ο άνθρωπος βλέπει το φαινόμενο, ο Κύριος όμως βλέπει την καρδιά.

8 Τότε, ο Ιεσσαί κάλεσε τον Αβιναδάβ, και τον πέρασε μπροστά στον Σαμουήλ. Και είπε: Ούτε τούτον δεν έκλεξε ο Κύριος.

9 Τότε ο Ιεσσαί πέρασε τον Σαμμά. Και εκείνος είπε: Ούτε τούτον δεν έκλεξε ο Κύριος.

10 Και ο Ιεσσαί πέρασε μπροστά από τον Σαμουήλ επτά από τους γιους του. Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Ο Κύριος δεν έκλεξε αυτούς.

11 Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Τελείωσαν τα παιδιά; Και εκείνος είπε: Μένει ακόμα ο νεότερος· και δεξ, ποιμαίνει τα πρόβατα. Και ο Σαμουήλ είπε στον Ιεσσαί: Στείλε και φέρ' τον· επειδή, δεν θα καθήσουμε στο τραπέζι, μέχρις ότου έρθει εδώ.

12 Και έστειλε, και τον έφερε. Ήταν δε ξανθός, και με ωραία μάτια, και όμορφος στην όψη. Και ο Κύριος είπε: Σήκω, και χρίσε αυτόν· επειδή, αυτός είναι.

13 Τότε, ο Σαμουήλ πήρε το κέρας με το λάδι, και τον έχρισε ανάμεσα στα αδέρφια του· και ήρθε επάνω στον Δαβίδ το Πνεύμα τού Κυρίου από εκείνη την ημέρα και στο εξής. Και καθώς ο Σαμουήλ σηκώθηκε, αναχώρησε στη Ραμά.

14 ΚΑΙ το Πνεύμα τού Κυρίου αποσύρθηκε από τον Σαούλ, και ένα πονηρό πνεύμα από τον Κύριο τον τάραζε.

15 Και οι δούλοι τού Σαούλ είπαν σ' αυτόν: Δες, τώρα, ένα πονηρό πνεύμα από τον Θεό σε ταραίζει·

16 ας προστάξει τώρα ο κύριός μας τους δούλους σου, που είναι μπροστά σου, να αναζητήσουμε έναν άνθρωπο ειδήμονα στο να παίζει κιθάρα· και όταν το πονηρό πνεύμα από τον Θεό είναι επάνω σου, να παίζει με το χέρι του, και θα σου κάνει καλό.

17 Και ο Σαούλ είπε στους δούλους του: Προβλέψτε σε μένα, λοιπόν, έναν άνθρωπο, που να παίζει καλά, και φέρτε τον σε μένα.

18 Τότε, ένας από τους δούλους του αποκρίθηκε, και είπε: Δες, είδα τον γιο τού Ιεσσαί τού Βηθλεεμίτη, είναι ειδήμονας στο να παίζει, και ανδρειότατος, και άνδρας πολεμιστής, και σε λόγο συνετός, και ωραίος άνθρωπος, και ο Κύριος είναι μαζί του.

19 Και ο Σαούλ έστειλε στον Ιεσσαί μηνυτές, λέγοντας: Στείλε μου τον Δαβίδ τον γιο σου, που είναι μαζί με τα πρόβατα.

20 Και ο Ιεσσαί πήρε ένα γαϊδούρι φορτωμένο με ψωμιά, και ένα ασκί κρασί, και ένα ερίφιο από κατσίκια, και τα έστειλε στον Σαούλ διαμέσου τού γιου του, του Δαβίδ.

21 Και ο Δαβίδ ήρθε στον Σαούλ, και στάθηκε μπροστά του· και τον αγάπησε υπερβολικά· και έγινε οπλοφόρος του.

22 Και ο Σαούλ έστειλε στον Ιεσσαί μηνυτές, λέγοντας: Ας στέκεται, παρακαλώ, ο Δαβίδ μπροστά μου· επειδή, βρήκε χάρη στα μάτια μου.

23 Και όταν το πνεύμα από τον Θεό ήταν επάνω στον Σαούλ, ο Δαβίδ έπαιρνε την κιθάρα, και έπαιζε με το χέρι του· τότε, ο Σαούλ ανακουφιζόταν, και αναπαυόταν, και το πονηρό πνεύμα αποσυρόταν απ' αυτόν.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 17

1 ΚΑΙ οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους για πόλεμο, και ήσαν συγκεντρωμένοι στη Σοκχώ, που ανήκει στον Ιούδα, και εκεί στρατοπέδευσαν, ανάμεσα στη Σοκχώ και την Αζηκά, στην Εφές-δαμμείμ.

- ² Και ο Σαούλ και οι άνδρες του συγκεντρώθηκαν, και στρατοπέδευσαν στην κοιλάδα Ηλά, και παρατάχθηκαν σε μάχη ενάντια στους Φιλισταίους.
- ³ Και οι μεν Φιλισταίοι στέκονταν επάνω στο βουνό από την εδώ πλευρά, και ο Ισραήλ στεκόταν επάνω στο βουνό από την εκεί πλευρά· ενώ η κοιλάδα ήταν ανάμεσά τους.
- ⁴ Και ένας άνδρας προμαχητής βγήκε από το στρατόπεδο των Φιλισταίων, ονομαζόμενος Γολιάθ, από τη Γαθ, ύψους έξι πηχών και μιας σπιθαμής.
- ⁵ Και είχε χάλκινη περικεφαλαία επάνω στο κεφάλι του, και ήταν ντυμένος με αλυσιδωτό θώρακα· και το βάρος τού θώρακα ήταν 5.000 σίκλοι χαλκού·
- ⁶ και επάνω στα σκέλη του είχε κνημίδες χάλκινες, και ανάμεσα στους ώμους του ένα χάλκινο δόρυ.⁷
- ⁷ Και το κοντάρι τού δόρατός του ήταν σαν το αντί τού υφαντή· και η λόγχη τού δόρατός του ζύγιζε 600 σίκλους σιδήρου· και ένας, κρατώντας την επιμήκη ασπίδα, προπορευόταν μπροστά του.
- ⁸ Και όταν στάθηκε, βόησε προς τις παρατάξεις τού Ισραήλ, και τους είπε: Γιατί βγαίνετε να παραταχθείτε σε μάχη; Δεν είμαι εγώ ο Φιλισταίος, και εσείς δούλοι τού Σαούλ; Διαλέξτε για τον εαυτό σας έναν άνδρα, και ας κατέβει σε μένα·
- ⁹ και αν μεν μπορέσει να πολεμήσει μαζί μου, και με θανατώσει, τότε εμείς θα γίνουμε δούλοι σας· αλλά, αν εγώ υπερισχύσω εναντίον του, και τον θανατώσω, τότε εσείς θα είστε δούλοι μας, και θα δουλεύετε σε μας.
- ¹⁰ Και ο Φιλισταίος είπε: Εγώ εξουθένωσα τις παρατάξεις τού Ισραήλ αυτή την ημέρα· δώστε μου έναν άνδρα, για να μονομαχήσουμε.
- ¹¹ Όταν άκουσε ο Σαούλ και ολόκληρος ο Ισραήλ εκείνα τα λόγια τού Φιλισταίου, ταραχτήκαν και φοβήθηκαν υπερβολικά.
- ¹² Και ήταν ο Δαβίδ, ο γιος εκείνου τού Εφραθαίου, από τη Βηθλεέμ-Ιούδα, του ονομαζόμενου Ιεσσαί· και είχε οκτώ γιους· και ο άνθρωπος αυτός στις ημέρες τού Σαούλ είχε την τάξη τού γέροντα ανάμεσα στους ανθρώπους.
- ¹³ Και πήγαν οι τρεις γιοι τού Ιεσσαί, οι μεγαλύτεροι, στη μάχη ακολουθώντας τον Σαούλ· και τα ονόματα των τριών γιων του, που πήγαν στη μάχη, ήσαν: Ο Ελιάβ, ο πρωτότοκος, και ο δεύτερός του, ο Αβιναδάβ, και ο τρίτος ο Σαμμά.
- ¹⁴ Και ο Δαβίδ ήταν ο νεότερος· και οι τρεις οι μεγαλύτεροι ακολουθούσαν τον Σαούλ.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ αναχωρούσε και επέστρεφε από τον Σαούλ, για να βόσκει τα πρόβατα του πατέρα του στη Βηθλεέμ.
- ¹⁶ Και ο Φιλισταίος πλησίαζε πρωί και βράδυ, και συλωνόταν για 40 ημέρες.

- 17 Και ο Ιεσσαί είπε στον Δαβίδ τον γιο του: Πάρε, τώρα, για τα αδέρφια σου ένα εφά από τούτο το φρυγανισμένο σιτάρι, και τούτα τα δέκα ψωμιά, και τρέξε στο στρατόπεδο στα αδέρφια σου·
- 18 και φέρε στον χιλιάρχο τούτα τα δέκα νωπά τυριά, και δεξ αν οι αδελφοί σου υγιαίνουν, και πάρε απ' αυτούς ένα σημάδι.
- 19 Και ο Σαούλ, και αυτοί, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, ήσαν στην κοιλάδα Ηλά, σε μάχη με τους Φιλισταίους.
- 20 Και ο Δαβίδ σηκώθηκε το πρωί ενωρίς· και αφήνοντας τα πρόβατα σε έναν φύλακα, πήρε, και πήγε, όπως τον πρόσταξε ο Ιεσσαί· και ήρθε στο περιχαράκωμα, ενώ ο στρατός έβγαινε σε παράταξη· και αλάλαξαν για μάχη·
- 21 επειδή, ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι παρατάχθηκαν, στρατός απέναντι σε στρατό.
- 22 Και ο Δαβίδ, αφήνοντας από επάνω του τα σκεύη στο χέρι τού σκευοφύλακα, έτρεξε προς τον στρατό, και ήρθε, και ρώτησε, τα αδέρφια του πώς έχουν.
- 23 Και ενώ μιλούσε μαζί τους, ξάφνου, από τα στρατεύματα των Φιλισταίων ανέβαινε ο Φιλισταίος προμαχητής, αυτός από τη Γαθ, το όνομά του ήταν Γολιάθ, και μίλησε τα ίδια εκείνα λόγια· και ο Δαβίδ τα άκουσε.
- 24 Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, καθώς είδαν τον άνδρα, έφυγαν από μπροστά του, και φοβήθηκαν υπερβολικά.
- 25 Και οι άνδρες τού Ισραήλ έλεγαν: Είδατε αυτόν τον άνδρα, που ανεβαίνει; Σίγουρα ανέβηκε για να εξουθενώσει τον Ισραήλ· και όποιος τον θανατώσει, αυτόν θα τον πλουτίσει ο βασιλιάς με μεγάλα πλούτη, και θα του δώσει τη θυγατέρα του, και την οικογένειά του θα την κάνει ελεύθερη ανάμεσα στον Ισραήλ.
- 26 Και ο Δαβίδ είπε στους άνδρες που στέκονταν κοντά του, λέγοντας: Τι θα γίνει στον άνδρα, που θα πατάξει αυτόν τον Φιλισταίο, και θα αφαιρέσει από τον Ισραήλ το όνειδος; Επειδή, ποιος είναι αυτός ο απερίτμητος Φιλισταίος, ώστε να εξουθενώνει τα στρατεύματα του ζωντανού Θεού;
- 27 Και ο λαός τού αποκρίθηκε σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο: Έτσι θα γίνει στον άνδρα, που θα τον πατάξει.
- 28 Και ο μεγαλύτερος αδελφός του, ο Ελιάβ, άκουσε, καθώς μιλούσε στους άνδρες· και ο θυμός τού Ελιάβ άναψε εναντίον τού Δαβίδ, και είπε: Γιατί κατέβηκες εδώ; Και σε ποιον άφησες εκείνα τα λίγα πρόβατα στην έρημο; Εγώ ξέρω την υπερηφάνειά σου, και την πονηρία τής καρδιάς σου· σίγουρα, για να δεις τη μάχη κατέβηκες.
- 29 Και ο Δαβίδ είπε: Τι έκανα τώρα; Δεν είναι αιτία;

- 30 Και στράφηκε απ' αυτόν σε έναν άλλον, και μίλησε με τον ίδιο τρόπο· και ο λαός πάλι τού απάντησε σύμφωνα με τον πρώτο λόγο.
- 31 Και όταν ακούστηκαν τα λόγια που μίλησε ο Δαβίδ, ανήγγειλαν το πράγμα στον Σαούλ· και τον παρέλαβε.
- 32 Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ας μη ταπεινώνεται η καρδιά κανενός ανθρώπου εξαιτίας του· ο δούλος σου θα πάει και θα πολεμήσει με τούτον τον Φιλισταίο.
- 33 Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Δεν μπορείς να πας ενάντια σ' αυτόν τον Φιλισταίο για να πολεμήσεις μαζί του· επειδή, εσύ είσαι παιδί, και αυτός είναι άνδρας πολεμιστής από τη νιότη του.
- 34 Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ο δούλος σου έβοσκε τα πρόβατα του πατέρα του, και ήρθε ένα λιοντάρι και μία αρκούδα, και άρπαξε ένα πρόβατο από το κοπάδι·
- 35 και βγήκα πίσω απ' αυτό, και το πάταξα, και το ελευθέρωσα από το στόμα του· και καθώς σηκώθηκε εναντίον μου, το άρπαξα από τη σιαγόνα, και το χτύπησα, και το θανάτωσα·
- 36 ο δούλος σου χτύπησε και το λιοντάρι και την αρκούδα· και ο Φιλισταίος αυτός, ο απερίτμητος, θα είναι σαν ένα απ' αυτά, επειδή εξουθένωσε τα στρατεύματα του ζωντανού Θεού.
- 37 Και ο Δαβίδ είπε: Ο Κύριος που με ελευθέρωσε από το χέρι τού λιονταριού, και από το χέρι τής αρκούδας, αυτός θα με ελευθερώσει και από το χέρι αυτού τού Φιλισταίου. Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε, και ο Κύριος ας είναι μαζί σου.
- 38 Και ο Σαούλ όπλισε τον Δαβίδ με την πανοπλία του, και έβαλε στο κεφάλι του μία χάλκινη περικεφαλαία· και τον έντυσε με θώρακα.
- 39 Και ο Δαβίδ ζώστηκε τη ρομφαία του επάνω από την πανοπλία του, και θέλησε να περπατήσει· επειδή, δεν είχε δοκιμάσει. Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Δεν μπορώ μ' αυτά να περπατήσω· επειδή, ποτέ δεν έχω δοκιμάσει. Και τα ξεντύθηκε ο Δαβίδ από επάνω του.
- 40 Και πήρε στο χέρι του τη ράβδο του, και διάλεξε για τον εαυτό του πέντε ομαλές πέτρες από τον χείμαρρο, και βάζοντάς τες στο ποιμενικό του σακί και στο θυλάκιο, και τη σφεντόνα του στο χέρι του, πλησίαζε στον Φιλισταίο.
- 41 Ο δε Φιλισταίος ερχόταν προχωρώντας, και πλησίαζε στον Δαβίδ· και ο ασπιδοφόρος άνδρας μπροστά απ' αυτόν.
- 42 Και όταν ο Φιλισταίος κοίταξε ολόγυρά του, και είδε τον Δαβίδ, τον καταφρόνησε· επειδή, ήταν παιδί, και ξανθός, και ωραίος στην όψη.
- 43 Και ο Φιλισταίος είπε στον Δαβίδ: Σκύλος είμαι εγώ, ώστε έρχεσαι σε μένα με ράβδους; Και ο Φιλισταίος καταράστηκε τον Δαβίδ στους θεούς του.

- 44 Και ο Φιλισταίος είπε στον Δαβίδ: Έλα σε μένα και θα παραδώσω τις σάρκες σου στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τού χωραφιού.
- 45 Και ο Δαβίδ είπε στον Φιλισταίο: Εσύ έρχεσαι εναντίον μου με ρομφαία, και δόρυ, και ασπίδα· εγώ, όμως, έρχομαι εναντίον σου στο όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού των στρατευμάτων τού Ισραήλ, που εσύ εξουθένωσες·
- 46 αυτή την ημέρα ο Κύριος θα σε παραδώσει στο χέρι μου· και θα σε πατάξω, και θα αφαιρέσω από σένα το κεφάλι σου· και θα παραδώσω τα πτώματα του στρατοπέδου των Φιλισταίων αυτή την ημέρα στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης· για να γνωρίσει όλη η γη ότι υπάρχει Θεός στον Ισραήλ·
- 47 και ολόκληρο αυτό το πλήθος θα γνωρίσει ότι ο Κύριος δεν σώζει με ρομφαία και δόρυ· επειδή, του Κυρίου είναι η μάχη, και αυτός θα σας παραδώσει στο χέρι μας.
- 48 Και όταν ο Φιλισταίος σηκώθηκε, και ερχόταν και πλησίαζε σε συνάντηση του Δαβίδ, έσπευσε ο Δαβίδ, και έτρεξε στη μάχη εναντίον τού Φιλισταίου.
- 49 Και ο Δαβίδ απλώνοντας το χέρι του στο σακί, πήρε από εκεί μία πέτρα, και την εκσφενδόνισε, και χτύπησε τον Φιλισταίο στο μέτωπό του, ώστε η πέτρα μπήχτηκε στο μέτωπό του· και έπεσε κατά πρόσωπο στη γη.
- 50 Και ο Δαβίδ υπερίσχυσε ενάντια στον Φιλισταίο με τη σφεντόνα και με την πέτρα, και χτύπησε τον Φιλισταίο, και τον θανάτωσε. Αλλά, δεν υπήρχε ρομφαία στο χέρι τού Δαβίδ·
- 51 γι' αυτό, έτρεξε ο Δαβίδ, και καθώς στάθηκε επάνω στον Φιλισταίο, πήρε τη ρομφαία του, και την έσυρε από τη θήκη της, και αφού τον θανάτωσε, έκοψε μ' αυτή το κεφάλι του. Βλέποντας οι Φιλισταίοι, ότι πέθανε ο ισχυρός τους, έφυγαν·
- 52 Τότε, σηκώθηκαν οι άνδρες τού Ισραήλ και του Ιούδα, και αλάλαξαν, και καταδίωξαν τους Φιλισταίους, μέχρι την είσοδο της κοιλάδας, και μέχρι τις πύλες τής Ακκαρών. Και έπεσαν οι τραυματισμένοι από τούς Φιλισταίους στον δρόμο τής Σααραείμ, μέχρι τη Γαθ, και μέχρι την Ακκαρών.
- 53 Και οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν από την καταδίωξη των Φιλισταίων, και διάρπαξαν τα στρατόπεδά τους.
- 54 Και ο Δαβίδ πήρε το κεφάλι τού Φιλισταίου, και το έφερε στα Ιεροσόλυμα· την πανοπλία του, όμως, την έβαλε στη σκηνή του.
- 55 Και όταν ο Σαούλ είδε τον Δαβίδ να βγαίνει εναντίον τού Φιλισταίου, είπε στον Αβενήρ, τον αρχηγό τού στρατεύματος: Αβενήρ, τίνος γιος είναι αυτός ο νέος; Και ο Αβενήρ είπε: Ζει η ψυχή σου, βασιλιά, δεν ξέρω.
- 56 Και ο βασιλιάς είπε: Ρώτησε εσύ, τίνος γιος είναι αυτός ο νεανίσκος.

⁵⁷ Και καθώς ο Δαβίδ επέστρεψε, όταν πάταξε τον Φιλισταίο, τον πήρε ο Αβενήρ, και τον έφερε μπροστά στον Σαούλ· και το κεφάλι τού Φιλισταίου ήταν στο χέρι του.

⁵⁸ Και ο Σαούλ τού είπε: Τίνος γιος είσαι εσύ, νέε; Και ο Δαβίδ αποκρίθηκε: Ο γιος τού δούλου σου Ιεσσαί τού Βηθλεεμίτη.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 18

¹ Και καθώς τελείωσε να μιλάει στον Σαούλ, η ψυχή τού Ιωνάθαν συνδέθηκε με την ψυχή τού Δαβίδ, και ο Ιωνάθαν τον αγάπησε σαν τη δική του ψυχή.

² Και ο Σαούλ τον παρέλαβε εκείνη την ημέρα, και δεν τον άφησε πλέον να επιστρέψει στο σπίτι τού πατέρα του.

³ Τότε, ο Ιωνάθαν έκανε συνθήκη με τον Δαβίδ· επειδή, τον αγαπούσε σαν τη δική του ψυχή.

⁴ Και καθώς ο Ιωνάθαν ξεντύθηκε το επανωφόρι που είχε επάνω του, το έδωσε στον Δαβίδ, και τη στολή του, μέχρι και το ξίφος του, και το τόξο του, και τη ζώνη του.

⁵ Και ο Δαβίδ έβγαινε παντού όπου τον έστελνε ο Σαούλ, και φερόταν με σύνεση· και ο Σαούλ τον έβαλε αρχηγό επάνω σε όλους τούς άνδρες τού πολέμου· και ήταν αρεστός στα μάτια ολόκληρου του λαού, και ακόμα και στα μάτια των δούλων τού Σαούλ.

⁶ Και καθώς έρχονταν, ενώ ο Δαβίδ επέστρεφε από τη σφαγή τού Φιλισταίου, έβγαιναν γυναίκες από όλες τις πόλεις τού Ισραήλ, ψάλλοντας και χορεύοντας, σε συνάντηση του βασιλιά Σαούλ, με τύμπανα, με χαρά, και με κύμβαλα.

⁷ Και αποκρίνονταν η μία στην άλλη οι γυναίκες, που έπαιζαν, και έλεγαν: Ο Σαούλ πάταξε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του.

⁸ Και ο Σαούλ παροξύνθηκε σε υπερβολικό βαθμό, και φάνηκε δυσάρεστος στα μάτια του αυτός ο λόγος, και είπε: Απέδωσαν στον Δαβίδ τις μυριάδες, και σε μένα απέδωσαν τις χιλιάδες· και τι απολείπεται πλέον σ' αυτόν παρά η βασιλεία;

⁹ Και ο Σαούλ υπέβλεπε τον Δαβίδ από εκείνη την ημέρα και στο εξής.

¹⁰ Και την επόμενη ημέρα ήρθε επάνω στον Σαούλ ένα πονηρό πνεύμα από τον Θεό, και προφήτευε μέσα στο σπίτι· και ο Δαβίδ έπαιζε με το χέρι του κιθάρα, όπως κάθε ημέρα· και υπήρχε ένα μικρό δόρυ στο χέρι τού Σαούλ·

¹¹ και ο Σαούλ έρριξε το μικρό δόρυ, λέγοντας: Θα χτυπήσω τον Δαβίδ μέχρι και στον τοίχο. Αλλά, ο Δαβίδ παρεξέκλινε δύο φορές από μπροστά του.

¹² Και ο Σαούλ φοβήθηκε από μπροστά από τον Δαβίδ, επειδή ο Κύριος ήταν μαζί του, ενώ από τον Σαούλ είχε απομακρυνθεί.

- 13 Γι' αυτό, ο Σαούλ τον απομάκρυνε από κοντά του, και τον έκανε χιλιάρχο· και έβγαινε και έμπαινε μπροστά στον λαό.
- 14 Και ο Δαβίδ φερόταν με σύνεση σε όλους τούς δρόμους του· και ο Κύριος ήταν μαζί του.
- 15 Γι' αυτό ο Σαούλ, βλέποντας ότι φέρεται με μεγάλη σύνεση, φοβόταν από μπροστά του.
- 16 Και ολόκληρος ο Ισραήλ και ο Ιούδας αγαπούσε τον Δαβίδ, επειδή έβγαινε και έμπαινε μπροστά τους.
- 17 Και ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Δες, η μεγαλύτερη θυγατέρα μου η Μεράβ· αυτήν θα σου δώσω για γυναίκα· μόνον να είσαι σε μένα ανδρείος, και να μάχεσαι τις μάχες τού Κυρίου. Επειδή, ο Σαούλ είπε: Ας μη είναι το χέρι μου επάνω του, αλλά το χέρι των Φιλισταίων ας είναι επάνω του.
- 18 Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Ποιος είμαι εγώ; Και ποια είναι η ζωή μου, και η οικογένεια του πατέρα μου ανάμεσα στον Ισραήλ, ώστε να γίνω γαμπρός τού βασιλιά;
- 19 Αλλά, την εποχή που η Μεράβ, η θυγατέρα τού Σαούλ, επρόκειτο να δοθεί στον Δαβίδ, αυτή δόθηκε για γυναίκα στον Αδριήλ, τον Μεολαθίτη.
- 20 Τον Δαβίδ, όμως, αγαπούσε η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ· και το ανήγγειλαν στον Σαούλ· και του άρεσε αυτό το πράγμα.
- 21 Και ο Σαούλ είπε: Θα του τη δώσω, για να του γίνει παγίδα, και για να είναι επάνω του το χέρι των Φιλισταίων. Γι' αυτό, ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Σήμερα θα είσαι γαμπρός μου με τη δεύτερη θυγατέρα μου.
- 22 Και ο Σαούλ πρόσταξε τους δούλους του, λέγοντας: Μιλήστε κρυφά στον Δαβίδ, και πείτε του: Δες, ο βασιλιάς αρέσκεται σε σένα, και σε αγαπούν όλοι οι δούλοι του· τώρα, λοιπόν, γίνε γαμπρός τού βασιλιά.
- 23 Και οι δούλοι τού Σαούλ μίλησαν αυτά τα λόγια στα αυτιά τού Δαβίδ. Και ο Δαβίδ είπε: Σας φαίνεται τιποτένιο πράγμα να γίνει κανείς γαμπρός τού βασιλιά; Αλλά, εγώ είμαι φτωχός άνθρωπος, και τιποτένιος.
- 24 Και οι δούλοι τού Σαούλ ανήγγειλαν σ' αυτόν, λέγοντας: Σύμφωνα μ' αυτά τα λόγια μίλησε ο Δαβίδ.
- 25 Και ο Σαούλ είπε: Έτσι θα πείτε στον Δαβίδ: Ο βασιλιάς δεν θέλει νυφικά δώρα, αλλά 100 ακροβυστίες Φιλισταίων, για να εκδικηθεί ο βασιλιάς ενάντια στους εχθρούς του. Ο Σαούλ, όμως, στοχαζόταν να κάνει τον Δαβίδ να πέσει με το χέρι των Φιλισταίων.
- 26 Και όταν οι δούλοι του ανήγγειλαν στον Δαβίδ αυτά τα λόγια, άρεσε στον Δαβίδ να γίνει γαμπρός τού βασιλιά· ώστε, και πριν συμπληρωθούν οι ημέρες,

²⁷ ο Δαβίδ σηκώθηκε και πήγε, αυτός και οι άνδρες του, και θανάτωσε 200 από τους άνδρες των Φιλισταίων· και ο Δαβίδ έφερε τις ακροβυστίες τους, και τις απέδωσε ολόκληρες στον βασιλιά, για να γίνει γαμπρός τού βασιλιά. Και ο Σαούλ τού έδωσε τη Μιχάλ τη θυγατέρα του για γυναίκα.

²⁸ Και ο Σαούλ είδε και γνώρισε ότι ο Κύριος ήταν μαζί με τον Δαβίδ· και η Μιχάλ η θυγατέρα τού Σαούλ τον αγαπούσε.

²⁹ Και ο Σαούλ φοβόταν ακόμα περισσότερο μπροστά από τον Δαβίδ· και ο Σαούλ έγινε παντοτινός εχθρός τού Δαβίδ.

³⁰ Και οι άρχοντες των Φιλισταίων βγήκαν σε πόλεμο· και από την ημέρα που βγήκαν, ο Δαβίδ φερόταν με μεγαλύτερη σύνεση από όλους τούς δούλους τού Σαούλ· ώστε, το όνομά του τιμήθηκε υπερβολικά.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 19

¹ ΚΑΙ ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν, τον γιο του, και σε όλους τούς δούλους του, να θανατώσουν τον Δαβίδ.

² Ο Ιωνάθαν, όμως, ο γιος τού Σαούλ, αγαπούσε τον Δαβίδ υπερβολικά· και ο Ιωνάθαν ανήγγειλε στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Σαούλ, ο πατέρας μου, ζητάει να σε θανατώσει· τώρα, λοιπόν, φυλάξου, παρακαλώ, μέχρι το πρωί, και να μένεις σε ένα κρυφό μέρος, και κρύψου·

³ και εγώ θα βγω και θα σταθώ κοντά στον πατέρα μου στο χωράφι, όπου θα βρίσκεσαι, και θα μιλήσω στον πατέρα μου για σένα· και θα δω τι είναι, και θα σου το αναγγείλω.

⁴ Και ο Ιωνάθαν μίλησε στον Σαούλ τον πατέρα του ευνοϊκά για τον Δαβίδ και του είπε: Ας μη αμαρτήσσει ο βασιλιάς ενάντια στον δούλο του, ενάντια στον Δαβίδ· επειδή, δεν αμάρτησε εναντίον σου, και επειδή τα έργα του στάθηκαν πολύ καλά σε σένα·

⁵ δεδομένου ότι, ριψοκινδύνεψε τη ζωή του, και θανάτωσε τον Φιλισταίο, και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία σε ολόκληρο τον Ισραήλ· είδες και χάρηκες· γιατί, λοιπόν, θέλεις να αμαρτήσεις ενάντια σε αθώο αίμα, θανατώνοντας τον Δαβίδ χωρίς αιτία;

⁶ Και ο Σαούλ έδωσε προσοχή⁸ στη φωνή τού Ιωνάθαν· και ορκίστηκε ο Σαούλ, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, δεν θα θανατωθεί.

⁷ Και ο Ιωνάθαν φώναξε τον Δαβίδ, και του ανήγγειλε όλα αυτά τα λόγια. Και ο Ιωνάθαν έφερε τον Δαβίδ στον Σαούλ, και ήταν μπροστά του, όπως και άλλοτε.

⁸ Έγινε και πάλι πόλεμος· και ο Δαβίδ βγήκε, και πολέμησε με τους Φιλισταίους, και πάταξε τους Φιλισταίους με μεγάλη σφαγή· και έφυγαν από μπροστά του.

- ⁹ Και το πονηρό πνεύμα από τον Κύριο στάθηκε επάνω στον Σαούλ, ενώ καθόταν στο σπίτι του με το μικρό δόρυ στο χέρι του· και ο Δαβίδ έπαιζε με το χέρι του το όργανο.
- ¹⁰ Και ο Σαούλ ζήτησε να χτυπήσει τον Δαβίδ με το μικρό δόρυ και μέχρι τον τοίχο· ξέκλινε, όμως, από μπροστά από τον Σαούλ, και χτύπησε με το μικρό δόρυ τον τοίχο· και ο Δαβίδ έφυγε, και διασώθηκε εκείνη τη νύχτα.
- ¹¹ Και ο Σαούλ έστειλε μηνυτές στο σπίτι τού Δαβίδ, για να τον παραφυλάξουν, και να τον θανατώσουν το πρωί· η Μιχάλ, όμως, η γυναίκα του, ανήγγειλε στον Δαβίδ, λέγοντας: Αν δεν σώσεις τη ζωή σου αυτή τη νύχτα, αύριο θα θανατωθείς.
- ¹² Και η Μιχάλ κατέβασε τον Δαβίδ από το παράθυρο· και αναχώρησε, και έφυγε, και διασώθηκε.
- ¹³ Τότε, η Μιχάλ παίρνοντας ένα ομοίωμα, το έβαλε επάνω στο κρεβάτι, και στο κεφάλι του έβαλε ένα προσκέφαλο από τρίχες κασικιών, και το σκέπασε με ένα φόρεμα.
- ¹⁴ Και όταν ο Σαούλ έστειλε μηνυτές για να πιάσουν τον Δαβίδ, εκείνη είπε: Είναι άρρωστος.
- ¹⁵ Ο Σαούλ έστειλε ξανά μηνυτές για να δουν τον Δαβίδ, λέγοντας: Φέρτε τον σε μένα επάνω στο κρεβάτι, για να τον θανατώσω.
- ¹⁶ Και όταν οι μηνυτές μπήκαν μέσα, νάσου, επάνω στο κρεβάτι ήταν το ομοίωμα, και ένα προσκέφαλο στο κεφάλι του από τρίχες κασικιών.
- ¹⁷ Και ο Σαούλ είπε στη Μιχάλ: Γιατί με εξαπάτησες έτσι, και έδιωξες τον εχθρό μου, και διασώθηκε; Και η Μιχάλ απάντησε στον Σαούλ: Αυτός μού είπε: Άφησέ με να φύγω· γιατί να σε θανατώσω;
- ¹⁸ Και ο Δαβίδ έφυγε, και διασώθηκε, και ήρθε στον Σαμουήλ στη Ραμά, και του ανήγγειλε όλα όσα τού είχε κάνει ο Σαούλ· και πήγαν, αυτός και ο Σαμουήλ, και κατοίκησαν στη Ναιιώθ.
- ¹⁹ Και ανήγγειλαν στον Σαούλ, και είπαν: Δες, ο Δαβίδ είναι στη Ναιιώθ, στη Ραμά.
- ²⁰ Και ο Σαούλ έστειλε μηνυτές για να πιάσουν τον Δαβίδ· και όταν είδαν τη συγκέντρωση των προφητών να προφητεύουν, και τον Σαμουήλ να προΐσταται σ' αυτούς, ήρθε το Πνεύμα τού Κυρίου επάνω στους μηνυτές τού Σαούλ, και προφήτευαν και αυτοί.
- ²¹ Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Σαούλ, έστειλε και άλλους μηνυτές, και αυτοί παρόμοια προφήτευαν. Και ο Σαούλ ξανάστειλε μηνυτές για τρίτη φορά, κι αυτοί επίσης προφήτευαν.

22 Τότε, πήγε και αυτός στη Ραμά, και ήρθε μέχρι το μεγάλο πηγάδι που είναι στη Σοκχώ· και ρώτησε λέγοντας: Πού είναι ο Σαμουήλ και ο Δαβίδ; Και είπαν: Δες, στη Ναυιώθ, στη Ραμά.

23 Και πήγε εκεί στη Ναυιώθ, που ήταν στη Ραμά· και το Πνεύμα τού Θεού ήρθε επάνω του και εξακολουθούσε τον δρόμο του προφητεύοντας, μέχρις ότου ήρθε στη Ναυιώθ, στη Ραμά.

24 Και αφού ξεντύθηκε και αυτός τα ιμάτιά του, προφήτευε μπροστά στον Σαμουήλ με τον ίδιο τρόπο, και ήταν καταγής γυμνός όλη εκείνη την ημέρα και όλη τη νύχτα. Γι' αυτό, λένε: Και ο Σαούλ ανάμεσα σε προφήτες;

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 20

1 Και ο Δαβίδ έφυγε από τη Ναυιώθ, που είναι στη Ραμά, και ήρθε, και είπε μπροστά στον Ιωνάθαν: Τι έκανα; Ποιο είναι το αδίκημά μου, και ποιο το αμάρτημά μου μπροστά στον πατέρα σου, για το οποίο ζητάει την ψυχή μου;

2 Και εκείνος τού είπε: Μη γένοιτο! Εσύ δεν θα πεθάνεις· δες, ο πατέρας μου δεν θα κάνει τίποτε, ούτε μεγάλο ούτε μικρό, που να μη το φανερώσει σε μένα· και γιατί ο πατέρας μου θα έκρυβε αυτό το πράγμα από μένα; Δεν είναι έτσι.

3 Και ο Δαβίδ ορκίστηκε ακόμα, και είπε: Ο πατέρας σου, βέβαια, ξέρει ότι εγώ βρήκα χάρη μπροστά σου· γι' αυτό, λέει: Ας μη το ξέρει αυτό ο Ιωνάθαν, μήπως λυπηθεί. Αλλά, ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν είναι παρά ένα βήμα ανάμεσα σε μένα και τον θάνατο.

4 Τότε ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Ό,τι επιθυμεί η ψυχή σου θα το κάνω σε σένα.

5 Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωνάθαν: Δες, αύριο είναι νεομηνία, κατά την οποία συνηθίζω να κάθομαι να συντρώγω με τον βασιλιά· άφησέ με, λοιπόν, να πάω για να κρυφτώ στο χωράφι μέχρι την εσπέρα τής τρίτης ημέρας·

6 αν ο πατέρας σου κοιτάζοντας ολόγυρα με ζητήσει, τότε πες: Ο Δαβίδ ζήτησε από μένα ένθερμα να τρέξει στη Βηθλεέμ, την πόλη του· επειδή, γίνεται εκεί ετήσια θυσία, από όλη τη συγγένειά του·

7 Αν πει έτσι: Καλά· θα είναι ειρήνη στον δούλο σου· αν, όμως, οργιστεί πολύ, να ξέρεις ότι το κακό είναι αποφασισμένο απ' αυτόν.

8 Θα κάνεις, λοιπόν, έλεος στον δούλο σου· επειδή, έβαλες τον δούλο σου σε συνθήκη Κυρίου μαζί σου· αν, όμως, υπάρχει σε μένα αδικία, θανάτωσέ με εσύ· και γιατί να με φέρεις μέχρι τον πατέρα σου;

9 Και ο Ιωνάθαν είπε: Μη γένοιτο ποτέ κάτι τέτοιο σε σένα! Επειδή, αν πραγματικά γνωρίσω ότι είναι αποφασισμένο από τον πατέρα μου το κακό νάρθει επάνω σου, σίγουρα θα σου το αναγγείλω.

- 10 Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωνάθαν: Ποιος θα μου το αναγγείλει αν ο πατέρας σου απαντήσει σε σένα με σκληρό τρόπο;
- 11 Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Έλα, και ας βγούμε στο χωράφι. Και βγήκαν και οι δύο στο χωράφι.
- 12 Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ! Όταν κάποτε την αυριανή ή τη μεθαυριανή ημέρα εξιχνιάσω τον πατέρα μου, και πράγματι, είναι κάτι καλό για τον Δαβίδ, αν δεν σου στείλω τότε να το αναγγείλω σε σένα,
- 13 έτσι να κάνει ο Κύριος στον Ιωνάθαν και έτσι να προσθέσει! Αν, όμως, ο πατέρας μου αποφάσισε το κακό εναντίον σου, θα σου το αναγγείλω, και θα σε εξαποστείλω, και θα πας με ειρήνη· και ο Κύριος ας είναι μαζί σου, καθώς στάθηκε με τον πατέρα μου!
- 14 Και όχι μονάχα όσο ζω θα δείξεις σε μένα το έλεος του Κυρίου, για να μη πεθάνω,
- 15 αλλά, και δεν θα αποκόψεις το έλεός σου από την οικογένειά μου, παντοτινά· όχι, ούτε όταν ο Κύριος αφανίσει τούς εχθρούς τού Δαβίδ, κάθε έναν από το πρόσωπο της γης.
- 16 Και ο Ιωνάθαν έκανε συνθήκη με την οικογένεια του Δαβίδ, λέγοντας στο τέλος: Και ο Κύριος να ζητήσει λόγο από τους εχθρούς τού Δαβίδ!
- 17 Και ο Ιωνάθαν έκανε και τον Δαβίδ να ορκιστεί στην αγάπη του σ' αυτόν· επειδή, τον αγαπούσε όπως αγαπούσε τη δική του ψυχή.
- 18 Και ο Ιωνάθαν τού είπε: Αύριο είναι νεομηνία· και θα αναζητηθείς, επειδή η καθέδρα σου θα είναι αδειανή·
- 19 και αφού μείνεις τρεις ημέρες, θα κατέβεις με βιασύνη, και θάρθεις στον τόπο, όπου κρύφτηκες την ημέρα τής πράξης, και θα καθήσεις κοντά στην πέτρα Εζήλ·
- 20 και εγώ θα τοξεύσω τρία βέλη στα πλάγια της πέτρας, σαν να τοξεύω σε σημάδι·
- 21 και δες, θα αποστείλω τον υπηρέτη, λέγοντας: Πήγαινε, βρες τα βέλη· —αν πω στον υπηρέτη, ρητά: Δες, τα βέλη είναι προς τα δω από σένα, πάρ' τα· τότε, έλα, επειδή, είναι ειρήνη σε σένα, και καμιά βλάβη, ζει ο Κύριος·
- 22 αν, όμως, πω στον νέο: Δες, τα βέλη είναι πιο πέρα από σένα· —πήγαινε τον δρόμο σου, επειδή σε εξαπέστειλε ο Κύριος·
- 23 για τον λόγο, όμως, που μιλήσαμε εγώ κι εσύ, δες, ο Κύριος ας είναι μάρτυρας ανάμεσα σε μένα και σε σένα, παντοτινά.
- 24 Ο Δαβίδ κρύφτηκε, λοιπόν, στο χωράφι· και όταν ήρθε η νεομηνία, ο βασιλιάς κάθησε στο τραπέζι για να φάει.

25 Και ο βασιλιάς κάθησε επάνω στην καθέδρα του, όπως άλλοτε, επάνω σε καθέδρα κοντά στον τοίχο· και ο Ιωνάθαν σηκώθηκε, και ο Αβενήρ κάθησε κοντά στον Σαούλ, ο τόπος όμως τού Δαβίδ ήταν αδειανός.

26 Ο Σαούλ, όμως, δεν μίλησε καθόλου εκείνη την ημέρα· επειδή, είπε στον εαυτό του: Κάτι θα του συνέβηκε, ώστε να μη είναι καθαρός· σίγουρα δεν είναι καθαρός.

27 Και το πρωί, τη δεύτερη του μήνα, ο τόπος τού Δαβίδ ήταν αδειανός· και ο Σαούλ είπε στον Ιωνάθαν, τον γιο του: Γιατί δεν ήρθε ο γιος τού Ιεσσαί στο τραπέζι, ούτε χθες ούτε σήμερα;

28 Και ο Ιωνάθαν απάντησε στον Σαούλ: Ο Δαβίδ μού ζήτησε ένθερμα να πάει μέχρι τη Βηθλεέμ,

29 και είπε: Ας πάω, παρακαλώ, επειδή η συγγένειά μας κάνει θυσία στην πόλη· και ο αδελφός μου, αυτός μου παρήγγειλε να παραβρεθώ· τώρα, λοιπόν, αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, άφησέ με, παρακαλώ, να πάω, και να δω τα αδέλφια μου· —γι' αυτό δεν ήρθε στο τραπέζι τού βασιλιά.

30 Τότε, άναψε η οργή τού Σαούλ ενάντια στον Ιωνάθαν, και του είπε: Για διεφθαρμένης και αποστάτιδας γυναίκας, δεν ξέρω ότι εσύ διάλεξες τον γιο τού Ιεσσαί προς εντροπή σου, και προς εντροπή τής γύμνωσης της μητέρας σου;

31 Επειδή, ενόσω ο γιος τού Ιεσσαί ζει επάνω στη γη, εσύ δεν θα στερεωθείς ούτε η βασιλεία σου· τώρα, λοιπόν, στείλε, και φέρ' τον σε μένα· επειδή, οπωσδήποτε θα πεθάνει.

32 Και ο Ιωνάθαν απάντησε στον πατέρα του: Γιατί να θανατωθεί; Τι έκανε;

33 Και ο Σαούλ έρριξε εναντίον του ένα μικρό δόρυ, για να τον χτυπήσει· τότε, ο Ιωνάθαν γνώρισε, ότι ήταν αποφασισμένο από τον πατέρα του να θανατώσει τον Δαβίδ.

34 Και ο Ιωνάθαν σηκώθηκε από το τραπέζι με έξαψη θυμού, και δεν έφαγε φαγητό· τη δεύτερη ημέρα τού μήνα· για τον λόγο ότι, ήταν λυπημένος για τον Δαβίδ, επειδή τον είχε καταντροπιάσει ο πατέρας του.

35 Και το πρωί ο Ιωνάθαν βγήκε στο χωράφι, τον χρόνο που είχε προσδιοριστεί με τον Δαβίδ, έχοντας μαζί του ένα μικρό παιδάκι.

36 Και είπε στο παιδάκι του: Τρέξε, βρες τώρα τα βέλη, που εγώ τοξεύω. Και καθώς έτρεχε το παιδάκι, τόξευσε το βέλος πέρα απ' αυτό.

37 Και όταν το παιδάκι ήρθε στο μέρος τού βέλους, που ο Ιωνάθαν είχε τοξεύσει, φώναξε ο Ιωνάθαν πίσω από το παιδάκι, και είπε: Δεν είναι το βέλος πέρα από σένα;

38 Και ο Ιωνάθαν φώναξε πίσω από το παιδάκι: Βιάσου, σπεύσε, μη σταθείς. Και το παιδάκι μάζεψε τα βέλη τού Ιωνάθαν, και ήρθε στον κύριό του.

³⁹ Το παιδάκι, όμως, δεν ήξερε τίποτε· μόνος ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ ήξεραν την υπόθεση.

⁴⁰ Και ο Ιωνάθαν έδωσε τα όπλα στο παιδάκι, που ήταν μαζί του, και του είπε: Πήγαινε, φέρ'τα στην πόλη.

⁴¹ Και καθώς το παιδάκι αναχώρησε, σηκώθηκε ο Δαβίδ από το μεσημβρινό μέρος, και έπεσε μπροστά του στη γη, και προσκύνησε τρεις φορές· και φιλήθηκαν μεταξύ τους, και έκλαψαν και οι δύο· ο Δαβίδ, μάλιστα, έκανε μεγάλο κλαυθμό.

⁴² Και ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε με ειρήνη, καθώς εμείς οι δύο ορκιστήκαμε στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Ο Κύριος ας είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ανάμεσα στο σπέρμα μου και στο σπέρμα σου, παντοτινά! Και σηκώθηκε και αναχώρησε· ενώ ο Ιωνάθαν μπήκε στην πόλη.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 21

¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ ήρθε στη Νωβ, στον ιερέα Αχιμέλεχ· και ο Αχιμέλεχ εξεπλάγη στη συνάντηση του Δαβίδ, και του είπε: Γιατί εσύ είσαι μόνος, και δεν είναι κανένας μαζί σου;

² Και ο Δαβίδ είπε στον Αχιμέλεχ, τον ιερέα: Ο βασιλιάς πρόσταξε σε μένα κάποια υπόθεση, και μου είπε: Ας μη ξέρει κανένας τίποτε για την υπόθεση, για την οποία σε στέλνω εγώ, ούτε τι σε πρόσταξα· και διόρισα στους δούλους τον τάδε και τον τάδε τόπο· —

³ Τώρα, λοιπόν, τι σου είναι πρόχειρο; Δώσε πέντε ψωμιά στο χέρι μου ή ό,τι βρίσκεται.

⁴ Και ο ιερέας απάντησε στον Δαβίδ, και είπε: Δεν έχω πρόχειρο κανένα κοινό ψωμί, αλλά είναι άρτοι αγιασμένοι· φυλάχθηκαν οι νέοι καθαροί τουλάχιστον από γυναίκες;

⁵ Και ο Δαβίδ απάντησε στον ιερέα, και του είπε: Μάλιστα, οι γυναίκες είναι μακριά από μας αυτές τις τρεις ημέρες, από τότε που βγήκαμε, και τα σκεύη των νέων είναι καθαρά· και αυτός ο άρτος είναι κοινός κατά κάποιον τρόπο, επειδή μάλιστα σήμερα είναι στα σκεύη άλλος αγιασμένος.

⁶ Ο ιερέας, λοιπόν, του έδωσε τους άγιους άρτους· επειδή, εκεί δεν υπήρχε άρτος, παρά οι άρτοι τής πρόθεσης, που είχαν σηκωθεί μπροστά από τον Κύριο, για να βάλουν άρτους ζεστούς, την ημέρα που εκείνοι σηκώθηκαν.

⁷ Υπήρχε, όμως, εκεί κάποιος άνθρωπος από τους δούλους τού Σαούλ, εκείνη την ημέρα, που ήταν κρατούμενος μπροστά στον Κύριο· και το όνομά του ήταν Δωήκ, ο Ιδουμαίος, επιστάτης των ποιμένων τού Σαούλ.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Αχιμέλεχ: Και δεν έχεις εδώ κανένα πρόχειρο δόρυ ή ρομφαία; Επειδή, ούτε τη ρομφαία μου ούτε τα όπλα μου πήρα στο χέρι μου, επειδή η υπόθεση του βασιλιά ήταν κατεπείγουσα.

⁹ Και ο ιερέας είπε: Η ρομφαία τού Γολιάθ τού Φιλισταίου, που χτύπησες στην κοιλάδα Ηλά, δες, είναι περιτυλιγμένη σε ύφασμα πίσω από το εφόδ' αν θέλεις να την πάρεις, πάρ' την· επειδή, εδώ δεν υπάρχει άλλη εκτός από εκείνη. Και ο Δαβίδ είπε: Δεν υπάρχει καμιά, σαν κι αυτή· δώσε μου αυτή.

¹⁰ Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και έφυγε εκείνη την ημέρα μπροστά από τον Σαούλ, και πήγε στον Αγχούς,¹⁰ τον βασιλιά τής Γαθ.

¹¹ Και οι δούλοι τού Αγχούς είπαν σ' αυτόν: Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, ο βασιλιάς τού τόπου; Δεν είναι αυτός, στον οποίο έψαλλαν αμοιβαία σε χορούς γυναίκες, που έλεγαν: Ο Σαούλ χτύπησε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του;

¹² Και ο Δαβίδ έβαλε αυτά τα λόγια στην καρδιά του, και φοβήθηκε υπερβολικά από τον Αγχούς, τον βασιλιά τής Γαθ.

¹³ Και άλλαξε τον τρόπο μπροστά τους, και προσποιήθηκε τον τρελό ανάμεσα στα χέρια τους και έξυνε επάνω στις πόρτες τής πύλης, και άφηνε το σάλιο του να πέφτει κάτω στα γένια του.

¹⁴ Τότε, ο Αγχούς είπε στους δούλους του: Κοιτάξτε, εσείς βλέπετε τον άνθρωπο ότι είναι τρελός; γιατί τον φέρατε σε μένα;

¹⁵ Μήπως εγώ στερούμαι από τρελούς, ώστε να τον φέρετε για να κάνει τον τρελό μπροστά μου; Αυτός θα έμπαινε μέσα στο σπίτι μου;

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 22

¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ αναχώρησε από εκεί, και διασώθηκε στο σπήλαιο Οδολλάμ· και όταν οι αδελφοί του, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα του, το άκουσαν, κατέβηκαν εκεί σ' αυτόν.

² Και συγκεντρώθηκαν προς αυτόν, καθένας που ήταν σε στενοχώρια, και κάθε χρεοφειλέτης, και κάθε δυσαρεστημένος· και έγινε αρχηγός επάνω σ' αυτούς· και ήσαν μαζί του περίπου 400 άνδρες.

³ Και ο Δαβίδ αναχώρησε από εκεί στη Μισπά τού Μωάβ· και είπε στον βασιλιά τού Μωάβ: Ας έρθουν, παρακαλώ, ο πατέρας μου και η μητέρα μου σε σας, μέχρις ότου γνωρίσω τι θα κάνει σε μένα ο Θεός.

⁴ Και τους έφερε μπροστά στον βασιλιά τού Μωάβ· και κατοίκησαν μαζί του όλο τον καιρό κατά τον οποίο ο Δαβίδ ήταν στο οχύρωμα.

⁵ Και ο Γαδ ο προφήτης είπε στον Δαβίδ: Να μη μένεις στο οχύρωμα· να αναχωρήσεις, και να μπεις μέσα στη γη τού Ιούδα. Τότε, ο Δαβίδ αναχώρησε, και μπήκε μέσα στο δάσος Αρέθ.

⁶ Και καθώς ο Σαούλ άκουσε ότι ο Δαβίδ φανερώθηκε, και οι άνδρες του, και όσοι ήσαν μαζί του, (καθόταν μάλιστα ο Σαούλ στη Γαβαά, κάτω από το

δέντρο στη Ραμά, έχοντας το δόρυ του στο χέρι του, και όλοι οι δούλοι του στέκονταν μπροστά του·)

7 τότε, ο Σαούλ είπε στους δούλους του, τους παριστάμενους μπροστά του: Ακούστε, τώρα, Βενιαμίτες: Μήπως θα δώσει σε όλους σας ο γιος τού Ιεσσαί χωράφια και αμπέλια ή και όλους σας θα σας κάνει χιλιάρχους και εκατόνταρχους,

8 ώστε όλοι εσείς να συνωμοτήσετε εναντίον μου, και να μη είναι κανένας που να αναγγείλει σε μένα ότι ο γιος μου έκανε συνθήκη με τον γιο τού Ιεσσαί, και να μη υπάρχει κανένας από σας που να πονάει για μένα ή να μου αναγγείλει ότι ο γιος μου διέγειρε τον δούλο μου εναντίον μου, για να στήνει ενέδρες, όπως σήμερα;

9 Και ο Δωήκ ο Ιδουμαίος, που ήταν διορισμένος επάνω στους δούλους τού Σαούλ, αποκρίθηκε και είπε: Είδα τον γιο τού Ιεσσαί, που ήρθε στη Νωβ, στον Αχιμέλεχ, τον γιο τού Αχιτώβ·

10 ο οποίος ρώτησε γι' αυτόν τον Κύριο, και του έδωσε τροφές, και του έδωσε και τη ρομφαία τού Γολιάθ τού Φιλισταίου.

11 Τότε, ο βασιλιάς έστειλε να καλέσουν τον Αχιμέλεχ, τον γιο τού Αχιτώβ, τον ιερέα, και ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του, τους ιερείς, που ήσαν στη Νωβ· και ήρθαν όλοι στον βασιλιά.

12 Και ο Σαούλ είπε: Άκουσε τώρα, γιε τού Αχιτώβ. Και εκείνος αποκρίθηκε: Ορίστε, εγώ, κύριέ μου.

13 Και ο Σαούλ είπε σ' αυτόν: Γιατί συνωμοτήσατε εναντίον μου, εσύ και ο γιος τού Ιεσσαί, ώστε να του δώσεις ψωμί, και ρομφαία, και να ρωτήσεις τον Θεό γι' αυτόν, ώστε να σηκωθεί εναντίον μου, να στήνει ενέδρες, όπως σήμερα;

14 Και ο Αχιμέλεχ αποκρίθηκε στον βασιλιά, και είπε: Και ποιος ανάμεσα σε όλους τούς δούλους σου είναι καθώς ο Δαβίδ, πιστός, και γαμπρός τού βασιλιά, και κινούμενος στο πρόσταγμά σου, και τιμώμενος στην οικογένειά σου;

15 Σήμερα άρχισα να ρωτάω γι' αυτόν τον Θεό; Μη γένοιτο! Ας μη βάλει ο βασιλιάς τίποτε επάνω στον δούλο του ούτε σε όλη την οικογένεια του πατέρα μου· επειδή, ο δούλος σου δεν ξέρει τίποτε για όλα αυτά, ούτε μικρό ούτε μεγάλο.

16 Και ο βασιλιάς είπε: Αχιμέλεχ, θα πεθάνεις οπωσδήποτε, εσύ, και ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα σου.

17 Και ο βασιλιάς είπε στους δορυφόρους του, που στέκονταν ολόγυρά του: Στραφέιτε και θανατώστε τούς ιερείς τού Κυρίου· επειδή, και αυτοί έχουν το χέρι τους μαζί με τον Δαβίδ, και επειδή γνώρισαν ότι αυτός έφευγε, και δεν μου το ανήγγειλαν. Οι δούλοι τού βασιλιά, όμως, δεν θέλησαν να απλώσουν τα χέρια τους και να πέσουν επάνω στους ιερείς τού Κυρίου.

18 Και ο βασιλιάς είπε στον Δωήκ: Στρέψε εσύ, και πέσε επάνω στους ιερείς. Και ο Δωήκ ο Ιδουμαίος στράφηκε και έπεσε επάνω στους ιερείς, και εκείνη την ημέρα θανάτωσε 85 άνδρες που φορούσαν λινό εφόδ.

19 Και χτύπησε τη Νωβ, την πόλη των ιερέων, με μάχαιρα, άνδρες και γυναίκες, παιδιά και βρέφη που θήλαζαν, και βόδια και γαϊδούρια, και πρόβατα, με μάχαιρα.

20 Διασώθηκε, όμως, ένας από τούς γιους τού Αχιμέλεχ, γιου τού Αχιτώβ, με το όνομα Αβιάθαρ, και έφυγε πίσω από τον Δαβίδ.

21 Και ο Αβιάθαρ ανήγγειλε στον Δαβίδ, ότι ο Σαούλ θανάτωσε τους ιερείς τού Κυρίου.

22 Και ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ: Ήξερα εκείνη την ημέρα, κατά την οποία ο Δωήκ ο Ιδουμαίος ήταν εκεί, ότι επρόκειτο σίγουρα να το αναγγείλει στον Σαούλ· εγώ στάθηκα αιτία τού θανάτου όλων των ανθρώπων τής οικογένειας του πατέρα σου·

23 μένε μαζί μου, μη φοβάσαι· επειδή, αυτός που ζητάει τη ζωή μου ζητάει και τη ζωή σου· εσύ, εντούτοις, θα είσαι μαζί μου σε ασφάλεια.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 23

1 ΚΑΙ ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Δες, οι Φιλισταίοι πολεμούν στην Κεειλά, και αρπάζουν τα αλώνια.

2 Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να πάω και να χτυπήσω αυτούς τούς Φιλισταίους; Και ο Κύριος είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε, και χτύπησε τους Φιλισταίους, και σώσε την Κεειλά.

3 Και οι άνδρες τού Δαβίδ τού είπαν: Δες, εμείς εδώ στην Ιουδαία φοβόμαστε· πόσο δε μάλλον, αν πάμε στην Κεειλά, ενάντια στα στρατεύματα των Φιλισταιών;

4 Και ο Δαβίδ ξαναρώτησε τον Κύριο. Και ο Κύριος του απάντησε, και είπε: Σήκω, κατέβα στην Κεειλά· επειδή, θα παραδώσω τους Φιλισταίους στο χέρι σου.

5 Τότε, ήρθε ο Δαβίδ και οι άνδρες του στην Κεειλά, και πολέμησε με τους Φιλισταίους, και πήρε τα κτήνη τους, και τους χτύπησε με μεγάλη σφαγή. Και ο Δαβίδ έσωσε τους κατοίκους τής Κεειλά.

6 Και όταν ο Αβιάθαρ, ο γιος τού Αχιμέλεχ, έφυγε προς τον Δαβίδ στην Κεειλά, αυτός είχε κατέβει με εφόδ στο χέρι του.

7 Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ ότι ο Δαβίδ είχε έρθει στην Κεειλά. Και ο Σαούλ είπε: Ο Θεός τον παρέδωσε στο χέρι μου· επειδή, αποκλείστηκε, μπαίνοντας σε πόλη, που έχει πύλες και μοχλούς.

- ⁸ Και ο Σαούλ συγκάλεσε ολόκληρο τον λαό σε πόλεμο, για να κατέβει στην Κειλά, να πολιορκήσει τον Δαβίδ και τους άνδρες του.
- ⁹ Και ο Δαβίδ έμαθε ότι ο Σαούλ μηχανευόταν κακό εναντίον του· και είπε στον Αβιάθαρ, τον ιερέα: Φέρε εδώ το εφόδ.
- ¹⁰ Και ο Δαβίδ είπε: Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, ο δούλος σου άκουσε με βεβαιότητα ότι ο Σαούλ ζητάει νάρθει στην Κειλά, για να εξολοθρεύσει την πόλη εξαιτίας μου·
- ¹¹ Θα με παραδώσουν σ' αυτόν οι άνδρες τής Κειλά; Θα κατέβει ο Σαούλ, καθώς ο δούλος σου άκουσε; Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, φανέρωσε, παρακαλώ, στον δούλο σου. Και ο Κύριος είπε: Θα κατέβει.
- ¹² Ο Δαβίδ είπε ξανά: Οι άνδρες τής Κειλά θα παραδώσουν εμένα και τους άνδρες μου στο χέρι τού Σαούλ; Και ο Κύριος είπε: Θα παραδώσουν.
- ¹³ Τότε ο Δαβίδ και οι άνδρες του, περίπου 600, σηκώθηκαν και βγήκαν έξω από την Κειλά, και πήγαν όπου μπορούσαν. Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ, ότι διασώθηκε ο Δαβίδ από την Κειλά· γι' αυτό, παραιτήθηκε από του να βγει έξω.
- ¹⁴ Και ο Δαβίδ κάθησε στην έρημο, σε οχυρωμένους τόπους, και έμενε σε κάποιο βουνό στην έρημο Ζιφ. Και ο Σαούλ τον ζητούσε όλες τις ημέρες· ο Θεός, όμως, δεν τον παρέδωσε στο χέρι του.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ είδε ότι ο Σαούλ βγήκε για να ζητάει τη ζωή του· και ο Δαβίδ ήταν στην έρημο Ζιφ, μέσα στο δάσος.
- ¹⁶ Τότε σηκώθηκε ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, και πήγε στον Δαβίδ στο δάσος, και ενίσχυσε το χέρι του στην εξάρτησή του από τον Θεό.
- ¹⁷ Και του είπε: Να μη φοβάσαι, επειδή δεν θα σε βρει το χέρι τού Σαούλ, του πατέρα μου· και εσύ θα βασιλεύσεις στον Ισραήλ, και εγώ θα είμαι δεύτερος από σένα· μάλιστα, και ο Σαούλ ο πατέρας μου το ξέρει αυτό.
- ¹⁸ Και έκαναν και οι δυο τους συνθήκη μπροστά στον Κύριο· και ο Δαβίδ καθόταν μέσα στο δάσος, και ο Ιωνάθαν αναχώρησε στο σπίτι του.
- ¹⁹ Και ανέβηκαν οι Ζιφαίοι στον Σαούλ στη Γαβαά, λέγοντας: Δεν είναι κρυμμένος σε μας ο Δαβίδ, σε οχυρώματα μέσα στο δάσος, επάνω στο βουνό Εχελά, που είναι προς τα δεξιά τού Γεσιμών;
- ²⁰ Τώρα, λοιπόν, βασιλιά, κατέβα, με όλη την επιθυμία τής ψυχής σου στο να κατέβεις· και δικό μας έργο θα είναι, να τον παραδώσουμε στο χέρι τού βασιλιά.
- ²¹ Και ο Σαούλ είπε: Ευλογημένοι εσείς από τον Κύριο, επειδή δείξατε¹¹ συμπάθεια σε μένα·

22 πηγαίνετε, λοιπόν, και βεβαιωθείτε με περισσότερη ακρίβεια, και να μάθετε και να δείτε τον τόπο του, πού κρύβεται, ποιος τον είδε εκεί· επειδή, μου είπαν ότι μηχανεύεται πανουργίες·

23 να δείτε, λοιπόν, και να μάθετε σε ποιον από τους απόκρυφους τόπους είναι κρυμμένος, και, αφού βεβαιωθείτε, γυρίστε σε μένα· και θα πάω μαζί σας· και, αν είναι σ' αυτή τη γη, σίγουρα θα τον εξιχνιάσω ανάμεσα σε όλες τις χιλιάδες τού Ιούδα.

24 Και σηκώθηκαν και πήγαν στη Ζιφ πριν από τον Σαούλ· ο Δαβίδ, όμως, και οι άνδρες του ήσαν στην έρημο Μαών, στην πεδιάδα, προς τα δεξιά τού Γεσιμών.

25 Και πήγε ο Σαούλ και οι άνδρες του να τον αναζητήσουν. Και αυτό αναγγέλθηκε στον Δαβίδ· γι' αυτό, κατέβηκε στην πέτρα, και καθόταν στην έρημο Μαών. Και όταν ο Σαούλ το άκουσε, έτρεξε πίσω από τον Δαβίδ, στην έρημο Μαών.

26 Και ο μεν Σαούλ πορευόταν κατά τούτο το μέρος τού βουνού, ο Δαβίδ όμως και οι άνδρες του κατ' εκείνο το μέρος τού βουνού· και ο Δαβίδ βιάστηκε να φύγει μπροστά από τον Σαούλ· όμως, ο Σαούλ και οι άνδρες του περικύκλωσαν τον Δαβίδ και τους άνδρες του, για να τους πιάσουν.

27 Ήρθε δε ένας μηνυτής στον Σαούλ, λέγοντας: Βιάσου, και έλα, επειδή οι Φιλισταίοι έκαναν επιδρομή στη γη.

28 Και¹² ο Σαούλ γύρισε πίσω από το να καταδιώκει τον Δαβίδ, και πήγε σε συνάντηση των Φιλισταίων· γι' αυτό, ονόμασαν εκείνο τον τόπο, Σελά-αμμαλεκώθ.¹³

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 24

1 Ανέβηκε δε ο Δαβίδ από εκεί και κάθησε στους οχυρωμένους τόπους τής Εν-γαδδί.

2 Και αφού ο Σαούλ γύρισε από το να κυνηγάει πίσω από τους Φιλισταίους, του ανήγγειλαν, λέγοντας: Δες, ο Δαβίδ είναι στην έρημο Εν-γαδδί.

3 Τότε, ο Σαούλ πήρε 3.000 εκλεκτούς άνδρες, από όλον τον Ισραήλ, και πήγε στο να αναζητάει τον Δαβίδ και τους άνδρες του επάνω στους βράχους των άγριων κατσικιών.

4 Και ήρθε στις μάντρες των προβάτων επάνω στον δρόμο, όπου ήταν το σπήλαιο· και ο Σαούλ μπήκε για να σκεπάσει τα πόδια του· και ο Δαβίδ και οι άνδρες του κάθονταν στο εσώτερο μέρος τού σπηλαίου.

5 Και οι άνδρες τού Δαβίδ τού είπαν: Δες, η ημέρα, για την οποία ο Κύριος μίλησε σε σένα, λέγοντας: Δες, εγώ θα παραδώσω τον εχθρό σου στο χέρι σου, και θα κάνεις σ' αυτόν όπως σου φανεί καλό. Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε, και έκοψε κρυφά το κράσπεδο από το επανωφόρι τού Σαούλ.

- ⁶ Και ύστερα απ' αυτά, η καρδιά τού Δαβίδ τον χτύπησε, επειδή είχε κόψει το κράσπεδο του Σαούλ.
- ⁷ Και στους άνδρες του είπε: Μη γένοιτο σε μένα από τον Κύριο, να κάνω αυτό το πράγμα στον κύριό μου, τον χρισμένο τού Κυρίου, να βάλω το χέρι μου επάνω του· επειδή, είναι χρισμένος τού Κυρίου.
- ⁸ Και ο Δαβίδ εμ-πόδισε μ' αυτά τα λόγια τούς άνδρες του, και δεν τους άφησε να σηκωθούν ενάντια στον Σαούλ. Και όταν σηκώθηκε ο Σαούλ από το σπήλαιο, πήγε στον δρόμο του.
- ⁹ Και ύστερα απ' αυτά, καθώς ο Δαβίδ σηκώθηκε, βγήκε από το σπήλαιο, και φώναξε δυνατά πίσω από τον Σαούλ, λέγοντας: Κύριέ μου, βασιλιά. Και όταν κοίταξε πίσω του, ο Δαβίδ έσκυψε με το πρόσωπό του στη γη, και τον προσκύνησε.
- ¹⁰ Και ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: Γιατί ακούς τα λόγια ανθρώπων που λένε: Δες, ο Δαβίδ ζητάει το κακό σου;
- ¹¹ Δες, αυτή την ημέρα είδαν τα μάτια σου με ποιον τρόπο ο Κύριος σε παρέδωσε σήμερα στο χέρι μου, στο σπήλαιο· και μερικοί είπαν να σε θανατώσω· όμως, το μάτι μου σε λυπήθηκε· και είπα: Δεν θα βάλω το χέρι μου ενάντια στον κύριό μου· επειδή, είναι χρισμένος τού Κυρίου.
- ¹² Δες, ακόμα, πατέρα μου, δεξ μάλιστα το κράσπεδο από το επανωφόρι σου στο χέρι μου· επειδή, από το γεγονός ότι έκοψα το κράσπεδο από το επανωφόρι σου και δεν σε θανάτωσα, γνώρισε και δεξ ότι δεν υπάρχει κακία ούτε παράβαση στο χέρι μου, και δεν αμάρτησα εναντίον σου· εσύ, όμως, κυνηγάς τη ζωή μου για να την αφαιρέσεις.
- ¹³ Ας κρίνει ο Κύριος ανάμεσα σε μένα και σε σένα, και ας με εκδικήσει ο Κύριος από σένα· το χέρι μου, όμως, δεν θα είναι επάνω σου·
- ¹⁴ καθώς η παροιμία των αρχαίων λέει: Από ανόμους βγαίνει ανομία· γι' αυτό, το χέρι μου δεν θα είναι επάνω σου.
- ¹⁵ Πίσω από ποιον βγήκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ; Πίσω από ποιον τρέχεις εσύ; Πίσω από έναν νεκρωμένο σκύλο, πίσω από έναν ψύλλο.
- ¹⁶ Ο Κύριος, λοιπόν, ας είναι δικαστής, και ας κρίνει ανάμεσα σε μένα και σε σένα· και ας δει, και ας δικάσει τη δίκη μου, και ας με ελευθερώσει από το χέρι σου.
- ¹⁷ Και αφού ο Δαβίδ τελείωσε μιλώντας προς τον Σαούλ αυτά τα λόγια, ο Σαούλ είπε: Η φωνή σου είναι αυτή, παιδί μου Δαβίδ; Και ο Σαούλ σήκωσε τη φωνή του και έκλαψε.
- ¹⁸ Και είπε στον Δαβίδ: Είσαι δικαιότερος από μένα· επειδή, εσύ μου ανταπέδωσες καλό, ενώ εγώ σου ανταπέδωσα κακό.

¹⁹ Κι εσύ έδειξες σήμερα με πόση αγαθότητα μου φέρθηκες· επειδή, ενώ ο Κύριος με απέκλεισε στα χέρια σου, εσύ δεν με θανάτωσες.

²⁰ Και, ποιος, βρίσκοντας τον εχθρό του, θα τον άφηνε να πάει στον δρόμο του αβλαβώς; Ο Κύριος, λοιπόν, να σου ανταποδώσει καλό, για εκείνο που έκανες σε μένα σήμερα.

²¹ Και τώρα, δες, εγώ γνωρίζω ότι σίγουρα θα βασιλεύσεις, και η βασιλεία τού Ισραήλ στο χέρι σου θα στερεωθεί.

²² Τώρα, λοιπόν, ορκίσου σε μένα στον Κύριο, ότι δεν θα εξολοθρεύσεις το σπέρμα μου ύστερα από μένα, και ότι δεν θα αφανίσεις το όνομά μου από την οικογένεια του πατέρα μου.

²³ Και ο Δαβίδ ορκίστηκε στον Σαούλ. Και ο Σαούλ αναχώρησε στο σπίτι του· και ο Δαβίδ και οι άνδρες του ανέβηκαν στο οχύρωμα.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 25

¹ Ο ΔΕ ΣΑΜΟΥΗΛ πέθανε· και ολόκληρος ο Ισραήλ συγκεντρώθηκαν, και τον έκλαψαν, και τον ενταφίασαν στο σπίτι του στη Ραμά. Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και κατέβηκε στην έρημο Φαράν.

² Υπήρχε δε στη Μαών ένας άνθρωπος, του οποίου τα κτήματα ήσαν στον Κάρμηλο, και ο άνθρωπος αυτός ήταν υπερβολικά πλούσιος,¹⁴ και είχε 3.000 πρόβατα, και 1.000 γίδες· και κούρευε τα πρόβατά του στον Κάρμηλο.

³ Και το όνομα του ανθρώπου ήταν Νάβαλ· το δε όνομα της γυναίκας του ήταν Αβιγαία· και η μεν γυναίκα του ήταν καλή σε σύνεση, και ωραία στην όψη· ο άνθρωπος, όμως, αυτός ήταν σκληρός, και κακός στις πράξεις του· καταγόταν δε από τη γενεά τού Χάλεβ.

⁴ Και ο Δαβίδ στην έρημο άκουσε, ότι ο Νάβαλ κούρευε τα πρόβατά του.

⁵ Και έστειλε ο Δαβίδ δέκα νέους, και είπε ο Δαβίδ στους νέους: Ανεβείτε στον Κάρμηλο, και πηγαίνετε στον Νάβαλ, και χαιρετήστε τον εξ ονόματός μου·

⁶ και θα του πείτε: Πολύχρονος να είσαι! Ειρήνη και σε σένα, ειρήνη και στο σπίτι σου, ειρήνη και σε όλα όσα έχεις!

⁷ Και, τώρα, άκουσα ότι έχεις κουρευτές· δες, τους ποιμένες σου, που ήσαν μαζί μας, δεν τους βλάψαμε ούτε χάθηκε σ' αυτούς κάτι, όλο τον καιρό που ήσαν στον Κάρμηλο·

⁸ ρώτησε τους νέους σου, και θα σου πουν· ας βρουν, λοιπόν, χάρη στα μάτια σου αυτοί οι νέοι· επειδή, σε καλή ημέρα ήρθαμε· δώσε, παρακαλούμε, στους δούλους σου ό,τι έρθει στο χέρι σου, και στον γιο σου τον Δαβίδ.

⁹ Και καθώς οι νέοι τού Δαβίδ ήρθαν, μίλησαν στον Νάβαλ, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, στο όνομα του Δαβίδ, και σταμάτησαν.

- 10 Αλλά, ο Νάβαλ απάντησε στους δούλους τού Δαβίδ, και είπε: Τι είναι ο Δαβίδ; Και ποιος είναι ο γιος τού Ιεσσαί; Πολλοί δούλοι είναι σήμερα, που αποσκιρτούν κάθε ένας από τον κύριό του·
- 11 Θα πάρω, λοιπόν, το ψωμί μου, και το νερό μου, και το σφαχτό μου, που έσφαξα για τους κουρευτές μου, και θα τα δώσω σε ανθρώπους που δεν ξέρω από πού είναι;
- 12 Και οι νέοι τού Δαβίδ στράφηκαν στον δρόμο τους, και αναχώρησαν, και καθώς ήρθαν σ' αυτόν ανήγγειλαν όλα αυτά τα λόγια.
- 13 Και ο Δαβίδ είπε στους άνδρες του: Ζωστείτε κάθε ένας τη ρομφαία του· και ο Δαβίδ παρόμοια ζώστηκε τη δική του ρομφαία· και ανέβηκαν πίσω από τον Δαβίδ περίπου 400 άνδρες· 200, όμως, έμειναν κοντά στην αποσκευή.
- 14 Ένας από τους νέους, όμως, ανήγγειλε στην Αβιγαία, τη γυναίκα τού Νάβαλ, λέγοντας: Δες, ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές από την έρημο για να χαιρετήσουν τον κύριό μας, και εκείνος τούς έδιωξε·
- 15 οι άνδρες, όμως, στάθηκαν σε μας πολύ καλοί, και δεν υποστήκαμε βλάβη ούτε χάσαμε κανένα ζώο, όσον καιρό συναναστραφήκαμε μαζί τους, όταν ήμασταν στα χωράφια·
- 16 ήσαν σαν ένα τείχος γύρω μας, και νύχτα και ημέρα, όλο τον καιρό που ήμασταν μαζί τους βόσκοντας τα πρόβατα·
- 17 Τώρα, λοιπόν, γνώρισε και δες τι θα κάνεις εσύ· επειδή, αποφασίστηκε κακό ενάντια στον κύριό μας, και ενάντια σε ολόκληρο το σπίτι του· μια που είναι άνθρωπος δύστροπος, ώστε κανένας δεν μπορεί να του μιλήσει.
- 18 Τότε, η Αβιγαία βιάστηκε, και πήρε 200 ψωμιά, και δύο αγγεία κρασί, και πέντε ετοιμασμένα πρόβατα, και πέντε μέτρα φρυγανισμένο σιτάρι, και 100 δέσμες σταφίδες, και 200 πίπτες από σύκα, και τα έβαλε επάνω σε γαϊδούρια.
- 19 Και είπε στους νέους της: Προπορεύεστε μπροστά μου· δέστε, εγώ έρχομαι έπειτα από σας. Στον Νάβαλ, όμως, τον άνδρα της, δεν το φανέρωσε.
- 20 Και καθώς αυτή, καθισμένη επάνω σε ένα γαϊδούρι, κατέβαινε κάτω από τη σκέπη τού βουνού, νάσου, ο Δαβίδ και οι άνδρες του κατέβαιναν προς αυτήν· και τους συνάντησε.
- 21 Και ο Δαβίδ είχε πει: Στ' αλήθεια, μάταια φύλαξα όλα όσα αυτός είχε στην έρημο, και δεν χάθηκε τίποτε από όλα τα αποκτήματά του· και μου ανταπέδωσε κακό αντί για καλό·
- 22 έτσι να κάνει ο Θεός στους εχθρούς τού Δαβίδ, και έτσι να προσθέσει, αν μέχρι το πρωί αφήσω αρσενικό¹⁵ από όλα τα πράγματά του.
- 23 Και καθώς η Αβιγαία είδε τον Δαβίδ, βιάστηκε, και κατέβηκε από το γαϊδούρι, και έπεσε μπροστά στον Δαβίδ μπρούμυτα, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος.

24 Και έπεσε στα πόδια του, και είπε: Επάνω μου, επάνω μου, κύριέ μου, ας είναι αυτή η αδικία· και ας μιλήσει, παρακαλώ, η δούλη σου στα αυτιά σου, και άκουσε τα λόγια της δούλης σου.

25 Ας μη δώσει καμιά προσοχή, παρακαλώ, ο κύριός μου σε τούτον τον δύστροπο άνθρωπο, τον Νάβαλ· επειδή, σύμφωνα με το όνομά του, τέτοιος είναι· Νάβαλ¹⁶ είναι το όνομά του, και αφροσύνη είναι μαζί του· εγώ, όμως, η δούλη σου δεν είδα τούς νέους τού κυρίου μου, που είχες στείλει.

26 Τώρα, λοιπόν, κύριέ μου, ζει ο Κύριος και ζει η ψυχή σου, ο Κύριος βέβαια σε κράτησε από του να μπεις σε αίμα, και να εκδικηθείς με το χέρι σου· τώρα, μάλιστα, οι εχθροί σου, και εκείνοι που ζητούν κακό στον κύριό μου, ας είναι όπως ο Νάβαλ!

27 Και, τώρα, αυτή η προσφορά, που η δούλη σου έφερε στον κύριό μου, ας δοθεί στους νέους που ακολουθούν τον κύριό μου.

28 Συγχώρεσε, παρακαλώ, το αμάρτημα της δούλης σου· επειδή, ο Κύριος θα κάνει στον κύριό μου έναν ασφαλή οίκο,¹⁷ για τον λόγο ότι, ο κύριός μου μάχεται τις μάχες τού Κυρίου, και σε σένα κακία δεν βρέθηκε ποτέ.

29 Αν και σηκώθηκε άνθρωπος που σε καταδιώκει, και ζητάει την ψυχή σου, η ψυχή όμως του κυρίου μου θα είναι δεμένη στον δεσμό τής ζωής κοντά στον Κύριο τον Θεό σου· τις ψυχές δε των εχθρών σου, αυτές θα τις εκσφενδονίσει μέσα από τη σφεντόνα.

30 Και όταν ο Κύριος κάνει στον κύριό μου σύμφωνα με όλα τα αγαθά που μίλησε για σένα, και σε κάνει κυβερνήτη επάνω στον Ισραήλ,

31 δεν θα είναι αυτό σκάνδαλο σε σένα ούτε πρόσκομμα καρδιάς στον κύριό μου ή ότι έχυσες αναίτιο αίμα ή ότι ο κύριός μου εκδίκησε τον εαυτό του· όμως, όταν ο Κύριος αγαθοποιήσει τον κύριό μου, τότε θυμήσου τη δούλη σου.

32 Και ο Δαβίδ είπε στην Αβιγαία: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που σε έστειλε αυτή την ημέρα σε συντάντησή μου·

33 και ευλογημένη η βουλή σου, και ευλογημένη εσύ, που με φύλαξες αυτή την ημέρα από το να μπω σε αίματα, και να εκδικηθώ με το χέρι μου·

34 επειδή, στ' αλήθεια, ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που με εμπόδισε από το να κακοποιήσω, αν δεν έσπευδες νάρθεις σε συνάντησή μου, δεν θάμηνε στον Νάβαλ μέχρι την αυγή αρσενικός άνθρωπος.

35 Και ο Δαβίδ πήρε από το χέρι της τα όσα τού έφερε· και της είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου με ειρήνη· δες, εισάκουσα τη φωνή σου, και τίμησα το πρόσωπό σου.

36 Και η Αβιγαία ήρθε στον Νάβαλ· και νάσου, είχε στο σπίτι του συμπόσιο, σαν συμπόσιο βασιλιά· και η καρδιά τού Νάβαλ ήταν μέσα του εύθυμη, και

ήταν υπερβολικά μεθυσμένος· γι' αυτό δεν του ανήγγειλε τίποτε, μικρό ή μεγάλο, μέχρι την αυγή.

³⁷ Το πρωί, όμως, αφού ο Νάβαλ είχε ξεμεθύσει, η γυναίκα του φανέρωσε σ' αυτόν αυτά τα πράγματα· και η καρδιά του νεκρώθηκε μέσα του, και έγινε σαν πέτρα.

³⁸ και ύστερα από δέκα ημέρες, ο Κύριος χτύπησε τον Νάβαλ, και πέθανε.

³⁹ Και όταν ο Δαβίδ άκουσε ότι ο Νάβαλ πέθανε, είπε: Ευλογητός ο Κύριος, που έκρινε την κρίση μου για τον ονειδισμό μου, που έγινε από τον Νάβαλ, και εμπόδισε τον δούλο του από κακό· και την κακία τού Νάβαλ ο Κύριος έστρεψε επάνω στο κεφάλι του! Και ο Δαβίδ έστειλε και μίλησε στην Αβιγαία, για να την πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του.

⁴⁰ Και καθώς οι δούλοι τού Δαβίδ ήρθαν στην Αβιγαία, στον Κάρμηλο, της μίλησαν, λέγοντας: Ο Δαβίδ μάς έστειλε σε σένα, για να σε πάρει ως γυναίκα στον εαυτό του.

⁴¹ Και σηκώθηκε, και προσκύνησε μπρούμυτα μέχρι το έδαφος, και είπε: Ιδού, ας είναι η δούλη σου υπηρέτρια για να πλένει τα πόδια των δούλων τού Κυρίου μου.

⁴² Και η Αβιγαία έσπευσε, και σηκώθηκε, και ανέβηκε σε ένα γαϊδούρι, με πέντε κορίτσια της, που ακολουθούσαν από πίσω της· και πήγε πίσω από τους απεσταλμένους τού Δαβίδ, και έγινε γυναίκα του.

⁴³ Και ο Δαβίδ πήρε και την Αχινοάμ από την Ιεζραέλ· και ήσαν και οι δύο γυναίκες του.

⁴⁴ Ο δε Σαούλ είχε δώσει τη Μιχάλ, τη θυγατέρα του, τη γυναίκα τού Δαβίδ, στον Φαλτί,¹⁸ τον γιο τού Λαείζ, που ήταν από τη Γαλλείμ.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 26

¹ ΚΑΙ οι Ζιφαίοι ήρθαν στον Σαούλ στη Γαβαά, λέγοντας: Δεν κρύβεται ο Δαβίδ στο βουνό Εχελά, απέναντι από τη Γεσιμών;

² Και σηκώθηκε ο Σαούλ, και κατέβηκε στην έρημο Ζιφ, έχοντας μαζί του 3.000 εκλεκτούς άνδρες από τον Ισραήλ, για να αναζητάει τον Δαβίδ στην έρημο Ζιφ.

³ Και ο Σαούλ στρατοπέδευσε επάνω στο βουνό Εχελά, που είναι απέναντι από τη Γεσιμών, κοντά στον δρόμο. Ο Δαβίδ, όμως, καθόταν στην έρημο, και είδε ότι ο Σαούλ ερχόταν στην έρημο πίσω απ' αυτόν.

⁴ Γι' αυτό, ο Δαβίδ έστειλε κατασκόπους, και έμαθε ότι ο Σαούλ ήρθε πραγματικά.

⁵ Και καθώς ο Δαβίδ σηκώθηκε, ήρθε στον τόπο όπου είχε στρατοπεδεύσει ο Σαούλ· και ο Δαβίδ παρατήρησε τον τόπο όπου κοιμόταν ο Σαούλ, και ο

Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, ο αρχιστράτηγός του· ο δε Σαούλ κοιμόταν μέσα στον περίβολο, και ο λαός ήταν στρατοπεδευμένος ολόγυρά του.

6 Τότε, ο Δαβίδ μίλησε και είπε στον Αχιμέλεχ, τον Χετταίο, και στον Αβισαί, τον γιο τής Σερουΐας, τον αδελφό τού Ιωάβ, λέγοντας: Ποιος θα κατέβει μαζί μου προς τον Σαούλ στο στρατόπεδο; Και ο Αβισαί είπε: Εγώ θα κατέβω μαζί σου.

7 Ήρθε, λοιπόν, ο Δαβίδ και ο Αβισαί στον λαό μέσα στη νύχτα· και νάσου, ο Σαούλ κοιμόταν ξαπλωμένος μέσα στον περίβολο, και το δόρυ του ήταν μπηγμένο στη γη, κοντά στο κεφάλι του· και ο Αβενήρ και ο λαός κοιμόνταν ολόγυρά του.

8 Και ο Αβισαί είπε στον Δαβίδ: Ο Θεός απέκλεισε σήμερα τον εχθρό σου στο χέρι σου· τώρα, λοιπόν, ας τον χτυπήσω με το δόρυ μέχρι τη γη, μονομιάς· και δεν θα δευτερώσω επάνω του.

9 Αλλά, ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί: Μη τον θανατώσεις· επειδή, ποιος βάζοντας το χέρι του επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου θα είναι αθώος;

10 Ο Δαβίδ, μάλιστα, είπε: Ζει ο Κύριος, ο Κύριος θα τον χτυπήσει· ή, θάρθει η ημέρα του, και θα πεθάνει· ή, θα κατέβει σε πόλεμο, και θα θανατωθεί·

11 μη γένοιτο σε μένα από τον Κύριο, να βάλω το χέρι μου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου! Πάρε, όμως, τώρα, παρακαλώ, το δόρυ, που είναι κοντά στο κεφάλι του, και το δοχείο τού νερού, και ας φύγουμε.

12 Πήρε, λοιπόν, ο Δαβίδ το δόρυ και το δοχείο τού νερού, κοντά από το κεφάλι τού Σαούλ· και αναχώρησε, και κανένας δεν είδε, και κανένας δεν ενόησε, και κανένας δεν ξύπνησε, επειδή όλοι κοιμόνταν, για τον λόγο ότι ύπνος βαθύς είχε πέσει επάνω τους από τον Κύριο.

13 Τότε, ο Δαβίδ πέρασε απέναντι, και στάθηκε επάνω στην κορυφή τού βουνού από μακριά· και ήταν μεγάλη απόσταση ανάμεσά τους.

14 Και ο Δαβίδ φώναξε δυνατά στον λαό, και στον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, λέγοντας: Δεν απαντάς, Αβενήρ; Και ο Αβενήρ απάντησε και είπε: Ποιος είσαι εσύ, που φωνάζεις δυνατά στον βασιλιά;

15 Και ο Δαβίδ είπε στον Αβενήρ: Δεν είσαι εσύ άνδρας; Και ποιος είναι όμοιός σου ανάμεσα στον Ισραήλ; Γιατί, λοιπόν, δεν προστατεύεις τον κύριό σου τον βασιλιά; Επειδή, μπήκε μέσα κάποιος από τον λαό για να θανατώσει τον βασιλιά τον κύριό σου·

16 δεν είναι καλό αυτό το πράγμα, που έπραξες· ζει ο Κύριος, εσείς είστε άξιοι θανάτου, επειδή δεν φυλάξατε τον κύριό σας, τον χρισμένο τού Κυρίου. Και τώρα, δέστε, πού είναι το δόρυ τού βασιλιά, και το δοχείο τού νερού, που ήταν κοντά στο κεφάλι του.

17 Και ο Σαούλ γνώρισε τη φωνή τού Δαβίδ, και είπε: Η φωνή σου είναι, παιδί μου Δαβίδ; Και ο Δαβίδ είπε: Η φωνή μου είναι, κύριέ μου, βασιλιά.

18 Και είπε: Γιατί ο κύριός μου καταδιώκει έτσι πίσω από τον δούλο του; Επειδή, τι έκανα; Ή, τι κακό είναι στο χέρι μου;

19 Τώρα, λοιπόν, ας ακούσει, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλιάς τα λόγια τού δούλου του: Αν ο Κύριος σε διέγειρε εναντίον μου, ας δεχθεί θυσία· αλλά, αν γιοι των ανθρώπων, αυτοί ας είναι επικατάρατοι μπροστά στον Κύριο· επειδή, σήμερα με έδιωξαν από το να κατοικώ στην κληρονομιά τού Κυρίου, λέγοντας: Πήγαινε, λάτρευσε άλλους θεούς· —

20 τώρα, λοιπόν, ας μη πέσει το αίμα μου στη γη μπροστά στον Κύριο· επειδή, ο βασιλιάς τού Ισραήλ βγήκε έξω να ζητήσει έναν ψύλλο, όπως όταν κάποιος καταδιώκει μία πέρδικα στα βουνά.

21 Και ο Σαούλ είπε: Αμάρτησα· γύρνα πίσω, παιδί μου Δαβίδ· επειδή, δεν θα σε κακοποιήσω πλέον, για τον λόγο ότι η ψυχή μου στάθηκε σήμερα πολύτιμη στα μάτια σου· δες, έπραξα με αφροσύνη, και πλανήθηκα υπερβολικά.

22 Και ο Δαβίδ απάντησε και είπε: Ορίστε το δόρυ τού βασιλιά· και ας περάσει κάποιος από τους νέους, και ας το πάρει·

23 και ο Κύριος ας αποδώσει στον κάθε έναν σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του, και σύμφωνα με την πίστη του· επειδή, σήμερα ο Κύριος σε παρέδωσε στο χέρι μου, εγώ όμως δεν θέλησα να βάλω το χέρι μου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου·

24 δες, λοιπόν, όπως η ζωή σου στάθηκε σήμερα πολύτιμη στα μάτια μου, έτσι ας σταθεί πολύτιμη και η ζωή μου στα μάτια τού Κυρίου, και ας με ελευθερώσει από όλες τις θλίψεις.

25 Τότε, ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Ευλογημένος να είσαι, παιδί μου Δαβίδ! Σίγουρα θα κατορθώσεις μεγάλα πράγματα, και σίγουρα θα υπερισχύσεις. Και ο μεν Δαβίδ αναχώρησε στον δρόμο του, ενώ ο Σαούλ γύρισε πίσω στον τόπο του.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 27

1 ΚΑΙ ο Δαβίδ είπε μέσα στην καρδιά του: Σίγουρα μία ημέρα θα χαθώ από το χέρι τού Σαούλ· δεν υπάρχει καλύτερο για μένα, παρά να διασωθώ γρήγορα στη γη των Φιλισταίων· τότε, ο Σαούλ, αφού απελπιστεί από μένα, θα παραιτηθεί από το να με ζητάει πλέον σε όλα τα όρια του Ισραήλ· έτσι, θα σωθώ από το χέρι του.

2 Και ο Δαβίδ σηκώθηκε, και διάβηκε, αυτός και οι 600 άνδρες που ήσαν μαζί του, προς τον Αγκούς, τον γιο τού Μαώχ, βασιλιά τής Γαθ.

3 Και ο Δαβίδ κάθησε μαζί με τον Αγκούς στη Γαθ, αυτός και οι άνδρες του, κάθε ένας μαζί με την οικογένειά του, και ο Δαβίδ μαζί με τις δύο γυναίκες του,

την Αχινοάμ την Ιεζραελίτισσα, και την Αβιγαία την Καρμηλίτισσα, τη γυναίκα τού Νάβαλ.

⁴ Και αναγγέλθηκε στον Σαούλ ότι ο Δαβίδ έφυγε στη Γαθ· γι' αυτό, δεν τον αναζήτησε πλέον.

⁵ Και ο Δαβίδ είπε στον Αγχούς: Αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, ας μου δοθεί τόπος σε κάποια από τις πόλεις τής εξοχής για να καθήσω εκεί· επειδή, πώς να κάθεται ο δούλος σου μαζί σου στη βασιλική πόλη;

⁶ Και ο Αγχούς τού έδωσε εκείνη την ημέρα τη Σικλάγ· γι' αυτό, η Σικλάγ έμεινε στους βασιλιάδες τού Ιούδα μέχρι σήμερα.

⁷ Και ο αριθμός των ημερών, που ο Δαβίδ κάθησε στη γη των Φιλισταίων, έγινε ένας χρόνος και τέσσερις μήνες.

⁸ Ανέβαινε μάλιστα ο Δαβίδ, και οι άν-δρες του, και έκαναν εισβολές στους Γεσσουρίτες, και τους Γεζραίους, και στους Αμαληκίτες· επειδή, αυτοί ήσαν από παλιά οι κάτοικοι της γης, προς την είσοδο Σουρ, και μέχρι τη γη τής Αιγύπτου.

⁹ Και ο Δαβίδ χτυπούσε τη γη, και δεν άφηνε ζωντανόν ούτε άνδρα ούτε γυναίκα· και έπαιρνε πρόβατα, και βόδια, και γαϊδούρια, και καμήλες, και ενδύματα· και καθώς γύριζε ερχόταν στον Αγχούς.

¹⁰ Και ο Αγχούς έλεγε στον Δαβίδ: Πού κάνετε σήμερα εισβολή; Και ο Δαβίδ απαντούσε: Προς το μεσημβρινό μέρος τού Ιούδα, και προς το μεσημβρινό των Ιεραμεηλιτών, και προς το μεσημβρινό των Κεναίων.

¹¹ Και ο Δαβίδ δεν άφηνε ούτε άνδρα ούτε γυναίκα ζωντανή, για να φέρει είδηση στη Γαθ, λέγοντας: Μήπως αναγγείλουν εναντίον μας, λέγοντας: Έτσι κάνει ο Δαβίδ, και τέτοιος είναι ο τρόπος του, καθ' όλες τις ημέρες, όσες ο Δαβίδ κάθεται στη γη των Φιλισταίων.

¹² Και ο Αγχούς πίστευε τον Δαβίδ, λέγοντας: Αυτός έκανε τον εαυτό του εξολοκλήρου μισητόν στον λαό του τον Ισραήλ· γι' αυτό, θα είναι πάντοτε δούλος σε μένα.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 28

¹ ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τα στρατεύματά τους για εκστρατεία, για να πολεμήσουν με τον Ισραήλ. Και ο Αγχούς είπε στον Δαβίδ: Να ξέρεις, με σιγουριά, ότι θα βγεις μαζί μου, στον πόλεμο, εσύ και οι άνδρες σου.

² Και ο Δαβίδ είπε στον Αγχούς: Θα γνωρίσεις με βεβαιότητα, τι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Αγχούς είπε στον Δαβίδ: Γι' αυτό, θα σε κάνω για πάντα αρχισωματοφύλακά μου.

- ³ Πέθανε δε ο Σαμουήλ, και ολόκληρος ο Ισραήλ τον θρήνησε, και τον έθαψε στη Ραμά, στην πόλη του. Και ο Σαούλ έβγαλε από τον τόπο εκείνους που είχαν πνεύμα μαντείας, και τους μάγους.
- ⁴ Συγκεντρώθηκαν, λοιπόν, οι Φιλισταίοι, και ήρθαν και στρατοπέδευσαν στη Σουνήμ· και ο Σαούλ συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και στρατοπέδευσαν στη Γελβουέ.
- ⁵ Και όταν ο Σαούλ είδε το στρατόπεδο των Φιλισταίων, φοβήθηκε και η καρδιά του τρόμαξε υπερβολικά.
- ⁶ Και ο Σαούλ ρώτησε τον Κύριο· αλλά, ο Κύριος δεν του απάντησε, ούτε με όνειρα ούτε με το Ουρίμ ούτε με προφήτες.
- ⁷ Τότε, ο Σαούλ είπε στους δούλους του: Αναζητήστε για μένα κάποια γυναίκα, που να έχει πνεύμα μαντείας, για να πάω σ' αυτή, και να τη ρωτήσω. Και οι δούλοι του είπαν σ' αυτόν: Δες, στην Ενδώρ είναι μία γυναίκα που έχει πνεύμα μαντείας.
- ⁸ Και ο Σαούλ μετασχηματίστηκε, και ντύθηκε άλλα ιμάτια, και πήγε αυτός, και δύο άνδρες μαζί του, και ήρθαν στη γυναίκα μέσα στη νύχτα· και είπε: Μάντεψέ μου, παρακαλώ, με το πνεύμα τής μαντείας, και ανέβασέ μου όποιο σου πω.
- ⁹ Και η γυναίκα τού είπε: Δες, εσύ ξέρεις όσα έκανε ο Σαούλ, με ποιον τρόπο εξολόθρευσε αυτούς που είχαν πνεύμα μαντείας, και τους μάγους, από τον τόπο· γιατί, λοιπόν, εσύ παγιδεύεις τη ζωή μου, για να με θανατώσουν;
- ¹⁰ Και ο Σαούλ τής ορκίστηκε στον Κύριο, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, δεν θα σου συμβεί κανένα κακό γι' αυτό.
- ¹¹ Τότε, η γυναίκα είπε: Ποιον να σου ανεβάσω; Και ο Σαούλ είπε; Ανέβασέ μου τον Σαμουήλ.
- ¹² Και όταν η γυναίκα είδε τον Σαμουήλ, έκραξε με μεγάλη φωνή· και η γυναίκα είπε στον Σαούλ, λέγοντας: Γιατί με εξαπάτησες; Και εσύ είσαι ο Σαούλ.
- ¹³ Και ο βασιλιάς τής είπε: Να μη φοβάσαι· τι είδες, λοιπόν; Και η γυναίκα είπε στον Σαούλ: Είδα να ανεβαίνουν από τη γη θεοί.
- ¹⁴ Και της είπε: Ποια είναι η μορφή του; Και εκείνη είπε: Ένας γέροντας ανεβαίνει, και είναι περιτυλιγμένος με επανωφόρι. Και ο Σαούλ γνώρισε ότι ήταν ο Σαμουήλ, και έσκυψε με το πρόσωπο στη γη, και προσκύνησε.
- ¹⁵ Και ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: Γιατί με παρενόχλησες, ώστε να με κάνεις να ανέβω; Και ο Σαούλ απάντησε: Βρίσκομαι σε μεγάλη αμηχανία· επειδή, οι Φιλισταίοι πολεμούν εναντίον μου, και ο Θεός απομακρύνθηκε από μένα, και δεν μου απαντάει πλέον, ούτε με προφήτες ούτε με όνειρα· γι' αυτό σε κάλεσα, για να μου φανερώσεις τι να κάνω.

- 16 Τότε, ο Σαμουήλ είπε: Γιατί, λοιπόν, ρωτάς εμένα, αφού ο Κύριος απομακρύνθηκε από σένα, και έγινε εχθρός σου;
- 17 Ο Κύριος, βέβαια, έκανε για τον εαυτό του καθώς σου μίλησε με μένα· επειδή, ο Κύριος ξέσχισε τη βασιλεία σου από το χέρι σου, και την έδωσε στον κοντινό σου, τον Δαβίδ·
- 18 επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου ούτε εκτέλεσες τον μεγάλο θυμό του ενάντια στον Αμαλήκ, γι' αυτό ο Κύριος έκανε σε σένα αυτό το πράγμα τούτη την ημέρα·
- 19 και ο Κύριος θα παραδώσει και τον Ισραήλ μαζί με σένα στο χέρι των Φιλισταίων· και αύριο, εσύ και οι γιοι σου θα βρίσκεστε μαζί μου· και θα παραδώσει ο Κύριος το στρατόπεδο του Ισραήλ στο χέρι των Φιλισταίων.
- 20 Τότε, ο Σαούλ έπεσε αμέσως ολόκληρος ξαπλωμένος καταγής· επειδή, κατατρόμαξε από τα λόγια τού Σαμουήλ· και δεν υπήρχε μέσα του δύναμη, επειδή, δεν είχε φάει ψωμί όλη την ημέρα, και όλη τη νύχτα.
- 21 Και η γυναίκα ήρθε στον Σαούλ, και είδε ότι ήταν υπερβολικά ταραγμένος, και του είπε: Δες, η δούλη σου υπάκουσε στη φωνή σου, και έβαλα τη ζωή μου στο χέρι μου, και υποτάχθηκα στα λόγια σου, που μου μίλησες·
- 22 τώρα, λοιπόν, άκουσε κι εσύ, παρακαλώ, στη φωνή τής δούλης σου, και ας βάλω λίγο ψωμί μπροστά σου· και φάε, για να πάρεις δύναμη, επειδή πηγαίνεις σε οδοιπορία.
- 23 Όμως, δεν ήθελε, λέγοντας: Δεν θα φάω. Οι δούλοι του, όμως, μαζί με τη γυναίκα, τον βίαζαν, και εισάκουσε στη φωνή τους· και αφού σηκώθηκε από τη γη, κάθισε επάνω στο κρεβάτι.
- 24 Και η γυναίκα είχε ένα παχύ δαμάλι στο σπίτι και έσπειψε, και τόσφαξε· και παίρνοντας αλεύρι, ζύμωσε, και έψησε απ' αυτό άζυμα.
- 25 Και έφερε μπροστά στον Σαούλ, και μπροστά στους δούλους του· και έφαγαν. Και σηκώθηκαν, και αναχώρησαν εκείνη τη νύχτα.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 29

- 1 ΚΑΙ οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν όλα τα στρατεύματά τους στην Αφέκ· και οι Ισραηλίτες στρατοπέδευαν κοντά στην πηγή, που ήταν στην Ιεζραέλ.
- 2 Και οι σατράπες των Φιλισταίων διάβαιναν κατά εκατοντάδες και χιλιάδες· ο Δαβίδ, όμως, και οι άνδρες του διάβαιναν από πίσω, μαζί με τον Αγχούς.
- 3 Και οι στρατηγοί των Φιλισταίων είπαν: Τι θέλουν αυτοί οι Εβραίοι; Και ο Αγχούς είπε στους στρατηγούς των Φιλισταίων: Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, ο δούλος τού Σαούλ, του βασιλιά τού Ισραήλ, που στάθηκε μαζί μου όλες αυτές τις ημέρες ή αυτά τα χρόνια; Και δεν βρήκα σ' αυτόν κανένα σφάλμα, αφότου κατέφυγε¹⁹ σε μένα μέχρι αυτή την ημέρα.

- ⁴ Και οι στρατηγοί των Φιλισταίων αγανάκτησαν εναντίον του· και οι στρατηγοί των Φιλισταίων τού είπαν: Διώξε αυτόν τον άνθρωπο, και ας γυρίσει στον τόπο του, που διόρισες γι' αυτόν, και ας μη κατέβει μαζί μας στη μάχη, μήπως μέσα στη μάχη γίνει πολέμιός μας· επειδή, πώς θα συμφιλιωνόταν αυτός με τον κύριό του; Όχι με τα κεφάλια αυτών των ανδρών;
- ⁵ Δεν είναι αυτός ο Δαβίδ, για τον οποίο έψαλλαν αμοιβαία με χορούς, λέγοντας: Ο Σαούλ χτύπησε τις χιλιάδες του, και ο Δαβίδ τις μυριάδες του;
- ⁶ Τότε, ο Αγκούς κάλεσε τον Δαβίδ, και του είπε: Ζει ο Κύριος, βέβαια στάθηκες ευθύς, και η έξοδός σου και η είσοδός σου μαζί μου στο στρατόπεδο υπήρξε αρεστή μπροστά στα μάτια μου· επειδή, δεν βρήκα σε σένα κακό, από την ημέρα που ήρθες σε μένα μέχρι αυτή την ημέρα· αλλ' όμως, δεν είσαι αρεστός στα μάτια των σατραπών·
- ⁷ τώρα, λοιπόν, γύρνα πίσω, και πήγαινε σε ειρήνη, για να μη φέρεις δυσαρέσκεια στους σατράπες των Φιλισταίων.
- ⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Αγκούς: Αλλά, τι έκανα; Και τι βρήκες στον δούλο σου από την ημέρα που είμαι μπροστά σου, μέχρι την ημέρα αυτή, ώστε να μη πάω να πολεμήσω ενάντια στους εχθρούς τού κυρίου μου του βασιλιά;
- ⁹ Και ο Αγκούς απάντησε στον Δαβίδ: Ξέρω ότι είσαι αρεστός στα μάτια μου, σαν άγγελος Θεού· όμως, οι σατράπες των Φιλισταίων είπαν: Δεν θα ανέβει μαζί μας στη μάχη· —
- ¹⁰ τώρα, λοιπόν, σήκω ενωρίς το πρωί, μαζί με τους δούλους τού κυρίου σου, που ήρθαν μαζί σου· και καθώς θα σηκωθείτε ενωρίς το πρωί, αμέσως όταν φέξει, αναχωρήστε.
- ¹¹ Και ο Δαβίδ σηκώθηκε ενωρίς το πρωί, και οι άνδρες του, για να αναχωρήσουν, να επιστρέψουν στη γη των Φιλισταίων. Και οι Φιλισταίοι ανέβηκαν στην Ιεζραέλ.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 30

- ¹ Και όταν ο Δαβίδ και οι άνδρες του, την τρίτη ημέρα μπήκαν στη Σικλάγ, οι Αμαληκίτες είχαν κάνει εισβολή στο μεσημβρινό μέρος, και στη Σικλάγ, και είχαν χτυπήσει τη Σικλάγ, και την είχαν κατακάψει με φωτιά·
- ² και είχαν αιχμαλωτίσει τις γυναίκες, που ήσαν μέσα σ' αυτή, από μικρόν μέχρι μεγάλον· δεν θανάτωσαν κανέναν, αλλά τους πήραν, και πήγαν στον δρόμο τους.
- ³ Και ο Δαβίδ και οι άνδρες του ήρθαν στην πόλη, και νάσου, ήταν πυρπολημένη· και οι γυναίκες τους, και οι γιοι τους, και οι θυγατέρες τους, αιχμαλωτισμένοι.
- ⁴ Τότε, ύψωσε ο Δαβίδ, και ο λαός που ήταν μαζί του, τη φωνή τους και έκλαψαν, μέχρις ότου δεν έμεινε μέσα τους δύναμη για να κλαίνε.

- ⁵ Και οι δύο γυναίκες τού Δαβίδ αιχμαλωτίστηκαν, η Αχινοάμ η Ιεζραελίτισσα, και η Αβιγαία η γυναίκα τού Νάβαλ τού Καρμηλίτη.
- ⁶ Και ο Δαβίδ στενοχωρήθηκε υπερβολικά· επειδή, ο λαός έλεγε να τον πετροβολήσουν, για τον λόγο ότι η ψυχή ολόκληρου του λαού ήταν κατάπικρη, κάθε ένας για τους γιους του και για τις θυγατέρες του· ο Δαβίδ, όμως, δυναμώθηκε στον Κύριο τον Θεό του.
- ⁷ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ τον ιερέα, τον γιο τού Αχιμέλεχ: Φέρε μου εδώ, παρακαλώ, το εφόδ. Και ο Αβιάθαρ έφερε το εφόδ στον Δαβίδ.
- ⁸ Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να καταδιώξω πίσω απ' αυτούς τούς ληστές; Θα τους προφτάσω; Και ο Κύριος του είπε: Να καταδιώξεις· επειδή, σίγουρα θα τους προφτάσεις, και οπωσδήποτε θα ελευθερώσεις τα πάντα.
- ⁹ Τότε, ο Δαβίδ πήγε, αυτός και οι 600 άνδρες που ήσαν μαζί του, και ήρθαν μέχρι τον χείμαρρο Βοσόρ, όπου στάθηκαν αυτοί που απέμειναν.
- ¹⁰ Και ο Δαβίδ, αυτός και οι 400 άνδρες, καταδίωκαν, επειδή έμειναν πίσω 200, που, επειδή απέκαμαν, δεν μπορούσαν να διαβούν τον χείμαρρο Βοσόρ.
- ¹¹ Και βρήκαν έναν άνθρωπο Αιγύπτιο στο χωράφι, και τον έφεραν στον Δαβίδ· και του έδωσαν ψωμί, και έφαγε, και τον πότισαν νερό·
- ¹² και του έδωσαν ένα κομμάτι πίτα από σύκα, και δύο τσαμπιά σταφίδες· και έφαγε, και επανήλθε σ' αυτόν το πνεύμα του· επειδή, δεν είχε φάει ψωμί ούτε είχε πει νερό, τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.
- ¹³ Και ο Δαβίδ τού είπε: Τίνος είσαι; Και από πού είσαι; Και είπε: Είμαι νέος Αιγύπτιος, δούλος κάποιου Αμαληκίτη· και ο κύριός μου με άφησε, επειδή αρρώστησα τρεις ημέρες τώρα·
- ¹⁴ εμείς κάναμε εισβολή στο μεσημβρινό μέρος των Χερεθαίων, και στα μέρη τής Ιουδαίας, και στο μεσημβρινό τού Χάλεβ· και πυρπολήσαμε τη Σικλάγ.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ τού είπε: Μπορείς να με οδηγήσεις κάτω σ' αυτούς τους ληστές; Και εκείνος είπε: Να μου ορκιστείς στον Θεό ότι δεν θα με θανατώσεις ούτε θα με παραδώσεις στο χέρι τού κυρίου μου, και θα σε οδηγήσω κάτω σ' αυτούς τούς ληστές.
- ¹⁶ Και όταν τον οδήγησε κάτω, νάσου, ήσαν διασκορπισμένοι επάνω στο πρόσωπο ολόκληρου του τόπου, τρώγοντας, και πίνοντας, και χορεύοντας, για όλα τα μεγάλα λάφυρα, που πήραν από τη γη των Φιλισταίων, και από τη γη τού Ιούδα.
- ¹⁷ Και ο Δαβίδ τούς χτύπησε, από την αυγή μέχρι την εσπέρα τής επόμενης ημέρας· και δεν διασώθηκε ούτε ένας απ' αυτούς, εκτός από 400 νέους, που κάθονταν επάνω σε καμήλες, και έφυγαν.

- 18 Και ο Δαβίδ ελευθέρωσε όσα άρπαξαν οι Αμαληκίτες· ο Δαβίδ ελευθέρωσε και τις δύο γυναίκες του.
- 19 Και δεν τους έλειψε ούτε μικρό ούτε μεγάλο ούτε γιοι ούτε θυγατέρες ούτε λάφυρο ούτε τίποτε από όσα άρπαξαν απ' αυ-τούς· ο Δαβίδ ξαναπήρε τα πάντα.
- 20 Και ο Δαβίδ πήρε όλα τα πρόβατα και τα βόδια, και φέρνοντάς τα μπροστά από τα άλλα κτήνη, έλεγαν: Αυτά είναι τα λάφυρα του Δαβίδ.
- 21 Και ο Δαβίδ ήρθε στους 200 άνδρες, που είχαν αποκάμει, ώστε δεν μπόρεσαν να ακολουθήσουν τον Δαβίδ, γι' αυτό κάθησαν στον χείμαρρο Βοσόρ· και βγήκαν σε συνάντηση του Δαβίδ, και σε συνάντηση του λαού που ήταν μαζί του· και όταν ο Δαβίδ πλησίασε στον λαό, τους χαιρέτησε.
- 22 Και αποκρίθηκαν όλοι οι πονηροί και διεστραμμένοι από τους άνδρες, που είχαν πάει με τον Δαβίδ, και είπαν: Επειδή, αυτοί δεν ήρθαν μαζί μας, δεν θα τους δώσουμε από τα λάφυρα, που πήραμε, παρά στον κάθε έναν τη γυναίκα του, και τα παιδιά του· και ας τα πάρουν, και ας φύγουν.
- 23 Ο Δαβίδ, όμως, είπε: Δεν θα κάνετε έτσι, αδελφοί μου, σ' εκείνα που ο Κύριος μας έδωσε, που μας φύλαξε, και παρέδωσε στο χέρι μας τους ληστές, που είχαν έρθει εναντίον μας·
- 24 και ποιος θα σας ακούσει σ' αυτή την υπόθεση; Αλλά, σύμφωνα με τη μερίδα εκείνου που κατεβαίνει σε πόλεμο, έτσι θα είναι και η μερίδα εκείνου που κάθεται κοντά στην αποσκευή· εξίσου θα μοιράζονται.
- 25 Έτσι και έγινε από την ημέρα εκείνη και στο εξής· και το έκανε αυτό νόμο και διάταγμα στον Ισραήλ μέχρι τούτη την ημέρα.
- 26 Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στη Σικλάγ, έστειλε από τα λάφυρα στους πρεσβύτερους του Ιούδα, τους φίλους του, λέγοντας: Δέστε, ευλογία σε σας, από τα λάφυρα των εχθρών τού Κυρίου·
- 27 προς εκείνους που ήσαν στη Βαιθήλ, και προς εκείνους, που ήσαν στη Ραμώθ τη μεσημβρινή, και προς εκείνους που ήσαν στην Ιαθείρ,
- 28 και προς εκείνους που ήσαν στην Αροήρ, και προς εκείνους που ήσαν στη Σιφμώθ, και προς εκείνους που ήσαν στην Εσθεμωά,
- 29 και προς εκείνους που ήσαν στη Ραχάλ, και προς εκείνους που ήσαν στις πόλεις των Ιεραμεηλιτών, και προς εκείνους που ήσαν στις πόλεις των Κεναίων,
- 30 και προς εκείνους που ήσαν στην Ορμά, και προς εκείνους που ήσαν στη Χωρασάν, και προς εκείνους που ήσαν στην Αθάχ,
- 31 και προς εκείνους που ήσαν στη Χεβρών, και προς όλους τούς τόπους, στους οποίους περιερχόταν ο Δαβίδ, αυτός και οι άνδρες του.

Α' ΣΑΜΟΥΗΛ 31

- 1 Και οι Φιλισταίοι πολεμούσαν ενάντια στον Ισραήλ· και οι άνδρες τού Ισραήλ έφυγαν μπροστά από τους Φιλισταίους, και έπεσαν φονευμένοι στο βουνό Γελβουέ.
- 2 Και οι Φιλισταίοι κατέφτασαν τον Σαούλ και τους γιους του· και οι Φιλισταίοι χτύπησαν τον Ιωνάθαν, και τον Αβιναδάβ, και τον Μελχί-σουέ, τους γιους τού Σαούλ.
- 3 Και η μάχη βάρυνε επάνω στον Σαούλ, και τον πέτυχαν οι άνδρες οι τοξότες· και πληγώθηκε βαριά από τους τοξότες.
- 4 Και ο Σαούλ είπε στον οπλοφόρο του: Σύρε τη ρομφαία σου και διαπέρασέ με μ' αυτή, για να μη έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι, και με διαπεράσουν, και με εμπαίξουν. Όμως, ο οπλοφόρος του δεν ήθελε, επειδή φοβόταν υπερβολικά. Γι' αυτό, ο Σαούλ πήρε τη ρομφαία του, και έπεσε επάνω της.
- 5 Και καθώς ο οπλοφόρος του είδε ότι ο Σαούλ πέθανε, έπεσε και αυτός επάνω στη ρομφαία του, και πέθανε μαζί του.
- 6 Έτσι, πέθανε ο Σαούλ, και οι τρεις γιοι του, και ο οπλοφόρος του, και όλοι οι άνδρες του, την ίδια εκείνη ημέρα, μαζί.
- 7 Και οι άνδρες τού Ισραήλ, εκείνοι που ήσαν πέρα από την κοιλάδα, και εκείνοι που ήσαν πέρα από τον Ιορδάνη, βλέποντας ότι οι άνδρες Ισραήλ έφυγαν, και ότι ο Σαούλ και οι γιοι του πέθαναν, άφησαν τις πόλεις, και έφυγαν· και καθώς ήρθαν οι Φιλισταίοι, κατοίκησαν σ' αυτές.
- 8 Και την επόμενη ημέρα, όταν οι Φιλισταίοι ήρθαν για να γυμνώσουν²⁰ τούς φονευμένους, βρήκαν τον Σαούλ και τους τρεις γιους του να έχουν πέσει επάνω στο βουνό Γελβουέ.
- 9 Και απέκοψαν το κεφάλι του, και του έβγαλαν τα όπλα του, και έστειλαν ολόγυρα στη γη των Φιλισταίων, για να διαδώσουν την αγγελία στον οίκο των ειδώλων τους, και ανάμεσα στον λαό.
- 10 Και έκαναν τα όπλα του ανάθημα στον οίκο τής Ασταρώθ, και κρέμασαν το σώμα του στο τείχος τής Βαιθ-σάν.
- 11 Όταν δε οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ άκουσαν γι' αυτό, το τι έκαναν οι Φιλισταίοι στον Σαούλ,
- 12 σηκώθηκαν όλοι οι δυνατοί άνδρες, και οδοιπόρησαν ολόκληρη τη νύχτα, και πήραν το σώμα τού Σαούλ και τα σώματα των γιων του από το τείχος τής Βαιθ-σάν, και ήρθαν στην Ιαβείς, και εκεί τα έκαψαν·
- 13 και πήραν τα κόκαλά τους, και τα έθαψαν κάτω από το δέντρο στην Ιαβείς, και νήστεψαν επτά ημέρες.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 1

- 1** ΥΣΤΕΡΑ δε από τον θάνατο του Σαούλ, αφού ο Δαβίδ επέστρεψε από τη σφαγή των Αμαληκιτών, ο Δαβίδ κάθησε δύο ημέρες στη Σικλάγ·
- 2** και την τρίτη ημέρα, ξάφνου, ήρθε ένας άνθρωπος από το στρατόπεδο, που ήταν κοντά στον Σαούλ, έχοντας ξεσχισμένα τα ιμάτιά του, και επάνω στο κεφάλι του χώμα· και καθώς μπήκε μέσα στον Δαβίδ, έπεσε στη γη, και προσκύνησε.
- 3** Και ο Δαβίδ τού είπε: Από πού έρχεσαι; Και εκείνος είπε: Εγώ διασώθηκα από το στρατόπεδο του Ισραήλ.
- 4** Και ο Δαβίδ τού είπε: Τι συνέβηκε; Πες μου, παρακαλώ. Και απάντησε ότι: Ο λαός έφυγε από τη μάχη, και μάλιστα έπεσαν πολλοί από τον λαό, και πέθαναν· πέθαναν μάλιστα και ο Σαούλ, και ο γιος του ο Ιωνάθαν.
- 5** Και ο Δαβίδ είπε στον νέο, που του έδινε τις αγγελίες: Πώς ξέρεις ότι πέθανε ο Σαούλ, και ο γιος του ο Ιωνάθαν;
- 6** Και ο νέος που του έδινε τις αγγελίες τού είπε: Βρέθηκα κατά τύχη στο βουνό Γελβουέ, και είδα, ο Σαούλ ήταν γερμένος επάνω στο δόρυ του, και ξάφνου, άμαξες και καβαλάρηδες τον έφταναν·
- 7** και όταν κοίταξε προς τα πίσω του, με είδε, και με κάλεσε· και απάντησα: Νάμαι, εγώ.
- 8** Και μου είπε: Ποιος είσαι; Και του απάντησα: Είμαι Αμαληκίτης.
- 9** Μου είπε ξανά: Στάσου επάνω μου, παρακαλώ, και θανάτωσέ με· γιατί, με κατέλαβε σκοτοδίνη, επειδή η ζωή μου είναι ακόμα ολόκληρη μέσα μου.
- 10** Στάθηκα, λοιπόν, επάνω του, και τον θανάτωσα· επειδή, ήμουν βέβαιος ότι δεν μπορούσε να ζήσει, αφού είχε πέσει· και πήρα το διάδημα, που ήταν επάνω στο κεφάλι του, και το βραχιόλι του, που ήταν στον βραχίονά του, και τα έφερα εδώ στον κύριό μου.
- 11** Τότε ο Δαβίδ πιάνοντας τα ιμάτιά του, τα ξέσχισε· και όλοι οι άνδρες που ήσαν μαζί του.
- 12** Και πένθησαν, και έκλαψαν, και νήστεψαν μέχρι την εσπέρα, για τον Σαούλ, και για τον Ιωνάθαν τον γιο του, και για τον λαό τού Κυρίου, και για τον οίκο τού Ισραήλ, επειδή έπεσαν με ρομφαία.
- 13** Και ο Δαβίδ είπε στον νέο, που του έδινε τις αγγελίες: Από πού είσαι; Και απάντησε: Είμαι γιος κάποιου πάροικου Αμαληκίτη.
- 14** Και ο Δαβίδ τού είπε: Πώς δεν φοβήθηκες να βάλεις το χέρι σου επάνω στον χρισμένο τού Κυρίου και να τον θανατώσεις;

- 15 Και ο Δαβίδ κάλεσε έναν από τους νέους, και είπε: Πλησίασε, πέσε επάνω του. Και τον χτύπησε, και πέθανε.
- 16 Και ο Δαβίδ τού είπε: Το αίμα σου επάνω στο κεφάλι σου, επειδή το στόμα σου μαρτύρησε εναντίον σου, λέγοντας: Εγώ θανάτωσα τον χρισμένο τού Κυρίου.
- 17 Και ο Δαβίδ θρήνησε τούτο τον θρήνο για τον Σαούλ, και για τον Ιωνάθαν, τον γιο του·
- 18 και παρήγγειλε να διδάξουν τούς γιους Ιούδα αυτό το άσμα τού τόξου· (δέστε, είναι γραμμένο στο βιβλίο τού Ιασήρ).
- 19 Ω, δόξα τού Ισραήλ, κατακοντισμένη επάνω στους ψηλούς τόπους σου! Πώς έπεσαν οι δυνατοί!
- 20 Να μη αναγγείλετε στη Γαθ, μη διακηρύξετε στις πλατείες τής Ασκάλωνα. Μήπως και χαρούν οι θυγατέρες των Φιλισταίων, μήπως και αγαλλιαστούν οι θυγατέρες των απερίτμητων·
- 21 Βουνά που είστε στη Γελβουέ, ας μη υπάρχει δρόσος ούτε βροχή, επάνω σε σας, ούτε χωράφια που δίνουν απαρχές· Επειδή, εκεί πετάχτηκε από πάνω τους η ασπίδα των ισχυρών, η ασπίδα τού Σαούλ, σαν να μη χρίστηκε με λάδι.
- 22 Από το αίμα των φονευμένων, από το λίπος των δυνατών, το τόξο τού Ιωνάθαν δεν στρεφόταν πίσω, και η ρομφαία τού Σαούλ δεν γύριζε αδειανή.
- 23 Ο Σαούλ και ο Ιωνάθαν ήσαν οι αγαπημένοι και αξιαγάπητοι, στη ζωή τους, και στον θάνατό τους δεν χωρίστηκαν. Ήσαν ελαφρότεροι από τους αετούς, δυνατότεροι από τα λιοντάρια.
- 24 Θυγατέρες τού Ισραήλ, κλάψτε για τον Σαούλ, αυτόν που σας έντυνε με κόκκινα μαζί με καλλωπισμούς, που σας έβαζε χρυσά στολίδια επάνω στα ενδύματά σας.
- 25 Πώς έπεσαν οι δυνατοί μέσα στη μάχη! Ιωνάθαν, τραυματισμένη επάνω στους ψηλούς τόπους!
- 26 Περίλυπος είμαι για σένα, αδελφέ μου, Ιωνάθαν· Μου στάθηκες προσφιλέστατος· η αγάπη σου σε μένα ήταν εξαίσια· υπερέβαινε την αγάπη των γυναικών.
- 27 Πώς έπεσαν οι δυνατοί, και χάθηκαν τα όπλα τού πολέμου!

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 2

- 1 ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω σε κάποια από τις πόλεις τού Ιούδα; Και ο Κύριος του είπε, ανέβα. Και ο Δαβίδ είπε: Πού να ανέβω; Και εκείνος τού είπε: Στη Χεβρών.

- ² Ανέβηκε, λοιπόν, ο Δαβίδ εκεί, και οι δύο γυναίκες του, η Αχινοάμ η Ιεζραελίτισσα, και η Αβιγαία η γυναίκα τού Καρμηλίτη Νάβαλ.
- ³ Και τους άνδρες του, που ήσαν μαζί του, ο Δαβίδ τούς ανέβασε, κάθε έναν με την οικογένειά του· και κατοίκησαν στις πόλεις τής Χεβρών.
- ⁴ Και ήρθαν οι άνδρες τού Ιούδα, και έχρισαν εκεί τον Δαβίδ βασιλιά για τον οίκο Ιούδα. Και ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Οι άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ ήσαν εκείνοι που έθαψαν τον Σαούλ.
- ⁵ Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές στους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ, και τους είπε: Ευλογημένοι να είστε από τον Κύριο, επειδή κάνατε αυτό το έλεος στον κύριό σας, στον Σαούλ, και τον θάψατε!
- ⁶ Είθε, λοιπόν, τώρα ο Κύριος να κάνει σε σας έλεος και αλήθεια! Ακόμα και εγώ θα σας ανταποδώσω αυτό το καλό, επειδή κάνατε αυτό το πράγμα·
- ⁷ τώρα, λοιπόν, ας δυναμωθούν τα χέρια σας, και να γίνεστε ανδρείοι· επειδή, ο κύριός σας ο Σαούλ πέθανε, και ακόμα ο οίκος Ιούδα με έχρισε γι' αυτούς βασιλιά.
- ⁸ Όμως, ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, ο αρχιστράτηγος του Σαούλ, πήρε τον Ις-βοσθέ, τον γιο τού Σαούλ, και τον πέρασε στη Μαχαναΐμ,
- ⁹ και τον έκανε βασιλιά για τη Γαλαάδ, και για τους Ασσουρίτες, και για τη γη Ιεζραέλ, και για τον Εφραΐμ, και για τον Βενιαμίν, και για ολόκληρο τον Ισραήλ.
- ¹⁰ Ο Ις-βοσθέ, ο γιος τού Σαούλ, ήταν 40 χρόνων όταν έγινε βασιλιάς στον Ισραήλ· και βασίλευσε δύο χρόνια· Όμως, ο οίκος τού Ιούδα ακολούθησε τον Δαβίδ.
- ¹¹ Και ο αριθμός των ημερών που ο Δαβίδ βασίλευσε στη Χεβρών, για τον Ιούδα, ήσαν επτά χρόνια και έξι μήνες.
- ¹² Και βγήκε ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, και οι δούλοι τού Ις-βοσθέ, γιου τού Σαούλ, από τη Μαχαναΐμ στη Γαβαών.
- ¹³ Και ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, και οι δούλοι τού Δαβίδ, βγήκαν, και συναντήθηκαν κοντά στο υδροστάσιο της Γαβαών· και κάθισαν, οι μεν από το εδώ μέρος τού υδροστασίου, οι δε από το εκεί μέρος τού υδροστασίου.
- ¹⁴ Και ο Αβενήρ είπε στον Ιωάβ: Ας σηκωθούν τώρα οι νέοι, και ας παίξουν μπροστά μας. Και είπε ο Ιωάβ: Ας σηκωθούν.
- ¹⁵ Σηκώθηκαν, λοιπόν, οι νέοι και πέρασαν σύμφωνα με τον αριθμό: 12 από τον Βενιαμίν, από πλευράς τού Ις-βοσθέ, γιου τού Σαούλ, και 12 από τους δούλους τού Δαβίδ.
- ¹⁶ Και έπιασαν ο κάθε ένας τον διπλανό του από το κεφάλι, και διαπέρασε τη μάχαιρά του στο πλευρό τού διπλανού του, και έπεσαν μαζί· ώστε, ο τόπος εκείνος ονομάστηκε: Χελκάθ-ασουρείμ,¹ που είναι στη Γαβαών.

- 17 Και η μάχη έγινε εκείνη την ημέρα σκληρότατη· και ο Αβενήρ, και οι άνδρες τού Ισραήλ, νικήθηκαν από τους δούλους τού Δαβίδ.
- 18 Και ήσαν εκεί οι τρεις γιοι τής Σερουΐας, ο Ιωάβ, και ο Αβισαί, και ο Ασαήλ· ο δε Ασαήλ ήταν ελαφρός στα πόδια, σαν μία από τις δορκάδες που είναι στο χωράφι.
- 19 Και ο Ασαήλ καταδίωξε πίσω από τον Αβενήρ· και τρέχοντας, δεν ξέκλινε ούτε δεξιά ούτε αριστερά, πίσω από τον Αβενήρ.
- 20 Και ο Αβενήρ κοίταξε προς τα πίσω του, και είπε: Εσύ είσαι, Ασαήλ; Και εκείνος απάντησε: Εγώ.
- 21 Και ο Αβενήρ τού είπε: Στρέψε εσύ προς τα δεξιά ή στα αριστερά, και πιάσε κάποιον από τους νέους, και πάρε για τον εαυτό σου την πανοπλία του. Όμως, ο Ασαήλ δεν θέλησε να ξεκλίνει από πίσω του.
- 22 Και ο Αβενήρ είπε ξανά στον Ασαήλ: Στρέψε από πίσω μου· γιατί να σε χτυπήσω μέχρι τη γη; Πώς θα σηκώσω τότε το πρόσωπό μου στον Ιωάβ τον αδελφό σου;
- 23 Αλλά, δεν ήθελε να στρέψει· γι' αυτό, ο Αβενήρ τον χτύπησε με το πίσω μέρος από το δόρυ του στο πέμπτο πλευρό, και το δόρυ βγήκε από τα οπίσθιά του, και έπεσε εκεί, και πέθανε στον ίδιο τόπο· και όσοι έρχονταν στον τόπο, όπου έπεσε και πέθανε ο Ασαήλ, στέκονταν.
- 24 Ο δε Ιωάβ και ο Αβισαί καταδίωκαν πίσω από τον Αβενήρ· και ο ήλιος έδυε, όταν αυτοί είχαν έρθει μέχρι το βουνό Αμμά, που είναι απέναντι στη Γιά, προς τον δρόμο τής ερήμου Γαβαών.
- 25 Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι Βενιαμίν πίσω από τον Αβενήρ, και έγιναν ένα σώμα, και στάθηκαν επάνω στην κορυφή κάποιου βουνού.
- 26 Τότε, ο Αβενήρ φώναξε προς τον Ιωάβ, και είπε: Θα κατατρώει η ρομφαία ακατάπαυστα; Δεν ξέρεις ότι στο τέλος θα είναι πικρία; Μέχρι τότε, λοιπόν, δεν θα προστάξεις τον λαό να επιστρέψει από το να καταδιώκουν τούς αδελφούς τους;
- 27 Και ο Ιωάβ είπε: Ζει ο Θεός, αν δεν μιλούσες, τότε ο λαός θα ανέβαινε σίγουρα το πρωί, κάθε ένας από την καταδίωξη του αδελφού του.
- 28 Και ο Ιωάβ σάλπισε με τη σάλπιγγα· και ολόκληρος ο λαός στάθηκε, και δεν καταδίωκαν πλέον πίσω από τον Ισραήλ ούτε μάχονταν πια.
- 29 Και ο Αβενήρ και οι άνδρες του οδοιπόρησαν διαμέσου τής πεδιάδας όλη εκείνη τη νύχτα, και διάβηκαν τον Ιορδάνη, και πέρασαν μέσα από ολόκληρη τη Βιθρών, και ήρθαν στη Μαχαναΐμ.
- 30 Και ο Ιωάβ γύρισε από την καταδίωξη του Αβενήρ· και όταν συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό, έλειπαν από τους δούλους τού Δαβίδ 19 άνδρες και ο Ασαήλ.

31 Οι δούλοι, όμως, του Δαβίδ χτύπησαν από τον Βενιαμίν, και από τους άνδρες τού Αβενήρ, 360 άνδρες, που πέθαναν.

32 Και σήκωσαν τον Ασαήλ, και τον έθαψαν στον τάφο τού πατέρα του, που είναι στη Βηθλεέμ. Ο δε Ιωάβ και οι άνδρες του οδοιπόρησαν όλη τη νύχτα, και έφτασαν στη Χεβρών περί τα χαράματα.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 3

1 ΚΑΙ ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και την οικογένεια του Δαβίδ διάρκεσε πολύ. Και ο μεν Δαβίδ προχωρούσε ενδυναμούμενος· ο οίκος, όμως, του Σαούλ προχωρούσε εξασθενούμενος.

2 Και στη Χεβρών γεννήθηκαν γιοι στον Δαβίδ· και ο μεν πρωτότοκός του ήταν ο Αμνών, από την Αχινοάμ την Ιεζραελίτισσα·

3 και ο δεύτερός του, ο Χιλεάβ,² από την Αβιγαία, τη γυναίκα τού Νάβαλ τού Καρμηλίτη· και ο τρίτος, ο Αβεσσαλώμ, ο γιος τής Μααχά, θυγατέρας τού Θαλμαΐ, βασιλιά τής Γεσσούρ·

4 και ο τέταρτος, ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγεΐθ· και ο πέμπτος, ο Σεφατίας, ο γιος τής Αβιτάλ·

5 και ο έκτος, ο Ιθραάμ, από την Αιγλά, τη γυναίκα τού Δαβίδ. Αυτοί γεννήθηκαν στον Δαβίδ στη Χεβρών.

6 Και ενώ εξακολουθούσε ο πόλεμος ανάμεσα στην οικογένεια του Σαούλ και στην οικογένεια του Δαβίδ, ο Αβενήρ υποστήριζε την οικογένεια του Σαούλ.

7 Και ο Σαούλ είχε μία παλλακή, με το όνομα Ρεσφά, θυγατέρα τού Αϊά· και ο Ις-βοσθέ είπε στον Αβενήρ: Γιατί μπαίνεις μέσα στην παλλακή τού πατέρα μου;

8 Και ο Αβενήρ θύμωσε υπερβολικά για τα λόγια τού Ις-βοσθέ, και είπε: Κεφάλι σκύλου είμαι εγώ, που κάνω σήμερα έλεος στην οικογένεια του πατέρα σου, του Σαούλ, και στους αδελφούς του, και στους φίλους του, ενάντια στον Ιούδα, και δεν σε παρέδωσα στο χέρι τού Δαβίδ, ώστε σήμερα να με ελέγχεις για αδικία γι' αυτή τη γυναίκα;

9 Έτσι να κάνει ο Θεός στον Αβενήρ, και έτσι να προσθέσει σ' αυτό, αν, καθώς ο Κύριος ορκίστηκε στον Δαβίδ, δεν κάνω έτσι σ' αυτόν,

10 να μεταβιβάσω τη βασιλεία από την οικογένεια του Σαούλ, και να στήσω τον θρόνο τού Δαβίδ επάνω στον Ισραήλ, και επάνω στον Ιούδα, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ.

11 Και δεν μπορούσε πλέον να απαντήσει έναν λόγο προς τον Αβενήρ, επειδή τον φοβόταν.

12 Τότε, ο Αβενήρ έστειλε εκ μέρους του μηνυτές στον Δαβίδ, λέγοντας: Τίνος είναι η γη; Λέγοντας ακόμα: Κάνε συνθήκη μαζί μου, και δες, το χέρι μου θα

είναι μαζί σου, ώστε να φέρω ολόκληρον τον Ισραήλ κάτω από την εξουσία σου.

13 Κι εκείνος είπε: Καλώς· εγώ θα κάνω συνθήκη μαζί σου· πλην, ένα πράγμα εγώ ζητάω από σένα· και είπε: Δεν θα δεις το πρόσωπό μου, αν δεν φέρεις μπροστά μου τη Μιχάλ, τη θυγατέρα τού Σαούλ, όταν έρθεις να δεις το πρόσωπό μου.

14 Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές προς τον Ις-βοσθέ, τον γιο τού Σαούλ, λέγοντας: Δώσε μου πίσω τη γυναίκα μου τη Μιχάλ, που νυμφεύθηκα για τον εαυτό μου για 100 ακροβυστίες Φιλισταίων.

15 Και ο Ις-βοσθέ έστειλε, και την πήρε από τον άνδρα της, από τον Φαλιήλ, γιον τού Λαείς.

16 Και πήγε μαζί της ο άνδρας της, πηγαίνοντας και κλαίγοντας από πίσω της, μέχρι τη Βαουρείμ. Τότε, ο Αβενήρ τού είπε: Πήγαινε, γύρνα πίσω· και γύρισε.

17 Και ο Αβενήρ μίλησε με τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, λέγοντας: Και χθες και προχθές ζητούσατε τον Δαβίδ να βασιλεύσει επάνω σας·

18 τώρα, λοιπόν, κάντε το· επειδή, ο Κύριος μίλησε για τον Δαβίδ, λέγοντας: Με το χέρι τού δούλου μου του Δαβίδ θα σώσω τον λαό μου τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων, και από το χέρι όλων των εχθρών τους.

19 Και ο Αβενήρ μίλησε ακόμα στα αυτιά τού Βενιαμίν· και ο Αβενήρ πήγε ακόμα να μιλήσει, και στα αυτιά τού Δαβίδ στη Χεβρών, όλα όσα ήσαν αρεστά στον Ισραήλ, και σε ολόκληρο τον οίκο τού Βενιαμίν.

20 Ήρθε, λοιπόν, ο Αβενήρ στον Δαβίδ στη Χεβρών, και μαζί του 20 άνδρες. Και ο Δαβίδ έκανε συμπόσιο στον Αβενήρ και στους άνδρες που ήσαν μαζί του.

21 Και ο Αβενήρ είπε στον Δαβίδ: Θα σηκωθώ και θα πάω, και θα συγκεντρώσω ολόκληρο τον Ισραήλ στον κύριό μου τον βασιλιά, για να κάνουν μαζί σου συνθήκη, και να βασιλεύεις με όλη την επιθυμία τής ψυχής σου. Και ο Δαβίδ έστειλε τον Αβενήρ· και αναχώρησε με ειρήνη.

22 Και ξάφνου, οι δούλοι τού Δαβίδ και ο Ιωάβ έρχονταν από επιδρομή, και έφεραν μαζί τους πολλά λάφυρα· αλλά, ο Αβενήρ δεν ήταν με τον Δαβίδ στη Χεβρών, επειδή τον είχε αποστείλει και είχε αναχωρήσει με ειρήνη.

23 Και όταν ήρθε ο Ιωάβ και ολόκληρος ο στρατός του, που ήταν μαζί του, ανήγγειλαν στον Ιωάβ, λέγοντας: Ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ ήρθε στον βασιλιά, και τον εξαπέστειλε, και αναχώρησε με ειρήνη.

24 Τότε, ο Ιωάβ μπήκε μέσα στον βασιλιά, και είπε: Τι έκανες; Δες, ο Αβενήρ ήρθε σε σένα· γιατί τον εξαπέστειλες, και έφυγε;

25 Γνωρίζεις τον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, ότι ήρθε για να σε εξαπατήσει, και να μάθει την έξοδό σου και την είσοδό σου, και να μάθει όλα όσα κάνεις εσύ.

- 26** Και καθώς ο Ιωάβ βγήκε από τον Δαβίδ, έστειλε μηνυτές πίσω από τον Αβενήρ, και τον γύρισε πίσω από το πηγάδι Σιρά· ο Δαβίδ, όμως, δεν ήξερε.
- 27** Και όταν ο Αβενήρ γύρισε στη Χεβρών, ο Ιωάβ τον παραμέρισε στα πλάγια της πύλης, για να μιλήσει μαζί του μυστικά· και εκεί τον χτύπησε κάτω από το πέμπτο πλευρό, και πέθανε, εξαιτίας τού αίματος του Ασαήλ τού αδελφού του.
- 28** Και ύστερα απ' αυτά, καθώς το άκουσε ο Δαβίδ, είπε: Εγώ είμαι αθώος, και η βασιλεία μου, μπροστά στον Κύριο παντοτινά, από το αίμα τού Αβενήρ, του γιου τού Νηρ·
- 29** ας μένει επάνω στο κεφάλι τού Ιωάβ, και σε ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα του· και ας μη λείψει από την οικογένεια του Ιωάβ γονόρροιος ή λεπρός ή στηριζόμενος επάνω σε μπαστούνι ή πέφτοντας με ρομφαία ή στερούμενος ψωμιού.
- 30** Έτσι θανάτωσαν τον Αβενήρ ο Ιωάβ και ο Αβισαί ο αδελφός του, επειδή είχε θανατώσει τον Ασαήλ τον αδελφό τους στη μάχη στη Γαβαών.
- 31** Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωάβ, και σε ολόκληρο τον λαό που ήταν μαζί του: Ξεσχίστε τα ιμάτιά σας, και περιζωστείτε με σάκο, και κλάψτε μπροστά στον Αβενήρ. Και ο βασιλιάς Δαβίδ ακολουθούσε το νεκροκράβατο.
- 32** Και έθαψαν τον Αβενήρ στη Χεβρών· και ο βασιλιάς ύψωσε τη φωνή του, και έκλαψε επάνω στον τάφο τού Αβενήρ· και ολόκληρος ο λαός έκλαψε.
- 33** Και ο βασιλιάς θρήνησε για τον Αβενήρ, και είπε: Πέθανε ο Αβενήρ, όπως πεθαίνει ένας άφρονas;
- 34** Τα χέρια σου δεν δέθηκαν ούτε τα πόδια σου μπήκαν σε δεσμά· έπεσες, όπως πέφτει κάποιος μπροστά στους γιους τής αδικίας. Και ολόκληρος ο λαός έκλαψε ξανά γι' αυτόν.
- 35** Έπειτα, ήρθε ολόκληρος ο λαός για να κάνουν τον Δαβίδ να φάει ψωμί, ενώ ήταν ακόμα ημέρα· αλλά, ο Δαβίδ ορκίστηκε, λέγοντας: Έτσι να κάνει ο Κύριος σε μένα, και έτσι να προσθέσει, αν γευθώ ψωμί ή κάτι άλλο, πριν δύσει ο ήλιος.
- 36** Και αυτό το έμαθε ολόκληρος ο λαός, και τους άρεσε· καθώς άρεσε σε ολόκληρο τον λαό ό,τι έκανε ο βασιλιάς.
- 37** Επειδή, ολόκληρος ο Ισραήλ γνώρισαν εκείνη την ημέρα, ότι δεν ήταν από τον βασιλιά για να θανατωθεί ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ.
- 38** Και ο βασιλιάς είπε στους δούλους του: Δεν ξέρετε ότι ένας στρατηγός, και μέγας άνθρωπος, έπεσε αυτή την ημέρα στον Ισραήλ;
- 39** Και εγώ είμαι σήμερα αδύνατος, αν και χρίστηκα βασιλιάς· και αυτοί οι άνδρες, οι γιοι τής Σερουΐας είναι πάρα πολύ δυνατοί, όσον αφορά εμένα· ο

Κύριος θα κάνει ανταπόδοση στον εργάτη τής κακίας, σύμφωνα με την κακία του.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 4

- 1** ΚΑΙ όταν ο γιος τού Σαούλ άκουσε ότι ο Αβενήρ πέθανε στη Χεβρών, νεκρώθηκαν τα χέρια του, και όλοι οι Ισραηλίτες συνταράχτηκαν.
- 2** Είχε δε ο γιος τού Σαούλ δύο άνδρες, που ήσαν οπλαρχηγοί,³ το όνομα του ενός ήταν Βαανά, και το όνομα του άλλου Ρηχάβ, γιοι τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, από τους γιους Βενιαμίν· (επειδή, και η Βηρώθ θεωρούνταν τού Βενιαμίν·
- 3** οι δε Βηρωθαίοι είχαν φύγει στη Γιθαΐμ, και ήσαν εκεί, παροικώντας μέχρι αυτή την ημέρα).
- 4** Και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαούλ, είχε έναν γιο βλαμμένον στα πόδια. Ήταν ηλικίας πέντε χρόνων, όταν ήρθαν οι αγγελίες από την Ιεζραέλ για τον Σαούλ και τον Ιωνάθαν, και η τροφός του τον σήκωσε και έφευγε· και ενώ έσπευδε να φύγει, αυτός έπεσε, και έγινε χωλός· το δε όνομά του ήταν Μεμφιβοσθέ.⁴
- 5** Και πήγαν οι γιοι τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, ο Ρηχάβ και ο Βαανά, και στο καύμα τής ημέρας μπήκαν μέσα στο σπίτι τού Ις-βοσθέ, που ήταν ξαπλωμένος επάνω στο κρεβάτι το μεσημέρι·
- 6** και μπήκαν εκεί μέχρι το μέσον τού σπιτιού, τάχα για να πάρουν σιτάρι· και τον χτύπησαν κάτω από το πέμπτο πλευρό· και ο Ρηχάβ και ο Βαανά ο αδελφός του διασώθηκαν.
- 7** Επειδή, όταν μπήκαν μέσα στο σπίτι, εκείνος ήταν ξαπλωμένος επάνω στο κρεβάτι τού κοιτώνα του· και τον χτύπησαν, και τον θανάτωσαν, και του έκοψαν το κεφάλι, και παίρνοντας το κεφάλι του, αναχώρησαν οδοιπορώντας μέσα από την πεδιάδα όλη τη νύχτα.
- 8** Και έφεραν το κεφάλι τού Ις-βοσθέ στον Δαβίδ στη Χεβρών, και είπαν στον βασιλιά: Δες, το κεφάλι τού Ις-βοσθέ, γιου τού Σαούλ τού εχθρού σου, που ζητούσε τη ζωή σου· και ο Κύριος έδωσε εκδίκηση στον κύριό μου τον βασιλιά αυτή την ημέρα, από τον Σαούλ, και από το σπέρμα του.
- 9** Και ο βασιλιάς Δαβίδ απάντησε στον Ρηχάβ και στον Βαανά, τον αδελφό του, τους γιους τού Ριμμών, του Βηρωθαίου, και τους είπε: Ζει ο Κύριος, που λύτρωσε την ψυχή μου από κάθε στενοχώρια·
- 10** εκείνος που μου ανήγγειλε, λέγοντας: Δες, πέθανε ο Σαούλ, και στοχάστηκε τον εαυτό του μηνυτή αγαθής αγγελίας, τον έπιασα, και τον θανάτωσα στη Σικλάγ, αντί να τον βραβεύσω για την αγγελία του·
- 11** και πόσο μάλλον ανθρώπους πονηρούς, που φόνευσαν έναν δίκαιο άνδρα μέσα στο σπίτι του επάνω στο κρεβάτι του; Τώρα, λοιπόν, δεν θα εκζητήσω το αίμα του από τα χέρια σας, και δεν θα σας εξολοθρεύσω από τη γη;

¹² Και ο Δαβίδ διέταξε τους νέους, και τους θανάτωσαν, και έκοψαν τα χέρια τους και τα πόδια τους, και τα κρέμασαν επάνω στο υδροστάσιο στη Χεβρών· το κεφάλι, όμως, του Ις-βοσθέ το πήραν, και το έθαψαν στον τάφο τού Αβενήρ στη Χεβρών.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 5

¹ ΚΑΙ όλες οι φυλές τού Ισραήλ ήρθαν στον Δαβίδ στη Χεβρών, και του είπαν, λέγοντας: Δες, κόκαλό σου, και σάρκα σου είμαστε εμείς·

² και πριν ακόμα, όταν ο Σαούλ βασίλευε επάνω μας, εσύ ήσουν αυτός που έβγαζες έξω και έβαζες μέσα τον Ισραήλ· και σε σένα είπε ο Κύριος: Εσύ θα ποιμάνεις τον λαό μου τον Ισραήλ, και εσύ θα είσαι ηγεμόνας επάνω στον Ισραήλ.

³ Και ήρθαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ στον βασιλιά στη Χεβρών· και ο βασιλιάς Δαβίδ έκανε συνθήκη μαζί τους στη Χεβρών μπροστά στον Κύριο· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.

⁴ Ο Δαβίδ, όταν έγινε βασιλιάς, ήταν 30 χρόνων, και βασίλευσε 40 χρόνια·

⁵ και στη Χεβρών βασίλευσε επάνω στον Ιούδα επτά χρόνια και έξι μήνες· και στην Ιερουσαλήμ βασίλευσε 33 χρόνια επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ και τον Ιούδα.

⁶ Και πήγε ο βασιλιάς, και οι άνδρες του στην Ιερουσαλήμ, στους Ιεβουσαίους, που κατοικούσαν τη γη· που μίλησαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Δεν θα μπεις εδώ μέσα, αν δεν βγάλεις έξω τούς τυφλούς και τους χωλούς· λέγοντας ότι ο Δαβίδ δεν θα μπορούσε να μπει εκεί μέσα.

⁷ Ο Δαβίδ, όμως, κυρίευσε το φρούριο Σιών· αυτή είναι η πόλη τού Δαβίδ.

⁸ Και ο Δαβίδ είπε εκείνη την ημέρα: Όποιος φτάσει στον υπόνομο,⁵ και χτυπήσει τούς Ιεβουσαίους, και τους χωλούς και τους τυφλούς, που μισεί η ψυχή τού Δαβίδ, θα είναι αρχηγός. Γι' αυτό, λένε: Τυφλός και χωλός δεν θα μπει μέσα στο σπίτι.

⁹ Και ο Δαβίδ κατοίκησε στο φρούριο, και το ονόμασε: Η πόλη τού Δαβίδ. Και ο Δαβίδ έκανε οικοδομές ολόγυρα από τη Μιλλώ και μέσα.

¹⁰ Και ο Δαβίδ προχωρούσε, και μεγαλυνόταν, και ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων ήταν μαζί του.

¹¹ Και ο Χειράμ, ο βασιλιάς τής Τύρου, έστειλε πρέσβεις στον Δαβίδ, και κέδρινα ξύλα, και ξυλουργούς, και χτίστες, και οικοδόμησαν σπίτι στον Δαβίδ.

¹² Και ο Δαβίδ γνώρισε, ότι ο Κύριος τον έκανε βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, και ότι ύψωσε τη βασιλεία του για τον λαό του τον Ισραήλ.

¹³ Και ο Δαβίδ πήρε ακόμα παλλακές και γυναίκες από την Ιερουσαλήμ, αφού ήρθε στη Χεβρών· και γεννήθηκαν ακόμα στον Δαβίδ γιοι και θυγατέρες.

- ¹⁴ Και τούτα είναι τα ονόματα αυτών που γεννήθηκαν στην Ιερουσαλήμ: Ο Σαμμουά,⁶ και ο Σωβάβ, και ο Νάθαν, και ο Σολομών,
- ¹⁵ και ο Ιεβάρ, και ο Ελισουά,⁷ και Νεφέγ, και ο Ιαφιά,
- ¹⁶ και ο Ελισαμά, και ο Ελιαδά,⁸ και ο Ελιφαλέτ.
- ¹⁷ Και όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, όλοι οι Φιλισταίοι ανέβηκαν να ζητήσουν τον Δαβίδ· και ο Δαβίδ το άκουσε, και κατέβηκε στο φρούριο.
- ¹⁸ Και οι Φιλισταίοι ήρθαν, και διαχύθηκαν στην κοιλάδα Ραφαείμ.
- ¹⁹ Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Να ανέβω προς τους Φιλισταίους; Θα τους παραδώσεις στο χέρι μου; Και ο Κύριος είπε στον Δαβίδ: Ανέβα· επειδή, σίγουρα θα παραδώσω τούς Φιλισταίους στο χέρι σου.
- ²⁰ Και ο Δαβίδ ήρθε στη Βάαλ-φερασείμ, και εκεί ο Δαβίδ τούς χτύπησε, και είπε: Ο Κύριος έκοψε στα δύο τούς εχθρούς μου μπροστά μου, όπως τα νερά χωρίζονται στα δύο. Γι' αυτό, το όνομα εκείνου του τόπου αποκλήθηκε Βάαλ-φερασείμ.⁹
- ²¹ Και εκεί εγκατέλειψαν τα είδωλά τους, και τα σήκωσαν ο Δαβίδ και οι άνδρες του.
- ²² Και οι Φιλισταίοι ανέβηκαν ξανά, και διαχύθηκαν στην κοιλάδα Ραφαείμ.
- ²³ Και όταν ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, είπε: Να μη ανέβεις· στρέψε από πίσω τους, και πέσε επάνω τους απέναντι από τις συκαμινιές·
- ²⁴ και όταν ακούσεις θόρυβο διάβασης επάνω στις κορυφές των συκαμινιών, τότε θα σπεύσεις· επειδή, τότε ο Κύριος θα βγει μπροστά σου, για να χτυπήσει το στρατόπεδο των Φιλισταίων.
- ²⁵ Και ο Δαβίδ έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος· και χτύπησε τους Φιλισταίους από τη Γαβαά μέχρι την είσοδο Γεζέρ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 6

- ¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ συγκέντρωσε ξανά όλους τούς εκλεκτούς από τον Ισραήλ, 30.000.
- ² Και ο Δαβίδ σηκώθηκε και πήγε, και ολόκληρος ο λαός μαζί του, από τη Βααλέιμ του Ιούδα, για να ανεβάσει από εκεί την κιβωτό του Θεού, στην οποία επικαλείται το Όνομα, το όνομα του Κυρίου των δυνάμεων, ο οποίος κάθεται πιο πάνω απ' αυτή, επάνω στα χερουβείμ.
- ³ Και έβαλαν την κιβωτό του Θεού επάνω σε καινούργια άμαξα, και την σήκωσαν από το σπίτι του Αβιναδάβ, που ήταν στο βουνό· και οδήγησαν την καινούργια άμαξα ο Ουζά και ο Αχιώ, οι γιοι του Αβιναδάβ.

- ⁴ Και την σήκωσαν από το σπίτι τού Αβιναδάβ, που ήταν στο βουνό, μαζί με την κιβωτό τού Θεού· και ο Αχιώ προπορευόταν από την κιβωτό.
- ⁵ Και ο Δαβίδ και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ έπαιζαν μπροστά στον Κύριο, κάθε είδους όργανα από ξύλο ελάτου, και κιθάρες, και ψαλτήρια, και τύμπανα, και σείστρα, και κύμβαλα.
- ⁶ Και όταν ήρθαν μέχρι το αλώνι τού Ναχών, ο Ουζά άπλωσε το χέρι του στην κιβωτό τού Θεού, και την κράτησε· επειδή, την έσεισαν τα βόδια.
- ⁷ Και εξάφθηκε ο θυμός τού Κυρίου ενάντια στον Ουζά· και ο Θεός τον χτύπησε εκεί λόγω τής προπέτειάς του· και πέθανε εκεί δίπλα στην κιβωτό τού Θεού.
- ⁸ Και ο Δαβίδ λυπήθηκε, επειδή ο Κύριος έκανε χαλασμό στον Ουζά· και αποκάλεσε το όνομα του τόπου Φαρές-ουζά,¹¹ μέχρι αυτή την ημέρα.
- ⁹ Και ο Δαβίδ φοβήθηκε τον Κύριο εκείνη την ημέρα, και είπε: Πώς η κιβωτός τού Κυρίου θα μπει μέσα σε μένα;
- ¹⁰ Και ο Δαβίδ δεν θέλησε να μετακινήσει την κιβωτό τού Κυρίου προς τον εαυτό του στην πόλη Δαβίδ, αλλά ο Δαβίδ την έστρεψε στο σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ, του Γετθαίου.
- ¹¹ Και η κιβωτός τού Κυρίου έμεινε στο σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ τού Γετθαίου τρεις μήνες· και ο Κύριος ευλόγησε τον Ωβήδ-εδώμ, και ολόκληρη την οικογένειά του.
- ¹² Και ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ, λέγοντας: Ο Κύριος ευλόγησε την οικογένεια του Ωβήδ-εδώμ, και όλα τα υπάρχοντά του, εξαιτίας τής κιβωτού τού Θεού. Τότε, ο Δαβίδ πήγε και ανέβασε την κιβωτό τού Θεού από το σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ στην πόλη τού Δαβίδ με ευφροσύνη.
- ¹³ Και όταν αυτοί που βάσταζαν την κιβωτό τού Κυρίου βάδιζαν έξι βήματα, θυσίαζαν ένα βόδι και ένα σιτευτό.
- ¹⁴ Και ο Δαβίδ χόρευε μπροστά στον Κύριο με όλη του τη δύναμη· και ο Δαβίδ ήταν περιζωσμένος με λινό εφόδ.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, με αλαλαγμό, και με φωνή σάλπιγγας.
- ¹⁶ Και ενώ η κιβωτός τού Κυρίου έμπαινε στην πόλη Δαβίδ, η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ, έσκυψε μέσα από το παράθυρο, και, βλέποντας τον βασιλιά Δαβίδ να πηδάει και να χορεύει μπροστά στον Κύριο, τον εξουθένωσε στην καρδιά της.
- ¹⁷ Και έφεραν την κιβωτό τού Κυρίου, και την έβαλαν στον τόπο της, στο μέσον τής σκηνής, που ο Δαβίδ είχε στήσει γι' αυτήν· και ο Δαβίδ πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές μπροστά στον Κύριο.

18 Και όταν ο Δαβίδ τελείωσε να προσφέρει τα ολοκαυτώματα και τις ειρηνικές προσφορές, ευλόγησε τον λαό στο όνομα του Κυρίου των δυνάμεων.

19 Και μοίρασε σε ολόκληρο τον λαό, σε ολόκληρο το πλήθος τού Ισραήλ, από άνδρα μέχρι γυναίκα, σε κάθε έναν άνθρωπο, ένα ψωμάκι, και ένα κομμάτι κρέας, και μία φιάλη κρασί. Τότε, ολόκληρος ο λαός αναχώρησε, ο καθένας στο σπίτι του.

20 Και ο Δαβίδ επέστρεψε να ευλογήσει την οικογένειά του. Και, η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ, βγαίνοντας σε συνάντηση του Δαβίδ, είπε: Πόσο ένδοξος ήταν σήμερα ο βασιλιάς τού Ισραήλ, που γυμνώθηκε σήμερα στα μάτια των υπηρετριών των δούλων του, καθώς αδιάντροπα γυμνώνεται ένας από τους τιποτένιους ανθρώπους!

21 Και ο Δαβίδ είπε στη Μιχάλ: Μπροστά στον Κύριο, που με διάλεξε πιο πάνω από τον πατέρα σου, και πιο πάνω από ολόκληρη την οικογένειά του, ώστε να με κάνει ηγεμόνα επάνω στον λαό τού Κυρίου, επάνω στον Ισραήλ, ναι, μπροστά στον Κύριο έπαιξα·

22 και θα εξευτελιστώ ακόμα περισσότερο, και θα ταπεινωθώ στα μάτια μου και μαζί με τις υπηρέτριες, για τις οποίες μίλησες εσύ, μαζί μ' αυτές θα δοξαστώ.

23 Γι' αυτό, η Μιχάλ, η θυγατέρα του Σαούλ, δεν γέννησε παιδί μέχρι την ημέρα τού θανάτου της.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 7

1 ΚΑΙ όταν ο βασιλιάς κάθισε στο σπίτι του, και ο Κύριος τον ανέπαυσε από όλους τούς εχθρούς του, από παντού,

2 ο βασιλιάς είπε στον Νάθαν τον προφήτη: Δες, εγώ τώρα κατοικώ σε κέδρινο σπίτι· και η κιβωτός τού Θεού κάθεται ανάμεσα σε παραπετάσματα.

3 Και ο Νάθαν είπε στον βασιλιά: Πήγαινε, κάνε κάθε τι που είναι στην καρδιά σου· επειδή, ο Κύριος είναι μαζί σου.

4 Και εκείνη τη νύχτα έγινε λόγος τού Κυρίου προς τον Νάθαν, λέγοντας:

5 Πήγαινε, και πες στον δούλο μου τον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ θα οικοδομήσεις οίκον σε μένα, για να κατοικώ;

6 Επειδή, δεν κατοίκησα σε οίκο, από την ημέρα που ανέβασα τους γιους Ισραήλ από την Αίγυπτο, μέχρι αυτή την ημέρα, αλλά περιερχόμουν μέσα σε σκηνή και παραπετάσματα.

7 Παντού όπου περπάτησα μαζί με όλους τούς γιους Ισραήλ, μίλησα ποτέ σε κάποιον από τις φυλές τού Ισραήλ, στον οποίον πρόσταξα να ποιμαίνει τον λαό μου τον Ισραήλ, λέγοντας: Γιατί δεν οικοδομήσατε κέδρινον οίκο σε μένα;

- ⁸ Τώρα, λοιπόν, έτσι θα πεις στον δούλο μου τον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ σε πήρα από τη μάντρα, πίσω από τα πρόβατα, για να είσαι ηγεμόνας επάνω στον λαό μου, επάνω στον Ισραήλ·
- ⁹ και ήμουν μαζί σου παντού όπου περπάτησες, και εξολόθρευσα όλους τούς εχθρούς σου από μπροστά σου, και σε έκανα ονομαστόν, σύμφωνα με το όνομα των μεγάλων που βρίσκονται επάνω στη γη·
- ¹⁰ και θα διορίσω έναν τόπο για τον λαό μου τον Ισραήλ, και θα τους φυτέψω, και θα κατοικούν σε δικό τους τόπο, και δεν θα μεταφέρονται πλέον· και οι γιοι τής αδικίας δεν θα τους καταθλίβουν πια, όπως άλλοτε,
- ¹¹ και όπως τις ημέρες κατά τις οποίες είχα καταστήσει κριτές επάνω στον λαό μου Ισραήλ· και θα σε αναπαύσω από όλους τούς εχθρούς σου. Ο Κύριος αναγγέλλει ακόμα σε σένα, ότι ο Κύριος θα οικοδομήσει οίκον¹² σε σένα.
- ¹² Αφού συμπληρωθούν οι ημέρες σου, και κοιμηθείς μαζί με τους πατέρες σου, θα σηκώσω ύστερα από σένα το σπέρμα σου, που θα βγει από τα σπλάχνα σου, και θα στερεώσω τη βασιλεία του.
- ¹³ Αυτός θα οικοδομήσει οίκον στο όνομά μου· και θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας του μέχρι τον αιώνα·
- ¹⁴ εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας, και αυτός θα είναι σε μένα γιος· αν διαπράξει ανομία, θα τον σωφρονίσω με ράβδο ανδρών, και με μαστιγώσεις των γιων των ανθρώπων·
- ¹⁵ το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτόν, όπως το αφαίρεσα από τον Σαούλ, που έβγαλα από μπροστά σου·
- ¹⁶ και η οικογένειά σου και η βασιλεία σου θα στερεωθεί μπροστά σου μέχρι τον αιώνα· ο θρόνος σου θα στερεωθεί στον αιώνα.
- ¹⁷ Σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, και σύμφωνα με ολόκληρη αυτή την όραση, έτσι μίλησε ο Νάθαν στον Δαβίδ.
- ¹⁸ Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε και κάθησε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Ποιος είμαι εγώ, Κύριε Θεέ; Και ποια είναι η οικογένειά μου, ώστε με έφερεις μέχρις αυτό;
- ¹⁹ Αλλά, και αυτό ακόμα στάθηκε μικρό στα μάτια σου, Κύριε Θεέ· και μίλησες ακόμα και για την οικογένεια του δούλου σου για ένα μακρινό μέλλον. Και αυτός, Δέσποτα Κύριε, είναι ο τρόπος των ανθρώπων;
- ²⁰ Και τι μπορεί ο Δαβίδ να πει πλέον σε σένα; Επειδή, εσύ, Δέσποτα Κύριε, γνωρίζεις τον δούλο σου.
- ²¹ Εξαιτίας τού λόγου σου, και σύμφωνα με την καρδιά σου, έκανες όλα αυτά τα μεγαλεία, για να τα κάνεις γνωστά στον δούλο σου.

²² Γι' αυτό, είσαι μέγας, Κύριε Θεέ· επειδή, δεν υπάρχει όμοιός σου· ούτε υπάρχει Θεός εκτός από σένα, σύμφωνα με όλα όσα ακούσαμε με τα αυτιά μας.

²³ Και ποιο άλλο έθνος επάνω στη γη είναι όπως ο λαός σου, όπως ο Ισραήλ, που ο Θεός ήρθε να τον εξαγοράσει για δικό του λαό, και για να τον κάνει ονομαστόν, και να ενεργήσει για χάρη σας μεγάλα πράγματα και θαυμαστά, για χάρη τής γης σου, μπροστά στον λαό σου, που λύτρωσες για τον εαυτό σου από την Αίγυπτο, από τα έθνη, και από τους θεούς τους;

²⁴ Επειδή, στερέωσες στον εαυτό σου τον λαό σου Ισραήλ, για να είναι λαός σου στον αιώνα· και εσύ, Κύριε, έγινες Θεός τους.

²⁵ Και, τώρα, Κύριε Θεέ, τον λόγο πουμίλησες για τον δούλο σου, και για την οικογένειά του, ας στερεωθεί στον αιώνα, και κάνε καθώςμίλησες.

²⁶ Και ας μεγαλυνθεί το όνομά σου μέχρι τον αιώνα, ώστε να λένε: Ο Κύριος των δυνάμεων είναι ο Θεός επάνω στον Ισραήλ· και η οικογένεια του δούλου σου Δαβίδ ας είναι μπροστά σου στερεωμένη.

²⁷ Επειδή, εσύ, Κύριε των δυνάμεων, Θεέ τού Ισραήλ, αποκάλυψες στον δούλο σου, λέγοντας: Θα οικοδομήσω σε σένα οίκον· γι' αυτό ο δούλος σου βρήκε την καρδιά του έτοιμη να προσευχηθεί σε σένα αυτή την προσευχή.

²⁸ Και, τώρα, Δέσποτα Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός, και τα λόγια σου θα είναι αληθινά, και εσύ υποσχέθηκες αυτά τα αγαθά στον δούλο σου·

²⁹ τώρα, λοιπόν, ευδόκησε να ευλογήσεις την οικογένεια του δούλου σου, για να είναι μπροστά σου στον αιώνα· επειδή, εσύ, Δέσποτα Κύριε,μίλησες· και από την ευλογία σου ας είναι η οικογένεια του δούλου σου ευλογημένη, στον αιώνα.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 8

¹ ΥΣΤΕΡΑ δε απ' αυτά, ο Δαβίδ πάταξε τους Φιλισταίους, και τους κατατρόπωσε· και ο Δαβίδ πήρε από το χέρι των Φιλισταίων τη Μεγέθ-αμμά.

² Πάταξε και τους Μωαβίτες, και τους μέτρησε με σχοινιά, αφού τους άπλωσε καταγής· και για να θανατώσει, τους μέτρησε με δύο σχοινιά, και για να αφήσει ζωντανούς, με ένα ολόκληρο σχοινί. Έτσι, οι Μωαβίτες έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ.

³ Ο Δαβίδ πάταξε ακόμα τον Αδαδέζερ,¹³ τον γιο τού Ρεώβ, βασιλιά τής Σωβά, ενώ πήγαινε να εγκαταστήσει την εξουσία του επάνω στον ποταμό Ευφράτη.

⁴ Και ο Δαβίδ πήρε απ' αυτόν 1.700 καβαλάρηδες, και 20.000 πεζούς· και ο Δαβίδ πλαγιοκόπησε όλα τα άλογα των αμαξών, και απ' αυτές διαφύλαξε 100 άμαξες.

- ⁵ Και όταν οι Σύριοι της Δαμασκού ήρθαν να βοηθήσουν τον Αδαδέζερ, τον βασιλιά της Σωβά, ο Δαβίδ πάταξε από τους Συρίους 22.000 άνδρες.
- ⁶ Και ο Δαβίδ έβαλε φρουρές στη Συρία της Δαμασκού· και οι Σύριοι έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε τον Δαβίδ παντού, όπου πήγαινε.
- ⁷ Και ο Δαβίδ πήρε τις χρυσές ασπίδες, που ήσαν επάνω στους δούλους τού Αδαδέζερ, και τις έφερε στην Ιερουσαλήμ.
- ⁸ Και από τη Βετάχ,¹⁴ και από τη Βηρωθάι,¹⁵ πόλεις του Αδαδέζερ, ο βασιλιάς Δαβίδ πήρε υπερβολικά πολύν χαλκό.
- ⁹ Και καθώς ο Θεός,¹⁶ ο βασιλιάς της Αιμάθ, άκουσε ότι ο Δαβίδ πάταξε ολόκληρη τη δύναμη του Αδαδέζερ,
- ¹⁰ ο Θεός έστειλε τον Ιωράμ,¹⁷ τον γιο του, στον βασιλιά Δαβίδ, για να τον χαιρετήσει, και να τον ευλογήσει, ότι καταπολέμησε τον Αδαδέζερ, και τον πάταξε· επειδή, ο Αδαδέζερ ήταν εχθρός τού Θεού. Και ο Ιωράμ έφερε μαζί του ασημένια σκεύη, και χρυσά σκεύη, και χάλκινα σκεύη·
- ¹¹ και ο βασιλιάς Δαβίδ τα αφιέρωσε στον Κύριο, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι, που είχε αφιερώσει από όλα τα έθνη, όσα είχε υποτάξει·
- ¹² από τη Συρία, και από τον Μωάβ, και από τους γιους Αμμών, και από τους Φιλισταίους, και από τον Αμαλήκ, και από τα λάφυρα του Αδαδέζερ, του γιου τού Ρεώβ, του βασιλιά της Σωβά.
- ¹³ Και ο Δαβίδ απέκτησε όνομα, όταν επέστρεφε, αφού είχε κατατροπώσει τους Συρίους στην κοιλάδα τού αλατιού, 18.000.
- ¹⁴ Και έβαλε φρουρές στην Ιδουμαία· σε ολόκληρη την Ιδουμαία έβαλε φρουρές· και όλοι οι Ιδουμαίοι έγιναν δούλοι τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε τον Δαβίδ παντού, όπου πήγαινε.
- ¹⁵ Και ο Δαβίδ βασίλευσε σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ο Δαβίδ έκανε κρίση και δικαιοσύνη σε ολόκληρο τον λαό του.
- ¹⁶ Και ο Ιωάβ, ο γιος της Σερουΐας, ήταν επικεφαλής τού στρατού· και ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος·
- ¹⁷ και ο Σαδώκ, ο γιος τού Αχιτώβ, και ο Αχιμέλεχ, ο γιος τού Αβιάθαρ, ήσαν ιερείς· ο δε Σεραΐας ήταν γραμματέας.
- ¹⁸ Και ο Βενάΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, ήταν υπεύθυνος για τους Χερεθαίους και για τους Φελεθαίους· οι δε γιοι τού Δαβίδ ήσαν αυλάρχες.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 9

- ¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ είπε: Απομένει κάποιος ακόμα από την οικογένεια του Σαούλ, για να κάνω έλεος σ' αυτόν χάρη τού Ιωνάθαν;

- ² Υπήρχε δε ένας δούλος από την οικογένεια του Σαούλ, που ονομαζόταν Σιβά. Και τον κάλεσαν προς τον Δαβίδ, και ο βασιλιάς τού είπε: Εσύ είσαι ο Σιβά; Και εκείνος είπε: Ο δούλος σου.
- ³ Και είπε ο βασιλιάς: Δεν απομένει κάποιος ακόμα από την οικογένεια του Σαούλ, για να κάνω σ' αυτόν έλεος Θεού; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Υπάρχει ακόμα ένας γιος τού Ιωνάθαν, βλαμμένος στα πόδια.
- ⁴ Και ο βασιλιάς τού είπε: Πού είναι αυτός; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Δες, είναι στο σπίτι τού Μαχείρ, γιου τού Αμμιήλ, στη Λοδεβάρ.
- ⁵ Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε, και τον πήρε από το σπίτι τού Μαχείρ, γιου τού Αμμιήλ, από τη Λοδεβάρ.
- ⁶ Και όταν ο Μεμφιβοσθέ, γιος τού Ιωνάθαν, γιου τού Σαούλ, ήρθε στον Δαβίδ, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, και προσκύνησε. Και ο Δαβίδ είπε: Μεμφιβοσθέ! Και εκείνος είπε: Νάμαι, ο δούλος σου.
- ⁷ Και ο Δαβίδ τού είπε: Μη φοβάσαι· επειδή, σίγουρα θα κάνω έλεος σε σένα, χάρη τού Ιωνάθαν του πατέρα σου, και θα σου αποδώσω όλα τα κτήματα του Σαούλ τού πατέρα σου· και εσύ θα τρως ψωμί επάνω στο τραπέζι μου για πάντα.
- ⁸ Και εκείνος τον προσκύνησε, και είπε: Ποιος είναι ο δούλος σου, ώστε να επιβλέψεις σε ένα τέτοιο πεθαμένο σκυλί που είμαι εγώ;
- ⁹ Και ο βασιλιάς κάλεσε τον Σιβά, τον δούλο τού Σαούλ, και του είπε: Όλα όσα είχε ο Σαούλ και ολόκληρη η οικογένειά του, τα έδωσα στον γιο τού κυρίου σου·
- ¹⁰ θα καλλιεργείς, λοιπόν, τη γη γι' αυτόν, και εσύ, και οι γιοι σου, και οι δούλοι σου, και θα φέρεις τα εισοδήματα, για να έχει ο γιος τού κυρίου σου τροφή για να τρώει· πλην, ο Μεμφιβοσθέ, ο γιος τού κυρίου σου, θα τρώει ψωμί παντοτινά επάνω στο τραπέζι μου. Και ο Σιβά είχε 15 γιους και 20 δούλους.
- ¹¹ Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε ο κύριός μου ο βασιλιάς τον δούλο του, έτσι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Μεμφιβοσθέ, είπε ο βασιλιάς, θα τρώει επάνω στο τραπέζι μου, σαν ένας από τους γιους τού βασιλιά.
- ¹² Και ο Μεμφιβοσθέ είχε έναν μικρό γιο, που ονομαζόταν Μιχά. Και όλοι όσοι κατοικούσαν στο σπίτι τού Σιβά ήσαν δούλοι τού Μεμφιβοσθέ.
- ¹³ Και ο Μεμφιβοσθέ κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ· επειδή, έτρωγε παντοτινά επάνω στο τραπέζι τού βασιλιά· ήταν δε χωλός και στα δυο του πόδια.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 10

- ¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο βασιλιάς των γιων Αμμών πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ανούν, ο γιος του.

- ² Και ο Δαβίδ είπε: Θα κάνω έλεος στον Ανούν, τον γιο τού Ναάς, επειδή ο πατέρας του έκανε έλεος σε μένα. Και ο Δαβίδ έστειλε να τον παρηγορήσει για τον πατέρα του, διαμέσου των δούλων του. Και οι δούλοι τού Δαβίδ ήρθαν στη γη των γιων Αμμών.
- ³ Και οι άρχοντες των γιων Αμμών είπαν στον Ανούν τον κύριό τους: Νομίζεις ότι ο Δαβίδ τιμώντας τον πατέρα σου έστειλε παρηγορητές σε σένα; Δεν έστειλε ο Δαβίδ τούς δούλους του σε σένα, για να εξερευνήσει την πόλη, και να την κατασκοπεύσει, και να την καταστρέψει;
- ⁴ Και ο Ανούν έπιασε τους δούλους τού Δαβίδ, και ξύρισε το μισό πηγούνι τους, και απέκοψε το μισό από τα ιμάτιά τους, μέχρι τους γλουτούς τους, και τους εξαπέστειλε.
- ⁵ Όταν το ανήγγειλαν στον Δαβίδ, έστειλε σε συνάντησή τους, επειδή οι άνδρες ήσαν υπερβολικά ατιμασμένοι· και ο βασιλιάς είπε: Καθήστε στην Ιεριχώ μέχρις ότου αυξηθούν τα πηγούνια σας, και τότε γυρίστε.
- ⁶ Και βλέποντας οι γιοι Αμμών ότι ήσαν βδελυκτοί στον Δαβίδ, οι γιοι Αμμών έστειλαν και μίσθωσαν από τους Συρίους τής Βαιθ-ρεώβ, και από τους Συρίους τής Σωβά, 20.000 πεζούς και από τον βασιλιά Μααχά 1.000 άνδρες, και από τον Ις-τώβ 12.000 άνδρες.
- ⁷ Και όταν ο Δαβίδ τα άκουσε αυτά, έστειλε τον Ιωάβ, και ολόκληρο τον στρατό των δυνατών.
- ⁸ Και οι γιοι Αμμών βγήκαν, και παρατάχθηκαν σε πόλεμο προς την είσοδο της πύλης· και οι Σύριοι τής Σωβά, και της Ρεώβ, και του Ις-τώβ, και του Μααχά, ήσαν χωριστά στην πεδιάδα.
- ⁹ Και βλέποντας ο Ιωάβ ότι η μάχη παρατάχθηκε εναντίον του από μπροστά και από πίσω, διάλεξε, από όλους τούς εκλεκτούς τού Ισραήλ, και τους παρέταξε εναντίον των Συρίων·
- ¹⁰ και το υπόλοιπο του λαού το έδωσε στο χέρι τού αδελφού του, του Αβισαί, και τους παρέταξε ενάντια στους γιους Αμμών.
- ¹¹ Και είπε: Αν οι Σύριοι υπερισχύσουν εναντίον μου, τότε θα με σώσεις εσύ· αν, όμως, υπερισχύσουν οι γιοι Αμμών εναντίον σου, τότε εγώ θάρθω να σε σώσω·
- ¹² γίνε ανδρείος, και ας ενδυναμωθούμε υπέρ τού λαού μας, και υπέρ των πόλεων του Θεού μας· και ο Κύριος ας κάνει το αρεστό στα μάτια του.
- ¹³ Και ήρθε ο Ιωάβ, και ο λαός που ήταν μαζί του, σε μάχη ενάντια στους Συρίους, και εκείνοι έφυγαν από μπροστά του.
- ¹⁴ Και όταν οι γιοι Αμμών είδαν ότι οι Σύριοι έφυγαν, έφυγαν τότε και αυτοί μπροστά από τον Αβισαί, και μπήκαν μέσα στην πόλη. Και ο Ιωάβ γύρισε από τους γιους Αμμών, και ήρθε στην Ιερουσαλήμ.

15 Βλέποντας δε οι Σύριοι, ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, συγκεντρώθηκαν μαζί.

16 Και έστειλε ο Αδαρέζερ, και έβγαλε τους Συρίους που ήσαν πέρα από τον ποταμό· και ήρθαν στην Αιλάμ· και ο Σωβάκ,¹⁶ ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, προπορευόταν μπροστά τους.

17 Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Δαβίδ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και πέρασε τον Ιορδάνη, και ήρθε στην Αιλάμ. Και οι Σύριοι παρατάχθηκαν ενάντια στον Δαβίδ, και πολέμησαν μ' αυτόν.

18 Και οι Σύριοι έφυγαν από μπροστά από τον Ισραήλ· και ο Δαβίδ εξολόθρευσε από τους Συρίους 700 άμαξες, και 40.000 καβαλάρηδες, και τον Σωβάκ, τον αρχιστράτηγό τους, τον πάταξε και πέθανε εκεί.

19 Και βλέποντας όλοι οι βασιλιάδες, οι δούλοι τού Αδαρέζερ, ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, έκαναν ειρήνη με τον Ισραήλ, και έγιναν δούλοι τους. Και οι Σύριοι φοβόνταν να βοηθήσουν πλέον τους γιους Αμμών.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 11

1 ΚΑΙ τον επόμενο χρόνο, κατά την εποχή που εκστρατεύουν οι βασιλιάδες, ο Δαβίδ έστειλε τον Ιωάβ, και τους δούλους του μαζί του, και ολόκληρο τον Ισραήλ· και κατέστρεψαν τους γιους Αμμών, και πολιορκήσαν τη Ραββά. Ο Δαβίδ, όμως, έμεινε στην Ιερουσαλήμ.

2 Και προς την εσπέρα, όταν ο Δαβίδ σηκώθηκε από το κρεβάτι του, περπατούσε επάνω στην ταράτσα τού βασιλικού σπιτιού· και από την ταράτσα είδε μία γυναίκα να λούζεται· και η γυναίκα ήταν υπερβολικά ωραία στην όψη.

3 Και ο Δαβίδ έστειλε και ερεύνησε για τη γυναίκα. Και κάποιος είπε: Δεν είναι αυτή η Βηθ-σαβεέ, η θυγατέρα του Ελιάμ,¹⁷ η γυναίκα τού Ουρία τού Χετταίου;

4 Και ο Δαβίδ έστειλε μηνυτές και την πήρε· και όταν ήρθε σ' αυτόν, κοιμήθηκε μαζί της, (επειδή, είχε καθαριστεί από την ακαθαρσία της·) και γύρισε στο σπίτι της.

5 Και η γυναίκα συνέλαβε· και στέλνοντας μήνυμα στον Δαβίδ, ανήγγειλε και είπε: Είμαι έγκυος.

6 Και ο Δαβίδ έστειλε μήνυμα στον Ιωάβ, λέγοντας: Στείλε μου τον Ουρία τον Χετταίο. Και ο Ιωάβ έστειλε στον Δαβίδ τον Ουρία.

7 Και όταν ο Ουρίας ήρθε σ' αυτόν, ο Δαβίδ ρώτησε πώς έχει ο Ιωάβ, και πώς έχει ο λαός, και πώς έχουν τα πράγματα του πολέμου.

- ⁸ Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Κατέβα στο σπίτι σου, και πλύνε τα πόδια σου. Και ο Ουρίας βγήκε από το σπίτι τού βασιλιά· και πίσω του ήρθε μερίδιο από το τραπέζι τού βασιλιά.
- ⁹ Ο Ουρίας, όμως, κοιμήθηκε δίπλα στη θύρα τού σπιτιού τού βασιλιά, μαζί με όλους τούς δούλους τού κυρίου του, και δεν κατέβηκε στο σπίτι του.
- ¹⁰ Και όταν ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Ουρίας δεν κατέβηκε στο σπίτι του, ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Εσύ δεν έρχεσαι από οδοιπορία; Γιατί δεν κατέβηκες στο σπίτι σου;
- ¹¹ Και ο Ουρίας είπε στον Δαβίδ: Η κιβωτός, και ο Ισραήλ, και ο Ιούδας κατοικούν σε σκηνές, και ο κύριός μου ο Ιωάβ, και οι δούλοι τού κυρίου μου, είναι στρατοπεδευμένοι επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας· και εγώ θα πάω στο σπίτι μου, για να φάω, και να πιω, και να κοιμηθώ με τη γυναίκα μου; Ζεις, και ζει η ψυχή σου, δεν θα κάνω αυτό το πράγμα.
- ¹² Και ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: Μείνε εδώ και σήμερα, και αύριο θα σε εξαποστείλω. Και έμεινε ο Ουρίας στην Ιερουσαλήμ εκείνη την ημέρα, και την επόμενη.
- ¹³ Και ο Δαβίδ τον κάλεσε, και έφαγε μπροστά του, και ήπιε· και τον μέθυσε· και την εσπέρα βγήκε να κοιμηθεί επάνω στο κρεβάτι του μαζί με τους δούλους τού κυρίου του, πλην στο σπίτι του δεν κατέβηκε.
- ¹⁴ Και το πρωί ο Δαβίδ έγραψε μία επιστολή στον Ιωάβ, και την έστειλε διά χειρός τού Ουρία.
- ¹⁵ Και στην επιστολή έγραψε, λέγοντας: Βάλτε τόν Ουρία απέναντι στη σκληρότερη μάχη· έπειτα, συρθείτε απ' αυτόν, για να χτυπηθεί και να πεθάνει.
- ¹⁶ Και αφού ο Ιωάβ παρατήρησε την πόλη, διόρισε τον Ουρία σε θέση, όπου ήξερε ότι ήσαν άνδρες δύναμης.
- ¹⁷ Και βγήκαν οι άνδρες τής πόλης, και πολέμησαν με τον Ιωάβ· και έπεσαν από τον λαό μερικοί από τους δούλους τού Δαβίδ· θανατώθηκε δε και ο Ουρίας ο Χετταίος.
- ¹⁸ Και ο Ιωάβ έστειλε και ανήγγειλε στον Δαβίδ όλα τα σχετικά για τον πόλεμο.
- ¹⁹ Και πρόσταξε τον μηνυτή, λέγοντας: Όταν τελειώσεις μιλώντας στον βασιλιά όλα τα σχετικά για τον πόλεμο,
- ²⁰ αν ανάψει ο θυμός τού βασιλιά, και σου πει: Γιατί πλησιάσατε την πόλη μαχόμενοι; Δεν ξέρετε ότι θα τόξευαν από το τείχος;
- ²¹ Ποιος πάταξε τον Αβιμέλεχ, τον γιο τού Ιερουβέσεθ;¹⁸ Κάποια γυναίκα δεν έρριξε επάνω του ένα κομμάτι μυλόπετρας από το τείχος, και πέθανε, στη Θαιβαίς; Γιατί πλησιάσατε στο τείχος; Τότε, πες: Πέθανε και ο δούλος σου ο Ουρίας, ο Χετταίος.

²² Πήγε, λοιπόν, ο μηνυτής, και καθώς ήρθε, ανήγγειλε στον Δαβίδ όλα εκείνα, για τα οποία τον είχε στείλει ο Ιωάβ.

²³ Και είπε ο μηνυτής στον Δαβίδ, ότι υπερίσχυσαν εναντίον μας οι άνδρες, και βγήκαν προς εμάς στην πεδιάδα, και τους καταδιώξαμε μέχρι την είσοδο της πύλης·

²⁴ αλλά, οι τοξότες τόξευσαν από το τείχος επάνω στους δούλους σου· και μερικοί από τους δούλους τού βασιλιά πέθαναν, και ο δούλος σου ο Ουρίας ο Χετταίος ακόμα πέθανε.

²⁵ Τότε ο Δαβίδ είπε στον μηνυτή: Έτσι θα πεις στον Ιωάβ: Μη σε ανησυχεί αυτό το πράγμα· επειδή, η ρομφαία κατατρώνει τότε τον έναν, και τότε τον άλλον· ενίσχυσε τη μάχη σου ενάντια στην πόλη, και κατάστρεψε την· και εσύ ενθάρρυνέ τον.

²⁶ Και όταν η γυναίκα τού Ουρία άκουσε, ότι ο Ουρίας ο άνδρας της πέθανε, πένθησε για τον άνδρα της.

²⁷ Και όταν πέρασε το πένθος, ο Δαβίδ έστειλε και την πήρε στο σπίτι του· και έγινε γυναίκα του, και του γέννησε έναν γιο. Το πράγμα, όμως, που έπραξε ο Δαβίδ, φάνηκε κακό στα μάτια τού Κυρίου.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 12

¹ ΚΑΙ ο Κύριος έστειλε τον Νάθαν προς τον Δαβίδ. Και ήρθε σ' αυτόν, και του είπε: Ήσαν δύο άνδρες σε κάποια πόλη, ο ένας πλούσιος και ο άλλος φτωχός.

² Ο πλούσιος είχε κοπάδια και μάντρες με βόδια υπερβολικά πολλά.

³ Ο δε φτωχός δεν είχε άλλο, παρά μία μικρή αμνάδα, που αγόρασε και έθρεψε· και μεγάλωσε μαζί του, και μαζί με τα παιδιά του· έτρωγε από το ψωμί του, και έπινε από το ποτήρι του, και κοιμόταν στον κόρφο του, και του ήταν σαν θυγατέρα.

⁴ Ήρθε δε στον πλούσιο κάποιος διαβάτης, και λυπήθηκε να πάρει από τα κοπάδια του, και από τις μάντρες με τα βόδια του, για να ετοιμάσει στον οδοιπόρο, που είχε έρθει σ' αυτόν, και πήρε την αμνάδα τού φτωχού, και την ετοίμασε για τον άνθρωπο που είχε έρθει σ' αυτόν.

⁵ Και άναψε η οργή τού Δαβίδ υπερβολικά ενάντια στον άνθρωπο· και είπε στον Νάθαν: Ζει ο Κύριος, άξιος θανάτου είναι ο άνθρωπος, που το έκανε αυτό·

⁶ και θα πληρώσει την αμνάδα στο τετραπλάσιο, επειδή έπραξε αυτό το πράγμα, και επειδή δεν σπλαχνίστηκε.

- ⁷ Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Εσύ είσαι ο άνθρωπος. Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Εγώ σε έχρισα βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, και εγώ σε ελευθέρωσα από το χέρι τού Σαούλ·
- ⁸ και σου έδωσα τον οίκο τού κυρίου σου, και τις γυναίκες τού κυρίου σου στον κόρφο σου, και σου έδωσα τον οίκο Ισραήλ και του Ιούδα· και αν τούτο ήταν λίγο, θα σου πρόσθετα παρόμοια και παρόμοια·
- ⁹ γιατί καταφρόνησες τον λόγο τού Κυρίου, ώστε να πράξεις το κακό στα μάτια του; Τον Ουρία τον Χετταίο πάταξες με ρομφαία, και πήρες τη γυναίκα του στον εαυτό σου ως γυναίκα, και αυτόν τον θανάτωσες με τη ρομφαία των γιων Αμμών·
- ¹⁰ τώρα, λοιπόν, ρομφαία δεν θα αποσυρθεί από την οικογένειά σου· επειδή, με καταφρόνησες, και πήρες τη γυναίκα τού Ουρία τού Χετταίου για να είναι γυναίκα σου.
- ¹¹ Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα ξεσηκώσω εναντίον σου κακά μέσα από την οικογένειά σου, και θα πάρω τις γυναίκες σου μπροστά από τα μάτια σου, και θα τις δώσω στον πλησίον σου, και θα κοιμηθεί με τις γυναίκες σου μπροστά σ' αυτόν τον ήλιο·
- ¹² επειδή, εσύ έπραξες κρυφά· εγώ, όμως, θα κάνω αυτό το πράγμα μπροστά από ολόκληρο τον Ισραήλ, και κατάντικρυ στον ήλιο.
- ¹³ Και ο Δαβίδ είπε στον Νάθαν: Αμάρτησα στον Κύριο. Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Και ο Κύριος παρέβλεψε το αμάρτημά σου· δεν θα πεθάνεις·
- ¹⁴ επειδή, όμως, με την πράξη αυτή έδωσες μεγάλη αφορμή στους εχθρούς τού Κυρίου να βλασφημούν, γι' αυτό, το παιδί που γεννήθηκε σε σένα θα πεθάνει οπωσδήποτε.
- ¹⁵ Και ο Νάθαν έφυγε για το σπίτι του. Και ο Κύριος πάταξε το παιδί, που η γυναίκα τού Ουρία γέννησε στον Δαβίδ, και αρρώστησε.
- ¹⁶ Και ο Δαβίδ ικέτευσε τον Κύριο υπέρ τού παιδιού· και ο Δαβίδ νήστεψε, και μπαίνοντας μέσα, διανυχτέρευσε, ξαπλωμένος καταγής.
- ¹⁷ Και σηκώθηκαν οι πρεσβύτεροι του σπιτιού του, και ήρθαν σ' αυτόν για να τον σηκώσουν από τη γη· όμως, δεν θέλησε, ούτε έφαγε ψωμί μαζί τους.
- ¹⁸ Και την έβδομη ημέρα το παιδί πέθανε. Και οι δούλοι τού Δαβίδ φοβήθηκαν να του αναγγείλουν ότι το παιδί πέθανε· επειδή, έλεγαν: Δέστε, ενώ το παιδί ζούσε ακόμα, του μιλούσαμε, και δεν εισάκουγε στη φωνή μας· πόσο, λοιπόν, θα κάνει κακό, αν του πούμε ότι το παιδί πέθανε;
- ¹⁹ Αλλά, ο Δαβίδ βλέποντας ότι οι δούλοι του ψιθύριζαν αναμεταξύ τους, ο Δαβίδ κατάλαβε ότι το παιδί πέθανε· γι' αυτό, ο Δαβίδ είπε στους δούλους του: Πέθανε το παιδί; Κι εκείνοι είπαν: Πέθανε.

20 Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε από τη γη, και λούστηκε, και αλείφθηκε, και άλλαξε τα ιμάτιά του, και μπήκε μέσα στον οίκο τού Κυρίου, και προσκύνησε· έπειτα, μπήκε μέσα στο σπίτι του· και ζήτησε να φάει, και έβαλαν μπροστά του φαγητό, και έφαγε.

21 Και οι δούλοι του είπαν σ' αυτόν: Τι είναι τούτο, που έκανες; Νήστευες και έκλαιγες για το παιδί, ενώ ζούσε· και όταν πέθανε το παιδί, σηκώθηκες, και έφαγες ψωμί.

22 Και είπε: Ενώ ακόμα ζούσε το παιδί, νήστεψα και έκλαψα, επειδή είπα: Ποιος ξέρει; Ίσως, ο Θεός με ελεήσει, και ζήσει το παιδί·

23 αλλά, τώρα, πέθανε· γιατί να νηστεύω; Μήπως μπορώ να το φέρω πάλι πίσω; Εγώ θα πάω προς αυτό, αυτό όμως δεν θα επιστρέψει προς εμένα.

24 Και ο Δαβίδ παρηγόρησε τη Βηθ-σαβεέ, τη γυναίκα του, και μπήκε μέσα σ' αυτήν, και κοιμήθηκε μαζί της, και γέννησε έναν γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Σολομώντα· και ο Κύριος τον αγάπησε.

25 Και έστειλε διαμέσου τού Νάθαν τού προφήτη, και αποκάλεσε το όνομά του Ιεδιδία,¹⁹ για τον Κύριο.

26 ΚΑΙ ο Ιωάβ πολέμησε ενάντια στη Ραββά των γιων Αμμών, και κυρίευσε τη βασιλική πόλη.

27 Και ο Ιωάβ έστειλε μηνυτές στον Δαβίδ, και είπε: Πολέμησα ενάντια στη Ραββά, μάλιστα κυρίευσα την πόλη των νερών·

28 Τώρα, λοιπόν, να συγκεντρώσεις το υπόλοιπο του λαού, και να στρατοπεδεύσεις ενάντια στην πόλη, και να την κυριεύσεις, για να μη κυριεύσω εγώ την πόλη και ονομαστεί το όνομά μου επάνω σ' αυτή.

29 Και ο Δαβίδ συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό, και πήγε στη Ραββά, και πολέμησε εναντίον της, και την κυρίευσε·

30 και πήρε το στεφάνι τού βασιλιά τους από το κεφάλι του, το βάρος τού οποίου ήταν ένα τάλαντο χρυσάφι με πολύτιμες πέτρες· και τέθηκε επάνω στο κεφάλι τού Δαβίδ· και έφερε έξω υπερβολικά πολλά λάφυρα της πόλης·

31 και τον λαό που ήταν μέσα σ' αυτή τον έβγαλε έξω, και τον έβαλε κάτω από σιδερένια πριόνια, και κάτω από σιδερένια τριβόλια, και κάτω από σιδερένιους πελέκεις, και τους πέρασε μέσα από το καμίνι των πλίθων. Και έτσι έκανε ο Δαβίδ σε όλες τις πόλεις των γιων Αμμών. Τότε ο Δαβίδ επέστρεψε, και ολόκληρος ο λαός, στην Ιερουσαλήμ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 13

1 ΥΣΤΕΡΑ δε απ' αυτά, ο Αβεσσαλώμ ο γιος τού Δαβίδ είχε μία ωραία αδελφή, με το όνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος τού Δαβίδ, την αγάπησε.

- ² Και ο Αμνών έπασχε τόσο, ώστε αρρώστησε για την αδελφή του τη Θάμαρ· επειδή, ήταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αυτή.
- ³ Είχε δε ο Αμνών έναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ήταν άνθρωπος υπερβολικά πανούργος.
- ⁴ Και του είπε: Γιατί εσύ, γιε τού βασιλιά, αδυνατίζεις τόσο καθημερινά; Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών τού είπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την αδελφή τού Αβεσσαλώμ, του αδελφού μου.
- ⁵ Και ο Ιωναδάβ τού είπε: Πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον άρρωστο· και όταν ο πατέρας σου έρθει και σε δει, πες του: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω από το χέρι της.
- ⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον άρρωστο· και όταν ο βασιλιάς ήρθε να τον δει, είπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας έρθει, παρακαλώ, η Θάμαρ η αδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες,²⁰ για να φάω από το χέρι της.
- ⁷ Και ο Δαβίδ έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι τού αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.
- ⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.
- ⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.
- ¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.
- ¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.
- ¹² Και εκείνη τού είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη·
- ¹³ και εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.
- ¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.

- 15 Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει. Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.
- 16 Και εκείνη τού είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.
- 17 Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.
- 18 Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.
- 19 Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και κρίζοντας.
- 20 Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι τού αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.
- 21 Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.
- 22 Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· για τον λόγο ότι, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, επειδή ταπείνωσε την αδελφή του τη Θάμαρ.
- 23 Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραίμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τούς γιους τού βασιλιά.
- 24 Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο σου.
- 25 Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.
- 26 Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;
- 27 Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τούς γιους τού βασιλιά.
- 28 Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Προσέξτε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω:

Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης.

29 Και οι υπηρέτες τού Αβεσσαλώμ έκαναν στον Αμνών, όπως τους πρόσταξε ο Αβεσσαλώμ. Τότε, αφού σηκώθηκαν όλοι οι γιοι τού βασιλιά, κάθισε κάθε ένας επάνω στο μουλάρι του, και έφυγαν.

30 Και ενώ αυτοί βρίσκονταν στον δρόμο, έφτασε η φήμη στον Δαβίδ, που έλεγε: Ο Αβεσσαλώμ πάταξε όλους τούς γιους τού βασιλιά, και δεν έμεινε απ' αυτούς ούτε ένας.

31 Τότε, ο βασιλιάς, καθώς σηκώθηκε, ξέσχισε τα ιμάτιά του, και πλάγιασε καταγής· και όλοι οι δούλοι του, που παραβρίσκονταν, ξέσχισαν τα ιμάτιά τους.

32 Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπείνωσε τη Θάμαρ την αδελφή του·

33 τώρα, λοιπόν, ας μη βάλει ο κύριός μου ο βασιλιάς το πράγμα στην καρδιά του, λέγοντας ότι πέθαναν όλοι οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, ο Αμνών μονάχα πέθανε.

34 Και ο Αβεσσαλώμ έφυγε. Και ο νέος, ο σκοπός, υψώνοντας τα μάτια του, είδε, και ξάφνου, πολύς λαός πορευόταν από τον δρόμο πίσω απ' αυτόν, προς την πλαγιά τού βουνού.

35 Και ο Ιωναδάβ είπε στον βασιλιά: Δες, οι γιοι τού βασιλιά έρχονται· σύμφωνα με τον λόγο τού δούλου σου, έτσι έγινε.

36 Και καθώς τελείωσε μιλώντας, νάσου, οι γιοι τού βασιλιά ήρθαν, και ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν· και ο βασιλιάς ακόμα, και όλοι οι δούλοι του, έκλαψαν έναν υπερβολικά μεγάλο κλαυθμό.

37 Και ο Αβεσσαλώμ έφυγε, και πήγε στον Θαλμαΐ, τον γιο τού Αμμιούδ, τον βασιλιά τής Γεσσούρ· και ο Δαβίδ πένθησε για τον γιο του όλες τις ημέρες.

38 Ο Αβεσσαλώμ, λοιπόν, έφυγε, και πήγε στη Γεσσούρ, και ήταν εκεί τρία χρόνια.

39 Και ο βασιλιάς Δαβίδ επιπόθησε να πάει στον Αβεσσαλώμ, επειδή είχε παρηγορηθεί για τον θάνατο του Αμνών.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 14

1 ΚΑΙ ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας γνώρισε, ότι η καρδιά τού βασιλιά ήταν στον Αβεσσαλώμ.

2 Και ο Ιωάβ έστειλε στη Θεκούέ, και έφερε από εκεί μία σοφή γυναίκα, και της είπε: Προσποίησου, παρακαλώ, ότι είσαι σε πένθος, και ντύσου ιμάτια

πένθιμα, και να μη αλειφθείς με λάδι, αλλά να είσαι σαν μία γυναίκα που πενθεί ήδη πολλές ημέρες για κάποιον που πέθανε·

³ και πήγαινε στον βασιλιά, και μίλησέ του σύμφωνα με τούτα τα λόγια. Και ο Ιωάβ έβαλε τα λόγια στο στόμα της.

⁴ Και καθώς η Θεκωίτισσα γυναίκα μιλούσε στον βασιλιά, έπεσε μπρούμυτα καταγής, και προσκύνησε, και είπε: Βασιλιά, σώσε.

⁵ Και ο βασιλιάς τής είπε: Τι έχεις; Και εκείνη είπε: Γυναίκα χήρα είμαι εγώ, αλλοίμονο! Και ο άνδρας μου πέθανε·

⁶ και η δούλη σου είχε δύο γιους, που λογομάχησαν και οι δύο στο χωράφι, και δεν υπήρχε κάποιος που να τους χωρίσει, αλλά ο ένας πάταξε τον άλλον, και τον θανάτωσε·

⁷ και ξάφνου, ολόκληρη η συγγένεια σηκώθηκε ενάντια στη δούλη σου, και είπε: Παράδωσέ μας αυτόν που πάταξε τον αδελφό του, για να τον θανατώσουμε, αντί τής ζωής τού αδελφού του που τον φόνευσε, και να εξολοθρεύσουμε ταυτόχρονα και τον κληρονόμο· και έτσι θα σβήσουν το κάρβουνό μου που έμεινε, ώστε να μη αφήσουν στον άνδρα μου όνομα ούτε απομεινάρι, επάνω στο πρόσωπο της γης.

⁸ Και ο βασιλιάς είπε στη γυναίκα: Πήγαινε στο σπίτι σου, και εγώ θα διατάξω υπέρ τού συμφέροντός σου.

⁹ Και η γυναίκα η Θεκωίτισσα είπε στον βασιλιά: Κύριέ μου βασιλιά, επάνω μου ας είναι η ανομία, και επάνω στον οίκον του πατέρα μου· και ο βασιλιάς και ο θρόνος του, αθώοι.

¹⁰ Και ο βασιλιάς είπε: Όποιος μιλήσει εναντίον σου, φέρ' τον σε μένα, και δεν θα σε αγγίξει πλέον.

¹¹ Και εκείνη είπε: Ας θυμηθεί, παρακαλώ, ο βασιλιάς τον Κύριο τον Θεό σου, και ας μη αφήσει τούς εκδικητές τού αίματος να πληθύνουν τη φθορά, και να απολέσουν τον γιο μου. Και εκείνος είπε: Ζει ο Κύριος, ούτε μία τρίχα τού γιου σου δεν θα πέσει στη γη.

¹² Τότε η γυναίκα είπε: Ας μιλήσει, παρακαλώ, η δούλη σου, έναν λόγο στον κύριό μου τον βασιλιά. Και είπε: Μίλησε.

¹³ Και η γυναίκα είπε: Γιατί στοχάστηκες τέτοιο πράγμα ενάντια στον λαό τού Θεού; Επειδή, ο βασιλιάς το λέει αυτό σαν ένας ένοχος άνθρωπος, για τον λόγο ότι ο βασιλιάς δεν στέλνει να επαναφέρει τον εξόριστό του.

¹⁴ Επειδή, αναπόφευκτα θα πεθάνουμε, και είμαστε σαν το χυμένο νερό επάνω στη γη, που δεν μαζεύεται ξανά· και ο Θεός δεν θέλει να χαθεί μία ψυχή, αλλά εφευρίσκει μέσα, ώστε ο εξόριστος να μη μένει εξωσμένος απ' αυτόν.

- 15 Τώρα, γι' αυτό ήρθα να μιλήσω αυτό τον λόγο στον κύριό μου τον βασιλιά, επειδή με φόβισε ο λαός· και η δούλη σου είπε: Θα μιλήσω τώρα στον βασιλιά· ίσως, ο βασιλιάς κάνει το αίτημα της δούλης του.
- 16 Επειδή, ο βασιλιάς θα εισακούσει, για να ελευθερώσει τη δούλη του από το χέρι τού ανθρώπου που ζητάει να με εξαλείψει, ταυτόχρονα δε και τον γιο μου, από την κληρονομιά τού Θεού.
- 17 Είπε, μάλιστα, η δούλη σου: Ο λόγος τού κυρίου μου του βασιλιά, θα είναι τώρα παρηγορητικός· επειδή, σαν άγγελος Θεού, έτσι είναι ο κύριός μου ο βασιλιάς, στο να διακρίνει το καλό και το κακό· ο Κύριος ο Θεός σου θα είναι μαζί σου.
- 18 Τότε, ο βασιλιάς απάντησε και είπε στη γυναίκα. Μη κρύψεις από μένα τώρα το πράγμα, που εγώ θα σε ρωτήσω. Και η γυναίκα είπε: Ας μιλήσει, παρακαλώ, ο κύριός μου ο βασιλιάς.
- 19 Και είπε ο βασιλιάς: Σε όλο αυτό δεν είναι μαζί σου το χέρι τού Ιωάβ; Και η γυναίκα απάντησε και είπε: Ζει η ψυχή σου, κύριέ μου βασιλιά, κανένα απ' αυτά που είπε ο κύριός μου ο βασιλιάς δεν ξέκλινε, ούτε δεξιά ούτε αριστερά· επειδή, ο δούλος σου ο Ιωάβ, αυτός με πρόσταξε, και αυτός έβαλε όλα τα λόγια αυτά στο στόμα τής δούλης σου·
- 20 ο δούλος σου ο Ιωάβ το έκανε, να περιστρέψω τη μορφή αυτού του πράγματος· και ο κύριός μου είναι σοφός, σύμφωνα με τη σοφία αγγέλου τού Θεού, στο να γνωρίζει όλα όσα γίνονται στη γη.
- 21 Και ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ: Δες, τώρα, έκανα αυτό το πράγμα· πήγαινε, λοιπόν, φέρε πίσω τον νέο, τον Αβεσσαλώμ.
- 22 Και ο Ιωάβ έπεσε μπρούμυτα στη γη, και προσκύνησε, και ευλόγησε τον βασιλιά· και ο Ιωάβ είπε: Σήμερα ο δούλος σου γνωρίζει ότι βρήκα χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου βασιλιά, επειδή ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού δούλου του.
- 23 Τότε, ο Ιωάβ σηκώθηκε και πήγε στη Γεσσούρ, και έφερε τον Αβεσσαλώμ στην Ιερουσαλήμ.
- 24 Και ο βασιλιάς είπε: Ας γυρίσει στο σπίτι του, και ας μη δει το πρόσωπό μου. Έτσι ο Αβεσσαλώμ γύρισε στο σπίτι του, και δεν είδε το πρόσωπο του βασιλιά.
- 25 Και σε ολόκληρο τον Ισραήλ δεν υπήρχε άνθρωπος να θαυμάζεται τόσο για την ωραιότητά του, όπως ο Αβεσσαλώμ· από το πέλμα τού ποδιού του, μέχρι την κορυφή του, δεν υπήρχε ελάττωμα επάνω του·
- 26 και οσάκις κούρευε το κεφάλι του, (επειδή, στο τέλος κάθε χρόνου το κούρευε· για τον λόγο ότι τα μαλλιά τον βάραιναν, γι' αυτό τα έκοβε·) ζύγιζε τις τρίχες τού κεφαλιού του, και ήσαν 200 σίκλοι σύμφωνα με το βασιλικό ζύγι.

27 Και στον Αβεσσαλώμ γεννήθηκαν τρεις γιοι, και μία θυγατέρα, με το όνομα Θάμαρ· αυτή ήταν ωραιότατη γυναίκα.

28 Και ο Αβεσσαλώμ κατοίκησε στην Ιερουσαλήμ δύο ολόκληρα χρόνια, και δεν είδε το πρόσωπο του βασιλιά.

29 Γι' αυτό, ο Αβεσσαλώμ απέστειλε στον Ιωάβ, για να τον στείλει στον βασιλιά· όμως, δεν θέλησε νάρθει σ' αυτόν· απέστειλε ξανά για δεύτερη φορά, αλλά δεν θέλησε νάρθει.

30 Τότε, είπε στους δούλους του: Κοιτάξτε, το χωράφι τού Ιωάβ είναι κοντά στο δικό μου, και έχει εκεί κριθάρι· πηγαίνετε, και κατακάψτε το με φωτιά· και οι δούλοι τού Αβεσσαλώμ κατέκαψαν το χωράφι με φωτιά.

31 Και σηκώθηκε ο Ιωάβ, και ήρθε στον Αβεσσαλώμ στο σπίτι, και του είπε: Γιατί οι δούλοι σου κατέκαψαν το χωράφι μου με φωτιά;

32 Και ο Αβεσσαλώμ απάντησε στον Ιωάβ: Δες, απέστειλα σε σένα, λέγοντας: Έλα εδώ, για να σε στείλω στον βασιλιά να πεις: Γιατί ήρθα από τη Γεσσούρ; Θα ήταν καλύτερο για μένα να ήμουν ακόμα εκεί· τώρα, λοιπόν, ας δω το πρόσωπο του βασιλιά· και αν είναι σε μένα αδικία, ας με θανατώσει.

33 Τότε, ο Ιωάβ ήρθε στον βασιλιά, και του τα ανήγγειλε αυτά· και κάλεσε τον Αβεσσαλώμ, και ήρθε στον βασιλιά, και πέφτοντας μπρούμυτα καταγής, προσκύνησε μπροστά στον βασιλιά· και ο βασιλιάς φίλησε τον Αβεσσαλώμ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 15

1 ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Αβεσσαλώμ ετοίμασε άμαξες και άλογα, και 50 άνδρες να τρέχουν μπροστά του.

2 Και ο Αβεσσαλώμ σηκωνόταν πρωί, και στεκόταν στα πλάγια του δρόμου τής πύλης· και όταν κάποιος είχε μία διαφορά και ερχόταν στον βασιλιά για να κάνει κρίση, τότε ο Αβεσσαλώμ τον καλούσε κοντά του και του έλεγε: Από ποια πόλη είσαι; Και εκείνος απαντούσε: Ο δούλος σου είναι από την τάδε φυλή τού Ισραήλ.

3 Και ο Αβεσσαλώμ τού έλεγε: Δες, η υπόθεσή σου είναι καλή και σωστή· όμως, δεν υπάρχει κανένας που να σε ακούει από μέρους τού βασιλιά.

4 Έλεγε ακόμα ο Αβεσσαλώμ: Ποιος να με διόριζε κριτή τού τόπου, για να έρχεται σε μένα καθένας που έχει διαφορά ή κρίση, και να τον δικαιώνω!

5 Και όσες φορές κάποιος πλησίαζε για να τον προσκυνήσει, άπλωνε το χέρι του, και τον έπιανε, και τον φιλούσε.

6 Και ο Αβεσσαλώμ έκανε κατ' αυτόν τον τρόπο σε κάθε Ισραηλίτη, που ερχόταν για κρίση προς τον βασιλιά· και ο Αβεσσαλώμ υπέκλεπτε τις καρδιές των ανδρών τού Ισραήλ.

- ⁷ Και στο τέλος των 40 χρόνων, ο Αβεσσαλώμ είπε στον βασιλιά: Ας πάω, παρακαλώ, για να εκπληρώσω την ευχή μου, που είχα ευχηθεί στον Κύριο, στη Χεβρών·
- ⁸ επειδή, ο δούλος σου είχε ευχηθεί μία ευχή, όταν κατοικούσε στη Γεσσούρ στη Συρία, λέγοντας: Αν ο Κύριος με επιστρέψει πραγματικά στην Ιερουσαλήμ, τότε θα προσφέρω θυσία στον Κύριο.
- ⁹ Και ο βασιλιάς τού είπε: Πήγαινε με ειρήνη. Και αφού σηκώθηκε, πήγε στη Χεβρών.
- ¹⁰ Και ο Αβεσσαλώμ έστειλε κατασκόπους σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, λέγοντας: Καθώς θα ακούσετε τη φωνή τής σάλπιγγας, θα πείτε: Ο Αβεσσαλώμ βασίλευσε στη Χεβρών.
- ¹¹ Και πήγαν μαζί με τον Αβεσσαλώμ 200 άνδρες από την Ιερουσαλήμ, καλεσμένοι, και πήγαν μέσα στην απλότητά τους, και δεν ήξεραν τίποτε.
- ¹² Και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε τον Αχιτόφελ τον Γιλωναίο, τον σύμβουλο του Δαβίδ, από την πόλη του, από τη Γιλώ, ενώ πρόσφερε τις θυσίες. Και η συνωμοσία ήταν δυνατή· και ο λαός πληθυνόταν αδιάκοπα κοντά στον Αβεσσαλώμ.
- ¹³ Και ήρθε ένας μηνυτής στον Δαβίδ, λέγοντας: Οι καρδιές των ανδρών Ισραήλ στράφηκαν πίσω από τον Αβεσσαλώμ.
- ¹⁴ Και ο Δαβίδ είπε σε όλους τούς δούλους του, εκείνους που ήσαν μαζί του στην Ιερουσαλήμ: Σηκωθείτε, και ας φύγουμε· επειδή, δεν θα μπορέσουμε να διασωθούμε μπροστά από τον Αβεσσαλώμ· βιαστείτε να αναχωρήσουμε, για να μη επιταχύνει και μας καταφτάσει, και σπρώξει το κακό επάνω μας, και πατάξει την πόλη με μάχαιρα.²¹
- ¹⁵ Και οι δούλοι τού βασιλιά είπαν στον βασιλιά: Σε ό,τι διαλέξει ο κύριός μου ο βασιλιάς, νάσου οι δούλοι σου.
- ¹⁶ Και βγήκε έξω ο βασιλιάς, και ολόκληρη η οικογένειά του πίσω απ' αυτόν. Και ο βασιλιάς άφησε τις δέκα γυναίκες τις παλλακές, για να φυλάττουν το σπίτι.
- ¹⁷ Και ο βασιλιάς βγήκε έξω, και από πίσω του ολόκληρος ο λαός, και στάθηκαν σε έναν τόπο, που απείχε μακριά.
- ¹⁸ Και όλοι οι δούλοι του πορεύονταν κοντά του· και όλοι οι Χερεθαίοι, και όλοι οι Φελεθαίοι, και όλοι οι Γετθαίοι, 600 άνδρες, εκείνοι που ήρθαν πίσω απ' αυτόν από τη Γαθ, προπορεύονταν μπροστά από τον βασιλιά.
- ¹⁹ Και ο βασιλιάς είπε στον Ιτταΐ τον Γετθαίο: Γιατί έρχεσαι κι εσύ μαζί μας; Γύρνα πίσω, και να κατοικείς μαζί με τον βασιλιά, επειδή είσαι ξένος, και μάλιστα είσαι μετοικισμένος από τον τόπο σου·

²⁰ χθες ήρθες, και σήμερα θα σε κάνω να περιπλανιέσαι μαζί μας; Και εγώ θα πάω όπου μπορέσω· γύρνα πίσω, και πάρε και τους αδελφούς σου· έλεος και αλήθεια μαζί σου!

²¹ Και ο Ιτταΐ απάντησε στον βασιλιά, και είπε: Ζει ο Κύριος, και ζει ο κύριός μου ο βασιλιάς, όπου και αν είναι ο κύριός μου ο βασιλιάς, είτε σε θάνατο είτε σε ζωή, εκεί βέβαια θα είναι και ο δούλος σου.

²² Και ο Δαβίδ είπε στον Ιτταΐ: Έλα, λοιπόν, και διάβαινε. Και διάβηκε ο Ιτταΐ ο Γετθαίος, και όλοι οι άνδρες του, και όλα τα παιδιά που ήσαν μαζί του.

²³ Και ολόκληρος ο τόπος έκλαιγε με δυνατή φωνή, και ολόκληρος ο λαός διάβαινε· διάβηκε και ο βασιλιάς τον χείμαρρο των Κέδρων· και ολόκληρος ο λαός διάβηκε προς τον δρόμο τής ερήμου.

²⁴ Και νάσου, ακόμα και ο Σαδώκ, και όλοι οι Λευίτες μαζί του, φέρνοντας την κιβωτό τής διαθήκης τού Θεού· και έστησαν την κιβωτό τού Θεού· και ανέβηκε ο Αβιάθαρ, όταν τελείωσε ολόκληρος ο λαός διαβαίνοντας από την πόλη.

²⁵ Και ο βασιλιάς είπε στον Σαδώκ: Φέρε την κιβωτό τού Θεού πίσω στην πόλη· αν βρω χάρη στα μάτια τού Κυρίου, θα με κάνει να επιστρέψω, και να δω αυτήν, και το κατοικητήριό του·

²⁶ αλλά, αν πει ως εξής: Δεν έχω ευαρέστηση σε σένα, νάμαι εγώ, ας κάνει σε μένα ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια του.

²⁷ Ο βασιλιάς είπε ακόμα στον Σαδώκ τον ιερέα: Δεν είσαι εσύ που βλέπεις; Γύρνα πίσω στην πόλη με ειρήνη, και ο Αχιμάς ο γιος σου, και ο Ιωνάθαν ο γιος τού Αβιάθαρ, οι δύο γιοι σας μαζί σας·

²⁸ Κοιτάξτε, εγώ θα μένω στις πεδιάδες τής ερήμου, μέχρις ότου έρθει ένας λόγος από σας για να μου αναγγείλει.

²⁹ Ο Σαδώκ, λοιπόν, και ο Αβιάθαρ επανέφεραν την κιβωτό τού Θεού στην Ιερουσαλήμ, και έμειναν εκεί.

³⁰ Και ο Δαβίδ ανέβαινε διαμέσου τής ανάβασης των Ελαιών, ανεβαίνοντας και κλαίγοντας, και έχοντας το κεφάλι του σκεπασμένο, και περπατώντας ξυπόλυτος· και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, κάθε ένας είχε το κεφάλι του σκεπασμένο, και ανέβαιναν βαδίζοντας και κλαίγοντας.

³¹ Και ανήγγειλαν στον Δαβίδ, λέγοντας: Ο Αχιτόφελ είναι ανάμεσα στους συνωμότες μαζί με τον Αβεσσαλώμ. Και ο Δαβίδ είπε: Κύριε, δέομαι σε σένα, διάλυσε τη βουλή τού Αχιτόφελ.

³² Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στην κορυφή τού βουνού, όπου προσκύνησε τον Θεό, ξάφνου, ήρθε σε συνάντησή του ο Χουσαΐ ο Αρχίτης, έχοντας ξεσχισμένον τον χιτώνα του, και χώμα επάνω στο κεφάλι του.

³³ Και ο Δαβίδ τού είπε: Αν διαβείς μαζί μου, σίγουρα θα μου είσαι φορτίο·

³⁴ αν, όμως, γυρίσεις πίσω στην πόλη, και πεις στον Αβεσσαλώμ: Θα είμαι δούλος σου, βασιλιά· όπως στάθηκα δούλος τού πατέρα σου μέχρι τώρα, έτσι θα είμαι τώρα δούλος σου· τότε, μπορείς να ανατρέψεις τη βουλή τού Αχιτόφελ υπέρ εμού·

³⁵ και δεν είναι εκεί μαζί σου ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, οι ιερείς; Κάθε τι, λοιπόν, που θα άκουγες από τον οίκο τού βασιλιά, θα το αναγγείλεις στον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς:

³⁶ Δες, εκεί είναι μαζί τους οι δύο γιοι τους, ο Αχιμάας, ο γιος τού Σαδώκ, και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Αβιάθαρ· και διαμέσου αυτών θα μου στέλνετε κάθε τι που θα ακούσετε.

³⁷ Και καθώς ο φίλος τού Δαβίδ, ο Χουσαΐ, μπήκε μέσα στην πόλη, ο Αβεσσαλώμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 16

¹ ΚΑΙ όταν ο Δαβίδ πέρασε λίγο την κορυφή, ξάφνου, τον συνάντησε ο Σιβά, ο υπηρέτης τού Μεμφιβοσθέ, με δύο σαμαρωμένα γαϊδούρια, έχοντας επάνω τους 200 ψωμιά, και 100 τσαμπιά σταφίδες, και 100 αρμαθιές καλοκαιρινούς καρπούς, και ένα ασκί κρασί.

² Και ο βασιλιάς είπε στον Σιβά: Γιατί τα φέρνεις αυτά; Και ο Σιβά είπε: Τα γαϊδούρια είναι για την οικογένεια του βασιλιά, για να κάθονται επάνω σ' αυτά, και τα ψωμιά και οι καλοκαιρινοί καρποί για να τρώνε οι νέοι· και το κρασί, για να πίνουν όσοι ατονήσουν μέσα στην έρημο.

³ Τότε, ο βασιλιάς είπε: Και πού είναι ο γιος τού κυρίου σου; Και ο Σιβά είπε στον βασιλιά: Να, κάθεται στην Ιερουσαλήμ· επειδή, είπε: Σήμερα ο οίκος Ισραήλ θα επιστρέψει σε μένα τη βασιλεία τού πατέρα μου.

⁴ Και ο βασιλιάς είπε στον Σιβά: Δες, δικά σου είναι όλα τα υπάρχοντα του Μεμφιβοσθέ. Και ο Σιβά είπε: Παρακαλώ, με σεβασμό να βρω χάρη στα μάτια σου, κύριέ μου βασιλιά.

⁵ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ ήρθε μέχρι τη Βαουρείμ, ξάφνου, έβγαινε από εκεί ένας άνθρωπος, από τη συγγένεια της οικογένειας του Σαούλ, που λεγόταν Σιμεΐ, γιος τού Γηρά· και βγαίνοντας έξω, άρχισε να καταριέται.

⁶ Και έρριχνε πέτρες επάνω στον Δαβίδ, και σε όλους τούς δούλους τού βασιλιά τού Δαβίδ· και ολόκληρος ο λαός και όλοι οι ισχυροί ήσαν από τα δεξιά του, και από τα αριστερά του.

⁷ Και ο Σιμεΐ, καθώς καταριόταν, έλεγε τα εξής: Βγες έξω, βγες έξω άνδρα αιμάτων, και άνδρα κακοποιέ!

⁸ Ο Κύριος γύρισε εναντίον σου όλα τα αίματα της οικογένειας του Σαούλ αντί τού οποίου βασίλευσες· και ο Κύριος παρέδωσε τη βασιλεία σου στο χέρι τού

Αβεσσαλώμ, του γιου σου· και δες, εσύ πιάστηκες μέσα στην κακία σου, επειδή είσαι άνδρας αιμάτων.

⁹ Τότε, ο Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας, είπε στον βασιλιά: Γιατί, αυτός ο νεκρός σκύλος, να καταριέται τον κύριό μου τον βασιλιά; Επίτρεψε, παρακαλώ, να περάσω, και να κόψω το κεφάλι του.

¹⁰ Και ο βασιλιάς είπε: Τι είναι ανάμεσα σε μένα και σε σας γιοι τής Σερουΐας; Ας καταριέται, επειδή ο Κύριος του είπε: Να καταραστείς τον Δαβίδ. Ποιος, λοιπόν, θα πει: Γιατί έκανες έτσι;

¹¹ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί, και σε όλους τούς δούλους του: Δέστε, ο γιος μου, αυτός που βγήκε από τα σπλάχνα μου, ζητάει τη ζωή μου· πόσο μάλλον τώρα αυτός ο Βενιαμίτης; Αφήστε τον, και ας καταριέται, επειδή ο Κύριος τον πρόσταξε·

¹² ίσως, ο Κύριος επιβλέψει επάνω στη θλίψη μου, και ο Κύριος να ανταποδώσει σε μένα αγαθό αυτή την ημέρα, αντί τής κατάρας αυτού τού ανθρώπου.

¹³ Και πορεύονταν ο Δαβίδ και οι άνδρες του στον δρόμο, και ο Σιμεΐ πορευόταν κατά τα πλάγια του βουνού απέναντί του, και, βαδίζοντας, καταριόταν και έρριχνε πέτρες εναντίον του, και έκανε σκόνη με χώμα.

¹⁴ Και ήρθε ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί του, εξασθενημένοι, και εκεί αναπαύθηκαν.

¹⁵ ΚΑΙ ο Αβεσσαλώμ, και ολόκληρος ο λαός, οι άνδρες Ισραήλ, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ μαζί του.

¹⁶ Και όταν ο Χουσαΐ ο Αρχίτης, ο φίλος τού Δαβίδ, ήρθε στον Αβεσσαλώμ, ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Ζήτω ο βασιλιάς! Ζήτω ο βασιλιάς!

¹⁷ Και ο Αβεσσαλώμ είπε στον Χουσαΐ: Αυτό είναι το έλεός σου προς τον φίλο σου; Γιατί δεν πήγες μαζί με τον φίλο σου;

¹⁸ Και ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, αλλά εκείνον που ο Κύριος έκλεξε, και αυτός ο λαός, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, αυτού θα είμαι, και μαζί του θα κατοικώ·

¹⁹ και έπειτα, ποιον θα υπηρετώ εγώ; Όχι μπροστά στον γιο του; Καθώς υπηρέτησα μπροστά στον πατέρα σου, έτσι θα είμαι και μπροστά σου.

²⁰ Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε στον Αχιτόφελ: Συμβουλευθείτε μεταξύ σας τι θα κάνουμε.

²¹ Και ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: Μπες μέσα στις παλλακές τού πατέρα σου, που άφησε για να φυλάττουν το σπίτι· και ολόκληρος ο Ισραήλ θα ακούσει, ότι έγινες μισητός στον πατέρα σου· και θα ενδυναμωθούν τα χέρια όλων εκείνων που είναι μαζί σου.

22 Ἐστησαν, λοιπόν, μία σκηνή επάνω στην ταράτσα για τον Αβεσσαλώμ, και ο Αβεσσαλώμ μπήκε μέσα στις παλλακές τού πατέρα του, μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ.

23 Και η συμβουλή τού Αχιτόφελ, που έδινε εκείνες τις ημέρες, ήταν σαν κάποιος να συμβουλευόταν τον Θεό· έτσι θεωρούνταν κάθε συμβουλή τού Αχιτόφελ, και στον Δαβίδ και στον Αβεσσαλώμ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 17

1 ΚΑΙ ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: Ας διαλέξω τώρα 12.000 άνδρες, και καθώς σηκωθώ, να καταδιώξω πίσω από τον Δαβίδ τη νύχτα·

2 και θα πέσω επάνω του, καθώς είναι αποκαμωμένος και εξασθενημένος στα χέρια, και θα τον κατατρομάξω· και ολόκληρος ο λαός που είναι μαζί του θα φύγει, και θα πατάξω τον βασιλιά μοναχό του·

3 και θα σου επιστρέψω ολόκληρο τον λαό· επειδή, ο άνδρας που ζητάς, είναι σαν να επέστρεφαν όλοι· και ολόκληρος ο λαός θα είναι με ειρήνη.

4 Και ο λόγος άρεσε στον Αβεσσαλώμ, και σε όλους τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ.

5 Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Κάλεσε τώρα και τον Χουσαΐ τον Αρχίτη, και ας ακούσουμε τι λέει κι αυτός.

6 Και όταν ο Χουσαΐ μπήκε στον Αβεσσαλώμ, ο Αβεσσαλώμ τού είπε, λέγοντας: Ο Αχιτόφελ μίλησε με τούτο τον τρόπο· πρέπει να κάνουμε σύμφωνα με τον λόγο του ή όχι; Μίλησε κι εσύ.

7 Και ο Χουσαΐ είπε στον Αβεσσαλώμ: Δεν είναι καλή η συμβουλή που έδωσε αυτή τη φορά ο Αχιτόφελ.

8 Και ο Χουσαΐ είπε: Εσύ ξέρεις τον πατέρα σου και τους άνδρες του, ότι είναι δυνατοί, και καταπικραμένοι στην ψυχή, σαν μία αρκούδα που στερήθηκε τα παιδιά της στην πεδιάδα· και ο πατέρας σου είναι άνδρας πολεμιστής, και δεν θα μείνει τη νύχτα με τον λαό·

9 να, τώρα είναι κρυμμένος σε κάποιον λάκκο ή σε κάποιον άλλον τόπο· και αν κάποιος απ' αυτούς πέσουν στην αρχή, καθένας που θα το ακούσει θα πει: Θραύση έγινε στον λαό, που ακολουθεί τον Αβεσσαλώμ·

10 τότε, και ο ανδρείος, που η καρδιά του είναι σαν την καρδιά τού λιονταριού, θα νεκρωθεί ολοκληρωτικά· επειδή, ολόκληρος ο Ισραήλ γνωρίζει ότι ο πατέρας σου είναι δυνατός· και οι άνδρες που είναι μαζί του είναι άνδρες δύναμης·

11 για όλα αυτά εγώ συμβουλεύω να συγκεντρωθεί κοντά σου ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, σαν την άμμο, που είναι κοντά στη θάλασσα κατά το πλήθος, και να πας προσωπικά να πολεμήσεις·

12 έτσι θα επιτεθούμε εναντίον του, σε όποιον τόπο βρεθεί, θα πέσουμε επάνω του, όπως η δρόσος πέφτει επάνω στη γη· ώστε απ' αυτόν, και από όλους τούς ανθρώπους που είναι μαζί του, δεν θα μείνει ούτε ένας·

13 και αν καταφύγει σε κάποια πόλη, τότε ολόκληρος ο Ισραήλ θα φέρει ενάντια στην πόλη εκείνη σχοινιά, και θα τη σύρουμε μέχρι τον χείμαρρο, ώστε να μη μείνει εκεί ούτε ένα πετραδάκι.

14 Και είπε ο Αβεσσαλώμ, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ: Καλύτερη είναι η συμβουλή τού Χουσαΐ τού Αρχίτη από την συμβουλή τού Αχιτόφελ. (Επειδή, ο Κύριος διέταξε να διαλύσει την καλή συμβουλή τού Αχιτόφελ, για να επιφέρει ο Κύριος το κακό επάνω στον Αβεσσαλώμ).

15 Και ο Χουσαΐ είπε στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς: Έτσι κι έτσι συμβούλεψε ο Αχιτόφελ τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και έτσι κι έτσι συμβούλευσα εγώ·

16 τώρα, λοιπόν, στείλτε γρήγορα και να αναγγείλετε στον Δαβίδ, λέγοντας: Να μη μείνεις αυτή τη νύχτα στις πεδιάδες τής ερήμου, αλλά σπεύσε να διαπεράσεις, για να μη καταβροχθιστεί ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο λαός που είναι μαζί του.

17 Και ο Ιωνάθαν και ο Αχιμάας στέκονταν κοντά στην Εν-ρωγήλ, επειδή δεν τολμούσαν να φανούν ότι έμπαιναν στην πόλη· και μία κοπελίτσα πήγε και τους ανήγγειλε το πράγμα· και εκείνοι πήγαν και το ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ.

18 Ένας νέος, όμως, βλέποντάς τους, το ανήγγειλε στον Αβεσσαλώμ· όμως, και οι δύο πήγαν γρήγορα, και μπήκαν στο σπίτι κάποιου στη Βαουρείμ, που είχε ένα πηγάδι στην αυλή του, και κατέβηκαν εκεί.

19 Και η γυναίκα, παίρνοντας ένα κάλυμμα το άπλωσε επάνω στο στόμιο του πηγαδιού, και έχυσε επάνω του κοπανισμένο σιτάρι· ώστε, δεν έγινε γνωστό το πράγμα.

20 Και καθώς ήρθαν οι δούλοι τού Αβεσσαλώμ στο σπίτι, στη γυναίκα, είπαν: Πού είναι ο Αχιμάας και ο Ιωνάθαν; Και η γυναίκα τούς είπε: Διάβηκαν το ρυάκι τού νερού. Και αφού τούς αναζήτησαν και δεν τους βρήκαν, γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

21 Και όταν εκείνοι αναχώρησαν, ανέβηκαν από το πηγάδι, και πήγαν και ανήγγειλαν στον βασιλιά Δαβίδ, και είπαν στον Δαβίδ: Σηκωθείτε, και διαπεράστε γρήγορα το νερό· επειδή, έτσι συμβούλεψε εναντίον σας ο Αχιτόφελ.

22 Τότε, ο Δαβίδ σηκώθηκε, και ολόκληρος ο λαός που ήταν μαζί του, και διάβηκαν τον Ιορδάνη· μέχρι το χάραμα της ημέρας δεν έλειψε ούτε ένας απ' αυτούς, που δεν διάβηκε τον Ιορδάνη.

²³ Και ο Αχιτόφελ, βλέποντας ότι δεν εκτελέστηκε η συμβουλή του, σαμάρωσε το γαϊδούρι του, και αφού σηκώθηκε, αναχώρησε στο σπίτι του, στην πόλη του· και αφού διέταξε τις υποθέσεις τής οικογένειάς του, κρεμάστηκε, και πέθανε, και θάφτηκε στον τάφο τού πατέρα του.

²⁴ ΚΑΙ ο Δαβίδ ήρθε στη Μαχαναΐμ· ο δε Αβεσσαλώμ διάβηκε τον Ιορδάνη, αυτός, και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ μαζί του.

²⁵ Και ο Αβεσσαλώμ έκανε αρχιστράτηγο τον Αμασά, αντί τού Ιωάβ. (Και ο Αμασά ήταν γιος άνδρα Ισραηλίτη, ο οποίος ονομαζόταν Ιθρά,²⁴ που είχε μπει μέσα στην Αβιγαία, τη θυγατέρα τού Νάας,²⁵ αδελφή τής Σερουΐας, της μητέρας τού Ιωάβ).

²⁶ Και ο Ισραήλ και ο Αβεσσαλώμ στρατοπέδευσαν στη Γαλαάδ.

²⁷ Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στη Μαχαναΐμ, ο Σωβεί, ο γιος τού Νάας από τη Ραββά, από τους γιους Αμμών, και ο Μαχείρ, ο γιος τού Αμμιήλ από τη Λοδεβάρ, και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης από τη Ρωγελλίμ,

²⁸ έφεραν στον Δαβίδ και στον λαό, που ήταν μαζί του, κρεβάτια, και λεκάνες, και πήλινα σκεύη, και σιτάρι, και κριθάρι, και αλεύρι, και φρυγανισμένο σιτάρι, και κουκιά, και φακή, και φρυγανισμένα όσπρια,

²⁹ και μέλι, και βούτυρο, και πρόβατα, και τυριά αγελαδινά, για να φάνε· επειδή, είπαν: Ο λαός είναι πεινασμένος, και εξασθενημένος, και διψασμένος, μέσα στην έρημο.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 18

¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ μέτρησε τον λαό που ήταν μαζί του, και διόρισε χιλιάρχους και εκατόνταρχους.

² Και ο Δαβίδ έστειλε τον λαό, ένα τρίτο υπό τις διαταγές²⁶ τού Ιωάβ, και ένα τρίτο υπό τις διαταγές τού Αβισαί, γιου τής Σερουΐας, του αδελφού τού Ιωάβ, και ένα τρίτο υπό τις διαταγές τού Ιτταΐ τού Γετθαίου. Και ο βασιλιάς είπε στον λαό: Θα βγω, βέβαια, και εγώ μαζί σας.

³ Ο λαός, όμως, απάντησε: Δεν θα βγεις· επειδή, αν τραπούμε σε φυγή, δεν τους μέλει για μας· ούτε αν πεθάνουν οι μισοί από μας, δεν τους μέλει αυτούς για μας· επειδή, εσύ τώρα είσαι σαν 10.000 από μας· γι' αυτό, είναι καλύτερο τώρα να είσαι βοηθός μας από την πόλη.

⁴ Και ο βασιλιάς τούς είπε: Θα κάνω ό,τι σας φαίνεται καλό. Και ο βασιλιάς στάθηκε στο πλάι τής πύλης· και ολόκληρος ο λαός έβγαινε κατά εκατοντάδες και κατά χιλιάδες.

⁵ Και ο βασιλιάς πρόσταξε στον Ιωάβ και στον Αβισαί και στον Ιτταΐ, λέγοντας: Να μου σώσετε τον νέο, τον Αβεσσαλώμ. Και το άκουσε ολόκληρος ο λαός, καθώς ο βασιλιάς πρόσταζε σε όλους τούς άρχοντες υπέρ τού Αβεσσαλώμ.

- ⁶ Ολόκληρος, λοιπόν, ο λαός βγήκε στο πεδίο ενάντια στον Ισραήλ· και η μάχη έγινε στο δάσος Εφραΐμ.
- ⁷ Και εκεί κατατροπώθηκε ο λαός Ισραήλ από τους δούλους τού Δαβίδ· και έγινε εκεί εκείνη την ημέρα μεγάλη θραύση, από 20.000·
- ⁸ επειδή, η μάχη έγινε εκεί διεσπαρμένη επάνω στο πρόσωπο ολόκληρου του τόπου· και το δάσος κατέφαγε περισσότερον λαό, παρά όσον κατέφαγε η μάχαιρα, εκείνη την ημέρα.
- ⁹ Και ο Αβεσσαλώμ συνάντησε τους δούλους τού Δαβίδ. Και ο Αβεσσαλώμ καθόταν σε ένα μουλάρι, και το μουλάρι μπήκε κάτω από τους πυκνούς κλάδους μιας μεγάλης βελανιδιάς, και το κεφάλι του πιάστηκε στη βελανιδιά, και κρεμάστηκε ανάμεσα στον ουρανό και τη γη· ενώ το μουλάρι διαπέρασε κάτω απ' αυτόν.
- ¹⁰ Βλέποντας δε κάποιος άνδρας, το ανήγγειλε στον Ιωάβ, και είπε: Δες, είδα τον Αβεσσαλώμ να κρέμεται σε μία βελανιδιά.
- ¹¹ Και ο Ιωάβ είπε στον άνδρα, εκείνον που του το ανήγγειλε: Και λοιπόν, είδες, και γιατί αφού χτυπώντας τον δεν τον έρριχνες εκεί στη γη; Βέβαια, θα σούδινα 10 σίκλους ασήμι, και μια ζώνη.
- ¹² Και ο άνδρας είπε στον Ιωάβ: Και 1.000 σίκλοι ασήμι αν μου μετριόνταν στην παλάμη μου, δεν θα έβαζα το χέρι μου επάνω στον γιο τού βασιλιά· επειδή, σε επήκοον όλων μας, ο βασιλιάς πρόσταξε σε σένα και στον Αβισαΐ και στον Ιτταΐ, λέγοντας: Φυλαχθείτε να μη αγγίξει κανένας τον νέο, τον Αβεσσαλώμ·
- ¹³ αλλά, και αν έπραττα δόλια ενάντια στη ζωή μου, τίποτε δεν κρύβεται από τον βασιλιά· και εσύ θα στεκόσουν ενάντιος.
- ¹⁴ Τότε, ο Ιωάβ είπε: Δεν πρέπει να χρονοτριβώ μαζί σου. Και παίρνοντας στο χέρι του τρία βέλη, τα διαπέρασε μέσα στην καρδιά τού Αβεσσαλώμ, ενώ ακόμα ζούσε στο μέσον τής βελανιδιάς.
- ¹⁵ Και αφού τον περικύκλωσαν δέκα νέοι, εκείνοι που βάσταζαν τα όπλα τού Ιωάβ, πάταξαν τον Αβεσσαλώμ, και τον θανάτωσαν.
- ¹⁶ Και ο Ιωάβ σάλπισε με τη σάλπιγγα, και ο λαός γύρισε από το να καταδιώκει πίσω από τον Ισραήλ· επειδή, ο Ιωάβ αναχαίτισε τον λαό.
- ¹⁷ Και παίρνοντας τον Αβεσσαλώμ, τον έρριξαν σε έναν μεγάλο λάκκο μέσα στο δάσος· και έστησαν επάνω του έναν υπερβολικά μεγάλον σωρό από πέτρες· και ολόκληρος ο Ισραήλ έφυγε κάθε ένας στη σκηνή του.
- ¹⁸ Και όταν ο Αβεσσαλώμ ζούσε ακόμα, είχε πάρει και είχε στήσει για τον εαυτό του μία στήλη, εκείνη στην κοιλάδα τού βασιλιά· επειδή, είχε πει: Δεν έχω γιο για να διατηρεί τη μνήμη τού ονόματός μου· και αποκάλεσε τη στήλη

με το δικό του όνομα· και μέχρι τη σημερινή ημέρα αποκαλείται: Η στήλη τού Αβεσσαλώμ.

19 Τότε, ο Αχιμάας, ο γιος τού Σαδώκ, είπε: Ας τρέξω τώρα, και ας φέρω αγγελίες στον βασιλιά, ότι ο Κύριος τον εκδίκασε από τα χέρια των εχθρών του.

20 Και ο Ιωάβ τού είπε. Δεν θα είσαι αγγελιαφόρος αυτή την ημέρα, αλλά σε άλλη ημέρα θα φέρεις αγγελίες· σ' αυτή την ημέρα δεν θα φέρεις αγγελίες, επειδή πέθανε ο γιος τού βασιλιά.

21 Τότε, ο Ιωάβ είπε στον Χουσεί: Πήγαινε, ανάγγειλε στον βασιλιά όσα είδες. Και ο Χουσεί προσκύνησε τον Ιωάβ, και έτρεξε.

22 Τότε, ο Αχιμάας ο γιος τού Σαδώκ είπε ξανά στον Ιωάβ: Αλλά, ό,τι και αν είναι, ας τρέξω και εγώ, παρακαλώ, πίσω από τον Χουσεί. Και ο Ιωάβ είπε: Γιατί θέλεις να τρέξεις, παιδί μου, ενώ δεν έχεις κατάλληλες αγγελίες;

23 Αλλά, ό,τι και αν είναι, είπε, ας τρέξω. Τότε, του είπε: Τρέχε. Και έτρεξε ο Αχιμάας από τον δρόμο τής πεδιάδας, και πέρασε τον Χουσεί.

24 Και ο Δαβίδ καθόταν ανάμεσα στις δύο πύλες· και ανέβηκε ο σκοπός στο δώμα τής πύλης, επάνω στο τείχος, και υψώνοντας τα μάτια του, είδε, και ξάφνου, ένας άνθρωπος, που έτρεχε μόνος.

25 Και αναβόησε ο σκοπός, και το ανήγγειλε στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: Αν είναι μόνος, έχει στο στόμα του αγγελίες. Και ερχόταν προχωρώντας, και πλησίαζε.

26 Και ο σκοπός είδε έναν άλλον άνθρωπο να τρέχει· και αναβόησε ο σκοπός προς τον θυρωρό, και είπε: Δες, ένας άλλος άνθρωπος, που τρέχει μόνος. Και ο βασιλιάς είπε: Και αυτός αγγελιοφόρος είναι.

27 Και ο σκοπός είπε: Το τρέξιμο του πρώτου μού φαίνεται σαν το τρέξιμο του Αχιμάας, γιου τού Σαδώκ. Και ο βασιλιάς είπε: Είναι καλός άνθρωπος αυτός, και έρχεται με αγαθές αγγελίες.

28 Και ο Αχιμάας βόησε, και είπε στον βασιλιά: Χαίρε, και προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος· και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός σου, που παρέδωσε τους ανθρώπους, εκείνους που σήκωσαν το χέρι τους ενάντια στον κύριό μου τον βασιλιά.

29 Και ο βασιλιάς είπε: Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και ο Αχιμάας απάντησε: Όταν ο Ιωάβ έστειλε τον δούλο τού βασιλιά, κι εμένα τον δούλο σου, είδα τον μεγάλο θόρυβο, όμως δεν ήξερα τι ήταν.

30 Και ο βασιλιάς είπε: Γύρνα, στάσου εκεί. Και γύρισε, και στάθηκε.

31 Και τότε, ήρθε ο Χουσεί· και είπε ο Χουσεί: Αγγελίες, κύριέ μου, βασιλιά! Επειδή, ο Κύριος σε εκδίκασε αυτή την ημέρα από το χέρι όλων εκείνων που επαναστάτησαν σε σένα.

³² Και ο βασιλιάς είπε στον Χουσεί: Υγιαίνει ο νέος, ο Αβεσσαλώμ; Και ο Χουσεί απάντησε: Είθε οι εχθροί τού κυρίου μου του βασιλιά, και όλοι εκείνοι που επαναστατούν σε σένα για κακό, να γίνουν όπως εκείνος ο νέος!

³³ Και ο βασιλιάς τaráχτηκε, και ανέβηκε στο υπερώο τής πύλης, και έκλαψε· και ενώ βάδιζε, έλεγε ως εξής: Γιε μου Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου Αβεσσαλώμ! Είθε να πέθαινα εγώ αντί για σένα, Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 19

¹ ΚΑΙ αναγγέλθηκε στον Ιωάβ: Δες, ο βασιλιάς κλαίει και πενθεί για τον Αβεσσαλώμ.

² Και εκείνη την ημέρα η σωτηρία μεταβλήθηκε σε πένθος σε ολόκληρο τον λαό· επειδή, ο λαός άκουσε να λένε εκείνη την ημέρα: Ο βασιλιάς είναι περίλυπος για τον γιο του.

³ Και ο λαός, εκείνη την ημέρα, έμπαινε κρυφά στην πόλη, σαν έναν λαό που κρύβεται ντροπιασμένος, όταν στη μάχη τραπεί σε φυγή.

⁴ Και ο βασιλιάς σκέπασε το πρόσωπό του, και ο βασιλιάς βοούσε με μεγάλη φωνή: Γιε μου Αβεσσαλώμ, Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!

⁵ Και μπαίνοντας ο Ιωάβ στο σπίτι τού βασιλιά είπε: Καταντρόπιασες σήμερα τα πρόσωπα όλων των δούλων σου, που έσωσαν σήμερα τη ζωή σου, και τη ζωή των γιων σου και των θυγατέρων σου, και τη ζωή των γυναικών σου, και τη ζωή των παλλακών σου·

⁶ για τον λόγο ότι, αγαπάς εκείνους που σε μισούν, και μισείς εκείνους που σε αγαπούν· επειδή, σήμερα έδειξες, ότι δεν είναι σε σένα τίποτε οι άρχοντές σου, και οι δούλοι σου· επειδή, σήμερα γνώρισα, ότι αν ζούσε ο Αβεσσαλώμ, και όλοι εμείς σήμερα πεθαίναμε, τότε θα σου ήταν αρεστό·

⁷ τώρα, λοιπόν, σήκω, βγες έξω, και μίλησε σύμφωνα με την καρδιά των δούλων σου· επειδή, ορκίζομαι στον Κύριο, αν δεν βγεις έξω, δεν θα μείνει αυτή τη νύχτα ούτε ένας μαζί σου· και αυτό θα είναι σε σένα χειρότερο, περισσότερο από όλα τα κακά, όσα ήρθαν επάνω σου από τη νιότη σου μέχρι τώρα.

⁸ Τότε, ο βασιλιάς σηκώθηκε, και κάθησε στην πύλη. Και ανήγγειλαν σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Δέστε, ο βασιλιάς κάθεται στην πύλη. Και ολόκληρος ο λαός ήρθε μπροστά στον βασιλιά· και ο Ισραήλ έφυγε κάθε ένας στη σκηνή του.

⁹ Και ολόκληρος ο λαός ήταν σε φιλονικία σε όλες τις φυλές τού Ισραήλ, λέγοντας: Ο βασιλιάς μάς έσωσε από το χέρι των εχθρών μας· και αυτός μάς ελευθέρωσε από το χέρι των Φιλισταίων· και τώρα έφυγε από τον τόπο εξαιτίας τού Αβεσσαλώμ·

- 10** και ο Αβεσσαλώμ, τον οποίο χρίσαμε βασιλιά επάνω μας, πέθανε στη μάχη· τώρα, λοιπόν, γιατί δεν μιλάτε να φέρουμε πίσω τον βασιλιά;
- 11** Και ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς, λέγοντας: Μιλήστε στους πρεσβύτερους του Ιούδα, λέγοντας: Γιατί είστε οι τελευταίοι στο να φέρετε πίσω τον βασιλιά στο σπίτι του; (Επειδή, τα λόγια ολόκληρου του λαού τού Ισραήλ έφτασαν στον βασιλιά στην οικογένειά του·)
- 12** εσείς είστε αδελφοί μου, εσείς είστε κόκαλά μου και σάρκα μου· γιατί, λοιπόν, είστε οι τελευταίοι στο να φέρετε πίσω τον βασιλιά;
- 13** Πείτε, μάλιστα, στον Αμασά: Δεν είσαι εσύ κόκαλό μου και σάρκα μου; Έτσι να κάνει σε μένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν δεν γίνεις αρχιστράτηγος πάντοτε μπροστά μου αντί του Ιωάβ.
- 14** Και έκλινε την καρδιά όλων των ανδρών τού Ιούδα σαν έναν άνθρωπο· και έστειλαν στον βασιλιά, λέγοντας: Επίστρεψε εσύ, και όλοι οι δούλοι σου.
- 15** Επέστρεψε, λοιπόν, ο βασιλιάς, και ήρθε μέχρι τον Ιορδάνη. Και ο Ιούδας ήρθε στα Γάλγαλα, για να πάει σε συνάντηση του βασιλιά, για να διαπεράσει τον βασιλιά μέσα από τον Ιορδάνη.
- 16** Και ο Σιμεΐ, ο γιος τού Γηρά, ο Βενιαμίτης, από τη Βαουρείμ, έσπευσε, και κατέβηκε μαζί με τους άνδρες τού Ιούδα σε συνάντηση του βασιλιά Δαβίδ.
- 17** Και ήσαν μαζί του 1.000 άνδρες τού Βενιαμίν, και ο Σιβά ο δούλος τού σπιτιού τού Σαούλ, και οι 15 γιοι του, και 20 δούλοι του μαζί του· και διαπέρασαν τον Ιορδάνη μπροστά από τον βασιλιά.
- 18** Και έπειτα πέρασε η βάρκα για να μεταφέρει την οικογένεια του βασιλιά, και να κάνει ό,τι θα του φαινόταν αρεστό. Και ο Σιμεΐ, ο γιος τού Γηρά, έπεσε μπροστά στον βασιλιά, ενώ περνούσε τον Ιορδάνη·
- 19** και είπε στον βασιλιά: Ας μη λογαριάσει ο κύριός μου την ανομία σε μένα, και μη θυμηθείς την ανομία, που έπραξε ο δούλος σου την ημέρα που έβγαινε από την Ιερουσαλήμ ο κύριός μου ο βασιλιάς, ώστε ο βασιλιάς να το βάλει αυτό στην καρδιά του·
- 20** επειδή, ο δούλος σου γνώρισε ότι εγώ αμάρτησα· και δες, εγώ ήρθα σήμερα πρώτος από ολόκληρη την οικογένεια του Ιωσήφ, για να κατέβω σε συνάντηση του κυρίου μου του βασιλιά.
- 21** Και ο Αβισαΐ, ο γιος τής Σερουΐας απάντησε, λέγοντας: Δεν πρέπει ο Σιμεΐ να θανατωθεί γι' αυτό, επειδή καταράστηκε τον χρισμένο τού Κυρίου;
- 22** Αλλ' ο Δαβίδ είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σας, γιοι τής Σερουΐας, ώστε μού γίνεστε σήμερα επίβουλοι; Πρέπει αυτή την ημέρα να θανατωθεί άνθρωπος μέσα στον Ισραήλ; Επειδή, δεν γνωρίζω εγώ σήμερα ότι είμαι βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ;

- 23** Και ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ: Δεν θα πεθάνεις. Και ο βασιλιάς τού ορκίστηκε.
- 24** Και ο Μεμφιβοσθέ, ο γιος τού Σαούλ, κατέβηκε σε συνάντηση του βασιλιά· και ούτε τα πόδια του είχε νίψει ούτε το πηγούνι του είχε ευπρεπίσει ούτε τα ιμάτιά του είχε πλύνει, από την ημέρα που αναχώρησε ο βασιλιάς μέχρι την ημέρα κατά την οποία γύρισε με ειρήνη.
- 25** Και όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ σε συνάντηση του βασιλιά, ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί δεν ήρθες μαζί μου, Μεμφιβοσθέ;
- 26** Κι εκείνος απάντησε: Κύριέ μου βασιλιά, ο δούλος μου με απάτησε· επειδή, ο δούλος σου είπε: Θα στρώσω για τον εαυτό μου το γαϊδούρι, και θα ανέβω επάνω του, και θα πάω προς τον βασιλιά· επειδή, ο δούλος σου είναι χωλός·
- 27** και συκοφάντησε τον δούλο σου στον κύριό μου τον βασιλιά· όμως, ο κύριός μου ο βασιλιάς είναι σαν άγγελος του Θεού· κάνε, λοιπόν, το αρεστό στα μάτια σου·
- 28** επειδή, ολόκληρη η οικογένεια του πατέρα μου δεν ήταν παρά άξια θανάτου μπροστά στον κύριό μου τον βασιλιά· εσύ, όμως, κατέταξες τον δούλο σου ανάμεσα σ' εκείνους που έτρωγαν επάνω στο τραπέζι σου· και ποιο δίκαιο έχω πλέον εγώ, και γιατί να παραπονούμαι ακόμα προς τον βασιλιά;
- 29** Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί μιλάς ακόμα για τα πράγματά σου; Εγώ είπα: Εσύ και ο Σιβά να μοιραστείτε τα χωράφια.
- 30** Και ο Μεμφιβοσθέ είπε στον βασιλιά: Και όλα ας τα πάρει, αφού ο κύριός μου ο βασιλιάς γύρισε στο σπίτι του με ειρήνη.
- 31** Και ο Βαρζελλαΐ ο Γαλααδίτης κατέβηκε από τη Ρωγελλίμ, και διάβηκε τον Ιορδάνη μαζί με τον βασιλιά, για να τον συμπροπέμψει μέχρι πέρα από τον Ιορδάνη.
- 32** Και ο Βαρζελλαΐ ήταν υπερβολικά γέροντας, ηλικίας 80 χρόνων· και διέτρεφε τον βασιλιά, όταν καθόταν στη Μαχαναΐμ· επειδή, ήταν άνθρωπος υπερβολικά πλούσιος.²⁷
- 33** Και ο βασιλιάς είπε στον Βαρζελλαΐ: Διάβα εσύ μαζί μου, και θα σε τρέφω μαζί μου στην Ιερουσαλήμ.
- 34** Και ο Βαρζελλαΐ είπε στον βασιλιά: Πόσες είναι οι ημέρες των χρόνων τής ζωής μου, ώστε να ανέβω μαζί με τον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ;
- 35** Είμαι σήμερα ηλικίας 80 χρόνων· μπορώ να κάνω διάκριση ανάμεσα στο καλό και στο κακό; Μπορεί ο δούλος σου να αισθανθεί τι τρώω ή τι πίνω; Μπορώ να ακούσω πλέον τη φωνή των τραγουδιστών ή των τραγουδιστριών; Γιατί, λοιπόν, ο δούλος σου να είναι επιπλέον φορτίο στον κύριό μου τον βασιλιά;

36 Ο δούλος σου θα διαβεί τον Ιορδάνη μαζί με τον βασιλιά μέχρι ένα μικρό διάστημα· και γιατί να κάνει σε μένα ο βασιλιάς αυτή την ανταπόδοση;

37 Ας επιστρέψει, παρακαλώ, ο δούλος σου, για να πεθάνω στην πόλη μου, και να ταφώ κοντά στον τάφο τού πατέρα μου και της μητέρας μου· όμως, δες, ο δούλος σου ο Χιμάμ· ας διαβεί μαζί με τον κύριό μου τον βασιλιά· και κάνε σ' αυτόν ό,τι φανεί αρεστό στα μάτια σου.

38 Και ο βασιλιάς είπε: Μαζί μου θα διαβεί ο Χιμάμ, και εγώ θα κάνω σ' αυτόν ό,τι φαίνεται αρεστό στα μάτια σου· και σε σένα θα κάνω ό,τι μου ζητήσεις.

39 Και ολόκληρος ο λαός διάβηκε τον Ιορδάνη. Και όταν ο βασιλιάς διάβηκε, ο βασιλιάς καταφίλησε τον Βαρζελλαΐ, και τον ευλόγησε· και εκείνος επέστρεψε στον τόπο του.

40 Τότε, ο βασιλιάς διάβηκε στα Γάλγαλα, και ο Χιμάμ διάβηκε μαζί του· και ολόκληρος ο λαός τού Ιούδα, και ακόμα το μισό τού λαού τού Ισραήλ, διαβίβασαν τον βασιλιά.

41 Και νάσου, όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ ήρθαν στον βασιλιά, και είπαν στον βασιλιά: Γιατί σε έκλεψαν οι αδελφοί μας, οι άνδρες τού Ιούδα, και διαβίβασαν τον βασιλιά και την οικογένειά του, διαμέσου τού Ιορδάνη, και όλους τούς άνδρες τού Δαβίδ μαζί του;

42 Και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα απάντησαν στους άνδρες τού Ισραήλ: Επειδή, ο βασιλιάς είναι συγγενής μας· και τι θυμώνετε γι' αυτό το πράγμα; Μήπως φάγαμε κάτι από τον βασιλιά; Ή, μας έδωσε κάποιο δώρο;

43 Και οι άνδρες τού Ισραήλ απάντησαν στους άνδρες τού Ιούδα, και είπαν: Εμείς έχουμε δέκα μέρη στον βασιλιά, και μάλιστα έχουμε στον Δαβίδ περισσότερο παρά εσείς· γιατί, λοιπόν, μας περιφρονείτε; Και δεν μιλήσαμε εμείς πρώτοι μεταξύ μας για την επιστροφή τού βασιλιά μας; Και τα λόγια των ανδρών τού Ιούδα ήσαν σκληρότερα από τα λόγια των ανδρών τού Ισραήλ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 20

1 ΣΥΝΕΠΕΣΕ, μάλιστα, να υπάρχει εκεί ένας άνθρωπος διεστραμμένος, που λεγόταν Σεβά, γιος τού Βιχρεί, Βενιαμίτης· και σάλπισε με τη σάλπιγγα, και είπε: Δεν έχουμε εμείς μέρος στον Δαβίδ ούτε έχουμε κληρονομιά στον γιο τού Ιεσσαΐ· Ισραήλ, καθένas στις σκηνές του.

2 Και ανέβηκε κάθε άνδρας τού Ισραήλ, που ήταν πίσω από τον Δαβίδ, και ακολούθησε τον Σεβά τον γιο τού Βιχρεί· και οι άνδρες τού Ιούδα έμειναν προσκολλημένοι στον βασιλιά τους, από τον Ιορδάνη μέχρι την Ιερουσαλήμ.

3 Και ο Δαβίδ ήρθε στο σπίτι του στην Ιερουσαλήμ· και ο βασιλιάς πήρε τις δέκα γυναίκες τις παλλακές, που είχε αφήσει για να φυλάττουν το σπίτι, και τις έβαλε σε σπίτι φύλαξης, και τις έτρεφε· όμως, δεν μπήκε σ' αυτές· και έμειναν αποκλεισμένες μέχρι την ημέρα τού θανάτου τους, ζώντας σε χηρεία.

- ⁴ Και ο βασιλιάς είπε στον Αμασά: Συγκέντρωσέ μου τους άνδρες τού Ιούδα μέσα σε τρεις ημέρες, και να παραβρεθείς κι εσύ εδώ.
- ⁵ Και ο Αμασά πήγε να συγκεντρώσει τον Ιούδα· βράδυνε, όμως, περισσότερο από τον ορισμένον καιρό, που του είχε διορίσει.
- ⁶ Και ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί: Τώρα, ο Σεβά, ο γιος τού Βιχρεί, θα μας κάνει μεγαλύτερο κακό απ' ό,τι ο Αβεσσαλώμ· πάρε εσύ τους δούλους τού κυρίου σου, και καταδίωξε από πίσω του, για να μη βρει για τον εαυτό του οχυρές πόλεις, και διασωθεί από μπροστά μας.
- ⁷ Και βγήκαν πίσω απ' αυτόν οι άνδρες τού Ιωάβ, και οι Χερεθαίοι, και οι Φελεθαίοι, και όλοι οι δυνατοί· και βγήκαν από την Ιερουσαλήμ, για να καταδιώξουν πίσω από τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.
- ⁸ Και όταν έφτασαν κοντά στη μεγάλη πέτρα, που είναι στη Γαβαών, ήρθε σε συνάντησή τους ο Αμασά. Και ο Ιωάβ είχε περιζωσμένο το ιμάτιο, που ήταν ντυμένος, και επάνω σ' αυτό περιζωσμένη μία μάχαιρα, κρεμασμένη στην οσφύ του στη θήκη της· και καθώς αυτός βγήκε, έπεσε.
- ⁹ Και ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: Υγιαίνεις, αδελφέ μου; Και έπιασε ο Ιωάβ τον Αμασά με το δεξί του χέρι από το πηγούνι, για να τον φιλήσει.
- ¹⁰ Και ο Αμασά δεν φυλάχθηκε από τη μάχαιρα, που ήταν στο χέρι τού Ιωάβ· και ο Ιωάβ τον πάταξε μ' αυτή, στο πέμπτο πλευρό, και έχυσε τα εντόσθιά του καταγής, και δεν δευτέρωσε σ' αυτόν· και πέθανε. Τότε, ο Ιωάβ και ο Αβισαί ο αδελφός του καταδίωξαν πίσω από τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.
- ¹¹ Και ένας από τους ανθρώπους τού Ιωάβ στάθηκε κοντά στον Αμασά, και είπε: Όποιος αγαπάει τον Ιωάβ, και όποιος είναι τού Δαβίδ, ας ακολουθεί τον Ιωάβ.
- ¹² Και ο Αμασά βρισκόταν καταγής αιματοκυλισμένος στη μέση τού δρόμου. Και όταν αυτός ο άνδρας είδε ότι ολόκληρος ο λαός στεκόταν, έσυρε τον Αμασά από τον δρόμο στο χωράφι, και έρριξε επάνω του ένα ιμάτιο, καθώς είδε ότι καθένας που ερχόταν σ' αυτόν στεκόταν.
- ¹³ Αφού μετατοπίστηκε από τον δρόμο, ολόκληρος ο λαός πέρασε πίσω από τον Ιωάβ, για να καταδιώξει τον Σεβά, τον γιο τού Βιχρεί.
- ¹⁴ Και εκείνος πέρασε μέσα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ στην Αβέλ και στη Βαιθ-μααχά, με όλους τούς Βηρίτες, που συγκεντρώθηκαν μαζί, και τον ακολούθησαν και αυτοί.
- ¹⁵ Τότε, ήρθαν και τον πολιόρκησαν στην Αβέλ-βαιθ-μααχά, και ύψωσαν ένα πρόχωμα ενάντια στην πόλη, στήνοντάς το κοντά στο περιτείχισμα, και ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί με τον Ιωάβ, τρύπησαν το τείχος για να το γκρεμίσουν.

- 16** Τότε, μία σοφή γυναίκα βόησε από την πόλη: Ακούστε, ακούστε· να πείτε, παρακαλώ, στον Ιωάβ: Πλησίασε μέχρις εδώ, και θα μιλήσω σε σένα.
- 17** Και όταν την πλησίασε, η γυναίκα είπε: Εσύ είσαι ο Ιωάβ; Και εκείνος απάντησε: Εγώ. Τότε του είπε: Άκουσε τα λόγια τής δούλης σου. Και απάντησε: Ακούω.
- 18** Και είπε, τα εξής: Συνήθιζαν να λένε τον παλιό καιρό, λέγοντας: Ας πάμε να ζητήσουμε συμβουλή στην Αβέλ· και έτσι τελείωναν την υπόθεση·
- 19** εγώ είμαι από τις ειρηνικές και πιστές τού Ισραήλ· εσύ ζητάς να καταστρέψεις μία πόλη, μάλιστα μητρόπολη ανάμεσα στον Ισραήλ· γιατί θέλεις να αφανίσεις την κληρονομία τού Κυρίου;
- 20** Και ο Ιωάβ απαντώντας είπε: Μη γένοιτο σε μένα, να αφανίσω ή να καταστρέψω!
- 21** Το πράγμα δεν είναι έτσι· αλλά, κάποιος άνδρας από το βουνό Εφραΐμ, που λέγεται Σεβά, γιος τού Βιχρεί, σήκωσε το χέρι του ενάντια στον βασιλιά, ενάντια στον Δαβίδ· παράδωσε μονάχα αυτόν, και θα αναχωρήσω από την πόλη. Και η γυναίκα είπε στον Ιωάβ: Δες, το κεφάλι του θα ριχτεί σε σένα από το τείχος.
- 22** Και η γυναίκα ήρθε σε ολόκληρο τον λαό μιλώντας με τη σοφία της. Και έκοψαν το κεφάλι τού Σεβά, του γιου τού Βιχρεί, και το έρριξαν στον Ιωάβ. Τότε σάλπισε με τη σάλπιγγα, και διασκορπίστηκαν από την πόλη, κάθε ένας στη σκηνή του. Και ο Ιωάβ γύρισε στην Ιερουσαλήμ, στον βασιλιά.
- 23** ΚΑΙ ο Ιωάβ ήταν επικεφαλής ολόκληρου του στρατού τού Ισραήλ· και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, επικεφαλής των Χερεθαίων, και επικεφαλής των Φελεθαίων·
- 24** και ο Αδωράμ ήταν για τους φόρους· και ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, ήταν υπομνηματογράφος·
- 25** και ο Σεβά, ήταν γραμματέας· και ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ ήσαν ιερείς·
- 26** και ακόμα, ο Ιράς, από την Ιαείρ, ήταν αυλάρχης κοντά στον Δαβίδ.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 21

- 1** ΚΑΙ έγινε πείνα στις ημέρες τού Δαβίδ για τρία χρόνια συνεχώς· και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο. Και ο Κύριος απάντησε: Αυτό έγινε εξαιτίας τού Σαούλ, και της φονικής οικογένειάς του, επειδή θανάτωσε τους Γαβαωνίτες.
- 2** Και ο βασιλιάς κάλεσε τους Γαβαωνίτες, και τους είπε· (οι δε Γαβαωνίτες δεν ήσαν από τους γιους Ισραήλ, αλλά από τους Αμορραίους, που είχαν εναπολειφθεί· και οι γιοι Ισραήλ είχαν ορκιστεί σ' αυτούς· και ο Σαούλ ζήτησε να τους θανατώσει, από τον ζήλο του για τους γιους τού Ισραήλ και του Ιούδα).

- ³ Ο Δαβίδ είπε, λοιπόν, στους Γαβαωνίτες: Τι να κάνω σε σας; Και με τι θα κάνω εξιλέωση, για να ευλογήσετε την κληρονομία τού Κυρίου;
- ⁴ Και οι Γαβαωνίτες τού είπαν: Εμείς ούτε για ασήμι ούτε για χρυσάφι έχουμε να κάνουμε με τον Σαούλ ή με την οικογένειά του· ούτε ζητάμε να θανατώσεις για χάρη μας άνθρωπο από τον Ισραήλ. Και είπε: Ό,τι πείτε, θα σας το κάνω.
- ⁵ Και απάντησαν στον βασιλιά: Του ανθρώπου, που μας αφάνισε, και που μηχανεύτηκε να μας εξολοθρεύσει, ώστε να μη υπάρχουμε σε κανένα από τα όρια του Ισραήλ,
- ⁶ ας μας παραδοθούν επτά άνθρωποι από τους γιους του, και θα τους κρεμάσουμε προς τον Κύριο στη Γαβαά τού Σαούλ, του εκλεκτού τού Κυρίου. Και ο βασιλιάς είπε: Εγώ θα τους παραδώσω.
- ⁷ Τον Μεμφιβοσθέ, όμως, τον γιο τού Ιωνάθαν, γιου τού Σαούλ, ο βασιλιάς τον λυπήθηκε, εξαιτίας τού όρκου τού Κυρίου που δόθηκε ανάμεσά τους, ανάμεσα στον Δαβίδ και στον Ιωνάθαν, γιον τού Σαούλ.
- ⁸ Και ο βασιλιάς πήρε τους δύο γιους τής Ρεσφά, θυγατέρας τού Αϊά, που γέννησε στον Σαούλ, τον Αρμονεί και τον Μεμφιβοσθέ· και τους πέντε γιους τής Μιχάλ, θυγατέρας τού Σαούλ, που γέννησε στον Αδριήλ, γιον τού Βαρζελλαΐ τού Μεωλαθίτη·
- ⁹ και τους παρέδωσε στα χέρια των Γαβαωνιτών, και τους κρέμασαν στον λόφο μπροστά στον Κύριο· και έπεσαν μαζί και οι επτά, και θανατώθηκαν στις ημέρες τού θερισμού, στις πρώτες, στην αρχή τού θερισμού των κριθαριών.
- ¹⁰ Και η Ρεσφά, η θυγατέρα τού Αϊά, πήρε έναν σάκο, και τον έστρωσε για τον εαυτό της επάνω στον βράχο, από την αρχή τού θερισμού μέχρις ότου έσταξε νερό από τον ουρανό, και δεν άφηνε ούτε τα πουλιά τού ουρανού να καθήσουν επάνω τους την ημέρα ούτε τα θηρία τού χωραφιού τη νύχτα.
- ¹¹ Και αναγγέλθηκε στον Δαβίδ τι έκανε η Ρεσφά, η θυγατέρα τού Αϊά, η παλλακή τού Σαούλ.
- ¹² Και ο Δαβίδ πήγε και πήρε τα κόκαλα του Σαούλ, και τα κόκαλα του Ιωνάθαν, του γιου του, από τους άνδρες τής Ιαβείς-γαλαάδ, που τα είχαν κλέψει από την πλατεία τής Βαιθ-σάν, όπου τούς είχαν κρεμάσει οι Φιλισταίοι, κατά την ημέρα που οι Φιλισταίοι είχαν θανατώσει τον Σαούλ στη Γελβουέ·
- ¹³ και ανέβασε από εκεί τα κόκαλα του Σαούλ, και τα κόκαλα του Ιωνάθαν, του γιου του· και συγκέντρωσαν τα κόκαλα των κρεμασθέντων.
- ¹⁴ Και έθαψαν τα κόκαλα του Σαούλ και του Ιωνάθαν, του γιου του, στη γη Βενιαμίν, στη Σηλά, στον τάφο τού Κεις, του πατέρα του· και έκαναν όλα όσα πρόσταξε ο βασιλιάς. Και ύστερα απ' αυτά ο Θεός εξιλεώθηκε για τη γη.

15 ΚΑΙ έγινε πάλι πόλεμος των Φιλισταίων με τον Ισραήλ· και κατέβηκε ο Δαβίδ και οι δούλοι του, και πολέμησαν εναντίον των Φιλισταίων, και ο Δαβίδ απέκαμε.

16 Και ο Ισβί-βενώθ, εκείνος από τα παιδιά τού Ραφά, που το βάρος τής λόγχης του ήταν 300 σίκλοι χαλκού, που ήταν περιζωσμένος με μία νέα ρομφαία, σκόπευε να θανατώσει τον Δαβίδ.

17 Τον βοήθησε, όμως, ο Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας, και πάταξε τον Φιλισταίο, και τον θανάτωσε. Τότε, οι άνδρες τού Δαβίδ τού ορκίστηκαν, λέγοντας: Δεν θα βγεις πλέον μαζί μας σε πόλεμο, για να μη σβήσεις το λυχνάρι τού Ισραήλ.

18 Και ύστερα απ' αυτά έγινε ξανά πόλεμος με τους Φιλισταίους στη Γωβ, στον οποίο ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης θανάτωσε τον Σαφ,²⁸ που ήταν από τα παιδιά τού Ραφά.

19 Και έγινε ξανά πόλεμος στη Γωβ με τους Φιλισταίους, και ο Ελχανάν, ο γιος τού Ιαρέ-ορεγείμ,²⁹ ο Βηθλεεμίτης, θανάτωσε τον αδελφό τού Γολιάθ τού Γετθαίου, και το ξύλο τής λόγχης του ήταν σαν το αντί τού υφαντή.

20 Έγινε, ακόμα, πόλεμος στη Γαθ, και υπήρχε ένας άνδρας υπερμεγέθης, και τα δάχτυλα των χεριών του, και τα δάχτυλα των ποδιών του ήσαν έξι και έξι, ²⁴ τον αριθμό· και αυτός ακόμα ήταν από τη γενεά τού Ραφά.

21 Και ονειδισε τον Ισραήλ· και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, τον πάταξε.

22 Αυτοί οι τέσσερις γεννήθηκαν στον Ραφά στη Γαθ, και έπεσαν με το χέρι τού Δαβίδ, και με το χέρι των δούλων του.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 22

1 ΚΑΙ ο Δαβίδ μίλησε στον Κύριο τα λόγια τούτης τής ωδής, την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος τον ελευθέρωσε από το χέρι όλων των εχθρών του, και από το χέρι τού Σαούλ·

2 και είπε: Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου·

3 ο Θεός είναι ο βράχος μου· σ' αυτόν θα ελπίζω· Η ασπίδα μου, και το στήριγμα της σωτηρίας μου, ο ψηλός πύργος μου, και το καταφύγιό μου, Ο σωτήρας μου· εσύ με έσωσες από την αδικία.

4 Θα επικαλεστώ τον αξιύμνητο Κύριο, και θα σωθώ από τους εχθρούς μου.

5 Όταν με περικύκλωσαν τα κύματα του θανάτου, χείμαρροι ανομίας με κατατρόμαξαν.

6 Οι πόννοι τού άδη με περικύκλωσαν, οι παγίδες τού θανάτου με έφτασαν,

- ⁷ στη στενοχώρια μου επικαλέστηκα τον Κύριο, και αναβόησα στον Θεό μου· και άκουσε από τον ναό του τη φωνή μου, και η κραυγή μου ήρθε στα αυτιά του.
- ⁸ Τότε, η γη σαλεύτηκε και έγινε έντρομη· τα θεμέλια του ουρανού ταραχτήκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε.
- ⁹ Από τα ρουθούνια του ανέβαινε καπνός, και από το στόμα του έβγαινε φωτιά που κατέτρωγε· κάρβουνα άναψαν απ' αυτόν.
- ¹⁰ Και χαμήλωσε τους ουρανούς, και κατέβηκε, και κάτω από τα πόδια του ήταν πυκνό σκοτάδι.
- ¹¹ Και ανέβηκε επάνω σε χερουβείμ, και πέταξε, και φάνηκε επάνω σε φτερούγες ανέμων.
- ¹² Και έβαλε το σκοτάδι για σκηνή ολόγυρά του, νερά σκοτεινά, πυκνά σύννεφα των ανέμων.
- ¹³ Κάρβουνα φωτιάς άναψαν, από τη λάμψη που είναι μπροστά του.
- ¹⁴ Ο Κύριος βρόντησε από τον ουρανό, και ο Ύψιστος έδωσε τη φωνή του.
- ¹⁵ Και έστειλε βέλη, και τους σκόρπισε· αστραπές, και τους συντάραξε.
- ¹⁶ Και φάνηκαν οι πυθμένες της θάλασσας, ανακαλύφθηκαν τα θεμέλια της οικουμένης, Στην επιτίμηση του Κυρίου, από το φύσημα της πνοής των μυκτήρων του.
- ¹⁷ Έστειλε από ψηλά· με πήρε· με τράβηξε από πολλά νερά.
- ¹⁸ Με ελευθέρωσε από τον δυνατό εχθρό μου, και από εκείνους που με μισούσαν, επειδή ήσαν πιο δυνατοί από μένα.
- ¹⁹ Με πρόφτασαν την ημέρα της θλίψης μου· αλλά, ο Κύριος στάθηκε το αντιστήριγμά μου·
- ²⁰ Και με έβγαλε σε ευρυχωρία· με ελευθέρωσε, επειδή ευδόκησε σε μένα.
- ²¹ Ο Κύριος με αντάμειψε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου· μου ανταπέδωσε σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου.
- ²² επειδή, φύλαξα τους δρόμους τού Κυρίου, και δεν ασέβησα παρεκκλίνοντας από τον Θεό μου.
- ²³ Επειδή, όλες οι κρίσεις του ήσαν μπροστά μου· και από τα διατάγματά του δεν απομακρύνθηκα.
- ²⁴ Και στάθηκα απέναντί του άμεμπτος, και φυλάχτηκα από την ανομία μου.
- ²⁵ Και ο Κύριος μου ανταπέδωσε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, σύμφωνα με την καθαρότητά μου μπροστά στα μάτια του.
- ²⁶ Με όσιον, όσιος θα είσαι· με άνδρα τέλειον, τέλειος θα είσαι·

- 27 Με καθαρόν, καθαρός θα είσαι· και με διεστραμμένον, διεστραμμένα θα φερθείς.
- 28 Και θα σώσεις λαόν θλιμμένο· ενάντια δε στους υπερήφανους είναι τα μάτια σου, για να τους ταπεινώσεις.
- 29 Επειδή, εσύ, Κύριε, είσαι το λυχνάρι μου· και ο Κύριος θα φωτίσει το σκοτάδι μου.
- 30 Επειδή, με σένα θα διασπάσω στράτευμα· με τον Θεό μου θα πηδήσω επάνω από τείχος.
- 31 Του Θεού, ο δρόμος του είναι άμωμος, ο λόγος τού Κυρίου είναι δοκιμασμένος· είναι ασπίδα όλων εκείνων που ελπίζουν σ' αυτόν.
- 32 Επειδή, ποιος Θεός υπάρχει, εκτός από τον Κύριο; Και ποιος είναι φρούριο, εκτός από τον Θεό μας;
- 33 Ο Θεός είναι το δυνατό οχύρωμά μου· και ο οποίος κάνει άμωμο τον δρόμο μου.
- 34 Κάνει τα πόδια μου σαν τα πόδια των ελαφιών, και με στήνει επάνω στους ψηλούς τόπους μου.
- 35 Διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και έκανε τον βραχίονά μου χάλκινο τόξο.
- 36 Και έδωσες σε μένα την ασπίδα τής σωτηρίας σου· και η αγαθότητά σου με μεγάλυνε.
- 37 Εσύ πλάτυνες τα βήματά μου, από κάτω μου, και τα πόδια μου δεν κλονίστηκαν.
- 38 Καταδίωξα τους εχθρούς μου, και τους αφάνισα· και δεν γύρισα πίσω, μέχρις ότου τούς συντέλεσα.
- 39 Και τους συντέλεσα, και τους σύντριψα, και δεν μπόρεσαν να ανασηκωθούν· και έπεσαν κάτω από τα πόδια μου.
- 40 Και με περιζώσες με δύναμη για πόλεμο· συγκύρτωσες από κάτω μου εκείνους που επαναστάτησαν εναντίον μου.
- 41 Και έκανες τους εχθρούς μου να στρέψουν σε μένα τα νώτα, και εξολόθρευσα αυτούς που με μισούσαν.
- 42 Κοίταξαν ολόγυρα, αλλά δεν υπήρχε κανένας που να σώζει· βόησαν στον Κύριο, αλλά δεν τους εισάκουσε.
- 43 Τους κονιορτοποίησα σαν τη σκόνη τής γης· τους σύντριψα σαν τη λάσπη τού δρόμου, τους καταπάτησα.
- 44 Και με ελευθέρωσες από τις αντιλογίες τού λαού μου· με έκανες κεφαλή των εθνών· λαός που δεν είχα γνωρίσει, με υπηρέτησε.

- 45** Ξένοι υποτάχθηκαν σε μένα· μόλις άκουσαν, αμέσως υπάκουσαν σε μένα.
- 46** Ξένοι παρέλυσαν, μάλιστα κατατρόμαξαν από τους απόκρυφους τόπους τους·
- 47** Ζει ο Κύριος· και ευλογημένο το φρούριό μου· και ας υψωθεί ο Θεός, το φρούριο της σωτηρίας μου.
- 48** Ο Θεός, που κάνει εκδίκηση για μένα, και υποτάσσει τούς λαούς κάτω από μένα·
- 49** Και εκείνος που με έβγαλε μέσα από τους εχθρούς μου· ναι, εσύ, με υψώνεις επάνω από εκείνους που επαναστατούν εναντίον μου· με ελευθέρωσες από άδικον άνδρα.
- 50** Γι' αυτό, Κύριε, θα σε υμνώ ανάμεσα στα έθνη, και θα ψάλλω στο όνομά σου.
- 51** Αυτός μεγαλύνει τις σωτηρίες τού βασιλιά του· και κάνει έλεος στον χρισμένο του, στον Δαβίδ και στο σπέρμα του, μέχρι τον αιώνα.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 23

- 1** ΚΑΙ αυτά είναι τα τελευταία λόγια τού Δαβίδ: Ο Δαβίδ, ο γιος τού Ιεσσαί, είπε, και ο άνδρας που ανεβάστηκε σε ύψος, Ο χρισμένος τού Θεού, και ο γλυκός ψαλμωδός τού Ισραήλ, είπε:
- 2** Το Πνεύμα τού Κυρίου μίλησε μέσα από μένα, και ο λόγος του ήρθε επάνω στη γλώσσα μου.
- 3** Ο Θεός τού Ισραήλ μού είπε, ο Βράχος τού Ισραήλ μίλησε, και είπε: Αυτός που εξουσιάζει επάνω σε ανθρώπους, ας είναι δίκαιος, εξουσιάζοντας με φόβο Θεού·
- 4** Και θα είναι σαν το φως τού πρωινού, όταν ανατέλλει ο ήλιος, ενός ανέφελου πρωινού, σαν το χορτάρι από τη γη, σαν από τη λάμψη εκείνη που βγαίνει από τη βροχή.
- 5** Αν και η οικογένειά μου δεν είναι τέτοια μπροστά στον Θεό, όμως αιώνια διαθήκη έκανε μαζί μου, διαταγμένη σε όλα τα σημεία, και σίγουρη. Γι' αυτό, αυτή είναι ολόκληρη η σωτηρία μου, και ολόκληρη η επιθυμία· αν και δεν έκανε να βλαστήσει.
- 6** Και οι παράνομοι, όλοι αυτοί θα είναι σαν αγκάθια βγαλμένα έξω, επειδή δεν πιάνονται με τα χέρια·
- 7** Και όποιος τα αγγίζει, πρέπει να είναι οπλισμένος με σίδερο, και με ξύλο λόγχης· Και θα κατακαούν με φωτιά στον ίδιο τόπο.

⁸ ΑΥΤΑ είναι τα ονόματα των ισχυρών, που είχε ο Δαβίδ· Ο Ιοσέβ-βασεβέθ, ο Ταχμονίτης, πρώτος από τους τρεις· αυτός ήταν ο Αδινώ ο Ασωναίος, που θανάτωσε 800 σε μία μάχη.

⁹ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Δωδώ, γιου τού Αχωχί, ένας από τους τρεις ισχυρούς μαζί με τον Δαβίδ, όταν ονείδισαν τους Φιλισταίους, εκείνους που ήσαν συγκεντρωμένοι σε μάχη, οι άνδρες δε του Ισραήλ τραβήχτηκαν·

¹⁰ αυτός, καθώς σηκώθηκε, πάταξε τους Φιλισταίους, μέχρις ότου το χέρι του απέκαμε, και το χέρι του κόλλησε στη μάχαιρα· και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία εκείνη την ημέρα, και ο λαός γύρισε πίσω απ' αυτόν, μονάχα για να λαφυραγωγήσει.

¹¹ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Σαμμά, ο γιος τού Αγαί, ο Αραρίτης· και οι μεν Φιλισταίοι είχαν συγκεντρωθεί σε σώμα, όπου ήταν ένα μερίδιο χωραφιού γεμάτο από φακή, και ο λαός έφυγε μπροστά από τους Φιλισταίους·

¹² αυτός, όμως, στηλώθηκε στο μέσον τού χωραφιού, και το υπερασπίστηκε, και πάταξε τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία.

¹³ Κατέβηκαν ακόμα τρεις από τούς 30 αρχηγούς, και ήρθαν στον Δαβίδ, σε εποχή θερισμού, στη σπηλιά Οδολλάμ· και το στρατόπεδο των Φιλισταίων στρατοπέδευε στην κοιλάδα Ραφαείμ.

¹⁴ Και ο Δαβίδ ήταν τότε στο οχύρωμα, και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ήταν στη Βηθλεέμ.

¹⁵ Και ο Δαβίδ επιπόθησε νερό και είπε: Ποιος να μου έδινε να πιω νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που είναι κοντά στην πύλη;

¹⁶ Και οι τρεις ισχυροί διέσχισαν το στρατόπεδο των Φιλισταίων, και άντλησαν νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που είναι στην πύλη, και καθώς το πήραν, το έφεραν στον Δαβίδ· δεν θέλησε, όμως, να πiei, αλλά το έκανε σπονδή στον Κύριο·

¹⁷ και είπε: Μη γένοιτο σε μένα, Κύριε, να το κάνω αυτό! Το αίμα των ανδρών που πορεύτηκαν με κίνδυνο της ζωής τους, να το πιω εγώ; Και δεν θέλησε να πiei. Αυτά έκαναν οι τρεις ισχυροί.

¹⁸ Και ο Αβισαί, ο αδελφός τού Ιωάβ, γιος τής Σερουΐας, ήταν πρώτος από τους τρεις· κι αυτός, σείοντας τη λόγχη του ενάντια σε 300, τους θανάτωσε, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις.

¹⁹ Αυτός δεν στάθηκε ο ενδοξότερος από τους τρεις; Γι' αυτό, έγινε αρχηγός τους· δεν έφτασε, όμως, μέχρι τούς τρεις πρώτους.

²⁰ Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, γιος δυνατού άνδρα από την Καβσεήλ, που έκανε πολλά ανδραγαθήματα, αυτός πάταξε τους δύο άνδρες τού Μωάβ,

που ήσαν σαν λιοντάρια· αυτός, ακόμα, κατέβηκε, και πάταξε ένα λιοντάρι μέσα στον λάκκο, σε ημέρα με χιόνι.

21 Ακόμα, αυτός πάταξε τον Αιγύπτιο άνδρα, έναν ωραίο άνδρα· και στο χέρι τού Αιγυπτίου υπήρχε μία λόγχη· εκείνος, όμως, κατέβηκε σ' αυτόν με μία ράβδο, και αρπάζοντας τη λόγχη από το χέρι τού Αιγυπτίου, τον θανάτωσε με την ίδια του τη λόγχη.

22 Αυτά έκανε ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις ισχυρούς.

23 Από τους 3ο ήταν ο ενδοξότερος· δεν έφτασε, όμως, μέχρι τους τρεις πρώτους· και ο Δαβίδ τον έκανε επικεφαλής των δορυφόρων του.

24 Ο Ασαήλ, ο αδελφός τού Ιωάβ, ήταν ανάμεσα στους 3ο· και ήσαν: Ο Ελχανάν, ο γιος τού Δωδώ, από τη Βηθλεέμ·

25 ο Σαμμά ο Αρωδίτης· ο Ελικά ο Αρωδίτης·

26 ο Χελής ο Φαλτίτης· ο Ιράς, ο γιος τού Ικκής, ο Θεκω-ίτης·

27 ο Αβιέζερ ο Αναθωθίτης· ο Μεβουναί ο Χουσαθίτης·

28 ο Σαλμών ο Αχωχίτης· ο Μααραΐ ο Νετωφαθίτης·

29 ο Χελέβ, ο γιος τού Βαανά, ο Νετωφαθίτης· ο Ιταΐ, ο γιος τού Ριβαί, από τη Γαβαά, των γιων τού Βενιαμίν·

30 ο Βεναΐας ο Πιραθωνίτης· ο Ιδδαΐ, από τις κοιλάδες Γαάς·

31 ο Αβί-αλβών ο Αρβαθίτης· Αζμαβέθ ο Βαρουμίτης·

32 ο Ελιαβά ο Σααλβωνίτης· ο Ιωνάθαν, από τους γιους Ιαασήν·

33 ο Σαμμά ο Αραρίτης· ο Αχιάμ, ο γιος τού Σαράρ, ο Αραρίτης·

34 ο Ελιφελέτ, ο γιος τού Αασβαί, γιος τού Μααχαθίτη· ο Ελιάμ, ο γιος τού Αχιτόφελ τού Γιλωναίου·

35 ο Εσραΐ ο Καρμηλίτης· ο Φααραί ο Αρβίτης·

36 ο Ιγάλ, ο γιος τού Νάθαν, από τη Σωβά· ο Βανί ο Γαδίτης·

37 ο Σελέκ ο Αμμωνίτης· ο Νααραί ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος τού Ιωάβ, γιου τής Σερουΐας·

38 ο Ιράς ο Ιεθρίτης· ο Γαρήβ ο Ιεθρίτης·

39 ο Ουρίας ο Χετταίος· όλοι ήσαν 37.

Β' ΣΑΜΟΥΗΛ 24

- ¹ ΚΑΙ εξάφθηκε ξανά η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ, και διέγειρε³¹ τον Δαβίδ εναντίον τους για να πει: Πήγαινε, απαρίθμησε τον Ισραήλ και τον Ιούδα.
- ² Και ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ, τον αρχηγό τού στρατού, που ήταν μαζί του: Πέρασε μέσα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, και απαρίθμησε τον λαό, για να μάθω τον αριθμό τού λαού.
- ³ Και ο Ιωάβ είπε στον βασιλιά: Είθε ο Κύριος ο Θεός σου να προσθέσει στον λαό 100 φορές από ό,τι είναι, και να δουν τα μάτια τού κυρίου μου του βασιλιά· όμως, γιατί ο κύριός μου ο βασιλιάς επιθυμεί αυτό το πράγμα;
- ⁴ Ο λόγος, όμως, του βασιλιά υπερίσχυσε επάνω στον Ιωάβ, και επάνω στους αρχηγούς τού στρατού· και βγήκε ο Ιωάβ, και οι αρχηγοί τού στρατού μπροστά από τον βασιλιά, για να απαριθμήσουν τον λαό, τον Ισραήλ.
- ⁵ Και πέρασαν τον Ιορδάνη, και στρατοπέδευαν στην Αροήρ, στα δεξιά τής πόλης, που ήταν στο μέσον τής φάραγγας Γαδ, και στην Ιαζήρ.
- ⁶ Έπειτα, ήρθαν και στη Γαλαάδ, και στη γη Ταχτίμ-οδσει· και ήρθαν στη Δαν-ιαάν, και ολόγυρα, μέχρι τη Σιδώνα·
- ⁷ και ήρθαν στο φρούριο της Τύρου, και σε όλες τις πόλεις των Ευαίων και των Χαναναίων· και βγήκαν προς το νότιο μέρος τού Ιούδα, στη Βηρ-σαβεέ.
- ⁸ Και αφού περιόδευσαν ολόκληρη τη γη, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, στο τέλος εννιά μηνών και είκοσι ημερών.
- ⁹ Και ο Ιωάβ έδωσε στον βασιλιά το σύνολο της απαρίθμησης του λαού· και ο Ισραήλ ήσαν 800.000 άνδρες δύναμης που έσερναν ρομφαία· και οι άνδρες τού Ιούδα 500.000.
- ¹⁰ Και η καρδιά τού Δαβίδ τον χτύπησε, αφού είχε απαριθμήσει τον λαό. Και ο Δαβίδ είπε στον Κύριο: Αμάρτησα υπερβολικά, πράττοντας αυτό το πράγμα· και, τώρα, σε παρακαλώ, Κύριε, αφαίρεσε την ανομία τού δούλου σου, επειδή μωράθηκα υπερβολικά.
- ¹¹ Και όταν ο Δαβίδ σηκώθηκε το πρωί, ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον Γαδ τον προφήτη, που ήταν αυτός που έβλεπε για τον Δαβίδ, λέγοντας:
- ¹² Πήγαινε, και πες στον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος· τρία πράγματα βάζω εγώ μπροστά σε σένα· διάλεξε για τον εαυτό σου ένα απ' αυτά, και θα σου το κάνω.
- ¹³ Ήρθε, λοιπόν, ο Γαδ στον Δαβίδ, και του ανήγγειλε, και του είπε: Θέλεις νάρθουν επάνω σου επτά χρόνια πείνας, επάνω στη γη σου; Ή, τρεις μήνες να φεύγεις μπροστά από τους εχθρούς σου, και να σε καταδιώκουν; Ή, τρεις ημέρες να υπάρχει θανατικό στη γη σου; Τώρα, σκέψου, και δες ποια απάντηση θα φέρω σ' αυτόν που με απέστειλε.

- 14 Και ο Δαβίδ είπε στον Γαδ: Στενά μου είναι από παντού σε υπερβολικό βαθμό· ας πέσω, λοιπόν, στο χέρι τού Κυρίου, επειδή είναι πολλοί οι οικτιρμοί του· σε χέρι, όμως, ανθρώπου ας μη πέσω.
- 15 Έστειλε, λοιπόν, ο Κύριος θανατικό επάνω στον Ισραήλ, από το πρωί μέχρι τον διορισμένο καιρό· και πέθαναν από τον λαό, από τη Δαν μέχρι τη Βηρσαβεέ, 70.000 άνδρες.
- 16 Και όταν ο άγγελος άπλωσε το χέρι του ενάντια στην Ιερουσαλήμ, για να την καταστρέψει, ο Κύριος μεταμελήθηκε για το κακό, και είπε στον άγγελο που έκανε τη φθορά μέσα στον λαό: Αρκεί ήδη· απόσυρε το χέρι σου. Και ο άγγελος του Κυρίου ήταν κοντά στο αλώνι τού Ορνά τού Ιεβουσαίου.
- 17 Και ο Δαβίδ μίλησε στον Κύριο, όταν είδε τον άγγελο, εκείνον που θανάτωνε τον λαό, και είπε: Δες, εγώ αμάρτησα, και εγώ ανόμησα· αυτά, όμως, τα πρόβατα, τι έκαναν; Εναντίον μου, λοιπόν, ας είναι το χέρι σου, και εναντίον τής οικογένειας του πατέρα μου.
- 18 Και ο Γαδ ήρθε εκείνη την ημέρα στον Δαβίδ, και του είπε: Ανέβα, στήσε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο μέσα στο αλώνι τού Ορνά τού Ιεβουσαίου.
- 19 Και ο Δαβίδ ανέβηκε σύμφωνα με τον λόγο τού Γαδ, καθώς ο Κύριος είχε προστάξει.
- 20 Και ο Ορνά σήκωσε το βλέμμα του, και είδε τον βασιλιά και τους δούλους του να έρχονται σ' αυτόν· και ο Ορνά βγήκε και προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος.
- 21 Και ο Ορνά είπε: Γιατί ήρθε ο κύριός μου ο βασιλιάς στον δούλο του; Και ο Δαβίδ είπε: Για να αγοράσω από σένα το αλώνι, ώστε να οικοδομήσω ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, και να σταματήσει η πληγή από τον λαό.
- 22 Και ο Ορνά είπε στον Δαβίδ: Ας πάρει ο κύριός μου ο βασιλιάς, και ας προσφέρει σε θυσία ό,τι φαίνεται αρεστό στα μάτια του· να, τα βόδια για ολοκαύτωμα, και τα αλωνικά εργαλεία και τα εργαλεία των βοδιών για ξύλα.
- 23 Ο Ορνά τα έδωσε όλα, σαν βασιλιάς σε βασιλιά. Και ο Ορνά είπε στον βασιλιά: Ο Κύριος ο Θεός σου είχε να ευαρεστηθεί σε σένα!
- 24 Και ο βασιλιάς είπε στον Ορνά: Όχι, αλλά θα το αγοράσω με αντιπληρωμή, οπωσδήποτε· επειδή, δεν θα προσφέρω ολοκαυτώματα στον Κύριο τον Θεό μου δωρεάν. Και ο Δαβίδ αγόρασε το αλώνι και τα βόδια για 50 σίκλους ασήμι.
- 25 Και ο Δαβίδ οικοδόμησε εκεί θυσιαστήριο στον Κύριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές. Και ο Κύριος εξιλεώθηκε προς τη γη, και η πληγή σταμάτησε από τον Ισραήλ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 1

- 1** ΚΑΙ ο βασιλιάς Δαβίδ ήταν γέροντας· προχωρημένος στην ηλικία· και τον σκέπαζαν με ιμάτια, αλλά δεν θερμαινόταν.
- 2** Και οι δούλοι του τού είπαν: Ας αναζητήσουν για τον κύριό μου, τον βασιλιά, μία νέα, παρθένα, για να στέκεται μπροστά στον βασιλιά, και να τον περιποιείται, και να κοιμάται στον κόρφο σου, για να θερμαίνεται ο κύριός μου ο βασιλιάς.
- 3** Και αναζήτησαν μία ωραία νέα σε όλα τα όρια του Ισραήλ· και βρήκαν την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα, και την έφεραν στον βασιλιά.
- 4** Και η νέα ήταν υπερβολικά ωραία, και περιποιούνταν τον βασιλιά, και τον υπηρετούσε· όμως, ο βασιλιάς δεν τη γνώρισε.
- 5** Τότε, ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ, υπερηφανεύθηκε στον εαυτό του, λέγοντας: Εγώ θα βασιλεύσω· και ετοίμασε για τον εαυτό του άμαξες, και καβαλάρηδες, και 50 άνδρες που προέτρεχαν μπροστά του.
- 6** Ο δε πατέρας του δεν τον πίκραινε ποτέ, λέγοντας: Γιατί εσύ ενεργείς έτσι; Και ήταν υπερβολικά ωραίος στην όψη· και η μητέρα του τον γέννησε μετά τον Αβεσσαλώμ.
- 7** Και συνομίλησε μαζί με τον Ιωάβ, τον γιο τής Σερουΐας, και με τον Αβιάθαρ τον ιερέα· και αυτοί, ακολουθώντας τον Αδωνία, τον βοηθούσαν.
- 8** Ο Σαδώκ, όμως, ο ιερέας, και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και ο προφήτης Νάθαν, και ο Σιμεΐ, και ο Ρεΐ, και οι δυνατοί τού Δαβίδ, δεν ήσαν μαζί με τον Αδωνία.
- 9** Και ο Αδωνίας έσφαξε πρόβατα και βόδια και σιτευτά κοντά στην πέτρα τού Ζωελέθ, που είναι κοντά στην Εν-ρωγήλ, και κάλεσε όλους τούς αδελφούς του, τους γιους τού βασιλιά, και όλους τούς άνδρες τού Ιούδα, τους δούλους τού βασιλιά.
- 10** Τον Νάθαν, όμως, τον προφήτη, και τον Βεναΐα, και τους ισχυρούς, και τον Σολομώντα, τον αδελφό του, δεν τους κάλεσε.
- 11** Και ο Νάθαν είπε στη Βηθ-σαβεέ, τη μητέρα τού Σολομώντα, λέγοντας: Δεν άκουσες ότι βασίλευσε ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ, και ο κύριός μας ο Δαβίδ δεν το ξέρει;
- 12** Τώρα, λοιπόν, έλα, παρακαλώ, να σου δώσω μία συμβουλή, για να σώσεις τη ζωή σου, και τη ζωή τού γιου σου, του Σολομώντα·
- 13** πήγαινε, και μπες μέσα στον βασιλιά Δαβίδ, και πες του: Κύριέ μου βασιλιά, εσύ δεν ορκίστηκες στη δούλη σου, λέγοντας: Σίγουρα, ο Σολομώντας ο γιος

σου θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, και αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου; Γιατί, λοιπόν, βασίλευσε ο Αδωνίας;

14 Δες, ενώ ακόμα εσύ θα μιλάς εκεί με τον βασιλιά, θάρθω κι εγώ ύστερα από σένα και θα βεβαιώσω τα λόγια σου.

15 Και η Βηθ-σαβεέ μπήκε μέσα στον βασιλιά στον κοιτώνά· ήταν δε ο βασιλιάς υπερβολικά γέροντας· και η Αβισάγ η Σουναμίτισσα υπηρετούσε τον βασιλιά.

16 Και καθώς η Βηθ-σαβεέ έσκυψε, προσκύνησε τον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: Τι έχεις;

17 Και εκείνη τού είπε: Κύριέ μου, εσύ ορκίστηκες στον Κύριο τον Θεό σου προς τη δούλη σου, λέγοντας: Σίγουρα, ο Σολομώντας, ο γιος σου, θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, και αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου·

18 αλλά τώρα, δες, βασίλευσε ο Αδωνίας· και εσύ τώρα, κύριέ μου βασιλιά, δεν το ξέρεις·

19 έσφαξε βόδια, και σιτευτά, και πρόβατα σε αφθονία, και κάλεσε όλους τούς γιους τού βασιλιά, και τον Αβιάθαρ τον ιερέα, και τον Ιωάβ τον αρχιστράτηγο· τον δούλο σου τον Σολομώντα, όμως, δεν τον κάλεσε·

20 αλλά, σε σένα, κύριέ μου βασιλιά, σε σένα προσβλέπουν τα μάτια ολόκληρου του Ισραήλ, για να τους αναγγείλεις ποιος θα καθήσει επάνω στον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά ύστερα απ' αυτόν·

21 ειδεμή, αφού ο κύριός μου ο βασιλιάς κοιμηθεί μαζί με τους πατέρες του, εγώ και ο γιος μου ο Σολομώντας θα θεωρούμαστε φταίχτες.

22 Και ξάφνου, ενώ αυτή μιλούσε ακόμα με τον βασιλιά, ήρθε ο Νάθαν ο προφήτης.

23 Και ανήγγειλαν στον βασιλιά, λέγοντας: Δες, ο Νάθαν ο προφήτης. Και καθώς μπήκε μπροστά στον βασιλιά, προσκύνησε τον βασιλιά με το πρόσωπό του μέχρι το έδαφος.

24 Και ο Νάθαν είπε: Κύριέ μου βασιλιά, εσύ είπες: Θα βασιλεύσει ο Αδωνίας ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει επάνω στον θρόνο μου;

25 Επειδή, κατέβηκε σήμερα και έσφαξε βόδια, και σιτευτά, και πρόβατα σε αφθονία, και κάλεσε όλους τούς γιους τού βασιλιά, και τους στρατηγούς, και τον Αβιάθαρ, τον ιερέα· και δες, τρώνε και πίνουν μπροστά του, και λένε: Ζήτω ο βασιλιάς Αδωνίας·

26 εμένα, όμως, εμένα τον δούλο σου, και τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, και τον Σολομώντα τον δούλο σου, δεν μας κάλεσε·

- 27** από τον κύριό μου τον βασιλιά έγινε αυτό το πράγμα, και δεν φανέρωσες στον δούλο σου ποιος θα καθήσει επάνω στον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά ύστερα απ' αυτόν;
- 28** Και ο βασιλιάς Δαβίδ απάντησε, και είπε: Καλέστε μου τη Βηθ-σαβεέ. Και μπήκε μέσα μπροστά στον βασιλιά, και στάθηκε μπροστά στον βασιλιά.
- 29** Και ο βασιλιάς ορκίστηκε, και είπε: Ζει ο Κύριος, που λύτρωσε την ψυχή μου από κάθε στενοχώρια,
- 30** σίγουρα, καθώς ορκίστηκα σε σένα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, λέγοντας, ότι ο Σολομώντας ο γιος σου θα βασιλεύσει ύστερα από μένα, κι αυτός θα καθήσει αντί για μένα επάνω στον θρόνο μου, έτσι θα κάνω αυτή την ημέρα.
- 31** Τότε, η Βηθ-σαβεέ, σκύβοντας με το πρόσωπο μέχρι το έδαφος, προσκύνησε τον βασιλιά, και είπε: Ζήτω ο κύριός μου ο βασιλιάς Δαβίδ στον αιώνα.
- 32** Και ο βασιλιάς Δαβίδ είπε: Καλέστε μου τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Νάθαν τον προφήτη, και τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ. Και ήρθαν μπροστά στον βασιλιά.
- 33** Και ο βασιλιάς τούς είπε: Πάρτε μαζί σας τούς δούλους τού κυρίου σας, και καθίστε τον Σολομώντα τον γιο μου επάνω στο μουλάρι μου, και κατεβάστε τον στη Γιών·
- 34** και ας τον χρίσουν εκεί ως βασιλιά τού Ισραήλ ο Σαδώκ ο ιερέας, και ο Νάθαν ο προφήτης· και σαλπίστε με τη σάλπιγγα, και να πείτε: Ζήτω ο βασιλιάς Σολομώντας·
- 35** και, τότε, θα ανεβείτε πίσω απ' αυτόν, για νάρθει και να καθήσει επάνω στον θρόνο μου· και αυτός θα βασιλεύσει αντί για μένα· και αυτόν πρόσταξα να είναι ηγεμόνας επάνω στον Ισραήλ, και επάνω στον Ιούδα.
- 36** Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, απάντησε στον βασιλιά, και είπε: Αμήν· έτσι ας επικυρώσει και ο Κύριος ο Θεός τού κυρίου μου του βασιλιά!
- 37** Και καθώς ο Κύριος στάθηκε μαζί με τον κύριό μου τον βασιλιά, έτσι να είναι και μαζί με τον Σολομώντα, και να μεγαλύνει τον θρόνο του περισσότερο από τον θρόνο τού κυρίου μου του βασιλιά Δαβίδ.
- 38** Τότε, κατέβηκε ο Σαδώκ ο ιερέας, και ο Νάθαν ο προφήτης, και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και οι Χερεθαίοι, και οι Φελεθαίοι, και κάθισαν τον Σολομώντα επάνω στο μουλάρι τού βασιλιά Δαβίδ, και τον έφεραν στη Γιών.
- 39** Και ο Σαδώκ ο ιερέας πήρε το κέρατο του λαδιού από τη σκηνή, και έχρισε τον Σολομώντα. Και σάλπισαν με τη σάλπιγγα· και ολόκληρος ο λαός είπε: Ζήτω ο βασιλιάς Σολομώντας.

- 40 Και ολόκληρος ο λαός ανέβηκε πίσω απ' αυτόν· και ο λαός έπαιζε φλογέρες, και ευφραινόταν με μεγάλη ευφροσύνη, και η γη σχιζόταν από τις φωνές τους.
- 41 Και ο Αδωνίας το άκουσε, και όλοι οι προσκαλεσμένοι του, καθώς τελείωσαν να τρώνε. Και όταν άκουσε ο Ιωάβ τη φωνή τής σάλπιγγας, είπε: Ποια είναι αυτή η φωνή τής πόλης που θορυβεί;
- 42 Ενώ ακόμα μιλούσε, ξάφνου, ήρθε ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Αβιάθαρ, του ιερέα· και ο Αδωνίας τού είπε: Μπες μέσα· επειδή, εσύ είσαι γενναίος άνδρας, και φέρνεις αγαθές αγγελίες.
- 43 Και απαντώντας ο Ιωνάθαν είπε στον Αδωνία: Βέβαια, ο κύριός μας ο βασιλιάς Δαβίδ έκανε βασιλιά τον Σολομώντα·
- 44 και ο βασιλιάς έστειλε μαζί του τον Σαδώκ τον ιερέα, και τον Νάθαν τον προφήτη, και τον Βενάϊα τον γιον τού Ιωδαέ, και τους Χερεθαίους, και τους Φελεθαίους, και τον κάθισαν επάνω στο μουλάρι τού βασιλιά·
- 45 και ο Σαδώκ ο ιερέας και ο Νάθαν ο προφήτης τον έχρισαν βασιλιά στη Γιών· και ανέβηκαν από εκεί ευφραινόμενοι, και αντήχησε η πόλη· αυτή είναι η φωνή, που ακούσατε·
- 46 και, μάλιστα, ο Σολομώντας κάθησε επάνω στον θρόνο τής βασιλείας·
- 47 κι ακόμα, μπήκαν μέσα οι δούλοι τού βασιλιά να ευχηθούν τον κύριό μας τον βασιλιά Δαβίδ, λέγοντας: Ο Θεός να λαμπρύνει το όνομα του Σολομώντα περισσότερο από το όνομά σου,¹ και να μεγαλύνει τον θρόνο του περισσότερο από τον θρόνο σου· και ο βασιλιάς προσκύνησε επάνω στο κρεβάτι του·
- 48 και ο βασιλιάς είπε ακόμα τα εξής: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, ο οποίος μου έδωσε σήμερα διάδοχο που κάθεται επάνω στον θρόνο μου, και τα μάτια μου το βλέπουν.
- 49 Τότε, όλοι οι προσκαλεσμένοι, που ήσαν μαζί με τον Αδωνία, εκπλάγηκαν, και καθώς σηκώθηκαν, πήγαν κάθε ένας στον δρόμο του.
- 50 Και ο Αδωνίας φοβήθηκε από το πρόσωπο του Σολομώντα, και αφού σηκώθηκε, πήγε, και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.
- 51 Και ανήγγειλαν στον Σολομώντα, λέγοντας: Δες, ο Αδωνίας φοβάται τον βασιλιά Σολομώντα· και δες, πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου, λέγοντας: Ας μου ορκιστεί σήμερα ο βασιλιάς Σολομώντας, ότι δεν θα θανατώσει τον δούλο του με ρομφαία.
- 52 Και ο Σολομώντας είπε: Αν σταθεί άνδρας αγαθός, ούτε μία από τις τρίχες του δεν θα πέσει επάνω στη γη· αν, όμως, βρεθεί σ' αυτόν κακία, θα θανατωθεί.

⁵³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε, και τον κατέβασαν από το θυσιαστήριο· και ήρθε, και προσκύνησε τον βασιλιά Σολομώντα· και ο Σολομώντας τού είπε: Πήγαινε στο σπίτι σου.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 2

¹ ΠΛΗΣΙΑΣΑΝ, όμως, οι ημέρες τού Δαβίδ για να πεθάνει· και παρήγγειλε στον Σολομώντα τον γιο του, λέγοντας:

² Εγώ πηγαίνω τον δρόμο ολόκληρης της γης· εσύ, όμως, να γίνεις ισχυρός και άνδρας·

³ και να φυλάττεις τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σου, να περπατάς στους δρόμους του, φυλάττοντας τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, και τα μαρτύριά του, καθώς είναι γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, για να ευημερείς σε όλα όσα κάνεις, και παντού όπου αν στραφείς·

⁴ για να στηρίξει ο Κύριος τον λόγο του, που μίλησε για μένα, λέγοντας: Αν οι γιοι σου προσέχουν στον δρόμο τους, ώστε να περπατούν μπροστά μου με αλήθεια, με όλη την καρδιά τους και με όλη την ψυχή τους, σίγουρα δεν θα λείπει σε σένα άνδρας πάνω από τον θρόνο τού Ισραήλ.

⁵ Και εσύ ξέρεις ακόμα όσα μού έκανε ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, τι έκανε στους δύο αρχηγούς των στρατευμάτων τού Ισραήλ, στον Αβενήρ, τον γιο τού Νηρ, και στον Αμασά, τον γιο τού Ιεθέρ, που τους φόνευσε, και έχυσε το αίμα τού πολέμου σε καιρό ειρήνης, και έβαλε το αίμα τού πο-λέμου στη ζώνη του, που είναι γύρω στην οσφύ του, και στα υποδήματά του, που φοράει στα πόδια του.

⁶ Κάνε, λοιπόν, σύμφωνα με τη σοφία σου, και η πολιά² του ας μη κατέβει στον άδη με ειρήνη.

⁷ Όμως, στους γιους τού Βαρζελλαΐ τού Γαλααδίτη κάνε έλεος, και ας είναι από εκείνους που να τρώνε επάνω στο τραπέζι σου· επειδή, έτσι με πλησίασαν, όταν έφευγα από το πρόσωπο του αδελφού σου του Αβεσσαλώμ.

⁸ Και δες, μαζί σου είναι ο Σιμεΐ, ο γιος τού Γηρά, ο Βενιαμίτης, από τη Βαουρείμ, που με καταράστηκε με οδυνηρή κατάρα την ημέρα που πορευόμουν στη Μαχαναΐμ· κατέβηκε, όμως, σε συνάντησή μου στον Ιορδάνη, και του ορκίστηκα στον Κύριο, λέγοντας: Δεν θα σε θανατώσω με ρομφαία.

⁹ Τώρα, λοιπόν, να μη τον αθωώσεις· επειδή, είσαι σοφός άνδρας, και ξέρεις τι πρέπει να κάνεις σ' αυτόν, και να κατεβάσεις την πολιά του με αίμα, στον άδη.

¹⁰ Τότε, κοιμήθηκε ο Δαβίδ μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στην πόλη Δαβίδ.

- 11 Οι δε ημέρες, που ο Δαβίδ βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, ήσαν 40 χρόνια· επτά χρόνια βασίλευσε στη Χεβρών, και 33 χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ.
- 12 Και ο Σολομώντας κάθησε επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα του· και η βασιλεία του στερεώθηκε υπερβολικά.
- 13 Ο δε Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ, ήρθε στη Βηθ-σαβεέ τη μητέρα τού Σολομώντα. Και εκείνη είπε: Έρχεσαι με ειρήνη; Και είπε: Με ειρήνη.
- 14 Έπειτα, είπε: Έχω κάποιον λόγο να σου πω. Και εκείνη είπε: Μίλησε.
- 15 Και είπε: Εσύ ξέρεις ότι σε μένα ανήκε η βασιλεία, και σε μένα είχε στήσει το πρόσωπό του ολόκληρος ο Ισραήλ, για να βασιλεύσω· η βασιλεία, όμως, στράφηκε, και έγινε του αδελφού μου· επειδή, από τον Κύριο έγινε σ' αυτόν·
- 16 τώρα, λοιπόν, ζητώ ένα αίτημα από σένα· μη μου το αρνηθείς. Κι εκείνη είπε: Μίλησε.
- 17 Και είπε: Πες, παρακαλώ, στον Σολομώντα τον βασιλιά, (επειδή, δεν θα σου το αρνηθεί), να μου δώσει την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα, για γυναίκα.
- 18 Και η Βηθ-σαβεέ είπε: Καλά· εγώ θα μιλήσω για σένα στον βασιλιά.
- 19 Και η Βηθ-σαβεέ μπήκε μέσα στον βασιλιά, για να του μιλήσει για τον Αδωνία. Και ο βασιλιάς σηκώθηκε σε συνάντησή της, και την προσκύνησε· έπειτα, κάθησε στον θρόνο του, και τέθηκε θρόνος στη μητέρα τού βασιλιά· και κάθησε στα δεξιά του.
- 20 Και είπε: Ένα μικρό αίτημα ζητάω από σένα· μη μου το αρνηθείς. Και ο βασιλιάς τής είπε: Ζήτησε, μητέρα μου· επειδή, δεν θα σου αρνηθώ.
- 21 Και εκείνη είπε: Ας δοθεί η Αβισάγ η Σουναμίτισσα στον αδελφό σου τον Αδωνία για γυναίκα.
- 22 Και απαντώντας ο βασιλιάς είπε στη μητέρα του: Και γιατί εσύ ζητάς την Αβισάγ τη Σουναμίτισσα για τον Αδωνία; Ζήτησε γι' αυτόν και τη βασιλεία, (επειδή, είναι μεγαλύτερός μου αδελφός)· και γι' αυτόν, και για τον Αβιάθαρ τον ιερέα, και για τον Ιωάβ, τον γιο τής Σερουΐας.
- 23 Και ο βασιλιάς Σολομώντας ορκίστηκε στον Κύριο, λέγοντας: Έτσι να κάνει σε μένα ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν ο Αδωνίας δεν μίλησε αυτό τον λόγο ενάντια στη ζωή του·
- 24 και τώρα, ζει ο Κύριος ο οποίος με στερέωσε, και με κάθισε επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα μου, και ο οποίος έκανε σε μένα οίκον, όπως υποσχέθηκε, σήμερα ο Αδωνίας θα θανατωθεί.
- 25 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε με το χέρι τού Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, και έπεσε επάνω του, και πέθανε.

- 26** Και στον Αβιάθαρ τον ιερέα ο βασιλιάς είπε: Πήγαινε στην Αναθώθ, στα χωράφια σου· επειδή, είσαι άξιος θανάτου· αλλά, αυτή την ημέρα δεν θα σε θανατώσω, επειδή σήκωσες την κιβωτό του Κυρίου του Θεού μπροστά στον Δαβίδ τον πατέρα μου, και επειδή κακοπάθησες σε όλα όσα κακοπάθησε ο πατέρας μου.
- 27** Και ο Σολομώντας απέβαλε τον Αβιάθαρ από το να είναι ιερέας του Κυρίου· για να εκπληρωθεί ο λόγος του Κυρίου, που είχε μιλήσει για τον οίκο του Ηλεί στη Σηλώ.
- 28** Και η φήμη ήρθε μέχρι τον Ιωάβ· επειδή, ο Ιωάβ έκλινε πίσω από τον Αδωνία, αν και δεν έκλινε πίσω από τον Αβεσσαλώμ. Και ο Ιωάβ έφυγε στη σκηνή του Κυρίου, και πιάστηκε από τα κέρατα του θυσιαστηρίου.
- 29** Και αναγγέλθηκε στον βασιλιά Σολομώντα, ότι: Ο Ιωάβ έφυγε στη σκηνή του Κυρίου· και δεξ, είναι κοντά στο θυσιαστήριο. Τότε, ο Σολομώντας έστειλε τον Βεναΐα, τον γιο του Ιωδαέ, λέγοντας: Πήγαινε, πέσε επάνω του.
- 30** Και ο Βεναΐας ήρθε στη σκηνή του Κυρίου, και του είπε: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Βγες έξω. Και εκείνος είπε: Όχι, αλλά εδώ θα πεθάνω. Και ο Βεναΐας ανέφερε την απάντηση στον βασιλιά, λέγοντας: Έτσι μου είπε ο Ιωάβ, και έτσι μου απάντησε.
- 31** Και ο βασιλιάς του είπε: Κάνε καθώς είπε, και πέσε επάνω του, και θάψ' τον· για να εξαλείψεις από μένα, και από τον οίκο του πατέρα μου, το αθώο αίμα που έχυσε ο Ιωάβ·
- 32** και ο Κύριος θα στρέψει το αίμα του ενάντια στο κεφάλι του, που έπεσε επάνω σε δύο άνδρες δικαιότερους και καλύτερους απ' αυτόν, και τους θανάτωσε με ρομφαία, χωρίς να γνωρίζει ο πατέρας μου Δαβίδ, τον Αβενήρ, τον γιο του Νηρ, τον αρχιστράτηγο του Ισραήλ, και τον Αμασά, τον γιο του Ιεθέρ, τον αρχιστράτηγο του Ιούδα·
- 33** και τα αίματά τους θα επιστρέψουν ενάντια στο κεφάλι του Ιωάβ, και ενάντια στο κεφάλι του σπέρματός του στον αιώνα· επάνω, όμως, στον Δαβίδ, και επάνω στο σπέρμα του, και επάνω στην οικογένειά του, και επάνω στον θρόνο του, θα είναι ειρήνη από τον Κύριο μέχρι τον αιώνα.
- 34** Τότε, ο Βεναΐας, ο γιος του Ιωδαέ, ανέβηκε, και έπεσε επάνω του, και τον θανάτωσε· και θάφτηκε στο σπίτι του στην έρημο.
- 35** Και ο βασιλιάς τοποθέτησε στη θέση του, επικεφαλής του στρατού, τον Βεναΐα, τον γιο του Ιωδαέ· και ο βασιλιάς τοποθέτησε τον Σαδώκ τον ιερέα στη θέση του Αβιάθαρ.
- 36** Και ο βασιλιάς, αφού έστειλε, κάλεσε τον Σιμεΐ, και του είπε: Κτίσε ένα σπίτι για τον εαυτό σου στην Ιερουσαλήμ, και να κατοικείς εκεί, και να μη βγεις έξω από εκεί σε κανένα μέρος·

37 επειδή, κατά την ημέρα που θα βγεις έξω, και περάσεις τον χείμαρρο των Κέδρων, να ξέρεις με σιγουριά ότι, οπωσδήποτε θα θανατωθείς· το αίμα σου θα είναι επάνω στο κεφάλι σου.

38 Και ο Σιμεΐ είπε στον βασιλιά: Καλός είναι ο λόγος· όπως είπε ο κύριός μου ο βασιλιάς, έτσι θα κάνει ο δούλος σου. Και ο Σιμεΐ κάθησε στην Ιερουσαλήμ πολλές ημέρες.

39 Και ύστερα από τρία χρόνια, δύο από τους δούλους τού Σιμεΐ δραπέτευσαν προς τον Αγχούς, τον γιο τού Μααχά, τον βασιλιά τής Γαθ· και ανήγγειλαν στον Σιμεΐ, λέγοντας: Δες, οι δούλοι σου είναι στη Γαθ.

40 Και ο Σιμεΐ σηκώθηκε, και έστρωσε το γαϊδούρι του, και πήγε στη Γαθ στον Αγχούς, για να ζητήσει τούς δούλους του· και ο Σιμεΐ πήγε, και έφερε τους δούλους του από τη Γαθ.

41 Και αναγγέλθηκε στον Σολομώντα, ότι ο Σιμεΐ πήγε από την Ιερουσαλήμ στη Γαθ, και γύρισε.

42 Και στέλνοντας ο βασιλιάς κάλεσε τον Σιμεΐ, και του είπε: Δεν σε όρκισα στον Κύριο, και διαμαρτυρήθηκα σε σένα, λέγοντας: Να ξέρεις με σιγουριά, ότι κατά την ημέρα που θα βγεις έξω, και θα περπατήσεις οπουδήποτε έξω, θα πεθάνεις οπωσδήποτε; Και εσύ μου είπες: Καλός ο λόγος, που άκουσα·

43 γιατί, λοιπόν, δεν φύλαξες τον όρκο τού Κυρίου, και την προσταγή που σε πρόσταξα;

44 Και ο βασιλιάς είπε στον Σιμεΐ: Εσύ ξέρεις όλη την κακία, που η καρδιά σου γνωρίζει, τι έκανες στον Δαβίδ τον πατέρα μου· γι' αυτό, ο Κύριος έστρεψε την κακία σου ενάντια στο κεφάλι σου·

45 και ο βασιλιάς Σολομώντας θα είναι ευλογημένος, και ο θρόνος τού Δαβίδ στερεωμένος μπροστά στον Κύριο μέχρι τον αιώνα.

46 Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε τον Βεναΐα, τον γιο τού Ιωδαέ, ο οποίος, καθώς βγήκε έξω, έπεσε επάνω του, και πέθανε. Και η βασιλεία στερεώθηκε στο χέρι τού Σολομώντα.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 3

1 ΚΑΙ ο Σολομώντας έκανε επιγαμία με τον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και πήρε τη θυγατέρα τού Φαραώ· και την έφερε στην πόλη τού Δαβίδ, μέχρις ότου τελείωσε να κτίζει το σπίτι του, και τον οίκο τού Κυρίου, και το τείχος τής Ιερουσαλήμ ολόγυρα.

2 Όμως, ο λαός θυσίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους, επειδή δεν ήταν κτισμένος οίκος στο όνομα του Κυρίου, μέχρι εκείνες τις ημέρες.

- ³ Και ο Σολομώντας αγάπησε τον Κύριο, περπατώντας στα προστάγματα του Δαβίδ τού πατέρα του· μόνον που θυσίαζε και θυμιάζε επάνω στους ψηλούς τόπους.
- ⁴ ΚΑΙ ο βασιλιάς πήγε στη Γαβαών, για να θυσιάσει εκεί· επειδή, εκείνος ήταν ο μεγάλος ψηλός τόπος· ο Σολομώντας πρόσφερε 1.000 ολοκαυτώματα επάνω σ' εκείνο το θυσιαστήριο.
- ⁵ Και ο Κύριος φάνηκε στον Σολομώντα στη Γαβαών την ώρα τού ύπνου, κατά τη διάρκεια της νύχτας· και είπε ο Θεός: Ζήτησέ μου τι να σου δώσω.
- ⁶ Και ο Σολομώντας είπε: Εσύ έκανες μεγάλο έλεος στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου, επειδή περπάτησε μπροστά σου με αλήθεια, και με δικαιοσύνη, και με ευθύτητα καρδιάς μαζί σου· και του διαφύλαξες αυτό το μεγάλο έλεος, και του έδωσες έναν γιο που να κάθεται επάνω στον θρόνο του, όπως αυτή την ημέρα·
- ⁷ και τώρα, Κύριε Θεέ μου, εσύ έκανες τον δούλο σου βασιλιά αντί τού Δαβίδ τού πατέρα μου· και εγώ είμαι μικρό παιδί· δεν ξέρω πώς να μπαίνω μέσα και να βγαίνω έξω·
- ⁸ και ο δούλος σου είναι ανάμεσα στον λαό σου, που έκλεξες, έναν μεγάλο λαό, που από το πλήθος δεν μπορεί να απαριθμηθεί ούτε να λογαριαστεί·
- ⁹ δώσε, λοιπόν, στον δούλο σου νοήμονη καρδιά, στο να κρίνει τον λαό σου, για να διακρίνω ανάμεσα στο καλό και στο κακό· επειδή, ποιος μπορεί να κρίνει αυτόν τον μεγάλο λαό σου;
- ¹⁰ Και ο λόγος αυτός άρεσε στον Κύριο, ότι ο Σολομώντας ζήτησε αυτό το πράγμα.
- ¹¹ Και ο Θεός τού είπε: Επειδή ζήτησες αυτό το πράγμα, και δεν ζήτησες για τον εαυτό σου πολυζωία, και δεν ζήτησες για τον εαυτό σου πλούτη, και δεν ζήτησες τη ζωή των εχθρών σου, αλλά ζήτησες για τον εαυτό σου σύνεση για να εννοείς κρίση,
- ¹² δες, έκανα σύμφωνα με τα λόγια σου· πρόσεξε, σου έδωσα μία σοφή και συνετή καρδιά, ώστε δεν στάθηκε όμοιός σου πριν από σένα ούτε ύστερα από σένα θα εγερθεί όμοιός σου·
- ¹³ σου έδωσα μάλιστα ακόμα και ό,τι δεν ζήτησες, και πλούτο και δόξα, ώστε ανάμεσα στους βασιλιάδες δεν θα υπάρχει κανένας όμοιος με σένα σε όλες τις ημέρες σου·
- ¹⁴ και αν περπατάς στους δρόμους μου, φυλάττοντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, καθώς περπάτησε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, τότε θα μακρύνω τις ημέρες σου.
- ¹⁵ Και ο Σολομώντας ξύπνησε· και να, ήταν όνειρο. Και ήρθε στην Ιερουσαλήμ, και στάθηκε μπροστά στην κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και

πρόσφερε ολοκαυτώματα, και έκανε ειρηνικές προσφορές, και έκανε συμπόσιο σε όλους τους δούλους του.

16 ΤΟΤΕ, ήρθαν στον βασιλιά δύο γυναίκες πόρνες και στάθηκαν μπροστά του.

17 Και η μία γυναίκα είπε: Ω, κύριέ μου! Εγώ κι αυτή η γυναίκα κατοικούμε στο ίδιο σπίτι, και γέννησα, καθώς συγκατοικούσα μαζί της·

18 και την τρίτη ημέρα αφού γέννησα εγώ, γέννησε κι αυτή η γυναίκα· και ήμασταν μαζί· δεν υπήρχε ξένος μαζί μας στο σπίτι· μόνον εμείς οι δύο ήμασταν στο σπίτι·

19 και τη νύχτα πέθανε ο γιος αυτής τής γυναίκας, επειδή κοιμήθηκε επάνω του·

20 κι αυτή, αφού σηκώθηκε τα μεσάνυχτα, πήρε τον γιο μου από το πλάι μου, ενώ η δούλη σου κοιμόταν, και τον έβαλε στον κόρφο της· ενώ τον γιο της τον νεκρό τον έβαλε στον κόρφο μου·

21 και όταν σηκώθηκα το πρωί, για να θηλάσω τον γιο μου, είδα, ήταν νεκρός· όμως, αφού το πρωί το παρατήρησα, είδα, δεν ήταν ο γιος μου που είχα γεννήσει.

22 Και η άλλη γυναίκα είπε: Όχι, αλλά ο ζωντανός είναι ο γιος μου, ενώ ο νεκρός είναι ο γιος σου. Και εκείνη είπε: Όχι, αλλά ο νεκρός είναι ο γιος σου, ενώ ο ζωντανός είναι ο γιος μου. Έτσι μίλησαν μπροστά στον βασιλιά.

23 Και ο βασιλιάς είπε: Η μεν μία λέει: Αυτός ο ζωντανός είναι ο γιος μου, ενώ ο νεκρός είναι ο γιος σου· η δε άλλη λέει: Όχι, αλλά ο νεκρός είναι ο γιος σου, ενώ ο ζωντανός είναι ο γιος μου.

24 Και ο βασιλιάς είπε: Φέρτε μου μία μάχαιρα. Και έφεραν τη μάχαιρα μπροστά στον βασιλιά.

25 Και ο βασιλιάς είπε: Χωρίστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και δώστε το μισό στη μία, και το άλλο μισό στην άλλη.

26 Τότε, η γυναίκα τής οποίας ήταν ο ζωντανός γιος, μίλησε στον βασιλιά (επειδή, τα σπλάχνα της συμπόνεσαν για τον γιο της,) και είπε: Ω, κύριέ μου! Δώσε το ζωντανό παιδί σ' αυτή, και μη το θανατώσεις με κανέναν τρόπο. Η άλλη, όμως, είπε: Ούτε δικό μου ας είναι, ούτε δικό σου· χωρίστε το.

27 Τότε, απαντώντας ο βασιλιάς, είπε: Δώστε το ζωντανό παιδί σ' αυτή, και μη το θανατώσετε με κανέναν τρόπο· αυτή είναι η μητέρα του.

28 Και ολόκληρος ο Ισραήλ άκουσε για την κρίση, που ο βασιλιάς έκρινε, και φοβήθηκαν τον βασιλιά· επειδή, είδαν ότι υπήρχε μέσα του σοφία Θεού, για να κάνει κρίση.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 4

- 1 ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας βασίλευσε σε ολόκληρο τον Ισραήλ.
- 2 Και οι άρχοντες που είχε ήσαν οι εξής: Ο Αζαρίας, ο γιος τού Σαδώκ, αυλάρχης·
- 3 ο Ελιορέφ και ο Αχιά, οι γιοι τού Σεισά, γραμματείς· ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, υπομνηματογράφος·
- 4 και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, επικεφαλής τού στρατού· και ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ, ιερείς·
- 5 και ο Αζαρίας, ο γιος τού Νάθαν, επικεφαλής των σιταρχών· και ο Ζαβούδ, ο γιος τού Νάθαν, πρώτος αξιωματικός, φίλος τού βασιλιά·
- 6 και ο Αχισάρ, οικονόμος· και ο Αδωνιράμ, ο γιος τού Αβδά, επικεφαλής τής φορολογίας.
- 7 Και ο Σολομώντας είχε 12 σιτάρχες σε ολόκληρο τον Ισραήλ, και πρόβλεπαν τις τροφές στον βασιλιά, και στο σπίτι του· κάθε ένας έκανε πρόβλεψη για έναν μήνα τον χρόνο.
- 8 Και αυτά είναι τα ονόματά τους· ο γιος τού Ουρ σιτάρχης στο βουνό Εφραΐμ·
- 9 ο γιος τού Δεκέρ, στη Μακάς, και στη Σααλβίμ, και στη Βαιθ-σεμές, και στην Αιλών τής Βαιθ-ανάν·
- 10 ο γιος τού Έσεδ, στην Αρουβώθ· υπό τις διαταγές του ήταν η Σωχώ και ολόκληρη η γη Εφέρ·
- 11 ο γιος τού Αβιναδάβ, σε ολόκληρη την Νάφαθ-δωρ· αυτός είχε γυναίκα την Ταφάθ, τη θυγατέρα τού Σολομώντα·
- 12 ο Βαανά, ο γιος τής Αχιλούδ, στη Θαανάχ και στη Μεγιδδώ, και σε ολόκληρη τη Βαιθ-σάν, που είναι κοντά στη Σαρθανά κάτω από την Ιεζραέλ, από τη Βαιθ-σάν μέχρι την Αβέλ-μεολά, μέχρι πέρα από την Ιοκμεάμ·
- 13 ο γιος τού Γεβέρ, στη Ραμώθ-γαλαάδ· αυτός είχε τις κωμοπόλεις τού Ιαείρ, γιου τού Μανασσή, αυτές που είναι στη Γαλαάδ· αυτός είχε και την επαρχία Αργόβ, που είναι στη Βασάν, 60 μεγάλες πόλεις με τείχη και χάλκινους μοχλούς·
- 14 ο Αχιναδάβ, ο γιος τού Ιδδώ, στη Μαχαναΐμ·
- 15 ο Αχιμάας, στη Νεφθαλί· και αυτός πήρε για γυναίκα τη Βασεμάθ, τη θυγατέρα τού Σολομώντα·
- 16 ο Βαανά, ο γιος τού Χουσαΐ, στην Ασήρ και στην Αλώθ·
- 17 ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Φαρούα, στην Ισσάχαρ·
- 18 ο Σιθμεΐ, ο γιος τού Ηλά, στη Βενιαμίν·

- 19** ο Γεβέρ, ο γιος τού Ουρεί, στη γη Γαλαάδ, στη γη τού Σηών τού βασιλιά των Αμορραίων, και του Ωγ τού βασιλιά τής Βασάν· και ήταν ο μόνος σιτάρχης σ' αυτή τη γη.
- 20** Ο Ιούδας και ο Ισραήλ ήσαν πολυάριθμοι, σαν την άμμο που είναι κοντά στη θάλασσα κατά το πλήθος, έτρωγαν, και έπιναν, και ευθυμούσαν.
- 21** Και ο Σολομώντας εξουσίαζε σε όλα τα βασίλεια, από τον ποταμό μέχρι τη γη των Φιλισταίων, και μέχρι τα όρια της Αιγύπτου· και έφερναν δώρα, και ήσαν δούλοι στον Σολομώντα καθ' όλες τις ημέρες τής ζωής του.
- 22** Και η τροφή τού Σολομώντα, για μία ημέρα, ήταν 30 κόροι σιμιγδάλι, και 60 κόροι αλεύρι,
- 23** 10 βόδια σιτευτά, και 20 βόδια νομαδικά, και 100 πρόβατα, εκτός από ελάφια, και άγριες κασίκες, και δορκάδες, και θρεμμένα πτηνά.
- 24** Επειδή, εξουσίαζε επάνω σε ολόκληρη τη γη, από το εδώ μέρος τού ποταμού, από τη Θαψά μέχρι τη Γάζα, επάνω σε όλους τούς βασιλιάδες από το εδώ μέρος τού ποταμού· και είχε ειρήνη από παντού, ολόγυρά του.
- 25** Και κατοικούσε ο Ιούδας και ο Ισραήλ σε ασφάλεια, κάθε ένας κάτω από την άμπελό του και τη συκιά του, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, όλες τις ημέρες τού Σολομώντα.
- 26** Και ο Σολομώντας είχε 40.000 σταύλους αλόγων για τις άμαξές του, και 12.000 καβαλάρηδες.
- 27** Και εκείνοι οι σιτάρχες προμήθευαν τροφές για τον βασιλιά Σολομώντα, και για όλους που προσέρχονταν στο τραπέζι τού βασιλιά Σολομώντα, κάθε ένας στον μήνα του· και δεν άφηναν να γίνεται καμία έλλειψη.
- 28** Έφερναν, ακόμα, κριθάρια και άχυρο για τα άλογα και τα μουλάρια, στον τόπο όπου βρίσκονταν, κάθε ένας στον διορισμένο καιρό γι' αυτόν.
- 29** ΚΑΙ ο Θεός έδωσε στον Σολομώντα σοφία και υπερβολικά πολλή φρόνηση, και έκταση πνεύματος, σαν την άμμο που είναι στην άκρη τής θάλασσας.
- 30** Και η σοφία τού Σολομώντα ξεπέρασε τη σοφία όλων των κατοίκων τής ανατολής, και ολόκληρη τη σοφία τής Αιγύπτου·
- 31** επειδή, ήταν σοφότερος από όλους τούς ανθρώπους, περισσότερο από τον Εθάν τον Εζραΐτη, και τον Αιμάν, και τον Χαλκόλ, και τον Δαρδά, τους γιους τού Μαώλ· και η φήμη του ήταν σε όλα τα έθνη ολόγυρα.
- 32** Και μίλησε 3.000 παροιμίες· και οι ωδές του ήσαν 1.005.
- 33** Και μίλησε για δέντρα, από τον κέδρο που είναι στον Λίβανο, μέχρι την 3 ύσσωπο που εκφύεται επάνω στον τοίχο· μίλησε ακόμα για τετράποδα, και για πτηνά, και για ερπετά, και για ψάρια.

³⁴ Και έρχονταν από όλους τούς λαούς για να ακούσουν τη σοφία τού Σολομώντα, από όλα τα βασίλεια της γης, όσοι άκουγαν τη σοφία του.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 5

¹ ΚΑΙ ο Χειράμ,⁴ ο βασιλιάς τής Τύρου, έστειλε τους δούλους του στον Σολομώντα, όταν άκουσε ότι τον έχρισαν βασιλιά αντί για τον πατέρα του· επειδή, ο Χειράμ αγαπούσε πάντοτε τον Δαβίδ.

² Και ο Σολομώντας έστειλε στον Χειράμ, λέγοντας:

³ Εσύ ξέρεις ότι ο Δαβίδ ο πατέρας μου δεν μπόρεσε να κτίσει οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού του, εξαιτίας των πολέμων που τον περικύκλωναν από παντού, μέχρις ότου ο Κύριος έβαλε τους εχθρούς του κάτω από τα πέλματα των ποδιών του·

⁴ αλλά, τώρα, ο Κύριος ο Θεός μου έδωσε σε μένα ανάπαυση από παντού· δεν υπάρχει ούτε επίβουλος ούτε κακό συνάντημα·

⁵ και δες, εγώ λέω να κτίσω έναν οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μου, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει στον Δαβίδ τον πατέρα μου, λέγοντας: Ο γιος σου, που θα βάλω αντί για σένα επάνω στον θρόνο σου, αυτός θα κτίσει τον οίκο στο όνομά μου·

⁶ τώρα, λοιπόν, πρόσταξε να κόψουν για μένα κέδρους τού Λιβάνου· και οι δούλοι μου θα είναι μαζί με τους δούλους σου· και θα σου δώσω μισθό για τους δούλους σου, σύμφωνα με όλα όσα πεις· επειδή, εσύ ξέρεις ότι μεταξύ μας δεν υπάρχει κανένας τόσο έμπειρος να κόβει ξύλα, όπως οι Σιδώνιοι.

⁷ Και καθώς ο Χειράμ άκουσε τα λόγια τού Σολομώντα, χάρηκε υπερβολικά, και είπε: Ευλογητός ο Κύριος σήμερα, που έδωσε έναν σοφό γιο στον Δαβίδ επάνω σ' αυτόν τον μεγάλο λαό.

⁸ Και ο Χειράμ έστειλε στον Σολομώντα, λέγοντας: Άκουσα για όσα μού διαμήνυσες· εγώ θα κάνω ολόκληρο το θέλημά σου για κέδρινα ξύλα και για πεύκινα ξύλα·

⁹ οι δούλοι μου θα τα κατεβάζουν από τον Λίβανο στη θάλασσα· και εγώ θα κάνω να τα φέρουν επάνω σε σχεδίες, διαμέσου τής θάλασσας, μέχρι τον τόπο που θα μου διαμηνύσεις, και να τα λύσουν εκεί· και εσύ θα τα παραλάβεις· εσύ, όμως, θα εκπληρώσεις το θέλημά μου, δίνοντας τροφές για το παλάτις μου.

¹⁰ Έδινε, λοιπόν, ο Χειράμ στον Σολομώντα κέδρινα ξύλα και πεύκινα ξύλα, όσα ήθελε.

¹¹ Και ο Σολομώντας έδωσε στον Χειράμ 20.000 κόρους σιτάρι για τροφή τού παλατιού του, και 20 κόρους κοπανισμένο λάδι· έτσι έδινε ο Σολομώντας στον Χειράμ κάθε χρόνο.

¹² Και ο Κύριος έδωσε στον Σολομώντα σοφία, καθώς του είχε πει· και υπήρχε ειρήνη ανάμεσα στον Χειράμ και στον Σολομώντα· και έκαναν και οι δύο συνθήκη.

¹³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε επιστράτευση ανδρών από ολόκληρο τον Ισραήλ, και η επιστράτευση ήταν για 30.000 άνδρες.

¹⁴ Και τους έστειλε στον Λίβανο, 10.000 τον μήνα, εναλλακτικά· έναν μήνα ήσαν στον Λίβανο, και δύο μήνες στα σπίτια τους· επικεφαλής τής επιστράτευσης των ανδρών ήταν ο Αδωνιράμ.

¹⁵ Και ο Σολομώντας είχε 70.000 αχθοφόρους, και 80.000 λιθοτόμους στο βουνό·

¹⁶ εκτός από τους επιστάτες, που ήσαν διορισμένοι από τον Σολομώντα, που ήσαν για τα έργα, 3.300, οι οποίοι επιστατούσαν επάνω στον λαό, ο οποίος δούλευε στα έργα.

¹⁷ Και ο βασιλιάς πρόσταξε, και μετέφεραν μεγάλες πέτρες, πέτρες εκλεκτές, πέτρες πελεκητές για τα θεμέλια του οίκου.

¹⁸ Και πελέκησαν οι κτίστες τού Σολομώντα, και οι κτίστες τού Χειράμ, και οι Γίβλιοι, και ετοίμασαν τα ξύλα και τις πέτρες, για να κτίσουν τον οίκο.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 6

¹ ΚΑΙ στον 480ό χρόνο από την έξοδο των γιων Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου, τον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας τού Σολομώντα επάνω στον Ισραήλ, τον μήνα Ζιφ, που είναι ο δεύτερος μήνας, άρχισε να κτίζει τον οίκο τού Κυρίου.

² Και του οίκου που ο βασιλιάς Σολομώντας έκτισε στον Κύριο, το μάκρος του ήταν 60 πήχες, και το πλάτος του 20, και το ύψος του 30 πήχες.

³ Και τον πρόναο, που ήταν μπροστά στον ναό τού οίκου, είχε μάκρος 20 πήχες, σύμφωνα με το πλάτος τού οίκου· και το πλάτος ήταν δέκα πήχες μπροστά από τον οίκο.

⁴ Και έκανε στον οίκο αδιόρατα πλάγια παράθυρα.

⁵ Και έκτισε οικήματα κολλητά με τον τοίχο τού οίκου, ολόγυρα, κολλητά με τους τοίχους τού οίκου, ολόγυρα, και με τον ναό και το χρηματιστήριο·⁶ έτσι έκανε οικήματα ολόγυρα.

⁶ Το πλάτος τού κατώτερου οικήματος ήταν πέντε πήχες, και το πλάτος τού μεσαίου έξι πήχες, και το πλάτος τού τρίτου επτά πήχες· επειδή, απέξω από τον οίκο έκανε στενά υποστηρίγματα, ολόγυρα, για να μη μπαίνουν οι δοκοί στους τοίχους τού οίκου.

- ⁷ Και ενώ κτιζόταν ο οίκος, κτίστηκε με πέτρες προετοιμασμένες πριν μετακομίστουν εκεί· ώστε, ούτε σφυρί ούτε πέλεκυς ούτε σιδερένιο εργαλείο, δεν ακούστηκε μέσα στον οίκο, καθώς κτιζόταν.
- ⁸ Η πόρτα των μεσαίων οικημάτων ήταν στη δεξιά πλευρά τού οίκου· και μέσα στα οικήματα του μεσαίου ανέβαιναν διαμέσου ελικοειδούς σκάλας, και από το μεσαίο στα τριόροφα.
- ⁹ Έτσι έκτισε τον οίκο, και τον αποτέλειωσε· και σκέπασε τον οίκο με κοιλωτές οροφές και κοσμήματα από κέδρο.
- ¹⁰ Και έκτισε τα οικήματα κολλητά σε ολόκληρο τον οίκο, πέντε πήχες το ύψος· και συνδέονταν μαζί με τον οίκο διαμέσου κέδρινων ξύλων.
- ¹¹ Και ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον Σολομώντα, λέγοντας:
- ¹² Για τον οίκο αυτόν, που κτίζεις, αν περπατάς στα διατάγματά μου, και εκτελείς τις κρίσεις μου, και τηρείς όλες τις εντολές μου, περπατώντας σ' αυτές, τότε θα κάνω βέβαιον τον λόγο μου μαζί σου, που μίλησα στον Δαβίδ τον πατέρα σου·
- ¹³ και θα κατοικώ ανάμεσα στους γιους Ισραήλ, και δεν θα εγκαταλείπω τον λαό μου τον Ισραήλ.
- ¹⁴ Έτσι έκτισε ο Σολομώντας τον οίκο, και τον αποτέλειωσε.
- ¹⁵ Και σανίδωσε τους τοίχους τού οίκου από μέσα με κέδρινες σανίδες, από το δάπεδο του οίκου μέχρι τούς τοίχους τής στέγης· τους σκέπασε με ξύλο από μέσα· και σκέπασε το δάπεδο του οίκου με πεύκινες σανίδες.
- ¹⁶ Σανίδωσε ακόμα με κέδρινες σανίδες 20 πήχες στο εσωτερικό τού οίκου, από το δάπεδο μέχρι τούς τοίχους· και το σανίδωσε από μέσα για να είναι το χρηματιστήριο, το άγιο των αγίων.
- ¹⁷ Και ο οίκος, δηλαδή ο ναός που ήταν μπροστά, ήταν 40 πήχες μάκρος.
- ¹⁸ Και τα κέδρινα ξύλα τού οίκου από μέσα ήσαν σκαλισμένα με κάλυκες, και ανοιγμένα λουλούδια· όλα κέδρινα· πέτρα δεν φαινόταν.
- ¹⁹ Και ετοίμασε το χρηματιστήριο στο εσωτερικό τού οίκου, για να βάλει εκεί την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου.
- ²⁰ Και το χρηματιστήριο είχε στην πρόσοψή του μάκρος 20 πήχες, και πλάτος 20 πήχες, και ύψος 20 πήχες· και το σκέπασε με καθαρό χρυσάφι· έτσι σκέπασε και το θυσιαστήριο με κέδρο.
- ²¹ Και ο Σολομώντας σκέπασε τον οίκο με καθαρό χρυσάφι από μέσα· και έκανε ένα χώρισμα με χρυσές αλυσίδες μπροστά από το χρηματιστήριο, και το σκέπασε με χρυσάφι.

- 22** Και σκέπασε με χρυσάφι ολόκληρο τον οίκο, μέχρις ότου συντέλεσε ολόκληρον τον οίκο· ακόμα, σκέπασε με χρυσάφι και ολόκληρο το θυσιαστήριο, που ήταν κοντά στο χρηματιστήριο.
- 23** Και από μέσα από το χρηματιστήριο έκανε δύο χερουβείμ από ξύλο ελιάς, δέκα πήχες το ύψος.
- 24** Και η μία φτερούγα τού χερούβ ήταν πέντε πήχες, και η άλλη φτερούγα τού χερούβ πέντε πήχες· από την άκρη τής μιας φτερούγας, μέχρι την άκρη τής άλλης φτερούγας τους, ήσαν δέκα πήχες.
- 25** Και το άλλο χερούβ ήταν δέκα πήχες· του ίδιου μέτρου και της ίδιας κατασκευής ήσαν και τα δύο χερουβείμ.
- 26** Το ύψος τού ενός χερούβ ήταν δέκα πήχες, το ίδιο και του άλλου.
- 27** Και έβαλε τα χερουβείμ στο μέσον τού εσωτερικότατου οίκου· και τα χερουβείμ είχαν τις φτερούγες τους απλωμένες, ώστε η φτερούγα τού ενός άγγιζε τον ένα τοίχο· και η φτερούγα τού άλλου χερούβ άγγιζε τον άλλο τοίχο· και οι φτερούγες τους άγγιζαν, η μία την άλλη, στο μέσον τού οίκου.
- 28** Και σκέπασε τα χερουβείμ με χρυσάφι.
- 29** Και όλους τούς τοίχους τού οίκου, ολόγυρα, τους σκάλισε με γλυπτά σχήματα από χερουβείμ, και φοίνικες, και ανοιγμένα λουλούδια, από μέσα και απέξω.
- 30** Και το δάπεδο του οίκου το σκέπασε με χρυσάφι, από μέσα και απέξω.
- 31** Και για την είσοδο του χρηματιστηρίου έκανε πόρτες από ξύλο ελιάς· το ανώφλι και οι παραστάτες ήσαν ένα πεντάγωνο.
- 32** Και οι δύο πόρτες ήσαν από ξύλο ελιάς· και σκάλισε επάνω τους γλυπτά χερουβείμ και φοίνικες και ανοιγμένα λουλούδια, και τα σκέπασε με χρυσάφι, απλώνοντας το χρυσάφι επάνω στα χερουβείμ, και επάνω στους φοίνικες.
- 33** Έτσι, έκανε και στην πόρτα τού ναού παραστάτες από ξύλο ελιάς, ένα τετράγωνο.
- 34** Και οι δύο πόρτες ήσαν από πεύκινο ξύλο· τα δύο φύλλα τής μιας πόρτας διπλώνονταν, και τα δύο φύλλα τής άλλης πόρτας διπλώνονταν.
- 35** Κι επάνω τους σκάλισε χερουβείμ και φοίνικες και ανοιγμένα λουλούδια· και τα σκέπασε με χρυσάφι εφαρμοσμένο επάνω στην ανάγλυφη εργασία.
- 36** Και έκτισε την ενδότερη αυλή με τρεις σειρές από πελεκητές πέτρες, και με μία σειρά από κέδρινους δοκούς.
- 37** Και τον τέταρτο χρόνο, τον μήνα Ζιφ, μπήκαν τα θεμέλια του οίκου τού Κυρίου·

³⁸ και τον ¹¹ ο χρόνο, τον μήνα Βουλ, που είναι ο όγδοος μήνας, αποτελειώθηκε ο οίκος σε όλα τα τμήματά του, και σε ολόκληρη την κατασκευή του. Έτσι σε επτά χρόνια τον έκτισε.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 7

¹ ΚΑΙ ο Σολομώντας έκτισε το παλάτι του σε 13 χρόνια, και αποτέλειωσε ολόκληρο το παλάτι του.

² Και έκτισε το σπίτι τού δάσους τού Λιβάνου· το μάκρος του ήταν 100 πήχες, και το πλάτος του 50 πήχες, και το ύψος του 30 πήχες, επάνω σε τέσσερις σειρές από κέδρινους στύλους, με δοκάρια κέδρινα επάνω στους στύλους.

³ Και σκεπάστηκε με κέδρο από πάνω από τα δοκάρια, που στηρίζονταν επάνω σε 45 στύλους, 15 στη σειρά.

⁴ Και υπήρχαν παράθυρα σε τρεις σειρές, και ανταποκρινόταν παράθυρο με παράθυρο σε τρεις σειρές.

⁵ Και όλες οι πόρτες και οι παραστάτες ήσαν τετράγωνες, με τα παράθυρα· και ανταποκρινόταν παράθυρο με παράθυρο σε τρεις σειρές.

⁶ Και έκανε τη στοά από στύλους· το μάκρος της ήταν 50 πήχες, και το πλάτος της 30 πήχες· και η στοά ήταν μπροστά από τους στύλους τού οίκου, ώστε οι στύλοι και οι δοκοί ήσαν απέναντί τους.

⁷ Έκανε ακόμα μία στοά για τον θρόνο, όπου επρόκειτο να κρίνει, τη στοά τής κρίσης· και ήταν στρωμένη με κέδρο από το ένα μέρος τού εδάφους μέχρι το άλλο.

⁸ Και το σπίτι του, στο οποίο καθόταν, είχε μία άλλη αυλή από μέσα από τη στοά, που ήταν τής ίδιας κατασκευής. Ο Σολομώντας έκανε ακόμα ένα σπίτι για τη θυγατέρα τού Φαραώ, που είχε πάρει, παρόμοιο μ' αυτή τη στοά.

⁹ Όλα αυτά ήσαν από πολύτιμες πέτρες, σύμφωνα με τα μέτρα που είχαν οι πριονισμένες πέτρες, πριονισμένες με πριόνι, από μέσα και απέξω, από το θεμέλιο μέχρι το γείσωμα, και απέξω μέχρι τη μεγάλη αυλή.

¹⁰ Και το θεμέλιο ήταν από πολύτιμες πέτρες, από πέτρες μεγάλες, από πέτρες δέκα πηχών, και από πέτρες οκτώ πηχών.

¹¹ Και από πάνω ήσαν πολύτιμες πέτρες, σύμφωνα με το μέτρο εκείνων που ήσαν πριονισμένες πέτρες, και κέδροι.

¹² Και η μεγάλη αυλή ολόγυρα ήταν από τρεις σειρές πριονισμένες πέτρες, και από μία σειρά δοκάρια κέδρινα, όπως η εσωτερική αυλή τού οίκου τού Κυρίου, και όπως η στοά τού οίκου.

¹³ ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας έστειλε και πήρε τον Χειράμ από την Τύρο.

- 14** Αυτός ήταν γιος μιας χήρας γυναίκας από τη φυλή Νεφθαλί, και ο πατέρας του ήταν άνδρας Τύριος, χαλκουργός· και ήταν γεμάτος από ικανότητα τέχνης, και σύνεσης, και επιστήμης στο να εργάζεται κάθε έργο με χαλκό. Και ήρθε στον βασιλιά Σολομώντα, και έκανε όλα τα έργα του.
- 15** Επειδή, έχυσε δύο στύλους χάλκινους, 18 πήχες ύψος κάθε έναν στύλο· μία γραμμή από 12 πήχες περικύκλωνε κάθε έναν απ' αυτούς.
- 16** Και έκανε από χυτό χαλκό δύο επιθέματα, για να τα βάλει στις κορυφές των στύλων· το ύψος τού ενός επιθέματος ήταν πέντε πήχες, και το ύψος τού άλλου επιθέματος ήταν πέντε πήχες·
- 17** και δίχτυα πλεκτά εργασμένα αλυσιδωτά, από σύρματα, για τα επιθέματα που ήσαν στην κορυφή των στύλων· επτά για το ένα επίθεμα, και επτά για το άλλο επίθεμα.
- 18** Και έκανε τους στύλους, και δύο σειρές από ρόδια ολόγυρα επάνω στο ένα δίχτυ, για να σκεπάσει με ρόδια τα επιθέματα που ήσαν επάνω στις κορυφές των στύλων· και έκανε το ίδιο και στο άλλο επίθεμα.
- 19** Και τα επιθέματα, που ήσαν επάνω στην κορυφή των στύλων στη στοά, ήσαν εργασίας από κρίνους τεσσάρων πηχών.
- 20** Και τα επιθέματα που ήσαν επάνω σε δύο στύλους είχαν ρόδια και από πάνω, κοντά στην κοιλιά, που ήταν κοντά στο διχτυωτό· και τα ρόδια ήσαν 200 κατά σειρά, ολόγυρα, επάνω σε κάθε επίθεμα.
- 21** Και έστησε τους στύλους στη στοά τού ναού· και έστησε τον δεξί στύλο, και αποκάλεσε το όνομά του Ιαχείν·⁷ και έστησε τον αριστερό στύλο, και αποκάλεσε το όνομά του Βοάς.⁸
- 22** Και επάνω στην κορυφή των στύλων ήταν εργασία κρίνων· έτσι τελείωσε η κατασκευή των στύλων.
- 23** Έκανε, ακόμα, τη θάλασσα χυτή, δέκα πήχες από χείλος σε χείλος, στρογγυλή ολόγυρα· και το ύψος της πέντε πήχες· και μία γραμμή από 30 πήχες την περίζωνε ολόγυρα.
- 24** Και κάτω από το χείλος της ολόγυρα ήσαν ανάγλυφα, σε σχήμα κολοκυθιάς, που την περικύκλωναν, δέκα σε κάθε πήχη, που περικύκλωναν ολόγυρα τη θάλασσα. Οι δύο σειρές των ανάγλυφων ήσαν χυμένες μαζί μ' αυτή.
- 25** Και στεκόταν επάνω σε 12 βόδια· τρία έβλεπαν προς Βορράν, και τρία έβλεπαν προς Δυσμάς, και τρία έβλεπαν προς Νότον, και τρία έβλεπαν προς Ανατολάς· και η θάλασσα βασταζόταν επάνω σ' αυτά· και όλα τα οπίσθιά τους ήσαν προς τα μέσα·

- 26** Και το πάχος της ήταν μία παλάμη, και το χείλος της ήταν κατασκευασμένο σαν το χείλος ενός ποτηριού, σαν ένα λουλούδι κρίνου· και χωρούσε 2.000 βαθ.
- 27** Έκανε, ακόμα, δέκα χάλκινες βάσεις· τέσσερις πήχες το μήκος της μιας βάσης, και τέσσερις πήχες το πλάτος της, και τρεις πήχες το ύψος της.
- 28** Και η εργασία των βάσεων ήταν τέτοια· είχαν συγκλείσματα, και τα συγκλείσματα ήσαν μέσα σε μικρές κολώνες.
- 29** Και επάνω στα συγκλείσματα, που ήσαν μέσα σε μικρές κολώνες, ήσαν λιοντάρια, βόδια, και χερουβείμ· και επάνω στις μικρές κολώνες από πάνω ήταν το υποβάσταγμα· και αποκάτω από τα λιοντάρια και τα βόδια υπήρχαν ανάγλυφα κρόσσια που κρέμονταν.
- 30** Και κάθε βάση είχε τέσσερις χάλκινους τροχούς, και χάλκινους άξονες· και οι τέσσερις γωνίες της είχαν ώμους· κάτω από τον λουτήρα υπήρχαν οι χυτοί ώμοι, κάθε ένας απέναντι από τα κρόσσια.
- 31** Και το στόμα της, από μέσα από την κεφαλίδα και από πάνω, ήταν ένας πήχης· και το στόμα της ήταν στρογγυλό, κατασκευασμένο στο υποβάσταγμα, ένας πήχης και μισός· κι ακόμα, επάνω σ' αυτό το στόμα της υπήρχαν εγχάραιες μαζί με τα συγκλείσματά τους, που ήσαν τετράγωνα, όχι στρογγυλά.
- 32** Και κάτω από τα συγκλείσματα ήσαν τέσσερις τροχοί· και οι άξονες των τροχών ενώνονταν με τη βάση· και το ύψος κάθε τροχού ήταν ένας πήχης και μισός.
- 33** Και η εργασία των τροχών ήταν σαν την εργασία τού τροχού της άμαξας· οι άξονές τους, και τα ταμπάνια τους,⁹ και τα επίσωτρά10 τους, και οι ακτίνες τους, ήσαν όλα χυτά.
- 34** Και υπήρχαν τέσσερις ώμοι στις τέσσερις γωνίες κάθε βάσης· και οι ώμοι αποτελούσαν συνέχεια της βάσης.
- 35** Και στην κορυφή της βάσης υπήρχε ένα στρογγυλό περίζωμα ύψους μισού πήχη· και στην κορυφή της βάσης τα χείλη της και τα συγκλείσματά της ήσαν από την ίδια.
- 36** Και επάνω στις πλάκες των χειλέων της, και επάνω στα συγκλείσματά της, χάραξε χερουβείμ, λιοντάρια και φοίνικες, σύμφωνα με την αναλογία καθεμιάς, και κρόσσια, ολόγυρα.
- 37** Μ' αυτό τον τρόπο έκανε τις δέκα βάσεις· όλες είχαν το ίδιο χύσιμο, το ίδιο μέτρο, την ίδια χάραξη.
- 38** Έκανε, ακόμα, δέκα λουτήρες χάλκινους· κάθε ένας λουτήρας χωρούσε 40 βαθ· κάθε ένας λουτήρας ήταν τέσσερις πήχες· και επάνω σε κάθε μία από τις δέκα βάσεις υπήρχε ένας λουτήρας.

³⁹ Και έβαλε τις βάσεις, πέντε στο δεξί πλάγιο του οίκου, και πέντε στο αριστερό πλάγιο του οίκου· και έβαλε τη θάλασσα προς το δεξί πλάγιο του οίκου προς Ανατολάς, απέναντι από το νότιο μέρος.

⁴⁰ Και ο Χειράμ έκανε λουτήρες, και τα φτυάρια και τις λεκάνες. Έτσι τέλειωσε ο Χειράμ κάνοντας όλα τα έργα, που έκανε στον βασιλιά Σολομώντα για τον οίκο τού Κυρίου·

⁴¹ τους δύο στύλους, και τις σφαίρες των επιθεμάτων, που ήσαν στην κορυφή των δύο στύλων· και τα δύο διχτυωτά, για να σκεπάζουν τις σφαίρες των επιθεμάτων που ήσαν στην κορυφή των στύλων·

⁴² και 400 ρόδια για τα δύο διχτυωτά, δύο σειρές από ρόδια για κάθε ένα διχτυωτό, για να σκεπάζουν τις δύο σφαίρες των επιθεμάτων που ήσαν επάνω στους στύλους·

⁴³ και τις δέκα βάσεις, και τους δέκα λουτήρες επάνω στις βάσεις·

⁴⁴ και τη μία θάλασσα, και τα 12 βόδια κάτω από τη θάλασσα·

⁴⁵ και τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τις λεκάνες· και όλα αυτά τα σκεύη, που έκανε ο Χειράμ στον βασιλιά Σολομώντα για τον οίκο τού Κυρίου, ήσαν από γυαλιστερό χαλκό.

⁴⁶ Στην πεδιάδα τού Ιορδάνη τα έχυσε αυτά ο βασιλιάς, σε αργιλώδες χώμα, ανάμεσα στη Σοκχώθ και τη Σαρθάν.

⁴⁷ Και ο Σολομώντας άφησε αζύγιστα όλα τα σκεύη, επειδή ήσαν πολλά σε υπερβολικό βαθμό· το βάρος τού χαλκού δεν μπορούσε να υπολογιστεί.

⁴⁸ Και ο Σολομώντας έκανε όλα τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου, το χρυσό θυσιαστήριο, και τη χρυσή τράπεζα, επάνω στην οποία έμπαιναν οι άρτοι τής πρόθεσης,

⁴⁹ και τις λυχνίες, πέντε από δεξιά, και πέντε από αριστερά, μπροστά από το χρηματιστήριο, από καθαρό χρυσάφι, και τα λουλούδια, και τα λυχνάρια, και τις λαβίδες από χρυσάφι,

⁵⁰ και τις φιάλες, και τα λυχνοψάλιδα, και τις λεκάνες, και τους κρατήρες, και τα θυμιατήρια από καθαρό χρυσάφι, και τους στρόφιγγες από χρυσάφι, για τις πόρτες τού εσώτατου οίκου, του αγίου των αγίων, και για τις πόρτες τού οίκου, του ναού.

⁵¹ Και συντελέστηκε ολόκληρο το έργο, που ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε για τον οίκο τού Κυρίου. Και ο Σολομώντας έφερε μέσα τα αφιερώματα του πατέρα του, του Δαβίδ· το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα σκεύη, και τα έβαλε στους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 8

- ¹ ΤΟΤΕ ο βασιλιάς Σολομώντας συγκέντρωσε κοντά του στην Ιερουσαλήμ τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ, και όλους τούς ηγέτες των φυλών, τους αρχηγούς των οικογενειών των γίων Ισραήλ, για να ανεβάσουν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου από την πόλη τού Δαβίδ, που είναι η Σιών.
- ² Και συγκεντρώθηκαν όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ στον βασιλιά Σολομώντα στη γιορτή κατά τον μήνα Εθανείμ, που είναι ο έβδομος μήνας.
- ³ Και όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ ήρθαν, και οι ιερείς σήκωσαν την κιβωτό.
- ⁴ Και ανέβασαν την κιβωτό τού Κυρίου, και τη σκηνή τού μαρτυρίου, και όλα τα άγια σκεύη που υπήρχαν στη σκηνή· τα ανέβασαν οι ιερείς και οι Λευίτες.
- ⁵ Και ο βασιλιάς Σολομώντας, και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ, αυτοί που συγκεντρώθηκαν κοντά του, ήσαν μαζί του μπροστά στην κιβωτό, θυσιάζοντας πρόβατα και βόδια, όσα δεν ήταν δυνατόν να λογαριαστούν και να αριθμηθούν εξαιτίας τού μεγάλου αριθμού.
- ⁶ Και οι ιερείς έφεραν μέσα την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, στον τόπο της, στο χρηματιστήριο του οίκου, στα άγια των αγίων, κάτω από τις φτερούγες των χερουβείμ.
- ⁷ Επειδή, τα χερουβείμ είχαν απλωμένες τις φτερούγες επάνω στον τόπο τής κιβωτού, και τα χερουβείμ σκέπαζαν την κιβωτό και τους μοχλούς της από πάνω.
- ⁸ Και προεξείχαν οι μοχλοί, και φαίνονταν οι άκρες των μοχλών από τον άγιο τόπο, μπροστά από το χρηματιστήριο, απέξω όμως δεν φαίνονταν· και βρίσκονται εκεί μέχρι σήμερα.
- ⁹ Δεν ήσαν μέσα στην κιβωτό παρά οι δύο πέτρινες πλάκες, που είχε βάλει εκεί ο Μωυσής στο Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκανε διαθήκη προς τους γιους Ισραήλ, όταν βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου.
- ¹⁰ Και καθώς οι ιερείς βγήκαν από το αγιαστήριο, η νεφέλη γέμισε τον οίκο τού Κυρίου·
- ¹¹ και οι ιερείς δεν μπορούσαν να σταθούν για να υπηρετήσουν, εξαιτίας τής νεφέλης· επειδή, η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο τού Κυρίου.
- ¹² Τότε, ο Σολομώντας μίλησε: Ο Κύριος είπε ότι θα κατοικεί σε πυκνό σκοτάδι·
- ¹³ έκτισα σε σένα έναν οίκο κατοίκησης, έναν τόπο για να κατοικείς αιώνια.
- ¹⁴ Και ο βασιλιάς, στρέφοντας το πρόσωπό του, ευλόγησε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ· και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ στεκόταν.

- 15 Και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που με το χέρι του εκτέλεσε εκείνο που με το στόμα του μίλησε στον πατέρα μου, τον Δαβίδ, λέγοντας:
- 16 Από την ημέρα που έβγαλα τον λαό μου τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, από όλες τις φυλές τού Ισραήλ δεν διάλεξα καμιά πόλη για να οικοδομηθεί ένας οίκος, ώστε να είναι εκεί το όνομά μου· αλλά διάλεξα τον Δαβίδ για να είναι επάνω στον λαό μου Ισραήλ.
- 17 Και ήρθε στην καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα μου να κτίσει οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.
- 18 Ο Κύριος, όμως, είπε στον Δαβίδ τον πατέρα μου: Επειδή ήρθε στην καρδιά σου να κτίσεις οίκο στο όνομά μου, καλώς μεν έκανες που το συνέλαβες στην καρδιά σου·
- 19 όμως, εσύ δεν θα κτίσεις τον οίκο· αλλά, ο γιος σου, που θα βγει από την οσφύ σου, αυτός θα κτίσει οίκο στο όνομά μου.
- 20 Ο Κύριος, λοιπόν, εκπλήρωσε τον λόγο του, που μίλησε· και εγώ σηκώθηκα αντί τού πατέρα μου, του Δαβίδ, και κάθησα επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ, καθώς ο Κύριος είχε μιλήσει, και έκτισα τον οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.
- 21 Και διόρισα εκεί έναν τόπο για την κιβωτό, στην οποία βρίσκεται η διαθήκη τού Κυρίου, που έκανε στους πατέρες μας, όταν τους έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου.
- 22 Και καθώς ο Σολομώντας στάθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο του Κυρίου, μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, άπλωσε τα χέρια του προς τον ουρανό,
- 23 και είπε: Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός όμοιος με σένα, επάνω στον ουρανό, και κάτω στη γη, που να διαφυλάττεις τη διαθήκη και το έλεος στους δούλους σου εκείνους που περπατούν μπροστά σου με όλη την καρδιά τους·
- 24 που φύλαξες στον δούλο σου τον Δαβίδ, τον πατέρα μου, όσα μίλησες σ' αυτόν· και μίλησες με το στόμα σου, και εκτέλεσες με το χέρι σου, όπως αυτή την ημέρα.
- 25 Και τώρα, Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, φύλαξε στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου εκείνο που του υποσχέθηκες, λέγοντας: Δεν θα λείψει σε σένα άνδρας από μπροστά μου, που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ, μόνον αν οι γιοι σου προσέχουν στον δρόμο τους, για να περπατούν μπροστά μου, καθώς εσύ περπάτησες μπροστά μου.
- 26 Τώρα, λοιπόν, Θεέ τού Ισραήλ, ας αληθεύσει, παρακαλώ, ο λόγος σου, που μίλησες στον δούλο σου τον Δαβίδ τον πατέρα μου.

- 27** Αλλά, στ' αλήθεια, θα κατοικήσει ο Θεός επάνω στη γη; Δες, ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών δεν είναι ικανοί να σε χωρέσουν· πόσο λιγότερο αυτός ο οίκος, που έκτισα!
- 28** Παρόλα αυτά, επίβλεψε στην προσευχή τού δούλου σου, και στη δέησή του, Κύριε Θεέ μου, ώστε να εισακούσεις την κραυγή και τη δέηση, που δέεται σήμερα ο δούλος σου μπροστά σου·
- 29** για να είναι τα μάτια σου ανοιχτά σ' αυτόν τον οίκο νύχτα και ημέρα, στον τόπο για τον οποίο είπες: Το όνομά μου θα είναι εκεί· για να εισακούς τη δέηση, που ο δούλος σου θα δέεται σε τούτο τον τόπο.
- 30** Και να εισακούς τη δέηση του δούλου σου, και του λαού σου Ισραήλ, όταν προσεύχονται σε τούτο τον τόπο· και να ακούς εσύ από τον τόπο τής κατοίκησής σου, από τον ουρανό· και καθώς ακούς, να γίνεσαι έλεος.
- 31** Αν κάποιος άνθρωπος αμαρτήσει στον διπλανό του, και ζητήσει απ' αυτόν όρκο για να τον κάνει να ορκιστεί, και ο όρκος έρθει μπροστά στο θυσιαστήριό σου σ' αυτόν τον οίκο,
- 32** τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και ενέργησε, και κρίνε τούς δούλους σου, καταδικάζοντας μεν τον άνομο, ώστε να στρέψεις την πράξη του ενάντια στο κεφάλι του, και δικαιώνοντας τον δίκαιο, ώστε να αποδώσεις σ' αυτόν σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του.
- 33** Όταν ο λαός σου Ισραήλ χτυπηθεί μπροστά στον εχθρό, επειδή αμάρτησαν σε σένα, και επιστρέψουν σε σένα, και δοξάσουν το όνομά σου, και προσευχηθούν, και δεηθούν μπροστά σου σ' αυτόν τον οίκο,
- 34** τότε, εσύ να εισακούσεις από τον ουρανό, και να συγχωρήσεις την αμαρτία τού λαού σου Ισραήλ, και να τους ξαναφέρεις στη γη, που έδωσες στους πατέρες τους.
- 35** Όταν ο ουρανός κλειστεί, και δεν γίνεται βροχή, επειδή αμάρτησαν σε σένα, αν προσευχηθούν σ' αυτόν τον τόπο, και δοξάσουν το όνομά σου, και επιστρέψουν από τις αμαρτίες τους, αφού τους ταπεινώσεις,
- 36** τότε, εσύ να εισακούσεις από τον ουρανό, και να συγχωρήσεις την αμαρτία των δούλων σου, και του λαού σου Ισραήλ, αφού τους διδάξεις τον αγαθό δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατούν, και να δώσεις βροχή επάνω στη γη σου, την οποία έδωσες στον λαό σου για κληρονομιά.
- 37** Αν γίνει πείνα στη γη, αν γίνει θανατικό, ανεμοφθορά, ερυσίβη, ακρίδα, βρούχος αν γίνει, αν ο εχθρός τούς πολιορκήσει στον τόπο τής κατοικίας τους, οποιαδήποτε πληγή, οποιαδήποτε νόσος γίνει,
- 38** κάθε προσευχή, κάθε δέηση, που γίνεται από κάθε άνθρωπο, από ολόκληρο τον λαό σου τον Ισραήλ, όταν κάθε ένας γνωρίσει την πληγή τής καρδιάς του, και εκτείνει τα χέρια του προς τούτο τον οίκο,

- ³⁹ τότε, εσύ να εισακούσεις από τον ουρανό, τον τόπο τής κατοίκησής σου, και να συγχωρήσεις, και να ενεργήσεις, και να δώσεις στον κάθε έναν σύμφωνα με όλους τούς δρόμους του, καθώς γνωρίζεις την καρδιά του, επειδή εσύ, μόνος εσύ, γνωρίζεις τις καρδιές όλων των γιων των ανθρώπων·
- ⁴⁰ για να σε φοβούνται όλες τις ημέρες όσες ζουν επάνω στο πρόσωπο της γης, που έδωσες στους πατέρες μας.
- ⁴¹ Και τον ξένον ακόμα, που δεν είναι από τον λαό σου Ισραήλ, αλλά έρχεται από μακρινή γη για το όνομά σου,
- ⁴² επειδή, θα ακούσουν το όνομά σου το μεγάλο, και το χέρι σου το κραταιό, και τον βραχίονά σου τον απλωμένο, όταν έρθει και προσευχηθεί προς τούτο τον οίκο,
- ⁴³ εσύ να εισακούσεις από τον ουρανό, από τον τόπο τής κατοίκησής σου, και να ενεργήσεις σύμφωνα με όλα για όσα ο ξένος σε επικαλεστεί· για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί τής γης το όνομά σου, για να σε φοβούνται, όπως ο λαός σου Ισραήλ· και να γνωρίσουν ότι το όνομά σου ονομάστηκε επάνω σε τούτον τον οίκο, που έκτισα.
- ⁴⁴ Όταν ο λαός σου βγει σε πόλεμο ενάντια στους εχθρούς τους, όπου τούς στείλεις, και προσευχηθούν στον Κύριο, προς την πόλη που διάλεξες, και τον οίκο που έκτισα στο όνομά σου,
- ⁴⁵ τότε, εισάκουσε από τον ουρανό την προσευχή τους, και τη δέησή τους, και κάνε το δίκιο τους.
- ⁴⁶ Όταν αμαρτήσουν σε σένα, (επειδή, κανένας άνθρωπος δεν είναι αναμάρτητος), και οργιστείς σ' αυτούς, και τους παραδώσεις στον εχθρό, ώστε οι αιχμαλωτιστές να τους φέρουν αιχμάλωτους στη γη τού εχθρού, μακριά ή κοντά,
- ⁴⁷ και έρθουν στον εαυτό τους, στη γη, όπου φέρθηκαν αιχμάλωτοι, και επιστρέψουν, και δεηθούν σε σένα στη γη εκείνων που τους αιχμαλώτισαν, λέγοντας: Αμαρτήσαμε, ανομήσαμε, αδικήσαμε,
- ⁴⁸ και επιστρέψουν σε σένα από ολόκληρη την καρδιά τους, και από ολόκληρη την ψυχή τους, στη γη εκείνων που τους αιχμαλώτισαν, και προσευχηθούν σε σένα, προς τη γη τους, που έδωσες στους πατέρες τους, την πόλη που διάλεξες, και τον οίκο που έκτισα στο όνομά σου,
- ⁴⁹ τότε, από τον ουρανό, τον τόπο τής κατοίκησής σου, να εισακούσεις την προσευχή τους και τη δέησή τους, και να κάνεις το δίκιο τους,
- ⁵⁰ και να συγχωρήσεις στον λαό σου, αυτόν που αμάρτησε σε σένα, και να συγχωρήσεις όλες τις παραβάσεις τους, με τις οποίες έγιναν παραβάτες ενάντια σε σένα, και να κινήσεις σε οίκτιρμό τους εκείνους που τους αιχμαλώτισαν, ώστε να τους λυπηθούν·

- 51 επειδή, λαός σου, και κληρονομιά σου είναι, που τον έβγαλες από την Αίγυπτο, από μέσα από ένα σιδερένιο χωνευτήρι.
- 52 Ας είναι, λοιπόν, τα μάτια σου ανοιχτά στη δέηση του δούλου σου, και στη δέηση του λαού σου Ισραήλ, για να τους εισακούς για όσα σε επικαλεστούν·
- 53 επειδή, εσύ τους ξεχώρισες από όλους τούς λαούς τής γης, για να είναι κληρονομιά σου, καθώς μίλησες διαμέσου τού Μωυσή τού δούλου σου, όταν έβγαλες τους πατέρες μας από την Αίγυπτο, Δέσποτα Κύριε.
- 54 Και αφού ο Σολομώντας τελείωσε να κάνει όλη την προσευχή και τη δέηση αυτή στον Κύριο, σηκώθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο του Κυρίου, όπου ήταν γονατισμένος με τα χέρια του απλωμένα προς τον ουρανό.
- 55 Και στάθηκε, και ευλόγησε ολόκληρη τη σύναξη του Ισραήλ με δυνατή φωνή, λέγοντας:
- 56 Ευλογητός ο Κύριος, που έδωσε ανάπαυση στον λαό του τον Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα υποσχέθηκε· δεν έπεσε ούτε ένας από όλους τούς αγαθούς λόγους, που ο Κύριος μίλησε διαμέσου τού Μωυσή τού δούλου του.
- 57 Ας γίνει, ο Κύριος ο Θεός μας να είναι μαζί μας, καθώς ήταν μαζί με τους πατέρες μας! Να μη μας αφήσει ούτε να μας εγκαταλείψει!
- 58 Για να προσκλίνει τις καρδιές μας στον εαυτό του, ώστε να περπατάμε σε όλους τούς δρόμους του, και να τηρούμε τις εντολές του, και τα διατάγματά του, και τις κρίσεις του, που πρόσταξε στους πατέρες μας!
- 59 Και αυτά τα λόγια μου, που δεήθηκα μπροστά στον Κύριο, να είναι ημέρα και νύχτα κοντά στον Κύριο τον Θεό μας, για να κάνει το δίκιο τού δούλου του, και το δίκιο τού λαού του Ισραήλ, σύμφωνα με την ανάγκη κάθε ημέρας·
- 60 για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί τής γης ότι, ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός, κανένας άλλος!
- 61 Ας είναι, λοιπόν, η καρδιά σας τέλεια προς τον Κύριο τον Θεό μας, για να περπατάτε στα διατάγματά του, και να τηρείτε τις εντολές του, όπως τούτη την ημέρα.
- 62 Και ο βασιλιάς, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, πρόσφεραν θυσία μπροστά στον Κύριο.
- 63 Και ο Σολομώντας θυσίασε τις ειρηνικές θυσίες, που πρόσφερε στον Κύριο, 22.000 βόδια, και 120.000 πρόβατα. Έτσι εγκαινίασαν τον οίκο τού Κυρίου ο βασιλιάς και όλοι οι γιοι Ισραήλ.
- 64 Αυτή την ημέρα ο βασιλιάς καθιέρωσε το μέσον τής αυλής, που είναι κατάντικρυ από τον οίκο τού Κυρίου· επειδή, εκεί πρόσφερε τα ολοκαυτώματα, και την προσφορά από άλφита, και το λίπος των ειρηνικών προσφορών· για τον λόγο ότι, το χάλκινο θυσιαστήριο, που ήταν μπροστά

στον Κύριο, ήταν μικρό ώστε να χωρέσει τα ολοκαυτώματα, και την προσφορά από άλφιτα, και το λίπος των ειρηνικών προσφορών.

65 Και κατά τον καιρό εκείνο, ο Σολομώντας έκανε τη γιορτή, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, μία μεγάλη σύναξη, από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι τον ποταμό της Αιγύπτου, μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, επτά ημέρες και επτά ημέρες, 14 ημέρες.

66 Την όγδοη ημέρα απέλυσε τον λαό· και ευλόγησαν τον βασιλιά και αναχώρησαν στις σκηνές τους, χαίροντας, και ευφραινόμενοι από καρδιάς, για όλα τα αγαθά όσα ο Κύριος έκανε προς τον Δαβίδ τον δούλο του, και προς τον Ισραήλ τον λαό του.

A' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 9

1 ΚΑΙ αφού ο Σολομώντας τελείωσε να κτίζει τον οίκο τού Κυρίου, και τον οίκο τού βασιλιά, και όλα όσα ο Σολομώντας επιθυμούσε και ήθελε να κάνει,

2 ο Κύριος φάνηκε στον Σολομώντα μία δεύτερη φορά, όπως είχε φανεί σ' αυτόν στη Γαβών.

3 Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: Άκουσα την προσευχή σου και τη δέησή σου, που δεήθηκες μπροστά μου. Αγίασα αυτόν τον οίκο, που έκτισες, για να βάλω εκεί το όνομά μου στον αιώνα· και τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι εκεί για πάντα.

4 Και εσύ, αν περπατήσεις μπροστά μου, καθώς περπάτησε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, με ακεραιότητα καρδιάς, και με ευθύτητα, ώστε να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα σε πρόσταξα, να τηρείς τα διατάγματά μου και τις κρίσεις μου,

5 τότε, θα στερεώσω τον θρόνο της βασιλείας σου επάνω στον Ισραήλ στον αιώνα, όπως υποσχέθηκα στον Δαβίδ τον πατέρα σου, λέγοντας: Δεν θα λείψει σε σένα άνδρας επάνω από τον θρόνο τού Ισραήλ.

6 Αν ποτέ στραφείτε από μένα, εσείς ή τα παιδιά σας, και δεν φυλάξετε τις εντολές μου, και τα διατάγματά μου, που έβαλα μπροστά σας, αλλά πάτε και λατρεύετε άλλους θεούς, και τους προσκυνήσετε,

7 τότε θα εκριζώσω τον Ισραήλ από το πρόσωπο της γης, που τους έχω δώσει· και αυτόν τον οίκο, που αγίασα για το όνομά μου, θα τον απορρίψω από το πρόσωπό μου· και ο Ισραήλ θα είναι σε παροιμία και εμπαιγμό, ανάμεσα σε όλους τούς λαούς.

8 Για τούτον όμως τον οίκο, που έγινε ψηλός, καθένας που διαβαίνει κοντά του θα μένει έκθαμβος, και θα βγάλει συριγμό· και θα λένε: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη, και σ' αυτόν τον οίκο;

9 Και θα απαντούν: Επειδή, εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό τους, που έβγαλε τους πατέρες τους από τη γη της Αιγύπτου, και προσκολλήθηκαν σε άλλους

θεούς, και τους προσκύνησαν, και τους λάτρευσαν, γι' αυτό ο Κύριος έφερε επάνω τους ολόκληρο αυτό το κακό.

10 Και στο τέλος των 20 χρόνων, στα οποία ο Σολομώντας έκτισε τους δύο οίκους, τον οίκο τού Κυρίου, και το παλάτι τού βασιλιά,

11 (ο Χειράμ μάλιστα είχε βοηθήσει τον Σολομώντα με κέδρινα ξύλα, και με πεύκινα ξύλα, και με χρυσάφι, σύμφωνα με όλη την επιθυμία του), τότε ο βασιλιάς Σολομώντας έδωσε στον Χειράμ 20 πόλεις στη γη τής Γαλιλαίας.

12 Και ο Χειράμ βγήκε από την Τύρο για να δει τις πόλεις, που του έδωσε ο Σολομώντας· και δεν του άρεσαν.

13 Και είπε: Τι είναι αυτές οι πόλεις, που μου έδωσες, αδελφέ μου; Και τις αποκάλεσε Γη Καβούλ,¹¹ μέχρι αυτή την ημέρα.

14 Και ο Χειράμ έστειλε στον βασιλιά 120 τάλαντα χρυσάφι.

15 Έτσι είναι βέβαια ο τρόπος τού φόρου, που ο βασιλιάς είχε επιβάλει, για να κτίσει τον οίκο τού Κυρίου, και το δικό του παλάτι, και τη Μιλλώ, και το περιτείχισμα της Ιερουσαλήμ, και την Ασώρ, και τη Μεγιδδώ, και τη Γεζέρ.

16 Επειδή, ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου είχε ανέβει, και κυριεύσει τη Γεζέρ, και την είχε κατακάψει με φωτιά, και τους Χαναναίους, που κατοικούσαν στην πόλη, είχε φονεύσει, και την είχε δώσει δώρο στη θυγατέρα του, τη γυναίκα τού Σολομώντα.

17 Και ο Σολομώντας έκτισε τη Γεζέρ, και τη Βαιθ-ωρών την κατώτερη,

18 και τη Βααλάθ, και τη Θαδμώρ στην έρημο της γης,

19 και όλες τις πόλεις των αποθηκών, που ο Σολομώντας είχε και τις πόλεις των αμαξών, και τις πόλεις των καβαλάρηδων, και ό,τι ο Σολομώντας επιθύμησε να κτίσει στην Ιερουσαλήμ, και στον Λίβανο, και σε όλη τη γη τής δικής του επικράτειας.

20 Ολόκληρον, όμως, τον λαό που είχε απομείνει από τους Αμορραίους, τους Χετταίους, τους Φερεζαίους, τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους, που δεν ήσαν από τους γιους Ισραήλ,

21 αλλά από τα παιδιά εκείνων που είχαν εναπομείνει στη γη, που οι γιοι Ισραήλ δεν μπόρεσαν να εξολοθρεύσουν, σ' αυτούς ο Σολομώντας επέβαλε φόρο μέχρι τη σημερινή ημέρα.

22 Και από τους γιους Ισραήλ ο Σολομώντας δεν έκανε δούλο κανέναν· επειδή, ήσαν άνδρες πολεμιστές, και υπηρέτες του, και μεγιστάνες του, και ταξίARCHΟΙ του, και άρχοντες των αμαξών του και των καβαλάρηδών του.

23 Και οι αρχηγοί που επιστατούσαν στα έργα τού Σολομώντα, ήσαν 550, και αυτοί που εξουσίαζαν επάνω στον λαό, που δούλευε στα έργα.

²⁴ Και η θυγατέρα τού Φαραώ ανέβηκε από την πόλη τού Δαβίδ στο παλάτι της, που ο Σολομώντας είχε κτίσει γι' αυτή· τότε, έκτισε τη Μιλλώ.

²⁵ Και ο Σολομώντας πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές τρεις φορές τον χρόνο επάνω στο θυσιαστήριο, που είχε κτίσει στον Κύριο, και θυμιάζε επάνω σ' αυτό που υπήρχε μπροστά στον Κύριο· έτσι τελείωσε τον οίκο.

²⁶ Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε έναν στόλο στην Εσιών-γάβερ, που είναι κοντά στην Αιλώθ, στην άκρη τής Ερυθράς Θάλασσας, στη γη Εδώμ.

²⁷ Και ο Χειράμ έστειλε στον στόλο από τους δούλους του έμπειρους ναύτες τής θάλασσας, μαζί με τους δούλους τού Σολομώντα.

²⁸ Και ήρθαν στο Οφείρ, και πήραν από εκεί 420 τάλαντα χρυσάφι, και τα έφεραν στον βασιλιά Σολομώντα.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 10

¹ ΚΑΙ η βασίλισσα της Σεβά, καθώς άκουσε τη φήμη τού Σολομώντα για το όνομα του Κυρίου, ήρθε για να τον δοκιμάσει με αινίγματα.

² Και ήρθε στην Ιερουσαλήμ με υπερβολικά μεγάλη συνοδεία, με καμήλες φορτωμένες αρώματα, και χρυσάφι υπερβολικά πολύ, και πολύτιμες πέτρες· και όταν ήρθε στον Σολομώντα, μίλησε μαζί του για όλα όσα είχε στην καρδιά της.

³ Και ο Σολομώντας εξήγησε σ' αυτήν όλα τα ερωτήματά της· και δεν στάθηκε τίποτε κρυμμένο από τον βασιλιά, που δεν της το εξήγησε.

⁴ Και η βασίλισσα της Σεβά βλέποντας τη σοφία τού Σολομώντα, και το παλάτι που είχε κτίσει,

⁵ και τα φαγητά τού τραπεζιού του, και τον τρόπο που κάθονταν οι δούλοι του, και τη στάση των υπουργών του, και το ντύσιμό τους, και τους οινοχόους του, και την ανάβασή του από την οποία ανέβαινε στον οίκο τού Κυρίου, έγινε έκθαμβη.

⁶ Και είπε στον βασιλιά: Αληθινός ήταν ο λόγος, που είχα ακούσει στη γη μου, για τα έργα σου, και για τη σοφία σου·

⁷ αλλά, δεν πίστευα στα λόγια, μέχρις ότου ήρθα, και τα μάτια μου είδαν· και πράγματι, δεν μου είχε αναγγελθεί ούτε το μισό· η σοφία σου και η ευημερία σου υπερβαίνουν τη φήμη που άκουσα·

⁸ μακάριοι οι άνδρες σου, μακάριοι αυτοί οι δούλοι σου, αυτοί που στέκονται πάντοτε μπροστά σου, αυτοί που ακούν τη σοφία σου·

⁹ ας είναι ο Κύριος ο Θεός σου ευλογητός,¹² που ευαρεστήθηκε σε σένα, για να σε βάλει επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ! Επειδή, ο Κύριος αγάπησε τον

Ισραήλ στον αιώνα, γι' αυτό σε έκανε βασιλιά, για να κάνεις κρίση και δικαιοσύνη.

10 Και έδωσε στον βασιλιά 120 τάλαντα χρυσάφι, και υπερβολικά πολλά αρώματα, και πέτρες πολύτιμες· δεν είχε έρθει πλέον τόση αφθονία αρωμάτων, όπως εκείνα που η βασίλισσα της Σεβά έδωσε στον βασιλιά Σολομώντα.

11 Κι ακόμα, ο στόλος του Χειράμ, που έφερε το χρυσάφι από το Οφείρ, έφερε από το Οφείρ και ένα μεγάλο πλήθος από ξύλα αλμουγείμ,¹³ και πέτρες πολύτιμες.

12 Και ο βασιλιάς έκανε αναβάσεις στον οίκο του Κυρίου, και στο σπίτι του βασιλιά, και κιθάρες και ψαλτήρια για τους μουσικούς από ξύλα αλμουγείμ· τέτοια ξύλα αλμουγείμ δεν είχαν έρθει ούτε φανεί, μέχρι αυτή την ημέρα.

13 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έδωσε στη βασίλισσα της Σεβά όλα όσα θέλησε, όσα ζήτησε, εκτός των όσων έδωσε σ' αυτήν από μόνος του ο βασιλιάς Σολομώντας. Και επέστρεψε στη γη της, αυτή και οι δούλοι της.

14 ΚΑΙ το βάρος του χρυσαφιού, που ερχόταν στον Σολομώντα κάθε χρόνο, ήταν 666 τάλαντα χρυσάφι,

15 εκτός από εκείνο που συγκέντρωναν οι τελώνες, και από τιςπραμάτειες των εμπόρων, και από όλους τους βασιλιάδες της Αραβίας, και από τους σατράπες της γης.

16 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε 200 θυρεούς¹⁴ από σφυρηλατημένο χρυσάφι· 600 σίκλοι χρυσάφι ξοδεύονταν σε κάθε έναν θυρεό·

17 και 300 ασπίδες από χρυσάφι σφυρηλατημένο· τρεις μνες χρυσάφι ξοδεύονταν σε κάθε μία ασπίδα· και ο βασιλιάς τις έβαλε στο σπίτι του δάσους του Λιβάνου.

18 Ο βασιλιάς έκανε ακόμα έναν μεγάλο ελεφάντινο θρόνο, και τον σκέπασε με καθαρό χρυσάφι.

19 Είχε δε ο θρόνος έξι βαθμίδες, και η κορυφή του θρόνου ήταν στρογγυλή από πίσω του, και είχε αγκώνες από το ένα και από το άλλο μέρος της καθέδρας, και δύο λιοντάρια, που στέκονταν στα πλάγια των αγκώνων.

20 Και επάνω στις έξι βαθμίδες, εκεί στέκονταν 12 αντικρυστά· παρόμοιο δεν είχε κατασκευαστεί σε κανένα βασίλειο.

21 Και όλα τα σκεύη του ποτού του βασιλιά Σολομώντα ήσαν από χρυσάφι, και όλα τα σκεύη του παλατιού του δάσους του Λιβάνου ήσαν από καθαρό χρυσάφι· κανένα από ασήμι· το ασήμι υπολογιζόταν για τίποτε στις ημέρες του Σολομώντα.

²² Επειδή, ο βασιλιάς είχε στόλο στη θάλασσα της Θαρσείς μαζί με τον στόλο τού Χειράμ· μία φορά κάθε τρία χρόνια ερχόταν ο στόλος από τη Θαρσείς, φέρνοντας χρυσάφι και ασήμι, δόντια ελέφαντα, και πιθήκους, και παγώνια.

²³ Και ο βασιλιάς Σολομώντας μεγαλύνθηκε περισσότερο από όλους τούς βασιλιάδες τής γης σε πλούτο και σε σοφία.

²⁴ Και ολόκληρη η γη ζητούσε το πρόσωπο του Σολομώντα, για να ακούσουν τη σοφία του, που ο Θεός είχε δώσει στην καρδιά του.

²⁵ Και κάθε ένας απ' αυτούς έφερναν το δώρο του, σκεύη ασημένια, και σκεύη χρυσά, και στολές, και πανοπλίες, και αρώματα, άλογα, και μουλάρια, κάθε χρόνο.

²⁶ Και ο Σολομώντας συγκέντρωσε άμαξες και καβαλάρηδες· και είχε 1.400 άμαξες, και 12.000 καβαλάρηδες, που έβαλε στις πόλεις των αμαξών, και κοντά στον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ.

²⁷ Και ο βασιλιάς έκανε στην Ιερουσαλήμ το ασήμι σαν πέτρες, και έκανε τους κέδρους όπως τις συκαμινές στην πεδιάδα, εξαιτίας τής αφθονίας.

²⁸ Και στον Σολομώντα γινόταν εξαγωγή αλόγων και λινού νήματος από την Αίγυπτο· το μεν νήμα έπαιρναν οι έμποροι του βασιλιά σε ορισμένη τιμή.

²⁹ Και κάθε μία άμαξα ανέβαινε και έβγαινε από την Αίγυπτο για 600 ασημένιους σίκλους, και κάθε ένα άλογο για 150· και γινόταν έτσι για όλους τούς βασιλιάδες των Χετταίων, και για τους βασιλιάδες τής Συρίας, η εξαγωγή γινόταν διαμέσου αυτών.

A' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 11

¹ Ο ΔΕ βασιλιάς Σολομώντας, εκτός από τη θυγατέρα τού Φαραώ, αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες: Μωαβίτισσες, Αμμωνίτισσες, Ιδουμαίες, Σιδωνίες, Χετταίες·

² και από τα έθνη, για τα οποία ο Κύριος είχε πει προς τους γιους Ισραήλ: Δεν θα μπείτε μέσα σ' αυτά ούτε αυτά θα μπουν μέσα σε σας, μήπως και ξεκλίνουν τις καρδιές σας πίσω από τους θεούς τους· σ' αυτά ο Σολομώντας προσκολλήθηκε με έρωτα.

³ Και είχε 700 γυναίκες βασίλισσες¹⁵ και 300 παλλακές· και οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του.

⁴ Επειδή, όταν ο Σολομώντας γέρασε, οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του πίσω από άλλους θεούς· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα του.

⁵ Και ο Σολομώντας πορεύτηκε πίσω από την Ασάρτη,¹⁶ τη θεά των Σιδωνίων, και πίσω από τον Μελχώμ,¹⁷ το βδέλυγμα των Αμμωνιτών.

- ⁶ Και ο Σολομώντας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και δεν πορεύτηκε ολοκληρωτικά πίσω από τον Κύριο, όπως ο πατέρας του, ο Δαβίδ.
- ⁷ Τότε, ο Σολομώντας έκτισε έναν ψηλό τόπο στον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, στο βουνό απέναντι από την Ιερουσαλήμ, και στον Μολόχ, το βδέλυγμα των γιων Αμμών.
- ⁸ Και έτσι έκανε για όλες τις ξένες γυναίκες του, που θυμιάζαν και θυσίαζαν στους θεούς τους.
- ⁹ Και ο Κύριος οργίστηκε ενάντια στον Σολομώντα, επειδή η καρδιά του παρεξέκλινε από τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, που του είχε φανερωθεί δύο φορές,
- ¹⁰ και τον είχε προστάξει γι' αυτό το πράγμα, να μη πάει πίσω από άλλους θεούς· όμως, δεν φύλαξε εκείνο, που τον είχε προστάξει ο Κύριος.
- ¹¹ Γι' αυτό, ο Κύριος είπε στον Σολομώντα: Επειδή, αυτό το πράγμα βρέθηκε σε σένα, και δεν φύλαξες τη διαθήκη μου και τα διατάγματά μου, που είχα προστάξει σε σένα, θα διασπάσω τη βασιλεία σου, οπωσδήποτε, και θα τη δώσω στον δούλο σου·
- ¹² όμως, δεν θα το κάνω αυτό στις ημέρες σου, χάρη τού Δαβίδ, του πατέρα σου· από το χέρι τού γιου σου θα τη διασπάσω·
- ¹³ όμως, δεν θα διασπάσω ολόκληρη τη βασιλεία σου· μία φυλή θα δώσω στον γιο σου, χάρη τού Δαβίδ, του δούλου μου, και χάρη τής Ιερουσαλήμ, που έχω εκλέξει.
- ¹⁴ Και ο Κύριος σήκωσε έναν αντίπαλο στον Σολομώντα, τον Αδάδ τον Ιδουμαίο· αυτός καταγόταν από το σπέρμα των βασιλιάδων τής Ιδουμαίας.
- ¹⁵ Επειδή, όταν ήταν στην Ιδουμαία ο Δαβίδ, και ο Ιωάβ ο αρχιστράτηγος είχε ανέβει να θάψει εκείνους που είχαν θανατωθεί, και πάταξε κάθε αρσενικό στην Ιδουμαία,
- ¹⁶ (δεδομένου ότι, ο Ιωάβ είχε καθήσει εκεί έξι μήνες, μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ, μέχρις ότου εξολόθρευσε κάθε αρσενικό από την Ιδουμαία),
- ¹⁷ τότε, ο Αδάδ είχε φύγει, αυτός και μαζί του μερικοί Ιδουμαίοι από τους δούλους τού πατέρα του, για να πάνε στην Αίγυπτο· ήταν δε τότε ο Αδάδ μικρό παιδί.
- ¹⁸ Και σηκώθηκαν από τη Μαδιάμ, και ήρθαν στη Φαράν· και πήραν μαζί τους άνδρες από τη Φαράν, και ήρθαν στην Αίγυπτο, στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου· που του έδωσε σπίτι, και διέταξε γι' αυτόν τροφές, και έδωσε σ' αυτόν γη.
- ¹⁹ Και ο Αδάδ βρήκε μεγάλη χάρη μπροστά στον Φαραώ, ώστε του έδωσε ως γυναίκα την αδελφή τής γυναίκας του, την αδελφή τής βασίλισσας Ταχπενές.

- 20** Και η αδελφή τής Ταχπενές γέννησε σ' αυτόν τον Γενουβάθ, τον γιο του, που η Ταχπενές απογαλάκτισε μέσα στο παλάτι¹⁶ τού Φαραώ· και ο Γενουβάθ ήταν μέσα στο παλάτι τού Φαραώ, ανάμεσα στους γιους τού Φαραώ.
- 21** Και όταν ο Αδάδ, στην Αίγυπτο, άκουσε ότι κοιμήθηκε ο Δαβίδ μαζί με τους πατέρες του, και ότι πέθανε ο Ιωάβ ο αρχιστράτηγος, ο Αδάδ είπε στον Φαραώ: Στείλε με, για να φύγω στη γη μου.
- 22** Και ο Φαραώ τού είπε: Μα, τι σου λείπει κοντά μου; Και δες, εσύ ζητάς να φύγεις στη γη σου; Και απάντησε: Τίποτε· αλλά, στείλε με, παρακαλώ.
- 23** Και ο Θεός σήκωσε και άλλον αντίπαλο, τον Ρεζών, τον γιο τού Ελιαδά, που είχε φύγει από τον κύριό του τον Αδαδέζερ, τον βασιλιά τής Σωβά·
- 24** και αφού συγκέντρωσε κοντά του άνδρες, έγινε αρχηγός συμμορίας, όταν ο Δαβίδ είχε πατάξει εκείνους από τη Σωβά· και πήγαν στη Δαμασκό, και κατοίκησαν εκεί, και βασίλευσαν στη Δαμασκό·
- 25** και ήταν αντίπαλος του Ισραήλ όλες τις ημέρες τού Σολομώντα, εκτός από τα κακά που είχε κάνει ο Αδάδ· και επηρέαζε τον Ισραήλ, βασιλεύοντας επάνω στη Συρία.
- 26** Και ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, ο Εφραθαίος από τη Σαρηδά, δούλος τού Σολομώντα, που η μητέρα του ονομαζόταν Σερουά, μια χήρα γυναίκα, και αυτός σήκωσε χέρι ενάντια στον βασιλιά·
- 27** Και ήταν αυτή η αιτία, για την οποία σήκωσε χέρι ενάντια στον βασιλιά· ο Σολομώντας έκτιζε τη Μιλλώ, και έκλεινε το χάλασμα της πόλης τού Δαβίδ τού πατέρα του·
- 28** και ο άνθρωπος ο Ιεροβοάμ ήταν ισχυρός με δύναμη· και ο Σολομώντας είδε τον νέο ότι ήταν φίλεργος, και τον έκανε επιστάτη σε όλα τα φορτία τής οικογένειας του Ιωσήφ.
- 29** Και κατά τον καιρό εκείνο, όταν ο Ιεροβοάμ βγήκε από την Ιερουσαλήμ, τον βρήκε καθ' οδόν ο προφήτης Αχιά ο Σηλωνίτης, ντυμένος με ένα καινούργιο ιμάτιο· και οι δυο τους ήσαν μόνοι στην πεδιάδα.
- 30** Και ο Αχιά έπιασε το καινούργιο ιμάτιο που φορούσε, και το έσχισε σε 12 κομμάτια·
- 31** και είπε στον Ιεροβοάμ: Πάρε για τον εαυτό σου δέκα κομμάτια· επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, θα διασπάσω τη βασιλεία από το χέρι τού Σολομώντα, και θα δώσω σε σένα δέκα φυλές·
- 32** (θα μένει σ' αυτόν, όμως, μία φυλή, χάρη τού δούλου μου, του Δαβίδ, και χάρη τής Ιερουσαλήμ, που έχω εκλέξει από όλες τις φυλές τού Ισραήλ)·
- 33** επειδή, με εγκατέλειψαν, και λάτρευσαν την Ασάρτη, τη θεά των Σιδωνίων, τον Χεμώς, τον θεό των Μωαβιτών, και τον Μελχώμ, τον θεό των γιων

Αμμών· δεν περπάτησαν στους δρόμους μου, για να κάνουν το ευθύ μπροστά μου, και να τηρούν τα διατάγματά μου και τις κρίσεις μου, όπως ο Δαβίδ ο πατέρας του·

34 δεν θα πάρω, όμως, ολόκληρη τη βασιλεία του από το χέρι του, αλλά θα τον διατηρήσω ηγεμόνα όλες τις ημέρες της ζωής του· χάρη τού Δαβίδ τού δούλου μου, που τον έκλεξα, επειδή, τηρούσε τις εντολές μου και τα διατάγματά μου·

35 όμως, θα πάρω τη βασιλεία από το χέρι τού γιου του, και θα τη δώσω σε σένα, τις δέκα φυλές·

36 στον γιο του, όμως, θα δώσω μία φυλή, για να έχει ο δούλος μου ο Δαβίδ ένα λυχνάρι μπροστά μου πάντοτε στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που έχω εκλέξει για τον εαυτό μου για να βάλω εκεί το όνομά μου·

37 και θα σε πάρω, και θα βασιλεύσεις σύμφωνα με όλα όσα επιθυμεί η ψυχή σου, και θα είσαι βασιλιάς στον Ισραήλ·

38 και αν εισακούσεις σε όλα όσα σε προστάζω, και περπατάς στους δρόμους μου, και κάνεις το ευθύ μπροστά μου, φυλάττοντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, όπως έκανε ο Δαβίδ, ο δούλος μου, τότε θα είμαι μαζί σου, και θα κτίσω σε σένα ασφαλή οίκο,¹⁸ όπως έκτισα στον Δαβίδ, και θα δώσω σε σένα τον Ισραήλ·

39 και εξαιτίας αυτού θα κακουχήσω το σπέρμα τού Δαβίδ, όμως όχι για πάντα.

40 Γι' αυτό, ο Σολομώντας ζήτησε να θανατώσει τον Ιεροβοάμ. Και ο Ιεροβοάμ, καθώς σηκώθηκε, έφυγε στην Αίγυπτο, προς τον Σισάκ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, και ήταν στην Αίγυπτο μέχρις ότου πέθανε ο Σολομώντας.

41 ΟΙ ΔΕ υπόλοιπες πράξεις τού Σολομώντα, και όλα όσα έκανε, και η σοφία του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των πράξεων του Σολομώντα;

42 Και οι ημέρες όσες ο Σολομώντας βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ σε ολόκληρο τον Ισραήλ, ήσαν 40 χρόνια.

43 Και ο Σολομώντας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στην πόλη Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του, ο Ροβοάμ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 12

1 ΚΑΙ ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ· επειδή, στη Συχέμ ερχόταν ολόκληρος ο Ισραήλ για να τον κάνει βασιλιά.

2 Και καθώς το άκουσε αυτό ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, που ήταν ακόμα στην Αίγυπτο, όπου είχε φύγει μπροστά από τον βασιλιά Σολομώντα, ο Ιεροβοάμ έμεινε ακόμα στην Αίγυπτο·

- ³ έστειλαν, όμως, και τον κάλεσαν. Τότε, ο Ιεροβοάμ ήρθε και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ, και μίλησαν στον Ροβοάμ, λέγοντας:
- ⁴ Ο πατέρας σου σκλήρυνε τον ζυγό μας· τώρα, λοιπόν, τη σκληρή δουλεία τού πατέρα σου, και τον βαρύ ζυγό του, που επέβαλε επάνω μας, ελάφρυνέ τον εσύ, και θα σε δουλεύουμε.
- ⁵ Και εκείνος τούς είπε: Αναχωρήστε μέχρι τρεις ημέρες· έπειτα, επιστρέψτε σε μένα. Και ο λαός αναχώρησε.
- ⁶ Και ο βασιλιάς Ροβοάμ συμβουλευτήκε τους πρεσβύτερους, που παραστέκονταν μπροστά στον Σολομώντα, τον πατέρα του, ενώ ακόμα ζούσε, λέγοντας: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσω σε τούτο τον λαό;
- ⁷ Και του μίλησαν, λέγοντας: Αν γίνεις σήμερα δούλος σε τούτο τον λαό, και τους δουλέψεις, και τους απαντήσεις, και τους μιλήσεις λόγια αγαθά, τότε θα είναι για πάντα δούλοι σου.
- ⁸ Όμως, απέρριψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων, που του έδωσαν, και συμβουλευτήκε τους νέους, που συναναστράφηκαν μαζί του, οι οποίοι παραστέκονταν μπροστά του.
- ⁹ Και τους είπε: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσουμε σε τούτο τον λαό, που μίλησε σε μένα, λέγοντας: Ελάφρυνε τον ζυγό, που ο πατέρας σου επέβαλε επάνω μας;
- ¹⁰ Και οι νέοι, που συναναστράφηκαν μαζί του, του μίλησαν, λέγοντας: Έτσι θα μιλήσεις σε τούτο τον λαό, που σου μίλησε, λέγοντας: Ο πατέρας σου βάρυνε τον ζυγό μας, αλλά εσύ ελάφρυνέ τον σε μας· έτσι θα τους μιλήσεις: Το μικρό μου δάχτυλο θα είναι παχύτερο από την οσφύ τού πατέρα μου·
- ¹¹ τώρα, λοιπόν, ο μεν πατέρας μου σας επιφόρτισε με βαρύ ζυγό, εγώ όμως θα κάνω τον ζυγό σας βαρύτερον· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μαστίγια, εγώ θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.
- ¹² Και ο Ιεροβοάμ και ολόκληρος ο λαός ήρθε στον Ροβοάμ την τρίτη ημέρα, όπως είχε μιλήσει ο βασιλιάς, λέγοντας: Να επανέλθετε σε μένα την τρίτη ημέρα.
- ¹³ Και ο βασιλιάς απάντησε στον λαό σκληρά, και εγκατέλειψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων, που του είχαν δώσει·
- ¹⁴ και τους μίλησε σύμφωνα με τη συμβουλή των νέων, λέγοντας: Ο πατέρας μου βάρυνε τον ζυγό σας, αλλά εγώ θα κάνω τον ζυγό σας βαρύτερον· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μαστίγια, αλλά εγώ θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.
- ¹⁵ Και ο βασιλιάς δεν εισάκουσε τον λαό· επειδή, το πράγμα έγινε από τον Κύριο, για να εκτελέσει τον λόγο του, που ο Κύριος είχε μιλήσει στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ, διαμέσου τού Αχιά τού Σηλωνίτη.

16 Και βλέποντας ολόκληρος ο λαός ότι ο βασιλιάς δεν τους εισάκουσε, ο λαός απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Ποιο μέρος έχουμε εμείς με τον Δαβίδ; Καμιά κληρονομιά δεν έχουμε με τον γιο τού Ιεσσαί· στις σκηνές σου, Ισραήλ· τώρα, Δαβίδ, πρόβλεψε για τον οίκο σου. Και ο Ισραήλ αναχώρησε στις σκηνές του.

17 Και για τους γιους Ισραήλ, εκείνους που κατοικούσαν στις πόλεις τού Ιούδα, ο Ροβοάμ βασίλευσε επάνω τους.

18 Και ο βασιλιάς Ροβοάμ έστειλε τον Αδωράμ, που ήταν για τους φόρους· και ολόκληρος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε με πέτρες, και πέθανε. Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ βιάστηκε να ανέβει στην άμαξα, για να φύγει στην Ιερουσαλήμ.

19 Έτσι αποστάτησε ο Ισραήλ από την οικογένεια του Δαβίδ μέχρι τη σημερινή ημέρα.

20 Και καθώς ολόκληρος ο οίκος τού Ισραήλ άκουσε ότι ο Ιεροβοάμ επέστρεψε, έστειλαν και τον κάλεσαν στη συναγωγή, και τον έκαναν βασιλιά επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ· τον οίκο τού Δαβίδ δεν ακολούθησε, παρά η φυλή τού Ιούδα, μόνη.

21 Και καθώς ο Ροβοάμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα, και τη φυλή τού Βενιαμίν, 180.000 εκλεκτούς πολεμιστές, για να πολεμήσουν ενάντια στον οίκο τού Ισραήλ, για να ξαναφέρουν τη βασιλεία στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα.

22 Έγινε, όμως, λόγος τού Θεού στον Σεμαΐα, έναν άνθρωπο του Θεού, λέγοντας:

23 Να μιλήσεις στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα, τον βασιλιά τού Ιούδα, και σε ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα και του Βενιαμίν, και στο υπόλοιπο του λαού, λέγοντας:

24 Έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα ανεβείτε ούτε θα πολεμήσετε ενάντια στους αδελφούς σας, τους γιους Ισραήλ· επιστρέψτε κάθε ένας στο σπίτι του· επειδή, από μένα έγινε τούτο το πράγμα. Και υπάκουσαν στον λόγο τού Κυρίου, και επέστρεψαν να πάνε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

25 ΤΟΤΕ, ο Ιεροβοάμ έκτισε τη Συχέμ επάνω στο βουνό Εφραΐμ, και κατοίκησε σ' αυτή· έπειτα, βγήκε από εκεί, και έκτισε τη Φανουήλ.

26 Και ο Ιεροβοάμ είπε στην καρδιά του: Τώρα, η βασιλεία θα επιστρέψει στον οίκο τού Δαβίδ·

27 αν αυτός ο λαός ανέβει για να προσφέρει θυσίες στον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, τότε η καρδιά αυτού τού λαού θα επιστρέψει στον κύριό του, τον Ροβοάμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και θα με θανατώσουν, και θα επιστρέψουν στον Ροβοάμ, τον βασιλιά τού Ιούδα.

28 Ο βασιλιάς πήρε, λοιπόν, απόφαση, και έκανε δύο χρυσά μοσχάρια, και τους είπε: Φτάνει σε σας να ανεβαίνετε στην Ιερουσαλήμ· να, οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από την Αίγυπτο.

29 Και έβαλε το ένα στη Βαιθήλ, και το άλλο το έβαλε στη Δαν.

30 Και το πράγμα αυτό έγινε αιτία αμαρτίας· επειδή, ο λαός πορευόταν μέχρι τη Δαν, για να προσκυνάει μπροστά στο ένα.

31 Και έκανε οίκους επάνω στους ψηλούς τόπους, και έκανε ιερείς από τους τελευταίους τού λαού, που δεν ήσαν από τους γιους τού Λευί.

32 Και ο Ιεροβοάμ έκανε μια γιορτή στον όγδοο μήνα, τη 15 η ημέρα τού μήνα, σαν τη γιορτή τού Ιούδα, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο. Έτσι έκανε στη Βαιθήλ, θυσιάζοντας στα μοσχάρια που είχε κάνει· και εγκατέστησε στη Βαιθήλ τούς ιερείς των ψηλών τόπων, που είχε κάνει.

33 Και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο, που είχε κάνει στη Βαιθήλ, τη 15 η ημέρα τού όγδοου μήνα, τον μήνα που είχε εφεύρει από την καρδιά του· και έκανε γιορτή στους γιους τού Ισραήλ, και ανέβηκε επάνω στο θυσιαστήριο, για να θυμιάσει.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 13

1 ΚΑΙ ξάφνου, ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε από τον Ιούδα στη Βαιθήλ με λόγον τού Κυρίου· και ο Ιεροβοάμ στεκόταν επάνω στο θυσιαστήριο, για να θυμιάσει.

2 Και φώναξε προς το θυσιαστήριο με λόγον τού Κυρίου, και είπε: Θυσιαστήριο, θυσιαστήριο, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, ένας γιος θα γεννηθεί στον οίκο τού Δαβίδ, το όνομά του θα είναι Ιωσίας, και θα θυσιάσει επάνω σου τούς ιερείς των υψηλών τόπων, που θυμιάζουν σε σένα, και επάνω σε σένα θα καούν κόκαλα ανθρώπων.

3 Και έδωσε ένα σημάδι την ίδια ημέρα, λέγοντας: Αυτό είναι το σημάδι, που μίλησε ο Κύριος: Δέστε, το θυσιαστήριο θα σχιστεί στη μέση, και η στάχτη του θα χυθεί προς τα έξω.

4 Και όταν ο βασιλιάς Ιεροβοάμ άκουσε τον λόγο τού ανθρώπου τού Θεού, τον οποίο φώναξε προς το θυσιαστήριο, που ήταν στη Βαιθήλ, άπλωσε το χέρι του από το θυσιαστήριο, λέγοντας: Πιάστε τον. Και το χέρι του, που άπλωσε προς αυτόν, ξεράθηκε, ώστε δεν μπόρεσε να το γυρίσει στον εαυτό του.

5 Και το θυσιαστήριο σχίστηκε στη μέση, και η στάχτη ξεχύθηκε έξω από το θυσιαστήριο, σύμφωνα με το σημάδι που είχε δώσει ο άνθρωπος του Θεού με τον λόγο τού Κυρίου.

6 Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον άνθρωπο του Θεού: Δέησου, παρακαλώ, στον Κύριο τον Θεό σου, και προσευχήσου για μένα, για να

γυρίσει το χέρι μου σε μένα. Και ο άνθρωπος του Θεού δεήθηκε στον Κύριο, και το χέρι τού βασιλιά γύρισε σ' αυτόν, και αποκαταστάθηκε όπως και πριν.

7 Και ο βασιλιάς είπε στον άνθρωπο του Θεού: Μπες μέσα μαζί μου στο σπίτι, και πάρε τροφή, και θα σου δώσω δώρα.

8 Αλλά, ο άνθρωπος του Θεού είπε στον βασιλιά: Το μισό από το σπίτι σου και αν μου δώσεις, δεν θα μπω μέσα μαζί σου· ούτε θα φάω ψωμί ούτε θα πιω νερό, σε τούτο τον τόπο·

9 επειδή, έτσι μου είναι προσταγμένο με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Να μη φας ψωμί, και να μη πιεις νερό, και να μη επιστρέψεις από τον δρόμο από τον οποίο ήρθες.

10 Και αναχώρησε από άλλον δρόμο, και δεν επέστρεψε από τον δρόμο από τον οποίο είχε έρθει στη Βαιθήλ.

11 Και στη Βαιθήλ κατοικούσε κάποιος γέροντας προφήτης· και ήρθαν οι γιοι του, και του διηγήθηκαν όλα τα έργα, που είχε κάνει ο άνθρωπος του Θεού εκείνη την ημέρα στη Βαιθήλ· και διηγήθηκαν στον πατέρα τους και τα λόγια, που μίλησε στον βασιλιά.

12 Και ο πατέρας τους είπε σ' αυτούς: Από ποιον δρόμο αναχώρησε; Και είχαν δει οι γιοι του από ποιον δρόμο είχε αναχωρήσει ο άνθρωπος του Θεού, αυτός που είχε έρθει από τον Ιούδα.

13 Και είπε στους γιους του. Ετοιμάστε μου το γαϊδούρι. Και του ετοίμασαν το γαϊδούρι· και κάθησε επάνω του,

14 και πήγε πίσω από τον άνθρωπο του Θεού, και τον βρήκε να κάθεται κάτω από μια βελανιδιά· και του είπε: Εσύ είσαι ο άνθρωπος του Θεού, αυτός που ήρθε από τον Ιούδα; Και εκείνος είπε: Εγώ.

15 Και του είπε: Έλα μαζί μου στο σπίτι, και να φας ψωμί.

16 Και εκείνος είπε: Δεν μπορώ να επιστρέψω μαζί σου ούτε νάρθω μαζί σου· ούτε να φάω ψωμί ούτε να πιω νερό μαζί σου, σε τούτο τον τόπο·

17 επειδή, μου μιλήθηκε από τον λόγο τού Κυρίου: Να μη φας ψωμί ούτε να πιεις νερό εκεί ούτε να επιστρέψεις πηγαίνοντας από τον δρόμο από τον οποίο ήρθες.

18 Και του είπε: Και εγώ προφήτης είμαι, όπως εσύ· και ένας άγγελος μου μίλησε με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Επιστρέψέ τον μαζί σου στο σπίτι σου, για να φάει ψωμί και να πει νερό. Του είπε, όμως, ψέματα.

19 Και γύρισε μαζί του, και έφαγε ψωμί στο σπίτι του, και ήπιε νερό.

20 Και ενώ κάθονταν στο τραπέζι, ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον προφήτη, αυτόν που τον γύρισε πίσω·

- 21** και φώναξε στον άνθρωπο του Θεού, εκείνον που είχε έρθει από τον Ιούδα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, παράκουσες τη φωνή τού Κυρίου, και δεν τήρησες την εντολή, που ο Κύριος ο Θεός σου σε είχε προστάξει,
- 22** αλλά, γύρισες πίσω, και έφαγες ψωμί, και ήπιες νερό, στον τόπο για τον οποίο σου είχε πει: Να μη φας ψωμί ούτε να πεις νερό· το σώμα σου δεν θα μπει μέσα στον τάφο των πατέρων σου.
- 23** Και όταν έφαγε ψωμί, και ήπια, ετοίμασε εκείνος το γαϊδούρι σ' αυτόν, στον προφήτη που τον γύρισε πίσω.
- 24** Και αναχώρησε· και στον δρόμο τον βρήκε ένα λιοντάρι, και τον θανάτωσε· και το σώμα του ήταν πεταμένο στον δρόμο· και το γαϊδούρι στεκόταν κοντά του, και το λιοντάρι στεκόταν κοντά στο σώμα.
- 25** Και ξάφνου, άνδρες, που διάβαιναν, είδαν το σώμα πεταμένο στον δρόμο, και το λιοντάρι να στέκεται κοντά στο σώμα· και καθώς ήρθαν, το ανήγγειλαν στην πόλη, όπου κατοικούσε ο γέροντας προφήτης.
- 26** Και όταν ο προφήτης, που τον γύρισε πίσω από τον δρόμο, το άκουσε, είπε: Αυτός είναι ο άνθρωπος του Θεού, που παράκουσε τη φωνή τού Κυρίου· γι' αυτό, τον παρέδωσε ο Κύριος στο λιοντάρι, και τον διασπάραξε, και τον θανάτωσε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε σ' αυτόν.
- 27** Και μίλησε στους γιους του, λέγοντας: Στρώστε μου το γαϊδούρι. Και το έστρωσαν.
- 28** Και πήγε, και βρήκε το σώμα του πεταμένο στον δρόμο, και το γαϊδούρι, και το λιοντάρι να στέκονται κοντά στο σώμα· το λιοντάρι δεν έφαγε το σώμα ούτε διασπάραξε το γαϊδούρι.
- 29** Και ο προφήτης σήκωσε το σώμα τού ανθρώπου τού Θεού, και το έβαλε επάνω στο γαϊδούρι του, και τον έφερε πίσω· και ο γέροντας προφήτης ήρθε στην πόλη, για να πενθήσει και να τον θάψει.
- 30** Και έβαλε το σώμα του στον τάφο του· και πένθησαν γι' αυτόν, λέγοντας: Αλλοίμονο! Αδελφέ μου!
- 31** Και όταν τον έθαψε, μίλησε στους γιους του, λέγοντας: Όταν πεθάνω, θάψτε κι εμένα στον τάφο, όπου θάφτηκε ο άνθρωπος του Θεού· βάλτε τα κόκαλά μου κοντά στα κόκαλά του·
- 32** επειδή, θα γίνει οπωσδήποτε το πράγμα, που φώναξε με τον λόγο τού Κυρίου ενάντια στο θυσιαστήριο στη Βαιθήλ, και ενάντια σε όλους τούς ψηλούς τόπους, που είναι στις πόλεις τής Σαμάρειας.
- 33** Μετά το πράγμα αυτό, ο Ιεροβοάμ δεν επέστρεψε από τον κακό δρόμο του, αλλά και πάλι έκανε ιερείς των ψηλών τόπων από τους τελευταίους τού λαού· όποιος ήθελε, τον καθιέρωνε, και γινόταν ιερέας των ψηλών τόπων.

³⁴ Και το πράγμα αυτό έγινε αιτία αμαρτίας στον οίκο τού Ιεροβοάμ, ώστε να τον εξολοθρεύσει και να τον αφανίσει από το πρόσωπο της γης.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 14

- ¹ Κατά τον καιρό εκείνο, ο Αβιά, ο γιος τού Ιεροβοάμ, αρρώστησε.
- ² Και ο Ιεροβοάμ είπε στη γυναίκα του: Σήκω, παρακαλώ, και μετασχηματίσου, ώστε να μη γνωρίσουν ότι είσαι η γυναίκα τού Ιεροβοάμ, και πήγαινε στη Σηλώ· δες, εκεί είναι ο Αχιά ο προφήτης, που μου είχε πει ότι θα βασιλεύσω επάνω σε τούτο τον λαό·
- ³ και πάρε στο χέρι σου δέκα ψωμιά, και κολλύρια,¹⁹ και ένα σταμνί μέλι, και πήγαινε σ' αυτόν· αυτός θα σου αναγγείλει τι θα γίνει στο παιδί.
- ⁴ Και η γυναίκα τού Ιεροβοάμ έκανε έτσι· και αφού σηκώθηκε, πήγε στη Σηλώ, και ήρθε στο σπίτι τού Αχιά. Ο Αχιά, όμως, δεν μπορούσε να βλέπει· επειδή, τα μάτια του είχαν αμβλυνθεί από τα γηρατειά του.
- ⁵ Και ο Κύριος είχε πει στον Αχιά: Πρόσεξε, η γυναίκα τού Ιεροβοάμ έρχεται για να ζητήσει έναν λόγο από σένα για τον γιο της, επειδή είναι άρρωστος· έτσι κι έτσι θα της μιλήσεις· επειδή, όταν θα μπει μέσα, θα προσποιηθεί ότι είναι άλλη.
- ⁶ Και καθώς ο Αχιά άκουσε τον ήχο των ποδιών της, ενώ έμπαινε στην πόρτα, είπε: Μπες μέσα, γυναίκα τού Ιεροβοάμ· γιατί προσποιείσαι ότι είσαι άλλη; Εγώ, όμως, είμαι σε σένα απόστολος σκληρών ειδήσεων·
- ⁷ πήγαινε, να πεις στον Ιεροβοάμ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Επειδή, εγώ σε ύψωσα μέσα από τον λαό, και σε έκανα ηγεμόνα επάνω στον λαό μου Ισραήλ,
- ⁸ και αφού διέσπασα τη βασιλεία από τον οίκο τού Δαβίδ, την έδωσα σε σένα, κι εσύ δεν στάθηκες καθώς ο δούλος μου, ο Δαβίδ, ο οποίος τήρησε τις εντολές μου, και με ακολούθησε με όλη του την καρδιά, στο να κάνει μονάχα το ευθύ μπροστά μου,
- ⁹ αλλά υπερέβηκες στο κακό όλους όσους προηγήθηκαν από σένα, επειδή πήγες και έκανες στον εαυτό σου άλλους θεούς, και είδωλα χωνευτά, για να με παροργίσεις, και με απέρριψες πίσω από την πλάτη σου·
- ¹⁰ γι' αυτό, δες, θα φέρω κακό επάνω στην οικογένεια του Ιεροβοάμ, και θα εξολοθρεύσω από τον Ιεροβοάμ εκείνον που ουρεί στον τοίχο, τον δούλο και τον ελεύθερο²⁰ στον Ισραήλ, και θα σαρώσω πίσω από την οικογένεια του Ιεροβοάμ, καθώς κάποιος σαρώνει την κοπριά μέχρις ότου εκλείψει·
- ¹¹ όποιος από τον Ιεροβοάμ πεθάνει στην πόλη, τα σκυλιά θα τον καταφάνε· και όποιος πεθάνει στο χωράφι, τα πουλιά τού ουρανού θα τον καταφάνε· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

- 12** Εσύ, λοιπόν, μόλις σηκωθείς, πήγαινε στο σπίτι σου· και ενώ τα πόδια σου θα μπαίνουν μέσα στην πόλη, το παιδί θα πεθάνει·
- 13** και θα το πενθήσει ολόκληρος ο Ισραήλ, και θα το ενταφιάσουν· επειδή, από τον Ιεροβοάμ, μονάχα αυτό θάρθει σε τάφο, για τον λόγο ότι, σ' αυτό βρέθηκε κάτι καλό μπροστά στον Κύριο, τον Θεό τού Ισραήλ, στον οίκο τού Ιεροβοάμ.
- 14** Και ο Κύριος θα σηκώσει για τον εαυτό του έναν βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, που θα εξολοθρεύσει τον οίκο τού Ιεροβοάμ εκείνη την ημέρα· αλλά, τι; Τώρα, μάλιστα.
- 15** Και ο Κύριος θα πατάξει τον Ισραήλ, ώστε να κινείται σαν καλάμι μέσα στο νερό, και θα ξεριζώσει τον Ισραήλ από τούτη την αγαθή γη, που έδωσε στους πατέρες τους, και θα τους διασκορπίσει πέρα από τον ποταμό· επειδή, έκαναν τα άλση τους, για να παροργίσουν τον Κύριο·
- 16** και θα παραδώσει τον Ισραήλ εξαιτίας των αμαρτιών τού Ιεροβοάμ, ο οποίος αμάρτησε, και ο οποίος έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει.
- 17** Και η γυναίκα τού Ιεροβοάμ σηκώθηκε, και αναχώρησε, και ήρθε στη Θερσά· και καθώς αυτή πάτησε στο κατώφλι τής πόρτας τού σπιτιού, το παιδί πέθανε·
- 18** και το έθαψαν· και το πένθησε ολόκληρος ο Ισραήλ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε με τον δούλο του, τον προφήτη Αχιά.
- 19** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιεροβοάμ, πώς πολέμησε, και με ποιον τρόπο βασίλευσε, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ.
- 20** Και οι ημέρες, που ο Ιεροβοάμ βασίλευσε, ήσαν 22 χρόνια· και κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ναδάβ, ο γιος του.
- 21** ΚΑΙ ο Ροβοάμ, ο γιος τού Σολομώντα, βασίλευσε επάνω στον Ιούδα. Ο Ροβοάμ ήταν 41 χρόνων όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλευσε 17 χρόνια στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που ο Κύριος έκλεξε από όλες τις φυλές τού Ισραήλ για να βάλει εκεί το όνομά του. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νααμά, η Αμμωνίτισσα.
- 22** Και ο Ιούδας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και τον παρόξυναν σε ζηλοτυπία με τις αμαρτίες τους, που αμάρτησαν, περισσότερο από όλα όσα έπραξαν οι πατέρες τους.
- 23** Επειδή, κι αυτοί έκτισαν για τον εαυτό τους ψηλούς τόπους, και έκαναν αγάλματα και άλση, επάνω σε κάθε ψηλό λόφο, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο.

- ²⁴ Κι ακόμα, υπήρχαν στη γη και σοδομίτες· και έκαναν σύμφωνα με όλα τα βδελύγματα των εθνών, που ο Κύριος έδιωξε μπροστά από τους γιους Ισραήλ.
- ²⁵ Και τον πέμπτο χρόνο τής βασιλείας τού Ροβοάμ, ανέβηκε ο Σισάκ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου εναντίον της Ιερουσαλήμ.
- ²⁶ Και πήρε τούς θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και τους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά· πήρε τα πάντα· πήρε ακόμα όλες τις χρυσές ασπίδες, που είχε κάνει ο Σολομώντας.
- ²⁷ Και αντί γι' αυτές, ο βασιλιάς Ροβοάμ έκανε χάλκινες ασπίδες, και τις παρέδωσε στα χέρια των αρχόντων των δορυφόρων, που φύλαγαν τη θύρα τού παλατιού τού βασιλιά.
- ²⁸ Και όταν ο βασιλιάς έμπαινε στον οίκο τού Κυρίου, τις βάσταζαν οι δορυφόροι· έπειτα, τις ξανάφερναν στο οίκημα των δορυφόρων.
- ²⁹ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ροβοάμ, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- ³⁰ Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ροβοάμ και τον Ιεροβοάμ όλες τις ημέρες.
- ³¹ Και ο Ροβοάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νααμά, η Αμμωνίτισσα. Και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αβιάμ,²¹ ο γιος του.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 15

- ¹ ΚΑΙ ο Αβιάμ βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 18 ο χρόνο της βασιλείας τού Ιεροβοάμ, γιου τού Ναβάτ.
- ² Τρία χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ.
- ³ Και περπάτησε σε όλες τις αμαρτίες τού πατέρα του, που πριν απ' αυτόν είχε πράξει· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα του.
- ⁴ Αλλ' όμως, χάρη τού Δαβίδ, ο Κύριος ο Θεός του έδωσε σ' αυτόν ένα λυχνάρι στην Ιερουσαλήμ, εγείροντας τον γιο του ύστερα απ' αυτόν, και στερεώνοντας την Ιερουσαλήμ·
- ⁵ επειδή, ο Δαβίδ έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, και δεν ξέκλινε όλες τις ημέρες τής ζωής του, από όλα όσα τον είχε προστάξει, εκτός τής υπόθεσης του Ουρία τού Χετταίου.
- ⁶ Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ροβοάμ και στον Ιεροβοάμ όλες τις ημέρες τής ζωής του.

- ⁷ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αβιάμ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα; Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Αβιάμ και στον Ιεροβοάμ.
- ⁸ Και ο Αβιάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ασά, ο γιος του.
- ⁹ Και ο Ασά βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, κατά τον 2ο ό χρόνο τού Ιεροβοάμ, βασιλιά τού Ισραήλ.
- ¹⁰ Και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ 41 χρόνια. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Μααχά, θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ.
- ¹¹ Και ο Ασά έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, όπως ο Δαβίδ ο πατέρας του.
- ¹² Και έβγαλε από τη γη τούς σοδομίτες, και σήκωσε όλα τα είδωλα, που είχαν κάνει οι πατέρες του.
- ¹³ Ακόμα δε και τη μητέρα του, τη Μααχά, κι αυτή την απέβαλε από το να είναι βασίλισσα, επειδή έκανε ένα είδωλο στο άλσος· και ο Ασά κατέκοψε το είδωλό της, και το έκαψε κοντά στον χείμαρρο των Κέδρων.
- ¹⁴ Οι ψηλοί τόποι, όμως, δεν αφαιρέθηκαν· εντούτοις, η καρδιά τού Ασά ήταν τέλεια με τον Κύριο όλες τις ημέρες του.
- ¹⁵ Και έφερε στον οίκο τού Κυρίου τα αφιερώματα του πατέρα του, και τα δικά του αφιερώματα, ασήμι, χρυσάφι, και σκεύη.
- ¹⁶ Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ασά και στον Βαασά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, όλες τις ημέρες τους.
- ¹⁷ Και ο Βαασά, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ανέβηκε ενάντια στον Ιούδα, και έκτισε τη Ραμά, για να μη αφήνει κανέναν να βγαίνει έξω ούτε να μπαίνει μέσα προς τον Ασά τον βασιλιά τού Ιούδα.
- ¹⁸ Τότε, ο Ασά πήρε όλο το ασήμι και το χρυσάφι, αυτό που είχε μείνει στους θησαυρούς του οίκου τού Κυρίου, και στους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, και τα παρέδωσε στα χέρια των δούλων του· και ο βασιλιάς Ασά τούς έστειλε στον Βεν-αδάδ, τον γιο τού Ταβριμών, γιου τού Εσιών, βασιλιά της Συρίας, αυτόν που κατοικούσε στη Δαμασκό, λέγοντας:
- ¹⁹ Ας γίνει συνθήκη ανάμεσα σε μένα και σε σένα, όπως υπήρχε ανάμεσα στον πατέρα μου και στον πατέρα σου· δες, σου έστειλα ένα δώρο από ασήμι και χρυσάφι· πήγαινε, και διάλυσε τη συνθήκη σου που έχεις με τον Βαασά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, για να αναχωρήσει από μένα.
- ²⁰ Και ο Βεν-αδάδ εισάκουσε τον βασιλιά Ασά, και έστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεών του ενάντια στις πόλεις τού Ισραήλ, και πάταξε την Ιιών, και τη Δαν, και την Αβέλ-βαιθ-Μααχά, και ολόκληρη τη Χιννερών, μαζί με ολόκληρη τη γη Νεφθαλί.

- 21** Και όταν ο Βασσά το άκουσε, σταμάτησε να κτίζει τη Ραμά, και κάθησε στη Θερσά.
- 22** Τότε, ο βασιλιάς Ασά συγκάλεσε ολόκληρο τον Ιούδα, χωρίς καμιά εξαίρεση· και σήκωσαν τις πέτρες τής Ραμά, και τα ξύλα της, με τα οποία ο Βασσά έκανε το κτίσιμο· και ο βασιλιάς Ασά έκτισε μ' αυτά τη Γεβά τού Βενιαμίν, και τη Μισπά.
- 23** Και οι υπόλοιπες απ' όλες τις πράξεις τού Ασά, και όλα τα κατορθώματά του, και όλα όσα έκανε, και οι πόλεις που έκτισε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα; Στον καιρό των γηρατειών του, όμως, αρρώστησε στα πόδια του.
- 24** Και ο Ασά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωσαφάτ ο γιος του.
- 25** ΚΑΙ βασίλευσε ο Ναδάβ, ο γιος τού Ιεροβοάμ, επάνω στον Ισραήλ, τον δεύτερο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα, και βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ δύο χρόνια.
- 26** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο τού πατέρα του, και στην αμαρτία του, με την οποία έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει.
- 27** Και εναντίον του συνωμότησε ο Βασσά, ο γιος τού Αχιά, από την οικογένεια του Ισάχαρ· και ο Βασσά τον πάταξε στη Γιββεθών, που ανήκε στους Φιλισταίους· επειδή, ο Ναδάβ και ολόκληρος ο Ισραήλ πολιορκούσαν τη Γιββεθών.
- 28** Ο Βασσά, λοιπόν, τον θανάτωσε κατά τον τρίτο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα, και βασίλευσε αντ' αυτού.
- 29** Και καθώς βασίλευσε, πάταξε ολόκληρη την οικογένεια του Ιεροβοάμ· δεν άφησε στον Ιεροβοάμ τίποτε ζωντανό, μέχρις ότου την εξολόθρευσε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε με τον δούλο του, τον Αχιά τον Σηλωνίτη,
- 30** εξαιτίας των αμαρτιών τού Ιεροβοάμ, που αμάρτησε, και με τις οποίες έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει, και για τον παροργισμό με τον οποίο παρόργισε τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.
- 31** Οι δε οι υπόλοιπες πράξεις τού Ναδάβ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 32** Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Ασά και στον Βασσά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, όλες τις ημέρες τους.

³³ Κατά τον τρίτο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα, ο Βασσά, ο γιος τού Αχιά, βασίλευσε επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ στη Θερσά· και βασίλευσε 24 χρόνια.

³⁴ Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, και στην αμαρτία του, με την οποία έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 16

¹ ΚΑΙ ήρθε λόγος τού Κυρίου στον Ιηού, τον γιο τού Ανανί, εναντίον του Βασσά, λέγοντας:

² Επειδή, ενώ σε ύψωσα από το χώμα, και σε έκανα ηγεμόνα επάνω στον λαό μου Ισραήλ, εσύ περπάτησες στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, και έκανες τον λαό μου Ισραήλ να αμαρτήσει, για να με παροργίσεις με τις αμαρτίες τους,

³ δες, εγώ εξολοθρεύω τον Βασσά, ολοκληρωτικά, και την οικογένειά του· και θα κάνω την οικογένειά σου όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ·

⁴ όποιος από τον Βασσά πεθάνει στην πόλη, θα τον φάνε τα σκυλιά· και όποιος απ' αυτόν πεθάνει στα χωράφια, θα τον φάνε τα πουλιά τού ουρανού.

⁵ Οι δε υπόλοιπες πράξεις τού Βασσά, και όσα έπραξε, και τα κατορθώματά του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

⁶ Και ο Βασσά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στη Θερσά· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ηλά, ο γιος του.

⁷ Κι ακόμα, διαμέσου τού Ιηού τού προφήτη, γιου τού Ανανί, ήρθε λόγος τού Κυρίου εναντίον τού Βασσά, και ενάντια στην οικογένειά του, και ενάντια σε όλες τις κακίες που έπραξε μπροστά στον Κύριο, που τον παρόργισε με τα έργα των χεριών του, ώστε να γίνει όπως η οικογένεια του Ιεροβοάμ· και επειδή τον θανάτωσε.

⁸ Κατά τον 26 ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ηλά, ο γιος τού Βασσά, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Θερσά, και βασίλευσε δύο χρόνια.

⁹ Αλλά, εναντίον του συνωμότησε ο δούλος του, ο Ζιμβρί, ο αρχηγός των μισών πολεμικών αμαξών, ενώ ήταν στη Θερσά, πίνοντας και μεθώντας μέσα στο σπίτι τού Αρσά, του οικονόμου τού παλατιού του στη Θερσά.

¹⁰ Και ο Ζιμβρί μπήκε μέσα, και τον πάταξε, και τον θανάτωσε, τον 27 ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, και βασίλευσε αντ' αυτού.

¹¹ Και καθώς βασίλευσε, αφού κάθισε επάνω στον θρόνο του, πάταξε ολόκληρη την οικογένεια του Βασσά· δεν άφησε σ' αυτόν κάποιον που να ουρεί σε τοίχο, ούτε συγγενείς του ούτε φίλους του.

- 12** Και ο Ζιμβρί εξολόθρευσε ολόκληρη την οικογένεια του Βασά, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε ενάντια στον Βασά διαμέσου τού Ιηού τού προφήτη,
- 13** εξαιτίας όλων των αμαρτιών τού Βασά, και των αμαρτιών τού Ηλά, του γιου του, που αμάρτησαν, και με τις οποίες έκαναν τον Ισραήλ να αμαρτήσει, παροργίζοντας τον Θεό τού Ισραήλ με τις ματαιότητές τους.
- 14** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ηλά, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 15** Κατά τον 27 ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ζιμβρί βασίλευσε επτά ημέρες στη Θερσά. Και ο λαός ήταν στρατοπεδευμένος ενάντια στη Γιββεθών, που ανήκε στους Φιλισταίους.
- 16** Και όταν ο λαός, αυτός που ήταν στρατοπεδευμένος, άκουσε ότι έλεγαν: Ο Ζιμβρί συνωμότησε, και μάλιστα πάταξε τον βασιλιά, ολόκληρος ο Ισραήλ έκανε τον Αμρί, τον αρχηγό τού στρατού, βασιλιά επάνω στον Ισραήλ εκείνη την ημέρα μέσα στο στρατόπεδο.
- 17** Και ανέβηκε ο Αμρί, και μαζί του ολόκληρος ο Ισραήλ, από τη Γιββεθών, και πολιορκήσαν τη Θερσά.
- 18** Και καθώς ο Ζιμβρί είδε ότι κυριεύθηκε η πόλη, μπήκε μέσα στον πυργίσκο²¹ τού παλατιού τού βασιλιά, και έκαψε επάνω του με φωτιά το παλάτι τού βασιλιά, και πέθανε,
- 19** για τις αμαρτίες του που είχε αμαρτήσει, πράττοντας πονηρά μπροστά στον Κύριο, επειδή περπάτησε στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, και στις αμαρτίες του, που είχε πράξει, κάνοντας τον Ισραήλ να αμαρτήσει.
- 20** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ζιμβρί, και η συνωμοσία που έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 21** Τότε, ο λαός Ισραήλ χωρίστηκε σε δύο μέρη· το μισό τού λαού ακολούθησε τον Θιβνί, τον γιο τού Γινάθ, για να τον κάνει βασιλιά· και το μισό ακολούθησε τον Αμρί.
- 22** Ο λαός, όμως, που ακολούθησε τον Αμρί υπερίσχυσε ενάντια στον λαό που ακολούθησε τον Θιβνί, τον γιο τού Γινάθ· και ο Θιβνί πέθανε, και βασίλευσε ο Αμρί.
- 23** ΚΑΤΑ τον 31 ο χρόνο τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Αμρί βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, και βασίλευσε 12 χρόνια· έξι χρόνια βασίλευσε στη Θερσά.
- 24** Και αγόρασε το βουνό τής Σαμάρειας από τον Σεμέρ, για δύο τάλαντα ασήμι, και έκτισε μια πόλη επάνω στο βουνό, και αποκάλεσε το όνομα της πόλης, που έκτισε, σύμφωνα με το όνομα του Σεμέρ, κυρίου τού βουνού, Σαμάρεια.

25 Και ο Αμρί έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και έπραξε χειρότερα από όλους όσοι ήσαν πριν απ' αυτόν·

26 και περπάτησε σε όλους τούς δρόμους τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, και στις αμαρτίες εκείνου, με τις οποίες έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει, παροργίζοντας τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ με τις ματαιότητές τους.

27 Και οι υπόλοιπες από τις πράξεις τού Αμρί που έπραξε, και τα κατορθώματά του όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

28 Και ο Αμρί κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στη Σαμάρεια· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αχαάβ, ο γιος του.

29 ΚΑΙ ο Αχαάβ, ο γιος τού Αμρί, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ κατά τον 38 ο χρόνο τού Ασά τού βασιλιά τού Ιούδα· και ο Αχαάβ ο γιος τού Αμρί, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια, 22 χρόνια.

30 Και ο Αχαάβ, ο γιος τού Αμρί, έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, περισσότερο από όλους όσοι ήσαν πριν απ' αυτόν.

31 Και σαν να ήταν ένα μικρό πράγμα,²³ το να περπατάει στις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, πήρε ακόμα για γυναίκα την Ιεζάβελ, τη θυγατέρα τού Εθβαάλ, του βασιλιά των Σιδωνίων, και πήγε και λάτρευσε τον Βάαλ, και τον προσκύνησε.

32 Και ανέγειρε βωμό στον Βάαλ, μέσα στον οίκο τού Βάαλ, που είχε οικοδομήσει στη Σαμάρεια.

33 Και ο Αχαάβ έκανε ένα άλσος· και για να παροργίσει τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, ο Αχαάβ έπραξε περισσότερο από όλους τούς βασιλιάδες τού Ισραήλ, όσοι στάθηκαν πριν απ' αυτόν.

34 Στις ημέρες του, ο Χιήλ ο Βαιθηλίτης έκτισε την Ιεριχώ· έβαλε τα θεμέλιά της επάνω στον πρωτότοκό του, τον Αβειρών, και έστησε τις πύλες της επάνω στον νεότερο γιο του, τον Σεγούβ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε μιλήσει διαμέσου τού Ιησού, του γιου τού Ναυή.

A' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 17

1 ΚΑΙ ο Ηλίας ο Θεσβίτης, αυτός από τους κατοίκους τής Γαλαάδ, είπε στον Αχαάβ: Ζει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, μπροστά στον οποίο στέκομαι, αυτά τα χρόνια δεν θα υπάρχει δρόσος και βροχή, παρά μονάχα με τον λόγο τού στόματός μου.

2 Και ο λόγος τού Κυρίου ήρθε σ' αυτόν, λέγοντας:

3 Αναχώρησε από εδώ, και στρέψε ανατολικά, και κρύψου κοντά στον χείμαρρο Χερίθ, που είναι απέναντι από τον Ιορδάνη·

- ⁴ και θα πίνεις από τον χείμαρρο· πρόσταξα δε τους κόρακες, να σε τρέφουν εκεί.
- ⁵ Και πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου· επειδή, πήγε και κάθησε κοντά στον χείμαρρο Χερίθ, που είναι απέναντι από τον Ιορδάνη.
- ⁶ Και οι κόρακες του έφερναν ψωμί και κρέας το πρωί, και ψωμί και κρέας την εσπέρα· και έπινε νερό από τον χείμαρρο.
- ⁷ Και μετά από μερικές ημέρες ο χείμαρρος Χερίθ ξεράθηκε, επειδή δεν έγινε βροχή επάνω στη γη.
- ⁸ Και ήρθε σ' αυτόν ο λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ⁹ Καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε στα Σαρεπτά τής Σιδώνας, και κάθησε εκεί· δες, έχω προστάξει εκεί μια χήρα γυναίκα να σε τρέφει.
- ¹⁰ Και καθώς σηκώθηκε, πήγε στα Σαρεπτά. Και όταν ήρθε στην πύλη τής πόλης, πράγματι, ήταν εκεί μια χήρα που μάζευε ξυλαράκια· και της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, σε δοχείο λίγο νερό να πιω.
- ¹¹ Κι ενώ πήγε για να φέρει, της φώναξε, και είπε: Φέρε μου, παρακαλώ, και ένα κομμάτι ψωμί στο χέρι σου.
- ¹² Και εκείνη είπε: Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν έχω ψωμί, αλλά μόνον μια χεριά αλεύρι στο πιθάρι, και λίγο λάδι στο ρωγί· και δες, μαζεύω δύο ξυλαράκια, για να πάω και να το φτιάξω για τον εαυτό μου, και για τον γιο μου, και να το φάμε, και να πεθάνουμε.
- ¹³ Και ο Ηλίας τής είπε: Μη φοβάσαι· πήγαινε, κάνε όπως είπες· αλλά, απ' αυτό κάνε πρώτα σε μένα μία μικρή πίτα, και φέρ' την σε μένα, και έπειτα κάνε για τον εαυτό σου, και για τον γιο σου·
- ¹⁴ επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Το πιθάρι με το αλεύρι δεν θα αδειάσει ούτε το ρωγί με το λάδι θα ελαττωθεί, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος θα δώσει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.
- ¹⁵ Και εκείνη πήγε, και έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Ηλία· και έτρωγε, αυτή, και αυτός, και η οικογένειά της, πολλές ημέρες·
- ¹⁶ το πιθάρι με το αλεύρι δεν άδειασε ούτε το ρωγί με το λάδι ελαττώθηκε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε διαμέσου τού Ηλία.
- ¹⁷ Και μετά από τα πράγματα αυτά, αρρώστησε ο γιος τής γυναίκας, της κυρίας τού σπιτιού· και η αρρώστια του ήταν υπερβολικά δυνατή, μέχρις ότου δεν έμεινε μέσα του πνοή.
- ¹⁸ Και είπε στον Ηλία: Τι έχεις μαζί μου, άνθρωπε του Θεού; Ήρθες σε μένα για να φέρεις σε ενθύμηση τις ανομίες μου, και να θανατώσεις τον γιο μου;

¹⁹ Και εκείνος τής είπε: Δώσε μου τον γιο σου. Και τον πήρε από τον κόρφο της, και τον ανέβασε στο υπερώο, όπου αυτός καθόταν, και τον πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του.

²⁰ Και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου! Έφερεις κακό και επάνω στη χήρα, κοντά στην οποία παροικώ, ώστε να θανατώσεις τον γιο της;

²¹ Και ξάπλωσε τρεις φορές επάνω στο παιδάκι, και αναβόησε στον Κύριο, και είπε: Κύριε, Θεέ μου, ας επανέλθει, παρακαλώ, στο παιδάκι αυτό, η ψυχή μέσα του.

²² Και ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή τού Ηλία· και στο παιδάκι επανήλθε μέσα του η ψυχή, και ανέζησε.

²³ Και ο Ηλίας πήρε το παιδάκι, και το κατέβασε από το υπερώο στο σπίτι, και το έδωσε στη μητέρα του. Και ο Ηλίας είπε: Δες, ο γιος σου ζει.

²⁴ Και η γυναίκα είπε στον Ηλία: Τώρα γνωρίζω απ' αυτό ότι είσαι άνθρωπος του Θεού, και ο λόγος τού Κυρίου στο στόμα σου είναι αλήθεια.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 18

¹ ΚΑΙ ύστερα από πολλές ημέρες, ο λόγος τού Κυρίου ήρθε στον Ηλία κατά τον τρίτο χρόνο, λέγοντας: Πήγαινε, και φανερώσου στον Αχαάβ· και θα δώσω βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.

² Και ο Ηλίας πήγε να φανερωθεί στον Αχαάβ. Η πείνα μάλιστα γινόταν βαριά στη Σαμάρεια.

³ Και ο Αχαάβ κάλεσε τον Οβαδία τον οικονόμο. (Και ο Οβαδία φοβόταν υπερβολικά τον Κύριο·

⁴ επειδή, όταν η Ιεζάβελ εξολόθρευε τους προφήτες τού Κυρίου, ο Οβαδία είχε πάρει 100 προφήτες, και τους έκρυψε σε σπηλιά ανά 50, και τους έτρεφε εκεί με ψωμί και νερό).

⁵ Και ο Αχαάβ είπε στον Οβαδία: Να περιέλθεις στη γη, σε όλες τις πηγές των νερών, και σε όλους τούς χειμάρρους· ίσως βρούμε χορτάρι, για να σώσουμε τη ζωή των αλόγων και των μουλαριών, και να μη στερηθούμε τα κτήνη.

⁶ Χώρισαν, λοιπόν, τη γη για τον εαυτό τους, για να τη διαπεράσουν· ο μεν Αχαάβ αναχώρησε από έναν δρόμο, ολομόναχος, ο δε Οβαδία αναχώρησε από άλλον δρόμο, ολομόναχος.

⁷ Και ενώ ο Οβαδία βρισκόταν καθ' οδόν, ξάφνου, τον συνάντησε ο Ηλίας· και εκείνος τον γνώρισε, και έπεσε μπρούμυτα και είπε: Εσύ είσαι, κύριέ μου Ηλία;

⁸ Και εκείνος τού είπε: Εγώ· πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας.

- ⁹ Ki εκείνος είπε: Τι αμάρτησα, ώστε θέλεις να παραδώσεις τον δούλο σου στο χέρι τού Αχαάβ, για να με θανατώσει;
- ¹⁰ Ζει ο Κύριος ο Θεός σου, δεν υπάρχει έθνος ή βασίλειο, όπου ο κύριός μου δεν έχει στείλει να σε αναζητούν· και όταν έλεγαν: Δεν είναι, αυτός όρκιζε το βασίλειο και το έθνος, ότι δεν σε βρήκαν.
- ¹¹ Και τώρα εσύ λες: Πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας.
- ¹² Και καθώς εγώ αναχωρήσω από σένα, το Πνεύμα τού Κυρίου θα σε φέρει όπου δεν ξέρω· και όταν πάω και το αναγγείλω στον Αχαάβ, και δεν σε βρει, θα με θανατώσει. Αλλά, ο δούλος σου φοβούμαι τον Κύριο από τη νιότη μου.
- ¹³ Δεν αναγγέλθηκε στον κύριό μου τι έκανα, όταν η Ιεζάβελ θανάτωνε τους προφήτες τού Κυρίου, με ποιον τρόπο είχα κρύψει 100 άνδρες από τους προφήτες τού Κυρίου, σε σπηλιά ανά 50, και τους διέθρεψα με ψωμί και νερό;
- ¹⁴ Και τώρα εσύ λες: Πήγαινε, πες στον κύριό σου: Να, ο Ηλίας· αλλ' αυτός θα με θανατώσει.
- ¹⁵ Και ο Ηλίας είπε: Ζει ο Κύριος των δυνάμεων, μπροστά στον οποίο παραστέκομαι ότι, σήμερα θα εμφανιστώ σ' αυτόν.
- ¹⁶ Πήγε, λοιπόν, ο Οβαδία σε συνάντηση του Αχαάβ, και του το ανήγγειλε. Και ο Αχαάβ πήγε σε συνάντηση του Ηλία.
- ¹⁷ Και καθώς ο Αχαάβ είδε τον Ηλία, ο Αχαάβ είπε σ' αυτόν: Εσύ είσαι αυτός που διαταράζεις τον Ισραήλ;
- ¹⁸ Και εκείνος είπε: Δεν διαταράζω εγώ τον Ισραήλ, αλλά εσύ, και η οικογένεια του πατέρα σου· επειδή, εσείς εγκαταλείψατε τις εντολές τού Κυρίου, και πήγες πίσω από τους Βααλείμ·
- ¹⁹ τώρα, λοιπόν, στείλε, συγκέντρωσέ μου ολόκληρο τον Ισραήλ στο βουνό τον Κάρμηλο, και τους 450 προφήτες τού Βάαλ, και τους 400 προφήτες των αλσών, που τρώνε στο τραπέζι τής Ιεζάβελ.
- ²⁰ Και ο Αχαάβ έστειλε σε όλους τούς γιους Ισραήλ, και συγκέντρωσε τους προφήτες στο βουνό τον Κάρμηλο.
- ²¹ Και ο Ηλίας πλησίασε σε ολόκληρο τον λαό, και είπε: Μέχρι πότε χωλαίνετε ανάμεσα σε δύο φρονήματα; Αν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθείτε αυτόν· αλλά, αν ο Βάαλ, ακολουθείτε τούτον. Και ο λαός δεν του απάντησε ούτε έναν λόγο.
- ²² Τότε, ο Ηλίας είπε στον λαό: Εγώ μόνος απέμεινα προφήτης τού Κυρίου· ενώ οι προφήτες τού Βάαλ είναι 450 άνδρες·
- ²³ ας μας δώσουν, λοιπόν, δύο μοσχάρια· και ας διαλέξουν για τον εαυτό τους το ένα μοσχάρι, και ας το διαμελίσουν, και ας το βάλουν επάνω σε ξύλα,

φωτιά όμως ας μη βάλουν· και εγώ θα ετοιμάσω το άλλο μοσχάρι, και θα το βάλω επάνω σε ξύλα, και φωτιά δεν θα βάλω·

24 και επικαλεστείτε το όνομα των θεών σας, και εγώ θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου· και ο Θεός, που θα εισακούσει με φωτιά, αυτός ας είναι ο Θεός. Και απαντώντας όλος ο λαός, είπε: Καλός είναι ο λόγος.

25 Και ο Ηλίας είπε στους προφήτες τού Βάαλ: Διαλέξτε για τον εαυτό σας το ένα μοσχάρι, και ετοιμάστε το πρώτοι· επειδή, είστε πολλοί· και επικαλεστείτε το όνομα των θεών σας, φωτιά όμως να μη βάλετε.

26 Και πήραν το μοσχάρι που τους δόθηκε, και το ετοίμασαν, και επικαλούνταν το όνομα του Βάαλ από το πρωί μέχρι το μεσημέρι, λέγοντας: Εισάκουσέ μας, Βάαλ· και δεν υπήρξε φωνή, και δεν υπήρξε ακρόαση· και πηδούσαν γύρω από το θυσιαστήριο, που είχαν κτίσει.

27 Και κατά το μεσημέρι, ο Ηλίας περιπαίζοντάς τους, έλεγε: Να τον επικαλείστε με δυνατή φωνή· επειδή, θεός είναι· ή έχει συνομιλία ή έχει ασχολία ή είναι σε οδοιπορία ή ίσως και να κοιμάται, και θα ξυπνήσει.

28 Και επικαλούνταν με μεγάλη φωνή, και κατέκοβαν το σώμα τους, σύμφωνα με τη συνήθειά τους, με μαχαίρια και με λόγχες, μέχρις ότου ξεχύθηκε επάνω τους αίμα.

29 Και αφού πέρασε το μεσημέρι, και αυτοί προφήτευαν μέχρι την ώρα τής προσφοράς, και δεν υπήρξε φωνή, και δεν υπήρξε ακρόαση, και δεν υπήρξε προσοχή,

30 τότε, ο Ηλίας είπε σε ολόκληρο τον λαό: Πλησιάστε σε μένα. Και όλος ο λαός πλησίασε σ' αυτόν. Και επιδιόρθωσε το θυσιαστήριο του Κυρίου, το γκρεμισμένο.

31 Και ο Ηλίας πήρε 12 πέτρες, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών των γιων τού Ιακώβ, προς τον οποίο είχε έρθει ο λόγος τού Κυρίου, λέγοντας: Το όνομά σου θα είναι Ισραήλ·

32 και έκτισε τις πέτρες σε θυσιαστήριο στο όνομα του Κυρίου· και έκανε ένα αυλάκι γύρω από το θυσιαστήριο, που χωρούσε δύο μέτρα σπόρο.

33 Και στοίβαξε τα ξύλα, και διαμέλισε το μοσχάρι, και το έβαλε επάνω στα ξύλα.

34 Και είπε: Γεμίστε τέσσερις υδρίες νερό, και χύστε το επάνω στο ολοκαύτωμα, και επάνω στα ξύλα. Και είπε: Δευτερώστε· και δευτέρωσαν. Και είπε: Κάντε το μία τρίτη φορά· και το έκαναν μία τρίτη φορά.

35 Και το νερό περιέτρεχε γύρω από το θυσιαστήριο· ακόμα και το αυλάκι γέμισε νερό.

36 Και την ώρα τής προσφοράς, ο Ηλίας ο προφήτης πλησίασε, και είπε: Κύριε, Θεέ τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ισραήλ, ας γίνει σήμερα γνωστό,

ὅτι εσύ είσαι ο Θεός στον Ισραήλ, και εγώ δούλος σου, και σύμφωνα με τον λόγο σου έκανα όλα αυτά τα πράγματα·

37 εισάκουσέ με, Κύριε, εισάκουσέ με, για να γνωρίσει αυτός ο λαός ότι εσύ ο Κύριος είσαι ο Θεός, και εσύ επέσρεψες την καρδιά τους πίσω.

38 Τότε, έπεσε φωτιά από τον Κύριο και κατέφαγε το ολοκαύτωμα, και τα ξύλα, και τις πέτρες, και το χώμα, και έγλειψε το νερό, αυτό που ήταν στο αυλάκι.

39 Και όταν όλος ο λαός το είδε, έπεσαν μπρούμυτα μπροστά τους, και είπαν: Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός.

40 Και ο Ηλίας τούς είπε: Πιάστε τούς προφήτες τού Βάαλ· κανένas απ' αυτούς as μη διασωθεί. Και τους έπιασαν· και ο Ηλίας τούς κατέβασε στον χείμαρρο Κεισών, και εκεί τους έσφαξε.

41 Και ο Ηλίας είπε στον Αχαάβ: Ανέβα, φάε και πιες· επειδή, υπάρχει φωνή πλήθους βροχής.

42 Και ο Αχαάβ ανέβηκε για να φάει και να πιει. Και ο Ηλίας ανέβηκε στην κορυφή τού Καρμήλου, και έσκυψε στη γη, και έβαλε το πρόσωπό του ανάμεσα στα γόνατά του,

43 και είπε στον υπηρέτη του: Ανέβα, τώρα, κοίταξε προς τη θάλασσα. Και ανέβηκε, και κοίταξε, και είπε: Δεν είναι τίποτε. Και εκείνος είπε: Πήγαινε πάλι, μέχρι επτά φορές.

44 Και την έβδομη φορά είπε: Δες, ένα μικρό σύννεφο, σαν παλάμη ανθρώπου, ανεβαίνει από τη θάλασσα. Και είπε: Ανέβα, να πεις στον Αχαάβ: Ζεύξε την άμαξά σου, και κατέβα, για να μη σε εμποδίσει η βροχή.

45 Και, εντωμεταξύ, ο ουρανός μαύρισε από τα σύννεφα και τον άνεμο, και έγινε μεγάλη βροχή. Και ο Αχαάβ ανέβηκε στην άμαξά του, και πήγε στην Ιεζραέλ.

46 Και το χέρι τού Κυρίου στάθηκε επάνω στον Ηλία, και συνέσφιξε την οσφύ του, και έτρεχε μπροστά από τον Αχαάβ μέχρι την είσοδο της Ιεζραέλ.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 19

1 ΚΑΙ ο Αχαάβ ανήγγειλε στην Ιεζάβελ όλα όσα ο Ηλίας έκανε, και με ποιον τρόπο θανάτωσε με ρομφαία όλους τούς προφήτες.

2 Και η Ιεζάβελ έστειλε έναν μηνυτή στον Ηλία, λέγοντας: Έτσι να κάνουν οι θεοί και έτσι να προσθέσουν, αν αύριο αυτή περίπου την ώρα δεν κάνω τη ζωή σου σαν τη ζωή ενός από εκείνους.

3 Και επειδή φοβήθηκε, σηκώθηκε, και αναχώρησε εξαιτίας τής ζωής του, και ήρθε στη Βηρ-σαβεέ, που είναι στον Ιούδα, και άφησε εκεί τον υπηρέτη του.

- ⁴ Και αυτός πήγε στην έρημο, μιας ημέρας δρόμο, και ήρθε και κάθησε κάτω από μία άρκευθο·²⁴ και επιθύμησε μέσα του να πεθάνει, και είπε: Αρκεί· τώρα, Κύριε, πάρε την ψυχή μου, επειδή δεν είμαι καλύτερος από τους πατέρες μου.
- ⁵ Και καθώς πλάγιασε, αποκοιμήθηκε κάτω από μια άρκευθο, και ξάφνου, ένας άγγελος τον άγγιξε, και του είπε: Σήκω, φάγε.
- ⁶ Και κοίταξε προς τα πάνω, και είδε, κοντά στο κεφάλι του υπήρχε ψωμί, ψημένο επάνω σε καυτές πέτρες,²⁵ και δοχείο με νερό. Και έφαγε και ήπие, και ξαναπλάγιασε.
- ⁷ Και ο άγγελος του Κυρίου γύρισε για δεύτερη φορά, και τον άγγιξε, και είπε: Σήκω, φάγε· επειδή, είναι μεγάλος ο δρόμος για σένα.
- ⁸ Και αφού σηκώθηκε, έφαγε και ήπие, και με τη δύναμη εκείνης της τροφής οδοιπόρησε 40 ημέρες και 40 νύχτες, μέχρι το Χωρήβ, το βουνό τού Θεού.
- ⁹ Και μπήκε εκεί σε ένα σπήλαιο, και έκανε ένα κατάλυμα· και ξάφνου, λόγος τού Κυρίου ήρθε προς αυτόν, και του είπε: Τι κάνεις εδώ, Ηλίας;
- ¹⁰ Και εκείνος είπε: Στάθηκα στο έπακρον ζηλωτής τού Κυρίου, του Θεού των δυνάμεων· επειδή, οι γιοι Ισραήλ εγκατέλειψαν τη διαθήκη σου, κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά σου, και θανάτωσαν τους προφήτες σου με ρομφαία· και εγώ εναπέμεινα μόνος· και ζητούν τη ζωή μου, για να την αφαιρέσουν.
- ¹¹ Και είπε: Βγες έξω, και στάσου επάνω στο βουνό, μπροστά στον Κύριο. Και τότε, ο Κύριος διάβαινε, και ένας δυνατός άνεμος έσχιζε τα βουνά, και έσπαζε τους βράχους μπροστά από τον Κύριο· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον άνεμο· και ύστερα από τον άνεμο, σεισμός· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στον σεισμό·
- ¹² και ύστερα από τον σεισμό, μία φωτιά· ο Κύριος δεν ήταν μέσα στη φωτιά· και μετά τη φωτιά, ένας ήχος λεπτού αέρα.
- ¹³ Και καθώς ο Ηλίας τον άκουσε, σκέπασε το πρόσωπό του με τη μηλωτή του, και βγήκε έξω, και στάθηκε στην είσοδο της σπηλιάς. Και ξάφνου, ακούστηκε σ' αυτόν μία φωνή, που έλεγε: Τι κάνεις εδώ, Ηλίας;
- ¹⁴ Και είπε: Στάθηκα στο έπακρον ζηλωτής τού Κυρίου των δυνάμεων· επειδή, οι γιοι Ισραήλ εγκατέλειψαν τη διαθήκη σου, κατέστρεψαν τα θυσιαστήριά σου, και θανάτωσαν τους προφήτες σου με ρομφαία· και εγώ εναπέμεινα μόνος· και ζητούν τη ζωή μου, για να την αφαιρέσουν.
- ¹⁵ Και ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, γύρνα πίσω στον δρόμο σου, στην έρημο της Δαμασκού· και όταν έρθεις, χρίσε τον Αζαήλ βασιλιά επάνω στη Συρία
- ¹⁶ και τον Ιηού, τον γιο τού Νιμσί, θα τον χρίσεις βασιλιά επάνω στον Ισραήλ· και τον Ελισσαιέ, τον γιο τού Σαφάτ, από την Αβέλ-μεολά, θα τον χρίσεις προφήτη αντί για σένα·

17 Και θα συμβεί, ώστε αυτός που θα διασωθεί από τη ρομφαία τού Αζαήλ, θα τον θανατώσει ο Ιηού· και αυτός που θα διασωθεί από τη ρομφαία τού Ιηού, θα τον θανατώσει ο Ελισσαιέ·

18 άφησα, όμως, στον Ισραήλ 7.000, όλα τα γόνατα όσα δεν έκλιναν στον Βάαλ, και κάθε στόμα που δεν τον φίλησε.

19 Και όταν αναχώρησε από εκεί, βρήκε τον Ελισσαιέ, τον γιο τού Σαφάτ, καθώς όργωνε με 12 ζευγάρια βόδια μπροστά του, ενώ αυτός ήταν στο 12 ο· και ο Ηλίας πέρασε από κοντά του, και έρριξε επάνω του τη μηλωτή του.

20 Και εκείνος άφησε τα βόδια, και έτρεξε πίσω από τον Ηλία, και είπε: Ας φιλήσω, παρακαλώ, τον πατέρα μου και τη μητέρα μου, και τότε θα σε ακολουθήσω. Και του είπε: Πήγαινε, γύρνα πίσω· επειδή, τι σου έκανα;

21 Και στράφηκε από πίσω του, και πήρε ένα ζευγάρι βόδια, τα έσφαξε, και έψησε το κρέας τους με τα εργαλεία των βοδιών, και έδωσε στον λαό, και έφαγαν. Τότε, αφού σηκώθηκε, πήγε πίσω από τον Ηλία, και τον υπηρετούσε.

A' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 20

1 ΚΑΙ ο Βεν-αδάδ, ο βασιλιάς τής Συρίας, συγκέντρωσε ολόκληρη τη δύναμή του· (και ήσαν μαζί του 32 βασιλιάδες, και άλογα, και άμαξες)· και ανέβηκε, και πολιορκήσε τη Σαμάρεια, και την πολέμουσε.

2 Και έστειλε μηνυτές στον Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, στην πόλη, και του είπε: Έτσι λέει ο Βεν-αδάδ·

3 το ασήμι σου και το χρυσάφι σου είναι δικό μου· και οι γυναίκες σου και τα ωραία παιδιά σου είναι δικά μου.

4 Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ απάντησε, και είπε: Σύμφωνα με τον λόγο σου, κύριέ μου βασιλιά, δικός σου είμαι εγώ, και όλα όσα έχω.

5 Και οι μηνυτές γύρισαν πίσω, και είπαν: Έτσι απαντάει ο Βεν-αδάδ, λέγοντας: Επειδή, έστειλα σε σένα, λέγοντας: Το ασήμι σου, το χρυσάφι σου, και τις γυναίκες σου, και τα παιδιά σου, θα τα παραδώσεις σε μένα,

6 αύριο βέβαια γύρω σ' αυτή την ώρα, θα στείλω τους δούλους μου σε σένα, και θα ερευνήσουν το παλάτι σου, και τα σπίτια των δούλων σου· και ό,τι είναι επιθυμητό στα μάτια σου, θα το βάλουν στα χέρια τους, και θα το πάρουν.

7 Τότε, ο βασιλιάς τού Ισραήλ κάλεσε όλους τούς πρεσβύτερους του τόπου, και είπε: Στοχαστείτε, παρακαλώ, και δέστε ότι αυτός ζητάει κακία· επειδή, έστειλε σε μένα για τις γυναίκες μου, και για τα παιδιά μου, και για το ασήμι μου, και για το χρυσάφι μου, και δεν του αρνήθηκα τίποτε.

8 Και όλοι οι πρεσβύτεροι και ολόκληρος ο λαός είπαν σ' αυτόν: Να μη υπακούσεις ούτε να συγκατατεθείς.

- ⁹ Είπε, λοιπόν, στους μηνυτές τού Βεν-αδάδ: Πείτε στον κύριό μου τον βασιλιά: Όλα όσα διαμήνυσες στον δούλο σου αρχικά, θα τα κάνω· αυτό, όμως, το πράγμα δεν μπορώ να το κάνω. Και οι μηνυτές αναχώρησαν, και του έφεραν την απάντηση.
- ¹⁰ Και ο Βεν-αδάδ ξανάστειλε σ' αυτόν μηνυτές, λέγοντας: Έτσι να κάνουν σε μένα οι θεοί, και έτσι να προσθέσουν, αν το χώμα τής Σαμάρειας αρκέσει για μια χεριά σε ολόκληρο τον λαό, αυτόν που με ακολουθεί.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ απάντησε και είπε: Πείτε του: Όποιος περιζώνεται τα όπλα, ας μη μεγαλαυχεί σαν εκείνον που τα βγάζει.
- ¹² Και όταν ο Βεν-αδάδ άκουσε αυτό τον λόγο, έτυχε να πίνει, αυτός και οι βασιλιάδες που ήσαν μαζί του στις σκηνές, και είπε στους δούλους του: Παραταχθείτε. Και παρατάχθηκαν ενάντια στην πόλη.
- ¹³ Και ξάφνου, ήρθε στον Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, ένας προφήτης, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Βλέπεις ολόκληρο αυτό το μεγάλο πλήθος; Δες, εγώ το παραδίνω στο χέρι σου, σήμερα· και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁴ Και ο Αχαάβ είπε: Με ποιον; Και εκείνος απάντησε: Έτσι λέει ο Κύριος: Με τους υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών. Τότε, είπε: Ποιος θα συγκροτήσει τη μάχη; Και απάντησε: Εσύ.
- ¹⁵ Τότε, αρίθμησε τους υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών· και ήσαν 232· και ύστερα απ' αυτούς, αρίθμησε ολόκληρο τον λαό, όλους τούς γιους Ισραήλ, 7.000.
- ¹⁶ Και βγήκαν το μεσημέρι. Και ο Βεν-αδάδ έπινε και μεθούσε στις σκηνές, αυτός, και οι βασιλιάδες, οι 32 βασιλιάδες, οι σύμμαχοί του.
- ¹⁷ Και βγήκαν πρώτοι οι υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών· και ο Βεν-αδάδ έστειλε να μάθει· και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Βγήκαν άνδρες από τη Σαμάρεια.
- ¹⁸ Και εκείνος είπε: Αν βγήκαν ειρηνικά, πιάστε τους ζωντανούς· και αν βγήκαν για πόλεμο, και πάλι συλλάβετέ τους ζωντανούς.
- ¹⁹ Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη αυτοί οι υπηρέτες των αρχόντων των επαρχιών, και ο στρατός που τους ακολουθούσε.
- ²⁰ Και κάθε ένας χτύπησε τον άνθρωπό του· και οι Σύριοι έφυγαν· και ο Ισραήλ τούς καταδίωξε· και ο Βεν-αδάδ, ο βασιλιάς τής Συρίας, διασώθηκε έφιππος μαζί με τους καβαλάρηδες.
- ²¹ Και βγήκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και χτύπησε τους καβαλάρηδες και τις άμαξες, και έκανε στους Συρίους μεγάλη σφαγή.

- 22** Και ο προφήτης ήρθε στον βασιλιά τού Ισραήλ, και του είπε: Πήγαινε, ενδυναμώσου, και σκέψου, και δεξ τι θα κάνεις· επειδή, στην επιστροφή τού χρόνου ο βασιλιάς τής Συρίας θα ανέβει εναντίον σου.
- 23** Και οι δούλοι τού βασιλιά τής Συρίας είπαν σ' αυτόν: Ο θεός τους είναι θεός των βουνών· γι' αυτό υπερίσχυσε εναντίον μας· αν τους πολεμήσουμε στην πεδιάδα, σίγουρα θα υπερισχύσουμε εναντίον τους.
- 24** Κάνε, λοιπόν, τούτο το πράγμα: Βγάλε τούς βασιλιάδες, κάθε έναν από τον τόπο του· και αντί γι' αυτούς βάλε στρατηγούς·
- 25** και εσύ να συγκενρώσεις στον εαυτό σου στρατό, όσον στρατό έπεσε, απ' αυτούς που ήσαν μαζί σου, και άλογο αντί για άλογο, και άμαξα αντί για άμαξα· και ας τους πολεμήσουμε στην πεδιάδα, και βέβαια θα υπερισχύσουμε εναντίον τους. Και εισάκουσε τη φωνή τους, και έκανε έτσι.
- 26** Και στην επιστροφή τού χρόνου, ο Βεν-αδάδ αριθμήσε τους Συρίους, και ανέβηκε στην Αφέκ, για να πολεμήσει ενάντια στον Ισραήλ.
- 27** Και οι γιοι Ισραήλ αριθμήθηκαν, και αφού προπαρασκευάστηκαν, πήγαν σε συνάντησή τους· και οι γιοι Ισραήλ στρατοπέδευσαν απέναντί τους, σαν δύο μικρά κοπάδια κατσικιών· ενώ οι Σύριοι γέμισαν τη γη.
- 28** Και ήρθε ο άνθρωπος του Θεού, και μίλησε στον βασιλιά τού Ισραήλ, και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, οι Σύριοι είπαν: Ο Κύριος είναι Θεός των βουνών, και όχι Θεός των κοιλάδων, γι' αυτό θα παραδώσω στο χέρι σου ολόκληρο αυτό το μεγάλο πλήθος, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 29** Και ήσαν μεταξύ τους στρατοπεδευμένοι αντικρουστά επτά ημέρες. Και την έβδομη ημέρα συγκροτήθηκε η μάχη· και οι γιοι Ισραήλ χτύπησαν τους Συρίους 100.000 πεζούς σε μία ημέρα.
- 30** Και εκείνοι που εναπέμειναν, έφυγαν στην Αφέκ, προς την πόλη· και το τείχος έπεσε επάνω σε 27.000 από τους άνδρες που είχαν εναπομείνει. Και ο Βεν-αδάδ έφυγε, και μπήκε στην πόλη, και κρυβόταν από κοιτώνα σε κοιτώνα.
- 31** Και οι δούλοι του είπαν προς αυτόν: Δες, τώρα, ακούσαμε ότι οι βασιλιάδες τής οικογένειας του Ισραήλ είναι βασιλιάδες ελεήμονες· αςβάλουμε, λοιπόν, σάκους επάνω στη μέση μας, και σχοινιά επάνω στα κεφάλια μας, και ας βγούμε στον βασιλιά τού Ισραήλ· ίσως σου χαρίσει τη ζωή.
- 32** Περιζώστηκαν, λοιπόν, σάκους, και σχοινιά στα κεφάλια τους, και ήρθαν στον βασιλιά τού Ισραήλ, και είπαν: Ο δούλος σου ο Βεν-αδάδ λέει: Ας ζήσει η ψυχή μου, παρακαλώ. Και είπε: Ζει ακόμα; Αδελφός μου είναι.
- 33** Και οι άνδρες το πήραν αυτό για καλόν οιωνό, και βιάστηκαν να στερεώσουν αυτό που βγήκε από το στόμα του· και είπαν: Ο αδελφός σου ο Βεν-αδάδ. Και είπε: Πηγαίνατε, φέρτε τον. Και όταν ο Βεν-αδάδ ήρθε σ' αυτόν, εκείνος τον ανέβασε στην άμαξά του.

³⁴ Και ο Βεν-αδάδ είπε σ' αυτόν: Τις πόλεις, που είχε πάρει ο πατέρας μου από τον πατέρα σου, θα τις επιστρέψω· και θα στήσεις στη Δαμασκό οχυρώματα, όπως έστησε ο πατέρας μου στη Σαμάρεια. Και εγώ, είπε ο Αχαάβ, θα σε εξαποστείλω με βάση αυτή τη συνθήκη. Έτσι, έκανε μαζί του συνθήκη, και τον εξαπέστειλε.

³⁵ Και ένας άνθρωπος από τους γιους των προφητών είπε στον κοντινό του με λόγον τού Κυρίου: Χτύπησέ με, παρακαλώ. Αλλ' ο άνθρωπος δεν θέλησε να τον χτυπήσει.

³⁶ Και του είπε: Επειδή, δεν υπάκουσες στη φωνή τού Κυρίου, δες, καθώς θα αναχωρήσεις από μένα, θα σε θανατώσει ένα λιοντάρι. Και καθώς αναχώρησε απ' αυτόν, τον βρήκε ένα λιοντάρι, και τον θανάτωσε.

³⁷ Βρίσκοντας αργότερα έναν άλλον άνθρωπο, είπε: Χτύπησέ με, παρακαλώ. Και ο άνθρωπος τον χτύπησε, και καθώς τον χτύπησε, τον πλήγωσε.

³⁸ Τότε, ο προφήτης αναχώρησε, και στάθηκε επάνω στον δρόμο για τον βασιλιά, μεταμορφωμένος με ένα κάλυμμα στα μάτια του.

³⁹ Και καθώς διάβαινε ο βασιλιάς, αυτός αναβόησε προς τον βασιλιά, και είπε: Ο δούλος σου βγήκε στο μέσον τής μάχης· και ξάφνου, ένας άνθρωπος, αφού στράφηκε κατά μέρος, έφερε κάποιον σε μένα, και είπε: Φύλαγε αυτόν τον άνθρωπο· αν ποτέ φύγει, τότε η ζωή σου θα είναι αντί για τη ζωή του ή θα πληρώσεις ένα τάλαντο ασήμι·

⁴⁰ και ενώ ο δούλος σου ασχολούνταν εδώ κι εκεί, αυτός έφυγε. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε σ' αυτόν: Αυτή είναι η κρίση σου· εσύ ο ίδιος την αποφάσισες.

⁴¹ Τότε, έσπευσε, και έβγαλε από τα μάτια του το κάλυμμα· και τον γνώρισε ο βασιλιάς τού Ισραήλ ότι ήταν από τους προφήτες.

⁴² Και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, εσύ εξαπέστειλες από το χέρι σου έναν άνθρωπο, που εγώ είχα αποφασίσει για όλεθρο, γι' αυτό η ζωή σου θα είναι αντί της ζωής του, και ο λαός σου αντί του λαού του.

⁴³ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ έφυγε στο παλάτι του σκυθρωπός και δυσανεστημένος, και ήρθε στη Σαμάρεια.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 21

¹ ΚΑΙ μετά από τα πράγματα αυτά, ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, είχε έναν αμπελώνα στην Ιεζραέλ, κοντά στο παλάτι τού Αχαάβ, του βασιλιά τής Σαμάρειας.

² Και ο Αχαάβ μίλησε στον Ναβουθαί, λέγοντας: Δώσε μου τον αμπελώνα σου, για να τον έχω για κήπο λαχάνων, επειδή είναι κοντά στο σπίτι μου· και θα σου δώσω αντί γι' αυτόν έναν καλύτερο αμπελώνα απ' ό,τι αυτός· ή, αν σου είναι αρεστό, θα σου δώσω το αντίτίμό του σε ασήμι.

- ³ Και ο Ναβουθαί είπε στον Αχαάβ: Μη γένοιτο σε μένα από τον Θεό, να δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου σε σένα!
- ⁴ Και ο Αχαάβ γύρισε στο σπίτι του σκυθρωπός και δυσαρεστημένος, για τον λόγο τον οποίο τού μίλησε ο Ναβουθαί, ο Ιεζραελίτης, λέγοντας: Δεν θα σου δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου. Και πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι του, και έστρεψε το πρόσωπό του, και δεν έφαγε ψωμί.
- ⁵ Και ήρθε σ' αυτόν η Ιεζάβελ, η γυναίκα του, και του είπε: Γιατί είναι το πνεύμα σου περίλυπο, ώστε δεν τρως ψωμί;
- ⁶ Και εκείνος τής είπε: Επειδή, μίλησα στον Ναβουθαί, τον Ιεζραελίτη, και του είπα: Δώσε μου τον αμπελώνα σου με ασήμι· ή, αν αγαπάς, θα σου δώσω έναν άλλον αμπελώνα αντί γι' αυτόν· κι εκείνος απάντησε: Δεν θα σου δώσω τον αμπελώνα μου.
- ⁷ Και η Ιεζάβελ, η γυναίκα του είπε προς αυτόν: Εσύ βασιλεύεις τώρα επάνω στον Ισραήλ; Σήκω, φάε ψωμί, και ας είναι η καρδιά σου εύθυμη· εγώ θα σου δώσω τον αμπελώνα τού Ναβουθαί, του Ιεζραελίτη.
- ⁸ Τότε, έγραψε επιστολές στο όνομα του Αχαάβ, και τις σφράγισε με τη σφραγίδα του, και έστειλε τις επιστολές στους πρεσβύτερους, και στους άρχοντες, εκείνους που ήσαν στην πόλη του, αυτούς που κατοικούσαν μαζί με τον Ναβουθαί.
- ⁹ Και στις επιστολές έγραφε, λέγοντας: Κηρύξτε νηστεία, και βάλτε τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού·
- ¹⁰ και βάλτε να κάθονται απέναντί του δύο κακοί άνδρες, και ας δώσουν μαρτυρία εναντίον του, λέγοντας: Εσύ βλασφήμησες τον Θεό και τον βασιλιά· και βγάλτε τον έξω, και πετροβολήστε τον, και ας πεθάνει.
- ¹¹ Και οι άνδρες τής πόλης του, οι πρεσβύτεροι και οι άρχοντες, που κατοικούσαν στην πόλη του, έκαναν όπως τους είχε διαμηνύσει η Ιεζάβελ, σύμφωνα με το γραμμένο στις επιστολές, που τους είχε στείλει.
- ¹² Κήρυξαν νηστεία, και έβαλαν τον Ναβουθαί να καθήσει επικεφαλής τού λαού·
- ¹³ και μπήκαν δύο άνδρες κακοί, και κάθισαν απέναντί του· και οι κακοί άνδρες έδωσαν μαρτυρία εναντίον του, εναντίον τού Ναβουθαί, μπροστά στον λαό, λέγοντας: Ο Ναβουθαί βλασφήμησε τον Θεό και τον βασιλιά. Τότε, τον έβγαλαν έξω από την πόλη, και τον λιθοβολήσαν με πέτρες, και πέθανε.
- ¹⁴ Και έστειλαν στην Ιεζάβελ, λέγοντας: Ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε, και πέθανε.
- ¹⁵ Και καθώς η Ιεζάβελ άκουσε ότι ο Ναβουθαί λιθοβολήθηκε και πέθανε, η Ιεζάβελ είπε στον Αχαάβ: Σήκω, κληρονόμησε τον αμπελώνα τού Ναβουθαί,

του Ιεζραελίτη, που δεν ήθελε να σου τον δώσει με ασήμι· επειδή, ο Ναβουθαί δεν ζει, αλλά πέθανε.

16 Και καθώς ο Αχαάβ άκουσε ότι ο Ναβουθαί πέθανε, ο Αχαάβ σηκώθηκε να κατέβει στον αμπελώνα τού Ναβουθαί τού Ιεζραελίτη, για να τον κληρονομήσει.

17 Και ο λόγος τού Κυρίου ήρθε στον Ηλία τον Θεσβίτη, λέγοντας:

18 Σήκω, κατέβα σε συνάντηση του Αχαάβ, του βασιλιά τού Ισραήλ, που κατοικεί στη Σαμάρεια· δες, είναι στον αμπελώνα τού Ναβουθαί, όπου κατέβηκε για να τον κληρονομήσει·

19 και θα μιλήσεις σ' αυτόν, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Φόνευσες, και επιπλέον κληρονόμησες; Θα μιλήσεις ακόμα σ' αυτόν, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Στον τόπο, όπου τα σκυλιά έγλειψαν το αίμα τού Ναβουθαί, θα γλείψουν τα σκυλιά το αίμα σου, ναι, το δικό σου.

20 Και ο Αχαάβ είπε στον Ηλία: Με βρήκες, εχθρέ μου; Κι απάντησε: Σε βρήκα· επειδή, πούλησες τον εαυτό σου στο να κάνεις το πονηρό μπροστά στον Κύριο.

21 Πρόσεξε, λέει ο Κύριος: Εγώ θα φέρω κακό επάνω σου, και θα σαρώσω πίσω σου, και θα εξολοθρεύσω από τον Αχαάβ εκείνον που ουρεί προς τον τοίχο, και τον δούλο και τον ελεύθερο ανάμεσα στον Ισραήλ·¹⁸

22 και θα κάνω την οικογένειά σου όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, και καθώς την οικογένεια του Βασά, του γιου τού Αχιά, εξαιτίας τού παροργισμού με τον οποίο με παρόργισες, και έκανες τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

23 Και για την Ιεζάβελ, ακόμα, μίλησε ο Κύριος, λέγοντας: Τα σκυλιά θα καταφάνε την Ιεζάβελ κοντά στο περιτείχισμα της Ιεζραέλ·

24 όποιος από τον Αχαάβ πεθάνει στην πόλη, τα σκυλιά θα τον καταφάνε· και όποιος πεθάνει στο χωράφι, τα πουλιά τού ουρανού θα τον καταφάνε.

25 (Πραγματικά, κανένας δεν στάθηκε όμοιος με τον Αχαάβ, ο οποίος πούλησε τον εαυτό του στο να πράττει πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως τον κινούσε η γυναίκα του η Ιεζάβελ.

26 Και έπραξε με βδελυρό τρόπο, σε υπερβολικό βαθμό, ακολουθώντας τα είδωλα, σύμφωνα με όλα όσα έπρατταν οι Αμορραίοι, που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ).

27 Και όταν ο Αχαάβ άκουσε τα λόγια αυτά, έσχισε τα ιμάτιά του, και έβαλε σάκο επάνω στη σάρκα του, και νήστευσε, και ήταν πλαγιασμένος, περιτυλιγμένος με σάκο, και περπατούσε σκυμμένος.

28 Και ήρθε ο λόγος τού Κυρίου στον Ηλία τον Θεσβίτη, λέγοντας:

²⁹ Είδες πώς ταπεινώθηκε μπροστά μου ο Αχαάβ; Επειδή ταπεινώθηκε μπροστά μου, δεν θα φέρω κακό στις ημέρες του· στις ημέρες τού γιου του θα φέρω το κακό επάνω στην οικογένειά του.

Α' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 22

¹ ΠΕΡΑΣΑΝ δε τρία χρόνια χωρίς πόλεμο ανάμεσα στη Συρία και τον Ισραήλ.

² Και κατά τον τρίτο χρόνο, ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κατέβηκε προς τον βασιλιά τού Ισραήλ.

³ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στους δούλους του: Ξέρετε ότι η Ραμώθ-γαλαάδ είναι δική μας, και εμείς σιωπούμε στο να την πάρουμε από το χέρι τού βασιλιά τής Συρίας;

⁴ Και είπε στον Ιωσαφάτ: Έρχεσαι μαζί μου για να πολεμήσουμε τη Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο Ιωσαφάτ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Εγώ είμαι όπως κι εσύ, ο λαός μου όπως ο λαός σου, τα άλογά μου όπως τα άλογά σου.

⁵ Και ο Ιωσαφάτ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Ρώτησε, παρακαλώ, τον λόγο τού Κυρίου σήμερα.

⁶ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες, περίπου 400 άνδρες, και τους είπε: Να πάω εναντίον τής Ραμώθ-γαλαάδ να πολεμήσω ή να απέχω; Και εκείνοι είπαν: Ανέβα, και ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

⁷ Και ο Ιωσαφάτ είπε: Δεν υπάρχει εδώ ακόμα ένας προφήτης τού Κυρίου, για να τον ρωτήσουμε;

⁸ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Υπάρχει ακόμα κάποιος άνθρωπος, ο Μιχαΐας, ο γιος τού Ιεμλά, διαμέσου τού οποίου μπορούμε να ρωτήσουμε τον Κύριο· όμως, τον μισώ· επειδή, δεν προφητεύει καλό για μένα, αλλά κακό. Και ο Ιωσαφάτ είπε: Ας μη μιλάει έτσι ο βασιλιάς.

⁹ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ κάλεσε έναν ευνούχο, και είπε: Βιάσου να φέρεις τον Μιχαΐα, τον γιο τού Ιεμλά.

¹⁰ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κάθονταν, κάθε ένας στον θρόνο του, ντυμένοι με στολές, σε έναν ανοιχτό τόπο, προς την είσοδο της πύλης τής Σαμάρειας· και όλοι οι προφήτες προφήτευαν μπροστά τους.

¹¹ Και ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χανασανά, είχε κάνει για τον εαυτό του σιδερένια κέρατα· και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Με τούτα θα κερατίσεις τούς Συρίους, μέχρις ότου τούς συντελέσεις.

¹² Και όλοι οι προφήτες προφήτευαν με τον ίδιο τρόπο, λέγοντας: Ανέβα στη Ραμώθ-γαλαάδ, και να ευοδώνεσαι· επειδή, ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

- 13** Και ο μηνυτής, που πήγε να καλέσει τον Μιχαΐα, του είπε, λέγοντας: Δες, τώρα, τα λόγια των προφητών με ένα στόμα φανερώνουν καλό για τον βασιλιά· ο λόγος σου, λοιπόν, ας είναι όπως ο λόγος ενός από εκείνους, και να μιλήσεις το καλό.
- 14** Και ο Μιχαΐας είπε: Ζει ο Κύριος, ό,τι μου πει ο Κύριος, αυτό θα μιλήσω.
- 15** Ήρθε, λοιπόν, στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Μιχαΐα, να πάμε στη Ραμώθ-γαλαάδ για να πολεμήσουμε ή να απέχουμε; Και εκείνος τού απάντησε: Ανέβα, και να ευοδώνεσαι· επειδή, ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.
- 16** Και ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Μέχρι πόσες φορές θα σε ορκίζω, να μη μου λες παρά την αλήθεια στο όνομα του Κυρίου;
- 17** Και εκείνος είπε: Είδα ολόκληρο τον Ισραήλ διασκορπισμένον επάνω στα βουνά, σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα. Και ο Κύριος είπε: Αυτοί δεν έχουν κύριο, ας γυρίσουν κάθε ένας στο σπίτι του με ειρήνη.
- 18** Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ. Δεν σου είπα ότι δεν θα προφητεύσει καλό για μένα, αλλά κακό;
- 19** Και ο Μιχαΐας είπε: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου. Είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω στον θρόνο του, και ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού να παραστέκεται γύρω απ' αυτόν, από τα δεξιά του, και από τα αριστερά του.
- 20** Και ο Κύριος είπε: Ποιος θα απατήσει τον Αχαάβ, ώστε να ανέβει και να πέσει στη Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ένας είπε έτσι, ο δε άλλος είπε έτσι.
- 21** Και βγήκε το πνεύμα, και στάθηκε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Εγώ θα τον απατήσω.
- 22** Και ο Κύριος είπε σ' αυτό: Με ποιον τρόπο; Και είπε: Θα βγω, και θα είμαι πνεύμα ψεύδους στο στόμα όλων των προφητών του. Και ο Κύριος είπε: Θα απατήσεις, και ακόμα θα κατορθώσεις· βγες, και κάνε έτσι.
- 23** Τώρα, λοιπόν, δες, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψεύδους στο στόμα όλων αυτών των προφητών σου, και ο Κύριος μίλησε κακό για σένα.
- 24** Τότε, ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χαναανά, καθώς πλησίασε, ράπισε τον Μιχαΐα επάνω στο σαγόνι, και είπε: Από ποιον δρόμο πέρασε το Πνεύμα τού Κυρίου από μένα, για να μιλήσει σε σένα;
- 25** Και ο Μιχαΐας είπε: Πρόσεξε, θα δεις, κατά την ημέρα που θα μπαίνεις από ταμείο²⁶ σε ταμείο για να κρυφτείς.
- 26** Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε: Πιάστε τον Μιχαΐα, και ξαναφέрте τον στον Αμών, τον άρχοντα της πόλης, και στον Ιωάς, τον γιο τού βασιλιά·

- ²⁷ και πείτε: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Τούτον να τον βάλετε στη φυλακή, και τρέφετέ τον με ψωμί θλίψης, και με νερό θλίψης, μέχρις ότου γυρίσω με ειρήνη.
- ²⁸ Και ο Μιχαΐας είπε: Αν πραγματικά γυρίσεις με ειρήνη, τότε ο Θεός δεν μίλησε μέσα από μένα. Και είπε: Ακούστε εσείς, όλοι οι λαοί.
- ²⁹ Και ανέβηκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, στη Ραμώθ-γαλαάδ.
- ³⁰ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Εγώ θα μετασχηματιστώ, και θα μπω μέσα στη μάχη· εσύ ντύσου τη στολή σου. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ μετασχηματίστηκε, και μπήκε μέσα στη μάχη.
- ³¹ Και ο βασιλιάς τής Συρίας είχε προστάξει τούς 32 αμαξάρχες του, λέγοντας: Μη πολεμάτε ούτε μικρόν ούτε μεγάλο, αλλά μονάχα τον βασιλιά τού Ισραήλ.
- ³² Και καθώς οι αμαξάρχες είδαν τον Ιωσαφάτ, είπαν τότε αυτοί: Σίγουρα, αυτός είναι ο βασιλιάς τού Ισραήλ. Και περιστράφηκαν για να τον πολεμήσουν· αλλά, ο Ιωσαφάτ αναβόησε.
- ³³ Και οι αμαξάρχες, βλέποντας ότι δεν ήταν ο βασιλιάς τού Ισραήλ, γύρισαν από την καταδίωξή του.
- ³⁴ Κάποιος άνθρωπος, δε, καθώς τόξευσε άσκοπα, χτύπησε τον βασιλιά τού Ισραήλ ανάμεσα στις αρθρώσεις του θώρακος· και εκείνος είπε στον ηνίοχό του: Στρέψε το χέρι σου, και βγάλε με από το στρατόπεδο· επειδή, πληγώθηκα.
- ³⁵ Και η μάχη δυνάμωσε εκείνη την ημέρα· και ο βασιλιάς στεκόταν επάνω στην άμαξα απέναντι από τους Συρίους, και προς την εσπέρα πέθανε· και το αίμα του έρρεε από την πληγή στο κοίλωμα της άμαξας.
- ³⁶ Και γύρω στη δύση τού ήλιου έγινε διακήρυξη στο στρατόπεδο, που έλεγε: Κάθε ένας ας πάει στην πόλη του, και κάθε ένας ας πάει στον τόπο του.
- ³⁷ Και ο βασιλιάς πέθανε, και μεταφέρθηκε στη Σαμάρεια· και έθαψαν τον βασιλιά στη Σαμάρεια.
- ³⁸ Και έπλυναν την άμαξα στο υδροστάσιο στη Σαμάρεια· έπλυναν ακόμα και τα όπλα του· και οι σκύλοι έγλειψαν το αίμα του, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε μιλήσει.
- ³⁹ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αχαάβ, και όλα όσα έκανε, και το ελεφάντινο παλάτι, που έκτισε, και όλες οι πόλεις που έκτισε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- ⁴⁰ Και ο Αχαάβ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Οχοζίας, ο γιος του.

- 41 ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Ασά, βασίλευσε επάνω στον Ιούδα, τον τέταρτο χρόνο τού Αχαάβ, βασιλιά τού Ισραήλ.
- 42 Ο Ιωσαφάτ ήταν ηλικίας 35 χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 25 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Αζουβά, θυγατέρα τού Σιλεϊ.
- 43 Και περπάτησε σε όλους τούς δρόμους τού Ασά τού πατέρα του· δεν ξέκλινε απ' αυτούς, κάνοντας το ευθύ μπροστά στον Κύριο.
- 44 Οι ψηλοί τόποι, όμως, δεν αφαιρέθηκαν· ο λαός θυσίαζε ακόμα, και θυμίαζε, στους ψηλούς τόπους.
- 45 Και ο Ιωσαφάτ είχε ειρήνη με τον βασιλιά τού Ισραήλ.
- 46 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωσαφάτ, και τα κατορθώματά του όσα έκανε, και οι πόλεμοί του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- 47 Και το υπόλοιπο των σοδομιτών, αυτό που εναπέμεινε στις ημέρες τού Ασά τού πατέρα του, αυτός το εξάλειψε από τη γη.
- 48 Τότε, δεν υπήρχε βασιλιάς στον Εδώμ· ο διοικητής ήταν βασιλιάς.
- 49 Ο Ιωσαφάτ έκανε πλοία στη Θαρσείς, για να πλεύσουν στο Οφείρ για χρυσάφι· όμως, δεν πήγαν, επειδή τα πλοία συντρίφτηκαν στην Εσιών-γάβερ.
- 50 Τότε, ο Οχοζίας, ο γιος τού Αχαάβ είπε στον Ιωσαφάτ: Ας πάνε οι δούλοι μου με τους δούλους σου στα πλοία· ο Ιωσαφάτ, όμως, δεν θέλησε.
- 51 Και ο Ιωσαφάτ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωράμ, ο γιος του.
- 52 Ο ΟΧΟΖΙΑΣ, ο γιος τού Αχαάβ, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια τον 17 ο χρόνο τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα· και βασίλευσε δύο χρόνια επάνω στον Ισραήλ.
- 53 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στον δρόμο τού πατέρα του, και στον δρόμο τής μητέρας του, και στον δρόμο τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει·
- 54 επειδή, λάτρευσε τον Βάαλ, και τον προσκύνησε, και παρόργισε τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, σε όλα όσα έπραξε ο πατέρας του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 1

- 1** ΚΑΙ ύστερα από τον θάνατο του Αχαάβ, ο Μωάβ επαναστάτησε ενάντια στον Ισραήλ.
- 2** Και ο Οχοζίας έπεσε από τον δρύινο φράχτη τού υπερώου του, που υπήρχε στη Σαμάρεια, και αρρώστησε· και έστειλε μηνυτές, λέγοντάς τους: Πηγαίνετε, ρωτήστε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεό τής Ακκαρών, αν έχω ελπίδες να αναλάβω απ' αυτή την αρρώστια.
- 3** Αλλά ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Ηλία τον Θεσβίτη: Σήκω, ανέβα σε συνάντηση των μηνυτών τού βασιλιά τής Σαμάρειας, και πες τους: Επειδή δεν υπάρχει Θεός στον Ισραήλ, γι' αυτό πηγαίνετε να ρωτήσετε τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεό τής Ακκαρών;
- 4** Τώρα, λοιπόν, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα κατέβεις από το κρεβάτι σου, στο οποίο ανέβηκες, αλλά οπωσδήποτε θα πεθάνεις. Και ο Ηλίας αναχώρησε.
- 5** Και οι μηνυτές γύρισαν σ' αυτόν· κι εκείνος είπε: Γιατί γυρίσατε;
- 6** Και του είπαν: Κάποιος άνθρωπος ανέβηκε σε συνάντησή μας, και μας είπε: Πηγαίνετε, επιστρέψτε στον βασιλιά, που σας έστειλε, και πείτε του: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή δεν είναι Θεός στον Ισραήλ, γι' αυτό στέλνεις να ρωτήσεις τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεό τής Ακκαρών; Δεν θα κατέβεις, λοιπόν, από το κρεβάτι σου, στο οποίο ανέβηκες, αλλά οπωσδήποτε θα πεθάνεις.
- 7** Και είπε σ' αυτούς: Τι είδους ήταν η μορφή τού ανθρώπου, που ανέβηκε σε συνάντησή σας, και μίλησε σε σας αυτά τα λόγια;
- 8** Και του απάντησαν: Ένας δασύτριχος άνθρωπος, και περιζωσμένος την οσφύ του με μια δερμάτινη ζώνη. Και είπε: Ο Ηλίας είναι, ο Θεσβίτης.
- 9** Τότε, ο βασιλιάς έστειλε σ' αυτόν έναν πεντηκόνταρχο, μαζί με τους 50 άνδρες του. Κι ανέβηκε σ' αυτόν· και να, καθόταν επάνω στην κορυφή τού βουνού. Και του είπε: Άνθρωπε του Θεού, ο βασιλιάς είπε, κατέβα.
- 10** Και απαντώντας ο Ηλίας, είπε στον πεντηκόνταρχο: Αν εγώ είμαι άνθρωπος του Θεού, ας κατέβει φωτιά από τον ουρανό, και ας καταφάει εσένα και τους 50 άνδρες σου. Και κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό, και κατέφαγε αυτόν και τους 50 άνδρες του.
- 11** Και ξανάστειλε σ' αυτόν έναν άλλον πεντηκόνταρχο, μαζί με τους 50 άνδρες του. Και μίλησε, και του είπε: Άνθρωπε του Θεού, έτσι λέει ο βασιλιάς: Κατέβα γρήγορα.
- 12** Και απαντώντας ο Ηλίας τούς είπε: Αν εγώ είμαι άνθρωπος του Θεού, ας κατέβει φωτιά από τον ουρανό, και ας καταφάει εσένα και τους 50 άνδρες σου.

Και κατέβηκε φωτιά Θεού από τον ουρανό, και κατέφαγε αυτόν και τους 50 άνδρες του.

¹³ Και έστειλε ξανά έναν τρίτον πεντηκόνταρχο, μαζί με τους 50 άνδρες του. Και καθώς ο τρίτος πεντηκόνταρχος ανέβηκε, ήρθε και γονάτισε μπροστά στον Ηλία, και τον παρακάλεσε, και του είπε: Άνθρωπε του Θεού, παρακαλώ, ας σταθεί πολύτιμη στα μάτια σου η ζωή μου, και η ζωή μου, και η ζωή αυτών των δούλων σου των 50 ανδρών·

¹⁴ να, κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό, και κατέκαψε τους δύο πρώτους πεντηκόνταρχους, μαζί με τους 50 άνδρες τους· ας σταθεί, λοιπόν, πολύτιμη η ζωή μου στα μάτια σου.

¹⁵ Και ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Ηλία: Κατέβα μαζί του· μη φοβηθείς απ' αυτόν. Και σηκώθηκε, και κατέβηκε μαζί του προς τον βασιλιά.

¹⁶ Και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή έστειλες μηνυτές να ρωτήσουν τον Βέελ-ζεβούλ, τον θεό της Ακκαρών, σαν να μη υπήρχε Θεός στον Ισραήλ, για να ζητήσεις τον λόγο του, γι' αυτό δεν θα κατέβεις από το κρεβάτι σου, στο οποίο ανέβηκες, αλλά οπωσδήποτε θα πεθάνεις.

¹⁷ Και πέθανε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε ο Ηλίας· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωράμ, στον δεύτερο χρόνο τού Ιωράμ, του γιου τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα· επειδή, δεν είχε γιο.

¹⁸ Και οι υπόλοιπες από τις πράξεις τού Οχοζία, όσες έκανε, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 2

¹ ΚΑΙ όταν ο Κύριος επρόκειτο να ανεβάσει τον Ηλία στον ουρανό με ανεμοστρόβιλο, ο Ηλίας αναχώρησε μαζί με τον Ελισσαιέ από τα Γάλγαλα.

² Και ο Ηλίας είπε στον Ελισσαιέ: Κάθησε εδώ, παρακαλώ· επειδή, ο Κύριος με έστειλε μέχρι τη Βαιθήλ. Και ο Ελισσαιέ είπε: Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν θα σε αφήσω. Και κατέβηκαν στη Βαιθήλ.

³ Και οι γιοι των προφητών, αυτοί που ήσαν στη Βαιθήλ, βγήκαν στον Ελισσαιέ, και του είπαν: Ξέρεις ότι ο Κύριος παίρνει σήμερα τον κύριό σου από πάνω από το κεφάλι σου; Και είπε: Κι εγώ το ξέρω· σωπάτε.

⁴ Και ο Ηλίας τού είπε: Ελισσαιέ, κάθησε εδώ, παρακαλώ· επειδή, ο Κύριος με έστειλε στην Ιεριχώ. Κι εκείνος είπε: Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν θα σε αφήσω. Και ήρθαν στην Ιεριχώ.

⁵ Και οι μαθητές των προφητών, αυτοί που ήσαν στην Ιεριχώ, ήρθαν στον Ελισσαιέ, και του είπαν: Ξέρεις ότι σήμερα ο Κύριος παίρνει τον κύριό σου από πάνω από το κεφάλι σου; Και είπε: Κι εγώ το ξέρω· σωπάτε.

- ⁶ Και ο Ηλίας τού είπε: Κάθησε εδώ, παρακαλώ· επειδή, ο Κύριος με έστειλε στον Ιορδάνη. Κι εκείνος είπε: Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν θα σε αφήσω. Και πήγαν και οι δύο μαζί.
- ⁷ Και πήγαν 50 άνδρες από τους γιους των προφητών, και στάθηκαν απέναντι από μακριά· και εκείνοι οι δύο στάθηκαν δίπλα στον Ιορδάνη.
- ⁸ Και ο Ηλίας πήρε τη μηλωτή του, και τη δίπλωσε, και χτύπησε τα νερά, και χωρίστηκαν από εδώ και από εκεί, και διάβηκαν και οι δύο διαμέσου ξηράς.
- ⁹ Και όταν διάβηκαν, ο Ηλίας είπε στον Ελισσαιέ: Ζήτησέ μου τι να σου κάνω, πριν αναληφθώ από σένα. Και ο Ελισσαιέ είπε: Διπλάσια μερίδα από το πνεύμα σου επάνω μου, παρακαλώ.
- ¹⁰ Κι εκείνος είπε: Σκληρό πράγμα ζήτησες· όμως, αν με δεις να αναλαμβάνομαι από σένα, θα γίνει σε σένα έτσι· αλλιώς, δεν θα γίνει.
- ¹¹ Κι ενώ περπατούσαν, καθώς ακόμα μιλούσαν, ξάφνου, μια άμαξα φωτιάς, και άλογα φωτιάς, και τους διαχώρισαν και τους δύο, και ο Ηλίας ανέβηκε με ανεμοστρόβιλο στον ουρανό.
- ¹² Και ο Ελισσαιέ έβλεπε, και βοούσε: Πατέρα μου, πατέρα μου, άμαξα του Ισραήλ, και ιππικό του! Και δεν τον είδε ξανά· και έπιασε τα ιμάτιά του, και τα έσχισε σε δύο κομμάτια.
- ¹³ Και αφού σήκωσε τη μηλωτή τού Ηλία, που είχε πέσει πάνω από εκείνον, επέστρεψε, και στάθηκε στο χείλος τού Ιορδάνη.
- ¹⁴ Και παίρνοντας τη μηλωτή τού Ηλία, που είχε πέσει πάνω από εκείνον, χτύπησε τα νερά, και είπε: Πού είναι ο Κύριος, ο Θεός τού Ηλία; Και καθώς χτύπησε τα νερά, χωρίστηκαν από εδώ και από εκεί· και ο Ελισσαιέ διάβηκε.
- ¹⁵ Και βλέποντάς τον οι γιοι των προφητών, αυτοί που ήσαν από απέναντι, είπαν: Το πνεύμα τού Ηλία επαναπαύθηκε επάνω στον Ελισσαιέ. Και ήρθαν σε συνάντησή του, και τον προσκύνησαν μέχρι το έδαφος.
- ¹⁶ Και του είπαν: Δες, τώρα, 50 δυνατοί άνδρες είναι μαζί με τους δούλους σου· ας πάνε, παρακαλούμε, και ας ζητήσουν τον κύριό σου, μήπως τον σήκωσε το Πνεύμα τού Κυρίου, και τον έρριξε επάνω σε κάποιο βουνό ή επάνω σε κάποια κοιλάδα. Και είπε: Μη στείλετε.
- ¹⁷ Αλλά, αφού τον βίαζαν τόσο, ώστε ντρεπόταν, είπε: Στείλτε. Έστειλαν, λοιπόν, 50 άνδρες, και τον αναζήτησαν τρεις ημέρες, όμως δεν τον βρήκαν.
- ¹⁸ Και όταν γύρισαν σ' αυτόν, (επειδή έμεινε στην Ιεριχώ), τους είπε: Δεν σας είχα πει: Μη πηγαίνετε;
- ¹⁹ Και οι άνδρες τής πόλης είπαν στον Ελισσαιέ: Δες, τώρα, η θέση τής πόλης αυτής είναι καλή, όπως βλέπει ο κύριός μου· τα νερά όμως είναι κακά, και η γη είναι άγονη.

²⁰ Και είπε: Φέρτε μου μια καινούργια φιάλη, και βάλτε σ' αυτήν αλάτι. Και του έφεραν.

²¹ Και βγήκε στην πηγή των νερών, και έρριξε εκεί το αλάτι, και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Θεράπευσα αυτά τα νερά· δεν θα υπάρχει πλέον απ' αυτά θάνατος ή ακαρπία.

²² Και γιατρεύτηκαν τα νερά μέχρι αυτή την ημέρα, σύμφωνα με τον λόγο τού Ελισσαιέ, που μίλησε.

²³ Και από εκεί ανέβηκε στη Βαιθήλ· κι ενώ αυτός ανέβαινε στον δρόμο, βγήκαν από την πόλη μερικά μικρά παιδιά, και τον κοροΐδευαν, και του έλεγαν: Ανέβαινε, φαλακρέ! Ανέβαινε, φαλακρέ!

²⁴ Κι εκείνος στράφηκε πίσω, και βλέποντάς τα, τα καταράστηκε στο όνομα του Κυρίου. Και βγήκαν από το δάσος δύο αρκούδες, και διασπάραξαν απ' αυτά 42 παιδιά.

²⁵ Και από εκεί πήγε στο βουνό τον Κάρμηλο· και από εκεί γύρισε στη Σαμάρεια.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 3

¹ ΚΑΙ ο Ιωράμ, ο γιος τού Αχαάβ, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια, τον 18 ο χρόνο τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα· και βασίλευσε 12 χρόνια.

² Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όχι όμως όπως ο πατέρας του και η μητέρα του· επειδή, σήκωσε το άγαλμα του Βάαλ, που είχε κάνει ο πατέρας του.

³ Όμως, ήταν προσκολλημένος στις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει· δεν απομακρύνθηκε απ' αυτές.

⁴ Και ο Μησά, ο βασιλιάς τού Μωάβ, είχε κοπάδια, και έδινε στον βασιλιά τού Ισραήλ 100.000 αρνιά, και 100.000 κριάρια μαζί με τα μαλλιά τους.

⁵ Αλλά, αφού πέθανε ο Αχαάβ, ο βασιλιάς τού Μωάβ αποστάτησε ενάντια στον βασιλιά τού Ισραήλ.

⁶ Και ο βασιλιάς Ιωράμ βγήκε κατά τον καιρό εκείνο από τη Σαμάρεια, και αριθμησε ολόκληρο τον Ισραήλ.

⁷ Και πήγε και έστειλε στον Ιωσαφάτ, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Ο βασιλιάς τού Μωάβ αποστάτησε εναντίον μου· έρχεσαι μαζί μου σε πόλεμο εναντίον τού Μωάβ; Κι εκείνος είπε: Θα ανέβω· εγώ είμαι όπως εσύ, ο λαός μου όπως ο λαός σου, τα άλογά μου όπως τα άλογά σου.

⁸ Και είπε: Διαμέσου τίνος δρόμου θα ανέβεις; Και εκείνος απάντησε: Διαμέσου τού δρόμου τής ερήμου τού Εδώμ.

- ⁹ Και πήγε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο βασιλιάς τού Ιούδα, και ο βασιλιάς τού Εδώμ· και βάδισαν κυκλικά δρόμο επτά ημερών· και δεν υπήρχε νερό για το στρατόπεδο, και για τα κτήνη που τους ακολουθούσαν.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε: Ω! Βέβαια, ο Κύριος συγκέντρωσε αυτούς τούς τρεις βασιλιάδες, για να τους παραδώσει στο χέρι τού Μωάβ!
- ¹¹ Και ο Ιωσαφάτ είπε: Δεν υπάρχει εδώ ένας προφήτης τού Κυρίου, για να ρωτήσουμε διαμέσου αυτού τον Κύριο; Και ένας από τους δούλους τού βασιλιά τού Ισραήλ, απάντησε, και είπε: Υπάρχει εδώ ο Ελισσαιέ, ο γιος τού Σαφάτ, που έχυνε νερό στα χέρια τού Ηλία.
- ¹² Και ο Ιωσαφάτ είπε: Λόγος τού Κυρίου είναι μ' αυτόν. Και κατέβηκαν σ' αυτόν ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Ιωσαφάτ, και ο βασιλιάς τού Εδώμ.
- ¹³ Και ο Ελισσαιέ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Τι υπάρχει ανάμεσα σε σένα και μένα; Πήγαινε στους προφήτες τού πατέρα σου, και στους προφήτες τής μητέρας σου. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε: Μη· επειδή, ο Κύριος συγκέντρωσε αυτούς τους τρεις βασιλιάδες, για να τους παραδώσει στο χέρι τού Μωάβ.
- ¹⁴ Και ο Ελισσαιέ είπε: Ζει ο Κύριος των δυνάμεων, μπροστά στον οποίο παραστέκομαι· βέβαια, αν δεν σεβόμουν το πρόσωπο του Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα, δεν θα επέβλεπα σε σένα ούτε θα σε έβλεπα·
- ¹⁵ τώρα, όμως, φέρτε μου έναν ψαλτωδό. Κι ενώ ο ψαλτωδός έψαλλε, ήρθε επάνω του το χέρι τού Κυρίου.
- ¹⁶ Και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Κάνε αυτή την κοιλάδα λάκκους-λάκκους·
- ¹⁷ επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα δείτε άνεμο, και δεν θα δείτε βροχή· και η κοιλάδα αυτή θα γεμίσει από νερό, και θα πιείτε, εσείς, και τα κοπάδια σας, και τα κτήνη σας·
- ¹⁸ αλλά, αυτό είναι μικρό πράγμα στα μάτια τού Κυρίου· στο χέρι σας θα παραδώσει και τον Μωάβ·
- ¹⁹ και θα πατάξετε κάθε οχυρή πόλη, και κάθε εκλεκτή πόλη, και θα ρίξετε κάτω κάθε καλό δέντρο, και θα φράξετε όλες τις πηγές των νερών, και με πέτρες θα κάνετε άχρηστη κάθε καλή μερίδα γης.
- ²⁰ Και το πρωί, καθώς προσφερόταν η προσφορά, ξάφνου, ήρθαν νερά από τον δρόμο τού Εδώμ, και η γη γέμισε από νερά.
- ²¹ Και όταν όλοι οι Μωαβίτες άκουσαν ότι ανέβηκαν οι βασιλιάδες για να τους πολεμήσουν, συγκεντρώθηκαν όλοι εκείνοι που περιζώνονται μάχαιρα κι επάνω, και στάθηκαν στα σύνορα.
- ²² Και σηκώθηκαν το πρωί, και καθώς ανέτειλε ο ήλιος επάνω στα νερά, οι Μωαβίτες είδαν από απέναντι τα νερά κόκκινα σαν αίμα·

²³ και είπαν: Αίμα είναι αυτό· σίγουρα, οι βασιλιάδες πολέμησαν, και χτυπήθηκαν μεταξύ τους· τώρα, λοιπόν, στα λάφυρα, Μωάβ.

²⁴ Και όταν ήρθαν στο στρατόπεδο του Ισραήλ, σηκώθηκαν οι Ισραηλίτες και χτύπησαν τούς Μωαβίτες, ώστε έφυγαν από μπροστά τους· και χτυπώντας τούς Μωαβίτες, μπήκαν μέσα στη γη τους·

²⁵ και κατέστρεψαν τις πόλεις· και σε κάθε καλή μερίδα γης έρριξαν κάθε ένας την πέτρα του, και τη γέμισαν· και έφραξαν όλες τις πηγές των νερών, και κάθε καλό δέντρο το έρριξαν κάτω· ώστε, στην Κιρ-αρασέθ έμειναν οι πέτρες της, και οι σφενδονιστές, αφού την κύκλωσαν, την πάταξαν.

²⁶ Και όταν ο βασιλιάς τού Μωάβ είδε ότι η μάχη υπερίσχυε εναντίον του, πήρε μαζί του 700 άνδρες, που φορούσαν ξίφη, για να κόψουν στα δύο τον στρατό, μέχρι τον βασιλιά τού Εδώμ· όμως, δεν μπόρεσαν.

²⁷ Τότε, πήρε τον πρωτότοκο γιο του, που επρόκειτο να βασιλεύσει αντ' αυτού και τον πρόσφερε ολοκαύτωμα επάνω στο τείχος. Και έγινε μεγάλη αγανάκτηση μέσα στον Ισραήλ· και αφού αναχώρησαν απ' αυτόν, γύρισαν στη γη τους.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 4

¹ ΚΑΙ κάποια από τις γυναίκες των γιων των προφητών βοούσε στον Ελισσαιέ, λέγοντας: Ο δούλος σου ο άνδρας μου πέθανε· κι εσύ γνωρίζεις ότι ο δούλος σου φοβόταν τον Κύριο· και ο δανειστής ήρθε να πάρει στον εαυτό του για δούλους τούς δύο γιους μου.

² Και ο Ελισσαιέ τής είπε: Τι να σου κάνω; Φανέρωσέ μου τι έχεις στο σπίτι σου; Κι εκείνη είπε: Η δούλη σου δεν έχει στο σπίτι, παρά ένα δοχείο λάδι.

³ Και είπε: Πήγαινε, δανείσου απέξω δοχεία, από όλους τούς γείτονές σου, δοχεία αδειανά· δανείσου όχι λίγα·

⁴ μπες έπειτα μέσα, και κλείσε την πόρτα πίσω σου, και πίσω από τους γιους σου, και χύσε από το λάδι σε όλα εκείνα τα σκεύη, κι εκείνα που γεμίζουν βάζε τα κατά μέρος.

⁵ Αναχώρησε, λοιπόν, απ' αυτόν, και έκλεισε την πόρτα πίσω της, και πίσω από τους γιους της· κι εκείνοι πλησίαζαν σ' αυτήν τα δοχεία, κι αυτή έχυνε μέσα το λάδι.

⁶ Και αφού γέμισαν τα δοχεία, είπε στον γιο της: Φέρε μου και άλλο δοχείο. Κι εκείνος τής είπε: Δεν υπάρχει άλλο δοχείο. Και το λάδι σταμάτησε.

⁷ Τότε, ήρθε, και ανήγγειλε στον άνθρωπο του Θεού. Κι εκείνος είπε: Πήγαινε, πούλησε το λάδι, και πλήρωσε το χρέος σου, και με το υπόλοιπο ζήσε, εσύ και τα παιδιά σου.

- ⁸ Και κάποια ημέρα ο Ελισσαιέ διάβαινε προς τη Σουνάμ, όπου ήταν κάποια μεγάλη γυναίκα, και τον κράτησε για να φάει ψωμί. Και όσες φορές διάβαινε, στρεφόταν εκεί για να φάει ψωμί.
- ⁹ Και η γυναίκα είπε στον άνδρα της: Δες, τώρα, γνωρίζω ότι αυτός ο άνθρωπος του Θεού είναι άγιος, αυτός που πάντοτε διαβαίνει προς εμάς·
- ¹⁰ ας κάνουμε, παρακαλώ, ένα μικρό υπερώο επάνω στον τοίχο· κι αςβάλουμε εκεί ένα κρεβάτι, κι ένα τραπέζι, κι ένα κάθισμα, κι ένα λυχνάρι, για να στρέφεται εκεί, όταν έρχεται σε μας.
- ¹¹ Και κάποια ημέρα ήρθε εκεί, και στράφηκε στο υπερώο, και κοιμήθηκε εκεί.
- ¹² Και είπε στον Γιεζεί τον υπηρέτη του: Κάλεσε αυτή τη Σουναμίτισσα. Και όταν την κάλεσε, στάθηκε μπροστά του.
- ¹³ Και του είπε: Πες της τώρα: Δες, εσύ πήρες επάνω σου όλες αυτές τις φροντίδες για μας· τι να σου κάνω; Έχεις να πεις τίποτε στον βασιλιά ή στον αρχιστράτηγο; Κι εκείνη αποκρίθηκε: Εγώ κατοικώ ανάμεσα στον λαό μου.
- ¹⁴ Και είπε: Τι να της κάνω, λοιπόν; Και ο Γιεζεί απάντησε: Πραγματικά, αυτή δεν έχει παιδί, και ο άνδρας της είναι γέροντας.
- ¹⁵ Και είπε: Κάλεσέ την. Και όταν την κάλεσε, στάθηκε στην πόρτα.
- ¹⁶ Και είπε: Τον ερχόμενο χρόνο, κατά την εποχή αυτή, θα έχεις έναν γιο στην αγκαλιά σου. Κι εκείνη είπε: Μη, κύριέ μου, άνθρωπε του Θεού, μη πεις ψέματα στη δούλη σου.
- ¹⁷ Και η γυναίκα συνέλαβε, και γέννησε γιο τον ερχόμενο χρόνο, κατά την εποχή που της είχε πει ο Ελισσαιέ.
- ¹⁸ Και όταν το παιδί μεγάλωσε, βγήκε κάποια ημέρα στον πατέρα του, στους θεριστές.
- ¹⁹ Και είπε στον πατέρα του: Το κεφάλι μου, το κεφάλι μου! Κι εκείνος είπε στον δούλο: Πάρ' το στη μητέρα του.
- ²⁰ Και καθώς το πήρε, το έφερε στη μητέρα του, και το κάθισε επάνω στα γόνατά της μέχρι το μεσημέρι, και πέθανε.
- ²¹ Και ανέβηκε, και το πλάγιασε επάνω στο κρεβάτι τού ανθρώπου τού Θεού, και έκλεισε από πάνω του την πόρτα, και βγήκε.
- ²² Και κάλεσε τον άνδρα της, λέγοντας: Στείλε μου, παρακαλώ, έναν από τους δούλους, και ένα γαϊδούρι, για να τρέξω στον άνθρωπο του Θεού, και να γυρίσω.
- ²³ Κι εκείνος είπε: Γιατί πηγαίνεις σήμερα σ' αυτόν; Δεν είναι νεομηνία ούτε σάββατο. Κι εκείνη είπε: Ειρήνη.

- 24** Τότε έστρωσε το γαϊδούρι, και είπτε στον δούλο της: Τράβα, και προχώρα· μη μου σταματήσεις την πορεία, εκτός αν σε προστάξω.
- 25** Και πήγε, και ήρθε στον άνθρωπο του Θεού, στο βουνό τον Κάρμηλο. Και καθώς ο άνθρωπος του Θεού την είδε από μακριά, είπτε στον Γιεζεί, τον υπηρέτη του: Δες, η Σουναμίτισσα εκείνη!
- 26** Τώρα, λοιπόν, τρέξε σε συνάντησή της· και πες της: Είσαι καλά; Είναι καλά ο άνδρας σου; Είναι καλά το παιδί; Κι εκείνη είπτε: Καλά.
- 27** Και όταν ήρθε στον άνθρωπο του Θεού στο βουνό, έπιασε τα πόδια του· και ο Γιεζεί πλησίασε να την αποσύρει. Ο άνθρωπος του Θεού, όμως, είπτε: Άφησέ την· επειδή, η ψυχή της είναι μέσα της κατάπικρη· και ο Κύριος μου το έκρυψε, και δεν μου το φανέρωσε.
- 28** Κι εκείνη είπτε: Μήπως ζήτησα γιο από τον κύριό μου; Δεν είπα: Μη με απατάς;
- 29** Τότε, είπτε στον Γιεζεί: Ζώσε την οσφύ σου, και πάρε τη βακτηρία μου στο χέρι σου, και πήγαινε· αν συναντήσεις άνθρωπο, μη τον χαιρετήσεις· και αν κάποιος σε χαιρετήσει, μη του απαντήσεις· και βάλε τη βακτηρία μου επάνω στο πρόσωπο του παιδιού.
- 30** Και η μητέρα τού παιδιού είπτε: Ζει ο Κύριος, και ζει η ψυχή σου, δεν θα σε αφήσω. Και σηκώθηκε, και την ακολούθησε.
- 31** Και ο Γιεζεί πέρασε μπροστά τους, και έβαλε τη βακτηρία επάνω στο πρόσωπο του παιδιού· όμως, καμιά φωνή, και καμιά ακρόαση. Γι' αυτό, επέστρεψε σε συνάντησή του, και του ανήγγειλε, λέγοντας: Το παιδί δεν ξύπνησε.
- 32** Και όταν ο Ελισσαιέ μπήκε μέσα στο σπίτι, να, το παιδί ήταν νεκρό, πλαγιασμένο επάνω στο κρεβάτι του.
- 33** Μπήκε, λοιπόν, μέσα και έκλεισε την πόρτα πίσω απ' αυτούς τούς δύο, και προσευχήθηκε στον Κύριο.
- 34** Και ανέβηκε, και πλάγιασε επάνω στο παιδί, και έβαλε το στόμα του επάνω στο στόμα εκείνου, και τα μάτια του επάνω στα μάτια εκείνου, και τα χέρια του επάνω στα χέρια εκείνου· και ξάπλωσε επάνω σ' αυτό και θερμάνθηκε η σάρκα τού παιδιού.
- 35** Έπειτα σύρθηκε, και περπατούσε στο οίκημα, πότε εδώ και πότε εκεί· και ανέβηκε πάλι, και ξάπλωσε επάνω του· και το παιδί φτερνίστηκε μέχρι επτά φορές, και το παιδί άνοιξε τα μάτια του.
- 36** Και φώναξε τον Γιεζεί, και είπτε: Κάλεσε αυτή τη Σουναμίτισσα. Και την κάλεσε· και όταν μπήκε μέσα σ' αυτόν, είπτε: Πάρε τον γιο σου.
- 37** Και εκείνη μπήκε μέσα, και έπεσε στα πόδια του, και προσκύνησε μέχρι το έδαφος, και σήκωσε τον γιο της, και βγήκε έξω.

38 Και ο Ελισσαιέ γύρισε στα Γάλγαλα· και ήταν πείνα στη γη· και οι γιοι των προφητών κάθονταν μπροστά του· και είπε στον υπηρέτη του: Στήσε το μεγάλο καζάνι, και ψήσε μαγείρεμα για τους γιους των προφητών.

39 Και καθώς κάποιος βγήκε στο χωράφι για να μαζέψει χόρτα, βρήκε μια αγριοκολοκυθιά, και μάζεψε απ' αυτή άγρια κολοκύθια μέχρις ότου γέμισε το ιμάτιό του, και, γυρίζοντας, τα έκοψε στο καζάνι τού μαγειρέματος, επειδή δεν τα γνώριζαν.

40 Έπειτα, κένωσαν στους ανθρώπους για να φάνε· και καθώς έφαγαν από το μαγείρεμα, αναφώνησαν, και είπαν: Άνθρωπε του Θεού, μέσα στο καζάνι είναι θάνατος. Και δεν μπορούσαν να φάνε.

41 Κι εκείνος είπε: Φέρτε αλεύρι. Και το έρριξε στο καζάνι. Έπειτα, είπε: Κένωσε στον λαό, για να φάνε. Και δεν υπήρχε πλέον τίποτε κακό μέσα στο καζάνι.

42 Και ένας άνθρωπος από τη Βάαλ-σαλίσά ήρθε, και έφερε ψωμί στον άνθρωπο του Θεού από τα πρωτογεννήματα, 20 κρίθινα ψωμιά, και νωπά στάχυα σιταριού, μέσα στον σάκο του. Και είπε: Δώσε στον λαό, για να φάνε.

43 Και ο υπηρέτης του είπε: Τι είναι αυτό για να το βάλω μπροστά σε 100 ανθρώπους; Κι εκείνος είπε: Δώσε στον λαό, για να φάνε· επειδή, έτσι λέει ο Κύριος· θα φάνε και θα αφήσουν υπόλοιπο.

44 Τότε, έβαλε μπροστά τους, και έφαγαν, και άφησαν υπόλοιπο, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 5

1 ΚΑΙ ο Νεεμάν, ο στρατηγός τού βασιλιά τής Συρίας, ήταν μεγάλος μπροστά στον κύριό του, και τον τιμούσαν, επειδή ο Κύριος έδωσε διαμέσου αυτού σωτηρία στη Συρία· και ο άνθρωπος ήταν δυνατός σε ισχύ· όμως, ήταν λεπρός.

2 Και οι Σύριοι βγήκαν κατά τάγματα, και έφεραν μία αιχμάλωτη από τη γη τού Ισραήλ, κάποια μικρή κόρη· και υπηρετούσε τη γυναίκα τού Νεεμάν.

3 Και είπε στην κυρία της: Είθε ο κύριός μου να ήταν μπροστά στον προφήτη, που είναι στη Σαμάρεια! Επειδή, θα τον γιάτρευε από τη λέπρα του.

4 Και μπαίνοντας μέσα ο Νεεμάν ανήγγειλε στον κύριό του, λέγοντας: Έτσι κι έτσι μίλησε η κόρη από τη γη τού Ισραήλ.

5 Και ο βασιλιάς τής Συρίας είπε: Έλα, πήγαινε, και θα στείλω επιστολή στον βασιλιά τού Ισραήλ. Και αναχώρησε, και πήρε στο χέρι του δέκα τάλαντα ασήμι, και 6.000 χρυσά νομίσματα, και δέκα αλλαξιές ενδυμάτων.

- 6** Και έφερε την επιστολή προς τον βασιλιά τού Ισραήλ, που έλεγε: Και, τώρα, καθώς θάρθει αυτή η επιστολή σε σένα, δες, έστειλα σε σένα τον Νεεμάν τον δούλο μου, για να τον γιατρέψεις από τη λέπρα του.
- 7** Και όταν ο βασιλιάς τού Ισραήλ διάβασε την επιστολή, ξέσχισε τα ιμάτιά του, και είπε: Θεός είμαι εγώ, για να θανατώνω και να ζωοποιώ, ώστε αυτός μού στέλνει να γιατρέψω έναν άνθρωπο από τη λέπρα του; Γνωρίστε, λοιπόν, παρακαλώ, και δείτε ότι αυτός ζητάει πρόφαση εναντίον μου.
- 8** Και καθώς ο Ελισσαιέ, ο άνθρωπος του Θεού, άκουσε ότι ο βασιλιάς τού Ισραήλ ξέσχισε τα ιμάτιά του, έστειλε στον βασιλιά, λέγοντας: Γιατί ξέσχισες τα ιμάτιά σου; Ας έρθει τώρα σε μένα, και θα γνωρίσει ότι υπάρχει προφήτης μέσα στον Ισραήλ.
- 9** Τότε, ήρθε ο Νεεμάν μαζί με τα άλογά του και με την άμαξά του, και στάθηκε στη θύρα τού σπιτιού τού Ελισσαιέ.
- 10** Και έστειλε σ' αυτόν ο Ελισσαιέ έναν μηνυτή, λέγοντας: Πήγαινε, βουτήξου μέσα στον Ιορδάνη επτά φορές, και θα επανέλθει η σάρκα σου σε σένα, και θα καθαριστείς.
- 11** Ο Νεεμάν όμως θύμωσε, και αναχώρησε, και είπε: Δέστε, εγώ έλεγα: Σίγουρα θα βγει έξω σε μένα, και θα σταθεί, και θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου τού Θεού του, και θα κινήσει το χέρι του επάνω στον τόπο, και θα γιατρέψει τον λεπρό·
- 12** ο Αβανά και ο Φαρφάρ, τα ποτάμια τής Δαμασκού, δεν είναι καλύτερα, περισσότερο από όλα τα νερά τού Ισραήλ; Δεν μπορούσα να βουτηχτώ μέσα σ' αυτά, και να καθαριστώ; Και αφού στράφηκε, αναχώρησε με θυμό.
- 13** Πλησίασαν, όμως, οι δούλοι του, και του μίλησαν, και είπαν: Πατέρα μου, αν ο προφήτης σου έλεγε ένα μεγάλο πράγμα, δεν θα το έκανες; Πόσο μάλλον τώρα, όταν σου λέει: Βουτήξου μέσα, και καθαρίσου;
- 14** Τότε, κατέβηκε, και βυθίστηκε επτά φορές στον Ιορδάνη, σύμφωνα με τον λόγο τού ανθρώπου τού Θεού· και η σάρκα του αποκαταστάθηκε σαν τη σάρκα μικρού παιδιού, και καθαρίστηκε.
- 15** Και γύρισε στον άνθρωπο του Θεού, αυτός, και ολόκληρη η συνοδεία του, και ήρθε και στάθηκε μπροστά του· και είπε: Δες, τώρα γνώρισα ότι δεν υπάρχει Θεός σε ολόκληρη τη γη, παρά μονάχα μέσα στον Ισραήλ· γι' αυτό, τώρα, δέξου, παρακαλώ, ένα δώρο από τον δούλο σου.
- 16** Κι εκείνος είπε: Ζει ο Κύριος, μπροστά στον οποίον παραστέκομαι, δεν θα δεχθώ. Κι εκείνος τον βίαζε να δεχθεί, αλλά δεν έστερξε.
- 17** Και ο Νεεμάν είπε: Και αν όχι, ας δοθεί, παρακαλώ, στον δούλο σου ένα φορτίο δύο μουλαριών από τούτο το χώμα, επειδή ο δούλος σου δεν θα προσφέρει στο εξής ολοκαύτωμα ούτε θυσία σε άλλους θεούς, παρά μονάχα στον Κύριο·

18 για τούτο το πράγμα ας συγχωρήσει ο Κύριος τον δούλο σου, ότι, όταν ο κύριός μου μπαίνει στον οίκο τού Ριμμών για να προσκυνήσει εκεί, και στηρίζεται επάνω στο χέρι μου, και εγώ κλίνω τον εαυτό μου στον οίκο τού Ριμμών, ο Κύριος ας συγχωρήσει τον δούλο σου για το πράγμα αυτό!

19 Και του είπε: Πήγαινε με ειρήνη. Και αναχώρησε απ' αυτόν ένα μικρό διάστημα.

20 Και ο Γιεζεί, ο υπηρέτης τού Ελισσαιέ, του ανθρώπου τού Θεού, είπε: Δες, ο κύριός μου λυπήθηκε τον Νεεμάν, αυτόν τον Σύριο, ώστε να μη πάρει από το χέρι του εκείνο που έφερε· εντούτοις, ζει ο Κύριος, εγώ θα τρέξω πίσω του, και θα πάρω απ' αυτόν κάτι.

21 Και ο Γιεζεί έτρεξε πίσω από τον Νεεμάν. Και όταν τον είδε ο Νεεμάν να τρέχει πίσω του, πήδηξε από την άμαξα σε συνάντησή του, και είπε: Είστε καλά;

22 Κι εκείνος είπε: Καλά· ο κύριός μου με έστειλε, λέγοντας: Δες, αυτή την ώρα ήρθαν σε μένα, από το βουνό Εφραΐμ, δύο νέοι από τους γιους των προφητών· δώσ' τους, παρακαλώ, ένα τάλαντο ασήμι, και δύο αλλαξιές ενδυμάτων.

23 Και ο Νεεμάν είπε: Πάρε ευχαρίστως δύο τάλαντα. Και τον βίασε, και έδεσε τα δύο τάλαντα ασήμι σε δύο θυλάκια, μαζί με δύο αλλαξιές ενδυμάτων· και τα έβαλε σε δύο από τους δούλους του, και τα βάσταζαν μπροστά του.

24 Και όταν ήρθε στην Οφήλ, τα πήρε από τα χέρια τους, και τα φύλαξε στο σπίτι· και απέλυσε τους άνδρες, και αναχώρησαν.

25 Κι αυτός μπήκε μέσα, και στάθηκε μπροστά στον κύριό του. Και ο Ελισσαιέ είπε σ' αυτόν: Από πού έρχεσαι, Γιεζεί; Κι εκείνος είπε: Ο δούλος σου δεν πήγε πουθενά.

26 Και του είπε: Δεν πήγε η καρδιά μου μαζί σου, όταν γύρισε ο άνθρωπος από την άμαξά του σε συνάντησή σου; Είναι τώρα καιρός να πάρεις ασήμι, και να πάρεις ιμάτια, και ελαιώνες, και αμπελώνες, και πρόβατα, και βόδια, και δούλους, και δούλες;

27 Γι' αυτό, η λέπρα τού Νεεμάν θα κολληθεί σε σένα, και στο σπέρμα σου, στον αιώνα. Και βγήκε από μπροστά του γεμάτος λέπρα σαν χιόνι.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 6

1 ΚΑΙ οι γιοι των προφητών είπαν στον Ελισσαιέ: Δες, τώρα, ο τόπος, στον οποίο κατοικούμε εμείς μπροστά σου, είναι στενός για μας·

2 ας πάμε, παρακαλούμε, μέχρι τον Ιορδάνη, κι ας πάρουμε από εκεί ο καθένας μία δοκό, κι ας κάνουμε για τον εαυτό μας εκεί τόπο, για να κατοικούμε εκεί. Κι εκείνος είπε: Πηγαίνετε.

- ³ Και ο ένας είπε: Ευαρεστήσου, παρακαλώ, νάρθεις μαζί με τους δούλους σου. Και είπε: Θάρθω.
- ⁴ Και πήγε μαζί τους. Και καθώς ήρθαν στον Ιορδάνη, έκοβαν τα ξύλα.
- ⁵ Κι ενώ ο ένας έρριχνε κάτω τη δοκό, έπεσε το σιδερένιο κομμάτι στο νερό· και βόησε, και είπε: Ω, κύριε! Κι αυτό ήταν δανεικό!
- ⁶ Και ο άνθρωπος του Θεού είπε: Πού έπεσε; Και του έδειξε το μέρος. Τότε έκοψε μια σχίζα από ξύλο, και την έρριξε εκεί· και το σιδερένιο κομμάτι επέπλευσε.
- ⁷ Και είπε: Πάρ' το κοντά σου. Και αφού άπλωσε το χέρι του, το πήρε.
- ⁸ Και ο βασιλιάς τής Συρίας πολεμούσε ενάντια στον Ισραήλ, και έκανε συμβούλιο με τους δούλους του, λέγοντας: Σ' εκείνον και σ' εκείνον τον τόπο θα στρατοπεδεύσω.
- ⁹ Και ο άνθρωπος του Θεού έστειλε στον βασιλιά τού Ισραήλ, λέγοντας: Φυλάξου να μη περάσεις από εκείνο τον τόπο, επειδή εκεί στρατοπεδεύουν οι Σύριοι.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ έστειλε στον τόπο, που είχε πει ο άνθρωπος του Θεού, και παρήγγειλε γι' αυτόν· και προφυλάχθηκε από εκεί όχι μία ούτε δύο φορές.
- ¹¹ Και η καρδιά τού βασιλιά τής Συρίας τaráχτηκε γι' αυτό το πράγμα· και αφού συγκάλεσε τους δούλους του, τους είπε: Δεν θα μου αναγγείλετε, ποιος από μας είναι με το μέρος τού βασιλιά τού Ισραήλ;
- ¹² Και ένας από τους δούλους του είπε: Κανένας, κύριέ μου βασιλιά· αλλά ο Ελισσαιέ, ο προφήτης, αυτός που είναι στον Ισραήλ, αναγγέλλει στον βασιλιά τού Ισραήλ τα λόγια, που μιλάς στο ταμείο τού κοιτώνα σου.
- ¹³ Και είπε: Πηγαίνετε, και δείτε πού είναι, για να στείλω να τον συλλάβω. Και του ανήγγειλαν λέγοντας: Να, είναι στη Δωθάν.
- ¹⁴ Και έστειλε εκεί άλογα, και άμαξες, και έναν μεγάλο στρατό, που, καθώς ήρθαν τη νύχτα, περικύκλωσαν την πόλη.
- ¹⁵ Και όταν το πρωί ο υπηρέτης τού ανθρώπου τού Θεού σηκώθηκε, και βγήκε έξω, ξάφνου, στρατός είχε περικυκλώσει την πόλη με άλογα και άμαξες. Και ο υπηρέτης του είπε σ' αυτόν: Ω, κύριε! Τι θα κάνουμε;
- ¹⁶ Και εκείνος είπε: Μη φοβάσαι· επειδή, περισσότεροι είναι αυτοί που είναι μαζί μας, παρά εκείνοι που είναι μαζί τους.
- ¹⁷ Και ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε, και είπε: Κύριε, άνοιξε, παρακαλώ, τα μάτια του για να δει. Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τού υπηρέτη, και είδε· και να, το βουνό ήταν γεμάτο από άλογα και πύρινες άμαξες γύρω από τον Ελισσαιέ.

- 18 Και όταν κατέβηκαν σ' αυτόν οι Σύριοι, ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε στον Κύριο, και είπε: Πάταξε, παρακαλώ, αυτόν τον λαό με αορασία. Και τους πάταξε με αορασία σύμφωνα με τον λόγο του Ελισσαιέ.
- 19 Και ο Ελισσαιέ είπε σ' αυτούς: Δεν είναι αυτός ο δρόμος, ούτε αυτή η πόλη· ελάτε πίσω μου, και θα σας φέρω στον άνθρωπο που ζητάτε. Και τους έφερε στη Σαμάρεια.
- 20 Και όταν ήρθαν στη Σαμάρεια, ο Ελισσαιέ είπε: Κύριε, άνοιξε τα μάτια τους, για να βλέπουν. Και ο Κύριος άνοιξε τα μάτια τους, και είδαν· και να, ήσαν στο μέσον τής Σαμάρειας.
- 21 Και καθώς ο βασιλιάς του Ισραήλ τούς είδε, είπε στον Ελισσαιέ: Να πατάξω, να πατάξω, πατέρα μου;
- 22 Και εκείνος είπε: Μη πατάξεις· θα είχες πατάξει εκείνους, που είχες αιχμαλωτίσει με τη ρομφαία σου και με το τόξο σου; Βάλε μπροστά τους ψωμί και νερό, κι ας φάνε, κι ας πιουν, κι ας φύγουν προς τον κύριό τους.
- 23 Και έβαλε μπροστά τους άφθονη τροφή· και αφού έφαγαν και ήπιαν, τους εξαπέστειλε, και αναχώρησαν στον κύριό τους. Και στο εξής δεν ήρθαν τα τάγματα της Συρίας στη γη του Ισραήλ.
- 24 Και ύστερα απ' αυτά, ο Βεν-αδάδ ο βασιλιάς τής Συρίας συγκέντρωσε ολόκληρο τον στρατό του, και ανέβηκε, και πολιορκήσε τη Σαμάρεια.
- 25 Έγινε, όμως, μεγάλη πείνα στη Σαμάρεια· και να, την πολιορκούσαν, μέχρις ότου το κεφάλι ενός γαϊδουριού πουλήθηκε για 80 ασημένια νομίσματα, και το 4 ενός κάβου κοπριάς περιστεριών, για πέντε ασημένια νομίσματα.
- 26 Και καθώς ο βασιλιάς του Ισραήλ διάβαινε επάνω στο τείχος, μια γυναίκα βόησε προς αυτόν, λέγοντας: Σώσε, κύριέ μου βασιλιά.
- 27 Κι εκείνος είπε: Αν ο Κύριος δεν σώσει, από πού θα σώσω εγώ; Μήπως από το αλώνι ή από το πατητήρι;
- 28 Και ο βασιλιάς τής είπε: Τι έχεις; Κι εκείνη είπε: Αυτή η γυναίκα μου είπε: Δώσε τον γιο σου, για να τον φάμε σήμερα, και αύριο θα φάμε τον γιο μου·
- 29 και βράσαμε τον γιο μου, και τον φάγαμε· και την επόμενη ημέρα τής είπα: Δώσε τον γιο σου, για να τον φάμε· κι εκείνη έκρυψε τον γιο της.
- 30 Και καθώς ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τής γυναίκας, ξέσχισε τα ιμάτιά του· κι ενώ διάβαινε επάνω στο τείχος, ο λαός είδε, και να, από μέσα υπήρχε σάκος επάνω στη σάρκα του.
- 31 Και είπε: Έτσι να κάνει ο Θεός, και έτσι να προσθέσει, αν το κεφάλι του Ελισσαιέ, του γιου του Σαφάτ, σταθεί σήμερα επάνω του.
- 32 Και ο Ελισσαιέ καθόταν στο σπίτι του, και οι πρεσβύτεροι κάθονταν μαζί του· και ο βασιλιάς έστειλε από μπροστά του έναν άνδρα· πριν, όμως, έρθει σ'

αυτόν ο μηνυτής, εκείνος είπε στους πρεσβύτερους: Δεν βλέπετε ότι ο γιος τού φονευτή έστειλε να αφαιρέσει το κεφάλι μου; Προσέξτε, καθώς θάρθει ο μηνυτής, κλείστε την πόρτα, και εμποδίστε τον προς την πόρτα· η φωνή των ποδιών τού κυρίου του δεν είναι πίσω απ' αυτόν;

³³ Κι ενώ μιλούσε μαζί τους, τότε, κατέβηκε σ' αυτόν ο μηνυτής· και είπε: Δες, από τον Κύριο είναι αυτό το κακό· γιατί να ελπίσω πλέον στον Κύριο;

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 7

¹ Και ο Ελισσαιέ είπε: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου: Έτσι λέει ο Κύριος: Αύριο, αυτή περίπου την ώρα, στην πύλη τής Σαμάρειας, ένα μέτρο σιμιγδάλι θα πουληθεί για έναν σίκλο, και δύο μέτρα κριθάρι για έναν σίκλο.

² Και ο άρχοντας, στο χέρι τού οποίου στηριζόταν ο βασιλιάς, απάντησε στον άνθρωπο του Θεού και είπε: Και αν ακόμα ο Κύριος έκανε να ανοίξουν παράθυρα στον ουρανό, μπορούσε να γίνει αυτό το πράγμα; Και εκείνος είπε: Πρόσεξε, θα δεις με τα μάτια σου, όμως δεν θα φας απ' αυτό.

³ Υπήρχαν δε στην είσοδο της πύλης τέσσερις άνδρες λεπροί. Και είπαν ο ένας στον άλλον: Γιατί εμείς καθόμαστε εδώ μέχρις ότου πεθάνουμε;

⁴ Αν πούμε: Να μπορούμε στην πόλη, η πείνα υπάρχει μέσα στην πόλη, και θα πεθάνουμε εκεί· αν, όμως, καθόμαστε εδώ, πάλι θα πεθάνουμε· τώρα, λοιπόν, ελάτε, και ας πέσουμε στο στρατόπεδο των Συρίων· αν μας αφήσουν ζωντανούς, θα ζήσουμε· και αν μας θανατώσουν, θα πεθάνουμε.

⁵ Και σηκώθηκαν, όταν σκοτείνιαζε, για να μπουν στο στρατόπεδο των Συρίων· και όταν ήρθαν μέχρι την άκρη τού στρατοπέδου τής Συρίας, πρόσεξαν, δεν υπήρχε εκεί ούτε ένας άνθρωπος.

⁶ Επειδή, ο Κύριος είχε κάνει να ακουστεί κρότος αμαξών μέσα στο στρατόπεδο των Συρίων, και κρότος αλόγων, κρότος από μεγάλο στρατό· και είπαν αναμεταξύ τους: Δέστε, ο βασιλιάς τού Ισραήλ μίσθωσε εναντίον μας τους βασιλιάδες των Χετταίων, και τους βασιλιάδες των Αιγυπτίων, για νάρθουν εναντίον μας.

⁷ Γι' αυτό, αφού σηκώθηκαν, έφυγαν μέσα στο σκοτάδι, και εγκατέλειψαν τις σκηνές τους, και τα άλογά τους, και τα γαϊδούρια τους, και το στρατόπεδο, όπως ήταν, και έφυγαν για να διασώσουν τη ζωή τους.

⁸ Και όταν αυτοί οι λεπροί είχαν έρθει μέχρι την άκρη του στρατοπέδου, μπήκαν μέσα σε μία σκηνή, και έφαγαν και ήπιαν, και αφού πήραν από εκεί ασήμι και χρυσάφι και ιμάτια, πήγαν και τα έκρυψαν· και όταν γύρισαν πίσω, μπήκαν μέσα σε μια άλλη σκηνή, και πήραν από εκεί και άλλα, και πήγαν και έκρυψαν κι αυτά.

⁹ Τότε, είπαν αναμεταξύ τους: Εμείς δεν κάνουμε καλά· αυτή η ημέρα είναι ημέρα καλών αγγελιών, και αν εμείς σιωπούμε, και περιμένουμε μέχρι το φως

τής αυγής, κάποια συμφορά θα πέσει επάνω μας· ελάτε, λοιπόν, κι ας πάμε να το αναγγείλουμε στο παλάτι τού βασιλιά.

10 Ἦρθαν, λοιπόν, και βόησαν προς τους θυρωρούς τής πόλης· και τους ανήγγειλαν, λέγοντας: Ἦρθαμε στο στρατόπεδο των Συρίων, και ξάφνου, δεν υπήρχε εκεί άνθρωπος ούτε φωνή ανθρώπου, παρά μονάχα άλογα δεμένα, και γαϊδούρια δεμένα, και σκηνές, όπως βρίσκονταν.

11 Και οι θυρωροί βόησαν και το ανήγγειλαν αυτό μέσα στο παλάτι τού βασιλιά.

12 Και αφού σηκώθηκε ο βασιλιάς τη νύχτα, είπε στους δούλους του: Τώρα, θα σας φανερώσω τι μας έκαναν οι Σύριοι: Γνώρισαν ότι είμαστε πεινασμένοι· και βγήκαν από το στρατόπεδο, για να κρυφτούν στα χωράφια, λέγοντας: Όταν βγουν από την πόλη, θα τους πιάσουμε ζωντανούς, και θα μπορούμε μέσα στην πόλη.

13 Και απαντώντας ένας από τους δούλους του, είπε: Ας πάρουν, παρακαλώ, πέντε από τα υπολειπόμενα άλογα, που απέμειναν στην πόλη, (δες, αυτά είναι όπως ολόκληρο το πλήθος τού Ισραήλ, εκείνο που απέμεινε σ' αυτή)· δες, είναι όπως ολόκληρο το πλήθος των Ισραηλιτών, που καταναλώθηκαν· και ας τα στείλουμε για να δούμε.

14 Πήραν, λοιπόν, δύο ζευγάρια άλογα· και ο βασιλιάς έστειλε πίσω από το στρατόπεδο των Συρίων, λέγοντας: Πηγαίνετε και δείτε.

15 Και πήγαν πίσω τους μέχρι τον Ιορδάνη· και πράγματι, ολόκληρος ο δρόμος ήταν γεμάτος από ιμάτια και σκεύη, που οι Σύριοι είχαν ρίξει από τη βία τους. Και οι μηνυτές, αφού γύρισαν, το ανήγγειλαν στον βασιλιά.

16 Και ο λαός βγήκε και διάρπαξε το στρατόπεδο των Συρίων. Και πουλήθηκε ένα μέτρο σιμιγδάλι για έναν σίκλο, και δύο μέτρα κριθάρι για έναν σίκλο, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

17 Και ο βασιλιάς έβαλε επιτηρητή στην πύλη τον άρχοντα, στο χέρι του οποίου στηριζόταν· και τον καταπάτησε ο λαός στην πύλη, και πέθανε· όπως μίλησε ο άνθρωπος του Θεού, ο οποίος μίλησε όταν ο βασιλιάς κατέβηκε σ' αυτόν.

18 Και καθώς ο άνθρωπος τού Θεού μίλησε στον βασιλιά, λέγοντας: Δύο μέτρα κριθάρι για έναν σίκλο, και ένα μέτρο σιμιγδάλι για έναν σίκλο θα είναι αύριο, αυτή περίπου την ώρα, στην πύλη τής Σαμάρειας,

19 και ο άρχοντας απάντησε στον άνθρωπο του Θεού, και είπε: Και αν τώρα ο Κύριος έκανε παράθυρα στον ουρανό, μπορούσε να γίνει ένα τέτοιο πράγμα; Κι εκείνος είπε: Πρόσεξε, θα το δεις με τα μάτια σου, αλλά δεν θα φας απ' αυτό,

20 έτσι και έγινε σ' αυτόν· επειδή, ο λαός τον καταπάτησε στην πύλη, και πέθανε.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 8

¹ ΚΑΙ ο Ελισσαιέ μίλησε στη γυναίκα, που της είχε αναζωοποιήσει τον γιο, λέγοντας: Σήκω, και πήγαινε, εσύ και η οικογένειά σου, και παροίκησε όπου αν μπορέσεις να παροικήσεις· επειδή, ο Κύριος κάλεσε πείνα, και μάλιστα θάρθει επάνω στη γη επτά χρόνια.

² Και αφού η γυναίκα σηκώθηκε, έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού ανθρώπου τού Θεού· και πήγε αυτή, και η οικογένειά της, και παροίκησε στη γη των Φιλισταίων επτά χρόνια.

³ Και μετά το τέλος των επτά χρόνων, γύρισε η γυναίκα από τη γη των Φιλισταίων· και βγήκε να βοηθήσει στον βασιλιά για το σπίτι της, και για τα χωράφια της.

⁴ Και ο βασιλιάς μίλησε στον Γιεζεί, τον υπηρέτη τού ανθρώπου τού Θεού, λέγοντας: Διηγήσου σε μένα, παρακαλώ, όλα τα μεγαλεία που έκανε ο Ελισσαιέ.

⁵ Και ενώ διηγούνταν στον βασιλιά πώς αναζωοποίησε τον νεκρό, να, η γυναίκα, που της είχε αναζωοποιήσει τον γιο, βόησε στον βασιλιά για το σπίτι της, και για τα χωράφια της. Και ο Γιεζεί είπε: Κύριέ μου βασιλιά, αυτή είναι η γυναίκα, κι αυτός είναι ο γιος της, που τον αναζωοποίησε ο Ελισσαιέ.

⁶ Και ο βασιλιάς ρώτησε τη γυναίκα, κι αυτή τού διηγήθηκε το πράγμα. Τότε, ο βασιλιάς έδωσε σ' αυτή έναν ευνούχο, λέγοντας: Επίστρεψε όλα τα πράγματά της, και όλα τα προϊόντα των χωραφιών της, από την ημέρα που άφησε τη γη μέχρι σήμερα.

⁷ Και ο Ελισσαιέ ήρθε στη Δαμασκό. Και ο Βεν-αδάδ ο βασιλιάς τής Συρίας ήταν άρρωστος· και του ανήγγειλαν, λέγοντας: Ο άνθρωπος του Θεού ήρθε μέχρις εδώ.

⁸ Και ο βασιλιάς είπε στον Αζαήλ: Πάρε στο χέρι σου ένα δώρο, και πήγαινε σε συνάντηση του ανθρώπου τού Θεού, και διαμέσου αυτού ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: Θα αναρρώσω απ' αυτή την αρρώστια;

⁹ Και ο Αζαήλ πήγε σε συνάντησή του, παίρνοντας ένα δώρο στο χέρι του, και από κάθε αγαθό τής Δαμασκού, ένα φορτίο από 40 καμήλες· και καθώς ήρθε, στάθηκε μπροστά του, και είπε: Ο γιος σου ο Βεν-αδάδ, ο βασιλιάς τής Συρίας, με έστειλε σε σένα, λέγοντας: Θα αναρρώσω απ' αυτή την αρρώστια;

¹⁰ Και ο Ελισσαιέ είπε σ' αυτόν: Πήγαινε, πες του: Ναι, θα αναρρώσεις· όμως, ο Κύριος μου έδειξε ότι θα πεθάνει οπωσδήποτε.

¹¹ Και έστησε ακίνητο το πρόσωπό του, μέχρις ότου κοκκίνισε· και ο άνθρωπος του Θεού έκλαψε.

¹² Και ο Αζαήλ είπε: Γιατί κλαις, κύριέ μου; Κι εκείνος απάντησε: Επειδή, γνωρίζω όσα κακά θα κάνεις στους γιους Ισραήλ· θα παραδώσεις σε φωτιά τα

οχυρώματά τους, και θα φονεύσεις με ρομφαία τούς νέους τους, και θα συντρίψεις τα νήπιά τους, και θα ξεκοιλιάσεις τις έγκυες γυναίκες.

13 Και ο Αζαήλ είπε: Αλλά, τι είναι ο δούλος σου, το σκυλί, ώστε να κάνει αυτό το μεγάλο πράγμα; Και ο Ελισσαιέ είπε: Ο Κύριος μου έδειξε, ότι εσύ θα βασιλεύσεις επάνω στη Συρία.

14 Τότε, αναχώρησε από τον Ελισσαιέ, και ήρθε στον κύριό του· και εκείνος του είπε: Τι σου είπε ο Ελισσαιέ; Και απάντησε: Μου είπε: Ναι, θα αναρρώσεις.

15 Και την επόμενη ημέρα πήρε το σκέπασμα, και αφού το βούτηξε σε νερό, το άπλωσε επάνω στο πρόσωπό του· και πέθανε· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αζαήλ.

16 ΚΑΙ στον πέμπτο χρόνο τού Ιωράμ, γιου τού Αχαάβ, βασιλιά τού Ισραήλ, ενώ ο Ιωσαφάτ βασίλευε επάνω στον Ιούδα, βασίλευσε ο Ιωράμ, ο γιος τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ιούδα.

17 Ήταν ηλικίας 32 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε οκτώ χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

18 Και περπάτησε στον δρόμο των βασιλιάδων τού Ισραήλ, όπως έπραξε η οικογένεια του Αχαάβ· επειδή, γυναίκα του ήταν η θυγατέρα τού Αχαάβ· και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο.

19 Ο Κύριος, όμως, δεν θέλησε να εξολοθρεύσει τον Ιούδα, εξαιτίας τού Δαβίδ τού δούλου του, όπως του είχε πει, ότι θα του δώσει λυχνάρι, και στους γιους του, στον αιώνα.

20 Στις ημέρες του, ο Εδώμ αποστάτησε από την υποταγή τού Ιούδα, και κατέστησαν επάνω τους βασιλιά.

21 Γι' αυτό, ο Ιωράμ διάβηκε στη Σαείρ, και όλες οι άμαξες μαζί του· και αφού σηκώθηκε μέσα στη νύχτα, χτύπησε τους Ιδουμαίους, που ήσαν ολόγουρά του, και τους αμαξάρχες· και ο λαός έφυγαν στις σκηνές τους.

22 Εντούτοις, ο Εδώμ αποστάτησε από την υποταγή τού Ιούδα, μέχρι αυτή την ημέρα. Τότε, αυτή την ίδια εποχή αποστάτησε και η Λιβνά.

23 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωράμ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

24 Και ο Ιωράμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Οχοζίας, ο γιος του.

25 ΚΑΙ στον δωδέκατο χρόνο τού Ιωράμ, γιου τού Αχαάβ, βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε ο Οχοζίας, ο γιος τού Ιωράμ, του βασιλιά τού Ιούδα.

²⁶ Ο Οχοζίας ήταν ηλικίας 22 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε έναν χρόνο στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Γοθολία, θυγατέρα του Αμρί, βασιλιά του Ισραήλ.

²⁷ Και περπάτησε στον δρόμο τής οικογένειας του Αχαάβ, και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως η οικογένεια του Αχαάβ· επειδή, ήταν γαμπρός τής οικογένειας του Αχαάβ.

²⁸ Και πήγε μαζί με τον Ιωράμ, τον γιο του Αχαάβ, σε πόλεμο ενάντια στον Αζαήλ, τον βασιλιά τής Συρίας, στη Ραμώθ-γαλαάδ· και οι Σύριοι τραυμάτισαν τον Ιωράμ.

²⁹ Και ο βασιλιάς Ιωράμ γύρισε στην Ιεζραέλ, για να γιατρευτεί από τα τραύματά του, που οι Σύριοι του προξένησαν στη Ραμά, όταν πολεμούσε ενάντια στον Αζαήλ, τον βασιλιά τής Συρίας. Και ο Οχοζίας, ο γιος του Ιωράμ, ο βασιλιάς του Ιούδα, κατέβηκε για να δει τον Ιωράμ στην Ιεζραέλ, τον γιο του Αχαάβ, επειδή ήταν άρρωστος.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 9

¹ ΚΑΙ ο Ελισσαιέ ο προφήτης προσκάλεσε έναν από τους γιους των προφητών, και του είπε: Περίζωσε την οσφύ σου, και πάρε στο χέρι σου αυτή τη φιάλη του λαδιού, και πήγαινε στη Ραμώθ-γαλαάδ·

² και όταν μπεις εκεί μέσα, θα δεις εκεί τον Ιηού, τον γιο του Ιωσαφάτ, γιου του Νιμσί· και θα μπεις μέσα, και θα τον σηκώσεις από ανάμεσα από τους αδελφούς του, και θα τον βάλεις στο εσώτερο δωμάτιο·

³ και παίρνοντας τη φιάλη του λαδιού, θα επιχέεις επάνω στο κεφάλι του, και θα πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Σε έχρισα βασιλιά επάνω στον Ισραήλ· τότε, αφού ανοίξεις την πόρτα, φύγε, και μη μείνεις.

⁴ Και ο νέος, ο προφήτης, πήγε στη Ραμώθ-γαλαάδ.

⁵ Και όταν ήρθε, νάσου, οι άρχοντες του στρατοπέδου κάθονταν· και είπε: Έχω έναν λόγο για σένα, ω, άρχοντα. Και ο Ιηού είπε: Σε ποιον από όλους εμάς; Κι εκείνος είπε: Σε σένα, ω, άρχοντα.

⁶ Και αφού σηκώθηκε, μπήκε μέσα στο σπίτι· και ξέχυνε το λάδι επάνω στο κεφάλι του, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ: Σε έχρισα βασιλιά επάνω στον λαό του Κυρίου, επάνω στον Ισραήλ·

⁷ και θα πατάξεις την οικογένεια του Αχαάβ, του κυρίου σου, για να εκδικήσω τα αίματα των δούλων μου των προφητών, και τα αίματα όλων των δούλων του Κυρίου, από το χέρι τής Ιεζάβελ·

⁸ επειδή, ολόκληρη η οικογένεια του Αχαάβ θα εξολοθρευτεί· και θα αφανίσω από τον Αχαάβ εκείνον που ουρεί στον τοίχο, και τον κλεισμένον και τον ελευθερωμένον στον Ισραήλ·

- ⁹ και θα κάνω την οικογένεια του Αχαάβ όπως την οικογένεια του Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, και όπως την οικογένεια του Βασά, του γιου τού Αχιά·
- ¹⁰ Και τα σκυλιά θα φάνε την Ιεζάβελ στο χωράφι τής Ιεζραέλ, και δεν θα υπάρξει κάποιος να τη θάψει. Και αφού άνοιξε την πόρτα, έφυγε.
- ¹¹ Και ο Ιηού βγήκε έξω στους δούλους τού κυρίου του· και κάποιος τού είπε: Ειρήνη; Γιατί ήρθε σε σένα αυτός ο παράφρονas; Κι εκείνος είπε σ' αυτούs: Εσείs γνωρίζετε τον άνθρωπο και τον τρόπο των λόγων του.
- ¹² Και είπαν: Είναι αναληθές· πεs μας, παρακαλούμε. Κι εκείνος είπε: Έτσι κι έτσι μου μίλησε, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Σε έχρισα βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.
- ¹³ Τότε, έσπευσαν, και παίρνοντας κάθε ένας το ιμάτιό του, το έβαλαν κάτω απ' αυτόν, επάνω στην ψηλότερη βαθμίδα· και σάλπισαν με σάλπιγγα, λέγοντας: Βασίλευσε ο Ιηού.
- ¹⁴ Και ο Ιηού, ο γιος τού Ιωσαφάτ, γιου τού Νιμσί, έκανε συνωμοσία ενάντια στον Ιωράμ. Και ο Ιωράμ φυλαγόταν στη Ραμώθ-γαλαάδ, αυτόs και ολόκληρος ο Ισραήλ, από το πρόσωπο του Αζαήλ, του βασιλιά τής Συρίας.
- ¹⁵ Και ο βασιλιάs Ιωράμ είχε επιστρέψει στην Ιεζραέλ για να γιατρευτεί από τα τραύματά του, που του είχαν προξενήσει οι Σύριοι, όταν πολεμούσε ενάντια στον Αζαήλ, τον βασιλιά τής Συρίας. Και ο Ιηού είπε: Αν είναι και η δική σας γνώμη, αs μη βγει κανένας φεύγοντας από την πόλη, για να πάει να το πει στην Ιεζραέλ.
- ¹⁶ Και ο Ιηού, αφού ανέβηκε στο άλογο, πήγε στην Ιεζραέλ· επειδή, ο Ιωράμ ήταν εκεί ξαπλωμένος. Και ο Οχοζιάs ο βασιλιάs τού Ιούδα είχε κατέβει για να δει τον Ιωράμ.
- ¹⁷ Και ο σκοπός στεκόταν επάνω στον πύργο στην Ιεζραέλ, και, βλέποντας τη συνοδεία τού Ιηού που ερχόταν, είπε: Βλέπω μία συνοδεία. Και ο Ιωράμ είπε: Πάρε έναν καβαλάρη, και στείλε σε συνάντησή τους· και αs ρωτήσει: Ειρήνη;
- ¹⁸ Πήγε, λοιπόν, ένας καβαλάρης αλόγου σε συνάντησή του, και είπε: Έτσι λέει ο βασιλιάs: Ειρήνη; Και ο Ιηού είπε: Τι σε μέλει για ειρήνη; Στρέψε πίσω μου. Και ο σκοπός ανήγγειλε, λέγοντας: Ο μηνυτής ήρθε μέχρι αυτούs, και δεν γύρισε.
- ¹⁹ Και έστειλε έναν δεύτερο καβαλάρη αλόγου· ο οποίος, αφού ήρθε μέχριs αυτούs, είπε: Έτσι λέει ο βασιλιάs: Ειρήνη; Και ο Ιηού απάντησε: Τι σε μέλει για ειρήνη; Στρέψε πίσω μου.
- ²⁰ Και ο σκοπός ανήγγειλε, λέγοντας: Ήρθε μέχριs αυτούs, και δεν γύρισε· και η πορεία είναι σαν την πορεία τού Ιηού, του γιου τού Νιμσί· επειδή, οδεύει μανιακά.

- 21** Και ο Ιωράμ είπε: Ζεύξτε. Και έξευξαν την άμαξά του. Και βγήκαν ο Ιωράμ, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Οχοζίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κάθε ένας στην άμαξά του, και πήγαν σε συνάντηση του Ιηού, και τον βρήκαν στο χωράφι τού Ναβουθαί τού Ιεζραελίτη.
- 22** Και καθώς ο Ιωράμ είδε τον Ιηού, είπε: Ειρήνη, Ιηού; Κι εκείνος απάντησε: Τι ειρήνη, ενόσω πληθαίνουν οι πορνείες τής Ιεζάβελ τής μητέρας σου, και οι μαγείες της;
- 23** Και ο Ιωράμ έστρεψε τα χέρια του, και έφυγε, λέγοντας στον Οχοζία: Δόλος, Οχοζία.
- 24** Και πιάνοντας ο Ιηού το τόξο του, χτύπησε τον Ιωράμ ανάμεσα στους βραχίονές του· και το βέλος βγήκε διαμέσου τής καρδιάς του. Κι εκείνος κάμφθηκε μέσα στην άμαξά του.
- 25** Και ο Ιηού είπε στον Βιδκάρ, τον στρατηγό του: Πάρε, και πέταξέ τον στη μερίδα τού χωραφιού τού Ναβουθαί τού Ιεζραελίτη· επειδή, θυμήσου, όταν εγώ κι εσύ πορευόμασταν καβάλα πίσω από τον Αχαάβ τον πατέρα του, ότι ο Κύριος πρόφερε εναντίον του τούτη την απόφαση:
- 26** Ναι, είδα χθες τα αίματα του Ναβουθαί, και τα αίματα των γιων του, λέει ο Κύριος· και θα κάνω σε σένα ανταπόδοση σ' αυτή τη μερίδα, λέει ο Κύριος· — τώρα, λοιπόν, σήκωσέ τον, και πέταξέ τον σ' αυτή τη μερίδα, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.
- 27** Και ο Οχοζίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, καθώς το είδε, έφυγε από τον δρόμο τού σπιτιού τού κήπου. Και ο Ιηού καταδίωξε από πίσω του, και είπε: Χτυπήστε κι αυτόν στην άμαξά του. Και έκαναν έτσι, προς την ανάβαση της Γουρ, κοντά στο Ιβλεάμ. Και έφυγε στη Μεγιδδώ, και πέθανε εκεί.
- 28** Και οι δούλοι του τον έφεραν επάνω στην άμαξα στην Ιερουσαλήμ, και τον έθαψαν στον τάφο του, μαζί με τους πατέρες του, στην πόλη τού Δαβίδ.
- 29** (Και ο Οχοζίας βασίλευσε επάνω στον Ιούδα κατά τον 11 ο χρόνο τού Ιωράμ, του γιου τού Αχαάβ).
- 30** Και ο Ιηού ήρθε, στην Ιεζραέλ, και καθώς το άκουσε η Ιεζάβελ, έβαψε τα μάτια της, και καλλώπισε το κεφάλι της, και έσκυψε από το παράθυρο.
- 31** Και, καθώς ο Ιηού έμπαινε στην πύλη, είπε: Ευτύχησε ο Ζιμβρί, που φόνευσε τον κύριό του;
- 32** Και εκείνος, υψώνοντας το πρόσωπό του προς το παράθυρο, είπε: Ποιος είναι μαζί μου; Ποιος; Και έσκυψαν προς αυτόν δύο τρεις ευνούχοι.
- 33** Και είπε: Ρίξτε την κάτω. Και την έρριξαν κάτω, και από το αίμα της ραντίστηκε προς τον τοίχο και προς τα άλογα· και την καταπάτησε.
- 34** Και αφού μπήκε μέσα, και έφαγε και ήπιε, είπε: Πηγαίνετε να δείτε τώρα αυτή την καταραμένη, και θάψτε την· επειδή, είναι θυγατέρα βασιλιά.

³⁵ Και πήγαν για να τη θάψουν· όμως, δεν βρήκαν σ' αυτή παρά το κρανίο, και τα πόδια, και τις παλάμες των χειρών.

³⁶ Και όταν γύρισαν, του το ανήγγειλαν. Κι εκείνος είπε: Αυτός είναι ο λόγος τού Κυρίου, που μίλησε διαμέσου τού δούλου του, του Ηλία τού Θεσβίτη, λέγοντας: Στη μερίδα τής Ιεζραέλ τα σκυλιά θα φάνε τις σάρκες τής Ιεζάβελ·

³⁷ και το πτώμα τής Ιεζάβελ θα είναι σαν κοπριά επάνω στο πρόσωπο του χωραφιού στη μερίδα Ιεζραέλ, ώστε να μη πουν: Αυτή είναι η Ιεζάβελ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 10

¹ ΚΑΙ ο Αχαάβ είχε στη Σαμάρεια 70 γιους. Και ο Ιηού έγραψε επιστολές, και τις έστειλε, στη Σαμάρεια, στους άρχοντες της Ιεζραέλ, στους πρεσβύτερους, και στους παιδοτρόφους τού Αχαάβ, λέγοντας:

² Τώρα, καθώς η επιστολή αυτή φτάσει σε σας, επειδή έχετε τους γιους τού κυρίου σας, και έχετε τις άμαξες, και τα άλογα, και μία οχυρή πόλη, και όπλα,

³ δείτε ποιος είναι ο καλύτερος και ο αρεστότερος ανάμεσα στους γιους τού κυρίου σας, και βάλτε τον επάνω στον θρόνο τού πατέρα του, και πολεμάτε υπέρ τής οικογένειας του κυρίου σας.

⁴ Εκείνοι, όμως, φοβήθηκαν σε υπερβολικό βαθμό, και είπαν: Δέστε, δύο βασιλιάδες δεν στάθηκαν μπροστά του· και πώς θα σταθούμε εμείς;

⁵ Και ο επιστάτης τού παλατιού, και ο επιστάτης τής πόλης, και οι πρεσβύτεροι, και οι παιδοτρόφοι έστειλαν προς τον Ιηού, λέγοντας: Εμείς είμαστε δούλοι σου, και θα κάνουμε κάθε τι που θα μας πεις· δεν θα κάνουμε κανέναν βασιλιά· κάνε ό,τι είναι αρεστό στα μάτια σου.

⁶ Τότε, έγραψε σ' αυτούς μία δεύτερη επιστολή, λέγοντας: Αν είστε δικοί μου, και ακούτε τη φωνή μου, πάρτε τα κεφάλια των ανθρώπων των γιων τού κυρίου σας, κι ελάτε σε μένα στην Ιεζραέλ, αύριο αυτή την ώρα. (Οι δε γιοι τού βασιλιά, 70 άνθρωποι, ήσαν μαζί με τους μεγάλους τής πόλης, οι οποίοι τούς ανέτρεφαν).

⁷ Και καθώς η επιστολή έφτασε σ' αυτούς, παίρνοντας τους γιους τού βασιλιά, έσφαξαν 70 ανθρώπους, και έβαλαν τα κεφάλια τους σε καλάθια, και του τα έστειλαν στην Ιεζραέλ.

⁸ Και ήρθε ο μηνυτής, και του ανήγγειλε, λέγοντας: Έφεραν τα κεφάλια των γιων τού βασιλιά. Και είπε: Βάλτε τα σε δύο σωρούς, στην είσοδο της πύλης, μέχρι το πρωί.

⁹ Και το πρωί βγήκε, και αφού στάθηκε, είπε σε ολόκληρο τον λαό: Εσείς είστε δίκαιοι· δέστε, εγώ συνωμότησα ενάντια στον κύριό μου, και τον θανάτωσα· αλλά, όλους αυτούς ποιος τους πάταξε;

- 10** Μάθετε τώρα, ότι δεν θα πέσει στη γη τίποτε από τον λόγο του Κυρίου, που ο Κύριος μίλησε ενάντια στην οικογένεια του Αχαάβ· επειδή, ο Κύριος πραγματοποίησε όσα μίλησε διαμέσου του δούλου του, του Ηλία.
- 11** Και ο Ιηού πάταξε όλους όσους εναπέμειναν από την οικογένεια του Αχαάβ στην Ιεζραέλ, και όλους τούς μεγάλους του, και τους οικείους του, και τους ιερείς του, ώστε δεν άφησε σ' αυτόν υπόλοιπο.
- 12** Έπειτα, αφού σηκώθηκε, αναχώρησε, και ήρθε στη Σαμάρεια. Και στον δρόμο, ενώ ήταν κοντά σε κάποια μάντρα ποιμένων,
- 13** ο Ιηού βρήκε τούς αδελφούς του Οχοζία, του βασιλιά του Ιούδα, και είπε: Ποιοι είστε; Κι εκείνοι είπαν: Είμαστε οι αδελφοί του Οχοζία και κατεβαίνουμε να χαιρετήσουμε τους γιους του βασιλιά και τους γιους τής βασίλισσας.
- 14** Και είπε: Πιάστε τους ζωντανούς. Και τους έπιασαν ζωντανούς, και τους έσφαξαν κοντά στο πηγάδι τής μάντρας, 42 ανθρώπους· δεν άφησαν απ' αυτούς ούτε έναν.
- 15** Και όταν αναχώρησε από εκεί, βρήκε τον Ιωναδάβ, τον γιο του Ρηχάβ, να έρχεται σε συνάντησή του· και τον χαιρέτησε, και του είπε: Είναι η καρδιά σου ευθεία, όπως η καρδιά μου με την καρδιά σου; Και ο Ιωναδάβ απάντησε: Είναι. Αν είναι, δώσε το χέρι σου. Και του έδωσε το χέρι του· και τον ανέβασε κοντά του στην άμαξα.
- 16** Και είπε: Έλα μαζί μου, και δεξ τον ζήλο μου υπέρ του Κυρίου. Και τον έβαλαν να καθήσει επάνω στην άμαξά του.
- 17** Και όταν ήρθε στη Σαμάρεια, πάταξε όλους όσους είχαν εναπομείνει από τον Αχαάβ μέσα στη Σαμάρεια, μέχρις ότου τον αφάνισε, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, που είχε μιλήσει στον Ηλία.
- 18** Τότε, ο Ιηού συγκέντρωσε ολόκληρο τον λαό, και τους είπε: Ο Αχαάβ δούλεψε τον Βάαλ λίγο· ο Ιηού θα τον δουλέψει πολύ·
- 19** τώρα, λοιπόν, καλέστε μου όλους τούς προφήτες του Βάαλ, όλους τούς λατρευτές του, και όλους τούς ιερείς του· ας μη λείψει κανένας· επειδή, έχω μεγάλη θυσία στον Βάαλ· όποιος λείπει, δεν θα ζήσει. Όμως, ο Ιηού το έπραξε αυτό δόλια, με σκοπό να εξολοθρεύσει τους λατρευτές του Βάαλ.
- 20** Και ο Ιηού είπε: Κηρύξτε ένα πανηγύρι για τον Βάαλ. Και κήρυξαν.
- 21** Και ο Ιηού έστειλε σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ήρθαν όλοι οι λατρευτές του Βάαλ· και δεν έμεινε ούτε ένας, που δεν είχε έρθει. Και ήρθαν στον οίκο του Βάαλ· και γέμισε ο οίκος του Βάαλ, από το ένα άκρο μέχρι το άλλο.
- 22** Και στον ιματιοφύλακα είπε: Βγάλε ιμάτια για όλους τούς λατρευτές του Βάαλ. Και έβγαλε σ' αυτούς τα ιμάτια.
- 23** Και ο Ιηού μπήκε μέσα στον οίκο του Βάαλ, και ο Ιωναδάβ, ο γιος του Ρηχάβ· και στους λατρευτές του Βάαλ είπε: Ερευνήστε, και δείτε να μη

βρίσκεται μαζί σας εδώ κανένας από τους δούλους τού Κυρίου, αλλά μόνον οι λατρευτές τού Βάαλ.

24 Και όταν μπήκαν μέσα για να προσφέρουν θυσίες και ολοκαυτώματα, ο Ιηού, έξω, διέταξε 80 άνδρες, και είπε: Όποιος αφήσει να διασωθεί κάποιος απ' αυτούς τούς ανθρώπους, που εγώ έφερα στα χέρια σας, η ζωή του θα είναι αντί τής ζωής εκείνου.

25 Και καθώς τελείωσε προσφέροντας ολοκαύτωμα, ο Ιηού είπε στους δορυφόρους του και στους ταγματάρχες του: Μπείτε μέσα, πατάξτε τους· ας μη βγει έξω κανένας. Και τους πάταξαν οι δορυφόροι και οι ταγματάρχες με μάχαιρα, και τους έρριξαν έξω· και πήγαν μέχρι την πόλη τού οίκου τού Βάαλ.

26 Και έβγαλαν τα είδωλα τού οίκου τού Βάαλ, και τα κατέκαψαν.

27 Και κατασύντριψαν το είδωλο του Βάαλ, και καταγκρέμισαν τον οίκο τού Βάαλ, και τον έκαναν κοπρώνα μέχρι αυτή την ημέρα.

28 Έτσι ο Ιηού αφάνισε τον Βάαλ από τον Ισραήλ.

29 Εντούτοις, ο Ιηού δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει, από τα χρυσά μοσχάρια που ήσαν στη Βαιθήλ και στη Δαν.

30 Και ο Κύριος είπε στον Ιηού: Επειδή έπραξες καλά, εκτελώντας το αρεστό στα μάτια μου, και έκανες στην οικογένεια του Αχαάβ σύμφωνα με όσα ήσαν στην καρδιά μου, οι γιοι σου θα καθήσουν επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ μέχρι την τέταρτη γενεά.

31 Και ο Ιηού δεν πρόσεξε να περπατάει με όλη του την καρδιά στον νόμο τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ· δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει.

32 Κατά τις ημέρες εκείνες, ο Κύριος άρχισε να κολοβώνει τον Ισραήλ· και ο Αζαήλ τούς πάταξε σε όλα τα σύνορα του Ισραήλ·

33 από τον Ιορδάνη, προς ανατολάς τού ήλιου, ολόκληρη τη γη Γαλαάδ, τους Γαδίτες, και τους Ρουβηνίτες, και τους Μανασσίτες, από την Αροήρ, που είναι επάνω στον χείμαρρο Αρνών, και τη Γαλαάδ, και τη Βασάν.

34 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιηού, και όλα όσα έπραξε, και όλα τα κατορθώματά του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

35 Και ο Ιηού κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και τον έθαψαν στη Σαμάρεια. Και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωάχαζ, ο γιος του.

36 Και ο καιρός, κατά τον οποίο ο Ιηού βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ στη Σαμάρεια ήταν 28 χρόνια.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 11

- ¹ Η ΓΟΘΟΛΙΑ, όμως, η μητέρα τού Οχοζία, βλέποντας ότι ο γιος της πέθανε, σηκώθηκε και αφάνισε ολόκληρο το βασιλικό σπέρμα.
- ² Αλλά, η Ιωσαβεέ, η θυγατέρα τού βασιλιά Ιωράμ, η αδελφή τού Οχοζία, παίρνοντας τον Ιωάς, τον γιο τού Οχοζία, τον έκλεψε ανάμεσα από τους γιους τού βασιλιά, που θανατώνονταν, αυτόν και την τροφό του, και τον έβαλε στο ταμείο τού κοιτώνα, και τον έκρυψαν μπροστά από τη Γοθολία, και δεν θανατώθηκε.
- ³ Και ήταν μαζί της μέσα στον οίκο τού Κυρίου, καθώς κρυβόταν έξι χρόνια. Και η Γοθολία βασίλευσε επάνω στη γη.
- ⁴ Και τον έβδομο χρόνο ο Ιωδαέ έστειλε, και παίρνοντας τους εκατόνταρχους, μαζί με τους ταξίαρχους και τους δορυφόρους, τους έφερε κοντά του στον οίκο τού Κυρίου, και έκανε μαζί τους συνθήκη, και τους όρκισε στον οίκο τού Κυρίου, και τους έδειξε τον γιο τού βασιλιά.
- ⁵ Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Αυτό είναι το πράγμα που θα κάνετε· το ένα τρίτο από σας, αυτοί που μπαίνουν μέσα το σάββατο, θα φυλάγετε τη βάρδια τού βασιλικού παλατιού·
- ⁶ και το άλλο τρίτο θα είναι στην πύλη Σουρ· και το υπόλοιπο τρίτο στην πύλη, που είναι πίσω από τους δορυφόρους· έτσι θα φυλάγετε τη βάρδια του οίκου, για να μη παραβιαστεί·
- ⁷ και δύο τάγματα από σας, όλοι εκείνοι που βγαίνουν το σάββατο, θα φυλάγετε τη βάρδια τού οίκου τού Κυρίου γύρω από τον βασιλιά·
- ⁸ και θα περικυκλώνετε τον βασιλιά ολόγυρα, έχοντας ο καθένας τα όπλα του στο χέρι του· και όποιος μπει μέσα στις τάξεις, ας θανατώνεται· και θα είστε μαζί με τον βασιλιά, όταν βγαίνει έξω, και όταν μπαίνει μέσα.
- ⁹ Και οι εκατόνταρχοι έκαναν σύμφωνα με όλα όσα τους πρόσταξε ο ιερέας Ιωδαέ· και πήραν κάθε ένας τούς άνδρες του, αυτούς που έμπαιναν μέσα το σάββατο, μαζί μ' αυτούς που το σάββατο έβγαιναν έξω, και ήρθαν στον Ιωδαέ τον ιερέα.
- ¹⁰ Και ο Ιωδαέ ο ιερέας έδωσε στους εκατόνταρχους τις λόγχες και τις ασπίδες τού βασιλιά Δαβίδ, που ήσαν μέσα στον οίκο τού Κυρίου.
- ¹¹ Και οι δορυφόροι, έχοντας κάθε ένας τα όπλα του στο χέρι του, παραστάθηκαν γύρω από τον βασιλιά, από τη δεξιά πλευρά τού οίκου μέχρι την αριστερή, κοντά στο θυσιαστήριο και στον ναό.
- ¹² Τότε, έβγαλε έξω τον γιο τού βασιλιά, και έβαλε επάνω του το διάδημα και το μαρτύριο· και τον έκαναν βασιλιά, και τον έχρισαν· και αφού χειροκρότησαν, είπαν: Ζήτω ο βασιλιάς!
- ¹³ Και όταν η Γοθολία άκουσε τη φωνή τού λαού που έτρεχε μαζί, ήρθε στον λαό στον οίκο τού Κυρίου.

¹⁴ Και είδε, και πράγματι, ο βασιλιάς στεκόταν κοντά στον στύλο, σύμφωνα με τη συνήθεια, και οι άρχοντες και οι σαλπιγκτές κοντά στον βασιλιά· και ολόκληρος ο λαός τής γης έχαιρε, και σάλπιζε με σάλπιγγες. Και η Γοθολία έσχισε τα ιμάτιά της, και βόησε: Προδοσία, προδοσία!

¹⁵ Και ο Ιωδαέ πρόσταξε τους εκατόνταρχους, τους αρχηγούς τού στρατού, και τους είπε: Βγάλτε την έξω από τις τάξεις· και όποιος την ακολουθήσει, θανατώστε τον με ρομφαία. Επειδή, ο ιερέας είχε πει: Ας μη θανατωθεί μέσα στον οίκο τού Κυρίου.

¹⁶ Έτσι έβαλαν χέρια επάνω της· και όταν ήρθε στον δρόμο, διαμέσου τού οποίου τα άλογα έρχονται στο παλάτι τού βασιλιά, θανατώθηκε εκεί.

¹⁷ Και ο Ιωαδέ έκανε διαθήκη ανάμεσα στον Κύριο και στον βασιλιά και στον λαό, ότι θα είναι λαός τού Κυρίου· κι ανάμεσα στον βασιλιά και τον λαό.

¹⁸ Και ολόκληρος ο λαός τής γης μπήκαν μέσα στον οίκο τού Βάαλ, και τον γκρέμισαν· και κατασύντριψαν τα θυσιαστήριά του και τα είδωλά του ολότελα, και τον Ματθάν, τον ιερέα τού Βάαλ, τον θανάτωσαν μπροστά στα θυσιαστήρια. Και ο ιερέας έβαλε επιτηρητή επάνω στον οίκο τού Κυρίου.

¹⁹ Και πήρε τούς εκατόνταρχους, και τους ταξίαρχους, και τους δορυφόρους, και ολόκληρο τον λαό τής γης· και κατέβασαν τον βασιλιά από τον οίκο τού Κυρίου, και ήρθαν στο παλάτι τού βασιλιά διαμέσου τού δρόμου τής πύλης των δορυφόρων. Και κάθησε επάνω στον θρόνο των βασιλιάδων.

²⁰ Και ολόκληρος ο λαός τής γης ευφράνθηκε, και η πόλη ησύχασε· και τη Γοθολία τη θανάτωσαν με μάχαιρα μέσα στο παλάτι τού βασιλιά.

²¹ Ο Ιωάς ήταν επτά χρόνων όταν βασίλευσε.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 12

¹ Στον έβδομο χρόνο τού Ιηού βασίλευσε ο Ιωάς· και βασίλευσε 40 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Σιβιά, από τη Βηρσαβέ.

² Και ο Ιωάς έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, καθ' όλες τις ημέρες του, κατά τις οποίες τον οδηγούσε ο ιερέας Ιωδαέ.

³ Οι ψηλοί τόποι, όμως, δεν είχαν αφαιρεθεί· ο λαός θυσίαζε ακόμα και θυμίαζε στους ψηλούς τόπους.

⁴ Και ο Ιωάς είπε στους ιερείς: Όλο το ασήμι των αφιερωμάτων, αυτό που φέρνεται ως προσφορά στον οίκο τού Κυρίου, το ασήμι κάθε διερχόμενου, απ' αυτούς που αριθμούνται, το ασήμι καθενός κατά την εκτίμησή του, όλο το ασήμι, που θα ερχόταν στην καρδιά κάποιου για να φέρει ως προσφορά στον οίκο τού Κυρίου,

- ⁵ οι ιερείς ας το παίρνουν για τον εαυτό τους, κάθε ένας από τον γνωστό του· και ας επισκευάζουν τα χαλάσματα του οίκου, παντού όπου βρεθεί ένα χάλασμα.
- ⁶ Εντούτοις, στον 23 ο χρόνο τού βασιλιά Ιωάς οι ιερείς δεν είχαν επισκευάσει τα χαλάσματα του οίκου.
- ⁷ Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ιωάς κάλεσε τον Ιωδαέ τον ιερέα, και τους ιερείς, και τους είπε: Γιατί δεν επισκευάσατε τα χαλάσματα του οίκου; Τώρα, λοιπόν, μη παίρνετε πλέον ασήμι από τους γνωστούς σας, αλλά δίνετε το για τα χαλάσματα του οίκου.
- ⁸ Και οι ιερείς συμφώνησαν να μη παίρνουν ασήμι από τον λαό, και να μη επισκευάζουν τα χαλάσματα του οίκου.
- ⁹ Και ο ιερέας Ιωδαέ πήρε ένα κιβώτιο, και άνοιξε μία τρύπα επάνω στο σκέπασμά του, και το έβαλε κοντά στο θυσιαστήριο, στα δεξιά τής εισόδου τού οίκου τού Κυρίου· και οι ιερείς, αυτοί που φύλαγαν τη θύρα, έβαλαν σ' αυτό ολόκληρο το ασήμι, αυτό που φερόταν ως προσφορά στον οίκο τού Κυρίου.
- ¹⁰ Και όταν έβλεπαν ότι το ασήμι, που ήταν μέσα στο κιβώτιο, ήταν πολύ, ο γραμματέας τού βασιλιά και ο μεγάλος ιερέας ανέβαιναν, και το έδεναν σε σακιά, και μετρούσαν το ασήμι, αυτό που βρισκόταν στον οίκο τού Κυρίου.
- ¹¹ Και έδιναν το ασήμι, αυτό που είχε μετρηθεί, στα χέρια εκείνων που έκαναν το έργο, οι οποίοι είχαν την επιστασία τού οίκου τού Κυρίου· και εκείνοι το ξόδευσαν στους ξυλουργούς, και οικοδόμους, αυτούς που δούλευαν μέσα στον οίκο τού Κυρίου,
- ¹² και στους κτίστες, και στους λιθοτόμους, για να αγοράζουν ξύλα και πέτρες λατομημένες, ώστε να επισκευάζουν τα χαλάσματα του οίκου τού Κυρίου, και για όλα όσα χρειαζόνταν για την επισκευή τού οίκου.
- ¹³ Όμως, από το ασήμι, αυτό που έφερναν ως προσφορά στον οίκο τού Κυρίου δεν κατασκευάστηκαν για τον οίκο τού Κυρίου ασημένιες φιάλες, λυχνοψάλιδα, λεκάνες, σάλπιγγες, κανένα χρυσό σκεύος ή ασημένιο σκεύος·
- ¹⁴ αλλά το έδιναν στους εργάτες, και μ' αυτό επισκεύαζαν τον οίκο τού Κυρίου.
- ¹⁵ Και λογαριασμό από ανθρώπους δεν ζητούσαν, στους οποίους έδιναν το ασήμι για να μοιραστεί στους εργάτες· επειδή, εργάζονταν με πιστότητα.
- ¹⁶ Το ασήμι, που ήταν για την ανομία, και το ασήμι που ήταν για την αμαρτία, δεν φέρνονταν στον οίκο τού Κυρίου· αυτά ήσαν των ιερέων.
- ¹⁷ Τότε, ο Αζαήλ, ο βασιλιάς τής Συρίας, ανέβηκε και πολέμησε ενάντια στη Γαθ, και την κυρίευσε· έπειτα, ο Αζαήλ έστησε το πρόσωπό του να ανέβει ενάντια της Ιερουσαλήμ.
- ¹⁸ Και ο βασιλιάς τού Ιούδα, ο Ιωάς, πήρε όλα τα αφιερώματα, όσα είχαν αφιερώσει ο Ιωσαφάτ, και ο Ιωράμ, και ο Οχοζίας, οι πατέρες του, οι

βασιλιάδες τού Ιούδα, και τα δικά του αφιερώματα, και όλο το χρυσάφι, αυτό που βρέθηκε στους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και του παλατιού τού βασιλιά, και τα έστειλε στον Αζαήλ, τον βασιλιά τής Συρίας· και αναχώρησε από την Ιερουσαλήμ.

¹⁹ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωάς, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

²⁰ Και καθώς οι δούλοι του σηκώθηκαν, έκαναν συνωμοσία, και πάταξαν τον Ιωάς στο παλάτι τής Μιλλώ, στην κατάβαση Σιλλά.

²¹ Επειδή, ο Ιωζαχάρ, ο γιος τού Σιμεάθ, και ο Ιωζαβάδ, ο γιος τού Σωμήρ, οι δούλοι του, τον πάταξαν, και πέθανε· και τον έθαψαν μαζί με τους πατέρες του στην πόλη Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αμασίας, ο γιος του.

B' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 13

¹ ΚΑΙ στον 23 ο χρόνο τού Ιωάς, γιου τού Οχοζία, βασιλιά τού Ιούδα, ο Ιωάχαζ, ο γιος τού Ιηού, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, 17 χρόνια.

² Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και ακολούθησε τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσκει· δεν απομακρύνθηκε απ' αυτές.

³ Και εξάφθηκε η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Ισραήλ, και τους παρέδωσε στο χέρι τού Αζαήλ, του βασιλιά τής Συρίας, και στο χέρι τού Βεν-αδάδ, του γιου τού Αζαήλ, καθ' όλες τις ημέρες.

⁴ Και ο Ιωάχαζ δεήθηκε, και τον ει σάκουσε ο Κύριος· επειδή, είδε τη θλίψη τού Ισραήλ, ότι ο βασιλιάς τής Συρίας τούς κατέθλιβε.

⁵ (Και ο Κύριος έδωσε στον Ισραήλ σωτήρα, και βγήκαν κάτω από το χέρι των Συρίων· και οι γιοι Ισραήλ κατοίκησαν στα σκηνώματά τους, όπως και πριν.

⁶ Όμως, δεν απομακρύνθηκαν από τις αμαρτίες τής οικογένειας του Ιεροβοάμ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσκει· περπάτησαν σ' αυτές· κι ακόμα, το άλσος στη Σαμάρεια παρέμενε).

⁷ Επειδή, στον Ιωάχαζ δεν έμεινε λαός, παρά 50 καβαλάρηδες, και 10 άμαξες, και 10.000 πεζοί· επειδή, τους κατέστρεψε ο βασιλιάς τής Συρίας, και τους έκανε σαν το χώμα που καταπατιέται.

⁸ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωάχαζ, και όλα όσα έκανε, και τα κατορθώματά του, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

⁹ Και ο Ιωάχαζ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στη Σαμάρεια· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωάς, ο γιος του.

- 10 Και στον 37 ο χρόνο τού Ιωάς, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ιωάς, ο γιος τού Ιωάχαζ, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, 16 χρόνια.
- 11 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από όλες τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσκει· σ' αυτές περπάτησε.
- 12 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωάς, και όλα όσα έκανε, τα κατορθώματά του, πώς πολέμησε ενάντια στον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 13 Και ο Ιωάς κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και αντ' αυτού, στον θρόνο του κάθησε ο Ιεροβοάμ· και ο Ιωάς θάφτηκε στη Σαμάρεια μαζί με τους βασιλιάδες τού Ισραήλ.
- 14 Και ο Ελισσαιέ αρρώστησε την αρρώστια του από την οποία και πέθανε. Και ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, κατέβηκε σ' αυτόν, και έκλαψε μπροστά του, και είπε: Πατέρα μου, πατέρα μου, άμαξα του Ισραήλ, και ιππικό του!
- 15 Και ο Ελισσαιέ είπε σ' αυτόν: Πάρε ένα τόξο και βέλη. Και πήρε κοντά του ένα τόξο και βέλη.
- 16 Και είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Βάλε το χέρι σου επάνω στο τόξο. Και έβαλε το χέρι του· και ο Ελισσαιέ έβαλε τα χέρια του επάνω στα χέρια τού βασιλιά.
- 17 Και είπε: Άνοιξε το παράθυρο προς ανατολάς. Και το άνοιξε. Και ο Ελισσαιέ είπε: Τόξευσε. Κι εκείνος τόξευσε. Και είπε: Το βέλος τής σωτηρίας τού Κυρίου, και το βέλος τής σωτηρίας από τους Συρίους! Και θα πατάξεις τους Συρίους στην Αφέκ, μέχρις ότου τους συντελέσεις.
- 18 Και είπε: Πάρε βέλη. Και πήρε. Και είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Ρίξε επάνω στη γη. Και έρριξε τρεις φορές, και σταμάτησε.
- 19 Και ο άνθρωπος του Θεού οργίστηκε γι' αυτόν, και είπε: Έπρεπε να ρίξεις πέντε ή έξι φορές· τότε θα χτυπούσες τούς Συρίους μέχρις ότου τούς συντελέσεις· τώρα, όμως, θα πατάξεις τούς Συρίους μόνον τρεις φορές.
- 20 Και ο Ελισσαιέ πέθανε, και τον έθαψαν. Και τον επόμενο χρόνο τάγματα των Μωαβιτών έκαναν εισβολή στη γη.
- 21 Κι ενώ έθαβαν κάποιον άνθρωπο, ξάφνου, είδαν ένα τάγμα· και έρριξαν τον άνθρωπο στον τάφο του Ελισσαιέ· και καθώς ο άνθρωπος πήγε και άγγιξε τα κόκαλα του Ελισσαιέ, ανέζησε, και στάθηκε στα πόδια του.
- 22 Και ο Αζαήλ, ο βασιλιάς τής Συρίας, κατέθλιψε τον Ισραήλ όλες τις ημέρες τού Ιωάχαζ.
- 23 Και ο Κύριος τους ελέησε, και τους λυπήθηκε, και επέβλεψε επάνω τους, εξαιτίας τής διαθήκης του με τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ· και δεν

θέλησε να τους εξολοθρεύσει, και δεν τους απέρριψε από το πρόσωπό του, μέχρι τώρα.

²⁴ Και ο Αζαήλ, ο βασιλιάς τής Συρίας, πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Βεν-αδάδ, ο γιος του.

²⁵ Και ο Ιωάς, ο γιος τού Ιωάχαζ, πήρε ξανά από το χέρι τού Βεν-αδάδ, του γιου τού Αζαήλ, τις πόλεις, που ο Αζαήλ είχε πάρει στον πόλεμο από το χέρι τού Ιωάχαζ, του πατέρα του. Τρεις φορές τον πάταξε ο Ιωάς, και ξαναπήρε τις πόλεις τού Ισραήλ.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 14

¹ ΚΑΙ κατά τον δεύτερο χρόνο τού Ιωάς, του γιου τού Ιωάχαζ, του βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε ο Αμασίας, ο γιος τού Ιωάς, του βασιλιά τού Ιούδα.

² Ήταν ηλικίας 25 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ 29 χρόνια. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιωαδάν από την Ιερουσαλήμ.

³ Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, εντούτοις όχι όπως ο πατέρας του ο Δαβίδ· έκανε σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Ιωάς, ο πατέρας του.

⁴ Όμως, οι ψηλοί τόποι δεν είχαν αφαιρεθεί· ο λαός θυσίαζε ακόμα και θυμίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους.

⁵ Και καθώς η βασιλεία δυναμώθηκε στο χέρι του, θανάτωσε τους δούλους του, αυτούς που είχαν θανατώσει τον βασιλιά τον πατέρα του.

⁶ Όμως, τα παιδιά των φονιάδων δεν τα θανάτωσε· σύμφωνα με το γραμμένο στο βιβλίο τού νόμου τού Μωυσή, όπου ο Κύριος πρόσταξε, λέγοντας: Οι πατέρες δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά ούτε τα παιδιά θα θανατώνονται για τους πατέρες, αλλά κάθε ένας θα θανατώνεται για το δικό του αμάρτημα.

⁷ Αυτός θανάτωσε από τον Εδώμ 10.000 στην κοιλάδα τού Άλατος, και κυρίευσε τη Σελά με πόλεμο, και αποκάλεσε το όνομά της Ιοκθεήλ μέχρι αυτή την ημέρα.

⁸ Τότε, ο Αμασίας έστειλε μηνυτές στον Ιωάς, τον γιο τού Ιωάχαζ, τον γιο τού Ιηού, τον βασιλιά τού Ισραήλ, λέγοντας: Έλα, να δούμε ο ένας τον άλλον προσωπικά.

⁹ Και ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, έστειλε στον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Η αγκαθιά, που είναι στον Λίβανο, έστειλε στον κέδρο, που είναι στον Λίβανο, λέγοντας: Δώσε τη θυγατέρα σου για γυναίκα στον γιο μου· όμως, διάβηκε ένα θηρίο του χωραφιού, που ήταν στον Λίβανο, και καταπάτησε την αγκαθιά· —

¹⁰ πραγματικά, χτύπησες τον Εδώμ, και η καρδιά σου σε ύψωσε· να χαίρεσαι τη δόξα σου, καθώς κάθεσαι στο σπίτι σου· γιατί μπλέκεσαι σε κακό, για το οποίο θα έπεφτες, εσύ, και ο Ιούδας μαζί σου;

- 11 Αλλά, ο Αμασίας δεν τον άκουσε. Ανέβηκε, λοιπόν, ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και είδαν ο ένας τον άλλον προσωπικά, αυτός και ο Αμασίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, στη Βαιθ-σεμές, που είναι του Ιούδα.
- 12 Και ο Ιούδας χτυπήθηκε μπροστά στον Ισραήλ· και κάθε ένας έφυγε στις σκηνές του.
- 13 Και ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, συνέλαβε στη Βαιθ-σεμές τον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, τον γιο τού Ιωάς, γιου τού Οχοζία· και ερχόμενος στην Ιερουσαλήμ, κατεδάφισε το τείχος τής Ιερουσαλήμ, από την πύλη τού Εφραΐμ μέχρι την πύλη τής γωνίας, 400 πήχες.
- 14 Και παίρνοντας όλο το χρυσάφι και το ασήμι, και όλα τα σκεύη που βρέθηκαν μέσα στον οίκο τού Κυρίου, και μέσα στους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, και ανθρώπους ως ενέχυρα, γύρισε στη Σαμάρεια.
- 15 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωάς όσες έκανε, και τα κατορθώματά του, και πώς πολέμησε με τον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 16 Και ο Ιωάς κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στη Σαμάρεια μαζί με τους βασιλιάδες τού Ισραήλ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιεροβοάμ, ο γιος του.
- 17 Και ο Αμασίας, ο γιος τού Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έζησε, μετά τον θάνατο του Ιωάς, γιου τού Ιωάχαζ, του βασιλιά τού Ισραήλ, 15 χρόνια.
- 18 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αμασία δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- 19 Και έκαναν εναντίον του συνωμοσία στην Ιερουσαλήμ, και έφυγε στη Λαχείς· όμως, έστειλαν πίσω απ' αυτόν, στη Λαχείς, και εκεί τον θανάτωσαν.
- 20 Και τον έφεραν επάνω σε άλογα, και θάφτηκε στην Ιερουσαλήμ μαζί με τους πατέρες του, στην πόλη τού Δαβίδ.
- 21 Και ολόκληρος ο λαός τού Ιούδα πήρε τον Αζαρία, που ήταν ηλικίας 16 χρόνων, και τον έκαναν βασιλιά αντί τού πατέρα του, του Αμασία.
- 22 Και έκτισε την Ελάθ και την επέστρεψε στον Ιούδα, αφού ο βασιλιάς κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του.
- 23 ΚΑΙ κατά τον 15 ο χρόνο τού Αμασία, γιου τού Ιωάς, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ιωάς, του βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε στη Σαμάρεια 41 χρόνια.
- 24 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από όλες τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

²⁵ Αυτός αποκατέστησε το σύνορο του Ισραήλ, από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι τη Θάλασσα της Πεδιάδας, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ, που μίλησε διαμέσου τού δούλου του τού Ιωνά, του γιου τού Αμαθί, του προφήτη, που ήταν από τη Γαθ-εφέρ.

²⁶ Επειδή, ο Κύριος είδε την υπερβολικά πικρή θλίψη τού Ισραήλ, ότι δεν υπήρχε τίποτε κλεισμένο και τίποτε αφημένο ούτε κάποιος που θα βοηθούσε τον Ισραήλ.

²⁷ Και ο Κύριος δεν είπε να εξαλείψει το όνομα του Ισραήλ από κάτω από τον ουρανό, αλλά τούς έσωσε διαμέσου τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ιωάς.

²⁸ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιεροβοάμ, και όλα όσα έπραξε, και τα κατορθώματά του, πώς πολέμησε, και πώς ξαναπήρε στον Ισραήλ τη Δαμασκό, και την Αιμάθ τού Ιούδα, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;

²⁹ Και ο Ιεροβοάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, μαζί με τους βασιλιάδες τού Ισραήλ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ζαχαρίας, ο γιος του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 15

¹ ΚΑΤΑ τον 27 ο χρόνο τού Ιεροβοάμ, του βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε ο Αζαρίας,¹⁰ ο γιος τού Αμασία, του βασιλιά τού Ιούδα.

² Όταν βασίλευσε, ήταν ηλικίας 16 χρόνων, και βασίλευσε 52 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιεχολία, από την Ιερουσαλήμ.

³ Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Αμασίας ο πατέρας του.

⁴ Όμως, οι ψηλοί τόποι δεν είχαν αφαιρεθεί· ο λαός θυσίαζε ακόμα και θυμίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους.

⁵ Και ο Κύριος πάταξε τον βασιλιά, και ήταν λεπρός μέχρι την ημέρα τού θανάτου του, και κατοικούσε σε ένα αποχωρισμένο σπίτι. Και την επιστασία στο σπίτι του είχε ο Ιωθάμ, ο γιος τού βασιλιά, κρίνοντας τον λαό τής γης.

⁶ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αζαρία, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

⁷ Και ο Αζαρίας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και τον έθαψαν μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωθάμ, ο γιος του.

⁸ ΚΑΙ στον 38 ο χρόνο τού Αζαρία, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Ζαχαρίας, ο γιος τού Ιεροβοάμ, βασίλευσε έξι μήνες επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια.

⁹ Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως είχαν πράξει οι πατέρες του· δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει.

- 10 Και συνωμότησε εναντίον του ο Σαλλούμ, ο γιος τού Ιαβείς, και τον πάταξε μπροστά στον λαό, και τον θανάτωσε, και βασίλευσε αντ' αυτού.
- 11 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ζαχαρία, δέστε, είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ.
- 12 Αυτός ήταν ο λόγος τού Κυρίου, που είχε μιλήσει στον Ιηού, λέγοντας: Οι γιοι σου θα καθήσουν επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ μέχρι τέταρτης γενεάς. Έτσι και έγινε.
- 13 Ο ΣΑΛΛΟΥΜ, ο γιος τού Ιαβείς, βασίλευσε, και βασίλευσε στη Σαμάρεια, έναν μήνα, στον 39 ο χρόνο τού Οζία, του βασιλιά τού Ιούδα.
- 14 Και ανέβηκε ο Μenaήμ, ο γιος τού Γαδεί από τη Θερσά, και ήρθε στη Σαμάρεια, και χτύπησε στη Σαμάρεια τον Σαλλούμ, τον γιο τού Ιαβείς, και τον θανάτωσε, και βασίλευσε αντ' αυτού.
- 15 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Σαλλούμ, και η συνωμοσία του που είχε κάνει, δέστε, είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ.
- 16 Τότε, ο Μenaήμ πάταξε τη Θαψά, και όλους εκείνους που ήσαν σ' αυτή, και τα σύνορά της από τη Θερσά· επειδή, δεν του είχαν ανοίξει, γι' αυτό τη χτύπησε· και διέσχισε την κοιλιά όλων των εγκύων γυναικών που υπήρχαν μέσα σ' αυτή.
- 17 ΚΑΙ στον 39 ο χρόνο τού Αζαρία, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Μenaήμ, ο γιος τού Γαδεί, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, 10 χρόνια.
- 18 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε σε όλες τις ημέρες του από τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, του γιου τού Ναβάτ, που είχε κάνει τον Ισραήλ να αμαρτήσει.
- 19 Τότε, ήρθε ο Φουλ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας ενάντια στη γη· και ο Μenaήμ έδωσε στον Φουλ 1.000 τάλαντα ασήμι, για να είναι το χέρι του μαζί του, στο να ενισχύσει στο χέρι του τη βασιλεία.
- 20 Και ο Μenaήμ απέσπασε από τον Ισραήλ το ασήμι, από όλους τούς δυνατούς σε πλούτη, 50 σίκλους ασήμι από κάθε έναν, για να δώσει στον βασιλιά τής Ασσυρίας. Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας επέστρεψε, και δεν στάθηκε εκεί στη γη.
- 21 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Μenaήμ, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ;
- 22 Και ο Μenaήμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Φακείας, ο γιος του.
- 23 ΚΑΙ στον 50 ό χρόνο τού Αζαρία, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Φακείας, ο γιος τού Μenaήμ, βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια, δύο χρόνια.

- 24** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, του γιου του Ναβάτ, που είχε κάνει τον Ισραήλ να αμαρτήσσει.
- 25** Και εναντίον του συνωμότησε ο Φεκά, ο γιος του Ρεμαλία, ο στρατηγός του, και τον πάταξε στη Σαμάρεια, στο παλάτι τής οικογένειας του βασιλιά, μαζί με τον Αργόβ και τον Αριέ, έχοντας μαζί του και 50 άνδρες από τους Γαλααδίτες· και τον θανάτωσε, και βασίλευσε αντ' αυτού.
- 26** Οι υπόλοιπες πράξεις τού Φακεία, και όλα όσα έκανε, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ.
- 27** ΣΤΟΝ 52 ο χρόνο τού Αζαρία, του βασιλιά τού Ιούδα, ο Φεκά, ο γιος τού Ρεμαλία, βασίλευσε 20 χρόνια επάνω στον Ισραήλ, στη Σαμάρεια.
- 28** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, γιου τού Ναβάτ, που είχε κάνει τον Ισραήλ να αμαρτήσσει.
- 29** Και στις ημέρες τού Φεκά, του βασιλιά τού Ισραήλ, ήρθε ο Θεγλάθ-φελασάρ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, και κυρίευσε την Ιιών, και την Αβέλ-βαιθ-μααχά, και την Ιανώχ, και την Κεδές, και την Ασώρ, και τη Γαλαάδ, και τη Γαλιλαία, ολόκληρη τη γη Νεφθαλί, και τους μετοίκησε στην Ασσυρία.
- 30** Και ο Ωσηέ, ο γιος τού Ηλά, έκανε συνωμοσία ενάντια στον Φεκά, τον γιο τού Ρεμαλία, και τον πάταξε, και τον θανάτωσε, και στον 20 ο χρόνο τού Ιωθάμ, του γιου τού Οζία, βασίλευσε αντ' αυτού.
- 31** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Φεκά, και όλα όσα έκανε, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ισραήλ.
- 32** ΚΑΙ στον δεύτερο χρόνο τού Φεκά, γιου τού Ρεμαλία, του βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε ο Ιωθάμ, ο γιος τού Οζία, του βασιλιά τού Ιούδα.
- 33** Ήταν ηλικίας 25 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 16 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιερουσα, θυγατέρα τού Σαδώκ.
- 34** Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο· έπραξε σύμφωνα με όλα όσα έπραξε ο πατέρας του, ο Οζίας.
- 35** Όμως, οι ψηλοί τόποι δεν είχαν αφαιρεθεί· ο λαός θυσίαζε ακόμα και θυμίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους. Αυτός έκτισε την ψηλή πύλη τού οίκου τού Κυρίου.
- 36** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωθάμ, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- 37** Και στις ημέρες εκείνες ο Κύριος άρχισε να στέλνει ενάντια στον Ιούδα τον Ρεσίν, τον βασιλιά τής Συρίας, και τον Φεκά, τον γιο τού Ρεμαλία.

³⁸ Και ο Ιωθάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του, στην πόλη τού Δαβίδ τού πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Άχαζ, ο γιος του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 16

¹ ΚΑΙ στον 17 ο χρόνο τού Φεκά, του γιου τού Ρεμαλία, βασίλευσε ο Άχαζ, ο γιος τού Ιωθάμ, του βασιλιά τού Ιούδα.

² Ήταν ηλικίας 20 χρόνων όταν ο Άχαζ βασίλευσε, και βασίλευσε 16 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Δεν έπραξε, όμως, το ευθύ μπροστά στον Κύριο τον Θεό του, όπως ο Δαβίδ ο πατέρας του.

³ Αλλά, περπάτησε στον δρόμο των βασιλιάδων τού Ισραήλ, και μάλιστα πέρασε τον γιο του μέσα από τη φωτιά, σύμφωνα με τα βδελύγματα των εθνών, που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ.

⁴ Και θυσίαζε και θυμίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους, και επάνω στους λόφους, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο.

⁵ Τότε, ανέβηκαν στην Ιερουσαλήμ για πόλεμο, ο Ρεσίν, ο βασιλιάς τής Συρίας, και ο Φεκά, ο γιος τού Ρεμαλία, ο βασιλιάς τού Ισραήλ· και πολιορκήσαν τον Άχαζ, όμως δεν μπόρεσαν να νικήσουν.

⁶ Κατά τον καιρό εκείνο, ο Ρεσίν, ο βασιλιάς τής Συρίας αποκατέστησε την Ελάθ κάτω από την εξουσία τής Συρίας, και εκδίωξε τους Ιουδαίους από την Ελάθ· και καθώς οι Σύριοι ήρθαν στην Ελάθ, κατοίκησαν εκεί μέχρι αυτή την ημέρα.

⁷ Και ο Άχαζ έστειλε μηνυτές στον Θεγλάθ-φελασάρ, τον βασιλιά τής Ασσυρίας, λέγοντας: Εγώ είμαι δούλος σου και γιος σου· ανέβα, και σώσε με από το χέρι τού βασιλιά τής Συρίας και του βασιλιά τού Ισραήλ, που σηκώθηκαν εναντίον μου.

⁸ Και ο Άχαζ πήρε το ασήμι και το χρυσάφι, που βρέθηκε στον οίκο τού Κυρίου, και στους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, και το έστειλε ως δώρο στον βασιλιά τής Ασσυρίας.

⁹ Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας τον εισάκουσε· και ανέβηκε ο βασιλιάς τής Ασσυρίας ενάντια στη Δαμασκό, και την κυρίευσε, και μετοίκησε τους κατοίκους της στην Κιρ, τον δε Ρεσίν, τον θανάτωσε.

¹⁰ Και ο βασιλιάς Άχαζ πήγε στη Δαμασκό, προς συνάντηση του Θεγλάθ-φελασάρ, του βασιλιά τής Ασσυρίας, και είδε το θυσιαστήριο που υπήρχε στη Δαμασκό· και ο βασιλιάς Άχαζ έστειλε στον Ουρία, τον ιερέα, το ομοίωμα του θυσιαστηρίου, και τον τύπο του, με υπόδειγμα ολόκληρης της εργασίας του.

¹¹ Και ο Ουρίας, ο ιερέας, έκτισε το θυσιαστήριο, σύμφωνα με όλα όσα ο βασιλιάς Άχαζ έστειλε από τη Δαμασκό. Έτσι έκανε ο Ουρίας, ο ιερέας, μέχρις ότου έρθει ο βασιλιάς Άχαζ από τη Δαμασκό.

12 Και όταν ο βασιλιάς ήρθε από τη Δαμασκό, ο βασιλιάς είδε το θυσιαστήριο· και ο βασιλιάς πλησίασε στο θυσιαστήριο, και έκανε προσφορά επάνω σ' αυτό.

13 Και έκαψε το ολοκαύτωμά του και την προσφορά του από άλφита, και ξέχυνε επάνω τη σπονδή του, και ράντισε το αίμα των ειρηνικών του προσφορών, επάνω στο θυσιαστήριο.

14 Και μετέφερε το χάλκινο θυσιαστήριο, που ήταν μπροστά στον Κύριο, μπροστά από τον οίκο, ανάμεσα από το θυσιαστήριο και τον οίκο τού Κυρίου, και το έβαλε προς τη βορινή πλευρά τού θυσιαστηρίου.

15 Και ο βασιλιάς Άχαζ πρόσταξε τον Ουρία τον ιερέα, λέγοντας: Επάνω στο μεγάλο θυσιαστήριο να προσφέρεις το ολοκαύτωμα το πρωινό, και την εσπερινή προσφορά από άλφита, και το ολοκαύτωμα του βασιλιά, και την προσφορά του από άλφита, μαζί με το ολοκαύτωμα ολόκληρου του λαού τής γης, και την προσφορά τους από άλφита, και τις σπονδές τους· και ράντισε επάνω σ' αυτό όλο το αίμα τού ολοκαυτώματος, και όλο το αίμα τής θυσίας· και το χάλκινο θυσιαστήριο θα είναι σε μένα για να ρωτάω τον Κύριο.

16 Και ο Ουρίας, ο ιερέας, έκανε σύμφωνα με όλα όσα είχε προστάξει ο βασιλιάς Άχαζ.

17 Και ο βασιλιάς Άχαζ έκοψε τα συγκλείσματα των βάσεων, και σήκωσε από πάνω τους τον λουτήρα· και κατέβασε τη θάλασσα πάνω από τα χάλκινα βόδια, που ήσαν από κάτω της, και την έβαλε σε μια πέτρινη βάση.

18 Και το στέγαστρο του σαββάτου, που είχαν οικοδομήσει στον οίκο, και την εξωτερική είσοδο του βασιλιά, τη μετατόπισε από τον οίκο τού Κυρίου, εξαιτίας τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

19 Οι υπόλοιπες πράξεις τού Άχαζ, όσες έπραξε, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

20 Και ο Άχαζ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Εζεκίας, ο γιος του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 17

1 ΚΑΙ στον 12 ο χρόνο τού Άχαζ, του βασιλιά τού Ιούδα, στη Σαμάρεια βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ ο Ωσηέ, ο γιος τού Ηλά, εννιά χρόνια.

2 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όμως όχι όπως οι βασιλιάδες τού Ισραήλ, που ήσαν πριν απ' αυτόν.

3 Εναντίον του ανέβηκε ο Σαλμανασάρ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας· και ο Ωσηέ έγινε δούλος του, και του έδινε φόρο.

- ⁴ Και ο βασιλιάς τῆς Ασσυρίας βρήκε συνωμοσία στον Ωσηέ· επειδή, είχε στείλει μηνυτές στον Σω, τον βασιλιά τῆς Αιγύπτου, και δεν έδωσε φόρο στον βασιλιά τῆς Ασσυρίας, όπως έκανε κάθε χρόνο· γι' αυτό, ο βασιλιάς τῆς Ασσυρίας τον συνέκλεισε, και τον έδεσε σε φυλακή.
- ⁵ Και ο βασιλιάς τῆς Ασσυρίας ανέβηκε διαμέσου όλης τῆς γῆς· και ανέβηκε στη Σαμάρεια, και την πολιορκήσε τρία χρόνια.
- ⁶ Και στον ένατο χρόνο τού Ωσηέ, ο βασιλιάς τῆς Ασσυρίας κυρίευσε τη Σαμάρεια, και μετοίκισε τον Ισραήλ στην Ασσυρία, και τον κατοίκισε στην Αλά, και στην Αβώρ, κοντά στον ποταμό Γωζάν, και στις πόλεις των Μήδων.
- ⁷ Κι αυτό έγινε, επειδή οι γιοι τού Ισραήλ αμάρτησαν στον Κύριο τον Θεό τους, που τους είχε ανεβάσει από τη γῆ τῆς Αιγύπτου, κάτω από το χέρι τού Φαραώ, του βασιλιά τῆς Αιγύπτου, και σεβάστηκαν άλλους θεούς.
- ⁸ Και περπάτησαν στα νόμιμα των εθνών, που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ, και σ' εκείνα των βασιλιάδων τού Ισραήλ, που είχαν θεσπίσει.
- ⁹ Και οι γιοι Ισραήλ, κρυφά, έκαναν πράγματα που δεν ήσαν με ευθύτητα μπροστά στον Κύριο τον Θεό τους, και έκτισαν για τον εαυτό τους ψηλούς τόπους σε όλες τις πόλεις τους, από πύργο φυλάκων μέχρι πόλη οχυρή.
- ¹⁰ Και έστησαν για τον εαυτό τους αγάλματα και άλση επάνω σε κάθε ψηλό λόφο, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο.
- ¹¹ Και εκεί θυμιάζαν επάνω σε όλους τούς ψηλούς τόπους, όπως και τα έθνη που ο Κύριος είχε εκδιώξει από μπροστά τους· και έκαναν πράγματα πονηρά για να παροργίζουν τον Κύριο·
- ¹² και λάτρευσαν τα είδωλα, για τα οποία ο Κύριος τους είχε πει: Δεν θα κάνετε αυτό το πράγμα.
- ¹³ Και ο Κύριος διαμαρτυρήθηκε εναντίον του Ισραήλ, και εναντίον τού Ιούδα, διαμέσου όλων των προφητών, όλων εκείνων που έβλεπαν, λέγοντας: Επιστρέψτε από τους πονηρούς σας δρόμους, και τηρείτε τις εντολές μου, τα διατάγματά μου, σύμφωνα με όλο τον νόμο, που είχα προστάξει στους πατέρες σας, και τον οποίο σας έστειλα διαμέσου των δούλων μου των προφητών.
- ¹⁴ Όμως, αυτοί δεν υπάκουσαν, αλλά σκλήρυναν τον τράχηλό τους, όπως τον τράχηλο των πατέρων τους, που δεν πίστεψαν στον Κύριο τον Θεό τους.
- ¹⁵ Και απέρριψαν τα διατάγματά του, και τη διαθήκη του, που είχε κάνει μαζί με τους πατέρες τους, και τις διαμαρτυρίες του, που είχε διαμαρτυρηθεί εναντίον τους· και πήγαν πίσω από τη ματαιότητα, και ματαιώθηκαν, και πίσω από τα έθνη που είναι ολόγουρά τους, για τα οποία ο Κύριος τους είχε προστάξει, να μη κάνουν όπως εκείνα.

- 16 Και εγκατέλειψαν όλες τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού τους, και έκαναν για τον εαυτό τους χωνευτά, δύο μοσχάρια, και έκαναν άλση, και προσκύνησαν ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, και λάτρευσαν τον Βάαλ.
- 17 Και διαπερνούσαν τούς γιους τους και τις θυγατέρες τους μέσα από τη φωτιά, και μεταχειρίζονταν μαντείες και οιωνισμούς, και πούλησαν τον εαυτό τους στο να πράττουν πονηρά, μπροστά στον Κύριο, για να τον παροργίσουν.
- 18 Γι' αυτά, ο Κύριος οργίστηκε υπερβολικά ενάντια στον Ισραήλ, και τους απέβαλε από το πρόσωπό του· δεν εναπέμεινε παρά μόνη η φυλή τού Ιούδα.
- 19 Ακόμα και ο Ιούδας δεν φύλαξε τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού του, αλλά περπάτησαν στα διατάγματα του Ισραήλ, που είχαν κάνει.
- 20 Και ο Κύριος απέβαλε ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ, και τους κατέθλιψε, και τους παρέδωσε στο χέρι αυτών που διαρπάζουν, μέχρις ότου τούς απέρριψε από το πρόσωπό του.
- 21 Επειδή, ο Ισραήλ αποσχίστηκε από την οικογένεια του Δαβίδ, και έκαναν βασιλιά τον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ· και ο Ιεροβοάμ απέσπασε τον Ισραήλ από το να ακολουθεί τον Κύριο, και τους έκανε να αμαρτήσουν, αμαρτία μεγάλη.
- 22 Επειδή, οι γιοι Ισραήλ περπάτησαν σε όλες τις αμαρτίες τού Ιεροβοάμ, που είχε πράξει· δεν απομακρύνθηκαν απ' αυτές,
- 23 μέχρις ότου ο Κύριος απέβαλε τον Ισραήλ από το πρόσωπό του, όπως είχε μιλήσει διαμέσου όλων των δούλων του των προφητών. Και ο Ισραήλ μετοικίστηκε από τη γη του στην Ασσυρία, μέχρι αυτή την ημέρα.
- 24 Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας έφερε ανθρώπους από τη Βαβυλώνα, και από τη Χουθά, και από την Αυά, και από την Αιμάθ, και από τη Σεφαρουϊμ, και τους κατοίκησε στις πόλεις τής Σαμάρειας αντί για τους γιους Ισραήλ, και κληρονόμησαν τη Σαμάρεια, και κατοίκησαν στις πόλεις της.
- 25 Και στην αρχή τής κατοίκησής τους εκεί, δεν φοβήθηκαν τον Κύριο· και ο Κύριος έστειλε λιοντάρια ανάμεσά τους, και θανάτωναν απ' αυτούς.
- 26 Και είπαν στον βασιλιά τής Ασσυρίας, λέγοντας: Τα έθνη που μετοίκησες στις πόλεις τής Σαμάρειας, δεν γνωρίζουν τον νόμο τού Θεού τής γης· γι' αυτό, έστειλε τα λιοντάρια ανάμεσά τους, και δες, τους θανατώνουν, επειδή δεν γνωρίζουν τον νόμο τού Θεού τής γης.
- 27 Τότε, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας πρόσταξε, λέγοντας: Φέρτε εκεί έναν από τους ιερείς, που μετοικήσατε από εκεί· κι ας πάνε, και ας κατοικήσουν εκεί· και ας τους διδάξουν τον νόμο τού Θεού τής γης.
- 28 Και ένας από τους ιερείς, που τους μετοίκησαν στη Σαμάρεια, ήρθε και κατοίκησε στη Βαιθήλ, και τους δίδασκε πώς να φοβούνται τον Κύριο.

- ²⁹ Κάθε ένα έθνος, όμως, έκαναν θεούς για τον εαυτό τους, και τους έβαλαν στους οίκους των ψηλών τόπων, που οι Σαμαρείτες είχαν κάνει, κάθε ένα έθνος στις πόλεις τους, όπου κατοικούσαν.
- ³⁰ Και οι άνδρες τής Βαβυλώνας έκαναν τη Σοκχώθ-βενώθ, ενώ οι άνδρες τής Χουθά έκαναν τη Νεργάλ, και οι άνδρες τής Αιμάθ έκαναν την Ασιμά,
- ³¹ και οι Αύιτες έκαναν τη Νιβάζ, και τον Ταρτάκ, και οι Σεφαρουΐτες έκαιγαν τους γιους τους μέσα στη φωτιά στον Αδραμμέλεχ και Αναμμέλεχ, που ήσαν θεοί των Σεφαρουΐτών.
- ³² Έτσι φοβόνταν τον Κύριο· και έκαναν για τον εαυτό τους ιερείς των ψηλών τόπων από τους τελευταίους ανάμεσά τους, που θυσιάζαν γι' αυτούς μέσα στους οίκους των ψηλών τόπων.
- ³³ Φοβόνταν μεν τον Κύριο, λάτρευαν όμως τους δικούς τους θεούς, σύμφωνα με τον τρόπο των εθνών, γι' αυτό μετοικίστηκαν.
- ³⁴ Μέχρι την ημέρα αυτή κάνουν σύμφωνα με τους προηγούμενους τρόπους· δεν φοβούνται τον Κύριο, και δεν πράττουν σύμφωνα με τα διατάγματά τους, και σύμφωνα με τις κρίσεις τους, και σύμφωνα με τον νόμο και την εντολή, που ο Κύριος είχε προστάξει στους γιους Ιακώβ, τον οποίο ονόμασε Ισραήλ·
- ³⁵ και ο Κύριος έκανε σ' αυτούς διαθήκη, και τους πρόσταξε, λέγοντας: Δεν θα φοβηθείτε άλλους θεούς, και δεν θα τους προσκυνήσετε ούτε θα τους λατρεύσετε ούτε θα θυσιάσετε σ' αυτούς·
- ³⁶ αλλά, τον Κύριο, που σας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου με μεγάλη δύναμη και με απλωμένον βραχίονα, αυτόν θα φοβάστε, κι αυτόν θα προσκυνάτε, και σ' αυτόν θα θυσιάζετε·
- ³⁷ και τα διατάγματα, και τις κρίσεις, και τον νόμο, και την εντολή, που έγραψε για σας, θα προσέχετε να εκτελείτε πάντοτε· και άλλους θεούς δεν θα φοβηθείτε·
- ³⁸ και τη διαθήκη που έκανα σε σας, δεν θα την ξεχάσετε· και δεν θα φοβηθείτε άλλους θεούς·
- ³⁹ αλλά, τον Κύριο τον Θεό σας θα φοβάστε· κι αυτός θα σας ελευθερώσει από το χέρι όλων των εχθρών σας.
- ⁴⁰ Όμως, δεν υπάκουσαν, αλλά έκαναν σύμφωνα με τους προηγούμενους τρόπους τους.
- ⁴¹ Κι αυτά τα έθνη φοβόνταν μεν τον Κύριο, λάτρευαν όμως τα γλυπτά τους· και οι γιοι τους, και οι γιοι των γιων τους, όπως έκαναν οι πατέρες τους, έτσι κάνουν κι αυτοί μέχρι αυτή την ημέρα.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 18

- ¹ ΚΑΙ στον τρίτο χρόνο τού Ωσηέ, γιου τού Ηλά, του βασιλιά τού Ισραήλ, βασίλευσε ο Εζεκίας, ο γιος τού Άχαζ, του βασιλιά τού Ιούδα.
- ² Όταν βασίλευσε, ήταν ηλικίας 25 χρόνων· και βασίλευσε 29 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Αβί, θυγατέρα τού Ζαχαρία.
- ³ Και έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα έκανε ο Δαβίδ ο πατέρας του.
- ⁴ Αυτός αφαίρεσε τους ψηλούς τόπους, και κατέσπασε τα αγάλματα, και κατέκοψε τα άλση και κατασύντριψε το χάλκινο φίδι, που ο Μωυσής είχε κάνει· επειδή, μέχρι τις ημέρες εκείνες οι γιοι Ισραήλ θυμιάζαν σ' αυτό· και το αποκάλεσε Νεουσθάν.
- ⁵ Είχε ελπίσει επάνω στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ· και, ύστερα απ' αυτόν, δεν στάθηκε όμοιός του ανάμεσα σε όλους τους βασιλιάδες τού Ιούδα, αλλ' ούτε πριν απ' αυτόν·
- ⁶ επειδή, είχε προσκολληθεί στον Κύριο· δεν απομακρύνθηκε από το να τον ακολουθεί, αλλά τήρησε τις εντολές του, που ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή.
- ⁷ Και ο Κύριος ήταν μαζί του· όπου έβγαινε, κατευοδωνόταν· και αποστάτησε ενάντια στον βασιλιά τής Ασσυρίας, και δεν τον δούλεψε.
- ⁸ Αυτός πάταξε τους Φιλισταίους, μέχρι τη Γάζα και τα σύνορά της, από πύργο φυλάκων μέχρι οχυρή πόλη.
- ⁹ ΚΑΙ στον τέταρτο χρόνο τού βασιλιά Εζεκία, που ήταν ο έβδομος χρόνος τού Ωσηέ, γιου τού Ηλά, του βασιλιά τού Ισραήλ, ο Σαλμανασάρ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας ανέβηκε ενάντια στη Σαμάρεια, και την πολιορκούσε.
- ¹⁰ Και στο τέλος των τριών χρόνων την κυρίευσαν· στον έκτο χρόνο τού Εζεκία, που είναι ο ένατος του Ωσηέ, του βασιλιά τού Ισραήλ, κυριεύθηκε η Σαμάρεια.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας μετοίκισε τον Ισραήλ στην Ασσυρία, και τους έβαλε στην Αλά, και στην Αβώρ, κοντά στον ποταμό Γωζάν, και στις πόλεις των Μήδων·
- ¹² επειδή, δεν είχαν υπακούσει στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού τους, αλλά παρέβηκαν τη διαθήκη του, όλα όσα είχε προστάξει ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, και δεν είχαν υπακούσει, ούτε τα έκαναν.
- ¹³ ΚΑΙ στον 14 ο χρόνο τού βασιλιά Εζεκία, ανέβηκε ο Σενναχειρείμ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ενάντια σε όλες τις οχυρές πόλεις τού Ιούδα, και τις κυρίευσε.
- ¹⁴ Και ο Εζεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έστειλε στον βασιλιά τής Ασσυρίας στη Λαχείς, λέγοντας: Αμάρτησα· φύγε από μένα· ό,τι επιβάλεις επάνω μου, θα το βαστάξω. Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας επέβαλε επάνω στον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, 300 τάλαντα ασήμι, και 30 τάλαντα χρυσάφι.

- 15 Και ο Εζεκίας τού έδωσε όλο το ασήμι που βρέθηκε στον οίκο του Κυρίου, και στους θησαυρούς στο παλάτι τού βασιλιά.
- 16 Κατά τον καιρό εκείνο, ο Εζεκίας απέκοψε τις θύρες τού ναού τού Κυρίου, και τους στύλους που ο Εζεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, είχε περισκεπάσει με χρυσάφι, και το έδωσε στον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- 17 Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας έστειλε τον Ταρτάν, και τον Ραβ-σαρείς, και τον Ραβ-σάκη, από τη Λαχείς, στον βασιλιά Εζεκία, με μεγάλη δύναμη, στην Ιερουσαλήμ. Κι εκείνοι ανέβηκαν και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ. Και όταν ανέβηκαν, ήρθαν και στάθηκαν στον υδραγωγό τής επάνω δεξαμενής, που είναι στον μεγάλο δρόμο τού χωραφιού τού γναφέα.
- 18 Και βόησαν στον βασιλιά, και βγήκαν σ' αυτούς ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, του οικονόμου, και ο Σομνάς, ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος.
- 19 Και ο Ραβ-σάκης τούς είπε: Να πείτε τώρα στον Εζεκία: Έτσι λέει ο μεγάλος βασιλιάς, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Ποιο είναι το θάρρος αυτό επάνω στο οποίο θαρρείς;
- 20 Εσύ λες, (εντούτοις, είναι λόγια χειλέων): Έχω θέληση και δύναμη για πόλεμο· αλλ' επάνω σε ποιον έχεις το θάρρος σου, ώστε αποστάτησες εναντίον μου;
- 21 Τώρα, δες, εσύ έχεις το θάρρος επάνω στη ράβδο τού συντριμμένου εκείνου καλάμου, επάνω στην Αίγυπτο, επάνω στον οποίο αν κάποιος στηριχθεί, θα μπηχτεί μέσα στο χέρι του, και θα το τρυπήσει· τέτοιος είναι ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, σε όλους όσους έχουν το θάρρος τους επάνω σ' αυτόν.
- 22 Αλλ' αν μου πείτε: Εμείς έχουμε το θάρρος μας επάνω στον Κύριο τον Θεό μας· δεν είναι αυτός, του οποίου ο Εζεκίας αφαίρεσε τους ψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια, και είπε στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ: Μπροστά σ' αυτό το θυσιαστήριο θα προσκυνήσετε στην Ιερουσαλήμ;
- 23 Τώρα, λοιπόν, δώσε ενέχυρα στον κύριό μου τον βασιλιά τής Ασσυρίας, και εγώ θα σου δώσω 2.000 άλογα, αν μπορείς από μέρους σου να δώσεις γι' αυτά καβαλάρηδες.
- 24 Πώς, λοιπόν, θα στρέψεις πίσω το πρόσωπο ενός τοπάρχη από τους ελάχιστους των δούλων τού κυρίου μου, και έλπισες επάνω στην Αίγυπτο για άμαξες και για καβαλάρηδες;
- 25 Και, τώρα, χωρίς τον Κύριο ανέβηκα εγώ ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, για να τον καταστρέψω; Ο Κύριος μου είπε: Ανέβα ενάντια σ' αυτή τη γη, και κατάστρεψέ την.
- 26 Τότε, είπε ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, και ο Σομνάς, και ο Ιωάχ, στον Ραβ-σάκη: Μίλησε, παρακαλώ, στους δούλους σου στη Συριακή γλώσσα·

επειδή, την καταλαβαίνουμε· και μη μας μιλάς Ιουδαϊστί, σε επήκοον του λαού επάνω στο τείχος.

27 Αλλά, ο Ραβ-σάκης τούς είπε: Μήπως ο κύριός μου με έστειλε στον κύριό σου, και σε σένα, για να μιλήσω αυτά τα λόγια; Δεν με έστειλε προς τους άνδρες που κάθονται επάνω στο τείχος, για να φάνε την κόπρo τους, και να πιουν τα ούρα τους, μαζί σας;

28 Τότε, ο Ραβ-σάκης στάθηκε, και φώναξε με δυνατή φωνή, Ιουδαϊστί, και μίλησε, λέγοντας: Ακούστε τόν λόγο τού μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά τής Ασσυρίας·

29 Έτσι λέει ο βασιλιάς· Μη σας εξαπατάει ο Εζεκίας· επειδή, δεν θα μπορέσει να σας λυτρώσει από το χέρι του·

30 και μη σας κάνει ο Εζεκίας να έχετε θάρρος επάνω στον Κύριο, λέγοντας: Ο Κύριος σίγουρα θα μας λυτρώσει, και η πόλη αυτή δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

31 Μη ακούτε τον Εζεκία· επειδή, έτσι λέει ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Κάντε μαζί μου συμβιβασμό, και βγείτε έξω προς εμένα· και φάτε κάθε ένας από την άμπελό του, και κάθε ένας από τη συκιά του, και πιείτε κάθε ένας από τη δεξαμενή του·

32 έως ότου έρθω, και σας πάρω σε γη όμοια με τη γη σας, γη με σιτάρι και κρασί, γη με ψωμί και αμπελώνες, γη με λάδι και μέλι, για να ζήσετε και να μη πεθάνετε· και μη ακούτε τον Εζεκία, όταν σας απατάει, λέγοντας: Ο Κύριος θα μας λυτρώσει.

33 Μήπως, στ' αλήθεια, κάποιος από τους θεούς των εθνών λύτρωσε τη γη του από το χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας;

34 Πού είναι οι θεοί τής Αιμάθ και της Αρφάδ; Πού είναι οι θεοί τής Σεφαρουϊμ, της Ενά, και της Αυά; Μήπως λύτρωσαν από το χέρι μου τη Σαμάρεια;

35 Ποιοι ανάμεσα σε όλους τούς θεούς αυτών των τόπων λύτρωσαν τη γη τους από το χέρι μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώσει την Ιερουσαλήμ από το χέρι μου;

36 Και ο λαός σιωπούσε, και δεν του απάντησε έναν λόγο· επειδή, ο βασιλιάς είχε προστάξει, λέγοντας: Μη του απαντήσετε.

37 Τότε, ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, ο οικονόμος, και ο Σομνάς, ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήρθαν στον Εζεκία με σχισμένα τα ιμάτια, και του ανήγγειλαν τα λόγια τού Ραβ-σάκη.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 19

1 ΚΑΙ όταν το άκουσε ο βασιλιάς Εζεκίας, έσχισε τα ιμάτιά του, και σκεπάστηκε με σάκο, και μπήκε μέσα στον οίκο τού Κυρίου.

- ² Και έστειλε τον Ελιακείμ, τον οικονόμο, και τον Σομνά, τον γραμματέα, και τους πρεσβύτερους των ιερέων, σκεπασμένους με σάκους, προς τον προφήτη Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς.
- ³ Και του είπαν: Έτσι λέει ο Εζεκίας: Η ημέρα αυτή είναι ημέρα θλίψης, και ονειδισμού, και βλασφημίας· επειδή, τα παιδιά ήρθαν στην ώρα τής γέννας, όμως δεν υπάρχει δύναμη στην ετοιμόγεννη·
- ⁴ είθε ο Κύριος ο Θεός σου να άκουσε όλα τα λόγια τού Ραβ-σάκη, που έστειλε ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ο κύριός του, για να ονειδίσει τον ζωντανό Θεό, και να βρίσει με τα λόγια, που άκουσε ο Κύριος ο Θεός σου· γι' αυτό, ύψωσε δέηση για το υπόλοιπο που απέμεινε.
- ⁵ Και ήρθαν στον Ησαΐα οι δούλοι τού βασιλιά Εζεκία.
- ⁶ Και ο Ησαΐας τούς είπε: Έτσι θα πείτε στον κύριό σας: Έτσι λέει ο Κύριος: Μη φοβάσαι από τα λόγια που άκουσες, με τα οποία με ονειδισαν οι δούλοι τού βασιλιά τής Ασσυρίας·
- ⁷ δες, εγώ θα βάλω μέσα του ένα τέτοιο πνεύμα, ώστε, καθώς θα ακούσει θόρυβο, θα επιστρέψει στη γη του· και θα τον κάνω να πέσει με μάχαιρα στην ίδια του τη γη.
- ⁸ Ο Ραβ-σάκης, λοιπόν, γύρισε, και βρήκε τον βασιλιά τής Ασσυρίας να πολεμάει ενάντια στη Λιβνά· επειδή, άκουσε ότι έφυγε από τη Λαχείς.
- ⁹ Και όταν ο βασιλιάς άκουσε να λένε για τον Θιρακά, τον βασιλιά τής Αιθιοπίας: Δες, βγήκε να σε πολεμήσει, έστειλε πάλι πρεσβευτές στον Εζεκία, λέγοντας:
- ¹⁰ Έτσι θα πείτε στον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Ο Θεός σου, επάνω στον οποίο έχεις το θάρρος σου, ας μη σε εξαπατάει, λέγοντας: Η Ιερουσαλήμ δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας·
- ¹¹ δες, εσύ άκουσες τι έκαναν οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας σε όλους τούς τόπους, καταστρέφοντάς τους· κι εσύ θα λυτρωθείς;
- ¹² Μήπως οι θεοί των εθνών λύτρωσαν εκείνους που οι πατέρες μου κατέστρεψαν, την Γωζάν, και τη Χαρράν, και τη Ρεσέφ, και τους γιους τού Εδέν, που ήσαν στην Τελασσάρ;
- ¹³ Πού είναι ο βασιλιάς τής Αιμάθ, και ο βασιλιάς τής Αρφάδ, και ο βασιλιάς τής πόλης Σεφαρουϊμ, της Ενά, και της Αυά;
- ¹⁴ Και ο Εζεκίας, παίρνοντας την επιστολή από το χέρι των πρεσβευτών, τη διάβασε· και ο Εζεκίας ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου, και την ξετύλιξε μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁵ Και προσευχήθηκε ο Εζεκίας μπροστά στον Κύριο, λέγοντας: Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, που κάθεσαι επάνω στα χερουβείμ, εσύ ο ίδιος είσαι ο Θεός, ο μόνος, όλων των βασιλείων τής γης· εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη·

- 16 στρέψε, Κύριε, το αυτί σου, και άκουσε· άνοιξε, Κύριε, τα μάτια σου, και δεξ· και άκουσε τα λόγια τού Σενναχειρείμ, που έστειλε τούτον να ονειδίζει τον ζωντανό Θεό·
- 17 αληθινά, Κύριε, οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας ερήμωσαν τα έθνη, και τους τόπους τους,
- 18 και έρριξαν τους θεούς τους στη φωτιά· επειδή, δεν ήσαν θεοί, αλλά έργο χειρών ανθρώπων, ξύλα και πέτρες· γι' αυτό, τους κατέστρεψαν·
- 19 τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ μας, σώσε μας, παρακαλώ, από το χέρι του· για να γνωρίσουν όλα τα βασίλεια της γης, ότι εσύ είσαι Κύριος, ο Θεός, ο μόνος.
- 20 Τότε, ο Ησαΐας, ο γιος τού Αμώς, έστειλε στον Εζεκία, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Άκουσα όσα προσευχήθηκες σε μένα, ενάντια στον Σενναχειρείμ, τον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- 21 Αυτός είναι ο λόγος που ο Κύριος μίλησε γι' αυτόν: Σε καταφρόνησε, σε ενέπαιξε, η παρθένα, η θυγατέρα τής Σιών· κούνησε πίσω σου το κεφάλι η θυγατέρα τής Ιερουσαλήμ.
- 22 Ποιον ονειδισες και βλασφήμησες; Και ενάντια σε ποιον ύψωσες φωνή, σήκωσες ψηλά τα μάτια σου; Ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.
- 23 Τον Κύριο ονειδισες διαμέσου των πρεσβευτών σου, και είπες: «Με το πλήθος των αμαξών μου ανέβηκα εγώ στο ύψος των βουνών, στα πλάγια του Λιβάνου· και θα κόψω τούς ψηλούς κέδρους του, τα εκλεκτά ελάτια του· και θα μπω μέσα στα τελευταία οικήματά του, στο δάσος τού Καρμήλου του·
- 24 εγώ έσκαψα, και ήπια ξένα νερά· και με το ίχνος των ποδιών μου ξέρανα όλους τούς ποταμούς των πολιορκούμενων».
- 25 Μήπως δεν άκουσες ότι εγώ το έκανα αυτό από παλιά, και το σχεδίασα από τις αρχαίες ημέρες; Και, τώρα, το εκτέλεσα, ώστε εσύ να είσαι για να καταστρέφεις οχυρωμένες πόλεις σε σωρούς ερειπίων.
- 26 Γι' αυτό, οι κάτοικοί τους ήσαν μικρής δύναμης, τρόμαξαν και ντροπιάστηκαν· ήσαν σαν το χορτάρι τού χωραφιού, σαν τη χλόη, και σαν το χορτάρι των ταρατσών, και σαν το σιτάρι που καίγεται πριν καλαμώσει.
- 27 Όμως, εγώ γνωρίζω την κατοικία σου, και την έξοδό σου, και την είσοδό σου, και τη λύσσα σου εναντίον μου.
- 28 Επειδή, η λύσσα σου εναντίον μου, και η αλαζονεία σου, ανέβηκαν στα αυτιά μου, γι' αυτό θα βάλω τον κρίκο μου στα ρουθούνια σου, και το χαλινάρι μου στα χείλη σου, και θα σε γυρίσω πίσω διαμέσου τού δρόμου από τον οποίο ήρθες.
- 29 Και τούτο θα είναι το σημείο σε σένα: Αυτό τον χρόνο θα φάτε ό,τι είναι αυτοφυές· και τον δεύτερο χρόνο ό,τι φυτρώνει από το ίδιο· και τον τρίτο

χρόνο, να σπείρετε, και να θερίσετε, και να φυτέψετε αμπελώνες, και να φάτε τον καρπό τους.

30 Και το υπόλοιπο από τον οίκο τού Ιούδα, αυτό που διασώθηκε, θα ξαναριζώσει από κάτω, και θα δώσει επάνω καρπούς.

31 Επειδή, από την Ιερουσαλήμ θα βγει το υπόλοιπο, και από το βουνό Σιών αυτό που διασώθηκε· ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει αυτό.

32 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον βασιλιά τής Ασσυρίας: Δεν θα μπει σ' αυτή την πόλη ούτε θα τοξεύσει εκεί κάποιο βέλος ούτε θα προβάλλει εναντίον της κάποια ασπίδα ούτε θα υψώσει πρόχωμα εναντίον της.

33 Διαμέσου τού δρόμου από τον οποίο ήρθε, διαμέσου αυτού θα επιστρέψει, και στην πόλη αυτή δεν θα μπει μέσα, λέει ο Κύριος.

34 Επειδή, εγώ θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη, ώστε να τη σώσω, για χάρη μου, και για χάρη τού δούλου μου του Δαβίδ.

35 Και τη νύχτα εκείνη βγήκε ο άγγελος του Κυρίου, και πάταξε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων 185.000· και όταν σηκώθηκαν το πρωί, νάσου, ήσαν όλοι νεκρά σώματα.

36 Και ο Σενναχειρίμ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, σηκώθηκε και έφυγε, και γύρισε, και κατοίκησε στη Νινευή.

37 Κι ενώ προσκυνούσε στον οίκο τού θεού του, του Νισρώκ, ο Αδραμμέλεχ και ο Σαρασάρ, οι γιοι του, τον πάταξαν με μάχαιρα· κι αυτοί έφυγαν στη γη τής Αρμενίας· και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του ο Εσαραδδών.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 20

1 Κατά τις ημέρες εκείνες ο Εζεκίας αρρώστησε σε θάνατο· και ο Ησαΐας ο προφήτης, ο γιος τού Αμώς, ήρθε σ' αυτόν, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Διάταξε για τον οίκο σου, επειδή πεθαίνεις, και δεν θα ζήσεις.

2 Τότε, έστρεψε το πρόσωπό του προς τον τοίχο, και προσευχήθηκε στον Κύριο, λέγοντας:

3 Παρακαλώ, Κύριε, θυμήσου τώρα, πώς περπάτησα μπροστά σου με αλήθεια, και με τέλεια καρδιά, και έπραξα μπροστά σου το αρεστό. Και ο Εζεκίας έκλαψε μεγάλον κλαυθμό.

4 Και πριν ο Ησαΐας βγει στη μεσαία αυλή, έγινε σ' αυτόν λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

5 Γύρνα πίσω, και πες στον Εζεκία, τον ηγεμόνα τού λαού μου: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Δαβίδ, του πατέρα σου: Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου· δες, εγώ θα σε γιατρέψω· την τρίτη ημέρα θα ανέβεις στον οίκο τού Κυρίου·

- ⁶ και θα προσθέσω στις ημέρες σου 15 χρόνια· και θα ελευθερώσω εσένα κι αυτή την πόλη από τα χέρια τού βασιλιά τής Ασσυρίας· και θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη, για χάρη μου, και για χάρη τού δούλου μου του Δαβίδ.
- ⁷ Και ο Ησαΐας είπε: Πάρτε μία παλάθη από σύκα. Και πήραν, και την έβαλαν επάνω στο έλκος, και ανέρρωσε στην υγεία του.
- ⁸ Και ο Εζεκίας είπε στον Ησαΐα: Ποιο είναι το σημάδι ότι ο Κύριος θα με γιατρέψει, και ότι θα ανέβω στον οίκο τού Κυρίου την τρίτη ημέρα;
- ⁹ Και ο Ησαΐας είπε: Αυτό θα είναι σε σένα το σημάδι από τον Κύριο, ότι ο Κύριος θα κάνει το πράγμα που μίλησε: Να προχωρήσει η σκιά δέκα βαθμούς ή να στραφεί πίσω δέκα βαθμούς;
- ¹⁰ Και ο Εζεκίας απάντησε: Ελαφρό πράγμα είναι να κατέβει η σκιά δέκα βαθμούς· όχι, αλλά ας στραφεί η σκιά προς τα πίσω δέκα βαθμούς.
- ¹¹ Και ο Ησαΐας ο προφήτης βόησε στον Κύριο, και έστρεψε τη σκιά προς τα πίσω δέκα βαθμούς, με τους βαθμούς που κατέβηκε επάνω στους βαθμούς τού ηλιακού ωρολογίου του Άχαζ.
- ¹² Κατά τον καιρό εκείνο, ο Βερωδάχ-βαλαδάν, ο γιος τού Βαλαδάν, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, έστειλε επιστολές και ένα δώρο στον Εζεκία· επειδή, είχε ακούσει ότι ο Εζεκίας αρρώστησε.
- ¹³ Και ο Εζεκίας τούς δέχθηκε σε ακρόαση, και τους έδειξε όλο το σπίτι των πολύτιμων πραγμάτων του, το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα αρώματα, και τα πολύτιμα μύρα, και ολόκληρη την οπλοθήκη του, και κάθε τι που βρισκόταν στους θησαυρούς του· δεν υπήρχε τίποτε μέσα στο παλάτι του ούτε κάτω από την εξουσία του, που ο Εζεκίας δεν τους το έδειξε.
- ¹⁴ Και ο Ησαΐας ο προφήτης ήρθε στον βασιλιά Εζεκία, και του είπε: Τι λένε αυτοί οι άνθρωποι; Και από πού ήρθαν σε σένα; Και ο Εζεκίας είπε: Έρχονται από μια μακρινή γη, από τη Βαβυλώνα.
- ¹⁵ Κι εκείνος είπε: Τι είδαν μέσα στο παλάτι σου; Και ο Εζεκίας απάντησε: Είδαν κάθε τι που υπάρχει μέσα στο παλάτι μου· δεν υπάρχει τίποτε στους θησαυρούς μου, που δεν τους το έδειξα.
- ¹⁶ Τότε, ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου:
- ¹⁷ Δες, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες οτιδήποτε υπάρχει μέσα στο παλάτι σου, και οτιδήποτε οι πατέρες σου αποταμίευσαν μέχρι αυτή την ημέρα, θα μετακομιστεί στη Βαβυλώνα· δεν θα μείνει τίποτε, λέει ο Κύριος·
- ¹⁸ και από τους γιους σου, που θα βγουν από σένα, τους οποίους θα γεννήσεις, θα πάρουν· και θα γίνουν ευνούχοι στο παλάτι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας.
- ¹⁹ Τότε, ο Εζεκίας είπε στον Ησαΐα: Καλός ο λόγος τού Κυρίου, που μίλησες. Είπε ακόμα: Δεν θα υπάρχει ειρήνη και ασφάλεια στις ημέρες μου;

²⁰ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Εζεκία, και όλα τα κατορθώματά του, και με ποιον τρόπο έκανε το υδροστάσιο, και το υδραγωγείο, και έφερε το νερό στην πόλη, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

²¹ Και ο Εζεκίας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Μανασσής, ο γιος του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 21

¹ Ο ΜΑΝΑΣΣΗΣ ήταν ηλικίας 12 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 55 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Εφσιβά.

² Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με τα βδελύγματα των εθνών, που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ.

³ Και ξανάκτισε τους ψηλούς τόπους, που ο πατέρας του ο Εζεκίας είχε καταστρέψει· και ξανατοποθέτησε θυσιαστήρια στον Βάαλ, και έκανε ένα άλσος, όπως είχε κάνει ο Αχαάβ, ο βασιλιάς τού Ισραήλ· και προσκύνησε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού και τα λάτρευσε.

⁴ Και έκτισε θυσιαστήρια στον οίκο τού Κυρίου, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει: Στην Ιερουσαλήμ θα βάλω το όνομά μου.

⁵ Και έκτισε θυσιαστήρια σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, μέσα στις δύο αυλές τού οίκου τού Κυρίου.

⁶ Και διαπέρασε μέσα από τη φωτιά τον γιο του, και προμάντευε καιρούς, και έκανε οιωνισμούς, και σύστησε ανταποκριτές δαιμονίων, και επαοιδούς· έπραξε πολύ πονηρά μπροστά στον Κύριο, για να τον παροργίσει.

⁷ Και το γλυπτό τού άλσους, που είχε κάνει, το έστησε μέσα στον οίκο, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει στον Δαβίδ, και στον Σολομώντα τον γιο του: Μέσα σ' αυτόν τον οίκο, και στην Ιερουσαλήμ, που διάλεξα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, θα βάλω το όνομά μου στον αιώνα·

⁸ και δεν θα μετακινήσω το πόδι τού Ισραήλ από τη γη, που έδωσα στους πατέρες τους· αν μόνον προσέξουν να κάνουν σύμφωνα με όλα όσα τους πρόσταξα, και σύμφωνα με ολόκληρο τον νόμο, που ο δούλος μου ο Μωυσής τούς είχε προστάξει.

⁹ Όμως, δεν υπάκουσαν· και τους πλάνησε ο Μανασσής, ώστε να κάνουν πονηρότερα από τα έθνη, που ο Κύριος είχε αφανίσει μπροστά από τους γιους Ισραήλ.

¹⁰ Και ο Κύριος μίλησε διαμέσου των δούλων του των προφητών, λέγοντας:

¹¹ Επειδή, ο Μανασσής, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έπραξε αυτά τα βδελύγματα, πονηρότερα από όλα όσα είχαν πράξει οι Αμορραίοι, που ήσαν πριν απ' αυτόν, και έκανε ακόμα τον Ιούδα να αμαρτήσει διαμέσου των ειδώλων του,

- 12** γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, εγώ φέρνω κακό επάνω στην Ιερουσαλήμ, και επάνω στον Ιούδα, ώστε καθένας που θα ακούσει γι' αυτό, θα ηχήσουν και τα δυο του αυτιά·
- 13** και θα απλώσω επάνω στην Ιερουσαλήμ το σχοινί τής Σαμάρειας, και τη στάθμη τής οικογένειας του Αχαάβ· και θα σφουγγίσω την Ιερουσαλήμ, όπως κάποιος σφουγγίζει μια κούπα, και αφού τη σφουγγίσει, την αναποδογυρίζει·
- 14** και θα εγκαταλείψω το υπόλοιπο της κληρονομιάς μου, και θα τους παραδώσω στο χέρι των εχθρών τους· και θα είναι σε διαρπαγή και λεηλασία σε όλους τούς εχθρούς τους·
- 15** επειδή, έπραξαν πονηρά μπροστά μου, και με παρόργισαν, από την ημέρα που οι πατέρες τους βγήκαν έξω από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρι αυτή την ημέρα.
- 16** Κι ακόμα, ο Μανασσής έχυσε αθώο αίμα, υπερβολικά πολύ, μέχρις ότου γέμισε την Ιερουσαλήμ από το ένα άκρο μέχρι το άλλο άκρο· εκτός από την αμαρτία του, με την οποία έκανε τον Ιούδα να αμαρτήσσει, πράττοντας πονηρά μπροστά στον Κύριο.
- 17** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Μανασσή, και όλα όσα έκανε, και η αμαρτία του που αμάρτησε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- 18** Και ο Μανασσής κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τάφηκε στον κήπο τού παλατιού του, στον κήπο τού Ουζά· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αμών, ο γιος του.
- 19** Ο ΑΜΩΝ ήταν 22 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Μεσουλλεμέθ, θυγατέρα τού Αρούς από την Ιοτεβά.
- 20** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως έπραξε ο Μανασσής ο πατέρας του.
- 21** Και περπάτησε σε όλους τούς δρόμους, στους οποίους περπάτησε ο πατέρας του· και λάτρευσε τα είδωλα, που λάτρευσε ο πατέρας του, και τα προσκύνησε.
- 22** Και εγκατέλειψε τον Κύριο τον Θεό των πατέρων του, και δεν περπάτησε στον δρόμο τού Κυρίου.
- 23** Και οι δούλοι τού Αμών συνωμότησαν εναντίον του· και θανάτωσαν τον βασιλιά μέσα στο παλάτι του.
- 24** Και ο λαός τής γης θανάτωσε όλους εκείνους που συνωμότησαν ενάντια στον βασιλιά Αμών· και ο λαός τής γης έκανε αντ' αυτού βασιλιά τον Ιωσία, τον γιο τού βασιλιά.

²⁵ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αμών, όσες έκανε, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

²⁶ Και τον έθαψαν στον τάφο του, στον κήπο τού Ουζά· και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του, ο Ιωσίας.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 22

¹ Ο ΙΩΣΙΑΣ ήταν ηλικίας οκτώ χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ 31 χρόνια· και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιεδιδά, θυγατέρα τού Αδαΐα, από τη Βοσκάθ.

² Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε σε όλους τούς δρόμους τού πατέρα του, του Δαβίδ, και δεν ξέκλινε δεξιά ή αριστερά.

³ Και στον 18 ο χρόνο τού βασιλιά Ιωσία, ο βασιλιάς έστειλε τον Σαφάν, τον γιο τού Αζαλία, γιου τού Μεσουλλάμ, τον γραμματέα, στον οίκο τού Κυρίου, λέγοντας:

⁴ Ανέβα στον Χελκία, τον μεγάλο ιερέα, και πες του να μετρήσει το ασήμι, που μπήκε μέσα στον οίκο τού Κυρίου, το οποίο συγκέντρωσαν από τον λαό εκείνοι που φυλάττουν τη θύρα·

⁵ και ας το παραδώσουν στο χέρι εκείνων που εκτελούν τα έργα, αυτών που επιστατούν στον οίκο τού Κυρίου· κι εκείνοι ας το δώσουν στους εργαζόμενους τα έργα, που γίνονται μέσα στον οίκο τού Κυρίου, για να επισκευάσουν τα χαλάσματα του οίκου,

⁶ στους ξυλουργούς, και τους οικοδόμους, και τους τοιχοποιούς, και για να αγοράσουν ξύλα, και πελεκητές πέτρες, για να επισκευάσουν τον οίκο.

⁷ Όμως, δεν γινόταν μαζί τους κανέναν λογαριασμό για το ασήμι που δινόταν στα χέρια τους, επειδή εργάζονταν με πιστότητα.

⁸ Και ο Χελκίας, ο μεγάλος ιερέας, είπε στον Σαφάν, τον γραμματέα: Βρήκα το βιβλίο τού νόμου μέσα στον οίκο τού Κυρίου. Και ο Χελκίας έδωσε το βιβλίο στον Σαφάν, και το διάβασε.

⁹ Και ήρθε ο Σαφάν, ο γραμματέας, προς τον βασιλιά, και ανέφερε έναν λόγο στον βασιλιά, και είπε: Οι δούλοι σου συγκέντρωσαν το ασήμι αυτό που βρέθηκε στον οίκο, και το παρέδωσαν στο χέρι εκείνων που εκτελούν τα έργα, αυτών που επιστατούν στον οίκο τού Κυρίου.

¹⁰ Και ο Σαφάν, ο γραμματέας, ανήγγειλε στον βασιλιά, λέγοντας: Ο Χελκίας ο ιερέας μού έδωσε ένα βιβλίο. Και ο Σαφάν το διάβασε μπροστά στον βασιλιά.

¹¹ Και καθώς ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τού βιβλίου τού νόμου, έσχισε τα ιμάτιά του.

12 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Χελκία, τον ιερέα, και τον Αχικάμ, τον γιο τού Σαφάν, και τον Αχβώρ, τον γιο τού Μιχαΐα, και τον Σαφάν τον γραμματέα, και τον Ασαΐα, τον δούλο τού βασιλιά, λέγοντας:

13 Πηγαίνετε, ρωτήστε τον Κύριο για μένα, και για τον λαό, και για ολόκληρον τον Ιούδα, για τα λόγια αυτού του βιβλίου, που βρέθηκε· επειδή, είναι μεγάλη η οργή τού Κυρίου που άναψε εναντίον μας, επειδή, οι πατέρες μας δεν υπάκουσαν στα λόγια αυτού του βιβλίου, ώστε να κάνουν σύμφωνα με τα γραμμένα για μας.

14 Τότε, ο Χελκίας ο ιερέας, και ο Αχικάμ, και ο Αχβώρ, και ο Σαφάν, και ο Ασαΐας, πήγαν στην Όλδα, την προφήτισσα, τη γυναίκα τού Σαλλούμ, γιου τού Τικβά, γιου τού Αράς, του ιματιοφύλακα· (κι αυτή κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, προς το Μισνέ)· και μίλησαν μαζί της.

15 Και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Να πείτε στον άνθρωπο που σας έστειλε σε μένα:

16 Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εγώ φέρνω κακά επάνω σ' αυτόν τον τόπο, κι επάνω στους κατοίκους του, όλα τα λόγια τού βιβλίου, που ο βασιλιάς τού Ιούδα διάβασε·

17 επειδή, με εγκατέλειψαν, και θυμιάσαν σε άλλους θεούς, για να με παροργίσουν με όλα τα έργα των χεριών τους· γι' αυτό, θα εκχυθεί ο θυμός μου επάνω σ' αυτόν τον τόπο, και δεν θα σβήσει.

18 Όμως, στον βασιλιά τού Ιούδα, που σας έστειλε να ρωτήσετε τον Κύριο, έτσι θα του πείτε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Για τα λόγια που άκουσες,

19 επειδή απαλύνθηκε η καρδιά σου, και ταπεινώθηκες μπροστά στον Κύριο, όταν άκουσες όσα μίλησα εναντίον αυτού τού τόπου, και εναντίον των κατοίκων του, ότι θα γίνουν ερήμωση και κατάρα, και έσχισες τα ιμάτιά σου, και έκλαψες μπροστά μου· γι' αυτό κι εγώ εισάκουσα, λέει ο Κύριος·

20 δες, λοιπόν, εγώ θα σε συνάξω στους πατέρες σου, και θα συναχθείς στον τάφο σου με ειρήνη· και τα μάτια σου δεν θα δουν όλα τα κακά, που εγώ θα φέρω επάνω σ' αυτόν τον τόπο. Και έφεραν την απάντηση στον βασιλιά.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 23

1 ΚΑΙ ο βασιλιάς έστειλε, και συγκέντρωσε κοντά του όλους τούς πρεσβύτερους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ.

2 Και ο βασιλιάς ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου, και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα, και όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ μαζί του, και οι ιερείς, και οι προφήτες, και ολόκληρος ο λαός, από μικρόν μέχρι μεγάλον· και σε επήκοόν τους διάβασε όλα τα λόγια τού βιβλίου τής διαθήκης, που βρέθηκε στον οίκο τού Κυρίου.

- ³ Και καθώς ο βασιλιάς στάθηκε κοντά στον στύλο, έκανε συνθήκη μπροστά στον Κύριο, να περπατάει ακολουθώντας τον Κύριο, και να τηρεί τις εντολές του, και τα μαρτύριά του, και τα διατάγματά του, με όλη την καρδιά και με όλη την ψυχή, ώστε να εκτελεί τα λόγια αυτής τής διαθήκης, που είναι γραμμένα μέσα σ' αυτό το βιβλίο. Και ολόκληρος ο λαός στάθηκε στη συνθήκη.
- ⁴ Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Χελκία, τον μεγάλο ιερέα, και τους ιερείς τής δεύτερης τάξης, και τους φύλακες της πύλης, να βγάλουν από τον ναό τού Κυρίου όλα τα σκεύη, που είχαν κατασκευαστεί για τον Βάαλ, και για το άλσος, και για ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού· και τα έκαψε έξω από την Ιερουσαλήμ, μέσα στα χωράφια τού χειμάρρου των Κέδρων, και τη στάχτη τους τη μετακόμισαν στη Βαιθήλ.
- ⁵ Και κατάργησε τους ειδωλολάτρες ιερείς, που οι βασιλιάδες τού Ιούδα είχαν διορίσει να θυμιάζουν στους ψηλούς τόπους, στις πόλεις τού Ιούδα, και στα γύρω τής Ιερουσαλήμ· και εκείνους που θυμιάζαν στον Βάαλ, στον ήλιο, και στο φεγγάρι, και στα ζώδια, και σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού.
- ⁶ Και έβγαλε έξω από τον οίκο τού Κυρίου το άλσος, έξω από την Ιερουσαλήμ, στον χείμαρρο των Κέδρων, και το κατέκαψε στον χείμαρρο των Κέδρων, και το κονιορτοποίησε, και τη σκόνη του την έρριξε επάνω στα μνήματα των γιων τού πλήθους.
- ⁷ Και καταγκρέμισε τα σπίτια των σοδομιτών, που ήσαν μέσα στον οίκο τού Κυρίου, όπου οι γυναίκες ύφαιναν παραπετάσματα για το άλσος.
- ⁸ Και έφερε όλους τούς ιερείς από τις πόλεις τού Ιούδα, και βεβήλωσε τους ψηλούς τόπους, στους οποίους θυμιάζαν οι ιερείς, από τη Γεβά μέχρι τη Βηρσαβεέ, και καταγκρέμισε τους ψηλούς τόπους των πυλών, που ήσαν στην είσοδο της πύλης τού Ιησού, του άρχοντα της πόλης, αυτή που ήταν από τα αριστερά τής πύλης τής πόλης.
- ⁹ Όμως, οι ιερείς των ψηλών τόπων δεν ανέβηκαν στο θυσιαστήριο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, αλλά έτρωγαν άζυμα ανάμεσα στους αδελφούς τους.
- ¹⁰ Και βεβήλωσε τον Τοφέθ, που ήταν στη φάραγγα των γιων τού Εννόμ, ώστε να μη μπορεί κανένας να διαπεράσει τον γιο του, ή τη θυγατέρα του, μέσα από τη φωτιά στον Μολόχ.
- ¹¹ Και αφαίρεσε τα άλογα, που οι βασιλιάδες τού Ιούδα είχαν στήσει στον ήλιο, προς την είσοδο του οίκου τού Κυρίου, κοντά στο οίκημα του ευνούχου Νάθαν-μελέχ, που ήταν στη Φαρουρείμ, και κατέκαψε με φωτιά τις άμαξες του ήλιου.
- ¹² Και τα θυσιαστήρια, που ήσαν επάνω στην ταράτσα τού υπερώου τού Άχαζ, που είχαν κάνει οι βασιλιάδες τού Ιούδα, και τα θυσιαστήρια που είχε κάνει ο Μανασσής μέσα στις δύο αυλές τού οίκου τού Κυρίου, ο βασιλιάς τα

κατέστρεψε και τα καταγκρέμισε από εκεί, και έρριξε τη σκόνη τους στον χείμαρρο των Κέδρων.

13 Και τους ψηλούς τόπους, που ήσαν προς την κατεύθυνση της Ιερουσαλήμ, προς τα δεξιά τού βουνού τής διαφθοράς, τους οποίους ο Σολομώντας, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, είχε οικοδομήσει για την Αστάρτη, το βδέλυγμα των Σιδωνίων, και για τον Χεμώς, το βδέλυγμα των Μωαβιτών, και για τον Μελχώμ, το βδέλυγμα των γιων Αμμών, ο βασιλιάς τούς βεβήλωσε.

14 Και σύντριψε τα αγάλματα, και κατέκοψε τα άλση, και γέμισε τους τόπους τους από κόκαλα ανθρώπων.

15 Και το θυσιαστήριο, που ήταν στη Βαιθήλ, και τον ψηλό τόπο που είχε κάνει ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, ο οποίος έκανε τον Ισραήλ να αμαρτήσσει, και εκείνο το θυσιαστήριο και τον ψηλό τόπο, τα χάλασε εντελώς, και κατέκαψε τον ψηλό τόπο, και τον κονιορτοποίησε, και κατέκαψε το άλσος.

16 Και όταν ο Ιωσίας στράφηκε, και είδε τους τάφους, που ήσαν εκεί στο βουνό, έστειλε και πήρε τα κόκαλα από τους τάφους, και τα κατέκαψε επάνω στο θυσιαστήριο, και το βεβήλωσε, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που ο άνθρωπος του Θεού είχε κηρύξει, αυτός που είχε μιλήσει αυτά τα λόγια.

17 Τότε, είπε: Τι μνημείο είναι εκείνο που βλέπω; Και οι άνδρες τής πόλης τού είπαν: Είναι ο τάφος τού ανθρώπου τού Θεού, που είχε έρθει από τον Ιούδα, και κήρυξε αυτά τα πράγματα, που εσύ έκανες ενάντια στο θυσιαστήριο της Βαιθήλ.

18 Και είπε: Αφήστε τον· κανένας ας μη κουνήσει τα κόκαλά του. Και διέσωσαν τα κόκαλά του, μαζί με τα κόκαλα του προφήτη, που είχε έρθει από τη Σαμάρεια.

19 Κι ακόμα, όλους τούς οίκους των ψηλών τόπων, που ήσαν στις πόλεις τής Σαμάρειας, που είχαν κάνει οι βασιλιάδες τού Ισραήλ για να εξοργίσουν τον Κύριο, ο Ιωσίας τούς αφαίρεσε, και έκανε σ' αυτούς σύμφωνα με όλα τα έργα που είχε κάνει στη Βαιθήλ.

20 Και θυσίασε επάνω στα θυσιαστήρια όλους τούς ιερείς των ψηλών τόπων που ήσαν εκεί, και επάνω τους κατέκαψε τα κόκαλα των ανθρώπων, και επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ.

21 Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Κάντε το Πάσχα στον Κύριο τον Θεό σας, σύμφωνα με το γραμμένο σ' αυτό το βιβλίο τής διαθήκης.

22 Βέβαια, δεν είχε γίνει τέτοιο Πάσχα από τις ημέρες των κριτών, που έκριναν τον Ισραήλ ούτε σε όλες τις ημέρες των βασιλιάδων τού Ισραήλ, και των βασιλιάδων τού Ιούδα,

23 τέτοιο που έγινε στον Κύριο στην Ιερουσαλήμ αυτό το Πάσχα, κατά τον 18 ο χρόνο τού βασιλιά Ιωσία.

- 24** Ο Ιωσίας αφαίρεσε ακόμα και τους ανταποκριτές των δαιμονίων, και τους μάντεις, και τα ξόανα, και τα είδωλα, και όλα τα βδελύγματα που φαίνονταν στη γη τού Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ, για να εκτελέσει τα λόγια τού νόμου που ήσαν γραμμένα στο βιβλίο, το οποίο ο Χελκίας, ο ιερέας, είχε βρει μέσα στον οίκο τού Κυρίου.
- 25** Και πριν απ' αυτόν, βασιλιάς όμοιός του δεν υπήρξε, που επέστρεψε στον Κύριο με όλη του την καρδιά, και με όλη του την ψυχή, και με όλη του τη δύναμη, σύμφωνα με ολόκληρο τον νόμο τού Μωυσή· ούτε ύστερα απ' αυτόν σηκώθηκε όμοιός του.
- 26** Εντούτοις, ο Κύριος δεν στράφηκε από τον θυμό τής μεγάλης του οργής, με τον οποίο εξάφθηκε η οργή του ενάντια στον Ιούδα, εξαιτίας όλων των παροργισμών, με τους οποίους ο Μανασσής τον είχε εξοργίσει.
- 27** Και ο Κύριος είπε: Και τον Ιούδα θα βγάλω από μπροστά μου, όπως έβγαλα τον Ισραήλ, και θα απορρίψω αυτή την πόλη, την Ιερουσαλήμ, που είχα διαλέξει, και τον οίκο, για τον οποίο είχα πει: Εκεί θα είναι το όνομά μου.
- 28** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωσία, και όλα όσα έκανε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;
- 29** Και στις ημέρες του ανέβηκε ο Φαραώ-νεχαώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, ενάντια στον βασιλιά τής Ασσυρίας στον ποταμό Ευφράτη. Και ο βασιλιάς Ιωσίας πήγε σε συνάντησή του· κι εκείνος, καθώς τον είδε, τον θανάτωσε στη Μεγιδδώ.
- 30** Και οι δούλοι του έβαλαν τον νεκρό επάνω σε άμαξα από τη Μεγιδδώ, και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, και τον έθαψαν στον τάφο του. Και ο λαός τής γης πήρε τον Ιωάχαζ, τον γιο τού Ιωσία, και τον έχρισαν, και τον έκαναν βασιλιά αντί του πατέρα του.
- 31** Ο ΙΩΑΧΑΖ ήταν ηλικίας 23 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε τρεις μήνες στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Αμουτάλ, θυγατέρα τού Ιερεμία από τη Λιβνά.
- 32** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα έπραξαν οι πατέρες του.
- 33** Και ο Φαραώ-νεχαώ τον φυλάκισε στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ, για να μη βασιλεύει στην Ιερουσαλήμ· και καταδίκασε τη γη σε πρόστιμο 100 ταλάντων από ασήμι, και ενός ταλάντου από χρυσάφι.
- 34** Και ο Φαραώ-νεχαώ έκανε βασιλιά τον Ελιακείμ, τον γιο τού Ιωσία, αντί του Ιωσία τού πατέρα του, και άλλαξε το όνομά του σε Ιωακείμ· και πήρε τον Ιωάχαζ και τον έφερε στην Αίγυπτο, και πέθανε εκεί.
- 35** Και ο Ιωακείμ έδωσε στον Φαραώ το ασήμι και το χρυσάφι· και φορολόγησε τη γη, για να δώσει το ασήμι, σύμφωνα με την προσταγή τού Φαραώ· ο λαός

τής γης συνεισέφερε το ασήμι και το χρυσάφι, κάθε ένας σύμφωνα με την εκτίμησή του, για να δώσει στον Φαραώ-νεχαώ.

³⁶ Ο Ιωακείμ ήταν ηλικίας 25 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Ζεβουδά, θυγατέρα τού Φεδαΐα από τη Ρουμά.

³⁷ Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχαν πράξει οι πατέρες του.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 24

¹ ΣΤΙΣ ημέρες του ανέβηκε ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ο Ναβουχοδονόσορας, και ο Ιωακείμ έγινε δούλος του για τρία χρόνια· έπειτα στράφηκε, και αποστάτησε εναντίον του.

² Και ο Κύριος έστειλε εναντίον του τα τάγματα των Χαλδαίων, και τα τάγματα των Συρίων, και τα τάγματα των Μωαβιτών, και τα τάγματα των γιων Αμμών, και τους έστειλε ενάντια στον Ιούδα, για να τον καταστρέψουν· σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που μίλησε διαμέσου των δούλων του, των προφητών.

³ Πραγματικά, σύμφωνα με την προσταγή τού Κυρίου έγινε αυτό στον Ιούδα για να τον βγάλει από μπροστά του, εξαιτίας των αμαρτιών τού Μανασσή, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει·

⁴ κι ακόμα, για το αθώο αίμα που είχε χύσει, (επειδή, γέμισε την Ιερουσαλήμ από αθώο αίμα)· και ο Κύριος δεν θέλησε να τον συγχωρέσει.

⁵ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωακείμ, και όλα όσα έπραξε, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τού Ιούδα;

⁶ Και ο Ιωακείμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωαχείν, ο γιος του.

⁷ Και ο βασιλιάς τής Αιγύπτου δεν βγήκε πλέον από τη γη του· επειδή, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας πήρε, από τον ποταμό τής Αιγύπτου μέχρι τον ποταμό Ευφράτη, όλα όσα ήσαν τού βασιλιά τής Αιγύπτου.

⁸ Ο ΙΩΑΧΕΙΝ ήταν ηλικίας 18 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ τρεις μήνες. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νεουσθά, θυγατέρα τού Ελναθάν από την Ιερουσαλήμ.

⁹ Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα έπραξε ο πατέρας του.

¹⁰ Κατά τον καιρό εκείνο ανέβηκαν οι δούλοι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, εναντίον τής Ιερουσαλήμ, και πολιορκήσαν την πόλη.

¹¹ Και ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ήρθε ενάντια στην πόλη, και οι δούλοι του την πολιορκούσαν.

12 Και βγήκε ο Ιωαχείν, ο βασιλιάς τού Ιούδα, προς τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, αυτός, και η μητέρα του, και οι δούλοι του, και οι άρχοντές του, και οι ευνούχοι του· και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τον συνέλαβε, τον όγδοο χρόνο τής βασιλείας του.

13 Και έβγαλε από εκεί όλους τούς θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και τους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, και κατέκοψε όλα τα χρυσά σκεύη, που ο Σολομώντας, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, είχε κάνει μέσα στον ναό τού Κυρίου όπως είχε μιλήσει ο Κύριος.

14 Και μετοίκισε ολόκληρη την Ιερουσαλήμ, και όλους τούς άρχοντες, και όλους τούς δυνατούς πολεμιστές, 10.000 αιχμαλώτους, και όλους τούς ξυλουργούς και σιδηρουργούς· δεν απέμεινε παρά το φτωχότερο μέρος τού λαού τής γης.

15 Και μετοίκισε τον Ιωαχείν στη Βαβυλώνα· και τη μητέρα τού βασιλιά, και τις γυναίκες τού βασιλιά, και τους ευνούχους του, και τους δυνατούς τής γης, τους έφερε αιχμαλώτους από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα·

16 και όλους τούς πολεμιστές, 7.000, και τους ξυλουργούς και τους σιδηρουργούς, 1.000, όλους τούς δυνατούς και επιτήδειους σε πόλεμο· και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τούς μετοίκισε στη Βαβυλώνα.

17 Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έκανε, αντ' αυτού, βασιλιά τον Ματθανία, τον αδελφό τού πατέρα του, και άλλαξε το όνομά του σε Σεδεκία.

18 Ο ΣΕΔΕΚΙΑΣ ήταν ηλικίας 21 χρόνων, όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Αμουτάλ, θυγατέρα τού Ιερεμία από τη Λιβνά.

19 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Ιωακείμ·

20 επειδή, εξαιτίας οργής τού Κυρίου ενάντια στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα, μέχρις ότου τούς απέρριψε από μπροστά του, έγινε να αποστατήσει ο Σεδεκίας ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας.

Β' ΒΑΣΙΛΕΩΝ 25

1 ΚΑΙ στον ένατο χρόνο τής βασιλείας του, τον 10 ο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, αυτός, και ολόκληρος ο στρατός του, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και στρατοπέδευσε εναντίον της· και οικοδόμησε περικιχίσματα εναντίον της, ολόγυρα.

2 Και η πόλη πολιορκείτο, μέχρι τον 11 ο χρόνο τού βασιλιά Σεδεκία.

3 Και την ένατη ημέρα τού τέταρτου μήνα, η πείνα υπερίσχυσε στην πόλη, και δεν υπήρχε ψωμί για τον λαό τού τόπου.

- ⁴ Και η πόλη εκπορθήθηκε, και όλοι οι άνδρες τού πολέμου έφυγαν τη νύχτα, διαμέσου τού δρόμου τής πύλης, που ήταν ανάμεσα στα δύο τείχη, η οποία ήταν κοντά στον βασιλικό κήπο· (και οι Χαλδαίοι ήσαν κοντά στην πόλη, ολόγυρα)· και ο βασιλιάς πήγε προς τον δρόμο τής πεδιάδας.
- ⁵ Και ο στρατός των Χαλδαίων καταδίωξε πίσω από τον βασιλιά, και τον έφτασαν στις πεδιάδες τής Ιεριχώ· και ολόκληρος ο στρατός του διασκορπίστηκε από κοντά του.
- ⁶ Και συνέλαβαν τον βασιλιά, και τον έφεραν στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, στη Ριβλά· και πρόφεραν καταδίκη εναντίον του.
- ⁷ Και έσφαξαν τους γιους τού Σεδεκία μπροστά στα μάτια του, και έβγαλαν τα μάτια τού Σεδεκία, και αφού τον έδεσαν με δύο χάλκινες αλυσίδες, τον έφεραν στη Βαβυλώνα.
- ⁸ Και στον πέμπτο μήνα, την έβδομη ημέρα τού μήνα, του 19 ου χρόνου τής βασιλείας τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, ο δούλος τού βασιλιά τής Βαβυλώνας·
- ⁹ και κατέκαψε τον οίκο τού Κυρίου, και το παλάτι τού βασιλιά, και όλα τα σπίτια τής Ιερουσαλήμ, και κάθε μεγάλο σπίτι το κατέκαψε με φωτιά.
- ¹⁰ Και ολόκληρος ο στρατός των Χαλδαίων, που ήταν μαζί με τον αρχισωματοφύλακα, καταγκρέμισε τα τείχη τής Ιερουσαλήμ, ολόγυρα.
- ¹¹ Και το υπόλοιπο του λαού, που είχε απομείνει στην πόλη, κι εκείνους που έφυγαν, οι οποίοι είχαν καταφύγει στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και εκείνο το τμήμα που εναπέμεινε από το πλήθος, ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, το μετοίκισε.
- ¹² Από τους φτωχούς τής γης, όμως, ο αρχισωματοφύλακας άφησε, για αμπελουργούς και γεωργούς.
- ¹³ Και τους χάλκινους στύλους, που ήσαν στον οίκο τού Κυρίου, και τις βάσεις, και τη χάλκινη θάλασσα, που ήταν στον οίκο τού Κυρίου, οι Χαλδαίοι την κατέκοψαν, και μετακόμισαν τον χαλκό τους στη Βαβυλώνα.
- ¹⁴ Και πήραν τα καζάνια, και τα φτυάρια, και τα λυχνοψάλιδα, και τα θυμιατήρια, και όλα τα χάλκινα σκεύη, με τα οποία γινόταν η υπηρεσία.
- ¹⁵ Ακόμα, ο αρχισωματοφύλακας πήρε και τα πυροδοχεία, και τις φιάλες, ό,τι ήταν χρυσό, και ό,τι ήταν ασημένιο·
- ¹⁶ τους δύο στύλους, τη μία θάλασσα, και τις βάσεις που ο Σολομώντας είχε κάνει για τον οίκο τού Κυρίου· ο χαλκός όλων αυτών των σκευών ήταν αζύγιστος.
- ¹⁷ Τό ύψος τού ενός στύλου ήταν 18 πήχες, και το κιονόκρανο που ήταν επάνω του, το χάλκινο· και το ύψος τού κιονόκρανου ήταν τρεις πήχες· και το

διχτυωτό, και τα ρόδια επάνω στο κιονόκρανο, ολόγυρα, όλα ήσαν χάλκινα· τα ίδια είχε και ο δεύτερος στύλος, μαζί με το διχτυωτό.

18 Και ο αρχισωματοφύλακας πήρε τον Σεραΐα, τον πρώτο ιερέα, και τον Σοφονία, τον δεύτερο ιερέα, και τους τρεις θυρωρούς·

19 και από την πόλη πήρε έναν ευνούχο, που ήταν επιστάτης στους άνδρες των πολεμιστών, και πέντε άνδρες από τους παριστάμενους μπροστά στον βασιλιά, που είχαν βρεθεί στην πόλη, και τον γραμματέα, τον άρχοντα των στρατευμάτων, που έκανε τη στρατολογία τού λαού τής γης, και 60 άνδρες από τον λαό τής γης, που είχαν βρεθεί στην πόλη.

20 Και αφού ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, τους πήρε, τους έφερε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, στη Ριβλά.

21 Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τούς πάταξε, και τους θανάτωσε, στη Ριβλά, στη γη Αιμάθ. Έτσι μετοικίστηκε ο Ιούδας από τη γη του.

22 ΚΑΙ για τον λαό που είχε εναπομείνει στη γη Ιούδα, τους οποίους ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ο Ναβουχοδονόσορας, είχε αφήσει, κατέστησε επάνω τους τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν.

23 Και καθώς όλοι οι άρχοντες των στρατευμάτων, αυτοί και οι άνδρες τους, άκουσαν ότι ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας κατέστησε τον Γεδαλία στη Μισπά, ήρθαν στον Γεδαλία στη Μισπά, και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και ο Σεραΐας, ο γιος τού Τανουμέθ, ο Νετωφαθίτης, και Ιαζανίας, γιος κάποιου Μασαθαίτη, αυτοί και οι άνδρες τους.

24 Και ο Γεδαλίας ορκίστηκε σ' αυτούς, και στους άνδρες τους, και τους είπε: Μη φοβάστε να είστε δούλοι των Χαλδαίων· κατοικήστε στη γη, και δουλεύετε τον βασιλιά τής Βαβυλώνας· και θα είναι σε σας καλό.

25 Και στον έβδομο μήνα, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, γιου τού Ελισαμά, από το βασιλικό σπέρμα, ήρθε, έχοντας μαζί του δέκα άνδρες, και πάταξαν τον Γεδαλία, ώστε πέθανε, και τους Ιουδαίους και τους Χαλδαίους, εκείνους που ήσαν μαζί του στη Μισπά.

26 Και σηκώθηκε ολόκληρος ο λαός, από μικρόν μέχρι μέγαν, και οι άρχοντες των στρατευμάτων, και ήρθαν στην Αίγυπτο· επειδή, φοβήθηκαν από το πρόσωπο των Χαλδαίων.

27 ΚΑΙ στον 37 ο χρόνο τής μετοικεσίας τού Ιωαχείν, του βασιλιά τού Ιούδα, τον 12 ο μήνα, την 27 η ημέρα τού μήνα, ο Ευείλ-μερωδάχ, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατά τον χρόνο που βασίλευσε, ύψωσε από τη φυλακή το κεφάλι τού Ιωαχείν, του βασιλιά τού Ιούδα·

28 και μίλησε μαζί του με ευμένεια, και έβαλε τον θρόνο του επάνω από τον θρόνο των βασιλιάδων, που ήσαν μαζί του στη Βαβυλώνα·

²⁹ και άλλαξε τα ιμάτια της φυλακής του· και έτρωγε ψωμί πάντοτε μαζί του όλες τις ημέρες τής ζωής του·

³⁰ και το σιτηρέσιό του ήταν παντοτινό σιτηρέσιο, που δινόταν σ' αυτόν από τον βασιλιά, καθημερινή χορηγία όλες τις ημέρες τής ζωής του.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 1

- 1 Ο ΑΔΑΜ, ο Σηθ, ο Ενώς,
- 2 ο Καϊνάν, ο Μααλαλεήλ, ο Ιάρεδ,
- 3 ο Ενώχ, ο Μαθουσάλα, ο Λάμεχ,
- 4 ο Νώε· ο Σημ, ο Χαμ, και ο Ιάφεθ.
- 5 Οι γιοι τού Ιάφεθ ήσαν: Ο Γομέρ, και ο Μαγώγ, και ο Μαδαΐ, και ο Ιαυάν, και ο Θουβάλ, και ο Μεσέχ, και ο Θειράς·
- 6 και οι γιοι τού Γομέρ ήσαν: Ο Ασχενάζ, και ο Ριφάθ, και ο Θωγαρμά·
- 7 και οι γιοι τού Ιαυάν ήσαν: Ο Ελεισά, και ο Θαρσείς, ο Κιττείμ, και ο Δωδανείμ.
- 8 Οι γιοι τού Χαμ ήσαν: Ο Χους, και ο Μισραΐμ, ο Φουθ, και ο Χαναάν·
- 9 και οι γιοι τού Χους ήσαν: Ο Σεβά, ο Αβιλά, και ο Σαβθά, και ο Ρααμά, και ο Σαβθεκά· και οι γιοι τού Ρααμά ήσαν: Ο Σεβά, και ο Δαιδάν.
- 10 Και ο Χους γέννησε τον Νεβρώδ· αυτός άρχισε να είναι ισχυρός επάνω στη γη.
- 11 Και ο Μισραΐμ γέννησε τους Λουδεΐμ, και τους Αναμείμ, και τους Λεαβεΐμ, και τους Ναφθουχείμ,
- 12 και τους Πατρουσεΐμ, και τους Χασλουχείμ, από τους οποίους βγήκαν οι Φιλισταίοι, και τους Καφθορείμ.
- 13 Και ο Χαναάν γέννησε τον Σιδώνα, τον πρωτότοκό του, και τον Χετταίο,
- 14 και τον Ιεβουσαίο, και τον Αμορραίο, και τον Γεργεσαίο,
- 15 και τον Ευαίο, και τον Αρουκαίο, και τον Ασενναίο,
- 16 και τον Αρβάδιο, και τον Σαμαραίο, και τον Αμαθαίο.
- 17 Οι γιοι τού Σημ ήσαν: Ο Ελάμ, και ο Ασσούρ, και ο Αρφαξάδ, και ο Λουδ, και ο Αράμ· και οι γιοι τού Αράμ ήσαν: Ο Ουζ, και ο Οουλ, και ο Γεθέρ, και Μεσέχ.¹
- 18 Και ο Αρφαξάδ γέννησε τον Σαλά, και ο Σαλά γέννησε τον Έβερ.
- 19 Και στον Έβερ γεννήθηκαν δύο γιοι· το όνομα του ενός ήταν Φαλέγ·² επειδή, στις ημέρες του διαχωρίστηκε η γη· και το όνομα του αδελφού του ήταν Ιοκτάν.
- 20 Και ο Ιοκτάν γέννησε τον Αλμωδάδ, και τον Σαλέφ, και τον Ασάρ-μαβέθ, και τον Ιαράχ,

- 21 και τον Αδωράμ, και τον Ουζάλ, και τον Δικλά,
 22 και τον Εβάλ, και τον Αβιμαήλ, και τον Σεβά,
 23 και τον Οφείρ, και τον Αβιλά, και τον Ιωβάβ· όλοι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ιοκτάν.
 24 Ο Σημ, ο Αρφαξάδ, ο Σαλά,
 25 ο Έβερ, ο Φαλέγ, ο Ραγαύ,
 26 ο Σερούχ, ο Ναχώρ, ο Θάρα,
 27 ο Άβραμ, που είναι ο Αβραάμ.
 28 Και οι γιοι τού Αβραάμ ήσαν: Ο Ισαάκ, και ο Ισμαήλ.
 29 Αυτές είναι οι γενεές τους: Ο πρωτότοκος του Ισμαήλ, ο Ναβαϊώθ· έπειτα, ο Κηδάρ, και ο Αβδεήλ, και ο Μιβσάμ,
 30 και ο Μισμά, και ο Δουμά, ο Μασσά, ο Αδάδ,³ και ο Θαιμά,
 31 ο Ιετούρ, ο Ναφίς, και ο Κεδμά· αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ισμαήλ.
 32 Και οι γιοι τής Χετπούρας, της δούλης τού Αβραάμ, ήσαν οι εξής: Αυτή γέννησε τον Ζεμβρά, και τον Ιοξάν, και τον Μαδάν, και τον Μαδιάμ, και τον Ιεσβώκ, και τον Σουά· και οι γιοι τού Ιοξάν ήσαν: Ο Σεβά και ο Δαιδάν·
 33 και οι γιοι τού Μαδιάμ ήσαν: Ο Γεφά, ο Εφέρ, ο Ανώχ, και ο Αβειδά, και ο Ελδαγά· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τής Χετπούρας.
 34 Και ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ· οι δε γιοι τού Ισαάκ ήσαν: Ο Ησαύ, και ο Ισραήλ.
 35 Οι γιοι τού Ησαύ ήσαν: Ο Ελιφάς, ο Ραγουήλ, και ο Ιεούς, και ο Ιεγλόμ, και ο Κορέ·
 36 οι γιοι τού Ελιφάς ήσαν: Ο Θαιμάν, και ο Ωμάρ, ο Σωφάρ, και ο Γοθώμ, ο Κενέζ, και ο Θαμνά, και ο Αμαλήκ.
 37 Οι γιοι τού Ραγουήλ ήσαν: Ο Ναχάθ, ο Ζερά, ο Σομέ, και ο Μοζέ.
 38 Και οι γιοι τού Σηείρ ήσαν: Ο Λωτάν, και ο Σωβάλ, και ο Σεβεγών, και ο Ανά, και ο Δησών, και ο Εσέρ, και ο Δισάν.
 39 Και οι γιοι τού Λωτάν ήσαν: Ο Χορρί, και ο Αιμάμ· και η αδελφή τού Λωτάν ήταν η Θαμνά·
 40 οι γιοι τού Σωβάλ, ήσαν: Ο Αιλάν,⁴ και ο Μαναχάθ, και ο Εβάλ, ο Σεφώ, και ο Ωνάμ· και οι γιοι τού Σεβεγών ήσαν: Ο Αϊέ, και ο Ανά·
 41 οι γιοι τού Ανά ήσαν: Ο Δησών· και οι γιοι τού Δησών ήσαν: Ο Αμράν,⁵ και ο Ασβάν, και ο Ιθράν, και ο Χαρράν.

⁴² Οι γιοι τού Εσέρ ήσαν: Ο Βαλαάν, και ο Ζααβάν, και ο Ιακάν.⁶ Οι γιοι τού Δισάν ήσαν: Ο Ουζ και ο Αράν.

⁴³ Κι αυτοί ήσαν οι βασιλιάδες, που βασίλευσαν στη γη τού Εδώμ, πριν βασιλεύσει βασιλιάς επάνω στους γιους Ισραήλ: Ο Βελά, ο γιος τού Βεώρ· και το όνομα της πόλης του ήταν Δενναβά.

⁴⁴ Και ο Βελά πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωβάβ, ο γιος τού Ζερά, από τη Βοσόρρα.

⁴⁵ Και ο Ιωβάβ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Χουσάμ, από τη γη των Θαιμανιτών.

⁴⁶ Και ο Χουσάμ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αδάδ, ο γιος τού Βεδάδ, που πάταξε τους Μαδιανίτες στην πεδιάδα τού Μωάβ· και το όνομα της πόλης του ήταν Αβίθ.

⁴⁷ Και ο Αδάδ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Σαμλά, αυτός από τη Μασρεκά.

⁴⁸ Και ο Σαμλά πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Σαούλ, αυτός από τη Ρεχωβώθ, που είναι κοντά στον ποταμό.

⁴⁹ Και ο Σαούλ πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Βάαλ-χανάν, ο γιος τού Αχβώρ.

⁵⁰ Και ο Βάαλ-χανάν πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αδάδ·⁷ και το όνομα της πόλης του ήταν Παι·⁸ και το όνομα της γυναίκας του ήταν Μεεταβεήλ, θυγατέρα τού Ματραίδ, θυγατέρας τού Μαιζαάβ.

⁵¹ Και όταν πέθανε ο Αδάδ, στάθηκαν ηγεμόνες στον Εδώμ: Ο ηγεμόνας Θαμνά, ο ηγεμόνας Αλβά, ο ηγεμόνας Ιεθέθ,

⁵² ο ηγεμόνας Ολιβαμά, ο ηγεμόνας Ηλά, ο ηγεμόνας Φινών,

⁵³ ο ηγεμόνας Κενέζ, ο ηγεμόνας Θαιμάν, ο ηγεμόνας Μιβσάρ,

⁵⁴ ο ηγεμόνας Μαγεδιήλ, ο ηγεμόνας Ιράμ· αυτοί στάθηκαν οι ηγεμόνες στον Εδώμ.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 2

¹ ΑΥΤΟΙ ήσαν οι γιοι τού Ισραήλ: Ο Ρουβήν, ο Συμεών, ο Λευί, και ο Ιούδας, ο Ισάχαρ, και ο Ζαβουλών,

² ο Δαν, ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν, ο Νεφθαλί, ο Γαδ, και ο Ασήρ.

³ Οι γιοι τού Ιούδα ήσαν: Ο Ηρ, και ο Αυνάν, και ο Σηλά· σ' αυτόν γεννήθηκαν τρεις από τη θυγατέρα τού Σουά, της Χαναανίτιδας. Και ο Ηρ, ο πρωτότοκος του Ιούδα, ήταν πονηρός μπροστά στον Κύριο· και τον θανάτωσε.

- ⁴ Και η Θάμαρ, η νύφη του, γέννησε σ' αυτόν τον Φαρές και τον Ζαρά. Όλοι οι γιοι τού Ιούδα ήσαν πέντε.
- ⁵ Οι γιοι τού Φαρές ήσαν: Ο Εσρών και ο Αμούλ.
- ⁶ Και οι γιοι τού Ζαρά, ήσαν: Ο Ζιμβρί,⁹ και ο Αιθάν, και ο Αιμάν, και ο Χαλχόλ, και ο Δαρά.¹⁰ όλοι ήσαν πέντε.
- ⁷ Και οι γιοι τού Χαρμί ήσαν: Ο Αχάρ,¹¹ αυτός που τάραξε τον Ισραήλ, που έκανε παράβαση στο ανάθεμα.
- ⁸ Και οι γιοι τού Αιθάν ήσαν: Ο Αζαρίας.
- ⁹ Και οι γιοι τού Εσρών, που γεννήθηκαν σ' αυτόν, ήσαν: Ο Ιεραμεήλ, και ο Αράμ, και ο Χάλεβ.
- ¹⁰ Και ο Αράμ γέννησε τον Αμμιναδάβ, και ο Αμμιναδάβ γέννησε τον Ναασσών, τον άρχοντα των γιων τού Ιούδα.
- ¹¹ Και ο Ναασσών γέννησε τον Σαλμά,¹² και ο Σαλμά γέννησε τον Βοόζ,
- ¹² και ο Βοόζ γέννησε τον Ωβήδ, και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιεσσαί·
- ¹³ και ο Ιεσσαί γέννησε τον Ελιάβ, τον πρωτότοκό του, και τον Αβιναδάβ, τον δεύτερο, και τον Σαμμά, τον τρίτο,
- ¹⁴ τον Ναθαναήλ, τον τέταρτο, τον Ραδδαί, τον πέμπτο,
- ¹⁵ τον Οσέμ, τον έκτο, τον Δαβίδ, τον έβδομο.
- ¹⁶ Και οι αδελφές τους ήσαν η Σερουΐα, και η Αβιγαία. Και οι γιοι τής Σερουΐας ήσαν τρεις: Ο Αβισαί, και ο Ιωάβ, και ο Ασαήλ.
- ¹⁷ Και η Αβιγαία γέννησε τον Αμασά· και ο πατέρας τού Αμασά ήταν ο Ιεθέρ, ο Ισμαηλίτης.¹³
- ¹⁸ Και ο Χάλεβ, ο γιος τού Εσρών, γέννησε γιους από την Αζουβά, τη γυναίκα του, και από την Ιεριώθ· και οι γιοι της ήσαν: Ο Ιεσέρ, και ο Σωβάβ, και ο Αρδών.
- ¹⁹ Και όταν πέθανε η Αζουβά, ο Χάλεβ πήρε για τον εαυτό του την Εφράθ, που γέννησε σ' αυτόν τον Ωρ.
- ²⁰ Και ο Ωρ γέννησε τον Ουρί, και ο Ουρί γέννησε τον Βεζελεήλ.
- ²¹ Και ύστερα απ' αυτά, ο Εσρών μπήκε μέσα στη θυγατέρα τού Μαχείρ, του πατέρα τού Γαλαάδ· και αυτός την πήρε, όταν ήταν ηλικίας 60 χρόνων· και γέννησε σ' αυτόν τον Σεγούβ.
- ²² Και ο Σεγούβ γέννησε τον Ιαείρ, που είχε 23 πόλεις στη γη Γαλαάδ.
- ²³ Και πήρε απ' αυτές τη Γεσσούρ και την Αράμ, τις κωμοπόλεις τής Ιαείρ, την Καινάθ, και τις κωμοπόλεις της, 60 πόλεις. Όλες αυτές ανήκαν στους γιους τού Μαχείρ, πατέρα τού Γαλαάδ.

- 24 Και όταν πέθανε ο Εσρών στη Χάλεβ-εφραθά, η Αβιά, η γυναίκα τού Εσρών, γέννησε σ' αυτόν τον Ασχώρ, τον πατέρα τού Θεκουέ.
- 25 Και οι γιοι τού Ιεραμεήλ, του πρωτότοκου του Εσρών, ήσαν: Ο Αράμ, ο πρωτότοκος, και ο Βουνά, και ο Ορέν, και ο Οσέμ, και ο Αχιά.
- 26 Ο Ιεραμεήλ πήρε και άλλη γυναίκα, που το όνομά της ήταν Ατάρα· αυτή ήταν η μητέρα τού Ωνάμ.
- 27 Και οι γιοι τού Αράμ, του πρωτότοκου του Ιεραμεήλ, ήσαν: Ο Μαάς, και ο Ιαμείν, και ο Εκέρ.
- 28 Και οι γιοι τού Ωνάμ ήσαν: Ο Σαμμαϊ, και ο Ιαδαέ. Και οι γιοι τού Σαμμαϊ ήσαν ο Ναδάβ, και ο Αβισούρ.
- 29 Και το όνομα της γυναίκας τού Αβισούρ ήταν Αβιχαίλ, και γέννησε σ' αυτόν τον Ααβάν, και τον Μωλήδ.
- 30 Και οι γιοι τού Ναδάβ ήσαν: Ο Σελέδ, και ο Απφαϊμ· ο Σελέδ, όμως, πέθανε άτεκνος.
- 31 Και οι γιοι τού Απφαϊμ ήσαν: Ο Ιεσεί. Και οι γιοι τού Ιεσεί ήσαν: Ο Σησάν. Και οι γιοι τού Σησάν ήσαν: Ο Ααλαί.
- 32 Και οι γιοι τού Ιαδαέ, του αδελφού τού Σαμμαϊ, ήσαν: Ο Ιεθέρ, και ο Ιωνάθαν· ο Ιεθέρ όμως πέθανε άτεκνος.
- 33 Και οι γιοι τού Ιωνάθαν ήσαν: Ο Φαλέθ, και ο Ζαζά· αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ιεραμεήλ.
- 34 Και ο Σησάν δεν είχε γιους, αλλά θυγατέρες. Και ο Σησάν είχε έναν δούλο Αιγύπτιο, που ονομαζόταν Ιαραά·
- 35 και ο Σησάν έδωσε τη θυγατέρα του για γυναίκα στον Ιαραά, τον δούλο του· και γέννησε σ' αυτόν τον Ατθαϊ.
- 36 Και ο Ατθαϊ γέννησε τον Νάθαν, και ο Νάθαν γέννησε τον Ζαβάδ,
- 37 και ο Ζαβάδ γέννησε τον Εφλάλ, και ο Εφλάλ γέννησε τον Ωβήδ,
- 38 και ο Ωβήδ γέννησε τον Ιηού, και ο Ιηού γέννησε τον Αζαρία,
- 39 και ο Αζαρίας γέννησε τον Χελής, και ο Χελής γέννησε τον Ελεασά,
- 40 και ο Ελεασά γέννησε τον Σισαμαϊ, και ο Σισαμαϊ γέννησε τον Σαλλούμ,
- 41 και ο Σαλλούμ γέννησε τον Ιεκαμία, και ο Ιεκαμίας γέννησε τον Ελισαμά.
- 42 Και οι γιοι τού Χάλεβ, του αδελφού τού Ιεραμεήλ, ήσαν: Ο Μησά, ο πρωτότοκός του, που ήταν ο πατέρας τού Ζιφ· και οι γιοι τού Μαρησά, πατέρα τού Χεβρών.
- 43 Και οι γιοι τού Χεβρών ήσαν: Ο Κορέ, και ο Θαπφουά, και ο Ρεκέμ, και ο Σεμά.

- 44 Και ο Σεμά γέννησε τον Ραάμ, τον πατέρα τού Ιορκοάμ· και ο Ρεκέμ γέννησε τον Σαμμαΐ.
- 45 Και ο γιος τού Σαμμαΐ ήταν ο Μαών· και ο Μαών ήταν ο πατέρας τού Βαΐθ-σουρ.
- 46 Και η Γεφά, η παλλακή τού Χάλεβ, γέννησε τον Χαρράν, και τον Μοσά, και τον Γαζέζ. Και ο Χαρράν γέννησε τον Γαζέζ.
- 47 Και οι γιοι τού Ιαδαΐ ήσαν: Ο Ρεγέμ, και ο Ιωθάμ, και ο Γησάν, και ο Φελέτ, και ο Γεφά, και ο Σαγάφ.
- 48 Η Μααχά, η παλλακή τού Χάλεβ, γέννησε τον Σεβέρ, και τον Θιρχανά.
- 49 Γέννησε ακόμα τον Σαγάφ, πατέρα τού Μαδμαννά, τον Σεβά, πατέρα τού Μαχβηνά, και πατέρα τού Γαβαά· και η θυγατέρα τού Χάλεβ ήταν η Αχσά.
- 50 Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Χάλεβ, του γιου τού Ωρ, πρωτότοκου της Εφραθά:14 Ο Σωβάλ, ο πατέρας τού Κιριάθ-ιαρείμ,
- 51 ο Σαλμά, ο πατέρας τού Βηθλεέμ, ο Αρέφ, ο πατέρας τού Βαιθ-γαδέρ.
- 52 Και στον Σωβάλ, τον πατέρα τού Κιριάθ-ιαρείμ, έγιναν γιοι: Ο Αροέ,¹⁵ και ο Ασει-αμενουχώθ.
- 53 Και οι συγγένειες Κιριάθ-ιαρείμ ήσαν οι Ιεθρίτες, και οι Φουθίτες, και οι Σουμαθίτες, και οι Μισραΐτες. Απ' αυτούς βγήκαν οι Σαραθαίοι, και οι Εσθαωλαίοι.
- 54 Οι γιοι τού Σαλμά ήσαν: Ο Βηθλεέμ, και οι Νετωφαθίτες, οι Αταρώθ τής οικογένειας Ιωάβ, και οι Ζωρίτες, το μισό των Μαναχαθιτών,
- 55 και οι συγγένειες των γραμματέων, που κατοικούσαν στην Ιαβής, οι Θιραθίτες, οι Σιμεαθίτες, και οι Σουχαθίτες. Αυτοί είναι οι Κεναίοι, που βγήκαν από τον Αιμάθ, τον πατέρα τής οικογένειας Ρηχάβ.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 3

- 1 ΚΑΙ αυτοί ήσαν οι γιοι τού Δαβίδ, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στη Χεβρών· ο πρωτότοκος, ο Αμνών, από την Αχινοάμ την Ιεζραηλίτιδα· ο δεύτερος, ο Δανιήλ,¹⁶ από την Αβιγαία την Καρμηλίτιδα·
- 2 ο τρίτος, ήταν ο Αβεσσαλώμ, ο γιος τής Μααχά, θυγατέρας τού Θαλμαΐ, του βασιλιά τής Γεσσούρ· ο τέταρτος, ο Αδωνίας, ο γιος τής Αγγείθ·
- 3 ο πέμπτος, ο Σεφατίας από την Αβιτάλ· ο έκτος, ο Ιθραάμ, από τη γυναίκα τού Αιγλά.
- 4 Στη Χεβρών γεννήθηκαν έξι· και βασίλευσε εκεί επτά χρόνια και έξι μήνες· στην Ιερουσαλήμ, όμως, βασίλευσε 33 χρόνια.

- ⁵ Και αυτοί είναι που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Ιερουσαλήμ· Ο Σαμαά,¹⁷ και ο Σωβάβ, και ο Νάθαν, και ο Σολομώντας, τέσσερις, από τη Βηθ-σαβεέ, τη θυγατέρα του Αμμιήλ·¹⁸
- ⁶ και ο Ιεβάρ, και ο Ελισαμά,¹⁹ και ο Ελιφαλέτ,
- ⁷ και ο Νωγά, και ο Νεφέγ, και ο Ιαφιά,
- ⁸ και ο Ελισαμά, και ο Ελιαδά,²⁰ και ο Ελιφελέτ, εννιά·
- ⁹ όλοι οι γιοι του Δαβίδ, εκτός των γιων των παλλακών, και η Θάμαρ η αδελφή τους.
- ¹⁰ Και γιος του Σολομώντα ήταν ο Ροβοάμ, γιος του ο Αβιά,²¹ γιος του ο Ασά, γιος του ο Ιωσαφάτ,
- ¹¹ γιος του ο Ιωράμ, γιος του ο Οχοζίας,²² γιος του ο Ιωάς,
- ¹² γιος του ο Αμασίας, γιος του ο Αζαρίας,²³ γιος του ο Ιωθάμ,
- ¹³ γιος του ο Άχαζ, γιος του ο Εζεκίας, γιος του ο Μανασσής,
- ¹⁴ γιος του ο Αμών, γιος του ο Ιωσίας.
- ¹⁵ Και οι γιοι του Ιωσία ήσαν: Ο πρωτότοκός του ο Ιωανάν·²⁴ ο δεύτερος, ο Ιωακείμ·²⁵ ο τρίτος, ο Σεδεκίας·²⁶ ο τέταρτος, ο Σαλλούμ.
- ¹⁶ Και οι γιοι του Ιωακείμ ήσαν: Ο Ιεχονίας²⁷ ο γιος του, ο Σεδεκίας ο γιος του.
- ¹⁷ Οι γιοι του Ιεχονία ήσαν: Ο Ασείρ, ο Σαλαθιήλ ο γιος του,
- ¹⁸ και ο Μαλχιράμ, και ο Φεδαΐας, και ο Σενασάρ, ο Ιεκαμίας, ο Ωσαμά, και ο Νεδαβίας.
- ¹⁹ Οι γιοι του Φεδαΐα ήσαν: Ο Ζοροβάβελ, και ο Σιμεΐ· και οι γιοι του Ζοροβάβελ ο Μεσουλλάμ, και ο Ανανίας, και η Σελωμείθ, η αδελφή τους·
- ²⁰ και ο Ασσουβά, και ο Οήλ, και ο Βαραχίας, και ο Ασαδίας, και ο Ιουσάβ-εσέδ, πέντε.
- ²¹ Και οι γιοι του Ανανία ήσαν: Ο Φελατίας, και ο Ιεσαΐας· οι γιοι του Ρεφαΐα, οι γιοι του Αρνάν, οι γιοι του Οβαδία, οι γιοι του Σεχανία.
- ²² Και οι γιοι του Σεχανία ήσαν: Ο Σεμαΐας· και οι γιοι του Σεμαΐα ήσαν: Ο Χατπούς, και ο Ιγεάλ, και ο Βαρίας, και ο Νεαρίας, και ο Σαφάτ, έξι.
- ²³ Και οι γιοι του Νεαρία ήσαν: Ο Ελιωηνάι, και ο Εζεκίας, και ο Αζρικάμ, τρεις.
- ²⁴ Και οι γιοι του Ελιωηνάι ήσαν: Ο Ωδαΐας, και ο Ελιασεΐβ, και ο Φελαΐας, και ο Ακκούβ, και ο Ιωανάν, και ο Δαλαΐας, και ο Ανανί, επτά.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 4

- ¹ ΟΙ ΓΙΟΙ τού Ιούδα ήσαν: Ο Φαρές, ο Εσρών, και ο Χαρμί,²⁸ και ο Ωρ, και ο Σωβάλ.
- ² Και ο Ρεαΐα,²⁹ ο γιος τού Σωβάλ, γέννησε τον Ιαάθ· και ο Ιαάθ γέννησε τον Αχουμαΐ, και τον Λαάδ. Αυτές είναι οι συγγένειες των Σαραθιτών.
- ³ Και αυτοί ήσαν οι γιοι τού πατέρα Ητάμ: Ο Ιεζραέλ, και ο Ιεσμά, και ο Ιεδβάς· και το όνομα της αδελφής τους ήταν Ασέλ-ελφονί·
- ⁴ και ο Φανουήλ, ο πατέρας τού Γεδώρ, και ο Εσέρ, ο πατέρας τού Χουσά. Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ωρ, του πρωτότοκου του Εφραθά, του πατέρα τού Βηθλεέμ.
- ⁵ Και ο Ασχώρ, ο πατέρας τού Θεκουέ, είχε δύο γυναίκες, την Ελά, και τη Νααρά.
- ⁶ Και η μεν Νααρά γέννησε σ' αυτόν τον Ναχουζάμ, και τον Εφέρ, και τον Θαιμανί, και τον Αχασταρί. Αυτοί ήσαν οι γιοι τής Νααρά.
- ⁷ Και οι γιοι τής Ελά ήσαν: Ο Σερέθ, και ο Ιεσοάρ, και ο Εθνάν.
- ⁸ Και ο Κως γέννησε τον Ανούβ, και τον Σωβηβά, και τις συγγένειες του Αχαρήλ, του γιου τού Αρούμ.
- ⁹ Και ο Ιαβής ήταν ενδοξότερος απ' ό,τι οι αδελφοί του· και η μητέρα του αποκάλεσε το όνομά του Ιαβής,³⁰ λέγοντας: Επειδή τον γέννησα με λύπη.
- ¹⁰ Και ο Ιαβής επικαλέστηκε τον Θεό τού Ισραήλ, λέγοντας: Είθε με ευλογία να με ευλογήσεις, και να απλώσεις τα όριά μου, και το χέρι σου να είναι μαζί μου, και να με φυλάττεις από κακό, ώστε να μη έχω λύπη! Και ο Θεός χάρισε σ' αυτόν όσα ζήτησε.
- ¹¹ Και ο Χελούβ, ο αδελφός τού Σουά, γέννησε τον Μεχείρ· αυτός ήταν ο πατέρας τού Εσθών.
- ¹² Και ο Εσθών γέννησε τον Βαιθ-ραφά, και τον Φασέα, και τον Θεχιννά, τον πατέρα τής πόλης Νάας· αυτοί είναι οι άνδρες Ρηχά.
- ¹³ Και οι γιοι τού Κενέζ ήσαν: Ο Γοθονιήλ, και ο Σεραΐας· και οι γιοι τού Γοθονιήλ, ήσαν ο Αθάθ.
- ¹⁴ Και ο Μεονοθαΐ γέννησε τον Οφρά· και ο Σεραΐας γέννησε τον Ιωάβ, τον πατέρα τής κοιλάδας των τεχνιτών· επειδή, ήσαν τεχνίτες.
- ¹⁵ Και οι γιοι τού Χάλεβ, του γιου τού Ιεφοννή ήσαν: Ο Ιρού, ο Ηλά, και ο Ναάμ· και οι γιοι τού Ηλά ήσαν: Ο Κενέζ.
- ¹⁶ Και οι γιοι τού Ιαλελεήλ ήσαν: Ο Ζιφ και ο Ζιφά, ο Θηριά, και ο Ασαρεήλ.
- ¹⁷ Και οι γιοι τού Εζρά ήσαν: Ο Ιεθέρ, και ο Μερέδ, και ο Εφέρ, και ο Ιαλών· και η γυναίκα τού Μερέδ γέννησε τον Μαριάμ, και τον Σαμαΐ, και τον Ιεσβά, τον πατέρα τού Εσθεμωά.

- 18** Και η άλλη γυναίκα του, η Ιουδαία, γέννησε τον Ιέρεδ, τον πατέρα τού Γεδώρ, και τον Έβερ, τον πατέρα τού Σηχώ, και τον Ιεκουθιήλ, τον πατέρα τού Ζανωά. Και αυτοί είναι οι γιοι τής Βιθίας, της θυγατέρας τού Φαραώ, που πήρε ο Μερέδ.
- 19** Και οι γιοι τής γυναίκας του, της Οδίας, της αδελφής τού Ναχάμ, πατέρα τού Κεελά τού Γαρμίτη, και του Εσθεμωά τού Μααχαθίτη.
- 20** Και οι γιοι τού Σιμών ήσαν: Ο Αμνών, και ο Ριννά, ο Βεν-ανάν, και ο Θιλών. Και οι γιοι τού Ιεσεί ήσαν: Ο Ζωχέθ, και ο Βεν-ζωχέθ.
- 21** Οι γιοι τού Σηλά, του γιου τού Ιούδα, ήσαν: Ο Ηρ, ο πατέρας τού Ληχά, και ο Λααδά, ο πατέρας τού Μαρησά, και οι συγγένειες της οικογένειας των εργαζόμενων τη βύσσο, της οικογένειας του Ασβεά,
- 22** και ο Ιωκείμ, και οι άνδρες τού Χαζηβά, και ο Ιωάς, και ο Σαράφ, που δέσποζαν στον Μωάβ, και ο Ιασουβί-λεχέμ. Όμως, αυτά είναι αρχαία πράγματα.
- 23** Αυτοί ήσαν οι αγγειοπλάστες, και αυτοί που κατοικούσαν στη Νεταϊΐμ και στη Γεδιρά· εκεί κατοικούσαν μαζί με τον βασιλιά, για τις εργασίες του.
- 24** Οι γιοι τού Συμεών ήσαν Ο Νεμουήλ,³¹ και ο Ιαμείν, ο Ιαρείβ, ο Ζερά, και ο Σαούλ·
- 25** ο Σαλλούμ, ο γιος του, ο Μιβσάμ, ο γιος του, ο Μισμά, ο γιος του.
- 26** Και οι γιοι τού Μισμά, ο Αμουήλ, ο γιος του, ο Ζακχούρ, ο γιος του, ο Σιμεΐ, ο γιος του.
- 27** Και ο Σιμεΐ γέννησε 16 γιους, και έξι θυγατέρες· οι αδελφοί του, όμως, δεν είχαν πολλούς γιους ούτε πολλαπλασιάστηκαν όλες οι συγγενειές τους, όπως των γιων τού Ιούδα.
- 28** Και κατοίκησαν στη Βηρ-σαβεέ, και στη Μωλαδά, και στην Ασάρ-σουάλ,
- 29** και στη Βαλλά,³² και στην Ασέμ, και στη Θωλάδ,³³
- 30** και στη Βαιθουήλ, και στην Ορμά, και στη Σικλάγ,
- 31** και στη Βαιθ-μαρχαβώθ, και στην Ασάρ-σουσίμ,³⁴ και στη Βαιθ-βηρεΐ, και στη Σαρααείμ. Αυτές ήσαν οι πόλεις τους μέχρι τη βασιλεία τού Δαβίδ.
- 32** Και οι κωμοπόλεις τους ήσαν: Η Ιτάμ,³⁵ και η Αείν, η Ριμμών, και η Θοχέν, και η Ασάν, πέντε πόλεις·
- 33** και όλες οι κωμοπόλεις τους, που ήσαν ολόγυρα απ' αυτές τις πόλεις, μέχρι τη Βάαλ.³⁶ Αυτοί ήσαν οι τόποι τής κατοικίας τους, και η διαίρεσή τους κατά γενεές.
- 34** Και ο Μεσωβάβ, και ο Ιαμλήχ, και ο Ιωσά, ο γιος τού Αμασία,
- 35** και ο Ιωήλ, και ο Ιηού, ο γιος τού Ιωσιβία, γιου τού Σεραΐα, γιου τού Ασιήλ,

³⁶ και ο Ελιωηνάι, και ο Ιαακωβά, και ο Ιεσοχαΐας, και ο Ασαΐας, και ο Αδιήλ, και ο Ιεσιμιήλ, και ο Βεναΐας,

³⁷ και ο Ζιζά, ο γιος τού Σιφεί, γιου τού Αλλόν, γιου τού Ιεδαΐα, γιου τού Σιμρί, γιου τού Σεμαΐα·

³⁸ αυτοί που αναφέρθηκαν ονομαστικά ήσαν άρχοντες στις συγγένειές τους· και η οικογένεια του πατέρα τους αυξήθηκε σε πλήθος.

³⁹ Και πήγαν μέχρι την είσοδο Γεδώρ, προς ανατολάς τής κοιλάδας, για να αναζητήσουν βοσκή στα κοπάδια τους·

⁴⁰ και βρήκαν βοσκή παχιά και καλή, και η γη ήταν ευρύχωρη, και ήσυχη, και ειρηνική· επειδή, αυτοί που άλλοτε κατοικούσαν εκεί, ήσαν από τον Χαμ.

⁴¹ Και αυτοί, που ήσαν γραμμένοι ονομαστικά, ήρθαν στις ημέρες τού Εζεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, και πάταξαν τις σκηνές τους, και τους Μιναΐους που βρέθηκαν εκεί, και τους αφάνισαν μέχρι σήμερα, και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς· επειδή, εκεί υπήρχε βοσκή για τα κοπάδια τους.

⁴² Και απ' αυτούς, τους γιους τού Συμεών, 500 άνδρες πήγαν στο βουνό Σηείρ, έχοντας επικεφαλής τους τον Φελατία, και τον Νεαρία, και τον Ρεφαΐα, και τον Οζιήλ, τους γιους τού Ιεσεί·

⁴³ και πάταξαν το υπόλοιπο των Αμαληκιτών, που είχε διασωθεί, και κατοίκησαν εκεί μέχρι σήμερα.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 5

¹ ΚΑΙ οι γιοι τού Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ, (επειδή, αυτός ήταν ο πρωτότοκος· όμως, επειδή μόλυνε την κοίτη τού πατέρα του, τα πρωτοτόκια του δόθηκαν στους γιους τού Ιωσήφ, γιου τού Ισραήλ· όμως, όχι για να έχει τα πρωτοτόκια ως προς τη γενεαλογία·

² επειδή, ο Ιούδας υπερίσχυσε περισσότερο από τους αδελφούς του, ώστε απ' αυτόν να βγει ο ηγούμενος· τα πρωτοτόκια, όμως, ήσαν τού Ιωσήφ)·

³ οι γιοι τού Ρουβήν, του πρωτότοκου του Ισραήλ, ήσαν: Ο Ανώχ, και ο Φαλλού, ο Εσρών, και ο Χαρμί.

⁴ Οι γιοι τού Ιωήλ ήσαν: Ο Σεμαΐας, ο γιος του, ο Γωγ, ο γιος του, ο Σιμεΐ, ο γιος του,

⁵ ο Μιχά, ο γιος του, ο Ρεαΐα, ο γιος του, ο Βάαλ, ο γιος του,

⁶ ο Βεηρά, ο γιος του, που τον μετοίκισε ο Θελγάθ-φελναςάρ,³⁷ ο βασιλιάς τής Ασσυρίας· αυτός ήταν ο αρχηγός των Ρουβηνιτών.

⁷ Και των αδελφών του, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, όταν απαριθμήθηκε η γενεαλογία των γενεών τους, οι αρχηγοί ήσαν: Ο Ιεϊήλ, και ο Ζαχαρίας,

- ⁸ και ο Βελά, ο γιος τού Αζάζ, γιου τού Σεμά,³⁸ γιου τού Ιωήλ· αυτός κατοίκησε στην Αροήρ, και μέχρι τη Νεβώ και τη Βάαλ-μεών·
- ⁹ και ανατολικά κατοίκησε μέχρι την είσοδο της ερήμου από τον Ευφράτη ποταμό· επειδή, τα κτήνη τους είχαν πληθύνει στη γη Γαλαάδ.
- ¹⁰ Και στις ημέρες τού Σαούλ έκαναν πόλεμο ενάντια στους Αγαρηνούς, που έπεσαν με το χέρι τους· και κατοίκησαν στις σκηνές τους σε ολόκληρο το ανατολικό μέρος τής Γαλαάδ.
- ¹¹ Και οι γιοι τού Γαδ κατοίκησαν απέναντί τους, στη γη τής Βασάν μέχρι τη Σαλχά·
- ¹² ο Ιωήλ, ο αρχηγός τους, και ο Σαφάμ, ο δεύτερος, και ο Ιαναΐ, και ο Σαφάτ, στη Βασάν.
- ¹³ Και οι αδελφοί τους από την οικογένεια των πατέρων τους ήσαν: Ο Μιχαήλ, και ο Μεσουλλάμ, και ο Σεβά, και ο Ιωραΐ, και ο Ιαχάν, και ο Ζιέ, και ο Έβερ, επτά.
- ¹⁴ Αυτοί είναι οι γιοι τού Αβιχαΐλ, του γιου τού Ουρί, του γιου τού Ιαροά, του γιου τού Γαλαάδ, του γιου τού Μιχαήλ, του γιου τού Ιεσισαΐ, γιου τού Ιαδώ, γιου τού Βουζ.
- ¹⁵ Ο Αχί, ο γιος τού Αβδιήλ, γιου τού Γουνί, ήταν ο αρχηγός τής οικογένειας των πατέρων τους.
- ¹⁶ Και κατοίκησαν στη Γαλαάδ, στη Βασάν, και στις κωμοπόλεις της, και σε όλα τα περίχωρα της Σαρών, μέχρι τα σύνορά τους.
- ¹⁷ Όλοι αυτοί απαριθμήθηκαν σύμφωνα με τη γενεαλογία τους στις ημέρες τού Ιωθάμ, του βασιλιά τού Ιούδα, και στις ημέρες τού Ιεροβοάμ, του βασιλιά τού Ισραήλ.
- ¹⁸ Οι γιοι τού Ρουβήν, και οι Γαδίτες, και το μισό τής φυλής τού Μανασσή, από τους δυνατούς, άνδρες που φέρνουν ασπίδα και μάχαιρα, και τεντώνουν τόξο, και γυμνασμένοι σε πόλεμο, ήσαν 44.760, που έβγαιναν σε πόλεμο.
- ¹⁹ Και έκαναν πόλεμο ενάντια στους Αγαρηνούς, και τους Ιετουραίους, και τους Ναφισαίους, και τους Νοδαβαίους.
- ²⁰ Και βοηθήθηκαν εναντίον τους, και οι Αγαρηνοί παραδόθηκαν στα χέρια τους, και όλοι όσοι ήσαν μαζί τους· επειδή, μέσα στη μάχη βόησαν στον Θεό, και τους εισάκουσε, επειδή έλπισαν σ' αυτόν.
- ²¹ Και αιχμαλώτισαν τα κτήνη τους, τις καμήλες τους 50.000, και πρόβατα 250.000, και γαϊδούρια 2.000, και ψυχές ανθρώπων 100.000.
- ²² Επειδή, πολλοί έπεσαν θανατωμένοι, για τον λόγο ότι ο πόλεμος ήταν από τον Θεό. Και κατοίκησαν αντί γι' αυτούς μέχρι τη μετοικεσία.

²³ Και οι γιοι τῆς μισῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ κατοίκησαν στη γῆ· αυτοὶ αὐξήθηκαν ἀπὸ τη Βασάν μέχρι τη Βάαλ-ερμών, και τη Σενεὶρ, και μέχρι τοῦ βουνοῦ Αερμών.³⁹

²⁴ Και αυτοὶ ἦσαν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογένειας των πατέρων τους: Ο Εφέρ, και ο Ιεσεὶ, και ο Ελιήλ, και ο Αζριήλ, και ο Ιερεμίας, και ο Ωδοῦϊας, και ο Ιαδιήλ, ἄνδρες δυνατοὶ σε ἰσχύ, ἄνδρες ονομαστοί, ἀρχηγοὶ τῆς οἰκογένειας των πατέρων τους.

²⁵ Ἀλλά, στάθηκαν παραβάτες ἐνάντια στον Θεό των πατέρων τους, και πόρνευσαν πίσω ἀπὸ ἄλλους θεοὺς των λαῶν τῆς γῆς, τους οἱοῦσιν ο Θεός εἶχε ἀφανίσει ἀπὸ μπροστὰ τους.

²⁶ Γι' αὐτό, ο Θεός τοῦ Ἰσραὴλ διέγειρε το πνεῦμα τοῦ Φουλ, του βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας, και το πνεῦμα τοῦ Θελγάθ-φελνασάρ, του βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας, και τους μετοίκισε, τους Ρουβηνίτες, και τους Γαδίτες, και τη μισή φυλή τοῦ Μανασσῆ, και τους ἔφερε στην Ἀλά, και στην Ἀβώρ, και στην Ἀρά, και στον ποταμὸ Γωζάν, μέχρι σήμερα.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 6

¹ Οἱ ΓΙΟΙ τοῦ Λευὶ ἦσαν: Ο Γηρσών,⁴⁰ ο Καάθ, και ο Μεραρί.

² Και οἱ γιοι τοῦ Καάθ ἦσαν: Ο Ἀμράμ, ο Ισαάρ, ο Χεβρών, και ο Οζιήλ.

³ Και οἱ γιοι τοῦ Ἀμράμ ἦσαν: Ο Ἀαρών, και ο Μωυσῆς, και ἡ Μαριάμ. Οἱ υπόλοιποι γιοι τοῦ Ἀαρών ἦσαν: Ο Ναδάβ, και ο Ἀβιούδ, ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ.

⁴ Ο Ελεάζαρ γέννησε τον Φινεές, και ο Φινεές γέννησε τον Ἀβισσουά,

⁵ και ο Ἀβισσουά γέννησε τον Βουκκί, και ο Βουκκί γέννησε τον Οζί,

⁶ και ο Οζί γέννησε τον Ζεραΐα, και ο Ζεραΐας γέννησε τον Μεραΐώθ,

⁷ ο Μεραΐώθ γέννησε τον Ἀμαρία, και ο Ἀμαρίας γέννησε τον Ἀχιτώβ,

⁸ και ο Ἀχιτώβ γέννησε τον Σαδώκ, και ο Σαδώκ γέννησε τον Ἀχιμάας,

⁹ και ο Ἀχιμάας γέννησε τον Ἀζαρία, και ο Ἀζαρίας γέννησε τον Ἰωανάν,

¹⁰ και ο Ἰωανάν γέννησε τον Ἀζαρία, (αὐτός εἶναι που ἱεράτευσε στον ναό, τον οἱοῦσιν ο οικοδόμησε ο Σολομώντας στην Ἱερουσαλήμ)·

¹¹ και ο Ἀζαρίας γέννησε τον Ἀμαρία, και ο Ἀμαρίας γέννησε τον Ἀχιτώβ,

¹² και ο Ἀχιτώβ γέννησε τον Σαδώκ, και ο Σαδώκ γέννησε τον Σαλλούμ,⁴¹

¹³ και ο Σαλλούμ γέννησε τον Χελκία, και ο Χελκίας γέννησε τον Ἀζαρία,

¹⁴ και ο Ἀζαρίας γέννησε τον Σεραΐα, και ο Σεραΐας γέννησε τον Ἰωσεδέκ,

- 15 και ο Ιωσεδέκ πήγε στη μετοικεσία, όταν ο Κύριος έκανε να μετοικιστεί ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ διαμέσου τού Ναβουχοδονόσορα.
- 16 Οι γιοι τού Λευί ήσαν: Ο Γηρσώμ, ο Καάθ, και ο Μεραρί.
- 17 Και αυτά είναι τα ονόματα των γιων τού Γηρσώμ: Λιβνί και Σιμεΐ.
- 18 Και οι γιοι τού Καάθ ήσαν: Ο Αμράμ, και ο Ισαάρ, και ο Χεβρών, και ο Οζιήλ.
- 19 Οι γιοι τού Μεραρί ήσαν: Ο Μααλί, και ο Μουσί. Και οι συγγένειες των Λευιτών, σύμφωνα με τις πατριές τους, ήσαν αυτές:
- 20 Του Γηρσώμ, ο Λιβνί, ο γιος του, ο Ιαάθ, ο γιος του, ο Ζιμμά, ο γιος του,
- 21 ο Ιωάχ,⁴² ο γιος του, ο Ιδδώ,⁴³ ο γιος του, ο Ζερά, ο γιος του, ο Ιεθραί,⁴⁴ ο γιος του.
- 22 Οι γιοι τού Καάθ ήσαν: Ο Αμμιναδάβ, ο γιος του, ο Κορέ, ο γιος του, ο Ασείρ,⁴⁵ ο γιος του,
- 23 ο Ελκανά, ο γιος του, και ο Εβιασάφ, ο γιος του, και ο Ασείρ, ο γιος του,
- 24 ο Ταχάθ, ο γιος του, ο Ουριήλ,⁴⁶ ο γιος του, ο Οζίας, ο γιος του, και ο Σαούλ, ο γιος του.
- 25 Και οι γιοι τού Ελκανά ήσαν: Ο Αμασαΐ, και ο Αχιμώθ.
- 26 Και ο Ελκανά· οι γιοι τού Ελκανά ήσαν: Ο Σουφί,⁴⁷ ο γιος του, και ο Ναχάθ,⁴⁸ ο γιος του,
- 27 ο Ελιάβ,⁴⁹ ο γιος του, ο Ιεροάμ, ο γιος του, ο Ελκανά, ο γιος του.
- 28 Και οι γιοι τού Σαμουήλ ήσαν: Ο Βασνί,⁵⁰ ο πρωτότοκος, και ο Αβιά.
- 29 Οι γιοι τού Μεραρί ήσαν: Ο Μααλί, ο Λιβνί, ο γιος του, ο Σιμεΐ, ο γιος του, ο Ουζά, ο γιος του,
- 30 ο Σιμαά, ο γιος του, ο Αγγία, ο γιος του, ο Ασαΐας, ο γιος του.
- 31 ΚΑΙ αυτοί είναι εκείνοι που ο Δαβίδ κατέστησε στο έργο τής μουσικής τού οίκου τού Κυρίου, αφού η κιβωτός βρήκε ανάπαυση.
- 32 Και υπηρετούσαν μπροστά στη σκηνή τού μαρτυρίου με ψαλμωδίες, μέχρις ότου ο Σολομώντας οικοδόμησε τον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ· και τότε τοποθετήθηκαν στο υπόργημά τους, σύμφωνα με την τάξη τους.
- 33 Και αυτοί είναι εκείνοι που τοποθετήθηκαν, μαζί με τα παιδιά τους: Από τους γιους των Κααθιτών: Ο Αιμάν, ο ψαλτωδός, γιος τού Ιωήλ, γιος τού Σαμουήλ,
- 34 γιου τού Ελκανά, γιου τού Ιεροάμ, γιου τού Ελιήλ, γιου τού Θωά,⁵¹
- 35 γιου τού Σουφ,⁵² γιου τού Ελκανά, γιου τού Μαάθ, γιου τού Αμασαΐ,

- 36 γιου τού Ελκανά, γιου τού Ιωήλ,⁵³ γιου τού Αζαρία, γιου τού Σοφονία,
 37 γιου τού Ταχάθ, γιου τού Ασείρ, γιου τού Εβιασάφ, γιου τού Κορέ,
 38 γιου τού Ισαάρ, γιου τού Καάθ, γιου τού Λευί, γιου τού Ισραήλ·
 39 και ο αδελφός τού Ασάφ, που στεκόταν δεξιά του· ο Ασάφ, ο γιος τού Βαραχία, γιου τού Σιμεά,
 40 γιου τού Μιχαήλ, γιου τού Βαασία, γιου τού Μαλχία,
 41 γιου τού Εθνεί, γιου τού Ζερά, γιου τού Αδαΐα,
 42 γιου τού Εθάν, γιου τού Ζιμμά, γιου τού Σιμεΐ,
 43 γιου τού Ιαάθ, γιου τού Γηρσώμ, γιου τού Λευί·
 44 και οι αδελφοί τους, οι γιοι τού Μεραρί, που ήσαν από αριστερά· ο Εθάν,⁵⁴ ο γιος τού Κεισί,⁵⁵ γιου τού Αβδί, γιου τού Μαλλούχ,
 45 γιου τού Ασαβία, γιου τού Αμασία, γιου τού Χελκία,
 46 γιου τού Αμσί, γιου τού Βανί, γιου τού Σαμείρ,
 47 γιου τού Μααλί, γιου τού Μουσί, γιου τού Μεραρί, γιου τού Λευί·
 48 και οι αδελφοί τους οι Λευίτες, διορισμένοι σε όλες τις υπηρεσίες τής σκηνής τού οίκου τού Θεού.
 49 Και ο Ααρών και οι γιοι του θυμιάζαν επάνω στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων, και επάνω στο θυσιαστήριο του θυμιάματος, διορισμένοι σε όλες τις εργασίες τού αγίου των αγίων, και στο να κάνουν εξιλέωση για τον Ισραήλ, σύμφωνα με όλα όσα είχε προστάξει ο Μωυσής, ο δούλος τού Θεού.
 50 Και αυτοί είναι οι γιοι τού Ααρών: Ο Ελεάζαρ, ο γιος του, ο Φινεές, ο γιος του, ο Αβισσουά, ο γιος του,
 51 ο Βουκκί, ο γιος του, ο Οζί, ο γιος του, ο Ζεραΐας, ο γιος του,
 52 ο Μεραϊώθ, ο γιος του, ο Αμαρίας, ο γιος του, ο Αχιτώβ, ο γιος του,
 53 ο Σαδώκ, ο γιος του, ο Αχιμάας, ο γιος του.
 54 Και αυτές ήσαν οι κατοικίες τους, σύμφωνα με τις κωμοπόλεις τους στα σύνορά τους, των γιων τού Ααρών, από τη συγγένεια των Κααθιτών· επειδή, σ' αυτούς έπεσε ο κλήρος·
 55 και έδωσαν σ' αυτούς τη Χεβρών στη γη τού Ιούδα, και τα περίχωρά της ολόγυρα απ' αυτή.
 56 Τα χωράφια, όμως, της πόλης, και τις κωμοπόλεις της, τα έδωσαν στον Χάλεβ, τον γιο τού Ιεφοννή.

- ⁵⁷ Και στους γιους τού Ααρών έδωσαν τις πόλεις τού Ιούδα, τη Χεβρών, την πόλη τού καταφυγίου, και τη Λιβνά και τα περίχωρά της, και την Ιαθείρ, και την Εσθεμωά και τα περίχωρά της,
- ⁵⁸ και την Ηλών⁵⁶ και τα περίχωρά της, τη Δεβείρ, και τα περίχωρά της,
- ⁵⁹ και την Ασάν⁵⁷ και τα περίχωρά της, και τη Βαιθ-σεμές και τα περίχωρά της,
- ⁶⁰ και από τη φυλή τού Βενιαμίν, τη Γαβαά και τα περίχωρά της, και την Αλεμέθ⁵⁸ και τα περίχωρά της, και την Αναθώθ και τα περίχωρά της· όλες οι πόλεις τους, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, ήσαν 13.
- ⁶¹ Και στους γιους τού Καάθ, αυτούς που εναπέμειναν, δόθηκαν σύμφωνα με κλήρο από τη συγγένεια κάθε φυλής, και από τη μισή φυλή τού Μανασσή, δέκα πόλεις.
- ⁶² Και στους γιους τού Γηρσώμ, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, από τη φυλή τού Ισάχαρ, και από τη φυλή τού Ασήρ, και από τη φυλή τού Νεφθαλί, και από τη φυλή τού Μανασσή στη Βασάν, 13 πόλεις.
- ⁶³ Στους γιους τού Μεραρί, σύμφωνα με τις συγγένειές τους, δόθηκαν με κλήρο από τη φυλή τού Ρουβήν, και από τη φυλή τού Γαδ, και από τη φυλή τού Ζαβουλών, 12 πόλεις.
- ⁶⁴ Και οι γιοι Ισραήλ έδωσαν στους Λευίτες αυτές τις πόλεις και τα περίχωρά τους.
- ⁶⁵ Και έδωσαν σύμφωνα με κλήρο, από τη φυλή των γιων τού Ιούδα, και από τη φυλή των γιων τού Συμεών, και από τη φυλή των γιων τού Βενιαμίν, αυτές τις πόλεις, που ονομάστηκαν σύμφωνα με τα ονόματά τους.
- ⁶⁶ Και οι συγγένειες των γιων τού Καάθ πήραν πόλεις των συνόρων τους από τη φυλή τού Εφραΐμ.
- ⁶⁷ Και τους έδωσαν τις πόλεις τού καταφυγίου, τη Συχέμ, και τα περίχωρά της, στο βουνό Εφραΐμ, και τη Γεζέρ και τα περίχωρά της,
- ⁶⁸ και την Ιοκμεάμ και τα περίχωρά της, και τη Βαιθ-ωρών και τα περίχωρά της,
- ⁶⁹ και την Αιαλών και τα περίχωρά της, και τη Γαθ-ριμμών και τα περίχωρά της·
- ⁷⁰ και από τη μισή φυλή τού Μανασσή, την Ανήρ και τα περίχωρά της, και τη Βιλεάμ και τα περίχωρά της· αυτές τις έδωσαν στις συγγένειες αυτών που εναπέμειναν από τους γιους τού Καάθ.
- ⁷¹ Στους γιους τού Γηρσώμ έδωσαν, από τη συγγένεια της μισής φυλής τού Μανασσή, τη Γωλάν στη Βασάν και τα περίχωρά της, και την Ασταρώθ και τα περίχωρά της·

- ⁷² και από τη φυλή τού Ισσάχαρ, την Κεδές και τα περίχωρά της, τη Δαβράθ και τα περίχωρά της,
- ⁷³ και τη Ραμώθ και τα περίχωρά της, και την Ανείμ και τα περίχωρά της·
- ⁷⁴ και από τη φυλή τού Ασήρ, τη Μασάλ και τα περίχωρά της, και την Αβδών και τα περίχωρά της,
- ⁷⁵ και τη Χουκώκ και τα περίχωρά της, και τη Ρεώβ και τα περίχωρά της·
- ⁷⁶ και από τη φυλή τού Νεφθαλί, την Κεδές στη Γαλιλαία και τα περίχωρά της, και την Αμμών και τα περίχωρά της, και την Κιριαθαΐμ και τα περίχωρά της.
- ⁷⁷ Στους γιους τού Μεραρί, αυτούς που εναπέμειναν, έδωσαν, από τη φυλή τού Ζαβουλών, τη Ριμμών και τα περίχωρά της, τη Θαβώρ και τα περίχωρά της·
- ⁷⁸ και στην αντίπερα πλευρά τού Ιορδάνη, κοντά στην Ιεριχώ, προς ανατολάς τού Ιορδάνη, έδωσαν, από τη φυλή τού Ρουβήν, τη Βοσόρ στην έρημο και τα περίχωρά της, και την Ιασά και τα περίχωρά της,
- ⁷⁹ και την Κεδημώθ και τα περίχωρά της, και τη Μηφαάθ και τα περίχωρά της·
- ⁸⁰ και από τη φυλή τού Γαδ, τη Ραμώθ στη Γαλαάδ και τα περίχωρά της, και τη Μαχαναΐμ και τα περίχωρά της,
- ⁸¹ και την Εσεβών και τα περίχωρά της, και την Ιαζήρ και τα περίχωρά της.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 7

- ¹ Και οι γιοι τού Ισσάχαρ ήσαν: Ο Θωλά, και ο Φουά, ο Ιασούβ, και ο Σιμβρών, τέσσερις.
- ² Και οι γιοι τού Θωλά ήσαν: Ο Οζί, και ο Ρεφαΐα, και ο Ιεριήλ, και ο Ιαμαΐ, και ο Ιεβσάμ, και ο Σεμουήλ, αρχηγοί τής οικογένειας των πατέρων τους στον Θωλά, ισχυροί σε δύναμη στις γενεές τους· ο αριθμός τους ήταν, στις ημέρες τού Δαβίδ, 22.600.
- ³ Και οι γιοι τού Οζί ήσαν: Ο Ιζραΐας· και οι γιοι τού Ιζραΐα ήσαν: Ο Μιχαήλ, και ο Οβαδία, και ο Ιωήλ, και ο Ιεσία, πέντε, όλοι τους αρχηγοί.
- ⁴ Και μαζί τους, σύμφωνα με τις γενεές τους, ανάλογα με τις πατρικές τους οικογένειες, ήσαν τάγματα που παρατάσσονταν σε πόλεμο 36.000 άνδρες· επειδή, είχαν αποκτήσει πολλές γυναίκες και γιους.
- ⁵ Και οι αδελφοί τους, ανάμεσα σε όλες τις οικογένειες του Ισσάχαρ, οι ισχυροί σε δύναμη, όλοι εκείνοι που απαριθμήθηκαν σύμφωνα με τις γενεαλογίες τους, ήσαν 87.000.
- ⁶ Οι γιοι τού Βενιαμίν ήσαν: Ο Βελά, και ο Βεχέρ, και ο Ιεδιαήλ, τρεις.

- ⁷ Και οι γιοι τού Βελά ήσαν: Ο Εσβών, και ο Οζί, και ο Οζιήλ, και ο Ιεριμώθ, και ο Ιρί, πέντε, αρχηγοί των πατρικών οικογενειών, ισχυροί με δύναμη, που απαριθμήθηκαν σύμφωνα με τις γενεαλογίες τους, ήσαν 22.034.
- ⁸ Και οι γιοι τού Βεχέρ ήσαν: Ο Ζεμιρά, και ο Ιωάς, και ο Ελιέζερ, και ο Ελιωνάι, και ο Αμρί, και ο Ιεριμώθ, και ο Αβιά, και ο Αναθώθ, και ο Αλαμέθ· όλοι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Βεχέρ.
- ⁹ Και η γενεαλογική τους απαρίθμηση, σύμφωνα με τις γενεές τους, ήταν 22.200, αρχηγοί των πατρικών τους οικογενειών, ισχυροί σε δύναμη.
- ¹⁰ Και οι γιοι τού Ιεδιαήλ ήσαν: Ο Βαλαάν· και οι γιοι τού Βαλαάν ήσαν: Ο Ιεούς, και ο Βενιαμίν, και ο Εχούδ, και ο Χανασανά, και ο Ζηθάν, και ο Θαρσείς, και ο Αχισσάρ·
- ¹¹ όλοι αυτοί οι γιοι τού Ιεδιαήλ, αρχηγοί πατριών, ισχυροί σε δύναμη, ήσαν 17.200, που μπορούσαν να εκστρατεύσουν σε πόλεμο.
- ¹² Και ο Σουφίμ, και ο Ουτίμ,⁵⁹ οι γιοι τού Ιρ'60 και οι γιοι τού Αχήρ,⁶¹ ο Ουσίμ.
- ¹³ Οι γιοι τού Νεφθαλί ήσαν: Ο Ιασιήλ, και ο Γουνί, και ο Ιεσέρ, και ο Σαλλούμ, οι γιοι τής Βαλλάς.
- ¹⁴ Οι γιοι τού Μανασσή ήσαν: Ο Ασριήλ, που γέννησε η γυναίκα του· (ενώ, η παλλακή του, η Σύρια, γέννησε τον Μαχείρ, τον πατέρα τού Γαλαάδ·
- ¹⁵ και ο Μαχείρ πήρε για γυναίκα την αδελφή τού Ουτίμ και του Σουφίμ· και το όνομα της αδελφής τους ήταν Μααχά). Και το όνομα του δεύτερου ήταν Σαλπαάδ· και ο Σαλπαάδ γέννησε θυγατέρες.
- ¹⁶ Και η Μααχά, η γυναίκα τού Μαχείρ, γέννησε γιο, και αποκάλεσε το όνομά του Φαρές· και το όνομα του αδελφού του ήταν Σαρές· και οι γιοι του ήσαν ο Ουλάμ, και ο Ρακέμ.
- ¹⁷ Και οι γιοι τού Ουλάμ ήσαν ο Βεδάν. Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Γαλαάδ, γιου τού Μαχείρ, γιου τού Μανασσή.
- ¹⁸ Και η αδελφή του η Αμμολεκέθ γέννησε τον Ισούδ, και τον Αβιέζερ, και τον Μααλά.
- ¹⁹ Και οι γιοι τού Σεμιδά ήσαν: Ο Αχιάν, και ο Συχέμ, και ο Λικχί, και ο Ανιάμ.
- ²⁰ Και οι γιοι τού Εφραΐμ ήσαν: Ο Σουθαλά, και ο Βερές, ο γιος του, και ο Ταχάθ, ο γιος του, και ο Ελεαδά, ο γιος του, και ο Ταχάθ, ο γιος του,
- ²¹ και ο Ζαβάδ, ο γιος του, και ο Σουθαλά, ο γιος του, και ο Εσέρ, και ο Ελεάδ· και τους θανάτωσαν οι άνδρες τής Γαθ, που γεννήθηκαν σ' εκείνον τον τόπο, επειδή κατέβηκαν να πάρουν τα κτήνη τους.
- ²² Και ο Εφραΐμ, ο πατέρας τους, πένθησε πολλές ημέρες, και ήρθαν οι αδελφοί του για να τον παρηγορήσουν.

- 23** Ὑστερα, μπήκε μέσα στη γυναίκα του, η οποία συνέλαβε και γέννησε έναν γιο· και αποκάλεσε το όνομά του Βεριά, επειδή γεννήθηκε σε συμφορά, που συνέβηκε στην οικογένειά του.
- 24** (Και η θυγατέρα του ήταν η Σερά, η οποία οικοδόμησε τη Βαιθ-ωρών, την κάτω και την άνω, και την Ουζέν-σεερά).
- 25** Και ο Ρεφά ήταν ο γιος του, και ο Ρεσέφ και ο Θελά, οι γιοι του, και ο Ταχάν, ο γιος του,
- 26** ο Λααδάν, ο γιος του, ο Αμμιούδ, ο γιος του, ο Ελिसαμά, ο γιος του,
- 27** ο Ναυή, ο γιος του, ο Ιησούς, ο γιος του.
- 28** Και οι ιδιοκτησίες τους και οι κατοικίες τους ήσαν: Η Βαιθήλ και οι κωμοπόλεις της, και προς τα ανατολικά ήταν η Νααράν, και προς τα δυτικά η Γέζερ, και οι κωμοπόλεις της, και η Συχέμ, και οι κωμοπόλεις της, μέχρι τη Γάζα και τις κωμοπόλεις της·
- 29** και, στα σύνορα των γιων τού Μανασσή, ήσαν: Η Βαιθ-σάν και οι κωμοπόλεις της, η Θαανάχ και οι κωμοπόλεις της, η Μεγιδδώ και οι κωμοπόλεις της, η Δωρ και οι κωμοπόλεις της. Σ' αυτές κατοικούσαν οι γιοι τού Ιωσήφ, γιου τού Ισραήλ.
- 30** Οι γιοι τού Ασήρ ήσαν: Ο Ιεμνά, και ο Ιεσσουά, και ο Ιεσσουάι, και ο Βεριά, και η Σερά, η αδελφή τους.
- 31** Και οι γιοι τού Βεριά ήσαν: Ο Έβερ, και ο Μαλχιήλ, που είναι ο πατέρας τού Βιρ-ζαβίθ.
- 32** Και ο Έβερ γέννησε τον Ιαφλήτ, και τον Σωμήρ, και τον Χωθάμ, και τη Σουά, την αδελφή τους.
- 33** Και οι γιοι τού Ιαφλήτ ήσαν: Ο Φασάχ, και ο Βιμάλ, και ο Ασουάθ· αυτοί είναι οι γιοι τού Ιαφλήτ.
- 34** Και οι γιοι τού Σωμήρ ήσαν: Ο Αχί, και ο Ρωγά, ο Ιεχουβά, και ο Αράμ.
- 35** Και οι γιοι τού Ελέμ, του αδελφού του, ήσαν: Ο Σωφά, και ο Ιεμνά, και ο Σελλής, και ο Αμάλ.
- 36** Οι γιοι τού Σωφά ήσαν: Ο Σουά, και ο Αρνεφέρ, και ο Σωγάλ, και ο Βερί, και ο Ιεμρά,
- 37** ο Βοσόρ, και ο Ωδ, και ο Σαμμά, και ο Σελισά, και ο Ιθράν, και ο Βεηρά.
- 38** Και οι γιοι τού Ιεθέρ ήσαν: Ο Ιεφοννή, και ο Φισπά, και ο Αρά.
- 39** Και οι γιοι τού Ουλλά ήσαν: Ο Αράχ, και ο Ανιήλ, και ο Ρισιά.
- 40** Όλοι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ασήρ, αρχηγοί πατρικών οικογενειών, εκλεκτοί, ισχυροί σε δύναμη, πρώτοι αρχηγοί. Και ο αριθμός τους, σύμφωνα με τη

γενεαλογία τους, όσοι ήσαν άξιοι να παραταχθούν σε μάχη, ήσαν 26.000 άνδρες.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 8

- 1** ΚΑΙ ο Βενιαμίν γέννησε τον Βελά, τον πρωτότοκό του, τον Ασβήλ, τον δεύτερο, και τον Ααρά, τον τρίτο,
- 2** τον Νωά, τον τέταρτο, και τον Ραφά, τον πέμπτο.
- 3** Και οι γιοι τού Βελά ήσαν: Ο Αδδάρ,⁶² και ο Γηρά, και ο Αβιούδ,
- 4** και ο Αβισσουά, και ο Νααμάν, και ο Αχωά,
- 5** και ο Γηρά, και ο Σεφουφάν,⁶³ και ο Ουράμ.
- 6** Και αυτοί είναι οι γιοι τού Εχούδ, που ήσαν αρχηγοί πατριών, σ' εκείνους που κατοικούσαν τη Γαβαά, και είχαν μετοικιστεί στη Μαναχάθ·
- 7** και ο Νααμάν, και ο Αχιά, και ο Γηρά, που τους μετοίκισε, και γέννησε τον Ουζά και τον Αχιούδ.
- 8** Και ο Σααραϊμ γέννησε γιους στη γη τού Μωάβ, αφού απέβαλε την Ουσίμ και τη Βααρά, τις γυναίκες του·
- 9** και γέννησε από την Οδές, τη γυναίκα του, τον Ιωβάβ, και τον Σιβιά, και τον Μησά, και τον Μαλχάμ,
- 10** και τον Ιεούς, και τον Σαχιά, και τον Μιρμά· αυτοί ήσαν οι γιοι του, αρχηγοί πατριών.
- 11** Και από την Ουσίμ είχε γεννήσει τον Αβιτώβ, και τον Ελφαάλ.
- 12** Και οι γιοι τού Ελφαάλ ήσαν: Ο Έβερ, και ο Μισαάμ, και ο Σαμέρ, που οικοδόμησε την Ωνώ, και τη Λωδ και της κωμοπόλεις της·
- 13** και ο Βεριά, και ο Σεμά, αυτοί ήσαν αρχηγοί πατριών σ' εκείνους που κατοικούσαν την Αιαλών· αυτοί έδιωξαν τους κατοίκους τής Γαθ·
- 14** και ο Αχιώ, ο Σασάκ, και ο Ιερεμώθ,
- 15** και ο Ζεβαδίας, και ο Αράδ, και ο Αδέρ,
- 16** και ο Μιχαήλ, και ο Ιεσπά, και ο Ιωχά, οι γιοι τού Βεριά·
- 17** και ο Ζεβαδίας, και ο Μεσουλλάμ, και ο Εζεκί, και ο Έβερ,
- 18** ο Ισμεραϊ, και ο Ιεζλιά, και ο Ιωβάβ, οι γιοι τού Ελφαάλ·
- 19** και ο Ιακείμ, και ο Ζιχρί, και ο Ζαβδί,
- 20** και ο Ελιηνάι, και ο Ζιλθαϊ, και ο Ελιήλ,
- 21** και ο Αδαΐας, και ο Βεραΐα, και ο Σιμράθ, οι γιοι τού Σεμά·

- 22 και ο Ιεσφάν, και ο Έβερ, και ο Ελιήλ,
 23 και ο Αβδών, και ο Ζιχρί, και ο Ανάν,
 24 και ο Ανανίας, και ο Ελάμ, και ο Ανθωθιά,
 25 και ο Ιεφεδία, και ο Φανουήλ, οι γιοι τού Σασάκ·
 26 και ο Σαμσεραϊ, και ο Σεαρία, και ο Γοθολία,
 27 και ο Ιερασία, και ο Ηλιά, και ο Ζιχρί, οι γιοι τού Ιεροάμ.
 28 Αυτοί ήσαν αρχηγοί πατριών, αρχηγοί σύμφωνα με τις γενεές τους. Αυτοί κατοίκησαν στην Ιερουσαλήμ.
 29 Στη Γαβαών κατοίκησε ο πατέρας Γαβαών, και το όνομα της γυναίκας του ήταν Μααχά·
 30 και ο πρωτότοκος γιος του ήταν ο Αβδών, έπειτα ο Σουρ, και ο Κεις, και ο Βάαλ, και ο Ναδάβ,
 31 και ο Γεδώρ, και ο Αχιώ, και ο Ζαχέρ,⁶⁴
 32 και ο Μικλώθ, αυτός που γέννησε τον Σιμεά.⁶⁵ Και αυτοί ακόμα κατοίκησαν μαζί με τους αδελφούς τους στην Ιερουσαλήμ, απέναντι από τα αδέρφια τους.
 33 Και ο Νηρ γέννησε τον Κεις, και ο Κεις γέννησε τον Σαούλ, και ο Σαούλ γέννησε τον Ιωνάθαν, και τον Μαλχί-σουέ, και τον Αβιναδάβ, και τον Εσβαάλ.⁶⁶
 34 Και ο γιος τού Ιωνάθαν ήταν ο Μερίβ-βαάλ·⁶⁷ και ο Μερίβ-βαάλ γέννησε τον Μιχά.
 35 Και οι γιοι τού Μιχά ήσαν: Ο Φιθών, και ο Μελέχ, και ο Θαραέα, και ο Άχαζ.
 36 Και ο Άχαζ γέννησε τον Ιωαδά· και ο Ιωαδά γέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ, και τον Ζιμβρί· και ο Ζιμβρί γέννησε τον Μοσά·
 37 και ο Μοσά γέννησε τον Βινέα· ο Ραφά, ο γιος του· ο Ελεασά, ο γιος του.
 38 Και ο Ασήλ είχε έξι γιους, τα ονόματα των οποίων είναι τούτα: Ο Αζρικάμ, ο Βοχερού, και ο Ισμαήλ, και ο Σεαρία, και ο Οβαδία, και ο Ανάν· όλοι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ασήλ.
 39 Και οι γιοι τού Ησέκ τού αδελφού του ήσαν: Ο Ουλάμ, ο πρωτότοκός του, ο Ιεούς, ο δεύτερος, και ο Ελιφελέτ, ο τρίτος.
 40 Και οι γιοι τού Ουλάμ ήσαν άνδρες ισχυροί σε δύναμη, που τέντωναν τόξο, και που είχαν πολλούς γιους, και γιους των γιων, 150. Όλοι αυτοί ήσαν από τους γιους τού Βενιαμίν.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 9

- ¹ Ἔτσι, ολόκληρος ο Ισραήλ απαριθμήθηκε κατά γενεαλογίες· και, δέστε, είναι γραμμένοι στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ισραήλ και του Ιούδα. Αλλά, μετοικίστηκαν στη Βαβυλώνα εξαιτίας των ανομιών τους.
- ² ΚΑΙ οι πρώτοι κάτοικοι, που ήσαν στις ιδιοκτησίες τους, στις πόλεις τους, ήσαν οι Ισραηλίτες, οι ιερείς, οι Λευίτες, και οι Νεθινεΐμ.
- ³ Και στην Ιερουσαλήμ κατοίκησαν από τους γιους τού Ιούδα, και από τους γιους τού Βενιαμίν, και από τους γιους τού Εφραΐμ, και τού Μανασσή,
- ⁴ ο Γουθαΐ, ο γιος τού Αμμιούδ, γιου τού Αμρί, γιου τού Ιμρί, γιου τού Βανί, από τους γιους τού Φαρές, γιου τού Ιούδα.
- ⁵ Και από τους Σηλωνίτες, ο Ασαΐας ο πρωτότοκος, και οι γιοι του.
- ⁶ Και από τους γιους τού Ζερά, ο Ιεουήλ, και οι αδελφοί τους, 690.
- ⁷ Και από τους γιους τού Βενιαμίν, ο Σαλλού, ο γιος τού Μεσουλλάμ, γιου τού Ωδουΐα, γιου τού Ασενουά,
- ⁸ και ο Ιεβνιά, ο γιος τού Ιεροάμ, και ο Ηλά, ο γιος τού Οζί, γιου τού Μιχρί, και ο Μεσουλλάμ, γιος τού Σεφατία, γιου τού Ραγουήλ, γιου τού Ιβνιά·
- ⁹ και οι αδελφοί τους, σύμφωνα με τις γενεές τους, 956. Όλοι αυτοί οι άνδρες ήσαν αρχηγοί πατριών, σύμφωνα με τις πατρικές τους οικογένειες.
- ¹⁰ Και από τους ιερείς, ο Ιεδαΐας, και ο Ιωιαρείβ, και ο Ιαχεΐν,
- ¹¹ και ο Αζαρίας,⁶⁸ ο γιος τού Χελκία, γιου τού Μεσουλλάμ, γιου τού Σαδώκ, γιου τού Μεραΐώθ, γιου τού Αχιτώβ, άρχοντας του οίκου τού Θεού·
- ¹² και ο Αδαΐας, ο γιος τού Ιεροάμ, γιου τού Πασχώρ, γιου τού Μαλχίου, και ο Μασαΐ, ο γιος τού Αδιήλ, γιου τού Ιαζηρά, γιου τού Μεσουλλάμ, γιου τού Μεσιλλεμίθ, γιου τού Ιμμήρ·
- ¹³ και οι αδελφοί τους, οι αρχηγοί των πατρικών τους οικογενειών, 1.760, ισχυροί με δύναμη, άξιοι για το έργο τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου.
- ¹⁴ Και από τους Λευίτες, ο Σεμαΐας, ο γιος τού Ασσούβ, γιου τού Αζρικόμ, γιου τού Ασαβία, από τους γιους τού Μεραρί·
- ¹⁵ και ο Βακβακάρ, ο Ερές, και ο Γαλάλ, και ο Ματθανίας, ο γιος τού Μιχά, γιου τού Ζιχρί, γιου τού Ασάφ·
- ¹⁶ και ο Οβαδία, ο γιος τού Σεμαΐα, γιου τού Γαλάλ, γιου τού Ιεδουθούν, και ο Βαραχίας, ο γιος τού Ασά, γιου τού Ελκανά, αυτός που κατοίκησε στις κωμοπόλεις των Νετωφαθιτών.
- ¹⁷ Και οι θυρωροί ήσαν: Ο Σαλλούμ, και ο Ακκούβ, και ο Ταλμών, και ο Αχιμάν, και οι αδελφοί τους· ο Σαλλούμ ήταν ο άρχοντας·
- ¹⁸ αυτοί ήσαν μέχρι τώρα στην πύλη τού βασιλιά, προς τα ανατολικά, θυρωροί κατά τάγματα των γιων τού Λευί.

- 19 Και ο Σαλλούμ, ο γιος τού Κωρή, γιου τού Εβιασάφ, γιου τού Κορέ, και οι αδελφοί του, από την οικογένεια του πατέρα του, οι Κορίτες, ήσαν υπεύθυνοι για το έργο τής υπηρεσίας, φύλακες των πυλών τής σκηνής· και οι πατέρες τους, στο στρατόπεδο του Κυρίου, ήσαν φύλακες της εισόδου.
- 20 Και ο Φινεές, ο γιος τού Ελεάζαρ, μαζί με τον οποίο ήταν ο Κύριος, ήταν άλλοτε άρχοντας επάνω σ' αυτούς.
- 21 Ο Ζαχαρίας, ο γιος τού Μεσελεμιά ήταν πυλωρός τής θύρας τής σκηνής τού μαρτυρίου.
- 22 Όλοι αυτοί που ήσαν εκλεγμένοι για να είναι πυλωροί των θυρών, ήσαν 212. Αυτοί ήσαν απαριθμημένοι, σύμφωνα με γενεαλογίες στις κωμοπόλεις τους, που ο Δαβίδ και ο Σαμουήλ, αυτός που έβλεπε, τους είχαν βάλει στο υπόργημά τους.
- 23 Και αυτοί και οι γιοι τους είχαν την επιστασία των πυλών τού οίκου τού Κυρίου, του οίκου τής σκηνής, για να φυλάττουν.
- 24 Οι πυλωροί ήσαν προς την κατεύθυνση των τεσσάρων ανέμων, προς ανατολάς, προς δυσμάς, προς βορράν, και προς νότον.
- 25 Και οι αδελφοί τους, που ήσαν στις κωμοπόλεις τους, έπρεπε να έρχονται ανά επτά ημέρες στους διορισμένους καιρούς, μαζί μ' αυτούς.
- 26 Επειδή, αυτοί οι Λευίτες, οι τέσσερις αρχιπυλωροί, έμεναν στο υπόργημά τους, και είχαν την επίβλεψη των οικημάτων και των θησαυρών τού οίκου τού Θεού.
- 27 Και διανυχτέρευαν γύρω από τον οίκο τού Θεού, επειδή η φύλαξη ήταν στη δική τους επίβλεψη, και αυτοί έπρεπε να τον ανοίγουν κάθε πρωινό.
- 28 Και μερικοί απ' αυτούς είχαν την επίβλεψη των λειτουργικών σκευών, επειδή μετρημένα τα έφερναν μέσα και μετρημένα τα έβγαζαν έξω.
- 29 Απ' αυτούς, ακόμα, ήσαν διορισμένοι για τα άλλα σκεύη, και για όλα τα σκεύη των ιερών, και για το σιμιγδάλι, και το κρασί, και το λάδι, και το θυμίαμα, και τα αρώματα.
- 30 Και μερικοί από τους γιους των ιερέων κατασκεύαζαν το αρωματικό μύρο.
- 31 Και ο Ματθαθίας, αυτός από τους Λευίτες, ο πρωτότοκος, ο Σαλλούμ, του Κορίτη, είχε την επίβλεψη των τηγανιζόμενων πραγμάτων.
- 32 Και άλλοι από τους αδελφούς τους, από τους γιους των Κααθιτών, ήσαν για τους άρτους τής πρόθεσης, για να τους ετοιμάζουν ανά σάββατο.
- 33 Και απ' αυτούς ήσαν οι ψαλτωδοί, αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, που έμεναν στα οικήματα ελεύθεροι· επειδή, ενασχολούνταν στο έργο αυτό ημέρα και νύχτα.

- ³⁴ Αυτοί ήσαν οι αρχηγοί των πατριών των Λευιτών, σύμφωνα με τις γενεές τους· αυτοί οι αρχηγοί κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ.
- ³⁵ ΚΑΙ στη Γαβών κατοίκησε ο πατέρας Γαβών, ο Ιεχίλ, και το όνομα της γυναίκας του ήταν Μααχά·
- ³⁶ και ο πρωτότοκος γιος του ήταν ο Αβδών, έπειτα ο Σουρ, και ο Κεις, και ο Βάαλ, και ο Νηρ, και ο Ναδάβ,
- ³⁷ και ο Γεδώρ, και ο Αχιώ, και ο Ζαχαρίας, και ο Μικλώθ·
- ³⁸ και ο Μικλώθ γέννησε τον Σιμεάμ. Και αυτοί ακόμα κατοίκησαν μαζί με τους αδελφούς τους στην Ιερουσαλήμ, απέναντι από τους αδελφούς τους.
- ³⁹ Και ο Νηρ γέννησε τον Κεις, και ο Κεις γέννησε τον Σαούλ, και ο Σαούλ γέννησε τον Ιωνάθαν, και τον Μελχί-σουέ, και τον Αβιναδάβ, και τον Ες-βαάλ.
- ⁴⁰ Και ο γιος τού Ιωνάθαν ήταν ο Μερίβ-βαάλ· και ο Μερίβ-βαάλ γέννησε τον Μιχά.
- ⁴¹ Και οι γιοι τού Μιχά ήσαν ο Φιθών, και ο Μελέχ, και ο Θαρεά,
- ⁴² και ο Άχαζ, αυτός που γέννησε τον Ιαρά· και ο Ιαρά γέννησε τον Αλεμέθ, και τον Αζμαβέθ, και τον Ζιμβρί· και ο Ζιμβρί γέννησε τον Μοσά·
- ⁴³ και ο Μοσά γέννησε τον Βινεά· και ο Ρεφαΐα ήταν γιος του· ο Ελεασά, ο γιος του· ο Ασήλ, ο γιος του.
- ⁴⁴ Και ο Ασήλ είχε έξι γιους, που τα ονόματά τους είναι τούτα: Ο Αζρικάμ, ο Βοχερού, και ο Ισμαήλ, και ο Σεαρία, και ο Οβαδία, και ο Ανάν· αυτοί ήσαν οι γιοι τού Ασήλ.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 10

- ¹ ΟΙ ΔΕ Φιλισταίοι πολεμούσαν ενάντια στον Ισραήλ· και οι άνδρες τού Ισραήλ έφυγαν μπροστά από τους Φιλισταίους, και έπεσαν φονευμένοι στο βουνό Γελβουέ.
- ² Και καθώς οι Φιλισταίοι έφτασαν πίσω από τον Σαούλ, και πίσω από τους γιους του, οι Φιλισταίοι πάταξαν τον Ιωναθαν, και τον Αβιναδάβ,⁶⁹ και τον Μαλχί-σουέ, τους γιους τού Σαούλ.
- ³ Και η μάχη βάρυνε ενάντια στον Σαούλ, και οι τοξότες τον πέτυχαν και πληγώθηκε από τους τοξότες.
- ⁴ Και ο Σαούλ είπε στον οπλοφόρο του: Τράβηξε τη μάχαιρά σου, και διαπέρασέ με μ' αυτή, για να μη έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι και με εμπαίζουν. Όμως, ο οπλοφόρος του δεν ήθελε· επειδή, φοβόταν υπερβολικά. Γι' αυτό, ο Σαούλ πήρε τη ρομφαία, και έπεσε επάνω της.

- ⁵ Και καθώς ο οπλοφόρος του είδε ότι ο Σαούλ πέθανε, έπεσε κι αυτός επάνω στη ρομφαία, και πέθανε·
- ⁶ έτσι πέθανε ο Σαούλ, και οι τρεις γιοι του· και ολόκληρη η οικογένειά του πέθανε μαζί.
- ⁷ Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ, που ήσαν στην κοιλάδα, βλέποντας ότι έφευγαν, και ότι ο Σαούλ και οι γιοι του πέθαναν, εγκατέλειψαν τότε τις πόλεις τους, και έφυγαν· και καθώς ήρθαν οι Φιλισταίοι, κατοίκησαν σ' αυτές.
- ⁸ Και την επόμενη ημέρα, όταν οι Φιλισταίοι ήρθαν για να ξεντύσουν τούς φονευμένους, βρήκαν τον Σαούλ και τους γιους του πεσμένους στο βουνό Γελβουέ.
- ⁹ Και τον ξέντυσαν, και πήραν το κεφάλι του, και τα όπλα του, και τα έστειλαν στη γη των Φιλισταίων, ολόγυρα, για να διαδώσουν την αγγελία στα είδωλά τους, και στον λαό.
- ¹⁰ Και τα όπλα του τα έκαναν ανάθημα στον οίκο των θεών τους, και κάρφωσαν το κεφάλι του στον ναό τού Δαγών.
- ¹¹ Και όταν όλοι οι κάτοικοι της Ιαβείς-γαλαάδ άκουσαν, όλα όσα οι Φιλισταίοι έκαναν στον Σαούλ,
- ¹² σηκώθηκαν όλοι οι δυνατοί άνδρες, και σήκωσαν το σώμα τού Σαούλ, και τα σώματα των γιων του, και τα έφεραν στην Ιαβείς, και έθαψαν τα κόκαλά τους κάτω από τη βελανιδιά στην Ιαβείς, και νήστεψαν επτά ημέρες.
- ¹³ Έτσι πέθανε ο Σαούλ, εξαιτίας τής ανομίας του, που ανόμησε στον Κύριο, ενάντια στον λόγο τού Κυρίου, τον οποίο δεν φύλαξε· κι ακόμα, επειδή ζήτησε έναν άνθρωπο, που να έχει πνεύμα μαντείας, για να ρωτήσει,
- ¹⁴ και δεν ρώτησε τον Κύριο· γι' αυτό, τον θανάτωσε, και έστρεψε τη βασιλεία στον Δαβίδ, τον γιο τού Ιεσσαί.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 11

- ¹ ΤΟΤΕ, συγκεντρώθηκε ολόκληρος ο Ισραήλ κοντά στον Δαβίδ στη Χεβρών, λέγοντας: Δες, κόκαλό σου είμαστε και σάρκα σου.
- ² Ακόμα και άλλοτε, όταν ο Σαούλ βασίλευε, εσύ ήσουν που έβγαζες έξω και έβαζες μέσα τον Ισραήλ· και σε σένα είχε πει ο Κύριος ο Θεός σου: Εσύ θα ποιμάνεις τον λαό μου τον Ισραήλ, και εσύ θα είσαι ο ηγεμόνας επάνω στον λαό μου τον Ισραήλ.
- ³ Και ήρθαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ στον βασιλιά στη Χεβρών· και ο Δαβίδ έκανε συνθήκη μαζί τους στη Χεβρών μπροστά στον Κύριο· και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε γίνει διαμέσου τού Σαμουήλ.

- ⁴ Και πήγαν, ο Δαβίδ και ολόκληρος ο Ισραήλ, στην Ιερουσαλήμ, η οποία είναι η Ιεβούς, όπου ήσαν οι Ιεβουσαίοι, που κατοικούσαν τη γη.
- ⁵ Και οι κάτοικοι της Ιεβούς είπαν στον Δαβίδ: Δεν θα μπεις εδώ μέσα. Αλλά, ο Δαβίδ κυρίευσε το φρούριο Σιών, που είναι η πόλη τού Δαβίδ.
- ⁶ Και ο Δαβίδ είπε: Όποιος πατάξει πρώτος τούς Ιεβουσαίους, θα είναι αρχηγός και στρατηγός. Και πρώτος ανέβηκε ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, και έγινε αρχηγός.
- ⁷ Και ο Δαβίδ κατοίκησε στο φρούριο· γι' αυτό, την ονόμασαν πόλη τού Δαβίδ.
- ⁸ Και οικοδόμησε ολόγυρα την πόλη, από τη Μιλλώ και ολόγυρα· και ο Ιωάβ επισκέυασε το υπόλοιπο της πόλης.
- ⁹ Και ο Δαβίδ προχωρούσε, ενώ μεγαλυνόταν· και ο Κύριος των δυνάμεων ήταν μαζί του.
- ¹⁰ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ήσαν οι αρχηγοί των ισχυρών, που είχε ο Δαβίδ, οι οποίοι αγωνίστηκαν μαζί του για τη βασιλεία του, μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ, για να τον κάνουν βασιλιά, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που είχε μιλήσει για τον Ισραήλ.
- ¹¹ Και αυτός είναι ο αριθμός των ισχυρών, που είχε ο Δαβίδ: Ο Ιασωβεάμ, ο γιος τού Αχμονί, ο πρώτος των οπληρχηγών· αυτός, σείοντας τη λόγχη του ενάντια σε 300, τους θανάτωσε μέσα σε μία μάχη.
- ¹² Και ύστερα απ' αυτόν, ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Δωδώ, ο Αχωχίτης, που ήταν ένας από τους τρεις ισχυρούς.
- ¹³ Αυτός ήταν μαζί με τον Δαβίδ στη Φας-δαμμείμ,⁷⁰ και οι Φιλισταίοι συγκεντρώθηκαν εκεί για πόλεμο, όπου υπήρχε ένα μερίδιο χωραφίου γεμάτο κριθάρι· και ο λαός έφυγε μπροστά από τους Φιλισταίους.
- ¹⁴ Και αυτοί στηλώθηκαν στο μέσον τού μεριδίου, και το ελευθέρωσαν, και πάταξαν τους Φιλισταίους· και ο Κύριος έκανε μεγάλη σωτηρία.
- ¹⁵ Κατέβηκαν ακόμα τρεις από τους 30 αρχηγούς στην πέτρα, προς τον Δαβίδ, στο σπήλαιο Οδολλάμ· και το στρατόπεδο των Φιλισταίων στρατοπέδευε στην κοιλάδα Ραφαείμ.
- ¹⁶ Και ο Δαβίδ ήταν τότε στο οχύρωμα· και η φρουρά των Φιλισταίων τότε ήταν στη Βηθλεέμ.
- ¹⁷ Και ο Δαβίδ επιθύμησε νερό, και είπε: Ποιος θα μου έδινε να πιω νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που είναι στην πύλη;
- ¹⁸ Και οι τρεις, αφού διέσχισαν το στρατόπεδο των Φιλισταίων, άντλησαν νερό από το πηγάδι τής Βηθλεέμ, που ήταν στην πύλη, και καθώς το πήραν, το έφεραν στον Δαβίδ· όμως, ο Δαβίδ δεν θέλησε να το πει, αλλά το έκανε σπονδή στον Κύριο,

- 19** λέγοντας: Μη γένοιτο σε μένα από τον Θεό μου να το κάνω αυτό! Θα πιω το αίμα αυτών των ανδρών, που εξέθεσαν τη ζωή τους σε κίνδυνο; Επειδή, με κίνδυνο της ζωής τους το έφεραν. Γι' αυτό, δεν θέλησε να το πει. Αυτά έκαναν οι τρεις ισχυροί.
- 20** Και ο Αβισαΐ, ο αδελφός τού Ιωάβ, αυτός ήταν ο πρώτος από τους τρεις· και αυτός, σείοντας τη λόγχη του ενάντια σε 300, τους θανάτωσε, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις.
- 21** Από τους τρεις, ήταν ο ενδοξότερος, περισσότερο από τους δύο, και έγινε αρχηγός τους· δεν έφτασε όμως τους τρεις πρώτους.
- 22** Ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, γιος δυνατού άνδρα από την Καβσεήλ, που έκανε πολλά ανδραγαθήματα, αυτός πάταξε τους δύο λεοντώδεις άνδρες τού Μωάβ· αυτός, ακόμα, κατέβηκε και πάταξε ένα λιοντάρι μέσα σε λάκκο, σε ημέρα χιονιού·
- 23** αυτός, επιπλέον, πάταξε τον Αιγύπτιο άνδρα, έναν άνδρα μεγάλου αναστήματος, πέντε πηχών· και στο χέρι τού Αιγυπτίου υπήρχε μία λόγχη σαν το αντί τού υφαντή· και κατέβηκε σ' αυτόν με ράβδο, και αρπάζοντας τη λόγχη από το χέρι τού Αιγυπτίου, τον θανάτωσε με την ίδια του τη λόγχη·
- 24** αυτά έκανε ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, και απέκτησε όνομα ανάμεσα στους τρεις ισχυρούς·
- 25** δέστε, αυτός στάθηκε ενδοξότερος από τους 30, δεν έφτασε όμως μέχρι τους τρεις πρώτους· και ο Δαβίδ τον διόρισε επικεφαλής των δορυφόρων του.
- 26** Και οι ισχυροί των στρατευμάτων ήσαν: Ο Ασαήλ, ο αδελφός τού Ιωάβ, ο Ελχανάν, ο γιος τού Δωδώ, από τη Βηθλεέμ,
- 27** ο Σαμμώθ ο Αρουρίτης,⁷¹ ο Χελής ο Φελωνίτης,⁷²
- 28** ο Ιράς, ο γιος τού Ικκής ο Θεκωίτης, ο Αβιέζερ ο Αναθωθίτης,
- 29** ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης, ο Ιλαΐ ο Αχωχίτης,
- 30** ο Μααραΐ ο Νετωφαθίτης, ο Χελέδ, ο γιος τού Βαανά, ο Νετωφαθίτης,
- 31** ο Ιθθαΐ, ο γιος τού Ριβαΐ, από τη Γαβαά των γιων τού Βενιαμίν, ο Βεναΐας ο Πιραθωνίτης,
- 32** ο Ουραΐ από τις κοιλάδες Γαάς, ο Αβιήλ ο Αρβαθίτης,
- 33** ο Αζμαβέθ ο Βααρουμίτης, ο Ελιαβά ο Σααλβωνίτης,
- 34** οι γιοι τού Ασήμ⁷³ τού Γιζονίτη, ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαγή, ο Αραρίτης,
- 35** ο Αχιάμ, ο γιος τού Σαχάρ, ο Αραρίτης, ο Ελιφάλ, ο γιος τού Ουρ,
- 36** ο Εφέρ, ο Μεχηραθίτης, ο Αχιά ο Φελωνίτης,
- 37** ο Εσρωέ ο Καρμηλίτης, ο Νααραΐ, ο γιος τού Εσβαΐ,

- ³⁸ ο Ιωήλ, ο αδελφός του Νάθαν, ο Μιβάρ, ο γιος του Αγηρί,
³⁹ ο Σελέκ ο Αμμωνίτης, ο Νααραί ο Βηρωθαίος, ο οπλοφόρος του Ιωάβ, του γιου της Σερουΐας,
⁴⁰ ο Ιράς ο Ιεθρίτης, ο Γαρήβ ο Ιεθρίτης,
⁴¹ ο Ουρίας ο Χετταίος, ο Ζαβάδ, ο γιος του Ααλαί,
⁴² ο Αδινά, ο γιος του Σιζά του Ρουβηνίτη, άρχοντας των Ρουβηνιτών, και άλλοι 3ο μαζί του,
⁴³ ο Ανάν, ο γιος του Μααχά, και ο Ιωσαφάτ ο Μιθνίτης,
⁴⁴ ο Οζίας ο Αστερωθίτης, ο Σαμά και ο Ιεχιήλ, οι γιοι του Χωθάν του Αροηρίτη,
⁴⁵ ο Ιεδιαήλ, ο γιος του Σιμρί, και ο Ιωχά, ο αδελφός του ο Θισίτης,
⁴⁶ ο Ελιήλ ο Μααβίτης, και ο Ιεριβαί, και ο Ιωσαιιά, οι γιοι του Ελναάμ, και ο Ιεθεμά ο Μωαβίτης,
⁴⁷ ο Ελιήλ, και ο Ωβήδ, και ο Ιασιήλ ο Μεσωβαΐτης.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 12

- ¹ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ είναι που ήρθαν στον Δαβίδ στη Σικλάγ, ενώ ήταν ακόμα κλεισμένος από το πρόσωπο του Σαούλ, τον γιο του Κεις, και αυτοί ήσαν από τους ισχυρούς, που τον βοηθούσαν σε πόλεμο,
² οπλισμένοι με τόξα, που μεταχειρίζονταν και το δεξί και το αριστερό τους χέρι στο να τοξεύουν πέτρες, και βέλη, με το τόξο, οι οποίοι ήσαν από τα αδέλφια του Σαούλ, από τον Βενιαμίν·
³ ο αρχηγός ο Αχιέζερ, έπειτα ο Ιωάς, γιοι του Σεμαά του Γαβααθίτη· και ο Ιεζιήλ και ο Φελέτ, γιοι του Αζμαβέθ· και ο Βεραχά, και ο Ιηού ο Αναθωθίτης,
⁴ και ο Ισμαΐα ο Γαβαωνίτης, δυνατός ανάμεσα στους 3ο, και επικεφαλής των 3ο· και ο Ιερεμίας, και ο Ιααζιήλ, και ο Ιωανάν, και ο Ιωζαβάδ ο Γεδηρωθίτης,
⁵ ο Ελουζαΐ, και ο Ιεριμώθ, και ο Βααλία, και ο Σεμαρίας, και ο Σεφατίας ο Αρουφίτης,
⁶ και ο Ελκανά, και ο Ιεσιά, και ο Αζαρεήλ, και ο Ιωεζέρ, και ο Ιασωβεάμ, οι Κορίτες,
⁷ και ο Ιωηλά, και ο Ζεβαδίας, οι γιοι του Ιεροάμ από τη Γεδώρ.
⁸ Και από τους Γααδίτες χωρίστηκαν μερικοί, και ήρθαν προς τον Δαβίδ στο οχύρωμα στην έρημο, ισχυροί σε δύναμη, άνδρες παράταξης πολέμου, ασπιδοφόροι και λογχοφόροι, και τα πρόσωπά τους ήσαν πρόσωπα λιονταριού, και ως προς την ταχύτητα, σαν τις δορκάδες επάνω στα βουνά·

- ⁹ ο Εσέρ ο άρχοντας, ο Οβαδία ο δεύτερος, ο Ελιάβ ο τρίτος,
- ¹⁰ ο Μισμανά ο τέταρτος, ο Ιερεμίας ο πέμπτος,
- ¹¹ ο Ατθαΐ ο έκτος, ο Ελιήλ ο έβδομος,
- ¹² ο Ιωανάν ο όγδοος, ο Ελζαβάδ ο ένατος,
- ¹³ ο Ιερεμίας ο δέκατος, ο Μαχβαναί ο ενδέκατος.
- ¹⁴ Αυτοί ήσαν από τους γιους τού Γαδ, αρχηγοί τού στρατού, ο ένας ο μικρότερος επικεφαλής σε 100, και ο μεγαλύτερος επικεφαλής σε 1.000.
- ¹⁵ Αυτοί ήσαν που διάβηκαν τον Ιορδάνη στον πρώτο μήνα, όταν πλημμυρίζει σε όλες τις όχθες του· και διασκόρπισαν όλους τους κατοίκους των κοιλάδων, προς τα ανατολικά και προς τα δυτικά.
- ¹⁶ Ακόμα, ήρθαν από τους γιους τού Βενιαμίν και του Ιούδα στο οχύρωμα προς τον Δαβίδ.
- ¹⁷ Και ο Δαβίδ βγήκε σε συνάντησή τους, και αποκρινόμενος είπε σ' αυτούς: Αν έρχεστε σε μένα με ειρήνη για να με βοηθήσετε, η καρδιά μου θα είναι ενωμένη με σας· αλλά, αν έρχεστε για να με προδώσετε στους εχθρούς μου, ενώ δεν υπάρχει αδικία στα χέρια μου, ο Θεός των πατέρων μας ας δει, και ας το ελέγξει.
- ¹⁸ Και το Πνεύμα περιχύθηκε στον Αμασαΐ, τον άρχοντα των 30, και είπε: Δικοί σου είμαστε, Δαβίδ, και μαζί σου, γιε τού Ιεσσαί. Ειρήνη, ειρήνη σε σένα, και ειρήνη στους βοηθούς σου! Επειδή, ο Θεός σε βοηθάει. Τότε, ο Δαβίδ τούς δέχθηκε και τους έκανε αρχηγούς των δυνάμεών του.
- ¹⁹ Και από τον Μανασσή προσχώρησαν στον Δαβίδ, όταν ήρθε μαζί με τους Φιλισταίους ενάντια στον Σαούλ, για να πολεμήσει, όμως δεν τους βοήθησαν· επειδή, οι ηγεμόνες των Φιλισταίων, αφού έκαναν συμβούλιο, τον έδιωξαν, λέγοντας: Θα προσχωρήσει στον Σαούλ, τον κύριό του, με αντάλλαγμα τα κεφάλια μας.
- ²⁰ Ενώ πορευόταν στη Σικλάγ, προσχώρησαν σ' αυτόν από τον Μανασσή, ο Αδνά, και ο Ιωζαβάδ, και ο Ιεδιαήλ, και ο Μιχαήλ, και ο Ιωζαβάδ, και ο Ελιού, και ο Σιλθαΐ, αρχηγοί των χιλιάδων τού Μανασσή·
- ²¹ και αυτοί βοήθησαν τον Δαβίδ εναντίον των ληστών· επειδή, όλοι ήσαν ισχυροί σε δύναμη, και έγιναν αρχηγοί τού στρατεύματος.
- ²² Επειδή, τότε, από ημέρα σε ημέρα έρχονταν στον Δαβίδ για να τον βοηθήσουν, μέχρις ότου το στρατόπεδο έγινε μεγάλο, σαν στρατόπεδο Θεού.
- ²³ ΚΑΙ αυτοί είναι οι αριθμοί των αρχηγών, που ήσαν οπλισμένοι για πόλεμο, που είχαν έρθει στον Δαβίδ στη Χεβρών, για να στρέψουν σ' αυτόν τη βασιλεία τού Σαούλ, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

- ²⁴ Οι γιοι τού Ιούδα, ασπιδοφόροι και λογχοφόροι, 6.800, οπλισμένοι για πόλεμο.
- ²⁵ Από τους γιους τού Συμεών, ισχυροί σε δύναμη, για πόλεμο, 7.100.
- ²⁶ Από τους γιους τού Λευί, 4.600.
- ²⁷ Και ο Ιωδαέ ήταν αρχηγός των Ααρωνιτών, και μαζί του ήσαν 3.700·
- ²⁸ και ο Σαδώκ, νέος ισχυρός σε δύναμη, και από την οικογένεια του πατέρα του, 22 αρχηγοί.
- ²⁹ Και από τους γιους τού Βενιαμίν, αδελφούς τού Σαούλ, 3.000· επειδή, μέχρι τότε το μεγαλύτερο μέρος απ' αυτούς υπερασπιζόταν την οικογένεια του Σαούλ.
- ³⁰ Και από τους γιους τού Εφραΐμ, 20.800 ισχυροί σε δύναμη, ονομαστοί άνδρες τής οικογένειας των πατέρων τους.
- ³¹ Και από τη μισή φυλή τού Μανασσή, 18.000· που ονομάστηκαν κατ' όνομα, για νάρθουν να κάνουν τον Δαβίδ βασιλιά.
- ³² Και από τους γιους τού Ισάχαρ, άνδρες συνετοί στη γνώση των καιρών, ώστε να γνωρίζουν τι έπρεπε να κάνει ο Ισραήλ· οι αρχηγοί τους ήσαν 200· και όλοι οι αδελφοί τους κάτω από τη διαταγή τους.
- ³³ Από τον Ζαβουλών όσοι έβγαιναν σε πόλεμο, που παρατάσσονταν σε μάχη, με όλα τα όπλα τού πολέμου, 50.000, μάχιμοι από παράταξη, όχι με διπλή καρδιά.
- ³⁴ Και από τον Νεφθαλί, 1.000 αρχηγοί, και μαζί τους ασπιδοφόροι και λογχοφόροι 37.000.
- ³⁵ Και από τους Δανίτες, άνδρες που παρατάσσονταν σε πόλεμο, 28.600.
- ³⁶ Και από τον Ασήρ, όσοι έβγαιναν σε πόλεμο, μάχιμοι από παράταξη, 40.000.
- ³⁷ Και από την περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη από τους Ρουβηνίτες, και από τους Γαδίτες. και από τη μισή φυλή τού Μανασσή, με όλα τα όπλα τού πολέμου για μάχη, 120.000.
- ³⁸ Όλοι αυτοί οι άνδρες οι πολεμιστές, μάχιμοι από παράταξη, ήρθαν με πλήρη καρδιά στη Χεβρών, για να κάνουν τον Δαβίδ βασιλιά σε ολόκληρο τον Ισραήλ· και ακόμα, ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ ήταν μία καρδιά για να κάνουν τον Δαβίδ βασιλιά.
- ³⁹ Και ήσαν εκεί με τον Δαβίδ τρεις ημέρες, τρώγοντας και πίνοντας· επειδή, οι αδελφοί τους είχαν κάνει ετοιμασία γι' αυτούς.
- ⁴⁰ Ακόμα, και εκείνοι που γειτόνευαν μαζί τους, μέχρι τον Ισάχαρ, και τον Ζαβουλών, και τον Νεφθαλί, έφεραν τροφές επάνω σε γαϊδούρια, και επάνω

σε καμήλους, και επάνω σε μουλάρια, και επάνω σε βόδια, τροφές αλευριού, παλάθες σύκων, και σταφίδες, και κρασί, και λάδι, και βόδια και πρόβατα, σε αφθονία· επειδή, υπήρχε ευφροσύνη στον Ισραήλ.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 13

1 ΚΑΙ ο Δαβίδ έκανε συμβούλιο με τους χιλιάρχους και τους εκατόνταρχους, και όλους τους αρχηγούς.

2 Και ο Δαβίδ είπε σε ολόκληρη τη σύναξη του Ισραήλ: Αν σας φαίνεται καλό, και είναι από τον Κύριο τον Θεό μας, ας στείλουμε παντού στους αδελφούς μας, που έχουν απομείνει σε ολόκληρη τη γη τού Ισραήλ, και μαζί τους προς τους ιερείς και τους Λευίτες στις πόλεις τους και τα περίχωρα, για να συναχθούν σε μας·

3 και ας μεταφέρουμε σε μας την κιβωτό τού Θεού μας· επειδή, δεν τη ζητήσαμε στις ημέρες τού Σαούλ.

4 Και ολόκληρη η σύναξη είπαν να κάνουν έτσι· επειδή, το πράγμα ήταν αρεστό στα μάτια ολόκληρου του λαού.

5 Τότε, ο Δαβίδ συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, από τη Σιχώρ τής Αιγύπτου μέχρι την είσοδο της Αιμάθ, για να φέρουν την κιβωτό τού Θεού από την Κιριάθ-ιαρείμ.

6 Και ανέβηκε ο Δαβίδ, και ολόκληρος ο Ισραήλ, στη Βααλά, στην Κιριάθ-ιαρείμ τού Ιούδα, για να ανεβάσει από εκεί την κιβωτό τού Κυρίου τού Θεού, που κάθεται επάνω σε χερουβείμ, όπου ονομάστηκε το όνομά του.

7 Και ανέβασαν την κιβωτό τού Θεού επάνω σε νέα άμαξα από την οικογένεια του Αβιναδάβ· οδήγησαν δε την άμαξα ο Ουζά και ο Αχιώ.

8 Και ο Δαβίδ και ολόκληρος ο Ισραήλ έπαιζαν μπροστά στον Θεό, με όλη τη δύναμη, και με τραγούδια, και με κιθάρες, και με ψαλτήρια, και με τύμπανα, και με κύμβαλα, και με σάλπιγγες.

9 Και όταν έφτασαν μέχρι το αλώνι τού Χειδών,⁷⁴ ο Ουζά άπλωσε το χέρι του, για να κρατήσει την κιβωτό· επειδή, τα βόδια την είχαν κουνήσει.

10 Και εξάφθηκε ο θυμός τού Κυρίου ενάντια στον Ουζά, και τον πάταξε, επειδή άπλωσε το χέρι του επάνω στην κιβωτό· και πέθανε εκεί μπροστά στον Θεό.

11 Και ο Δαβίδ λυπήθηκε, που ο Κύριος έκανε χαλασμό επάνω στον Ουζά· και αποκάλεσε αυτό τον τόπο Φαρές-ουζά⁷⁵ μέχρι αυτή την ημέρα.

12 Και ο Δαβίδ φοβήθηκε τον Θεό εκείνη την ημέρα, λέγοντας: Πώς θα φέρω κοντά μου την κιβωτό τού Θεού!

13 Και ο Δαβίδ δεν μετακίνησε την κιβωτό προς τον εαυτό του στην πόλη τού Δαβίδ, αλλά την έστρεψε προς το σπίτι τού Ωβήδ-εδώμ τού Γεθθαίου.

¹⁴ Και η κιβωτός τού Θεού κάθησε με την οικογένεια του Ωβήδ-εδώμ στο σπίτι του τρεις μήνες. Και ο Κύριος ευλόγησε την οικογένεια του Ωβήδ-εδώμ, και όλα όσα είχε.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 14

¹ ΚΑΙ ο Χειράμ, ο βασιλιάς τής Τύρου, έστειλε πρεσβευτές στον Δαβίδ, και κέδρινα ξύλα, και κτίστες, και ξυλουργούς, για να του οικοδομήσουν ένα παλάτι.

² Και ο Δαβίδ γνώρισε, ότι ο Κύριος τον είχε κάνει βασιλιά επάνω στον Ισραήλ, επειδή η βασιλεία του υψώθηκε σε ύψος, για τον λαό του τον Ισραήλ.

³ Και ακόμα, ο Δαβίδ πήρε γυναίκες στην Ιερουσαλήμ· και ο Δαβίδ γέννησε επιπλέον γιους και θυγατέρες.

⁴ Και αυτά είναι τα ονόματα των παιδιών, που γεννήθηκαν σ' αυτόν στην Ιερουσαλήμ: Ο Σαμμουά, και ο Σωβάβ, ο Νάθαν, και ο Σολομώντας,

⁵ και ο Ιεβάρ, και ο Ελισουά, και ο Ελφαλέτ,

⁶ και ο Νωγά, και ο Νεφέγ, και ο Ιαφιά,

⁷ και ο Ελισαμά, και ο Βεελιαδά,⁷⁶ και ο Ελιφαλέτ.

⁸ ΚΑΙ καθώς οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι ο Δαβίδ χρίστηκε βασιλιάς επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ, ανέβηκαν όλοι οι Φιλισταίοι να ζητήσουν τον Δαβίδ. Και καθώς ο Δαβίδ το άκουσε, βγήκε εναντίον τους.

⁹ Και οι Φιλισταίοι ήρθαν και διαχύθηκαν στην κοιλάδα Ραφαείμ.

¹⁰ Και ο Δαβίδ ρώτησε τον Θεό, λέγοντας: Να ανέβω εναντίον των Φιλισταίων; Και: Θα τους παραδώσεις στο χέρι μου; Και ο Κύριος του απάντησε: Ανέβα· επειδή, θα τους παραδώσω στο χέρι σου.

¹¹ Και ανέβηκαν στην Βάαλ-φερασείμ· και εκεί ο Δαβίδ τούς πάταξε. Τότε, ο Δαβίδ είπε: Ο Θεός διέσχισε τους εχθρούς μου με το δικό μου χέρι, καθώς διασχίζονται τα νερά· γι' αυτό, αποκάλεσαν το όνομα εκείνου του τόπου Βάαλ-φερασείμ.⁷⁷

¹² Και εκεί εγκατέλειψαν τους θεούς τους· και ο Δαβίδ πρόσταξε, και τους κατέκαψαν με φωτιά.

¹³ Και οι Φιλισταίοι διαχύθηκαν ξανά στην κοιλάδα·

¹⁴ γι' αυτό, ο Δαβίδ ξαναρώτησε τον Θεό· και ο Θεός τού είπε: Να μη ανέβεις πίσω απ' αυτούς· αλλά, στρέψε απ' αυτούς, και πήγαινε εναντίον τους απέναντι από τις συκαμινιές.

¹⁵ Και όταν ακούσεις θόρυβο διάβασης επάνω στις κορυφές των συκαμινιών, τότε θα βγεις σε μάχη· επειδή, μπροστά σου θα βγει ο Θεός, για να πατάξει το στρατόπεδο των Φιλισταίων.

¹⁶ Και ο Δαβίδ έκανε όπως τον είχε προστάξει ο Θεός· και πάταξαν το στρατόπεδο των Φιλισταίων από τη Γαβαών μέχρι τη Γεζέρ.

¹⁷ Και το όνομα του Δαβίδ βγήκε σε όλους τούς τόπους· και ο Κύριος έφερε φόβο επάνω σε όλα τα έθνη.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 15

¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ έκανε για τον εαυτό του παλάτια στην πόλη τού Δαβίδ, και ετοίμασε έναν τόπο για την κιβωτό τού Θεού, και έστησε γι' αυτή μία σκηνή.

² Τότε, ο Δαβίδ είπε: Την κιβωτό τού Θεού δεν πρέπει να τη σηκώσουν παρά μόνον οι Λευίτες· επειδή, αυτούς έχει εκλέξει ο Κύριος για να σηκώνουν την κιβωτό τού Θεού, και να τον υπηρετούν μέσα σ' αυτή, πάντοτε.

³ Και ο Δαβίδ συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ, για να ανεβάσουν την κιβωτό τού Κυρίου στον τόπο της, που είχε ετοιμάσει γι' αυτή.

⁴ Και ο Δαβίδ συγκέντρωσε τους γιους τού Ααρών, και τους Λευίτες·

⁵ από τους γιους τού Καάθ, τον Ουριήλ, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 120·

⁶ από τους γιους τού Μεραρί, τον Ασαΐα, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 220·

⁷ από τους γιους τού Γηρσώμ, τον Ιωήλ, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 130·

⁸ από τους γιους τού Ελισαφάν, τον Σεμαΐα, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 200·

⁹ από τους γιους τού Χεβρών, τον Ελιήλ, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 80·

¹⁰ από τους γιους τού Οζιήλ, τον Αμμιναδάβ, τον αρχηγό, και τους αδελφούς του, 112.

¹¹ Και ο Δαβίδ κάλεσε τον Σαδώκ και τον Αβιάθαρ, τους ιερείς, και τους Λευίτες, τον Ουριήλ, τον Ασαΐα, και τον Ιωήλ, τον Σεμαΐα, και τον Ελιήλ, και τον Αμμιναδάβ,

¹² και τους είπε: Εσείς, οι άρχοντες των πατριών των Λευιτών, αγιαστείτε, εσείς και οι αδελφοί σας, και ανεβάστε την κιβωτό τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ στον τόπο που έχω ετοιμάσει γι' αυτή·

¹³ επειδή, μια που εσείς δεν το κάνατε στην αρχή, ο Κύριος ο Θεός μας έκανε σε μας χαλασμό, επειδή δεν τον ζητήσαμε σύμφωνα με το διαταγμένο.

¹⁴ Οι ιερείς, λοιπόν, και οι Λευίτες αγιάστηκαν για να ανεβάσουν την κιβωτό τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.

- 15 Και οι γιοι των Λευιτών σήκωσαν επάνω στους ώμους την κιβωτό του Θεού, με τους μοχλούς επάνω τους, όπως είχε προστάξει ο Μωυσής, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου.
- 16 Και ο Δαβίδ είπε στους αρχηγούς των Λευιτών, να βάλουν τούς αδελφούς τους τούς ψαλτωδούς με μουσικά όργανα, ψαλτήρια και κιθάρες και κύμβαλα, για να ηχούν υψώνοντας φωνή με ευφροσύνη.
- 17 Και οι Λευίτες έβαλαν τον Αιμάν, τον γιο του Ιωήλ· και από τους αδελφούς του, τον Ασάφ, τον γιο του Βαραχία· και από τους γιους του Μεραρί, από τους αδελφούς τους, τον Εθάν, τον γιο του Κεισαία·
- 18 και μαζί τους, τους δευτερεύοντες αδελφούς τους, τον Ζαχαρία, τον Βεν, και τον Ιαζιήλ, και τον Σεμιραμώθ, και τον Ιεχιήλ, και τον Ουννί, τον Ελιάβ, και τον Βεναΐα, και τον Μασσία, και τον Ματθαθία, και τον Ελιφελεού, και τον Μικνεΐα, και τον Ωβήδ-εδώμ, και τον Ιεϊήλ, τους πυλωρούς.
- 19 Έτσι, οι ψαλτωδοί, ο Αιμάν, ο Ασάφ, και ο Αιθάν, καθορίστηκαν για να ηχούν με χάλκινα κύμβαλα·
- 20 και ο Ζαχαρίας, και ο Αζιήλ,⁷⁸ και ο Σεμιραμώθ, και ο Ιεχιήλ, και ο Ουννί, και ο Ελιάβ, και ο Μασσίας, και ο Βεναΐας, με ψαλτήρια σε ψηλότερη μελωδία·⁷⁹
- 21 και ο Ματθαθίας, και ο Ελιφελεού, και ο Μικνεΐας, και ο Ωβήδ-εδώμ, και ο Ιεϊήλ, και ο Αζαζίας, σε Σεμινίθ,⁸⁰ για να ενισχύσουν τον τόνο.
- 22 Και ο Χενανίας ήταν ο πρώτος τραγουδιστής των Λευιτών, που κατεύθυνε στο τραγούδι, επειδή ήταν συνετός.
- 23 Και ο Βαραχίας και ο Ελκανά ήσαν πυλωροί τής κιβωτού.
- 24 Και ο Σεβανίας, και ο Ιωσαφάτ, και ο Ναθαναήλ, και ο Αμασαΐ, και ο Ζαχαρίας, και ο Βεναΐας, και ο Ελιέζερ, οι ιερείς, σάλπιζαν με τις σάλπιγγες μπροστά από την κιβωτό του Θεού· και ο Ωβήδ-εδώμ και ο Ιεχιά ήσαν πυλωροί τής κιβωτού.
- 25 Και πήγαν ο Δαβίδ, και οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, και οι χιλιάρχοι, να ανεβάσουν την κιβωτό τής διαθήκης του Κυρίου από τον οίκο του Ωβήδ-εδώμ με ευφροσύνη.
- 26 Και όταν ο Θεός ενδυνάμωσε τους Λευίτες που βάσταζαν την κιβωτό τής διαθήκης του Κυρίου, θυσίαζαν επτά μοσχάρια και επτά κριάρια.
- 27 Και ο Δαβίδ ήταν ντυμένος με βύσσινη στολή, και όλοι οι Λευίτες που βάσταζαν την κιβωτό, και οι ψαλτωδοί, και ο Χενανίας, ο πρώτος τραγουδιστής των ψαλτωδών· και ο Δαβίδ φορούσε λινό εφόδ.
- 28 Έτσι, ολόκληρος ο Ισραήλ ανέβαζε την κιβωτό τής διαθήκης του Κυρίου, με αλαλαγμό, και με φωνή κεράτινης σάλπιγγας, και με σάλπιγγες, και με κύμβαλα, ηχώντας επάνω σε ψαλτήρια και σε κιθάρες.

²⁹ Και ενώ η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου έμπαινε μέσα στην πόλη τού Δαβίδ, η Μιχάλ, η θυγατέρα τού Σαούλ, έσκυψε από το παράθυρο, και βλέποντας τον βασιλιά Δαβίδ να χορεύει και να παίζει, τον εξουθένωσε στην καρδιά της.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 16

¹ Και έφεραν την κιβωτό τού Θεού, και την έβαλαν στο μέσον τής σκηνής, που είχε στήσει ο Δαβίδ γι' αυτή· και πρόσφεραν τα ολοκαυτώματα και τις ειρηνικές προσφορές μπροστά στον Θεό.

² Και αφού ο Δαβίδ τελείωσε να προσφέρει τα ολοκαυτώματα και τις ειρηνικές προσφορές, ευλόγησε τον λαό στο όνομα του Κυρίου.

³ Και μοίρασε σε κάθε άνθρωπο από τον Ισραήλ, από άνδρα μέχρι γυναίκα, σε κάθε έναν ένα ψωμί, και ένα κομμάτι κρέας, και μία φιάλη κρασί.

⁴ Και από τους Λευίτες διόρισε να υπηρετούν μπροστά στην κιβωτό τού Κυρίου, και να επαινούν,⁸¹ και να ευχαριστούν, και να υμνούν τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.

⁵ ως πρώτον τον Ασάφ, και δεύτερόν του τον Ζαχαρία, έπειτα τον Ιεϊήλ, και τον Σεμιραμώθ, και τον Ιεχιήλ, και τον Ματταθία, και τον Ελιάβ, και τον Βεναΐα, και τον Ωβήδ-εδώμ· και ο μεν Ιεϊήλ ηχούσε επάνω σε ψαλτήρια και κιθάρες, ο δε Ασάφ σε κύμβαλα·

⁶ και ο Βεναΐας και ο Ιααζιήλ, οι ιερείς, με σάλπιγγες μπροστά πάντοτε από την κιβωτό τής διαθήκης τού Θεού.

⁷ Τότε, για πρώτη φορά εκείνη την ημέρα, ο Δαβίδ παρέδωσε στο χέρι τού Ασάφ και των αδελφών του τούτο τον ψαλμό για να δοξολογήσει τον Κύριο:

⁸ Δοξολογείτε τον Κύριο· επικαλείστε το όνομά του· να κάνετε γνωστά τα έργα του στα έθνη.

⁹ Να ψάλλετε σ' αυτόν· να ψαλμωδέите σ' αυτόν· μιλάτε για όλα τα θαυμαστά του έργα.

¹⁰ Να καυχάστε στο άγιό του όνομα· ας ευφραίνεται η καρδιά εκείνων που εκζητούν τον Κύριο.

¹¹ Να ζητάτε τον Κύριο και τη δύναμή του· να εκζητάτε το πρόσωπό του παντοτινά.

¹² Να θυμάστε τα θαυμαστά του έργα, τα οποία έκανε, τα τεράστια μεγαλεία του, και τις κρίσεις τού στόματός του.

¹³ Εσείς, σπέρμα τού Ισραήλ τού δούλου του, γιοι τού Ιακώβ, οι εκλεκτοί του.

¹⁴ Αυτός είναι ο Κύριος ο Θεός μας· οι κρίσεις του είναι σε ολόκληρη τη γη.

- 15 Να θυμάστε πάντοτε τη διαθήκη του, τον λόγο του που πρόσταξε σε χίλιες γενεές·
- 16 Τη διαθήκη που έκανε στον Αβραάμ, και τον όρκο του στον Ισαάκ·
- 17 Και τον βεβαίωσε στον Ιακώβ ως νόμο, στον Ισραήλ ως αιώνια διαθήκη,
- 18 Λέγοντας: Σε σένα θα δώσω τη γη Χαναάν, για μερίδα τής κληρονομιάς σας.
- 19 Ενώ εσείς ήσασταν λιγοστοί σε αριθμό, λίγοι και πάροικοι μέσα σ' αυτή,
- 20 Και διέρχονταν από έθνος σε έθνος, και από βασιλεία σε άλλον λαό,
- 21 Δεν άφησε άνθρωπο να τους αδικήσει· μάλιστα, για χάρη τους έλεγξε βασιλιάδες,
- 22 Λέγοντας: Να μη αγγίξετε τους χρισμένους μου, και να μη κακοποιήσετε τους προφήτες μου.
- 23 Να ψάλλετε στον Κύριο ολόκληρη η γη· να κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του.
- 24 Να αναγγείλετε στα έθνη τη δόξα του, σε όλους τούς λαούς τα θαυμαστά του έργα.
- 25 Επειδή, ο Κύριος είναι μεγάλος, και υπερβολικά αξιύμνητος, και είναι φοβερός, περισσότερο από όλους τούς θεούς.
- 26 Επειδή, όλοι οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ενώ ο Κύριος δημιούργησε τους ουρανούς.
- 27 Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι μπροστά του· δύναμη και αγαλλίαση στον τόπο του.
- 28 Αποδώστε στον Κύριο, πατριές των λαών, αποδώστε στον Κύριο δόξα και κράτος.
- 29 Αποδώστε στον Κύριο τη δόξα τού ονόματός του· πάρτε προσφορές, και ελάτε μπροστά του· προσκυνήστε τον Κύριο μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του.
- 30 Να φοβάστε από το πρόσωπό του, ολόκληρη η γη· η οικουμένη θα είναι βέβαια στερεωμένη, δεν θα σαλευτεί.
- 31 Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· και ας λένε ανάμεσα στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει.
- 32 Ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της· ας χαίρονται οι πεδιάδες, και όλα όσα υπάρχουν σ' αυτές.
- 33 Τότε, θα αγάλλονται τα δέντρα τού δάσους στην παρουσία τού Κυρίου· επειδή, έρχεται να κρίνει τη γη,

- ³⁴ Δοξολογείτε τον Κύριο· επειδή, είναι αγαθός· επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- ³⁵ Και να πείτε: Σώσε μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, και συγκέντρωσέ μας, και ελευθέρωσέ μας από τα έθνη, Για να δοξολογούμε το όνομά σου, και να καυχώμαστε στην αίνεσή σου.
- ³⁶ Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα. Και ολόκληρος ο λαός είπε: Αμήν, και δοξολόγησε τον Κύριο.
- ³⁷ Τότε, άφησε εκεί, μπροστά στην κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, τον Ασάφ και τους αδελφούς του, για να υπηρετούν πάντοτε μπροστά στην κιβωτό, σύμφωνα με το απαιτούμενο της κάθε ημέρας·
- ³⁸ και τον Ωβήδ-εδώμ και τους αδελφούς του, 68· και τον Ωβήδ-εδώμ, τον γιο τού Ιεδουθούν, και τον Ωσά, για πυλωρούς·
- ³⁹ και τον Σαδώκ τον ιερέα, και τους αδελφούς του τους ιερείς, μπροστά στη σκηνή τού Κυρίου στον ψηλό τόπο, που είναι στη Γαβαών,
- ⁴⁰ για να προσφέρουν ολοκαυτώματα στον Κύριο επάνω στο θυσιαστήριο των ολοκαυτωμάτων, πάντοτε, το πρωί και την εσπέρα, και να κάνουν σύμφωνα με όλα τα γραμμένα μέσα στον νόμο τού Κυρίου, που είχε προστάξει στον Ισραήλ·
- ⁴¹ και μαζί τους, τον Αιμάν, και τον Ιεδουθούν και τους υπόλοιπους, τους εκλεγμένους, που διορίστηκαν ονομαστικά, για να δοξολογούν τον Κύριο, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- ⁴² και μαζί τους, τον Αιμάν και τον Ιεδουθούν, με σάλπιγγες, και κύμβαλα, για εκείνους που έπρεπε να ηχούν, και με μουσικά όργανα του Θεού. Και οι γιοι τού Ιεδουθούν ήσαν πυλωροί.
- ⁴³ Και ολόκληρος ο λαός έφυγε, κάθε ένας στο σπίτι του· και ο Δαβίδ γύρισε, για να ευλογήσει την οικογένειά του.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 17

- ¹ ΚΑΙ ΑΦΟΥ ο Δαβίδ κάθησε στο παλάτι του, είπε ο Δαβίδ στον Νάθαν τον προφήτη: Δες, εγώ κατοικώ σε κέδρινο σπίτι, ενώ η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου κάτω από παραπετάσματα.
- ² Και ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: Κάνε ό,τι είναι στην καρδιά σου· επειδή, ο Θεός είναι μαζί σου.
- ³ Και τη νύχτα εκείνη έγινε λόγος του Θεού προς τον Νάθαν, λέγοντας:
- ⁴ Πήγαινε, και να πεις στον Δαβίδ τον δούλο μου: Έτσι λέει ο Κύριος· Εσύ δεν θα οικοδομήσεις σε μένα οίκο για να κατοικώ·

- ⁵ επειδή, δεν κατοίκησα σε οίκο, από την ημέρα που ανέβασα τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, μέχρι την ημέρα αυτή· αλλά, ήμουν από σκηνή σε σκηνή, και από κατασκήνωμα σε κατασκήνωμα.
- ⁶ Παντού όπου περπάτησα μαζί με ολόκληρο τον Ισραήλ, μίλησα ποτέ σε κάποιον από τους κριτές τού Ισραήλ, που είχα προστάξει να ποιμάνουν τον λαό μου, λέγοντας: Γιατί δεν οικοδομήσατε σε μένα κέδρινον οίκο;
- ⁷ Τώρα, λοιπόν, έτσι θα πεις στον Δαβίδ τον δούλο μου: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ σε πήρα από τη μάντρα, από το πίσω μέρος των προβάτων, για να είσαι ηγεμόνας επάνω στον λαό μου τον Ισραήλ·
- ⁸ και ήμουν μαζί σου παντού όπου περπάτησες, και εξολόθρευσα όλους τούς εχθρούς σου από μπροστά σου, και έκανα σε σένα όνομα, σύμφωνα με το όνομα των μεγάλων, που είναι επάνω στη γη.
- ⁹ Και θα διορίσω έναν τόπο για τον λαό μου τον Ισραήλ, και θα τους φυτέψω, και θα κατοικούν σε δικό τους τόπο, και δεν θα μεταφέρονται πλέον· και οι γιοι τής αδικίας δεν θα τους καταθλίβουν πλέον, όπως άλλοτε,
- ¹⁰ και όπως από τις ημέρες, κατά τις οποίες είχα βάλει κριτές επάνω στον λαό μου τον Ισραήλ. Και θα ταπεινώσω όλους τούς εχθρούς σου. Σου αναγγέλλω ακόμα, ότι ο Κύριος θα οικοδομήσει οίκο σε σένα.
- ¹¹ Και όταν συμπληρωθούν οι ημέρες σου, για να πας μαζί με τους πατέρες σου, θα σηκώσω μετά από σένα το σπέρμα σου, που θα είναι από τους γιους σου, και θα στερεώσω τη βασιλεία του.
- ¹² Αυτός θα οικοδομήσει οίκο σ' εμένα, και θα στερεώσω τον θρόνο του μέχρι τον αιώνα.
- ¹³ Εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας, και αυτός θα είναι σε μένα γιος· και δεν θα αφαιρέσω το έλεός μου απ' αυτόν, καθώς το αφαίρεσα από εκείνον που ήταν πριν από σένα·
- ¹⁴ αλλά, θα τον στήσω στον οίκο μου και στη βασιλεία μου μέχρι τον αιώνα· και ο θρόνος του θα είναι στερεωμένος στον αιώνα.
- ¹⁵ Σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, και σύμφωνα με ολόκληρη αυτή την όραση, έτσι μίλησε ο Νάθαν στον Δαβίδ.
- ¹⁶ Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε μέσα και κάθησε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Ποιος είμαι εγώ, Κύριε Θεέ, και ποια είναι η οικογένειά μου, ώστε με έφερρες μέχρι το σημείο αυτό;
- ¹⁷ Αλλά και αυτό στάθηκε μικρό στα μάτια σου, Θεέ· και μίλησες για την οικογένεια του δούλου σου, για ένα μακρινό μέλλον, και κοίταξες επάνω μου σαν σε άνθρωπον ψηλού βαθμού κατά την κατάσταση, Κύριε Θεέ.
- ¹⁸ Τι μπορεί πλέον να πει σε σένα ο Δαβίδ, για την τιμή που έκανες στον δούλο σου; Επειδή, εσύ γνωρίζεις τον δούλο σου.

- 19** Κύριε, χάρη τού δούλου σου, και σύμφωνα με την καρδιά σου, έκανες όλη αυτή τη μεγαλοσύνη, για να κάνεις γνωστά όλα αυτά τα μεγαλεία.
- 20** Κύριε, δεν υπάρχει όμοιος με σένα ούτε υπάρχει Θεός εκτός από σένα, σύμφωνα με όλα όσα ακούσαμε με τα αυτιά μας.
- 21** Και ποιο άλλο έθνος επάνω στη γη είναι όπως ο λαός σου ο Ισραήλ, που ο Θεός ήρθε να εξαγοράσει για δικό του λαό, για να κάνεις στον εαυτό σου όνομα μεγαλοσύνης και τρόμου, βγάζοντας τα έθνη από μπροστά από τον λαό σου, που τον λύτρωσες, από την Αίγυπτο;
- 22** Επειδή, τον λαό σου τον Ισραήλ έκανες λαό δικό σου στον αιώνα· και εσύ, Κύριε, έγινες Θεός τους.
- 23** Και τώρα, Κύριε, ο λόγος που μίλησες για τον δούλο σου, και για την οικογένειά του, ας στερεωθεί στον αιώνα, και κάνε όπως μίλησες·
- 24** και ας στερεωθεί, και ας μεγαλυνθεί το όνομά σου μέχρι τον αιώνα, ώστε να λένε: Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, είναι Θεός στον Ισραήλ· και η οικογένεια του Δαβίδ τού δούλου σου ας είναι στερεωμένη μπροστά σου.
- 25** Επειδή, εσύ, Θεέ μου, αποκάλυψες στον δούλο σου ότι θα οικοδομήσεις σ' αυτόν οίκο·⁸² γι' αυτό ο δούλος σου πήρε θάρρος να προσευχηθεί μπροστά σου.
- 26** Και τώρα, Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός, και υποσχέθηκες αυτά τα αγαθά στον δούλο σου.
- 27** Τώρα, λοιπόν, ευδόκησε να ευλογήσεις την οικογένεια του δούλου σου, για να είναι μπροστά σου στον αιώνα· επειδή, εσύ, Κύριε, ευλόγησες, και θα είναι ευλογημένος στον αιώνα.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 18

- 1** ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Δαβίδ πάταξε τους Φιλισταίους, και τους κατατρόπωσε, και πήρε από το χέρι των Φιλισταίων τη Γαθ και τις κωμοπόλεις της.
- 2** Και πάταξε τους Μωαβίτες, και οι Μωαβίτες έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ.
- 3** Ακόμα, ο Δαβίδ πάταξε τον Αδαρέζερ,⁸³ τον βασιλιά τής Σωβά, στην Αιμάθ, όταν πορευόταν να στήσει την εξουσία του επάνω στον ποταμό Ευφράτη.
- 4** Και ο Δαβίδ πήρε απ' αυτόν 1.000 άμαξες, και 7.000 ιππείς, και 20.000 πεζούς· και ο Δαβίδ πλαγιοκόπησε όλα τα άλογα των αμαξών, και απ' αυτές φύλαξε 100 άμαξες.
- 5** Και όταν ήρθαν οι Σύριοι της Δαμασκού για να βοηθήσουν τον Αδαρέζερ, τον βασιλιά τής Σωβά, ο Δαβίδ πάταξε από τους Συρίους 22.000 άνδρες.

⁶ Και ο Δαβίδ έβαλε φρουρές στη Συρία τής Δαμασκού· και οι Σύριοι έγιναν δούλοι υποτελείς τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε⁸⁴ τον Δαβίδ, παντού όπου πορευόταν.

⁷ Και ο Δαβίδ πήρε τις χρυσές ασπίδες, που ήσαν επάνω στους δούλους τού Αδαρέζερ, και τις έφερε στην Ιερουσαλήμ.

⁸ Και από την Τιβάθ, και από τη Χουν, πόλεις τού Αδαρέζερ, ο Δαβίδ πήρε χαλκό υπερβολικά πολύν, από τον οποίο ο Σολομώντας έκανε τη χάλκινη θάλασσα, και τους στύλους, και τα χάλκινα σκεύη.

⁹ Και ο Θεού,⁸⁵ ο βασιλιάς τής Αιμάθ, όταν άκουσε ότι ο Δαβίδ πάταξε ολόκληρη τη δύναμη του Αδαρέζερ, του βασιλιά τής Σωβά,

¹⁰ έστειλε τον Αδωράμ,⁸⁶ τον γιο του, στον βασιλιά Δαβίδ, για να τον χαιρετήσει και να τον ευλογήσει, ότι καταπολέμησε τον Αδαρέζερ και τον πάταξε· επειδή, ο Αδαρέζερ ήταν πολέμιος του Θεού· έφερε μάλιστα και κάθε είδος σκευών, χρυσών, ασημένιων, και χάλκινων.

¹¹ Και αυτά, ο βασιλιάς Δαβίδ τα αφιέρωσε στον Κύριο, μαζί με το ασήμι και το χρυσάφι, που είχε φέρει από όλα τα έθνη, από τον Εδώμ, και από τον Μωάβ, και από τους γιους τού Αμμών, και από τους Φιλισταίους, και από τον Αμαλήκ.

¹² Και Αβισαί, ο γιος τής Σερουΐας, πάταξε τους Ιδουμαίους, στην κοιλάδα τού αλατιού, 18.000.

¹³ Και έβαλε φρουρές στην Ιδουμαία· και όλοι οι Ιδουμαίοι έγιναν δούλοι τού Δαβίδ. Και ο Κύριος έσωζε τον Δαβίδ, παντού όπου πορευόταν.

¹⁴ Και ο Δαβίδ βασίλευσε επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ, και έκανε κρίση και δικαιοσύνη σε ολόκληρο τον λαό του.

¹⁵ Και ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, ήταν επικεφαλής τού στρατού· και ο Ιωσαφάτ, ο γιος τού Αχιλούδ, υπομνηματογράφος.

¹⁶ Και ο Σαδώκ, ο γιος τού Αχιτώβ, και ο Αβιμέλεχ,⁸⁷ ο γιος τού Αβιάθαρ, ιερείς· και ο Σουσά,⁸⁸ γραμματέας.

¹⁷ Και ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, ήταν επικεφαλής των Χερεθαίων και των Φελεθαίων· και οι γιοι τού Δαβίδ, ήσαν πρώτοι γύρω από τον βασιλιά.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 19

¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Νάας, ο βασιλιάς των γιων Αμμών, πέθανε, και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του.

² Και ο Δαβίδ είπε: Θα κάνω έλεος στον Ανούν, τον γιο τού Νάας, επειδή ο πατέρας του έκανε σε μένα έλεος. Και ο Δαβίδ έστειλε πρεσβευτές, για να τον παρηγορήσει εξαιτίας τού πατέρα του. Και οι δούλοι τού Δαβίδ ήρθαν στη γη των γιων Αμμών, στον Ανούν, για να τον παρηγορήσουν.

- ³ Και οι άρχοντες των γιων Αμμών είπαν στον Ανούν: Νομίζεις ότι ο Δαβίδ έστειλε σε σένα παρηγορητές τιμώντας τον πατέρα σου; Δεν ήρθαν οι δούλοι του σε σένα, για να ερευνήσουν, και να κατασκοπεύσουν, και να καταστρέψουν τον τόπο;
- ⁴ Και ο Ανούν έπιασε τους δούλους τού Δαβίδ, και τους ξύρισε, και τους έκοψε το μισό από τα ιμάτιά τους μέχρι τούς γλουτούς, και τους έδιωξε.
- ⁵ Και πήγαν και ανήγγειλαν στον Δαβίδ για τους άνδρες. Και έστειλε σε συνάντησή τους· επειδή, οι άνδρες ήσαν υπερβολικά ατιμασμένοι. Και ο βασιλιάς είπε: Καθήστε στην Ιεριχώ μέχρις ότου αυξηθούν οι γενειάδες σας, και επιστρέψτε.
- ⁶ Και οι γιοι Αμμών βλέποντας ότι ήσαν βδελυκτοί στον Δαβίδ, έστειλαν, ο Ανούν και οι γιοι Αμμών, 1.000 τάλαντα ασήμι για να μισθώσουν για τον εαυτό τους άμαξες και καβαλάρηδες από τη Μεσοποταμία, και από τη Συρία-μααχά, και από τη Σωβά.
- ⁷ Και μίσθωσαν για τον εαυτό τους 32.000 άμαξες, και τον βασιλιά τής Μααχά μαζί με τον λαό του, που ήρθαν και στρατοπέδευσαν απέναντι από τη Μεδεβά. Και αφού οι γιοι Αμμών συγκεντρώθηκαν από τις πόλεις τους, ήρθαν να πολεμήσουν.
- ⁸ Και όταν ο Δαβίδ τα άκουσε αυτά, έστειλε τον Ιωάβ, και ολόκληρο τον στρατό των δυνατών.
- ⁹ Και οι γιοι Αμμών βγήκαν, και παρατάχθηκαν σε πόλεμο προς την πύλη της πόλης· και οι βασιλιάδες, που είχαν έρθει, ήσαν μόνοι τους στην πεδιάδα.
- ¹⁰ Και βλέποντας ο Ιωάβ ότι η μάχη παρατάχθηκε εναντίον του, από μπροστά και από πίσω, διάλεξε από όλους τούς εκλεκτούς τού Ισραήλ, και τους παρέταξε ενάντια στους Συρίους.
- ¹¹ Ενώ το υπόλοιπο του λαού το έδωσε στο χέρι τού αδελφού του τού Αβισαί, και παρατάχθηκαν εναντίον των γιων Αμμών.
- ¹² Και είπε: Αν οι Σύριοι υπερισχύσουν εναντίον μου, τότε εσύ θα με σώσεις· και αν οι γιοι Αμμών υπερισχύσουν εναντίον σου, τότε εγώ θα σε σώσω·
- ¹³ Γίνε ανδρείος, και ας ενδυναμωθούμε υπέρ του λαού μας, και υπέρ των πόλεων του Θεού μας· και ο Κύριος ας κάνει το αρεστό στα μάτια του.
- ¹⁴ Και προχώρησε ο Ιωάβ, και ο λαός που ήταν μαζί του, σε μάχη εναντίον των Συρίων· και εκείνοι έφυγαν από μπροστά του.
- ¹⁵ Και όταν οι γιοι Αμμών είδαν ότι έφυγαν οι Σύριοι, έφυγαν και αυτοί από μπροστά από τον Αβισαί, τον αδελφό του, και μπήκαν στην πόλη. Και ο Ιωάβ ήρθε στην Ιερουσαλήμ.

16 Και οι Σύριοι βλέποντας ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, έστειλαν μηνυτές, και έβγαλαν τους Συρίους, που ήσαν πέρα από τον ποταμό· και ο Σωφάκ,⁸⁹ ο αρχιστράτηγος του Αδαρέζερ, πορευόταν μπροστά τους.

17 Και όταν αυτό αναγγέλθηκε στον Δαβίδ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ισραήλ, και διάβηκε τον Ιορδάνη, και ήρθε εναντίον τους και παρατάχθηκε εναντίον τους. Και όταν ο Δαβίδ παρατάχθηκε σε πόλεμο εναντίον των Συρίων, πολέμησαν μαζί του.

18 Και οι Σύριοι έφυγαν μπροστά από τον Ισραήλ· και ο Δαβίδ εξολόθρευσε από τους Συρίους 7.000 άμαξες, και 40.000 πεζούς· και τον Σωφάκ, τον αρχιστράτηγο, τον θανάτωσε.

19 Και βλέποντας οι δούλοι τού Αδαρέζερ ότι κατατροπώθηκαν μπροστά από τον Ισραήλ, έκαναν ειρήνη με τον Δαβίδ, και έγιναν δούλοι του· και οι Σύριοι δεν ήθελαν να βοηθήσουν πλέον τους γιους Αμμών.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 20

1 ΚΑΙ στον επόμενο χρόνο, κατά την εποχή που οι βασιλιάδες εκστρατεύουν, ο Ιωάβ έθεσε σε κίνηση ολόκληρη τη δύναμη του στρατού, και έφθειρε τη γη των γιων Αμμών, και φτάνοντας, πολιορκήσε τη Ραββά· και ο Δαβίδ έμεινε στην Ιερουσαλήμ. Και ο Ιωάβ πάταξε τη Ραββά, και την κατέστρεψε.

2 Και ο Δαβίδ πήρε το στεφάνι τού βασιλιά τους από το κεφάλι του· και το βάρος του βρέθηκε να είναι ένα τάλαντο χρυσάφι· και επάνω σ' αυτό υπήρχαν πολύτιμες πέτρες· και τέθηκε επάνω στο κεφάλι τού Δαβίδ· και έβγαλε από την πόλη λάφυρα, υπερβολικά πολλά.

3 Και τον λαό, που ήταν μέσα σ' αυτή τον έβγαλε έξω, και τους έκοψε με πριόνια, και με σιδερένια τριβόλια, και με πελέκεις. Και ο Δαβίδ έκανε έτσι σε όλες τις πόλεις των γιων Αμμών. Τότε, ο Δαβίδ γύρισε στην Ιερουσαλήμ και ολόκληρος ο λαός.

4 Και ύστερα απ' αυτά, συγκροτήθηκε πόλεμος με τους Φιλισταίους στη Γεζέρ·⁹⁰ τότε, ο Σιββεχαΐ ο Χουσαθίτης πάταξε τον Σιφφαΐ,⁹¹ έναν από τα παιδιά τού Ραφά· και κατατροπώθηκαν.

5 Και έγινε πάλι πόλεμος με τους Φιλισταίους· και ο Ελχανάν, ο γιος τού Ιαείρ,⁹² πάταξε τον Λααμεί, τον αδελφό τού Γολιάθ τού Γετθαίου, και το ξύλο τής λόγχης του ήταν σαν το αντί τού υφαντή.

6 Και έγινε πάλι πόλεμος στη Γαθ, όπου υπήρχε ένας άνδρας υπερμεγέθης, και τα δάκτυλά του ήσαν έξι και έξι, ²⁴, και αυτός, ακόμα, ήταν από τη γενεά τού Ραφά.

7 Και κορόιδεψε τον Ισραήλ, και ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Σαμαά,⁹³ του αδελφού τού Δαβίδ, τον πάταξε.

⁸ Αυτοί γεννήθηκαν στον Ραφά στη Γαθ· και έπεσαν με το χέρι τού Δαβίδ, και με το χέρι των δούλων του.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 21

¹ ΟΜΩΣ, ο σατανάς σηκώθηκε ενάντια στον Ισραήλ, και παρακίνησε τον Δαβίδ να απαριθμήσει τον Ισραήλ.

² Και ο Δαβίδ είπε στον Ιωάβ και στους άρχοντες του λαού: Πηγαίνετε, απαριθμήστε τον Ισραήλ, από τη Βηρ-σαβεέ μέχρι τη Δαν, και φέρτε μου, για να μάθω τον αριθμό τους.

³ Και ο Ιωάβ απάντησε: Ο Κύριος να προσθέσει επάνω στον λαό του 100 φορές περισσότερο από ό,τι είναι! Αλλά, κύριέ μου βασιλιά, δεν είναι όλοι δούλοι τού κυρίου μου; Γιατί ο κύριός μου το επιθυμεί αυτό; Γιατί να γίνει αυτό το αμάρτημα στον Ισραήλ;

⁴ Ο λόγος, όμως, του βασιλιά υπερίσχυσε επάνω στον Ιωάβ. Και ο Ιωάβ αναχώρησε, και, αφού περιήλθε ολόκληρο τον Ισραήλ, γύρισε στην Ιερουσαλήμ.

⁵ Και ο Ιωάβ έδωσε το σύνολο της απαρίθμησης του λαού στον Δαβίδ. Και ήσαν 1.100.000 άνδρες ολόκληρος ο Ισραήλ που έσερναν μάχαιρα· και ο Ιούδας, 470.000 άνδρες που έσερναν μάχαιρα.

⁶ Και τους Λευίτες και τους Βενιαμίτες δεν τους απαρίθμησε ανάμεσά τους· επειδή, ο λόγος τού βασιλιά ήταν στον Ιωάβ βδελυκτός.

⁷ Και το πράγμα αυτό φάνηκε κακό στα μάτια τού Θεού· γι' αυτό πάταξε τον Ισραήλ.

⁸ Τότε, ο Δαβίδ είπε στον Θεό: Αμάρτησα υπερβολικά, που έπραξα αυτό το πράγμα· αλλά τώρα, παρακαλώ, αφάιρεσε την ανομία τού δούλου σου· επειδή, μωράθηκα σε μεγάλο βαθμό.

⁹ Και ο Κύριος μίλησε στον Γαδ, αυτόν που έβλεπε⁹⁴ για τον Δαβίδ, λέγοντας:

¹⁰ Πήγαινε και να μιλήσεις στον Δαβίδ, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Τρία πράγματα βάζω εγώ μπροστά σου· διάλεξε για τον εαυτό σου ένα απ' αυτά, και θα σου το κάνω:

¹¹ Ήρθε, λοιπόν, ο Γαδ στον Δαβίδ, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Διάλεξε για τον εαυτό σου,

¹² ή τρία χρόνια πείνας ή τρεις μήνες να φθείρεσαι μπροστά από τους πολεμίους σου, και να σε προφταίνει η μάχαιρα των εχθρών σου, ή τρεις ημέρες τη ρομφαία τού Κυρίου, και το θανατικό, στη γη, και τον άγγελο του Κυρίου να εξολοθρεύει σε όλα τα όρια του Ισραήλ. Τώρα, λοιπόν, δες ποιον λόγο θα αναφέρω σ' εκείνον που με απέστειλε.

- 13 Και ο Δαβίδ είπε στον Γαδ: Από παντού μου είναι στενά σε υπερβολικό βαθμό· ας πέσω, λοιπόν, στο χέρι τού Κυρίου, επειδή οι οικτιρμοί του είναι πολλοί, σε υπερβολικό βαθμό· σε χέρι ανθρώπου, όμως, ας μη πέσω.
- 14 Έδωσε, λοιπόν, ο Κύριος θανατικό επάνω στον Ισραήλ· και έπεσαν από τον Ισραήλ 70.000 άνδρες.
- 15 Και ο Θεός έστειλε έναν άγγελο στην Ιερουσαλήμ, για να την εξολοθρεύσει· και ενώ εξολόθρευε, είδε ο Κύριος, και μεταμελήθηκε για το κακό, και είπε στον άγγελο που εξολόθρευε: Αρκεί, πλέον· απόσυρε το χέρι σου. Και ο άγγελος του Κυρίου στεκόταν κοντά στο αλώνι τού Ορνάν⁹⁵ τού Ιεβουσαίου.
- 16 Και καθώς ο Δαβίδ σήκωσε τα μάτια του, είδε τον άγγελο του Κυρίου να στέκεται ανάμεσα στη γη και τον ουρανό, έχοντας στο χέρι του τη ρομφαία του γυμνή, απλωμένη προς την Ιερουσαλήμ· και έπεσε ο Δαβίδ και οι πρεσβύτεροι, μπρούμυτα, ντυμένοι με σάκους.
- 17 Και ο Δαβίδ είπε στον Θεό: Δεν είμαι εγώ που πρόσταξα να απαριθμήσουν τον λαό; Εγώ, βέβαια, είμαι εκείνος που αμάρτησα και έπραξα την κακία· αυτά, όμως, τα πρόβατα τι έκαναν; Επάνω σε μένα, λοιπόν, Κύριε Θεέ μου, και επάνω στην οικογένεια του πατέρα μου ας είναι το χέρι σου, και όχι επάνω στον λαό σου για απώλεια.
- 18 Τότε, ο άγγελος του Κυρίου πρόσταξε τον Γαδ, να πει στον Δαβίδ, να ανέβει ο Δαβίδ και να στήσει ένα θυσιαστήριο στον Κύριο μέσα στο αλώνι τού Ορνάν τού Ιεβουσαίου.
- 19 Και ο Δαβίδ ανέβηκε, σύμφωνα με τον λόγο τού Γαδ, που μίλησε στο όνομα του Κυρίου.
- 20 Και όταν ο Ορνάν στράφηκε είδε τον άγγελο· και κρύφτηκαν οι τέσσερις γιοι του μαζί μ' αυτόν. Και ο Ορνάν αλώνιζε σιτάρι.
- 21 Και όταν ο Δαβίδ ήρθε στον Ορνάν, σηκώνοντας ο Ορνάν τα μάτια, και βλέποντας τον Δαβίδ, βγήκε από το αλώνι, και προσκύνησε τον Δαβίδ μπρούμυτα μέχρι το έδαφος.
- 22 Και ο Δαβίδ είπε στον Ορνάν: Δώσ' μου τον τόπο τού αλωνιού, για να οικοδομήσω σ' αυτόν ένα θυσιαστήριο στον Κύριο· δώσε μου την άξια τιμή του· για να σταματήσει η πληγή από τον λαό.
- 23 Και ο Ορνάν είπε στον Δαβίδ: Πάρ' τον για τον εαυτό σου, και ο κύριός μου ο βασιλιάς ας κάνει το αρεστό στα μάτια του· δες, δίνω τα βόδια για ολοκαύτωμα, και τα αλωνικά εργαλεία για ξύλα, και το σιτάρι για προσφορά από άλφιτα· δίνω τα πάντα.
- 24 Και ο βασιλιάς Δαβίδ είπε στον Ορνάν: Όχι, αλλά θα αγοράσω οπωσδήποτε τον τόπο, στην άξια τιμή του· επειδή, δεν θα πάρω το δικό σου για τον Κύριο ούτε θα προσφέρω δωρεάν ολοκαύτωμα.

- 25** Και ο Δαβίδ έδωσε στον Ορνάν, για τον τόπο, χρυσάφι βάρους 600 σίκλων.
- 26** Και ο Δαβίδ οικοδόμησε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο, και πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές, και επικαλέστηκε τον Κύριο· και τον εισάκουσε, στέλνοντας φωτιά από τον ουρανό επάνω στο θυσιαστήριο της ολοκαύτωσης.
- 27** Και ο Κύριος πρόσταξε τον άγγελο, και γύρισε τη ρομφαία του στη θήκη της.
- 28** Κατά την εποχή εκείνη, όταν ο Δαβίδ είδε ότι ο Κύριος τον εισάκουσε στο αλώνι τού Ορνάν τού Ιεβουσαίου, θυσίασε εκεί.
- 29** Επειδή, η σκηνή τού Κυρίου, που ο Μωυσής είχε κάνει στην έρημο, και το θυσιαστήριο της ολοκαύτωσης, ήσαν κατά την εποχή εκείνη στον ψηλό τόπο τής Γαβαών.
- 30** Και ο Δαβίδ δεν μπορούσε να πάει μπροστά της για να ρωτήσει τον Θεό, επειδή φοβόταν, εξαιτίας τής ρομφαίας τού αγγέλου τού Κυρίου.

A' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 22

- 1** Τότε, ο Δαβίδ είπε: Αυτός είναι ο οίκος τού Κυρίου τού Θεού, κι αυτό είναι το θυσιαστήριο της ολοκαύτωσης του Ισραήλ.
- 2** Και ο Δαβίδ πρόσταξε να συγκεντρώσουν τούς ξένους, που ήσαν στη γη τού Ισραήλ· και όρισε λιθοτόμους για να λατομήσουν ξυστές πέτρες, για την οικοδομή τού οίκου τού Θεού.
- 3** Ο Δαβίδ ετοίμασε και πολύ σίδερο, για καρφιά των κουφωμάτων των πυλών, και για τις ενώσεις· και άφθονον, αζύγιστον χαλκό·
- 4** και κέδρινα ξύλα, αναρίθμητα. Επειδή, οι Σιδώνιοι και οι Τύριοι έφερναν στον Δαβίδ άφθονα κέδρινα ξύλα.
- 5** Και ο Δαβίδ είπε: Ο Σολομώντας, ο γιος μου, είναι νέος και απαλός· και ο οίκος που πρόκειται να οικοδομηθεί στον Κύριο πρέπει να είναι στο έπακρον μεγαλοπρεπής, ονομαστός και ένδοξος σε ολόκληρη την οικουμένη· θα κάνω, λοιπόν, γι' αυτόν προετοιμασία. Και ο Δαβίδ έκανε προετοιμασία με άφθονο υλικό πριν από τον θάνατό του.
- 6** Τότε, κάλεσε τον Σολομώντα, τον γιο του, και τον πρόσταξε να οικοδομήσει οίκο στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.
- 7** Και ο Δαβίδ είπε στον Σολομώντα: Γιε μου, εγώ μεν επιθύμησα στην καρδιά μου να οικοδομήσω οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μου·
- 8** όμως, έγινε λόγος τού Κυρίου σε μένα, λέγοντας: Έχυσες πολύ αίμα, και έκανες μεγάλους πολέμους· δεν θα οικοδομήσεις οίκο στο όνομά μου, επειδή, έχυσες επάνω στη γη πολλά αίματα μπροστά μου·

⁹ δες, θα γεννηθεί σε σένα γιος, που θα είναι άνδρας ανάπαυσης· και θα τον αναπαύσω από όλους τούς εχθρούς του, ολόγυρα· επειδή, το όνομά του θα είναι Σολομώντας,⁹⁶ και στις ημέρες του θα δώσω ειρήνη και ησυχία στον Ισραήλ·

¹⁰ αυτός θα οικοδομήσει οίκο στο όνομά μου· και αυτός θα είναι γιος σε μένα, και εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας· και θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας του επάνω στον Ισραήλ μέχρι τον αιώνα.

¹¹ Τώρα, γιε μου, ο Κύριος ας είναι μαζί σου, και να ευοδώνεσαι, και να οικοδομήσεις τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού σου, καθώς μίλησε για σένα.

¹² Μόνον, ο Κύριος να σου δώσει σοφία και σύνεση, και να σε θέσει επάνω στον Ισραήλ, για να τηρείς τον νόμο τού Κυρίου τού Θεού σου.

¹³ Τότε θα ευοδωθείς, αν προσέχεις να εκπληρώνεις τα διατάγματα και τις κρίσεις, που ο Κύριος είχε προστάξει στον Μωυσή για τον Ισραήλ· να ενδυναμώνεσαι, και να γίνεσαι ανδρείος· να μη φοβάσαι, και να μη πτοηθείς.

¹⁴ Και δες, εγώ σύμφωνα με τη φτώχεια μου ετοίμασα για τον οίκο τού Κυρίου 100.000 τάλαντα χρυσάφι, και 1.000.000 τάλαντα ασήμι· χαλκό, μάλιστα, και σίδηρο αζύγιστον, επειδή είναι άφθονος· ετοίμασα, ακόμα, και ξύλα και πέτρες· και εσύ να προσθέσεις σ' αυτά.

¹⁵ Έχεις δε πληθώρα από εργάτες, λιθοτόμους, και κτίστες, και ξυλουργούς, και σοφούς κάθε είδους, για κάθε έργο.

¹⁶ Για το χρυσάφι, το ασήμι, και τον χαλκό, και τον σίδηρο, δεν υπάρχει αριθμός. Σήκω, και πράξε· και ο Κύριος ας είναι μαζί σου!

¹⁷ Και ο Δαβίδ πρόσταξε ακόμα σε όλους τούς άρχοντες του Ισραήλ να βοηθήσουν τον Σολομώντα, τον γιο του, λέγοντας:

¹⁸ Δεν είναι μαζί σας ο Κύριος ο Θεός σας, και δεν σας έδωσε ανάπαυση από παντού; Επειδή, παρέδωσε στο χέρι μου όλους όσους κατοικούν τη γη· και η γη υποτάχθηκε μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον λαό του.

¹⁹ Δώστε, λοιπόν, την καρδιά σας και την ψυχή σας στο να ζητάτε τον Κύριο τον Θεό σας· και σηκωθείτε, και οικοδομήστε το αγιαστήριο του Κυρίου τού Θεού, για να φέρετε την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και τα άγια σκεύη τού Θεού, στον οίκο, που πρόκειται να οικοδομηθεί στο όνομα του Κυρίου.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 23

¹ ΚΑΙ όταν ο Δαβίδ γέρασε, και ήταν πλήρης ημερών, έκανε τον Σολομώντα, τον γιο του, βασιλιά επάνω στον Ισραήλ.

² Και συγκέντρωσε όλους τούς άρχοντες του Ισραήλ, και τους ιερείς και τους Λευίτες.

- ³ Και οι Λευίτες ήσαν απαριθμημένοι από ηλικίας 30 χρόνων και επάνω· και ο αριθμός τους, ανά κεφαλή τους, κατά άνδρα, ήταν 38.000.
- ⁴ Απ' αυτούς, 24.000 ήσαν εργοδιώκτες στο έργο τού οίκου τού Κυρίου· και 6.000 επιστάτες και κριτές·
- ⁵ και 4.000 πυλωροί· και 4.000 που υμνούσαν τον Κύριο, με τα όργανα, που έκανα, (είπε ο Δαβίδ), για να υμνούν τον Κύριο.
- ⁶ Και ο Δαβίδ τούς διαίρεσε σε τάξεις, σύμφωνα με τους γιους τού Λευί: Τον Γηρσών, τον Καάθ, και τον Μεραρί.
- ⁷ Από τους Γηρσωνίτες ήσαν: Ο Λααδάν,⁹⁷ και ο Σιμεΐ.
- ⁸ Οι γιοι τού Λααδάν ήσαν τρεις: Ο Ιεχιήλ ο άρχοντας, και ο Ζαιθάμ, και ο Ιωήλ.
- ⁹ Οι γιοι τού Σιμεΐ ήσαν τρεις: Ο Σελωμείθ, και ο Αζιήλ, και ο Χαρράν. Αυτοί ήσαν αρχηγοί των πατριών τού Λααδάν.
- ¹⁰ Και οι γιοι τού Σιμεΐ ήσαν τέσσερις: Ο Ιαάθ, ο Ζινά,⁹⁸ και ο Ιεούς, και ο Βεριά. Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Σιμεΐ.
- ¹¹ Και ο Ιαάθ ήταν ο αρχηγός, και ο Ζιζά ο δεύτερος· και ο Ιεούς και ο Βεριά δεν είχαν πολλούς γιους· γι' αυτό αριθμήθηκαν μαζί, ως μία πατριά.
- ¹² Οι γιοι τού Καάθ ήσαν τέσσερις: Ο Αμράμ, ο Ισαάρ, ο Χεβρών, και ο Οζιήλ.
- ¹³ Οι γιοι τού Αμράμ ήσαν: Ο Ααρών και ο Μωυσής· και ο Ααρών ήταν ξεχωρισμένος, αυτός και οι γιοι του, για να αγιάζουν τα αγιότατα πράγματα πάντοτε, για να θυμιάζουν μπροστά στον Κύριο, να τον υπηρετούν και να ευλογούν στο όνομά του παντοτινά.
- ¹⁴ Και του Μωυσή, του ανθρώπου τού Θεού, οι γιοι του συγκαταριθμήθηκαν μαζί με τη φυλή τού Λευί.
- ¹⁵ Οι γιοι τού Μωυσή ήσαν ο Γηρσώμ και ο Ελιέζερ.
- ¹⁶ Από τους γιους τού Γηρσώμ, ο Σεβουήλ⁹⁹ ήταν ο αρχηγός.
- ¹⁷ Και οι γιοι τού Ελιέζερ ήσαν: Ο Ρεαβίας ο αρχηγός· και ο Ελιέζερ δεν είχε άλλους γιους· ενώ οι γιοι τού Ρεαβία ήσαν πάμπολλοι.
- ¹⁸ Από τους γιους τού Ισαάρ, ο Σελωμείθ¹⁰⁰ ήταν ο αρχηγός.
- ¹⁹ Οι γιοι τού Χεβρών ήσαν: Ο Ιερίας ο πρώτος, ο Αμαρίας ο δεύτερος, ο Ιαζιήλ ο τρίτος, και ο Ιεκαμεάμ ο τέταρτος.
- ²⁰ Οι γιοι τού Οζιήλ ήσαν: Ο Μιχά ο πρώτος, και ο Ιεσιά ο δεύτερος.
- ²¹ Οι γιοι τού Μεραρί ήσαν: Ο Μααλί και ο Μουσί· οι γιοι τού Μααλί ήσαν: Ο Ελεάζαρ και ο Κεις.

²² Και ο Ελεάζαρ πέθανε, μη έχοντας γιους, αλλά θυγατέρες· και τις πήραν οι αδελφοί τους, οι γιοι τού Κεις.

²³ Οι γιοι τού Μουσί ήσαν τρεις: Ο Μααλί, και ο Εδέρ, και ο Ιερεμώθ.

²⁴ Αυτοί ήσαν οι γιοι τού Λευί, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατέρων τους, αρχηγοί των πατριών, σύμφωνα με την απαρίθμησή τους, που απαριθμήθηκαν ονομαστικά, ανά κεφαλή, που έκαναν τα έργα τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου, από ηλικίας 20 χρόνων και επάνω.

²⁵ Επειδή, ο Δαβίδ είχε πει: Ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ έδωσε ανάπαυση στον λαό του, και θα κατοικεί στην Ιερουσαλήμ παντοτινά·

²⁶ και οι Λευίτες δεν θα βαστάζουν πλέον τη σκηνή, και όλα τα σκεύη της για την υπηρεσία της.

²⁷ Γι' αυτό, σύμφωνα με τα τελευταία λόγια τού Δαβίδ, οι γιοι τού Λευί ήσαν απαριθμημένοι από ηλικίας 20 χρόνων και επάνω·

²⁸ επειδή, το έργο τους ήταν να παραστέκονται στους γιους τού Ααρών, στην υπηρεσία τού οίκου τού Κυρίου, επιβλέποντας τις αυλές, και τα οικήματα, και τον καθαρισμό όλων των άγιων πραγμάτων, και στο να κάνουν την υπηρεσία τού οίκου τού Θεού·

²⁹ και για τους άρτους τής πρόθεσης, και για το σιμιγδάλι στις προσφορές από άλφιτα, και τα άζυμα λάγανα, και για τις τηγανίτες, και για τα φρυγανισμένα, και για κάθε είδος μέτρου·

³⁰ και για να στέκονται κάθε πρωί και εσπέρα, για να υμνούν και να δοξολογούν τον Κύριο·

³¹ και για να προσφέρουν στον Κύριο όλα τα ολοκαυτώματα στα σάββατα, και στις νεομηνίες, και στις επίσημες γιορτές, σύμφωνα με τον αριθμό, σύμφωνα με το διαταγμένο σ' αυτούς, μπροστά στον Κύριο πάντοτε·

³² και για να φυλάττουν την υπηρεσία τής σκηνής τού μαρτυρίου, και την υπηρεσία τού αγιαστηρίου, και την υπηρεσία των γιων τού Ααρών, των αδελφών τους, στην υπηρεσία τού οίκου τού Κυρίου.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 24

¹ ΚΑΙ οι διαιρέσεις των γιων τού Ααρών ήσαν οι εξής: Οι γιοι τού Ααρών ήσαν: Ο Ναδάβ, και ο Αβιούδ, και ο Ελεάζαρ, και ο Ιθάμαρ.

² Αλλά, ο Ναδάβ και ο Αβιούδ πέθαναν μπροστά στον πατέρα τους, και δεν είχαν γιους· γι' αυτό ιεράτευσαν ο Ελεάζαρ και ο Ιθάμαρ.

³ Και ο Δαβίδ τούς διαίρεσε, και τον Σαδώκ από τους γιους τού Ελεάζαρ, και τον Αχιμέλεχ από τους γιους τού Ιθάμαρ, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους στην υπηρεσία τους.

⁴ Και βρέθηκαν περισσότεροι αρχηγοί από τους γιους τού Ελεάζαρ, παρά από τους γιους τού Ιθάμαρ· και διαιρέθηκαν ως εξής: Από τους γιους τού Ελεάζαρ ήσαν 16 αρχηγοί οικογενειών των πατέρων τους· και από τους γιους τού Ιθάμαρ, οκτώ αρχηγοί από την οικογένεια των πατέρων τους.

⁵ Και τους διαίρεσαν με κλήρους, αυτούς προς εκείνους· επειδή, διευθυντές τού αγιαστηρίου, και διευθυντές τού οίκου τού Θεού ήσαν από τους γιους τού Ελεάζαρ, και από τους γιους τού Ιθάμαρ.

⁶ Και τους κατέγραψε ο Σεμαΐας, ο γιος τού Ναθαναήλ, ο γραμματέας, εκείνος από τους Λευίτες, μπροστά στον βασιλιά, και από τους άρχοντες, του Σαδώκ τού ιερέα, και του Αχιμέλεχ, του γιου τού Αβιάθαρ, και μπροστά στους αρχηγούς των πατριών των ιερέων και των Λευιτών, παίρνοντας μία πατριά από τον Ελεάζαρ, και μία από τον Ιθάμαρ.

⁷ Και ο πρώτος κλήρος βγήκε στον Ιωιαρείβ, ο δεύτερος στον Ιεδαΐα,

⁸ ο τρίτος στον Χαρήμ, ο τέταρτος στον Σεωρήμ,

⁹ ο πέμπτος στον Μαλχία, ο έκτος στον Μεϊαμείν,

¹⁰ ο έβδομος στον Ακκώς, ο όγδοος στον Αβιά,

¹¹ ο ένατος στον Ιησού, ο δέκατος στον Σεχανία,

¹² ο ενδέκατος στον Ελιασεΐβ, ο δωδέκατος στον Ιακείμ,

¹³ ο δέκατος τρίτος στον Ουφά, ο δέκατος τέταρτος στον Ιεσεβάβ,

¹⁴ ο δέκατος πέμπτος στον Βιλγά, ο δέκατος έκτος στον Ιμμήρ,

¹⁵ ο δέκατος έβδομος στον Εζείρ, ο δέκατος όγδοος στον Αφισής,

¹⁶ ο δέκατος ένατος στον Πεθαΐα, ο εικοστός στον Ιεζεκιήλ,

¹⁷ ο εικοστός πρώτος στον Ιαχείν, ο εικοστός δεύτερος στον Γαμούλ,

¹⁸ ο εικοστός τρίτος στον Δελαΐα, ο εικοστός τέταρτος στον Μααζία.

¹⁹ Αυτές ήσαν οι διατάξεις τους στην υπηρεσία τους, για να μπαίνουν μέσα στον οίκο τού Κυρίου σύμφωνα με το διαταγμένο σ' αυτούς διαμέσου τού Ααρών, του πατέρα τους, όπως τον είχε προστάξει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ.

²⁰ Για δε τους υπόλοιπους γιους τού Λευί· από τους γιους τού Αμράμ ήταν ο Σουβαήλ, από τους γιους τού Σουβαήλ, ο Ιεδαΐας.

²¹ Για τον Ρεαβιά· από τους γιους τού Ρεαβιά, ο πρώτος ήταν ο Ιεσία.

²² Από τους Ισααρίτες, ο Σελωμώθ· από τους γιους τού Σελωμώθ, ήταν ο Ιαάθ.

²³ Και οι γιοι τού Χεβρών ήσαν ο Ιεριάς ο πρώτος, ο Αμαρίας ο δεύτερος, ο Ιααζιήλ ο τρίτος, ο Ιεκαμεάμ ο τέταρτος.

- ²⁴ Από τους γιους τού Οζιήλ, ήταν ο Μιχά· από τους γιους τού Μιχά ήταν ο Σαμίρ.
- ²⁵ Ο αδελφός τού Μιχά ήταν ο Ιεσία· από τους γιους τού Ιεσία, ήταν ο Ζαχαρίας.
- ²⁶ Οι γιοι τού Μεραρί ήσαν ο Μααλί και ο Μουσί· οι γιοι τού Ιααζία ήσαν ο Βενώ.
- ²⁷ Οι γιοι τού Μεραρί διαμέσου τού Ιααζία, ήσαν ο Βενώ, και ο Σωάμ, και ο Ζακχούρ, και ο Ιβρί.
- ²⁸ Και από τον Μααλί ήταν ο Ελεάζαρ, που δεν είχε γιους.
- ²⁹ Για δε τον Κεις· οι γιοι τού Κεις, ο Ιεραμεήλ.
- ³⁰ Και οι γιοι τού Μουσί ήσαν: Ο Μααλί, και ο Εδέρ, και ο Ιεριμώθ. Αυτοί ήσαν οι γιοι των Λευιτών, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατριών τους.
- ³¹ Και αυτοί έρριξαν κλήρους, καθώς και οι αδελφοί τους, οι γιοι τού Ααρών, μπροστά στον βασιλιά Δαβίδ, και τον Σαδώκ, και τον Αχιμέλεχ, και τους αρχηγούς των πατριών των ιερέων και των Λευιτών, εξισούμενες έτσι οι πρώτες πατριές με τους αδελφούς τους, τους νεότερους.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 25

- ¹ Ο ΔΑΒΙΔ, λοιπόν, και οι αρχηγοί τού στρατού, διαίρεσαν στην υπηρεσία τούς γιους τού Ασάφ, και του Αιμάν, και του Ιεδουθούν, για να υμνούν με κιθάρες, με ψαλτήρια, και με κύμβαλα· και ο αριθμός των εργαζόμενων σύμφωνα με την υπηρεσία τους ήταν:
- ² Από τους γιους τού Ασάφ, ο Ζακχούρ, και ο Ιωσήφ, και ο Νεθανίας, και ο Ασαρηλά,¹⁰¹ γιοι τού Ασάφ, κάτω από την οδηγία τού Ασάφ, αυτού που υμνούσε σύμφωνα με τη διάταξη του βασιλιά·
- ³ του Ιεδουθούν· οι γιοι τού Ιεδουθούν ήσαν: Ο Γεδαλίας, και ο Σερί,¹⁰² και ο Ιεσαΐας, ο Σιμεΐ, ο Ασαβίας, και ο Ματταθίας, έξι, κάτω από την οδηγία τού πατέρα τους Ιεδουθούν, που υμνούσε με κιθάρα, υμνώντας και δοξολογώντας τον Κύριο·
- ⁴ του Αιμάν· οι γιοι τού Αιμάν ήσαν: Ο Βουκκίας, ο Ματθανίας, ο Οζιήλ,¹⁰³ ο Σεβουήλ,¹⁰⁴ και ο Ιεριμώθ, ο Ανανίας, ο Ανανί, ο Ελιαθά, ο Γιδδαλθί, και ο Ρομαμθί-έζερ, ο Ιωσβεκασά, ο Μαλλωθί, ο Ωθίρ, και ο Μααζιώθ·
- ⁵ όλοι αυτοί ήσαν οι γιοι τού Αιμάν, που έβλεπε στα λόγια τού Θεού, για τον βασιλιά, καθορισμένοι στο να υψώνουν την εξουσία¹⁰⁵ του. Και ο Θεός έδωσε στον Αιμάν 14 γιους και τρεις θυγατέρες.
- ⁶ Όλοι αυτοί ήσαν κάτω από την οδηγία τού πατέρα τους, υμνώντας μέσα στον οίκο τού Κυρίου, με κύμβαλα, ψαλτήρια, και κιθάρες, για την υπηρεσία

τού οίκου τού Θεού, σύμφωνα με τη διάταξη του βασιλιά στον Ασάφ, και στον Ιεδουθούν, και στον Αιμάν.

⁷ Και ο αριθμός τους έγινε, μαζί με τους αδελφούς τους, που ήσαν διδασγμένοι στα άσματα του Κυρίου, 28,8, όλοι ήσαν συνετοί.

⁸ Και έρριξαν κλήρους για την υπηρεσία, το ίδιο ο μικρός όπως και ο μεγάλος, ο δάσκαλος όπως και ο μαθητής.

⁹ Και βγήκε ο πρώτος κλήρος για τον Ασάφ, στον Ιωσήφ· ο δεύτερος στον Γεδαλία· αυτός, και οι αδελφοί του, και οι γιοι του, ήσαν 12.

¹⁰ Ο τρίτος στον Ζακχούρ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹¹ Ο τέταρτος στον Ισερί· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹² Ο πέμπτος στον Νεθανία· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹³ Ο έκτος στον Βουκκία· αυτός, οι γιοι του και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁴ Ο έβδομος στον Ιεσαρηλά· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁵ Ο όγδοος στον Ιεσαΐα· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁶ Ο ένατος στον Ματθανία· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁷ Ο δέκατος στον Σιμεΐ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁸ Ο ενδέκατος στον Αζαρεήλ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

¹⁹ Ο δωδέκατος στον Ασαβία· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²⁰ Ο δέκατος τρίτος στον Σουβαήλ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²¹ Ο δέκατος τέταρτος στον Ματθαθία· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²² Ο δέκατος πέμπτος στον Ιερεμώθ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²³ Ο δέκατος έκτος στον Ανανία· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²⁴ Ο δέκατος έβδομος στον Ιωσβεκασά· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²⁵ Ο δέκατος όγδοος στον Ανανί· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²⁶ Ο δέκατος ένατος στον Μαλλωθί· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

²⁷ Ο εικοστός στον Ελιαθά· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

28 Ο εικοστός πρώτος στον Ωθίρ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

29 Ο εικοστός δεύτερος στον Γιδδαλθί· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

30 Ο εικοστός τρίτος στον Μααζιώθ· αυτός, οι γιοι του, και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

31 Ο εικοστός τέταρτος στον Ρωμαμθί- έζερ·¹⁰⁶ Αυτός, οι γιοι του και οι αδελφοί του, ήσαν 12.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 26

1 ΚΑΙ για τις διαιρέσεις των πυλωρών· από τους Κορίτες ήταν ο Μεσελεμίας,¹⁰⁷ ο γιος τού Κορέ, από τους γιους τού Ασάφ.

2 Και οι γιοι τού Μεσελεμιά ήσαν: Ο Ζαχαρίας ο πρωτότοκος, ο Ιεδιαήλ ο δεύτερος, ο Ζεβαδίας ο τρίτος, ο Ιαθνιήλ ο τέταρτος,

3 ο Ελάμ ο πέμπτος, ο Ιωανάν ο έκτος, ο Ελιωηνάι ο έβδομος.

4 Οι γιοι τού Ωβήδ-εδώμ ήσαν: Ο Σεμαΐας ο πρωτότοκος, ο Ιωζαβάδ ο δεύτερος, ο Ιωάχ ο τρίτος, και ο Σαχάρ ο τέταρτος, και ο Ναθαναήλ ο πέμπτος,

5 ο Αμμιήλ ο έκτος, ο Ισσάχαρ ο έβδομος, ο Φε-ουλθαΐ ο όγδοος· επειδή, τον ευλόγησε ο Θεός.

6 Και στον Σεμαΐα, τον γιο του, γεννήθηκαν γιοι, που εξουσίαζαν επάνω στην πατρική τους οικογένεια· επειδή, ήσαν ισχυροί με δύναμη.

7 Οι γιοι τού Σεμαΐα ήσαν: Ο Γοθνί, και ο Ραφαήλ, και ο Ωβήδ, και ο Ελζαβάδ, που οι αδελφοί τους ήσαν ισχυροί, ο Ελιού, και ο Σεμαχίας.

8 Όλοι αυτοί ήσαν από τους γιους τού Ωβήδ-εδώμ, αυτοί και οι γιοι τους, και οι αδελφοί τους, ήσαν ισχυροί και άξιοι για την υπηρεσία, 62 ήσαν τού Ωβήδ-εδώμ.

9 Και ο Μεσελεμίας είχε 18 ισχυρούς γιους και αδελφούς.

10 Και ο Ωσά, από τους γιους τού Μεραρί, είχε γιους· πρώτον τον Σιμρί (επειδή, δεν ήταν πρωτότοκος, αλλά ο πατέρας του τον έκανε πρώτο)·

11 δεύτερον τον Χελκία, τρίτον τον Τεβαλία, τέταρτον τον Ζαχαρία· όλοι οι γιοι και οι αδελφοί τού Ωσά ήσαν 13.

12 Ανάμεσα σ' αυτούς έγιναν οι διαιρέσεις των πυλωρών· οι αρχηγοί των δυνατών είχαν υπηρεσίες εξίσου με τους αδελφούς τους, για να υπηρετούν στον οίκο τού Κυρίου.

- 13 Και έρριξαν κλήρους, εξίσου, ο μικρός όπως και ο μεγάλος, κατά οικογένεια των πατέρων τους, για κάθε πύλη.
- 14 Και για την πύλη προς ανατολάς έπεσε ο κλήρος στον Σελεμία.¹⁰⁸ Τότε, έρριξαν κλήρους για τον Ζαχαρία, τον γιο του, που ήταν σοφός σύμβουλος· και ο κλήρος του βγήκε για την πύλη προς βορράν.
- 15 Στον Ωβήδ-εδώμ, για την πύλη προς νότον· και στους γιους του, για τον οίκο τής σύναξης.
- 16 Στον Σουφίμ και τον Ωσά, για την πύλη προς δυσμάς, μαζί με την πύλη Σαλεχέθ, κοντά στον δρόμο τής ανάβασης, υπηρεσία έναντι σε υπηρεσία.
- 17 Ανατολικά ήσαν έξι Λευίτες, βορινά τέσσερις την ημέρα, νότια τέσσερις την ημέρα, και προς τον οίκο τής σύναξης ανά δύο.
- 18 Προς τα δυτικά στο Παρβάρ,¹⁰⁹ τέσσερις προς τον δρόμο τής ανάβασης, και δύο στο Παρβάρ.
- 19 Αυτές είναι οι διαιρέσεις των πυλωρών ανάμεσα στους γιους τού Κορέ, και ανάμεσα στους γιους τού Μεραρί.
- 20 Και από τους Λευίτες, ο Αχιά ήταν υπεύθυνος στους θησαυρούς τού οίκου τού Θεού, και στους θησαυρούς των αφιερωμάτων.
- 21 Για τους γιους τού Λααδάν·¹¹⁰ οι γιοι τού Γηρσωνίτη Λααδάν, αρχηγοί των πατριών τού Λααδάν τού Γηρσωνίτη, ήσαν ο Ιεχιήλ.
- 22 Οι γιοι τού Ιεχιήλ ήσαν: Ο Ζαιθάμ, και ο Ιωήλ ο αδελφός του, που ήσαν υπεύθυνοι στους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου.
- 23 Για τους Αμραμίτες, τους Ισααρίτες, τους Χεβρωνίτες, και τους Οζιηλίτες·
- 24 ο μεν Σεβουήλ, ο γιος τού Γηρσώμ, γιου τού Μωυσή, ήταν επιστάτης στους θησαυρούς.
- 25 Ενώ οι αδελφοί του από τον Ελιέζερ, που ο γιος του ήταν ο Ρεαβίας, και ο Ιεσαΐας, ο γιος του, και ο Ιωράμ, ο γιος του, και ο Ζιχρί, ο γιος του, και ο Σελωμείθ, ο γιος του·
- 26 ο Σελωμείθ, αυτός και οι αδελφοί του, ήσαν υπεύθυνοι σε όλους τούς θησαυρούς των αφιερωμάτων, που είχαν αφιερώσει ο βασιλιάς Δαβίδ, και οι άρχοντες των πατριών, οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι αρχηγοί τού στρατού.
- 27 Από τους πολέμους και από τα λάφυρα έκαναν αφιέρωση, για να επισκευάζουν τον οίκο τού Κυρίου.
- 28 Και κάθε τι που είχαν αφιερώσει ο Σαμουήλ, ο βλέπων, και ο Σαούλ ο γιος τού Κεις, και ο Αβενήρ, ο γιος τού Νηρ, και ο Ιωάβ, ο γιος τής Σερουΐας, κάθε αφιέρωμα ήταν κάτω από το χέρι τού Σελωμείθ, και των αδελφών του.

29 Για τους Ισααρίτες· ο Χενανίας και οι γιοι του ήσαν για τις εξωτερικές υποθέσεις που αφορούσαν τον Ισραήλ, επιστάτες και κριτές.

30 Για δε τους Χεβρωνίτες· ο Ασαβίας και οι αδελφοί του, ισχυροί, 1.700, ήσαν έφοροι στον Ισραήλ από το εδώ μέρος τού Ιορδάνη, δυτικά, για όλες τις υποθέσεις τού Κυρίου, και για την υπηρεσία τού βασιλιά.

31 Ανάμεσα στους Χεβρωνίτες ήταν αρχηγός ο Ιερίας, ανάμεσα στους Χεβρωνίτες, σύμφωνα με τις γενεές τους, κατά τις πατρίδες. Στον 40 ό χρόνο τής βασιλείας τού Δαβίδ εξετάστηκαν, και βρέθηκαν ανάμεσά τους ισχυροί σε δύναμη, στην Ιαζήρ τής Γαλαάδ.

32 Και οι αδελφοί του, ισχυροί, ήσαν 2.700 αρχηγοί πατριών, που είχε καταστήσει ο βασιλιάς Δαβίδ επάνω στους Ρουβηνίτες, και τους Γαδίτες, και στο μισό τής φυλής τού Μανασσή, για κάθε πράγμα τού Θεού, και για τις υποθέσεις τού βασιλιά.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 27

1 ΚΑΙ οι γιοι Ισραήλ, κατά την απαρίθμησή τους, οι αρχηγοί των πατριών, και οι χιλιάρχοι, και οι εκατόνταρχοι, και οι αξιωματικοί τους, που υπηρετούσαν τον βασιλιά, σύμφωνα με ολόκληρη την τάξη των διαιρέσεων, που έμπαιναν και έβγαιναν από μήνα σε μήνα, σε όλους τούς μήνες τού χρόνου, ήσαν 24.000 σε κάθε διαίρεση.

2 Επικεφαλής τής πρώτης διαίρεσης, για τον πρώτο μήνα, ήταν ο Ιασωβεάμ, ο γιος τού Ζαβδιήλ· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.

3 Αυτός ήταν από τους γιους τού Φαρέζ, άρχοντας επάνω σε όλους τούς άρχοντες των στρατευμάτων για τον πρώτο μήνα.

4 Και επικεφαλής τής διαίρεσης, του δεύτερου μήνα, ήταν ο Δωδαΐ,¹¹¹ ο Αχωχίτης· και άρχοντας της διαίρεσής του ήταν ο Μικλώθ· στη διαίρεσή του ήσαν, το ίδιο, 24.000.

5 Ο τρίτος αρχηγός τού στρατού, για τον τρίτο μήνα, ήταν ο Βεναΐας, ο γιος τού Ιωδαέ, πρώτος αξιωματικός· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000·

6 αυτός είναι ο Βεναΐας ο δυνατός ανάμεσα στους 30, και επικεφαλής των 30· και στη διαίρεσή του επικεφαλής ήταν ο Αμμιζαβάδ, ο γιος του.

7 Ο τέταρτος, για τον τέταρτο μήνα, ήταν ο Ασαήλ, ο αδελφός τού Ιωάβ, και μαζί του ο Ζεβαδίας, ο γιος του· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.

8 Ο πέμπτος αρχηγός, για τον πέμπτο μήνα, ήταν ο Σαμούθ, ο Ιεζραΐτης· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.

9 Ο έκτος, για τον έκτο μήνα, ήταν ο Ιράς, ο γιος τού Ικκής, ο Θεκωΐτης· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.

- 10** Ο έβδομος, για τον έβδομο μήνα, ήταν ο Χελής, ο Φελωνίτης, από τους γιους του Εφραΐμ· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 11** Ο όγδοος, για τον όγδοο μήνα, ήταν ο Σιββεχαΐ, ο Χουσαθίτης, από τους Ζαραΐτες· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 12** Ο ένατος, για τον ένατο μήνα, ήταν ο Αβιέζερ, ο Αναθωθίτης, από τους Βενιαμίτες· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 13** Ο δέκατος, για τον δέκατο μήνα, ήταν ο Μααραΐ, ο Νετωφαθίτης, από τους Ζαραΐτες· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 14** Ο ενδέκατος, για τον ενδέκατο μήνα, ήταν ο Βενάϊας, ο Πιραθωνίτης, από τους γιους του Εφραΐμ· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 15** Ο δωδέκατος, για τον δωδέκατο μήνα, ήταν ο Χελδαΐ,¹¹² ο Νετωφαθίτης, από τον Γοθονιήλ· και στη διαίρεσή του ήσαν 24.000.
- 16** Και επικεφαλής των φυλών του Ισραήλ ήσαν: Ο άρχοντας των Ρουβηνιτών ήταν ο Ελιέζερ, ο γιος του Ζιχρί· των Συμεωνιτών, ο Σεφατίας, ο γιος του Μααχά·
- 17** των Λευιτών, ο Ασαβίας, ο γιος του Κεμουήλ· των Ααρωνιτών, ο Σαδώκ·
- 18** του Ιούδα, ο Ελιού, από τους αδελφούς του Δαβίδ· του Ισάχαρ, ο Αμρί, ο γιος του Μιχαήλ·
- 19** του Ζαβουλών, ο Ισμαΐας, ο γιος του Οβαδία· του Νεφθαλί, ο Ιεριμώθ, ο γιος του Αζριήλ·
- 20** των γιων του Εφραΐμ, ο Ιησούς, ο γιος του Αζαζία· της μισής φυλής του Μανασσή, ο Ιωήλ, ο γιος του Φεδαΐα·
- 21** της μισής φυλής του Μανασσή στη Γαλαάδ, ο Ιδδώ, ο γιος του Ζαχαρία· του Βενιαμίν, ο Ιασιήλ, ο γιος του Αβενήρ·
- 22** του Δαν, ο Αζαρεήλ, ο γιος του Ιεροάμ. Αυτοί ήσαν οι άρχοντες των φυλών του Ισραήλ.
- 23** Όμως, ο Δαβίδ δεν πήρε τον αριθμό τους από ηλικίας 20 χρόνων και κάτω· επειδή, ο Κύριος είχε πει, ότι θα πληθύνει τον Ισραήλ σαν τα αστέρια του ουρανού.
- 24** Ο Ιωάβ, ο γιος της Σερουΐας, άρχισε να απαριθμεί, όμως δεν τέλειωσε, επειδή για τούτο έπεσε οργή ενάντια στον Ισραήλ· γι' αυτό, δεν καταχωρήθηκε ο αριθμός ανάμεσα στις απαριθμήσεις στα χρονικά του βασιλιά Δαβίδ.
- 25** Και υπεύθυνος στους θησαυρούς του βασιλιά ήταν ο Αζμαβέθ, ο γιος του Αδιήλ· και υπεύθυνος στους θησαυρούς των χωραφιών, των πόλεων, και των κωμοπόλεων, και των φρουρίων, ήταν ο Ιωνάθαν, ο γιος του Οζία·

- ²⁶ και επικεφαλής στους εργαζόμενους το έργο των χωραφιών για τη γεωργία τής γης, ήταν ο Εζρί, ο γιος του Χελούβ·
- ²⁷ και υπεύθυνος στους αμπελώνες ήταν ο Σιμεΐ, ο Ραμαθαίος· και υπεύθυνος του εισοδήματος των αμπελώνων, για τις αποθήκες τού κρασιού, ήταν ο Ζαβδί, ο Σιφμίτης·
- ²⁸ και υπεύθυνος στις ελιές και τις συκαμινιές, που ήσαν στην πεδιάδα, ήταν ο Βάαλ-ανάν, ο Γεδερίτης· και υπεύθυνος στις αποθήκες λαδιού, ήταν ο Ιωάς·
- ²⁹ και υπεύθυνος στα βόδια, που βόσκονταν στη Σαρών, ήταν ο Σιπραΐ, ο Σαρωνίτης· και υπεύθυνος στα βόδια, που ήσαν στις κοιλάδες, ήταν ο Σαφάτ, ο γιος τού Αδλαΐ·
- ³⁰ και υπεύθυνος στις καμήλες, ήταν ο Οβίλ, ο Ισμαηλίτης· και υπεύθυνος στα γαϊδούρια, ήταν ο Ιεδαΐας, ο Μερωνοθίτης·
- ³¹ και υπεύθυνος στα πρόβατα, ήταν ο Ιαζίζ, ο Αγαρίτης. Όλοι αυτοί ήσαν επιστάτες των υπαρχόντων τού βασιλιά Δαβίδ.
- ³² Και ο Ιωνάθαν, ο πατράδελφος του Δαβίδ, ήταν σύμβουλος, και άνδρας συνετός, και γραμματέας· και ο Ιεχιήλ, ο γιος τού Αχμονί, ήταν μαζί με τους γιους τού βασιλιά·
- ³³ και ο Αχιτόφελ, ήταν σύμβουλος τού βασιλιά· και ο Χουσαΐ, ο Αρχίτης, ήταν οικείος τού βασιλιά·
- ³⁴ και ύστερα από τον Αχιτόφελ ήταν ο Ιωδαέ, ο γιος τού Βεναΐα, και ο Αβιάθαρ· αλλά, αρχιστράτηγος του βασιλιά ήταν ο Ιωάβ.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 28

- ¹ ΚΑΙ ο Δαβίδ συγκάλεσε στην Ιερουσαλήμ όλους τούς άρχοντες του Ισραήλ, τους άρχοντες των φυλών, και τους άρχοντες των διαιρέσεων, που υπηρετούσαν τον βασιλιά, και τους χιλιάρχους, και τους εκατόνταρχους, και τους επιστάτες όλων των υπαρχόντων και των κτημάτων τού βασιλιά, και των γιων του, μαζί με τους ευνούχους, και τους ανδρείους, και όλους τούς ισχυρούς σε δύναμη.
- ² Και καθώς ο βασιλιάς Δαβίδ στάθηκε όρθιος στα πόδια του, είπε: Ακούστε με, αδελφοί μου, και λαέ μου: Εγώ έβαλα στην καρδιά μου να οικοδομήσω οίκο ανάπαυσης για την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου, και για το υποπόδιο των ποδιών τού Θεού μας· και έκανα ετοιμασία για την οικοδομή.
- ³ Ο Θεός, όμως, μου είπε: Εσύ δεν θα οικοδομήσεις οίκο στο όνομά μου, επειδή είσαι άνδρας πολέμων, και έχυσες αίματα.
- ⁴ Και ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, διάλεξε εμένα, από ολόκληρη την οικογένεια του πατέρα μου, για να είμαι βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ στον αιώνα· επειδή, διάλεξε άρχοντα τον Ιούδα· και από την οικογένεια του Ιούδα

διάλεξε την οικογένεια του πατέρα μου· και ανάμεσα στους γιους τού πατέρα μου ευδόκησε να κάνει εμένα βασιλιά σε ολόκληρο τον Ισραήλ·

⁵ και από όλους τούς γιους μου (επειδή, ο Κύριος μου έδωσε πολλούς γιους), διάλεξε τον γιο μου τον Σολομώντα για να καθήσει επάνω στον θρόνο τής βασιλείας τού Κυρίου, επάνω στον Ισραήλ.

⁶ Και μου είπε: Ο Σολομώντας, ο γιος σου, αυτός θα οικοδομήσει τον οίκο μου και τις αυλές μου· επειδή, αυτόν έκλεξα γιον σε μένα, και εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας·

⁷ και θα στερεώσω τη βασιλεία του μέχρι τον αιώνα, αν μένει σταθερός στο να εκτελεί τις εντολές μου και τις κρίσεις μου, όπως κατά την ημέρα αυτή.

⁸ Τώρα, λοιπόν, μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ, τη συναγωγή τού Κυρίου, και σε επήκοον του Θεού μας, λέω σε σας: Να τηρείτε και να ζητάτε όλες τις εντολές τού Κυρίου τού Θεού σας· για να κυριεύετε αυτή τη γη, την αγαθή και να την αφήσετε ύστερα από σας κληρονομιά στους γιους σας, για πάντα.

⁹ Και εσύ, γιε μου Σολομώντα, να γνωρίσεις τον Θεό τού πατέρα σου, και να τον υπηρετείς με τέλεια καρδιά και με ψυχή που να θέλει· επειδή, ο Κύριος εξετάζει όλες τις καρδιές, και ξέρει όλους τούς συλλογισμούς των διανοιών· αν τον εκζητάς, θα βρίσκεται από σένα· αν, όμως, τον εγκαταλείψεις, θα σε απορρίψει για πάντα.

¹⁰ Δες, τώρα, ότι ο Κύριος σε έκλεξε, για να οικοδομήσεις οίκο σε αγιαστήριο· να ενδυναμώνεσαι, και να εκτελείς.

¹¹ Και ο Δαβίδ έδωσε στον Σολομώντα, τον γιο του, το σχέδιο για τον πρόναο, και τα οικήματά του, και τα θησαυροφυλάκιά του, και τα υπερώα του, και τα εσωτερικά του δωμάτια, και το οίκημα του ιλαστηρίου,

¹² και το σχέδιο για όλα όσα είχε συλλάβει στο πνεύμα του, για τις αυλές τού οίκου τού Κυρίου, και όλα τα γύρω οικήματα, τις αποθήκες τού οίκου τού Θεού, και τις αποθήκες των αφιερωμάτων·

¹³ και τις διαιρέσεις των ιερέων και των Λευιτών και όλο το έργο τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου, και όλα τα σκεύη τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου.

¹⁴ Έδωσε χρυσάφι σύμφωνα με το βάρος για τα χρυσαφένια σκεύη, για όλα τα σκεύη κάθε είδους υπηρεσίας· και ασήμι έδωσε σύμφωνα με το βάρος για όλα τα ασημένια σκεύη, για όλα τα σκεύη σε κάθε είδος υπηρεσίας·

¹⁵ και το βάρος για τις χρυσαφένιες λυχνίες, και για τα χρυσαφένια λυχνάρια τους, σύμφωνα με το βάρος για κάθε λυχνία, και για τα λυχνάρια της· και για τις ασημένιες λυχνίες σύμφωνα με το βάρος, για τη λυχνία και για τα λυχνάρια της, σύμφωνα με τη χρήση κάθε λυχνίας·

¹⁶ και το χρυσάφι σύμφωνα με το βάρος για το τραπέζι των άρτων τής πρόθεσης, για κάθε τραπέζι· και ασήμι για τα ασημένια τραπέζια·

¹⁷ και καθαρό χρυσάφι για τις κρεάγρες, και για τις λεκάνες, και για τις φιάλες· και για τους χρυσαφένιους κρατήρες, σύμφωνα με το βάρος για κάθε έναν κρατήρα· το ίδιο για κάθε ασημένιον κρατήρα·

¹⁸ και για το θυσιαστήριο του θυμιάματος, καθαρισμένο χρυσάφι σύμφωνα με το βάρος· και χρυσάφι για το σχέδιο της άμαξας των χερουβείμ, που απλώνουν τις φτερούγες τους, και σκεπάζουν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου.

¹⁹ Όλα, είπε ο Δαβίδ, τα φανέρωσε ο Κύριος, καθώς τα έγγραψε σε μένα με το χέρι του, όλα τα έργα τού σχεδίου.

²⁰ Και ο Δαβίδ είπε στον γιο του, τον Σολομώντα: Να ενδυναμώνεσαι και να γίνεσαι ανδρείος, και να εκτελείς· μη φοβάσαι ούτε να πτοηθείς· επειδή, ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός μου, θα είναι μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει, μέχρις ότου τελειώσεις ολόκληρο το έργο τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου.

²¹ Και, δες, οι διαιρέσεις των ιερέων και των Λευιτών, για κάθε υπηρεσία τού οίκου τού Θεού· και για κάθε έργο, θα είναι μαζί σου κάθε επιστήμονας, πρόθυμος σε κάθε είδος υπηρεσίας, και οι άρχοντες και ολόκληρος ο λαός, έτοιμοι να υπακούσουν σε όλα τα προστάγματά σου.

Α' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 29

¹ Τότε, ο βασιλιάς Δαβίδ είπε σε ολόκληρη τη συναγωγή: Ο Σολομώντας, ο γιος μου, τον οποίο, μόνον, ο Θεός έκλεξε, είναι ακόμα νέος και απαλός· και το έργο είναι μεγάλο· επειδή, η οικοδομή δεν είναι για άνθρωπο, αλλά για τον Κύριο τον Θεό.

² Εγώ, λοιπόν, ετοίμασα, σύμφωνα με όλη τη δύναμή μου, για τον οίκο τού Θεού μου, το χρυσάφι για τα χρυσαφένια σκεύη, και το ασήμι για τα ασημένια, και τον χαλκό για τα χάλκινα, το σίδερο για τα σιδερένια, και ξύλα για τα ξύλινα, ονυχίτες πέτρες, και πέτρες ένθεσης, πέτρες γυαλιστερές, και ποικίλες, και κάθε είδους πολύτιμες πέτρες, και άφθονα μάρμαρα.

³ Και ακόμα, εξαιτίας τού πόθου μου για τον οίκο τού Θεού μου, και από τα δικά μου υπάρχοντα έδωσα επιπλέον χρυσάφι και ασήμι για τον οίκο τού Θεού μου, εκτός από όλο εκείνο που είχα ετοιμάσει για τον άγιο οίκο·

⁴ χρυσάφι 3.000 τάλαντα, από το χρυσάφι τού Οφείρ, και ασήμι καθαρισμένο 7.000 τάλαντα, για να σκεπάσουν τούς τοίχους των οικημάτων·

⁵ το χρυσάφι για τα χρυσαφένια σκεύη, και το ασήμι για τα ασημένια, και για κάθε εργασία που γίνεται με τα χέρια των τεχνιτών. Ποιος προθυμοποιείται να κάνει σήμερα προσφορά στον Κύριο;

- ⁶ Τότε, οι άρχοντες των πατριών, και οι άρχοντες των φυλών τού Ισραήλ, και οι χιλιάρχοι και οι εκατόνταρχοι, και οι επιστάτες των έργων τού βασιλιά, προθυμοποιήθηκαν·
- ⁷ και έδωσαν για το έργο τού οίκου τού Θεού, χρυσάφι 5.000 τάλαντα, και χρυσαφένια νομίσματα 10.000, και ασήμι 10.000 τάλαντα, και χαλκό 18.000 τάλαντα, και σίδερο 100.000 τάλαντα.
- ⁸ Και σε όσους βρέθηκαν πολύτιμες πέτρες, τις έδωσαν στο θησαυροφυλάκιο του οίκου τού Κυρίου, διαμέσου τού Ιεχιάλ τού Γηρσωνίτη.
- ⁹ Και ο λαός χάρηκε, επειδή προθυμοποιήθηκαν, για τον λόγο ότι, πρόσφεραν στον Κύριο με πλήρη καρδιά, αυτοπροαίρετα· ακόμα και ο βασιλιάς Δαβίδ χάρηκε με μεγάλη χαρά.
- ¹⁰ Και ο Δαβίδ ευλόγησε τον Κύριο μπροστά σε ολόκληρη τη σύναξη· και ο Δαβίδ είπε: Ευλογητός εσύ, Κύριε, ο Θεός τού Ισραήλ, ο πατέρας μας, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα.
- ¹¹ Δική σου, Κύριε, είναι η μεγαλοσύνη, και η δύναμη, και η τιμή, και η νίκη και η δόξα· επειδή, δικά σου είναι όλα όσα είναι στον ουρανό και όσα είναι επάνω στη γη· δική σου είναι η βασιλεία, Κύριε, και εσύ είσαι που υψώνεσαι σαν κεφάλι πιο πάνω από όλους·
- ¹² και ο πλούτος και η δόξα από σένα έρχονται, και εσύ δεσπόζεις τα πάντα· και στο χέρι σου είναι η ισχύς και η δύναμη· και στο χέρι σου είναι να μεγαλύνεις και να ισχυροποιείς τα πάντα.
- ¹³ Τώρα, λοιπόν, Θεέ μας, εμείς σε ευχαριστούμε, και υμνούμε το ένδοξο όνομά σου.
- ¹⁴ Αλλά, ποιος είμαι εγώ, και ποιος είναι ο λαός μου, ώστε να μπορούμε να προσφέρουμε πρόθυμα σε σένα με έναν τέτοιο τρόπο; Επειδή, τα πάντα έρχονται από σένα, και από τα δικά σου δίνουμε σε σένα.
- ¹⁵ Επειδή, είμαστε ξένοι μπροστά σου, και πάροικοι, όπως και όλοι οι πατέρες μας· οι ημέρες μας επάνω στη γη είναι σαν σκιά, και μονιμότητα δεν υπάρχει.
- ¹⁶ Κύριε, Θεέ μας, ολόκληρο αυτό το πλήθος που ετοιμάσαμε για να οικοδομήσουμε οίκο σε σένα για το άγιο όνομά σου, έρχεται από το χέρι σου, και τα πάντα είναι δικά σου.
- ¹⁷ Και γνωρίζω, Θεέ μου, ότι εσύ είσαι που δοκιμάζεις την καρδιά, και αρέσκεσαι στην ευθύτητα. Εγώ με ευθύτητα της καρδιάς μου πρόσφερα όλα αυτά· και, τώρα, είδα με ευφροσύνη τον λαό σου, αυτόν που είναι παρών εδώ, ότι σου προσφέρει αυτοπροαίρετα.
- ¹⁸ Κύριε, Θεέ τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ισραήλ, των πατέρων μας, να το διατηρείς αυτό για πάντα στους συλλογισμούς τής καρδιάς τού λαού σου, και να κατευθύνεις την καρδιά τους σε σένα·

- 19** και δώσε στον Σολομώντα, τον γιο μου, μια τέλεια καρδιά, για να τηρεί τις εντολές σου, τα μαρτύριά σου, και τα προστάγματά σου, και να εκτελεί τα πάντα, και να κατασκευάσει την οικοδομή, που έχω προετοιμάσει.
- 20** Και ο Δαβίδ είπε σε ολόκληρη τη σύναξη: Ευλογήστε τώρα τον Κύριο, τον Θεό σας. Και ολόκληρη η σύναξη ευλόγησε τον Κύριο, τον Θεό των πατέρων τους, και αφού έσκυψαν, προσκύνησαν τον Κύριο και τον βασιλιά.
- 21** Και την επόμενη ημέρα θυσίασαν θυσίες στον Κύριο, και πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον Κύριο, 1.000 μοσχάρια, 1.000 κριάρια, 1.000 αρνιά, και τις σπονδές τους, και άφθονες θυσίες για ολόκληρο τον Ισραήλ.
- 22** και έφαγαν και ήπιαν μπροστά στον Κύριο εκείνη την ημέρα, με μεγάλη χαρά. Και ανακήρυξαν για δεύτερη φορά τον Σολομώντα, τον γιο του Δαβίδ, βασιλιά, και τον έχρισαν στον Κύριο, για να είναι άρχοντας, και τον Σαδώκ για ιερέα.
- 23** Τότε, ο Σολομώντας κάθησε επάνω στον θρόνο του Κυρίου βασιλιάς, αντί του Δαβίδ, του πατέρα του, και ευημέρησε· και ολόκληρος ο Ισραήλ υπάκουσε σ' αυτόν.
- 24** Και όλοι οι άρχοντες, και οι δυνατοί, και ακόμα όλοι οι γιοι του βασιλιά Δαβίδ, υποτάχθηκαν στον βασιλιά Σολομώντα.
- 25** Και ο Κύριος μεγάλυνε τον Σολομώντα στο έπακρον μπροστά σε ολόκληρο τον Ισραήλ, και έβαλε επάνω του βασιλική μεγαλειότητα, τέτοια που δεν στάθηκε σε κανέναν βασιλιά πριν απ' αυτόν στον Ισραήλ.
- 26** Έτσι, ο Δαβίδ, ο γιος του Ιεσσαί, βασίλευσε επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ.
- 27** και το διάστημα που βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ ήταν 40 χρόνια· επτά χρόνια βασίλευσε στη Χεβρών, και 33 χρόνια βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ.
- 28** Και πέθανε σε καλά γηρατειά, γεμάτος ημέρες, πλούτο, και δόξα· και αντ' αυτού βασίλευσε ο γιος του, ο Σολομώντας.
- 29** Και οι πράξεις του βασιλιά Δαβίδ, οι πρώτες και οι τελευταίες, δέστε, είναι γραμμένες στο βιβλίο του Σαμουήλ, του βλέποντα, και στο βιβλίο του Νάθαν του προφήτη, και στο βιβλίο του Γαδ του βλέποντα,
- 30** με ολόκληρη τη βασιλεία του, και τη δύναμή του, και τους καιρούς που είχαν έρθει επάνω του, και επάνω στον Ισραήλ, και επάνω σε όλες τις βασιλείες τής γης.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 1

- 1** ΚΑΙ ο Σολομώντας, ο γιος τού Δαβίδ, κραταιώθηκε στη βασιλεία του· και ο Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του, και τον μεγάλυνε στο έπακρον.
- 2** Και ο Σολομώντας μίλησε σε ολόκληρο τον Ισραήλ, στους χιλιάρχους, και τους εκατόνταρχους, και στους κριτές, και σε όλους τούς άρχοντες ολόκληρου του Ισραήλ, τους αρχηγούς των πατριών·
- 3** και ο Σολομώντας και ολόκληρη η σύναξη μαζί του, πήγαν στον ψηλό τόπο, που ήταν στη Γαβαών· επειδή, εκεί ήταν η σκηνή τού μαρτυρίου τού Θεού, την οποία ο Μωυσής, ο δούλος τού Κυρίου, είχε κάνει μέσα στην έρημο.
- 4** Και ο Δαβίδ είχε ανεβάσει την κιβωτό τού Θεού από την Κιριάθ-ιαρείμ, προς τον τόπο, που ο Δαβίδ είχε προετοιμάσει γι' αυτήν· επειδή, είχε στήσει γι' αυτήν μία σκηνή στην Ιερουσαλήμ.
- 5** Και το χάλκινο θυσιαστήριο, που είχε κάνει ο Βεσελεήλ, ο γιος τού Ουρί, γιου τού Ωρ, ήταν εκεί μπροστά στη σκηνή τού Κυρίου· και ο Σολομώντας το αναζήτησε, και η σύναξη.
- 6** Και ο Σολομώντας ανέβηκε εκεί, στο χάλκινο θυσιαστήριο μπροστά στον Κύριο, που ήταν στη σκηνή τού μαρτυρίου, και πρόσφερε επάνω σ' αυτό 1.000 ολοκαυτώματα.
- 7** Κατά τη νύχτα εκείνη ο Θεός φάνηκε στον Σολομώντα, και του είπε: Ζήτησέ μου τι να σου δώσω.
- 8** Και ο Σολομώντας είπε στον Θεό: Εσύ έκανες μεγάλο έλεος στον Δαβίδ, τον πατέρα μου, και με έκανες βασιλιά αντί γι' αυτόν·
- 9** τώρα, Κύριε Θεέ, ας βεβαιωθεί ο λόγος σου, αυτός που έγινε στον Δαβίδ, τον πατέρα μου· επειδή, εσύ με έκανες βασιλιά επάνω σε έναν λαό πολυάριθμο, σαν το χώμα τής γης·
- 10** δώσε μου, τώρα, σοφία και σύνεση, για να μπαίνω μέσα και να βγαίνω έξω μπροστά σ' αυτόν τον λαό· επειδή, ποιος μπορεί να κρίνει αυτόν τον μεγάλο λαό σου;
- 11** Και ο Θεός είπε στον Σολομώντα: Επειδή, συνέλαβες αυτό στην καρδιά σου, και δεν ζήτησες πλούτη, αγαθά, και δόξα ούτε τη ζωή εκείνων που σε μισούν ούτε ζήτησες μακροζωία, αλλά ζήτησες για τον εαυτό σου σοφία και σύνεση, για να κρίνεις τον λαό μου, επάνω στον οποίο σε έκανα βασιλιά·
- 12** η σοφία και η σύνεση δίνεται σε σένα· θα σου δώσω δε και πλούτη, και αγαθά, και δόξα, όπως δεν έχει γίνει στους βασιλιάδες που ήσαν πριν από σένα ούτε και στους μετέπειτα από σένα θα γίνουν τέτοια πράγματα.

13 Τότε, ο Σολομώντας επέστρεψε από τον ψηλό τόπο, που ήταν στη Γαβαών, από μπροστά από τη σκηνή του μαρτυρίου, στην Ιερουσαλήμ, και βασίλευσε επάνω στον Ισραήλ.

14 Και ο Σολομώντας συγκέντρωσε άμαξες και καβαλάρηδες· και είχε 1.400 άμαξες, και 12.000 καβαλάρηδες, που έβαλε στις πόλεις των αμαξών, και κοντά στον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ.

15 Και ο βασιλιάς έκανε στην Ιερουσαλήμ το ασήμι και το χρυσάφι σαν τις πέτρες, και τους κέδρους τούς έκανε σαν τις συκαμινιές στην πεδιάδα, εξαιτίας τής αφθονίας.

16 Και γινόταν στον Σολομώντα εξαγωγή από άλογα, και λινό νήμα, από την Αίγυπτο· και το λινό νήμα έπαιρναν οι έμποροι του βασιλιά σε ορισμένη τιμή.

17 Ανέβαζαν, όμως, και έφερναν από την Αίγυπτο μία άμαξα για 600 ασημένιους σίκλους, και κάθε άλογο για 150· και έτσι γινόταν για όλους τούς βασιλιάδες των Χετταίων, και για τους βασιλιάδες της Συρίας, η εξαγωγή γινόταν διαμέσου αυτών.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 2

1 ΚΑΙ ο Σολομώντας αποφάσισε να οικοδομήσει έναν οίκο στο όνομα του Κυρίου, και ένα βασιλικό παλάτι για τον εαυτό του.

2 Και ο Σολομώντας αριθμήσε 70.000 άνδρες αχθοφόρους, και 80.000 λιθοτόμους στο βουνό, και 3.600 επιστάτες επάνω σ' αυτούς.

3 Και ο Σολομώντας έστειλε στον Χουράμ,¹ τον βασιλιά τής Τύρου, λέγοντας: Όπως έκανες στον Δαβίδ, τον πατέρα μου, και του έστειλες κέδρους για να οικοδομήσει στον εαυτό του ένα παλάτι για να κατοικήσει σ' αυτό, έτσι να κάνεις και σε μένα.

4 Δες, εγώ οικοδομώ έναν οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μου, για να τον αφιερώσω σ' αυτόν, για να προσφέρεται μπροστά του θυμίαμα ευωδίας, και οι παντοτινοί άρτοι τής πρόθεσης, και τα ολοκαυτώματα, τα πρωινά και τα εσπερινά, στα σάββατα και στις νεομηνίες, και στις επίσημες γιορτές τού Κυρίου τού Θεού μας. Αυτό στον Ισραήλ είναι χρέος στον αιώνα.

5 Και ο οίκος που οικοδομώ είναι μεγάλος· επειδή, μεγάλος είναι ο Θεός μας, περισσότερο από όλους τούς θεούς.

6 Αλλά, ποιος μπορεί να οικοδομήσει σ' αυτόν έναν οίκο, ενώ ο ουρανός και ο ουρανός των ουρανών² δεν είναι ικανοί να τον χωρέσουν; Και ποιος είμαι εγώ, ώστε να του οικοδομήσω οίκο; Παρά μονάχα για να θυσιάζω μπροστά του;

7 Τώρα, λοιπόν, στείλε μου έναν σοφό άνδρα στο να εργάζεται σε χρυσάφι, και σε ασήμι, και σε χαλκό, και σε σίδηρο, και σε πορφύρα, και σε κόκκινο, και σε γαλάζιο, και επιστήμονα στο να σκαλίζει σκαλίσματα μαζί με τους σοφούς

που είναι μαζί μου στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ, που έχει ετοιμάσει ο Δαβίδ, ο πατέρας μου.

⁸ Στείλε μου και ξύλα κέδρινα, πεύκινα, και ξύλα αλγουμείμ,³ από τον Λίβανο· επειδή, εγώ γνωρίζω ότι οι δούλοι σου ξέρουν να κόβουν ξύλα στον Λίβανο· και, δες, οι δούλοι μου θα είναι μαζί με τους δούλους σου,

⁹ για να μου ετοιμάσουν ξύλα σε αφθονία· επειδή, ο οίκος που εγώ οικοδομώ θα είναι μεγάλος και θαυμαστός.

¹⁰ Και, δες, θα δώσω στους δούλους σου τους ξυλοκόπους 20.000 κόρους κοπανισμένο σιτάρι και 20.000 κόρους κριθάρι, και 20.000 βαθ κρασί, και 20.000 βαθ λάδι.

¹¹ Και ο βασιλιάς τής Τύρου Χουράμ απάντησε με επιστολή, που έστειλε στον Σολομώντα: Επειδή ο Κύριος αγάπησε τον λαό του, σε έκανε βασιλιά επάνω τους.

¹² Ο Χουράμ είπε ακόμα: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, ο Δημιουργός τού ουρανού και της γης, που έδωσε στον βασιλιά Δαβίδ έναν σοφό γιο, που έχει φρόνηση και σύνεση, που θα οικοδομήσει οίκο στον Κύριο, και βασιλικό παλάτι στον εαυτό του·

¹³ στέλνω, λοιπόν, τώρα, έναν σοφό άνθρωπο, που έχει τη σύνεση του πατέρα μου Χουράμ,

¹⁴ είναι γιος μιας γυναίκας από τις θυγατέρες τού Δαν, και ενός Τύριου πατέρα, επιστήμονας στο να εργάζεται σε χρυσάφι, και σε ασήμι, σε χαλκό, σε σίδερο, σε πέτρες, και σε ξύλα, σε πορφύρα, και σε γαλάζιο, και σε βύσσο, και σε κόκκινο· και στο να σκαλίζει κάθε είδος σκαλίσματος, και να εφευρίσκει κάθε είδους εφεύρεση σε ό,τι τού δοθεί, μαζί με τους σοφούς σου, και μαζί με τους σοφούς τού κυρίου μου του Δαβίδ, του πατέρα σου·

¹⁵ τώρα, λοιπόν, το σιτάρι, και το κριθάρι, το λάδι, και το κρασί, που είπε ο κύριός μου, ας τα στείλει στους δούλους του·

¹⁶ και εμείς θα κόψουμε ξύλα από τον Λίβανο, σύμφωνα με όλη την ανάγκη σου, και θα τα φέρουμε σε σένα στην Ιόππη με σχεδίες, διαμέσου θαλάσσης· και εσύ θα τα ανεβάσεις στην Ιερουσαλήμ.

¹⁷ Και ο Σολομώντας αρίθμησε όλους τούς ξένους άνδρες, που ήσαν στη γη τού Ισραήλ, μετά την αρίθμηση⁴ με την οποία ο πατέρας του ο Δαβίδ τούς είχε αριθμήσει· και βρέθηκαν 153.600.

¹⁸ Και απ' αυτούς έκανε 70.000 αχθοφόρους, και 80.000 λιθοτόμους στο βουνό, και 3.600 επιστάτες επάνω στον λαό.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 3

- ¹ ΚΑΙ ο Σολομώντας άρχισε να οικοδομεί τον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, στο βουνό Μοριά, όπου ο Κύριος είχε φανεί στον Δαβίδ, τον πατέρα του, στον τόπο τον οποίο ο Δαβίδ είχε ετοιμάσει στο αλώνι τού Ορνάν τού Ιεβουσαίου.
- ² Και άρχισε να οικοδομεί τη δεύτερη ημέρα τού δεύτερου μήνα, στον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας του.
- ³ Και τούτο ήταν το σχέδιο του Σολομώντα για να οικοδομήσει τον οίκο τού Θεού: Το μάκρος σε πήχες, σύμφωνα με το πρώτο μέτρο, ήταν 60 πήχες, και το πλάτος 20 πήχες,
- ⁴ και τον πρόναο, που ήταν μπροστά στον οίκο, είχε μάκρος σύμφωνα με το πλάτος του οίκου, 20 πήχες και ύψος 120· και το σκέπασε από μέσα με καθαρό χρυσάφι.
- ⁵ Και στέγασε τον μεγάλο οίκο με πεύκινα ξύλα, τα οποία και σκέπασε με καθαρό χρυσάφι, και επάνω του σκάλισε φοίνικες και αλυσίδες.
- ⁶ Και διακόσμησε τον οίκο με πολύτιμες πέτρες για ωραιότητα· και το χρυσάφι ήταν χρυσάφι Φαρουϊμ.
- ⁷ Ακόμα, σκέπασε με χρυσάφι τον οίκο, τα δοκάρια, τους παραστάτες, και τους τοίχους του, και τις πόρτες του· και επάνω στους τοίχους σκάλισε χερουβείμ.
- ⁸ Και έκανε το οίκημα του αγίου των αγίων, το μάκρος του σύμφωνα με το πλάτος τού οικήματος, 20 πήχες, και το πλάτος του 20 πήχες, και το σκέπασε με καθαρό χρυσάφι, 600 ταλάντων.
- ⁹ Και το βάρος των καρφιών ήταν 50 σίκλοι χρυσάφι. Και σκέπασε τα υπερώα με χρυσάφι.
- ¹⁰ Και μέσα στο οίκημα του αγίου των αγίων έκανε δύο χερουβείμ σκαλιστής εργασίας, και τα σκέπασε με χρυσάφι.
- ¹¹ Και οι φτερούγες των χερουβείμ είχαν μάκρος 20 πήχες· η μία φτερούγα ήταν πέντε πήχες, αγγίζοντας τον τοίχο τού οικήματος· και η άλλη φτερούγα ήταν πέντε πήχες, αγγίζοντας τη φτερούγα τού άλλου χερούβ.
- ¹² Και η μία φτερούγα τού άλλου χερούβ ήταν πέντε πήχες, αγγίζοντας τον τοίχο· και η άλλη φτερούγα ήταν πέντε πήχες, ακουμπώντας τη φτερούγα τού άλλου χερούβ.
- ¹³ Οι φτερούγες αυτών των χερουβείμ απλώνονταν σε 20 πήχες· κι αυτά στέκονταν στα πόδια τους, και τα πρόσωπά τους έβλεπαν προς τον οίκο.
- ¹⁴ Και έκανε το καταπέτασμα από βαθυγάλαζο ύφασμα, και πορφύρα, και κόκκινο, και βύσσο, κι επάνω σ' αυτό ύφανε χερουβείμ.

¹⁵ Ακόμα, έκανε μπροστά από τον οίκο δύο στύλους από 35 πήχες το ύψος, και το επίθεμα στο κεφαλάρι για κάθε ένα, ήταν πέντε πήχες.

¹⁶ Και μέσα στο χρηματιστήριο έκανε αλυσίδες, και τις έβαλε επάνω στα κεφαλάρια των στύλων· και έκανε 100 ρόδια, και τα έβαλε επάνω στις αλυσίδες.

¹⁷ Και έστησε τους στύλους κατά πρόσωπο του ναού, έναν από τα δεξιά, και έναν από τα αριστερά· και αποκάλεσε το όνομα εκείνου που ήταν στα δεξιά Ιαχείν,⁵ και το όνομα εκείνου που ήταν στα αριστερά Βοάς.⁶

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 4

¹ Και έκανε ένα χάλκινο θυσιαστήριο, το μάκρος του ήταν 20 πήχες, και το πλάτος του 20 πήχες, και το ύψος του 10 πήχες.

² Ακόμα, έκανε τη θάλασσα χυτή, από χείλος σε χείλος, 10 πήχες, ολόγυρα στρογγυλή, και το ύψος της ήταν πέντε πήχες· και μία γραμμή από 30 πήχες την περιζωνε ολόγυρα.

³ Και κάτω από το χείλος της υπήρχε ένα ομοίωμα βοδιών, που την περικύκλωναν ολόγυρα. Δέκα ανά πήχη, που περικύκλωναν τη θάλασσα ολόγυρα. Οι δύο σειρές των βοδιών ήσαν χυμένες μαζί μ' αυτή.

⁴ Και στεκόταν επάνω σε 12 βόδια· τρία έβλεπαν προς βορράν, και τρία έβλεπαν προς δυσμάς, και τρία έβλεπαν προς νότον, και τρία έβλεπαν προς ανατολάς· και η θάλασσα ήταν ακουμπησμένη επάνω τους· και όλα τα οπίσθιά τους ήσαν προς τα μέσα.

⁵ Και το πάχος της ήταν μία παλάμη, και το χείλος της ήταν κατασκευασμένο σαν ένα χείλος ποτηριού, σαν ένα άνθος κρίνου· όταν, μάλιστα, ήταν γεμάτη, χωρούσε 3.000 βαθ.

⁶ Ακόμα, έκανε 10 λουτήρες, και έβαλε πέντε από τα δεξιά, και πέντε από τα αριστερά, για να πλένουν σ' αυτούς· εκεί έπλεναν όσα ήσαν για ολοκαύτωση· η θάλασσα, όμως, ήταν για να νίβονται σ' αυτήν οι ιερείς.

⁷ Και έκανε τις χρυσές λυχνίες δέκα, σύμφωνα με το διαταγμένο γι' αυτές, και τις έβαλε στον ναό, πέντε από τα δεξιά και πέντε από τα αριστερά.

⁸ Και έκανε δέκα τραπέζια, και τα έβαλαν στον ναό, πέντε από τα δεξιά, και πέντε από τα αριστερά. Και έκαναν 100 χρυσές λεκάνες.

⁹ Και έκανε την αυλή των ιερέων, και τη μεγάλη αυλή, και πόρτες για την αυλή, και σκέπασε τις πόρτες τους με χαλκό.

¹⁰ Και έβαλε τη θάλασσα προς τη δεξιά πλευρά, ανατολικά, απέναντι από το μεσημβρινό μέρος.

11 Και ο Χουράμ έκανε τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τις λεκάνες. Και ο Χουράμ τελείωσε κάνοντας το έργο, που έκανε στον βασιλιά Σολομώντα, για τον οίκο τού Θεού·

12 τους δύο στύλους, και τις σφαιρικές λεκάνες,⁷ και τα δύο επιθέματα, που ήσαν επάνω στην κεφαλή των στύλων, και τα δύο διχτυωτά για να σκεπάζουν τις δύο σφαιρικές λεκάνες των επιθεμάτων, που ήσαν επάνω στην κεφαλή των στύλων·

13 και 400 ρόδια για τα δύο διχτυωτά, δύο σειρές ροδιών για κάθε ένα διχτυωτό, για να σκεπάζουν τις δύο σφαιρικές λεκάνες των επιθεμάτων, που ήσαν επάνω στους στύλους.

14 Έκανε ακόμα τις βάσεις, και έκανε τους λουτήρες επάνω στις βάσεις·

15 τη μία θάλασσα, και τα 12 βόδια από κάτω απ' αυτή.

16 Και τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τις κρεάγρες, και όλα τα σκεύη τους, έκανε από γυαλιστερό χαλκό ο πατέρας του, ο Χουράμ, στον βασιλιά Σολομώντα, για τον οίκο τού Κυρίου.

17 Και στην πεδιάδα τού Ιορδάνη ο βασιλιάς τα έχυσε σε αργιλώδες χώμα, ανάμεσα στη Σοκχώθ και τη Σαρηδαθά.

18 Έτσι, ο Σολομώντας έκανε όλα αυτά τα σκεύη με μεγάλη αφθονία· επειδή, δεν μπορούσε να λογαριαστεί το βάρος τού χαλκού.

19 Και ο Σολομώντας έκανε όλα τα σκεύη, εκείνα τού οίκου τού Θεού, και το χρυσό θυσιαστήριο, και τα τραπέζια, και επάνω τους τοποθετούνταν οι άρτοι τής πρόθεσης·

20 και τις λυχνίες και τα λυχνάρια τους, για να καίνε σύμφωνα με τα διαταγμένα μπροστά στο χρηματιστήριο, από καθαρό χρυσάφι·

21 και τα άνθη, και τα λυχνάρια, και τις λαβίδες, από χρυσάφι, και αυτό ήταν καθαρό χρυσάφι·

22 και τα λυχνοφάλιδα, και τις λεκάνες, και τους κρατήρες, και τα θυμιατήρια, από καθαρό χρυσάφι· και η είσοδος του οίκου, οι εσωτερικές πόρτες του για το άγιο των αγίων, και οι πόρτες τού οίκου τού ναού, ήσαν από χρυσάφι.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 5

1 Και συντελέστηκε ολόκληρο το έργο τού ναού, που ο Σολομώντας έκανε για τον οίκο τού Κυρίου· και ο Σολομώντας έφερε μέσα τα αφιερώματα του Δαβίδ, του πατέρα του· και το ασήμι και το χρυσάφι, και όλα τα σκεύη, και τα έβαλε στους θησαυρούς τού οίκου τού Θεού.

2 ΤΟΤΕ, ο Σολομώντας συγκέντρωσε στην Ιερουσαλήμ τούς πρεσβύτερους του Ισραήλ, και όλους τους αρχηγούς των φυλών, τους οικογενειάρχες των

γιων Ισραήλ, για να ανεβάσουν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου από την πόλη τού Δαβίδ, που είναι η Σιών.

³ Και όλοι οι άνδρες τού Ισραήλ συγκεντρώθηκαν στον βασιλιά, στη γιορτή τού έβδομου μήνα.

⁴ Και ήρθαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ· και οι Λευίτες σήκωσαν την κιβωτό.

⁵ Και ανέβασαν την κιβωτό, και τη σκηνή τού μαρτυρίου, και όλα τα άγια σκεύη, που ήσαν στη σκηνή· οι ιερείς και οι Λευίτες τα ανέβασαν.

⁶ Και ο βασιλιάς Σολομώντας, και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ, εκείνοι που συγκεντρώθηκαν σ' αυτόν, ήσαν μπροστά στην κιβωτό, θυσιάζοντας πρόβατα και βόδια, όσα δεν ήταν δυνατόν να λογαριαστούν ούτε να αριθμηθούν, για το πλήθος τους.

⁷ Και οι ιερείς έβαλαν την κιβωτό τής διαθήκης τού Κυρίου στον τόπο της, στο χρημαστήριο του οίκου, στα άγια των αγίων, κάτω από τις φτερούγες των χερουβείμ·

⁸ επειδή, τα χερουβείμ είχαν απλωμένες τις φτερούγες επάνω στον τόπο τής κιβωτού, και τα χερουβείμ σκέπαζαν την κιβωτό και τους μοχλούς της από πάνω·

⁹ και οι μοχλοί εξείχαν, και φαίνονταν τα άκρα των μοχλών έξω από την κιβωτό, η οποία ήταν μπροστά από το χρημαστήριο· απέξω, όμως, δεν φαίνονταν. Και είναι εκεί μέχρι σήμερα.

¹⁰ Στην κιβωτό δεν ήσαν παρά μονάχα οι δύο πλάκες τις οποίες είχε βάλει εκεί ο Μωυσής στο Χωρήβ, όπου ο Κύριος είχε κάνει διαθήκη στους γιους Ισραήλ, όταν βγήκαν από την Αίγυπτο.

¹¹ Και καθώς οι ιερείς βγήκαν από το αγιαστήριο, (επειδή, όλοι οι ιερείς, που είχαν βρεθεί, είχαν αγιαστεί, χωρίς να είναι σε τάξη σύμφωνα με τις διαιρέσεις·

¹² και οι Λευίτες οι ψαλτωδοί, όλοι εκείνοι που ήσαν τού Ασάφ, του Αιμάν, του Ιεδουθούν, και οι γιοι τους και οι αδελφοί τους, ντυμένοι με βύσσο, με κύμβαλα και ψαλτήρια, και κιθάρες, στέκονταν ανατολικά από το θυσιαστήριο, και μαζί τους 120 ιερείς, που σάλπιζαν με σάλπιγγες)·

¹³ τότε, καθώς ήχησαν οι σαλπιγκτές και μαζί οι ψαλτωδοί με μία φωνή, υμνώντας και δοξολογώντας τον Κύριο, και καθώς ύψωσαν τη φωνή με σάλπιγγες και κύμβαλα και μουσικά όργανα, και υμνούσαν τον Κύριο, έλεγαν ότι: Ο Κύριος είναι αγαθός, ότι: Στον αιώνα παραμένει το έλεός του, τότε ο οίκος γέμισε από μία νεφέλη, ο οίκος τού Κυρίου,

¹⁴ και οι ιερείς δεν μπορούσαν να σταθούν για να υπηρετήσουν, εξαιτίας τής νεφέλης· επειδή, η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο τού Θεού.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 6

- ¹ Τότε, ο Σολομώντας μίλησε, λέγοντας: Ο Κύριος είπε ότι θα κατοικεί μέσα σε πυκνό σκοτάδι·
- ² αλλ' εγώ οικοδόμησα σε σένα οίκο κατοίκησης, και τόπο για να κατοικείς αιώνια.
- ³ Και ο βασιλιάς, στρέφοντας τα μάτια του, ευλόγησε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ· και ολόκληρη η συναγωγή τού Ισραήλ στεκόταν όρθια.
- ⁴ Και είπε: Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, που με τα χέρια του πραγματοποίησε εκείνο που είχε μιλήσει με το στόμα του στον Δαβίδ, τον πατέρα μου, λέγοντας:
- ⁵ «Από την ημέρα που έβγαλα τον λαό μου από τη γη τής Αιγύπτου, δεν διάλεξα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ καμιά πόλη, για να οικοδομηθεί οίκος, ώστε να είναι εκεί το όνομά μου· ούτε διάλεξα άνδρα, για να είναι κυβερνήτης επάνω στον λαό μου τον Ισραήλ·
- ⁶ αλλά, διάλεξα την Ιερουσαλήμ, για να είναι εκεί το όνομά μου· και διάλεξα τον Δαβίδ, για να είναι επάνω στον λαό μου τον Ισραήλ».
- ⁷ Και ήρθε στην καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα μου να οικοδομήσει έναν οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ.
- ⁸ Αλλ' ο Κύριος είπε στον Δαβίδ, τον πατέρα μου: Επειδή, ήρθε στην καρδιά σου να οικοδομήσεις οίκο στο όνομά μου, καλά μεν έκανες ότι συνέλαβες κάτι τέτοιο στην καρδιά σου·
- ⁹ εντούτοις, εσύ δεν θα οικοδομήσεις τον οίκο· αλλ' ο γιος σου, που θα βγει από την οσφύ σου, αυτός θα οικοδομήσει τον οίκο στο όνομά μου.
- ¹⁰ Ο Κύριος, λοιπόν, εκπλήρωσε τον λόγο του, που είχε μιλήσει· και εγώ σηκώθηκα αντί τού Δαβίδ τού πατέρα μου, και κάθησα στον θρόνο τού Ισραήλ, όπως ο Κύριος είχε μιλήσει, και οικοδόμησα τον οίκο στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ·
- ¹¹ και έβαλα εκεί την κιβωτό, στην οποία βρίσκεται η διαθήκη τού Κυρίου, που είχε κάνει στους γιους Ισραήλ.
- ¹² Και ο Σολομώντας, καθώς στάθηκε μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου, μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, άπλωσε τα χέρια του·
- ¹³ επειδή, ο Σολομώντας είχε κάνει μία χάλκινη βάση, που είχε μάκρος πέντε πήχες, και πλάτος πέντε πήχες, και ύψος τρεις πήχες· και την έβαλε στο μέσον τής αυλής· και καθώς στάθηκε επάνω της, έπεσε στα γόνατά του, μπροστά σε ολόκληρη τη συναγωγή τού Ισραήλ, και άπλωσε τα χέρια του προς τον ουρανό,

- 14** και είπε: Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, δεν υπάρχει θεός όμοιος με σένα, μέσα στον ουρανό, και επάνω στη γη· ο οποίος φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος απέναντι στους δούλους σου, και σ' εκείνους που περπατούν μπροστά σου με όλη τους την καρδιά·
- 15** ο οποίος φύλαξε απέναντι στον δούλο σου τον Δαβίδ, τον πατέρα μου, όσα είχες μιλήσει σ' αυτόν, και είχες μιλήσει με το στόμα σου, και πραγματοποιήσες με το χέρι σου, όπως αυτή την ημέρα.
- 16** Και, τώρα, Κύριε Θεέ τού Ισραήλ, φύλαξε απέναντι στον δούλο σου τον Δαβίδ, τον πατέρα μου, εκείνο που του είχες υποσχεθεί, λέγοντας: Δεν θα εκλείψει από σένα άνδρας από μπροστά μου, που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Ισραήλ, μόνον, βέβαια, αν οι γιοι σου προσέχουν στον δρόμο τους, για να περπατούν στον νόμο μου, καθώς εσύ περπάτησες μπροστά μου.
- 17** Τώρα, λοιπόν, Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, ας επαληθευθεί ο λόγος σου, που μίλησες στον δούλο σου τον Δαβίδ.
- 18** Αλλά, σ' αλήθεια, θα κατοικήσει ο Θεός μαζί με τον άνθρωπο επάνω στη γη; Να, ο ουρανός, και ο ουρανός των ουρανών, δεν είναι ικανοί να σε χωρέσουν· πόσο λιγότερο αυτός ο οίκος που οικοδόμησα;
- 19** Όμως, επίβλεψε στην προσευχή τού δούλου σου, και στη δέησή του, Κύριε Θεέ μου, ώστε να εισακούσεις την κραυγή και τη δέηση, που ο δούλος σου δέεται μπροστά σου·
- 20** για να είναι ανοιγμένα τα μάτια σου σ' αυτόν τον οίκο ημέρα και νύχτα, προς τον τόπο για τον οποίο είχες πει, ότι θα βάλεις εκεί το όνομά σου, για να εισακούς τη δέηση που ο δούλος σου θα δέεται σ' αυτόν τον τόπο.
- 21** Και να εισακούς τις δεήσεις τού δούλου σου, και του λαού σου τού Ισραήλ, όταν προσεύχονται σ' αυτόν τον τόπο· και εσύ να ακούς από τον τόπο τής κατοίκησής σου, από τον ουρανό· και, καθώς ακούς, γίνε ελεήμονας.
- 22** Αν ένας άνθρωπος αμαρτήσσει στον πλησίον του, και ζητήσει απ' αυτόν όρκο, για να τον κάνει να ορκιστεί, και ο όρκος έρθει μπροστά στο θυσιαστήριό σου, σ' αυτόν τον οίκο,
- 23** τότε εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και ενέργησε, και κρίνε τούς δούλους σου, ανταποδίδοντας μεν στον άνομο, ώστε να στρέψεις την πράξη του ενάντια στο κεφάλι του, δικαιώνοντας όμως τον δίκαιο, ώστε να του αποδώσεις σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του.
- 24** Και αν ο λαός σου ο Ισραήλ χτυπηθεί μπροστά στον εχθρό, επειδή αμάρτησαν σε σένα, και επιστρέψουν, και δοξάσουν το όνομά σου, και προσευχηθούν και δεηθούν σε σένα σ' αυτόν τον οίκο,
- 25** τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και συγχώρεσε την αμαρτία τού λαού σου Ισραήλ, και να τους ξαναφέρεις στη γη που έχεις δώσει σ' αυτούς και στους πατέρες τους.

- 26** Όταν κλειστεί ο ουρανός, και δεν γίνεται βροχή, επειδή αμάρτησαν σε σένα, αν προσευχηθούν προς αυτόν τον τόπο, και δοξάσουν το όνομά σου, και επιστρέψουν από τις αμαρτίες τους, αφού τους ταπεινώσεις,
- 27** τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, και συγχώρεσε την αμαρτία των δούλων σου, και του λαού σου Ισραήλ, αφού τούς διδάξεις τον αγαθό δρόμο στον οποίο πρέπει να περπατούν· και δώσε βροχή επάνω στη γη σου, που έχεις δώσει στον λαό σου για κληρονομιά.
- 28** Αν γίνει στη γη πείνα, αν γίνει θανατικό, ανεμοφθορά και ερυσίβη, ακρίδα και βρούχος αν γίνει, αν τούς πολιορκήσουν οι εχθροί τους στον τόπο της κατοίκησής τους, αν γίνει οποιαδήποτε πληγή και οποιαδήποτε νόσος,
- 29** κάθε προσευχή, κάθε δέηση, που γίνεται από κάθε άνθρωπο, και από ολόκληρο τον Ισραήλ, όταν καθένας γνωρίσει την πληγή του, και τον πόνο του, και απλώσει τα χέρια του σ' αυτόν τον οίκο,
- 30** τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, τον τόπο της κατοίκησής σου, και συγχώρεσε, και δώσε σε κάθε έναν σύμφωνα με όλους τούς δρόμους του, όπως γνωρίζεις την καρδιά του, επειδή εσύ, μόνος εσύ, γνωρίζεις τις καρδιές των ανθρώπων·
- 31** για να σε φοβούνται, ώστε να περπατούν στους δρόμους σου, όλες τις ημέρες, όσες θα ζουν επάνω στο πρόσωπο της γης, που έχεις δώσει στους πατέρες μας.
- 32** Ακόμα και τον ξένο, που δεν είναι από τον λαό σου τον Ισραήλ, αλλά έρχεται από μακρινή γη για το μεγάλο σου όνομα, και για το κραταίο σου χέρι, και για τον απλωμένο βραχίονά σου, αν έρθουν και προσευχηθούν σ' αυτόν τον οίκο,
- 33** τότε, εσύ εισάκουσε από τον ουρανό, από τον τόπο της κατοίκησής σου, και κάνε σύμφωνα με όλα όσα ο ξένος σε επικαλεστεί, για να γνωρίσουν όλοι οι λαοί της γης το όνομά σου, και να σε φοβούνται, όπως και ο λαός σου ο Ισραήλ, και να γνωρίσουν ότι το όνομά σου ονομάστηκε επάνω σ' αυτόν τον οίκο, που οικοδόμησα.
- 34** Όταν ο λαός σου βγει σε πόλεμο ενάντια στους εχθρούς τους, μέσα από τον δρόμο από τον οποίο θα τους στείλεις, και προσευχηθούν σε σένα προς αυτή την πόλη που διάλεξες, και τον οίκο που οικοδόμησα στο όνομά σου,
- 35** τότε, εισάκουσε από τον ουρανό την προσευχή τους και τη δέησή τους, και κάνε το δίκαιό τους.
- 36** Όταν αμαρτήσουν σε σένα, (επειδή, κανένας άνθρωπος δεν είναι αναμάρτητος), και οργιστείς γι' αυτούς, και τους παραδώσεις μπροστά στον εχθρό, και οι αιχμαλωτιστές τούς φέρουν αιχμαλώτους σε γη μακρινή ή κοντινή,

³⁷ και έρθουν στον εαυτό τους, μέσα στη γη που φέρθηκαν αιχμάλωτοι, και γυρίσουν και δεηθούν σε σένα μέσα στη γη τής αιχμαλωσίας τους, λέγοντας: Αμαρτήσαμε, ανομήσαμε, και αδικήσαμε·

³⁸ και γυρίσουν σε σένα με ολόκληρη την καρδιά τους, και με ολόκληρη την ψυχή τους, στη γη τής αιχμαλωσίας τους, όπου φέρθηκαν αιχμάλωτοι, και προσευχηθούν προς τη γη τους, που έχεις δώσει στους πατέρες τους, και την πόλη που διάλεξες, και προς αυτόν τον οίκο, που οικοδόμησα στο όνομά σου,

³⁹ τότε, εισάκουσε από τον ουρανό, από τον τόπο τής κατοίκησής σου, την προσευχή τους και τις δεήσεις τους, και κάνε το δίκαιό τους, και συγχώρεσε στον λαό σου, που αμάρτησε σε σένα.

⁴⁰ Τώρα, Θεέ μου, ας είναι, παρακαλώ, τα μάτια σου ανοιχτά, και τα αυτιά σου προσεκτικά, στην προσευχή που γίνεται σ' αυτό τον τόπο.

⁴¹ Και τώρα, σήκω επάνω, Κύριε Θεέ, στην ανάπαυσή σου, εσύ, και η κιβωτός τής δύναμής σου· οι ιερείς σου, Κύριε Θεέ, ας ντυθούν σωτηρία, και οι όσιοί σου ας ευφρανθούν με αγαθά.

⁴² Κύριε Θεέ, μη απορρίψεις το πρόσωπο του χρισμένου σου· θυμήσου τα ελέη τού Δαβίδ τού δούλου σου.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 7

¹ Και όταν ο Σολομώντας τελείωσε στο να προσεύχεται, κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό, και κατέφαγε τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες· και η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο.

² Και οι ιερείς δεν μπορούσαν να μπουν μέσα στον οίκο τού Κυρίου, επειδή η δόξα τού Κυρίου γέμισε τον οίκο τού Κυρίου.

³ Και όλοι οι γιοι Ισραήλ, βλέποντας τη φωτιά να κατεβαίνει, και τη δόξα τού Κυρίου επάνω στον οίκο, έπεσαν μπρούμυτα στη γη, επάνω στο λιθόστρωτο, και προσκύνησαν, και δόξασαν τον Κύριο, λέγοντας ότι: Είναι αγαθός· ότι: Το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

⁴ Τότε, ο βασιλιάς και ολόκληρος ο λαός πρόσφεραν θυσίες μπροστά στον Κύριο·

⁵ και ο βασιλιάς Σολομώντας πρόσφερε τη θυσία, 22.000 βόδια, και 120.000 πρόβατα. Έτσι εγκαινίασαν ο βασιλιάς και ολόκληρος ο λαός τον οίκο τού Κυρίου.

⁶ Και οι ιερείς στέκονταν στις υπηρεσίες τους, και οι Λευίτες με τα μουσικά όργανα του Κυρίου, που είχε κάνει ο βασιλιάς Δαβίδ, για να δοξάζουν τον Κύριο: Επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα, έχοντας στα χέρια τους τούς ύμνους τού Δαβίδ· και οι ιερείς σάλπιζαν απέναντί τους, και ολόκληρος ο λαός στεκόταν όρθιος.

- ⁷ Ο Σολομώντας καθιέρωσε ακόμα το μέσον τής αυλής, αυτή προς την κατεύθυνση του οίκου τού Κυρίου· επειδή, εκεί πρόσφερε τα ολοκαυτώματα, και το λίπος των ειρηνικών προσφορών· επειδή, το χάλκινο θυσιαστήριο, που έκανε ο Σολομώντας, δεν μπορούσε να χωρέσει τα ολοκαυτώματα, και την προσφορά από άλφита, και το λίπος.
- ⁸ Και εκείνο τον καιρό, ο Σολομώντας έκανε τη γιορτή για επτά ημέρες, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του, μία υπερβολικά μεγάλη συγκέντρωση, από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι τον ποταμό τής Αιγύπτου.
- ⁹ Και την όγδοη ημέρα έκαναν μία πάνδημη συγκέντρωση· επειδή, έκαναν τα εγκαίνια του θυσιαστηρίου επτά ημέρες, και τη γιορτή επτά ημέρες.
- ¹⁰ Και στην 23 η ημέρα τού έβδομου μήνα απέλυσε τον λαό στις σκηνές τους, ευφραινόμενους και αγαλλόμενους στην καρδιά για τα αγαθά, όσα ο Κύριος έκανε στον Δαβίδ, και στον Σολομώντα, και στον Ισραήλ τον λαό του.
- ¹¹ Και ο Σολομώντας τελείωσε τον οίκο τού Κυρίου, και το παλάτι τού βασιλιά· και κάθε τι που ήρθε στην καρδιά τού Σολομώντα για να κάνει στον οίκο τού Κυρίου, και στο παλάτι τού βασιλιά, ευοδώθηκε.
- ¹² Και ο Κύριος φάνηκε στον Σολομώντα τη νύχτα, και του είπε: Άκουσα την προσευχή σου, και διάλεξα αυτόν τον τόπο στον εαυτό μου για οίκο θυσίας.
- ¹³ Αν κλείσω τον ουρανό και δεν γίνεται βροχή, και αν προστάξω την ακρίδα να καταφάει τη γη, και αν στείλω θανατικό ανάμεσα στον λαό μου,
- ¹⁴ και ο λαός μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους.
- ¹⁵ Τώρα τα μάτια μου θα είναι ανοιχτά, και τα αυτιά μου προσεκτικά στην προσευχή που γίνεται σ' αυτό τον τόπο.
- ¹⁶ Επειδή, τώρα διάλεξα και αγίασα αυτό τον οίκο, για να είναι εκεί το όνομά μου μέχρι τον αιώνα· και τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι εκεί όλες τις ημέρες.
- ¹⁷ Και εσύ, αν περπατάς μπροστά μου, καθώς περπάτησε ο Δαβίδ, ο πατέρας σου, και κάνεις σύμφωνα με όλα όσα σε πρόσταξα, και τηρείς τα διατάγματά μου, και τις κρίσεις μου,
- ¹⁸ τότε, θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας σου, όπως υποσχέθηκα στον Δαβίδ, τον πατέρα σου, λέγοντας: Δεν θα εκλείψει σε σένα άνδρας που να ηγεμονεύει επάνω στον Ισραήλ.

¹⁹ Αλλά, αν εσείς αποστραφείτε, και εγκαταλείψετε τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, που έβαλα μπροστά σας, και πάτε και λατρεύσετε άλλους θεούς, και τους προσκυνήσετε,

²⁰ τότε θα τους ξεριζώσω από τη γη μου, που τους έχω δώσει· και αυτό τον οίκο, που αγίασα για το όνομά μου, θα τον απορρίψω από το πρόσωπό μου, και θα τον κάνω παροιμία και εμπαιγμό ανάμεσα σε όλους τους λαούς.

²¹ Και ο οίκος αυτός, που έγινε τόσο ψηλός, θα είναι έκσταση σε όλους όσους διαβαίνουν δίπλα του· και θα λένε: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη γη, και σ' αυτό τον οίκο;

²² Και θα αποκρίνονται: Επειδή, εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, που τους έβγαλε από την Αίγυπτο, και προσκολλήθηκαν σε άλλους θεούς, και τους προσκύνησαν, και τους λάτρευσαν· γι' αυτό, έφερε επάνω τους όλο αυτό το κακό.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 8

¹ ΚΑΙ στο τέλος των 20 χρόνων, κατά τους οποίους ο Σολομώντας οικοδόμησε τον οίκο τού Κυρίου, και το παλάτι του,

² τις πόλεις, που ο Χουράμ είχε δώσει στον Σολομώντα, ο Σολομώντας τις οικοδόμησε, και κατοίκησε εκεί τους γιους Ισραήλ.

³ Και ο Σολομώντας πήγε στην Αιμάθ-σωβά, και υπερίσχυσε εναντίον της.

⁴ Και οικοδόμησε τη Θαδμώρ στην έρημο, και όλες τις πόλεις των αποθηκών, που οικοδόμησε στην Αιμάθ.

⁵ Οικοδόμησε ακόμα τη Βαιθ-ωρών την άνω, και τη Βαιθ-ωρών την κάτω, πόλεις οχυρωμένες με τείχη, πύλες, και μοχλούς·

⁶ και τη Βααλάθ, και όλες τις πόλεις των αποθηκών που είχε ο Σολομώντας, και όλες τις πόλεις των αμαξών, και τις πόλεις των καβαλάρηδων, και κάθε τι που ο Σολομώντας επιθύμησε να οικοδομήσει στην Ιερουσαλήμ, και στον Λίβανο, και σε ολόκληρη τη γη τής επικράτειάς του.

⁷ Και ολόκληρο τον λαό, που είχε εναπομείνει από τους Χετταίους, και τους Αμορραίους, και τους Φερεζαίους, και τους Ευαίους, και τους Ιεβουσαίους, που δεν ήσαν από τον Ισραήλ,

⁸ αλλά από τα παιδιά τους, εκείνων που εναπέμειναν στη γη μαζί τους, που οι γιοι Ισραήλ δεν είχαν εξολοθρεύσει, σ' αυτούς ο Σολομώντας επέβαλε φόρο, μέχρι αυτή την ημέρα.

⁹ Και από τους γιους Ισραήλ ο Σολομώντας δεν έκανε δούλους για το έργο του, επειδή ήσαν άνδρες πολεμιστές, και πρωτάρχοντες, και άρχοντες για τις άμαξές του και για τους καβαλάρηδές του.

10 Απ' αυτούς ήσαν οι αρχηγοί των επιστατών, που είχε ο βασιλιάς Σολομώντας, 250, που εξουσίαζαν τον λαό.

11 Και ο Σολομώντας ανέβασε τη θυγατέρα τού Φαραώ από την πόλη τού Δαβίδ, στο παλάτι που είχε οικοδομήσει γι' αυτήν· επειδή, είχε πει: Η γυναίκα μου δεν θα κατοικεί στο παλάτι τού Δαβίδ, του βασιλιά τού Ισραήλ, επειδή το μέρος όπου μέσα εκεί είχε μπει η κιβωτός τού Κυρίου είναι άγιο.

12 Τότε, ο Σολομώντας πρόσφερε ολοκαυτώματα στον Κύριο επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου, που είχε οικοδομήσει μπροστά στον πρόναο,

13 σύμφωνα με το απαιτούμενο κάθε ημέρας για να προσφέρουν, σύμφωνα με τις εντολές τού Μωυσή, στα σάββατα, και στις νεομηνίες, και στις επίσημες γιορτές, που γίνονταν τρεις φορές τον χρόνο, στη γιορτή των αζύμων, και στη γιορτή των εβδομάδων, και στη γιορτή των σκηνών.

14 Και εγκατέστησε, σύμφωνα με τη διάταξη του πατέρα του, του Δαβίδ, τις διαιρέσεις των ιερέων στην υπηρεσία τους, και τους Λευίτες στις βάρδιες τους, για να υμνούν και να υπηρετούν απέναντι από τους ιερείς, σύμφωνα με το απαιτούμενο κάθε ημέρας· και τους πυλωρούς σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους, σε κάθε πύλη· επειδή, αυτή ήταν η εντολή τού Δαβίδ, του ανθρώπου τού Θεού.

15 Και δεν παραδρόμησαν από την εντολή τού βασιλιά για τους ιερείς και τους Λευίτες σε κανένα πράγμα, ούτε σ' εκείνα για τους θησαυρούς.

16 Και η ετοιμασία ήταν για ολόκληρο το έργο τού Σολομώντα, από την ημέρα που θεμελιώθηκε ο οίκος τού Κυρίου, μέχρις ότου τελείωσε. Έτσι ολοκληρώθηκε ο οίκος τού Κυρίου.

17 Τότε ο Σολομώντας πήγε στην Εσιών-γάβερ, και στην Αιλώθ, στην ακτή τής θάλασσας, στη γη τού Εδώμ.

18 Και ο Χουράμ τού έστειλε, διαμέσου των δούλων του, πλοία, και δούλους ειδήμονες της θάλασσας· και πήγαν μαζί με τους δούλους τού Σολομώντα στο Οφείρ, και πήραν από εκεί 450 τάλαντα χρυσάφι, και τα έφεραν στον βασιλιά Σολομώντα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 9

1 ΚΑΙ καθώς η βασίλισσα της Σεβά άκουσε τη φήμη τού Σολομώντα, ήρθε στην Ιερουσαλήμ, για να δοκιμάσει τον Σολομώντα με αινίγματα, έχοντας μαζί της μία υπερβολικά μεγάλη συνοδεία, και καμήλες φορτωμένες με αρώματα, και άφθονο χρυσάφι, και πολύτιμες πέτρες· και όταν ήρθε στον Σολομώντα, μίλησε μαζί του για όλα όσα είχε στην καρδιά της.

2 Και ο Σολομώντας εξήγησε σ' αυτή όλα τα ερωτήματά της· και δεν στάθηκε τίποτε κρυμμένο από τον Σολομώντα, που δεν της το εξήγησε.

- ³ Και βλέποντας η βασίλισσα της Σεβά τη σοφία τού Σολομώντα, και το παλάτι που είχε οικοδομήσει,
- ⁴ και τα φαγητά τού τραπεζιού του, και τον τρόπο που κάθονταν οι δούλοι του, και τη στάση των υπουργών του, και την ενδυμασία τους, και τους οινοχόους του, και την ενδυμασία τους, και την ανάβασή του με την οποία ανέβαινε στον οίκο τού Κυρίου, έγινε έκθαμβη·
- ⁵ και είπε στον βασιλιά: Αληθινός είναι ο λόγος, που είχα ακούσει στη γη μου, για τα έργα σου, και για τη σοφία σου·
- ⁶ αλλά, δεν πίστευα στα λόγια τους, μέχρις ότου ήρθα, και είδαν τα μάτια μου· και νάσου, ούτε το μισό τού πλήθους τής σοφίας σου δεν μου είχε αναγγεληθεί· εσύ υπερβαίνεις τη φήμη που άκουσα·
- ⁷ μακάριοι οι άνδρες σου, και μακάριοι αυτοί οι δούλοι σου, που στέκονται πάντοτε μπροστά σου, και ακούν τη σοφία σου·
- ⁸ ας είναι ο Κύριος ο Θεός σου ευλογητός,⁹ ο οποίος ευαρεστήθηκε σε σένα, για να σε βάλει επάνω στον θρόνο του, για να είσαι βασιλιάς στον Κύριο τον Θεό σου· επειδή, ο Θεός σου αγάπησε τον Ισραήλ, ώστε να τους στερεώσει στον αιώνα, γι' αυτό σε κατέστησε βασιλιά επάνω τους, για να κάνεις κρίση και δικαιοσύνη.
- ⁹ Και έδωσε στον βασιλιά 120 τάλαντα χρυσάφι, και αρώματα πολλά, σε υπερβολικό βαθμό, και πολύτιμες πέτρες· και δεν υπήρξαν ποτέ τέτοια αρώματα, σαν αυτά που η βασίλισσα της Σεβά έδωσε στον βασιλιά Σολομώντα.
- ¹⁰ Και οι δούλοι μάλιστα του Χουράμ, και οι δούλοι τού Σολομώντα, που έφερναν χρυσάφι από το Οφείρ, έφερναν και ξύλο αλγουμείμ, και πολύτιμες πέτρες.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς έκανε από ξύλα αλγουμείμ αναβάσεις στον οίκο τού Κυρίου, και στο παλάτι τού βασιλιά, και κιθάρες και ψαλτήρια για τους μουσικούς· και τέτοια δεν είχαν φανεί πρωύτερα στη γη τού Ιούδα.
- ¹² Και ο βασιλιάς Σολομώντας έδωσε στη βασίλισσα της Σεβά όλα όσα θέλησε, όσα ζήτησε, περισσότερα των όσων έφερε στον βασιλιά. Και γύρισε, και αναχώρησε στη γη της, αυτή και οι δούλοι της.
- ¹³ Το βάρος από το χρυσάφι, που ερχόταν κάθε χρόνο στον Σολομώντα, ήταν 666 τάλαντα χρυσάφι,
- ¹⁴ εκτός από εκείνο που συγκεντρωνόταν από τους τελώνες και τους εμπόρους, και όλους τούς βασιλιάδες τής Αραβίας, και τους σατράπες τής γης, που έφερναν στον Σολομώντα χρυσάφι και ασήμι.

- 15 Και ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε 200 επιμήκεις ασπίδες από σφυρήλατο χρυσάφι· 600 σίκλοι από χρυσάφι σφυρήλατο ξοδεύτηκαν σε κάθε επιμήκη ασπίδα·
- 16 και 300 ασπίδες από σφυρήλατο χρυσάφι· 300 σίκλοι από χρυσάφι ξοδεύτηκαν για κάθε ασπίδα. Και ο βασιλιάς τις έβαλε στο παλάτι τού δάσους τού Λιβάνου.
- 17 Ο βασιλιάς έκανε ακόμα έναν μεγάλο ελεφαντένιο θρόνο, και τον σκέπασε με καθαρό χρυσάφι.
- 18 Και ο θρόνος είχε έξι βαθμίδες και ένα χρυσό υποπόδιο, που ήσαν συνδεδεμένα με τον θρόνο, και αγκώνες από το ένα και από το άλλο μέρος τής καθέδρας, και δύο λιοντάρια, που στέκονταν στα πλάγια των αγκώνων·
- 19 και 12 λιοντάρια στέκονταν εκεί, από τις δύο πλευρές, επάνω στις έξι βαθμίδες. Παρόμοιο δεν είχε κατασκευαστεί σε κανένα βασίλειο.
- 20 Και όλα τα σκεύη για το πιτό τού βασιλιά Σολομώντα ήσαν από χρυσάφι, και όλα τα σκεύη τού παλατιού τού δάσους τού Λιβάνου από καθαρό χρυσάφι· κανένα από ασήμι· το ασήμι λογιζόταν για τίποτε στις ημέρες τού Σολομώντα.
- 21 Επειδή, ο βασιλιάς είχε πλοία που πήγαιναν στη Θαρσείς μαζί με τους δούλους τού Χουράμ· μία φορά ανά τριετία έρχονταν τα πλοία από τη Θαρσείς, που έφερναν χρυσάφι, και ασήμι, δόντια από ελέφαντα, και πιθήκους, και παγώνια.
- 22 Και ο βασιλιάς Σολομώντας μεγαλύνθηκε περισσότερο από όλους τούς βασιλιάδες τής γης σε πλούτο και σοφία.
- 23 Και όλοι οι βασιλιάδες τής γης ζητούσαν το πρόσωπο του Σολομώντα, για να ακούσουν τη σοφία του, την οποία ο Θεός είχε βάλει στην καρδιά του.
- 24 Και κάθε ένας έφερνε το δώρο του, ασημένια σκεύη, χρυσά σκεύη, και στολές, και πανοπλίες, και αρώματα, άλογα, και μουλάρια, κάθε χρόνο.
- 25 Και ο Σολομώντας είχε 4.000 στάβλους αλόγων και αμαξών, και 12.000 καβαλάρηδες, τους οποίους ο βασιλιάς έβαλε στις πόλεις των αμαξών, και κοντά του στην Ιερουσαλήμ.
- 26 Και βασίλευσε επάνω σε όλους τούς βασιλιάδες, από τον ποταμό μέχρι τη γη των Φιλισταίων, και τα σύνορα της Αιγύπτου.
- 27 Και ο βασιλιάς έκανε το ασήμι στην Ιερουσαλήμ σαν πέτρες, και έκανε τους κέδρους σαν τις συκαμινιές στην πεδιάδα, λόγω τής αφθονίας.
- 28 Και έφερναν στον Σολομώντα άλογα από την Αίγυπτο, και από όλους τούς τόπους.
- 29 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Σολομώντα, οι πρώτες και οι τελευταίες, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο τού Νάθαν τού προφήτη, και στην προφητεία τού

Αχιά τού Σηλωνίτη, και στα οράματα του Ιδδώ, του βλέποντα, που έγιναν ενάντια στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ;

³⁰ Και ο Σολομώντας βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ, επάνω σε ολόκληρο τον Ισραήλ, 40 χρόνια.

³¹ Και ο Σολομώντας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ, του πατέρα του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ροβοάμ, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 10

¹ Και ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ· επειδή, ολόκληρος ο Ισραήλ ερχόταν στη Συχέμ για να τον κάνει βασιλιά.

² Και καθώς το άκουσε αυτό ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, που ήταν στην Αίγυπτο, όπου είχε φύγει από το πρόσωπο του βασιλιά Σολομώντα, ο Ιεροβοάμ γύρισε από την Αίγυπτο,

³ επειδή, έστειλαν και τον κάλεσαν. Τότε, ήρθαν ο Ιεροβοάμ και ολόκληρος ο Ισραήλ, και μίλησαν στον Ροβοάμ, λέγοντας:

⁴ Ο πατέρας σου είχε σκληρύνει τον ζυγό μας· τώρα, λοιπόν, τη σκληρή δουλεία τού πατέρα σου, και τον βαρύ του ζυγό, που επέβαλε επάνω μας, ελάφρυνέ τον εσύ, και θα σε δουλεύουμε.

⁵ Και εκείνος τούς είπε: Ελάτε ξανά σε μένα ύστερα από τρεις ημέρες. Και ο λαός έφυγε.

⁶ Και ο βασιλιάς Ροβοάμ συμβουλευτήκε τους πρεσβύτερους, που βρίσκονταν μπροστά στον Σολομώντα, τον πατέρα του, ενώ ακόμα ζούσε, λέγοντας: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσω σ' αυτό τον λαό;

⁷ Και του είπαν, λέγοντας: Αν φερθείς με ευμένεια σ' αυτό τον λαό, και τους ευαρεστήσεις, και τους μιλήσεις αγαθά λόγια, τότε θα είναι δούλοι σου για πάντα.

⁸ Όμως, απέρριψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων, που του είχαν δώσει, και συμβουλευτήκε τους νέους, που είχαν συναναστραφεί μαζί του, οι οποίοι βρίσκονταν μπροστά του.

⁹ Και τους είπε: Τι με συμβουλευέτε εσείς να απαντήσουμε σ' αυτό τον λαό, που μίλησε σε μένα, λέγοντας: Ελάφρυνε τον ζυγό που ο πατέρας σου επέβαλε επάνω μας;

¹⁰ Και οι νέοι, αυτοί που είχαν συναναστραφεί μαζί του, μίλησαν σ' αυτόν, λέγοντας: Έτσι θα μιλήσεις στον λαό, που σου μίλησε, λέγοντας: Ο πατέρας σου βάρυνε τον ζυγό μας, αλλά εσύ ελάφρυνέ τον σε μας· έτσι θα τους μιλήσεις: Το μικρό μου δάχτυλο θα είναι παχύτερο από την οσφύ τού πατέρα μου·

11 τώρα, λοιπόν, ο μεν πατέρας μου σας επιφόρτισε έναν βαρύ ζυγό, εγώ όμως θα κάνω τον ζυγό σας βαρύτερο· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μάστιγες, εγώ, όμως, θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.

12 Και ήρθε ο Ιεροβοάμ και ολόκληρος ο λαός την τρίτη ημέρα στον Ροβοάμ, όπως είχε μιλήσει ο βασιλιάς, λέγοντας: Ελάτε ξανά σε μένα την τρίτη ημέρα.

13 Και ο βασιλιάς απάντησε σ' αυτούς σκληρά· και ο βασιλιάς Ροβοάμ εγκατέλειψε τη συμβουλή των πρεσβυτέρων,

14 και τους μίλησε σύμφωνα με τη συμβουλή των νέων, λέγοντας: Ο πατέρας μου βάρυνε τον ζυγό σας, αλλά εγώ θα τον κάνω βαρύτερο· ο πατέρας μου σας παίδευσε με μάστιγες, εγώ όμως θα σας παιδεύσω με σκορπιούς.

15 Και ο βασιλιάς δεν εισάκουσε τον λαό· επειδή, το πράγμα έγινε από τον Θεό, ώστε ο Κύριος να εκτελέσει τον λόγο του, που είχε μιλήσει διαμέσου τού Αχιά τού Σηλωνίτη στον Ιεροβοάμ, τον γιο τού Ναβάτ.

16 Και ολόκληρος ο Ισραήλ βλέποντας ότι ο βασιλιάς δεν τους εισάκουσε, ο λαός απάντησε στον βασιλιά, λέγοντας: Τι συμμετοχή έχουμε εμείς στον Δαβίδ; Δεν έχουμε καμιά κληρονομιά στον γιο τού Ιεσσαί· Ισραήλ, καθένας στις σκηνές σου· τώρα, Δαβίδ, πρόβλεψε για την οικογένειά σου. Και ολόκληρος ο Ισραήλ αναχώρησε στις σκηνές του.

17 Και για τους γιους Ισραήλ, που κατοικούσαν στις πόλεις τού Ιούδα, ο Ροβοάμ βασίλευσε επάνω τους.

18 Και ο βασιλιάς Ροβοάμ έστειλε τον Αδωράμ, τον υπεύθυνο για τους φόρους· και οι γιοι Ισραήλ τον λιθοβόλησαν με πέτρες, και πέθανε. Γι' αυτό, ο βασιλιάς Ροβοάμ έσπευσε να ανέβει στην άμαξα, για να φύγει στην Ιερουσαλήμ.

19 Έτσι ο Ισραήλ αποστάτησε από την οικογένεια του Δαβίδ, μέχρι αυτή την ημέρα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 11

1 Και καθώς ο Ροβοάμ ήρθε στην Ιερουσαλήμ, συγκέντρωσε την οικογένεια του Ιούδα και του Βενιαμίν, 180.000 από εκλεκτούς, πολεμιστές, για να πολεμήσουν ενάντια στον Ισραήλ, προκειμένου να ξαναφέρουν τη βασιλεία στον Ροβοάμ.

2 Έγινε, όμως, λόγος τού Κυρίου στον Σεμαΐα, τον άνθρωπο του Θεού, λέγοντας:

3 Να μιλήσεις στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα, τον βασιλιά τού Ιούδα, και σε ολόκληρο τον Ισραήλ, που είναι μέσα στον Ιούδα και στον Βενιαμίν, λέγοντας:

- ⁴ Ἔτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα ανεβείτε ούτε θα πολεμήσετε εναντίον των αδελφών σας· επιστρέψτε κάθε ένας στο σπίτι του, επειδή από μένα έγινε αυτό το πράγμα. Και υπάκουσαν στα λόγια τού Κυρίου, και έστρεψαν πίσω από το να πάνε ενάντια στον Ιεροβοάμ.
- ⁵ Και ο Ροβοάμ κατοίκησε στην Ιερουσαλήμ, και οικοδόμησε οχυρές πόλεις στον Ιούδα.
- ⁶ Και οικοδόμησε τη Βηθλεέμ, και την Ητάμ, και τη Θεκουέ,
- ⁷ και τη Βαίθ-σουρ, και τη Σοκχώ, και την Οδολλάμ,
- ⁸ και τη Γαθ, και τη Μαρησά, και τη Ζιφ,
- ⁹ και την Αδωραΐμ, και τη Λαχείς, και την Αζηκά,
- ¹⁰ και τη Σαραά, και την Αιαλών, και τη Χεβρών, οι οποίες είναι στον Ιούδα και στον Βενιαμίν, πόλεις οχυρωμένες.
- ¹¹ Και οχύρωσε τα φρούρια, και έβαλε σ' αυτά φρουράρχους, και αποθήκες με τροφές, και λάδι, και κρασί.
- ¹² Και σε κάθε πόλη έβαλε ασπίδες και λόγχες, και τις οχύρωσε πολύ, σε υπερβολικό βαθμό. Και ο Ιούδας και ο Βενιαμίν ήσαν κάτω από την εξουσία του.
- ¹³ Και οι ιερείς και οι Λευίτες, που υπήρχαν σε ολόκληρο τον Ισραήλ συγκεντρώθηκαν σ' αυτόν, από όλα τα σύνορά τους.
- ¹⁴ Επειδή, οι Λευίτες εγκατέλειψαν τα προάστιά τους και τις ιδιοκτησίες τους, και ήρθαν στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ· (για τον λόγο ότι, ο Ιεροβοάμ, και οι γιοι του, τους είχαν αποβάλει από το να ιερατεύουν στον Κύριο·
- ¹⁵ και έκανε για τον εαυτό του ιερείς για τους ψηλούς τόπους, και για τους δαίμονες, και για τα μοσχάρια που είχε κάνει)·
- ¹⁶ και ύστερα απ' αυτούς, όσοι από όλες τις φυλές τού Ισραήλ έδωσαν τις καρδιές τους στο να ζητούν τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, για να θυσιάσουν στον Κύριο, στον Θεό των πατέρων τους.
- ¹⁷ Και ενδυνάμωσαν τη βασιλεία τού Ιούδα, και ισχυροποίησαν τον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα, τρία χρόνια· επειδή, τρία χρόνια περπάτησαν στον δρόμο τού Δαβίδ και του Σολομώντα.
- ¹⁸ Και ο Ροβοάμ πήρε στον εαυτό του για γυναίκα τη Μαελέθ, θυγατέρα τού Ιεριμώθ, γιου τού Δαβίδ, και την Αβιχαίλ θυγατέρα τού Ελιάβ, γιου τού Ιεσσαί·
- ¹⁹ η οποία τού γέννησε γιους, τον Ιεούς, και τον Σαμαρία, και τον Ζαάμ.
- ²⁰ Και ύστερα απ' αυτή πήρε τη Μααχά,¹⁰ θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ, η οποία τού γέννησε τον Αβιά, και τον Ατθαΐ, και τον Ζιζά, και τον Σελωμείθ.

²¹ Και ο Ροβοάμ αγάπησε τη Μααχά, τη θυγατέρα τού Αβεσσαλώμ, περισσότερο από όλες τις γυναίκες του και τις παλλακές του· (επειδή, είχε πάρει 18 γυναίκες, και 60 παλλακές· και γέννησε 28 γιους, και 60 θυγατέρες)·

²² και ο Ροβοάμ έκανε άρχοντα τον Αβιά, τον γιο τής Μααχά, για να άρχει επάνω στους αδελφούς του· επειδή, σκεφτόταν να τον κάνει βασιλιά·

²³ και ενεργώντας φρόνιμα, διασκόρπισε όλους τούς γιους του σε όλους τούς τόπους τού Ιούδα και του Βενιαμίν, σε κάθε οχυρή πόλη· και τους έδωσε τροφές σε αφθονία, και ζήτησε πολλές γυναίκες.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 12

¹ ΚΑΙ καθώς η βασιλεία τού Ροβοάμ στερεώθηκε και ενδυναμώθηκε, εγκατέλειψε τον νόμο τού Κυρίου, και ολόκληρος ο Ισραήλ μαζί του.

² Και τον πέμπτο χρόνο τής βασιλείας τού Ροβοάμ, ο Σισάκ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, ανέβηκε εναντίον τής Ιερουσαλήμ, επειδή είχαν παρανομήσει στον Κύριο,

³ μαζί με 1.200 άμαξες, και 60.000 καβαλάρηδες· και ο λαός που ήρθε μαζί του από την Αίγυπτο ήταν αναρίθμητος, Λίβυοι, Τρωγλοδύτες, και Αιθίοπες.

⁴ Και αφού κυρίευσε τις οχυρές πόλεις, εκείνες στον Ιούδα, ήρθε μέχρι την Ιερουσαλήμ.

⁵ Τότε ο προφήτης Σεμαΐας ήρθε στον Ροβοάμ, και στους άρχοντες του Ιούδα, που είχαν συγκεντρωθεί στην Ιερουσαλήμ εξαιτίας τού φόβου τού Σισάκ, και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσείς με εγκαταλείψατε· γι' αυτό σας εγκατέλειψα και εγώ στο χέρι τού Σισάκ.

⁶ Και οι άρχοντες του Ισραήλ και ο βασιλιάς ταπεινώθηκαν, και έλεγαν: Δίκαιος είναι ο Κύριος.

⁷ Και όταν ο Κύριος είδε ότι ταπεινώθηκαν, έγινε λόγος Κυρίου στον Σεμαΐα, λέγοντας: Αυτοί ταπεινώθηκαν· δεν θα τους εξολοθρεύσω, αλλά θα τους χαρίσω κάποια σωτηρία· και ο θυμός μου δεν θα εκχυθεί επάνω στην Ιερουσαλήμ διαμέσου τού Σισάκ·

⁸ αλλ' όμως, θα γίνουν δούλοι του, για να γνωρίσουν τη δική μου δουλεία, και τη δουλεία από τις βασιλείες τής γης.

⁹ Και ο Σισάκ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, ανέβηκε εναντίον τής Ιερουσαλήμ, και πήρε τούς θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και τους θησαυρούς τού παλατιού τού βασιλιά, πήρε τα πάντα· πήρε, ακόμα, και τις επιμήκεις χρυσές ασπίδες, που είχε κάνει ο Σολομώντας.

¹⁰ Και αντί εκείνων ο βασιλιάς Ροβοάμ έκανε χάλκινες επιμήκεις ασπίδες, και τις παρέδωσε στα χέρια των αρχόντων των σωματοφυλάκων, που φύλαγαν την είσοδο του παλατιού τού βασιλιά.

11 Και όταν ο βασιλιάς έμπαινε στον οίκο τού Κυρίου, έρχονταν οι σωματοφύλακες, και τις έπαιρναν και τις έφερναν ξανά στο οίκημα των σωματοφυλάκων.

12 Επειδή, λοιπόν, ταπεινώθηκε, αποστράφηκε απ' αυτόν ο θυμός τού Κυρίου, για να μη τους αφανίσει ολοκληρωτικά· για τον λόγο ότι, υπήρχαν ακόμα αγαθά πράγματα στον Ιούδα.

13 Και ο βασιλιάς Ροβοάμ ενδυναμώθηκε στην Ιερουσαλήμ, και βασίλευσε· επειδή, ο Ροβοάμ ήταν ηλικίας 41 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 17 χρόνια στην Ιερουσαλήμ, στην πόλη που ο Κύριος είχε διαλέξει από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, για να βάλει εκεί το όνομά του. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Νααμά, η Αμμωνίτισσα.

14 Και έπραξε πονηρά, επειδή δεν προσήλωσε την καρδιά του στο να εκζητεί τον Κύριο.

15 Και οι πράξεις τού Ροβοάμ, οι πρώτες και οι τελευταίες, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο τού προφήτη Σεμαΐα, και του Ιδδώ τού βλέποντα, στις γενεαλογίες; Και υπήρχαν πάντοτε πόλεμοι ανάμεσα στον Ροβοάμ και στον Ιεροβοάμ.

16 Και ο Ροβοάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αβιά, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 13

1 Και ο Αβιά βασίλευσε επάνω στον Ιούδα στον 18 ο χρόνο τού βασιλιά Ιεροβοάμ.

2 Βασίλευσε τρία χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Μιχαΐα, θυγατέρα τού Ουριήλ από τη Γαβαά. Και υπήρχε πόλεμος ανάμεσα στον Αβιά και στον Ιεροβοάμ.

3 Και ο Αβιά παρατάχθηκε σε μάχη με στρατό από δυνατούς πολεμιστές, 400.000 εκλεκτούς άνδρες· και ο Ιεροβοάμ παρατάχθηκε εναντίον του σε μάχη με 800.000 από εκλεκτούς άνδρες, ισχυρούς με δύναμη.

4 Και καθώς ο Αβιά σηκώθηκε επάνω στο βουνό Σεμαραΐμ, που είναι στο βουνό τού Εφραΐμ, είπε: Ακούστε με, Ιεροβοάμ, και ολόκληρος ο λαός Ισραήλ·

5 δεν πρέπει να γνωρίσετε, ότι ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ έδωσε για πάντα στον Δαβίδ τη βασιλεία του επάνω στον Ισραήλ, σ' αυτόν και στους γιους του, με συνθήκη αλατιού;

6 Αλλά, ο Ιεροβοάμ, ο γιος τού Ναβάτ, ο δούλος τού Σολομώντα, του γιου τού Δαβίδ, σηκώθηκε, και επαναστάτησε εναντίον τού κυρίου του·

7 και συγκεντρώθηκαν κοντά του άνθρωποι μηδαμινοί, αχρείοι, και ενδυναμώθηκαν ενάντια στον Ροβοάμ, τον γιο τού Σολομώντα, όταν ο

Ροβοάμ ήταν νέος, και απαλός στην καρδιά, και δεν μπορούσε να τους αντισταθεί·

⁸ και, τώρα, εσείς λέτε να αντισταθείτε στη βασιλεία τού Κυρίου, που δόθηκε στα χέρια των γιων τού Δαβίδ, επειδή είστε ένα μεγάλο πλήθος, και έχετε μαζί σας χρυσά μοσχάρια, που ο Ιεροβοάμ τα έκανε σε σας για θεούς·

⁹ δεν αποβάλατε τους ιερείς τού Κυρίου, τους γιους τού Ααρών, και τους Λευίτες, και κάνατε στον εαυτό σας ιερείς σύμφωνα με τα έθνη τής γης; Καθένας που έρχεται να γίνει ιερέας με ένα μοσχάρι βοδιού και επτά κριάρια, γίνεται ιερέας στους μη θεούς·

¹⁰ αλλά, εμείς έχουμε τον Κύριο τον Θεό μας, και δεν τον εγκαταλείπουμε· και οι ιερείς, που υπηρετούν τον Κύριο, είναι οι γιοι τού Ααρών· και οι Λευίτες, στην εργασία·

¹¹ και καίνε κάθε πρωί και κάθε εσπέρα ολοκαυτώματα και ευώδες θυμίαμα στον Κύριο· και παραθέτουν τούς άρτους τής πρόθεσης επάνω στο καθαρό τραπέζι, και τη χρυσή λυχνία, και τα λυχνάρια της, για να καίει κάθε εσπέρα· επειδή, εμείς φυλάττουμε την υπηρεσία τού Κυρίου τού Θεού μας· εσείς, όμως, τον εγκαταλείψατε·

¹² και δέστε, αυτός ο Θεός είναι μαζί μας, επικεφαλής, και οι ιερείς του με ηχηρές σάλπιγγες, για να ηχούν εναντίον σας. Γιои Ισραήλ, μη πολεμάτε εναντίον τού Κυρίου τού Θεού των πατέρων σας· επειδή, δεν θα ευοδωθείτε.

¹³ Και ο Ιεροβοάμ έστρεψε την ενέδρα για να γυρίσει από πίσω τους· και ήσαν κατά πρόσωπο του Ιούδα, και η ενέδρα από πίσω τους.

¹⁴ Και όταν ο Ιούδας κοίταξε ολόγυρα, ξάφνου, η μάχη ήταν από μπροστά και από πίσω τους· και βόησαν στον Κύριο, και οι ιερείς σάλπισαν με τις σάλπιγγες.

¹⁵ Τότε, οι άνδρες τού Ιούδα αλάλαξαν· και καθώς αλάλαξαν οι άνδρες τού Ιούδα, ο Θεός πάταξε τον Ιεροβοάμ, και ολόκληρο τον Ισραήλ, μπροστά στον Αβιά και στον Ιούδα.

¹⁶ Και οι γιοι τού Ισραήλ έφυγαν μπροστά από τον Ιούδα. Και ο Θεός τούς παρέδωσε στο χέρι τους.

¹⁷ Και ο Αβιά και ο λαός έκαναν σ' αυτούς μία μεγάλη σφαγή· και έπεσαν από τον Ισραήλ 500.000 τραυματίες, εκλεκτοί άνδρες.

¹⁸ Και οι γιοι Ισραήλ ταπεινώθηκαν κατά τον καιρό εκείνο, ενώ οι γιοι τού Ιούδα υπερίσχυσαν, επειδή έλπισαν στον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους.

¹⁹ Και ο Αβιά καταδίωξε πίσω από τον Ιεροβοάμ, και πήρε απ' αυτόν πόλεις, τη Βαιθήλ και τις κωμοπόλεις της, και την Ιεσανά και τις κωμοπόλεις της, και την Εφραίμ και τις κωμοπόλεις της.

²⁰ Και ο Ιεροβοάμ δεν ανέλαβε πλέον δύναμη στις ημέρες τού Αβιά, αλλά τον πάταξε ο Κύριος, και πέθανε.

²¹ Και ο Αβιά ενδυναμώθηκε· και πήρε για τον εαυτό του 14 γυναίκες, και γέννησε 22 γιους και 16 θυγατέρες.

²² Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αβιά, και οι δρόμοι του, και τα λόγια του, είναι γραμμένα στην εξιστόρηση του προφήτη Ιδδώ.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 14

¹ ΚΑΙ ο Αβιά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ασά, ο γιος του. Στις ημέρες του η γη ησύχασε δέκα χρόνια.

² Και ο Ασά έκανε το καλό και το ευθύ μπροστά στον Κύριο τον Θεό του·

³ επειδή, αφαίρεσε τα θυσιαστήρια των ξένων θεών, και τους ψηλούς τόπους, και κατασύντριψε τα αγάλματα, και κατέκοψε τα άλση·

⁴ και είπε στον Ιούδα να εκζητούν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, και να εκτελούν τον νόμο και τις εντολές.

⁵ Ακόμα, αφαίρεσε τους ψηλούς τόπους, και τα είδωλα από όλες τις πόλεις τού Ιούδα· και το βασίλειο ησύχασε μπροστά του.

⁶ Και οικοδόμησε οχυρές πόλεις στη γη τού Ιούδα· επειδή η γη είχε ησυχάσει, και δεν υπήρχε σ' αυτόν πόλεμος στα χρόνια εκείνα, για τον λόγο ότι ο Κύριος του είχε δώσει ανάπαυση.

⁷ Γι' αυτό, είπε στον Ιούδα: Ας οικοδομήσουμε αυτές τις πόλεις, και ας κάνουμε γύρω τους τείχη, και πύργους, πύλες, και μοχλούς, εφόσον είμαστε κύριοι της γης, επειδή εκζητήσαμε τον Κύριο τον Θεό μας· τον εκζητήσαμε, και μας έδωσε ολόγυρα ανάπαυση. Και οικοδόμησαν και ευοδώθηκαν.

⁸ Ο Ασά, μάλιστα, είχε στρατό από τον Ιούδα 300.000, που έφερναν επιμήκεις ασπίδες και λόγχες· και από τον Βενιαμίν, 280.000, ασπιδοφόρους και τοξότες· όλοι αυτοί ήσαν ισχυροί με δύναμη.

⁹ Και εναντίον τους βγήκε ο Αιθίοπας, ο Ζερά, με 1.000.000 στρατό, και με 300 άμαξες, και ήρθε μέχρι τη Μαρησά.

¹⁰ Και ο Ασά βγήκε εναντίον του, και παρατάχθηκαν σε μάχη στη φάραγγα Σεφαθά, κοντά στη Μαρησά.

¹¹ Και ο Ασά βόησε στον Κύριο τον Θεό του, και είπε: Κύριε, δεν είναι σε σένα τίποτε να βοηθάς εκείνους που έχουν πολλή ή καμία δύναμη· βοήθησέ μας, Κύριε Θεέ μας· επειδή, έχουμε εμπιστευθεί σε σένα, και ερχόμαστε στο όνομά σου ενάντια σ' αυτό το πλήθος· Κύριε, εσύ είσαι ο Θεός μας· ας μη υπερισχύσει άνθρωπος εναντίον σου.

¹² Και ο Κύριος πάταξε τους Αιθίοπες μπροστά στον Ασά, και μπροστά στον Ιούδα· και οι Αιθίοπες έφυγαν.

¹³ Και ο Ασά και ο λαός μαζί του τους καταδίωξαν μέχρι τα Γέραρα· και έπεσαν από τους Αιθίοπες τόσο πολλοί, ώστε δεν μπορούσαν πλέον να συνέλθουν· επειδή, συντρίφτηκαν μπροστά στον Κύριο, και μπροστά στον στρατό του· και πήραν λάφυρα πολλά, σε υπερβολικό βαθμό.

¹⁴ Και πάταξαν τις πόλεις ολόγυρα από τα Γέραρα· επειδή, ο φόβος τού Κυρίου έπεσε επάνω τους· και λαφυραγώγησαν όλες τις πόλεις· επειδή, μέσα σ' αυτές υπήρχαν πολλά λάφυρα.

¹⁵ Ακόμα, πάταξαν και τις επαύλεις των ποιμνίων, και πήραν πολλά πρόβατα και καμήλες, και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 15

¹ ΤΟΤΕ, ήρθε το Πνεύμα τού Θεού επάνω στον Αζαρία, τον γιο τού Ωδήδ·

² και βγήκε σε συνάντηση του Ασά, και του είπε: Ακούστε με, Ασά, και ολόκληρος ο Ιούδας και ο Βενιαμίν: Ο Κύριος είναι με σας, όταν εσείς είστε μ' αυτόν· και αν τον εκζητάτε, θα βρεθεί σε σας· αν, όμως, τον εγκαταλείψετε, θα σας εγκαταλείψει·

³ πολύ καιρό μεν ο Ισραήλ στάθηκε χωρίς τον αληθινό Θεό, και χωρίς ιερέα που να διδάσκει, και χωρίς νόμο·

⁴ όταν, όμως, στη στενοχώρια τους γύρισαν στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, και τον εκζήτησαν, βρέθηκε σ' αυτούς·

⁵ και στους καιρούς εκείνους δεν υπήρχε ειρήνη στον εξερχόμενο, και στον εισερχόμενο, αλλά υπήρχαν μεγάλες ταραχές επάνω σε όλους τους κατοίκους των τόπων·

⁶ και φθειρόταν έθνος από έθνος, και πόλη από πόλη· επειδή, ο Θεός τούς κατέθλιβε με κάθε στενοχώρια·

⁷ εσείς, όμως, να ενδυναμώνεστε, και ας μη είναι χαλαρωμένα τα χέρια σας· επειδή, στο έργο σας θα υπάρξει μισθός.

⁸ Και όταν ο Ασά άκουσε αυτά τα λόγια, και την προφητεία τού προφήτη Ωδήδ, ενδυναμώθηκε, και απέβαλε τα βδελύγματα από ολόκληρη τη γη τού Ιούδα και του Βενιαμίν, και από τις πόλεις που πήρε από το βουνό Εφραΐμ,¹¹ και ανανέωσε το θυσιαστήριο του Κυρίου, που ήταν μπροστά στον πρόναο του Κυρίου.

⁹ Και συγκέντρωσε ολόκληρο τον Ιούδα και τον Βενιαμίν, και εκείνους που παροικούσαν κοντά τους, από τον Εφραΐμ και τον Μανασσή, και από τον Συμεών· επειδή, πολλοί από τον Ισραήλ προσχώρησαν σ' αυτόν, βλέποντας ότι ο Κύριος ο Θεός του ήταν μαζί του.

- 10** Και συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ, κατά τον τρίτο μήνα, του 15 ου χρόνου τής βασιλείας τού Ασά.
- 11** Και πρόσφεραν στον Κύριο θυσίες, εκείνη την ημέρα, από τα λάφυρα που έφεραν, 700 βόδια, και 7.000 πρόβατα.
- 12** Και μπήκαν σε συνθήκη να εκζητήσουν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους, με ολόκληρη την καρδιά τους και με ολόκληρη την ψυχή τους·
- 13** και κάθε ένας που δεν θα εκζητήσει τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, να θανατώνεται, από μικρόν μέχρι μεγάλον, από άνδρα μέχρι γυναίκα.
- 14** Και ορκίστηκαν στον Κύριο, με δυνατή φωνή, και με αλαλαγμό, και με σάλπιγγα, και με κεράτινες σάλπιγγες.
- 15** Και ολόκληρος ο Ιούδας ευφράνθηκε στον όρκο· επειδή, ορκίστηκαν από ολόκληρη την καρδιά τους, και τον εκζήτησαν με ολόκληρη τη θέλησή τους· και βρέθηκε σ' αυτούς· και ο Κύριος τους έδωσε ανάπαυση ολόγυρα.
- 16** Ακόμα και τη Μααχά, τη μητέρα τού βασιλιά Ασά, την απέβαλε από το να είναι βασίλισσα, επειδή έκανε ένα είδωλο στο άλσος· και ο Ασά κατέκοψε το είδωλό της, και το σύντριψε και το έκαψε στον χείμαρρο των Κέδρων.
- 17** Όμως, οι ψηλοί τόποι δεν αφαιρέθηκαν από τον Ισραήλ· εντούτοις, η καρδιά τού Ασά ήταν τέλεια όλες τις ημέρες του.
- 18** Και έφερε στον οίκο τού Θεού τα αφιερώματα του πατέρα του, και τα δικά του αφιερώματα, ασήμι, χρυσάφι, και σκεύη.
- 19** Και δεν έγινε πόλεμος μέχρι τον 35 ο χρόνο τής βασιλείας τού Ασά.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 16

- 1** Στον 36 ο χρόνο τής βασιλείας τού Ασά, ο Βασά, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ανέβηκε ενάντια στον Ιούδα, και οικοδόμησε τη Ραμά, για να μη αφήνει κανέναν να βγαίνει έξω ούτε να μπαίνει μέσα προς τον Ασά, τον βασιλιά τού Ιούδα.
- 2** Τότε, ο Ασά έβγαλε το ασήμι και το χρυσάφι από τους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και του παλατιού τού βασιλιά, και τα έστειλε στον Βεν-αδάδ, τον βασιλιά τής Συρίας, που κατοικούσε στη Δαμασκό, λέγοντας:
- 3** Ας γίνει συνθήκη ανάμεσα σε μένα και σε σένα, όπως υπήρχε και ανάμεσα στον πατέρα μου και τον πατέρα σου· δες, σου έστειλα ασήμι και χρυσάφι· πήγαινε, διάλυσε τη συνθήκη σου, που έχεις με τον Βασά, τον βασιλιά τού Ισραήλ, για να αναχωρήσει από μένα.
- 4** Και ο Βεν-αδάδ εισάκουσε τον βασιλιά Ασά, και έστειλε τους αρχηγούς των δυνάμεών του ενάντια στις πόλεις τού Ισραήλ· και πάταξαν την Ιιών, και τη Δαν, και την Αβέλ-μαϊμ, και όλες τις αποθήκες των πόλεων του Νεφθαλί.

- ⁵ Και καθώς ο Βασά το άκουσε, σταμάτησε να οικοδομεί τη Ραμά, και εγκατέλειψε το έργο του.
- ⁶ Και ο βασιλιάς Ασά παρέλαβε ολόκληρο τον Ιούδα, και σήκωσαν τις πέτρες τής Ραμά, και τα ξύλα της, με τα οποία οικοδομούσε ο Βασά· και μ' αυτά οικοδόμησε τη Γαβαά και τη Μισπά.
- ⁷ Και κατά τον καιρό εκείνο, ο Ανανί, ο βλέπων, ήρθε στον Ασά, τον βασιλιά τού Ιούδα, και του είπε: Επειδή, στηρίχθηκες επάνω στον βασιλιά τής Συρίας, και δεν στηρίχθηκες επάνω στον Κύριο τον Θεό σου, γι' αυτό ο στρατός τού βασιλιά τής Συρίας ξέφυγε από το χέρι σου·
- ⁸ οι Αιθίοπες και οι Λίβυοι δεν ήσαν μεγάλος στρατός, με πολυάριθμες άμαξες και καβαλάρηδες; Επειδή, όμως, στηρίχθηκες στον Κύριο, τους παρέδωσε στο χέρι σου·
- ⁹ δεδομένου ότι, τα μάτια τού Κυρίου περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, για να φανεί δυνατός σε όσους έχουν την καρδιά τους τέλεια προς αυτόν· σε τούτο έπραξες με αφροσύνη· γι' αυτό, στο εξής θα έχεις πολέμους.
- ¹⁰ Και ο Ασά οργίστηκε ενάντια στον βλέποντα, και τον έβαλε σε φυλακή· επειδή, για το πράγμα αυτό αγανάκτησε εναντίον του. Και ο Ασά κατέθλιψε μερικούς από τον λαό κατά τον καιρό εκείνο.
- ¹¹ Και δέστε, οι πράξεις τού Ασά, οι πρώτες και οι τελευταίες, δέστε, είναι γραμμένες στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ιούδα και του Ισραήλ.
- ¹² Και ο Ασά αρρώστησε στα πόδια του στον 39 ο χρόνο τής βασιλείας του, μέχρις ότου η αρρώστια του έγινε πολύ μεγάλη· όμως, ούτε στην αρρώστια του εκζήτησε τον Κύριο, αλλά τους γιατρούς.
- ¹³ Και ο Ασά κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του· και πέθανε τον 41 ο χρόνο τής βασιλείας του.
- ¹⁴ Και τον έθαψαν στον τάφο του, που είχε σκάψει για τον εαυτό του στην πόλη τού Δαβίδ, και τον έβαλαν επάνω σε ένα κρεβάτι γεμάτο με ευωδία και διάφορα αποσταγμένα αρώματα· και του έκαναν μία υπερβολικά μεγάλη καύση.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 17

- ¹ ΚΑΙ αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωσαφάτ, ο γιος του, και ενδυναμώθηκε ενάντια στον Ισραήλ.
- ² Και έβαλε δυνάμεις σε όλες τις οχυρές πόλεις τού Ιούδα, και εγκατέστησε φρουρές στη γη τού Ιούδα, και στις πόλεις τού Εφραΐμ, που είχε κυριεύσει ο Ασά ο πατέρας του.

- ³ Και ο Κύριος ήταν μαζί με τον Ιωσαφάτ, επειδή περπάτησε στους δρόμους τού Δαβίδ τού πατέρα του, τους πρώτους δρόμους, και δεν εκζήτησε τους Βααλείμ·
- ⁴ αλλά εκζήτησε τον Θεό τού πατέρα του, και περπάτησε στις εντολές του, και όχι σύμφωνα με τα έργα τού Ισραήλ.
- ⁵ Γι' αυτό, ο Κύριος στερέωσε στο χέρι του τη βασιλεία· και ολόκληρος ο Ιούδας έδωσε στον Ιωσαφάτ δώρα· και απέκτησε πλούτο και πολλή δόξα.
- ⁶ Και η καρδιά του υψώθηκε στους δρόμους τού Κυρίου· και ακόμα, αφαίρεσε από τον Ιούδα τούς ψηλούς τόπους και τα άλση.
- ⁷ Και στον τρίτο χρόνο τής βασιλείας του, έστειλε τους άρχοντές του, τον Βεναΐλ, και τον Οβαδία, και τον Ζαχαρία, και τον Ναθανάηλ, και τον Μιχαΐα, για να διδάσκουν στις πόλεις τού Ιούδα·
- ⁸ και μαζί τους, τους Λευίτες, τον Σεμαΐα, και τον Ναθανία, και τον Ζεβαδία, και τον Ασαήλ, και τον Σεμιραμώθ, και τον Ιωνάθαν, και τον Αδωνία, και τον Τωβία, και τον Τωβ-αδωνία, τους Λευίτες· και μαζί τους, τον Ελισαμά και τον Ιωράμ, τους ιερείς·
- ⁹ και δίδασκαν στον Ιούδα, έχοντας μαζί τους το βιβλίο τού νόμου τού Κυρίου, και περιέρχονταν σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα, και δίδασκαν τον λαό.
- ¹⁰ Και φόβος Κυρίου έπεσε επάνω σε όλα τα βασίλεια των τόπων ολόγυρα από τον Ιούδα, και δεν πολεμούσαν ενάντια στον Ιωσαφάτ.
- ¹¹ Και από τους Φιλισταίους έφεραν δώρα στον Ιωσαφάτ, και φόρο από ασήμι· ακόμα και οι Άραβες έφεραν σ' αυτόν κοπάδια κριαριών 7.700, και τράγων 7.700.
- ¹² Και ο Ιωσαφάτ προχωρούσε μεγαλυνόμενος υπερβολικά· και οικοδόμησε φρούρια στον Ιούδα, και πόλεις αποθηκών.
- ¹³ Και είχε πολλά έργα στις πόλεις τού Ιούδα· και πολεμιστές άνδρες, ισχυρούς με δύναμη, στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁴ Και αυτοί είναι οι αριθμοί τους, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατριών τους· από τον Ιούδα, χιλίαρχοι, ο Αδνά ο αρχηγός, και μαζί του ισχυροί με δύναμη, 300.000.
- ¹⁵ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Ιωανάν ο αρχηγός, και μαζί του 280.000.
- ¹⁶ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Αμασίας, ο γιος τού Ζιχρί, που πρόθυμα πρόσφερε τον εαυτό του στον Κύριο· και μαζί του 200.000 ισχυροί με δύναμη.
- ¹⁷ Και από τον Βενιαμίν, ισχυρός με δύναμη, ο Ελιαδά και μαζί του τοξότες και ασπιδοφόροι, 200.000.
- ¹⁸ Και ύστερα απ' αυτόν, ο Ιωζαβάδ, και μαζί του 180.000 οπλισμένοι για πόλεμο.

¹⁹ Αυτοί ήσαν που υπηρετούσαν τον βασιλιά, εκτός από όσους ο βασιλιάς έβαλε στις οχυρές πόλεις σε ολόκληρο τον Ιούδα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 18

¹ ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ είχε πλούτο και πολλή δόξα· και συμπεθέρεψε με τον Αχαάβ.

² Και μετά από χρόνια κατέβηκε στον Αχαάβ στη Σαμάρεια. Και ο Αχαάβ έσφαξε πρόβατα και βόδια σε αφθονία γι' αυτόν, και για τον λαό που ήταν μαζί του, και τον έπεισε να ανέβει μαζί του στη Ραμώθ-γαλαάδ.

³ Και ο Αχαάβ, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, είπε στον Ιωσαφάτ, τον βασιλιά τού Ιούδα: Έρχεσαι μαζί μου στη Ραμώθ-γαλαάδ; Και εκείνος τού απάντησε: Εγώ είμαι όπως εσύ, και ο λαός μου όπως ο λαός σου· και στον πόλεμο θα είμαστε μαζί σου.

⁴ Και ο Ιωσαφάτ είπε στον βασιλιά τού Ισραήλ: Ρώτησε σήμερα, παρακαλώ, τον λόγο τού Κυρίου.

⁵ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες, 400 άνδρες, και τους είπε: Να πάμε στη Ραμώθ-γαλαάδ, για να πολεμήσουμε; Ή, να απέχω; Και εκείνοι είπαν: Ανέβα, και ο Θεός θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

⁶ Και ο Ιωσαφάτ είπε: Δεν υπάρχει εδώ ακόμα ένας προφήτης τού Κυρίου, για να τον ρωτήσουμε διαμέσου αυτού;

⁷ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Υπάρχει ακόμα ένας άνθρωπος, διαμέσου τού οποίου μπορούμε να ρωτήσουμε τον Κύριο· όμως, εγώ τον μισώ· επειδή, δεν προφητεύει κάτι καλό για μένα, αλλά πάντοτε κακό· είναι ο Μιχαΐας, ο γιος τού Ιεμλά. Και ο Ιωσαφάτ είπε: Ας μη μιλάει έτσι ο βασιλιάς.

⁸ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ κάλεσε έναν ευνούχο, και είπε: Βιάσου να φέρεις τον Μιχαΐα, τον γιο τού Ιεμλά.

⁹ Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κάθονταν, κάθε ένας επάνω στον θρόνο του, ντυμένοι με στολές, και κάθονταν σε έναν ανοιχτό τόπο προς την είσοδο της πύλης τής Σαμάρειας· και όλοι οι προφήτες προφήτευαν μπροστά τους.

¹⁰ Και ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χαναανά, είχε κάνει για τον εαυτό του σιδερένια κέρατα, και είπε: Έτσι λέει ο Κύριος: Μ' αυτά θα κερατίσεις τούς Συρίους, μέχρις ότου τούς συντελέσεις.

¹¹ Και όλοι οι προφήτες προφήτευαν το ίδιο, λέγοντας: Ανέβα στη Ραμώθ-γαλαάδ, και ευοδώσου· επειδή, ο Κύριος θα την παραδώσει στο χέρι τού βασιλιά.

¹² Και ο μηνυτής, που πήγε να καλέσει τον Μιχαΐα, του είπε, λέγοντας: Να, τα λόγια των προφητών με ένα στόμα φανερώνουν καλό για τον βασιλιά· ο λόγος

σου, λοιπόν, ας είναι, παρακαλώ, όπως ενός από εκείνους, και να μιλήσεις το καλό.

13 Και ο Μιχαΐας είπε: Ζει ο Κύριος, ό,τι μου πει ο Θεός, αυτό θα μιλήσω.

14 Ήρθε, λοιπόν, στον βασιλιά, και του είπε ο βασιλιάς: Μιχαΐα, να πάμε στη Ραμώθ-γαλάαδ για να πολεμήσουμε; Ή, να απέχω; Και εκείνος είπε: Να ανεβείτε και να ευοδώνεστε, επειδή θα παραδοθούν στο χέρι σας.

15 Και του είπε ο βασιλιάς: Μέχρι πόσες φορές θα σε ορκίζω, να μη μου λες παρά την αλήθεια στο όνομα του Κυρίου;

16 Και εκείνος είπε: Είδα ολόκληρο τον Ισραήλ διασπαρμένον επάνω στα βουνά, σαν πρόβατα που δεν έχουν ποιμένα· και ο Κύριος είπε: Αυτοί δεν έχουν κύριο· ας γυρίσει κάθε ένας στο σπίτι του με ειρήνη.

17 Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Δεν σου είπα ότι δεν θα προφητεύσει καλό για μένα, αλλά κακό;

18 Και ο Μιχαΐας είπε: Ακούστε, λοιπόν, τον λόγο τού Κυρίου: Είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω στον θρόνο του, και ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού να στέκεται από τα δεξιά του και από τα αριστερά του.

19 Και ο Κύριος είπε: Ποιος θα εξαπατήσει τον Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, ώστε να ανέβει και να πέσει στη Ραμώθ-γαλαάδ; Και ο μεν ένας μίλησε λέγοντας έτσι, ο δε άλλος λέγοντας έτσι.

20 Τότε, βγήκε το πνεύμα, και στάθηκε μπροστά στον Κύριο, και είπε: Εγώ θα τον εξαπατήσω. Και ο Κύριος του είπε: Με ποιον τρόπο;

21 Και είπε: Θα βγω, και θα είμαι πνεύμα ψέματος στο στόμα όλων των προφητών του. Και ο Κύριος είπε: Θα εξαπατήσεις, και μάλιστα θα κατορθώσεις· βγες, και κάνε έτσι.

22 Τώρα, λοιπόν, δες, ο Κύριος έβαλε πνεύμα ψέματος στο στόμα αυτών των προφητών σου, και ο Κύριος μίλησε για σένα κακό.

23 Τότε, αφού πλησίασε ο Σεδεκίας, ο γιος τού Χαναανά, χαστούκισε τον Μιχαΐα επάνω στο σαγόνι, και είπε: Από ποιον δρόμο πέρασε το πνεύμα τού Κυρίου από μένα, για να μιλήσει σε σένα;

24 Και ο Μιχαΐας είπε: Πρόσεξε, θα δεις, κατά την ημέρα που θα μπαίνεις από δωμάτιο σε δωμάτιο, για να κρυφτείς.

25 Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε: Πιάστε τον Μιχαΐα, και ξαναφέрте τον στον Αμών, τον άρχοντα της πόλης, και στον Ιωάς, τον γιο τού βασιλιά,

26 και να πείτε: Έτσι λέει ο βασιλιάς: Βάλτε τον στη φυλακή, και να τον τρέφετε με ψωμί θλίψης και με νερό θλίψης, μέχρις ότου επιστρέψω με ειρήνη.

27 Και ο Μιχαΐας είπε: Αν πραγματικά επιστρέψεις με ειρήνη, ο Κύριος δεν μίλησε με μένα. Και είπε: Ακούστε το εσείς, όλοι οι λαοί.

- 28** Και ανέβηκε ο βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο βασιλιάς τού Ιούδα, ο Ιωσαφάτ, στη Ραμώθ-γαλαάδ.
- 29** Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: Εγώ θα μετασχηματιστώ, και θα μπω στη μάχη· εσύ, όμως, ντύσου τη στολή σου. Και ο βασιλιάς τού Ισραήλ μετασχηματίστηκε, και μπήκαν στη μάχη.
- 30** Και ο βασιλιάς τής Συρίας είχε προστάξει τούς άρχοντες των αμαξών του, λέγοντας: Μη πολεμάτε ούτε μικρόν ούτε μεγάλο, αλλά μονάχα τον βασιλιά τού Ισραήλ.
- 31** Και καθώς οι άρχοντες των αμαξών είδαν τον Ιωσαφάτ, τότε αυτοί είπαν: Αυτός είναι ο βασιλιάς τού Ισραήλ· και τον περικύκλωσαν για να τον πολεμήσουν· αλλά, ο Ιωσαφάτ αναβόησε, και τον βοήθησε ο Κύριος· και ο Θεός τούς απέστρεψε απ' αυτόν.
- 32** Και βλέποντας οι άρχοντες των αμαξών ότι δεν ήταν ο βασιλιάς τού Ισραήλ, γύρισαν από την καταδίωξή του.
- 33** Και κάποιος άνθρωπος, τοξεύοντας άσκοπα, χτύπησε τον βασιλιά τού Ισραήλ ανάμεσα στις αρθρώσεις τού θώρακα· και εκείνος είπε στον ηνίοχο: Στρέψε το χέρι σου, και βγάλε με από τον στρατό, επειδή πληγώθηκα.
- 34** Και η μάχη μεγάλωσε κατά την ημέρα εκείνη· και ο βασιλιάς τού Ισραήλ στεκόταν επάνω στην άμαξα κατάντικρυ στους Συρίους μέχρι την εσπέρα· και γύρω στη δύση τού ήλιου πέθανε.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 19

- 1** Και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, επέστρεψε στο σπίτι του με ειρήνη, στην Ιερουσαλήμ.
- 2** Και βγήκε σε συνάντησή του ο Ιηού, ο γιος τού Ανανί, ο βλέπων, και είπε στον βασιλιά Ιωσαφάτ: Βοηθάς τον ασεβή, και αγαπάς αυτούς που μισούν τον Κύριο; Γι' αυτό, οργή από τον Κύριο είναι επάνω σου·
- 3** εντούτοις, βρέθηκαν σε σένα καλά πράγματα, επειδή αφαίρεσες τα άλσιν από τη γη, και κατεύθυνες την καρδιά σου στο να εκζητάς τον Κύριο.
- 4** ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ κατοίκησε στην Ιερουσαλήμ· έπειτα, πέρασε πάλι μέσα από τον λαό, από τη Βηρ-σαβεέ μέχρι το βουνό Εφραΐμ, και τους επέστρεψε στον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους.
- 5** Και εγκατέστησε στη γη κριτές, σε όλες τις οχυρές πόλεις τού Ιούδα, σε κάθε μία πόλη.
- 6** Και στους κριτές είπε: Δείτε τι κάνετε εσείς· επειδή, δεν κρίνετε κρίση ανθρώπου, αλλά του Κυρίου, ο οποίος είναι μαζί σας όταν βγάζετε κρίση·

⁷ τώρα, λοιπόν, ας είναι επάνω σας ο φόβος τού Κυρίου· προσέχετε στις πράξεις σας· επειδή, δεν υπάρχει αδικία στον Κύριο τον Θεό μας, ούτε προσωποληψία ούτε δωροδοκία.

⁸ Και ακόμα, ο Ιωσαφάτ εγκατέστησε στην Ιερουσαλήμ κριτές από τους Λευίτες, και από τους ιερείς, και από τους αρχηγούς των πατριών τού Ισραήλ, για την κρίση τού Κυρίου, και για τις διαφορές, και προσέτρεχαν στην Ιερουσαλήμ.

⁹ Και τους πρόσταξε, λέγοντας: Έτσι θα κάνετε με φόβο Κυρίου, με πίστη, και με τέλεια καρδιά·

¹⁰ και οποιαδήποτε διαφορά έρθει σε σας από τους αδελφούς σας, εκείνους που κατοικούν στις πόλεις τους, ανάμεσα σε αίμα και αίμα, ανάμεσα σε νόμο και εντολή, διατάγματα και νόμιμα, θα τους νουθετείτε, για να μη γίνονται ένοχοι στον Κύριο, και έρθει οργή επάνω σε σας, και επάνω στους αδελφούς σας· έτσι να κάνετε, και δεν θα γίνεστε ένοχοι·

¹¹ και δέστε, ο Αμαρίας, ο ιερέας, θα είναι ο αρχηγός σας σε κάθε υπόθεση του Κυρίου, και ο Ζεβαδίας, ο γιος τού Ισραήλ,¹¹ α ο άρχοντας της οικογένειας του Ιούδα, σε κάθε υπόθεση του βασιλιά· και οι Λευίτες θα είναι επιστάτες μπροστά σας· να γίνεστε ανδρείοι και να εκτελείτε, και ο Κύριος ο Θεός σας θα είναι με τον αγαθό.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 20

¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ήρθαν ενάντια στον Ιωσαφάτ οι γιοι τού Μωάβ, και οι γιοι τού Αμμών, και μαζί τους και άλλοι, εκτός από τους Αμμωνίτες, για να τον πολεμήσουν.

² Και ήρθαν και ανήγγειλαν στον Ιωσαφάτ, λέγοντας: Ένα μεγάλο πλήθος έρχεται εναντίον σου, από την πέρα περιοχή τής θάλασσας, από τη Συρία· και δεξ, είναι στην Ασασών-θαμάρ, που είναι η Εν-γαδδί.

³ Και ο Ιωσαφάτ φοβήθηκε, και δόθηκε στο να εκζητάει τον Κύριο, και κήρυξε νηστεία σε ολόκληρο τον Ιούδα.

⁴ Και οι άνδρες τού Ιούδα συγκεντρώθηκαν, για να ζητήσουν βοήθεια από τον Κύριο· από όλες, ακόμα, τις πόλεις τού Ιούδα ήρθαν να ζητήσουν τον Κύριο.

⁵ Και ο Ιωσαφάτ στάθηκε στη συγκέντρωση του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, και στον οίκο τού Κυρίου, προς το πρόσωπο της νέας αυλής,

⁶ και είπε: Κύριε, Θεέ των πατέρων μας, δεν είσαι εσύ ο Θεός που είσαι στον ουρανό; Και δεν είσαι εσύ που είσαι κυρίαρχος επάνω σε όλα τα βασίλεια των εθνών, και στο χέρι σου δεν είναι η δύναμη και η ισχύ, και κανένας δεν μπορεί να σου αντισταθεί;

- ⁷ Δεν είσαι εσύ ο Θεός μας, αυτός που εκδίωξες τους κατοίκους αυτής τής γης μπροστά από τον λαό σου τον Ισραήλ, και την έδωσες στο σπέρμα τού Αβραάμ τού αγαπητού σου στον αιώνα;
- ⁸ Και σ' αυτή κατοίκησαν, και οικοδόμησαν σε σένα αγιαστήριο για το όνομά σου, λέγοντας:
- ⁹ Αν —όταν έρθει επάνω μας κακό, ρομφαία, κρίση ή θανατικό ή πείνα— σταθούμε μπροστά απ' αυτό τον οίκο, και μπροστά σου (επειδή, το όνομά σου βρίσκεται σ' αυτόν τον οίκο), και βοήσουμε σε σένα στη θλίψη μας, τότε θα ακούσεις, και θα σώσεις.
- ¹⁰ Και τώρα, δες, οι γιοι τού Αμμών, και του Μωάβ, και εκείνοι από το βουνό τού Σηείρ, στους οποίους δεν άφησες τον Ισραήλ να πάει, όταν έρχονταν από την Αίγυπτο, αλλά ξέκλιναν απ' αυτούς, και δεν τους εξολόθρευσαν,
- ¹¹ και δες, πώς μας ανταμείβουν, ερχόμενοι να μας βγάλουν από την κληρονομιά σου, που μας έδωσες να κληρονομήσουμε.
- ¹² Θεέ μας, δεν θα τους κρίνεις; Επειδή, δεν υπάρχει σ' εμάς δύναμη για να αντισταθούμε σ' αυτό το μεγάλο πλήθος που έρχεται εναντίον μας, και δεν ξέρουμε τι να κάνουμε· αλλά, επάνω σε σένα είναι τα μάτια μας.
- ¹³ Και ολόκληρος ο Ιούδας στεκόταν μπροστά στον Κύριο, με τα βρέφη τους, τις γυναίκες τους, και τους γιους τους.
- ¹⁴ Τότε, ήρθε το Πνεύμα τού Κυρίου επάνω στον Ιαζιήλ, τον γιο τού Ζαχαρία, γιου τού Βεναΐα, γιου τού Ιεϊήλ, γιου τού Μαθανία τού Λευίτη, από τους γιους τού Ασάφ, στο μέσον τής συγκέντρωσης·
- ¹⁵ και είπε: Ακούστε, ολόκληρος ο Ιούδας, και εκείνοι που κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, και εσύ, βασιλιά Ιωσαφάτ: Έτσι λέει σε σας ο Κύριος: Μη φοβάστε εσείς, ούτε να τρομάζετε από το πρόσωπο αυτού τού μεγάλου πλήθους· επειδή, η μάχη δεν είναι δική σας, αλλά του Θεού·
- ¹⁶ να κατεβείτε αύριο εναντίον τους· δέστε, ανεβαίνουν από την ανάβαση Σις· και θα τους βρείτε στην άκρη τού χειμάρρου, μπροστά στην έρημο Ιερουήλ·
- ¹⁷ σ' αυτή τη μάχη δεν θα πολεμήσετε εσείς· να παρουσιαστείτε, να σταθείτε, και να δείτε τη σωτηρία τού Κυρίου μαζί σας, ω, Ιούδα και Ιερουσαλήμ· να μη φοβάστε ούτε να τρομάξετε· αύριο να βγείτε εναντίον τους· και μαζί σας ο Κύριος.
- ¹⁸ Και ο Ιωσαφάτ έσκυψε με το πρόσωπό του στη γη· και ολόκληρος ο Ιούδας και όσοι κατοικούσαν στην Ιερουσαλήμ, έπεσαν μπροστά στον Κύριο, προσκυνώντας τον Κύριο.
- ¹⁹ Και σηκώθηκαν οι Λευίτες, από τους γιους των Κααθιτών, και από τους γιους των Κοριτών, για να υμνήσουν τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, με υψηλή φωνή, σε υπερβολικό βαθμό.

- 20** Και όταν σηκώθηκαν το πρωί, βγήκαν προς την έρημο Θεκουέ· και όταν βγήκαν, ο Ιωσαφάτ στάθηκε, και είπε: Ακούστε με, Ιούδα, και όσοι κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ: Πιστέψτε στον Κύριο τον Θεό μας, και θα στερεωθείτε· πιστέψτε στους προφήτες του, και θα ευοδωθείτε.
- 21** Και αφού συμβουλευτήκε μαζί με τον λαό, διέταξε τους ψαλτωδούς να ψάλλουν στον Κύριο, και να υμνούν τη μεγαλοπρέπεια της αγιότητάς του, βγαίνοντας μπροστά από τον στρατό, και να λένε: Δοξολογείτε τον Κύριο, επειδή το έλεός του μένει στον αιώνα.
- 22** Και όταν άρχισαν να ψάλλουν και να υμνούν, ο Κύριος έστησε ενέδρες εναντίον των γιων τού Αμμών, του Μωάβ, και εκείνων από το βουνό τού Σηείρ, που ήρθαν εναντίον τού Ιούδα· και χτυπήθηκαν.
- 23** Επειδή, σηκώθηκαν οι γιοι τού Αμμών και του Μωάβ εναντίον των κατοίκων τού βουνού τού Σηείρ, για να τους εξολοθρεύσουν και να τους εξαλείψουν· και αφού συντέλεσαν τους κατοίκους τού Σηείρ, βοήθησαν ο ένας τον άλλον για να εξολοθρευτούν.
- 24** Και καθώς ο Ιούδας ήρθε στη σκοπιά τής ερήμου, σήκωσε τα μάτια του προς το πλήθος, και να, ήσαν νεκρά σώματα πεσμένα καταγής, και δεν διασώθηκε κανένας.
- 25** Και όταν ο Ιωσαφάτ και ο λαός του ήρθαν για να τους λαφυραγωγήσουν, ανάμεσα στα νεκρά σώματά τους βρήκαν και πλούτη σε αφθονία, και πολύτιμη αποσκευή, και πήραν για τον εαυτό τους τόσα πολλά, ώστε δεν μπορούσαν να τα μεταφέρουν· και στάθηκαν τρεις ημέρες λαφυραγωγώντας, επειδή τα λάφυρα ήσαν πολλά.
- 26** Και την τέταρτη ημέρα συγκεντρώθηκαν στην κοιλάδα τής Ευλογίας· επειδή, εκεί ευλόγησαν τον Κύριο· γι' αυτό, το όνομα εκείνου τού τόπου ονομάστηκε Κοιλάδα Ευλογίας, μέχρι τη σημερινή ημέρα.
- 27** Τότε, όλοι οι άνδρες τού Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, και επικεφαλής τους ο Ιωσαφάτ, κίνησαν για να επιστρέψουν στην Ιερουσαλήμ με ευφροσύνη· επειδή, ο Κύριος τους εύφρανε από τους εχθρούς τους.
- 28** Και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ με ψαλτήρια και κιθάρες και σάλπιγγες, στον οίκο τού Κυρίου.
- 29** Και φόβος Θεού έπεσε επάνω σε όλα τα βασίλεια εκείνων των τόπων, όταν άκουσαν ότι ο Κύριος πολέμησε εναντίον των εχθρών τού Ισραήλ.
- 30** Και η βασιλεία τού Ιωσαφάτ ησύχασε· επειδή, ο Θεός του έδωσε σ' αυτόν ανάπαυση, ολόγυρα.
- 31** ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ βασίλευσε επάνω στον Ιούδα· ήταν ηλικίας 35 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 25 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Αζουβά, θυγατέρα τού Σιλεϊ.

³² Και περπάτησε στον δρόμο τού Ασά, του πατέρα του, και δεν ξέκλινε απ' αυτόν, πράττοντας το ευθύ μπροστά στον Κύριο.

³³ Όμως, οι ψηλοί τόποι δεν αφαιρέθηκαν· επειδή, ο λαός δεν είχαν ακόμα κατευθύνει την καρδιά τους προς τον Θεό των πατέρων τους.

³⁴ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωσαφάτ, οι πρώτες και οι τελευταίες, δέστε, είναι γραμμένες στα λόγια τού Ιηού, του γιου τού Ανανί, που καταγράφηκαν στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ισραήλ.

³⁵ Και ύστερα απ' αυτά, ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, ενώθηκε με τον Οχοζία, τον βασιλιά τού Ισραήλ, που είχε πράξει με πολύ ασεβή τρόπο.

³⁶ Και ενώθηκε μαζί του, για να κάνουν πλοία, τα οποία να πλεύσουν στη Θαρσείς· και έκαναν πλοία στην Εσιών-γάβερ.

³⁷ Τότε, ο Ελιέζερ, ο γιος τού Δωδαυά, από τη Μαρησά, προφήτευσε ενάντια στον Ιωσαφάτ, λέγοντας: Επειδή ενώθηκες με τον Οχοζία, ο Κύριος έσπασε τα έργα σου. Και τα πλοία συντρίφτηκαν, και δεν μπόρεσαν να πάνε στη Θαρσείς.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 21

¹ ΚΑΙ ο Ιωσαφάτ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και θάφτηκε μαζί με τους πατέρες του στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωράμ, ο γιος του.

² Και είχε αδελφούς, γιους τού Ιωσαφάτ, τον Αζαρία, και τον Ιεχιήλ, και τον Ζαχαρία, και τον Αζαρία, και τον Μιχαήλ, και τον Σεφατία· όλοι αυτοί ήσαν γιοι τού Ιωσαφάτ, του βασιλιά τού Ισραήλ.¹²

³ Και ο πατέρας τους έδωσε σ' αυτούς πολλά δώρα από ασήμι και από χρυσάφι, και από πολύτιμα πράγματα, μαζί με πόλεις οχυρωμένες στη γη τού Ιούδα· τη βασιλεία, όμως, έδωσε στον Ιωράμ, επειδή ήταν ο πρωτότοκος.

⁴ Και όταν ο Ιωράμ υψώθηκε στη βασιλεία τού πατέρα του, και κραταιώθηκε, θανάτωσε όλους τούς αδελφούς του με ρομφαία, ακόμα δε και μερικούς από τους άρχοντες του Ισραήλ.

⁵ Ο Ιωράμ ήταν ηλικίας 32 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε οκτώ χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

⁶ Και περπάτησε στον δρόμο των βασιλιάδων τού Ισραήλ, όπως έκανε η οικογένεια του Αχαάβ· επειδή, η γυναίκα του ήταν θυγατέρα τού Αχαάβ· και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο.

⁷ Αλλά, ο Κύριος δεν θέλησε να εξολοθρεύσει την οικογένεια του Δαβίδ, εξαιτίας τής διαθήκης που είχε κάνει στον Δαβίδ, και επειδή είχε πει να δώσει έναν λύχνο σ' αυτόν, και στους γιους του, πάντοτε.

- 8** Στις ημέρες του αποστάτησε ο Εδώμ από την υποταγή τού Ιούδα, και έκαναν δικό τους βασιλιά.
- 9** Και ο Ιωράμ πέρασε μέσα στη γη τους μαζί με τους άρχοντές του, και όλες οι άμαξες μαζί του· και καθώς σηκώθηκε τη νύχτα, πάταξε τους Ιδουμαίους, που τον περικύκλωναν, και τους άρχοντες των αμαξών.
- 10** Έτσι αποστάτησε ο Εδώμ από την υποταγή τού Ιούδα μέχρι αυτή την ημέρα. Τότε, τον ίδιο καιρό αποστάτησε και η Λιβνά από την υποταγή του, επειδή είχε εγκαταλείψει τον Κύριο τον Θεό των πατέρων του.
- 11** Αυτός ακόμα οικοδόμησε ψηλούς τόπους επάνω στα βουνά τού Ιούδα, και έκανε τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ να πορνεύουν, και αποπλάνησε τον Ιούδα.
- 12** Και ήρθε σ' αυτόν ένα έγγραφο από τον προφήτη Ηλία, που έλεγε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Δαβίδ τού πατέρα σου· επειδή δεν περπάτησες στους δρόμους τού Ιωσαφάτ τού πατέρα σου, και στους δρόμους τού Ασά, του βασιλιά τού Ιούδα,
- 13** αλλά περπάτησες στον δρόμο των βασιλιάδων τού Ισραήλ, και έκανες τον Ιούδα και τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ να πορνεύσουν, σύμφωνα με τις πορνείες τής οικογένειας του Αχαάβ, ακόμα, μάλιστα, θανάτωσες τους αδελφούς σου, την οικογένεια του πατέρα σου, τους καλύτερους από σένα,
- 14** δες, ο Κύριος θα πατάξει με μεγάλη πληγή τον λαό σου, και τα παιδιά σου, και τις γυναίκες σου, και όλα τα υπάρχοντά σου·
- 15** και εσύ θα χτυπηθείς με πολλές αρρώστιες, με αρρώστια των εντοσθίων σου, μέχρις ότου βγουν τα εντόσθιά σου από την αρρώστια σου από ημέρα σε ημέρα.
- 16** Ακόμα, ο Κύριος διέγειρε εναντίον τού Ιωράμ το πνεύμα των Φιλισταίων, και των Αράβων, και των πλησιόχωρων Αιθιόπων·
- 17** και ανέβηκαν εναντίον τού Ιούδα, και εφόρμησαν επάνω του, και διάρπαξαν όλα τα υπάρχοντα που βρέθηκαν στο σπίτι τού βασιλιά, και ακόμα τούς γιους του, και τις γυναίκες του· ώστε, δεν του έμεινε άλλος γιος, παρά ο Ιωάχαζ,¹³ ο νεότερος των γιων του.
- 18** Ύστερα απ' όλα αυτά, ο Κύριος πάταξε αυτόν στα εντόσθιά του, με ανίατη αρρώστια·
- 19** και καθώς ο καιρός προχωρούσε, ύστερα από παρέλευση δύο χρόνων, βγήκαν τα εντόσθιά του, από την αρρώστια του, και πέθανε με φρικτούς πόνους. Και ο λαός του δεν του έκανε καύση, σύμφωνα με την καύση των πατέρων του.

²⁰ Ἦταν ηλικίας 32 χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ οκτώ χρόνια, και έφυγε χωρίς να είναι ποθητός· και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ, όμως όχι στους τάφους των βασιλιάδων.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 22

¹ ΚΑΙ οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαναν βασιλιά αντ' αυτού τον Οχοζία, τον νεότερο γιο του· επειδή, όλους τούς πρεσβύτερους τους θανάτωσαν τα τάγματα που είχαν έρθει στο στρατόπεδο μαζί με τους Άραβες. Και βασίλευε ο Οχοζίας, ο γιος τού Ιωράμ, του βασιλιά τού Ιούδα.

² Ο Οχοζίας ήταν 42 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε έναν χρόνο στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Γοθολία, η θυγατέρα τού Αμρί.

³ Και αυτός περπάτησε στους δρόμους τής οικογένειας του Αχαάβ· επειδή, η μητέρα του ήταν σύμβουλός του στο να αμαρτάνει.

⁴ Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως η οικογένεια του Αχαάβ· επειδή, μετά τον θάνατο του πατέρα του, αυτοί ήσαν οι σύμβουλοί του για τον αφανισμό του.

⁵ Και με τις συμβουλές τους, πήγε μαζί με τον Ιωράμ, τον γιο τού Αχαάβ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, σε πόλεμο εναντίον τού Αζαήλ, του βασιλιά τής Συρίας, στη Ραμώθ-γαλαάδ· και οι Σύριοι χτύπησαν τον Ιωράμ.

⁶ Και γύρισε στην Ιεζραέλ για να γιατρευτεί, εξαιτίας των πληγών, που δέχθηκε στη Ραμά, όταν πολεμούσε εναντίον τού Αζιήλ, του βασιλιά τής Συρίας. Και ο Αζαρίας,¹⁴ ο γιος τού Ιωράμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, κατέβηκε για να δει τον Ιωράμ, τον γιο τού Αχαάβ στην Ιεζραέλ, επειδή ήταν άρρωστος.

⁷ Και από τον Θεό στάθηκε όλεθρος του Οχοζία το να έρθει στον Ιωράμ· επειδή, όταν ήρθε, βγήκε μαζί με τον Ιωράμ εναντίον τού Ιηού, του γιου τού Νιμσί, τον οποίο ο Κύριος είχε κρίσει για να εξολοθρεύσει την οικογένεια του Αχαάβ.

⁸ Και όταν ο Ιηού έκανε την εκδίκηση ενάντια στην οικογένεια του Αχαάβ, βρίσκοντας τους άρχοντες του Ιούδα, και τους γιους των αδελφών τού Οχοζία, που υπηρετούσαν τον Οχοζία, τους θανάτωσε.

⁹ Και αναζήτησε τον Οχοζία· και τον συνέλαβαν καθώς κρυβόταν στη Σαμάρεια, και τον έφεραν στον Ιηού· και τον θανάτωσαν, και τον έθαψαν· επειδή, είπαν: Είναι γιος τού Ιωσαφάτ, που είχε εκζητήσει τον Κύριο με όλη του την καρδιά. Και η οικογένεια του Οχοζία δεν είχε δύναμη για να κρατήσει πλέον τη βασιλεία.

¹⁰ Και η Γοθολία, η μητέρα τού Οχοζία, βλέποντας ότι ο γιος της πέθανε, σηκώθηκε και εξολόθρευσε ολόκληρο το βασιλικό σπέρμα τής οικογένειας του Ιούδα.

11 Ὅμως, ἡ Ἰωσαβεέθ, ἡ θυγατέρα τοῦ βασιλιά, παίρνοντας τὸν Ἰωᾶς, τὸν γιο τοῦ Οχοζία, τὸν ἔκλεψε μέσα ἀπὸ τοὺς γιους τοῦ βασιλιά, που θανατώνονταν, καὶ ἔβαλε αὐτὸν καὶ τὴν τροφό¹⁵ του σὲ ἓνα δωμάτιο τοῦ κοιτώνα. Ἔτσι, ἡ Ἰωσαβεέθ, ἡ θυγατέρα τοῦ βασιλιά Ἰωράμ, ἡ γυναίκα τοῦ Ἰωδαέ τοῦ ιερέα (ἐπειδὴ, ἦταν ἀδελφή τοῦ Οχοζία), τὸν ἔκρυψε μπροστὰ ἀπὸ τὴ Γοθολία, καὶ δὲν τὸν θανάτωσε.

12 Καὶ ἦταν μαζί τους, καθὼς κρυβόταν στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου ἑξὶ χρόνια· καὶ ἐπάνω στὴ γῆ βασίλευε ἡ Γοθολία.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 23

1 ΚΑΙ στὸν ἑβδόμο χρόνο, ὁ Ἰωδαέ κραταιώθηκε, καὶ παίρνοντας τοὺς εκατόνταρχους, τὸν Ἀζαρία, τὸν γιο τοῦ Ἰεροάμ, καὶ τὸν Ἰσμαήλ, τὸν γιο τοῦ Ἰωανάν, καὶ τὸν Ἀζαρία, τὸν γιο τοῦ Ὠβήδ, καὶ τὸν Μασσία, τὸν γιο τοῦ Ἀδαΐα, καὶ τὸν Ἐλισαφάτ, τὸν γιο τοῦ Ζιχρί, ἔκανε μαζί τους συνθήκη.

2 Καὶ περιδιάβηκε τὸν Ἰούδα, καὶ συγκέντρωσε τοὺς Λευίτες ἀπὸ ὅλες τὶς πόλεις τοῦ Ἰούδα, καὶ τοὺς ἀρχηγούς των πατριῶν τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἦρθε στὴν Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ ολόκληρη ἡ σύναξη ἔκανε συνθήκη μαζί με τὸν βασιλιά στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοὺς εἶπε: Δέστε, ὁ γιος τοῦ βασιλιά θὰ βασιλεύσει, ὅπως μίλησε ὁ Κύριος γιὰ τοὺς γιους τοῦ Δαβίδ.

4 Αὐτὸ εἶναι τὸ πρᾶγμα, που θὰ κάνετε: Τὸ ἓνα τρίτο ἀπὸ σας, που μπαίνετε τὸ σάββατο, ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς Λευίτες, θὰ φυλάττουν στὶς πύλες·

5 καὶ τὸ ἓνα τρίτο στὸ σπῖτι τοῦ βασιλιά· καὶ τὸ ἓνα τρίτο στὴν πύλη τοῦ θεμελίου· καὶ ολόκληρος ὁ λαὸς στὶς αὐλές τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου·

6 καὶ κανένας δὲν θὰ μπαίνει μέσα στὸν ναὸ τοῦ Κυρίου, παρὰ μονάχα οἱ ἱερεῖς, καὶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς Λευίτες υπηρετοῦν· αὐτοὶ θὰ μπαίνουν μέσα, ἐπειδὴ εἶναι ἅγιοι· καὶ ολόκληρος ὁ λαὸς θὰ φυλάττει τὴν υπηρεσίᾳ τοῦ Κυρίου·

7 καὶ οἱ Λευίτες θὰ περικυκλώνουν τὸν βασιλιά ολόγυρα, κάθε ἓνας ἔχοντας τὰ ὅπλα του στὸ χέρι· καὶ ὅποιος μπεῖ μέσα στὸν οἶκο, ας θανατώνεται· καὶ θὰ εἰστε μαζί με τὸν βασιλιά, ὅταν μπαίνει μέσα, καὶ ὅταν βγαίνει ἔξω.

8 Καὶ οἱ Λευίτες καὶ ολόκληρος ὁ Ἰούδας ἔκαναν σύμφωνα με ὅλα ὅσα εἶχε προστάξει ὁ Ἰωδαέ, ὁ ιερέας, καὶ πήραν κάθε ἓνας τοὺς ἄνδρες του, που ἔμπαιναν μέσα τὸ σάββατο, μαζί με ἐκείνους που ἔβγαιναν ἔξω τὸ σάββατο· ἐπειδὴ, ὁ Ἰωδαέ ὁ ιερέας δὲν ἀπέλυε τὶς τάξεις.

9 Καὶ ὁ Ἰωδαέ ὁ ιερέας ἔδωσε στους εκατόνταρχους τὶς λόγχες, καὶ τὶς ἐπιμήκεις ἀσπίδες τοῦ βασιλιά Δαβίδ, που ἦσαν στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

10 Καὶ ἔστησε ολόκληρο τὸν λαὸ, κάθε ἓναν ἄνδρα που εἶχε τὰ ὅπλα του στὸ χέρι του, ἀπὸ τὴ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου, μέχρι τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ οἴκου, κοντὰ στὸ θυσιαστήριο καὶ τὸν ναὸ, ολόγυρα στὸν βασιλιά.

- 11** Τότε έβγαλαν τον γιο τού βασιλιά, και έβαλαν επάνω του το διάδημα, και το μαρτύριον,¹⁶ και τον έκαναν βασιλιά. Και τον έχρισαν ο Ιωδαέ και οι γιοι του, και είπαν: Ζήτω ο βασιλιάς.
- 12** Και όταν η Γοθολία άκουσε τη φωνή τού λαού να τρέχει και να επευφημεί τον βασιλιά, ήρθε στον λαό στον οίκο τού Κυρίου.
- 13** Και είδε, και ξάφνου, ο βασιλιάς στεκόταν κοντά στον στύλο του στην είσοδο, και οι άρχοντες και οι σάλπιγγες κοντά στον βασιλιά· και ολόκληρος ο λαός τής γης χαιρόταν, και σάλπιζαν με τις σάλπιγγες, και οι ψαλτωδοί έψαλλαν με τα μουσικά τους όργανα, και όσοι ήσαν επιστήμονες στο να ψάλλουν· τότε, η Γοθολία έσχισε τα ιμάτιά της, και είπε: Προδοσία! Προδοσία!
- 14** Και ο Ιωδαέ ο ιερέας έβγαλε έξω τούς εκατόνταρχους, τους αρχηγούς τού στρατού, και τους είπε: Βγάλτε την έξω από τις τάξεις· και όποιος την ακολουθήσει, ας θανατώνεται με μάχαιρα. Επειδή, ο ιερέας είχε πει: Να μη τη θανατώσετε στον οίκο τού Κυρίου.
- 15** Και έβαλαν τα χέρια τους επάνω της· και όταν ήρθε στην είσοδο της πύλης των αλόγων, που ήταν στο σπίτι τού βασιλιά, εκεί τη θανάτωσαν.
- 16** Και ο Ιωδαέ έκανε συνθήκη ανάμεσα στον εαυτό του, και σε ολόκληρο τον λαό, και τον βασιλιά, ότι θα είναι λαός τού Κυρίου.
- 17** Και ολόκληρος ο λαός μπήκε στον οίκο τού Βάαλ, και τον γκρέμισαν, και τα θυσιαστήριά του και τα είδωλά του τα κατασύντριψαν· και τον Ματθάν, τον ιερέα τού Βάαλ, τον θανάτωσαν μπροστά στα θυσιαστήρια.
- 18** Και ο Ιωδαέ έδωσε την επιτήρηση του οίκου τού Κυρίου στα χέρια των ιερέων των Λευιτών, που ο Δαβίδ είχε διαιρέσει για τον οίκο τού Κυρίου, ώστε να μεταφέρουν τα ολοκαυτώματα του Κυρίου, καθώς είναι γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, με ευφροσύνη και με ύμνους, σύμφωνα με τη διάταξη του Δαβίδ.
- 19** Και έστησε τους πυλωρούς στις πύλες τού οίκου τού Κυρίου, για να μη μπαίνει μέσα κανένας ακάθαρτος για οποιοδήποτε πράγμα.
- 20** Και πήρε τούς εκατόνταρχους, και τους δυνατούς, και τους άρχοντες του λαού, και ολόκληρο τον λαό τής γης, και κατέβασε τον βασιλιά από τον οίκο τού Κυρίου· και πέρασαν μέσα από την ψηλή πύλη στο παλάτι τού βασιλιά, και κάθισαν τον βασιλιά στον θρόνο τής βασιλείας.
- 21** Και ολόκληρος ο λαός τής γης ευφράνθηκε· και η πόλη ησύχασε· και τη Γοθολία τη θανάτωσαν με μάχαιρα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 24

- 1** Ο ΙΩΑΣ ήταν ηλικίας επτά χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 40 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Σιβιά, από τη Βηρσαβεέ.

- ² Και ο Ιωάς έκανε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, όλες τις ημέρες τού Ιωδαέ τού ιερέα.
- ³ Και ο Ιωδαέ πήρε σ' αυτόν δύο γυναίκες, και γέννησε γιους και θυγατέρες.
- ⁴ Και ύστερα απ' αυτά ήρθε στην καρδιά τού Ιωάς, να ανακαινίσει τον οίκο τού Κυρίου.
- ⁵ Και καθώς συγκέντρωσε τους ιερείς και τους Λευίτες, τους είπε: Βγείτε έξω, στις πόλεις τού Ιούδα, και να συγκεντρώνετε ασήμι από ολόκληρο τον Ισραήλ για επισκευή τού οίκου τού Θεού σας κάθε χρόνο, και να επισπεύσετε το πράγμα· όμως, οι Λευίτες δεν επέσπευσαν.
- ⁶ Και ο βασιλιάς κάλεσε τον Ιωδαέ τον αρχηγό, και του είπε: Γιατί δεν ζήτησες από τους Λευίτες να εισπράξουν από τον Ιούδα και από την Ιερουσαλήμ τον φόρο τού Μωυσή, του δούλου τού Κυρίου, και από τη συναγωγή τού Ισραήλ, για τη σκηνή τού μαρτυρίου;
- (⁷ Επειδή, η Γοθολία, η ασεβής, και οι γιοι της, κατέφθειραν τον οίκο τού Θεού· ακόμα και όλα τα αφιερώματα του οίκου τού Κυρίου τα αφιέρωσαν ως αναθήματα στους Βααλείμ).
- ⁸ Έκαναν, λοιπόν, σύμφωνα με την προσταγή τού βασιλιά ένα κιβώτιο, και το έβαλαν στην πύλη τού οίκου τού Κυρίου έξω.
- ⁹ Και διακήρυξαν στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ, να εισφέρουν στον Κύριο τον φόρο τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού, που είχε επιβληθεί επάνω στον Ισραήλ στην έρημο.
- ¹⁰ Και ευφράνθηκαν όλοι οι άρχοντες και ολόκληρος ο λαός, και εισέφεραν, και έρριχναν στο κιβώτιο, μέχρις ότου γεμιστεί.
- ¹¹ Και όταν το κιβώτιο φερόταν στους επιστάτες τού βασιλιά διαμέσου των Λευιτών, και καθώς αυτοί έβλεπαν ότι το ασήμι ήταν πολύ, ερχόταν ο γραμματέας τού βασιλιά, και ο επιστάτης τού πρώτου ιερέα, και άδειαζαν το κιβώτιο, και, φέρνοντάς το, το έβαζαν πάλι στον τόπο του. Έτσι έκαναν κάθε ημέρα, και συγκέντρωναν πολύ ασήμι.
- ¹² Και το έδινε ο βασιλιάς και ο Ιωδαέ σ' εκείνους που εκτελούσαν το έργο τής υπηρεσίας τού οίκου τού Κυρίου, και μίσθωναν κτίστες και ξυλουργούς για να ανακαινίσουν τον οίκο τού Κυρίου· ακόμα και σιδηρουργούς και χαλκουργούς, για να επισκευάσουν τον οίκο τού Κυρίου.
- ¹³ Κι αυτοί που εργάζονταν, το έργο εργάζονταν, και διαμέσου αυτών το έργο τής επισκευής προχώρησε· και αποκατέστησαν τον οίκο τού Θεού στην προηγούμενη κατάστασή του, και τον στερέωσαν.
- ¹⁴ Και όταν τελείωσαν, έφεραν μπροστά στον βασιλιά και στον Ιωδαέ το ασήμι που είχε απομείνει, και απ' αυτό κατασκεύασαν σκεύη για τον οίκο τού Κυρίου, σκεύη υπηρεσίας και ολοκαύτωσης και φιάλες, και σκεύη χρυσαφένια

και ασημένια. Και πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον οίκο τού Κυρίου παντοτινά, όλες τις ημέρες τού Ιωδαέ.

15 Και ο Ιωδαέ γέρασε, και ήταν πλήρης ημερών, και πέθανε· όταν πέθανε, ήταν ηλικίας 130 χρόνων.

16 Και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ, μαζί με τους βασιλιάδες· επειδή, έπραξε καλό στον Ισραήλ, και στον Θεό, και στην οικογένειά του.

17 Και μετά τον θάνατο του Ιωδαέ ήρθαν οι άρχοντες του Ιούδα, και προσκύνησαν τον βασιλιά· τότε, ο βασιλιάς τούς εισάκουσε·

18 και εγκατέλειψαν τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού των πατέρων τους, και λάτρευσαν τα άλση και τα είδωλα· και ήρθε η οργή ενάντια στον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, γι' αυτή την ανομία τους.

19 Έστειλε, βέβαια, σ' αυτούς προφήτες, για να τους επαναφέρουν στον Κύριο, και διαμαρτυρήθηκαν εναντίον τους· αλλά, αυτοί δεν έδωσαν ακρόαση.

20 Και το Πνεύμα τού Θεού περιχύθηκε επάνω στον Ζαχαρία, τον γιο τού Ιωδαέ τού ιερέα, και καθώς στάθηκε λίγο πιο ψηλά από τον λαό, τους είπε: Γιατί εσείς παραβαίνετε τις εντολές τού Κυρίου; Σίγουρα, δεν θα ευοδωθείτε· επειδή, εσείς εγκαταλείψατε τον Κύριο, κι αυτός σας εγκατέλειψε.

21 Και συνωμότησαν εναντίον του· και τον λιθοβόλησαν με πέτρες, με προσταγή τού βασιλιά, στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου.

22 Και ο Ιωάς δεν θυμήθηκε το έλεος που είχε κάνει σ' αυτόν ο πατέρας του, ο Ιωδαέ, αλλά θανάτωσε τον γιο του· και ενώ πέθαινε, είπε: Ο Κύριος ας δει, και ας το εκζητήσει.

23 Και στο τέλος τού χρόνου ανέβηκε ο στρατός τής Συρίας εναντίον του· και ήρθαν εναντίον τού Ιούδα και εναντίον τής Ιερουσαλήμ, και εξολόθρευσαν όλους τούς άρχοντες του λαού ανάμεσα από τον λαό, και όλα τα λάφυρά τους τα έστειλαν στον βασιλιά τής Δαμασκού.

24 Αν και ο στρατός τής Συρίας ήρθε με λίγους άνδρες, ο Κύριος όμως παρέδωσε στο χέρι τους έναν υπερβολικά μεγάλο στρατό, επειδή είχαν εγκαταλείψει τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους· και έκαναν κρίση ενάντια στον Ιωάς.

25 Και αφού αναχώρησαν απ' αυτόν, αφήνοντάς τον με μεγάλες αρρώστιες, οι δούλοι του συνωμότησαν εναντίον του, εξαιτίας τού αίματος των γιων τού Ιωδαέ τού ιερέα, και τον θανάτωσαν επάνω στο κρεβάτι του, και πέθανε· και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ, δεν τον έθαψαν όμως στους τάφους των βασιλιάδων.

26 Και εκείνοι που συνωμότησαν εναντίον του ήσαν οι εξής: Ο Ζαβάδ,¹⁷ ο γιος τής Σιμεάθ τής Αμμωνίτισσας, και ο Ιωζαβάδ, ο γιος τής Σιμρίθ¹⁸ τής Μωαβίτισσας.

²⁷ Και για τους γιους του και το πλήθος των φορτίων κάτω απ' αυτόν, και την επισκευή τού οίκου τού Θεού, δέστε, είναι γραμμένα στα υπομνήματα του βιβλίου των βασιλιάδων. Και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αμασίας, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 25

¹ Ο ΑΜΑΣΙΑΣ βασίλευσε σε ηλικία 25 χρόνων, και βασίλευσε 29 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιωαδάν, από την Ιερουσαλήμ.

² Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, όμως όχι με τέλεια καρδιά.

³ Και όταν η βασιλεία του κραταιώθηκε σ' αυτόν, θανάτωσε τους δούλους του, που είχαν φονεύσει τον βασιλιά, τον πατέρα του·

⁴ τα παιδιά τους, όμως, δεν τα θανάτωσε, καθώς είναι γραμμένο στον νόμο, στο βιβλίο τού Μωυσή, όπου ο Κύριος είχε προστάξει, λέγοντας: Οι πατέρες δεν θα θανατώνονται για τα παιδιά ούτε τα παιδιά θα θανατώνονται για τους πατέρες· αλλά, κάθε ένας θα θανατώνεται για το δικό του αμάρτημα.

⁵ Και ο Αμασίας συγκέντρωσε τον Ιούδα, και απ' αυτούς έκανε χιλίαρχους, και εκατόνταρχους, κατά οικογένειες πατριών, μέσα από ολόκληρο τον Ιούδα, και τον Βενιαμίν· και τους αριθμήσε από 20 χρόνων και επάνω, και τους βρήκε 300.000, εκλεκτούς, που έβγαιναν σε πόλεμο, οι οποίοι κρατούσαν λόγχη και ασπίδα.

⁶ Ακόμα, μίσθωσε από τον Ισραήλ 100.000 ισχυρούς με δύναμη, για 100 τάλαντα ασήμι.

⁷ Και ήρθε σ' αυτόν ένας άνθρωπος του Θεού, λέγοντας: Βασιλιά, ας μη έρθει μαζί σου ο στρατός τού Ισραήλ· επειδή, ο Κύριος δεν είναι μαζί με τον Ισραήλ, με όλους τούς γιους Εφραΐμ·

⁸ αν θέλεις, όμως, να πας, κάν' το· ενδυναμώσου για τον πόλεμο· αλλά, ο Θεός θα σε κατατροπώσει μπροστά στον εχθρό· επειδή, ο Θεός έχει δύναμη να βοηθήσει, και να κατατροπώσει.

⁹ Και ο Αμασίας είπε στον άνθρωπο του Θεού: Αλλά τι θα κάνουμε για τα 100 τάλαντα, που έδωσα στον στρατό τού Ισραήλ; Και ο άνθρωπος του Θεού απάντησε: Ο Κύριος είναι δυνατός να σου δώσει περισσότερα απ' αυτά.

¹⁰ Τότε ο Αμασίας τούς διαχώρισε, τον στρατό που είχε έρθει σ' αυτόν από τον Εφραΐμ, για να επιστρέψουν στον τόπο τους· και άναψε υπερβολικά ο θυμός τους ενάντια στον Ιούδα, και γύρισαν στον τόπο τους με έξαψη θυμού.

¹¹ Και ο Αμασίας ενδυναμώθηκε, και έβγαλε τον λαό του, και πήγε στην κοιλάδα τού αλατιού, και πάταξε τους γιους τού Σηείρ, 10.000.

¹² Οι γιοι τού Ιούδα αιχμαλώτισαν και 10.000 ζωντανούς, και τους έφεραν στην άκρη τού γκρεμού, και τους καταγκρέμιζαν από την άκρη τού γκρεμού, ώστε όλοι τους κατασυντρίφτηκαν.

- 13** Οι άνδρες, όμως, του στρατού που είχε αποπέμψει ο Αμασίας, για να μη πάνε μαζί του σε πόλεμο, επιτέθηκαν επάνω στις πόλεις τού Ιούδα, από τη Σαμάρεια μέχρι τη Βαιθ-ωρών, και πάταξαν 3.000 απ' αυτούς, και πήραν πολλά λάφυρα.
- 14** Και ο Αμασίας, αφού επέστρεψε από τη σφαγή τών Ιδουμαίων, έφερε μαζί του τους θεούς των γιων τού Σηείρ, και τους έστησε για θεούς στον εαυτό του, και προσκύνησε μπροστά τους, και θυμίασε σ' αυτούς.
- 15** Γι' αυτό, εξάφθηκε η οργή τού Κυρίου ενάντια στον Αμασία· και του έστειλε έναν προφήτη, και του είπε: Γιατί εκζήτησες τους θεούς τού λαού, που δεν μπόρεσαν να ελευθερώσουν τον λαό από το χέρι σου;
- 16** Και ενώ τού μιλούσε, ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Σύμβουλο του βασιλιά σε έκανα; Πάψε· γιατί να θανατωθείς; Και ο προφήτης έπαψε, λέγοντας: Ξέρω ότι ο Θεός θέλησε να σε εξολοθρεύσει, επειδή έκανες αυτό, και δεν υπάκουσες τη συμβουλή μου.
- 17** Τότε, ο βασιλιάς Αμασίας έκανε συμβούλιο, και έστειλε στον Ιωάς, τον γιο τού Ιωάχαζ, γιου τού Ιηού, τον βασιλιά τού Ισραήλ, λέγοντας: Έλα, να δούμε ο ένας τον άλλον, προσωπικά.
- 18** Και ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, έστειλε στον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Η αγκαθιά στον Λίβανο έστειλε στον κέδρο, που είναι στον Λίβανο, λέγοντας: Δώσε τη θυγατέρα σου στον γιο μου για γυναίκα· όμως, διάβηκε ένα θηρίο τού χωραφιού, που είναι στον Λίβανο, και καταπάτησε την αγκαθιά.
- 19** Εσύ λες: Δες, πάταξα τον Εδώμ· και η καρδιά σου υψώθηκε σε καύχηση· κάθησε, τώρα, στο σπίτι σου· γιατί μπλέκεσαι σε κακό, για το οποίο θα έπεφτες, εσύ και ο Ιούδας μαζί σου;
- 20** Ο Αμασίας, όμως, δεν τον άκουσε· επειδή, αυτό έγινε από τον Θεό, για να τους παραδώσει στο χέρι των εχθρών, επειδή εκζήτησαν τους θεούς τού Εδώμ.
- 21** Ανέβηκε, λοιπόν, ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ· και είδαν ο ένας τον άλλον, προσωπικά, αυτός και ο Αμασίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, στη Βαιθ-σεμές, που είναι τού Ιούδα.
- 22** Και ο Ιούδας χτυπήθηκε μπροστά στον Ισραήλ, και κάθε ένας έφυγε στις σκηνές του.
- 23** Και ο Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, συνέλαβε τον Αμασία, τον βασιλιά τού Ιούδα, τον γιο τού Ιωάς, γιου τού Ιωάχαζ, στη Βαιθ-σεμές, και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ, και κατεδάφισε το τείχος τής Ιερουσαλήμ από την πύλη τού Εφραίμ μέχρι την πύλη τής γωνίας, 400 πήχες.

²⁴ Και παίρνοντας όλο το χρυσάφι και το ασήμι, και όλα τα σκεύη που βρέθηκαν στον οίκο τού Θεού, μαζί με τον Ωβήδ-εδώμ, και τους θησαυρούς τού σπιτιού τού βασιλιά, και ανθρώπους ως ενέχυρα, γύρισε στη Σαμάρεια.

²⁵ Και ο Αμασίας ο βασιλιάς, ο γιος τού Ιωάς, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έζησε ύστερα από τον θάνατο του Ιωάς, γιου τού Ιωάχαζ, βασιλιά τού Ισραήλ, 15 χρόνια.

²⁶ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Αμασία, οι πρώτες και οι τελευταίες, δέστε, δεν είναι γραμμένες στο βιβλίο τών βασιλιάδων τού Ιούδα και του Ισραήλ;

²⁷ Και ύστερα, αφού ο Αμασίας στράφηκε από το να ακολουθεί τον Κύριο, έκαναν συνωμοσία εναντίον του στην Ιερουσαλήμ· και έφυγε στη Λαχείς· όμως, έστειλαν από πίσω του στη Λαχείς, και τον θανάτωσαν εκεί.

²⁸ Και τον έφεραν επάνω σε άλογα, και τον έθαψαν μαζί με τους πατέρες του σε μία πόλη τού Ιούδα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 26

¹ ΚΑΙ ολόκληρος ο λαός τού Ιούδα πήρε τον Οζία,¹⁹ που ήταν ηλικίας 16 χρόνων, και τον έκαναν βασιλιά, αντί του πατέρα του, του Αμασία.

² Αυτός οικοδόμησε την Αιλώθ, και την επέστρεψε στον Ιούδα, αφού ο βασιλιάς κοιμήθηκε με τους πατέρες του.

³ Ο Οζίας ήταν ηλικίας 16 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 52 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιεχολία, από την Ιερουσαλήμ.

⁴ Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Αμασίας, ο πατέρας του.

⁵ Και εκζητούσε τον Θεό στις ημέρες τού Ζαχαρία, του νοήμονα στις οράσεις τού Θεού· και όσον καιρό εκζητούσε τον Κύριο, ο Θεός τον ευόδωνε.

⁶ Και βγήκε και πολέμησε ενάντια στους Φιλισταίους, και γκρέμισε το τείχος τής Γαθ, και το τείχος τής Ιαβνή, και το τείχος τής Αζώτου, και οικοδόμησε πόλεις στην περιοχή τής Αζώτου, και ανάμεσα στους Φιλισταίους.

⁷ Και ο Θεός τον βοήθησε ενάντια στους Φιλισταίους, και ενάντια στους Άραβες, που κατοικούσαν στη Γουρ-βαάλ, και ενάντια στους Μεουνείμ.

⁸ Και οι Αμμωνίτες έδωσαν δώρα στον Οζία· και το όνομά του διαδόθηκε μέχρι την είσοδο της Αιγύπτου· επειδή, κραταιώθηκε στο έπακρον.

⁹ Και ο Οζίας οικοδόμησε πύργους στην Ιερουσαλήμ, επάνω στην πύλη τής γωνίας, και επάνω στην πύλη τής φάραγγας, και επάνω στις γωνίες, και τους οχύρωσε.

- 10 Ακόμα, οικοδόμησε πύργους στην έρημο, και άνοιξε πολλά πηγάδια· επειδή, είχε πολλά κτήνη, και στους χαμηλούς τόπους και στις πεδιάδες· και γεωργούς και αμπελουργούς, στην ορεινή περιοχή και στον Κάρμηλο· επειδή, αγαπούσε τη γεωργία.
- 11 Και ο Οζίας είχε στρατό από πολεμιστές, που έβγαιναν σε πόλεμο κατά τάγματα, σύμφωνα με τον αριθμό τής απαρίθμησής τους, που είχε γίνει από τον γραμματέα Ιεϊήλ και τον Μασσία, τον επιστάτη, με την οδηγία του Ανανία, ενός από τους στρατηγούς τού βασιλιά.
- 12 Ολόκληρος ο αριθμός των αρχηγών των πατριών των ισχυρών σε δύναμη ήταν 2.600.
- 13 Και κάτω από την οδηγία τους υπήρχε μία πολεμική δύναμη, 307.500, δυνατοί και ανδρείοι στον πόλεμο, για να βοηθούν τον βασιλιά ενάντια στους εχθρούς.
- 14 Και ο Οζίας ετοίμασε σ' αυτούς, σε ολόκληρο τον στρατό, επιμήκεις ασπίδες και λόγχες, περικεφαλαίες και θώρακες, και τόξα και σφεντόνες για πέτρες.
- 15 Και έκανε μηχανές στην Ιερουσαλήμ, που είχαν εφευρεθεί από μηχανικούς, για να είναι επάνω στους πύργους, και επάνω στις γωνίες, ώστε μ' αυτές να ρίχνουν βέλη και μεγάλες πέτρες· και το όνομά του διαδόθηκε μακριά· επειδή, βοηθούνταν θαυμάσια, μέχρις ότου κραταιώθηκε.
- 16 Αλλά, όταν κραταιώθηκε, υψώθηκε η καρδιά του σε διαφθορά· και ασέβησε στον Κύριο τον Θεό του, και μπήκε μέσα στον ναό τού Κυρίου για να θυσιάσει επάνω στο θυσιαστήριο του θυμιάματος.
- 17 Και ο ιερέας Αζαρίας μπήκε μέσα πίσω απ' αυτόν, και μαζί του 80 ιερείς τού Κυρίου, δυνατοί άνδρες·
- 18 και αντιστάθηκαν στον βασιλιά Οζία, και του είπαν: Οζία, δεν ανήκει σε σένα να θυμιάσεις στον Κύριο, αλλά στους ιερείς, τους γιους τού Ααρών, τους καθιερωμένους να θυμιάζουν· βγες έξω από το θυσιαστήριο· επειδή, ασέβησες· και αυτό δεν θα είναι για δόξα σε σένα από τον Κύριο τον Θεό.
- 19 Και ο Οζίας, έχοντας στο χέρι του ένα θυμιατήριο για να θυμιάσει, θύμωσε· και ενώ θύμωσε ενάντια στους ιερείς, η λέπρα ξεπρόβαλε στο μέτωπό του, μπροστά στους ιερείς, μέσα στον οίκο τού Κυρίου, κοντά στο θυσιαστήριο του θυμιάματος.
- 20 Και ο Αζαρίας, ο πρώτος ιερέας, τον κοίταξε, και όλοι οι ιερείς, και νάσου, ήταν λεπρός στο μέτωπό του· και βιάστηκαν να τον βγάλουν από εκεί· κι αυτός ο ίδιος βιάστηκε να βγει, επειδή τον πάταξε ο Κύριος.
- 21 Και ο Οζίας, ο βασιλιάς, ήταν λεπρός μέχρι την ημέρα τού θανάτου του· και κατοικούσε σε ξεχωρισμένο σπίτι, λεπρός· επειδή, αποκόπηκε από τον οίκο τού Κυρίου· την δε επιτήρηση στο παλάτι τού βασιλιά είχε ο Ιωθάμ, ο γιος του, κρίνοντας τον λαό τής γης.

²² Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Οζία, οι πρώτες και οι τελευταίες, γράφτηκαν από τον προφήτη Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς.

²³ Και ο Οζίας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν μαζί με τους πατέρες του στο πεδίο τής ταφής των βασιλιάδων· επειδή, είπαν: Είναι λεπρός. Και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωθάμ, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 27

¹ Ο ΙΩΘΑΜ ήταν ηλικίας 25 χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 16 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Ιερουσα, θυγατέρα τού Σαδώκ.

² Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Οζίας, ο πατέρας του· δεν μπήκε, όμως, μέσα στον ναό τού Κυρίου. Και ο λαός ήταν ακόμα διεφθαρμένος.

³ Αυτός οικοδόμησε την ψηλή πύλη τού οίκου τού Κυρίου· και επάνω στο τείχος τού Οφήλ οικοδόμησε πολλά.

⁴ Ακόμα, οικοδόμησε πόλεις στην ορεινή περιοχή τού Ιούδα, και στους δρυμούς οικοδόμησε φρούρια και πύργους.

⁵ Και καθώς πολεμούσε με τον βασιλιά των γιων τού Αμμών, υπερίσχυσε εναντίον τους. Και κατά τον χρόνο εκείνο οι γιοι τού Αμμών τού έδωσαν 100 τάλαντα ασήμι, και 10.000 κόρους σιταριού, και 10.000 κόρους κριθαριού. Τόσα τού πλήρωσαν οι γιοι τού Αμμών, και τον δεύτερο χρόνο, και τον τρίτο χρόνο.

⁶ Και ο Ιωθάμ κραταιώθηκε, επειδή κατεύθυνε τους δρόμους του μπροστά στον Κύριο τον Θεό του.

⁷ Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωθάμ, και όλοι οι πόλεμοί του, και οι δρόμοι του, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ισραήλ και του Ιούδα.

⁸ Ήταν ηλικίας 25 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 16 χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

⁹ Και ο Ιωθάμ κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη τού Δαβίδ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Άχαζ, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 28

¹ Ο ΑΧΑΖ ήταν ηλικίας 20 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 16 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· όμως, δεν έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, όπως ο πατέρας του ο Δαβίδ·

² αλλά περπάτησε στους δρόμους των βασιλιάδων τού Ισραήλ, και ακόμα έκανε χωνευτά είδωλα στους Βααλείμ.

- ³ Και αυτός θυμίασε στην κοιλάδα τού Εννόμ, και πέρασε τα παιδιά του μέσα από τη φωτιά, σύμφωνα με τα βδελύγματα των εθνών, που ο Κύριος είχε εκδιώξει από μπροστά από τους γιους Ισραήλ.
- ⁴ Και θυσίαζε και θυμίαζε επάνω στους ψηλούς τόπους, και επάνω στους λόφους, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο.
- ⁵ Γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός του τον παρέδωσε στο χέρι τού βασιλιά τής Συρίας· και τον πάταξαν, και πήραν απ' αυτούς αιχμαλώτους ένα μεγάλο πλήθος, και τους έφεραν στη Δαμασκό. Και ακόμα, παραδόθηκε στο χέρι τού βασιλιά τού Ισραήλ, που τον πάταξε με μεγάλη σφαγή.
- ⁶ Επειδή, ο Φεκά, ο γιος τού Ρεμαλία, θανάτωσε από τον Ιούδα 120.000 μέσα σε μία ημέρα, όλους τούς ισχυρούς σε δύναμη, επειδή εγκατέλειψαν τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους.
- ⁷ Και ο Ζιχρί, ένας δυνατός άνδρας από τον Εφραΐμ, θανάτωσε τον Μασσία, τον γιο τού βασιλιά, και τον Αζρικάμ, τον επιστάτη τού παλατιού, και τον Ελκανά, τον δεύτερο ύστερα από τον βασιλιά.
- ⁸ Και οι γιοι Ισραήλ αιχμαλώτισαν από τους αδελφούς τους 200.000, γυναίκες, γιους, και θυγατέρες, και ακόμα πήραν απ' αυτούς πολλά λάφυρα, και έφεραν τα λάφυρα στη Σαμάρεια.
- ⁹ Και ήταν εκεί ο προφήτης τού Κυρίου, που ονομαζόταν Ωβήδ· και βγήκε σε συνάντηση του στρατού, που ερχόταν στη Σαμάρεια, και τους είπε: Δέστε, επειδή ο Κύριος ο Θεός των πατέρων σας οργίστηκε ενάντια στον Ιούδα, τους παρέδωσε στο χέρι σας· και εσείς τούς θανατώσατε με μανία, που έφτασε μέχρι τον ουρανό·
- ¹⁰ και τώρα λέτε να υποτάξετε στον εαυτό σας τους γιους τού Ιούδα και την Ιερουσαλήμ για δούλους και δούλες· δεν είναι με σας, μάλιστα με σας, αμαρτίες ενάντια στον Κύριο τον Θεό σας;
- ¹¹ τώρα, λοιπόν, ακούστε με και επιστρέψτε τούς αιχμαλώτους, που αιχμαλωτίσατε από τους αδελφούς σας· επειδή, η οργή τού Κυρίου επίκειται σε σας.
- ¹² Και σηκώθηκαν μερικοί από τους άρχοντες των γιων τού Εφραΐμ, ο Αζαρίας, ο γιος τού Ιωανάν, ο Βαραχίας, ο γιος τού Μεσιλλεμώθ, και ο Εζεκίας, ο γιος τού Σαλλούμ, και ο Αμασά, ο γιος τού Αδλαΐ, ενάντια στους ερχόμενους από τον πόλεμο,
- ¹³ και τους είπαν: Δεν θα φέρετε εδώ μέσα τούς αιχμαλώτους, επειδή, ενώ ανομήσαμε στον Κύριο, θέλετε να προσθέσετε στις αμαρτίες μας, και στις ανομίες μας· επειδή, η ανομία μας είναι μεγάλη, και οργή θυμού κρέμεται επάνω στον Ισραήλ.
- ¹⁴ Και οι πολεμιστές άφησαν τους αιχμαλώτους και τα λάφυρα μπροστά στους άρχοντες και σε ολόκληρη τη συναγωγή.

- 15 Και αφού σηκώθηκαν οι άνδρες που ονομάστηκαν με το όνομά τους, πήραν τούς αιχμαλώτους, και όλους όσους απ' αυτούς ήσαν γυμνοί, τους έντυσαν από τα λάφυρα· και αφού τούς έντυσαν, και τους έβαλαν υποδήματα, και τους έδωσαν να φάνε και να πιουν, και τους άλειψαν, και όλους τούς αδύνατους μεταξύ τους τούς μετακόμισαν επάνω σε γαϊδούρια, και τους έφεραν στην Ιεριχώ, την πόλη των φοινίκων, στους αδελφούς τους· και γύρισαν στη Σαμάρεια.
- 16 Κατά την εποχή εκείνη, ο βασιλιάς Άχαζ έστειλε στους βασιλιάδες τής Ασσυρίας, για να τον βοηθήσουν.
- 17 Επειδή, καθώς ξαναήρθαν οι Ιδουμαίοι, πάταξαν τον Ιούδα, και πήραν αιχμαλώτους.
- 18 Και οι Φιλισταίοι εφορμώντας στις πόλεις τής πεδινής περιοχής, και της μεσημβρινής, του Ιούδα, κυρίευσαν τη Βαιθ-σεμές, και την Αιαλών, και τη Γεδηρώθ, και τη Σοκχώ και τις κωμοπόλεις της, και τη Θαμνά και τις κωμοπόλεις της, και τη Γιμζώ και τις κωμοπόλεις της· και κατοίκησαν εκεί.
- 19 Επειδή, ο Κύριος ταπείνωσε τον Ιούδα, εξαιτίας τού Άχαζ, του βασιλιά τού Ισραήλ· για τον λόγο ότι, άφησε να κυριαρχήσει διαφθορά²⁰ στον Ιούδα, και ασέβησε στον Κύριο υπερβολικά.
- 20 Και ήρθε σ' αυτόν ο Θελγάθ-φελνασάρ,²¹ ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, και τον κατέθλιψε, αντί να τον ενδυναμώσει.
- 21 Επειδή, ο Άχαζ, παίρνοντας τους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και του παλατιού τού βασιλιά, και των αρχόντων, τους έδωσε στον βασιλιά τής Ασσυρίας· όμως, όχι για βοήθειά του.
- 22 Και στον καιρό τής στενοχώριας του παρανόμησε στον Κύριο ακόμα περισσότερο, αυτός ο βασιλιάς ο Άχαζ.
- 23 Και θυσίαζε στους θεούς τής Δαμασκού, που τον είχαν πατάξει· και έλεγε: Επειδή, οι θεοί τού βασιλιά τής Συρίας τούς βοηθούν, θα θυσιάσω σ' αυτούς, για να βοηθήσουν κι εμένα. Εκείνοι, όμως, στάθηκαν η φθορά του, και ολόκληρου του Ισραήλ.
- 24 Και ο Άχαζ συγκέντρωσε τα σκεύη τού οίκου τού Θεού, και κατέκοψε τα σκεύη τού οίκου τού Θεού, και έκλεισε τις θύρες τού οίκου τού Κυρίου, και έκανε για τον εαυτό του θυσιαστήρια σε κάθε γωνιά μέσα στην Ιερουσαλήμ.
- 25 Και σε κάθε πόλη τού Ιούδα έκανε ψηλούς τόπους, για να θυμιάζει σε άλλους θεούς, και παρόργισε τον Κύριο, τον Θεό των πατέρων του.
- 26 Και οι υπόλοιπες πράξεις του, οι πρώτες και οι τελευταίες, και όλοι οι δρόμοι του, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ιούδα και του Ισραήλ.

²⁷ Και ο Άχαζ κοιμήθηκε με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στην πόλη, στην Ιερουσαλήμ· δεν τον έφεραν, όμως, στους τάφους των βασιλιάδων τού Ισραήλ· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Εζεκίας, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 29

¹ Ο ΕΖΕΚΙΑΣ βασίλευσε σε ηλικία 25 χρόνων, και βασίλευσε 29 χρόνια στην Ιερουσαλήμ. Και το όνομα της μητέρας του ήταν Αβιά, θυγατέρα τού Ζαχαρία.

² Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα έπραξε ο πατέρας του ο Δαβίδ.

³ Αυτός, στον πρώτο χρόνο τής βασιλείας του, τον πρώτο μήνα, άνοιξε τις πόρτες τού οίκου τού Κυρίου, και τις επισκεύασε.

⁴ Και έφερε μέσα τούς ιερείς και τους Λευίτες, και τους συγκέντρωσε στην ανατολική πλατεία,

⁵ και τους είπε: Ακούστε με, Λευίτες: Αγιαστείτε τώρα, και αγιάστε τον ναό τού Κυρίου τού Θεού των πατέρων σας, και βγάλτε έξω την ακαθαρσία από τον άγιο τόπο.

⁶ Επειδή, οι πατέρες μας παρανόμησαν, και έπραξαν πονηρά μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, και τον εγκατέλειψαν, και απέστρεψαν τα πρόσωπά τους από το κατοικητήριο του Κυρίου, και γύρισαν τις πλάτες·

⁷ και έκλεισαν τις πόρτες τού πρόναου, και έσβησαν τα λυχνάρια, και δεν θυμίαζαν θυμίαμα, και δεν πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον Θεό τού Ισραήλ, στον άγιο τόπο.

⁸ Γι' αυτό, η οργή τού Κυρίου ήρθε επάνω στον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, και τους παρέδωσε σε διασπορά, σε έκσταση, και σε συριγμό, όπως βλέπετε με τα μάτια σας.

⁹ Επειδή, δέστε, οι πατέρες μας έπεσαν με μάχαιρα· και οι γιοι μας, και οι θυγατέρες μας, και οι γυναίκες μας, γι' αυτό είναι σε αιχμαλωσία.

¹⁰ Τώρα, λοιπόν, έχω μέσα στην καρδιά μου να κάνω συνθήκη προς τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, για να αποστρέψει την οργή τού θυμού του από μας.

¹¹ Παιδιά μου, μη πλανιέστε τώρα· επειδή, ο Κύριος σας έκλεξε για να παραστέκεστε μπροστά του, να τον υπηρετείτε, και να είστε υπηρέτες του, και να θυμιάζετε.

¹² Τότε, σηκώθηκαν οι Λευίτες, ο Μαάθ ο γιος τού Αμασαΐ, και ο Ιωήλ ο γιος τού Αζαρία, από τους γιους τών Κααθιτών· και από τους γιους τού Μεραρί, ο Κεις ο γιος τού Αβδί, ο Αζαρίας ο γιος τού Ιαλελεήλ· και από τους Γηρσωνίτες, ο Ιωάχ ο γιος τού Ζιμά, και ο Εδέν ο γιος τού Ιωάχ·

- 13 και από τους γιους τού Ελισαφάν, ο Σιμρί, και ο Ιεϊήλ· και από τους γιους τού Ασάφ, ο Ζαχαρίας, και ο Μαθανίας·
- 14 και από τους γιους τού Αιμάν, ο Ιεχιήλ, και ο Σιμεϊ· και από τους γιους τού Ιεδουθούν, ο Σεμαΐας, και ο Οζιήλ.
- 15 Και συγκέντρωσαν τους αδελφούς τους, και αγιάστηκαν, και ήρθαν, όπως πρόσταξε ο βασιλιάς, με τον λόγο τού Κυρίου, για να καθαρίσουν τον οίκο τού Κυρίου.
- 16 Και οι ιερείς μπήκαν μέσα στο εσώτερο του οίκου τού Κυρίου, για να τον καθαρίσουν· και έβγαλαν όλη την ακαθαρσία, που βρέθηκε στον ναό τού Κυρίου, και στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου. Και οι Λευίτες, αφού την πήραν, την έφεραν έξω στον χείμαρρο των Κέδρων.
- 17 Και άρχισαν να αγιάζουν την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα, και την όγδοη ημέρα τού μήνα μπήκαν στον πρόναο του Κυρίου. Και αγίασαν τον οίκο τού Κυρίου σε οκτώ ημέρες, και τη 16 η ημέρα τού πρώτου μήνα τελείωσαν.
- 18 Τότε, μπήκαν στον Εζεκία τον βασιλιά, και είπαν: Καθαρίσαμε ολόκληρο τον οίκο τού Κυρίου, και το θυσιαστήριο της ολοκαύτωσης, και όλα τα σκεύη του, και την τράπεζα της πρόθεσης, και όλα τα σκεύη της·
- 19 και όλα τα σκεύη, που είχε μιάνει ο Άχαζ, στην εποχή τής βασιλείας του, όταν αποστάτησε, τα ετοιμάσαμε, και τα αγιάσαμε· και δες, είναι μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου.
- 20 Τότε, σηκώθηκε ο βασιλιάς Εζεκίας, και αφού συγκέντρωσε τους άρχοντες της πόλης, ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου.
- 21 Και έφεραν επτά μοσχάρια, και επτά κριάρια, και επτά αρνιά, και επτά τράγους, για προσφορά περί αμαρτίας για τη βασιλεία, και για το αγιαστήριο, και για τον Ιούδα. Και είπε στους ιερείς, τους γιους τού Ααρών, να τα προσφέρουν επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου.
- 22 Και έσφαξαν τα μοσχάρια· και αφού οι ιερείς παρέλαβαν το αίμα, ράντισαν επάνω στο θυσιαστήριο· παρόμοια, έσφαξαν τα κριάρια, και ράντισαν το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο· και έσφαξαν τα αρνιά, και ράντισαν το αίμα επάνω στο θυσιαστήριο.
- 23 Έπειτα, έφεραν τους τράγους, για την προσφορά περί αμαρτίας, μπροστά στον βασιλιά και στη σύναξη, και εκείνοι έβαλαν τα χέρια τους επάνω τους·
- 24 και οι ιερείς τούς έσφαξαν, και ράντισαν το αίμα τους περί αμαρτίας επάνω στο θυσιαστήριο, για να κάνουν εξιλέωση για ολόκληρο τον Ισραήλ· επειδή, ο βασιλιάς είχε προστάξει το ολοκαύτωμα και την προσφορά περί αμαρτίας, για ολόκληρο τον Ισραήλ.
- 25 Και τοποθέτησε τους Λευίτες στον οίκο τού Κυρίου, με κύμβαλα, με ψαλτήρια, και με κιθάρες, σύμφωνα με την προσταγή τού Δαβίδ, και του Γαδ,

του βλέποντα του βασιλιά, και του προφήτη Νάθαν· επειδή, η προσταγή ήταν από τον Κύριο, διαμέσου των προφητών του.

26 Και στάθηκαν οι Λευίτες με τα όργανα του Δαβίδ, και οι ιερείς με τις σάλπιγγες.

27 Και ο Εζεκίας είπε να προσφέρουν την ολοκαύτωση επάνω στο θυσιαστήριο. Και όταν άρχισε η ολοκαύτωση, άρχισε ο ύμνος τού Κυρίου, με τις σάλπιγγες, και με τα όργανα τα προσδιορισμένα από τον Δαβίδ, τον βασιλιά τού Ισραήλ.

28 Και ολόκληρη η σύναξη προσκυνούσε, και οι ψαλτωδοί έψαλλαν και οι σαλπικτές σάλπιζαν· όλο αυτό εξακολουθούσε μέχρις ότου τελείωσε η ολοκαύτωση.

29 Και καθώς τελείωσαν να προσφέρουν, έσκυψαν ο βασιλιάς και όλοι εκείνοι που βρέθηκαν μαζί του, και προσκύνησαν.

30 Και στους Λευίτες είπε ο βασιλιάς Εζεκίας, και οι άρχοντες, να υμνούν τον Κύριο, με τα λόγια τού Δαβίδ, και του Ασάφ τού βλέποντα. Και ύμνησαν με ευφροσύνη και, αφού έσκυψαν, προσκύνησαν.

31 Τότε, ο Εζεκίας απαντώντας είπε: Τώρα, είστε καθιερωμένοι στον Κύριο· ελάτε, και να προσφέρετε θυσίες και ευχαριστήριες προσφορές στον οίκο τού Κυρίου. Και η σύναξη πρόσφερε θυσίες και ευχαριστήριες προσφορές, καθένας που ήταν πρόθυμος στην καρδιά, πρόσφερε ολοκαυτώματα.

32 Και ο αριθμός των ολοκαυτωμάτων, που πρόσφερε η σύναξη, έγινε 70 μοσχάρια, 100 κριάρια, 200 αρνιά· όλα αυτά ήσαν για ολοκαύτωση στον Κύριο.

33 Και τα αφιερώματα ήσαν 600 βόδια και 3.000 πρόβατα.

34 Οι ιερείς, όμως, ήσαν λίγοι, και δεν μπορούσαν να γδέρνουν όλα τα ολοκαυτώματα· γι' αυτό, οι αδελφοί τους οι Λευίτες τούς βοήθησαν, μέχρις ότου συντελέστηκε η εργασία, και μέχρις ότου οι ιερείς αγιάστηκαν· επειδή, οι Λευίτες στάθηκαν πιο ευθείς στην καρδιά στο να αγιαστούν, παρά οι ιερείς.

35 Ακόμα δε τα ολοκαυτώματα ήσαν πολλά, μαζί με τα λίπη των ειρηνικών προσφορών, και μαζί με τις σπονδές για κάθε ολοκαύτωμα. Έτσι αποκαταστάθηκε η υπηρεσία τού οίκου τού Κυρίου.

36 Και ο Εζεκίας ευφράνθηκε, και ολόκληρος ο λαός, ότι ο Θεός είχε προδιαθέσει τον λαό· επειδή, το πράγμα έγινε ξαφνικά.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 30

1 ΚΑΙ ο Εζεκίας έστειλε σε ολόκληρο τον Ισραήλ και τον Ιούδα· έγραψε ακόμα επιστολές στον Εφραίμ και στον Μανασσή, για νάρθουν στον οίκο τού Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, για να κάνουν Πάσχα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.

- ² Επειδή, ο βασιλιάς έκανε συμβούλιο, και οι άρχοντές του, και ολόκληρη η σύναξη του λαού στην Ιερουσαλήμ να κάνουν το Πάσχα στον δεύτερο μήνα.
- ³ Επειδή, δεν μπόρεσαν να το κάνουν κατά την εποχή εκείνη, για τον λόγο ότι οι ιερείς δεν ήσαν αρκετά αγιασμένοι, και ο λαός δεν ήταν συγκεντρωμένος στην Ιερουσαλήμ.
- ⁴ Και το πράγμα άρεσε στον βασιλιά, και σε ολόκληρη τη σύναξη.
- ⁵ Γι' αυτό, αποφάσισαν να διακηρύξουν μέσα σε ολόκληρο τον Ισραήλ, από τη Βηρ-σαβεέ μέχρι τη Δαν, νάρθουν για να κάνουν Πάσχα στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, στην Ιερουσαλήμ· επειδή, από πολύ χρόνο δεν είχαν κάνει σύμφωνα με το γραμμένο.
- ⁶ Και οι ταχυδρόμοι πήγαν με τις επιστολές, από τον βασιλιά και τους άρχοντές του, μέσα από ολόκληρο τον Ισραήλ και τον Ιούδα, και σύμφωνα με την προσταγή τού βασιλιά, λέγοντας: Γιοι τού Ισραήλ, επιστρέψτε στον Κύριο τον Θεό τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ισραήλ· και αυτός θα επιστρέψει σ' εκείνους που από σας εναπέμειναν, όσοι διασωθήκατε από το χέρι των βασιλιάδων τής Ασσυρίας·
- ⁷ και μη γίνεστε όπως οι πατέρες σας, και όπως οι αδελφοί σας, που ασέβησαν στον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους· και τους παρέδωσε σε ερήμωση, όπως βλέπετε·
- ⁸ τώρα, μη σκληρύνετε τον τράχηλό σας, όπως οι πατέρες σας· υποταχθείτε στον Κύριο, και να μπειτε μέσα στο αγιαστήριό του, που αγίασε στον αιώνα· και να δουλέψετε τον Κύριο τον Θεό σας, για να αποστρέψει την έξαψη του θυμού του από σας·
- ⁹ επειδή, αν επιστρέψετε στον Κύριο, οι αδελφοί σας και τα παιδιά σας θα βρουν έλεος μπροστά σ' αυτούς που τους αιχμαλώτισαν, και θα επανέλθουν σ' αυτή τη γη· επειδή, ο Κύριος ο Θεός σας είναι οικτίρμονας και ελεήμονας, και δεν θα αποστρέψει από σας το πρόσωπό του, αν επιστρέψετε σ' αυτόν.
- ¹⁰ Και οι ταχυδρόμοι πέρασαν μέσα από πόλη σε πόλη, μέσα από τη γη τού Εφραΐμ και του Μανασσή, και μέχρι τον Ζαβουλών· όμως, εκείνοι τους περιέλασαν, και τους χλεύασαν.
- ¹¹ Μερικοί, όμως, από τον Ασήρ και τον Μανασσή και τον Ζαβουλών ταπεινώθηκαν,²² και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ.
- ¹² Και επάνω στον Ιούδα ήταν το χέρι τού Θεού, ώστε να τους δώσει μία καρδιά, για να κάνουν την προσταγή τού βασιλιά και των αρχόντων, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.
- ¹³ Και συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ, πολύς λαός, για να κάνουν τη γιορτή των αζύμων στον δεύτερο μήνα, μία υπερβολικά μεγάλη σύναξη.

- 14 Και αφού σηκώθηκαν, αφαίρεσαν τα θυσιαστήρια που υπήρχαν στην Ιερουσαλήμ· και αφαίρεσαν όλα τα θυσιαστήρια του θυμιάματος, και τα έρριξαν στον χείμαρρο των Κέδρων.
- 15 Και θυσίασαν το Πάσχα τη 14 η ημέρα τού δεύτερου μήνα· και οι ιερείς και οι Λευίτες ντράπηκαν, και αφού αγιάστηκαν, έφεραν ολοκαυτώματα στον οίκο τού Κυρίου.
- 16 Και στάθηκαν στον τόπο τους, σύμφωνα με την τάξη τους, σύμφωνα με τον νόμο τού Μωυσή, του ανθρώπου τού Θεού· και οι ιερείς ράντιζαν το αίμα, παίρνοντας από το χέρι των Λευιτών.
- 17 Επειδή, υπήρχαν πολλοί μέσα στη σύναξη, που δεν είχαν αγιαστεί· γι' αυτό, οι Λευίτες πήραν το φορτίο να σφάξουν τα αρνιά τού Πάσχα για καθέναν που δεν ήταν καθαρός, για να τους αγιάσουν στον Κύριο.
- 18 Επειδή, ένα μεγάλο μέρος από τον λαό, πολλοί από τον Εφραΐμ, και τον Μανασσή, τον Ισάχαρ, και τον Ζαβουλών δεν είχαν καθαριστεί, αλλά έτρωγαν το Πάσχα, όχι σύμφωνα με το γραμμένο· ο Εζεκίας, όμως, δέθηκε γι' αυτούς, λέγοντας: Ο αγαθός Κύριος ας γίνει ελεήμονας σε καθέναν,
- 19 που κατευθύνει την καρδιά του στο να εκζητεί τον Θεό, τον Κύριο τον Θεό των πατέρων του, ακόμα και αν δεν καθαρίστηκε σύμφωνα με τον καθαρισμό τού αγιαστηρίου.
- 20 Και ο Κύριος εισάκουσε τον Εζεκία, και συγχώρεσε τον λαό.
- 21 Και οι γιοι Ισραήλ, αυτοί που βρέθηκαν στην Ιερουσαλήμ, έκαναν επτά ημέρες τη γιορτή των αζύμων με μεγάλη ευφροσύνη· και οι Λευίτες και οι ιερείς υμνούσαν καθημερινά, τον Κύριο, με δυνατά όργανα.
- 22 Και ο Εζεκίας μίλησε σύμφωνα με την καρδιά όλων των Λευιτών που είχαν αγαθή σύνεση για τον Κύριο· και έτρωγαν στη γιορτή επτά ημέρες, θυσιάζοντας ειρηνικές θυσίες, και δοξολογώντας τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους.
- 23 Και ολόκληρη η συναγωγή έκανε συμβούλιο για να κάνουν άλλες επτά ημέρες· και έκαναν ευφροσύνη άλλες επτά ημέρες.
- 24 Επειδή, ο Εζεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, πρόσφερε στη σύναξη, 1.000 βόδια και 7.000 πρόβατα· και οι άρχοντες πρόσφεραν στη σύναξη, 1.000 βόδια και 10.000 πρόβατα· και αγιάστηκαν πολλοί ιερείς.
- 25 Και ευφράνθηκαν, ολόκληρη η σύναξη του Ιούδα, και οι ιερείς και οι Λευίτες, και ολόκληρη η σύναξη, που είχε συγκεντρωθεί από τον Ισραήλ, και οι ξένοι, που είχαν έρθει από τη γη τού Ισραήλ, και εκείνοι που κατοικούσαν στη γη τού Ιούδα.

26 Και έγινε μεγάλη ευφροσύνη στην Ιερουσαλήμ· επειδή, από τις ημέρες τού Σολομώντα, του γιου τού Δαβίδ, του βασιλιά τού Ισραήλ, δεν είχε γίνει τέτοιο πράγμα στην Ιερουσαλήμ.

27 Ύστερα απ' αυτά, αφού οι ιερείς και οι Λευίτες σηκώθηκαν, ευλόγησαν τον λαό· και η φωνή τους εισακούστηκε, και η προσευχή τους ήρθε στον ουρανό, το άγιο κατοικητήριο του Κυρίου.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 31

1 Και όταν συντελέστηκαν όλα αυτά, ολόκληρος ο Ισραήλ, αυτοί που βρέθηκαν, βγήκαν έξω στις πόλεις τού Ιούδα και σύντριψαν τα αγάλματα, και κατέκοψαν τα άλση, και γκρέμισαν τους ψηλούς τόπους και τα θυσιαστήρια από ολόκληρο τον Ιούδα και τον Βενιαμίν· το ίδιο έκαναν και στον Εφραίμ και τον Μανασσή, μέχρις ότου τελείωσαν. Τότε, όλοι οι γιοι Ισραήλ επέστρεψαν, κάθε ένας στην ιδιοκτησία του, στις πόλεις τους.

2 ΚΑΙ ο Εζεκίας έβαλε σε τάξη²³ τις διαιρέσεις των ιερέων και των Λευιτών, σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους, κάθε έναν σύμφωνα με την υπηρεσία του, τους ιερείς και τους Λευίτες, για τα ολοκαυτώματα και τις ειρηνικές προσφορές, για να υπηρετούν, και να δοξολογούν, και να υμνούν, στις πύλες των σκηνωμάτων τού Κυρίου.

3 Ρύθμισε και το μερίδιο του βασιλιά, από τα υπάρχοντά του, για τις ολοκαυτώσεις, για τις πρωινές και τις εσπερινές ολοκαυτώσεις, και για τις ολοκαυτώσεις των σαββάτων, και των νεομηνιών, και των επίσημων γιορτών, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο τού Κυρίου.

4 Ακόμα, είπε στον λαό, που κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, να δίνει τη μερίδα των ιερέων και των Λευιτών, για να ενισχύονται στον νόμο τού Κυρίου.

5 Και καθώς διαδόθηκε ο λόγος, οι γιοι Ισραήλ έφεραν απαρχές από σιτάρι, και κρασί, και λάδι, και μέλι, και από όλα τα γεννήματα του χωραφιού σε αφθονία· ακόμα, έφεραν σε αφθονία τα δέκατα από κάθε πράγμα.

6 Και οι γιοι τού Ισραήλ και του Ιούδα, που κατοικούσαν στις πόλεις τού Ιούδα, και αυτοί έφεραν τα δέκατα από βόδια και πρόβατα, και τα δέκατα των άγιων πραγμάτων, που αφιερώνονταν στον Κύριο τον Θεό τους, και τα έβαλαν σε σωρούς.

7 Στον τρίτο μήνα άρχισαν να κάνουν τούς σωρούς, και στον έβδομο μήνα τελείωσαν.

8 Και όταν ο Εζεκίας και οι άρχοντες ήρθαν και είδαν τούς σωρούς, ευλόγησαν τον Κύριο, και τον λαό του τον Ισραήλ.

9 Έπειτα, ο Εζεκίας ρώτησε τους ιερείς και τους Λευίτες για τους σωρούς.

10 Και ο Αζαρίας, ο πρώτος ιερέας, από την οικογένεια του Σαδώκ, του απάντησε, και είπε: Αφότου άρχισαν να φέρνουν τις προσφορές στον οίκο τού

Κυρίου, φάγαμε σε χορτασμό, και περίσσευσε πληθώρα· επειδή, ο Κύριος ευλόγησε τον λαό του· και αυτό που εναπέμεινε είναι η μεγάλη αυτή αφθονία.

11 Τότε, ο Εζεκίας είπε να ετοιμάσουν τα ταμεία στον οίκο τού Κυρίου· και τα ετοίμασαν,

12 και έφεραν μέσα με πιστότητα τις προσφορές, και τα δέκατα, και τα αφιερώματα· και επιστάτης σ' αυτούς ήταν ο Χωνανίας ο Λευίτης, και ύστερα απ' αυτόν²⁴ ο Σιμεΐ ο αδελφός του.

13 Και ο Ιεχιάλ, και ο Αζαζίας, και ο Ναχάθ, και ο Ασαήλ, και ο Ιεριμώθ, και ο Ιωζαβάδ, και ο Ελιήλ, και ο Ισμαχίας, και ο Μάάθ, και ο Βεναΐας, ήσαν επιτηρητές, κάτω από την οδηγία τού Χωνανία και του Σιμεΐ τού αδελφού του, με προσταγή τού βασιλιά Εζεκία, και του Αζαρία τού επιστάτη τού οίκου τού Θεού.

14 Και ο Κωρή, ο γιος τού Ιεμνά τού Λευίτη, ο πυλωρός προς ανατολάς, ήταν υπεύθυνος στις προαιρετικές προσφορές τού Θεού, για να διανέμει τις προσφορές τού Κυρίου, και τα αγιότατα πράγματα.

15 Και κάτω από τις διαταγές του²⁶ ήσαν ο Εδέν, και ο Μινιαμείν, και ο Ιησούς, και ο Σεμαΐας, ο Αμαρίας, και ο Σεχανίας, στις πόλεις των ιερέων, εμπιστευμένοι να διανέμουν στους αδελφούς τους, σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους, το ίδιο στον μεγάλο και στον μικρό,

16 σε κάθε έναν που έμπαινε μέσα στον οίκο τού Κυρίου, το καθημερινό του μερίδιο, στα καθήκοντα της υπηρεσίας του, σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους, εκτός από τα αρσενικά τους, που απαριθμήθηκαν κατά γενεαλογία, από ηλικίας τριών χρόνων και επάνω·

17 και η απαρίθμηση των ιερέων, και των Λευιτών, έγινε, σύμφωνα με την οικογένεια των πατριών τους, από ηλικίας 20 χρόνων και επάνω, σύμφωνα με τα καθήκοντά τους, σύμφωνα με τις διαιρέσεις τους·

18 και σε όλα τα παιδιά τους, τις γυναίκες τους, και τους γιους τους, και τις θυγατέρες τους, σε ολόκληρη τη σύναξη, που απαριθμήθηκαν κατά γενεαλογία· επειδή, με πιστότητα αγιάστηκαν στα άγια.

19 Και για τους γιους τού Ααρών τούς ιερείς, στα χωράφια των προαστίων των πόλεων τους, σε κάθε μία πόλη ήσαν άνθρωποι διορισμένοι ονομαστικά για να δίνουν μερίδια σε όλα τα αρσενικά ανάμεσα στους ιερείς, και σε όλα όσα απαριθμήθηκαν ανάμεσα στους Λευίτες.

20 Και ο Εζεκίας έκανε με τον ίδιο τρόπο σε ολόκληρο τον Ιούδα· και έπραξε το καλό και το ευθύ και το αληθινό, μπροστά στον Κύριο τον Θεό του.

21 Και σε κάθε έργο που άρχισε στην υπηρεσία τού οίκου τού Θεού, και σε κάθε νόμο, και στα προστάγματα, εκζητώντας τον Θεό του, το έκανε με ολόκληρη την καρδιά του, και ευοδωνόταν.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 32

- 1** ὙΣΤΕΡΑ ἀπὸ τα πρᾶγματα αὐτά, καὶ αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, ὁ Σενναχειρεῖμ, ὁ βασιλιάς τῆς Ἀσσυρίας, ἦρθε καὶ μπήκε μέσα στὸν Ἰούδα, καὶ στρατοπέδευσε ἐνάντια στὶς οχυρὲς πόλεις, καὶ εἶπε νὰ τὶς ὑποτάξει στὸν εαυτὸ του.
- 2** Καὶ ὁ Εζεκίας, βλέποντας ὅτι ἦρθε ὁ Σενναχειρεῖμ, καὶ σκοπὸς τοῦ ἦταν νὰ πολεμήσῃ ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ,
- 3** ἔκανε συμβούλιο με τοὺς ἀρχόντες τοῦ, καὶ μαζί με τοὺς δυνατοὺς τοῦ, νὰ φράξῃ τὰ νερά τῶν πηγῶν, ποὺ ἦσαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλιν· καὶ συνεργάστηκαν μαζί τοῦ.
- 4** Καὶ συγκεντρώθηκε πολὺς λαός, καὶ ἐφράξαν ὅλες τὶς πηγές, καὶ τὸν ποταμὸ ποὺ ἔρρεε διαμέσου τῆς γῆς, λέγοντας: ΓΙΑ ποῖον λόγο, ὅταν ἐρθοῦν οἱ βασιλιάδες τῆς Ἀσσυρίας, νὰ βρουν πολὺ νερό;
- 5** Καὶ αφοῦ ἐνδυναμώθηκε, ἀνοικοδόμησε ολόκληρο τὸ χαλασμένο τεῖχος, καὶ τὸ ἀνύψωσε μέχρι τοὺς πύργους, καὶ ἐπισκεύασε ἓνα ἄλλο τεῖχος ἔξω, καὶ ἐπισκεύασε τὴ Μιλλῶ, τὴν πόλιν τοῦ Δαβὶδ, καὶ ἔκανε πολλὰ ὅπλα καὶ ἐπιμήκεις ἀσπίδες.
- 6** Καὶ ἔβαλε πολέμαρχους ἐπικεφαλῆς τοῦ λαοῦ, καὶ τοὺς συγκέντρωσε κοντὰ τοῦ στὴν πλατεία τῆς πύλης τῆς πόλης, καὶ μίλησε σύμφωνα με τὴν καρδιά τοὺς, λέγοντας:
- 7** Νὰ ἐνδυναμώνεστε καὶ νὰ γίνεστε ἀνδρεῖοι, νὰ μὴ φοβηθεῖτε, οὔτε νὰ τρομάξετε, ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἀπὸ τὸ πρόσωπο ὅλου τοῦ πλήθους αὐτῶν ποὺ εἶναι μαζί τοῦ· ἐπειδὴ, περισσότεροί εἰναι μαζί μας παρά μαζί τοῦ·
- 8** μαζί τοῦ εἶναι σάρκινοι βραχίονες· μαζί μας, ὅμως, εἶναι ὁ Κύριος ὁ Θεός μας, γιὰ νὰ μας βοηθᾷ, καὶ νὰ μάχεται τὶς μάχες μας. Καὶ ὁ λαός ἐνθαρρύνθηκε με τὰ λόγια τοῦ Εζεκία, τοῦ βασιλιά τοῦ Ἰούδα.
- 9** Ὑστερα ἀπ' αὐτά, ὁ Σενναχειρεῖμ, ὁ βασιλιάς τῆς Ἀσσυρίας, (ἐνῶ αὐτός, ἔχοντας μαζί τοῦ ὅλη τὴ δύναμή τοῦ, πολιορκοῦσε τὴ Λαχεὶς), ἔστειλε τοὺς δούλους τοῦ, στὴν Ἱερουσαλήμ, στὸν Εζεκία, τὸν βασιλιά τοῦ Ἰούδα, ποὺ ἦταν στὴν Ἱερουσαλήμ, λέγοντας:
- 10** Ἔτσι λέει ὁ Σενναχειρεῖμ, ὁ βασιλιάς τῆς Ἀσσυρίας: Σὲ τι ἔχετε πεποιθήση καὶ κάθεστε, ἐνῶ εἰστε πολιορκημένοι στὴν Ἱερουσαλήμ;
- 11** Δὲν σὰς ἐξαπατᾷ ὁ Εζεκίας γιὰ νὰ σὰς παραδώσῃ σὲ θάνατο ἀπὸ πείνα καὶ ἀπὸ δίψα, λέγοντας: Ὁ Κύριος ὁ Θεός μας θὰ μας ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ βασιλιά τῆς Ἀσσυρίας;
- 12** Αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Εζεκίας δὲν σήκωσε τοὺς ψηλοὺς τόπους τοῦ, καὶ τὰ θυσιαστήριά τοῦ, καὶ εἶπε στὸν Ἰούδα καὶ στὴν Ἱερουσαλήμ, λέγοντας:

Μπροστά σε ένα θυσιαστήριο μόνον θα προσκυνάτε, και επάνω σ' αυτό θα θυμιάζετε;

13 Δεν ξέρετε τι έχω κάνει εγώ, και οι πατέρες μου, σε όλους τούς λαούς τής γης; Μπόρεσαν οι θεοί των εθνών τής γης να λυτρώσουν τούς τόπους τους από το χέρι μου;

14 Ποιος απ' όλους τούς θεούς εκείνων των εθνών, που οι πατέρες μου εξολόθρευσαν, μπόρεσε να λυτρώσει τον λαό του από το χέρι μου, ώστε ο Θεός σας να μπορέσει να σας λυτρώσει από το χέρι μου;

15 Τώρα, λοιπόν, ας μη σας πλανάει ο Εζεκίας, και ας μη σας εξαπατάει έτσι, και να μη τον πιστεύετε· επειδή, κανένας θεός κανενός έθνους ή βασιλείας δεν μπόρεσε να λυτρώσει τον λαό του από το χέρι μου, και από το χέρι των πατέρων μου· πολύ λιγότερο θα μπορέσει ο Θεός σας να σας λυτρώσει από το χέρι μου.

16 Και ακόμα περισσότερα μίλησαν οι δούλοι του ενάντια στον Κύριο τον Θεό, και ενάντια στον δούλο του τον Εζεκία.

17 Έγραψε και επιστολές για να ονειδίζει τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, και να μιλήσει εναντίον του, λέγοντας: Όπως οι θεοί των εθνών τής γης δεν λύτρωσαν τον λαό τους από το χέρι μου, έτσι και ο Θεός τού Εζεκία δεν θα λυτρώσει τον λαό του από το χέρι μου.

18 Τότε, βόησαν με μεγάλη φωνή, Ιουδαϊστί, προς τον λαό τής Ιερουσαλήμ, που ήταν επάνω στο τείχος, για να τους φοβίσουν και να τους ταραξουν, ώστε να κυριεύσουν την πόλη·

19 και μίλησαν εναντίον τού Θεού τής Ιερουσαλήμ, όπως είχαν κάνει ενάντια στους θεούς τής γης, που είναι έργα χειρών ανθρώπων.

20 Και ο βασιλιάς Εζεκίας προσευχήθηκε γι' αυτά, και ο προφήτης Ησαΐας, ο γιος τού Αμώς, και βόησαν προς τον ουρανό.

21 Και ο Κύριος έστειλε έναν άγγελο, που αφάνισε όλους τούς ισχυρούς με δύναμη, και τους άρχοντες, και τους στρατηγούς μέσα στο στρατόπεδο του βασιλιά τής Ασσυρίας. Και επέστρεψε στη γη του, με καταντροπιασμένο το πρόσωπο. Και όταν μπήκε στον οίκο τού θεού του, εκείνοι που βγήκαν από τα σπλάχνα του, τον θανάτωσαν εκεί με μάχαιρα.

22 Και ο Κύριος έσωσε τον Εζεκία, και τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, από το χέρι τού Σενναχειρίμ, του βασιλιά τής Ασσυρίας, και από το χέρι όλων, και τους ασφάλισε ολόγυρα.

23 Και πολλοί έφεραν δώρα προς τον Κύριο στην Ιερουσαλήμ, και πολύτιμα πράγματα στον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα· και από τότε μεγαλύνθηκε μπροστά σε όλα τα έθνη.

- 24** Κατά τις ημέρες εκείνες, ο Εζεκίας αρρώστησε μέχρι θανάτου· και προσευχήθηκε στον Κύριο· και τον εισάκουσε, και του έδωσε ένα σημάδι.
- 25** Όμως, ο Εζεκίας δεν ανταπέδωσε σύμφωνα με την ευεργεσία που του έγινε· επειδή, υψώθηκε η καρδιά του· γι' αυτό, ήρθε οργή επάνω του, και επάνω στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ.
- 26** Και για την έπαρση της καρδιάς του, ο Εζεκίας ταπεινώθηκε, αυτός και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και δεν ήρθε επάνω τους, στις ημέρες τού Εζεκία, η οργή τού Κυρίου.
- 27** Και ο Εζεκίας απέκτησε πλούτο και μεγάλη δόξα, σε υπερβολικό βαθμό· και έκανε στον εαυτό του θησαυρούς από ασήμι, και χρυσάφι, και πολύτιμες πέτρες, και αρώματα, και ασπίδες, και από κάθε είδος επιθυμητα σκεύη·
- 28** και αποθήκες για το εισόδημα του σιταριού, και του κρασιού, και του λαδιού· και στάβλους για κτήνη κάθε είδους, και μάντρες για κοπάδια.
- 29** Και έκανε πόλεις για τον εαυτό του, και απέκτησε πρόβατα και βόδια σε πλήθος· επειδή, ο Θεός έδωσε σ' αυτόν περιουσία υπερβολικά μεγάλη.
- 30** Ακόμα, αυτός ο Εζεκίας έφραξε την επάνω έξοδο των νερών τού Γιών, και τα κατεύθυνε προς τα κάτω, δυτικά από την πόλη τού Δαβίδ. Και ο Εζεκίας ευοδώθηκε σε όλα τα έργα του.
- 31** Με τους πρεσβευτές, όμως, των αρχόντων της Βαβυλώνας, που έστειλαν σ' αυτόν για να ερευνήσουν για το θαύμα που είχε γίνει στη γη, ο Θεός τον εγκατέλειψε, για να τον δοκιμάσει, ώστε να γνωρίσει όλα όσα ήσαν μέσα στην καρδιά του.
- 32** Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Εζεκία, και τα ελέη του, δέστε, είναι γραμμένα στην όραση του προφήτη Ησαΐα, του γιου τού Αμώς, στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ιούδα, και του Ισραήλ.
- 33** Και ο Εζεκίας κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στον πιο ψηλό από τους τάφους των γιων τού Δαβίδ· και ολόκληρος ο Ιούδας και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ τού έκαναν στον θάνατό του τιμές· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Μανασσής, ο γιος του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 33

- 1** Ο ΜΑΝΑΣΣΗΣ ήταν 12 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 55 χρόνια στην Ιερουσαλήμ.
- 2** Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με τα βδελύγματα των εθνών, τα οποία ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά από τους γιους Ισραήλ·
- 3** και ανοικοδόμησε τους ψηλούς τόπους, τους οποίους ο πατέρας του ο Εζεκίας είχε καταστρέψει, και ανέγειρε θυσιαστήρια στους Βααλείμ, και έκανε άλση, και προσκύνησε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, και τα λάτρευσε.

- ⁴ Και οικοδόμησε θυσιαστήρια στον οίκο τού Κυρίου, για τον οποίο ο Κύριος είχε πει: Στην Ιερουσαλήμ θα είναι το όνομά μου στον αιώνα.
- ⁵ Και οικοδόμησε θυσιαστήρια σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, μέσα στις δύο αυλές τού οίκου τού Κυρίου.
- ⁶ Και αυτός διαπέρασε τους γιους του μέσα από τη φωτιά στην κοιλάδα τού γιου τού Εννόμ· και προμάντευε καιρούς, και έκανε οιωνισμούς και μαγείες, και σύστησε ανταποκριτές δαιμονίων και επασιδούς· έπραξε πολλά πονηρά πράγματα μπροστά στον Κύριο, για να τον παροργίσει.
- ⁷ Και έστησε το γλυπτό, την εικόνα που είχε κάνει, στον οίκο τού Θεού, για τον οποίο ο Θεός είχε πει στον Δαβίδ και στον Σολομώντα τον γιο του: Μέσα σ' αυτόν τον οίκο, και στην Ιερουσαλήμ, που διάλεξα από όλες τις φυλές τού Ισραήλ, θα βάλω το όνομά μου στον αιώνα·
- ⁸ και δεν θα μετασαλεύσω το πόδι τού Ισραήλ από τη γη που παρέδωσα στους πατέρες σας· αν μόνον προσέξουν να κάνουν όλα όσα έχω προστάξει σ' αυτούς, σύμφωνα με ολόκληρο τον νόμο και τα διατάγματα και τις κρίσεις, που δόθηκαν διαμέσου τού Μωυσή.
- ⁹ Και ο Μανασσής πλάνησε τον Ιούδα και τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, ώστε να πράττουν πονηρότερα από τα έθνη, που ο Κύριος είχε αφανίσει μπροστά από τους γιους Ισραήλ.
- ¹⁰ Και ο Κύριος μίλησε στον Μανασσή, και στον λαό του· όμως, δεν έδωσαν προσοχή.
- ¹¹ Γι' αυτό, έφερε εναντίον τους ο Κύριος τους άρχοντες του στρατού τού βασιλιά τής Ασσυρίας, και έπιασαν τον Μανασσή ανάμεσα στους θάμνους, και αφού τον έδεσαν με αλυσίδες, τον έφεραν στη Βαβυλώνα.
- ¹² Και ενώ ήταν μέσα σε θλίψη, ικέτευσε τον Κύριο τον Θεό του, και ταπεινώθηκε υπερβολικά μπροστά στον Θεό των πατέρων του,
- ¹³ και προσευχήθηκε σ' αυτόν· τότε, ο Θεός τον ελέησε, και άκουσε τη δέησή του, και τον επανέφερε στην Ιερουσαλήμ, στο βασίλειό του. Τότε, γνώρισε ο Μανασσής ότι ο Κύριος αυτός είναι ο Θεός.
- ¹⁴ Και ύστερα απ' αυτό, οικοδόμησε ένα τείχος έξω από την πόλη τού Δαβίδ, προς δυσμάς τού Γιών, στην κοιλάδα, μέχρι την ιχθυϊκή είσοδο της πύλης, και περικύκλωσε το Οφήλ, και το ύψωσε σε μεγάλο ύψος, και έβαλε πολέμαρχους σε όλες τις οχυρωμένες πόλεις τού Ιούδα.
- ¹⁵ Και αφαίρεσε τους ξένους θεούς, και την εικόνα από τον οίκο τού Κυρίου, και όλα τα θυσιαστήρια, που είχε οικοδομήσει επάνω στο βουνό τού Κυρίου, και στην Ιερουσαλήμ· και τα έρριξε έξω από την πόλη.

16 Και ανόρθωσε το θυσιαστήριο του Κυρίου, και θυσίασε επάνω σ' αυτό θυσίες ειρηνικές και ευχαριστήριες, και πρόσταξε τον Ιούδα να λατρεύει τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.

17 Ο λαός, όμως, θυσίαζε ακόμα επάνω στους ψηλούς τόπους, όμως μόνον στον Κύριο τον Θεό τους.

18 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Μανασσή, και η προσευχή του, που έκανε στον Θεό του, και τα λόγια των βλεπόντων, που του μίλησαν στο όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ, δέστε, είναι γραμμένα στα χρονικά των βασιλιάδων τού Ισραήλ.

19 Και η προσευχή του, και πώς εισακούστηκε, και όλες οι αμαρτίες του, και η αποστασία του, και τα μέρη όπου είχε οικοδομήσει ψηλούς τόπους, και είχε στήσει τα άλση και τα γλυπτά, πριν ταπεινωθεί, δέστε, είναι γραμμένα στα λόγια των βλεπόντων.

20 Και ο Μανασσής κοιμήθηκε μαζί με τους πατέρες του, και τον έθαψαν στο σπίτι του· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Αμμών, ο γιος του.

21 Ο ΑΜΜΩΝ ήταν ηλικίας 22 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε δύο χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

22 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, όπως είχε πράξει ο Μανασσής, ο πατέρας του· και ο Αμμών θυσίαζε σε όλα τα γλυπτά, που είχε κάνει ο πατέρας του ο Μανασσής, και τα λάτρευε·

23 και δεν ταπεινώθηκε μπροστά στον Κύριο, όπως είχε ταπεινωθεί ο πατέρας του ο Μανασσής· αλλά, αυτός, ο Αμμών, ανόμησε περισσότερο και περισσότερο.

24 Και οι δούλοι του συνωμότησαν εναντίον του, και τον θανάτωσαν μέσα στο σπίτι του.

25 Και ο λαός τής γης θανάτωσε όλους εκείνους που είχαν συνωμοτήσει ενάντια στον βασιλιά Αμμών· και ο λαός τής γης έκανε, αντ' αυτού, βασιλιά τον Ιωσία, τον γιο του.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 34

1 Ο ΙΩΣΙΑΣ ήταν ηλικίας οκτώ χρόνων όταν βασίλευσε· και βασίλευσε 31 χρόνια στην Ιερουσαλήμ.

2 Και έπραξε το ευθύ μπροστά στον Κύριο, και περπάτησε στους δρόμους τού πατέρα του, του Δαβίδ, και δεν ξέκλινε δεξιά ή αριστερά.

3 Και στον όγδοο χρόνο τής βασιλείας του, ενώ ήταν ακόμα νέος, άρχισε να εκζητεί τον Θεό τού πατέρα του, του Δαβίδ· και στον 12 ο χρόνο άρχισε να καθαρίζει τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ, από τους ψηλούς τόπους, και από τα άλση, και τα γλυπτά και τα χωνευτά.

- ⁴ Και μπροστά του κατέστρεψαν τα θυσιαστήρια των Βααλείμ· και καταγκρέμισε τα είδωλα που ήσαν επάνω απ' αυτά· και τα άλση, και τα γλυπτά, και τα χωνευτά, τα κατασύντριψε, και τα λέπτυνε σε σκόνη, και την έρριξε επάνω στα μνήματα εκείνων που θυσίαζαν σ' αυτά.
- ⁵ Και έκαψε τα κόκαλα των ιερέων επάνω στα θυσιαστήριά τους, και καθάρισε τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ.
- ⁶ Και έκανε το ίδιο στις πόλεις τού Μανασσή, και του Εφραΐμ, και του Συμεών, και μέχρι τού Νεφθαλί, ολόγυρα στους ερημωμένους τόπους τους.
- ⁷ Και αφού κατέστρεψε τα θυσιαστήρια και τα άλση, και καταλέπτυνε τα γλυπτά σε σκόνη, και κατέκοψε όλα τα είδωλα μέσα από ολόκληρη τη γη τού Ισραήλ, γύρισε στην Ιερουσαλήμ.
- ⁸ Και στον 18 ο χρόνο τής βασιλείας του, αφού καθάρισε τη γη και τον ναό, έστειλε τον Σαφάν, τον γιο τού Αζαλία, και τον Μασσία, τον άρχοντα της πόλης, και τον Ιωάχ, τον γιο τού Ιωάχαζ, τον υπομνηματογράφο, για να επισκευάσουν τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού του.
- ⁹ Και όταν ήρθαν στον Χελκία, τον μεγάλο ιερέα, παρέδωσαν το ασήμι που είχε μπει μέσα στον οίκο τού Θεού, το οποίο οι Λευίτες, που φύλαγαν τις θύρες, είχαν συνάξει από το χέρι τού Μανασσή και του Εφραΐμ, και από ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, και από ολόκληρον τον Ιούδα και τον Βενιαμίν· και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁰ Και τα έδωσαν στο χέρι εκείνων που έκαναν τα έργα, και εκείνων που επιστατούσαν στον οίκο τού Κυρίου· και εκείνοι που έκαναν τα έργα, τα οποία εργάζονταν στον οίκο τού Κυρίου, το παρέδωσαν για να επισκευάσουν και να επιδιορθώσουν τον οίκο·
- ¹¹ στους μαραγκούς και οικοδόμους το έδωσαν, για να αγοράσουν πελεκητές πέτρες, και ξύλα για δοκούς, και για να στεγάσουν τα οικήματα που είχαν καταστρέψει οι βασιλιάδες τού Ιούδα.
- ¹² Και οι άνδρες εργάζονταν το έργο με πιστότητα· και επάνω σ' αυτούς επιτηρητές ήσαν ο Ιαάθ και ο Οβαδία, οι Λευίτες, από τους γιους τού Μεραρί· και ο Ζαχαρίας και ο Μεσσουλάμ, από τους γιους των Κααθιτών, για να επισπεύδουν το έργο· και από τους Λευίτες όλοι οι επιστήμονες μουσικών οργάνων.
- ¹³ Ακόμα, είχαν την επίβλεψη στους αχθοφόρους και τους εργοδιώκτες όλων των εργαζόμενων, σε οποιαδήποτε υπηρεσία· και από τους Λευίτες ήσαν γραμματείς, και επιστάτες, και θυρωροί.
- ¹⁴ Και ενώ έβγαζαν το ασήμι, που είχε μπει στον οίκο τού Κυρίου, ο Χελκίας ο ιερέας βρήκε το βιβλίο τού νόμου τού Κυρίου, που είχε δοθεί διαμέσου τού Μωυσή.

- 15 Και ο Χελκίας αποκρίθηκε και είπε στον Σαφάν τον γραμματέα: Βρήκα ένα βιβλίο τού νόμου στον οίκο τού Κυρίου. Και ο Χελκίας έδωσε το βιβλίο στον Σαφάν.
- 16 Και ο Σαφάν έφερε το βιβλίο στον βασιλιά, και έπειτα έδωσε λόγο στον βασιλιά, λέγοντας: Οι δούλοι σου κάνουν κάθε τι που τους ορίστηκε·
- 17 και αριθμήσαν το ασήμι που βρέθηκε στον οίκο τού Κυρίου, και το παρέδωσαν στο χέρι των επιστατών, και στο χέρι εκείνων που κάνουν τα έργα.
- 18 Και ο Σαφάν ο γραμματέας ανήγγειλε στον βασιλιά, λέγοντας: Ο ιερέας Χελκίας μου έδωσε ένα βιβλίο. Και ο Σαφάν το διάβασε μπροστά στον βασιλιά.
- 19 Και καθώς ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια τού νόμου, έσχισε τα ιμάτιά του.
- 20 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Χελκία και τον Αχικάμ, τον γιο τού Σαφάν, και τον Αβδών,²⁶ τον γιο τού Μιχαία, και τον Σαφάν τον γραμματέα, και τον Ασαΐα, τον δούλο τού βασιλιά, λέγοντας:
- 21 Πηγαίνετε, ρωτήστε τον Κύριο για μένα, και για όσους εναπέμειναν στον Ισραήλ και τον Ιούδα, και για τα λόγια τού βιβλίου που βρέθηκε· επειδή, η οργή τού Κυρίου, που ξεχύθηκε επάνω μας, είναι μεγάλη, για το ότι οι πατέρες μας δεν φύλαξαν τον λόγο τού Κυρίου, ώστε να πράξουν σύμφωνα με όλα τα γραμμένα μέσα στο βιβλίο.
- 22 Τότε, πήγε ο Χελκίας, και οι απεσταλμένοι από τον βασιλιά, προς την προφήτισσα Όλδα, τη γυναίκα τού Σαλλούμ, γιου τού Τικβά, γιου τού Ασρά,²⁷ του ιματιοφύλακα, (και αυτή κατοικούσε στην Ιερουσαλήμ, προς το Μισνέ)· και της μίλησαν σύμφωνα μ' αυτά.
- 23 Και εκείνη τούς είπε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Να πείτε στον άνθρωπο που σας έστειλε σε μένα:
- 24 Έτσι λέει ο Κύριος: Πρόσεξε, εγώ φέρνω κακά επάνω σ' αυτό τον τόπο, και επάνω στους κατοίκους του, όλες τις κατάρες τις γραμμένες στο βιβλίο, που διάβασαν μπροστά στον βασιλιά τού Ιούδα·
- 25 επειδή, με εγκατέλειψαν, και θυμιάσαν σε άλλους θεούς, για να με παροργίσουν εξαιτίας όλων των έργων των χεριών τους· γι' αυτό, ο θυμός μου θα ξεχυθεί επάνω σε τούτο τον τόπο, και δεν θα σβήσει.
- 26 Και στον βασιλιά τού Ιούδα, που σας έστειλε για να ρωτήσετε τον Κύριο, έτσι θα του πείτε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, για τα λόγια που άκουσες·
- 27 επειδή, απαλύνθηκε η καρδιά σου, και ταπεινώθηκες μπροστά στον Θεό, όταν άκουσες τα λόγια του ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, και ενάντια στους

κατοίκους του, και ταπεινώθηκες μπροστά μου, και έσχισες τα ιμάτιά σου, και έκλαψες μπροστά μου, γι' αυτό και εγώ σε εισάκουσα, λέει ο Κύριος·

28 Δες, εγώ θα σε συνάξω στους πατέρες σου, και θα συναχθείς στον τάφο σου με ειρήνη, και τα μάτια σου δεν θα δουν όλα τα κακά, που εγώ φέρνω επάνω σε τούτο τον τόπο, και επάνω στους κατοίκους του. — Και έφεραν απάντηση στον βασιλιά.

29 Και ο βασιλιάς έστειλε και συγκέντρωσε όλους τούς πρεσβύτερους του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ.

30 Και ο βασιλιάς ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου, και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και οι ιερείς, και οι Λευίτες, και ολόκληρος ο λαός, από τον μεγάλο μέχρι τον μικρό· και διάβασαν σε επήκοόν τους όλα τα λόγια τού βιβλίου τής διαθήκης, που βρέθηκε στον οίκο τού Κυρίου.

31 Και ο βασιλιάς, καθώς στάθηκε στον τόπο του, έκανε τη συνθήκη μπροστά στον Κύριο, να περπατάει πίσω από τον Κύριο, και να φυλάττει τις εντολές του, και τα μαρτύριά του, και τα διατάγματά του, με ολόκληρη την καρδιά του, και με ολόκληρη την ψυχή του, ώστε να εκτελεί τα λόγια τής διαθήκης, που ήσαν γραμμένα σε τούτο το βιβλίο.

32 Και έκανε να σταθούν σε τούτο όλοι όσοι βρέθηκαν στην Ιερουσαλήμ και στον Βενιαμίν. Και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ έκαναν σύμφωνα με τη διαθήκη τού Θεού, του Θεού των πατέρων τους.

33 Και ο Ιωσίας αφαίρεσε όλα τα βδελύγματα από όλους τούς τόπους των γιων Ισραήλ, και όσους βρέθηκαν στον Ισραήλ, τους έκανε να λατρεύουν τον Κύριο τον Θεό τους· σε όλες τις ημέρες του δεν απομακρύνθηκαν πίσω από τον Κύριο τον Θεό των πατέρων τους.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 35

1 Ο ΙΩΣΙΑΣ έκανε επιπλέον Πάσχα στον Κύριο στην Ιερουσαλήμ· και θυσίασαν το Πάσχα τη 14 η ημέρα τού πρώτου μήνα.

2 Και έβαλε ιερείς στις υπηρεσίες τους, και τους ενίσχυσε στην υπηρεσία τού οίκου τού Κυρίου·

3 και είπε στους Λευίτες, αυτούς που δίδασκαν ολόκληρο τον Ισραήλ, τους καθιερωμένους στον Κύριο: Βάλτε την άγια κιβωτό στον οίκο, τον οποίο έχει οικοδομήσει ο Σολομώντας, ο γιος τού Δαβίδ, του βασιλιά τού Ισραήλ· δεν θα τη βαστάζετε πλέον επάνω σε ώμους· δουλεύετε τώρα τον Κύριο τον Θεό σας, και τον λαό του τον Ισραήλ·

4 και ετοιμαστείτε σύμφωνα με τις οικογένειες των πατριών σας, κατά τις διαιρέσεις σας, σύμφωνα με το γραμμένο τού Δαβίδ, του βασιλιά τού Ισραήλ, και σύμφωνα με το γραμμένο τού Σολομώντα, του γιου του.

- ⁵ Και σταθείτε στο αγιαστήριο, σύμφωνα με τις διαιρέσεις των οικογενειών των πατριών υπέρ των αδελφών σας, των γιων τού λαού, και σύμφωνα με τη διαίρεση των οικογενειών των πατριών των Λευιτών.
- ⁶ Και θυσιάστε το Πάσχα, και αγιαστείτε, και ετοιμάστε το στους αδελφούς σας, για να κάνουν σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, που δόθηκε διαμέσου τού Μωυσή.
- ⁷ Και ο Ιωσίας πρόσφερε στον λαό πρόβατα, αρνιά, και κατσικάκια, τα έδωσε όλα για τις θυσίες τού Πάσχα, για όλους όσους παραβρέθηκαν, 30.000 τον αριθμό, και 3.000 βόδια· αυτά ήσαν από τα υπάρχοντα του βασιλιά.
- ⁸ Και οι άρχοντές του το πρόσφεραν προαιρετικά στον λαό, στους ιερείς, και στους Λευίτες. Ο Χελκίας, και ο Ζαχαρίας, και ο Ιεχιάλ, οι άρχοντες του οίκου τού Θεού, έδωσαν στους ιερείς, για τις θυσίες τού Πάσχα, 2.600 αρνιά και κατσίκια, και 300 βόδια.
- ⁹ Και ο Χωνανίας, και ο Σεμαΐας, και ο Ναθανιήλ, οι αδελφοί του, και ο Ασαβίας, και ο Ιεϊήλ, και ο Ιωζαβάδ, άρχοντες των Λευιτών, πρόσφεραν στους Λευίτες για θυσίες τού Πάσχα, 5.000 αρνιά και κατσίκια, και 500 βόδια.
- ¹⁰ Και ετοιμάστηκε η υπηρεσία, και οι ιερείς στάθηκαν στον τόπο τους, και οι Λευίτες στις διαιρέσεις τους, σύμφωνα με την προσταγή τού βασιλιά.
- ¹¹ Και θυσίασαν το Πάσχα, και οι ιερείς ράντισαν το αίμα από το χέρι τους, και οι Λευίτες έγδαραν τα θύματα.
- ¹² Και διαίρεσαν τα ολοκαυτώματα, για να τα δώσουν σύμφωνα με τις διαιρέσεις των οικογενειών των πατριών τού λαού, για να προσφέρουν στον Κύριο, σύμφωνα με το γραμμένο στο βιβλίο τού Μωυσή· το ίδιο και για τα βόδια.
- ¹³ Και το Πάσχα έψησαν με φωτιά, σύμφωνα με το διαταγμένο· και έψησαν τα άγια σε χύτρες, και σε καζάνια, και σε κακάβια, και τα μοίρασαν γρήγορα ανάμεσα σε ολόκληρο τον λαό.
- ¹⁴ Και έπειτα, ετοίμασαν στον εαυτό τους, και στους ιερείς· επειδή, οι ιερείς, οι γιοι τού Ααρών, καταγίνονταν στο να προσφέρουν ολοκαυτώματα και τα λίπη μέχρι αργά τη νύχτα· γι' αυτό, οι Λευίτες ετοίμασαν για τον εαυτό τους, και για τους ιερείς, τους γιους τού Ααρών.
- ¹⁵ Και οι ψαλτωδοί, οι γιοι τού Ασάφ, ήσαν στον τόπο τους, σύμφωνα με τη διαταγή τού Δαβίδ, και του Ασάφ, και του Αιμάν, και του Ιεδουθούν, του βλέποντα τού βασιλιά, και οι πυλωροί φύλαγαν σε κάθε μία πύλη· δεν ήταν ανάγκη να απομακρυνθούν από τις υπηρεσίες τους· επειδή, οι αδελφοί τους οι Λευίτες ετοίμασαν γι' αυτούς.
- ¹⁶ Και ετοιμάστηκε ολόκληρη η υπηρεσία τού Κυρίου την ίδια ημέρα, για να κάνουν το Πάσχα, και να προσφέρουν ολοκαυτώματα επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου, σύμφωνα με την προσταγή τού βασιλιά Ιωσία.

17 Και οι γιοι Ισραήλ, που παραβρέθηκαν, έκαναν κατά τον καιρό εκείνο το Πάσχα, και τη γιορτή των αζύμων επτά ημέρες.

18 Και δεν είχε γίνει Πάσχα στον Ισραήλ σαν εκείνο, από τις ημέρες τού Σαμουήλ τού προφήτη· ούτε όλοι οι βασιλιάδες τού Ισραήλ είχαν κάνει σαν το Πάσχα που έκανε ο Ιωσίας, και οι ιερείς, και οι Λευίτες, και ολόκληρος ο Ιούδας και ο Ισραήλ, αυτοί που παραβρέθηκαν, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.

19 Και στον 18 ο χρόνο τής βασιλείας τού Ιωσία έγινε τούτο το Πάσχα.

20 Ύστερα²⁸ από όλα αυτά, αφού ο Ιωσίας ετοίμασε τον οίκο, ανέβηκε ο Νεχαώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου για να πολεμήσει στη Χαркеμής προς τον Ευφράτη· και ο Ιωσίας βγήκε εναντίον του.

21 Και του έστειλε μηνυτές, λέγοντας: Τι υπάρχει ανάμεσα σε σένα και σε μένα, βασιλιά τού Ιούδα; Δεν έρχομαι εναντίον σου, αλλά εναντίον τού οίκου με τον οποίο έχω πόλεμο· και ο Θεός με πρόσταξε να σπεύσω· κράτησε απόσταση από τον Θεό, που είναι μαζί μου, για²⁹ να μη σε εξολοθρεύσει.

22 Εντούτοις, ο Ιωσίας δεν απέστρεψε το πρόσωπό του απ' αυτόν· αλλά, μετασχηματίστηκε, για να πολεμήσει εναντίον του, και δεν εισάκουσε τα λόγια τού Νεχαώ, που ήσαν από το στόμα τού Θεού, και ήρθε να πολεμήσει στην κοιλάδα Μεγιδδώ.

23 Και οι τοξότες τόξευσαν επάνω στον βασιλιά Ιωσία· και ο βασιλιάς είπε στους δούλους του: Βγάλτε με έξω, επειδή πληγώθηκα βαριά.

24 Και οι δούλοι του τον έβγαλαν από την άμαξά του, και τον επιβίβασαν στη δεύτερη άμαξά του· και τον έφεραν στην Ιερουσαλήμ, και πέθανε· και θάφτηκε στους τάφους των πατέρων του. Και ολόκληρος ο Ιούδας και η Ιερουσαλήμ πένθησαν για τον Ιωσία.

25 Και ο Ιερεμίας θρήνησε για τον Ιωσία· και όλοι οι ψάλτες και οι ψάλτριες, μέχρι σήμερα, αναφέρουν στους θρήνους τους τον Ιωσία, και τους έκαναν επίσημο θεσμό³⁰ στον Ισραήλ· και δέστε, είναι γραμμένοι στους Θρήνους.

26 Και οι υπόλοιπες πράξεις τού Ιωσία, και τα ελέη του, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο τού Κυρίου,

27 και τα έργα του, τα πρώτα και τα τελευταία, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ισραήλ και του Ιούδα.

Β' ΧΡΟΝΙΚΩΝ 36

1 ΚΑΙ ο λαός τής γης πήρε τον Ιωάχαζ, τον γιο τού Ιωσία, και τον έκαναν βασιλιά στην Ιερουσαλήμ, αντί τού πατέρα του.

2 Ο Ιωάχαζ ήταν ηλικίας 23 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε τρεις μήνες στην Ιερουσαλήμ.

- ³ Και ο βασιλιάς τής Αιγύπτου τον καθαίρεσε στην Ιερουσαλήμ, και καταδίκασε τη γη σε πρόστιμο από 100 τάλαντα ασήμι, και ένα τάλαντο χρυσάφι.
- ⁴ Και ο βασιλιάς τής Αιγύπτου έκανε βασιλιά επάνω στον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ τον Ελιακείμ, τον αδελφό του, και άλλαξε το όνομά του σε Ιωακείμ. Ενώ, τον Ιωάχαζ, τον αδελφό του, ο Νεχαώ τον πήρε, και τον έφερε στην Αίγυπτο.
- ⁵ Ο Ιωακείμ ήταν ηλικίας 25 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο τον Θεό του.
- ⁶ Εναντίον του ανέβηκε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και τον έδεσε με αλυσίδες, για να τον φέρει στη Βαβυλώνα.
- ⁷ Και από τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου ο Ναβουχοδονόσορας έφερε στη Βαβυλώνα, και τα έβαλε στον ναό του στη Βαβυλώνα.
- ⁸ Και οι λοιπές πράξεις τού Ιωακείμ, και τα βδελύγματά του όσα έκανε, και όσα βρέθηκαν σ' αυτόν, δέστε, είναι γραμμένα στο βιβλίο των βασιλιάδων τού Ισραήλ και του Ιούδα· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Ιωαχεΐν,³¹ ο γιος του.
- ⁹ Ο ΙΩΑΧΕΙΝ ήταν ηλικίας 18 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε τρεις μήνες και δέκα ημέρες στην Ιερουσαλήμ· και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο.
- ¹⁰ Και στο τέλος τού χρόνου, αφού ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας έστειλε, τον έφερε στη Βαβυλώνα, μαζί με τα εκλεκτά σκεύη τού οίκου τού Κυρίου· και τον Σεδεκία,³² τον αδελφό του, τον έκανε βασιλιά επάνω στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ.
- ¹¹ Ο ΣΕΔΕΚΙΑΣ ήταν ηλικίας 21 χρόνων όταν βασίλευσε, και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ.
- ¹² Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο τον Θεό του· δεν ταπεινώθηκε μπροστά στον Ιερεμία τον προφήτη, ο οποίος μιλούσε από το στόμα τού Κυρίου.
- ¹³ Και ακόμα, αποστάτησε ενάντια στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, που τον είχε ορκίσει στον Θεό· και σκλήρυνε τον τράχηλό του, και πεισμάτωσε την καρδιά του, ώστε να μη επιστρέψει στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.
- ¹⁴ Ακόμα, όλοι οι πρώτοι από τους ιερείς, και ο λαός, αθέτησαν υπερβολικά τον νόμο και έπραξαν σύμφωνα με όλα τα βδελύγματα των εθνών, και μόλυναν τον οίκο τού Κυρίου, που τον είχε αγιάσει στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁵ Και ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων τους, τους παρήγγειλε διαμέσου των απεσταλμένων του, σηκωνόμενος το πρωί και εξαποστέλλοντας· επειδή, λυπούνταν τον λαό του, και το κατοικητήριό του.

16 Αυτοί, όμως, χλεύαζαν τους απεσταλμένους τού Θεού, και καταφρονούσαν τα λόγια του, και κορόιδευαν τους προφήτες του, μέχρις ότου η οργή τού Κυρίου ανέβηκε εναντίον τού λαού του, ώστε θεραπεία δεν υπήρχε.

17 Γι' αυτό, έφερε εναντίον τους τον βασιλιά των Χαλδαίων, και θανάτωσε τους νέους τους με μάχαιρα μέσα στον οίκο τού αγιαστηρίου τους, και δεν λυπήθηκε νέον ή παρθένα, γέροντα ή σκυφτόν· όλους τούς παρέδωσε στο χέρι του.

18 Και όλα τα σκεύη τού οίκου τού Θεού, μεγάλα και μικρά, και τους θησαυρούς τού οίκου τού Κυρίου, και τους θησαυρούς τού βασιλιά, και των αρχόντων του, τα έφερε όλα στη Βαβυλώνα.

19 Και κατέκαψαν τον οίκο τού Θεού, και κατέσκαψαν το τείχος τής Ιερουσαλήμ, και κατέκαψαν όλα τα παλάτια της με φωτιά, και αφάνισαν όλα τα πολύτιμα σκεύη της.

20 Και όσους ξέφυγαν τη μάχαιρα, τους μετοίκισε στη Βαβυλώνα, όπου ήσαν δούλοι σ' αυτόν και στους γιους του, μέχρι τον καιρό τής βασιλείας των Περσών·

21 για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Κυρίου, που είχε γίνει διαμέσου τού στόματος του Ιερεμία, μέχρις ότου η γη χαρεί τα σάββατά της· επειδή, όλο τον καιρό τής ερήμωσής της φύλαγε σάββατο, μέχρις ότου συμπληρωθούν 70 χρόνια.

22 ΚΑΙ στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Κυρίου, που έγινε διαμέσου τού στόματος του Ιερεμία, ο Κύριος διέγειρε το πνεύμα τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, και διακήρυξε μέσα σε ολόκληρο το βασίλειό του, και μάλιστα εγγράφως, λέγοντας:

23 Έτσι λέει ο Κύρος, ο βασιλιάς τής Περσίας: Ο Κύριος, ο Θεός τού ουρανού, έδωσε σε μένα όλα τα βασίλεια της γης· και αυτός με πρόσταξε να του οικοδομήσω έναν οίκο στην Ιερουσαλήμ, που είναι στην Ιουδαία· ποιος από σας είναι από ολόκληρο τον λαό του; Ο Κύριος ο Θεός του ας είναι μαζί του, και ας ανέβει.

ΕΔΡΑΣ

ΕΔΡΑΣ 1

¹ ΚΑΙ στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Κυρίου, που δόθηκε με το στόμα τού προφήτη Ιερεμία, ο Κύριος διέγειρε το πνεύμα τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, και διακήρυξε σε όλο το βασίλειό του, και μάλιστα γραπτώς, τα εξής:

² Έτσι λέει ο Κύρος, ο βασιλιάς τής Περσίας: Ο Κύριος, ο Θεός τού ουρανού, έδωσε σε μένα όλα τα βασίλεια της γης· και αυτός με πρόσταξε να του οικοδομήσω έναν οίκο στην Ιερουσαλήμ, που είναι στην Ιουδαία·

³ ποιος από σας είναι από όλο τον λαό του; Ο Θεός του ας είναι μαζί του, και ας ανέβει στην Ιερουσαλήμ, που είναι στην Ιουδαία, και ας οικοδομήσει τον οίκο τού Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ· αυτός είναι ο Θεός στην Ιερουσαλήμ·

⁴ και καθέναν που απέμεινε, από όλους τούς τόπους όπου παροικεί, ας τον βοηθήσουν οι άνδρες τού τόπου του με ασήμι, και με χρυσάφι, και με αγαθά, και με κτήνη, εκτός από την προαιρετική προσφορά για τον οίκο τού Θεού, που είναι στην Ιερουσαλήμ.

⁵ Τότε σηκώθηκαν οι αρχηγοί των πατριών τού Ιούδα και του Βενιαμίν, και οι ιερείς, και οι Λευίτες, μαζί με όλους όσους ο Θεός διέγειρε το πνεύμα τους για να ανέβουν και για να οικοδομήσουν τον οίκο τού Κυρίου, που είναι στην Ιερουσαλήμ·

⁶ και όλοι όσοι ήσαν ολόγουρά τους τούς βοήθησαν με ασημένια σκεύη, με χρυσάφι, με αγαθά, και με κτήνη, και με πολύτιμα πράγματα, εκτός από όλες τις προαιρετικές προσφορές.

⁷ Και ο βασιλιάς Κύρος έβγαλε τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου, που είχε φέρει από την Ιερουσαλήμ ο Ναβουχοδονόσορας, και τα είχε βάλει στον οίκο τού Θεού του·

⁸ και ο Κύρος, ο βασιλιάς τής Περσίας, τα έβγαλε, διαμέσου τού Μιθρεδάθ, του θησαυροφύλακα, και τα αριθμήσε στον Σασαβασσάρ, τον άρχοντα της Ιουδαίας.

⁹ Και ο αριθμός τους είναι τούτος: 30 χρυσοί δίσκοι, 1.000 ασημένιοι δίσκοι, 29 μάχαιρες,

¹⁰ 30 χρυσές φιάλες, 410 ασημένιες φιάλες, δεύτερες, και άλλα σκεύη 1.000.

¹¹ Όλα τα σκεύη τα χρυσά και τα ασημένια ήσαν 5.400· όλα τα ανέβασε ο Σασαβασσάρ, μαζί με τους αιχμαλώτους, που ανέβηκαν από τη Βαβυλώνα στην Ιερουσαλήμ.

ΕΔΡΑΣ 2

¹ ΚΑΙ αυτοί είναι οι άνθρωποι της επαρχίας, που ανέβηκαν από την αιχμαλωσία, από εκείνους που μετοικίστηκαν, τους οποίους ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, τους είχε μετοικήσει στη Βαβυλώνα, και που επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, και στην Ιουδαία, κάθε ένας στην πόλη του·

² που ήρθαν μαζί με τον Ζοροβάβελ, τον Ιησού, τον Νεεμία, τον Σεραΐα,¹ τον Ρεελαΐα,² τον Μα-ροδοχαίο, τον Βιλσάν, τον Μισπάρ,³ τον Βιγουαί, τον Ρεούμ,⁴ τον Βαανά. Ο αριθμός των ανδρών τού λαού τού Ισραήλ ήταν:

³ Οι γιοι τού Φαρώς ήσαν 2.172.

⁴ Οι γιοι τού Σεφατία, 372.

⁵ Οι γιοι τού Αράχ, 775.

⁶ Οι γιοι τού Φαάθ-μωάβ, από τους γιους τού Ιησού και του Ιωάβ, 2.812.

⁷ Οι γιοι τού Ελάμ, 1.254.

⁸ Οι γιοι τού Ζαθθού, 945.

⁹ Οι γιοι τού Ζακχαί, 760.

¹⁰ Οι γιοι τού Βανί,^{5,6} 642.

¹¹ Οι γιοι τού Βηβαΐ, 623.

¹² Οι γιοι τού Αζγάδ, 1.222.

¹³ Οι γιοι τού Αδωνικάμ, 666.

¹⁴ Οι γιοι τού Βιγουαί, 2.056.

¹⁵ Οι γιοι τού Αδίν, 454.

¹⁶ Οι γιοι τού Ατήρ, από τον Εζεκία, 98.

¹⁷ Οι γιοι τού Βησαί, 323.

¹⁸ Οι γιοι τού Ιωρά,^{6,11} 112.

¹⁹ Οι γιοι τού Ασούμ, 223.

²⁰ Οι γιοι τού Γιββάρ,^{7,9} 95.

²¹ Οι γιοι τής Βηθλεέμ, 123.

²² Οι άνδρες τής Νετωφά, 56.

²³ Οι άνδρες τής Αναθώθ, 128.

²⁴ Οι γιοι τής Αζμαβέθ,^{8,4} 42.

²⁵ Οι γιοι τής Κιριάθ-αρείμ, της Χεφειρά, και της Βηρώθ, 743.

- 26 Οι γιοι τής Ραμά και της Γαβαά, 621.
- 27 Οι άνδρες τής Μιχμάς, 122.
- 28 Οι άνδρες τής Βαιθήλ και της Γαι, 223.
- 29 Οι γιοι τής Νεβώ, 52.
- 30 Οι γιοι τής Μαγβίς, 156.
- 31 Οι γιοι του άλλου Ελάμ. 1.254.
- 32 Οι γιοι τής Χαρήμ, 320.
- 33 Οι γιοι τής Λωδ, της Αδίδ, και της Ωνώ, 725.
- 34 Οι γιοι τής Ιεριχώ 345.
- 35 Οι γιοι τής Σεναά, 3.630.
- 36 Οι ιερείς: Οι γιοι του Ιεδαΐα, από την οικογένεια του Ιησού, 973.
- 37 Οι γιοι του Ιμμήρ, 1.05,2.
- 38 Οι γιοι του Πασχώρ, 1.247.
- 39 Οι γιοι του Χαρήμ, 1017.
- 40 Οι Λευίτες: Οι γιοι του Ιησού, και του Καδμιήλ, από τους γιους του Ωδοΐα,9,74.
- 41 Οι ψαλμωδοί: Οι γιοι του Ασάφ, 128.
- 42 Οι γιοι των πυλωρών: Οι γιοι του Σαλλούμ, οι γιοι του Ατήρ, οι γιοι του Ταλμών, οι γιοι του Ακκούβ, οι γιοι του Απιτά, οι γιοι του Σωβαΐ· όλοι ήσαν 139.
- 43 Οι Νεθινείμ: Οι γιοι του Σιχά, οι γιοι του Ασουφά, οι γιοι του Ταββαώθ,
- 44 οι γιοι του Κηρώς, οι γιοι του Σιαά, οι γιοι του Φαδών,
- 45 οι γιοι του Λεβανά, οι γιοι του Αγαβά, οι γιοι του Ακκούβ,
- 46 οι γιοι του Αγάβ, οι γιοι του Σαλμαί, οι γιοι του Ανάν,
- 47 οι γιοι του Γιδδήλ, οι γιοι του Γαάδ, οι γιοι του Ρεαΐα,
- 48 οι γιοι του Ρεσίν, οι γιοι του Νεκωδά, οι γιοι του Γαζάμ,
- 49 οι γιοι του Ουζά, οι γιοι του Φασέα, οι γιοι του Βησαί,
- 50 οι γιοι του Ασενά, οι γιοι του Μεουνείμ, οι γιοι του Νεφουσείμ,
- 51 οι γιοι του Βακβούκ, οι γιοι του Ακουφά, οι γιοι του Αρούρ,
- 52 οι γιοι του Βασλούθ,10 οι γιοι του Μείδά, οι γιοι του Αρσά,
- 53 οι γιοι του Βαρκώς, οι γιοι του Σισάρα, οι γιοι του Θαμά,

- 54** οι γιοι τού Νεσιά, οι γιοι τού Ατιφά.
- 55** Οι γιοι τών δούλων τού Σολομώντα· οι γιοι τού Σωταΐ, οι γιοι τού Σωφερέθ, οι γιοι τού Φερουδά¹¹
- 56** οι γιοι τού Ιααλά, οι γιοι τού Δαρκών, οι γιοι τού Γιδδήλ,
- 57** οι γιοι τού Σεφατία, οι γιοι τού Αττίλ, οι γιοι τού Φοχερέθ από τη Σεβαΐμ, οι γιοι τού Αμί.¹²
- 58** Όλοι οι Νεθινείμ, και οι γιοι των δούλων τού Σολομώντα, ήσαν 392.
- 59** Και αυτοί ήσαν που ανέβηκαν από τη Θελ-μελάχ, τη Θελ-αρησά, τη Χερούβ, την Αδδάν,¹³ και την Ιμμήρ· δεν μπορούσαν, όμως, να αποδείξουν την οικογένεια της πατριάς τους, και το σπέρμα τους, αν ήσαν από τον Ισραήλ·
- 60** οι γιοι τού Δαλαΐα, οι γιοι τού Τωβία, οι γιοι τού Νεκωδά, ήσαν 652·
- 61** και από τους γιους τών ιερέων: Οι γιοι τού Αβαΐα, οι γιοι τού Ακκώς, οι γιοι τού Βαρζελλαΐ, που πήρε γυναίκα από τις θυγατέρες τού Βαρζελλαΐ τού Γαλααδίτη, και ονομάστηκε σύμφωνα με το όνομά τους.
- 62** Αυτοί ζήτησαν την καταγραφή τους ανάμεσα σ' εκείνους που απαριθμήθηκαν κατά γενεαλογία, και δεν βρέθηκαν· γι' αυτό, αποβλήθηκαν από την ιερατεία.
- 63** Και ο Θιρσαθά τούς είπε, να μη φάνε από τα αγιότατα πράγματα, μέχρις ότου σηκωθεί ιερέας με τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ.
- 64** Ολόκληρη μαζί η σύναξη ήσαν 42.360,
- 65** εκτός από τους δούλους τους και τις υπηρέτριές τους, που ήσαν 7.337· και εκτός απ' αυτούς, υπήρχαν και 200 ψαλτωδοί, και ψάλτριες.
- 66** Τα άλογά τους ήσαν 736· τα μουλάρια τους, 245·
- 67** οι καμήλες τους, 435· τα γαϊδούρια, 6.720.
- 68** Και μερικοί από τους αρχηγούς των πατριών, όταν ήρθαν στον οίκο τού Κυρίου, που ήταν στην Ιερουσαλήμ, πρόσφεραν αυτοπροαίρετα για τον οίκο τού Θεού, να τον ανεγείρουν στον τόπο του·
- 69** έδωσαν σύμφωνα με τη δύναμή τους στο θησαυροφυλάκιο του έργου 61.000 δραχμές από χρυσάφι, και 5.000 μνες από ασήμι, και 100 ιερατικούς χιτώνες.
- 70** Έτσι, οι ιερείς, και οι Λευίτες, και ένα μέρος από τον λαό, και οι ψαλτωδοί, και οι πυλωροί, και οι Νεθινείμ, κατοίκησαν στις πόλεις τους, και ολόκληρος ο Ισραήλ στις πόλεις του.

ΕΔΡΑΣ 3

- ¹ ΚΑΙ όταν έφτασε ο έβδομος μήνας και οι γιοι Ισραήλ ήσαν στις πόλεις, ο λαός συγκεντρώθηκε σαν ένας άνθρωπος στην Ιερουσαλήμ.
- ² Και σηκώθηκε ο Ιησούς, ο γιος τού Ιωσεδέκ, και οι αδελφοί του, οι ιερείς, και ο Ζοροβάβελ, ο γιος τού Σαλαθιήλ, και οι αδελφοί του, και οικοδόμησαν το θυσιαστήριο του Θεού τού Ισραήλ, για να προσφέρουν ολοκαυτώματα επάνω σ' αυτό, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, του ανθρώπου τού Θεού·
- ³ και έστησαν το θυσιαστήριο στην τοποθεσία του, παρόλο που τους απειλούσε ο λαός εκείνων των τόπων· και επάνω σ' αυτό πρόσφεραν ολοκαυτώματα προς τον Κύριο, ολοκαυτώματα το πρωί και την εσπέρα.
- ⁴ Και έκαναν τη γιορτή των σκηνών, σύμφωνα με το γραμμένο, και τις καθημερινές ολοκαυτώσεις με τον καθορισμένο αριθμό, όπως ήταν διαταγμένο, σύμφωνα με το καθήκον κάθε μιας ημέρας.
- ⁵ Και ύστερα απ' αυτά, πρόσφεραν τα παντοτινά ολοκαυτώματα, και εκείνα των νεομηνιών, και όλων των αγιασμένων γιορτών τού Κυρίου, και καθενός που πρόσφερε αυτοπροαίρετη προσφορά στον Κύριο.
- ⁶ Από την πρώτη ημέρα τού έβδομου μήνα άρχισαν να προσφέρουν ολοκαυτώματα στον Κύριο· όμως, τα θεμέλια του ναού τού Κυρίου δεν είχαν μπει ακόμα.
- ⁷ Και έδωσαν ασήμι στους λιθοτόμους, και στους χτίστες¹⁴ και τροφές και ποτά, και λάδι, στους Σιδωνίους, και στους Τυρίους, για να φέρουν κέδρινα ξύλα από τον Λίβανο στη θάλασσα της Ιόππης, σύμφωνα με την άδεια που τους έδωσε ο Κύρος, ο βασιλιάς τής Περσίας.
- ⁸ Και στον δεύτερο χρόνο τής επιστροφής τους στον οίκο τού Θεού στην Ιερουσαλήμ, στον δεύτερο μήνα, άρχισαν, ο Ζοροβάβελ, ο γιος τού Σαλαθιήλ, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ιωσεδέκ, και οι υπόλοιποι των αδελφών τους, οι ιερείς και οι Λευίτες, και όλοι εκείνοι που ήρθαν από την αιχμαλωσία στην Ιερουσαλήμ· και έβαλαν τους Λευίτες, από ηλικίας 20 χρόνων και επάνω, να επισπεύδουν την εργασία τού οίκου τού Κυρίου.
- ⁹ Και παραστάθηκε ο Ιησούς, οι γιοι του και οι αδελφοί του, ο Καδμιήλ και οι γιοι του, οι γιοι τού Ιούδα,¹⁵ σαν ένας άνθρωπος, για να παρακινούν τούς εργαζόμενους στον οίκο τού Θεού να κάνουν γρήγορα· οι γιοι τού Ηναδάδ, οι γιοι τους, και οι αδελφοί τους οι Λευίτες.
- ¹⁰ Και όταν οι οικοδόμοι έβαλαν τα θεμέλια του ναού τού Κυρίου, οι ιερείς στάθηκαν ντυμένοι, με σάλπιγγες, και οι Λευίτες, οι γιοι τού Ασάφ, με κύμβαλα, για να υμνούν τον Κύριο, σύμφωνα με τη διαταγή τού Δαβίδ τού βασιλιά τού Ισραήλ·
- ¹¹ και έψαλλαν εναλλακτικά υμνώντας και ευχαριστώντας τον Κύριο ότι: Είναι αγαθός, ότι: Το έλεός του παραμένει στον αιώνα επάνω στον Ισραήλ. Και

ολόκληρος ο λαός αλάλαξε με μεγάλον αλαλαγμό, υμνώντας τον Κύριο, για τη θεμελίωση του οίκου τού Κυρίου.

12 Και πολλοί από τους ιερείς και τους Λευίτες και τους αρχηγούς των πατριών, γέροντες πια, που είχαν δει τον προηγούμενο οίκο, καθώς θεμελιωνόταν μπροστά στα μάτια τους, έκλαιγαν με μεγάλη φωνή· πολλοί μάλιστα αλάλαξαν με μεγάλη φωνή και με ευφροσύνη.

13 Και ο λαός δεν ξεχώριζε τη φωνή τού αλαλαγμού τής ευφροσύνης από τη φωνή τού κλάματος του λαού· επειδή, ο λαός αλάλαξε με μεγάλον αλαλαγμό, και η βοή ακουγόταν μέχρι από μακριά.

ΕΔΡΑΣ 4

1 ΚΑΙ οι εχθροί τού Ιούδα και του Βενιαμίν, όταν άκουσαν ότι οι γιοι τής αιχμαλωσίας οικοδομούν τον ναό στον Κύριο, τον Θεό τού Ισραήλ,

2 ήρθαν στον Ζοροβάβελ, και στους αρχηγούς των πατριών και τους είπαν: Ας οικοδομήσουμε μαζί σας· επειδή, και εμείς εκζητούμε τον Θεό σας, όπως και εσείς, και σ' αυτόν θυσιάζουμε από την εποχή τού Εσαραδδών, του βασιλιά τής Ασσούρ, που μας έφερε εδώ.

3 Ο Ζοροβάβελ, όμως, και ο Ιησούς, και οι υπόλοιποι από τους αρχηγούς των πατριών τού Ισραήλ, τους είπαν: Δεν υπάρχει τίποτε κοινό σε σας και σε μας, ώστε να οικοδομήσετε οίκο στον Θεό μας· εμείς, όμως, οι ίδιοι ενωμένοι θα οικοδομήσουμε στον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ, όπως μας πρόσταξε ο βασιλιάς Κύρος, ο βασιλιάς τής Περσίας.

4 Τότε, ο λαός τής γης παρέλυε τα χέρια τού λαού τού Ιούδα, και τους έφερνε αναταραχή στην οικοδομή,

5 και μίσθωναν συμβούλους ενάντια σ' αυτούς, για να ματαιώνουν τη βουλή τους όλες τις ημέρες που ο Κύρος ήταν βασιλιάς τής Περσίας, και μέχρι τη βασιλεία τού Δαρείου, του βασιλιά τής Περσίας.

6 Και στη βασιλεία τού Ασσουήρη, στην αρχή τής βασιλείας του, έγραψαν κατηγορία ενάντια στους κατοίκους τής Ιουδαίας και της Ιερουσαλήμ.

7 Και στις ημέρες τού Αρταξέρξη, έγραψε στον Αρταξέρξη, τον βασιλιά τής Περσίας, ο Βισλάμ, ο Μιθρεδάθ, ο Ταβεήλ, και οι υπόλοιποι συνέταιροί τους· και η επιστολή ήταν γραμμένη Συριακά, και εξηγημένη Συριακά.

8 Ο Ρεούμ, ο έπαρχος, και ο Σαμψαί, ο γραμματέας, έγραψαν μία επιστολή στον Αρταξέρξη, τον βασιλιά, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, με τον εξής τρόπο:

9 Ο Ρεούμ, ο έπαρχος, και ο Σαμψαί, ο γραμματέας, και οι υπόλοιποι συνέταιροί τους, οι Δειναίοι, οι Αφαρσαχαίοι, οι Ταρφαλαίοι, οι Αφαρσαίοι, οι Αρχευαίοι, οι Βαβυλώνιοι, οι Σουσαναχαίοι, οι Δεαυαίοι, οι Ελαμίτες,

- 10** και οι υπόλοιποι από τα έθνη, που ο μεγάλος και ένδοξος Ασenaφάρ μετακόμισε, και τα κατοίκησε στις πόλεις τής Σαμάρειας, και οι υπόλοιποι που είναι πέρα από τον ποταμό, και τα λοιπά.
- 11** Αυτό είναι το αντίγραφο της επιστολής, που έστειλαν σ' αυτόν, στον Αρταξέρξη, τον βασιλιά: Οι δούλοι σου, οι άνδρες που είναι πέρα από τον ποταμό, και τα λοιπά.
- 12** Ας είναι γνωστό στον βασιλιά, ότι οι Ιουδαίοι που ανέβηκαν από σένα σε μας, όταν ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, οικοδομούν την αποστάτρια και πονηρή πόλη, και εγείρουν το τείχος, και επισκευάζουν τα θεμέλια.
- 13** Ας είναι γνωστό κιόλας στον βασιλιά, ότι, αν η πόλη αυτή οικοδομηθεί, και εγερθούν τα τείχη της, δεν θα πληρώσουν φόρο, τελώνιο ή διόδια· και το εισόδημα του βασιλιά θα ζημιωθεί.
- 14** Και επειδή τρεφόμαστε από το παλάτι, και ήταν απρεπές για μας να βλέπουμε την ατιμία τού βασιλιά, γι' αυτό στείλαμε και γνωστοποιήσαμε στον βασιλιά,
- 15** για να γίνει έρευνα στο βιβλίο των υπομνημάτων των πατέρων σου· και θα βρεις στο βιβλίο των υπομνημάτων, και θα γνωρίσεις ότι η πόλη αυτή είναι πόλη αποστάτρια, και ολέθρια στους βασιλιάδες και στις επαρχίες, και ότι από παλιά κινούσαν επανάσταση ανάμεσά της, γι' αυτό η πόλη αυτή ερημώθηκε.
- 16** Γνωστοποιούμε στον βασιλιά ότι, αν αυτή η πόλη ανοικοδομηθεί, και ανεγερθούν τα τείχη της, δεν θα έχεις κανένα μέρος στην περιοχή πέρα από τον ποταμό.
- 17** Ο βασιλιάς αποκρίθηκε στον Ρεούμ, τον έπαρχο και τον Σαμψαί, τον γραμματέα, και τους υπόλοιπους συνεταίρους τους, που κατοικούσαν στη Σαμάρεια, και στους άλλους που ήσαν πέρα από τον ποταμό: Ειρήνη, και τα λοιπά.
- 18** Η επιστολή που στείλατε σε μας, διαβάστηκε μπροστά μου ακριβώς.
- 19** Και βγήκε διαταγή από μένα, και ερεύνησαν, και βρήκαν ότι η πόλη αυτή επαναστατεί ενάντια στους βασιλιάδες από παλιά, και γίνονται σ' αυτή στάσεις και συνωμοσίες·
- 20** ακόμα, υπήρξαν ισχυροί βασιλιάδες στην Ιερουσαλήμ, που δέσποζαν σε όλους τους λαούς πέρα από τον ποταμό· και πληρωνόταν σ' αυτούς φόρος, τελώνιο και διόδια.
- 21** Τώρα, λοιπόν, προστάξτε να σταματήσουν τούς ανθρώπους εκείνους, και να μη οικοδομηθεί η πόλη, μέχρις ότου εκδοθεί διαταγή από μένα.
- 22** και προσέξτε να μη αμελήσετε να το κάνετε· για να μη αυξηθεί το κακό προς ζημία των βασιλιάδων.

23 Και όταν το αντίγραφο της επιστολής τού βασιλιά Αρταξέρξη διαβάστηκε μπροστά στον Ρεύμ, και τον Σαμπαί, τον γραμματέα, και τους συνεταίρους τους, ανέβηκαν με βιασύνη στην Ιερουσαλήμ, στους Ιουδαίους, και τους σταμάτησαν με βία και με δύναμη.

24 Και το έργο τού οίκου τού Θεού, που ήταν στην Ιερουσαλήμ σταμάτησε, και έμεινε σταματημένο μέχρι τον δεύτερο χρόνο τής βασιλείας τού Δαρείου, του βασιλιά τής Περσίας.

ΕΔΡΑΣ 5

1 ΤΟΤΕ, ο προφήτης Αγγαίος, και ο Ζαχαρίας, ο γιος τού Ιδδώ, προφήτευσαν στους Ιουδαίους, που ήσαν στην Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ, προφητεύοντας σ' αυτούς στο όνομα του Θεού τού Ισραήλ.

2 Και σηκώθηκαν ο Ζοροβάβελ, ο γιος τού Σαλαθιήλ, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ιωσεδέκ, και άρχισαν να οικοδομούν τον οίκο τού Θεού, που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και μαζί τους οι προφήτες τού Θεού βοηθώντας τους.

3 Αυτό τον καιρό, καθώς ήρθαν σ' αυτούς ο Ταθναΐ, ο έπαρχος των περιοχών από το εδώ μέρος τού ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροί τους, τους είπαν τα εξής: Ποιος σας πρόσταξε να οικοδομείτε αυτόν τον οίκο, και να ανεγείρετε αυτό το τείχος;

4 Και τότε τους είπαμε ποια είναι τα ονόματα των ανδρών, που οικοδομούν αυτή την οικοδομή.

5 Αλλά, επάνω στους πρεσβύτερους των Ιουδαίων ήταν το μάτι τού Θεού τους, και δεν μπορούσαν να τους σταματήσουν, μέχρις ότου έρθει η υπόθεση στον Δαρείο· και τότε έδωσαν απάντηση γι' αυτό διαμέσου μιας επιστολής.

6 Αντίγραφο της επιστολής, που έστειλαν στον Δαρείο, τον βασιλιά, ο Ταθναΐ, ο έπαρχος των περιοχών από το εδώ μέρος τού ποταμού, και ο Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροί τους οι Αφαρσαχαίοι, που είναι από το εδώ μέρος τού ποταμού.

7 Του έστειλαν μία επιστολή, στην οποία ήταν γραμμένο ως εξής: Στον Δαρείο, τον βασιλιά, κάθε ειρήνη.

8 Ας είναι γνωστό στον βασιλιά, ότι πήγαμε στην επαρχία τής Ιουδαίας, στον οίκο τού μεγάλου Θεού, και αυτός οικοδομείται με μεγάλες πέτρες, και μπαίνουν ξύλα στους τοίχους, και το έργο αυτό προχωρεί γρήγορα, και ευοδώνεται στα χέρια τους.

9 Και καθώς ρωτήσαμε εκείνους τούς πρεσβύτερους, τους μιλήσαμε ως εξής: Ποιος σας πρόσταξε να οικοδομείτε αυτόν τον οίκο, και να ανεγείρετε αυτό το τείχος;

10 Ακόμα, ρωτήσαμε και τα ονόματά τους, για να σου φανερώσουμε, και να σου γράψουμε τα ονόματα των ανδρών, που είναι επικεφαλής τους.

11 Και μας αποκρίθηκαν με τα εξής λόγια: Εμείς είμαστε οι δούλοι τού Θεού τού ουρανού και της γης, και οικοδομούμε τον οίκο, που οικοδομήθηκε ήδη πριν πολλά χρόνια, τον οποίο οικοδόμησε ένας μεγάλος βασιλιάς τού Ισραήλ, και τον ανέγειρε·

12 αφού, όμως, οι πατέρες μας παρόργισαν τον Θεό τού ουρανού, τους παρέδωσε στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, του Χαλδαίου, και κατέστρεψε αυτόν τον οίκο, και μετόικησε τον λαό στη Βαβυλώνα.

13 Όμως, στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ο βασιλιάς Κύρος έδωσε προσταγή να οικοδομηθεί αυτός ο οίκος τού Θεού.

14 Και ακόμα, τα χρυσά και ασημένια σκεύη τού οίκου τού Θεού, που ο Ναβουχοδονόσορας είχε πάρει από τον ναό, που ήταν στην Ιερουσαλήμ, και τα έφερε στον ναό τής Βαβυλώνας, αυτά ο βασιλιάς Κύρος τα σήκωσε από τον ναό τής Βαβυλώνας, και παραδόθηκαν σ' εκείνον που ονομαζόταν Σασαβασσάρ, που τον είχε κάνει έπαρχο·

15 και του είπε: Πάρε αυτά τα σκεύη, πήγαινε, και να τα φέρεις στον ναό, που είναι στην Ιερουσαλήμ, και ας οικοδομηθεί ο οίκος τού Θεού στον τόπο του.

16 Τότε, όταν αυτός ο Σασαβασσάρ ήρθε, έβαλε τα θεμέλια τού οίκου τού Θεού, που ήταν στην Ιερουσαλήμ· από εκείνο τον χρόνο και μέχρι σήμερα οικοδομείται, και δεν τελείωσε.

17 Τώρα, λοιπόν, αν φαίνεται αρεστό στον βασιλιά, ας γίνει έρευνα στο θησαυροφυλάκιο του βασιλιά, που είναι στη Βαβυλώνα, αν είναι αλήθεια ότι εκδόθηκε διαταγή από τον Κύρο, τον βασιλιά, να οικοδομηθεί αυτός ο οίκος τού Θεού στην Ιερουσαλήμ· και ας μας στείλει ο βασιλιάς τη θέλησή του γύρω απ' αυτό το θέμα.

ΕΔΡΑΣ 6

1 ΤΟΤΕ, ο Δαρείος, ο βασιλιάς, έβγαλε διαταγή, και ερεύνησαν στα αρχεία, όπου βρίσκονται οι θησαυροί στη Βαβυλώνα.

2 Και βρέθηκε στην Αχμεθά, στο παλάτι, που είναι στην επαρχία των Μήδων, ένας τόμος, και σ' αυτόν ήταν γραμμένο ένα υπόμνημα ως εξής:

3 «Στον πρώτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά, ο βασιλιάς Κύρος έβγαλε διαταγή για τον οίκο τού Θεού, που είναι στην Ιερουσαλήμ: Ας οικοδομηθεί ο οίκος, ο τόπος στον οποίο προσφέρονται οι θυσίες, και ας μπουν τα θεμέλια του δυνατά· το ύψος του να είναι 60 πήχες, και το πλάτος του 60 πήχες·

4 τρεις σειρές από μεγάλες πέτρες, και μία σειρά από καινούργια ξύλα· και τα έξοδα ας δοθούν από τον οίκο τού βασιλιά·

5 τα χρυσά σκεύη, του οίκου τού Θεού, ακόμα και τα ασημένια, που ο Ναβουχοδονόσορας πήρε από τον ναό, που είναι στην Ιερουσαλήμ, και τα

έφερε στη Βαβυλώνα, ας αποδοθούν και ας επανέλθουν στον ναό, που είναι στην Ιερουσαλήμ, κάθε ένα στον τόπο του, και ας μπουν στον οίκο τού Θεού».

6 Τώρα, λοιπόν, Ταθναΐ, έπαρχε των περιοχών πέρα από τον ποταμό, Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροί σας, οι Αφαρσαχαίοι, που είναι πέρα από τον ποταμό, απομακρυνθείτε από εκεί·

7 αφήστε το έργο αυτού τού οίκου τού Θεού· ο έπαρχος των Ιουδαίων, και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων, ας ανοικοδομήσουν αυτόν τον οίκο τού Θεού, στην τοποθεσία του.

8 Εκδόθηκε ακόμα από μένα διαταγή, τι θα κάνετε στους πρεσβύτερους αυτών των Ιουδαίων, για την οικοδόμηση αυτού τού οίκου τού Θεού· από τα υπάρχοντα του βασιλιά, από τον φόρο των κατοίκων πέρα από τον ποταμό, θα δοθούν αμέσως τα έξοδα σ' αυτούς τούς ανθρώπους, για να μη εμποδιστούν.

9 Και όποιο πράγμα έχουν ανάγκη, και μοσχάρια, και κριάρια, και πρόβατα, για τα ολοκαυτώματα του Θεού τού ουρανού, σιτάρι, αλάτι, κρασί και λάδι, σύμφωνα με το αίτημα των ιερέων, που είναι στην Ιερουσαλήμ, ας δίνονται σ' αυτούς καθημερινά, χωρίς έλλειψη,

10 για να προσφέρουν θυσίες σε οσμή ευωδίας στον Θεό τού ουρανού, και να προσεύχονται για τη ζωή τού βασιλιά και των γιων του.

11 Ακόμα, εκδόθηκε διαταγή από μένα για κάθε άνθρωπο, όποιος παραλλάξει αυτό τον λόγο, να αποσπαστεί από το σπίτι του ένα ξύλο, και να στηθεί, και να τον κρεμάσουν επάνω σ' αυτό· και το σπίτι του ας γίνει γι' αυτό τον λόγο κοπρώνας.

12 Και ο Θεός, που κατοίκησε εκεί το όνομά του ας εξολοθρεύσει κάθε βασιλιά και λαό, που θα απλώσει τα χέρια του για να παραλλάξει κάτι, ώστε να καταστρέψει αυτόν τον οίκο τού Θεού, που είναι στην Ιερουσαλήμ. Εγώ ο Δαρείος έβγαλα τη διαταγή· ας εκτελεστεί γρήγορα.

13 Τότε, ο Ταθναΐ, ο έπαρχος των περιοχών από την εδώ πλευρά τού ποταμού, ο Σεθάρ-βοσναΐ, και οι συνέταιροί τους, σύμφωνα με όσα πρόσταξε ο βασιλιάς Δαρείος, έτσι και έκαναν γρήγορα.

14 Και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων οικοδομούσαν, και ευοδώνονταν, σύμφωνα με την προφητεία τού προφήτη Αγγαίου, και του Ζαχαρία, γιου τού Ιδδώ. Και οικοδόμησαν, και τελείωσαν, σύμφωνα με την προσταγή τού Θεού τού Ισραήλ, και σύμφωνα με την προσταγή τού Κύρου, και του Δαρείου, και του Αρταξέρξη βασιλιά τής Περσίας.

15 Και συντελέστηκε ο οίκος αυτός την τρίτη ημέρα τού μήνα Αδάρ, στον έκτο χρόνο τής βασιλείας τού βασιλιά Δαρείου.

16 Και οι γιοι τού Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίτες, και οι υπόλοιποι από τους γιους τής αιχμαλωσίας, εγκαινίασαν με ευφροσύνη αυτόν τον οίκο τού Θεού·

¹⁷ και πρόσφεραν στον εγκαινιασμό αυτού τού οίκου τού Θεού 100 μοσχάρια, 200 κριάρια, 400 αρνιά· και για προσφορά περί αμαρτίας για ολόκληρο τον Ισραήλ, 12 τράγους, σύμφωνα με τον αριθμό των φυλών τού Ισραήλ.

¹⁸ Και έβαλαν τους ιερείς στις διαιρέσεις τους, και τους Λευίτες στα υπουργήματά τους, για την υπηρεσία τού Θεού, που γίνεται στην Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με το γραμμένο στο βιβλίο τού Μωυσή.

¹⁹ Και οι γιοι τής αιχμαλωσίας έκαναν το πάσχα τη 14 η ημέρα τού πρώτου μήνα·

²⁰ επειδή, οι ιερείς και οι Λευίτες καθαρίστηκαν μαζί· όλοι ήσαν καθαρισμένοι, και έσφαξαν το Πάσχα σε όλους τούς γιους τής αιχμαλωσίας, και στους αδελφούς τους τούς ιερείς, και στον εαυτό τους.

²¹ Και οι γιοι τού Ισραήλ έφαγαν, αυτοί που γύρισαν από την αιχμαλωσία, και όλοι αυτοί που χωρίστηκαν σ' αυτούς από την ακαθαρσία των εθνών τής γης, για να εκζητήσουν τον Κύριο τον Θεό τού Ισραήλ.

²² Και έκαναν τη γιορτή των αζύμων επτά ημέρες, με ευφροσύνη· επειδή, ο Κύριος τους εύφρανε, και έστρεψε σ' αυτούς την καρδιά τού βασιλιά τής Ασσυρίας, για να ενισχύσει τα χέρια τους στο έργο τού οίκου τού Θεού, του Θεού τού Ισραήλ.

ΕΔΡΑΣ 7

¹ ΚΑΙ ύστερα από τα πράγματα αυτά, στην εποχή τής βασιλείας τού Αρταξέρξη, βασιλιά τής Περσίας, ο Έσδρας, ο γιος τού Σεραΐα, γιου τού Αζαρία, γιου τού Χελκία,

² γιου τού Σαλλούμ, γιου τού Σαδώκ, γιου τού Αχιτώβ,

³ γιου τού Αμαρία, γιου τού Αζαρία, γιου τού Μεραϊώθ,

⁴ γιου τού Ζεραΐα, γιου τού Οζί, γιου τού Βουκκί,

⁵ γιου τού Αβισσουά, γιου τού Φινεές, γιου τού Ελεάζαρ, γιου τού Ααρών, του πρώτου ιερέα,

⁶ αυτός ο Έσδρας ανέβηκε από τη Βαβυλώνα, ο οποίος ήταν γραμματέας έμπειρος στον νόμο τού Μωυσή, που έδωσε ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ· και ο βασιλιάς τού χάρισε όλα τα αιτήματά του, σύμφωνα με το χέρι τού Κυρίου τού Θεού του, που ήταν επάνω του.

⁷ Και ανέβηκαν μερικοί από τους γιους Ισραήλ, και από τους ιερείς, και οι Λευίτες, και οι ψαλμωδοί, και οι πυλωροί, και οι Νεθινείμ, στην Ιερουσαλήμ, στον έβδομο χρόνο τού βασιλιά Αρταξέρξη.

⁸ Και ήρθαν στην Ιερουσαλήμ τον πέμπτο μήνα, του έβδομου χρόνου τού βασιλιά.

- ⁹ Επειδή, την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα, αυτός άρχισε να ανεβαίνει από τη Βαβυλώνα, και την πρώτη ημέρα τού πέμπτου μήνα ήρθε στην Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με το αγαθό χέρι τού Θεού του, που ήταν επάνω του.
- ¹⁰ Επειδή, ο Έσδρας είχε ετοιμάσει την καρδιά του στο να εκζητεί τον νόμο τού Κυρίου, και να εκτελεί και να διδάσκει στον Ισραήλ τα διατάγματα και τις κρίσεις.
- ¹¹ Και τούτο είναι το αντίγραφο της επιστολής, που ο βασιλιάς Αρταξέρξης έδωσε στον Έσδρα, τον ιερέα, τον γραμματέα, γραμματέα των λόγων των εντολών τού Κυρίου, και των διαταγμάτων του προς τον Ισραήλ:
- ¹² Ο Αρταξέρξης, ο βασιλιάς των βασιλιάδων, στον Έσδρα τον ιερέα, τον γραμματέα τού νόμου τού Θεού τού ουρανού, τον τέλειο, και τα λοιπά.
- ¹³ Εκδόθηκε από μένα διαταγή, ώστε όλοι όσοι είναι από τον λαό τού Ισραήλ, και τους ιερείς του, και τους Λευίτες, που είναι στο βασίλειό μου, όσοι θέλουν να ανέβουν αυτοπροαίρετα στην Ιερουσαλήμ, νάρθουν μαζί σου.
- ¹⁴ Επειδή, στέλνεσαι από τον βασιλιά, και τους επτά συμβούλους του, για να επισκεφθείς την Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με τον νόμο τού Θεού σου, που είναι στο χέρι σου·
- ¹⁵ και να φέρεις το ασήμι, και το χρυσάφι, που ο βασιλιάς και οι σύμβουλοί του πρόσφεραν αυτοπροαίρετα στον Θεό τού Ισραήλ, το κατοικητήριο του οποίου βρίσκεται στην Ιερουσαλήμ,
- ¹⁶ και ολόκληρο το ασήμι και το χρυσάφι, όσο συγκεντρώσεις σε ολόκληρη την επαρχία τής Βαβυλώνας, μαζί με τις προαιρετικές προσφορές τού λαού, και των ιερέων, που προσφέρουν αυτοπροαίρετα για τον οίκο τού Θεού τους, που είναι στην Ιερουσαλήμ·
- ¹⁷ για να αγοράσεις γρήγορα, με το ασήμι αυτό, μοσχάρια, κριάρια, αρνιά, τις προσφορές τους από άλφιτα, και τις σπονδές τους, και να τα προσφέρεις επάνω στο θυσιαστήριο του οίκου τού Θεού σας, που είναι στην Ιερουσαλήμ·
- ¹⁸ και κάθε τι που θα φανεί αρεστό σε σένα και στους αδελφούς σου να κάνετε με το υπόλοιπο ασήμι και το χρυσάφι, αυτό να κάνετε, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού σας.
- ¹⁹ Και τα σκεύη, που σου δόθηκαν για την υπηρεσία τού οίκου τού Θεού σου, να τα παραδώσεις μπροστά στον Θεό τής Ιερουσαλήμ.
- ²⁰ Και ό,τι επιπλέον χρειαστεί για τον οίκο τού Θεού σου, ό,τι συμβεί να ξοδέψεις, ξόδεψε από το βασιλικό θησαυροφυλάκιο.
- ²¹ Και από μένα, από μένα τον Αρταξέρξη, τον βασιλιά, εκδόθηκε διαταγή σε όλους τούς θησαυροφύλακες, που είναι πέρα από τον ποταμό, κάθε τι που θα ζητήσει από σας ο Έσδρας, ο ιερέας, ο γραμματέας τού νόμου τού Θεού τού ουρανού, να γίνεται αμέσως,

²² μέχρι 100 τάλαντα ασήμι και μέχρι 100 κόρους σιτάρι, και μέχρι 100 βαθ λάδι, και αλάτι απροσδιόριστο.

²³ Κάθε τι που είναι προσταγμένο από τον Θεό τού ουρανού, ας γίνει με βιασύνη, για τον οίκο τού Θεού τού ουρανού· για να μη έρθει οργή επάνω στη βασιλεία τού βασιλιά και των γιων του.

²⁴ Ακόμα, γνωστοποιείται σε σας ότι, σε κανέναν από τους ιερείς και τους Λευίτες, τους ψαλτωδούς, θυρωρούς, Νεθινείμ, και τους υπηρέτες αυτού τού οίκου τού Θεού, δεν θα είναι νόμιμο να επιβληθεί φόρος, δασμός ή διόδιο επάνω σ' αυτούς.

²⁵ Και εσύ, Έσδρα, σύμφωνα με τη σοφία τού Θεού σου, που είναι σε σένα, να καταστήσεις κριτές και δικαστές, για να κρίνουν ολόκληρο τον λαό, που είναι πέρα από τον ποταμό, όλους εκείνους που γνωρίζουν τούς νόμους τού Θεού σου· και να διδάσκετε εκείνους που δεν γνωρίζουν.

²⁶ Και καθένας που δεν εκτελεί τον νόμο τού Θεού σου, και τον νόμο τού βασιλιά, ας εκτελείται γρήγορα επάνω του κρίση, είτε θάνατος είτε εξορία είτε δήμευση των υπαρχόντων είτε φυλακή.

²⁷ Ευλογητός να είναι ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων μας, που έδωσε τέτοια πράγματα στην καρδιά τού βασιλιά, για να φέρει δόξα στον οίκο τού Κυρίου, που είναι στην Ιερουσαλήμ·

²⁸ και έκανε να βρω έλεος μπροστά στον βασιλιά και τους συμβούλους του, και όλους τούς άρχοντες του βασιλιά, τους δυνατούς! Και εγώ ενισχύθηκα, σύμφωνα με το χέρι τού Κυρίου τού Θεού μου, που ήταν επάνω μου, και συγκέντρωσα από τον Ισραήλ άρχοντες για να ανέβουν μαζί μου.

ΕΔΡΑΣ 8

¹ ΚΑΙ αυτοί είναι οι αρχηγοί των πατριών τους, και η γενεαλογία, εκείνων που ανέβηκαν μαζί μου από τη Βαβυλώνα, κατά την εποχή τής βασιλείας τού βασιλιά Αρταξέρξη.

² Από τους γιους τού Φινεές, ο Γηρσώμ· από τους γιους τού Ιθάμαρ, ο Δανιήλ· από τους γιους τού Δαβίδ, ο Χαττούς.

³ Από τους γιους τού Σεχανία, που ήσαν από τους γιους τού Φαρώς, ο Ζαχαρίας· και μαζί του αριθμήθηκαν γενεαλογικά τα αρσενικά 150.

⁴ Από τους γιους τού Φάαθ-μωάβ, ο Ελιωηνάι, ο γιος τού Ζεραΐα, και μαζί του τα αρσενικά 200.

⁵ Από τους γιους τού Σεχανία, ο γιος τού Ιααζιήλ, και μαζί του τα αρσενικά 300.

⁶ Και από τους γιους τού Αδίν, ο Εβέδ, ο γιος τού Ιωνάθαν, και μαζί του τα αρσενικά 50.

- ⁷ Και από τους γιους τού Ελάμ, ο Ιεαΐας, ο γιος τού Γοθολία, και μαζί του τα αρσενικά 70.
- ⁸ Και από τους γιους τού Σεφατία, ο Ζεβαδίας, ο γιος τού Μιχαήλ, και μαζί του τα αρσενικά 80.
- ⁹ Από τους γιους τού Ιωάβ, ο Οβαδία, ο γιος τού Ιεχιήλ, και μαζί του τα αρσενικά 218.
- ¹⁰ Και από τους γιους τού Σελωμείθ, ο γιος τού Ιωσιφία, και μαζί του τα αρσενικά 160.
- ¹¹ Και από τους γιους τού Βηβαΐ, ο Ζαχαρίας, ο γιος τού Βηβαΐ, και μαζί του τα αρσενικά 28.
- ¹² Και από τους γιους τού Αζγάδ, ο Ιωανάν, ο γιος τού Ακκατάν, και μαζί του τα αρσενικά 110.
- ¹³ Και από τους γιους τού Αδωνικάμ, οι τελευταίοι, και αυτά είναι τα ονόματά τους: Ο Ελιφελέτ, ο Ιεϊήλ, και ο Σεμαΐας, και μαζί τους τα αρσενικά 60.
- ¹⁴ Και από τους γιους τού Βιγουαί, ο Γουθαΐ, και ο Ζαββούδ, και μαζί τους τα αρσενικά 70.
- ¹⁵ Και τους συγκέντρωσα κοντά στον ποταμό, που ρέει προς την Ααβά, και εκεί κατασκηνώσαμε τρεις ημέρες· και παρατήρησα ανάμεσα στον λαό, και στους ιερείς, και δεν βρήκα εκεί κανέναν από τους γιους τού Λευί.
- ¹⁶ Τότε, έστειλα στον Ελιέζερ, τον Αριήλ, τον Σεμαΐα, και τον Ελνάθαν, και τον Ιαρείβ, και τον Ελνάθαν, και τον Νάθαν, και τον Ζαχαρία, και τον Μεσουλλάμ, τους άρχοντες· και τον Ιωιαρίβ, και τον Ελνάθαν, τους συνετούς.
- ¹⁷ Και τους έδωσα παραγγελία για τον Ιδδώ, τον άρχοντα, στην τοποθεσία Κασιφία· και έβαλα στο στόμα τους λόγια για να μιλήσουν στον Ιδδώ, και στους αδελφούς του, τους Νεθινείμ, στην τοποθεσία Κασιφία, για να μας στείλουν λειτουργούς για τον οίκο τού Θεού μας.
- ¹⁸ Και, σύμφωνα με το αγαθό χέρι τού Θεού μας επάνω μας, μας έφεραν έναν συνετό άνδρα, από τους γιους τού Μααλί, γιου τού Λευί, γιου τού Ισραήλ· και τον Σερεβία, μαζί με τους γιους του, και τους αδελφούς του, ¹⁸
- ¹⁹ και τον Ασαβία, και μαζί του τον Ιεσαΐα από τους γιους τού Μεραρί, τους αδελφούς του, και τους γιους τους, ²⁰
- ²⁰ και από τους Νεθινείμ, που ο Δαβίδ και οι άρχοντες διόρισαν για την υπηρεσία των Λευιτών, ²²⁰ Νεθινείμ· όλοι αυτοί ήσαν σημειωμένοι ονομαστικά.
- ²¹ Τότε, κήρυξα εκεί νηστεία, κοντά στον ποταμό Ααβά, ώστε αφού ταπεινωθούμε μπροστά στον Θεό μας, να ζητήσουμε απ' αυτόν έναν ίσιο δρόμο, για μας και για τα παιδιά μας, και για όλα τα υπάρχοντά μας.

- 22** Επειδή, ντράπηκα να ζητήσω από τον βασιλιά δύναμη και καβαλάρηδες, για να μας βοηθήσουν ενάντια σε εχθρό στον δρόμο· επειδή, είχαμε πει στον βασιλιά τα εξής: Το χέρι τού Θεού μας είναι προς αγαθό επάνω σε όλους όσους τον ζητούν· και η κυριαρχική του δύναμη και η οργή του επάνω σε όλους όσους τον εγκαταλείπουν.
- 23** Νηστεύσαμε, λοιπόν, και ικετεύσαμε τον Θεό μας γι' αυτό· και έγινε ελεήμονας σε μας.
- 24** Τότε, χώρισα 12 από τους άρχοντες των ιερέων, τον Σερεβία, τον Ασαβία, και μαζί τους 10 από τους αδελφούς τους.
- 25** Και τους ζύγισα το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα σκεύη, την προσφορά τού οίκου τού Θεού μας, που είχαν προσφέρει ο βασιλιάς και οι σύμβουλοί του, και οι άρχοντές του, και ολόκληρος ο Ισραήλ, που παραβρέθηκε·
- 26** ζύγισα, λοιπόν, και παρέδωσα στο χέρι τους 650 τάλαντα ασήμι, και ασημένια σκεύη 100 ταλάντων, και 100 τάλαντα χρυσάφι·
- 27** και 20 χρυσές φιάλες, 1.000 δραχμών, και δύο σκεύη από καλό χαλκό, που λαμποκοπούσε σαν χρυσάφι.
- 28** Και τους είπα: Εσείς είστε άγιοι στον Κύριο, και τα σκεύη είναι άγια· και το ασήμι και το χρυσάφι είναι αυτοπροαίρετη προσφορά στον Κύριο, τον Θεό των πατέρων σας.
- 29** Προσέχετε και φυλάγετέ τα μέχρις ότου τα ζυγίσετε μπροστά στους άρχοντες των ιερέων και των Λευιτών, και των αρχόντων των πατριών τού Ισραήλ, στην Ιερουσαλήμ, μέσα στα οικήματα του οίκου τού Κυρίου.
- 30** Και οι ιερείς και οι Λευίτες παρέλαβαν το βάρος από το ασήμι, και από το χρυσάφι, και τα σκεύη, για να τα φέρουν στην Ιερουσαλήμ, στον οίκο τού Θεού μας.
- 31** Και σηκωθήκαμε από τον ποταμό Ααβά τη 12 η ημέρα τού πρώτου μήνα, για να πάμε στην Ιερουσαλήμ· και το χέρι τού Θεού μας ήταν επάνω μας, και μας ελευθέρωσε από χέρι εχθρού, και από ενεδρευτή στον δρόμο.
- 32** Και ήρθαμε στην Ιερουσαλήμ· και καθήσαμε εκεί τρεις ημέρες.
- 33** Και την τέταρτη ημέρα ζυγίστηκε το ασήμι και το χρυσάφι, και τα σκεύη, στον οίκο τού Θεού μας, και παραδόθηκε διαμέσου τού Μερημώθ, γιου τού Ουρία, του ιερέα· και μαζί του ήταν ο Ελεάζαρ, ο γιος τού Φινεές· και μαζί τους ο Ιωζαβάδ, ο γιος τού Ιησού, και ο Νωαδίας, ο γιος τού Βιννουί, οι Λευίτες·
- 34** και αριθμητικά, και με ζύγισμα του βάρους, τα πάντα· και ολόκληρο το βάρος γράφτηκε εκείνη την ώρα.
- 35** Οι γιοι τής μετοικεσίας, αυτοί που ήρθαν από την αιχμαλωσία, πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον Θεό τού Ισραήλ, 12 μοσχάρια για ολόκληρο τον Ισραήλ,

96 κριάρια, 77 αρνιά, 12 τράγους περί αμαρτίας, όλα αυτά ως ολοκαύτωμα στον Κύριο.

36 Και παρέδωσαν τα προστάγματα του βασιλιά στους σατράπες τού βασιλιά, και στους έπαρχους, που ήσαν πέρα από τον ποταμό· και αυτοί βοήθησαν τον λαό, και τον οίκο τού Θεού.

ΕΔΡΑΣ 9

1 ΚΑΙ αφού αυτά τελείωσαν, ήρθαν σε μένα οι άρχοντες, λέγοντας: Ο λαός τού Ισραήλ, και οι ιερείς, και οι Λευίτες, δεν χωρίστηκαν από τον λαό αυτών των τόπων, και κάνουν σύμφωνα με τα βδελύγματά τους, αυτά των Χαναναίων, των Χετταίων, των Φερεζαίων, των Ιεβουσαίων, των Αμμωνιτών, των Μωαβιτών, των Αιγυπτίων, και των Αμορραίων·

2 επειδή, πήραν από τις θυγατέρες τους για τον εαυτό τους, και για τους γιους τους· ώστε, το άγιο σπέρμα ανακατεύτηκε μαζί με τον λαό αυτών των τόπων· και το χέρι των αρχόντων και των προεστώτων ήταν πρώτο σ' αυτή την παράβαση.

3 Και καθώς άκουσα αυτό το πράγμα, ξέσχισα το ιμάτιό μου, και το επανωφόρι μου, και τράβηξα τις τρίχες από το κεφάλι μου και από το πηγούνι μου, και καθόμουν εκστατικός.

4 Τότε, συγκεντρώθηκαν κοντά μου όλοι αυτοί που έτρεμαν στα λόγια τού Θεού τού Ισραήλ, εξαιτίας τής παράβασης αυτών που μετοικίστηκαν· και καθόμουν εκστατικός μέχρι την εσπερινή προσφορά.

5 Και στην εσπερινή προσφορά σηκώθηκα από την ταπείνωσή μου, και ξεσχίζοντας το ιμάτιό μου και το επανωφόρι μου, έκλινα επάνω στα γόνατά μου, και άπλωσα τα χέρια μου προς τον Κύριο, τον Θεό μου,

6 και είπα: Θεέ μου, ντρέπομαι, και κοκκινίζω να σηκώσω το πρόσωπό μου σε σένα, Θεέ μου· επειδή, οι ανομίες μας αυξήθηκαν πιο πάνω από το κεφάλι, και οι παραβάσεις μας μεγάλωσαν μέχρι τούς ουρανούς.

7 Από τις ημέρες των πατέρων μας ήμασταν σε μεγάλη παράβαση μέχρι τη σημερινή ημέρα· και εξαιτίας των ανομιών μας παραδοθήκαμε, εμείς, οι βασιλιάδες μας, οι ιερείς μας, στο χέρι των βασιλιάδων των τόπων, σε μάχαιρα, σε αιχμαλωσία, και σε διαρπαγή, και σε ντροπή τού προσώπου, όπως είναι τη σημερινή ημέρα.

8 Και τώρα, καθώς σε μία στιγμή έγινε έλεος από τον Κύριο τον Θεό μας, ώστε να διασωθεί σε μας ένα υπόλοιπο, και να μας δοθεί στέριωμα στον άγιο αυτόν τόπο, για να φωτίζει τα μάτια μας ο Θεός μας, και να μας δώσει μικρή αναψυχή στη δουλεία μας.

9 Επειδή, δούλοι ήμασταν· και στη δουλεία μας ο Θεός μας δεν μας εγκατέλειψε, αλλά ευδόκησε να βρούμε έλεος μπροστά στον βασιλιά τής

Περσίας, ώστε να μας δώσει αναψυχή, για να ανεγείρουμε τον οίκο τού Θεού μας, και να ανορθώσουμε τις ερημώσεις του, και να μας δώσει περιτείχισμα στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ.

10 Αλλά, τώρα, Θεέ μας, τι θα πούμε ύστερα απ' αυτά; Επειδή, εγκαταλείψαμε τα προστάγματά σου,

11 που πρόσταξες διαμέσου των δούλων σου των προφητών, λέγοντας: Η γη, μέσα στην οποία μπαίνετε για να την κληρονομήσετε, είναι γη μολυσμένη με τον μολυσμό των λαών των τόπων, με τα βδελύγματά τους, που τη γέμισαν από την μίαν άκρη ως την άλλη με τις ακαθαρσίες τους.

12 Τώρα, λοιπόν, να μη δίνετε τις θυγατέρες σας στους γιους τους, και τις θυγατέρες τους να μη παίρνετε στους γιους σας, και να μη ζητάτε ποτέ την ειρήνη τους ή την ευτυχία τους, για να στερεωθείτε με δύναμη, και να τρώτε τα αγαθά τής γης, και να την αφήσετε κληρονομιά στους γιους σας, παντοτινά.

13 Και ύστερα από όλα όσα ήρθαν επάνω μας, εξαιτίας των πονηρών μας πράξεων, και της μεγάλης μας παράβασης, αφού εσύ, Θεέ μας, κρατήθηκες κάτω από την αξία των ανομιών μας, και μας έδωσες τέτοια διάσωση,

14 πρέπει εμείς να αθετήσουμε ξανά τα προστάγματά σου, και να συμπεθερέψουμε με τον λαό αυτών των βδελυγμάτων; Δεν θα οργιζόσουν εναντίον μας, μέχρις ότου μας συντελέσεις, ώστε να μη μείνει υπόλοιπο ή διασωσμένο;

15 Κύριε, Θεέ τού Ισραήλ, είσαι δίκαιος· επειδή, μείναμε διασωσμένοι, μέχρι τη σημερινή ημέρα· δες, μπροστά σου είμαστε με τις παραβάσεις μας! Επειδή, δεν ήταν δυνατόν εξαιτίας τους να σταθούμε μπροστά σου.

ΕΔΡΑΣ 10

1 ΚΑΙ ενώ ο Έσδρας προσευχόταν, και εξομολογούνταν, κλαίγοντας, και πεσμένος μπροστά στον οίκο τού Θεού, συγκεντρώθηκε κοντά του από τον Ισραήλ μία υπερβολικά μεγάλη σύναξη, άνδρες και γυναίκες και παιδιά· επειδή, ο λαός έκλαιγε με μεγάλο κλάμα.

2 Και ο Σεχανίας, ο γιος τού Ιεχιάλ, από τους γιους τού Ελάμ, αποκρίθηκε και είπε στον Έσδρα: Εμείς ανομήσαμε στον Θεό μας, και πήραμε ξένες γυναίκες από τους λαούς τής γης· όμως, τώρα υπάρχει ελπίδα στον Ισραήλ για το πράγμα αυτό·

3 γι' αυτό, ας κάνουμε τώρα συνθήκη¹⁶ με τον Θεό μας, να αποβάλουμε όλες τις γυναίκες, και τα παιδιά που γεννήθηκαν, απ' αυτές, σύμφωνα με τη συμβουλή τού κυρίου μου, και αυτών που τρέμουν στην εντολή τού Θεού μας· και ας γίνει σύμφωνα με τον νόμο·

4 σήκω· επειδή, το πράγμα ανήκει σε σένα· και εμείς είμαστε μαζί σου· γίνε ανδρείος, και πράττε.

- ⁵ Τότε, καθώς ο Έσδρας σηκώθηκε, όρκισε τους άρχοντες των ιερέων, των Λευιτών, και ολόκληρου του Ισραήλ, ότι θα πράξουν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο. Και ορκίστηκαν.
- ⁶ Και καθώς ο Έσδρας σηκώθηκε μπροστά από τον οίκο τού Θεού, πήγε στο οίκημα του Ιωανάν, του γιου τού Ελιασεΐβ· και όταν ήρθε εκεί, ψωμί δεν έφαγε, και νερό δεν ήπιε· επειδή, υπήρχε πένθος για την παράβαση αυτών που μετοικίστηκαν.
- ⁷ Και διακήρυξαν στην Ιουδαία και στην Ιερουσαλήμ σε όλους τούς γιους τής μετοικεσίας, να συγκεντρωθούν στην Ιερουσαλήμ·
- ⁸ και καθένας που δεν θα έρθει μέσα σε τρεις ημέρες, σύμφωνα με την εντολή¹⁷ των αρχόντων και των πρεσβυτέρων, θα γίνει ανάθεμα ολόκληρη η περιουσία του, και αυτός θα εξοστρακιστεί¹⁸ από τη σύναξη αυτών που μετοικίστηκαν.
- ⁹ Και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα και του Βενιαμίν συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ, μέσα σε τρεις ημέρες. Ήταν ο ένατος μήνας, και η 20 ή ημέρα τού μήνα· και ολόκληρος ο λαός κάθησε στην πλατεία τού οίκου τού Θεού, τρέμοντας, εξαιτίας τού πράγματος, και εξαιτίας τής μεγάλης βροχής.
- ¹⁰ Και καθώς ο Έσδρας, ο ιερέας, σηκώθηκε, τους είπε: Εσείς ανομήσατε, και πήρατε ξένες γυναίκες για να προσθέσετε και άλλα στην παράβαση του Ισραήλ·
- ¹¹ τώρα, λοιπόν, εξομολογηθείτε στον Κύριο, τον Θεό των πατέρων σας, και να κάνετε το θέλημά του· να χωριστείτε από τους λαούς τής γης, και από τις ξένες γυναίκες.
- ¹² Και ολόκληρη η σύναξη αποκρίθηκε και είπαν με δυνατή φωνή: Καθώςμίλησες σε μας, έτσι θα κάνουμε·
- ¹³ ο λαός, όμως, είναι πολύς, και ο καιρός πολύ βροχερός, και δεν μπορούμε να στεκόμαστε έξω, και το έργο δεν είναι μιας ημέρας, ούτε δύο· επειδή, είμαστε πολλοί που αμαρτήσαμε σ' αυτό το πράγμα·
- ¹⁴ ας διοριστούν τώρα άρχοντές μας σε όλη τη σύναξη, και ας έρθουν σε ορισμένους καιρούς όλοι αυτοί που πήραν ξένες γυναίκες στις πόλεις μας, και μαζί τους οι πρεσβύτεροι κάθε πόλης, και οι κριτές της, μέχρις ότου η φλογερή οργή τού Θεού μας για το πράγμα αυτό αποστραφεί από μας.
- ¹⁵ Διορίστηκαν, λοιπόν, γι' αυτό ο Ιωνάθαν, ο γιος τού Ασαήλ, και ο Ιααζίας, ο γιος τού Τικβά· και ο Μεσουλλάμ και ο Σαββεθαΐ, οι Λευίτες ήσαν βοηθοί τους.
- ¹⁶ Και έκαναν πραγματικά έτσι οι γιοι τής μετοικεσίας. Και ο Έσδρας, ο ιερέας, και μερικοί άρχοντες των πατριών, σύμφωνα με τις πατρικές οικογένειές τους, και όλοι αυτοί ονομαστικά, χωρίστηκαν, και κάθησαν την πρώτη ημέρα τού δέκατου μήνα, για να εξετάσουν την υπόθεση.

- 17 Και τελείωσαν με όλους τούς άνδρες, που είχαν πάρει ξένες γυναίκες, μέχρι την πρώτη ημέρα τού πρώτου μήνα.
- 18 Και ανάμεσα στους γιους των ιερέων βρέθηκαν ότι πήραν ξένες γυναίκες, από τους γιους τού Ιησού, γιου τού Ιωσεδέκ, και των αδελφών του, ο Μασσίας, και ο Ελιέζερ, και ο Ιαρείβ, και ο Γεδαλίας.
- 19 Και έδωσαν τα χέρια τους, ότι θα αποβάλουν τις γυναίκες τους· και ως ένοχοι, πρόσφεραν ένα κριάρι από το κοπάδι για την ανομία τους.
- 20 Και από τους γιους τού Ιμμήρ, ο Ανανί, και ο Ζεβαδίας.
- 21 Και από τους γιους τού Χαρήμ, ο Μασσίας, και ο Ηλίας, και ο Σεμαΐας, και ο Ιεχιήλ, και ο Οζίας.
- 22 Και από τους γιους τού Πασχώρ, ο Ελιωηνάι, ο Μασσίας, ο Ισμαήλ, ο Ναθαναήλ, ο Ιωζαβάδ, και ο Ελασά.
- 23 Και από τους Λευίτες, ο Ιωζαβάδ, και ο Σιμεΐ, και ο Κελαΐας, (αυτός είναι ο Κελιτά), ο Πεθαΐα, ο Ιούδας, ο Ελιέζερ.
- 24 Και από τους ψαλτωδούς, ο Ελιασεΐβ· και από τους θυρωρούς, ο Σαλλούμ, και ο Τελέμ, και ο Ουρεί.
- 25 Και από τον Ισραήλ, από τους γιους τού Φαρώς, ο Ραμίας, και ο Ιεζίας, και ο Μαλχίας, και ο Μιαμείν, και ο Ελεάζαρ, και ο Μαλχίας, και ο Βεναΐας.
- 26 Και από τους γιους τού Ελάμ, ο Ματθανίας, ο Ζαχαρίας, και ο Ιεχιήλ, και ο Αβδί, και ο Ιερεμώθ, και ο Ηλιά.
- 27 Και από τους γιους τού Ζαθού, ο Ελιωηνάι, ο Ελιασεΐβ, ο Ματθανίας, και ο Ιερεμώθ, και ο Ζαβάδ, και ο Αζιζά.
- 28 Και από τους γιους τού Βηβαΐ, ο Ιωανάν, ο Ανανίας, ο Ζαββαΐ, και ο Αθλαΐ.
- 29 Και από τους γιους τού Βανί, ο Μεσουλλάμ, ο Μαλλούχ, και ο Αδαΐας, ο Ιασούβ, και ο Σεάλ και ο Ραμώθ.
- 30 Και από τους γιους τού Φαάθ-μωάβ, ο Αδνά, και ο Χελάλ, ο Βεναΐας, ο Μασσίας, ο Ματθανίας, ο Βεζελεήλ, και ο Βιννουΐ, και ο Μανασσής.
- 31 Και από τους γιους τού Χαρήμ, ο Ελιέζερ, ο Ιεσίας, ο Μαλχίας, ο Σεμαΐας, και ο Συμεών,
- 32 ο Βενιαμίν, ο Μαλλούχ, και ο Σεμαρίας.
- 33 Από τους γιους τού Ασούμ, ο Ματθεναΐ, ο Ματπαθά, ο Ζαβάδ, ο Ελιφελέτ, ο Ιερεμαΐ, ο Μανασσής, και ο Σιμεΐ.
- 34 Από τους γιους τού Βανί, ο Μασδαΐας, ο Αμράμ, και ο Ουήλ,
- 35 ο Βεναΐας, ο Βεδεΐας, ο Χελλού,
- 36 ο Βανίας, ο Μερημώθ, ο Ελιασεΐβ,

- 37 ο Ματθανίας, ο Ματθεναΐ, και ο Ιασώ,
38 και ο Βανί, και ο Βιννουΐ, ο Σιμεΐ,
39 και ο Σελεμίας, και ο Νάθαν, και ο Αδαΐας,
40 ο Μαχναδεβαΐ, ο Σασαΐ, ο Σαραΐ,
41 ο Αζαρεήλ, και ο Σελεμίας, ο Σεμαρίας,
42 ο Σαλλούμ, ο Αμαρίας, και ο Ιωσήφ.
43 Από τους γιους τού Νεβώ, ο Ιεΐήλ, ο Ματταθίας, ο Ζαβάδ, ο Ζεβινά, ο Ιαδαύ,
και ο Ιωήλ, και ο Βεναΐας.
44 Όλοι αυτοί είχαν πάρει ξένες γυναίκες· και μερικοί απ' αυτούς είχαν πάρει
γυναίκες, από τις οποίες είχαν τεκνοποιήσει.

NEEMIAS

NEEMIAS 1

- 1** ΛΟΓΙΑ τού Νεεμία, γιου τού Αχαλίου. Και κατά τον μήνα Χισλεύ, στον 20^ο χρόνο, όταν ήμουν στα Σούσα, στη βασιλεύουσα πόλη,
- 2** ο Ανανί, ένας από τους αδελφούς μου, ήρθε, αυτός και μερικοί από τη φυλή τού Ιούδα, και τους ρώτησα για τους Ιουδαίους, που διασώθηκαν, οι οποίοι είχαν εναπολειφθεί από την αιχμαλωσία, και για την Ιερουσαλήμ.
- 3** Και μου είπαν: Οι υπόλοιποι, αυτοί που είχαν εναπολειφθεί από την αιχμαλωσία εκεί στην επαρχία, είναι σε μεγάλη θλίψη και ονειδισμό· και το τείχος τής Ιερουσαλήμ καταιρέθηκε, και οι πύλες της κατακάηκαν με φωτιά.
- 4** Και όταν άκουσα αυτά τα λόγια, κάθησα και έκλαψα, και πένθησα για ημέρες, και νήστευα, και προσευχόμουν μπροστά στον Θεό τού ουρανού,
- 5** και είπα: Παρακαλώ, Κύριε, Θεέ τού ουρανού, ο μεγάλος και φοβερός Θεός, που φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος σ' εκείνους που τον αγαπούν και τηρούν τις εντολές του,
- 6** ας είναι τώρα το αυτί σου προσεκτικό, και τα μάτια σου ανοιχτά, για να ακούσεις την προσευχή του δούλου σου, που ήδη προσεύχομαι μπροστά σου ημέρα και νύχτα για τους γιους Ισραήλ, τους δούλους σου, και εξομολογούμαι τα αμαρτήματα των γιων Ισραήλ, που αμαρτήσαμε σε σένα· και εγώ και η οικογένεια του πατέρα μου αμαρτήσαμε.
- 7** Διαφθαρήκαμε ολοκληρωτικά μπροστά σου, και δεν φυλάξαμε τις εντολές, και τα διατάγματα, και τις κρίσεις, που πρόσταξες στον δούλο σου, τον Μωυσή.
- 8** Θυμήσου, παρακαλώ, τον λόγο, που πρόσταξες στον δούλο σου τον Μωυσή, λέγοντας: Αν γίνετε παραβάτες, εγώ θα σας διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη·
- 9** αλλά, αν επιστρέψετε σε μένα, και φυλάξετε τις εντολές μου, και τις εκτελείτε, και αν είναι από σας απερριμμένοι μέχρι τα ακρότατα μέρη τού ουρανού, και από εκεί θα τους συγκεντρώσω, και θα τους φέρω στον τόπο, που έκλεξα για να κατοικήσω το όνομά μου εκεί.
- 10** Κι αυτοί είναι δούλοι σου και λαός σου, που λύτρωσες με τη μεγάλη σου δύναμη, και με το ισχυρό σου χέρι.
- 11** Παρακαλώ, Κύριε, ας είναι λοιπόν το αυτί σου προσεκτικό στην προσευχή τού δούλου σου, και στην προσευχή των δούλων σου, αυτών που θέλουν να φοβούνται το όνομά σου· και ευόδωσε, παρακαλώ, τον δούλο σου αυτή την ημέρα, και χάρισε σ' αυτόν έλεος μπροστά σ' αυτόν τον άνδρα. (Επειδή, εγώ ήμουν οιοχόος τού βασιλιά).

NEEMIAS 2

- ¹ ΚΑΙ κατά τον μήνα Νισάν, στον 20 ό χρόνο τού βασιλιά Αρταξέρξη, ήταν μπροστά του κρασί· και παίρνοντας το κρασί, έδωσα στον βασιλιά. Όμως, ποτέ δεν είχα σκυθρωπάσει μπροστά του.
- ² Γι' αυτό, ο βασιλιάς μου είπε: Γιατί είναι σκυθρωπό το πρόσωπό σου, ενώ εσύ άρρωστος δεν είσαι; Αυτό δεν είναι παρά λύπη τής καρδιάς. Τότε, φοβήθηκα πάρα πολύ.
- ³ Και είπα στον βασιλιά: Ας ζει ο βασιλιάς στον αιώνα· γιατί να μη είναι σκυθρωπό το πρόσωπό μου, ενώ η πόλη, ο τόπος των τάφων των πατέρων μου, βρίσκεται ερημωμένος, και οι πύλες της καταναλωμένες από τη φωτιά;
- ⁴ Τότε, ο βασιλιάς μου είπε: Για ποιο πράγμα κάνεις εσύ αίτηση; Και προσευχήθηκα στον Θεό τού ουρανού.
- ⁵ Και είπα στον βασιλιά: Αν είναι στον βασιλιά αρεστό, και αν ο δούλος σου βρήκε χάρη μπροστά σου, στείλε με στον Ιούδα, στην πόλη των τάφων των πατέρων μου, και να την ανοικοδομήσω.
- ⁶ Και ο βασιλιάς μου είπε, ενώ καθόταν κοντά του η βασίλισσα: Πόσης διάρκειας θα είναι η πορεία σου; Και πότε θα επιστρέψεις; Και ο βασιλιάς ευαρεστήθηκε και με έστειλε· και του καθόρισα προθεσμία.
- ⁷ Και είπα στον βασιλιά: Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας μου δοθούν επιστολές για τους επάρχους, που είναι πέρα από τον ποταμό, για να μου επιτρέψουν να περάσω,¹ μέχρι νάρθω στον Ιούδα·
- ⁸ και μία επιστολή προς τον Ασάφ, τον φύλακα του βασιλικού δάσους, για να μου δώσει ξύλα να κατασκευάσω τις πύλες τού φρουρίου τού ναού, και το τείχος τής πόλης, και τον οίκο μέσα στον οποίο θα μπω. Και ο βασιλιάς μου τα χάρισε όλα, σύμφωνα με το αγαθό χέρι τού Θεού επάνω μου.
- ⁹ Ήρθα, λοιπόν, στους επάρχους, που ήσαν πέρα από τον ποταμό, και τους έδωσα τις επιστολές τού βασιλιά. Και είχε στείλει ο βασιλιάς μαζί μου αρχηγούς στρατιωτικής δύναμης και καβαλάρηδες.
- ¹⁰ Και όταν ο Σαναβαλλάτ, ο Ορωνίτης, και ο Τωβίας, ο δούλος, ο Αμμωνίτης, άκουσαν, λυπήθηκαν υπερβολικά ότι ήρθε ένας άνθρωπος για να ζητήσει το καλό των γιων Ισραήλ.
- ¹¹ Και ήρθα στην Ιερουσαλήμ, και ήμουν εκεί τρεις ημέρες.
- ¹² Και σηκώθηκα τη νύχτα, εγώ και λίγοι ακόμα μαζί μου· και δεν φανέρωσα σε κανέναν τι είχε βάλει ο Θεός μου μέσα στην καρδιά μου να κάνω στην Ιερουσαλήμ· και μαζί μου δεν ήταν άλλο κτήνος, παρά το κτήνος επάνω στο οποίο καθόμουν.
- ¹³ Και βγήκα τη νύχτα διαμέσου τής πύλης τής φάραγγας, και ήρθα απέναντι από την πηγή τού δράκοντα, και κοντά στη θύρα τής κοπριάς, και

παρατηρούσα τα τείχη τῆς Ιερουσαλήμ, που ἦσαν καταγκρεμισμένα, και τις πύλες της καταναλωμένες ἀπὸ τὴ φωτιά.

14 Ἐπειτα, διάβηκα στὴν πύλη τῆς πηγῆς, και στὴ βασιλικὴ δεξαμενὴ· και δὲν υπήρχε τόπος γιὰ νὰ περάσει τὸ κτήνος, που ἦταν ἀπὸ κάτω μου.

15 Και ἀνέβηκα τὴ νύχτα διαμέσου τοῦ χειμάρρου· και ἀφού παρατήρησα τὸ τείχος, στράφηκα, και μπήκα μέσα διαμέσου τῆς πύλης τῆς φάραγγας, και γύρισα.

16 Και οἱ προεστώτες δὲν ἤξεραν πού εἶχα πάει, και τι ἔκανα· οὔτε και τὸ εἶχα φανερώσει αὐτό ἀκόμα οὔτε στοὺς Ιουδαίους οὔτε στοὺς ἱερεῖς οὔτε στοὺς πρόκριτους οὔτε στοὺς προεστώτες οὔτε στοὺς λοιπούς, που ἐργάζονταν τὸ ἔργο.

17 Και τοὺς εἶπα: Εσεῖς βλέπετε τὴ δυστυχία στὴν ὁποία εἴμαστε, πῶς ἡ Ιερουσαλήμ βρίσκεται ἐρημωμένη, και οἱ πύλες της εἶναι καταναλωμένες ἀπὸ τὴ φωτιά· ἐλάτε, και ἀς ανοικοδομήσουμε τὸ τείχος τῆς Ιερουσαλήμ, γιὰ νὰ μὴ εἴμαστε πλέον ὄνειδος.

18 Και τοὺς ἀνήγγειλα γιὰ τὸ ἀγαθὸ χέρι τοῦ Θεοῦ μου ἐπάνω μου, και ἀκόμα τὰ λόγια τοῦ βασιλιά, που μου εἶπε. Και ἐκεῖνοι εἶπαν: Ἀς σηκωθούμε, και ἀς οἰκοδομήσουμε. Ἔτσι, ἐνίσχυσαν τὰ χέρια τοὺς πρὸς τὸ ἀγαθόν.

19 Ἀλλὰ, ὅταν τὸ ἀκούσαν ὁ Σαναβαλλάτ ὁ Ὀρωνίτης, και ὁ Τωβίας ὁ δούλος, ὁ Ἀμμωνίτης, και ὁ Γησέμ ὁ Ἀραβας, μας περιγέλασαν, και μας περιφρόνησαν, λέγοντας: Τι εἶναι αὐτὸ τὸ πρᾶγμα που κάνετε; Θέλετε νὰ ἐπαναστατήσετε ἐνάντια στὸν βασιλιά;

20 Και ἐγὼ τοὺς ἀποκρίθηκα, και τοὺς εἶπα: Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, αὐτὸς θὰ μας εὐοδώσει· γι' αὐτό, ἐμεῖς οἱ δούλοι του, θὰ σηκωθούμε και θὰ οἰκοδομήσουμε· εσεῖς, ὅμως, δὲν ἔχετε μερίδα οὔτε δικαίωμα οὔτε θύμηση στὴν Ιερουσαλήμ.

ΝΕΕΜΙΑΣ 3

1 ΤΟΤΕ, σηκώθηκε ὁ Ελιασίβ, ὁ μέγας ἱερέας, και οἱ ἀδελφοί του οἱ ἱερεῖς, και οἰκοδόμησαν τὴν προβατικὴ πύλη· αὐτοὶ τὴν ἀγίασαν, και ἔστησαν τις πόρτες της· και τὴν ἀγίασαν μέχρι τὸν πύργο τοῦ Μεά, μέχρι τὸν πύργο τοῦ Ἀνανεήλ.

2 και στὰ πλάγιά του οἰκοδόμησαν οἱ ἄνδρες τῆς Ιεριχώ. Και στὰ πλάγιά τοὺς οἰκοδόμησε ὁ Ζακχούρ, ὁ γιος τοῦ Ιμρί.

3 Τὴν πύλη² των ἰχθύων, ὅμως, τὴν οἰκοδόμησαν οἱ γιοὶ τοῦ Ἀσσεναά, που τὴ σανίδωσαν, και ἔστησαν τις πόρτες της, τις κλειδαριές της, και τοὺς μοχλοὺς της.

4 Και στὰ πλάγιά τοὺς ἔκανε τὴν ἐπισκευὴ ὁ Μερημῶθ, ὁ γιος τοῦ Ουρία, γιου τοῦ Ἀκκώς. Και στὰ πλάγιά τοὺς, ἔκανε τὴν ἐπισκευὴ ὁ Μεσουλλάμ, ὁ γιος τοῦ

Βαραχία, γιου τού Μεσηζαβεήλ. Και στα πλάγιά τους έκανε την επισκευή ο Σαδώκ, ο γιος τού Βαανά.

⁵ Και στα πλάγιά τους, έκαναν την επισκευή οι Θεκωίτες· όμως, οι πρόκριτοί τους δεν έσκυψαν τον τράχηλό τους στο έργο τού Κυρίου τους.

⁶ Και την παλιά πύλη επισκεύασε ο Ιωδαέ, ο γιος τού Φασέα, και ο Μεσουλλάμ, ο γιος τού Βεσωδία· αυτοί τη σανίδωσαν, και έστησαν τις πόρτες της, και τις κλειδαριές της, και τους μοχλούς της.

⁷ Και στα πλάγιά τους έκανε την επισκευή ο Μελαθίας, ο Γαβαωνίτης, και ο Ιαδών, ο Μερωνοθίτης, άνδρες τής Γαβαών και της Μισπά, που ήσαν κάτω από την κυριαρχία τού θρόνου τού επάρχου από την εδώ πλευρά τού ποταμού.

⁸ Στα πλάγιά του έκανε την επισκευή ο Οχιήλ, ο γιος τού Αραχία, από τους χρυσοχόους. Και στα πλάγιά του, έκανε την επισκευή ο Ανανίας, αυτός από τους μυροποιούς· και άφησαν την Ιερουσαλήμ μέχρι το πλατύ τείχος.

⁹ Και στα πλάγιά τους, έκανε την επισκευή ο Ρεφαΐας, ο γιος τού Ωρ, ο άρχοντας της μισής περιχώρου τής Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Και στα πλάγιά τους έκανε την επισκευή ο Ιεδαΐας, ο γιος τού Αρουμάφ, και απέναντι στο σπίτι του. Και στα πλάγιά του έκανε την επισκευή ο Χαττούς, ο γιος τού Ασαβνία,

¹¹ Ο Μαλχίας, ο γιος τού Χαρήμ, και ο Ασσούβ, ο γιος τού Φάαθ-μωάβ, επισκεύασαν το άλλο τμήμα και τον πύργο των φούρνων.

¹² Και στα πλάγιά του έκανε την επισκευή ο Σαλλούμ, ο γιος τού Αλλωής, ο άρχοντας της μισής περιχώρου τής Ιερουσαλήμ, αυτός και οι θυγατέρες του.

¹³ Την πύλη τής φάραγγας την επισκεύασε ο Ανούν, και οι κάτοικοι της Ζανωά· αυτοί την οικοδόμησαν, και έστησαν τις πόρτες της, και τις κλειδαριές της, και τους μοχλούς της, και 1.000 πήχες στο τείχος μέχρι την πύλη τής κοπριάς.

¹⁴ Την πύλη τής κοπριάς, όμως, επισκεύασε ο Μαλχίας, ο γιος τού Ρηχάβ, ο άρχοντας της περιχώρου τής Βαιθ-ακκερέμ· αυτός την οικοδόμησε, και έστησε τις πόρτες της, τις κλειδαριές της, και τους μοχλούς της.

¹⁵ Την πύλη τής πηγής, όμως, επισκεύασε ο Σαλλούν, ο γιος τού Χολ-οζέ, ο άρχοντας της περιχώρου τής Μισπά· αυτός την οικοδόμησε, και τη σανίδωσε, και έστησε τις πόρτες της, τις κλειδαριές της, και τους μοχλούς της, και το τείχος τής δεξαμενής τού Σιλωάμ, κοντά στον κήπο τού βασιλιά, και μέχρι τις βαθμίδες, που κατέρχονται από την πόλη τού Δαβίδ.

¹⁶ Μετά απ' αυτόν επισκεύασε ο Νεεμίας, ο γιος τού Αζβούκ, ο άρχοντας της μισής περιχώρου τής Βαιθ-σούρ, μέχρι απέναντι στους τάφους τού Δαβίδ, και μέχρι τη δεξαμενή που κατασκευάστηκε, και μέχρι τον Οίκο τών ισχυρών.

- 17 Μετά απ' αυτόν επισκεύασαν οι Λευίτες, ο Ρεούμ, ο γιος τού Βανί. Στα πλάγιά του έκανε την επισκευή ο Ασαβίας, ο άρχοντας της μισής περιχώρου τής Κειλά, για το μέρος του.
- 18 Μετά απ' αυτόν επισκεύασαν οι αδελφοί τους, ο Βαβαΐ, ο γιος τού Ηναδάδ, ο άρχοντας της άλλης μισής περιχώρου τής Κειλά.
- 19 Και στα πλάγιά του έκανε επισκευή ο Εσέρ, ο γιος τού Ιησού, ο άρχοντας της Μισπά, άλλο τμήμα απέναντι από την ανάβαση, προς την οπλοθήκη τής γωνίας.
- 20 Μετά απ' αυτόν ο Βαρούχ, ο γιος τού Ζαββαΐ επισκεύασε με ζήλο το άλλο τμήμα, από τη γωνία μέχρι την πόρτα τού σπιτιού τού Ελιασεΐβ, του μεγάλου ιερέα.
- 21 Μετά απ' αυτόν επισκεύασε ο Μερημώθ, ο γιος τού Ουρία, γιου τού Ακκώς, ένα άλλο τμήμα, από την πόρτα τού σπιτιού τού Ελιασεΐβ μέχρι το τέλος τού σπιτιού τού Ελιασεΐβ.
- 22 Και μετά απ' αυτόν επισκεύασαν οι ιερείς, οι κάτοικοι της περιχώρου.
- 23 Μετά απ' αυτούς επισκεύασαν ο Βενιαμίν, και ο Ασσούβ, απέναντι από το σπίτι τους. Μετά απ' αυτούς έκαναν την επισκευή ο Αζαρίας, ο γιος τού Μαασία, γιου τού Ανανία, κοντά στο σπίτι του.
- 24 Μετά απ' αυτόν έκανε την επισκευή ο Βιννουΐ, ο γιος τού Ηναδάδ, ένα άλλο τμήμα, από το σπίτι τού Αζαρία μέχρι την καμπή, μέχρι μάλιστα τη γωνία.
- 25 Ο Φαλάλ, ο γιος τού Ουζαΐ έκανε την επισκευή απέναντι από την καμπή, και τον πύργο που εξέχει από την ψηλή κατοικία τού βασιλιά, που είναι κοντά στην αυλή τής φυλακής. Έπειτα απ' αυτόν, ο Φεδαΐας, ο γιος τού Φαρώς.
- 26 Και οι Νεθινείμ κατοικούσαν στην Οφήλ, και έκαναν επισκευή μέχρις απέναντι στην πύλη τών νερών, ανατολικά, και στον πύργο που εξέχει.
- 27 Μετά απ' αυτούς, οι Θεκώιτες επισκεύασαν ένα άλλο τμήμα, απέναντι από τον μεγάλο πύργο που εξέχει, και μέχρι το τέλος τού Οφήλ.
- 28 Από πάνω από την πύλη των αλόγων επισκεύασαν οι ιερείς, κάθε ένας απέναντι από το σπίτι του.
- 29 Ύστερα απ' αυτούς επισκεύασε ο Σαδώκ, ο γιος τού Ιμμήρ, απέναντι από το σπίτι του. Και μετά απ' αυτόν επισκεύασε ο Σεμαΐας, ο γιος τού Σεχανία, ο φύλακας της ανατολικής πύλης.
- 30 Ύστερα απ' αυτόν επισκεύασε ο Ανανίας, ο γιος τού Σελεμία, και ο Ανούν, ο έκτος γιος τού Σαλάφ, ένα άλλο τμήμα. Μετά απ' αυτόν επισκεύασε ο Μεσουλλάμ, ο γιος τού Βαραχία, απέναντι από το οίκημά του.

³¹ Μετά απ' αυτόν επισκεύασε ο Μαλχίας, ο γιος τού χρυσοχόου, μέχρι το σπίτι των Νεθινείμ, και των μεταπωλητών, απέναντι από την πύλη Μιφκάδ και μέχρι την ανάβαση της γωνίας.

³² Και ανάμεσα στην ανάβαση της γωνίας, μέχρι την προβατική πύλη επισκεύασαν οι χρυσοχόοι και οι μεταπωλητές.

ΝΕΕΜΙΑΣ 4

¹ Και όταν ο Σαναβαλλάτ άκουσε ότι εμείς οικοδομούμε το τείχος, οργίστηκε, και αγανάκτησε πολύ, και περιγέλασε τους Ιουδαίους.

² Και μίλησε μπροστά στους αδελφούς του και στο στράτευμα της Σαμάρειας, και είπε: Τι κάνουν αυτοί οι άθλιοι Ιουδαίοι; Θα τους αφήσουν; Θα θυσιάσουν; Θα τελειώσουν σε μία ημέρα; Θα αναζωοποιήσουν από τους σωρούς τού χώματος τις πέτρες, κι αυτές καμένες;

³ Και κοντά του ήταν ο Τωβίας, ο Αμμωνίτης· και είπε: Και αν χτίσουν, αλεπού που ανεβαίνει θα γκρεμίσει το πέτρινο τείχος τους.

⁴ Άκουσε, Θεέ μας· επειδή, μας χλευάζουν· και στρέψε τον ονειδισμό τους ενάντια στο κεφάλι τους, και να τους κάνεις να γίνουν λάφυρο σε γη αιχμαλωσίας·

⁵ και μη σκεπάσεις την ανομία τους, και η αμαρτία τους ας μη εξαιρεθεί από μπροστά σου· επειδή, ξεστόμισαν ονειδισμούς ενάντια σ' αυτούς που οικοδομούν.

⁶ Έτσι ανοικοδομήσαμε το τείχος· και ολόκληρο το τείχος συνδέθηκε, μέχρι το μέσον του· επειδή, ο λαός είχε καρδιά στο να εργάζεται.

⁷ Αλλά, όταν ο Σαναβαλλάτ, και ο Τωβίας, και οι Άραβες, και οι Αμμωνίτες, και οι Αζώτιοι, άκουσαν ότι τα τείχη της Ιερουσαλήμ επισκευάζονται, και ότι τα χαλάσματα άρχισαν να κλείνουν, οργίστηκαν υπερβολικά·

⁸ και όλοι μαζί συνωμότησαν νάρθουν να πολεμήσουν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και να της κάνουν ζημιά.

⁹ Και εμείς, προσευχηθήκαμε στον Θεό μας, και στήσαμε σκοπιές εναντίον τους, ημέρα και νύχτα, έχοντας φόβο απ' αυτούς.

¹⁰ Και ο Ιούδας είπε: Η δύναμη των εργατών ατόνησε, και το χώμα είναι πολύ, και εμείς δεν μπορούμε να οικοδομούμε το τείχος.

¹¹ Και οι εχθροί μας, είπαν: Δεν θα μάθουν ούτε θα δουν, μέχρις ότου έρθουμε ανάμεσά τους, και τους φονεύσουμε, και σταματήσουμε το έργο.

¹² Και όταν ήρθαν οι Ιουδαίοι, που κατοικούσαν κοντά τους, μας είπαν δέκα φορές: Προσέχετε από όλους τούς τόπους, από τους οποίους επιστρέφετε σε μας.

13 Γι' αυτό, έστησα στους χαμηλότερους τόπους, πίσω από το τείχος, και στους ψηλότερους τόπους, έστησα τον λαό κατά συγγένειες, με τις ρομφαίες τους, με τις λόγχες τους, και με τα τόξα τους.

14 Και είδα, και σηκώθηκα, και είπα στους πρόκριτους, και στους προεστώτες, και στο υπόλοιπο του λαού: Να μη φοβηθείτε απ' αυτούς· να θυμάστε τον Κύριο, τον μεγάλο και φοβερό, και να πολεμήσετε χάρη των αδελφών σας, των γιων σας, και των θυγατέρων σας, των γυναικών σας, και των σπιτιών σας.

15 Και όταν οι εχθροί μας άκουσαν ότι το πράγμα έγινε σε μας γνωστό, και ο Θεός διασκέδασε τη βουλή τους, όλοι εμείς γυρίσαμε στο τείχος, κάθε ένας στο έργο του.

16 Και από εκείνη την ημέρα οι μισοί από τους δούλους μου εργάζονταν το έργο, και οι μισοί απ' αυτούς κρατούσαν τις λόγχες, τις μακριές ασπίδες, και τα τόξα, θωρακισμένοι· και οι άρχοντες ήσαν πίσω από ολόκληρο τον οίκο τού Ιούδα.

17 Όσοι οικοδομούσαν το τείχος, και όσοι κουβαλούσαν, και όσοι φόρτωναν, κάθε ένας με το ένα του χέρι δούλευε στο έργο, και με το άλλο κρατούσε το όπλο.

18 Και οι οικοδόμοι, κάθε ένας είχε τη ρομφαία του περιζωσμένη στην οσφύ του, και οικοδομούσε· και ο σαλπιγκτής με τη σάλπιγγα ήταν κοντά μου.

19 Και είπα στους πρόκριτους, και στους προεστώτες, και στο υπόλοιπο του λαού: Το έργο είναι μεγάλο και πλατύ· και εμείς είμαστε διαχωρισμένοι επάνω στο τείχος, ο ένας μακριά από τον άλλον·

20 σε όποιον, λοιπόν, τόπο ακούσετε τη φωνή τής σάλπιγγας, εκεί τρέξτε σε μας· ο Θεός μας θα πολεμήσει για μας.

21 Έτσι εργαζόμασταν το έργο· και οι μισοί απ' αυτούς κρατούσαν τις λόγχες από την αρχή τής αυγής μέχρι την εμφάνιση στον ουρανό των άστρων.

22 Και την ίδια αυτή εποχή είπα στον λαό: Κάθε ένας, μαζί με τον δούλο του, ας διανυχτερεύει στο μέσον τής Ιερουσαλήμ, και ας είναι τη νύχτα φύλακες για μας, και ας εργάζονται την ημέρα.

23 Και ούτε εγώ ούτε οι αδελφοί μου ούτε οι δούλοι μου ούτε οι άνδρες τής προφύλαξης, που με ακολουθούσαν, κανένας από μας δεν έβγαζε τα ιμάτιά του· μόνον για να λούζεται τα έβγαζε κάθε ένας.

NEEMIAS 5

1 ΚΑΙ ξεσηκώθηκε μεγάλη κραυγή τού λαού και των γυναικών τους, ενάντια στους αδελφούς τους, τους Ιουδαίους.

- ² Επειδή, υπήρχαν μερικοί που έλεγαν: Εμείς, οι γιοι μας, και οι θυγατέρες μας, είμαστε πολλοί· γι' αυτό ας πάρουμε σιτάρι, για να φάμε, και να ζήσουμε·
- ³ και υπήρχαν μερικοί που έλεγαν: Εμείς βάλαμε ενέχυρο τα χωράφια μας, τους αμπελώνες μας, και τα σπίτια μας, για να πάρουμε σιτάρι εξαιτίας τής πείνας.
- ⁴ Υπήρχαν, ακόμα, μερικοί που έλεγαν: Εμείς δανειστήκαμε αργύρια για τους φόρους τού βασιλιά, επάνω στα χωράφια μας και επάνω στους αμπελώνες μας·
- ⁵ και, τώρα, η σάρκα μας είναι όπως η σάρκα των αδελφών μας, τα παιδιά μας όπως τα παιδιά τους· και προσέξτε, εμείς υποβάλλουμε σε δουλεία τούς γιους μας και τις θυγατέρες μας για να είναι δούλοι, και μερικές από τις θυγατέρες μας φέρθηκαν ήδη σε δουλεία· και δεν υπάρχει τίποτε στην εξουσία μας, επειδή, άλλοι έχουν τα χωράφια και τους αμπελώνες μας.
- ⁶ Και αγανάκτησα υπερβολικά, όταν άκουσα την κραυγή τους και τα λόγια αυτά.
- ⁷ Και σκέφθηκα μόνος μου, και επέπληξα τους πρόκριτους και τους προεστώτες, και τους είπα: Εσείς φορολογείτε κάθε έναν τον αδελφό του. Και συγκάλεσα εναντίον τους μία μεγάλη σύναξη.
- ⁸ Και τους είπα: Εμείς, σύμφωνα με τη δύναμή μας, εξαγοράσαμε τους αδελφούς μας, τους Ιουδαίους, που πουλήθηκαν στα έθνη· και εσείς οι ίδιοι θα πουλήσετε τους αδελφούς σας; Ή, θα πουληθούν σε μας; Και εκείνοι σιωπούσαν, και δεν έβρισκαν απάντηση.
- ⁹ Και είπα: Δεν είναι καλό το πράγμα, που εσείς κάνετε· δεν πρέπει να περπατάτε στον φόβο τού Θεού μας, ώστε να μη μας κοροϊδεύουν τα έθνη, οι εχθροί μας;
- ¹⁰ Ακόμα και εγώ, και οι αδελφοί μου και οι δούλοι μου τους δανείσαμε χρήματα και σιτάρι· ας αφήσουμε, παρακαλώ, αυτή την απαίτηση·
- ¹¹ επιστρέψτε, λοιπόν, σ' αυτούς, αυτή την ημέρα, τα χωράφια τους, τους αμπελώνες τους, τους ελαιώνες τους, και τα σπίτια τους, και το ένα εκατοστό από το ασήμι, και το σιτάρι, το κρασί, και το λάδι, που απαιτείτε απ' αυτούς.
- ¹² Τότε, είπαν: Θα τα αποδώσουμε, και δεν θα ζητήσουμε τίποτε απ' αυτούς· θα κάνουμε έτσι, όπως λες εσύ. Τότε, κάλεσα τους ιερείς, και τους όρκισα, ότι θα πράξουν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο.
- ¹³ Ακόμα, ξετίναξα τον κόρφο μου, λέγοντας: Έτσι να ξετινάξει ο Θεός κάθε άνθρωπο από το σπίτι του, και από τον τόπο του, ο οποίος δεν θα εκτελέσει αυτό τον λόγο, και έτσι να είναι τιναγμένος και αδειανός. Και ολόκληρη η σύναξη είπε: Αμήν, και δόξασαν τον Κύριο. Και ο λαός έκανε σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο.

14 Και από την ημέρα που προστάχθηκα να είμαι κυβερνήτης τους στη γη τού Ιούδα, από τον 20^ο χρόνο μέχρι τον 32^ο χρόνο τού βασιλιά Αρταξέρξη, 12 χρόνια, εγώ και οι αδελφοί μου δεν φάγαμε το ψωμί τού κυβερνήτη.

15 Οι προηγούμενοι, όμως, κυβερνήτες, που ήσαν πριν από μένα, καταβάρυναν τον λαό, και έπαιρναν απ' αυτούς ψωμί και κρασί, εκτός από τους 40 σίκλους ασήμι· ακόμα και οι δούλοι τους εξουσίαζαν τον λαό· εγώ, όμως, δεν έκανα έτσι, επειδή φοβόμουν τον Θεό.

16 Και μάλιστα ενισχύθηκα στο έργο αυτό τού τείχους, και χωράφι δεν αγοράσαμε· και όλοι οι δούλοι μου ήσαν συγκεντρωμένοι εκεί στο έργο.

17 Ακόμα, στο τραπέζι μου ήσαν 150 άνδρες από τους Ιουδαίους και τους προεστώτες, και αυτοί που έρχονταν σε μας από τα έθνη, που ήσαν ολόγυρά μας.

18 Και το καθημερινό, που ετοιμαζόταν για μένα ήταν ένα βόδι και έξι εκλεκτά πρόβατα, και πουλιά ετοιμάζονταν για μένα, και μία φορά στις δέκα ημέρες υπήρχε αφθονία από κάθε είδος κρασιού· και όμως, δεν ζήτησα το ψωμί τού κυβερνήτη· επειδή, η δουλεία ήταν βαριά επάνω σ' αυτό τον λαό.

19 Θεέ μου, θυμήσου με προς αγαθό, για όλα όσα εγώ έκανα γι' αυτόν τον λαό.

ΝΕΕΜΙΑΣ 6

1 ΚΑΙ καθώς ο Σαναβαλλάτ, και ο Τωβίας, και ο Γησέμ,³ ο Άραβας, και οι υπόλοιποι από τους εχθρούς μας, άκουσαν ότι εγώ οικοδόμησα το τείχος, και δεν έμεινε πια σ' αυτό χάλασμα, αν και μέχρις εκείνον τον καιρό δεν είχα στήσει πόρτες επάνω στις πύλες,

2 ο Σαναβαλλάτ, και ο Γησέμ μού έστειλαν μηνυτές, λέγοντας: Ελάτε, και ας συγκεντρωθούμε μαζί σε κάποια από τις κωμοπόλεις στην πεδιάδα Ωνώ. Σκέφτονταν, βέβαια, να μου κάνουν κακό.

3 Και έστειλα σ' αυτούς μηνυτές λέγοντας: Κάνω ένα μεγάλο έργο και δεν μπορώ να κατέβω· γιατί να σταματήσει το έργο, όταν εγώ, αφήνοντάς το, κατέβω σε σας;

4 Και μου έστειλαν μηνυτές, τέσσερις φορές, μ' αυτό τον τρόπο· και εγώ τους αποκρίθηκα με τον ίδιο τρόπο.

5 Τότε ο Σαναβαλλάτ μού έστειλε τον δούλο του, με τον ίδιο τρόπο, για πέμπτη φορά, με ανοιχτή επιστολή στο χέρι του·

6 στην οποία ήταν γραμμένο: Ακούστηκε ανάμεσα στα έθνη, και ο Γασμού λέει, ότι εσύ και οι Ιουδαίοι σκέφτεστε να επαναστατήσετε· γι' αυτό εσύ οικοδομείς το τείχος, για να γίνεις βασιλιάς τους, σύμφωνα με τα λόγια αυτά·

⁷ ακόμα, διόρισες προφήτες, για να κηρύττουν για σένα στην Ιερουσαλήμ, και λένε: Υπάρχει βασιλιάς στον Ιούδα· και, τώρα, θα γίνει αναγγελία στον βασιλιά, σύμφωνα μ' αυτά τα λόγια· έλα, λοιπόν τώρα, και ας συσχεφτούμε μαζί.

⁸ Τότε, του έστειλα, λέγοντας: Δεν υπάρχουν τέτοια πράγματα όπως λες, αλλ' εσύ τα πλάθεις από την καρδιά σου.

⁹ Επειδή, όλοι αυτοί μάς φοβέριζαν, λέγοντας: Θα εξασθενήσουν τα χέρια τους από το έργο, και δεν θα εκτελεστεί. Τώρα, λοιπόν, Θεέ, ενδυνάμωσε τα χέρια μου.

¹⁰ Κι εγώ πήγα στο σπίτι του Σεμαΐα, γιου του Δαλαΐα, γιου του Μεεταβεήλ, που ήταν κλεισμένος· και είπε: Ας συγκεντρωθούμε μαζί στον οίκο του Θεού, μέσα στον ναό, και ας κλείσουμε τις πόρτες του ναού· επειδή, αυτοί έρχονται για να σε φονεύσουν· ναι, τη νύχτα έρχονται για να σε φονεύσουν.

¹¹ Αλλά, εγώ απάντησα: Άνθρωπος τέτοιος όπως εγώ θα έφευγα; Και ποιος, όπως εγώ, θα έμπαινε στον ναό για να σώσει τη ζωή του; Δεν θα μπω.

¹² Και να, γνώρισα ότι ο Θεός δεν τον έστειλε για να προφέρει αυτή την προφητεία εναντίον μου· αλλά, ότι ο Τωβίας και ο Σαναβαλλάτ τον είχαν μισθώσει.

¹³ Ήταν μισθωμένος γι' αυτό, για να φοβηθώ, και να πράξω έτσι και να αμαρτήσω, και να έχουν αφορμή να με κακολογήσουν, και να με κοροϊδέψουν.

¹⁴ Θεέ μου, θυμήσου τον Τωβία και τον Σαναβαλλάτ, σύμφωνα μ' αυτά τα έργα τους, και ακόμα την προφήτισσα Νωαδία και τους υπόλοιπους προφήτες, που με φοβέριζαν.

¹⁵ Έτσι συντελέστηκε το τείχος την 25 η ημέρα του μήνα Ελούλ, μέσα σε 52 ημέρες.

¹⁶ Και όταν άκουσαν όλοι οι εχθροί μας, φοβήθηκαν τότε όλα τα έθνη, που ήσαν γύρω μας, και ταπεινώθηκαν υπερβολικά στα μάτια τους· επειδή, γνώρισαν ότι από τον Θεό μας έγινε αυτό το έργο.

¹⁷ Επιπλέον, εκείνες τις ημέρες οι πρόκριτοι του Ιούδα έστελναν συνεχώς τις επιστολές τους στον Τωβία, και εκείνες του Τωβία έρχονταν σ' αυτούς.

¹⁸ Επειδή, στον Ιούδα υπήρχαν πολλοί ορκισμένοι σ' αυτόν, για τον λόγο ότι ήταν γαμπρός του Σεχανία, γιου του Αράχ· και ο Ιωανάν, ο γιος του, είχε πάρει τη θυγατέρα του Μεσουλλάμ, γιου του Βαραχία.

¹⁹ Μάλιστα, διηγούνταν μπροστά μου τις αγαθοεργίες του, και του ανέφεραν τα λόγια μου. Και ο Τωβίας έστειλε επιστολές για να με φοβερίζει.

NEEMIAS 7

- ¹ ΚΑΙ αφού χτίστηκε το τείχος, και έστησα τις πόρτες, και διορίστηκαν οι πυλωροί, και οι ψαλτωδοί, και οι Λευίτες,
- ² έδωσα προσταγές για την Ιερουσαλήμ στον αδελφό μου Ανανί, και στον Ανανία, τον άρχοντα του φρουρίου· επειδή, ήταν ως άνθρωπος πιστός, και φοβούμενος τον Θεό, περισσότερο από πολλούς.
- ³ Και τους είπα: Ας μη ανοίγονται οι πύλες τής Ιερουσαλήμ μέχρις ότου θερμάνει ο ήλιος· και, ενώ εκείνοι θα είναι παρόντες, να κλείνονται οι πόρτες, και να ασφαρίζονται· και να διορίζονται βάρδιες φύλαξης από τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, κάθε ένας στη βάρδια του, και κάθε ένας απέναντι από το σπίτι του.
- ⁴ Και η πόλη ήταν ευρύχωρη και μεγάλη, και ο λαός σ' αυτή λίγος, και δεν υπήρχαν χτισμένα σπίτια.
- ⁵ Και μου έβαλε ο Θεός στην καρδιά μου να συγκεντρώσω τους πρόκριτους, και τους προεστώτες, και τον λαό, για να απαριθμηθούν κατά γενεαλογία. Και βρήκα ένα βιβλίο τής γενεαλογίας εκείνων που ανέβηκαν αρχικά, και βρήκα σ' αυτό γραμμένο τα εξής:
- ⁶ Αυτοί είναι οι άνθρωποι της επαρχίας, που ανέβηκαν από την αιχμαλωσία, απ' αυτούς που μετοικίστηκαν, τους οποίους ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, μετοίκισε και οι οποίοι γύρισαν στην Ιερουσαλήμ και στην Ιουδαία κάθε ένας στην πόλη του·
- ⁷ αυτοί που ήρθαν μαζί με τον Ζοροβάβελ, τον Ιησού, τον Νεεμία, τον Αζαρία,⁴ τον Ρααμιά, τον Νααμανί, τον Μαροδοχαίο, τον Βιλσάν, τον Μισπερέθ, τον Βιγουαί, τον Νεούμ, τον Βαανά. Ο αριθμός των ανδρών τού λαού Ισραήλ ήσαν:
- ⁸ Οι γιοι τού Φαρώς, 2.172.
- ⁹ Οι γιοι τού Σεφατία, 372.
- ¹⁰ Οι γιοι τού Αράχ, 652.
- ¹¹ Οι γιοι τού Φαάθ-μωάβ, από τους γιους τού Ιησού και του Ιωάβ, 2.818.
- ¹² Οι γιοι τού Ελάμ, 1.254.
- ¹³ Οι γιοι τού Ζαθθού, 845.
- ¹⁴ Οι γιοι τού Ζακχαί, 760.
- ¹⁵ Οι γιοι τού Βιννουϊ, 648.
- ¹⁶ Οι γιοι τού Βηβαϊ, 628.
- ¹⁷ Οι γιοι τού Αζγάδ, 2.322.
- ¹⁸ Οι γιοι τού Αδωνικάμ, 667.

- 19 Οι γιοι του Βιγουαί, 2.067.
- 20 Οι γιοι του Αδίν, 655.
- 21 Οι γιοι του Ατήρ, από τον Εζεκία, 98.
- 22 Οι γιοι του Ασούμ, 328.
- 23 Οι γιοι του Βησαί, 324.
- 24 Οι γιοι του Αρίφ, 112.
- 25 Οι γιοι του Γαβαών, 95.
- 26 Οι άνδρες τής Βηθλεέμ και της Νετωφά, 188.
- 27 Οι άνδρες τής Αναθώθ, 128.
- 28 Οι άνδρες τής Βαιθ-ασμαβέθ, 42.
- 29 Οι άνδρες τής Κιριάθ-ιαρείμ, της Χεφειρά, και της Βηρώθ, 743.
- 30 Οι άνδρες τής Ραμά και της Γαβαά, 621.
- 31 Οι άνδρες τής Μιχμάς, 122.
- 32 Οι άνδρες τής Βαιθήλ και της Γαι, 123.
- 33 Οι άνδρες τής άλλης Νεβώ, 52.
- 34 Οι γιοι του άλλου Ελάμ, 1.254.
- 35 Οι γιοι τής Χαρήμ, 320.
- 36 Οι γιοι τής Ιεριχώ, 345.
- 37 Οι γιοι τής Λωδ, της Αδίδ, και της Ωνώ, 721.
- 38 Οι γιοι τής Σεναά, 3.930.
- 39 Οι ιερείς: Οι γιοι του Ιεδαΐα, από την οικογένεια του Ιησού, 973.
- 40 Οι γιοι του Ιμμήρ, 1.052.
- 41 Οι γιοι του Πασχώρ, 1.247.
- 42 Οι γιοι του Χαρήμ, 1.017.
- 43 Οι Λευίτες: Οι γιοι του Ιησού από τον Καδμihήλ, από τους γιους του Ωδαΐα, 574.
- 44 Οι ψαλτωδοί: Οι γιοι του Ασάφ, 148.
- 45 Οι πυλωροί: Οι γιοι του Σαλλούμ, οι γιοι του Ατήρ, οι γιοι του Ταλμών, οι γιοι του Ακκούβ, οι γιοι του Ατιτά, οι γιοι του Σωβαΐ, 138.
- 46 Οι Νεθινείμ: Οι γιοι του Σιχά, οι γιοι του Ασουφά, οι γιοι του Ταββαώθ,

- 47 οι γιοι τού Κηρώς, οι γιοι τού Σιαά, οι γιοι τού Φαδών,
 48 οι γιοι τού Λεβανά, οι γιοι τού Αγαβά, οι γιοι τού Σαλμαί,
 49 οι γιοι τού Ανάν, οι γιοι τού Γιδδήλ, οι γιοι τού Γάάρ,
 50 οι γιοι τού Ρεαΐα, οι γιοι τού Ρεσίν, οι γιοι τού Νεκωδά,
 51 οι γιοι τού Γαζάμ, οι γιοι τού Ουζά, οι γιοι τού Φασεά,
 52 οι γιοι τού Βησαί, οι γιοι τού Μεουνείμ, οι γιοι τού Ναφουσεσείμ,
 53 οι γιοι τού Βακβούκ, οι γιοι τού Ακουφά, οι γιοι τού Αρούρ,
 54 οι γιοι τού Βασλίθ, οι γιοι τού Μεϊδά, οι γιοι τού Αρσά,
 55 οι γιοι τού Βαρκώς, οι γιοι τού Σισάρα, οι γιοι τού Θαμά,
 56 οι γιοι τού Νεσιά, οι γιοι τού Ατιφά.
 57 Οι γιοι τών δούλων τού Σολομώντα: οι γιοι τού Σωταΐ, οι γιοι τού Σωφερέθ, οι γιοι τού Φερεϊδά,
 58 οι γιοι τού Ιααλά, οι γιοι τού Δαρκών, οι γιοι τού Γιδδήλ,
 59 οι γιοι τού Σεφατία, οι γιοι τού Αττίλ, οι γιοι τού Φοχερέθ από τη Σεβαΐμ, οι γιοι τού Αμών.
 60 Όλοι οι Νεθινείμ, και οι γιοι τών δούλων τού Σολομώντα, ήσαν 392.
 61 Και ήσαν αυτοί που ανέβηκαν από τη Θελ-μελάχ, τη Θελ-αρησά, τη Χερούβ, την Αδδών, και την Ιμμήρ· δεν μπορούσαν, όμως, να δείξουν την οικογένεια της πατριάς τους, και το σπέρμα τους, αν ήσαν από τον Ισραήλ.
 62 Οι γιοι τού Δαλαΐα, οι γιοι τού Τωβία, οι γιοι τού Νεκωδά, 642.
 63 Και από τους ιερείς: Οι γιοι τού Αβαΐα, οι γιοι τού Ακκώς, οι γιοι τού Βαρζελλαΐ, που πήρε γυναίκα από τις θυγατέρες τού Βαρζελλαΐ τού Γαλααδίτη, και ονομάστηκε σύμφωνα με το όνομά τους.
 64 Αυτοί ζήτησαν την καταγραφή τους ανάμεσα σ' αυτούς που απαριθμήθηκαν σύμφωνα με τη γενεαλογία, και δεν βρέθηκε· γι' αυτό, αποβλήθηκαν από την ιερατεία.
 65 Και ο Θιρσαθά τούς είπε, να μη φάνε από τα αγιότατα πράγματα, μέχρις ότου αναφανεί ιερέας με τα Ουρίμ και τα Θουμμίμ.
 66 Ολόκληρη μαζί η σύναξη ήσαν 42.360,
 67 εκτός από τους δούλους τους και τις δούλες τους, που ήσαν 7.337· και εκτός απ' αυτούς ήσαν και 245 ψαλτωδοί και ψάλτριες.
 68 Τα άλογά τους, 736· τα μουλάρια τους, 245·
 69 οι καμήλες, 435· τα γαϊδούρια, 6.720.

⁷⁰ Και μερικοί από τους αρχηγούς των πατριών έδωσαν για το έργο. Ο Θιρσαθά έδωσε στο θησαυροφυλάκιο 1.000 δραχμές χρυσάφι, 50 φιάλες, 530 ιερατικούς χιτώνες.

⁷¹ Και μερικοί από τους αρχηγούς των πατριών έδωσαν στο θησαυροφυλάκιο του έργου 20.000 δραχμές χρυσάφι, και 2.200 μνες ασήμι.

⁷² Και εκείνο που δόθηκε από τον υπόλοιπο λαό ήταν 20.000 δραχμές χρυσάφι, και 2.000 μνες ασήμι, και 67 ιερατικοί χιτώνες.

⁷³ Έτσι, οι ιερείς, και οι Λευίτες, και οι πυλωροί, και οι ψαλτωδοί και ένα μέρος από τον λαό, και οι Νεθινείμ, και ολόκληρος ο Ισραήλ, κατοίκησαν στις πόλεις τους· και όταν έφτασε ο έβδομος μήνας, οι γιοι Ισραήλ ήσαν στις πόλεις τους.

NEEMIAS 8

¹ ΚΑΙ συγκεντρώθηκε ολόκληρος ο λαός, σαν ένας άνθρωπος, στην πλατεία που ήταν μπροστά στην πύλη των νερών· και είπαν στον Έσδρα, τον γραμματέα, να φέρει το βιβλίο τού νόμου τού Μωυσή, που ο Κύριος είχε προστάξει στον Ισραήλ.

² Και την πρώτη ημέρα τού έβδομου μήνα ο Έσδρας, ο ιερέας, έφερε τον νόμο μπροστά στη σύναξη, και των ανδρών και των γυναικών και όλων εκείνων, που ακούγοντας μπορούσαν να καταλαβαίνουν.

³ Και διάβασε μέσα απ' αυτόν, στην πλατεία, που ήταν μπροστά στην πύλη των νερών, από την αυγή μέχρι το μεσημέρι, μπροστά στους άνδρες και στις γυναίκες, και σ' εκείνους που μπορούσαν να καταλαβαίνουν· και τα αυτιά όλου τού λαού πρόσεχαν στο βιβλίο τού νόμου.

⁴ Και ο Έσδρας, ο γραμματέας, στεκόταν επάνω σε ένα ξύλινο βήμα, που έφτιαξαν επίτηδες· και κοντά του στεκόταν ο Ματθαθίας, και ο Σεμά, και ο Αναΐας, και ο Ουρίας, και ο Χελκίας, και ο Μασσίας, από τα δεξιά του· και από τα αριστερά του, ο Φεδαΐας, και ο Μισαήλ, και ο Μαλχίας, και ο Ασούμ, και ο Ασβαδανά, ο Ζαχαρίας, και ο Μεσουλλάμ.

⁵ Και ο Έσδρας άνοιξε το βιβλίο μπροστά σε όλο τον λαό· (επειδή, ήταν πιο πάνω από όλο τον λαό·) και όταν το άνοιξε, ολόκληρος ο λαός σηκώθηκε.

⁶ Και ο Έσδρας ευλόγησε τον Κύριο, τον μεγάλο Θεό. Και ολόκληρος ο λαός αποκρίθηκε: Αμήν, Αμήν, υψώνοντας τα χέρια τους· και αφού έσκυψαν, προσκύνησαν τον Κύριο με τα πρόσωπα στη γη.

⁷ Και ο Ιησούς, και ο Βανί, και ο Σερεβίας, ο Ιαμείν, ο Ακκούβ, ο Σαββεθαΐ, ο Ωδίας, ο Μασσίας, ο Κελιτά, ο Αζαρίας, ο Ιωζαβάδ, ο Ανάν, ο Φελαΐας, και οι Λευίτες, εξηγούσαν στον λαό τον νόμο· και ο λαός στεκόταν στον τόπο του.

⁸ Και διάβασαν μέσα από το βιβλίο τού νόμου τού Θεού ευδιάκριτα, και έδωσαν την έννοια, και εξήγησαν όσα διαβάζονταν.

⁹ Και ο Νεεμίας, (αυτός είναι ο Θιρσαθά), και ο Έσδρας, ο ιερέας ο γραμματέας, και οι Λευίτες, που εξηγούσαν στον λαό, είπαν σε ολόκληρο τον λαό: Αυτή η ημέρα είναι άγια στον Κύριο τον Θεό σας· να μη πενθείτε ούτε να κλαίτε. Επειδή, ολόκληρος ο λαός έκλαιγε, καθώς άκουσε τα λόγια τού νόμου.

¹⁰ Και τους είπε: Πηγαίνετε, να φάτε παχιά, και να πιείτε γλυκά κρασιά, και να στείλετε μερίδες και σ' εκείνους που δεν έχουν τίποτε ετοιμασμένο· επειδή, η ημέρα αυτή είναι άγια στον Κύριό μας· και να μη λυπάστε· επειδή, η χαρά τού Κυρίου είναι η δύναμή σας.

¹¹ Και οι Λευίτες καθησύχασαν ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Ησυχάστε, επειδή η ημέρα αυτή είναι άγια, και να μη λυπάστε.

¹² Και ολόκληρος ο λαός αναχώρησε για να φάνε, και να πιουν, και να στείλουν μερίδες, και να κάνουν μεγάλη ευφροσύνη, επειδή ενόησαν τα λόγια που τους φανέρωσαν.

¹³ Και τη δεύτερη ημέρα, οι άρχοντες των πατριών ολόκληρου του λαού, οι ιερείς, και οι Λευίτες, συγκεντρώθηκαν στον Έσδρα, τον γραμματέα, για να διδαχθούν τα λόγια τού νόμου.

¹⁴ Και βρήκαν γραμμένο στον νόμο, που ο Κύριος είχε προστάξει διαμέσου τού Μωυσή, να κατοικήσουν οι γιοι Ισραήλ σε σκηνές στη γιορτή τού έβδομου μήνα·

¹⁵ και να δημοσιεύσουν και να διακηρύξουν σε όλες τις πόλεις τους, και στην Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Βγείτε έξω στο βουνό, και φέρτε κλαδιά ελιάς, και κλαδιά αγριελιάς, και κλαδιά μυρσίνης, και κλαδιά φοινίκων, και κλαδιά δασόφυλλων δέντρων, για να κάνετε σκηνές, σύμφωνα με το γραμμένο.

¹⁶ Και καθώς ο λαός βγήκε έξω, έφερε, και έκαναν σκηνές για τον εαυτό τους, κάθε ένας επάνω στην ταράτσα του, και στις αυλές τους, και στις αυλές τού οίκου τού Θεού, και στην πλατεία τής πύλης των νερών, και στην πλατεία τής πύλης τού Εφραΐμ.

¹⁷ Και ολόκληρη η σύναξη αυτών που επέστρεψαν από την αιχμαλωσία έκανε σκηνές, και κάθησαν στις σκηνές· επειδή, από τις ημέρες τού Ιησού, του γιου τού Ναυή, μέχρι εκείνη την ημέρα, οι γιοι Ισραήλ δεν είχαν κάνει έτσι. Και έγινε μεγάλη ευφροσύνη, σε υπερβολικό βαθμό.

¹⁸ Και κάθε ημέρα, από την πρώτη ημέρα μέχρι την τελευταία ημέρα, διάβαζε μέσα από το βιβλίο τού νόμου τού Θεού. Και έκαναν γιορτή επτά ημέρες· και την όγδοη ημέρα, έκαναν παλλαϊκή σύναξη, σύμφωνα με τα διαταγμένα.

NEEMIAS 9

¹ Και την 24 η ημέρα αυτού τού μήνα οι γιοι Ισραήλ συγκεντρώθηκαν με νηστεία, και με σάκους, και με χώμα επάνω τους.

- ² Και χωρίστηκε το σπέρμα τού Ισραήλ από όλους τούς ξένους· και καθώς στάθηκαν όρθιοι, εξομολογήθηκαν τις αμαρτίες τους, και τις ανομίες των πατέρων τους.
- ³ Και καθώς στάθηκαν όρθιοι στον τόπο τους, διάβασαν στο βιβλίο τού νόμου τού Κυρίου τού Θεού τους, για ένα τέταρτο της ημέρας· και για ένα τέταρτο εξομολογούνταν, και προσκυνούσαν τον Κύριο τον Θεό τους.
- ⁴ Τότε σηκώθηκε επάνω στο βήμα των Λευιτών ο Ιησούς, και ο Βανί, ο Καδμιήλ, ο Σεβανίας, ο Βουννί, ο Σερεβίας, ο Βανί, και ο Χανανί, και αναβόησαν με δυνατή φωνή στον Κύριο τον Θεό τους.
- ⁵ Και οι Λευίτες, ο Ιησούς, και ο Καδμιήλ, ο Βανί, ο Ασαβνίας, ο Σερεβίας, ο Ωδίας, ο Σεβανίας, και ο Πεθαΐα, είπαν: Σηκωθείτε, ευλογήστε τον Κύριο τον Θεό σας, από τον αιώνα μέχρι τον αιώνα· και ας είναι, Θεέ, ευλογητό το ένδοξό σου όνομα, που είναι πιο πάνω από κάθε ευλογία και αίνηση.
- ⁶ Εσύ αυτός είσαι ο μόνος Κύριος· εσύ δημιούργησες τον ουρανό, τους ουρανούς των ουρανών, και ολόκληρη τη στρατιά τους, τη γη, και όλα όσα είναι επάνω σ' αυτή, τις θάλασσες, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτές, και εσύ ζωοποιείς όλα αυτά· και εσένα προσκυνούν οι στρατιές των ουρανών.
- ⁷ Εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός, που διάλεξες τον Άβραμ, και τον έβγαλες από την Ουρ των Χαλδαιών, και του έδωσες το όνομα Αβραάμ·
- ⁸ και βρήκες την καρδιά του πιστή μπροστά σου, και έκανες σ' αυτόν διαθήκη, ότι θα δώσεις τη γη των Χαναανίων, των Χετταίων, των Αμορραίων, και των Φερεζαίων, και των Ιεβουσαίων, και των Γεργεσαίων, ότι θα τη δώσεις στο σπέρμα του· και εκτέλεσες τα λόγια σου· επειδή, εσύ είσαι δίκαιος.
- ⁹ Και είδες τη θλίψη των πατέρων μας στην Αίγυπτο, και άκουσες την κραυγή τους στην Ερυθρά Θάλασσα·
- ¹⁰ και έδειξες σημεία και τέρατα ενάντια στον Φαραώ, και ενάντια σε όλους τούς δούλους του, και ενάντια σε ολόκληρο τον λαό τής γης του· επειδή, γνώρισες ότι υπερηφανεύθηκαν εναντίον τους. Και έκανες στον εαυτό σου όνομα, όπως τη σημερινή ημέρα.
- ¹¹ Και έσχιες στα δύο τη θάλασσα μπροστά τους, και διάβηκαν διαμέσου ξηράς, στο μέσον τής θάλασσας· και εκείνους που τους καταδίωκαν, τους έρριξες στα βάθη, σαν μια πέτρα σε δυνατά νερά·
- ¹² και τους οδήγησες την ημέρα με στύλο νεφέλης, και τη νύχτα με στύλο φωτιάς, για να φωτίζεις σ' αυτούς τον δρόμο, από τον οποίο επρόκειτο να περάσουν.
- ¹³ Και κατέβηκες επάνω στο βουνό Σινά, και μίλησες μαζί τους από τον ουρανό, και τους έδωσες ευθείες κρίσεις, και αληθινούς νόμους, διατάγματα και αγαθές εντολές·

- 14** και το άγιο σάββατό σου το έκανες σ' αυτούς γνωστό, και τους πρόσταξες εντολές, και διατάγματα, και νόμους, διαμέσου τού Μωυσή, του δούλου σου.
- 15** Και στην πείνα τους, έδωσες σ' αυτούς ψωμί από τον ουρανό, και στη δίψα τους, έβγαλες σ' αυτούς νερό από πέτρα· και τους είπες να μπουν μέσα για να κληρονομήσουν τη γη, για την οποία ύψωσες το χέρι σου ότι θα τη δώσεις σ' αυτούς.
- 16** Εκείνοι, όμως, και οι πατέρες μας υπερηφανεύθηκαν, και σκλήρυναν τον τράχηλό τους, και δεν υπάκουσαν στις εντολές σου·
- 17** και αρνήθηκαν να υπακούσουν και δεν θυμήθηκαν τα θαυμάσιά σου, που έκανες σ' αυτούς· αλλά, σκλήρυναν τον τράχηλό τους, και στην αποστασία τους διόρισαν αρχηγό για να επιστρέψουν στη δουλεία τους. Αλλά, εσύ είσαι Θεός συγχωρητικός, ελεήμονας και οικτίρμονας, μακρόθυμος και πολυέλεος, και δεν τους εγκατέλειψες.
- 18** Μάλιστα, όταν έκαναν για τον εαυτό τους ένα χωνευτό μοσχάρι, και είπαν: Αυτός είναι ο Θεός σου, που σε ανέβασε από την Αίγυπτο, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς·
- 19** εσύ, όμως, στους μεγάλους σου οικτιρμούς, δεν τους εγκατέλειψες στην έρημο· ο στύλος τής νεφέλης δεν ξέκλινε απ' αυτούς την ημέρα, για να τους οδηγεί στον δρόμο, ούτε ο στύλος τής φωτιάς τη νύχτα, για να φωτίζει σ' αυτούς, και τον δρόμο από τον οποίο επρόκειτο να περάσουν.
- 20** Και τους έδωσες το αγαθό σου πνεύμα, για να τους συνετίζει· και δεν τους στέρησες το μάννα σου από το στόμα τους, και τους έδωσες και νερό στη δίψα τους.
- 21** Και τους έθρεψες 40 χρόνια στην έρημο· δεν τους έλειψε τίποτε· τα ιμάτιά τους δεν πάλιωσαν, και τα πόδια τους δεν πρήστηκαν.
- 22** Και τους έδωσες βασιλεία και λαούς, και τα διαμοίρασες σ' αυτούς για μερίδες· και κληρονόμησαν τη γη τού Σηών, και τη γη τού βασιλιά τής Εσεβών, και τη γη τού Ωγ, του βασιλιά τής Βασάν.
- 23** Και πλήθυνες τους γιους τους όπως τα αστέρια τού ουρανού· και τους έφερες στη γη, στην οποία είπες στους πατέρες τους να μπουν μέσα, για να την κληρονομήσουν.
- 24** Και οι γιοι τους μπήκαν μέσα και κληρονόμησαν τη γη· και υπέταξες μπροστά τους τούς κατοίκους τής γης, τους Χαναναίους, και τους παρέδωσες στα χέρια τους, και τους βασιλιάδες τους, και τους λαούς τής γης, για να κάνουν σ' αυτούς σύμφωνα με τη θέλησή τους.
- 25** Και κυρίευσαν ισχυρές πόλεις, και εύφορη γη, και κληρονόμησαν σπίτια γεμάτα από όλα τα αγαθά, πηγάδια ανοιγμένα, αμπελώνες και ελαιώνες, και καρποφόρα δέντρα σε αφθονία· και έφαγαν και χόρτασαν, και πάχυναν και απόλαυσαν, μέσα στη μεγάλη σου αγαθότητα.

26 Και απείθισαν και επαναστάτησαν εναντίον σου, και έρριξαν τον νόμο σου πίσω από τις πλάτες τους, και φόνευσαν τους προφήτες σου, που διαμαρτύρονταν εναντίον τους, για να τους κάνουν να επιστρέψουν σε σένα, και έπραξαν μεγάλους παροργισμούς.

27 Γι' αυτό, τους παρέδωσες στο χέρι αυτών που τους έθλιψαν και τους κατέθλιψαν· και στον καιρό τής θλίψης τους, αναβόησαν σε σένα, και εσύ τούς εισάκουσες από τον ουρανό· και σύμφωνα με τους πολλούς οικτιρμούς σου έδωσες σ' αυτούς σωτήρες, και τους έσωσαν από το χέρι αυτών που τους έθλιβαν.

28 Αλλά, αφού αναπαύθηκαν, στράφηκαν στο να πράττουν πονηρά μπροστά σου· γι' αυτό, τους εγκατέλειψες στο χέρι των εχθρών τους, και τους εξουσίασαν· όταν, όμως, επέστρεψαν, και αναβόησαν σε σένα, εσύ τους εισάκουσες από τον ουρανό· και πολλές φορές τούς ελευθέρωσες σύμφωνα με τους οικτιρμούς σου.

29 Και διαμαρτυρήθηκες εναντίον τους, για να τους κάνεις να επιστρέψουν στον νόμο σου· όμως, αυτοί υπερηφανεύθηκαν, και δεν υπάκουσαν στις εντολές σου, αλλά αμάρτησαν στις κρίσεις σου, τις οποίες, αν κάποιος τις εκτελεί, θα ζήσει διαμέσου αυτών· και έστρεψαν πλάτες απείθειας,⁶ και σκλήρυναν τον τράχηλό τους, και δεν άκουσαν.

30 Και όμως, πολλά χρόνια τούς υπέμεινες και διαμαρτυρήθηκες εναντίον τους, διαμέσου τού πνεύματός σου, διαμέσου των προφητών σου· αλλά, δεν έδωσαν ακρόαση· γι' αυτό, τους παρέδωσες στο χέρι τών λαών τών τόπων.

31 Όμως, εξαιτίας των πολλών οικτιρμών σου δεν τους συντέλεσες ούτε τους εγκατέλειψες· επειδή, είσαι Θεός οικτίρμονας και ελεήμονας.

32 Τώρα, λοιπόν, Θεέ μας, ο μεγάλος, ο ισχυρός και φοβερός Θεός, που φυλάττεις τη συνθήκη και το έλεος, ας μη φανεί μικρή μπροστά σου όλη η θλίψη, που μας βρήκε, τους βασιλιάδες μας, τους άρχοντές μας, και τους ιερείς μας, και τους προφήτες μας, και τους πατέρες μας, και ολόκληρο τον λαό σου, από τις ημέρες των βασιλιάδων τής Ασσυρίας μέχρι αυτή την ημέρα.

33 Είσαι, βέβαια, δίκαιος σε όλα όσα ήρθαν επάνω μας· επειδή, εσύ μεν έκανες αλήθεια, εμείς όμως ασεβήσαμε.

34 Και οι βασιλιάδες μας, οι άρχοντές μας, οι ιερείς μας, και οι πατέρες μας, δεν φύλαξαν τον νόμο σου, και δεν έδωσαν προσοχή στις εντολές σου, και στα μαρτύριά σου, με τα οποία διαμαρτυρήθηκες εναντίον τους.

35 Επειδή, αυτοί, στη βασιλεία τους, και στη μεγάλη σου αγαθοσύνη, που έδωσες σ' αυτούς, στην πλατιά και εύφορη γη, που τους έδωσες, δεν σε δούλεψαν ούτε στράφηκαν μακριά από τα πονηρά τους έργα.

36 Δες, δούλοι είμαστε αυτή την ημέρα· μέσα στη γη, που έδωσες στους πατέρες μας, για να τρώνε τον καρπό της και τα αγαθά της, δες, δούλοι είμαστε επάνω σ' αυτή·

37 και αυτή δίνει μεγάλη αφθονία στους βασιλιάδες, που επέβαλες επάνω μας εξαιτίας των αμαρτιών μας· και κατεξουσιάζουν επάνω στα σώματά μας, και επάνω στα κτήνη μας, σύμφωνα με την αρέσκειά τους· και είμαστε σε μεγάλη θλίψη.

38 Γι' αυτό, εξαιτίας όλων αυτών, εμείς κάνουμε μία πιστή συνθήκη, και τη γράφουμε· και την επισφραγίζουν οι άρχοντές μας, οι Λευίτες μας, και οι ιερείς μας.

ΝΕΕΜΙΑΣ 10

1 ΚΑΙ εκείνοι που επισφράγισαν τη συνθήκη, ήσαν ο Νεεμίας, ο Θιρσαθά, ο γιος τού Αχαλία, και ο Σεδεκίας,

2 ο Σεραΐας, ο Αζαρίας, ο Ιερεμίας,

3 ο Πασχώρ, ο Αμαρίας, ο Μαλχίας,

4 ο Χατπούς, ο Σεβανίας, ο Μαλλούχ,

5 ο Χαρήμ, ο Μερημώθ, ο Οβαδία,

6 ο Δανιήλ, ο Γιννεθών, ο Βαρούχ,

7 ο Μεσουλλάμ, ο Αβιά, ο Μειαμείν,

8 ο Μασζίας, ο Βιλγαΐ, ο Σεμαΐας, αυτοί ήσαν οι ιερείς.

9 Και οι Λευίτες: Ο Ιησούς, ο γιος τού Αζανία, ο Βιννουΐ, από τους γιους τού Ηναδάδ, ο Καδμιήλ·

10 και οι αδελφοί τους, ο Σεβανίας, ο Ωδίας, ο Κελιτά, ο Φελαΐας, ο Ανάν,

11 ο Μιχά, ο Ρεώβ, ο Ασαβίας,

12 ο Ζακχούρ, ο Σερεβίας, ο Σεβανίας,

13 ο Ωδίας, ο Βανί, ο Βενινού.

14 Οι άρχοντες του λαού: Ο Φαρώς, ο Φάθ-μωάβ, ο Ελάμ, ο Ζατθού, ο Βανί,

15 ο Βουννί, ο Αζγάδ, ο Βηβαΐ,

16 ο Αδωνίας, ο Βιγουαί, ο Αδίν,

17 ο Ατήρ, ο Εζεκίας, ο Αζούρ,

18 ο Ωδίας, ο Ασούμ, ο Βησαί

19 ο Αρίφ, ο Αναθώθ, ο Νεβαΐ,

- 20 ο Μαγφίας, ο Μεσουλλάμ, ο Εζείρ,
 21 ο Μεσηζαβεήλ, ο Σαδώκ, ο Ιαδδουά,
 22 ο Φελατίας, ο Ανάν, ο Αναΐας,
 23 ο Ωσηέ, ο Ανανίας, ο Ασσούβ,
 24 ο Αλλωής, ο Φιλεά, ο Σωβήκ,
 25 ο Ρεούμ, ο Ασαβνά, ο Μασσίας,
 26 και ο Αχιά, ο Ανάν, ο Γανάν,
 27 ο Μαλλούχ, ο Χαρήμ, ο Βαανά.
- 28 Και το υπόλοιπο του λαού, οι ιερείς, οι Λευίτες, οι πυλωροί, οι ψαλτωδοί, οι Νεθινείμ, και όλοι αυτοί που αποχωρίστηκαν από τους λαούς των τόπων, προς τον νόμο τού Θεού, οι γυναίκες τους, οι γιοι τους, και οι θυγατέρες τους, καθένας που καταλάβαινε και είχε σύνεση,
 29 ενώθηκαν μαζί με τους αδελφούς τους, τους δικούς τους πρόκριτους, και μπήκαν κάτω από κατάρα και από όρκο, να περπατούν στον νόμο τού Θεού, που δόθηκε διαμέσου τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού, και να τηρούν και να εκτελούν όλες τις εντολές τού Κυρίου, του Κυρίου μας, και τις κρίσεις του, και τα διατάγματά του·
 30 και ότι δεν θα δώσουμε τις θυγατέρες μας στους λαούς τής γης, και τις θυγατέρες τους δεν θα πάρουμε στους γιους μας·
 31 και, αν οι λαοί τής γης φέρουν αγοράσιμα ή οποιεσδήποτε τροφές να πουλήσουν την ημέρα τού σαββάτου, ότι δεν θα τα πάρουμε απ' αυτούς σε ημέρα σαββάτου, και σε άγια ημέρα· και ότι θα αφήσουμε τον έβδομο χρόνο, και την απαίτηση κάθε χρέους.
 32 Προστάξαμε ακόμα στον εαυτό μας, να επιφορτιστούμε να δίνουμε κάθε χρόνο ένα τρίτο τού σίκλου για την υπηρεσία τού οίκου τού Θεού μας,
 33 για τους άρτους τής πρόθεσης, και για την παντοτινή προσφορά από άλφита, και για το παντοτινό ολοκαύτωμα, των σαββάτων, των νεομηνιών, για τις επίσημες γιορτές, και για τα άγια πράγματα και για τις προσφορές περί αμαρτίας, για να κάνουμε εξιλέωση για τον Ισραήλ, και για κάθε έργο τού οίκου τού Θεού μας.
 34 Και ρίξαμε κλήρους ανάμεσα στους ιερείς των Λευιτών, και τον λαό για την προσφορά των ξύλων, για να τα φέρουν στον οίκο τού Θεού μας, σύμφωνα με τις οικογένειες των πατριών μας, σε ορισμένους καιρούς κάθε χρόνο, για να καίνε επάνω στο θυσιαστήριο του Κυρίου τού Θεού μας, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο·

35 και για να φέρουμε τα πρωτογεννήματα της γης μας, και τα πρωτογεννήματα των καρπών κάθε δέντρου, κάθε χρόνο, στον οίκο του Κυρίου·

36 και τα πρωτότοκα των γιών μας, και των κτηνών μας, σύμφωνα με το γραμμένο στον νόμο, και τα πρωτότοκα των βοδιών μας και των κοπαδιών μας, να τα φέρουμε στον οίκο του Θεού μας, στους ιερείς, που υπηρετούν στον οίκο του Θεού μας·

37 και να φέρουμε τις απαρχές του φυράματός μας, και τις προσφορές μας, και τους καρπούς κάθε δέντρου, του κρασιού και του λαδιού, στους ιερείς, και στα οικήματα του οίκου του Θεού μας· και τα δέκατα της γης μας στους Λευίτες, και αυτοί οι Λευίτες να παίρνουν τα δέκατα σε όλες τις πόλεις των γεωργικών περιοχών μας.

38 Και ο ιερέας, ο γιος του Ααρών, θα είναι μαζί με τους Λευίτες, όταν οι Λευίτες παίρνουν τα δέκατα· και οι Λευίτες θα φέρνουν το ένα δέκατο των δεκάτων επάνω στον οίκο του Θεού μας, στα οικήματα του οίκου του θησαυρού.

39 Επειδή, οι γιοι Ισραήλ και οι γιοι Λευί θα φέρνουν τις προσφορές από το σιτάρι, το κρασί και το λάδι, στα οικήματα, όπου είναι τα σκεύη του αγιαστηρίου, και οι ιερείς που υπηρετούν, και οι πυλωροί, και οι ψαλτωδοί· και δεν θα εγκαταλείψουμε τον οίκο του Θεού μας.

NEEMIAS 11

1 ΚΑΙ οι άρχοντες του λαού κατοίκησαν στην Ιερουσαλήμ· και το υπόλοιπο του λαού έρριξαν κλήρους, για να φέρουν έναν από τους δέκα να κατοικήσει στην Ιερουσαλήμ, την άγια πόλη, ενώ τα εννιά μέρη στις άλλες πόλεις.

2 Και ο λαός ευλόγησε όλους τούς ανθρώπους, όσοι πρόσφεραν αυτοπροαίρετα τον εαυτό τους για να κατοικήσουν στην Ιερουσαλήμ.

3 Και αυτοί είναι οι άρχοντες της επαρχίας, που κατοίκησαν στην Ιερουσαλήμ· ενώ στις πόλεις του Ιούδα κατοίκησαν, κάθε ένας στην ιδιοκτησία του, στις πόλεις τους, ο Ισραήλ, οι ιερείς, και οι Λευίτες, και οι Νεθινείμ, και οι γιοι των δούλων του Σολομώντα.

4 Και στην Ιερουσαλήμ κατοίκησαν μερικοί από τους γιους του Ιούδα, και από τους γιους του Βενιαμίν· από τους γιους του Ιούδα: Ο Αθαΐας, ο γιος του Οζία, γιου του Ζαχαρία, γιου του Αμαρία, γιου του Σεφατία, γιου του Μααλελεήλ, από τους γιους του Φαρές·

5 και ο Μασσίας, ο γιος του Βαρούχ, γιου του Χολοζέ, γιου του Αζαΐα, γιου του Αδαΐα, γιου του Ιωιαρίβ, γιου του Ζαχαρία, γιου του Σηλωνί·

6 όλοι οι γιοι του Φαρές, που κατοίκησαν στην Ιερουσαλήμ, ήσαν 468 άνδρες δύναμης.

- ⁷ Και οι γιοι τού Βενιαμίν είναι αυτοί: Ο Σαλλού, ο γιος τού Μεσουλλάμ, γιου τού Ιωάδ, γιου τού Φεδαΐα, γιου τού Κωλαΐα, γιου τού Μασσία, γιου τού Ιθιήλ, γιου τού Ιεσαΐα·
- ⁸ και μαζί τους, ο Γαββαεί, ο Σαλλαΐ, 928·
- ⁹ και ο Ιωήλ, ο γιος τού Ζιχρί ήταν έφορός τους· και ο Ιούδας, ο γιος τού Σενουά, ο δεύτερος στην επιστασία τής πόλης.
- ¹⁰ Από τους ιερείς: Ο Ιεδαΐας, ο γιος τού Ιωιαρίβ, ο Ιαχείν,
- ¹¹ ο Σεραΐας, ο γιος τού Χελκία, γιου τού Μεσουλλάμ, γιου τού Σαδώκ, γιου τού Μεραϊώθ, γιου τού Αχιτώβ, ο άρχοντας του οίκου τού Θεού.
- ¹² Και οι αδελφοί τους, που εκτελούσαν το έργο τού οίκου ήσαν 822· και ο Αδαΐας, ο γιος τού Ιεροάμ, γιου τού Φελαλία, γιου τού Αμσί, γιου τού Ζαχαρία, γιου τού Πασχώρ, γιου τού Μαλχία,
- ¹³ και οι αδελφοί του, οι άρχοντες των πατριών, 242· και ο Αμασσαΐ, ο γιος τού Αζαρεήλ, γιου τού Ααζαΐ, γιου τού Μεσιλλεμώθ, γιου τού Ιμμήρ,
- ¹⁴ και οι αδελφοί τους, άνδρες δυνατοί σε ισχύ, 128 · και έφορός τους ήταν ο Ζαβδιήλ, ο γιος τού Γεδωλείμ.
- ¹⁵ Και από τους Λευίτες: Ο Σεμαΐας, ο γιος τού Ασσούβ, γιου τού Αζρικόμ, γιου τού Ασαβία, γιου τού Βουννί·
- ¹⁶ και ο Σαββεθαΐ, και ο Ιωζαβάδ, από τους άρχοντες των Λευιτών, ήσαν για τα εξωτερικά έργα τού οίκου τού Θεού.
- ¹⁷ Και ο Μαθανίας, ο γιος τού Μιχά, γιου τού Ζαβδί, γιου τού Ασάφ, ήταν ο επικεφαλής τής υμνωδίας στην προσευχή· και ο Βακβουκίας ήταν ο δεύτερος ανάμεσα στους αδελφούς του, και ο Αβδά, ο γιος τού Σαμμουά, γιου τού Γαλάλ, γιου τού Ιεδουθούν.
- ¹⁸ Όλοι οι Λευίτες στην άγια πόλη ήσαν 284.
- ¹⁹ Και οι πυλωροί: Ο Ακκούβ, ο Ταλμών, και οι αδελφοί τους, που φύλαγαν στις πύλες, ήσαν 172.
- ²⁰ Και το υπόλοιπο του Ισραήλ, οι ιερείς και οι Λευίτες, ήσαν σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα, κάθε ένας στην κληρονομιά του.
- ²¹ Και οι Νεθινείμ κατοίκησαν στην Οφήλ· και ο Σιχά και ο Γισπά ήσαν επιστάτες στους Νεθινείμ.
- ²² Και ο έφορος των Λευιτών στην Ιερουσαλήμ ήταν ο Οζί, ο γιος τού Βανί, γιου τού Ασαβία, γιου τού Μαθανία, γιου τού Μιχά. Από τους γιους τού Ασάφ, οι ψαλτωδοί ήσαν για το έργο τού οίκου τού Θεού.
- ²³ Επειδή, ήταν προσταγή τού βασιλιά γι' αυτούς, και μερίδιο διαταγμένο για τους ψαλτωδούς, για κάθε ημέρα.

- ²⁴ Και ο Πεθαΐα, ο γιος τού Μεσηζαβεήλ, από τους γιους τού Ζερά, γιου τού Ιούδα, ήταν επίτροπος του βασιλιά για κάθε υπόθεση που αφορούσε τον λαό.
- ²⁵ Και για τα χωριά, μαζί με τα χωράφια τους, μερικοί από τους γιους τού Ιούδα κατοίκησαν στην Κιριάθ-αρβά και στις κωμοπόλεις της, και στη Δαιβών και στις κωμοπόλεις της, και στην Ιεκαβσεήλ και στα χωριά της,
- ²⁶ και στην Ιησουά, και στη Μωλαδά, και στη Βαιθ-φελέτ,
- ²⁷ και στην Ασάρ-σουάλ, και στη Βηρ-σαβεέ και στις κωμοπόλεις της,
- ²⁸ και στη Σικλάγ, και στη Μεκονά και στις κωμοπόλεις της,
- ²⁹ και στην Εν-ριμμών, και στη Σαρεά, και στην Ιαρμούθ,
- ³⁰ στη Ζανωά, στην Οδολλάμ, και στα χωριά τους, στη Λαχείς και στα χωράφια της, στην Αζηκά και στις κωμοπόλεις της. Και κατοίκησαν από τη Βηρ-σαβεέ μέχρι τη φάραγγα Εννόμ.
- ³¹ Και οι γιοι τού Βενιαμίν κατοίκησαν από τη Γεβά στη Μιχμάς, και την Αϊά, και τη Βαιθήλ και τις κωμοπόλεις της,
- ³² στην Αναθώθ, στη Νωβ, στην Ανανία,
- ³³ στην Ασώρ, στη Ραμά, στη Γιθαΐμ,
- ³⁴ στην Αδίδ, στη Σεβωείμ, στη Νεβαλλάτ,
- ³⁵ στη Λωδ, και στην Ωνώ, στη φάραγγα των ξυλουργών.
- ³⁶ Και από τους Λευίτες κατοίκησαν ορισμένες διαιρέσεις τους στον Ιούδα και στον Βενιαμίν.

NEEMIAS 12

- ¹ ΚΑΙ αυτοί ήσαν οι ιερείς και οι Λευίτες, που ανέβηκαν μαζί με τον Ζοροβάβελ, τον γιο τού Σαλαθιήλ, και τον Ιησού: Ο Σεραΐας, ο Ιερεμίας, ο Έσδρας,
- ² ο Αμαρίας, ο Μαλλούχ,⁷ ο Χαττούς,
- ³ ο Σεχανίας,⁸ ο Ρεούμ,⁹ ο Μερημώθ,¹⁰
- ⁴ ο Ιδδών, ο Γιννεθώ,¹¹ ο Αβιά,
- ⁵ ο Μιαμείν,¹² ο Μασαδίας,¹³ ο Βιλγά,
- ⁶ ο Σεμαΐας, και ο Ιωιαρίβ, ο Ιεδαΐας,
- ⁷ ο Σαλλού,¹⁴ ο Αμώκ, ο Χελκίας, ο Ιεδαΐας. Αυτοί ήσαν οι αρχηγοί τών ιερέων και των αδελφών τους στις ημέρες τού Ιησού.
- ⁸ Και οι Λευίτες: Ο Ιησούς, ο Βιννουΐ, ο Καδμιήλ, ο Σερεβίας, ο Ιούδας και ο Ματθανίας, που ήταν επικεφαλής των ύμνων, αυτός και οι αδελφοί του.

- ⁹ Και ο Βακβουκίας και ο Ουννί, οι αδελφοί τους, ήσαν απέναντί τους, για τις υπηρεσίες.¹⁵
- ¹⁰ Και ο Ιησούς γέννησε τον Ιωακείμ, και ο Ιωακείμ γέννησε τον Ελιασεΐβ, και ο Ελιασεΐβ γέννησε τον Ιωαδά,
- ¹¹ και ο Ιωαδά γέννησε τον Ιωνάθαν, και ο Ιωνάθαν γέννησε τον Ιαδδουά.
- ¹² Και στις ημέρες τού Ιωακείμ, οι ιερείς, οι άρχοντες των πατριών, ήσαν τού Σεραΐα, ο Μεραΐας· του Ιερεμία, ο Ανανίας·
- ¹³ του Έσδρα, ο Μεσουλλάμ· του Αμαρία, ο Ιωανάν·
- ¹⁴ του Μελιχού, ο Ιωνάθαν· του Σεβανία, ο Ιωσήφ·
- ¹⁵ του Χαρήμ, ο Αδνά· του Μεραΐώθ, ο Ελκαΐ,
- ¹⁶ του Ιδδώ, ο Ζαχαρίας· του Γιννεθών, ο Μεσουλλάμ·
- ¹⁷ του Αβιά, ο Ζιχρί· του Μινιαμείν, και του Μωαδία, ο Φιλταΐ,
- ¹⁸ του Βιλγά, ο Σαμμουά· του Σεμαΐα, ο Ιωνάθαν·
- ¹⁹ και του Ιωιαρίβ, ο ΜαθθENAΐ· του Ιεδαΐα, ο Οζί·
- ²⁰ του Σαλλαΐ, ο Καλλαΐ· του Αμώκ, ο Έβερ·
- ²¹ του Χελκία, ο Ασαβίας· του Ιεδαΐα, ο Ναθαναήλ.
- ²² Οι Λευίτες στις ημέρες τού Ελιασεΐβ, ο Ιωαδά, και ο Ιωανάν, και ο Ιαδδουά, ήσαν γραμμένοι άρχοντες των πατριών· και οι ιερείς, στη βασιλεία τού Δαρείου, του Πέρση.
- ²³ Οι γιοι τού Λευί, οι άρχοντες των πατριών, ήσαν γραμμένοι στο βιβλίο των Χρονικών, μάλιστα μέχρι τις ημέρες τού Ιωανάν, γιου τού Ελιασεΐβ.
- ²⁴ Και οι άρχοντες των Λευιτών, ο Ασαβίας, ο Σερεβίας, και ο Ιησούς, ο γιος τού Καδμιήλ, και οι αδελφοί τους απέναντί τους, για να αινούν και να υμνούν, σύμφωνα με την προσταγή τού Δαβίδ, του ανθρώπου τού Θεού, υπηρεσία¹⁶ έναντι σε υπηρεσία
- ²⁵ ο Μαθθανίας, και ο Βακβουκίας, ο Οβαδία, ο Μεσουλλάμ, ο Ταλμών, ο Ακκούβ, ήσαν πυλωροί φυλάττοντας την υπηρεσία στα ταμεία των πυλών.
- ²⁶ Αυτοί ήσαν κατά τις ημέρες τού Ιωακείμ, του γιου τού Ιησού, γιου τού Ιωσεδέκ, και στις ημέρες τού Νεεμία, του κυβερνήτη, και του Έσδρα, του ιερέα, του γραμματέα.
- ²⁷ ΚΑΙ στα εγκαίνια του τείχους τής Ιερουσαλήμ, ζήτησαν τους Λευίτες από όλους τούς τόπους τους, για να τους φέρουν στην Ιερουσαλήμ, για να κάνουν τα εγκαίνια με ευφροσύνη, υμνώντας και ψάλλοντας με κύμβαλα, ψαλτήρια, και με κιθάρες.

- 28 Και συγκεντρώθηκαν οι γιοι των ψαλτωδών και από την περίχωρο, γύρω από την Ιερουσαλήμ, και από τα χωριά Νετωφαθί·
- 29 και από την οικογένεια Γιλγάλ, και από τα χωράφια τής Γεβά και της Αζμαβέθ· επειδή, οι ψαλτωδοί οικοδόμησαν χωριά για τον εαυτό τους γύρω από την Ιερουσαλήμ.
- 30 Και καθарίστηκαν οι ιερείς, και οι Λευίτες και καθάρισαν τον λαό, και τις πύλες, και το τείχος.
- 31 Τότε, ανέβασα τους άρχοντες του Ιούδα επάνω στο τείχος, και έστησα δύο μεγάλες χορωδίες,¹⁷ που αινούσαν· η μία πορευόταν στα δεξιά, επάνω στο τείχος, προς την πύλη τής κοπριάς·
- 32 και έπειτα απ' αυτούς πορευόταν ο Ωσαΐας, και οι μισοί από τους άρχοντες του Ιούδα,
- 33 και ο Αζαρίας, ο Έσδρας, και ο Μεσουλλάμ,
- 34 ο Ιούδας, και ο Βενιαμίν, και ο Σεμαΐας, και ο Ιερεμίας·
- 35 και από τους γιους των ιερέων με σάλπιγγες, ο Ζαχαρίας, ο γιος τού Ιωνάθαν, γιου τού Σεμαΐα, γιου τού Ματθανία, γιου τού Μιχαΐα, γιου τού Ζακχούρ, γιου τού Ασάφ·
- 36 και οι αδελφοί του, ο Σεμαΐας, και ο Αζαρεήλ, ο Μιλαλαΐ, ο Γιλαλαΐ, ο Μααΐ, ο Ναθαναήλ, και ο Ιούδας, ο Ανανί, μαζί με τα μουσικά όργανα του Δαβίδ, του ανθρώπου τού Θεού, και ο Έσδρας, ο γραμματέας μπροστά τους.
- 37 Και επάνω στην πύλη τής πηγής, και απέναντί τους, ανέβηκαν από τις βαθμίδες τής πόλης τού Δαβίδ στην ανάβαση του τείχους, μπροστά από τον οίκο τού Δαβίδ, και μέχρι την πύλη των νερών, ανατολικά.
- 38 Και η άλλη χορωδία, αυτών που αινούσαν, πορευόταν στο απέναντι μέρος, και εγώ από πίσω τους, και ο μισός λαός, που ήταν επάνω στο τείχος, επάνω από τον πύργο των φούρνων, και μέχρι το πλατύ τείχος.
- 39 Και επάνω από την πύλη τού Εφραΐμ, και επάνω από την παλιά πύλη, και επάνω από την ιχθυϊκή πύλη, και του πύργου τού Ανανεήλ, και του πύργου τού Μεά, και μέχρι την προβατική πύλη· και στάθηκαν στην πύλη τής φυλακής.
- 40 Και στάθηκαν οι δύο χορωδίες αυτών που αινούσαν στον οίκο τού Θεού, και εγώ, και οι μισοί από τους προεστώτες μαζί μου·
- 41 και οι ιερείς, ο Ελιακείμ, ο Μασσίας, ο Μινιαμείν, ο Μιχαΐας, ο Ελιωηνάι, ο Ζαχαρίας, και ο Ανανίας, μαζί με σάλπιγγες·
- 42 και ο Μασσίας και ο Σεμαΐας, και ο Ελεάζαρ, και ο Οζί, και ο Ιωανάν, και ο Μαλχίας, και ο Ελάμ, και ο Εσέρ. Και οι ψαλτωδοί ύψωσαν τη φωνή τους, μαζί με τον Ιεζραΐα, τον επιστάτη.

⁴³ Και εκείνη την ημέρα πρόσφεραν μεγάλες θυσίες, και ευφράνθηκαν· επειδή, ο Θεός τούς εύφρανε με μεγάλη ευφροσύνη. Και οι γυναίκες, ακόμα και τα παιδιά, ευφράνθηκαν· και η ευφροσύνη τής Ιερουσαλήμ ακούστηκε μέχρι από μακριά.

⁴⁴ ΚΑΙ εκείνη την ημέρα διορίστηκαν υπεύθυνοι άνδρες για τα οικήματα των θησαυρών, για τις προσφορές, για τις απαρχές, και για τα δέκατα, για να συγκεντρώνουν σ' αυτά από τα χωράφια των πόλεων τα κανονισμένα μερίδια, για τους ιερείς και τους Λευίτες· επειδή, ο Ιούδας ευφράνθηκε εξαιτίας των ιερέων, και εξαιτίας των Λευιτών που παραστέκονταν.

⁴⁵ Και οι ψαλτωδοί και οι πυλωροί φύλαξαν την υπηρεσία τού Θεού τους και την υπηρεσία τού καθαρισμού, σύμφωνα με την προσταγή τού Δαβίδ, και του Σολομώντα, του γιου του.

⁴⁶ Επειδή, στις ημέρες τού Δαβίδ και του Ασάφ υπήρχαν εξαρχής αρχιψάλτες, και άσματα αίνεσης και ύμνοι προς τον Θεό.

⁴⁷ Και ολόκληρος ο Ισραήλ, στις ημέρες τού Ζοροβάβελ, και στις ημέρες τού Νεεμία, έδιναν τα καθορισμένα μερίδια των ψαλτωδών και των πυλωρών, για κάθε ημέρα· και τα ξεχώριζαν¹⁸ για τους Λευίτες, και οι Λευίτες τα ξεχώριζαν για τους γιους Ααρών.

ΝΕΕΜΙΑΣ 13

¹ ΤΗΝ ίδια εκείνη ημέρα διαβάστηκε από το βιβλίο τού Μωυσή σε επήκοον του λαού· και βρέθηκε γραμμένο σ' αυτό, ότι οι Αμμωνίτες και οι Μωαβίτες δεν έπρεπε να μπουν μέσα στη συναγωγή τού Θεού, μέχρι τον αιώνα·

² επειδή, δεν προϋπάντησαν τους γιους Ισραήλ με ψωμί και με νερό, αλλά μίσθωσαν τον Βαλαάμ εναντίον τους, για να τους καταραστεί· όμως, ο Θεός μας μετέτρεψε την κατάρρα σε ευλογία.

³ Και καθώς άκουσαν τον νόμο, διαχώρισαν από τον Ισραήλ κάθε αλλογενή.

⁴ Πριν απ' αυτό, όμως, ο Ελιασειβ, ο ιερέας, που είχε την επιστασία των οικημάτων τού οίκου τού Θεού μας, είχε συγγενέψει με τον Τωβία·

⁵ και είχε ετοιμάσει γι' αυτόν ένα μεγάλο οίκημα, όπου πρωτύτερα έβαζαν τις προσφορές από τα άλφита, το λιβάνι, και τα σκεύη, και τα δέκατα από το σιτάρι, το κρασί, και το λάδι, που ήταν διαταγμένο για τους Λευίτες, και τους ψαλτωδούς και τους πυλωρούς, και τις προσφορές των ιερέων.

⁶ Όμως, σε όλα αυτά εγώ δεν ήμουν στην Ιερουσαλήμ· επειδή, τον ³² ο χρόνο τού βασιλιά τής Βαβυλώνας Αρταξέρξη, ήρθα στον βασιλιά, και ύστερα από μερικές ημέρες ζήτησα από τον βασιλιά,

⁷ και ήρθα στην Ιερουσαλήμ, και έμαθα το κακό, που ο Ελιασειβ έκανε χάρη τού Τωβία, ότι ετοίμασε σ' αυτόν οίκημα στις αυλές τού οίκου τού Θεού.

- 8** Και δυσареστήθηκα πολύ· και έρριξα έξω από το οίκημα όλα τα σκεύη τού σπιτικού τού Τωβία.
- 9** Και πρόσταξα, και καθάρισαν τα οικήματα· και επανέφερα εκεί τα σκεύη τού οίκου τού Θεού, τις προσφορές από άλφιτα, και το λιβάνι.
- 10** Και έμαθα ότι τα μερίδια των Λευιτών δεν δόθηκαν σ' αυτούς· επειδή, οι Λευίτες και οι ψαλτωδοί, που εκτελούσαν το έργο, έφυγαν κάθε ένας στο χωράφι του.
- 11** Και επέπληξα τους προεστώτες, και τους είπα: Γιατί εγκαταλείφθηκε ο οίκος τού Θεού; Και τους συγκέντρωσα, και τους αποκατέστησα στη θέση τους.
- 12** Τότε, ολόκληρος ο Ιούδας έφερε στις αποθήκες το δέκατο από το σιτάρι και το κρασί και το λάδι.
- 13** Και έβαλα φύλακες στις αποθήκες, τον ιερέα Σελεμία, και τον γραμματέα Σαδώκ, και από τους Λευίτες, τον Φεδαΐα, και κοντά σ' αυτούς, τον Ανάν τον γιο τού Ζακχούρ, γιου τού Ματθανία· επειδή, θεωρούνταν πιστοί· και το έργο τους ήταν να διανέμουν στους αδελφούς τους.
- 14** Θυμήσου με, Θεέ μου, για το πράγμα αυτό, και μη εξαλείψεις τα ελέη μου, που έκανα στον οίκο τού Θεού μου, και στις τελετές του.
- 15** Εκείνες τις ημέρες είδα μερικούς στον Ιούδα, να πατούν τον ληνό το σάββατο, φέρνοντας χειρόβολα, και φορτώνοντας επάνω σε γαϊδούρια, και κρασί, και σταφύλια, και σύκα, και κάθε είδος φορτίων, που έφερναν στην Ιερουσαλήμ την ημέρα τού σαββάτου· και διαμαρτυρήθηκα κατά την ημέρα που πουλούσαν τρόφιμα.
- 16** Και οι Τύριοι, που κατοικούσαν σ' αυτή, έφερναν ψάρια, και κάθε είδος εμπορεύματα, και πουλούσαν το σάββατο στους γιους τού Ιούδα, και στην Ιερουσαλήμ.
- 17** Και επέπληξα τους πρόκριτους του Ιούδα, και τους είπα: Τι είναι αυτό το κακό πράγμα που εσείς κάνετε, βεβηλώνοντας την ημέρα τού σαββάτου;
- 18** Δεν έκαναν έτσι οι πατέρες σας, και έφερε ο Θεός μας όλα αυτά τα κακά επάνω μας, και επάνω σ' αυτή την πόλη; Αλλά, εσείς ξαναφέρνετε οργή επάνω στον Ισραήλ, βεβηλώνοντας το σάββατο.
- 19** Γι' αυτό, όταν άρχιζε να σκοτεινιάζει στις πύλες τής Ιερουσαλήμ πριν από το σάββατο, είπα και έκλεισαν τις πύλες, και πρόσταξα να μη ανοιχτούν, μέχρι μετά το σάββατο· και έβαλα επάνω στις πύλες μερικούς από τους υπηρέτες μου, για να μη μπει μέσα κανένα φορτίο την ημέρα τού σαββάτου.
- 20** Και διανυχτέρευαν οι έμποροι και οι πωλητές κάθε είδους εμπορεύματος έξω από την Ιερουσαλήμ, μία και δύο φορές.

- 21** Τότε, διαμαρτυρήθηκα εναντίον τους, και τους είπα: Γιατί διανυχτερεύετε μπροστά από το τείχος; Αν το κάνετε δεύτερη φορά, θα βάλω χέρι επάνω σας. Από τότε δεν ήρθαν σάββατο.
- 22** Και είπα στους Λευίτες να καθαρίζονται, και να έρχονται να φυλάττουν τις πύλες, για να αγιάζουν την ημέρα τού σαββάτου. Θυμήσου με, Θεέ μου, και για τούτο, και ελέησέ με σύμφωνα με το πλήθος του ελέους σου.
- 23** Ακόμα, κατά τις ημέρες εκείνες είδα τούς Ιουδαίους, εκείνους που πήραν γυναίκες από την Άζωτο, Αμμωνίτισσες, και Μωαβίτισσες·
- 24** και τα παιδιά τους να μισομιλούν τη γλώσσα τής Αζώτου, και να μη ξέρουν να μιλήσουν την Ιουδαϊκή γλώσσα, αλλά μιλούσαν σύμφωνα με τη γλώσσα διάφορων λαών.
- 25** Και τους επέπληξα, και τους καταράστηκα, και ράβδισα μερικούς απ' αυτούς, και τους μάδησα τις τρίχες, και τους όρκισα στον Θεό, λέγοντας: Δεν θα δώσετε τις θυγατέρες σας στους γιους τους, και δεν θα πάρετε από τις θυγατέρες τους στους γιους σας ή στον εαυτό σας·
- 26** έτσι δεν αμάρτησε ο Σολομώντας, ο βασιλιάς τού Ισραήλ; Αν και ανάμεσα σε πολλά έθνη δεν υπήρξε βασιλιάς όμοιός του, που ήταν αγαπητός από τον Θεό του, και ο Θεός τον έκανε βασιλιά σε ολόκληρο τον Ισραήλ· αλλ' όμως, οι ξένες γυναίκες έκαναν και αυτόν να αμαρτήσει·
- 27** θα συγκατανεύσουμε, λοιπόν, σε σας, να κάνετε όλο αυτό το μεγάλο κακό, να γίνεστε παραβάτες, ενάντια στον Θεό μας παίρνοντας ξένες γυναίκες;
- 28** Και ένας από τους γιους τού Ιωαδά, γιου τού Ελιασεΐβ, του μεγάλου ιερέα, ήταν γαμπρός τού Σαναβαλλάτ τού Ορωνίτη· γι' αυτό τον έδιωξα από μπροστά μου.
- 29** Θυμήσου αυτούς, Θεέ μου, επειδή, βεβήλωσαν την ιερατεία, και τη διαθήκη τής ιερατείας, και των Λευιτών.
- 30** Και τους καθάρισα από όλους τούς ξένους, και διόρισα για υπηρεσίες από τους ιερείς, και από τους Λευίτες, κάθε έναν στα έργα του·
- 31** και για την προσφορά των ξύλων, σε ορισμένους καιρούς, και για τις απαρχές. Θυμήσου με, Θεέ μου, για αγαθό.

ΕΣΘΗΡ

ΕΣΘΗΡ 1

- ¹ ΚΑΙ κατά τις ημέρες τού Ασσουήρη, (αυτός είναι ο Ασσουήρης, που βασίλευε από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία, σε 127 επαρχίες)·
- ² εκείνες τις ημέρες, όταν ο βασιλιάς Ασσουήρης κάθισε στον θρόνο τής βασιλείας του, στα Σούσα, στη βασιλική πόλη,
- ³ στον τρίτο χρόνο τής βασιλείας του, έκανε συμπόσιο σε όλους τούς άρχοντές του και στους δούλους του· και ήταν μπροστά του η δύναμη της Περσίας και της Μηδίας, οι ευγενείς και οι άρχοντες των επαρχιών,
- ⁴ όταν έδειχνε τα πλούτη τής ένδοξης βασιλείας του, και τη λαμπρότητα της έξοχης μεγαλειότητάς του, πολλές ημέρες, 180 ημέρες.
- ⁵ Και όταν συμπληρώθηκαν αυτές οι ημέρες, ο βασιλιάς έκανε συμπόσιο σε ολόκληρο τον λαό, που βρέθηκε στα Σούσα, στη βασιλική πόλη, από τον μεγάλο μέχρι τον μικρό, επτά ημέρες, στην αυλή τού κήπου τού βασιλικού παλατιού·
- ⁶ όπου υπήρχαν λευκά παραπετάσματα, πράσινα, και γαλάζια, που κρέμονταν με σχοινιά από εκλεκτό λινό και πορφύρα, διαμέσου ασημένιων κρίκων σε στύλους από μάρμαρο· κρεβάτια χρυσά και ασημένια ήσαν επάνω σε λιθόστρωτο από μάρμαρο πορφυρίτη, και γαλάζιο και λευκό και μαύρο.
- ⁷ Και κερνούσαν σε χρυσά σκεύη (τα σκεύη μάλιστα τα άλλαζαν διαδοχικά), και υπήρχε βασιλικό κρασί σε αφθονία, σύμφωνα με τη μεγαλοπρέπεια του βασιλιά.
- ⁸ Και η οινοποσία ήταν κανονισμένη· κανένας δεν βίαζε· επειδή, έτσι είχε προστάξει ο βασιλιάς σε όλους τούς οικονόμους τού παλατιού του, να κάνουν σύμφωνα με την ευχαρίστηση του καθενός.
- ⁹ Και ακόμα, η βασίλισσα Αστίν έκανε συμπόσιο στις γυναίκες στον βασιλικό οίκο τού βασιλιά Ασσουήρη.
- ¹⁰ Και την έβδομη ημέρα, όταν η καρδιά τού βασιλιά ήταν εύθυμη από το κρασί, πρόσταξε τον Μεουμάν, τον Βηζαθά, τον Αρβωνά, τον Βηγθά, και τον Αβαγθά, τον Ζεθάρ, και τον Χαρκάς, τους επτά ευνούχους, που υπηρετούσαν μπροστά στον βασιλιά Ασσουήρη,
- ¹¹ να φέρουν την Αστίν, τη βασίλισσα, μπροστά στον βασιλιά, μαζί με το βασιλικό διάδημα, για να δείξει την ομορφιά της στους λαούς και στους άρχοντες· επειδή, ήταν ωραία στην όψη.
- ¹² Η βασίλισσα Αστίν, όμως, αρνήθηκε νάρθει, σύμφωνα με την προσταγή τού βασιλιά, η οποία διαβιβάστηκε διαμέσου των ευνούχων. Γι' αυτό, ο βασιλιάς θύμωσε υπερβολικά, και η οργή του άναψε μέσα του.

13 Τότε, ο βασιλιάς είπε στους σοφούς, που γνώριζαν τους καιρούς, (επειδή, αυτή ήταν η συνήθεια του βασιλιά σε όλους όσους γνώριζαν τον νόμο και την κρίση·

14 και κοντά του ήταν ο Καρσένα, ο Σεθάρ, ο Αδμαθά, ο Θαρσείς, ο Μερές, ο Μαρσενά, και ο Μεμουκάν, οι επτά άρχοντες της Περσίας, και της Μηδίας, που έβλεπαν το πρόσωπο του βασιλιά, και είχαν την προεδρία στο βασίλειο).

15 Τι αρμόζει να κάνουμε στη βασίλισσα Αστίν σύμφωνα με τον νόμο, επειδή δεν εκτέλεσε την προσταγή τού βασιλιά Ασσουήρη, που διαβιβάστηκε διαμέσου των ευνούχων;

16 Και ο Μεμουκάν αποκρίθηκε μπροστά στον βασιλιά και στους άρχοντες: Η βασίλισσα Αστίν δεν αμάρτησε μόνον στον βασιλιά, αλλά και σε όλους τούς άρχοντες, και σε όλους τούς λαούς, που είναι σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά Ασσουήρη·

17 επειδή, η πράξη τής βασίλισσας θα διαδοθεί σε όλες τις γυναίκες, ώστε θα καταφρονούν τούς άνδρες τους μπροστά στα μάτια τους, όταν ειπωθεί ότι, ο βασιλιάς Ασσουήρης πρόσταξε τη βασίλισσα Αστίν να φερθεί μπροστά του, και δεν ήρθε·

18 και αυτή την ημέρα οι κυρίες τής Περσίας και της Μηδίας, όσες άκουσαν για την πράξη τής βασίλισσας θα μιλήσουν κατά τον ίδιο τρόπο σε όλους τούς άρχοντες του βασιλιά· και απ' αυτό θα προξηνηθεί μεγάλη περιφρόνηση και οργή·

19 αν, λοιπόν, είναι αρεστόν στον βασιλιά, ας βγει απ' αυτόν βασιλική διαταγή, και ας γραφτεί ανάμεσα στους νόμους των Περσών και των Μήδων, για να είναι αμετάθετη: Να μη έρθει πλέον η Αστίν μπροστά στον βασιλιά Ασσουήρη· και ο βασιλιάς ας δώσει τη βασιλική της αξία σε άλλη, καλύτερή της·

20 και όταν το πρόσταγμα του βασιλιά, που θα κάνει, θα δημοσιευθεί μέσα σε όλο το βασίλειό του, (επειδή, είναι μεγάλο), όλες οι γυναίκες θα αποδίδουν τιμή στους άνδρες τους, από τον μεγάλο μέχρι τον μικρό.

21 Και ο λόγος άρεσε στον βασιλιά και στους άρχοντες· και ο βασιλιάς έκανε σύμφωνα με τον λόγο τού Μεμουκάν·

22 και έστειλε επιστολές σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά, σε κάθε επαρχία σύμφωνα με τη γραφή της, και σε κάθε λαό σύμφωνα με τη γλώσσα του, για να είναι κάθε άνδρας κύριος στο σπίτι του, και να μιλάει σύμφωνα με τη γλώσσα τού λαού του.

ΕΣΘΗΡ 2

1 ΥΣΤΕΡΑ από τα πράγματα αυτά, όταν καταπραϋνθηκε ο θυμός τού βασιλιά Ασσουήρη, θυμήθηκε την Αστίν, και τι αυτή είχε κάνει, και τι είχε αποφασιστεί εναντίον της.

- ² Και οι δούλοι τού βασιλιά, που τον υπηρετούσαν, είπαν: Ας ζητηθούν για τον βασιλιά νέες παρθένες, ωραίες στην όψη·
- ³ και ας διορίσει ο βασιλιάς εφόρους σε όλες τις επαρχίες τού βασιλείου του, και να συνάξουν στα Σούσα, στη βασιλική πόλη, όλες τις νέες παρθένους, τις ωραίες στην όψη, στον γυναικώνα, κάτω από την επιτήρηση του Ηγαΐ, του ευνούχου τού βασιλιά, του φύλακα των γυναικών· και ας δοθούν σ' αυτές τα αναγκαία για τον καθαρισμό τους·
- ⁴ και η νέα που θα αρέσει στον βασιλιά, ας γίνει βασίλισσα αντί τής Αστίβ. Και το πράγμα άρεσε στον βασιλιά, και έκανε έτσι.
- ⁵ Και στα Σούσα, στη βασιλική πόλη, ήταν ένας άνθρωπος Ιουδαίος, που ονομαζόταν Μαροδοχαίος, γιος τού Ιαείρ, γιου τού Σιμεΐ, γιου τού Κεις, Βενιαμίτης·
- ⁶ που είχε μετοικιστεί από την Ιερουσαλήμ, μαζί με τους αιχμαλώτους, που μετοικίστηκαν μαζί με τον Ιεχονία,¹ τον βασιλιά τού Ιούδα, τους οποίους μετοίκησε ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ο Ναβουχοδονόσορας.
- ⁷ Και αυτός ανέτρεφε την Αδασά, που είναι η Εσθήρ, τη θυγατέρα τού θείου του· επειδή, δεν είχε ούτε πατέρα ούτε μητέρα· και το κορίτσι ήταν όμορφο και ωραίο· το οποίο ο Μαροδοχαίος, όταν πέθαναν ο πατέρας της και η μητέρα της, το είχε αναλάβει σαν θυγατέρα του.
- ⁸ Και όταν ακούστηκε το πρόσταγμα του βασιλιά και η διαταγή του, και ότι συγκεντρώθηκαν πολλά κορίτσια στα Σούσα, στη βασιλική πόλη, κάτω από την επιτήρηση του Ηγαΐ, φέρθηκε και η Εσθήρ στον οίκο τού βασιλιά, κάτω από την επιτήρηση του Ηγαΐ, του φύλακα των γυναικών.
- ⁹ Και το κορίτσι άρεσε σ' αυτόν, και βρήκε χάρη μπροστά του, ώστε έσπευσε να της δώσει τα αναγκαία για τον καθαρισμό της, και τη μερίδα της· και της έδωσε και τα επτά κορίτσια, που ήσαν διορισμένα από τον οίκο τού βασιλιά· και τη μετέφερε, αυτή και τα κορίτσια της, στο καλύτερο μέρος τού γυναικωνίτη.
- ¹⁰ Η Εσθήρ δεν φανέρωσε τον λαό της ούτε τη συγγένειά της· επειδή, ο Μαροδοχαίος την είχε προστάξει να μη τα φανερώσει.
- ¹¹ Και ο Μαροδοχαίος περπατούσε καθημερινά μπροστά από την αυλή τού γυναικώνα, για να μαθαίνει πώς είχε η Εσθήρ, και τι έγινε σ' αυτή.
- ¹² Και όταν έφτανε η σειρά κάθε κοριτσιού, για να μπει στον βασιλιά Ασσουήρη, αφού θα παρέμενε για 12 μήνες σύμφωνα με το έθιμο των γυναικών, (επειδή, έτσι συμπληρώνονταν οι ημέρες τού καθαρισμού τους, έξι μήνες περιαλείφονταν με λάδι σμύρνινο, και έξι μήνες με αρώματα, και με άλλα καθαριστικά των γυναικών)·
- ¹³ και έτσι έμπαινε το κορίτσι μέσα στον βασιλιά· κάθε τι που έλεγε, της το έδιναν, για να το πάρει μαζί της από τον γυναικώνα στον οίκο τού βασιλιά.

14 Την εσπέρα έμπαινε, και το πρωί γύριζε στον δεύτερο γυναικώνα, κάτω από την επιτήρηση του Σασσγάζ, του ευνούχου τού βασιλιά, που φύλαγε τις παλλακίδες· δεν έμπαινε πλέον στον βασιλιά, εκτός και αν την ήθελε ο βασιλιάς, και την καλούσε ονομαστικά.

15 Όταν, λοιπόν, έφτασε η σειρά για να μπει στον βασιλιά η Εσθήρ, η θυγατέρα τού Αβιχαίλ, θείου τού Μαροδοχαίου, που την είχε πάρει σαν θυγατέρα του, δεν ζήτησε τίποτε άλλο, παρά ό,τι διόρισε ο Ηγαΐ ο ευνούχος τού βασιλιά, ο φύλακας των γυναικών. Και η Εσθήρ έβρισκε χάρη μπροστά σε όλους όσους την έβλεπαν.

16 Η Εσθήρ, λοιπόν, οδηγήθηκε στον βασιλιά Ασσουήρη, στον βασιλικό του οίκο, τον δέκατο μήνα, αυτός είναι ο μήνας Τεβέθ, στον έβδομο χρόνο τής βασιλείας του.

17 Και ο βασιλιάς αγάπησε την Εσθήρ περισσότερο από όλες τις γυναίκες, και βρήκε χάρη και έλεος μπροστά του περισσότερο από όλες τις παρθένες· και έβαλε το βασιλικό διάδημα επάνω στο κεφάλι της, και την έκανε βασίλισσα αντί τής Αστίβ.

18 Τότε, ο βασιλιάς έκανε μεγάλο συμπόσιο σε όλους τούς άρχοντές του και τους δούλους του, το συμπόσιο της Εσθήρ· και έκανε άφεση στις επαρχίες, και έδωσε δώρα, σύμφωνα με τη βασιλική μεγαλοπρέπεια.

19 Και όταν οι παρθένες συγκεντρώθηκαν για δεύτερη φορά, τότε κάθισε ο Μαροδοχαίος στη βασιλική πύλη.

20 Η Εσθήρ δεν φανέρωσε τη συγγένειά της ούτε τον λαό της, καθώς την είχε προστάξει ο Μαροδοχαίος· επειδή, η Εσθήρ εκτελούσε την προσταγή τού Μαροδοχαίου, όπως όταν ανατρεφόταν κοντά του.

21 Τις ημέρες εκείνες, ενώ ο Μαροδοχαίος καθόταν στη βασιλική πύλη, δύο από τους ευνούχους τού βασιλιά, ο Βιχθάν και ο Θερές, απ' αυτούς που φύλαγαν την είσοδο, οργίστηκαν, και ζητούσαν να βάλουν χέρι επάνω στον βασιλιά Ασσουήρη.

22 Και το πράγμα έγινε γνωστό στον Μαροδοχαίο, και το ανήγγειλε στην Εσθήρ, τη βασίλισσα· και η Εσθήρ το είπε στον βασιλιά από μέρους τού Μαροδοχαίου.

23 Και όταν έγινε εξέταση του πράγματος, βρέθηκε ότι ήταν έτσι· γι' αυτό, κρεμάστηκαν και οι δύο σε ξύλο· και γράφτηκε στο βιβλίο των χρονικών μπροστά στον βασιλιά.

ΕΣΘΗΡ 3

1 ΥΣΤΕΡΑ από τα πράγματα αυτά, ο βασιλιάς Ασσουήρης μεγάλυνε τον Αμάν, τον γιο τού Αμμεδαθά, του Αγαγίτη, και τον ύψωσε, και έβαλε τον θρόνο του πιο πάνω από όλους τούς άρχοντες, που ήσαν γύρω απ' αυτόν.

- ² Και οι δούλοι τού βασιλιά, που ήσαν στη βασιλική πύλη, έσκυβαν και προσκυνούσαν τον Αμάν· επειδή, έτσι πρόσταξε ο βασιλιάς γι' αυτόν. Ο Μαροδοχαίος, όμως, δεν έσκυβε, και δεν τον προσκυνούσε.
- ³ Και οι δούλοι τού βασιλιά, που ήσαν στη βασιλική πύλη, είπαν στον Μαροδοχαίο: Γιατί εσύ παραβαίνεις την προσταγή τού βασιλιά;
- ⁴ Και ενώ κάθε ημέρα τού το έλεγαν, και εκείνος δεν υπάκουε σ' αυτούς, το ανήγγειλαν στον Αμάν, για να δουν αν τα λόγια τού Μαροδοχαίου ήσαν στερεά· επειδή, τους είχε φανερώσει ότι ήταν Ιουδαίος.
- ⁵ Και όταν ο Αμάν είδε ότι ο Μαροδοχαίος δεν έσκυβε, και δεν τον προσκυνούσε, ο Αμάν γέμισε από θυμό.
- ⁶ Και στοχάστηκε ταπεινό να βάλει χέρι μονάχα επάνω στον Μαροδοχαίο· επειδή, του είχαν φανερώσει τον λαό τού Μαροδοχαίου· γι' αυτό, ο Αμάν ζητούσε να αφανίσει όλους τούς Ιουδαίους, που βρίσκονταν σε ολόκληρο το βασίλειο του Ασσουήρη, τον λαό τού Μαροδοχαίου.
- ⁷ Και τον πρώτο μήνα, αυτός είναι ο μήνας Νισάν, τον 12 ο χρόνο τού βασιλιά Ασσουήρη, έρριξαν φουρ, δηλαδή κλήρο, μπροστά στον Αμάν, από ημέρα σε ημέρα, και από μήνα σε μήνα, μέχρι τον 12 ο μήνα, αυτός είναι ο μήνας Αδάρ.
- ⁸ Και ο Αμάν είπε στον βασιλιά Ασσουήρη: Υπάρχει κάποιος λαός διεσπαρμένος και διαχωρισμένος ανάμεσα στους λαούς, σε όλες τις επαρχίες τού βασιλείου σου· και οι νόμοι τους είναι διαφορετικοί από τους νόμους όλων των λαών, και δεν τηρούν τούς νόμους τού βασιλιά· γι' αυτό, δεν αρμόζει στον βασιλιά να τους υποφέρει·
- ⁹ αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας γραφτεί διάταγμα να εξολοθρευτούν· κι εγώ θα μετρήσω 10.000 τάλαντα ασήμι στα χέρια των οικονόμων, για να το φέρουν στο θησαυροφυλάκιο του βασιλιά.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς, βγάζοντας το δακτυλίδι του από το χέρι του, το έδωσε στον Αμάν, τον γιο τού Αμμεδαθά, του Αγαγίτη, τον εχθρό των Ιουδαίων.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς είπε στον Αμάν: Το ασήμι δίνεται σε σένα, και ο λαός, για να κάνεις σ' αυτόν όπως σου αρέσει.
- ¹² Και προσκλήθηκαν οι γραμματείς τού βασιλιά τη 13 η ημέρα τού πρώτου μήνα, και γράφτηκε σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε ο Αμάν, στους σατράπες τού βασιλιά, και στους διοικητές, που ήσαν σε κάθε επαρχία, και στους άρχοντες κάθε λαού και κάθε επαρχίας, σύμφωνα με τη γραφή τους, και σε κάθε λαό σύμφωνα με τη γλώσσα τους· στο όνομα τού βασιλιά Ασσουήρη γράφτηκε και σφραγίστηκε με το δακτυλίδι τού βασιλιά.
- ¹³ Και οι επιστολές στάλθηκαν διαμέσου ταχυδρόμων σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά, για να αφανίσουν, να φονεύσουν, και να εξολοθρεύσουν όλους τούς Ιουδαίους, νέους και γέροντες, νήπια και γυναίκες, σε μία ημέρα, τη 13 η

ημέρα τού 12 ου μήνα, αυτός είναι ο μήνας Αδάρ, και να αρπάξουν τα υπάρχοντά τους.

¹⁴ Το αντίγραφο της επιστολής, που ήταν για διάδοση του προστάγματος σε κάθε επαρχία, δημοσιεύθηκε προς όλους τούς λαούς για να είναι έτοιμοι εκείνη την ημέρα.

¹⁵ Οι ταχυδρόμοι βγήκαν, σπεύδοντας για την προσταγή τού βασιλιά, και η διαταγή εκδόθηκε στα Σούσα, τη βασιλική πόλη. Και ο βασιλιάς, και ο Αμάν κάθησαν να συμποσιάσουν· και η πόλη Σούσα ήταν σε αμηχανία.

ΕΣΘΗΡ 4

¹ ΚΑΙ όταν ο Μαροδοχαίος έμαθε όλα τα συμβάντα, διέσχισε τα ιμάτιά του, και ντύθηκε σάκο με στάχτη, και βγήκε στο μέσον τής πόλης, και βοούσε με μεγάλη και πικρή φωνή·

² και ήρθε μέχρι μπροστά στη βασιλική πύλη· επειδή, κανένας δεν μπορούσε να μπει στη βασιλική πύλη ντυμένος με σάκο.

(³ Και σε κάθε επαρχία, όπου έφτασε η προσταγή τού βασιλιά και το διάταγμά του, ήταν μεγάλο πένθος ανάμεσα στους Ιουδαίους, και νηστεία, και θρήνος, και ολολυγμός· πολλοί κείτονταν με σάκο και στάχτη).

⁴ Και μπήκαν οι υπηρέτριες της Εσθήρ και οι ευνούχοι της, και της το ανήγγειλαν. Και η βασίλισσα ταραχτήκε υπερβολικά· και έστειλε ιμάτια για να ντύσουν τον Μαροδοχαίο, και να βγάλουν από επάνω του τον σάκο του· και δεν δέχθηκε.

⁵ Τότε, η Εσθήρ κάλεσε τον Αθάχ, έναν από τους ευνούχους τού βασιλιά, που είχε διορίσει στην υπηρεσία της, και τον πρόσταξε για τον Μαροδοχαίο, για να μάθει τι ήταν αυτό, και γιατί γινόταν αυτό.

⁶ Και ο Αθάχ βγήκε προς τον Μαροδοχαίο στην πλατεία τής πόλης, που ήταν απέναντι από τη βασιλική πύλη.

⁷ Και ο Μαροδοχαίος τού φανέρωσε όλο το γεγονός, και το ποσόν από το ασήμι που ο Αμάν υποσχέθηκε να μετρήσει στα θησαυροφυλάκια του βασιλιά για τους Ιουδαίους, για να τους αφανίσει.

⁸ Και του έδωσε αντίγραφο της επιστολής τής διαταγής, που εκδόθηκε στα Σούσα, για να τους αφανίσουν, για να το δείξει στην Εσθήρ, και να της αναγγείλει, και να της παραγγείλει να μπει στον βασιλιά, να τον παρακαλέσει, και να κάνει αίτηση σ' αυτόν για τον λαό της.

⁹ Και ο Αθάχ ήρθε και ανήγγειλε στην Εσθήρ τα λόγια τού Μαροδοχαίου.

¹⁰ Και η Εσθήρ μίλησε στον Αθάχ, και του έδωσε προσταγή για τον Μαροδοχαίο:

11 Όλοι οι δούλοι τού βασιλιά, και ο λαός των επαρχιών τού βασιλιά, ξέρουν ότι οποιοσδήποτε, άνδρας ή γυναίκα, μπει μέσα στον βασιλιά, στην ενδότερη αυλή, απρόσκλητος, ένας νόμος του υπάρχει: Να θανατώνεται, εκτός εκείνου στον οποίον ο βασιλιάς απλώσει το χρυσό σκήπτρο για να ζήσει· αλλά, εγώ δεν προσκλήθηκα να μπω μέσα στον βασιλιά, 30 ημέρες τώρα.

12 Και ανήγγειλαν στον Μαροδοχαίο τα λόγια τής Εσθήρ.

13 Τότε, ο Μαροδοχαίος παρήγγειλε να αποκριθούν στην Εσθήρ: Μη στοχάζεσαι μέσα σου ότι εσύ, από όλους τούς Ιουδαίους, θα σωθείς στον οίκο τού βασιλιά·

14 επειδή, αν ολοκληρωτικά σιωπήσεις σ' αυτό τον καιρό, από αλλού θάρθει αναψυχή και σωτηρία στους Ιουδαίους, εσύ όμως και η οικογένεια του πατέρα σου θα απολεστείτε· και ποιος ξέρει αν εσύ ήρθες στη βασιλεία για έναν τέτοιο καιρό, που είναι τούτος.

15 Τότε η Εσθήρ πρόσταξε να αποκριθούν στον Μαροδοχαίο:

16 Πήγαινε, συγκέντρωσε όλους τούς Ιουδαίους, που βρίσκονται στα Σούσα, και να νηστέψετε για μένα, και να μη φάτε και να μη πιείτε τρεις ημέρες, νύχτα και ημέρα· και εγώ και οι υπηρέτριές μου θα νηστέψουμε το ίδιο· και έτσι θα μπω μέσα στον βασιλιά, που δεν γίνεται σύμφωνα με τον νόμο· και αν χαθώ, ας χαθώ.

17 Και φεύγοντας ο Μαροδοχαίος έκανε σύμφωνα με όλα όσα τον πρόσταξε η Εσθήρ.

ΕΣΘΗΡ 5

1 ΚΑΙ την τρίτη ημέρα, η Εσθήρ, αφού ντύθηκε τη βασιλική στολή, στάθηκε στην εσωτερική αυλή τού βασιλικού οίκου, απέναντι από τον οίκο τού βασιλιά· και ο βασιλιάς καθόταν επάνω στον βασιλικό θρόνο του, στον βασιλικό οίκο, απέναντι από την πύλη τού οίκου.

2 Και ο βασιλιάς καθώς είδε τη βασίλισσα Εσθήρ να στέκεται στην αυλή, βρήκε χάρη μπροστά του· και απλώσε ο βασιλιάς προς την Εσθήρ το χρυσό σκήπτρο, που ήταν στο χέρι του· και η Εσθήρ πλησίασε και άγγιξε την άκρη τού σκήπτρου.

3 Και ο βασιλιάς τής είπε: Τι θέλεις, βασίλισσα Εσθήρ; Και ποιο είναι το αίτημά σου; Και μέχρι τού μισού τής βασιλείας, θα σου δοθεί.

4 Και η Εσθήρ αποκρίθηκε: Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας έρθει ο βασιλιάς και ο Αμάν, σήμερα στο συμπόσιο, που ετοίμασα γι' αυτόν.

5 Και ο βασιλιάς είπε: Κάντε να σπεύσει ο Αμάν, για να κάνει τον λόγο τής Εσθήρ. Και ήρθαν ο βασιλιάς και ο Αμάν στο συμπόσιο, που έκανε η Εσθήρ.

⁶ Και είπε ο βασιλιάς στην Εσθήρ στο συμπόσιο του κρασιού: Ποιο είναι το ζήτημά σου; Και θα δοθεί σε σένα· και ποιο είναι το αίτημά σου; Και μέχρι τού μισού τής βασιλείας αν ζητήσεις, θα γίνει.

⁷ Τότε, απαντώντας η Εσθήρ είπε: Το ζήτημά μου και το αίτημά μου είναι:

⁸ Αν βρήκα χάρη μπροστά στον βασιλιά, και αν είναι αρεστό στον βασιλιά να εκτελέσει το ζήτημά μου, και να κάνει το αίτημά μου, ας έρθει ο βασιλιάς και ο Αμάν στο συμπόσιο που θα ετοιμάσω γι' αυτούς· και αύριο θα κάνω σύμφωνα με τον λόγο τού βασιλιά.

⁹ Τότε ο Αμάν βγήκε εκείνη την ημέρα καταχαρούμενος και εύθυμος στην καρδιά· αλλά, όταν ο Αμάν είδε τον Μαροδοχαίο στην πύλη τού βασιλιά, ότι δεν σηκώθηκε ούτε κινήθηκε γι' αυτόν, ο Αμάν γέμισε από θυμό ενάντια στον Μαροδοχαίο.

¹⁰ Αλλά, ο Αμάν συγκράτησε τον εαυτό του· και μπαίνοντας στο σπίτι του, έστειλε και κάλεσε τους φίλους του, και τη γυναίκα του, τη Ζερές,

¹¹ και τους διηγήθηκε ο Αμάν για τη δόξα τού πλούτου του, και για το πλήθος των παιδιών του, και πόσο τον μεγάλυνε ο βασιλιάς, και με ποιον τρόπο τον ύψωσε πιο πάνω από τους άρχοντες και τους δούλους τού βασιλιά.

¹² Και είπε ο Αμάν: Μάλιστα, η βασίλισσα Εσθήρ δεν προσκάλεσε στο συμπόσιο που έκανε, παρά εμένα, μαζί με τον βασιλιά· και αύριο πάλι είμαι προσκαλεσμένος σ' αυτή μαζί με τον βασιλιά·

¹³ εντούτοις, όλα αυτά δεν με ωφελούν, όσο βλέπω τον Μαροδοχαίο, τον Ιουδαίο, να κάθεται στην πύλη τού βασιλιά.

¹⁴ Και του είπε η γυναίκα του, η Ζερές, και όλοι οι φίλοι του: Ας κατασκευαστεί ένα ξύλο ύψους 50 πήχες, και το πρωί πες στον βασιλιά να κρεμαστεί ο Μαροδοχαίος επάνω σ' αυτό· τότε, πήγαινε υπερχαρούμενος μαζί με τον βασιλιά στο συμπόσιο. Και το πράγμα άρεσε στον Αμάν, και πρόσταξε να ετοιμαστεί το ξύλο.

ΕΣΘΗΡ 6

¹ Εκείνη τη νύχτα ο ύπνος έφυγε από τον βασιλιά· και πρόσταξε να του φέρουν το βιβλίο των υπομνημάτων των χρονικών· και τα διάβαζαν μπροστά στον βασιλιά.

² Και βρέθηκε γραμμένο ότι, ο Μαροδοχαίος είχε αναγγείλει για τον Βιχθάν και τον Θερές, δύο από τους ευνούχους τού βασιλιά, που ήσαν θυρωροί, οι οποίοι είχαν ζητήσει ναβάλουν χέρι επάνω στον βασιλιά Ασσουήρη.

³ Και ο βασιλιάς είπε: Ποια τιμή και αξιοπρέπεια έγινε στον Μαροδοχαίο για το πράγμα αυτό; Και οι δούλοι τού βασιλιά, που τον υπηρετούσαν, είπαν: Τίποτε δεν έγινε σ' αυτόν.

- ⁴ Και ο βασιλιάς είπε: Ποιος είναι στην αυλή; Είχε, τότε, έρθει ο Αμάν στην εξωτερική αυλή τού βασιλικού οίκου, για να πει στον βασιλιά να κρεμάσει τον Μαροδοχαίο στο ξύλο που είχε ετοιμάσει γι' αυτόν.
- ⁵ Και είπαν σ' αυτόν οι δούλοι τού βασιλιά: Να, ο Αμάν στέκεται στην αυλή. Και ο βασιλιάς είπε: Ας έρθει μέσα.
- ⁶ Και όταν ο Αμάν μπήκε μέσα, ο βασιλιάς είπε σ' αυτόν: Τι πρέπει να γίνει στον άνθρωπο, που ο βασιλιάς ευχαριστείται να τιμήσει; Και ο Αμάν στοχάστηκε στην καρδιά του: Σε ποιον άλλον επρόκειτο ο βασιλιάς να ευαρεστηθεί να κάνει τιμή, παρά σε μένα;
- ⁷ Αποκρίθηκε, λοιπόν, ο Αμάν στον βασιλιά: Για τον άνθρωπο, που ο βασιλιάς ευαρεστείται να τιμήσει,
- ⁸ ας φέρουν τη βασιλική στολή, που ντύνεται ο βασιλιάς, και το άλογο που ιππεύει ο βασιλιάς, και να τοποθετηθεί το βασιλικό διάδημα επάνω στο κεφάλι του·
- ⁹ κι αυτή η στολή και το άλογο να δοθούν στο χέρι κάποιου από τους μεγαλύτερους άρχοντες του βασιλιά, για να στολίσει τον άνθρωπο, τον οποίο ευαρεστείται ο βασιλιάς να τιμήσει· και φέρνοντάς τον έφιππον μέσα από τους δρόμους τής πόλης, ας κηρύττει μπροστά του: Έτσι θα γίνεται στον άνθρωπο που ο βασιλιάς ευαρεστείται να τιμήσει.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς είπε στον Αμάν: Κάνε γρήγορα, πάρε τη στολή και το άλογο, καθώς είπες, και κάνε έτσι στον Μαροδοχαίο τον Ιουδαίο, που κάθεται στη βασιλική πύλη· ας μη λείψει τίποτε από όλα όσα είπες.
- ¹¹ Και ο Αμάν πήρε τη στολή και το άλογο, και στόλισε τον Μαροδοχαίο, και τον έφερε έφιππο μέσα από τους δρόμους τής πόλης, κηρύττοντας μπροστά του: Έτσι θα γίνεται στον άνθρωπο, τον οποίο ο βασιλιάς ευαρεστείται να τιμήσει.
- ¹² Και ο Μαροδοχαίος γύρισε στην πύλη τού βασιλιά· και ο Αμάν έσπευσε στο σπίτι του καταλυπημένος, και έχοντας σκεπασμένο το κεφάλι του.
- ¹³ Και ο Αμάν διηγήθηκε στη γυναίκα του, τη Ζερές, και σε όλους τούς φίλους του, όλα όσα του συνέβησαν. Και οι σοφοί του, και η γυναίκα του, η Ζερές, είπαν σ' αυτόν: Αν ο Μαροδοχαίος, μπροστά στον οποίο άρχισες να ξεπέφτεις, είναι από το σπέρμα των Ιουδαίων, δεν θα υπερισχύσεις εναντίον του, αλλά οπωσδήποτε θα πέσεις μπροστά του.
- ¹⁴ Ενώ ακόμα μιλούσαν μαζί του, έφτασαν οι ευνούχοι τού βασιλιά, και έσπευσαν να φέρουν τον Αμάν στο συμπόσιο, που ετοίμασε η Εσθήρ.

ΕΣΘΗΡ 7

- ¹ Ήρθαν, λοιπόν, ο βασιλιάς και ο Αμάν να συμποσιάσουν μαζί με την Εσθήρ, τη βασίλισσα.

² Και ο βασιλιάς είπε πάλι στην Εσθήρ, τη δεύτερη ημέρα, στο συμπόσιο του κρασιού: Ποιο είναι το ζήτημά σου, βασίλισσα Εσθήρ; Και θα σου δοθεί· και ποιο είναι το αίτημά σου; Και μέχρι τού μισού τής βασιλείας αν ζητήσεις, θα γίνει.

³ Τότε, η βασίλισσα Εσθήρ αποκρίθηκε και είπε: Αν βρήκα χάρη μπροστά σου, βασιλιά, και αν είναι αρεστό στον βασιλιά, η ζωή μου ας μου δοθεί στο ζήτημά μου, και ο λαός μου, στο αίτημά μου·

⁴ επειδή, πουληθήκαμε, εγώ και ο λαός μου, σε απώλεια, σε σφαγή, και σε όλεθρο· και αν επρόκειτο να πουληθούμε σαν δούλοι και δούλες, θα σιωπούσα, αν και ο εχθρός δεν μπορούσε να αναπληρώσει τη ζημία τού βασιλιά.

⁵ Τότε, ο βασιλιάς Ασσουήρης αποκρίθηκε και είπε στη βασίλισσα Εσθήρ: Ποιος είναι αυτός, και πού είναι εκείνος, που τόλμησε να κάνει τέτοια πράγματα;²

⁶ Και η Εσθήρ είπε: Ο ενάντιος και εχθρός είναι αυτός ο αχρείος Αμάν. Τότε, τaráχτηκε ο Αμάν μπροστά στον βασιλιά και στη βασίλισσα.

⁷ Και ο βασιλιάς καθώς σηκώθηκε από το συμπόσιο του κρασιού οργισμένος, πήγε στον κήπο τού παλατιού· και ο Αμάν στάθηκε για να ζητήσει τη ζωή του από τη βασίλισσα Εσθήρ· επειδή, είδε ότι κακό ήταν αποφασισμένο εναντίον του από τον βασιλιά.

⁸ Και ο βασιλιάς γύρισε από τον κήπο τού παλατιού, στον οίκο τού συμποσίου τού κρασιού· και ο Αμάν ήταν πεσμένος επάνω στο κρεβάτι, επάνω στο οποίο ήταν η Εσθήρ. Και ο βασιλιάς είπε: Θέλει ακόμα και τη βασίλισσα να βιάσει μπροστά μου, μέσα στο παλάτι; Ο λόγος βγήκε από το στόμα τού βασιλιά, και σκέπασαν το πρόσωπο του Αμάν.

⁹ Και ο Αρβωνά,³ ένας από τους ευνούχους, μπροστά στον βασιλιά, είπε: Δες, και το ξύλο, ⁵⁰ πήχες το ύψος, που ο Αμάν έκανε για τον Μαροδοχαίο, ο οποίος μίλησε για το καλό του βασιλιά,⁴ στέκεται στο σπίτι τού Αμάν. Και ο βασιλιάς είπε: Κρεμάστε τον επάνω σ' αυτό.

¹⁰ Και κρέμασαν τον Αμάν επάνω στο ξύλο, που είχε ετοιμάσει για τον Μαροδοχαίο. Και σταμάτησε ο θυμός τού βασιλιά.

ΕΣΘΗΡ 8

¹ Εκείνη την ημέρα ο βασιλιάς Ασσουήρης έδωσε στη βασίλισσα Εσθήρ το σπίτι τού Αμάν, του εχθρού των Ιουδαίων. Και ο Μαροδοχαίος ήρθε μπροστά στον βασιλιά· επειδή, η Εσθήρ φανέρωσε τι της ήταν.

² Και βγάζοντας ο βασιλιάς το δαχτυλίδι του, που αφαίρεσε από τον Αμάν, το έδωσε στον Μαροδοχαίο. Και η Εσθήρ έκανε τον Μαροδοχαίο επιτηρητή στο σπίτι τού Αμάν.

³ ΚΑΙ η Εσθήρ μίλησε ξανά μπροστά στον βασιλιά, και έπεσε μπροστά στα πόδια του, και τον ικέτευσε με δάκρυα να ακυρώσει την κακία τού Αμάν, του Αγαγίτη, και τη σκευωρία του, που σκευώρησε ενάντια στους Ιουδαίους.

⁴ Και ο βασιλιάς άπλωσε το χρυσό σκήπτρο προς την Εσθήρ. Τότε, καθώς η Εσθήρ σηκώθηκε, στάθηκε μπροστά στον βασιλιά,

⁵ και είπε: Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, και αν βρήκα χάρη μπροστά του, και το πράγμα φαίνεται ορθό στον βασιλιά, και αρέσκεται σε μένα, ας γραφτεί διάταγμα να ανακληθούν οι επιστολές που σκευωρήθηκαν από τον Αμάν, τον γιο τού Αμμεδαθά, του Αγαγίτη, που έγραψε για να απολεστούν οι Ιουδαίοι, που βρίσκονται σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά·

⁶ επειδή, πώς μπορώ να υποφέρω να δω το κακό, που θα βρει τον λαό μου; Ή, πώς μπορώ να υποφέρω να δω τον αφανισμό της συγγένειάς μου;

⁷ Τότε, ο βασιλιάς Ασσουήρης είπε στη βασίλισσα Εσθήρ, και στον Μαροδοχαίο, τον Ιουδαίο: Δέστε, έδωσα στην Εσθήρ το σπίτι τού Αμάν, και αυτόν τον κρέμασαν επάνω στο ξύλο, επειδή άπλωσε το χέρι του ενάντια στους Ιουδαίους·

⁸ εσείς, λοιπόν, γράψτε υπέρ των Ιουδαίων, όπως σας φαίνεται καλό, και στο όνομα του βασιλιά, και σφραγίστε το με το βασιλικό δαχτυλίδι· επειδή, η επιστολή, που είναι γραμμένη στο όνομα του βασιλιά, και σφραγισμένη με το βασιλικό δαχτυλίδι, είναι αμετάτρεπτη.

⁹ Και προσκλήθηκαν οι γραμματείς τού βασιλιά εκείνο τον καιρό, τον τρίτο μήνα, αυτός είναι ο μήνας Σιβάν, την 23 η ημέρα του· και γράφτηκε σύμφωνα με όλα όσα πρόσταξε ο Μαροδοχαίος στους Ιουδαίους, και στους σατράπες, και διοικητές και άρχοντες των επαρχιών, που ήσαν από την Ινδία μέχρι την Αιθιοπία, 127 επαρχίες, σε κάθε επαρχία σύμφωνα με τη γραφή της, και σε κάθε λαό σύμφωνα με τη γλώσσα του, και στους Ιουδαίους σύμφωνα με τη γραφή τους και σύμφωνα με τη γλώσσα τους.

¹⁰ Και έγραψε στο όνομα του βασιλιά Ασσουήρη, και το σφράγισε με το βασιλικό δαχτυλίδι, και έστειλε τις επιστολές διαμέσου έφιππων ταχυδρόμων, που ίππευαν επάνω σε ταχύποδα και γενναία μουλάρια·

¹¹ ο βασιλιάς επέτρεπε μ' αυτές στους Ιουδαίους, που ήσαν σε κάθε πόλη, να συγκεντρωθούν και να σταθούν υπέρ τής ζωής τους, να απολέσουν, να φονεύσουν, και να αφανίσουν ολόκληρη τη δύναμη του λαού και της επαρχίας εκείνων που τους καταθλίσουν, παιδιά και γυναίκες, και τα λάφυρά τους να τα αρπάξουν,

¹² σε μία ημέρα, σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά Ασσουήρη, τη 13 η ημέρα τού 12 ου μήνα, και αυτός είναι ο μήνας Αδάρ.

¹³ Το αντίγραφο της επιστολής, που προοριζόταν για διάδοση του διατάγματος σε κάθε επαρχία, δημοσιεύθηκε σε όλους τούς λαούς, για να είναι

οι Ιουδαίοι έτοιμοι εκείνη την ημέρα, να εκδικηθούν ενάντια στους εχθρούς τους.

14 Και οι ταχυδρόμοι βγήκαν, ιππεύοντας επάνω στα ταχύποδα μουλάρια, σπεύδοντας και κατεπείγόμενοι από την προσταγή τού βασιλιά. Και η διαταγή εκδόθηκε στα Σούσα, τη βασιλική πόλη.

15 Και ο Μαροδοχαίος βγήκε μπροστά από τον βασιλιά με βασιλική στολή, γαλάζια και λευκή, και φορώντας ένα μεγάλο χρυσό στεφάνι, και ένα επανωφόρι από εκλεκτό λινό και πορφύρα· και η πόλη Σούσα χαιρόταν και ευφραινόταν.

16 Στους Ιουδαίους ήταν φως, και αγαλλίαση, και χαρά και δόξα.

17 Και σε κάθε επαρχία, και σε κάθε πόλη, όπου ήρθε το διάταγμα του βασιλιά και η διαταγή, έγινε στους Ιουδαίους χαρά και αγαλλίαση, ευωχία και ημέρα αγαθή. Και πολλοί από τούς λαούς τής γης έγιναν Ιουδαίοι· επειδή, ο φόβος των Ιουδαίων έπεσε επάνω τους.

ΕΣΘΗΡ 9

1 ΚΑΙ τον 12 ο μήνα, αυτός είναι ο μήνας Αδάρ, τη 13 η ημέρα τού ίδιου μήνα, όταν το διάταγμα του βασιλιά και η διαταγή του πλησίαζε να εκτελεστεί, την ημέρα κατά την οποία οι εχθροί των Ιουδαίων έλπιζαν να τους εξουσιάσουν, (αν και στράφηκε προς το αντίθετο, επειδή οι Ιουδαίοι εξουσίασαν επάνω σ' αυτούς, που τους μισούσαν),

2 συγκεντρώθηκαν οι Ιουδαίοι στις πόλεις τους, σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά Ασσουήρη, για να βάλουν χέρι επάνω σ' αυτούς που ζητούσαν το κακό τους· και κανένας δεν μπόρεσε να τους αντισταθεί, επειδή ο φόβος τους έπεσε επάνω σε όλους τούς λαούς.

3 Και όλοι οι άρχοντες των επαρχιών, και οι σατράπες, και οι διοικητές, και οι οικονόμοι τού βασιλιά, βοηθούσαν τούς Ιουδαίους· επειδή, ο φόβος τού Μαροδοχαίου έπεσε επάνω τους·

4 για τον λόγο ότι, ο Μαροδοχαίος ήταν μεγάλος μέσα στον οίκο τού βασιλιά, και η φήμη του διαδόθηκε σε όλες τις επαρχίες· επειδή, ο άνθρωπος ο Μαροδοχαίος γινόταν όλο και ισχυρότερος.

5 Και οι Ιουδαίοι χτύπησαν όλους τούς εχθρούς τους, με χτύπημα ρομφαίας, και σφαγή, και όλεθρο, και έκαναν σ' αυτούς που τους μισούσαν, όπως ήθελαν.

6 Και στα Σούσα, τη βασιλική πόλη, οι Ιουδαίοι φόνευσαν και εξολόθρευσαν 500 άνδρες.

7 Και τον Φαρσανδαθά, και τον Δαλφών, και τον Ασπαθά,

8 και τον Ποραθά, και τον Αδαλία, και τον Αριδαθά,

- ⁹ και τον Φαρμαστά, και τον Αρισαΐ, και τον Αριδαΐ και τον Βαϊεζαθά,
- ¹⁰ τους δέκα γιους τού Αμάν, γιου τού Αμμεδαθά, του εχθρού των Ιουδαίων, τους φόνευσαν· επάνω σε λάφυρα, όμως, δεν έβαλαν το χέρι τους.
- ¹¹ Εκείνη την ημέρα, ο αριθμός αυτών που φονεύθηκαν στα Σούσα, τη βασιλική πόλη, φέρθηκε μπροστά στον βασιλιά.
- ¹² Και ο βασιλιάς είπε στη βασίλισσα Εσθήρ: Στα Σούσα, στη βασιλική πόλη, οι Ιουδαίοι φόνευσαν και εξολόθρευσαν 500 άνδρες, και τους δέκα γιους τού Αμάν· στις υπόλοιπες επαρχίες τού βασιλιά τι έκαναν; Τώρα, ποιο είναι το ζήτημά σου; Και θα σου δοθεί· και ποιο είναι ακόμα το αίτημά σου; Και θα γίνει.
- ¹³ Και η Εσθήρ είπε: Αν είναι αρεστό στον βασιλιά, ας δοθεί στους Ιουδαίους, που βρίσκονται, στα Σούσα, να κάνουν και αύριο σύμφωνα με τη διαταγή αυτής της ημέρας· και τους δέκα γιους τού Αμάν να τους κρεμάσουν επάνω σε ξύλα.
- ¹⁴ Και ο βασιλιάς πρόσταξε να γίνει έτσι· και εκδόθηκε διαταγή στα Σούσα· και κρέμασαν τους δέκα γιους τού Αμάν.
- ¹⁵ Και οι Ιουδαίοι, που ήσαν στα Σούσα, συγκεντρώθηκαν, και τη 14 η ημέρα τού μήνα Αδάρ, και φόνευσαν 300 άνδρες στα Σούσα· στα λάφυρα, όμως, δεν έβαλαν το χέρι τους.
- ¹⁶ Και οι άλλοι Ιουδαίοι, που ήσαν στις επαρχίες τού βασιλιά, συγκεντρώθηκαν και στάθηκαν υπέρ τής ζωής τους, και πήραν ανάπαυση από τους εχθρούς τους, και φόνευσαν απ' αυτούς που τους μισούσαν 75.000· σε λάφυρα, όμως, δεν έβαλαν το χέρι τους·
- ¹⁷ τη 13 η ημέρα τού μήνα Αδάρ· και τη 14 η ημέρα τού ίδιου μήνα αναπαύθηκαν, και την έκαναν ημέρα συμποσίου και ευφροσύνης.
- ¹⁸ Και οι Ιουδαίοι που ήσαν στα Σούσα συγκεντρώθηκαν τη 13 η ημέρα του, και τη 14 η ημέρα του· και τη 15 η ημέρα τού ίδιου μήνα αναπαύθηκαν, και την έκαναν ημέρα συμποσίου και ευφροσύνης.
- ¹⁹ Γι' αυτό, οι Ιουδαίοι, οι χωρικοί, που κατοικούσαν στις ατείχιστες πόλεις, έκαναν τη 14 η ημέρα τού μήνα Αδάρ ημέρα ευφροσύνης και συμποσίου, και ημέρα αγαθή, και έστελναν μερίδες ο ένας στον άλλον.
- ²⁰ ΚΑΙ ο Μαροδοχαΐος έγραψε αυτά τα πράγματα, και έστειλε επιστολές σε όλους τούς Ιουδαίους, που ήσαν σε όλες τις επαρχίες τού βασιλιά Ασσουήρη, σ' αυτούς που ήσαν κοντά και σ' αυτούς που ήσαν μακριά,
- ²¹ προσδιορίζοντάς τους να τηρούν τη 14 η ημέρα τού μήνα Αδάρ, και τη 15 η του ίδιου μήνα, κάθε χρόνο,
- ²² σαν τις ημέρες που οι Ιουδαίοι αναπαύθηκαν από τους εχθρούς τους, και τον μήνα κατά τον οποίο η λύπη τους μετατράπηκε γι' αυτούς σε χαρά, και το

πένθος σε ημέρα αγαθή· ώστε να τις κάνουν ημέρες συμποσίου και ευφροσύνης, και να στέλνουν μερίδες ο ένας στον άλλον, και δώρα στους φτωχούς.

23 Και οι Ιουδαίοι δέχθηκαν εκείνο που άρχισαν να κάνουν, και εκείνο που τους έγραψε ο Μαροδοχαίος·

24 επειδή, ο Αμάν, ο γιος τού Αμμεδαθά, ο Αγαγίτης, ο εχθρός όλων των Ιουδαίων, σκευώρησε ενάντια στους Ιουδαίους να τους αφανίσει, και έρριξε φουρ,⁵ δηλαδή κλήρο, για να τους εξολοθρεύσει, και να τους αφανίσει·

25 όταν, όμως, ήρθε αυτή, η Εσθήρ, μπροστά στον βασιλιά, πρόσταξε με επιστολές, να στραφεί ενάντια στο κεφάλι του η κακή του σκευωρία, που σκευώρησε ενάντια στους Ιουδαίους, και τον κρέμασαν επάνω στο ξύλο, αυτόν και τους γιους του.

26 Γι' αυτό, ονόμασαν τις ημέρες αυτές Φουρείμ, από το όνομα Φουρ. Ως εκ τούτου, και για όλους τούς λόγους αυτής τής επιστολής, και για εκείνο που είδαν για το πράγμα αυτό, και που συνέβηκε σ' αυτούς,

27 οι Ιουδαίοι διέταξαν, και δέχθηκαν επάνω τους, και επάνω στους απογόνους⁶ τους, και επάνω σ' αυτούς που ενώθηκαν μαζί τους, να μη παραλείψουν ποτέ από το να τηρούν τις δύο αυτές ημέρες, σύμφωνα με το γραμμένο γι' αυτές, και στον καιρό τους κάθε χρόνο·

28 και οι ημέρες αυτές να αναφέρονται και να τηρούνται σε κάθε γενεά, κάθε συγγένεια, κάθε επαρχία, και κάθε πόλη· και οι ημέρες αυτές των Φουρείμ να μη εκλείψουν μέσα από τους Ιουδαίους, και να μη σταματήσει η θύμησή τους από τους απογόνους⁶ τους.

29 Τότε, η βασίλισσα Εσθήρ, η θυγατέρα τού Αβιχαίλ, και ο Μαροδοχαίος, ο Ιουδαίος, έγραψαν για δεύτερη φορά, με όλο το κύρος, για να τα στερεώσουν, τα γραμμένα για τα Φουρείμ.

30 Και έστειλαν επιστολές σε όλους τούς Ιουδαίους, στις 127 επαρχίες τού βασιλείου τού Ασσουήρη, με λόγια ειρήνης και αλήθειας,

31 για να στερεώσει τις ημέρες αυτές των Φουρείμ στους καιρούς τους, όπως τους προσδιόρισαν ο Μαροδοχαίος, ο Ιουδαίος, και η βασίλισσα Εσθήρ, και όπως καθόρισαν γι' αυτούς και για τους απογόνους⁶ τους, την υπόθεση των νηστειών και της κραυγής τους.

32 Και με διαταγή τής Εσθήρ επικυρώθηκε η υπόθεση αυτή των Φουρείμ· και γράφτηκε σε βιβλίο.

ΕΣΘΗΡ 10

1 ΚΑΙ ο βασιλιάς Ασσουήρης επέβαλε φόρο στη γη και στα νησιά τής θάλασσας.

² Και όλες οι πράξεις τής δύναμής του και της ισχύος του, και η περιγραφή τής μεγαλειότητας του Μαροδοχαίου, στην οποία ο βασιλιάς τον είχε προβιάσει, δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο των χρονικών των βασιλιάδων τής Μηδίας και της Περσίας;

³ Επειδή, ο Μαροδοχαίος, ο Ιουδαίος, στάθηκε δεύτερος μετά τον βασιλιά Ασσουήρη, και μεγάλος ανάμεσα στους Ιουδαίους, και αγαπητός από το πλήθος των αδελφών του, ζητώντας το καλό τού λαού του, και μιλώντας ειρήνη για όλους τούς απογόνους⁶ του.

ΙΩΒ

ΙΩΒ 1

- 1** ΥΠΗΡΧΕ κάποιος άνθρωπος στη γη τής Αυσίτιδας, που ονομαζόταν Ιώβ· και ο άνθρωπος αυτός ήταν άμεμπτος και ευθύς, και φοβόταν τον Θεό, και έμενε μακριά από κακό.
- 2** Και σ' αυτόν γεννήθηκαν επτά γιοι και τρεις θυγατέρες.
- 3** Και τα κτήνη του ήσαν 7.000 πρόβατα, και 3.000 καμήλες, και 500 ζευγάρια βοδιών, και 500 γαϊδούρια, και ένα μεγάλο πλήθος από υπηρέτες· και ο άνθρωπος εκείνος ήταν ο μεγαλύτερος από όλους τούς κατοίκους τής Ανατολής.
- 4** Και οι γιοι του πήγαιναν και έκαναν συμπόσια στα σπίτια τους, κάθε ένας κατά τη δική του ημέρα, και έστελναν και προσκαλούσαν τις τρεις αδελφές τους για να τρώνε και να πίνουν μαζί τους.
- 5** Και όταν τελείωναν οι ημέρες τού συμποσίου, ο Ιώβ έστελνε και τους αγιάζε, και, καθώς σηκωνόταν το πρωί, πρόσφερε ολοκαυτώματα, σύμφωνα με τον αριθμό όλων τους· επειδή, ο Ιώβ έλεγε: Μήπως οι γιοι μου αμάρτησαν, και βλασφήμησαν τον Θεό στην καρδιά τους. Έτσι έκανε ο Ιώβ, πάντοτε.
- 6** Και κάποια ημέρα, οι γιοι τού Θεού ήρθαν να παρασταθούν μπροστά στον Κύριο, κι ανάμεσα σ' αυτούς ήρθε και ο σατανάς.
- 7** Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Από πού έρχεσαι; Και ο σατανάς απάντησε στον Κύριο, και είπε: Καθώς διάβηκα ολόγυρα τη γη, και περπάτησα μέσα σ' αυτή, νάμαι.
- 8** Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Έβαλες τον νου σου επάνω στον δούλο μου τον Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιός του στη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, ο οποίος φοβάται τον Θεό, και απέχει από κακό;
- 9** Και ο σατανάς απάντησε στον Κύριο, και είπε: Μήπως ο Ιώβ δωρεάν φοβάται τον Θεό;
- 10** Δεν τον περιέφραξες από παντού, και το σπίτι του, και όλα όσα έχει; Τα έργα των χεριών του ευλόγησες, και τα κτήνη του πλήθυναν επάνω στη γη·
- 11** όμως, άπλωσε τώρα το χέρι σου, και άγγιξε όλα όσα έχει, για να δεις αν δεν σε βλασφημήσει κατά πρόσωπο.
- 12** Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Δες, στο χέρι σου όλα όσα έχει· μόνον επάνω σ' αυτόν να μη βάλεις το χέρι σου. Και ο σατανάς βγήκε μπροστά από τον Κύριο.
- 13** Και κάποια ημέρα οι γιοι του και οι θυγατέρες του έτρωγαν και έπιναν κρασί, στο σπίτι τού πρωτότοκου αδελφού τους.

- 14** Και ένας μηνυτής ήρθε στον Ιώβ, και είπε: Τα βόδια αροτρίαζαν, και τα γαϊδούρια έβοσκαν κοντά τους·
- 15** και έπεσαν επάνω τους οι Σαβαίοι και τα άρπαξαν· και τους δούλους τούς πάταξαν με μάχαιρα·¹ και μόνος εγώ διασώθηκα για να σου το αναγγείλω.
- 16** Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ήρθε και ένας άλλος, και είπε: Φωτιά έπεσε από τον ουρανό, και έκαψε τα πρόβατα και τους δούλους, και τους κατέφαγε· και μόνος εγώ διασώθηκα για να σου το αναγγείλω.
- 17** Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ήρθε και άλλος ένας, και είπε: Οι Χαλδαίοι έκαναν τρεις λόχους, και εφόρμησαν στις καμήλες, και τις άρπαξαν· και τους δούλους τούς πάταξαν με μάχαιρα· και μόνος εγώ διασώθηκα για να σου το αναγγείλω.
- 18** Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ήρθε και ένας άλλος, και είπε: Οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου έτρωγαν και έπιναν κρασί στο σπίτι τού πρωτότοκου αδελφού τους·
- 19** και ξάφνου, ήρθε ένας μεγάλος άνεμος από την πέρα πλευρά τής ερήμου, και χτύπησε τις τέσσερις γωνίες τού σπιτιού, και έπεσε επάνω στα παιδιά, και πέθαναν· και μόνος εγώ διασώθηκα για να σου το αναγγείλω.
- 20** Τότε, ο Ιώβ καθώς σηκώθηκε έσχισε το επανωφόρι του, και ξύρισε το κεφάλι του, και έπεσε επάνω στη γη, και προσκύνησε,
- 21** και είπε: Γυμνός βγήκα από την κοιλιά τής μητέρας μου, και γυμνός θα επιστρέψω εκεί· ο Κύριος έδωσε, και ο Κύριος αφαίρεσε· ας είναι ευλογημένο το όνομα του Κυρίου.
- 22** Σε όλα αυτά ο Ιώβ δεν αμάρτησε, και δεν έδωσε αφροσύνη στον Θεό.

ΙΩΒ 2

- 1** ΚΑΙ κάποια ημέρα, οι γιοι τού Θεού ήρθαν να παρασταθούν μπροστά στον Κύριο· και ανάμεσα σ' αυτούς ήρθε και ο σατανάς, για να παρασταθεί μπροστά στον Κύριο.
- 2** Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Από πού έρχεσαι; Και ο σατανάς απάντησε στον Κύριο, και είπε: Καθώς διάβηκα ολόγυρα τη γη, και περπάτησα μέσα σ' αυτή, νάμαι.
- 3** Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Έβαλες τον νου σου επάνω στον δούλο μου τον Ιώβ, ότι δεν υπάρχει όμοιός του στη γη, άνθρωπος άμεμπτος και ευθύς, ο οποίος φοβάται τον Θεό, και απέχει από κακό; Και ακόμα κρατάει τη ακεραιότητά του, αν και με παρόξυνες εναντίον του, για να τον εξολοθρεύσω χωρίς αιτία.
- 4** Και ο σατανάς απάντησε στον Κύριο, και είπε: Δέρμα για δέρμα, και όλα όσα έχει ο άνθρωπος θα τα δώσει για τη ζωή του·

- ⁵ εντούτοις, άπλωσε το χέρι σου, και άγγιξε τα κόκαλά του, και τη σάρκα του, για να δεις αν δεν σε βλασφημήσει κατά πρόσωπο.
- ⁶ Και ο Κύριος είπε στον σατανά: Δες, αυτός είναι στο χέρι σου· μόνον τη ζωή του να φυλάξεις.
- ⁷ Τότε, ο σατανάς βγήκε από μπροστά από τον Κύριο, και πάταξε τον Ιώβ με ένα κακό έλκος, από το πέλμα των ποδιών του μέχρι την κορυφή τού κεφαλιού του.
- ⁸ Και πήρε κοντά του ένα κομμάτι από κεραμίδι, για να ξύνεται μ' αυτό· και καθόταν στο μέσον τής στάχτης.
- ⁹ Τότε, η γυναίκα του είπε προς αυτόν: Ακόμα κρατάς την ακεραιότητά σου; Βλασφήμησε τον Θεό, και πέθανε.
- ¹⁰ Και εκείνος είπε σ' αυτή: Μίλησες όπως μιλάει μία από τις άφρονες γυναίκες· τα αγαθά μονάχα θα δεχθούμε από τον Θεό, και τα κακά δεν θα τα δεχθούμε; Σε όλα αυτά ο Ιώβ δεν αμάρτησε με τα χείλη του.
- ¹¹ Και καθώς οι τρεις φίλοι τού Ιώβ άκουσαν όλα αυτά τα κακά που είχαν έρθει επάνω του, ήρθαν κάθε ένας από τον τόπο του· ο Ελιφάς ο Θαιμανίτης, και ο Βιλδάδ ο Σαυχίτης, και ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης· επειδή, είχαν συμφωνήσει νάρθουν μαζί, για να τον συλλυπηθούν και να τον παρηγορήσουν.
- ¹² Και όταν από μακριά σήκωσαν τα μάτια τους, και δεν τον γνώρισαν, ύψωσαν τη φωνή τους, και έκλαψαν· και έσχισαν ο καθένας το ιμάτιό του, και έρριξαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους προς τον ουρανό.
- ¹³ Και κάθησαν μαζί του επάνω στη γη επτά ημέρες και επτά νύχτες, και κανένας δεν του είπε έναν λόγο, επειδή έβλεπαν ότι ο πόνος του ήταν υπερβολικά μεγάλος.

ΙΩΒ 3

- ¹ ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, ο Ιώβ άνοιξε το στόμα του, και καταράστηκε την ημέρα του
- ² Και ο Ιώβ μίλησε, και είπε
- ³ Είθε να χαθεί η ημέρα κατά την οποία γεννήθηκα, και η νύχτα κατά την οποία είπαν: Γεννήθηκε αρσενικό
- ⁴ Η ημέρα εκείνη να είναι σκοτάδι· ο Θεός από πάνω να μη την αναζητήσει, και να μη φέξει επάνω της φως.
- ⁵ Σκοτάδι και σκιά θανάτου να την αμαυρώσουν· πυκνό σκοτάδι να καθήσει επάνω της. Νάρθουν επάνω της ως πικρότατη ημέρα
- ⁶ Εκείνη τη νύχτα να επικρατήσει σκοτάδι· Να μη συγκαταλεχθεί στις ημέρες τού χρόνου· να μη μπει μέσα στις ημέρες των μηνών.

- 7 Πράγματι, έρημη να είναι εκείνη η νύχτα· επάνω της να μη έρθει χαρμόσυνη φωνή
- 8 Να την καταραστούν αυτοί που καταρώνται τις ημέρες, οι έτοιμοι να ανεγείρουν το πένθος τους.
- 9 Να σκοτιστούν τα αστέρια τής εσπέρας της· να προσμένει φως, και να μη έρχεται· και να μη δει τα βλέφαρα της αυγής·
- 10 επειδή, δεν έκλεισε τις πόρτες τής κοιλιάς τής μητέρας μου, και δεν έκρυψε τη θλίψη από τα μάτια μου.
- 11 Γιατί δεν πέθανα από τη μήτρα; Και δεν εξέπνευσα μόλις είχα βγει από την κοιλιά;
- 12 Γιατί με υποδέχθηκαν τα γόνατα; Ή, γιατί οι μαστοί, για να θηλάσω;
- 13 Επειδή, τώρα θα ήμουν ξαπλωμένος³ και θα ησύχαζα· θα κοιμόμουν· τότε θα ήμουν σε ανάπαυση,
- 14 μαζί με βασιλιάδες και συμβούλους⁴ τής γης, που οικοδομούσαν ερημώσεις·
- 15 ή, με άρχοντες, που έχουν χρυσάφι, που γέμισαν τα σπίτια τους με ασήμι·
- 16 ή, σαν κρυμμένο εξάμβλωμα δεν θα υπήρχα, σαν βρέφη που δεν είδαν φως.
- 17 Εκεί, οι ασεβείς σταματούν να ταραάζουν, και εκεί αναπαύονται οι κουρασμένοι·
- 18 εκεί αναπαύονται μαζί οι αιχμάλωτοι· φωνή καταδυνάστη δεν ακούν·
- 19 εκεί βρίσκεται ο μικρός και ο μεγάλος· και ο δούλος, που είναι ελεύθερος από το αφεντικό του.
- 20 Γιατί δόθηκε φως στον δυστυχισμένο, και ζωή στον πικραμένο στην ψυχή,
- 21 οι οποίοι ποθούν τον θάνατο, και δεν πετυχαίνουν, αν και σκάβουν γι' αυτόν περισσότερο παρά για κρυμμένους θησαυρούς,
- 22 οι οποίοι υπερχαίρονται, υπερευφραίνονται, όταν βρουν τον τάφο;
- 23 Γιατί δόθηκε φως σε άνθρωπο, που ο δρόμος του είναι κρυμμένος, και που τον περιέκλεισε ο Θεός;
- 24 Επειδή, πριν από το φαγητό μου έρχεται ο στεναγμός μου, και τα μουγκρητά μου ξεχύνονται σαν νερά.
- 25 Επειδή, εκείνο που φοβόμουν, συνέβηκε σε μένα, και εκείνο που τρόμαζα ήρθε επάνω μου.
- 26 Δεν είχα ειρήνη ούτε ανάπαυση ούτε ησυχία· οργή ήρθε επάνω μου.

ΙΩΒ 4

- 1 ΤΟΤΕ, απάντησε ο Ελιφάς ο Θαιμανίτης, και είπε
- 2 Αν επιχειρήσουμε να σου μιλήσουμε, θα δυσαρεστηθείς; Αλλά, ποιος μπορεί να κρατηθεί από το να μιλήσει;
- 3 Δες, εσύ έχεις νουθετήσει πολλούς, και έχεις δυναμώσει αδύνατα χέρια
- 4 Τα λόγια σου υποστήριξαν τους κλονιζόμενους, και γόνата που λύγιζαν τα δυνάμωσες
- 5 Και, τώρα, ήρθε επάνω σου τούτο, και βαρυθυμείς· σε αγγίζει, και ταραζέσαι
- 6 Ο φόβος σου δεν είναι το θάρρος σου, και η ευθύτητα των δρόμων σου η ελπίδα σου;
- 7 Θυμήσου, παρακαλώ· ποιος, ενώ ήταν αθώος, απολέστηκε; Και πού εξολοθρεύτηκαν οι ευθείς;
- 8 Όπως έχω δει εγώ, όσοι αροτρίασαν ανομία, και έσπειραν ασέβεια, τις θερίζουν·
- 9 εξολοθρεύονται από το φύσημα του Θεού, και από την πνοή των μυκτήρων του αφανίζονται·
- 10 το μουγκρητό τού λιονταριού, και η φωνή τού άγριου λιονταριού, και το μούγκρισμα από τα νεαρά λιοντάρια, έσβησαν·
- 11 το λιοντάρι χάνεται από έλλειψη θηράματος, και τα νεαρά λιοντάρια τής λιονταρίνας διασκορπίζονται.
- 12 Και ένας λόγος ήρθε σε μένα κρυφά, και το αυτί μου πήρε κάτι απ' αυτόν.
- 13 Μέσα στους στοχασμούς για τα οράματα της νύχτας, όταν βαθύς ύπνος πέφτει στους ανθρώπους,
- 14 με έπιασε φρίκη και τρόμος, και συγκλόνισε έντονα τα κόκαλά μου.
- 15 Και ένα πνεύμα πέρασε από μπροστά μου, και οι τρίχες τού σώματός μου ανασηκώθηκαν·
- 16 στάθηκε, αλλά εγώ δεν διέκρινα τη μορφή του· ένα σχήμα φάνηκε μπροστά στα μάτια μου· άκουσα ένα λεπτό φύσημα, και μια φωνή, που έλεγε:
- 17 Θα είναι ο άνθρωπος πιο δίκαιος από τον Θεό; Θα είναι ο άνθρωπος πιο καθαρός από τον Δημιουργό του;
- 18 Δες, αυτός δεν εμπιστεύεται στους δούλους του, και στους αγγέλους του βλέπει ελάττωμα·
- 19 πόσο μάλλον σ' εκείνους που κατοικούν σε πήλινα σπίτια, που έχουν το θεμέλιό τους μέσα στο χώμα,⁵ αφανίζονται μπροστά στο σαράκι;

²⁰ Από το πρωί μέχρι την εσπέρα φθείρονται· αφανίζονται για πάντα, χωρίς κανέναν να το καταλάβει.

²¹ Το μεγαλείο τους, που υπάρχει σ' αυτούς, δεν παρέρχεται; Πεθαίνουν, αλλά όχι με σοφία.

ΙΩΒ 5

¹ Κάλεσε, τώρα, αν κάποιος σου απαντήσει; Και σε ποιους από τους αγίους θα αποβλέψεις

² Επειδή, η οργή φονεύει τον άφρονα· και η αγανάκτηση θανατώνει τον μωρό

³ Εγώ είδα τον άφρονα να ριζώνει· αλλά, αμέσως προείπα το σπίτι του καταραμένο

⁴ Οι γιοι του είναι μακριά από τη σωτηρία, και μπροστά στην πύλη καταπιέζονται, και δεν υπάρχει κανένας που να ελευθερώνει·

⁵ τον θερισμό τους κατατρώει αυτός που πεινάει, και τον αρπάζει από τα αγκάθια, και αυτός που διψάει καταπίνει την περιουσία τους.

⁶ επειδή, η θλίψη δεν βγαίνει από το χώμα ούτε η λύπη βλασταίνει από τη γη·

⁷ αλλά, ο άνθρωπος γεννιέται για τη λύπη, καθώς τα νεογέννητα των αετών, για να πετούν ψηλά

⁸ Εγώ, όμως, θα επικαλεστώ τον Θεό, και στον Θεό θα εναποθέσω την υπόθεσή μου·

⁹ ο οποίος κάνει ανεξιχνίαστα μεγαλεία, αναρίθμητα θαυμάσια·

¹⁰ ο οποίος δίνει βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης, και στέλνει νερά επάνω στο πρόσωπο των χωραφιών·

¹¹ ο οποίος υψώνει τούς ταπεινούς, και σηκώνει σε σωτηρία τούς θλιμμένους·

¹² ο οποίος διασκορπίζει τις βουλές των πανούργων, και τα χέρια τους δεν μπορούν να πραγματοποιήσουν την επιχείρησή τους·

¹³ ο οποίος συλλαμβάνει τούς σοφούς στην πανουργία τους· και ανατρέπεται η βουλή των δόλιων ανθρώπων·

¹⁴ την ημέρα συναντούν σκοτάδι, και το μεσημέρι ψηλαφούν σαν μέσα σε νύχτα.

¹⁵ Όμως, λυτρώνει τον φτωχό από τη ρομφαία, από το στόμα τους, και από το χέρι τού ισχυρού.

¹⁶ Και ο φτωχός έχει ελπίδα, ενώ το στόμα τής ανομίας φράζεται.

¹⁷ Πρόσεξε, μακάριος ο άνθρωπος, που τον ελέγχει ο Θεός· γι' αυτό, να μη καταφρονείς την παιδεία τού Παντοδύναμου·

- 18** επειδή, αυτός πληγώνει, και επιδένει, χτυπάει, και τα χέρια του γιατρεύουν.
- 19** Μέσα σε έξι θλίψεις θα σε ελευθερώσει· και στην έβδομη δεν θα σε αγγίξει κακό.
- 20** Μέσα στην πείνα θα σε λυτρώσει από θάνατο· και σε πόλεμο από χέρια ρομφαίας.
- 21** Από μαστιγα γλώσσας θα είσαι φυλαγμένος· και από τον επερχόμενο όλεθρο δεν θα φοβηθείς.
- 22** Θα περιγελάς τον όλεθρο και την πείνα· και από τα θηρία τής γης δεν θα φοβηθείς.
- 23** Επειδή, θα έχεις συμμαχία με τις πέτρες τής πεδιάδας· και τα θηρία τού χωραφιού θα ειρηνεύουν μαζί σου.
- 24** Και θα γνωρίσεις ότι στη σκηνή σου υπάρχει ειρήνη, και θα επισκεφθείς το σπίτι σου, και δεν θα σου λείπει τίποτε.
- 25** Και θα γνωρίσεις ότι οι απόγονοί σου είναι πολλοί, και τα εγγόνια σου σαν τη βοτάνη τής γης.
- 26** Στον τάφο θάρθεις σε βαθιά γηρατειά, όπως η θημωνιά τού σιταριού μαζεύεται στον καιρό της.
- 27** Δες, αυτό εξιχνιάσαμε, έτσι έχει το πράγμα· άκουσέ το, και γνώρισέ το στον εαυτό σου.

ΙΩΒ 6

- 1** ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε
- 2** Είθε να ζυγίζοταν πραγματικά η λύπη μου, και η συμφορά μου να έμπαινε, ολόκληρη, μαζί, επάνω στην πλάστιγγα
- 3** Επειδή, τώρα θα ήταν πιο βαριά από την άμμο τής θάλασσας· γι' αυτό τα λόγια μου καταπίνονται
- 4** Επειδή, τα βέλη τού Παντοδύναμου βρίσκονται μέσα μου, από τα οποία το πνεύμα μου πίνει το φαρμάκι τους· οι τρόμοι τού Θεού παρατάσσονται εναντίον μου.
- 5** Γκαρίζει ο άγριος γάιδαρος κοντά στο χορτάρι; Ή, μουγκρίζει το βόδι κοντά στη φάτνη του
- 6** Τρώγεται το άνοστο χωρίς αλάτι; Ή, υπάρχει γεύση στο ασπράδι τού αυγού
- 7** Τα πράγματα, που η ψυχή μου αποστρεφόταν να αγγίξει, έγιναν σαν το αηδιαστικό φαγητό μου

- 8 Είθε να απολάμβανα το αίτημά μου, και ο Θεός να μου έδινε την επιθυμία μου
- 9 Και ο Θεός να ήθελε να ευαρεστηθεί να με αφανίσει· να εξαπολύσει το χέρι του, και να με αποκόψει!
- 10 Κι ακόμα, θα είναι η παρηγοριά μου, ότι, και αν καταναλωθώ μέσα στη θλίψη, και αυτός δεν με λυπηθεί, εγώ τα λόγια τού Αγίου δεν τα έκρυψα.
- 11 Ποια είναι η δύναμή μου, ώστε να εγκαρτερώ; Και ποιο είναι το τέλος μου, ώστε η ψυχή μου να υποφέρει;
- 12 Μήπως η δύναμή μου είναι δύναμη από πέτρες; Ή, η σάρκα μου είναι χαλκός;
- 13 Μήπως δεν έλειψε μέσα μου ολοκληρωτικά η βοήθειά μου; Και η σωτηρία δεν απομακρύνθηκε από μένα;
- 14 Στον θλιμμένο οφείλεται έλεος από τον φίλο του· αυτός, όμως, εγκατέλειψε τον φόβο τού Παντοδύναμου.
- 15 Οι αδελφοί μου φέρθηκαν απατηλά σαν χείμαρρος, πέρασαν σαν ρεύμα χειμάρρων·
- 16 οι οποίοι θολώνονται από τον πάγο, στους οποίους το χιόνι διαλύεται·
- 17 όταν θερμανθούν, εκλείπουν· όταν γίνει θερμότητα, εξαλείφονται από τον τόπο τους·
- 18 τα ίχνη τής πορείας τους συστρέφονται· καταντούν στο μηδέν, και χάνονται·
- 19 τα πλήθη τής Θαιμά θωρούσαν, οι συνοδοιπόροι τής Σεβά τούς περίμεναν·
- 20 διαψεύστηκαν από την ελπίδα τους· ήρθαν εκεί, και ντροπιάστηκαν.
- 21 Τώρα, και εσείς είστε όπως αυτοί· είδατε την πληγή μου, και τρομάξατε.
- 22 Μήπως εγώ είπα: Φέρτε μου; Ή: Δώστε μου ένα δώρο από την περιουσία σας;
- 23 Ή: Ελευθερώστε με από το χέρι τού εχθρού; Ή: Λυτρώστε με από το χέρι των ισχυρών;
- 24 Διδάξτε με, και εγώ θα σιωπήσω· και δείξτε μου σε τι έσφαλα.
- 25 Πόσο δυνατά είναι τα σωστά λόγια! Ο έλεγχός σας, όμως, τι αποδεικνύει;
- 26 Φαντάζεστε να ελέγξετε λόγια, ενώ οι ομιλίες τού απελπισμένου είναι σαν άνεμος;
- 27 Πραγματικά, εσείς πέφτετε επάνω στον ορφανό, και σκάβετε λάκκο στον φίλο σας.

²⁸ Τώρα, λοιπόν, ευαρεστηθείτε να κοιτάξετε σε μένα, επειδή, μπροστά σας είναι το πράγμα, αν εγώ ψεύδομαι.

²⁹ Επιστρέψτε, παρακαλώ· ας μη γίνει αδικία· ναι, επιστρέψτε πάλι· η δικαιοσύνη μου βρίσκεται σ' αυτό.

³⁰ Υπάρχει αδικία στη γλώσσα μου; Ο ουρανίσκος μου δεν μπορεί να διακρίνει τα διεφθαρμένα;

ΙΩΒ 7

¹ Ο βίος τού ανθρώπου δεν είναι εκστρατεία επάνω στη γη; Οι ημέρες του δεν είναι σαν τις ημέρες ενός μισθωτού;

² Όπως ο δούλος επιποθεί τη σκιά, και όπως ο μισθωτός περιμένει τον μισθό του,

³ έτσι και εγώ πήρα για κληρονομιά μήνες ματαιότητας, και μου διορίστηκαν νύχτες οδυνηρές.

⁴ Όταν πλαγιάζω, λέω: Πότε θα σηκωθώ, και πότε θα περάσει η νύχτα; Και είμαι γεμάτος από ανησυχία μέχρι την αυγή

⁵ Η σάρκα μου είναι ντυμένη ολόγυρα με σκουλήκια και βώλους από χώμα· το δέρμα μου ξεσχίζεται, και τρέχει υγρό

⁶ Οι ημέρες μου είναι ταχύτερες από την κερκίδα τού υφαντή, και χάνονται χωρίς ελπίδα.

⁷ Θυμήσου ότι, η ζωή μου είναι άνεμος· το μάτι μου δεν γυρίζει πίσω για να δει αγαθό

⁸ Το μάτι εκείνου που με βλέπει δεν θα με δει ξανά· τα μάτια σου είναι επάνω μου, και εγώ δεν υπάρχω.

⁹ Όπως το σύννεφο διαλύεται και χάνεται, έτσι κι αυτός που κατεβαίνει στον άδη9 δεν θα ξανανέβει·

¹⁰ δεν θα γυρίσει πλέον στο σπίτι του, και ο τόπος του δεν θα τον γνωρίσει πλέον.

¹¹ Γι' αυτό, εγώ δεν θα κρατήσω το στόμα μου· θα μιλήσω μέσα στην αγωνία τού πνεύματός μου· θα θρηνηλογήσω μέσα στην πικρία τής ψυχής μου.

¹² Θάλασσα είμαι ή κήτος, ώστε έβαλες επάνω μου φύλακα;¹⁰

¹³ Όταν λέω: Το κρεβάτι μου θα με παρηγορήσει, το στρώμα μου θα ελαφρύνει το παράπονό μου,

¹⁴ τότε, με φοβίζεις με όνειρα, και με καταπλήσσεις με οράσεις·

¹⁵ και η ψυχή μου διαλέγει αγχόνη, και θάνατο, παρά τα κόκαλά μου.

- 16** Αηδίασα· δεν θα ζήσω παντοτινά· παραιτήσου από μένα· επειδή, οι ημέρες μου είναι ματαιότητα.
- 17** Τι είναι ο άνθρωπος ώστε τον μεγαλύνεις, και βάζεις τον νου σου επάνω του;
- 18** Και τον επισκέπτεσαι κάθε πρωινό, και τον δοκιμάζεις κάθε στιγμή;
- 19** Μέχρι τότε δεν θα αποσυρθείς από πάνω μου, και δεν θα με αφήσεις, μέχρι να καταπιώ το σάλιο μου;
- 20** Αμάρτησα· τι μπορώ να κάνω σε σένα, Διατηρητή τού ανθρώπου; Γιατί με έβαλες σημάδι σου, και είμαι βάρος στον εαυτό μου;
- 21** Και γιατί δεν συγχωρείς την παράβασή μου, και δεν αφαιρείς την ανομία μου; Επειδή, ύστερα από λίγο θα κοιμάμαι στο χώμα· και το πρωί θα με αναζητήσεις, αλλά δεν θα υπάρχω.

ΙΩΒ 8

- 1** ΚΑΙ ο Βιλδάδ ο Σαυχίτης απάντησε και είπε
- 2** Μέχρι τότε θα μιλάς αυτά τα πράγματα; Και μέχρι τότε τα λόγια τού στόματός σου θα είναι σαν σφοδρός άνεμος
- 3** Μήπως ο Θεός ανατρέπει την κρίση; Ή, ο Παντοδύναμος ανατρέπει το δίκαιο
- 4** Αν οι γιοι σου αμάρτησαν σ' αυτόν, τους παρέδωσε στο χέρι τής ανομίας τους
- 5** Αν εσύ θα ζητούσες τον Θεό το πρωί, και θα έκανες δεήσεις στον Παντοδύναμο· αν ήσουν καθαρός και ευθύς,
- 6** βέβαια, τώρα θα σηκωνόταν για σένα, και η κατοικία τής δικαιοσύνης σου θα ευτυχούσε
- 7** Και αν η αρχή σου ήταν μικρή, τα ύστερά σου θα μεγάλωναν υπερβολικά
- 8** Επειδή, να ρωτήσεις, παρακαλώ, για τις προηγούμενες γενεές, και να ερευνήσεις ακριβώς για τους πατέρες τους·
- 9** επειδή, εμείς είμαστε χθεσινοί, και δεν ξέρουμε τίποτε, για τον λόγο ότι, οι ημέρες μας επάνω στη γη είναι σκιά·
- 10** δεν θα σε διδάξουν αυτοί, και θα σου πουν, και θα προφέρουν λόγια από την καρδιά τους;
- 11** θάλλει ο πάπυρος χωρίς πηλό; Αυξάνει ο σχοίνος χωρίς νερό;
- 12** Ενώ είναι ακόμα πράσινος, και αθέριστος, ξηραίνεται πριν από κάθε άλλο χορτάρι.

- 13** Ἐτσι εἶναι οἱ δρόμοι όλων εκείνων που ξεχνούν τον Θεό· και η ελπίδα τού υποκριτή θα χαθεί·
- 14** η ελπίδα του θα κοπεί, και το θάρρος του θα εἶναι σαν τον ιστό τῆς αράχνης.
- 15** Θα στηριχθεί επάνω στο σπῖτι του, εντούτοις αυτό δεν θα σταθεί ὀρθιο· θα το κρατήσει, εντούτοις δεν θα ανορθωθεί.
- 16** Εἶναι χλωρός μπροστά στον ἥλιο, και το κλαδί του απλώνεται στον κήπο του.
- 17** Οἱ ρίζες του περιπλέκονται στον σωρό από τις πέτρες, και διαλέγει τον πετρώδη τόπο.
- 18** Αν εξαλειφθεί από τον τόπο του, τότε, θα τον αρνηθεί, λέγοντας: Δεν σε είδα.
- 19** Δες, αὐτή εἶναι η χαρά τού δρόμου του, και από το χώμα θα αναβλαστήσουν ἄλλοι.
- 20** Δες, ο Θεός δεν θα απορρίψει τον ἄμεμπτο, ούτε θα πιάσει το χέρι των κακοποιών·
- 21** μέχρις ὅτου γεμίσει το στόμα σου από γέλιο, και τα χεῖλη σου από αλαλαγμό.
- 22** Εκείνοι που σε μισούν, θα ντυθούν ντροπή· και η κατοικία των ασεβών δεν θα υπάρχει.

ΙΩΒ 9

- 1** ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε και εἶπε
- 2** Αληθινά, ξέρω ὅτι ἔτσι ἔχει το πράγμα· αλλά, πώς θα δικαιωθεί ο ἄνθρωπος μπροστά στον Θεό
- 3** Αν θελήσει να διαδικαστεί μαζί του, δεν μπορεί να του απαντήσει σε ἓνα από χίλια
- 4** Εἶναι σοφός στην καρδιά, και κραταιός σε δύναμη· ποιος σκληρύνθηκε εναντίον του και ευτύχησε
- 5** Αυτός μετακινεί τα βουνά, και δεν γνωρίζουν ποιος τα ἔστρεψε στην οργή του
- 6** Αυτός σείει τη γη από τον τόπο της, και οἱ στύλοι της σαλεύονται
- 7** Αυτός προστάζει τον ἥλιο, και δεν ανατέλλει· και κρύβει τα ἀστέρια κάτω από σφραγίδα

- ⁸ Αυτός μόνος εκτείνει τούς ουρανούς, και πατάει επάνω στα ύψη τής θάλασσας
- ⁹ Αυτός κάνει τον Αρκτούρο, τον Ωρίωνα και την Πλειάδα, και τα ταμεία¹¹ τού Νότου.
- ¹⁰ Αυτός κάνει ανεξιχνίαστα μεγαλεία, και αναρίθμητα θαυμάσια.
- ¹¹ Προσέξτε, διαβαίνει κοντά μου, και δεν τον βλέπω· περνάει ανάμεσα, και δεν τον αντιλαμβάνομαι.
- ¹² Δέστε, αφαιρεί· ποιος θα τον εμποδίσει; Ποιος θα του πει: Τι κάνεις;
- ¹³ Αν ο Θεός δεν αποσύρει την οργή του, οι φουσκωμένοι από υπερηφάνεια βοηθοί καταβάλλονται από κάτω του.
- ¹⁴ Πόσο λιγότερο θα του απαντούσα εγώ, διαλέγοντας απέναντί του τα λόγια μου;
- ¹⁵ Στον οποίο, και δίκαιος αν ήμουν, δεν θα απαντούσα, αλλά θα ζητούσα έλεος από τον Κριτή μου.
- ¹⁶ Αν κράξω, και μου απαντήσει, δεν θα πίστευα ότι εισάκουσε τη φωνή μου.
- ¹⁷ Επειδή, με κατασυντρίβει με ανεμοστρόβιλο, και πληθαίνει τις πληγές μου χωρίς αιτία.
- ¹⁸ Δεν με αφήνει να αναπνεύσω, αλλά με χορταίνει με πικρία.
- ¹⁹ Αν πρόκειται για δύναμη, να, είναι δυνατός· και αν για κρίση, ποιος θα δώσει μαρτυρία για μένα;
- ²⁰ Αν ήθελα να δικαιώσω τον εαυτό μου, το στόμα μου θα με καταδίκασε· αν έλεγα: Είμαι άμεμπτος, θα με αποδείκνυε διεφθαρμένον.
- ²¹ Και αν ήμουν άμεμπτος, δεν θα φρόντιζα για τον εαυτό μου· θα καταφρονούσα τη ζωή μου.
- ²² Ένα είναι αυτό, γι' αυτό είπα: Αυτός αφανίζει και τον άμεμπτο και τον ασεβή.
- ²³ Και αν η μάστιγά του θανατώνει αμέσως, γελάει¹² στη δοκιμασία των αθώων.
- ²⁴ Η γη παραδόθηκε στα χέρια τού ασεβή· αυτός σκεπάζει τα πρόσωπα των κριτών της· αν όχι αυτός, πού και ποιος είναι;
- ²⁵ Και οι ημέρες μου είναι ταχύτερες από ταχυδρόμο· φεύγουν, και δεν βλέπουν καλό.
- ²⁶ Πέρασαν σαν πλοία που σπεύδουν· σαν αετός που πετάει επάνω στο θήραμα.

- 27 Αν πω: Θα ξεχάσω το παράπονό μου, θα εγκαταλείψω το πένθος μου, και θα παρηγορηθώ·
- 28 τρομάζω για όλες τις θλίψεις μου, γνωρίζοντας ότι δεν θα με αθωώσεις.
- 29 Είμαι ασεβής· γιατί, λοιπόν, να κοπιάζω μάταια;
- 30 Αν λουστώ με χιονόνερο, και καθαρίσω τα χέρια μου με επιμέλεια·
- 31 εσύ, όμως, θα με βυθίσεις στον βούρκο, ώστε και τα ίδια μου τα ιμάτια θα με σιχαίνονται.
- 32 Επειδή, δεν είναι άνθρωπος όπως εγώ, για να του απαντήσω, και νάρθουμε μαζί σε κρίση.
- 33 Δεν υπάρχει μεσίτης ανάμεσά μας, για να βάλει το χέρι του επάνω και στους δυο μας.
- 34 Ας απομακρύνει τη ράβδο του από μένα· και ο φόβος του ας μη με εκπλήττει·
- 35 τότε, θα μιλήσω, και δεν θα τον φοβηθώ· επειδή, έτσι δεν είμαι στον εαυτό μου.

ΙΩΒ 10

- 1 Η ψυχή μου αηδίασε¹³ τη ζωή μου· θα παραδοθώ στο παράπονό μου· θα μιλήσω μέσα από την πικρία τής ψυχής μου.
- 2 Θα πω στον Θεό: Μη με καταδικάσεις· δείξε μου γιατί με δικάζεις
- 3 Είναι καλό σε σένα να καταθλίβεις, να καταφρονείς το έργο των χεριών σου, και να ευοδώνεις τη βουλή των ασεβών;
- 4 Έχεις μάτια σάρκας; Ή, βλέπεις όπως βλέπει ο άνθρωπος
- 5 Ανθρώπινος είναι ο βίος σου; Ή, τα χρόνια σου είναι σαν ημέρες ανθρώπου,
- 6 ώστε αναζητάς την ανομία μου, διερευνάς την αμαρτία μου
- 7 Ενώ ξέρεις ότι δεν ασέβησα· και δεν υπάρχει κάποιος που να ελευθερώνει από τα χέρια σου
- 8 Τα χέρια σου με μόρφωσαν, και ολόκληρον με έπλασαν, ολόγουρα· και με καταστρέφεις.
- 9 Θυμήσου, παρακαλώ, ότι με έκανες σαν πηλό· και θα με ξαναφέρεις στο¹⁴ χώμα.
- 10 Δεν με άρμεξες σαν γάλα, και με έπηξες σαν τυρί;
- 11 Με έντυσες με δέρμα και σάρκα, και με περιέφραξες με κόκαλα και νεύρα.
- 12 Μου χάρισες ζωή και έλεος, και η επίσκεψή σου φύλαξε το πνεύμα μου·

- 13** αυτά, όμως, έκρυβες στην καρδιά σου· ξέρω ότι αυτό είχες κατά νουν.¹⁵
- 14** Αν αμαρτήσω, με παραφυλάττεις, και δεν θα με αθωώσεις από την ανομία μου.
- 15** Αν ασεβήσω, αλλοίμονο σε μένα· και αν είμαι δίκαιος, δεν μπορώ να σηκώσω το κεφάλι μου. Είμαι γεμάτος από ατιμία· δες, λοιπόν, τη θλίψη μου,
- 16** επειδή, αυξάνει. Με κυνηγάς σαν άγριο λιοντάρι· και καθώς γυρίζεις δείχνεσαι εναντίον μου θαυμαστός.
- 17** Ανανεώνεις τους μάρτυρές σου εναντίον μου, και πληθαίνεις την οργή σου εναντίον μου· αλλαγές στρατεύματος γίνονται επάνω μου.
- 18** Γιατί, λοιπόν, με έβγαλες από τη μήτρα; Είθε να ξεψυχούσα, και να μη με έβλεπε μάτι!
- 19** Θα ήμουν σαν κάποιον που δεν υπήρξε· θα με έφερναν από τη μήτρα στον τάφο.
- 20** Δεν είναι λίγες οι ημέρες μου; Σταμάτα, λοιπόν, και άφησέ με, για να συνέλθω λίγο,
- 21** πριν πάω απ' όπου δεν θα επιστρέψω, σε γη σκοταδιού και σκιάς θανάτου·
- 22** σε γη σκοτεινή, σαν το σκοτάδι τής σκιάς τού θανάτου, όπου δεν υπάρχει τάξη, και το φως είναι σαν το σκοτάδι.

ΙΩΒ 11

- 1** Και ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης απάντησε, και είπε:
- 2** Δεν δίνεται απάντηση στην πληθώρα των λόγων; Και θα δικαιωθεί ο πολυλογάς;
- 3** Θα αποστομώσουν ανθρώπους οι φλυαρίες σου; Και όταν κοροϊδεύεις, δεν θα σε ντροπιάσει κανένας
- 4** Επειδή, είπες: Η ομιλία μου είναι καθαρή, και είμαι καθαρός μπροστά σου
- 5** Αλλά, είθε να μιλούσε ο Θεός, και να άνοιγε εναντίον σου τα χείλη του·
- 6** και να σου φανέρωνε τα κρύφια πράγματα της σοφίας, ότι είναι διπλάσια των όσων είναι γνωστά. Να ξέρεις, λοιπόν, ότι ο Θεός απαιτεί από σένα λιγότερο από την ανομία σου
- 7** Μπορείς να εξιχνιάσεις τα βάθη τού Θεού; Μπορείς να εξιχνιάσεις με εντέλεια τον Παντοδύναμο
- 8** Αυτά είναι σαν τα ύψη τού ουρανού· τι μπορείς να κάνεις; Είναι βαθύτερα από τον άδη· τι μπορείς να γνωρίσεις
- 9** Το μέτρο τους είναι μακρύτερο από τη γη, και πλατύτερο από τη θάλασσα.

- 10 Αν θελήσει να χαλάσει, και να κλείσει ή να συγκεντρώσει, τότε ποιος μπορεί να τον εμποδίσει;
- 11 Επειδή, αυτός γνωρίζει τη ματαιότητα των ανθρώπων, και βλέπει την ασέβεια· και δεν θα εξετάσει;
- 12 Και ο μάταιος άνθρωπος υπερηφανεύεται, ενώ ο άνθρωπος γεννιέται ένα άγριο μικρό γαϊδούρι.
- 13 Αν εσύ ετοιμάσεις την καρδιά σου, και απλώσεις σ' αυτόν τα χέρια σου·
- 14 αν την ανομία, που είναι στα χέρια σου, την απομακρύνεις, και δεν αφήνεις να κατοικήσει στις σκηνές σου ασέβεια·
- 15 τότε, σίγουρα, θα υψώσεις το πρόσωπό σου ακηλίδωτο· μάλιστα, θα είσαι σταθερός, και δεν θα φοβάσαι·
- 16 επειδή, εσύ θα λησμονήσεις τη θλίψη· θα τη θυμηθείς σαν νερά που διέρρευσαν·
- 17 και ο καιρός σου θα ανατείλει λαμπρότερος από το μεσημέρι· και αν πέσει επάνω σου σκοτάδι, θα γίνει ξανά αυγή·
- 18 και θα είσαι ασφαλής, επειδή υπάρχει ελπίδα σε σένα· ναι, θα σκάβεις για τη σκηνή σου, και θα κοιμάσαι με ασφάλεια·
- 19 θα πλαγιάζεις, και δεν θα σε τρομάζει κανένας· και πολλοί θα ικετεύουν το πρόσωπό σου.
- 20 Όμως, τα μάτια των ασεβών θα μαραθούν, και καταφύγιο θα λείψει απ' αυτούς, και η ελπίδα τους θα είναι να ξεψυχήσουν.

ΙΩΒ 12

- 1 ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε
- 2 Εσείς, στ' αλήθεια, είστε οι άνθρωποι, και με σας η σοφία θα φτάσει στο τέλος της
- 3 Και εγώ έχω σύνεση, όπως κι εσείς· δεν είμαι κατώτερος από σας· και ποιος δεν γνωρίζει τέτοια πράγματα;
- 4 Έγινα χλευασμός στον πλησίον μου, ο οποίος επικαλούμαι τον Θεό, και μου απαντάει. Ο δίκαιος και ο άμεμπτος γίνεται περιγέλαστος
- 5 Αυτός που κινδυνεύει να γλιστρήσει με τα πόδια, είναι σαν καταφρονημένο λυχνάρι στον στοχασμό εκείνου που ευτυχεί
- 6 Οι σκηνές των ληστών ευτυχούν, και αυτοί που παροργίζουν τον Θεό είναι σε ασφάλεια, στα χέρια των οποίων ο Θεός φέρνει αφθονία

- ⁷ Αλλά, ρώτησε τώρα τα ζώα, και θα σε διδάξουν· και τα πουλιά τού ουρανού, και θα σου αναγγείλουν·
- ⁸ ή, μίλησε στη γη, και θα σε διδάξει· και τα ψάρια τής θάλασσας θα σου διηγηθούν.
- ⁹ Ποιος απ' όλους αυτούς δεν γνωρίζει, ότι το χέρι τού Κυρίου τα έφτιαξε;
- ¹⁰ Στο χέρι τού οποίου βρίσκεται η ψυχή όλων αυτών που ζουν, και η πνοή κάθε ανθρώπινης σάρκας.
- ¹¹ Το αυτί δεν διακρίνει τα λόγια; Και ο ουρανίσκος δεν παίρνει γεύση τού φαγητού του;
- ¹² Η σοφία είναι με τους γέροντες, και η σύνεση με τη μακρότητα των ημερών.
- ¹³ Σ' αυτόν είναι η σοφία και η δύναμη· αυτός έχει βουλή και σύνεση.
- ¹⁴ Δέστε, καταστρέφει, και δεν ανοικοδομείται· κλείνει ενάντια στον άνθρωπο, και δεν υπάρχει κανένας που να ανοίγει.
- ¹⁵ Δέστε, κρατάει τα νερά, και ξεραίνονται· τα στέλνει ξανά, και καταστρέφουν τη γη.
- ¹⁶ Μαζί του είναι η δύναμη και η σοφία· δικός του είναι αυτός που εξαπατιέται και αυτός που εξαπατάει.
- ¹⁷ Παραδίνει τούς συμβούλους του σαν λάφυρο, και μωραίνει τούς κριτές.
- ¹⁸ Λύνει τη ζώνη των βασιλιάδων, και περιζώνει την οσφύ τους με σχοινί.
- ¹⁹ Παραδίνει τους άρχοντες ως λάφυρο, και καταστρέφει τους ισχυρούς.
- ²⁰ Αφαιρεί τον λόγο των δεινών ρητόρων, και σηκώνει τη σύνεση από τους πρεσβύτερους.
- ²¹ Ξεχύνει καταφρόνηση επάνω στους άρχοντες, και λύνει τη ζώνη των ισχυρών.
- ²² Αποκαλύπτει βαθιά πράγματα μέσα από το σκοτάδι, και βγάζει στο φως τη σκιά τού θανάτου.
- ²³ Μεγαλύνει τα έθνη, και τα αφανίζει· πλαταίνει τα έθνη, και τα συστέλλει.
- ²⁴ Αφαιρεί την καρδιά από τους αρχηγούς των λαών τής γης, και τους κάνει να περιπλανιούνται σε άβατη έρημο·
- ²⁵ ψηλαφούν σε σκοτάδι χωρίς φως, και τους κάνει να παραφέρονται σαν αυτόν που μεθάει.

ΙΩΒ 13

- ¹ Δέστε, όλα αυτά το μάτι μου τα είδε · το αυτί μου τα άκουσε, και τα κατάλαβε.

- ² Όπως γνωρίζετε εσείς, γνωρίζω κι εγώ· δεν είμαι κατώτερός σας
- ³ Αλλ' όμως, θα μιλήσω στον Παντοδύναμο, και επιθυμώ να συζητήσω μαζί με τον Θεό
- ⁴ Εσείς, όμως, είστε εφευρετές ψέματος· είστε όλοι γιατροί ανώφελοι
- ⁵ Είθε να σιωπούσατε ολοκληρωτικά! Και αυτό θα ήταν σε σας σοφία
- ⁶ Ακούστε, τώρα, τα λόγια μου, και προσέξτε τις δικαιολογίες των χειλέων μου.
- ⁷ Θα μιλάτε άδικα για τον Θεό; Και θα προφέρετε λόγια με δόλιο τρόπο γι' αυτόν;
- ⁸ Θα κάνετε προσωποληψία γι' αυτόν; Θα δικολογήσετε για τον Θεό
- ⁹ Είναι καλό να σας εξιχνιάσει; Ή, όπως ένας άνθρωπος περιγελάει έναν άλλον άνθρωπο, θα τον περιγελάτε;
- ¹⁰ Οπωσδήποτε θα σας ελέγξει, αν προσωποληπτείτε κρυφά.
- ¹¹ Το μεγαλείο του δεν θα σας τρομάξει, και ο φόβος του δεν θα πέσει επάνω σας;
- ¹² Τα απομνημονεύματά σας ισοδυναμούν με σκόνη, τα προπύργιά σας με προπύργια από χώμα.
- ¹³ Σιωπήστε, αφήστε με για να μιλήσω εγώ, και ας έρθει επάνω μου ό,τι και αν είναι.
- ¹⁴ Γιατί πιάνω τις σάρκες μου με τα δόντια μου, και βάζω τη ζωή μου στο χέρι μου;
- ¹⁵ Και αν με θανατώνει, εγώ θα ελπίζω σ' αυτόν· όμως, θα υπερασπιστώ τούς δρόμους μου μπροστά του.
- ¹⁶ Αυτός, μάλιστα, θα είναι η σωτηρία μου· επειδή, υποκριτής δεν θάρθει μπροστά του.
- ¹⁷ Ακροαστείτε τα λόγια μου προσεκτικά, και αυτά που παρουσιάζω, με τα αυτιά σας.
- ¹⁸ Προσέξτε, τώρα, διέταξα την κρίση μου· ξέρω ότι εγώ θα δικαιωθώ.
- ¹⁹ Ποιος είναι εκείνος που θέλει να έρθει σε συζήτηση μαζί μου, για να σιωπήσω τώρα, και να ξεψυχήσω;
- ²⁰ Μόνον δύο πράγματα μη κάνεις σε μένα· τότε, δεν θα κρυφτώ από το πρόσωπό σου·
- ²¹ Το χέρι σου απομάκρυνέ το από μένα, και ο φόβος σου ας μη με τρομάξει.
- ²² Έπειτα, κάλεσε, και εγώ θα απαντήσω· ή, ας μιλήσω, και απάντησέ μου.

- ²³ Πόσες είναι οι ανομίες μου και οι αμαρτίες μου; Φανέρωσέ μου το έγκλημά μου και την αμαρτία μου.
- ²⁴ Γιατί κρύβεις το πρόσωπό σου, και με θεωρείς σαν εχθρό σου;
- ²⁵ Θα κατατρίψεις ένα φύλλο που περιφέρεται από τον άνεμο; Και θα κατατρέξεις ένα ξερό άχυρο;
- ²⁶ Επειδή, γράφεις πικρίες εναντίον μου, και μου ανταποδίδεις τις ανομίες τής νιότης μου·
- ²⁷ και βάζεις τα πόδια μου σε δεσμά, και παραφυλάττεις όλους τούς δρόμους μου· σημειώνεις τα ίχνη τής πορείας των ποδιών μου·
- ²⁸ αυτός που φθείρεται σαν ένα σάπιο πράγμα, σαν ένα σκωληκόβρωτο ένδυμα.

ΙΩΒ 14

- ¹ Άνθρωπος γεννημένος από γυναίκα είναι ολιγόβιος, και γεμάτος από ταραχή·
- ² αναβλασταίνει σαν άνθος, και κόβεται· φεύγει σαν σκιά, και δεν διαμένει
- ³ Και επάνω σε έναν τέτοιον ανοίγεις τα μάτια σου, και με φέρνεις σε κρίση μαζί σου;
- ⁴ Ποιος μπορεί να βγάλει καθαρό από ακάθατο; Κανένας
- ⁵ Επειδή, οι ημέρες του είναι προσδιορισμένες, ο αριθμός των μηνών του βρίσκεται σε σένα, και εσύ έβαλες τα όριά του, και δεν μπορεί να τα υπερβεί,
- ⁶ απόστρεψε απ' αυτόν, για να ησυχάσει, μέχρις ότου, χαίροντας, εκπληρώσει σαν μισθωτός την ημέρα του
- ⁷ Επειδή, για το δέντρο, αν κοπεί, υπάρχει ελπίδα ότι θα αναβλαστήσει, και ότι ο τρυφερός του βλαστός δεν θα εκλείψει
- ⁸ Και αν η ρίζα του παλιώσει στη γη, και ο κορμός του πεθάνει στο χώμα,
- ⁹ όμως, με τη μυρουδιά τού νερού θα αναβλαστήσει, και θα βγάλει κλαδιά σαν νεόφυτο.
- ¹⁰ Αλλά, ο άνθρωπος πεθαίνει, και παύεται· και ο άνθρωπος εκπνέει, και πού είναι;
- ¹¹ Όπως τα νερά εκλείπουν από τη θάλασσα, και ο ποταμός στερεύει και ξεραίνεται,
- ¹² έτσι ο άνθρωπος, όταν κοιμηθεί, δεν σηκώνεται· μέχρις ότου δεν υπάρξουν οι ουρανοί, δεν θα ξυπνήσουν, και δεν θα εγερθούν από τον ύπνο τους.

- 13 Είθε να με έκρυβες στον άδη, να με σκέπαζες μέχρις ότου περάσει η οργή σου, να μου προσδιόριζες μία προθεσμία, και τότε να με θυμηθείς!
- 14 Αν ο άνθρωπος πεθάνει, θα ξαναζήσει; Όλες τις ημέρες τής εκστρατείας μου θα περιμένω, μέχρις ότου έρθει η μεταλλαγή μου.
- 15 Θα καλέσεις, και εγώ θα σου απαντήσω· θα επιβλέψεις επάνω στο έργο των χεριών σου.
- 16 Επειδή, τώρα απαριθμείς τα βήματά¹⁶ μου· δεν παραφυλάττεις τις αμαρτίες μου;
- 17 Η παράβασή μου είναι σφραγισμένη μέσα σε βαλάντιο, και σημειώνεις επάνω την ανομία μου.
- 18 Βέβαια, το μεν βουνό, όταν πέφτει, εξουθενώνεται, και ο βράχος μετακινείται από τον τόπο του.
- 19 Τα νερά τρώνε τις πέτρες· οι πλημμύρες τους παρασύρουν το χώμα τής γης· έτσι, εσύ καταστρέφεις την ελπίδα τού ανθρώπου,
- 20 υπερισχύεις πάντοτε εναντίον του, και αυτός παρέρχεται· μεταβάλλεις την όψη του, και τον αποπέμπεις.
- 21 Οι γιοι του υψώνονται, και αυτός δεν ξέρει· και ταπεινώνονται, και αυτός δεν καταλαβαίνει τίποτε απ' αυτά.
- 22 Μόνον η σάρκα του θα πονάει επάνω του, και η ψυχή του θα πενθεί μέσα του.

ΙΩΒ 15

- 1 ΤΟΤΕ, ο Ελιφάς ο Θαιμανίτης απάντησε, και είπε:
- 2 Έπρεπε ένας σοφός να προφέρει μάταιους στοχασμούς, και να γεμίζει την κοιλιά του με ανατολικό άνεμο;
- 3 Έπρεπε να φιλονικεί με μάταια λόγια, και ανωφελείς ομιλίες
- 4 Βέβαια, εσύ απορρίπτεις τον φόβο, και αποκλείεις τη δέηση μπροστά στον Θεό
- 5 Επειδή, το στόμα σου αποδεικνύει την ανομία σου, και διάλεξες τη γλώσσα των πανούργων
- 6 Το στόμα σου σε καταδικάζει, και όχι εγώ· και τα χείλη σου καταμαρτυρούν εναντίον σου
- 7 Μήπως είσαι ο πρώτος άνθρωπος που γεννήθηκες; Ή, πλάστηκες πριν από τα βουνά

- 8 Μήπως άκουσες τις βουλές τού Θεού; Και εξάντλησες στον εαυτό σου τη σοφία
- 9 Τι ξέρεις, και δεν ξέρουμε; Τι αντιλαμβάνεσαι και εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε;
- 10 Και μεταξύ μας υπάρχουν ηλικιωμένοι, με γκρίζα μαλλιά, και γέροντες, γεροντότεροι από τον πατέρα σου.
- 11 Οι παρηγορίες τού Θεού φαίνονται σε σένα μικρό πράγμα; Ή, έχεις κάτι κρυμμένο μέσα σου;
- 12 Γιατί σε αποπλανάει η καρδιά σου; Και γιατί παραφέρονται τα μάτια σου,
- 13 ώστε στρέφεις το πνεύμα σου ενάντια στον Θεό, και αφήνεις να βγαίνουν τέτοια λόγια από το στόμα σου;
- 14 Τι είναι ο άνθρωπος ώστε να είναι καθαρός; Και ο γεννημένος από γυναίκα, ώστε να είναι δίκαιος;
- 15 Δες, στους δικούς του αγίους δεν εμπιστεύεται· και οι ουρανοί δεν είναι καθαροί στα μάτια του·
- 16 πόσο περισσότερο βδελυρός κι ακάθαρτος είναι ο άνθρωπος, που πίνει την ανομία σαν νερό;
- 17 Θα σε διδάξω εγώ· άκουσέ με· αυτό βέβαια είδα, και θα το φανερώσω,
- 18 το οποίο οι σοφοί ανήγγειλαν από τους πατέρες τους, και δεν το έκρυψαν·
- 19 στους οποίους μόνους δόθηκε η γη, και ξένος δεν πέρασε ανάμεσά τους.
- 20 Ο ασεβής βασανίζεται όλες τις ημέρες, και χρόνια μετρημένα είναι φυλαγμένα για τον τύραννο.
- 21 Ένας ήχος φόβου είναι στα αυτιά του· μέσα σε καιρό ειρήνης θάρθει επάνω του ο εξολοθρευτής.
- 22 Δεν πιστεύει ότι θα επιστρέψει από το σκοτάδι, και περιμένει τη μάχαιρα.
- 23 περιπλανιέται για ψωμί, και πού; Ξέρει ότι η ημέρα τού σκοταδιού είναι κοντά του, έτοιμη.
- 24 Θλίψη και στενοχώρια θα τον καταπλήτουν· θα υπερισχύσουν εναντίον του, σαν βασιλιάς παρασκευασμένος σε μάχη·
- 25 επειδή, άπλωσε το χέρι του ενάντια στον Θεό, και αλαζονεύτηκε ενάντια στον Παντοδύναμο·
- 26 όρμησε εναντίον του με υπερήφανον τράχηλο, με την πυκνωμένη ράχη των ασπίδων του·
- 27 επειδή, σκέπασε το πρόσωπό του με το πάχος του, και υπερπάχυνε τα πλευρά του.

- ²⁸ Και κατοίκησε σε έρημες πόλεις, σε ακατοίκητα σπίτια, έτοιμα για σωρούς.
- ²⁹ Δεν θα πλουτίσει ούτε θα διαμένουν τα υπάρχοντά του, ούτε η αφθονία τους θα επεκταθεί επάνω στη γη.
- ³⁰ Δεν θα χωριστεί από το σκοτάδι· φλόγα θα ξεράνει τούς βλαστούς του, και με την πνοή τού στόματός του θα απέλθει.
- ³¹ Ο απατημένος ας μη πιστεύει στη ματαιότητα, επειδή η αμοιβή του θα είναι ματαιότητα.
- ³² Θα φθαρεί πριν από τον καιρό του, και ο κλάδος του δεν θα πρασινίσει.
- ³³ Θα αποβάλει το άγουρο σταφύλι του σαν την άμπελο, και θα ρίξει το άνθος του σαν το ελιόδεντρο.
- ³⁴ Επειδή, η σύναξη των υποκριτών θα ερημωθεί, και φωτιά θα καταφάει τις σκηνές τής δωροληψίας.
- ³⁵ Συλλαμβάνουν πονηρία, και γεννούν ματαιότητα, και η καρδιά τους μηχανεύεται δόλο.

ΙΩΒ 16

- ¹ ΤΟΤΕ, ο Ιώβ απάντησε, και είπε:
- ² Έχω ακούσει πολλά τέτοια· άθλιοι παρηγορητές είστε όλοι.
- ³ Έχουν τέλος οι ματαιολογίες; Ή, ποιος σε ενθαρρύνει στο να απαντάς
- ⁴ Και εγώ μπορούσα να μιλήσω όπως εσείς· αν ήταν η ψυχή σας στον τόπο τής ψυχής μου, μπορούσα να επισωρεύσω λόγια εναντίον σας, και να κουνήσω το κεφάλι μου εναντίον σας.
- ⁵ Θα σας ενίσχυα με το στόμα μου, και το κούνημα των χειλέων μου θα σας ανακούφιζε
- ⁶ Αν μιλάω, ο πόνος μου δεν ανακουφίζεται· και αν σιωπώ, ποιο λιγότεμα γίνεται σε μένα
- ⁷ Αλλά, τώρα, με υπερβάρυνε· ερήμωσες ολόκληρη τη συνοδεία μου
- ⁸ Και οι ρυτίδες, με τις οποίες με σημάδεψες, αποτελούν μαρτυρία· και η ισχύότητά μου, που ανεβαίνει επάνω μου, δίνει μαρτυρία επάνω στο πρόσωπό μου
- ⁹ Ο εχθρός μου, στον θυμό του, με διασπαράζει, και με μισεί· τρίζει τα δόντια του εναντίον μου· δημιουργεί οξύτητα με τα μάτια του εναντίον μου·
- ¹⁰ ανοίγουν το στόμα τους εναντίον μου· με χτυπούν επάνω στο σαγόνι υβριστικά· συγκεντρώθηκαν μαζί εναντίον μου.
- ¹¹ Ο Θεός με παρέδωσε στον άδικο, και με έρριξε σε χέρια ασεβών.

- ¹² Ἦμουν σε ησυχία, και με κατασπάραξε· και πιάνοντάς με από τον τράχηλο, με κατασύντριψε, και με έβαλε για δικό του σκοπό.
- ¹³ Οι τοξότες του με περικύκλωσαν· διαπερνάει τα νεφρά μου, και δεν λυπάται· ξεχύνει τη χολή μου επάνω στη γη.
- ¹⁴ Με συντρίβει με πληγή επάνω σε πληγή· έτρεξε εναντίον μου σαν γίγαντας.
- ¹⁵ Έρραφα έναν σάκο επάνω στο δέρμα μου, και μόλυνα το κέρας μου με χώμα.
- ¹⁶ Το πρόσωπό μου κατακάηκε από τον κλαυθμό, και σκιά θανάτου είναι επάνω στα βλέφαρά μου·
- ¹⁷ ενώ στα χέρια μου δεν υπάρχει αδικία, και η προσευχή μου είναι καθαρή.
- ¹⁸ Ω, γη, να μη σκεπάσεις το αίμα μου, και ας μη υπάρχει τόπος για την κραυγή μου.
- ¹⁹ Και, τώρα, δέστε, ο μάρτυράς μου είναι στον ουρανό, και η μαρτυρία μου στους ύψιστους τόπους.
- ²⁰ Οι φίλοι μου είναι που με εμπαίζουν· το μάτι μου σταλάζει δάκρυα προς τον Θεό.
- ²¹ Να ήταν δυνατόν να διαδικάζεται κανείς με τον Θεό, όπως ένας άνθρωπος με τον πλησίον του!
- ²² Επειδή, ήρθαν τα απαριθμημένα χρόνια· και θα περπατήσω τον δρόμο από τον οποίο δεν θα επιστρέψω.

ΙΩΒ 17

- ¹ Το πνεύμα μου φθείρεται, οι ημέρες μου σβήνουν, οι τάφοι είναι για μένα έτοιμοι.
- ² Δεν είναι κοντά μου χλευαστές; Και το μάτι μου δεν διανυχτερεύει στις πικρίες τους
- ³ Ασφάλισέ με, παρακαλώ· γίνε σε μένα εγγυητής κοντά σου· ποιος θα ήθελε να εγγυηθεί σε για μένα
- ⁴ Επειδή, εσύ έκρυψες την καρδιά τους από σύνεση· γι' αυτό, δεν θα τους υψώσεις.
- ⁵ Σ' εκείνον που μιλάει με απάτη στους φίλους, και τα μάτια των παιδιών του ακόμα θα λιώνουν
- ⁶ Και με έκανε παροιμία των λαών· και μπροστά τους έγινα ντροπή
- ⁷ Και το μάτι μου μαράθηκε από τη θλίψη, και όλα τα μέλη μου έγιναν σαν σκιά

- ⁸ Οι ευθείς θα θαυμάσουν σε τούτο, και ο αθώος θα ξεσηκωθεί ενάντια στον υποκριτή
- ⁹ Και ο δίκαιος θα κρατάει τον δρόμο του, και ο καθαρός στα χέρια θα αυξήσει τη δύναμή του.
- ¹⁰ Και εσείς όλοι επιστραφείτε, και έρθετε τώρα· επειδή, δεν θα βρω ανάμεσά σας κανέναν συνετό.
- ¹¹ Οι ημέρες μου πέρασαν, κόπηκαν οι σκοποί μου, οι επιθυμίες τής καρδιάς μου.
- ¹² Μετέβαλαν τη νύχτα σε ημέρα· το φως είναι κοντά στο σκοτάδι.
- ¹³ Αν προσμένω, ο άδης είναι η κατοικία μου· έστρωσα το κρεβάτι μου μέσα στο σκοτάδι.
- ¹⁴ Βόησα προς τη φθορά: Είσαι πατέρας μου· προς το σκουλήκι: Είσαι μητέρα μου και αδελφή μου.
- ¹⁵ Και πού είναι τώρα η ελπίδα μου; Και ποιος θα δει την ελπίδα μου;
- ¹⁶ Θα κατέβει στο βάθος τού άδη· σίγουρα, θα αναπαυθεί μαζί μου στο χώμα.

ΙΩΒ 18

- ¹ Και ο Βιλδάδ ο Σαυχίτης απάντησε, και είπε
- ² Μέχρι τότε δεν θα τελειώσετε τα λόγια; Προσέξτε, και έπειτα θα μιλήσουμε.
- ³ Γιατί σκεφτόμαστε σαν τετράποδα, και εξαχρειωνόμαστε μπροστά σας;
- ⁴ Ω, διασπαράζοντας την ψυχή σου στον θυμό σου, θα εγκαταλειφθεί η γη για σένα; Και θα μετακινηθεί από τον τόπο του ο βράχος;
- ⁵ Σίγουρα, το φως των ασεβών θα σβήσει, και ο σπινθήρας τής φωτιάς τους δεν θα ξαναλάμψει·
- ⁶ το φως στη σκηνή του θα είναι σκοτάδι, και το λυχνάρι του από πάνω του θα σβηστεί·
- ⁷ τα βήματα της δύναμής του θα συσταλούν, και η βουλή του θα τον καταγκρεμίσει
- ⁸ Επειδή, με τα δικά του πόδια ρίχτηκε στο δίχτυ, και περπατάει επάνω σε παγίδες.
- ⁹ Παγίδα θα τον πιάσει από τη φτέρνα· ο κλέφτης θα υπερισχύσει εναντίον του.
- ¹⁰ Η παγίδα του είναι κρυμμένη στη γη, και η ενέδρα του επάνω στον δρόμο.
- ¹¹ Τρόμοι θα τον φοβίζουν ολόγυρα, και θα τον καταδιώκουν κατά πόδας.

- 12** Η δύναμή του θα λιμοκτονήσει, και ο όλεθρος θα είναι έτοιμος στο πλευρό του.
- 13** Πρωτότοκος θάνατος θα καταφάει την ωραιότητα του δέρματός του· την ωραιότητά του θα καταφάει.
- 14** Από τη σκηνή του θα ξεριζωθεί το θάρρος του, κι αυτός θα συρθεί προς τον βασιλιά των τρόμων.
- 15** Αυτοί θα κατοικήσουν στη σκηνή του, η οποία δεν είναι πλέον δική του· θειάφι θα διασπαρεί επάνω στην κατοικία του.
- 16** Από κάτω θα ξεραθούν οι ρίζες του, και από πάνω θα κοπεί ο κλάδος του.
- 17** Η θύμησή του θα εξαλειφθεί από τη γη, και το όνομά του δεν θα υπάρχει πλέον στις πλατείες.
- 18** Θα τον βγάλουν έξω από το φως στο σκοτάδι, και θα ριχτεί έξω από τον κόσμο.
- 19** Δεν θα έχει ούτε γιο ούτε εγγονό ανάμεσα στον λαό του ούτε υπόλοιπο στις κατοικίες του.
- 20** Οι μεταγενέστεροι θα εκπλαγούν για την ημέρα του, όπως είχαν πάρει φρίκη οι προγενέστεροι.
- 21** Βέβαια, τέτοιες είναι οι κατοικίες τού ασεβή, και αυτός είναι ο τόπος εκείνου που δεν γνωρίζει τον Θεό.

ΙΩΒ 19

- 1** ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε
- 2** Μέχρι πότε θα θλίβετε την ψυχή μου, και θα με κατασυντρίβετε με λόγια;
- 3** Δέκα φορές με ντροπιάσατε ήδη· δεν ντρέπεστε να σκληρύνετε εναντίον μου
- 4** Και αν πραγματικά έσφαλα, το σφάλμα μου μένει μέσα μου
- 5** Αν θέλετε, όμως, να μεγαλυνθείτε οπωσδήποτε εναντίον μου, και να ρίχνετε εναντίον μου τη ντροπή μου,
- 6** μάθετε, τώρα, ότι ο Θεός με κατέστρεψε, και με περικύκλωσε με το δίχτυ του.
- 7** Δέστε, φωνάζω: Αδικία! Αλλά, δεν εισακούομαι· επικαλούμαι, αλλά καμία κρίση.
- 8** Έφραξε τον δρόμο μου, και δεν μπορώ να περάσω, και έβαλε σκοτάδι στα μονοπάτια μου
- 9** Με ξέντυσε από τη δόξα μου, και το στεφάνι τού κεφαλιού μου το αφαίρεσε.

- 10 Με αφάνισε από παντού, και χάνομαι· και ξερίζωσε την ελπίδα μου σαν δέντρο.
- 11 Και άναψε τον θυμό του εναντίον μου, και με θεωρεί σαν εχθρό του.
- 12 Τα τάγματά του ήρθαν μαζί, και ετοίμασαν τον δρόμο τους εναντίον μου, και στρατοπέδευσαν γύρω από τη σκηνή μου.
- 13 Έχει απομακρύνει από μένα τούς αδελφούς μου, και αλλοτριώθηκαν ολοκληρωτικά οι γνώριμοί μου από μένα.
- 14 Οι κοντινοί μου με άφησαν, και οι γνωστοί μου με ξέχασαν.
- 15 Αυτοί που κατοικούν στο σπίτι μου, και οι υπηρέτριές μου, με θεωρούν σαν ξένο· έγινα ξένος στα μάτια τους.
- 16 Καλώ τον υπηρέτη μου, και δεν μου απαντάει· τον ικέτευσα με το στόμα μου.
- 17 Η πνοή μου έγινε ξένη στη γυναίκα μου, και οι παρακλήσεις μου στα παιδιά τής ίδιας κοιλιάς με μένα.¹⁷
- 18 Και αυτά τα παιδάκια με καταφρόνησαν· σηκώθηκα, και μίλησαν εναντίον μου.
- 19 Όλοι οι άνδρες σύμβουλοί μου¹⁸ με σιχάθηκαν· και εκείνοι, που τους αγάπησα, στράφηκαν εναντίον μου.
- 20 Τα κόκαλά μου κόλλησαν στο δέρμα μου, και στη σάρκα μου, και διασώθηκα με το δέρμα των δοντιών μου.
- 21 Ελεήστε με, ελεήστε με, εσείς οι φίλοι μου· επειδή, το χέρι τού Θεού με πλήγωσε.
- 22 Γιατί με κατατρέχετε όπως ο Θεός, και δεν χορτάσατε από τις σάρκες μου;
- 23 Ω, να γράφονταν τα λόγια μου! Να τυπώνονταν σε βιβλίο!
- 24 Να χαράζονταν επάνω σε βράχο με σιδερένια και μολύβδινη γραφίδα, για πάντα!
- 25 Επειδή, ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και θα εγερθεί στους έσχατους καιρούς επάνω στη γη·
- 26 και αφού, ύστερα από το δέρμα μου, αυτό το σώμα θα φθαρεί, πάλι με τη σάρκα μου θα δω τον Θεό·
- 27 τον οποίο εγώ ο ίδιος θα δω, και θα θωρήσουν τα μάτια μου, και όχι άλλος· τα νεφρά μου λιώνουν μέσα στον κόρφο μου.
- 28 Αλλά, εσείς, έπρεπε να πείτε: Γιατί τον κατατρέχουμε; Επειδή, η ρίζα τού πράγματος βρίσκεται μέσα μου.

²⁹ Φοβηθείτε τη ρομφαία· επειδή, η ρομφαία είναι ο εκδικητής των ανομιών, για να γνωρίσετε ότι υπάρχει κρίση.

ΙΩΒ 20

¹ Και ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης απάντησε, και είπε:

² Γι' αυτό με κινούν οι στοχασμοί μου στο να απαντήσω, και γι' αυτό σπεύδω.

³ Άκουσα τη ντροπιαστική επίπληξη σε μένα, και το πνεύμα τής σύνεσής μου με κάνει να απαντήσω.

⁴ Δεν το γνωρίζεις αυτό από παλιά, από τότε που ο άνθρωπος τέθηκε επάνω στη γη,

⁵ ότι ο θρίαμβος των ασεβών είναι λιγόχρονος, και η χαρά τού υποκριτή στιγμιαία

⁶ Και αν το μεγαλείο του ανέβει στους ουρανούς, και το κεφάλι του φτάσει μέχρι τα σύννεφα,

⁷ θα αφανιστεί για πάντα, σαν την κόπρo του· όσοι τον έβλεπαν θα λένε: Πού είναι εκείνος;

⁸ Θα πετάξει σαν όνειρο, και δεν θα βρεθεί· και θα εξαφανιστεί, σαν όραση της νύχτας

⁹ Και το μάτι που τον έβλεπε δεν θα τον δει πλέον· και ο τόπος του δεν θα τον γνωρίσει πλέον.

¹⁰ Οι γιοι του θα ζητήσουν την εύνοια των φτωχών, και τα χέρια του θα επιστρέψουν τα αγαθά τους.

¹¹ Τα κόκαλά του είναι γεμάτα από αμαρτήματα της νεότητάς του, και θα κοιμηθούν μαζί του στο χώμα.

¹² Και η κακία είναι γλυκιά στο στόμα του· την κρύβει κάτω από τη γλώσσα του·

¹³ αν και την περιθάλλει, και δεν την αφήνει, αλλά την κρατάει στο μέσον τού ουρανίσκου του·

¹⁴ η τροφή του, όμως, θα αλλοιωθεί στα εντόσθιά του· θα γίνει μέσα του χολή οχιάς.¹⁹

¹⁵ Τα πλούτη, όσα κατάπιε, θα τα ξεράσει· ο Θεός θα τα βγάλει από την κοιλιά του.

¹⁶ Θα θηλάσει φαρμάκι οχιάς· η γλώσσα μιας έχιδνας θα τον θανατώσει.

¹⁷ Δεν θα δει τα ποτάμια, τα ρυάκια, που ρέουν μέλι και βούτυρο.

- 18 Εκείνο για το οποίο κοπίασε, θα το αποδώσει, και δεν θα το καταπιεί· κατά την απόκτηση θα γίνει η απόδοσή του, και δεν θα χαρεί.
- 19 Επειδή, κατέθλιψε, εγκατέλειψε τους πένητες· άρπαξε σπίτι, που δεν είχε χτίσει.
- 20 Βέβαια, δεν θα γνωρίσει ανάπαυση στην κοιλιά του· κανένα από τα επιθυμητά του πράγματα δεν θα διασώσει.
- 21 Για τροφή δεν θα του μείνει τίποτε· γι' αυτό, δεν θα ελπίσει στα αγαθά του.
- 22 Μέσα στην πλήρη αφθονία του θάρθει επάνω του στενοχώρια· όλη η δύναμη της ταλαιπωρίας θα πέσει επάνω του.
- 23 Ενώ καταγίνεται να γεμίσει την κοιλιά του, ο Θεός θα στείλει επάνω του τον θυμό τής οργής του, και θα βρέξει εναντίον του καθώς θα τρώει.
- 24 Ενώ το σιδερένιο όπλο φεύγει, το χάλκινο τόξο θα τον διαπεράσει.
- 25 Το βέλος τραβιέται, και διαπερνάει το σώμα, και η ακμή που αστράφτει βγαίνει από τη χολή του. Τρόμοι είναι επάνω του,
- 26 ολόκληρο το σκοτάδι κρύβεται στα κρυφά του δωμάτια· άσβεστη φωτιά θα τον κατατρώει· όσοι εναπέμειναν στη σκηνή του, θα δυστυχούν.
- 27 Ο ουρανός θα αποκαλύψει την ανομία του· και η γη θα σηκωθεί εναντίον του.
- 28 Η περιουσία τού σπιτιού του θα αφανιστεί· θα διαρρεύσει την ημέρα τής οργής εναντίον του.
- 29 Αυτή είναι από τον Θεό η μερίδα τού ασεβή ανθρώπου, και η κληρονομιά, η διορισμένη γι' αυτόν από τον Θεό.

ΙΩΒ 21

- 1 ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε
- 2 Ακούστε την ομιλία μου με προσοχή, και αυτό ας είναι αντί για τις παρηγορίες σας
- 3 Να με υποφέρετε να μιλήσω· και αφού μιλήσω, τότε με εμπαίζετε
- 4 Μήπως εγώ σε άνθρωπο παραπονούμαι; Γιατί, λοιπόν, να μη ταραχθεί το πνεύμα μου
- 5 Κοιτάζτε σε μένα και θαυμάστε, και βάλτε τό χέρι επάνω στο στόμα
- 6 Μόνον να θυμηθώ, τaráζομαι, και τρόμος κυριεύει τη σάρκα μου.
- 7 Γιατί οι ασεβείς ζουν, γηράζουν, μάλιστα ακμάζουν σε πλούτη

- 8 Το σπέρμα τους στερεώνεται μπροστά τους μαζί τους, και τα εγγόνια τους μπροστά στα μάτια τους
- 9 Τα σπίτια τους είναι ασφαλή από φόβο· και ράβδος Θεού δεν είναι επάνω τους.
- 10 Το βόδι τους συλλαμβάνει, και δεν αποτυχαίνει· η δάμαλή τους γεννάει, και δεν αποβάλλει.
- 11 Απολύουν τα παιδιά τους σαν πρόβατα, και τα παιδιά τους σκιρτούν.
- 12 Παίρνουν το τύμπανο και την κιθάρα, και ευφραίνονται στον ήχο τού οργάνου.
- 13 Περνούν τις ημέρες τους με αγαθά, και σε μια στιγμή κατεβαίνουν στον άδη.
- 14 Και στον Θεό λένε: Απομακρύνσου από μας, επειδή δεν θέλουμε να γνωρίσουμε τους δρόμους σου·
- 15 τι είναι ο Παντοδύναμος για να τον δουλεύουμε; Και τι ωφελούμαστε να τον επικαλούμαστε;
- 16 Δέστε, τα αγαθά τους δεν είναι στο χέρι τους· μακριά από μένα η βουλή των ασεβών!
- 17 Πόσες φορές σβήνεται το λυχνάρι των ασεβών, και η καταστροφή τους έρχεται επάνω τους! Ο Θεός, στην οργή του, διαμοιράζει σ' αυτούς ωδίνες.
- 18 Είναι σαν άχυρο μπροστά στον άνεμο· και σαν σκόνη, που αρπάζει ο ανεμοστρόβιλος.
- 19 Ο Θεός φυλάττει την ποινή τής ανομίας τους για τους γιους τους· ανταποδίδει σ' αυτούς, και θα το γνωρίσουν.
- 20 Τα μάτια τους θα δουν την καταστροφή τους, και θα πιουν από τον θυμό τού Παντοδύναμου.
- 21 Επειδή, ποια ηδονή έχει ο ασεβής μαζί του μέσα στην οικογένειά του, αφού κοπεί στη μέση ο αριθμός των μηνών του;
- 22 Θα διδάξει κάποιος τον Θεό γνώση; Και αυτός κρίνει τούς υψηλά ιστάμενους.
- 23 Ο μεν ένας πεθαίνει στο απόγειο της ευδαιμονίας του, ενώ είναι κατά πάντα ευτυχισμένος και ήσυχος·
- 24 τα πλευρά του είναι γεμάτα από πάχος, και τα κόκαλά του ποτίζονται από μεδούλια.
- 25 Και ο άλλος πεθαίνει με πικρία ψυχής, και ποτέ δεν έφαγε με ευφροσύνη.
- 26 Μαζί θα κείτονται στο χώμα, και σκουλήκια θα τους σκεπάσουν.

- 27** Δέστε, γνωρίζω τούς συλλογισμούς σας, και τις πονηρίες που μηχανεύεστε εναντίον μου.
- 28** Επειδή, λέτε: Πού είναι το σπίτι τού άρχοντα; Και πού είναι η σκηνή τής κατοίκησης των ασεβών;
- 29** Δεν ρωτήσατε αυτούς που διαβαίνουν τον δρόμο; Και δεν καταλαβαίνετε τα σημάδια τους,
- 30** ότι ο ασεβής φυλάγεται για ημέρα αφανισμού; Οδηγείται σε ημέρα οργής.
- 31** Ποιος θα φανερώσει τον δρόμο του μπροστά του; Και ποιος θα του ανταποδώσει ό,τι αυτός έπραξε;
- 32** Και αυτός θα φερθεί στον τάφο, και θα διαμένει στο μνήμα.
- 33** Οι βώλοι τής κοιλάδας θα είναι σ' αυτόν γλυκείς, και κάθε άνθρωπος θα πάει πίσω του, καθώς αναρίθμητοι προπορεύονται απ' αυτόν.
- 34** Πώς, λοιπόν, με παρηγορείτε μάταια, αφού στις απαντήσεις σας μένει το ψέμα;

ΙΩΒ 22

- 1** ΚΑΙ ο Ελιφάς ο Θαιμανίτης απάντησε, και είπε
- 2** Μπορεί ο άνθρωπος να ωφελήσει τον Θεό, επειδή, ενώ είναι φρόνιμος, μπορεί να ωφελεί τον εαυτό του
- 3** Υπάρχει ευχαρίστηση στον Παντοδύναμο, αν είσαι δίκαιος; Ή, κέρδος, αν κάνεις άμεμπτους τους δρόμους σου
- 4** Μήπως, επειδή σε φοβάται θα σε ελέγξει, και θάρθει σε κρίση μαζί σου;
- 5** Δεν είναι μεγάλη η κακία σου; Και άπειρες οι ανομίες σου
- 6** Επειδή, πήρες από τον αδελφό σου ενέχυρο, χωρίς αιτία, και στέρησες τους γυμνούς από το ένδυμά τους.
- 7** Δεν πότισες νερό εκείνον που διψούσε, και αρνήθηκες ψωμί σ' αυτόν που πεινούσε
- 8** Και ο ισχυρός άνθρωπος απολάμβανε τη γη· και ο περίβλεπτος κατοικούσε σ' αυτή
- 9** Χήρες τις απέβαλες χωρίς βοήθεια, και οι βραχίονες των ορφανών συντρίφτηκαν από σένα.
- 10** Γι' αυτό, σε περικύκλωσαν παγίδες, και σε ταραίζει αιφνίδιος φόβος·
- 11** και σκοτάδι, ώστε δεν βλέπεις· και σε σκεπάζει πλημμύρα από νερά.

- 12 Ο Θεός δεν είναι στους υψηλούς τόπους τού ουρανού; Ρίξε, μάλιστα, το βλέμμα σου στο ύψος των αστεριών, πόσο ψηλά είναι!
- 13 Κι εσύ λες: Τι γνωρίζει ο Θεός; Μπορεί να κρίνει μέσα από το πυκνό σκοτάδι;
- 14 Σύννεφα τον κρύβουν, και δεν βλέπει, και διαπορεύεται τον γύρο τού ουρανού.
- 15 Μήπως θα φυλάξεις τον παντοτινό δρόμο, που πάτησαν οι άνομοι;
- 16 Αυτοί που αρπάχτηκαν πριν από την ώρα τους, και το θεμέλιό τους το καταπόντισε χείμαρρος·
- 17 αυτοί που είπαν στον Θεό: Απομακρύνσου από μας· και ο Παντοδύναμος τι θα κάνει σ' αυτούς;
- 18 Αλλά, αυτός γέμισε τα σπίτια τους με αγαθά· όμως, μακριά από μένα η βουλή των ασεβών!
- 19 Οι δίκαιοι βλέπουν, και αγάλλονται· και οι αθώοι τούς περιπαίζουν.
- 20 Η μεν περιουσία μας δεν αφανίστηκε, το υπόλοιπό τους, όμως, το κατατρώει η φωτιά.
- 21 Γίνε, λοιπόν, οικείος μαζί του, και να είσαι σε ειρήνη· έτσι θάρθει σε σένα καλό.
- 22 Δέξου, λοιπόν, τον νόμο από το στόμα του, και βάλε τα λόγια του στην καρδιά σου.
- 23 Αν επιστρέψεις στον Παντοδύναμο, θα ανοικοδομηθείς, αφού θάχεις διώξει την ανομία μακριά από τις σκηνές σου.
- 24 Και θα επισωρεύσεις το χρυσάφι, σαν χώμα, και το χρυσάφι τού Οφείρ σαν τις πέτρες των χειμάρρων.
- 25 Και ο Παντοδύναμος θα είναι ο υπερασπιστής σου, και θα έχεις πληθώρα από ασήμι.
- 26 Επειδή, τότε θα ευφραίνεσαι στον Παντοδύναμο, και θα υψώσεις το πρόσωπό σου στον Θεό.
- 27 Θα δεηθείς σ' αυτόν, και θα σε εισακούσει, και θα αποδώσεις τις ευχές σου.
- 28 Και ό,τι αποφασίσεις, θα κατορθώνεται από σένα· και το φως θα φέγγει επάνω στους δρόμους σου.
- 29 Όταν κάποιος ταπεινωθεί, τότε θα πεις: Υπάρχει ύψωση· επειδή, θα σώσει εκείνον που έχει κατεβασμένα τα μάτια.
- 30 Θα σώσει και τον μη αθώο· ναι, με την καθαρότητα των χεριών σου θα σωθεί.

ΙΩΒ 23

- 1 ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε
- 2 Και τη σημερινή ημέρα είναι πικρό το παράπονό μου· η πληγή μου είναι βαρύτερη από τον στεναγμό μου
- 3 Είθε να ήξερα πού να τον βρω! Θα πήγαινα μέχρι τον θρόνο του·
- 4 θα εξέθετα μπροστά του κρίση, και θα γέμιζα το στόμα μου με αποδείξεις·
- 5 θα γνώριζα τα λόγια, που θα μου αποκρινόταν, και θα καταλάβαινα τι θα μου έλεγε
- 6 Μήπως θα διαμάχεται μαζί μου με πλήθος δύναμης; Όχι· αλλά, θα έβαζε σε μένα την προσοχή του
- 7 Τότε, ο δίκαιος μπορούσε να συζητήσει μαζί του· και θα ελευθερωνόμουν από τον κριτή μου για πάντα.
- 8 Δέστε, πηγαίνω μπροστά, αλλά δεν είναι· και πίσω, αλλά δεν τον βλέπω·
- 9 στα αριστερά, όταν εργάζεται, αλλά δεν μπορώ να τον δω· κρύβεται στα δεξιά, και δεν τον βλέπω.
- 10 Γνωρίζει, όμως, τον δρόμο μου· με δοκίμασε· θα βγω σαν χρυσάφι.
- 11 Το πόδι μου ενέμεινε στα βήματά του· φύλαξα τον δρόμο του, και δεν ξέκλινα·
- 12 την εντολή των χειλέων του, και δεν οπισθοδρόμησα· διατήρησα τα λόγια τού στόματός του, περισσότερο παρά την αναγκαία τροφή μου.
- 13 Επειδή, αυτός είναι με μία βουλή· και ποιος μπορεί να τον αποτρέψει; Και ό,τι επιθυμεί η ψυχή του, το κάνει.
- 14 Δεδομένου ότι, εκτελεί αυτό που ορίστηκε σε μένα· και πολλά τέτοια υπάρχουν μαζί του.
- 15 Γι' αυτό, καταπλήσσομαι μπροστά στο πρόσωπό του· συλλογίζομαι, και φρίττω μπροστά του.
- 16 Επειδή, ο Θεός μαλάκωσε την καρδιά μου, και ο Παντοδύναμος με κατέπληξε·
- 17 για τον λόγο ότι, δεν αποκόπηκα μπροστά στο σκοτάδι, και δεν έκρυψε το πυκνό σκοτάδι από το πρόσωπό μου.

ΙΩΒ 24

- 1 Επειδή, οι καιροί δεν είναι κρυμμένοι από τον Παντοδύναμο· γιατί δεν βλέπουν τις ημέρες του αυτοί που τον γνωρίζουν
- 2 Μετακινούν όρια, αρπάζουν ποίμνια, και ποιμαίνουν·

- ³ αφαιρούν το γαϊδούρι των ορφανών, παίρνουν το βόδι τής χήρας για ενέχυρο·
- ⁴ απωθούν τούς άπορους από τον δρόμο· οι φτωχοί τής γης κρύβονται μαζί.
- ⁵ Δέστε, σαν άγρια γαϊδούρια στην έρημο, βγαίνουν στα έργα τους, καθώς σηκώνονται το πρωί για αρπαγή· η έρημος δίνει γι' αυτούς τροφή, και για τα παιδιά τους.
- ⁶ Θερίζουν χωράφι, που δεν είναι δικό τους, και τρυγούν άμπελο αδικίας
- ⁷ Κάνουν τούς γυμνούς να περνούν τη νύχτα χωρίς ιμάτιο, και δεν έχουν σκέπασμα στο ψύχος·
- ⁸ από τις βροχές των βουνών υγραίνονται, και αγκαλιάζουν τον βράχο, μη έχοντας καταφύγιο.
- ⁹ εκείνοι αρπάζουν τον ορφανό από τον μαστό, και από τον φτωχό παίρνουν ενέχυρο·
- ¹⁰ τον κάνουν να αναχωρήσει γυμνός, χωρίς ιμάτιο, και αυτοί που βαστάζουν τα χειρόβολα μένουν πεινασμένοι.
- ¹¹ Αυτοί που βγάζουν το λάδι με πίεση μέσα στους τοίχους τους, και πατούν τους λινούς τους, διψούν.
- ¹² Άνθρωποι από την πόλη στενάζουν, και η ψυχή των πληγωμένων βοά· ο Θεός, όμως, δεν βάζει επάνω τους αφροσύνη.
- ¹³ Αυτοί είναι από εκείνους που αντιστέκονται στο φως· δεν γνωρίζουν τούς δρόμους του, και δεν μένουν στα μονοπάτια του.
- ¹⁴ Ο φονιάς, καθώς σηκώνεται την αυγή, φονεύει τον φτωχό και τον άπορο, ενώ τη νύχτα γίνεται σαν κλέφτης.
- ¹⁵ Τα μάτια τού μοιχού, παρόμοια, παραφυλάττουν το νύχτωμα, λέγοντας: Μάτι δεν θα με δει· και σκεπάζει το πρόσωπό του.
- ¹⁶ Στο σκοτάδι διατρυπούν τα σπίτια, που την ημέρα είχαν σημειώσει για τον εαυτό τους. Φως δεν γνωρίζουν·
- ¹⁷ επειδή, η αυγή είναι σε όλους αυτούς σκιά θανάτου· αν κάποιος τούς γνωρίσει, είναι τρόμοι σκιάς θανάτου.
- ¹⁸ Είναι ελαφροί επάνω στην επιφάνεια των νερών· η μερίδα τους επάνω στη γη είναι καταραμένη· δεν βλέπουν τον δρόμο των αμπέλων.
- ¹⁹ Η ξηρασία και η θερμότητα αρπάζουν τα νερά τού χιονιού, και ο άδης τούς αμαρτωλούς.
- ²⁰ Η μήτρα θα τους λησμονήσει· το σκουλήκι θα βόσκει επάνω τους· δεν θάρθουν πλέον σε θύμηση· και η αδικία θα συντριφτεί σαν ξύλο.

- ²¹ Κακοποιούν τη στείρα, την άτεκνη· και δεν αγαθοποιούν τη χήρα·
- ²² και κατακρατούν τούς δυνατούς με τη δύναμή τους· σηκώνονται, και κανένας δεν είναι ασφαλής στη ζωή του.
- ²³ Ο Θεός τούς έδωσε μεν ασφάλεια, και αναπαύονται· όμως, τα μάτια του είναι επάνω στους δρόμους τους.
- ²⁴ Υψώνονται για λίγο καιρό, και δεν υπάρχουν, και καταβάλλονται όπως όλοι· σηκώνονται από το μέσον, και κόβονται σαν την κορφή από τα στάχυα.
- ²⁵ Κι αν τώρα δεν είναι έτσι, ποιος θα με διαψεύσει, και θα εξουθενήσει τα λόγια μου;

ΙΩΒ 25

- ¹ ΚΑΙ ο Βιλδάδ ο Σαυχίτης απάντησε, και είπε
- ² Εξουσία και φόβος είναι μαζί του· εκτελεί ειρήνη στα ύψη του
- ³ Υπάρχει αριθμός των στρατευμάτων του; Και επάνω σε ποιον δεν ανατέλλει το φως του;
- ⁴ Πώς, λοιπόν, μπορεί ο άνθρωπος να δικαιωθεί μπροστά στον Θεό; Ή, πώς μπορεί να είναι καθαρός αυτός που γεννήθηκε από γυναίκα;
- ⁵ Δες, και αυτό το φεγγάρι δεν είναι λαμπρό, και τα αστέρια δεν είναι καθαρά μπροστά του.
- ⁶ Πόσο λιγότερο ο άνθρωπος, η σαπίλα; Και ο γιος τού ανθρώπου, το σκουλήκι;

ΙΩΒ 26

- ¹ ΚΑΙ ο Ιώβ απάντησε, και είπε:
- ² Πόσο βοήθησες τον αδύνατο! Έσωσες τον ανίσχυρο βραχίονα!
- ³ Πόσο συμβούλευσες τον άσοφο! Και έδειξες καθόλα τέλεια σύνεση!
- ⁴ Σε ποιον ανήγγειλες τα λόγια; Και τίνος η πνοή βγήκε από σένα
- ⁵ Οι νεκροί τον τρέμουν κάτω από τα νερά, και αυτοί που συγκατοικούν μαζί τους
- ⁶ Ο άδης είναι γυμνός μπροστά του, και η απώλεια δεν έχει σκέπασμα
- ⁷ Απλώνει τον βοριά επάνω στο κενό· κρεμάει τη γη επάνω στο μηδέν.
- ⁸ Δεσμεύει τα νερά στα σύννεφά του· και το σύννεφο δεν σχίζεται από κάτω τους.
- ⁹ Σκεπάζει το πρόσωπο του θρόνου του· απλώνει το σύννεφό του επάνω του.

- ¹⁰ Περικύκλωσε τα νερά με όρια, μέχρι τη συντέλεια του φωτός και του σκοταδιού.
- ¹¹ Οι στύλοι τού ουρανού τρέμουν, και από την επιτίμησή του εξίστανται.
- ¹² Ταράζει τη θάλασσα με τη δύναμή του, και με τη σύνεσή του καταδαμάζει την υπερηφάνειά της.
- ¹³ Με το πνεύμα του κόσμησε τους ουρανούς· το χέρι του σχημάτισε το συστρεφόμενο Φίδι.
- ¹⁴ Δες, αυτά είναι τα κράσπεδα²⁰ των δρόμων του· αλλά, πόσο πολύ λίγο²¹ ακούμε γι' αυτόν; Και τη βροντή τής δύναμής του ποιος μπορεί να την εννοήσει;

ΙΩΒ 27

- ¹ ΚΑΙ ο Ιώβ εξακολούθησε την παραβολή του, και είπε
- ² Ο Θεός ζει, αυτός που απέβαλε την κρίση μου, και ο Παντοδύναμος, αυτός που πίκρανε την ψυχή μου,
- ³ ότι, όλο τον καιρό, ενόσω η πνοή μου είναι μέσα μου, και το πνεύμα τού Θεού στα ρουθούνια μου,
- ⁴ τα χείλη μου δεν θα μιλήσουν αδικία, και η γλώσσα μου δεν θα μελετήσει δόλο
- ⁵ Μη γένοιτο σε μένα να σας δικαιώσω· μέχρι να εκπνεύσω, δεν θα απομακρύνω από μένα την ακεραιότητά μου.
- ⁶ Θα κρατώ τη δικαιοσύνη μου, και δεν θα την αφήσω· η καρδιά μου δεν θα με ελέγξει ενόσω ζω
- ⁷ Ο εχθρός μου να είναι σαν τον ασεβή, και αυτός που σηκώνεται εναντίον μου σαν τον παράνομο
- ⁸ Επειδή, ποια η ελπίδα τού υποκριτή, αν και πλεονέκτησε, όταν ο Θεός αποσπάει την ψυχή του;
- ⁹ Άραγε, ο Θεός θα ακούσει την κραυγή του, όταν θάρθει επάνω του συμφορά;
- ¹⁰ Θα ευφραίνεται στον Παντοδύναμο; Θα επικαλείται τον Θεό σε κάθε καιρό;
- ¹¹ Θα σας διδάξω τι είναι στο χέρι τού Θεού· ό,τι είναι από τον Παντοδύναμο, δεν θα το κρύψω.
- ¹² Δέστε, εσείς όλοι έχετε δει· γιατί, λοιπόν, είστε ολοκληρωτικά τόσο μάταιοι;
- ¹³ Αυτό είναι από τον Θεό η μερίδα τού ασεβή ανθρώπου, και η κληρονομιά των δυναστών, που θα πάρουν από τον Παντοδύναμο.

- 14 Αν οι γιοι του πολλαπλασιαστούν, προορίζονται για τη ρομφαία· και τα εγγόνια του δεν θα χορτάσουν ψωμί.
- 15 Εκείνοι που του εναπέμειναν, θα ταφούν μέσα σε θάνατο· και οι χήρες του δεν θα κλάψουν.
- 16 Και αν επισωρεύσει ασήμι σαν το χώμα, και ετοιμάσει ιμάτια σαν τον πηλό·
- 17 μπορεί μεν να ετοιμάσει, εντούτοις θα τα ντυθεί ο δίκαιος· και ο αθώος θα μοιραστεί το ασήμι.
- 18 Χτίζει το σπίτι του σαν το σαρακί, και σαν καλύβα που κάνει ο αγροφύλακας.
- 19 Πλαγιάζει πλούσιος, όμως, δεν θα συναχθεί· ανοίγει τα μάτια του, και δεν υπάρχει.
- 20 Τον πιάνουν τρόμοι σαν νερά, τον αρπάζει ανεμοστρόβιλος τη νύχτα.
- 21 Τον σηκώνει ανατολικός άνεμος, και πάει· και τον αποσπάει από τον τόπο του.
- 22 Επειδή, ο Θεός θα ρίξει εναντίον του συμφορές, και δεν θα λυπηθεί· σπεύδει να φύγει από το χέρι του.
- 23 Θα χτυπήσει²² επάνω του τα χέρια, και θα τον φυσήξει²² με συριγμό από τον τόπο του.

ΙΩΒ 28

- 1 Βέβαια, υπάρχει τόπος για το ασήμι απ' όπου βγαίνει, και τόπος για το χρυσάφι όπου καθαρίζεται·
- 2 το σίδηρο παίρνεται από τη γη, και ο χαλκός χύνεται από το πέτρωμα
- 3 Ο άνθρωπος βάζει μεν όρια στο σκοτάδι, και ανιχνεύει τα πάντα, μέχρι τελειότητας· τις πέτρες τού σκοταδιού και της σκιάς τού θανάτου
- 4 Χείμαρρος εξορμάει από τον τόπο όπου κατοικεί· νερά αδοκίμαστα από πόδι· αυτά λιγοστεύουν, και αναχωρούν από τους ανθρώπους.
- 5 Όμως, για τη γη, απ' αυτή βγαίνει το ψωμί, και από κάτω της σκάβεται σαν από φωτιά
- 6 οι πέτρες της είναι τόπος από σάπφειρους· και μέσα σ' αυτή υπάρχει χώμα από χρυσάφι
- 7 Τον δρόμο εκείνον πουλί δεν τον γνωρίζει, και μάτι γύπα δεν τον έχει δει·
- 8 τα θηρία δεν τον πάτησαν, το άγριο λιοντάρι δεν πέρασε μέσα απ' αυτόν
- 9 Απλώνει το χέρι του επάνω στον σκληρό βράχο· ανατρέπει τα βουνά από τη ρίζα.

- 10 Κόβει ποτάμια ανάμεσα σε βράχους· και το μάτι του ανακαλύπτει κάθε τι πολύτιμο.
- 11 Δεσμεύει την πλημμύρα των ποταμών· και φέρνει σε φως το κρυμμένο.
- 12 Αλλά, η σοφία από πού θα βρεθεί; Και πού είναι ο τόπος τής σύνεσης;
- 13 Ο άνθρωπος δεν γνωρίζει την τιμή της· και δεν βρίσκεται στη γη των ζωντανών ανθρώπων.
- 14 Η άβυσσος λέει: Δεν υπάρχει μέσα μου· και η θάλασσα λέει: Δεν είναι μαζί μου.
- 15 Δεν μπορεί να δοθεί χρυσάφι αντί γι' αυτή· και δεν μπορεί να ζυγιστεί ασήμι σε αντάλλαγμα γι' αυτή.
- 16 Δεν μπορεί να εκτιμηθεί με το χρυσάφι τού Οφείρ, με τον πολύτιμο όνυχα, και τον σάπφειρο.
- 17 Το χρυσάφι και ο κρύσταλλος δεν μπορεί να εξισωθεί μ' αυτή· και με σκεύη από καθαρότατο χρυσάφι να γίνει αντάλλαγμα γι' αυτή.
- 18 Δεν θα γίνει μνεία για κοράλλι ή μαργαριτάρια· επειδή, η τιμή τής σοφίας είναι μεγαλύτερη από πολύτιμες πέτρες.
- 19 Το τοπάζι τής Αιθιοπίας, δεν θα εξισωθεί μ' αυτή· δεν θα εκτιμηθεί με καθαρό χρυσάφι.
- 20 Από πού, λοιπόν, έρχεται η σοφία; Και πού είναι ο τόπος τής σύνεσης;
- 21 Είναι, βέβαια, κρυμμένα από τα μάτια όλων των ζωντανών ανθρώπων, και σκεπασμένα από τα πουλιά τού ουρανού.
- 22 Η απώλεια και ο θάνατος λένε: Με τα αυτιά μας ακούσαμε τη φήμη της.
- 23 Ο Θεός εννοεί τον δρόμο της, και αυτός γνωρίζει τον τόπο της.
- 24 Επειδή, αυτός βλέπει μέχρι τα πέρατα της γης, βλέπει κάτω από κάθε ουρανό,
- 25 για να ζυγίζει το βάρος των ανέμων, και να σταθμίζει τα νερά με μέτρο.
- 26 Όταν έκανε νόμο για τη βροχή, και δρόμο για την αστραπή τής βροντής,
- 27 τότε, είδε, και τη φανέρωσε· την ετοίμασε, και μάλιστα την εξιχνίασε.
- 28 Και στον άνθρωπο είπε: Πρόσεξε, ο φόβος τού Κυρίου, αυτός είναι η σοφία, και η αποχή από το κακό, σύνεση.

ΙΩΒ 29

- 1 ΚΑΙ ο Ιώβ εξακολούθησε την παραβολή του, και είπε:

- ² Ω, να ήμουν όπως τούς περασμένους μήνες, όπως στις ημέρες που ο Θεός με φύλαγε·
- ³ όταν το λυχνάρι του έφεγγε επάνω στο κεφάλι μου, και με το φως του περπατούσα μέσα στο σκοτάδι·
- ⁴ όπως ήμουν στις ημέρες τής ακμής μου, όταν η εύνοια του Θεού ήταν επάνω στη σκηνή μου·
- ⁵ όταν ο Παντοδύναμος ήταν μαζί μου, και τα παιδιά μου ολόγυρά μου·
- ⁶ όταν έπλενα τα βήματά μου με βούτυρο, και ο βράχος έβγαζε για μένα ποτάμια λάδι·
- ⁷ όταν έβγαινα διαμέσου τής πόλης στην πύλη, ετοίμαζαν την καθέδρα μου στην πλατεία
- ⁸ Οι νέοι με έβλεπαν, και κρύβονταν· και οι γέροντες, ενώ εγείρονταν, στέκονταν όρθιοι
- ⁹ Οι άρχοντες σταματούσαν να μιλούν, και έβαζαν το χέρι επάνω στο στόμα τους.
- ¹⁰ Η φωνή των έγκριτων της πόλης κρατιόταν, και η γλώσσα τους κολλούσε στον ουρανίσκο τους.
- ¹¹ Όταν το αυτί άκουγε, και με μακάριζε, και το μάτι έβλεπε, και έδινε μαρτυρία για μένα·
- ¹² επειδή, ελευθέρωνα τον φτωχό που βοούσε, τον ορφανό που δεν είχε βοηθό.
- ¹³ Η ευλογία τού χαμένου ερχόταν επάνω μου· και εύφραινα την καρδιά τής χήρας.
- ¹⁴ Φορούσα δικαιοσύνη, και ντυνόμουν την ευθύτητά μου σαν επανωφόρι και διάδημα.
- ¹⁵ Ήμουν μάτι στον τυφλό, και πόδι στον χωλό, εγώ.
- ¹⁶ Ήμουν πατέρας στους φτωχούς, και τη δίκη που δεν γνώριζα την εξιχνίαζα.
- ¹⁷ Και έσπαζα τους κυνόδοντες του άδικου, και αποσπούσα το θήραμα από τα δόντια του.
- ¹⁸ Τότε, έλεγα: Θα πεθάνω στη φωλιά μου, και θα πολλαπλασιάσω τις ημέρες μου σαν την άμμο.
- ¹⁹ Η ρίζα μου ήταν ανοιχτή στα νερά, και η δροσιά διανυχτέρευε επάνω στα κλαδιά μου.
- ²⁰ Η δόξα μου ανανεωνόταν μέσα μου, και το τόξο μου δυναμωνόταν στο χέρι μου.

- ²¹ Με ακροάζονταν με προσοχή, και σιωπούσαν στη συμβουλή μου.
- ²² Ύστερα από τα λόγια μου δεν πρόσθεταν τίποτε, και η ομιλία μου στάλαζε επάνω τους.
- ²³ Και με περίμεναν σαν τη βροχή· και ήσαν με ανοιχτό το στόμα, όπως για την όψιμη βροχή.
- ²⁴ Γελούσα προς αυτούς, και δεν πίστευαν· και δεν άφηναν να πέσει η φαιδρότητα του προσώπου μου.
- ²⁵ Αν αρεσκόμουν στον δρόμο τους, καθόμουν πρώτος, και κατασκήνωνα σαν έναν βασιλιά μέσα στο στράτευμά του, σαν αυτόν που παρηγορεί τούς θλιμμένους.

ΙΩΒ 30

- ¹ Τώρα, όμως, οι νεότεροί μου σε ηλικία με περιγελούν, τους πατέρες των οποίων δεν θα καταδεχόμουν να βάλω μαζί με τα σκυλιά τού κοπαδιού μου
- ² Και σε τι, πραγματικά, θα μπορούσε να με ωφελήσει η δύναμη των χεριών τους, στους οποίους η δύναμη τελείωσε;
- ³ Ήσαν απομονωμένοι από ανέχεια και πείνα· έφευγαν σε γη άνυδρη, σκοτεινή, αφανισμένη, και έρημη·
- ⁴ για τροφή τους έκοβαν μολόχα κοντά στους θάμνους, και τη ρίζα από τις αρκεύθους.
- ⁵ Ήσαν διωγμένοι μέσα από τους ανθρώπους· φώναζαν εναντίον τους σαν σε κλέφτες
- ⁶ Κατοικούσαν στους γκρεμούς των χειμάρρων, στις τρύπες τής γης, και στους βράχους.
- ⁷ Γκάριζαν ανάμεσα στους θάμνους· μαζεύονταν ανάμεσα στα αγκάθια·
- ⁸ γιοι αφρόνων και γιοι χωρίς όνομα,²³ διωγμένοι μέσα από τη γη
- ⁹ Και, τώρα, εγώ είμαι το διασκεδαστικό τους τραγούδι, είμαι και η παροιμία τους.
- ¹⁰ Με σιχαίνονται, απομακρύνονται από μένα, και δεν συστέλλονται να φτύνουν στο πρόσωπό μου.
- ¹¹ Επειδή, ο Θεός διέλυσε την υπεροχή μου, και με έθλιψε, απέρριψαν κι αυτοί από μπροστά μου το χαλινάρι.
- ¹² Από τα δεξιά σηκώνονται οι νέοι· απωθούν τα πόδια μου, και ετοιμάζουν εναντίον μου τους ολέθριους δρόμους τους.

- 13 Ανατρέπουν τον δρόμο μου, και αυξάνουν τη συμφορά μου, χωρίς να έχουν βοηθό.
- 14 Εφορμούν σαν δυνατή πλημμύρα, επάνω στην ερήμωσή μου κυλίσουνται ολόγυρα.
- 15 Τρόμοι στράφηκαν επάνω μου· σαν άνεμος καταδιώκουν την ψυχή μου· και η σωτηρία μου παρέρχεται σαν σύννεφο.
- 16 Και, τώρα, η ψυχή μου ξεχύθηκε μέσα μου· με κατέλαβαν ημέρες θλίψης.
- 17 Τη νύχτα τα κόκαλά μου διαπερνιούνται μέσα μου, και τα νεύρα μου δεν αναπαύονται.
- 18 Από την υπερβολική δύναμη αλλοιώθηκε το ένδυμά μου· με περισφίγγει σαν το περιλαίμιο του χιτώνα μου.
- 19 Με έρριξε στη λάσπη, και ομοιώθηκα με χώμα και σκόνη.
- 20 Κράζω σε σένα, και δεν μου απαντάς· στέκομαι όρθιος, και παραβλέπεις.
- 21 Έγινες σε μένα ανελεήμονας· με μαστιγώνεις με το κραταιό σου χέρι.
- 22 Με σήκωσες επάνω στον άνεμο· με ανέβασες επάνω, και διέλυσες την ουσία μου.
- 23 Ξέρω μεν ότι θα με φέρεις σε θάνατο, και στον οίκο, που είναι προσδιορισμένος για κάθε άνθρωπο ζωντανόν.
- 24 Αλλά, δεν θα απλώσει χέρι στον τάφο, αν κράζουν σ' αυτόν όταν αφανίζει.
- 25 Δεν έκλαψα εγώ γι' αυτόν που ήταν μέσα σε σκληρές ημέρες, και δεν λυπήθηκε η ψυχή μου για τον φτωχό;
- 26 Ενώ περίμενα καλό, τότε ήρθε το κακό· κι ενώ ανέμενα το φως, τότε ήρθε το σκοτάδι.
- 27 Τα εντόσθιά μου έβρασαν, και δεν αναπαύθηκαν· ημέρες θλίψης με πρόφτασαν.
- 28 Περπάτησα μελαψός, όχι από ήλιο· σηκώθηκα, βόησα μέσα σε σύναξη.
- 29 Έγινα αδελφός των δρακόντων³⁶ και σύντροφος των στρουθοκαμήλων.
- 30 Το δέρμα μου μαύρισε επάνω μου, και τα κόκαλά μου κατακάηκαν από τη φλόγωση.
- 31 Και η κιθάρα μου μεταβλήθηκε σε πένθος, και το όργανό μου σε φωνή ανθρώπων που κλαίνει.

ΙΩΒ 31

- ¹ Έκανα συνθήκη με τα μάτια μου· και πώς να έχω τον στοχασμό μου επάνω σε παρθένα
- ² Και ποιο είναι το μερίδιο από πάνω, από τον Θεό; Και η κληρονομιά τού Παντοδύναμου από τους ψηλούς τόπους;
- ³ Όχι αφανισμός για τον ασεβή; Και ταλαιπωρία για τους εργάτες τής ανομίας
- ⁴ Αυτός δεν βλέπει τούς δρόμους μου, και δεν μετράει όλα τα βήματά μου
- ⁵ Αν περπάτησα με ψέμα ή το πόδι μου έσπευσε σε δόλο,
- ⁶ ας με ζυγίσει με τη στάθμη τής δικαιοσύνης, και ο Θεός ας γνωρίσει την ακεραιότητά μου·
- ⁷ αν το βήμα μου εκτράπηκε από τον δρόμο, και η καρδιά μου επακολούθησε τα μάτια μου, και αν κάποια κηλίδα κόλλησε στα χέρια μου·
- ⁸ να σπείρω, και άλλος να φάει· και τα εγγόνια μου να ξεριζωθούν
- ⁹ Αν η καρδιά μου απατήθηκε από γυναίκα ή παραμόνεψα στην πόρτα τού πλησίον μου,
- ¹⁰ η γυναίκα μου να αλέσει για άλλον, και άλλοι να πέσουν επάνω της.
- ¹¹ Επειδή, αυτό είναι μιαρό ανόμημα, και καταδικάσιμο αμάρτημα·
- ¹² επειδή, είναι φωτιά που κατατρώει μέχρι αφανισμού, και θα ξερίζωνε όλα τα γεννήματά μου.
- ¹³ Αν καταφρόνησα την κρίση τού δούλου μου ή της δούλης μου, όταν είχαν διαφορά μαζί μου,
- ¹⁴ τι θα κάνω τότε, όταν εγερθεί ο Θεός; Και όταν κάνει επίσκεψη, τι θα του απαντήσω;
- ¹⁵ Αυτός που με δημιούργησε στην κοιλιά, δεν δημιούργησε και εκείνον; Και ο ίδιος δεν μας έδωσε μορφή μέσα στη μήτρα;
- ¹⁶ Αν αρνήθηκα την επιθυμία των φτωχών ή μάρανα τα μάτια τής χήρας,
- ¹⁷ ή έφαγα το ψωμί μου μόνος, και ο ορφανός δεν έφαγε απ' αυτό·
- ¹⁸ (επειδή, ο μεν, τρεφόταν μαζί μου από τη νιότη μου, σαν μαζί με πατέρα, την δε, οδήγησα από την κοιλιά τής μητέρας μου)·
- ¹⁹ αν είδα κάποιον να χάνεται για έλλειψη ενδύματος ή φτωχό χωρίς σκέπασμα,
- ²⁰ αν τα νεφρά του δεν με ευλόγησαν, και δεν θερμάνθηκε με το μαλλί των προβάτων μου,
- ²¹ αν σήκωσα το χέρι μου ενάντια στον ορφανό, βλέποντας ότι υπερίσχυα στην πύλη,

- 22 να πέσει ο βραχίονάς μου από τον ώμο, και το χέρι μου να σπάσει από τον αγκώνα!
- 23 Επειδή, ο όλεθρος από τον Θεό ήταν σε μένα φρίκη, και για τη μεγαλειότητά του δεν θα μπορούσα να αντέξω.
- 24 Αν έβαλα την ελπίδα μου στο χρυσάφι ή είπα στο καθαρό χρυσάφι: Εσύ είσαι το θάρρος μου,
- 25 αν ευφράνθηκα, επειδή ήταν μεγάλος ο πλούτος μου, και επειδή το χέρι μου βρήκε αφθονία,
- 26 αν θωρούσα τον ήλιο να λάμπει ή το φεγγάρι να περπατάει στη λαμπρότητά του,
- 27 και η καρδιά μου σαγηνεύτηκε κρυφά ή με το στόμα μου φίλησα το χέρι μου,
- 28 και αυτό θα ήταν καταδικάσιμο ανόμημα· επειδή, θα αρνιόμουν τον Θεό, τον Ύψιστο.
- 29 Αν χάρηκα στον αφανισμό εκείνου που με μισούσε ή επιχάρηκα όταν τον βρήκε κακό·
- 30 (επειδή, ούτε το στόμα μου άφησα να αμαρτήσσει, με το να ευχηθώ κατάρρα στην ψυχή του)·
- 31 αν οι άνθρωποι της σκηνής μου δεν είπαν: Ποιος θα δείξει έναν άνθρωπο που δεν χόρτασε από τα κρέατά του;
- 32 (Ο ξένος δεν διανυχτέρευε έξω· άνοιγα την πόρτα μου στον οδοιπόρο)·
- 33 αν σκέπασα την παράβασή μου όπως ο Αδάμ, κρύβοντας την ανομία μου στον κόρφο μου·
- 34 (επειδή, μήπως φοβόμουν ένα μεγάλο πλήθος ή με τρόμαζε η καταφρόνηση των οικογενειών, ώστε να σιωπήσω, και να μη βγω έξω από την πόρτα;
- 35 Ω, να υπήρχε κάποιος να με άκουγε! Δέστε, η επιθυμία μου είναι να μου απαντούσε ο Παντοδύναμος, και ο αντίδικός μου να έγραφε βιβλίο·
- 36 βέβαια, θα το κρατούσα επάνω στον ώμο μου, θα το έδενα σαν στεφάνι επάνω μου·
- 37 θα του φανέρωνα τον αριθμό των βημάτων μου· σαν άρχοντας θα τον πλησίαζα).
- 38 Αν το χωράφι μου βοά εναντίον μου, και μαζί του κλαίνει τα αυλάκια του,
- 39 αν έφαγα τον καρπό του χωρίς μισθό ή έκανα να βγει η ψυχή των γεωργών του,

⁴⁰ ας φυτρώσουν τριβόλια αντί σιτάρι, και ζιζάνια αντί κριθάρι. Τελείωσαν τα λόγια τού Ιώβ.

ΙΩΒ 32

¹ ΚΑΙ έπαυσαν οι τρεις αυτοί άνθρωποι να απαντούν στον Ιώβ, επειδή ήταν δίκαιος στα μάτια του

² ΤΟΤΕ, άναψε ο θυμός τού Ελιού, γιου τού Βαραχιήλ, του Βουζίτη, από τη συγγένεια του Αράμ· ο θυμός του άναψε ενάντια στον Ιώβ, επειδή δικαίωνε τον εαυτό του μάλλον, παρά τον Θεό

³ Ο θυμός του άναψε και ενάντια στους τρεις φίλους του, επειδή δεν βρήκαν απάντηση, και καταδίκασαν τον Ιώβ

⁴ Και ο Ελιού περίμενε για να μιλήσει στον Ιώβ, επειδή εκείνοι ήσαν γεροντότεροι απ' αυτόν

⁵ Και όταν ο Ελιού είδε, ότι δεν υπήρχε απάντηση στο στόμα των τριών ανδρών, άναψε ο θυμός του

⁶ Και ο Ελιού, ο γιος τού Βαραχιήλ, του Βουζίτη, απάντησε, και είπε: Εγώ είμαι νέος στην ηλικία, και εσείς είστε γέροντες· γι' αυτό, φοβήθηκα, και συστάλθηκα να σας φανερώσω τη γνώμη μου

⁷ Εγώ είπα: Ας μιλήσουν οι ημέρες, και το πλήθος των χρόνων ας διδάξει σοφία

⁸ Βέβαια, υπάρχει πνεύμα μέσα στον άνθρωπο· η έμπνευση, όμως, του Παντοδύναμου τον συνετίζει

⁹ Οι μεγαλύτεροι δεν είναι πάντοτε σοφοί· ούτε οι γέροντες καταλαβαίνουν κρίση.

¹⁰ Γι' αυτό, είπα: Ακούστε με· θα φανερώσω και εγώ τη γνώμη μου.

¹¹ Δέστε, περίμενα τα λόγια σας· άκουσα τα επιχειρήματά σας, μέχρις ότου εξετάσετε τα λόγια.

¹² Και σας παρατηρούσα, και προσέξτε, κανένας από σας δεν μπόρεσε να καταπείσει τον Ιώβ, απαντώντας στα λόγια του·

¹³ για να μη πείτε: Εμείς βρήκαμε σοφία. Ο Θεός θα τον καταβάλει, όχι άνθρωπος.

¹⁴ Και εκείνος δεν διεύθυνε λόγια σε μένα· και δεν θα του απαντήσω σύμφωνα με τις ομιλίες σας.

¹⁵ Εκείνοι τρόμαξαν, δεν απάντησαν πλέον· έχασαν τα λόγια τους.

¹⁶ Και περίμενα, επειδή δεν μιλούσαν· αλλά, στέκονταν όρθιοι· δεν απαντούσαν πλέον.

- 17 Ας απαντήσω και εγώ το μέρος μου· ας φανερώσω και εγώ τη γνώμη μου.
- 18 Επειδή, είμαι γεμάτος από λόγια· το πνεύμα μέσα μου με αναγκάζει.
- 19 Δέστε, η κοιλιά μου είναι σαν κρασί, που δεν ανοίχτηκε· είναι έτοιμη να σπάσει, σαν ασκιά με μούστο.
- 20 Θα μιλήσω για να αναπνεύσω· θα ανοίξω τα χείλη μου, και θα απαντήσω.
- 21 Μη γένοιτο να γίνω προσωπολήπτης, ούτε να κολακεύσω άνθρωπο.
- 22 Επειδή, δεν ξέρω να κολακεύω· ο Δημιουργός μου θα με άρπαζε αμέσως.

ΙΩΒ 33

- 1 Γι' αυτό, Ιώβ, άκουσε τώρα τις ομιλίες μου, και δώσε ακρόαση σε όλα τα λόγια μου.
- 2 Δες, τώρα άνοιξα το στόμα μου· η γλώσσα μου μιλάει μέσα στο στόμα μου
- 3 Τα λόγια μου θα είναι σύμφωνα με την ευθύτητα της καρδιάς μου· και τα χείλη μου θα προφέρουν καθαρή γνώση
- 4 Με έκανε το Πνεύμα τού Θεού, και με ζωοποίησε η πνοή τού Παντοδύναμου
- 5 Αν μπορείς απάντησέ μου· παρατάξου μπροστά μου· στάσου όρθιος.
- 6 Δες, εγώ, σύμφωνα με τον λόγο σου, είμαι από μέρους τού Θεού· από πηλό έχω διαμορφωθεί και εγώ.
- 7 Δες, ο τρόμος μου δεν θα σε ταραξεί ούτε το χέρι μου θα είναι βαρύ επάνω σου
- 8 Εσύ, πραγματικά, είπες στα αυτιά μου, και άκουσα τη φωνή των λόγων σου:
- 9 «Είμαι καθαρός, χωρίς αμαρτία· είμαι αθώος· και ανομία δεν υπάρχει μέσα μου·
- 10 δες, βρίσκει αφορμές εναντίον μου· με νομίζει για εχθρό του·
- 11 βάζει τα πόδια μου στο ξύλο· παραφυλάττει όλους τούς δρόμους μου».
- 12 Δες, κατά τούτο δεν είσαι δίκαιος· θα απαντήσω σε σένα, επειδή ο Θεός είναι μεγαλύτερος από τον άνθρωπο.
- 13 Γιατί αντιμάχεσαι σ' αυτόν; Επειδή, δεν δίνει λόγο για καμιά πράξη του.
- 14 Επειδή, ο Θεός μιλάει μία και δύο φορές, αλλ' ο άνθρωπος δεν προσέχει.
- 15 Σε όνειρο, σε νυχτερινή όραση, όταν βαθύς ύπνος πέφτει επάνω στους ανθρώπους, όταν τους παίρνει ο ύπνος επάνω στο κρεβάτι·
- 16 τότε, ανοίγει τα αυτιά των ανθρώπων, και επισφραγίζει τη νουθεσία σ' αυτούς·

- 17** για να αποστρέψει τον άνθρωπο από τις πράξεις του, και να βγάλει από τον άνθρωπο την υπερηφάνεια.
- 18** Προλαβαίνει την ψυχή του από τον λάκκο, και τη ζωή του από το να διαπεραστεί από ρομφαία.
- 19** Πάλι, τιμωρείται με πόνους επάνω στο κρεβάτι του, και το πλήθος των κοκάλων του, με πόνους δυνατούς·
- 20** ώστε, η ζωή του αποστρέφεται το ψωμί, και η ψυχή του το επιθυμητό φαγητό·
- 21** η σάρκα του καταναλώνεται, ώστε δεν φαίνεται, και τα κόκαλά του, τα αφανή, εξέχουν·
- 22** και η ψυχή του πλησιάζει στον λάκκο, και η ζωή του σ' εκείνους που προξενούν θάνατο.²⁵
- 23** Αν είναι μαζί του μηνυτής ή διερμηνευτής, ένας ανάμεσα σε χίλιους, για να αναγγείλει στον άνθρωπο την ευθύτητά του·
- 24** τότε, θα είναι σ' αυτόν ελεήμονας, και θα πει: Λύτρωσέ τον από το να κατέβει στον λάκκο· εγώ βρήκα εξιλασμό.
- 25** Η σάρκα του θα είναι ανθηρότερη από ένα νήπιο· θα γυρίσει στις ημέρες τής νιότης του·
- 26** θα δεηθεί στον Θεό, και θα τον ευνοήσει· και θα βλέπει το πρόσωπό του με χαρά· και θα αποδώσει στον άνθρωπο τη δικαιοσύνη του.
- 27** Θα βλέπει προς τους ανθρώπους, και θα λέει: Αμάρτησα, και διέστρεψα το σωστό, και δεν με ωφέλησε·
- 28** αυτός, όμως, λύτρωσε την ψυχή μου από το να πάει στον λάκκο· και η ζωή μου θα δει φως.
- 29** Πρόσεξε, όλα αυτά τα εργάζεται ο Θεός, δύο και τρεις φορές, μαζί με τον άνθρωπο,
- 30** για να αποτρέψει την ψυχή του από τον λάκκο, ώστε να φωτιστεί μέσα στο φως των ζωντανών ανθρώπων.
- 31** Πρόσεχε, Ιώβ, άκουσέ με· να σιωπάς, και θα μιλήσω εγώ.
- 32** Αν έχεις κάτι να πεις, απάντησέ μου· μίλησε, επειδή επιθυμώ να δικαιωθείς.
- 33** Ειδεμή, άκουσέ με εσύ· να σιωπάς, και θα σε διδάξω σοφία.

ΙΩΒ 34

- 1** Και ο Ελιού επανέλαβε, και είπε

- ² Ακούστε τα λόγια μου, ω, σοφοί· και δώστε ακρόαση σε μένα, εσείς που καταλαβαίνετε·
- ³ επειδή, το αυτί δοκιμάζει τα λόγια, ο δε ουρανίσκος γεύεται το φαγητό
- ⁴ Ας διαλέξουμε για τον εαυτό μας κρίση· ας γνωρίσουμε ανάμεσά μας τι είναι το καλό
- ⁵ Επειδή, ο Ιώβ είπε: «Είμαι δίκαιος· και ο Θεός αφείρεσε την κρίση μου·
- ⁶ διαψεύστηκα στην κρίση μου· η πληγή μου είναι ανίατη, χωρίς παράβαση».
- ⁷ Ποιος άνθρωπος είναι σαν τον Ιώβ, που καταπίνει τον χλευασμό σαν νερό,
- ⁸ και πηγαίνει σε συνοδεία μαζί με τους εργάτες τής ανομίας, και περπατάει με ανθρώπους ασεβείς
- ⁹ Επειδή, είπε: Τίποτε δεν ωφελεί τον άνθρωπο στο να ευαρεστεί τον Θεό.
- ¹⁰ Γι' αυτό, ακούστε με, άνδρες συνετοί: Μη γένοιτο να υπάρχει αδικία στον Θεό, και ανομία στον Παντοδύναμο.
- ¹¹ Επειδή, σύμφωνα με το έργο τού ανθρώπου, θα του ανταποδώσει, και στον καθέναν θα κάνει να βρει σύμφωνα με τον δρόμο του.
- ¹² Ναι, ο Θεός, σίγουρα, δεν θα πράξει με ασεβή τρόπο, ούτε θα διαστρέψει την κρίση ο Παντοδύναμος.
- ¹³ Ποιος τον έβαλε επιτηρητή τής γης;²⁶ Ή, ποιος έβαλε σε τάξη ολόκληρη την οικουμένη;
- ¹⁴ Αν βάλει την καρδιά του επάνω στον άνθρωπο, θα σύρει στον εαυτό του το πνεύμα του και την πνοή του·
- ¹⁵ κάθε σάρκα θα εκπνεύσει μαζί, και ο άνθρωπος θα επιστρέψει στο χώμα.
- ¹⁶ Αν, τώρα, έχεις σύνεση, άκουσε τούτο· δώσε ακρόαση στη φωνή των λόγων μου.
- ¹⁷ Μήπως κυβερνάει εκείνος που μισεί την ευθύτητα; Και θα καταδικάσεις τον κατ' εξοχήν δίκαιο;
- ¹⁸ Ο οποίος λέει στον βασιλιά: Είσαι ασεβής; Σε άρχοντες: Είστε κακοί;
- ¹⁹ Ο οποίος δεν προσωποληπτεί σε άρχοντες ούτε αποβλέπει στον πλούσιο περισσότερο, από ό,τι στον φτωχό; Επειδή, όλοι αυτοί είναι έργο των χειρών του.
- ²⁰ Θα πεθάνουν μέσα σε μία στιγμή, και το μεσονύχτιο ο λαός θα ταραχτεί, και θα παρέλθει· και ο ισχυρός θα αρπαχτεί, όχι από χέρι.
- ²¹ Επειδή, τα μάτια του είναι επάνω στους δρόμους τού ανθρώπου, και βλέπει όλα τα βήματά του.

- 22 Δεν είναι σκοτάδι ούτε σκιά θανάτου, όπου να κρυφτούν οι εργάτες τής ανομίας.
- 23 Επειδή, δεν θα αφήσει πλέον τον άνθρωπο, νάρθει σε κρίση μαζί με τον Θεό.
- 24 Θα συντρίψει αναρίθμητους ισχυρούς, και αντί γι' αυτούς θα βάλει άλλους.
- 25 Επειδή, γνωρίζει τα έργα τους, και τους ανατρέπει τη νύχτα, και συντρίβονται.
- 26 Τους χτυπάει σαν ασεβείς μέσα στον τόπο των θεατών·
- 27 επειδή, ξέκλιναν απ' αυτόν· δεν πρόσεξαν κανέναν από τους δρόμους του·
- 28 και έκαναν νάρθει σ' αυτόν η κραυγή των φτωχών, και άκουσε τη φωνή των θλιμμένων.
- 29 Και όταν αυτός δίνει ησυχία, ποιος θα τη διαταράξει; Και όταν κρύβει το πρόσωπό του, ποιος μπορεί να τον δει; Είτε επάνω σε έθνος είτε επάνω σε άνθρωπο, εξίσου·
- 30 ώστε να μη βασιλεύει υποκριτής, για να μη παγιδεύεται ο λαός.
- 31 Βέβαια, πρέπει να λέει κανείς στον Θεό: «Έπαθα, δεν θα πράξω ξανά με κακό τρόπο·
- 32 ό,τι δεν βλέπω, δίδαξέ με εσύ· αν έπραξα ανομία, δεν θα πράξω ξανά».
- 33 Αλλά, μήπως θα γίνει σύμφωνα με τον στοχασμό σου; Είτε εσύ αποβάλεις είτε εκλέξεις, αυτός θα ανταποδώσει, και όχι εγώ· λέγε, λοιπόν, ό,τι ξέρεις.
- 34 Άνδρες συνετοί θα μου πουν, και ο σοφός που με ακούει:
- 35 Ο Ιώβ δεν μίλησε με γνώση, και τα λόγια του δεν ήσαν με σύνεση.
- 36 Η επιθυμία μου είναι, ο Ιώβ να εξεταστεί μέχρι τέλους· επειδή, απάντησε όπως οι ασεβείς άνθρωποι.
- 37 Επειδή, στην αμαρτία του προσθέτει ασέβεια· καυχάται ανάμεσά μας, και πολλαπλασιάζει τα λόγια του εναντίον τού Θεού.

ΙΩΒ 35

- 1 Και ο Ελιού επανέλαβε, και είπε:
- 2 Στοχάζεσαι ότι είναι σωστό αυτό, που είπες: Είμαι δικαιότερος από τον Θεό
- 3 Επειδή, είπες: Ποια ωφέλεια θα είναι σε σένα; Ποιο κέρδος θα πάρω απ' αυτό, μάλλον παρά από την αμαρτία μου
- 4 Εγώ θα απαντήσω σε σένα, και στους φίλους σου μαζί με σένα

- ⁵ Κοίταξε επάνω στους ουρανούς, και δεξ· και παρατήρησε τα σύννεφα, πόσο ψηλότερα είναι από σένα
- ⁶ Αν αμαρτάνεις, τι κάνεις εναντίον του; Ή, αν οι παραβάσεις σου πολλαπλασιαστούν, τι κατορθώνεις εναντίον του
- ⁷ Αν είσαι δίκαιος, τι θα του δώσεις; Ή, τι θα πάρει από το χέρι σου
- ⁸ Η ασέβειά σου μπορεί να βλάψει έναν άνθρωπο σαν κι εσένα· και η δικαιοσύνη σου μπορεί να ωφελήσει έναν γιο ανθρώπου
- ⁹ Από το πλήθος αυτών που καταθλίζουν, καταβοούν· εξαιτίας τού βραχίονα των ισχυρών, κραυγάζουν·
- ¹⁰ αλλά, κανένας δεν λέει: Πού είναι ο Θεός, ο Δημιουργός μου, ο οποίος δίνει τραγούδια μέσα στη νύχτα,
- ¹¹ ο οποίος μάς συνετίζει περισσότερο από τα κτήνη τής γης, και μας σοφίζει περισσότερο από τα πουλιά τού ουρανού;
- ¹² Εκεί βοούν για την υπερηφάνεια των πονηρών· όμως, δεν θα απαντήσει.
- ¹³ Ο Θεός, βέβαια, δεν θα εισακούσει τη ματαιολογία ούτε θα επιβλέψει σ' αυτήν ο Παντοδύναμος·
- ¹⁴ πόσο λιγότερο, όταν εσύ λες, ότι δεν θα τον δεις· η κρίση, όμως, είναι μπροστά του· γι' αυτό, να έχεις το θάρρος σου επάνω σ' αυτόν.
- ¹⁵ Αλλά, τώρα, επειδή δεν έκανε επίσκεψη στον θυμό του, και δεν παρατήρησε με μεγάλη αυστηρότητα,
- ¹⁶ γι' αυτό, ο Ιώβ ανοίγει μάτια το στόμα του· επισωρεύει λόγια από έλλειψη γνώσης.

ΙΩΒ 36

- ¹ ΚΑΙ ο Ελιού εξακολούθησε, και είπε
- ² Να με υπομείνεις λίγο, και θα σε διδάξω· επειδή, έχω ακόμα λόγια υπέρ τού Θεού.
- ³ Θα πάρω τα επιχειρήματά μου από μακριά, και θα αποδώσω δικαιοσύνη στον Δημιουργό μου·
- ⁴ επειδή, τα λόγια μου, στ' αλήθεια δεν θα είναι αναληθή· κοντά σου είναι ο τέλειος σε γνώση.
- ⁵ Δες, ο Θεός είναι ισχυρός, όμως δεν καταφρονεί κανέναν· ισχυρός σε δύναμη σοφίας.
- ⁶ Δεν θα ζωοποιήσει τον ασεβή· στους φτωχούς, όμως, δίνει το δίκαιο.

- ⁷ Δεν αποσύρει τα μάτια του από τους δικαίους, αλλά και μαζί με βασιλιάδες τούς βάζει επάνω σε θρόνο· μάλιστα, τους καθίζει για πάντα, και είναι υψωμένοι
- ⁸ Και αν θα ήσαν δεμένοι με δεσμά, και πιάνονταν με σχοινιά θλίψης,
- ⁹ τότε, τους φανερώνει τα έργα τους, και τις παραβάσεις τους, ότι υπεραυξήθηκαν,
- ¹⁰ και ανοίγει το αυτί τους σε διδασκαλία, και προστάζει να επιστρέψουν από την ανομία.
- ¹¹ Αν υπακούσουν, και δουλέψουν, θα τελειώσουν τις ημέρες τους μέσα σε αγαθά, και τα χρόνια τους μέσα σε ευφροσύνες.
- ¹² Αλλά, αν δεν υπακούσουν, θα διαπεραστούν από ρομφαία, και θα πεθάνουν μέσα σε έλλειψη γνώσης.
- ¹³ Και οι υποκριτές στην καρδιά επισωρεύουν οργή· δεν θα βοηθούν όταν τούς δέσει·
- ¹⁴ αυτοί πεθαίνουν μέσα στη νιότη, και η ζωή τους τελειώνει ανάμεσα στους ασελγείς.
- ¹⁵ Λυτρώνει τον θλιμμένο στη θλίψη του, και ανοίγει τα αυτιά τους μέσα σε συμφορά.
- ¹⁶ Και έτσι, θα σε έβγαζε από τη στενοχώρια σε ευρυχωρία, όπου δεν υπάρχει στενοχώρια· και εκείνο που παρατίθεται επάνω στο τραπέζι, θα είναι γεμάτο από πάχος.
- ¹⁷ Αλλά, εσύ εκπλήρωσες τη δίκη τού ασεβή· δίκη και κρίση θα σε καταλάβουν.
- ¹⁸ Επειδή υπάρχει θυμός, πρόσεχε να μη σε εξαφανίσει με την προσβολή του· τότε, ούτε μεγάλο λύτρο δεν θα σε λύτρωνε.
- ¹⁹ Θα επιβλέψει στα πλούτη σου; Ούτε σε χρυσάφι ούτε σε όλη την ισχύ τής δύναμης.
- ²⁰ Να μη επιποθείς τη νύχτα, κατά την οποία οι λαοί αποκόπτονται μέσα στον τόπο τους.
- ²¹ Πρόσεχε, να μη στραφείς προς την ανομία· επειδή, εσύ πρόκρινες αυτό περισσότερο παρά τη θλίψη.
- ²² Δες, ο Θεός είναι υψωμένος με τη δύναμή του· ποιος διδάσκει όπως αυτός;
- ²³ Ποιος τού καθόρισε τον δρόμο του; Ή, ποιος μπορεί να πει; Έπραξες ανομία;
- ²⁴ Θυμήσου να μεγαλύνεις το έργο του, που οι άνθρωποι θωρούν.

- 25** Κάθε άνθρωπος το βλέπει· ο άνθρωπος το θωρεί από μακριά.
- 26** Δες, ο Θεός είναι μεγάλος, και ακατανόητος σε μας, και ο αριθμός των χρόνων του ανεξερεύνητος.
- 27** Όταν ανασύρει τις σταγόνες τού νερού, αυτές καταχέουν τη βροχή από τους ατμούς του,
- 28** την οποία ραίνουν τα σύννεφα· σταλάζουν άφθονα επάνω στον άνθρωπο.
- 29** Μπορεί κάποιος να εννοήσει ακόμα τις εξαπλώσεις των νεφελών, τον κρότο τής σκηνής του;
- 30** Δες, απλώνει το φως του επάνω της, και σκεπάζει τούς πυθμένες τής θάλασσας·
- 31** επειδή, διαμέσου αυτών δικάζει τούς λαούς, και δίνει τροφή, με αφθονία.
- 32** Στις παλάμες του κρύβει την αστραπή· και την προστάζει σε ό,τι έχει να απαντήσει.
- 33** Παραγγέλλει σ' αυτή υπέρ τού φίλου του, ενάντια όμως στον ασεβή ετοιμάζει οργή.

ΙΩΒ 37

- 1** Ακόμα, σε τούτο τρέμει η καρδιά μου, και πηδάει από τον τόπο της
- 2** Ακούστε προσεκτικά την τρομερή του φωνή, και τον ήχο που βγαίνει από το στόμα του
- 3** Τη στέλνει κάτω από κάθε ουρανό, και το φως του μέχρι τα μακρότατα μέρη τής γης.
- 4** Πίσω του βοά μία φωνή· βροντάει με τη φωνή τής μεγαλοσύνης του· και δεν θα τα στήσει, όταν η φωνή του ακουστεί
- 5** Ο Θεός βροντάει με τη φωνή του με θαυμαστό τρόπο· κάνει μεγαλεία, και δεν καταλαβαίνουμε
- 6** Επειδή, λέει στο χιόνι: Να γίνεις επάνω στη γη· επίσης, και στην ψεκάδα, και στη δυνατή βροχή τής δύναμής του.
- 7** Σφραγίζει το χέρι κάθε ανθρώπου· ώστε, όλοι οι άνθρωποι να γνωρίσουν το έργο του.
- 8** τότε, τα θηρία μπαίνουν στα σπήλαια, και κατασκηνώνουν στους τόπους τους
- 9** Από τον Νότο έρχεται ο ανεμοστρόβιλος, και το ψύχος από τον Βορρά.
- 10** Από το φύσημα του Θεού δίνεται πάγος· και στερεώνεται το πλάτος των νερών.

- 11 Η γαλήνη, πάλι, διαλύει τη νεφέλη· το φως του διασκορπίζει τα σύννεφα·
- 12 και αυτά περιφέρονται ολόγυρα κάτω από τις οδηγίες του, για να κάνουν κάθε τι που προστάζει σ' αυτά επάνω στο πρόσωπο της οικουμένης·
- 13 τα κάνει να έρχονται ή για παιδεία ή για τη γη του ή για έλεος.
- 14 Δώσε ακρόαση σε τούτο, Ιώβ· στάσου όρθιος και συλλογίσου τά θαυμάσια πράγματα του Θεού.
- 15 Καταλαβαίνεις πώς τα βάζει σε τάξη ο Θεός, και κάνει να λάμπει το φως τής νεφέλης του;
- 16 Καταλαβαίνεις τα ζυγοσταθμίσματα των σύννεφων, τα θαυμάσια του τέλειου κατά τη γνώση;
- 17 Γιατί τα ενδύματά σου είναι ζεστά, όταν αναπαύει τη γη με τον νοτιά;
- 18 Άπλωσες μαζί του το δυνατό στερέωμα, σαν ένα χυτό κάτοπτρο;
- 19 Δίδαξέ μας τι να του πούμε· εμείς δεν μπορούμε να βάλουμε σε τάξη τα λόγια μας, εξαιτίας τού σκοταδιού.
- 20 Θα του αναγγελθεί αν μιλάω εγώ; Αν μιλήσει άνθρωπος, σίγουρα θα καταβροχθιστεί.
- 21 Τώρα, όμως, οι άνθρωποι δεν μπορούν να ατενίσουν στο λαμπρό φως, αυτό που είναι στο στερέωμα, όταν περάσει και το καθαρίσει ο άνεμος,
- 22 και έρθει από Βορρά καιρός με χρυσή ανταύγεια. Στον Θεό υπάρχει φοβερή δόξα.
- 23 Τον Παντοδύναμο, δεν μπορούμε να τον εννοήσουμε· είναι υπέροχος κατά τη δύναμη, και κατά την κρίση, και κατά το πλήθος τής δικαιοσύνης· δεν καταθλίβει.
- 24 Γι' αυτό οι άνθρωποι τον φοβούνται· κανένας σοφός στην καρδιά δεν μπορεί να τον εννοήσει.

ΙΩΒ 38

- 1 ΤΟΤΕ, ο ΚΥΡΙΟΣ απάντησε στον Ιώβ, από τον ανεμοστρόβιλο, και είπε:
- 2 Ποιος είναι αυτός που σκοτίζει τη βουλή μου με ασύνετα λόγια
- 3 Ζώσε, τώρα, την οσφύ σου σαν άνδρας· επειδή, θα σε ρωτήσω, και φανέρωσέ μου:
- 4 Πού ήσουν όταν θεμελίωνα τη γη; Πες μου, ²⁷ αν έχεις σύνεση.
- 5 Ποιος έβαλε τα μέτρα της, αν ξέρεις; Ή, ποιος άπλωσε τη στάθμη επάνω σ' αυτή

- 6 Επάνω σε τι είναι στηριγμένα τα θεμέλιά της; Ή, ποιος έβαλε την ακρογωνιαία πέτρα της,
- 7 όταν τα αστέρια τής αυγής έψαλλαν μαζί, και όλοι οι γιοι τού Θεού αλάλαζαν;
- 8 Ή, ποιος συνέκλεισε τη θάλασσα με πόρτες, όταν, καθώς ορμούσε προς τα έξω, βγήκε από μήτρα;
- 9 Όταν την περιτύλιξα με σύννεφο, και τη σπαργάνωσα με ομίχλη,
- 10 και την περιόρισα με ένα πρόσταγμα μου, και έβαλα μοχλούς και πύλες,
- 11 και είπα: Μέχρις εδώ θα έρχεσαι, και δεν θα υπερβείς· και εδώ θα συντρίβεται η υπερηφάνεια των κυμάτων σου;
- 12 Μήπως εσύ πρόσταξες το πρωί κατά τις ημέρες σου; Έδειξες στην αυγή τον τόπο της,
- 13 για να πιάσει τις εσχατιές τής γης, ώστε οι κακούργοι να εκτιναχτούν απ' αυτή;
- 14 Αυτή μεταμορφώνεται σαν πηλός που σφραγίζεται, και τα πάντα παρουσιάζονται σαν στολή.
- 15 Και το φως των ασεβών αφαιρείται απ' αυτούς, και συντρίβεται ο βραχίονας των υπερήφανων.
- 16 Μπήκες μέχρι τις πηγές τής θάλασσας; Ή, περπάτησες για εξιχνίαση της αβύσσου;
- 17 Σου ανοίχτηκαν οι πύλες τού θανάτου; Ή, είδες τις πόρτες τής σκιάς τού θανάτου;
- 18 Γνώρισες το πλάτος τής γης; Απάντησέ μου, αν όλα αυτά τα κατάλαβες.
- 19 Πού είναι ο δρόμος τής κατοικίας τού φωτός; Και του σκοταδιού, πού είναι ο τόπος του,
- 20 για να το πιάσεις στο όριό του, και να γνωρίσεις τα μονοπάτια τού σπιτιού του;
- 21 Το γνωρίζεις, επειδή τότε γεννήθηκες; Ή, επειδή είναι μεγάλος ο αριθμός των ημερών σου;
- 22 Μπήκες στους θησαυρούς τού χιονιού; Ή, είδες τούς θησαυρούς από το χαλάζι,
- 23 τους οποίους κρατάω φυλαγμένους για τον καιρό τής θλίψης, για την ημέρα τής μάχης και του πολέμου;
- 24 Μέσα από ποιον δρόμο διαδίδεται το φως, ή, πώς διαχέεται ο ανατολικός άνεμος επάνω στη γη;

- ²⁵ Ποιος άνοιξε ρυάκια για τις ραγδαίες βροχές ή δρόμο για την αστραπή τής βροντής;
- ²⁶ για να φέρει βροχή επάνω σε ακατοίκητη γη, σε έρημο, όπου δεν υπάρχει άνθρωπος;
- ²⁷ για να χορτάσει την άβατη και ακατοίκητη γη, και να αναβλαστήσει τον βλαστό τής χλόης;
- ²⁸ Έχει πατέρα η βροχή; Ή, ποιος γέννησε τις σταγόνες τής δρόσου;
- ²⁹ Από ποια μήτρα βγαίνει ο πάγος; Και ποιος γέννησε την πάχνη τού ουρανού;
- ³⁰ Τα νερά σκληραίνουν σαν πέτρα, και η επιφάνεια της αβύσσου πήζει.
- ³¹ Μπορείς να δεσμεύσεις τούς δεσμούς²⁸ της Πλειάδας ή να λύσεις τα σχοινιά²⁹ τού Ωρίωνα;
- ³² Μπορείς να βγάλεις τούς αστερισμούς³⁰ στον καιρό τους; Ή, μπορείς να οδηγήσεις τη Μεγάλη Άρκτο μαζί με τους γιους της;
- ³³ Γνωρίζεις τούς νόμους τού ουρανού; Μπορείς να καθορίσεις τις επιρροές του επάνω στη γη;
- ³⁴ Μπορείς να υψώσεις τη φωνή σου στα σύννεφα, για να σε σκεπάσει με αφθονία νερών;
- ³⁵ Μπορείς να στείλεις αστραπές, ώστε να βγουν, και να σου πουν: Νάμαστε, εμείς;
- ³⁶ Ποιος έβαλε σοφία μέσα στον άνθρωπο; Ή, ποιος έδωσε σύνεση στην καρδιά του;
- ³⁷ Ποιος, με σοφία, μπορεί να απαριθμήσει τα σύννεφα; Ή, ποιος μπορεί να αδειάζει τα δοχεία τού ουρανού,
- ³⁸ για να χωνευτεί το χώμα σε σύμπηξη, και να συγκολλιούνται οι βώλοι του;
- ³⁹ Θα κυνηγήσεις θήραμα για το λιοντάρι; Ή, θα χορτάσεις την όρεξη των νεαρών λιονταριών,
- ⁴⁰ όταν είναι ξαπλωμένα στα σπήλαια, και κάθονται στους κρυψώνες για να ενεδρεύουν;
- ⁴¹ Ποιος ετοιμάζει στο κοράκι την τροφή του, όταν τα νεογέννητά του κρίζουν στον Θεό, καθώς περιπλανιούνται από έλλειψη τροφής;

ΙΩΒ 39

- ¹ Γνωρίζεις τον καιρό τού τοκετού των άγριων κατσικιών τού βράχου; Μπορείς να σημειώσεις πότε γεννούν τα ελάφια

- ² Μπορείς να αριθμήσεις τούς μήνες που συμπληρώνουν; Ή, γνωρίζεις τον καιρό τού τοκετού τους
- ³ Αυτές συγκύπτουν, γεννούν τα παιδιά τους, ελευθερώνονται από τις ωδίνες τους
- ⁴ Τα παιδιά τους ενδυναμώνονται, αυξάνουν στην πεδιάδα· βγαίνουν, και δεν γυρίζουν πλέον σ' αυτές.
- ⁵ Ποιος άφησε ελεύθερο τον άγριο γάιδαρο; Ή, ποιος έλυσε τα δεσμά του;
- ⁶ Για τον οποίο σπίτι του έκανα την έρημο, και κατοίκησέ του την αλμυρή γη
- ⁷ Καταγελάει τον θόρυβο της πόλης· δεν ακούει την κραυγή τού εργοδιώκτη·
- ⁸ διερευνά τα βουνά για τη βοσκή του, και πηγαίνει πίσω από κάθε είδος χλόης.
- ⁹ Θα ευχαριστηθεί το μονοκέρατο ζώο να σε δουλεύει ή θα διανυκτερεύσει στη φάτνη σου;
- ¹⁰ Μπορείς να δέσεις το μονοκέρατο ζώο με το δέσιμό του για αροτρίαση; Ή, θα βολοκοπάει πίσω σου τις πεδιάδες;
- ¹¹ Θα βάλεις σ' αυτόν το θάρρος σου, επειδή η δύναμή του είναι μεγάλη; Ή, θα αφήσεις σ' αυτόν την εργασία σου;
- ¹² Θα τον εμπιστευθείς να σου φέρει τον σπόρο σου, και να τον μαζέψει στο αλώνι σου;
- ¹³ Έδωσες εσύ τα ωραία φτερά στα παγώνια; Ή, φτερούγες και φτερά στη στρουθοκάμηλο;
- ¹⁴ Η οποία αφήνει τα αυγά της στη γη, και τα ζεσταίνει επάνω στο χώμα,
- ¹⁵ και ξεχνάει ότι το πόδι ενδέχεται να τα συντρίψει ή το θηρίο τού χωραφιού να τα καταπατήσει·
- ¹⁶ σκληρύνεται ενάντια στα παιδιά της, σαν να μη ήσαν δικά της· μάταια κοπίασε, χωρίς να φοβάται·
- ¹⁷ επειδή, ο Θεός τη στέρησε από σοφία, και δεν μοίρασε σ' αυτή σύνεση·
- ¹⁸ όσες φορές σηκώνεται όρθια, καταγελάει το άλογο και τον καβαλάρη του.
- ¹⁹ Έδωσες εσύ δύναμη στο άλογο; Έντυσες τον τραχηλό του με βροντή;
- ²⁰ Εσύ το κάνεις να πηδάει σαν ακρίδα; Η αλαζονεία των ρουθουνιών του είναι τρομερή·
- ²¹ σκάβει μέσα στην κοιλάδα, και αγάλλεται στη δύναμή του· βγαίνει σε συνάντηση των όπλων·

- 22** καταγελάει τον φόβο, και δεν τρομάζει· ούτε στρέφει από πρόσωπο ρομφαίας·
- 23** η φαρέτρα κροταλίζει εναντίον του, η αστραφτερή λόγχη και το δόρυ·
- 24** καταπίνει τη γη με αγριότητα και μανία· και δεν πιστεύει ότι ηχεί σάλπιγγα·
- 25** και μόλις ακούσει τη φωνή τής σάλπιγγας, λέει: Α, α! Και μυρίζεται από μακριά τη μάχη, την κραυγή των στρατηγών, και τον αλαλαγμό.
- 26** Πετάει το γεράκι με τη σοφία σου, και απλώνει τα φτερά του προς Νότον;
- 27** Ανυψώνεται ο αετός στην προσταγή σου, και κάνει στα ψηλά τη φωλιά του;
- 28** Κατοικεί επάνω σε βράχο, και διαμένει επάνω σε απότομο βράχο, και επάνω σε άβατους τόπους·
- 29** αναζητάει από εκεί τροφή· τα μάτια του σκοπεύουν από μακριά·
- 30** και τα νεογέννητά του πίνουν αίμα· και όπου πτώματα εκεί κι αυτός.

ΙΩΒ 40

- 1** Ο Κύριος απάντησε ακόμα στον Ιώβ, και είπε
- 2** Αυτός που διαδικάζεται με τον Παντοδύναμο, θα τον διδάξει; Αυτός που ελέγχει τον Θεό, ας απαντήσει σ' αυτό.
- 3** Τότε, ο Ιώβ απάντησε στον Κύριο, και είπε:
- 4** Δες, εγώ είμαι τιποτένιος· τι μπορώ να απαντήσω σε σένα; Θα βάλω το χέρι μου επάνω στο στόμα μου·
- 5** μίλησα μία φορά, και δεν θα απαντήσω πλέον· μάλιστα, δύο φορές· αλλά, δεν θα προσθέσω περισσότερα.
- 6** ΤΟΤΕ, ο Κύριος απάντησε στον Ιώβ, από τον ανεμοστρόβιλο, και είπε
- 7** Ζώσε, τώρα,³¹ την οσφύ σου σαν άνδρας· εγώ θα σε ρωτήσω, και πες μου:³²
- 8** Θα αναιρέσεις, άραγε, την κρίση μου; Θα με καταδικάσεις, για να δικαιωθείς;
- 9** Έχεις βραχίονα όπως ο Θεός; Ή, μπορείς να βροντάς με φωνή όπως αυτός;
- 10** Τώρα, στολίσου μεγαλοπρέπεια και υπεροχή· και ντύσου δόξα και ωραιότητα.
- 11** Ξέχυσε τις φλόγες τής οργής σου· και βλέπε κάθε υπερήφανο, και ταπεινώνέ τον.
- 12** Βλέπε κάθε υπερήφανο· γκρέμιζέ τον· και καταπάτα τούς ασεβείς στον τόπο τους.

- 13 Κρύψ' τους μαζί στο χώμα· σκέπασε τα πρόσωπά τους με αφάνεια.
- 14 Τότε, και εγώ θα ομολογήσω σε σένα, ότι το δεξί σου χέρι μπορεί να σε σώσει.
- 15 Δες, τώρα, ο Βεεμώθ, που έκανα μαζί με σένα, τρώει χορτάρι όπως το βόδι.
- 16 Πρόσεξε, τώρα, η δύναμή του είναι στα νεφρά του, και η ισχύς του στον αφαλό της κοιλιάς του.
- 17 Σηκώνει την ουρά του σαν κέδρος· τα νεύρα των μηρών του είναι συμπλεγμένα.
- 18 Τα κόκαλά του είναι χάλκινοι σωλήνες, τα κόκαλά του σαν μοχλοί από σίδερο.
- 19 Αυτό είναι το αριστούργημα του Θεού· αυτός που τον δημιούργησε μπορεί να πλησιάσει σ' αυτόν τη ρομφαία του.
- 20 Επειδή, τα βουνά τού προμηθεύουν την τροφή, όπου παίζουν όλα τα θηρία τού χωραφίου.
- 21 Πλαγιάζει κάτω από τα σκιερά δέντρα, κάτω από τη σκέπη των καλαμιών, και μέσα στους βάλτους.
- 22 Τα σκιερά δέντρα τον σκεπάζουν με τη σκιά τους· οι ιτιές των ρυακιών τον περισκεπάζουν.
- 23 Δες, αν ένας ποταμός πλημμυρίσει, δεν σπεύδει να φύγει· έχει θάρρος, και αν ακόμα ο Ιορδάνης ξεσπάσει μπρος στο στόμα του.
- 24 Μπορεί κάποιος να τον συλλάβει φανερά; Ή, με παγίδες να τρυπήσει τη μύτη του;³³

ΙΩΒ 41

- 1 Μπορείς να σύρεις έξω τον Λευιάθαν, με αγκίστρι; Ή, να περιδέσεις τη γλώσσα του με καπίστρι
- 2 Μπορείς να βάλεις στη μύτη του χαλινό; Ή, να τρυπήσεις με αγκάθι το σαγόνι του;
- 3 Θα πληθύνει τις ικεσίες σε σένα; Θα σου μιλήσει με γλυκύτητα;
- 4 Θα κάνει μαζί σου συνθήκη; Θα τον πάρεις για παντοτινό σου δούλο;
- 5 Θα παίζεις μαζί του σαν με ένα πουλί; Ή, θα τον δέσεις για τις θεράπαινές σου;
- 6 Θα κάνουν απ' αυτόν συμπόσιο οι φίλοι σου; Θα τον μοιράσουν ανάμεσα στους εμπόρους

- 7 Μπορείς να γεμίσεις το δέρμα του με βέλη; Ή, το κεφάλι του με αλιευτικά καμάκια
- 8 Βάλε επάνω του το χέρι σου· θυμήσου τον πόλεμο· μη το κάνεις αυτό στο εξής.
- 9 Δες, η ελπίδα να τον πιάσει κανείς είναι μάταιη· μάλιστα, δεν θα έμενε έκπληκτος στη θωριά του;
- 10 Κανένας δεν είναι τόσο τολμηρός, ώστε να τον διεγείρει· και ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά μου;
- 11 Ποιος μου έδωσε πρωτύτερα, και να του ανταποδώσω; Όσα είναι από κάτω από τον ουρανό είναι δικά μου.
- 12 Δεν θα σιωπήσω στα³⁴ μέλη του ούτε στη δύναμη ούτε στην ευάρεστη συμμετρία του.
- 13 Ποιος να εξιχνιάσει την επιφάνεια του ενδύματός του; Ποιος να μπει μέσα στα διπλά σαγόνια του;
- 14 Ποιος μπορεί να ανοίξει τις πύλες τού προσώπου του; Τα δόντια του, ολόγυρα, είναι τρομερά.
- 15 Οι ισχυρές του ασπίδες είναι το καύχημά του, συγκλεισμένες μαζί με σφιχτό σφράγισμα·
- 16 η μία ενώνεται με την άλλη, συνδέονται έτσι, ώστε ούτε αέρας δεν μπορεί να περάσει μέσα απ' αυτές·
- 17 είναι προσκολλημένες η μία μαζί με την άλλη· συνδέονται έτσι, ώστε δεν μπορούν να αποσπαστούν.
- 18 Στο φτέρνισμά του λάμπει φως, και τα μάτια του είναι σαν τα βλέφαρα της αυγής.
- 19 Από το στόμα του βγαίνουν λαμπάδες που καίνε, και εξακοντίζονται σπινθήρες φωτιάς.
- 20 Από τα ρουθούνια του βγαίνει καπνός, σαν από ένα αγγείο που κοχλάζει ή έναν λέβητα.
- 21 Η πνοή του ανάβει κάρβουνα, και από το στόμα του βγαίνει φλόγα·
- 22 στον τράχηλό του κατοικεί δύναμη, και τρόμος προπορεύεται μπροστά του.
- 23 Τα στρώματα της σάρκας του είναι συγκολλημένα· είναι στερεά επάνω του· δεν μπορούν να σαλευτούν.
- 24 Η καρδιά του είναι στερεή σαν πέτρα· μάλιστα, σκληρή όπως η κάτω μυλόπετρα.
- 25 Όταν σηκώνεται, φρίττουν οι δυνατοί· από³⁵ τον φόβο παραφρονούν.

- 26** Η ρομφαία εκείνου που τον συναντάει δεν μπορεί να αντέξει· η λόγχη, το δόρυ, ούτε ο θώρακας.
- 27** Θωρεί το σίδερο σαν άχυρο, τον χαλκό σαν ξύλο σαθρό.
- 28** Τα βέλη δεν μπορούν να τον τρέψουν σε φυγή· οι πέτρες τής σφεντόνας είναι σ' αυτόν σαν στουπί.
- 29** Τα ακόντια θεωρούνται σαν στουπί· γελάει στο σάλεμα της λόγχης.
- 30** Αιχμηρές πέτρες κείτονται από κάτω του· υποστρώνει τα αγκυλωτά σώματα επάνω σε πηλό.
- 31** Κάνει την άβυσσο να κοχλάζει σαν λέβητας· κάνει τη θάλασσα να γίνεται σαν σκεύος μυροποιοῦ.
- 32** Αφήνει πίσω του φωτεινή την πορεία· θα υπολάβανε κάποιος την άβυσσο σαν πολιά.
- 33** Επάνω στη γη δεν υπάρχει όμοιό του, δημιουργημένο έτσι άφοβο.
- 34** Βλέπει ολόγυρα όλα τα ψηλά· είναι βασιλιάς επάνω σε όλους τούς γιους τής υπερηφάνειας.

ΙΩΒ 42

- 1** ΤΟΤΕ, ο Ιώβ απάντησε στον Κύριο, και είπε:
- 2** Ξέρω ότι μπορείς τα πάντα, και κανένας στοχασμός σου δεν μπορεί να εμποδιστεί.
- 3** Ποιος είναι αυτός που ασύνετα κρύβει τη βουλή; Εγώ, λοιπόν, πρόφερα εκείνο που δεν καταλάβαινα· πράγματα υπερθαύμαστα για μένα, που δεν τα γνώριζα.
- 4** Άκουσε, παρακαλώ· και εγώ θα μιλήσω· θα ρωτήσω, και εσύ δίδαξέ με.
- 5** Άκουγα για σένα με την ακοή τού αυτιού, αλλά τώρα σε βλέπει το μάτι μου·
- 6** γι' αυτό, αηδιάζω με βδελυγμία τον εαυτό μου, και μετανοώ με χόμα και στάχτη.
- 7** ΚΑΙ όταν ο Κύριος μίλησε αυτά τα λόγια στον Ιώβ, είπε ο Κύριος στον Ελιφάς τον Θαιμανίτη: Ο θυμός μου άναψε εναντίον σου, και εναντίον των δύο φίλων σου· επειδή, δεν μιλήσατε για μένα το ορθό, καθώς ο δούλος μου ο Ιώβ·
- 8** γι' αυτό, πάρτε τώρα για τον εαυτό σας επτά μοσχάρια και επτά κριάρια, και πηγαίνετε στον δούλο μου τον Ιώβ, και να προσφέρετε ολοκαύτωμα υπέρ τού εαυτού σας· και ο δούλος μου ο Ιώβ θα ικετεύσει για σας· επειδή, θα δεχθώ το πρόσωπό του· για να μη πράξω με σας σύμφωνα με την αφροσύνη σας· για τον λόγο ότι, δεν μιλήσατε για μένα το ορθό, όπως ο δούλος μου ο Ιώβ

- ⁹ Και ο Ελιφάς ο Θαιμανίτης, και ο Βιλδάδ ο Σαυχίτης, και ο Σωφάρ ο Νααμαθίτης πήγαν, και έκαναν όπως τούς πρόσταξε ο Κύριος· και ο Κύριος δέχθηκε το πρόσωπο του Ιώβ.
- ¹⁰ Και ο Κύριος έστρεψε την αιχμαλωσία τού Ιώβ, αφού προσευχήθηκε για τους φίλους του· και ο Κύριος έδωσε στον Ιώβ διπλάσια από όλα όσα είχε πρωτύτερα.
- ¹¹ Τότε, ήρθαν σ' αυτόν όλοι οι αδελφοί του, και όλες οι αδελφές του, και όλοι εκείνοι που τον γνώριζαν πρωτύτερα, και έφαγαν μαζί του ψωμί στο σπίτι του· και έκλαψαν μαζί του, και τον παρηγόρησαν, για όλο το κακό που ο Κύριος είχε φέρει επάνω του· και κάθε ένας έδωσαν σ' αυτόν ένα ασημένιο νόμισμα, και κάθε ένας ένα χρυσό σκουλαρίκι.
- ¹² Και ο Κύριος ευλόγησε τα τελευταία τού Ιώβ περισσότερο παρά τα πρώτα· ώστε απέκτησε 14.000 πρόβατα, και 6.000 καμήλες, και 1.000 ζεύγη από βόδια, και 1.000 γαϊδούρια.
- ¹³ Κι ακόμα, γεννήθηκαν σ' αυτόν επτά γιοι και τρεις θυγατέρες·
- ¹⁴ και αποκάλεσε το όνομα της πρώτης, Ιεμιμά· και το όνομα της δεύτερης, Κεσιά· και το όνομα της τρίτης, Κερέν-αππούχ·
- ¹⁵ και δεν βρίσκονταν σε όλη τη γη γυναίκες ωραίες, σαν τις θυγατέρες τού Ιώβ· και ο πατέρας τους έδωσε σ' αυτές κληρονομιά ανάμεσα στους αδελφούς τους.
- ¹⁶ Ύστερα απ' αυτά, ο Ιώβ έζησε 140 χρόνια, και είδε τούς γιους του, και τους γιους των γιων του, μέχρι τέταρτης γενεάς.
- ¹⁷ Και ο Ιώβ πέθανε, γέροντας και πλήρης ημερών.

ΨΑΛΜΟΙ

ΨΑΛΜΟΙ 1

- 1** ΜΑΚΑΡΙΟΣ ο άνθρωπος, που δεν περπάτησε σε θέλημα ασεβών, και σε δρόμο αμαρτωλών δεν στάθηκε, και σε καθέδρα χλευαστών δεν κάθησε·
- 2** αλλά, στον νόμο τού Κυρίου είναι το θέλημά του, και στον νόμο του μελετάει ημέρα και νύχτα.
- 3** Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια των νερών, το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του, και το φύλλο του δεν μαραίνεται· και όλα, όσα αν πράττει, θα ευοδωθούν.
- 4** Δεν θα είναι έτσι οι ασεβείς· αλλά, σαν το λεπτό άχυρο, που το παρασύρει ο άνεμος.
- 5** Γι' αυτό, δεν θα σηκωθούν οι ασεβείς σε κρίση, ούτε οι αμαρτωλοί στη σύναξη των δικαίων.
- 6** Επειδή, ο Κύριος γνωρίζει τον δρόμο των δικαίων· ενώ ο δρόμος των ασεβών θα χαθεί.

ΨΑΛΜΟΙ 2

- 1** ΓΙΑΤΙ φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια;
- 2** Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες τής γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί, ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του, λέγοντας:
- 3** Ας διασπάσουμε τα δεσμά τους, και ας απορρίψουμε από πάνω μας τις αλυσίδες τους.
- 4** Εκείνος που κάθεται στους ουρανούς, θα γελάσει· ο Κύριος θα τους μκκτηρίσει.
- 5** Τότε, στην οργή του θα μιλήσει σ' αυτούς, και στον θυμό του θα τους συνταράξει.
- 6** Εγώ, όμως, θα πει, έχρισα τον Βασιλιά μου επάνω στο βουνό Σιών, το βουνό το άγιό μου.
- 7** Εγώ θα αναγγείλω το πρόσταγμα· ο Κύριος είπε σε μένα: Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα·
- 8** ζήτησε από μένα, και θα σου δώσω κληρονομιά σου τα έθνη, και ιδιοκτησία σου τα πέρατα της γης·
- 9** με σιδερένια ράβδο θα τους ποιμάνεις· σαν σκεύος τού κεραμέα θα τους συντρίψεις.
- 10** Τώρα, λοιπόν, βασιλιάδες, συνετιστείτε· διδαχθείτε κριτές τής γης.

11 Δουλεύετε τον Κύριο με φόβο, και αγάλλεστε με τρόμο.

12 Φιλείτε τον Υιό, μήποτε οργιστεί, και απολεστείτε από τον δρόμο, όταν ανάψει γρήγορα ο θυμός του. Μακάριοι όλοι εκείνοι που έχουν την πεποίθησή τους επάνω σ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΙ 3

1 ΚΥΡΙΕ, πόσο πολλαπλασιάστηκαν οι εχθροί μου! Πολλοί επαναστατούν εναντίον μου·

2 πολλοί λένε για την ψυχή μου: Δεν υπάρχει γι' αυτόν σωτηρία στον Θεό. (Διάψαλμα).

3 Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι η ασπίδα μου, η δόξα μου, και εκείνος που υψώνει το κεφάλι μου.

4 Έκραξα με τη φωνή μου προς τον Κύριο, και με εισάκουσε από το βουνό του το άγιο. (Διάψαλμα).

5 Εγώ πλάγιασα, και κοιμήθηκα· σηκώθηκα· επειδή, ο Κύριος με υποστηρίζει.

6 Δεν θα φοβηθώ από μυριάδες λαού, που ολόγυρα αντιπαρατάσσονται εναντίον μου.

7 Σήκω, Κύριε· σώσε με, Θεέ μου· επειδή, εσύ πάταξες όλους τούς εχθρούς μου επάνω στο σαγόνι· σύντριψες τα δόντια των ασεβών.

8 Του Κυρίου είναι η σωτηρία· επάνω στον λαό σου είναι η ευλογία σου. (Διάψαλμα).

ΨΑΛΜΟΙ 4

1 ΟΤΑΝ σε επικαλούμαι, εισάκουγέ με, Θεέ τής δικαιοσύνης μου· μέσα σε στενοχώρια με πλάτυνες· ελέησέ με, και εισάκουσε την προσευχή μου.

2 Γιοι των ανθρώπων, μέχρι πότε θα μετατρέπετε τη δόξα μου σε ντροπή, αγαπάτε ματαιότητα, και ζητάτε το ψέμα; (Διάψαλμα).

3 Αλλά, να μάθετε ότι ο Κύριος έκλεξε τον όσιό του· ο Κύριος θα ακούσει, όταν κράζω σ' αυτόν.

4 Οργίζεστε, και μη αμαρτάνετε· να μιλάτε στις καρδιές σας επάνω στο κρεβάτι σας, και να ησυχάζετε. (Διάψαλμα).

5 Θυσιάστε θυσίες δικαιοσύνης, και ελπίστε στον Κύριο.

6 Πολλοί λένε: Ποιος θα μας δείξει το αγαθό; Ύψωσε επάνω μας το φως τού προσώπου σου, Κύριε.

7 Έδωσες στην καρδιά μου μεγαλύτερη ευφροσύνη, από όση απολαμβάνουν αυτοί, όταν πληθαίνει το σιτάρι τους και το κρασί τους.

⁸ Με ειρήνη και θα πλαγιάσω και θα κοιμηθώ· επειδή, εσύ μόνος, Κύριε, με κατοικίζεις με ασφάλεια.

ΨΑΛΜΟΙ 5

¹ ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ, Κύριε, τα λόγια μου· κατάλαβε τον στεναγμό μου.

² Πρόσεξε στη φωνή τής κραυγής μου, Βασιλιά μου, και Θεέ μου· επειδή, σε σένα θα προσευχηθώ.

³ Κύριε, το πρωί θα ακούσεις τη φωνή μου· το πρωί θα παρασταθώ σε σένα, και θα προσδοκώ.

⁴ Επειδή, εσύ δεν είσαι Θεός, που θέλεις την ασέβεια· ο πονηρευόμενος δεν θα κατοικεί κοντά σου.

⁵ Ούτε οι άφρονες θα σταθούν μπροστά στα μάτια σου· μισείς όλους τούς εργάτες τής ανομίας.

⁶ Θα εξολοθρεύσεις εκείνους που μιλούν το ψέμα· ο Κύριος βδελύσσεται τον άνθρωπο τον αιμοβόρο και τον δόλιο.

⁷ Εγώ, όμως, με το πλήθος τού ελέους σου θα μπω μέσα στον οίκο σου· θα προσκυνήσω προς τον ναό τής αγιότητάς σου με φόβο προς εσένα.

⁸ Κύριε, οδήγησέ με στη δικαιοσύνη σου, εξαιτίας των εχθρών μου· κατεύθυνε τον δρόμο σου μπροστά μου.

⁹ Επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει στο στόμα τους· η καρδιά τους είναι πονηρία· τάφος ανοιγμένος είναι ο λάρυγγάς τους· με τη γλώσσα τους κολακεύουν.

¹⁰ Καταδίκασέ τους, Θεέ· ας αποτύχουν στις σκευωρίες τους· έξωσέ τους εξαιτίας τού πλήθους των παραβάσεών τους, επειδή, αποστάτησαν εναντίον σου.

¹¹ Ας ευφραίνονται, όμως, όλοι εκείνοι που ελπίζουν σε σένα· ας χαίρονται παντοτινά, επειδή εσύ τους περισκεπάζεις· ας καυχώνται, όμοια, σε σένα εκείνοι που αγαπούν το όνομά σου.

¹² Επειδή, εσύ, Κύριε, θα ευλογήσεις τον δίκαιο· θα τον περισκεπάσεις με ευμένεια, σαν με ασπίδα.

ΨΑΛΜΟΙ 6

¹ ΚΥΡΙΕ, να μη με ελέγξεις στον θυμό σου ούτε να με παιδεύσεις στην οργή σου.

² Ελέησέ με, Κύριε, επειδή είμαι αδύνατος· γιάτρεψέ με, Κύριε, επειδή τaráχτηκαν τα κόκαλά μου.

³ Και η ψυχή μου τaráχτηκε υπερβολικά· αλλά, εσύ, Κύριε, μέχρι πότε;

- ⁴ Επίστρεψε, Κύριε· λύτρωσε την ψυχή μου· σώσε με εξαιτίας τού ελέους σου.
- ⁵ Επειδή, στον θάνατο δεν υπάρχει ενθύμηση για σένα· στον άδη ποιος θα σε δοξολογήσει;
- ⁶ Απέκαμα στον στεναγμό μου· όλη τη νύχτα λούζω το κρεβάτι μου· με τα δάκρυά μου καταβρέχω το στρώμα μου.
- ⁷ Το μάτι μου μαράθηκε από τη θλίψη· γέρασε εξαιτίας όλων των εχθρών μου.
- ⁸ Απομακρυνθείτε από μένα, όλοι οι εργάτες τής ανομίας, επειδή, ο Κύριος άκουσε τη φωνή τού κλαυθμού μου.
- ⁹ Ο Κύριος άκουσε τη δέησή μου· ο Κύριος δέχθηκε την προσευχή μου.
- ¹⁰ Ας ντροπιαστούν, και ας ταραχτούν υπερβολικά, όλοι οι εχθροί μου· ας στραφούν προς τα πίσω· ας καταντροπιαστούν ξαφνικά.

ΨΑΛΜΟΙ 7

- ¹ ΚΥΡΙΕ, ο Θεός μου, σε σένα ελπίζω· σώσε με απ' όλους εκείνους που με καταδιώκουν, και ελευθέρωσέ με·
- ² μήπως και ο εχθρός αρπάξει σαν λιοντάρι την ψυχή μου, και τη διασπαράξει, χωρίς να υπάρξει ελευθερωτής.
- ³ Κύριε, ο Θεός μου, αν εγώ το έπραξα αυτό, αν στα χέρια μου είναι ανομία·
- ⁴ αν ανταπέδωσα κακό σ' εκείνον που ειρηνεύει μαζί μου ή κατέθλιψα εκείνον που αναίτια με καταδιώκει·
- ⁵ ας καταδιώξει ο εχθρός την ψυχή μου, και ας τη φτάσει· και ας καταπατήσει στη γη τη ζωή μου, και ας καταβάλει τη δόξα μου στο χώμα. (Διάψαλμα).
- ⁶ Σήκω, Κύριε, στην οργή σου· υψώσου, εξαιτίας τής λύσσας των εχθρών μου· σήκω επάνω για μένα, για την κρίση που πρόσταξες.
- ⁷ Και θα σε περικυκλώσει η σύναξη των λαών· και εσύ, επίστρεψε, κάθησε ψηλότερα απ' αυτή, σε ύψος.
- ⁸ Ο Κύριος θα κρίνει τούς λαούς. Κρίνε με, Κύριε, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, και σύμφωνα με την ακεραιότητά μου, που είναι μέσα μου.
- ⁹ Ας τελειώσει πλέον η κακία των ασεβών· και στερέωσε τον δίκαιο, εσύ, ο δίκαιος Θεός, που εξετάζεις καρδιές και νεφρά.
- ¹⁰ Η ασπίδα μου είναι στον Θεό, που σώζει τούς ευθείς στην καρδιά.
- ¹¹ Ο Θεός είναι δίκαιος κριτής, και Θεός που οργίζεται κάθε ημέρα.
- ¹² Αν ο ασεβής δεν επιστρέψει, θα ακονίσει τη ρομφαία του· έχει τεντώσει το τόξο του, και το ετοίμασε·

13 και γι' αυτόν ετοίμασε όργανα θανάτου· προσάρμοσε τα βέλη του ενάντια στους διώκτες.

14 Δες, ο ασεβής κοιλοπονεί ανομία· και συνέλαβε πονηρία, και γέννησε ψέμα·

15 έσκαψε λάκκο και τον βάθυνε· όμως, αυτός θα πέσει στον βόθρο που έκανε.

16 Η πονηρία του θα επιστρέψει ενάντια στο κεφάλι του, και η καταδυναστεία του θα κατέβει επάνω στην κορυφή τού κεφαλιού του.

17 Εγώ θα επαινώ τον Κύριο, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη του, και θα ψαλμωδώ στο όνομα του Κυρίου, του Υψίστου.

ΨΑΛΜΟΙ 8

1 ΚΥΡΙΕ, ο Κύριός μας, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου σε ολόκληρη τη γη! Ο οποίος έβαλες τη δόξα σου πιο ψηλά από τους ουρανούς.

2 Από στόμα νηπίων και θηλαζόντων ετοίμασες αίνεση, ένεκα των εχθρών σου, για να καταργήσεις τον εχθρό και τον εκδικητή.

3 Όταν θωρώ τους ουρανούς σου, το έργο των δακτύλων σου, το φεγγάρι και τα αστέρια, που εσύ θεμελίωσες,

4 τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να τον θυμάσαι; Ή, ο γιος τού ανθρώπου, ώστε να τον επισκέπτεσαι;

5 Εσύ, μάλιστα, τον έκανες λίγο5 πιο κατώτερο από τους αγγέλους, όμως με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες.

6 Τον κατέστησες κυρίαρχο επάνω στα έργα των χεριών σου· όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του·

7 όλα τα πρόβατα και τα βόδια, ακόμα δε και τα ζώα τού χωραφιού·

8 τα πουλιά τού ουρανού, και τα ψάρια τής θάλασσας, όλα εκείνα που διασχίζουν τούς δρόμους των θαλασσών.

9 Κύριε, ο Κύριός μας, πόσο είναι θαυμαστό το όνομά σου σε ολόκληρη τη γη!

ΨΑΛΜΟΙ 9

1 ΘΑ σε δοξολογήσω, Κύριε, με όλη μου την καρδιά· θα διηγηθώ όλα τα θαυμάσιά σου.

2 Θα ευφρανθώ και θα πανηγυρίσω σε σένα· θα ψαλμωδήσω στο όνομά σου, Ύψιστε.

3 Όταν οι εχθροί μου στραφούν προς τα πίσω, πέσουν και αφανιστούν από μπροστά σου.

- ⁴ Επειδή, εσύ έκανες την κρίση μου και τη δίκη μου· κάθισες σε θρόνο κρίνοντας με δικαιοσύνη.
- ⁵ Επιτίμησες τα έθνη· εξολόθρευσες τον ασεβή· εξάλειψες το όνομά τους στον αιώνα τού αιώνα·
- ⁶ (εχθρέ, οι ερημώσεις χάθηκαν για πάντα)· και κατεδάφισες πόλεις· η μνήμη τους χάθηκε μαζί τους.
- ⁷ Όμως, ο Κύριος διαμένει στον αιώνα· ετοίμασε τον θρόνο του για κρίση.
- ⁸ Και αυτός θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη· θα κρίνει τούς λαούς με ευθύτητα.
- ⁹ Και ο Κύριος θα είναι καταφύγιο στον πένητα, καταφύγιο σε καιρό θλίψης.
- ¹⁰ Θα ελπίζουν σε σένα αυτοί που γνωρίζουν το όνομά σου· επειδή, δεν εγκατέλειψες όσους σε εκζητούν, Κύριε.
- ¹¹ Ψαλμωδείτε στον Κύριο, που κατοικεί στη Σιών· αναγγείλατε ανάμεσα στα έθνη τα κατορθώματά του.
- ¹² Επειδή, όταν κάνει εκζήτηση αιμάτων, τους θυμάται· δεν ξεχνάει την κραυγή αυτών που ταλαιπωρούνται.
- ¹³ Ελέησέ με, Κύριε· δες τη θλίψη μου από τους εχθρούς μου, εσύ, που με υψώνεις από τις πύλες τού θανάτου,
- ¹⁴ για να διηγηθώ όλους τούς επαίνους σου, στις πύλες τής θυγατέρας Σιών· εγώ, θα αγάλλομαι για τη σωτηρία σου.
- ¹⁵ Τα έθνη βυθίστηκαν στον λάκκο που έφτιαξαν· το πόδι τους πιάστηκε στην παγίδα που έκρυψαν.
- ¹⁶ Ο Κύριος γνωρίζεται, για την κρίση που κάνει· ο ασεβής παγιδεύεται στο έργο των χειρών του· (Μελέτη·6 Διάψαλμα).
- ¹⁷ Οι ασεβείς θα επιστραφούν στον άδη· όλα τα έθνη που ξεχνούν τον Θεό.
- ¹⁸ Επειδή, ο φτωχός δεν θα ξεχαστεί για πάντα· ούτε θα χαθεί για πάντα η προσδοκία των πενήτων.
- ¹⁹ Σήκω, Κύριε· ας μη υπερισχύει άνθρωπος· ας κριθούν μπροστά σου τα έθνη.
- ²⁰ Κύριε, βάλε επάνω τους νομοθέτη· ας γνωρίσουν τα έθνη ότι είναι άνθρωποι. (Διάψαλμα).

ΨΑΛΜΟΙ 10

- ¹ Κύριε, γιατί στέκεσαι από μακριά; Κρύβεσαι σε καιρό θλίψης;

- ² Στην υπερηφάνεια του ασεβή κατακαίγεται ο φτωχός· ας πιαστούν στις πανουργίες που συλλογίζονται.
- ³ Επειδή, ο ασεβής καυχάται στις επιθυμίες τής ψυχής του και ο πλεονέκτης μακαρίζει τον εαυτό του· περιφρονεί τον Κύριο.
- ⁴ Ο ασεβής, εξαιτίας τής αλαζονείας τού προσώπου του, δεν θα αναζητήσει τον Κύριο· όλοι οι συλλογισμοί του είναι: Δεν υπάρχει Θεός.
- ⁵ Οι δρόμοι του μολύνονται σε κάθε εποχή· οι κρίσεις σου είναι πολύ ψηλά από το πρόσωπό του· φυσάει ενάντια σε όλους τούς εχθρούς του.
- ⁶ Είπε μέσα στην καρδιά του: Δεν θα σαλευτώ από γενεά σε γενεά· επειδή, δεν θα πέσω σε δυστυχία.
- ⁷ Το στόμα του είναι γεμάτο από κατάρρα και απάτη και δόλο· κάτω από τη γλώσσα του είναι κακία και ανομία.
- ⁸ Κάθεται σε ενέδρα των προαυλίων, σε απόκρυφα μέρη, για να φονεύσει τον αθώο. Τα μάτια του παραμονεύουν τον πένητα.
- ⁹ Παραμονεύει σε απόκρυφο μέρος, σαν το λιοντάρι στη σπηλιά του. Ενεδρεύει για να αρπάξει τον φτωχό. Αρπάζει τον φτωχό, όταν τον σύρει στην παγίδα του.
- ¹⁰ Σκύβει, χαμηλώνει, για να πέσουν στα νύχια του οι φτωχοί.
- ¹¹ Είπε μέσα στην καρδιά του: Ο Θεός ξέχασε, έκρυψε το πρόσωπό του, δεν θα δει ποτέ.
- ¹² Σήκω, Κύριε Θεέ, ύψωσε το χέρι σου· μη ξεχάσεις τούς θλιμμένους.
- ¹³ Γιατί ο ασεβής παρόξυνε τον Θεό; Είπε μέσα στην καρδιά του: Δεν θα εξετάσεις.
- ¹⁴ Είδες! Επειδή, εσύ παρατηρείς την αδικία και την ύβρη, για να ανταποδώσεις με το χέρι σου. Σε σένα αφιερώνεται ο φτωχός· στον ορφανό εσύ είσαι ο βοηθός.
- ¹⁵ Σύντριψε τον βραχίονα του ασεβή και πονηρού· ερεύνησε την ασέβειά του, μέχρις ότου δεν τη βρεις πλέον.
- ¹⁶ Ο Κύριος είναι βασιλιάς στον αιώνα τού αιώνα· τα έθνη θα εξαλειφθούν από τη γη του.
- ¹⁷ Εισάκουσες, Κύριε, την επιθυμία των πενήτων· θα στηρίξεις την καρδιά τους, θα κάνεις το αυτί σου προσεκτικό.
- ¹⁸ Για να κρίνεις τον ορφανό και τον ταπεινωμένο, ώστε, ο χωμάτινος άνθρωπος, να μη καταδυναστεύει πλέον.

ΨΑΛΜΟΙ 11

- ¹ ΣΤΟΝ Κύριο εμπιστεύθηκα· πώς λέτε στην ψυχή μου: Φεύγε στο βουνό σας σαν πουλί;
- ² Επειδή, δέστε, οι ασεβείς ετοίμασαν τόξο· στερέωσαν τα βέλη τους επάνω στη χορδή, ώστε μέσα σε σκοτάδι να τοξεύσουν τούς ευθείς στην καρδιά.
- ³ Όταν τα θεμέλια καταστραφούν, τι μπορεί να κάνει ο δίκαιος;
- ⁴ Ο Κύριος βρίσκεται μέσα στον άγιο ναό του· ο Κύριος έχει τον θρόνο του στον ουρανό. Τα μάτια του βλέπουν, τα βλέφαρά του εξετάζουν τούς γιους των ανθρώπων.
- ⁵ Ο Κύριος εξετάζει τον δίκαιο· τον ασεβή, όμως, και εκείνον που αγαπάει την αδικία, τον μισεί η ψυχή του.
- ⁶ Θα βρέξει επάνω στους ασεβείς παγίδες· φωτιά, και θειάφι και ανεμοζάλη είναι η μερίδα τού ποτηριού τους.
- ⁷ Επειδή, ο Κύριος, είναι δίκαιος, αγαπάει δικαιοσύνη· το πρόσωπό του παρατηρεί ευθύτητα.

ΨΑΛΜΟΙ 12

- ¹ ΣΩΣΕ, Κύριε· επειδή, εξαφανίστηκε ο όσιος, επειδή χάθηκαν οι φιλαλήθεις ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων.
- ² Κάθε ένας λέει μάταια λόγια στον διπλανό του· με δόλια χείλη μιλούν από διπλή καρδιά.
- ³ Ο Κύριος ας εξολοθρεύσει όλα τα δόλια χείλη, τη γλώσσα που μιλάει μεγάλα λόγια.
- ⁴ Επειδή, είπαν: Θα υπερισχύσουμε με τη γλώσσα μας· τα χείλη μας είναι δικά μας· ποιος θα είναι αφεντικό επάνω μας;
- ⁵ «Εξαιτίας τής ταλαιπωρίας των φτωχών, εξαιτίας τού στεναγμού των πενήτων, τώρα θα σηκωθώ», λέει ο Κύριος· «θα βάλω σε ασφάλεια εκείνον ενάντια στον οποίο φυσάει ο ασεβής».
- ⁶ Τα λόγια τού Κυρίου είναι λόγια καθαρά· ασήμι δοκιμασμένο σε πήλινο χωνευτήρι, καθαρισμένο επτά φορές.
- ⁷ Εσύ, Κύριε, θα τους φυλάξεις· θα τους διατηρήσεις απ' αυτή τη γενεά, στον αιώνα.
- ⁸ Οι ασεβείς περπατούν ολόγυρα, όταν οι αχρείοι υψωθούν ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων.

ΨΑΛΜΟΙ 13

- ¹ ΜΕΧΡΙ πότε, Κύριε, θα με λησμονείς για πάντα; Μέχρι πότε θα κρύβεις από μένα το πρόσωπό σου;
- ² Μέχρι πότε θα έχω βουλές⁷ μέσα στην ψυχή μου, οδύνες καθημερινά μέσα στην καρδιά μου; Μέχρι πότε θα υψώνεται επάνω μου ο εχθρός μου;
- ³ Επίβλεψε· εισάκουσέ με, Κύριε, Θεέ μου· φώτισε τα μάτια μου, μήπως κοιμηθώ τον ύπνο τού θανάτου·
- ⁴ μήπως και ο εχθρός μου πει: Υπερίσχυσα εναντίον του, και αυτοί που με θλίσουν υπερχαρούν, αν σαλευτώ.
- ⁵ Εγώ, όμως, έλπισα στο έλεός σου· η καρδιά μου θα αγάλλεται στη σωτηρία σου.
- ⁶ Θα ψάλλω στον Κύριο, επειδή με αντάμειψε.

ΨΑΛΜΟΙ 14

- ¹ Ο ΑΦΡΟΝΑΣ είπε στην καρδιά του: Δεν υπάρχει Θεός. Διαφθάρηκαν· έγιναν βδελυροί στα έργα· δεν υπάρχει κανένας, που να πράττει το αγαθό.
- ² Ο Κύριος έσκυψε από τον ουρανό επάνω στους γιους των ανθρώπων, για να δει αν υπάρχει κάποιος που να έχει σύνεση, που να ζητάει τον Θεό.
- ³ Όλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει κανένας που να πράττει το αγαθό· δεν υπάρχει ούτε ένας.
- ⁴ Δεν έχουν γνώση, όλοι εκείνοι που εργάζονται την ανομία, που κατατρώνε τον λαό μου, σαν να τρώνε ψωμί; Τον Κύριο δεν επικαλέστηκαν.
- ⁵ Εκεί φοβήθηκαν τρομερά·⁸ επειδή ο Θεός είναι μέσα στη γενεά των δικαίων.
- ⁶ Καταντροπιάσατε τη βουλή τού φτωχού, επειδή ο Κύριος είναι το καταφύγιό του.
- ⁷ Ποιος θα δώσει από τη Σιών τη σωτηρία τού Ισραήλ; Όταν ο Κύριος ξαναφέρει τον λαό του από την αιχμαλωσία, θα αγάλλεται ο Ιακώβ, θα ευφραίνεται ο Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΙ 15

- ¹ ΚΥΡΙΕ, ποιος θα κατοικήσει στη σκηνή σου; Ποιος θα κατοικήσει στο βουνό σου το άγιο;
- ² Εκείνος που περπατάει με ακεραιότητα και που εργάζεται δικαιοσύνη και μιλάει αλήθεια μέσα στην καρδιά του.
- ³ Εκείνος που δεν καταλαλεί με τη γλώσσα του, ούτε πράττει κακό στον φίλο του, ούτε δέχεται ονειδισμό ενάντια στον διπλανό του·

⁴ στα μάτια του περιφρονείται ο αχρείος· τιμάει όμως εκείνους που φοβούνται τον Κύριο· υπόσχεται με όρκο στον διπλανό του, και δεν αθετεί.

⁵ Δεν δίνει το ασήμι του με τόκο, ούτε παίρνει δώρα ενάντια στον αθώο. Εκείνος που τα πράττει αυτά, δεν θα σαλευτεί, στον αιώνα!

ΨΑΛΜΟΙ 16

¹ ΦΥΛΑΞΕ με, Θεέ, επειδή έλπισα σε σένα.

² Εσύ, ψυχή μου, είπες στον Κύριο: Εσύ είσαι ο Κύριός μου· η αγαθότητά μου δεν εκτείνεται σε σένα·

³ αλλά, στους αγίους, που βρίσκονται στη γη και στους εξάιρετους, στους οποίους είναι όλη μου η ευχαρίστηση.

⁴ Οι πόνοι, εκείνων που τρέχουν πίσω από άλλους θεούς, θα πολλαπλασιαστούν· εγώ δεν θα προσφέρω τις δικές τους σπονδές αίματος, ούτε θα πάρω στα χείλη μου τα ονόματά τους.

⁵ Ο Κύριος είναι η μερίδα τής κληρονομιάς μου και του ποτηριού μου· εσύ διατηρείς το κληρονομικό μου μερίδιο.

⁶ Οι μερίδες μου έπεσαν σε τόπους τερπνούς· έλαβα ωραιότατη κληρονομιά.

⁷ Θα ευλογώ τον Κύριο, που με νουθέτησε· ακόμα και σε καιρό τής νύχτας με διδάσκουν τα νεφρά μου.

⁸ Είχα τον Κύριο πάντοτε μπροστά μου· επειδή, είναι στα δεξιά μου, για να μη σαλευτώ.

⁹ Γι' αυτό, η καρδιά μου ευφράνθηκε και η γλώσσα μου αγαλλίασε· ακόμα και η σάρκα μου θα αναπαυθεί με ελπίδα.

¹⁰ Επειδή, δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη, ούτε θα αφήσεις τον Όσιό σου να δει φθορά.

¹¹ Φανέρωσες σε μένα τον δρόμο τής ζωής· χορτασμός ευφροσύνης είναι το πρόσωπό σου· τερπνότητες βρίσκονται στα δεξιά σου, παντοτινά.

ΨΑΛΜΟΙ 17

¹ ΑΚΟΥΣΕ, Κύριε, το δίκαιο· πρόσεξε στη δέησή μου· άκουσε την προσευχή μου, που δεν γίνεται με απατηλά χείλη.

² Η κρίση μου ας προέλθει από το πρόσωπό σου· τα μάτια σου ας δουν την ευθύτητα.

³ Ερεύνησες την καρδιά μου· την επισκέφθηκες σε καιρό νύχτας· με δοκίμασες, και δεν βρήκες μέσα μου τίποτε· ο στοχασμός μου δεν είναι διαφορετικός από τα λόγια μου.

- ⁴ Ως προς τα έργα των ανθρώπων, εγώ, με τα λόγια των χειλέων σου, φυλάχθηκα από τους δρόμους των παράνομων ανθρώπων.
- ⁵ Στήριξε τα βήματά¹⁰ μου στους δρόμους σου, για να μη σαλευτούν τα πόδια μου.
- ⁶ Εγώ, Θεέ, σε επικαλέστηκα, επειδή θα με εισακούσεις· στρέψε το αυτί σου σε μένα, άκουσε τα λόγια μου.
- ⁷ Κάνε θαυμαστά τα ελέη σου, εσύ, που σώζεις αυτούς που ελπίζουν σε σένα, από εκείνους που επαναστατούν ενάντια στο δεξί σου χέρι.
- ⁸ Φύλαξέ με σαν κόρη οφθαλμού· κρύψε με κάτω από τη σκιά των πτερύγων σου,
- ⁹ μπροστά απ' τους ασεβείς που με ταλαιπωρούν· οι εχθροί τής ψυχής μου με περικύκλωσαν.
- ¹⁰ Πάχυναν υπερβολικά· το στόμα τους μιλάει υπερήφανα.
- ¹¹ Τώρα, περικύκλωσαν τα βήματά μας· προσήλωσαν τα μάτια τους για να μας γκρεμίσουν καταγής·
- ¹² σαν λιοντάρι, που επιθυμεί να κατασπαράξει· και σαν νεαρό λιοντάρι, που κάθεται σε απόκρυφα μέρη.
- ¹³ Σήκω, Κύριε, πρόφτασέ τον, υποσκέλισέ τον· ελευθέρωσε την ψυχή μου από τον ασεβή, ο οποίος είναι η ρομφαία σου.
- ¹⁴ από ανθρώπους, Κύριε, του χεριού σου· από ανθρώπους τού κόσμου, που παίρνουν τη μερίδα τους σ' αυτή τη ζωή, και των οποίων γεμίζεις την κοιλιά από τους θησαυρούς σου· χόρτασαν τους γιους, και αφήνουν τα υπόλοιπά τους στους εγγονούς τους.
- ¹⁵ Εγώ, όμως, με δικαιοσύνη θα δω το πρόσωπό σου· θα χορτάσω από τη θωριά σου, όταν εξεγερθώ.

ΨΑΛΜΟΙ 18

- ¹ ΘΑ σε αγαπώ, Κύριε, η δύναμή μου·
- ² Ο Κύριος είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· σ' αυτόν θα ελπίζω· η ασπίδα μου, και το στήριγμα¹¹ της σωτηρίας μου· ψηλός πύργος μου.
- ³ Θα επικαλεστώ τον αξιύμνητο Κύριο, και θα σωθώ από τους εχθρούς μου.
- ⁴ Πόνοι θανάτου με περικύκλωσαν, και χείμαρροι ανομίας με κατατρόμαξαν·
- ⁵ πόνοι τού άδη με περικύκλωσαν, παγίδες θανάτου με έφτασαν.

- ⁶ Στη στενοχώρια μου επικαλέστηκα τον Κύριο και αναβόησα στον Θεό μου. Από τον ναό του άκουσε τη φωνή μου και η κραυγή μου ήρθε μπροστά του, έφτασε στ' αυτιά του.
- ⁷ Τότε, σαλεύτηκε η γη και σείστηκε, και τα θεμέλια των βουνών ταραχτήκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε.
- ⁸ Καπνός ανέβαινε από τα ρουθούνια του, και φωτιά από το στόμα του που κατέτρωγε· κάρβουνα άναψαν απ' αυτήν.
- ⁹ Και χαμήλωσε τους ουρανούς, και κατέβηκε, και κάτω από τα πόδια του πυκνό σκοτάδι.
- ¹⁰ Και ανέβηκε επάνω σε χερουβείμ και πέταξε· και πέταξε επάνω σε φτερούγες ανέμων.
- ¹¹ Έβαλε το σκοτάδι για απόκρυφο τόπο του· η σκηνή του, ολόγυρά του, ήσαν νερά σκοτεινά, πυκνά σύννεφα των ανέμων.
- ¹² Από τη λάμψη που ήταν μπροστά του, πέρασαν τα δικά του σύννεφα, χαλάζι και κάρβουνα φωτιάς.
- ¹³ Και ο Κύριος βρόντησε στους ουρανούς, και ο Ύψιστος έδωσε να ακουστεί η φωνή του· χαλάζι και κάρβουνα φωτιάς.
- ¹⁴ Και έστειλε τα βέλη του, και τους σκόρπισε· και πλήθυνε τις αστραπές, και τους συντάραξε.
- ¹⁵ Και φάνηκαν τα βάθη των νερών, και αποκαλύφθηκαν τα θεμέλια της οικουμένης, από την επιτίμησή σου, Κύριε, από το φύσημα της πνοής των μυκτήρων σου.
- ¹⁶ Έστειλε από ψηλά· με πήρε· με τράβηξε από πολλά νερά.
- ¹⁷ Με ελευθέρωσε από τον δυνατό εχθρό μου, και από εκείνους που με μισούσαν, επειδή ήσαν πιο δυνατοί από μένα.
- ¹⁸ Με πρόφτασαν την ημέρα τής θλίψης μου· αλλά, ο Κύριος στάθηκε το αντιστήριγμά μου·
- ¹⁹ και με έβγαλε σε ευρυχωρία· με ελευθέρωσε, επειδή ευδόκησε σε μένα.
- ²⁰ Ο Κύριος με αντάμειψε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου· μου ανταπέδωσε σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου.
- ²¹ Επειδή, φύλαξα τους δρόμους τού Κυρίου, και δεν ασέβησα, παρεκκλίνοντας από τον Θεό μου.
- ²² Επειδή, όλες οι κρίσεις του ήσαν μπροστά μου, και τα διατάγματά του δεν τα απομάκρυνα από μένα·
- ²³ και στάθηκα άμεμπτος απέναντί του, και φυλάχθηκα από την ανομία μου.

- ²⁴ Και ο Κύριος μου ανταπέδωσε σύμφωνα με τη δικαιοσύνη μου, σύμφωνα με την καθαρότητα των χεριών μου μπροστά στα μάτια του.
- ²⁵ Με όσιον, όσιος θα είσαι, με άνδρα τέλειον, τέλειος θα είσαι·
- ²⁶ με καθαρόν, καθαρός θα είσαι· και με διεστραμμένον, διεστραμμένα θα φερθείς.
- ²⁷ Επειδή, εσύ θα σώσεις λαόν θλιμμένο· τα υπερήφανα μάτια, όμως, θα τα ταπεινώσεις.
- ²⁸ Επειδή, εσύ θα φωτίσεις το λυχνάρι μου· ο Κύριος, ο Θεός μου, θα φωτίσει το σκοτάδι μου.
- ²⁹ Επειδή, με σένα θα διασπάσω στράτευμα, και με τον Θεό μου θα πηδήσω επάνω από τείχος.
- ³⁰ Του Θεού, ο δρόμος του είναι άμωμος· ο λόγος τού Κυρίου είναι δοκιμασμένος· είναι ασπίδα όλων εκείνων που ελπίζουν σ' αυτόν.
- ³¹ Επειδή, ποιος Θεός υπάρχει, εκτός από τον Κύριο; Και ποιος είναι φρούριο, εκτός από τον Θεό μας;
- ³² Ο Θεός είν' αυτός που με περιζώνει με δύναμη, και κάνει άμωμο τον δρόμο μου.
- ³³ Κάνει τα πόδια μου σαν των ελαφιών, και με στήνει επάνω στους ψηλούς τόπους μου.
- ³⁴ Διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και έκανε τους βραχίονές μου χάλκινο τόξο.
- ³⁵ Και έδωσες σε μένα την ασπίδα τής σωτηρίας σου· και το δεξί σου χέρι με υποστήριξε, και η αγαθότητά σου με μεγάλυνε.
- ³⁶ Πλάτυνες τα βήματά μου, από κάτω μου, και τα πόδια μου δεν κλονίστηκαν.
- ³⁷ Καταδίωξα τους εχθρούς μου, και τους έφτασα· και δεν γύρισα πίσω, μέχρις ότου τους συντέλεσα.
- ³⁸ Τους σύντριψα, και δεν μπόρεσαν να ανασηκωθούν· έπεσαν κάτω από τα πόδια μου.
- ³⁹ Και με περίζωσες με δύναμη για πόλεμο· συγκύρτωσες από κάτω μου εκείνους που επαναστάτησαν εναντίον μου.
- ⁴⁰ Και έκανες τους εχθρούς μου να στρέψουν σε μένα τα νώτα, και εξολόθρευσα αυτούς που με μισούσαν.
- ⁴¹ Φώναξαν δυνατά, αλλά κανένας που να σώζει· φώναξαν δυνατά και προς τον Κύριο, αλλά δεν τους εισάκουσε.

- 42** Και τους κονιορτοποιήσα, όπως τη σκόνη στο πρόσωπο του ανέμου· τους αποτίναξα, όπως τη λάσπη στους δρόμους.
- 43** Με ελευθέρωσες από τις αντιλογίες τού λαού· με έκανες κεφαλή των εθνών· λαός, που δεν τον γνώρισα, με υπηρέτησε.
- 44** Μόλις άκουσαν, αμέσως υπάκουσαν σε μένα· ξένοι υποτάχθηκαν σε μένα.
- 45** Ξένοι παρέλυσαν, και κατατρόμαξαν από τους απόκρυφους τόπους τους.
- 46** Ζει ο Κύριος, και ευλογημένο το φρούριό μου· και ας υψωθεί ο Θεός τής σωτηρίας μου.
- 47** Ο Θεός είναι που κάνει εκδίκηση για μένα, και υποτάσσει τούς λαούς κάτω από μένα·
- 48** ο οποίος με ελευθερώνει από τους εχθρούς μου. Ναι, με υψώνεις επάνω από εκείνους που επαναστατούν ενάντια σε μένα· με ελευθέρωσες από άδικον άνδρα.
- 49** Γι' αυτό, Κύριε, θα σε υμνώ ανάμεσα στα έθνη, και στο όνομά σου θα ψάλλω.
- 50** Αυτός μεγαλύνει τις νικηφόρες απελευθερώσεις¹⁴ τού βασιλιά του, και κάνει έλεος στον χρισμένο του, στον Δαβίδ, και στο σπέρμα του, μέχρι τον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 19

- 1** ΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ διηγούνται τη δόξα τού Θεού, και το στερέωμα αναγγέλλει το έργο των χεριών του.
- 2** Η ημέρα προς την ημέρα εκφράζει λόγο, και η νύχτα προς τη νύχτα αναγγέλλει γνώση.
- 3** Δεν υπάρχει λαλιά ούτε λόγος, των οποίων η φωνή δεν ακούγεται.
- 4** Σε ολόκληρη τη γη αντήχησε η φωνή τους, και μέχρι τα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους. Μέσα σ' αυτούς έστησε σκηνή για τον ήλιο·
- 5** και αυτός βγαίνει έξω, όπως ο γαμπρός από τον θάλαμό του· αγάλλεται, όπως ο ανδρείος για να τρέξει το στάδιο·
- 6** από τη μία άκρη τού ουρανού είναι η έξοδός του· και το τέρμα του μέχρι την άλλη άκρη του· και τίποτε δεν κρύβεται από τη θερμότητά του.
- 7** Ο νόμος τού Κυρίου είναι άμωμος, επιστρέφει ψυχή· η μαρτυρία τού Κυρίου είναι πιστή, σοφίζει τον απλό·
- 8** τα διατάγματα του Κυρίου είναι ευθέα, ευφραίνουν την καρδιά· η εντολή τού Κυρίου είναι λαμπρή, φωτίζει τα μάτια·

⁹ ο φόβος τού Κυρίου είναι καθαρός, παραμένει στον αιώνα· οι κρίσεις τού Κυρίου είναι αληθινές, και ταυτόχρονα δίκαιες·

¹⁰ πιο επιθυμητές και από το χρυσάφι, μάλιστα και από καθαρό χρυσάφι σε πλήθος. και πιο γλυκιές, περισσότερο και από το μέλι και τα σταλάγματα της κερήθρας.

¹¹ Ο δούλος σου, μάλιστα, νουθετείται διαμέσου αυτών· στην τήρησή τους η ανταμοιβή είναι μεγάλη.

¹² Ποιος συναισθάνεται τα δικά του αμαρτήματα; Καθάρισέ με από τα κρυφά μου αμαρτήματα.

¹³ Κι ακόμα, προφύλαξε τον δούλο σου από υπερηφάνειες· ας μη με κυριεύσουν· τότε, θα είμαι τέλειος, και θα καθαριστώ από μεγάλη παρανομία.

¹⁴ Ας είναι ευάρεστα τα λόγια τού στόματός μου και η μελέτη τής καρδιάς μου μπροστά σε σένα, Κύριε, φρούριό μου, και Λυτρωτή μου.

ΨΑΛΜΟΙ 20

¹ Ο ΚΥΡΙΟΣ να σε εισακούσει σε ημέρα θλίψης! Το όνομα του Θεού τού Ιακώβ να σε υπερασπίσει!

² Να σου στείλει βοήθεια από το αγιαστήριο, και από τη Σιών να σε υποστηρίξει!

³ Να θυμηθεί όλες τις προσφορές σου, και να αποδεχθεί το ολοκαύτωμά σου! (Διάψαλμα).

⁴ Να σου δώσει σύμφωνα με την καρδιά σου, και να εκπληρώσει κάθε σχέδιό σου!¹⁵

⁵ Θα χαρούμε στη σωτηρία σου, και στο όνομα του Θεού μας θα υψώσουμε τις σημαίες· ο Κύριος να εκπληρώσει όλα τα αιτήματά σου!

⁶ Τώρα γνώρισα ότι ο Κύριος έσωσε τον χρισμένο του· θα τον ακούσει από τον ουρανό τής αγιότητάς του· η σωτηρία τής δεξιάς του γίνεται με δύναμη.

⁷ Άλλοι μεν ελπίζουν σε άμαξες, άλλοι δε σε άλογα, εμείς όμως θα καυχώμαστε στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μας·

⁸ αυτοί λύγισαν και έπεσαν· εμείς, όμως, σηκωθήκαμε και ανορθωθήκαμε.

⁹ Κύριε, σώσε τον βασιλιά· και εισάκουσέ μας, την ημέρα που θα σε επικαλεστούμε.

ΨΑΛΜΟΙ 21

¹ ΚΥΡΙΕ, στη δύναμή σου θα ευφραίνεται ο βασιλιάς· και πόσο θα υπεραγάλλεται στη σωτηρία σου!

- ² Του έδωσες την επιθυμία τής καρδιάς του, και δεν του στερήσες το αίτημα των χειλέων του. (Διάψαλμα).
- ³ Επειδή, τον πρόφτασες με ευλογίες αγαθότητας· έβαλες στο κεφάλι του στεφάνι από καθαρό χρυσάφι.
- ⁴ Σου ζήτησε ζωή, και του έδωσες μακρότητα ημερών στον αιώνα τού αιώνα.
- ⁵ Μεγάλη η δόξα του διαμέσου τής σωτηρίας σου· τιμή και μεγαλοπρέπεια έβαλες επάνω του.
- ⁶ Επειδή, τον έβαλες ως ευλογία, στον αιώνα· τον υπερεύφρανες με το πρόσωπό σου.
- ⁷ Για τον λόγο ότι, ο βασιλιάς ελπίζει στον Κύριο, και με το έλεος του Υψίστου δεν θα σαλευτεί.
- ⁸ Το χέρι σου θα βρει όλους τούς εχθρούς σου· το δεξί σου χέρι θα βρει εκείνους που σε μισούν.
- ⁹ Θα τους κάνει σαν καμίνι φωτιάς στον καιρό τής οργής σου· ο Κύριος θα τους καταπιεί μέσα στον θυμό του· και φωτιά θα τους καταφάει.
- ¹⁰ Θα αφανίσεις από τη γη τον καρπό τους, και το σπέρμα τους από τους γιους των ανθρώπων.
- ¹¹ Επειδή, μηχανεύτηκαν κακά εναντίον σου· συλλογίστηκαν ένα σχέδιο, αλλά δεν μπόρεσαν να το εκτελέσουν.
- ¹² Γι' αυτό, θα τους κάνει να στρέψουν τα νώτα, όταν επάνω στις χορδές σου ετοιμάσεις τα βέλη σου ενάντια στο πρόσωπό τους.
- ¹³ Υψώσου, Κύριε, στη δύναμή σου· θα υμνούμε και θα ψαλμωδούμε τη δύναμή σου.

ΨΑΛΜΟΙ 22

- ¹ ΘΕΕ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; Γιατί στέκεσαι μακριά από τη σωτηρία μου και από τα λόγια των στεναγμών μου;
- ² Θεέ μου, κράζω την ημέρα και δεν απαντάς· και τη νύχτα, και δεν σιωπώ.
- ³ Εσύ, μάλιστα, ο Άγιος κατοικείς ανάμεσα στις δοξολογίες τού Ισραήλ.
- ⁴ Σε σένα είχαν ελπίσει οι πατέρες μας· έλπισαν, και τους ελευθέρωσες.
- ⁵ Σε σένα έκραξαν και σώθηκαν· σε σένα έλπισαν, και δεν ντροπιάστηκαν.
- ⁶ Εγώ, όμως, είμαι σκουλήκι και όχι άνθρωπος· όνειδος ανθρώπων και εξουθένημα του λαού.
- ⁷ Με περιέπαιξαν όλοι όσοι με βλέπουν· ανοίγουν τα χείλη, κουνάνε το κεφάλι, και λένε:

- ⁸ Ἐλπισε στον Κύριο· ας τον ελευθερώσει, ας τον λυτρώσει· επειδή, τον θέλει.
- ⁹ Εσύ, όμως, είσαι που με ανέλαβες από την κοιλιά τῆς μητέρας μου· είσαι η ελπίδα μου από τους μαστούς τῆς μητέρας μου.
- ¹⁰ Σε σένα ρίχτηκα από τη μήτρα· από την κοιλιά τῆς μητέρας μου εσύ είσαι ο Θεός μου.
- ¹¹ Μη απομακρυνθείς από μένα· επειδή, η θλίψη είναι κοντά· δεδομένου ότι, δεν υπάρχει κάποιος για να βοηθήσει.
- ¹² Ταύροι πολλοί με περικύκλωσαν· ταύροι δυνατοί από τη Βασάν με περιτριγύρισαν.
- ¹³ Ἄνοιξαν το στόμα τους εναντίον μου, σαν λιοντάρι που αρπάζει και βρυχάξει.
- ¹⁴ Ξεχύθηκα σαν νερό, και εξαρθρώθηκαν όλα τα κόκαλά μου· η καρδιά μου έγινε σαν κερί, λιώνει ολοκληρωτικά μέσα στα εντόσθιά μου.
- ¹⁵ Η δύναμή μου ξεράθηκε σαν κεραμίδι, και η γλώσσα μου κόλλησε στον λάρυγγά μου· και εσύ με κατέβασες στο χώμα τού θανάτου.
- ¹⁶ Επειδή, σκυλιά με περικύκλωσαν· σύναξη κακοποιών με περιέκλεισε· τρύπησαν τα χέρια μου και τα πόδια μου·
- ¹⁷ μπορώ να απαριθμήσω όλα τα κόκαλά μου· αυτοί με ατενίζουν και με παρατηρούν.
- ¹⁸ Μοίρασαν μεταξύ τους τα ιμάτιά μου· και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο.
- ¹⁹ Ὅμως, εσύ, Κύριε, μη απομακρυνθείς· εσύ, η δύναμή μου, σπεύσε σε βοήθειά μου.
- ²⁰ Ελευθέρωσε την ψυχή μου από ρομφαία, τη μοναδική^{1,7} μου ψυχή από δύναμη σκύλου.
- ²¹ Σώσε με από στόμα λιονταριού, και εισάκουσέ με, ελευθέρωσέ με από κέρατα μονοκέρατων ζώων.
- ²² Θα διηγούμαι το όνομά σου προς τους αδελφούς μου· μέσα σε σύναξη θα σε επαινώ.
- ²³ Οι φοβούμενοι τον Κύριο, δοξολογείτε τον· ολόκληρο το σπέρμα τού Ιακώβ, δοξάστε τον· και φοβηθείτε τον, ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ.
- ²⁴ Επειδή, δεν περιφρόνησε ούτε αποστράφηκε τη θλίψη τού θλιμμένου, και έκρυψε το πρόσωπό του απ' αυτόν· και όταν βόησε σ' αυτόν, τον εισάκουσε.
- ²⁵ Από σένα θα αρχίζει η δοξολογία μου μέσα σε μεγάλη σύναξη· θα αποδώσω τις ευχές μου μπροστά σ' εκείνους που τον φοβούνται.

26 Οι θλιμμένοι θα φάνε, και θα χορτάσουν· θα δοξολογήσουν τον Κύριο όσοι τον εκζητούν· η καρδιά σας θα ζει στον αιώνα.

27 Θα θυμηθούν, και θα επιστρέψουν προς τον Κύριο, όλα τα πέρατα της γης· και θα προσκυνήσουν μπροστά σου όλες οι φυλές των εθνών.

28 Επειδή, του Κυρίου είναι η βασιλεία, και αυτός εξουσιάζει τα έθνη.

29 Θα φάνε, και θα προσκυνήσουν, όλοι οι παχύσαρκοι της γης· μπροστά του θα υποκλιθούν όλοι όσοι κατεβαίνουν στο χώμα· και κανένας δεν θα μπορέσει να φυλάξει τη ζωή του.

30 Οι μεταγενέστεροι θα γίνουν δούλοι του· θα αναγραφούν στον Κύριο ως δική του γενεά.

31 Θάρθουν και θα αναγγείλουν τη δικαιοσύνη του σε λαό που πρόκειται να γεννηθεί· επειδή, αυτός το έκανε αυτό.

ΨΑΛΜΟΙ 23

1 Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι ο ποιμένας μου· τίποτε δεν θα στερηθώ.

2 Σε βοσκές χλοερές με ανέπαυσε· σε νερά ανάπαυσης με οδήγησε.

3 Ανόρθωσε την ψυχή μου· με οδήγησε μέσα από μονοπάτια δικαιοσύνης, χάρη τού ονόματός του.

4 Και μέσα σε κοιλάδα σκιάς θανάτου αν περπατήσω, δεν θα φοβηθώ κακό· επειδή, εσύ είσαι μαζί μου· η ράβδος σου και η βακτηρία σου, αυτές με παρηγορούν.

5 Ετοίμασες μπροστά μου τραπέζι, απέναντι από τους εχθρούς μου· άλειψες το κεφάλι μου με λάδι· το ποτήρι μου ξεχειλίζει.

6 Σίγουρα, χάρη και έλεος θα με ακολουθούν όλες τις ημέρες τής ζωής μου· και θα κατοικώ στον οίκο τού Κυρίου σε μακρότητα ημερών.

ΨΑΛΜΟΙ 24

1 ΤΟΥ Κυρίου είναι η γη, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, και όσοι κατοικούν σ' αυτή.

2 Επειδή, αυτός τη θεμελίωσε επάνω στις θάλασσες, και τη στερέωσε επάνω στα ποτάμια.

3 Ποιος θα ανέβει στο βουνό τού Κυρίου; Και ποιος θα σταθεί στον άγιο τόπο του;

4 Ο αθώος στα χέρια, και ο καθαρός στην καρδιά· εκείνος που δεν έδωσε την ψυχή του σε ματαιότητα, και δεν ορκίστηκε με δολιότητα.

⁵ Αυτός θα πάρει ευλογία από τον Κύριο, και δικαιοσύνη από τον Θεό τής σωτηρίας του.

⁶ Αυτή είναι η γενεά εκείνων που τον εκζητούν, εκείνων που ζητούν το πρόσωπό σου, Θεέ τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).

⁷ Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες θύρες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.

⁸ Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος ο κραταιός και ο δυνατός, ο Κύριος ο δυνατός σε πόλεμο.

⁹ Σηκώστε, πύλες, τα κεφάλια σας, και υψωθείτε, αιώνιες θύρες, και θα μπει μέσα ο Βασιλιάς τής δόξας.

¹⁰ Ποιος είναι αυτός ο Βασιλιάς τής δόξας; Ο Κύριος των δυνάμεων· αυτός είναι ο Βασιλιάς τής δόξας. (Διάψαλμα).

ΨΑΛΜΟΙ 25

¹ ΣΕ σένα, Κύριε, ύψωσα την ψυχή μου.

² Θεέ μου, σε σένα έλπισα. Ας μη ντροπιαστώ, ας μη χαρούν επάνω μου οι εχθροί μου.

³ Σίγουρα, όλοι εκείνοι που σε προσμένουν δεν θα ντροπιαστούν· ας ντροπιαστούν οι μωροί παραβάτες.

⁴ Δείξε μου, Κύριε, τους δρόμους σου· δίδαξέ με τα βήματά σου.

⁵ Οδήγησέ με στην αλήθεια σου, και δίδαξέ με. Επειδή, εσύ είσαι ο Θεός τής σωτηρίας μου· σε προσμένω ολόκληρη την ημέρα.

⁶ Θυμήσου, Κύριε, τους οικτιρμούς σου, και τα ελέη σου, επειδή είναι από τον αιώνα.

⁷ Τις αμαρτίες τής νιότης μου, και τις παραβάσεις μου, να μη τις θυμηθείς· σύμφωνα με το έλεός σου, εσύ θυμήσου με, Κύριε, ένεκα της αγαθότητάς σου.

⁸ Αγαθός και ευθύς είναι ο Κύριος· γι' αυτό, θα διδάξει στους αμαρτωλούς τον δρόμο.

⁹ Θα οδηγήσει τούς πράους με κρίση, και θα διδάξει στους πράους τον δρόμο του.

¹⁰ Όλοι οι δρόμοι τού Κυρίου είναι έλεος και αλήθεια σ' εκείνους που φυλάττουν τη διαθήκη του και τα μαρτύριά του.

¹¹ Ένεκα του ονόματός σου, Κύριε, συγχώρεσε την ανομία μου, επειδή είναι μεγάλη.

- 12 Ποιος είναι ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο; Αυτόν θα διδάξει τον δρόμο, που πρέπει να εκλέξει·
- 13 η ψυχή του θα κατοικεί σε αγαθά, και το σπέρμα του θα κληρονομήσει τη γη.
- 14 Το απόρρητο του Κυρίου είναι μαζί με εκείνους που τον φοβούνται, και σ' αυτούς θα φανερώσει τη διαθήκη του.
- 15 Τα μάτια μου είναι πάντοτε προς τον Κύριο, επειδή αυτός θα βγάλει τα πόδια μου από την παγίδα.
- 16 Επίβλεψε επάνω μου, και ελέησέ με, επειδή είμαι μόνος και θλιμμένος.
- 17 Οι θλίψεις τής καρδιάς μου αυξήθηκαν· βγάλε με από τις στενοχώριες μου.
- 18 Δες τη θλίψη μου και τον μόχθο μου, και συγχώρεσε όλες τις αμαρτίες μου.
- 19 Δες τούς εχθρούς μου, επειδή πληθύνθηκαν, και με άδικο μίσος με μίσησαν.
- 20 Φύλαξε την ψυχή μου, και σώσε με· ας μη ντροπιαστώ, επειδή έλπισα σε σένα.
- 21 Ακακία και ευθύτητα ας με περιφυλάττουν, επειδή σε πρόσμενα.
- 22 Λύτρωσε, Θεέ, τον Ισραήλ από όλες τις θλίψεις του.

ΨΑΛΜΟΙ 26

- 1 ΚΡΙΝΕ με, Κύριε· επειδή, εγώ περπάτησα μέσα στην ακακία μου· και έλπισα στον Κύριο, δεν θα σαλευτώ.
- 2 Εξέτασέ με, Κύριε, και δοκίμασέ με· δοκίμασε τα νεφρά μου και την καρδιά μου.
- 3 Επειδή, το έλεός σου είναι μπροστά στα μάτια μου· και περπάτησα στην αλήθεια σου.
- 4 Δεν κάθησα με μάταιους ανθρώπους· και ούτε θα πάω με υποκριτές.
- 5 Μίσησα τη σύναξη των πονηρευόμενων, και με ασεβείς δεν θα καθήσω.
- 6 Θα νίψω τα χέρια μου με αθωότητα, και θα περικυκλώσω το θυσιαστήριό σου, Κύριε·
- 7 για να κάνω να αντηχήσει φωνή αίνεσης, και να διηγηθώ όλα τα θαυμάσιά σου.
- 8 Κύριε, αγάπησα την κατοίκηση του οίκου σου, και τον τόπο τής σκηνής τής δόξας σου.

⁹ Μη συμπεριλάβεις την ψυχή μου με αμαρτωλούς, και τη ζωή μου με άνδρες αιμάτων·

¹⁰ στα χέρια των οποίων υπάρχει ανομία, και το δεξί τους χέρι είναι γεμάτο από δώρα.

¹¹ Εγώ, όμως, θα περπατάω μέσα στην ακακία μου· λύτρωσέ με, και ελέησέ με.

¹² Το πόδι μου στέκεται στην ευθύτητα· μέσα σε εκκλησίες θα ευλογώ τον Κύριο.

ΨΑΛΜΟΙ 27

¹ Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι φως μου και σωτηρία μου· ποιον θα φοβηθώ; Ο Κύριος είναι δύναμη της ζωής μου· από ποιον θα δειλιάσω;

² Όταν οι πονηρευόμενοι πλησίασαν σε μένα για να καταφάνε τη σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, αυτοί προσέκρουσαν και έπεσαν.

³ Και αν παραταχθεί εναντίον μου στράτευμα, η καρδιά μου δεν θα φοβηθεί· και αν σηκωθεί εναντίον μου πόλεμος, και τότε θα ελπίζω.

⁴ Ένα ζήτησα από τον Κύριο, αυτό και θα ζητάω· το να κατοικώ στον οίκο του Κυρίου όλες τις ημέρες της ζωής μου, να θαυρώ την ωραιότητα του Κυρίου, και να επισκέπτομαι τον ναό του.

⁵ Επειδή, σε ημέρα συμφοράς θα με κρύψει στη σκηνή του· θα με κρύψει στον απόκρυφο τόπο της σκηνής του· θα με υψώσει επάνω σε βράχο·

⁶ και τώρα το κεφάλι μου θα υψωθεί πιο πάνω από τους εχθρούς μου, εκείνους που με περικυκλώνουν. και θα θυσιάσω μέσα στη σκηνή του θυσίες αλαλαγμού· θα υμνώ, και θα ψαλμωδώ, στον Κύριο.

⁷ Άκουσε, Κύριε, τη φωνή μου, κράζω·¹⁸ και ελέησέ με, και εισάκουσέ με.

⁸ Ζητήστε το πρόσωπό μου, είπε η καρδιά μου για σένα. Το πρόσωπό σου, Κύριε, θα ζητήσω.

⁹ Μη κρύψεις από μένα το πρόσωπό σου· μη απορρίψεις τον δούλο σου σε ώρα οργής· εσύ στάθηκες βοήθειά μου· μη με αφήσεις, και μη με εγκαταλείψεις, Θεέ της σωτηρίας μου.

¹⁰ Και αν ο πατέρας μου και η μητέρα μου με εγκαταλείψουν, ο Κύριος όμως θα με προσδεχθεί.

¹¹ Δίδαξέ με, Κύριε, τον δρόμο σου, και οδήγησέ με σε ίσιον δρόμο, ένεκα των εχθρών μου.

¹² Μη με παραδώσεις στην επιθυμία των εχθρών μου· επειδή, σηκώθηκαν εναντίον μου ψευδομάρτυρες, και άνθρωποι που πνέουν αδικία.

¹³ Αλλοίμονο, αν δεν πίστευα να δω τα αγαθά τού Κυρίου μέσα σε γη ζωντανών ανθρώπων!

¹⁴ Πρόσμενε τον Κύριο· ανδρίζου, και ας ενδυναμωθεί η καρδιά σου· και πρόσμενε τον Κύριο.

ΨΑΛΜΟΙ 28

¹ ΣΕ σένα θα κράζω, Κύριε, φρούριό μου· μη σιωπήσεις σε μένα· μήποτε σιωπήσεις σε μένα, και εξομοιωθώ με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο.

² Άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου, όταν κράζω σε σένα, όταν υψώνω τα χέρια μου προς τον ναό σου τον άγιο.

³ Μη με σύρεις με τους ασεβείς, και μ' εκείνους που εργάζονται ανομία, οι οποίοι μιλούν για ειρήνη με τους κοντινούς τους, έχουν όμως κακία μέσα στις καρδιές τους.

⁴ Δώσε σ' αυτούς σύμφωνα με τα έργα τους, και σύμφωνα με την πονηρία των πράξεών τους· σύμφωνα με τα έργα των χεριών τους δώσε σ' αυτούς· απόδωσε σ' αυτούς την ανταμοιβή τους.

⁵ Επειδή, δεν προσέχουν στις πράξεις τού Κυρίου, και στα έργα των χεριών του, θα τους καταγκρεμίσει, και δεν θα τους ανοικοδομήσει.

⁶ Ευλογητός ο Κύριος, επειδή άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου.

⁷ Ο Κύριος είναι δύναμή μου, και ασπίδα μου· σ' αυτόν έλπισε η καρδιά μου, και βοηθήθηκα· γι' αυτό, αγαλλίασε η καρδιά μου, και με τις ωδές μου θα τον υμνώ.

⁸ Ο Κύριος είναι δύναμη του λαού του· αυτός είναι και υπεράσπιση της σωτηρίας τού χρισμένου του.

⁹ Σώσε τον λαό σου, και ευλόγησε την κληρονομιά σου· και ποιμαίνέ τους, και ύψωσέ τους μέχρι τον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 29

¹ ΑΠΟΔΩΣΤΕ στον Κύριο, γιοι των δυνατών, αποδώστε στον Κύριο δόξα και δύναμη.

² Αποδώστε στον Κύριο τη δόξα τού ονόματός του· προσκυνήστε τόν Κύριο μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του.

³ Η φωνή τού Κυρίου είναι επάνω στα νερά· ο Θεός τής δόξας βροντάει· ο Κύριος είναι επάνω σε πολλά νερά.

⁴ Η φωνή τού Κυρίου είναι δυνατή· η φωνή τού Κυρίου είναι μεγαλοπρεπής.

- ⁵ Η φωνή τού Κυρίου συντρίβει κέδρους· και συντρίβει ο Κύριος τους κέδρους τού Λιβάνου·
- ⁶ και τους κάνει να σκιρτούν σαν το μοσχάρι· τον Λίβανο, και το Σιριών, σαν το μικρό μονοκέρατο ζώο.
- ⁷ Η φωνή τού Κυρίου διαιρεί ολότελα τις φλόγες τής φωτιάς.
- ⁸ Η φωνή τού Κυρίου σείει την έρημο· ο Κύριος σείει την έρημο Κάδης.
- ⁹ Η φωνή τού Κυρίου κάνει να κοιλοπονοούν οι ελαφίνες, και γυμνώνει τα δάση· μέσα δε στον ναό του καθένας κηρύττει τη δόξα του.
- ¹⁰ Ο Κύριος κάθεται επάνω στον κατακλυσμό· και κάθεται ο Κύριος Βασιλιάς στον αιώνα.
- ¹¹ Ο Κύριος θα δώσει δύναμη στον λαό του· ο Κύριος θα ευλογήσει τον λαό του με ειρήνη.

ΨΑΛΜΟΙ 30

- ¹ ΘΑ σε μεγαλύνω, Κύριε· επειδή εσύ με ανύψωσες, και δεν εύφρανες τους εχθρούς μου εναντίον μου.
- ² Κύριε, ο Θεός μου, βόησα σε σένα, και με θεράπευσες.
- ³ Κύριε, ανέβασες από τον άδη την ψυχή μου· μου διαφύλαξες τη ζωή, για να μη κατέβω στον λάκκο.
- ⁴ Ψαλμωδήστε οι όσιοί του, στον Κύριο, και υμνείτε στην ανάμνηση της αγιοσύνης του.
- ⁵ Επειδή, η οργή του διαρκεί μονάχα μία στιγμή· ζωή, όμως, είναι στην ευμένειά του· την εσπέρα μπορεί να συγκατοικήσει κλαυθμός, αλλά το πρωί έρχεται αγαλλίαση.
- ⁶ Και εγώ είπα μέσα στην ευτυχία μου: Δεν θα σαλευτώ στον αιώνα·
- ⁷ Κύριε, με την ευμένειά σου στερέωσες το βουνό μου. Έκρυψες το πρόσωπό σου, και ταράχτηκα.
- ⁸ Σε σένα, Κύριε, έκραξα· και στον Κύριο δεήθηκα.
- ⁹ Ποια ωφέλεια είναι στο αίμα μου, αν κατέβω στον λάκκο; μήπως θα σε υμνεί η σκόνη; Θα αναγγέλλει την αλήθεια σου;
- ¹⁰ Άκουσε, Κύριε, και ελέησέ με· Κύριε, γίνε βοηθός μου.
- ¹¹ Μετέτρεψες σε μένα τον θρήνο μου σε χαρά· έλυσες τον σάκο μου, και με περιτύλιξες ευφροσύνη·
- ¹² για να ψαλμωδεί σε σένα η δόξα μου, και να μη σιωπά. Κύριε, ο Θεός μου, θα σε υμνώ στον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 31

- 1 ΣΕ σένα, Κύριε, έλπισα· ας μη ντροπιαστώ στον αιώνα· μέσα στη δικαιοσύνη σου, σώσε με.
- 2 Στρέψε το αυτί σου προς εμένα· κάνε γρήγορα για να με ελευθερώσεις· γίνε σε μένα ισχυρός βράχος· σπίτι καταφυγής, για να με σώσεις.
- 3 Επειδή, είσαι πέτρα μου και φρούριό μου· και ένεκα του ονόματός σου οδήγησέ με, και διάθρεψέ με.
- 4 Βγάλε με από την παγίδα, που έκρυψαν για μένα· επειδή, εσύ είσαι η δύναμή μου.
- 5 Στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου· εσύ με λύτρωσες, Κύριε, ο Θεός τής αλήθειας.
- 6 Μίσησα εκείνους που προσέχουν στις ματαιότητες του ψεύδους· εγώ, όμως, ελπίζω στον Κύριο.
- 7 Θα αγάλλομαι και θα ευφραίνομαι στο έλεός σου· επειδή, είδες τη θλίψη μου, γνώρισες την ψυχή μου μέσα σε στενοχώριες,
- 8 και δεν με συνέκλεισες στο χέρι τού εχθρού· έστησες τα πόδια μου σε ευρυχωρία.
- 9 Κύριε, ελέησέ με, επειδή είμαι μέσα σε θλίψη· μαράθηκε το μάτι μου από τη λύπη, η ψυχή μου, και η κοιλιά μου.
- 10 Επειδή, η ζωή μου χάθηκε μέσα σε οδύνη, και τα χρόνια μου μέσα σε στεναγμούς· η δύναμή μου αδυνάτισε από ταλαιπωρίες, και τα κόκαλά μου καταφθάρηκαν.
- 11 Σε όλους τούς εχθρούς μου έγινα όνειδος, και στους γείτονές μου, υπερβολικά, και φόβος στους γνωστούς μου· εκείνοι που με έβλεπαν έξω, έφευγαν από μένα.
- 12 Ξεχάστηκα από την καρδιά σαν νεκρός· έγινα σαν σπασμένο σκεύος.
- 13 Επειδή άκουσα τον ονειδισμό από πολλούς· φόβος υπήρχε από παντού· όταν έκαναν συμβούλιο εναντίον μου· μηχανεύθηκαν να αφαιρέσουν τη ζωή μου.
- 14 Αλλά, εγώ, Κύριε, έλπισα σε σένα· είπα: Εσύ είσαι ο Θεός μου.
- 15 Στα χέρια σου είναι οι καιροί μου· λύτρωσέ με από τα χέρια των εχθρών μου, και από εκείνους που με καταδιώκουν.
- 16 Επίλαμψε το πρόσωπό σου επάνω στον δούλο σου· σώσε με μέσα στο έλεός σου.
- 17 Κύριε, ας μη ντροπιαστώ, επειδή σε επικαλέστηκα· ας ντροπιαστούν οι ασεβείς, ας σιωπήσουν μέσα στον άδη.

- 18** Τα χείλη τα δόλια ας γίνουν άλαλα, τα οποία μιλούν σκληρά ενάντια στον δίκαιο με υπερηφάνεια και καταφρόνηση.
- 19** Πόσο μεγάλη είναι η αγαθότητά σου, την οποία φύλαξες σ' εκείνους που σε φοβούνται, και ενέργησες σ' εκείνους που ελπίζουν σε σένα, μπροστά στους γιους των ανθρώπων!
- 20** Θα τους κρύψεις στον απόκρυφο τόπο τού προσώπου σου, από την αλαζονεία των ανθρώπων· θα τους κρύψεις μέσα σε σκηνή από την αντιλογία των γλωσσών.
- 21** Ευλογητός ο Κύριος, επειδή έκανε θαυμαστό το έλεός του προς εμένα, μέσα σε οχυρή πόλη.
- 22** Και μέσα στην έκπληξή μου εγώ είπα: Απορρίφθηκα μπροστά από τα μάτια σου· όμως, εσύ άκουσες τη φωνή των δεήσεών μου, όταν βόησα σε σένα.
- 23** Αγαπήστε τον Κύριο, όλοι οι όσιοί του· ο Κύριος φυλάττει τούς πιστούς, και ανταποδίδει περισσά σ' εκείνους που πράττουν την υπερηφάνεια.
- 24** Ανδρίζεστε, και η καρδιά σας ας κραταιωθεί, όλοι εσείς που ελπίζετε στον Κύριο.

ΨΑΛΜΟΙ 32

- 1** ΜΑΚΑΡΙΟΣ εκείνος τού οποίου συγχωρήθηκε η παράβαση, του οποίου σκεπάστηκε η αμαρτία.
- 2** Μακάριος ο άνθρωπος, στον οποίο ο Κύριος δεν λογαριάζει ανομία, και στο πνεύμα τού οποίου δεν υπάρχει δόλος.
- 3** Όταν αποσιώπησα, τα κόκαλά μου πάλιωσαν από τον ολολυγμό μου όλη την ημέρα·
- 4** επειδή, ημέρα και νύχτα το χέρι σου έγινε βαρύ επάνω μου· η υγρότητά μου μεταβλήθηκε σε καλοκαιριάτικη ξηρασία. (Διάψαλμα).
- 5** Την αμαρτία μου φανέρωσα σε σένα, και την ανομία μου δεν έκρυψα· είπα: Στον Κύριο θα εξομολογηθώ τις παραβάσεις μου· και εσύ συγχώρεσες την ανομία τής αμαρτίας μου. (Διάψαλμα).
- 6** Γι' αυτό, κάθε όσιος θα προσεύχεται σε σένα σε πρόποντα καιρό· βέβαια, σε κατακλυσμό πολλών νερών, αυτά δεν θα τον αγγίζουν.
- 7** Εσύ είσαι η σκέπη μου· θα με φυλάττεις από θλίψη· με αγαλλίαση λύτρωσης θα με περικυκλώνεις. (Διάψαλμα).
- 8** Εγώ θα σε συνετίσω, και θα σε διδάξω τον δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατάς· θα σε συμβουλευώ· επάνω σου θα είναι το μάτι μου.

⁹ Μη γίνεστε σαν τα άλογα,²¹ σαν τα μουλάρια,²¹ στα οποία δεν υπάρχει σύνεση· που το στόμα τους πρέπει να συγκρατιέται με φίμωτρο και χαλινάρι, αλλιώς δεν θα σε πλησίαζαν.

¹⁰ Οι μάστιγες του ασεβή είναι πολλές· εκείνον, όμως, που ελπίζει στον Κύριο, έλεος θα τον περικυκλώνει.

¹¹ Ευφραίνεστε στον Κύριο, δίκαιοι, και αγάλλεστε· και αλαλάξτε όλοι οι ευθείς στην καρδιά.

ΨΑΛΜΟΙ 33

¹ ΝΑ ΑΓΑΛΛΕΣΤΕ, δίκαιοι, στον Κύριο· στους ευθείς ταιριάζει η αίνεση.

² Υμνείτε τον Κύριο με κιθάρα· με δεκάχορδο ψαλτήρι ψαλμωδήστε σ' αυτόν.

³ Να ψάλλετε σ' αυτόν ένα νέο τραγούδι· να παίζετε καλά τα όργανά σας, με αλαλαγμό.

⁴ Επειδή, ο λόγος τού Κυρίου είναι ευθύς, και όλα τα έργα του με αλήθεια.

⁵ Αγαπάει δικαιοσύνη και κρίση· από το έλεος του Κυρίου είναι γεμάτη η γη.

⁶ Με τον λόγο τού Κυρίου έγιναν οι ουρανοί, και με την πνοή τού στόματός του ολόκληρη η στρατιά τους.

⁷ Συγκέντρωσε τα νερά τής θάλασσας σαν σωρό· έβαλε τις αβύσσους σε αποθήκες.

⁸ Ας φοβηθεί τον Κύριο ολόκληρη η γη· ας τρομάξουν απ' αυτόν όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης.

⁹ Επειδή, αυτός είπε, και έγινε· αυτός πρόσταξε, και στερεώθηκε.

¹⁰ Ο Κύριος ματαιώνει τη βουλή των εθνών, ανατρέπει τούς συλλογισμούς των λαών.

¹¹ Η βουλήτού Κυρίου μένει στον αιώνα· οι λογισμοί τής καρδιάς του από γενεά σε γενεά.

¹² Μακάριο το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι ο Κύριος· ο λαός, που έκλεξε για κληρονομιά του.

¹³ Ο Κύριος έσκυψε από τον ουρανό· είδε όλους τούς γιους των ανθρώπων.

¹⁴ Από τον τόπο τής κατοίκησής του θωρεί όλους τούς κατοίκους τής γης.

¹⁵ Εξίσου έπλασε τις καρδιές τους· γνωρίζει όλα τα έργα τους.

¹⁶ Ο βασιλιάς δεν σώζεται με πλήθος στρατεύματος· ο δυνατός δεν ελευθερώνεται με τη μεγάλη του ανδρεία.

¹⁷ Μάταιο το άλογο για σωτηρία· και δεν θα σώσει με την πολλή του δύναμη.

18 Προσέξτε, το μάτι τού Κυρίου βρίσκεται επάνω σ' εκείνους που τον φοβούνται· επάνω σ' εκείνους που ελπίζουν στο έλεός του·

19 για να ελευθερώσει την ψυχή τους από θάνατο, και σε καιρό πείνας να τους διαφυλάξει σε ζωή.

20 Η ψυχή μας προσμένει τον Κύριο· αυτός είναι βοηθός μας, και ασπίδα μας.

21 Επειδή, σ' αυτόν θα ευφρανθεί η καρδιά μας, μια και στο όνομά του το άγιο ελπίσαμε.

22 Κύριε, ας πραγματοποιηθεί το έλεός σου επάνω μας, καθώς ελπίσαμε σε σένα.

ΨΑΛΜΟΙ 34

1 ΘΑ ευλογώ τον Κύριο σε κάθε στιγμή· ²³ η αίνεσή του θα είναι πάντοτε στο στόμα μου.

2 Στον Κύριο θα καυχάται η ψυχή μου· οι ταπεινοί θα ακούσουν και θα χαρούν.

3 Να μεγαλύνετε μαζί μου τον Κύριο, και ας υψώσουμε μαζί το όνομά του.

4 Εκζήτησα τον Κύριο, και με εισάκουσε, και από όλους τούς φόβους μου με ελευθέρωσε.

5 Απέβλεψαν σ' αυτόν, και φωτίστηκαν, και τα πρόσωπά τους δεν ντροπιάστηκαν.

6 Αυτός ο φτωχός έκραξε, και ο Κύριος τον εισάκουσε, και από όλες τις θλίψεις του τον έσωσε.

7 Άγγελος του Κυρίου στρατοπεδεύει ολόγυρα σ' εκείνους που τον φοβούνται, και τους ελευθερώνει.

8 Γευθείτε και δέστε ότι ο Κύριος είναι αγαθός· μακάριος ο άνθρωπος, εκείνος που ελπίζει σ' αυτόν.

9 Φοβηθείτε τον Κύριο οι άγιοί του· επειδή, δεν υπάρχει στέρηση σ' εκείνους που τον φοβούνται.

10 Οι πλούσιοι φτωχαίνουν και πεινούν, αλλά εκείνοι που εκζητούν τον Κύριο δεν στερούνται κανένα αγαθό.

11 Ελάτε, παιδιά, ακούστε με· θα σας διδάξω τον φόβο τού Κυρίου.

12 Ποιος είναι ο άνθρωπος, που θέλει ζωή, αγαπάει ημέρες, για να δει καλό;

13 Φύλαγε τη γλώσσα σου από κακό, και τα χείλη σου από το να μιλούν δόλο·

14 να ξεκλίνεις από το κακό, και να πράττεις το αγαθό· να ζητάς ειρήνη, και να την κυνηγάς.

- 15 Τα μάτια τού Κυρίου είναι επάνω στους δικαίους, και τα αυτιά του στην κραυγή τους.
- 16 Το πρόσωπο του Κυρίου είναι ενάντια σ' εκείνους που πράττουν κακό, για να αφανίσει από τη γη την ανάμνησή τους.
- 17 Έκραξαν οι δίκαιοι, και ο Κύριος εισάκουσε, και από όλες τους τις θλίψεις τούς ελευθέρωσε.
- 18 Ο Κύριος είναι κοντά σ' εκείνους που είναι συντριμμένοι στην καρδιά, και σώζει τούς ταπεινούς στο πνεύμα.
- 19 Πολλές οι θλίψεις τού δικαίου, αλλά απ' όλες αυτές ο Κύριος θα τον ελευθερώσει.
- 20 Αυτός φυλάττει όλα τα κόκαλά του· κανένα απ' αυτά δεν θα συντριφτεί.
- 21 Η κακία θα θανατώσει τον αμαρτωλό· και εκείνοι που μισούν τον δίκαιο θα χαθούν.
- 22 Ο Κύριος λυτρώνει την ψυχή των δούλων του, και δεν θα χαθούν όλοι εκείνοι που ελπίζουν σ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΙ 35

- 1 ΔΙΚΑΣΕ, Κύριε, αυτούς που δικάζονται μαζί μου· πολέμησε αυτούς που με πολεμούν.
- 2 Ανάλαβε όπλο και ασπίδα, και σήκω επάνω σε βοήθειά μου.
- 3 Και πιάσε το δόρυ, και απόκλεισε τον δρόμο εκείνων που με καταδιώκουν· πες στην ψυχή μου: Εγώ είμαι η σωτηρία σου.
- 4 Ας αισχυνθούν, και ας ντραπούν, αυτοί που ζητούν την ψυχή μου· ας στρέψουν προς τα πίσω, και ας ντροπιαστούν αυτοί που θέλουν το κακό μου.
- 5 Ας είναι σαν το λεπτό άχυρο μπροστά στον άνεμο, και άγγελος του Κυρίου ας τους καταδιώκει.
- 6 Ας είναι ο δρόμος τους σκοτάδι και γλίστρημα, και άγγελος του Κυρίου ας τους καταδιώκει.
- 7 Επειδή, χωρίς αιτία, έκρυψαν την παγίδα τους σε λάκκο για μένα· χωρίς αιτία τον έσκαψαν για την ψυχή μου.
- 8 Ας έρθει επάνω του απροσδόκητος όλεθρος· και η παγίδα του, που έκρυψε, ας πιάσει αυτόν· ας πέσει σ' αυτήν με όλεθρο.
- 9 Η ψυχή μου θα αγάλλεται στον Κύριο, θα χαίρεται στη σωτηρία του.

- 10** Όλα τα κόκαλά μου θα πουν: Κύριε, ποιος είναι όμοιος με σένα, ο οποίος ελευθερώνεις τον φτωχό από τον ισχυρότερό του, και τον φτωχό και τον πένητα από εκείνον που τον διαρπάζει;
- 11** Καθώς σηκώθηκαν άδικοι μάρτυρες, με ρωτούσαν για πράγματα που εγώ δεν ήξερα·
- 12** μου ανταπέδωσαν κακό αντί για καλό· στέρηση στην ψυχή μου.
- 13** Εγώ, όμως, όταν αυτοί βρίσκονταν σε θλίψη, ντυνόμουν σάκο· ταπείνωσα την ψυχή μου με νηστεία· και η προσευχή μου γύριζε στον κόρφο μου.
- 14** Φερόμουν σαν σε φίλο, σαν σε αδελφό μου· έσκυβα σκυθρωπάζοντας, σαν εκείνον που πενθεί για τη μητέρα του.
- 15** Αυτοί, όμως, χάρηκαν για τη συμφορά μου, και συγκεντρώθηκαν· συγκεντρώθηκαν οι χαμερπείς εναντίον μου, και εγώ δεν ήξερα· με ξέσχιζαν, και δεν σταματούσαν·
- 16** με υποκριτικούς χλευαστές σε συμπόσια έτριζαν τα δόντια τους εναντίον μου.
- 17** Κύριε, πότε θα δεις; Ελευθέρωσε την ψυχή μου από τον όλεθρό τους, τη μοναδική μου ψυχή από τα λιοντάρια.
- 18** Εγώ θα σε υμνώ μέσα σε μεγάλη σύναξη· ανάμεσα σε πολυάριθμο λαό θα σε υμνώ.
- 19** Ας μη χαρούν επάνω μου αυτοί που με εχθρεύονται άδικα· αυτοί που με μισούν χωρίς αιτία, ας μη κάνουν νεύματα με τα μάτια.
- 20** Επειδή, δεν μιλούσαν για ειρήνη, αλλά μελετούσαν δόλους ενάντια σ' εκείνους που έμεναν ήσυχοι επάνω στη γη·
- 21** και άνοιξαν πλατιά το στόμα τους εναντίον μου, λέγοντας: Μπράβο, μπράβο! Είδε το μάτι μας!
- 22** Είδες, Κύριε· Μη σιωπήσεις· Κύριε, μη απομακρυνθείς από μένα.
- 23** Σήκω επάνω και ξύπνα για την κρίση μου, Θεέ μου και Κύριέ μου, για τη δίκη μου.
- 24** Κρίνε με, Κύριε ο Θεός μου, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη σου, και ας μη χαρούν επάνω μου.
- 25** Ας μη πουν στις καρδιές τους: Μπράβο, ψυχή μας! Ούτε να πουν: Τον κατάπιαμε.
- 26** Ας ντροπιαστούν, και ας αισχυνθούν μαζί, αυτοί που χαίρονται για το κακό μου· ας ντυθούν ντροπή και όνειδος αυτοί που κομπορρημονούν εναντίον μου.

²⁷ Ας ευφρανθούν και ας χαρούν αυτοί που θέλουν τη δικαιοσύνη μου· και ας λένε πάντοτε: Ας μεγαλυνθεί ο Κύριος, που θέλει την ειρήνη τού δούλου του.

²⁸ Και η γλώσσα μου θα μελετάει τη δικαιοσύνη σου και τον έπαινό σου όλη την ημέρα.

ΨΑΛΜΟΙ 36

¹ Η ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ τού ασεβή λέει στην καρδιά μου: Δεν υπάρχει φόβος Θεού μπροστά στα μάτια του.

² Επειδή, απατάει τον εαυτό του στα μάτια του, για το ότι η ανομία του θα βρεθεί για να μισηθεί.

³ Τα λόγια τού στόματός του είναι ανομία και δόλος· δεν θέλησε να καταλάβει για να πράττει το αγαθό.

⁴ Επάνω στο κρεβάτι του συλλογίζεται ανομία· στέκεται σε δρόμο όχι καλόν· δεν μισεί το κακό.

⁵ Κύριε, το έλεός σου φτάνει μέχρι τον ουρανό, η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα.

⁶ Η δικαιοσύνη σου είναι σαν τα ψηλά βουνά· οι κρίσεις σου μία μεγάλη άβυσσος· ανθρώπους και κτήνη σώζεις, Κύριε.

⁷ Πόσο πολύτιμο είναι το έλεός σου, Θεέ! Γι' αυτό, οι γιοι των ανθρώπων ελπίζουν στη σκιά των πτερύγων σου.

⁸ Θα χορτάσουν από το πάχος τού οίκου σου, και από τον χείμαρρο της απόλαυσής σου θα τους ποτίσεις.

⁹ Επειδή, κοντά σου είναι η πηγή τής ζωής· στο φως σου θα δούμε φως.

¹⁰ Άπλωσε το έλεός σου προς εκείνους που σε γνωρίζουν, και τη δικαιοσύνη σου προς τους ευθείς στην καρδιά.

¹¹ Ας μη έρθει επάνω μου πόδι υπερηφάνειας· και χέρι ασεβών ας μη με σαλεύσει.

¹² Εκεί έπεσαν οι εργάτες τής ανομίας· κατασπρώχθηκαν, και δεν θα μπορέσουν να σηκωθούν πλέον.

ΨΑΛΜΟΙ 37

¹ ΝΑ ΜΗ ΑΓΑΝΑΚΤΕΙΣ για τους πονηρευόμενους, ούτε να ζηλεύεις τούς εργάτες τής ανομίας.

² Επειδή, σαν χορτάρι γρήγορα θα κοπούν, και σαν χλωρό φυτό θα καταμαραθούν.

- ³ Να ελπίζεις στον Κύριο, και να πράττεις το αγαθό· να κατοικείς τη γη, και να καρπώνεσαι την αλήθεια·
- ⁴ και να ευφραίνεσαι στον Κύριο, και θα σου δώσει τα ζητήματα της καρδιάς σου.
- ⁵ Ανάθεσε στον Κύριο τον δρόμο σου, και έλπιζε σ' αυτόν, και αυτός θα ενεργήσει·
- ⁶ και θα βγάλει τη δικαιοσύνη σου προς τα έξω σαν φως, και την κρίση σου σαν μεσημέρι.
- ⁷ Να αναπαύεσαι στον Κύριο, και να τον προσμένεις· να μη αγανακτείς γι' αυτόν που κατευοδώνεται στον δρόμο του, για άνθρωπο που πράττει παρανομίες.
- ⁸ Παύσε από θυμό, και εγκατάλειψε την οργή· να μη αγανακτείς καθόλου, ώστε να πράττεις πονηρά.
- ⁹ Επειδή, οι πονηρευόμενοι θα εξολοθρευτούν· εκείνοι, όμως, που προσμένουν τον Κύριο, αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.
- ¹⁰ Επειδή, λίγο ακόμα και ο ασεβής δεν θα υπάρχει πλέον· και θα ζητήσεις τον τόπο του, και δεν θα βρεθεί·
- ¹¹ οι πράοι, όμως, θα κληρονομήσουν τη γη· και θα απολαμβάνουν πληρότητα ζωής με πολλή ειρήνη.
- ¹² Ο ασεβής μηχανεύεται ενάντια στον δίκαιο, και τρίζει τα δόντια του εναντίον του.
- ¹³ Ο Κύριος θα γελάσει γι' αυτόν, επειδή βλέπει ότι έρχεται η ημέρα του.
- ¹⁴ Οι ασεβείς έβγαλαν ρομφαία από τη θήκη, και τέντωσαν το τόξο τους, για να υποτάξουν τον φτωχό και τον πέννητα, για να σφάξουν εκείνους που περπατούν με ευθύτητα.
- ¹⁵ Η ρομφαία τους θα μπει μέσα στην καρδιά τους, και τα τόξα τους θα συντριφτούν.
- ¹⁶ Καλύτερο το λίγο που έχει ο δίκαιος, παρά ο πλούτος που έχουν πολλοί ασεβείς.
- ¹⁷ Επειδή, οι βραχίονες των ασεβών θα συντριφτούν· τους δικαίους, όμως, υποστηρίζει ο Κύριος.
- ¹⁸ Γνωρίζει ο Κύριος τις ημέρες των αμέμπτων· και η κληρονομιά τους θα είναι στον αιώνα·
- ¹⁹ σε καιρό πονηρό δεν θα ντροπιαστούν· και σε ημέρες πείνας θα χορτάσουν.

- 20 Οι ασεβείς, όμως, θα εξολοθρευτούν· και οι εχθροί τού Κυρίου, θα αναλωθούν, σαν το λίπος των αρνιών· θα διαλυθούν σαν καπνός.
- 21 Ο ασεβής δανείζεται και δεν αποδίδει, ο δίκαιος όμως ελεεί και δίνει.
- 22 Επειδή, οι ευλογημένοι του θα κληρονομήσουν τη γη· και οι καταραμένοι του θα εξολοθρευτούν.
- 23 Όταν τα βήματα του ανθρώπου κατευθύνονται από τον Κύριο, ο δρόμος του είναι σ' αυτόν αρεστός.
- 24 Αν πέσει, δεν θα συντριφτεί· επειδή, ο Κύριος υποστηρίζει το χέρι του.
- 25 Ήμουν νέος, και ήδη γέρασα, και δεν είδα δίκαιον εγκαταλειμμένον ούτε το σπέρμα του να ζητάει ψωμί.
- 26 Όλη την ημέρα ελεεί και δανείζει, και το σπέρμα του είναι σε ευλογία.
- 27 Να ξεκλίνεις από το κακό, και να πράττεις το αγαθό, και θα παραμένεις στον αιώνα.
- 28 Επειδή, ο Κύριος αγαπάει κρίση, και δεν εγκαταλείπει τούς οσίους του· θα διαφυλαχτούν στον αιώνα· το σπέρμα, όμως, των ασεβών θα εξολοθρευτεί.
- 29 Οι δίκαιοι θα κληρονομήσουν τη γη, και επάνω σ' αυτή θα κατοικούν στον αιώνα.
- 30 Το στόμα τού δικαίου μελετάει σοφία, και η γλώσσα του μιλάει κρίση.
- 31 Ο νόμος τού Θεού του είναι στην καρδιά του· και τα βήματά του δεν θα γλιστρήσουν.
- 32 Ο αμαρτωλός κατασκοπεύει τον δίκαιο, και ζητάει να τον θανατώσει.
- 33 Ο Κύριος δεν θα τον αφήσει στα χέρια του ούτε θα τον καταδικάσει όταν τον κρίνει.
- 34 Πρόσμενε τον Κύριο, και φύλαττε τον δρόμο του, και θα σε υψώσει για να κληρονομήσεις τη γη· όταν οι ασεβείς εξολοθρευτούν, θα δεις.
- 35 Είδα τον ασεβή υπερυψωμένον, και ξαπλωμένον σαν τη χλωρή δάφνη·
- 36 αλλά, αφανίστηκε· και δέστε, δεν υπήρχε πλέον· μάλιστα, τον αναζήτησα, και δεν βρέθηκε.
- 37 Να παρατηρείς τον άκακο, και να βλέπεις τον ευθύ, ότι στον ειρηνικό άνθρωπο θα υπάρχει εγκατάλειμμα·
- 38 οι δε παραβάτες, θα εξολοθρευτούν ολοκληρωτικά· το εγκατάλειμμα των ασεβών θα αποκοπεί.
- 39 Η σωτηρία, όμως, των δικαίων είναι από τον Κύριο· αυτός είναι η δύναμή τους σε καιρό θλίψης.

⁴⁰ Και θα τους βοηθήσει ο Κύριος, και θα τους ελευθερώσει· θα τους ελευθερώσει από ασεβείς, και θα τους σώσει· επειδή, έλπισαν σ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΙ 38

¹ ΚΥΡΙΕ, στον θυμό σου να μη με ελέγξεις, ούτε στην οργή σου να με παιδεύσεις.

² Επειδή, τα βέλη σου μπήχτηκαν βαθιά σε μένα, και το χέρι σου με καταπιέζει.

³ Δεν υπάρχει υγεία στη σάρκα μου, εξαιτίας τής οργής σου· δεν υπάρχει ειρήνη στα κόκαλά μου, εξαιτίας τής αμαρτίας μου.

⁴ Επειδή, οι ανομίες μου υπερέβηκαν το κεφάλι μου· υπερβάρυναν επάνω μου σαν βαρύ φορτίο.

⁵ Βρώμησαν και σάπισαν οι πληγές μου, εξαιτίας τής ανοησίας μου.

⁶ Ταλαιπωρήθηκα, κυρτώθηκα υπερβολικά· όλη την ημέρα περπατάω σκυθρωπός.

⁷ Επειδή, τα εντόσθιά μου γεμίζουν από φλόγωση, και στη σάρκα μου δεν υπάρχει υγεία.

⁸ Ασθένησα και κατακόπηκα υπερβολικά· βρυχάζω από την αδημονία τής καρδιάς μου.

⁹ Κύριε, μπροστά σου είναι ολόκληρη η επιθυμία μου, και ο στεναγμός μου δεν κρύβεται από σένα.

¹⁰ Η καρδιά μου ταραζεται, η δύναμή μου με εγκαταλείπει· και το φως των ματιών μου, και αυτό δεν είναι μαζί μου.

¹¹ Οι φίλοι μου και οι κοντινοί μου στέκονται απέναντι από την πληγή μου, και οι πιο κοντινοί μου στέκονται από μακριά.

¹² Και εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου, στήνουν σε μένα παγίδα· και εκείνοι που ζητούν το κακό μου, μιλούν πονηρά, και όλη την ημέρα μελετούν δόλους.

¹³ Εγώ, όμως, σαν κουφός, δεν άκουγα, και ήμουν σαν άφωνος, που δεν ανοίγει το στόμα του.

¹⁴ Και ήμουν σαν άνθρωπος που δεν ακούει, και χωρίς να έχει αντιλογία στο στόμα του.

¹⁵ Δεδομένου ότι, έλπισα σε σένα, Κύριε· εσύ θα με εισακούσεις, Κύριε, ο Θεός μου.

¹⁶ Επειδή, είπα: Ας μη χαρούν επάνω μου· όταν γλιστρήσει το πόδι μου, αυτοί κομπορρημονούν εναντίον μου.

¹⁷ Μια που είμαι έτοιμος να πέσω, και ο πόνος είναι πάντοτε μπροστά μου.

¹⁸ Επειδή, εγώ θα αναγγέλλω την ανομία μου, και θα λυπάμαι για την αμαρτία μου.

¹⁹ Αλλά, οι εχθροί μου ζουν, υπερισχύουν· και πλήθυναν εκείνοι που με μισούν άδικα.

²⁰ Και εκείνοι που ανταποδίδουν κακό αντί για καλό, είναι εναντίοι μου, επειδή κυνηγώ το καλό.

²¹ Μη με εγκαταλείπεις, Κύριε· Θεέ μου, μη απομακρυνθείς από μένα.

²² Σπεύσε σε βοήθειά μου, Κύριε, η σωτηρία μου.

ΨΑΛΜΟΙ 39

¹ ΕΙΠΑ, θα προσέχω στους δρόμους μου, για να μη αμαρτάνω με τη γλώσσα μου· θα φυλάττω το στόμα μου με χαλινάρι, ενώ ο ασεβής βρίσκεται μπροστά μου.

² Στάθηκα άφωνος και σιωπηλός· σιώπησα και από το να λέω το καλό· και ο πόνος μου αναταράχτηκε.

³ Ζεστάθηκε η καρδιά μου μέσα μου· ενώ μελετούσα, άναψε μέσα μου φωτιά· μίλησα με τη γλώσσα μου, και είπα:

⁴ Κάνε μου γνωστό, Κύριε, το τέλος μου, και τον αριθμό των ημερών μου, ποιος είναι, για να γνωρίσω πόσο ακόμα θα ζήσω.

⁵ Δες, έκανες τις ημέρες μου ένα μέτρο σπιθαμής, και ο καιρός τής ζωής μου είναι σαν ένα τίποτε μπροστά σου· στ' αλήθεια, κάθε άνθρωπος, παρόλο που είναι στερεός, είναι πέρα για πέρα ματαιότητα. (Διάψαλμα).

⁶ Σίγουρα, ο άνθρωπος περπατάει με φαντασία· σίγουρα, μάταια ταραάζεται· θησαυρίζει, και δεν ξέρει ποιος θα τα συγκεντρώσει.

⁷ Και τώρα, Κύριε, τι περιμένω; Η ελπίδα μου είναι σε σένα.

⁸ Λύτρωσέ με από όλες τις ανομίες μου· μη με κάνεις όνειδος του άφρονα.

⁹ Έγινα άφωνος· δεν άνοιξα το στόμα μου, επειδή εσύ έκανες τούτο.

¹⁰ Απομάκρυνε από μένα την πληγή σου· απέκαμα από την πάλη τού χεριού σου.

¹¹ Όταν με ελέγχους παιδεύεις τον άνθρωπο για ανομία, κατατρώς την ωραιότητά του σαν σκουλήκι. Πραγματικά, κάθε άνθρωπος είναι ματαιότητα. (Διάψαλμα).

¹² Εισάκουσε, Κύριε, την προσευχή μου, και δώσε ακρόαση στην κραυγή μου· στα δάκρυά μου να μη σιωπήσεις· επειδή, είμαι πάροικος κοντά σου και παρεπίδημος, όπως και όλοι οι πατέρες μου.

13 σταμάτα μαζί μου, για να αναλάβω δύναμη, πριν αποδημήσω και δεν υπάρχω πλέον.

ΨΑΛΜΟΙ 40

1 ΠΕΡΙΜΕΝΑ με υπομονή τον Κύριο και έσκυψε προς εμένα και άκουσε την κραυγή μου·

2 και με ανέβασε από λάκκο τλαιπωρίας και από βορβορώδη λάσπη, και έστησε τα πόδια μου επάνω σε πέτρα, στερέωσε τα βήματά μου· και έβαλε στο στόμα μου ένα καινούργιο τραγούδι, έναν ύμνο στον Θεό μας.

3 Πολλοί θα δουν και θα φοβηθούν και θα ελπίσουν στον Κύριο.

4 Μακάριος ο άνθρωπος που έκανε τον Κύριο ελπίδα του και δεν αποβλέπει στους υπερήφανους ούτε σ' εκείνους που παρεκτρέπονται σε ψευδολογίες.

5 Πολλά έκανες εσύ, Κύριε, Θεέ μου, τα θαυμαστά σου έργα· μάλιστα, τις σκέψεις σου για μας, δεν είναι δυνατόν κάποιος να σου τις εκθέσει· αν ήθελα να τις εξαγγέλλω και να μιλάω γι' αυτές, ξεπερνούν κάθε αριθμό.

6 Θυσία και προσφορά δεν θέλησες· αυτιά άνοιξες σε μένα· ολοκαύτωμα και προσφορά για την αμαρτία δεν ζήτησες.

7 Τότε είπα: Νάμαι, έρχομαι· στον τόμο τού βιβλίου είναι γραμμένο για μένα.

8 Χαίρομαι, Θεέ μου, να εκτελώ το θέλημά σου· και ο νόμος σου είναι στο κέντρο τής καρδιάς μου.

9 Διακήρυξα δικαιοσύνη σε μεγάλη σύναξη· δες, δεν εμπόδισα τα χείλη μου, Κύριε, εσύ το ξέρεις.

10 Τη δικαιοσύνη σου δεν την έκρυψα μέσα στην καρδιά μου· την αλήθεια σου και τη σωτηρία σου τη διακήρυξα· δεν έκρυψα το έλεός σου ούτε την αλήθεια σου από μεγάλη σύναξη.

11 Εσύ, Κύριε, να μη απομακρύνεις τους οικτιρμούς σου από μένα· το έλεός σου και η αλήθεια σου ας με περιφρουρούν παντοτινά.

12 Επειδή, αναρίθμητα κακά με περικύκλωσαν· με κατέφτασαν οι ανομίες μου, και δεν μπορώ να τις βλέπω· πλήθυναν, έγιναν πιο πολλές και από τις τρίχες τού κεφαλιού μου. Και η καρδιά μου με εγκαταλείπει.

13 Ευδόκησε, Κύριε, να με ελευθερώσεις· Κύριε, σπεύσε σε βοήθειά μου.

14 Ας αισχυνθούν, και ας ντροπιαστούν μαζί, εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου για να την οδηγήσουν σε χαμό· ας γυρίσουν πίσω και ας ντροπιαστούν, εκείνοι που θέλουν το κακό μου.

15 Ας εξολοθρευτούν, για μισθό τής ντροπής τους, εκείνοι που λένε σε μένα: «Μπράβο, μπράβο!».

¹⁶ Ας αγάλλονται, και ας ευφραίνονται σε σένα, όλοι εκείνοι που σε ζητούν· εκείνοι που αγαπούν τη σωτηρία σου, ας λένε διαρκώς: Ας μεγαλυνθεί ο Κύριος.

¹⁷ Εγώ, όμως, είμαι φτωχός και πένητας· αλλά, ο Κύριος, φροντίζει για μένα· η βοήθειά μου και ο ελευθερωτής μου είσαι εσύ, Θεέ μου, να μη βραδύνεις.

ΨΑΛΜΟΙ 41

¹ ΜΑΚΑΡΙΟΣ εκείνος που επιβλέπει στον φτωχό· σε ημέρα θλίψης θα τον ελευθερώσει ο Κύριος.

² Ο Κύριος θα τον φυλάξει, και θα διατηρήσει τη ζωή του· μακάριος θα είναι επάνω στη γη· και δεν θα τον παραδώσεις στην επιθυμία των εχθρών του.

³ Ο Κύριος θα τον δυναμώνει επάνω στο κρεβάτι τής αρρώστιας του· στην ασθένειά του εσύ θα στρώνεις όλο το κρεβάτι του.

⁴ Εγώ είπα: Κύριε, ελέησέ με· γιάτρεψε την ψυχή μου, επειδή αμάρτησα σε σένα.

⁵ Οι εχθροί μου λένε για μένα με κακία: Πότε θα πεθάνει, και θα χαθεί το όνομά του;

⁶ Και αν κάποιος έρχεται να με δει, μιλάει ματαιότητα· η καρδιά του συγκεντρώνει για τον εαυτό της ανομία· βγαίνοντας έξω, τη μιλάει.

⁷ Εναντίον μου ψιθυρίζουν μαζί όλοι εκείνοι που με μισούν· εναντίον μου συλλογίζονται με κακία, λέγοντας:

⁸ Κακό πράγμα κόλλησε επάνω του· και καθώς είναι κατάκοιτος, δεν πρόκειται πλέον να σηκωθεί.

⁹ Και αυτός ακόμα ο άνθρωπος, μαζί με τον οποίο ζούσα ειρηνικά, στον οποίο είχα ελπίσει, αυτός που έτρωγε το ψωμί μου, σήκωσε εναντίον μου τη φτέρνα.

¹⁰ Αλλά, εσύ, Κύριε, ελέησέ με, και σήκωσέ με, και θα ανταποδώσω σ' αυτούς.

¹¹ Από τούτο γνωρίζω ότι εσύ δείχνεις εύνοια επάνω μου, επειδή ο εχθρός δεν θριαμβεύει εναντίον μου.

¹² Εμένα, όμως, εσύ με στήριξες στην ακεραιότητά μου, και με στερέωσες μπροστά σου στον αιώνα.

¹³ Ευλογητός ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

ΨΑΛΜΟΙ 42

¹ ΟΠΩΣ το ελάφι επιπιοθεί τα ρυάκια των νερών, έτσι η ψυχή μου σε επιπιοθεί, Θεέ.

- ² Διψάει η ψυχή μου τον Θεό, τον Θεό τον ζωντανό· πότε θάρθω, και πότε θα φανώ μπροστά στον Θεό;
- ³ Τα δάκρυά μου έγιναν τροφή μου ημέρα και νύχτα, όταν καθημερινά μού λένε: Πού είναι ο Θεός σου;
- ⁴ Αυτά θυμήθηκα, και ξέχυσα μέσα μου την ψυχή μου, καθώς διάβαινα μαζί με το πλήθος, και περπατούσα μαζί του μέχρι τον οίκο του Θεού, με φωνή χαράς και αίνεσης, με πλήθος που γιόρταζε.
- ⁵ Γιατί είσαι περίλυπη, ψυχή μου; Και γιατί ταραζέσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· το πρόσωπό του είναι σωτηρία.
- ⁶ Θεέ μου, η ψυχή μου είναι μέσα μου περίλυπη· γι' αυτό, θα σε θυμάμαι από τη γη του Ιορδάνη, και του Ερμωνείμ, από το βουνό Μισάρ.
- ⁷ Άβυσσος προσκαλεί άβυσσο στον ήχο των καταρρακτών σου· όλα τα κύματά σου και οι τρικυμίες σου πέρασαν επάνω μου.
- ⁸ Την ημέρα ο Κύριος θα προστάξει το έλεός του· και τη νύχτα το τραγούδι του θα είναι μαζί μου, η προσευχή μου προς τον Θεό τής ζωής μου.
- ⁹ Θα πω στον Θεό, την πέτρα μου: Γιατί με ξέχασες; Γιατί περπατάω σκυθρωπός από την κατάθλιψη του εχθρού;
- ¹⁰ Οι εχθροί μου, αυτοί που με ονειδίζουν, σπάζουν τα κόκαλά μου, λέγοντάς μου καθημερινά: Πού είναι ο Θεός σου;
- ¹¹ Γιατί είσαι περίλυπη ψυχή μου; Και γιατί ταραζέσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· αυτός είναι η σωτηρία τού προσώπου μου, και ο Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΙ 43

- ¹ ΘΕΕ, κρίνε με, και δίκασε τη δίκη μου ενάντια σε ανόσιο έθνος· ελευθέρωσέ με από άνθρωπο απάτης και ανομίας·
- ² επειδή, εσύ είσαι ο Θεός τής δύναμής μου· γιατί με απέβαλες; Γιατί περπατάω σκυθρωπός από την κατάθλιψη του εχθρού;
- ³ Στείλε το φως σου και την αλήθεια σου· αυτά ας με οδηγούν· ας με φέρουν στο βουνό τής αγιότητάς σου, και στα σκηνώματά σου.
- ⁴ Τότε, θα μπω μέσα στο θυσιαστήριο του Θεού, στον Θεό, την ευφροσύνη τής αγαλλιάσής μου· και θα σε δοξολογώ με κιθάρα, ω Θεέ, ο Θεός μου.
- ⁵ Γιατί είσαι περίλυπη, ψυχή μου; Και γιατί ταραζέσαι μέσα μου; Έλπισε στον Θεό· επειδή, ακόμα θα τον υμνώ· αυτός είναι η σωτηρία τού προσώπου μου, και ο Θεός μου.

ΨΑΛΜΟΙ 44

- 1 ΘΕΕ, ακούσαμε με τα αυτιά μας, το διηγήθηκαν σε μας οι πατέρες μας, το έργο που έπραξες στις ημέρες τους, σε ημέρες αρχαίες.
- 2 Εσύ με το χέρι σου έδιωξες έθνη, και φύτεψες αυτούς· κατέθλιψες λαούς, και τους έδιωξες.
- 3 Επειδή, δεν κληρονόμησαν τη γη με τη ρομφαία τους, και δεν τους έσωσε ο βραχίονάς τους· αλλά, το δεξί σου χέρι, και ο βραχίονάς σου, και το φως τού προσώπου σου· επειδή, ευαρεστήθηκες σ' αυτούς.
- 4 Εσύ είσαι ο βασιλιάς μου, Θεέ, αυτός που καθορίζεις τις νικηφόρες απελευθερώσεις τού Ιακώβ.
- 5 Με σένα θα καταβάλουμε τους εχθρούς μας· με το όνομά σου θα καταπατήσουμε εκείνους που επαναστατούν εναντίον μας.
- 6 Επειδή, δεν θα ελπίσω στο τόξο μου ούτε η ρομφαία μου θα με σώσει.
- 7 Δεδομένου ότι, εσύ μάς έσωσες από τους εχθρούς μας, και ντρόπιασες εκείνους που μας μισούν.
- 8 Θα καυχώμαστε στον Θεό όλη την ημέρα, και θα υμνούμε το όνομά σου στον αιώνα. (Διάψαλμα).
- 9 Όμως, μας απέβαλες και μας ντρόπιασες, και δεν βγαίνεις πλέον μαζί με τα στρατεύματά μας.
- 10 Μπροστά στον εχθρό, μας έκανες να στρέψουμε προς τα πίσω· και εκείνοι που μας μισούν, διαρπάζουν τα πράγματά μας για τον εαυτό τους.
- 11 Μας παρέδωσες σαν πρόβατα για φαγητό, και μας διασκόρπισες στα έθνη.
- 12 Πούλησες τον λαό σου χωρίς τιμή, και από την πώλησή τους δεν αύξησες τον πλούτο σου.
- 13 Μας έκανες όνειδος στους γείτονές μας, περίγελο και χλευασμό στους γύρω μας.
- 14 Μας έκανες παροιμία ανάμεσα στα έθνη, κούνημα κεφαλιού ανάμεσα στους λαούς.
- 15 Όλη την ημέρα η ντροπή μου είναι μπροστά μου, και η αισχύνη τού προσώπου μου με σκέπασε·
- 16 εξαιτίας τής φωνής εκείνου που ονειδίζει και βρίζει· εξαιτίας τού εχθρού και του εκδικητή.
- 17 Όλα αυτά ήρθαν επάνω μας· όμως, δεν σε λησμονήσαμε, και δεν αθετήσαμε τη διαθήκη σου·
- 18 η καρδιά μας δεν στράφηκε προς τα πίσω ούτε τα βήματά μας ξέκλιναν από τον δρόμο σου·

- ¹⁹ αν και μας σύντριψες στον τόπο των τσακαλιών,²⁷ και μας περισκέπασες με τη σκιά τού θανάτου.
- ²⁰ Αν λησμονούσαμε το όνομα του Θεού μας, και απλώναμε τα χέρια μας σε ξένον θεό,
- ²¹ ο Θεός δεν θα το εξέταζε; Μια και αυτός ξέρει τα κρύφια της καρδιάς.
- ²² Επειδή, εξαιτίας σου θανατωνόμαστε όλη την ημέρα· λογαριαστήκαμε σαν πρόβατα σφαγής.
- ²³ Σήκω επάνω, γιατί κοιμάσαι, Κύριε; Σήκω επάνω, μη μας αποβάλεις για πάντα.
- ²⁴ Γιατί κρύβεις το πρόσωπό σου; Ξεχνάς την ταλαιπωρία μας και την καταδυνάστευσή μας;
- ²⁵ Επειδή, η ψυχή μας ταπεινώθηκε μέχρι το χώμα· η κοιλιά μας κόλλησε στη γη.
- ²⁶ Σήκω επάνω σε βοήθειά μας, και λύτρωσέ μας χάρη τού ελέους σου.

ΨΑΛΜΟΙ 45

- ¹ Η ΚΑΡΔΙΑ μου αναβλύζει αγαθόν λόγο· εγώ λέω τα έργα μου προς τον βασιλιά· η γλώσσα μου είναι καλάμι ταχύγραφου γραμματέα.
- ² Εσύ είσαι ωραιότερος από τους γιους των ανθρώπων· χάρη ξεχύθηκε στα χείλη σου· γι' αυτό, σε ευλόγησε ο Θεός στον αιώνα.
- ³ Περίζωσε τη ρομφαία σου στον μηρό σου, δυνατέ, μέσα στη δόξα σου και μέσα στη μεγαλοπρέπειά σου.
- ⁴ Και να κατευοδώνεσαι στη μεγαλειότητά σου, και να βασιλεύεις με αλήθεια, και πραότητα, και δικαιοσύνη· και το δεξί σου χέρι θα σου δείξει φοβερά πράγματα.
- ⁵ Τα βέλη σου είναι κοφτερά· λαοί θα πέσουν από κάτω σου· και αυτά θα μπηχτούν στην καρδιά των εχθρών τού βασιλιά.
- ⁶ Ο θρόνος σου, Θεέ, παραμένει στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας είναι το σκήπτρο τής βασιλείας σου.
- ⁷ Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες αδικία, γι' αυτό ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου.
- ⁸ Σμύρνα και αλόη και κασία ευωδιάζουν όλα τα ιμάτιά σου, όταν βγαίνεις από τα ελεφάντινα παλάτια, με τα οποία σε εύφραναν.
- ⁹ Θυγατέρες βασιλιάδων παραβρίσκονται στις τιμές σου· η βασίλισσα στάθηκε από τα δεξιά σου στολισμένη με χρυσάφι τού Οφείρ.

- 10 Άκουσε, θυγατέρα, και δες, και στρέψε το αυτί σου· και λησμόνησε τον λαό σου, και το σπίτι τού πατέρα σου·
- 11 και ο βασιλιάς θα επιθυμήσει το κάλλος σου· επειδή, αυτός είναι ο Κύριός σου· και προσκύνησέ τον.
- 12 Και η θυγατέρα τής Τύρου θα παρασταθεί με δώρα· το πρόσωπό σου θα ικετεύσουν οι πλούσιοι του λαού.
- 13 Όλη η δόξα τής θυγατέρας τού βασιλιά είναι από μέσα· το ένδυμά της είναι χρυσοῦφαντο.
- 14 Θα φερθεί στον βασιλιά με κεντητό ιμάτιο· παρθένες σύντροφοί της, πίσω της, θα φερθούν σε σένα.
- 15 Θα φερθούν με ευφροσύνη και αγαλλίαση· θα μπουν μέσα στο παλάτι τού βασιλιά.
- 16 Αντί για τους πατέρες σου θα είναι οι γιοι σου· αυτούς θα κάνεις άρχοντες σε ολόκληρη τη γη.
- 17 Θα μνημονεύω το όνομά σου σε όλες τις γενεές· γι' αυτό, θα σε υμνούν οι λαοί σε αιώνα τού αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 46

- 1 Ο ΘΕΟΣ είναι καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις.
- 2 Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών·
- 3 και αν ηχούν και ταραάζονται τα νερά τους· και τα βουνά σείονται εξαιτίας τής έπαρσής τους. (Διάψαλμα).
- 4 Ποταμός, και τα ρυάκια του θα ευφραίνουν την πόλη τού Θεού, τον άγιο τόπο των σκηνωμάτων τού Υψίστου.
- 5 Ο Θεός είναι στο μέσον της· δεν θα σαλευτεί· θα τη βοηθήσει ο Θεός από το χάραμα της αυγής.
- 6 Τα έθνη φρύαξαν· οι βασιλείες σαλεύτηκαν· έδωσε τη φωνή του· η γη διαλύθηκε.
- 7 Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας· προπύργιό μας είναι ο Θεός τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).
- 8 Ελάτε, δέστε τα έργα τού Κυρίου, ποιες καταστροφές έκανε στη γη.
- 9 Καταπαύει τούς πολέμους μέχρι τα πέρατα της γης· συντρίβει τόξο, και κατακόβει λόγχη· καίει άμαξες με φωτιά.

¹⁰ Ησυχάστε, και γνωρίστε ότι εγώ είμαι ο Θεός· θα υψωθώ ανάμεσα στα έθνη· θα υψωθώ στη γη.

¹¹ Ο Κύριος των δυνάμεων είναι μαζί μας· προπύργιό μας είναι ο Θεός τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).

ΨΑΛΜΟΙ 47

¹ ΟΛΟΙ οι λαοί, κροτήστε τα χέρια· αλαλάξτε στον Θεό με φωνή αγαλλίασης.

² Επειδή, ο Κύριος είναι Ύψιστος, φοβερός, μεγάλος βασιλιάς σε ολόκληρη τη γη.

³ Υπέταξε σε μας λαούς, και έθνη κάτω από τα πόδια μας.

⁴ Διάλεξε για μας την κληρονομιά μας, τη δόξα τού Ιακώβ, τον οποίο αγάπησε. (Διάψαλμα).

⁵ Ο Θεός ανέβηκε με αλαλαγμό, ο Κύριος ανέβηκε με φωνή σάλπιγγας.

⁶ Να ψάλετε στον Θεό, να ψάλετε· να ψάλετε στον Βασιλιά μας, να ψάλετε.

⁷ Επειδή, Βασιλιάς ολόκληρης της γης είναι ο Θεός· να ψάλετε με σύνεση.

⁸ Ο Θεός βασιλεύει επάνω στα έθνη· ο Θεός κάθεται επάνω στον θρόνο τής αγιότητάς του.

⁹ Οι άρχοντες των λαών συγκεντρώθηκαν μαζί με τον λαό τού Θεού τού Αβραάμ· επειδή, του Θεού είναι οι ασπίδες τής γης· υψώθηκε υπερβολικά.

ΨΑΛΜΟΙ 48

¹ ΜΕΓΑΣ είναι ο Κύριος, και άξιος αίνεσης σε υπερβολικό βαθμό στην πόλη τού Θεού μας, στο βουνό τής αγιότητάς του.

² Ωραίο κατά τη θέση, χαρά ολόκληρης της γης, είναι το βουνό Σιών, προς τα πλάγια του Βορρά· η πόλη τού μεγάλου Βασιλιά.

³ Ο Θεός στα παλάτια της γνωρίζεται ως προπύργιο.

⁴ Επειδή, δέστε, οι βασιλιάδες συγκεντρώθηκαν· διάβηκαν μαζί.

⁵ Αυτοί, μόλις είδαν, θαύμασαν· ταραχτήκαν, και έφυγαν με βιασύνη.

⁶ Τρόμος τούς έπιασε εκεί· πόννοι σαν τη γυναίκα που γεννάει.

⁷ Με ανατολικόν άνεμο συντρίβεις τα πλοία τής Θαρσείς.

⁸ Καθώς ακούσαμε, έτσι και είδαμε στην πόλη τού Κυρίου των δυνάμεων, στην πόλη τού Θεού μας· ο Θεός θα τη θεμελιώσει για πάντα. (Διάψαλμα).

⁹ Θεέ, μελετούμε το έλεός σου στο μέσον τού ναού σου.

10 Θεέ, σύμφωνα με το όνομά σου, έτσι και η αίνεσή σου, είναι μέχρι τα πέρατα της γης· το δεξί σου χέρι είναι γεμάτο από δικαιοσύνη.

11 Ας ευφραίνεται το βουνό Σιών, ας αγάλλονται οι θυγατέρες τού Ιούδα, για τις κρίσεις σου.

12 Κυκλώστε τη Σιών, και περιτριγυρίστε την· αριθμήστε τούς πύργους της.

13 Βάλτε την προσοχή σας στα περιτειχίσματά της· περιεργαστείτε τα παλάτια της· για να το διηγείστε σε μεταγενέστερη γενεά·

14 επειδή, αυτός ο Θεός είναι ο Θεός μας στον αιώνα τού αιώνα· αυτός θα μας οδηγεί μέχρι τον θάνατο.

ΨΑΛΜΟΙ 49

1 ΑΚΟΥΣΤΕ τούτα τα λόγια, όλοι οι λαοί· ακροαστείτε όλοι οι κάτοικοι της οικουμένης·

2 και μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι μαζί και φτωχοί.

3 Το στόμα μου θα μιλήσει σοφία· και η μελέτη τής καρδιάς μου είναι σύνεση.

4 Θα στρέψω το αυτί μου σε παραβολή· θα εκθέσω το αίνιγμά μου με κιθάρα.

5 Γιατί να φοβάμαι σε ημέρες συμφοράς, όταν με περικυκλώσει η ανομία εκείνων που με ενεδρεύουν;

6 Οι οποίοι ελπίζουν στα αγαθά τους, και καυχώνται στο πλήθος τού πλούτου τους·

7 κανένας δεν μπορεί ποτέ να εξαγοράσει αδελφό ούτε να δώσει στον Θεό λύτρο γι' αυτόν·

8 επειδή, πολύτιμη είναι η απολύτρωση της ψυχής τους, και ανεύρετη για πάντα,

9 ώστε να ζει αιώνια, για να μη δει φθορά.

10 Επειδή, βλέπει τούς σοφούς να πεθαίνουν, καθώς και τον άφρονα και τον ανόητο να χάνονται, και να αφήνουν σε άλλους τα αγαθά τους.

11 Ο εσωτερικός τους λογισμός είναι, ότι οι οικογένειές τους θα υπάρχουν παντοτινά, τα σπίτια τους θα παραμένουν σε γενεά και γενεά· ονομάζουν τα υποστατικά τους με τα ίδια τους ονόματα.

12 Εντούτοις, ο άνθρωπος, που πλάστηκε με τιμή, δεν παραμένει, εξομοιώθηκε με τα κτήνη που φθείρονται.

13 Αυτός ο δρόμος τους είναι μωρία τους· και όμως, οι απόγονοί τους βρίσκουν ευχαρίστηση στα λόγια τους. (Διάψαλμα).

14 Σαν πρόβατα ρίχτηκαν στον άδη· θάνατος θα τους ποιμάνει· και οι ευθείς θα τους κατακυριεύσουν το πρωί· η δε δύναμή τους θα παλιώσει στον άδη, αφού κάθε ένας θα αφήσει την κατοικία του.

15 Ο Θεός, όμως, θα λυτρώσει την ψυχή μου από το χέρι τού άδη· επειδή, θα με δεχθεί. (Διάψαλμα).

16 Μη φοβάσαι όταν ένας άνθρωπος πλουτήσει, όταν η δόξα τού σπιτιού του αυξηθεί·

17 επειδή, στον θάνατό του, δεν θα πάρει μαζί του τίποτε, ούτε η δόξα του θα κατέβει πίσω απ' αυτόν.

18 Αν και στη ζωή του ευλόγησε την ψυχή του, λέγοντας, και οι άνθρωποι θα σε επαινούν που αγαθοποιείς τον εαυτό σου,

19 θα πάει στη γενεά των πατέρων του· φως δεν θα δουν, στον αιώνα.

20 Ο άνθρωπος, που πλάστηκε με τιμή, και δεν καταλαβαίνει, εξομοιώθηκε με τα κτήνη που φθείρονται.

ΨΑΛΜΟΙ 50

1 Ο ΘΕΟΣ των θεών, ο Κύριος μίλησε, και κάλεσε τη γη, από την ανατολή τού ήλιου, μέχρι τη δύση του.

2 Από τη Σιών, που είναι η εντέλεια της ωραιότητας, έλαμψε ο Θεός.

3 Ο Θεός μας θάρθει, και δεν θα σιωπήσει· φωτιά που κατατρώει θα είναι μπροστά απ' αυτόν, και γύρω του δυνατή ανεμοζάλη.

4 Θα προσκαλέσει τούς ουρανούς από πάνω, και τη γη, για να κρίνει τον λαό του.

5 «Συγκεντρώστε μου τους οσίους μου, που έκαναν μαζί μου συνθήκη επάνω σε θυσία».

6 Και οι ουρανοί θα αναγγέλλουν τη δικαιοσύνη του· επειδή, ο Θεός, αυτός είναι ο Κριτής. (Διάψαλμα).

7 Άκουσε λαέ μου, και θα μιλήσω· Ισραήλ, και θα διαμαρτυρηθώ εναντίον σου· ο Θεός, ο Θεός σου είμαι εγώ.

8 Δεν θα σε ελέγξω για τις θυσίες σου, τα δε ολοκαυτώματά σου είναι πάντοτε μπροστά μου.

9 Δεν θα δεχθώ μοσχάρια από το σπίτι σου, τράγους από τα κοπάδια σου.

10 Επειδή, όλα τα θηρία τού δάσους δικά μου είναι, και τα κτήνη που βρίσκονται επάνω σε χίλια βουνά.

- 11 Γνωρίζω όλα τα πουλιά των βουνών, και τα θηρία τού χωραφιού είναι μαζί μου.
- 12 Αν πεινάσω, δεν θα το πω σε σένα· επειδή, δική μου είναι η οικουμένη και το πλήρωμά της.
- 13 Μήπως εγώ θα φάω κρέας ταύρων ή θα πιω αίμα τράγων;
- 14 Να θυσιάσεις στον Θεό θυσία αίνεσης, και να αποδώσεις στον Ύψιστο τις ευχές σου·
- 15 και να επικαλείσαι εμένα σε ημέρα θλίψης, θα σε ελευθερώσω, και θα με δοξάσεις.
- 16 Και στον ασεβή ο Θεός είπε: Τι συμβαίνει με σένα, ώστε να διηγείσαι τα διατάγματά μου, και να παίρνεις τη διαθήκη μου στο στόμα σου;
- 17 Επειδή, εσύ μισείς την παιδεία, και πετάς πίσω σου τα λόγια μου.
- 18 Αν δεις κλέφτη, τρέχεις μαζί του· και η μερίδα σου είναι μαζί με τους μοιχούς.
- 19 Παραδίνεις το στόμα σου στην κακία, και η γλώσσα σου περιπλέκει δολιότητα.
- 20 Όταν κάθεται, μιλάς ενάντια στον αδελφό σου· βάζεις σκάνδαλο ενάντια στον γιο τής μητέρας σου.
- 21 Έπραξες τέτοια πράγματα, και σιώπησα· νόμισες ότι πραγματικά είμαι όμοιος με σένα· θα σε ελέγξω, και όλα θα τα παρουσιάσω μπροστά στα μάτια σου.
- 22 Βάλτε, λοιπόν, τούτο στο νου σας, εσείς που ξεχνάτε τον Θεό, μήπως και σας αρπάξω, και δεν θα υπάρξει κανένας για να σας λυτρώσει.
- 23 Εκείνος που προσφέρει θυσία αίνεσης, αυτός με δοξάζει· και σ' εκείνον που βάζει τον δρόμο του σε ευθύτητα, θα δείξω τη σωτηρία τού Θεού.

ΨΑΛΜΟΙ 51

- 1 ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, σύμφωνα με το μεγάλο σου έλεος· σύμφωνα με το πλήθος των οικτιρμών σου, εξάλειψε τα ανομήματά μου.
- 2 Πλύνε με περισσότερο και περισσότερο από την ανομία μου, και από την αμαρτία μου καθάρисέ με.
- 3 Επειδή, τα ανομήματά μου εγώ τα γνωρίζω, και η αμαρτία μου είναι μπροστά μου συνεχώς.
- 4 Σε σένα, σε σένα μονάχα αμάρτησα, και έπραξα μπροστά σου το πονηρό· για να δικαιωθείς στα λόγια σου, και να είσαι άμεμπτος στις κρίσεις σου.

- ⁵ Δες, είχα συλληφθεί με ανομία, και με αμαρτία με γέννησε η μητέρα μου.
- ⁶ Δες, αγάπησες αλήθεια στην καρδιά, και στα ενδόμυχα θα με διδάξεις σοφία.
- ⁷ Ράντισέ με μέ ύσσωπο, και θα είμαι καθαρός· πλύνε με, και θα είμαι λευκότερος από χιόνι.
- ⁸ Κάνε με να ακούσω αγαλλίαση και ευφροσύνη, για να ευφρανθούν τα κόκαλα που έσπασες.
- ⁹ Απόστρεψε το πρόσωπό σου από τις αμαρτίες μου, και εξάλειψε όλες τις ανομίες μου.
- ¹⁰ Κτίσε μέσα μου, Θεέ, μία καθαρή καρδιά· και ένα ευθύ πνεύμα ανανέωσε μέσα μου.
- ¹¹ Να μη με απορρίψεις από το πρόσωπό σου· και το πνεύμα σου το άγιο να μη το αφαιρέσεις από μένα.
- ¹² Απόδωσέ μου την αγαλλίαση της σωτηρίας σου, και με ηγεμονικό πνεύμα στήριξέ με.
- ¹³ Θα διδάξω στους παραβάτες τούς δρόμους σου· και αμαρτωλοί θα επιστρέφουν σε σένα.
- ¹⁴ Θεέ, ελευθέρωσέ με από αίματα, Θεέ τής σωτηρίας μου· η γλώσσα μου θα ψάλλει τη δικαιοσύνη σου με αγαλλίαση.
- ¹⁵ Κύριε, άνοιξε τα χείλη μου· και το στόμα μου θα αναγγέλλει την αίνεσή σου.
- ¹⁶ Επειδή, δεν θέλεις θυσία, αλλιώς θα είχα προσφέρει· σε ολοκαυτώματα δεν αρέσκεσαι.
- ¹⁷ Θυσίες τού Θεού είναι συντριμμένο πνεύμα· συντριμμένη και ταπεινωμένη καρδιά, Θεέ, δεν θα καταφρονήσεις.
- ¹⁸ Ευεργέτησε τη Σιών με την εύνοιά σου· οικοδόμησε τα τείχη τής Ιερουσαλήμ.
- ¹⁹ Τότε, θα ευαρεστηθείς σε θυσίες δικαιοσύνης, σε προσφορές και ολοκαυτώματα· τότε, θα προσφέρουν μοσχάρια επάνω στο θυσιαστήριό σου.

ΨΑΛΜΟΙ 52

- ¹ ΓΙΑΤΙ καυχάσαι στην κακία, δυνατέ; Το έλεος του Θεού παραμένει στον αιώνα.
- ² Η γλώσσα σου μελετάει κακίες, εργάζεται δόλο, σαν ένα ακονισμένο ξυράφι.
- ³ Αγάπησες το κακό μάλλον παρά το αγαθό, το ψέμα παρά να μιλάς δικαιοσύνη. (Διάψαλμα).
- ⁴ Αγάπησες όλα τα λόγια τού αφανισμού, τη δόλια γλώσσα.

⁵ Γι' αυτό, ο Θεός θα σε εξολοθρεύσει για πάντα· θα σε αποσπάσει και θα σε μετατοπίσει από τη σκηνή σου, και θα σε ξεριζώσει από τη γη των ζωντανών ανθρώπων. (Διάψαλμα).

⁶ Και οι δίκαιοι θα δουν, και θα φοβηθούν· και θα γελάσουν γι' αυτόν, λέγοντας:

⁷ Δέστε ο άνθρωπος, που δεν έβαλε τον Θεό δύναμή του· αλλά, έλπισε στο πλήθος τού πλούτου του, και επιστηριζόταν στην πονηρία του.

⁸ Εγώ, όμως, θα είμαι σαν ελιόδεντρο, που ακμάζει στον οίκο τού Θεού· στο έλεος του Θεού ελπίζω στον αιώνα τού αιώνα.

⁹ Θα σε δοξολογώ πάντοτε, επειδή ενέργησες έτσι· και θα ελπίζω στο όνομά σου, επειδή είναι αγαθό μπροστά στους οσίους σου.

ΨΑΛΜΟΙ 53

¹ ΕΙΠΕ ο άφρονas μέσα στην καρδιά του: Δεν υπάρχει Θεός. Διαφθάρηκαν και έγιναν βδελυροί εξαιτίας τής ανομίας· δεν υπάρχει κάποιος που να πράττει το αγαθό.

² Ο Θεός έσκυψε από τον ουρανό επάνω στους γιους των ανθρώπων, για να δει αν υπάρχει κάποιος που να έχει σύνεση, που να εκζητάει τον Θεό.

³ Όλοι ξέκλιναν· μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει κάποιος που να πράττει το αγαθό, δεν υπάρχει ούτε ένας.

⁴ Δεν έχουν γνώση αυτοί που εργάζονται την ανομία, αυτοί που κατατρώνε τον λαό μου, σαν να τρώνε ψωμί; Τον Θεό δεν επικαλέστηκαν.

⁵ Εκεί φοβήθηκαν φόβο, όπου δεν υπήρχε φόβος, επειδή ο Θεός διασκόρπισε τα κόκαλα εκείνων που στρατοπέδευσαν εναντίον σου· τους καταντρόπιασες, επειδή ο Θεός τούς καταφρόνησε.

⁶ Ποιος θα δώσει από τη Σιών τη σωτηρία τού Ισραήλ; Όταν ο Θεός επαναφέρει τον λαό του από την αιχμαλωσία, ο Ιακώβ θα αγάλλεται, ο Ισραήλ θα ευφραίνεται.

ΨΑΛΜΟΙ 54

¹ ΘΕΕ, σώσε με στο όνομά σου, και κρίνε με μέσα στη δύναμή σου.

² Θεέ, άκουσε την προσευχή μου· ακροάσου τα λόγια τού στόματός μου.

³ Επειδή, ξένοι σηκώθηκαν εναντίον μου, και καταδυνάστες ζητούν την ψυχή μου· δεν έβαλαν τον Θεό μπροστά τους. (Διάψαλμα).

⁴ Δέστε, ο Θεός με βοηθάει· ο Κύριος είναι μαζί με εκείνους που υποστηρίζουν την ψυχή μου.

⁵ Θα στρέψει το κακό επάνω στους εχθρούς μου· εξολόθρευσέ τους μέσα στην αλήθεια σου.

⁶ Αυτοπροαίρετα θα θυσιάσω σε σένα· θα δοξολογώ το όνομά σου, Κύριε, επειδή είναι αγαθό.

⁷ Επειδή, με λύτρωσε από κάθε στενοχώρια, και το μάτι μου είδε την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς μου.

ΨΑΛΜΟΙ 55

¹ ΘΕΕ, δώσε ακρόαση στην προσευχή μου, και να μη αποσυρθείς από τη δέησή μου.

² Πρόσεξε σε μένα, και εισάκουσέ με· λυπούμαι στη μελέτη μου, και ταραζομαι,

³ από τη φωνή τού εχθρού, από την κατάθλιψη του ασεβή· επειδή, ρίχνουν επάνω μου ανομία, και με μισούν με οργή.

⁴ Η καρδιά μου μέσα μου καταθλίβεται, και φόβος θανάτου έπεσε επάνω μου.

⁵ Φόβος και τρόμος ήρθε επάνω μου, και φρίκη με σκέπασε.

⁶ Και είπα: Ποιος να μούδινε φτερά σαν περιστέρι! Θα πετούσα και θα αναπαυόμουν.

⁷ Δέστε, θα απομακρυνόμουν φεύγοντας, θα διέμενα στην έρημο. (Διάψαλμα).

⁸ Θα επιτάχυνα τη φυγή μου από την ορμή τού ανέμου, από τη θύελλα.

⁹ Καταπόντισέ τους, Κύριε· διαίρεσε τις γλώσσες τους· επειδή, στην πόλη είδα καταδυναστεία και φιλονικία.

¹⁰ Ημέρα και νύχτα την περικυκλώνουν γύρω από τα τείχη της· και μέσα σ' αυτή υπάρχει ανομία και κακό·³⁵

¹¹ μέσα σ' αυτή υπάρχει πονηρία· και από τις πλατείες της δεν λείπουν η απάτη και ο δόλος.

¹² Επειδή, δεν με περιγέλασε ο εχθρός, που θα τον υπέφερα· δεν σηκώθηκε εναντίον μου εκείνος που με μισεί· τότε, θα κρυβόμουν απ' αυτόν·

¹³ αλλά, εσύ, άνθρωπε ομόψυχε, οδηγέ μου, και γνωστέ μου·

¹⁴ που συνομιλούσαμε με γλυκύτητα, πηγαίναμε μαζί στον οίκο τού Θεού.

¹⁵ Θάνατος ας έρθει επάνω τους· ζωντανοί ας κατέβουν στον άδη· επειδή, μεταξύ τους, στα σπίτια τους, υπάρχουν κακίες.

¹⁶ Εγώ θα κράζω στον Θεό, και ο Κύριος θα με σώσει.

- 17** Εσπέρα, και πρωί, και μεσημέρι θα παρακαλώ, και θα φωνάζω· και θα ακούσει τη φωνή μου.
- 18** Με ειρήνη θα λυτρώσει την ψυχή μου από τη μάχη, που γίνεται εναντίον μου· επειδή, πολλοί είναι οι ενάντιοι σε μένα.
- 19** Ο Θεός, που υπάρχει πριν από τους αιώνες, θα εισακούσει, και θα τους ταπεινώσει· (Διάψαλμα)· επειδή, δεν αλλάζουν τρόπο ούτε φοβούνται τον Θεό.
- 20** Κάθε ένας απλώνει τα χέρια του επάνω σ' αυτούς που ειρηνεύουν μαζί του· αθετεί τη συνθήκη του.
- 21** Το στόμα του είναι απαλότερο από βούτυρο, αλλά στην καρδιά του υπάρχει πόλεμος· τα λόγια του είναι μαλακότερα από λάδι, εντούτοις είναι γυμνά ξίφη.
- 22** Ρίξε επάνω στον Κύριο το φορτίο σου, και αυτός θα σε ανακουφίσει· δεν θα συγχωρήσει ποτέ να σαλευτεί ο δίκαιος.
- 23** Αλλά, εσύ, Θεέ, θα τους κατεβάσεις στο πηγάδι τής απώλειας· άνδρες αιμάτων και δολιότητας δεν θα φτάσουν στα μισά των ημερών τους· αλλά, εγώ θα ελπίζω σε σένα.

ΨΑΛΜΟΙ 56

- 1** ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, επειδή άνθρωπος χάσκει να με καταπιεί· όλη την ημέρα πολεμώντας με καταθλίβει.
- 2** Οι εχθροί μου χάσκουν να με καταπιούν, όλη την ημέρα· επειδή, 'Υψιστε, είναι πολλοί αυτοί που με πολεμούν.
- 3** Την ημέρα που θα φοβηθώ, θα ελπίζω σε σένα·
- 4** με τον Θεό θα αινέσω τον λόγο του· στον Θεό έλπισα· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει ο άνθρωπος;³⁷
- 5** Κάθε ημέρα αλλάζουν τα λόγια μου· όλοι οι συλλογισμοί τους είναι εναντίον μου για κακό.
- 6** Συγκεντρώνονται, κρύβονται, παραφυλάττουν τα βήματά μου, πώς να πιάσουν την ψυχή μου.
- 7** Θα λυτρωθούν με την ανομία; Στην οργή σου, να καταγκρεμίσεις τούς λαούς.
- 8** Εσύ μετράς τις αποπλανήσεις μου· βάλε τα δάκρυά μου στη φιάλη σου· δεν είναι αυτά στο βιβλίο σου;
- 9** Τότε, οι εχθροί μου θα γυρίσουν πίσω, την ημέρα που θα σε επικαλεστώ· το ξέρω αυτό, επειδή ο Θεός είναι με το μέρος μου.
- 10** Στον Θεό θα αινέσω τον λόγο του· στον Κύριο θα αινέσω τον λόγο του.

- 11 Θα ελπίζω στον Θεό· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει ο άνθρωπος;
- 12 Θεέ, οι ευχές μου σε σένα είναι επάνω μου· θα σου αποδίδω δοξολογίες.
- 13 Επειδή, λύτρωσες την ψυχή μου από θάνατο, δεν θα λυτρώσεις και τα πόδια μου από ολίσθημα, για να περπατάω μπροστά στον Θεό στο φως των ζωντανών ανθρώπων;

ΨΑΛΜΟΙ 57

- 1 ΕΛΕΗΣΕ με, ω Θεέ, ελέησέ με· επειδή, σε σένα στηρίχτηκε η ψυχή μου. και στη σκιά των πτερύγων σου θα ελπίζω, μέχρις ότου περάσουν οι συμφορές.
- 2 Θα κράζω στον Θεό, τον ύψιστο, στον Θεό που ευοδώνει τα πάντα για μένα.
- 3 Θα στείλει από τον ουρανό και θα με σώσει· θα ντροπιάσει εκείνον που χάσκει να με καταπιεί· (Διάψαλμα)· ο Θεός θα στείλει το έλεός του και την αλήθεια του.
- 4 Η ψυχή μου είναι ανάμεσα σε λιοντάρια· βρίσκομαι ανάμεσα σε φλογερούς ανθρώπους. που τα δόντια τους είναι λόγχες και βέλη, και η γλώσσα τους κοφτερό ξίφος.
- 5 Υψώσου πιο πάνω από³⁸ τους ουρανούς, Θεέ· η δόξα σου ας είναι επάνω σε όλη τη γη.
- 6 Ετοίμασαν παγίδα στα βήματά μου· η ψυχή μου κινδύνευε να πέσει· έσκαψαν λάκκο μπροστά μου, οι ίδιοι έπεσαν μέσα σ' αυτόν. (Διάψαλμα).
- 7 Έτοιμη είναι η καρδιά μου, Θεέ, έτοιμη είναι η καρδιά μου· θα ψάλλω και θα ψαλμωδώ.
- 8 Ξύπνα, δόξα μου· ξύπνα, ψαλτήρι και κιθάρα· θα ξυπνήσω το πρωί.
- 9 Θα σε επαινέσω, Κύριε, ανάμεσα στους λαούς· θα ψαλμωδώ σε σένα ανάμεσα στα έθνη.
- 10 Επειδή, το έλεός σου μεγαλύνθηκε μέχρι τους ουρανούς, και η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα.
- 11 Υψώσου πιο πάνω από τους ουρανούς, Θεέ· η δόξα σου ας είναι επάνω σε όλη τη γη.

ΨΑΛΜΟΙ 58

- 1 ΤΑΧΑ, στ' αλήθεια, μιλάτε δικαιοσύνη; Κρίνετε με ευθύτητα, γιοι των ανθρώπων;
- 2 Μάλιστα, στην καρδιά εργάζεστε αδικίες· στη γη μοιράζετε την αδικία των χεριών σας.

- ³ Οι ασεβείς έχουν αποξενωθεί από τη μήτρα· αυτοί που μιλάνε το ψέμα έχουν πλανηθεί από την κοιλιά της μητέρας τους.
- ⁴ Έχουν φαρμάκι σαν το φαρμάκι τού φιδιού· είναι όμοιοι με την κουφή οχιά,³⁹ που κλείνει τα αυτιά της·
- ⁵ η οποία δεν θέλει να ακούσει τη φωνή των γοήτων, που γοητεύουν τόσο επιδέξια.
- ⁶ Θεέ, σύντριψέ τους τα δόντια μέσα στο στόμα τους· Κύριε, κατασύντριψε τους κυνόδοντες των λιονταριών.
- ⁷ Ας διαλυθούν σαν νερό, και ας ρεύσουν· θα ρίξει τα βέλη του, μέχρις ότου εξολοθρευτούν.
- ⁸ Σαν σαλιγκάρι που διαλύεται, ας παρέλθουν· σαν εξάμβλωμα γυναίκας, ας μη δουν τον ήλιο.
- ⁹ Πριν αυξηθούν τα αγκάθια σας, ώστε να γίνουν αγκαθωτοί θάμνοι, ζωντανούς, σαν μέσα σε οργή, θα τους αρπάξει με ανεμοστρόβιλο.
- ¹⁰ Ο δίκαιος θα ευφρανθεί, όταν δει την εκδίκηση· θα νίψει τα πόδια του στο αίμα τού ασεβή.
- ¹¹ Και κάθε ένας θα λέει: Υπάρχει, στ' αλήθεια, καρπός για τον δίκαιο· υπάρχει, στ' αλήθεια, Θεός, που κρίνει επάνω στη γη.

ΨΑΛΜΟΙ 59

- ¹ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΜΕ από τους εχθρούς μου, Θεέ μου· υπεράσπισέ με απ' αυτούς που επαναστατούν εναντίον μου.
- ² Ελευθέρωσέ με απ' αυτούς που εργάζονται την ανομία, και σώσε με από άνδρες αιμάτων.
- ³ Επειδή, δες, ενεδρεύουν την ψυχή μου· δυνατοί συγκεντρώθηκαν εναντίον μου· Κύριε, όχι εξαιτίας κάποιας ανομίας μου ούτε εξαιτίας κάποιας αμαρτίας μου·
- ⁴ χωρίς να υπάρχει μέσα μου ανομία, τρέχουν και ετοιμάζονται. Σήκω επάνω, σε συνάντησή μου, και δες.
- ⁵ Εσύ, λοιπόν, Κύριε, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, ξύπνα για να επισκεφθείς όλα τα έθνη. Να μη ελεήσεις κανέναν από τους δόλιους παραβάτες. (Διάψαλμα).
- ⁶ Επιστρέφουν την εσπέρα· γαυγίζουν σαν σκυλιά, και κυκλώνουν την πόλη.
- ⁷ Δες, αυτοί χύνουν λόγια με το στόμα τους· στα χείλη τους είναι ρομφαίες· επειδή, λένε: Ποιος ακούει;
- ⁸ Αλλά, εσύ, Κύριε, θα γελάσεις γι' αυτούς· θα περιπαίξεις όλα τα έθνη.

- ⁹ Στη δύναμή τους, θα ελπίζω σε σένα· επειδή, εσύ, Θεέ, είσαι το προπύργιό μου.
- ¹⁰ Ο Θεός τού ελέους μου θα με προφτάσει· ο Θεός θα με κάνει να δω την εκδίκηση επάνω σ' αυτούς που με παραφυλάττουν.
- ¹¹ Να μη τους φονεύσεις, μήπως και το ξεχάσει ο λαός μου· μέσα στη δύναμή σου διασκόρπισέ τους, και ταπεινώσέ τους, Κύριε, η ασπίδα μας.
- ¹² Εξαιτίας τής αμαρτίας τού στόματός τους, εξαιτίας των λόγων των χειλέων τους, ας πιαστούν στην υπερηφάνειά τους· και για την κατάρρα και το ψέμα που μιλούν.
- ¹³ Κατάστρεψέ τους, με οργή, κατάστρεψέ τους, ώστε να μη υπάρχουν· και ας γνωρίσουν ότι ο Θεός δεσπόζει στον Ιακώβ, μέχρι τα πέρατα της γης. (Διάψαλμα).
- ¹⁴ Ας επιστρέφουν, λοιπόν, την εσπέρα, ας γαυγίζουν σαν σκυλιά, και ας περικυκλώνουν την πόλη.
- ¹⁵ Ας περιπλανιούνται για τροφή· και αν δεν χορτάσουν, ας γογγύζουν.
- ¹⁶ Εγώ, όμως, θα ψάλλω τη δύναμή σου, και το πρωί θα υμνολογώ με αγαλλίαση το έλεός σου· επειδή, έγινες προπύργιό μου, και καταφύγιο στην ημέρα τής θλίψης μου.
- ¹⁷ Ω, δύναμή μου, θα σε ψαλμωδώ· επειδή, εσύ, Θεέ, είσαι το προπύργιό μου, ο Θεός τού ελέους μου.

ΨΑΛΜΟΙ 60

- ¹ ΘΕΕ, μας απέρριψες· μας διασκόρπισες· οργίστηκες· επίστρεψε σε μας.
- ² Έσεισες τη γη· την έσχισες στα δύο· γιάτρεψε τα συντρίμια της, επειδή σαλεύεται.
- ³ Έδειξες στον λαό σου σκληρά πράγματα· μας πότισες κρασί παραφροσύνης.
- ⁴ Σ' αυτούς που σε φοβούνται έδωσες σημαία, για να υψώνεται υπέρ τής αλήθειας. (Διάψαλμα).
- ⁵ Για να ελευθερώνονται οι αγαπητοί σου, με το δεξί σου χέρι σώσε με, και εισάκουσέ με.
- ⁶ Ο Θεός μίλησε στο αγιαστήριό του· θα χαίρομαι· θα μοιράσω τη Συχέμ, και θα μετρήσω την κοιλάδα Σοκχώθ.
- ⁷ Δικός μου είναι ο Γαλαάδ, και δικός μου είναι ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμη του κεφαλιού μου· και ο Ιούδας, ο νομοθέτης μου·

⁸ ο Μωάβ είναι η λεκάνη τού νιψίματός μου· στον Εδώμ θα ρίξω το υπόδημά μου· αλάλαξε σε μένα, Παλαιστίνη.

⁹ Ποιος θα με φέρει στην περικτειχισμένη πόλη; Ποιος θα με οδηγήσει μέχρι τον Εδώμ;

¹⁰ Όχι εσύ, Θεέ, που μας απέρριψες; Και δεν θα βγεις, Θεέ, μαζί με τα στρατεύματά μας;

¹¹ Βοήθησέ μας από τη θλίψη· επειδή, μάταιη είναι η σωτηρία από ανθρώπους.

¹² Με τον Θεό θα κάνουμε ανδραγαθήματα, και αυτός θα καταπατήσει τούς εχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΙ 61

¹ ΕΙΣΑΚΟΥΣΕ την κραυγή μου, Θεέ· πρόσεξε στην προσευχή μου.

² Από τα πέρατα της γης θα κράζω σε σένα, όταν λιποθυμεί η καρδιά μου· οδήγησέ με στην πέτρα, που είναι πάρα πολύ ψηλή για μένα.

³ Επειδή, εσύ έγινες καταφύγιό μου, ισχυρός πύργος, μπροστά στον εχθρό.

⁴ Μέσα στη σκηνή σου θα παροικώ διαρκώς· θα καταφύγω κάτω από τη σκέπη των πτερύγων σου. (Διάψαλμα).

⁵ Επειδή, εσύ, Θεέ, εισάκουσες τις ευχές μου· μου έδωσες την κληρονομιά εκείνων που φοβούνται το όνομά σου.

⁶ Θα προσθέσεις ημέρες στις ημέρες τού βασιλιά· τα χρόνια του ας είναι σε γενεά και γενεά.

⁷ Θα μένει παντοτινά μπροστά στον Θεό· κάνε να τον διαφυλάττουν το έλεος και η αλήθεια.

⁸ Έτσι θα ψαλμωδώ διαρκώς το όνομά σου, για να εκπληρώνω καθημερινά τις ευχές μου.

ΨΑΛΜΟΙ 62

¹ ΣΤΟΝ Θεό, βέβαια, αναπαύεται η ψυχή μου· απ' αυτόν πηγάζει η σωτηρία μου.

² Αυτός, μονάχα, είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου· προπύργιό μου· δεν θα σαλευτώ πολύ.

³ Μέχρι τότε θα επιβουλεύεστε ενάντια σε άνθρωπο; Εσείς όλοι θα φονευθείτε· είστε σαν τοίχος που γέρνει, και σαν φραγμός ετοιμόρροπος.

- ⁴ Δεν συμβουλεύονται παρά να τον ρίξουν από το ύψος του· αγαπούν το ψέμα· με το στόμα τους μεν ευλογούν, με την καρδιά τους, όμως, καταρώνται. (Διάψαλμα).
- ⁵ Αλλά, εσύ, ω ψυχή μου, να αναπαύεσαι στον Θεό, επειδή απ' αυτόν κρέμεται η ελπίδα μου.
- ⁶ Αυτός, μονάχα, είναι πέτρα μου, και σωτηρία μου· προπύργιό μου· δεν θα σαλευτώ.
- ⁷ Στον Θεό είναι η σωτηρία μου και η δόξα μου· η πέτρα τής δύναμής μου, το καταφύγιό μου, είναι στον Θεό.
- ⁸ Ελπίζετε σ' αυτόν σε κάθε στιγμή· ανοίγετε, λαοί, μπροστά του τις καρδιές σας· ο Θεός είναι καταφύγιο σε μας. (Διάψαλμα).
- ⁹ Οι κοινοί άνθρωποι είναι, βέβαια, ματαιότητα, οι άρχοντες είναι ψέμα· στην πλάστιγγα όλοι μαζί είναι ελαφρότεροι και απ' αυτή τη ματαιότητα.
- ¹⁰ Μη ελπίζετε σε αδικία, και σε αρπαγή μη βάζετε μάταιη ελπίδα· πλούτος αν ρέει, να μη προσηλώνετε την καρδιά σας.
- ¹¹ Μία φορά μίλησε ο Θεός, δύο φορές το άκουσα, ότι η δύναμη είναι του Θεού·
- ¹² και δικό σου είναι το έλεος, Κύριε· επειδή, εσύ θα αποδώσεις σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα του.

ΨΑΛΜΟΙ 63

- ¹ ΘΕΕ, εσύ είσαι ο Θεός μου· σε αναζητάω από το πρωί· σε διψάει η ψυχή μου, σε ποθεί η σάρκα μου, μέσα σε γη έρημη, ξερή, και άνυδρη·
- ² για να βλέπω τη δύναμή σου και τη δόξα σου, καθώς σε είδα στο αγιαστήριο.
- ³ Επειδή, το έλεός σου είναι καλύτερο από τη ζωή· τα χείλη μου θα σε επαιτούν.
- ⁴ Έτσι θα σε ευλογώ στη ζωή μου· και στο όνομά σου θα υψώνω τα χέρια μου.
- ⁵ Σαν από πάχος και μεδούλι θα χορτάσει η ψυχή μου, και με χείλη αγαλλίασης θα υμνεί το στόμα μου,
- ⁶ όταν στο κρεβάτι μου σε θυμάμαι, σε σένα μελετώ στις φυλακές⁴⁶ τής νύχτας.
- ⁷ Επειδή, στάθηκες βοήθειά μου, γι' αυτό, κάτω από τη σκιά των πτερύγων σου θα χαίρω.

⁸ Η ψυχή μου προσκολλήθηκε πίσω από σένα· το δεξί σου χέρι με υποστηρίζει.

⁹ Και εκείνοι που ζητούν την ψυχή μου, για να την εξολοθρεύσουν, θα μπουν στα κατώτατα μέρη τής γης·

¹⁰ Θα πέσουν με ρομφαία· θα είναι μερίδα σε αλεπούδες.

¹¹ Και ο βασιλιάς θα ευφρανθεί στον Θεό· θα δοξαστεί κάθε ένας που ορκίζεται σ' αυτόν· επειδή, το στόμα εκείνων που μιλούν ψέματα, θα κλειστεί.

ΨΑΛΜΟΙ 64

¹ ΘΕΕ, στη δέησή μου, άκουσε τη φωνή μου· από τον φόβο τού εχθρού φύλαξε τη ζωή μου.

² Σκέπασέ με από συμβούλιο πονηρών, από φρύαγμα εκείνων που εργάζονται ανομία·

³ οι οποίοι ακονίζουν τη γλώσσα τους σαν ρομφαία· ετοιμάζουν πικρά λόγια σαν βέλη,

⁴ για να τοξεύσουν τον άμεμπτο κρυφά· τον τοξεύουν ξαφνικά, και δεν φοβούνται.

⁵ Στερεώνονται επάνω σε πονηρό πράγμα· μελετούν να κρύβουν παγίδες, λέγοντας: Ποιος θα τους δει;

⁶ Ανιχνεύουν ανομίες· απέκαμαν να ανιχνεύουν επιμελώς· και καθενός το εσωτερικό του, και η καρδιά, είναι βυθός.

⁷ Ο Θεός, όμως, θα τους τοξεύσει· οι πληγές τους θα είναι από αιφνίδιο βέλος.

⁸ Και τα λόγια τής γλώσσας τους θα πέσουν επάνω τους· όλοι αυτοί που τους βλέπουν θα τους αποφεύγουν.

⁹ Και κάθε άνθρωπος θα φοβηθεί, και θα διηγηθούν το έργο τού Θεού, και θα καταλάβουν τις εργασίες του.

¹⁰ Ο δίκαιος θα ευφρανθεί στον Κύριο, και θα ελπίζει σ' αυτόν· και όλοι οι ευθείς στην καρδιά θα καυχώνται.

ΨΑΛΜΟΙ 65

¹ ΣΕ προσμένει ύμνος, Θεέ, στη Σιών· και σε σένα θα αποδοθεί η ευχή.

² Ω, εσύ που ακούς προσευχή, σε σένα θα έρχεται κάθε σάρκα.

³ Λόγια ανομίας υπερίσχυσαν εναντίον μου· εσύ θα καθαρίσεις τις παραβάσεις μας.

- ⁴ Μακάριος εκείνος τον οποίο έκλεξες, και τον έφερες κοντά σου⁴⁷ για να κατοικεί στις αυλές σου· θα χορτάσουμε από τα αγαθά τού οίκου σου, του άγιου ναού σου.
- ⁵ Με τρομερά πράγματα, μαζί με δικαιοσύνη, θα απαντάς σε μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, η ελπίδα όλων των περάτων τής γης, και όσων βρίσκονται μακριά στη θάλασσα·
- ⁶ εσύ είσαι αυτός που στερεώνεις τα βουνά με τη δύναμή σου, που είσαι περιζωσμένος με ισχύ·
- ⁷ εσύ είσαι αυτός που κατασιγάξεις τον ήχο τής θάλασσας, τον ήχο των κυμάτων της, και τον θόρυβο των λαών.
- ⁸ Και αυτοί που κατοικούν τα πέρατα της γης, φοβούνται τα σημεία σου· χαροποιείς τις αρχές τής αυγής και της εσπέρας.
- ⁹ Επισκέπτεσαι τη γη, και την ποτίζεις· την υπερπλουτίζεις· ο ποταμός τού Θεού είναι γεμάτος από νερά· ετοιμάζεις το σιτάρι τους, επειδή έτσι διέταξες.
- ¹⁰ Ποτίζεις τα αυλάκια της· εξομαλίζεις τούς βώλους της· την απαλύνεις με σταλακτή βροχή· ευλογείς τα βλαστήματά της.
- ¹¹ Στεφανώνεις το έτος με τα αγαθά σου· και τα ίχνη σου σταλάζουν πάχος.
- ¹² Σταλάζουν οι βοσκές τής ερήμου, και οι λόφοι περιζώνονται από χαρά.
- ¹³ Οι πεδιάδες είναι ντυμένες με κοπάδια, και οι κοιλάδες είναι σκεπασμένες από σιτάρι· αλαλάζουν, και, επιπλέον, υμνολογούν.

ΨΑΛΜΟΙ 66

- ¹ ΑΛΑΛΑΞΤΕ στον Θεό, ολόκληρη η γη.
- ² Ψάλτε τη δόξα τού ονόματός του· κάντε ένδοξο τον ύμνο του.
- ³ Να πείτε στον Θεό: Πόσο φοβερά είναι τα έργα σου! Εξαιτίας τού μεγέθους τής δύναμής σου, οι εχθροί σου υποκρίνονται σε σένα υποταγή.
- ⁴ Ολόκληρη η γη θα σε προσκυνάει, και θα ψαλμωδεί σε σένα· θα ψαλμωδούν το όνομά σου. (Διάψαλμα).
- ⁵ Ελάτε και κοιτάξτε τα έργα τού Θεού· είναι φοβερός στις πράξεις του απέναντι στους γιους των ανθρώπων.
- ⁶ Μετέβαλε τη θάλασσα σε ξηρά· πεζοί διάβηκαν μέσα από τον ποταμό· εκεί ευφρανθήκαμε σ' αυτόν.
- ⁷ Με τη δύναμή του δεσπάζει στον αιώνα· τα μάτια του επιβλέπουν επάνω στα έθνη· οι αποστάτες ας μη υψώνουν τον εαυτό τους. (Διάψαλμα).
- ⁸ Λαοί, ευλογείτε τον Θεό μας, και κάντε να ακουστεί η φωνή τής αίνεσής του·

- ⁹ ο οποίος διαφυλάττει την ψυχή μας σε ζωή, και δεν αφήνει να κλονίζονται τα πόδια μας.
- ¹⁰ Επειδή, εσύ, Θεέ, μας ερεύνησες· μας δοκίμασες, όπως δοκιμάζεται το ασήμι.
- ¹¹ Μας έβαλες στο δίκτυ· έβαλες βαρύ φορτίο επάνω στην πλάτη μας.
- ¹² Ανέβασες στο κεφάλι μας ανθρώπους· περάσαμε μέσα από φωτιά και νερό· και μας έβγαλες σε αναψυχή.
- ¹³ Θα μπω μέσα στον οίκο σου με ολοκαυτώματα· θα σου αποδώσω τις ευχές μου,
- ¹⁴ που πρόφεραν τα χείλη μου, και μίλησε το στόμα μου, στη θλίψη μου.
- ¹⁵ Θα σου προσφέρω παχιά ολοκαυτώματα κριαριών μαζί με θυμίαμα· θα προσφέρω βόδια μαζί με τράγους. (Διάψαλμα).
- ¹⁶ Ελάτε, ακούστε, όλοι εσείς που φοβάστε τον Θεό· και θα διηγηθώ όσα έκανε στην ψυχή μου.
- ¹⁷ Σ' αυτόν βόησα με το στόμα μου, και υψώθηκε με τη γλώσσα μου.
- ¹⁸ Αν θεωρούσα αδικία στην καρδιά μου, ο Κύριος δεν θα άκουγε·
- ¹⁹ αλλά ο Θεός, βέβαια, εισάκουσε· πρόσεξε στη φωνή τής προσευχής μου.
- ²⁰ Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός, που δεν απομάκρυνε την προσευχή μου, και το έλεός του από μένα.

ΨΑΛΜΟΙ 67

- ¹ Ο ΘΕΟΣ να μας σπλαχνιστεί, και να μας ευλογήσει! Να επιλάβψει επάνω μας το πρόσωπό του. (Διάψαλμα).
- ² Για να γνωριστεί στη γη ο δρόμος σου, σε όλα τα έθνη η σωτηρία σου.
- ³ Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνούν όλοι οι λαοί.
- ⁴ Ας ευφρανθούν και ας αλαλάζουν τα έθνη· επειδή, θα κρίνεις τούς λαούς με ευθύτητα, και θα οδηγήσεις τα έθνη στη γη. (Διάψαλμα).
- ⁵ Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνούν όλοι οι λαοί.
- ⁶ Η γη θα δίνει τον καρπό της· θα μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός μας.
- ⁷ Θα μας ευλογήσει ο Θεός, και θα τον φοβηθούν όλα τα πέρατα της γης.

ΨΑΛΜΟΙ 68

- ¹ Ας σηκωθεί ο Θεός, και ας διασκορπιστούν οι εχθροί του· και ας φύγουν από μπροστά του εκείνοι που τον μισούν.

- ² Καθώς αφανίζεται ο καπνός, έτσι αφάνισέ τους· καθώς διαλύεται το κερί μπροστά στη φωτιά, έτσι ας απολεστούν οι ασεβείς από το πρόσωπο του Θεού.
- ³ Και οι δίκαιοι ας ευφραίνονται· ας αγάλλονται μπροστά στον Θεό· και ας τέρπονται με ευφροσύνη.
- ⁴ Να ψάλλετε στον Θεό· να ψαλμωδείτε στο όνομά του· ετοιμάστε τούς δρόμους σ' αυτόν που επιβαίνει επάνω στις ερήμους· το όνομά του είναι Κύριος· και αγάλλεστε μπροστά του.
- ⁵ Πατέρας των ορφανών, και κριτής των χηρών, είναι ο Θεός στον άγιο τόπο.
- ⁶ Ο Θεός κατοικίζει σε οικογένεια τους μεμονωμένους· βγάζει τούς δεσμίους σε αφθονία· οι αποστάτες, όμως, κατοικούν σε άνυδρη γη.
- ⁷ Θεέ, όταν βγήκες μπροστά από τον λαό σου, όταν περπατούσες μέσα από την έρημο· (Διάψαλμα)·
- ⁸ η γη σείστηκε, και αυτοί οι ουρανοί έσταξαν, από το πρόσωπο του Θεού· το Σινά το ίδιο σείστηκε από το πρόσωπο του Θεού, του Θεού τού Ισραήλ.
- ⁹ Θεέ, έστειλες άφθονη βροχή στην κληρονομιά σου, και στην αδυναμία της εσύ την αναζωογόνησες.
- ¹⁰ Η συναγωγή σου κατοίκησε σ' αυτή· Θεέ, έκανες στον φτωχό ετοιμασία για την αγαθότητά σου.
- ¹¹ Ο Κύριος έδωσε λόγο· οι ευαγγελιζόμενοι ήσαν ένα μεγάλο στράτευμα.
- ¹² Βασιλιάδες στρατευμάτων έφευγαν, έφευγαν,⁴⁸ και οι γυναίκες εκείνες που έμεναν μέσα στο σπίτι, μοίραζαν τα λάφυρα.
- ¹³ Και αν ήσασταν ξαπλωμένοι ανάμεσα σε μάντρες,⁴⁹ όμως θα είστε σαν φτερούγες περιστεριού, που είναι ολόγυρα, ασημένιες και του οποίου τα φτερά είναι ολόγυρα χρυσωμένα από κίτρινο χρυσάφι.
- ¹⁴ Όταν ο Παντοδύναμος διασκόρπιζε βασιλιάδες μέσα σ' αυτή, έγινε λευκή σαν το χιόνι στο Σαλμών.
- ¹⁵ Το βουνό τού Θεού είναι σαν το βουνό τής Βασάν· βουνό ψηλό, σαν το βουνό τής Βασάν.
- ¹⁶ Γιατί ζηλοτυπείτε, ψηλά βουνά; Αυτό είναι το βουνό, στο οποίο ο Θεός ευδόκησε να κατοικεί· ο Κύριος, ναι, σ' αυτό θα κατοικεί στον αιώνα.
- ¹⁷ Οι άμαξες του Θεού είναι δισμύριες χιλιάδες χιλιάδων· ο Κύριος είναι ανάμεσά τους, σαν στο Σινά, στον άγιο τόπο.

- 18 Ανέβηκες σε ύψος· αιχμαλώτισες αιχμαλωσία· πήρες χαρίσματα για τους ανθρώπους· ακόμα, μάλιστα, και για τους απειθείς, για να κατοικείς ανάμεσά τους, Κύριε Θεέ.
- 19 Κύριε, είσαι άξιος ευλογίας, ο οποίος καθημερινά μάς επιφορτίζεις με αγαθά· ο Θεός τής σωτηρίας μας. (Διάψαλμα).
- 20 Ο Θεός μας είναι Θεός σωτηρίας· και του Κυρίου τού Θεού μας είναι η λύτρωση από τον θάνατο.
- 21 Ο Θεός θα συντρίψει το κεφάλι των εχθρών του, οπωσδήποτε· και την τριχωτή κορυφή εκείνου που περπατάει στις ανομίες του.
- 22 Ο Κύριος είπε: Θα επαναφέρω από τη Βασάν, θα επαναφέρω τον λαό μου, από τα βαθιά τής θάλασσας·
- 23 για να βαφτεί το πόδι σου στο αίμα των εχθρών σου, και η γλώσσα των σκυλιών σου απ' αυτό.
- 24 Φάνηκαν τα βήματά σου, Θεέ· τα βήματα του Θεού μου, του βασιλιά μου, στο αγιαστήριο.
- 25 Οι ψάλτες προπορεύονταν, ύστερα όσοι έπαιζαν όργανα, στο μέσον οι τυμπανίστριες κοπέλες.
- 26 Μέσα σε εκκλησίες να ευλογείτε τον Θεό· ευλογείτε τον Κύριο, εκείνοι από την πηγή τού Ισραήλ.
- 27 Εκεί ήταν ο μικρός Βενιαμίν, ο αρχηγός τους· οι άρχοντες του Ιούδα, και ο λαός τους· οι άρχοντες του Ζαβουλών, και οι άρχοντες του Νεφθαλί.
- 28 Ο Θεός καθόρισε τη δύναμή σου· Θεέ, στερέωσε αυτό που ενέργησες σε μας.
- 29 Για τον ναό σου που είναι στην Ιερουσαλήμ, βασιλιάδες θα σου προσφέρουν δώρα.
- 30 Να επιτιμήσεις τα θηρία τού καλαμώννα, το πλήθος των ταύρων, και τα μοσχάρια των λαών, μέχρις ότου κάθε ένας θα προσφέρει υποταγή με πλάκες από ασήμι· να διασκορπίσεις τούς λαούς, αυτούς που αγαπούν πολέμους.
- 31 Μεγιστάνες θάρθουν από την Αίγυπτο· η Αιθιοπία γρήγορα θα εκτείνει τα χέρια της στον Θεό.
- 32 Οι βασιλείες τής γης, να ψάλλετε στον Θεό, να ψαλμωδείτε στον Κύριο· (Διάψαλμα)·
- 33 σ' αυτόν που επιβαίνει επάνω από τους ουραμούς των ουρανών, που ήσαν από παλιά· δέστε, εκπέμπει τη φωνή του, μία φωνή ισχυρή.
- 34 Αποδώστε στον Θεό τη δύναμη· η μεγαλοπρέπειά του είναι επάνω στον Ισραήλ, και η δύναμή του επάνω στους ουραμούς.

35 Θεέ, είσαι φοβερός, από τα αγιαστήριά σου· ο Θεός τού Ισραήλ είναι αυτός που έδωσε ισχύ και δύναμη στον λαό του. Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός.

ΨΑΛΜΟΙ 69

- 1** ΣΩΣΕ με, Θεέ, επειδή μπήκαν μέσα μου νερά μέχρι την ψυχή μου.
- 2** Βυθίστηκα σε βαθιά λάσπη, όπου δεν υπάρχει στερεός τόπος για να σταθώ· έφτασα στα βάθη των νερών, και το ρεύμα με κατακλύζει.
- 3** Ατόνησα κρίζοντας· ο λάρυγγάς μου ξεράθηκε· απέκαμαν τα μάτια μου από το να περιμένω τον Θεό μου.
- 4** Εκείνοι που με μισούν χωρίς αιτία, πολλαπλασιάστηκαν και έγιναν περισσότεροι και από τις τρίχες τού κεφαλιού μου· ισχυροποιήθηκαν οι εχθροί μου, αυτοί που άδικα προσπαθούν να με αφανίσουν· τότε, εγώ επέστρεψα ό,τι δεν είχα αρπάξει.
- 5** Θεέ, εσύ γνωρίζεις την αφροσύνη μου· και τα πλημμελήματά μου δεν είναι κρυμμένα από σένα.
- 6** Ας μη ντροπιαστούν εξαιτίας μου, Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, αυτοί που σε προσμένουν· ας μη ντραπούν για χάρη μου, αυτοί που σε εκζητούν, Θεέ τού Ισραήλ.
- 7** Επειδή, εξαιτίας σου υπέφερα ονειδισμό· ντροπή σκέπασε το πρόσωπό μου.
- 8** Έγινα ξένος στους αδελφούς μου, και αλλογενής στους γιους τής μητέρας μου·
- 9** επειδή, ο ζήλος τού οίκου σου με κατέφαγε· και οι ονειδισμοί αυτών που σε ονειδίζουν έπεσαν επάνω μου.
- 10** Και έκλαψα, ταλαιπωρώντας την ψυχή μου με νηστεία, αλλά τούτο έγινε σε ονειδισμό μου.
- 11** Και ένδυμά μου έκανα τον σάκο, και έγινα σ' αυτούς παροιμία.
- 12** Εναντίον μου μιλούν αυτοί που κάθονται στις πύλες, και έγινα το τραγούδι αυτών που μεθούν.
- 13** Εγώ, όμως, σε σένα κατευθύνω την προσευχή μου, Κύριε· είναι καιρός ευμένειας· Θεέ, σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους σου, άκουσέ με, σύμφωνα με την αλήθεια τής σωτηρίας σου.
- 14** Ελευθέρωσέ με από τη λάσπη, για να μη βυθιστώ· ας ελευθερωθώ απ' αυτούς που με μισούν, και από βαθιά νερά.
- 15** Ας μη με κατακλύσει το ρεύμα των νερών ούτε να με καταπιεί ο βυθός· και το πηγάδι ας μη κλείσει το στόμα του από πάνω μου.

- 16 Κύριε, εισάκουσέ με, επειδή το έλεός σου είναι αγαθό· σύμφωνα με το πλήθος των οικτιρμών σου, επίβλεψε επάνω μου.
- 17 Και μη κρύψεις το πρόσωπό σου από τον δούλο σου· επειδή θλίβομαι, γρήγορα εισάκουσέ με.
- 18 Πλησίασε στην ψυχή μου· λύτρωσέ την· εξαιτίας των εχθρών μου λύτρωσέ με.
- 19 Εσύ γνωρίζεις τον ονειδισμό μου, και την αισχύνη μου, και τη ντροπή μου· μπροστά σου είναι όλοι αυτοί που με θλίνουν.
- 20 Ο ονειδισμός σύντριψε την καρδιά μου· και είμαι περίλυπος· περίμενα, μάλιστα, κάποιον να με συλλυπηθεί, αλλά δεν υπήρξε, και παρηγορητές, αλλά δεν βρήκα.
- 21 Για φαγητό μου, έδωσαν σε μένα χολή, και στη δίψα μου με πότισαν ξίδι.
- 22 Το τραπέζι τους μπροστά τους ας γίνει σε παγίδα, και σε ανταπόδοση, και σε θηλιά.
- 23 Ας σκοτιστούν τα μάτια τους για να μη βλέπουν· και να κυρτώσεις τη ράχη τους για πάντα.
- 24 Να ξεχύνεις επάνω τους την οργή σου· και ο θυμός τής αγανάκτησής σου ας τους πιάσει.
- 25 Τα παλάτια τους ας γίνουν έρημα· στις σκηνές τους ας μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί.
- 26 Επειδή, εκείνον, που εσύ χτύπησες, αυτοί τον καταδίωξαν· και μιλούν για τον πόνο εκείνων, που εσύ τους πλήγωσες.
- 27 Να προσθέσεις ανομία επάνω στην ανομία τους, και ας μη μπουν μέσα στη δικαιοσύνη σου.
- 28 Ας εξαλειφθούν από το βιβλίο των ζωντανών ανθρώπων, και ας μη καταγραφούν μαζί με τους δικαίους.
- 29 Εμένα, όμως, τον φτωχό και λυπημένο, ας με υψώσει, Θεέ, η σωτηρία σου.
- 30 Θα αινέσω το όνομα του Θεού με ωδή, και θα τον μεγαλύνω με ύμνους.
- 31 Αυτό, βέβαια, θα αρέσει στον Κύριο, περισσότερο από μοσχαράκι, που έχει κέρατα και νύχια.
- 32 Οι ταπεινοί θα δουν· θα ευφρανθούν· και η καρδιά σας, εσάς που εκζητάτε τον Θεό, θα ζήσει.
- 33 Επειδή, ο Κύριος εισακούει τούς πένητες, και δεν καταφρονεί τούς δεσμίους του.

³⁴ Ας τον αινέσουν οι ουρανοί και η γη, οι θάλασσες, και όλα όσα κινούνται μέσα σ' αυτές.

³⁵ Επειδή, ο Θεός θα σώσει τη Σιών, και θα οικοδομήσει τις πόλεις τού Ιούδα· και θα κατοικήσουν εκεί, και θα την κληρονομήσουν.

³⁶ Και το σπέρμα των δούλων του θα την κληρονομήσει, και αυτοί που αγαπούν το όνομά του, θα κατοικούν μέσα σ' αυτή.

ΨΑΛΜΟΙ 70

¹ ΘΕΕ, κάνε γρήγορα για να με ελευθερώσεις· κάνε γρήγορα, Κύριε, για νάρθεις σε βοήθειά μου.

² Ας ντραπούν, και ας αισχυνθούν, αυτοί που ζητούν την ψυχή μου· ας γυρίσουν προς τα πίσω, και ας ντραπούν, αυτοί που θέλουν το κακό μου.

³ Ας γυρίσουν πίσω για ανταμοιβή τής ντροπής τους, αυτοί που λένε: Μπράβο, μπράβο!

⁴ Ας αγάλλονται, και ας ευφραίνονται σε σένα, όλοι αυτοί που σε ζητούν· και αυτοί που αγαπούν τη σωτηρία σου ας λένε για πάντα: Ας μεγαλυνθεί ο Θεός.

⁵ Εγώ, όμως, είμαι φτωχός και πένητας· Θεέ, κάνε γρήγορα να με ελευθερώσεις· εσύ είσαι βοήθειά μου και ελευθερωτής μου· Κύριε, μη βραδύνεις.

ΨΑΛΜΟΙ 71

¹ ΣΕ σένα έλπισα, Κύριε· ας μη ντροπιαστώ ποτέ.

² Εξαιτίας τής δικαιοσύνης σου λύτρωσέ με, και ελευθέρωσέ με· στρέψε το αυτί σου σε μένα, και σώσε με.

³ Γίνε σε μένα οχυρός τόπος, για να καταφεύγω πάντοτε· εσύ διέταξες να με σώσεις, επειδή είσαι πέτρα μου και φρούριό μου.

⁴ Θεέ μου, λύτρωσέ με από δύναμη του ασεβή, από χέρι παράνομου και άδικου.

⁵ Επειδή, εσύ είσαι η ελπίδα μου, Κύριε Θεέ· το θάρρος μου από τη νιότη μου.

⁶ Σε σένα επιστηρίχθηκα από την κοιλιά τής μητέρας μου· εσύ είσαι η σκέπη μου από τα σπλάχνα τής μητέρας μου· ο ύμνος μου θα είναι πάντοτε σε σένα.

⁷ Έγινα στους πολλούς σαν τέρας· αλλά, εσύ είσαι το δυνατό μου καταφύγιο.

⁸ Ας γεμίσει το στόμα μου από τον ύμνο σου, από τη δόξα σου, όλη την ημέρα.

⁹ Στην εποχή των γηρατειών μη με απορρίψεις· όταν εκλείπει η δύναμή μου, μη με εγκαταλείψεις.

- 10** Επειδή, οι εχθροί μου μιλούν για μένα· και αυτοί που παραφυλάττουν την ψυχή μου, κάνουν συμβούλιο εναντίον μου,
- 11** λέγοντας: Ο Θεός τον εγκατέλειψε· καταδιώξτε τον και πιάστε τον, επειδή δεν υπάρχει αυτός που σώζει.
- 12** Θεέ, μη απομακρυνθείς από μένα· Θεέ μου, κάνε γρήγορα νάρθεις σε βοήθειά μου.
- 13** Ας ντροπιαστούν, ας εξαλειφθούν οι εχθροί τής ψυχής μου· ας σκεπαστούν από όνειδος και ντροπή, αυτοί που ζητούν το κακό μου.
- 14** Εγώ, όμως, πάντοτε θα ελπίζω, και θα προσθέτω σε όλους τούς επαίνους σου.
- 15** Το στόμα μου θα κηρύττει τη δικαιοσύνη σου και τη σωτηρία σου όλη την ημέρα· επειδή, δεν μπορώ να τις απαριθμήσω.
- 16** Θα περπατάω στη δύναμη του Κυρίου τού Θεού· θα αναφέρω τη δικαιοσύνη σου, τη δική σου μόνο.
- 17** Θεέ, εσύ με δίδαξες από τη νιότη μου· και μέχρι τώρα κήρυττα τα θαυμάσιά σου.
- 18** Μη με εγκαταλείπεις ούτε μέχρι τα γηρατειά και τα λευκά μαλλιά, Θεέ, μέχρις ότου κηρύξω τον βραχίονά σου σε τούτη τη γενεά, τη δύναμή σου σε όλους τους μεταγενέστερους.
- 19** Επειδή, η δικαιοσύνη σου, Θεέ, είναι υπερυψωμένη· για τον λόγο ότι, έκανες μεγαλεία· Θεέ, ποιος είναι όμοιος με σένα,
- 20** ο οποίος μου έδειξες θλίψεις πολλές και ταλαιπωρίες, και πάλι με αναζωογόνησες, και από τις αβύσσους τής γης πάλι με ανέβασες;
- 21** Αύξησες το μεγαλείο μου, και καθώς επέστρεψες, με παρηγόρησες.
- 22** Και εγώ, Θεέ μου, στο όργανο του ψαλτηρίου θα δοξολογώ εσένα, και την αλήθεια σου· σε σένα θα ψαλμωδώ με κιθάρα, άγιε του Ισραήλ.
- 23** Θα αγάλλονται τα χείλη μου, όταν σε σένα ψαλμωδώ, και η ψυχή μου, την οποία λύτρωσες.
- 24** Ακόμα και η γλώσσα μου θα μελετάει τη δικαιοσύνη σου όλη την ημέρα· επειδή ντράπηκαν, επειδή αισχύνθηκαν, αυτοί που ζητούν το κακό μου.

ΨΑΛΜΟΙ 72

- 1** ΘΕΕ, δώσε την κρίση σου στον βασιλιά, και τη δικαιοσύνη σου στον γιο τού βασιλιά·
- 2** για να κρίνει τον λαό σου με δικαιοσύνη, και τους φτωχούς σου με κρίση.

- 3 Τα βουνά θα φέρουν ειρήνη στον λαό, και οι λόφοι δικαιοσύνη.
- 4 Θα κρίνει τούς φτωχούς τού λαού· και θα σώσει τούς γιους των πενήτων, και θα συντρίψει αυτόν που καταδυναστεύει.
- 5 Θα σε φοβούνται ενόσω διαμένει ο ήλιος και το φεγγάρι, σε γενεές γενεών.
- 6 Θα κατέβει σαν βροχή επάνω στο θερισμένο λιβάδι· σαν σταγόνες που σταλάζουν επάνω στη γη.
- 7 Στις ημέρες του ο δίκαιος θα ανθίζει· και θα υπάρχει αφθονία ειρήνης, μέχρις ότου δεν υπάρξει το φεγγάρι.
- 8 Και θα κατακυριεύσει από θάλασσα μέχρι θάλασσα, και από τον ποταμό μέχρι τα πέρατα της γης.
- 9 Μπροστά του θα κλίνουν το γόνατο αυτοί που κατοικούν στις ερήμους, και οι εχθροί του θα γλείψουν το χώμα.
- 10 Οι βασιλιάδες τής Θαρσείς και των νησιών θα προσφέρουν προσφορές· οι βασιλιάδες τής Αραβίας και της Σεβά θα προσφέρουν δώρα.
- 11 Και θα τον προσκυνήσουν όλοι οι βασιλιάδες· όλα τα έθνη αυτόν θα δουλέψουν.
- 12 Επειδή, θα βοηθήσει τον φτωχό που κράζει· και τον πένητα, και τον αβοήθητο.
- 13 Θα ελεήσει τον φτωχό και τον πένητα· και θα σώσει τις ψυχές των πενήτων.
- 14 Από δόλο και αδικία θα λυτρώνει τις ψυχές τους· και το αίμα τους θα είναι πολύτιμο στα μάτια του.
- 15 Και θα ζει, και θα του δοθεί από το χρυσάφι τής Αραβίας, και πάντοτε θα γίνεται προσευχή υπέρ αυτού· όλη την ημέρα θα τον ευλογούν.
- 16 Μια δραξιά σιτάρι αν υπάρχει στη γη, επάνω στις κορυφές των βουνών· ο καρπός του θα σείεται όπως ο Λίβανος· και οι κάτοικοι μέσα στην πόλη θα ανθίζουν σαν το χορτάρι τής γης.
- 17 Το όνομά του θα παραμένει παντοτινά· το όνομά του θα διαρκεί ενόσω διαμένει ο ήλιος· και οι άνθρωποι θα ευλογούνται σ' αυτόν· όλα τα έθνη θα τον μακαρίζουν.
- 18 Άξιος ευλογίας είναι ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός τού Ισραήλ, που αυτός μόνος κάνει θαυμάσια·
- 19 και ευλογημένο το ένδοξό του όνομα στον αιώνα· και ολόκληρη η γη ας γεμίσει από τη δόξα του. Αμήν, και αμήν.
- 20 Τελείωσαν οι προσευχές τού Δαβίδ, γιου τού Ιεσσαί.

ΨΑΛΜΟΙ 73

- 1 ΑΓΑΘΟΣ, πραγματικά, είναι ο Θεός στον Ισραήλ, στους καθαρούς στην καρδιά.
- 2 Εμένα, όμως, τα πόδια μου σχεδόν κλονίστηκαν· παρολίγο τα βήματά μου γλίστρησαν.
- 3 Επειδή, ζήλεψα τους μωρούς, βλέποντας την ευτυχία των ασεβών.
- 4 Για τον λόγο ότι, δεν υπάρχουν λύπες στον θάνατό τους, αλλά η δύναμή τους είναι στερεή.
- 5 Δεν είναι με κόπους, όπως οι άλλοι άνθρωποι· ούτε μαστιγώνονται μαζί με τους υπόλοιπους ανθρώπους.
- 6 Γι' αυτό, η υπερηφάνεια τους περικυκλώνει σαν περιδέραιο· η αδικία τους σκεπάζει σαν ιμάτιο.
- 7 Τα μάτια τους εξέχουν από το πάχος· ξεπέρασαν τις επιθυμίες τής καρδιάς τους.
- 8 Εμπαίζουν, και μιλούν με πονηριά καταδυναστεία· μιλούν υπερήφανα.
- 9 Βάζουν το στόμα τους στον ουρανό, και η γλώσσα τους διατρέχει τη γη.
- 10 Γι' αυτό, ο λαός του θα στραφεί εδώ· και γι' αυτούς εκπιέζονται νερά ενός γεμάτου ποτηριού.
- 11 Και λένε: Πώς τα γνωρίζει αυτά ο Θεός; Και: Υπάρχει γνώση στον Ύψιστο;
- 12 Δέστε, αυτοί είναι ασεβείς, και ευτυχούν για πάντα· αυξάνουν τα πλούτη τους.
- 13 Επομένως, μάταια καθάρισα την καρδιά μου, και ένιψα τα χέρια μου με αθωότητα.
- 14 Επειδή, ολόκληρη την ημέρα μαστιγώθηκα, και κάθε αυγή τιμωρήθηκα.
- 15 Αν πω: Θα μιλάω έτσι· δες, εξυβρίζω τη γενεά των γιων σου.
- 16 Και στοχάστηκα να το καταλάβω, εντούτοις μού φάνηκε δύσκολο·
- 17 μέχρις ότου, καθώς μπήκα μέσα στο αγιαστήριο του Θεού, κατάλαβα τα τέλη τους.
- 18 Εσύ, βέβαια, τους έβαλες σε ολισθηρούς τόπους· τους έρριξες σε γκρεμό.
- 19 Πώς με μιας κατάντησαν σε ερήμωση! Αφανίστηκαν, απολέστηκαν από ξαφνικόν όλεθρο.
- 20 Σαν όνειρο κάποιου που ξυπνάει, Κύριε, όταν σηκωθείς επάνω, θα αφανίσεις την εικόνα τους.
- 21 Έτσι καιγόταν η καρδιά μου, και βασανίζονταν τα νεφρά μου·

- 22** και εγώ ήμουν ανόητος, και δεν γνώριζα· κτήνος ήμουν μπροστά σου.
- 23** Όμως, εγώ είμαι πάντοτε μαζί σου· εσύ με έπιασες από το δεξί μου το χέρι.
- 24** Με τη συμβουλή σου θα με οδηγήσεις, και ύστερα απ' αυτά θα με πάρεις κοντά σου μέσα σε δόξα.
- 25** Ποιον άλλον έχω στον ουρανό; Και επάνω στη γη δεν θέλω άλλον, παρά εσένα.
- 26** Ατόνησε η σάρκα μου και η καρδιά μου· ο Θεός, όμως, είναι η δύναμη της καρδιάς μου, και η μερίδα μου στον αιώνα.
- 27** Επειδή, είναι φανερό, όσοι απομακρύνονται από σένα, θα χαθούν· εσύ εξολόθρευες όλους εκείνους που παρεκκλίνουν από σένα.
- 28** Αλλά, για μένα, το να προσκολλούμαι στον Θεό είναι το αγαθό μου· έθεσα την ελπίδα μου επάνω σε σένα, τον Κύριο τον Θεό, για να κηρύττω όλα τα έργα σου.

ΨΑΛΜΟΙ 74

- 1** ΓΙΑΤΙ, Θεέ, μας απέρριψες για πάντα; Γιατί καπνίζει η οργή σου ενάντια στα πρόβατα της βοσκής σου;
- 2** Θυμήσου τη συναγωγή σου, που απέκτησες από την αρχή· τη ράβδο τής κληρονομιάς σου, που λύτρωσες· αυτό το βουνό Σιών, στο οποίο κατοίκησες.
- 3** Κίνησε τα βήματά σου προς τις παντοτινές ερημώσεις, σε κάθε κακό, που έπραξε ο εχθρός στο αγιαστήριο.
- 4** Οι εχθροί σου βρυχάζουν στο μέσον των συναγωγών σου· έβαλαν σημαίες τις δικές τους σημαίες.
- 5** Έγινε γνωστό· σαν κάποιον που, σηκώνοντας ένα τσεκούρι, χτυπάει επάνω σε πυκνά δέντρα,
- 6** έτσι, τώρα, αυτοί σύντριψαν μεμιάς, με τσεκούρια και σφυριά, τα πελεκητά του έργα.
- 7** Κατέκαψαν με φωτιά το αγιαστήριό σου μέχρι το έδαφος· βεβήλωσαν το κατοικητήριο του ονόματός σου.
- 8** Είπαν στην καρδιά τους: Ας τους εξολοθρεύσουμε μαζί· κατέκαψαν όλες τις συναγωγές τού Θεού στη γη.
- 9** Δεν βλέπουμε τα σημάδια μας· δεν υπάρχει πλέον προφήτης, ούτε κάποιος μεταξύ μας, που να γνωρίζει το μέχρι πότε.
- 10** Μέχρι πότε, Θεέ, θα ονειδίζει ο ενάντιος; Θα βλασφημεί ο εχθρός για πάντα το όνομά σου;

- 11 Γιατί αποστρέφεις το χέρι σου, και το δεξί σου χέρι; Βγάλ' το από μέσα από τον κόρφο σου, και αφάνισέ τους.
- 12 Ο Θεός, όμως, είναι από την αρχή Βασιλιάς μου, ο οποίος εργάζεται σωτηρία στο μέσον τής γης.
- 13 Εσύ με τη δύναμή σου χώρισες τη θάλασσα στα δύο· εσύ σύντριψες τα κεφάλια των δρακόντων μέσα στα νερά.
- 14 Εσύ σύντριψες τα κεφάλια τού Λευιάθαν· τον έδωσες βρώση στον λαό, που κατοικεί σε ερήμους.
- 15 Εσύ άνοιξες πηγές και χειμάρρους· ξέρανες ποτάμια δυνατά.
- 16 Δική σου είναι η ημέρα, και δική σου η νύχτα· εσύ ετοίμασες το φως και τον ήλιο.
- 17 Εσύ έβαλες όλα τα όρια της γης· εσύ έκανες το καλοκαίρι και τον χειμώνα.
- 18 Θυμήσου τούτο, ότι ο εχθρός ονειδισε τον Κύριο· και ένας άφρονas λαός βλασφήμησε το όνομά σου.
- 19 Μη παραδώσεις την ψυχή τής τρυγόνας σου στα θηρία· μη λησμονήσεις για πάντα τη σύναξη των πενήτων σου.
- 20 Επίβλεψε στη διαθήκη σου· επειδή, γέμισαν οι σκοτεινοί τόποι τής γης από οικογένειες καταδυναστείας.
- 21 Ο ταλαίπωρος ας μη στραφεί προς τα πίσω ντροπιασμένος· ο φτωχός και ο πένητας ας επαινούν το όνομά σου.
- 22 Θεέ, σήκω επάνω· δίκασε τη δίκη σου· θυμήσου τον ονειδισμό, που κάνει σε σένα ο άφρονas όλη την ημέρα.
- 23 Μη ξεχάσεις τη φωνή των εχθρών σου· ο θόρυβος εκείνων που επαναστατούν εναντίον σου αυξάνει συνεχώς.

ΨΑΛΜΟΙ 75

- 1 ΣΕ δοξολογούμε, Θεέ, δοξολογούμε, επειδή κοντά μας είναι το όνομά σου· κηρύττονται τα θαυμάσιά σου.
- 2 Όταν πάρω τον ορισμένο καιρό, εγώ θα κρίνω με ευθύτητα.
- 3 Διαλύθηκε η γη και όλοι οι κάτοικοί της· εγώ στερέωσα τους στύλους της. (Διάψαλμα).
- 4 Είπα στους άφρονες: Μη γίνεστε άφρονες· και στους ασεβείς: Μη υψώνετε κέρας· 55
- 5 μη υψώνετε σε ύψος το κέρας σας· μη μιλάτε με σκληρό τράχηλο.

⁶ Επειδή, ούτε από την ανατολή ούτε από τη δύση ούτε από την έρημο, έρχεται η ύψωση.

⁷ Αλλά, ο Θεός είναι ο Κριτής· τούτον ταπεινώνει, και εκείνον υψώνει.

⁸ Επειδή, στο χέρι τού Κυρίου υπάρχει ένα γεμάτο ποτήρι κεράσματος από άκρατο κρασί, και απ' αυτό θα ξεχύσει· όμως, τα κατακάθια του θα στραγγίσουν όλοι οι ασεβείς τής γης, και θα τα πιουν.

⁹ Εγώ, όμως, θα κηρύττω πάντοτε, θα ψαλμωδώ στον Θεό τού Ιακώβ.

¹⁰ Και θα συντρίψω όλα τα κέρατα⁵⁶ των ασεβών· όμως, τα κέρατα,⁵⁶ των δικαίων θα υψωθούν.

ΨΑΛΜΟΙ 76

¹ ΓΝΩΣΤΟΣ είναι στην Ιουδαία ο Θεός· στον Ισραήλ, το όνομά του είναι μεγάλο.

² Και η σκηνή του είναι στη Σαλήμ, και το κατοικητήριό του στη Σιών.

³ Εκεί σύντριψε τα βέλη τού τόξου, την ασπίδα, και τη ρομφαία, και τον πόλεμο. (Διάψαλμα).

⁴ Είσαι λαμπρότερος, περσότερο και από τα βουνά των αρπακτήρων.⁵⁶

⁵ Οι θρασείς στην καρδιά γυμνώθηκαν· κοιμήθηκαν τον ύπνο τους· και κανένας από τους ρωμαλέους άνδρες δεν βρήκε τα χέρια του.

⁶ Θεέ τού Ιακώβ, από την επιτίμησή σου έπεσαν σε βαθύτατο ύπνο, και η άμαξα και το άλογο.

⁷ Εσύ είσαι φοβερός· και ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά σου, όταν οργιστείς;

⁸ Από τον ουρανό έκανες να ακουστεί η κρίση· η γη φοβήθηκε, και ησύχασε,

⁹ όταν ο Θεός σηκώθηκε σε κρίση, για να σώσει όλους τούς πράους τής γης. (Διάψαλμα).

¹⁰ Βέβαια, ο θυμός τού ανθρώπου θα καταντήσει προς έπαινό σου· θα βάλεις χαλινό στο υπόλοιπο μέρος του θυμού.

¹¹ Να κάνετε ευχές, και να τις αποδώσετε στον Κύριο τον Θεό σας· όλοι όσοι είναι ολόγουρά του ας φέρουν δώρα στον φοβερό·

¹² αυτόν που αφαιρεί το πνεύμα των αρχόντων, τον φοβερό στους βασιλιάδες τής γης.

ΨΑΛΜΟΙ 77

- ¹ Η ΦΩΝΗ μου στρέφεται προς τον Θεό, και βόησα· η φωνή μου στρέφεται προς τον Θεό, και μου έδωσε ακρόαση.
- ² Σε ημέρα θλίψης μου εκζήτησα τον Κύριο· τη νύχτα άπλωνα τα χέρια μου, και δεν σταματούσα· η ψυχή μου δεν ήθελε να παρηγορηθεί.
- ³ Θυμήθηκα τον Θεό, και ταραχτήκα· συλλογίστηκα, και λιγοψύχησε το πνεύμα μου. (Διάψαλμα).
- ⁴ Κράτησες τα μάτια μου σε αγρύπνια· ταραχτήκα, και δεν μπόρεσα να μιλήσω.
- ⁵ Σκέφτηκα τις αρχαίες ημέρες, τα χρόνια των αιώνων.
- ⁶ Ανακαλώ σε ανάμνηση το τραγούδι μου· τη νύχτα σκέφτομαι μαζί με την καρδιά μου, και το πνεύμα μου διερευνά·
- ⁷ μήπως ο Κύριος με αποβάλει αιώνια, και δεν θα είναι πλέον ευμενής;
- ⁸ Ή, εξέλιπε για πάντα το έλεός του; Σταμάτησε ο λόγος του σε γενεά και γενεά;
- ⁹ Μήπως ο Θεός ξέχασε να ελεεί; Μήπως, μέσα στην οργή του, κλείσει τους οικτιρμούς του; (Διάψαλμα).
- ¹⁰ Τότε, είπα: Αδυναμία μου είναι τούτο· αλλοιώνεται το δεξί χέρι τού Υψίστου;
- ¹¹ Θα θυμάμαι τα έργα τού Κυρίου· ναι, θα θυμάμαι τα θαυμάσιά σου που είναι εξαρχής·
- ¹² και θα μελετώ σε όλα τα έργα σου, και για τις πράξεις σου θα συλλογίζομαι.
- ¹³ Θεέ, ο δρόμος σου είναι στο αγιαστήριο· ποιος είναι Θεός μεγάλος, όπως ο Θεός;
- ¹⁴ Εσύ είσαι ο Θεός, που κάνεις θαυμάσια· φανέρωσες ανάμεσα στους λαούς τη δύναμή σου.
- ¹⁵ Με τον βραχίονά σου λύτρωσες τον λαό σου, τους γιους Ιακώβ και Ιωσήφ. (Διάψαλμα).
- ¹⁶ Θεέ, σε είδαν τα νερά, σε είδαν τα νερά, και φοβήθηκαν· ταραχτήκαν και οι άβυσσοι.
- ¹⁷ Πλημμύρα νερών έχυσαν τα σύννεφα· φωνή έδωσαν οι ουρανοί· και τα βέλη σου εκτοξεύθηκαν.
- ¹⁸ Η φωνή τής βροντής σου ήταν στον ουράνιο τροχό· οι αστραπές φώτισαν την οικουμένη· σαλεύτηκε η γη και έγινε έντρομη.
- ¹⁹ Μέσα από τη θάλασσα είναι ο δρόμος σου, και τα μονοπάτια σου σε πολλά νερά, και τα ίχνη σου δεν γνωρίζονται.

20 Οδήγησες τον λαό σου σαν πρόβατα, με το χέρι τού Μωυσή και του Ααρών.

ΨΑΛΜΟΙ 78

1 ΑΚΟΥΣΕ, λαέ μου, τον νόμο μου· στρέψτε τα αυτιά σας στα λόγια τού στόματός μου.

2 Θα ανοίξω το στόμα μου με παραβολή· θα προφέρω αξιομνημόνευτα πράγματα, που ήσαν εξ αρχής·

3 όσα ακούσαμε και γνωρίσαμε, και μας διηγήθηκαν οι πατέρες μας.

4 Δεν θα τα κρύψουμε από τα παιδιά τους στην επερχόμενη γενεά, καθώς θα διηγούμαστε τους επαίνους τού Κυρίου, και τη δύναμή του, και τα θαυμαστά του έργα, που έκανε.

5 Και έστησε μαρτυρία στον Ιακώβ, και έβαλε στον Ισραήλ νόμο, τα οποία πρόσταξε στους πατέρες μας, να τα κάνουν γνωστά στα παιδιά τους·

6 για να τα γνωρίζει η επερχόμενη γενεά, οι γιοι που πρόκειται να γεννηθούν· και αυτοί, όταν εγερθούν, να τα διηγούνται στα παιδιά τους·

7 για να βάλουν την ελπίδα τους στον Θεό, και να μη ξεχνούν τα έργα τού Θεού, αλλά να τηρούν τις εντολές του·

8 και να μη γίνουν σαν τους πατέρες τους, γενεά διεστραμμένη και απειθή· γενεά, που δεν φύλαξε ευθεία την καρδιά της, και δεν στάθηκε πιστό το πνεύμα της μαζί με τον Θεό·

9 σαν τους γιους Εφραΐμ, που οπλισμένοι, βαστάζοντας τόξα, στράφηκαν πίσω την ημέρα τής μάχης.

10 Δεν φύλαξαν τη διαθήκη τού Θεού, και στον νόμο του δεν θέλησαν να περπατούν·

11 και ξέχασαν τα έργα του, και τα θαυμαστά του έργα, που τους έδειξε.

12 Μπροστά στους πατέρες τους έκανε θαυμαστά έργα, στη γη τής Αιγύπτου, στην πεδιάδα τής Τάνης.

13 Έσχισε τη θάλασσα στα δύο, και τους πέρασε από μέσα, και έστησε τα νερά σαν σωρό·

14 και τους οδήγησε την ημέρα με νεφέλη, και όλη τη νύχτα με φως φωτιάς.

15 Έσχισε πέτρες μέσα στην έρημο, και τους πότισε σαν από μεγάλες αβύσσους·

16 και ρυάκια έβγαλε από την πέτρα, και κατέβασε νερά σαν ποτάμια.

17 Αλλά, αυτοί, εξακολουθούσαν ακόμα να αμαρτάνουν σ' αυτόν, παροξύνοντας τον Ύψιστο σε έναν άνυδρο τόπο·

- 18 και στην καρδιά τους πείραξαν τον Θεό, ζητώντας φαγητό, σύμφωνα με την όρεξή τους·
- 19 και μίλησαν ενάντια στον Θεό, λέγοντας: Μήπως μπορεί ο Θεός να ετοιμάσει τραπέζι μέσα στην έρημο;
- 20 Προσέξτε, χτύπησε την πέτρα, και έτρεξαν νερά, και πλημμύρησαν χείμαρροι. Μήπως μπορεί να δώσει και ψωμί; Ή, να ετοιμάσει κρέας στον λαό του;
- 21 Γι' αυτό, ο Κύριος άκουσε και οργίστηκε· και άναψε φωτιά ενάντια στον Ιακώβ· ακόμα, μάλιστα, ανέβηκε και οργή ενάντια στον Ισραήλ·
- 22 επειδή, δεν πίστεψαν στον Θεό, ούτε έλπισαν στη σωτηρία του·
- 23 ενώ πρόσταξε τα σύννεφα από πάνω, και άνοιξε τις πόρτες τού ουρανού,
- 24 και έβρεξε σ' αυτούς μάννα για να φάνε, και σιτάρι ουρανού έδωσε σ' αυτούς·
- 25 ψωμί αγγέλων έφαγε ο άνθρωπος· τους έστειλε τροφή μέχρι χορτασμού.
- 26 Σήκωσε ανατολικόν άνεμο στον ουρανό και με τη δύναμή του έφερε τον νοτιά·
- 27 και έβρεξε επάνω τους κρέας σαν το χώμα, και φτερωτά πτηνά σαν την άμμο τής θάλασσας·
- 28 και έκανε να πέσουν στο μέσον τού στρατοπέδου τους, ολόγουρα από τις σκηνές τους.
- 29 Και έφαγαν, και χόρτασαν υπερβολικά· και έφερε σ' αυτούς την επιθυμία τους·
- 30 δεν είχαν χωριστεί από την επιθυμία τους. Το φαγητό τους ήταν ακόμα στο στόμα τους,
- 31 και η οργή τού Θεού ανέβηκε εναντίον τους, και φόνευσε τους μεγαλύτερους απ' αυτούς, και κατέβαλε τους εκλεκτούς τού Ισραήλ.
- 32 Σε όλα αυτά, αμάρτησαν ακόμα, και δεν πίστεψαν στα θαυμάσιά του.
- 33 Γι' αυτό, κατανάλωσε σε ματαιότητα τις ημέρες τους, και τα χρόνια τους σε ταραχή.
- 34 Όταν τους θανάτωνε, τότε τον ζητούσαν, και επέστρεφαν, και έτρεχαν πρόθυμα⁵⁹ στον Θεό·
- 35 και θυμόνταν ότι ο Θεός ήταν το φρούριό τους, και ο Θεός ο ύψιστος ο λυτρωτής τους.
- 36 Αλλά, τον κολάκευαν με το στόμα τους, και με τη γλώσσα τους ψεύδονταν σ' αυτόν·

- 37 η καρδιά τους, όμως, δεν ήταν ευθεία μαζί του, και δεν ήσαν πιστοί στη διαθήκη του.
- 38 Αυτός, όμως, επειδή ήταν οικτίρμονας, συγχώρησε την ανομία τους, και δεν τους αφάνισε· αλλά πολλές φορές ανέστελλε τον θυμό του, και δεν διέγειρε ολόκληρη την οργή του·
- 39 και θυμήθηκε ότι ήσαν σάρκα· άνεμος, που παρέρχεται, και δεν επιστρέφει.
- 40 Πόσες φορές τον παρόξυναν στην έρημο, και τον παρόργισαν μέσα σε άνυδρη γη,
- 41 και στράφηκαν, και πείραξαν τον Θεό, και παρόξυναν τον Άγιο του Ισραήλ!
- 42 Δεν θυμήθηκαν το χέρι του, την ημέρα κατά την οποία τους λύτρωσε από τον εχθρό·
- 43 πώς έδειξε στην Αίγυπτο τα σημεία του, και τα θαυμάσιά του στην πεδιάδα Τάνη·
- 44 και μετέτρεψε σε αίμα τούς ποταμούς τους, και τα ρυάκια τους, για να μη πιουν.
- 45 Έστειλε επάνω τους κυνόμυγα, και τους κατέφαγε, και βατράχια, και τους αφάνισε.
- 46 Και παρέδωσε τους καρπούς τους στον βρούχο, και τους κόππους τους στην ακρίδα.
- 47 Αφάνισε κυριολεκτικά τα αμπέλια τους με χαλάζι, και τις συκομουριές τους με πέτρες από χαλάζι·
- 48 και παρέδωσε τα κτήνη τους στο χαλάζι, και τα κοπάδια τους στους κεραυνούς.
- 49 Έστειλε επάνω τους την έξαψη του θυμού του, την αγανάκτηση, και την οργή, και τη θλίψη, αποστέλλοντάς τα διαμέσου κακοποιών αγγέλων.
- 50 Άνοιξε δρόμο στην οργή του· δεν λυπήθηκε από τον θάνατο την ψυχή τους, και παρέδωσε τη ζωή τους σε θανατικό·
- 51 και πάταξε κάθε πρωτότοκο στην Αίγυπτο, την απαρχή τής δύναμής τους στις σκηνές τού Χαμ·
- 52 και από εκεί σήκωσε τον λαό του σαν πρόβατα, και τους οδήγησε σαν κοπάδι στην έρημο·
- 53 και τους οδήγησε με ασφάλεια, και δεν δείλιασαν· τους εχθρούς τους, όμως, τους σκέπασε η θάλασσα.
- 54 Και τους έβαλε μέσα στο όριο της αγιότητάς του, τούτο το βουνό, που απέκτησε το δεξί του χέρι·

55 και έδιωξε από μπροστά τους τα έθνη και τα μοίρασε ως κληρονομιά με σχοινί, και κατοίκησε τις φυλές τού Ισραήλ στις σκηνές τους.

56 Και όμως, πείραξαν και παρόξυναν τον Θεό τον ύψιστο, και δεν φύλαξαν τα μαρτύριά του·

57 αλλά στράφηκαν, και φέρθηκαν άπιστα, όπως στράφηκαν οι πατέρες τους· στράφηκαν ως στρεβλό τόξο·

58 και τον παρόργισαν με τους ψηλούς τους τόπους, και με τα γλυπτά τους τον διέγειραν σε ζηλοτυπία.

59 Ο Θεός άκουσε, και οργίστηκε με το παραπάνω, και βδελύχθηκε τον Ισραήλ υπερβολικά·

60 και εγκατέλειψε τη σκηνή τού Σηλώ, τη σκηνή όπου κατοίκησε ανάμεσα στους ανθρώπους·

61 και παρέδωσε τη δύναμή του σε αιχμαλωσία, και τη δόξα του στο χέρι τού εχθρού·

62 και παρέδωσε τον λαό του σε ρομφαία, και οργίστηκε πολύ ενάντια στην κληρονομιά του·

63 τους νέους τους, κατέφαγε φωτιά, και οι παρθένες τους δεν παντρεύτηκαν· 60

64 οι ιερείς τους έπεσαν με μάχαιρα, και οι χήρες τους δεν πένθησαν.

65 Τότε, σηκώθηκε ο Κύριος σαν από ύπνο· σαν άνθρωπος δυνατός, που βοά από κρασί·

66 και πάταξε τους εχθρούς του προς τα πίσω· έβαλε επάνω τους αιώνια ντροπή.

67 Και απέρριψε τη σκηνή τού Ιωσήφ, και δεν διάλεξε τη φυλή τού Εφραίμ·

68 αλλά διάλεξε τη φυλή τού Ιούδα, το βουνό τής Σιών, που το αγάπησε.

69 Και οικοδόμησε το αγιαστήριό του σαν ψηλά παλάτια, σαν τη γη, που τη θεμελίωσε στον αιώνα.

70 Και διάλεξε τον Δαβίδ τον δούλο του, και τον πήρε από τα κοπάδια των προβάτων·

71 τον έφερε πίσω από τα πρόβατα που θηλάζουν, για να ποιμαίνει τον Ιακώβ τον λαό του, και τον Ισραήλ την κληρονομιά του·

72 και τους ποίμανε σύμφωνα με την ακακία τής καρδιάς του· και με τη σύνεση των χεριών του τους οδήγησε.

ΨΑΛΜΟΙ 79

- ¹ ΘΕΕ, έθνη ήρθαν στην κληρονομιά σου· μόλυναν τον ναό σου τον άγιο· έκαναν την Ιερουσαλήμ έναν σωρό από ερείπια·
- ² έδωσαν τα πτώματα των δούλων σου για βρώση στα πουλιά τού ουρανού, τη σάρκα των οσίων σου στα θηρία τής γης.
- ³ Ξέχυσαν το αίμα τους σαν νερό ολόγυρα από την Ιερουσαλήμ, και δεν υπήρχε αυτός που θάβει.
- ⁴ Γίναμε όνειδος στους γείτονές μας, γελοιοποίηση και χλευασμός στους γύρω μας.
- ⁵ Μέχρι πότε, Κύριε; Θα οργίζεσαι για πάντα; Θα καίει η ζηλοτυπία σου σαν φωτιά;
- ⁶ Ξέχυσε την οργή σου επάνω στα έθνη, που δεν σε γνωρίζουν, και επάνω στα βασίλεια, που δεν επικαλέστηκαν το όνομά σου·
- ⁷ επειδή, κατέφαγαν τον Ιακώβ, και ερήμωσαν το κατοικητήριό του.
- ⁸ Να μη θυμηθείς τις αμαρτίες των αρχαίων εναντίον μας· ας μας προφτάσουν γρήγορα οι οικτιρμοί σου, επειδή ταπεινωθήκαμε υπερβολικά.
- ⁹ Βοήθησέ μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, ένεκα της δόξας τού ονόματός σου· και ελευθέρωσέ μας, και γίνε ελεήμονας στις αμαρτίες μας, ένεκα του ονόματός σου.
- ¹⁰ Γιατί να πουν τα έθνη: Πού είναι ο Θεός τους; Ας γνωριστεί στα έθνη, μπροστά μας, η εκδίκηση του αίματος των δούλων σου που χύθηκε.
- ¹¹ Ας έρθει μπροστά σου ο στεναγμός τών δεσμίων· σύμφωνα με τη μεγαλοσύνη τού βραχίονά σου, σώσε τούς καταδικασμένους σε θάνατο·
- ¹² και απόδωσε στους γείτονές μας επταπλάσια στον κόρφο τους τον ονειδισμό τους, με τον οποίο σε ονείδισαν, Κύριε.
- ¹³ Εμείς, όμως, ο λαός σου, και τα πρόβατα της βοσκής σου, θα σε δοξολογούμε στον αιώνα· από γενεά σε γενεά θα αναγγέλλουμε την αίνεσή σου.

ΨΑΛΜΟΙ 8ο

- ¹ ΔΩΣΕ ακρόαση, εσύ που ποιμαίνεις τον Ισραήλ, εσύ που οδηγείς τον Ιωσήφ σαν κοπάδι· εμφανίσου, εσύ που κάθεσαι επάνω στα χερουβείμ.
- ² Μπροστά στον Εφραΐμ, και τον Βενιαμίν, και τον Μανασσή, διέγειρε τη δύναμή σου, και έλα προς σωτηρία μας.
- ³ Επίστρεψέ μας, Θεέ, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.
- ⁴ Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, μέχρι πότε θα οργίζεσαι ενάντια στην προσευχή του λαού σου;

- 5 Τους τρέφεις με ψωμί δακρύων, και τους ποτίζεις με άφθονα δάκρυα.
- 6 Μας έκανες έριδα στους γείτονές μας· και οι εχθροί μας γελούν μεταξύ τους.
- 7 Επίστρεψέ μας, Θεέ των δυνάμεων, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.
- 8 Από την Αίγυπτο μετακόμισες άμπελο· έδιωξες έθνη, και τη φύτεψες.
- 9 Ετοίμασες μπροστά της τόπο, και τη ρίζωσες βαθιά· και γέμισε τη γη.
- 10 Σκεπάστηκαν τα βουνά από τη σκιά της, και οι αναδενδράδες της ήσαν σαν τους ψηλούς κέδρους.
- 11 Έχει απλώσει τα κλήματά της μέχρι τη θάλασσα, και τα βλαστάρια της μέχρι τον ποταμό.
- 12 Γιατί γκρέμισες τους φραγμούς της, και την τρυγούν όλοι όσοι διαβαίνουν τον δρόμο;
- 13 Την ερημώνει ο αγριόχοιρος από το δάσος, και την καρπώνεται το θηρίο τού χωραφιού.
- 14 Επίστρεψε, παρακαλούμε, Θεέ των δυνάμεων· επίβλεψε από τον ουρανό, και δεξ, και κάνε επίσκεψη σ' αυτή την άμπελο,
- 15 και το φυτό, που η δεξιά σου φύτεψε, και τον βλαστό, τον οποίο ισχυροποίησες για τον εαυτό σου.
- 16 Κάηκε με φωτιά· κόπηκε· χάθηκαν από την επιτίμηση του προσώπου σου.
- 17 Ας είναι το χέρι σου επάνω στον άνδρα τής δεξιάς σου· επάνω στον γιο τού ανθρώπου, που έκανες δυνατόν για τον εαυτό σου.
- 18 Και εμείς δεν θα ξεκλίνουμε από σένα· ζωοποίησέ μας, και θα επικαλούμαστε το όνομά σου.
- 19 Επίστρεψέ μας, Κύριε των δυνάμεων· επίλαμψε το πρόσωπό σου, και θα λυτρωθούμε.

ΨΑΛΜΟΙ 81

- 1 ΨΑΛΤΕ με ευφροσύνη στον Θεό, τη δύναμή μας· αλαλάξτε στον Θεό τού Ιακώβ.
- 2 Υψώστε ψαλμωδία, και χτυπάτε τύμπανο, τερπνή κιθάρα μαζί με ψαλτήρι.
- 3 Σαλπίστε σάλπιγγα σε νεομηνία, σε ορισμένον καιρό, στην ημέρα τής γιορτής μας.
- 4 Επειδή, αυτό είναι πρόσταγμα στον Ισραήλ, νόμος τού Θεού τού Ιακώβ.

⁵ Το διέταξε αυτό για μαρτυρία στον Ιωσήφ, όταν βγήκε ενάντια στην Αίγυπτο· όπου άκουσα γλώσσα, που δεν την ήξερα·

⁶ απομάκρυνα τον ώμο του από το φορτίο· τα χέρια του σταμάτησαν από κοφίνι·

⁷ σε καιρό θλίψης με επικαλέστηκες, και σε λύτρωσα· σου αποκρίθηκα από τον απόκρυφο τόπο τής βροντής· σε δοκίμασα στα νερά τής αντιλογίας. (Διάψαλμα).

⁸ Άκουσε, λαέ μου, και θα διαμαρτυρηθώ εναντίον σου· Ισραήλ, αν με ακούσεις,

⁹ ας μη υπάρχει σε σένα ξένος θεός, και μη προσκυνήσεις αλλότριον θεό.

¹⁰ Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε ανέβασε από τη γη τής Αιγύπτου· πλάτυνε το στόμα σου, και θα το γεμίσω.

¹¹ Αλλά, ο λαός μου δεν άκουσε τη φωνή μου, και ο Ισραήλ δεν με πρόσεξε.

¹² Γι' αυτό, τους παρέδωσα στις επιθυμίες τής καρδιάς τους· και περπάτησαν στις δικές τους βουλές.

¹³ Είθε να με άκουγε ο λαός μου, και ο Ισραήλ να περπατούσε στους δρόμους μου!

¹⁴ Αμέσως θα είχα καταβάλει τους εχθρούς τους, και ενάντια σ' αυτούς, που τους θλίσουν, θα είχα στρέψει το χέρι μου.

¹⁵ Αυτοί που μισούν τον Κύριο, θα αποτύχαιναν εναντίον του· ενώ, ο καιρός εκείνων θα διέμενε πάντοτε·

¹⁶ και θα τους έτρεφε με το πάχος τού σιταριού, και θα σε χόρταινα με μέλι από πέτρα.

ΨΑΛΜΟΙ 82

¹ Ο ΘΕΟΣ στέκεται όρθιος στη σύναξη των δυνατών· θα κρίνει ανάμεσα στους θεούς.

² Μέχρι πότε θα κρίνετε άδικα, και θα προσωποληπτείτε τούς ασεβείς; (Διάψαλμα).

³ Κρίνετε τον φτωχό και τον ορφανό· πράξτε δικαιοσύνη στον θλιμμένο και τον πέννητα.

⁴ Ελευθερώνετε τον φτωχό και τον πέννητα· λυτρώνετέ τον από χέρι ασεβών.

⁵ Δεν γνωρίζουν ούτε καταλαβαίνουν· περπατούν σε σκοτάδι· όλα τα θεμέλια της γης κλονίζονται.

⁶ Εγώ είπα: Θεοί είστε εσείς, και όλοι γιοι τού Υψίστου·

⁷ εσείς, όμως, πεθαίνετε σαν άνθρωποι, και πέφτετε σαν ένας από τους άρχοντες.

⁸ Σήκω, Θεέ, κρίνε τη γη· επειδή, εσύ θα κληρονομήσεις ολοκληρωτικά όλα τα έθνη.

ΨΑΛΜΟΙ 83

¹ ΘΕΕ, να μη σιωπήσεις, να μη σιγήσεις, και να μη ησυχάσεις, Θεέ.

² Επειδή, δες, οι εχθροί σου θορυβούν, και αυτοί που σε μισούν, σήκωσαν ψηλά το κεφάλι.

³ Πήραν κακή βουλή ενάντια στον λαό σου, και συμβουλευθήκαν ενάντια στους εκλεκτούς σου.

⁴ Είπαν: Ελάτε, και ας τους εξολοθρεύσουμε από το να είναι έθνος· και το όνομα του Ισραήλ ας μη αναφέρεται πλέον.

⁵ Επειδή, με σύμφωνη γνώμη συμβουλευθήκαν μαζί· συμμάχησαν εναντίον σου·

⁶ οι σκηνές τού Εδώμ, και οι Ισμαηλίτες· ο Μωάβ και οι Αγαρηνοί·

⁷ ο Γεβάλ, και ο Αμμών, και ο Αμαλήκ· οι Φιλισταίοι, μαζί μ' αυτούς που κατοικούν την Τύρο.

⁸ Και αυτός ο Ασσοúr ενώθηκε μαζί τους· βοήθησαν τους γιους τού Λωτ. (Διάψαλμα).

⁹ Κάνε σ' αυτούς όπως στους Μαδιανίτες, όπως στον Σισάρα, όπως στον Ιαβείν στον χείμαρρο Κεισών·

¹⁰ που απολέστηκαν στην Ενδώρ· έγιναν κοπριά για τη γη.

¹¹ Κάνε τούς άρχοντές τους σαν τον Ωρήβ και σαν τον Ζηβ· και σαν τον Ζεβεέ και σαν τον Σαλμανά, όλους τούς αρχηγούς τους·

¹² που είπαν: Ας κληρονομήσουμε για τον εαυτό μας τα κατοικητήρια του Θεού.

¹³ Θεέ μου, κάν' τους σαν τροχό, σαν άχυρο μπροστά στον άνεμο.

¹⁴ Όπως η φωτιά καίει το δάσος, και όπως η φλόγα κατακαίει τα βουνά,

¹⁵ έτσι να τους καταδιώξεις με την ανεμοζάλη σου, και με τον ανεμοστρόβιλό σου, κατατρώμαξέ τους.

¹⁶ Να γεμίσεις με ατιμία τα πρόσωπά τους, και θα ζητήσουν, Κύριε, το όνομά σου.

¹⁷ Ας ντροπιαστούν και ας ταραχτούν για πάντα· και ας ντραπούν, και ας απολεστούν·

¹⁸ και ας γνωρίσουν ότι εσύ, του οποίου το όνομα είναι Κύριος, είσαι ο μόνος Ὑψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη.

ΨΑΛΜΟΙ 84

- ¹ ΠΟΣΟ αγαπητές είναι οι σκηνές σου, Κύριε των δυνάμεων!
- ² Επιποθεί, και μάλιστα λιποθυμεί η ψυχή μου για τις αυλές τού Κυρίου· η καρδιά μου και η σάρκα μου χαίρονται υπερβολικά για τον ζωντανό Θεό.
- ³ Ναι, το σπουργίτι βρήκε κατοικία, και η τρυγώνα φωλιά για τον εαυτό της, όπου βάζει τα νεογέννητά της, τα θυσιαστήριά σου, Κύριε των δυνάμεων, Βασιλιά μου, και Θεέ μου.
- ⁴ Μακάριοι εκείνοι που κατοικούν στον οίκο σου· θα σε αινοούν πάντοτε. (Διάψαλμα).
- ⁵ Μακάριος ο άνθρωπος, του οποίου η δύναμη είναι σε σένα· στην καρδιά των οποίων είναι οι δρόμοι σου·
- ⁶ οι οποίοι, καθώς διαβαίνουν μέσα από την κοιλάδα τού κλαυθμώνα, την κάνουν πηγή νερών· και η βροχή ακόμα γεμίζει τούς λάκκους.
- ⁷ Προχωρούν από δύναμη σε δύναμη· κάθε ένας απ' αυτούς φαίνεται μπροστά στον Θεό στη Σιών.
- ⁸ Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, εισάκουσε την προσευχή μου· δώσε ακρόαση, Θεέ τού Ιακώβ. (Διάψαλμα).
- ⁹ Δες, Θεέ, η ασπίδα μας, και επίβλεψε στο πρόσωπο του χρισμένου σου.
- ¹⁰ Επειδή, καλύτερη είναι μία ημέρα στις αυλές σου, παρά χιλιάδες· θα προτιμούσα να είμαι θυρωρός στον οίκο τού Θεού μου, παρά να κατοικώ στις σκηνές τής πονηρίας.
- ¹¹ Επειδή, ήλιος και ασπίδα είναι ο Κύριος ο Θεός· χάρη και δόξα θα δώσει ο Κύριος· δεν θα στερήσει από κανένα αγαθό αυτούς που περπατούν με ακακία.
- ¹² Κύριε των δυνάμεων, μακάριος ο άνθρωπος που ελπίζει σε σένα.

ΨΑΛΜΟΙ 85

- ¹ ΕΥΑΡΕΣΤΗΘΗΚΕΣ, Κύριε, στη γη σου· έφερες από την αιχμαλωσία τον Ιακώβ.
- ² Συγχώρεσες την ανομία τού λαού σου· σκέπασες όλες τις αμαρτίες τους. (Διάψαλμα).
- ³ Κατέπαυσες όλη την οργή σου· έστρεψες το πρόσωπό σου από την οργή τού θυμού σου.

- ⁴ Επίστρεψέ μας, Θεέ τής σωτηρίας μας, και κατάπαυσε τον θυμό σου εναντίον μας.
- ⁵ Θα είσαι για πάντα οργισμένος μαζί μας; Θα επεκτείνεις την οργή σου από γενεά σε γενεά;
- ⁶ Δεν θα μας ζωογονήσεις ξανά, για να ευφραίνεται ο λαός σου σε σένα;
- ⁷ Δείξε σε μας, Κύριε, το έλεός σου, και δώσε σε μας τη σωτηρία σου.
- ⁸ Θα ακούσω τι θα μιλήσει ο Κύριος ο Θεός· επειδή, θα μιλήσει ειρήνη στον λαό του, και στους οσίους του· και ας μη επιστρέψουν σε αφροσύνη.
- ⁹ Βέβαια, κοντά σ' εκείνους που τον φοβούνται είναι η σωτηρία του, για να κατοικεί δόξα στη γη μας.
- ¹⁰ Έλεος και αλήθεια συναπαντήθηκαν· δικαιοσύνη και ειρήνη φιλήθηκαν.
- ¹¹ Αλήθεια θα αναβλαστήσει από τη γη· και δικαιοσύνη θα σκύψει από τον ουρανό.
- ¹² Ο Κύριος, βέβαια, θα δώσει το αγαθό· και η γη μας θα δώσει τον καρπό της.
- ¹³ Δικαιοσύνη θα προπορεύεται μπροστά του, και θα τη βάλει στον δρόμο των βημάτων του.

ΨΑΛΜΟΙ 86

- ¹ ΣΤΡΕΨΕ, Κύριε, το αυτί σου· εισάκουσέ με, επειδή εγώ είμαι φτωχός και πένητας.
- ² Φύλαξε την ψυχή μου, επειδή είμαι όσιος· εσύ, Θεέ μου, σώσε τον δούλο σου, που ελπίζει σε σένα.
- ³ Ελέησέ με, Κύριε, επειδή σε σένα κράζω όλη την ημέρα.
- ⁴ Εύφρανε την ψυχή τού δούλου σου, επειδή, Κύριε, προς εσένα υψώνω την ψυχή μου.
- ⁵ Επειδή εσύ, Κύριε, είσαι αγαθός, και εύσπλαχνος, και πολυέλεος σε όλους εκείνους που σε επικαλούνται.
- ⁶ Δώσε ακρόαση, Κύριε, στην προσευχή μου, και πρόσεξε στη φωνή των δεήσεών μου.
- ⁷ Σε ημέρα θλίψης θα σε επικαλούμαι, επειδή θα με εισακούς.
- ⁸ Δεν υπάρχει όμοιός σου ανάμεσα στους θεούς, Κύριε· ούτε έργα όμοια με τα έργα σου.
- ⁹ Όλα τα έθνη, που έκανες, θάρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου, Κύριε, και θα δοξάσουν το όνομά σου·

- ¹⁰ επειδή, είσαι μεγάλος, και κάνεις θαυμαστά έργα· εσύ είσαι ο μόνος Θεός.
- ¹¹ Δίδαξέ με, Κύριε, τον δρόμο σου, και θα περπατώ στην αλήθεια σου· προσήλωνα την καρδιά μου στον φόβο τού ονόματός σου.
- ¹² Θα σε αινώ, Κύριε ο Θεός μου, με όλη την καρδιά μου, και θα δοξάζω το όνομά σου στον αιώνα·
- ¹³ επειδή, το έλεός σου επάνω μου είναι μεγάλο· και ελευθέρωσες την ψυχή μου από κατώτατον άδη.
- ¹⁴ Θεέ, οι υπερήφανοι σηκώθηκαν εναντίον μου, και οι συγκεντρώσεις των βιαστών ζήτησαν την ψυχή μου· και δεν σε έβαλαν μπροστά τους.
- ¹⁵ Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι Θεός οικτίρμονας, και ελεήμονας, μακρόθυμος, και πολυέλεος, και αληθινός.
- ¹⁶ Επίβλεψε επάνω μου, και ελέησέ με· δώσε τη δύναμή σου στον δούλο σου, και σώσε τον γιο τής δούλης σου.
- ¹⁷ Κάνε σε μένα κάποιο σημείο προς αγαθό, για να δουν αυτοί που με μισούν, και να ντροπιαστούν· επειδή εσύ, Κύριε, με βοήθησες, και με παρηγόρησες.

ΨΑΛΜΟΙ 87

- ¹ ΤΟ θεμέλιό του είναι στα άγια βουνά.
- ² Αγαπάει ο Κύριος τις πύλες τής Σιών, περισσότερο από όλα τα σκηνώματα του Ιακώβ.
- ³ Ένδοξα μιλήθηκαν για σένα, πόλη τού Θεού. (Διάψαλμα).
- ⁴ Θα αναφέρω τη Ραάβ, και τη Βαβυλώνα, ανάμεσα σ' εκείνους που με γνωρίζουν· δεσ, η Παλαιστίνη, και η Τύρος, μαζί με την Αιθιοπία· αυτός γεννήθηκε εκεί.
- ⁵ Και για τη Σιών θα πουν: Αυτός και εκείνος γεννήθηκε σ' αυτή· και ο ίδιος ο Ύψιστος θα τη στερεώσει.
- ⁶ Ο Κύριος θα αριθμήσει, όταν καταγράψει τούς λαούς, ότι αυτός γεννήθηκε εκεί. (Διάψαλμα).
- ⁷ Και οι υμνωδοί, καθώς και οι παίκτες⁶³ των οργάνων, θα λένε: Όλες οι πηγές μου είναι σε σένα.

ΨΑΛΜΟΙ 88

- ¹ ΚΥΡΙΕ, ο Θεός τής σωτηρίας μου, ημέρα και νύχτα έκραξα μπροστά σου·
- ² ας έρθει μπροστά σου η προσευχή μου· στρέψε το αυτί σου στην κραυγή μου·

- ³ επειδή, η ψυχή μου γέμισε από κακά, και η ψυχή μου πλησιάζει στον άδη.
- ⁴ Συγκαταριθμήθηκα μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο· έγινα σαν άνθρωπος που δεν έχει δύναμη·
- ⁵ εγκαταλειμμένος ανάμεσα στους νεκρούς, όπως οι θανατωμένοι, που κείτονται στον τάφο, τους οποίους δεν τους θυμάσαι πλέον, και οι οποίοι αποκόπηκαν από το χέρι σου.
- ⁶ Με έβαλες στον κατώτατο λάκκο, στο σκοτάδι, στα βάθη.
- ⁷ Επάνω μου στηρίχτηκε ο θυμός σου, και επάνω μου έφερες όλα τα κύματά σου. (Διάψαλμα).
- ⁸ Απομάκρυνες⁶⁵ από μένα τούς γνωστούς μου· βδέλυγμα με έκανες σ' αυτούς· αποκλείστηκα, και δεν μπορώ να βγω έξω.
- ⁹ Το μάτι μου ατόνησε από τη θλίψη· σε επικαλέστηκα, Κύριε, όλη την ημέρα· άπλωσα σε σένα τα χέρια μου.
- ¹⁰ Μήπως θα κάνεις θαυμαστά έργα στους νεκρούς; Ή, μήπως θα σηκωθούν οι νεκροί και θα σε αινέσουν; (Διάψαλμα).
- ¹¹ Μήπως στον τάφο θα διηγούνται το έλεός σου ή την αλήθεια σου μέσα στη φθορά;
- ¹² Μήπως θα γίνουν γνωστά τα θαυμαστά σου έργα στο σκοτάδι, και η δικαιοσύνη σου στον τόπο τής λησμονιάς;
- ¹³ Εγώ, όμως, έκραξα σε σένα, Κύριε· και το πρωί η προσευχή μου θα σε προφτάσει.
- ¹⁴ Γιατί, Κύριε, απορρίπτεις την ψυχή μου, αποκρύπτεις το πρόσωπό σου από μένα;
- ¹⁵ Είμαι θλιμμένος και βρίσκομαι σε αγωνία θανάτου από τη νιότη μου· δοκιμάζω τους φόβους σου, και βρίσκομαι σε αμηχανία.
- ¹⁶ Επάνω μου πέρασαν όλα τα είδη τής οργής⁶⁶ σου· οι τρόμοι σου με αφάνισαν.
- ¹⁷ Με περιτριγύρισαν σαν νερά, όλη την ημέρα· με περικύκλωσαν μαζί.
- ¹⁸ Απομάκρυνες από μένα τον αγαπητό και τον φίλο· οι γνωστοί μου δεν φαίνονται.⁶⁷

ΨΑΛΜΟΙ 89

- ¹ ΘΑ ψάλλω τα ελέη τού Κυρίου στον αιώνα· με το στόμα μου θα αναγγέλλω την αλήθεια σου σε γενεά και γενεά.

- ² Επειδή, είπα: Το έλεός σου θα θεμελιωθεί στον αιώνα· στους ουρανούς θα θεμελιώσεις την αλήθεια σου.
- ³ «Έκανα διαθήκη με τον εκλεκτό μου· ορκίστηκα στον Δαβίδ τον δούλο μου·
- ⁴ θα στερεώσω το σπέρμα σου στον αιώνα, και θα οικοδομήσω τον θρόνο σου σε γενεά και γενεά»· (Διάψαλμα)·
- ⁵ και οι ουρανοί θα υμνούν τα θαυμάσιά σου, Κύριε· και η αλήθεια σου θα εξυμνείται στη σύναξη των αγίων.
- ⁶ Επειδή, ποιος μπορεί να εξισωθεί στον ουρανό με τον Κύριο; Ποιος ανάμεσα στους γιους των δυνατών μπορεί να ομοιωθεί με τον Κύριο;
- ⁷ Ο Θεός είναι υπερβολικά φοβερός στη βουλή των αγίων, και σεβαστός σε όλους όσους βρίσκονται ολόγυρά του.
- ⁸ Κύριε, Θεέ των δυνάμεων, ποιος είναι όμοιός σου; Είσαι δυνατός, Κύριε, και η αλήθεια σου είναι ολόγυρά σου.
- ⁹ Εσύ δεσπάζεις την έπαρση της θάλασσας· όταν σηκώνονται τα κύματά της, εσύ τα ταπεινώνεις.
- ¹⁰ Εσύ σύντριψες τη Ραάβ σαν τραυματία· με τον βραχίονα της δύναμής σου διασκόρπισες τους εχθρούς σου.
- ¹¹ Δικοί σου είναι οι ουρανοί, και δική σου είναι η γη· την οικουμένη και το πλήρωμά της, εσύ τα θεμελίωσες.
- ¹² Τον βορρά και τον νότο, εσύ τους έκτισες· το Θαβώρ και το Αερμών θα χαίρονται υπερβολικά στο όνομά σου.
- ¹³ Έχεις ισχυρό τον βραχίονα· το χέρι σου είναι κραταιό· το δεξί σου χέρι είναι υψηλό.
- ¹⁴ Η δικαιοσύνη και η κρίση είναι η βάση τού θρόνου σου· το έλεος και η αλήθεια θα προπορεύονται μπροστά από το πρόσωπό σου.
- ¹⁵ Μακάριος ο λαός που γνωρίζει αλαλαγμό· θα περπατούν, Κύριε, στο φως τού προσώπου σου.
- ¹⁶ Στο όνομά σου θα αγάλλονται όλη την ημέρα· και στη δικαιοσύνη σου θα υψωθούν.
- ¹⁷ Επειδή, εσύ είσαι το καύχημα της δύναμής τους· και με την ευμένειά σου θα υψωθεί το κέρας μας.
- ¹⁸ Επειδή, ο Κύριος είναι η ασπίδα μας· ο Άγιος του Ισραήλ, ο βασιλιάς μας.
- ¹⁹ Τότε, μίλησες στον όσιό σου με όραμα, και είπες: Έβαλα βοήθεια επάνω στον δυνατό· ύψωσα έναν εκλεκτό από τον λαό·
- ²⁰ βρήκα τον Δαβίδ τον δούλο μου· τον έχρισα με το άγιο λάδι μου·

- 21 το χέρι μου θα τον στερεώνει· και ο βραχίονάς μου θα τον ενδυναμώνει.
- 22 Εχθρός δεν θα υπερισχύσει εναντίον του· ούτε γιος ανομίας θα τον ταλαιπωρήσει.
- 23 Και θα κατακόψω τούς εχθρούς του από μπροστά του· και αυτούς που τον μισούν θα τους κατατροπώσω.
- 24 Μάλιστα, η αλήθεια μου και το έλεός μου θα είναι μαζί του· και στο όνομά μου θα υψωθεί το κέρας του.
- 25 Και θα βάλω το χέρι του επάνω στη θάλασσα, και το δεξί του χέρι επάνω στους ποταμούς.
- 26 Αυτός θα κράξει σε μένα: Είσαι πατέρας μου, Θεός μου, και πέτρα τής σωτηρίας μου.
- 27 Εγώ, βέβαια, θα τον κάνω πρωτότοκό μου, ύψιστον επάνω στους βασιλιάδες τής γης.
- 28 Θα φυλάττω σ' αυτόν το έλεός μου για πάντα, και η διαθήκη μου θα είναι μαζί του στερεή.
- 29 Και θα κάνω ώστε το σπέρμα του να παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως οι ημέρες τού ουρανού.
- 30 Αν οι γιοι του εγκαταλείπουν τον νόμο μου, και δεν περπατήσουν στις κρίσεις μου·
- 31 αν παραβούν τα διατάγματά μου, και δεν φυλάζουν τις εντολές μου·
- 32 τότε, θα επισκεφθώ τις παραβάσεις τους με ράβδο, και τις παρανομίες τους με πληγές.
- 33 Το έλεός μου, όμως, δεν θα αφαιρέσω απ' αυτόν ούτε θα σταθώ αναληθής ενάντια στην αλήθεια μου.
- 34 Δεν θα παραβώ τη διαθήκη μου ούτε θα αθετήσω ό,τι βγήκε από τα χείλη μου.
- 35 Μία φορά ορκίστηκα στην αγιότητά μου, ότι δεν θα ψευστώ στον Δαβίδ.
- 36 Το σπέρμα του θα παραμένει στον αιώνα, και ο θρόνος του όπως ο ήλιος, μπροστά μου·
- 37 θα στερεωθεί στον αιώνα όπως το φεγγάρι, και μάρτυρας πιστός στον ουρανό. (Διάψαλμα).
- 38 Αλλά, εσύ απέβαλες και βδελύχθηκες, οργίστηκες ενάντια στον χρισμένο σου·
- 39 ακύρωσες τη διαθήκη τού δούλου σου· βεβήλωσες το διάδημά του μέχρι τη γη·

- 40 έσπασες τους φραγμούς του μέχρι κάτω·⁶⁹ αφάνισες τα οχυρώματά του·
- 41 τον διαρπάζουν όλοι αυτοί που διαβαίνουν τον δρόμο· καταστάθηκε όνειδος στους γείτονές του·
- 42 ύψωσες το δεξί χέρι εκείνων που ήσαν εναντίον του· εύφρανες τους εχθρούς του·
- 43 μάλιστα, το κοφτερό μέρος της ρομφαίας το άμβλυνες, και δεν τον στερέωσες στη μάχη·
- 44 έκανες να σταματήσει η δόξα του, και έρριξες τον θρόνο του καταγής·
- 45 λιγόστεψες τις ημέρες της νιότης του· τον έντυσες με ντροπή. (Διάψαλμα).
- 46 Μέχρι πότε, Κύριε; Θα κρύβεσαι για πάντα; Θα καίει η οργή σου σαν φωτιά;
- 47 Θυμήσου πόσο σύντομος είναι ο καιρός μου, με ποια ματαιότητα έπλασες όλους τούς γιους των ανθρώπων.
- 48 Ποιος άνθρωπος θα ζήσει, και δεν θα δει θάνατο; Ποιος θα λυτρώσει την ψυχή του από το χέρι τού άδη; (Διάψαλμα).
- 49 Πού είναι, Κύριε, τα αρχαία ελέη σου, τα οποία ορκίστηκες στον Δαβίδ μέσα στην αλήθεια σου;
- 50 Θυμήσου, Κύριε, τον ονειδισμό των δούλων σου, που φέρνω στον κόρφο μου από τόσους πολυάριθμους λαούς·
- 51 με τον οποίο ονείδισαν οι εχθροί σου, Κύριε· με τον οποίο ονείδισαν τα βήματα⁷⁰ του χρισμένου σου.
- 52 Ευλογητός ο Κύριος στον αιώνα. Αμήν, και αμήν.

ΨΑΛΜΟΙ 90

- 1 Κύριε, εσύ έγινες σε μας καταφυγή από γενεά σε γενεά.
- 2 Πριν γεννηθούν τα βουνά, και πλάσεις τη γη και την οικουμένη, και από τον αιώνα μέχρι τον αιώνα, εσύ είσαι ο Θεός.
- 3 Ξαναφέρνεις τον άνθρωπο στο χώμα· και λες: Επιστρέψτε, γιοι των ανθρώπων.
- 4 Επειδή, μπροστά σου 1.000 χρόνια είναι σαν τη χθεσινή ημέρα, που πέρασε, και σαν μία φυλακή⁷² της νύχτας.
- 5 Τους κατακλύζει· είναι σαν όνειρο της αυγής, σαν χορτάρι, που παρέρχεται·
- 6 το πρωί ανθίζει και παρακμάζει· την εσπέρα κόβεται και ξεραίνεται.
- 7 Επειδή, στην οργή σου εκλείπουμε, και στον θυμό σου ταραζόμαστε.

- ⁸ Έβαλες τις ανομίες μας μπροστά σου, τις κρυφές πτυχές μας στο φως τού προσώπου σου.
- ⁹ Επειδή, όλες οι ημέρες μας παρέρχονται στην οργή σου· διατρέχουμε τα χρόνια μας σαν διανόημα.
- ¹⁰ Οι ημέρες τής ζωής μας είναι, στην πραγματικότητα, ^{7,3} 70 χρόνια, και αν είμαστε σε ευρωστία, 80 χρόνια, όμως, και το καλύτερο μέρος τους είναι κόπος και πόνος, επειδή γρήγορα παρέρχεται, και εμείς πετάμε.
- ¹¹ Ποιος γνωρίζει τη δύναμη της οργής σου, και του θυμού σου, ανάλογα με τον φόβο σου;
- ¹² Δίδαξέ μας να μετράμε έτσι τις ημέρες μας, ώστε να προσκολλούμε τις καρδιές μας στη σοφία.
- ¹³ Επίστρεψε, Κύριε· μέχρι πότε; Και γίνε ελεήμονας στους δούλους σου.
- ¹⁴ Χόρτασέ μας με το έλεός σου από το πρωί, και θα αγαλλόμαστε και θα ευφραινόμαστε σε όλες τις ημέρες μας.
- ¹⁵ Εύφρανέ μας, αντί για τις ημέρες κατά τις οποίες μάς έθλιψες, τα χρόνια κατά τα οποία είδαμε κακά.
- ¹⁶ Ας γίνει το έργο σου φανερό στους δούλους σου, και η δόξα σου στους γιους τους·
- ¹⁷ και ας είναι η λαμπρότητα του Κυρίου τού Θεού μας επάνω μας· και το έργο των χεριών μας στερέωνε επάνω μας· ναι, το έργο των χεριών μας, στερέωνέ το.

ΨΑΛΜΟΙ 91

- ¹ ΑΥΤΟΣ που κατοικεί κάτω από τη σκέπη τού Υψίστου, κάτω από τη σκιά τού Παντοκράτορα θα διαμένει.
- ² Θα λέω στον Κύριο: Εσύ είσαι καταφυγή μου, και φρούριό μου· Θεός μου· σ' αυτόν θα ελπίζω.
- ³ Επειδή, αυτός θα σε λυτρώνει από την παγίδα των κυνηγών, και από θανατηφόρο λοιμό.
- ⁴ Με τα φτερά του θα σε σκεπάζει, και κάτω από τις φτερούγες του θα είσαι ασφαλής· η αλήθεια του είναι πανοπλία και ασπίδα.
- ⁵ Από φόβο νυχτερινό δεν θα φοβάσαι, την ημέρα από βέλος που πετάει άσκοπα·
- ⁶ από θανατικό, που περπατάει στο σκοτάδι· από όλεθρο, που ερημώνει μες το μεσημέρι.

- ⁷ Χιλιάδα θα πέφτει από τα αριστερά σου, και μυριάδα από τα δεξιά σου· όμως, σε σένα δεν θα πλησιάζει.
- ⁸ Μονάχα με τα μάτια σου θα θωρείς, και θα βλέπεις την ανταπόδοση των ασεβών.
- ⁹ Επειδή, εσύ, τον Κύριο, την ελπίδα μου, τον Ύψιστο, έκανες καταφύγιό σου,
- ¹⁰ κακό δεν θα συμβαίνει σε σένα, και μάστιγα δεν θα πλησιάζει στη σκηνή σου.
- ¹¹ Επειδή, θα προστάξει στους αγγέλους του για σένα, για να σε διαφυλάττουν σε όλους τούς δρόμους σου.
- ¹² Θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα.
- ¹³ Θα πατήσεις επάνω σε λιοντάρι και επάνω σε οχιά· θα καταπατήσεις νεαρό λιοντάρι και δράκοντα.
- ¹⁴ Επειδή, έβαλε την αγάπη του σε μένα, γι' αυτό θα τον λυτρώσω· θα τον υψώσω, επειδή γνώρισε το όνομά μου.
- ¹⁵ Θα με επικαλείται και θα τον εισακούω· μαζί του θα είμαι στη θλίψη· θα τον λυτρώνω, και θα τον δοξάζω.
- ¹⁶ Θα τον χορτάσω από μακρότητα ημερών, και θα δείξω σ' αυτόν τη σωτηρία μου.

ΨΑΛΜΟΙ 92

- ¹ ΕΙΝΑΙ αγαθό το να δοξολογεί κάποιος τον Κύριο, και να ψαλμωδεί στο όνομά σου, Ύψιστε·
- ² να αναγγέλλει το πρωί το έλεός σου, και την αλήθεια σου κάθε νύχτα.
- ³ με δεκάχορδο όργανο, και με ψαλτήρι, με ωδή και κιθάρα.
- ⁴ Επειδή, με εύφρανες, Κύριε, στα δημιουργήματά σου· θα αγάλλομαι στα έργα των χεριών σου.
- ⁵ Πόσο μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε! Υπερβολικά βαθείς είναι οι συλλογισμοί σου.
- ⁶ Ο άνθρωπος, ο ανόητος, δεν γνωρίζει, και ο μωρός δεν το καταλαβαίνει αυτό·
- ⁷ ότι οι ασεβείς βλασταίνουν σαν χορτάρι, και όλοι οι εργάτες τής ανομίας ανθίζουν, για να αφανιστούν αιώνια.
- ⁸ Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι ύψιστος στον αιώνα.

⁹ Επειδή, δες, οι εχθροί σου, Κύριε, επειδή, δες, οι εχθροί σου θα εξολοθρευτούν· θα διασκορπιστούν όλοι οι εργάτες τής ανομίας.

¹⁰ Αλλά, εσύ θα υψώσεις το κέρας μου, όπως τού μονοκέρατου ζώου· εγώ θα χριστώ με νέο λάδι·

¹¹ και το μάτι μου θα δει την εκδίκηση των εχθρών μου· τα αυτιά μου θα ακούσουν για τους κακοποιούς, που επαναστατούν εναντίον μου.

¹² Ο δίκαιος θα ανθίζει σαν φοίνικας· σαν κέδρος τού Λιβάνου θα αυξάνει.

¹³ Φυτεμένοι στον οίκο τού Κυρίου, θα ανθίζουν στις αυλές τού Θεού μας·

¹⁴ θα καρποφορούν και σ' αυτά τα βαθιά γηρατειά,⁷⁴ θα είναι ακμαίοι⁷⁵ και ανθηροί·

¹⁵ για να αναγγέλλουν ότι ο Κύριος είναι δίκαιος, το φρούριό μου· και δεν υπάρχει σ' αυτόν αδικία.

ΨΑΛΜΟΙ 93

¹ Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· μεγαλοπρέπεια είναι ντυμένος· ο Κύριος είναι ντυμένος με δύναμη, και περιζωσμένος· και στερέωσε την οικουμένη, ώστε δεν θα σαλευτεί.

² Ο θρόνος σου είναι στερεωμένος εξ αρχής· από τον αιώνα υπάρχεις εσύ.

³ Ύψωσαν οι ποταμοί, Κύριε, ύψωσαν οι ποταμοί τη φωνή τους· οι ποταμοί ύψωσαν τα κύματά τους.

⁴ Ο Κύριος, που είναι στους ύψιστους χώρους, είναι δυνατότερος⁷⁶ από τον ήχο πολλών νερών, περισσότερο⁷⁶ από τα δυνατά κύματα της θάλασσας.

⁵ Τα μαρτύριά σου είναι πιστά σε υπερβολικό βαθμό· στον οίκο σου ανήκει αγιότητα, Κύριε, σε μακρότητα ημερών.

ΨΑΛΜΟΙ 94

¹ ΘΕΕ των εκδικήσεων, Κύριε, Θεέ των εκδικήσεων, εμφανίσου.

² Υψώσου, Κριτή τής γης· απόδωσε ανταπόδοση στους υπερήφανους.

³ Μέχρι πότε οι ασεβείς, Κύριε, μέχρι πότε οι ασεβείς θα θριαμβεύουν;

⁴ Μέχρι πότε θα προφέρουν και θα μιλούν σκληρά; Θα καυχώνται οι εργάτες τής ανομίας;

⁵ Κύριε, καταθλίβουν τον λαό σου, και κακοποιούν την κληρονομιά σου.

⁶ Φονεύουν τη χήρα και τον ξένο, και θανατώνουν τούς ορφανούς.

⁷ Και λένε: Δεν θα δει ο Κύριος ούτε θα αντιληφθεί ο Θεός τού Ιακώβ.

- ⁸ Αντιληφθείτε το, εσείς οι άφρονες ανάμεσα στον λαό· και οι μωροί, τότε θα φρονιμεύσετε;
- ⁹ Αυτός που φύτεψε το αυτί, δεν θα ακούσει; Αυτός που έπλασε το μάτι, δεν θα δει;
- ¹⁰ Αυτός που σωφρονίζει τα έθνη, δεν θα ελέγξει; Αυτός που διδάσκει τον άνθρωπο γνώση;
- ¹¹ Ο Κύριος γνωρίζει τούς συλλογισμούς των ανθρώπων, ότι είναι μάταιοι.
- ¹² Μακάριος ο άνθρωπος, που τον σωφρονίζεις, Κύριε, και με τον νόμο σου τον διδάσκεις·
- ¹³ για να τον αναπαύεις από τις ημέρες τής συμφοράς, μέχρις ότου σκαφτεί λάκκος στον ασεβή.
- ¹⁴ Επειδή, ο Κύριος δεν θα απορρίψει τον λαό του, και την κληρονομιά του δεν θα εγκαταλείψει.
- ¹⁵ Επειδή, η κρίση θα επιστρέψει στη δικαιοσύνη, και θα την ακολουθήσουν όλοι οι ευθείς στην καρδιά.
- ¹⁶ Ποιος θα σηκωθεί σε υπεράσπισή μου⁷⁷ ενάντια στους πονηρευόμενους; Ποιος θα παρασταθεί σε υπεράσπισή μου ενάντια στους εργάτες τής ανομίας;
- ¹⁷ Αν ο Κύριος δεν με βοηθούσε, η ψυχή μου παρολίγο θα κατοικούσε στη σιωπή.
- ¹⁸ Όταν έλεγα, γλίστρησε το πόδι μου, το έλεός σου, Κύριε, με βοηθούσε.
- ¹⁹ Στο πλήθος των αμηχανιών τής καρδιάς μου, οι παρηγορίες σου εύφραναν την ψυχή μου.
- ²⁰ Μήπως ο θρόνος τής ανομίας έχει επικοινωνία μαζί σου, που μηχανεύεται αδικία αντί για νόμο;
- ²¹ Αυτοί ορμούν ενάντια στην ψυχή τού δικαίου, και καταδικάζουν αθώο αίμα.
- ²² Ο Κύριος, όμως, είναι σε μένα καταφύγιο· και ο Θεός μου, το φρούριο της ελπίδας μου.
- ²³ Και θα γυρίσει επάνω τους την ανομία τους, και μέσα στην πονηρία τους θα τους αφανίσει· ο Κύριος ο Θεός μας θα τους αφανίσει.

ΨΑΛΜΟΙ 95

- ¹ ΕΛΑΤΕ, ας αγαλλιαστούμε στον Κύριο· ας αλαλάξουμε στο φρούριο της σωτηρίας μας.
- ² Ας προφτάσουμε μπροστά του με δοξολογίες· ας αλαλάξουμε σ' αυτόν με ψαλμούς.

- ³ Επειδή, ο Κύριος είναι Θεός μεγάλος, και Βασιλιάς μεγάλος, περισσότερο από όλους τούς θεούς.
- ⁴ Επειδή, στο δικό του το χέρι είναι τα βάθη τής γης· και τα ύψη των βουνών είναι δικά του.
- ⁵ Επειδή, δική του είναι η θάλασσα, και αυτός την έκανε· και τα χέρια του έπλασαν την ξηρά.
- ⁶ Ελάτε, ας προσκυνήσουμε και ας προσπέσουμε· ας γονατίσουμε μπροστά στον Κύριο, τον Δημιουργό μας.
- ⁷ Επειδή, αυτός είναι ο Θεός μας· και εμείς λαός τής βοσκής του, και πρόβατα του χεριού του. Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,
- ⁸ μη σκληρύνετε την καρδιά σας, όπως τότε στον παροργισμό, όπως την ημέρα τού πειρασμού στην έρημο·
- ⁹ όπου οι πατέρες σας με πείραξαν, με δοκίμασαν, και είδαν τα έργα μου.
- ¹⁰ Σαράντα χρόνια δυσареστήθηκα με εκείνη τη γενεά, και είπα: Αυτός είναι λαός πλανεμένος στην καρδιά, και αυτοί δεν γνώρισαν τους δρόμους μου.
- ¹¹ Γι' αυτό, στην οργή μου ορκίστηκα ότι, δεν θα μπουν μέσα στην ανάπαυσή μου.

ΨΑΛΜΟΙ 96

- ¹ ΨΑΛΤΕ στον Κύριο ένα καινούργιο τραγούδι· ψάλτε στον Κύριο, ολόκληρη η γη.
- ² Ψάλτε στον Κύριο· ευλογείτε το όνομά του· κηρύττετε από ημέρα σε ημέρα τη σωτηρία του.
- ³ Να αναγγείλετε στα έθνη τη δόξα του, σε όλους τούς λαούς τα θαυμαστά του έργα.
- ⁴ Δεδομένου ότι, ο Κύριος είναι μέγας, και υπερβολικά αξιύμνητος· είναι φοβερός, περισσότερο από όλους τούς θεούς.
- ⁵ Επειδή, όλοι οι θεοί των εθνών είναι είδωλα· ο Κύριος, όμως, δημιούργησε τους ουρανούς.
- ⁶ Δόξα και μεγαλοπρέπεια είναι μπροστά του· δύναμη και ωραιότητα στο αγιαστήριό του.
- ⁷ Αποδώστε στον Κύριο, πατριές των λαών, αποδώστε στον Κύριο δόξα και δύναμη.
- ⁸ Αποδώστε στον Κύριο τη δόξα τού ονόματός του· πάρτε προσφορές, και μπείτε μέσα στις αυλές του.

⁹ Προσκυνήστε τον Κύριο στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του· να έχετε φόβο μπροστά από το πρόσωπό του, ολόκληρη η γη.

¹⁰ Πείτε στα έθνη: Ο Κύριος βασιλεύει· η οικουμένη θα είναι σίγουρα στερεωμένη· δεν θα σαλευτεί· αυτός θα κρίνει τούς λαούς με ευθύτητα.

¹¹ Ας ευφραίνονται οι ουρανοί, και ας αγάλλεται η γη· ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της.

¹² Ας χαίρονται οι πεδιάδες, και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτές· τότε θα αγάλλονται όλα τα δέντρα τού δάσους,

¹³ μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται, επειδή έρχεται για να κρίνει τη γη· θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, και τους λαούς με την αλήθεια του.

ΨΑΛΜΟΙ 97

¹ Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει· ας αγάλλεται η γη· ας ευφραίνεται το πλήθος των νησιών.

² Σύννεφο και ομίχλη είναι ολόγυρά του· δικαιοσύνη και κρίση είναι η βάση τού θρόνου του.

³ Φωτιά προπορεύεται μπροστά του, και καταφλέγει από παντού τούς εχθρούς του.

⁴ Οι αστραπές του φωτίζουν την οικουμένη· η γη είδε, και κλονίστηκε.

⁵ Τα βουνά διαλύονται σαν κερί από την παρουσία τού Κυρίου, από την παρουσία τού Κυρίου ολόκληρης της γης.

⁶ Οι ουρανοί αναγγέλλουν τη δικαιοσύνη του, και όλοι οι λαοί βλέπουν τη δόξα του.

⁷ Ας ντραπούν όλοι εκείνοι που λατρεύουν τα γλυπτά, αυτοί που καυχώνται στα είδωλα· προσκυνείτε αυτόν, όλοι οι θεοί.

⁸ Η Σιών άκουσε, και ευφράνθηκε, και οι θυγατέρες τού Ιούδα χάρηκαν για τις κρίσεις σου, Κύριε.

⁹ Επειδή, εσύ, Κύριε, είσαι ύψιστος επάνω σε ολόκληρη τη γη· υπερυψώθηκες υπερβολικά, περισσότερο από όλους τούς θεούς.

¹⁰ Εκείνοι από σας που αγαπάτε τον Κύριο, να μισείτε το κακό· αυτός φυλάττει τις ψυχές των οσίων του· τους ελευθερώνει από το χέρι των ασεβών.

¹¹ Φως σπέρνεται για τον δίκαιο, και ευφροσύνη για τους ευθείς στην καρδιά.

¹² Να ευφραίνεστε, δίκαιοι, στον Κύριο, και να υμνείτε στην ανάμνηση της αγιοσύνης του.

ΨΑΛΜΟΙ 98

- 1** ΝΑ ΨΑΛΕΤΕ στον Κύριο ένα νέο τραγούδι· επειδή, έκανε θαυμαστά έργα· το δεξί του χέρι, και ο βραχίονάς του ο άγιος, ενέργησαν σ' αυτόν σωτηρία.
- 2** Ο Κύριος έκανε γνωστή τη σωτηρία του· μπροστά στα έθνη αποκάλυψε τη δικαιοσύνη του.
- 3** Θυμήθηκε το έλεός του και την αλήθεια του προς τον οίκο Ισραήλ· όλα τα πέρατα της γης είδαν τη σωτηρία τού Θεού μας.
- 4** Αλαλάξτε στον Κύριο, όλη η γη· ευφραίνεστε και αγάλλεστε και ψαλμωδίετε.
- 5** Ψαλμωδίετε στον Κύριο με κιθάρα, με κιθάρα και φωνή ψαλμωδίας.
- 6** Με σάλπιγγες, και με φωνή κεράτινης σάλπιγγας, αλαλάξτε μπροστά στον Βασιλιά Κύριο.
- 7** Ας ηχεί η θάλασσα, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, και αυτοί που κατοικούν μέσα σ' αυτή.
- 8** Οι ποταμοί ας κροτούν τα χέρια, τα βουνά ας αγάλλονται μαζί,
- 9** μπροστά στον Κύριο· επειδή, έρχεται για να κρίνει τη γη· θα κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, και τους λαούς με ευθύτητα.

ΨΑΛΜΟΙ 99

- 1** Ο ΚΥΡΙΟΣ βασιλεύει, ας τρέμουν οι λαοί· αυτός που κάθεται επάνω στα χερουβείμ, ας σειστεί η γη.
- 2** Ο Κύριος είναι μεγάλος στη Σιών, και είναι υψηλός σε όλους τούς λαούς.
- 3** Ας δοξολογούν το μεγάλο και φοβερό όνομά σου, επειδή είναι άγιος·
- 4** και τη δύναμη του βασιλιά, που αγαπάει δικαιοσύνη. Εσύ διόρισες την ευθύτητα, εσύ έκανες κρίση και δικαιοσύνη στον Ιακώβ.
- 5** Να υψώνετε τον Κύριο τον Θεό μας, και να προσκυνείτε στο υποπόδιο των ποδιών του· επειδή, είναι άγιος.
- 6** Ο Μωυσής και ο Ααρών ανάμεσα στους ιερείς του, και ο Σαμουήλ ανάμεσα σ' αυτούς που επικαλούνται το όνομά του, επικαλούνταν τον Κύριο, και αυτός τούς εισάκουγε.
- 7** Μιλούσε σ' αυτούς από στύλο νεφέλης· φύλαξαν τα μαρτύριά του, και τα προστάγματα, που τους έδωσε·
- 8** Κύριε Θεέ μας, εσύ τους εισάκουγες· έγινες σ' αυτούς Θεός συγχωρητικός, όμως και εκδικητής για τις πράξεις τους.
- 9** Να υψώνετε τον Κύριο τον Θεό μας, και να προσκυνείτε στο βουνό του το άγιο· επειδή, ο Κύριος ο Θεός μας είναι άγιος.

ΨΑΛΜΟΙ 100

- 1 ΑΛΑΛΑΞΤΕ στον Κύριο, ολόκληρη η γη.
- 2 Δουλέψτε στον Κύριο με ευφροσύνη· ελάτε μπροστά του με αγαλλίαση.
- 3 Γνωρίστε ότι, ο Κύριος είναι ο Θεός· αυτός έκανε εμάς, και όχι εμείς· εμείς είμαστε λαός του, και πρόβατα της βοσκής του.
- 4 Μπείτε μέσα στις πύλες του με δοξολογία, και στις αυλές του με ύμνο· δοξολογείτε τον· ευλογείτε το όνομά του.
- 5 Επειδή, ο Κύριος είναι αγαθός· το έλεός του παραμένει στον αιώνα, και η αλήθεια του από γενεά σε γενεά.

ΨΑΛΜΟΙ 101

- 1 ΕΛΕΟΣ και κρίση θα ψάλλω· σε σένα, Κύριε, θα ψαλμωδώ.
- 2 Θα είμαι συνετός σε άμωμο δρόμο· πότε θάρθεις σε μένα; Θα περπατώ με ακεραιότητα της καρδιάς μου, μέσα στον οίκο μου.
- 3 Δεν θα βάλω μπροστά στα μάτια μου πονηρό πράγμα· μισώ εκείνους που πράττουν παρανομίες· τίποτε απ' αυτά δεν θα κολληθεί σε μένα.
- 4 Η διεστραμμένη καρδιά θα αποβληθεί από μένα· τον πονηρό δεν θα τον γνωρίζω.
- 5 Εκείνον που καταλαλεί κρυφά τον πλησίον του, αυτόν θα τον εξολοθρεύω· εκείνον που έχει υπερήφανο βλέμμα, και υπερήφανη καρδιά, αυτόν δεν θα τον υποφέρω.
- 6 Τα μάτια μου θα είναι επάνω στους πιστούς τής γης, για να συγκατοικούν μαζί μου· εκείνος που περπατάει σε άμωμο δρόμο, αυτός θα με υπηρετεί.
- 7 Δεν θα κατοικεί στο μέσον τού οίκου μου εκείνος που εργάζεται την απάτη· εκείνος που μιλάει το ψέμα δεν θα στερεωθεί μπροστά στα μάτια μου.
- 8 Κάθε πρωί θα εξολοθρεύω όλους τούς ασεβείς τής γης, για να κόψω ολοκληρωτικά από την πόλη τού Θεού όλους τούς εργάτες τής ανομίας.

ΨΑΛΜΟΙ 102

- 1 ΚΥΡΙΕ, εισάκουσε την προσευχή μου, και η κραυγή μου ας έρθει σε σένα.
- 2 Μη κρύψεις από μένα το πρόσωπό σου· την ημέρα που θλίβομαι, στρέψε σε μένα το αυτί σου· την ημέρα που σε επικαλούμαι, γρήγορα να με εισακούς.
- 3 Επειδή, οι ημέρες μου εξαλείφθηκαν όπως ο καπνός, και τα κόκαλά μου καταξεράθηκαν σαν το φρύγανο.

- ⁴ Η καρδιά μου πληγώθηκε και ξεράθηκε όπως το χορτάρι, ώστε λησμόνησα να τρώω το ψωμί μου.
- ⁵ Από τη φωνή τού στεναγμού μου, κόλλησαν τα κόκαλά μου στο δέρμα μου.
- ⁶ Έγινα όμοιος με τον ερημικό πελεκάνο· έγινα όπως ο νυχτοκόρακας στις ερημιές.
- ⁷ Αγρυπνώ και είμαι σαν σπουργίτι που μονάζει στη σοφίτα.
- ⁸ Όλη την ημέρα με κοροϊδεύουν οι εχθροί μου· αυτοί που μαίνονται, ορκίζονται εναντίον μου.
- ⁹ Επειδή, έφαγα στάχτη σαν ψωμί, και συγκέρασα το ποτό μου με δάκρυα,
- ¹⁰ εξαιτίας τής οργής σου και της αγανάκτησής σου· επειδή, αφού με σήκωσες, με έρριξες κάτω.
- ¹¹ Οι ημέρες μου παρέρχονται σαν σκιά, και εγώ ξεράθηκα σαν το χορτάρι.
- ¹² Εσύ, όμως, Κύριε, παραμένεις αιώνια, και η ενθύμησή σου από γενεά σε γενεά.
- ¹³ Εσύ θα σηκωθείς, θα σπλαχνιστείς τη Σιών· επειδή, είναι καιρός να την ελεήσεις, μια που έφτασε ο διορισμένος καιρός.
- ¹⁴ Δεδομένου ότι, οι δούλοι σου αρέσκονται στις πέτρες της, και σπλαχνίζονται το χώμα της.
- ¹⁵ Τότε, τα έθνη θα φοβηθούν το όνομα του Κυρίου, και όλοι οι βασιλιάδες τής γης θα φοβηθούν τη δόξα σου.
- ¹⁶ Όταν ο Κύριος οικοδομήσει τη Σιών, θα φανεί μέσα στη δόξα του.
- ¹⁷ Θα επιβλέψει στην προσευχή των εγκαταλειμμένων, και δεν θα καταφρονήσει τη δέησή τους.
- ¹⁸ Αυτό θα γραφτεί για την επερχόμενη γενεά· και ο λαός που θα δημιουργηθεί, θα αινεί τον Κύριο.
- ¹⁹ Επειδή, έσκυψε από το ύψος τού αγιαστηρίου του, ο Κύριος επέβλεψε από τον ουρανό επάνω στη γη,
- ²⁰ για να ακούσει τον στεναγμό των αιχμαλώτων, και να ελευθερώσει⁷⁸ τούς καταδικασμένους σε θάνατο·
- ²¹ για να κηρύττουν στη Σιών το όνομα του Κυρίου, και την αίνεσή του στην Ιερουσαλήμ,
- ²² όταν συγκεντρωθούν μαζί τα έθνη και τα βασίλεια, για να είναι δούλοι στον Κύριο.
- ²³ Αδυνάτισε καθ' οδόν τη δύναμή μου· μίκρυνε τον αριθμό των ημερών μου.

²⁴ Εγώ είπα: Θεέ μου, μη με αρπάξεις στα μισά μου χρόνια· τα χρόνια σου είναι σε γενεές γενεών.

²⁵ Αρχικά, Κύριε, εσύ θεμελίωσες τη γη, και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου.

²⁶ Αυτοί θα απολεστούν, εσύ όμως παραμένεις· και όλοι θα παλιώσουν σαν ιμάτιο· θα τους τυλίξεις σαν περικάλυμμα, και θα αλλαχτούν·

²⁷ εσύ, όμως, είσαι ο ίδιος και τα χρόνια σου δεν θα εκλείψουν.

²⁸ Οι γιοι των δούλων σου θα κατοικούν, και το σπέρμα τους θα παραμένει μπροστά σου.

ΨΑΛΜΟΙ 103

¹ ΕΥΛΟΓΕΙ, ω ψυχή μου, τον Κύριο· και κάθε τι που είναι μέσα μου, το όνομά του το άγιο.

² Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο, και μη ξεχνάς όλες τις ευεργεσίες του·

³ αυτόν που συγχωρεί όλες τις ανομίες σου· αυτόν που γιατρεύει όλες τις αρρώστιες σου·

⁴ αυτόν που λυτρώνει από τη φθορά τη ζωή σου· αυτόν που σε στεφανώνει με έλεος και οικτιρμούς·

⁵ αυτόν που χορταίνει τα γηρατειά σου με αγαθά· η νεότητά σου ανανεώνεται σαν τού αετού.

⁶ Ο Κύριος κάνει δικαιοσύνη και κρίση σε όλους εκείνους που αδικούνται.

⁷ Φανέρωσε τους δρόμους του στον Μωυσή, τα έργα του στους γιους Ισραήλ.

⁸ Οικτίρμονας και ελεήμονας είναι ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος.

⁹ Δεν θα δικολογεί για πάντα ούτε θα διατηρεί την οργή του στον αιώνα.

¹⁰ Δεν έκανε σε μας σύμφωνα με τις αμαρτίες μας ούτε ανταπέδωσε σε μας σύμφωνα με τις ανομίες μας.

¹¹ Επειδή, όσο είναι το ύψος τού ουρανού επάνω από τη γη, τόσο μεγάλο είναι το έλεός του σ' αυτούς που τον φοβούνται.

¹² Όσο απέχει η ανατολή από τη δύση, τόσο μακριά από μας έστειλε τις ανομίες μας.

¹³ Καθώς ο πατέρας σπλαχνίζεται τα παιδιά του, έτσι και ο Κύριος σπλαχνίζεται αυτούς που τον φοβούνται.

¹⁴ Επειδή, αυτός γνωρίζει την πλάση μας, θυμάται ότι είμαστε χώμα.

15 Οι ημέρες τού ανθρώπου είναι σαν το χορτάρι· σαν το άνθος τού χωραφιού, έτσι ανθίζει·

16 επειδή, ο άνεμος περνάει από πάνω του, και δεν υπάρχει πλέον· και ο τόπος του δεν το γνωρίζει πλέον.

17 Το έλεος, όμως, του Κυρίου είναι από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα, επάνω σ' αυτούς που τον φοβούνται· και η δικαιοσύνη του επάνω στους γιους των γιων·

18 επάνω σ' εκείνους που τηρούν τη διαθήκη του, και σ' εκείνους που θυμούνται τις εντολές του, για να τις εκπληρώνουν.

19 Ο Κύριος ετοίμασε τον θρόνο του στον ουρανό, και η βασιλεία του δεσπάζει τα πάντα.

20 Ευλογείτε τον Κύριο, άγγελοί του, δυνατοί με δύναμη, εκείνοι που εκτελούν τον λόγο του, εκείνοι που υπακούν στη φωνή τού λόγου του.

21 Ευλογείτε τον Κύριο, όλες οι δυνάμεις του· οι λειτουργοί του, εκείνοι που εκτελούν το θέλημά του.

22 Ευλογείτε τον Κύριο, όλα τα έργα του, σε κάθε τόπο τής δεσποτείας του. Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο.

ΨΑΛΜΟΙ 104

1 ΕΥΛΟΓΕΙ, ω ψυχή μου, τον Κύριο. Κύριε, Θεέ μου, μεγαλύνθηκες υπερβολικά· τιμή και μεγαλοπρέπεια είσαι ντυμένος·

2 εσύ που περιτυλίγεις το φως σαν ιμάτιο, εσύ που εκτείνεις τον ουρανό σαν καταπέτασμα·

3 εσύ που στεγάζεις με νερά τα υπερώα σου· εσύ που κάνεις τα σύννεφα δική σου άμαξα· εσύ που περπατάς επάνω σε φτερούγες ανέμων·

4 εσύ που κάνεις τούς αγγέλους σου πνεύματα, τους λειτουργούς σου φλόγα φωτιάς·

5 εσύ που θεμελιώνεις τη γη επάνω στη βάση της, για να μη σαλευτεί στον αιώνα τού αιώνα.

6 Με την άβυσσο την σκέπασες σαν με ιμάτιο· τα νερά στάθηκαν επάνω στα βουνά·

7 από την επιτίμησή σου έφυγαν· από τη φωνή τής βροντής σου σύρθηκαν με βία·

8 ανέβηκαν στα βουνά, κατέβηκαν στις κοιλάδες, στον τόπο που διόρισες γι' αυτά·

- ⁹ έθεσες όριο, που δεν θα το υπερβούν ούτε θα επιστρέψουν για να σκεπάσουν τη γη.
- ¹⁰ Εσύ που εξαποστέλλεις πηγές στις φάραγγες, για να ρέουν ανάμεσα στα βουνά·
- ¹¹ ποτίζουν όλα τα θηρία τού χωραφιού· τα άγρια γαϊδούρια σβήνουν τη δίψα τους·
- ¹² κοντά τους κατασκηνώνουν τα πουλιά τού ουρανού, και κελαηδούν ανάμεσα στα κλαδιά.
- ¹³ Εσύ που ποτίζεις τα βουνά από τα υπερώα σου· από τον καρπό των έργων σου χορταίνει η γη.
- ¹⁴ Εσύ που αναδίδεις χορτάρι για τα κτήνη, και βοτάνη για χρήση τού ανθρώπου, για να βγάξει τροφή από τη γη,
- ¹⁵ και κρασί που ευφραίνει τήν καρδιά τού ανθρώπου, λάδι για να λαμπρύνει το πρόσωπό του, και ψωμί που στηρίζει την καρδιά τού ανθρώπου.
- ¹⁶ Χόρτασαν τα δέντρα τού Κυρίου· οι κέδροι τού Λιβάνου, που φύτεψε·
- ¹⁷ όπου τα πουλιά κάνουν φωλιές· τα πεύκα είναι η κατοικία τού πελαργού.
- ¹⁸ Τα βουνά τα ψηλά είναι για τις δορκάδες· οι πέτρες είναι καταφύγιο στα δασύποδα ζώα.
- ¹⁹ Έκανε το φεγγάρι για τους καιρούς· ο ήλιος γνωρίζει τη δύση του.
- ²⁰ Φέρνεις σκοτάδι, και γίνεται νύχτα· μέσα σ' αυτή περιφέρονται όλα τα θηρία τού δάσους·
- ²¹ τα νεαρά λιοντάρια βρυχάζουν για να αρπάξουν, και να ζητήσουν από τον Θεό την τροφή τους.
- ²² Ο ήλιος ανατέλλει· μαζεύονται, και πλαγιάζουν στα σπήλαιά τους·
- ²³ βγαίνει ο άνθρωπος στο έργο του, και στην εργασία του μέχρι το βράδυ.
- ²⁴ Πόσο μεγάλα είναι τα έργα σου, Κύριε! Με σοφία έφτιαξες τα πάντα· η γη είναι γεμάτη από τα έργα σου·
- ²⁵ αυτή η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρη· εκεί υπάρχουν αναρίθμητα ερπετά, ζώα μικρά μαζί με μεγάλα·
- ²⁶ εκεί ταξιδεύουν τα πλοία· εκεί είναι αυτός ο Λευιάθαν, που τον έφτιαξες για να παίζει μέσα σ' αυτή.
- ²⁷ Όλα αυτά ελπίζουν σε σένα, για να τους δώσεις την τροφή τους στον καιρό τους.
- ²⁸ Τους δίνεις, μαζεύουν· ανοίγεις το χέρι σου, χορταίνουν αγαθά.

- 29** Αποστρέφεις το πρόσωπό σου, ταραάζονται· σηκώνεις την πνοή τους, πεθαίνουν, και γυρίζουν στο χώμα τους·
- 30** στέλνεις το πνεύμα σου, κτίζονται, και ανανεώνεις το πρόσωπο της γης.
- 31** Η δόξα τού Κυρίου ας είναι στον αιώνα· ας ευφραίνεται ο Κύριος στα έργα του·
- 32** εσύ που επιβλέπεις επάνω στη γη, και την κάνεις να τρέμει· που αγγίζεις τα βουνά, και καπνίζουν.
- 33** Ενόσω ζω θα ψάλλω στον Κύριο· θα ψαλμωδώ στον Θεό μου ενόσω υπάρχω.
- 34** Η μελέτη μου σ' αυτόν θα είναι γλυκιά· εγώ θα ευφραίνομαι στον Κύριο.
- 35** Ας εκλείψουν οι αμαρτωλοί από τη γη, και οι ασεβείς ας μη υπάρχουν πλέον. Ευλόγει, ω ψυχή μου, τον Κύριο. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 105

- 1** Να δοξολογείτε τον Κύριο· να επικαλείστε το όνομά του· να κάνετε γνωστά τα έργα του στους λαούς.
- 2** Να ψάλλετε σ' αυτόν· να ψαλμωδείτε σ' αυτόν· να μιλάτε για όλα τα θαυμαστά του ἄργα.
- 3** Να καυχάστε στο άγιό του όνομα· ας ευφραίνεται η καρδιά εκείνων που εκζητούν τον Κύριο.
- 4** Να ζητάτε τον Κύριο και τη δύναμή του· να εκζητάτε το πρόσωπό του παντοτινά.
- 5** Να θυμάστε τα θαυμαστά του έργα τα οποία έκανε· τα τεράστια μεγαλεία του και τις κρίσεις τού στόματός του·
- 6** εσείς, σπέρμα τού Αβραάμ τού δούλου του, γιοι τού Ιακώβ, οι εκλεκτοί του.
- 7** Αυτός είναι ο Κύριος ο Θεός μας· οι κρίσεις του είναι σε όλη τη γη.
- 8** Να θυμάστε πάντοτε τη διαθήκη του, τη διαθήκη τού λόγου τον οποίο πρόσταξε σε χίλιες γενεές,
- 9** τη διαθήκη που έκανε στον Αβραάμ, και τον όρκο του στον Ισαάκ·
- 10** και τον επιβεβαίωσε στον Ιακώβ ως νόμο, προς τον Ισραήλ ως μία αιώνια διαθήκη,
- 11** λέγοντας: Σε σένα θα δώσω τη γη Χαναάν, για μερίδα τής κληρονομιάς σας.
- 12** Ενώ αυτοί ήσαν λιγοστοί σε αριθμό, λίγοι, και πάροικοι σ' αυτή,
- 13** και διέρχονταν από έθνος σε έθνος, από βασιλεία σε άλλον λαό,

- 14 δεν άφησε άνθρωπο να τους αδικήσει· μάλιστα, για χατήρι τους έλεγξε βασιλιάδες,
- 15 λέγοντας: Να μη αγγίξετε τους χρισμένους μου, και να μη κακοποιήσετε τους προφήτες μου.
- 16 Και έφερε πείνα επάνω στη γη· σύντριψε κάθε στήριγμα άρτου.
- 17 Απέστειλε πριν απ' αυτούς έναν άνθρωπο, τον Ιωσήφ, που πουλήθηκε ως δούλος·
- 18 του οποίου τα πόδια έσφιξαν μέσα σε δεσμά· τον έβαλαν στα σίδερα·
- 19 μέχρι νάρθει ο λόγος του· ο λόγος τού Κυρίου τον δοκίμασε.
- 20 Έστειλε ο βασιλιάς, και τον έλυσε· ο άρχοντας των λαών, και τον ελευθέρωσε.
- 21 Τον κατέστησε κύριο του οίκου του, και άρχοντα σε όλα τα κτήματά του·
- 22 για να διαπαιδαγωγεί τούς άρχοντές του, κατά την αρέσκειά του, και να διδάξει στους πρεσβυτέρους του σοφία.
- 23 Τότε, ήρθε ο Ισραήλ στην Αίγυπτο, και ο Ιακώβ παροίκησε στη γη Χαμ.
- 24 Και ο Κύριος αύξησε τον λαό του υπερβολικά, και τον δυνάμωσε περισσότερο από τους εχθρούς του.
- 25 Η καρδιά τους στράφηκε στο να μισούν τον λαό του, στο να δολιεύονται τους δούλους του.
- 26 Έστειλε τον δούλο του τον Μωυσή, και τον Ααρών που τον έκλεξε.
- 27 Εκτέλεσε ανάμεσά τους τα λόγια των σημείων του, και τα θαυμαστά του έργα στη γη Χαμ.
- 28 Έστειλε σκοτάδι, και σκοτείνιασε· και δεν απείθησαν στα λόγια του.
- 29 Μετέτρεψε τα νερά σε αίμα, και θανάτωσε τα ψάρια τους.
- 30 Η γη τους ανέβρυσε βατράχια, μέχρι μέσα στα ταμεία των βασιλιάδων τους.
- 31 Είπε, και ήρθε κυνόμυγα, και σκνίπες σε όλα τα όριά τους.
- 32 Τους έδωσε χαλάζι αντί για βροχή, και φλογερή φωτιά στη γη τους·
- 33 και χτύπησε τα αμπέλια τους, και τις συκιές τους, και σύντριψε τα δέντρα στα όριά τους.
- 34 Είπε, και ήρθε ακρίδα, και βρούχος αναρίθμητος·
- 35 και κατέφαγε όλο το χορτάρι στη γη τους, και κατέφαγε τον καρπό τής γης τους.
- 36 Και χτύπησε κάθε πρωτότοκο στη γη τους, την απαρχή κάθε δύναμής τους.

- 37 Και τους έβγαλε μαζί με ασήμι και χρυσάφι, και δεν υπήρχε ασθενής στις φυλές τους.
- 38 Στην έξοδό τους ευφράνθηκε η Αίγυπτος· επειδή, ο φόβος τους είχε πέσει επάνω τους.
- 39 Άπλωσε νεφέλη για να τους σκεπάζει, και φωτιά για να φέγγει τη νύχτα.
- 40 Ζήτησαν, και τους έφερε ορτύκια· και με ψωμί ουρανού τούς χόρτασε.
- 41 Άνοιξε την πέτρα, και ανέβλυσαν νερά, και έρρευσαν ποτάμια μέσα από άνυδρους τόπους.
- 42 Επειδή, θυμήθηκε τον άγιο λόγο του, που είπε στον Αβραάμ, τον δούλο του.
- 43 Και έβγαλε τον λαό του με αγαλλίαση, τους εκλεκτούς του με χαρά·
- 44 και τους έδωσε τα εδάφη των εθνών, και κληρονόμησαν τους κόπους των λαών·
- 45 για να τηρούν τα διατάγματά του, και να εκτελούν τούς νόμους του. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 106

- 1 ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 2 Ποιος μπορεί να κηρύξει τα κραταιά έργα τού Κυρίου, να κάνει ακουστές όλες τις αιnéσεις του;
- 3 Μακάριοι εκείνοι που φυλάττουν κρίση, εκείνοι που εκτελούν δικαιοσύνη πάντοτε.
- 4 Θυμήσου με, Κύριε, στην ευμένεια που δείχνεις στον λαό σου· επισκέψου με στη σωτηρία σου·
- 5 για να βλέπω το καλό των εκλεκτών σου, για να ευφραίνομαι στην ευφροσύνη τού έθνους σου, για να καυχώμαι μαζί με την κληρονομιά σου.
- 6 Αμαρτήσαμε, μαζί με τους πατέρες μας· ανομήσαμε, ασεβήσαμε.
- 7 Οι πατέρες μας στην Αίγυπτο δεν κατάλαβαν τα θαυμαστά σου έργα· δεν θυμήθηκαν το πλήθος τού ελέους σου, και σε παρόργισαν στη θάλασσα, στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 8 Και όμως, τους έσωσε για χάρη του ονόματός του, για να κάνει γνωστά τα κραταιά έργα του.
- 9 Και επιτίμησε την Ερυθρά Θάλασσα, και ξεράθηκε· και τους διαπέρασε μέσα από τις αβύσσους σαν μέσα από έρημο·

- 10 και τους έσωσε από το χέρι εκείνου που τους μισούσε, και τους λύτρωσε από το χέρι τού εχθρού.
- 11 Και τα νερά σκέπασαν ολοκληρωτικά τούς εχθρούς τους· δεν έμεινε απ' αυτούς ούτε ένας.
- 12 Τότε, πίστεψαν στα λόγια του· έψαλαν την αίνεσή του.
- 13 Όμως, γρήγορα ξέχασαν τα έργα του· δεν περίμεναν τη βουλή του·
- 14 αλλά, επιθύμησαν επιθυμία στην έρημο, και πείραξαν τον Θεό μέσα σε άνυδρη γη.
- 15 Και έδωσε σ' αυτούς το αίτημά τους· τους έστειλε, όμως, θανατηφόρα αρρώστια.
- 16 Ακόμα, φθόνησαν τον Μωυσή στο στρατόπεδο, και τον Ααρών, τον άγιο του Κυρίου.
- 17 Η γη άνοιξε και κατάπιε τον Δαθάν, και σκέπασε τη σκηνή τού Αβειρών·
- 18 και βγήκε φωτιά στη συναγωγή τους· η φλόγα κατέκαψε τους ασεβείς.
- 19 Κατασκεύασαν ένα μοσχάρι στο Χωρήβ, και προσκύνησαν το χωνευτό·
- 20 και άλλαξαν τη δόξα τους σε ομοίωμα βοδιού που τρώει χορτάρι.
- 21 Ξέχασαν τον Θεό, τον σωτήρα τους, αυτόν που έκανε τα μεγαλεία στην Αίγυπτο·
- 22 θαυμάσια στη γη τού Χαμ· φοβερά στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 23 Και είπε να τους εξολοθρεύσει, αν ο Μωυσής ο εκλεκτός του δεν στεκόταν μπροστά του στη θραύση, για να αποτρέψει την οργή του, ώστε να μη τους αφανίσει.
- 24 Ακόμα, καταφρόνησαν την επιθυμητή γη· δεν πίστεψαν στον λόγο του·
- 25 και γόγγυσαν στις σκηνές τους· δεν εισάκουσαν τη φωνή τού Κυρίου.
- 26 Γι' αυτό, σήκωσε το χέρι του εναντίον τους, για να τους καταστρέψει στην έρημο·
- 27 και να στρέψει το σπέρμα τους ανάμεσα στα έθνη, και να τους διασκορπίσει στους τόπους.
- 28 Και προσκολλήθηκαν στον Βέελ-φεγώρ, και έφαγαν θυσίες νεκρών·
- 29 και τον παρόξυναν με τα έργα τους, ώστε όρμησε καταπάνω τους η πληγή.
- 30 Αλλά, καθώς στάθηκε ο Φινεές, έκανε κρίση· και η πληγή σταμάτησε·
- 31 και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη, σε γενεά και γενεά, και μέχρι τον αιώνα.

- 32 Και τον παρόξυναν στα νερά τής αντιλογίας· και ο Μωυσής έπαθε γι' αυτούς κακό·
- 33 επειδή, παρόργισαν το πνεύμα του, ώστε με τα χείλη του μίλησε αστόχαστα.
- 34 Δεν εξολόθρευσαν τα έθνη, που τους πρόσταξε ο Κύριος·
- 35 αλλά ανακατεύτηκαν με τα έθνη, και έμαθαν τα έργα τους·
- 36 και λάτρευσαν τα γλυπτά τους, που έγιναν σ' αυτούς παγίδα·
- 37 και θυσίασαν τους γιους τους και τις θυγατέρες τους στα δαιμόνια·
- 38 και έχυσαν αθώο αίμα, το αίμα των γιων τους και των θυγατέρων τους, που θυσίασαν στα γλυπτά τής Χαναάν· και μολύνθηκε η γη από αίματα.
- 39 Και μολύνθηκαν με τα έργα τους, και πόρνευσαν με τις πράξεις τους.
- 40 Γι' αυτό, η οργή τού Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό του, και βδελύχθηκε την κληρονομιά του.
- 41 Και τους παρέδωσε στα χέρια των εθνών· και τους κυρίευσαν εκείνοι που τους μισούσαν.
- 42 Και τους έθλιψαν οι εχθροί τους, και ταπεινώθηκαν κάτω από τα χέρια τους.
- 43 Πολλές φορές τούς λύτρωσε, αλλ' αυτοί τον παρόργισαν με τις βουλές τους· γι' αυτό, ταπεινώθηκαν εξαιτίας τής ανομίας τους.
- 44 Παρόλ' αυτά, επέβλεψε στη θλίψη τους, όταν άκουσε την κραυγή τους·
- 45 και θυμήθηκε τη διαθήκη που είχε κάνει σ' αυτούς, και μεταμελήθηκε σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους του.
- 46 Και τους έκανε να βρουν έλεος μπροστά σε όλους αυτούς που τους αιχμαλώτισαν.
- 47 Σώσε μας, Κύριε ο Θεός μας, και συγκέντρωσέ μας από τα έθνη, για να δοξολογούμε το άγιο όνομά σου, και να καυχώμαστε στην αίνεσή σου.
- 48 Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα· και ολόκληρος ο λαός ας λέει: Αμήν. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 107

- 1 ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 2 Έτσι ας λένε οι λυτρωμένοι τού Κυρίου, που τους λύτρωσε από το χέρι τού εχθρού·

- ³ και τους συγκέντρωσε από τις χώρες, από ανατολή και δύση, από βορρά, και από νότο.
- ⁴ Περιπλανιόνταν στην έρημο, σε δρόμο άνυδρο· ούτε έβρισκαν πόλη για κατοίκηση.
- ⁵ Ήσαν μέσα σε πείνα και δίψα· η ψυχή τους μέσα τους απέκαμε.
- ⁶ Τότε, μέσα στη θλίψη τους, βόησαν προς τον Κύριο· και τους ελευθέρωσε από τις ανάγκες τους.
- ⁷ Και τους οδήγησε μέσα από ίσιον δρόμο, για να πάνε σε πόλη κατοίκησης.⁷⁹
- ⁸ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά του έργα προς τους γιους των ανθρώπων·
- ⁹ επειδή, ψυχή που διψούσε τη χόρτασε, και ψυχή που πεινούσε τη γέμισε από αγαθά.
- ¹⁰ Σ' αυτούς που κάθονται στο σκοτάδι και στη σκιά τού θανάτου, στους δεμένους με θλίψη και με σίδερο·
- ¹¹ επειδή, απείθησαν στα λόγια τού Θεού, και καταφρόνησαν τη βουλή τού Υψίστου·
- ¹² γι' αυτό, ταπείνωσε την καρδιά τους μέσα σε κόπο· έπεσαν, και δεν υπήρχε κάποιος για να τους βοηθήσει.
- ¹³ Τότε, μέσα στη θλίψη τους, βόησαν στον Κύριο και τους έσωσε από τις ανάγκες τους·
- ¹⁴ τους έβγαλε από το σκοτάδι, και από τη σκιά τού θανάτου, και σύντριψε τα δεσμά τους.
- ¹⁵ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά του έργα, που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·
- ¹⁶ επειδή, σύντριψε χάλκινες πύλες, και κατέκοψε σιδερένιους μοχλούς.
- ¹⁷ Οι άφρονες βασανίζονται εξαιτίας των παραβάσεών τους, και εξαιτίας των ανομιών τους.
- ¹⁸ Η ψυχή τους αηδιάζει κάθε φαγητό, και πλησιάζουν μέχρι τις πύλες τού θανάτου.
- ¹⁹ Τότε, βοούν στον Κύριο μέσα στη θλίψη τους, και τους σώζει από τις ανάγκες τους·
- ²⁰ αποστέλλει τον λόγο του και τους γιατρεύει, και τους ελευθερώνει από τη φθορά τους.
- ²¹ Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά του έργα που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·

- 22** και ας θυσιάζουν θυσίες αίνεσης, και ας κηρύττουν τα έργα του με αγαλλίαση.
- 23** Αυτοί που κατεβαίνουν στη θάλασσα με πλοία, που κάνουν εργασίες σε πολλά νερά,
- 24** αυτοί βλέπουν τα έργα τού Κυρίου, και τα θαυμαστά του έργα που γίνονται στα βάθη.
- 25** Επειδή, προστάζει, και σηκώνεται άνεμος καταιγίδας, και ξεσηκώνει τα κύματά της.
- 26** Ανεβαίνουν μέχρι τούς ουρανούς, και κατεβαίνουν μέχρι τις αβύσσους· η ψυχή τους λιώνει από τη συμφορά·
- 27** σείονται και κλονίζονται, όπως αυτός που μεθάει, και ολόκληρη η σοφία τους χάνεται.
- 28** Τότε, κρίζουν προς τον Κύριο, μέσα στη θλίψη τους, και τους βγάζει μέσα από τις ανάγκες τους.
- 29** Κατασιγάει την ανεμοζάλη, και τα κύματά της σιωπούν.
- 30** Και ευφραίνονται, επειδή ησύχασαν· και τους οδηγεί στο επιθυμητό λιμάνι τους.
- 31** Ας υμνολογούν στον Κύριο τα ελέη του, και τα θαυμαστά του έργα, που κάνει προς τους γιους των ανθρώπων·
- 32** και ας τον υψώνουν μέσα στη σύναξη του λαού, και μέσα στο συνέδριο των πρεσβύτερων ας τον αινοούν.
- 33** Μεταβάλλει ποτάμια σε έρημο, και πηγές νερών σε ξηρασία·
- 34** την καρποφόρα γη σε αλμυρή, εξαιτίας τής κακίας εκείνων που κατοικούν σ' αυτή.
- 35** Μεταβάλλει την έρημο σε λίμνες νερών, και την ξερή γη σε πηγές νερών.
- 36** Και εκεί κατοικίζει τούς πεινασμένους, και συγκροτούν πόλεις για κατοίκηση·
- 37** και σπέρνουν χωράφια, και φυτεύουν αμπελώνες, που κάνουν καρπούς γεννήματος.
- 38** Και τους ευλογεί, και πληθαίνουν υπερβολικά, και δεν λιγοστεύει τα κτήνη τους.
- 39** Λιγοστεύουν όμως έπειτα, και ταπεινώνονται, από τη στενοχώρια, τη συμφορά, και τον πόνο.
- 40** Επιχέει καταφρόνηση επάνω στους άρχοντες, και τους κάνει να περιπλανιούνται μέσα σε άβατη έρημο.

⁴¹ Τον πένητα, όμως, τον υψώνει από τη φτώχεια του, και κάνει τις οικογένειες σαν κοπάδια.

⁴² Οι ευθείς βλέπουν, και ευφραίνονται· και κάθε ανομία θα βουλώσει το στόμα της.

⁴³ Όποιος είναι σοφός, ας τα παρατηρεί αυτά· και θα καταλάβουν τα ελέη τού Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΙ 108

¹ ΕΤΟΙΜΗ είναι η καρδιά μου, Θεέ· θα ψάλλω, και θα ψαλμωδώ μέσα στη δόξα μου.

² Ξύπνα, ψαλτήρι, και κιθάρα· θα ξυπνήσω το πρωί.

³ Θα σε επαινέσω, Κύριε, ανάμεσα στους λαούς, και θα ψαλμωδώ σε σένα ανάμεσα στα έθνη·

⁴ επειδή, το έλεός σου μεγαλύνθηκε μέχρι τούς ουρανούς· και η αλήθεια σου μέχρι τα σύννεφα.

⁵ Υψώσου, Θεέ, ψηλότερα⁸⁰ από τους ουρανούς· και η δόξα σου ας είναι επάνω σε ολόκληρη τη γη·

⁶ για να ελευθερώνονται οι αγαπητοί σου· με το δεξί σου χέρι σώσε με, και εισάκουσέ με.

⁷ Ο Θεός μίλησε μέσα στο αγιαστήριό του· θα χαίρομαι, θα διαμοιράσω τη Συχέμ, και θα μετρήσω πέρα ως πέρα την κοιλάδα Σοκχώθ·

⁸ δικός μου είναι ο Γαλαάδ, δικός μου ο Μανασσής· ο μεν Εφραΐμ είναι η δύναμη του κεφαλιού μου· ο δε Ιούδας, ο νομοθέτης μου·

⁹ ο Μωάβ είναι η λεκάνη τού πλυσίματός μου· επάνω στον Εδώμ θα ρίξω το υπόδημά μου· θα αλαλάξω επάνω στην Παλαιστίνη.

¹⁰ Ποιος θα με φέρει στην περιτειχισμένη πόλη; Ποιος θα με οδηγήσει μέχρι τον Εδώμ;

¹¹ Όχι εσύ, Θεέ, που μας απέρριψες; Και δεν θα βγεις, Θεέ, μαζί με τα στρατεύματά μας;

¹² Βοήθησέ μας από τη θλίψη, επειδή μάταιη είναι η σωτηρία από τους ανθρώπους.

¹³ Με τον Θεό θα κάνουμε ανδραγαθήματα· και αυτός θα καταπατήσει τούς εχθρούς μας.

ΨΑΛΜΟΙ 109

¹ ΘΕΕ τής αίνεσής μου, να μη σιωπήσεις·

- ² επειδή, το στόμα ενός ασεβή, και το στόμα ενός δόλιου, άνοιξαν εναντίον μου, μίλησαν εναντίον μου με αναληθή γλώσσα·
- ³ και με περικύκλωσαν με λόγια μίσους, και με πολέμησαν χωρίς αιτία.
- ⁴ Αντί τής αγάπης μου, είναι αντίδικοι σε μένα· εγώ, όμως, προσεύχομαι.
- ⁵ Και ανταπέδωσαν σε μένα κακό αντί για καλό, και μίσος αντί τής αγάπης μου.
- ⁶ Βάλε έναν ασεβή επάνω του· και ο διάβολος ας στέκεται από τα δεξιά του.
- ⁷ Και όταν κρίνεται, ας βγει καταδικασμένος· και η προσευχή του ας γίνει σε αμαρτία.
- ⁸ Οι ημέρες του ας γίνουν λίγες· την επισκοπή του ας πάρει άλλος.
- ⁹ Οι γιοι του ας γίνουν ορφανοί, και η γυναίκα του χήρα.
- ¹⁰ Και ας περιπλανιούνται οι γιοι του πάντοτε, και ας γίνουν ζητιάνοι, και ας ζητούν μέσα από τα ερείπιά τους.
- ¹¹ Ο δανειστής ας παγιδέψει όλα τα υπάρχοντά του· και οι ξένοι ας διαρπάξουν τους κόπους του.
- ¹² Ας μη υπάρχει κάποιος που να τον ελεεί, και ας μη βρεθεί κάποιος που να οικτείρει τα ορφανά του.
- ¹³ Ας εξολοθρευτούν τα εγγόνια του· στην επερχόμενη γενεά ας εξαλειφθεί το όνομά τους.
- ¹⁴ Ας έρθει σε ενθύμηση μπροστά στον Κύριο η ανομία των πατέρων του· και η αμαρτία τής μητέρας του ας μη εξαλειφθεί·
- ¹⁵ ας είναι πάντοτε μπροστά στον Κύριο, για να αποκόψει από τη γη την ενθύμησή τους.
- ¹⁶ Επειδή, δεν θυμήθηκε να κάνει έλεος· αλλά κατέτρεξε άνθρωπον πένητα και φτωχό, για να θανατώσει τον συντριμμένον στην καρδιά.
- ¹⁷ Επειδή, αγάπησε κατάρρα, ας έρθει επάνω του· μια που, δεν θέλησε ευλογία, ας απομακρυνθεί απ' αυτόν.
- ¹⁸ Επειδή, ντύθηκε την κατάρρα σαν ιμάτιό του, ας μπει στα εντόσθιά του σαν νερό, και σαν λάδι στα κόκαλά του·
- ¹⁹ ας γίνει σ' αυτόν σαν το ιμάτιο που ντύνεται, και σαν τη ζώνη που πάντοτε περιζώνεται.
- ²⁰ Αυτή ας είναι από τον Κύριο η αμοιβή των αντιδίκων μου, και εκείνων που μιλούν κακά ενάντια στην ψυχή μου.
- ²¹ Αλλά, εσύ, Κύριε, ενέργησε μαζί μου, χάρη τού ονόματός σου· επειδή, το έλεός σου είναι αγαθό, λύτρωσέ με.

- 22** Για τον λόγο ότι, είμαι φτωχός και πένητας, και η καρδιά μου είναι μέσα μου πληγωμένη.
- 23** Προσπέρασα σαν σκιά, όταν φεύγει· εκτινάζομαι σαν ακρίδα.
- 24** Τα γόνατά μου ατόνησαν από τη νηστεία, και η σάρκα μου ξέπεσε από το πάχος της.
- 25** Και εγώ έγινα σ' αυτούς ντροπή· όταν με είδαν, κούνησαν τα κεφάλια τους.
- 26** Βοήθησέ με, Κύριε ο Θεός μου· σώσε με, σύμφωνα με το έλεός σου·
- 27** και ας γνωρίσουν ότι τούτο είναι το χέρι σου· ότι εσύ, Κύριε, το έκανες.
- 28** Αυτοί θα καταρώνται, εσύ όμως θα ευλογείς· θα σηκωθούν, εντούτοις θα καταντροπιαστούν· ο δούλος σου, όμως, θα ευφραίνεται.
- 29** Οι αντίδικοί μου ας ντυθούν ντροπή· και ας φορέσουν την αισχύνη τους σαν επανωφόρι.
- 30** Θα δοξολογώ τον Κύριο με το στόμα μου σε υπερβολικό βαθμό, και θα τον υμνολογώ ανάμεσα σε πολλούς·
- 31** επειδή, στέκεται στα δεξιά τού φτωχού, για να τον λυτρώνει από εκείνους που καταδικάζουν την ψυχή του.

ΨΑΛΜΟΙ 110

- 1** ΕΙΠΕ ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθησε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τούς εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου.
- 2** Από τη Σιών ο Κύριος θα στείλει τη ράβδο τής δύναμής σου· κατακυρίευε ανάμεσα στους εχθρούς σου.
- 3** Ο λαός σου θα είναι πρόθυμος την ημέρα τής δύναμής σου, μέσα στο μεγαλοπρεπές αγιαστήριό του· οι νέοι σου θα είναι σε σένα σαν τη δρόσο, που βγαίνει από τη μήτρα τής αυγής.
- 4** Ορκίστηκε ο Κύριος, και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.
- 5** Ο Κύριος, που είναι από τα δεξιά σου, θα συντρίψει βασιλιάδες την ημέρα τής οργής του.
- 6** Θα κρίνει μέσα στα έθνη· θα γεμίσει τη γη από πτώματα· θα συντρίψει το κεφάλι εκείνου που δεσπόζει σε πολλούς τόπους.
- 7** Θα πιει από τον χείμαρρο στον δρόμο του· γι' αυτό, θα υψώσει κεφάλι.

ΨΑΛΜΟΙ 111

- 1** ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Θα εξυμνώ τον Κύριο με όλη την καρδιά, μέσα σε βουλή ευθέων, και σε σύναξη.
- 2** Μεγάλα τα έργα τού Κυρίου, εξακριβωμένα από όλους εκείνους που βρίσκουν ευχαρίστηση σ' αυτά.
- 3** Ένδοξο και μεγαλοπρεπές το έργο του, και η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα.
- 4** Έκανε τα θαυμαστά του έργα άξια ενθύμησης· ελεήμονας και οικτίρμονας είναι ο Κύριος.
- 5** Έδωσε τροφή σ' αυτούς που τον φοβούνται· θα θυμάται τη διαθήκη του πάντοτε.
- 6** Έχει αναγγείλει στον λαό του τη δύναμη των έργων του, για να τους δώσει κληρονομιά εθνών.
- 7** Τα έργα των χειρών του είναι αλήθεια και κρίση· όλες οι εντολές του είναι αληθινές·
- 8** είναι στερεωμένες στον αιώνα τού αιώνα, έχουν γίνει με αλήθεια και ευθύτητα.
- 9** Έστειλε λύτρωση στον λαό του· διόρισε τη διαθήκη του στον αιώνα· άγιο και φοβερό το όνομά του.
- 10** Η αρχή τής σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου· όλοι εκείνοι που τις εκτελούν, έχουν καλή σύνεση· η αίνεσή του μένει στον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 112

- 1** ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Μακάριος ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο· στις εντολές του βρίσκει υπερβολική ευχαρίστηση.
- 2** Το σπέρμα του θα είναι δυνατό μέσα στη γη· η γενεά των ευθέων θα ευλογηθεί·
- 3** αγαθά και πλούτη θα είναι στην οικογένειά του, και η δικαιοσύνη του θα μένει παντοτινά.
- 4** Φως ανατέλλει στο σκοτάδι για τους ευθείς· είναι ελεήμονας, και οικτίρμονας, και δίκαιος.
- 5** Ο καλός άνθρωπος ελεεί και δανείζει· οικονομεί τα πράγματά του με κρίση.
- 6** Σίγουρα, ποτέ δεν θα κλονιστεί· ο δίκαιος θα είναι σε παντοτινή ανάμνηση.
- 7** Από κακή φήμη δεν θα φοβηθεί· η καρδιά του είναι στερεή, ελπίζοντας στον Κύριο.

⁸ Η καρδιά του είναι στηριγμένη· δεν θα φοβηθεί, μέχρις ότου δει την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς του.

⁹ Σκόρπισε, έδωσε στους πένητες· η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα· το κέρασ του θα υψωθεί με δόξα.

¹⁰ Ο ασεβής θα δει, και θα οργιστεί· θα τρίξει τα δόντια του, και θα διαλυθεί· η επιθυμία των ασεβών θα απολεστεί.

ΨΑΛΜΟΙ 113

¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε, δούλοι τού Κυρίου, αινείτε το όνομα του Κυρίου.

² Ας είναι το όνομα του Κυρίου ευλογημένο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

³ Από τις ανατολές τού ήλιου μέχρι τις δύσεις του, ας αινείται το όνομα του Κυρίου.

⁴ Ο Κύριος είναι υψηλός επάνω από όλα τα έθνη· επάνω στους ουρανούς είναι η δόξα του.

⁵ Ποιος είναι όπως ο Κύριος ο Θεός μας; Αυτός που κατοικεί στα υψηλά·

⁶ αυτός που συγκαταβαίνει για να επιβλέπει όσα είναι στον ουρανό και όσα είναι στη γη·

⁷ αυτός που σηκώνει από το χώμα τον φτωχό, και που ανυψώνει από την κοπριά τον πένητα,

⁸ για να τον καθίσει μαζί με τους άρχοντες, μαζί με τους άρχοντες του λαού του·

⁹ αυτός που κατοικίζει τη στείρα σε οικογένεια, μητέρα που ευφραίνεται σε παιδιά. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 114

¹ ΟΤΑΝ ο Ισραήλ βγήκε από την Αίγυπτο, ο οίκος τού Ιακώβ από έναν βάρβαρο λαό,

² ο Ιούδας έγινε άγιός του, ο Ισραήλ δεσποτεία του.

³ Η θάλασσα είδε και έφυγε· ο Ιορδάνης, στράφηκε προς τα πίσω·

⁴ τα βουνά σκίρτησαν σαν κριάρια, οι λόφοι σαν αρνιά.

⁵ Τι σου συνέβηκε θάλασσα, ότι έφυγες; και εσύ Ιορδάνη, ότι στράφηκες προς τα πίσω;

⁶ Τα όρη, ότι σκιρτήσατε σαν κριάρια; και οι λόφοι, σαν αρνιά;

⁷ Τρέμε, γη, από το πρόσωπο του Κυρίου, από το πρόσωπο του Θεού τού Ιακώβ·

⁸ ο οποίος μετέβαλε την πέτρα σε λίμνες νερών, τον σκληρό βράχο σε πηγές νερών.

ΨΑΛΜΟΙ 115

¹ ΟΧΙ σε μας, Κύριε, όχι σε μας, αλλά στο όνομά σου δώσε τη δόξα, χάρη τού ελέους σου, χάρη τής αλήθειας σου.

² Γιατί να πουν τα έθνη: Και πού είναι ο Θεός τους;

³ Αλλά, ο Θεός μας είναι στον ουρανό· όλα όσα θέλησε δημιούργησε.

⁴ Τα είδωλά τους είναι ασήμι και χρυσάφι, έργα χειρών ανθρώπων·

⁵ στόμα έχουν, και δεν μιλούν· μάτια έχουν, και δεν βλέπουν·

⁶ αυτιά έχουν, και δεν ακούν· ρουθούνια έχουν, και όσφρηση δεν έχουν·

⁷ χέρια έχουν, και δεν ψηλαφούν· πόδια έχουν, και δεν περπατούν· ούτε μιλούν με τον λάρυγγά τους.

⁸ Όμοιοι μ' αυτά ας γίνουν αυτοί που τα φτιάχνουν, καθένας που ελπίζει σ' αυτά.

⁹ Ο Ισραήλ έλπισε στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.

¹⁰ Ο οίκος Ααρών έλπισε στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.

¹¹ Αυτοί που φοβούνται τον Κύριο, έλπισαν στον Κύριο· αυτός είναι βοηθός και ασπίδα τους.

¹² Ο Κύριος μας θυμήθηκε· θα ευλογεί, θα ευλογεί τον οίκο Ισραήλ· θα ευλογεί τον οίκο Ααρών.

¹³ Θα ευλογεί αυτούς που φοβούνται τον Κύριο, τους μικρούς μαζί με τους μεγάλους.

¹⁴ Ο Κύριος θα σας αυξήσει, εσάς, και τα παιδιά σας.

¹⁵ Εσείς είστε οι ευλογημένοι τού Κυρίου, του Κυρίου που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

¹⁶ Οι ουρανοί των ουρανών είναι τού Κυρίου, τη γη όμως την έδωσε στους γιους των ανθρώπων.

¹⁷ Οι νεκροί δεν θα αινέσουν τον Κύριο ούτε όλοι εκείνοι που κατεβαίνουν σε τόπο⁸¹ τής σιωπής·

¹⁸ εμείς, όμως, θα ευλογούμε τον Κύριο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 116

¹ ΧΑΙΡΟΜΑΙ που ο Κύριος εισάκουσε τη φωνή μου, τις δεήσεις μου·

- ² που έκλινε το αυτί του προς εμένα· και, ενόσω ζω, θα τον επικαλούμαι.
- ³ Πόνοι θανάτου με περικύκλωσαν, και στενοχώριες τού άδη με βρήκαν· θλίψη και πόνο συνάντησα.
- ⁴ Και επικαλέστηκα το όνομα του Κυρίου: Ω, Κύριε, λύτρωσε την ψυχή μου.
- ⁵ Ελεήμονας είναι ο Κύριος, και δίκαιος· και εύσπλαχνος είναι ο Θεός μας.
- ⁶ Ο Κύριος διαφυλάττει τούς απλούς· ταλαιπωρήθηκα, και με έσωσε.
- ⁷ Ψυχή μου, επίστρεψε στην ανάπαυσή σου, επειδή ο Κύριος σε ευεργέτησε.
- ⁸ Επειδή, λύτρωσες την ψυχή μου από θάνατο, τα μάτια μου από δάκρυα, τα πόδια μου από γλίστρημα.
- ⁹ Θα περπατάω μπροστά στον Κύριο σε γη ζωντανών ανθρώπων.
- ¹⁰ Πίστεψα, γι' αυτό και μίλησα· εγώ ήμουν υπερβολικά θλιμμένος·
- ¹¹ εγώ είπα μέσα στην έκπληξή μου: Κάθε άνθρωπος είναι ψεύτης.
- ¹² Τι να ανταποδώσω στον Κύριο, για όλες τις ευεργεσίες του⁸² σε μένα;
- ¹³ Θα πάρω το ποτήρι τής σωτηρίας, και θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου.
- ¹⁴ Θα αποδώσω τις ευχές μου στον Κύριο, τώρα, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό του.
- ¹⁵ Πολύτιμος είναι μπροστά στον Κύριο ο θάνατος των οσίων του.
- ¹⁶ Ναι, Κύριε! Επειδή, είμαι δούλος σου· είμαι δούλος σου, γιος τής δούλης σου· εσύ έλυσες τα δεσμά μου.
- ¹⁷ Σε σένα θα θυσιάσω θυσία αίνεσης, και θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου.
- ¹⁸ Θα αποδώσω τις ευχές μου στον Κύριο, τώρα, μπροστά σε ολόκληρο τον λαό του·
- ¹⁹ στις αυλές τού οίκου τού Κυρίου, μέσα σε σένα, Ιερουσαλήμ. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 117

- ¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο, όλα τα έθνη· δοξολογείτε αυτόν, όλοι οι λαοί·
- ² επειδή, το έλεός του επάνω μας είναι μεγάλο· και η αλήθεια τού Κυρίου παραμένει στον αιώνα. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 118

- ¹ ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

- ² Ας πει τώρα ο Ισραήλ, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- ³ Ας πει τώρα ο οίκος Ααρών, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- ⁴ Ας πουν τώρα εκείνοι που φοβούνται τον Κύριο, ότι το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- ⁵ Μέσα σε θλίψη επικαλέστηκα τον Κύριο· ο Κύριος με εισάκουσε, δίνοντας ευρυχωρία.
- ⁶ Ο Κύριος είναι με το μέρος μου· δεν θα φοβηθώ· τι θα μου κάνει ένας άνθρωπος;
- ⁷ Ο Κύριος είναι με το μέρος μου, ανάμεσα σ' εκείνους που με βοηθούν· και εγώ θα δω την εκδίκηση επάνω στους εχθρούς μου.
- ⁸ Καλύτερα να ελπίζει κανείς στον Κύριο, παρά να έχει το θάρρος του επάνω σε άνθρωπο.
- ⁹ Καλύτερα να ελπίζει κανείς στον Κύριο, παρά να έχει το θάρρος του επάνω σε άρχοντες.
- ¹⁰ Με περικύκλωσαν όλα τα έθνη· αλλά, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.
- ¹¹ Με περικύκλωσαν, ναι, με περικύκλωσαν από παντού· αλλά, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.
- ¹² Με περικύκλωσαν σαν μέλισσες· σβήστηκαν σαν τη φωτιά των αγκαθιών· επειδή, στο όνομα του Κυρίου θα τους κατατροπώσω.
- ¹³ Με έσπρωξες δυνατά για να πέσω· αλλά, ο Κύριος με βοήθησε.
- ¹⁴ Δύναμή μου και ύμνος μου είναι ο Κύριος, και έγινε σε μένα σωτηρία.
- ¹⁵ Φωνή αγαλλίασης και σωτηρίας είναι στις σκηνές των δικαίων· το δεξί χέρι τού Κυρίου κάνει κατορθώματα.
- ¹⁶ Το δεξί χέρι τού Κυρίου υψώθηκε· το δεξί χέρι τού Κυρίου κάνει κατορθώματα.
- ¹⁷ Δεν θα πεθάνω, αλλά θα ζήσω, και θα διηγούμαι τα έργα τού Κυρίου.
- ¹⁸ Ο Κύριος με πέρασε από παιδεία με αυστηρό τρόπο, αλλά δεν με παρέδωσε σε θάνατο.
- ¹⁹ Ανοίξτε μου τις πύλες τής δικαιοσύνης· θα μπω μέσα σ' αυτές, και θα δοξολογήσω τον Κύριο.
- ²⁰ Αυτή είναι η πύλη τού Κυρίου· οι δίκαιοι θα μπουν μέσα σ' αυτή.
- ²¹ Θα σε δοξολογώ, επειδή με εισάκουσες, και έγινες σε μένα σωτηρία.

22 Η πέτρα, την οποία αποδοκίμασαν αυτοί που οικοδομούν, αυτή έγινε κεφαλή γωνίας·

23 από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας.

24 Αυτή είναι η ημέρα που έκανε ο Κύριος· ας αγαλλιαστούμε, και ας ευφρανθούμε σ' αυτή.

25 Ω, Κύριε! Κάνε σωτηρία, παρακαλώ· ω, Κύριε! Ευόδωσε, παρακαλώ.

26 Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· σας ευλογήσαμε από τον οίκο τού Κυρίου.

27 Ο Θεός είναι ο Κύριος, και μας έδειξε φως· φέρτε τη θυσία, δεμένη με σχοινιά, μέχρι τα κέρατα του θυσιαστηρίου.

28 Εσύ είσαι ο Θεός μου, και θα σε δοξολογώ· ο Θεός μου, θα σε υψώνω.

29 Δοξολογείτε τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 119

1 ΜΑΚΑΡΙΟΙ οι άμωμοι στον δρόμο τους· αυτοί που περπατούν στον νόμο τού Κυρίου.

2 Μακάριοι όσοι φυλάττουν τα μαρτύριά του, αυτοί που τον εκζητούν με όλη την καρδιά·

3 αυτοί σίγουρα δεν πράττουν ανομία· περπατούν στους δρόμους του.

4 Εσύ πρόσταξες να τηρούνται οι εντολές σου ακριβώς.

5 Είθε έτσι να κατευθύνονται οι δρόμοι μου, ώστε να φυλάττω τα προστάγματά σου!

6 Τότε, δεν θα ντροπιαστώ, όταν επιβλέπω σε όλα τα προστάγματά σου.

7 Θα σε δοξολογώ με ευθύτητα καρδιάς, όταν μάθω τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.

8 Θα φυλάττω τα διατάγματά σου· μη με εγκαταλείπεις ολοκληρωτικά.

9 Με ποιον τρόπο θα καθαρίζει ο νέος τον δρόμο του; Τηρώντας τα λόγια σου.

10 Από όλη την καρδιά μου σε εκζήτησα· μη με αφήσεις να αποπλανηθώ από τα προστάγματά σου.

11 Στην καρδιά μου φύλαξα τα λόγια σου, για να μη αμαρτάνω σε σένα.

12 Ευλογητός είσαι, Κύριε· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.

13 Με τα χείλη μου διηγήθηκα όλες τις κρίσεις τού στόματός σου.

- 14 Στον δρόμο των μαρτυριών σου ευφράνθηκα, σαν για όλα τα πλούτη.
- 15 Στις εντολές σου θα μελετώ, και στους δρόμους σου θα ενατενίζω.
- 16 Στα διατάγματά σου θα εντρυφώ· δεν θα λησμονήσω τα λόγια σου.
- 17 Αντάμειψε τον δούλο σου· έτσι θα ζήσω, και θα φυλάξω τον λόγο σου.
- 18 Άνοιξε τα μάτια μου, και θα βλέπω τα θαυμάσια, αυτά μέσα από τον νόμο σου.
- 19 Πάροικος είμαι εγώ στη γη· μη κρύψεις από μένα τα προστάγματά σου.
- 20 Λιποθυμεί η ψυχή μου από τον πόθο που έχω στις κρίσεις σου, πάντοτε.
- 21 Εσύ επιτίμησες τους επικατάρατους υπερήφανους, αυτούς που παρεκκλίνουν από τα προστάγματά σου.
- 22 Σήκωσε από μένα το όνειδος και την καταφρόνηση· επειδή, τήρησα τα μαρτύριά σου.
- 23 Πραγματικά, κάθησαν άρχοντες και μιλούσαν εναντίον μου· ο δούλος σου, όμως, μελετούσε στα διατάγματά σου.
- 24 Τα μαρτύριά σου, βέβαια, είναι η απόλαυσή μου,⁸³ οι σύμβουλοί μου.
- 25 Η ψυχή μου κολλήθηκε στο χώμα· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 26 Φανέρωσα τους δρόμους μου, και με εισάκουσες· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.
- 27 Κάνε με να εννοώ τον δρόμο των εντολών σου, και θα μελετώ στα θαυμάσιά σου.
- 28 Η ψυχή μου λιώνει από τη θλίψη· στερέωσέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 29 Απομάκρυνε από μένα τον δρόμο τού ψεύδους, και χάρισέ μου τον νόμο σου.
- 30 Διάλεξα τον δρόμο τής αλήθειας· μπροστά μου έβαλα τις κρίσεις σου.
- 31 Προσκολλήθηκα στα μαρτύριά σου· Κύριε, μη με ντροπιάσεις.
- 32 Θα τρέχω τον δρόμο των προσταγμάτων σου, όταν πλατύνεις την καρδιά μου.
- 33 Κύριε, δίδαξέ με τον δρόμο των διαταγμάτων σου, και θα τον τηρώ μέχρι τέλους.
- 34 Συνέτισέ με, και θα τηρώ τον νόμο σου· ναι, θα τον τηρώ με όλη την καρδιά.
- 35 Οδήγησέ με στον δρόμο των προσταγμάτων σου· επειδή, ευφραίνομαι σ' αυτόν.

- 36 Κλίνει την καρδιά μου στα μαρτύριά σου, και όχι σε πλεονεξία.
- 37 Απόστρεψε τα μάτια μου από το να βλέπουν ματαιότητα· ζωοποίησέ με στον δρόμο σου.
- 38 Εκτέλεσε τον λόγο σου, που υποσχέθηκες στον δούλο σου, ο οποίος είναι παραδομένος στον φόβο σου.
- 39 Αφαίρεσε το όνειδός μου, το οποίο φοβάμαι· επειδή, οι κρίσεις σου είναι αγαθές.
- 40 Δες, επιθύμησα τις εντολές σου· ζωοποίησέ με διαμέσου τής δικαιοσύνης σου.
- 41 Και ας έρθει επάνω μου το έλεός σου, Κύριε, και η σωτηρία σου, σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 42 Τότε, θα απαντήσω σ' εκείνον που με ονειδίζει· επειδή, ελπίζω στον λόγο σου.
- 43 Και μη αφαιρέσεις ολότελα τον λόγο τής αλήθειας από το στόμα μου· επειδή, έλπισα στις κρίσεις σου.
- 44 Και θα φυλάττω τον νόμο σου παντοτινά, στον αιώνα τού αιώνα.
- 45 Και θα περπατάω σε ευρυχωρία· επειδή, εκζήτησα τις εντολές σου.
- 46 Και θα μιλάω για τα μαρτύριά σου μπροστά σε βασιλιάδες, και δεν θα ντροπιαστώ.
- 47 Και θα εντρυφώ στα προστάγματά σου, που αγάπησα.
- 48 Και θα υψώνω τα χέρια μου στα προστάγματά σου, που αγάπησα· και θα μελετώ στα διατάγματά σου.
- 49 Θυμήσου τον λόγο, που είχες πει στον δούλο σου, στον οποίο με στήριξες με ελπίδα.
- 50 Αυτή είναι η παρηγοριά μου στη θλίψη μου, ότι ο λόγος σου με ζωοποίησε.
- 51 Οι υπερήφανοι με χλεύαζαν πάρα πολύ· εγώ, όμως, από τον νόμο σου δεν ξέκλινα.
- 52 Θυμήθηκα, Κύριε, τις κρίσεις σου, που είναι γνωστές από το παρελθόν⁸⁴ και παρηγορήθηκα.
- 53 Φρίκη με κατέλαβε, εξαιτίας των ασεβών, αυτών που εγκαταλείπουν τον νόμο σου.
- 54 Τα διατάγματά σου υπήρξαν σε μένα ψαλμωδίες στο σπίτι τής παροικίας μου.
- 55 Τη νύχτα θυμήθηκα το όνομά σου, Κύριε· και φύλαξα τον νόμο σου.

- 56 Αυτό έγινε σε μένα, επειδή φύλαξα τις εντολές σου.
- 57 Εσύ, Κύριε, είσαι η μερίδα μου· είπα να φυλάξω τα λόγια σου.
- 58 Παρακάλεσα το πρόσωπό σου με όλη μου την καρδιά· ελέησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 59 Συλλογίστηκα τους δρόμους μου, και έστρεψα τα πόδια μου στα μαρτύριά σου.
- 60 Έσπευσα, και δεν βράδυνα να φυλάξω τα προστάγματά σου.
- 61 Στίφη ασεβών με περικύκλωσαν· εγώ, όμως, δεν λησμόνησα τον νόμο σου.
- 62 Σηκώνομαι τα μεσάνυχτα για να σε δοξολογώ για τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.
- 63 Εγώ είμαι μέτοχος όλων εκείνων που σε φοβούνται και φυλάττουν τις εντολές σου.
- 64 Η γη, Κύριε, είναι γεμάτη από το έλεός σου· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.
- 65 Εσύ, Κύριε, ευεργέτησες τον δούλο σου, σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 66 Δίδαξέ με φρόνηση και γνώση· επειδή, πίστεψα στα προστάγματά σου.
- 67 Πριν ταλαιπωρηθώ, εγώ πλανιόμουν· τώρα, όμως, φύλαξα τον λόγο σου.
- 68 Εσύ είσαι αγαθός και αγαθοποιός· δίδαξέ με τα διατάγματά σου.
- 69 Οι υπερήφανοι έπλεξαν εναντίον μου ψέμα· εγώ, όμως, θα φυλάττω τις εντολές σου με όλη μου την καρδιά.
- 70 Η καρδιά τους έπηξε σαν το πάχος· εγώ, όμως, εντρυφώ στον νόμο σου.
- 71 Καλό έγινε σε μένα ότι ταλαιπωρήθηκα, για να μάθω τα διατάγματά σου.
- 72 Ο νόμος τού στόματός σου είναι σε μένα καλύτερος παρά χιλιάδες από χρυσάφι και ασήμι.
- 73 Τα χέρια σου με έκαναν, και με έπλασαν· συνέτισέ με, και θα μάθω τα προστάγματά σου.
- 74 Αυτοί που σε φοβούνται θα με δουν, και θα ευφρανθούν, επειδή έλπισα στον λόγο σου.
- 75 Κύριε, γνωρίζω ότι οι κρίσεις σου είναι δικαιοσύνη, και ότι πιστά με ταλαιπώρησες.
- 76 Ας με παρηγορήσει, παρακαλώ, το έλεός σου, σύμφωνα με τον λόγο σου, που έγινε στον δούλο σου.
- 77 Ας έρθουν σε μένα οι οικτιρμοί σου, για να ζω· επειδή, ο νόμος σου είναι η ευφροσύνη μου.

- 78 Ας ντραπούν οι υπερήφανοι, επειδή άδικα ζητούν να με ανατρέψουν· εγώ, όμως, θα μελετώ στις εντολές σου.
- 79 Ας επιστρέψουν σε μένα αυτοί που σε φοβούνται, και αυτοί που γνωρίζουν τα μαρτύριά σου·
- 80 ας είναι άμωμη η καρδιά μου στα διατάγματά σου, για να μη ντροπιαστώ.
- 81 Λιποθυμεί η ψυχή μου για τη σωτηρία σου· στον λόγο σου ελπίζω.
- 82 Τα μάτια μου απέκαμαν για τον λόγο σου, λέγοντας: Πότε θα με παρηγορήσεις;
- 83 Επειδή, έγινα σαν ασκός στον καπνό· όμως, δεν ξέχασα τα διατάγματά σου.
- 84 Πόσες είναι οι ημέρες τού δούλου σου; Πότε θα κάνεις κρίση εναντίον εκείνων που με καταδιώκουν;
- 85 Οι υπερήφανοι, οι ενάντιοι στον νόμο σου, έσκαψαν σε μένα λάκκους.
- 86 Όλα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια· άδικα με κατατρέχουν· βοήθησέ με.
- 87 Παρολίγο με κατέστρεψαν στη γη· εγώ, όμως, δεν εγκατέλειψα τις εντολές σου.
- 88 Ζωοποίησέ με, σύμφωνα με το έλεός σου· και θα φυλάξω τα μαρτύρια του στόματός σου.
- 89 Κύριε, ο λόγος σου παραμένει για πάντα στον ουρανό·
- 90 η αλήθεια σου σε γενεά και γενεά· θεμελίωσες τη γη και παραμένει.
- 91 Σύμφωνα με τις διατάξεις σου παραμένουν μέχρι σήμερα, επειδή τα σύμπαντα είναι δούλοι σου.
- 92 Αν ο νόμος σου δεν ήταν η ευφροσύνη μου, τότε θα χανόμουν στη θλίψη μου.
- 93 Δεν θα λησμονήσω τις εντολές σου, στον αιώνα, επειδή μέσα σ' αυτές με ζωοποίησες.
- 94 Δικός σου είμαι εγώ· σώσε με· επειδή, εκζήτησα τις εντολές σου.
- 95 Οι ασεβείς με περίμεναν για να με αφανίσουν· εγώ, όμως, θα προσέχω στα μαρτύριά σου.
- 96 Σε κάθε τελειότητα είδα όριο· ο νόμος σου, όμως, είναι πλατύς σε υπερβολικό βαθμό.
- 97 Πόσο αγαπώ τον νόμο σου! Όλη την ημέρα είναι μελέτη μου.
- 98 Με τα προστάγματά σου με έκανες σοφότερο από τους εχθρούς μου· επειδή, είναι πάντοτε μαζί μου.

- 99 Είμαι συνετότερος από όλους εκείνους που με διδάσκουν· επειδή, τα μαρτύριά σου είναι μελέτη μου.
- 100 Είμαι συνετότερος από τους γέροντες· επειδή φύλαξα τις εντολές σου.
- 101 Από κάθε πονηρό δρόμο εμπόδισα τα πόδια μου, για να φυλάξω τον λόγο σου.
- 102 Από τις κρίσεις σου δεν ξέκλινα· επειδή με δίδαξες εσύ.
- 103 Πόσο γλυκά είναι τα λόγια σου στον ουρανίσκο μου! Είναι περισσότερο από μέλι στο στόμα μου.
- 104 Από τις εντολές σου έγινα συνετός· γι' αυτό, μίσησα κάθε δρόμο ψεύδους.
- 105 Λύχνος στα πόδια μου είναι ο λόγος σου, και φως στα μονοπάτια μου.
- 106 Ορκίστηκα, και θα εμμένω, να φυλάττω τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.
- 107 Ταλαιπωρήθηκα υπερβολικά· Κύριε, ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 108 Δέξου, παρακαλώ, τις προαιρετικές προσφορές τού στόματός μου, Κύριε· και δίδαξέ με τις κρίσεις σου.
- 109 Η ψυχή μου είναι πάντοτε σε κίνδυνο· όμως, τον νόμο σου δεν λησμόνησα.
- 110 Οι ασεβείς μού έστησαν παγίδα· εγώ, όμως, δεν ξέκλινα από τις εντολές σου.
- 111 Τα μαρτύριά σου κληρονόμησα στον αιώνα· επειδή, αυτά είναι η αγαλλίαση της καρδιάς μου.
- 112 Έκλινα την καρδιά μου στο να εκτελώ πάντοτε τα διατάγματά σου μέχρι τέλους.
- 113 Μίσησα τους διεστραμμένους στοχασμούς· αλλά, αγάπησα τον νόμο σου.
- 114 Εσύ είσαι η σκέπη μου, και η ασπίδα μου· ελπίζω στον λόγο σου.
- 115 Απομακρυνθείτε από μένα οι πονηρευόμενοι· επειδή, θα φυλάττω τα προστάγματα του Θεού μου.
- 116 Υποστήριζέ με σύμφωνα με τον λόγο σου, και θα ζω· και μη με ντροπιάσεις στην ελπίδα μου.
- 117 Υποστήριζέ με, και θα σωθώ· και θα προσέχω για πάντα στα διατάγματά σου.
- 118 Εσύ καταπάτησες όλους εκείνους που ξεκλίνουν από τα διατάγματά σου· επειδή, μάταιη είναι η δολιότητά τους.
- 119 Θεωρείς σαν σκύβαλα όλους τούς πονηρούς τής γης· γι' αυτό, αγάπησα τα μαρτύριά σου.

- 120 Ἐφριξε ἡ σάρκα μου ἀπὸ τὸν φόβο σου, καὶ ἀπὸ τὶς κρίσεις σου φοβήθηκα.
- 121 Ἐπραξα κρίση καὶ δικαιοσύνη· μὴ με παραδώσεις σ' αὐτοὺς που με ἀδικοῦν.
- 122 Γίνε ἐγγυητὴς τοῦ δούλου σου σε καλὸ· ἀς μὴ με καταθλίψουν οἱ υπερήφανοι.
- 123 Τα μάτια μου ἀπέκαμαν γιὰ τὴ σωτηρία σου, καὶ γιὰ τὸν λόγον τῆς δικαιοσύνης σου.
- 124 Κάνε στὸν δούλο σου σύμφωνα με τὸ ἐλεὸς σου, καὶ δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.
- 125 Δούλος σου εἶμαι ἐγώ· συνέτισέ με, καὶ θὰ γνωρίσω τὰ μαρτύριά σου.
- 126 Εἶναι καιρὸς νὰ ἐνεργήσῃ ὁ Κύριος· ἀκύρωσαν τὸν νόμον σου.
- 127 Γι' αὐτό, ἀγάπησα τὰ μαρτύριά σου περισσότερο ἀπὸ χρυσάφι, περισσότερο ἀπὸ καθαρὸ χρυσάφι.
- 128 Γι' αὐτό, γνώρισα ὀρθὲς ὅλες τὶς ἐντολές σου γιὰ κάθε πρᾶγμα· καὶ μίσησα κάθε δρόμον ψευτιάς. Πέ
- 129 Τα μαρτύριά σου εἶναι θαυμαστά· γι' αὐτό, τὰ τήρησε ἡ ψυχὴ μου.
- 130 Ἡ φανέρωσις τῶν λόγων σου φωτίζει· συνετίζει τοὺς ἀπλοῦς.
- 131 Ἀνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἀναστέναξα· ἐπειδὴ, ἐπιθύμησα τὰ προστάγματά σου.
- 132 Ἐπὶ βλεψε ἐπάνω μου, καὶ ἐλέησέ με, καθὼς συνηθίζεις σ' ἐκείνους που ἀγαποῦν τὸ ὄνομά σου.
- 133 Στερέωσε τὰ βήματά μου στὸν λόγον σου· καὶ ἀς μὴ με κατακυριεύσῃ καμία ἀνομία.
- 134 Λύτρωσέ με ἀπὸ καταδυναστεία ἀνθρώπων, καὶ θὰ τηρῶ τὶς ἐντολές σου.
- 135 Κάνε νὰ λάμπῃ τὸ πρόσωπό σου ἐπάνω στὸν δούλο σου, καὶ δίδαξέ με τὰ διατάγματά σου.
- 136 Ρυάκια δακρύων⁸⁵ κατέβασαν τὰ μάτια μου, ἐπειδὴ δὲν τηροῦν τὸν νόμον σου.
- 137 Δίκαιος εἶσαι, Κύριε, καὶ ευθεῖες οἱ κρίσεις σου.
- 138 Τα μαρτύριά σου, που διέταξες, εἶναι δικαιοσύνη καὶ υπέρτατη ἀλήθεια.
- 139 Ὁ ζήλος μου με κατέφαγε, ἐπειδὴ οἱ ἐχθροί μου λησμόνησαν τὰ λόγια σου.
- 140 Ὁ λόγος σου εἶναι καθαρισμένος σε υπερβολικὸ βαθμό· γι' αὐτό ὁ δούλος σου τὸν ἀγαπάει.

- 141 Είμαι μικρός και εξουθενωμένος· όμως, δεν λησμόνησα τις εντολές σου.
- 142 Η δικαιοσύνη σου είναι δικαιοσύνη στον αιώνα, και ο νόμος σου αλήθεια.
- 143 Με βρήκαν θλίψεις και στενοχώριες· τα προστάγματά σου, όμως, είναι η χαρά μου.
- 144 Τα μαρτύριά σου είναι δικαιοσύνη στον αιώνα· συνέτισέ με, και θα ζήσω.
- 145 Έκραξα με όλη μου την καρδιά· άκουσέ με, Κύριε, και θα φυλάξω τα διατάγματά σου.
- 146 Έκραξα σε σένα· σώσε με, και θα τηρήσω τα μαρτύριά σου.
- 147 Πρόλαβα την αυγή, και έκραξα· έλπισα στον λόγο σου.
- 148 Τα μάτια μου προλαβαίνουν τις νυχτοφυλακές, για να μελετάω στον λόγο σου.
- 149 Άκουσε τη φωνή μου, σύμφωνα με το έλεός σου· ζωοποίησέ με, Κύριε, σύμφωνα με την κρίση σου.
- 150 Πλησίασαν εκείνοι που ακολουθούν την πονηρία· ξέκλιναν από τον νόμο σου.
- 151 Εσύ, Κύριε, είσαι κοντά, και όλα τα προστάγματά σου είναι αλήθεια.
- 152 Προ πολλού είχα γνωρίσει από τα μαρτύριά σου, ότι τα θεμελίωσες στον αιώνα.
- 153 Δες τη θλίψη μου, και ελευθέρωσέ με· επειδή, δεν λησμόνησα τον νόμο σου.
- 154 Δίκασε τη δίκη μου, και λύτρωσέ με· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.
- 155 Μακριά από τους ασεβείς η σωτηρία· επειδή, δεν ζητούν τα διατάγματά σου.
- 156 Μεγάλοι οι οικτιρμοί σου, Κύριε· ζωοποίησέ με σύμφωνα με τις κρίσεις σου.
- 157 Πολλοί είναι αυτοί που με καταδιώκουν, και με θλίνουν· αλλά, από τα μαρτύριά σου δεν ξέκλινα.
- 158 Είδα τούς παραβάτες, και τaráχτηκα· επειδή, δεν φύλαξαν τον λόγο σου.
- 159 Δες πόσο αγαπώ τις εντολές σου· Κύριε, ζωοποίησέ με σύμφωνα με το έλεός σου.
- 160 Το σύνολο⁸⁶ του λόγου σου είναι αλήθεια· και όλες οι κρίσεις τής δικαιοσύνης σου παραμένουν στον αιώνα.

161 Ἀρχοντες με καταδίωξαν, χωρίς αιτία· η καρδιά μου, όμως, τρέμει από τον λόγο σου.

162 Αγάλλομαι στον λόγο σου, σαν εκείνον που βρίσκει λάφυρα πολλά.

163 Μισώ και αηδιάζω το ψέμα· αγαπώ τον νόμο σου.

164 Επτά φορές την ημέρα σε αινώ, για τις κρίσεις τής δικαιοσύνης σου.

165 Πολλή ειρήνη έχουν εκείνοι που αγαπούν τον νόμο σου· και σ' αυτούς δεν υπάρχει πρόσκομμα.

166 Ἐλπισα στη σωτηρία σου, Κύριε· και έπραξα τα προστάγματά σου.

167 Η ψυχή μου φύλαξε τα μαρτύριά σου· και τα αγάπησα σε υπερβολικό βαθμό.

168 Τήρησα τις εντολές σου, και τα μαρτύριά σου· επειδή, όλοι οι δρόμοι μου είναι μπροστά σου.

169 Ας πλησιάσει η κραυγή μου μπροστά σου, Κύριε· συνέτισέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.

170 Ας έρθει η δέησή μου μπροστά σου· λύτρωσέ με σύμφωνα με τον λόγο σου.

171 Τα χείλη μου θα προφέρουν ύμνο, όταν με διδάξεις τα διατάγματά σου.

172 Η γλώσσα μου θα μιλάει τον λόγο σου· επειδή, όλα τα προστάγματά σου είναι δικαιοσύνη.

173 Ας είναι το χέρι σου σε βοήθειά μου· επειδή, έκλεξα τις εντολές σου.

174 Επιθύμησα τη σωτηρία σου, Κύριε· και ο νόμος σου είναι η ευφροσύνη μου.

175 Ας ζήσει η ψυχή μου, και θα σε αινεί· και οι κρίσεις σου ας με βοηθούν.

176 Περιπλανήθηκα σαν ένα χαμένο πρόβατο· ζήτησε τον δούλο σου· επειδή, δεν λησμόνησα τα προστάγματά σου.

ΨΑΛΜΟΙ 120

1 ΣΤΗ θλίψη μου έκραξα στον Κύριο, και με εισάκουσε.

2 Κύριε, λύτρωσε την ψυχή μου από αναληθή χείλη, από δόλια γλώσσα.

3 Τι θα σου δώσει ή τι θα σου προσθέσει η δόλια γλώσσα;

4 Τα ακονισμένα βέλη τού δυνατού, με κάρβουνα από άρκευθο.

5 Αλλοίμονο σε μένα, επειδή παροικώ στη Μεσέχ, κατοικώ στις σκηνές τού Κηδάρ!

⁶ Πολύ καιρό κατοίκησε η ψυχή μου μαζί με εκείνους που μισούν την ειρήνη.

⁷ Εγώ αγαπώ την ειρήνη· αλλά, όταν μιλάω, αυτοί ετοιμάζονται για πόλεμο.

ΨΑΛΜΟΙ 121

¹ ΥΨΩΝΩ τα μάτια μου προς τα βουνά, από πού θάρθει η βοήθειά μου;

² Η βοήθειά μου έρχεται από τον Κύριο, ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

³ Δεν θα αφήσει να κλονιστεί το πόδι σου· ούτε θα νυστάξει αυτός που σε φυλάττει.

⁴ Δες, δεν θα νυστάξει ούτε θα αποκοιμηθεί, αυτός που φυλάττει τον Ισραήλ.

⁵ Ο Κύριος είναι ο φύλακάς σου· ο Κύριος είναι η σκέπη σου από τα δεξιά σου.

⁶ Την ημέρα ο ήλιος δεν θα σε βλάψει ούτε το φεγγάρι τη νύχτα.

⁷ Ο Κύριος θα σε φυλάττει από κάθε κακό· θα φυλάττει την ψυχή σου.

⁸ Ο Κύριος θα φυλάττει την έξοδό σου και την είσοδό σου, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 122

¹ ΕΥΦΡΑΝΘΗΚΑ όταν μου είπαν: Ας πάμε στον οίκο τού Κυρίου.

² Τα πόδια μας θα στέκονται στις πύλες σου, Ιερουσαλήμ·

³ Ιερουσαλήμ, που είσαι οικοδομημένη σαν πόλη συναρμολογημένη μαζί.

⁴ Εκεί ανεβαίνουν οι φυλές, οι φυλές τού Κυρίου, σύμφωνα με το διαταγμένο στον Ισραήλ, για να δοξολογήσουν το όνομα του Κυρίου.

⁵ Επειδή, εκεί τέθηκαν θρόνοι για κρίση, οι θρόνοι τής οικογένειας του Δαβίδ.

⁶ Ζητάτε την ειρήνη τής Ιερουσαλήμ· ας ευτυχούν εκείνοι που σε αγαπούν.

⁷ Ας είναι ειρήνη στα τείχη σου, αφθονία στα παλάτια σου.

⁸ Ένεκα των αδελφών μου, και των πλησίων μου, θα λέω τώρα: Ειρήνη σε σένα!

⁹ Ένεκα του οίκου τού Κυρίου τού Θεού μας, θα ζητάω το καλό σου.

ΨΑΛΜΟΙ 123

¹ ΥΨΩΣΑ τα μάτια μου σε σένα που κατοικείς στους ουρανούς.

² Δέστε, καθώς τα μάτια των δούλων ατενίζουν στο χέρι των κυρίων τους, καθώς τα μάτια τής δούλης στο χέρι τής κυρίας της, έτσι ατενίζουν τα μάτια μας προς τον Κύριο τον Θεό μας, μέχρις ότου μάς ελεήσει.

³ Ελέησέ μας, Κύριε, ελέησέ μας· επειδή, χορτάσαμε υπερβολικά από εξουθένωση.

⁴ Η ψυχή μας χόρτασε υπερβολικά από την ύβρη εκείνων που ζουν αμέριμνα,⁸⁷ από την εξουθένωση των υπερήφανων.

ΨΑΛΜΟΙ 124

¹ ΑΝ ο Κύριος δεν ήταν μαζί μας, ας πει τώρα ο Ισραήλ·

² αν ο Κύριος δεν ήταν μαζί μας, όταν άνθρωποι σηκώθηκαν εναντίον μας,

³ τότε, ζωντανούς θα μας είχαν καταπιεί, ενώ ο θυμός τους φλεγόταν εναντίον μας·

⁴ τότε, τα νερά θα μας είχαν καταποντίσει, ο χείμαρρος θα είχε περάσει από πάνω από την ψυχή μας·

⁵ τότε, τα υψωμένα νερά θα είχαν περάσει από πάνω από την ψυχή μας.

⁶ Ευλογητός ο Κύριος, που δεν μας παρέδωσε σαν θήραμα στα δόντια τους.

⁷ Η ψυχή μας λυτρώθηκε, σαν το πουλί από την παγίδα των κυνηγών· η παγίδα συντρίφτηκε, και εμείς λυτρωθήκαμε.

⁸ Η βοήθειά μας είναι στο όνομα του Κυρίου, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη.

ΨΑΛΜΟΙ 125

¹ ΟΣΟΙ έχουν βάλει την πεποίθησή τους επάνω στον Κύριο, είναι σαν το βουνό Σιών, που δεν θα σαλευτεί· παραμένει στον αιώνα.

² Όπως η Ιερουσαλήμ περικυκλώνεται από τα βουνά, έτσι ο Κύριος περικυκλώνει τον λαό του, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

³ Επειδή, η ράβδος τής ασέβειας δεν θα παραμένει επάνω στον κλήρο των δικαίων, για να μη εκτείνουν οι δίκαιοι τα χέρια τους στην ανομία.

⁴ Κύριε, αγαθοποίησε τους αγαθούς, και τους ευθείς στην καρδιά.

⁵ Εκείνους, όμως, που ξεκλίνουν στους στρεβλούς δρόμους τους, ο Κύριος θα τους απαγάγει μαζί με εκείνους που εργάζονται την ανομία· ειρήνη επάνω στον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΙ 126

- ¹ ΟΤΑΝ ο Κύριος επανέφερε τους αιχμαλώτους τής Σιών, ήμασταν όπως οι ονειρευόμενοι.
- ² Τότε, το στόμα μας γέμισε από γέλιο, και η γλώσσα μας από αγαλλίαση· τότε, έλεγαν ανάμεσα στα έθνη: Μεγαλεία έκανε γι' αυτούς ο Κύριος.
- ³ Μεγαλεία έκανε ο Κύριος για μας· γεμίσαμε από χαρά.
- ⁴ Επιστρέψε, Κύριε, τους αιχμαλώτους μας, σαν τους χειμάρρους στον Νότο.
- ⁵ Εκείνοι που σπέρνουν με δάκρυα, θα θερίσουν με αγαλλίαση.
- ⁶ Όποιος βγαίνει, και κλαίει, βαστάζοντας πολύτιμο σπόρο, αυτός, σίγουρα, θα επιστρέψει με αγαλλίαση, βαστάζοντας τα χειρόβολά του.

ΨΑΛΜΟΙ 127

- ¹ ΑΝ ο Κύριος δεν οικοδομήσει οίκο, μάταια κοπιάζουν αυτοί που τον οικοδομούν· αν ο Κύριος δεν φυλάξει πόλη, μάταια αγρυπνεί αυτός που τη φυλάττει.
- ² Μάταιο είναι σε σας να σηκώνεστε πρωί, να πλαγιάζετε αργά, τρώγοντας το ψωμί τού κόπου σας· ο Κύριος, βέβαια, δίνει ύπνο στον αγαπητό του.
- ³ Δέστε, κληρονομιά από τον Κύριο είναι τα παιδιά· μισθός δικός του ο καρπός τής κοιλιάς.
- ⁴ Όπως τα βέλη στο χέρι τού δυνατού, έτσι και οι γιοι τής νιότης.
- ⁵ Μακάριος ο άνθρωπος, που γέμισε τη βελοθήκη του απ' αυτά· αυτοί δεν θα ντροπιαστούν, όταν μιλούν με τους εχθρούς τους στην πύλη.

ΨΑΛΜΟΙ 128

- ¹ ΜΑΚΑΡΙΟΣ καθένας που φοβάται τον Κύριο, που περπατάει στους δρόμους του.
- ² Επειδή, θα τρως από τον κόπο των χειρών σου· μακάριος θα είσαι, και ευτυχία σε σένα.
- ³ Η γυναίκα σου θα είναι σαν εύκαρπη άμπελος, στα πλάγια του σπιτιού σου· οι γιοι σου σαν νεόφυτα ελιόδεντρων, ολόγυρα στο τραπέζι σου.
- ⁴ Δέστε, έτσι θα ευλογηθεί ο άνθρωπος που φοβάται τον Κύριο.
- ⁵ Ο Κύριος θα σε ευλογήσει από τη Σιών, και θα δεις το καλό τής Ιερουσαλήμ όλες τις ημέρες τής ζωής σου·
- ⁶ και θα δεις γιους των γιων σου· ειρήνη επάνω στον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΙ 129

- 1 ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ με πολέμησαν από τη νιότη μου, ας πει τώρα ο Ισραήλ·
- 2 πολλές φορές με πολέμησαν από τη νιότη μου· αλλά, δεν υπερίσχυσαν εναντίον μου.
- 3 Οι γεωργοί αροτρίασαν επάνω στις πλάτες μου· έσυραν μακρινά τα αυλάκια τους.
- 4 Δίκαιος, όμως, είναι ο Κύριος· κατέκοψε τα σχοινιά των ασεβών.
- 5 Ας ντροπιαστούν, και ας στραφούν προς τα πίσω, όλοι εκείνοι που μισούν τη Σιών.
- 6 Ας γίνουν όπως το χορτάρι στις τaráτσες, που, πριν ξεριζωθεί, ξεραίνεται·
- 7 από το οποίο ο θεριστής δεν γεμίζει το χέρι του, ούτε αυτός που δένει τα χειρόβολα στον κόρφο του·
- 8 ώστε, οι διαβάτες δεν θα πουν: Ευλογία Κυρίου επάνω σε σας· σας ευλογούμε στο όνομα του Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΙ 130

- 1 ΑΠΟ τα βάθη μου έκραξα σε σένα, Κύριε.
- 2 Κύριε, εισάκουσε τη φωνή μου· ας είναι τα αυτιά σου προσεκτικά στη φωνή των δεήσεών μου.
- 3 Αν, Κύριε, παρατηρήσεις ανομίες, Κύριε, ποιος θα μπορέσει να σταθεί;
- 4 Κοντά σου, όμως, υπάρχει συγχώρηση, για να σε φοβούνται.
- 5 Πρόσμεινα τον Κύριο, η ψυχή μου πρόσμεινε, και έλπισα στον λόγο του.
- 6 Η ψυχή μου προσμένει τον Κύριο, περισσότερο από ό,τι εκείνοι που προσμένουν την αυγή, ναι, εκείνοι που προσμένουν την αυγή.
- 7 Ας ελπίζει ο Ισραήλ στον Κύριο· επειδή, κοντά στον Κύριο υπάρχει έλεος, και κοντά του υπάρχει πολλή λύτρωση·
- 8 και αυτός θα λυτρώσει τον Ισραήλ από όλες τις ανομίες του.

ΨΑΛΜΟΙ 131

- 1 Κύριε, δεν υπερηφανεύθηκε η καρδιά μου ούτε υψώθηκαν τα μάτια μου· ούτε περπατάω σε πράγματα μεγάλα και ψηλότερα από μένα.
- 2 Βέβαια, υπέταξα και καθησύχασα την ψυχή μου, σαν το απογαλακτισμένο παιδί κοντά στη μητέρα του· η ψυχή μου είναι μέσα μου σαν το απογαλακτισμένο παιδί.
- 3 Ο Ισραήλ ας ελπίζει στον Κύριο, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 132

- 1 ΚΥΡΙΕ, θυμήσου τον Δαβίδ, και όλους τούς αγώνες του·
- 2 πώς ορκίστηκε στον Κύριο, και έκανε ευχή στον ισχυρό Θεό τού Ιακώβ:
- 3 «Δεν θα μπω κάτω από τη στέγη τού σπιτιού μου, δεν θα ανέβω στο στρώμα τού κρεβατιού μου,
- 4 δεν θα δώσω ύπνο στα μάτια μου, νυσταγμό στα βλέφαρά μου,
- 5 μέχρις ότου βρω τόπο για τον Κύριο, κατοικία για τον ισχυρό Θεό τού Ιακώβ».
- 6 Δέστε, ακούσαμε γι' αυτή στην Εφραθά· τη βρήκαμε στις πεδιάδες τού Ιαάρ.
- 7 Ας μπορούμε στις σκηνές του· ας προσκυνήσουμε στο υποπόδιο των ποδιών του.
- 8 Σήκω, Κύριε, στην ανάπαυσή σου, εσύ, και η κιβωτός τής δύναμής σου.
- 9 Οι ιερείς σου ας ντυθούν δικαιοσύνη, και ας αγάλλονται οι όσιοί σου.
- 10 Χάρη τού δούλου σου, του Δαβίδ, μη αποστρέψεις το πρόσωπο του χρισμένου σου.
- 11 Ο Κύριος ορκίστηκε αλήθεια προς τον Δαβίδ, δεν θα την αθετήσει: «Από τον καρπό τού σώματός σου θα βάλω επάνω στον θρόνο σου.
- 12 Αν οι γιοι σου φυλάξουν τη διαθήκη μου, και τα μαρτύριά μου, που θα τους διδάξω, θα καθήσουν και οι γιοι τους επάνω στον θρόνο σου για πάντα.
- 13 Επειδή, ο Κύριος έκλεξε τη Σιών· ευαρεστήθηκε να κατοικεί μέσα σ' αυτή.
- 14 Αυτή είναι η ανάπαυσή μου στον αιώνα τού αιώνα· εδώ θα κατοικώ, επειδή την αγάπησα.
- 15 Θα ευλογήσω με ευλογία τις τροφές της· τους φτωχούς της θα χορτάσω με ψωμί·
- 16 και τους ιερείς της θα ντύσω με σωτηρία· και οι όσιοί της θα αγάλλονται με αγαλλίαση.
- 17 Εκεί θα κάνω να βλαστήσει κέρας στον Δαβίδ· ετοίμασα λύχνο για τον χρισμένο μου.
- 18 Τους εχθρούς του θα ντύσω με ντροπή· επάνω σ' αυτόν, όμως, θα ανθίζει το διάδημά του».

ΨΑΛΜΟΙ 133

- 1 ΔΕΣΤΕ, τι καλό και τι τερπνό, να συγκατοικούν με ομόνοια αδελφοί!

² Είναι σαν το πολύτιμο μύρο επάνω στο κεφάλι, που κατεβαίνει επάνω στο πηγούνι, το πηγούνι τού Ααρών· που κατεβαίνει στο στόμιο του ενδύματός του·

³ όπως η δροσιά τού Αερμών, που κατεβαίνει επάνω στα βουνά τής Σιών· επειδή, εκεί ο Κύριος διόρισε την ευλογία, ζωή μέχρι τον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 134

¹ ΕΛΑΤΕ, ευλογείτε τον Κύριο, όλοι οι δούλοι τού Κυρίου, αυτοί που στέκονται τη νύχτα στον οίκο τού Κυρίου.

² Υψώστε τα χέρια σας προς τα άγια, και ευλογείτε τον Κύριο.

³ Να σε ευλογήσει ο Κύριος από τη Σιών, αυτός που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη!

ΨΑΛΜΟΙ 135

¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε το όνομα του Κυρίου· αινείτε, δούλοι τού Κυρίου,

² εσείς που στέκεστε στον οίκο τού Κυρίου, στις αυλές τού οίκου τού Θεού μας.

³ Αινείτε τον Κύριο, επειδή ο Κύριος είναι αγαθός· ψαλμωδήστε στο όνομά του, επειδή είναι τερπνό.

⁴ Επειδή, ο Κύριος έκλεξε τον Ιακώβ για τον εαυτό του, τον Ισραήλ για θησαυρό του.

⁵ Επειδή, εγώ γνώρισα ότι ο Κύριος είναι μεγάλος· και ο Κύριός μας είναι επάνω από όλους τούς θεούς.

⁶ Όλα όσα ο Κύριος θέλησε δημιούργησε, στον ουρανό, και στη γη, στις θάλασσες, και σε όλες τις αβύσσους.

⁷ Ανεβάζει σύννεφα από τα ακρότατα μέρη τής γης· κάνει αστραπές για βροχή· βγάζει ανέμους από τους θησαυρούς του.

⁸ Ο οποίος χτύπησε τα πρωτότοκα της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι κτήνος·

⁹ απέστειλε σημεία και τέρατα ανάμεσά σου, Αίγυπτε, επάνω στον Φαραώ, και επάνω στους δούλους του.

¹⁰ Ο οποίος πάταξε μεγάλα έθνη, και φόνευσε κραταιούς βασιλιάδες·

¹¹ τον Σηών, τον βασιλιά των Αμορραίων, και τον Ωγ, τον βασιλιά τής Βασάν, και όλα τα βασίλεια της Χαναάν·

¹² και έδωσε τη γη τους κληρονομιά, κληρονομιά στον Ισραήλ τον λαό του.

- 13** Το όνομά σου, Κύριε, παραμένει στον αιώνα· η ενθύμησή σου, Κύριε, σε γενεά και γενεά.
- 14** Επειδή, ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του· και θα ελεήσει τούς δούλους του.
- 15** Τα είδωλα των εθνών είναι ασήμι και χρυσάφι, έργο χειρών ανθρώπου.
- 16** Στόμα έχουν, και δεν μιλούν· μάτια έχουν, και δεν βλέπουν·
- 17** αυτιά έχουν, και δεν ακούν· ούτε υπάρχει πνοή στο στόμα τους.
- 18** Όμοιοι μ' αυτά ας γίνουν, αυτοί που τα φτιάχνουν· καθένας που ελπίζει σ' αυτά!
- 19** Οίκος Ισραήλ, να ευλογήσετε τον Κύριο· οίκος Ααρών, νσ ευλογήσετε τον Κύριο·
- 20** οίκος Λευί, να ευλογήσετε τον Κύριο· εσείς που τον φοβάστε, να ευλογήσετε τον Κύριο.
- 21** Ευλογητός ο Κύριος από τη Σιών, ο οποίος κατοικεί στην Ιερουσαλήμ. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 136

- 1** ΔΟΞΟΛΟΓΕΙΤΕ τον Κύριο, επειδή είναι αγαθός· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 2** Δοξολογείτε τον Θεό των θεών· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 3** Δοξολογείτε τον Κύριο των κυρίων· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 4** Τον μόνον που κάνει θαυμαστά μεγάλα έργα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 5** Αυτόν που δημιούργησε τους ουραμούς με σύνεση· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 6** Αυτόν που στερέωσε τη γη επάνω στα νερά· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 7** Αυτόν που δημιούργησε τους μεγάλους φωστήρες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 8** τον ήλιο, για να εξουσιάζει επάνω στην ημέρα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 9** το φεγγάρι και τα αστέρια, για να εξουσιάζουν επάνω στη νύχτα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 10** Αυτόν που πάταξε την Αίγυπτο στα πρωτότοκά της· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·

- 11 και έβγαλε τον Ισραήλ από ανάμεσά της· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 12 με χέρι δυνατό, με βραχίονα απλωμένον· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 13 Αυτόν που χώρισε την Ερυθρά Θάλασσα σε δύο μέρη· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 14 και διαπέρασε τον Ισραήλ μέσα απ' αυτή· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 15 και κατέστρεψε τον Φαραώ και το στράτευμά του μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 16 Αυτόν που οδήγησε τον λαό του μέσα στην έρημο· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 17 Αυτόν που πάταξε μεγάλους βασιλιάδες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 18 και φόνευσε ισχυρούς βασιλιάδες· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 19 τον Σηών, βασιλιά των Αμορραίων· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 20 και τον Ωγ, βασιλιά τής Βασάν· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 21 και έδωσε τη γη τους σε κληρονομιά· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 22 κληρονομιά στον Ισραήλ τον δούλο του· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 23 Αυτόν που μας θυμήθηκε στην ταπείνωσή μας· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα·
- 24 και μας λύτρωσε από τους εχθρούς μας· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 25 Αυτόν που δίνει τροφή σε κάθε σάρκα· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.
- 26 Δοξολογείτε τον Θεό τού ουρανού· επειδή, το έλεός του παραμένει στον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 137

- 1 ΣΤΑ ποτάμια τής Βαβυλώνας, εκεί καθήσαμε, και κλάψαμε, όταν θυμηθήκαμε τη Σιών.

- ² ΣΤΙΣ ΙΠΙΕΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΗ, ΚΡΕΜΑΣΑΜΕ ΤΙΣ ΚΙΘΑΡΕΣ ΜΑΣ.
- ³ ΕΠΕΙΔΗ, ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΗΣΑΝ, ΖΗΤΗΣΑΝ ΕΚΕΙ ΑΠΟ ΜΑΣ ΛΟΓΙΑ ΑΣΜΑΤΩΝ· ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΡΗΜΩΣΑΝ, ΖΗΤΗΣΑΝ ΎΜΝΟ, ΛΕΓΟΝΤΑΣ: ΨΑΛΤΕ ΣΕ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΩΔΕΣ ΤΗΣ ΣΙΩΝ.
- ⁴ ΠΩΣ ΝΑ ΨΑΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΩΔΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΕ ΞΕΝΗ ΓΗ;
- ⁵ ΑΝ ΣΕ ΛΗΣΜΟΝΗΣΩ, ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΑΣ ΛΗΣΜΟΝΗΣΕΙ ΤΟ ΔΕΞΙ ΜΟΥ ΧΕΡΙ!
- ⁶ ΑΣ ΚΟΛΛΗΘΕΙ Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΙΣΚΟ ΜΟΥ, ΑΝ ΔΕΝ ΣΕ ΘΥΜΑΜΑΙ· ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΤΑΞΩ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΥΦΡΟΣΥΝΗΣ ΜΟΥ!
- ⁷ ΘΥΜΗΣΟΥ, ΚΥΡΙΕ, ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΕΔΩΜ, ΠΟΥ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΕΛΕΓΑΝ: ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕ ΤΗΝ, ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΤΕ ΤΗΝ, ΜΕΧΡΙ ΤΑ ΘΕΜΕΛΙΑ ΤΗΣ.
- ⁸ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ, ΠΟΥ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΕΡΗΜΩΘΕΙΣ, ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΟΥ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΤΩΝ ΟΣΩΝ ΕΚΑΝΕΣ ΣΕ ΜΑΣ!
- ⁹ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΙΑΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΡΙΞΕΙ ΤΑ ΝΗΠΙΑ ΣΟΥ ΕΠΆΝΩ ΣΤΗΝ ΠΕΤΡΑ!

ΨΑΛΜΟΙ 138

- ¹ ΘΑ ΣΕ ΔΟΞΟΛΟΓΗΣΩ ΜΕ ΟΛΗ ΜΟΥ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ· ΘΑ ΨΑΛΜΩΔΗΣΩ ΣΕ ΣΕΝΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ.
- ² ΘΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΩ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΑΟ ΣΟΥ ΤΟΝ ΑΓΙΟ· ΚΑΙ ΘΑ ΔΟΞΟΛΟΓΗΣΩ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ, ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ, ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΟΥ· ΕΠΕΙΔΗ, ΜΕΓΑΛΥΝΕΣ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΣΟΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΛΗ ΤΗ ΦΗΜΗ ΣΟΥ.
- ³ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΕΚΡΑΞΑ, ΜΕ ΕΙΣΑΚΟΥΣΕΣ· ΜΕ ΕΝΙΣΧΥΣΕΣ ΜΕ ΔΥΝΑΜΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ.
- ⁴ ΘΑ ΣΕ ΔΟΞΟΛΟΓΗΣΟΥΝ, ΚΥΡΙΕ, ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΙΑΔΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ, ΟΤΑΝ ΑΚΟΥΣΟΥΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΟΥ·
- ⁵ ΚΑΙ ΘΑ ΨΑΛΛΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΠΕΙΔΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ·
- ⁶ ΕΠΕΙΔΗ, Ο ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΨΗΛΟΣ, ΚΑΙ ΕΠΙΒΛΕΠΕΙ ΕΠΆΝΩ ΣΤΟΝ ΤΑΠΕΙΝΟ· ΤΟΝ ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΑ, ΟΜΩΣ, ΤΟΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΑΠΟ ΜΑΚΡΙΑ.
- ⁷ ΑΝ ΠΕΡΠΑΤΗΣΩ ΜΕΣΑ ΣΕ ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ, ΘΑ ΜΕ ΖΩΟΠΟΙΗΣΕΙΣ· ΘΑ ΑΠΛΩΣΕΙΣ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΟΡΓΗ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΜΟΥ· ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΞΙ ΣΟΥ ΧΕΡΙ ΘΑ ΜΕ ΣΩΣΕΙ.
- ⁸ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΘΑ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ· ΚΥΡΙΕ, ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΣΟΥ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΟΤΙΝΑ· ΜΗ ΠΑΡΑΒΛΕΨΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΧΕΡΙΩΝ ΣΟΥ.

ΨΑΛΜΟΙ 139

- ¹ ΚΥΡΙΕ, ΜΕ ΔΟΚΙΜΑΣΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΓΝΩΡΙΣΕΣ.

- ² Εσύ γνωρίζεις το κάθισμά μου και την έγερσή μου· καταλαβαίνεις τούς λογισμούς μου από μακριά·
- ³ διερευνάς το περπάτημά μου και το πλάγιασμά μου, και όλους τούς δρόμους μου γνωρίζεις.
- ⁴ Επειδή, δες, και πριν ο λόγος έρθει στη γλώσσα μου, εσύ, Κύριε, γνωρίζεις το παν.
- ⁵ Με περικυκλώνεις από πίσω και από μπροστά, και έβαλες το χέρι σου επάνω μου.
- ⁶ Η γνώση αυτή είναι σε μένα υπερθαύμαστη· είναι υψηλή· δεν μπορώ να φτάσω σ' αυτή.
- ⁷ Πού να πάω από το πνεύμα σου; Και από το πρόσωπό σου πού να φύγω;
- ⁸ Αν ανέβω στον ουρανό, είσαι εκεί, αν πλαγιάσω στον άδη, νάσου εσύ.
- ⁹ Αν πάρω τα φτερά τής αυγής, και κατοικήσω στα ακρότατα μέρη τής θάλασσας,
- ¹⁰ και εκεί θα με οδηγήσει το χέρι σου, και το δεξί σου χέρι θα με κρατάει.
- ¹¹ Αν πω: Αλλά το σκοτάδι θα με σκεπάσει, όμως και η νύχτα θα είναι ολόγυρά μου φως·
- ¹² κι αυτό το σκοτάδι δεν σκεπάζει από σένα τίποτε· και η νύχτα λάμπει όπως η ημέρα· σε σένα το σκοτάδι είναι όπως το φως.
- ¹³ Επειδή, εσύ μόρφωσες τα νεφρά μου· με περιτύλιξες μέσα στην κοιλιά τής μητέρας μου.
- ¹⁴ Θα σε υμνώ, επειδή πλάστηκα με φοβερό και θαυμάσιο τρόπο· τα έργα σου είναι θαυμάσια· και η ψυχή μου το γνωρίζει αυτό πολύ καλά.
- ¹⁵ Δεν κρύφτηκαν τα κόκαλά μου από σένα, ενώ λάβαινε χώρα η κατασκευή μου μέσα σε κρυφό χώρο, και έπαιρνα μορφή μέσα στα κατώτατα μέρη τής γης.
- ¹⁶ Το αδιαμόρφωτο του σώματός μου είδαν τα μάτια σου· και μέσα στο βιβλίο σου όλα αυτά ήσαν γραμμένα, όπως και οι ημέρες κατά τις οποίες σχηματίζονταν, και ενώ τίποτε απ' αυτά δεν υπήρχε·
- ¹⁷ πόσο δε πολύτιμες είναι οι βουλές σου σε μένα, Θεέ μου! Πόσο μεγαλύνθηκε ο αριθμός τους!
- ¹⁸ Αν ήθελα να τις απαριθμήσω, υπερβαίνουν την άμμο· ξυπνάω, και ακόμα είμαι μαζί σου.
- ¹⁹ Βέβαια, θα θανατώσεις, Θεέ, τους ασεβείς· απομακρυνθείτε, λοιπόν, από μένα, άνδρες αιμάτων.

²⁰ Επειδή, μιλούν εναντίον σου με τρόπο ασεβή· οι εχθροί σου παίρνουν το όνομά σου μάταια.

²¹ Μήπως δεν μισώ, Κύριε, εκείνους που σε μισούν; Και δεν αγανακτώ ενάντια σ' εκείνους που επαναστατούν εναντίον σου;

²² Με τέλειο μίσος τούς μισώ· τους έχω για εχθρούς.

²³ Θεέ, δοκίμασέ με, και γνώρισε την καρδιά μου· εξέτασέ με, και μάθε τούς στοχασμούς μου·

²⁴ και δες, μήπως υπάρχει μέσα μου κάποιος δρόμος ανομίας· και οδήγησέ με στον δρόμο τον αιώνιο.

ΨΑΛΜΟΙ 140

¹ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ με, Κύριε, από πονηρόν άνθρωπο· λύτρωσέ με από άδικον άνθρωπο·

² οι οποίοι στην καρδιά τους σκέφτονται πονηρά· όλη την ημέρα παρατάσσονται σε πολέμους.

³ Ακόνισαν τη γλώσσα τους σαν του φιδιού· δηλητήριο οχιάς είναι κάτω από τα χείλη τους. (Διάψαλμα).

⁴ Φύλαξέ με, Κύριε, από χέρια ασεβή ανθρώπου· λύτρωσέ με από άδικον άνθρωπο· που μηχανεύθηκαν να υποσκελίσουν τα βήματά⁷¹ μου.

⁵ Οι υπερήφανοι έκρυψαν εναντίον μου παγίδα, και με σχοινιά άπλωσαν δίχτυα στο πέρασμά μου· έστησαν για μένα θηλιές. (Διάψαλμα).

⁶ Είπα στον Κύριο: Εσύ είσαι ο Θεός μου· Κύριε, άκουσε τη φωνή των δεήσεών μου.

⁷ Κύριε, Θεέ, η δύναμη της σωτηρίας μου, εσύ σκέπασες το κεφάλι μου ολόγυρα σε ημέρα πολέμου.

⁸ Μη δώσεις, Κύριε, στον ασεβή τις επιθυμίες του· μη αφήσεις να εκτελεστεί ο στοχασμός του, μη τυχόν και υψωθούν. (Διάψαλμα).

⁹ Η πονηρία των χειλέων, εκείνων που με περικυκλώνουν, ας σκεπάσει το κεφάλι τους.

¹⁰ Κάρβουνα αναμμένα ας πέσουν επάνω τους· ας ριχτούν στη φωτιά, σε βαθείς λάκκους, για να μη σηκωθούν ξανά.

¹¹ Ο κακόγλωσσος άνθρωπος ας μη στερεωθεί επάνω στη γη· η κακία θα καταδιώξει τον άδικο άνθρωπο, μέχρις ότου τον απολέσει.

¹² Ξέρω ότι ο Κύριος θα κάνει την κρίση τού θλιμμένου, και τη δίκη των φτωχών.

¹³ Βέβαια, οι δίκαιοι θα δοξολογούν το όνομά σου· οι ευθείς θα κατοικούν μπροστά στο πρόσωπό σου.

ΨΑΛΜΟΙ 141

¹ ΚΥΡΙΕ, σε σένα έκραξα· τάχυνε νάρθεις σε μένα· άκουσε τη φωνή μου, όταν κράζω σε σένα.

² Ας κατευθυνθεί η προσευχή μου μπροστά σου σαν θυμίαμα· η ύψωση των χεριών μου ας γίνει σαν εσπερινή θυσία.

³ Βάλε, Κύριε, φυλακή στο στόμα μου· φύλαγε τη θύρα των χειλέων μου.

⁴ Μη ξεκλίνεις την καρδιά μου σε πονηρό πράγμα, ώστε να κάνω ασεβείς πράξεις με ανθρώπους που εργάζονται την ανομία· μήτε να φάω από τα εκλεκτά τους φαγητά.

⁵ Ας με χτυπάει ο δίκαιος· αυτό θα είναι έλεος· και ας με ελέγχει· αυτό θα είναι εξαίρετο μύρο· δεν θα βλάψει το κεφάλι μου· επειδή, μάλιστα, και θα προσεύχομαι γι' αυτούς στις συμφορές τους.

⁶ Όταν οι αρχηγοί τους περιέρχονταν σε πετρώδεις τόπους, άκουσαν τα λόγια μου, ότι ήσαν γλυκά.

⁷ Τα κόκαλά μας διασκορπίζονται στο στόμα τού άδη,⁸⁸ όπως όταν κάποιος κόβει και σχίζει ξύλα επάνω στη γη.

⁸ Γι' αυτό, Κύριε Θεέ, τα μάτια μου θα ατενίζουν σε σένα· σε σένα έλπισα· μη αφήσεις γυμνή ⁸⁹ την ψυχή μου.

⁹ Φύλαξέ με από την παγίδα που έστησαν για μένα, και από τις θηλιές εκείνων που εργάζονται την ανομία.

¹⁰ Ας πέσουν μαζί οι ασεβείς στα δίχτυα τους, ενώ εγώ θα περάσω αβλαβής.

ΨΑΛΜΟΙ 142

¹ ΜΕ τη φωνή μου έκραξα στον Κύριο· με τη φωνή μου δεήθηκα στον Κύριο.

² Τη δέησή μου θα ξεχύνω μπροστά του· τη θλίψη μου θα εκφράσω μπροστά του.

³ Όταν το πνεύμα μου ήταν μέσα μου καταθλιμμένο, τότε εσύ γνώρισες τον δρόμο μου. Έκρυψαν παγίδα για μένα, στον δρόμο που περπατούσα.

⁴ Έβλεπα προς τα δεξιά, και παρατηρούσα, και δεν υπήρχε κάποιος που να με γνωρίζει· το καταφύγιο χάθηκε από μένα, δεν υπήρχε κανένας που να αναζητάει την ψυχή μου.

⁵ Σε σένα, Κύριε, έκραξα, και είπα: Εσύ είσαι η καταφυγή μου, η μερίδα μου στη γη των ζωντανών ανθρώπων.

⁶ Πρόσεξε στη φωνή μου, επειδή υπερβολικά ταλαιπωρούμαι· ελευθέρωσέ με από εκείνους που με καταδιώκουν, επειδή είναι δυνατότεροί μου.

⁷ Βγάλε την ψυχή μου από τη φυλακή, για να δοξολογώ το όνομά σου. Οι δίκαιοι θα με περικυκλώσουν, όταν με ανταμείψεις.

ΨΑΛΜΟΙ 143

¹ ΚΥΡΙΕ, εισάκουσε την προσευχή μου· δώσε ακρόαση στις δεήσεις μου· απάντησέ μου, σύμφωνα με την αλήθεια σου, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη σου.

² Και μη μπεις μέσα σε κρίση με τον δούλο σου· επειδή, μπροστά σου δεν θα δικαιωθεί κανένας άνθρωπος που ζει.

³ Επειδή, ο εχθρός καταδίωξε την ψυχή μου· ταπείνωσε τη ζωή μου μέχρι το έδαφος· με κάθισε σε σκοτεινούς τόπους, σαν τους αιώνιους νεκρούς.

⁴ Γι' αυτό, το πνεύμα μου είναι μέσα μου καταθλιμμένο, και η καρδιά μου είναι μέσα μου ταραγμένη.

⁵ Θυμάμαι τις αρχαίες ημέρες· συλλογίζομαι όλα τα έργα σου· μελετώ στα δημιουργήματα των χεριών σου.

⁶ Απλώνω τα χέρια μου σε σένα· η ψυχή μου σε διψάει σαν άνυδρη γη· (Διάψαλμα).

⁷ Κύριε, γρήγορα εισάκουσέ με· το πνεύμα μου εκλείπει· μη κρύψεις το πρόσωπό σου από μένα, και μοιάσω με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο.

⁸ Κάνε με να ακούσω το πρωί το έλεός σου· επειδή, σε σένα στήριξα το θάρρος μου· κάνε με να γνωρίσω τον δρόμο, στον οποίο πρέπει να περπατάω· επειδή, σε σένα ύψωσα την ψυχή μου.

⁹ Ελευθέρωσέ με, Κύριε, από τους εχθρούς μου· κατέφυγα σε σένα.

¹⁰ Δίδαξέ με να κάνω το θέλημά σου· επειδή, εσύ είσαι ο Θεός μου· το αγαθό σου πνεύμα ας με οδηγήσει σε δρόμον ευθύ.

¹¹ Ένεκα του ονόματός σου, Κύριε, ζωοποίησέ με· χάρη τής δικαιοσύνης σου βγάλε την ψυχή μου από τη στενοχώρια.

¹² Και για το έλεός σου εξολόθρευσε τους εχθρούς μου, και αφάνισε όλους εκείνους που θλίσουν την ψυχή μου· επειδή, εγώ είμαι δούλος σου.

ΨΑΛΜΟΙ 144

¹ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ ο Κύριος, το φρούριό μου, αυτός που διδάσκει τα χέρια μου σε πόλεμο, και τα δάχτυλά μου σε μάχη·

² το έλεός μου, το οχύρωμά μου, το ψηλό μου καταφύγιο, και ο ελευθερωτής μου· η ασπίδα μου, στον οποίο έλπισα, ο οποίος υποτάσσει τον λαό μου κάτω από μένα.

³ Κύριε, τι είναι ο άνθρωπος, και τον γνωρίζεις! Ή, ο γιος τού ανθρώπου, και τον σκέφτεσαι!

⁴ Ο άνθρωπος μοιάζει με τη ματαιότητα· οι ημέρες του είναι σαν σκιά, που παρόνχεται.

⁵ Κύριε, χαμήλωσε τούς ουρανούς σου, και κατέβα· άγγιξε τα βουνά, και θα καπνίσουν.

⁶ Άστραψε μία αστραπή, και διασκόρπισέ τους· ρίξε τα βέλη σου, και θα τους εξολοθρεύσεις.

⁷ Στείλε το χέρι σου από ψηλά· λύτρωσέ με και ελευθέρωσέ με από πολλά νερά, από το χέρι των γιων τού ξένου,

⁸ που το στόμα τους μιλάει ματαιότητα, και το δεξί τους χέρι είναι δεξί χέρι ψευτιάς.

⁹ Θεέ, ένα καινούργιο τραγούδι θα ψάλλω σε σένα· με δεκάχορδο ψαλτήρι, θα ψαλμωδώ σε σένα·

¹⁰ αυτόν που έδωσε σωτηρία στους βασιλιάδες· που λυτρώνει τον δούλο του, τον Δαβίδ, από πονηρή ρομφαία.

¹¹ Λύτρωσέ με και ελευθέρωσέ με από το χέρι των γιων τού ξένου, που το στόμα τους μιλάει ματαιότητα, και το δεξί τους χέρι είναι δεξί χέρι ψευτιάς·

¹² για να είναι οι γιοι μας σαν νεόφυτα, που αυξάνουν στη νιότη τους· οι θυγατέρες μας, σαν πέτρες ακρογωνιαίες, торνευμένες για στόλισμα του παλατιού·

¹³ οι αποθήκες μας γεμάτες, ώστε να δίνουν κάθε είδος τροφής· τα πρόβατά μας να πληθαίνουν σε χιλιάδες και μυριάδες, μέσα στα χωράφια μας·

¹⁴ τα βόδια μας πολύτοκα· να μη υπάρχει ούτε έφοδος εχθρών ούτε εξόρμηση ούτε κραυγή στις πλατείες μας.

¹⁵ Μακάριος ο λαός που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση! Μακάριος ο λαός τού οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός του!

ΨΑΛΜΟΙ 145

¹ ΘΑ σε υψώνω, Θεέ μου, βασιλιά· και θα ευλογώ το όνομά σου στον αιώνα, και στον αιώνα.

² Κάθε ημέρα θα σε ευλογώ· και θα αινώ το όνομά σου στον αιώνα, και στον αιώνα.

- ³ Ο Κύριος είναι μέγας, και υπερβολικά αξιύμνητος· και η μεγαλοσύνη του ανεξιχνίαστη.
- ⁴ Γενεά σε γενεά θα επαινεί τα έργα σου, και θα διηγούνται τα μεγαλεία σου.
- ⁵ Θα μιλάω για την ένδοξη μεγαλοπρέπεια της μεγαλειότητάς σου, και για τα θαυμαστά σου έργα·
- ⁶ και θα λένε τη δύναμη των φοβερών κατορθωμάτων σου· και θα διηγούμαι τη μεγαλοσύνη σου·
- ⁷ θα διαδίδουν την ανάμνηση του πλήθους τής αγαθότητάς σου, και θα αλαλάζουν τη δικαιοσύνη σου.
- ⁸ Ελεήμονας και οικτίρμονας είναι ο Κύριος· μακρόθυμος και πολυέλεος.
- ⁹ Αγαθός ο Κύριος προς όλους· και οι οικτιρμοί του επάνω σε όλα τα δημιουργήματά του.
- ¹⁰ Όλα τα δημιουργήματά σου, Κύριε, θα σε αινοούν· και οι όσιοί σου θα σε ευλογούν.
- ¹¹ Θα κηρύττουν τη δόξα τής βασιλείας σου, και θα διηγούνται το μεγαλείο σου·
- ¹² για να γνωστοποιήσουν στους γιους των ανθρώπων τα μεγαλεία του, και τη δόξα τής μεγαλοπρέπειας της βασιλείας του.
- ¹³ Η βασιλεία σου βασιλεία όλων των αιώνων, και η δεσποτεία σου σε κάθε γενεά και γενεά.
- ¹⁴ Ο Κύριος υποστηρίζει όλους εκείνους που πέφτουν, και ανορθώνει όλους τους κυρτωμένους.
- ¹⁵ Τα μάτια όλων αποβλέπουν σε σένα· και εσύ δίνεις σ' αυτούς την τροφή τους στον καιρό της.
- ¹⁶ Ανοίγεις το χέρι σου, και χορταίνεις την επιθυμία κάθε ζωντανού όντος.
- ¹⁷ Δίκαιος ο Κύριος σε όλους τούς δρόμους του, και αγαθός σε όλα τα έργα του.
- ¹⁸ Ο Κύριος είναι κοντά σε όλους εκείνους που τον επικαλούνται· σε όλους εκείνους που τον επικαλούνται αληθινά.
- ¹⁹ Εκπληρώνει την επιθυμία εκείνων που τον φοβούνται, και εισακούει την κραυγή τους, και τους σώζει.
- ²⁰ Ο Κύριος φυλάττει όλους εκείνους που τον αγαπούν· θα εξολοθρεύσει δε όλους τούς ασεβείς.
- ²¹ Το στόμα μου θα μιλάει την αίνεση του Κυρίου· και κάθε σάρκα ας ευλογεί το άγιό του όνομα στον αιώνα, και στον αιώνα.

ΨΑΛΜΟΙ 146

- 1 ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Ψυχή μου, να αινείς τον Κύριο.
- 2 Θα αινώ τον Κύριο ενόσω ζω· θα ψαλμωδώ στον Θεό μου ενόσω υπάρχω.
- 3 Να μη έχετε πεποίθηση επάνω σε άρχοντες, επάνω σε γιον ανθρώπου, από τον οποίο δεν υπάρχει σωτηρία.
- 4 Το πνεύμα του βγαίνει από μέσα του· αυτός επιστρέφει στη γη του· εκείνη την ίδια ημέρα οι συλλογισμοί του αφανίζονται.
- 5 Μακάριος εκείνος, που βοηθός του είναι ο Θεός τού Ιακώβ· που η ελπίδα του είναι στον Κύριο τον Θεό του·
- 6 αυτόν που δημιούργησε τον ουρανό, και τη γη, τη θάλασσα, και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά· αυτόν που φυλάττει αλήθεια στον αιώνα·
- 7 αυτόν που κάνει κρίση στους αδικούμενους· αυτόν που δίνει τροφή σ' εκείνους που πεινούν. Ο Κύριος ελευθερώνει τούς δεσμίους·
- 8 ο Κύριος ανοίγει τα μάτια των τυφλών· ο Κύριος ανορθώνει τούς курτωμένους· ο Κύριος αγαπάει τούς δικαίους·
- 9 ο Κύριος φυλάττει τούς ξένους· υπερασπίζεται τον ορφανό και τη χήρα, καταστρέφει, όμως, τον δρόμο των αμαρτωλών.
- 10 Ο Κύριος θα βασιλεύει στον αιώνα· ο Θεός σου, Σιών, σε γενεά και γενεά. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 147

- 1 ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο· επειδή, είναι καλό να ψάλλουμε στον Θεό μας· επειδή, είναι τερπνό, η αίνεση πρέπουσα.
- 2 Ο Κύριος οικοδομεί την Ιερουσαλήμ· θα συγκεντρώσει τούς διασπαρμένους τού Ισραήλ.
- 3 Γιατρεύει τούς συντριμμένους στην καρδιά, και δένει τις πληγές τους.
- 4 Απαριθμεί τα πλήθη των άστρων· καλεί τα πάντα με το όνομά τους.
- 5 Ο Κύριός μας είναι μέγας, και η δύναμή του μεγάλη· η σύνεσή του αμέτρητη.
- 6 Ο Κύριος υψώνει τούς πράους, τους ασεβείς, όμως, τους ταπεινώνει μέχρι το έδαφος.
- 7 Να ψάλετε στον Κύριο, ευχαριστώντας· να ψαλμωδείτε στον Θεό μας με κιθάρα·
- 8 αυτόν που σκεπάζει τον ουρανό με σύννεφα· αυτόν που ετοιμάζει βροχή για τη γη· αυτόν που αναδίνει χορτάρι επάνω στα βουνά·

- ⁹ αυτόν που δίνει στα κτήνη την τροφή τους, και στους νεοσσούς των κοράκων, που κρίζουν σ' αυτόν.
- ¹⁰ Δεν χαίρεται στη δύναμη του αλόγου· δεν βρίσκει ευχαρίστηση στα πόδια τού άνδρα.
- ¹¹ Ο Κύριος βρίσκει ευχαρίστηση σ' εκείνους που τον φοβούνται, σ' εκείνους που ελπίζουν στο έλεός του.
- ¹² Ιερουσαλήμ, να επαινείς τον Κύριο· Σιών, να αινείς τον Θεό σου.
- ¹³ Επειδή, ενδυνάμωσε τους μοχλούς των πυλών σου· ευλόγησε τους γιους σου ανάμεσά σου.
- ¹⁴ Βάζει ειρήνη στα όριά σου· σε χορταίνει με το πάχος τού σιταριού.
- ¹⁵ Στέλνει το πρόσταγμά του στη γη, ο λόγος του τρέχει ταχύτατα.
- ¹⁶ Δίνει χιόνι σαν μαλλί· διασκορπίζει την πάχνη σαν στάχτη.
- ¹⁷ Ρίχνει τον κρύσταλλό του σαν κομμάτια· μπροστά στο ψύχος του ποιος μπορεί να σταθεί;
- ¹⁸ Στέλνει τον λόγο του και τα διαλύει· φυσάει τον άνεμό του, και τα νερά ρέουν.
- ¹⁹ Αναγγέλλει τον λόγο του στον Ιακώβ, τα διατάγματά του και τις κρίσεις του στον Ισραήλ.
- ²⁰ Δεν έκανε έτσι σε κανένα έθνος· ούτε γνώρισαν τις κρίσεις του. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 148

- ¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε τον Κύριο από τους ουρανούς· αινείτε τον μέσα στα ύψιστα.
- ² Αινείτε τον, όλοι οι άγγελοί του· αινείτε τον, όλες οι δυνάμεις του.
- ³ Αινείτε τον, ήλιε και φεγγάρι· αινείτε τον, όλα τα αστέρια τού φωτός.
- ⁴ Αινείτε τον οι ουρανοί των ουρανών, και τα νερά που είναι πάνω από τους ουρανούς.
- ⁵ Ας αινοούν το όνομα του Κυρίου· επειδή, αυτός πρόσταξε, και κτίστηκαν·
- ⁶ και τα στερέωσε στον αιώνα, και στον αιώνα· έβαλε διάταγμα που δεν θα παρέλθει.
- ⁷ Αινείτε τον Κύριο από τη γη, δράκοντες, και όλοι οι άβυσσοι·
- ⁸ φωτιά και χαλάζι, χιόνι και ατμός, ανεμοστρόβιλος, αυτός που εκτελεί τον λόγο του·
- ⁹ τα βουνά, και όλοι οι λόφοι· καρποφόρα δέντρα, και όλοι οι κέδροι·

- ¹⁰ τα θηρία, και όλα τα κτήνη· ερπετά, και πουλιά φτερωτά.
- ¹¹ Βασιλιάδες τής γης, και όλοι οι λαοί· άρχοντες, και όλοι οι κριτές τής γης·
- ¹² και νέοι και παρθένες, γέροντες μαζί με νεότερους·
- ¹³ ας αινούν το όνομα του Κυρίου· επειδή, το δικό του όνομα μόνον είναι υψωμένο· η δόξα του είναι επάνω στη γη και στον ουρανό.
- ¹⁴ Και αυτός ύψωσε κέρασ στον λαό του, ύμνον σε όλους τούς οσίους του, στους γιους Ισραήλ, ενός λαού που είναι κοντά του. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 149

- ¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Να ψάλετε στον Κύριο ένα καινούργιο τραγούδι, την αίνεσή του, στη σύναξη των οσίων.
- ² Ας ευφραίνεται ο Ισραήλ στον Δημιουργό του· οι γιοι τής Σιών ας αγάλλονται στον Βασιλιά τους.
- ³ Ας αινούν το όνομα του Κυρίου χοροστατώντας· ας ψαλμωδούν σ' αυτόν με τύμπανο και κιθάρα.
- ⁴ Επειδή, ο Κύριος ευδοκεί στον λαό του· θα δοξάσει τούς πράους με σωτηρία.
- ⁵ Οι όσιοι θα αγάλλονται με δόξα· θα αγάλλονται επάνω στα κρεβάτια τους.
- ⁶ Οι εξυμνήσεις τού Θεού θα είναι στον λάρυγγά τους, και δίστομη ρομφαία στο χέρι τους·
- ⁷ για να κάνουν εκδίκηση στα έθνη, παιδεία στους λαούς·
- ⁸ για να δέσουν τούς βασιλιάδες τους με αλυσίδες· και τους ενδόξους τους με σιδερένια δεσμά·
- ⁹ για να εκτελέσουν επάνω τους τη γραμμένη κρίση. Αυτή η δόξα θα είναι σε όλους τούς οσίους του. Αλληλούια.

ΨΑΛΜΟΙ 150

- ¹ ΑΙΝΕΙΤΕ τον Κύριο. Αινείτε τον Θεό στο αγιαστήριό του· αινείτε τον στο στερέωμα της δύναμής του.
- ² Αινείτε τον για τα μεγαλεία του· αινείτε τον σύμφωνα με το πλήθος τής μεγαλοσύνης του.
- ³ Αινείτε τον με ήχο σάλπιγγας· αινείτε τον με ψαλτήρι και κιθάρα.
- ⁴ Αινείτε τον με τύμπανο και χοροστασία· αινείτε τον με χορδές και όργανο.
- ⁵ Αινείτε τον με εύηχα κύμβαλα· αινείτε τον με κύμβαλα αλαλαγμού.

⁶ Κάθε πνοή ας αινεί τον Κύριο. Αλληλούια.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 1

- 1 ΟΙ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ τού Σολομώντα, του γιου τού Δαβίδ, βασιλιά τού Ισραήλ,
- 2 για να γνωρίσει κάποιος σοφία και παιδεία, και να εννοήσει λόγια φρόνησης,
- 3 για να λάβει διδασκαλία σύνεσης, δικαιοσύνης, και κρίσης, και ευθύτητας,
- 4 για να δώσει νόηση στους απλούς, και στον νέο μάθηση και διάγνωση.
- 5 Ο σοφός, ακούγοντας, θα γίνει σοφότερος, και ο νοήμονας θα αποκτήσει επιστήμη διακυβέρνησης·
- 6 ώστε, να εννοεί παροιμία, και σκοτεινόν λόγο, λόγια των σοφών, και τα αινίγματά τους.
- 7 Αρχή σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου· οι άφρονες καταφρονούν τη σοφία και τη διδασκαλία.
- 8 Γιε μου, άκου τη διδασκαλία τού πατέρα σου, και μη απορρίψεις τον νόμο τής μητέρας σου.
- 9 Επειδή, αυτά θα είναι στεφάνι από αρετές επάνω στο κεφάλι σου, και περιδέραιο γύρω από τον λαιμό σου.
- 10 Γιε μου, αν θελήσουν οι αμαρτωλοί να σε δελεάσουν, να μη θελήσεις·
- 11 αν πουν: «Έλα μαζί μας, ας στήσουμε ενέδρα για αίμα, ας επιβουλευτούμε τον αθώο, χωρίς αιτία,
- 12 ας τους καταπιούμε ζωντανούς, σαν τον άδη, και ολόκληρους, σαν αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο·
- 13 θα βρούμε κάθε πολύτιμο αγαθό, θα γεμίσουμε τα σπίτια μας από λάφυρα·
- 14 βάλε τον κλήρο σου ανάμεσά μας, ένα βαλάντιο ας είναι σε όλους μας»·
- 15 γιε μου, να μη περπατήσεις σε δρόμο μαζί τους· κράτα μακριά το πόδι σου από τα μονοπάτια τους·
- 16 επειδή, τα πόδια τους τρέχουν στο κακό, και σπεύδουν στο να χύσουν αίμα.
- 17 Για τον λόγο ότι, μάταια απλώνεται ένα δίχτυ μπροστά στα μάτια κάθε φτερωτού.
- 18 Επειδή, αυτοί στήνουν ενέδρα ενάντια στο ίδιο τους το αίμα, επιβουλεύονται τις δικές τους ψυχές·
- 19 τέτοιοι είναι οι δρόμοι κάθε πλεονέκτη· η πλεονεξία αφαιρεί τη ζωή εκείνων που κυριεύονται απ' αυτή.
- 20 Η σοφία φωνάζει έξω, διασαλπίζει τη φωνή της στις πλατείες·

- 21** κράζει στα ψηλά μέρη των αγορών, στις εισόδους των πυλών· αναγγέλλει τα λόγια της διαμέσου της πόλης, λέγοντας:
- 22** Μέχρι τότε, ω μωροί, θα αγαπάτε τη μωρία, και οι χλευαστές θα ευχαριστιούνται στους χλευασμούς τους, και οι άφρονες θα μισούν τη γνώση;
- 23** Επιστρέψτε στους ελέγχους μου· δέστε, εγώ θα εκχέω το πνεύμα μου επάνω σας, θα σας κάνω να καταλάβετε τα λόγια μου.
- 24** Επειδή, εγώ έκραζα, και εσείς δεν υπακούατε· άπλωνα το χέρι μου, και κανένας δεν πρόσεχε·
- 25** αλλά καταφρονούσατε όλες τις συμβουλές μου, και δεν δεχόσασταν τους ελέγχους μου·
- 26** γι' αυτό, και εγώ θα γελάσω επάνω στον όλεθρό σας· θα χαρώ υπερβολικά όταν έρθει ο φόβος επάνω σας.
- 27** Όταν ο φόβος σας θάρθει επάνω σας σαν ερήμωση, και η καταστροφή σας θα ορμήσει σαν ανεμοστρόβιλος, όταν η θλίψη και η στενοχώρια θάρθουν επάνω σας·
- 28** τότε θα με επικαλεστούν, αλλά δεν θα αποκριθώ· θα με εκζητήσουν επίμονα, αλλά δεν θα με βρουν.
- 29** Επειδή, μίσησαν τη γνώση, και δεν έκλεξαν τον φόβο τού Κυρίου·
- 30** δεν θέλησαν τις συμβουλές μου, καταφρόνησαν όλους τούς ελέγχους μου·
- 31** γι' αυτό, θα φάνε από τον καρπό τού δρόμου τους, και θα χορτάσουν από τις ασύνετες πράξεις τους.
- 32** Επειδή, η αποστασία των μωρών θα τους θανατώσει, και η αμεριμνησία των αφρόνων θα τους αφανίσει.
- 33** Όποιος, όμως, με ακούει, θα κατοικήσει με ασφάλεια· και θα ησυχάζει, χωρίς να φοβάται κακό.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 2

- 1** ΓΙΕ μου, αν δεχθείς τα λόγια μου, και αποθησαυρίσεις τις εντολές μου μέσα σου,
- 2** ώστε το αυτί σου να προσέξει στη σοφία, να στρέψεις την καρδιά σου στη σύνεση·
- 3** και αν επικαλεστείς τη φρόνηση, και υψώσεις τη φωνή σου στη σύνεση·
- 4** αν τη ζητήσεις σαν ασήμι, και την εξερευνήσεις σαν κρυμμένους θησαυρούς,
- 5** τότε, θα εννοήσεις τον φόβο τού Κυρίου, και θα βρεις την επίγνωση του Θεού.

- ⁶ Επειδή, ο Κύριος δίνει σοφία· από το στόμα του βγαίνει γνώση και σύνεση.
- ⁷ Αποταμιεύει σωτηρία στους ευθείς· είναι ασπίδα σ' αυτούς που περπατούν με ακεραιότητα,
- ⁸ υπερασπίζοντας τους δρόμους τής δικαιοσύνης, και φυλάττοντας τον δρόμο των οσίων του.
- ⁹ Τότε, θα εννοήσεις δικαιοσύνη και κρίση, και ευθύτητα, κάθε αγαθό δρόμο.
- ¹⁰ Αν η σοφία μπει στην καρδιά σου, και η γνώση κάνει την ψυχή σου να ευχαριστείται,
- ¹¹ ορθή βούληση³ θα σε φυλάττει, σύνεση θα σε διατηρεί·
- ¹² για να σε ελευθερώνει από τον πονηρό δρόμο, από άνθρωπο που μιλάει δόλια,
- ¹³ οι οποίοι εγκαταλείπουν τους δρόμους τής ευθύτητας, για να περπατούν στους δρόμους τού σκότους·
- ¹⁴ οι οποίοι βρίσκουν ευχαρίστηση στο να πράττουν κακό, χαίρονται στις διαστροφές τής κακίας,
- ¹⁵ των οποίων οι δρόμοι είναι στρεβλοί, και οι πορείες τους είναι διεστραμμένες·
- ¹⁶ για να σε ελευθερώνει από ξένη γυναίκα, από γυναίκα αλλότρια, που κολακεύει με τα λόγια της,
- ¹⁷ η οποία εγκατέλειψε τον επιστήθιο της νιότης της, και λησμόνησε τη διαθήκη τού Θεού της·
- ¹⁸ επειδή, το σπίτι της κατεβάζει στον θάνατο, και τα βήματά της στους νεκρούς·
- ¹⁹ όλοι όσοι μπαίνουν μέσα σ' αυτή δεν γυρίζουν πίσω ούτε ξαναπαίρνουν τούς δρόμους τής ζωής·
- ²⁰ για να περπατάς στον δρόμο των αγαθών, και να φυλάττεις τα μονοπάτια των δικαίων.
- ²¹ Επειδή, οι ευθείς θα κατοικήσουν τη γη, και οι τέλειοι θα εναπομείνουν σ' αυτή.
- ²² Ενώ οι ασεβείς θα εκκοπούν από τη γη, και οι παράνομοι θα ξεριζωθούν απ' αυτή.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 3

- ¹ ΓΙΕ μου, να μη λησμονείς τούς νόμους μου, και η καρδιά σου ας τηρεί τις εντολές μου·

- ² επειδή, θα σου προσθέσουν μακρότητα ημερών, και χρόνια ζωής, και ειρήνη.
- ³ Έλεος και αλήθεια ας μη σε εγκαταλείπουν· να τις δέσεις γύρω από τον λαιμό σου· χάραξέ τες στην πλάκα της καρδιάς σου·
- ⁴ έτσι θα βρεις χάρη και εύνοια μπροστά στον Θεό και στους ανθρώπους.
- ⁵ Έλπιζε στον Κύριο με όλη σου την καρδιά, και να μη επιστηρίζεσαι στη σύνεσή σου·
- ⁶ σε όλους τούς δρόμους σου να γνωρίζεις αυτόν, και αυτός θα διευθύνει τα βήματά σου.⁴
- ⁷ Να μη φαντάζεσαι τον εαυτό σου σοφό· να φοβάσαι τον Κύριο, και να ξεκλίνεις από κακό.
- ⁸ Αυτό θα είναι γιατρεία στα νεύρα σου, και αναζωογόνηση στα κόκαλά σου.
- ⁹ Τίμα τον Κύριο από τα υπάρχοντά σου, και από τις απαρχές όλων των γεννημάτων σου·
- ¹⁰ και θα γεμίσουν οι σιταποθήκες σου από αφθονία, και οι ληνοί σου θα ξεχειλίζουν από νέο κρασί.
- ¹¹ Γιε μου, να μη καταφρονείς την παιδεία του Κυρίου, και να μη αθυμείς όταν ελέγχεται απ' αυτόν·
- ¹² επειδή, ο Κύριος ελέγχει όποιον αγαπάει, όπως ο πατέρας τον γιο του, στον οποίο αρέσκεται.
- ¹³ Μακάριος ο άνθρωπος που βρήκε σοφία, και ο άνθρωπος που απέκτησε σύνεση·
- ¹⁴ επειδή, το εμπόριό της είναι καλύτερο παρά το εμπόριο με το ασήμι, και το κέρδος της περισσότερο από καθαρό χρυσάφι.
- ¹⁵ Είναι πολυτιμότερη από πολύτιμες πέτρες· και όλα όσα επιθυμήσεις δεν είναι αντάξιά της.
- ¹⁶ Μακρότητα ημερών βρίσκεται στο δεξί της χέρι, και στο αριστερό της, πλούτος και δόξα.
- ¹⁷ Οι δρόμοι της είναι τερπνοί, και όλα τα μονοπάτια της ειρήνη.
- ¹⁸ Είναι δέντρο ζωής σ' αυτούς που την αγκαλιάζουν· και μακάριοι όσοι την κρατούν.
- ¹⁹ Με τη σοφία ο Κύριος θεμελίωσε τη γη· με σύνεση στέρωσε τους ουρανούς.
- ²⁰ Με τη γνώση του ανοίχθηκαν οι άβυσσοι, και τα σύννεφα σταλάζουν δρόσο.

- ²¹ Γιε μου, αυτά ας μη απομακρυνθούν από τα μάτια σου· φύλαγε ορθή βούληση και φρόνηση·
- ²² και θα είναι ζωή στην ψυχή σου, και χάρη στον τράχηλό σου.
- ²³ Τότε θα περπατάς τον δρόμο σου με σιγουριά, και το πόδι σου δεν θα σκοντάψει.
- ²⁴ Όταν πλαгиάζεις, δεν θα τρομάξεις· μάλιστα, θα πλαγιάζεις, και ο ύπνος σου θα είναι γλυκός.
- ²⁵ Από ξαφνικό φόβο δεν θα τρομάξεις ούτε από τον όλεθρο των ασεβών, όταν έρθει επάνω τους·
- ²⁶ επειδή, ο Κύριος θα είναι η ελπίδα σου, και θα φυλάξει το πόδι σου από το να πιαστεί.
- ²⁷ Μη αρνηθείς το καλό σ' εκείνους στους οποίους πρέπει, όταν είναι στο χέρι σου να το κάνεις.
- ²⁸ Μη πεις στον πλησίον σου: Πήγαινε και ξαναγύρισε, και αύριο θα σου δώσω· ενώ, στην πραγματικότητα, το έχεις.
- ²⁹ Μη μηχανεύεσαι κακό εναντίον τού πλησίον σου, ενώ κατοικεί με εμπιστοσύνη μαζί σου.
- ³⁰ Μη μάχεσαι κάποιον χωρίς αιτία, αν δεν σου έκανε κακό.
- ³¹ Μη ζηλεύεις τον βίαιο άνθρωπο, και μη διαλέξεις κανέναν από τους δρόμους του·
- ³² επειδή, ο Κύριος αηδιάζει τον διεστραμμένο· το δε δικό του απόρρητο φανερώνεται στους δικαίους.
- ³³ Κατάρα τού Κυρίου βρίσκεται στο σπίτι τού ασεβή· ευλογεί, όμως, το σπίτι των δικαίων.
- ³⁴ Βέβαια, αυτός αντιτάσσεται στους υπερήφανους· στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη.
- ³⁵ Οι σοφοί θα κληρονομήσουν δόξα, το ύψος των αφρόνων, όμως, θα είναι η ατιμία.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 4

- ¹ ΠΑΙΔΙΑ, ακούστε την πατρική παιδεία, και προσέχετε να μάθετε σύνεση.
- ² Για τον λόγο ότι, σας δίνω καλή διδασκαλία· μη εγκαταλείπετε τον νόμο μου.
- ³ Επειδή, και εγώ στάθηκα γιος τού πατέρα μου· αγαπητός και μονογενής μπροστά στη μητέρα μου·

- ⁴ και με δίδασκε και μου έλεγε: Ας κρατάει η καρδιά σου τα λόγια μου· φύλαγε τις εντολές μου, και θα ζήσεις.
- ⁵ Απόκτησε σοφία, απόκτησε σύνεση· να μη τη λησμονήσεις· ούτε να ξεκλίνεις από τα λόγια τού στόματός μου·
- ⁶ μη την εγκαταλείψεις, και θα σε φυλάττει ολόγυρα· αγάπα την, και θα σε διατηρεί.
- ⁷ Η σοφία είναι το πρώτιστο· απόκτησε σοφία· και περισσότερο από κάθε απόκτησή σου, απόκτησε σύνεση.
- ⁸ Ανάλαβέ την, και θα σε υψώσει· θα σε δοξάσει, όταν την αγκαλιάσεις.
- ⁹ Στεφάνι από χάρες θα βάλει επάνω στο κεφάλι σου· θα σου δώσει διάδημα δόξας.
- ¹⁰ Γιε μου, άκου και δέξου τά λόγια μου· και τα χρόνια τής ζωής σου θα πληθύνουν.
- ¹¹ Σε διδάσκω τον δρόμο τής σοφίας· σε βάζω μέσα σε ίσια μονοπάτια.
- ¹² Όταν περπατάς, τα βήματά σου δεν θα είναι στενοχωρημένα· και όταν τρέχεις, δεν θα προσκόψεις.
- ¹³ Πιάσε γερά την παιδεία, μη την αφήσεις· φύλαγέ την, επειδή είναι η ζωή σου.
- ¹⁴ Μη μπεις μέσα στο μονοπάτι των ασεβών, και μη πας στον δρόμο των πονηρών.
- ¹⁵ Απόφευγέ τον, μη περάσεις μέσα απ' αυτόν, ξέκλινε απ' αυτόν, και προχώρα.
- ¹⁶ Επειδή, αυτοί δεν κοιμούνται, αν δεν κακοποιήσουν· και ο ύπνος τους αφαιρείται, αν δεν υποσκελίσουν·
- ¹⁷ για τον λόγο ότι, τρώνε ψωμί ασέβειας, και πίνουν κρασί δυναστείας.
- ¹⁸ Ο δρόμος, όμως, των δικαίων είναι σαν το λαμπρό φως που φέγγει περισσότερο και περισσότερο, μέχρις ότου γίνει τέλεια ημέρα.
- ¹⁹ Ο δρόμος των ασεβών είναι σαν το σκοτάδι· δεν ξέρουν πού προσκόπτουν.
- ²⁰ Γιε μου, πρόσεχε στις ρήσεις μου· στρέφε το αυτί σου στα λόγια μου.
- ²¹ Ας μη απομακρυνθούν από τα μάτια σου· φύλαγέ τα μέσα στην καρδιά σου·
- ²² επειδή, είναι ζωή σ' εκείνους που τα βρίσκουν αυτά, και γιατριά σε όλη τους τη σάρκα.
- ²³ Με κάθε φύλαξη φύλαγε την καρδιά σου· επειδή, απ' αυτή προέρχονται οι εκβάσεις τής ζωής.

²⁴ Να αποβάλεις από σένα διαστρέβλωση του στόματος, και να απομακρύνεις από σένα διαστροφή χειλέων.

²⁵ Τα μάτια σου ας βλέπουν ορθά, και τα βλέφαρά σου ας κατευθύνονται μπροστά σου.

²⁶ Να σταθμίζεις το βάδισμα των ποδιών σου, και όλοι οι δρόμοι σου θα κατευθυνθούν.

²⁷ Να μη ξεκλίνεις δεξιά ή αριστερά· να αποστρέψεις το πόδι σου από κακό.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 5

¹ ΓΙΕ μου, πρόσεχε στη σοφία μου, στρέφε το αυτί σου στη σύνεσή μου·

² για να τηρείς φρόνηση, και τα χείλη σου να φυλάττουν γνώση.

³ Επειδή, τα χείλη τής ξένης γυναίκας στάζουν σαν κερήθρα από μέλι, και ο ουρανίσκος της είναι μαλακότερος από λάδι·

⁴ το τέλος της, όμως, είναι πικρό σαν ασίνθι, οξύ σαν δίκοπτο μαχαίρι.

⁵ Τα πόδια της κατεβαίνουν σε θάνατο· τα βήματά της καταντούν στον άδη.

⁶ Για να μη γνωρίσεις τον δρόμο τής ζωής, οι πορείες της είναι άστατες, και όχι ευδιάγνωστες.

⁷ Ακούστε με, λοιπόν, τώρα, παιδιά, και να μη αποστραφείτε τα λόγια τού στόματός μου.

⁸ Απομάκρυνε τον δρόμο σου απ' αυτή, και να μη πλησιάσεις στην πόρτα τού σπιτιού της,

⁹ για να μη δώσεις την τιμή σου σε άλλους, και τα χρόνια σου στους ανελεήμονες·

¹⁰ για να μη χορτάσουν ξένοι από την περιουσία σου, και οι κόπτοι σου έρθουν σε σπίτι ξένου,

¹¹ και εσύ στενάζεις στα τελευταία σου, όταν η σάρκα σου και το σώμα σου καταναλωθούν,

¹² και θα λες: «Πώς μίσησα την παιδεία, και η καρδιά μου καταφρόνησε τους ελέγχους,

¹³ και δεν υπάκουσα στη φωνή εκείνων που με δίδασκαν ούτε στράφηκε το αυτί μου σ' εκείνους που με νουθετούσαν!

¹⁴ Παραλίγο έπεσα σε κάθε κακό, στο μέσον τής σύναξης και της συναγωγής».

¹⁵ Πίνε νερά από τη δεξαμενή σου, και εκείνα που πηγάζουν από το πηγάδι σου·

¹⁶ ας ξεχύνονται έξω οι πηγές σου, και τα ρυάκια των νερών σου στις πλατείες·

¹⁷ μόνον δικά σου ας είναι αυτά, και όχι ξένων μαζί σου·

¹⁸ η πηγή σου ας είναι ευλογημένη· και ευφραίνου με τη γυναίκα τής νιότης σου.

¹⁹ Ας είναι σε σένα σαν αξιαγάπητη ελαφίνα, και χαριτωμένη δορκάδα· ας σε ποτίζουν οι μαστοί της σε κάθε καιρό· ευφραίνου πάντοτε στην αγάπη της.

²⁰ Και γιατί, γιε μου, θα θέλγεςαι από μια ξένη, και θα εναγκαλιζέσαι τον κόρφο μιας αλλότριας;

²¹ Επειδή, οι δρόμοι τού ανθρώπου είναι μπροστά στα μάτια τού Κυρίου, και σταθμίζει όλες τις πορείες του.

²² Οι ίδιες του οι ανομίες θα συλλάβουν τον ασεβή, και με τα σχοινιά τής αμαρτίας του θα σφίγγεται.

²³ Αυτός θα πεθάνει απαίδευτος, και από το πλήθος τής αφροσύνης του θα περιπλανιέται.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 6

¹ ΓΙΕ μου, αν έγινες εγγυητής για τον φίλο σου, αν έδωσες το χέρι σου σε ξένον,

² παγιδεύτηκες με τα λόγια τού στόματός σου, πιάστηκες με τα λόγια τού στόματός σου·

³ κάνε, λοιπόν, τούτο, γιε μου, και σώζου, επειδή ήρθες στα χέρια τού φίλου σου· πήγαινε, μη αποκάμεις, και βιάζε τον φίλο σου.

⁴ Μη δώσεις ύπνο στα μάτια σου ούτε νυσταγμό στα βλέφαρά σου·

⁵ σώζου, σαν μικρό ζαρκάδι από το χέρι τού κυνηγού, και σαν πουλί από το χέρι τού πτηνοθήρα.

⁶ Πήγαινε στο μυρμήγκι, ω οκνηρέ· παρατήρησε τους δρόμους του, και γίνε σοφός·

⁷ αυτό, ενώ δεν έχει άρχοντα, επιστάτη ή κυβερνήτη,

⁸ ετοιμάζει την τροφή του το καλοκαίρι, μαζεύει τις τροφές του κατά τον θερισμό.

⁹ Μέχρι πότε θα κοιμάσαι, οκνηρέ; Πότε θα σηκωθείς από τον ύπνο σου;

¹⁰ Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός, λίγο δίπλωμα των χεριών στον ύπνο·

¹¹ έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος, και η γύμνια σου σαν οπλισμένος άνδρας.

- 12 Ο αχρείος άνθρωπος, ο κακότροπος άνθρωπος, περπατάει με διεστραμμένο στόμα·
- 13 κάνει νεύμα με τα μάτια του, κάνει διακριτικά σημάδια με τα πόδια του, διδάσκει με τα δάχτυλά του·
- 14 με διεστραμμένη καρδιά μηχανεύεται κακά σε κάθε καιρό· σπέρνει φιλονικίες·
- 15 γι' αυτό, απροσδόκητα θάρθει επάνω του η απώλειά του· ξαφνικά, αθεράπευτα θα συντριφτεί.
- 16 Αυτά τα έξι τα μισεί ο Κύριος, τα επτά μάλιστα τα αηδιάζει η ψυχή του·
- 17 μάτια υπερήφανα, γλώσσα αναληθή, και χέρια που χύνουν αίμα αθώο,
- 18 καρδιά που μηχανεύεται κακούς λογισμούς, πόδια που τρέχουν γρήγορα στο να κακοποιούν,
- 19 ψευδομάρτυρα, που λέει ψέματα, και εκείνον που βάζει φιλονικίες ανάμεσα σε αδελφούς.
- 20 Γιε μου, φύλαγε την εντολή τού πατέρα σου, και μη απορρίψεις τον νόμο τής μητέρας σου.
- 21 Να τα ράψειςολόγυρα, για πάντα, επάνω στην καρδιά σου, να τα δέσεις ολόγυρα από τον λαιμό σου.
- 22 Όταν περπατάς, θα σε οδηγεί· όταν κοιμάσαι θα σε φυλάττει· και όταν ξυπνήσεις, θα συνομιλεί μαζί σου.
- 23 Επειδή, η εντολή είναι λυχνάρι, και ο νόμος φως, και δρόμος ζωής οι έλεγχοι της παιδείας·
- 24 για να σε φυλάττουν από κακή γυναίκα, από κολακείες γλώσσας ξένης γυναίκας.
- 25 Να μη ορεχθείς το κάλλος της στην καρδιά σου· και ας μη σε θηρεύσει με τα βλέφαρά της.
- 26 Επειδή, εξαιτίας μιας πόρνης γυναίκας καταντάει κανείς μέχρι ένα κομμάτι φωμί, ενώ η μοιχαλίδα γυναίκα θηρεύει την πολύτιμη ψυχή.
- 27 Μπορεί κανείς να βάλει φωτιά μέσα στον κόρφο του, και τα ρούχα του να μη καούν;
- 28 Μπορεί κανείς να περπατήσει επάνω σε κάρβουνα φωτιάς, και τα πόδια του να μη κατακαούν;
- 29 Έτσι και εκείνος που μπαίνει στη γυναίκα τού διπλανού του· όποιος την αγγίζει, δεν θα αθωωθεί.

³⁰ Τον κλέφτη δεν τον αποστρέφονται, αν κλέβει για να χορτάσει την ψυχή του, όταν πεινάει·

³¹ αλλά, αν πιαστεί, θα αποδώσει επταπλάσια· θα δώσει όλα τα υπάρχοντα του σπιτιού του.

³² Όποιος, όμως, μοιχεύει με γυναίκα, είναι χωρίς μυαλό· φέρνει απώλεια στην ψυχή του, όποιος το κάνει αυτό.

³³ Θα υποφέρει πληγές και ατιμία· και η ντροπή του δεν θα εξαλειφθεί.

³⁴ Επειδή, η ζηλοτυπία είναι μανία τού άνδρα, και δεν θα δείξει έλεος κατά την ημέρα τής εκδίκησης.

³⁵ Δεν θα δεχθεί κανένα λύτρο· ούτε θα εξιλεωθεί, ακόμα και αν πολλαπλασιάσεις τα δώρα.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 7

¹ ΓΙΕ μου, φύλαγε τα λόγια μου, και αποταμίευσε τις εντολές μου στον εαυτό σου.

² Φύλαγε τις εντολές μου, και θα ζήσεις· και τον νόμο μου, σαν την κόρη των ματιών σου.

³ Να τα δέσεις επάνω στα δάχτυλά σου, να τα χαράξεις επάνω στην πλάκα τής καρδιάς σου.

⁴ Πες στη σοφία: Εσύ είσαι αδελφή μου· και αποκάλεσε τη φρόνηση συγγενή σου·

⁵ για να σε φυλάττουν από ξένη γυναίκα, από αλλότρια, που κολακεύει με τα λόγια της.

⁶ Επειδή, από το παράθυρο του σπιτιού μου έσκυψα μέσα από το διχτυωτό μου·

⁷ και είδα ανάμεσα στους άφρονες, παρατήρησα ανάμεσα στους νεανίες, έναν νέο χωρίς μυαλό·

⁸ που περνούσε από την πλατεία, κοντά στη γωνιά της, και ερχόταν από τον δρόμο προς το σπίτι της,

⁹ στο εσπερινό σκοτάδι τής ημέρας, στον σκοτασμό τής νύχτας και στο βαθύ σκοτάδι·

¹⁰ και ξάφνου, τον συναντάει μία γυναίκα που είχε πορνικό σχήμα, και καρδιά δολιόφρονη,

¹¹ φλύαρη και αναιδής· τα πόδια της δεν μένουν στο σπίτι της·

- ¹² τώρα είναι έξω, τώρα είναι στις πλατείες, και ενεδρεύει κοντά σε κάθε γωνιά.
- ¹³ Και τον πιάνει, και τον φιλάει, και με ένα αναιδές πρόσωπο του λέει:
- ¹⁴ «Έχω ειρηνικές θυσίες· σήμερα απέδωσα τις ευχές μου·
- ¹⁵ γι' αυτό βγήκα σε συνάντησή σου, ποθώντας να δω το πρόσωπό σου, και σε βρήκα·
- ¹⁶ έστρωσα το κρεβάτι μου με πέπλους, με τάπητες στολισμένους, με νήματα της Αιγύπτου·
- ¹⁷ θυμίασα το κρεβάτι μου με σμύρνα, αλόη και κανέλα·
- ¹⁸ έλα, ας μεθύσουμε από έρωτα μέχρι την αυγή· ας εντρυφήσουμε σε έρωτες·
- ¹⁹ επειδή, ο άνδρας δεν είναι στο σπίτι του, πήγε σε μακρινό δρόμο·
- ²⁰ πήρε στο χέρι του ένα βαλάντιο από ασήμι· θα επανέρθει στο σπίτι του στον ορισμένο καιρό».
- ²¹ Με την πολλή της τέχνη τον αποπλάνησε· με την κολακεία των χειλέων της τον έλκυσε.
- ²² Αμέσως, την ακολουθεί από πίσω, όπως το βόδι πηγαίνει στη σφαγή ή όπως το ελάφι πηδάει στον βρόχο,
- ²³ μέχρις ότου ένα βέλος περάσει μέσα από το συκώτι του· όπως το πουλί σπεύδει στην παγίδα, και δεν ξέρει ότι είναι ενάντια στη ζωή του.
- ²⁴ Τώρα, λοιπόν, ακούστε με, παιδιά μου, και προσέχετε στα λόγια τού στόματός μου.
- ²⁵ Ας μη ξεκλίνει η καρδιά σου στους δρόμους της, μη παρεκτραπείς στα μονοπάτια της.
- ²⁶ Επειδή, έκανε πολλούς να πέσουν πληγωμένοι, και αρκετοί είναι εκείνοι που πληγώθηκαν απ' αυτή.
- ²⁷ Το σπίτι της είναι δρόμοι τού άδη, κατεβαίνουν στα ταμεία τού θανάτου.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 8

- ¹ ΔΕΝ κράζει η σοφία; Και δεν εκπέμπει τη φωνή της η σύνεση;
- ² Στέκεται επάνω στην κορυφή των ψηλών τόπων, ψηλότερα από τον δρόμο, στο μέσον των τρίστρατων.
- ³ Κράζει κοντά στις πύλες, στην είσοδο της πόλης, στην είσοδο των θυρών:
- ⁴ Άνθρωποι, σε σας κράζω· και η φωνή μου απευθύνεται στους γιους των ανθρώπων.

- ⁵ Απλοί, καταλάβετε φρόνηση· κι εσείς, άφρονες, αποκτήστε καρδιά που να καταλαβαίνει.
- ⁶ Ακούστε· επειδή, θα μιλήσω έξοχα πράγματα, και τα χείλη μου θα προφέρουν ορθά.
- ⁷ Επειδή, αλήθεια θα μιλήσει το λαρύγγι μου· και τα χείλη μου αηδιάζουν την ασέβεια.
- ⁸ Όλα τα λόγια τού στόματός μου είναι με δικαιοσύνη· μέσα σ' αυτά δεν υπάρχει κάτι δόλιο ή διεστραμμένο·
- ⁹ όλα είναι σαφή σ' εκείνον που καταλαβαίνει, και ορθά σ' εκείνους που βρίσκουν γνώση.
- ¹⁰ Πάρτε την παιδεία μου, και όχι ασήμι· και γνώση, μάλλον, παρά εκλεκτό χρυσάφι.
- ¹¹ Επειδή, η σοφία είναι καλύτερη από πολύτιμες πέτρες· και όλα τα επιθυμητά πράγματα δεν είναι αντάξια γι' αυτή.
- ¹² Εγώ, η σοφία, κατοικώ μαζί με τη φρόνηση, και εφευρίσκω γνώση συνετών αποφάσεων.
- ¹³ Ο φόβος τού Κυρίου είναι να μισεί κανείς το κακό· αλαζονεία, και αυθάδεια, και πονηρό δρόμο, και διεστραμμένο στόμα, εγώ μισώ.
- ¹⁴ Δική μου είναι η βουλή,⁸ και η ασφάλεια· εγώ είμαι η σύνεση· δική μου είναι η δύναμη.
- ¹⁵ Μέσω εμού οι βασιλιάδες βασιλεύουν, και οι άρχοντες θεσπίζουν δικαιοσύνη.
- ¹⁶ Μέσω εμού οι ηγεμόνες ηγεμονεύουν, και οι μεγιστάνες, όλοι οι κριτές τής γης.
- ¹⁷ Εγώ, εκείνους που με αγαπούν, τους αγαπώ· και εκείνοι που με ζητούν, θα με βρουν.
- ¹⁸ Πλούτος και δόξα βρίσκονται μαζί μου, αγαθά που παραμένουν, και δικαιοσύνη.
- ¹⁹ Οι καρποί μου είναι καλύτεροι από χρυσάφι, και από καθαρό χρυσάφι· και τα γεννήματά μου, από εκλεκτό ασήμι.
- ²⁰ Περπατώ σε δρόμο δικαιοσύνης, ανάμεσα στα μονοπάτια τής κρίσης,
- ²¹ για να κάνω αυτούς που με αγαπούν να κληρονομήσουν αγαθά, και να γεμίσω τούς θησαυρούς τους.
- ²² Ο Κύριος με είχε στην αρχή των δρόμων του, πριν από τα έργα του, από τον αιώνα.

- 23 Πριν από τον αιώνα με έχρισε, απαρχής, πριν υπάρξει η γη.
- 24 Γεννήθηκα όταν δεν υπήρχαν οι άβυσσοι, όταν δεν ήσαν οι πηγές που αναβλύζουν νερά·
- 25 πριν θεμελιωθούν τα βουνά, πριν από τους λόφους, γεννήθηκα εγώ·
- 26 ενώ δεν είχε κάνει ακόμα τη γη, ούτε πεδιάδες ούτε κορυφές χωμάτων τής οικουμένης.
- 27 Όταν ετοίμαζε τους ουραμούς ήμουν εκεί· όταν περιέγραφε καμάρα από πάνω από το πρόσωπο της αβύσσου·
- 28 όταν στερέωνε τον αιθέρα επάνω· όταν οχύρωνε τις πηγές τής αβύσσου·
- 29 όταν επέβαλλε τον νόμο του στη θάλασσα, να μη παραβούν τα νερά το πρόσταγμά του· όταν διέτασσε τα θεμέλια της γης·
- 30 τότε, ήμουν κοντά του, δημιουργούσα· και εγώ ήμουν η ευφροσύνη του, καθημερινά, ευφραϊνόμενη πάντοτε μπροστά του,
- 31 ευφραϊνόμενη μέσα στην οικουμένη τής γης του· και η ευφροσύνη μου ήταν μαζί με τους γιους των ανθρώπων.
- 32 Τώρα, λοιπόν, ακούστε με, ω παιδιά· επειδή, μακάριοι είναι εκείνοι που φυλάττουν τούς δρόμους μου.
- 33 Ακούστε την παιδεία, και να γίνεστε σοφοί, και να μη την αποδοκιμάζετε.
- 34 Μακάριος ο άνθρωπος, που θα με ακούσει, αγρυπνώντας καθημερινά στις πύλες μου, περιμένοντας στους παραστάτες των θυρών μου·
- 35 επειδή, όποιος βρει εμένα, θα βρει ζωή· και θα λάβει χάρη από τον Κύριο.
- 36 Όποιος, όμως, αμαρτήσσει σε μένα, τη δική του ψυχή αδικεί· όλοι εκείνοι που με μισούν, αγαπούν τον θάνατο.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 9

- 1 Η ΣΟΦΙΑ οικοδόμησε το σπίτι της, λατόμησε τους στύλους της επτά φορές·
- 2 έσφαξε τα σφάγια της, κέρασε το κρασί της, και ετοίμασε το τραπέζι της·
- 3 έστειλε τις υπηρέτριές της, κηρύττει επάνω στους ψηλούς τόπους τής πόλης·
- 4 «Όποιος είναι άφρονas, αs στραφεί εδώ»· και, σ' αυτούς που είναι χωρίς μυαλό, τους λέει:
- 5 «Ελάτε, φάτε από το ψωμί μου, και πιείτε από το κρασί μου, το οποίο κέρασα·
- 6 αφήστε την αφροσύνη, και ζήστε· κατευθυνθείτε στον δρόμο τής σύνεσης».

- ⁷ Εκείνος που νουθετεί έναν χλευαστή παίρνει επάνω του ατιμία· και εκείνος που ελέγχει τον ασεβή, παίρνει επάνω του μώμο.
- ⁸ Μη ελέγχεις τον χλευαστή, για να μη σε μισήσει· έλεγχε τον σοφό, και θα σε αγαπήσει.
- ⁹ Δίνε αφορμή στον σοφό, και θα γίνει σοφότερος· δίδασκε τον δίκαιο, και θα αυξηθεί σε μάθηση.
- ¹⁰ Αρχή σοφίας είναι ο φόβος τού Κυρίου· και επίγνωση των αγίων, η φρόνηση.
- ¹¹ Επειδή, διαμέσου εμού οι ημέρες σου θα πολλαπλασιαστούν, και χρόνια ζωής θα προστεθούν σε σένα.
- ¹² Αν γίνεις σοφός, θα είσαι σοφός για τον εαυτό σου· και αν γίνεις χλευαστής, εσύ μονάχα θα πάσχεις.
- ¹³ Μία άφρονη γυναίκα, θρασεία, ανόητη, και που δεν γνωρίζει τίποτε·
- ¹⁴ κάθεται στην πόρτα τού σπιτιού της επάνω σε θρόνο, στους ψηλούς τόπους τής πόλης,
- ¹⁵ προσκαλώντας τούς διαβάτες, αυτούς που κατευθύνονται στον δρόμο τους:
- ¹⁶ «Όποιος είναι άφρονas, as στραφεί εδώ»· και σ' αυτόν που είναι χωρίς μυαλό, του λέει:
- ¹⁷ «Τα κλεμμένα νερά είναι γλυκά, και το κρυφό ψωμί ευχάριστο».
- ¹⁸ Αυτός, όμως, αγνοεί ότι εκεί είναι οι νεκροί, και οι καλεσμένοι της οδηγούνται στα βάθη τού άδη.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 10

- ¹ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ τού Σολομώντα: Σοφός γιος ευφραίνει πατέρα· αλλά άφρονas γιος είναι λύπη τής μητέρας του.
- ² Οι θησαυροί τής ανομίας δεν ωφελούν· ενώ η δικαιοσύνη ελευθερώνει από θάνατο.
- ³ Ο Κύριος δεν θα αφήσει να πεινάσει η ψυχή τού δικαίου· ενώ ανατρέπει την περιουσία των ασεβών.
- ⁴ Το οκνηρό χέρι φέρνει φτώχεια· πλουτίζει, όμως, το χέρι τού επιμελή.
- ⁵ Όποιος μαζεύει μέσα στο καλοκαίρι, είναι γιος σύνεσης· ενώ εκείνος που κοιμάται στον θερισμό, είναι γιος ντροπής.
- ⁶ Ευλογία επάνω στο κεφάλι τού δικαίου· το στόμα, όμως, των ασεβών σκεπάζει αδικία.
- ⁷ Η μνήμη τού δικαίου είναι με ευλογία· ενώ το όνομα των ασεβών σαπίζει.

- 8 Ο σοφός στην καρδιά θα δέχεται εντολές· ενώ ο μωρός στα χείλη θα υποσκελιστεί.
- 9 Όποιος περπατάει με ακεραιότητα, περπατάει με σιγουριά· όποιος, όμως, διαστρέφει τους δρόμους του, θα γίνει φανερός.
- 10 Όποιος νεύει με το μάτι, προξενεί οδύνη· ενώ ο μωρός στα χείλη θα υποσκελιστεί.
- 11 Το στόμα τού δικαίου είναι πηγή ζωής· το στόμα, όμως, των ασεβών σκεπάζει αδικία.
- 12 Το μίσος διεγείρει έριδες· η αγάπη, όμως, σκεπάζει όλα τα σφάλματα.
- 13 Στα χείλη τού συνετού βρίσκεται η σοφία· ενώ η ράβδος είναι για τη ράχη εκείνου που δεν έχει μυαλό.
- 14 Οι σοφοί αποταμιεύουν γνώση· ενώ το στόμα τού προπέτη είναι κοντά στην απώλεια.
- 15 Τα αγαθά τού πλουσίου είναι η οχυρή του πόλη· ενώ καταστροφή τών πενήτων είναι η φτώχεια τους.
- 16 Τα έργα τού δικαίου είναι για ζωή· το προϊόν τού ασεβή για αμαρτία.
- 17 Όποιος φυλάττει την παιδεία, βρίσκεται σε δρόμο ζωής· ενώ εκείνος που εγκαταλείπει τον έλεγχο, αποπλανιέται.
- 18 Όποιος σκεπάζει μίσος κάτω από χείλη αναληθή, και όποιος προφέρει συκοφαντία, είναι άφρονας.
- 19 Μέσα στην πολυλογία δεν λείπει η αμαρτία· όποιος, όμως, κρατάει τα χείλη του, είναι συνετός.
- 20 Η γλώσσα τού δικαίου, είναι εκλεκτό ασήμι· η καρδιά των ασεβών είναι ένα μηδαμινό πράγμα.
- 21 Τα χείλη τού δικαίου βόσκουν πολλούς· ενώ οι άφρονες πεθαίνουν εξαιτίας έλλειψης μυαλού.
- 22 Η ευλογία τού Κυρίου πλουτίζει, και λύπη δεν θα προστεθεί σ' αυτή.
- 23 Σαν γέλιο είναι στον άφρονα να πράττει το κακό· ενώ η σοφία είναι για έναν συνετό άνδρα.
- 24 Ο φόβος τού ασεβή θάρθει επάνω του· ενώ η επιθυμία των δικαίων θα εκπληρωθεί.
- 25 Όπως παρέρχεται ο ανεμοστρόβιλος, έτσι και ο ασεβής δεν υπάρχει· ενώ ο δίκαιος θα είναι θεμελιωμένος στον αιώνα.
- 26 Όπως το ξίδι στα δόντια, και ο καπνός στα μάτια, έτσι είναι ο οκνηρός σ' αυτόν που τον στέλνουν.

- 27** Ο φόβος τού Κυρίου προσθέτει ημέρες· ενώ τα χρόνια των ασεβών θα ελαττωθούν.
- 28** Η προσδοκία των δικαίων θα είναι ευφροσύνη· η ελπίδα, όμως, των ασεβών θα χαθεί.
- 29** Ο δρόμος τού Κυρίου είναι οχύρωμα στον άμεμπτο, αλλά όλεθρος στους εργάτες τής ανομίας.
- 30** Ο δίκαιος δεν θα σαλευτεί στον αιώνα· ενώ οι ασεβείς δεν θα κατοικήσουν τη γη.
- 31** Το στόμα τού δικαίου αναδίνει σοφία· ενώ η αναληθής γλώσσα θα αποκοπεί.
- 32** Τα χείλη τού δικαίου γνωρίζουν το ευχάριστο· ενώ το στόμα των ασεβών τα διεστραμμένα.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 11

- 1** Δόλια πλάστιγγα είναι βδέλυγμα στον Κύριο· ενώ δίκαιο ζύγι είναι ευαρέστησή του.
- 2** Όπου μπει υπερηφάνεια, μπαίνει μέσα και ντροπή· η σοφία, όμως, είναι με τους ταπεινούς.
- 3** Η ακεραιότητα των ευθέων θα τους οδηγεί· ενώ η υπουλότητα των στρεβλών θα τους καταστρέψει.
- 4** Τα πλούτη, σε ημέρα οργής, δεν ωφελούν· ενώ η δικαιοσύνη ελευθερώνει από θάνατο.
- 5** Η δικαιοσύνη τού ακεραίου θα ορθοτομήσει τον δρόμο του· ενώ ο ασεβής θα πέσει εξαιτίας τής ασέβειάς του.
- 6** Η δικαιοσύνη των ευθέων θα τους ελευθερώσει· ενώ οι παραβάτες θα συλληφθούν στην κακία τους.
- 7** Όταν ο ασεβής άνθρωπος πεθαίνει, η ελπίδα του χάνεται· χάνεται και η προσδοκία των ανόμων.
- 8** Ο δίκαιος ελευθερώνεται από τη θλίψη, αντί γι' αυτόν, όμως, μπαίνει μέσα σ' αυτή ο ασεβής.
- 9** Ο υποκριτής αφανίζει τον πλησίον του με το στόμα· οι δίκαιοι, όμως, θα ελευθερωθούν με τη γνώση.
- 10** Στην ευόδωση των δικαίων ευφραίνεται η πόλη· και στον όλεθρο των ασεβών αγάλλεται.
- 11** Με την ευλογία των ευθέων υψώνεται πόλη· με το στόμα, όμως, των ασεβών καταστρέφεται.

- 12 Εκείνος που είναι χωρίς μυαλό, περιφρονεί τον πλησίον του· όμως, ο φρόνιμος άνθρωπος σιωπά.
- 13 Ο σπερμολόγος περιφέρεται αποκαλύπτοντας μυστικά· εκείνος, όμως, που είναι πιστός στην ψυχή, κρύβει το πράγμα.
- 14 Όπου δεν υπάρχει κυβέρνηση, ο λαός πέφτει· από το πλήθος, όμως, των συμβούλων προέρχεται σωτηρία.
- 15 Όποιος εγγυάται για άλλον, θα πάθει κακό· και όποιος μισεί την εγγύηση, είναι ασφαλής.
- 16 Η σεμνή γυναίκα απολαμβάνει τιμή· και οι καρτερικοί απολαμβάνουν πλούτη.
- 17 Ο ελεήμονας άνθρωπος αγαθοποιεί την ψυχή του· ενώ ο ανελεήμονας θλίβει τη σάρκα του.
- 18 Ο ασεβής εργάζεται ψεύτικο έργο· σ' εκείνον, όμως, που σπέρνει δικαιοσύνη, θα υπάρχει σίγουρος μισθός.
- 19 Όπως η δικαιοσύνη τείνει προς ζωή, έτσι και εκείνος που κυνηγάει το κακό, τρέχει στον θάνατό του.
- 20 Οι διεστραμμένοι στην καρδιά είναι βδέλυγμα στον Κύριο· όμως, οι άμεμπτοι στον δρόμο είναι σ' αυτόν δεκτοί.
- 21 Και χέρι με χέρι αν ενώνεται, ο ασεβής δεν θα μένει ατιμώρητος· ενώ το σπέρμα των δικαίων θα ελευθερωθεί.
- 22 Σαν ένας χρυσός κρίκος στη μύτη ενός γουρουνιού, έτσι είναι μία γυναίκα χωρίς φρόνηση.
- 23 Η επιθυμία των δικαίων είναι μόνο το καλό· η προσδοκία, όμως, των ασεβών η οργή.
- 24 Οι μεν σκορπίζουν, και όμως έχουν περίσσευμα· οι δε είναι φειδωλοί υπέρ το δέον, και όμως έρχονται σε στέρηση.
- 25 Η ψυχή που αγαθοποιεί θα παχύνει· και όποιος ποτίζει, θα ποτιστεί κι αυτός.
- 26 Όποιος κρατάει σιτάρι, θα είναι λαοκατάρατος· ευλογία, όμως, θα είναι επάνω στο κεφάλι εκείνου που πουλάει.
- 27 Όποιος προθυμοποιείται στο καλό, θα απολαύσει χάρη· όποιος, όμως, ζητάει το κακό, θάρθει επάνω του.
- 28 Όποιος ελπίζει στον πλούτο του, αυτός θα πέσει· ενώ οι δίκαιοι θα ανθίσουν σαν βλαστός.
- 29 Όποιος αναστατώνει την οικογένειά του, θα κληρονομήσει άνεμο· και ο άφρονas θα είναι δούλος στον φρόνιμο.

30 Ο καρπός τού δικαίου είναι δέντρο ζωής· και όποιος κερδίζει ψυχές, είναι σοφός.

31 Αν ο δίκαιος παιδεύεται επάνω στη γη, πολύ περισσότερο ο ασεβής και ο αμαρτωλός.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 12

1 Όποιος αγαπάει παιδεία, αγαπάει γνώση· όποιος, όμως, μισεί τον έλεγχο, είναι άφρονας.

2 Ο καλός βρίσκει χάρη από τον Κύριο· αυτόν, όμως, που μηχανεύεται κακά, θα τον καταδικάσει.

3 Με την ανομία δεν θα στερεωθεί ένας άνθρωπος· η ρίζα, όμως, των δικαίων θα μένει ασάλευτη.

4 Η ενάρετη γυναίκα είναι στεφάνι στον άνδρα της· ενώ αυτή που προξενεί ντροπή, είναι σαν σαπίλα στα κόκαλά του.

5 Οι συλλογισμοί των δικαίων είναι ευθύτητα· ενώ οι βουλές των ασεβών δόλος.

6 Τα λόγια των ασεβών ενεδρεύουν αίμα· το στόμα, όμως, των ευθέων θα τους ελευθερώσει.

7 Οι ασεβείς καταστρέφονται, και δεν υπάρχουν· το σπίτι, όμως, των δικαίων παραμένει.

8 Ο άνθρωπος εγκωμιάζεται σύμφωνα με τη σύνεσή του· ενώ ο διεστραμμένος στην καρδιά θα είναι σε καταφρόνηση.

9 Καλύτερος ο άνθρωπος, που δεν τον τιμούν και αρκείται στον εαυτό του, παρά εκείνος που κενοδοξεί και στερείται ψωμί.

10 Ο δίκαιος δείχνει επιμέλεια για τη ζωή τού κτήνους του· ενώ τα σπλάχνα τών ασεβών είναι ανελεήμονα.

11 Αυτός που εργάζεται τη γη του, θα χορτάσει ψωμί· ενώ αυτός που ακολουθεί τους ματαιόφρονες, είναι χωρίς μυαλό.

12 Ο ασεβής ζητάει την υπεράσπιση των κακών· η ρίζα, όμως, του δικαίου αναφυτρώνει.

13 Εξαιτίας αμαρτίας χειλέων ο ασεβής παγιδεύεται· ενώ ο δίκαιος βγαίνει από στενοχώρια.

14 Από τους καρπούς τού στόματός του ο άνθρωπος θα γεμίσει από αγαθά· και η αμοιβή τών χειρών τού ανθρώπου θα επιστρέψει σ' αυτόν.

15 Ο δρόμος τού άφρονα είναι σωστός στα μάτια του· ενώ εκείνος που ακούει συμβουλές είναι σοφός.

- 16 Ο άφρονας φανερώνει αμέσως την οργή του· ενώ ο φρόνιμος σκεπάζει το όνειδός του.
- 17 Αυτός που μιλάει αλήθεια, αναγγέλλει το δίκαιο· ενώ ο ψευδομάρτυρας δόλο.
- 18 Ο φλύαρος είναι σαν τραύματα από μάχαιρα· ενώ η γλώσσα των σοφών, είναι γιατρεία.
- 19 Τα χείλη τής αλήθειας θα είναι σταθερά για πάντα· ενώ η αναληθής γλώσσα, μόνον στιγμιαία.
- 20 Δόλος είναι στην καρδιά αυτών που μηχανεύονται κακά· ευφροσύνη, όμως, σ' αυτούς που βουλεύονται ειρήνη.
- 21 Καμιά βλάβη δεν θα συμβεί στον δίκαιο· ενώ οι ασεβείς θα γεμίσουν από κακά.
- 22 Αναληθή χείλη, είναι βδέλυγμα στον Κύριο· ενώ αυτοί που πράττουν την αλήθεια, είναι δεκτοί σ' αυτόν.
- 23 Ο φρόνιμος άνθρωπος σκεπάζει γνώση· ενώ η καρδιά των αφρόνων διακηρύττει μωρία.
- 24 Το χέρι των επιμελών θα εξουσιάζει· ενώ οι οκνηροί θα είναι υποτελείς.
- 25 Η λύπη στην καρδιά τού ανθρώπου, την ταπεινώνει· ενώ ο καλός λόγος την ευφραίνει.
- 26 Ο δίκαιος υπερέχει τού πλησίον του· ενώ ο δρόμος τών ασεβών τούς πλανάει.
- 27 Ο οκνηρός δεν πετυχαίνει το θήραμά του· ενώ τα υπάρχοντα του επιμελή άνθρωπου είναι πολύτιμα.
- 28 Στον δρόμο τής δικαιοσύνης είναι ζωή· και η πορεία αυτού τού δρόμου δεν φέρνει σε θάνατο.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 13

- 1 Ο σοφός γιος δέχεται τη διδασκαλία τού πατέρα του· ενώ ο χλευαστής δεν ακούει έλεγχο.
- 2 Από τους καρπούς τού στόματός του ο άνθρωπος θα φάει αγαθά· ενώ η ψυχή των ανόμων αδικία.
- 3 Αυτός που φυλάττει το στόμα του, διαφυλάττει τη ζωή του· ενώ αυτός που ανοίγει τα χείλη του με προπέτεια, θα χαθεί.
- 4 Η ψυχή τού οκνηρού επιθυμεί, και δεν έχει· ενώ η ψυχή των επιμελών θα χορτάσει.

- ⁵ Ο δίκαιος μισεί τον αναληθή λόγο· ενώ ο ασεβής γίνεται βρωμερός και χωρίς τιμή.
- ⁶ Η δικαιοσύνη φυλάττει τον τέλειο στον δρόμο· ενώ η ασέβεια καταστρέφει τον αμαρτωλό.
- ⁷ Υπάρχει άνθρωπος που κάνει τον πλούσιο, και δεν έχει τίποτε· και άλλος που κάνει τον φτωχό, και έχει πολύ πλούτο.
- ⁸ Το λύτρο της ψυχής τού ανθρώπου είναι ο πλούτος του· ενώ ο φτωχός δεν ακούει επίπληξη.
- ⁹ Το φως των δικαίων είναι λαμπρό·10 ενώ το λυχνάρι των ασεβών θα σβήσει.
- ¹⁰ Μόνον από την υπερηφάνεια προέρχεται η φιλονικία· ενώ η σοφία είναι μαζί μ' εκείνους που δέχονται συμβουλές.
- ¹¹ Τα πλούτη από ματαιότητα θα ελαττωθούν· ενώ αυτός που συνάγει με το χέρι του, θα αυξηθεί.
- ¹² Η ελπίδα που αναβάλλεται, ατονεί την καρδιά· ενώ όταν έρχεται το ποθούμενο, είναι δέντρο ζωής.
- ¹³ Εκείνος που καταφρονεί τον λόγο, θα αφανιστεί· ενώ αυτός που φοβάται την εντολή, αυτός θα ανταμειφθεί.
- ¹⁴ Ο νόμος τού σοφού είναι πηγή ζωής, που απομακρύνει από παγίδες θανάτου.
- ¹⁵ Η αγαθή σύνεση δίνει χάρη· ενώ ο δρόμος των παρανόμων φέρνει σε όλεθρο.
- ¹⁶ Κάθε φρόνιμος ενεργεί με γνώση· ενώ ο άφρονας ξεσκεπάζει μωρία.
- ¹⁷ Ο κακός μηνυτής πέφτει σε δυστυχία· ενώ ο πιστός πρέσβης είναι γιατροιά.
- ¹⁸ Φτώχεια και ντροπή θα υπάρχουν σ' αυτόν που αποβάλλει τη διδασκαλία· ενώ αυτός που φυλάττει τον έλεγχο, θα τιμηθεί.
- ¹⁹ Επιθυμία που εκπληρώθηκε ευφραίνει την ψυχή· στους άφρονες, όμως, είναι βδελυρό να ξεκλίνουν από το κακό.
- ²⁰ Αυτός που περπατάει με σοφούς, θα είναι σοφός· ενώ ο σύντροφος των αφρόνων θα χαθεί.
- ²¹ Κακό παρακολουθεί τούς αμαρτωλούς· στους δικαίους, όμως, θα ανταποδοθεί καλό.
- ²² Ο αγαθός αφήνει κληρονομιά στους γιους των γιων· ο πλούτος, όμως, του αμαρτωλού θησαυρίζεται για τον δίκαιο.
- ²³ Το χωράφι των φτωχών δίνει πολλή τροφή· μερικοί, όμως, από έλλειψη κρίσης αφανίζονται.

²⁴ Αυτός που λυπάται τη ράβδο του, μισεί τον γιο του· αλλά, αυτός που τον αγαπάει, τον διαπαιδαγωγεί στην κατάλληλη ώρα.

²⁵ Ο δίκαιος τρώει μέχρι χορτασμού τής ψυχής του· ενώ η κοιλιά των ασεβών θα στερείται.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 14

¹ Οι σοφές γυναίκες οικοδομούν το σπίτι τους· η άφρονη, όμως, το κατασκάβει με τα χέρια της.

² Αυτός που περπατάει στην ευθύτητά του, φοβάται τον Κύριο· ενώ ο στρεβλός στους δρόμους του, τον καταφρονεί.

³ Σε στόμα άφρονα είναι η ράβδος τής υπερηφάνειας· τα χείλη, όμως, των σοφών θα τους διαφυλάττουν.

⁴ Όπου δεν υπάρχουν βόδια, η αποθήκη είναι αδειανή· ενώ η αφθονία των γεννημάτων προέρχεται από τη δύναμη του βοδιού.

⁵ Ο αληθινός μάρτυρας δεν θα ψεύδεται· ενώ ο αναληθής μάρτυρας ξεχύνει ψέματα.

⁶ Ο χλευαστής ζητάει σοφία, και δεν βρίσκει· στον συνετό, όμως, η μάθηση είναι εύκολη.

⁷ Πήγαινε απέναντι στον άφρονα άνθρωπο, και δεν θα βρεις χείλη σύνεσης.

⁸ Η σοφία τού φρόνιμου είναι να γνωρίζει τον δρόμο του· ενώ η μωρία των αφρόνων είναι αποπλάνηση.

⁹ Οι άφρονες γελούν στην ανομία· ανάμεσα στους ευθείς, όμως, υπάρχει χάρη.

¹⁰ Η καρδιά τού ανθρώπου γνωρίζει την πικρία τής ψυχής του· και ξένος δεν συμμετέχει στη χαρά της.

¹¹ Το σπίτι των ασεβών θα αφανιστεί· η σκηνή τών δικαίων, όμως, θα ανθίζει.

¹² Υπάρχει δρόμος που φαίνεται στον άνθρωπο σωστός, αλλά τα τέλη του φέρνουν σε θάνατο.

¹³ Ακόμα και στο γέλιο πονάει η καρδιά· και το τέλος τής χαράς είναι λύπη.

¹⁴ Ο διεφθαρμένος στην καρδιά θα γεμίσει από τους δρόμους του· ενώ ο αγαθός άνθρωπος από τους δικούς του.

¹⁵ Ο απλός πιστεύει σε κάθε λόγο· ενώ ο φρόνιμος προσέχει στα βήματά του.

¹⁶ Ο σοφός φοβάται, και φεύγει από το κακό· ο άφρονας, όμως, προχωρεί και θρασύνεται.

¹⁷ Ο οξύθυμος ενεργεί αστόχαστα· και ο κακόβουλος άνθρωπος είναι μισητός.

- 18 Οι άφρονες κληρονομούν μωρία· ενώ οι φρόνιμοι στεφανώνονται με σύνεση.
- 19 Οι κακοί υποκλίνονται μπροστά στους αγαθούς, και οι ασεβείς στις πύλες των δικαίων.
- 20 Ο φτωχός μισείται και από τον πλησίον του· ενώ οι φίλοι τού πλουσίου είναι πολλοί.
- 21 Εκείνος που καταφρονεί τον πλησίον του, αμαρτάνει· ενώ αυτός που ελεεί τούς φτωχούς, είναι μακάριος.
- 22 Δεν είναι σε πλάνη αυτοί που βουλεύονται το κακό; Όμως, έλεος και αλήθεια θα είναι σ' αυτούς που βουλεύονται το αγαθό.
- 23 Σε κάθε κόπο υπάρχει κέρδος· ενώ η φλυαρία των χειλέων φέρνει μονάχα σε έλλειψη.
- 24 Τα πλούτη τών σοφών είναι σ' αυτούς στεφάνι· ενώ η υπεροχή των αφρόνων μωρία.
- 25 Ο μάρτυρας, που λέει αλήθεια, ελευθερώνει ψυχές· ενώ ο δόλιος ξεχύνει ψέματα.
- 26 Στον φόβο τού Κυρίου υπάρχει ισχυρή ελπίδα· και στα παιδιά του θα υπάρχει καταφύγιο.
- 27 Ο φόβος τού Κυρίου είναι πηγή ζωής, που απομακρύνει από παγίδες θανάτου.
- 28 Στο πλήθος τού λαού είναι η δόξα τού βασιλιά· ενώ, στην έλλειψη του λαού, ο αφανισμός εκείνου που ηγεμονεύει.
- 29 Ο μακρόθυμος έχει μεγάλη φρόνηση· ενώ ο οξύθυμος ανασηκώνει την αφροσύνη του.
- 30 Η καρδιά που υγιαίνει είναι ζωή τής σάρκας· ενώ ο φθόνος, σαπίλα στα κόκαλα.
- 31 Εκείνος που καταθλίβει τον φτωχό, ονειδίζει τον Δημιουργό του· ενώ εκείνος που τον τιμάει, ελεεί τον φτωχό.
- 32 Ο ασεβής ανατρέπεται στην ασέβειά του· ενώ ο δίκαιος και στον θάνατό του έχει ελπίδα.
- 33 Στην καρδιά τού συνετού επαναπαύεται σοφία· ενώ φανερώνεται ανάμεσα στους άφρονες.
- 34 Η δικαιοσύνη υψώνει έθνος· ενώ η αμαρτία είναι όνειδος λαών.
- 35 Η εύνοια του βασιλιά είναι προς έναν φρόνιμο δούλο· ενώ ο θυμός του προς εκείνον που προξενεί ντροπή.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 15

- 1 Η γλυκιά απόκριση καταπραΰνει θυμό· αλλά, ο λυπηρός λόγος διεγείρει οργή.
- 2 Η γλώσσα των σοφών καλλωπίζει τη γνώση· το στόμα, όμως, των αφρόνων εκβάλλει μωρία.
- 3 Τα μάτια τού Κυρίου είναι σε κάθε τόπο, παρατηρώντας κακούς και αγαθούς.
- 4 Η γλώσσα που υγιαίνει¹¹ είναι δέντρο ζωής· όμως, η διεστραμμένη είναι σύντριψη στο πνεύμα.
- 5 Ο άφρονas καταφρονεί τη διδασκαλία τού πατέρα του· ενώ αυτός που φυλάττει τον έλεγχο, είναι φρόνιμος.
- 6 Στο σπίτι τού δικαίου υπάρχει πολύς θησαυρός· ενώ στο εισόδημα του ασεβή υπάρχει διασκορπισμός.
- 7 Τα χείλη των σοφών μεταδίδουν γνώση· η καρδιά, όμως, των αφρόνων δεν είναι έτσι.
- 8 Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα στον Κύριο· η δέηση, όμως, των ευθέων, είναι σ' αυτόν ευπρόσδεκτη.
- 9 Είναι βδέλυγμα στον Κύριο ο δρόμος τού ασεβή· αγαπάει, όμως, αυτόν που κυνηγάει τη δικαιοσύνη.
- 10 Η διδασκαλία είναι δυσάρεστη σ' αυτόν που εγκαταλείπει τον δρόμο· αυτός που μισεί τον έλεγχο, θα πεθάνει.
- 11 Ο άδης και η απώλεια είναι μπροστά στον Κύριο· πόσο μάλλον οι καρδιές των γιων των ανθρώπων;
- 12 Ο χλευαστής δεν αγαπάει αυτόν που τον ελέγχει ούτε θα πάει στους σοφούς.
- 13 Η καρδιά που ευφραίνεται, φαιδρύνει το πρόσωπο· όμως, από τη λύπη τής καρδιάς καταθλίβεται το πνεύμα.
- 14 Η καρδιά τού συνετού ζητάει γνώση· ενώ το στόμα των αφρόνων βόσκει μωρία.
- 15 Όλες οι ημέρες τού θλιμμένου είναι κακές· ενώ εκείνος που ευφραίνεται στην καρδιά, έχει παντοτινή ευωχία.
- 16 Καλύτερα το λίγο με φόβο Κυρίου, παρά πολλοί θησαυροί και ταραχή μέσα σ' αυτούς.
- 17 Καλύτερα φιλοξενία με λάχανα, αλλά με αγάπη, παρά σιτευτό μοσχάρι με μίσος.

- 18 Ο οξύθυμος άνθρωπος διεγείρει μάχες· ενώ ο μακρόθυμος σταματάει φιλονικίες.
- 19 Ο δρόμος τού σκληρού είναι σαν φραγμένος από αγκάθια· ο δρόμος, όμως, των ευθέων είναι εξομαλισμένος.
- 20 Γιος σοφός ευφραίνει πατέρα· ενώ ο μωρός άνθρωπος καταφρονεί τη μητέρα του.
- 21 Η μωρία είναι χαρά στον άμυαλο· ενώ ο συνετός άνθρωπος περπατάει σωστά.
- 22 Όπου δεν υπάρχει συμβούλιο, οι σκοποί ματαιώνονται· μέσα στο πλήθος, όμως, των συμβούλων στερεώνονται.
- 23 Χαρά στον άνθρωπο για την απόκριση του στόματός του, και ένας λόγος στην ώρα του, πόσο καλός είναι!
- 24 Ο δρόμος τής ζωής στον συνετό είναι προς τα άνω, για να ξεκλίνει από τον άδη κάτω.
- 25 Ο Κύριος καταστρέφει το σπίτι των υπερήφανων· στερεώνει δε το όριο της χήρας.
- 26 Οι λογισμοί τού πονηρού είναι βδέλυγμα στον Κύριο· ενώ τα λόγια των καθαρών είναι ευάρεστα.
- 27 Ο δωρολήπτης ταραάζει το σπίτι του· όποιος, όμως, μισεί τα δώρα θα ζήσει.
- 28 Η καρδιά τού δικαίου προμελετάει για να απαντήσει· ενώ το στόμα των ασεβών βγάζει προς τα έξω κακά.
- 29 Ο Κύριος είναι μακριά από τους ασεβείς· εισακούει, όμως, τη δέηση των δικαίων.
- 30 Το φως των ματιών ευφραίνει την καρδιά· και η καλή φήμη παχαίνει τα κόκαλα.
- 31 Το αυτί, που ακούει τον έλεγχο της ζωής, διαμένει ανάμεσα στους σοφούς.
- 32 Όποιος απωθεί τη διδασκαλία, αποστρέφεται την ψυχή του· όποιος, όμως, ακούει τον έλεγχο, αποκτάει σύνεση.
- 33 Ο φόβος τού Κυρίου είναι διδασκαλία σοφίας· και η ταπείνωση προπορεύεται της δόξας.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 16

- 1 Οι προπαρασκευές τής καρδιάς είναι τού ανθρώπου· από τον Κύριο, όμως, είναι η απόκριση της γλώσσας.

- ² Όλοι οι δρόμοι τού ανθρώπου φαίνονται στα μάτια του σωστοί· όμως, ο Κύριος σταθμίζει τα πνεύματα.
- ³ Αφιέρωνε τα έργα σου στον Κύριο, και οι βουλές σου θα στερεωθούν.
- ⁴ Ο Κύριος τα έκανε όλα για τον εαυτό του, ακόμα και τον ασεβή για την ημέρα την κακή.
- ⁵ Κάθε υπερήφανος στην καρδιά είναι βδέλυγμα στον Κύριο· και χέρι με χέρι αν ενώνεται, δεν θα μένει ατιμώρητο.
- ⁶ Με χάρη και αλήθεια καθαρίζεται η ανομία· και με τον φόβο τού Κυρίου οι άνθρωποι ξεκλίνουν από το κακό.
- ⁷ Όταν ο Κύριος αρέσκεται στους δρόμους τού ανθρώπου, και τους εχθρούς του ειρηνεύει μαζί του.
- ⁸ Καλύτερο το λίγο με δικαιοσύνη, παρά μεγάλα εισοδήματα με αδικία.
- ⁹ Η καρδιά τού ανθρώπου σχεδιάζει τον δρόμο του· όμως, ο Κύριος κατευθύνει τα βήματά του.
- ¹⁰ Στα χείλη τού βασιλιά υπάρχει χρησμός· το στόμα του δεν σφάλλει στην κρίση.
- ¹¹ Η δίκαιη στάθμη και η πλάστιγγα είναι τού Κυρίου· όλα τα ζύγια στο σακί είναι δικό του έργο.
- ¹² Στους βασιλιάδες είναι βδέλυγμα να πράττουν ανομία· επειδή, ο θρόνος στερεώνεται με τη δικαιοσύνη.
- ¹³ Τα δίκαια χείλη είναι ευπρόσδεκτα στους βασιλιάδες, και αγαπούν εκείνον που μιλάει σωστά.
- ¹⁴ Ο θυμός τού βασιλιά είναι αγγελιαφόρος θανάτου· όμως, ο σοφός άνθρωπος τον καταπραΰνει.
- ¹⁵ Στο φως τού προσώπου τού βασιλιά είναι ζωή· και η εύνοιά του είναι σαν σύννεφο όψιμης βροχής.
- ¹⁶ Πόσο καλύτερη είναι η απόκτηση της σοφίας, παρά το χρυσάφι! Και προτιμότερη η απόκτηση της σύνεσης, παρά το ασήμι!
- ¹⁷ Ο δρόμος των ευθέων είναι να ξεκλίνουν από κακό· όποιος φυλάττει τον δρόμο του, διατηρεί την ψυχή του.
- ¹⁸ Η υπερηφάνεια προηγείται τού ολέθρου, και η υψηλοφροσύνη τού πνεύματος προηγείται τής πτώσης.
- ¹⁹ Καλύτερο να είναι κάποιος ταπεινόφρονas μαζί με τους ταπεινούς, παρά να μοιράζει λάφυρα μαζί με τους υπερήφανους.

- 20** Ο συνετός στα πράγματα, θα βρει καλό· και αυτός που ελπίζει στον Κύριο, είναι μακάριος.
- 21** Ο σοφός στην καρδιά θα ονομάζεται φρόνιμος· και η γλυκύτητα των χειλέων προσθέτει μάθηση.
- 22** Η σύνεση είναι πηγή ζωής σ' αυτόν που την έχει· ενώ η παιδεία των αφρόνων είναι μωρία.
- 23** Η καρδιά τού σοφού συνετίζει το στόμα του, και προσθέτει μάθηση στα χείλη του.
- 24** Κερήθρα από μέλι είναι τα ευάρεστα λόγια· γλυκύτητα στην ψυχή, και γιατρεία στα κόκαλα.
- 25** Υπάρχει δρόμος, που φαίνεται στον άνθρωπο σωστός, αλλά τα τέλη του είναι δρόμοι θανάτου.
- 26** Ο εργαζόμενος εργάζεται για τον εαυτό του· επειδή, τον εξαναγκάζει το στόμα του.
- 27** Ο αχρείος άνθρωπος σκάβει κακό· και στα χείλη του είναι σαν φωτιά που καίει.
- 28** Ο διεστραμμένος άνθρωπος σπέρνει ολόγυρα φιλονικίες· και ο ψιθυριστής διαχωρίζει τους στενότερους φίλους.
- 29** Ο βίαιος άνθρωπος αποπλανάει τον πλησίον του, και τον φέρνει σε όχι καλό δρόμο.
- 30** Αυτός που κλείνει τα μάτια του, μηχανεύεται διεστραμμένα· αυτός που δαγκώνει τα χείλη του, εκτελεί το κακό.
- 31** Η πολιά¹² είναι στεφάνι δόξας, όταν βρίσκεται στον δρόμο τής δικαιοσύνης.
- 32** Καλύτερος ο μακρόθυμος παρά ο δυνατός· και αυτός που εξουσιάζει το πνεύμα του, παρά αυτός που εκπορθεί μία πόλη.
- 33** Ο κλήρος ρίχνεται στην κάλπη· όλη η κρίση του, όμως, είναι από τον Κύριο.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 17

- 1** Καλύτερα ξερό ψωμί, και ειρήνη μαζί του, παρά σπíti γεμάτο εδέσματα με φιλονικία.
- 2** Ο φρόνιμος υπηρέτης θα εξουσιάζει επάνω σε έναν γιο ντροπής, και θα συμμοιραστεί την κληρονομιά ανάμεσα σε αδελφούς.
- 3** Το χωνευτήρι δοκιμάζει το ασήμι, και το καμίνι το χρυσάφι, ο Κύριος, όμως, τις καρδιές.

- ⁴ Ο κακοποιός υπακούει στα άνομα χείλη· ο ψεύτης δίνει ακρόαση στην κακή γλώσσα.
- ⁵ Όποιος περιγελάει τον φτωχό, κοροϊδεύει τον Δημιουργό του· όποιος χαίρεται σε συμφορές, δεν θα μείνει ατιμώρητος.
- ⁶ Το στεφάνι των γερόντων είναι τα παιδιά τών παιδιών· και η δόξα τών παιδιών οι πατέρες τους.
- ⁷ Χείλη υπεροχής δεν αρμόζουν στον άφρονα· πολύ λιγότερο, χείλη ψεύδους στον άρχοντα.
- ⁸ Το δώρο είναι σαν πολύτιμη πέτρα στα μάτια τού δωροδοκούμενου· όπου αυτό εμφανιστεί, κατορθώνει.
- ⁹ Όποιος κρύβει παράβαση, ζητάει φιλία· όποιος, όμως, ξαναλέει το πράγμα, χωρίζει τούς στενότερους φίλους.
- ¹⁰ Περισσότερο τύπτει ο έλεγχος τον φρόνιμο, παρά εκατό μαστιγώματα τον άφρονα.
- ¹¹ Ο κακός ζητάει μονάχα στάσεις· γι' αυτό, ένας σκληρός άγγελος θα σταλεί εναντίον του.
- ¹² Ας συναντήσει τον άνθρωπο μία αρκούδα, που στερήθηκε τα παιδιά της, και όχι ένας άφρονas στη μωρία του.
- ¹³ Όποιος ανταποδίδει κακό αντί για καλό, κακό δεν θα αναχωρήσει από το σπίτι του.
- ¹⁴ Όποιος αρχίζει φιλονικία, είναι σαν εκείνον που ανοίγει ένα φράγμα με νερά· γι' αυτό, πάψε από τη φιλονικία πριν ανάψει.
- ¹⁵ Εκείνος που δικαιώνει τον ασεβή, και εκείνος που καταδικάζει τον δίκαιο, και οι δύο είναι βδέλυγμα στον Κύριο.
- ¹⁶ Τι χρησιμεύουν τα χρήματα στο χέρι τού άφρονα, για να αγοράσει σοφία, αφού δεν έχει γνώση;
- ¹⁷ Σε κάθε καιρό αγαπάει ο φίλος, και ο αδελφός γεννιέται για καιρό ανάγκης.
- ¹⁸ Άνθρωπος χωρίς μυαλό δίνει το χέρι, και εγγυάται για τον φίλο του.
- ¹⁹ Εκείνος που αγαπάει φιλονικίες, αγαπάει αμαρτήματα· και εκείνος που υπερυψώνει την πύλη του, ζητάει όλεθρο.
- ²⁰ Ο στρεβλός στην καρδιά δεν βρίσκει καλό· και ο διεστραμμένος στη γλώσσα του πέφτει σε συμφορά.
- ²¹ Όποιος γεννάει άφρονα, τον γεννάει για λύπη του· και ο πατέρας τού ανόητου δεν απολαμβάνει χαρά.

- ²² Η καρδιά που ευφραίνεται, δίνει ευεξία σαν γιατρικό· ενώ το πνεύμα τού καταθλιμμένου ξεραίνει τα κόκαλα.
- ²³ Ο ασεβής δέχεται δώρο από τον κόρφο, για να διαστρέψει τούς δρόμους τής κρίσης.
- ²⁴ Επάνω στο πρόσωπο του συνετού είναι σοφία· αλλά τα μάτια τού άφρονα βλέπουν στα άκρα τής γης.
- ²⁵ Ο άφρονας γιος είναι βαρυθυμία στον πατέρα του, και πικρία σ' αυτή που τον γέννησε.
- ²⁶ Δεν είναι ποτέ καλό να επιβάλλεται ποινή στον δίκαιο, να επιβουλεύεται κάποιος τούς άρχοντες για την ευθύτητά τους.
- ²⁷ Εκείνος που κρατάει τα λόγια του είναι γνωστικός· ο μακρόθυμος άνθρωπος είναι φρόνιμος.
- ²⁸ Και ο ίδιος ο άφρονας, όταν σωπαίνει, θεωρείται σοφός· και εκείνος που κλείνει τα χείλη του, θεωρείται συνετός.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 18

- ¹ Ο ιδιογνώμονας ζητάει σύμφωνα με την επιθυμία του, και εναντιώνεται σε κάθε τι που είναι ορθό.
- ² Ο άφρονας δεν ευχαριστείται στη σύνεση, αλλά σε ό,τι φαντάζεται η καρδιά του.
- ³ Όταν έρχεται ο ασεβής, έρχεται και η καταφρόνηση, και μαζί με το όνειδος, η ατιμία.
- ⁴ Τα λόγια τού στόματος του ανθρώπου είναι βαθιά νερά· και η πηγή τής σοφίας χείμαρρος που αναπηδάει.
- ⁵ Δεν είναι καλό να προσωποληπτεί κάποιος απέναντι στον ασεβή, για να ανατρέψει το δίκιο στην κρίση.
- ⁶ Τα χείλη τού άφρονα μπαίνουν σε φιλονικίες, και το στόμα του προσκαλεί για ραπίσματα.
- ⁷ Το στόμα τού άφρονα είναι ο αφανισμός του, και τα χείλη του παγίδα στην ψυχή του.
- ⁸ Τα λόγια τού ψιθυριστή καταπίνονται ευχάριστα, και κατεβαίνουν μέχρι τα ενδύμαχα της κοιλιάς.
- ⁹ Ο σκληρός στο έργο του είναι σίγουρα αδελφός τού ασώτου.
- ¹⁰ Το όνομα του Κυρίου είναι πύργος οχυρός· ο δίκαιος, καταφεύγοντας σ' αυτόν, είναι σε ασφάλεια.

- 11 Τα αγαθά τού πλουσίου είναι η οχυρή πόλη του, και τα φαντάζεται σαν ένα ψηλό τείχος.
- 12 Πριν από τον αφανισμό υψώνεται η καρδιά τού ανθρώπου· και η ταπείνωση προπορεύεται της δόξας.
- 13 Το να απαντάει κάποιος πριν ακούσει, είναι σ' αυτόν αφροσύνη και όνειδος.
- 14 Το πνεύμα τού ανθρώπου θα υποστηρίζει την αδυναμία του· αλλά, το καταθλιμμένο πνεύμα ποιος μπορεί να υποφέρει;
- 15 Η καρδιά εκείνου που έχει φρόνηση αποκτάει σύνεση· και το αυτί των σοφών ζητάει γνώση.
- 16 Το δώρο τού ανθρώπου ανοίγει σ' αυτόν τόπο, και τον φέρνει μπροστά στους μεγάλους.
- 17 Εκείνος που πρωτολογεί στην κρίση του, φαίνεται δίκαιος· όμως, έρχεται ο αντίδικός του και τον ανασκευάζει.
- 18 Ο κλήρος σταματάει τις αντιλογίες, και αποφασίζει ανάμεσα στους δυνατούς.
- 19 Αδελφός που διχοστάτησε υποτάσσεται δυσκολότερα, παρά μία οχυρωμένη πόλη· και οι διαφορές τους είναι σαν μοχλοί φρουρίου.
- 20 Από τους καρπούς τού στόματος του ανθρώπου θα χορτάσει η κοιλιά του· από το προϊόν των χειλέων του θα γεμίσει.
- 21 Θάνατος και ζωή είναι στο χέρι τής γλώσσας· και εκείνοι που την αγαπούν, θα φάνε από τους καρπούς της.
- 22 Όποιος βρήκε γυναίκα, βρήκε αγαθό, και απόλαυσε χάρη από τον Κύριο.
- 23 Ο πένητας μιλάει με ικεσίες· ο πλούσιος, όμως, απαντάει με σκληρότητα.
- 24 Ο άνθρωπος που έχει φίλους, πρέπει να συμπεριφέρεται φιλικά· και υπάρχει φίλος στενότερος από αδελφό.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 19

- 1 Καλύτερος ο φτωχός, που περπατάει στην ακεραιότητά του, παρά ο πλούσιος που είναι διεστραμμένος στα χείλη του, και είναι άφρονas.
- 2 Ψυχή χωρίς γνώση σίγουρα δεν είναι καλό· και όποιος σπεύδει με τα πόδια, σκοντάφτει.
- 3 Η αφροσύνη τού ανθρώπου διαστρέφει τον δρόμο του· και η καρδιά του αγανακτεί ενάντια στον Κύριο.
- 4 Ο πλούτος προσθέτει πολλούς φίλους· ενώ ο φτωχός εγκαταλείπεται από τον φίλο του.

- ⁵ Ο ψευδομάρτυρας δεν θα μείνει ατιμώρητος· και εκείνος που μιλάει ψέματα, δεν θα ξεφύγει.
- ⁶ Πολλοί κολακεύουν το πρόσωπο του άρχοντα· και καθένας είναι φίλος τού ανθρώπου που δίνει.
- ⁷ Τον φτωχό τον μισούν όλοι οι αδελφοί του· πόσο μάλλον θα τον αποφύγουν οι φίλοι του; Αυτός ακολουθεί φωνάζοντας· εκείνοι, όμως, δεν απαντούν.
- ⁸ Όποιος αποκτά σοφία, αγαπάει την ψυχή του· όποιος φυλάττει φρόνηση, θα βρει καλό.
- ⁹ Ο ψευδομάρτυρας δεν θα μείνει ατιμώρητος· και αυτός που μιλάει ψέματα, θα απολεστεί.
- ¹⁰ Η απόλαυση δεν αρμόζει σε άφρονα· πολύ λιγότερο σε δούλο, να εξουσιάζει επάνω σε άρχοντες.
- ¹¹ Η φρόνηση του ανθρώπου συστέλλει τον θυμό του· και είναι δόξα του να παραβλέπει την παράβαση.
- ¹² Η οργή τού βασιλιά είναι σαν βρυχηθμός λιονταριού· ενώ η εύνοιά του, σαν δρόσος επάνω στο χορτάρι.
- ¹³ Ο άφρονας γιος είναι όλεθρος στον πατέρα του· και οι φιλονικίες τής γυναίκας είναι ασταμάτητο στάξιμο.
- ¹⁴ Σπίτι και πλούτη κληρονομούνται από τους πατέρες· όμως, η γυναίκα με φρόνηση δίνεται από τον Κύριο.
- ¹⁵ Η οκνηρία ρίχνει σε βαθύ ύπνο· και η άεργη ψυχή θα πεινάει.
- ¹⁶ Εκείνος που φυλάττει την εντολή, φυλάττει την ψυχή του· ενώ εκείνος που καταφρονεί τούς δρόμους του, θα απολεστεί.
- ¹⁷ Εκείνος που ελεεί τον φτωχό, δανείζει στον Κύριο· και θα του γίνει η ανταπόδοσή του.
- ¹⁸ Να διαπαιδαγωγείς τον γιο σου όσο υπάρχει ελπίδα· αλλά, να μη διεγείρεις την ψυχή σου, ώστε να τον θανατώσεις.
- ¹⁹ Ο οργίλος θα λάβει ποινή· επειδή, και αν τον ελευθερώσεις, πάλι θα κάνει το ίδιο.
- ²⁰ Να ακούς συμβουλή και να δέχεσαι διδασκαλία, για να γίνεις σοφός στα τελευταία σου.
- ²¹ Πολλοί λογισμοί υπάρχουν μέσα στην καρδιά τού ανθρώπου· όμως, η βουλή τού Κυρίου, εκείνη θα μένει.
- ²² Τιμή τού ανθρώπου είναι η αγαθότητά του· και καλύτερος είναι ο φτωχός παρά ο ψεύτης.

- 23** Ο φόβος τού Κυρίου φέρνει ζωή, και εκείνος που τον φοβάται, θα πλαγιάζει χορτάτος· δεν θα συναντήσει κακό.
- 24** Ο οκνηρός βουτάει το χέρι του στην πιατέλα, και δεν θέλει ούτε στο στόμα του να το γυρίσει.
- 25** Αν μαστιγώσεις τον χλευαστή, ο απλός θα γίνει προσεκτικός· και αν ελέγξεις αυτόν που έχει φρόνηση, θα εννοήσει γνώση.
- 26** Όποιος ατιμάζει τον πατέρα, και απωθεί τη μητέρα, είναι γιος που προξενεί ντροπή και όνειδος.
- 27** Γιε μου, σταμάτα να ακούς διδασκαλία, που παρεκτρέπει από τα λόγια τής γνώσης.
- 28** Ο ασεβής μάρτυρας χλευάζει το δίκαιο· και το στόμα των ασεβών καταπίνει ανομία.
- 29** Κρίσεις ετοιμάζονται για τους χλευαστές, και ραβδισμοί για τη ράχη των αφρόνων.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 20

- 1** Το κρασί γεννάει χλευασμό, και τα σίκερα είναι στασιαστικά· και όποιος δελεάζεται απ' αυτά, δεν έχει φρόνηση.
- 2** Η απειλή τού βασιλιά είναι βρυχηθμός λιονταριού· όποιος τον παροξύνει, αμαρτάνει στην ίδια του τη ζωή.
- 3** Τιμή είναι στον άνθρωπο να παύει από τη φιλονικία· κάθε άφρονας, όμως, μπλέκεται σ' αυτή.
- 4** Ο οκνηρός δεν θέλει να αροτριάζει εξαιτίας τού χειμώνα· γι' αυτό, θα ζητάει μέσα στο καλοκαίρι και δεν θα παίρνει.
- 5** Η βουλή μέσα στην καρδιά τού ανθρώπου είναι σαν τα βαθιά νερά· ο συνετός άνθρωπος, όμως, θα την ανασύρει.
- 6** Πολλοί άνθρωποι κηρύττουν κάθε ένας την καλοκαγαθία του· αλλά ποιος θα βρει άνθρωπο πιστό;
- 7** Ο δίκαιος περπατάει στην ακεραιότητά του· και τα παιδιά του είναι μακάρια ύστερα απ' αυτόν.
- 8** Βασιλιάς που κάθεται επάνω σε θρόνο κρίσης, διασκεδάζει κάθε κακό με τα μάτια του.
- 9** Ποιος μπορεί να πει: Καθάρισα την καρδιά μου, είμαι καθαρός από τις αμαρτίες μου;
- 10** Ζύγια διαφορετικά, μέτρα διαφορετικά, και τα δύο είναι βδέλυγμα στον Κύριο.

- 11 Και αυτό το παιδί γνωρίζεται από τις πράξεις του, αν τα έργα του είναι καθαρά, και αν ευθέα.
- 12 Το αυτί ακούει, και το μάτι βλέπει· ο Κύριος, όμως, έκανε και τα δύο.
- 13 Μη αγαπάς τον ύπνο, για να μη έρθεις σε φτώχεια· άνοιξε τα μάτια σου, και θα χορτάσεις ψωμί.
- 14 Κακό, κακό, λέει ο αγοραστής· όταν, όμως, αναχωρήσει, τότε καυχάται.
- 15 Υπάρχει χρυσάφι, και πλήθος από μαργαριτάρια· τα χείλη, όμως, της γνώσης είναι πολύτιμο κειμήλιο.
- 16 Πάρε το ιμάτιο εκείνου που εγγυάται για ξένον· και πάρε ενέχυρο απ' αυτόν που εγγυάται για ξένα πράγματα.
- 17 Το ψωμί τού ψέματος είναι γλυκό στον άνθρωπο· ύστερα, όμως, το στόμα του θα γεμίσει από χαλίκια.
- 18 Οι σκοποί στερεώνονται με τη συμβουλή· και ύστερα από καλή σκέψη κάνε πόλεμο.
- 19 Ο σπερμολόγος, καθώς γυρίζει ολόγυρα, αποκαλύπτει τα μυστικά· γι' αυτό, να μη σμίγεις μ' εκείνον που πλαταίνει τα χείλη του.
- 20 Το λυχνάρι εκείνου που κακολογεί τον πατέρα του ή τη μητέρα του, θα σβήσει σε βαθύ σκοτάδι.
- 21 Κληρονομιά, που αποκτήθηκε γρήγορα στην αρχή, στο τέλος δεν ευλογείται.
- 22 Μη πεις: Θα ανταποδώσω κακό· περίμενε τον Κύριο, και θα σε σώσει.
- 23 Ζύγια διαφορετικά είναι βδέλυγμα στον Κύριο· και η δόλια πλάστιγγα δεν είναι καλό.
- 24 Τα βήματα του ανθρώπου κατευθύνονται από τον Κύριο· πώς, λοιπόν, ο άνθρωπος θα γνωρίσει τον δικό του δρόμο;
- 25 Παγίδα είναι στον άνθρωπο, να μιλάει με προπέτεια για ιερά πράγματα, και ύστερα από τις ευχές να σκέφτεται.
- 26 Ο σοφός βασιλιάς διαχωρίζει τούς ασεβείς, και στρέφει επάνω τους τον τροχό.
- 27 Λύχνος τού Κυρίου είναι το πνεύμα τού ανθρώπου, το οποίο διερευνά όλα τα ενδόμυχα της καρδιάς.
- 28 Έλεος και αλήθεια διαφυλάττουν τον βασιλιά· και ο θρόνος του υποστηρίζεται από το έλεος.
- 29 Καύχημα των νέων είναι η δύναμή τους· και δόξα των γερόντων η πολιά.

³⁰ Τα μελανίσματα των πληγών λευκαίνουν τον κακό· και τα χτυπήματα, τα ενδόμυχα της καρδιάς.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 21

¹ Η καρδιά τού βασιλιά είναι στο χέρι τού Κυρίου σαν ρεύματα νερών· όπου θέλει τη στρέφει.

² Όλοι οι δρόμοι τού ανθρώπου φαίνονται σωστοί στα μάτια του· όμως, ο Κύριος σταθμίζει τις καρδιές.

³ Το να κάνει κάποιος δικαιοσύνη και κρίση, είναι στον Κύριο αρεστότερο παρά θυσία.

⁴ Το υπεροπτικό βλέμμα και η αλαζονική καρδιά, το λυχνάρι των ασεβών, είναι αμαρτία.

⁵ Οι λογισμοί τού επιμελή οδηγούν σίγουρα σε αφθονία· του κάθε προπέτη, όμως, σίγουρα σε έλλειψη.

⁶ Το να αποκτάει κάποιος θησαυρούς με αναληθή γλώσσα είναι άστατη ματαιότητα εκείνων που ζητούν θάνατο.

⁷ Οι αρπαγές των ασεβών θα τους εξολοθρεύσουν· επειδή αρνούνται να πράττουν το δίκαιο.

⁸ Ο δρόμος τού διεφθαρμένου ανθρώπου είναι στρεβλός· το έργο τού καθαρού, όμως, είναι ευθύ.

⁹ Καλύτερα να κατοικεί κανείς σε μία γωνιά δωματίου, παρά σε ένα ευρύχωρο σπίτι με γυναίκα φιλόνηκη.

¹⁰ Η ψυχή τού ασεβή επιθυμεί κακό· ο πλησίον του δεν βρίσκει χάρη στα μάτια του.

¹¹ Όταν ο χλευαστής τιμωρείται, ο απλός γίνεται σοφότερος· και ο σοφός καθώς διδάσκεται παίρνει γνώση.

¹² Ο δίκαιος συλλογίζεται το σπίτι τού ασεβή, όταν οι ασεβείς καταγκρεμίζονται στην κακία τους.

¹³ Όποιος κλείνει τα αυτιά του στην κραυγή τού φτωχού, θα φωνάξει και αυτός, και δεν θα εισακουστεί.

¹⁴ Ένα κρυφό δώρο καταπραΰνει θυμό· και ένα χάρισμα, όταν το βάλεις στον κόρφο, μία δυνατή οργή.

¹⁵ Χαρά είναι στον δίκαιο να κάνει κρίση· όλεθρος, όμως, στους εργάτες τής ανομίας.

¹⁶ Άνθρωπος που αποπλανιέται από τον δρόμο τής σύνεσης, θα κατασκηνώσει στη σύναξη των θανατωμένων.

- 17 Εκείνος που αγαπάει την ευθυμία, θα γίνει πένητας· εκείνος που αγαπάει κρασί και αρώματα, δεν θα πλουτίσει.
- 18 Ο ασεβής θα είναι αντίλυτρο για τον δίκαιο, και ο παραβάτης για τους ευθείς.
- 19 Καλύτερα να κατοικεί κανείς σε μία έρημη γη, παρά με γυναίκα φιλόνηκη και οξύθυμη.
- 20 Πολύτιμος θησαυρός και μύρα βρίσκονται στο σπίτι τού σοφού· ενώ ο άφρονas άνθρωπος τα κατασπαταλάει.
- 21 Αυτός που κυνηγάει δικαιοσύνη και έλεος, θα βρει ζωή, δικαιοσύνη, και δόξα.
- 22 Ο σοφός εκπορθεί την πόλη των δυνατών, και καταβάλλει το οχύρωμα του θάρρους της.
- 23 Όποιος φυλάττει το στόμα του και τη γλώσσα του, φυλάττει την ψυχή του από στενοχώριες.
- 24 Υπερήφανος και αλαζονικός χλευαστής αποκαλείται, όποιος ενεργεί με θυμό αλαζονείας.
- 25 Οι επιθυμίες τού οκνηρού τον θανατώνουν· επειδή, τα χέρια του δεν θέλουν να εργάζονται·
- 26 όλη την ημέρα επιθυμεί· ενώ ο δίκαιος δίνει και δεν λυπάται.
- 27 Η θυσία των ασεβών είναι βδέλυγμα· πολύ περισσότερο όταν τη φέρνουν μπροστά με πονηρία.
- 28 Ο ψευδομάρτυρας θα απολεστεί· ενώ, ο άνθρωπος που υπακούει, θα μιλάει πάντοτε.
- 29 Ο ασεβής άνθρωπος σκληραίνει το πρόσωπό του· ο ευθύς, όμως, κατευθύνει τους δρόμους του.
- 30 Δεν είναι σοφία ούτε σύνεση ούτε βουλή, ενάντια στον Κύριο.
- 31 Το άλογο ετοιμάζεται για την ημέρα της μάχης· η σωτηρία, όμως, είναι από τον Κύριο.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 22

- 1 Προτιμότερο είναι καλό όνομα παρά μεγάλα πλούτη, χάρη αγαθή παρά ασήμι και χρυσάφι.
- 2 Πλούσιος και φτωχός συναντιούνται· ο Κύριος είναι ο Δημιουργός και των δυο τους.

- ³ Αυτός που έχει φρόνηση, προβλέπει το κακό, και κρύβεται· οι άφρονες, όμως, προχωρούν και τιμωρούνται.
- ⁴ Η αμοιβή τής ταπείνωσης, και του φόβου τού Κυρίου, είναι πλούτος, και δόξα, και ζωή.
- ⁵ Τριβόλια και παγίδες είναι στον δρόμο τού στρεβλού· όποιος φυλάττει την ψυχή του, θα είναι μακριά απ' αυτά.
- ⁶ Δίδαξε το παιδί στην αρχή τού δρόμου του· και δεν θα απομακρυνθεί απ' αυτόν ούτε όταν γεράσει.
- ⁷ Ο πλούσιος εξουσιάζει τούς φτωχούς· και εκείνος που δανείζεται, είναι δούλος τού δανειστή.
- ⁸ Αυτός που σπέρνει ανομία, θα θερίσει συμφορές· και η ράβδος τής οργής¹³ του θα εκλείψει.
- ⁹ Εκείνος που έχει αγαθό βλέμμα, θα ευλογηθεί· επειδή, από το ψωμί του δίνει στον φτωχό.
- ¹⁰ Διώξε τον χλευαστή, και μαζί του θα βγει και η φιλονικία, αλλά και η έριδα και η ύβρη θα παύσουν.
- ¹¹ Όποιος αγαπάει την καθαρότητα της καρδιάς, για τη χάρη των χειλέων του, ο βασιλιάς θα είναι φίλος του.
- ¹² Τα μάτια τού Κυρίου περιφρουρούν τη γνώση· ανατρέπει μάλιστα τις υποθέσεις τού παρανόμου.
- ¹³ Ο οκνηρός λέει: Λιοντάρι είναι έξω· στο μέσον των πλατειών θα φονευθώ.
- ¹⁴ Το στόμα ξένης γυναίκας είναι λάκκος βαθύς· αυτός που μισείται από τον Κύριο, θα πέσει μέσα σ' αυτόν.
- ¹⁵ Η ανοησία είναι συνδεδεμένη με την καρδιά τού παιδιού· η ράβδος τής παιδείας θα την αποχωρίσει απ' αυτό.
- ¹⁶ Όποιος καταθλίβει τον φτωχό για να αυξήσει τα πλούτη του, και όποιος δίνει στον πλούσιο, θάρθει σίγουρα σε έλλειψη.
- ¹⁷ ΣΤΡΕΨΕ το αυτί σου, και άκου τα λόγια των σοφών, και προσκόλλησε την καρδιά σου στη γνώση μου.
- ¹⁸ Επειδή, είναι τερπνά, αν τα φυλάττεις στην καρδιά σου· και θα συναρμόζονται μαζί επάνω στα χείλη σου.
- ¹⁹ Για να είναι το θάρρος σου στον Κύριο, σου τα δίδαξα αυτή την ημέρα, μάλιστα σε σένα.
- ²⁰ Δεν έγγραψα σε σένα πολλές φορές με συμβουλές και γνώσεις,

- ²¹ για να σε κάνω να γνωρίσεις τη βεβαιότητα των λόγων τής αλήθειας, ώστε να απαντάς με λόγια αλήθειας σ' εκείνους που σε στέλνουν;
- ²² Να μη γυμνώνεις τον φτωχό, επειδή είναι φτωχός· ούτε να καταθλίβεις στην πύλη αυτόν που δυστυχεί·
- ²³ επειδή, ο Κύριος θα εκδικάσει τη δίκη τους· και θα γυμνώσει την ψυχή εκείνων που τους γύμνωσαν.
- ²⁴ Να μη κάνεις φιλία με οξύθυμο άνθρωπο· και με οργίλον άνθρωπο να μη περπατάς·
- ²⁵ μήπως και μάθεις τούς δρόμους του, και πάρεις παγίδα στην ψυχή σου.
- ²⁶ Να μη είσαι από εκείνους που δίνουν το χέρι, από εκείνους που εγγυώνται για χρέη.
- ²⁷ Αν δεν έχεις από πού να πληρώσεις, γιατί να πάρουν το κρεβάτι σου από κάτω σου;
- ²⁸ Να μη μετακινείς αρχαία όρια, που έβαλαν οι πατέρες σου.
- ²⁹ Είδες άνθρωπο επιτήδειον στα έργα του; Αυτός θα παρασταθεί μπροστά σε βασιλιάδες· δεν θα παρασταθεί μπροστά σε μηδαμινούς.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 23

- ¹ Όταν καθήσεις να φας μαζί με έναν άρχοντα, να παρατηρείς με επιμέλεια εκείνα που παραθέτουν μπροστά σου·
- ² και βάλε μαχαίρι στον λαιμό σου, αν είσαι αδηφάγος·
- ³ να μη επιθυμείς τα εδέσματά του· επειδή, αυτά είναι τροφή δολιότητας.
- ⁴ Να μη μεριμνάς να γίνεις πλούσιος· άπτεχε από τη σοφία σου.
- ⁵ Θα βάλεις τα μάτια σου σ' αυτό που δεν υπάρχει; Επειδή, ο πλούτος, βέβαια, κατασκευάζει για τον εαυτό του φτερά σαν τού αετού, και πετάει προς τον ουρανό.
- ⁶ Μη τρως το ψωμί τού φθονερού ούτε να επιθυμείς τα εδέσματά του·
- ⁷ επειδή, όπως σκέφτεται στην ψυχή του, τέτοιος είναι· σου λέει, φάε και πιες· αλλά, η καρδιά του δεν είναι μαζί σου.
- ⁸ Το ψωμί που έφαγες, θα το ξεράσεις, και θα χάσεις τις γλυκιές συνομιλίες σου.
- ⁹ Να μη μιλάς στα αυτιά τού άφρονα· επειδή, θα καταφρονήσει τη σοφία των λόγων σου.
- ¹⁰ Να μη μετακινείς αρχαία όρια· και να μη μπεις μέσα στα χωράφια των ορφανών·

- 11 επειδή, ο Λυτρωτής τους είναι ισχυρός· αυτός θα εκδικάσει τη δίκη τους εναντίον σου.
- 12 Προσκόλλησε την καρδιά σου στην παιδεία, και τα αυτιά σου στα λόγια τής γνώσης.
- 13 Να μη λυπάσαι να διαπαιδαγωγείς το παιδί· επειδή, αν το χτυπήσεις με τη ράβδο, δεν θα πεθάνει·
- 14 εσύ, χτυπώντας το με τη ράβδο, θα ελευθερώσεις την ψυχή του από τον άδη.
- 15 Γιε μου, αν η καρδιά σου γίνει σοφή, θα ευφραίνεται και η δική μου καρδιά·
- 16 και τα νεφρά μου θα αγάλλονται, όταν τα χείλη σου μιλάνε σωστά.
- 17 Ας μη ζηλεύει η καρδιά σου τους αμαρτωλούς· αλλά να είσαι στον φόβο τού Κυρίου όλη την ημέρα·
- 18 επειδή, σίγουρα υπάρχει αμοιβή, και η ελπίδα σου δεν θα αποκοπεί.
- 19 Εσύ, γιε μου, άκου, και γίνε σοφός, και κατεύθυνε την καρδιά σου στον δρόμο.
- 20 Να μη είσαι ανάμεσα σε κρασοπότες, ανάμεσα σε άσωτους κρεατοφάγους·
- 21 επειδή, ο μέθυσος και ο άσωτος θα φτωχύνουν· και ο υπναράς θα ντυθεί κουρέλια.
- 22 Να υπακούς στον πατέρα σου, που σε γέννησε· και να μη καταφρονείς τη μητέρα σου, όταν γεράσει.
- 23 Αγόραζε την αλήθεια, και να μη την πουλάς· τη σοφία, και την παιδεία, και τη σύνεση.
- 24 Ο πατέρας τού δικαίου θα χαρεί υπερβολικά· και όποιος γεννάει σοφό γιο, θα ευφραίνεται σ' αυτόν.
- 25 Ο πατέρας σου και η μητέρα σου θα ευφραίνονται· μάλιστα, εκείνη, που σε γέννησε, θα χαίρεται.
- 26 Γιε μου, δώσε την καρδιά σου σε μένα, και τα μάτια σου ας προσέχουν στους δρόμους μου·
- 27 επειδή, η πόρνη είναι λάκκος βαθύς· και η ξένη γυναίκα, στενό πηγάδι.
- 28 Αυτή, επιπλέον, ενεδρεύει σαν ληστής, και πληθαίνει τούς παραβάτες ανάμεσα στους ανθρώπους.
- 29 Σε ποιον ταιριάζουν τα «ουαί»; Σε ποιον οι στεναγμοί; Σε ποιον οι φιλονικίες; Σε ποιον οι ματαιολογίες; Σε ποιον τα χτυπήματα χωρίς αιτία; Σε ποιον η φλόγωση των ματιών;

30 Σ' αυτούς που δαπανούν τον χρόνο τους στο κρασί·σ' εκείνους που σπαταλούν τον χρόνο τους ανιχνεύοντας οινοποσίες.

31 Να μη κοιτάζεις το κρασί ότι κοκκινίζει, ότι δίνει το χρώμα του στο ποτήρι, ότι κατεβαίνει ευχάριστα.

32 Στο τέλος του δαγκώνει σαν φίδι, και κεντρώνει σαν βασιλίσκος·¹⁴

33 τα μάτια σου θα κοιτάξουν ξένες γυναίκες, και η καρδιά σου θα μιλήσει αισχρά·

34 και θα είσαι σαν κάποιον που κοιμάται στο μέσον τής θάλασσας, και σαν κάποιον που είναι ξαπλωμένος επάνω σε κορυφή καταρτιού.

35 Με χτυπούσαν, θα πεις, και δεν πόνεσα· με έδειραν, και δεν αισθάνθηκα·
τότε θα σηκωθώ, για να πάω να το ζητήσω ξανά;

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 24

1 Να μη ζηλεύεις τούς κακούς ανθρώπους ούτε να επιθυμείς να είσαι μαζί τους·

2 επειδή, η καρδιά τους μελετάει καταδυνάστευση, και τα χείλη τους μιλούν κακουργίες.

3 Με τη σοφία οικοδομείται ένα σπίτι, και με τη σύνεση στερεώνεται.

4 Και με τη γνώση τα ταμεία θα γεμίσουν από κάθε πολύτιμον και ευφρόσυνον πλούτο.

5 Ο σοφός άνθρωπος έχει δύναμη, και ο φρόνιμος άνθρωπος αυξάνει τη δύναμη.

6 Επειδή, με σοφές περισκέψεις θα κάνεις τον πόλεμό σου· από το πλήθος, όμως, των συμβούλων προέρχεται σωτηρία.

7 Η σοφία είναι πάρα πολύ ψηλή για τον άφρονα· δεν θα ανοίξει το στόμα του στην πύλη.

8 Όποιος μελετάει να πράξει κακό, θα ονομαστεί άνδρας κακεντρεχής.

9 Η μελέτη τής αφροσύνης είναι αμαρτία· και ο χλευαστής, είναι βδέλυγμα στους ανθρώπους.

10 Αν μικροψυχήσεις στην ημέρα τής συμφοράς, η δύναμή σου είναι μικρή.

11 Ελευθέρωνε αυτούς που σέρνονται σε θάνατο, και να μη αποσύρεσαι από εκείνους που είναι κοντά στη σφαγή.

12 Αν πεις: Δες, εμείς δεν το ξέρουμε· δεν το γνωρίζει αυτός που σταθμίζει τις καρδιές; Και δεν το ξέρει αυτός που φυλάττει την ψυχή σου, και αποδίδει στον καθένα σύμφωνα με τα έργα του;

- 13 Γιε μου, να φας μέλι, επειδή είναι καλό· και κερήθρα, επειδή είναι γλυκιά επάνω στον ουρανίσκο σου·
- 14 τέτοια θα είναι στην ψυχή σου η γνώση τής σοφίας· όταν τη βρεις, τότε θα πάρεις αμοιβή, και η ελπίδα σου δεν θα αποκοπεί.
- 15 Να μη στήνεις παγίδα, ω άνομε, ενάντια στο σπίτι τού δικαίου· να μη ταραξείς τον τόπο τής ανάπαυσής του·
- 16 επειδή, ο δίκαιος πέφτει επτά φορές, και σηκώνεται· αλλά, οι ασεβείς θα πέσουν σε όλεθρο.
- 17 Στην πτώση τού εχθρού σου, να μη χαρείς, και στο γλίστρημά του, ας μη ευφραίνεται η καρδιά σου·
- 18 μήπως, κάποτε, ο Κύριος δει, και αυτό φανεί κακό στα μάτια του, και μεταστρέψει τον θυμό του απ' αυτόν.
- 19 Να μη αγανακτείς για τους πονηρευόμενους· μήτε να ζηλεύεις τούς ασεβείς·
- 20 επειδή, ο κακός δεν θα έχει καλό τέλος· το λυχνάρι των ασεβών θα το σβήσουν.
- 21 Γιε μου, να φοβάσαι τον Κύριο και τον βασιλιά· και να μη έχεις επικοινωνία με στασιαστές·
- 22 επειδή, η συμφορά τους θα πέσει ξαφνικά επάνω τους· και ποιος γνωρίζει τις τιμωρίες και των δύο;
- 23 Ακόμα και τούτα είναι για τους σοφούς. Η προσωποληψία στην κρίση δεν είναι καλό.
- 24 Αυτόν που λέει στον ασεβή: Είσαι δίκαιος, θα τον καταραστούν οι λαοί, και τα έθνη θα τον αηδιάζουν·
- 25 αλλά, σ' εκείνους που τον ελέγχουν θα είναι χάρη, και ευλογία αγαθών θα είναι επάνω τους.
- 26 Όποιος αποκρίνεται με σωστά λόγια, είναι σαν αυτόν που φιλάει τα χείλη.
- 27 Βάζε σε διάταξη το έργο σου έξω, και προετοιμάζε το για τον εαυτό σου, στο χωράφι· και έπειτα χτίσε το σπίτι σου.
- 28 Να μη είσαι μάρτυρας άδικος ενάντια στον πλησίον σου ούτε να απατάς με τα χείλη σου.
- 29 Να μη πεις: Όπως έκανε σε μένα, έτσι θα κάνω σ' αυτόν· θα αποδώσω στον άνθρωπο σύμφωνα με το έργο του.
- 30 Περνούσα μέσα από το χωράφι τού οκνηρού, και μέσα από τον αμπελώνα τού άμυαλου ανθρώπου·

³¹ και είδα, παντού είχαν βλαστήσει αγκάθια· τσουκνίδες είχαν σκεπάσει την επιφάνειά του, και το λιθόφραγμα του ήταν καταγκρεμισμένο.

³² Τότε, εγώ, καθώς κοίταξα καλά, συλλογίστηκα στην καρδιά μου· είδα, και πήρα διδασκαλία.

³³ Λίγος ύπνος, λίγος νυσταγμός, λίγο δίπλωμα των χεριών στον ύπνο·

³⁴ έπειτα, η φτώχεια σου έρχεται σαν ταχυδρόμος, και η στέρησή σου σαν ένοπλος άνδρας.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 25

¹ Και αυτές είναι παροιμίες τού Σολομώντα, που συγκέντρωσαν οι άνθρωποι του Εζεκία, βασιλιά τού Ιούδα.

² Δόξα τού Θεού είναι να σκεπάζει το πράγμα· και δόξα των βασιλιάδων να εξιχνιάζουν το πράγμα.

³ Ο ουρανός κατά το ύψος, και η γη κατά το βάθος, και η καρδιά των βασιλιάδων είναι ανεξερεύνητα.

⁴ Αφαίρεσε τη σκουριά από το ασήμι, και θα βγει σκεύος στον χρυσοχόο.

⁵ Αφαίρεσε τους ασεβείς μπροστά από τον βασιλιά, και ο θρόνος του θα στερεωθεί με δικαιοσύνη.

⁶ Να μη αλαζονεύεσαι μπροστά από τον βασιλιά, και μη στέκεσαι στον τόπο των μεγάλων·

⁷ επειδή, καλύτερα να σου πουν: Ανέβα εδώ, παρά να σε κατεβάσουν παρουσία τού άρχοντα, που είδαν τα μάτια σου.

⁸ Να μη βγεις έξω γρήγορα σε φιλονικία· μήπως και στο τέλος απορήσεις τι να κάνεις, όταν ο πλησίον σου σε ντροπιάσει.

⁹ Εκδίκασε τη δίκη σου με τον πλησίον σου· και να μη αποκαλύπτεις το μυστικό τού άλλου·

¹⁰ μήπως και εκείνος που σε ακούει, σε κοροϊδέψει, και η ντροπή σου δεν εξαλειφθεί.

¹¹ Ένας λόγος, όταν σωστά μιληθεί, είναι χρυσά μήλα σε ασημένια ποικίλματα.

¹² Σαν ένα χρυσό σκουλαρίκι, και ένα στολίδι από καθαρό χρυσάφι, είναι ο σοφός, αυτός που ελέγχει ένα υπάκουο αυτί.

¹³ Σαν το ψύχος τού χιονιού σε καιρό τού θερισμού, έτσι είναι ο πιστός πρέσβης σ' εκείνους που τον στέλνουν· επειδή αναπαύει την ψυχή των κυρίων του.

- 14 Εκείνος που καυχάται σε ψεύτικο δώρο, μοιάζει με σύννεφα και άνεμο χωρίς βροχή.
- 15 Ο ηγεμόνας πείθεται με υπομονή· και η γλυκιά γλώσσα σπάζει κόκαλα.
- 16 Βρήκες μέλι; Να φας όσο σου είναι αρκετό, μήπως και παραφάς απ' αυτό, και το ξεράσεις.
- 17 Σπάνια να βάλεις το πόδι σου στο σπίτι τού πλησίον σου, μήπως και σε βαρεθεί και σε μισήσει.
- 18 Ο άνθρωπος, που μαρτυρεί ενάντια στον πλησίον του με ψεύτικη μαρτυρία, είναι σαν ένα ρόπαλο, και μία μάχαιρα, και ένα βέλος οξύ.
- 19 Πίστη σε άπιστον σε ημέρα συμφοράς, είναι σαν ένα δόντι σάπιο, και ένα πόδι εξαρθρωμένο.
- 20 Σαν εκείνον που ξεντύνεται το ιμάτιο στην ημέρα τού ψύχους, και σαν το ξίδι επάνω σε νίτρο, έτσι είναι αυτός που ψάλλει άσματα σε λυπημένη καρδιά.
- 21 Αν πεινάει ο εχθρός σου, δώσ' του ψωμί να φάει· και αν διψάει, πότισέ τον νερό·
- 22 επειδή, θα επισωρεύσεις κάρβουνα φωτιάς επάνω στο κεφάλι του, και ο Κύριος θα σε ανταμείψει.
- 23 Ο βοριάς άνεμος διώχνει τη βροχή· και το οργισμένο πρόσωπο τη γλώσσα που υποψιθυρίζει.
- 24 Καλύτερα να κατοικεί κάποιος σε μία γωνιά δωματίου, παρά σε ένα ευρύχωρο σπίτι με μια φιλόνηκη γυναίκα.
- 25 Σαν το δροσάτο νερό σε ψυχή που διψάει, έτσι είναι οι αγαθές αγγελίες από μακρινή γη.
- 26 Ο δίκαιος σφάλλοντας μπροστά στον ασεβή είναι σαν μία θολή πηγή, και μία μολυσμένη βρύση.
- 27 Καθώς δεν είναι καλό να τρώει κανείς πολύ μέλι, έτσι δεν είναι ένδοξο να ζητάει κανείς τη δική του δόξα.
- 28 Όποιος δεν κρατάει το πνεύμα του, είναι σαν μία κατεδαφισμένη και ατείχιστη πόλη.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 26

- 1 ΟΠΩΣ το χιόνι μέσα στο καλοκαίρι, και όπως η βροχή μέσα στον θερισμό, έτσι η τιμή δεν αρμόζει στον άφρονα.
- 2 Όπως περιφέρεται το σπουργίτι, όπως το χελιδόνι πετάει ολόγυρα, έτσι η άδικη κατάρρα δεν θα φτάσει στον σκοπό της.

- ³ Μάστιγα για το άλογο, και χαλινάρι για το γαϊδούρι, και ράβδος για τη ράχη των αφρόνων.
- ⁴ Να μη απαντάς στον άφρονα σύμφωνα με την αφροσύνη του, για να μη γίνεις κι εσύ όμοιος μ' αυτόν.
- ⁵ Να απαντάς στον άφρονα σύμφωνα με την αφροσύνη του, για να μη είναι σοφός στα μάτια του.
- ⁶ Όποιος στέλνει μήνυμα διαμέσου τού άφρονα, κόβει τα πόδια του και πίνει ζημία.
- ⁷ Καθώς τα σκέλη τού χωλού κρέμονται ανωφελή, έτσι είναι και η παροιμία στο στόμα των αφρόνων.
- ⁸ Όπως εκείνος που δεσμεύει μία πέτρα μέσα σε σφεντόνα, έτσι είναι και όποιος δίνει τιμή στον άφρονα.
- ⁹ Όπως το αγκάθι που σπρώχνεται στο χέρι τού μέθυσου, έτσι είναι και η παροιμία στο στόμα των αφρόνων.
- ¹⁰ Ο δυνάστης μολύνει τα πάντα, και μισθώνει τούς άφρονες· μισθώνει και τους παραβάτες.
- ¹¹ Όπως το σκυλί γυρίζει στον εμετό του, έτσι και ο άφρονας επαναλαμβάνει την αφροσύνη του.
- ¹² Είδες άνθρωπο, που νομίζει τον εαυτό του σοφό; Περισσότερη ελπίδα είναι από τον άφρονα, παρά απ' αυτόν.
- ¹³ Ο οκνηρός λέει: Λιοντάρι είναι στον δρόμο, λιοντάρι είναι στις πλατείες.
- ¹⁴ Όπως η πόρτα περιστρέφεται στις στρόφιγγές της, έτσι και ο οκνηρός στο κρεβάτι του.
- ¹⁵ Ο οκνηρός βουτάει το χέρι του στην πιατέλα, βαριέται όμως να το γυρίσει στο στόμα του.
- ¹⁶ Ο οκνηρός νομίζει τον εαυτό του σοφότερο απ' ό,τι επτά σοφοί γνωμοδότες.
- ¹⁷ Όποιος, περνώντας, ανακατεύεται σε φιλονικία, που δεν τον αφορά, μοιάζει μ' εκείνον που πιάνει ένα σκυλί από τα αυτιά.
- ¹⁸ Όπως ο μανιακός, που ρίχνει φλόγες, βέλη, και θάνατο,
- ¹⁹ έτσι είναι και ο άνθρωπος που απατάει τον πλησίον του, και λέει: Δεν το έκανα εγώ παίζοντας;
- ²⁰ Όπου δεν υπάρχουν ξύλα, η φωτιά σβήνει· και όπου δεν υπάρχει ψιθυριστής, η φιλονικία ησυχάζει.

- 21** Τα κάρβουνα είναι για την ανθρακιά, και τα ξύλα για τη φωτιά, και ο φιλόνικος άνθρωπος για να ανάβει φιλονικίες.
- 22** Τα λόγια τού ψιθυριστή καταπίνονται με ευχαρίστηση, και κατεβαίνουν στα ενδόμυχα της κοιλιάς.
- 23** Τα ένθερμα χείλη με πονηρή καρδιά, είναι σαν σκουριά από ασήμι, που έχει επιχριστεί επάνω σε πήλινο αγγείο.
- 24** Όποιος μισεί, υποκρίνεται με τα χείλη του, και μηχανεύεται δόλο μέσα στην καρδιά του.
- 25** Όταν μιλάει φιλόφρονα, να μη τον πιστεύεις· επειδή, μέσα στην καρδιά του έχει επτά βδελύγματα.
- 26** Όποιος σκεπάζει το μίσος με δόλο, η πονηρία του θα φανερωθεί στο μέσον της σύναξης.
- 27** Όποιος σκάβει λάκκο, θα πέσει ο ίδιος μέσα σ' αυτόν· και η πέτρα θα γυρίσει επάνω σ' εκείνον που την κυλάει.
- 28** Η αναληθής γλώσσα μισεί αυτούς που καταθλίβονται απ' αυτή· και το απατηλό στόμα εργάζεται καταστροφή.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 27

- 1** Να μη καυχάσαι στην αυριανή ημέρα· επειδή, δεν ξέρεις τι θα γεννήσει η ημέρα.
- 2** Ας σε επαινεί άλλος, και όχι το στόμα σου· ξένος, και όχι τα χείλη σου.
- 3** Βαριά είναι η πέτρα, και δυσβάσταχτη η άμμος· η οργή, όμως, του άφρονα είναι βαρύτερη κι από τα δύο.
- 4** Ο θυμός είναι σκληρός, και η οργή κοφτερή· αλλά, ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στη ζηλοτυπία;
- 5** Ο φανερός έλεγχος είναι καλύτερος παρά η κρυπτόμενη αγάπη.
- 6** Πληγές φίλου είναι πιστές· φιλήματα, όμως, εχθρών, πολυάριθμα.
- 7** Η χορτασμένη ψυχή αποστρέφεται την κερήθρα· στην πεινασμένη ψυχή, όμως, κάθε τι πικρό φαίνεται γλυκό.
- 8** Σαν το πουλί που πλανιέται μακριά από τη φωλιά του, έτσι είναι και ο άνθρωπος που πλανιέται μακριά από τον τόπο του.
- 9** Τα μύρα και τα θυμιάματα ευφραίνουν την καρδιά, και η γλυκύτητα του φίλου με την εγκάρδια συμβουλή.

- 10 Τον φίλο σου και τον φίλο τού πατέρα σου να μη τον εγκαταλείπεις· μέσα στο σπίτι, όμως, του αδελφού σου να μη μπεις στην ημέρα τής συμφοράς σου· επειδή, καλύτερα είναι ένας γείτονας κοντά, παρά ένας αδελφός μακριά.
- 11 Γιε μου, γίνε σοφός και εύφρανε την καρδιά μου, για να έχω τι να απαντώ σ' εκείνον που με ονειδίζει.
- 12 Ο φρόνιμος προβλέπει το κακό, και κρύβεται· οι άφρονες, όμως, εξακολουθούν τον δρόμο τους, και τιμωρούνται.
- 13 Πάρε το ιμάτιο εκείνου που εγγυάται για έναν ξένο και πάρε ενέχυρο απ' αυτόν, που εγγυάται για ξένα πράγματα.
- 14 Αυτός που σηκώνεται το πρωί και ευλογεί με μεγάλη φωνή τον πλησίον του θα θεωρηθεί σαν να τον καταριέται.
- 15 Το ακατάπαυστο στάξιμο σε μια βροχερή ημέρα, και η φιλόνηκη γυναίκα, είναι όμοια·
- 16 αυτός που την κρύβει, κρύβει τον άνεμο· και το μύρο στα δεξιά του, καίτοι κρυμμένο, φωνάζει.
- 17 Το σίδερο ακονίζει το σίδερο· και ο άνθρωπος ακονίζει το πρόσωπο του φίλου του.
- 18 Αυτός που φυλάττει τη συκιά, θα φάει τον καρπό της· και αυτός που φυλάττει τον κύριό του, θα τιμηθεί.
- 19 Όπως μέσα στο νερό ανταποκρίνεται πρόσωπο σε πρόσωπο, έτσι και η καρδιά ανθρώπου σε άνθρωπο.
- 20 Ο άδης και η απώλεια δεν χορταίνουν· και τα μάτια τού ανθρώπου δεν χορταίνουν.
- 21 Το ασήμι δοκιμάζεται με το χωνευτήρι, και το χρυσάφι με το καμίνι· ο άνθρωπος, όμως, με το στόμα εκείνων που τον εγκωμιάζουν.
- 22 Και αν κοπανίσεις τον άφρονα με έναν κόπανο μέσα σε γουδί, ανάμεσα σε σιτάρι που κοπανίζεται, η αφροσύνη του δεν θα αποχωριστεί απ' αυτόν.
- 23 Πρόσεχε να γνωρίζεις την κατάσταση των ποιμνίων σου, και να επιμελείσαι καλά τα κοπάδια σου·
- 24 επειδή, ο πλούτος δεν μένει για πάντα· ούτε το διάδημα από γενεά σε γενεά.
- 25 Το χορτάρι βλαστάνει, και η χλόη αναφαίνεται, και τα χόρτα των βουνών μαζεύονται.
- 26 Τα αρνιά είναι για τα ενδύματά σου, και οι τράγοι για την πληρωμή τού χωραφιού.

²⁷ Και θα έχεις άφθονο γάλα κατσικιών για την τροφή σου, και για την τροφή τής οικογένειάς σου, και τη ζωή των υπηρετριών σου.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 28

¹ Οι ασεβείς φεύγουν, αν και δεν τους καταδιώκει κανένας· ενώ οι δίκαιοι έχουν θάρρος σαν λιοντάρι.

² Εξαιτίας των αμαρτημάτων τού τόπου, πολλοί είναι οι άρχοντές του· με έναν, όμως, συνετό και νοήμονα άνθρωπο, το πολίτευμά του θα διαρκεί.

³ Ένας φτωχός άνθρωπος που, όμως, δυναστεύει τούς φτωχούς, είναι σαν τη βροχή που κατακλύζει, και δεν δίνει ψωμί.

⁴ Όσοι εγκαταλείπουν τον νόμο, εγκωμιάζουν τούς ασεβείς· αλλά, όσοι φυλάττουν τον νόμο, τους αντιμάχονται.

⁵ Οι κακοί άνθρωποι δεν θα εννοήσουν κρίση· αυτοί, όμως, που ζητούν τον Θεό θα καταλάβουν τα πάντα.

⁶ Καλύτερος ο φτωχός, που περπατάει στην ακεραιότητά του, παρά ο διεστραμμένος στους δρόμους του, έστω και αν είναι πλούσιος.

⁷ Αυτός που φυλάττει τον νόμο είναι γιος συνετός· ο φίλος, όμως, των ασώτων καταντροπιάζει τον πατέρα του.

⁸ Αυτός που αυξάνει την περιουσία του με τόκο, και πλεονεξία, τη συγκεντρώνει γι' αυτόν που ελεεί τους φτωχούς.

⁹ Εκείνος που αποστρέφει το αυτί του από το να ακούει τον νόμο, ακόμα και η προσευχή του θα είναι βδέλυγμα.

¹⁰ Εκείνος που αποπλανάει τούς ευθείς σε κακό δρόμο, αυτός θα πέσει στον ίδιο του τον λάκκο· οι άμεμπτοι, όμως, θα κληρονομήσουν αγαθά.

¹¹ Ο πλούσιος άνθρωπος νομίζει τον εαυτό του σοφό· ο συνετός φτωχός, όμως, τον εξελέγχει.

¹² Όταν οι δίκαιοι θριαμβεύουν, μεγάλη είναι η δόξα· όταν, όμως, υψώνονται οι ασεβείς, οι άνθρωποι κρύβονται.

¹³ Αυτός που κρύβει τις αμαρτίες του, δεν θα ευοδωθεί· αλλά, αυτός, που τις εξομολογείται και τις εγκαταλείπει, θα ελεηθεί.

¹⁴ Μακάριος ο άνθρωπος που φοβάται πάντοτε· όποιος, όμως, σκληραίνει την καρδιά του, θα πέσει σε συμφορά.

¹⁵ Λιοντάρι που βρυχάξει, και αρκούδα που πεινάει, είναι ο ασεβής διοικητής επάνω σε έναν πενιχρό λαό.

¹⁶ Ο ηγεμόνας που στερείται σύνεση, πληθαίνει τις καταδυναστείες· εκείνος, όμως, που μισεί την αρπαγή, θα μακρύνει τις ημέρες του.

- 17** Ο άνθρωπος που είναι ένοχος για αίμα ανθρώπου, θα σπεύσει στον λάκκο· κανένας δεν θα τον κρατήσει.
- 18** Όποιος περπατάει με ακεραιότητα, θα σωθεί· όμως, ο διεστραμμένος στους δρόμους του θα πέσει μονομιάς.
- 19** Αυτός που εργάζεται τη γη του, θα χορτάσει ψωμί· ενώ αυτός που ακολουθεί τούς ματαιόφρονες, θα γεμίσει από φτώχεια.
- 20** Ο πιστός άνθρωπος θα έχει πολλή ευλογία· όποιος, όμως, σπεύδει να πλουτήσει, δεν θα μείνει ατιμώρητος.
- 21** Το να είναι κανείς προσωπολήπτης, δεν είναι καλό· επειδή, ο άνθρωπος αυτού τού είδους θα ανομήσει για ένα κομμάτι ψωμί.
- 22** Αυτός που έχει πονηρό μάτι, σπεύδει να πλουτήσει, και δεν καταλαβαίνει ότι η στέρηση θάρθει επάνω του.
- 23** Εκείνος που ελέγχει έναν άνθρωπο, ύστερα θα βρει περισσότερη χάρη, παρά εκείνος που κολακεύει με τη γλώσσα.
- 24** Αυτός που κλέβει τον πατέρα του ή τη μητέρα του, και λέει: Αυτό δεν είναι αμαρτία, αυτός είναι σύντροφος του ληστή.
- 25** Ο αλαζόνας στην καρδιά διεγείρει έριδες· εκείνος, όμως, που έχει το θάρρος του επάνω στον Κύριο, θα παχύνει.
- 26** Αυτός που έχει το θάρρος του επάνω στη δική του καρδιά, είναι άφρονας· αλλ' αυτός που περπατάει με σοφία, αυτός θα σωθεί.
- 27** Όποιος δίνει στους φτωχούς, δεν θάρθει σε στέρηση· όποιος, όμως, αποστρέφει τα μάτια του, θα έχει πολλές κατάρεις.
- 28** Όταν υψώνονται οι ασεβείς, οι άνθρωποι κρύβονται· όταν, όμως, εκείνοι χάνονται, οι δίκαιοι πληθαίνουν.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 29

- 1** Ο άνθρωπος που, όταν ελέγχεται, σκληρύνει τον τράχηλο, θα αφανιστεί ξαφνικά, και χωρίς γιατρεία.
- 2** Όταν οι δίκαιοι μεγαλυνθούν, ευφραίνεται ο λαός· όταν, όμως, ο ασεβής εξουσιάζει, στενάζει ο λαός.
- 3** Όποιος αγαπάει τη σοφία, ευφραίνει τον πατέρα του· όποιος, όμως, συναναστρέφεται με πόρνες, φθείρει την περιουσία του.
- 4** Ο βασιλιάς στερεώνει τον τόπο με τη δικαιοσύνη, ενώ ο δωρολήπτης τον καταστρέφει.
- 5** Ο άνθρωπος, που κολακεύει τον πλησίον του, απλώνει δίχτυ μπροστά από τα βήματά του.

- ⁶ Ο κακός άνθρωπος παγιδεύεται στην ανομία· ο δίκαιος, όμως, ψάλλει και ευφραίνεται.
- ⁷ Ο δίκαιος παίρνει γνώση τής κρίσης των πενήτων· ο ασεβής δεν καταλαβαίνει γνώση.
- ⁸ Οι χλευαστές άνθρωποι κατακαίνε την πόλη με φωτιά· οι σοφοί, όμως, αποστρέφουν την οργή.
- ⁹ Ο σοφός άνθρωπος, έχοντας διαφορά με τον άφρονα άνθρωπο, είτε οργίζεται είτε γελάει, δεν βρίσκει ανάπαυση.
- ¹⁰ Οι άνδρες των αιμάτων μισούν τον άμεμπτο, οι ευθείς, όμως, εκζητούν τη ζωή του.
- ¹¹ Ο άφρονας εκθέτει όλη του την ψυχή· ενώ ο σοφός την αναχαιτίζει προς τα πίσω.
- ¹² Αν ο διοικητής προσέχει σε αναληθή λόγια, όλοι οι υπηρέτες του γίνονται ασεβείς.
- ¹³ Πένητας και δανειστής συναντιούνται· ο Κύριος φωτίζει τα μάτια και των δύο.
- ¹⁴ Ο θρόνος τού βασιλιά, που κρίνει τούς φτωχούς με αλήθεια, θα στερεωθεί για πάντα.
- ¹⁵ Η ράβδος και ο έλεγχος δίνουν σοφία· αλλά, ένα εγκαταλειμμένο¹⁵ παιδί ντροπιάζει τη μητέρα του.
- ¹⁶ Όταν πληθαίνουν οι ασεβείς, περισσεύει η ανομία· οι δίκαιοι, όμως, θα δουν την πτώση τους.
- ¹⁷ Να διαπαιδαγωγείς τον γιο σου, και θα σου φέρει ανάπαυση· και θα φέρει ηδονή στην ψυχή σου.
- ¹⁸ Όπου δεν υπάρχει όραση, ο λαός διαφθείρεται· είναι δε μακάριος, εκείνος που φυλάττει τον νόμο.
- ¹⁹ Ο δούλος δεν θα διορθωθεί με λόγια· επειδή, καταλαβαίνει μεν, αλλά δεν υπακούει.
- ²⁰ Είδες άνθρωπο γρήγορο στα λόγια του; Περισσότερη ελπίδα είναι από τον άφρονα παρά απ' αυτόν.
- ²¹ Αν κάποιος ανατρέφει από παιδί τον δούλο του με τρυφερότητα, στο τέλος θα γίνει γιος.
- ²² Ο οξύθυμος άνθρωπος εξάπτει φιλονικία, και ο οργίλος άνθρωπος πληθαίνει ανομίες.
- ²³ Η υπερηφάνεια του ανθρώπου θα τον ταπεινώσει· ενώ ο ταπεινόφρονας απολαμβάνει τιμή.

24 Ο συμμεριστής τού κλέφτη μισεί τη δική του ψυχή· ακούει τον όρκο, και δεν ομολογεί.

25 Ο φόβος τού ανθρώπου στήνει παγίδα· ενώ, αυτός που εμπιστεύεται στον Κύριο, θα είναι σε ασφάλεια.

26 Πολλοί ζητούν το πρόσωπο του ηγεμόνα· η κρίση, όμως, του ανθρώπου είναι από τον Κύριο.

27 Ο άδικος άνθρωπος είναι βδέλυγμα στους δικαίους· και ο ευθύς στον δρόμο του, είναι βδέλυγμα στους ασεβείς.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 30

1 Τα λόγια τού Αγούρ, του γιου τού Ιακαί· ο χρησμός, δηλαδή, που ο άνθρωπος μίλησε στον Ιθιήλ, προς τον Ιθιήλ, και τον Ούκαλ.

2 Βέβαια, εγώ είμαι ο πλέον άφρονas από τους ανθρώπους, και φρόνηση ανθρώπου δεν υπάρχει μέσα μου·

3 και δεν έμαθα τη σοφία ούτε ξέρω τη γνώση των αγίων.

4 Ποιος ανέβηκε στον ουρανό και κατέβηκε; Ποιος συγκέντρωσε τον άνεμο στα χέρια του; Ποιος δέσμευσε τα νερά μέσα σε ιμάτιο; Ποιος στερέωσε όλα τα άκρα τής γης; Ποιο είναι το όνομά του; Και ποιο το όνομα του υιού του, αν ξέρεις;

5 Κάθε λόγος τού Θεού είναι δοκιμασμένος· είναι ασπίδα σ' εκείνους που εμπιστεύονται σ' αυτόν.

6 Να μη προσθέσεις στα λόγια του· μήπως σε ελέγξει, και βρεθείς ψεύτης.

7 Δύο πράγματα ζητάω από σένα· να μη μου τα αρνηθείς πριν πεθάνω·

8 ματαιότητα και αναληθή λόγο απομάκρυνε από μένα· φτώχεια και πλούτο να μη μου δώσεις· να με τρέφεις με αυτάρκη τροφή·

9 Μήπως χορτάσω, και σε αρνηθώ, και πω: Ποιος είναι ο Κύριος; Ή, μήπως, καθώς βρεθώ φτωχός, κλέψω, και πάρω επιπόλαια το όνομα του Θεού μου.

10 Μη καταλαλείς υπηρέτη στον κύριό του· μήπως και σε καταραστεί, και βρεθείς ένοχος.

11 Υπάρχει γενεά, που καταριέται τον πατέρα της, και δεν ευλογεί τη μητέρα της.

12 Υπάρχει γενεά καθαρή στα μάτια της, αλλά δεν είναι πλυμένη από την ακαθαρσία της.

13 Υπάρχει γενεά, της οποίας τα μάτια πόσο ψηλά είναι! Και τα βλέφαρά της υπερήφανα!

- ¹⁴ Υπάρχει γενεά, που τα δόντια της είναι ρομφαίες, και οι μυλόδοντες μάχαιρες, για να κατατρώνε τούς φτωχούς από τη γη, και τους άπορους ανάμεσα από τους ανθρώπους.
- ¹⁵ Η βδέλλα έχει δύο θυγατέρες, που φωνάζουν: Φέρε, φέρε. Τα τρία αυτά δεν χορταίνουν ποτέ, μάλιστα τα τέσσερα ουδέποτε λένε: Αρκεί.
- ¹⁶ Ο άδης, και η στείρα μήτρα· η γη, η οποία δεν χορταίνει από νερό· και η φωτιά, που δεν λέει: Αρκεί.
- ¹⁷ Το μάτι, εκείνου που εμπαίζει τον πατέρα του, και καταφρονεί να υπακούσει στη μητέρα του, οι κόρακες της χαράδρας θα το βγάλουν, και θα το φάνε οι νεοσσοί των αετών.
- ¹⁸ Αυτά τα τρία μου είναι θαυμαστά, μάλιστα τα τέσσερα δεν τα εννοώ·
- ¹⁹ τα ίχνη τού αετού στον ουρανό· τα ίχνη τού φιδιού επάνω στον βράχο· τα ίχνη τού πλοίου στο μέσον τής θάλασσας· και τα ίχνη τού ανθρώπου στη νιότη του.
- ²⁰ Τέτοιος είναι ο δρόμος τής μοιχαλίδας γυναίκας· τρώει, και σκουπίζει το στόμα της, και λέει: Δεν έπραξα ανομία.
- ²¹ Για τρία πράγματα ταραάζεται η γη, μάλιστα για τέσσερα, τα οποία δεν μπορεί να υποφέρει·
- ²² για τον δούλο, όταν βασιλεύσει· και τον άφρονα, όταν χορτάσει ψωμί·
- ²³ για τη μισητή γυναίκα όταν παντρευτεί· και τη δούλη, όταν διώξει την κυρία της.
- ²⁴ Αυτά τα τέσσερα είναι ελάχιστα επάνω στη γη, είναι όμως σοφότατα·
- ²⁵ τα μυρμήγκια, που είναι ένας αδύνατος λαός, ετοιμάζουν όμως την τροφή τους μέσα στο καλοκαίρι·
- ²⁶ οι ασβοί των βράχων,¹⁶ που είναι ένας ανίσχυρος λαός, κάνουν, όμως, τις φωλιές τους επάνω σε βράχο·
- ²⁷ οι ακρίδες, που δεν έχουν βασιλιά, βγαίνουν, όμως, όλες μαζί, κατά τάγματα·
- ²⁸ ο ασκάλαβος,¹⁷ που υποβαστάζεται στα χέρια,¹⁸ και διαμένει στα παλάτια των βασιλιάδων.
- ²⁹ Αυτά τα τρία βαδίζουν καλά, μάλιστα, τα τέσσερα περπατούν με ευπρέπεια·
- ³⁰ το λιοντάρι, που είναι το ισχυρότερο από τα ζώα, και δεν στρέφει από το πρόσωπο κάποιου·
- ³¹ ο πετεινός, ακόμα και ο τράγος· και ο βασιλιάς, περικυκλωμένος από τον λαό του.

³² Αν έπραξες με αφροσύνη υψώνοντας τον εαυτό σου, και αν βουλεύθηκες κακό, βάλε το χέρι επάνω στο στόμα.

³³ Επειδή, όποιος χτυπάει το γάλα, βγάζει βούτυρο· και όποιος πιέζει τη μύτη, βγάζει αίμα· και όποιος ερεθίζει οργή, προξενεί μάχες.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ 31

¹ Τα λόγια τού βασιλιά Λεμουήλ, ο χρησμός που η μητέρα του τον δίδαξε.

² Τι, γιε μου; Και τι, παιδί τής κοιλιάς μου; Και τι, γιε των ευχών μου;

³ Να μη δώσεις τις δυνάμεις σου στις γυναίκες ούτε τους δρόμους σου στις αφανίστριες των βασιλιάδων.

⁴ Δεν είναι των βασιλιάδων, Λεμουήλ, δεν είναι των βασιλιάδων να πίνουν κρασί ούτε των ηγεμόνων να πίνουν σίκερα·

⁵ μήπως και, όταν πιουν, ξεχάσουν τον νόμο, και διαστρέψουν την κρίση κάποιου θλιμμένου.

⁶ Να δίνετε σίκερα στους θλιμμένους, και κρασί στους πικραμένους στην ψυχή·

⁷ για να πιουν και να λησμονήσουν τη φτώχεια τους, και να μη θυμούνται πια τη δυστυχία τους.

⁸ Να ανοίγεις το στόμα σου υπέρ τού άφωνου, υπέρ τής κρίσης όλων των εγκαταλειμμένων.

⁹ Να ανοίγεις το στόμα σου, να κρίνεις δίκαια, και να υπερασπίζεσαι τον φτωχό και τον άπορο.

¹⁰ ΕΝΑΡΕΤΗ γυναίκα ποιος θα βρει; Επειδή, μια τέτοιου είδους γυναίκα είναι πιότερο πολύτιμη, περισσότερο ακόμα και από τα μαργαριτάρια.

¹¹ Η καρδιά τού άνδρα της θαρρεί επάνω σ' αυτή, και δεν θα στερείται από αφθονία.

¹² Θα του φέρνει καλό, και όχι κακό, όλες τις ημέρες τής ζωής της.

¹³ Ζητάει μαλλί και λινάρι, και εργάζεται με τα χέρια της ευχαρίστως.

¹⁴ Είναι σαν τα πλοία των εμπόρων· φέρνει την τροφή της από μακριά.

¹⁵ Και σηκώνεται, ενώ είναι ακόμα νύχτα, και δίνει τροφή στην οικογένειά της, και έργα στις υπηρέτριές της.

¹⁶ Κοιτάζει ένα χωράφι, και το αγοράζει· από τον καρπό των χεριών της φυτεύει αμπελώννα.

¹⁷ Ζώνει την οσφύ της με δύναμη, και ενισχύει τούς βραχίονές της.

- 18 Αισθάνεται ότι το εμπόριό της είναι καλό· το λυχνάρι της δεν σβήνεται τη νύχτα.
- 19 Βάζει τα χέρια της στο αδράχτι, και κρατάει στο χέρι της τη ρόκα.
- 20 Ανοίγει το χέρι της στους φτωχούς, και απλώνει το χέρι της στους απόρους.
- 21 Δεν φοβάται το χιόνι για την οικογένειά της· επειδή, όλη η οικογένειά της είναι ντυμένοι διπλά.
- 22 Κάνει για τον εαυτό της σκεπάσματα· το ένδυμά της είναι βύσσος και πορφύρα.
- 23 Ο άνδρας της γνωρίζεται στις πύλες, όταν κάθεται ανάμεσα στους πρεσβύτερους του τόπου.
- 24 Κάνει λεπτό πανί, και το πουλάει· και δίνει ζώνες στους εμπόρους.
- 25 Ισχύ και ευπρέπεια είναι ντυμένη· και ευφραίνεται για τον μελλοντικό καιρό.
- 26 Ανοίγει το στόμα της με σοφία· και επάνω στη γλώσσα της είναι νόμος ευμένειας.
- 27 Επαγρυπνεί στη διακυβέρνηση του σπιτιού της, και ψωμί σκνηρίας δεν τρώει.
- 28 Τα παιδιά της σηκώνονται και τη μακαρίζουν· ο άνδρας της, και την επαινεί·
- 29 πολλές θυγατέρες φέρθηκαν άξια, εσύ, όμως, τις ξεπέρασες όλες.
- 30 Ψεύτικη είναι η χάρη, και μάταιη η ομορφιά· η γυναίκα, η οποία φοβάται τον Κύριο, αυτή θα επαινείται.
- 31 Δώστε της από τον καρπό των χεριών της· και τα έργα της ας την επαινούν στις πύλες.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 1

- 1** ΛΟΓΙΑ τού Εκκλησιαστή, γιου τού Δαβίδ, βασιλιά στην Ιερουσαλήμ.
- 2** Ματαιότητα ματαιοτήτων, είπε ο Εκκλησιαστής· ματαιότητα ματαιοτήτων, τα πάντα ματαιότητα.
- 3** Ποια είναι η ωφέλεια στον άνθρωπο από κάθε μόχθο του, που μοχθεί κάτω από τον ήλιο;
- 4** Γενεά πηγαίνει, και γενεά έρχεται· η γη, όμως, παραμένει στον αιώνα.
- 5** Και ο ήλιος ανατέλλει, και ο ήλιος δύει· και σπεύδει στον τόπο απ' όπου ανέτειλε.
- 6** Ο άνεμος πηγαίνει προς τον νότο, και επιστρέφει προς τον βορρά· ο άνεμος, περιστρεφόμενος, πηγαίνει ακατάπαυστα, και επάνω στους κύκλους του ο άνεμος επανέρχεται.
- 7** Όλοι οι ποταμοί πηγαίνουν στη θάλασσα, και η θάλασσα ποτέ δεν γεμίζει· στον τόπο όπου ρέουν οι ποταμοί, εκεί επιστρέφουν πάλι για να ξανακυλήσουν.
- 8** Όλα τα πράγματα είναι με κόπο· ο άνθρωπος δεν μπορεί αυτό να το εκφράσει· το μάτι δεν χορταίνει βλέποντας, και το αυτί δεν γεμίζει ακούγοντας.
- 9** Ό,τι έγινε, αυτό θα γίνει ξανά· και ό,τι συνέβηκε, αυτό θα συμβεί ξανά· και δεν είναι τίποτε καινούργιο κάτω από τον ήλιο.
- 10** Υπάρχει ένα πράγμα, για το οποίο κάποιος μπορεί να πει: Δες, αυτό είναι καινούργιο; Αυτό έχει ήδη γίνει, στους αιώνες που υπήρξαν πριν από μας.
- 11** Δεν υπάρχει ανάμνηση εκείνων που έχουν γίνει ούτε θα υπάρχει ανάμνηση όσων θα γίνουν ύστερα απ' αυτά, σ' εκείνους που πρόκειται να υπάρξουν έπειτα.
- 12** ΕΓΩ ο Εκκλησιαστής στάθηκα βασιλιάς επάνω στον Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ·
- 13** και έδωσα την καρδιά μου στο να εκζητήσω και να ερευνήσω διαμέσου τής σοφίας για όλα όσα γίνονται κάτω από τον ουρανό· αυτόν τον οχληρό περισπασμό έδωσε ο Θεός στους γιους των ανθρώπων, για να μοχθούν μέσα σ' αυτόν.
- 14** Είδα όλα τα έργα που γίνονται κάτω από τον ήλιο, και είδα, όλα είναι ματαιότητα, και θλίψη πνεύματος.
- 15** Το στρεβλό δεν μπορεί να γίνει ίσιο, και οι ελλείψεις δεν μπορούν να απαριθμηθούν.

¹⁶ Εγώ μίλησα μέσα στην καρδιά μου, λέγοντας: Δες, εγώ μεγαλύνθηκα και αυξήθηκα σε σοφία, περισσότερο από όλους όσους υπήρξαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ, και η καρδιά μου απόλαυσε πολλή σοφία και γνώση.

¹⁷ Και έδωσα την καρδιά μου στο να γνωρίσει σοφία, και στο να γνωρίσει ανοησία, και αφροσύνη· όμως, γνώρισα ότι και τούτο είναι θλίψη πνεύματος.

¹⁸ Επειδή, σε πολλή σοφία υπάρχει πολλή λύπη· και όποιος προσθέτει γνώση, προσθέτει πόνο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 2

¹ Εγώ είπα μέσα στην καρδιά μου: Έλα τώρα να σε δοκιμάσω με ευφροσύνη, και εντρύφα σε αγαθά· και είδα, και τούτο ματαιότητα.

² Είπα για το γέλιο: Είναι μωρία· και για τη χαρά: Τι ωφελεί αυτή;

³ Σκέφθηκα μέσα στην καρδιά μου, να ευφραίνω τη σάρκα μου με κρασί, ενώ η καρδιά μου ασχολείτο ακόμα με τη σοφία· και να κρατήσω τη μωρία, μέχρις ότου δω τι είναι το αγαθό στους γιους των ανθρώπων, για να το πράττουν κάτω από τον ουρανό όλες τις ημέρες τής ζωής τους.

⁴ Έκανα μεγάλα πράγματα για τον εαυτό μου· έκτισα για τον εαυτό μου σπίτια· φύτεψα για τον εαυτό μου αμπελώνες.

⁵ Έκανα για τον εαυτό μου κήπους και πάρκα, και φύτεψα σ' αυτά κάθε είδος καρποφόρα δέντρα.

⁶ Έκανα για τον εαυτό μου δεξαμενές νερών, ώστε απ' αυτές να ποτίζω το άλσος, που ήταν κατάφυτο από δέντρα.

⁷ Απέκτησα δούλους και δούλες, και είχα δούλους που γεννήθηκαν μέσα στο σπίτι μου· ακόμα, απέκτησα αγέλες και κοπάδια περισσότερα από όλους εκείνους που υπήρξαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ.

⁸ Συγκέντρωσα στον εαυτό μου και ασήμι και χρυσάφι, και εκλεκτά κειμήλια βασιλιάδων και τόπων· απέκτησα για τον εαυτό μου τραγουδιστές και τραγουδίστριες, και τα εντρυφήματα των γιων των ανθρώπων, κάθε είδος από παλλακίδες.

⁹ Και μεγαλύνθηκα και αυξήθηκα περισσότερο από όλους εκείνους που υπήρξαν πριν από μένα στην Ιερουσαλήμ· και η σοφία μου έμενε μέσα μου.

¹⁰ Και κάθε τι που ζήτησαν τα μάτια μου, δεν το αρνήθηκα σ' αυτά· δεν εμπόδισα την καρδιά μου από κάθε ευφροσύνη, επειδή η καρδιά μου ευφραινόταν σε όλους τούς μόχθους μου· κι αυτό ήταν η μερίδα μου από ολόκληρο τον μόχθο μου.

¹¹ Και εγώ παρατήρησα σε όλα τα έργα μου, που έκαναν τα χέρια μου, και σε κάθε μόχθο που μόχθησα, και πραγματικά, τα πάντα ματαιότητα, και θλίψη πνεύματος, και κανένα όφελος κάτω από τον ήλιο.

- 12** Και εγώ στράφηκα για να παρατηρήσω τη σοφία, και τη μωρία, και την αφροσύνη· επειδή, τι πρόκειται να κάνει ένας άνθρωπος που θάρθει μετά τον βασιλιά; Ό,τι εγώ έκανα ήδη.
- 13** Κι εγώ είδα ότι η σοφία υπερέχει από την αφροσύνη, όπως το φως υπερέχει από το σκοτάδι.
- 14** Τα μάτια τού σοφού είναι επάνω στο κεφάλι του, ενώ ο άφρονas περπατάει μέσα στο σκοτάδι· όμως, εγώ γνώρισα επιπλέον ότι ένα συνάντημα θα συναντήσει όλους αυτούς.
- 15** Γι' αυτό, εγώ είπα μέσα στην καρδιά μου: Όπως συμβαίνει στον άφρονα, έτσι θα συμβεί και σε μένα· γιατί, λοιπόν, εγώ να γίνω σοφότερος; Γι' αυτό, έβγαλα ξανά το συμπέρασμα στην καρδιά μου, ότι και τούτο είναι ματαιότητα.
- 16** Επειδή, δεν θα μένει για πάντα η ανάμνηση του σοφού ούτε του άφρονα· μια που, στις επερχόμενες ημέρες όλα πλέον θα λησμονηθούν. Και πώς θα πεθάνει ο σοφός μαζί με τον άφρονα;
- 17** Γι' αυτό, μίσησα τη ζωή, επειδή τα έργα που γίνονται κάτω από τον ήλιο μού φάνηκαν γεμάτα μόχθο· επειδή, τα πάντα είναι ματαιότητα και θλίψη πνεύματος.
- 18** Επιπλέον, εγώ μίσησα ολόκληρο τον μόχθο μου, που είχα μοχθήσει κάτω από τον ήλιο· επειδή, τον αφήνω στον άνθρωπο που θα σταθεί ύστερα από μένα.
- 19** Και ποιος γνωρίζει αν θα είναι σοφός ή άφρονas; Και όμως, θα εξουσιάσει επάνω σε ολόκληρο τον μόχθο μου που μόχθησα, και στον οποίο έδειξα τη σοφία μου κάτω από τον ήλιο· ματαιότητα και τούτο.
- 20** Γι' αυτό, αφού εγώ στράφηκα, απέλπισα την καρδιά μου, για ολόκληρο τον μόχθο μου που μόχθησα κάτω από τον ήλιο.
- 21** Επειδή, υπάρχει άνθρωπος του οποίου ο μόχθος στάθηκε με σοφία και γνώση, και με ορθότητα· και όμως, τον αφήνει σε άλλον για μερίδα του, που δεν κοπίασε σ' αυτόν· κι αυτό είναι ματαιότητα, και μεγάλο κακό.
- 22** Επειδή, ποια η ωφέλεια στον άνθρωπο από ολόκληρο τον μόχθο του, και από τη θλίψη τής καρδιάς του, στα οποία μοχθεί κάτω από τον ήλιο;
- 23** Επειδή, όλες οι ημέρες του είναι πόνος, και οι μόχθοι του λύπη· και τη νύχτα ακόμα η καρδιά του δεν κοιμάται· κι αυτό είναι ματαιότητα.
- 24** Δεν είναι αγαθό στον άνθρωπο να τρώει, και να πίνει, και να κάνει την ψυχή του να απολαμβάνει καλό από τον μόχθο του; Και τούτο εγώ το είδα, ότι είναι από το χέρι τού Θεού.
- 25** Επειδή, ποιος θα φάει και ποιος θα εντρυφήσει περισσότερο από μένα;

²⁶ Δεδομένου ότι, ο Θεός, στον άνθρωπο που είναι αρεστός μπροστά του, δίνει σοφία, και γνώση, και χαρά· στον αμαρτωλό, όμως, δίνει περισπασμό, στο να προσθέτει και να επισωρεύει, για να τα δώσει στον αρεστόν μπροστά του· κι αυτό είναι ματαιότητα, και θλίψη πνεύματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 3

¹ ΧΡΟΝΟΣ υπάρχει για κάθε τι, και καιρός για κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό.

² Καιρός να γεννιέται κανείς, και καιρός να πεθαίνει· καιρός να φυτεύει, και καιρός να ξεριζώνει το φυτεμένο·

³ καιρός να φονεύει, και καιρός να γιατρεύει· καιρός να καταστρέφει, και καιρός να οικοδομεί·

⁴ καιρός να κλαίει, και καιρός να γελάει· καιρός να πενθεί, και καιρός να χορεύει·

⁵ καιρός να διασκορπίζει πέτρες, και καιρός να μαζεύει πέτρες· καιρός να εναγκαλίζεται, και καιρός να απομακρύνεται από τον εναγκαλισμό·

⁶ καιρός να αποκτήσει, και καιρός να απολέσει· καιρός να φυλάττει, και καιρός να απορρίπτει·

⁷ καιρός να σχίζει, και καιρός να ράβει· καιρός να τηρεί σιγή, και καιρός να μιλάει·

⁸ καιρός να αγαπήσει, και καιρός να μισήσει· καιρός πολέμου, και καιρός ειρήνης.

⁹ Ποια είναι η ωφέλεια στον εργαζόμενο από όσα αυτός μοχθεί;

¹⁰ Είδα τον περισπασμό, που ο Θεός έδωσε στους γιους των ανθρώπων για να μοχθούν μέσα σ' αυτόν.

¹¹ Όλα τα έκανε καλά, το καθένα στον καιρό του· και έβαλε τον κόσμο κάτω από τη διάνοιά τους, χωρίς ο άνθρωπος να μπορεί να εξιχνιάσει από την αρχή μέχρι το τέλος το έργο που ο Θεός έκανε.

¹² Γνώρισα ότι δεν υπάρχει κάτι άλλο καλό γι' αυτούς, παρά να ευφραίνεται κανείς, και να κάνει καλό, στη ζωή του.

¹³ Κι ακόμα, το να τρώει κάθε άνθρωπος, και να πίνει, και να απολαμβάνει καλό από ολόκληρο τον μόχθο του, είναι χάρισμα του Θεού.

¹⁴ Γνώρισα ότι, όλα όσα έκανε ο Θεός, τα ίδια θα είναι για πάντα· δεν είναι δυνατόν να προσθέσει κανείς σ' αυτά ούτε να αφαιρέσει απ' αυτά· και ο Θεός το έκανε αυτό για να έχουν φόβο μπροστά του.

¹⁵ Ό,τι έγινε, ήδη υπάρχει· και ό,τι θα γίνει, ήδη έγινε· και ο Θεός ανακαλεί τα περασμένα.

- 16** Και είδα, ακόμα, κάτω από τον ήλιο τον τόπο τής κρίσης, και εκεί υπάρχει η ανομία· και τον τόπο τής δικαιοσύνης και εκεί η ανομία.
- 17** Είπα εγώ στην καρδιά μου: Ο Θεός θα κρίνει τον δίκαιο και τον ασεβή· επειδή, για κάθε πράγμα, και για κάθε έργο υπάρχει καιρός εκεί.
- 18** Εγώ είπα στην καρδιά μου για την κατάσταση των γιων των ανθρώπων, ότι ο Θεός θα τους δοκιμάσει, και θα δουν ότι αυτοί οι ίδιοι είναι κτήνη.
- 19** Επειδή, το συνάντημα των γιων των ανθρώπων είναι και το συνάντημα του κτήνους· και ένα συνάντημα είναι γι' αυτούς· όπως πεθαίνει αυτό, έτσι πεθαίνει κι εκείνος· και η ίδια πνοή είναι σε όλους· και ο άνθρωπος δεν υπερτερεί σε τίποτε από το κτήνος· επειδή, τα πάντα είναι ματαιότητα.
- 20** Τα πάντα καταντούν στον ίδιο τόπο· τα πάντα έγιναν από το χώμα, και τα πάντα επιστρέφουν στο χώμα.
- 21** Ποιος γνωρίζει το πνεύμα των γιων των ανθρώπων, αν αυτό ανεβαίνει προς τα επάνω, και το πνεύμα τού κτήνους, αν αυτό κατεβαίνει κάτω στη γη;
- 22** Είδα, λοιπόν, ότι δεν υπάρχει καλύτερο, παρά το να ευφραίνεται ο άνθρωπος στα έργα του· δεδομένου ότι, αυτή είναι η μερίδα του· επειδή, ποιος θα τον φέρει για να δει εκείνο που θα γίνει ύστερα απ' αυτόν;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 4

- 1** Τότε, εγώ στράφηκα, και είδα όλες τις αδικίες που γίνονται κάτω από τον ήλιο· και είδα, δάκρυα εκείνων που αδικούνται, και σ' αυτούς δεν υπήρχε εκείνος που παρηγορεί· και η δύναμη ήταν στο χέρι εκείνων που τους αδικούσαν· και σ' αυτούς δεν υπήρχε εκείνος που παρηγορεί.
- 2** Γι' αυτό, εγώ μακάρισα περισσότερο εκείνους που έχουν τελεutήσει, εκείνους που έχουν ήδη πεθάνει, παρά τους ζωντανούς, αυτούς που ακόμα ζουν.
- 3** Μάλιστα, καλύτερος και από τους δύο είναι εκείνος που δεν υπήρξε ακόμα, αυτός που δεν είδε τα πονηρά έργα, που γίνονται κάτω από τον ήλιο.
- 4** Επιπλέον, εγώ κοίταξα κάθε μόχθο, και κάθε επίτευξη έργου, ότι γι' αυτό ο άνθρωπος φθονείται από τον πλησίον του· κι αυτό είναι ματαιότητα, και θλίψη πνεύματος.
- 5** Ο άφρονas περιπλέκει τα χέρια του, και τρώει τη δική του σάρκα.
- 6** Καλύτερα μία δραξιά γεμάτη ανάπαυση, παρά δύο, γεμάτες μόχθο και θλίψη πνεύματος.
- 7** Στράφηκα εγώ ξανά, και είδα ματαιότητα κάτω από τον ήλιο·
- 8** υπάρχει κάποιος και δεν έχει δεύτερον· ναι, δεν έχει ούτε γιο ούτε αδελφό· και όμως, δεν σταματάει από ολόκληρο τον μόχθο του· μάλιστα, το μάτι του

δεν χορταίνει από πλούτο· και δεν λέει: Για ποιον κοπιάζω εγώ, και στερώ την ψυχή μου από αγαθά; Κι αυτό είναι ματαιότητα, και λυπηρός περισπασμός.

⁹ Καλύτεροι οι δύο παρά ο ένας· επειδή, αυτοί έχουν καλή αντιμισθία στον κόπο τους.

¹⁰ Επειδή, αν πέσουν, ο ένας θα σηκώσει τον σύντροφό του· αλλά, αλλοίμονο στον έναν, που θα πέσει, και δεν έχει δεύτερον να τον σηκώσει.

¹¹ Πάλι, αν δύο πλαγιάσουν μαζί, τότε ζεσταίνονται· ο ένας, όμως, πώς θα ζεσταθεί;

¹² Και αν κάποιος υπερισχύσει ενάντια στον έναν, οι δύο θα του αντιταχθούν· και το τριπλό σχοινί δεν κόβεται γρήγορα.

¹³ Καλύτερα φτωχό και σοφό παιδί, παρά βασιλιάς, γέροντας και άφρονας, που δεν είναι πια επιδεκτικός νουθεσίας·

¹⁴ επειδή, αυτό μεν βγαίνει από το σπίτι των δεσμών για να βασιλεύσει· ενώ ο άλλος, αν και γεννήθηκε βασιλιάς, γίνεται φτωχός.

¹⁵ Είδα όλους τούς ζωντανούς που περπατούν κάτω από τον ήλιο, μαζί με τον γιο, τον δεύτερο, που θα σταθεί αντί γι' αυτόν.

¹⁶ Δεν υπάρχει τέλος σε ολόκληρο τον λαό, σε όλους όσους προϋπήρξαν απ' αυτούς· αλλ' ούτε αυτοί που θα είναι έπειτα από τούτα θα ευφρανθούν σ' αυτόν· λοιπόν, κι αυτό είναι ματαιότητα, και θλίψη πνεύματος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 5

¹ ΦΥΛΑΓΕ το πόδι σου, όταν πηγαίνεις στον οίκο τού Θεού· και δείχνε προθυμία να ακούς, μάλλον, παρά να προσφέρεις θυσία αφρόνων, που δεν αισθάνονται ότι πράττουν κακώς.

² Μη βιάζεσαι με το στόμα σου, και η καρδιά σου ας μη επιταχύνει να προφέρει κάποιον λόγο μπροστά στον Θεό· επειδή, ο Θεός είναι στον ουρανό, ενώ εσύ είσαι στη γη· γι' αυτό, τα λόγια σου ας είναι λίγα.

³ Επειδή, το μεν όνειρο έρχεται μέσα στην πληθώρα των περισπασμών· ενώ η φωνή τού άφρονα, μέσα στην πληθώρα των λόγων.

⁴ Όταν ευχηθείς κάποια ευχή στον Θεό, μη καθυστερήσεις να την αποδώσεις· επειδή, δεν αρέσκεται στους άφρονες· απόδωσε ό,τι έχεις ευχηθεί.

⁵ Καλύτερα να μη ευχηθείς, παρά αφού ευχηθείς να μη αποδώσεις.

⁶ Μη συγχωρήσεις στο στόμα σου να φέρει επάνω σου αμαρτία· ούτε να πεις μπροστά στον άγγελο, ότι ήταν από άγνοια· γιατί να οργιστεί ο Θεός στη φωνή σου, και να αφανίσει τα έργα των χειρών σου;

⁷ Επειδή, μέσα στην πληθώρα των ονείρων, και στην πληθώρα των λόγων, υπάρχουν ματαιότητες· εσύ, όμως, να φοβάσαι τον Θεό.

- ⁸ Αν δεις κατάθλιψη φτωχού, και παραβίαση κρίσης και δικαιοσύνης στη χώρα, μη θαυμάσεις γι' αυτό· επειδή, επάνω στον υψηλό επιτηρεί υψηλότερος· κι επάνω σ' αυτούς υψηλότεροι.
- ⁹ Η γη ωφελεί περισσότερο απ' όλα· και ο ίδιος ο βασιλιάς υπηρετείται από τα χωράφια.
- ¹⁰ Αυτός που αγαπάει το ασήμι, δεν θα χορτάσει από ασήμι· ούτε από εισοδήματα αυτός που αγαπάει την αφθονία· και τούτο είναι ματαιότητα.
- ¹¹ Καθώς πληθαίνουν τα αγαθά, πληθαίνουν κι αυτοί που τα τρώνε· και ποια είναι η ωφέλεια στους κυρίους τους, παρά το να τα θωρούν με τα μάτια τους;
- ¹² Ο ύπνος εκείνου που εργάζεται είναι γλυκός, είτε λίγο φάει είτε πολύ· ενώ ο χορτασμός τού πλουσίου δεν τον αφήνει να κοιμάται.
- ¹³ Υπάρχει ένα θλιβερό κακό, που είδα κάτω από τον ήλιο· πλούτος που διαφυλάσσεται απ' αυτόν που τον έχει, είναι για δική του βλάβη.
- ¹⁴ Κι εκείνος ο πλούτος χάνεται από κακή συμφορά· αυτός, μάλιστα, γεννάει έναν γιο, και δεν έχει τίποτε στο χέρι του.
- ¹⁵ Όπως βγήκε από την κοιλιά τής μητέρας του, γυμνός και θα επιστρέψει, πηγαίνοντας όπως ήρθε· και δεν βαστάζει τίποτε από τον κόπο του, για να έχει στο χέρι του.
- ¹⁶ Ακόμα κι αυτό είναι θλιβερό κακό, όπως ήρθε, έτσι να πάει· και ποια ωφέλεια υπάρχει σ' αυτόν ότι κοπίασε για τον άνεμο;
- ¹⁷ Επιπλέον, θα τρώει όλες τις ημέρες του μέσα σε σκοτάδι, και με πολλή λύπη, και αρρώστια, και βάσανο.
- ¹⁸ Πρόσεξε, τι είδα εγώ ως αγαθό· είναι καλό να τρώει κάποιος και να πίνει, και να απολαμβάνει τα αγαθά ολόκληρου του κόπου του, που κοπιάζει κάτω από τον ήλιο, σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών τής ζωής του, όσες ο Θεός τού έδωσε· επειδή, αυτή είναι η μερίδα του.
- ¹⁹ Και σε όποιον άνθρωπο ο Θεός, αφού του έδωσε πλούτη και υπάρχοντα, του έδωσε και εξουσία να τρώει απ' αυτά, και να παίρνει το μερίδιό του, και να ευφραίνεται στον κόπο του, αυτό είναι δώρο τού Θεού·
- ²⁰ επειδή, δεν θα θυμάται για πολύ τις ημέρες τής ζωής του· για τον λόγο ότι, ο Θεός αποκρίνεται στην καρδιά του με ευφροσύνη.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 6

- ¹ Υπάρχει κακό που είδα κάτω από τον ήλιο, κι αυτό είναι συχνό ανάμεσα στους ανθρώπους:
- ² Ο άνθρωπος στον οποίο ο Θεός έδωσε πλούτο, και υπάρχοντα, και δόξα, ώστε η ψυχή του δεν στερείται από όλα όσα θα επιθυμούσε· όμως, ο Θεός

δεν του έδωσε εξουσία να τρώει απ' αυτά, αλλά τα τρώει ένας ξένος· κι αυτό είναι ματαιότητα και κακή νόσος.

³ Αν ένας άνθρωπος γεννήσει 100 παιδιά, και ζήσει πολλά χρόνια, ώστε οι ημέρες των χρόνων του να γίνουν πολλές, και η ψυχή του δεν χορταίνει από αγαθό, και δεν πάρει και ταφή, λέω ότι, το εξάμβλωμα είναι καλύτερο απ' αυτόν.

⁴ Επειδή, ήρθε μέσα σε ματαιότητα, και θα πάει μέσα σε σκοτάδι, και το όνομά του θα σκεπαστεί από σκοτάδι·

⁵ Δεν είδε ούτε γνώρισε τον ήλιο, έχει όμως περισσότερη ανάπαυση από εκείνον,

⁶ και 2.000 χρόνια αν ζήσει, και καλό δεν δει· δεν πηγαίνουν όλοι στον ίδιο τόπο;

⁷ Ολόκληρος ο μόχθος τού ανθρώπου είναι για το στόμα του, και όμως η ψυχή του δεν χορταίνει.

⁸ Επειδή, σε τι υπερβαίνει ο σοφός τον άφρονα; Σε τι ο φτωχός, αν και ξέρει να περπατάει μπροστά στους ζωντανούς;

⁹ Καλύτερο είναι να βλέπει κάποιος με τα μάτια, παρά να περιπλανιέται με την ψυχή· κι αυτό είναι ματαιότητα και θλίψη πνεύματος.

¹⁰ Ό,τι έγινε, πήρε ήδη το όνομά του, και γνωρίστηκε ότι αυτός είναι άνθρωπος· και δεν μπορεί να κριθεί με τον ισχυρότερό του.

¹¹ Επειδή, υπάρχουν πολλά πράγματα που πληθαίνουν τη ματαιότητα, ποια είναι η ωφέλεια στον άνθρωπο;

¹² Επειδή, ποιος γνωρίζει τι είναι καλό για τον άνθρωπο στη ζωή, σε όλες τις ημέρες τής ζωής τής ματαιότητάς του, που περνάει σαν σκιά; Επειδή, ποιος θα αναγγείλει στον άνθρωπο, τι θα είναι ύστερα απ' αυτόν κάτω από τον ήλιο;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 7

¹ ΚΑΛΥΤΕΡΑ το καλό όνομα παρά πολύτιμο μύρο· και η ημέρα τού θανάτου παρά η ημέρα τής γέννησης.

² Καλύτερα να πάει κάποιος σε ένα σπίτι πένθους, παρά να πάει σε ένα σπίτι συμποσίου· επειδή, αυτό είναι το τέλος κάθε ανθρώπου, κι αυτός που ζει θα το βάλει αυτό στην καρδιά του.

³ Καλύτερα η λύπη παρά το γέλιο· επειδή, από τη σκυθρωπότητα του προσώπου η καρδιά γίνεται φαιδρότερη.

⁴ Η καρδιά των σοφών είναι σε ένα σπίτι πένθους· η καρδιά, όμως, των αφρόνων σε ένα σπίτι ευφροσύνης.

- ⁵ Καλύτερα στον άνθρωπο να ακούει επίπληξη σοφού, παρά να ακούει τραγούδι αφρόνων·
- ⁶ επειδή, όπως είναι ο ήχος των αγκαθιών κάτω από το καζάνι, έτσι και το γέλιο του άφρονα· και τούτο είναι ματαιότητα.
- ⁷ Βέβαια, η καταδυναστεία παραλογίζει τον σοφό· και το δώρο διαφθείρει την καρδιά.
- ⁸ Καλύτερο το τέλος τού πράγματος, παρά η αρχή του· καλύτερος ο μακρόθυμος, παρά ο υψηλόφρονας.
- ⁹ Μη σπεύδεις να θυμώνεις μέσα στο πνεύμα σου· επειδή, ο θυμός αναπαύεται μέσα στον κόρφο των αφρόνων.
- ¹⁰ Μη πεις: Ποια είναι η αιτία, για την οποία οι ημέρες που πέρασαν ήσαν καλύτερες από ό,τι τούτες; Επειδή, δεν ρωτάς γι' αυτό με φρόνηση.
- ¹¹ Η σοφία είναι καλή σαν την κληρονομιά, και ωφέλιμη σ' αυτούς που βλέπουν τον ήλιο.
- ¹² Επειδή, η σοφία είναι σκέπη, όπως σκέπη είναι το ασήμι· εντούτοις, η υπεροχή τής γνώσης είναι ότι η σοφία ζωοποιεί εκείνους που την έχουν.
- ¹³ Κοίταζε το έργο τού Θεού· επειδή, ποιος μπορεί να κάνει ευθύ εκείνο, που αυτός έκανε στρεβλό;
- ¹⁴ Σε ημέρα ευτυχίας να ευφραίνεσαι, σε ημέρα δυστυχίας, όμως, να σκέφτεσαι· επειδή, ο Θεός έκανε το ένα αντίστοιχο του άλλου, ώστε ο άνθρωπος να μη βρίσκει πίσω του τίποτε.
- ¹⁵ Είδα τα πάντα στις ημέρες τής ματαιότητάς μου· υπάρχει δίκαιος, που αφανίζεται μέσα στη δικαιοσύνη του· και υπάρχει ασεβής, που μακροημερεύει μέσα στην κακία του.
- ¹⁶ Μη γίνεσαι πάρα πολύ δίκαιος, και μη θεωρείς τον εαυτό σου υπέρμετρα σοφό· γιατί να αφανιστείς;
- ¹⁷ Μη γίνεσαι πάρα πολύ κακός, και μη είσαι άφρονas· γιατί να πεθάνεις πριν από τον καιρό σου;
- ¹⁸ Είναι καλό να κρατάς τούτο, και από εκείνο να μη αποσύρεις το χέρι σου· επειδή, εκείνος που φοβάται τον Θεό, θα ξεφύγει όλα αυτά.
- ¹⁹ Η σοφία ενδυναμώνει τον σοφό, περισσότερο από δέκα εξουσιαστές, που είναι μέσα στην πόλη.
- ²⁰ Επειδή, δεν υπάρχει άνθρωπος δίκαιος επάνω στη γη, που να πράττει το καλό, και να μη αμαρτάνει.
- ²¹ Επιπλέον, μη δώσεις την προσοχή σου σε όλα τα λόγια όσα λέγονται· μήπως και ακούσεις τον δούλο σου να σε καταριέται·

²² επειδή, πολλές φορές και η καρδιά σου γνωρίζει, ότι κι εσύ με τον ίδιο τρόπο καταράστηκες άλλους.

²³ Όλα αυτά τα δοκίμασα με τη σοφία· είπα: Θα γίνω σοφός· αλλά, αυτή απομακρύνθηκε από μένα.

²⁴ Ό,τι είναι πολύ μακριά, και στο έπακρο βαθύ, ποιος μπορεί να το βρει;

²⁵ Εγώ περιδιάβηκα στην καρδιά μου για να μάθω, και να ανιχνεύσω, και να αναζητήσω σοφία, και τον λόγο των πραγμάτων, και να γνωρίσω την ασέβεια της αφροσύνης, και την ηλιθιότητα της ανοησίας·

²⁶ και βρήκα ότι πικρότερη, κι από τον θάνατο, είναι η γυναίκα τής οποίας η καρδιά είναι παγίδες και δίχτυα, και τα χέρια της δεσμά· ο αρεστός μπροστά στον Θεό θα ξεφύγει απ' αυτή· ενώ ο αμαρτωλός θα συλληφθεί σ' αυτή.

²⁷ Πρόσεξε, βρήκα τούτο, λέει ο Εκκλησιαστής, εξετάζοντας ένα προς ένα, για να βρω τον λόγο·

²⁸ τον οποίο ακόμα η ψυχή μου αναζητάει, αλλά δεν βρίσκω· έναν άνδρα ανάμεσα σε χίλιους βρήκα· όμως, μία γυναίκα ανάμεσα σε όλες τούτες δεν βρήκα.

²⁹ Δες, τούτο βρήκα μονάχα· ότι ο Θεός έκανε τον άνθρωπο ευθύ, αλλά αυτοί επιζήτησαν πολλούς λογισμούς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 8

¹ ΠΟΙΟΣ είναι όπως ο σοφός; Και ποιος γνωρίζει τη λύση των πραγμάτων; Η σοφία τού ανθρώπου φαιδρύνει το πρόσωπό του, και η σκληρότητα του προσώπου του θα μεταβληθεί.

² Εγώ σε συμβουλεύω να φυλάττεις την προσταγή τού βασιλιά, και για τον όρκο τού Θεού.

³ Μη βιάζεσαι να φύγεις από μπροστά του· μη επιμένεις σε ένα κακό πράγμα· επειδή, κάνει οτιδήποτε θελήσει.

⁴ Στον λόγο τού βασιλιά υπάρχει εξουσία· και ποιος θα πει σ' αυτόν: Τι κάνεις;

⁵ Εκείνος που φυλάττει την προσταγή δεν θα δοκιμάσει κακό πράγμα· και η καρδιά τού σοφού γνωρίζει τον καιρό και τον τρόπο.

⁶ Σε κάθε πράγμα υπάρχει καιρός και τρόπος· γι' αυτό, η αθλιότητα του ανθρώπου είναι επάνω του πολλή·

⁷ για τον λόγο ότι, δεν γνωρίζει τι θα συμβεί· επειδή, ποιος μπορεί να του αναγγείλει πώς θα ακολουθήσει;

⁸ Δεν υπάρχει άνθρωπος που έχει εξουσία επάνω στο πνεύμα του, ώστε να εμποδίζει το πνεύμα· ούτε εκείνος που έχει εξουσία επάνω στην ημέρα τού

θανάτου· και στον πόλεμο δεν υπάρχει αποφυγή· και η ασέβεια δεν θα ελευθερώσει αυτούς που την έχουν.

⁹ Είδα όλα αυτά, και προσήλωσα τον νου μου σε κάθε έργο, που γίνεται κάτω από τον ήλιο· είναι καιρός κατά τον οποίο ο άνθρωπος εξουσιάζει έναν άλλον άνθρωπο για δική του βλάβη.

¹⁰ Και έτσι, είδα τούς ασεβείς ενταφιασμένους, οι οποίοι ήρθαν και έφυγαν από την άγια γη, και λησμονήθηκαν στην πόλη, όπου είχαν πράξει έτσι· και τούτο είναι ματαιότητα.

¹¹ Επειδή, η απόφαση ενάντια στο πονηρό έργο δεν εκτελείται γρήγορα, γι' αυτό η καρδιά των γιων των ανθρώπων είναι ολόκληρη έκδοτη στο να πράττει το κακό.

¹² Αν και ο αμαρτωλός πράττει κακό εκατό φορές, και μακροημερεύει, εγώ όμως γνωρίζω σίγουρα ότι θα είναι καλό σ' εκείνους που φοβούνται τον Θεό, εκείνοι που φοβούνται από το πρόσωπό του·

¹³ στον ασεβή δεν θα υπάρχει καλό, και οι ημέρες του, οι οποίες παρέρχονται σαν σκιά, δεν θα μακρύνουν· επειδή, δεν φοβάται μπροστά από τον Θεό.

¹⁴ Υπάρχει ματαιότητα, που γίνεται επάνω στη γη, ότι υπάρχουν δίκαιοι στους οποίους συμβαίνει σύμφωνα με τα έργα των ασεβών, και υπάρχουν ασεβείς στους οποίους συμβαίνει σύμφωνα με τα έργα των δικαίων· είπα, ότι και τούτο είναι ματαιότητα.

¹⁵ Γι' αυτό, εγώ επαίνεσα την ευφροσύνη· επειδή, ο άνθρωπος δεν έχει κάτι καλύτερο κάτω από τον ήλιο, παρά να τρώει, και να πίνει, και να ευφραίνεται· και τούτο θα μείνει σ' αυτόν από τον κόπο του στις ημέρες τής ζωής του, τις οποίες ο Θεός τού έδωσε κάτω από τον ήλιο.

¹⁶ Αφού έδωσα την καρδιά μου στο να γνωρίσω τη σοφία, και να δω τον περισπασμό που γίνεται επάνω στη γη, (επειδή, ούτε ημέρα ούτε νύχτα, δεν βλέπουν ύπνο στα μάτια τους)·

¹⁷ τότε, είδα ολόκληρο το έργο τού Θεού, ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να βρει το έργο που έγινε κάτω από τον ήλιο· επειδή, όσο και να κοπιάσει ο άνθρωπος ζητώντας, σίγουρα δεν θα το βρει· ακόμα, μάλιστα, και ο σοφός αν πει να το γνωρίσει, δεν θα μπορέσει να το βρει.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 9

¹ ΕΠΕΙΔΗ, όλο αυτό το σκέφθηκα μέσα στην καρδιά μου, για να το εξιχνιάσω ολόκληρο, ότι οι δίκαιοι και οι σοφοί, και τα έργα τους, είναι στο χέρι τού Θεού· δεν υπάρχει άνθρωπος που να γνωρίζει είτε αγάπη θα είναι είτε μίσος· τα πάντα είναι ήδη μπροστά τους.

² Όλα, επίσης, συμβαίνουν σε όλους· ένα συνάντημα είναι στον δίκαιο και στον ασεβή, στον αγαθό και στον καθарό και στον ακάθαρτο, και σ' εκείνον

που θυσιάζει και σ' εκείνον που δεν θυσιάζει· όπως ο αγαθός, έτσι είναι και ο αμαρτωλός· εκείνος που ορκίζεται, όπως εκείνος που φοβάται τον όρκο.

³ Τούτο είναι το κακό ανάμεσα σε όλα όσα γίνονται κάτω από τον ήλιο, ότι ένα συνάντημα είναι σε όλους· και, μάλιστα, η καρδιά των γιων των ανθρώπων είναι γεμάτη από κακία, και μέσα στην καρδιά τους είναι αφροσύνη ενόσω ζουν, και ύστερα απ' αυτά πηγαίνουν προς τους νεκρούς.

⁴ Για τον λόγο ότι, σ' εκείνον που έχει κοινωνία ανάμεσα σε όλους τούς ζωντανούς ανθρώπους, υπάρχει ελπίδα· δεδομένου ότι, ένα σκυλί που ζει είναι καλύτερο από ένα λιοντάρι νεκρό.

⁵ Επειδή, οι ζωντανοί γνωρίζουν ότι θα πεθάνουν· οι νεκροί, όμως, δεν γνωρίζουν τίποτε, ούτε έχουν πλέον απόλαυση· επειδή, η ανάμνησή τους λησμονήθηκε.

⁶ Ακόμα και η αγάπη τους, και το μίσος τους, και ο φθόνος τους, χάθηκε ήδη· και δεν θα έχουν μερίδα στον αιώνα σε όλα όσα γίνονται κάτω από τον ήλιο.

⁷ Πήγαινε, φάε το ψωμί σου με ευφροσύνη, και πιες το κρασί σου με εύθυμη καρδιά· επειδή, ο Θεός αρέσκεται ήδη στα έργα σου.

⁸ Σε κάθε καιρό ας είναι τα ιμάτιά σου λευκά· και λάδι ας μη λείψει από το κεφάλι σου.

⁹ Να χαίρεσαι τη ζωή μαζί με τη γυναίκα σου, που αγάπησες, όλες τις ημέρες τής ζωής τής ματαιότητάς σου, που σου δόθηκαν κάτω από τον ήλιο, όλες τις ημέρες τής ματαιότητάς σου· επειδή, αυτό είναι η μερίδα σου στη ζωή, και στον μόχθο σου, που μοχθείς κάτω από τον ήλιο.

¹⁰ Όλα όσα βρει το χέρι σου να κάνει, κάνε σύμφωνα με τη δύναμή σου· επειδή, δεν υπάρχει πράξη ούτε λογισμός ούτε γνώση ούτε σοφία, στον άδη όπου πηγαίνεις.

¹¹ Επέστρεψα, και είδα κάτω από τον ήλιο ότι, ο δρόμος δεν είναι στους ταχύποδες ούτε ο πόλεμος στους δυνατούς, αλλ' ούτε το ψωμί στους σοφούς, αλλ' ούτε τα πλούτη στους νοήμονες, αλλ' ούτε η χάρη στους άξιους· δεδομένου ότι, καιρός και περίσταση συναντάει όλους αυτούς.

¹² Επειδή, ούτε ο άνθρωπος γνωρίζει τον καιρό του· καθώς τα ψάρια που πιάνονται σε ένα κακό δίχτυ, και καθώς τα πουλιά που πιάνονται σε παγίδα, έτσι παγιδεύονται και οι γιοι των ανθρώπων σε έναν κακό καιρό, όταν έρθει ξαφνικά επάνω τους.

¹³ Και είδα τούτη τη σοφία κάτω από τον ήλιο, και μου φάνηκε μεγάλη·

¹⁴ υπήρχε μία μικρή πόλη, και μέσα σ' αυτή λίγοι άνδρες· και ήρθε εναντίον της ένας μεγάλος βασιλιάς, και την πολιορκήσε, και έχτισε μεγάλα προχώματα εναντίον της·

15 αλλά βρέθηκε μέσα σ' αυτή ένας φτωχός και σοφός άνθρωπος, κι αυτός με τη σοφία του ελευθέρωσε την πόλη· όμως, κανένας δεν θυμήθηκε εκείνον τον φτωχό άνθρωπο.

16 Τότε, εγώ είπα: Η σοφία είναι καλύτερη από τη δύναμη, αν και η σοφία τού φτωχού καταφρονείται, και τα λόγια του δεν εισακούγονται.

17 Τα λόγια των σοφών ακούγονται μέσα σε ησυχία, περισσότερο από την κραυγή εκείνου που εξουσιάζει μαζί με άφρονες.

18 Η σοφία είναι καλύτερη, παρά τα όπλα τού πολέμου· εντούτοις, ένας αμαρτωλός αφανίζει μεγάλα καλά.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 10

1 Μύγες που ψοφάνε κάνουν το μύρο τού μυροποιοῦ να βρωμάει, και να αναβράζει· και μία μικρή αφροσύνη ατιμάζει εκείνον που είναι σε υπόληψη για λόγους σοφίας και τιμής.

2 Η καρδιά τού σοφού βρίσκεται στο δεξί του πλευρό· ενώ η καρδιά τού άφρονα στο αριστερό του.

3 Ακόμα και όταν ο άφρονας περπατάει στον δρόμο του, του λείπει η σύνεση, και αναγγέλλει σε όλους ότι είναι άφρονας.

4 Αν το πνεύμα τού ηγεμόνα σηκωθεί εναντίον σου, μη αφήσεις τον τόπο σου· επειδή, η γλυκύτητα καταπαύει μεγάλες αμαρτίες.

5 Είναι κακό αυτό που είδα κάτω από τον ήλιο, λάθος, λέω, που προέρχεται απ' αυτόν που εξουσιάζει·

6 ότι βάζουν τον άφρονα σε μεγάλες αξίες, ενώ οι πλούσιοι κάθονται σε έναν ταπεινό τόπο.

7 Είδα δούλους επάνω σε άλογα, και άρχοντες να περπατάνε ως δούλοι επάνω στη γη.

8 Όποιος σκάβει λάκκο, θα πέσει σ' αυτόν· και όποιος χαλάει φραγμό, φίδι θα τον δαγκώσει.

9 Αυτός που μετακινεί πέτρες, θα πάθει βλάβη απ' αυτές· αυτός που σχίζει ξύλα, θα κινδυνεύσει σ' αυτά.

10 Αν το σίδηρο αμβλυνθεί, και δεν ακονίσει κάποιος την κόψη του, πρέπει να προσθέσει δύναμη· η σοφία, όμως, είναι ωφέλιμη προς διακυβέρνηση.

11 Αν το φίδι δαγκώνει χωρίς συριγμό, εντούτοις και ο συκοφάντης δεν είναι καλύτερος.

12 Τα λόγια τού στόματος του σοφού είναι χάρη· ενώ τα χείλη τού άφρονα θα τον καταπιούν.

- 13 Η αρχή των λόγων τού στόματός του είναι αφροσύνη· και το τέλος τής ομιλίας του κακή μωρία.
- 14 Ο άφρονας, επιπλέον, πληθαίνει τα λόγια, ενώ ο άνθρωπος δεν ξέρει τι πρόκειται να γίνει· και ποιος μπορεί να του αναγγείλει τι θα είναι ύστερα απ' αυτόν;
- 15 Ο μόχθος των αφρόνων τούς αππαυδίζει, επειδή δεν ξέρουν να πάνε στην πόλη.
- 16 Αλλοίμονο σε σένα γη, που ο βασιλιάς σου είναι νέος, και οι άρχοντές σου τρώνε το πρωί!
- 17 Μακάρια εσύ, γη, που ο βασιλιάς σου είναι γιος ευγενών, και οι άρχοντές σου τρώνε εν καιρώ, για ενίσχυση, και όχι για μεθύσι!
- 18 Εξαιτίας τής μεγάλης οκνηρίας πέφτει η στέγη· και εξαιτίας τής αργίας των χεριών στάζει το σπίτι.
- 19 Με ευθυμία κάνουν συμπόσια, και το κρασί ευφραίνει τούς ζωντανούς· ενώ το ασήμι αποκρίνεται σε όλα.
- 20 Μη καταραστείς τον βασιλιά ούτε στη διάνοιά σου· και μη καταραστείς τον πλούσιο στο εσώτερο δωμάτιο του κοιτώνα σου· επειδή, κάποιο πουλί τού ουρανού θα φέρει τη φωνή, κι αυτό που έχει τις φτερούγες θα αναγγείλει το πράγμα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 11

- 1 ΡΙΞΕ το ψωμί σου επάνω στην επιφάνεια των νερών· επειδή, μέσα στις πολλές ημέρες θα το βρεις.
- 2 Δώσε μερίδιο σε επτά, κι ακόμα σε οκτώ· επειδή, δεν ξέρεις τι κακό θα γίνει επάνω στη γη.
- 3 Αν τα σύννεφα είναι γεμάτα, θα διαχύσουν βροχή επάνω στη γη· και αν ένα δέντρο πέσει προς τον νότο ή προς τον βορρά, στον τόπο όπου πέσει το δέντρο, εκεί θα μείνει.
- 4 Όποιος παρατηρεί τον άνεμο, δεν θα σπείρει· και όποιος κοιτάζει τα σύννεφα, δεν θα θερίσει.
- 5 Καθώς δεν γνωρίζεις ποιος είναι ο δρόμος τού ανέμου, ούτε με ποιον τρόπο παίρνουν μορφή τα κόκαλα στην κοιλιά τής κυοφορούσας, έτσι δεν γνωρίζεις τα έργα τού Θεού, ο οποίος κάνει τα πάντα.
- 6 Σπείρε τον σπόρο σου το πρωί, και την εσπέρα ας μη ησυχάσει το χέρι σου· επειδή, δεν ξέρεις τι θα ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή αν και τα δύο είναι επίσης αγαθά.
- 7 Γλυκό, βέβαια, είναι το φως, και ευάρεστο στα μάτια να βλέπουν τον ήλιο·

⁸ αλλά, και αν ο άνθρωπος ζήσει πολλά χρόνια, και σε όλα αυτά ευφραίνεται, ας θυμηθεί όμως τις ημέρες τού σκοταδιού, ότι θα είναι πολλές. Όλα όσα συμβαίνουν είναι ματαιότητα.

⁹ Να ευφραίνεσαι νέε, στη νιότη σου· και η καρδιά σου ας σε χαροποιεί στις ημέρες τής νιότης σου· και περπάτα σύμφωνα με τις επιθυμίες τής καρδιάς σου, και σύμφωνα με την όραση των ματιών σου· εντούτοις, να ξέρεις, ότι για όλα αυτά ο Θεός θα σε φέρει σε κρίση.

¹⁰ Και αφαίρεσε τον θυμό από την καρδιά σου, και απομάκρυνε την πονηρία από τη σάρκα σου· επειδή, η νιότη και η παιδική ηλικία είναι ματαιότητα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ 12

¹ Και να θυμάσαι τον Πλάστη σου στις ημέρες τής νιότης σου· πριν έρθουν οι κακές ημέρες, και φτάσουν τα χρόνια στα οποία θα πεις: Δεν έχω ευχαρίστηση σ' αυτά·

² πριν σκοτιστεί ο ήλιος, και το φως, και το φεγγάρι, και τα αστέρια, και ξαναγυρίσουν τα σύννεφα ύστερα από τη βροχή·

³ όταν οι φύλακες του σπιτιού θα τρέμουν, και οι δυνατοί άνδρες θα κλονίζονται, κι αυτές που αλέθουν θα σταματήσουν, επειδή λιγότεψαν, κι αυτές που βλέπουν μέσα από τις θυρίδες, θα αμαυρωθούν·

⁴ και οι πόρτες θα κλειστούν στον δρόμο, όταν η φωνή εκείνης που αλέθει θα ασθενήσει, και ο άνθρωπος θα σηκώνεται στη φωνή τού σπουργιτιού, και όλες οι θυγατέρες τού τραγουδιού θα ατονήσουν·

⁵ όταν θα φοβούνται το ύψος, και θα τρέμουν στον δρόμο· όταν η αμυγδαλιά θα ανθίσει, και η ακρίδα θα προξενεί βάρος, και η όρεξη θα εκλείψει· επειδή, ο άνθρωπος πηγαίνει στο αιώνιο σπίτι του, κι εκείνοι που πενθούν, περικυκλώνουν τούς δρόμους·

⁶ πριν λυθεί η ασημένια αλυσίδα, και σπάσει το χρυσό λυχνάρι ή σπάσει η στάμνα στην πηγή ή χαλάσει ο τροχός στο πηγάδι,

⁷ και επιστρέψει το χώμα στη γη, όπως ήταν, και το πνεύμα επιστρέψει στον Θεό, ο οποίος το έδωσε.

⁸ Ματαιότητα ματαιοτήτων, είπε ο Εκκλησιαστής· τα πάντα ματαιότητα.

⁹ Και όσο περισσότερο ο Εκκλησιαστής στάθηκε σοφός, τόσο περισσότερο δίδαξε τη γνώση στον λαό· μάλιστα, πρόσεξε και ερεύνησε, και έβαλε σε τάξη πολλές παροιμίες.

¹⁰ Ο Εκκλησιαστής ζήτησε να βρει ευάρεστα λόγια· και το γραμμένο ήταν ευθύτητα και λόγια αλήθειας.

- 11 Τα λόγια των σοφών είναι σαν βούκεντρα, και σαν καρφιά μπηγμένα από τους δασκάλους που τα συγκέντρωσαν· δόθηκαν, όμως, από τον ίδιο ποιμένα.
- 12 Και επιπλέον αυτών, μάθε, γιε μου, ότι το να κάνει κάποιος πολλά βιβλία δεν έχει τέλος, και η πολλή μελέτη είναι μόχθος στη σάρκα.
- 13 Ας ακούσουμε το τέλος τής όλης υπόθεσης: Να φοβάσαι τον Θεό, και να τηρείς τις εντολές του, δεδομένου ότι αυτό είναι το παν τού ανθρώπου.
- 14 Επειδή, ο Θεός θα φέρει σε κρίση κάθε έργο, και κάθε κρυφό πράγμα, είτε αγαθό είτε πονηρό.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 1

1 ΤΟ ΑΣΜΑ ΤΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ, ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ.

2 Ας με φιλήσει με τα φιλήματα του στόματός του. Επειδή, η αγάπη σου είναι καλύτερη παρά το κρασί.

3 Εξαιτίας τής ευωδίας των καλών μύρων σου, το όνομά σου είναι μύρο ξεχυμένο· γι' αυτό οι νεάνιδες σε αγαπούν.

4 Έλκυσέ με· θα τρέξουμε πίσω σου· ο βασιλιάς με έβαλε μέσα στα εσώτερα δωμάτιά του· θα βρίσκουμε αγαλλίαση και ευφροσύνη σε σένα, θα θυμόμαστε την αγάπη σου περισσότερο παρά το κρασί· εκείνοι που έχουν ευθύτητα σε αγαπούν.

5 Είμαι μελανή, αλλά χαριτωμένη, θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ· σαν τα σκηνώματα του Κηδάρ, σαν τα παραπτετάσματα του Σολομώντα.

6 Μη βλέπετε σε μένα, ότι έχω γίνει μελανή, επειδή ο ήλιος με έκαψε· οι γιοι τής μητέρας μου οργίστηκαν εναντίον μου· με έβαλαν φύλακα στους αμπελώνες· όμως, τον δικό μου αμπελώνα δεν φύλαξα.

7 Ανάγγειλέ μου, εσύ, τον οποίο αγαπάει η ψυχή μου, πού ποιμαίνεις, πού αναπαύεις το ποίμνιο το μεσημέρι· γιατί να γίνω σαν μία περισκεπασμένη ανάμεσα στα κοπάδια των συντρόφων σου;

8 Αν δεν το γνωρίζεις από μόνη σου, ωραία ανάμεσα στις γυναίκες, βγες εσύ πίσω από τα ίχνη τού ποιμνίου, και ποίμναινε τα κατσικάκια σου, κοντά στις σκηνές των βοσκών.

9 Με τα άλογα των αμαξών τού Φαραώ σε έχω εξομοιώσει, αγαπημένη μου.

10 Τα σαγόνια σου είναι ωραία με τις σειρές των μαργαριταριών, και ο τράχηλός σου με τα περιδέραια.

11 Θα σου φτιάξουμε αλυσίδες χρυσές, με στίγματα από ασήμι.

12 Ενόσω ο βασιλιάς κάθεται στο τραπέζι του, ο νάρδος μου ξεχύνει την ευωδιά του.

13 Δεμάτι από σμύρνα είναι σε μένα ο αγαπητός μου· θα διανυχτερεύει ανάμεσα στους μαστούς μου.

14 Ο αγαπητός μου είναι σε μένα σαν κύπρινο τσαμπί στους αμπελώνες τού Εν-γαδδί.

15 Δες, είσαι ωραία, αγαπητή μου· δες, είσαι ωραία· τα μάτια σου είναι σαν των περιστεριών.

¹⁶ Δες, είσαι ωραίος, αγαπητέ μου, ναι, είσαι χαριτωμένος· και το κρεβάτι μας είναι ανθηρό.

¹⁷ Τα δοκάρια των σπιτιών μας είναι κέδροι, τα σανιδώματά μας από κυπαρίσσι.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 2

¹ Εγώ είμαι το άνθος τού Σαρών, και το κρίνο των κοιλάδων.

² Όπως το κρίνο ανάμεσα στα αγκάθια, έτσι είναι η αγαπητή μου ανάμεσα στις νεάνιδες.

³ Όπως η μηλιά ανάμεσα στα δέντρα τού δάσους, έτσι είναι ο αγαπητός μου ανάμεσα στους νεανίσκους· επιθύμησα τη σκιά του, και κάθησα κάτω απ' αυτή, και ο καρπός του ήταν γλυκός στον ουρανίσκο μου.

⁴ Με έφερε στο σπίτι τού κρασιού, και η σημαία του επάνω μου ήταν αγάπη.

⁵ Με δυναμωτικά γλυκίσματα, υποστηρίζτε με· με μήλα, αναψύξτε με· επειδή, είμαι πληγωμένη από αγάπη.

⁶ Το αριστερό του χέρι είναι κάτω από το κεφάλι μου, και το δεξί του με εναγκαλίζεται.

⁷ Θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ, σας ορκίζω στις δορκάδες, και στις ελαφίνες τού χωραφιού, μη ενοχλήσετε ούτε να ξυπνήσετε την αγάπη μου, μέχρις ότου θελήσει.

⁸ Η φωνή τού αγαπητού μου! Δέστε, αυτός έρχεται, πηδώντας επάνω στα βουνά, σκιρτώντας επάνω στους λόφους.

⁹ Ο αγαπητός μου είναι όμοιος με δορκάδα ή με νεαρή ελαφίνα· δέστε, στέκεται πίσω από τον τοίχο μας, κοιτάζει έξω, μέσα από τις θυρίδες, ξεπροβάλλει μέσα από τα διχτυωτά.

¹⁰ Ο αγαπητός μου απαντάει, και μου λέει: Σήκω, αγαπητή μου, ωραία μου, και έλα·

¹¹ επειδή, δες, ο χειμώνας πέρασε, η βροχή διάβηκε, έφυγε·

¹² τα λουλούδια φαίνονται στη γη· ο καιρός τού τραγουδιού έφτασε, και η φωνή τής τρυγόνας ακούστηκε στη γη μας·

¹³ η συκιά έβγαλε τα χειμωνιάτικα σύκα της, και οι άμπελοι με τα άνθη τού σταφυλιού διαχέουν ευωδιά· σήκω, αγαπητή μου, ωραία μου, και έλα·

¹⁴ ω, περιστέρα μου, που είσαι στις σχισμές τού βράχου, στους απόκρυφους τόπους των γκρεμών, δείξε μου την όψη σου, κάνε με να ακούσω τη φωνή σου· επειδή, η φωνή σου είναι γλυκιά, και η όψη σου ωραία.

¹⁵ Πιάστε για μας τις αλεπούδες, τις μικρές αλεπούδες, που αφανίζουν τις αμπέλους· επειδή, οι άμπελοί μας βρίσκονται σε άνθηση.

¹⁶ Ο αγαπητός μου ανήκει σε μένα, και εγώ σ' αυτόν· ποιμαίνει ανάμεσα στα κρίνα.

¹⁷ Μέχρις ότου πνεύσει η αύρα τής ημέρας και φύγουν οι σκιές, γύρνα πίσω, αγαπητέ μου· γίνε όμοιος με δορκάδα ή με νεαρή ελαφίνα επάνω στα σχισμένα βουνά.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 3

¹ Τη νύχτα, επάνω στο κρεβάτι μου, ζήτησα εκείνον, τον οποίο αγαπάει η ψυχή μου· τον ζήτησα, και δεν τον βρήκα.

² Θα σηκωθώ τώρα, θα περιδιαβώ την πόλη, στις αγορές, και στις πλατείες· θα ζητήσω εκείνον, που αγαπάει η ψυχή μου· τον ζήτησα, και δεν τον βρήκα.

³ Με βρήκαν οι φύλακες, αυτοί που περιέρχονται την πόλη. Μήπως είδατε εκείνον, που αγαπάει η ψυχή μου;

⁴ Αφού πέρασα λίγο πιο πέρα απ' αυτούς, βρήκα εκείνον που αγαπάει η ψυχή μου· τον έπιασα, και δεν τον άφησα, μέχρις ότου τον έφερα μέσα στο σπίτι τής μητέρας μου, και στον κοιτώνα εκείνης που με συνέλαβε.

⁵ Θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ, σας ορκίζω στις δορκάδες, και στις ελαφίνες τού χωραφιού, μη ενοχλήσετε, ούτε να ξυπνήσετε την αγάπη μου, μέχρις ότου θελήσει.

⁶ Ποια είναι αυτή, αυτή που ανεβαίνει από την έρημο, σαν στύλοι καπνού, αρωματισμένη με σμύρνα και λιβάνι, με κάθε αρωματική σκόνη τού μυροποιοού;

⁷ Δέστε, το κρεβάτι τού Σολομώντα· ολόγυρα σ' αυτό είναι 60 δυνατοί άνδρες, από τους δυνατούς τού Ισραήλ·

⁸ όλοι αυτοί κρατούν ρομφαία, διδαγμένοι σε πόλεμο· καθένας έχει τη ρομφαία του επάνω στον μηρό του, εξαιτίας νυχτερινών φόβων.

⁹ Ο βασιλιάς Σολομώντας έκανε για τον εαυτό του έναν φορητό θρόνο2 από ξύλα τού Λιβάνου·

¹⁰ έκανε τους στύλους του από ασήμι, το ανάκλιντρό του από χρυσάφι, το στρώμα του από πορφύρα· το εσωτερικό του3 ήταν διακοσμημένο με αγάπη από τις θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ.

¹¹ Βγείτε έξω, θυγατέρες τής Σιών, και δείτε τον βασιλιά Σολομώντα, με το διάδημά του, με το οποίο τον έστεψε η μητέρα του κατά την ημέρα τής νύμφευσής του, κατά την ημέρα τής ευφροσύνης τής καρδιάς του.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 4

- 1** ΔΕΣ, είσαι ωραία, αγαπητή μου· δες, είσαι ωραία· τα μάτια σου είναι σαν των περιστεριών ανάμεσα στους πλοκάμους σου· τα μαλλιά σου είναι σαν ποίμνιο από κατσίκια, που κατεβαίνουν από το βουνό Γαλαάδ.
- 2** Τα δόντια σου είναι σαν ποίμνιο από κουρεμένα πρόβατα, τα οποία ανεβαίνουν από το πλύσιμο, που όλα τους γεννούν δίδυμα, και ανάμεσά τους δεν υπάρχει άτεκνο·
- 3** τα χείλη σου είναι σαν κόκκινη ταινία, και η λαλιά σου είναι χαριτωμένη· τα μάγουλά σου σαν ένα κομμάτι από ρόδι ανάμεσα στους πλοκάμους σου·
- 4** ο τράχηλός σου είναι σαν πύργος τού Δαβίδ, που είναι χτισμένος για οπλοθήκη, επάνω στον οποίο κρέμονται 1.000 επιμήκεις ασπίδες, όλες είναι ασπίδες ισχυρών·
- 5** οι δύο μαστοί σου είναι σαν δύο δίδυμα νεογέννητα ζαρκάδας, που βόσκουν ανάμεσα στα κρίνα.
- 6** Μέχρις ότου πνεύσει η αύρα τής ημέρας, και φύγουν οι σκιές, εγώ θα πάω στο βουνό τής σμύρνας, και στον λόφο τού θυμιάματος.
- 7** Είσαι ολόκληρη ωραία, αγαπητή μου· και ψεγάδι δεν υπάρχει σε σένα.
- 8** Έλα μαζί μου από τον Λίβανο, νύφη, από τον Λίβανο έλα μαζί μου· δες από την κορυφή τού Αμανά, από την κορυφή τού Σενείρ, και του Αερμών, από τις φωλιές των λιονταριών, από τα βουνά των παρδάλεων.
- 9** Πλήγωσες την καρδιά μου, αδελφή μου, νύφη· πλήγωσες την καρδιά μου με ένα από τα μάτια σου, με έναν πλόκαμο του τραχήλου σου.
- 10** Πόσο ωραία είναι η αγάπη σου, αδελφή μου, νύφη! Πόσο καλύτερη η αγάπη σου παρά το κρασί! Και η ευωδιά των μύρων σου παρά όλα τα αρώματα!
- 11** Τα χείλη σου, νύφη, στάζουν σαν κερήθρα· μέλι και γάλα είναι κάτω από τη γλώσσα σου· και η ευωδιά των ιματίων σου σαν ευωδιά τού Λιβάνου.
- 12** Κήπος κλεισμένος είναι η αδελφή μου, η νύφη μου· βρύση κλεισμένη, πηγή σφραγισμένη.
- 13** Τα βλαστάρια σου είναι παράδεισος από ρόδια, μαζί με εκλεκτούς καρπούς· κύπρος⁴ μαζί με νάρδο·
- 14** νάρδος και κρίκος· καλάμι αρωματικό και κανέλα, με όλα τα δέντρα τού θυμιάματος· σμύρνα και αλόη, μαζί με όλα τα πρώτης τάξης αρώματα·
- 15** πηγή κήπων, πηγάδι ζωντανού νερού, και ρυάκια από τον Λίβανο.

¹⁶ Σήκω βορριά· και έλα, νότε· πνεύσε στον κήπο μου· για να ξεχυθούν τα αρώματά του. Ας έρθει ο αγαπητός μου στον κήπο του, και ας φάει τους εξαίρετους καρπούς του.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 5

¹ Ήρθα στον κήπο μου, αδελφή μου, νύφη· τρύγησα τη σμύρνα μου με τα αρώματά μου· έφαγα την κερήθρα μου με το μέλι μου· ήπια το κρασί μου με το γάλα μου· φίλοι, φάτε· πιείτε, ναι, αγαπητοί, πιείτε άφθονα.

² Εγώ κοιμάμαι, αλλά η καρδιά μου αγρυπνάει· η φωνή τού αγαπητού μου· κρούει· «Άνοιξέ μου, αδελφή μου, αγαπητή μου, περιστερά μου, απεγάδιαστή μου· επειδή, το κεφάλι μου γέμισε από δρόσο, οι πλόκαμοι των μαλλιών μου από σταγόνες τής νύχτας».

³ «Ξεντύθηκα τον χιτώνα μου· πώς να τον φορέσω ξανά; Ένιψα τα πόδια μου· πώς να τα μολύνω ξανά;».

⁴ Ο αγαπητός μου έβαλε μέσα το χέρι του, μέσα από την τρύπα τής θύρας, και τα σπλάχνα μου ταραχτήκαν γι' αυτόν.

⁵ Εγώ σηκώθηκα για να ανοίξω στον αγαπητό μου· και τα χέρια μου έσταζαν σμύρνα, και τα δάχτυλά μου σταλαχτή σμύρνα, επάνω στις λαβές τού μοχλού.

⁶ Εγώ άνοιξα στον αγαπητό μου· αλλ' ο αγαπητός μου σύρθηκε, έφυγε· η ψυχή μου λιποθύμησε στον λόγο του· τον αναζήτησα, και δεν τον βρήκα· του φώναξα, αλλά δεν μου απάντησε.

⁷ Με βρήκαν οι φύλακες, αυτοί που περιέρχονται την πόλη, με χτύπησαν, με πλήγωσαν· οι φύλακες των τειχών μου αφάιρεσαν το ιμάτιό μου.

⁸ Θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ, σας ορκίζω, αν βρείτε τον αγαπητό μου, τι θα του πείτε; Ότι είμαι πληγωμένη από αγάπη.

⁹ ΣΕ τι διαφέρει από άλλον αγαπητόν ο αγαπητός σου, ω ωραία, ανάμεσα στις γυναίκες; ΣΕ τι διαφέρει από άλλον αγαπητόν ο αγαπητός σου, και μας όρκισες έτσι;

¹⁰ Ο Αγαπητός μου είναι λευκός και κόκκινος, ο οποίος διακρίνεται ανάμεσα σε μυριάδες·

¹¹ το κεφάλι του είναι δοκιμασμένο χρυσάφι, οι πλόκαμοί του κλάδοι φοινίκων, μαύροι σαν κόρακας·

¹² τα μάτια του σαν των περιστεριών επάνω σε ρυάκια νερών, λουσμένα σε γάλα, που ταιριάζουν σαν πέτρες ένθεσης·

¹³ τα σαγόνια του σαν πρασιές αρωμάτων, σαν αλώνια αρωματικών φυτών· τα χείλη του σαν κρίνα, που στάζουν σταλαχτή σμύρνα·

¹⁴ τα χέρια του δαχτυλίδια χρυσά, γεμάτα με βηρύλλιο, η κοιλιά του ελεφάντινο έργο τέχνης, κοσμημένο ολόγυρα με σαπφείρους·

¹⁵ οι κνήμες του σαν μαρμάρινοι στύλοι, στηριγμένοι επάνω σε βάσεις από καθαρό χρυσάφι· η μορφή του σαν τον Λίβανο· έξοχος, σαν τους κέδρους.

¹⁶ Ο ουρανίσκος του είναι γλυκασμοί· και αυτός ολόκληρος επιθυμητός. Αυτός είναι ο αγαπητός μου, και αυτός ο φίλος μου, θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 6

¹ Πού πήγε ο αγαπητός σου, ω ωραία, ανάμεσα στις γυναίκες; Πού στράφηκε ο αγαπητός σου; Και θα τον αναζητήσουμε μαζί σου.

² Ο αγαπητός μου κατέβηκε στον κήπο του, στις πρασιές των αρωμάτων, για να ποιμαίνει μέσα στους κήπους, και να μαζεύει κρίνα.

³ Εγώ είμαι του αγαπητού μου, και ο αγαπητός μου είναι δικός μου· ποιμαίνει ανάμεσα στα κρίνα.

⁴ Είσαι ωραία, αγαπητή μου, σαν τη Θερσά, χαριτωμένη σαν την Ιερουσαλήμ, τρομερή σαν στρατός με σημαίες.

⁵ Απόστρεψε τα μάτια σου από πάνω μου, επειδή με κατέπληξαν· τα μαλλιά σου είναι σαν ποίμνιο από κατσίκια, που κατεβαίνουν από το βουνό Γαλαάδ.

⁶ Τα δόντια σου είναι σαν ποίμνιο από πρόβατα, τα οποία ανεβαίνουν από το λούσιμο, που γεννούν πάντοτε δίδυμα, και δεν υπάρχει άτεκνο ανάμεσά τους·

⁷ τα μάγουλά σου είναι σαν ένα κομμάτι από ρόδι ανάμεσα στους πλοκάμους σου.

⁸ Υπάρχουν 60 βασίλισσες, και 80 παλλακές, και αναρίθμητες νεάνιδες·

⁹ μία είναι η περιστερά μου, η αψεγάδιαστή μου· αυτή είναι η μόνη τής μητέρας της· είναι η εκλεκτή εκείνης που τη γέννησε. Την είδαν οι θυγατέρες, και τη μακάρισαν· οι βασίλισσες και οι παλλακές, και την επαίνεσαν.

¹⁰ Ποια είναι αυτή, που βγαίνει σαν την αυγή, ωραία σαν το φεγγάρι, που λάμπει σαν τον ήλιο, τρομερή σαν στράτευμα με σημαίες;

¹¹ Κατέβηκα στον κήπο με τις καρυδιές για να δω τη χλόη τής κοιλάδας, να δω αν βλάστησε η άμπελος, και αν άνθισαν οι ροδιές.

¹² Χωρίς να αισθανθώ, η ψυχή μου με έκανε σαν τις άμαξες του Αμινναδίβ.

¹³ Γύρνα πίσω, γύρνα πίσω, ω Σουλαμίτιδα· γύρνα πίσω, γύρνα πίσω, για να σε θωρήσουμε. Τι θα δείτε στη Σουλαμίτιδα; Σαν έναν χορό δύο στρατοπέδων;

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 7

- ¹ Πόσο ωραία είναι τα βήματά σου με τα σανδάλια, θυγατέρα τού ηγεμόνα! Το τόννευμα των μηρών σου είναι όμοιο με περιδέрайο, έργο χειρών καλλιτέχνη.
- ² Ο αφαλός σου είναι τερνευτός κρατήρας, γεμάτος από ανάμικτο κρασί· η κοιλιά σου θημωνιά σιταριού, περιφραγμένη με κρίνα·
- ³ οι δύο μαστοί σου είναι σαν δύο δίδυμα νεογέννητα δορκάδας·
- ⁴ ο τράχηλός σου σαν ελεφάντινος πύργος· τα μάτια σου σαν τις δεξαμενές στην Εσεβών, κοντά στην πύλη Βαθ-ραββίμ· η μύτη σου σαν τον πύργο τού Λιβάνου, που βλέπει προς τη Δαμασκό·
- ⁵ το κεφάλι σου επάνω σου όπως ο Κάρμηλος, και η κόμη τού κεφαλιού σου όπως η πορφύρα· ο βασιλιάς είναι δεμένος στους πλοκάμους σου.
- ⁶ Πόσο ωραία και πόσο ευχάριστη είσαι, αγαπητή, εξαιτίας των εντρυφήσεων!
- ⁷ Τούτο το ανάστημά σου μοιάζει με φοίνικα, και οι μαστοί σου με τσαμπιά.
- ⁸ Είπα: Θα ανέβω στον φοίνικα, θα πιάσω τα βάγια του· και τότε, οι μαστοί σου θα είναι σαν τσαμπιά τής αμπέλου, και η οσμή τής μύτης σου σαν μήλα·
- ⁹ και ο ουρανίσκος σου σαν το καλό κρασί, που ρέει ευχάριστα για τον αγαπητό μου, και κάνει να μιλούν τα χείλη αυτών που κοιμούνται.
- ¹⁰ Εγώ είμαι τού αγαπητού μου, και η επιθυμία του είναι σε μένα.
- ¹¹ Έλα, αγαπητέ μου, ας βγούμε στο χωράφι· ας διανυχτερεύσουμε στις κωμοπόλεις.
- ¹² Ας ξημερωθούμε στους αμπελώνες· ας δούμε αν βλάστησε η άμπελος, αν άνοιξε το άνθος τού σταφυλιού, και αν άνθισαν οι ροδιές· εκεί θα δώσω την αγάπη μου σε σένα.
- ¹³ Οι μανδραγόρες έδωσαν οσμή, και στις θύρες μας υπάρχει κάθε είδος από αρεστούς καρπούς, νέους και παλιούς, που φύλαξα, αγαπητέ μου, για σένα.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 8

- ¹ Είθε να ήσουν σαν αδελφός μου, που να είχες θηλάσει τούς μαστούς τής μητέρας μου! Αν σε έβρισκα έξω, θα σε φιλούσα, και δεν θα με καταφρονούσαν.
- ² Θα σε έσερνα, και θα σε έβαζα μέσα στο σπίτι τής μητέρας μου, για να με διδάξεις· θα σε πότιζα αρωματικό κρασί, και χυμό τού ροδιού μου.
- ³ Το αριστερό του χέρι θα ήταν κάτω από το κεφάλι μου, και το δεξί του θα με είχε αγκαλιάσει.
- ⁴ Θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ, σας ορκίζω, να μη ενοχλήσετε ούτε να ξυπνήσετε την αγάπη μου, μέχρις ότου θελήσει.

- ⁵ Ποια είναι αυτή που ανεβαίνει από την έρημο, που επιστηρίζεται επάνω στον αγαπητό της; Εγώ σε ξύπνησα κάτω από τη μηλιά· εκεί σε κοιλοπότησε η μητέρα σου· εκεί σε γέννησε αυτή που σε έτεκε.
- ⁶ Βάλε με, σαν σφραγίδα, επάνω στην καρδιά σου, σαν σφραγίδα επάνω στον βραχίονά σου· επειδή, η αγάπη είναι ισχυρή σαν τον θάνατο· η ζηλοτυπία σκληρή σαν τον άδη· οι φλόγες της είναι φλόγες φωτιάς, μια ορμητικότατη ανάφλεξη.
- ⁷ Πολλά νερά δεν μπορούν να σβήσουν την αγάπη, ούτε ποτάμια μπορούν να την πνίξουν· αν κάποιος δώσει όλα τα υπάρχοντα του σπιτιού του για την αγάπη, θα τα καταφρονήσουν ολοκληρωτικά.
- ⁸ Εμείς έχουμε μία μικρή αδελφή, και δεν έχει μαστούς· τι θα κάνουμε στην αδελφή μας, την ημέρα που θα γίνει λόγος γι' αυτή;
- ⁹ Αν υπάρχει τείχος, θα οικοδομήσουμε επάνω της ασημένιο παλάτι· και αν υπάρχει θύρα, θα την ασφαλίσουμε ολόγυρα με κέδρινες σανίδες.
- ¹⁰ Εγώ είμαι τείχος, και οι μαστοί μου σαν πύργοι· τότε ήμουν στα μάτια του σαν εκείνη που βρίσκει ειρήνη.
- ¹¹ Ο Σολομώντας είχε έναν αμπελώνα στη Βάαλ-χαμών· έδωσε τον αμπελώνα σε φύλακες· κάθε ένας έπρεπε να φέρει για τον καρπό του 1.000 αργύρια.
- ¹² Ο αμπελώνας μου είναι μπροστά μου· τα 1.000 αργύρια ας είναι για σένα, ω Σολομώντα, και 20,0 γι' αυτούς που φυλάττουν τον καρπό του.
- ¹³ Ω, εσύ, που κάθεσαι στους κήπους, οι σύντροφοι προσέχουν στη φωνή σου· κάνε με να την ακούσω.
- ¹⁴ Σπεύδε, αγαπητέ μου, και να γίνεις όμοιος με δορκάδα ή με νεαρή ελαφίνα επάνω στα βουνά των αρωμάτων.

ΗΣΑΪΑΣ

ΗΣΑΪΑΣ 1

1 Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΗΣΑΪΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, ΣΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ.

2 Ακούστε, ουρανοί, και ακροάσου γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. Γιους έθρεψα και ύψωσα, αυτοί, όμως, αποστάτησαν από μένα.

3 Το βόδι γνωρίζει το αφεντικό του, και το γαϊδούρι τη φάτνη τού κυρίου του· ο Ισραήλ, όμως, δεν γνωρίζει, ο λαός μου δεν εννοεί.

4 Αλλοίμονο, έθνος αμαρτωλό, λαέ φορτωμένε ανομία, σπέρμα κακοποιών, γιοι διεφθαρμένοι· εγκατέλειψαν τον Κύριο, καταφρόνησαν τον Άγιο του Ισραήλ, στράφηκαν προς τα πίσω.

5 Γιατί, ενώ περνάτε από παιδεία, θα επιπροσθέτετε στασιασμό; Ολόκληρο το κεφάλι είναι άρρωστο, και όλη η καρδιά εξαντλημένη·

6 από το πέλμα τού ποδιού μέχρι το κεφάλι δεν υπάρχει σ' αυτόν ακεραιότητα, αλλά τραύματα, και μελανιές, και σάπια έλκη· δεν πιάστηκαν ούτε δέθηκαν ούτε μαλακώθηκαν με αλοιφή·

7 η γη σας είναι έρημη, οι πόλεις σας πυροκαμένες· τη γη σας, την κατατρώνε μπροστά σας ξένοι· και είναι έρημη, σαν πορθημένη από αλλόφυλους·

8 και η θυγατέρα Σιών εγκαταλειμμένη σαν καλύβα μέσα σε αμπελώνα, σαν οπωροφυλάκιο σε κήπο αγγουριών· σαν πόλη που πολιορκείται.

9 Αν ο Κύριος των δυνάμεων δεν άφηνε σε μας ένα μικρό υπόλοιπο, σαν τα Σόδομα θα είχαμε γίνει, και με τα Γόμορρα θα είχαμε εξομοιωθεί.

10 Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, άρχοντες των Σοδόμων· ακροαστείτε τον νόμο τού Θεού μας, λαέ των Γομόρρων.

11 Ποια ανάγκη έχω από την πληθώρα των θυσιών σας; λέει ο Κύριος· είμαι χορτάτος από ολοκαυτώματα κριαριών, και από το πάχος των σιτευτών· και δεν αρέσκομαι σε αίμα ταύρων ή αρνιών ή τράγων.

12 Όταν έρχεστε να εμφανιστείτε μπροστά μου, ποιος το ζήτησε αυτό από τα χέρια σας, να πατάτε τις αυλές μου;

13 Μη φέρνετε πλέον μάταιες προσφορές· το θυμίαμα είναι σε μένα βδέλυγμα· τις νεομηνίες σας και τα σάββατα, το συγκάλεσμα των συνάξεων, δεν μπορώ να υποφέρω, ανομία και πανηγυρική σύναξη.

14 Τις νεομηνίες σας και τις διαταγμένες γιορτές σας μισεί η ψυχή μου· είναι φορτίο σε μένα· βαρέθηκα να υποφέρω.

- 15 Και όταν απλώνετε τα χέρια σας, θα κρύβω από σας τα μάτια μου· ναι, όταν πληθαίνετε δεήσεις, δεν θα εισακούω· τα χέρια σας είναι γεμάτα από αίματα.
- 16 Λουστείτε, καθαριστείτε· αποβάλετε την κακία των πράξεών σας μπροστά από τα μάτια μου· σταματήστε πράττοντας το κακό,
- 17 μάθετε να πράττετε το καλό· εκζητήστε κρίση, κάντε ευθύτητα στον καταδυναστευμένο, κρίνετε τον ορφανό, προστατεύστε τη δίκη τής χήρας.
- 18 Ελάτε τώρα, και ας διαδικαστούμε, λέει ο Κύριος· αν οι αμαρτίες σας είναι σαν το πορφυρό, θα γίνουν λευκές σαν χιόνι· αν είναι ερυθρές σαν κόκκινο, θα γίνουν σαν λευκό μαλλί.
- 19 Αν θέλετε, και υπακούσετε, θα φάτε τα αγαθά τής γης·
- 20 αν, όμως, δεν θέλετε, και αποστατήσετε, θα καταφαγωθείτε από μάχαιρα· επειδή, το στόμα τού Κυρίουμίλησε.
- 21 Πώς η πιστή πόλη έγινε πόρνη! Ήταν γεμάτη από κρίσεις· η δικαιοσύνη κατοικούσε μέσα σ' αυτή· αλλά, τώρα, φονιάδες.
- 22 Το ασήμι σου έγινε σκουριά· το κρασί σου ανακατεύτηκε με νερό.
- 23 Οι άρχοντές σου είναι απειθείς, και σύντροφοι με τους κλέφτες· όλοι αγαπούν δώρα, και κυνηγούν αντιπληρωμές· δεν κρίνουν τον ορφανό ούτε έρχεται σ' αυτούς η δίκη τής χήρας.
- 24 Γι' αυτό, ο Κύριος λέει, ο Κύριος των δυνάμεων, ο Ισχυρός τού Ισραήλ: Ω! Θα χορτάσω επάνω στους εναντίους μου, και θα εκδικηθώ ενάντια στους εχθρούς μου·
- 25 θα στρέψω το χέρι μου επάνω σου, και θα αποκαθαρίσω τη σκουριά σου, και θα αφαιρέσω όλο σου τον κασσίτερο.
- 26 Και θα αποκαταστήσω τούς κριτές σου όπως και πριν, και τους συμβούλους σου όπως και αρχικά· έπειτα απ' αυτά, θα ονομαστείς: Η πόλη τής δικαιοσύνης. Η πιστή πόλη.
- 27 Η Σιών θα εξαγοραστεί με κρίση, και εκείνοι, που επέστρεψαν σ' αυτή, με δικαιοσύνη.
- 28 Και οι παράνομοι και οι αμαρτωλοί μαζί θα καταστραφούν, και αυτοί που εγκατέλειψαν τον Κύριο, θα καταναλωθούν.
- 29 Επειδή, θα καταντροπιαστείτε για τα άλση που επιθυμήσατε, και θα ντραπείτε για τους κήπους που διαλέξατε.
- 30 επειδή, θα γίνετε σαν βελανιδιά, που τα φύλλα της μαραίνονται, και σαν κήπος, που δεν έχει νερό.

³¹ Και ο δυνατός θα είναι σαν καλάμι από στουπί, και το έργο του σαν σπινθήρας, και θα καούν και τα δύο μαζί, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τα σβήνει.

ΗΣΑΪΑΣ 2

¹ Ο ΛΟΓΟΣ, ΠΟΥ ΜΕ ΟΡΑΜΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΗΣΑΪΑ, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

² Στις έσχατες ημέρες, το βουνό τού οίκου τού Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί υπεράνω των βουνών· και όλα τα έθνη θα συρρέουν σ' αυτό,

³ και πολλοί λαοί, θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό τού Κυρίου, στον οίκο τού Θεού τού Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του. Επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και λόγος Κυρίου από την Ιερουσαλήμ.

⁴ και θα κρίνει ανάμεσα στα έθνη, και θα ελέγξει πολλούς λαούς· και θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους σε υνία, και τις λόγχες τους σε δρεπάνια· δεν θα σηκώσουν μάχαιρα, έθνος ενάντια σε έθνος, ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο.

⁵ Οίκος τού Ιακώβ, ελάτε, και ας περπατήσουμε στο φως τού Κυρίου.

⁶ Βέβαια, εσύ εγκατέλειψες τον λαό σου, τον οίκο τού Ιακώβ, επειδή γέμισαν από την Ανατολή, και έγιναν μάντεις, όπως οι Φιλισταίοι, και ενώθηκαν μαζί με τα παιδιά των αλλοφύλων.

⁷ Και η γη τους γέμισε από ασήμι και χρυσάφι, και δεν υπάρχει τέλος στους θησαυρούς τους· η γη τους γέμισε και από άλογα, και δεν υπάρχει τέλος στις άμαξές τους.

⁸ Και η γη τους γέμισε από είδωλα· λάτρευσαν το κατασκεύασμα των χεριών τους, εκείνο που έκαναν τα δάχτυλά τους·

⁹ και ο κοινός άνθρωπος υπέκυψε, και ο μεγάλος ταπεινώθηκε· και δεν θα τους συγχωρήσεις.

¹⁰ Μπες μέσα στον βράχο, και κρύψου στο χώμα, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του.

¹¹ Τα υπερήφανα μάτια τού ανθρώπου θα ταπεινωθούν, και η έπαρση των ανθρώπων θα υποκύψει· και ο Κύριος, μόνος, θα υψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.

¹² Επειδή, η ημέρα τού Κυρίου των δυνάμεων θάρθει επάνω σε κάθε αλαζόνα και υπερήφανο, κι επάνω σε κάθε υψωμένον· και θα ταπεινωθεί·

¹³ και επάνω σε όλους τούς κέδρους τού Λιβάνου, τους ψηλούς και υπερήφανους, και επάνω σε όλες τις βελανιδιές τής Βασάν,

- 14 και επάνω σε όλα τα ψηλά βουνά,
 15 και επάνω σε κάθε ψηλόν πύργο, και επάνω σε κάθε περιφραγμένο τείχος,
 16 και επάνω σε όλα τα πλοία τής Θαρσείς, και επάνω σε όλα τα ηδονικά θεάματα.
 17 Και το ύψος τού ανθρώπου θα υποκύψει, και η υπερηφάνεια των ανθρώπων θα ταπεινωθεί· και ο Κύριος, μόνος, θα υψωθεί κατά την ημέρα εκείνη.
 18 Και τα είδωλα θα καταστραφούν ολοκληρωτικά.
 19 Και αυτοί θα μπουν μέσα στα σπήλαια των βράχων, και στις τρύπες τής γης, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας τής δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.
 20 Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ρίξει στους τυφλοπόντικες και στις νυχτερίδες τα ασημένια του είδωλα, και τα χρυσά του είδωλα, που είχε κάνει για τον εαυτό του για να τα προσκυνάει·
 21 για να μπουν στις σχισμές των βράχων, και στις πέτρινες σπηλιές, εξαιτίας τού φόβου τού Κυρίου, και εξαιτίας της δόξας τής μεγαλειότητάς του, όταν σηκωθεί για να κλονίσει τη γη.
 22 Παραιτηθείτε από άνθρωπο, που η πνοή του είναι στα ρουθούνια του· επειδή, σε τι είναι άξιος λόγου;

ΗΣΑΪΑΣ 3

- 1 Επειδή, δέστε, ο Κύριος των δυνάμεων, θα αφαιρέσει από την Ιερουσαλήμ και από τον Ιούδα, κάθε υποστήριγμα και βοήθεια, ολόκληρο το υποστήριγμα του ψωμιού, και ολόκληρο το υποστήριγμα του νερού,
 2 κάθε ισχυρόν, και πολεμιστή, κριτή, και προφήτη, και συνετόν, και πρεσβύτερο,
 3 πεντηκόνταρχο, και έντιμον, και σύμβουλο, και σοφόν τεχνίτη, και συνετόν γοητευτή.
 4 Και θα δώσει παιδάρια για άρχοντές τους, και νήπια θα εξουσιάζουν επάνω τους.
 5 Και ο λαός θα καταδυναστεύεται, άνθρωπος από άνθρωπο, και κάθε ένας από τον πλησίον του· το παιδί θα φέρεται αλαζονικά προς τον γέροντα, και ο ποταπός προς τον έντιμο.
 6 Αν κάποιος πιάσει τον αδελφό του, από το σπίτι τού πατέρα του, λέγοντας: Έχεις ιμάτιο, γίνε αρχηγός μας, κι αυτός ο αφανισμός ας είναι κάτω από το χέρι σου·

⁷ κατά την ημέρα εκείνη, θα ορκιστεί, λέγοντας: Δεν θα γίνω θεραπευτής· επειδή, στο σπίτι μου δεν υπάρχει ούτε ψωμί ούτε ιμάτιο· μη με κάνετε αρχηγό τού λαού·

⁸ επειδή, η Ιερουσαλήμ αφανίστηκε, και ο Ιούδας έπεσε, για τον λόγο ότι, η γλώσσα τους και τα έργα τους είναι ενάντια στον Κύριο, για να παροξύνουν τα μάτια τής δόξας του.

⁹ Η όψη τού προσώπου τους μαρτυρεί εναντίον τους· και κηρύπτουν την αμαρτία τους, όπως τα Σόδομα· δεν την κρύβουν. Αλλοίμονο στην ψυχή τους! Επειδή, ανταπέδωσαν κακά στον εαυτό τους.

¹⁰ Πείτε στον δίκαιο ότι, σ' αυτόν θα υπάρχει καλό· επειδή, θα φάει τον καρπό των έργων του.

¹¹ Αλλοίμονο στον άνομο! Σ' αυτόν θα υπάρχει κακό· επειδή, θα γίνει σ' αυτόν η ανταπόδοση των χειρών του.

¹² Τον λαό μου, τον καταδυναστεύουν παιδάρια, και γυναίκες εξουσιάζουν επάνω του. Λαέ μου, οι οδηγοί σου σε κάνουν να πλανιέσαι, και καταστρέφουν τον δρόμο των βημάτων σου.

¹³ Ο Κύριος σηκώνεται για να δικάσει, και στέκεται για να κρίνει τούς λαούς.

¹⁴ Ο Κύριος θα μπει σε κρίση με τους πρεσβύτερους του λαού του, και με τους άρχοντές του· επειδή, εσείς έχετε καταφάει τον αμπελώνα· οι αρπαγές από τον φτωχό είναι μέσα στα σπίτια σας.

¹⁵ Γιατί καταδυναστεύετε τον λαό μου, και καταθλίβετε τα πρόσωπα των φτωχών; λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων.

¹⁶ Και ο Κύριος λέει: Επειδή, οι θυγατέρες τής Σιών υπερηφανεύθηκαν, και περπατούν με υψωμένον τράχηλο, και με άσεμνα μάτια, περπατώντας τρυφηλά, και τρίζοντας με τα πόδια τους,

¹⁷ γι' αυτό, ο Κύριος θα φαλακρώσει την κορυφή τού κεφαλιού των θυγατέρων τής Σιών, και ο Κύριος θα ξεσκεπάσει τη ντροπή τους.

¹⁸ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα αφαιρέσει τη δόξα των στολισμών που τρίζουν, και τα περιπλέγματα, και τους μηνίσκους,

¹⁹ τα περιδέραια, και τα βραχιόλια, και τις καλύπτρες,

²⁰ τα διχτυωτά επιθέματα του κεφαλιού, και τις περισκελίδες, και τα κεφαλόδεσμα, και τις μυροθήκες, και τα σκουλαρίκια,

²¹ τα δαχτυλίδια, και τους χαλκάδες της μύτης,

²² και τις ποικίλες στολές, και τα επανωφόρια, και τα περικαλύμματα, και τις τσάντες,

²³ τους καθρέφτες, και τα λεπτά λινά, και τις μίτρες, και τα ελαφρά καλοκαιρινά ενδύματα.

²⁴ Και αντί της γλυκιάς ευωδίας, θα είναι δυσωδία· και αντί για ζώνη, σχοινί· και αντί για ωραία κόμμωση, φαλάκρωμα· και αντί για επιστομάχιο ένδυμα, περίζωμα από σακί· ηλιόκαμα, αντί για ωραιότητα.

²⁵ Οι άνδρες σου θα πέσουν με μάχαιρα, και η δύναμή σου σε πόλεμο.

²⁶ Και οι πύλες της θα στενάξουν και θα πενθήσουν· και αυτή θα κείται ερημωμένη επάνω στο έδαφος.

ΗΣΑΪΑΣ 4

¹ Και κατά την ημέρα εκείνη, επτά γυναίκες θα πιάσουν έναν άνδρα, λέγοντας: Θα τρώμε το ψωμί μας, θα ντυνόμαστε τα ιμάτιά μας· μόνον ας αναφέρεται το όνομά σου επάνω μας, για να αφαιρέσεις τη ντροπή μας.

² Κατά την ημέρα εκείνη, ο κλάδος τού Κυρίου θα είναι ωραίος και ένδοξος, και ο καρπός τής γης εξαίρετος και ευφρόσυνος σ' εκείνους που θα έχουν διασωθεί από τον Ισραήλ·

³ και ο υπόλοιπος στη Σιών, και αυτός που εναπέμεινε στην Ιερουσαλήμ, θα ονομαστεί άγιος, όλοι οι γραμμένοι ανάμεσα στους ζωντανούς στην Ιερουσαλήμ,

⁴ όταν ο Κύριος θα ξεπλύνει την ακαθαρσία των θυγατέρων τής Σιών, και θα καθαρίσει το αίμα τής Ιερουσαλήμ από μέσα της, με πνεύμα κρίσης, και με πνεύμα καύσης.

⁵ Και ο Κύριος θα δημιουργήσει επάνω σε κάθε τόπο τού βουνού Σιών, και επάνω στις συνάξεις της, σύννεφο και καπνό την ημέρα, ενώ τη νύχτα λαμπρότητα φλογερής φωτιάς· επειδή, σε κάθε δόξα θα υπάρχει υπεράσπιση,

⁶ και θα υπάρχει σκηνή, για να επισκιάζει την ημέρα από καύμα, και για να είναι καταφύγιο και σκέπη από ανεμοζάλη και από βροχή.

ΗΣΑΪΑΣ 5

¹ ΤΩΡΑ θα ψάλω στον αγαπημένο μου ένα τραγούδι τού αγαπητού μου για τον αμπελώνα του. Ο αγαπημένος μου είχε έναν αμπελώνα επάνω σε παχύτατο λόφο.

² Και τον έφραξε ολόγυρα, και συγκέντρωσε απ' αυτόν τις πέτρες, και τον φύτεψε με τα πλέον εκλεκτά κλήματα, και έκτισε στο μέσον του έναν πύργο, κι ακόμα κατασκεύασε μέσα σ' αυτόν ένα πατητήρι· και περίμενε να κάνει σταφύλια, αλλά έκανε αγριοστάφυλα.

³ Και τώρα, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, και άνδρες τού Ιούδα, κρίνετε, παρακαλώ, ανάμεσα σε μένα και στον αμπελώνα μου.

- ⁴ Τι ήταν δυνατόν να κάνω ακόμα στον αμπελώνα μου, και δεν το έκανα σ' αυτόν; Γιατί, λοιπόν, ενώ περίμενα να κάνει σταφύλια, έκανε αγριοστάφυλα;
- ⁵ Τώρα, λοιπόν, θα σας αναγγείλω τι θα κάνω εγώ στον αμπελώνα μου· θα αφαιρέσω τον φραγμό του, και θα καταφαγωθεί· θα χαλάσω τον τοίχο του, και θα καταπατηθεί·
- ⁶ και θα τον κάνω έρημο· δεν θα κλαδευτεί ούτε θα σκαφτεί, αλλά εκεί θα βλαστήσουν τριβόλια και αγκάθια· θα προστάξω ακόμα τα σύννεφα να μη βρέξουν επάνω του βροχή.
- ⁷ Αλλά, ο αμπελώνας τού Κυρίου των δυνάμεων είναι ο οίκος Ισραήλ, και οι άνδρες τού Ιούδα, το αγαπητό του φυτό· και περίμενε κρίση, εντούτοις, δέστε, καταδυνάστευση· δικαιοσύνη, εντούτοις, δέστε, κραυγή.
- ⁸ Ουαί σ' εκείνους, που ενώνουν σπίτι με σπίτι, και συνδέουν χωράφι με χωράφι, μέχρις ότου μη μείνει τόπος, ώστε να κατοικούν μόνοι τους στο μέσον τής γης!
- ⁹ Στα αυτιά μου, ο Κύριος των δυνάμεων, είπε: Βέβαια, πολλά σπίτια θα μείνουν ερημωμένα, μεγάλα και καλά, χωρίς κατοίκους·
- ¹⁰ ναι, δέκα στρέμματα αμπελώνα θα δώσουν ένα βαθ, και ο σπόρος ενός χομόρ θα δώσει ένα εφά.
- ¹¹ Ουαί σ' εκείνους που, καθώς σηκώνονται το πρωί, αναζητούν σίκερα·² οι οποίοι εξακολουθούν μέχρι το βράδυ, μέχρις ότου τούς ανάψει το κρασί!
- ¹² Και η κιθάρα και η λύρα, το τύμπανο και ο αυλός, και το κρασί, είναι στα συμπόσιά τους· αλλά, δεν παρατηρούν το έργο τού Κυρίου, και δεν θωρούν την ενέργεια των χειρών του.
- ¹³ Γι' αυτό, ο λαός μου φέρθηκε σε αιχμαλωσία, επειδή δεν έχει επίγνωση· και οι έντιμοι απ' αυτούς λιμοκτονούν, και το πλήθος τους καταξεράθηκε από δίψα.
- ¹⁴ Γι' αυτά ο άδης πλάτυνε τον εαυτό του, και άνοιξε υπέρμετρα το στόμα του· και η δόξα τους, και το πλήθος τους, και ο θόρυβός τους, και αυτοί που εντρυφούν, θα κατέβουν σ' αυτόν.
- ¹⁵ Και ο κοινός άνθρωπος θα υποκύψει, και ο δυνατός θα ταπεινωθεί, και τα μάτια των ψηλών θα χαμηλώσουν.
- ¹⁶ Και ο Κύριος των δυνάμεων θα υψωθεί σε κρίση, και ο Άγιος Θεός θα αγιαστεί σε δικαιοσύνη.
- ¹⁷ Τότε, τα αρνιά θα βοσκηθούν σύμφωνα με τη συνήθειά τους, και οι ξένοι θα φάνε τούς έρημους τόπους με τα παχιά.
- ¹⁸ Ουαί σ' εκείνους που σέρνουν την ανομία με σχοινιά ματαιότητας, και την αμαρτία σαν με λουριά άμαξας·

- 19** αυτοί που λένε: Ας σπεύσει, ας επιταχύνει το έργο του, για να δούμε· και η βουλή³ τού Αγίου τού Ισραήλ ας πλησιάσει κι ας έρθει, για να μάθουμε!
- 20** Ουαί σ' εκείνους που λένε το κακό καλό, και το καλό κακό· αυτοί που βάζουν το σκοτάδι για φως, και το φως για σκοτάδι· αυτοί που βάζουν το πικρό για γλυκό, και το γλυκό για πικρό!
- 21** Ουαί σε όσους είναι σοφοί στα μάτια τους, και φρόνιμοι στον εαυτό τους!
- 22** Ουαί σε όσους είναι δυνατοί για να πίνουν κρασί, και ισχυροί στο να ανακατεύουν σίκερα·
- 23** οι οποίοι δικαιώνουν τον παράνομο για δώρα, και το δίκιο τού δικαίου το αφαιρούν απ' αυτόν!
- 24** Γι' αυτό, όπως η γλώσσα τής φωτιάς κατατρώει το καλάμι, και το άχυρο αφανίζεται στη φλόγα, έτσι και η ρίζα τους θα γίνει σαν σαπίλα, και το άνθος τους θα ανέβει σαν σκόνη· επειδή, απέρριψαν τον νόμο τού Κυρίου των δυνάμεων, και καταφρόνησαν τον λόγο τού Αγίου τού Ισραήλ.
- 25** Γι' αυτό, ο θυμός τού Κυρίου άναψε ενάντια στον λαό του, και απλώνοντας το χέρι του εναντίον τους, τους πάταξε· και τα βουνά έτρεμαν, και τα πτώματά τους έγιναν σαν κοπριά στο μέσον των δρόμων. Σε όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 26** Και θα υψώσει ένα σημείο στα έθνη, από μακριά, και θα συρίξει προς αυτά από την άκρη τής γης· και δέστε, θάρθουν γρήγορα, με βιασύνη·
- 27** κανένας ανάμεσά τους δεν θα αποκάμει ούτε θα προσκρούσει· κανένας δεν θα νυστάξει ούτε θα κοιμηθεί· ούτε η ζώνη στη μέση τους θα λυθεί ούτε το λουρί των υποδημάτων τους θα κοπεί·
- 28** τα βέλη των οποίων είναι οξέα, και όλα τα τόξα τους τεντωμένα· τα νύχια των αλόγων τους θα νομιστούν σαν σπινθηροβόλα πέτρα, και οι τροχοί των αμαξιών τους σαν ανεμοστρόβιλος·
- 29** οι βρυχηθμοί τους θα είναι σαν lionταριού· θα βρυχάζουν σαν νεαρά lionτάρια· ναι, θα βρυχάζουν, και θα αρπάξουν μαζί το θήραμα, και θα φύγουν· και δεν θα υπάρχει κανένας που να ελευθερώνει.
- 30** Και όταν κατά την ημέρα εκείνη βοηθούν εναντίον τους σαν βοή θάλασσας, θα κοιτάξουν στη γη, και νάσου, σκοτάδι, λύπη, και το φως σκοτίστηκε στον ουρανό της.

ΗΣΑΪΑΣ 6

- 1** ΚΑΤΑ τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Οζίας, είδα τον Κύριο να κάθεται επάνω σε έναν θρόνο ψηλό και υπερυψωμένο, και το κράσπεδό του γέμισε τον ναό.

² Από πάνω του στέκονταν Σεραφεΐμ, που το κάθε ένα είχε έξι φτερούγια· με τα δύο σκέπαζε το πρόσωπό του, και με τα άλλα δύο σκέπαζε τα πόδια του, και με τα υπόλοιπα δύο πετούσε.

³ Και το ένα έκραζε προς το άλλο, και έλεγε: Άγιος, άγιος, άγιος ο Κύριος των δυνάμεων· ολόκληρη η γη είναι γεμάτη από τη δόξα του.

⁴ Και οι παραστάτες τής θύρας σείστηκαν από τη φωνή εκείνου που έκραζε, και ο οίκος γέμισε από καπνό.

⁵ Τότε, είπα: Ω, ταλαίπωρος εγώ! Επειδή, χάθηκα· για τον λόγο ότι, είμαι άνθρωπος με ακάθαρτα χείλη, και κατοικώ ανάμεσα σε λαό με ακάθαρτα χείλη· επειδή, τα μάτια μου είδαν τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων.

⁶ Τότε, πέταξε προς εμένα ένα από τα Σεραφεΐμ, έχοντας στο χέρι του ένα κάρβουνο φωτιάς, που πήρε με τη λαβίδα από το θυσιαστήριο.

⁷ Και το άγγιξε στο στόμα μου, και είπε: Δες, αυτό άγγιξε τα χείλη σου· και η ανομία σου εξαλείφθηκε, και η αμαρτία σου καθарίστηκε.

⁸ Και άκουσα τη φωνή τού Κυρίου, που έλεγε: Ποιον θα αποστείλω, και ποιος θα πάει για μας; Τότε, είπα: Νάμαι, εγώ, απόστείλέ με.

⁹ Και είπε: Πήγαινε, και να πεις σ' αυτό τον λαό: Με την ακοή θα ακούσετε, και δεν θα εννοήσετε· και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα καταλάβετε·

¹⁰ η καρδιά αυτού τού λαού πάχυνε, και τα αυτιά τους έγιναν βαριά, και έκλεισαν τα μάτια τους, για να μη βλέπουν με τα μάτια τους, και ακούν με τα αυτιά τους, και καταλάβουν με την καρδιά τους, και επιστρέψουν και θεραπευτούν.

¹¹ Τότε, είπα: Κύριε, μέχρι πότε; Και απάντησε: Μέχρις ότου ερημωθούν οι πόλεις, ώστε να μη υπάρχει κάτοικος, και τα σπίτια, ώστε να μη υπάρχει άνθρωπος, και η γη να ερημωθεί ολοκληρωτικά·

¹² και ο Κύριος απομακρύνει τούς ανθρώπους, και γίνει μεγάλη εγκατάλειψη, στο μέσον τής γης.

¹³ Εντούτοις, θα μείνει σ' αυτή ακόμα ένα δέκατο, και αυτό πάλι θα καταφαγωθεί· σαν την τερέβινθο⁴ και τη βελανιδιά, που, όταν κόβονται, απομένει σ' αυτά ο κορμός, έτσι και το άγιο σπέρμα θα είναι ο κορμός της.

ΗΣΑΪΑΣ 7

¹ ΚΑΙ στις ημέρες τού Άχαζ, γιου τού Ιωάθαμ, γιου τού Οζία, βασιλιά τού Ιούδα, ο Ρεσίν, ο βασιλιάς τής Συρίας, και ο Φεκά, ο γιος τού Ρεμαλία, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ανέβηκαν στην Ιερουσαλήμ για να την πολεμήσουν· αλλά, δεν μπόρεσαν να την πολιορκήσουν.

- ² Και ανήγγειλαν στον οίκο τού Δαβίδ, λέγοντας: Η Συρία συμφώνησε μαζί με τον Εφραΐμ. Και η καρδιά τού Άχαζ, και η καρδιά τού λαού του κλονίστηκε, όπως τα δέντρα τού δάσους κλονίζονται από τον αέρα.
- ³ Τότε, ο Κύριος είπε στον Ησαΐα: Βγες τώρα έξω σε συνάντηση του Άχαζ, εσύ και ο Σεάρ-ιασούβ, ο γιος σου, στην άκρη τού υδραγωγού τής επάνω δεξαμενής, προς τον μεγάλο δρόμο τού χωραφίου τού γναφέα·
- ⁴ και πες του: Πρόσεχε να μένεις ήσυχος· να μη φοβηθείς ούτε να μικροψυχήσεις από τις δύο ουρές αυτών των δαυλών που καπνίζουν, για τον άγριο θυμό τού Ρεσίν και της Συρίας, και του γιου τού Ρεμαλία.
- ⁵ Επειδή, η Συρία, ο Εφραΐμ, και ο γιος τού Ρεμαλία, βουλευθήκαν κακή βουλή εναντίον σου, λέγοντας:
- ⁶ Ας ανέβουμε εναντίον τού Ιούδα, και ας τον στενοχωρήσουμε, και ας τον μοιραστούμε στον εαυτό μας, και ας βάλουμε έναν βασιλιά ανάμεσά του, τον γιο τού Ταβεήλ·
- ⁷ έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτό δεν θα σταθεί ούτε θα γίνει.
- ⁸ Επειδή, το κεφάλι τής Συρίας είναι η Δαμασκός, και το κεφάλι τής Δαμασκού ο Ρεσίν· και σε 65 χρόνια ο Εφραΐμ θα συντριφτεί, ώστε να μη είναι λαός.
- ⁹ Και το κεφάλι τού Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και το κεφάλι τής Σαμάρειας ο γιος τού Ρεμαλία. Αν δεν πιστεύετε, σίγουρα δεν θα στερεωθείτε.
- ¹⁰ Και ο Κύριος μίλησε ακόμα στον Άχαζ, λέγοντας:
- ¹¹ Ζήτησε ένα σημάδι από τον Κύριο τον Θεό σου· ζήτησέ το είτε στο βάθος είτε στο ύψος άνω.
- ¹² Ο Άχαζ, όμως, είπε: Δεν θα ζητήσω ούτε θα πειράξω τον Κύριο.
- ¹³ Και ο Ησαΐας είπε: Μικρό πράγμα είναι για σας να βαρύνετε ανθρώπους, και θα βαρύνετε ακόμα και τον Θεό μου;
- ¹⁴ Γι' αυτό, ο ίδιος ο Κύριος θα σας δώσει ένα σημάδι· Δέστε, η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει έναν γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί Εμμανουήλ.
- ¹⁵ Θα φάει βούτυρο και μέλι, μέχρις ότου μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό.
- ¹⁶ Επειδή, πριν το παιδί μάθει να απορρίπτει το κακό, και να διαλέγει το αγαθό, η γη, που αποστρέφεται, θα εγκαταλειφθεί από τους δύο βασιλιάδες της.
- ¹⁷ Ο Κύριος θα φέρει επάνω σου, και επάνω στον λαό σου, και επάνω στην οικογένεια του πατέρα σου, ημέρες, που δεν είχαν έρθει αφότου χωρίστηκε ο Εφραΐμ από τον Ιούδα, διαμέσου τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

18 Και κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα συρίξει στις μύγες, που βρίσκονται στα ακρότατα μέρη των ποταμών τής Αιγύπτου, και στις μέλισσες, που είναι στη γη τής Ασσυρίας·

19 και θάρθουν, και όλες θα αναπαυθούν επάνω στις ερημωμένες κοιλάδες, και στις τρύπες των βράχων, και επάνω σε κάθε βάτο, και επάνω σε κάθε ωραίο δέντρο.

20 Και κατά την ίδια ημέρα, ο Κύριος θα ξυρίσει με το ξυράφι, που είναι μισθωμένο από την πέρα πλευρά τού ποταμού, μαζί με τον βασιλιά τής Ασσυρίας, το κεφάλι, και τις τρίχες των ποδιών· θα αφαιρέσει ακόμα και το πηγούνι.

21 Και κατά την ημέρα εκείνη, ένας άνθρωπος που θα τρέφει μία δάμαλη και δύο πρόβατα,

22 από την αφθονία τού γάλακτος που θα δίνουν, θα τρώει βούτυρο· επειδή, θα τρώει βούτυρο και μέλι καθένας που εναπέμεινε στο μέσον τής γης.

23 Και κατά την ημέρα εκείνη, κάθε τόπος, στον οποίο υπήρχαν 1.000 άμπελοι 1.000 ασημένιων νομισμάτων, θα είναι για τριβόλια και αγκάθια.

24 Με βέλη και με τόξα θάρθουν εκεί· επειδή, ολόκληρη η γη θα γίνει τριβόλια και αγκάθια.

25 Και κάθε βουνό γεωργημένο με δικέλλι, όπου δεν έχει έρθει φόβος από τριβόλια και αγκάθια, θα είναι για να στέλνονται εκεί βόδια, και για να καταπατιέται από πρόβατα.

ΗΣΑΪΑΣ 8

1 ΚΑΙ ο Κύριος μου είπε: Πάρε για τον εαυτό σου έναν μεγάλο τόμο, και γράψε μέσα σ' αυτόν με γραφίδα ανθρώπου για τον Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ.

2 Και πήρα κοντά μου πιστούς μάρτυρες, τον Ουρία τον ιερέα, και τον Ζαχαρία, τον γιο τού Ιεβερεχία.

3 Και ήρθα στην προφήτισσα, που συνέλαβε, και γέννησε έναν γιο. Και ο Κύριος μου είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του, Μαχέρ-σαλάλ-χας-βαζ·

4 επειδή, πριν το παιδί μάθει να προφέρει: Πατέρα μου, και μητέρα μου, τα πλούτη τής Δαμασκού, και τα λάφυρα της Σαμάρειας θα διαρπαχθούν, μπροστά στον βασιλιά τής Ασσυρίας.

5 Και ο Κύριος μου μίλησε ακόμα, λέγοντας:

6 Επειδή, ο λαός αυτός απέβαλε τα νερά τού Σιλωάμ, που έρρεαν ήσυχα, και χαίρεται στον Ρεσίν και στον γιο τού Ρεμαλία,

- ⁷ γι' αυτό, δεξ, ο Κύριος ανεβάζει εναντίον τους τα νερά τού ποταμού, τα δυνατά και τα πολλά, τον βασιλιά τής Ασσυρίας, και ολόκληρη τη δόξα του· και θα υπερβεί όλα τα αυλάκια του, και θα πλημμυρίσει όλες τις όχθες του·
- ⁸ και θα περάσει διαμέσου τού Ιούδα, θα πλημμυρίσει, και θα ξεχειλίσει, θα φτάσει μέχρι τον λαιμό· και το άπλωμα των πτερύγων του, θα γεμίσει το πλάτος τής γης σου, Εμμανουήλ.
- ⁹ Ενωθείτε, λαοί, και θα κατακοπείτε· και ακροαστείτε, όλοι εσείς που είστε στα ακρότατα μέρη τής γης· ζωστείτε, και θα κατακοπείτε· ζωστείτε και θα κατακοπείτε.
- ¹⁰ Βουλευθείτε βουλή, και θα ματαιωθεί· μιλήστε έναν λόγο, και δεν θα σταθεί· δεδομένου ότι, μαζί μας είναι ο Θεός.
- ¹¹ Επειδή, έτσι μίλησε σε μένα ο Κύριος, με ισχυρό χέρι, και με δίδαξε να μη περπατάω στον δρόμο αυτού τού λαού, λέγοντας:
- ¹² Μη πείτε: Συνωμοσία, για κάθε τι που αυτός ο λαός θα πει: Συνωμοσία· και τον φόβο του, να μη φοβηθείτε ούτε να τρομάξετε.
- ¹³ Τον Κύριο των δυνάμεων, αυτόν να αγιάσετε· και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας.
- ¹⁴ Και θα είναι για αγιαστήριο· θα είναι, όμως, για πέτρα προσκόμματος και για βράχο πτώσης στους δύο οίκους Ισραήλ· για παγίδα και για θηλιές στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ.
- ¹⁵ Και πολλοί θα προσκόψουν επάνω σ' αυτά, και θα πέσουν, και θα συντριφτούν, και θα παγιδευτούν, και θα πιαστούν.
- ¹⁶ Να δέσεις τη μαρτυρία, να σφραγίσεις τον νόμο ανάμεσα στους μαθητές μου.
- ¹⁷ Εγώ, όμως, θα περιμείνω τον Κύριο, που κρύβει το πρόσωπό του από τον οίκο Ιακώβ, και επάνω σ' αυτόν θα έχω την πεποίθησή μου.
- ¹⁸ Δέστε, εγώ και τα παιδιά, που μου έδωσε ο Κύριος, για σημεία και για τεράστια πράγματα στον Ισραήλ από τον Κύριο των δυνάμεων, που κατοικεί στο όρος Σιών.
- ¹⁹ Και όταν σας πουν: Ρωτήστε εκείνους που έχουν πνεύμα μαντείας, και τους νεκρομάντεις, αυτούς που μουρμουρίζουν και ψιθυρίζουν, να απκριθείτε: Ο λαός δεν θα ρωτήσει τον Θεό του; Θα προστρέξει στους νεκρούς για τους ζωντανούς;
- ²⁰ Στον νόμο και στη μαρτυρία· αν δεν μιλούν σύμφωνα μ' αυτό τον λόγο, σίγουρα δεν υπάρχει φως μέσα τους.
- ²¹ Και θα περάσουν μέσα απ' αυτή τη γη σκληρά καταπονημένοι, και υποφέροντας από πείνα· και όταν πεινάσουν, θα αγανακτούν, και θα

κακολογούν τον βασιλιά τους και τον Θεό τους, και θα σηκώσουν τα μάτια προς τα επάνω.

22 Έπειτα, θα κοιτάζουν στη γη, και δέστε, ταραχή και σκοτάδι, θάμπωμα αγωνίας· και θα εκβληθούν έξω στο σκοτάδι.

ΗΣΑΪΑΣ 9

1 Δεν θα είναι, όμως, τέτοιο θάμπωμα στη θλιμμένη γη· στους προηγούμενους καιρούς εξουθένησε τη γη Ζαβουλών, και τη γη Νεφθαλείμ· ενώ στους κατοπινούς έκανε ένδοξα τα μέρη προς τον δρόμο τής θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη, τη Γαλιλαία των εθνών.

2 Ο λαός, που περπατούσε μέσα σε σκοτάδι, είδε ένα μεγάλο φως· σ' αυτούς που κάθονταν σε γη σκιάς θανάτου, φως έλαμψε επάνω τους.

3 Πολλαπλασίασες το έθνος, του αύξησες τη χαρά· χαίρονται μπροστά σου σαν τη χαρά τού θερισμού, όπως αγάλλονται αυτοί που διαμοιράζονται τα λάφυρα.

4 Επειδή, εσύ σύντριψες τον ζυγό τού φορτίου του, και τη ράβδο τού ώμου του, και τη μαστίγα εκείνου που τον καταδυνάστευε, όπως στην ημέρα τού Μαδιάμ.

5 Επειδή, κάθε περικνημίδα πολεμιστή που μάχεται με θόρυβο, και κάθε στολή κυλισμένη σε αίματα θα είναι για καύση και υλικό φωτιάς.

6 Επειδή, παιδί γεννήθηκε σε μας, γιος δόθηκε σε μας· και η εξουσία θα είναι επάνω στον ώμο του· και το όνομά του θα αποκληθεί: Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός Ισχυρός, Πατέρας τού Μέλλοντα Αιώνα, Άρχοντας Ειρήνης.

7 Στην αύξηση της εξουσίας του και της ειρήνης δεν θα υπάρχει τέλος, επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, κι επάνω στη βασιλεία του, για να τη διατάξει, και να τη στερεώσει, με κρίση και δικαιοσύνη, από τώρα και μέχρι τον αιώνα. Ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

8 Ο ΚΥΡΙΟΣ έστειλε λόγο ενάντια στον Ιακώβ, και έπεσε επάνω στον Ισραήλ.

9 Και ολόκληρος ο λαός θα το γνωρίσει, ο Εφραΐμ και ο κάτοικος της Σαμάρειας, που λένε υπερήφανα και με έπαρση καρδιάς:

10 Οι πλίθες έπεσαν, εμείς όμως θα κτίσουμε με πελεκητές πέτρες· οι συκομουριές κόπηκαν, εμείς όμως θα τις αλλάξουμε με κέδρους.

11 Γι' αυτό, ο Κύριος θα σηκώσει τούς εχθρούς τού Ρεσίν εναντίον του, και θα συνενώσει τούς πολεμίους του·

12 τους Συρίους από μπροστά, και τους Φιλισταίους από πίσω· και θα καταφάνε τον Ισραήλ με ανοιχτό στόμα. Σε όλα αυτά ο θυμός τού Κυρίου δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

- 13 Εντούτοις, ο λαός δεν επιστρέφει σ' εκείνον που τον πάταξε ούτε ζητούν τον Κύριο των δυνάμεων.
- 14 Γι' αυτό, ο Κύριος θα αποκόψει από τον Ισραήλ κεφάλι και ουρά, κλαδί και σπάρτο, σε μία ημέρα.
- 15 Ο πρεσβύτερος και ο έντιμος, αυτός είναι το κεφάλι, και ο προφήτης που διδάσκει ψέματα, αυτός είναι η ουρά.
- 16 Επειδή, αυτοί που μακαρίζουν αυτόν τον λαό, τον πλανούν· και αυτοί που μακαρίζονται απ' αυτούς, αφανίζονται.
- 17 Γι' αυτό, ο Κύριος δεν θα ευφρανθεί στους νεανίσκους τους ούτε θα ελεήσει τούς ορφανούς και τις χήρες τους· επειδή, όλοι είναι υποκριτές και κακοποιοί, και κάθε στόμα μιλάει με ασέβεια. Σε όλα αυτά ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 18 Επειδή, η ανομία αφανίζει όπως η φωτιά, που κατατρώει τα τριβόλια και τα αγκάθια, και αυτό που ανάβει φλόγα στα πυκνότερα του δάσους· και αυτά θα ανέβουν σε στήλη καπνού που περιτυλίγεται.
- 19 Από τον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων η γη σκοτίστηκε, και ο λαός θα είναι σαν υλικό φωτιάς· άνθρωπος δεν θα ελεήσει τον αδελφό του.
- 20 Και θα αρπάξει στα δεξιά, όμως θα πεινάσει· και θα φάει στα αριστερά, όμως δεν θα χορτάσει· κάθε άνθρωπος θα φάει τη σάρκα τού βραχίονά του·
- 21 ο Μανασσής τον Εφραΐμ, και ο Εφραΐμ τον Μανασσή· αυτοί μάλιστα θα είναι μαζί εναντίον τού Ιούδα. Σε όλα αυτά, ο θυμός του δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.

ΗΣΑΪΑΣ 10

- 1 Αλλοίμονο σ' αυτούς που ψηφίζουν ψηφίσματα άδικα, και στους γραμματείς που γράφουν καταδυνάστευση·
- 2 για να στερήσουν αυτόν που έχει ανάγκη από την κρίση, και για να αρπάξουν το δίκιο των φτωχών τού λαού μου, για να γίνουν οι χήρες λάφυρό τους, και να γυμνώσουν τούς ορφανούς!
- 3 Και τι θα κάνετε κατά την ημέρα τής επίσκεψης, και κατά τον όλεθρο που θάρθει από μακριά; Σε ποιον θα προστρέξετε για βοήθεια; Και πού θα αφήσετε τη δόξα σας,
- 4 παρά στο ότι θα υποκύψουν στα δεσμά, και θα πέσουν από κάτω από τους φονευμένους; Και σε όλα αυτά ο θυμός τού Κυρίου δεν αποστράφηκε, αλλά το χέρι του είναι ακόμα απλωμένο.
- 5 ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ στον Ασσύριο, τη ράβδο τού θυμού μου, αν και η μάστιγα στο χέρι του είναι η οργή μου!

- ⁶ Θα τον στείλω ενάντια σε ένα υποκριτικό έθνος, και θα του δώσω προσταγή ενάντια στον λαό τού θυμού μου, για να λαφυραγωγήσει λάφυρα, και να λεηλατήσει λεηλασία, και να τους καταπατήσει σαν τη λάσπη των δρόμων.
- ⁷ Εντούτοις, αυτός δεν καταλαβαίνει έτσι, και η καρδιά του δεν σκέφτεται έτσι· αλλά, στην καρδιά του σκέφτεται τούτο, να καταστρέψει και να εξολοθρεύσει έθνη, όχι λίγα.
- ⁸ Επειδή, λέει: «Οι άρχοντές μου δεν είναι όλοι βασιλιάδες;
- ⁹ Δεν είναι η Χαλάνη σαν τη Χαρχεμής; Δεν είναι η Αιμάθ σαν την Αρφάδ; Δεν είναι η Σαμάρεια σαν τη Δαμασκό;
- ¹⁰ Όπως το χέρι μου κατακράτησε τα βασίλεια των ειδώλων, που τα γλυπτά τους είχαν περισσότερη ισχύ παρά εκείνα τής Ιερουσαλήμ και της Σαμάρειας,
- ¹¹ δεν θα κάνω όπως έκανα στη Σαμάρεια και στα είδωλά της, έτσι και στην Ιερουσαλήμ και στα είδωλά της;».
- ¹² Γι' αυτό, αφού ο Κύριος εκτελέσει ολόκληρο το έργο του επάνω στο βουνό Σιών κι επάνω στην Ιερουσαλήμ, θα παιδεύσω, λέει, τον καρπό τής υψωμένης καρδιάς τού βασιλιά τής Ασσυρίας, και την αλαζονεία των ψηλών ματιών του.
- ¹³ Επειδή, λέει: «Με τη δύναμη του χεριού μου το έκανα, και με τη σοφία μου, επειδή είμαι συνετός· και μετακίνησα τα όρια των λαών, και διάρπταξα τους θησαυρούς τους, και καθαίρεσα, ως ισχυρός, αυτούς που κάθονται σε ύψος·
- ¹⁴ και το χέρι μου βρήκε, σαν σε φωλιά, τα πλούτη των λαών· και καθώς κάποιος μαζεύει αφημένα αυγά, έτσι συγκέντρωσα εγώ ολόκληρη τη γη· και κανένας δεν κούνησε φτερούγα ή άνοιξε στόμα ή ψιθύρισε».
- ¹⁵ Θα μπορούσε να καυχηθεί η αξίνα ενάντια σ' αυτόν που κόβει μ' αυτή; Θα μπορούσε να κομπάσει το πριόνι ενάντια σ' αυτόν που το κινεί; Σαν να μπορούσε να κινηθεί η ράβδος ενάντια σ' αυτούς που την υψώνουν· σαν να μπορούσε το μπαστούνι να υψώσει τον εαυτό του σαν να μη είναι ξύλο.
- ¹⁶ Γι' αυτό, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θα αποστείλει στους παχείς του ισχνότητα· και κάτω από τη δόξα του θα ανάψει καύση, σαν μία καύση φωτιάς.
- ¹⁷ Και το φως τού Ισραήλ θα γίνει φωτιά, και ο δικός του Άγιος φλόγα· και θα κάψει και θα καταφάει τα αγκάθια του και τα τριβόλια του σε μία ημέρα·
- ¹⁸ και θα αφανίσει τη δόξα τού δάσους του, και του καρποφόρου χωραφιού του, από ψυχή μέχρι σάρκα· και θα είναι όπως όταν ένας σημαιοφόρος λειποψυχεί.
- ¹⁹ Και το υπόλοιπο των δέντρων τού δάσους του θα είναι ευάριθμο, ώστε ένα παιδί να τα καταγράψει.

- ²⁰ Και κατά την ημέρα εκείνη, το υπόλοιπο τού Ισραήλ, και οι διασωσμένοι τού οίκου Ιακώβ, δεν θα επιστηρίζονται πια σ' αυτόν που τους πάταξε, αλλά θα επιστηρίζονται στον Κύριο, τον Άγιο του Ισραήλ, με αλήθεια.
- ²¹ Το υπόλοιπο θα επιστρέψει, το υπόλοιπο του Ιακώβ, προς τον ισχυρό Θεό.
- ²² Επειδή, αν και ο λαός σου, ο Ισραήλ, είναι σαν την άμμο τής θάλασσας, απ' αυτούς ένα υπόλοιπο θα επιστρέψει· η κατανάλωση που αποφασίστηκε θα συντελεστεί με δικαιοσύνη.
- ²³ Επειδή, ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, θα κάνει κατανάλωση, βέβαια προσδιορισμένη, στο μέσον ολόκληρης της γης.
- ²⁴ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Λαέ μου, ο οποίος κατοικεί στη Σιών, να μη φοβηθείς από τον Ασσύριο· θα σε πατάξει με ράβδο και θα σηκώσει τη βακτηρία του εναντίον σου σύμφωνα με τον τρόπο τής Αιγύπτου·
- ²⁵ επειδή, ακόμα λίγο, και η οργή θα σταματήσει· και ο θυμός μου θα είναι σε όλεθρο εκείνων.
- ²⁶ Και ο Κύριος των δυνάμεων θα σηκώσει επάνω του μαστίγα, σύμφωνα με την πληγή τού Μαδιάμ στον βράχο Ωρήβ· και καθώς η ράβδος του υψώθηκε επάνω στη θάλασσα, έτσι θα την υψώσει, σύμφωνα με τον τρόπο τής Αιγύπτου.
- ²⁷ Και κατά την ημέρα εκείνη, το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τον ώμο σου, και ο ζυγός του από τον τράχηλό σου, και ο ζυγός θα συντριφτεί εξαιτίας τού χρίσματος.
- ²⁸ Αυτός ήρθε στην Αϊάθ, πέρασε στη Μιγρών· στη Μιχμάς θα βάλει τα σκεύη του·
- ²⁹ διάβηκαν το πέρασμα· κατέλυσαν στη Γεβά· η Ραμά τρόμαξε· η Γαβαά τού Σαούλ έφυγε.
- ³⁰ Ύψωσε τη φωνή σου, θυγατέρα τής Γαλλείμ· φτωχή Αναθώθ, να την κάνεις να ακουστεί στη Λαϊσά.
- ³¹ Η Μαδμηνά μετατοπίστηκε· οι κάτοικοι της Γεβεΐμ έφυγαν μαζί.
- ³² Και κατά την ημέρα εκείνη θα μείνει στη Νωβ, θα σείσει το χέρι του ενάντια στο βουνό τής θυγατέρας τής Σιών, ενάντια στον λόφο τής Ιερουσαλήμ.
- ³³ Δες, ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων, θα κόψει τα κλαδιά με τρομερό κρότο· και οι υψωμένοι θα συντριφτούν, και οι υπερήφανοι θα ταπεινωθούν.
- ³⁴ Και θα κόψει με σίδερο τα πυκνά τού δάσους, και ο Λίβανος θα πέσει διαμέσου ενός ισχυρού.

ΗΣΑΪΑΣ 11

- ¹ ΚΑΙ θα βγει ράβδος από τον κορμό τού Ιεσσαί, και κλάδος θα ανέβει από τις ρίζες του·
- ² και το πνεύμα τού Κυρίου θα αναπαυθεί επάνω του, πνεύμα σοφίας και σύνεσης, πνεύμα βουλής και δύναμης, πνεύμα γνώσης και φόβου τού Κυρίου·
- ³ και θα τον κάνει οξυδερκή στον φόβο τού Κυρίου, ώστε δεν θα κρίνει σύμφωνα με τη θεωρία των ματιών του ούτε θα ελέγχει σύμφωνα με την ακρόαση των αυτιών του·
- ⁴ αλλά, θα κρίνει τούς φτωχούς με δικαιοσύνη, και θα υπερασπίζεται τους ταπεινούς τής γης με ευθύτητα· και θα πατάξει τη γη με τη ράβδο τού στόματός του, και με την πνοή των χειλέων του θα θανατώνει τον ασεβή.
- ⁵ Και η ζώνη τής οσφύος του θα είναι δικαιοσύνη, και η ζώνη των πλευρών του πίστη.
- ⁶ Και ο λύκος θα συγκατοικεί μαζί με το αρνί, και η λεοπάρδαλη θα αναπαύεται μαζί με το κατσικάκι· και το μοσχάρι και το νεαρό λιοντάρι και τα σιτευτά μαζί, και ένα μικρό παιδί θα τα οδηγεί.
- ⁷ Και η δάμαλη και η αρκούδα θα βόσκουν μαζί, τα παιδιά τους θα αναπαύονται μαζί, και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι.
- ⁸ Και το παιδί που θηλάζει θα παίζει στην τρύπα τής έχιδνας, και το απογαλακτισμένο παιδί θα βάλει το χέρι του στη φωλιά τής οχιάς.
- ⁹ Δεν θα κακοποιούν ούτε θα φθείρουν σε όλο το αγιό μου βουνό· επειδή, η γη θα είναι πλήρης τής γνώσης τού Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.
- ¹⁰ Και κατά την ημέρα εκείνη, προς τη ρίζα του Ιεσσαί, η οποία θα στέκεται σημαία των λαών, σ' αυτόν θα προστρέξουν τα έθνη, και η ανάπαυσή του θα είναι δόξα.
- ¹¹ Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα βάλει το χέρι του πάλι, μία δεύτερη φορά, για να αναλάβει το υπόλοιπο του λαού του, που θα μείνει, από την Ασσυρία, και από την Αίγυπτο, και από την Παθρώς, και από την Αιθιοπία, και από το Ελάμ, και από τη Σεναάρ, και από την Αιμάθ, και από τα νησιά τής θάλασσας.
- ¹² Και θα υψώσει σημαία στα έθνη, και θα συγκεντρώσει τούς απερριμμένους τού Ισραήλ, και θα συναθροίσει τούς διασκορπισμένους τού Ιούδα από τις τέσσερις γωνίες τής γης.
- ¹³ Και ο φθόνος τού Εφραΐμ θα αφαιρεθεί, και αυτοί που εχθρεύονται τον Ιούδα θα αποκοπούν· ο Εφραΐμ δεν θα φθονεί τον Ιούδα, και ο Ιούδας δεν θα θλίβει τον Εφραΐμ.
- ¹⁴ Αλλά, θα ορμήσουν εναντίον των ορίων των Φιλισταίων προς τη δύση· θα λεηλατήσουν και τους γιους τής ανατολής, όλους μαζί· θα βάλουν το χέρι τους

επάνω στον Εδώμ και τον Μωάβ· και οι γιοι τού Αμμών θα υποταχθούν σ' αυτούς.

¹⁵ Και ο Κύριος θα καταξεράνει τη γλώσσα τής Αιγυπτιακής θάλασσας· και με τον βίαιο αυτόν άνεμο θα σείσει το χέρι του επάνω στον ποταμό, και θα τον πατάξει σε επτά ρεύματα, και θα κάνει να διαβαίνουν με υποδήματα.

¹⁶ Και θα είναι ένας πλατύς δρόμος στο υπόλοιπο του λαού του, το οποίο θα μείνει, από την Ασσυρία· όπως ήταν στον Ισραήλ, κατά την ημέρα που ανέβηκε από την Αίγυπτο.

ΗΣΑΪΑΣ 12

¹ Και κατά την ημέρα εκείνη θα πεις: Κύριε, θα σε δοξολογήσω· επειδή, αν και οργίστηκες εναντίον μου, ο θυμός σου στράφηκε, και με παρηγόρησες.

² Δέστε, ο Θεός είναι η σωτηρία μου· θα έχω θάρρος, και δεν θα φοβάμαι· επειδή, ο Κύριος ο Θεός είναι η δύναμή μου, και το τραγούδι· και στάθηκε η σωτηρία μου.

³ Και θα αντλήσετε νερό με ευφροσύνη από τις πηγές τής σωτηρίας.

⁴ Και κατά την ημέρα εκείνη θα πείτε: Δοξολογείτε τον Κύριο, επικαλείστε το όνομά του, να κάνετε γνωστά τα έργα του στα έθνη, να θυμάστε ότι υψώθηκε το όνομά του.

⁵ Να ψάλλετε στον Κύριο· επειδή έκανε ένδοξα πράγματα· είναι γνωστό σε όλη τη γη.

⁶ Να αγάλλεσαι και να ευφραίνεσαι, κάτοικε της Σιών· επειδή, ο Άγιος του Ισραήλ είναι μέγας ανάμεσά σου.

ΗΣΑΪΑΣ 13

¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ Ο ΗΣΑΪΑΣ, Ο ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΑΜΩΣ.

² Σηκώστε σημαία επάνω στο ψηλό βουνό, υψώστε προς αυτούς τη φωνή, κινήστε το χέρι για να μπουν μέσα στις πύλες των αρχόντων.

³ Εγώ πρόσταξα τους διορισμένους μου, μάλιστα φώναξα τους δυνατούς μου, για να εκτελέσουν τον θυμό μου, αυτούς που χαίρουν στη δόξα μου.

⁴ Φωνή πλήθους επάνω στα βουνά σαν μεγάλου λαού· θορυβώδης φωνή των συγκεντρωμένων βασιλείων των εθνών· ο Κύριος των δυνάμεων επισκέπτεται τον στρατό τής μάχης.

⁵ Έρχονται από μακρινή γη, από τα πέρατα του ουρανού, ο Κύριος και τα όπλα τής αγανάκτησής του, για να αφανίσουν ολόκληρη τη γη.

- ⁶ Ολολύζετε, επειδή η ημέρα τού Κυρίου πλησίασε· θάρθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο.
- ⁷ Γι' αυτό, όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και κάθε καρδιά ανθρώπου θα διαλυθεί.
- ⁸ Και θα τρομάξουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν· θα είναι μέσα σε πόνο, σαν αυτή που γεννάει· θα μείνουν εκστατικοί ο ένας προς τον άλλον· τα πρόσωπά τους θα είναι φλογισμένα.
- ⁹ Δέστε, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, σκληρή, και γεμάτη από θυμό και φλογερή οργή, για να κάνει τη γη έρημη, και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς της.
- ¹⁰ Επειδή, τα αστέρια τού ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους· ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και το φεγγάρι δεν θα εκπέμπει το φως του.
- ¹¹ Και θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία του, και τους ασεβείς για την ανομία τους· και θα σταματήσω τον κομπασμό των υπερήφανων, και θα ταπεινώσω την υψηλοφροσύνη των φοβερών.
- ¹² Θα κάνω έναν άνθρωπο περισσότερο πολύτιμον από καθαρό χρυσάφι· μάλιστα, έναν άνθρωπο περισσότερο από το χρυσάφι τού Οφείρ.
- ¹³ Γι' αυτό, θα ταράξω τούς ουρανούς, και η γη θα σειστεί από τον τόπο της, στον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων, και κατά την ημέρα τής φλογερής οργής του.
- ¹⁴ Και θα είναι σαν ζαρκαδάκι που το κυνηγούν, και σαν εγκαταλειμμένο πρόβατο· κάθε ένας θα στρέφεται στον λαό του, και κάθε ένας θα φεύγει στον τόπο του.
- ¹⁵ Κάθε ένας που έχει βρεθεί, θα διαπεραστεί· και όλοι οι συγκεντρωμένοι θα πέσουν με μάχαιρα.
- ¹⁶ Και τα παιδιά τους θα τα συντρίψουν μπροστά τους· τα σπίτια τους θα τα λεηλατήσουν, και τις γυναίκες τους θα τις βιάσουν.
- ¹⁷ Δέστε, θα ξεσηκώσω τούς Μήδους εναντίον τους, οι οποίοι δεν θα σκεφθούν το ασήμι· και στο χρυσάφι δεν θα ευχαριστηθούν σ' αυτό·
- ¹⁸ αλλά τα τόξα τους θα συντρίψουν τούς νεανίσκους· και δεν θα ελεήσουν τον καρπό τής κοιλιάς· το μάτι τους δεν θα λυπηθεί παιδιά.
- ¹⁹ Και η Βαβυλώνα, η δόξα των βασιλείων, το ένδοξο καύχημα των Χαλδαίων, θα είναι όπως όταν ο Θεός είχε καταστρέψει τα Σόδομα και τα Γόμορρα·
- ²⁰ ουδέποτε θα κατοικηθεί ούτε θα κατασκηνωθεί από γενεά σε γενεά· ούτε Άραβες θα στήσουν τις σκηνές τους εκεί ούτε ποιμένες θα αναπαύονται εκεί·

²¹ αλλά, εκεί θα αναπαύονται θηρία· και τα σπίτια τους θα είναι γεμάτα από ζώα που ολολύζουν· και στρουθοκάμηλοι θα κατοικούν εκεί, και σάτυροι θα χορεύουν εκεί·

²² και οι αίλουροι θα φωνάζουν μέσα στα ερημωμένα σπίτια τους, και τσακάλια στα παλάτια τής απόλαυσής τους· και ο καιρός της πλησιάζει νάρθει, και οι ημέρες της δεν θα μακρύνουν.

ΗΣΑΪΑΣ 14

¹ Επειδή, ο Κύριος θα ελεήσει τον Ιακώβ, θα εκλέξει ακόμα και τον Ισραήλ, και θα τους εγκαταστήσει στη γη τους· και οι ξένοι θα ενωθούν μαζί τους, και θα προσκολληθούν στον οίκο τού Ιακώβ.

² Και οι λαοί θα τους πάρουν και θα τους φέρουν στον τόπο τους· και ο οίκος τού Ισραήλ θα τους κληρονομήσει στη γη τού Κυρίου για δούλους και δούλες· και θα είναι δικοί τους αιχμάλωτοι εκείνοι που τους είχαν αιχμαλωτίσει, και θα γίνουν κύριοι εκείνων που τους είχαν καταθλίψει.

³ Και κατά την ημέρα που ο Κύριος θα σε αναπαύσει από τη θλίψη σου, και από τον φόβο σου, και από τη σκληρή σου δουλεία, στην οποία ήσουν καταδουλωμένος,

⁴ θα μεταχειριστείς αυτή την παροιμία ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, λέγοντας: Πώς παύθηκε ο καταδυνάστης! Πώς παύθηκε η φορολόγος τού χρυσαφιού!

⁵ Ο Κύριος σύντριψε τη ράβδο των ασεβών, το σκήπτρο των δυναστών.

⁶ Αυτός που με θυμό χτυπάει τον λαό με ακατάπαυστο χτύπημα, αυτός που με οργή δεσπόζει επάνω στα έθνη, καταδιώκεται, και δεν υπάρχει κανένας που να εμποδίζει.

⁷ Όλη η γη αναπαύεται, ησυχάζει· εκφωνούν τραγούδια αγαλλίασης.

⁸ Χαίρουν σε σένα και τα ελάτια, οι κέδροι τού Λιβάνου, που λένε: Αφότου εσύ κοιμήθηκες, δεντροκόπος δεν ανέβηκε εναντίον μας.

⁹ Ο άδης από κάτω κινήθηκε για σένα, για να συναντήσει τον ερχομό σου· για σένα ξεσήκωσε τους νεκρούς, όλους τούς ηγεμόνες τής γης· σήκωσε από τους θρόνους τους όλους τούς βασιλιάδες των εθνών.

¹⁰ Όλοι αυτοί θα αποκριθούν και θα σου πουν: Κι εσύ έγινες αδύνατος όπως κι εμείς; Έγινες όμοιος με μας;

¹¹ Ο κομπασμός σου φέρθηκε κάτω στον άδη,⁶ και ο θόρυβος των μουσικών σου οργάνων· το σκουλήκι είναι στρωμένο από κάτω σου, και τα σκουλήκια σε σκεπάζουν·

¹² πώς έπεσες από τον ουρανό, Εωσφόρε, γιε τής αυγής! Συντρίφτηκες καταγής, εσύ που καταπατούσες τα έθνη!

- 13 Εσύ, όμως, έλεγες στην καρδιά σου: «Θα ανέβω στον ουρανό, θα υψώσω τον θρόνο μου πιο πάνω από τα αστέρια τού Θεού· και θα καθήσω επάνω στο βουνό τής σύναξης, προς τα μέρη τού βορρά·
- 14 θα ανέβω επάνω στα ύψη των σύννεφων· θα είμαι όμοιος με τον Ύψιστο».
- 15 Όμως, θα κατέβεις στον άδη, στα βάθη τού λάκκου.
- 16 Αυτοί που σε βλέπουν, θα ατενίσουν σε σένα, θα σε παρατηρούν, λέγοντας: «Αυτός είναι ο άνθρωπος, που έκανε τη γη να τρέμει, που έσειε τα βασίλεια;
- 17 Αυτός που ερήμωνε την οικουμένη, και κατέστρεφε τις πόλεις της; Αυτός που δεν απέλυε τους φυλακισμένους του στα σπίτια τους;».
- 18 Όλοι οι βασιλιάδες των εθνών, όλοι αναπαύονται σε δόξα, κάθε ένας στο παλάτι του·
- 19 εσύ, όμως, απορρίφθηκες από τον τάφο σου σαν αηδιαστικό κλαδί, σαν ιμάτιο ανθρώπων τρυπημένων, φονευμένων με μάχαιρα, που κατεβαίνουν στις πέτρες τού λάκκου· σαν πτώμα που καταπατιέται.
- 20 Δεν θα ενωθείς μαζί τους σε ενταφιασμό, επειδή αφάνισες τη γη σου, φόνευσες τον λαό σου· το σπέρμα των κακοποιών ουδέποτε θα ονομαστεί.
- 21 Ετοιμάστε σφαγή στα παιδιά του εξαιτίας τής ανομίας των πατέρων τους, για να μη σηκωθούν και κληρονομήσουν τη γη, και γεμίσουν το πρόσωπο της οικουμένης από πόλεις.
- 22 Επειδή, θα σηκωθώ εναντίον τους, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και θα εξαλείψω από τη Βαβυλώνα το όνομα, και το υπόλοιπο, και γιο, και εγγονό, λέει ο Κύριος·
- 23 και θα την κάνω κληρονομιά αχινών, και λίμνες νερών· και θα τη σαρώσω με το σάρωτρο της απώλειας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- 24 Ο Κύριος των δυνάμεων ορκίστηκε, λέγοντας: Όπως θέλησα, έτσι θα γίνει, οπωσδήποτε· και όπως αποφάσισα, έτσι θα μείνει,
- 25 να συντρίψω τον Ασσύριο στη γη μου, και να τον καταπατήσω επάνω στα βουνά μου· τότε, ο ζυγός του θα σηκωθεί απ' αυτούς, και το φορτίο του θα αφαιρεθεί από τους ώμους τους.
- 26 Αυτή είναι η βουλή, που είναι αποφασισμένη ενάντια σε ολόκληρη τη γη· και αυτό είναι το χέρι το απλωμένο επάνω σε όλα τα έθνη.
- 27 Επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων αποφάσισε, και ποιος θα το αναιρέσει; Και το χέρι του απλώθηκε, και ποιος θα το αποστρέψει;
- 28 Κατά τον χρόνο που πέθανε ο βασιλιάς Άχαζ, έγινε τούτη η όραση:

²⁹ Να μη χαίρεσαι, ολόκληρη η Παλαιστίνη, επειδή συντρίφτηκε η ράβδος εκείνου που σε πάταξε· για τον λόγο ότι, από τη ρίζα τού φιδιού θα βγει έχιδνα, και ο καρπός της θα είναι ένα φλογερό φίδι που πετάει.

³⁰ Και οι πρωτότοκοι του φτωχού θα τραφούν, και αυτοί που έχουν ανάγκη θα αναπαύονται με ασφάλεια· και θα θανατώσω τη ρίζα σου με πείνα, και θα φονεύσω το υπόλοιπό σου.

³¹ Ολόλυζε, ω πύλη, βόα, ω πόλη· χάθηκες, ω Παλαιστίνη, ολόκληρη· επειδή, έρχεται καπνός από τον βορρά, και ούτε ένας δεν θα λείπει από την εκστράτευσή του, στους καθορισμένους καιρούς.

³² Και ποια απόκριση θα δοθεί στους πρεσβευτές των εθνών; Ότι ο Κύριος θεμελίωσε τη Σιών, και σ' αυτήν θα ελπίζουν οι φτωχοί τού λαού του.

ΗΣΑΪΑΣ 15

¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΩΑΒ. Επειδή, η Αρ τού Μωάβ πορθήθηκε τη νύχτα, και αφανίστηκε· επειδή, η Κιρ τού Μωάβ πορθήθηκε τη νύχτα, και αφανίστηκε·

² ανέβηκε στο σπίτι, και στη Δαιβών, τους ψηλούς τόπους, για να κλάψει· ο Μωάβ θα ολολύξει για τη Νεβώ, και για τη Μεδεβά· όλα τα κεφάλια θα φαλακρωθούν, κάθε γένι θα ξυριστεί.

³ Στους δρόμους τους θα είναι περιζωσμένοι με σάκους· επάνω στις ταρατσες τους, και στις πλατείες τους όλοι θα ολολύξουν με μεγάλον κλαυθμό·

⁴ και η Εσεβών θα βοά, και η Ελεαλή· η βοή τους θα ακουστεί μέχρι την Ιασσά· γι' αυτό, οι οπλοφόροι άνδρες τού Μωάβ θα ολολύξουν· η ψυχή τους θα ολολύξει γι' αυτούς.

⁵ Η καρδιά μου θα αναβοήσει για τον Μωάβ· οι φυγάδες του θα τρέξουν μέχρι τη Σηγώρ, σαν τριετής δάμαλη· επειδή, θα ανέβουν κλαίγοντας από την ανάβαση της Λουείθ· επειδή, στον δρόμο τής Οροναΐμ θα υψώσουν φωνή εξολοθρεμού·

⁶ επειδή, τα νερά τής Νιμρεΐμ θα εκλείψουν· επειδή, το χορτάρι ξεράθηκε, η χλόη εξέλιπε, δεν υπάρχει τίποτε χλωρό.

⁷ Γι' αυτό, η αφθονία που σύναξαν, και εκείνο που αποταμίευσαν, θα φερθεί στην κοιλάδα με τις ιτιές.

⁸ Επειδή, η φωνή έφτασε ολόγυρα στα όρια του Μωάβ· ο ολολυγμός της μέχρι την Εγλαΐμ, και ο ολολυγμός της στη Βηρ-αιλείμ.

⁹ Επειδή, τα νερά τής Δειμών θα γεμίσουν από αίμα· επειδή, ακόμα θα επιφέρω δεινά επάνω στη Δειμών, λιοντάρια ενάντια σ' εκείνον που διασώθηκε από τον Μωάβ, και ενάντια στα υπόλοιπα του τόπου.

ΗΣΑΪΑΣ 16

- 1** Στείλτε το αρνί στον άρχοντα της γης από τη Σελά μέσα στην έρημο, προς το βουνό τής θυγατέρας τής Σιών.
- 2** Επειδή, σαν πουλί που πλανιέται, διωγμένο από τη φωλιά του, έτσι οι θυγατέρες τού Μωάβ θα είναι στις διαβάσεις τού Αρνών.
- 3** Να παίρνεις αποφάσεις, να εκτελείς το δίκιο· στο μέσον τής ημέρας να κάνεις τη σκιά σου σαν νύχτα· κρύψε αυτούς που διώκονται· να μη φανερώσεις αυτόν που περιπλανιέται.
- 4** Οι διωγμένοι μου ας παροικήσουν κοντά σου, ω Μωάβ· γίνε σ' αυτούς σκέπη από το πρόσωπο του πορθητή· επειδή, ο αρπαχτής τελείωσε, ο πορθητής σταμάτησε, οι καταδυνάστες εξολοθρεύθηκαν από τη γη.
- 5** Και ο θρόνος θα στηθεί με έλεος, και επάνω σ' αυτόν θα καθήσει με αλήθεια, στη σκηνή τού Δαβίδ, αυτός που κρίνει, και αναζητάει κρίση, και σπεύδει για δικαιοσύνη.
- 6** Ακούσαμε την υπερηφάνεια του Μωάβ, είναι αρκετά υπερήφανος· την υψηλοφροσύνη του, και την αλαζονεία του, και τη μανία του· τα ψέματά του θα ματαιωθούν.
- 7** Γι' αυτό, ο Μωάβ θα ολολύξει· όλοι θα ολολύξουν για τον Μωάβ· θα θρηνολογήσετε για τα θεμέλια της Κιρ-αρσεσέθ· χτυπήθηκαν, βέβαια.
- 8** Επειδή, οι πεδιάδες τής Εσεβών είναι ατονισμένες, και η άμπελος της Σιβμά· οι κύριοι των εθνών κατασύντριψαν τα καλύτερα φυτά της, που έφταναν μέχρι την Ιαζήρ, και περιπλανιόνταν διαμέσου τής ερήμου· τα κλαδιά της ήσαν απλωμένα, διάβαιναν τη θάλασσα.
- 9** Γι' αυτό, με κλαυθμό τής Ιαζήρ θα κλάψω την άμπελο της Σιβμά· θα σε βρέξω με τα δάκρυά μου, Εσεβών, και Ελεαλή· επειδή, επάνω στους καλοκαιρινούς καρπούς σου, και επάνω στον θερισμό σου, επέπεσε αλαλαγμός.
- 10** Και αφαιρέθηκε η ευφροσύνη και η αγαλλίαση από την καρποφόρα πεδιάδα· και στους αμπελώνες σου δεν θα υπάρχουν πλέον τραγούδια ούτε φωνές αγαλλίασης· οι πατητές σε πατητήρια δεν θα πατούν το κρασί στα πατητήρια· εγώ κατέπαυσα τον αλαλαγμό τού τρυγητού.
- 11** Γι' αυτό, τα εντόσθιά μου θα ηχήσουν, σαν κιθάρα, για τον Μωάβ, και τα εσωτερικά μου για την Κιρ-άρες.
- 12** Και ο Μωάβ, όταν φανεί ότι απέκαμε επάνω στους βωμούς του, θα μπει μέσα στο αγιαστήριό του για να προσευχηθεί· όμως, δεν θα πετύχει.
- 13** Αυτός είναι ο λόγος, που έκτοτε ο Κύριος μίλησε για τον Μωάβ.

¹⁴ Τώρα, όμως, ο Κύριος μίλησε, λέγοντας: Σε τρία χρόνια, όπως είναι τα χρόνια του μισθωτού, η δόξα του Μωάβ θα καταφρονηθεί, με όλο το μεγάλο πλήθος του· και το υπόλοιπο θα είναι πάρα πολύ λίγο και αδύνατο.

ΗΣΑΪΑΣ 17

¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΑΜΑΣΚΟ. Δέστε, η Δαμασκός έχει παύσει να είναι πόλη, και θα είναι ένας σωρός από ερείπια.

² Οι πόλεις τής Αροήρ εγκαταλείφθηκαν· θα είναι για τα κοπάδια, που θα αναπαύονται εκεί, και δεν θα υπάρχει αυτός που εκφοβίζει.

³ Και από τον Εφραΐμ θα εκλείψει η βοήθεια, και το βασίλειο από τη Δαμασκό, και το υπόλοιπο της Συρίας θα γίνει όπως η δόξα των γιων του Ισραήλ, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

⁴ Και κατά την ημέρα εκείνη, η δόξα του Ιακώβ θα μικρύνει, και το πάχος τής σάρκας του θα γίνει ισχνό.

⁵ Και θα είναι, όπως όταν ο θεριστής μαζεύει το σιτάρι, και θερίζει τα στάχυα με τον βραχίονά του· και θα είναι, όπως εκείνος που μαζεύει τα στάχυα στην κοιλάδα Ραφαείμ.

⁶ Θα μείνουν, όμως, μέσα σ' αυτή ρώγες, όπως στον τιναγμό τής ελιάς, δύο τρεις ελιές επάνω στην κορυφή των ψηλότερων κλάδων, τέσσερις πέντε επάνω στους μακρύτερους από τους καρποφόρους κλάδους της, λέει ο Κύριος ο Θεός του Ισραήλ.

⁷ Κατά την ημέρα εκείνη, ο άνθρωπος θα ανασηκώσει τα μάτια του προς τον Δημιουργό του, και τα μάτια του θα ενατενίσουν προς τον Άγιο του Ισραήλ.

⁸ Και δεν θα ανασηκώσει τα μάτια του προς τους βωμούς, το έργο των χειρών του, ούτε θα σεβαστούν εκείνο που έκαναν τα δάχτυλά του ούτε τα άλση ούτε τα είδωλα.

⁹ Κατά την ημέρα εκείνη, οι οχυρές πόλεις του θα είναι σαν ένα εγκαταλειμμένο κλαδί, και ένα ακρότατο κλωνάρι, που άφησαν εξαιτίας των γιων Ισραήλ· και θα είναι ερήμωση.

¹⁰ Επειδή, λησμόνησες τον Θεό τής σωτηρίας σου, και δεν θυμήθηκες τον βράχο τής δύναμής σου, γι' αυτό θα φυτέψεις αρεστά φυτά, και θα κάνεις το φύτεμα με ξένα βλαστήματα·

¹¹ την ημέρα θα κάνεις το φυτό σου να αυξηθεί, και το πρωί θα κάνεις τον σπόρο σου να ανθίσει· όμως, το καλοκαίρι θα διαρπαχθεί, στην ημέρα τού πόνου και της απελπισμένης θλίψης.

¹² Ουαί στο πλήθος πολλών λαών, που κάνουν ταραχή, σαν την ταραχή των θαλασσών· και στον θόρυβο των εθνών, που θορυβούν, σαν τον θόρυβο πολλών νερών.

13 Τα έθνη θα θορυβήσουν, σαν τον θόρυβο πολλών νερών· ο Θεός, όμως, θα τα ελέγξει, και θα φύγουν μακριά, και θα εκδιωχθούν, σαν το άχυρο των βουνών μπροστά στον άνεμο, και σαν σκόνη μπροστά στον ανεμοστρόβιλο.

14 Προς την εσπέρα, δέστε, ταραχή· και πριν από την αυγή δεν υπάρχει. Αυτή είναι η μερίδα εκείνων που μας λεηλατούν, και ο κλήρος αυτών που μας διαρπάζουν.

ΗΣΑΪΑΣ 18

1 ΟΥΑΙ! Ω, γη, που σκιάζεις με τις φτερούγες σου, που είσαι πέρα από τους ποταμούς της Αιθιοπίας,

2 εσύ που στέλνεις πρεσβευτές διαμέσου τής θάλασσας, και με σπάρτινα πλοία επάνω στα νερά. Ταχύδρομοι αγγελιαφόροι, πηγαίνετε σε ένα διαρπαγμένο και κατασπαραγμένο έθνος, σε έναν λαό τρομερό, από την αρχή του μέχρι σήμερα, ένα έθνος μετρημένο και καταπατημένο, του οποίου τη γη διάρπαξαν οι ποταμοί!

3 Όλοι οι κάτοικοι του κόσμου, και αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, να βλέπετε, όταν υψωθεί σημαία επάνω στα βουνά· και να ακούσετε, όταν εκπεμφθεί φωνή σάλπιγγας.

4 Επειδή, έτσι μού είπε ο Κύριος: Θα ησυχάσω, και θα επιβλέψω στο κατοικητήριό μου, σαν καύσωνα, λαμπρότερος από το φως, σαν σύννεφο δροσιάς στον καύσωνα του καλοκαιριού.

5 Επειδή, πριν από το καλοκαίρι, όταν το βλάστημα γίνει τέλειο, και η αγουρίδα ωριμάσει από το άνθος, θα κόψει τούς βλαστούς με κλαδευτήρια, και αφού αποκόψει τα κλαδάκια, θα τα αφαιρέσει.

6 Θα εγκαταλειφθούν μαζί για τα όρνεα των βουνών, και για τα θηρία τής γης· και τα όρνεα θα περάσουν το καλοκαίρι επάνω τους, και όλα τα θηρία τής γης θα παραχειμάσουν επάνω τους.

7 Και κατά τον καιρό εκείνο, θα φερθεί ένα δώρο στον Κύριο των δυνάμεων από τον διαρπαγμένο και κατασπαραγμένο λαό, και από έναν τρομερό λαό από την αρχή του μέχρι σήμερα, ένα έθνος μετρημένο και καταπατημένο, του οποίου τη γη διάρπαξαν οι ποταμοί, στον τόπο τού ονόματος του Κυρίου των δυνάμεων, το βουνό Σιών.

ΗΣΑΪΑΣ 19

1 Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ. Δέστε, ο Κύριος επιβαίνει επάνω σε ευκίνητη νεφέλη, και θα επιπέσει επάνω στην Αίγυπτο· και τα είδωλα της Αιγύπτου θα σειστούν από το πρόσωπό του, και η καρδιά τής Αιγύπτου θα διαλυθεί στο μέσον της.

- ² Και θα σηκώσει Αιγυπτίους ενάντια σε Αιγυπτίους, και θα πολεμήσουν κάθε ένας ενάντια στον αδελφό του, και κάθε ένας ενάντια στον πλησίον του· πόλη ενάντια σε πόλη, βασιλεία ενάντια σε βασιλεία.
- ³ Και το πνεύμα της Αιγύπτου θα εκλείψει, στο μέσον της· και θα ανατρέψω τη βουλή της· και θα ρωτήσουν τα είδωλα, και τους μάγους, και τους εγγαστρίμυθους, και τους μάντεις.
- ⁴ Και θα παραδώσω τούς Αιγυπτίους σε χέρι σκληρών κυρίων· και ένας άγριος βασιλιάς θα τους εξουσιάζει, λέει ο Κύριος, ο Κύριος των δυνάμεων.
- ⁵ Και τα νερά από τις θάλασσες θα εκλείψουν, και ο ποταμός θα αφανιστεί και θα καταξεραθεί.
- ⁶ Και οι ποταμοί θα στερέψουν· τα περιφραγμένα ρυάκια θα αδειάσουν και θα καταξεραθούν· η καλαμιά και το σπάρτο θα μαραθούν·
- ⁷ τα λειβάδια κοντά στα ρυάκια, επάνω στα στόμια των ρυακιών, και κάθε τι το σπαρμένο κοντά στα ρυάκια, θα ξεραθεί, θα απορριφθεί, και θα αφανιστεί.
- ⁸ Και οι ψαράδες θα στενάξουν, και όλοι όσοι ρίχνουν αγκίστρι στα ρυάκια, θα θρηνήσουν, και αυτοί που βάζουν δίχτυα επάνω στα νερά, θα νεκρωθούν.
- ⁹ Και όσοι εργάζονται σε λεπτό λινάρι, και όσοι πλέκουν δίχτυα, θα ταραχθούν.
- ¹⁰ Και οι στύλοι της θα συντριφτούν, και όλοι όσοι κερδίζουν από ιχθυοτροφεία.
- ¹¹ Βέβαια, οι άρχοντες της Τάνης είναι μωροί, η βουλή των σοφών συμβούλων τού Φαραώ έγινε ασύνετη· πώς κάθε ένας από σας λέτε στον Φαραώ: Εγώ είμαι γιος σοφών, γιος αρχαίων βασιλιάδων;
- ¹² Πού, πού είναι οι σοφοί σου; Και ας πουν τώρα σε σένα, και ας καταλάβουν τι βουλευθήκε ο Κύριος των δυνάμεων ενάντια στην Αίγυπτο.
- ¹³ Οι άρχοντες της Τάνης μωράθηκαν, οι άρχοντες της Μέμφιδας πλανήθηκαν· και οι άρχοντες των φυλών της πλάνησαν την Αίγυπτο.
- ¹⁴ Ο Κύριος μοίρασε ανάμεσά της πνεύμα παραφροσύνης· και πλάνησαν την Αίγυπτο σε όλα τα έργα της, όπως εκείνος που μεθάει, πλανιέται μέσα στον εμετό του.
- ¹⁵ Και δεν θα υπάρξει έργο για την Αίγυπτο, που το κεφάλι ή η ουρά, το κλαδί ή ο σπάρτος, να μπορεί να κάνει.
- ¹⁶ Κατά την ημέρα εκείνη οι Αιγύπτιοι θα είναι σαν γυναίκες, και θα τρομάξουν και θα φοβηθούν από το χέρι τού Κυρίου των δυνάμεων που σείεται, το οποίο σείει επάνω τους.

¹⁷ Και η γη τού Ιούδα θα είναι φρίκη στους Αιγυπτίους· καθένας που τη θυμάται, θα φρίπτει, εξαιτίας τής βουλής τού Κυρίου των δυνάμεων, την οποία αποφάσισε εναντίον τους.

¹⁸ Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχουν πέντε πόλεις στη γη τής Αιγύπτου, που θα μιλούν τη γλώσσα τής Χαναάν, και θα ορκίζονται στον Κύριο των δυνάμεων· η μία θα ονομάζεται: Η πόλη Αχέρες.

¹⁹ Κατά την ημέρα εκείνη, στο μέσον τής γης τής Αιγύπτου θα υπάρχει θυσιαστήριο στον Κύριο, και μία στήλη κατά το όριό της στον Κύριο.

²⁰ Και θα υπάρχει στη γη τής Αιγύπτου για σημείο και για μαρτυρία στον Κύριο των δυνάμεων· επειδή, θα βοούν προς τον Κύριο εξαιτίας εκείνων που θα τους καταθλίβουν, και θα τους στείλει σωτήρα, και μεγάλο, και θα τους σώσει.

²¹ Και ο Κύριος θα γνωριστεί στους Αιγυπτίους· και οι Αιγύπτιοι θα γνωρίσουν τον Κύριο κατά την ημέρα εκείνη, και θα προσφέρουν θυσία και προσφορά· και θα ευχηθούν μία ευχή στον Κύριο, και θα την εκπληρώσουν.

²² Και ο Κύριος θα χτυπήσει την Αίγυπτο· θα τη χτυπήσει και θα τη θεραπεύσει· και θα επιστραφούν στον Κύριο· και θα παρακληθεί απ' αυτούς, και θα τους γιατρέψει.

²³ Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχει ένας μεγάλος δρόμος από την Αίγυπτο προς την Ασσυρία, και οι Ασσύριοι θάρθουν στην Αίγυπτο, και οι Αιγύπτιοι στην Ασσυρία, και οι Αιγύπτιοι μαζί με τους Ασσυρίους θα δουλέψουν στον Κύριο.

²⁴ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Ισραήλ θα είναι ο τρίτος μαζί με τον Αιγύπτιο και μαζί με τον Ασσύριο· θα είναι ευλογία στο μέσον τής γης·

²⁵ επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων θα τους ευλογήσει, λέγοντας: Ευλογημένη η Αίγυπτος ο λαός μου, και η Ασσυρία το έργο των χεριών μου, και ο Ισραήλ η κληρονομιά μου.

ΗΣΑΪΑΣ 20

¹ ΚΑΙ κατά το έτος, κατά το οποίο ο Ταρτάν ήρθε στην Άζωτο, όταν τον έστειλε ο Σαργών, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, και πολέμησε ενάντια στην Άζωτο και την κυρίευσε,

² κατά τον ίδιο καιρό, ο Κύριος μίλησε στον Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς, λέγοντας: Πήγαινε και λύσε τον σάκο από την οσφύ σου, και βγάλε τα σαντάλια σου από τα πόδια σου. Και έκανε έτσι, περπατώντας γυμνός και ανυπόδητος.

³ Και ο Κύριος είπε: Όπως ο δούλος μου ο Ησαΐας περπατούσε γυμνός και ανυπόδητος τρία χρόνια, για σημείο και τεράστιο ενάντια στην Αίγυπτο, και ενάντια στην Αιθιοπία,

⁴ έτσι ο βασιλιάς τής Ασσυρίας θα απαγάγει δέσμιους τους Αιγυπτίους, και αιχμαλώτους τούς Αιθίοπες, νέους και γέροντες, γυμνούς και ανυπόδητους, μάλιστα με γυμνά τα οπίσθιά τους, προς εντροπή τής Αιγύπτου.

⁵ Και θα τρομάξουν και θα ντραπούν για την Αιθιοπία, το θάρρος τους· και για την Αίγυπτο, το καύχημά τους.

⁶ Και οι κάτοικοι αυτού τού τόπου, εκείνη την ημέρα, θα λένε: Κοιτάξτε, τέτοιο είναι το καταφύγιό μας, στο οποίο καταφεύγουμε για βοήθεια, για να ελευθερωθούμε από τον βασιλιά τής Ασσυρίας· και πώς θα σωθούμε εμείς;

ΗΣΑΪΑΣ 21

¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΟ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. Όπως οι διαβαίνοντες ανεμοστρόβιλοι του μεσημεριού, έτσι έρχεται από την έρημο, από μία γη τρομερή.

² Ένα σκληρό όραμα φανερώθηκε σε μένα· εκείνος που καταδυναστεύει, καταδυναστεύει, και εκείνος που πορθεί, πορθεί. Ανέβα, Ελάμ· πολιορκήσε, Μηδία· σταμάτησα όλες τις καταδυναστείες της.

³ Γι' αυτό, η οσφύς μου είναι γεμάτη από οδύνη· πόνοι με κυρίευσαν, όπως οι πόνοι εκείνης που γεννάει· κυρτώθηκα στο άκουσμά του· συνταράχθηκα στη θέα του.

⁴ Η καρδιά μου κλονίζεται· τρόμος με εξέπληξε· η νύχτα τής ευφροσύνης μου μεταβλήθηκε μέσα μου σε φρίκη.

⁵ Ετοιμάζεται το τραπέζι· φυλάττουν σκοπιά, τρώνε, πίνουν· σηκωθείτε στρατάρχες, ετοιμάστε ασπίδες.

⁶ Επειδή, ο Κύριος μου είπε τα εξής: Πήγαινε, στήσε έναν παρατηρητή, για να αναγγέλλει ό,τι βλέπει.

⁷ Και είδε δύο καβαλάρηδες αλόγων, έναν καβαλάρη γαϊδουριού, και έναν καβαλάρη καμήλας· και πρόσεξε με επιμέλεια, με πολλή προσοχή.

⁸ Και φώναξε σαν λιοντάρι: Κύριέ μου, ασταμάτητα στέκομαι στη σκοπιά την ημέρα, και φυλάττω όλες τις νύχτες·

⁹ και δεξ, έρχονται εδώ δύο καβαλάρηδες άνδρες, καβαλάρηδες αλόγων. Και απάντησε και είπε: Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, και όλες οι γλυπτές εικόνες των θεών της συντρίφτηκαν καταγής.

¹⁰ Αλώνισμά μου, και σιτάρι τού αλωνιού μου, σας φανέρωσα εκείνο που άκουσα από τον Κύριο των δυνάμεων, τον Θεό τού Ισραήλ.

¹¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΟΥΜΑ. Σε μένα φωνάζει από τη Σηείρ: Φρουρέ, τι γνωρίζεις για τη νύχτα; Φρουρέ, τι γνωρίζεις για τη νύχτα;

¹² Ο φρουρός είπε: Το πρωί ήρθε, ακόμα και η νύχτα· αν θέλετε να ρωτήσετε, ρωτάτε· επιστρέψτε, και έρθετε.

¹³ Η ΟΡΑΣΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΑΡΑΒΙΑ. Στο δάσος τής Αραβίας θα διανυχτερεύσετε, συνοδείες των Δαιδανιτών.

¹⁴ Φέρτε νερό σε συνάντηση εκείνου που διψάει, κάτοικοι της γης τής Θαιμάν· προϋπαντάτε με ψωμιά εκείνον που φεύγει.

¹⁵ Επειδή, φεύγουν μπροστά από τα ξίφη, μπροστά από το γυμνωμένο ξίφος, και μπροστά από το τεντωμένο τόξο, και μπροστά από την ορμή τού πολέμου.

¹⁶ Επειδή, έτσι μού είπε ο Κύριος: Μέσα σε έναν χρόνο, όπως είναι τα χρόνια τού μισθωτού, θα εκλείψει ολόκληρη η δόξα τής Κηδάρ·

¹⁷ και το υπόλοιπο του αριθμού των δυνατών τοξοτών από τους γιους τού Κηδάρ θα ελαττωθούν· επειδή, ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, μίλησε.

ΗΣΑΪΑΣ 22

¹ Η ΟΡΑΣΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΟΡΑΜΑΤΟΣ. Τι σου έγινε τώρα, ότι εσύ, ολόκληρη, ανέβηκες επάνω στις ταράτσες;

² Εσύ, που ήσουν γεμάτη βοή, μία πόλη θορύβου, μία πόλη ευθυμίας· οι φονευμένοι σου δεν φονεύθηκαν με μάχαιρα ούτε πέθαναν στη μάχη.

³ Όλοι οι άρχοντές σου έφυγαν μαζί· φεύγοντας από το τόξο, δεσμεύθηκαν όλοι όσοι βρίσκονταν μέσα σε σένα· αυτοί που κατέφυγαν από μακριά, δεσμεύθηκαν μαζί.

⁴ Γι' αυτό, είπα: Αποσυρθείτε από μένα· θα κλάψω πικρά· μη αγωνίζεστε να με παρηγορήσετε εξαιτίας τής διαρπαγής τής θυγατέρας τού λαού μου.

⁵ Επειδή, είναι ημέρα ταραχής, και καταπάτησης, και αμηχανίας στην κοιλάδα τού οράματος, από τον Κύριο τον Θεό των δυνάμεων· ημέρα καταστροφής των τειχών· και η κραυγή θα φτάσει στα βουνά.

⁶ Και ο Ελάμ πήρε τη φαρέτρα με άμαξες ανδρών και καβαλάρηδες, και ο Κιρ ξεσκέπασε την ασπίδα.

⁷ Και οι εκλεκτές κοιλάδες σου γέμισαν με άμαξες, και οι καβαλάρηδες παρατάχθηκαν στην πύλη.

⁸ Και σηκώθηκε το κάλυμμα του Ιούδα· και κατά την ημέρα εκείνη έστρεψες τα μάτια σου στην οπλοθήκη τού σπιτιού τού δάσους.

⁹ Και είδατε ότι οι χαλάστρες τής πόλης τού Δαβίδ είναι πολλές, και συγκεντρώσατε τα νερά τού κάτω υδροστασίου.

- 10 Και απαριθμήσατε τα σπίτια τῆς Ιερουσαλήμ, και για να οχυρώσετε το τείχος χαλάσατε τα σπίτια.
- 11 Επιπλέον αυτών, κάνατε έναν λάκκο ανάμεσα στα δύο τείχη για το νερό τού παλιού υδροστασίου· αλλά, δεν στρέψατε τα μάτια σας προς τον Δημιουργό όλων αυτών ούτε κοιτάξατε προς εκείνον που τα έκτισε από παλιά.
- 12 Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων σας κάλεσε σε κλαυθμό, και σε πένθος, και σε ξύρισμα, και σε ζώσιμο σάκου·
- 13 αλλά, δέστε, χαρά και ευθυμία· σφάζουν βόδια, και θυσιάζουν πρόβατα, τρώνε κρέατα και πίνουν κρασί, λέγοντας: Ας φάμε και ας πιούμε· επειδή, αύριο θα πεθάνουμε.
- 14 Και αποκαλύφθηκε στα αυτιά μου από τον Κύριο των δυνάμεων: Βέβαια, αυτή η ανομία σας δεν θα καθαριστεί μέχρι να πεθάνετε, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- 15 Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Πήγαινε, μπες μέσα σ' αυτόν τον θησαυροφύλακα, στον Σομνά, τον επιστάτη τού οίκου, και πες του:
- 16 Τι έχεις εδώ; Και εδώ ποιον έχεις, ώστε να κατασκευάσεις εδώ ένα μνημείο για τον εαυτό σου; Κατασκευάζει τον τάφο του ψηλά, και κόβει ένα σπίτι μέσα σε πέτρα για τον εαυτό του.
- 17 Δες, ο Κύριος θα σε βγάλει με βίαιη έξωση, και θα σε περισκεπάσει με ντροπή.
- 18 Σίγουρα θα σε στριφογυρίσει, και θα σε τινάζει βίαια σαν μια σφαίρα σε έναν ευρύχωρο τόπο· εκεί θα πεθάνεις, και εκεί θα είναι οι άμαξες της δόξας σου, ω ντροπή τού οίκου τού κυρίου σου.
- 19 Και θα σε εξώσω από τη στάση σου, και θα σε γκρεμίσω από το αξίωμά σου.
- 20 Και κατά την ημέρα εκείνη θα καλέσω τον δούλο μου τον Ελιακείμ, τον γιο τού Χελκία·
- 21 και θα τον ντύσω με τη στολή σου, θα τον περιζώσω με τη ζώνη σου, και την εξουσία σου θα τη δώσω στο χέρι του, και θα είναι πατέρας στους κατοίκους τῆς Ιερουσαλήμ, και στον οίκο τού Ιούδα.
- 22 Και θα βάλω επάνω στον ώμο του το κλειδί τού οίκου τού Δαβίδ· και θα ανοίγει, και κανένας δεν θα κλείνει· και θα κλείνει, και κανένας δεν θα ανοίγει.
- 23 Και θα τον στηρίξω σαν πάσσαλο σε στερεό τόπο, και θα είναι σαν θρόνος δόξας τῆς οικογένειας του πατέρα του.
- 24 Και απ' αυτόν θα κρεμάσουν ολόκληρη τη δόξα τῆς οικογένειας του πατέρα του, τα εγγόνια και τους απογόνους, όλα τα σκεύη τα μικρά, από τα σκεύη των ποτηριών μέχρι και όλα τα σκεύη των φιαλών.

²⁵ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, το στηριγμένο καρφί στον στερεό τόπο θα κινηθεί, και θα βγει και θα πέσει, και το φορτίο που θα είναι επάνω του θα γκρεμιστεί· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

ΗΣΑΪΑΣ 23

¹ Η ΟΡΑΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΤΥΡΟ. Ολολύζετε, ω πλοία τής Θαρσείς· επειδή, εξολοθρεύτηκε, ώστε να μη υπάρχει σπίτι ούτε είσοδος· τους αναγγέλθηκε αυτό από τη γη των Κητιαίων.

² Σιωπήστε, ω κάτοικοι του νησιού· εσύ, το οποίο γέμισαν οι έμποροι της Σιδώνας, αυτοί που διαβαίνουν επάνω στη θάλασσα.

³ Και το εισόδημά της είναι ο σπόρος τού Σιώρ, η σοδειά τού ποταμού, που φέρνονται μέσα από πολλά νερά· και αυτή έγινε το εμπόριο των εθνών.

⁴ Ντροπιάσου, Σιδώνα· επειδή, η θάλασσα, το οχύρωμα της θάλασσας, μίλησε, λέγοντας: Δεν κοιλοπονώ ούτε γεννάω ούτε ανατρέφω νέους ούτε μεγαλώνω παρθένες.

⁵ Όταν ακουστεί στην Αίγυπτο, θα λυπηθούν ακούγοντας για την Τύρο.

⁶ Περάστε στη Θαρσείς· ολολύζτε, κάτοικοι του νησιού.

⁷ Αυτή είναι η εύθυμη πόλη σας, της οποίας η αρχαιότητα είναι από τις παλιές ημέρες; Τα πόδια της θα τη φέρουν μακριά για να παροικήσει.

⁸ Ποιος το βουλευθήκε αυτό ενάντια στην Τύρο, αυτή που διαμοιράζει στέμματα, της οποίας οι έμποροι είναι ηγεμόνες, της οποίας οι πραγματευτές είναι οι ένδοξοι της γης;

⁹ Ο Κύριος των δυνάμεων το βουλευθήκε αυτό, για να καταντροπιάσει την υπερηφάνεια κάθε δόξας, για να εξευτελίσει κάθε ένδοξον της γης.

¹⁰ Διαπέρνα τη γη σου σαν ποτάμι, ω θυγατέρα τής Θαρσείς· δεν υπάρχει πλέον δύναμη.

¹¹ Άπλωσε το χέρι του επάνω στη θάλασσα, έσεισε βασίλεια· ο Κύριος έδωσε προσταγή ενάντια στη Χαναάν, για να καταστρέψουν τα οχυρώματά της.

¹² Και είπε: Δεν θα αγάλλεσαι πλέον, ω παρθένα θλιμμένη, θυγατέρα τής Σιδώνας· σήκω, πέρνα προς τους Κητιαίους· ούτε εκεί θα έχεις ανάπαυση.

¹³ Δέστε, η γη των Χαλδαίων· αυτός ο λαός δεν υπήρχε· ο Ασσύριος τον θεμελίωσε, γι' αυτούς που κατοικούν στην έρημο· σήκωσαν τους πύργους της, ύψωσαν τα παλάτια της· και την έκαναν ερείπια.

¹⁴ Ολολύζετε, ω πλοία τής Θαρσείς· επειδή, το οχύρωμά σας ερημώθηκε.

¹⁵ Και κατά την ημέρα εκείνη, η Τύρος θα λησμονηθεί για 70 χρόνια, σύμφωνα με τις ημέρες ενός βασιλιά· ύστερα, όμως, από τα 70 χρόνια θα είναι μέσα στην Τύρο σαν τραγούδι τής πόρνης.

16 Πάρε μια κιθάρα, γύρνα ολόγυρα την πόλη, ω ξεχασμένη πόρνη, παίζε γλυκά, τραγούδα πολλά τραγούδια, για να σε θυμηθούν.

17 Και ύστερα από τα 70 χρόνια, ο Κύριος θα επισκεφθεί την Τύρο· και αυτή θα επιστρέψει στο μίσθωμά της, και θα παραδίνεται σε πορνεία με όλα τα βασίλεια του κόσμου επάνω στο πρόσωπο της γης.

18 Και το εμπόριό της και το μίσθωμά της θα αφιερωθεί στον Κύριο· δεν θα θησαυριστεί ούτε θα ταμιευτεί· επειδή, το εμπόριό της θα είναι για εκείνους που κατοικούν μπροστά στον Κύριο· για να τρώνε σε χορτασμό, και να έχουν εκλεκτά ενδύματα.

ΗΣΑΪΑΣ 24

1 ΔΕΣΤΕ, ο Κύριος αδειάζει τη γη, και την ερημώνει, και την ανατρέπει, και διασκορπίζει τούς κατοίκους της.

2 Και θα είναι, σαν τον λαό, έτσι και ο ιερέας· σαν τον υπηρέτη, έτσι και ο κύριός του· σαν την υπηρέτρια, έτσι και η κυρία της· σαν τον αγοραστή, έτσι και ο πωλητής· σαν τον δανειστή, έτσι και εκείνος που δανείζεται· σαν αυτόν που παίρνει τόκο, έτσι και εκείνος που πληρώνει σ' αυτόν τόκο.

3 Η γη θα αδειάσει ολοκληρωτικά, και θα απογυμνωθεί ολοκληρωτικά· επειδή, ο Κύριος μίλησε αυτόν τον λόγο.

4 Η γη πενθεί, μαραίνεται, ο κόσμος ατονεί, μαραίνεται, οι ψηλοί από τους λαούς τής γης είναι ατονισμένοι.

5 Και η γη μολύνθηκε κάτω από τους κατοίκους της· επειδή, παρέβηκαν τους νόμους, άλλαξαν το διάταγμα, αθέτησαν αιώνια διαθήκη.

6 Γι' αυτό, η κατάρα κατέφαγε τη γη, και αυτοί που κατοικούσαν σ' αυτή ερημώθηκαν· γι' αυτό, οι κάτοικοι της γης κατακάηκαν, και έμειναν λίγοι άνθρωποι.

7 Το νέο κρασί πενθεί, η άμπελος είναι σε ατονία, όλοι αυτοί που ευφραίνονται στην καρδιά στενάζουν.

8 Η ευφροσύνη των τυμπάνων σταματάει· ο θόρυβος αυτών που ευθυμούν τελειώνει· σταματάει η ευφροσύνη τής κιθάρας.

9 Δεν θα πίνουν κρασί μαζί με τραγούδια· το σίκερα θα είναι πικρό σ' αυτούς που το πίνουν.

10 Η πόλη τής ερήμωσης αφανίστηκε· κάθε σπίτι κλείστηκε, ώστε κανένας να μη μπει μέσα.

11 Υπάρχει κραυγή στους δρόμους για το κρασί· κάθε ευθυμία πέρασε· η χαρά τού τόπου έφυγε.

12 Στην πόλη έμεινε ερημιά, και η πύλη χτυπήθηκε από αφανισμό.

- 13 Όταν γίνει έτσι στο μέσον τής γης ανάμεσα στους λαούς, θα είναι σαν τιναγμός ελιάς, σαν το σταφυλολόγημα, αφού σταματήσει ο τρυγητός.
- 14 Αυτοί θα υψώσουν τη φωνή τους, θα ψάλλουν εξαιτίας τής μεγαλειότητας του Κυρίου, θα μιλούν μεγαλόφωνα από τη θάλασσα.
- 15 Γι' αυτό, δοξάστε τον Κύριο στις κοιλάδες, το όνομα του Κυρίου τού Θεού τού Ισραήλ στα νησιά τής θάλασσας.
- 16 Ακούσαμε τραγούδια από την άκρη τής γης: Δόξα στον δίκαιο. Αλλά, εγώ είπα: Ταλαιπωρία μου, ταλαιπωρία μου! Αλλοίμονο σε μένα! Οι άπιστοι έπραξαν άπιστα· ναι, οι άπιστοι έπραξαν πολύ άπιστα.
- 17 Φόβος, και λάκκος, και παγίδα είναι επάνω σε σένα, κάτοικε της γης.
- 18 Και αυτός που φεύγει από τον ήχο τού φόβου, θα πέσει στον λάκκο· και αυτός που ανεβαίνει μέσα από τον λάκκο, θα πιαστεί στην παγίδα· επειδή, οι θυρίδες από πάνω είναι ανοιχτές, και τα θεμέλια της γης σείονται.
- 19 Η γη κατασυντρίφτηκε, η γη διαλύθηκε ολοκληρωτικά, η γη κινήθηκε υπερβολικά.
- 20 Η γη θα κλονιστεί εδώ και εκεί, σαν τον μεθυσμένο, και θα μετακινηθεί σαν καλύβα· και η ανομία της θα βαρύνει επάνω της· και θα πέσει, και δεν θα σηκωθεί πλέον.
- 21 Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα παιδέψει τον στρατό των υψηλών μέσα στο ύψος, και τους βασιλιάδες τής γης επάνω στη γη.
- 22 Και θα συγκεντρωθούν όπως συγκεντρώνονται οι αιχμάλωτοι στον λάκκο, και θα κλειστούν στη φυλακή, και ύστερα από πολλές ημέρες θα τους γίνει επίσκεψη.
- 23 Τότε, το φεγγάρι θα ντραπεί, και ο ήλιος θα αισχυνθεί, όταν ο Κύριος των δυνάμεων βασιλεύσει στο βουνό Σιών και στην Ιερουσαλήμ, και θα δοξαστεί μπροστά στους πρεσβυτέρους του.

ΗΣΑΪΑΣ 25

- 1 ΚΥΡΙΕ, εσύ είσαι ο Θεός μου· θα σε υψώνω, θα υμνώ το όνομά σου· επειδή, έκανες θαυμαστά πράγματα· οι βουλές σου απ' την αρχή είναι πίστη και αλήθεια.
- 2 Επειδή, εσύ μία πόλη τήν έκανες έναν σωρό, μία οχυρωμένη πόλη, ένα ερείπιο· τα οχυρώματα των αλλογενών, ώστε να μη είναι πόλη· ποτέ δεν θα ανοικοδομηθούν.
- 3 Γι' αυτό, ο ισχυρός λαός θα σε δοξάσει, η πόλη των τρομερών εθνών θα σε φοβηθεί.

- ⁴ Επειδή, στάθηκες δύναμη στον φτωχό, δύναμη του ενδεή στη στενοχώρια του, καταφύγιο ενάντια στην ανεμοζάλη, σκιά ενάντια στον καύσωνα, όταν το φύσημα των τρομερών προσβάλει σαν ανεμοζάλη ενάντια σε τοίχο.
- ⁵ Θα καταπαύσεις τον θόρυβο των αλλογενών, σαν τον καύσωνα σε έναν ξερό τόπο, τον καύσωνα διαμέσου τής σκιάς τού νέφους· ο θρίαμβος των τρομερών θα ταπεινωθεί.
- ⁶ Και επάνω σε τούτο το βουνό, ο Κύριος των δυνάμεων θα κάνει σε όλους τούς λαούς ευωχία από παχιά, ευωχία από κρασιά στον τρύγο τους, από παχιά γεμάτα μυελό, από καθαρισμένα κρασιά επάνω στον τρυγητό.
- ⁷ Και στο βουνό τούτο θα αφανίσει το πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη.
- ⁸ Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού τού λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε.
- ⁹ Και κατά την ημέρα εκείνη θα πουν: Δέστε, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμείναμε, και θα μας σώσει· αυτός είναι ο Κύριος· τον περιμείναμε· θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του.
- ¹⁰ Επειδή, σ' αυτό το βουνό, θα αναπαυθεί το χέρι τού Κυρίου, και ο Μωάβ θα καταπατηθεί από κάτω του, όπως καταπατιέται το άχυρο για τον κοπρώνα.
- ¹¹ Και θα απλώσει τα χέρια του ανάμεσά τους, όπως ο κολυμβητής απλώνει τα χέρια του για να κολυμπήσει· και θα ταπεινώσει την υπερηφάνειά τους μαζί με τις πανουργίες των χεριών τους.
- ¹² Και τα ψηλά οχυρώματα των τειχών σου θα ταπεινωθούν, θα γκρεμιστούν, θα κατεδαφιστούν, μέχρι το έδαφος.

ΗΣΑΪΑΣ 26

- ¹ ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη στη γη τού Ιούδα θα ψαλεί τούτο το τραγούδι: Έχουμε μια οχυρή πόλη· ο Θεός θα βάλει σωτηρία αντί για τείχη και περιτειχίσματα.
- ² Ανοίξτε τις πύλες, ανοίξτε, και θα μπει μέσα το δίκαιο έθνος, αυτό που φυλάττει την αλήθεια.
- ³ Θα φυλάξεις σε τέλεια ειρήνη το πνεύμα που επιστηρίζεται επάνω σε σένα, επειδή, σε σένα έχει το θάρρος του.
- ⁴ Να έχετε το θάρρος σας στον Κύριο, πάντοτε· επειδή, στον Κύριο τον Θεό υπάρχει αιώνια δύναμη.
- ⁵ Επειδή, ταπεινώνει αυτούς που κατοικούν ψηλά· γκρεμίζει την ψηλή πόλη· την γκρεμίζει μέχρις εδάφους· την καταβάλλει μέχρι το χώμα.

- ⁶ Το πόδι θα την καταπατήσει, τα πόδια τού φτωχού, τα βήματα του ενδεή.
- ⁷ Ο δρόμος τού δικαίου είναι ευθύτητα· εσύ, ευθύτατε, σταθμίζεις τον δρόμο τού δικαίου.
- ⁸ Ναι, στον δρόμο των κρίσεών σου, Κύριε, σε περιμείναμε· ο πόθος τής ψυχής μας είναι στο όνομά σου, και στην ενθύμησή σου.
- ⁹ Με την ψυχή μου σε πόθησα τη νύχτα· ναι, με το πνεύμα μου μέσα μου σε εκζήτησα το πρωί· επειδή, όταν οι κρίσεις σου είναι στη γη, οι κάτοικοι του κόσμου θα μάθουν δικαιοσύνη.
- ¹⁰ Και αν ακόμα ο ασεβής ελεηθεί, δεν θα μάθει δικαιοσύνη· στη γη τής ευθύτητας θα πράξει άδικα, και δεν θα κοιτάξει στη μεγαλειότητα του Κυρίου.
- ¹¹ Το χέρι σου, Κύριε, υψώνεται, αυτοί, όμως, δεν θα δουν· θα δουν, πάντως, και θα καταντροπιαστούν· ο ζήλος, που είναι υπέρ τού λαού σου, μάλιστα η φωτιά, που είναι ενάντια στους εχθρούς σου, θα τους καταφάει.
- ¹² Κύριε, θα δώσεις σε μας ειρήνη· επειδή, εσύ έκανες και όλα μας τα έργα για μας.
- ¹³ Κύριε, ο Θεός μας, άλλοι κύριοι, εκτός από σένα, εξουσίασαν επάνω μας· αλλά, τώρα, μόνον με σένα θα αναφέρουμε το όνομά σου.
- ¹⁴ Πέθαναν, δεν θα αναζήσουν· έπαυσαν να ζουν, δεν θα αναστηθούν· γι' αυτό, επισκέφθηκες και τους εξολόθρευες, και εξάλειψες ολόκληρη την ανάμνησή τους.
- ¹⁵ Πλήθυνες το έθνος, Κύριε, πλήθυνες το έθνος· δοξάστηκες· το μάκρυνες σε όλα τα ακρότατα μέρη τής γης.
- ¹⁶ Κύριε, στη θλίψη πρόστρεξαν σε σένα· ξέχυσαν στεναγμό, όταν η παιδεία σου ήταν επάνω τους.
- ¹⁷ Όπως η έγκυος γυναίκα, όταν πλησιάσει στη γέννα, κοιλοπονεί, φωνάζοντας μέσα στους πόνους της, έτσι γίναμε μπροστά σου, Κύριε.
- ¹⁸ Συλλάβαμε, κοιλοπονήσαμε, όμως σαν να γεννήσαμε άνεμο· δεν κατορθώσαμε καμιά απελευθέρωση στη γη· ούτε έπεσαν οι κάτοικοι του κόσμου.
- ¹⁹ Οι νεκροί σου θα ζήσουν, μαζί με το νεκρό μου σώμα θα αναστηθούν· σηκωθείτε και ψάλλετε, εσείς που κατοικείτε στο χώμα· επειδή, η δρόσος σου είναι σαν τη δρόσο των χόρτων, και η γη θα ξεπετάξει τούς νεκρούς.
- ²⁰ Έλα, λαέ μου, μπες μέσα στα ταμεία σου, και κλείσε τις θύρες σου από πίσω σου· κρύψου για λίγο καιρό, μέχρις ότου περάσει η οργή.

21 Επειδή, δέστε, ο Κύριος βγαίνει από τον τόπο του για να παιδεύσει τούς κατοίκους τής γης εξαιτίας τής ανομίας τους· η δε γη θα ξεσκεπάσει τα αίματά της, και δεν θα σκεπάσει πλέον τούς φονευμένους της.

ΗΣΑΪΑΣ 27

1 ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα παιδεύσει, με τη μάχαιρά του, τη σκληρή, τη μεγάλη και τη δυνατή, τον Λευιάθαν, το φίδι που λοξοβατεί, ναι, τον Λευιάθαν, το σκολιό φίδι· και θα φονεύσει τον δράκοντα που είναι στη θάλασσα.

2 Κατά την ημέρα εκείνη να ψάλλετε σ' αυτή: Αγαπητή άμπελος·

3 εγώ ο Κύριος θα τη φυλάττω· σε κάθε στιγμή θα την ποτίζω· για να μη τη βλάψει κανένας, νύχτα και ημέρα θα τη φυλάττω·

4 οργή δεν υπάρχει μέσα μου· ποιος θα αντέτασσε ενάντια σε μένα τριβόλια και αγκάθια στη μάχη; Θα περνούσα από μέσα τους, θα τα κατέκαιγα μαζί·

5 ή, ας πιαστεί από τη δύναμή μου, για να κάνει μαζί μου ειρήνη· και θα κάνει μαζί μου ειρήνη.

6 Μελλοντικά(12 α) θα ριζώσει τον Ιακώβ· ο Ισραήλ θα ανθίσει και θα βλαστήσει, και θα γεμίσει το πρόσωπο της οικουμένης από καρπούς.

7 Μήπως τον πάταξε, όπως πάταξε αυτούς που τον είχαν πατάξει; Ή, θανατώθηκε σύμφωνα με τον θάνατο εκείνων που θανατώθηκαν απ' αυτόν;

8 Θα δώσεις μάχη μαζί της με μέτρο, όταν την αποβάλεις· προσδιορίζει με αναλογία τον σφοδρό του άνεμο κατά την ημέρα τού ανατολικού ανέμου.

9 Γι' αυτό, με τούτο θα καθαριστεί η ανομία τού Ιακώβ· και αυτό θα είναι ολοκληρωτός ο καρπός, για να εξαιρεθεί η αμαρτία του, όταν σπάσει ολοκληρωτικά όλες τις πέτρες των βωμών σαν λεπτή σκόνη ασβέστης, και τα άλσος και τα είδωλα δεν θα μένουν πλέον όρθια.

10 Επειδή, η οχυρωμένη πόλη θα ερημωθεί, η κατοικία θα παρατηθεί και εγκαταλειφθεί σαν έρημη· εκεί θα βοσκηθεί το μοσχάρι, και εκεί θα αναπαυθεί, και θα καταφάει τα κλαδιά της.

11 Όταν τα κλαδιά της ξεραθούν, θα αποκοπούν· θάρθουν οι γυναίκες, και θα τα κατακάψουν· επειδή, είναι λαός ασύνετος· γι' αυτό, αυτός που τον δημιούργησε, δεν θα τον λυπηθεί, και αυτός που τον έπλασε, δεν θα τον ελεήσει.

12 Και κατά την ημέρα εκείνη ο Κύριος θα εκτινάξει από τη διώρυγα του ποταμού μέχρι το ρεύμα τής Αιγύπτου, και εσείς θα συναχθείτε ένας ένας χωριστά, εσείς οι γιοι Ισραήλ.

13 Και κατά την ημέρα εκείνη θα σαλπιχτεί μεγάλη σάλπιγγα, και θάρθουν αυτοί που καταφθείρονταν στη γη τής Ασσυρίας, και οι αποδιωγμένοι στη γη τής Αιγύπτου, και θα λατρεύσουν επάνω στο άγιο βουνό στην Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΪΑΣ 28

1 ΟΥΑΙ στο στεφάνι τής υπερηφάνειας των μέθυσων του Εφραΐμ, των οποίων η ένδοξη ωραιότητα είναι άνθος που μαραίνεται· οι οποίοι κατακυριεύονται από το κρασί επάνω στις κορυφές των παχέων κοιλάδων!

2 Δέστε, ο Κύριος έχει έναν ισχυρό και δυνατό, που σαν θόρυβος από χαλάζι, σαν καταστρεπτικός ανεμοστρόβιλος, σαν κατακλυσμός δυνατών νερών, που πλημμυρίζουν, θα καταρρίψει τα πάντα στη γη, με το χέρι του.

3 Το στεφάνι τής υπερηφάνειας των μέθυσων του Εφραΐμ θα καταπατηθεί κάτω από τα πόδια.

4 Και το άνθος τής ένδοξης ωραιότητάς τους, που είναι στην κορυφή τής παχιάς κοιλάδας, καθώς μαραίνεται, θα γίνει σαν τον πρώιμο καρπό τού καλοκαιριού· τον οποίο, εκείνος που θα τον δει, καθώς τον πάρει στο χέρι του, τον καταπίνει.

5 Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος των δυνάμεων θα είναι στεφάνι δόξας, και διάδημα ωραιότητας στο υπόλοιπο του λαού του,

6 και πνεύμα κρίσης σ' εκείνον που κάθετα για κρίση, και δύναμη σ' αυτούς που απωθούν τον πόλεμο μέχρι των πυλών.

7 Πλην, και αυτοί πλανήθηκαν από κρασί, και παραδρόμησαν από σίκερα· ο ιερέας και ο προφήτης πλανήθηκαν από σίκερα, τους κατάπιε το κρασί, παραδρόμησαν από σίκερα· πλανιούνται κατά την όραση, προσκόπτουν κατά την κρίση.

8 Επειδή, όλα τα τραπέζια είναι γεμάτα από εμετό και ακαθαρσία, κανένας τόπος δεν μένει καθαρός.

9 Ποιος θα διδάξει τη σοφία; Και ποιον θα κάνει να καταλάβει τη διδασκαλία; Αυτοί είναι σαν απογαλακτισμένα βρέφη, αποσπασμένα από τους μαστούς.

10 Επειδή, με διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, με διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, με στίχο επάνω σε στίχο, στίχο επάνω σε στίχο, λίγο εδώ, λίγο εκεί,

11 επειδή, με ψελλίζοντα χείλη, και με άλλη γλώσσα, θα μιλάει σ' αυτόν τον λαό·

12 στον οποίο είπε: Αυτή είναι η ανάπαυση, με την οποία μπορείτε να αναπαύσετε τον κουρασμένο, και αυτή είναι η άνεση· αλλά, αυτοί δεν θέλησαν να ακούσουν.

- 13** Και ο λόγος τού Κυρίου θα τους είναι διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, διδασκαλία επάνω σε διδασκαλία, στίχος επάνω σε στίχο, στίχος επάνω σε στίχο, λίγο εδώ, λίγο εκεί· για να περπατήσουν, και να προσκόψουν προς τα πίσω, και να συντριφτούν, και να παγιδευτούν, και να πιαστούν.
- 14** Γι' αυτό, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, άνθρωποι χλευαστές, που οδηγείτε αυτόν τον λαό, ο οποίος είναι στην Ιερουσαλήμ.
- 15** Επειδή, είπατε: Εμείς κάναμε συνθήκη με τον θάνατο, και συμφωνήσαμε με τον άδη· όταν η μάστιγα διαβαίνει πλημμυρίζοντας, δεν θάρθει σε μας· δεδομένου ότι, καταφύγιό μας κάναμε το ψέμα, και θα κρυφτούμε κάτω από την ψευτιά·
- 16** γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, βάζω ένα θεμέλιο στη Σιών, μία πέτρα, μία εκλεκτή πέτρα, μία πολύτιμη ακρογωνιαία πέτρα, ένα σίγουρο θεμέλιο· εκείνος που πιστεύει σ' αυτόν, δεν θα ντροπιαστεί.
- 17** Και θα βάλω την κρίση στον κανόνα, και τη δικαιοσύνη στη στάθμη· και το χαλάζι θα εξαφανίσει το καταφύγιο της ψευτιάς, και τα νερά θα πλημμυρίσουν τον κρυψώνα.
- 18** Και η συνθήκη σας με τον θάνατο θα ακυρωθεί, και η συμφωνία σας με τον άδη δεν θα σταθεί· όταν διαβαίνει η μάστιγα που πλημμυρίζει, τότε θα καταπατηθείτε απ' αυτή.
- 19** Αμέσως μόλις διαβεί, θα σας πιάσει· επειδή, κάθε πρωί θα διαβαίνει, ημέρα και νύχτα· και μονάχα να ακούσει κάποιος τη βοή, θα είναι φρίκη.
- 20** Επειδή, το κρεβάτι είναι μικρότερο, παρά το να μπορεί κανείς να ξαπλώσει· και το σκέπασμα στενότερο, παρά ώστε να μπορεί να περιτυλιχθεί.
- 21** Επειδή, θα σηκωθεί ο Κύριος σαν στο βουνό Φερασείμ, θα θυμώσει σαν στην κοιλάδα τού Γαβαών, για να ενεργήσει το έργο του, το παράδοξο έργο του, και να εκτελέσει την πράξη του, την εξαίσια πράξη του.
- 22** Τώρα, λοιπόν, να μη είστε χλευαστές, για να μη γίνουν δυνατότερα τα δεσμά σας· επειδή, εγώ άκουσα από τον Κύριο τον Θεό των δυνάμεων συντέλεια και απόφαση επάνω σε ολόκληρη τη γη.
- 23** Ακροαστείτε, και ακούστε τη φωνή μου· προσέξτε, και ακούστε τον λόγο μου.
- 24** Εκείνος που αροτριάζει, μήπως αροτριάζει ολόκληρη την ημέρα για να σπείρει, διανοίγοντας και βωλοκοπώντας τον αγρό του;
- 25** Αφού εξομαλίζει την επιφάνειά του, δεν διασκορπίζει τον αρακά, και διασπείρει το κύμινο, και βάζει το σιτάρι στο καλύτερο μέρος, και το κριθάρι στον διορισμένο τόπο του, και τη βρίζα στο μέρος της, αυτό που της ανήκει;
- 26** Επειδή, ο Θεός του τον μαθαίνει να διακρίνει, και τον διδάσκει.

²⁷ Επειδή, ο αρακάς δεν αλωνίζεται με αλωνιστικό όργανο ούτε τροχός άμαξας περιστρέφεται επάνω στο κύμινο· αλλά ο αρακάς χτυπιέται με ράβδο, και το κύμινο με μαγκούρα.

²⁸ Το σιτάρι, όμως, για το ψωμί κατασυντρίβεται· αλλά, δεν θα το αλωνίζει για πάντα ούτε θα το συντρίψει με τον τροχό της άμαξάς του ούτε θα το λεπτύνει με τα νύχια των αλόγων του.

²⁹ Και αυτό βγήκε από τον Κύριο των δυνάμεων, που είναι θαυμαστός σε βουλή, μεγάλος σε σύνεση.

ΗΣΑΪΑΣ 29

¹ ΟΥΑΙ στην Αριήλ, ⁸ την Αριήλ, την πόλη όπου κατοίκησε ο Δαβίδ· προσθέστε χρονιά επάνω σε χρονιά· ας σφάζουν γιορταστικές θυσίες.

² Εγώ, όμως, θα στενοχωρήσω την Αριήλ, και εκεί θα είναι βάρος και θλίψη· και σε μένα θα είναι σαν Αριήλ.

³ Και θα στρατοπεδεύσω εναντίον σου ολόγυρα, και θα στήσω εναντίον σου πολιορκία με χαράκωμα, και θα ανεγείρω εναντίον σου φρούρια.

⁴ Και θα ριχτείς κάτω, θα μιλάς από το έδαφος, και η λαλιά σου θα είναι ταπεινή από το χώμα, και η φωνή σου από το έδαφος θα είναι σαν του εγγαστρίμυθου, και η λαλιά σου θα ψιθυρίζει από το χώμα.

⁵ Και το πλήθος των εχθρών σου θα είναι σαν σκόνη, και το πλήθος των φοβερών σαν άχυρο, που περιφέρεται από τον άνεμο· ναι, αυτό θα γίνει ξαφνικά, σε μία στιγμή.

⁶ Θα γίνει σε σένα επίσκεψη από τον Κύριο των δυνάμεων, μαζί με βροντή, και μαζί με σεισμό, και δυνατή φωνή, μαζί με ανεμοζάλη, και ανεμοστρόβιλο, και φλόγα φωτιάς που κατατρώνει.

⁷ Και το πλήθος όλων των εθνών, που πολεμούν ενάντια στην Αριήλ, όλοι βέβαια που μάχονται ενάντια σ' αυτή και στα οχυρώματά της, και αυτοί που τη στενοχωρούν, θα είναι σαν όνειρο από νυχτερινό όραμα.

⁸ Καθώς μάλιστα ονειρεύεται αυτός που πεινάει, ότι, πραγματικά, τρώει· όμως, σηκώνεται, και η ψυχή του είναι αδειανή· ή, καθώς ονειρεύεται αυτός που διψάει, ότι, πραγματικά, πίνει· όμως, σηκώνεται, και δες, είναι εξαντλημένος, και η ψυχή του διψάει· έτσι θα είναι τα πλήθη όλων των εθνών, που πολεμούν ενάντια στο βουνό Σιών.

⁹ Σταθείτε, και θαυμάστε· αναβοήστε, και ανακράξτε· αυτοί μεθούν, αλλά όχι από κρασί· παραφέρονται, αλλά όχι από σίκερα.

¹⁰ Επειδή, ο Κύριος ξέχυσε επάνω σας πνεύμα από βαθύ ύπνο, και έκλεισε τα μάτια σας· περισκέπασε τους προφήτες και τους άρχοντές σας, αυτούς που βλέπουν οράσεις.

- 11 Και κάθε όραση θα είναι σε σας σαν τα λόγια ενός σφραγισμένου βιβλίου, που θα το έδιναν σε κάποιον που ξέρει να διαβάζει, λέγοντας: Διάβασέ το, παρακαλώ· και εκείνος λέει: Δεν μπορώ, επειδή είναι σφραγισμένο·
- 12 και δίνουν το βιβλίο σ' εκείνον που δεν ξέρει να διαβάζει, και λένε: Διάβασέ το, παρακαλώ· και εκείνος λέει: Δεν ξέρω να διαβάζω.
- 13 Γι' αυτό, ο Κύριος λέει: Επειδή ο λαός αυτός με πλησιάζει με το στόμα του, και με τιμάει με τα χείλη του, αλλά η καρδιά του απέχει μακριά από μένα, και με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντάλματα ανθρώπων·
- 14 γι' αυτό, δέστε, θα προσθέσω να κάνω ένα θαυμαστό έργο ανάμεσα σε τούτο τον λαό, ένα έργο θαυμαστό και εξαίσιό· επειδή, η σοφία των σοφών του θα χαθεί, και η σύνεση των συνετών του θα κρυφτεί.
- 15 Αλλοίμονο σ' εκείνους που σκάβουν βαθιά για να κρύψουν τη βουλή τους από τον Κύριο, και των οποίων τα έργα είναι μέσα στο σκοτάδι, και λένε: Ποιος μας βλέπει; Και ποιος μας ξέρει;
- 16 Ω, διεστραμμένοι, ο κεραμέας θα νομιστεί σαν πηλός; Το πλάσμα θα πει γι' αυτόν που το έπλασε: Δεν με έπλασε αυτός; Ή, το δημιουργήμα θα πει γι' αυτόν που το δημιούργησε: Αυτός δεν είχε νόηση;
- 17 Δεν θα είναι ακόμα πολύ λίγος καιρός, και ο Λίβανος θα μεταβληθεί σε καρποφόρα πεδιάδα, και η καρποφόρα πεδιάδα θα θεωρηθεί σαν δάσος;
- 18 Και κατά την ημέρα εκείνη, οι κουφοί θα ακούσουν τα λόγια τού βιβλίου, και τα μάτια των τυφλών θα δουν, αφού ελευθερωθούν από το σκοτάδι και από την ομίχλη.
- 19 Και οι πράοι θα επαυξήσουν τη χαρά τους για τον Κύριο, και οι φτωχοί των ανθρώπων θα ευφρανθούν για τον Άγιο του Ισραήλ.
- 20 Επειδή, ο τρομερός δεν υπάρχει, και ο χλευαστής εξολοθρεύθηκε, και όλοι όσοι παραφυλάττουν την ανομία, εξαλείφθηκαν·
- 21 οι οποίοι κάνουν τον άνθρωπο φταίχτη για έναν λόγο, και στήνουν παγίδα σ' αυτόν που ελέγχει στην πύλη, και διαστρέφουν το δίκιο με ψέμα.
- 22 Γι' αυτό, ο Κύριος, αυτός που λύτρωσε τον Αβραάμ, λέει για τον οίκο τού Ιακώβ τα εξής: Ο Ιακώβ δεν θα ντροπιαστεί πλέον, και το πρόσωπό του δεν θα ωχριάσει πλέον.
- 23 Όταν, όμως, δει τα παιδιά του, το έργο των χεριών μου, ανάμεσά του, θα αγιάσουν το όνομά μου, και θα αγιάσουν τον Άγιο του Ιακώβ, και θα φοβούνται τον Θεό τού Ισραήλ.
- 24 Και εκείνοι που πλανιούνται κατά το πνεύμα, θάρθουν σε σύνεση, και αυτοί που γογγύζουν, θα μάθουν διδασκαλία.

ΗΣΑΪΑΣ 30

- ¹ ΟΥΑΙ στα παιδιά που αποστάτησαν, λέει ο Κύριος, που παίρνουν απόφαση, όμως όχι από μένα· και τα οποία κάνουν συνθήκες, όμως όχι διαμέσου τού πνεύματός μου, για να προσθέσουν αμαρτία σε αμαρτία·
- ² τα οποία πηγαίνουν για να κατέβουν στην Αίγυπτο, και δεν ρωτούν το στόμα μου, για να ενδυναμωθούν με τη δύναμη του Φαραώ, και να εμπιστευθούν στη σκιά τής Αιγύπτου!
- ³ Και η δύναμη του Φαραώ θα είναι ντροπή σας, και η πεποίθησή σας επάνω στη σκιά τής Αιγύπτου, όνειδος.
- ⁴ Επειδή, οι αρχηγοί του στάθηκαν στην Τάνη, και οι πρεσβευτές του ήρθαν στη Χανές.
- ⁵ Όλοι ντροπιάστηκαν για έναν λαό που δεν μπόρεσε να τους ωφελήσει, ούτε να σταθεί βοήθεια ή όφελος, αλλά ντροπή, και μάλιστα όνειδος.
- ⁶ Η όραση ενάντια στα ζώα τού νότου:⁹ Μέσα στη γη τής θλίψης και της στενοχώριας, όπου βρίσκονται το δυνατό λιοντάρι, και το γερασμένο λιοντάρι, η έχιδνα και το φλογερό φτερωτό φίδι, εκεί θα φέρουν τα πλούτη τους επάνω σε ώμους μικρών γαϊδουριών, και τους θησαυρούς τους επάνω στο κύρτωμα των καμήλων, σε έναν λαό που δεν θα τους ωφελήσει.
- ⁷ Επειδή, οι Αιγύπτιοι μάταια και ανωφελώς θα βοηθήσουν· γι' αυτό, βόησα για τούτο: Η δύναμή τους είναι να κάθονται ήσυχoi.
- ⁸ Πήγαινε, γράψε μπροστά τους επάνω σε πινακίδιο, και σημείωσέ το σε βιβλίο, για να διατηρείται στον μελλοντικό καιρό, μέχρι τον αιώνα·
- ⁹ ότι ο λαός αυτός είναι απειθήs, είναι γιοι αναληθείs, που δεν θέλουν να ακούσουν τον νόμο τού Κυρίου·
- ¹⁰ οι οποίοι λένε προς τους βλέποντες:¹⁰ Να μη βλέπετε· και στους προφήτες: Να μη προφητεύετε σε μας τα σωστά, να μας μιλάτε κολακευτικά, να προφητεύετε απατηλά·
- ¹¹ αποσυρθείτε από τον δρόμο, ξεκλίνετε από το μονοπάτι, σηκώστε από μπροστά μας τον Άγιο του Ισραήλ.
- ¹² Γι' αυτό, έτσι λέει ο Άγιος του Ισραήλ: Επειδή, καταφρονείτε αυτό τον λόγο, και ελπίζετε στην απάτη και στην πονηρία, και επιστηρίζετε σ' αυτά·
- ¹³ γι' αυτό, αυτή η ανομία θα είναι σε σας σαν ετοιμόρροπο χάλασμα, σαν κοιλιά σε έναν ψηλό τοίχο, που ο συντριμμός του έρχεται ξαφνικά, σε μία στιγμή.
- ¹⁴ Και θα το συντρίψει σαν σύντριμμα από πήλινο αγγείο, που κατασυντρίβεται ανελέητα, ώστε να μη βρίσκεται ανάμεσα στα θραύσματά του ένα πήλινο κομμάτι, για να πάρει κάποιος φωτιά από την εστία ή να πάρει νερό από τον λάκκο.

- 15** Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, ο Άγιος του Ισραήλ: Στην επιστροφή και ανάπαυση θα σωθείτε· στην ησυχία και πεποίθηση θα είναι η δύναμή σας· αλλά, δεν θελήσατε·
- 16** και είπατε: Όχι· αλλά, θα φεύγουμε έφιπποι· γι' αυτό, θα φεύγετε· και: Θα ιππεύσουμε επάνω σε ταχύποδα· γι' αυτό, αυτοί που θα σας καταδιώκουν θα είναι ταχύποδες.
- 17** Θα φεύγετε 1.000 στην απειλή ενός, και όλοι στην απειλή πέντε, μέχρις ότου μείνετε σαν στύλος επάνω στην κορυφή βουνού, και σαν σημαία επάνω σε λόφο.
- 18** Και έτσι θα προσμείνει ο Κύριος για να σας ελεήσει, και έτσι θα υψωθεί για να σας λυπηθεί· επειδή, ο Κύριος είναι Θεός κρίσης· μακάριοι όλοι αυτοί που τον προσμένουν.
- 19** Επειδή, ο λαός θα κατοικήσει στη Σιών στην Ιερουσαλήμ· δεν θα κλάψεις πια· σίγουρα, θα σε ελεήσει στη φωνή τής κραυγής σου· όταν την ακούσει, θα σου απαντήσει.
- 20** Και αν ο Κύριος σας δίνει ψωμί θλίψης, και νερό στενοχώριας, οι δάσκαλοί σου, όμως, δεν θα αφαιρεθούν πλέον, αλλά τα μάτια σου θα βλέπουν τούς δασκάλους σου·
- 21** και τα αυτιά σου θα ακούν από πίσω σου έναν λόγο, που θα λέει: Αυτός είναι ο δρόμος, περπατάτε επάνω σ' αυτόν· όταν στρέφεστε προς τα δεξιά, και όταν στρέφεστε προς τα αριστερά.
- 22** Και θα αποστραφείτε σαν μολυσμένα, το σκέπασμα των ασημένιων γλυπτών σας, και τον στολισμό των χρυσών χωνευτών σας· θα τα απορρίψετε σαν ένα ακάθαρτο ράκος· θα πεις προς αυτά: Φεύγετε από εδώ.
- 23** Τότε, θα δώσει βροχή για τον σπόρο σου, που θα έσπερνες στο χωράφι· και ψωμί τού γεννήματος της γης, που θα είναι παχύ και άφθονο· κατά την ημέρα εκείνη τα κτήνη σου θα βόσκονται σε ευρύχωρα βοσκοτόπια.
- 24** Και τα βόδια, και τα νεαρά γαϊδούρια σου, που εργάζονται τη γη, θα τρώνε καθαρό άχυρο λικμισμένο με το φτυάρι και το ανεμιστήρι.
- 25** Και θα είναι επάνω σε κάθε ψηλό βουνό, και επάνω σε κάθε ψηλό λόφο, ποτάμια και ρεύματα νερών, κατά την ημέρα τής μεγάλης σφαγής, όταν καταπέφτουν οι πύργοι.
- 26** Και το φως τού φεγγαριού θα είναι σαν το φως τού ήλιου, και το φως τού ήλιου θα είναι επταπλάσιο, σαν το φως επτά ημερών, κατά την ημέρα κατά την οποία ο Κύριος επιδένει το σύντριμμα του λαού του, και θεραπεύει την πληγή τού τραυματισμού τους.

²⁷ Δέστε, το όνομα του Κυρίου έρχεται από μακριά· ο θυμός του είναι φλογερός, και το φορτίο του βαρύ· τα χείλη του είναι γεμάτα αγανάκτηση, και η γλώσσα του σαν φωτιά που κατατρώνει·

²⁸ και η πνοή του σαν ρεύμα που πλημμυρίζει, που φτάνει μέχρι το μέσον τού τραχήλου, για να κοσκινίσει τα έθνη στο κόσκινο της ματαίωσης· και θα είναι χαλινός στις σιαγόνες των λαών, που θα τους κάνει να περιπλανιούνται.

²⁹ Σε σας θα υπάρχει τραγούδι, όπως μέσα στη νύχτα μιας πανηγυριζόμενης γιορτής· και ευφροσύνη καρδιάς, όπως όταν πάνε με φλογέρες για νάρθουν στο βουνό τού Κυρίου, στον Ισχυρό τού Ισραήλ.

³⁰ Και ο Κύριος θα κάνει να ακουστεί η δόξα τής φωνής του, και θα δείξει το κατέβασμα του βραχίονά του, μαζί με την αγανάκτηση από τον θυμό, και τη φλόγα τής φωτιάς που κατατρώνει, τους εκτιναγμούς, και την ανεμοζάλη, και τις πέτρες τού χαλαζιού.

³¹ Επειδή, ο Ασσύριος, με τη φωνή τού Κυρίου, θα καταβληθεί· θα χτυπηθεί με ράβδο.

³² Και απ' όπου διαβεί η διορισμένη ράβδος, που ο Κύριος θα καταφέρει επάνω του, θα είναι τύμπανα και κιθάρες· και με τρομερούς πολέμους θα πολεμήσει εναντίον τους.

³³ Επειδή, ο Τοφέθ είναι παρασκευασμένος προ καιρού· ναι, ετοιμασμένος για τον βασιλιά· αυτός τον έκανε βαθύ και πλατύ· ο τόπος καύσης του είναι φωτιά και πολλά ξύλα· η πνοή τού Κυρίου, σαν ρεύμα από θειάφι, θα την ανάψει.

ΗΣΑΪΑΣ 31

¹ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ σε όσους κατεβαίνουν στην Αίγυπτο για βοήθεια, και επιστηρίζονται σε άλογα, και έχουν το θάρρος τους σε άμαξες, επειδή είναι πολυάριθμες· και σε καβαλάρηδες, επειδή είναι πολύ δυνατοί· και δεν αποβλέπουν στον Άγιο του Ισραήλ, και δεν εκζητούν τον Κύριο.

² Όμως, αυτός είναι σοφός, και θα επιφέρει κακά, και δεν θα ανακαλέσει τα λόγια του, αλλά θα σηκωθεί ενάντια στις οικογένειες των κακοποιών, και ενάντια στη βοήθεια εκείνων που εργάζονται την ανομία.

³ Οι Αιγύπτιοι, όμως, είναι άνθρωποι, και όχι Θεός· και τα άλογά τους σάρκες, και όχι πνεύμα. Όταν ο Κύριος απλώσει το χέρι του, κι εκείνος που βοηθάει θα προσκόψει, κι εκείνος που βοηθιέται θα πέσει, και όλοι μαζί θα απολεστούν.

⁴ Επειδή, έτσι μίλησε σε μένα ο Κύριος: Όπως το λιοντάρι και το νεαρό λιοντάρι που βρυχάξει για το θήραμά του, αν και συγκεντρώθηκε εναντίον του ένα πλήθος από βοσκούς, δεν φοβάται στη φωνή τους ούτε συστέλλεται στον θόρυβό τους· έτσι και ο Κύριος των δυνάμεων θα κατέβει για να πολεμήσει υπέρ τού βουνού τής Σιών, και υπέρ των λόφων της.

- ⁵ Σαν πουλιά που πετούν προς τα νεοσσά, έτσι ο Κύριος των δυνάμεων, θα υπερασπιστεί την Ιερουσαλήμ, υπερασπίζοντας και ελευθερώνοντάς την, διαβαίνοντας και σώζοντάς την.
- ⁶ Επιστραφέιτε προς εκείνον, από τον οποίο οι γιοι Ισραήλ αποστάτησαν ολοκληρωτικά.
- ⁷ Επειδή, κατά την ημέρα εκείνη κάθε άνθρωπος θα ρίξει τα ασημένια του είδωλα και τα χρυσά του είδωλα, που τα χέρια σας είχαν κατασκευάσει σε σας για αμαρτία.
- ⁸ Τότε, ο Ασσύριος θα πέσει με μάχαιρα, όχι από άνδρα· και θα τον καταφάει μάχαιρα, όχι από άνθρωπο· και θα φεύγει μπροστά από τη μάχαιρα, και οι νέοι του θα είναι για φόρο.
- ⁹ Και από τον φόβο θα παρατρέξει το οχύρωμά του, και οι αρχηγοί του θα κατατρομάζουν στη σημαία, λέει ο Κύριος, που η φωτιά του είναι μέσα στη Σιών και το καμίνι του στην Ιερουσαλήμ.

ΗΣΑΪΑΣ 32

- ¹ ΔΕΣΤΕ, ένας βασιλιάς θα βασιλεύσει με δικαιοσύνη, και άρχοντες θα κυβερνούν με κρίση.
- ² Και ο άνθρωπος θα είναι σαν σκέπη από τον άνεμο, και σαν καταφύγιο από την τρικυμία· σαν ποταμοί νερού μέσα σε ξερή γη, σαν σκιά μεγάλου βράχου σε γη που διψάει.
- ³ Και τα μάτια εκείνων που βλέπουν δεν θα είναι σκοτισμένα, και τα αυτιά εκείνων που ακούν θα είναι προσεκτικά.
- ⁴ Και η καρδιά των παράτολμων θα καταλάβει σοφία, και η γλώσσα εκείνων που τραυλίζουν θα επιταχύνει να μιλάει καθαρά.
- ⁵ Ο αχρείος δεν θα ονομάζεται πια ελευθέριος, και ο φιλάργυρος δεν θα λέγεται μεγαλοπρεπής.
- ⁶ Επειδή, ο αχρείος θα μιλάει αχρεία, και η καρδιά του θα εργάζεται ανομία, για να εκτελεί πονηρία, και να προφέρει πλάνη ενάντια στον Κύριο, ώστε να στερεί την ψυχή εκείνου που πεινάει, και να εμποδίζει το να πιει σ' εκείνον που διψάει.
- ⁷ Και τα όπλα τού φιλάργυρου είναι άδικα· αυτός βουλεύεται πονηρίες για να αφανίσει τον φτωχό με λόγια αναληθή, ακόμα και όταν ο ενδεής μιλάει δίκαια.
- ⁸ Ο ελευθέριος, όμως, βουλεύεται ελευθέρια, και αυτός θα στηρίζεται σε ελευθέρια.
- ⁹ ΣΗΚΩΘΕΙΤΕ, ω εύπορες γυναίκες· ακούστε τη φωνή μου, αμέριμνες θυγατέρες· ακροαστείτε τα λόγια μου·

- ¹⁰ ημέρες και χρόνια θα είστε ταραγμένες, εσείς οι αμέριμνες· επειδή, θα χαθεί ο τρυγητός, δεν θάρθει η συγκομιδή·
- ¹¹ τρέμετε, οι εύπορες· ταραχθείτε, οι αμέριμνες· ξεντυθείτε και ξεγυμνωθείτε, και περιζώστε τις οσφύες με σακιά.
- ¹² Θα χτυπήσουν τα στήθια εξαιτίας των ηδονικών χωραφιών, εξαιτίας των καρποφόρων αμπελώνων.
- ¹³ Αγκάθια και τριβόλια θα βλαστήσουν επάνω στη γη τού λαού μου· ακόμα και επάνω σε όλα τα σπίτια τής χαράς μέσα στην ευφραινόμενη πόλη.
- ¹⁴ Επειδή, τα παλάτια θα εγκαταλειφθούν· το πλήθος τής πόλης θα ερημωθεί· τα φρούρια και οι πύργοι θα γίνουν σπηλιές μέχρι τον αιώνα, ευχαρίστηση για άγρια γαϊδούρια, βοσκή για κοπάδια·
- ¹⁵ μέχρις ότου το πνεύμα ξεχυθεί επάνω μας εξ ύψους, και η έρημος γίνει καρποφόρα πεδιάδα, ενώ η καρποφόρα πεδιάδα θα θεωρηθεί σαν δάσος.
- ¹⁶ Τότε, στην έρημο θα κατασκηνώσει κρίση, και στην καρποφόρα πεδιάδα θα κατοικήσει δικαιοσύνη.
- ¹⁷ Και το έργο τής δικαιοσύνης θα είναι ειρήνη· και το αποτέλεσμα της δικαιοσύνης, ησυχία και ασφάλεια στον αιώνα.
- ¹⁸ Και ο λαός μου θα κατοικεί σε ειρηνική κατοικία, και ασφαλή οικήματα, και ήσυχους τόπους ευπορίας,
- ¹⁹ αν(¹² β) και θα πέφτει χαλάζι που κατασυντρίβει το δάσος, και η πόλη θα ανατραπεί με όλεθρο.
- ²⁰ Μακάριοι εσείς που σπέρνετε κοντά σε κάθε νερό, εσείς που στέλνετε εκεί τα πόδια τού βοδιού και του γαϊδουριού.

ΗΣΑΪΑΣ 33

- ¹ ΟΥΑΙ σε σένα που κυριεύεις, και δεν κυριεύτηκες· και καταδυναστεύεις, και δεν καταδυναστεύτηκες· όταν σταματήσεις να κυριεύεις, θα κυριευτείς· όταν τελειώσεις να καταδυναστεύεις, θα καταδυναστευτείς.
- ² Κύριε, ελέησέ μας· σε προσμένουμε· να είσαι ο βραχίονάς τους τα πρωινά,¹¹ και σωτηρία μας σε καιρό θλίψης.
- ³ Από τη φωνή τού θορύβου έφυγαν οι λαοί· από την ανύψωσή σου διασκορπίστηκαν τα έθνη.
- ⁴ Και τα λάφυρά σας θα συναχθούν, όπως μαζεύουν οι βρούχοι· θα πηδήσουν επάνω του, όπως πηδάει εδώ κι εκεί η ακρίδα.
- ⁵ Ο Κύριος υψώθηκε· επειδή, κατοικεί στα υψηλά· γέμισε τη Σιών από κρίση και δικαιοσύνη.

- ⁶ Σοφία, όμως, και επιστήμη θα είναι η στερέωση των καιρών σου, και η σωτήρια δύναμη· ο φόβος τού Κυρίου, αυτός είναι ο θησαυρός του.
- ⁷ Δες, οι ανδρείοι τους θα βοηθήσουν απέξω, και οι πρεσβευτές τής ειρήνης θα κλάψουν πικρά.
- ⁸ Οι δρόμοι ερημώθηκαν, οι οδοιπόροι έπαυσαν· διέλυσε τη συνθήκη, απέβαλε τις πόλεις, δεν σκέφτεται άνθρωπο.
- ⁹ Η γη πενθεί, μαραίνεται· ο Λίβανος ντρέπεται, κατακόβεται· ο Σαρών μοιάζει με έρημο· και η Βασάν και ο Κάρμηλος κατατινάχτηκαν.
- ¹⁰ Τώρα, θα σηκωθώ, λέει ο Κύριος· τώρα, θα υψωθώ, τώρα, θα μεγαλυνθώ.
- ¹¹ Χνούδι θα πιάσετε, και άχυρο θα γεννήσετε· η πνοή σας θα σας καταφάει σαν φωτιά.
- ¹² Και οι λαοί θα είναι σαν καύσεις ασβέστης· σαν κομμένα αγκάθια θα καούν σε φωτιά.
- ¹³ Όσοι είστε μακριά, ακούστε τι έκανα· και εσείς που είστε κοντά, γνωρίστε τη δύναμή μου.
- ¹⁴ Οι αμαρτωλοί που είναι στη Σιών θα τρομάζουν· τρόμος θα καταλάβει τούς υποκριτές, ώστε θα λένε: Ποιος από ανάμεσά μας θα κατοικήσει μαζί με τη φωτιά που κατατρώνει; Ποιος από ανάμεσά μας θα κατοικήσει μαζί με τις αιώνιες καύσεις;
- ¹⁵ Αυτός που περπατάει με δικαιοσύνη, και αυτός που μιλάει με ευθύτητα· αυτός που καταφρονεί το κέρδος των καταδυναστεύσεων, αυτός που σείει τα χέρια του από δωροληψίες, αυτός που βουλώνει τα αυτιά του για να μη ακούει για αίμα, και αυτός που κλείνει τα μάτια του για να μη δει το κακό·
- ¹⁶ αυτός θα κατοικήσει στα υψηλά· οι τόποι τής υπεράσπισής του θα είναι τα οχυρώματα των βράχων· ψωμί θα του δοθεί· το νερό του θα είναι βέβαιο.
- ¹⁷ Τα μάτια σου θα δουν τον βασιλιά στην ωραιότητά του· θα δουν τη μακρινή γη.
- ¹⁸ Η καρδιά σου θα μελετάει τον τρόπο που παρήλθε, φωνάζοντας: Πού είναι ο γραμματέας; Πού είναι ο συζητητής; Πού είναι ο λογιστής των πύργων;
- ¹⁹ Δεν θα δεις έναν άγριο λαό, έναν λαό με βαθιά φωνή, ώστε να μη διακρίνεις· με τραυλίζουσα γλώσσα, ώστε να μη καταλαβαίνεις.
- ²⁰ Κοίταξε ψηλά στη Σιών, την πόλη των γιορτών μας· τα μάτια σου θα δουν την Ιερουσαλήμ ήσυχη κατοικία, σκηνή που δεν θα την κατεβάσουν· οι πάσσαλοί της δεν θα μετακινηθούν στον αιώνα, και κανένα από τα σχοινιά της δεν θα κοπεί.

²¹ Αλλά, εκεί, ο Κύριος της δόξας θα είναι σε μας τόπος από πλατιά ποτάμια και ρεύματα· εκεί δεν θα μπει πλοίο με κουπιά ούτε θα περάσει από εκεί κάποιο μεγαλοπρεπές πλοίο.

²² Επειδή, ο Κύριος είναι ο κριτής μας· ο Κύριος είναι ο νομοθέτης μας· ο Κύριος είναι ο βασιλιάς μας· αυτός θα μας σώσει.

²³ Τα σχοινιά σου έγιναν πλαδαρά· δεν μπορούν να στερεώσουν το κατάρτι τους, δεν μπορούν να απλώσουν τα πανιά· τότε, λεία από μεγάλα λάφυρα θα διαμοιραστεί· οι χωλοί θα διαρπάξουν τη λεία·

²⁴ και ο κάτοικος δεν θα λέει: Ατόνησα· ο λαός, που κατοικεί σ' αυτή, θα λάβει άφεση ανομίας.

ΗΣΑΪΑΣ 34

¹ ΠΛΗΣΙΑΣΤΕ, ω έθνη, για να ακούσετε· και εσείς, ω λαοί, προσέξτε· ας ακούσει η γη, και το πλήρωμά της· η οικουμένη, και όλα όσα γεννιούνται σ' αυτή.

² Επειδή, ο θυμός τού Κυρίου είναι ενάντια σε όλα τα έθνη, και η φλογερή οργή του ενάντια σε όλα τα στρατεύματά τους· τα κατέστρεψε ολοκληρωτικά· τα παρέδωσε σε σφαγή.

³ Και οι φονευμένοι τους θα ριχτούν έξω, και η δυσωδία τους θα ανέβει από τα πτώματά τους· και τα βουνά θα διαλυθούν από το αίμα τους.

⁴ Και ολόκληρη η στρατιά τού ουρανού θα λιώσει, και οι ουρανοί θα περιτυλιχθούν σαν βιβλίο, και ολόκληρη η στρατιά τους θα πέσει, όπως πέφτει το φύλλο από την άμπελο, και όπως πέφτουν τα φύλλα από τη συκιά.

⁵ Επειδή, η μάχαιρά μου στον ουρανό μέθυσε· ξάφνου, επάνω στην Ιδουμαία, και επάνω στον λαό τής καταστροφής μου θα κατέβει για κρίση.

⁶ Η μάχαιρα του Κυρίου είναι γεμάτη από αίμα· πάχυνε με το πάχος, με το αίμα των αρνιών και των τράγων, με το πάχος των νεφρών των κριαριών· επειδή, ο Κύριος έχει θυσία στη Βοσόρρα, και μεγάλη σφαγή στη γη τής Ιδουμαίας.

⁷ Και οι μονόκεροι θα κατέβουν μαζί τους, και τα μοσχάρια μαζί με τους ταύρους· και η γη τους θα μεθύσει από αίμα, και το χώμα τους θα παχύνει από πάχος.

⁸ Επειδή, είναι ημέρα εκδίκησης του Κυρίου, χρονιά ανταποδόσεων για την κρίση τής Σιών.

⁹ Και τα ρεύματά της θα μεταβληθούν σε πίσσα, και το χώμα της σε θειάφι, και η γη της θα γίνει πίσσα που καίγεται·

- 10** νύχτα και ημέρα δεν θα σβήσει· ο καπνός της θα ανεβαίνει ακατάπαυστα· από γενεά σε γενεά θα μένει ερημωμένη· και δεν θα υπάρχει αυτός που διαβαίνει μέσα απ' αυτή σε αιώνα τού αιώνα.
- 11** Αλλ' ο πελεκάνος και ο σκαντζόχοιρος θα την κληρονομήσουν· και η κουκουβάγια και ο κόρακας θα κατοικούν σ' αυτή· και ο Κύριος θα απλώσει επάνω της σχοινί ερήμωσης, και στάθμη γκρεμίσματος.
- 12** Θα καλέσουν τούς μεγιστάνες της στη βασιλεία, αλλά κανένας δεν θα είναι εκεί· και όλοι οι άρχοντές της θάρθουν στο μηδέν.
- 13** Και τα αγκάθια θα βλαστήσουν στα παλάτια της, τσουκνίδες και βάτοι στα οχυρώματά της· και θα είναι κατοικία τσακαλιών, αυλή στρουθοκαμήλων.
- 14** Και οι λύκοι θα συναντιούνται εκεί με τις αγριόγατες· και ο σάτυρος θα φωνάζει στον σύντροφό του· ο κούκος θα αναπαύεται ακόμα εκεί, βρίσκοντας για τον εαυτό του τόπο ανάπαυσης.
- 15** Εκεί θα κάνει φωλιά ο νυχτοκόρακας, και θα γεννάει, και θα επωάζει, και θα μαζεύει τούς νεοσσούς κάτω από τη σκιά του· εκεί θα μαζεύονται και οι γύπες, καθένας με τον σύντροφό του.
- 16** Αναζητήστε μέσα στο βιβλίο τού Κυρίου, και διαβάστε· κανένα απ' αυτά δεν θα λείπει, κανένα δεν θα είναι χωρίς τον σύντροφό του· επειδή, το ίδιο το στόμα τού Κυρίου πρόσταξε, και το ίδιο το πνεύμα του τα συγκέντρωσε αυτά.
- 17** Κι αυτός έρριξε τον κλήρο του γι' αυτά, και το χέρι του διαμοίρασε σ' αυτά με στάθμη εκείνη τη γη· θα την κληρονομήσουν στον αιώνα· θα κατοικούν σ' αυτή από γενεά σε γενεά.

ΗΣΑΪΑΣ 35

- 1** Η ΕΡΗΜΟΣ και η άνυδρη γη θα ευφρανθούν γι' αυτά, και η ερημιά θα αγαλλιαστεί, και θα ανθίσει σαν ρόδο.
- 2** Θα ανθίσει άφθονα, και μάλιστα θα αγαλλιαστεί χαίροντας και αλαλάζοντας· η δόξα τού Λιβάνου θα δοθεί σ' αυτή, η τιμή τού Καρμήλου και του Σαρών· οι τόποι αυτοί θα δουν τη δόξα τού Κυρίου, και τη μεγαλοσύνη τού Θεού μας.
- 3** Ενισχύστε τα εξασθενημένα χέρια· και στερεώστε τα παραλυμένα γόνατα.
- 4** Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· αυτός θάρθει, και θα σας σώσει.
- 5** Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν.
- 6** Τότε, ο χωλός θα πηδάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιλάου θα ψάλλει· επειδή, στην έρημο θα αναβλύσουν νερά, και στην ερημιά ρεύματα.

⁷ Και η ξερή γη θα γίνει λίμνη, και η γη που διψάει θα γίνει πηγές νερού· στην κατοικία των τσακαλιών, όπου κείτονταν, θα είναι χλόη μαζί με καλάμια και σπάρτα.

⁸ Και εκεί θα υπάρχει λεωφόρος, και δρόμος, και θα ονομαστεί: Άγιος δρόμος· και ο ακάθαρτος δεν θα περάσει απ' αυτόν, αλλά θα είναι γι' αυτούς· ο διαβάτης και οι μωροί δεν θα πλανιούνται.

⁹ Λιοντάρι δεν θα είναι εκεί, και αρπαχτικό θηρίο δεν θα ανέβει εκεί· δεν θα βρεθεί εκεί· αλλά, οι λυτρωμένοι θα περπατούν εκεί.

¹⁰ Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· ενώ η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.

ΗΣΑΪΑΣ 36

¹ ΚΑΤΑ τον 14 ο χρόνο τού βασιλιά Εζεκία, ανέβηκε ο Σενναχειρείμ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ενάντια σε όλες τις οχυρές πόλεις τού Ιούδα, και τις κυριεύσε.

² Και ο βασιλιάς τής Ασσυρίας έστειλε τον Ραβ-σάκη από τη Λαχείς στην Ιερουσαλήμ, στον βασιλιά Εζεκία, με μεγάλη δύναμη. Και στάθηκε στον υδραγωγό τής επάνω δεξαμενής, στον μεγάλο δρόμο τού χωραφιού τού γναφέα.

³ Τότε, βγήκαν προς αυτόν ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, ο οικονόμος, και ο Σορνάς ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος.

⁴ Και ο Ραβ-σάκης είπε σ' αυτούς: Να πείτε τώρα στον Εζεκία: Έτσι λέει ο μέγας βασιλιάς, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Ποιο είναι το θάρρος, επάνω στο οποίο θαρρείς;

⁵ Λες, (όμως, είναι λόγια χειλέων): Έχω θέληση και δύναμη για πόλεμο. Αλλά, επάνω σε ποιον έχεις το θάρρος, ώστε αποστάτησες εναντίον μου;

⁶ Δες, έχεις το θάρρος επάνω στη ράβδο εκείνου τού συντριμμένου καλαμιού, επάνω στην Αίγυπτο· επάνω στο οποίο αν κάποιος στηριχθεί θα μπηχτεί στο χέρι του, και θα το τρυπήσει· τέτοιος είναι ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, σε όλους εκείνους που έχουν το θάρρος επάνω σ' αυτόν.

⁷ Αλλά, αν μου πεις: Επάνω στον Κύριο τον Θεό μας έχουμε το θάρρος, δεν είναι αυτός, που ο Εζεκίας αφαίρεσε τους ψηλούς τόπους του, και τα θυσιαστήρια, και είπε στον Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ: Μπροστά σ' αυτό το θυσιαστήριο θα προσκυνήσετε;

⁸ Τώρα, λοιπόν, δώσε ενέχυρα στον κύριό μου τον βασιλιά τής Ασσυρίας, και εγώ θα σου δώσω 2.000 άλογα, αν μπορείς από μέρους σου να δώσεις καβαλάρηδες επάνω τους.

- ⁹ Πώς, λοιπόν, θα στρέψεις προς τα πίσω το πρόσωπο ενός τοπάρχη από τους ελάχιστους των δούλων τού κυρίου μου, και έλπισες επάνω στην Αίγυπτο για άμαξες και καβαλάρηδες;
- ¹⁰ Και τώρα, χωρίς τον Κύριο ανέβηκα εγώ ενάντια σ' αυτόν τον τόπο, για να τον καταστρέψω; Ο Κύριος είπε σε μένα: Ανέβα ενάντια σ' αυτή τη γη, και κατάστρεψέ την.
- ¹¹ Τότε, είπε ο Ελιακείμ, και ο Σομνάς, και ο Ιωάχ, στον Ραβ-σάκη: Μίλησε στους δούλους σου, παρακαλώ, στη Συριακή γλώσσα· επειδή, την καταλαβαίνουμε· και μη μας μιλάς στην Ιουδαϊκή, σε επήκοον του λαού, που είναι επάνω στο τείχος.
- ¹² Αλλά ο Ραβ-σάκης είπε: Μήπως ο κύριός μου με έστειλε στον κύριό σου, και σε σένα, για να μιλήσω αυτά τα λόγια; Δεν με έστειλε προς τους άνδρες, που κάθονται επάνω στο τείχος, για να φάνε την κόπρω τους, και να πιουν τα ούρα τους¹² μαζί με σας.
- ¹³ Τότε, ο Ραβ-σάκης στάθηκε και φώναξε στην Ιουδαϊκή, με δυνατή φωνή, και είπε: Ακούστε τα λόγια τού μεγάλου βασιλιά, του βασιλιά τής Ασσυρίας·
- ¹⁴ έτσι λέει ο βασιλιάς: Να μη σας εξαπατάει ο Εζεκίας· επειδή, δεν θα μπορέσει να σας λυτρώσει.
- ¹⁵ Και να μη σας κάνει ο Εζεκίας να έχετε το θάρρος σας επάνω στον Κύριο, λέγοντας: Ο Κύριος, βέβαια, θα μας λυτρώσει· η πόλη αυτή δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας.
- ¹⁶ Να μη ακούτε τον Εζεκία· επειδή, έτσι λέει ο βασιλιάς τής Ασσυρίας: Κάντε συμβιβασμό μαζί μου, και βγείτε προς εμένα· και φάτε κάθε ένας από την άμπελό του, και κάθε ένας από τη συκιά του, και πιείτε κάθε ένας από τα νερά τής δεξαμενής του·
- ¹⁷ μέχρις ότου έρθω και σας πάρω σε μία γη όμοια με τη γη σας, γη με σιτάρι και κρασί, γη με ψωμί και αμπελώνες.
- ¹⁸ Να μη σας εξαπατάει ο Εζεκίας, λέγοντας: Ο Κύριος θα μας λυτρώσει. Μήπως, κάποιος από τους θεούς των εθνών λύτρωσε τη γη του από το χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας;
- ¹⁹ Πού είναι οι θεοί τής Αιμάθ και της Αρφάδ; Πού είναι οι θεοί τής Σεφαρουϊμ; Μήπως λύτρωσαν από το χέρι μου τη Σαμάρεια;
- ²⁰ Ποιοι, ανάμεσα σε όλους τούς θεούς αυτών των τόπων, λύτρωσαν τη γη τους από το χέρι μου, ώστε και ο Κύριος να λυτρώσει από το χέρι μου την Ιερουσαλήμ;
- ²¹ Και εκείνοι σιωπούσαν, και δεν του αποκρίθηκαν ούτε έναν λόγο· επειδή, ο βασιλιάς τούς είχε προστάξει, λέγοντας: Να μη του απαντήσετε.

²² Τότε, ο Ελιακείμ, ο γιος τού Χελκία, ο οικονόμος, και ο Σομνάς ο γραμματέας, και ο Ιωάχ, ο γιος τού Ασάφ, ο υπομνηματογράφος, ήρθαν στον Εζεκία με ξεσχισμένα τα ιμάτια, και του ανήγγειλαν τα λόγια τού Ραβ-σάκη.

ΗΣΑΪΑΣ 37

¹ ΚΑΙ όταν ο βασιλιάς Εζεκίας τα άκουσε, ξέσχισε τα ιμάτιά του, και σκεπάστηκε με σάκο, και μπήκε μέσα στον οίκο τού Κυρίου.

² Και έστειλε, σκεπασμένους με σάκους, τον Ελιακείμ τον οικονόμο, και τον Σομνά τον γραμματέα, και τους πρεσβύτερους των ιερέων, προς τον προφήτη Ησαΐα, τον γιο τού Αμώς·

³ και του είπαν: Έτσι λέει ο Εζεκίας: Αυτή η ημέρα είναι ημέρα θλίψης, και ονειδισμού, και βλασφημίας· επειδή, τα παιδιά ήρθαν στην ακμή τής γέννας, όμως δεν υπάρχει δύναμη στην ετοιμόγεννη·

⁴ είθε ο Κύριος ο Θεός σου να άκουσε τα λόγια τού Ραβ-σάκη, που ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, ο κύριός του, τον έστειλε για να ονειδίσει τον ζωντανό Θεό, και να εξυβρίσει, με τα λόγια, που ο Κύριος ο Θεός σου άκουσε· γι' αυτό, ύψωσε δέηση υπέρ τού σωζόμενου υπολοίπου.

⁵ Και ήρθαν στον Ησαΐα οι δούλοι τού βασιλιά Εζεκία.

⁶ Και ο Ησαΐας είπε σ' αυτούς: Έτσι θα πείτε στον κύριό σας: Έτσι λέει ο Κύριος: Μη φοβάσαι από τα λόγια που άκουσες, με τα οποία οι δούλοι τού βασιλιά τής Ασσυρίας με ονειδίσαν·

⁷ δες, εγώ θα του βάλω ένα τέτοιο πνεύμα, ώστε, καθώς θα ακούσει θόρυβο, θα επιστρέψει στη γη του· και θα τον κάνω να πέσει με μάχαιρα μέσα στη γη του.

⁸ Ο Ραβ-σάκης, λοιπόν, επέστρεψε, και βρήκε τον βασιλιά τής Ασσυρίας να πολεμάει ενάντια στη Λιβνά· επειδή, άκουσε ότι είχε φύγει από τη Λαχείς.

⁹ Και ο βασιλιάς άκουσε να λένε για τον Θιρακά, τον βασιλιά τής Αιθιοπίας: Βγήκε να σε πολεμήσει. Και όταν το άκουσε, έστειλε πρεσβευτές στον Εζεκία, λέγοντας:

¹⁰ Έτσι θα πείτε στον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας: Ο Θεός σου, επάνω στον οποίο έχεις το θάρρος σου, ας μη σε απατάει, λέγοντας: Η Ιερουσαλήμ δεν θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας.

¹¹ Δες, εσύ άκουσες τι έκαναν οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας σε όλους τούς τόπους, καταστρέφοντάς τους· και θα λυτρωθείς εσύ;

¹² Μήπως οι θεοί των εθνών λύτρωσαν εκείνους, που οι πατέρες μου κατέστρεψαν, τη Γωζάν, και τη Χαρράν, και τη Ρεσέφ, και τους γιους τού Εδέν, που είναι στην Τελασσάρ;

- 13 Πού είναι ο βασιλιάς τής Αιμάθ, και ο βασιλιάς τής Αρφάδ, και ο βασιλιάς τής πόλης Σεφαρουΐμ, Ενά, και Αυά;
- 14 Και παίρνοντας ο Εζεκίας την επιστολή από το χέρι των πρεσβευτών, τη διάβασε· και ο Εζεκίας ανέβηκε στον οίκο τού Κυρίου, και την ξετύλιξε μπροστά στον Κύριο.
- 15 Και ο Εζεκίας προσευχήθηκε στον Κύριο, λέγοντας:
- 16 Κύριε των δυνάμεων, Θεέ τού Ισραήλ, εσύ που κάθεται επάνω στα χερουβείμ, εσύ ο ίδιος είσαι ο Θεός, ο μόνος, όλων των βασιλείων τής γης· εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη.
- 17 Στρέψε, Κύριε, το αυτί σου, και άκουσε· άνοιξε τα μάτια σου, Κύριε, και δες· και άκουσε όλα τα λόγια τού Σενναχειρείμ, που έστειλε αυτόν για να ονειδίζει τον ζωντανό Θεό.
- 18 Αληθινά, Κύριε, οι βασιλιάδες τής Ασσυρίας ερήμωσαν όλα τα έθνη, και τους τόπους τους,
- 19 και έρριξαν τους θεούς τους στη φωτιά· επειδή, δεν ήσαν θεοί, αλλά έργο χεριών ανθρώπου, ξύλα και πέτρες· γι' αυτό, τους κατέστρεψαν.
- 20 Τώρα, λοιπόν, Κύριε Θεέ μας, σώσε μας από το χέρι του· ώστε, όλα τα βασίλεια της γης να γνωρίσουν ότι, εσύ είσαι ο Κύριος, ο μόνος.
- 21 Τότε, ο Ησαΐας, ο γιος τού Αμώς, έστειλε στον Εζεκία, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Άκουσα όσα προσευχήθηκες σε μένα ενάντια στον Σενναχειρείμ, τον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- 22 Αυτός είναι ο λόγος, που ο Κύριος μίλησε γι' αυτόν: Σε καταφρόνησε, σε ενέπαιξε, η παρθένα, η θυγατέρα τής Σιών· κούνησε πίσω σου το κεφάλι, η θυγατέρα τής Ιερουσαλήμ.
- 23 Ποιον ονειδισες και βλασφήμησες; Ενάντια σε ποιον ύψωσες τη φωνή, και σήκωσες ψηλά τα μάτια σου; Ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.
- 24 Τον Κύριο ονειδισες διαμέσου των δούλων σου, και είπες: «Με το πλήθος των αμαξών μου εγώ ανέβηκα στο ύψος των βουνών, στα πλευρά τού Λιβάνου· και θα κόψω τους ψηλούς κέδρους του, τα εκλεκτά ελάτια του· και θα μπω μέσα στο ύψος των άκρων του, στο δάσος τού Καρμήλου του·
- 25 εγώ ανέσκαψα, και ήπια νερά· και με το ίχνος των ποδιών μου ξέρανα όλα τα ποτάμια των πολιορκούμενων».
- 26 Μήπως δεν άκουσες ότι εγώ το έκανα αυτό από παλιά, και το αποφάσισα από τις αρχαίες ημέρες; Τώρα, όμως, το εκτέλεσα, ώστε να είσαι για να καταστρέφεις οχυρωμένες πόλεις σε σωρούς ερειπίων·

27 γι' αυτό, οι κάτοικοί τους ήσαν μικρής δύναμης, τρόμαξαν και καταντροπιάστηκαν· ήσαν σαν το χορτάρι τού χωραφιού, και σαν τη χλόη, σαν το χορτάρι των ταρατσών, και σαν το σιτάρι που καίγεται πριν καλαμώσει.

28 Όμως, εγώ ξέρω την κατοικία σου, και την έξοδό σου, και την είσοδό σου, και τη λύσσα σου, που έχεις εναντίον μου.

29 Επειδή, η λύσσα σου εναντίον μου, και η αλαζονεία σου ανέβηκαν στα αυτιά μου, γι' αυτό, θα βάλω τον κρίκο μου στα ρουθούνια σου, και τον χαλινό μου στα χείλη σου, και θα σε γυρίσω πίσω από τον δρόμο διαμέσου τού οποίου ήρθες.

30 Και τούτο θα είναι σε σένα το σημάδι: Αυτή τη χρονιά θα φάτε ό,τι είναι αυτοφυές· και τη δεύτερη χρονιά, ό,τι εκφύεται από το ίδιο· ενώ την τρίτη χρονιά, να σπείρετε, και να θερίσετε, και να φυτέψετε αμπελώνες, και να φάτε τον καρπό τους.

31 Και το υπόλοιπο από τον οίκο τού Ιούδα, που διασώθηκε, θα ριζώσει και πάλι από κάτω, και θα δώσει επάνω καρπούς.

32 Επειδή, από την Ιερουσαλήμ θα βγει το υπόλοιπο, και από το βουνό Σιών, αυτό που διασώθηκε· ο ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει.

33 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον βασιλιά τής Ασσυρίας: Δεν θα μπει μέσα σ' αυτή την πόλη ούτε θα τοξεύσει εκεί βέλος ούτε θα προβάλει εναντίον της ασπίδες ούτε θα υψώσει εναντίον της πρόχωμα·

34 από τον δρόμο διαμέσου τού οποίου ήρθε, απ' αυτόν θα γυρίσει, και σ' αυτή την πόλη μέσα δεν θα μπει, λέει ο Κύριος·

35 επειδή, θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη, ώστε να τη σώσω, για χάρη μου, και για χάρη τού δούλου μου του Δαβίδ.

36 Τότε, ο άγγελος του Κυρίου βγήκε έξω, και χτύπησε στο στρατόπεδο των Ασσυρίων 185.000 · και όταν σηκώθηκαν το πρωί, νάσου, όλοι ήσαν νεκρά σώματα.

37 Και σηκώθηκε και έφυγε, και επέστρεψε ο Σενναχειρείμ, ο βασιλιάς τής Ασσυρίας, και κατοίκησε στη Νινευή.

38 Και ενώ προσκυνούσε στον οίκο τού Νισρώκ, του θεού του, ο Αδραμμέλεχ και ο Σαρασάρ, οι γιοι του, τον χτύπησαν με μάχαιρα, και αυτοί έφυγαν στη γη τής Αρμενίας· και αντ' αυτού βασίλευσε ο Εσαραδδών, ο γιος του.

ΗΣΑΪΑΣ 38

1 ΚΑΤΑ τις ημέρες εκείνες, ο Εζεκίας αρρώστησε μέχρι θανάτου· και ήρθε ο Ησαΐας ο προφήτης, ο γιος τού Αμώς, και του είπε: Έτσι λέει ο Κύριος· Βάλε σε τάξη ό,τι αφορά την οικογένειά σου· επειδή, πεθαίνεις, και δεν θα ζήσεις.

- ² Τότε, ο Εζεκίας έστρεψε το πρόσωπό του προς τον τοίχο, και προσευχήθηκε στον Κύριο,
- ³ και είπε: Παρακαλώ, Κύριε, θυμήσου τώρα, πώς περπάτησα μπροστά σου με αλήθεια, και με τέλεια καρδιά, και έπραξα μπροστά σου το αρεστό. Και ο Εζεκίας έκλαψε μεγάλον κλαυθμό.
- ⁴ Τότε, έγινε λόγος Κυρίου στον Ησαΐα, λέγοντας:
- ⁵ Πήγαινε, και πες στον Εζεκία: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Δαβίδ τού πατέρα σου: Άκουσα την προσευχή σου, είδα τα δάκρυά σου· δες, θα προσθέσω στις ημέρες σου 15 χρόνια·
- ⁶ και θα ελευθερώσω εσένα κι αυτή την πόλη από το χέρι τού βασιλιά τής Ασσυρίας, και θα υπερασπιστώ αυτή την πόλη·
- ⁷ και τούτο θα είναι σε σένα το σημείο από τον Κύριο, ότι ο Κύριος θα κάνει αυτό το πράγμα, που μίλησε·
- ⁸ δες, θα στρέψω δέκα βαθμούς προς τα πίσω τη σκιά των βαθμών, που κατέβηκε στο ηλιακό ημερολόγιο του Άχαζ. Και στράφηκε ο ήλιος δέκα βαθμούς από τους οποίους είχε κατέβει.
- ⁹ Αυτά είναι που γράφτηκαν από τον Εζεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, όταν αρρώστησε, και ανέρρωσε από την αρρώστια του:
- ¹⁰ Εγώ είπα: Στο μεσημέρι των ημερών μου, θα πάω στις πύλες τού άδη· στερήθηκα το υπόλοιπο των χρόνων μου.
- ¹¹ Είπα: Δεν θα δω ξανά τον Κύριο, τον Κύριο σε γη ζωντανών ανθρώπων· δεν θα ξαναδώ άνθρωπο μαζί με τους κατοίκους τού κόσμου.
- ¹² Η ζωή μου έφυγε, και μετατοπίστηκε από μένα σαν σκηνή βοσκού· κόπηκε η ζωή μου σαν από έναν υφαντή· Θα με κόψει από το στημόνι· από το πρωί μέχρι την εσπέρα θα με τελειώσεις.
- ¹³ Στοχαζόμουν μέχρι το πρωί, θα σπάσει όλα τα κόκαλά μου σαν λιοντάρι· από το πρωί μέχρι την εσπέρα θα με τελειώσεις.
- ¹⁴ Σαν γερανός, σαν χελιδόνι, έτσι ψέλλιζα· οδυρόμουν σαν τρυγόνι· τα μάτια μου απέκαναν ατενίζοντας προς τα επάνω. Καταθλίβομαι, Κύριε· ανακούφισέ με.
- ¹⁵ Τι να πω; Αυτός και είπε σε μένα, και εκτέλεσε· θα περνάω όλα τα χρόνια μου μέσα στην πικρία τής ψυχής μου.
- ¹⁶ Εντούτοις, Κύριε, οι άνθρωποι ζουν, και σε όλα αυτά υπάρχει η ζωή τού πνεύματός μου· εσύ, βέβαια, με θεραπεύεις, και με αναζωοποιείς.
- ¹⁷ Δες, αντί για ειρήνη, ήρθε επάνω μου μεγάλη πικρία· αλλά, εσύ, για αγάπη τής ψυχής μου, τη λύτρωσες από τον λάκκο τής φθοράς· επειδή, έρριξες πίσω από τα νώτα σου όλες μου τις αμαρτίες.

¹⁸ Επειδή, ο άδης δεν θα σε υμνήσει· ο θάνατος δεν θα σε δοξολογήσει· αυτοί που κατεβαίνουν στον λάκκο δεν θα ελπίζουν στην αλήθεια σου.

¹⁹ Αυτός που ζει, αυτός που ζει, αυτός θα σε υμνεί, όπως εγώ αυτή την ημέρα· ο πατέρας θα γνωστοποιήσει στα παιδιά την αλήθεια σου.

²⁰ Ο Κύριος ήρθε για να με σώσει· γι' αυτό θα ψάλλουμε το τραγούδι μου επάνω σε έγχορδα¹³ όργανα όλες τις ημέρες της ζωής μας στον οίκο του Κυρίου.

²¹ Επειδή, ο Ησαΐας είχε πει: Ας πάρουν μία παλάθη από σύκα, και ας τηβάλουν σαν έμπλαστρο επάνω στο έλκος, και θα γιατρευτεί.

²² Και ο Εζεκίας είχε πει: Τι είναι το σημείο ότι εγώ θα ανέβω στον οίκο του Κυρίου;

ΗΣΑΪΑΣ 39

¹ ΚΑΤΑ τον καιρό εκείνο, ο Μερωδάχ-βαλαδάν, ο γιος του Βαλαδάν, βασιλιάς της Βαβυλώνας, έστειλε στον Εζεκία επιστολές και δώρα, όταν άκουσε ότι αρρώστησε, και ανέρρωσε.

² Και ο Εζεκίας χάρηκε γι' αυτά, και τους έδειξε τον οίκο των πολύτιμων πραγμάτων του, το ασήμι, και το χρυσάφι, και τα αρώματα, και τα πολύτιμα μύρα, και ολόκληρη την οπλοθήκη του, και κάθε τι που βρισκόταν μέσα στους θησαυρούς του· δεν υπήρχε τίποτε μέσα στο παλάτι του ούτε κάτω από ολόκληρη την εξουσία του, που ο Εζεκίας δεν το έδειξε σ' αυτούς.

³ Και ο Ησαΐας ο προφήτης ήρθε στον βασιλιά Εζεκία, και του είπε: Τι λένε οι άνθρωποι αυτοί, και από πού ήρθαν σε σένα; Και ο Εζεκίας είπε: Έρχονται σεμένα από μία μακρινή γη, από τη Βαβυλώνα.

⁴ Και εκείνος είπε: Τι είδαν στο παλάτι σου; Και ο Εζεκίας απάντησε: Είδαν το κάθε τι που είναι μέσα στο παλάτι μου· δεν υπάρχει τίποτε στους θησαυρούς μου, που δεν τους το έδειξα.

⁵ Τότε, ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: Άκουσε τον λόγο του Κυρίου των δυνάμεων:

⁶ Δες, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες το κάθε τι που είναι μέσα στο παλάτι σου, και ό,τι εναποταμίευσαν οι πατέρες σου μέχρι αυτή την ημέρα, θα μετακομιστεί στη Βαβυλώνα· δεν θα μείνει τίποτε, λέει ο Κύριος·

⁷ θα πάρουν και από τους γιους σου, που θα βγουν από σένα, τους οποίους θα γεννήσεις· και θα γίνουν ευνούχοι στο παλάτι του βασιλιά της Βαβυλώνας.

⁸ Τότε, ο Εζεκίας είπε στον Ησαΐα: Καλός ο λόγος του Κυρίου, πουμίλησες. Είπε ακόμα: Επειδή, θα υπάρχει ειρήνη και ασφάλεια στις ημέρες μου.

ΗΣΑΪΑΣ 40

- 1** ΠΑΡΗΓΟΡΕΙΤΕ, παρηγορείτε τον λαό μου, λέει ο Θεός σας.
- 2** Μιλήστε παρηγορητικά προς την Ιερουσαλήμ, και φωνάξτε προς αυτήν ότι, ο καιρός τής ταπείνωσής της ολοκληρώθηκε, ότι η ανομία της συγχωρήθηκε· επειδή, πήρε από το χέρι τού Κυρίου διπλάσιο για όλες τις αμαρτίες της.
- 3** Μία φωνή κάποιου που βοά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια τού Θεού μας στην έρημο.
- 4** Κάθε φάραγγα θα υψωθεί, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί· και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια· και οι τραχείς τόποι, ομαλοί·
- 5** και η δόξα τού Κυρίου θα φανερωθεί, και κάθε σάρκα ταυτόχρονα θα δει· επειδή, το στόμα τού Κυρίου μίλησε.
- 6** Μία φωνή, που λέει: Φώναξε· και είπε: Τι να φωνάξω; Κάθε σάρκα είναι χορτάρι, και κάθε δόξα της σαν άνθος τού χωραφιού.
- 7** Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· επειδή, έπνευσε επάνω του το πνεύμα τού Κυρίου· χορτάρι στ' αλήθεια είναι ο λαός.
- 8** Το χορτάρι ξεράθηκε, το άνθος μαράθηκε· ο λόγος, όμως, του Θεού μας παραμένει στον αιώνα.
- 9** Εσύ, που φέρνεις στη Σιών αγαθές αγγελίες, ανέβα στο ψηλό βουνό· εσύ, που φέρνεις αγαθές αγγελίες στην Ιερουσαλήμ, ύψωσε δυνατά τη φωνή σου· ύψωσε· μη φοβηθείς· πες στις πόλεις τού Ιούδα: Δέστε, ο Θεός σας!
- 10** Δέστε, ο Κύριος ο Θεός θάρθει με δύναμη, και ο βραχίονάς του θα εξουσιάζει γι' αυτόν· δέστε, ο μισθός του είναι μαζί του, και η αμοιβή του μπροστά του.
- 11** Θα βοσκήσει το κοπάδι του σαν βοσκός· θα μαζέψει τα αρνιά με τον βραχίονά του, και θα τα βαστάξει στον κόρφο του· και θα οδηγήει αυτά που θηλάζουν.
- 12** Ποιος μέτρησε τα νερά στο κοίλωμα του χεριού του, και στάθμισε τους ουρανούς με τη σπιθαμή, και συμπεριέλαβε με μέτρο το χώμα τής γης, και ζύγισε με στατήρα τα βουνά και με πλάστιγγα τους λόφους;
- 13** Ποιος στάθμισε το πνεύμα τού Κυρίου ή έγινε σύμβουλός του, και τον δίδαξε;
- 14** Με ποιον έκανε συμβούλιο, και ποιος τον έκανε συνετόν, και του δίδαξε τον δρόμο τής κρίσης, και του παρέδωσε επιστήμη, και του έδειξε τον δρόμο τής σύνεσης;
- 15** Δέστε, τα έθνη είναι σαν μία σταγόνα από κάδο, και θεωρούνται σαν τη λεπτή σκόνη τής πλάστιγγας· δέστε, μετατοπίζει τα νησιά σαν σκόνη.
- 16** Και ο Λίβανος δεν είναι ικανός για καύση ούτε τα ζώα του ικανά για ολοκαύτωμα.

- 17 Όλα τα έθνη, μπροστά του, είναι σαν το μηδέν· θεωρούνται γι' αυτόν λιγότερο από το μηδέν και τη ματαιότητα.
- 18 Με ποιον, λοιπόν, θα εξομοιώσετε τον Θεό; Ή, τι ομοίωμα θα προσαρμόσετε σ' αυτόν;
- 19 Ο τεχνίτης χωνεύει μία γλυπτή εικόνα, και ο χρυσοχόος απλώνει επάνω της χρυσάφι, και χύνει ασημένιες αλυσίδες.
- 20 Ο φτωχός, κάνοντας προσφορά, διαλέγει άσηπτο ξύλο· και αναζητάει για τον εαυτό του έναν επιδέξιο τεχνίτη, για να κατασκευάσει μία γλυπτή εικόνα, που δεν σαλεύει.
- 21 Δεν γνωρίσατε; Δεν ακούσατε; Δεν σας αναγγέλθηκε από την αρχή; Δεν εννοήσατε από την εποχή τής δημιουργίας τής γης;
- 22 Αυτός είναι που κάθεται επάνω στον γύρο τής γης, και οι κάτοικοί της είναι σαν ακρίδες· αυτός απλώνει τούς ουρανούς σαν παραπέτασμα, και τους απλώνει σαν σκηνή για κατοίκηση·
- 23 αυτός φέρνει τούς ηγεμόνες στο μηδέν, και κάνει τούς κριτές τής γης σαν ματαιότητα.
- 24 Αλλά, ούτε θα φυτευτούν· και ούτε θα σπαρούν· αλλά, ούτε θα ριζωθεί μέσα στη γη το στέλεχός τους· μόνον να πνεύσει επάνω τους, και αμέσως θα ξεραθούν, και ο ανεμοστρόβιλος θα τους αρπάξει σαν άχυρο.
- 25 Με ποιον, λοιπόν, θα με εξομοιώσετε, και θα εξισωθώ; λέει ο Άγιος.
- 26 Σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε, ποιος τα δημιούργησε αυτά; Αυτός που βγάζει το στράτευμά τους κατά αριθμό· αυτός που καλεί όλα αυτά με το όνομά τους στη μεγαλειότητα της δύναμής του, επειδή, είναι ισχυρός σε εξουσία· δεν του λείπει τίποτε.
- 27 Γιατί λες, Ιακώβ, και γιατί μιλάς, Ισραήλ: Ο δρόμος μου είναι κρυμμένος από τον Κύριο, και η κρίση μου παραμελείται από τον Θεό μου;
- 28 Δεν γνώρισες; Δεν άκουσες ότι, ο αιώνιος Θεός, ο Κύριος, ο Δημιουργός των άκρων τής γης, δεν ατονεί, και δεν αποκάμει; Η φρόνησή του δεν εξιχνιάζεται.
- 29 Δίνει ισχύ στους εξασθενημένους, και αυξάνει τη δύναμη στους αδύνατους.
- 30 Οι νέοι, όμως, θα ατονήσουν και θα αποκάμουν, και οι εκλεκτοί νέοι θα εξασθενήσουν ολοκληρωτικά·
- 31 αλλά, εκείνοι που προσμένουν τον Κύριο θα ανανεώσουν τη δύναμή τους· θα ανέβουν με φτερούγες σαν αετοί· θα τρέξουν, και δεν θα αποκάμουν· θα περπατήσουν, και δεν θα ατονήσουν.

ΗΣΑΪΑΣ 41

- ¹ ΣΙΩΠΑΤΕ μπροστά μου, ω νησιά· και οι λαοί ας ανανεώσουν δύναμη· ας πλησιάσουν, και τότε ας μιλήσουν· ας προσέλθουμε μαζί σε κρίση.
- ² Ποιος σήκωσε τον δίκαιο από την ανατολή, τον προσκάλεσε κατά πόδας του, του παρέδωσε τα έθνη, και τον έκανε κύριο επάνω στους βασιλιάδες; Ποιος τούς παρέδωσε στη μάχαιρά του σαν χώμα, και στο τόξο του σαν άχυρο που σπρώχνεται από τον άνεμο;
- ³ Τους καταδίωξε, και πέρασε από μέσα με ασφάλεια, από τον δρόμο, που δεν είχε περπατήσει με τα πόδια του.
- ⁴ Ποιος ενέργησε και το έκανε, καλώντας τις γενεές εξ αρχής; Εγώ ο Κύριος, ο πρώτος, και αυτός που είμαι με τους έσχατους· εγώ, ο ίδιος.
- ⁵ Τα νησιά είδαν, και φοβήθηκαν· τα πέρατα της γης τρόμαξαν, πλησίασαν, και ήρθαν.
- ⁶ Βοήθησαν κάθε ένας τον πλησίον του· και είπε στον αδελφό του: Να είσαι ισχυρός.
- ⁷ Και ο ξυλουργός ενίσχυε τον χρυσοχόο, και αυτός που λέπτυνε με το σφυρί, αυτόν που σφυροκοπούσε επάνω στο αμόνι, λέγοντας: Είναι καλό για τη συγκόλληση· και το στερεώνει με καρφιά, για να μη κινείται.
- ⁸ Αλλά εσύ, Ισραήλ, δούλε μου, Ιακώβ, εκλεκτέ μου, το σπέρμα τού Αβραάμ τού αγαπητού μου,
- ⁹ εσύ, τον οποίο πήρα από τα άκρα τής γης, και σε κάλεσα από τα ακρότατα μέρη της, και σου είπα: Εσύ είσαι ο δούλος μου· εγώ σε έκλεξα, και δεν θα σε απορρίψω·
- ¹⁰ να μη φοβάσαι· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· να μη τρομάξεις· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός σου· σε ενίσχυσα· μάλιστα, σε βοήθησα· μάλιστα, σε υπερασπίστηκα με το δεξί χέρι τής δικαιοσύνης μου.
- ¹¹ Δες, όλοι οι οργισμένοι εναντίον σου θα καταισχυνοθούν και θα ντραπούν· θα είναι σαν ένα τίποτε· και οι αντίδικοί σου θα αφανιστούν.
- ¹² Θα τους αναζητήσεις, και δεν θα τους βρεις, τους εναντιούμενους σε σένα· αυτοί που πολεμούν εναντίον σου θα γίνουν ένα τίποτε, και σαν εξουθένωμα.
- ¹³ Επειδή, εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι που κρατάω το δεξί σου χέρι, λέγοντάς σου: Μη φοβάσαι· εγώ θα σε βοηθήσω.
- ¹⁴ Μη φοβάσαι, ω σκουλήκι Ιακώβ, ω θνητοί τού Ισραήλ· εγώ θα σε βοηθάω, λέει ο Κύριος· και λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ.
- ¹⁵ Πρόσεξε, εγώ θα σε κάνω νέο κοφτερό αλωνιστήρι όργανο οδοντωτό· θα αλωνίσεις τα βουνά, και θα τα λεπτύνεις, και θα κάνεις τούς λόφους σαν λεπτό άχυρο.

- 16 Θα τα ανεμίσεις, και ο άνεμος θα τα σηκώσει, και ο ανεμοστρόβιλος θα τα διασκορπίσει· εσύ, όμως, θα ευφρανθείς στον Κύριο, και θα δοξαστείς στον Άγιο του Ισραήλ.
- 17 Όταν οι φτωχοί και οι ενδεείς ζητήσουν νερό, και δεν υπάρχει, και η γλώσσα τους θα ξεραίνεται από τη δίψα, εγώ ο Κύριος θα τους εισακούσω, ο Θεός τού Ισραήλ δεν θα τους εγκαταλείψω.
- 18 Θα ανοίξω ποτάμια σε ψηλούς τόπους, και πηγές στο μέσον των κοιλάδων· θα κάνω την έρημο λίμνες νερών, και την ξερή γη πηγές νερών.
- 19 Μέσα στην έρημο θα φυτέψω τον κέδρο, το δέντρο τής ακακίας,¹⁴ και τη μυρτιά, και το ελιόδεντρο· μέσα στην ακατοίκητη γη θα βάλω μαζί το έλατο, το πεύκο, και τον πύξο·,¹⁴ α
- 20 για να δουν, και να γνωρίσουν, και να στοχαστούν, και να εννοήσουν ταυτόχρονα, ότι το χέρι τού Κυρίου το έκανε, και ο Άγιος του Ισραήλ το δημιούργησε.
- 21 Παραστήστε τη δίκη σας, λέει ο Κύριος· διατυπώστε τα δυνατά σας επιχειρήματα, λέει ο Βασιλιάς τού Ιακώβ.
- 22 Ας πλησιάσουν και ας μας δείξουν τι θα συμβεί· ας αναγγείλουν τα προγενέστερα, τι ήσαν, για να τα στοχαστούμε, και να γνωρίσουμε τα έσχατά τους· ή, ας μας αναγγείλουν τα μελλοντικά γεγονότα.
- 23 Αναγγείλατε αυτά που θα συμβούν στο μετέπειτα διάστημα, για να γνωρίσουμε ότι είστε θεοί· ακόμα, κάντε καλό ή κάντε κακό, για να θαυμάσουμε, και να δούμε ταυτόχρονα.
- 24 Δέστε, εσείς είστε λιγότερο και από το μηδέν, και το έργο σας χειρότερο και από το μηδέν· όποιος σας εκλέγει, είναι βδέλυγμα.
- 25 Σήκωσα έναν από τον βορρά, και θάρθει· από την ανατολή¹⁵ τού ήλιου θα επικαλείται το όνομά μου· και θα πατήσει επάνω στους ηγεμόνες σαν επάνω σε πηλό, και όπως ο κεραμέας καταπατάει τον άργιλο.
- 26 Ποιος τα ανήγγειλε αυτά από την αρχή, για να γνωρίσουμε; Και πριν από τον καιρό τους, για να πούμε: Αυτός είναι ο δίκαιος; Αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να τα αναγγέλλει· αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να τα διακηρύττει· αλλά, κανένας δεν υπάρχει που να ακούει τα λόγια σας.
- 27 Εγώ ο πρώτος θα πω προς τη Σιών: Δες, δες αυτά· και θα δώσω στην Ιερουσαλήμ αυτόν που ευαγγελίζεται.
- 28 Επειδή, κοίταξα, και δεν υπήρχε κανένας, ναι, ανάμεσά τους, αλλά δεν υπήρχε σύμβουλος, που να μπορεί να απαντήσει έναν λόγο, όταν τους ρώτησα.

²⁹ Δέστε, όλοι είναι ματαιότητα, τα έργα τους είναι ένα μηδέν· τα χωνευτά τους άνεμος και ματαιότητα.

ΗΣΑΪΑΣ 42

¹ Δέστε, ο δούλος μου, που υποστήριξα· ο εκλεκτός μου, στον οποίο ευαρεστήθηκε η ψυχή μου· έβαλα επάνω του το πνεύμα μου· θα εξαγγείλει κρίση στα έθνη.

² Δεν θα φωνάζει ούτε θα ανακράξει ούτε θα κάνει τη φωνή του να ακουστεί στους δρόμους.

³ Καλάμι σπασμένο δεν θα το συντρίψει, και λινάρι που καπνίζει δεν θα το σβήσει· θα εκφέρει κρίση με αλήθεια.

⁴ Δεν θα υποχωρήσει¹⁶ ούτε θα μικροψυχήσει, μέχρις ότου βάλει κρίση επάνω στη γη· και τα νησιά θα προσμένουν τον νόμο του.

⁵ Έτσι λέει ο Θεός ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουραμούς, και τους άπλωσε· αυτός που στερέωσε τη γη, και όσα γεννιούνται απ' αυτή· αυτός που έδωσε πνοή στον λαό, που είναι επάνω σ' αυτή, και πνεύμα σ' αυτούς που περπατούν επάνω σ' αυτή.

⁶ Εγώ ο Κύριος σε κάλεσα με δικαιοσύνη, και θα κρατάω το χέρι σου, και θα σε διαφυλάττω, και θα σε κάνω διαθήκη τού λαού, φως των εθνών·

⁷ για να ανοίξεις τα μάτια των τυφλών, και να βγάλεις τούς δεσμίους από τα δεσμά, αυτούς που κάθονται μέσα σε σκοτάδι από το σπίτι τής φυλακής.

⁸ Εγώ είμαι ο Κύριος· αυτό είναι το όνομά μου· και δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον ούτε την αίνεσή μου στα γλυπτά.

⁹ Δέστε, ήρθαν τα εξαρχής· και εγώ αναγγέλλω νέα πράγματα· πριν αναφυτρώσουν, σας μιλάω γι' αυτά.

¹⁰ Να ψάλλετε στον Κύριο ένα νέο τραγούδι, τη δόξα του από τα άκρα τής γης, εσείς που κατεβαίνετε στη θάλασσα, και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτή· τα νησιά, και όσοι κατοικούν σ' αυτά.

¹¹ Η έρημος και οι πόλεις της, ας υψώσουν φωνή, οι κωμοπόλεις που τις κατοικεί ο Κηδάρ· ας ψάλλουν οι κάτοικοι της Σελά, ας αλαλάζουν από τις κορυφές των βουνών.

¹² Ας δώσουν δόξα στον Κύριο, και ας αναγγείλουν την αίνεσή του στα νησιά.

¹³ Ο Κύριος θα βγει ως ισχυρός· θα διεγείρει ζήλο ως πολεμιστής· θα φωνάζει, μάλιστα θα βρυχήσει, θα υπερισχύσει ενάντια στους πολεμίους του.

¹⁴ Από πολύ καιρό σιώπησα· θα μείνω ήσυχος; Θα κρατήσω τον εαυτό μου; Τώρα θα φωνάξω, σαν αυτή που γεννάει· θα καταστρέψω και θα καταπιώ μαζί.

- 15 Θα ερημώσω βουνά και λόφους, και θα καταξεράνω κάθε χορτάρι τους· και θα κάνω τούς ποταμούς νησιά, και θα ξεράνω τις λίμνες.
- 16 Και θα φέρω τούς τυφλούς από δρόμο που δεν ήξεραν, θα τους οδηγήσω σε μονοπάτια που δεν γνώριζαν· θα κάνω μπροστά τους το σκοτάδι φως, και τα στρεβλά ίσια. Αυτά τα πράγματα θα τους κάνω, και δεν θα τους εγκαταλείψω.
- 17 Στράφηκαν προς τα πίσω, καταντροπιάστηκαν αυτοί που έχουν το θάρρος τους στα γλυπτά, αυτοί που λένε στα χωνευτά: Εσείς είστε οι θεοί μας.
- 18 Ακούστε, ω κουφοί· και ανοίξτε τα μάτια σας, ω τυφλοί, για να δείτε.
- 19 Ποιος είναι τυφλός, παρά ο δούλος μου; Ή, κουφός, παρά ο μηνυτής μου, που εγώ έστειλα; Ποιος είναι τυφλός, παρά ο τέλειος; Και ποιος είναι τυφλός, παρά ο δούλος τού Κυρίου;
- 20 Βλέπεις πολλά, αλλά δεν παρατηρείς· ανοίγεις τα αυτιά, αλλά δεν ακούς.
- 21 Ο Κύριος έδειξε σ' αυτόν εύνοια ένεκα της δικαιοσύνης του· θα μεγαλύνει τον νόμο του, και θα τον καταστήσει έντιμο.
- 22 Όμως, αυτός είναι λαός διαρπαγμένος και γυμνωμένος· όλοι είναι παγιδευμένοι σε σπήλαια, και κρυμμένοι στις φυλακές· είναι λάφυρο, και δεν υπάρχει αυτός που να λυτρώνει· διάρπαγμα, και κανένας που να λέει: Επίστρεψέ το.
- 23 Ποιος από σας θα δώσει σ' αυτό ακρόαση; Θα προσέξει και θα ακούσει στο διάστημα μετά απ' αυτά;
- 24 Ποιος παρέδωσε τον Ιακώβ σε διαρπαγή, και τον Ισραήλ σε λεηλατητές; Όχι ο Κύριος, αυτός στον οποίο αμαρτήσαμε; Επειδή, δεν θέλησαν να περπατήσουν στους δρόμους του ούτε υπάκουσαν στον νόμο του.
- 25 Γι' αυτό, ξέχυσε επάνω σ' αυτόν τη σφοδρότητα της οργής του, και την ορμή τού πολέμου· και τον έβαλε σε φλόγες από παντού, αλλά αυτός δεν κατάλαβε· και τον έκαψε, αλλά αυτός δεν το έβαλε στην καρδιά του.

ΗΣΑΪΑΣ 43

- 1 Και τώρα, έτσι λέει ο Κύριος, ο δημιουργός σου, Ιακώβ, και ο πλάστης σου, Ισραήλ: Μη φοβάσαι· επειδή, εγώ σε λύτρωσα, σε κάλεσα με το όνομά σου· δικός μου είσαι.
- 2 Όταν διαβαίνεις μέσα από τα νερά, θα είμαι μαζί σου· και όταν περνάς μέσα από τα ποτάμια, δεν θα πλημμυρίζουν επάνω σου· όταν περπατάς μέσα από τη φωτιά, δεν θα καείς ούτε θα εξαφθεί φλόγα επάνω σου.
- 3 Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, ο Άγιος του Ισραήλ, ο Σωτήρας σου· για αντίλυτρό σου έδωσα την Αίγυπτο· την Αιθιοπία και τη Σεβά, αντί¹⁷ για σένα.

- ⁴ Αφότου στάθηκες πολύτιμος στα μάτια μου, δοξάστηκες, και εγώ σε αγάπησα· και θα δώσω πολλούς ανθρώπους αντί για σένα, και λαούς αντί για το κεφάλι σου.
- ⁵ Μη φοβάσαι· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· από την ανατολή θα φέρω το σπέρμα σου, και από τη δύση θα σε συνάξω·
- ⁶ Θα πω στον βορρά: Δώσε· και προς τον νότο: Μη εμποδίσεις· φέρε τούς γιους μου από μακριά, και τις θυγατέρες μου από τα άκρα τής γης,
- ⁷ όλους όσους ονομάζονται με το όνομά μου· επειδή, τους δημιούργησα για τη δόξα μου· τους έπλασα και τους έκανα.
- ⁸ Βγάλε τον τυφλό λαό, παρόλο που έχει μάτια, και τον κουφό, παρόλο που έχει αυτιά.
- ⁹ Ας συγκεντρωθούν όλα τα έθνη, και ας συγκεντρωθούν όλοι οι λαοί· ποιος ανάμεσά τους το ανήγγειλε, και μας έδειξε τα προγενέστερα; Ας φέρουν τούς μάρτυρές τους, και ας δικαιωθούν· ή, ας ακούσουν, και ας πουν: Αυτό είναι αληθινό.
- ¹⁰ Εσείς είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, και ο δούλος μου, που έκλεξα, για να μάθετε και να πιστέψετε σε μένα, και να εννοήσετε ότι εγώ ο ίδιος είμαι· πριν από μένα άλλος Θεός δεν υπήρξε ούτε ύστερα από μένα θα υπάρχει.
- ¹¹ Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος· και εκτός από μένα άλλος σωτήρας δεν υπάρχει.
- ¹² Εγώ ανήγγειλα, και έσωσα, και έδειξα· και δεν στάθηκε σε σας ξένος θεός· και εσείς είστε μάρτυρές μου, λέει ο Κύριος, και εγώ ο Θεός.
- ¹³ Και πριν γίνει η ημέρα, εγώ ήμουν ο ίδιος· και δεν υπάρχει αυτός που λυτρώνει από το χέρι μου· θα κάνω, και ποιος μπορεί να το εμποδίσει;
- ¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σας, ο Άγιος του Ισραήλ: Για σας έστειλα στη Βαβυλώνα, και κατέβαλα όλους τούς φυγάδες της, και τους Χαλδαίους, αυτούς που καυχώνταν στα πλοία.
- ¹⁵ Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιός σας, ο Ποιητής τού Ισραήλ, ο Βασιλιάς σας.
- ¹⁶ Έτσι λέει ο Κύριος, που έκανε δρόμο στη θάλασσα, και μονοπάτια στα δυνατά νερά·
- ¹⁷ που έβγαλε άμαξες, και άλογα, στρατό, και ρωμαλέους· όλα ξαπλώθηκαν κάτω μαζί, δεν σηκώθηκαν· αφανίστηκαν, έσβησαν σαν στουπί.
- ¹⁸ Να μη θυμάστε τα προγενέστερα, και μη συλλογίζετε τα παλιά.
- ¹⁹ Προσέξτε, εγώ θα κάνω ένα νέο πράγμα· τώρα θα ανατείλει· δεν θα το γνωρίσετε; Θα κάνω, σίγουρα, έναν δρόμο μέσα στην έρημο, ποταμούς μέσα στην άνυδρη γη.

20 Τα θηρία τού χωραφιού θα με δοξάσουν, τα τσακάλια, και οι στρουθοκάμηλοι· επειδή, δίνω νερά στην έρημο, ποταμούς στην άνυδρη γη, για να ποτίσω τον λαό μου, τον εκλεκτό μου.

21 Ο λαός, που έπλασα για τον εαυτό μου, θα διηγείται την αίνεσή μου.

22 Αλλά, εσύ, Ιακώβ, δεν με επικαλέστηκες· αλλά εσύ, Ισραήλ, βαρέθηκες μαζί μου.

23 Δεν μου πρόσφερες τα αρνιά των ολοκαυτωμάτων σου ούτε με τίμησες με τις θυσίες σου. Εγώ δεν σε δούλωσα με προσφορές ούτε σε βάρυνα με θυμίαμα·

24 δεν αγόρασες με ασήμι αρωματικό καλάμι για μένα, ούτε με γέμισες από το πάχος των θυσιών σου· αλλά, με δούλωσες με τις αμαρτίες σου, με επιβάρυνες με τις ανομίες σου.

25 Εγώ, εγώ είμαι, ο οποίος εξαλείφω τις παραβάσεις σου για χάρη μου, και δεν θα θυμηθώ τις αμαρτίες σου.

26 Θύμησέ μου· ας κριθούμε μαζί· λέγε εσύ για να δικαιωθείς.

27 Ο προπάτοράς σου αμάρτησε, και οι δάσκαλοί σου ανόμησαν σε μένα.

28 Γι' αυτό, θα κάνω τούς άρχοντες του αγιαστηρίου βέβηλους, και θα παραδώσω τον Ιακώβ σε κατάρρα, και τον Ισραήλ σε ονειδισμούς.

ΗΣΑΪΑΣ 44

1 Αλλά, τώρα, άκου, δούλε μου Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο έκλεξα·

2 έτσι λέει ο Κύριος, που σε έκανε, και σε έπλασε από την κοιλιά, και θα σε βοηθήσει: Μη φοβάσαι, δούλε μου Ιακώβ, και εσύ Ιεσουρούν, τον οποίο έκλεξα.

3 Επειδή, θα ξεχύνω νερό επάνω σ' αυτόν που διψάει, και ποταμούς επάνω στην ξηρά· θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω στο σπέρμα σου, και την ευλογία μου επάνω στους εγγονούς σου·

4 και θα βλαστήσουν σαν ανάμεσα σε χορτάρι, σαν ιτιές κοντά στα ρυάκια των νερών.

5 Ο μεν ένας θα λέει: Εγώ είμαι τού Κυρίου· ενώ ο άλλος θα ονομάζεται με το όνομα του Ιακώβ· και άλλος θα υπογράφεται με το χέρι του στον Κύριο, και θα επονομάζεται με το όνομα του Ισραήλ.

6 Έτσι λέει ο Κύριος, ο Βασιλιάς τού Ισραήλ, και ο Λυτρωτής του, ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ είμαι ο πρώτος, και εγώ ο έσχατος· και εκτός από μένα Θεός δεν υπάρχει.

⁷ Και ποιος, όπως εγώ, θα κράξει και θα αναγγείλει, και θα διατάξει σε μένα, αφού σύστησα τον παλιό λαό; Και τα επερχόμενα και τα μέλλοντα, ας τους τα αναγγείλουν.

⁸ Μη φοβάστε ούτε να τρομάζετε· έκτοτε δεν σε έκανα να ακούσεις, και το ανήγγειλα; Εσείς, μάλιστα, είστε μάρτυρές μου· υπάρχει εκτός από μένα Θεός; Βέβαια, δεν υπάρχει βράχος· δεν γνωρίζω κανέναν.

⁹ Όσοι κατασκευάζουν είδωλα, είναι όλοι ματαιότητα· και τα πολυαγαπημένα τους είδωλα δεν ωφελούν· και αυτοί είναι μάρτυρες γι' αυτά ότι δεν βλέπουν ούτε καταλαβαίνουν, για να καταντροπιαστούν.

¹⁰ Ποιος έπλασε θεό ή έχυσε είδωλο, που δεν ωφελεί σε τίποτε;

¹¹ Δέστε, όλοι οι σύντροφοί του θα ντροπιαστούν· και οι τεχνίτες, αυτοί είναι από ανθρώπους· ας συγκεντρωθούν όλοι μαζί· ας παρασταθούν· θα φοβηθούν, θα ντραπούν όλοι μαζί.

¹² Ο χαλκουργός κόβει σίδερο, και εργάζεται στα κάρβουνα, και το μορφώνει με τα σφυριά, και το κατασκευάζει με τη δύναμη των βραχιόνων του· μάλιστα πεινάει, και η δύναμή του αποκάμει· νερό δεν πίνει, και ατονεί.

¹³ Ο ξυλουργός απλώνει τον κανόνα, το σημειώνει με στάθμη, το εξομαλύνει με ροκάνια, και το σημειώνει με τον διαβήτη, και το κάνει σύμφωνα με την ανθρώπινη μορφή, σύμφωνα με την ανθρώπινη ωραιότητα, για να κατοικεί στο σπίτι.

¹⁴ Κόβει κέδρους για τον εαυτό του, και παίρνει το κυπαρίσσι και τη βελανιδιά, που διαλέγει για τον εαυτό του ανάμεσα στα δέντρα τού δάσους· φυτεύει ένα πεύκο, και η βροχή το αυξάνει.

¹⁵ Και θα είναι στον άνθρωπο χρήσιμο για κάψιμο· και απ' αυτό παίρνει και ζεσταίνεται· ακόμα, το καίει, και ψήνει ψωμί· επιπλέον, το κάνει θεό, και το προσκυνάει· το κάνει είδωλο, και γονατίζει μπροστά του.

¹⁶ Απ' αυτό, το μισό το καίει σε φωτιά, και με το άλλο μισό τρώει το κρέας· ψήνει το ψητό, και χορταίνει· και ζεσταίνεται, λέγοντας: Ω! Ζεστάσθηκα, είδα τη φωτιά·

¹⁷ και αυτό που απέμεινε το κάνει θεό, το γλυπτό του· γονατίζει μπροστά του, και το προσκυνάει, και προσεύχεται σ' αυτό, και λέει: Λύτρωσέ με, επειδή είσαι ο θεός μου.

¹⁸ Δεν καταλαβαίνουν ούτε έχουν νόηση· επειδή, έκλεισε τα μάτια τους για να μη βλέπουν, και τις καρδιές τους για να μη καταλαβαίνουν.

¹⁹ Και κανένας δεν σκέφτεται στην καρδιά του ούτε υπάρχει μέσα του γνώση ούτε νόηση, ώστε να πει: «Απ' αυτό, το μισό το έκαψα σε φωτιά· ακόμα, έψησα ψωμί επάνω στα κάρβουνά του· έψησα κρέας, και έφαγα· ύστερα, το υπόλοιπό του θα το κάνω βδέλυγμα; Θα προσκυνήσω έναν κορμό δέντρου;».

²⁰ Βόσκεται από στάχτη· η εξαπατημένη καρδιά του τον αποπλάνησε, για να μη μπορεί να ελευθερώσει την ψυχή του ούτε να πει: Αυτό, που είναι στα δεξιά μου, δεν είναι ψέμα;

²¹ Θυμήσου αυτά, Ιακώβ και Ισραήλ· επειδή, είσαι δούλος μου· εγώ σε έπλασα· δούλος μου είσαι· Ισραήλ, δεν θα λησμονηθείς από μένα.

²² Εξάλειψα τις παραβάσεις σου, σαν πυκνή ομίχλη, και τις αμαρτίες σου, σαν σύννεφο· γύρνα σε μένα· επειδή, εγώ σε λύτρωσα.

²³ Να ψάλλετε, ουρανοί· επειδή, αυτό το έκανε ο Κύριος· αλαλάξτε, οι τόποι κάτω από τη γη· βγάλτε φωνή αγαλλίασης, βουνά, δάση, και όλα τα δέντρα που είναι σ' αυτά· επειδή, ο Κύριος λύτρωσε τον Ιακώβ, και δοξάστηκε στον Ισραήλ.

²⁴ Έτσι λέει ο Κύριος, που σε λύτρωσε, και σε έπλασε από την κοιλιά: Εγώ είμαι ο Κύριος, που δημιουργήσα τα πάντα· ο μόνος που άπλωσα τους ουραμούς, που στερέωσα τη γη από μόνος μου·

²⁵ που ματαιώνω τα σημάδια των ψευδολόγων, και κάνω τούς μάντεις παράφρονες· που ανατρέπω τούς σοφούς, και μωραίνω την επιστήμη τους·

²⁶ που στερεώνω τον λόγο τού δούλου μου και εκπληρώνω τη βουλή των μηνυτών μου· που λέω στην Ιερουσαλήμ: Θα κατοικηθείς· και στις πόλεις τού Ιούδα: Θα ξαναχτιστείτε, και θα ανορθώσω τα ερείπιά του·

²⁷ που λέω στην άβυσσο: Γίνε ξηρά, και θα ξεράνω τούς ποταμούς σου·

²⁸ που λέω στον Κύρο: Αυτός είναι ο ποιμένας μου, και θα εκπληρώσει όλα τα θελήματά μου· και λέω στην Ιερουσαλήμ: Θα ξανακτιστείς· και στον ναό: Θα μπουν τα θεμέλιά σου.

ΗΣΑΪΑΣ 45

¹ Έτσι λέει ο Κύριος προς τον χρισμένο του, τον Κύρο, του οποίου κράτησα το δεξί χέρι, για να υποτάξω μπροστά του τα έθνη· και θα λύσω την οσφύ των βασιλιάδων, για να ανοίξω μπροστά του τα δίθυρα· και οι πύλες δεν θα κλειστούν.

² Εγώ θα πάω μπροστά σου, και θα εξομαλύνω τούς στρεβλούς δρόμους· θα συντρίψω τις χάλκινες θύρες, και θα κόψω τούς σιδερένιους μοχλούς.

³ Και θα σου δώσω θησαυρούς που φυλάσσονται σε σκοτάδι και πλούτη, που είναι κρυμμένα σε απόκρυφα μέρη· για να γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σε καλώ κατ' όνομα, ο Θεός τού Ισραήλ.

⁴ Για τον Ιακώβ τον δούλο μου και τον Ισραήλ τον εκλεκτό μου, σε κάλεσα μάλιστα με το όνομά σου, σε επονόμασα, αν και δεν με γνώρισες.

⁵ Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος· Θεός εκτός από μένα δεν υπάρχει· εγώ σε περίζωσα, αν και δεν με γνώρισες,

- ⁶ για να γνωρίσουν από ανατολών τού ήλιου μέχρι δυσμών ότι, εκτός από μένα δεν υπάρχει κανένας· εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος·
- ⁷ αυτός που κατασκεύασε το φως, και έφτιαξε το σκοτάδι· αυτός που κάνει ειρήνη, και κτίζει κακό· εγώ ο Κύριος τα κάνω όλα αυτά.
- ⁸ Ουρανοί, σταλάξτε δρόσο από πάνω, και τα σύννεφα ας ράνουν δικαιοσύνη· ας ανοίξει η γη, και ας γεννήσει σωτηρία, και ας βλαστήσει μαζί δικαιοσύνη· εγώ ο Κύριος το έκανα αυτό.
- ⁹ Αλλοίμονο σ' αυτόν που αντιμάχεται στον Ποιητή του! Ας αντιμάχεται το όστρακο προς τα όστρακα της γης· ο πηλός θα πει σ' αυτόν που τον πλάθει: Τι κάνεις; Ή, το έργο σου: Αυτός δεν έχει χέρια;
- ¹⁰ Αλλοίμονο σ' αυτόν που λέει στον πατέρα: Τι γεννάς; Ή, στη γυναίκα: Τι κοιλοπονάς;
- ¹¹ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Άγιος του Ισραήλ, και ο Πλάστης του: Ρωτάτε με για τα μέλλοντα, για τους γιους μου, και προστάξτε με για το έργο των χεριών μου.
- ¹² Εγώ έκτισα τη γη, και δημιούργησα τον άνθρωπο επάνω σ' αυτή· εγώ με τα χέρια μου άπλωσα τους ουραμούς, και έδωσα διαταγές σε ολόκληρη τη στρατιά τους.
- ¹³ Εγώ σήκωσα εκείνον σε δικαιοσύνη, και θα διευθύνω όλους τούς δρόμους του· αυτός θα οικοδομήσει την πόλη μου, και θα επιστρέψει τούς αιχμαλώτους μου, όχι με λύτρο ούτε με δώρα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος: Ο κόπος τής Αιγύπτου, και το εμπόριο της Αιθιοπίας, και των Σαβαίων, ανδρών μεγάλωσμων, θα περάσουν σε σένα, και θα είναι δικοί σου· θα ακολουθούν πίσω σου· θα περάσουν με αλυσίδες, και θα σε προσκυνήσουν, θα σε ικετεύσουν, λέγοντας: Βέβαια, ο Θεός είναι ανάμεσά σου, και δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός.
- ¹⁵ Πραγματικά, εσύ είσαι Θεός που κρύβεσαι, Θεέ τού Ισραήλ, ο Σωτήρας.
- ¹⁶ Όλοι αυτοί θα αισχυνθούν και θα ντραπούν· οι εργάτες των ειδώλων θα φύγουν με ντροπή, όλοι μαζί.
- ¹⁷ Ο Ισραήλ, όμως, θα σωθεί διαμέσου τού Κυρίου με αιώνια σωτηρία· δεν θα αισχυνθείτε ούτε θα ντραπείτε αιώνια.
- ¹⁸ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που δημιούργησε τους ουραμούς· αυτός ο Θεός που έπλασε τη γη και την έφτιαξε· ο οποίος τη στερέωσε, την έκτισε όχι μάταια, αλλά την έπλασε για να κατοικείται. Εγώ είμαι ο Κύριος, και δεν υπάρχει άλλος.
- ¹⁹ Δεν μίλησα στα κρυφά, ούτε σε σκοτεινόν τόπο τής γης· δεν είπα στο σπέρμα τού Ιακώβ: Ζητήστε με μάταια· εγώ είμαι ο Κύριος, που μιλάω δικαιοσύνη, που αναγγέλλω ευθύτητα.

20 Συγκεντρωθείτε και έρθετε· πλησιάστε μαζί, όσοι από τα έθνη έχουν σωθεί· δεν έχουν νόηση, όσοι σηκώνουν το γλυπτό ξύλο τους, και προσεύχονται σε θεό που δεν μπορεί να σώσει.

21 Αναγγείλατε, και φέρτε τους κοντά· μάλιστα, ας συμβουλευθούν μαζί· ποιος το ανήγγειλε εξ αρχής; Ποιος το φανέρωσε από εκείνο τον καιρό; Όχι εγώ ο Κύριος; Και εκτός από μένα, δεν υπάρχει άλλος Θεός· Θεός δίκαιος και Σωτήρας· εκτός από μένα, δεν υπάρχει.

22 Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος.

23 Ορκίστηκα στον εαυτό μου· ο λόγος βγήκε από το στόμα μου με δικαιοσύνη, και δεν θα επιστρέψει, ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα.

24 Βέβαια, θα πουν για μένα: Στον Κύριο είναι η δικαιοσύνη και η δύναμη· σ' αυτόν θα προσέλθουν, και θα ντροπιαστούν όλοι εκείνοι που οργίζονται εναντίον του.

25 Στον Κύριο θα δικαιωθεί και θα δοξαστεί ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ.

ΗΣΑΪΑΣ 46

1 ΛΥΓΙΣΕ ο Βηλ ολοκληρωτικά, έσκυψε ο Νεβώ· τα είδωλά τους τοποθετήθηκαν επάνω σε ζώα, και κτήνη· οι άμαξές σας ήσαν φορτωμένες με κοπιαστικό φορτίο.

2 Σκύβουν, λυγίζουν μαζί· δεν μπορούν να σώσουν το φορτίο, αλλά και αυτά φέρνονται σε αιχμαλωσία.

3 Ακούστε με, ω οίκος Ιακώβ, και ολόκληρο το υπόλοιπο του οίκου Ισραήλ, που σας σήκωσα από την κοιλιά τής μητέρας σας, σας βάσταξα από τη μήτρα·

4 και μέχρι τα γηρατειά σας εγώ ο ίδιος είμαι· και μέχρι τις λευκές τρίχες των μαλλιών σας εγώ θα σας βαστάξω· εγώ σας έκανα, και εγώ θα σας σηκώσω· ναι, εγώ θα σας βαστάξω και θα σας σώσω.

5 Με ποιον θα με εξομοιώσετε και θα με εξισώσετε και θα με συγκρίνετε, και θα είμαστε όμοιοι;

6 Χύνουν χρυσάφι από το βαλάντιο, και ζυγίζουν ασήμι με τον στατήρα, και μισθώνουν έναν χρυσοχόο, και το κατασκευάζουν σε θεό· έπειτα προσπέφτουν, και προσκυνούν·

7 τον σηκώνουν επάνω στον ώμο· τον φέρνουν, και τον βάζουν στον τόπο του, και στέκεται· από τον τόπο του δεν θα μετακινηθεί· επιπλέον, βοούν σ' αυτόν, αλλά δεν μπορεί να απαντήσει ούτε να τους σώσει από τη συμφορά τους.

- ⁸ Θυμηθείτε το, και φανείτε άνθρωποι· ανακαλέστε το αυτό στον νου σας, αποστάτες.
- ⁹ Θυμηθείτε τα προγενέστερα, τα εξ αρχής· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος· εγώ είμαι ο Θεός, και κανένας δεν είναι όμοιος με μένα·
- ¹⁰ ο οποίος εξ αρχής αναγγέλλω το τέλος, και από πριν, αυτά που ακόμη δεν συνέβησαν, λέγοντας: Η βουλή μου θα σταθεί, και θα εκτελέσω ολόκληρο το θέλημά μου·
- ¹¹ ο οποίος κράζω στο αρπακτικό πουλί από ανατολάς, τον άνδρα τής θέλησής μου από γη μακρινή· ναι, μίλησα, και θα κάνω να γίνει· βουλεύθηκα, και θα το εκτελέσω.
- ¹² Ακούστε με, σκληρόκαρδοι, εσείς που είστε μακριά από τη δικαιοσύνη μου.
- ¹³ Έφερα κοντά τη δικαιοσύνη μου· δεν θα είναι μακριά, και η σωτηρία μου δεν θα βραδύνει· και θα δώσω στη Σιών σωτηρία στον Ισραήλ, τη δόξα μου.

ΗΣΑΪΑΣ 47

- ¹ ΚΑΤΕΒΑ και κάθησε επάνω στο χώμα, παρθένα θυγατέρα τής Βαβυλώνας· κάθησε καταγής· θρόνος δεν υπάρχει πλέον, θυγατέρα των Χαλδαίων· επειδή, δεν θα ονομαστείς στο εξής απαλή και τρυφερή.
- ² Πιάσε τον χειρόμυλο, και άλεθε αλεύρι· ξεσκέπασε τους πλοκάμους σου, γύμνωσε τα πόδια, ξεσκέπασε τις κνήμες, πέρασε τους ποταμούς.
- ³ Η γύμνωσή σου θα ξεσκεπαστεί· ναι, η ντροπή σου θα φανεί· θα πάρω εκδίκηση, και δεν θα λυπηθώ άνθρωπο.
- ⁴ Του λυτρωτή μας το όνομα είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Άγιος του Ισραήλ.
- ⁵ Κάθησε σιωπώντας, και μπες μέσα στο σκοτάδι, θυγατέρα των Χαλδαίων· επειδή, δεν θα ονομάζεσαι πλέον: Η κυρία των βασιλείων.
- ⁶ Οργίστηκα ενάντια στον λαό μου, μόλυνα την κληρονομιά μου, και τους παρέδωσα στο χέρι σου· όμως, εσύ δεν έδειξες σ' αυτούς έλεος· βάρυνες υπερβολικά τον ζυγό σου επάνω στον γέροντα.
- ⁷ Και είπες: Θα είμαι κυρία παντοτινά· ώστε, αυτά δεν τα έβαλες στην καρδιά σου, ούτε θυμήθηκες τα τελευταία τους.
- ⁸ Τώρα, λοιπόν, άκουσε τούτο, εσύ που είσαι παραδομένη στις απολαύσεις, κατοικείς αμέριμνα, λες στην καρδιά σου: Εγώ είμαι, και εκτός από μένα καμιά άλλη· δεν θα καθήσω χήρα, και δεν θα γνωρίσω ατέκνωση.
- ⁹ Τα δύο αυτά θάρθουν σίγουρα επάνω σου, ξαφνικά, σε μία ημέρα: Ατέκνωση και χηρεία· θάρθουν επάνω σου ολοκληρωτικά, εξαιτίας τού πλήθους των μαγείων σου, εξαιτίας τής μεγάλης αφθονίας των γοητειών σου·

¹⁰ επειδή, απέκτησες θάρρος λόγω τής πονηρίας σου, και είπες: Δεν με βλέπει κανένας. Η σοφία σου και η επιστήμη σου σε αποπλάνησαν· και είπες στην καρδιά σου: Εγώ είμαι, και εκτός από μένα καμιά άλλη.

¹¹ Γι' αυτό, θάρθει επάνω σου κακό, χωρίς να ξέρεις από πού γεννιέται· και συμφορά θα πέσει εναντίον σου, χωρίς να μπορείς να την αποστρέψεις· θάρθει και όλεθρος επάνω σου ξαφνικά, χωρίς να ξέρεις.

¹² Στάσου, τώρα, με τις γοητείες σου, και με το πλήθος των μαγειών σου, στις οποίες αγωνίστηκες από τη νιότη σου· αν μπορείς να ωφεληθείς, αν μπορείς να υπερισχύσεις.

¹³ Απέκαμες στο πλήθος των βουλών σου. Ας σηκωθούν, τώρα, οι ουρανοσκόποι, οι αστρολόγοι, οι προγνωστικοί μηνολόγοι, και ας σε σώσουν από όσα επέρχονται επάνω σου.

¹⁴ Δες, θα είναι σαν άχυρο· φωτιά θα τους κατακάψει· δεν θα μπορέσουν να σώσουν τον εαυτό τους από τη δύναμη της φλόγας· δεν θα μείνει κάρβουνο για να ζεσταθεί κάποιος, ούτε φωτιά για να καθήσει μπροστά της.

¹⁵ Τέτοιοι θα είναι σε σένα εκείνοι, μαζί με τους οποίους κοπίασες από τη νιότη σου, οι έμποροί σου· θα φύγουν περιπλανώμενοι κάθε ένας στο μέρος του· κανένας δεν θα σε σώσει.

ΗΣΑΪΑΣ 48

¹ ΑΚΟΥΣΤΕ τούτο, οίκος Ιακώβ· εσείς που κληθήκατε με το όνομα του Ισραήλ, και βγήκατε από την πηγή τού Ιούδα· που ορκίζεστε στο όνομα του Κυρίου, και αναφέρετε τον Θεό τού Ισραήλ, όμως, όχι με αλήθεια ούτε με δικαιοσύνη.

² Επειδή, παίρνουν το όνομά τους από την άγια πόλη, και στηρίζονται επάνω στον Θεό τού Ισραήλ· το όνομά του είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων.

³ Έκτοτε, ανήγγειλα τα εξαρχής· και βγήκαν από το στόμα μου· και τα διακήρυξα· τα έκανα αυτά ξαφνικά, και έγιναν.

⁴ Επειδή, γνωρίζω ότι είσαι σκληρός, και ο τράχηλός σου είναι σιδερένιο νεύρο, και το μέτωπό σου χάλκινο.

⁵ Έκτοτε, μάλιστα, ανήγγειλα σε σένα τούτο, πριν γίνει το διακήρυξα σε σένα, για να μη πεις: Το είδωλό μου τα έκανε· και το γλυπτό μου, και το χυτό μου, τα πρόσταξε.

⁶ Άκουσες· δες όλα αυτά· και δεν θα ομολογήσετε; Από τώρα διακηρύττω σε σένα νέα, μάλιστα τελείως κρυμμένα, και τα οποία εσύ δεν ήξερες.

⁷ Τώρα έγιναν, και όχι από παλιά, και ούτε είχες ακούσει γι' αυτά πριν από τούτη την ημέρα, για να πεις: Δες, εγώ τα ήξερα.

- 8 Ούτε άκουσες ούτε ήξερες ούτε εξαρχής είχαν ανοιχτεί τα αυτιά σου· επειδή, βέβαια, ήξερα ότι θα φερόσουν άπιστα, και είχες ονομαστεί παραβάτης από την κοιλιά τής μητέρας σου.
- 9 Εξαιτίας τού ονόματός μου, θα μακρύνω τον θυμό μου, και εξαιτίας τού επαίνου μου, θα συγκρατηθώ σε σένα, ώστε να μη σε εξολοθρεύσω.
- 10 Δες, σε καθάρισα, όχι όμως σαν ασήμι· σε έκανα εκλεκτόν στο χωνευτήρι τής θλίψης.
- 11 Εξαιτίας μου, εξαιτίας μου, θα το κάνω· επειδή, πώς θα μολυνόταν το όνομά μου; Ναι, δεν θα δώσω τη δόξα μου σε άλλον.
- 12 Άκουσέ με, Ιακώβ, και Ισραήλ, τον οποίο εγώ κάλεσα· εγώ είμαι ο ίδιος· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος.
- 13 Και το χέρι μου θεμελίωσε τη γη και το δεξί μου χέρι μέτρησε τους ουρανούς με σπιθαμή· όταν τους καλώ, παραστέκονται μαζί.
- 14 Όλοι εσείς, συγκεντρωθείτε, και ακούστε· ποιος απ' αυτούς τα ανήγγειλε αυτά; Ο Κύριος τον αγάπησε· γι' αυτό, θα εκπληρώσει το θέλημά του επάνω στη Βαβυλώνα, και ο βραχίονάς του θα είναι ενάντια στους Χαλδαίους.
- 15 Εγώ, εγώ μίλησα· ναι, τον κάλεσα· τον έφερα, και εγώ θα ευοδώσω τον δρόμο του.
- 16 Πλησιάστε σε μένα, ακούστε τούτο· εξαρχής δεν μίλησα σε κρυφό τόπο· αφότου έγινε αυτό, εγώ ήμουν εκεί· και τώρα με απέστειλε ο Κύριος ο Θεός, και το πνεύμα του.
- 17 Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής σου, ο Άγιος του Ισραήλ: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε διδάσκω για την ωφέλειά σου, σε οδηγώ διαμέσου τού δρόμου από τον οποίο έπρεπε να πας.
- 18 Είθε να άκουγες τα προστάγματά μου! Τότε, η ειρήνη σου θα ήταν σαν ποταμός, και η δικαιοσύνη σου σαν της κύματα θάλασσας·
- 19 και το σπέρμα σου θα ήταν σαν την άμμο, και τα εγγόνια τής κοιλιάς σου σαν τις πέτρες της· το όνομά του δεν θα αποκοβόταν, ούτε θα εξαλειφόταν από μπροστά μου.
- 20 Βγείτε έξω από τη Βαβυλώνα, φεύγετε από τους Χαλδαίους, με φωνή αλαλαγμού αναγγείλατε, διακηρύξτε τούτο, φωνάξτε το μέχρι το ακρότατο μέρος τής γης, να πείτε: Ο Κύριος λύτρωσε τον δούλο του τον Ιακώβ.
- 21 Και δεν δίψασαν, όταν τούς οδηγούσε διαμέσου τής ερήμου· έκανε γι' αυτούς να ρεύσουν νερά από την πέτρα· και έσχισε την πέτρα, και τα νερά έρρευσαν.
- 22 Ειρήνη δεν υπάρχει στους ασεβείς, λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 49

- ¹ ΑΚΟΥΣΤΕ με, τα νησιά· και προσέξτε, οι μακρινοί λαοί. Ο Κύριος με κάλεσε από την κοιλιά τής μητέρας μου, από τα σπλάχνα τής μητέρας μου ανέφερε το όνομά μου.
- ² Και έκανε το στόμα μου σαν οξεία μάχαιρα· με έκρυψε κάτω από τη σκιά τού χεριού του, και με έκανε σαν εκλεκτό βέλος, και με έκρυψε στη φαρέτρα του,
- ³ και μου είπε: Εσύ είσαι ο δούλος μου, Ισραήλ, στον οποίο θα δοξαστώ.
- ⁴ Και εγώ είπα: Κοπίασα μάταια· για το τίποτε και μάταια ανάλωσα τη δύναμή μου· η κρίση μου, όμως, είναι μαζί με τον Κύριο, και το έργο μου μαζί με τον Θεό μου.
- ⁵ Τώρα, λοιπόν, λέει ο Κύριος, αυτός που με έπλασε για δούλον του από την κοιλιά τής μητέρας μου, για να επαναφέρω σ' αυτόν τον Ιακώβ, και για να συγκεντρωθεί σ' αυτόν ο Ισραήλ, και θα δοξαστώ στα μάτια τού Κυρίου, και ο Θεός μου θα είναι η δύναμή μου·
- ⁶ και είπε: Είναι μικρό πράγμα να είσαι δούλος μου για να ανορθώσεις τις φυλές τού Ιακώβ, και να επαναφέρεις το υπόλοιπο του Ισραήλ· επιπλέον, θα σε δώσω φως στα έθνη, για να είσαι η σωτηρία μου μέχρι εσχάτου τής γης.
- ⁷ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Λυτρωτής τού Ισραήλ, ο Άγιός του, προς εκείνον τον οποίο ο άνθρωπος καταφρονεί, προς εκείνον που το έθνος αηδιάζει, προς τον δούλο των εξουσιαστών: Βασιλιάδες θα σε δουν και θα σηκωθούν, ηγεμόνες και θα σε προσκυνήσουν, ένεκα του Κυρίου, που είναι πιστός, του Αγίου τού Ισραήλ, που σε έκλεξε.
- ⁸ Έτσι λέει ο Κύριος: Σε καιρό δεκτό σε εισάκουσα, και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα· και θα σε διαφυλάξω, και θα σε δώσω για διαθήκη των λαών, για να ανορθώσεις τη γη, να κληροδοτήσεις ερημωμένες κληρονομίες·
- ⁹ λέγοντας στους δεσμίους: Βγείτε έξω· σ' αυτούς που είναι στο σκοτάδι: Φανερωθείτε. Θα βοσκηθούν κοντά στους δρόμους, και οι βοσκές τους θα είναι σε όλους τούς ψηλούς τόπους.
- ¹⁰ Δεν θα πεινάσουν ούτε θα διψάσουν· δεν θα τους προσβάλει ούτε ο καύσωνας ούτε ο ήλιος· επειδή, αυτός που τους ελεεί, θα τους οδηγήσει, και θα τους φέρει διαμέσου πηγών με νερά.
- ¹¹ Και όλα τα βουνά μου θα τα κάνω δρόμους, και τα μονοπάτια μου θα υψωθούν.
- ¹² Δέστε, αυτοί θάρθουν από μακριά· και δέστε, αυτοί από βορρά και από νότο, και αυτοί από τη γη τού Σινείμ.
- ¹³ Να ευφραίνεστε, ουρανοί· και να αγάλλεσαι, γη· τα βουνά, αλαλάξτε· επειδή, ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, και ελέησε τους θλιμμένους του.

- 14 Αλλά, η Σιών είπε: Ο Κύριος με εγκατέλειψε, και ο Κύριός μου με λησμονήσε.
- 15 Μπορεί η γυναίκα να λησμονήσει το βρέφος της που θηλάζει, ώστε να μη ελεήσει το παιδί τής κοιλιάς της; Αλλά, και αν αυτές λησμονήσουν, εγώ όμως δεν θα σε λησμονήσω.
- 16 Δες, σε έχω ζωγραφίσει¹⁸ επάνω στις παλάμες μου· τα τείχη σου είναι πάντοτε μπροστά μου.
- 17 Τα παιδιά σου θάρθουν με βιασύνη· αυτοί, όμως, που σε καταστρέφουν και σε ερημώνουν, θα βγουν έξω από σένα.
- 18 Ύψωσε τα μάτια σου ολόγυρα, και δες· όλοι αυτοί συγκεντρώνονται μαζί, έρχονται σε σένα. Ζω εγώ, λέει ο Κύριος, ότι όλους αυτούς θα τους ντυθείς εσύ σαν κόσμημα, και θα τους στολίστεις σαν νύφη.
- 19 Επειδή, οι αφανισμένοι σου και οι ερημωμένοι σου τόποι, και η καταφθαρμένη γη σου, θα είναι μάλιστα πάρα πολύ στενοί για τους κατοίκους σου· και εκείνοι, που σε κατέτρωγαν, θα κρατηθούν μακριά από σένα.
- 20 Τα παιδιά που θα αποκτήσεις ύστερα από την ατεκνία σου, θα πουν επιπλέον στα αυτιά σου: Είναι στενός ο τόπος για μένα· κάνε μου έναν τόπο για να κατοικήσω.
- 21 Τότε, θα πεις στην καρδιά σου: Ποιος τα γέννησε αυτά σε μένα, ενώ εγώ ήμουν ατεκνωμένη, και έρημη, αιχμάλωτη, και μεταφερόμενη; Και αυτά, ποιος τα έθρεψε; Δέστε, εγώ είχα εγκαταλειφθεί μόνη· αυτά, πού ήσαν;
- 22 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, θα υψώσω το χέρι μου προς τα έθνη, και θα στήσω τη σημαία μου προς τους λαούς, και θα φέρουν τούς γιους σου κρατώντας τους στην αγκαλιά, και οι θυγατέρες σου θα φερθούν επάνω σε ώμους·
- 23 και οι βασιλιάδες θα είναι οι παιδοτρόφοι σου, και οι βασίλισσές τους οι τροφοί σου· θα σε προσκυνήσουν με το πρόσωπο προς τη γη, και θα γλείφουν το χώμα των ποδιών σου· και θα γνωρίσεις ότι, εγώ είμαι ο Κύριος, και ότι εκείνοι που με προσμένουν, δεν θα ντροπιαστούν.
- 24 Μπορεί να αφαιρεθεί το λάφυρο από τον ισχυρό ή να ελευθερωθούν εκείνοι που δίκαια αιχμαλωτίστηκαν;
- 25 Ο Κύριος, όμως, λέει: Και οι αιχμάλωτοι του ισχυρού θα αφαιρεθούν, και το λάφυρο του τρομερού θα αποσπαστεί· επειδή, εγώ θα δώσω τη μάχη απέναντι σ' αυτούς που μάχονται εναντίον σου, και εγώ θα σώσω τα παιδιά σου.
- 26 Ενώ, αυτούς που σε καταθλίβουν, θα κάνω να φάνε τις ίδιες τους τις σάρκες· και θα μεθύσουν με το ίδιο τους το αίμα, σαν με νέο κρασί· και κάθε

σάρκα θα γνωρίσει, ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου, και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.

ΗΣΑΪΑΣ 50

¹ ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Πού είναι το έγγραφο του διαζυγίου τής μητέρας σας, με το οποίο την απέβαλα; Ή, ποιος είναι από τους δανειστές μου στον οποίο σάς πούλησα; Προσέξτε, για τις ανομίες σας πουληθήκατε, και για τις παραβάσεις σας αποβλήθηκε η μητέρα σας.

² Γιατί, όταν ήρθα, δεν υπήρχε κανένας; Και όταν κάλεσα, δεν υπήρχε εκείνος που να απαντάει; Μίκρυνε κατά τίποτε το χέρι μου, ώστε να μη μπορεί να λυτρώσει; Ή, δεν έχω δύναμη να ελευθερώσω; Δέστε, εγώ, με την επιτίμησή μου, ξέρανα τη θάλασσα, έκανα έρημο τους ποταμούς· τα ψάρια τους ξεράθηκαν από έλλειψη νερού, και πέθαναν από τη δίψα.

³ Εγώ ντύνω ολόγυρα τους ουρανούς με σκοτάδι, και για το περικάλυμμά τους βάζω έναν σάκο.

⁴ Ο Κύριος ο Θεός μού έδωσε γλώσσα όπως των διδασγμένων, για να ξέρω πώς να μιλήσω έναν λόγο προς τον κουρασμένο σε κατάλληλο καιρό· διεγείρει από πρωί σε πρωί, διεγείρει το αυτί μου για να ακούω, όπως οι διδασγμένοι.

⁵ Ο Κύριος ο Θεός άνοιξε σε μένα ένα αυτί, και εγώ δεν απείθησα ούτε στράφηκα προς τα πίσω.

⁶ Έδωσα τον νώτο μου σ' αυτούς που μαστιγώνουν, και τις σιαγόνες μου σ' αυτούς που μαδούν· δεν έκρυψα το πρόσωπό μου από βρισιές και φτυσίματα.

⁷ Επειδή, ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει· γι' αυτό δεν ντράπηκα· γι' αυτό έβαλα το πρόσωπό μου σαν σκληρή πέτρα, και ξέρω ότι δεν θα ντροπιαστώ.

⁸ Αυτός που με δικαιώνει, είναι κοντά· ποιος θα κριθεί μαζί μου; Ας παρασταθούμε μαζί· ποια είναι η αντίδικός μου; Ας με πλησιάσει.

⁹ Δέστε, ο Κύριος ο Θεός θα με βοηθήσει· ποιος θα με καταδικάσει; Δέστε, όλοι αυτοί θα παλιώσουν σαν ιμάτιο· το σκουλήκι θα τους καταφάει.

¹⁰ Ποιος είναι αναμεταξύ σας που φοβάται τον Κύριο, που υπακούει στη φωνή τού δούλου του; Αυτός, και αν περπατάει μέσα σε σκοτάδι, και δεν έχει φως, ας έχει θάρρος στο όνομα του Κυρίου, και ας επιστηρίζεται στον Θεό του.

¹¹ Δέστε, όλοι εσείς, που ανάβετε φωτιά, και είστε περικυκλωμένοι με σπινθήρες, περπατάτε μέσα στο φως τής φωτιάς σας, και διαμέσου των σπινθήρων που ανάψατε. Αυτό έγινε σε σας από το χέρι μου, θα κείτεστε μέσα σε λύπη.

ΗΣΑΪΑΣ 51

- ¹ ΑΚΟΥΣΤΕ με, εσείς που ακολουθείτε τη δικαιοσύνη, που ζητάτε τον Κύριο· κοιτάξτε στον βράχο, από τον οποίο λατομηθήκατε, και στο στόμιο του λάκκου, από τον οποίο ανορυχθήκατε.
- ² Κοιτάξτε στον Αβραάμ τον πατέρα σας, και στη Σάρρα, που σας γέννησε· επειδή, τον κάλεσα όταν ήταν ένας, και τον ευλόγησα, και τον πλήθυνα.
- ³ Ο Κύριος, λοιπόν, θα παρηγορήσει τη Σιών· αυτός θα παρηγορήσει όλους τούς ερημωμένους τόπους της· και θα κάνει την έρημό της σαν την Εδέμ, και την ερημιά της σαν παράδεισο του Κυρίου· ευφροσύνη και αγαλλίαση θα βρίσκεται μέσα σ' αυτή, δοξολογία, και φωνή αίνεσης.
- ⁴ Άκουσέ με, λαέ μου· και δώσε ακρόαση σε μένα, έθνος μου· επειδή, από μένα θα βγει νόμος, και θα στήσω την κρίση μου για φως των λαών.
- ⁵ Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει· η σωτηρία μου βγήκε, και οι βραχίονές μου θα κρίνουν τούς λαούς· τα νησιά θα προσμένουν εμένα, και θα ελπίζουν επάνω στον βραχίονά μου.
- ⁶ Υψώστε τά μάτια σας στους ουρανούς, και κοιτάξτε κάτω στη γη· επειδή, οι ουρανοί θα διαλυθούν σαν καπνός, και η γη θα παλιώσει σαν ιμάτιο, και όσοι κατοικούν σ' αυτή, θα πεθάνουν εξίσου· αλλά, η σωτηρία μου θα είναι στον αιώνα, και η δικαιοσύνη μου δεν θα εκλείψει.
- ⁷ Ακούστε με, εσείς που γνωρίζετε δικαιοσύνη· λαέ, στην καρδιά τού οποίου είναι ο νόμος μου· να μη φοβάστε τον ονειδισμό των ανθρώπων, ούτε να ταραζέστε στις ύβρεις τους.
- ⁸ Επειδή, σαν ιμάτιο θα τους καταφάει το σκουλήκι, και σαν μαλλί θα τους καταφάει ο σκόρος· η δικαιοσύνη μου, όμως, θα μένει στον αιώνα, και η σωτηρία μου σε γενεές γενεών.
- ⁹ Σήκω επάνω, σήκω επάνω, ντύσου δύναμη, ω, βραχίονα του Κυρίου! Σήκω επάνω όπως στις αρχαίες ημέρες, στις παλιές γενεές! Δεν είσαι εσύ, που πάταξες τη Ραάβ, και τραυμάτισες τον δράκοντα;
- ¹⁰ Δεν είσαι εσύ, που ξέρανες τη θάλασσα, τα νερά τής μεγάλης αβύσσου; Που δημιούργησες τα βάθη τής θάλασσας σε δρόμον διάβασης των λυτρωμένων;
- ¹¹ Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.
- ¹² Εγώ, εγώ είμαι που σας παρηγορώ. Εσύ ποιος είσαι, και φοβάσαι από θνητόν άνθρωπο, και από γιον ανθρώπου, που θα γίνει σαν το χορτάρι·
- ¹³ και λησμόνησες τον Κύριο τον Δημιουργό σου, αυτόν που άπλωσε τους ουρανούς, και θεμελίωσε τη γη· και φοβόσουν πάντοτε, καθημερινά, την οργή

εκείνου που σε κατέθλιβε, σαν να ήταν έτοιμος να καταστρέψει; Και πού είναι τώρα η οργή εκείνου που κατέθλιβε;

14 Ο αιχμαλωτισμένος σπεύδει να λυθεί, και να μη πεθάνει στον λάκκο ούτε να στερηθεί το ψωμί του·

15 επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, αυτός που ταραάζει τη θάλασσα, και τα κύματά της ηχούν· το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

16 Και έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου, και σε σκέπασα με τη σκιά τού χεριού μου, για να στερεώσω τούς ουραμούς, και να θεμελιώσω τη γη· και για να πω στη Σιών: Είσαι λαός μου.

17 Σήκω επάνω, σήκω επάνω, αναστήσου, Ιερουσαλήμ, που ήπιας από το χέρι τού Κυρίου το ποτήρι τού θυμού του· ήπιας, άδειασες ακόμα και αυτή τη λάσπη τού κρασιού τού ποτηριού τής ζάλης.

18 Από όλους τούς γιους που γέννησε, δεν υπάρχει εκείνος που να την οδηγεί· από όλους τούς γιους που έθρεψε, δεν υπάρχει εκείνος που να την πιάνει από το χέρι.

19 Αυτά τα δύο ήρθαν επάνω σου· ποιος θα σε συλλυπηθεί; Ερήμωση και καταστροφή, και πείνα και μάχαιρα· με τι να σε παρηγορήσω;

20 Οι γιοι σου νεκρώθηκαν ολοσχερώς· κείτονται στην άκρη όλων των δρόμων, σαν άγριος ταύρος μέσα σε δίχτυα· είναι γεμάτοι από τον θυμό τού Κυρίου, από την επιτίμηση του Θεού σου.

21 Γι' αυτό, άκουσε τώρα τούτο, θλιμμένη, και μεθυσμένη,¹⁹ όμως, όχι από κρασί·

22 έτσι λέει ο Κύριός σου, ο Κύριος, και ο Θεός σου, που μάχεται υπέρ τού λαού του: Πρόσεξε, πήρα από τα χέρια σου το ποτήρι τής ζάλης, τη λάσπη τού κρασιού από το ποτήρι τού θυμού μου· του λοιπού δεν θα το ξαναπιείς·

23 και θα το βάλω στο χέρι εκείνων που σε καταθλίζουν, που είπαν στην ψυχή σου: Σκύψε, για να περάσουμε· και εσύ έβαλες το σώμα σου σαν γη, και σαν δρόμο σ' εκείνους που διάβαιναν.

ΗΣΑΪΑΣ 52

1 Σήκω επάνω, σήκω επάνω, ντύσου τη δύναμή σου, Σιών· ντύσου τα ιμάτια της μεγαλοπρέπειάς σου, Ιερουσαλήμ, άγια πόλη· επειδή, του λοιπού ο απερίτμητος και ο ακάθατος δεν θα μπει ξανά μέσα σε σένα·

2 ξετίναξε από πάνω σου το χώμα· σήκω, κάθησε, Ιερουσαλήμ· λύσε τα δεσμά από τον τράχηλό σου, αιχμάλωτη θυγατέρα τής Σιών.

3 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Πουληθήκατε για το μηδέν, και θα λυτρωθείτε χωρίς ασήμι.

- ⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ο λαός μου κατέβηκε πρωύτερα στην Αίγυπτο για να παροικήσει εκεί, και οι Ασσύριοι τους κατέθλιψαν χωρίς αιτία.
- ⁵ Τώρα, λοιπόν, τι έχω να κάνω εδώ, λέει ο Κύριος, επειδή ο λαός μου πάρθηκε αιχμάλωτος για το τίποτε; Αυτοί που εξουσιάζουν επάνω του, τον κάνουν να ολολύζει, λέει ο Κύριος· και βλασφημείται το όνομά μου πάντοτε, καθημερινά.
- ⁶ Γι' αυτό, ο λαός μου θα γνωρίσει το όνομά μου· γι' αυτό, κατά την ημέρα εκείνη, θα γνωρίσει ότι εγώ είμαι αυτός που μιλάει· πρόσεξε, εγώ.
- ⁷ Πόσο ωραία είναι επάνω στα βουνά τα πόδια εκείνου που ευαγγελίζεται, εκείνου που κηρύττει ειρήνη! Εκείνου που ευαγγελίζεται αγαθά, εκείνου που κηρύττει σωτηρία, εκείνου που λέει στη Σιών: Ο Θεός σου βασιλεύει!
- ⁸ Οι φύλακές σου θα υψώσουν φωνή· μέσα στις φωνές θα αλαλάζουν μαζί· επειδή, θα δουν μάτι προς μάτι, όταν ο Κύριος ανορθώσει τη Σιών.
- ⁹ Αλαλάξτε, ευφρανθείτε μαζί, ερημωμένοι τόποι τής Ιερουσαλήμ· επειδή, ο Κύριος παρηγόρησε τον λαό του, λύτρωσε την Ιερουσαλήμ.
- ¹⁰ Ο Κύριος γύμνωσε τον άγιο βραχίονά του μπροστά σε όλα τα έθνη· και όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία τού Θεού μας.
- ¹¹ Συρθείτε, συρθείτε, βγείτε έξω από εκεί, μη αγγίξετε ακάθαρτον· από μέσα απ' αυτή βγείτε έξω· καθαριστείτε εσείς που βαστάζετε τα σκεύη τού Κυρίου·
- ¹² επειδή, δεν θα βγείτε έξω με βία ούτε θα οδοιπορήσετε σε κατάσταση φυγής· επειδή, ο Κύριος θα πάει μπροστά σας, και ο Θεός τού Ισραήλ θα είναι η οπισθοφυλακή σας.
- ¹³ ΔΕΣΤΕ, ο δούλος μου θα ευοδωθεί· θα υψωθεί, και θα δοξαστεί, και θα ανέβει υπερβολικά ψηλά.
- ¹⁴ Όπως πολλοί έμειναν εκστατικοί επάνω σου, τόσο το πρόσωπό του ήταν άδοξο, περισσότερο από κάθε άνθρωπο, και η μορφή του περισσότερο από τους γιους των ανθρώπων!
- ¹⁵ Έτσι θα ραντίσει²⁰ πολλά έθνη· οι βασιλιάδες θα φράξουν το στόμα τους εξαιτίας²¹ του· επειδή, θα δουν εκείνο που δεν είχε λαληθεί σ' αυτούς· και θα καταλάβουν εκείνο, που δεν είχαν ακούσει.

ΗΣΑΪΑΣ 53

- ¹ Ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;
- ² Επειδή, ανέβηκε μπροστά του σαν τρυφερό φυτό, και σαν ρίζα από ξερή γη· δεν έχει είδος ούτε κάλλος· και τον είδαμε, και δεν είχε ωραιότητα, ώστε να τον επιθυμούμε.

³ Καταφρονημένος και απερριμμένος από τους ανθρώπους· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθένειας· και σαν άνθρωπος από τον οποίο κάποιος αποστρέφει το πρόσωπο, καταφρονήθηκε, και τον θεωρήσαμε σαν ένα τίποτα.

⁴ Αυτός, στην πραγματικότητα, βάσταξε τις ασθένειές μας, και επιφορτίστηκε τις θλίψεις μας· ενώ, εμείς τον θεωρήσαμε τραυματισμένον, πληγωμένον από τον Θεό, και ταλαιπωρημένον.

⁵ Αυτός, όμως, τραυματίστηκε για τις παραβάσεις μας· ταλαιπωρήθηκε για τις ανομίες μας· η τιμωρία, που έφερε τη δική μας ειρήνη, ήταν επάνω σ' αυτόν· και διαμέσου των πληγών του γιατρευτήκαμε εμείς.

⁶ Όλοι εμείς πλανηθήκαμε σαν πρόβατα· στραφήκαμε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· ο Κύριος, όμως, έβαλε επάνω σ' αυτόν την ανομία όλων μας.

⁷ Αυτός ήταν καταθλιμμένος και βασανισμένος, αλλά δεν άνοιξε το στόμα του· φέρθηκε σαν αρνί σε σφαγή, και σαν άφωνο πρόβατο μπροστά σ' εκείνον που το κουρεύει, έτσι δεν άνοιξε το στόμα του.

⁸ Από κατάθλιψη και κρίση αναρπάχτηκε· τη γενεά του, όμως, ποιος θα τη διηγηθεί; Επειδή, αποκόπηκε²² από τη γη των ζωντανών ανθρώπων· για τις παραβάσεις τού λαού μου τραυματίστηκε.

⁹ Και ο τάφος του διορίστηκε μαζί με τους κακούργους· εντούτοις, στον θάνατό του στάθηκε μαζί με τον πλούσιο· επειδή, δεν έπραξε ανομία ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του.

¹⁰ Αλλά, ο Κύριος θέλησε να τον βασανίσει· τον ταλαιπώρησε. Αφού, όμως, δώσεις την ψυχή του προσφορά περί αμαρτίας, θα δει απογόνους, θα μακρύνει τις ημέρες του, και το θέλημα του Κυρίου θα ευοδωθεί στο χέρι του.

¹¹ Θα δει τούς καρπούς τού πόνου τής ψυχής του, και θα χορτάσει· ο δίκαιος δούλος μου θα δικαιώσει πολλούς διαμέσου τής επίγνωσής του· επειδή, αυτός θα σηκώσει τις ανομίες τους.

¹² Γι' αυτό, θα δώσω σ' αυτόν μερίδα μαζί με τους μεγάλους, και θα μοιραστεί για λάφυρο τους ισχυρούς, επειδή παρέδωσε σε θάνατο την ψυχή του, και λογαριάστηκε μαζί με ανόμους, και αυτός βάσταξε τις αμαρτίες πολλών, και θα μεσιτεύσει υπέρ των ανόμων.

ΗΣΑΪΑΣ 54

¹ ΝΑ ΕΥΦΡΑΝΘΕΙΣ, ω στείρα, εσύ που δεν γεννάς· να αναβοήσεις με αγαλλίαση, και να χαίρεσαι υπερβολικά, εσύ που δεν κοιλοπονάς· επειδή, περισσότερα είναι τα παιδιά τής ερημωμένης, παρά τα παιδιά εκείνης που έχει τον άνδρα, λέει ο Κύριος.

- ² Πλάτυνε τον τόπο τής σκηνής σου, και ας εκτείνουν τα παραπετάσματα των κατοικιών σου· να μη λυπηθείς· μάκρυνε τα σχοινιά σου, και στερέωσε τους πασσάλους σου.
- ³ Επειδή, θα απλωθείς στα δεξιά και στα αριστερά· και το σπέρμα σου θα κληρονομήσει τα έθνη, και θα κάνει να κατοικηθούν οι ερημωμένες πόλεις.
- ⁴ Μη φοβάσαι, επειδή, δεν θα καταισχυνθείς· μη ντρέπεσαι, επειδή δεν θα ντροπιαστείς· για τον λόγο ότι, θα λησμονήσεις τη ντροπή τής νιότης σου, και δεν θα θυμηθείς πλέον το όνειδος της χηρείας σου.
- ⁵ Επειδή, ο άνδρας σου είναι ο Ποιητής σου· το όνομά του είναι: Ο Κύριος των δυνάμεων· και ο Λυτρωτής σου είναι ο Άγιος του Ισραήλ· αυτός θα ονομαστεί: Ο Θεός ολόκληρης της γης.
- ⁶ Επειδή, ο Κύριος σε κάλεσε ως γυναίκα εγκαταλειμμένη και θλιμμένη κατά το πνεύμα, και γυναίκα νιότης που αποβλήθηκε, λέει ο Θεός σου.
- ⁷ Σε εγκατέλειψα για λίγο καιρό· όμως, με μεγάλο έλεος θα σε περισυλλέξω.
- ⁸ Μέσα σε μικρό θυμό έκρυψα από σένα το πρόσωπό μου, για μια στιγμή· όμως, με αιώνιο έλεος θα σε ελεήσω, λέει ο Κύριος ο Λυτρωτής σου.
- ⁹ Δεδομένου ότι, αυτό είναι σε μένα σαν τα νερά τού Νώε· επειδή, όπως ορκίστηκα ότι τα νερά τού Νώε δεν θάρθουν πλέον επάνω στη γη, έτσι ορκίστηκα ότι δεν θα είμαι πλέον σε θυμό εναντίον σου ούτε θα σε ελέγξω.
- ¹⁰ Επειδή, τα βουνά θα μετατοπιστούν, και οι λόφοι θα μετακινηθούν· όμως, το έλεός μου δεν θα εκλείψει από σένα, ούτε η διαθήκη τής ειρήνης μου θα μετακινηθεί, λέει ο Κύριος, αυτός που σε ελεεί.
- ¹¹ Ω, θλιμμένη, ταραγμένη, απαρηγόρητη, δες, εγώ θα στρώσω τις πέτρες σου από πορφυρένια μάρμαρα, και θα βάλω τα θεμέλιά σου από σάπφειρους.
- ¹² Και θα κάνω τις επάλξεις σου από αχάτη, και τις πύλες σου από άνθρακες, και ολόκληρο τον περίβολό σου από εκλεκτές πέτρες.
- ¹³ Μάλιστα, όλοι οι γιοι σου θα είναι διδακτοί από τον Κύριο, και η ειρήνη των γιων σου θα είναι μεγάλη.
- ¹⁴ Θα στερεωθείς με δικαιοσύνη· θα είσαι μακριά από την καταδυναστεία, επειδή δεν θα φοβάσαι· και από τον τρόμο, επειδή δεν θα σε πλησιάσει.
- ¹⁵ Δες, σίγουρα θα συγκεντρωθούν μαζί εναντίον σου, πάντως όχι από μένα. Όσοι συγκεντρωθούν μαζί εναντίον σου, θα πέσουν από σένα.²³
- ¹⁶ Δες, εγώ έκανα τον χαλκουργό, που φυσάει τα κάρβουνα στη φωτιά, και βγάζει το εργαλείο για το έργο του· εγώ έκανα και τον πορθητή για να καταστρέφει.

17 Κανένα όπλο, που κατασκευάστηκε εναντίον σου δεν θα ευοδωθεί· και κάθε γλώσσα, που επρόκειτο να κινηθεί εναντίον σου, θα τη νικήσεις στην κρίση. Αυτή είναι η κληρονομιά των δούλων του Κυρίου· και η δικαιοσύνη τους είναι από μένα, λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 55

1 Ω, ΟΛΟΙ εσείς που διψάτε, ελάτε στα νερά· και όσοι δεν έχετε ασήμι, ελάτε, αγοράστε, και φάτε· ναι, ελάτε, αγοράστε κρασί και γάλα, χωρίς ασήμι και χωρίς τιμή.

2 Γιατί ξοδεύετε χρήματα²⁴ όχι για ψωμί; Και τον κόπο σας όχι για χορτασμό; Ακούστε με, με προσοχή, και θα φάτε αγαθά, και η ψυχή σας θα ευφρανθεί στο πάχος.

3 Στρέψτε το αυτί σας, και ελάτε προς εμένα, ακούστε, και η ψυχή σας θα ζήσει· και θα κάνω σε σας μία αιώνια διαθήκη, τα ελέη τα πιστά του Δαβίδ.

4 Δες, τον έδωσα ως μαρτυρία στους λαούς, άρχοντα και προστάζοντα στους λαούς.

5 Δες, θα καλέσεις ένα έθνος που δεν το γνώριζες· και έθνη, που δεν σε γνώριζαν, θα προστρέξουν σε σένα, για τον Κύριο τον Θεό σου, και για τον Άγιο του Ισραήλ· επειδή, σε δόξασε.

6 Ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί· επικαλείστε αυτόν, ενόσω είναι κοντά.

7 Ο ασεβής ας εγκαταλείπει τον δρόμο του, και ο άδικος τις βουλές του· και ας επιστρέψει στον Κύριο, και θα τον ελεήσει· και στον Θεό μας, για τον λόγο ότι αυτός θα συγχωρήσει άφθονα.

8 Επειδή, οι βουλές μου δεν είναι βουλές σας ούτε οι δρόμοι σας οι δικοί μου δρόμοι, λέει ο Κύριος.

9 Αλλά, όσο ψηλοί είναι οι ουρανοί από τη γη, έτσι και οι δρόμοι μου είναι ψηλότεροι από τους δρόμους σας, και οι βουλές μου από τις δικές σας βουλές.

10 Επειδή, όπως κατεβαίνει η βροχή και το χιόνι από τον ουρανό, και δεν γυρίζει εκεί, αλλά ποτίζει τη γη, και την κάνει να εκφύει και να βλασταίνει, για να δώσει σπόρο σ' αυτόν που σπέρνει, και ψωμί σ' αυτόν που τρώει,

11 έτσι θα είναι και ο λόγος μου, που βγαίνει από το στόμα μου· δεν θα γυρίσει σε μένα αδειανός, αλλά θα εκτελέσει το θέλημά μου, και θα ευοδωθεί σε ό,τι τον αποστέλλω.

12 Επειδή, θα βγείτε έξω με χαρά, και θα οδηγηθείτε με ειρήνη· τα βουνά και οι λόφοι θα αντηχήσουν μπροστά σας από αγαλλίαση, και όλα τα δέντρα του χωραφιού θα χειροκροτήσουν.

¹³ Αντί τῆς αγκαθιάς θα ανέβει κυπαρίσσι, αντί τῆς τσουκνίδας θα ανέβει μυρσίνη· και αυτό θα είναι στον Κύριο για όνομα, για αιώνιο σημεῖο, που δεν θα εκλείψει.

ΗΣΑΪΑΣ 56

¹ ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Να φυλάτε κρίση, και να πράττετε δικαιοσύνη· επειδή, πλησιάζει νάρθει η σωτηρία μου, και να αποκαλυφθεί η δικαιοσύνη μου.

² Μακάριος ο άνθρωπος που το κάνει αυτό, και ο γιος τού ανθρώπου ο οποίος το κρατάει· όποιος τηρεί το σάββατο, ώστε να μη το βεβηλώσει, και κρατάει το χέρι του, ώστε να μη πράξει κανένα κακό.

³ Και ο γιος τού αλλογενή, αυτός, που προστίθεται στον Κύριο, ας μη πει, λέγοντας: Ο Κύριος θα με χωρίσει από τον λαό του ολοκληρωτικά· ούτε ο ευνούχος ας λέει: Δες, εγώ είμαι δέντρο ξερό.

⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Στους ευνούχους, όσοι τηρούν τα σάββατά μου, και διαλέγουν εκείνα που μου αρέσουν, και κρατούν τη διαθήκη μου,

⁵ σ' αυτούς, μάλιστα, θα δώσω μέσα στον οίκο μου, και μέσα στα τείχη μου, τόπο και όνομα καλύτερο από τους γιους και τις θυγατέρες· σ' αυτούς θα δώσω αιώνιο όνομα, που δεν θα εκλείψει.

⁶ Και για τους γιους τού αλλογενή, που θα προστίθενταν στον Κύριο, για να δουλεύουν σ' αυτόν, και να αγαπούν το όνομα του Κυρίου, για να είναι δούλοι του· όσοι τηρούν το σάββατο, ώστε να μη το βεβηλώσουν, και κρατούν τη διαθήκη μου·

⁷ θα φέρω και αυτούς στο άγιο βουνό μου, και θα τους ευφράνω στον οίκο τῆς προσευχής μου· τα ολοκαυτώματά τους και οι θυσίες τους θα είναι δεκτές επάνω στο θυσιαστήριό μου· επειδή, ο οίκος μου θα ονομάζεται: Οίκος προσευχής για όλους τούς λαούς.

⁸ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, αυτός που συγκεντρώνει τούους διασκορπισμένους τού Ισραήλ: Θα συγκεντρώσω ακόμα σ' αυτόν και άλλους, εκτός από τους συγκεντρωμένους του.

⁹ ΕΛΑΤΕ, να φάτε, όλα τα ζώα τού χωραφιού, όλα τα θηρία τού δάσους.

¹⁰ Ενώ οι φύλακές του είναι τυφλοί· όλοι τους είναι χωρίς νόηση· όλοι είναι άλαλα σκυλιά, που δεν μπορούν να γαυγίσουν· που κοιμούνται, κείτονται, αγαπούν νυσταγμό·

¹¹ ναι, σκυλιά αδηφάγα, που δεν γνωρίζουν χορτασμό· και βοσκοί, που δεν γνωρίζουν σύνεση· όλοι είναι στραμμένοι προς τον δρόμο τους, κάθε ένας στο μέρος του, για το κέρδος τους.

¹² Ελάτε, λένε, θα φέρω κρασί, και θα μεθύσουμε με σίκερα· και αύριο θα είναι σαν αυτή την ημέρα, πολύ πιο άφθονη.

ΗΣΑΪΑΣ 57

- 1** Ο ΔΙΚΑΙΟΣ πεθαίνει, και κανένας δεν το βάζει αυτό στην καρδιά του· και οι άνδρες τού ελέους συλλέγονται, χωρίς κανένας να το καταλαβαίνει, ότι ο δίκαιος συλλέγεται μπροστά από την κακία.
- 2** Θα μπει μέσα σε ειρήνη· αυτοί που περπατούν στην ευθύτητά τους, θα αναπαυθούν στα κρεβάτια τους.
- 3** Και εσείς, οι γιοι τής μάγισσας, σπέρμα μοιχού και πόρνης, πλησιάστε εδώ.
- 4** Ενάντια σε ποιον ζείτε μέσα σε απολαύσεις; Ενάντια σε ποιον πλατύνετε το στόμα, ανοίξατε τη γλώσσα; Δεν είστε παιδιά ανομίας, σπέρμα ψευτιάς,
- 5** που με τα είδωλα φλογίζετε κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, σφάζοντας τα παιδιά μέσα στις φάραγγες, κάτω από τους γκρεμούς των βράχων;
- 6** Η μερίδα σου είναι ανάμεσα στα χαλίκια των χειμάρρων· αυτά, αυτά είναι η κληρονομιά σου· και σ' αυτά ξέχυσες σπονδές, πρόσφερες προσφορά από άλφιτα· θα ευαρεστηθώ σ' αυτά;
- 7** Επάνω σ' ένα ψηλό και μετέωρο βουνό έβαλες το κρεβάτι σου· και ανέβηκες εκεί για να προσφέρεις θυσία.
- 8** Και πίσω από τις θύρες και τους παραστάτες έστησες την υπόμνησή σου για προσφορά· επειδή, ξεσκέπασες τον εαυτό σου, αποστατώντας από μένα, και ανέβηκες· πλάτυνες το κρεβάτι σου, και συμφώνησες μαζί μ' εκείνους· αγάπησες το κρεβάτι τους, διάλεξες τους τόπους·
- 9** πήγες μάλιστα στον βασιλιά με χρίσματα, και αύξησες τα αρώματά σου, και έστειλες τους πρεσβευτές σου μακριά, και ταπεινώσες τον εαυτό σου μέχρι τον άδη.
- 10** Κοπίασες στο μάκρος τού δρόμου σου· και δεν είπες: Μάταια κοπιάζω· βρήκες τρόπο ζωής με το δικό σου χέρι· γι' αυτό δεν απέκαμες.
- 11** Και ποιον πτοήθηκες ή φοβήθηκες, ώστε να πεις ψέματα, και να μη με θυμηθείς, ούτε να το βάλεις αυτό στην καρδιά σου; Δεν είναι, επειδή εγώ σιώπησα, και μάλιστα προ πολλού, γι' αυτό εσύ δεν με φοβήθηκες;
- 12** Εγώ θα αναγγείλω τη δικαιοσύνη σου, και τα έργα σου· όμως, δεν θα σε ωφελήσουν.
- 13** Όταν αναβοήσεις, ας σε ελευθερώσουν οι συγκεντρωμένοι σου· αλλά, ο άνεμος θα αρπάξει όλους αυτούς· η ματαιότητα θα τους πάρει· αυτός, όμως, που ελπίζει σε μένα, θα κληρονομήσει τη γη, και θα αποκτήσει το άγιο βουνό μου.
- 14** Και θα πω: Υψώστε, υψώστε, ετοιμάστε τον δρόμο, βγάλτε το πρόσκομμα από τον δρόμο τού λαού μου.

¹⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Ὑψιστος και ο Υπέρτατος, αυτός που κατοικεί την αιωνιότητα, του οποίου το όνομα είναι: Ο Άγιος: Εγώ κατοικώ στα υψηλά, και σε άγιο τόπο· και μαζί με του συντριμμένου την καρδιά, και του ταπεινού το πνεύμα, για να ζωοποιώ το πνεύμα των ταπεινών, και να ζωοποιώ την καρδιά των συντριμμένων.

¹⁶ Επειδή, δεν θα αντιμάχομαι αιώνια ούτε θα είμαι πάντοτε οργισμένος· δεδομένου ότι, τότε, θα εξέλειπαν από μπροστά μου το πνεύμα και οι ψυχές που έκανα.

¹⁷ Είχα οργιστεί εξαιτίας της ανομίας της αισχροκέρδειάς του, και τον πάταξα· έκρυψα το πρόσωπό μου, και οργίστηκα· αυτός, όμως, ακολούθησε με πείσμα τον δρόμο της καρδιάς του.

¹⁸ Είδα τούς δρόμους του, και θα τον γιατρέψω· και θα τον οδηγήσω, και θα δώσω σ' αυτόν ξανά παρηγορίες, και στους θλιμμένους του.

¹⁹ Εγώ δημιουργώ τον καρπό των χειλέων: Ειρήνη, ειρήνη σ' αυτόν που είναι μακριά και σ' αυτόν που είναι κοντά, λέει ο Κύριος· και θα τον γιατρέψω.

²⁰ Οι ασεβείς, όμως, είναι σαν την ταραγμένη θάλασσα, όταν δεν μπορεί να ησυχάσει· και τα κύματά της ρίχνουν έξω καταπάτημα και πηλό.

²¹ Ειρήνη δεν υπάρχει στους ασεβείς, λέει ο Θεός μου.

ΗΣΑΪΑΣ 58

¹ ΑΝΑΒΟΗΣΕ δυνατά, μη λυπηθείς· ύψωσε τη φωνή σου σαν σάλπιγγα, και ανάγγειλε στον λαό μου τις ανομίες τους, και στον οίκο Ιακώβ τις αμαρτίες τους.

² Με ζητούν, όμως, καθημερινά, και επιθυμούν να μαθαίνουν τούς δρόμους μου, σαν ένα έθνος που έκανε δικαιοσύνη, και δεν εγκατέλειψε την κρίση τού Θεού του· ζητούν από μένα κρίσεις δικαιοσύνης· επιθυμούν να πλησιάσουν τον Θεό.

³ Γιατί νηστέψαμε, λένε, και δεν είδες; Ταλαιπωρήσαμε την ψυχή μας, και δεν γνώρισες;

⁴ Δέστε, νηστεύετε για δίκες και φιλονικίες, και γροθοκοπανάτε με ασέβεια· για να ακουστεί από επάνω η φωνή σας, να μη νηστεύετε όπως αυτή την ημέρα.

⁵ Τέτοια είναι η νηστεία που εγώ διάλεξα; Να ταλαιπωρεί ο άνθρωπος την ψυχή του μία ημέρα; Να γέρνει το κεφάλι του σαν σπάρτο, και να στρώνει από κάτω σάκο και στάχτη για τον εαυτό του; Νηστεία θα το ονομάσεις αυτό και ημέρα δεκτή στον Κύριο;

⁶ Η νηστεία που εγώ διάλεξα, δεν είναι τούτη; Το να λύνεις τούς δεσμούς της κακίας, το να διαλύεις βαριά φορτία, και το να αφήνεις ελεύθερους τους καταδυναστευμένους, και το να συντρίβεις κάθε ζυγό;

⁷ Δεν είναι το να μοιράζεις το ψωμί σου σ' αυτόν που πεινάει, και να βάζεις μέσα στο σπίτι σου τους άστεγους φτωχούς; Όταν βλέπεις τον γυμνό, να τον ντύνεις, και να μη κρύβεις τον εαυτό σου από τη σάρκα σου;

⁸ Τότε, το φως σου θα εκλάμψει σαν την αυγή, και η υγεία σου γρήγορα θα βλαστήσει· και η δικαιοσύνη σου θα προπορεύεται μπροστά σου· η δόξα τού Κυρίου θα είναι η οπισθοφυλακή σου.

⁹ Τότε, θα κρίζεις, και ο Κύριος θα απαντάει· θα φωνάζεις, και εκείνος θα λέει: Ορίστε, νάμαι, εγώ. Αν βγάλεις από ανάμεσά σου τον ζυγό, την ανάταση του δαχτύλου, και τα μάταια λόγια·

¹⁰ και ανοίγεις την ψυχή σου σ' εκείνον που πεινάει, και ευχαριστείς τη θλιμμένη ψυχή· τότε, το φως σου θα ανατέλλει μέσα στο σκοτάδι, και το σκοτάδι σου θα είναι σαν μεσημέρι.

¹¹ Και ο Κύριος θα σε οδηγεί πάντοτε, και θα χορταίνει την ψυχή σου μέσα σε ανομβρίες, και θα παχύνει τα κόκαλά σου· και θα είσαι σαν κήπος που ποτίζεται, και σαν πηγή νερού, που τα νερά της δεν στερεύουν.

¹² Και αυτοί που είναι από σένα, θα οικοδομήσουν τις παλιές ερημώσεις· θα ανεγείρουν τα θεμέλια πολλών γενεών· και θα ονομαστείς: Ο Επιδιορθωτής των χαλασμάτων, ο Ανορθωτής των δρόμων για την κατοίκηση.

¹³ Αν αποστρέψεις το πόδι σου από το σάββατο, από το να κάνεις τα θελήματά σου μέσα στην άγια ημέρα μου, και ονομάζεις το σάββατο απόλαυση, άγια ημέρα τού Κυρίου, αξιοτίμητη, και το τιμάς, χωρίς να ακολουθείς τούς δρόμους σου ούτε να βρίσκεις σ' αυτό το θέλημά σου ούτε να μιλάς τα δικά σου λόγια,

¹⁴ τότε, θα εντρυφάς στον Κύριο· και εγώ θα σε κάνω να ιππεύσεις επάνω στους ψηλούς τόπους τής γης, και θα σε θρέψω με την κληρονομιά τού πατέρα σου Ιακώβ· επειδή, το στόμα τού Κυρίουμίλησε.

ΗΣΑΪΑΣ 59

¹ ΔΕΣΤΕ, το χέρι τού Κυρίου δεν μίκρυνε, ώστε να μη μπορεί να σώσει· ούτε βάρυνε το αυτί του, ώστε να μη μπορεί να ακούσει·

² αλλά, οι ανομίες σας έβαλαν χωρίσματα ανάμεσα σε σας και στον Θεό σας, και οι αμαρτίες σας έκρυσαν το πρόσωπό του από σας, για να μη ακούει.

³ Επειδή, τα χέρια σας είναι μολυσμένα από αίμα, και τα δάχτυλά σας από ανομία· τα χείλη σας μίλησαν ψέματα· η γλώσσα σας μελέτησε κακία.

⁴ Κανένας δεν ζητάει δικαιοσύνη ούτε κρίνει με αλήθεια· έχουν το θάρρος τους επάνω στη ματαιότητα, και μιλάνε ψέματα· συλλαμβάνουν κακία, και γεννούν ανομία.

- ⁵ Επωάζουν αυγά οχιάς, και υφαίνουν ιστό αράχνης· όποιος φάει από τα αυγά τους, πεθαίνει· και αν κανένα σπάσει, βγαίνει οχιά.
- ⁶ Τα πανιά τους δεν θα χρησιμεύσουν για ενδύματα ούτε θα ντυθούν από τα έργα τους· τα έργα τους είναι έργα ανομίας, και το έργο τής βίας είναι στα χέρια τους.
- ⁷ Τα πόδια τους τρέχουν προς το κακό, και σπεύδουν να χύσουν αθώο αίμα· οι συλλογισμοί τους είναι συλλογισμοί ανομίας· ερήμωση και καταστροφή είναι στους δρόμους τους.
- ⁸ Τον δρόμο τής ειρήνης δεν τον γνωρίζουν· και δεν υπάρχει κρίση στα βήματά τους· αυτοί διέστρεψαν για τον εαυτό τους τούς δρόμους τους· καθένας που περπατάει σ' αυτούς, δεν γνωρίζει ειρήνη.
- ⁹ Γι' αυτό, η κρίση είναι μακριά από μας, και η δικαιοσύνη δεν μας φτάνει· προσμένουμε φως, και δέστε, σκοτάδι· λάμψη, και προσέξτε, περπατούμε μέσα σε πυκνό σκοτάδι.
- ¹⁰ Ψηλαφούμε τον τοίχο σαν τους τυφλούς, και ψηλαφούμε σαν να μη έχουμε μάτια· μέσ' το μεσημέρι σκοντάφτουμε σαν μέσα σε νύχτα· είμαστε ανάμεσα στα αγαθά σαν νεκροί.
- ¹¹ Όλοι ουρλιάζουμε σαν αρκούδες, και στενάζουμε σαν τρυγόνες· προσμένουμε κρίση, αλλά δεν υπάρχει· η σωτηρία, όμως, είναι μακριά από μας.
- ¹² Επειδή, οι παραβάσεις μας πλήθυναν μπροστά σου, και οι αμαρτίες μας είναι μάρτυρες εναντίον μας· επειδή, μαζί μας είναι οι παραβάσεις μας· και τις ανομίες μας, εμείς τις γνωρίζουμε·
- ¹³ παραβήκαμε και ψευστήκαμε προς τον Κύριο, και απομακρυνθήκαμε από το να ακολουθούμε²⁵ τον Θεό μας· μιλήσαμε άδिका και στασιαστικά· συλλάβαμε και προφέραμε από την καρδιά μας λόγια ψευτιάς.
- ¹⁴ Και η κρίση στράφηκε πίσω, και η δικαιοσύνη στέκεται μακριά· επειδή, η αλήθεια έπεσε στον δρόμο, και η ευθύτητα δεν μπορεί να εισχωρήσει.
- ¹⁵ Ναι, εξέλιπε η αλήθεια· και αυτός που ξεκλίνει από το κακό, γίνεται θήραμα.
- ¹⁶ και είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος, και θαύμασε ότι δεν υπήρχε εκείνος που μεσιτεύει· γι' αυτό, ο βραχίονάς του ενέργησε σ' αυτόν σωτηρία· και η δικαιοσύνη του, αυτή τον βάσταξε.
- ¹⁷ Και ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, και έβαλε την περικεφαλαία τής σωτηρίας ολόγυρα επάνω στο κεφάλι του· και φόρεσε τα ενδύματα της εκδίκησης σαν ιμάτιο, και ντύθηκε ολόγυρα τον ζήλο σαν επανωφόρι.
- ¹⁸ Σύμφωνα με τα έργα τους, έτσι θα ανταποδώσει οργή στους εναντίους του, ανταπόδοση στους εχθρούς του· θα κάνει ανταπόδοση και στα νησιά.

¹⁹ Και θα φοβηθούν το όνομα του Κυρίου από δυσμάς, και τη δόξα του από ανατολάς ηλίου· όταν ο εχθρός θα επέλθει σαν ποταμός, το Πνεύμα τού Κυρίου θα υψώσει εναντίον του σημαία.

²⁰ Και ο Λυτρωτής θάρθει στη Σιών, και προς όσους, από τον Ιακώβ, επιστρέφουν από την παράβαση, λέει ο Κύριος.

²¹ Από μένα, όμως, αυτή είναι η διαθήκη μου σ' αυτούς, λέει ο Κύριος· το πνεύμα μου, που είναι επάνω σου, και τα λόγια μου, που έβαλα στο στόμα σου, δεν θα λείψουν από το στόμα σου, ούτε από το στόμα τού σπέρματός σου ούτε από το στόμα τού σπέρματος του σπέρματός σου, από τώρα και μέχρι τον αιώνα, λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 60

¹ ΣΗΚΩ, φωτίζου· επειδή, το φως σου ήρθε, και η δόξα τού Κυρίου ανέτειλε επάνω σου.

² Επειδή, προσέξτε, σκοτάδι θα σκεπάσει τη γη, και παχύ σκοτάδι τα έθνη· επάνω, όμως, σε σένα θα ανατείλει ο Κύριος, και η δόξα του θα φανερωθεί επάνω σου.

³ Και τα έθνη θάρθουν στο φως σου, και οι βασιλιάδες στη λάμψη τής ανατολής σου.

⁴ Ύψωσε τα μάτια σου ολόγυρα, και δες· όλοι αυτοί συγκεντρώνονται, έρχονται σε σένα· οι γιοι σου θάρθουν από μακριά, και οι θυγατέρες σου θα τραφούν στα πλευρά σου.

⁵ Τότε, θα δεις, και θα χαρείς, και η καρδιά σου θα εκπλαγεί και θα πλατυνθεί· επειδή, η αφθονία τής θάλασσας θα στραφεί σε σένα· οι δυνάμεις των εθνών θάρθουν σε σένα.

⁶ Πλήθος από καμήλες θα σε σκεπάσει, οι δρομάδες καμήλες τού Μαδιάμ και του Γεφά· όλοι εκείνοι από τη Σεβά θάρθουν· χρυσάφι και λιβάνι θα φέρουν· και θα ευαγγελίζονται τους επαίνους τού Κυρίου.

⁷ Όλα τα πρόβατα του Κηδάρ θα συναχθούν σε σένα· τα κριάρια τού Νεβαϊώθ θα είναι σε δική σου χρήση· θα προσφερθούν ευπρόσδεκτα επάνω στο θυσιαστήριό μου, και εγώ θα δοξάσω τον οίκο τής δόξας μου.

⁸ Ποιοι είναι αυτοί που πετούν σαν σύννεφα, και σαν περιστέρια στις θυρίδες τους;

⁹ Τα νησιά, βέβαια, θα προσμείνουν εμένα, και πρώτα απ' όλα τα πλοία τής Θαρσείς, για να φέρουν τούς γιους σου από μακριά, το ασήμι τους και το χρυσάφι τους μαζί τους, για το όνομα του Κυρίου τού Θεού σου, και για τον Άγιο του Ισραήλ, επειδή σε δόξασε.

- 10** Και οι γιοι των αλλογενών θα ανοικοδομήσουν τα τείχη σου, και οι βασιλιάδες τους θα σε υπηρετήσουν· επειδή, σε πάταξα μέσα στην οργή μου, όμως χάρη τής εύνοιάς μου σε ελέησα.
- 11** Και οι πύλες σου θα είναι πάντοτε ανοιχτές· δεν θα κλειστούν, ημέρα και νύχτα, για να οδηγούν μέσα σε σένα τις δυνάμεις των εθνών, και να φέρνονται μέσα οι βασιλιάδες τους.
- 12** Επειδή, το έθνος και η βασιλεία, που δεν θα σε δούλευαν, θα αφανιστούν· ναι, τα έθνη εκείνα θα ερημωθούν, ολοκληρωτικά.
- 13** Η δόξα τού Λιβάνου θάρθει σε σένα, το έλατο, το πεύκο, και ο πύξος μαζί, για να στολίσουν τον τόπο τού αγιαστηρίου μου· και θα δοξάσω τον τόπο των ποδιών μου.
- 14** Και τα παιδιά εκείνων που σε λύπησαν, θάρθουν σε σένα με υπόκλιση· και όλοι όσοι σε καταφρόνησαν, θα προσκυνήσουν τα πέλματα των ποδιών σου· και θα σε ονομάζουν: Η πόλη τού Κυρίου, Η Σιών τού Αγίου τού Ισραήλ.
- 15** Αντί τού ότι εγκαταλείφθηκες και μισήθηκες, ώστε κανένας δεν διάβαινε μέσα από σένα, θα σε κάνω αιώνιο αγαλλίαμα, ευφροσύνη σε γενεές γενεών.
- 16** Και θα θηλάσεις το γάλα των εθνών, και θα θηλάσεις τούς μαστούς των βασιλιάδων· και θα γνωρίσεις ότι εγώ ο Κύριος είμαι ο Σωτήρας σου και ο Λυτρωτής σου, ο Ισχυρός τού Ιακώβ.
- 17** Αντί για χαλκό θα φέρω χρυσάφι, και αντί για σίδηρο θα φέρω ασήμι, και αντί για ξύλο, χαλκό, και αντί για πέτρες, σίδηρο· και θα καταστήσω τούς αρχηγούς σου ειρήνη, και τους επιστάτες σου δικαιοσύνη.
- 18** Δεν θα ακούγεται πλέον βία μέσα στη γη σου, ερήμωση, και καταστροφή στα όριά σου· αλλά, θα ονομάζεις τα τείχη σου Σωτηρία, και τις πύλες σου Αίνηση.
- 19** Δεν θα υπάρχει πλέον σε σένα ο ήλιος ως φως τής ημέρας ούτε το φεγγάρι θα σε φωτίζει με τη λάμψη του· αλλά, ο Κύριος θα είναι σε σένα αιώνιο φως, και ο Θεός σου η δόξα σου.
- 20** Ο ήλιος σου δεν θα δύει πλέον, ούτε το φεγγάρι σου θα λείπει· επειδή, ο Κύριος θα είναι το αιώνιο φως σου, και οι ημέρες τού πένθους σου θα τελειώσουν.
- 21** Και ο λαός σου, θα είναι όλοι δίκαιοι· θα κληρονομήσουν τη γη για πάντα, ο κλάδος τού φυτέματός μου, το έργο των χεριών μου, για να δοξάζομαι.
- 22** Το ελάχιστο θα γίνει χίλια· και το λιγοστό, ισχυρό έθνος· εγώ ο Κύριος θα το επιταχύνω στον καιρό του.

ΗΣΑΪΑΣ 61

- ¹ ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου τού Θεού είναι επάνω μου· επειδή, ο Κύριος με έχρισε για να ευαγγελίζομαι στους φτωχούς· με απέστειλε για να γιατρέψω τούς συντριμμένους στην καρδιά, να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και άνοιγμα δεσμοτηρίου στους δεσμίους·
- ² για να κηρύξω χρόνον ευπρόσδεκτο στον Κύριο, και ημέρα εκδίκησης του Θεού μας· για να παρηγορήσω όλους αυτούς που πενθούν·
- ³ για να καθορίσω²⁶ σ' αυτούς που πενθούν στη Σιών, να τους δώσω ωραιότητα, αντί για στάχτη, λάδι ευφροσύνης, αντί για πένθος, στολή αίνεσης, αντί τού πνεύματος της αδιαφορίας· για να ονομάζονται δέντρα δικαιοσύνης, φύτεμα του Κυρίου, για δική του δόξα.
- ⁴ Και θα ανοικοδομήσουν τις παλιές ερημώσεις, θα ανεγείρουν τα αρχαία ερείπια, και θα ανακαινίσουν τις έρημες πόλεις, αυτές που ήσαν ερημωμένες από γενεές γενεών.
- ⁵ Και οι αλλογενείς θα στέκονται και θα βόσκουν τα κοπάδια σας, και οι γιοι των αλλογενών θα είναι οι γεωργοί σας, και οι αμπελουργοί σας.
- ⁶ Εσείς, όμως, θα ονομάζεστε Ιερείς τού Κυρίου· θα σας λένε Λειτουργούς τού Θεού μας· θα τρώτε τα αγαθά των εθνών, και θα καυχάστε στη δόξα τους.
- ⁷ Αντί τής αισχύνης σας, θα έχετε διπλάσια· και αντί τής ντροπής, θα έχουν αγαλλίαση μέσα στην κληρονομιά τους· γι' αυτό, μέσα στη γη τους θα κληρονομήσουν το διπλό· σ' αυτούς θα είναι αιώνια ευφροσύνη.
- ⁸ Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος, που αγαπάω δικαιοσύνη· μισώ αρπαγή και αδικία· και θα ανταποδώσω πιστά το έργο τους, και θα κάνω σ' αυτούς αιώνια διαθήκη.
- ⁹ Και το σπέρμα τους θα αποκτήσει φήμη ανάμεσα στα έθνη, και οι απόγονοί τους ανάμεσα στους λαούς· καθένας που τους βλέπει, θα τους γνωρίζει, ότι είναι σπέρμα που ο Κύριος ευλόγησε.
- ¹⁰ Θα ευφρανθώ τα μέγιστα στον Κύριο· η ψυχή μου θα αγαλλιαστεί στον Θεό μου· επειδή, με έντυσε με ιμάτιο σωτηρίας, μου φόρεσε επένδυμα δικαιοσύνης, σαν νυμφίο ευπρεπισμένον με μίτρα, και σαν νύφη στολισμένη με τα πολύτιμα καλλωπίσματά της.
- ¹¹ Επειδή, όπως η γη αναδίνει το βλάστημά της, και όπως ο κήπος εκφύει όσα σπέρνονται σ' αυτόν, έτσι και ο Κύριος ο Θεός θα κάνει τη δικαιοσύνη και την αίνεση να βλαστήσουν μπροστά σε όλα τα έθνη.

ΗΣΑΪΑΣ 62

- ¹ ΔΕΝ θα σιωπήσω για τη Σιών, και δεν θα ησυχάσω για την Ιερουσαλήμ, μέχρις ότου η δικαιοσύνη της βγει σαν λάμψη, και η σωτηρία της σαν λαμπάδα που καίγεται.

- ² Και τα έθνη θα δουν τη δικαιοσύνη σου, και όλοι οι βασιλιάδες τη δόξα σου· και θα ονομασθείς με νέο όνομα, που θα το ονομάσει το στόμα τού Κυρίου.
- ³ Και θα είσαι στεφάνι δόξας στο χέρι τού Κυρίου, και βασιλικό διάδημα στην παλάμη τού Θεού σου.
- ⁴ Δεν θα ονομασθείς πλέον: Εγκαταλειμμένη· ούτε η γη σου θα ονομαστεί πλέον: Ερημωμένη· αλλά, θα ονομασθείς: Η ευδοκία μου μέσα σ' αυτή· και η γη σου: Η νυμφευμένη· επειδή, ο Κύριος ευδόκησε επάνω σε σένα, και η γη σου θα είναι νυμφευμένη.
- ⁵ Επειδή, όπως ο νέος νυμφεύεται με παρθένα, έτσι και οι γιοι σου θα συνοικούν μαζί σου· και όπως ο νυμφίος ευφραίνεται στη νύφη, έτσι και ο Θεός σου θα ευφρανθεί σε σένα.
- ⁶ Επάνω στα τείχη σου, Ιερουσαλήμ, κατέστησα φύλακες, που ποτέ δεν θα σιωπούν, ούτε ημέρα ούτε νύχτα· όσοι ανακαλείτε τον Κύριο, να μη φυλάτε σιωπή.
- ⁷ Και να μη δίνετε σ' αυτόν ανάπαυση, μέχρις ότου συστήσει, και μέχρις ότου κάνει την Ιερουσαλήμ αίνεση επάνω στη γη.
- ⁸ Ο Κύριος ορκίστηκε στο δεξί του χέρι και στον βραχίονα της δύναμής του: Δεν θα δώσω πλέον το σιτάρι σου τροφή στους εχθρούς σου· και οι γιοι τού αλλογενή δεν θα πίνουν το κρασί σου, για το οποίο μόχθησες·
- ⁹ αλλά, αυτοί που θερίζουν, θα το τρώνε, και θα αινούν τον Κύριο· και αυτοί που τρυγούν, θα το πίνουν στις αυλές της αγιότητάς μου.
- ¹⁰ Περάστε, περάστε διαμέσου των πυλών· ετοιμάστε τον δρόμο τού λαού· επισκευάστε, επισκευάστε τον δρόμο· πετάξτε έξω τις πέτρες· υψώστε σημαία προς τους λαούς.
- ¹¹ Προσέξτε, ο Κύριος διακήρυξε μέχρι τα άκρα τής γης: Πείτε στη θυγατέρα Σιών: Δες, ο Σωτήρας σου έρχεται· δέστε, ο μισθός του είναι μαζί του, και το έργο του μπροστά του.
- ¹² Και θα τους ονομάσουν: Ο άγιος λαός, Ο λυτρωμένος λαός τού Κυρίου· και εσύ θα ονομασθείς: Επιζητούμενη Πόλη, όχι εγκαταλειμμένη.

ΗΣΑΪΑΣ 63

- ¹ ΠΟΙΟΣ είναι αυτός, αυτός που έρχεται από τον Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά από τη Βοσόρρα; Αυτός ο ένδοξος στη στολή του, αυτός που περπατάει στη μεγαλειότητα της δύναμής του; Εγώ, που μιλάω με δικαιοσύνη, που είμαι ισχυρός στο να σώζω.
- ² Γιατί είναι κόκκινη η στολή σου, και τα ιμάτιά σου όμοια με άνθρωπο που πατάει σε ληνό;

- ³ Μόνος πάτησα τον ληνό, και κανένας από τους λαούς δεν ήταν μαζί μου· και τους καταπάτησα μέσα στον θυμό μου, και τους ποδοπάτησα μέσα στην οργή μου· και το αίμα τους ραντίστηκε επάνω στα ιμάτιά μου, και μόλυνα ολόκληρη τη στολή μου.
- ⁴ Επειδή, η ημέρα τής εκδίκησης ήταν μέσα στην καρδιά μου, και έφτασε η χρονιά των λυτρωμένων μου.
- ⁵ Και κοίταξα ολόγυρα και δεν υπήρχε κάποιος που να βοηθάει· και θαύμασα ότι δεν υπήρχε κάποιος που να υποστηρίζει· γι' αυτό, ο βραχίονάς μου ενέργησε σε μένα σωτηρία· και ο θυμός μου, αυτός με υποστήριξε.
- ⁶ Και καταπάτησα τους λαούς μέσα στην οργή μου, και τους μέθυσα από τον θυμό μου, και κατέβασα το αίμα τους στη γη.
- ⁷ ΘΑ αναφέρω τούς οικτιρμούς τού Κυρίου, τις αινέσεις τού Κυρίου, σύμφωνα με όλα όσα έκανε ο Κύριος σε μας, και τη μεγάλη αγαθότητα προς τον οίκο Ισραήλ, που έδειξε σ' αυτούς, σύμφωνα με τους οικτιρμούς του, και σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους του.
- ⁸ Επειδή, είπε: Βέβαια, αυτοί είναι λαός μου, παιδιά που δεν θα ψευστούν· και υπήρξε ο Σωτήρας τους.
- ⁹ Σε όλες τις θλίψεις τους θλιβόταν, και ο άγγελος της παρουσίας του τούς έσωσε· στην αγάπη του και στην ευσπλαχνία του αυτός τούς λύτρωσε· και τους σήκωσε, και τους βάσταξε, όλες τις ημέρες τού αιώνα.
- ¹⁰ Αυτοί, όμως, απείθησαν, και λύπησαν το άγιο πνεύμα του· γι' αυτό, στράφηκε ώστε να γίνει εχθρός τους, τους πολέμησε ο ίδιος.
- ¹¹ Τότε, θυμήθηκε τις αρχαίες ημέρες, τον Μωυσή, τον λαό του, λέγοντας: Πού είναι αυτός που τους ανέβασε από τη θάλασσα, μαζί με τον ποιμένα τού ποιμνίου του; Πού είναι αυτός που έβαλε το πνεύμα του το άγιο ανάμεσά τους;
- ¹² Αυτός που τους οδήγησε με το δεξί χέρι τού Μωυσή, με τον ένδοξο βραχίονά του, αυτός που μπροστά τους έσχισε στα δύο τα νερά, για να κάνει για τον εαυτό του αιώνιο όνομα;
- ¹³ Αυτός που τους οδήγησε μέσα από την άβυσσο, σαν άλογο μέσα από την έρημο, χωρίς να προσκόψουν;
- ¹⁴ Το πνεύμα τού Κυρίου τούς ανέπαυσε, σαν κτήνος που κατεβαίνει στην κοιλάδα· έτσι οδήγησες τον λαό σου, για να κάνεις για τον εαυτό σου ένδοξο όνομα.
- ¹⁵ Επίβλεψε από τον ουρανό, και δες από την κατοικία τής αγιότητάς σου και της δόξας σου· πού είναι ο ζήλος σου και η δύναμή σου, το πλήθος τού ελέους σου και των οικτιρμών σου; Αποκλείστηκαν σε μένα;

16 Εσύ, βέβαια, είσαι ο Πατέρας μας, αν και ο Αβραάμ δεν μας ξέρει, και ο Ισραήλ δεν μας γνωρίζει· εσύ, Κύριε, είσαι ο Πατέρας μας· Λυτρωτής μας είναι το όνομά σου από τον αιώνα.

17 Γιατί, Κύριε, μας άφησες να αποπλανιόμαστε από τους δρόμους σου, και να σκληρύνουμε την καρδιά μας, ώστε να μη σε φοβόμαστε; Επίστρεψε χάρη των δούλων σου, χάρη των φυλών τής κληρονομιάς σου.

18 Κατακυρίευσαν τον άγιο λαό σου, σαν ελάχιστο πράγμα· αυτοί που ήσαν εναντίον μας καταπάτησαν το αγιαστήριό σου.

19 Γίναμε σαν και εκείνους, επάνω στους οποίους ποτέ δεν δέσποσες, ούτε επικλήθηκε το όνομά σου επάνω τους.

ΗΣΑΪΑΣ 64

1 Είθε να έσχιζες τους ουρανούς, να κατέβαινες, να διαλύονταν τα βουνά στην παρουσία σου,

2 σαν φωτιά που καίει θάμνους, σαν φωτιά που κάνει το νερό να κοχλάζει, για να γίνει το όνομά σου γνωστό στους εναντίους σου, να πιάσει τρόμος τα έθνη στην παρουσία σου!

3 Όταν έκανες πράγματα τρομερά, που δεν προσμέναμε, κατέβηκες, και τα βουνά διαλύθηκαν στην παρουσία σου.

4 Επειδή, οι άνθρωποι δεν έμαθαν εξαρχής,²⁷ τα αυτιά τους δεν άκουσαν, τα μάτια τους δεν είδαν Θεό άλλον εκτός από σένα, που να έκανε τέτοια πράγματα σ' αυτούς που τον επικαλούνται.

5 Έρχεσαι σε συνάντηση εκείνου που ευφραίνεται και εργάζεται δικαιοσύνη, εκείνων που σε θυμούνται στους δρόμους σου· δες, οργίστηκες, επειδή εμείς αμαρτήσαμε· αν μέναμε μέσα σ' αυτούς, θα σωζόμασταν;

6 Όλοι πραγματικά, γίναμε σαν ένα ακάθαρμο πράγμα, και όλη η δικαιοσύνη μας είναι σαν ένα ρυπαρό ιμάτιο· γι' αυτό, όλοι πέσαμε σαν το φύλλο, και μας άρπαξαν ξαφνικά οι ανομίες μας όπως ο άνεμος.

7 Και δεν υπάρχει εκείνος που να επικαλείται το όνομά σου, αυτός που να σηκώνεται για να πιαστεί από σένα· επειδή, έκρυψες το πρόσωπό σου από μας, και μας αφάνισες, διαμέσου των ανομιών μας.

8 Αλλά, τώρα, Κύριε, εσύ είσαι ο Πατέρας μας· εμείς είμαστε ο πηλός, και εσύ ο Πλάστης μας· και όλοι είμαστε το έργο των χεριών σου.²⁸

9 Μη οργίζεσαι υπερβολικά, Κύριε, ούτε να θυμάσαι πάντοτε την ανομία· και, τώρα, επίβλεψε, παρακαλούμε· όλοι είμαστε λαός σου.

10 Οι άγιες πόλεις σου έγιναν έρημοι, η Σιών έγινε έρημη, η Ιερουσαλήμ ερημωμένη.

11 Ο άγιός μας και ο ωραίος μας οίκος, μέσα στον οποίο σε δοξολογούσαν οι πατέρες μας, κατακάηκε με φωτιά· και όλα τα αγαπητά σε μας αφανίστηκαν.

12 Θα συγκρατήσεις, Κύριε, τον εαυτό σου σ' αυτά; Θα σιωπήσεις, και θα μας θλίψεις μέχρι μεγάλου βαθμού;

ΗΣΑΪΑΣ 65

1 Ζητήθηκα από εκείνους που δεν ρωτούσαν για μένα· βρέθηκα από εκείνους που δεν με ζητούσαν· είπα: Νάμαι εγώ, νάμαι εγώ, σε έθνος που δεν αποκαλούνταν με το όνομά μου.

2 Όλη την ημέρα άπλωσα τα χέρια μου σε λαό απειθή, που περπατάει σε δρόμο όχι καλό, πίσω από τα διαβούλιά τους·

3 λαό που πάντοτε με παροξύνει, μπροστά στο πρόσωπό μου· που θυσιάζει σε κήπους, και θυμιάζει επάνω σε πλίθες·

4 που μένει μέσα στα μνήματα, και διανυχτερεύει μέσα σε απόκρυφους τόπους· που τρώει κρέας χοιρινό, και μέσα στα σκεύη του έχει ζωμό ακάθαρτων πραγμάτων·

5 που λέει: Μακριά από μένα, μη με αγγίξεις· επειδή, είμαι αγιότερος από σένα. Αυτοί είναι καπνός στα ρουθούνια μου, φωτιά που καίγεται όλη την ημέρα.

6 Δέστε, είναι γραμμένο μπροστά μου: Δεν θα σιωπήσω, αλλά θα ανταποδώσω, ναι, θα ανταποδώσω στον κόρφο τους,

7 τις ανομίες σας, και μαζί τις ανομίες των πατέρων σας, λέει ο Κύριος, αυτοί που θυμιάσαν επάνω στα βουνά, και με βλασφήμησαν επάνω στους λόφους· γι' αυτό, θα αντιπληρώσω στον κόρφο²⁹ τους τα απαρχής έργα τους.

8 Έτσι λέει ο Κύριος: Όπως όταν βρίσκεται γλεύκος μέσα στο σταφύλι, λένε: Μη το χαλάσεις, επειδή μέσα του είναι ευλογία· έτσι θα κάνω, χάρη των δούλων μου, για να μη εξολοθρεύσω όλους.

9 Και θα βγάλω σπέρμα από τον Ιακώβ, και κληρονόμο των βουνών μου από τον Ιούδα· και οι εκλεκτοί μου θα τα κληρονομήσουν, και οι δούλοι μου θα κατοικήσουν εκεί.

10 Και ο Σαρών θα είναι μάντρα των ποιμνίων, και η κοιλάδα τού Αχώρ τόπος για ανάπαυση σε αγέλες βοδιών, για τον λαό μου, που με ζητάει.

11 Εσάς, όμως, που εγκαταλείπετε τον Κύριο, που ξεχνάτε το άγιο βουνό μου, που ετοιμάζετε τραπέζι στον Γάδη, και που κάνετε σπονδή στον Μένη,

12 θα σας αριθμήσω για τη μάχαιρα, και όλοι θα σκύψετε στη σφαγή· επειδή, καλούσα, και δεν απαντούσατε· μιλούσα, και δεν ακούγατε· αλλά κάνατε μπροστά μου το κακό, και διαλέγατε εκείνο που δεν ήταν αρεστό σε μένα.

- 13 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Δέστε, οι δούλοι μου θα φάνε, εσείς όμως θα πεινάσετε· δέστε, οι δούλοι μου θα πιουν, εσείς όμως θα διψάσετε· δέστε, οι δούλοι μου θα ευφρανθούν, εσείς όμως θα ντροπιαστείτε·
- 14 Δέστε, οι δούλοι μου θα αλαλάζουν με ευθυμία, εσείς όμως θα βοάτε με πόνο καρδιάς, και θα ολολύζετε από κατάθλιψη πνεύματος.
- 15 Και θα αφήσετε το όνομά σας στους εκλεκτούς μου για κατάρα· επειδή, ο Κύριος ο Θεός θα σε θανατώσει, και με άλλο όνομα θα ονομάσει τους δούλους του,
- 16 για να μακαρίζει τον εαυτό του στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που μακαρίζει τον εαυτό του επάνω στη γη· και να ορκίζεται στον Θεό τής αλήθειας, αυτός που ορκίζεται επάνω στη γη· επειδή, οι προηγούμενες θλίψεις λησμονήθηκαν, και επειδή κρύφτηκαν από τα μάτια μου.
- 17 Επειδή, δέστε, κτίζω καινούργιους ουραμούς, και καινούργια γη· και δεν θα υπάρχει μνήμη των προηγούμενων ούτε θάρθουν στον νου.
- 18 Αλλά, να ευφραίνεστε και να χαίρεστε πάντοτε σ' εκείνο που κτίζω· επειδή, δέστε, κτίζω την Ιερουσαλήμ αγαλλίαμα, και τον λαό της ευφροσύνη.
- 19 Και θα αγάλλομαι στην Ιερουσαλήμ, και θα ευφραίνομαι στον λαό μου· και δεν θα ακουστεί μέσα σ' αυτή πλέον φωνή κλαυθμού, και φωνή κραυγής.
- 20 Δεν θα υπάρχει εκεί πλέον ολιγοήμερο βρέφος, και γέροντας που δεν συμπλήρωσε τις ημέρες του· επειδή, το παιδί θα πεθαίνει 100 χρόνων· ενώ ο αμαρτωλός 100 χρόνων θα είναι επικατάρατος.
- 21 Και θα οικοδομήσουν σπίτια, και θα κατοικήσουν· και θα φυτέψουν αμπελώνες, και θα φάνε τον καρπό τους.
- 22 Δεν θα κτίσουν αυτοί, και άλλος να κατοικήσει· δεν θα φυτέψουν αυτοί, και άλλος να φάει· επειδή, οι ημέρες τού λαού μου είναι όπως οι ημέρες τού δέντρου, και στους εκλεκτούς μου, το έργο των χεριών τους θα μένει μέχρι παλαιώσης.³⁰
- 23 Δεν θα κοπιάζουν μάταια ούτε θα τεκνοποιούν για καταστροφή· επειδή, είναι σπέρμα των ευλογημένων τού Κυρίου, και οι έγγονοί τους μαζί τους.
- 24 Και πριν αυτοί κράξουν, εγώ θα αποκρίνομαι· και ενώ αυτοί μιλούν, εγώ θα ακούω.
- 25 Ο λύκος και το αρνί θα βόσκουν μαζί· και το λιοντάρι θα τρώει άχυρο, όπως το βόδι· το ψωμί, όμως, του φιδιού θα είναι το χώμα· σε ολόκληρο το άγιο βουνό μου δεν θα κάνουν ζημιά ούτε φθορά, λέει ο Κύριος.

ΗΣΑΪΑΣ 66

- ¹ ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, και η γη το υποπόδιο των ποδιών μου· ποιος είναι ο οίκος, που θα οικοδομούσατε για μένα; Και ποιος είναι ο τόπος τής ανάπαυσής μου;
- ² Επειδή, όλα αυτά τα έκανε το χέρι μου, και έγιναν όλα αυτά, λέει ο Κύριος· σε ποιον, λοιπόν, θα επιβλέψω; Στον φτωχό, και συντριμμένον στο πνεύμα, και εκείνον που τρέμει στον λόγο μου.
- ³ Όποιος, όμως, σφάζει βόδι, είναι σαν εκείνον που φονεύει άνθρωπο· όποιος θυσιάζει αρνί, είναι σαν εκείνον που κόβει τον λαιμό σκύλου· όποιος προσφέρει προσφορά από άλφита, είναι σαν εκείνον που προσφέρει χοιρινό αίμα· όποιος θυμιάζει, είναι σαν εκείνον που ευλογεί ένα είδωλο. Ναι, αυτοί διάλεξαν τους δρόμους τους, και η ψυχή τους ευχαριστιέται στα βδελύγματά τους.
- ⁴ Και εγώ, λοιπόν, θα διαλέξω τα ολέθρια σ' αυτούς, και θα φέρω επάνω τους όσα φοβούνται· επειδή, καλούσα, και κανένας δεν απαντούσε· μιλούσα, και δεν άκουγαν· αλλά, μπροστά μου έκαναν το κακό, και διάλεγαν εκείνο που δεν ήταν αρεστό σε μένα.
- ⁵ Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, εσείς που τρέμετε στον λόγο του: Οι αδελφοί σας, που σας μισούν και σας αποβάλλουν εξαιτίας τού ονόματός μου, είπαν: Ας δοξαστεί ο Κύριος· όμως, αυτός θα φανεί για δική σας χαρά, εκείνοι όμως θα καταντροπιαστούν.
- ⁶ Φωνή κραυγής έρχεται από την πόλη, φωνή από τον ναό, φωνή τού Κυρίου, που κάνει ανταπόδοση στους εχθρούς του.
- ⁷ Πριν κοιλοπονήσει, γέννησε· πριν έρθουν οι πόνοι της, ελευθερώθηκε και γέννησε αρσενικό.
- ⁸ Ποιος άκουσε τέτοιο πράγμα; Ποιος είδε τέτοια; Θα γεννούσε η γη μέσα σε μία ημέρα; Ή, ένα έθνος θα γεννιόταν μονομιάς; Αλλά, η Σιών μόλις κοιλοπόννησε, γέννησε τα παιδιά της.
- ⁹ Εγώ, που φέρνω στη γέννα, δεν θα έκανα να γεννήσει; λέει ο Κύριος· εγώ, που κάνω να γεννούν, θα έκλεινα τη μήτρα; λέει ο Θεός σου.
- ¹⁰ Ευφρανθείτε μαζί με την Ιερουσαλήμ, και αγάλλεστε μαζί της, όλοι όσοι την αγαπάτε· χαρείτε χαρά μαζί της, όλοι όσοι πενθείτε γι' αυτή·
- ¹¹ για να θηλάσετε, και να χορτάσετε από τους μαστούς των παρηγοριών της· για να θηλάσετε πλήρως, και να εντρυφήσετε στην αφθονία τής δόξας της.
- ¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Προσέξτε, θα στρέψω προς αυτήν την ειρήνη σαν ποταμό, και τη δόξα των εθνών σαν χείμαρρο που πλημμυρίζει· τότε, θα θηλάσετε, θα βασταχθείτε επάνω στα πλευρά, και θα κολακευθείτε επάνω στα γόνατά της.

- 13 Σαν παιδί, που το παρηγορεί η μητέρα του, έτσι θα σας παρηγορήσω εγώ· και θα παρηγορηθείτε στην Ιερουσαλήμ.
- 14 Και θα δείτε, και η καρδιά σας θα ευφρανθεί, και τα κόκαλά σας θα ανθίσουν σαν χορτάρι· και το χέρι τού Κυρίου θα γνωριστεί στους δούλους του, η οργή του, όμως, στους εχθρούς του.
- 15 Επειδή, δέστε, ο Κύριος θάρθει με φωτιά, και οι άμαξές του θα είναι σαν ανεμοστρόβιλος, για να αποδώσει την οργή του με ορμή, και την επιτίμησή του με φλόγες φωτιάς.
- 16 Επειδή, με φωτιά τού Κυρίου, και με τη μάχαιρά του θα κριθεί κάθε σάρκα, και οι φονευμένοι τού Κυρίου θα είναι πολλοί.
- 17 Αυτοί που αγιάζονται και αυτοί που καθαρίζονται στους κήπους, ο ένας ύστερα από τον άλλον, απροκάλυπτα, τρώγοντας χοιρινό κρέας, και τα βδελύγματα, και το ποντίκι, αυτοί θα καταναλωθούν μαζί, λέει ο Κύριος.
- 18 Επειδή, εγώ γνωρίζω τα έργα τους και τους συλλογισμούς τους· και έρχομαι να συγκεντρώσω όλα τα έθνη και τις γλώσσες· και θάρθουν, και θα δουν τη δόξα μου.
- 19 Και θα στήσω ανάμεσά τους ένα σημείο· και τους σωσμένους από ανάμεσά τους θα στείλω στα έθνη, προς τη Θαρσείς, τη Φουλ, και τη Λουδ, που τραβούν τόξο, προς τη Θουβάλ, και την Ιαυάν, προς τα μακρινά νησιά, που δεν έχουν ακούσει τη φήμη μου ούτε έχουν δει τη δόξα μου· και θα κηρύξουν τη δόξα μου ανάμεσα στα έθνη.
- 20 Και θα φέρουν όλους τούς αδελφούς σας από όλα τα έθνη προσφορά στον Κύριο, επάνω σε άλογα, και επάνω σε άμαξες, και επάνω σε φορεία, και επάνω σε μουλάρια, και επάνω σε γρήγορα ζώα, προς το άγιο βουνό μου, την Ιερουσαλήμ, λέει ο Κύριος, καθώς τα παιδιά τού Ισραήλ φέρνουν στον οίκο τού Κυρίου την προσφορά από άλφιτα σε καθαρό σκεύος.
- 21 Και ακόμα, θα πάρω από αυτούς ιερείς και Λευίτες, λέει ο Κύριος.
- 22 Επειδή, όπως οι καινούργιοι ουρανοί και η καινούργια γη, που εγώ θα κάνω, θα διαμένουν μπροστά μου, λέει ο Κύριος, έτσι θα διαμένει το σπέρμα σας και το όνομά σας.
- 23 Και από ένα νέο φεγγάρι μέχρι το άλλο, και από ένα σάββατο μέχρι το άλλο, κάθε σάρκα θα έρχεται και θα προσκυνάει μπροστά μου, λέει ο Κύριος.
- 24 Και θα βγουν και θα δουν τα νεκρά σώματα³¹ των ανθρώπων, που στάθηκαν παραβάτες εναντίον μου· επειδή, το σκουλήκι τους δεν θα τελευτήσει, και η φωτιά τους δεν θα σβήσει· και θα είναι αηδία σε κάθε σάρκα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 1

- 1** ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΜΙΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΕΛΚΙΑ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ, ΠΟΥ ΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΩΘ, ΣΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΒΕΝΙΑΜΙΝ·
- 2** προς τον οποίο έγινε λόγος τού Κυρίου, στις ημέρες τού Ιωσία, γιου τού Αμών, βασιλιά τού Ιούδα, κατά τον 13 ο χρόνο τής βασιλείας του.
- 3** Έγινε και στις ημέρες τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, του βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι το τέλος τού 11 ου χρόνου τού Σεδεκία, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι την αιχμαλωσία τής Ιερουσαλήμ, κατά τον πέμπτο μήνα.
- 4** Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 5** Πριν σε μορφώσω στην κοιλιά, σε γνώρισα· και πριν βγεις από τη μήτρα σε αγίασα· σε κατέστησα προφήτη στα έθνη.
- 6** Και εγώ είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, δεν ξέρω να μιλήσω· επειδή, είμαι παιδί.
- 7** Και ο Κύριος μου είπε: Μη λες: Είμαι παιδί· επειδή, θα πας σε όλους, στους οποίους θα σε αποστείλω· και θα πεις όλα όσα σε προστάξω.
- 8** Μη φοβηθείς από το πρόσωπό τους· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε ελευθερώνω, λέει ο Κύριος.
- 9** Και ο Κύριος άπλωσε το χέρι του, και άγγιξε το στόμα μου· και ο Κύριος μου είπε: Δες, έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου.
- 10** Δες, σήμερα σε κατέστησα επάνω στα έθνη, και επάνω στις βασιλείες, για να ξεριζώνεις, και να κατασκάβεις, και να καταστρέφεις, και να κατεδαφίζεις, να ανοικοδομείς, και να καταφυτεύεις.
- 11** Λόγος τού Κυρίου έγινε ακόμα σε μένα, λέγοντας: Τι βλέπεις εσύ, Ιερεμία; Και είπα: Βλέπω μία αμυγδαλένια βακτηρία.
- 12** Και ο Κύριος μου είπε: Καλά είδες· επειδή, εγώ θα επιταχύνω να εκπληρώσω τον λόγο μου.
- 13** Και έγινε λόγος τού Κυρίου σε μένα για δεύτερη φορά, λέγοντας: Τι βλέπεις εσύ; Και είπα: Βλέπω ένα καζάνι να βράζει· και το πρόσωπό του είναι προς βορράν.
- 14** Και ο Κύριος μου είπε: Από τον βορρά θα εκχυθεί το κακό επάνω σε όλους τους κατοίκους τής γης.
- 15** Επειδή, δες, εγώ θα καλέσω όλες τις οικογένειες των βασιλιάδων τού βορρά, λέει ο Κύριος· και θάρθουν, και θαβάλουν κάθε ένας τον θρόνο του στην είσοδο των πυλών τής Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλα τα τείχη της ολόγυρα, και ενάντια σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα.

16 Και θα προφέρω τις κρίσεις μου εναντίον τους, για όλη την κακία τους· επειδή, με εγκατέλειψαν, και θυμιάσαν σε ξένους θεούς, και προσκύνησαν τα έργα των χεριών τους.

17 Εσύ, λοιπόν, περίζωσε την οσφύ σου, και σήκω, και πες όλα όσα εγώ θα σε προστάξω· να μη φοβηθείς από το πρόσωπό τους, μήπως και σε αφήσω να πέσεις σε αμηχανία μπροστά τους.

18 Επειδή, δες, εγώ σε έβαλα σήμερα σαν οχυρή πόλη, και σαν σιδερένια στήλη, και σαν χάλκινα τείχη ενάντια σε ολόκληρη τη γη, ενάντια στους βασιλιάδες τού Ιούδα, ενάντια στους άρχοντές του, ενάντια στους ιερείς του, και ενάντια στον λαό τής γης·

19 και θα σε πολεμήσουν, όμως δεν θα υπερισχύσουν εναντίον σου· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε ελευθερώνω, λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 2

1 ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου σε μένα, λέγοντας:

2 Πήγαινε και βόησε στα αυτιά τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Θυμάμαι για σένα την ευμένειά μου, που σου έδειξα στη νεότητά σου, την αγάπη τής νύμφευσής σου, όταν με ακολουθούσες στην έρημο, σε άσπαρτη γη·

3 ο Ισραήλ ήταν άγιος στον Κύριο, απαρχή των γεννημάτων του· όλοι εκείνοι που τον κατέτρωγαν ήσαν ένοχοι· κακό ήρθε επάνω τους, λέει ο Κύριος.

4 Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ω οίκος τού Ιακώβ, και όλες οι συγγένειες του οίκου τού Ισραήλ·

5 έτσι λέει ο Κύριος: Ποια αδικία βρήκαν σε μένα οι πατέρες σας, ώστε απομακρύνθηκαν από μένα, και περπάτησαν πίσω από τη ματαιότητα, και έγιναν μάταιοι;

6 Και δεν είπαν: Πού είναι ο Κύριος· αυτός που μας ανέβασε από τη γη τής Αιγύπτου, που μας οδήγησε μέσα από την έρημο, μέσα από τόπο ερημιάς και χασμάτων, μέσα από τόπο ανυδρίας και σκιάς θανάτου, μέσα από τόπο που άνθρωπος δεν πέρασε, και όπου άνθρωπος δεν κατοίκησε;

7 Και σας έφερα μέσα σε καρποφόρο τόπο, για να τρώτε τούς καρπούς του και τα αγαθά του· όταν όμως μπήκατε μέσα, μολύνετε τη γη μου, και κάνετε την κληρονομιά μου βδέλυγμα.

8 Οι ιερείς δεν είπαν: Πού είναι ο Κύριος; Και εκείνοι που κρατούσαν τον νόμο δεν με γνώρισαν· και οι ποιμένες γίνονταν παραβάτες εναντίον μου, και οι προφήτες προφήτευαν διαμέσου τού Βάαλ, και περπατούσαν πίσω από πράγματα ανωφελή.

- ⁹ Γι' αυτό, θα κριθώ ακόμα με σας, λέει ο Κύριος, και με τους γιους των γιων σας θα κριθώ.
- ¹⁰ Επειδή, διαβείτε στα νησιά των Κητιαίων, και δείτε· και στείλτε στην Κηδάρ, και παρατηρήστε με επιμέλεια, και δείτε αν στάθηκε ένα τέτοιο πράγμα.
- ¹¹ Άλλαξε ποτέ έθνος θεούς, αν και αυτοί δεν είναι θεοί; Όμως, ο λαός μου άλλαξε τη δόξα του με πράγμα ανωφελές.
- ¹² Εκπλαγείτε ουρανοί, για τούτο το πράγμα, και φρίξτε, συνταραχθείτε υπερβολικά, λέει ο Κύριος.
- ¹³ Επειδή, δύο κακά έπραξε ο λαός μου· εγκατέλειψαν εμένα, την πηγή των ζωντανών νερών, και έσκαψαν για τον εαυτό τους λάκκους, λάκκους συντριμμένους, που δεν μπορούν να κρατήσουν νερό.
- ¹⁴ Μήπως ο Ισραήλ είναι δούλος; Ή, δούλος που γεννήθηκε στο σπίτι; Γιατί έγινε λάφυρο;
- ¹⁵ Τα νεαρά λιοντάρια βρύχησαν εναντίον του, έβγαλαν τη φωνή τους, και έκαναν έρημη τη γη του· οι πόλεις του κατακάηκαν, και έμειναν ακατοίκητες.
- ¹⁶ Επιπλέον, οι γιοι τής Νωφ και της Τάφνης σύντριψαν την κορυφή σου.
- ¹⁷ Δεν το έκανες εσύ αυτό στον εαυτό σου, επειδή εγκατέλειψες τον Κύριο τον Θεό σου, όταν σε οδηγούσε στον δρόμο;
- ¹⁸ Και τώρα, τι έχεις να κάνεις στον δρόμο τής Αιγύπτου, για να πιεις τα νερά Σιώρ; Ή, τι έχεις να κάνεις στον δρόμο τής Ασσυρίας, για να πιεις τα νερά τού ποταμού;
- ¹⁹ Η ασέβειά σου θα σε παιδεύσει, και οι παραβάσεις σου θα σε ελέγξουν· γνώρισε, λοιπόν, και δες, ότι είναι κακό και πικρό, το ότι εγκατέλειψες τον Κύριο τον Θεό σου, και ο φόβος μου δεν υπάρχει μέσα σου, λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων.
- ²⁰ Επειδή, πριν πολύ καιρό σύντριψα τον ζυγό σου, έσπασα τα δεσμά σου, και εσύ είπες: Δεν θα σταθώ πλέον παραβάτης· ενώ επάνω σε κάθε ψηλό τόπο, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, περιπλανήθηκες εκπορνεύοντας.
- ²¹ Και εγώ σε φύτεψα εκλεκτή άμπελο, σπέρμα ολοκληρωτικά αληθινό· πώς μεταβλήθηκες, λοιπόν, σε παρεφθαρμένο κλήμα αμπέλου, ξένης σε μένα;
- ²² Γι' αυτό, και αν πλυθείς με νίτρο, και πληθύνεις για τον εαυτό σου την καθαρική αλοιφή, η ανομία σου μένει μπροστά μου σημειωμένη, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ²³ Πώς μπορείς να πεις: Δεν μολύνθηκα, δεν πήγα πίσω από τους Βααλείμ; Κοίταξε τον δρόμο σου στη φάραγγα, γνώρισε τι έπραξες· είσαι γρήγορη δρομάδα που τρέχει μέσα στους δρόμους της·

- 24** άγριο γαϊδούρι, συνηθισμένο στην έρημο, που αναπνέει τον αέρα σύμφωνα με την επιθυμία τής καρδιάς του· την ορμή του, ποιος μπορεί να την επιστρέψει σ' αυτό; Όλοι εκείνοι που το ζητούν δεν θα κοπιάσουν· στον μήνα του θα το βρουν.
- 25** Κράτησε το πόδι σου από το να περπατήσεις ανυπόδητος, και τον λάρυγγά σου από δίψα· αλλά, εσύ είπες: Εις μάτην, όχι· επειδή, αγάπησα ξένους, και θα πάω πίσω απ' αυτούς.
- 26** Όπως ο κλέφτης ντρέπεται όταν βρεθεί, έτσι θα ντροπιαστεί ο οίκος Ισραήλ, αυτοί, οι βασιλιάδες τους, οι άρχοντές τους, και οι ιερείς τους, και οι προφήτες τους·
- 27** που λένε προς το ξύλο: Είσαι πατέρας μου· και προς την πέτρα: Εσύ με γέννησες· επειδή, έστρεψαν σε μένα τα νώτα, και όχι το πρόσωπο· στον καιρό τής συμφοράς τους, όμως, θα πουν: Σήκω, και σώσε μας.
- 28** Αλλά, πού είναι οι θεοί σου, που έκανες για τον εαυτό σου; Ας σηκωθούν, αν μπορούν να σε σώσουν στον καιρό τής συμφοράς σου· επειδή, σύμφωνα με τον αριθμό των πόλεών σου ήσαν και οι θεοί σου, ω Ιούδα.
- 29** Γιατί θα θέλατε να κριθείτε μαζί μου; Εσείς όλοι είστε παραβάτες σε μένα, λέει ο Κύριος.
- 30** Μάταια πάταξα τα παιδιά σας· δεν δέχθηκαν διόρθωση· η μάχαιρά σας κατέφαγε τους προφήτες σας, σαν λιοντάρι που εξολόθρευε.
- 31** Ω, γενεά, δέστε τον λόγο τού Κυρίου· Στάθηκα έρημος στον Ισραήλ, γη σκοταδιού; Γιατί λέει ο λαός μου: Εμείς είμαστε κύριοι· δεν θάρθουμε πλέον σε σένα;
- 32** Μπορεί η κόρη να λησμονήσει τους στολισμούς της, η νύφη τον καλλωπισμό της; Και όμως, ο λαός μου με λησμόνησε αναρίθμητες ημέρες.
- 33** Γιατί καλλωπίζεις τον δρόμο σου για να ζητάς εραστές; Με τρόπο ώστε, και δίδαξες τους δρόμους σου στις κακές γυναίκες.
- 34** Ακόμα και στα κράσπεδά σου βρέθηκαν αίματα ψυχών φτωχών αθώων· δεν τα βρήκα αυτά σκάβοντας, αλλά επάνω σε όλα αυτά.
- 35** Και όμως, λες: Επειδή είμαι αθώος, σίγουρα ο θυμός του θα αποστραφεί από μένα. Πρόσεξε, εγώ θα κριθώ μαζί σου, επειδή λες: Δεν αμάρτησα.
- 36** Γιατί περιπλανιέσαι τόσο για να αλλάξεις τον δρόμο σου; Θα καταντροπιαστείς και από την Αίγυπτο, όπως καταντροπιάστηκες από την Ασσυρία.
- 37** Ναι, θα βγεις από εδώ έξω με τα χέρια σου επάνω στο κεφάλι σου· επειδή, ο Κύριος απέβαλε τις ελπίδες σου, και δεν θα ευημερήσεις σ' αυτές.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 3

- ¹ Λένε: Αν κάποιος αποβάλει τη γυναίκα του, και αναχωρήσει απ' αυτόν, και γίνει άλλου άνδρα, θα γυρίσει εκείνος ξανά σ' αυτή; Εκείνη η γη δεν θα μολυνθεί ολοκληρωτικά; Εσύ μεν πόρνευσες με πολλούς εραστές· όμως, γύρνα ξανά σ' εμένα, λέει ο Κύριος.
- ² Σήκωσε τα μάτια σου προς τους ψηλούς τόπους, και δες πού δεν ασέλγησες. Στους δρόμους κάθησες γι' αυτούς, σαν τον Άραβα στην έρημο, και μόλυνες τη γη με τις πορνείες σου, και με την κακία σου.
- ³ Γι' αυτό κρατήθηκαν οι βροχές, και δεν έγινε όψιμη βροχή· και εσύ είχες το μέτωπο της πόρνης, απέβαλες κάθε ντροπή.
- ⁴ Από τώρα, δεν θα κράζεις σε μένα: Πατέρα μου, εσύ είσαι ο οδηγός τής νιότης μου;
- ⁵ Θα διατηρεί την οργή του για πάντα; Θα τη φυλάττει μέχρι τέλους; Δες, μίλησες και έπραξες τα κακά, όσο μπόρεσες.
- ⁶ Ο ΚΥΡΙΟΣ μου είπε ακόμα, στις ημέρες τού βασιλιά Ιωσία: Είδες εκείνα, που έπραξε η αποστάτρια, ο Ισραήλ; Πήγε σε κάθε ψηλό βουνό, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, και εκεί πόρνευσε.
- ⁷ Και αφού έπραξε όλα αυτά, είπα: Επιστρεψε σε μένα· και δεν επέστρεψε. Και ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, το είδε.
- ⁸ Και είδα ότι, ενώ εγώ την είχα αποπέμψει (επειδή, ο Ισραήλ, η αποστάτρια, μοίχευσε) και της έδωσα το γράμμα τού διαζυγίου της, ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν φοβήθηκε, αλλά πήγε και πόρνευσε και αυτή.
- ⁹ Και με τη διαφήμιση της πορνείας της μόλυνε τον τόπο, και μοίχευσε μαζί με τις πέτρες και μαζί με τα ξύλα.
- ¹⁰ Και σε όλα αυτά ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν γύρισε σε μένα με όλη της την καρδιά, αλλά με τρόπο ψεύτικο, λέει ο Κύριος.
- ¹¹ Και ο Κύριος μου είπε: Ο Ισραήλ, η αποστάτρια, δικαίωσε τον εαυτό της περισσότερο από τον Ιούδα, την άπιστη.
- ¹² Πήγαινε και διακήρυξε αυτά τα λόγια προς τον βορρά, και πες: Γύρνα, Ισραήλ, η αποστάτρια, λέει ο Κύριος, και δεν θα κάνω να πέσει η οργή μου επάνω σας· επειδή, είμαι ελεήμονας, λέει ο Κύριος· δεν θα φυλάττω την οργή για πάντα.
- ¹³ Μόνον, να γνωρίσεις την ανομία σου, ότι αμάρτησες στον Κύριο τον Θεό σου, και διαίρεσες τους δρόμους σου στους ξένους κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, και δεν υπακούσατε στη φωνή μου, λέει ο Κύριος.
- ¹⁴ Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, λέει ο Κύριος, αν και εγώ σας αποστράφηκα· και θα σας πάρω έναν από πόλη, και δύο από συγγένειες, και θα σας φέρω μέσα στη Σιών·

15 και θα σας δώσω ποιμένες σύμφωνα με την καρδιά μου, και θα σας ποιμάνουν με γνώση και σύνεση.

16 Και όταν πληθυνθείτε, και αυξηθείτε επάνω στη γη, κατά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, δεν θα προφέρουν πλέον: Η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου· ούτε θα ανέβει στην καρδιά τους· ούτε θα τη θυμηθούν· ούτε θα επισκεφθούν· ούτε θα κατασκευαστεί πλέον.

17 Κατά τον καιρό εκείνο, θα ονομάσουν την Ιερουσαλήμ θρόνον τού Κυρίου· και όλα τα έθνη θα συγκεντρωθούν σ' αυτή, στο όνομα του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θα περπατήσουν πλέον πίσω από την όρεξη της πονηρής καρδιάς τους.

18 Κατά τις ημέρες εκείνες, ο οίκος τού Ιούδα θα περπατήσει μαζί με τον οίκο Ισραήλ, και θάρθουν μαζί από τη γη τού βορρά, στη γη που κληροδότησα στους πατέρες σας.

19 Εγώ, όμως, είπα: Πώς θα σε κατατάξω ανάμεσα στα παιδιά, και θα σου δώσω επιθυμητή γη, ένδοξη κληρονομιά των δυνάμεων των εθνών; Και είπα: Εσύ θα με κράξεις: Πατέρα μου· και δεν θα αποστρέψεις από πίσω μου.

20 Βέβαια, όπως η γυναίκα αθετεί στον άνδρα της, έτσι αθετήσατε σε μένα, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος.

21 Φωνή ακούστηκε επάνω στους ψηλούς τόπους, κλαυθμός και δεήσεις των γιων Ισραήλ· επειδή, διέστρεψαν τον δρόμο τους, λησμόνησαν τον Κύριο τον Θεό τους.

22 Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, και θα γιατρέψω τις αποστασίες σας.

23 Πραγματικά, μάταια ελπίζεται σωτηρία από τους λόφους, και από το πλήθος των βουνών· μόνον στον Κύριο τον Θεό μας, είναι η σωτηρία τού Ισραήλ.

24 Επειδή, η ντροπή κατέφαγε τους κόπους των πατέρων μας, από τη νιότη μας· τα κοπάδια τους και τις αγέλες τους, τους γιους τους και τις θυγατέρες τους.

25 Μέσα στη ντροπή μας βρισκόμαστε ξαπλωμένοι, και η ατιμία μας μάς σκεπάζει· επειδή, αμαρτήσαμε στον Κύριο τον Θεό μας, εμείς και οι πατέρες μας, από τη νιότη μας μέχρι αυτή την ημέρα, και δεν υπακούσαμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 4

1 Αν επιστρέψεις, Ισραήλ, λέει ο Κύριος, επίστρεψε σε μένα· και αν βγάλεις τα βδελύγματά σου από μπροστά μου, τότε δεν θα μετατοπιστείς.

2 Και θα ορκιστείς, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, με αλήθεια, με κρίση, με δικαιοσύνη· και τα έθνη θα ευλογούνται σ' αυτόν, και σ' αυτόν θα δοξαστούν.

- ³ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος στους άνδρες τού Ιούδα, και στην Ιερουσαλήμ: Αροτριάστε τα χωράφια σας, που παρέμειναν χέρσα, και μη σπείρετε ανάμεσα σε αγκάθια.
- ⁴ Περιτμηθείτε στον Κύριο, και αφαιρέστε τις ακροβυστίες τής καρδιάς σας, άνδρες τού Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήπως και βγει προς τα έξω ο θυμός μου σαν φωτιά, και ανάψει, και δεν υπάρξει κανένας που θα τη σβήσει, ένεκα της κακίας των πράξεών σας.
- ⁵ Να αναγγείλετε στον Ιούδα, και να κηρύζετε στην Ιερουσαλήμ· και να πείτε, και να ηχήσετε σάλπιγγα στη γη· να βοηήσετε, να συγκεντρωθείτε, και να πείτε: Συγκεντρωθείτε, και ας μπούμε μέσα στις οχυρωμένες πόλεις.
- ⁶ Υψώστε σημαία προς τη Σιών, συρθείτε, να μη σταθείτε, επειδή, εγώ θα φέρω κακό από τον βορρά, και μεγάλο συντριμμό.
- ⁷ Το λιοντάρι ανέβηκε από το δάσος του, και ο εξολοθρευτής των εθνών σηκώθηκε· και βγήκε από τον τόπο του για να ερημώσει τη γη σου· οι πόλεις σου θα καταστραφούν, ώστε κανένας δεν θα υπάρχει που να κατοικεί.
- ⁸ Γι' αυτό, περιζωστείτε σάκους, θρηνήστε και ολολύζτε· επειδή, ο φλογερός θυμός τού Κυρίου, δεν στράφηκε από μας.
- ⁹ Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, η καρδιά τού βασιλιά θα χαθεί, και η καρδιά των αρχόντων· και οι ιερείς θα εκθαμπωθούν, και οι προφήτες θα εκπλαγούν.
- ¹⁰ Τότε, είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Απατώντας, λοιπόν, απάτησες αυτό τον λαό, και την Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Θα έχετε ειρήνη· ενώ η μάχαιρα έφτασε μέχρι την ψυχή.
- ¹¹ Κατά τον καιρό εκείνο, θα πουν σ' αυτό τον λαό, και στην Ιερουσαλήμ: Καυστικός άνεμος των ψηλών τόπων τής ερήμου φυσάει προς τη θυγατέρα τού λαού μου, όχι για να ανεμίσει ούτε για να καθαρίσει·
- ¹² άνεμος ισχυρότερος απ' αυτούς θάρθει για μένα· και εγώ, θα φέρω τώρα κρίσεις σ' αυτούς.
- ¹³ Δέστε, θα ανέβει σαν σύννεφο, και οι άμαξές του θα είναι σαν ανεμοστρόβιλος. Τα άλογά του είναι ελαφρότερα από τους αετούς. Αλλοίμονο σε μας! Επειδή, χαθήκαμε.
- ¹⁴ Ιερουσαλήμ, ξέπλυνε την καρδιά σου από κακία, για να σωθείς· μέχρι πότε θα κατοικούν μέσα σε σένα οι μάταιοι συλλογισμοί σου;
- ¹⁵ Επειδή, μία φωνή αναγγέλλει από τον Δαν, και κηρύττει θλίψη από το βουνό τού Εφραΐμ.
- ¹⁶ Να θυμίσετε στα έθνη τούτο· δέστε, να διακηρύζετε ενάντια στην Ιερουσαλήμ ότι, έρχονται πολιορκητές από μακρινή γη, και στέλνουν τη φωνή τους ενάντια στις πόλεις τού Ιούδα.

- 17 Παρατάχθηκαν σαν φύλακες του χωραφιού εναντίον της, ολόγυρα· επειδή, αποστάτησε εναντίον μου, λέει ο Κύριος.
- 18 Οι δρόμοι σου και τα επιτηδεύματά σου τα προξένησαν αυτά σε σένα· η κακία σου αυτή, μάλιστα, στάθηκε πικρή, ναι, έφτασε μέχρι την καρδιά σου.
- 19 Τα εντόσθιά μου, τα εντόσθιά μου! Πονάω στα βάθη τής καρδιάς μου. Η καρδιά μου θορυβείται μέσα μου· δεν μπορώ να σιωπήσω, Επειδή, ψυχή μου, άκουσες ήχον σάλπιγγας, αλαλαγμόν πολέμου.
- 20 Συντριμμός επί συντριμμόν διακηρύσσεται· επειδή, ολόκληρη η γη ερημώνεται. Ξαφνικά, οι σκηνές μου ερημώθηκαν, και τα παραπετάσματά μου σε μία στιγμή.
- 21 Μέχρι τότε θα βλέπω τη σημαία, θα ακούω τον ήχο τής σάλπιγγας;
- 22 Επειδή, ο λαός μου είναι άφρονas· δεν με γνώρισαν· είναι γιοι άφρονες, και δεν έχουν σύνεση· είναι σοφοί στο να κακοποιούν, αλλά να αγαθοποιούν δεν ξέρουν.
- 23 Κοίταξα επάνω στη γη, και δέστε, είναι άμορφη και έρημη· και στους ουρανούς, και δεν υπήρχε το φως τους.
- 24 Είδα τα βουνά, και προσέξτε, έτρεμαν, και όλοι οι λόφοι κατασείονταν.
- 25 Είδα, και προσέξτε, δεν υπήρχε άνθρωπος, και όλα τα πουλιά τού ουρανού είχαν φύγει.
- 26 Είδα, και προσέξτε, ο Κάρμηλος ήταν έρημος, και όλες οι πόλεις του κατεδαφισμένες μπροστά από τον Κύριο, από τον φλογερό θυμό του.
- 27 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Ολόκληρη η γη θα είναι έρημη· συντέλεια, όμως, δεν θα κάνω.
- 28 Γι' αυτό, η γη θα πενθήσει, και οι ουρανοί από πάνω θα συσκοτιστούν· επειδή,μίλησα εγώ, αποφάσισα και δεν θα μετανοήσω, ούτε θα επιστρέψω απ' αυτό.
- 29 Ολόκληρη η πόλη θα φύγει από τον θόρυβο των καβαλάρηδων και των τοξοτών· θάρθουν στα δάση, και θα ανέβουν στους βράχους· κάθε πόλη θα εγκαταλειφθεί, και δεν θα υπάρχει άνθρωπος που θα κατοικεί σ' αυτές.
- 30 Και εσύ αφανισμένη, τι θα κάνεις; Και αν ντυθείς κόκκινο, και αν στολιστείς με χρυσούς στολισμούς, και μεγαλώσεις τα μάτια σου με στίμμι,¹ μάταια θα καλλωπιστείς· οι εραστές σου θα σε καταφρονήσουν, θα ζητούν τη ζωή σου.
- 31 Επειδή, άκουσα φωνή σαν κάποια που κοιλοπονάει, στεναγμόν, σαν κάποια που πρωτογεννάει, φωνή τής θυγατέρας Σιών, που θρηνολογεί τον εαυτό της, απλώνει τα χέρια της, λέγοντας: Αλλοίμονο τώρα σε μένα! Επειδή, η ψυχή μου λιποθυμεί² εξαιτίας των φονευτών.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 5

- 1** **ΝΑ ΠΕΡΙΕΛΘΕΤΕ** στους δρόμους τῆς Ιερουσαλήμ, και να δείτε τώρα, και να μάθετε, και να ζητήσετε στις πλατείες της, αν μπορείτε να βρείτε έναν άνθρωπο, αν υπάρχει κάποιος που να κάνει κρίση, που να ζητάει αλήθεια· και θα συγχωρήσω σ' αυτή.
- 2** Και αν λένε: Ζει ο Κύριος, στην πραγματικότητα ορκίζονται ψεύτικα.
- 3** Κύριε, τα μάτια σου δεν επιβλέπουν επάνω στην αλήθεια; Τους μαστίγωσες, και δεν πόνεσαν· τους κατανάλωσες, και δεν θέλησαν να δεχθούν διόρθωση· σκλήρυναν τα πρόσωπά τους περισσότερο από τον βράχο· δεν θέλησαν να επιστρέψουν.
- 4** Τότε, εγώ είπα: Αυτοί βέβαια είναι φτωχοί· είναι άφρονες· επειδή, δεν γνωρίζουν τον δρόμο τού Κυρίου, την κρίση τού Θεού τους·
- 5** Θα πάω στους μεγάλους, και θα τους μιλήσω· επειδή, αυτοί γνώρισαν τον δρόμο τού Κυρίου, την κρίση τού Θεού τους· αλλά, και αυτοί όλοι μαζί σύντριψαν τον ζυγό, έκοψαν τα δεσμά.
- 6** Γι' αυτό, λιοντάρι από το δάσος θα τους φονεύσει, λύκος τῆς ερήμου θα τους εξολοθρεύσει, πάρδαλη θα κατασκοπεύσει επάνω στις πόλεις τους· καθένας ο οποίος θα βγει από εκεί έξω, θα κατασπαραχθεί· επειδή, πλήθυναν οι παραβάσεις τους, αυξήθηκαν οι αποστασίες τους.
- 7** Πώς να σε συγχωρήσω γι' αυτό; Οι γιοι σου με εγκατέλειψαν, και ορκίζονταν στους μη θεούς· αφού τους χόρτασα, τότε μοίχευαν, και συγκεντρώνονταν σε σπίτι πόρνης.
- 8** Ήσαν σαν τα χορτασμένα άλογα το πρωί· κάθε ένας χρεμέτιζε πίσω από τη γυναίκα τού κοντινού του.
- 9** Δεν θα κάνω επίσκεψη γι' αυτά; λέει ο Κύριος· και η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε τέτοιο έθνος;
- 10** Ανεβείτε επάνω στα τείχη της, και γκρεμίζετε· όμως, να μη κάνετε συντέλεια· αφαιρέστε τις επάλξεις της· επειδή, δεν είναι τού Κυρίου.
- 11** Επειδή, ο οίκος τού Ισραήλ, και ο οίκος τού Ιούδα φέρθηκαν πολύ άπιστα σε μένα, λέει ο Κύριος.
- 12** Αρνήθηκαν τον Κύριο, και είπαν: Δεν είναι αυτός· και δεν θάρθει επάνω μας κακό· ούτε θα δούμε μάχαιρα ή πείνα·
- 13** και οι προφήτες είναι άνεμος, και ο λόγος δεν υπάρχει μέσα τους· έτσι θα γίνει σ' αυτούς.
- 14** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Επειδή μιλάτε αυτό τον λόγο, προσέξτε, εγώ θα κάνω τα λόγια μου στο στόμα σου φωτιά, και αυτό τον λαό ξύλα, και θα τους καταφάει.

15 Δέστε, εγώ θα φέρω επάνω σας ένα έθνος από μακριά, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος· είναι ισχυρό έθνος, είναι αρχαίο έθνος, ένα έθνος τού οποίου δεν γνωρίζεις τη γλώσσα ούτε καταλαβαίνεις τι λένε.

16 Η φαρέτρα τους είναι σαν ανοιγμένος τάφος· είναι όλοι ισχυροί.

17 Και θα κατατρώνε τον θερισμό σου, και το ψωμί σου, που θα έτρωγαν οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου· θα κατατρώνε τα κοπάδια σου, και τις αγέλες σου· θα κατατρώνε τούς αμπελώνες σου, και τις συκιές σου· θα εξολοθρεύσουν με ρομφαία τις οχυρές πόλεις σου, στις οποίες εσύ έλπιζες.

18 Και όμως, κατά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, δεν θα κάνω σε σας συντέλεια.

19 Και όταν πείτε: Γιατί ο Κύριος ο Θεός μας έκανε σε μας όλα αυτά; Τότε, θα τους πεις: Όπως με εγκαταλείψατε, και δουλέψατε ξένους θεούς στη γη σας, έτσι θα δουλέψετε ξένους θεούς σε γη όχι δική σας.

20 Να αναγγείλετε τούτο στον οίκο τού Ιακώβ, και να κηρύξετε το στον Ιούδα, λέγοντας:

21 Ακούστε, τώρα, τούτο, λαέ μωρέ και ασύνετε· που έχετε μάτια, αλλά δεν βλέπετε· έχετε αυτιά, αλλά δεν ακούτε·

22 δεν φοβάστε εμένα; λέει ο Κύριος· δεν θα τρέμετε μπροστά μου, που σας έβαλα την άμμο ως όριο της θάλασσας σύμφωνα με αιώνιο πρόσταγμα, και δεν θα το υπερβεί· και τα κύματά της συνταράζονται, όμως δεν θα υπερисχύσουν· και ηχούν, όμως δεν θα το υπερβούν;

23 Αυτός ο λαός, όμως, έχει στασιαστική και απειθή καρδιά· αποστάτησαν και έφυγαν.

24 Και δεν είπαν στην καρδιά τους: Ας φοβηθούμε τώρα τον Κύριο, τον Θεό μας, που δίνει βροχή πρώιμη και όψιμη στον καιρό της· φυλάττει για μας τις διορισμένες εβδομάδες τού θερισμού.

25 Οι ανομίες σας τα απέστρεψαν αυτά, και οι αμαρτίες σας εμπόδισαν από σας το αγαθό.

26 Επειδή, βρέθηκαν μέσα στον λαό μου ασεβείς· έστησαν ενέδρα, όπως εκείνος που στήνει θηλιές· βάζουν παγίδα, συλλαμβάνουν ανθρώπους.

27 Όπως το κλουβί είναι γεμάτο με πουλιά, έτσι και τα σπίτια τους είναι γεμάτα με δόλο· γι' αυτό μεγαλύνθηκαν, και πλούτησαν.

28 Πάχυναν, γυαλίζουν· υπερέβηκαν μάλιστα τις πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουν την κρίση, την κρίση τού ορφανού, και ευημερούν· και δεν κρίνουν το δίκιο των φτωχών.

29 Δεν θα κάνω γι' αυτά επίσκεψη; λέει ο Κύριος· η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε ένα τέτοιο έθνος;

30 Ἐκπληξη και φρίκη έγιναν στη γη.

31 Οι προφῆτες προφητεύουν με ψέμα, και οι ιερείς δεσπάζουν διαμέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπάει με τέτοιον τρόπο· και τι θα κάνετε στο διάστημα ύστερα απ' αυτά;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 6

1 ΓΙΟΙ Βενιαμίν, φύγετε με βιασύνη μέσα από την Ιερουσαλήμ, και ηχήστε σάλπιγγα στη Θεκουέ, και υψώστε σημάδι από φωτιά στη Βαιθ-ακκερέμ· επειδή, κακό ξεπροβάλλει από τον βορρά, και μεγάλος συντριμμός.

2 Παρομοίωσα τη θυγατέρα Σιών με εύχαρη και τρυφερή γυναίκα.

3 Οι βοσκοί και τα κοπάδια τους θάρθουν σ' αυτή· θα στήσουν σκηνές εναντίον της, ολόγυρα· καθένας θα ποιμαίνει στον τόπο του.

4 Ετοιμάστε πόλεμο εναντίον της· σηκωθείτε, και ας ανέβουμε το μεσημέρι. Αλλοίμονο σ' εμάς! Επειδή, γέρνει η ημέρα, επειδή απλώνονται οι σκιές τῆς εσπέρας.

5 Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε μέσα στη νύχτα, και ας καταστρέψουμε τα παλάτια της.

6 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Κατακόψτε δέντρα, και υψώστε περιχαράκωματα εναντίον τῆς Ιερουσαλήμ· αυτή είναι η πόλη, επάνω στην οποία πρέπει να γίνει επίσκεψη· είναι ολόκληρη καταδυναστεία στο μέσον της.

7 Όπως η πηγή αναβλύζει τα νερά της, έτσι αυτή αναβλύζει την κακία της· βία και αρπαγή ακούγονται μέσα σ' αυτή· μπροστά μου είναι ακατάπαυστα πόνος και πληγές.

8 Σωφρονίσου, Ιερουσαλήμ, μήπως και αποσυρθεί η ψυχή μου από σένα· μήπως και σε κάνω έρημη, ακατοίκητη γη.

9 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα σταφυλολογήσουν ολοκληρωτικά τα υπόλοιπα του Ισραήλ σαν μια άμπελο· επέστρεψε το χέρι σου στα καλάθια, σαν τον τρυγητή.

10 Σε ποιον θα μιλήσω, και θα διαμαρτυρηθώ, για να ακούσουν; Δες, το αυτί τους είναι απερίτμητο, και δεν μπορούν να ακούσουν· δες, ο λόγος τού Κυρίου είναι σ' αυτούς όνειδος· δεν ευχαριστιούνται σ' αυτόν.

11 Γι' αυτό, είμαι γεμάτος από θυμό τού Κυρίου· απέκαμα συγκρατώντας τον εαυτό μου· θα τον εκχέω επάνω στα νήπια απέξω, και επάνω στη συγκέντρωση των νέων, μαζί· επειδή, και ο άνδρας θα πιαστεί μαζί με τη γυναίκα, και ο ηλικιωμένος με εκείνον που είναι πλήρης ημερών.

12 Και τα σπίτια τους θα περάσουν σε άλλους, τα χωράφια και οι γυναίκες, μαζί· επειδή, θα απλώσω το χέρι μου επάνω στους κατοίκους τῆς γης, λέει ο Κύριος:

- 13 Επειδή, από τον μικρό τους μέχρι τον μεγάλο τους, κάθε ένας δόθηκε στην πλεονεξία· και από προφήτη μέχρι ιερέα κάθε ένας πράττει το ψέμα.
- 14 Και γιάτρεψαν το σύντριμμα της θυγατέρας τού λαού μου με επιπόλαιο τρόπο, λέγοντας: Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη.
- 15 Μήπως ντράπηκαν, όταν έπραξαν βδέλυγμα; Μάλιστα, δεν ντράπηκαν με κανέναν τρόπο ούτε κοκκίνισαν· γι' αυτό, θα πέσουν ανάμεσα σ' εκείνους που πέφτουν· όταν τους επισκεφθώ, θα απολεστούν, είπε ο Κύριος.
- 16 Έτσι λέει ο Κύριος: Σταθείτε επάνω στους δρόμους, και δείτε, και ρωτήστε για τα αιώνια μονοπάτια, πού είναι ο αγαθός δρόμος, και να περπατάτε σ' αυτόν, και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας. Αυτοί, όμως, είπαν: Δεν θα περπατήσουμε σ' αυτόν.
- 17 Και έβαλα σκοπούς επάνω σας, λέγοντας: Ακούστε τον ήχο τής σάλπιγγας. Αλλά, είπαν: Δεν θα ακούσουμε.
- 18 Γι' αυτό, ακούστε, έθνη, και εσύ, συναγωγή, να γνωρίσεις τι είναι μεταξύ τους!
- 19 Άκουσε, γη· δεξ, εγώ θα φέρω κακό επάνω σ' αυτό τον λαό, τον καρπό των συλλογισμών τους· επειδή, δεν πρόσεξαν στα λόγια μου, και στον νόμο μου, αλλά τον απέρριψαν.
- 20 Τι με αφορά το λιβάνι που προέρχεται από τη Σεβά, και η ευωδιαστή κανέλα από μακρινή γη; Τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ούτε οι θυσίες σας είναι ευάρεστες σε μένα.
- 21 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ θα βάλω προσκόμενα σ' αυτό τον λαό, και οι πατέρες και οι γιοι θα προσκόψουν επάνω σ' αυτά, ο γείτονας και ο φίλος του θα απολεστούν.
- 22 Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, λαός έρχεται από τη γη τού βορρά, και μεγάλο έθνος θα σηκωθεί από τα άκρα τής γης.
- 23 Θα κρατούν τόξο και λόγχη· είναι σκληροί, και ανήλεοι· η φωνή τους ηχεί σαν τη θάλασσα· και επιβαίνουν επάνω σε άλογα, παραταγμένα σαν άνδρες σε πόλεμο εναντίον σου, θυγατέρα Σιών.
- 24 Ακούσαμε τη φήμη τους· τα χέρια μας παρέλυσαν· μας κατέλαβε στενοχώρια, ωδίνες, σαν εκείνη που γεννάει.
- 25 Να μη βγείτε στο χωράφι, και στον δρόμο να μη περπατάτε· επειδή, η ρομφαία τού εχθρού είναι τρόμος από παντού.
- 26 Θυγατέρα τού λαού μου, περιζώσου σάκο, και κυλίσου μέσα σε στάχτη. Κάνε στον εαυτό σου πένθος, όπως σε γιον μονογενή· να θρηνήσεις πικρά· επειδή, ο εξολοθρευτής θάρθει ξαφνικά επάνω μας.

27 Σε έβαλα σκοπιά, φρούριο ανάμεσα στον λαό μου, για να γνωρίσεις και να εξερευνήσεις τον δρόμο τους.

28 Όλοι είναι ολοκληρωτικά απειθείς, περπατούν κακολογώντας· είναι χαλκός και σίδηρος· όλοι είναι διεφθαρμένοι.

29 Το φυσητήρι κήκε· το μολύβι καταναλώθηκε από τη φωτιά· ο χωνευτής διαλύει μάταια· επειδή, οι κακοί δεν χωρίστηκαν.

30 Θα τους ονομάσουν ασήμι αποδοκιμασμένο, επειδή ο Κύριος τους αποδοκίμασε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 7

1 Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

2 Στάσου στην πύλη τού οίκου τού Κυρίου, και κήρυξε εκεί τούτο τον λόγο, και να πεις: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, όλοι όσοι ανήκετε στον Ιούδα, που μπαίνετε μέσα διαμέσου αυτών των πυλών για να προσκυνείτε τον Κύριο.

3 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Διορθώστε τούς δρόμους σας και τις πράξεις σας, και θα σας στερεώσω σ' αυτό τον τόπο.

4 Να μη έχετε πεποίθηση σε αναληθή λόγια, λέγοντας: Ο ναός τού Κυρίου, ο ναός τού Κυρίου είναι αυτός.

5 Επειδή, αν αληθινά διορθώσετε τους δρόμους σας και τις πράξεις σας· αν, εντελώς, εκτελέσετε κρίση ανάμεσα σε άνθρωπο και στον κοντινό του·

6 αν δεν καταδυναστεύετε τον ξένο, τον ορφανό και τη χήρα, και δεν χύνετε αθώο αίμα σ' αυτό τον τόπο ούτε περπατάτε πίσω από ξένους θεούς για δική σας φθορά·

7 τότε, θα σας κάνω να κατοικείτε σ' αυτό τον τόπο, μέσα στη γη που έδωσα στους πατέρες σας, από αιώνα σε αιώνα.

8 Δέστε, εσείς είχατε την πεποίθηση σε λόγια αναληθή, από τα οποία δεν θα ωφεληθείτε.

9 Κλέβετε, φονεύετε, και μοιχεύετε, και ορκίζεστε αναληθώς, και θυμιάζετε στον Βάαλ, και περπατάτε πίσω από άλλους θεούς, που δεν γνωρίζετε·

10 έπειτα, έρχεστε και στέκεστε μπροστά μου σ' αυτό τον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, και λέτε: Ελευθερωθήκαμε, για να κάνετε όλα αυτά τα βδελύγματα;

11 Σπήλαιο ληστών έγινε μπροστά σας αυτός ο οίκος, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου; Δέστε, εγώ ο ίδιος τα είδα αυτά, λέει ο Κύριος.

- 12** Αλλά, πηγαίνετε τώρα στον τόπο μου, που είναι στη Σηλώ, όπου είχα βάλει το όνομά μου, αρχικά, και δείτε τι έκανα σ' αυτόν εξαιτίας τής κακίας τού λαού μου Ισραήλ.
- 13** Και τώρα, επειδή πράξατε όλα αυτά τα έργα, λέει ο Κύριος, και σας μίλησα, σηκωνόμενος το πρωί και μιλώντας, και δεν ακούσατε· και σας έκραξα, και δεν απαντήσατε·
- 14** γι' αυτό, στον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, στον οποίο εσείς έχετε το θάρρος, και στον τόπο, που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας, θα κάνω όπως έκανα στη Σηλώ·
- 15** και θα σας απορρίψω από το πρόσωπό μου, όπως απέρριψα όλους τούς αδελφούς σας, ολόκληρο το σπέρμα τού Εφραΐμ.
- 16** Γι' αυτό, εσύ να μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού του λαού, και να μη υψώνεις φωνή ή δέηση υπέρ αυτών ούτε να μεσιτεύεις σε μένα· επειδή, δεν θα σε εισακούσω.
- 17** Δεν βλέπεις τι κάνουν αυτοί μέσα στις πόλεις τού Ιούδα, και στους δρόμους τής Ιερουσαλήμ;
- 18** Οι γιοι μαζεύουν ξύλα, και οι πατέρες ανάβουν τη φωτιά, και οι γυναίκες ζυμώνουν το ζυμάρι, για να κάνουν πλακούντες³ στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουν σπονδές σε άλλους θεούς, για να με παροξύνουν.
- 19** Μήπως εμένα παροξύνουν; λέει ο Κύριος· όχι τον εαυτό τους για καταντρόπιασμα του προσώπου τους;
- 20** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Δες, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επάνω σ' αυτό τον τόπο, επάνω σε άνθρωπο, και επάνω σε κτήνος, και επάνω στα δέντρα τού χωραφιού, και επάνω στον καρπό τής γης· και θα ανάψει και δεν θα σβήσει.
- 21** Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Προσθέστε τα ολοκαυτώματά σας στις θυσίες σας, και φάτε κρέας.
- 22** Επειδή, δεν μίλησα στους πατέρες σας ούτε τους έδωσα εντολές, κατά την ημέρα που τους έβγαλα έξω από τη γη τής Αιγύπτου, για ολοκαυτώματα και θυσίες·
- 23** αλλά, τους πρόσταξα αυτό τον λόγο, λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου, και θα είμαι Θεός σας, κι εσείς θα είστε λαός μου· και να περπατάτε σε όλους τούς δρόμους, που διόρισα σε σας, για να ευημερείτε·
- 24** όμως, δεν άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους, αλλά περπάτησαν στις βουλές τους, στις ορέξεις τής πονηρής τους καρδιάς, και πήγαν προς τα πίσω, και όχι προς τα εμπρός.

25 Από την ημέρα που οι πατέρες σας βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρι τη σημερινή ημέρα, σας έστειλα όλους τους δούλους μου τους προφήτες κάθε ημέρα σηκωνόμενος το πρωί και στέλνοντάς·

26 όμως, δεν με υπάκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους, αλλά σκλήρυναν τον τράχηλό τους· έπραξαν χειρότερα από τους πατέρες τους.

27 Γι' αυτό, θα τους μιλήσεις όλα αυτά τα λόγια, και δεν θα σε ακούσουν· και θα φωνάξεις προς αυτούς, αλλά δεν θα σου απαντήσουν.

28 Θα τους πεις, όμως: Αυτό είναι το έθνος που δεν ακούει τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού του ούτε δέχεται διαπαιδαγώγηση· η αλήθεια έπαψε να υπάρχει, και χάθηκε από το στόμα τους.

29 Κούρεψε το κεφάλι σου, Ιερουσαλήμ και πέταξε τις τρίχες, και ανάλαβε θρήνο επάνω στους ψηλούς τόπους· επειδή, ο Κύριος απέρριψε και εγκατέλειψε αυτή τη γενεά, ενάντια στην οποία οργίστηκε.

30 Επειδή, οι γιοι τού Ιούδα έπραξαν μπροστά μου πονηρά, λέει ο Κύριος· έβαλαν τα βδελύγματά τους μέσα στον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, για να τον μολύνουν.

31 Και οικοδόμησαν τους ψηλούς τόπους τού Τοφέθ, ο οποίος είναι στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, για να καίνε τούς γιους τους, και τις θυγατέρες τους σε φωτιά· το οποίο δεν πρόσταξα ούτε ανέβηκε στην καρδιά μου.

32 Γι' αυτό, δες, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, κατά τις οποίες δεν θα ονομάζεται πλέον Τοφέθ ούτε φάραγγα του γιου τού Εννόμ, αλλά: Η φάραγγα της σφαγής· επειδή, θα θάβουν στον Τοφέθ, μέχρι να μη υπάρχει τόπος.

33 Και τα πτώματα αυτού του λαού θα είναι τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης· και δεν θα υπάρχει κάποιος που να τα εκφοβίζει.

34 Και από τις πόλεις τού Ιούδα, και από τους δρόμους τής Ιερουσαλήμ, θα σταματήσω τη φωνή τής χαράς και τη φωνή τής ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου, και τη φωνή τής νύφης· επειδή, η γη θα γίνει έρημος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 8

1 Κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θα πετάξουν τα κόκαλα των βασιλιάδων τού Ιούδα, και τα κόκαλα των αρχόντων του, και τα κόκαλα των ιερέων, και τα κόκαλα των προφητών, και τα κόκαλα των κατοίκων τής Ιερουσαλήμ, έξω από τους τάφους τους·

2 και θα τα απλώσουν απέναντι στον ήλιο και στο φεγγάρι, και απέναντι σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, τα οποία αγάπησαν, και τα οποία λάτρευσαν, και πίσω από τα οποία περπάτησαν, και τα οποία εκζήτησαν, και τα οποία προσκύνησαν· δεν θα μαζευτούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης.

- ³ Και ο θάνατος θα είναι προτιμότερος παρά η ζωή σε ολόκληρο το υπόλοιπο εκείνων που εναπέμειναν από εκείνη την πονηρή γενεά, όσοι θα έμεναν σε όλους τούς τόπους, όπου θα τους είχα εξώσει, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ⁴ Και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Αν κάποιος πέσει, δεν σηκώνεται; Αν κάποιος ξεκλίνει, δεν θα επιστρέψει;
- ⁵ Γιατί αυτός ο λαός τής Ιερουσαλήμ στράφηκε με παντοτινή στροφή; Προσηλώνονται στην απάτη, αρνούνται να επιστρέψουν.
- ⁶ Ακροάστηκα, και άκουσα, αλλά, δεν μίλησαν με ευθύτητα· δεν υπάρχει κανένας που να μετανοεί από την κακία του, λέγοντας: Τι έκανα; Κάθε ένας στράφηκε στον δρόμο του, σαν το άλογο που ορμάει στη μάχη.
- ⁷ Κι αυτός ο πελαργός στον ουρανό γνωρίζει τους διορισμένους καιρούς του· και το τρυγόνι, και ο γερανός, και το χελιδόνι φυλάττουν τον καιρό τού ερχομού τους· ο λαός μου, όμως, δεν γνωρίζει την κρίση τού Κυρίου.
- ⁸ Πώς λέτε: Είμαστε σοφοί, και ο νόμος τού Κυρίου είναι μαζί μας; Δέστε, σίγουρα, μάταια έγινε αυτό· το καλάμι των γραμματέων είναι αναληθές.
- ⁹ Οι σοφοί καταντροπιάστηκαν, πποήθηκαν, και συνελήφθηκαν· επειδή, απέρριψαν τον λόγο τού Κυρίου· και ποια σοφία υπάρχει μέσα τους;
- ¹⁰ Γι' αυτό, θα δώσω τις γυναίκες τους σε άλλους, τα χωράφια τους σ' εκείνους που θα τους κληρονομήσουν· επειδή, κάθε ένας, από μικρόν μέχρι μεγάλον δόθηκε σε πλεονεξία· από προφήτη μέχρι ιερέα, κάθε ένας πράττει το ψέμα.
- ¹¹ Επειδή, γιάτρεψαν το σύντριμμα της θυγατέρας τού λαού μου με επιπόλαιο τρόπο, λέγοντας: Ειρήνη, ειρήνη· αλλά, δεν υπάρχει ειρήνη.
- ¹² Μήπως ντράπηκαν ότι έπραξαν βδέλυγμα; Μάλιστα, καθόλου δεν ντράπηκαν ούτε κοκκίνισαν· γι' αυτό, θα πέσουν ανάμεσα σ' εκείνους που πέφτουν· στον καιρό τής επίσκεψής τους θα απολεστούν, είπε ο Κύριος.
- ¹³ Εξάπαντος θα τους αναλώσω, λέει ο Κύριος· δεν θα είναι σταφύλια στην άμπελο ούτε σύκα στη συκιά, και το φύλλο θα μαραθεί· και τα αγαθά, που τους έδωσα, θα φύγουν απ' αυτούς.
- ¹⁴ Γιατί καθόμαστε; Συγκεντρωθείτε, ας μπούμε μέσα στις οχυρές πόλεις, και ας μείνουμε εκεί ολοκληρωτικά σιωπηλοί· επειδή, ο Κύριος ο Θεός μας μάς κράτησε σε τέλεια σιωπή, και μας πότισε νερό χολής, μια που αμαρτήσαμε στον Κύριο.
- ¹⁵ Προσμείναμε ειρήνη, όμως κανένα αγαθό· καιρό θεραπείας, όμως, δέστε, ταραχή.
- ¹⁶ Το φρύαγμα των αλόγων του ακούστηκε από τη Δαν· σείστηκε ολόκληρη η γη από τον ήχο τού χρεμετισμού των ρωμαλέων αλόγων του· επειδή, ήρθαν και κατέφαγαν τη γη, και το πλήρωμά της· την πόλη, και αυτούς που κατοικούν σ' αυτή·

¹⁷ επειδή, δέστε, εγώ σας στέλνω φίδια, οχιές, που δεν θα γοητεύονται, αλλά θα σας δαγκώνουν, λέει ο Κύριος.

¹⁸ Θέλησα να παρηγορηθώ από τη λύπη, η καρδιά μου, όμως, είναι μέσα μου παραλυμένη.

¹⁹ Δέστε, φωνή κραυγής της θυγατέρας του λαού μου, από μακρινή γη. Δεν είναι ο Κύριος στη Σιών; Ο βασιλιάς της δεν είναι μέσα σ' αυτή; Γιατί με παρόργισαν με τα γλυπτά τους, με ξένες ματαιότητες;

²⁰ Πέρασε ο θερισμός, τελείωσε το καλοκαίρι, και εμείς δεν σωθήκαμε.

²¹ Για το σύντριμμα της θυγατέρας του λαού μου πληγώθηκα· είμαι σε πένθος· με κατέλαβε έκπληξη. Δεν υπάρχει βάλαμο στη Γαλαάδ;

²² Δεν υπάρχει εκεί γιατρός; Γιατί, λοιπόν, η θυγατέρα του λαού μου δεν ανέλαβε την υγεία της;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 9

¹ Είθε να ήταν το κεφάλι μου νερά, και τα μάτια μου πηγή από δάκρυα, για να κλαίω ημέρα και νύχτα για τους φονευμένους της θυγατέρας του λαού μου!

² Είθε να είχα κατάλυμα οδοιπόρων στην έρημο, για να εγκαταλείψω τον λαό μου, και να φύγω απ' αυτούς! Επειδή, όλοι είναι μοιχοί, ένα άθροισμα απίστων.

³ Τέντωσαν και τη γλώσσα τους σαν τόξο ψέματος· και έγιναν ισχυροί στη γη, όχι υπέρ της αλήθειας· επειδή, προχωρούν από κακία σε κακία, και δεν γνωρίζουν εμένα, λέει ο Κύριος.

⁴ Φυλάγεστε κάθε ένας από τον πλησίον του, και να μη έχετε πεποίθηση σε κανέναν αδελφό· επειδή, κάθε αδελφός θα υποσκελίζει πάντοτε, και κάθε πλησίον θα περπατάει με δολιότητα.

⁵ Και κάθε ένας θα απατάει τον πλησίον του, και δεν θα μιλούν την αλήθεια· δίδαξαν τη γλώσσα τους να μιλάει ψέματα, φτάνουν μέχρι στο να εξαντληθούν πράττοντας ανομία.

⁶ Η κατοικία σου είναι ανάμεσα σε δολιότητα· μέσα στη δολιότητα αρνούνται να με γνωρίσουν, λέει ο Κύριος.

⁷ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Προσέξτε, θα τους βάλω σε χωνευτήρι, και θα τους δοκιμάσω· επειδή, πώς θα κάνω για χάρη της θυγατέρας του λαού μου;

⁸ Η γλώσσα τους είναι βέλος που εξακοντίζεται· μιλάει δόλια· κάθε ένας μιλάει με το στόμα του ειρηνικά προς τον πλησίον του, όμως στην καρδιά του στήνει εναντίον του ενέδρα.

- ⁹ Δεν θα τους επισκεφθώ γι' αυτά; λέει ο Κύριος· η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε ένα τέτοιο έθνος;
- ¹⁰ Για τα βουνά θα αναλάβω κλαυθμό και θρήνο, και για τις βοσκές της ερήμου οδυρμό, επειδή αφανίστηκαν, ώστε δεν υπάρχει άνθρωπος που να διαβαίνει ούτε ακούγεται φωνή ποιμνίου· από το πουλί του ουρανού μέχρι το κτήνος, έφυγαν, απήλθαν.
- ¹¹ Και θα καταστήσω την Ιερουσαλήμ σε σωρούς, κατοικία τσακαλιών· και θα κάνω τις πόλεις του Ιούδα ερήμωση, ώστε να μη υπάρχει αυτός που να κατοικεί.
- ¹² Ποιος είναι ο άνθρωπος ο σοφός, που μπορεί να το εννοήσει; Και στον οποίο το στόμα του Κυρίου μίλησε για να το αναγγείλει, για ποιον λόγο χάθηκε η γη, αφανίστηκε σαν έρημος, ώστε να μη υπάρχει αυτός που διαβαίνει;
- ¹³ Και ο Κύριος είπε: Επειδή εγκατέλειψαν τον νόμο μου, που είχα βάλει μπροστά τους, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου, και δεν περπάτησαν σ' αυτόν·
- ¹⁴ αλλά, περπάτησαν πίσω από την όρεξη της καρδιάς τους, και πίσω από τους Βααλείμ, που οι πατέρες τους τούς δίδαξαν·
- ¹⁵ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Προσέξτε, εγώ θα τους θρέψω με ασπίνθι, αυτό τον λαό, και θα τους ποτίσω νερό χολής·
- ¹⁶ και θα τους διασκορπίσω στα έθνη, που αυτοί και οι πατέρες τους δεν είχαν γνωρίσει· και θα στείλω από πίσω τους τη μάχαιρα, μέχρις ότου τούς αναλώσω.
- ¹⁷ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Συλλογιστείτε, και καλέστε νάρθουν οι γυναίκες που θρηνούν· και στείλτε νάρθουν οι σοφές γυναίκες·
- ¹⁸ και ας σπεύσουν, και ας αναλάβουν οδυρμό για σας, και ας κατεβάσουν τα μάτια μας δάκρυα, και τα βλέφαρά μας ας ρεύσουν νερά.
- ¹⁹ Επειδή, ακούστηκε φωνή θρήνου από τη Σιών: Πώς χαθήκαμε! Καταντροπιαστήκαμε υπερβολικά, επειδή εγκαταλείψαμε τη γη, επειδή οι δικές μας κατοικίες μάς πέταξαν έξω.
- ²⁰ Ακούστε, λοιπόν, γυναίκες, τον λόγο του Κυρίου, και το αυτί σας ας δεχθεί τον λόγο του στόματός του, και διδάξτε τις θυγατέρες σας οδυρμό, και κάθε μία την κοντινή της θρήνο.
- ²¹ Επειδή, θάνατος ανέβηκε μέσα από τις θυρίδες μας, μπήκε στα παλάτια μας, για να εξολοθρεύσει τα νήπια από τους δρόμους, τους νέους από τις πλατείες.
- ²² Πες: Έτσι λέει ο Κύριος: Και τα πτώματα των ανθρώπων θα ριχτούν σαν κοπριά επάνω στην επιφάνεια του χωραφιού, και σαν χειρόβολο πίσω από τον θεριστή, και δεν θα υπάρχει αυτός που μαζεύει.

23 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Ἀς μη καυχάται ο σοφός στη σοφία του, και ας μη καυχάται ο δυνατός στη δύναμή του, ας μη καυχάται ο πλούσιος στον πλούτο του·

24 αλλά, εκείνος που καυχάται, ας καυχάται σε τούτο: Ὅτι εννοεί και γνωρίζει εμένα, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που κάνω έλεος, κρίση, και δικαιοσύνη επάνω στη γη· επειδή, σ' αυτά ευαρεστούμαι, λέει ο Κύριος.

25 Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω επίσκεψη επάνω σε όλους τούς περιττημένους μαζί με τους απερίτμητους·

26 επάνω στην Αίγυπτο, και επάνω στον Ιούδα, και επάνω στον Εδώμ, και επάνω στους γιους Αμμών, και επάνω στον Μωάβ, και επάνω σε όλους αυτούς που κουρεύουν την κόμη ολόγυρα, αυτούς που κατοικούν στην έρημο· επειδή, όλα τα έθνη είναι απερίτμητα, και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ είναι απερίτμητος στην καρδιά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 10

1 ΑΚΟΥΣΤΕ τον λόγο, τον οποίο ο Κύριος μιλάει σε σας, ω, οίκος Ισραήλ.

2 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Μη μαθαίνετε τον δρόμο των εθνών, και στα σημεία τού ουρανού να μη φοβάστε, επειδή τα έθνη τα φοβούνται.

3 δεδομένου ότι, τα νόμιμα των λαών είναι μάταια· επειδή, κόβουν ξύλο από το δάσος, εργασία χεριών ενός μαραγκού με τον πέλεκυ.

4 Το καλλωπίζουν με ασήμι και με χρυσάφι· το στερεώνουν με καρφιά και με σφυριά, για να μη κινείται.

5 Είναι όρθια σαν τον φοίνικα, αλλά δεν μιλούν· έχουν ανάγκη να βαστάζονται, επειδή δεν μπορούν να περπατήσουν. Να μη τα φοβάστε· επειδή, δεν μπορούν να κακοποιούν ούτε είναι δυνατόν σ' αυτά να αγαθοποιήσουν.

6 Κύριε, δεν υπάρχει όμοιος με σένα· είσαι μέγας, και το όνομά σου είναι μέγα σε δύναμη.

7 Ποιος δεν θα σε φοβόταν, Βασιλιά των εθνών; Επειδή, σε σένα ανήκει τούτο· για τον λόγο ότι, ανάμεσα σε όλους τούς σοφούς των εθνών, και σε όλα τα βασίλειά τους, όμοιος με σένα δεν υπάρχει.

8 Αλλά, είναι ολοκληρωτικά κτηνώδεις και άφρονες· το ξύλο είναι διδασκαλία ματαιοτήτων.

9 Ασήμι, χυμένο σε πλάκες, φέρθηκε από τη Θαρσείς, και χρυσάφι από την Ουφάζ, εργασία τεχνίτη, και χεριών χρυσοχού· βαθυγάλαζο, και πορφυρό είναι το ένδυμά τους· εργασία σοφών όλα αυτά.

10 Ο Κύριος, όμως, είναι αληθινός Θεός, είναι ζωντανός Θεός, και αιώνιος βασιλιάς· στην οργή του η γη θα σειστεί, και τα έθνη δεν θα αντέξουν στην αγανάκτησή του.

- 11 Ἐτσι θα τους πείτε: Οι θεοί, που δεν έκαναν τον ουρανό και τη γη, θα αφανιστούν από τη γη, και από κάτω απ' αυτόν τον ουρανό.
- 12 Αυτός δημιούργησε τη γη με τη δύναμή του, και στερέωσε την οικουμένη με τη σοφία του, και άπλωσε τους ουραμούς με τη σύνεσή του.
- 13 Όταν εκπέμπει τη φωνή του, συγκεντρώνεται πλήθος από νερά στους ουραμούς, και σηκώνει σύννεφα από τα άκρα τής γης· κάνει αστραπές για βροχή, και βγάζει άνεμο από τους θησαυρούς του.
- 14 Κάθε άνθρωπος μωράθηκε από τη γνώση του· κάθε χωνευτής καταντροπιάστηκε από τα γλυπτά· επειδή, το χωνευτό του είναι ψέμα, και πνοή δεν υπάρχει μέσα σ' αυτό.
- 15 Αυτά είναι ματαιότητα, εργασία πλάνης· στον καιρό τής επίσκεψής τους θα χαθούν.
- 16 Η μερίδα τού Ιακώβ δεν είναι όπως αυτά· επειδή, αυτός είναι που δημιούργησε τα πάντα· και ο Ισραήλ είναι η ράβδος τής κληρονομιάς του· Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του.
- 17 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕ την περιουσία σου από τη γη, εσύ, η οποία κατοικείς σε οχύρωμα.
- 18 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εγώ θα εκσφενδονίσω τούς κατοίκους τής γης αυτή τη φορά, και θα τους στενοχωρήσω, ώστε αυτό να το βρουν.
- 19 Αλλοίμονο σε μένα για τη θραύση μου! Η πληγή μου είναι οδυνηρή· εγώ, όμως, είπα: Τούτο, πραγματικά, είναι πόνος μου, και πρέπει να τον υποφέρω.
- 20 Η σκηνή μου ερημώθηκε, και όλα τα σχοινιά μου κατακόπηκαν· οι γιοι μου χωρίστηκαν από μένα, και δεν υπάρχουν· Δεν υπάρχει πλέον αυτός που απλώνει τη σκηνή μου, και που σηκώνει τα παραπετάσματά μου.
- 21 Επειδή, οι βοσκοί μωράθηκαν, και δεν ζήτησαν τον Κύριο, γι' αυτό δεν θα ευοδωθούν, και όλα τα κοπάδια τους θα διασκορπιστούν.
- 22 Προσέξτε, θόρυβος έρχεται, και συγκίνηση μεγάλη από τη γη τού βορρά, για να κάνει τις πόλεις τού Ιούδα ερήμωση, κατοικία τσακαλιών.
- 23 Κύριε, γνωρίζω ότι ο δρόμος τού ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτόν· του ανθρώπου που περπατάει δεν είναι το να κατευθύνει τα βήματά του.
- 24 Κύριε, διαπαιδαγωγήσέ με, όμως με κρίση· όχι μέσα στον θυμό σου, για να μη με συντελέσεις.
- 25 Ξέχυνε τον θυμό σου επάνω στα έθνη, εκείνα που δεν σε γνωρίζουν, και επάνω σε γενεές, που δεν επικαλούνται το όνομά σου. Επειδή, κατέφαγαν τον Ιακώβ, και τον κατανάλωσαν, και τον κατέφθειραν, και ερήμωσαν την κατοικία του.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 11

- 1** Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:
- 2** Ακούστε τα λόγια αυτής τής διαθήκης, και μιλήστε στους άνδρες τού Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ·
- 3** και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που δεν υπακούει στα λόγια αυτής τής διαθήκης,
- 4** την οποία πρόσταξα στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, από το σιδερένιο καμίνι, λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου, και να τα πράττετε αυτά, και όλα όσα σας πρόσταξα· και θα είστε λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός σας·
- 5** για να εκπληρώσω τον όρκο, που ορκίστηκα στους πατέρες σας, να τους δώσω μία γη, που να ρέει γάλα και μέλι, όπως αυτή την ημέρα. Τότε απάντησα, και είπα: Αμήν, Κύριε.
- 6** Και ο Κύριος μου είπε: Διακήρυξε όλα αυτά τα λόγια στις πόλεις τού Ιούδα, και στους δρόμους τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Ακούστε τα λόγια αυτής τής διαθήκης, και να τα πράττετε αυτά.
- 7** Επειδή, διαμαρτυρήθηκα ρητά στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους ανέβασα από τη γη τής Αιγύπτου μέχρι σήμερα, σηκωνόμενος το πρωί και διαμαρτυρόμενος, λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου.
- 8** Αλλά, δεν άκουσαν, και δεν έστρεψαν το αυτί τους, αλλά περπάτησαν κάθε ένας στις ορέξεις τής πονηρής τους καρδιάς· γι' αυτό, θα φέρω επάνω τους όλα τα λόγια αυτής τής διαθήκης, που είχα προστάξει να πράττουν, αλλά δεν έπραξαν.
- 9** Και ο Κύριος μου είπε: Βρέθηκε συνωμοσία ανάμεσα στους άνδρες τού Ιούδα, και ανάμεσα στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ.
- 10** Γύρισαν στις αδικίες των προπατόρων τους, οι οποίοι δεν θέλησαν να ακούσουν τα λόγια μου· και αυτοί πήγαν πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύσουν· ο οίκος τού Ισραήλ και ο οίκος τού Ιούδα αθέτησαν τη διαθήκη μου, που είχα κάνει στους πατέρες τους.
- 11** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα φέρω επάνω τους κακό, από το οποίο δεν θα μπορούν να βγουν· και θα βοηθούν σε μένα, αλλά δεν θα τους εισακούσω.
- 12** Τότε, οι πόλεις τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θα πάνε, και θα βοηθούν στους θεούς στους οποίους θυμιάζουν· όμως, δεν θα τους σώσουν κατά κανέναν τρόπο σε καιρό τής ταλαιπωρίας τους.
- 13** Επειδή, σύμφωνα με τον αριθμό των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και σύμφωνα με τον αριθμό των δρόμων τής Ιερουσαλήμ είχατε ανεγείρει βωμούς στα αισχρά, βωμούς για να θυμιάζετε στον Βάαλ.

14 Γι' αυτό, εσύ μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού τού λαού, και μη υψώνεις φωνή ή δέηση υπέρ αυτών· επειδή, εγώ δεν θα εισακούσω, όταν κράζουν σε μένα σε καιρό τής ταλαιπωρίας τους.

15 Τι έχει να κάνει η αγαπημένη μου στον οίκο μου, αφού έπραξε ασέλγεια με πολλούς, και το άγιο κρέας έχει αφαιρεθεί από σένα; Όταν πράττεις το κακό, τότε ευφραίνεσαι.

16 Ο Κύριος αποκάλεσε το όνομά σου: Ελιόδεντρο αειθαλές, ωραίο, καλλίκαρπο· μαζί με ήχο μεγάλου θορύβου εξάφθηκε φωτιά επάνω του, και τα κλαδιά του έσπασαν μαζί.

17 Επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων, που σε φύτεψε, πρόφερε εναντίον σου κακό, εξαιτίας τής κακίας τού οίκου Ισραήλ και του οίκου Ιούδα, που έπραξαν ενάντια στον εαυτό τους, ώστε να με παροργίσουν θυμιάζοντας στον Βάαλ.

18 Και ο Κύριος μου έδωσε γνώση, και γνώρισα· τότε, μου έδειξες τις πράξεις τους.

19 Εγώ, όμως, ήμουν σαν άκακο αρνί, που έφερναν σε σφαγή· και δεν είχα καταλάβει ότι είχαν συσκεφθεί για βουλές εναντίον μου, λέγοντας: Ας καταστρέψουμε το δέντρο μαζί με τον καρπό του, και ας τον αποκόψουμε από τη γη των ζωντανών ανθρώπων, ώστε το όνομά του να μη αναφερθεί πλέον.

20 Αλλά, ω, Κύριε των δυνάμεων, που κρίνεις δίκαια, που δοκιμάζεις τούς νεφρούς και την καρδιά, ας δω την εκδίκησή σου επάνω σ' αυτούς! Επειδή, σε σένα φανέρωσα τη δίκη μου.

21 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τους άνδρες τής Αναθώθ, που ζητούν τη ζωή σου, λέγοντας: Μη προφητεύεις στο όνομα του Κυρίου, για να μη πεθάνεις κάτω από τα χέρια μας·

22 γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δες, θα τους επισκεφθώ· οι νέοι θα πεθάνουν από μάχαιρα· οι γιοι τους και οι θυγατέρες τους θα πεθάνουν από πείνα·

23 και απ' αυτούς δεν θα μείνει υπόλοιπο· επειδή, επάνω στους άνδρες τής Αναθώθ θα φέρω κακό, κατά τη χρονιά τής επίσκεψής τους.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 12

1 Κύριε, είσαι δίκαιος, όταν αντιμάχομαι μαζί σου· όμως, ας συζητήσω μαζί σου για τις κρίσεις σου. Γιατί ευοδώνεται ο δρόμος των ασεβών; Γιατί ευημερούν όλοι όσοι φέρονται άπιστα;

2 Τους φύτεψες, μάλιστα ριζώθηκαν· αυξάνουν, μάλιστα καρποφορούν. Εσύ είσαι κοντά στο στόμα τους, και μακριά από τα νεφρά τους.

- ³ Αλλά, εσύ, Κύριε, με γνωρίζεις· με είδες και δοκίμασες την καρδιά μου μπροστά σου. Σύρε τους σαν πρόβατα για σφαγή, και ετοίμασέ τους για την ημέρα τής σφαγής.
- ⁴ Μέχρι τότε θα πενθεί η γη, και θα ξεραίνεται το χορτάρι κάθε χωραφιού, εξαιτίας τής κακίας αυτών που κατοικούν σ' αυτή· Αφανίστηκαν τα κτήνη και τα πουλιά· επειδή, είπαν: Δεν θα δει τα έσχατά μας.
- ⁵ Αν τρέξεις μαζί με τους πεζούς, και σε κάνουν να ατονήσεις, τότε πώς θα αντιπαραταχθείς προς τα άλογα; Και αν απέκαμες στη γη τής ειρήνης, στην οποία έλπιζες, τότε πώς θα κάνεις στο φρύαγμα του Ιορδάνη;
- ⁶ Επειδή, και οι αδελφοί σου και η οικογένεια του πατέρα σου, κι αυτοί φέρθηκαν άπιστα σε σένα· ναι, αυτοί βόησαν πίσω σου μεγαλόφωνα· μη τους πιστέψεις, και αν ακόμα μιλήσουν καλά σε σένα.
- ⁷ Εγκατέλειψα τον οίκο μου, άφησα την κληρονομιά μου, έδωσα την αγαπημένη τής ψυχής μου στα χέρια των εχθρών της.
- ⁸ Η κληρονομιά μου έγινε σε μένα σαν λιοντάρι μέσα σε δρυμό· ύψωσε τη φωνή της εναντίον μου· γι' αυτό, τη μίσησα.
- ⁹ Η κληρονομιά μου είναι σε μένα αρπακτικό όρνεο, τα όρνεα ολόγυρα είναι εναντίον της· ελάτε, συγκεντρωθείτε, όλα τα θηρία τού χωραφιού, ελάτε να την καταφάτε.
- ¹⁰ Πολλοί ποιμένες διέφθειραν τον αμπελώνα μου, καταπάτησαν τη μερίδα μου, έκαναν την επιθυμητή μερίδα μου άβατη έρημο.
- ¹¹ Την παρέδωσαν σε ερήμωση· και αφού ερημώθηκε, πενθεί μπροστά μου· ολόκληρη η γη ερημώθηκε, επειδή δεν υπάρχει εκείνος που να τη φροντίζει.
- ¹² Σε όλες τις ψηλές θέσεις τής ερήμου ήρθαν οι λεηλάτες· επειδή, η μάχαιρα του Κυρίου θα καταφάει απ' άκρου μέχρις άκρου τής γης· σε καμιά σάρκα δεν θα υπάρχει ειρήνη.
- ¹³ Έσπειραν σιτάρι, αλλά θα θερίσουν αγκάθια· κοπίασαν, αλλά δεν θα ωφεληθούν· και θα ντροπιαστείτε για τα προϊόντα σας από τον φλογερό θυμό τού Κυρίου.
- ¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος εναντίον όλων των κακών γειτόνων μου, που αγγίζουν την κληρονομιά, που κληροδότησα στον λαό μου τον Ισραήλ: Δες, θα τους αποσπάσω από τη γη τους, και θα αποσπάσω τον οίκο τού Ιούδα από ανάμεσά τους.
- ¹⁵ Και αφού τους αποσπάσω, θα επιστρέψω, και θα τους ελεήσω, και κάθε έναν θα τον επαναφέρω στην κληρονομιά του, και κάθε έναν στη γη του.
- ¹⁶ Και αν μάθουν καλά τούς δρόμους τού λαού μου, να ορκίζονται στο όνομά μου: Ζει ο Κύριος, καθώς είχαν διδάξει τον λαό μου να ορκίζεται στον Βάαλ, τότε θα οικοδομηθούν ανάμεσα στον λαό μου.

¹⁷ Αλλά, αν δεν υπακούσουν, θα αποσπάσω ολοκληρωτικά και θα εξολοθρεύσω εκείνο το έθνος, λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 13

¹ ΕΤΣΙ μου είπε ο Κύριος: Πήγαινε, και απόκτησε για τον εαυτό σου μία ζώνη λινή, και βάλ' την ολόγυρα στην οσφύ σου, και σε νερό μη τη βάλεις.

² Απέκτησα, λοιπόν, τη ζώνη, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, και την έβαλα ολόγυρα στην οσφύ μου.

³ Και μου έγινε λόγος τού Κυρίου για μία δεύτερη φορά, λέγοντας:

⁴ Πάρε τη ζώνη που απέκτησες, που είναι επάνω στην οσφύ σου, και καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε στον Ευφράτη, και κρύψ' την εκεί στην τρύπα τού βράχου.

⁵ Πήγα, λοιπόν, και την έκρυψα κοντά στον Ευφράτη, όπως με είχε προστάξει ο Κύριος.

⁶ Και ύστερα από πολλές ημέρες ο Κύριος μου είπε: Μόλις σηκωθείς, πήγαινε στον Ευφράτη, και πάρε από εκεί τη ζώνη, που σε είχα προστάξει να κρύψεις εκεί.

⁷ Και πήγα στον Ευφράτη, και έσκαψα, και πήρα τη ζώνη από τον τόπο όπου την είχα κρύψει· και τι βλέπω, η ζώνη ήταν φθαρμένη, δεν ήταν χρήσιμη για τίποτε.

⁸ Τότε, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁹ Έτσι λέει ο Κύριος: Μ' αυτό τον τρόπο θα φθείρω την υπερηφάνεια του Ιούδα, και τη μεγάλη υπερηφάνεια της Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Αυτός ο κακός λαός, που αρνούνται να υπακούσουν στα λόγια μου, και περπατούν στις ορέξεις τής καρδιάς τους, και πηγαίνουν πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύουν, και να τους προσκυνούν, θα είναι εξάππαντος σαν αυτή τη ζώνη, που δεν είναι σε τίποτε χρήσιμη.

¹¹ Επειδή, όπως η ζώνη προσκολλάται στην οσφύ τού ανθρώπου, έτσι προσκόλλησα στον εαυτό μου ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, και ολόκληρο τον οίκο Ιούδα, λέει ο Κύριος· για να είναι σε μένα λαός, και όνομα, και καύχημα, και δόξα· αλλά, δεν υπάκουσαν.

¹² Γι' αυτό, θα τους μιλήσεις τούτο τον λόγο: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Κάθε ασκός θα γεμίσει από κρασί· και αυτοί θα σου πουν: Μήπως, πραγματικά, δεν γνωρίζουμε ότι κάθε ασκός θα γεμίσει από κρασί;

¹³ Τότε, θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, θα γεμίσω όλους τούς κατοίκους αυτής τής γης, και τους βασιλιάδες που κάθονται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, και τους ιερείς, και τους προφήτες, και όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, από μεθοκόπημα.

- 14 Και θα τους συντρίψω, τον έναν με τον άλλον, και τους πατέρες και τους γιους μαζί, λέει ο Κύριος· δεν θα σπλαχνιστώ ούτε θα λυπηθώ ούτε θα ελεήσω, αλλά θα τους εξολοθρεύσω.
- 15 Ακούστε, και ακροαστείτε· μη υπερηφανεύεστε· επειδή, ο Κύριος μίλησε.
- 16 Δώστε δόξα στον Κύριο τον Θεό σας, πριν φέρει σκοτάδι, και πριν τα πόδια σας προσκόψουν επάνω στα σκοτεινά βουνά, κι ενώ προσμένετε φως, το μετατρέψει σε σκιά θανάτου, και το κάνει πυκνό σκοτάδι.
- 17 Αλλά, αν δεν το ακούσετε, η ψυχή μου θα κλάψει κρυφά για την υπερηφάνειά σας· και το μάτι μου θα κλάψει πικρά, και θα κατεβάσει δάκρυα· επειδή, το ποίμνιο του Κυρίου φέρνεται σε αιχμαλωσία.
- 18 Πείτε στον βασιλιά και στη βασίλισσα: Ταπεινωθείτε, καθήστε· επειδή, θα κατεβάσουν από τα κεφάλια σας το στεφάνι τής δόξας σας.
- 19 Οι πόλεις τού νότου θα κλειστούν, και δεν θα υπάρχει εκείνος που τις ανοίγει· ολόκληρος ο Ιούδας θα φερθεί σε αιχμαλωσία, θα φερθεί ολοκληρωτικά αιχμάλωτος.
- 20 Υψώστε τα μάτια σας, και κοιτάξτε αυτούς που έρχονται από τον βορρά· πού είναι το ποίμνιο, που σου είχε δοθεί, τα ωραία σου πρόβατα;
- 21 Τι θα πεις όταν σε επισκεφθεί; Επειδή, εσύ τους δίδαξες να άρχουν επάνω σου σαν ηγεμόνες· δεν θα σε πιάσουν πόνοι, σαν γυναίκα που γεννάει;
- 22 Και αν πεις στην καρδιά σου: Γιατί μου συνέβησαν αυτά; Εξαιτίας τού πλήθους τής ανομίας σου σηκώθηκαν τα κράσπεδά σου, και γυμνώθηκαν οι φτέρνες σου.
- 23 Μπορεί ο Αιθίοπας να αλλάξει το δέρμα του ή η λεοπάρδαλη τα ποικίλματά της; Τότε, μπορείτε και εσείς να κάνετε καλό, οι οποίοι έχετε μάθει το κακό.
- 24 Γι' αυτό, θα τους σκορπίσω σαν άχυρο που φέρνεται από τον άνεμο της ερήμου.
- 25 Αυτός είναι από μένα ο κλήρος σου, το μετρημένο μερίδιο σε σένα, λέει ο Κύριος· επειδή, με λησμόνησες, και έλπισες στο ψέμα.
- 26 Γι' αυτό, και εγώ θα σηκώσω τα κράσπεδά σου επάνω στο πρόσωπό σου και θα φανεί η ντροπή σου.
- 27 Είδα τις μοιχείες σου, και τους χρεμετισμούς σου, την αισχύρη της πορνείας σου, τα βδελύγματά σου επάνω στους λόφους, επάνω στις πεδιάδες. Αλλοίμονο σε σένα, Ιερουσαλήμ! Δεν θα καθαριστείς; Μέχρι πότε ακόμα;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 14

- 1 Ο ΛΟΓΟΣ τού Κυρίου, που έγινε στον Ιερεμία για την ανομβρία.

- ² Ο Ιούδας πενθεί, και οι πύλες του είναι περίλυπες· κείτονται καταγής, μαυροφορεμένες· και ανέβηκε η κραυγή τής Ιερουσαλήμ.
- ³ Και οι μεγιστάνες της έστειλαν τους νέους τους για νερό· ήρθαν στα πηγάδια, νερό δεν βρήκαν· γύρισαν με τα δοχεία τους αδειανά· αισχύνθηκαν, και ντράπηκαν, και σκέπασαν τα κεφάλια τους.
- ⁴ Για τον λόγο ότι, η γη σχίστηκε, επειδή δεν υπήρχε βροχή επάνω στη γη, οι γεωργοί ντροπιάστηκαν, σκέπασαν τα κεφάλια τους.
- ⁵ Και η ελαφίνα ακόμα, που είχε γεννήσει στην πεδιάδα, εγκατέλειψε το παιδί της, επειδή δεν υπήρχε χορτάρι.
- ⁶ Και τα άγρια γαϊδούρια στάθηκαν επάνω στους ψηλούς τόπους, ρουφούσαν αέρα σαν τσακάλια· τα μάτια τους μαράθηκαν, μια που δεν υπήρχε χορτάρι.
- ⁷ Κύριε, αν και οι ανομίες μας καταμαρτυρούν εναντίον μας, κάνε, όμως, για το όνομά σου. Επειδή, οι αποστασίες μας πλήθυναν· αμαρτήσαμε σε σένα.
- ⁸ Ελπίδα τού Ισραήλ, σωτήρας του σε καιρό θλίψης, γιατί θα ήσουν σαν πάροικος στη γη, και σαν οδοιπόρος, στρέφοντας σε κατάλυμα για μία νύχτα;
- ⁹ Γιατί θα ήσουν σαν ένας εκστατικός άνθρωπος, σαν ένας ισχυρός που δεν μπορεί να σώσει; Αλλά, εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσά μας, και το όνομά σου αποκλήθηκε επάνω μας· μη μας εγκαταλείπεις.
- ¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος σ' αυτό τον λαό: Επειδή αγάπησαν να πλανιούνται, και δεν κράτησαν τα πόδια τους, γι' αυτό ο Κύριος δεν ευδόκησε σ' αυτούς· τώρα θα θυμηθεί την ανομία τους, και θα επισκεφθεί τις αμαρτίες τους.
- ¹¹ Και ο Κύριος μου είπε: Μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού τού λαού για καλό.
- ¹² Και αν νηστέψουν, δεν θα εισακούσω την κραυγή τους· και αν προσφέρουν ολοκαυτώματα και προσφορά, δεν θα ευδοκήσω σ' αυτά· αλλά, θα τους καταναλώσω με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια.
- ¹³ Και είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, οι προφήτες λένε σ' αυτούς: Δεν θα δείτε μάχαιρα ούτε θα υπάρχει πείνα σε σας, αλλά θα σας δώσω σίγουρη ειρήνη σ' αυτό τον τόπο.
- ¹⁴ Και ο Κύριος μου είπε: Οι προφήτες προφητεύουν αναληθή πράγματα στο όνομά μου· δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα ούτε μίλησα σ' αυτούς· αυτοί προφητεύουν σε σας αναληθή όραση, και μαντεία, και ματαιότητα, και τη δολιότητα της καρδιάς τους.
- ¹⁵ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τους προφήτες, που προφητεύουν στο όνομά μου, ενώ δεν τους έστειλα εγώ, αλλά αυτοί λένε: Μάχαιρα και πείνα δεν θα υπάρχει σ' αυτό τον τόπο. Με μάχαιρα και με πείνα θα συντελεστούν εκείνοι οι προφήτες·

16 ενώ, ο λαός, στους οποίους αυτοί προφητεύουν, θα είναι πεταμένοι στους δρόμους της Ιερουσαλήμ από πείνα και μάχαιρα· και δεν θα υπάρχει εκείνος που θα τους θάβει, τις γυναίκες τους, και τους γιους τους, και τις θυγατέρες τους· και θα ξεχύνω επάνω τους την κακία τους.

17 Γι' αυτό, θα τους πεις τούτο τον λόγο: Ας χύσουν τα μάτια μου δάκρυα, νύχτα και ημέρα, και ας μη σταματήσουν· επειδή, η παρθένα, η θυγατέρα του λαού μου, συντρίφτηκε με μεγάλο σύντριμμα, με υπερβολικά οδυνηρή πληγή.

18 Αν βγω στην πεδιάδα, τότε δέστε, οι φονευμένοι με μάχαιρα· και αν μπω στην πόλη, τότε δέστε, οι νεκρωμένοι από την πείνα! Και ο προφήτης, ακόμα και ο ιερέας εμπορεύονται επάνω στη γη, και δεν αισθάνονται.

19 Απέρριψες ολοκληρωτικά τον Ιούδα; Αποστράφηκε η ψυχή σου τη Σιών; Γιατί μας πάταξες, και δεν υπάρχει σε μας θεραπεία; Προσμέναμε ειρήνη, αλλά κανένα αγαθό· και τον καιρό της θεραπείας, και δεσ, ταραχή!

20 Γνωρίζουμε, Κύριε, την ασέβειά μας, την ανομία των πατέρων μας· ότι αμαρτήσαμε σε σένα.

21 Μη μας αποστραφείς, χάρη του ονόματός σου· μη ατιμάσεις τον θρόνο της δόξας σου· θυμήσου, μη ακυρώσεις⁶ τη διαθήκη σου, που έκανες σε μας.

22 Υπάρχει ανάμεσα στις ματαιότητες των εθνών κάποιος που να δίνει βροχή; Ή, οι ουρανοί δίνουν ραγδαίες βροχές; Δεν είσαι εσύ ο ίδιος ο δοτήρας, Κύριε, Θεέ μας; Γι' αυτό, θα σε προσμένουμε· επειδή, εσύ έκανες όλα αυτά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 15

1 Και ο Κύριος είπε σε μένα: Και αν ο Μωυσής και ο Σαμουήλ στέκονταν μπροστά μου, η ψυχή μου δεν θα ήταν υπέρ αυτού τού λαού· απόδιωξέ τους από μπροστά μου, και ας βγουν έξω.

2 Και αν σου πουν: Πού έξω να βγούμε; Τότε, θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Όσοι είναι για τον θάνατο, σε θάνατο· και όσοι για τη μάχαιρα, σε μάχαιρα· και όσοι για την πείνα, σε πείνα· και όσοι για την αιχμαλωσία, σε αιχμαλωσία.

3 Και θα επιφέρω επάνω τους τέσσερα είδη, λέει ο Κύριος· τη μάχαιρα για σφαγή, και τα σκυλιά για σπαραγμό, και τα πουλιά τού ουρανού, και τα θηρία της γης, για να καταφάνε, και να αφανίσουν.

4 Και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης· εξαιτίας τού Μανασσή, γιου τού Εζεκία, βασιλιά τού Ιούδα, για όσα έπραξε στην Ιερουσαλήμ.

5 Επειδή, ποιος θα σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; Ή, ποιος θα σε συλλυπηθεί; Ή, ποιος θα στραφεί για να σε ρωτήσει: Πώς έχεις;

- ⁶ Εσύ με εγκατέλειψες, λέει ο Κύριος, πήγες προς τα πίσω· γι' αυτό, θα απλώσω το χέρι μου εναντίον σου, και θα σε αφανίσω· απέκαμα να ελεώ.
- ⁷ Και θα τους λιχνίσω με το λιχνιστήρι στις πύλες τής γης· θα τους ατεκνώσω, θα αφανίσω τον λαό μου, επειδή δεν επιστρέφουν από τους δρόμους τους.
- ⁸ Οι χήρες τους πλήθυναν μπροστά μου περισσότερο από την άμμο τής θάλασσας· έφερα επάνω τους, επάνω στις μητέρες των νέων, λεηλάτη το μεσημέρι, έφερα επάνω τους ξαφνικά ταραχές και τρόμους.
- ⁹ Εκείνη, που γέννησε επτά, απέκαμε, παρέδωσε το πνεύμα· ο ήλιος της έδυσε, ενώ ακόμα ήταν ημέρα· καταντροπιάστηκε, και ταραχτήκε· και το υπόλοιπό τους θα το παραδώσω στη μάχαιρα μπροστά στους εχθρούς τους, λέει ο Κύριος.
- ¹⁰ Αλλοίμονο σε μένα, μητέρα μου, επειδή με γέννησες άνδρα έριδας, και άνδρα φιλονικίας μαζί με ολόκληρη τη γη! Ούτε τόκισα ούτε με τόκισαν· και όμως, κάθε ένας απ' αυτούς με καταριέται.
- ¹¹ Ο Κύριος λέει: Σίγουρα, το υπόλοιπό σου θα είναι καλό· σίγουρα, θα μεσιτεύσω για σένα προς τον εχθρό σε καιρό συμφοράς, και σε καιρό θλίψης.
- ¹² Το σίδερο θα συντρίψει το σίδερο του βορρά, και τον χαλκό;
- ¹³ Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θα τα παραδώσω σε λεηλασία, χωρίς αντάλλαγμα, και αυτό για όλες τις αμαρτίες σου και σε όλα τα όριά σου.
- ¹⁴ Και θα σε περάσω, μαζί με τους εχθρούς σου, σε έναν τόπο, που δεν γνωρίζεις· επειδή, στον θυμό μου άναψε φωτιά, που θα κάψει εναντίον σας.
- ¹⁵ Εσύ, Κύριε, γνωρίζεις· θυμήσου με, επισκέψου με, και κάνε την εκδίκησή μου από εκείνους που με καταδιώκουν. Μη με αρπάξεις στη μακροθυμία σου· γνώρισε ότι για σένα υπέφερα ονειδισμό.
- ¹⁶ Όπως βρέθηκαν τα λόγια σου, τα κατέφαγα· και ο λόγος σου ήταν μέσα μου χαρά και αγαλλίαση της καρδιάς μου. Επειδή, το όνομά σου αποκλήθηκε επάνω μου, Κύριε, Θεέ των δυνάμεων.
- ¹⁷ Δεν κάθησα σε συνέδριο χλευαστών και ευφράνθηκα μαζί τους· κάθησα μόνος εξαιτίας τού χεριού σου· επειδή, εσύ με γέμισες από αδημονία.
- ¹⁸ Γιατί ο πόνος μου είναι παντοτινός, και η πληγή μου ανίατη, χωρίς να θέλει να γιατρευτεί; Θα είσαι σε μένα ολοκληρωτικά σαν ψεύτης, και σαν τα απατηλά νερά;
- ¹⁹ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Αν επιστρέψεις, τότε θα σε αποκαταστήσω πάλι, και θα στέκεσαι μπροστά μου· και αν αποχωρίσεις το τίμιο από το αχρείο, θα είσαι σαν το στόμα μου· αυτοί ας γυρίσουν σε σένα· αλλά, εσύ να μη γυρίσεις σ' αυτούς.

²⁰ Και θα σε κάνω σ' αυτό τον λαό ισχυρό χάλκινο τείχος· και θα σε πολεμήσουν, όμως δεν θα υπερισχύσουν εναντίον σου· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε σώζω, και να σε ελευθερώνω, λέει ο Κύριος.

²¹ Και θα σε ελευθερώσω από το χέρι των πονηρών, και θα σε λυτρώσω από το χέρι εκείνων που καταδυναστεύουν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 16

¹ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Να μη πάρεις γυναίκα για τον εαυτό σου ούτε να γίνουν σε σένα γιοι ούτε θυγατέρες, σ' αυτό τον τόπο.

³ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος για τους γιους και τις θυγατέρες που γεννιούνται σ' αυτό τον τόπο, και για τις μητέρες τους, που τους γέννησαν, και για τους πατέρες τους, που τους τεκνοποίησαν σ' αυτή τη γη:

⁴ Θα πεθάνουν με οδυνηρόν θάνατο· δεν θα κλαυτούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης· και θα αφανιστούν από μάχαιρα, και από πείνα· και τα πτώματά τους θα είναι τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.

⁵ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Να μη μπεις μέσα σε σπίτι πένθους, και να μη πας να πενθήσεις ούτε μαζί να τους κλάψεις· επειδή, αφάρεσα την ειρήνη μου από τούτο τον λαό, λέει ο Κύριος, το έλεος, και τους οικτιρμούς.

⁶ Και θα πεθάνουν μεγάλοι και μικροί σ' αυτή τη γη· δεν θα ταφούν ούτε θα τους κλάψουν ούτε θα κάνουν εντομές στα σώματά τους ούτε θα ξυριστούν γι' αυτούς·

⁷ ούτε θα μοιράσουν ψωμί στο πένθος για παρηγοριά τους λόγω τού πεθαμένου· ούτε θα τους ποτίσουν το ποτήρι τής παρηγοριάς για τον πατέρα τους ή για τη μητέρα τους.

⁸ Και δεν θα μπεις μέσα σε σπίτι συμποσίου, για να καθήσεις μαζί τους για να φας και να πιεις.

⁹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Δέστε, εγώ, μπροστά στα μάτια σας, και στις ημέρες σας, θα σταματήσω απ' αυτό τον τόπο τη φωνή τής χαράς, και τη φωνή τής ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου, και τη φωνή τής νύφης.

¹⁰ Και όταν αναγγείλεις σ' αυτό τον λαό όλα αυτά τα λόγια, και σου πουν: Γιατί ο Κύριος πρόφερε όλο αυτό το μεγάλο κακό εναντίον μας; Και ποια είναι η ανομία μας; Και ποια είναι η αμαρτία μας, την οποία αμαρτήσαμε στον Κύριο τον Θεό μας;

- 11 Τότε, θα τους πεις: Επειδή, με εγκατέλειψαν οι πατέρες σας, λέει ο Κύριος, και πήγαν πίσω από άλλους θεούς, και τους λάτρευσαν, και τους προσκύνησαν, και εγκατέλειψαν εμένα, και τον νόμο μου δεν φύλαξαν·
- 12 και επειδή, εσείς πράξατε χειρότερα και από τους πατέρες σας· και δέστε, περπατάτε κάθε ένας πίσω από την όρεξη της δικής του πονηρής καρδιάς, ώστε να μη υπακούτε σε μένα·
- 13 γι' αυτό, θα σας απορρίψω απ' αυτή τη γη, στη γη που δεν γνωρίσατε, εσείς και οι πατέρες σας· και εκεί θα λατρεύσετε άλλους θεούς ημέρα και νύχτα· επειδή, δεν θα κάνω σε σας έλεος.
- 14 Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και δεν θα πουν πλέον: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου·
- 15 αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τού βορρά, και από όλους τούς τόπους, όπου τούς είχε διώξει· και θα τους επαναφέρω πάλι στη γη τους, που είχα δώσει στους πατέρες τους.
- 16 Δέστε, θα στείλω πολλούς ψαράδες, λέει ο Κύριος, και θα τους ψαρέψουν· και ύστερα απ' αυτά, θα στείλω πολλούς κυνηγούς, και θα τους κυνηγήσουν από κάθε βουνό, και από κάθε λόφο, και από τις σχισμές των βράχων.
- 17 Επειδή, τα μάτια μου είναι επάνω σε όλους τούς δρόμους τους· δεν είναι κρυμμένοι από το πρόσωπό μου ούτε η ανομία τους είναι κρυμμένη μπροστά από τα μάτια μου.
- 18 Και πρώτα, θα ανταποδώσω διπλάσια την ανομία τους, και την αμαρτία τους· επειδή, μόλυναν τη γη μου με τα πτώματα των βδελυγμάτων τους, και γέμισαν την κληρονομιά μου από τα μολύσματά τους.
- 19 Κύριε, δύναμή μου, και φρούριό μου, και καταφυγή μου σε ημέρα θλίψης, τα έθνη θάρθουν σε σένα από τα πέρατα της γης, και θα πουν: Βέβαια, οι πατέρες μας κληρονόμησαν ψέμα, ματαιότητα, και τα ανωφελή.
- 20 Θα κάνει ο άνθρωπος θεούς για τον εαυτό του, τους θεούς, που δεν υπάρχουν;
- 21 Γι' αυτό, πρόσεξε, θα τους κάνω αυτή τη φορά να γνωρίσουν, θα τους κάνω να γνωρίσουν το χέρι μου και τη δύναμή μου· και θα γνωρίσουν ότι το όνομά μου είναι ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 17

- 1 Η ΑΜΑΡΤΙΑ τού Ιούδα είναι γραμμένη με σιδερένια γραφίδα, με αδαμάντινο νύχι· χαραχτηκε επάνω στην πλάκα τής καρδιάς τους, και επάνω στα κέρατα των θυσιαστηρίων σας·
- 2 ώστε, οι γιοι τους θυμούνται τα θυσιαστήριά τους, και τα άλση τους, μαζί με τα πράσινα δέντρα επάνω στους ψηλούς λόφους.

- ³ Ω, βουνό μου στην πεδιάδα, θα δώσω την περιουσία σου και όλους τούς θησαυρούς σου σε διαρπαγή, και τους ψηλούς σου τόπους σε όλα τα όριά σου, λόγω της αμαρτίας.
- ⁴ Και εσύ, μάλιστα εσύ η ίδια, θα αποβληθείς από την κληρονομιά σου, που σου έδωσα· και θα σε καταδουλώσω στους εχθρούς σου, σε γη που δεν γνώρισες· επειδή, ανάψατε φωτιά στον θυμό μου, η οποία θα καίγεται στον αιώνα.
- ⁵ Έτσι λέει ο Κύριος: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που ελπίζει σε άνθρωπο, και κάνει τη σάρκα βραχίονά του, και του οποίου η καρδιά απομακρύνεται από τον Κύριο.
- ⁶ Επειδή, θα είναι σαν την αγριομυρική στην έρημο, και δεν θα δει όταν έρθει το αγαθό· αλλά θα κατοικεί σε ξερούς τόπους ερημιάς, σε γη αλμυρή και ακατοίκητη.
- ⁷ Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα.
- ⁸ Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό, και δεν θα δει όταν έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο του θα θάλλει· και δεν θα μεριμνήσει στη χρονιά τής ανομβρίας ούτε θα παύσει από το να κάνει καρπό.
- ⁹ Η καρδιά είναι απατηλή περισσότερο απ' όλα, και υπερβολικά διεφθαρμένη· ποιος μπορεί να τη γνωρίσει;
- ¹⁰ Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδιά, δοκιμάζω τα νεφρά, για να δώσω στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, σύμφωνα με τον καρπό των έργων του.
- ¹¹ Όπως η πέρδικα που κλωσσάει, και τα νεογέννητά της την εγκαταλείπουν, έτσι κι αυτός που αποκτάει πλούτη με άδικο τρόπο, θα τα αφήσει στο μέσον των ημερών του, και στα τελευταία του θα είναι άφρονas.
- ¹² Θρόνος δόξας υψωμένος εξ αρχής είναι ο τόπος τού αγιαστηρίου μας.
- ¹³ Κύριε, η ελπίδα τού Ισραήλ, όλοι όσοι σε εγκαταλείπουν θα καταντροπιαστούν, και οι αποστάτες από μένα θα γραφούν στη γη· επειδή, εγκατέλειψαν τον Κύριο, την πηγή των ζωντανών νερών.
- ¹⁴ Γιάτρεψέ με, Κύριε, και θα γιατρευτώ· σώσε με, και θα σωθώ· επειδή, εσύ είσαι το καύχημά μου·
- ¹⁵ Δες, αυτοί λένε σε μένα: Πού είναι ο λόγος τού Κυρίου; Ας έρθει, τώρα.
- ¹⁶ Αλλ' εγώ, δεν αποσύρθηκα από το να σε ακολουθώ σαν ποιμένας· ούτε επιθύμησα την ημέρα τής θλίψης· εσύ το ξέρεις αυτό· αυτά που βγήκαν από τα χείλη μου ήσαν μπροστά σου.

- 17** Να μη γίνεις σε μένα τρόμος· εσύ είσαι η ελπίδα μου σε ημέρα συμφοράς.
- 18** Ας ντροπιαστούν ολότελα αυτοί που με καταδιώκουν, εγώ, όμως, ας μη ντροπιαστώ· ας τρομάξουν εκείνοι, εγώ όμως ας μη τρομάξω· φέρε επάνω τους ημέρα συμφοράς, και σύντριψέ τους με διπλό σύντριμμα.
- 19** ΕΤΣΙ μού είπε ο Κύριος: Πήγαινε και στάσου στην πύλη των γιων τού λαού σου, από την οποία μπαίνουν μέσα οι βασιλιάδες τού Ιούδα, και από την οποία βγαίνουν, και σε όλες τις πύλες τής Ιερουσαλήμ·
- 20** και πες τους: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιάδες τού Ιούδα, και ολόκληρος ο Ιούδας, και όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, που μπαίνετε μέσα απ' αυτές τις πύλες.
- 21** Έτσι λέει ο Κύριος: Να προσέχετε τον εαυτό σας, και να μη βαστάζετε φορτίο την ημέρα τού σαββάτου ούτε να το περνάτε μέσα από τις πύλες τής Ιερουσαλήμ·
- 22** ούτε να βγάζετε φορτίο έξω από τα σπίτια σας την ημέρα τού σαββάτου, και να μη κάνετε καμία εργασία· αλλά να αγιάζετε την ημέρα τού σαββάτου, όπως είχα προστάξει στους πατέρες σας·
- 23** δεν είχαν, όμως, υπακούσει ούτε είχαν στρέψει το αυτί τους, αλλά σκλήρυναν τον τράχηλό τους για να μη ακούσουν, και για να μη δεχθούν νουθεσία.
- 24** Αλλά, αν υπακούσετε σε μένα, λέει ο Κύριος, ώστε να μη βάζετε φορτίο μέσα από τις πύλες αυτής τής πόλης την ημέρα τού σαββάτου, αλλά να αγιάζετε την ημέρα τού σαββάτου, μη κάνοντας μέσα σ' αυτή την ημέρα καμία εργασία·
- 25** τότε, θα μπουν μέσα από τις πύλες αυτής τής πόλης βασιλιάδες και άρχοντες, που θα κάθονται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, καβάλα σε άμαξες και άλογα, αυτοί, και οι άρχοντές τους, οι άνδρες τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· και αυτή η πόλη θα κατοικείται στον αιώνα.
- 26** Και θάρθουν από τις πόλεις τού Ιούδα, και από τα μέρη ολόγυρα από την Ιερουσαλήμ, και από τη γη τού Βενιαμίν, και από την πεδινή χώρα, και από τα βουνά, και από τον νότο, φέρνοντας ολοκαυτώματα, και θυσίες, και προσφορές από άλφιτα, και λίβανο, φέρνοντας ακόμα και ευχαριστήριες προσφορές στον οίκο τού Κυρίου.
- 27** Αλλά, αν δεν με υπακούσετε, ώστε να αγιάζετε την ημέρα τού σαββάτου, και να μη βαστάζετε φορτίο και το βάζετε μέσα από τις πύλες τής Ιερουσαλήμ την ημέρα τού σαββάτου, τότε θα ανάψω φωτιά στις πύλες της, και θα καταφάει τα παλάτια τής Ιερουσαλήμ, και δεν θα σβήσει.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 18

- 1** Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

- ² Σήκω, και κατέβα στο σπίτι τού κεραμέα, και εκεί θα σε κάνω να ακούσεις τα λόγια μου.
- ³ Τότε, κατέβηκα στο σπίτι τού κεραμέα· και νάσου, εργαζόταν ένα έργο επάνω στους τροχούς.
- ⁴ Και το αγγείο, που έκανε από πηλό, χάλασε στο χέρι τού κεραμέα· και το ίδιο το έκανε ξανά ένα άλλο αγγείο, όπως άρεσε στον κεραμέα να κάνει.
- ⁵ Τότε, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ⁶ Ω, οίκος Ισραήλ, δεν μπορώ να κάνω σε σας, όπως έκανε αυτός ο κεραμέας; λέει ο Κύριος. Προσέξτε, όπως ο πηλός στο χέρι τού κεραμέα, έτσι κι εσείς, οίκος Ισραήλ, είστε στο χέρι μου.
- ⁷ Κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα ενάντια σε έθνος ή ενάντια σε βασιλεία, για να ξεριζώσω και να κατασκάψω, και να καταστρέψω,
- ⁸ αν το έθνος εκείνο, ενάντια στο οποίο μίλησα, επιστρέψει από την κακία του, θα μετανοήσω από το κακό που είχα σκεφθεί να κάνω σ' αυτό.
- ⁹ Και κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα για ένα έθνος ή για μία βασιλεία, να οικοδομήσω, και να φυτέψω,
- ¹⁰ αν κάνει κακό μπροστά μου, ώστε να μη υπακούει στη φωνή μου, τότε θα μετανοήσω για το καλό, με το οποίο είχα πει να το αγαθοποιήσω.
- ¹¹ Και, τώρα, να πεις στους άνδρες τού Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Προσέξτε, εγώ ετοιμάζω κακό εναντίον σας· και έχω στη σκέψη μου μία απόφαση εναντίον σας· επιστρέψτε, λοιπόν, κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και διορθώστε τους δρόμους σας και τις πράξεις σας.
- ¹² Κι εκείνοι είπαν: Μάταια, επειδή θα περπατάμε πίσω από τους συλλογισμούς μας, κάθε ένας θα πράττουμε σύμφωνα με τις ορέξεις τής πονηρής καρδιάς του.
- ¹³ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Ρωτήστε τώρα ανάμεσα στα έθνη, ποιος άκουσε τέτοια πράγματα; Η παρθένα τού Ισραήλ έκανε πράγματα φρικτά σε υπερβολικό βαθμό.
- ¹⁴ Θα αφήσει κάποιος τον χιονώδη Λίβανο για τον βράχο τής πεδιάδας; Ή, θα εγκαταλείψουν τα δροσερά πηγάζοντα νερά για εκείνα που έρχονται από μακριά;
- ¹⁵ Αλλά, ο λαός μου με λησμόνησε, θυμίασε στη ματαιότητα, και σκόνταψαν στους δρόμους τους, στα αιώνια μονοπάτια, για να περπατούν σε μονοπάτια ενός δρόμου όχι εξομαλισμένου·
- ¹⁶ για να κάνουν τη γη τους ερήμωση, και αιώνιον χλευασμό· κάθε ένας που διαβαίνει απ' αυτή, θα μένει έκθαμβος, και θα κουνάει το κεφάλι του.

17 Θα τους διασκορπίσω μπροστά στον εχθρό, σαν καυστικός άνεμος· θα τους δείξω νώτα, και όχι πρόσωπο, κατά την ημέρα τής συμφοράς τους.

18 Τότε, είπαν: Ελάτε και ας συμβουλευτούμε αποφάσεις ενάντια στον Ιερεμία· επειδή, νόμος δεν θα χαθεί από ιερέα ούτε βουλή από σοφό ούτε λόγος από προφήτη· ελάτε και ας τον πατάξουμε με τη γλώσσα, και ας μη προσέξουμε σε κανένα από τα λόγια του.

19 Κύριε, πρόσεξε σε μένα, και άκουσε τη φωνή, αυτών που διαφιλονικούν μαζί μου.

20 Θα ανταποδοθεί κακό αντί για καλό; Επειδή, έσκαψαν λάκκο για την ψυχή μου. Θυμήσου ότι στάθηκα μπροστά σου για να μιλήσω αγαθά υπέρ αυτών, για να αποστρέψω τον θυμό σου απ' αυτούς.

21 Γι' αυτό, να παραδώσεις τούς γιους τους στην πείνα, και να τους δώσεις σε χέρι μάχαιρας· και οι γυναίκες τους ας γίνουν άτεκνες και χήρες. Και οι άνδρες τους ας θανατωθούν· οι νεανίσκοι τους ας πέσουν με μάχαιρα στη μάχη.

22 Ας ακουστεί κραυγή από τα σπίτια τους, όταν φέρεις ξαφνικά λεηλάτες εναντίον τους. Επειδή, έσκαψαν λάκκο για να με πιάσουν, και έκρυψαν παγίδες για τα πόδια μου.

23 Ενώ, εσύ, Κύριε, γνωρίζεις ολόκληρη τη βουλή τους εναντίον μου στο να με θανατώσουν. Μη συγχωρήσεις την ανομία τους, και μη εξαλείψεις την αμαρτία τους από μπροστά σου· αλλά, ας καταστραφούν μπροστά σου· ενέργησε εναντίον τους κατά τον καιρό τού θυμού σου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 19

1 ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Πήγαινε και απόκτησε μία πήλινη στάμνα από κεραμέα, και φέρε μερικούς από τους πρεσβύτερους του λαού, και από τους πρεσβύτερους των ιερέων·

2 και βγες στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, που είναι κοντά στην είσοδο της ανατολικής7 πύλης, και διακήρυξε εκεί τα λόγια, που θα μιλήσω σε σένα.

3 Και πες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιάδες τού Ιούδα, και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, θα φέρω κακά ενάντια σ' αυτό τον τόπο, τα οποία καθένας που θα τα ακούει, θα βουίξουν τα αυτιά του.

4 Επειδή, με εγκατέλειψαν, και βεβήλωσαν αυτό τον τόπο, και θυμίασαν μέσα σ' αυτόν σε άλλους θεούς, που δεν γνώρισαν, αυτοί και οι πατέρες τους, και οι βασιλιάδες τού Ιούδα, και γέμισαν αυτό τον τόπο από αίμα αθών.

5 Και οικοδόμησαν τους ψηλούς τόπους τού Βάαλ, για να καίνε τούς γιους τους μέσα σε φωτιά, ολοκαυτώματα προς τον Βάαλ· το οποίο δεν είχα προστάξει ούτε είχα μιλήσει ούτε είχε ανέβει στην καρδιά μου.

⁶ Γι' αυτό, προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και αυτός ο τόπος δεν θα αποκαλείται πλέον Τοφέθ ούτε φάραγγα του γιου τού Εννόμ, αλλά φάραγγα της σφαγής.

⁷ Και θα ματαιώσω τη βουλή τού Ιούδα και της Ιερουσαλήμ σ' αυτό τον τόπο· και θα τους κάνω να πέσουν με μάχαιρα μπροστά στους εχθρούς τους, και με τα χέρια εκείνων που ζητούν τη ζωή τους· ενώ τα πτώματά τους θα τα δώσω για τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.

⁸ Και θα κάνω αυτή την πόλη ερήμωση, και συριγμό· καθένας που θα διαβαίνει απ' αυτή, θα μένει έκθαμβος, και θα συρίζει για όλες τις πληγές της.

⁹ Και θα τους κάνω να φάνε τη σάρκα των γιων τους, και τη σάρκα των θυγατέρων τους, και κάθε ένας θα φάει τη σάρκα τού φίλου του, στην πολιορκία και στη στενοχώρια με την οποία οι εχθροί τους, και εκείνοι που ζητούν τη ζωή τους, θα τους στενοχωρήσουν.

¹⁰ Τότε, θα συντρίψεις τη στάμνα μπροστά στους άνδρες που βγήκαν μαζί σου·

¹¹ και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Έτσι θα συντρίψω αυτό τον λαό και αυτή την πόλη, καθώς κάποιος συντρίβει το αγγείο τού κεραμέα, που πλέον δεν μπορεί να διορθωθεί· και θα τους θάβουν στην Τοφέθ, μέχρις ότου να μη υπάρχει τόπος για ταφή.

¹² Έτσι θα κάνω σ' αυτό τον τόπο, λέει ο Κύριος, και στους κατοίκους του, και θα κάνω αυτή την πόλη σαν την Τοφέθ·

¹³ και τα σπίτια τής Ιερουσαλήμ, και τα παλάτια των βασιλιάδων τού Ιούδα, θα μολυνθούν, σαν τον τόπο τής Τοφέθ· μαζί με όλα τα σπίτια, επάνω στις ταρατσες των οποίων θυμίασαν σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, και έκαναν σπονδές σε άλλους θεούς.

¹⁴ Τότε, ο Ιερεμίας ήρθε από την Τοφέθ, όπου τον είχε στείλει ο Κύριος για να προφητεύσει· και αφού στάθηκε στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου, είπε σε ολόκληρο τον λαό:

¹⁵ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, θα φέρω επάνω σ' αυτή την πόλη, και επάνω στις κωμοπόλεις της, όλα τα κακά όσα μίλησα εναντίον της· επειδή, σκλήρυναν τον τράχηλό τους, ώστε να μη ακούσουν τα λόγια μου.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 20

¹ ΚΑΙ ο Πασχώρ, ο γιος τού Ιμμήρ, ο ιερέας, που ήταν και προϊστάμενος στον οίκο τού Κυρίου, άκουσε τον Ιερεμία να προφητεύει αυτά τα λόγια.

² Και ο Πασχώρ χτύπησε τον Ιερεμία τον προφήτη, και τον έβαλε στο δεσμοτήριο, αυτό που ήταν στην άνω πύλη τού Βενιαμίν, αυτό που υπήρχε στον οίκο τού Κυρίου.

³ Και την επόμενη ημέρα, ο Πασχώρ έβγαλε από το δεσμωτήριο τον Ιερεμία. Και ο Ιερεμίας τού είπε: Ο Κύριος δεν αποκάλεσε το όνομά σου Πασχώρ, αλλά Μαγόρ-μισσαβίβ.⁸

⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Πρόσεξε, θα σε κάνω τρόμο στον εαυτό σου, και σε όλους τούς φίλους σου· και θα πέσουν με τη μάχαιρα των εχθρών τους, και τα μάτια σου θα το δουν· και θα δώσω ολόκληρο τον Ιούδα στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα τους φέρει αιχμάλωτους στη Βαβυλώνα, και θα τους πατάξει με μάχαιρα.

⁵ Και θα δώσω ολόκληρη τη δύναμη αυτής τής πόλης, και όλους τούς κόπους της, και όλα τα πολύτιμά της, και όλους τούς θησαυρούς των βασιλιάδων τού Ιούδα θα τους δώσω στο χέρι των εχθρών τους, και θα τους λεηλατήσουν, και θα τους πάρουν, και θα τους φέρουν στη Βαβυλώνα.

⁶ Και εσύ, Πασχώρ, και όλοι αυτοί που κατοικούν στο σπίτι σου, θα πάτε σε αιχμαλωσία· και θάρθεις στη Βαβυλώνα, και εκεί θα πεθάνεις, και εκεί θα ταφείς, εσύ, και όλοι οι φίλοι σου, στους οποίους προφήτευσες με αναλήθεια.

⁷ Κύριε, με δελέασες, και δελεάστηκα· υπήρξες ισχυρότερος εναντίον μου, και υπερίσχυσες· έγινα χλευασμός όλη την ημέρα· όλοι με εμπαίζουν.

⁸ επειδή, αφού άνοιξα το στόμα, βούω, φωνάζω βία και αρπαγή· γι' αυτό, ο λόγος τού Κυρίου έγινε σε μένα για ονειδισμό και για χλευασμό όλη την ημέρα.

⁹ Και είπα: Δεν θα αναφέρω γι' αυτό ούτε θα μιλήσω πλέον στο όνομά του. Όμως, ο λόγος του ήταν στην καρδιά μου σαν φωτιά που έκαιγε, περικλεισμένη μέσα στα κόκαλά μου, και απέκαμα να χαλινώνω τον εαυτό μου, και δεν μπορούσα πλέον.

¹⁰ Επειδή, άκουσα ύβρη από πολλούς· τρόμος από παντού: Κατηγορήστε, λένε, και θα τον κατηγορήσουμε. Όλοι όσοι ζούσαν ειρηνικά μαζί μου παραφύλαγαν την πρόσκρουσή μου, λέγοντας: Ίσως δελεαστεί, και θα υπερισχύσουμε εναντίον του, και θα εκδικηθούμε εναντίον του.

¹¹ Ο Κύριος, όμως, είναι μαζί μου σαν ισχυρός πολεμιστής· γι' αυτό, οι διώκτες μου θα προσκόψουν και δεν θα υπερισχύσουν. Θα καταντροπιαστούν υπερβολικά· επειδή, δεν κατάλαβαν· η αιώνια ντροπή τους δεν θα λησμονηθεί.

¹² Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, που δοκιμάζεις τον δίκαιο, που βλέπεις τους νεφρούς και την καρδιά, ας δω την εκδίκησή σου επάνω τους· επειδή, σε σένα φανέρωσα την κρίση μου.

¹³ Να ψάλλετε στον Κύριο, να αινείτε τον Κύριο· επειδή, ελευθέρωσε την ψυχή τού φτωχού από το χέρι των πονηρευόμενων.

¹⁴ Επικατάρατη η ημέρα, κατά την οποία γεννήθηκα· η ημέρα κατά την οποία η μητέρα μου με γέννησε, ας μη είναι ευλογημένη.

¹⁵ Επικατάρατος ο άνθρωπος, που έφερε τα καλά νέα στον πατέρα μου, λέγοντας: Γεννήθηκε σε σένα αρσενικό παιδί, ευφραίνοντάς τον υπερβολικά.

¹⁶ Και ο άνθρωπος εκείνος ας είναι σαν τις πόλεις, που κατέστρεψε ο Κύριος, και δεν μεταμελήθηκε· και ας ακούσει κραυγή το πρωί, και αλαλαγμό το μεσημέρι.

¹⁷ Γιατί δεν θανατώθηκα από τη μήτρα; Ή, η μητέρα μου δεν έγινε για μένα τάφος, και η μήτρα της δεν με βάσταξε σε αιώνια σύλληψη;

¹⁸ Γιατί βγήκα από τη μήτρα, για να βλέπω μόχθο και λύπη, και οι ημέρες μου να τελειώσουν με ντροπή;

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 21

¹ Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία, από τον Κύριο, όταν ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε σ' αυτόν τον Πασχώρ, τον γιο τού Μελχία, και τον Σοφονία, τον γιο τού Μασσία, τον ιερέα, λέγοντας:

² Ρώτησε, παρακαλώ, τον Κύριο για μας· επειδή, ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ξεσήκωσε πόλεμο εναντίον μας· ίσως, ο Κύριος ενεργήσει σε μας σύμφωνα με όλα τα θαυμάσιά του, ώστε να φύγει από μας.

³ Τότε, ο Ιερεμίας τούς είπε: Έτσι θα πείτε στον Σεδεκία:

⁴ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, εγώ στρέφω προς τα πίσω τα όπλα τού πολέμου, που είναι στα χέρια σας, με τα οποία εσείς πολεμάτε ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στους Χαλδαίους, που σας πολιορκούν έξω από τα τείχη· και θα τους συγκεντρώσω στο μέσον αυτής τής πόλης.

⁵ Και εγώ θα πολεμήσω εναντίον σας, με απλωμένο χέρι, και με κραταιόν βραχίονα, και με θυμό, και με αγανάκτηση, και με μεγάλη οργή.

⁶ Και θα πατάξω τούς κατοίκους αυτής τής πόλης, και άνθρωπο και κτήνος· από μεγάλη μεταδοτική αρρώστια θα πεθάνουν.

⁷ Και ύστερα απ' αυτά, λέει ο Κύριος, θα παραδώσω τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους δούλους του, και τον λαό, και αυτούς που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη από τη μεταδοτική αρρώστια, από τη μάχαιρα, και από την πείνα, στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους· και αυτός θα τους πατάξει με μάχαιρα· ο δεν θα τους λυπηθεί ούτε θα δείξει προς αυτούς οίκτο ούτε θα τους σπλαχνιστεί.

⁸ Και σ' αυτό τον λαό θα πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, έβαλα μπροστά σας τον δρόμο τής ζωής, και τον δρόμο τού θανάτου.

⁹ Όποιος κάθεται σ' αυτή την πόλη, θα πεθάνει από μάχαιρα, και από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια· όποιος, όμως, βγει και προχωρήσει προς τους

Χαλδαίους, που σας πολιορκούν, θα ζήσει, και η ζωή του θα είναι σ' αυτόν σαν λάφυρο.

¹⁰ Επειδή, έστησα το πρόσωπό μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό, και όχι για καλό, λέει ο Κύριος· θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κατακάψει με φωτιά.

¹¹ Για τον οίκο, όμως, του βασιλιά τού Ιούδα, να πεις: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου·

¹² ω, οίκος τού Δαβίδ, έτσι λέει ο Κύριος: Να κρίνετε κρίση το πρωί, και να ελευθερώνετε τον γυμνωμένο από το χέρι τού δυνάστη, μήπως η οργή μου βγει σαν φωτιά, και ανάψει, και δεν θα υπάρχει αυτός που τη σβήνει, εξαιτίας τής κακίας των έργων σας.

¹³ Δες, εγώ είμαι ενάντια σε σένα, λέει ο Κύριος, σ' αυτή που κάθεται μέσα στην κοιλάδα, και στον βράχο τής πεδιάδας, ενάντια σε σας που λέτε: Ποιος θα κατέβει εναντίον μας; Ή, ποιος θα μπει μέσα στα σπίτια μας;

¹⁴ Και θα σας τιμωρήσω, σύμφωνα με τον καρπό των έργων σας, λέει ο Κύριος· και θα ανάψω φωτιά στο δάσος της, και θα καταφάει όλα όσα είναι ολόγυρά της.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 22

¹ ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Κατέβα στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, και μίλησε εκεί αυτό τον λόγο,

² και να πεις: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιά τού Ιούδα, που κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, εσύ, και οι δούλοι σου, και ο λαός σου, εκείνοι που μπαίνουν μέσα απ' αυτές τις πύλες:

³ Έτσι λέει ο Κύριος: Να κάνετε κρίση και δικαιοσύνη, και να ελευθερώνετε τον γυμνωμένο από το χέρι τού δυνάστη· και να μη αδικείτε ούτε να καταδυναστεύετε τον ξένο, τον ορφανό, και τη χήρα, και να μη χύνετε αθώο αίμα σ' αυτό τον τόπο.

⁴ Επειδή, αν πραγματικά κάνετε αυτό τον λόγο, τότε θα μπουν μέσα από τις πύλες αυτού τού παλατιού βασιλιάδες, που θα κάθονται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, καβάλα επάνω σε άμαξες και άλογα, αυτοί και οι δούλοι τους, και ο λαός τους.

⁵ Αλλά, αν δεν ακούσετε τα λόγια αυτά, ορκίζομαι στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι ο οίκος αυτός θα κατασταθεί έρημος.

⁶ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος προς το παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα: Εσύ είσαι σε μένα Γαλαάδ, και κορυφή τού Λιβάνου· αλλά, θα σε κάνω ερημιά, πόλεις ακατοίκητες.

- ⁷ Και θα ετοιμάσω εναντίον σου εξολοθρευτές, κάθε έναν με τα όπλα του· και θα κατακόψουν τούς εκλεκτούς κέδρους σου, και θα τους ρίξουν στη φωτιά.
- ⁸ Και πολλά έθνη θα διαβούν μέσα απ' αυτή την πόλη, και θα πουν, κάθε ένας στον πλησίον του: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη μεγάλη πόλη;
- ⁹ Και θα απαντήσουν: Επειδή, εγκατέλειψαν τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού τους, και προσκύνησαν άλλους θεούς, και τους λάτρευσαν.
- ¹⁰ Να μη κλαίτε αυτόν που πέθανε, και να μη τον θρηνείτε· κλάψτε πικρά αυτόν που βγαίνει έξω, επειδή δεν θα γυρίσει πλέον και δει τη γη τής γέννησής του.
- ¹¹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος για τον Σαλλούμ, τον γιο τού Ιωσία, τον βασιλιά τού Ιούδα, που βασιλεύει αντί για τον Ιωσία, τον πατέρα του, που βγήκε απ' αυτό τον τόπο: Δεν θα γυρίσει πλέον εκεί·
- ¹² αλλά, θα πεθάνει στον τόπο, όπου τον έφεραν αιχμάλωτο, και δεν θα δει πλέον αυτή τη γη.
- ¹³ Ουαί σ' αυτόν που οικοδομεί το σπίτι του όχι με δικαιοσύνη, και τα υπερώα του όχι με ευθύτητα· αυτόν που μεταχειρίζεται την εργασία τού πλησίον του χωρίς μισθό, και δεν του αποδίδει τον μισθό τού κόπου του·
- ¹⁴ αυτόν που λέει: Θα οικοδομήσω στον εαυτό μου ένα μεγάλο σπίτι, και ευρύχωρα υπερώα· και ανοίγει για τον εαυτό του παράθυρα, και τα στεγάζει με κέδρο, και τα χρωματίζει με μίνιο.¹⁰
- ¹⁵ Θα βασιλεύεις, επειδή κλείνεις τον εαυτό σου μέσα σε κέδρο; Ο πατέρας σου δεν έτρωγε και έπινε, και ευημερούσε, επειδή έκανε κρίση και δικαιοσύνη;
- ¹⁶ Έκρινε την κρίση τού φτωχού και του πένητα, και τότε ευημερούσε· δεν ήταν αυτό να με γνωρίζει; λέει ο Κύριος.
- ¹⁷ Αλλά, τα μάτια σου και η καρδιά σου δεν είναι παρά στην πλεονεξία σου, και στο να εκχέεις αθώο αίμα, και στη δυναστεία, και στη βία, για να κάνεις αυτά.
- ¹⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον Ιωακείμ, τον γιο τού Ιωσία, τον βασιλιά τού Ιούδα: Δεν θα τον κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, αδελφέ μου! Ή, αλλοίμονο, αδελφή! Δεν θα τον κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, κύριε! Ή, αλλοίμονο, δόξα!
- ¹⁹ Θα ταφεί την ταφή ενός γαϊδουριού, σερνόμενος, και ριχνόμενος πέρα από τις πύλες τής Ιερουσαλήμ.
- ²⁰ Ανέβα στον Λίβανο, και βόησε, και ύψωσε τη φωνή σου προς τη Βασάν, και βόησε από την Αβαρίμ· επειδή, αφανίστηκαν όλοι οι εραστές σου.
- ²¹ Σου μίλησα στην ευημερία σου· αλλά, είπες: Δεν θα ακούσω. Αυτός ήταν ο τρόπος σου από τη νιότη σου, ότι δεν υπάκουσες στη φωνή μου.

22 Ο άνεμος θα βοσκήσει ολοκληρωτικά όλους τους ποιμένες σου, και οι εραστές σου θα πάνε σε αιχμαλωσία· τότε, ναι, θα αισχυνθείς και θα ντραπείς για όλες τις ασέβειές σου.

23 Εσύ, που κατοικείς στον Λίβανο, που κάνεις τη φωλιά σου στους κέδρους, πόσο αξιοθρήνητος θα είσαι, όταν έρθουν επάνω σου λύπες, ωδίνες σαν εκείνη που γεννάει!

24 Ζω εγώ, λέει ο Κύριος, και αν ο Χονίας, ο γιος τού Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, θα γινόταν σφραγίδα στο δεξί μου χέρι, και από εκεί θα σε αποσπούσα·

25 και θα σε παραδώσω στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή σου, και στο χέρι εκείνων που φοβάσαι το πρόσωπό τους, ναι, στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στο χέρι των Χαλδαίων.

26 Και θα απορρίψω εσένα, και τη μητέρα σου, που σε γέννησε, σε ξένη γη, όπου δεν γεννηθήκατε· και εκεί θα πεθάνετε.

27 Στη γη, όμως, στην οποία επιθυμεί η ψυχή τους να επιστρέψουν, εκεί δεν θα επιστρέψουν.

28 Ο άνθρωπος αυτός, ο Χονίας, έγινε είδωλο καταφρονημένο και συντριμμένο; Σκεύος, στο οποίο δεν υπάρχει χάρη; Γιατί αποβλήθηκαν, αυτός και το σπέρμα του, και ρίχτηκαν στον τόπο, που δεν γνωρίζουν;

29 Ω, γη, γη, γη, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου.

30 Έτσι λέει ο Κύριος: Γράψτε αυτόν τον άνθρωπο άτεκνον, άνθρωπον, που δεν θα ευοδωθεί στις ημέρες του· επειδή, δεν θα ευοδωθεί από το σπέρμα του άνθρωπος που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, και να εξουσιάζει πλέον επάνω στον Ιούδα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 23

1 ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ στους ποιμένες, αυτούς που φθείρουν και διασκορπίζουν τα πρόβατα της βοσκής μου! λέει ο Κύριος.

2 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, ενάντια στους ποιμένες, που ποιμαίνουν τον λαό μου: Εσείς διασκορπίσατε τα πρόβατά μου, και τα αποδιώξατε, και δεν τα επισκεφθήκατε· δέστε, εγώ θα επισκεφθώ επάνω σε σας την κακία των έργων σας, λέει ο Κύριος.

3 Και εγώ θα συγκεντρώσω το υπόλοιπο των προβάτων μου από όλους τούς τόπους όπου τα έδιωξα, και θα τα επαναφέρω πάλι στις βοσκές τους, και θα καρποφορήσουν και θα πληθύνουν·

4 και θα καταστήσω επάνω τους ποιμένες, και θα τα ποιμαίνουν· και δεν θα φοβηθούν πλέον ούτε θα τρομάζουν ούτε θα εκλείψουν, λέει ο Κύριος.

- ⁵ Προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα ανεγείρω στον Δαβίδ έναν δίκαιο βλαστό, και βασιλιάς θα βασιλεύσει, και θα ευημερήσει, και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη επάνω στη γη.
- ⁶ Και στις ημέρες του, ο Ιούδας θα σωθεί, και ο Ισραήλ θα κατοικήσει με ασφάλεια· και τούτο είναι το όνομά του, με το οποίο θα ονομαστεί: Ο ΚΥΡΙΟΣ, Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ.
- ⁷ Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και δεν θα πουν πλέον: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου·
- ⁸ αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε και έφερε το σπέρμα τού οίκου Ισραήλ από τη γη τού βορρά, και από όλους τούς τόπους όπου τούς είχα διώξει· και θα κατοικήσουν στη γη τους.
- ⁹ ΕΞΑΙΤΙΑΣ των προφητών, η καρδιά μου συντρίβεται μέσα μου· όλα τα κόκαλά μου σαλεύονται· είμαι σαν ένας άνθρωπος που μεθάει, και σαν ένας άνθρωπος που είναι επηρεασμένος από κρασί, εξαιτίας τού Κυρίου, και εξαιτίας των λόγων τής αγιότητάς του.
- ¹⁰ Επειδή, η γη είναι γεμάτη από μοιχούς· επειδή, εξαιτίας τού όρκου η γη πενθεί· ξεράθηκαν οι βοσκές τής ερήμου, και ο δρόμος τους έγινε πονηρός, και η δύναμή τους άδικη.
- ¹¹ Επειδή, και ο προφήτης και ο ιερέας μολύνθηκαν· ναι, στον οίκο μου βρήκα τις ασέβειές τους, λέει ο Κύριος.
- ¹² Γι' αυτό, ο δρόμος τους θα είναι σ' αυτούς σαν γλίστρημα μέσα στο σκοτάδι· και θα τους σπρώξουν, και θα πέσουν μέσα σ' αυτόν· επειδή, θα φέρω επάνω τους κακό, στον χρόνο τής επίσκεψής τους, λέει ο Κύριος.
- ¹³ Είδα μεν αφροσύνη στους προφήτες τής Σαμάρειας· προφήτευσαν διαμέσου τού Βάαλ, και πλανούσαν τον λαό μου τον Ισραήλ·
- ¹⁴ αλλά, στους προφήτες τής Ιερουσαλήμ είδα φρίκη· μοιχεύουν, και περπατούν μέσα σε ψέμα και ενισχύουν τα χέρια των κακούργων, ώστε κανένας δεν επιστρέφει από την κακία του· όλοι αυτοί είναι σε μένα σαν τα Σόδομα, και οι κάτοικοί της σαν τα Γόμορρα.
- ¹⁵ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων ενάντια στους προφήτες: Δέστε, εγώ θα τους δώσω ασίνι για ψωμί, και θα τους ποτίσω νερό χολής· επειδή, από τους προφήτες τής Ιερουσαλήμ βγήκε μολυσμός σε ολόκληρο τον τόπο.
- ¹⁶ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Να μη ακούτε τα λόγια των προφητών, αυτών που προφητεύουν σε σας· αυτοί σας κάνουν μάταιους· μιλούν οράσεις από την καρδιά τους, όχι από το στόμα τού Κυρίου.
- ¹⁷ Λένε πάντοτε σ' αυτούς που με καταφρονούν: Ο Κύριος είπε: Ειρήνη θα είναι σε σας· λένε σε κάθε έναν που περπατάει σύμφωνα με τις ορέξεις τής καρδιάς του: Δεν θάρθει επάνω σας κακό·

- 18 επειδή, ποιος παραστάθηκε στη βουλή τού Κυρίου, και είδε, και άκουσε τον λόγο του; Ποιος πρόσεξε στον λόγο του, και άκουσε;
- 19 Δέστε, ανεμοστρόβιλος βγήκε από τον Κύριο με ορμή· και ορμητικός ανεμοστρόβιλος θα εξορμήσει ενάντια στο κεφάλι των ασεβών.
- 20 Ο θυμός τού Κυρίου δεν θα αποστραφεί μέχρις ότου εκτελέσει, και μέχρις ότου πραγματοποιήσει τούς στοχασμούς τής καρδιάς του· και στις έσχατες ημέρες θα το καταλάβετε αυτό εντελώς.
- 21 Δεν έστειλα αυτούς τούς προφήτες, και αυτοί έτρεξαν· δεν μίλησα σ' αυτούς, και αυτοί προφήτευσαν·
- 22 αλλά, αν θα παραστέκονταν στη βουλή μου, τότε θα έκαναν τον λαό μου να ακούσει τα λόγια μου, και θα τους απέστρεφαν από τον πονηρό τους δρόμο, και από την κακία των έργων τους.
- 23 Θεός που βρίσκομαι κοντά σας είμαι εγώ, λέει ο Κύριος και όχι Θεός που βρίσκομαι μακριά σας;¹¹
- 24 Μπορεί κάποιος να κρυφτεί σε κρυφούς τόπους, και εγώ να μη τον δω; λέει ο Κύριος. Δεν γεμίζω εγώ τον ουρανό και τη γη; λέει ο Κύριος.
- 25 Άκουσα τι λένε οι προφήτες, που προφητεύουν ψέμα στο όνομά μου, λέγοντας: Είδα όνειρο, είδα όνειρο.
- 26 Μέχρι πότε θα είναι αυτό στην καρδιά των προφητών, που προφητεύουν ψέμα; Ναι, προφητεύουν τις απάτες τής καρδιάς τους·
- 27 οι οποίοι στοχάζονται να κάνουν τον λαό μου να ξεχάσει το όνομά μου, με τα όνειρά τους, που διηγούνται κάθε ένας στον πλησίον του, όπως οι πατέρες τους ξέχασαν το όνομά μου χάρη τού Βάαλ.
- 28 Ο προφήτης, στον οποίο υπάρχει ένα όνειρο, ας διηγηθεί το όνειρο· και εκείνος στον οποίο υπάρχει ο λόγος μου, ας μιλήσει τον λόγο μου με αλήθεια. Τι είναι το άχυρο απέναντι στο σιτάρι; λέει ο Κύριος.
- 29 Δεν είναι ο λόγος μου σαν φωτιά; λέει ο Κύριος· και σαν σφυρί που κατασυντρίβει τον βράχο;
- 30 Γι' αυτό, προσέξτε, εγώ είμαι ενάντια στους προφήτες, λέει ο Κύριος, που κλέβουν τα λόγια μου, κάθε ένας από τον πλησίον του.
- 31 Προσέξτε, εγώ είμαι ενάντια στους προφήτες, λέει ο Κύριος, που κινούν τις γλώσσες τους, και λένε: Αυτός λέει.
- 32 Προσέξτε, εγώ είμαι ενάντια σ' αυτούς που προφητεύουν ψεύτικα όνειρα, λέει ο Κύριος, που τα διηγούνται, και πλανούν τον λαό μου με τα ψέματά τους, και με την αφροσύνη τους· ενώ, δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα· γι' αυτό, καθόλου δεν θα ωφεληθούν αυτό τον λαό, λέει ο Κύριος.

33 Και αν αυτός ο λαός ή ο προφήτης ή ο ιερέας, σε ρωτήσουν, λέγοντας: Ποιο είναι το φορτίο τού Κυρίου; Τότε, θα τους πεις: Τι είναι το φορτίο; Σίγουρα θα σας εγκαταλείψω, λέει ο Κύριος.

34 Και τον προφήτη, και τον ιερέα, και τον λαό, που θα πει: Το φορτίο τού Κυρίου, εγώ θα επισκεφθώ με κρίση εκείνον τον άνθρωπο και την οικογένειά του.

35 Έτσι θα πείτε, κάθε ένας στον πλησίον του, και κάθε ένας στον αδελφό του: Τι απάντησε ο Κύριος; Και: Τι μίλησε ο Κύριος;

36 Και δεν θα αναφέρετε στο εξής το φορτίο τού Κυρίου· δεδομένου ότι, το φορτίο θα είναι σε κάθε έναν ο λόγος του· επειδή, διαστρέψατε τα λόγια τού ζωντανού Θεού, του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού μας.

37 Έτσι θα πεις στον προφήτη: Τι σου απάντησε ο Κύριος; Και: Τι μίλησε ο Κύριος;

38 Αλλά, επειδή λέτε: Το φορτίο τού Κυρίου, γι' αυτό έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, λέτε αυτό τον λόγο: Το φορτίο τού Κυρίου, ενώ εγώ απέστειλα προς εσάς, λέγοντας: Δεν θα λέτε: Το φορτίο τού Κυρίου·

39 γι' αυτό, προσέξτε, εγώ θα σας ξεχάσω ολοκληρωτικά, και θα σας απορρίψω από το πρόσωπό μου, και την πόλη που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας.

40 Και θα φέρω επάνω σας αιώνιο όνειδος, και αιώνια ντροπή, που δεν θα ξεχαστεί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 24

1 Ο ΚΥΡΙΟΣ έδειξε σε μένα, και είδα, δύο καλάθια με σύκα, που κείτονταν μπροστά στον ναό τού Κυρίου, αφού ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, είχε αιχμαλωτίσει τον Ιεχονία, τον γιο τού Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους άρχοντες του Ιούδα, και τους ξυλουργούς, και τους χαλκουργούς, από την Ιερουσαλήμ, και τους είχε φέρει στη Βαβυλώνα.

2 Το ένα καλάθι είχε σύκα άριστης ποιότητας, σαν τα πρώιμα σύκα· ενώ, το άλλο καλάθι είχε σύκα κάκιστης ποιότητας, που εξαιτίας τής αχρειότητας δεν τρώγονταν.

3 Και ο Κύριος μου είπε: Τι βλέπεις Ιερεμία; Και είπα: Σύκα· τα σύκα τα καλά είναι άριστης ποιότητας, ενώ τα σύκα τα κακά είναι κάκιστης ποιότητας, ώστε, εξαιτίας τής αχρειότητας, δεν τρώγονται.

4 Έγινε πάλι σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

5 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Όπως αυτά τα καλά σύκα, έτσι θα επιμεληθώ αυτούς που αιχμαλωτίστηκαν από τον Ιούδα, που τους έστειλα από τούτο τον τόπο στη γη των Χαλδαίων, για καλό.

⁶ Επειδή, θα στηρίξω επάνω τους τα μάτια μου για καλό, και θα τους αποκαταστήσω σ' αυτή τη γη· και θα τους κτίσω, και δεν θα τους καταγκρεμίσω, και θα τους φυτέψω, και δεν θα τους ξεριζώσω.

⁷ Και θα τους δώσω μία καρδιά για να με γνωρίζουν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους· επειδή, θα επιστρέψουν σε μένα με όλη τους την καρδιά.

⁸ Και όπως τα κακά σύκα, που εξαιτίας τής αχρειότητάς τους δεν τρώγονται, έτσι βέβαια λέει ο Κύριος: Μ' αυτό τον τρόπο θα παραδώσω τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους μεγιστάνες του, και το υπόλοιπο της Ιερουσαλήμ, που εναπέμεινε σ' αυτή τη γη, και αυτούς που κατοικούν στη γη τής Αιγύπτου·

⁹ και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης για κακό, σε όνειδος και σε παροιμία, σε λοιδορία, και σε κατάρα, σε όλους τούς τόπους που θα τους διώξω.

¹⁰ Και θα τους στείλω τη μάχαιρα, την πείνα, και τη μεταδοτική αρρώστια, μέχρις ότου αφανιστούν επάνω από τη γη, που έδωσα σ' αυτούς και στους πατέρες τους.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 25

¹ Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία για ολόκληρο τον λαό τού Ιούδα, στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, που ήταν ο πρώτος χρόνος τού Ναβουχοδοноσόρα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας·

² τον οποίο ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε σε ολόκληρο τον λαό τού Ιούδα, και σε όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας:

³ Από τον 13 ο χρόνο τού Ιωσία, γιου τού Αμμών, βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι αυτή την ημέρα, που είναι ο 23 ος χρόνος, ο λόγος τού Κυρίου έγινε σε μένα, και σας μίλησα, σηκωνόμενος το πρωί και μιλώντας· και δεν ακούσατε.

⁴ Και ο Κύριος σας έστειλε όλους τούς δούλους του τους προφήτες, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας· και δεν ακούσατε ούτε στρέψατε το αυτί σας για να ακροαστείτε.

⁵ Οι οποίοι είπαν: «Στραφείτε, τώρα, κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και από την κακία των έργων σας, και κατοικήστε επάνω στη γη, που ο Κύριος έδωσε σε σας και στους πατέρες σας στον αιώνα τού αιώνα·

⁶ και μη πηγαίνετε πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύετε και να τους προσκυνάτε, και μη με παροργίζετε με τα έργα των χεριών σας· και δεν θα σας κάνω κακό».

⁷ Αλλά, δεν με ακούσατε, λέει ο Κύριος· για να με παροργίσετε με τα έργα των χεριών σας για το κακό σας.

8 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Επειδή, δεν ακούσατε τα λόγια μου:

9 Δέστε, εγώ θα στείλω και θα πάρω όλες τις οικογένειες του βορρά, λέει ο Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα τους φέρω ενάντια σ' αυτή τη γη, και ενάντια στους κατοίκους της, και ενάντια σε όλα τα έθνη ολόγυρα, και θα τους εξολοθρεύσω, και θα τους καταστήσω έκπληξη, και αιώνιες ερημώσεις.

10 Και θα αφαιρέσω απ' αυτούς τη φωνή της χαράς και τη φωνή της ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου και τη φωνή της νύφης, τον ήχο από τις μολόπετρες και το φως τού λυχναριού.

11 Και ολόκληρη αυτή η γη θα είναι σε ερήμωση, και θάμβος· και αυτά τα έθνη θα γίνουν δούλοι στον βασιλιά της Βαβυλώνας για 70 χρόνια.

12 Και όταν συμπληρωθούν τα 70 χρόνια, θα ανταποδώσω επάνω στον βασιλιά της Βαβυλώνας, και επάνω στο έθνος εκείνο, λέει ο Κύριος, την ανομία τους, και επάνω στη γη των Χαλδαίων, και θα την κάνω αιώνια ερήμωση.

13 Και θα φέρω επάνω σ' εκείνη τη γη όλα τα λόγια μου, που μίλησα εναντίον της, κάθε τι το γραμμένο σε τούτο το βιβλίο, που ο Ιερεμίας προφήτευσε ενάντια σε όλα τα έθνη.

14 Επειδή, πολλά έθνη και μεγάλοι βασιλιάδες θα καταδουλώσουν και αυτούς· και θα ανταποδώσω σ' αυτούς σύμφωνα με τις πράξεις τους, και σύμφωνα με τα έργα των χεριών τους.

15 Επειδή, έτσι λέει σε μένα ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Πάρε αυτό το ποτήρι με το κρασί τού θυμού μου από το χέρι μου, και απ' αυτό να ποτίσεις όλα τα έθνη, προς τα οποία εγώ σε στέλνω·

16 και θα πιουν, και θα ταραχτούν και θα παραφρονήσουν, εξαιτίας της μάχαιρας, που εγώ θα στείλω ανάμεσά τους.

17 Τότε, πήρα το ποτήρι από το χέρι τού Κυρίου, και πότισα όλα τα έθνη, προς τα οποία με έστειλε ο Κύριος·

18 την Ιερουσαλήμ, και τις πόλεις τού Ιούδα, και τους βασιλιάδες του, και τους μεγιστάνες του, για να τους καταστήσω ερήμωση, θάμβος, συριγμό, και κατάρα, όπως αυτή την ημέρα·

19 τον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, και τους δούλους του, και τους μεγιστάνες του, και ολόκληρο τον λαό του·

20 και ολόκληρο τον σύμμικτο λαό, και όλους τούς βασιλιάδες της γης Ουζ, και όλους τούς βασιλιάδες της γης των Φιλισταίων, και την Ασκάλωνα, και τη Γάζα, και την Ακκαρών, και το υπόλοιπο της Αζώτου,

21 τον Εδώμ, και τον Μωάβ, και τους γιους Αμμών,

- 22** και όλους τούς βασιλιάδες τής Τύρου, και όλους τούς βασιλιάδες τής Σιδώνας, και τους βασιλιάδες των νησιών, που είναι πέρα από τη θάλασσα,
- 23** τη Δαϊδάν, και τη Θαιμά, και τη Βουζ, και όλους εκείνους που κόβουν ολόγυρα τα μαλλιά τους,
- 24** και όλους τούς βασιλιάδες τής Αραβίας, και όλους τούς βασιλιάδες των σύμμικτων λαών, που κατοικούν στην έρημο,
- 25** και όλους τούς βασιλιάδες τής Ζιμβρί, και όλους τούς βασιλιάδες τής Ελάμ, και όλους τούς βασιλιάδες των Μήδων,
- 26** και όλους τούς βασιλιάδες τού βορρά, εκείνους που είναι μακριά, και εκείνους που είναι κοντά, τον έναν ύστερα από τον άλλον, και όλα τα βασίλεια της οικουμένης, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης· και ο βασιλιάς τής Σησάχ θα πει ύστερα απ' αυτούς.
- 27** Γι' αυτό, να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Να πιείτε, και να μεθύσετε, και να κάνετε εμετό, και να πέσετε, και να μη σηκωθείτε, εξαιτίας τής μάχαιρας, που εγώ θα στείλω ανάμεσά σας.
- 28** Και αν δεν θέλουν να πάρουν το ποτήρι από το χέρι σου για να πιουν, τότε θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα πιείτε, οπωσδήποτε.
- 29** Επειδή, προσέξτε, ενώ εγώ αρχίζω να φέρνω κακό επάνω στην πόλη στην οποία αποκλήθηκε το όνομά μου, θα μείνετε λοιπόν εσείς ατιμώρητοι; Δεν θα μείνετε ατιμώρητοι· επειδή, εγώ θα καλέσω τη μάχαιρα ενάντια σε όλους τούς κατοίκους τής γης, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- 30** Γι' αυτό, εσύ να προφητεύσεις εναντίον τους όλα αυτά τα λόγια, και να τους πεις: Ο Κύριος θα βρυχήσει από ψηλά, και θα εκπέμψει τη φωνή του από το κατοικητήριο της αγιότητάς του· θα βρυχήσει δυνατά επάνω στην κατοικία του· θα βοηθήσει, σαν αυτούς που πατάνε τον ληνό, ενάντια σε όλους τούς κατοίκους τής γης.
- 31** Θόρυβος θα φτάσει μέχρι τα πέρατα της γης· επειδή, ο Κύριος έχει κρίση με τα έθνη· αυτός διαδικάζεται με κάθε σάρκα· θα παραδώσει τούς ασεβείς σε μάχαιρα, λέει ο Κύριος.
- 32** Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Προσέξτε, θα βγει κακό από έθνος σε έθνος, και μεγάλος ανεμοστρόβιλος θα σηκωθεί από τα άκρα τής γης.
- 33** Και κατά την ημέρα εκείνη, θα κείτονται θανατωμένοι από τον Κύριο, από το ένα άκρο μέχρι το άλλο άκρο τής γης· δεν θα θρηνηολογούν ούτε θα συγκεντρωθούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης.
- 34** Ολολύξτε, ποιμένες, και αναβοήστε· και κυλιστείτε στο χώμα, οι έγκριτοι του ποιμνίου· επειδή, συμπληρώθηκαν οι ημέρες σας για τη σφαγή, και για τον διασκορπισμό σας· και θα πέσετε σαν εκλεκτό σκεύος.

35 Και η διαφυγή θα λείψει από τους ποιμένες, και η σωτηρία από τους έγκριτους του ποιμνίου.

36 Φωνή κραυγής των ποιμένων, και ολολυγμός των έγκριτων του ποιμνίου· επειδή, ο Κύριος αφάνισε τη βοσκή τους.

37 Και οι ειρηνικές κατοικίες κατεδαφίστηκαν, εξαιτίας τής φλογερής οργής τού Κυρίου.

38 Εγκατέλειψε το κατοικητήριό του, σαν το λιοντάρι· επειδή, η γη τους έγινε έρημη, εξαιτίας τής αγριότητας εκείνου που καταδυναστεύει, και εξαιτίας τού θυμού τής οργής του.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 26

1 ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ τής βασιλείας τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε αυτός ο λόγος από τον Κύριο, λέγοντας:

2 Έτσι λέει ο Κύριος: Στάσου στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου, και μίλησε προς όλες τις πόλεις τού Ιούδα, που έρχονται για να προσκυνήσουν στον οίκο τού Κυρίου, όλα αυτά τα λόγια, που σε πρόσταξα να μιλήσεις σ' αυτούς· έναν λόγο μη αφαιρέσεις·

3 ίσως θα ακούσουν, και επιστρέψει κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και μετανοήσω για το κακό, που σκέπτομαι να κάνω σ' αυτούς εξαιτίας τής κακίας των έργων τους.

4 Και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Αν δεν με ακούσετε, ώστε να περπατάτε στον νόμο μου, που έβαλα μπροστά σας,

5 για να υπακούτε στα λόγια των δούλων μου των προφητών, που έστειλα σε σας, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, όμως εσείς δεν ακούσατε,

6 τότε, θα κάνω αυτό τον οίκο σαν τη Σηλώ, και θα κάνω αυτή την πόλη κατάρα σε όλα τα έθνη τής γης.

7 Και οι ιερείς, και οι προφήτες, και ολόκληρος ο λαός άκουσαν τον Ιερεμία να μιλάει αυτά τα λόγια στον οίκο τού Κυρίου.

8 Και όταν ο Ιερεμίας σταμάτησε να μιλάει όλα όσα ο Κύριος τον είχε προστάξει για να μιλήσει σε ολόκληρο τον λαό, οι ιερείς, και οι προφήτες, και ολόκληρος ο λαός τον έπιασαν, λέγοντας: Θα θανατωθείς, οπωσδήποτε·

9 γιατί προφήτευσες στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Αυτός ο οίκος θα είναι σαν τη Σηλώ, και αυτή η πόλη θα ερημωθεί, ώστε να μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί; Και ολόκληρος ο λαός συγκεντρώθηκε ενάντια στον Ιερεμία στον οίκο τού Κυρίου.

10 Και όταν οι άρχοντες του Ιούδα άκουσαν αυτά τα πράγματα, ανέβηκαν από τον οίκο τού βασιλιά, στον οίκο τού Κυρίου και κάθισαν στην είσοδο της νέας πύλης τού Κυρίου.

- 11 Τότε, οι ιερείς και οι προφήτες μίλησαν στους άρχοντες και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Κρίση θανάτου ανήκει σ' αυτό τον άνθρωπο, επειδή προφήτευσε ενάντια σ' αυτή την πόλη, όπως ακούσατε με τα αυτιά σας.
- 12 Και ο Ιερεμίας μίλησε σε όλους τούς άρχοντες και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Ο Κύριος με έστειλε για να προφητεύσω ενάντια σ' αυτό τον οίκο, και ενάντια σ' αυτή την πόλη, όλα αυτά τα λόγια που ακούσατε.
- 13 Γι' αυτό, τώρα, διορθώστε τούς δρόμους σας και τις πράξεις σας, και υπακούστε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σας· και ο Κύριος θα μετανοήσει για το κακό, που μίλησε εναντίον σας.
- 14 Και εγώ, δέστε, είμαι στα χέρια σας· κάντε σε μένα όπως είναι καλό και όπως είναι αρεστό στα μάτια σας.
- 15 Όμως, να ξέρετε με βεβαιότητα, ότι αν με θανατώσετε, θα φέρετε αθώο αίμα επάνω σας, και επάνω σ' αυτή την πόλη, και επάνω στους κατοίκους της· επειδή, στ' αλήθεια, ο Κύριος με απέστειλε σε σας, για να μιλήσω στα αυτιά σας όλα αυτά τα λόγια.
- 16 Τότε, οι άρχοντες και ολόκληρος ο λαός είπαν στους ιερείς και στους προφήτες: Δεν υπάρχει κρίση θανάτου σ' αυτό τον άνθρωπο· επειδή, μας μίλησε στο όνομα του Κυρίου τού Θεού μας.
- 17 Τότε, σηκώθηκαν μερικοί από τους πρεσβύτερους του τόπου, και μίλησαν σε ολόκληρη τη σύναξη του λαού, λέγοντας:
- 18 Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης προφήτευσε στις ημέρες τού Εζεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, και μίλησε σε ολόκληρο τον λαό τού Ιούδα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Η Σιών θα αροτριάσθει σαν χωράφι, και η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωροί από πέτρες, και το βουνό τού οίκου σαν ψηλοί τόποι δρυμού.
- 19 Μήπως ο Εζεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, και ολόκληρος ο Ιούδας τον θανάτωσαν; Δεν φοβήθηκε τον Κύριο, και παρακάλεσε το πρόσωπο του Κυρίου, και ο Κύριος μετανόησε για το κακό, που είχε μιλήσει εναντίον τους; Εμείς, λοιπόν, θα προξενούσαμε μεγάλο κακό ενάντια στις ψυχές μας.
- 20 Και ακόμα, υπήρξε ένας άνθρωπος που προφήτευε στο όνομα του Κυρίου, ο Ουρίας, ο γιος τού Σεμαΐα, από την Κιριάθ-ιαρείμ, και προφήτευσε ενάντια σ' αυτή την πόλη, και ενάντια σ' αυτή τη γη, σύμφωνα με όλα τα λόγια τού Ιερεμιά·
- 21 και όταν άκουσε ο βασιλιάς Ιωακείμ, και όλοι οι δυνατοί του, και όλοι οι άρχοντες, τα λόγια του, ο βασιλιάς ζητούσε να τον θανατώσει· και όταν το άκουσε ο Ουρίας, φοβήθηκε και έφυγε, και πήγε στην Αίγυπτο·
- 22 και ο βασιλιάς Ιωακείμ έστειλε άνδρες στην Αίγυπτο, τον Ελναθάν, τον γιο τού Αχβώρ, και μαζί του άνδρες στην Αίγυπτο·

²³ και έβγαλαν τον Ουρία από την Αίγυπτο, και τον έφεραν στον βασιλιά Ιωακείμ, και τον πάταξε με μάχαιρα, και έρριξε το πτώμα του στους τάφους τού λαού.

²⁴ Όμως, το χέρι τού Αχικάμ, του γιου τού Σαφάν, ήταν μαζί με τον Ιερεμία, για να μη τον παραδώσουν στο χέρια τού λαού, ώστε να τον θανατώσουν.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 27

¹ ΣΤΗΝ αρχή τής βασιλείας τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε αυτός ο λόγος στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγο-ντας:

² Έτσι λέει σε μένα ο Κύριος: Κάνε για τον εαυτό σου δεσμά, και ζυγούς, και βάλ' τα επάνω στον τράχηλό σου·

³ και στείλ' τα στον βασιλιά τού Εδώμ, και στον βασιλιά τού Μωάβ, και στον βασιλιά των γιων Αμμών, και στον βασιλιά τής Τύρου, και στον βασιλιά τής Σιδώνας, διαμέσου των μηνυτών που έρχονται στην Ιερουσαλήμ προς τον βασιλιά τού Ιούδα, τον Σεδεκία·

⁴ και πρόσταξέ τους να πουν στους κυρίους τους: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Έτσι θα πείτε στους κυρίους σας:

⁵ Εγώ έκανα τη γη, τον άνθρωπο, και τα ζώα που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης, με τη μεγάλη μου δύναμη, και με τον απλωμένον βραχίονά μου· και την έδωσα σε όποιον ευδόκησα.

⁶ Και, τώρα, εγώ έδωσα όλους αυτούς τούς τόπους στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, του δούλου μου· και αυτά τα θηρία τού χωραφιού τα έδωσα σ' αυτόν, για να τον υπηρετήσουν.

⁷ Και όλα τα έθνη θα δουλέψουν σ' αυτόν, και στον γιο του, και στον γιο τού γιου του, μέχρις ότου έρθει ο καιρός τής γης, και αυτού τού ίδιου· και πολλά έθνη και μεγάλοι βασιλιάδες θα τον καταδουλώσουν.

⁸ Και το έθνος και το βασίλειο, που δεν θα δουλέψει σ' αυτόν, τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και που δεν θα βάλει τον τράχηλό του κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, εκείνο το έθνος θα το τιμωρήσω, λέει ο Κύριος, με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια, μέχρις ότου το εξολοθρεύσω με το χέρι εκείνου.

⁹ Και εσείς, μη ακούτε τούς προφήτες σας ούτε τους μάντεις σας ούτε τους ενυπνιαστές σας ούτε τους οιωνοσκόπους σας ούτε τους μάγους σας, που μιλούν σε σας, λέγοντας: Δεν θα δουλέψετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας·

¹⁰ επειδή, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα, για να σας απομακρύνουν από τη γη σας· και για να σας διώξω, και να χαθείτε.

- 11 Και το έθνος, που θα βάλει τον τράχηλό του κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα δουλέψει σ' αυτόν, εκείνο θα το αφήσω να μένει στη γη του, λέει ο Κύριος, και θα την εργάζεται, και θα κατοικεί σ' αυτή.
- 12 Μίλησα και στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας: Φέρτε τούς τραχήλους σας κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και δουλέψτε σ' αυτόν και στον λαό του, και θα ζήσετε.
- 13 Γιατί θέλετε να πεθάνετε, εσύ και ο λαός σου, με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια, όπως μίλησε ο Κύριος ενάντια στο έθνος, που δεν θα δουλέψει στον βασιλιά τής Βαβυλώνας;
- 14 Γι' αυτό, μη ακούτε τα λόγια των προφητών, που σας μιλούν, λέγοντας: Δεν θα δουλέψετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας· για τον λόγο ότι, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα.
- 15 Επειδή, εγώ δεν τους έστειλα, λέει ο Κύριος, και αυτοί προφητεύουν με ψέματα στο όνομά μου· για να σας διώξω, και να χαθείτε, εσείς, και οι προφήτες, που προφητεύουν σε σας.
- 16 Μίλησα και στους ιερείς, και σε ολόκληρο αυτό τον λαό, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Να μη ακούτε τα λόγια των προφητών σας, που προφητεύουν σε σας, λέγοντας: Δέστε, τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου θα επανέλθουν σε λίγο από τη Βαβυλώνα· επειδή, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα.
- 17 Να μη τους ακούτε· δουλέψτε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα ζήσετε· γιατί να ερημωθεί αυτή η πόλη;
- 18 Και αν αυτοί είναι προφήτες, και αν ο λόγος τού Κυρίου είναι μαζί τους, ας παρακαλέσουν τώρα τον Κύριο των δυνάμεων, ώστε τα σκεύη που έχουν εναπομείνει στον οίκο τού Κυρίου, και στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, και στην Ιερουσαλήμ, να μη πάνε στη Βαβυλώνα.
- 19 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων για τους στύλους, και για τη θάλασσα,¹² και για τις βάσεις, και για τα υπόλοιπα σκεύη, που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη·
- 20 τα οποία ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, δεν πήρε, όταν έφερε αιχμάλωτο από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα τον Ιεχονία, τον γιο τού Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και όλους τούς άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ·
- 21 μάλιστα, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, για τα σκεύη, που εναπέμειναν στον οίκο τού Κυρίου, και στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ·
- 22 αυτά θα μετακομίστούν στη Βαβυλώνα, και θα είναι εκεί μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα τα επισκεφθώ, λέει ο Κύριος· τότε θα τα επαναφέρω, και θα τα αποκαταστήσω σ' αυτό τον τόπο.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 28

- ¹ ΚΑΙ κατά τον ίδιο χρόνο, στην αρχή τής βασιλείας τού Σεδεκία, βασιλιά τού Ιούδα, στον τέταρτο χρόνο, στον πέμπτο μήνα, ο Ανανίας, ο γιος τού Αζώρ, ο προφήτης, που ήταν από τη Γαβών, μου μίλησε στον οίκο τού Κυρίου, μπροστά στους ιερείς και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας:
- ² Έτσι είπε ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Σύντριψα τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας.
- ³ Μέσα στο διάστημα δύο ολόκληρων χρόνων θα επαναφέρω σ' αυτό τον τόπο όλα τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου, που, από τούτο τον τόπο πήρε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και τα έφερε στη Βαβυλώνα·
- ⁴ και σε τούτο τον τόπο, λέει ο Κύριος, θα επαναφέρω τον Ιεχονία, τον γιο τού Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και όλους τούς αιχμαλώτους τού Ιούδα, που φέρθηκαν στη Βαβυλώνα· επειδή, θα συντρίψω τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας.
- ⁵ Και ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε στον προφήτη Ανανία, μπροστά στους ιερείς, και μπροστά σε ολόκληρο τον λαό, που παραστεκόταν στον οίκο τού Κυρίου·
- ⁶ και ο προφήτης Ιερεμίας είπε: Αμήν· ο Κύριος να κάνει έτσι! Ο Κύριος να εκπληρώσει τούς λόγους σου, που εσύ προφήτευσες, να επαναφέρει από τη Βαβυλώνα σε τούτο τον τόπο τα σκεύη τού οίκου τού Κυρίου, και κάθε τι που αιχμαλωτίστηκε!
- ⁷ Όμως, άκουσε τώρα τούτο τον λόγο, που εγώ μιλάω στα αυτιά σου, και στα αυτιά ολόκληρου του λαού:
- ⁸ Οι προφήτες, που στάθηκαν πριν από μένα, και πριν από σένα, από παλιά, προφήτευσαν και ενάντια σε πολλούς τόπους, και ενάντια σε μεγάλους βασιλιάδες, για πόλεμο, και για κακά, και για μεταδοτική αρρώστια·
- ⁹ ο προφήτης, που προφητεύει για ειρήνη, όταν εκπληρωθεί ο λόγος τού προφήτη, τότε θα γνωριστεί ο προφήτης, ότι αληθινά τον απέστειλε ο Κύριος.
- ¹⁰ Τότε, ο Ανανίας ο προφήτης πήρε τον ζυγό από τον τράχηλο του προφήτη Ιερεμία, και τον έσπασε.
- ¹¹ Και ο Ανανίας μίλησε μπροστά σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Σύμφωνα μ' αυτό τον τρόπο θα συντρίψω τον ζυγό τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, από τον τράχηλο όλων των εθνών, στο διάστημα δύο ολόκληρων χρόνων. Και ο Ιερεμίας πήγε στον δρόμο του.
- ¹² Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, αφού ο προφήτης Ανανίας είχε συντρίψει τον ζυγό από τον τράχηλο του προφήτη Ιερεμία, λέγοντας:

13 Πήγαινε και πες στον Ανανία, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ σύντριψες τους ξύλινους ζυγούς· αλλά, αντί γι' αυτούς θα κάνεις σιδερένιους ζυγούς.

14 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Σιδερένιον ζυγό έβαλα επάνω στον τράχηλο αυτών των εθνών, για να δουλέψουν στον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας· και σ' αυτόν θα δουλέψουν· και αυτά τα θηρία τού χωραφιού τα έδωσα σ' αυτόν.

15 Τότε, ο προφήτης Ιερεμίας είπε στον προφήτη Ανανία: Άκουσε, τώρα, Ανανία: Δεν σε έστειλε ο Κύριος· αλλά, εσύ κάνεις αυτό τον λαό να ελπίζει στο ψέμα.

16 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εγώ θα σε απορρίψω από το πρόσωπο της γης· μέσα σ' αυτή τη χρονιά θα πεθάνεις, επειδή μίλησες στασιασμό ενάντια στον Κύριο.

17 Και ο Ανανίας πέθανε μέσα σ' εκείνη τη χρονιά, τον έβδομο μήνα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 29

1 ΚΑΙ αυτά είναι τα λόγια τής επιστολής, που ο προφήτης Ιερεμίας έστειλε από την Ιερουσαλήμ στους υπόλοιπους πρεσβύτερους της αιχμαλωσίας, και στους ιερείς, και στους προφήτες, και σε ολόκληρο τον λαό, που ο Ναβουχοδονόσορας έφερε αιχμάλωτο από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα,

2 (όταν ο Ιεχονίας, ο βασιλιάς, και η βασίλισσα, και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, και οι ξυλουργοί, και οι χαλκουργοί, βγήκαν από την Ιερουσαλήμ),

3 κάτω από την επιτήρηση¹³ του Ελασά, γιου τού Σαφάν, και του Γεμαρία, γιου τού Χελκία, που ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έστειλε στη Βαβυλώνα, στον Ναβουχοδονόσορα, στον βασιλιά τής Βαβυλώνας· λέγοντας:

4 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, σε όλους εκείνους που φέρθηκαν αιχμάλωτοι, που εγώ έκανα να φερθούν αιχμάλωτοι από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα:

5 Κτίστε σπίτια, και κατοικήστε· και φυτέψτε κήπους και φάτε τον καρπό τους·

6 πάρτε γυναίκες, και γεννήστε γιους και θυγατέρες· και πάρτε γυναίκες για τους γιους σας, και δώστε τις θυγατέρες σας σε άνδρες, και ας γεννήσουν γιους και θυγατέρες, και αυξηθείτε εκεί, και να μη λιγοστέψετε·

7 και ζητήστε την ειρήνη τής πόλης, όπου εγώ σας έκανα να φερθείτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεστε γι' αυτή στον Κύριο· επειδή, μέσα στη δική της ειρήνη θα έχετε ειρήνη.

8 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Ας μη σας απατούν οι προφήτες σας, οι οποίοι βρίσκονται ανάμεσά σας, και οι μάντις σας, και να μη ακούτε τα όνειρά σας, που εσείς ονειρεύεστε·

- ⁹ επειδή, προφητεύουν σε σας με ψέματα στο όνομά μου· εγώ δεν τους απέστειλα, λέει ο Κύριος.
- ¹⁰ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, ότι: Αφού συμπληρωθούν 70 χρόνια στη Βαβυλώνα, θα σας επισκεφθώ, και θα εκτελέσω σε σας τον αγαθό μου λόγο, να σας επαναφέρω σε τούτο τον τόπο.
- ¹¹ Επειδή, εγώ γνωρίζω τις βουλές που βουλεύομαι για σας, λέει ο Κύριος, βουλές ειρήνης, και όχι κακού, για να σας δώσω το προσδοκώμενο τέλος.
- ¹² Τότε, θα κράξετε σε μένα, και θα πάτε να προσευχηθείτε σε μένα, και θα σας εισακούσω.
- ¹³ Και θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με εκζητήσετε με όλη σας την καρδιά.
- ¹⁴ Και θα βρεθώ από σας, λέει ο Κύριος· και θα αποστρέψω την αιχμαλωσία σας, και θα σας συγκεντρώσω από όλα τα έθνη, και από όλους τούς τόπους όπου σας είχα διώξει, λέει ο Κύριος· και θα σας επαναφέρω στον τόπο απ' όπου σάς είχα κάνει να φερθείτε αιχμάλωτοι.
- ¹⁵ Επειδή, είπατε: Ο Κύριος σήκωσε σε μας προφήτες στη Βαβυλώνα,
- ¹⁶ γνωρίστε ότι έτσι λέει ο Κύριος για τον βασιλιά που κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, και για ολόκληρο τον λαό, που κατοικεί μέσα σ' αυτή την πόλη, και για τους αδελφούς σας που δεν είχαν βγει μαζί σας σε αιχμαλωσία·
- ¹⁷ έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα αποστείλω επάνω τους τη μάχαιρα, την πείνα, και τη μεταδοτική αρρώστια, και θα τους κάνω σαν τα αχρεία σύκα, που εξαιτίας τής αχρειότητας δεν τρώγονται.
- ¹⁸ Και θα τους καταδιώξω με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια· και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης, ώστε να είναι κατάρρα, και θάμβος, και συριγμός, και όνειδος, σε όλα τα έθνη όπου τούς είχα διώξει·
- ¹⁹ επειδή, δεν άκουσαν τα λόγια μου, λέει ο Κύριος, που τους έστειλα, με τους δούλους μου τους προφήτες, σηκωνόμενος πρωί και αποστέλλοντας· και δεν υπακούσατε, λέει ο Κύριος.
- ²⁰ Ακούστε, λοιπόν, τον λόγο τού Κυρίου, όλοι εσείς που αιχμαλωτιστήκατε, τους οποίους έστειλα από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα.
- ²¹ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, για τον Αχαάβ, τον γιο τού Κωλαΐα, και για τον Σεδεκία, τον γιο τού Μασσία, που προφητεύουν σε σας ψέματα στο όνομά μου: Δέστε, θα τους παραδώσω στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα τους πατάξω μπροστά σας.

22 Και απ' αυτούς θα πάρουν κατάρα σε όλους τούς αιχμαλώτους τού Ιούδα, που είναι στη Βαβυλώνα, λέγοντας: Ο Κύριος να σε κάνει σαν τον Σεδεκία, και σαν τον Αχαάβ, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έψησε μέσα σε φωτιά·

23 επειδή, έπραξαν αφροσύνη στον Ισραήλ, και μοίχευαν τις γυναίκες των πλησίον τους, και μιλούσαν αναληθή λόγια στο όνομά μου, που δεν είχα προστάξει σ' αυτούς· και εγώ ξέρω, και είμαι μάρτυρας, λέει ο Κύριος.

24 Και στον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη, θα μιλήσεις, λέγοντας:

25 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Επειδή, εσύ έστειλες επιστολές στο όνομά σου σε ολόκληρο τον λαό, που είναι στην Ιερουσαλήμ, και στον Σοφονία, τον γιο τού Μασσία, τον ιερέα, και σε όλους τούς ιερείς, λέγοντας:

26 Ο Κύριος σε έκανε ιερέα αντί για τον ιερέα Ιωδαέ, για να είστε επιστάτες στον οίκο τού Κυρίου επάνω σε κάθε άνθρωπο, που μάνεται και προφητεύει, για να τον βάλεις σε φυλακή, και σε δεσμά·

27 τώρα, λοιπόν, γιατί δεν έλεγξες τον Ιερεμία, αυτόν από την Αναθώθ, που προφητεύει σε σας;

28 Επειδή, αυτός, γι' αυτό απέστειλε σε σας στη Βαβυλώνα, λέγοντας: Η αιχμαλωσία αυτή είναι μακρινή· κτίστε σπίτια, και κατοικήστε· φυτέψτε κήπους, και φάτε τον καρπό τους.

29 Και ο ιερέας Σοφονίας διάβασε αυτή την επιστολή σε επήκοο του προφήτη Ιερεμία.

30 Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

31 Στείλε σε όλους τούς αιχμαλώτους, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος για τον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη: Επειδή, ο Σεμαΐας προφήτευσε σε σας, και εγώ δεν τον απέστειλα, και σας έκανε να ελπίζετε σε ψέμα,

32 γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, θα επισκεφθώ τον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη, και το σπέρμα του· αυτός δεν θα έχει άνθρωπο, που να κατοικεί ανάμεσα σ' αυτό τον λαό· ούτε θα δει το καλό, που εγώ θα κάνω στον λαό μου, λέει ο Κύριος· επειδή, μίλησε στασιασμό ενάντια στον Κύριο.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 30

1 Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

2 Έτσι είπε ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Γράψε για τον εαυτό σου σε βιβλίο όλα τα λόγια που έχω μιλήσει σε σένα·

3 επειδή, πρόσεξε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού λαού μου του Ισραήλ και του Ιούδα, λέει ο Κύριος· και θα τους επιστρέψω στη γη, που έδωσα στους πατέρες τους, και θα την κυριεύσουν.

- ⁴ Και αυτά είναι τα λόγια, που ο Κύριος μίλησε για τον Ισραήλ και για τον Ιούδα.
- ⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Ακούσαμε τρομερή φωνή, φόβον και όχι ειρήνη.
- ⁶ Ρωτήστε, τώρα, και δέστε, αν αρσενικό γεννάει· γιατί βλέπω κάθε έναν άνδρα με τα χέρια του επάνω στη μέση του, σαν γυναίκα που γεννάει, και όλα τα πρόσωπα μεταστράφηκαν σε ωχρό χρώμα;
- ⁷ Αλλοίμονο! Επειδή, μεγάλη είναι εκείνη η ημέρα· όμοια μ' αυτή δεν υπήρξε, και είναι ο καιρός τής στενοχώριας τού Ιακώβ· όμως, θα σωθεί απ' αυτή.
- ⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, θα συντρίψω τον ζυγό του από τον τράχηλό σου, και θα διασπάσω τα δεσμά σου, και ξένοι δεν θα τον καταδουλώσουν πλέον·
- ⁹ αλλά, θα δουλεύουν στον Κύριο τον Θεό τους, και τον Δαβίδ τον βασιλιά τους, που θα σηκώσω σ' αυτούς.
- ¹⁰ Και εσύ, να μη φοβάσαι, δούλε μου Ιακώβ, λέει ο Κύριος· ούτε να δειλιάσεις, Ισραήλ· επειδή, δες, εγώ θα σε σώσω από τον μακρινό τόπο, και το σπέρμα σου από τη γη τής αιχμαλωσίας τους· και ο Ιακώβ θα επιστρέψει, και θα ησυχάσει και θα αναπαυθεί, και δεν θα υπάρχει αυτός που εκφοβίζει.
- ¹¹ Επειδή, εγώ είμαι μαζί σου, λέει ο Κύριος, για να σε σώσω· και αν κάνω συντέλεια όλων των εθνών όπου σε διασκόρπισα, σε σένα όμως δεν θα κάνω συντέλεια, αλλά θα σε παιδαγωγήσω με κρίση, και δεν θα σε αθώσω καθόλου.
- ¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Το σύντριμμά σου είναι ανίατο, η πληγή σου οδυνηρή.
- ¹³ Δεν υπάρχει αυτός που να κρίνει την κρίση σου, ώστε να ανορθωθείς· δεν υπάρχουν για σένα θεραπευτικά φάρμακα.
- ¹⁴ Όλοι οι αγαπητοί σου σε λησμόνησαν· δεν σε ζητούν· επειδή, σε πλήγωσα με πληγήν εχθρού, με σκληρή τιμωρία, εξαιτίας τού πλήθους των ανομιών σου· οι αμαρτίες σου πλήθυναν.
- ¹⁵ Γιατί βοάς για το σύντριμμά σου; Ο πόνος σου είναι ανίατος εξαιτίας τού πλήθους των ανομιών σου· οι αμαρτίες σου πλήθυναν· αυτός είναι ο λόγος που έκανα αυτά σε σένα.
- ¹⁶ Γι' αυτό, και όλοι αυτοί που σε κατατρώνε, θα καταφαγωθούν· και όλοι οι εναντίοι σου, όλοι μαζί θα πάνε σε αιχμαλωσία· και αυτοί που σε λαφυραγωγούν, θα γίνουν λάφυρο, και όλους αυτούς που σε διαρπάζουν, θα τους δώσω σε διαρπαγή.
- ¹⁷ Επειδή, θα αποκαταστήσω σε σένα την υγεία, και θα σε γιατρέψω από τις πληγές σου, λέει ο Κύριος· επειδή, αυτοί σε ονόμασαν Απερριμμένη, λέγοντας: Αυτή είναι η Σιών· δεν υπάρχει αυτός που την αναζητάει.

18 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Προσέξτε, εγώ θα επιστρέψω από την αιχμαλωσία τις σκηνές τού Ιακώβ, και θα λυπηθώ τις κατοικίες του· και η πόλη θα ανοικοδομηθεί επάνω στα ερείπιά της, και ο ναός θα αποκατασταθεί σύμφωνα με τη διάταξή του.

19 Και απ' αυτούς θα βγαίνει ευχαριστία και φωνή αγαλλόμενων ανθρώπων· και θα τους πολλαπλασιάσω, και δεν θα λιγοστέψουν· και θα τους δοξάσω, και δεν θα μικρύνουν.

20 Και τα παιδιά τους θα είναι όπως πρώτα, και η συναγωγή τους θα στερεωθεί μπροστά μου, και θα τιμωρήσω όλους εκείνους που τους καταθλίβουν.

21 Και ο άρχοντάς τους θα είναι απ' αυτούς, και ο εξουσιαστής τους θα βγαίνει από ανάμεσά τους· και θα τον κάνω να πλησιάζει, και θα πλησιάζει σε μένα· επειδή, ποιος είναι αυτός, που εγγυάται την καρδιά του για να πλησιάζει σε μένα; λέει ο Κύριος.

22 Και θα είστε λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός σας.

23 Δέστε, ανεμοστρόβιλος βγήκε με ορμή από τον Κύριο, ανεμοστρόβιλος που αφανίζει· θα εξορμήσει επάνω στο κεφάλι των ασεβών.

24 Ο φλογερός θυμός τού Κυρίου δεν θα επιστρέψει μέχρις ότου εκτελέσει, και μέχρις ότου εκπληρώσει τις βουλές τής καρδιάς του· στις έσχατες ημέρες θα το καταλάβετε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 31

1 Κατά τον ίδιο καιρό, λέει ο Κύριος, θα είμαι ο Θεός όλων των οικογενειών τού Ισραήλ, και αυτοί θα είναι λαός μου.

2 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Ο λαός, που εναπέμεινε από τη μάχαιρα, βρήκε χάρη στην έρημο· ο Ισραήλ πήγε να βρει ανάπαυση.

3 Ο Κύριος φάνηκε σε μένα από παλιά, λέγοντας: Ναι, σε αγάπησα με αιώνια αγάπη· γι' αυτό σε έλकुσα με έλεος.

4 Θα σε οικοδομήσω πάλι, και θα οικοδομηθείς, παρθένα τού Ισραήλ· θα ευπρεπιστείς ξανά με τα τύμπανά σου, και θα βγαίνεις στους χορούς των αγαλλόμενων.

5 Θα φυτέψεις ξανά αμπελώνες επάνω στα βουνά τής Σαμάρειας· οι φυτευτές θα φυτέψουν, και θα τρώνε τον καρπό.

6 Επειδή, θα υπάρχει ημέρα, κατά την οποία οι φύλακες επάνω στο βουνό Εφραίμ θα φωνάζουν: Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε στη Σιών προς τον Κύριο τον Θεό μας.

- ⁷ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Να ψάλλετε με αγαλλίαση για τον Ιακώβ· να αλαλάξετε για το κεφάλι των εθνών· να κηρύξετε, να αινέσετε, και να πείτε: Σώσε, Κύριε, τον λαό σου, το υπόλοιπο του Ισραήλ.
- ⁸ Δέστε, εγώ θα τους φέρω από τη γη τού βορρά, και θα τους συγκεντρώσω από τα έσχατα της γης, και μαζί τους τον τυφλό, και τον χωλό, την έγκυο, και, μαζί, εκείνη που γεννάει· μεγάλο συνάθροισμα θα επιστρέψει εδώ.
- ⁹ Θάρθουν με κλαυθμό, και θα τους επαναφέρω με δεήσεις· θα τους οδηγήσω κοντά σε ποταμούς νερών από ίσιον δρόμο, στον οποίο δεν θα προσκόψουν· επειδή, είμαι πατέρας στον Ισραήλ, και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου.
- ¹⁰ Ακούστε, έθνη, τον λόγο τού Κυρίου, και να αναγγείλετε στα νησιά που είναι μακριά, και να πείτε: Αυτός που διασκόρπισε τον Ισραήλ, θα τον συγκεντρώσει, και θα τον φυλάξει, όπως ο ποιμένας το ποίμνιό του.
- ¹¹ Επειδή, ο Κύριος εξαγόρασε τον Ιακώβ, και τον λύτρωσε από το χέρι τού δυνατότερου του.
- ¹² Και θάρθουν και θα ψάλλουν επάνω στο ύψος τής Σιών, και θα συρρεύσουν στα αγαθά τού Κυρίου, σε σιτάρι, και σε κρασί, και σε λάδι, και στα γεννήματα των προβάτων, και των βοδιών, και η ψυχή τους θα είναι σαν παράδεισος που ολόγυρα ποτίζεται· και πλέον δεν θα λυπηθούν, ολοκληρωτικά.
- ¹³ Τότε, θα χαρεί η παρθένα στον χορό, και οι νέοι και οι γέροντες ταυτόχρονα· και θα μετατρέψω το πένθος τους σε χαρά, και θα τους παρηγορήσω, και θα τους ευφράνω, ύστερα από τη θλίψη τους.
- ¹⁴ Και θα χορτάσω την ψυχή των ιερέων από πάχος, και ο λαός μου θα χορτάσει από τα αγαθά μου, λέει ο Κύριος.
- ¹⁵ Έτσι λέει ο Κύριος: Φωνή ακούστηκε στη Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, που κλαίει τα παιδιά της, δεν ήθελε να παρηγορηθεί για τα παιδιά της, επειδή δεν υπάρχουν.
- ¹⁶ Έτσι λέει ο Κύριος: Πάψε τη φωνή σου από κλαυθμό, και τα μάτια σου από δάκρυα· επειδή, το έργο σου θα ανταμειφθεί, λέει ο Κύριος· και θα επιστρέψουν από τη γη τού εχθρού.
- ¹⁷ Και υπάρχει ελπίδα στα έσχατά σου, λέει ο Κύριος, και τα παιδιά σου θα επιστρέψουν στα όριά τους.
- ¹⁸ Άκουσα, πραγματικά, τον Εφραΐμ μέσα σε οδυρμούς να λέει: «Με παιδαγωγήσες, και παιδαγωγήθηκα σαν αδάμαστο μοσχάρι· επίστρεψέ με, και θα επιστρέψω· επειδή, εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μου·
- ¹⁹ βέβαια, αφού επέστρεψα, μετανόησα· και αφού διδάχθηκα, χτύπησα επάνω στον μηρό μου· ντροπιάστηκα, και μάλιστα κοκκίνισα, επειδή βάσταξα το όνειδος της νιότης μου».

- 20** Ο Εφραΐμ είναι σε μένα γιος αγαπητός; Παιδί φίλτατο; Επειδή, αφού μίλησα εναντίον του, πάντα τον θυμάμαι· γι' αυτό, τα σπλάχνα μου ηχούν γι' αυτόν· σίγουρα θα τον σπλαχνιστώ, λέει ο Κύριος.
- 21** Στήσε σημάδια τού δρόμου, κάνε στον εαυτό σου ψηλούς σωρούς· προσήλωσε την καρδιά σου στη λεωφόρο, στον δρόμο από τον οποίο πήγες· γύρνα παρθένα τού Ισραήλ, γύρνα σ' αυτές τις πόλεις σου.
- 22** Μέχρι πότε θα περιφέρεσαι, θυγατέρα αποστάτρια; Επειδή, ο Κύριος έκανε ένα νέο πράγμα στη γη: Γυναίκα θα περικυκλώσει άνδρα.
- 23** Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Ακόμα θα λένε αυτό τον λόγο στη γη τού Ιούδα, και στις πόλεις του, όταν επιστρέψω την αιχμαλωσία τους: Ο Κύριος να σε ευλογήσει, κατοικία δικαιοσύνης, βουνό αγιότητας!
- 24** Και θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή ο Ιούδας, και όλες οι πόλεις του μαζί, οι γεωργοί, και αυτοί που βγαίνουν με τα κοπάδια·
- 25** επειδή, χόρτασα την παραλυμένη ψυχή, και γέμισα κάθε θλιμμένη ψυχή.
- 26** Γι' αυτό, ξύπνησα, και κοίταξα· και ο ύπνος μου στάθηκε σε μένα γλυκός.
- 27** Προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα σπείρω τον οίκο Ισραήλ και τον οίκο Ιούδα με σπέρμα ανθρώπου, και με σπέρμα κτήνους.
- 28** Και καθώς αγρυπνούσα επάνω τους για να ξεριζώνω, και να κατασκάβω, και να κατεδαφίζω, και να καταστρέφω, και να καταθλίβω, έτσι θα αγρυπνήσω επάνω τους, για να οικοδομώ, και να φυτεύω, λέει ο Κύριος.
- 29** Κατά τις ημέρες εκείνες δεν θα λένε πλέον: Οι πατέρες έφαγαν αγουρίδα, και τα δόντια των παιδιών μούδιασαν·
- 30** αλλά, κάθε ένας θα πεθαίνει για την ανομία του· κάθε άνθρωπος, που θα φάει την αγουρίδα, τα δόντια τού ίδιου θα μούδιάσουν.
- 31** Προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μία νέα διαθήκη·
- 32** όχι σύμφωνα με τη διαθήκη, που έκανα στους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι για να τους βγάλω από την Αίγυπτο· επειδή, αυτοί παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και εγώ τους αποστράφηκα, λέει ο Κύριος·
- 33** αλλά, αυτή θα είναι η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Έστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου.
- 34** Και δεν θα διδάσκουν πλέον κάθε ένας τον κοντινό του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με

γνωρίζουν, από τον πιο μικρό ανάμεσά τους μέχρι τον πιο μεγάλο ανάμεσά τους, λέει ο Κύριος· επειδή, θα συγχωρήσω την ανομία τους, και δεν θα θυμάμαι πλέον την αμαρτία τους.

35 Έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που έδωσε τον ήλιο για φως της ημέρας, τις διατάξεις του φεγγαριού και των άστρων για φως της νύχτας, αυτός που ταραάζει τη θάλασσα και βοούν τα κύματά της· το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

36 Αν αυτές οι διατάξεις εκλείψουν από μπροστά μου, λέει ο Κύριος, τότε και το σπέρμα του Ισραήλ θα πάψει από του να είναι μπροστά μου έθνος, όλες τις ημέρες.

37 Έτσι λέει ο Κύριος: Αν ο ουρανός επάνω μπορεί να μετρηθεί, και τα θεμέλια της γης κάτω να εξιχνιαστούν, τότε και εγώ θα απορρίψω ολόκληρο το σπέρμα του Ισραήλ για όλα όσα έπραξαν, λέει ο Κύριος.

38 Προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και η πόλη θα οικοδομηθεί στον Κύριο από τον πύργο του Ανανεήλ μέχρι την πύλη της γωνίας.

39 Και ακόμα, θα βγει σχοινί καταμέτρησης απέναντί της επάνω στον λόφο Γαρήβ, και θα περιέλθει μέχρι τη Γοάθ.

40 Και ολόκληρη η κοιλάδα των πτωμάτων και της στάχτης, και όλα τα χωράφια μέχρι τον χείμαρρο των Κέδρων, μέχρι τη γωνία της πύλης των αλόγων, προς ανατολάς, θα είναι άγια στον Κύριο· δεν θα ξεριζωθεί πλέον ούτε θα καταστραφεί στον αιώνα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 32

1 Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, στον δέκατο χρόνο του Σεδεκία, του βασιλιά του Ιούδα, που ήταν ο 18 ος χρόνος του Ναβουχοδονόσορα.

2 Και τότε ο στρατός του βασιλιά της Βαβυλώνας πολιορκούσε την Ιερουσαλήμ· και ο Ιερεμίας ο προφήτης ήταν κλεισμένος στην αυλή της φυλακής, που ήταν στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα.

3 Επειδή, ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, τον είχε κλείσει, λέγοντας: Γιατί εσύ προφητεύεις, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Προσέξτε, εγώ θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι του βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει·

4 και ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, δεν θα ξεφύγει από το χέρι των Χαλδαίων, αλλά, σίγουρα, θα παραδοθεί στο χέρι του βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα μιλήσει μαζί του στόμα με στόμα, και τα μάτια του θα δουν τα μάτια του·

5 και θα φέρει τον Σεδεκία στη Βαβυλώνα, και θα είναι εκεί, μέχρις ότου τον επισκεφθώ, λέει ο Κύριος· και αν πολεμήσετε τους Χαλδαίους, δεν θα ευδοκιμήσετε.

- ⁶ Και ο Ιερεμίας είπε: Έγινε σε μένα λόγος από τον Κύριο, λέγοντας:
- ⁷ Δες, ο Αναμεήλ, ο γιος τού Σαλλούμ, του θείου σου, θάρθει σε σένα, λέγοντας: Αγόρασε για τον εαυτό σου το χωράφι μου, που είναι στην Αναθώθ· επειδή, το δικαίωμα της εξαγοράς για να το αγοράσεις ανήκει σε σένα.
- ⁸ Και ο Αναμεήλ, ο γιος τού θείου μου, ήρθε σε μένα, στην αυλή τής φυλακής, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, και μου είπε: Αγόρασε, παρακαλώ, το χωράφι μου, που είναι στην Αναθώθ, αυτό στη γη Βενιαμίν· επειδή, σε σένα ανήκει το δικαίωμα της κληρονομιάς, και σε σένα η εξαγορά· αγόρασέ το για τον εαυτό σου. Τότε, γνώρισα, ότι αυτός ήταν ο λόγος τού Κυρίου.
- ⁹ Και αγόρασα από τον Αναμεήλ, τον γιο τού θείου μου, το χωράφι που είναι στην Αναθώθ, και του ζύγισα τα χρήματα, 17 σίκλους ασήμι.
- ¹⁰ Και έγραψα το συμφωνητικό, και το σφράγισα, και έβαλα μάρτυρες, και ζύγισα τα χρήματα στην πλάστιγγα.
- ¹¹ Και πήρα το συμφωνητικό τής αγοράς, το σφραγισμένο, σύμφωνα με τον νόμο και τη συνήθεια, και το ανοιχτό αντίγραφο·
- ¹² και έδωσα το συμφωνητικό τής αγοράς στον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, γιου τού Μασσία, μπροστά στον Αναμεήλ, γιο τού θείου μου, και μπροστά στους μάρτυρες, που υπέγραψαν το συμφωνητικό τής αγοράς, μπροστά σε όλους τούς Ιουδαίους που κάθονταν στην αυλή τής φυλακής.
- ¹³ Και πρόσταξα τον Βαρούχ μπροστά τους, λέγοντας:
- ¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Πάρε αυτά τα συμφωνητικά, αυτό το συμφωνητικό τής αγοράς, και το σφραγισμένο, και αυτό το συμφωνητικό το ανοιχτό· και να τα βάλεις σε ένα πήλινο σκεύος, για να μένουν για πολλές ημέρες.
- ¹⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Σπίτια, και χωράφια, και άμπελοι θα αποκτηθούν ξανά σ' αυτή τη γη.
- ¹⁶ Και αφού έδωσα το συμφωνητικό τής αγοράς στον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, προσευχήθηκα στον Κύριο, λέγοντας:
- ¹⁷ Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη με τη δύναμή σου τη μεγάλη, και με τον βραχίονά σου τον απλωμένο· δεν υπάρχει κανένα πράγμα δύσκολο σε σένα.
- ¹⁸ Κάνεις έλεος σε χιλιάδες, και ανταποδίδεις την ανομία των πατέρων στον κόρφο των παιδιών τους ύστερα απ' αυτούς· ο Θεός ο μεγάλος, ο ισχυρός, το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων,
- ¹⁹ μεγάλος σε βουλή, και δυνατός σε έργα· επειδή, τα μάτια σου είναι ανοιγμένα επάνω σε όλους τούς δρόμους των γιων των ανθρώπων, για να δώσεις στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, και σύμφωνα με τον καρπό των έργων του·

- 20** εσύ που έκανες σημεία και τέρατα στη γη τής Αιγύπτου, γνωστά μέχρι αυτή την ημέρα, και μέσα στον Ισραήλ και μέσα στους ανθρώπους· και έκανες για τον εαυτό σου όνομα, μέχρι αυτή την ημέρα·
- 21** και έβγαλες τον λαό σου τον Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου με σημεία, και με τέρατα, και με ισχυρό χέρι, και με βραχίονα απλωμένον, και με μεγάλον τρόμο·
- 22** και τους έδωσες αυτή τη γη, που είχες ορκιστεί στους πατέρες τους να τους δώσεις, γη που ρέει γάλα και μέλι·
- 23** και μπήκαν μέσα, και την κληρονόμησαν· αλλά, δεν υπάκουσαν στη φωνή σου ούτε περπάτησαν στον νόμο σου· δεν έκαναν τίποτε από όλα όσα τούς είχες προστάξει για να κάνουν· γι' αυτό, έφερες επάνω τους όλο αυτό το κακό.
- 24** Δες, τα χαρακώματα έφτασαν στην πόλη, για να την κυριεύσουν· και η πόλη δόθηκε στο χέρι των Χαλδαίων, αυτών που πολεμούν εναντίον της, εξαιτίας τής μάχαιρας, και της πείνας, και της μεταδοτικής αρρώστιας· και ό,τι μίλησες έγινε· και πραγματικά, εσύ βλέπεις·
- 25** και εσύ, Κύριε Θεέ, μου είπες: Αγόρασε με ασήμι το χωράφι για τον εαυτό σου· και βάλε μάρτυρες· ενώ η πόλη δόθηκε στο χέρι των Χαλδαίων.
- 26** Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:
- 27** Δες, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός κάθε σάρκας· υπάρχει κάποιο πράγμα δύσκολο σε μένα;
- 28** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Πρόσεξε, θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι των Χαλδαίων, και στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει·
- 29** και οι Χαλδαίοι, που πολεμούν ενάντια σ' αυτή την πόλη, θάρθουν, και θα βάλουν φωτιά σ' αυτή την πόλη, και θα την κατακάψουν, και τα σπίτια, επάνω στις ταρατσες των οποίων θυσίαζαν στον Βάαλ, και έκαναν σπονδές σε άλλους θεούς, για να με παροργίσουν.
- 30** Επειδή, οι γιοι Ισραήλ και οι γιοι Ιούδα μόνον κακό έπραξαν μπροστά μου από τη νιότη τους· επειδή, οι γιοι Ισραήλ δεν έκαναν τίποτε άλλο, παρά να με παροργίζουν με τα έργα των χειρών τους, λέει ο Κύριος.
- 31** Επειδή, αυτή η πόλη στάθηκε σε μένα ερεθισμός τής οργής μου και του θυμού μου, από την ημέρα που την οικοδόμησαν, μέχρι αυτή την ημέρα, για να την απορρίψω από μπροστά μου,
- 32** εξαιτίας όλης τής κακίας των γιων Ισραήλ και των γιων Ιούδα, που έκαναν για να με παροργίσουν, αυτοί, οι βασιλιάδες τους, οι άρχοντές τους, οι ιερείς τους, και οι προφήτες τους, και οι άνδρες τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.

33 Και έστρεψαν σε μένα τα νώτα, και όχι το πρόσωπο· και τους δίδασκα σηκωνόμενος το πρωί και διδάσκοντας, όμως δεν άκουσαν, ώστε να πάρουν παιδεία·

34 Και έβαλαν τα βδελύγματά τους στον οίκο, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, για να τον μολύνουν.

35 Και έκτισαν τους ψηλούς τόπους τού Βάαλ, που ήσαν στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, για να περάσουν τούς γιους τους και τις θυγατέρες τους μέσα από τη φωτιά στον Μολόχ· πράγμα που δεν τους είχα προστάξει ούτε είχε ανέβει στην καρδιά μου, για να πράξουν αυτό το βδέλυγμα, ώστε να κάνουν τον Ιούδα να αμαρτάνει.

36 Και τώρα, γι' αυτά τα πράγματα, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, γι' αυτή την πόλη, για την οποία εσείς λέτε: Θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια·

37 δέστε, θα τους συγκεντρώσω από όλους τούς τόπους, όπου τούς είχα διώξει στην οργή μου, και στον θυμό μου, και στη μεγάλη μου αγανάκτηση· και θα τους ξαναφέρω σ' αυτό τον τόπο, και θα τους κατοικήσω με ασφάλεια·

38 και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους·

39 και θα τους δώσω μία καρδιά και έναν δρόμο, για να με φοβούνται όλες τις ημέρες, για το καλό τους, και των παιδιών τους ύστερα απ' αυτούς·

40 και θα τους κάνω μία αιώνια διαθήκη, ότι δεν θα αποστρέψω από πίσω τους, για να τους αγαθοποιώ· και θα δώσω τον φόβο μου στις καρδιές τους, για να μη αποστατήσουν από μένα·

41 και θα ευφραίνομαι σ' αυτούς στο να τους αγαθοποιώ, και θα τους φυτέψω σ' αυτή τη γη με αλήθεια, με όλη μου την καρδιά, και με όλη μου την ψυχή.

42 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Όπως έφερα επάνω σ' αυτό τον λαό όλα αυτά τα μεγάλα κακά, έτσι θα φέρω επάνω τους όλα τα αγαθά, που εγώ μίλησα γι' αυτούς.

43 Και θα αποκτηθούν χωράφια σ' αυτή τη γη, για την οποία εσείς λέτε: Είναι έρημη, χωρίς άνθρωπο ή κτήνος· παραδόθηκε στο χέρι των Χαλδαίων.

44 Θα αγοράζουν χωράφια με ασήμι, και θα υπογράφουν συμφωνητικά, και θα τα σφραγίζουν, και θα βάζουν μάρτυρες, στη γη τού Βενιαμίν, και στους τόπους γύρω από την Ιερουσαλήμ, και στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πόλεις τής ορεινής περιοχής, και στις πόλεις τής πεδινής περιοχής, και στις πόλεις τού νότου· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τους, λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 33

1 ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία για δεύτερη φορά, ενώ αυτός ήταν ακόμα κλεισμένος στην αυλή τής φυλακής, λέγοντας:

- ² Ἔτσι λέει ο Κύριος, που έκτισε τη γη, ο Κύριος που την έπλασε για να την στερεώσει· το όνομά του είναι Κύριος·
- ³ Κράξε σε μένα, και θα σου απαντήσω, και θα σου δείξω μεγάλα και απόκρυφα πράγματα, που δεν γνωρίζεις.
- ⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, για τα σπίτια αυτής τής πόλης, και για τα παλάτια των βασιλιάδων τού Ιούδα, που θα καταστραφούν από χαρακώματα και από μάχαιρα,
- ⁵ αυτών που έρχονται για να πολεμήσουν ενάντια στους Χαλδαίους, και για να τα γεμίσουν με τα πτώματα των ανθρώπων, που εγώ θα πατάξω, στην οργή μου και στον θυμό μου, και για όλες τις κακίες για τις οποίες έκρυψα το πρόσωπό μου απ' αυτή την πόλη·
- ⁶ δες, εγώ θα φέρω σ' αυτή υγεία και γιατρεία, και θα τους γιατρέψω, και θα τους κάνω να δουν αφθονία ειρήνης και αλήθειας.
- ⁷ Και θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού Ιούδα και την αιχμαλωσία τού Ισραήλ, και θα τους οικοδομήσω όπως προηγούμενα·
- ⁸ και θα τους καθαρίσω από ολόκληρη την ανομία τους, με την οποία αμάρτησαν σε μένα· και θα συγχωρήσω όλες τις ανομίες τους, με τις οποίες αμάρτησαν σε μένα, και με τις οποίες αποστάτησαν από μένα.
- ⁹ Και η πόλη αυτή θα είναι σε μένα όνομα ευφροσύνης, αίνηση και δόξα, μπροστά σε όλα τα έθνη τής γης, που θα ακούσουν όλα αυτά τα αγαθά, που εγώ κάνω σ' αυτούς· και θα εκπλαγούν και θα τρομάξουν για όλα τα αγαθά, και για όλη την ειρήνη, που θα κάνω σ' αυτή.
- ¹⁰ Ἔτσι λέει ο Κύριος: Σ' αυτό τον τόπο, για τον οποίο εσείς λέτε: Είναι έρημος, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κτήνος, στις πόλεις τού Ιούδα και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ, που είναι έρημοι, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κάτοικο, και χωρίς κτήνος,
- ¹¹ θα ακουστεί ξανά η φωνή τής χαράς, και η φωνή τής ευφροσύνης, η φωνή τού νυμφίου, και η φωνή τής νύφης, η φωνή αυτών που λένε: «Αινείτε τον Κύριο των δυνάμεων, επειδή ο Κύριος είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα»· και εκείνων που προσφέρουν ευχαριστήριες προσφορές στον οίκο τού Κυρίου· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τής γης, όπως προηγούμενα, λέει ο Κύριος.
- ¹² Ἔτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Πάλι σ' αυτό τον τόπο, που είναι έρημος, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κτήνος, και σε όλες τις πόλεις του, θα υπάρχουν μάντρες ποιμένων για να αναπαύουν τα ποίμνια.
- ¹³ Στις πόλεις τής ορεινής περιοχής, στις πόλεις τής πεδινής περιοχής, και στις πόλεις τού νότου, και στη γη τού Βενιαμίν, και στους τόπους γύρω από την Ιερουσαλήμ, και στις πόλεις τού Ιούδα, θα περάσουν ξανά τα κοπάδια κάτω από το χέρι εκείνου που τα μετράει, λέει ο Κύριος.

- 14** Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα εκτελέσω τον αγαθό εκείνον λόγο, που είχα μιλήσει για τον οίκο Ισραήλ, και για τον οίκο Ιούδα.
- 15** Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, θα κάνω να αναβλαστήσει στον Δαβίδ βλαστός δικαιοσύνης· και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη στη γη.
- 16** Κατά τις ημέρες εκείνες ο Ιούδας θα σωθεί, και η Ιερουσαλήμ θα κατοικήσει με ασφάλεια· και αυτό είναι το όνομα με το οποίο θα ονομαστεί: Ο ΚΥΡΙΟΣ, Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ.
- 17** Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα λείψει άνθρωπος από τον Δαβίδ, που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού οίκου Ισραήλ·
- 18** ούτε από τους ιερείς των Λευιτών θα λείψει άνθρωπος μπροστά μου για να προσφέρει ολοκαυτώματα, και να καίει προσφορές από άλφита, και να κάνει θυσίες όλες τις ημέρες.
- 19** Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:
- 20** Έτσι λέει ο Κύριος: Αν είναι δυνατόν να διαλύσετε τη διαθήκη μου της ημέρας και τη διαθήκη μου της νύχτας, ώστε να μη υπάρχει πλέον ημέρα και νύχτα στον καιρό τους,
- 21** τότε θα μπορέσει να διαλυθεί και η διαθήκη μου, που έγινε προς τον Δαβίδ τον δούλο μου, ώστε να μη έχει γιο για να βασιλεύει επάνω στον θρόνο του, και εκείνη που έγινε στους Λευίτες τους ιερείς, τους λειτουργούς μου.
- 22** Όπως η στρατιά τού ουρανού δεν μπορεί να απαριθμηθεί ούτε η άμμος τής θάλασσας να μετρηθεί, έτσι θα πληθύνω το σπέρμα τού Δαβίδ τού δούλου μου, και τους Λευίτες που υπηρετούν σε μένα.
- 23** Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:
- 24** Δεν είδες τι μίλησε αυτός ο λαός, λέγοντας: Τις δύο οικογένειες, που ο Κύριος διάλεξε, τις απέρριψε; Έτσι καταφρόνησαν αυτοί τον λαό μου, ώστε δεν λογαριάζεται πλέον σ' αυτούς ως έθνος.
- 25** Έτσι λέει ο Κύριος: Αν δεν είχα κάνει τη διαθήκη μου της ημέρας και της νύχτας, και αν δεν είχα διατάξει τούς νόμους τού ουρανού και της γης,
- 26** τότε, θα απορρίψω το σπέρμα τού Ιακώβ, και του Δαβίδ τού δούλου μου, ώστε να μη λάβω από το σπέρμα του κυβερνήτες επάνω στο σπέρμα τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ιακώβ· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τους, και θα τους λυπηθώ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 34

1 Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, όταν ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και όλη η δύναμή του, και όλα τα βασίλεια της γης, που ήσαν κάτω από το χέρι του, και όλοι οι λαοί,

πολεμούσαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλες τις πόλεις της, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Πήγαινε, και μίλησε στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και πες του: Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κατακάψει με φωτιά·

³ και εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι του, αλλά θα πιαστείς οπωσδήποτε, και θα παραδοθείς στο χέρι του· και τα μάτια σου θα δουν τα μάτια τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και το στόμα του θα μιλήσει στο στόμα σου, και θα πας στη Βαβυλώνα.

⁴ Όμως, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, Σεδεκία, βασιλιά τού Ιούδα· έτσι λέει ο Κύριος για σένα: Δεν θα πεθάνεις με μάχαιρα·

⁵ με ειρήνη θα πεθάνεις· και σύμφωνα με τις καύσεις, που έγιναν στους πατέρες σου, τους προγενέστερους βασιλιάδες, που υπήρξαν πριν από σένα, έτσι θα κάνουν καύσεις σε σένα· και θα σε κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, κύριε! Επειδή, εγώ μίλησα τον λόγο, λέει ο Κύριος.

⁶ Και ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, όλα αυτά τα λόγια στην Ιερουσαλήμ·

⁷ και ο στρατός τού βασιλιά τής Βαβυλώνας πολεμούσε ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα, που είχαν εναπομείνει, ενάντια στη Λαχείς, και ενάντια στην Αζηκά· επειδή, αυτές είχαν εναπολειφθεί μεταξύ των πόλεων του Ιούδα, πόλεις οχυρωμένες.

⁸ Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, αφού ο βασιλιάς Σεδεκίας έκανε συνθήκη με ολόκληρο τον λαό που ήταν στην Ιερουσαλήμ, για να κηρύξει άφεση σ' αυτούς·

⁹ ώστε να εξαποστείλει ελεύθερους, κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, Εβραίο ή Εβραία, για να μη έχει κανένας ως δούλο έναν αδελφό του Ιουδαίο·

¹⁰ και το άκουσαν όλοι οι άρχοντες, και ολόκληρος ο λαός, αυτοί που μπήκαν στη συνθήκη, στο να εξαποστείλουν ως ελεύθερους, κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, ώστε να μη τους έχουν πλέον δούλους· υπάκουσαν, λοιπόν, και τους έδιωξαν·

¹¹ ύστερα όμως απ' αυτά, τους δούλους και τις δούλες, που τους είχαν διώξει ελεύθερους, τους έκαναν να επιστρέψουν, και τους καθυπέταξαν να είναι δούλοι και δούλες·

¹² και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, από τον Κύριο, λέγοντας:

13 Ἔτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Εγώ έκανα διαθήκη στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας, λέγοντας:

14 Στο τέλος των επτά χρόνων να εξαποστείλετε κάθε ένας τον αδελφό του τον Εβραίο, που πουλήθηκε σε σένα, και σε υπηρέτησε έξι χρόνια· τότε θα τον διώξεις ελεύθερον από σένα· οι πατέρες σου, όμως, δεν με άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους.

15 Και εσείς τώρα είχατε επιστρέψει και κάνει το ευθύ μπροστά μου, κηρύττοντας κάθε ένας άφεση στον πλησίον του· και είχατε κάνει συνθήκη μπροστά μου, στον οίκο επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου·

16 αλλά, επιστρέψατε, και μολύνατε το όνομά μου, και κάνατε κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, να επιστρέψουν, τους οποίους είχατε εξαποστείλει ως ελεύθερους σύμφωνα με τη θέλησή τους, και τους καθυποτάξατε για να είναι σε σας δούλοι και δούλες.

17 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εσείς δεν με ακούσατε, να κηρύζετε άφεση κάθε ένας στον αδελφό του, και κάθε ένας στον πλησίον του· δέστε, λοιπόν, λέει ο Κύριος, εγώ κηρύττω άφεση εναντίον σας στη μάχαιρα, στη μεταδοτική αρρώστια, και στην πείνα· και θα σας παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης.

18 Και θα παραδώσω τούς ανθρώπους, αυτούς που αθέτησαν τη διαθήκη μου, που δεν εκτέλεσαν τα λόγια τής διαθήκης, που είχαν κάνει μπροστά μου, όταν έσχισαν το μοσχάρι στα δύο, και πέρασαν ανάμεσα στα τμήματά του,

19 τους άρχοντες του Ιούδα, και τους άρχοντες της Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους, και τους ιερείς, και ολόκληρο τον λαό τού τόπου, που πέρασαν ανάμεσα από τα τμήματα του μοσχαριού·

20 και θα τους παραδώσω στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους· και τα πτώματά τους θα είναι για τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.

21 Και τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους άρχοντές του, θα τους παραδώσω στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους, και στο χέρι τού στρατού τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, που αναχώρησαν από σας.

22 Δέστε, θα τους προστάξω, λέει ο Κύριος, και θα τους επαναφέρω σ' αυτή την πόλη· και θα πολεμήσουν εναντίον της, και θα την κυριεύσουν και θα την κατακάψουν με φωτιά· και θα κάνω τις πόλεις τού Ιούδα ερήμωση, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 35

- ¹ Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε από τον Κύριο στον Ιερεμία, στις ημέρες του Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, του βασιλιά του Ιούδα, λέγοντας:
- ² Πήγαινε στην οικογένεια των Ρηχαβιτών, και μίλησέ τους, και φέρ' τους στον οίκο του Κυρίου, σε ένα από τα δωμάτια, και πότισέ τους κρασί.
- ³ Τότε, πήρα τον Ιααζανία, τον γιο του Ιερεμία, γιου του Χαβασινία, και τους αδελφούς του, και όλους τούς γιους του, και ολόκληρη την οικογένεια των Ρηχαβιτών,
- ⁴ και τους έφερα στον οίκο του Κυρίου, στο δωμάτιο των γιων του Ανάν, γιου του Ιγδαλία, ανθρώπου του Θεού, το οποίο ήταν κοντά στο δωμάτιο των αρχόντων, που ήταν επάνω στο δωμάτιο του Μασσία, γιου του Σαλλούμ, του φύλακα τής αυλής·
- ⁵ και έβαλα μπροστά στους γιους τής οικογένειας των Ρηχαβιτών δοχεία γεμάτα κρασί, και ποτήρια, και τους είπα: Πιέστε κρασί.
- ⁶ Και είπαν: Δεν θα πιούμε κρασί· επειδή, ο Ιωναδάβ, ο γιος του Ρηχάβ, ο πατέρας μας, πρόσταξε σε μας, λέγοντας: Δεν θα πιείτε κρασί, εσείς, και οι γιοι σας στον αιώνα·
- ⁷ ούτε σπíti θα χτίσετε ούτε σπόρο θα σπείρετε ούτε αμπελώνα θα φυτέψετε ούτε θα έχετε· αλλά θα κατοικήτε σε σκηνές όλες τις ημέρες σας, για να ζήσετε πολλές ημέρες επάνω στη γη, στην οποία παροικείτε.
- ⁸ Και υπακούσαμε στη φωνή του Ιωναδάβ, του γιου του Ρηχάβ, του πατέρα μας, σύμφωνα με όλα όσα μας πρόσταξε, να μη πιούμε κρασί όλες τις ημέρες μας, εμείς, οι γυναίκες μας, οι γιοι μας, και οι θυγατέρες μας·
- ⁹ ούτε να κτίσουμε σπίτια για να κατοικούμε, και δεν είχαμε αμπελώνα ή χωράφι ή σπόρο·
- ¹⁰ αλλά κατοικήσαμε σε σκηνές, και υπακούσαμε, και πράξαμε σύμφωνα με όλα όσα μάς πρόσταξε ο Ιωναδάβ ο πατέρας μας·
- ¹¹ όταν, όμως, ανέβηκε στον τόπο ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, είπαμε: Ελάτε, ας πάμε στην Ιερουσαλήμ, εξαιτίας του στρατού των Χαλδαίων, και εξαιτίας του στρατού των Συρίων· και κατοικούμε στην Ιερουσαλήμ.
- ¹² Και έγινε λόγος του Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:
- ¹³ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Πήγαινε, και πες στους ανθρώπους του Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ: Δεν θα πάρετε παιδεία για να ακούτε τα λόγια μου; λέει ο Κύριος.
- ¹⁴ Τα λόγια μεν του Ιωναδάβ, του γιου του Ρηχάβ, που πρόσταξε στους γιους του να μη πίνουν κρασί, εκτελέστηκαν· και μέχρι αυτή την ημέρα δεν πίνουν κρασί, επειδή υπάκουσαν στην προσταγή του πατέρα τους· και εγώ σας μίλησα, σηκωνόμενος το πρωί, και μιλώντας· όμως, δεν με ακούσατε.

15 Και έστειλα σε σας όλους τούς δούλους μου τους προφήτες, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, λέγοντας: Επιστρέψτε επιτέλους κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και διορθώστε τις πράξεις σας, και να μη πάτε πίσω από άλλους θεούς για να τους λατρεύετε, και θα κατοικήσετε στη γη, που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας· αλλά δεν στρέψατε το αυτί σας, και δεν με ακούσατε.

16 Επειδή, οι γιοι τού Ιωναδάβ, γιου τού Ρηχάβ εκτέλεσαν την προσταγή τού πατέρα τους, που πρόσταξε σ' αυτούς, και ο λαός αυτός δεν με άκουσε,

17 γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Προσέξτε, θα φέρω επάνω στον Ιούδα, και επάνω σε όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, όλα τα κακά που μίλησα εναντίον τους· επειδή, τους μίλησα, και δεν άκουσαν· και έκραξα σ' αυτούς, και δεν αποκρίθηκαν.

18 Και ο Ιερεμίας είπε στην οικογένεια των Ρηχαβιτών: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Επειδή, υπακούσατε στην προσταγή τού Ιωναδάβ, του πατέρα σας, και φυλάξατε όλες τις εντολές του, και κάνατε σύμφωνα με όλα όσα σας είχε προστάξει,

19 γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δεν θα λείψει άνθρωπος από τον Ιωναδάβ, τον γιο τού Ρηχάβ, που να στέκεται μπροστά μου στον αιώνα.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 36

1 ΚΑΙ στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε ο λόγος αυτός στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

2 Πάρε για τον εαυτό σου έναν τόμο βιβλίου, και γράψε μέσα σ' αυτόν όλα τα λόγια που μίλησα σε σένα ενάντια στον Ισραήλ, και ενάντια στον Ιούδα, και ενάντια σε όλα τα έθνη, από την ημέρα που μίλησα σε σένα, από τις ημέρες τού Ιωσία, μέχρι σ' αυτή την ημέρα·

3 ίσως, ο οίκος τού Ιούδα να ακούσει όλα τα κακά, που εγώ σκέφτομαι να κάνω σ' αυτούς, ώστε να επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και να συγχωρήσω την ανομία τους και την αμαρτία τους.

4 Και ο Ιερεμίας κάλεσε τον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία· και ο Βαρούχ έγραψε από το στόμα τού Ιερεμία όλα τα λόγια τού Κυρίου, που του μίλησε, επάνω σε έναν τόμο βιβλίου.

5 Και ο Ιερεμίας πρόσταξε τον Βαρούχ, λέγοντας: Εγώ είμαι υπό φύλαξη· δεν μπορώ να μπω μέσα στον οίκο τού Κυρίου·

6 γι' αυτό, μπες μέσα εσύ, και διάβασε στον τόμο που έγραψες από το στόμα μου τα λόγια τού Κυρίου στα αυτιά τού λαού, μέσα στον οίκο τού Κυρίου, σε ημέρα νηστείας· και ακόμα, θα τα διαβάσεις στα αυτιά ολόκληρου του Ιούδα, όσοι έρχονται από τις πόλεις τους·

- ⁷ Ίσως, η δέησή τους φτάσει μπροστά στον Κύριο, και επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο· επειδή, ο θυμός του Κυρίου είναι μεγάλος και η οργή, που ο Κύριος μίλησε ενάντια σ' αυτό τον λαό.
- ⁸ Και ο Βαρούχ, ο γιος του Νηρία, έκανε σύμφωνα με όλα όσα τον πρόσταξε ο προφήτης Ιερεμίας, διαβάζοντας στο βιβλίο τα λόγια του Κυρίου μέσα στον οίκο του Κυρίου.
- ⁹ Και στον πέμπτο χρόνο του Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, βασιλιά του Ιούδα, στον ένατο μήνα, κήρυξαν νηστεία μπροστά στον Κύριο ολόκληρος ο λαός στην Ιερουσαλήμ, και ολόκληρος ο λαός που ερχόταν από τις πόλεις του Ιούδα στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁰ Και ο Βαρούχ διάβασε στο βιβλίο τα λόγια του Ιερεμιά μέσα στον οίκο του Κυρίου, μέσα στο δωμάτιο του Γεμαρία, του γιου του Σαφάν, του γραμματέα, στην άνω αυλή, στην είσοδο της νέας πύλης του οίκου του Κυρίου, στα αυτιά ολόκληρου του λαού.
- ¹¹ Και ο Μιχαΐας, ο γιος του Γεμαρία, γιου του Σαφάν, άκουσε όλα τα λόγια του Κυρίου από το βιβλίο,
- ¹² και κατέβηκε στο παλάτι του βασιλιά, στο δωμάτιο του γραμματέα· και νάσου, όλοι οι άρχοντες κάθονταν εκεί, ο Ελισαμά, ο γραμματέας, ο Δελαΐας, ο γιος του Σεμαΐα, και ο Ελναθάν, ο γιος του Αχβώρ, και ο Γεμαρίας, ο γιος του Σαφάν, και ο Σεδεκίας, ο γιος του Ανανία, και όλοι οι άρχοντες.
- ¹³ Και ο Μιχαΐας τούς ανήγγειλε όλα τα λόγια που άκουσε, όταν ο Βαρούχ διάβασε το βιβλίο στα αυτιά του λαού.
- ¹⁴ Και όλοι οι άρχοντες έστειλαν στον Βαρούχ, τον Ιουδεί, τον γιο του Νεθανία, γιου του Σελεμιά, γιου του Χουσεΐ, λέγοντας: Τον τόμο, που διάβασες στα αυτιά του λαού, πάρ' τον στο χέρι σου, και έλα. Και πήρε ο Βαρούχ, ο γιος του Νηρία, τον τόμο στο χέρι του, και ήρθε σ' αυτούς.
- ¹⁵ Και του είπαν: Κάθισε τώρα, και διάβασέ τον στα αυτιά μας· και τον διάβασε ο Βαρούχ στα αυτιά τους.
- ¹⁶ Και καθώς άκουσαν όλα τα λόγια, εκπλάγηκαν αναμεταξύ τους, και είπαν στον Βαρούχ: Σίγουρα, θα αναγγείλουμε στον βασιλιά όλα αυτά τα λόγια.
- ¹⁷ Και ρώτησαν τον Βαρούχ, λέγοντας: Πες μας τώρα: Πώς έγραψες όλα αυτά τα λόγια από το στόμα του;
- ¹⁸ Και ο Βαρούχ τούς είπε: Από το στόμα του πρόφερε σε μένα όλα αυτά τα λόγια, και εγώ έγραφα με μελάνη μέσα στο βιβλίο.
- ¹⁹ Και οι άρχοντες είπαν στον Βαρούχ: Πήγαινε, κρύψου, εσύ, και ο Ιερεμίας· και άνθρωπος ας μη ξέρει πού είστε.

20 Και μπήκαν μέσα στον βασιλιά στην αυλή· άφησαν, όμως, τον τόμο στο δωμάτιο του Ελισαμά, του γραμματέα, και ανήγγειλαν στα αυτιά τού βασιλιά όλα τα λόγια.

21 Και έστειλε ο βασιλιάς τον Ιουδεί να πάρει τον τόμο· και τον πήρε από το δωμάτιο του Ελισαμά, του γραμματέα. Και τον διάβασε ο Ιουδεί στα αυτιά τού βασιλιά, και στα αυτιά όλων των αρχόντων, που παραστέκονταν στον βασιλιά.

22 Και ο βασιλιάς καθόταν στο χειμερινό παλάτι, στον ένατο μήνα, και μπροστά του υπήρχε μία εστία που έκαιγε.

23 Και καθώς ο Ιουδεί διάβαζε τρεις και τέσσερις σελίδες, εκείνος το έκοβε με το μαχαίράκι τού γραμματέα, και το έρριχνε στη φωτιά που ήταν στην εστία, μέχρις ότου καταναλώθηκε ολόκληρος ο τόμος μέσα στη φωτιά, που ήταν επάνω στην εστία.

24 Και δεν τρόμαξαν ούτε έσχισαν τα ιμάτιά τους, ο βασιλιάς και όλοι οι δούλοι του, αυτοί που άκουσαν όλα αυτά τα λόγια.

25 Και ενώ μάλιστα ο Ελναθάν, και ο Δελαΐας, και ο Γεμαρίας, μεσίτευαν στον βασιλιά να μη κάψει τον τόμο, δεν τους άκουσε.

26 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Ιεραμεήλ, τον γιο τού Αμμέλεχ, και τον Σεραΐα, τον γιο τού Αζριήλ, και τον Σελεμία, τον γιο τού Αβδιήλ, να πιάσουν τον Βαρούχ, τον γραμματέα, και τον προφήτη Ιερεμία· όμως, ο Κύριος τους είχε κρύψει.

27 Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, αφού ο βασιλιάς κατέκαψε τον τόμο, και τα λόγια που είχε γράψει ο Βαρούχ από το στόμα τού Ιερεμία, λέγοντας:

28 Πάρε πάλι για τον εαυτό σου έναν άλλο τόμο, και γράψε επάνω σ' αυτόν όλα τα προηγούμενα λόγια, που ήσαν μέσα στον πρώτο τόμο, που κατέκαψε ο Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα·

29 και στον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, θα πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ κατέκαψες αυτό τον τόμο, λέγοντας: Γιατί έγραψες μέσα σ' αυτόν, λέγοντας: Ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας θάρθει οπωσδήποτε, και θα εξολοθρεύσει αυτή τη γη, και θα κάνει να εκλείψει απ' αυτή άνθρωπος και κτήνος;

30 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα: Δεν θα έχει κάποιον που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ· και το πτώμα του θα πεταχτεί την ημέρα στο καύμα, και τη νύχτα στον παγετό·

31 και θα τον τιμωρήσω,¹⁴ και το σπέρμα του, και τους δούλους του, λόγω τής ανομίας τους· και θα φέρω επάνω τους, και επάνω στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και επάνω στους ανθρώπους τού Ιούδα, όλα τα κακά που μίλησα σ' αυτούς, και δεν άκουσαν.

³² Και ο Ιερεμίας πήρε έναν άλλο τόμο, και τον έδωσε στον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, τον γραμματέα, και έγραψε μέσα σ' αυτόν, από το στόμα τού Ιερεμία, όλα τα λόγια τού βιβλίου, που ο Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, είχε κατακάψει σε φωτιά· και ακόμα, προστέθηκαν σ' αυτά πολλά παρόμοια λόγια.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 37

¹ ΚΑΙ βασίλευσε ο βασιλιάς Σεδεκίας, ο γιος τού Ιωσία, αντί τού Χονία, γιου τού Ιωακείμ, που ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατέστησε βασιλιά στη γη τού Ιούδα.

² Και δεν άκουσε, αυτός, και οι δούλοι του, και ο λαός τού τόπου, τα λόγια τού Κυρίου, που είχε μιλήσει διαμέσου τού προφήτη Ιερεμία.

³ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε τον Ιεουχάλ, τον γιο τού Σελεμία, και τον Σοφονία, τον γιο τού Μασσία, τον ιερέα, προς τον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας: Δέησου, παρακαλώ, για μας στον Κύριο τον Θεό μας.

⁴ Και ο Ιερεμίας έμπαινε και έβγαινε ανάμεσα στον λαό· και δεν τον είχαν βάλει σε φυλακή.

⁵ Και βγήκε ο στρατός τού Φαραώ έξω από την Αίγυπτο· και όταν οι Χαλδαίοι, που πολιορκούσαν την Ιερουσαλήμ, άκουσαν τη φήμη τους, αναχώρησαν από την Ιερουσαλήμ.

⁶ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας:

⁷ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Έτσι θα πείτε στον βασιλιά τού Ιούδα, που σας έστειλε σε μένα για να με ρωτήσετε: Προσέξτε, ο στρατός τού Φαραώ, που βγήκε έξω σε βοήθειά σας, θα επιστρέψει στη γη του, την Αίγυπτο·

⁸ και οι Χαλδαίοι θα ξαναγυρίσουν, και θα πολεμήσουν ενάντια σ' αυτή την πόλη, και θα την κυριεύσουν, και θα την κατακάψουν με φωτιά.

⁹ Έτσι λέει ο Κύριος: Μη πλανιέστε, λέγοντας: Οι Χαλδαίοι θα φύγουν από μας οπωσδήποτε· δεδομένου ότι, δεν θα φύγουν.

¹⁰ Επειδή, και αν ακόμα πατάξετε ολόκληρο τον στρατό των Χαλδαίων, που σας πολεμάει, και εναπομένουν μερικοί πληγωμένοι ανάμεσά τους, αυτοί θα σηκωθούν κάθε ένας από τη σκηνή του, και θα κατακάψει αυτή την πόλη με φωτιά.

¹¹ Και όταν ο στρατός των Χαλδαίων έφυγε από την Ιερουσαλήμ εξαιτίας τού φόβου τού στρατού τού Φαραώ,

¹² τότε ο Ιερεμίας βγήκε έξω από την Ιερουσαλήμ, για να πάει στη γη τού Βενιαμίν, ώστε να ξεφύγει από εκεί ανάμεσα στον λαό.

¹³ Και όταν αυτός ήρθε στην πύλη τού Βενιαμίν, βρισκόταν εκεί ο αρχηγός τής φρουράς, το όνομα του οποίου ήταν Ιρεΐας, γιος τού Σελεμία, γιου τού Ανανία·

και έπιασε τον Ιερεμία τον προφήτη, λέγοντας: Εσύ προσφεύγεις στους Χαλδαίους.

14 Και ο Ιερεμίας είπε: Ψέμα είναι· εγώ δεν προσφεύγω στους Χαλδαίους. Όμως, δεν τον άκουσε· και ο Ιρεΐας έπιασε τον Ιερεμία, και τον έφερε στους άρχοντες.

15 Και οι άρχοντες οργίστηκαν ενάντια στον Ιερεμία, και τον χτύπησαν, και τον φυλάκισαν στο σπíti τού Ιωνάθαν, του γραμματέα· επειδή, το είχαν κάνει δεσμωτήριο.

16 Όταν δε ο Ιερεμίας μπήκε μέσα στον λάκκο και στις κρύπτες, και ο Ιερεμίας κάθησε εκεί πολλές ημέρες,

17 τότε, ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε και τον πήρε, και τον ρώτησε κρυφά στο σπíti του, και είπε: Υπάρχει λόγος από τον Κύριο; Και ο Ιερεμίας είπε: Υπάρχει· και είπε: Θα παραδοθείς στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας.

18 Και ο Ιερεμίας είπε στον βασιλιά Σεδεκία: Τι αμάρτησα σε σένα ή στους δούλους σου ή σε τούτο τον λαό, και με βάλατε στο δεσμωτήριο;

19 Και πού είναι οι προφήτες σας, αυτοί που προφήτευσαν σε σας, λέγοντας: Ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας δεν θάρθει εναντίον σας και ενάντια σ' αυτή τη γη;

20 Γι' αυτό, άκουσε τώρα, παρακαλώ, κύριέ μου, βασιλιά· ας γίνει δεκτή, παρακαλώ, η δέησή μου μπροστά σου· και μη με επαναφέρεις στο σπíti τού Ιωνάθαν, του γραμματέα, για να μη πεθάνω εκεί.

21 Τότε, ο βασιλιάς Σεδεκίας πρόσταξε, και φύλαγαν τον Ιερεμία στην αυλή τής φυλακής, και του έδιναν κάθε ημέρα λίγο ψωμί από τα αρτοπωλεία, μέχρις ότου τελείωσε όλο το ψωμί τής πόλης. Και ο Ιερεμίας έμεινε στην αυλή τής φυλακής.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 38

1 ΚΑΙ ο Σεφατίας, ο γιος τού Ματθάν, και ο Γεδάλιας, ο γιος τού Πασχώρ, και ο Ιουχάλ, ο γιος τού Σελεμία, και ο Πασχώρ, ο γιος τού Μαλχία, άκουσαν τα λόγια που ο Ιερεμίας μίλησε σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας:

2 Έτσι λέει ο Κύριος: Όποιος κάθεται σ' αυτή την πόλη, θα πεθάνει από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια· όποιος, όμως, βγει έξω προς τους Χαλδαίους, θα ζήσει· και η ζωή του θα είναι σ' αυτόν σαν λάφυρο, και θα ζήσει·

3 έτσι λέει ο Κύριος: Αυτή η πόλη θα παραδοθεί οπωσδήποτε στο χέρι τού στρατού τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει.

4 Και οι άρχοντες είπαν στον βασιλιά: Ας θανατωθεί, παρακαλούμε, αυτός ο άνθρωπος· επειδή, έτσι παραλύει τα χέρια των πολεμιστών ανδρών, που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη, και τα χέρια ολόκληρου του λαού, λέγοντας σ'

αυτούς τέτοια λόγια· επειδή, αυτός ο άνθρωπος δεν ζητάει το καλό αυτού του λαού, αλλά το κακό.

⁵ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας είπε: Δέστε, είναι στο χέρι σας· επειδή, ο βασιλιάς δεν μπορεί να κάνει τίποτε εναντίον σας.

⁶ Και πήραν τον Ιερεμία, και τον έρριξαν στον λάκκο του Μαλχία, γιου του Αμμέλεχ, που ήταν στην αυλή της φυλακής· και κατέβασαν τον Ιερεμία με σχοινιά· και μέσα στον λάκκο δεν υπήρχε νερό, αλλά λάσπη, και ο Ιερεμίας χώθηκε μέσα στη λάσπη.

⁷ Και όταν ο Αβδέ-μέλεχ, ο Αιθίοπας, ένας από τους ευνούχους, που ήταν μέσα στο παλάτι του βασιλιά άκουσε ότι έβαλαν τον Ιερεμία στον λάκκο, ενώ ο βασιλιάς καθόταν στην πύλη του Βενιαμίν,

⁸ βγήκε ο Αβδέ-μέλεχ από το παλάτι του βασιλιά, και μίλησε στον βασιλιά, λέγοντας:

⁹ Κύριέ μου, βασιλιά, αυτοί οι άνθρωποι έπραξαν κακά σε όσα έκαναν στον προφήτη Ιερεμία, που τον έρριξαν στον λάκκο· αυτός, όμως, θα πέθαινε από την πείνα στον τόπο όπου είναι· επειδή, δεν υπάρχει πλέον ψωμί στην πόλη.

¹⁰ Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Αβδέ-μέλεχ, τον Αιθίοπα, λέγοντας: Πάρε από εδώ 30 ανθρώπους μαζί σου, και ανέβασε τον προφήτη Ιερεμία από τον λάκκο, πριν πεθάνει.

¹¹ Και ο Αβδέ-μέλεχ πήρε μαζί του τους ανθρώπους, και μπήκε μέσα στο παλάτι του βασιλιά κάτω από το θησαυροφυλάκιο, και από εκεί πήρε παλιά ράκη, και παλιά σάπια αποφόρια, και τα κατέβασε με σχοινιά στον λάκκο, στον Ιερεμία.

¹² Και ο Αβδέ-μέλεχ, ο Αιθίοπας, είπε στον Ιερεμία: Βάλε τώρα τα παλιά ράκη και τα σάπια αποφόρια κάτω από τις μασχάλες σου, κάτω από τα σχοινιά. Και ο Ιερεμίας έκανε έτσι.

¹³ Και έσυραν τον Ιερεμία με τα σχοινιά, και τον ανέβασαν από τον λάκκο· και έμεινε ο Ιερεμίας στην αυλή της φυλακής.

¹⁴ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε, και έφερε τον προφήτη Ιερεμία κοντά του, στην τρίτη είσοδο, που είναι στον οίκο του Κυρίου· και ο βασιλιάς είπε στον Ιερεμία: Θέλω να σε ρωτήσω ένα πράγμα· να μη κρύψεις από μένα τίποτε.

¹⁵ Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεδεκία: Αν σου το φανερώσω, στ' αλήθεια, δεν θα με θανατώσεις; Και αν σε συμβουλευσω, δεν θα με ακούσεις.

¹⁶ Και ο Σεδεκίας ορκίστηκε στον Ιερεμία κρυφά, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, αυτός που έκανε σε μας αυτή την ψυχή, δεν θα σε θανατώσω ούτε θα σε δώσω στο χέρι αυτών των ανθρώπων που ζητούν την ψυχή σου.

¹⁷ Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεδεκία: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Αν πραγματικά βγεις έξω προς τους άρχοντες του βασιλιά

τής Βαβυλώνας, τότε η ψυχή σου θα ζήσει, και αυτή η πόλη δεν θα κατακαεί με φωτιά· και εσύ θα ζήσεις, και η οικογένειά σου·

18 αλλά, αν δεν βγεις έξω προς τους άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, τότε αυτή η πόλη θα παραδοθεί στο χέρι των Χαλδαίων, και θα την κατακάψουν με φωτιά, και εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι τους.

19 Και ο βασιλιάς Σεδεκίας είπε στον Ιερεμία: Εγώ φοβάμαι τούς Ιουδαίους, που κατέφυγαν στους Χαλδαίους, μήπως με παραδώσουν στο χέρι τους, και με εμπαίζουν.

20 Και ο Ιερεμίας είπε: Δεν θα σε παραδώσουν. Υπάκουσε, παρακαλώ, στη φωνή τού Κυρίου, που εγώ μιλάω σε σένα· και θα είναι καλό σε σένα, και θα ζήσει η ψυχή σου.

21 Αν, όμως, εσύ δεν βγεις έξω, αυτός είναι ο λόγος που μου έδειξε ο Κύριος:

22 Και δες, όλες οι γυναίκες που εναπέμειναν στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, θα οδηγηθούν στους άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και αυτές θα λένε: Οι ειρηνικοί σου άνδρες σε δελέασαν, και υπερίσχυσαν εναντίον σου· τα πόδια σου βυθίστηκαν στη λάσπη, και αυτοί σύρθηκαν πίσω·

23 και όλες οι γυναίκες σου και τα παιδιά σου θα οδηγηθούν προς τους Χαλδαίους· και εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι τους, αλλά θα πιαστείς από το χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας· και θα κάνεις αυτή την πόλη να κατακαεί με φωτιά.

24 Και ο Σεδεκίας είπε στον Ιερεμία: Ας μη μάθει κανένας γι' αυτά τα λόγια, και δεν θα πεθάνεις.

25 Και αν οι άρχοντες ακούσουν ότι μίλησα μαζί σου, και έρθουν σε σένα, και σου πουν: Ανάγγειλε σε μας τώρα τι μίλησες στον βασιλιά, μη το κρύψεις από μας, και δεν θα σε θανατώσουμε· και τι μίλησε σε σένα ο βασιλιάς·

26 τότε, θα τους πεις: Εγώ υπέβαλα την παράκλησή μου μπροστά στον βασιλιά, για να μη με ξαναγυρίσει στο σπίτι τού Ιωνάθαν, ώστε να πεθάνω εκεί.

27 Και ήρθαν όλοι οι άρχοντες στον Ιερεμία, και τον ρώτησαν· και τους ανήγγειλε σύμφωνα με όλα τα λόγια εκείνα που τον είχε προστάξει ο βασιλιάς. Και αυτοί σταμάτησαν να μιλούν μαζί του, επειδή το πράγμα δεν είχε ακουστεί.

28 Και ο Ιερεμίας έμεινε στην αυλή τής φυλακής, μέχρι την ημέρα κατά την οποία η Ιερουσαλήμ κυριεύτηκε· και ήταν εκεί, όταν η Ιερουσαλήμ κυριεύτηκε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 39

- ¹ ΚΑΤΑ τον ένατο χρόνο τού Σεδεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, τον δέκατο μήνα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και ολόκληρος ο στρατός του, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και την πολιορκούσαν.
- ² Και κατά τον 11 ο χρόνο τού Σεδεκία, τον τέταρτο μήνα, την ένατη ημέρα τού μήνα, η πόλη κυριεύτηκε.
- ³ Και όλοι οι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας μπήκαν μέσα, και κάθησαν στη μεσαία πύλη, ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Σαμγάρ-νεβώ, ο Σαρσεχείμ, ο Ραβ-σαρείς, ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μάγ, και όλοι οι υπόλοιποι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας.
- ⁴ Και καθώς τούς είδε ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, και όλοι οι άνδρες τού πολέμου, έφυγαν, και βγήκαν τη νύχτα από την πόλη, μέσα από τον δρόμο τού κήπου τού βασιλιά, μέσα από την πύλη των δύο τειχών· και βγήκε από τον δρόμο τής πεδιάδας.
- ⁵ Ο στρατός, όμως, των Χαλδαίων καταδίωξε από πίσω τους, και έφτασαν τον Σεδεκία στις πεδιάδες τής Ιεριχώ· και τον συνέλαβαν, και τον έφεραν στον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ, και πρόφερε εναντίον του καταδίκη.
- ⁶ Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έσφαξε μπροστά του τους γιους τού Σεδεκία στη Ριβλά· και όλους τούς άρχοντες του Ιούδα έσφαξε ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας.
- ⁷ Και τύφλωσε τα δύο μάτια τού Σεδεκία, και τον έδεσε με δύο χάλκινες αλυσίδες, για να τον φέρει στη Βαβυλώνα.
- ⁸ Και οι Χαλδαίοι κατέκαψαν με φωτιά το παλάτι τού βασιλιά, και τα σπίτια τού λαού, και κατεδάφισαν τα τείχη τής Ιερουσαλήμ.
- ⁹ Και το υπόλοιπο του λαού, αυτό που εναπέμεινε στην πόλη, και εκείνους που έφυγαν και προσέφυγαν σ' αυτόν, και το υπόλοιπο του λαού, που είχε εναπομείνει, το έφερε αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας.
- ¹⁰ Και από τον λαό, τους φτωχούς, που δεν είχαν τίποτε, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν άφησε στη γη τού Ιούδα, και τους έδωσε αμπελώνες και χωράφια κατά τον καιρό εκείνο.
- ¹¹ Και ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, έδωσε διαταγή στον Νεβουζαραδάν, τον αρχισωματοφύλακα, για τον Ιερεμία, λέγοντας:
- ¹² Να τον πάρεις, και να τον επιμεληθείς, και μη του κάνεις κακό· αλλά, όπως σου μιλήσει, έτσι να κάνεις σ' αυτόν.
- ¹³ Και ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν έστειλε, και ο Νεβουσαζβάν, ο Ραβ-σαρείς, και ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μάγ, και όλοι οι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας,

14 έστειλαν και πήραν τον Ιερεμία από την αυλή τής φυλακής, και τον παρέδωσαν στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, για να τον φέρει στο σπίτι του· και κατοίκησε ανάμεσα στον λαό.

15 Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, ενώ ήταν κλεισμένος στην αυλή τής φυλακής, λέγοντας:

16 Να πας και να μιλήσεις στον Αβδέ-μέλεχ, τον Αιθίοπα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, εγώ θα φέρω τα λόγια μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό, και όχι για καλό· και θα εκτελεστούν μπροστά σου εκείνη την ημέρα.

17 Όμως, θα σε σώσω κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος· και δεν θα παραδοθείς στο χέρι των ανθρώπων, των οποίων το πρόσωπο εσύ φοβάσαι·

18 επειδή, θα σε σώσω οπωσδήποτε, και δεν θα πέσεις με μάχαιρα, αλλά η ζωή σου θα είναι σε σένα σαν λάφυρο, επειδή στηρίχθηκες με εμπιστοσύνη σε μένα, λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 40

1 Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, αφού ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, τον έστειλε από τη Ραμά, όταν τον είχε πάρει δεμένο με χειρόδεσμα ανάμεσα σε όλους εκείνους που μετοικίστηκαν από την Ιερουσαλήμ και τον Ιούδα, που φέρνονταν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.

2 Και ο αρχισωματοφύλακας έπιασε τον Ιερεμία, και του είπε: Ο Κύριος ο Θεός σου μίλησε αυτά τα κακά γι' αυτό τον τόπο.

3 Και ο Κύριος τα επέφερε, και έκανε όπως είχε πει· επειδή, αμαρτήσατε στον Κύριο, και δεν υπακούσατε στη φωνή του, γι' αυτό έγινε σε σας αυτό το πράγμα.

4 Και τώρα, δες, σε έλυσα σήμερα από τα χειρόδεσμα, αυτά που ήσαν επάνω στα χέρια σου· αν σου φαίνεται καλό νάρθεις μαζί μου στη Βαβυλώνα, έλα· και εγώ θα σε περιποιηθώ· αλλά, αν σου φαίνεται κακό νάρθεις μαζί μου στη Βαβυλώνα, μείνε εδώ· δες, ολόκληρος ο τόπος είναι μπροστά σου· όπου σου φαίνεται καλό και αρεστό να πας, εκεί πήγαινε.

5 Και επειδή δεν αποφάσιζε, του είπε: Γύρνα, λοιπόν, στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έβαλε κυβερνήτη επάνω στις πόλεις τού Ιούδα, και να κατοικήσεις μαζί του ανάμεσα στον λαό· ή, πήγαινε όπου σου φαίνεται αρεστό να πας. Και ο αρχισωματοφύλακας του έδωσε ζωοτροφές και δώρα, και τον εξαπέστειλε.

6 Και ο Ιερεμίας πήγε στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, στη Μισπά, και κατοίκησε μαζί του, ανάμεσα στον λαό που είχε εναπομείνει στη γη.

7 Και όταν όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, που ήσαν στο χωράφι, αυτοί και οι άνδρες τους, άκουσαν ότι ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έκανε κυβερνήτη

επάνω στη γη τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, και ότι του εμπιστεύθηκε άνδρες, και γυναίκες, και παιδιά, και από τους φτωχούς τής γης, απ' αυτούς που δεν είχαν μετοικιστεί στη Βαβυλώνα,

⁸ ήρθαν στον Γεδαλία στη Μισπά, και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, και ο Ιωανάν και ο Ιωνάθαν, οι γιοι τού Καρηά, και ο Σεραΐας, ο γιος τού Τανουμέθ, και οι γιοι τού Ιωφή, του Νετωφαθίτη, και ο Ιεζανίας, ο γιος κάποιου Μααχαθίτη, αυτοί και οι άνδρες τους.

⁹ Και ο Γεδαλίας, ο γιος τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, ορκίστηκε σ' αυτούς, και στους άνδρες τους, λέγοντας: Να μη φοβάστε να είστε δούλοι των Χαλδαίων· κατοικήστε στη γη, και δουλεύετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα είναι σε σας καλό.

¹⁰ Και εγώ, δέστε, θα κατοικήσω στη Μισπά, για να παρίσταμαι μπροστά στους Χαλδαίους, που θάρθουν σε μας· και εσείς συγκεντρώστε κρασί, και σπρωρικά, και λάδι, και βάλτε τα στα δοχεία σας, και κατοικήστε στις πόλεις σας, τις οποίες κρατάτε.

¹¹ Το ίδιο όλοι οι Ιουδαίοι, που βρίσκονται στον Μωάβ, και αυτοί που είναι ανάμεσα στους γιους τού Αμμών, και εκείνοι στον Εδώμ, και εκείνοι που βρίσκονται σε όλους τούς τόπους, όταν άκουσαν ότι ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας άφησε υπόλοιπο στον Ιούδα, και ότι έβαλε κυβερνήτη τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν,

¹² τότε, επέστρεψαν όλοι οι Ιουδαίοι από όλους τούς τόπους όπου ήσαν διασπαρμένοι, και ήρθαν στη γη τού Ιούδα, στον Γεδαλία στη Μισπά, και συγκεντρώσαν κρασί και σπρωρικά υπερβολικά πολλά.

¹³ Και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων που ήσαν στο χωράφι, ήρθαν στον Γεδαλία στη Μισπά.

¹⁴ Και του είπαν: Στ' αλήθεια, ξέρεις ότι ο Βααλείς, ο βασιλιάς των γιων Αμμών έστειλε τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, για να σε φονεύσει; Αλλά, ο Γεδαλίας, ο γιος τού Αχικάμ, δεν τους πίστεψε.

¹⁵ Τότε, ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, μίλησε κρυφά στον Γεδαλία στη Μισπά, λέγοντας: Ας πάω τώρα, και ας πατάξω τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, και δεν θα το μάθει κανένας· γιατί να σε φονεύσει, και έτσι όλοι οι Ιουδαίοι, που είναι συγκεντρωμένοι γύρω σου, να διασκορπιστούν, και να χαθεί το υπόλοιπο του Ιούδα;

¹⁶ Ο Γεδαλίας, όμως, ο γιος τού Αχικάμ, είπε στον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά: Να μη κάνεις αυτό το πράγμα· επειδή, λες λόγια αναληθή για τον Ισμαήλ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 41

¹ ΚΑΙ κατά τον έβδομο μήνα, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, γιου τού Ελισταμά, από το βασιλικό σπέρμα, και από τους άρχοντες του βασιλιά, και μαζί του

δέκα άνδρες, ήρθαν στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, στη Μισπά· και εκεί έφαγαν μαζί ψωμί στη Μισπά.

² Και σηκώθηκε ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, και οι δέκα άνδρες που ήσαν μαζί του, και χτύπησαν με ρομφαία τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, και τον θανάτωσαν, αυτόν που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας είχε κάνει κυβερνήτη επάνω στη γη.

³ Και όλους τούς Ιουδαίους, που ήσαν μαζί του, μαζί με τον Γεδαλία στη Μισπά, και τους Χαλδαίους, που βρέθηκαν εκεί, άνδρες πολεμιστές, ο Ισμαήλ τούς πάταξε.

⁴ Και τη δεύτερη ημέρα, αφού θανάτωσε τον Γεδαλία, και δεν το είχε μάθει κανένας,

⁵ τότε, μερικοί από τη Συχέμ, από τη Σηλώ, και από τη Σαμάρεια, 80 άνδρες, με ξυρισμένα τα πηγούνια τους, και σχισμένα τα ιμάτια, και με εντομές στο σώμα, έρχονταν μαζί με προσφορά και λιβάνι στο χέρι τους, για να φέρουν στον οίκο τού Κυρίου.

⁶ Και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, βγήκε έξω από τη Μισπά, σε συνάντησή τους, κλαίγοντας καθώς πορευόταν· και όταν τούς συνάντησε, τους είπε: Μπείτε μέσα στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ.

⁷ Και όταν ήρθαν στο μέσον τής πόλης, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τους έσφαξε, και τους έρριξε στο μέσον τού λάκκου, αυτός και οι άνδρες που ήσαν μαζί του.

⁸ Βρέθηκαν, όμως, δέκα άνδρες ανάμεσά τους, και είπαν στον Ισμαήλ: Μη μας θανατώσεις· επειδή, έχουμε στο χωράφι θησαυρούς, σιτάρι, και κριθάρι, και λάδι, και μέλι. Έτσι, συγκρατήθηκε, και δεν τους θανάτωσε ανάμεσα στους αδελφούς τους.

⁹ Και ο λάκκος, στον οποίο ο Ισμαήλ έρριξε όλα τα πτώματα των ανδρών, που είχε πατάξει εξαιτίας τού Γεδαλία, ήταν εκείνος που είχε κάνει ο βασιλιάς Ασά, από τον φόβο τού Βασά, του βασιλιά τού Ισραήλ· αυτόν, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τον γέμισε με τους θανατωθέντες.

¹⁰ Και ο Ισμαήλ αιχμαλώτισε ολόκληρο το υπόλοιπο του λαού, που ήταν στη Μισπά, τις θυγατέρες τού βασιλιά, και ολόκληρο τον λαό που εναπέμεινε στη Μισπά, που ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, είχε εμπιστευθεί στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ· και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τους αιχμαλώτισε, και αναχώρησε για να περάσει στους γιους Αμμών.

¹¹ Και όταν άκουσε ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, που ήσαν μαζί του, όλα τα κακά που έκανε ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία,

¹² πήραν όλους τούς άνδρες, και πήγαν να πολεμήσουν με τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, και τον βρήκαν κοντά στα πολλά νερά, που είναι στη Γαβαών.

13 Και καθώς ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί με τον Ισμαήλ, είδε τον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά, και όλους τούς αρχηγούς των στρατευμάτων, που ήσαν μαζί του, χάρηκαν.

14 Και στράφηκαν ολόκληρος ο λαός, που ο Ισμαήλ είχε αιχμαλωτίσει από τη Μισπά, και γύρισαν και πήγαν μαζί με τον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά.

15 Αλλά ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, ξέφυγε από τον Ιωανάν μαζί με οκτώ άνδρες, και πήγε στους γιους Αμμών.

16 Και πήρε ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων που ήσαν μαζί του, ολόκληρο το υπόλοιπο του λαού, που ελευθέρωσε από τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, από τη Μισπά, αφού είχε πατάξει τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, τους δυνατούς άνδρες τού πολέμου, και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τους ευνούχους, που αιχμαλώτισε από τη Γαβαών,

17 και πήγαν και κατοίκησαν στην κατοικία τού Χιμάμ, που είναι κοντά στη Βηθλεέμ, για να πάνε να μπουν μέσα στην Αίγυπτο,

18 εξαιτίας των Χαλδαίων· επειδή, φοβήθηκαν απ' αυτούς, για τον λόγο ότι ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, είχε πατάξει τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας είχε κάνει κυβερνήτη επάνω στη γη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 42

1 Και ήρθαν όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και ο Ιεζανίας, ο γιος τού Ωσαΐα, και ολόκληρος ο λαός, από μικρόν μέχρι μέγαν,

2 και είπαν στον προφήτη Ιερεμία: Ας γίνει, παρακαλούμε, δεκτή η δέησή μας μπροστά σου, και δέησου για μας στον Κύριο τον Θεό σου, για όλους αυτούς που εναπέμειναν· επειδή, μέيناμε λίγοι από πολλούς, όπως μας βλέπουν τα μάτια σου·

3 για να μας φανερώσει ο Κύριος ο Θεός σου τον δρόμο στον οποίο πρέπει να περπατήσουμε, και το πράγμα που πρέπει να κάνουμε.

4 Και ο προφήτης Ιερεμίας είπε σ' αυτούς: Άκουσα· δέστε, θα δεθώ στον Κύριο τον Θεό μας, σύμφωνα με τα λόγια σας· και οποιονδήποτε λόγο απαντήσει για σας ο Κύριος, θα σας τον αναγγείλω· δεν θα κρύψω τίποτε.

5 Και αυτοί είπαν στον Ιερεμία: Ο Κύριος ας είναι αληθινός και πιστός μάρτυρας ανάμεσά μας, ότι σίγουρα θα κάνουμε σύμφωνα με όλα τα λόγια, με τα οποία ο Κύριος ο Θεός σου θα σε αποστείλει σε μας·

6 είτε καλό και είτε κακό, θα υπακούσουμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας, στον οποίο εμείς σε στέλνουμε, για να μας γίνει καλό, όταν υπακούσουμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας.

- ⁷ Ὑστερα ἀπὸ δέκα ἡμέρες, ἐγίνε λόγος τοῦ Κυρίου στον Ἱερεμία.
- ⁸ Καὶ κάλεσε τον Ἰωανάν, τον γιο τοῦ Καρηά, καὶ ὅλους τοὺς ἀρχηγούς των στρατευμάτων, που ἦσαν μαζί του, καὶ ολόκληρο τον λαό, ἀπὸ μικρόν μέχρι μέγαν,
- ⁹ καὶ τους εἶπε: Ἔτσι λέει ὁ Κύριος, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, πρὸς τον ὁποῖο με στείλατε, γιὰ νὰ υποβάλω τὴ δέησή σας μπροστά του·
- ¹⁰ ἀν ἐξακολουθεῖτε νὰ κατοικεῖτε σ' αὐτὴ τὴ γῆ, τότε θὰ σας οἰκοδομήσω, καὶ δὲν θὰ σας καταγκρεμίσω, καὶ θὰ σας φυτέψω, καὶ δὲν θὰ σας ξεριζώσω· ἐπειδὴ, μετάνοησα γιὰ τὸ κακὸ που ἔκανα σὲ σας.
- ¹¹ Μὴ φοβηθεῖτε ἀπὸ τον βασιλιά τῆς Βαβυλώνας, ἀπὸ τον ὁποῖο τώρα φοβάστε· μὴ φοβηθεῖτε ἀπ' αὐτόν, λέει ὁ Κύριος· ἐπειδὴ, ἐγὼ εἶμαι μαζί σας, γιὰ νὰ σας σώσω, καὶ νὰ σας ἐλευθερώσω ἀπὸ τὸ χέρι του.
- ¹² Καὶ θὰ σας δώσω οἰκτιρμούς, γιὰ νὰ σας λυπηθεῖ, καὶ νὰ σας ἐπαναφέρει στὴ γῆ σας.
- ¹³ Ἀλλὰ, ἀν εσεῖς λέτε: Δὲν θὰ κατοικήσουμε σ' αὐτὴ τὴ γῆ, μὴ υπακούοντας στὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ μας,
- ¹⁴ λέγοντας: Ὅχι· ἀλλὰ, θὰ μπούμε μέσα στὴ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου δὲν θὰ βλέπουμε πόλεμο, καὶ δὲν θὰ ἀκούμε ἤχο σάλπιγγας, καὶ δὲν θὰ πεινάσουμε ἀπὸ ψωμί, καὶ θὰ κατοικήσουμε ἐκεῖ·
- ¹⁵ γι' αὐτό, ἀκούστε τώρα τον λόγο τοῦ Κυρίου, εσεῖς οἱ υπόλοιποι τοῦ Ἰούδα: Ἔτσι λέει ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ: Ἀν εσεῖς προσηλώσετε τὸ πρόσωπό σας, στο νὰ μπεῖτε μέσα στὴν Αἴγυπτο, καὶ πᾶτε νὰ παροικήσετε ἐκεῖ,
- ¹⁶ τότε, ἡ μάχαιρα, που εσεῖς φοβάστε, θὰ σας φτάσει ἐκεῖ στὴ γῆ τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἡ πείνα, ἀπὸ τὴν ὁποία εσεῖς τρομάζετε θὰ εἶναι προσκολλημένη πίσω σας ἐκεῖ στὴν Αἴγυπτο, ἐκεῖ θὰ πεθάνετε·
- ¹⁷ καὶ ὅλοι οἱ ἄνδρες, που εἶχαν προσηλώσει τὸ πρόσωπό τους νὰ πάνε στὴν Αἴγυπτο νὰ παροικήσουν ἐκεῖ, θὰ πεθάνουν ἀπὸ μάχαιρα, ἀπὸ πείνα, καὶ ἀπὸ μεταδοτικὴ ἀρρώστια· καὶ κανένας ἀπ' αὐτοὺς δὲν θὰ μείνει ἢ θὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸ κακὸ, που ἐγὼ θὰ φέρω ἐπάνω τους.
- ¹⁸ Ἐπειδὴ, ἔτσι λέει ὁ Κύριος των δυνάμεων, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ: Ὅπως ὁ θυμός μου καὶ ἡ οργή μου ξεχύθηκαν ἐπάνω στους κατοίκους τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔτσι ἡ οργή μου θὰ ξεχυθεῖ ἐπάνω σας, ὅταν μπεῖτε μέσα στὴν Αἴγυπτο· καὶ θὰ εἰστε γιὰ βδέλυγμα, καὶ γιὰ θάμβος, καὶ γιὰ κατάρρα, καὶ γιὰ ὄνειδος· καὶ δὲν θὰ δεῖτε πλέον αὐτὸν τὸν τόπο.
- ¹⁹ Ὁ Κύριος εἶπε γιὰ σας: Ὡ, υπόλοιποι τοῦ Ἰούδα, μὴ πᾶτε στὴν Αἴγυπτο· γνωρίστε καλὰ ὅτι σήμερὰ διαμαρτυρήθηκα ἐναντίον σας.

²⁰ Επειδή, εσείς εργαστήκατε με δόλο στις ψυχές σας, όταν με στείλατε προς τον Κύριο τον Θεό σας, λέγοντας: Δεήσου για μας στον Κύριο τον Θεό μας· και σύμφωνα με όλα όσα μιλήσει ο Κύριος ο Θεός μας, έτσι να αναγγείλεις σε μας, και θα το κάνουμε.

²¹ Και σας το ανήγγειλα σήμερα· και δεν υπακούσατε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σας ούτε σε όλα για τα οποία με έστειλε σε σας.

²² Τώρα, λοιπόν, να ξέρετε σίγουρα, ότι θα πεθάνετε από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια, στον τόπο όπου επιθυμείτε να πάτε για να παροικήσετε εκεί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 43

¹ Και όταν ο Ιερεμίας σταμάτησε να μιλάει προς ολόκληρο τον λαό όλα τα λόγια τού Κυρίου τού Θεού τους, για τα οποία ο Κύριος ο Θεός τους τον έστειλε σ' αυτούς, όλα αυτά τα λόγια,

² τότε, μίλησε ο Αζαρίας, ο γιος τού Ωσαΐα, και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντας στον Ιερεμία: Λες ψέματα· ο Κύριος ο Θεός μας δεν σε έστειλε να πεις: Να μη πάτε στην Αίγυπτο για να παροικήσετε εκεί·

³ αλλά, σε διεγείρει ο Βαρούχ, ο γιος τού Νηρία, εναντίον μας, για να μας παραδώσεις στο χέρι των Χαλδαίων, να μας θανατώσουν, και να μας φέρουν αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα.

⁴ Και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, και ολόκληρος ο λαός, δεν υπάκουσαν στη φωνή τού Κυρίου, για να κατοικήσουν στη γη τού Ιούδα·

⁵ αλλά, ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, πήραν όλους τούς υπόλοιπους του Ιούδα, που είχαν επιστρέψει από όλα τα έθνη, όπου είχαν διασπαρεί, για να κατοικήσουν στη γη τού Ιούδα,

⁶ τους άνδρες, και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τις θυγατέρες τού βασιλιά, και κάθε άνθρωπο, που ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν είχε αφήσει μαζί με τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, και τον προφήτη Ιερεμία, και τον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία·

⁷ και μπήκαν μέσα στη γη τής Αιγύπτου· επειδή, δεν υπάκουσαν στη φωνή τού Κυρίου· και ήρθαν μέχρι την Τάφνης.

⁸ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία στην Τάφνης, λέγοντας:

⁹ Πάρε στο χέρι σου μεγάλες πέτρες, και να τις κρύψεις, μπροστά στα μάτια των ανδρών των Ιουδαίων, μέσα σε άργιλο, στο καμίνι των κεραμιδιών, που είναι στην είσοδο του παλατιού τού Φαραώ στην Τάφνης·

10 και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· δέστε, θα στείλω και θα πάρω τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα βάλω τον θρόνο του επάνω από τις πέτρες αυτές, που έκρυψα· και θα απλώσει τη βασιλική του σκηνή επάνω τους.

11 Και θάρθει και θα πατάξει τη γη της Αιγύπτου, και θα παραδώσει τούς μεν για θάνατο, σε θάνατο· τους δε άλλους για αιχμαλωσία, σε αιχμαλωσία, αυτούς δε που είναι για ρομφαία, σε ρομφαία.

12 Και θα ανάψω φωτιά στους οίκους των θεών της Αιγύπτου· και θα κατακάψω τους μεν, ενώ τούς άλλους θα τους φέρω σε αιχμαλωσία· και θα ντυθεί τη γη της Αιγύπτου, όπως ο ποιμένας ντύνεται το ιμάτιό του· και θα βγει από εκεί έξω με ειρήνη.

13 Και θα συντρίψει τα είδωλα του οίκου τού ήλιου, που είναι στην Αίγυπτο· και θα κατακάψει με φωτιά τούς οίκους των θεών των Αιγυπτίων.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 44

1 Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία, για όλους τούς Ιουδαίους, που κατοικούσαν στη γη της Αιγύπτου, αυτούς που κατοικούσαν στη Μιγδώλ, και στην Τάφνης, και στη Νωφ, και στη γη Παθρώς, λέγοντας:

2 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Εσείς είδατε όλα τα κακά, που έφερα επάνω στην Ιερουσαλήμ, και επάνω σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα· και προσέξτε, αυτές είναι σήμερα έρημες, και δεν υπάρχει κάποιος να κατοικεί σ' αυτές,

3 εξαιτίας της κακίας τους, που έπραξαν για να με παροργίσουν, πηγαίνοντας να θυμιάζουν, και να λατρεύουν άλλους θεούς, που αυτοί δεν είχαν γνωρίσει ούτε εσείς ούτε οι πατέρες σας.

4 Και έστειλα σε σας όλους τούς δούλους μου τους προφήτες, σηκώνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, λέγοντας: Μη πράττετε αυτό το βδελυρό πράγμα, που εγώ μισώ.

5 Αλλά, δεν άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους για να επιστρέψουν από την κακία τους, ώστε να μη θυμιάζουν σε άλλους θεούς.

6 Γι' αυτό, ξεχύθηκε η οργή μου και ο θυμός μου, και άναψε στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πλατείες της Ιερουσαλήμ· και έγιναν έρημες, άβατες, μέχρι αυτή την ημέρα.

7 Και τώρα, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Γιατί εσείς πράττετε το μεγάλο αυτό κακό ενάντια στις ψυχές σας, ώστε να αφανίσετε από σας, άνδρα και γυναίκα, νήπιο και θηλάζον, ανάμεσα από τον Ιούδα, για να μη μείνει σε σας υπόλοιπο·

8 παροργίζοντας εμένα με τα έργα των χεριών σας, θυμιάζοντας σε άλλους θεούς στη γη της Αιγύπτου, όπου ήρθατε να παροικήσετε εκεί, ώστε να

αφανίσετε τον εαυτό σας, και να γίνετε κατάρα και όνειδος ανάμεσα σε όλα τα έθνη τής γης;

⁹ Μήπως λησμονήσατε τις κακίες των πατέρων σας, και τις κακίες των βασιλιάδων τού Ιούδα, και τις κακίες αυτών των γυναικών, και τις κακίες σας, και τις κακίες των γυναικών σας, που έπραξαν στη γη τού Ιούδα, και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ;

¹⁰ Δεν ταπεινώθηκαν μέχρι αυτή την ημέρα ούτε φοβήθηκαν ούτε περπάτησαν στον νόμο μου, και στα διατάγματά μου, που είχα βάλει μπροστά σας, και μπροστά στους πατέρες σας.

¹¹ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον σας για κακό, και για να εξολοθρεύσω ολόκληρο τον Ιούδα.

¹² Και θα πάρω τούς υπόλοιπους του Ιούδα, που έστησαν το πρόσωπό τους για να πάνε στη γη τής Αιγύπτου, ώστε να παροικήσουν εκεί, και όλοι θα καταναλωθούν μέσα στη γη τής Αιγύπτου· θα πέσουν από μάχαιρα, θα καταναλωθούν από πείνα, από μικρόν μέχρι μέγαν, θα πεθάνουν από μάχαιρα και από πείνα· και θα είναι για βδέλυγμα, για θάμβος, και για κατάρα, και για όνειδος.

¹³ Επειδή, θα επισκεφθώ αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη τής Αιγύπτου, όπως επισκέφθηκα την Ιερουσαλήμ, με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια.

¹⁴ Και κανένας από τους υπόλοιπους του Ιούδα, που απήλθαν στη γη τής Αιγύπτου για να παροικήσουν εκεί, δεν θα ξεφύγει ή θα διασωθεί, για να επιστρέψει στη γη τού Ιούδα, στην οποία αυτοί έχουν προσηλωμένη την ψυχή τους, για να επιστρέψουν να κατοικήσουν εκεί· επειδή, δεν θα επιστρέψουν, παρά μόνον οι διασωσμένοι.

¹⁵ Και όλοι οι άνδρες, αυτοί που γνώριζαν ότι οι γυναίκες τους θυμιάζαν σε άλλους θεούς, όλες οι γυναίκες που παραστέκονταν, μία μεγάλη συγκέντρωση, και ολόκληρος ο λαός, αυτοί που κατοικούσαν στη γη τής Αιγύπτου, στην Παθρώς, απάντησαν προς τον Ιερεμία, λέγοντας:

¹⁶ Για τον λόγο, που μαςμίλησες στο όνομα του Κυρίου, δεν θα σε ακούσουμε·

¹⁷ αλλά, θα κάνουμε οπωσδήποτε κάθε πράγμα που βγαίνει από το στόμα μας, για να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτήν σπονδές, όπως κάναμε εμείς και οι πατέρες μας, οι βασιλιάδες μας, και οι άρχοντές μας, μέσα στις πόλεις τού Ιούδα, και μέσα στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ· και χορταίναμε ψωμί, και περνούσαμε καλά, και κακό δεν βλέπαμε.

18 Αλλά, από τότε που σταματήσαμε να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτήν σπονδές, στερηθήκαμε τα πάντα, και καταναλωθήκαμε με μάχαιρα και με πείνα.

19 Και όταν εμείς θυμιάζαμε στη βασίλισσα του ουρανού, και κάναμε σ' αυτήν σπονδές, μήπως χωρίς τούς άνδρες μας κάναμε εμείς σ' αυτήν γλυκίσματα για να την προσκυνάμε, και κάναμε σ' αυτήν σπονδές;

20 Και ο Ιερεμίας είπε σε ολόκληρο τον λαό, στους άνδρες και στις γυναίκες, και σε ολόκληρο τον λαό, που του απάντησαν μ' αυτό τον τρόπο, λέγοντας:

21 Μήπως το θυμίαμα που θυμιάζατε στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ, εσείς και οι πατέρες σας, οι βασιλιάδες σας και οι άρχοντές σας, και ο λαός τού τόπου, δεν το θυμήθηκε ο Κύριος και δεν ανέβηκε στην καρδιά του;

22 Όστε, ο Κύριος δεν μπόρεσε πλέον να υποφέρει, εξαιτίας τής κακίας των έργων σας, εξαιτίας των βδελυγμάτων, που κάνατε· γι' αυτό, η γη σας έγινε ερήμωση, και θάμβος, και κατάρα, χωρίς κάτοικο, μέχρι αυτή την ημέρα.

23 Επειδή, θυμιάζατε, και επειδή αμαρτάνατε στον Κύριο, και δεν υπακούσατε στη φωνή τού Κυρίου ούτε περπατήσατε στον νόμο του, και στα διατάγματά του, και στα μαρτύριά του, γι' αυτό συνέβηκε σε σας αυτό το κακό, μέχρι αυτή την ημέρα.

24 Και ο Ιερεμίας είπε σε ολόκληρο τον λαό, και σε όλες τις γυναίκες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ολόκληρος ο Ιούδας, που βρίσκεται στη γη τής Αιγύπτου·

25 έτσι μίλησε ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Εσείς και οι γυναίκες σας, και μιλήσατε με το στόμα σας, και εκτελέσατε με τα χέρια σας, λέγοντας: Θα εκπληρώσουμε οπωσδήποτε τις ευχές μας, που ευχηθήκαμε, να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτή σπονδές· οπωσδήποτε, λοιπόν, θα εκπληρώσετε τις ευχές σας, και οπωσδήποτε θα εκτελέσετε τις ευχές σας.

26 Γι' αυτό, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ολόκληρος ο Ιούδας, που κατοικείτε στη γη τής Αιγύπτου· προσέξτε, ορκίστηκα στο μεγάλο μου όνομα, λέει ο Κύριος, ότι το όνομά μου δεν θα ονομαστεί πλέον στο στόμα κανενός άνδρα τού Ιούδα, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, ώστε να λέει: Ζει ο Κύριος ο Θεός.

27 Προσέξτε, θα αγρυπνώ επάνω τους για κακό, και όχι για καλό· και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα, που είναι στη γη τής Αιγύπτου, θα καταναλωθούν από μάχαιρα, και από πείνα, μέχρις ότου εκλείψουν.

28 Ενώ, οι διασωσμένοι από τη μάχαιρα, λίγοι σε αριθμό, θα επιστρέψουν από την Αίγυπτο στη γη τού Ιούδα· και όλοι οι υπόλοιποι του Ιούδα, που είχαν

φύγει στη γη τής Αιγύπτου για να παροικήσουν εκεί, θα γνωρίσουν τίνος ο λόγος θα εκπληρωθεί, ο δικός μου ή ο δικός τους.

²⁹ Και τούτο θα είναι το σημάδι σε σας, λέει ο Κύριος, ότι εγώ θα σας τιμωρήσω σ' αυτό τον τόπο, για να γνωρίσετε ότι τα λόγια μου θα εκπληρωθούν εναντίον σας για κακό, οπωσδήποτε·

³⁰ έτσι λέει ο Κύριος: Προσέξτε, εγώ θα παραδώσω τον Φαραώ-ουαφρή, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, στο χέρι των εχθρών του, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή του, όπως παρέδωσα τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, του εχθρού του, και ο οποίος ζητούσε την ψυχή του.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 45

¹ Ο ΛΟΓΟΣ που μίλησε ο προφήτης Ιερεμίας προς τον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, όταν έγραψε αυτά τα λόγια σε βιβλίο από το στόμα τού Ιερεμιά, στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, για σένα, Βαρούχ:

³ Είπες: Αλλοίμονο, τώρα, σε μένα! Επειδή, ο Κύριος πρόσθεσε πόνο στη θλίψη μου· απέκαμα στον στεναγμό μου, και δεν βρίσκω ανάπαυση.

⁴ Θα του πεις ως εξής: Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εκείνο που οικοδόμησα, εγώ θα το κατεδαφίσω· και εκείνο που φύτεψα, εγώ θα το ξεριζώσω, και ολόκληρη αυτή τη γη.

⁵ Και εσύ ζητάς μεγάλα για τον εαυτό σου; Να μη ζητάς· επειδή, δες, εγώ θα φέρω κακά επάνω σε κάθε σάρκα, λέει ο Κύριος, αλλά τη ζωή σου θα τη δώσω σε σένα σαν λάφυρο, σε όλους τούς τόπους όπου πηγαίνεις.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 46

¹ Ο ΛΟΓΟΣ τού Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία, ενάντια στα έθνη.

² ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ, ενάντια στη δύναμη του Φαραώ-νεχαώ, βασιλιά τής Αιγύπτου, που ήταν κοντά στον ποταμό Ευφράτη, στη Χαρκεμίζ, που την πάταξε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, του βασιλιά τού Ιούδα.

³ Αναλάβετε ασπίδα και επιμήκη ασπίδα, και ελάτε σε πόλεμο.

⁴ Ζέψτε τα άλογα και ανεβείτε, καβαλάρηδες, και παρασταθείτε με περικεφαλαίες· γυαλίστε τις λόγχες, ντυθείτε τούς θώρακες.

⁵ Γιατί τούς είδα φοβισμένους, να τρέπονται προς τα πίσω; Ενώ οι ισχυροί τους συντρίφτηκαν, και έφυγαν με βιασύνη, χωρίς να βλέπουν προς τα πίσω· τρόμος από παντού, λέει ο Κύριος.

- ⁶ Ο γρήγορος ας μη ξεφύγει, και ο ισχυρός ας μη διασωθεί· θα προσκόψουν, και θα πέσουν προς τον βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.
- ⁷ Ποιος είναι αυτός, που ανεβαίνει σαν πλημμύρα, που τα νερά του περιστρέφονται σαν ποτάμια;
- ⁸ Ανεβαίνει η Αίγυπτος σαν πλημμύρα, και τα νερά της περιστρέφονται σαν ποτάμια· και λέει: Θα ανέβω· και θα σκεπάσω τη γη· θα αφανίσω την πόλη, και αυτούς που κατοικούν μέσα σ' αυτή.
- ⁹ Ανεβαίνετε, άλογα, και άμαξες, να είστε μανιώδεις· και ας βγουν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες, και οι Λίβυοι,¹⁵ που κρατούν την ασπίδα, και οι Λυδοί,¹⁵ που κρατούν και τεντώνουν τόξο.
- ¹⁰ Επειδή, αυτή η ημέρα είναι στον Κύριο τον Θεό των δυνάμεων, ημέρα εκδίκησης, για να εκδικηθεί τούς εχθρούς του· και η μάχαιρα θα τους καταφάει, και θα χορτάσει και θα μεθύσει από το αίμα τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων έχει θυσία στη γη τού βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.
- ¹¹ Ανέβα στη Γαλαάδ, και πάρε βάλαμο, παρθένα, θυγατέρα τής Αιγύπτου· μάταια θα πληθαίνεις τα γιατρικά· θεραπεία δεν υπάρχει για σένα.
- ¹² Τα έθνη άκουσαν τη ντροπή σου, και η κραυγή σου γέμισε τη γη· επειδή, ο ισχυρός προσέκρουσε ενάντια στον ισχυρό, και οι δύο έπεσαν εκεί μαζί.
- ¹³ Ο λόγος που μίλησε ο Κύριος στον προφήτη Ιερεμία, για την έλευση του Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, για να πατάξει τη γη τής Αιγύπτου.
- ¹⁴ Να αναγγείλετε στην Αίγυπτο, και κηρύξτε στη Μιγδώλ, και να κηρύξετε στη Νωφ και στην Τάφνης· να πείτε: Παραστάσου, και ετοιμάσου· επειδή, η μάχαιρα κατέφαγε αυτούς που είναι γύρω σου.
- ¹⁵ Γιατί οι ανδρείοι σου στρώθηκαν καταγής; Δεν στέκονται, επειδή ο Κύριος τους απέσπρωξε.
- ¹⁶ Πλήθυνε αυτούς που προσκρούουν, μάλιστα ο ένας έπεφτε επάνω στον άλλον· και έλεγαν: Σήκω, και ας επιστρέψουμε στον λαό μας, και στη γη τής γέννησής μας, μπροστά από την εξολοθρευτική μάχαιρα.
- ¹⁷ Εκεί βόησαν, ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, χάθηκε, πέρασε τον διορισμένο καιρό.
- ¹⁸ Ζω εγώ, λέει ο Βασιλιάς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων: Όπως το Θαβώρ είναι ανάμεσα στα βουνά, και όπως ο Κάρμηλος κοντά στη θάλασσα, έτσι θάρθει εκείνος, οπωσδήποτε.
- ¹⁹ Θυγατέρα, που κατοικείς στην Αίγυπτο, προετοιμάσου για αιχμαλωσία· επειδή, η Νωφ θα αφανιστεί και θα ερημωθεί, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί.

20 Η Αίγυπτος είναι σαν ένα ωραιότατο δαμάλι, όμως έρχεται ο όλεθρος· έρχεται από τον βορρά.

21 Και αυτοί οι μισθωτοί της είναι στο μέσον της, σαν παχιά βόδια· επειδή, και αυτοί στράφηκαν, έφυγαν μαζί· δεν στάθηκαν, για τον λόγο ότι, η ημέρα της συμφοράς τους ήρθε επάνω τους, ο καιρός της επίσκεψής τους.

22 Η φωνή της θα βγει σαν του φιδιού· επειδή, θα κινηθούν με δύναμη, και θάρθουν επάνω της με πελέκεις, σαν ξυλοκόποι.

23 Θα κατακόψουν το δάσος της, λέει ο Κύριος, αν και είναι αμέτρητο· επειδή, κατά το πλήθος, είναι περισσότεροι από την ακρίδα, και αναρίθμητοι.

24 Η θυγατέρα της Αιγύπτου θα καταντροπιαστεί· θα παραδοθεί στο χέρι τού λαού τού βορρά.

25 Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέει: Δέστε, θα τιμωρήσω το πλήθος της Νω, και τον Φαραώ, και την Αίγυπτο, και τους θεούς της, και τους βασιλιάδες της, τον Φαραώ τον ίδιο, και αυτούς που έχουν το θάρρος τους επάνω σ' αυτόν·

26 και θα τους παραδώσω στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους, και στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά της Βαβυλώνας, και στο χέρι των δούλων του· και ύστερα απ' αυτά, θα κατοικηθεί, όπως στις προγενέστερες ημέρες, λέει ο Κύριος.

27 Εσύ, όμως, δούλε μου Ιακώβ, να μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις, Ισραήλ· επειδή, δες, θα σε σώσω από τον μακρινό τόπο, και το σπέρμα σου από τη γη της αιχμαλωσίας τους· και ο Ιακώβ θα επιστρέψει, και θα ησυχάσει και θα αναπαυθεί, και δεν θα υπάρχει εκείνος που εκφοβίζει.

28 Να μη φοβηθείς εσύ, δούλε μου Ιακώβ, λέει ο Κύριος· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· επειδή, και αν ακόμα κάνω συντέλεια όλων των εθνών όπου σε έχω εξώσει, σε σένα, όμως, δεν θα κάνω συντέλεια, αλλά θα σε διαπαιδαγωγήσω με κρίση, και ολοκληρωτικά δεν θα σε αθώσω.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 47

1 Ο ΛΟΓΟΣ τού Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία, ενάντια ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΙΣΤΑΙΟΥΣ, πριν ο Φαραώ πατάξει τη Γάζα.

2 Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, νερά ανεβαίνουν από τον βορρά, και θα είναι χείμαρρος που πλημμυρίζει, και θα πλημμυρίσουν τη γη, και το πλήρωμά της, την πόλη και αυτούς που κατοικούν μέσα σ' αυτή· τότε, οι άνθρωποι θα αναβοήσουν, και όλοι οι κάτοικοι της γης θα ολολύξουν.

3 Από τον κρότο των πατημάτων των όπλων των ρωμαλαίων του αλόγων, από τον σεισμό των αμαξών του, από τον ήχο των τροχών του, οι πατέρες δεν θα στραφούν προς τα παιδιά, εξαιτίας της ατονίας των χειρών,

⁴ εξαιτίας τής επερχόμενης ημέρας για να αφανίσει όλους τούς Φιλισταίους, και να αποκόψει από την Τύρο και από τη Σιδώνα κάθε βοηθό που εναπέμεινε· επειδή, ο Κύριος θα αφανίσει τούς Φιλισταίους, το υπόλοιπο του νησιού Καφθόρ.

⁵ Φαλάκρωμα ήρθε επάνω στη Γάζα· η Ασκάλωνα χάθηκε μαζί με το υπόλοιπο της κοιλάδας τους. Μέχρι τότε θα κάνεις εντομές στον εαυτό σου;

⁶ Ω, μάχαιρα του Κυρίου, μέχρι τότε δεν θα ησυχάσεις; Μπες μέσα στη θήκη σου, αναπαύσου, και ησύχασε.

⁷ Πώς να ησυχάσεις; Επειδή, ο Κύριος της έδωσε παραγγελία ενάντια στην Ασκάλωνα, και ενάντια στην παραθαλάσσια περιοχή· εκεί τη διόρισε.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 48

¹ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΩΑΒ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Αλλοίμονο στη Νεβώ! Επειδή, χάθηκε· η Κιριαθαΐμ καταντροπιάστηκε, κυριεύθηκε· η Μισγάβ καταντροπιάστηκε, και τρόμαξε.

² Δεν θα υπάρχει πλέον καύχημα στον Μωάβ· στην Εσεβών βουλευθήκαν εναντίον της κακό· ελάτε, και ας την εξαλείψουμε από το να είναι έθνος· και εσύ, Μαδμέν, θα κατεδαφιστείς· μάχαιρα θα σε καταδιώξει.

³ Φωνή κραυγής από το Οροναΐμ, λεηλασία και μεγάλο σύντριμμα.

⁴ Ο Μωάβ συντρίφτηκε· τα παιδιά του έβγαλαν κραυγή.

⁵ Επειδή, στην ανάβαση της Λουείθ θα υψωθεί κλάμα επάνω στο κλάμα, για τον λόγο ότι στην κατάβαση του Οροναΐμ οι εχθροί άκουσαν κραυγή συντρίμματος.

⁶ Φύγετε, σώστε τη ζωή σας, και γίνεστε σαν αγριομυρική στην έρημο.

⁷ Επειδή, μια που έλπισες επάνω στα οχυρώματά σου και επάνω στους θησαυρούς σου, θα πιαστείς και εσύ ο ίδιος· και ο Χεμώς θα βγει σε αιχμαλωσία, οι ιερείς του, και οι άρχοντές του μαζί.

⁸ Και ο εξολοθρευτής θάρθει σε κάθε πόλη, και δεν θα ξεφύγει καμία πόλη· ακόμα και η κοιλάδα θα χαθεί, και η πεδινή περιοχή θα αφανιστεί, όπως είπε ο Κύριος.

⁹ Δώστε φτερά στον Μωάβ, για να πετάξει και να ξεφύγει· επειδή, οι πόλεις του θα ερημωθούν, χωρίς να υπάρχει μέσα σ' αυτές εκείνος που κατοικεί.

¹⁰ Επικατάρατος αυτός που πράττει το έργο τού Κυρίου με αμέλεια· επικατάρατος και αυτός που αποσύρει τη μάχαιρά του από αίμα.

¹¹ Ο Μωάβ στάθηκε ατάραχος από τη νιότη του, και αναπαυόταν επάνω στον τρυγητό του, και δεν άδειασε από δοχείο σε δοχείο ούτε πήγε σε αιχμαλωσία· γι' αυτό, η γεύση του έμεινε σ' αυτόν, και η μυρουδιά του δεν άλλαξε.

- ¹² Γι' αυτό, προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα στείλω εναντίον του μετατοπιστές, και θα τον μετατοπίσουν· και θα αδειάσουν τα δοχεία του, και θα συντρίψουν τα πιθάρια του.
- ¹³ Και ο Μωάβ θα ντροπιαστεί για τον Χεμώς, όπως ο οίκος Ισραήλ ντροπιάστηκε για τη Βαιθήλ, την ελπίδα τους.
- ¹⁴ Πώς λέτε: Εμείς είμαστε ισχυροί, και άνδρες δυνατοί για πόλεμο;
- ¹⁵ Ο Μωάβ λεηλατήθηκε, και οι πόλεις του πυρπολήθηκαν, και οι εκλεκτοί νέοι του κατέβηκαν σε σφαγή, λέει ο Βασιλιάς, που το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.
- ¹⁶ Η συμφορά τού Μωάβ πλησιάζει νάρθει, και η θλίψη του σπεύδει υπερβολικά.
- ¹⁷ Όλοι όσοι είστε ολόγουρά του, θρηνήστε τον· και όλοι όσοι γνωρίζετε το όνομά του, να πείτε: Πώς συντρίφτηκε η δυνατή ράβδος, η ένδοξη βακτηρία!
- ¹⁸ Θυγατέρα, εσύ που κατοικείς στη Δαιβών, κατέβα από τη δόξα, και κάθησε σε άνυδρη γη· επειδή, ο λεηλάτης τού Μωάβ ανεβαίνει εναντίον σου, και θα αφανίσει τα οχυρώματά σου.
- ¹⁹ Εσύ που κατοικείς στην Αροήρ, στάσου κοντά στον δρόμο, και παρατήρησε· ρώτησε αυτόν που φεύγει, κι αυτήν που διασώζεται, και πες: Τι έγινε;
- ²⁰ Ο Μωάβ καταντροπιάστηκε· επειδή, συντρίφτηκε· ολόλυξε και βόησε· να αναγγείλετε στην Αρνών, ότι ο Μωάβ λεηλατήθηκε,
- ²¹ και η κρίση ήρθε επάνω στην πεδινή γη, επάνω στην Ωλών, και επάνω στην Ιασά, και επάνω στη Μηφαάθ,
- ²² και επάνω στη Δαιβών, και επάνω στη Νεβώ, και επάνω στη Βαιθ-δεβλαθαΐμ,
- ²³ και επάνω στην Κιριαθαΐμ, και επάνω στη Βαιθ-γαμούλ, και επάνω στη Βαιθ-μεών,
- ²⁴ και επάνω στην Κεριώθ, και επάνω στη Βοσόρρα, και επάνω σε όλες τις πόλεις τής γης τού Μωάβ, αυτές που είναι μακριά κι αυτές που είναι κοντά.
- ²⁵ Το κέρας τού Μωάβ κομματιάστηκε μαζί, και ο βραχίονάς του συντρίφτηκε, λέει ο Κύριος.
- ²⁶ Μεθύστε τον· επειδή, μεγαλύνθηκε ενάντια στον Κύριο· και ο Μωάβ θα κυλιστεί στον εμετό του, και θα είναι κι αυτός για γέλιο.
- ²⁷ Επειδή, μήπως ο Ισραήλ δεν στάθηκε για γέλιο σε σένα; Μήπως βρέθηκε ανάμεσα σε κλέφτες; Επειδή, όσες φορές μιλάς γι' αυτόν, σκιρτάς από χαρά.

- 28 Κάτοικοι του Μωάβ, εγκαταλείψτε τις πόλεις, και κατοικήστε σε πέτρινους τόπους, και να γίνεστε σαν το περιστέρι που φωλιάζει στα πλάγια του στόματος του σπηλαίου.
- 29 Ακούσαμε την υπερηφάνεια του Μωάβ, του υπερβολικά υπερήφανου· την υψηλοφροσύνη του, και την αλαζονεία του, και την υπερηφάνειά του, και την έπαρση της καρδιάς του.
- 30 Εγώ γνωρίζω τη μανία του, λέει ο Κύριος· όμως, όχι έτσι· τα ψέματά του δεν θα τελεσφορήσουν.
- 31 Γι' αυτό, θα ολολύξω για τον Μωάβ, και θα αναβοήσω για ολόκληρο τον Μωάβ· θα θρηνολογήσουν για τους άνδρες τής Κιρ-έρες.
- 32 Άμπελε της Σιβμά, θα κλάψω για σένα περισσότερο από τον κλαυθμό τής Ιαζήρ· τα κλήματά σου διαπέρασαν τη θάλασσα, έφτασαν μέχρι τη θάλασσα της Ιαζήρ· ο λεηλάτης επέπεσε επάνω στον θερισμό σου, και επάνω στον τρυγητό σου.
- 33 Και χαρά και αγαλλίαση εξαλείφθηκε από την καρποφόρο πεδιάδα, και από τη γη τού Μωάβ· και αφάιρεσα το κρασί από τους ληνούς· κανένας δεν θα ληνοπατήσει αλαλάζοντας· αλαλαγμός δεν θα ακουστεί.
- 34 Εξαιτίας τής κραυγής τής Εσεβών, που έφτασε μέχρι την Ελεαλή και μέχρι την Ιαάς, αυτοί έδωσαν τη φωνή τους από τη Σηγώρ μέχρι το Οροναΐμ, σαν ένα τριετές δαμάλι· επειδή, και τα νερά τού Νιμρείμ θα εκλείψουν.
- 35 Και θα παύσω στον Μωάβ, λέει ο Κύριος, εκείνον που προσφέρει ολοκαύτωμα επάνω στους ψηλούς τόπους, και εκείνον που θυμιάζει στους θεούς του.
- 36 Γι' αυτό, η καρδιά μου θα βογγήξει με θρήνο¹⁶ για τον Μωάβ σαν αυλός, και η καρδιά μου θα βογγήξει με θρήνο σαν αυλός για τους άνδρες τής Κιρ-έρες· επειδή, τα αγαθά, που αποκτήθηκαν σ' αυτή, χάθηκαν.
- 37 Επειδή, κάθε κεφάλι θα είναι φαλακρό, και κάθε πηγούνι ξυρισμένο· επάνω σε όλα τα χέρια θα υπάρχουν εντομές, και επάνω στην οσφύ, σάκος.
- 38 Επάνω σε όλες τις ταρατσες τού Μωάβ, και επάνω σε όλες τις πλατείες του θα υπάρχει θρήνος· επειδή, σύντριψα τον Μωάβ σαν σκεύος, στο οποίο δεν υπάρχει χάρη, λέει ο Κύριος.
- 39 Ολολύξτε, λέγοντας: Πώς συντρίφτηκε! Πώς ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα του με καταισχύνη! Έτσι ο Μωάβ θα είναι περίγελο και φρίκη σε όλους όσους είναι ολόγουρά του.
- 40 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος· Δέστε, θα πετάξει, σαν αετός, και θα απλώσει τις φτερούγες του, επάνω στον Μωάβ.

⁴¹ Η Κεριώθ κυριεύθηκε, και τα οχυρώματα πιάστηκαν, και οι καρδιές των ισχυρών τού Μωάβ, κατά την ημέρα εκείνη, θα είναι σαν την καρδιά γυναίκας που κοιλοπονάει.

⁴² Και ο Μωάβ θα εξαλειφθεί από του να είναι λαός, επειδή μεγάλυνθηκε ενάντια στον Κύριο.

⁴³ Φόβος, και λάκκος, και παγίδα θα είναι επάνω σου, κάτοικε του Μωάβ, λέει ο Κύριος.

⁴⁴ Εκείνος που ξέφυγε από τον φόβο, θα πέσει στον λάκκο· και εκείνος που ανέβηκε από τον λάκκο, θα πιαστεί στην παγίδα· επειδή, θα φέρω ενάντια σ' αυτόν, ενάντια στον Μωάβ, τον χρόνο τής επίσκεψής τους, λέει ο Κύριος.

⁴⁵ Αυτοί που έφυγαν, στάθηκαν εξασθενημένοι κάτω από τη σκιά τής Εσεβών· όμως, θα βγει φωτιά από την Εσεβών, και φλόγα μέσα από τη Σηών, και θα καταφάει το όριο του Μωάβ, και την ακρόπολη αυτών των πολεμιστών που θορυβούν.

⁴⁶ Αλλοίμονο σε σένα, Μωάβ! Ο λαός τού Χεμώς χάθηκε· επειδή, οι γιοι σου πιάστηκαν αιχμάλωτοι, και οι θυγατέρες σου αιχμάλωτοι.

⁴⁷ Εγώ, όμως, στις έσχατες ημέρες, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού Μωάβ, λέει ο Κύριος. Μέχρις εδώ η κρίση τού Μωάβ.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 49

¹ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΑΜΜΩΝ. Έτσι λέει ο Κύριος: Μήπως δεν έχει γιους ο Ισραήλ; Δεν έχει κληρονόμο; Γιατί ο Μαλχόμ κληρονόμησε τη Γαδ, και ο λαός του κατοικεί στις πόλεις εκείνου;

² Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω να ακουστεί στη Ραββά των γιων Αμμών θόρυβος πολέμου· και θα είναι σωρός ερειπίων, και οι κωμοπόλεις τους θα κατακαούν με φωτιά· τότε, ο Ισραήλ θα κληρονομήσει αυτούς που τον κληρονόμησαν, λέει ο Κύριος.

³ Ολόλυξε, Εσεβών, επειδή η Γαι λεηλατήθηκε· βοήστε, οι κωμοπόλεις τής Ραββά, περιζωστείτε σάκους· θρηνήστε και τρέξτε ολόγυρα μέσα από τους φραγμούς· επειδή, ο Μαλχόμ θα πάει σε αιχμαλωσία, οι ιερείς του και οι άρχοντές του μαζί.

⁴ Γιατί καυχάσαι στις κοιλάδες; Η κοιλάδα σου διέρρευσε, θυγατέρα αποστάτρια, που έλπιζες στους θησαυρούς σου, λέγοντας: Ποιος θάρθει εναντίον μου;

⁵ Δες, εγώ φέρνω φόβο εναντίον σου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, από όλους τούς περιοίκους σου· και θα διασκορπιστείτε κάθε ένας κατευθείαν μπροστά του· και δεν θα υπάρχει εκείνος που θα συνάξει αυτόν που πλανιέται.

- ⁶ Και ύστερα απ' αυτά θα επιστρέψω την αιχμαλωσία των γιων Αμμών, λέει ο Κύριος.
- ⁷ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΔΩΜ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δεν υπάρχει πλέον σοφία στη Θαιμάν; Χάθηκε η βουλή από τους συνετούς; Έφυγε η σοφία τους;
- ⁸ Φύγετε, στραφείτε, κάντε βαθείς τόπους για κατοικία, κάτοικοι της Δαιδάν· επειδή, θα φέρω επάνω του τον όλεθρο του Ησαύ, τον καιρό τής επίσκεψής του.
- ⁹ Αν έρχονταν σε σένα τρυγητές, δεν θα άφηναν επανωστάφυλα; Αν έρχονταν κλέφτες κατά τη νύχτα, θα άρπαζαν εκείνο που τους αρκούσε.
- ¹⁰ Εγώ, όμως, γύμνωσα τον Ησαύ, αποκάλυψα τους κρυψώνες του, και δεν θα μπορέσει να κρυφτεί· λεηλατήθηκε το σπέρμα του, και οι αδελφοί του, και οι γείτονές του· και αυτός δεν υπάρχει.
- ¹¹ Άφησε τα ορφανά σου· εγώ θα τα ζωογονήσω· και οι χήρες σου ας ελπίζουν σε μένα.
- ¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εκείνοι στους οποίους δεν ταίριαζε να πιουν από το ποτήρι, πραγματικά ήπιαν· και εσύ θα μείνεις ολοκληρωτικά ατιμώρητος; Δεν θα μείνεις ατιμώρητος, αλλά θα πεις, οπωσδήποτε.
- ¹³ Επειδή, ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι η Βοσόρρα θα είναι σε θάμβος, σε όνειδος, σε ερήμωση, και σε κατάρρα· και όλες οι πόλεις της θα είναι έρημες στον αιώνα.
- ¹⁴ Άκουσα μια αγγελία από τον Κύριο, και ένας μηνυτής στάλθηκε στα έθνη, λέγοντας: Συγκεντρωθείτε, και ελάτε εναντίον της, και σηκωθείτε σε πόλεμο.
- ¹⁵ Επειδή, δες, θα σε κάνω μικρόν ανάμεσα στα έθνη, ευκαταφρόνητον ανάμεσα στους ανθρώπους.
- ¹⁶ Η τρομερότητά σου σε απάτησε, και η υπερηφάνεια της καρδιάς σου, εσύ που κατοικείς στα κοιλώματα των γκρεμών, εσύ που κατέχεις το ύψος των βουνών· και αν υψώσεις τη φωλιά σου σαν τον αετό, και από εκεί θα σε κατεβάσω, λέει ο Κύριος.
- ¹⁷ Και ο Εδώμ θα είναι θάμβος· καθένας που διαβαίνει μέσα απ' αυτόν θα μείνει έκθαμβος, και θα συρίξει, για όλες τις πληγές του.
- ¹⁸ Όπως καταστράφηκαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρά τους, λέει ο Κύριος, έτσι δεν θα κατοικήσει εκεί άνθρωπος ούτε γιος ανθρώπου θα παροικήσει εκεί.
- ¹⁹ Δέστε, θα ανέβει σαν λιοντάρι από το φρύαγμα του Ιορδάνη ενάντια στην κατοικία τού δυνατού· εγώ, όμως, θα τον διώξω απ' αυτή γρήγορα· και όποιος είναι ο εκλεκτός μου, αυτόν θα τοποθετήσω επάνω σ' αυτή· επειδή, ποιος είναι όμοιος με μένα; Και ποιος θα αντισταθεί σε μένα; Και ποιος είναι ο ποιμένας εκείνος, που θα σταθεί ενάντια στο πρόσωπό μου;

- 20** Γι' αυτό, ακούστε τη βουλή τού Κυρίου, που βουλευθήκε ενάντια στον Εδώμ, και τους λογισμούς του, που έκανε ενάντια στους κατοίκους τής Θαιμάν: Τα ελάχιστα¹⁷ του ποιμνίου θα τους παρασύρουν, οπωσδήποτε· η κατοικία τους θα ερημωθεί μαζί τους, οπωσδήποτε.
- 21** Από τον ήχο τής άλωσής τους σείστηκε η γη· ο ήχος τής φωνής της ακούστηκε στην Ερυθρά Θάλασσα.
- 22** Δέστε, θα ανέβει και θα πετάξει σαν αετός, και θα απλώσει τις φτερούγες του ενάντια στη Βοσόρρα· και κατά την ημέρα εκείνη, η καρδιά των ισχυρών τού Εδώμ θα είναι σαν την καρδιά μιας γυναίκας που κοιλοπονάει.
- 23** ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΜΑΣΚΟ. Καταντροπιάστηκε η Αιμάθ και η Αρφάδ· επειδή, άκουσαν μια κακή αγγελία· η καρδιά τους διαλύθηκε· στη θάλασσα υπάρχει ταραχή· δεν μπορεί να ησυχάσει.
- 24** Η Δαμασκός παρέλυσε, στράφηκε σε φυγή, και την κατέλαβε τρόμος· αγωνία και πόννοι την κυρίευσαν, σαν εκείνην που γεννάει.
- 25** Πώς δεν εναπέμεινε η ένδοξη πόλη, η πόλη τής ευφροσύνης μου!
- 26** Γι' αυτό, οι νέοι της θα πέσουν στις πλατείες της, και όλοι οι πολεμιστές άνδρες θα απολεστούν κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- 27** Και θα ανάψω φωτιά στα τείχη τής Δαμασκού, και θα καταφάει τα παλάτια τού Βεν-αδάδ.
- 28** ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΗΔΑΡ, και για τα βασίλεια της Ασώρ, που πάταξε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας. Έτσι λέει ο Κύριος: Σηκωθείτε, ανεβείτε στην Κηδάρ, και λεηλατήστε τούς γιους τής Ανατολής.
- 29** Θα κυριεύσουν τις σκηνές τους, και τα κοπάδια τους· θα πάρουν για τον εαυτό τους τα παραπετάσματά τους, και ολόκληρη την αποσκευή τους, και τις καμήλες τους· και θα βοήσουν προς αυτούς: Τρόμος από παντού.
- 30** Φύγετε, πηγαίνετε μακριά, να κάνετε βαθείς τόπους για κατοικία, κάτοικοι της Ασώρ, λέει ο Κύριος· επειδή, ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, βουλευθήκε εναντίον σας βουλή, και συλλογίστηκε εναντίον σας λογισμούς.
- 31** Σηκωθείτε, ανεβείτε στο ήσυχο έθνος, που κατοικεί με ασφάλεια, λέει ο Κύριος· αυτοί δεν έχουν πύλες ούτε μοχλούς, αλλά κατοικούν μόνοι·
- 32** και οι καμήλες τους θα είναι για λεηλασία, και το πλήθος των κτηνών τους για λάφυρο· και θα τους διασκορπίσω σε όλους τούς ανέμους, προς εκείνους που κατοικούν στα πλέον μακρινά μέρη· και θα φέρω επάνω τους τον όλεθρό τους από όλα τα πιο μακρύτερα σημεία τους, λέει ο Κύριος.
- 33** Και η Ασώρ θα είναι κατοικία τσακαλιών, έρημη παντοτινά· εκεί δεν θα κατοικεί άνθρωπος, και γιος ανθρώπου δεν θα παροικεί σ' αυτή.

34 Ο λόγος τού Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία ενάντια ΣΤΗΝ ΕΛΑΜ, στην αρχή τής βασιλείας τού Σεδεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας:

35 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα συντρίψω το τόξο τής Ελάμ, την αρχή τής δύναμής τους.

36 Και θα φέρω ενάντια στην Ελάμ τούς τέσσερις ανέμους από τα τέσσερα άκρα τού ουρανού, και θα τους διασκορπίσω σε όλους αυτούς τούς ανέμους· και δεν θα υπάρχει έθνος, όπου δεν θάρθουν οι διωγμένοι τής Ελάμ.

37 Επειδή, θα κατατρομάξω την Ελάμ μπροστά στους εχθρούς τους, και μπροστά σ' εκείνους που ζητούν την ψυχή τους· και θα επιφέρω επάνω τους κακό, τον θυμό τής οργής μου, λέει ο Κύριος· και θα στείλω πίσω τους τη μάχαιρα, μέχρις ότου τούς αναλώσω.

38 Και θα στήσω τον θρόνο μου στην Ελάμ, και από εκεί θα εξολοθρεύσω βασιλιά και μεγιστάνες, λέει ο Κύριος.

39 Όμως, στις έσχατες ημέρες θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τής Ελάμ, λέει ο Κύριος.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 50

1 Ο ΛΟΓΟΣ που ο Κύριος μίλησε ενάντια ΣΤΗ BABYΛΩΝΑ, ενάντια στη γη των Χαλδαίων, διαμέσου τού προφήτη Ιερεμία.

2 Να αναγγείλετε στα έθνη, και να κηρύξετε, και να υψώσετε σημαία· να κηρύξετε, να μη κρύψετε· να πείτε: Κυριεύτηκε η Βαβυλώνα, καταντροπιάστηκε ο Βηλ, συντρίφτηκε ο Μερωδάχ· καταντροπιάστηκαν τα είδωλά της, συντρίφτηκαν τα βδελύγματά της.

3 Επειδή, από βορρά ανεβαίνει ένα έθνος εναντίον της, που θα κάνει τη γη της έρημη, και δεν θα υπάρχει εκείνος που κατοικεί σ' αυτή· από άνθρωπο μέχρι κτήνος θα μετατοπιστούν, θα φύγουν.

4 Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θάρθουν οι γιοι Ισραήλ, αυτοί και οι γιοι τού Ιούδα μαζί, βαδίζοντας και κλαίγοντας· θα πάνε και θα ζητήσουν τον Κύριο τον Θεό τους.

5 Θα ρωτήσουν για τον δρόμο τής Σιών με τα πρόσωπά τους προς τα εκεί, λέγοντας: Ελάτε, και ας ενωθούμε με τον Κύριο, σε αιώνια διαθήκη, που δεν θα λησμονηθεί.

6 Ο λαός μου έγινε πρόβατα χαμένα· οι ποιμένες τους τούς έστρεψαν αλλού, τους περιπλάνησαν στα βουνά· πήγαν από βουνό σε λόφο, λησμόνησαν τις μάντρες τους.

7 Όλοι αυτοί που τους έβρισκαν, τους κατέτρωγαν· και οι εχθροί τους είπαν: Δεν φταίμε, επειδή αμάρτησαν στον Κύριο, την κατοικία τής δικαιοσύνης· ναι, στον Κύριο, την ελπίδα των πατέρων τους.

- ⁸ Να φύγετε μέσα από τη Βαβυλώνα, και να βγείτε έξω από τη γη των Χαλδαίων, και να γίνετε σαν κριάρια μπροστά στα κοπάδια.
- ⁹ Επειδή, δέστε, εγώ θα σηκώσω, και θα ανεβάσω ενάντια στη Βαβυλώνα σύναξη μεγάλων εθνών από τη γη του βορρά, και θα παραταχθούν εναντίον της· από εκεί θα αλωθεί· τα βέλη τους θα είναι σαν έμπειρου, ισχυρού άνδρα· δεν θα επιστρέψουν αδειανά.
- ¹⁰ Και η Χαλδαία θα είναι λάφυρο· όλοι αυτοί που τη λεηλατούν, θα χορτάσουν, λέει ο Κύριος.
- ¹¹ Επειδή, ευφραινόσασταν και καυχιόσασταν, φθορείς τής κληρονομιάς μου, επειδή, σκιρτούσατε σαν δαμάλι επάνω σε χορτάρι, και χρεμετίζατε σαν ρωμαλαία άλογα,
- ¹² η μητέρα σας καταντροπιάστηκε υπερβολικά· εκείνη που σας γέννησε, ντράπηκε· δέστε, αυτή θα είναι η τελευταία των εθνών, έρημη, ξερή γη και άβατη.
- ¹³ Εξαιτίας τής οργής του Κυρίου δεν θα κατοικηθεί, αλλά θα ερημωθεί ολόκληρη· καθένας που διαβαίνει διαμέσου τής Βαβυλώνας, θα γίνει έκθαμβος, και θα συρίζει για όλες τις πληγές της.
- ¹⁴ Παραταχθείτε ενάντια στη Βαβυλώνα, ολόγυρα· όλοι όσοι τεντώνετε τόξο, τοξεύστε εναντίον της, να μη λυπάστε τα βέλη· επειδή, αμάρτησε στον Κύριο.
- ¹⁵ Αλαλάξτε εναντίον της, ολόγυρα· παρέδωσε τον εαυτό της· έπεσαν τα θεμέλιά της, κατεδαφίστηκαν τα τείχη της· επειδή, αυτό είναι η εκδίκηση του Κυρίου· εκδικηθείτε την· όπως έκανε αυτή, να κάνετε σ' αυτή.
- ¹⁶ Αποκόψτε από τη Βαβυλώνα αυτόν που σπέρνει, και αυτόν που κρατάει δρεπάνι στην εποχή του θερισμού· μπροστά από την εξολοθρευτική μάχαιρα θα επιστρέψουν κάθε ένας στον λαό του, και θα φύγει κάθε ένας στη γη του.
- ¹⁷ Ο Ισραήλ είναι πρόβατο, που πλανιέται· λιοντάρια το κυνήγησαν· πρώτος τον κατέφαγε ο βασιλιάς τής Ασσυρίας· και ύστερα αυτός ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατασύντριψε τα κόκαλά του.
- ¹⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα τιμωρήσω τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και τη γη του, όπως τιμώρησα τον βασιλιά τής Ασσυρίας.
- ¹⁹ Και θα αποκαταστήσω τον Ισραήλ στην κατοικία του, και θα έχει για βοσκή τον Κάρμηλο και τη Βασάν, και η ψυχή του θα χορτάσει επάνω στο βουνό Εφραίμ και Γαλαάδ.
- ²⁰ Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θα ζητηθεί η ανομία του Ισραήλ, και δεν θα υπάρχει· και οι αμαρτίες του Ιούδα, και δεν θα βρεθούν· επειδή, θα συγχωρήσω όσους αφήσω υπόλοιπο.

- 21 Ανέβα ενάντια στη γη των καταδυναστών, ενάντια σ' αυτή, και ενάντια στους κατοίκους τής Φεκώδ· αφάνισε και εξολόθρευσε πίσω απ' αυτούς, λέει ο Κύριος, και κάνε σύμφωνα με όλα όσα σε πρόσταξα.
- 22 Φωνή πολέμου στη γη, και μεγάλο σύντριμμα.
- 23 Πώς συνθλάστηκε και συντρίφτηκε το σφυρί ολόκληρης της γης! Πώς η Βαβυλώνα έγινε σε θάμβος ανάμεσα στα έθνη!
- 24 Έστησα παγίδα για σένα, μάλιστα, και πιάστηκες, Βαβυλώνα, και εσύ δεν γνώρισες· βρέθηκες, μάλιστα και σε συνέλαβαν, επειδή αντιστάθηκες στον Κύριο.
- 25 Ο Κύριος άνοιξε την οπλοθήκη του, και έβγαλε τα όπλα τής οργής του· επειδή, αυτό το έργο έχει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων μέσα στη γη των Χαλδαίων.
- 26 Ελάτε εναντίον της από τα πέρατα της γης· ανοίξτε τις αποθήκες της· να την κάνετε σαν σωρούς, και να την εξολοθρεύσετε· ας μη μείνει υπόλοιπο απ' αυτή.
- 27 Σφάξτε όλα τα μοσχάρια της· ας κατέβουν σε σφαγή· αλλοίμονο σ' αυτούς! Επειδή, ήρθε η ημέρα τους, ο καιρός τής επίσκεψής τους.
- 28 Φωνή ακούγεται εκείνων που φεύγουν και διασώζονται από τη γη τής Βαβυλώνας, για να αναγγείλει στη Σιών την εκδίκηση του Κυρίου τού Θεού μας, την εκδίκηση του ναού του.
- 29 Συγκαλέστε τους τοξότες ενάντια στη Βαβυλώνα· όλοι όσοι τεντώνετε τόξο, στρατοπεδεύστε εναντίον της, ολόγυρα· ας μη διασωθεί απ' αυτή κανένας· ανταποδώστε της σύμφωνα με το έργο της· κάντε σ' αυτή, σύμφωνα με όσα έκανε· επειδή, υπερηφανεύθηκε ενάντια στον Κύριο, ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.
- 30 Γι' αυτό, οι νέοι της θα πέσουν στις πλατείες της, και όλοι οι πολεμιστές άνδρες της θα απολεστούν κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος.
- 31 Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, ω, υπερήφανη, λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· επειδή, ήρθε η ημέρα σου, ο καιρός τής επίσκεψής σου.
- 32 Και ο υπερήφανος θα προσκόψει και θα πέσει, και δεν θα υπάρχει αυτός που θα τον σηκώσει· και θα ανάψω φωτιά στις πόλεις του, και θα καταφάει όλα όσα είναι ολόγυρά του.
- 33 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Οι γιοι Ισραήλ και οι γιοι Ιούδα καταδυναστεύθηκαν μαζί· και όλοι εκείνοι που τους αιχμαλώτισαν, τους κατακράτησαν· αρνήθηκαν να τους αφήσουν ελεύθερους.
- 34 Όμως, ο Λυτρωτής τους είναι ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του· θα δικάσει τη δίκη τους οπωσδήποτε, για να αναπαύσει τη γη, και να ταραξει τούς κατοίκους τής Βαβυλώνας.

- 35** Μάχαιρα ενάντια στους Χαλδαίους, λέει ο Κύριος, και ενάντια στους κατοίκους τής Βαβυλώνας, και ενάντια στους μεγιστάνες της, και ενάντια στους σοφούς της.
- 36** Μάχαιρα ενάντια στους ψευδοπροφήτες, και θα παραφρονήσουν· μάχαιρα ενάντια στους ισχυρούς της, και θα τρομάξουν.
- 37** Μάχαιρα ενάντια στα άλογά τους, και ενάντια στις άμαξές τους, και ενάντια σε ολόκληρο τον σύμμικτο λαό, που είναι ανάμεσά της, και θα είναι σαν γυναίκες· μάχαιρα ενάντια στους θησαυρούς της, και θα διαρπαχθούν.
- 38** Ξηρασία επάνω στα νερά της, και θα ξεραθούν· επειδή, είναι η γη των γλυπτών, και μωράθηκαν στα είδωλά τους.
- 39** Γι' αυτό, θηρία και τσακάλια¹⁸ θα κατοικήσουν εκεί, και στρουθοκάμηλοι θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή· και δεν θα κατοικηθεί πλέον στον αιώνα· και κανένας δεν θα κατασκηνώσει σ' αυτή, σε γενεά και γενεά.
- 40** Και καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και τα πλησιόχωρά τους, λέει ο Κύριος, έτσι άνθρωπος δεν θα κατοικήσει εκεί ούτε γιος ανθρώπου θα παροικήσει σ' αυτή.
- 41** Δέστε, λαός θάρθει από τον βορρά, και έθνος μεγάλο· και θα σηκωθούν πολλοί βασιλιάδες από τα ακρότατα μέρη τής γης.
- 42** Θα κρατούν τόξο και λόγχη· είναι σκληροί και άσπλαχνοι· η φωνή τους ηχεί σαν θάλασσα, και είναι καβάλα σε άλογα, παραταγμένοι σαν άνδρες σε πόλεμο, εναντίον σου, θυγατέρα τής Βαβυλώνας.
- 43** Ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας άκουσε τη φήμη τους, και τα χέρια του παρέλυσαν· στενοχώρια τον έπιασε, ωδίνες σαν εκείνη που γεννάει.
- 44** Δέστε, θα ανέβει σαν λιοντάρι από το φρύαγμα του Ιορδάνη ενάντια στην κατοικία τού δυνατού· εγώ, όμως, θα τους διώξω γρήγορα απ' αυτή· και όποιος είναι ο εκλεκτός μου, αυτόν θα τοποθετήσω επάνω σ' αυτή· επειδή, ποιος είναι όμοιος με μένα; Και ποιος θα αντισταθεί σε μένα; Και ποιος είναι ο ποιμένας εκείνος, που θα σταθεί μπροστά στο πρόσωπό μου;
- 45** Γι' αυτό, ακούστε τη βουλή τού Κυρίου, που βουλεύθηκε ενάντια στη Βαβυλώνα, και τους λογισμούς του, που έκανε ενάντια στη γη των Χαλδαίων· τα ελάχιστα του κοπαδιού θα τους παρασύρουν, οπωσδήποτε· η κατοικία τους θα ερημωθεί μαζί τους, οπωσδήποτε.
- 46** Από τον ήχο τής άλωσης της Βαβυλώνας σείστηκε η γη, και η κραυγή ακούστηκε μέσα στα έθνη.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 51

- ¹ Ἔτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ σηκώνω άνεμο φθοροποιόν ενάντια στη Βαβυλώνα, και ενάντια στους κατοίκους της, που ύψωσαν την καρδιά τους εναντίον μου.
- ² Και θα στείλω λιχνιστές ενάντια στη Βαβυλώνα, και θα τη λιχνίσουν, και θα αδειάσουν τη γη της· επειδή, κατά την ημέρα τής συμφοράς, από ολόγυρα, θα είναι εναντίον της.
- ³ Τοξότης ενάντια σε τοξότη ας τεντώσει το τόξο του, και σ' εκείνον που έχει πεποίθηση στον θώρακά του· και μη λυπάστε τους νέους της· εξολοθρεύστε ολόκληρο το στράτευμά της.
- ⁴ Και οι τραυματίες θα πέσουν στη γη των Χαλδαίων, και οι κατακεντημένοι από τόξα στους δρόμους της.
- ⁵ Επειδή, ο Ισραήλ δεν εγκαταλείφθηκε, ούτε ο Ιούδας, από τον Θεό του, από τον Κύριο των δυνάμεων, αν και η γη τους γέμισε από ανομία ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.
- ⁶ Να φύγετε μέσα από τη Βαβυλώνα, και κάθε ένας να διασώσετε την ψυχή του· να μη απολεστείτε μέσα στην ανομία της· επειδή, είναι καιρός εκδίκησης του Κυρίου, αυτός ανταποδίδει σ' αυτήν ανταπόδομα.
- ⁷ Η Βαβυλώνα στάθηκε χρυσό ποτήρι στο χέρι τού Κυρίου, που μεθούσε ολόκληρη τη γη· από το κρασί της ήπιαν τα έθνη· γι' αυτό, τα έθνη παραφρόνησαν.
- ⁸ Η Βαβυλώνα έπεσε ξαφνικά, και συντρίφτηκε· ολολύζετε γι' αυτή· πάρτε βάλαμο για τον πόνο της, ίσως γιατρευτεί.
- ⁹ Μεταχειριστήκαμε γιατρικά για τη Βαβυλώνα, αλλά δεν γιατρεύτηκε· εγκαταλείψτε την, και ας φύγουμε κάθε ένας στη γη του· επειδή, η κρίση της έφτασε στον ουρανό, και υψώθηκε μέχρι το στερέωμα.
- ¹⁰ Ο Κύριος φανέρωσε τη δικαιοσύνη μας· ελάτε, και ας διηγηθούμε στη Σιών το έργο τού Κυρίου τού Θεού μας.
- ¹¹ Στιλβώστε τα βέλη· πυκνώστε τις ασπίδες· ο Κύριος σήκωσε το πνεύμα των βασιλιάδων των Μήδων· επειδή, ο σκοπός του είναι ενάντια στη Βαβυλώνα για να την εξολοθρεύσει· δεδομένου ότι, η εκδίκηση του Κυρίου είναι εκδίκηση του ναού του.
- ¹² Υψώστε σημαία επάνω στα τείχη τής Βαβυλώνας, ενδυναμώστε τη φρουρά, να στήσετε βάρδιες φύλαξης, να ετοιμάσετε ενέδρες· επειδή, ο Κύριος και βουλεύτηκε και θα εκτελέσει εκείνο που μίλησε ενάντια στους κατοίκους τής Βαβυλώνας.
- ¹³ Ω, εσύ που κατοικείς επάνω σε πολλά νερά, που είσαι γεμάτη από θησαυρούς, ήρθε το τέλος σου, το τέρμα τής πλεονεξίας σου.

- 14 Ο Κύριος των δυνάμεων ορκίστηκε στον εαυτό του, λέγοντας: Θα σε γεμίσω από ανθρώπους, οπωσδήποτε, σαν από ακρίδες· και θα εκπέμπουν εναντίον σου αλαλαγμό.
- 15 Αυτός δημιούργησε τη γη με τη δύναμή του, στερέωσε την οικουμένη με τη σοφία του, και άπλωσε τους ουρανούς με τη σύνεσή του.
- 16 Όταν εκπέμπει τη φωνή του, πλήθος από νερά συγκεντρώνεται στον ουρανό, και φέρνει σύννεφα από τα άκρα τής γης· κάνει αστραπές για βροχή, και βγάζει άνεμο από τους θησαυρούς του.
- 17 Κάθε άνθρωπος μωράθηκε από τη γνώση του· κάθε χωνευτής καταντροπιάστηκε από τα γλυπτά· επειδή, το χωνευτό του είναι ψέμα, και δεν υπάρχει μέσα του πνοή.
- 18 Αυτά είναι ματαιότητα, έργο πλάνης· κατά τον καιρό τής επίσκεψής τους θα απολεστούν.
- 19 Η μερίδα τού Ιακώβ δεν είναι όπως αυτά· επειδή, αυτός είναι που έπλασε τα πάντα· και ο Ισραήλ είναι η ράβδος τής κληρονομιάς του· Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του.
- 20 Εσύ ήσουν ο πέλεκυς μου, τα όπλα τού πολέμου· και με σένα σύντριψα έθνη, και με σένα εξολόθρευσα βασιλεία·
- 21 και με σένα σύντριψα το άλογο και τον καβαλάρη του· και με σένα σύντριψα την άμαξα και τον καβαλάρη της·
- 22 και με σένα σύντριψα άνδρα και γυναίκα· και με σένα σύντριψα γέροντα και νέο· και με σένα σύντριψα νεανίσκο και παρθένα·
- 23 και με σένα σύντριψα τον ποιμένα και το ποίμνιό του· και με σένα σύντριψα τον γεωργό και το ζευγάρι των ζώων του· και με σένα σύντριψα στρατηγούς και άρχοντες.
- 24 Και θα ανταποδώσω επάνω στη Βαβυλώνα και επάνω στους κατοίκους τής Χαλδαίας, όλη την κακία τους, που έπραξαν στη Σιών, μπροστά σας, λέει ο Κύριος.
- 25 Πρόσεξε, εγώ είμαι εναντίον σου, φθοροποιό βουνό, λέει ο Κύριος, που φθείρεις ολόκληρη τη γη· και θα απλώσω το χέρι μου επάνω σου, και θα σε κατακυλίσω από τους βράχους, και θα σε κάνω βουνό καμένο από φωτιά.
- 26 Και δεν θα πάρουν από σένα πέτρα για γωνία ούτε πέτρα για θεμέλια· αλλά, θα είσαι μία αιώνια ερήμωση, λέει ο Κύριος.
- 27 Υψώστε σημαία επάνω στη γη, σαλπίστε σάλπιγγα μέσα στα έθνη, ετοιμάστε έθνη εναντίον της, να παραγγείλετε εναντίον της, στα βασιλεία του Αραράτ, του Μιννί, και του Ασχενάζ· να βάλετε επάνω της αρχηγούς· να ανεβάσετε άλογα σαν ορθότριχες ακρίδες.

- 28 Ετοιμάστε εναντίον της έθνη, τους βασιλιάδες των Μήδων, τους στρατηγούς της, και όλους τούς άρχοντές της, και ολόκληρη τη γη τής επικράτειάς της.
- 29 Και η γη θα σειστεί και θα στενάξει· επειδή, η βουλή τού Κυρίου θα εκτελεστεί ενάντια στη Βαβυλώνα, για να κάνει τη γη τής Βαβυλώνας έρημη, χωρίς κάτοικο.
- 30 Οι ισχυροί τής Βαβυλώνας σταμάτησαν να πολεμούν, έμειναν στα οχυρώματα· η δύναμή τους ατόνησε· έγιναν σαν γυναίκες· έκαψαν τις κατοικίες της· συντρίφτηκαν οι μοχλοί της.
- 31 Ταχυδρόμος θα τρέξει σε συνάντηση άλλου ταχυδρόμου, και μηνυτής σε συνάντηση άλλου μηνυτή, για να αναγγείλουν προς τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, ότι η πόλη του αλώθηκε από τις άκρες της·
- 32 και ότι πιάστηκαν οι διαβάσεις, και κατέκαψαν με φωτιά τούς καλαμώνες, και οι άνδρες τού πολέμου κατατρόμαξαν.
- 33 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Η θυγατέρα τής Βαβυλώνας είναι σαν αλώνι, είναι καιρός να καταπατηθεί· ακόμα λίγο, και θάρθει ο καιρός τού θερισμού της.
- 34 «Ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, με κατέφαγε, με σύντριψε, με έκανε ένα άχρηστο αγγείο, με κατάπιε σαν δράκος, γέμισε την κοιλιά του από τις λιχουδιές μου,¹⁹ με έξωσε.
- 35 Η αδικία προς εμένα και τη σάρκα μου ας έρθει επάνω στη Βαβυλώνα», θα πει αυτή που κατοικεί στη Σιών· «και το αίμα μου, επάνω στους κατοίκους τής Χαλδαίας», θα πει η Ιερουσαλήμ.
- 36 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εγώ θα δικάσω τη δίκη σου, και θα εκδικήσω την εκδίκησή σου· και θα κάνω τη θάλασσά της ξηρά, και θα ξεράνω την πηγή της.
- 37 Και η Βαβυλώνα θα είναι σε σωρούς, κατοικητήριο από τσακάλια, θάμβος και συριγμός, χωρίς κάτοικο.
- 38 Θα βρυχάζουν μαζί σαν λιοντάρια· θα ουρλιάζουν σαν νεαρά λιοντάρια.
- 39 Θα τους κάνω να θερμανθούν στα συμπόσιά τους, και θα τους μεθύσω, για να ευθυμήσουν, και να κοιμηθούν αιώνιον ύπνο, και να μη ξυπνήσουν, λέει ο Κύριος.
- 40 Και θα τους κατεβάσω σαν αρνιά σε σφαγή, σαν κριάρια μαζί με τράγους.
- 41 Πώς αλώθηκε η Σησάχ! Και θηρεύτηκε το καύχημα ολόκληρης της γης! Πώς η Βαβυλώνα έγινε θάμβος μέσα στα έθνη!
- 42 Η θάλασσα ανέβηκε ενάντια στη Βαβυλώνα· κατασκεπάστηκε από το πλήθος των κυμάτων της.

- 43 Οι πόλεις της έγιναν θάμβος, άνυδρη γη, και άβατη γη, μέσα στην οποία δεν κατοικεί κανένας άνθρωπος ούτε γιος ανθρώπου περνάει από μέσα της.
- 44 Και θα τιμωρήσω τον Βηλ στη Βαβυλώνα, και θα βγάλω από το στόμα του όσα έχει καταπιεί· και τα έθνη δεν θα συγκεντρωθούν πλέον σ' αυτόν, και αυτό το τείχος τής Βαβυλώνας θα πέσει.
- 45 Λαέ μου, από το μέσον της να βγείτε έξω, και να σώσετε κάθε ένας την ψυχή του από την οργή τού θυμού τού Κυρίου·
- 46 μήπως και χαλαρωθεί η καρδιά σας, και φοβηθείτε από την αγγελία, που θα ακουστεί στη γη· θάρθει μάλιστα η αγγελία τη μία χρονιά, και ύστερα απ' αυτό η αγγελία την άλλη χρονιά, και καταδυναστεία στη γη, εξουσιαστής ενάντια σε εξουσιαστή.
- 47 Γι' αυτό, προσέξτε, έρχονται ημέρες, και θα κάνω εκδίκηση ενάντια στα γλυπτά τής Βαβυλώνας· και ολόκληρη η γη της θα καταντροπιαστεί, και όλοι οι τραυματισμένοι της θα πέσουν στο μέσον της.
- 48 Τότε, οι ουρανοί και η γη, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτά, θα αλαλάζουν ενάντια στη Βαβυλώνα· επειδή, οι εξολοθρευτές θάρθουν εναντίον της από τον βορρά, λέει ο Κύριος.
- 49 Όπως η Βαβυλώνα έκανε τους τραυματισμένους τού Ισραήλ να πέσουν, έτσι θα πέσουν και οι τραυματισμένοι ολόκληρης της γης στη Βαβυλώνα.
- 50 Εσείς που διαφύγατε τη μάχαιρα, πηγαίνετε, μη στέκεστε· θυμηθείτε από μακριά τον Κύριο, και η Ιερουσαλήμ ως ανέβει επάνω στην καρδιά σας.
- 51 Καταντροπιαστήκαμε, επειδή ακούσαμε ονειδισμό· ντροπή κατασκέπασε το πρόσωπό μας· επειδή, ξένοι μπήκαν στο αγιαστήριο του οίκου τού Κυρίου.
- 52 Γι' αυτό, προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω εκδίκηση επάνω στα γλυπτά της· και σε ολόκληρη τη γη της, οι τραυματισμένοι θα οδύρονται.
- 53 Και αν η Βαβυλώνα ανέβει μέχρι τον ουρανό, και αν οχυρώσει το ύψος τής δύναμής της, θάρθουν από μένα εξολοθρευτές εναντίον της, λέει ο Κύριος.
- 54 Φωνή κραυγής έρχεται από τη Βαβυλώνα, και μεγάλος συντριμμός από τη γη των Χαλδαίων·
- 55 επειδή, ο Κύριος εξολόθρεψε τη Βαβυλώνα, και αφάνισε απ' αυτή τη μεγάλη φωνή· ενώ τα κύματα εκείνων ηχούν· ο θόρυβος της φωνής τους ακούγεται σαν μέσα από πολλά νερά·
- 56 επειδή, ο εξολοθρευτής ήρθε εναντίον της, ενάντια στη Βαβυλώνα, και οι δυνατοί της πιάστηκαν, τα τόξα τους συντρίφτηκαν· για τον λόγο ότι, ο Κύριος ο Θεός των ανταποδόσεων θα κάνει ανταπόδοση, οπωσδήποτε.

57 Και θα μεθύσω τούς ηγεμόνες της, και τους σοφούς της, τους στρατηγούς της, και τους άρχοντές της, και τους δυνατούς της· και θα κοιμηθούν αιώνιον ύπνο, και δεν θα ξυπνήσουν, λέει ο Βασιλιάς, που το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

58 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Τα πλατιά τείχη τής Βαβυλώνας θα κατασκαφτούν ολοκληρωτικά, και οι ψηλές πύλες της θα κατακαούν με φωτιά· και όσα κοπίασαν οι λαοί, θα είναι εις μάτην, και όσα μόχθησαν τα έθνη, θα είναι για τη φωτιά.

59 Ο ΛΟΓΟΣ, που ο προφήτης Ιερεμίας πρόσταξε στον Σεραΐα, τον γιο τού Νηρία, γιου τού Μασσία, όταν πορευόταν στη Βαβυλώνα μαζί με τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, κατά τον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας του· και ο Σεραΐας ήταν αρχηγός των κοιτώνων.

60 Και ο Ιερεμίας έγραψε μέσα σε βιβλίο όλα τα κακά, που επρόκειτο νάρθουν επάνω στη Βαβυλώνα, όλα αυτά τα γραμμένα λόγια ενάντια στη Βαβυλώνα.

61 Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεραΐα: Όταν έρθεις στη Βαβυλώνα, και δεις, και διαβάσεις όλα αυτά τα λόγια,

62 τότε θα πεις: Κύριε, εσύ μίλησες ενάντια σ' αυτό τον τόπο, για να τον εξολοθρεύσεις, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί μέσα σ' αυτόν, από άνθρωπον μέχρι κτήνος, αλλά να είναι μία αιώνια ερήμωση.

63 Και αφού τελειώσεις διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, θα δέσεις επάνω σ' αυτό μία πέτρα, και θα το ρίξεις στο μέσον τού Ευφράτη·

64 και θα πεις: Έτσι θα βυθιστεί η Βαβυλώνα, και δεν θα σηκωθεί από τα κακά, που εγώ θα φέρω επάνω της· και οι Βαβυλώνιοι θα εξασθενήσουν. Μέχρις εδώ είναι τα λόγια τού Ιερεμιά.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ 52

1 Ο ΣΕΔΕΚΙΑΣ, όταν βασίλευσε, ήταν ηλικίας 21 χρόνων, και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Αμουτάλ, θυγατέρα τού Ιερεμιά από τη Λιβνά.

2 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Ιωακείμ.

3 Επειδή, από τον θυμό τού Κυρίου, που έγινε ενάντια στην Ιερουσαλήμ και τον Ιούδα, μέχρις ότου τούς απέρριψε από μπροστά του, ο Σεδεκίας αποστάτησε ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας.

4 Και κατά τον ένατο χρόνο τής βασιλείας του, τον δέκατο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, αυτός και ολόκληρος ο στρατός του, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και στρατοπέδευσε εναντίον της, και οικοδόμησαν περιτείχισμα εναντίον της, ολόγυρα.

- ⁵ Και η πόλη ήταν σε πολιορκία μέχρι τον¹¹ ο χρόνο του βασιλιά Σεδεκία.
- ⁶ Κατά τον τέταρτο μήνα, την ένατη ημέρα του μήνα, η πείνα δυνάμωσε στην πόλη, και δεν υπήρχε ψωμί για τον λαό του τόπου.
- ⁷ Και κυριεύτηκε η πόλη, και έφυγαν όλοι οι άνδρες του πολέμου, και βγήκαν από την πόλη τη νύχτα, διαμέσου του δρόμου της πύλης, που ήταν ανάμεσα στα δύο τείχη, η οποία βρισκόταν κοντά στον βασιλικό κήπο· και οι Χαλδαίοι ήσαν κοντά στην πόλη, ολόγυρα· και πήγαν προς τον δρόμο της πεδιάδας.
- ⁸ Και ο στρατός των Χαλδαίων καταδίωξε πίσω από τον βασιλιά, και έφτασαν τον Σεδεκία στις πεδιάδες της Ιεριχώ· και ολόκληρος ο στρατός του διασκορπίστηκε από κοντά του.
- ⁹ Και συνέλαβαν τον βασιλιά, και τον ανέβασαν προς τον βασιλιά της Βαβυλώνας στη Ριβλά, στη γη της Αιμάθ, και πρόφερε εναντίον του καταδίκη.
- ¹⁰ Και ο βασιλιάς της Βαβυλώνας έσφαξε τους γιους του Σεδεκία μπροστά στα μάτια του· έσφαξε ακόμα και όλους τους άρχοντες του Ιούδα στη Ριβλά.
- ¹¹ Και τύφλωσε τα μάτια του Σεδεκία, και τον έδεσε με δύο χάλκινες αλυσίδες· και ο βασιλιάς της Βαβυλώνας τον έφερε στη Βαβυλώνα, και τον έβαλε στον οίκο της φυλακής μέχρι την ημέρα του θανάτου του.
- ¹² Και κατά τον πέμπτο μήνα, τη δέκατη ημέρα του μήνα, του 19 ου χρόνου του Ναβουχοδονόσορα, βασιλιά της Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, που παραστεκόταν μπροστά στον βασιλιά της Βαβυλώνας,
- ¹³ και κατέκαψε τον οίκο του Κυρίου, και το παλάτι του βασιλιά, και όλα τα σπίτια της Ιερουσαλήμ, και κάθε μεγάλη κατοικία κατέκαψε με φωτιά.
- ¹⁴ Και ολόκληρος ο στρατός των Χαλδαίων, που ήταν μαζί με τον αρχισωματοφύλακα, καταγκρέμισαν όλα τα τείχη της Ιερουσαλήμ, ολόγυρα.
- ¹⁵ Και από τους φτωχούς του λαού, και το υπόλοιπο του λαού, που είχε εναπομείνει στην πόλη, και εκείνους που είχαν φύγει και είχαν προσφύγει στον βασιλιά της Βαβυλώνας, και εκείνοι που είχαν εναπομείνει από το πλήθος, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν τους μετοίκισε.
- ¹⁶ Από τους φτωχούς της γης, όμως, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν άφησε για αμπελουργούς και για γεωργούς.
- ¹⁷ Και τους χάλκινους στύλους, που ήσαν στον οίκο του Κυρίου, και τις βάσεις, και τη χάλκινη θάλασσα, που ήταν στον οίκο του Κυρίου, οι Χαλδαίοι κατέκοψαν, και μετακόμισαν ολόκληρο τον χαλκό τους στη Βαβυλώνα.
- ¹⁸ Πήραν μάλιστα και τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τα λυχνοψάλιδα, και τις λεκάνες, και τα θυμιατήρια, και όλα τα χάλκινα σκεύη, με τα οποία έκαναν υπηρεσία.

- 19** Ακόμα, ο αρχισωματοφύλακας πήρε και τους κρατήρες, και τα πυροδοχεία, και τις λεκάνες, και τους λέβητες, και τις λυχνίες, και τα θυμιατήρια, και τις φιάλες· όσα ήσαν χρυσαφένια, και όσα ασημένια·
- 20** τους δύο στύλους, τη μία θάλασσα, και τα 12 χάλκινα μοσχάρια, που ήσαν αντί για βάσεις, που είχε κάνει ο βασιλιάς Σολομώντας για τον οίκο τού Κυρίου· ο χαλκός όλων αυτών των σκευών ήταν αζύγιστος.
- 21** Για τους στύλους, όμως, το ύψος τού ενός στύλου ήταν 18 πήχες, και μία ζώνη από 12 πήχες τον περικύκλωνε· και το πάχος του από τέσσερα δάχτυλα· ήταν κούφιος.
- 22** Και το κιονόκρανο, που ήταν επάνω του ήταν χάλκινο· και το ύψος τού ενός κιονόκρανου ήταν πέντε πήχες, και το διχτυωτό, και τα ρόδια επάνω στο κιονόκρανο ολόγυρα, όλα ήσαν χάλκινα· τα ίδια είχε και ο δεύτερος στύλος μαζί με τα ρόδια.
- 23** Και ήσαν 96 ρόδια που κρέμονταν· όλα τα ρόδια, που ήσαν επάνω στο διχτυωτό, ολόγυρα, ήσαν 100.
- 24** Και ο αρχισωματοφύλακας πήρε τον Σεραΐα, τον πρώτο ιερέα, και τον Σοφονία, τον δεύτερο ιερέα, και τους τρεις θυρωρούς·
- 25** και από την πόλη πήρε έναν ευνούχο, που ήταν επιστάτης επάνω στους άνδρες των πολεμιστών· και επτά άνδρες απ' αυτούς που παραστέκονταν μπροστά στον βασιλιά, αυτούς που βρέθηκαν στην πόλη· και τον γραμματέα, τον άρχοντα των στρατευμάτων, που έκανε τη στρατολογία τού λαού τής γης· και 60 άνδρες από τον λαό τής γης, που βρέθηκαν μέσα στην πόλη.
- 26** Και ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν, αφού τους πήρε, τους έφερε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας στη Ριβλά.
- 27** Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τούς πάταξε, και τους θανάτωσε στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ. Έτσι μετοίκιστηκε ο Ιούδας από τη γη του.
- 28** Αυτός είναι ο λαός, τον οποίο ο Ναβουχοδονόσορας μετοίκισε· στον έβδομο χρόνο, 3.023 Ιουδαίους·
- 29** και στον 18 ο χρόνο τού Ναβουχοδονόσορα, αυτός μετοίκισε από την Ιερουσαλήμ 832 ψυχές·
- 30** στον 23 ο χρόνο τού Ναβουχοδονόσορα, ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, μετοίκισε από τους Ιουδαίους 745 ψυχές· όλες οι ψυχές ήσαν: 4.600.
- 31** ΚΑΙ στον 37 ο χρόνο τής μετοικεσίας τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, τον 12 ο μήνα, την 25 η ημέρα τού μήνα, ο Ευείλ-μερωδάχ, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατά τον χρόνο που βασίλευσε, ανύψωσε το κεφάλι τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, και τον έβγαλε από τον οίκο τής φυλακής,

32 και μίλησε μαζί του με ευμένεια, και έβαλε τον θρόνο του επάνω από τον θρόνο των βασιλιάδων, που ήσαν μαζί του στη Βαβυλώνα.

33 Και άλλαξε τα ιμάτια της φυλακής του· και έτρωγε ψωμί πάντοτε μαζί του, όλες τις ημέρες τής ζωής του.

34 Και το σιτηρέσιό του ήταν παντοτινό σιτηρέσιο, που δινόταν σ' αυτόν από τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, ημερήσια χορηγία μέχρι την ημέρα τού θανάτου του, όλες τις ημέρες τής ζωής του.

ΘΡΗΝΟΙ

ΘΡΗΝΟΙ 1

- ¹ ΠΩΣ κάθησε μόνη η πόλη, που ήταν γεμάτη από λαούς! Έγινε σαν χήρα, αυτή που ήταν γεμάτη από έθνη! Αυτή που ηγεμόνευε στις επαρχίες έγινε υποτελής!
- ² Κλαίει ακατάπαυστα τη νύχτα, και τα δάκρυά της κατεβαίνουν επάνω στα σαγόνια της· από όλους εκείνους που την αγαπούν, δεν υπάρχει αυτός που να την παρηγορεί· όλοι οι φίλοι της φέρθηκαν σ' αυτήν άπιστα· έγιναν σ' αυτήν εχθροί.
- ³ Αιχμαλωτίστηκε ο Ιούδας από θλίψη και βαριά δουλεία· κάθεται μέσα στα έθνη· δεν βρίσκει ανάπαυση· όλοι οι διώκτες του τον έπιασαν μέσα στα στενά.
- ⁴ Πενθούν οι δρόμοι τής Σιών, επειδή δεν έρχεται κανένας στις γιορτές· όλες οι πύλες της είναι έρημες· οι ιερείς της αναστενάζουν, οι παρθένες της είναι περίλυπες, και αυτή γεμάτη πικρία.
- ⁵ Οι ενάντιοί της έγιναν κεφάλι, οι εχθροί της ευημερούν· επειδή, ο Κύριος την κατέθλιψε εξαιτίας τού πλήθους των ανομιών της· τα νήπιά της πήγαν σε αιχμαλωσία μπροστά από τον εχθρό.
- ⁶ Και από τη θυγατέρα Σιών έφυγε όλη η δόξα της· οι άρχοντές της έγιναν σαν ελάφια που δεν έβρισκαν βοσκή, και βάδιζαν χωρίς δύναμη μπρο-στά απ' αυτούς που τους καταδίωκαν.
- ⁷ Η Ιερουσαλήμ θυμήθηκε, στις ημέρες της θλίψης της και της έξωσής της, όλα τα επιθυμητά της, που είχε από τα αρχαία χρόνια, όταν ο λαός της έπεσε στο χέρι τού εχθρού, και δεν υπήρχε αυτός που να τη βοηθήσει· την είδαν οι εχθροί, γέλασαν εξαιτίας τής καταστροφής¹ της.
- ⁸ Η Ιερουσαλήμ αμάρτησε αμαρτία· γι' αυτό έγινε ως ακάθαρτη· όλοι αυτοί που τη δόξαζαν την καταφρόνησαν, επειδή είδαν την ασχημοσύνη της· κι αυτή αναστέναζε, και στράφηκε προς τα πίσω.
- ⁹ Η ακαθαρσία της ήταν στα κράσπεδά της· δεν θυμήθηκε τα τέλη της· γι' αυτό, ταπεινώθηκε εκπληκτικά· δεν υπήρχε εκείνος που να την παρηγορεί. Κύριε, δες τη θλίψη μου, επειδή ο εχθρός μεγαλύνθηκε.
- ¹⁰ Ο εχθρός άπλωσε το χέρι του επάνω σε όλα τα επιθυμητά της· επειδή, αυτή είδε τα έθνη που έμπαιναν μέσα στο αγιαστήριό της, τα οποία είχες προστάξει να μη μπουν μέσα στη συναγωγή σου.
- ¹¹ Ολόκληρος ο λαός της στενάζει υπερβολικά, ζητώντας ψωμί· τα επιθυμητά τους τα έδωσαν αντί για τροφή, για να επανέλθει η ψυχή τους. Κύριε, δες, και επίβλεψε· επειδή, έγινα εξουθενωμένη.

12 Ω! Προς εσάς, όλοι όσοι διαβαίνετε τον δρόμο· επιβλέψτε, και δείτε, αν υπάρχει πόνος σαν τον πόνο μου, που έγινε σε μένα, με τον οποίο ο Κύριος με έθλιψε κατά την ημέρα τής οργής τού θυμού του.

13 Έστειλε φωτιά από ψηλά επάνω στα κόκαλά μου, και τα κατακράτησε· άπλωσε δίχτυ στα πόδια μου· με έστρεψε προς τα πίσω· με έκανε αφανισμένη, όλη την ημέρα να έχω οδύνες.

14 Ο ζυγός των ασεβημάτων μου συσφίχτηκε με το χέρι του· περιπλέχτηκαν, ανέβηκαν επάνω στον τράχηλό μου· κατέλυσε τη δύναμή μου· ο Κύριος με παρέδωσε σε χέρια, από τα οποία δεν μπορώ να σηκωθώ.

15 Ο Κύριος έστρωσε καταγής όλους τους δυνατούς μου, στο μέσον μου· κάλεσε εναντίον μου ορισμένον καιρό για να συντρίψει τούς εκλεκτούς μου· ο Κύριος πάτησε σε ληνό την παρθένα, τη θυγατέρα τού Ιούδα.

16 Γι' αυτά, εγώ θρηνώ· τα μάτια μου, τα μάτια μου κατεβάζουν νερά· επειδή, απομακρύνθηκε από μένα ο παρηγορητής, αυτός που αναζωοποιεί την ψυχή μου· οι γιοι μου αφανίστηκαν, επειδή, ο εχθρός υπερίσχυσε.

17 Η Σιών απλώνει τα χέρια της, δεν υπάρχει αυτός που παρηγορεί· ο Κύριος πρόσταξε για τον Ιακώβ· οι εχθροί του τον περικύκλωσαν· η Ιερουσαλήμ έγινε ανάμεσά τους σαν ακάθαρτη.

18 Δίκαιος είναι ο Κύριος, επειδή αποστάτησα από τον λόγο του. Ακούστε, παρακαλώ, όλοι οι λαοί, και δέστε τον πόνο μου· οι παρθένες μου και οι νεανίσκοι μου πορεύτηκαν σε αιχμαλωσία.

19 Κάλεσα αυτούς που με αγαπούν· αυτοί, όμως, με απάτησαν· οι ιερείς μου και οι πρεσβύτεροί μου εξέπνευσαν μέσα στην πόλη, επειδή, ζήτησαν τροφή για τον εαυτό τους, για να επανέλθει η ψυχή τους.

20 Κύριε, δες, επειδή θλίβομαι· τα εντόσθιά μου ταραζονται, η καρδιά μου ανακατεύεται μέσα μου, επειδή αποστάτησα πάρα πολύ· απέξω, ατέκνωσε η μάχαιρα· μέσα στο σπίτι, ο θάνατος.

21 Άκουσαν· επειδή, στενάζω· δεν υπάρχει αυτός που να με παρηγορεί· όλοι οι εχθροί μου άκουσαν τη συμφορά μου· χάρηκαν ότι εσύ το έκανες αυτό· όταν φέρεις την ημέρα που κάλεσες, αυτοί θα γίνουν όπως εγώ.

22 Ας έρθει μπροστά σου όλη η κακία τους· και κάνε σ' αυτούς, όπως έκανες σε μένα για όλα τα αμαρτήματά μου· επειδή, πολλοί είναι οι στεναγμοί μου, και η καρδιά μου είναι άτονη.²

ΘΡΗΝΟΙ 2

1 ΠΩΣ ο Κύριος σκέπασε ολόγυρα με νέφος τη θυγατέρα Σιών μέσα στην οργή του, έρριξε τη δόξα τού Ισραήλ από τον ουρανό στη γη, και δεν θυμήθηκε κατά την ημέρα τής οργής του το υποπόδιο των ποδιών του!

- ² Ο Κύριος καταπόντισε όλες τις κατοικίες τού Ιακώβ, και δεν λυπήθηκε· μέσα στον θυμό του κατέστρεψε τα οχυρώματα της θυγατέρας τού Ιούδα· τα κατεδάφισε· βεβήλωσε το βασίλειο, και τους άρχοντές του.
- ³ Στην έξαψη του θυμού του έσπασε κάθε κέρασ3 τού Ισραήλ· έστρεψε πίσω το δεξί του χέρι μπροστά από τον εχθρό· και ενάντια στον Ιακώβ άναψε σαν φλογερή φωτιά, κατατρώγοντας τα γύρω.
- ⁴ Τέντωσε το τόξο του σαν εχθρός, έστησε το δεξί του χέρι σαν ενάντιος, και φόνευσε κάθε τι το αρεστό στα μάτια του, στη σκηνή τής θυγατέρας Σιών· ξέχυσε τον θυμό του σαν φωτιά.
- ⁵ Ο Κύριος έγινε σαν εχθρός· καταπόντισε τον Ισραήλ· καταπόντισε όλα τα παλάτια του· αφάνισε τα οχυρώματά του, και πλήθυνε στη θυγατέρα τού Ιούδα το πένθος και τη θλίψη.
- ⁶ Και γκρέμισε τη σκηνή του σαν την καλύβα ενός κήπου· αφάνισε τον τόπο των συνάξεών του· ο Κύριος έκανε να λησμονηθεί μέσα στη Σιών η γιορτή και το σάββατο, και στην αγανάκτηση της οργής του, απέρριψε βασιλιά και ιερέα.
- ⁷ Ο Κύριος απέβαλε το θυσιαστήριό του, βδελύχθηκε το αγιαστήριό του· έκλεισε μέσα στο χέρι των εχθρών τα τείχη των παλατιών της· αλάλαξαν στον οίκο τού Κυρίου, σαν σε ημέρα γιορτής.
- ⁸ Ο Κύριος βουλεύτηκε4 να αφανίσει το τείχος τής θυγατέρας Σιών· άπλωσε τη στάθμη, δεν απέστρεψε το χέρι του από το να καταποντίζει, και έκανε να πενθήσει το περιτείχισμα και το τείχος· όλα ατόνησαν μαζί.
- ⁹ Οι πύλες της μπήχτηκαν στη γη· αφάνισε και κατασύντριψε τους μοχλούς της· ο βασιλιάς της και οι άρχοντές της είναι μέσα στα έθνη· νόμος δεν υπάρχει ούτε οι προφήτες της βρίσκουν όραση από τον Κύριο.
- ¹⁰ Οι πρεσβύτεροι της θυγατέρας Σιών κάθονται καταγής, σιωπώντας· ανέβασαν χώμα επάνω στο κεφάλι τους, ζώστηκαν σάκους· οι παρθένες τής Ιερουσαλήμ κατέβασαν τα κεφάλια τους προς τη γη.
- ¹¹ Τα μάτια μου μαράθηκαν από τα δάκρυα, τα εντόσθιά μου τaráζονται, η χολή μου ξεχύθηκε στη γη, εξαιτίας τού συντριμμού τής θυγατέρας τού λαού μου, επειδή τα νήπια και τα θηλάζοντα λειποψυχούσαν στις πλατείες τής πόλης.
- ¹² Είπαν στις μητέρες τους: Πού υπάρχει σιτάρι και κρασί; Όσες φορές λιποθυμούσαν στις πλατείες τής πόλης σαν τον τραυματία, όσες φορές η ψυχή τους ξεχυνόταν στον κόρφο των μητέρων τους.
- ¹³ Ποιον να πάρω μάρτυρα σε σένα; Με τι να σε συγκρίνω, θυγατέρα τής Ιερουσαλήμ; Με ποιον να σε εξομοιώσω για να σε παρηγορήσω, παρθένα, θυγατέρα Σιών; Επειδή, ο συντριμμός σου είναι μεγάλος σαν τη θάλασσα· ποιος μπορεί να σε γιατρέψει;

14 Οι προφήτες σου είδαν για σένα μάταια πράγματα και αφροσύνη, και δεν φανέρωσαν την ανομία σου, για να αποτρέψουν την αιχμαλωσία σου· αλλά είδαν για σένα μάταια φορ-τία, και πρόξενα έξωσης.

15 Όλοι αυτοί που διαβαίνουν τον δρόμο χτύπησαν με ευχαρίστηση τα χέρια τους εναντίον σου· σύριξαν, και κούνησαν τα κεφάλια τους στη θυγατέρα τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Αυτή είναι η πόλη, για την οποία λεγόταν: Η εντέλεια της ωραιότητας, Η χαρά ολόκληρης της γης;

16 Όλοι οι εχθροί σου άνοιξαν το στόμα τους εναντίον σου· σύριξαν, και έτριξαν τα δόντια τους, λέγοντας: Την κατάπιαμε· αυτή είναι πραγματικά η ημέρα, που περιμέναμε· βρήκαμε, είδαμε.

17 Ο Κύριος έκανε ό,τι βουλεύτηκε· εκπλήρωσε τον λόγο του, που διόρισε από τις αρχαίες ημέρες· κατέστρεψε, και δεν λυπήθηκε, και εύφρανε επάνω σου τον εχθρό· ύψωσε το κέρασ των εναντίων σου.

18 Η καρδιά τους βόησε στον Κύριο: Εσύ τείχος τής θυγατέρας Σιών, να κατεβάζεις δάκρυα σαν χείμαρρος, ημέρα και νύχτα· να μη δώσεις ησυχία στον εαυτό σου· ας μη σιωπήσει η κόρη των ματιών σου.

19 Σήκω, βόησε τη νύχτα, όταν αρχίζουν οι βάρδιες φύλαξης· να ξεχύνεις την καρδιά σου σαν νερό μπροστά από το πρόσωπο του Κυρίου· ύψωσε σ' αυτόν τα χέρια σου, για τη ζωή των νηπίων σου, που λιποθυμούν από την πείνα επάνω στις άκρες όλων των δρόμων.

20 Δες, Κύριε, και επίβλεψε, σε ποιον έκανες ποτέ έτσι; Οι γυναίκες να φάνε τον καρπό τής κοιλιάς τους, τα νήπια στα σπάργανά τους; Να φονευθούν στο αγιαστήριο του Κυρίου ιερέας και προφήτης;

21 Το παιδί και ο γέροντας κείτονται καταγής στους δρόμους· οι παρθένες μου και οι νεανίσκοι μου έπεσαν με μάχαιρα· φόνευσες κατά την ημέρα τής οργής σου, κατέσφαξες, δεν λυπήθηκες.

22 Προσκάλεσες από παντού τούς τρόμους μου, σαν σε ημέρα πανήγυρης, και δεν σώθηκε κανένας ούτε εναπέμεινε κατά την ημέρα τής οργής τού Κυρίου· εκείνους που σπαργάνωσα και αύξησα, ο εχθρός μου τους συντέλεσε.

ΘΡΗΝΟΙ 3

1 ΕΓΩ είμαι άνθρωπος, που είδα θλίψη από τη ράβδο τού θυμού του.

2 Με οδήγησε και με έφερε στο σκοτάδι, και όχι στο φως.

3 Ναι, στράφηκε εναντίον μου· εναντίον μου έστρεψε το χέρι του όλη την ημέρα.

4 Έφθειρε τη σάρκα μου και το δέρμα μου· σύντριψε τα κόκαλά μου.

5 Έκτισε εναντίον μου, και με περικύκλωσε χολή και μόχθο.

- 6 Με κάθισε σε σκοτεινά μέρη, σαν σε αιώνιους νεκρούς.
- 7 Με περιέφραξε, για να μη βγω· βάρυνε τις αλυσίδες μου.
- 8 Ακόμα κι όταν κράζω και αναβουώ, αποκλείει την προσευχή μου.
- 9 Με πελεκητές πέτρες περιέφραξε τους δρόμους μου, στρέβλωσε τις τρίβους μου.
- 10 Έγινε σε μένα αρκούδα που ενεδρεύει, λιοντάρι σε απόκρυφους τόπους.
- 11 Παρέτρεξε τους δρόμους μου, και με κατασπάραξε, με έκανε αφανισμένη.
- 12 Τέντωσε το τόξο του, και με έστησε σαν σκοπό σε βέλος.
- 13 Έμπηξε στα νεφρά μου τα βέλη τής φαρέτρας του.
- 14 Έγινε το περίγελο σε ολόκληρο τον λαό μου, τραγούδι τους όλη την ημέρα.
- 15 Με χόρτασε από πικρία· με μέθυσε με ασίνθι.
- 16 Και σύντριψε τα δόντια μου με χαλίκια· με σκέπασε με στάχτη.
- 17 Και απέσπρωξε από την ειρήνη την ψυχή μου· λησμόνησα το αγαθό.
- 18 Και είπα: Χάθηκε η δύναμή μου και η ελπίδα μου από τον Κύριο.
- 19 Θυμήσου τη θλίψη μου, και την έξωσή μου, το ασίνθι και τη χολή.
- 20 Η ψυχή μου τα θυμάται αυτά ακατάπαυστα, και είναι μέσα μου ταπεινωμένη.
- 21 Αυτό ανακαλώ στην καρδιά μου, γι' αυτό έχω ελπίδα.
- 22 Είναι έλεος του Κυρίου ότι, δεν συντελεστήκαμε, επειδή δεν έλειψαν οι οίκτιρμοί του.
- 23 Ανανεώνονται κατά τα πρωινά· μεγάλη είναι η πιστότητά σου.
- 24 Ο Κύριος είναι η μερίδα μου, είπε η ψυχή μου· γι' αυτό θα ελπίζω σ' αυτόν.
- 25 Αγαθός είναι ο Κύριος σ' εκείνους που τον προσμένουν, στην ψυχή που τον εκζητεί.
- 26 Καλό είναι και να ελπίζει κανείς, και να εφησυχάζει στη σωτηρία τού Κυρίου.
- 27 Καλό είναι στον άνθρωπο να βαστάζει ζυγό στη νιότη του.
- 28 Θα κάθεται ολομόναχος και θα σιωπά, επειδή ο Θεός επέβαλε επάνω του φορτίο.
- 29 Θα βάλει το στόμα του στο χώμα, ίσως υπάρχει ελπίδα.
- 30 Θα δώσει το σαγόνι σ' αυτόν που τον ραπίζει· θα χορτάσει από ονειδισμό.
- 31 Επειδή, ο Κύριος δεν απορρίπτει για πάντα·

- 32 αλλά, και αν θλίψει, θα δείξει όμως και οικτιρμούς, σύμφωνα με το πλήθος τού ελέους του.
- 33 Επειδή, δεν θλίβει από καρδιάς του ούτε καταθλίβει τούς γιους των ανθρώπων.
- 34 Το να καταπατεί κάποιος κάτω από τα πόδια του όλους τούς δεσμίους τής γης·
- 35 το να διαστρέφει κρίση ανθρώπου μπροστά στο πρόσωπο του Υψίστου·
- 36 το να αδικεί άνθρωπο στη δίκη του· ο Κύριος δεν τα βλέπει αυτά;5
- 37 Ποιος λέει κάτι, και γίνεται, χωρίς να το προστάξει ο Κύριος;
- 38 Από το στόμα τού Υψίστου δεν βγαίνουν τα κακά και τα αγαθά;
- 39 Γιατί θα γόγγυζε ένας άνθρωπος που ζει, ένας άνθρωπος, για την ποινή τής αμαρτίας του;
- 40 Ας ερευνήσουμε τους δρόμους μας, και ας εξετάσουμε, και ας επιστρέψουμε στον Κύριο.
- 41 Ας υψώσουμε τις καρδιές μας, και τα χέρια, προς τον Θεό, που είναι στους ουραμούς, λέγοντας:
- 42 Αμαρτήσαμε και αποστατήσαμε· εσύ δεν μας συγχώρεσες.
- 43 Περισκέπασες με θυμό, και μας καταδίωξες· φόνευσες, δεν λυπήθηκες.
- 44 Σκέπασες τον εαυτό σου με σύννεφο, για να μη διαβαίνει η προσευχή μας.
- 45 Μας έκανες σκύβαλο και βδέλυγμα στο μέσον των λαών.
- 46 Όλοι οι εχθροί μας άνοιξαν το στόμα τους εναντίον μας.
- 47 Φόβος και λάκκος ήρθαν επάνω μας, ερήμωση και συντριμμός.
- 48 Ρυάκια από νερά κατεβάζει το μάτι μου για τον συντριμμό τής θυγατέρας τού λαού μου.
- 49 Το μάτι μου σταλάζει, και δεν σιωπά, επειδή δεν έχει άνεση,
- 50 μέχρις ότου ο Κύριος σκύψει, και δει από τον ουρανό.
- 51 Το μάτι μου καταθλίβει την ψυχή μου, από όλες τις θυγατέρες τής πόλης μου.
- 52 Αυτοί που αναίτια με εχθρεύονται, με κυνήγησαν ακατάπαυστα σαν σπουργίτι.
- 53 Έκοψαν τη ζωή μου στον λάκκο, και έρριξαν επάνω μου πέτρα.
- 54 Τα νερά πλημμύρισαν πιο πάνω από το κεφάλι μου· είπα: Απορρίφθηκα!
- 55 Επικαλέστηκα το όνομά σου, Κύριε, από κατώτατον λάκκο.

⁵⁶ Άκουσες τη φωνή μου· μη κλείσεις το αυτί σου στον στεναγμό μου, στην κραυγή μου.

⁵⁷ Πλησίασες κατά την ημέρα που σε επικαλέστηκα· είπες: Μη φοβάσαι.

⁵⁸ Κύριε, δίκασες τη δίκη τής ψυχής μου· λύτρωσες τη ζωή μου.

⁵⁹ Είδες, Κύριε, το άδικο προς εμένα· κρίνε την κρίση μου.

⁶⁰ Είδες όλες τις εκδικήσεις τους, όλους τους συλλογισμούς τους, εναντίον μου.

⁶¹ Άκουσες, Κύριε, τον ονειδισμό τους, όλους τους συλλογισμούς τους εναντίον μου·

⁶² τα λόγια αυτών που επαναστατούν εναντίον μου, και τις δολοπλοκίες τους εναντίον μου όλη την ημέρα.

⁶³ Δες, όταν κάθονται, και όταν σηκώνονται· εγώ είμαι το τραγούδι τους.

⁶⁴ Κάνε σ' αυτούς, Κύριε, ανταπόδοση, σύμφωνα με τα έργα των χειρών τους.

⁶⁵ Δώσε σ' αυτούς πώρωση καρδιάς, την κατάρα σου επάνω τους.

⁶⁶ Καταδίωξέ τους με οργή, και αφάνισέ τους κάτω από τους ουρανούς τού Κυρίου.

ΘΡΗΝΟΙ 4

¹ ΠΩΣ αμαυρώθηκε το χρυσάφι! Αλλοιώθηκε το καθαρότατο χρυσάφι! Οι πέτρες τού αγιαστηρίου διασπάρθηκαν στις άκρες όλων των δρόμων.

² Οι ένδοξοι γιοι τής Σιών, που τους εκτιμούσαν σαν το καθαρό χρυσάφι, πώς λογαριάστηκαν σαν δοχεία πήλινα, σαν έργο από χέρι κεραμέα!

³ Ακόμα, και τα κήτη προσφέρουν μαστούς, και θηλάζουν τα παιδιά τους· ενώ, η θυγατέρα τού λαού μου σκληρύνθηκε, όπως οι στρουθοκάμηλοι στην έρημο.

⁴ Η γλώσσα αυτού που θηλάζει, κόλλησε στον ουρανίσκο του από τη δίψα· τα παιδιά ζήτησαν ψωμί, και δεν υπάρχει εκείνος που να κόβει σ' αυτά.

⁵ Αυτοί που τρώνε τρυφερά φαγητά, είναι ξαπλωμένοι στους δρόμους, αφανισμένοι· οι αναθρεμμένοι μέσα σε πορφύρα, αγκάλιασαν την κοπριά.

⁶ Και η ποινή τής ανομίας τής θυγατέρας τού λαού μου έγινε μεγαλύτερη, περισσότερο από την ποινή τής αμαρτίας των Σοδόμων, που καταστράφηκαν σε μία στιγμή,⁷ και χέρια δεν ενέργησαν επάνω τους.

⁷ Οι Ναζηραίοι της ήσαν καθαρότεροι από το χιόνι, λευκότεροι από το γάλα, πιο κόκκινοι στην όψη, ξεπερνώντας τις πολύτιμες πέτρες, σπιλπνοί σαν τον σάπφειρο·

- ⁸ η όψη τους καταμαυρώθηκε περισσότερο από την καπνιά· δεν γνωρίζονταν στους δρόμους· το δέρμα τους κόλλησε επάνω στα κόκαλά τους· ξεράθηκε, έγινε σαν ξύλο.
- ⁹ Πιο ευτυχισμένοι στάθηκαν αυτοί που θανατώθηκαν από τη ρομφαία, παρά εκείνοι που θανατώθηκαν από την πείνα· επειδή, αυτοί λιώνουν, τραυματισμένοι από έλλειψη καρπών τού χωραφίου.
- ¹⁰ Τα χέρια των εύσπλαχνων γυναικών έψησαν τα παιδιά τους· έγιναν γι' αυτές τροφή στον συντριμμό τής θυγατέρας τού λαού μου.
- ¹¹ Ο Κύριος συντέλεσε τον θυμό του, ξέχυσε τη φλόγα τής οργής του, και άναψε φωτιά στη Σιών, που κατέφαγε τα θεμέλιά της.
- ¹² Οι βασιλιάδες τής γης δεν πίστευαν, και όλοι αυτοί που κατοικούσαν την οικουμένη, ότι θα έμπαινε εχθρός και πολέμιος στις πύλες τής Ιερουσαλήμ.
- ¹³ Αυτό έγινε εξαιτίας των αμαρτιών των προφητών της, και των ανομιών των ιερέων της, που έχυναν το αίμα των δικαίων στο μέσον της.
- ¹⁴ Περιπλανήθηκαν σαν τυφλοί στους δρόμους, μολύνθηκαν στο αίμα, ώστε οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να αγγίξουν τα ενδύματά τους.
- ¹⁵ Έκραζαν σ' αυτούς: Σταθείτε μακριά, ακάθαρτοι· σταθείτε μακριά, σταθείτε μακριά, μη αγγίζετε· ενώ έφευγαν και περιπλανιόνταν, ανάμεσα στα έθνη λεγόταν: Δεν θα παροικούν πλέον ανάμεσά μας.
- ¹⁶ Το πρόσωπο του Κυρίου τούς διασκόρπισε, δεν θα επιβλέπει πλέον επάνω τους· δεν σεβάστηκαν πρόσωπο ιερέα, δεν ελέησαν γέροντες.
- ¹⁷ Ενώ ακόμα υπήρχαμε, τα μάτια μας απέκαμαν, προσμένοντας τη μάταιη βοήθειά μας· χάσκοντας αποβλέψαμε σε έθνος που δεν μπορούσε να σώξει.
- ¹⁸ Παραμονεύουν τα ίχνη μας, για να μη περπατάμε στις πλατείες μας· πλησίασε το τέλος μας, συμπληρώθηκαν οι ημέρες μας, επειδή ήρθε το τέλος μας.
- ¹⁹ Αυτοί που μας καταδιώκουν, έγιναν ελαφρότεροι από τους αετούς τού ουρανού· μας κυνήγησαν επάνω στα βουνά, έστησαν ενέδρα για μας στην έρημο.
- ²⁰ Η πνοή των μυκτήρων μας, ο χρισμένος τού Κυρίου, πιάστηκε μέσα στις παγίδες τους· κάτω από τη σκιά τού οποίου λέγαμε, θα ζούμε ανάμεσα στα έθνη.
- ²¹ Να χαίρεσαι και να ευφραίνεσαι, θυγατέρα τού Εδώμ, που κατοικείς στη γη Ουζ· ακόμα και σε σένα θα περάσει το ποτήρι· θα μεθυστείς, και θα γυμνωθείς.

²² Η ποινή τής ανομίας σου τελείωσε, θυγατέρα Σιών· δεν θα σε φέρει πλέον σε αιχμαλωσία· θα επισκεφθεί την ανομία σου, θυγατέρα τού Εδώμ· θα ξεσκεπάσει τα αμαρτήματά σου.

ΘΡΗΝΟΙ 5

- ¹ ΘΥΜΗΣΟΥ, Κύριε, τι έγινε σε μας· επίβλεψε, και δες τον ονειδισμό μας.
- ² Η κληρονομιά μας μεταστράφηκε σε αλλότριους, τα σπίτια μας σε ξένους.
- ³ Γίναμε ορφανοί, χωρίς πατέρα, οι μητέρες μας σαν χήρες.
- ⁴ Ήπιαμε το νερό μας με ασήμι· τα δικά μας ξύλα πουλήθηκαν σε μας.
- ⁵ Επάνω στον τράχηλό μας είναι διωγμός· μοχθήσαμε, δεν έχουμε ανάπαυση.
- ⁶ Απλώσαμε χέρι στους Αιγυπτίους, στους Ασσυρίους, για να χορτάσουμε ψωμί.
- ⁷ Οι πατέρες μας αμάρτησαν· εκείνοι δεν υπάρχουν, και εμείς βαστάζουμε τις ανομίες τους.
- ⁸ Δούλοι εξουσιάζουν επάνω μας· δεν υπάρχει εκείνος που να λυτρώνει από το χέρι τους.
- ⁹ Φέρνουμε το ψωμί μας με κίνδυνο της ζωής μας, μπροστά από τη ρομφαία τής ερήμου.
- ¹⁰ Το δέρμα μας αμαυρώθηκε σαν κλίβανος, από την καύση τής πείνας.
- ¹¹ Ταπείνωσαν τις γυναίκες μας μέσα στη Σιών, τις παρθένες μέσα στις πόλεις τού Ιούδα.
- ¹² Οι άρχοντες κρεμάστηκαν από τα χέρια τους· τα πρόσωπα των πρεσβύτερων δεν τιμήθηκαν.
- ¹³ Οι νέοι υποβλήθηκαν στο άλεσμα, και τα παιδιά έπεσαν κάτω από τα ξύλα.
- ¹⁴ Οι πρεσβύτεροι έπαυσαν από τις πύλες, οι νέοι από τα άσματά τους.
- ¹⁵ Έπαυσε η χαρά τής καρδιάς μας· ο χορός μας στράφηκε σε πένθος.
- ¹⁶ Το στεφάνι τού κεφαλιού μας έπεσε· και αλλοίμονο σε μας, επειδή αμαρτήσαμε!
- ¹⁷ Γι' αυτό, η καρδιά μας ατόνησε, τα μάτια μας, εξαιτίας αυτών, σκοτείνιασαν.
- ¹⁸ Εξαιτίας τής ερήμωσης του βουνού Σιών, οι αλεπούδες περπατούν σ' αυτό.
- ¹⁹ Εσύ, Κύριε, κατοικείς στον αιώνα· ο θρόνος σου διαμένει από γενεά σε γενεά.
- ²⁰ Γιατί θα μας λησμονήσεις για πάντα; Θα μας εγκαταλείψεις σε μακρότητα ημερών;

²¹ Κύριε, επίστρεψέ μας σε σένα, και θα επιστρέψουμε· ανανέωσε τις ημέρες μας όπως πρωτύτερα.

²² Επειδή, μας απέρριψες, άραγε, ολοκληρωτικά; Οργίστηκες εναντίον μας μέχρι υπερβολικού βαθμού;

ΙΕΖΕΚΙΗΛ

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 1

- 1** ΣΤΟΝ 3ο χρόνο, στον τέταρτο μήνα, την πέμπτη ημέρα τού μήνα, ενώ βρισκόμουν ανάμεσα στους αιχμαλώτους, κοντά στον ποταμό Χεβάρ, άνοιξαν οι ουρανοί, και είδα οράματα του Θεού.
- 2** Την πέμπτη ημέρα τού μήνα αυτού τού χρόνου, του πέμπτου χρόνου τής αιχμαλωσίας τού βασιλιά Ιωαχαίν,
- 3** έγινε ξεκάθαρα λόγος τού Κυρίου στον Ιεζεκιήλ, τον γιο τού Βουζεί, τον ιερέα, στη γη των Χαλδαιών, κοντά στον ποταμό Χεβάρ, και εκεί το χέρι τού Κυρίου στάθηκε επάνω του.
- 4** Και είδα, και ξάφνου, ένας ανεμοστρόβιλος ερχόταν από τον βορρά, ένα μεγάλο σύννεφο, και φωτιά περιστρεφόμενη· και ολόγυρά του μία λάμψη, και από μέσα απ' αυτό φαινόταν σαν όψη ηλέκτρου, από το μέσον τής φωτιάς.
- 5** Και μέσα απ' αυτό φαινόταν ένα ομοίωμα τεσσάρων ζώων. Και η θέα τους ήταν η εξής: Είχαν ομοίωμα ανθρώπου.
- 6** Και κάθε ένα είχε τέσσερα πρόσωπα, και κάθε ένα είχε τέσσερις φτερούγες.
- 7** Και τα πόδια τους ήσαν πόδια όρθια· και το πέλμα τού ποδιού τους ήταν όμοιο με πέλμα ποδιού μοσχαριού· και σπινθηροβολούσαν σαν όψη χαλκού γυαλισμένου.
- 8** Και είχαν χέρια ανθρώπου από κάτω από τις φτερούγες τους, στα τέσσερα μέρη τους· και τα τέσσερα είχαν τα πρόσωπά τους και τις φτερούγες τους.
- 9** Οι φτερούγες τους εφάπτονταν η μία μαζί με την άλλη· δεν στρέφονταν καθώς βάδιζαν· πορεύονταν κατευθείαν εμπρός από το πρόσωπό τους κάθε ένα.
- 10** Για το ομοίωμα, όμως, του προσώπου τους, τα τέσσερα είχαν πρόσωπο ανθρώπου, και πρόσωπο λιονταριού προς το δεξί μέρος· και τα τέσσερα είχαν πρόσωπο βοδιού κατά το αριστερό μέρος· είχαν και τα τέσσερα πρόσωπο αετού.
- 11** Και τα πρόσωπά τους, και οι φτερούγες τους ήσαν διαιρεμένες προς τα άνω· δύο από το καθένα εφάπτονταν η μία μαζί με την άλλη, και δύο σκέπαζαν τα σώματά τους.
- 12** Και πορεύονταν το κάθε ένα κατευθείαν εμπρός από το πρόσωπό τους· όπου φερόταν το πνεύμα, εκεί βάδιζαν· ενώ βάδιζαν, δεν στρέφονταν.
- 13** Και για το ομοίωμα των ζώων, η θέα τους ήταν σαν άνθρακες φωτιάς που έκαιγαν, σαν θέα δαυλών·¹ αυτό στρεφόταν εδώ και εκεί ανάμεσα στα ζώα· και η φωτιά ήταν λαμπερή, και αστραπή έβγαινε από τη φωτιά.

- 14 Και τα ζώα έτρεχαν και γύριζαν, σαν τη θέα τής αστραπής.
- 15 Και καθώς είδα τα ζώα, ξάφνου, ένας τροχός επάνω στη γη, κοντά στα ζώα στα τέσσερα πρόσωπά τους.
- 16 Η θέα των τροχών, και η εργασία τους, ήσαν σαν όψη βηρύλλου· και οι τέσσερις είχαν το ίδιο ομοίωμα· και η θέα τους, και η εργασία τους, ήσαν ωσάν να ήταν τροχός μέσα σε άλλον τροχό.
- 17 Όταν βάδιζαν, κινούνταν προς τα τέσσερά τους πλάγια· δεν στρέφονταν ενώ βάδιζαν.
- 18 Και οι κύκλοι τους ήσαν τόσο ψηλοί, ώστε προξενούσαν φόβο· και οι κύκλοι τους ήσαν γεμάτοι από μάτια ολόγυρα απ' αυτά τα τέσσερα.
- 19 Και όταν τα ζώα πορεύονταν, κοντά τους πορεύονταν και οι τροχοί· και όταν τα ζώα υψώνονταν από τη γη, υψώνονταν και οι τροχοί.
- 20 Όπου ήταν να πάει το πνεύμα, εκεί πορεύονταν· εκεί ήταν να πάει το πνεύμα· και οι τροχοί υψώνονταν απέναντί τους· επειδή, το πνεύμα των ζώων ήταν μέσα στους τροχούς.
- 21 Όταν εκείνα πορεύονταν, πορεύονταν και αυτοί· και όταν εκείνα στέκονταν, στέκονταν και αυτοί· και όταν εκείνα υψώνονταν από τη γη, υψώνονταν και οι τροχοί απέναντί τους· επειδή, το πνεύμα των ζώων βρισκόταν μέσα στους τροχούς.
- 22 Και το ομοίωμα του στερεώματος, που ήταν πιο ψηλά από το κεφάλι των ζώων, ήταν σαν όψη φοβερού κρυστάλλου, απλωμένου επάνω από τα κεφάλια τους.
- 23 Και από κάτω από το στερέωμα υπήρχαν απλωμένες οι φτερούγες τους, η μία προς την άλλη· το κάθε ένα είχε δύο, με τις οποίες σκέπαζαν τα σώματά τους.
- 24 Και όταν πορεύονταν, άκουγα τον ήχο από τις φτερούγες τους, σαν ήχο πολλών νερών, σαν φωνή τού Παντοδύναμου, και τη φωνή τής λαλιάς σαν φωνή στρατοπέδου· όταν στέκονταν, κατέβαζαν τις φτερούγες τους.
- 25 Και γινόταν μία φωνή επάνω από το στερέωμα, που ήταν πιο ψηλά από το κεφάλι τους· όταν στέκονταν, κατέβαζαν τις φτερούγες τους.
- 26 Πιο ψηλά δε από το στερέωμα, που ήταν πιο ψηλά από το κεφάλι τους, φαινόταν ένα ομοίωμα θρόνου, σαν θέα πέτρας σαπφείρου· και επάνω στο ομοίωμα του θρόνου ήταν ένα ομοίωμα σαν θέα ανθρώπου, που καθόταν επάνω σ' αυτόν από επάνω.
- 27 Και είδα σαν όψη ηλέκτρου, σαν θέα φωτιάς μέσα του, ολόγυρα, από τη θέα τής οσφύος του, και επάνω· και από τη θέα τής οσφύος του, και κάτω, είδα σαν θέα φωτιάς, και είχε ολόγυρα λάμψη.

28 Όπως η θέα τού τόξου, που γίνεται στο σύννεφο κατά την ημέρα τής βροχής, έτσι ήταν η θέα τού ομοιώματος της λάμπης, ολόγυρα. Αυτή ήταν η θέα τού ομοιώματος της δόξας τού Κυρίου. Και όταν το είδα, έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και άκουσα τη φωνή εκείνου που μιλούσε.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 2

- 1** Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, στάσου στα πόδια σου. Και θα σου μιλήσω.
- 2** Και καθώς μου μίλησε, μπήκε μέσα μου το πνεύμα, και με έστησε στα πόδια μου, και άκουσα αυτόν που μου μιλούσε.
- 3** Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, εγώ σε εξαποστέλλω προς τους γιους Ισραήλ, σε αποστατικά έθνη, που αποστάτησαν από μένα· αυτοί και οι πατέρες τους στάθηκαν εναντίον μου παραβάτες μέχρι τούτη τη σημερινή ημέρα·
- 4** και είναι γιοι σκληροπρόσωποι και σκληρόκαρδοι. Εγώ σε στέλνω σ' αυτούς· και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 5** Και, είτε ακούσουν είτε απειθήσουν, επειδή είναι οίκος αποστάτης, θα γνωρίσουν όμως ότι στάθηκε ανάμεσά τους προφήτης.
- 6** Και εσύ, γιε ανθρώπου, να μη φοβηθείς απ' αυτούς, και να μη δειλιάσεις από τα λόγια τους, επειδή μαζί σου είναι αγκάθια και σκόλοπες, και κατοικείς ανάμεσα σε σκορπιούς· να μη φοβηθείς από τα λόγια τους, και να μη τρομάξεις από το πρόσωπό τους, επειδή είναι οίκος αποστάτης.
- 7** Και θα μιλήσεις σ' αυτούς τα λόγια μου, είτε ακούσουν είτε απειθήσουν· επειδή, είναι αποστάτες.
- 8** Εσύ, όμως, γιε ανθρώπου, άκουσε αυτό που σου μιλάω εγώ· να μη γίνεις αποστάτης, όπως ο αποστάτης οίκος· άνοιξε το στόμα σου, και να φας τούτο, που εγώ δίνω σε σένα.
- 9** Και είδα, και ξάφνου, ένα χέρι απλωμένο προς εμένα, και πρόσεξα, σ' αυτό ήταν ένας τόμος βιβλίου.
- 10** Και τον ξετύλιξε μπροστά μου· και ήταν γραμμένος από μέσα και απέξω· και σ' αυτόν ήσαν γραμμένοι κλαυθοί, και θρηνωδίες, και ουαί.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 3

- 1** Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, να φας τούτο που βρίσκεις· να φας τούτο τον τόμο, και να πας να μιλήσεις στον οίκο Ισραήλ.
- 2** Και άνοιξα το στόμα μου, και μου έδωσε να φάω εκείνο τον τόμο.
- 3** Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, ας φάει η κοιλιά σου, και ας γεμίσουν τα εντόσθιά σου από τούτο τον τόμο, που σου δίνω εγώ. Και έφαγα, και έγινε στο στόμα μου σαν μέλι, από τη γλυκύτητα.

- ⁴ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, πήγαινε, μπες μέσα στον οίκο τού Ισραήλ, και μίλησε σ' αυτούς τα λόγια μου.
- ⁵ Επειδή, δεν στέλνεσαι σε λαόν βαθύχειλο και βαρύγλωσσο, αλλά στον οίκο Ισραήλ·
- ⁶ όχι προς πολλούς λαούς βαθύχειλους και βαρύγλωσσους, που δεν καταλαβαίνεις τα λόγια τους. Και σε τέτοιους αν σε έστελνα, αυτοί θα σε άκουγαν.
- ⁷ Ο οίκος, όμως, Ισραήλ δεν θέλει να σε ακούσει, για τον λόγο ότι, δεν θέλουν να ακούσουν εμένα· επειδή, ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ είναι σκληρομέτωπος και σκληρόκαρδος.
- ⁸ Δες, έκανα το πρόσωπό σου δυνατό ενάντια στα πρόσωπά τους, και το μέτωπό σου δυνατό ενάντια στα μέτωπά τους.
- ⁹ Έκανα το πρόσωπό σου σαν διαμάντι, σκληρότερο από χαλίκι· να μη τους φοβηθείς, και να μη τρομάξεις από το πρόσωπό τους, επειδή είναι οίκος αποστάτης.
- ¹⁰ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, όλα τα λόγια μου, που εγώ θα μιλήσω σε σένα, πάρ' τα στην καρδιά σου, και άκουσέ τα με τα αυτιά σου.
- ¹¹ Και πήγαινε, μπες μέσα σ' αυτούς που αιχμαλωτίστηκαν, στους γιους τού λαού σου, και μίλησέ τους, και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός· είτε ακούσουν είτε απειθήσουν.
- ¹² Και το πνεύμα με σήκωσε, και από πίσω μου άκουσα μία φωνή μεγάλης συγκίνησης, που έλεγαν: Ευλογημένη η δόξα τού Κυρίου από τον τόπο του.
- ¹³ Και άκουσα τον ήχο από τις φτερούγες των ζώων, που εφάπτονταν η μία μαζί με την άλλη, και τον ήχο των τροχών απέναντί τους, και μία φωνή μεγάλης συγκίνησης.
- ¹⁴ Και το πνεύμα με ύψωσε, και με πήρε, και πήγα με πικρία και με αγανάκτηση του πνεύματός μου· όμως, το χέρι τού Κυρίου ήταν επάνω μου κραταιό.
- ¹⁵ ΚΑΙ ήρθα σ' αυτούς, που είχαν μετοικιστεί στο Τελαβίβ, αυτούς που κατοικούσαν κοντά στον ποταμό Χεβάρ, και κάθησα όπου κάθονταν και εκείνοι, και παρέμεινα εκεί ανάμεσά τους επτά ημέρες εκστατικός.
- ¹⁶ Και μετά τις επτά ημέρες, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁷ Γιε ανθρώπου, σε έκανα φύλακα επάνω στον οίκο Ισραήλ· άκουσε, λοιπόν, τον λόγο από το στόμα μου, και νουθέτησέ τους από μένα.
- ¹⁸ Όταν λέω στον άνομο: Οπωσδήποτε θα θανατωθείς, και εσύ δεν τον νουθετήσεις, και δεν μιλήσεις για να αποτρέψεις τον άνομο από τον άνομο

δρόμο του, ώστε να σώσεις τη ζωή του, εκείνος μεν ο άνομος θα πεθάνει στην ανομία του· από το χέρι σου, όμως, θα ζητήσω το αίμα του.

¹⁹ Αλλά, αν εσύ νουθετήσεις μεν τον άνομο, αυτός όμως δεν επιστρέφει από την ανομία του, και από τον άνομο δρόμο του, εκείνος μεν θα πεθάνει στην ανομία του· εσύ, όμως, ελευθέρωσες την ψυχή σου.

²⁰ Πάλι, αν ο δίκαιος εκτραπεί από τη δικαιοσύνη του, και πράξει ανομία, και εγώ βάλω πρόσκομμα μπροστά του, εκείνος θα πεθάνει· επειδή, δεν του έδωσες νουθεσία, θα πεθάνει μέσα στην αμαρτία του, και η δικαιοσύνη του, που έκανε, δεν θάρθει σε ενθύμηση· όμως, από το χέρι σου θα ζητήσω το αίμα του.

²¹ Αν, όμως, εσύ νουθετήσεις τον δίκαιο για να μη αμαρτήσει, και αυτός δεν αμαρτήσει, ο δίκαιος βέβαια θα ζήσει, επειδή νουθετήθηκε· και εσύ ελευθέρωσες την ψυχή σου.

²² Και εκεί στάθηκε επάνω μου το χέρι τού Κυρίου· και μου είπε: Σήκω, βγες έξω στην πεδιάδα, και εκεί θα σου μιλήσω.

²³ Και σηκώθηκα, και βγήκα έξω στην πεδιάδα· και ξάφνου, η δόξα τού Κυρίου στεκόταν εκεί, σαν τη δόξα που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ· και έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου.

²⁴ Και μπήκε μέσα μου το πνεύμα, και με έστησε όρθιον στα πόδια μου, και μου μίλησε, και μου είπε: Πήγαινε, κλείσου μέσα στο σπίτι σου.

²⁵ Επειδή, όσο για σένα, γιε ανθρώπου, δες, θα βάλουν επάνω σου δεσμά, και θα σε δέσουν μ' αυτά, και δεν θα βγεις έξω στο μέσον τους.

²⁶ Και θα κολλήσω τη γλώσσα σου στον λάρυγγά σου, και θα γίνεις άλαλος· και δεν θα είσαι σ' αυτούς άνδρας που ελέγχει, επειδή είναι οίκος αποστάτης.

²⁷ Όμως, όταν σου μιλήσω, θα ανοίξω το στόμα σου, και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εκείνος που ακούει, ας ακούει· και εκείνος που απειθεί, ας απειθεί· επειδή, είναι οίκος αποστάτης.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 4

¹ Και εσύ, γιε ανθρώπου, πάρε για τον εαυτό σου ένα κεραμίδι, και βάλ' το μπροστά σου, και σχεδίασε επάνω του μία πόλη, την Ιερουσαλήμ·

² και στήσε μία πολιορκία εναντίον της, και κτίσε εναντίον της προμαχώνες, και σήκωσε εναντίον της προχώματα, βάλε ακόμα ένα στρατόπεδο εναντίον της, και στήσε εναντίον της, ολόγυρα, πολεμικά κριάρια.

³ Και πάρε για τον εαυτό σου μία σιδερένια πλάκα, και βάλ' την σαν σιδηρένιον τοίχο ανάμεσα σε σένα και την πόλη, και στήριξε το πρόσωπό σου εναντίον της, και θα πολιορκηθεί, και θα βάλεις μία πολιορκία εναντίον της. Αυτό θα είναι σημάδι στον οίκο Ισραήλ.

- ⁴ Και εσύ να πλαγιάσεις επάνω στο αριστερό σου πλευρό, και να βάλεις την ανομία τού οίκου Ισραήλ επάνω του· σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών, κατά τις οποίες θα πλαγιάσεις επάνω του, θα βαστάξεις την ανομία τους.
- ⁵ Επειδή, εγώ έβαλα επάνω σου τα χρόνια τής ανομίας τους σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών, 390 ημέρες· και θα βαστάξεις την ανομία τού οίκου Ισραήλ.
- ⁶ Και αφού τις τελειώσεις, να πλαγιάσεις ξανά επάνω στο δεξί σου πλευρό, και θα βαστάξεις την ανομία τού οίκου Ιούδα 40 ημέρες· σου προσδιόρισα κάθε μία ημέρα αντί για έναν χρόνο.
- ⁷ Και θα στηρίξεις το πρόσωπό σου προς την πολιορκία τής Ιερουσαλήμ, και ο βραχίονάς σου θα είναι γυμνός, και θα προφητεύσεις εναντίον της.
- ⁸ Και, πρόσεξε, θα βάλω επάνω σου δεσμά, και δεν θα στραφείς από το ένα πλευρό στο άλλο, μέχρις ότου τελειώσεις τις ημέρες τής πολιορκίας σου.
- ⁹ Και εσύ να πάρεις για τον εαυτό σου σιτάρι, και κριθάρι, κουκιά, και φακή, και κεχρί, και αρακά, και να τα βάλεις σε ένα δοχείο, και να κάνεις απ' αυτά ψωμιά για τον εαυτό σου, σύμφωνα με τον αριθμό των ημερών, κατά τις οποίες θα πλαγιάσεις επάνω στο πλευρό σου, 390 ημέρες, και θα τρως απ' αυτά.
- ¹⁰ Και το φαγητό σου, που θα τρως απ' αυτά, θα είναι με ζύγι, 20 σίκλους την ημέρα· από καιρό μέχρι καιρό θα τρως απ' αυτά.
- ¹¹ Και θα πίνεις νερό με μέτρο, το ένα έκτο τού ιν· θα πίνεις από καιρό μέχρι καιρό.
- ¹² Και θα τα τρως σαν κρίθινες σταχτόπιτες, και θα τα ψήνεις μπροστά στα μάτια τους με κόπρανα που βγαίνουν από άνθρωπο.
- ¹³ Και ο Κύριος είπε: Έτσι μολυσμένο θα φάνε οι γιοι Ισραήλ το ψωμί τους ανάμεσα στα έθνη, όπου θα τους διασκορπίσω.
- ¹⁴ Και εγώ είπα: Α! Κύριε Θεέ! Δες, η ψυχή μου δεν μολύνθηκε· επειδή, από τη νιότη μου μέχρι τώρα δεν έφαγα θνησιμαίο ή θηριάλωτο· ούτε ποτέ μπήκε στο στόμα μου βδελυκτό κρέας.
- ¹⁵ Και μου είπε: Δες, σου έδωσα κόπτρο βοδιού αντί για ανθρώπινα κόπρανα, και μ' αυτή θα ψήσεις το ψωμί σου.
- ¹⁶ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, δες, εγώ θα συντρίψω το υποστήριγμα του ψωμιού στην Ιερουσαλήμ· και θα τρώνε ψωμί με ζύγι, και με στενοχώρια· και θα πίνουν νερό με μέτρο, και με αγωνία·
- ¹⁷ για να καταντήσουν σε έλλειψη ψωμιού και νερού· και θα εκπλήσσονται ο ένας προς τον άλλον, και θα αναλωθούν εξαιτίας των ανομιών τους.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 5

- ¹ Και εσύ, γιε ανθρώπου, πάρε για τον εαυτό σου μία κοφτερή μάχαιρα· πάρε για τον εαυτό σου ένα ξυράφι κουρέα, και θα το περάσεις επάνω στο κεφάλι σου, και επάνω στο πηγούνι σου· έπειτα, πάρε για τον εαυτό σου πλάστιγγες με ζύγια, και διαίρεσέ τα.
- ² Το ένα τρίτο θα τα κάψεις με φωτιά στο μέσον τής πόλης, ενώ συμπληρώνονται οι ημέρες τής πολιορκίας· και θα πάρεις το άλλο τρίτο, και θα τα κατακόψεις ολόγυρά της με μάχαιρα· και το τελευταίο τρίτο θα τα διασκορπίσεις στον αέρα· και εγώ θα γυμνώσω τη μάχαιρα πίσω απ' αυτούς.
- ³ Και απ' αυτά θα πάρεις κάποια λίγα ακόμα, και θα τα δέσεις στα κράσπεδά σου.
- ⁴ Έπειτα, πάρε ακόμα απ' αυτά, και ρίξ' τα στο μέσον τής φωτιάς, και κατάκαψέ τα με φωτιά· από εκεί θα βγει φωτιά σε ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ.
- ⁵ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτή είναι η Ιερουσαλήμ· εγώ την έβαλα στο μέσον των εθνών και των τόπων ολόγυρά της.
- ⁶ Αυτή, όμως, άλλαξε τις κρίσεις μου σε ανομία, χειρότερα από τα έθνη, και τα διατάγματά μου, χειρότερα από τους τόπους, που είναι ολόγυρά της· επειδή, απέρριψαν τις κρίσεις μου και τα διατάγματά μου· δεν περπάτησαν σ' αυτά.
- ⁷ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, εσείς υπερβήκατε τα έθνη, που είναι ολόγυρά σας, και δεν περπατήσατε στα διατάγματά μου, και δεν εκτελέσατε τις κρίσεις μου, αλλά δεν πράξατε ούτε και σύμφωνα με τις κρίσεις των εθνών, που είναι ολόγυρά σας,
- ⁸ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, και εγώ είμαι εναντίον σου, και θα εκτελέσω κρίσεις ανάμεσά σου μπροστά στα έθνη.
- ⁹ Και θα κάνω σε σένα εκείνο που δεν έκανα ούτε και θα κάνω ποτέ παρόμοιό του, για όλα τα βδελύγματά σου.
- ¹⁰ Γι' αυτό, οι πατέρες θα φάνε τα παιδιά τους ανάμεσά σου, και τα παιδιά θα φάνε τούς πατέρες τους· και θα εκτελέσω σε σένα κρίσεις· μάλιστα, ολόκληρο το υπόλοιπό σου θα το διασκορπίσω σε κάθε άνεμο.
- ¹¹ Γι' αυτό, ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός· οπωσδήποτε, επειδή εσύ μόλυνες τα άγιά μου, με όλες τις μιαρές πράξεις σου, και με όλα τα βδελύγματά σου, και εγώ, λοιπόν, θα σε συντρίψω· και το μάτι μου δεν θα λυπηθεί, και εγώ δεν θα σε ελεήσω.
- ¹² Το ένα τρίτο σου θα πεθάνει από μεταδοτική αρρώστια, και θα αναλωθούν ανάμεσά σου από πείνα· και το άλλο τρίτο θα πέσει ολόγυρά σου από ρομφαία· και το τελευταίο τρίτο θα το διασκορπίσω σε κάθε άνεμο, και θα γυμνώσω μάχαιρα πίσω απ' αυτούς.

13 Και θα συντελεστεί ο θυμός μου, και θα αναπαύσω την οργή μου επάνω τους, και θα ευχαριστηθώ· και θα γνωρίσουν ότι εγώ ο Κύριος μίλησα μέσα στον ζήλο μου, όταν συντελέσω εναντίον τους την οργή μου.

14 Και θα σε κάνω έρημη, και όνειδος ανάμεσα στα έθνη ολόγουρά σου, μπροστά σε καθέναν που διαβαίνει.

15 Και θα είσαι όνειδος και παιχνίδι, διδασκαλία και θάμβος, στα έθνη που είναι ολόγουρά σου, όταν εκτελέσω κρίσεις σε σένα με θυμό, και με οργή, και με επιτιμήσεις οργής· εγώ μίλησα, ο Κύριος.

16 Όταν θα στείλω επάνω τους τα κακά βέλη της πείνας, τα εξολοθρευτικά, που θα στείλω για να σας εξολοθρεύσω, θα επαυξήσω ακόμα την πείνα σε σας, και θα συντρίψω σε σας το υποστήριγμα του ψωμιού.

17 Και θα στείλω επάνω σας πείνα και κακά θηρία, και θα απορφανιστείτε· και θα περάσει από σένα μεταδοτική αρρώστια και αίμα· και θα φέρω επάνω σου ρομφαία· εγώ μίλησα, ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 6

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Για ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου προς τα βουνά τού Ισραήλ, και προφήτευσε εναντίον τους,

3 και να πεις: Βουνά τού Ισραήλ, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου τού Θεού: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς τα βουνά και προς τους λόφους, και προς τα ρυάκια, και προς τις κοιλάδες: Δέστε, εγώ, εγώ θα φέρω επάνω σας ρομφαία, και θα καταστρέψω τους ψηλούς τόπους σας.

4 Και τα θυσιαστήριά σας θα αφανιστούν, και τα είδωλά σας θα συντριφτούν· και τους τραυματισμένους σας θα καταβάλω μπροστά στα ξόανά σας.

5 Και θα στρώσω τα πτώματα των γιων Ισραήλ μπροστά στα ξόανά τους· και θα διασκορπίσω τα κόκαλά σας γύρω από τα θυσιαστήριά σας.

6 Σε ολόκληρη την κατοίκησή σας θα ερημωθούν οι πόλεις σας, και οι ψηλοί τόποι θα αφανιστούν, ώστε τα θυσιαστήριά σας να ερημωθούν και να αφανιστούν, και τα ξόανά σας να συντριφτούν και να εκλείψουν, και τα είδωλά σας να πέσουν κατακομμένα, και τα έργα σας να εξαλειφθούν.

7 Και οι τραυματισμένοι θα πέσουν ανάμεσά σας, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

8 Όμως, θα αφήσω ένα υπόλοιπο, για να έχετε μερικούς, που να έχουν ξεφύγει τη μάχαιρα ανάμεσα στα έθνη, όταν διασκορπιστείτε στους τόπους.

9 Και όσοι από σας ξεφύγουν, θα με θυμούνται ανάμεσα στα έθνη, όπου θα φερθούν αιχμάλωτοι, όταν θα φέρω σε συντριβή την πορνική τους καρδιά, που ξέκλινε από μένα, και τα μάτια τους, που εκπορνεύουν πίσω από τα

ξόανά τους· και θα αποστρέφονται τον εαυτό τους για όσες κακίες έπραξαν σε όλα τα βδελύγματά τους.

10 Και θα γνωρίσουν ότι εγώ ο Κύριος δεν μίλησα μάταια, ότι επρόκειτο να κάνω σ' αυτούς αυτά τα κακά.

11 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Χτύπα μέ κρότο το χέρι σου, και χτύπα μέ το πόδι σου, και να πεις: Αλλοίμονο, για όλα τα κακά βδελύγματα του οίκου Ισραήλ! Επειδή, θα πέσουν από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια.

12 Αυτός που είναι μακριά, θα πεθάνει από μεταδοτική αρρώστια· και αυτός που είναι κοντά, θα πέσει από μάχαιρα· ενώ αυτός που εναπέμεινε, και αυτός που πολιορκείται, θα πεθάνει από πείνα· έτσι θα συντελέσω την οργή μου επάνω τους.

13 Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν οι τραυματίες τους θα κείτονται ανάμεσα στα ξόανά τους, γύρω από τα θυσιαστήριά τους, επάνω σε κάθε ψηλόν λόφο, επάνω σε όλες τις κορυφές των βουνών, και από κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, και από κάτω από κάθε πυκνόφυλλη βελανιδιά, τον τόπο όπου πρόσφεραν οσμή ευωδίας σε όλα τα ξόανά τους.

14 Και θα απλώσω το χέρι μου επάνω τους, και θα κάνω έρημη τη γη, ερημότερη μάλιστα από ό,τι η έρημος Διβλαθά, σε όλες τους τις κατοικήσεις· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 7

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Κι εσύ, γιε ανθρώπου, άκουσε: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς τη γη τού Ισραήλ: Τέλος, ήρθε το τέλος, επάνω στα τέσσερα άκρα τής γης.

3 Το τέλος ήρθε επάνω σου τώρα, και θα στείλω εναντίον σου την οργή μου, και θα σε κρίνω σύμφωνα με τους δρόμους σου, και θα ανταποδώσω επάνω σου όλα τα βδελύγματά σου.

4 Και το μάτι μου δεν θα σε λυπηθεί, και δεν θα ελεήσω· αλλά θα ανταποδώσω επάνω σου τους δρόμους σου, και τα βδελύγματά σου θα είναι ανάμεσά σου· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

5 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κακό, ένα κακό, δες, έρχεται·

6 ήρθε το τέλος, ήρθε το τέλος, σηκώθηκε εναντίον σου· δες, έφτασε,

7 το πρωί ήρθε επάνω σου, κάτοικε της γης· ήρθε ο καιρός, πλησίασε η ημέρα τής καταστροφής, και όχι η αγαλλίαση των βουνών.

8 Τώρα αμέσως θα ξεχύνω την οργή μου επάνω σου, και θα κάνω συντέλεια του θυμού μου επάνω σου· θα σε κρίνω σύμφωνα με τους δρόμους σου, και θα ανταποδώσω επάνω σου όλα τα βδελύγματά σου.

- ⁹ Και το μάτι μου δεν θα λυπηθεί, και δεν θα ελεήσω· θα ανταποδώσω σύμφωνα με τους δρόμους σου, και θα είναι τα βδελύγματά σου ανάμεσά σου· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που πατάσσει.
- ¹⁰ Δέστε, η ημέρα, δέστε, ήρθε· το πρωί φάνηκε· η ράβδος άνθισε· η υπερηφάνεια βλάστησε.
- ¹¹ Η βία αυξήθηκε σε ράβδο ανομίας· κανένας απ' αυτούς δεν θα μείνει ούτε από το πλήθος τους ούτε απ' αυτούς που θορυβούν· και δεν θα υπάρχει αυτός που πενθεί γι' αυτούς.
- ¹² Ο καιρός ήρθε, η ημέρα πλησίασε· αυτός που αγοράζει, ας μη χαίρεται, κι αυτός που πουλάει, ας μη θρηνεί· επειδή, υπάρχει οργή επάνω σε όλο το πλήθος της.
- ¹³ Επειδή, ο πωλητής δεν θα επιστρέψει σ' αυτό που πουλήθηκε, αν και βρίσκεται ακόμα ανάμεσα στους ζωντανούς· επειδή, η όραση, αυτή για ολόκληρο το πλήθος τους, δεν θα στρέψει προς τα πίσω και κανένας δεν θα στερεώσει τον εαυτό του, του οποίου η ζωή είναι μέσα στην ανομία του.
- ¹⁴ Σάλπισαν με σάλπιγγα, και τα πάντα ετοιμάστηκαν· όμως, κανένας δεν πηγαίνει για πόλεμο· επειδή, η οργή μου είναι ενάντια σε όλο το πλήθος της.
- ¹⁵ Η μάχαιρα είναι απέξω, και η μεταδοτική αρρώστια και η πείνα από μέσα· αυτός που είναι στο χωράφι, θα πεθάνει από μάχαιρα· εκείνον, όμως, στην πόλη, θα τον καταφάνε η πείνα και η μεταδοτική αρρώστια.
- ¹⁶ Και όσοι απ' αυτούς ξεφύγουν, θα διασωθούν, και θα είναι επάνω στα βουνά σαν τα περιστέρια των κοιλάδων, όλοι αυτοί θρηνώντας, κάθε ένας για τις ανομίες του.
- ¹⁷ Όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και όλα τα γόνατα θα ρεύσουν σαν νερό.
- ¹⁸ Και θα περιζωστούν σάκο, και φρίκη θα τους σκεπάσει· και ντροπή θα είναι επάνω στα πρόσωπα, και φαλάκρωμα επάνω σε όλα τα κεφάλια τους.
- ¹⁹ Θα ρίξουν το ασήμι τους στους δρόμους, και το χρυσάφι τους θα είναι σαν ακαθαρσία· το ασήμι τους και το χρυσάφι τους δεν θα μπορέσουν να τους λυτρώσουν κατά την ημέρα τής οργής τού Κυρίου· δεν θα χορτάσουν τις ψυχές τους, και δεν θα γεμίσουν τις κοιλιές τους· για τον λόγο ότι, έγινε το πρόσκομμα της ανομίας τους.
- ²⁰ Επειδή, τη δόξα τού στολισμού τους, τη μεταχειρίστηκαν σε υπερηφάνεια, και απ' αυτή έκαναν τις εικόνες των βδελυγμάτων τους, τα μισητά τους· γι' αυτό, εγώ την καθιστώ σ' αυτούς ακαθαρσία.
- ²¹ Και θα την παραδώσω για διαρπαγή στα χέρια ξένων, και για λάφυρο στους ασεβείς της γης· και θα τη βεβηλώσουν.
- ²² Και θα αποστρέψω το πρόσωπό μου απ' αυτούς, και θα βεβηλώσουν το άδυτό μου· και οι λεηλάτες θα μπουν σ' αυτό, και θα το βεβηλώσουν.

²³ Κάνε μία αλυσίδα, επειδή η γη είναι γεμάτη από κρίση αιμάτων, και η πόλη γεμάτη από καταδυναστεία.

²⁴ Γι' αυτό, θα φέρω τούς χειρότερους από τα έθνη, και θα κληρονομήσουν τα σπίτια τους· και θα καταβάλω την υπερηφάνεια των ισχυρών· και τα άγια τους θα βεβηλωθούν.

²⁵ Έρχεται όλεθρος· και θα ζητήσουν ειρήνη, και δεν θα υπάρχει.

²⁶ Θα έρχεται συμφορά επάνω σε συμφορά, και θα φτάνει αγγελία επάνω σε αγγελία· τότε, θα ζητήσουν όραση από προφήτη· και θα χαθεί ο νόμος από τον ιερέα, και η βουλή από τους πρεσβύτερους.

²⁷ Ο βασιλιάς θα πενθήσει, και ο άρχοντας θα ντυθεί αφανισμό, και τα χέρια τού λαού τής γης θα παραλύσουν· θα κάνω σύμφωνα με τους δρόμους τους, και σύμφωνα με τις κρίσεις τους θα τους κρίνω· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 8

¹ Και κατά τον έκτο χρόνο, τον έκτο μήνα, την πέμπτη ημέρα τού μήνα, ενώ εγώ καθόμουν στο σπίτι μου, και οι πρεσβύτεροι του Ιούδα κάθονταν μπροστά μου, το χέρι τού Κυρίου τού Θεού έπεσε επάνω μου, εκεί.

² Και είδα, και ξάφνου, ένα ομοίωμα σαν θέα φωτιάς· από τη θέα τής οσφύος του και κάτω, φωτιά· και από την οσφύ του και επάνω, σαν θέα λάμψης, σαν όψη από ήλεκτρο.

³ Και ένα ομοίωμα χεριού άπλωσε, και με έπιασε από τα μαλλιά τού κεφαλιού μου, και με ύψωσε το πνεύμα ανάμεσα στη γη και τον ουρανό, και με έφερε με οράματα Θεού στην Ιερουσαλήμ, στη θύρα τής εσωτερικής πύλης, αυτής που έβλεπε προς βορράν, όπου στεκόταν το είδωλο της ζηλοτυπίας, που παροξύνει σε ζηλοτυπία.

⁴ Και νάσου, η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ήταν εκεί, σύμφωνα με το όραμα που είχα δει στην πεδιάδα.

⁵ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, ύψωσε τώρα τα μάτια σου προς τον δρόμο τού βορρά. Και ύψωσα τα μάτια μου προς τον δρόμο, που είναι προς βορράν, και νάσου, προς το βόρειο μέρος, στην πύλη τού θυσιαστηρίου, ήταν αυτό το είδωλο της ζηλοτυπίας προς την είσοδο.

⁶ Τότε, μου είπε: Γιε ανθρώπου, βλέπεις εσύ τι κάνουν αυτοί; Τα μεγάλα βδελύγματα, που κάνει εδώ ο οίκος Ισραήλ, για να απομακρυνθώ από τα άγια μου; Όμως, στρέψε ακόμα, θα δεις μεγαλύτερα βδελύγματα.

⁷ Και με έφερε στην πύλη τής αυλής· και είδα, και ξάφνου, μία τρύπα στον τοίχο.

⁸ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, σκάψε τώρα στον τοίχο· και έσκαψα στον τοίχο, και νάσου, μια θύρα.

⁹ Και μου είπε: Μπες μέσα, και δες τα πονηρά βδελύγματα, που αυτοί κάνουν εδώ.

¹⁰ Και μπήκα μέσα, και είδα· και εκεί, υπήρχε κάθε ομοίωμα από ερπετά, και βδελυκτά ζώα, και όλα τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, ζωγραφισμένα επάνω στον τοίχο, γύρω-γύρω.

¹¹ Και μπροστά τους στέκονταν 70 άνδρες από τους πρεσβύτερους του οίκου Ισραήλ· και στο μέσον τους στεκόταν ο Ιαζανίας, ο γιος τού Σαφάν· και καθένας κρατούσε στο χέρι του το δικό του θυμιατήριο· και ανέβαινε πυκνό νέφος από θυμίαμα.

¹² Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, είδες τι κάνουν μέσα στο σκοτάδι οι πρεσβύτεροι του οίκου Ισραήλ, κάθε ένας στο κρυφό του οίκημα των εικόνων του; Επειδή, είπαν: Ο Κύριος δεν μας βλέπει· ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη.

¹³ Και μου είπε: Στρέψε ακόμα· θα δεις μεγαλύτερα βδελύγματα, που αυτοί κάνουν.

¹⁴ Και με έφερε στα πρόθυρα της πύλης τού οίκου τού Κυρίου, που είναι προς βορράν, και νάσου, εκεί κάθονταν γυναίκες που θρηνούσαν τον Θαμμούζ.

¹⁵ Και μου είπε: Είδες, γιε ανθρώπου; Στρέψε ακόμα· θα δεις μεγαλύτερα βδελύγματα απ' αυτά.

¹⁶ Και με έφερε μέσα στην εσωτερική αυλή τού οίκου τού Κυρίου· και είδα, στη θύρα τού ναού του Κυρίου, ανάμεσα στη στοά και στο θυσιαστήριο, περίπου 25 άνδρες, με τις πλάτες τους προς τον ναό τού Κυρίου, και τα πρόσωπά τους προς τα ανατολικά· και προσκυνούσαν τον ήλιο προς τα ανατολικά.

¹⁷ Και μου είπε: Είδες, γιε ανθρώπου; Είναι μικρό αυτό στον οίκο τού Ιούδα, να κάνουν τα βδελύγματα, που αυτοί κάνουν εδώ; Όστε γέμισαν τη γη από καταδυναστεία, και ξέκλιναν για να με παροργίσουν· και δες, βάζουν ένα κλαδί στα ρουθούνια τους.

¹⁸ Και εγώ, λοιπόν, θα φερθώ με οργή· το μάτι μου δεν θα λυπηθεί ούτε θα ελεήσει· και όταν κράζουν στα αυτιά μου με δυνατή φωνή, δεν θα τους εισακούσω.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 9

¹ Και έκραξε στα αυτιά μου με δυνατή φωνή, λέγοντας: Ας πλησιάσουν οι ταγμένοι ενάντια στην πόλη, κάθε ένας έχοντας το όπλο του της εξολόθρευσης στο χέρι του.

² Και ξάφνου, έξι άνδρες έρχονταν από τον δρόμο τής ψηλότερης πύλης, αυτής που έβλεπε προς βορράν, κάθε ένας έχοντας στο χέρι του όπλο

κατασυντριμμού· και στο κέντρο τους ένας άνθρωπος ντυμένος λινά, με καλαμάρι γραμματέα στην οσφύ του· και καθώς μπήκαν μέσα, στάθηκαν κοντά στο χάλκινο θυσιαστήριο.

³ Η δε δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ανέβηκε επάνω από τα χερουβείμ, επάνω από τα οποία ήταν, στο κατώφλι τού οίκου· και φώναξε προς τον άνδρα, που ήταν ντυμένος τα λινά, αυτόν που είχε στην οσφύ του το καλαμάρι τού γραμματέα·

⁴ και ο Κύριος του είπε: Πέρασε μέσα από την πόλη, μέσα από την Ιερουσαλήμ, και κάνε ένα σημάδι επάνω στα μέτωπα των ανδρών, αυτών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται ανάμεσά της.

⁵ Και στους άλλους είπε, ενώ εγώ άκουγα: Περάστε πίσω απ' αυτόν μέσα από την πόλη, και πατάξτε· το μάτι σας ας μη λυπηθεί, και να μη ελεήσετε·

⁶ γέροντες, νέους, και παρθένες, και νήπια, και γυναίκες, φονεύστε μέχρι εξάλειψης· σε όποιον άνθρωπο, όμως, επάνω στον οποίο είναι το σημάδι, να μη πλησιάσετε· και αρχίστε από το θυσιαστήριό μου. Και άρχισαν από τους άνδρες των πρεσβυτέρων, που ήσαν μπροστά στον οίκο.

⁷ Και τους είπε: Να μολύνετε τον οίκο, και να γεμίσετε τις αυλές από τραυματίες· βγείτε έξω. Και βγήκαν έξω, και πάταξαν μέσα στην πόλη.

⁸ Και ενώ αυτοί συνέχιζαν να τους πατάσσουν, εγώ που εναπέμεινα έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και αναβόησα, και είπα: Αλλοίμονο! Κύριε Θεέ! Εσύ εξαλείφεις ολόκληρο το υπόλοιπο του Ισραήλ, εκχέοντας την οργή σου επάνω στην Ιερουσαλήμ;

⁹ Και μου είπε: Η ανομία τού οίκου τού Ισραήλ και του Ιούδα υπερπλήθυσε σε υπερβολικό βαθμό, και η γη είναι γεμάτη από αίματα, και η πόλη είναι γεμάτη από διαφθορά· επειδή, λένε: Ο Κύριος εγκατέλειψε τη γη, και: Ο Κύριος δεν βλέπει.

¹⁰ Και εγώ, λοιπόν, το μάτι μου δεν θα λυπηθεί, και δεν θα ελεήσω· επάνω στο κεφάλι τους θα ανταποδώσω τούς δρόμους τους.

¹¹ Και ξάφνου, ο άνδρας, που ήταν ντυμένος τα λινά, αυτός που είχε στην οσφύ του το καλαμάρι, έφερε απάντηση, λέγοντας: Έκανα όπως με πρόσταξες.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 10

¹ Έπειτα, είδα, και ξάφνου, επάνω στο στερέωμα, που είναι από πάνω από το κεφάλι των χερουβείμ, φαινόταν από πάνω τους σαν πέτρα σαπφείρου, σύμφωνα με τη θέα τού ομοιώματος του θρόνου.

² Και μίλησε στον άνδρα, που ήταν ντυμένος τα λινά, και είπε: Μπες μέσα, ανάμεσα στους τροχούς, από κάτω από τα χερουβείμ, και γέμισε το χέρι σου

με κάρβουνα φωτιάς μέσα από τα χερουβείμ και διασκόρπισέ τα επάνω στην πόλη. Και μπήκε μπροστά μου.

³ Και τα χερουβείμ στέκονταν στα δεξιά τού οίκου, όταν έμπαινε ο άνδρας· και η νεφέλη γέμισε την εσωτερική αυλή.

⁴ Και η δόξα τού Κυρίου υψώθηκε από πάνω από τα χερουβείμ προς το κατώφλι τού οίκου· και η νεφέλη γέμισε τον οίκο, και η αυλή γέμισε από τη λάμψη τής δόξας τού Κυρίου.

⁵ Και ο ήχος, από τις φτερούγες των χερουβείμ, ακουγόταν μέχρι την εξωτερική αυλή, σαν φωνή τού Παντοδύναμου Θεού, όταν μιλάει.

⁶ Και όταν πρόσταξε τον άνδρα, που ήταν ντυμένος τα λινά, λέγοντας: Πάρε φωτιά από το μέσον των τροχών, από το μέσον των χερουβείμ, τότε μπήκε μέσα, και στάθηκε κοντά στους τροχούς.

⁷ Και ένα χερούβ άπλωσε το χέρι του μέσα από τα χερουβείμ, προς τη φωτιά που ήταν στο μέσον των χερουβείμ, και πήρε απ' αυτή, και την έβαλε στα χέρια εκείνου που ήταν ντυμένος τα λινά· και εκείνος την πήρε, και βγήκε έξω.

⁸ Και φαινόταν ένα ομοίωμα χεριού ανθρώπου στα χερουβείμ, κάτω από τις φτερούγες τους.

⁹ Και είδα, και ξάφνου, τέσσερις τροχοί κοντά στα χερουβείμ, ένας τροχός κοντά σε ένα χερούβ, και ένας τροχός κοντά σε άλλο χερούβ· και η θέα των τροχών ήταν σαν όψη από πέτρα βηρύλλου.

¹⁰ Και για τη θέα τους, και οι τέσσερις τροχοί είχαν το ίδιο ομοίωμα, σαν να ήταν τροχός στο μέσον άλλου τροχού.

¹¹ Ενώ βάδιζαν, πορεύονταν προς τα τέσσερά τους πλάγια· δεν έστρεφαν καθώς βάδιζαν, αλλά σε όποιον τόπο κατευθυνόταν ο πρώτος, οι άλλοι τον ακολουθούσαν· ενώ βάδιζαν, δεν έστρεφαν.

¹² Και το σώμα όλων τους, και τα νώτα τους, και τα χέρια τους, και οι φτερούγες τους, και οι τροχοί, οι τέσσερις τροχοί τους, ήσαν ολόγυρα γεμάτοι από μάτια.

¹³ Για δε τους τροχούς, αυτοί αποκαλούνταν, ενώ εγώ το άκουγα, Γαλγάλ.

¹⁴ Και κάθε ένα είχε τέσσερα πρόσωπα· το πρόσωπο του ενός, ήταν πρόσωπο χερούβ· και το πρόσωπο του δεύτερου, πρόσωπο ανθρώπου· και του τρίτου, πρόσωπο λιονταριού· και του τέταρτου, πρόσωπο αετού.

¹⁵ Και τα χερουβείμ υψώθηκαν· αυτό είναι το ζώο, που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ.

¹⁶ Και όταν τα χερουβείμ πορεύονταν, πορεύονταν κοντά τους και οι τροχοί· και όταν τα χερουβείμ σήκωναν τις φτερούγες τους για να ανυψωθούν από τη γη, και αυτοί οι τροχοί δεν ξέκλιναν από κοντά τους.

17 Και όταν στέκονταν, στέκονταν και εκείνοι· και όταν ανυψώνονταν, ανυψώνονταν μαζί τους και εκείνοι· επειδή, το πνεύμα των ζώων ήταν μέσα σ' αυτούς.

18 Και η δόξα τού Κυρίου βγήκε από το κατώφλι τού οίκου, και στάθηκε επάνω στα χερουβείμ.

19 Και τα χερουβείμ ύψωσαν τις φτερούγες τους, και ανυψώθηκαν από τη γη μπροστά μου· όταν βγήκαν, ήσαν και οι τροχοί κοντά τους· και στάθηκαν στη θύρα τής ανατολικής πύλης τού οίκου τού Κυρίου· και η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ήταν επάνω τους, από επάνω.

20 Αυτό είναι το ζώο που είχα δει από κάτω από τον Θεό τού Ισραήλ κοντά στον ποταμό Χεβάρ· και γνώρισα ότι ήσαν χερουβείμ.

21 Κάθε ένα είχε από τέσσερα πρόσωπα, και κάθε ένα είχε τέσσερις φτερούγες, και ομοίωμα χεριών ανθρώπου κάτω από τις φτερούγες τους.

22 Και τα πρόσωπά τους ήσαν σύμφωνα με το ομοίωμα, τα ίδια πρόσωπα, που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ, η θέα τους, και αυτά· και πορεύονταν κάθε ένα κατευθείαν μπροστά από το πρόσωπό του.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 11

1 Και το πνεύμα με σήκωσε, και με έφερε στην ανατολική πύλη τού οίκου τού Κυρίου, αυτή που έβλεπε στα ανατολικά· και νάσου, στη θύρα τής πύλης ήσαν 25 άνδρες, και ανάμεσά τους είδα τον Ιαζανία, τον γιο τού Αζώρ, και τον Φελατία, τον γιο τού Βενάϊα, που ήσαν άρχοντες του λαού.

2 Και ο Κύριος μου είπε: Γιε ανθρώπου, αυτοί είναι οι άνδρες, που συλλογίζονται αδικία, και συμβουλεύουν κακή συμβουλή σ' αυτή την πόλη·

3 αυτοί που λένε: Δεν υπάρχει πλησίον· ας χτίσουμε σπίτια· αυτή η πόλη είναι ο λέβητας και εμείς το κρέας.

4 Γι' αυτό, να προφητεύσεις εναντίον τους, να προφητεύσεις, γιε ανθρώπου.

5 Και πνεύμα τού Κυρίου έπεσε επάνω μου, και μου είπε: Να μιλήσεις: Έτσι λέει ο Κύριος· σύμφωνα μ' αυτό τον τρόπο έχετε μιλήσει, οίκος Ισραήλ· επειδή, τις σκέψεις τού πνεύματός σας, εγώ τις ξέρω.

6 Έχετε πληθύνει τούς φονευμένους σας μέσα σ' αυτή την πόλη, και έχετε γεμίσει τούς δρόμους της από φονευμένους.

7 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Οι φονευμένοι σας, που βάλατε στο μέσον της, αυτοί είναι το κρέας, και αυτή η πόλη ο λέβητας· εσάς, όμως, μέσα απ' αυτή έξω θα σας βγάλω.

8 Φοβηθήκατε τη μάχαιρα· αλλά, μάχαιρα θα φέρω επάνω σας, λέει ο Κύριος ο Θεός.

- ⁹ Και από μέσα απ' αυτή έξω θα σας βγάλω, και θα σας παραδώσω σε χέρια αλλόφυλων· και θα εκτελέσω επάνω σας κρίσεις.
- ¹⁰ Θα πέσετε με ρομφαία· θα σας κρίνω στα όρια του Ισραήλ· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹¹ Αυτή η πόλη δεν θα είναι σε σας ο λέβητας ούτε εσείς θα είστε στο μέσον της το κρέας· θα σας κρίνω στα όρια του Ισραήλ·
- ¹² και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος· επειδή, δεν περπατήσατε στα διατάγματά μου ούτε εκτελέσατε τις κρίσεις μου, αλλά πράξατε σύμφωνα με τις κρίσεις των εθνών, που είναι ολόγουρά σας.
- ¹³ Και καθώς εγώ προφήτευσά, ο Φελατίας, ο γιος τού Βεναΐα, πέθανε. Τότε, έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου, και αναβόησα με δυνατή φωνή, και είπα: Αλλοίμονο! Κύριε Θεέ! Συντέλεια θέλεις να κάνεις εσύ στο υπόλοιπο του Ισραήλ;
- ¹⁴ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁵ Για ανθρώπου, οι αδελφοί σου, οι αδελφοί σου, οι άνδρες τής συγγένειάς σου, και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ, είναι εκείνοι στους οποίους αυτοί που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ είπαν: Απομακρυνθείτε από τον Κύριο· αυτή η γη μάς δόθηκε για κληρονομιά.
- ¹⁶ Γι' αυτό, να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αν και τους απέρριψα μακριά ανάμεσα στα έθνη, αν και τους διασκόρπισα στους τόπους, θα είμαι όμως σ' αυτούς σαν μικρό αγιαστήριο, στους τόπους όπου πηγαίνουν.
- ¹⁷ Γι' αυτό, να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και θα σας συγκεντρώσω από τους λαούς, και θα σας συγκεντρώσω από τους τόπους όπου είστε διασκορπισμένοι, και θα σας δώσω τη γη Ισραήλ.
- ¹⁸ Και αφού έρθουν εκεί, θα σηκώσουν απ' αυτή όλα τα βδελύγματά της, και όλα τα μολυσμένα της.
- ¹⁹ Και θα τους δώσω καρδιά μία, και πνεύμα νέο θαβάλω μέσα σας· και αφού αποσπάσω την πέτρινη καρδιά από τη σάρκα τους, θα τους δώσω σάρκινη καρδιά,
- ²⁰ για να περπατούν στα διατάγματά μου, και να φυλάττουν τις κρίσεις μου, και να τις εκτελούν· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους.
- ²¹ Αλλά, εκείνων, που η καρδιά περπατάει σύμφωνα με την επιθυμία των βδελυγμάτων τους και των μολυσμένων τους, θα τους ανταποδώσω τούς δρόμους τους ενάντια στο κεφάλι τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ²² Τότε, τα χερουβείμ ύψωσαν τις φτερούγες τους, και οι τροχοί τους ανέβαιναν κοντά τους· και η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ήταν επάνω τους, από επάνω.

²³ Και η δόξα τού Κυρίου ανέβηκε μέσα από την πόλη, και στάθηκε επάνω στο βουνό, αυτό που είναι προς τα ανατολικά τής πόλης.

²⁴ Και το πνεύμα με ανέλαβε, και διαμέσου οράματος, με έφερε με το πνεύμα τού Θεού στη γη των Χαλδαίων, στους αιχμαλώτους. Τότε, το όραμα, που είχα δει, έφυγε από μένα.

²⁵ Και μίλησα στους αιχμαλώτους όλα τα πράγματα, όσα ο Κύριος είχε δείξει σε μένα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 12

¹ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Γιε ανθρώπου, εσύ κατοικείς ανάμεσα σε οίκον αποστάτη, που έχουν μάτια για να βλέπουν, αλλά δεν βλέπουν· αυτιά για να ακούν, αλλά δεν ακούν· επειδή, είναι οίκος αποστάτης.

³ Γι' αυτό, εσύ, γιε ανθρώπου, ετοίμασε για τον εαυτό σου μία αποσκευή μετοικεσίας, και να μετοικιστείς την ημέρα μπροστά τους· και θα μετοικιστείς από τον τόπο σου σε έναν άλλο τόπο μπροστά τους· ίσως προσέξουν, αν και είναι οίκος αποστάτης.

⁴ Και θα φέρεις έξω την αποσκευή σου την ημέρα μπροστά τους, σαν αποσκευή μετοικεσίας· και εσύ θα βγεις έξω την εσπέρα μπροστά τους, σαν εκείνους που εξέρχονται για μετοικεσία.

⁵ Μπροστά τους κάνε ένα άνοιγμα στον τοίχο, και φέρ' την έξω διαμέσου αυτού.

⁶ Μπροστά τους θα τη σηκώσεις επάνω στους ώμους, και θα τη βγάλεις έξω, ενώ είναι σκοτεινά· θα σκεπάσεις το προσωπό σου, και δεν θα δεις τη γη· επειδή, σε έδωσα ως σημείο στον οίκο Ισραήλ.

⁷ Και έκανα όπως προστάχθηκα· έφερα έξω την αποσκευή μου την ημέρα, σαν αποσκευή μετοικεσίας, και την εσπέρα έκανα για τον εαυτό μου ένα άνοιγμα στον τοίχο με το χέρι· την έφερα έξω, ενώ ήταν σκοτάδι, μπροστά τους τη σήκωσα επάνω στους ώμους.

⁸ Και το πρωί έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁹ Γιε ανθρώπου, ο οίκος Ισραήλ, ο αποστάτης οίκος, δεν σου είπε: Τι κάνεις εσύ;

¹⁰ Πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτό το φορτίο αφορά τον άρχοντα, που είναι στην Ιερουσαλήμ, και ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, που είναι ανάμεσά τους.

¹¹ Πες τους: Εγώ είμαι το σημείον σας· όπως έκανα εγώ, έτσι θα γίνει σ' αυτούς· σε μετοικεσία, και σε αιχμαλωσία θα πάνε.

- 12 Και ο άρχοντας, που είναι ανάμεσά τους θα φορτωθεί επάνω στους ώμους, ενώ είναι σκοτάδι, και θα βγάλει έξω την οικοσκευή· θα ανοίξουν τον τοίχο για να τη βγάλουν έξω διαμέσου αυτού· θα σκεπάσει το πρόσωπό του, για να μη δει τη γη με τα μάτια του.
- 13 Θα απλώσω, όμως, το δίχτυ μου επάνω του, και θα πιαστεί στις θηλιές μου· και θα τον φέρω στη Βαβυλώνα, τη γη των Χαλδαίων· αλλά, δεν θα τη δει, και θα πεθάνει εκεί.
- 14 Και θα διασπείρω σε κάθε άνεμο όλους όσους είναι γύρω του για να τον βοηθούν, και όλες τις δυνάμεις του· και θα γυμνώσω μάχαιρα πίσω απ' αυτούς.
- 15 Και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν τους διασκορπίσω ανάμεσα στα έθνη, και τους διασπείρω στους τόπους.
- 16 Όμως, θα αφήσω κάποιους λίγους απ' αυτούς από τη ρομφαία, από την πείνα, και από τη μεταδοτική αρρώστια, για να διηγούνται όλα τα βδελύγματά τους ανάμεσα στα έθνη, όπου πηγαίνουν· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 17 Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 18 Γιε ανθρώπου, να φας το ψωμί σου με τρόπο, και να πιεις το νερό σου με φρίκη και αγωνία.
- 19 Και να πεις στον λαό τής γης: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός για τους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και για τη γη τού Ισραήλ: Θα φάνε το ψωμί τους με αγωνία, και θα πιουν το νερό τους με έκσταση· επειδή, η γη της θα ερημωθεί από το πλήρωμά της, εξαιτίας τής ανομίας όλων αυτών που κατοικούν σ' αυτή·
- 20 και οι πόλεις που κατοικούνται, θα ερημωθούν, και η γη θα αφανιστεί· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 21 Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 22 Γιε ανθρώπου, ποια είναι η παροιμία, που έχετε στη γη Ισραήλ, λέγοντας: Οι ημέρες μακραίνουν, και όλη η όραση χάθηκε;
- 23 Γι' αυτό, να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα κάνω αυτή την παροιμία να σταματήσει, και στο εξής δεν θα χρησιμοποιούν αυτή την παροιμία στον Ισραήλ· αλλά, να τους πεις: Πλησιάζουν οι ημέρες, και η εκπλήρωση κάθε όρασης·
- 24 επειδή, δεν θα είναι πλέον καμία όραση αναληθής ούτε κολακευτική πρόρρηση, μέσα στον Ισραήλ.
- 25 Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος· εγώ θα μιλήσω, και ο λόγος που θα μιλήσω, θα εκτελεστεί· δεν θα μακρύνει πλέον· επειδή, στις ημέρες σας, ω, οίκος αποστάτης, θα μιλήσω έναν λόγο, και θα τον εκτελέσω, λέει ο Κύριος ο Θεός.

²⁶ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

²⁷ Για ανθρώπου, δες, ο οίκος Ισραήλ λένε: Η όραση, που αυτός βλέπει, αναφέρεται σε πολλές ημέρες, και προφητεύει για μακρινούς χρόνους.

²⁸ Γι' αυτό, να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κανένα από τα λόγια μου δεν θα μακρύνει πλέον, αλλά ο λόγος που μίλησα θα εκτελεστεί, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 13

¹ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Για ανθρώπου, να προφητεύσεις ενάντια στους προφήτες τού Ισραήλ που προφητεύουν, και να πεις σ' αυτούς που προφητεύουν από τη δική τους καρδιά: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου.

³ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλλοίμονο στους μωρούς προφήτες, που περπατούν πίσω από το πνεύμα τους, και δεν έχουν δει καμία όραση!

⁴ Ισραήλ, οι προφήτες σου είναι σαν τις αλεπούδες στις ερήμους.

⁵ Δεν έχετε ανέβει στις χαλάστρες ούτε έχετε ανεγείρει περιφράγματα υπέρ τού οίκου Ισραήλ, για να σταθεί στη μάχη, την ημέρα τού Κυρίου.

⁶ Είδαν ματαιότητες και αναληθείς μαντείες, που λένε: Ο Κύριος λέει: Ενώ ο Κύριος δεν τους έχει αποστείλει· και έκαναν τους ανθρώπους να ελπίζουν ότι ο λόγος τους θα εκπληρωνόταν.

⁷ Δεν είδατε μάταιες οράσεις, και μιλήσατε αναληθείς μαντείες, και λέτε: Ο Κύριος είπε, ενώ εγώ δεν μίλησα;

⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, μιλήσατε ματαιότητες, και είδατε ψέματα, γι' αυτό, προσέξτε, εγώ είμαι εναντίον σας, λέει ο Κύριος ο Θεός.

⁹ Και το χέρι μου θα είναι ενάντια στους προφήτες, αυτούς που βλέπουν ματαιότητες, και που μαντεύουν ψέματα· δεν θα είναι στη βουλή² του λαού μου, και στην καταγραφή τού οίκου Ισραήλ δεν θα καταγραφούν ούτε θα μπουν μέσα στη γη τού Ισραήλ· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός.

¹⁰ Επειδή, ναι, επειδή πλάνησαν τον λαό μου, λέγοντας: Ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη· και ο ένας έκτιζε τοίχο, και δες, οι άλλοι τον περιάλειφαν με αμάλαχτο πηλό·

¹¹ να πεις σ' αυτούς, που αλείφουν με αμάλαχτο πηλό, ότι θα πέσει· θα γίνει βροχή που κατακλύζει· και εσείς, πέτρες από χαλάζι, θα πέσετε επάνω του, και θυελλώδης άνεμος θα τον σχίσει.

¹² Προσέξτε, όταν πέσει ο τοίχος, δεν θα σας πουν: Πού είναι η αλοιφή με την οποία τον αλείψατε;

- 13 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Οπωσδήποτε θα τον σχίσω μέσα στην οργή μου με θυελλώδη άνεμο· και στον θυμό μου θα γίνει βροχή που κατακλύζει, και μέσα στην οργή μου πέτρες από φοβερό χαλάζι, για να τον καταστρέψουν.
- 14 Και θα ανατρέψω τον τοίχο, που αλείψατε με αμάλαχτο πηλό, και θα τον κατεδαφίσω, και θα αποκαλυφθούν τα θεμέλιά του, και θα πέσει, και εσείς θα απολεστείτε μαζί μέσα σ' αυτόν· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 15 Και θα συντελέσω τον θυμό μου ενάντια στον τοίχο, και ενάντια σ' αυτούς που τον άλειψαν με αμάλαχτο πηλό, και θα σας πω: Ο τοίχος δεν υπάρχει ούτε αυτοί που τον είχαν αλείψει,
- 16 οι προφήτες τού Ισραήλ, αυτοί που προφητεύουν για την Ιερουσαλήμ, και βλέπουν γι' αυτήν οράματα ειρήνης, και δεν υπάρχει ειρήνη, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 17 ΚΑΙ εσύ, γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στις θυγατέρες τού λαού σου, αυτές που προφητεύουν από τη δική τους καρδιά· και προφήτευσε εναντίον τους,
- 18 και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλλοίμονο σ' εκείνες που ράβουν μαζί προσκέφαλα για κάθε αγκώνα χεριού, και κάνουν καλύπτρες επάνω στο κεφάλι κάθε ηλικίας, για να δελεάζουν ψυχές! Δελεάζετε τις ψυχές τού λαού μου, και θα σώσετε τις δικές σας ψυχές;
- 19 Και θα με βεβηλώνετε ανάμεσα στον λαό μου για μία δραξιά κριθάρι, και για μερικά κομμάτια ψωμί, ώστε να θανατώνετε ψυχές, που δεν έπρεπε να πεθάνουν, και να σώζετε ψυχές, που δεν έπρεπε να ζουν, λέγοντας ψέματα προς τον λαό μου, ο οποίος ακούει ψέματα;
- 20 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ είμαι ενάντια στα προσκέφαλά σας, με τα οποία δελεάζετε τις ψυχές, για να πετούν προς εσάς, και θα τα ξεσχίσω από τους βραχίονές σας, και θα αφήσω τις ψυχές να φύγουν, τις ψυχές που εσείς δελεάζετε για να πετούν προς εσάς.
- 21 Και θα ξεσχίσω τις καλύπτρες σας, και θα ελευθερώσω τον λαό μου από το χέρι σας, και δεν θα είναι πλέον στο χέρι σας, για να δελεάζονται· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 22 Επειδή, με τα ψέματα θλίψατε την καρδιά τού δικαίου, που εγώ δεν λύπησα· και ενισχύσατε τα χέρια τού κακούργου, ώστε να μη επιστρέψει από τον πονηρό του δρόμο, για να σώσω τη ζωή του·
- 23 γι' αυτό, δεν θα δείτε πλέον ματαιότητα, και δεν θα μαντέψετε μαντείες· και θα ελευθερώσω τον λαό μου από το χέρι σας· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 14

- ¹ ΚΑΙ ήρθαν σε μένα μερικοί από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και κάθισαν μπροστά μου.
- ² Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ³ Για ανθρώπου, οι άνδρες αυτοί ανέβασαν τα είδωλά τους στην καρδιά τους, και πήραν το πρόσκομμα της ανομίας τους μπροστά στο πρόσωπό τους· θα αναζητιόμουν πραγματικά απ' αυτούς;
- ⁴ Γι' αυτό, μίλησέ τους, και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Σε κάθε άνθρωπο από τον οίκο Ισραήλ, όποιος ανεβάσει τα είδωλά του στην καρδιά του, και βάλει το πρόσκομμα της ανομίας του μπροστά στο πρόσωπό του, και έρθει στον προφήτη, εγώ ο Κύριος θα του απαντήσω, καθώς έρχεται, σύμφωνα με το πλήθος των ειδώλων του·
- ⁵ για να πιάσω τον οίκο Ισραήλ από την καρδιά τους, επειδή όλοι απαλλοτριώθηκαν από μένα διαμέσου των ειδώλων τους.
- ⁶ Γι' αυτό, να πεις στον οίκο Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Μετανοήστε, και επιστρέψτε από τα είδωλά σας, και αποστρέψτε τα πρόσωπά σας από όλα τα βδελύγματά σας.
- ⁷ Επειδή, σε κάθε άνθρωπο από τον οίκο Ισραήλ, και από τους ξένους που παροικούν στον Ισραήλ, όποιος απαλλοτριωθεί από μένα, και ανεβάσει τα είδωλά του στην καρδιά του, και βάλει το πρόσκομμα της ανομίας του μπροστά στο πρόσωπό του, και έρθει στον προφήτη για να τον ρωτήσει για μένα, εγώ ο Κύριος θα του απαντήσω για μένα·
- ⁸ και θα στήσω το πρόσωπό μου ενάντια στον άνθρωπο εκείνον, και θα τον κάνω σημείον και παροιμία, και θα τον αποκόψω μέσα από τον λαό μου· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁹ Και αν πλανηθεί ο προφήτης και μιλήσει έναν λόγο, εγώ ο Κύριος πλάνησα εκείνον τον προφήτη· και θα απλώσω το χέρι μου επάνω του, και θα τον εξολοθρεύσω μέσα από τον λαό μου Ισραήλ.
- ¹⁰ Και θα πάρουν την ποινή τής ανομίας τους· η ποινή τού προφήτη θα είναι σαν την ποινή εκείνου που ρωτάει·
- ¹¹ για να μη αποπλανιέται πλέον ο οίκος Ισραήλ από μένα, και να μη μολύνονται πλέον με όλες τις παραβάσεις τους, αλλά να είναι λαός μου, και εγώ να είμαι Θεός τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹² Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹³ Για ανθρώπου, όταν κάποια γη αμαρτήσει σε μένα με βαριά παράβαση, τότε θα απλώσω το χέρι μου επάνω της, και θα συντρίψω το υποστήριγμα του ψωμιού της, και θα στείλω εναντίον της πείνα, και θα αποκόψω απ' αυτή άνθρωπον και κτήνος·

14 και αν αυτοί οι τρεις άνδρες: Ο Νώε, ο Δανιήλ, και ο Ιώβ, ήσαν μέσα σ' αυτή, αυτοί μόνοι θα έσωζαν τις ψυχές τους εξαιτίας τής δικαιοσύνης τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.

15 Και αν θα έφερνα ενάντια στη γη κακά θηρία, και την έφθειραν, ώστε να αφανιστεί, ώστε να μη μπορεί κάποιος να περάσει διαμέσου αυτής εξαιτίας των θηρίων,

16 και αν οι τρεις αυτοί άνδρες βρίσκονταν μέσα σ' αυτή, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν ούτε γιους ούτε θυγατέρες· αυτοί μόνοι θα σώζονταν, και η γη θα αφανιζόταν.

17 Ή, και αν έφερνα ρομφαία επάνω σ' εκείνη τη γη, και έλεγα: Ρομφαία, πέρασε μέσα από τη γη, ώστε να αποκόψω απ' αυτή άνθρωπον και κτήνος,

18 και αν αυτοί οι τρεις άνδρες βρίσκονταν μέσα σ' αυτή, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν γιους και θυγατέρες, αλλά αυτοί μόνοι θα σώζονταν.

19 Ή, αν έφερνα θανατικό επάνω σ' εκείνη τη γη· και ξέχυνα την οργή μου επάνω της με αίμα, ώστε να αποκόψω απ' αυτή άνθρωπον και κτήνος,

20 και βρίσκονταν μέσα σ' αυτή ο Νώε, ο Δανιήλ, και ο Ιώβ, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα έσωζαν ούτε γιο ούτε θυγατέρα· αυτοί μόνοι θα έσωζαν τις ψυχές τους εξαιτίας τής δικαιοσύνης τους.

21 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Πόσο μάλλον, λοιπόν, όταν στείλω τις τέσσερις δεινές κρίσεις μου επάνω στην Ιερουσαλήμ: Τη ρομφαία, και την πείνα, και τα κακά θηρία, και το θανατικό, ώστε να αποκόψω απ' αυτήν άνθρωπον και κτήνος;

22 Όμως, προσέξτε, θα μένουν σ' αυτή μερικά λείψανα, κάποιοι διασωσμένοι, γιοι και θυγατέρες· δέστε, αυτοί θα βγουν έξω προς εσάς, και θα δείτε τούς δρόμους τους και τις πράξεις τους· και θα παρηγορηθείτε για τα κακά που έφερα επάνω στην Ιερουσαλήμ, για όλα όσα έφερα επάνω της.

23 Και αυτοί θα σας παρηγορήσουν, όταν δείτε τούς δρόμους τους και τις πράξεις τους· και θα γνωρίσετε ότι εγώ δεν έκανα χωρίς αιτία όλα όσα έκανα μέσα σ' αυτή, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 15

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, τι θα ήταν το ξύλο τής αμπέλου απέναντι σε κάθε άλλο ξύλο, τα κλήματα απέναντι σε ό,τι είναι μέσα στα ξύλα τού δρυμού;

3 Θα έπαιρναν απ' αυτή ξύλο για να μεταχειριστούν σε εργασία; Ή, θα έπαιρναν απ' αυτή έναν πάσσαλο, για να κρεμάσουν σ' αυτόν κάποιο σκεύος;

⁴ Δες, ρίχνεται στη φωτιά για να καταναλωθεί· η φωτιά κατατρώει και τις δύο άκρες του, αλλά και το μεσαίο του μέρος κατακαίγεται· θα είναι χρήσιμο σε εργασία;

⁵ Δες, όταν ήταν ακέραιο, δεν χρησίμευε σε εργασία· πόσο λιγότερο θα είναι χρήσιμο για εργασία, αφού το κατέφαγε η φωτιά, και κάηκε;

⁶ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όπως είναι το ξύλο της αμπέλου μέσα στα ξύλα τού δρυμού, που το παρέδωσα στη φωτιά για να καταναλωθεί, έτσι θα παραδώσω αυτούς που κατοικούν την Ιερουσαλήμ.

⁷ Και θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον τους· θα βγουν έξω από τη φωτιά, και η φωτιά θα τους καταφάει· και όταν στήσω το πρόσωπό μου εναντίον τους, θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

⁸ Και θα παραδώσω τη γη σε αφανισμό, επειδή έγιναν παραβάτες, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 16

¹ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Γιε ανθρώπου, κάνε την Ιερουσαλήμ να γνωρίσει τα βδελύγματά της,

³ και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς την Ιερουσαλήμ: Η ρίζα σου και η γέννησή σου είναι από τη γη των Χαναανίων· ο πατέρας σου ήταν Αμορραίος, και η μητέρα σου Χετταία.

⁴ Και στη γέννησή σου, κατά την ημέρα που γεννήθηκες, δεν σου είχε κοπεί ο ομφάλιος λώρος, και με νερό δεν είχες λουστεί, για να καθαριστείς· και με αλάτι δεν είχες αλατιστεί· και με σπάργανα δεν είχες σπαργανωθεί.

⁵ Το μάτι δεν σε λυπήθηκε, για να σου κάνει κάτι απ' αυτά, ώστε να σε σπλαχνιστεί· αλλά ήσουν απερριμμένη στο πρόσωπο της πεδιάδας, μέσα στην αποστροφή της ψυχής σου, κατά την ημέρα που γεννήθηκες.

⁶ Και όταν διάβηκα από κοντά σου, και σε είδα να κυλιέσαι μέσα στο αίμα σου, είπα, καθώς βρισκόσουν μέσα στο αίμα σου: Ζήσε· ναι, σου είπα καθώς βρισκόσουν μέσα στο αίμα σου: Ζήσε.

⁷ Και σε έκανα μυριοπλάσιον, σαν το χορτάρι τού χωραφιού, και αυξήθηκες, και μεγαλύνθηκες, και έφτασες στο έπακρον της ωραιότητας· μορφώθηκαν οι μαστοί σου, και ξαναβλάστησαν οι τρίχες σου· ήσουν, όμως, γυμνή, και ασκέπαστη.

⁸ Και όταν διάβηκα κοντά σου, και σε είδα, πρόσεξε, η ηλικία σου ήταν ηλικία έρωτα· και απλώνοντας το κράσπεδό μου επάνω σου, σκέπασα την ασχημοσύνη σου· και σου ορκίστηκα, και μπήκα σε συνθήκη μαζί σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, και έγινες δική μου.

- 9 Και σε έλουσα με νερό, και ξέπλυνα το αίμα σου από σένα, και σε έχρισα με λάδι.
- 10 Και σε έντυσα με κεντητά ενδύματα, και σου φόρεσα σαντάλια υακίνθινα, και σε περιέζωσα με βύσσο, και σου φόρεσα μεταξωτά.
- 11 Και σε στόλισα με στολίδια, και έβαλα στα χέρια σου βραχιόλια, και ένα περιδέριο επάνω στον τράχηλό σου.
- 12 Και έβαλα στα ρουθούνια σου χαλκάδες, και σκουλαρίκια στα αυτιά σου, και στεφάνι δόξας επάνω στο κεφάλι σου.
- 13 Και στολίστηκες με χρυσάφι και ασήμι· και τα ιμάτιά σου ήσαν από βύσσο, και μετάξι, και κεντητά· και έτρωγες σιμιγδάλι, και μέλι, και λάδι· και έγινες ωραία σε υπερβολικό βαθμό, και ευημέρησες μέχρι βασιλείας.
- 14 Και βγήκε η φήμη σου ανάμεσα στα έθνη λόγω τού κάλλους σου· επειδή, ήταν τέλειο από τον στολισμό μου, που έβαλα επάνω σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 15 Όμως, εσύ ξεθαρρεύτηκες στο κάλλος σου, και πόρνευσες για τη φήμη σου, και ξέχυσες την πορνεία σου σε κάθε διαβάτη, καθώς έγινες δική του.
- 16 Και πήρες από τα ιμάτιά σου, και στόλισες τους ψηλούς τόπους με ποικίλα χρώματα, και πόρνευσες επάνω τους· τέτοια δεν έγιναν, ούτε θα γίνουν.
- 17 Και πήρες τα σκεύη τής λαμπρότητάς σου, αυτά από το χρυσάφι μου, και αυτά από το ασήμι μου, που σου είχα δώσει, και έκανες για τον εαυτό σου αρσενικές εικόνες, και πόρνευσες μ' αυτές·
- 18 και πήρες τα κεντητά σου ιμάτια· και τις σκέπασες· και έβαλες μπροστά τους το λάδι μου και το θυμίαμά μου.
- 19 Και το ψωμί μου, που σου είχα δώσει, το σιμιγδάλι, και το λάδι, και το μέλι, με τα οποία σε έτρεφα, έβαλες και αυτά μπροστά τους σε οσμή ευωδίας· έτσι έγινε, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 20 Και πήρες τους γιους σου και τις θυγατέρες σου, που γέννησες σε μένα, και αυτά τα θυσίασες σ' αυτές, για να αναλωθούν μέσα στη φωτιά· ένα μικρό έργο των πορνειών σου ήταν αυτό,
- 21 ότι έσφαξες τα παιδιά μου, και τα παρέδωσες για να τα περάσουν μέσα από τη φωτιά προς τιμήν τους;
- 22 Και σε όλα τα βδελύγματά σου και τις πορνείες σου δεν θυμήθηκες τις ημέρες τής νιότης σου, όταν ήσουν γυμνή και ασκέπαστη, κυλισμένη μέσα στο αίμα σου.
- 23 Και ύστερα από όλες τις κακίες σου: (Αλλοίμονο, αλλοίμονο σε σένα! λέει ο Κύριος ο Θεός),

- 24** έκτισες και για τον εαυτό σου ένα πορνικό οίκημα, και έκανες για τον εαυτό σου πορνοστάσιο σε κάθε πλατεία.
- 25** Σε κάθε αρχή δρόμου έκτισες το πορνοστάσιό σου, και έκανες το κάλλος σου βδελυκτό, και άνοιξες τα πόδια σου σε κάθε διαβάτη, και πλήθυνες την πορνεία σου.
- 26** Και πόρνευσες με τους Αιγυπτίους, τους πλησιοχώρους σου, τους μεγαλόσαρκους· και πολλαπλασίασες την πορνεία σου, για να με παροργίσεις.
- 27** Δες, λοιπόν, άπλωσα το χέρι μου επάνω σου, και αφαίρεσα τα νόμιμα δικαιώματά σου, και σε παρέδωσα στη θέληση εκείνων, που σε μισούσαν, των θυγατέρων των Φιλισταίων, που ντρέπονται για τον δρόμο σου τον αισχρό.
- 28** Και πόρνευσες με τους Ασσυρίους, επειδή ήσουν άπληστη· ναι, πόρνευσες μ' αυτούς, και ακόμα δεν χόρτασες.
- 29** Και πολλαπλασίασες την πορνεία σου στη γη Χαναάν μέχρι τούς Χαλδαίους· και ούτε έτσι χόρτασες.
- 30** Πόσο διαφθάρθηκε η καρδιά σου, λέει ο Κύριος ο Θεός, επειδή πράττεις όλα αυτά, έργα τής πιο αδιάντροπης πόρνης!
- 31** Επειδή, έκτισες το πορνικό σου οίκημα στην αρχή κάθε δρόμου, και έκανες το πορνοστάσιό σου σε κάθε πλατεία· και δεν στάθηκες σαν πόρνη, επειδή καταφρόνησες ακόμα και τον μισθό·
- 32** αλλά, σαν μοιχαλίδα, αντί τού άνδρα της, να δέχεται ξένους.
- 33** Σε όλες τις πόρνες δίνουν μίσθωμα· εσύ, όμως, δίνεις τούς μισθούς σου σε όλους τούς εραστές σου, και τους διαφθείρεις, για να μπαίνουν μέσα σε σένα από παντού στην πορνεία σου.
- 34** Και γίνεται σε σένα το αντίθετο των άλλων γυναικών στις πορνείες σου· δεδομένου ότι, δεν σε ακολουθεί κανένας για να πράξει πορνεία· επειδή, εσύ δίνεις μισθό, και σε σένα μισθός δεν δίνεται, σ' αυτό γίνεται σε σένα το αντίθετο.
- 35** Γι' αυτό, ω, πόρνη, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου·
- 36** έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Επειδή, ξέχυσες τον χαλκό σου, και η γύμνωσή σου ξεσκεπάστηκε μέσα στις πορνείες σου προς τους εραστές σου, και προς όλα τα είδωλα των βδελυγμάτων σου, και για το αίμα των παιδιών σου, που πρόσφερες σ' αυτά·
- 37** γι' αυτό, πρόσεξε, εγώ συγκεντρώνω όλους τούς εραστές σου με τους οποίους ασέλγησες σε υπερβολικό βαθμό, και όλους όσους αγάπησες, μαζί με όλους εκείνους που μισήθηκαν από σένα· και θα τους συγκεντρώσω

εναντίον σου από παντού, και θα ξεσκεπάσω σ' αυτούς την ασχημοσύνη σου, και θα δουν ολόκληρη τη γύμνωσή σου.

38 Και θα σε κρίνω, σύμφωνα με την κρίση των μοιχαλίδων, και αυτών που χύνουν αίμα· και με οργή και ζηλοτυπία θα σε παραδώσω σε αίμα.

39 Και θα σε παραδώσω στο χέρι τους· και θα κατασκάψουν το πορνικό σου οίκημα, και θα κατεδαφίσουν τούς ψηλούς τόπους σου· ακόμα, θα σε γδύσουν από τα ιμάτιά σου, και θα αφαιρέσουν τούς στολισμούς τής λαμπρότητάς σου, και θα σε αφήσουν γυμνή και ασκέπαστη.

40 Και θα φέρουν σε σένα όχλους, που θα σε λιθοβολήσουν με πέτρες, και θα σε διαπεράσουν με τα ξίφη τους.

41 Και θα κατακάψουν με φωτιά τα σπίτια σου, και θα εκτελέσουν κρίσεις επάνω σου μπροστά σε πολλές γυναίκες· και θα σε κάνω να παύσεις από την πορνεία, και του λοιπού δεν θα δίνεις μισθό.

42 Και θα αναπαύσω τον θυμό μου επάνω σου, και η ζηλοτυπία μου θα σηκωθεί από σένα, και θα ησυχάσω, και δεν θα οργιστώ πλέον.

43 Επειδή, δεν θυμήθηκες τις ημέρες τής νιότης σου, αλλά με παρόξυνες σε όλα αυτά, γι' αυτό, δες, και εγώ θα ανταποδώσω τούς δρόμους σου επάνω στο κεφάλι σου, λέει ο Κύριος ο Θεός· και δεν θα κάνεις σύμφωνα μ' αυτή την ασέβεια σε όλα τα βδελύγματά σου.

44 Πρόσεξε, καθένας που χρησιμοποιεί παροιμίες, θα χρησιμοποιεί παροιμίες εναντίον σου, λέγοντας: Σύμφωνα με τη μητέρα, και η θυγατέρα της.

45 Εσύ είσαι η θυγατέρα τής μητέρας σου, αυτής που απέβαλε τον άνδρα της και τα παιδιά της· και είσαι η αδελφή των αδελφών σου, που απέβαλαν τους άνδρες τους και τα παιδιά τους· η μητέρα σας ήταν Χετταία, και ο πατέρας σας Αμορραίος.

46 Και η μεγαλύτερη αδελφή σου είναι η Σαμάρεια, αυτή και οι θυγατέρες της, που κατοικούν στα αριστερά σου· και η νεότερη αδελφή σου, που κατοικεί στα δεξιά σου, τα Σόδομα, και οι θυγατέρες της.

47 Εσύ, όμως, δεν περπάτησες σύμφωνα με τους δρόμους τους, και δεν έπραξες σύμφωνα με τα βδελύγματά τους· αλλά, σαν να ήταν αυτό πολύ μικρό, υπερέβηκες τη διαφθορά τους σε όλους τούς δρόμους σου.

48 Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν έπραξε η αδελφή σου, τα Σόδομα, αυτή και οι θυγατέρες της, όπως έπραξες εσύ και οι θυγατέρες σου.

49 Δες, αυτή ήταν η ανομία τής αδελφής σου, των Σοδόμων, υπερηφάνεια, περίσσεια από ψωμί, και αφθονία τρυφηλότητας, της ίδιας και των θυγατέρων της· όμως, τον φτωχό και αυτόν που είχε ανάγκη δεν τον βοηθούσε·

50 και υψώνονταν, και έπρατταν βδελυρά πράγματα μπροστά μου· γι' αυτό, καθώς τα είδα αυτά, τις αφάνισα.

51 Και η Σαμάρεια δεν αμάρτησε ούτε στο μισό από τα αμαρτήματά σου· αλλά εσύ πλήθυνες τα βδελύγματά σου, περισσότερο, από εκείνες, και δικαίωσες τις αδελφές σου, με όλα τα βδελύγματά σου, που έπραξες.

52 Εσύ, λοιπόν, που έκρινες τις αδελφές σου, βάσταζε τώρα την καταισχύνη σου· ένεκα των αμαρτημάτων σου, με τα οποία έγινες βδελυρότερη από εκείνες, εκείνες είναι δικαιότερες από σένα· γι' αυτό, να ντραπείς και εσύ, και να βαστάξεις τη ντροπή σου, επειδή δικαίωσες τις αδελφές σου.

53 Όταν φέρω πίσω τούς αιχμαλώτους τους, τους αιχμαλώτους των Σοδόμων και των θυγατέρων της, και τους αιχμαλώτους τής Σαμάρειας και των θυγατέρων της, τότε θα επιστρέψω και τους αιχμαλώτους τής αιχμαλωσίας σου ανάμεσά τους·

54 για να βαστάξεις την ατιμία σου, και να ντρέπεσαι για όλα όσα έπραξες, και να είσαι σ' αυτές παρηγοριά.

55 Όταν η αδελφή σου, τα Σόδομα, και οι θυγατέρες της επιστρέψουν στην προηγούμενή τους κατάσταση, και η Σαμάρεια και οι θυγατέρες της επιστρέψουν στην προηγούμενή τους κατάσταση, τότε θα επιστρέψεις εσύ και οι θυγατέρες σου, στην προηγούμενή σας κατάσταση.

56 Επειδή, η αδελφή σου, τα Σόδομα, δεν αναφέρθηκε από το στόμα σου, κατά τις ημέρες τής υπερηφάνειάς σου,

57 πριν ανακαλυφθεί η κακία σου, όπως ανακαλύφθηκε κατά τον καιρό που έγινε σε σένα το όνειδος από τις θυγατέρες τής Συρίας, και όλων που ήσαν ολόγουρά της, των θυγατέρων των Φιλισταίων, που σε λεηλάτησαν από παντού.

58 Εσύ βάσταξες την ασέβειά σου και τα βδελύγματά σου, λέει ο Κύριος.

59 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εγώ θα κάνω σε σένα, όπως εσύ έκανες, που καταφρόνησες τον όρκο, παραβαίνοντας τη διαθήκη.

60 Αλλ' όμως, θα θυμηθώ τη διαθήκη μου, αυτή που έγινε σε σένα κατά τις ημέρες τής νιότης σου, και θα στήσω σε σένα μία αιώνια διαθήκη.

61 Τότε, θα θυμηθείς τούς δρόμους σου, και θα ντραπείς, όταν δεχθείς τις αδελφές σου, τις μεγαλύτερές σου και τις νεότερές σου· και θα τις δώσω σε σένα για θυγατέρες, όχι όμως σύμφωνα με τη διαθήκη σου.

62 Και εγώ θα στήσω σε σένα τη διαθήκη μου, και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος·

63 για να θυμηθείς, και να ντραπείς, και να μη ανοίξεις πλέον το στόμα σου από τη ντροπή σου, όταν εξιλεωθώ προς εσένα για όλα όσα έπραξες, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 17

- ¹ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ² Γιε ανθρώπου, πρόβαλε ένα αίνιγμα, και χρησιμοποίησε μία παροιμία προς τον οίκο Ισραήλ·
- ³ και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ο μεγάλος αετός, ο μεγαλοπτέρυγας, ο μακρύς σε έκταση, που είναι γεμάτος από ποικιλόχρωμα φτερά, ήρθε στον Λίβανο, και πήρε το ψηλότερο κλαδί τού κέδρου·
- ⁴ απέκοψε τα άκρα των τρυφερών κλαδιών του, και τα έφερε σε εμπορική γη· τα έβαλε σε πόλη εμπορών.
- ⁵ Και πήρε από το σπέρμα τής γης, και το έβαλε σε σπόριμο πεδίο· το έφερε κοντά σε πολλά νερά· το έβαλε σαν μια ιτιά.
- ⁶ Και βλάστησε, και έγινε πλατιά άμπελος, χαμηλή στο ανάστημα, της οποίας τα κλήματα στρέφονταν προς αυτόν, και οι ρίζες της ήσαν από κάτω του· και έγινε άμπελος, και έκανε κλήματα, και έβγαλε βλαστούς.
- ⁷ Υπήρχε και ένας άλλος μεγάλος αετός, μεγαλοπτέρυγας και με πολλά φτερά· και δες, αυτή η άμπελος άπλωσε τις ρίζες της προς αυτόν, και άπλωσε τα κλαδιά της προς αυτόν, για να την ποτίσει, διαμέσου των αυλακιών τής φύτευσής της.
- ⁸ Ήταν φυτεμένη σε καλή γη, κοντά σε πολλά νερά, για να κάνει βλαστούς, και να φέρει καρπό, ώστε να γίνει μία εξαίρετηζάμπελος.
- ⁹ Να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα ευοδωθεί; Δεν θα αποσπάσει αυτός τις ρίζες της, και θα κόψει τον καρπό της, ώστε να ξεραθεί; Θα ξεραθεί σε όλα τα φύλλα τού βλαστήματός της, μάλιστα χωρίς μεγάλη δύναμη ή πολύ λαό, και θα την αποσπάσει από τις ρίζες της.
- ¹⁰ Ναι, δες, ενώ φυτεύτηκε, θα ευοδωθεί; Δεν θα ξεραθεί ολοκληρωτικά, όπως όταν την αγγίζει ο ανατολικός άνεμος; Θα ξεραθεί μέσα στα αυλάκια όπου βλάστησε.
- ¹¹ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹² Να πεις τώρα στον αποστάτη οίκο: Δεν καταλαβαίνετε τι υποδηλώνουν αυτά; Να πεις: Προσέξτε, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας ήρθε στην Ιερουσαλήμ, και πήρε τον βασιλιά της, και τους άρχοντές της, και τους έφερε μαζί του στη Βαβυλώνα·
- ¹³ και πήρε από το βασιλικό σπέρμα, και έκανε μαζί του συνθήκη, και τον έκανε να ορκιστεί· πήρε και τους δυνατούς τού τόπου,
- ¹⁴ για να ταπεινωθεί το βασίλειο, ώστε να μη ανορθωθεί, για να φυλάττει τη συνθήκη του, ώστε να τη στηρίζει.

15 Όμως, αποστάτησε απ' αυτόν, αποστέλλοντας πρεσβευτές του στην Αίγυπτο, για να του δώσουν άλογα, και πολύ λαό. Θα ευοδωθεί; Θα διασωθεί αυτός που πράττει αυτά; Ή, παραβαίνοντας τη συνθήκη, θα διασωθεί;

16 Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, βέβαια στον τόπο τού βασιλιά, που βασίλευε σ' αυτόν, του οποίου τον όρκο καταφρόνησε, και του οποίου παρέβηκε τη συνθήκη, μαζί του θα πεθάνει στο μέσον τής Βαβυλώνας.

17 Και δεν θα κάνει γι' αυτόν τίποτε στον πόλεμο, ο Φαραώ, με τον δυνατό στρατό του, και με το μεγάλο πλήθος, υψώνοντας προχώματα, και οικοδομώντας προμαχώνες, για να απολέσει πολλές ψυχές.

18 Επειδή, καταφρόνησε τον όρκο, παραβαίνοντας τη συνθήκη· και προσέξτε, επειδή, όταν έδωσε το χέρι του, έπραξε όλα αυτά, δεν θα διασωθεί.

19 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ζω εγώ, τον όρκο μου βέβαια που καταφρόνησε, και τη συνθήκη μου που παρέβηκε, θα τα ανταποδώσω ενάντια στο κεφάλι του.

20 Και θα απλώσω το δίχτυ μου επάνω του, και θα πιαστεί στα βρόχια μου· και θα τον φέρω στη Βαβυλώνα, και εκεί θα κριθώ μαζί του για την ανομία του, που ανόμησε σε μένα.

21 Και όλοι οι φυγάδες του, με όλα τα τάγματά του, θα πέσουν με μάχαιρα, και εκείνοι που εναπέμειναν, θα διασκορπιστούν σε κάθε άνεμο· και θα γνωρίσετε ότι εγώ μίλησα, ο Κύριος.

22 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εγώ θα πάρω από το ψηλότερο κλαδί τού ψηλού κέδρου, και θα το φυτέψω· εγώ θα κόψω από την κορυφή των νέων κλωναριών του ένα τρυφερό κλωνάρι, και θα το φυτέψω σε ψηλό και έξοχο βουνό·

23 επάνω στο ψηλό βουνό τού Ισραήλ θα το φυτέψω· και θα βγάλει κλαδιά, και θα καρποφορήσει, και θα γίνει μεγάλος κέδρος· και από κάτω του θα κατασκηνώσουν κάθε όρνεο και κάθε πουλί· θα κατασκηνώσουν κάτω από τη σκιά των κλαδιών του.

24 Και όλα τα δέντρα τού χωραφιού θα γνωρίσουν, ότι εγώ ο Κύριος ταπεινώσα το ψηλό δέντρο, ύψωσα το ταπεινό δέντρο, και καταξέρανα το χλωρό δέντρο, και έκανα το ξερό δέντρο να αναβλαστήσει. Εγώ ο Κύριος, μίλησα και εκτέλεσα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 18

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Τι εννοείτε εσείς, που χρησιμοποιείτε αυτή την παροιμία για τη γη τού Ισραήλ, λέγοντας: Οι πατέρες έφαγαν αγουρίδα, και μούδιασαν τα δόντια των παιδιών;

- ³ Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα χρησιμοποιήσετε πλέον αυτή την παροιμία στον Ισραήλ.
- ⁴ προσέξτε, όλες οι ψυχές είναι δικές μου· όπως η ψυχή του πατέρα, έτσι και η ψυχή τού γιου, είναι δική μου· η ψυχή που αμάρτησε, αυτή θα πεθάνει.
- ⁵ Όποιος, όμως, είναι δίκαιος, και πράττει κρίση και δικαιοσύνη,
- ⁶ δεν τρώει επάνω στα βουνά, και δεν σηκώνει τα μάτια του προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, και δεν μολύνει τη γυναίκα τού πλησίον του, και δεν πλησιάζει γυναίκα, που είναι στην ακαθαρσία της,
- ⁷ και δεν καταδυναστεύει άνθρωπο, επιστρέφει στον χρεοφειλέτη το ενέχυρό του, δεν αρπάζει βίαια, δίνει το ψωμί του σ' αυτόν που πεινάει, και σκεπάζει τον φτωχό με ιμάτιο,
- ⁸ δεν δίνει με τόκο και δεν παίρνει προσθήκη, αποστρέφει το χέρι του από αδικία, κάνει δίκαιη κρίση ανάμεσα από άνθρωπο και άνθρωπο,
- ⁹ περπατάει στα διατάγματά μου, και φυλάττει τις κρίσεις μου, για να πράττει αλήθεια· αυτός είναι δίκαιος· σίγουρα θα ζήσει, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁰ Αν, όμως, γεννήσει γιο κλέφτη, που χύνει αίμα, και πράττει κάτι απ' αυτά,
- ¹¹ και όποιος δεν κάνει όλα αυτά, αλλά τρώει επάνω στα βουνά, και μολύνει τη γυναίκα τού πλησίον του,
- ¹² καταδυναστεύει τον φτωχό, και αυτόν που έχει ανάγκη, αρπάζει βίαια, δεν επιστρέφει το ενέχυρο, και σηκώνει τα μάτια του προς τα είδωλα, και πράττει βδελύγματα,
- ¹³ δίνει με τόκο, και παίρνει προσθήκη, αυτός θα ζήσει; Δεν θα ζήσει· έπραξε όλα αυτά τα βδελύγματα· θα θανατωθεί οπωσδήποτε· το αίμα του θα είναι επάνω του.
- ¹⁴ Και αν γεννήσει γιο, που, βλέποντας όλα τα αμαρτήματα του πατέρα του, τα οποία έπραξε, προσέχει και δεν πράττει τέτοια,
- ¹⁵ δεν τρώει επάνω στα βουνά, και δεν σηκώνει τα μάτια του προς τα είδωλα του οίκου Ισραήλ, και δεν μολύνει τη γυναίκα τού πλησίον του,
- ¹⁶ και δεν καταδυναστεύει άνθρωπο, δεν κατακρατάει το ενέχυρο, και δεν αρπάζει βίαια, δίνει το ψωμί του σ' αυτόν που πεινάει, και σκεπάζει τον γυμνό με ιμάτιο,
- ¹⁷ αποστρέφει το χέρι του από τον φτωχό, τόκο και προσθήκη δεν παίρνει, εκτελεί τις κρίσεις μου, περπατάει στα διατάγματά μου· αυτός δεν θα θανατωθεί για την ανομία τού πατέρα του· θα ζήσει οπωσδήποτε.
- ¹⁸ Ο πατέρας του, επειδή καταδυνάστευσε σκληρά, άρπαξε βίαια τον αδελφό του, και έπραξε ανάμεσα στον λαό του ό,τι δεν είναι καλό, δέστε, αυτός θα πεθάνει μέσα στην ανομία του.

- 19** Εσείς, όμως, λέτε: Γιατί; Ο γιος δεν πρέπει να βαστάει την ανομία τού πατέρα του; Αφού ο γιος έκανε κρίση και δικαιοσύνη, και φύλαξε όλα τα διατάγματά μου και τα εκτέλεσε, θα ζήσει οπωσδήποτε.
- 20** Η ψυχή, αυτή που αμαρτάνει, αυτή θα πεθάνει· ο γιος δεν θα βαστάξει την ανομία τού πατέρα, και ο πατέρας δεν θα βαστάξει την ανομία τού γιου· η δικαιοσύνη τού δικαίου θα είναι επάνω του, και η ανομία τού ανόμου θα είναι επάνω του.
- 21** Αλλά, αν ο άνομος επιστρέψει από όλες τις αμαρτίες του που έπραξε, και φυλάξει όλα τα διατάγματά μου, και πράξει κρίση και δικαιοσύνη, θα ζήσει οπωσδήποτε, δεν θα πεθάνει·
- 22** όλες οι ανομίες του, που έπραξε, δεν θα του μνημονευθούν· με τη δικαιοσύνη του που έπραξε θα ζήσει.
- 23** Μήπως εγώ θέλω πραγματικά τον θάνατο τού ανόμου, λέει ο Κύριος ο Θεός, και όχι να επιστρέψει από τους δρόμους του και να ζήσει;
- 24** Όταν, όμως, ο δίκαιος επιστρέψει από τη δικαιοσύνη του, και πράξει αδικία, και πράξει σύμφωνα με όλα τα βδελύγματα που πράττει ο άνομος, τότε θα ζήσει; Ολόκληρη η δικαιοσύνη του που έκανε δεν θα μνημονευθεί· στην ανομία του που ανόμησε, και στην αμαρτία του που αμάρτησε, σ' αυτές θα πεθάνει.
- 25** Εσείς, όμως, λέτε: Ο δρόμος τού Κυρίου δεν είναι ευθύς. Ακούστε τώρα, οίκος Ισραήλ: Ο δρόμος μου δεν είναι ευθύς; Όχι οι δρόμοι σας διεστραμμένοι;
- 26** Όταν επιστρέψει ο δίκαιος από τη δικαιοσύνη του, και πράξει αδικία, και πεθάνει μέσα σ' αυτή, εξαιτίας τής αδικίας του που έπραξε θα πεθάνει·
- 27** και όταν ο άνομος επιστρέψει από την ανομία του, που έπραξε, και πράξει κρίση και δικαιοσύνη, αυτός θα φυλάξει ζωντανή την ψυχή του·
- 28** επειδή, συλλογίστηκε, και επέστρεψε από όλες τις ανομίες του, που έπραξε, θα ζήσει οπωσδήποτε, δεν θα πεθάνει.
- 29** Αλλά, ο οίκος Ισραήλ λέει: Ο δρόμος τού Κυρίου δεν είναι ευθύς. Οίκος Ισραήλ, οι δρόμοι μου δεν είναι ευθείς; Όχι οι δρόμοι σας διεστραμμένοι;
- 30** Γι' αυτό, οίκος Ισραήλ, θα σας κρίνω, κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, λέει ο Κύριος ο Θεός. Μετανοήστε, και επιστρέψτε από όλες τις ανομίες σας· και δεν θα είναι σε σας η ανομία για απώλεια.
- 31** Απορρίψτε από σας όλες τις ανομίες σας, που ανομήσατε σε μένα, και κάντε για τον εαυτό σας νέα καρδιά και νέο πνεύμα· γιατί να πεθάνετε, οίκος Ισραήλ;

³² Επειδή, εγώ δεν θέλω τον θάνατο εκείνου που πεθαίνει, λέει ο Κύριος ο Θεός· γι' αυτό, επιστρέψτε, και ζήστε.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 19

- ¹ Και εσύ, ανάλαβε θρήνον για τους ηγεμόνες τού Ισραήλ,
- ² και να πεις: Τι είναι η μητέρα σου; Λιονταρίνα· κείτεται ανάμεσα σε λιοντάρια, έθρεψε τα βρέφη της ανάμεσα σε νεαρά λιοντάρια.
- ³ Και ανέθρεψε ένα από τα βρέφη της, και έγινε νεαρό λιοντάρι, και έμαθε να αρπάζει το θήραμα· έτρωγε ανθρώπους.
- ⁴ Και τα έθνη άκουσαν γι' αυτό· πιάστηκε μέσα στον λάκκο τους, και το έφεραν με αλυσίδες στη γη τής Αιγύπτου.
- ⁵ Και βλέποντας ότι ματαιώθηκε η ελπίδα της και χάθηκε, πήρε ένα άλλο από τα βρέφη της, και το έκανε νεαρό λιοντάρι.
- ⁶ Και καθώς ζούσε ανάμεσα σε λιοντάρια, έγινε νεαρό λιοντάρι, και έμαθε να αρπάζει θήραμα· έτρωγε ανθρώπους.
- ⁷ Και γνώρισε τα παλάτια τους, και ερήμωσε τις πόλεις τους· και η γη ήταν αφανισμένη, και το πλήρωμά της, από τον ήχο τού μουγκρίσματός του.
- ⁸ Και τα έθνη παρατάχθηκαν εναντίον του, ολόγυρα, από τις επαρχίες, και άπλωσαν τις θηλιές τους εναντίον του, και πιάστηκε στον λάκκο τους.
- ⁹ Και το έβαλαν με αλυσίδες μέσα σε κλουβί, και το έφεραν στον βασιλιά τής Βαβυλώνας· το έβαλαν μέσα σε φυλακή, για να μη ακουστεί πλέον η φωνή του επάνω στα βουνά τού Ισραήλ.
- ¹⁰ Η μητέρα σου, σύμφωνα με την ομοίωσή σου, ήταν σαν άμπελος φυτεμένη κοντά σε νερά· έγινε καρποφόρα, και γεμάτη κλαδιά, εξαιτίας των πολλών νερών.
- ¹¹ Και έγιναν σ' αυτή δυνατές ράβδοι για σκήπτρα εκείνων που κυριαρχούν· και ο κορμός της υψώθηκε ανάμεσα στα πυκνά κλαδιά, και έγινε περίβλεπτη κατά το ύψος της ανάμεσα στο πλήθος των βλαστών της.
- ¹² Αποσπάστηκε, όμως, με θυμό, ρίχτηκε καταγής, και ανατολικός άνεμος καταξέρανε τον καρπό της· οι ισχυρές ράβδοι της έσπασαν μαζί και ξεράθηκαν· φωτιά τις κατέφαγε.
- ¹³ Και τώρα είναι φυτεμένη σε έρημη, σε ξερή και άνυδρη γη.
- ¹⁴ Και βγήκε φωτιά από κάποια ράβδο από τα κλαδιά της, και κατέφαγε τον καρπό της, ώστε δεν υπήρχε πλέον σ' αυτήν ράβδος ισχυρή για σκήπτρο ηγεμονίας. Αυτός είναι ο θρήνος, και θα είναι σε θρήνο.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 20

- ¹ ΚΑΙ κατά τον έβδομο χρόνο, τον πέμπτο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα ήρθαν μερικοί από τους πρεσβύτερους του Ισραήλ για να ρωτήσουν τον Κύριο, και κάθησαν μπροστά μου.
- ² Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ³ Για ανθρώπου, να μιλήσεις στους πρεσβύτερους του Ισραήλ, και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ήρθατε να με ρωτήσετε; Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα ερωτηθώ από σας.
- ⁴ Θα τους κρίνεις; Για ανθρώπου, θα κρίνεις; Δείξε σ' αυτούς τα βδελύγματα των πατέρων τους·
- ⁵ και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Κατά την ημέρα που έκλεξα τον Ισραήλ, και ύψωσα το χέρι μου προς το σπέρμα τού οίκου Ιακώβ, και γνωρίστηκα σ' αυτούς στην Αίγυπτο, και ύψωσα σ' αυτούς το χέρι μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας,
- ⁶ κατά την ημέρα εκείνη ύψωσα το χέρι μου σ' αυτούς ότι θα τους βγάλω έξω από την Αίγυπτο σε γη που πρόβλεψα γι' αυτούς, γη που ρέει γάλα και μέλι, που είναι η δόξα όλων των χωρών.⁴
- ⁷ Και τους είπα: Απορρίψτε κάθε ένας τα βδελύγματα των ματιών του, και μη μολύνεστε με τα είδωλα της Αιγύπτου· εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- ⁸ Αυτοί, όμως, αποστάτησαν από μένα, και δεν θέλησαν να με ακούσουν· δεν απέρριψαν κάθε ένας τα βδελύγματα των ματιών του, και δεν εγκατέλειψαν τα είδωλα της Αιγύπτου. Τότε, είπα να ξεχύνω επάνω τους τον θυμό μου, για να φέρω σε πέρας την οργή μου εναντίον τους, στο μέσον τής γης τής Αιγύπτου.
- ⁹ Όμως, εξαιτίας τού ονόματός μου, για να μη βεβηλωθεί μπροστά στα έθνη ανάμεσα στα οποία ήσαν, και μπροστά στους οποίους γνωρίστηκα σ' αυτούς, έκανα αυτό, για να τους βγάλω έξω από τη γη τής Αιγύπτου.
- ¹⁰ Και τους έβγαλα έξω από τη γη τής Αιγύπτου, και τους έφερα στην έρημο·
- ¹¹ και έδωσα σ' αυτούς τα διατάγματά μου, και έκανα γνωστές σ' αυτούς τις κρίσεις μου, τις οποίες όταν ο άνθρωπος τις πράττει, θα ζήσει διαμέσου αυτών.
- ¹² Και ακόμα, έδωσα σ' αυτούς τα σάββατά μου, για να είναι ως σημείον ανάμεσα σ' αυτούς και σε μένα, ώστε να γνωρίζουν ότι, εγώ είμαι ο Κύριος που τους αγιάζω.
- ¹³ Αλλά, ο οίκος Ισραήλ αποστάτησε από μένα μέσα στην έρημο· στα διατάγματά μου δεν περπάτησαν, και απέρριψαν τις κρίσεις μου, τις οποίες ο άνθρωπος όταν τις πράττει, θα ζήσει διαμέσου αυτών· και βεβήλωσαν υπερβολικά τα σάββατά μου· τότε, είπα να ξεχύνω τον θυμό μου επάνω τους μέσα στην έρημο, για να τους εξολοθρεύσω.

- 14 Όμως, το έκανα αυτό ένεκα του ονόματός μου, για να μη βεβηλωθεί μπροστά στα έθνη, μπροστά από τα οποία τούς έβγαλα.
- 15 Και ακόμα, εγώ ύψωσα σ' αυτούς το χέρι μου μέσα στην έρημο, ότι δεν θα τους φέρω στη γη, που τους έδωσα, γη που ρέει γάλα και μέλι, που είναι η δόξα όλων των χωρών·
- 16 επειδή, απέρριψαν τις κρίσεις μου, και δεν περπάτησαν στα διατάγματά μου, και βεβήλωσαν τα σάββατά μου· επειδή, οι καρδιές τους πορεύονταν πίσω από τα είδωλά τους.
- 17 και το μάτι μου λυπήθηκε γι' αυτούς, ώστε να μη τους εξαλείψω, και δεν τους συντέλεσα μέσα στην έρημο.
- 18 Αλλά είπα στα παιδιά τους μέσα στην έρημο: Να μη περπατάτε στα διατάγματα των πατέρων σας, και να μη τηρείτε τις κρίσεις τους, και να μη μολύνεστε με τα είδωλά τους·
- 19 εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας· περπατάτε στα διατάγματά μου, και τηρείτε τις κρίσεις μου, και να τις εκτελείτε·
- 20 και να αγιάζετε τα σάββατά μου· και ας είναι ως σημείο ανάμεσα σε μένα και σε σας, ώστε να γνωρίζετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας.
- 21 Τα παιδιά, όμως, αποστάτησαν από μένα· δεν περπάτησαν στα διατάγματά μου, και δεν τήρησαν τις κρίσεις μου, ώστε να τις εκτελούν, τις οποίες όταν ο άνθρωπος τις πράττει θα ζήσει διαμέσου αυτών· βεβήλωσαν τα σάββατά μου· τότε, είπα να ξεχύνω τον θυμό μου επάνω τους, για να συντελέσω την οργή μου εναντίον τους μέσα στην έρημο.
- 22 Και απέστρεψα το χέρι μου, και το έκανα αυτό ένεκα του ονόματός μου, για να μη βεβηλωθεί μπροστά στα έθνη, μπροστά από τα οποία τούς έβγαλα.
- 23 Ακόμα, εγώ ύψωσα το χέρι μου εναντίον τους μέσα στην έρημο, ότι θα τους διασκόρπιζα ανάμεσα στα έθνη, και θα τους διέσπερνα στους τόπους·
- 24 επειδή, δεν εκτέλεσαν τις κρίσεις μου, και απέρριψαν τα διατάγματά μου, και βεβήλωσαν τα σάββατά μου, και τα μάτια τους ήσαν πίσω από τα είδωλα των πατέρων τους.
- 25 Γι' αυτό, και εγώ τούς έδωσα διατάγματα όχι καλά, και κρίσεις διαμέσου των οποίων δεν θα ζούσαν·
- 26 και τους μόλυνα στις προσφορές τους, στο ότι διαβίβαζαν μέσα από τη φωτιά κάθε ένα που διανοίγει μήτρα, για να τους ερημώσω, ώστε να γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 27 Γι' αυτό, γιε ανθρώπου, να μιλήσεις στον οίκο Ισραήλ, και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ακόμα, με τούτο τον τρόπο με έβρισαν οι πατέρες σας, κάνοντας εναντίον μου παράβαση.

28 Επειδή, αφού τούς έφερα στη γη, για την οποία ύψωσα το χέρι μου ότι θα τη δώσω σ' αυτούς, τότε κοίταξαν προς κάθε ψηλό λόφο, και κάθε σκιερό δέντρο, και εκεί πρόσφεραν τις θυσίες τους, και έστηναν εκεί τις παροργιστικές προσφορές τους· και έβαλαν εκεί οσμή ευωδίας τους, και έκαναν εκεί τις σπονδές τους.

29 Και τους είπα: Τι σημαίνει ο ψηλός τόπος, στον οποίο εσείς πηγαίνετε; Και το όνομά του αποκλήθηκε Βαμά, μέχρι σήμερα.

30 Γι' αυτό, να πεις στον οίκο Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, ενώ εσείς μολύνεστε στον δρόμο των πατέρων σας, και εκπορνεύετε πίσω από τα βδελύγματά τους,

31 και μολύνεστε με όλα τα είδωλά σας μέχρι σήμερα, προσφέροντας τα δώρα σας, διαβιβάζοντας τους γιους σας μέσα από τη φωτιά, και εγώ θα ερωτηθώ από σας, οίκος Ισραήλ; Ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θα ερωτηθώ από σας.

32 Και εκείνο που σκέπτεστε, δεν θα γίνει με κανέναν τρόπο· επειδή, λέτε: Θα είμαστε σαν τα έθνη, σαν τις οικογένειες των τόπων, στο να λατρεύουμε ξύλα και πέτρες.

33 Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, με κραταιό χέρι, και απλωμένον βραχίονα, και με θυμό, που ξεχύνεται, θα βασιλεύω οπωσδήποτε επάνω σας.

34 Και θα σας βγάλω από τους λαούς, και θα σας συγκεντρώσω από τους τόπους, όπου είστε διασκορπισμένοι, με χέρι κραταιό, και με βραχίονα απλωμένον, και με θυμό που ξεχύνεται.

35 Και θα σας φέρω στην έρημο των λαών, και εκεί θα κριθώ με σας πρόσωπο με πρόσωπο·

36 καθώς κρίθηκα με τους πατέρες σας μέσα στην έρημο της γης τής Αιγύπτου, έτσι θα σας κρίνω, λέει ο Κύριος ο Θεός.

37 Και θα σας περάσω από τη ράβδο, και θα σας φέρω στους δεσμούς τής διαθήκης.

38 Και θα αποκαθαρίσω από μέσα σας τους αποστάτες, και αυτούς που ασέβησαν σε μένα· θα τους βγάλω έξω από τη γη τής παροικίας τους, και δεν θα μπουν μέσα στη γη τού Ισραήλ· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

39 Και εσείς, οίκος Ισραήλ, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Πηγαίνετε, λατρεύετε κάθε ένας τα είδωλά του, και στο εξής, αν δεν θέλετε να με ακούτε· και να μη βεβηλώνετε πλέον το άγιο όνομά μου με τα δώρα σας, και με τα είδωλά σας.

40 Επειδή, επάνω στο άγιο βουνό μου, επάνω στο ψηλό βουνό τού Ισραήλ, λέει ο Κύριος ο Θεός, εκεί ολόκληρος ο Ισραήλ, όλοι αυτοί που είναι μέσα στη γη θα με λατρεύσουν· εκεί θα τους δεχθώ, και εκεί θα ζητήσω τις προσφορές σας, και τις απαρχές των δώρων σας, με όλα τα άγιά σας.

⁴¹ Θα σας δεχθώ με οσμή ευωδίας, όταν θα σας βγάλω από τους λαούς, και σας συγκεντρώσω από τους τόπους όπου διασκορπιστήκατε· και θα αγιαστώ σε σας μπροστά στα έθνη.

⁴² Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν σας φέρω στη γη Ισραήλ, στη γη για την οποία ύψωσα το χέρι μου ότι θα τη δώσω στους πατέρες σας.

⁴³ Και εκεί θα θυμηθείτε τούς δρόμους σας, και όλα τα έργα σας στα οποία μολυνθήκατε· και θα αποστραφείτε οι ίδιοι τον εαυτό σας μπροστά στα μάτια σας, για όλα τα κακά σας, όσα πράξατε.

⁴⁴ Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν έτσι κάνω σε σας ένεκα του ονόματός μου, όχι σύμφωνα με τους πονηρούς δρόμους σας ούτε σύμφωνα με τα διεφθαρμένα έργα σας, οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος ο Θεός.

⁴⁵ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁴⁶ Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου προς τα μεσημβρινά και στάλαξε έναν λόγο προς το μεσημβρινό μέρος, και να προφητεύσεις ενάντια στο δάσος τής μεσημβρινής πεδιάδας·

⁴⁷ και να πεις προς το μεσημβρινό δάσος: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου. Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Πρόσεξε, εγώ θα ανάψω φωτιά ανάμεσά σου, και θα καταφάει ανάμεσά σου κάθε χλωρό δέντρο και κάθε ξερό δέντρο· η φλόγα που εξάφθηκε δεν θα σβήσει, και κάθε πρόσωπο, από τη μεσημβρία μέχρι τον βορρά, θα καεί μέσα σ' αυτή.

⁴⁸ Και κάθε σάρκα θα δει, ότι εγώ ο Κύριος το έκαψα· δεν θα σβήσει.

⁴⁹ Και εγώ είπα: Αλλοίμονο! Κύριε Θεέ! Αυτοί λένε για μένα: Αυτός δεν λέει παροιμίες;

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 21

¹ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου προς την Ιερουσαλήμ, και στάλαξε έναν λόγο προς τους άγιους τόπους, και προφήτευσε ενάντια στη γη τού Ισραήλ,

³ και πες προς τη γη Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος. Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, και θα σύρω τη μάχαιρά μου από τη θήκη της, και θα αποκόψω από σένα τον δίκαιο και τον ασεβή.

⁴ Και επειδή θα αποκόψω από σένα τον δίκαιο και τον ασεβή, γι' αυτό θα βγει η μάχαιρά μου από τη θήκη της ενάντια σε κάθε σάρκα, από τον νότο μέχρι τον βορρά·

⁵ και θα γνωρίσουν, κάθε σάρκα, ότι εγώ ο Κύριος έσυρα τη μάχαιρά μου από τη θήκη της· δεν θα επιστρέψει πλέον.

- ⁶ Γι' αυτό, εσύ, γιε ανθρώπου, να στενάξεις μαζί με συντριμμό τής οσφύος σου· και με πικρία να στενάξεις μπροστά τους.
- ⁷ Και όταν σου πουν: Γιατί στενάξεις εσύ; Θα απαντήσεις: Για την αγγελία, ότι έρχεται· και κάθε καρδιά θα λιώσει, και όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και κάθε πνεύμα θα λιποθυμήσει, και όλα τα γόνата θα ρεύσουν σαν νερό· δέστε, έρχεται, και θα γίνει, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ⁸ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ⁹ Γιε ανθρώπου, να προφητεύσεις, και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος. Να πεις: Ρομφαία, ρομφαία ακονίζεται, και μάλιστα στιλβώνεται·
- ¹⁰ ακονίζεται για να κάνει σφαγή· στιλβώνεται, για να αστράφτει. Μπορούμε, λοιπόν, να είμαστε εύθυμοι; Αυτή είναι η ράβδος τού γιου μου, που καταφρονεί κάθε ξύλο.
- ¹¹ Και την έδωσε να στιλβωθεί, για να κρατιέται στο χέρι· αυτή η ρομφαία είναι ακονισμένη και στιλβωμένη, για να δοθεί στο χέρι τού σφαγέα.
- ¹² Βόησε και ολόλυξε, γιε ανθρώπου· επειδή, αυτή είναι ενάντια στον λαό μου, είναι ενάντια σε όλους τούς άρχοντες του Ισραήλ· τρόμος θα πέσει επάνω στον λαό μου εξαιτίας τής ρομφαίας· γι' αυτό χτύπα επάνω στον μηρό σου.
- ¹³ Επειδή, είναι εξέταση· και τι; Βέβαια, και η ράβδος που καταφρονεί δεν θα υπάρχει, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁴ Γι' αυτό, εσύ, γιε ανθρώπου, προφήτευσε, και χτύπα με κρότο χέρι επάνω σε χέρι, και η ρομφαία ας διπλασιαστεί, ας τριπλασιαστεί η ρομφαία των τραυματισμένων· αυτή είναι η ρομφαία των μεγάλων τραυματιών, που θα διαπεράσει μέχρι μέσα στα ενδόμυχά τους.
- ¹⁵ Έφερα επάνω τους το κόψιμο από τη ρομφαία, επάνω σε όλες τις πύλες τους, για να λιώσει κάθε καρδιά, και να πληθύνει ο όλεθρος. Αλλοίμονο! Ετοιμάστηκε για να γυαλίζει, ακονίστηκε για σφαγή.
- ¹⁶ Σφίξου, ρομφαία, να επιτεθείς δεξιά, αριστερά, όπου στραφεί το πρόσωπό σου.
- ¹⁷ Και εγώ, ακόμα, θα χτυπήσω με κρότο το χέρι μου επάνω στο χέρι μου, και θα αναπαύσω τον θυμό μου· εγώμίλησα, ο Κύριος.
- ¹⁸ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁹ Και εσύ, γιε ανθρώπου, διόρισε για τον εαυτό σου δύο δρόμους, για να περάσει η ρομφαία τού βασιλιά τής Βαβυλώνας· και οι δύο θα βγαίνουν από την ίδια γη· και κάνε τόπο, και να τον κάνεις στην αρχή τού δρόμου τής πόλης.
- ²⁰ Διόρισε δρόμο για να περάσει η ρομφαία στη Ραββά των γιων Αμμών, και στην Ιουδαία προς την Ιερουσαλήμ, την οχυρωμένη.

- 21** Επειδή, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας στάθηκε στο δίστρατο, στην αρχή των δύο δρόμων, για να ρωτήσει τούς μάντεις· ανακάτεψε τα βέλη τής μαντείας, ρώτησε τα γλυπτά, παρατήρησε το συκώτι.
- 22** Προς τα δεξιά του έγινε ο χρησμός για την Ιερουσαλήμ, για να στήσει τα κριάρια, για να ανοίξει το στόμα για σφαγή, να υψώσει τη φωνή με αλαλαγμό, να στήσει κριάρια ενάντια στις πύλες, να κάνει προχώματα, να οικοδομήσει προμαχώνες.
- 23** Όμως, αυτό θα είναι σ' αυτούς σαν μάταιη μαντεία, στα μάτια εκείνων, που έκαναν προς αυτούς όρκους· αυτός, όμως, θα τους θυμίσει την ανομία τους, για να πιαστούν.
- 24** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, κάνατε νάρθει σε ενθύμηση η ανομία σας, όταν οι παραβάσεις σας ανακαλύφθηκαν, ώστε να φανερωθούν τα αμαρτήματά σας σε όλες τις πράξεις σας· επειδή, ήρθατε σε ενθύμηση, θα σας πιάσουν με τα χέρια.
- 25** Και εσύ, βέβηλε, ασεβή, ηγεμόνα τού Ισραήλ, για τον οποίο ήρθε η ημέρα, όταν η ανομία έφτασε στο τέλος,
- 26** έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Σήκωσε το διάδημα, και αφάιρεσε το στέμμα· αυτό δεν θα είναι τέτοιο· ο ταπεινός θα υψωθεί, και ο υψηλός θα ταπεινωθεί.
- 27** Θα το ανατρέψω, θα το ανατρέψω, θα το ανατρέψω, και δεν θα υπάρχει, μέχρις ότου έρθει εκείνος στον οποίο ανήκει· και θα το δώσωσ' αυτόν.
- 28** Και εσύ, γιε ανθρώπου, να προφητεύσεις, και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός, για τους γιους Αμμών, και για τον ονειδισμό τους· και να πεις: Η ρομφαία, η ρομφαία είναι γυμνωμένη, στιλβωμένη για τη σφαγή, για να εξολοθρεύσει, λάμποντας,
- 29** ενώ βλέπουν μάταιες οράσεις για σένα, ενώ μαντεύουν για σένα ψέμα, για να σε βάλουν επάνω στον τράχηλο των τραυματισμένων, των ασεβών, για τους οποίους ήρθε η ημέρα, όταν η ανομία τους έφτασε στο τέλος.
- 30** Επίστρεψέ την στη θήκη της. Θα σε κρίνω στον τόπο όπου κτίστηκες, στη γη τής γέννησής σου.
- 31** Και θα ξεχύνω την οργή μου επάνω σου· μέσα στη φωτιά τής οργής μου θα φουσήξω επάνω σου· και θα σε παραδώσω στα χέρια άγριων ανδρών, που χαλκεύουν όλεθρο.
- 32** Θα γίνεις τροφή φωτιάς· το αίμα σου θα είναι στο μέσον τής γης σου· δεν θα υπάρχει πλέον ανάμνηση για σένα· εγώ μίλησα, ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 22

- 1** ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

- ² Και εσύ, γιε ανθρώπου, θα κρίνεις, θα κρίνεις την πόλη των αιμάτων; Και θα παραστήσεις σ' αυτήν όλα τα βδελύγματά της;
- ³ Πες, λοιπόν: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Ω, πόλη, που στο μέσον της χύνει αίματα, για νάρθει ο καιρός της, και που κατασκευάζει είδωλα εναντίον τού εαυτού της, για να μολύνεται!
- ⁴ Έγινες ένοχη μέσα στο αίμα σου, που ξέχυσες, και μολύνθηκες μέσα στα είδωλά σου, που κατασκεύασες· και έκανες να πλησιάσουν οι ημέρες σου, και ήρθες μέχρι τα χρόνια σου· γι' αυτό, σε έκανα όνειδος στα έθνη, και παιχνίδι σε όλους τούς τόπους.
- ⁵ Οι κοντινοί, και οι μακρινοί από σένα θα σε εμπαίξουν, μολυσμένη ως προς το όνομα, μεγάλη ως προς τις συμφορές.
- ⁶ Δες, οι άρχοντες του Ισραήλ ήσαν μέσα σε σένα, για να χύνουν αίμα, ο καθένας σύμφωνα με τη δύναμή του.
- ⁷ Μέσα σε σένα καταφρονούσαν πατέρα και μητέρα· μέσα σε σένα συμπεριφέρονταν απατηλά προς τον ξένο· μέσα σε σένα καταδυνάστευαν τον ορφανό και τη χήρα.
- ⁸ Καταφρόνησες τα αγιά μου, και βεβήλωσες τα σάββατά μου.
- ⁹ Μέσα σε σένα ήσαν άνδρες συκοφάντες για να χύνουν αίμα· και μέσα σε σένα έτρωγαν επάνω στα βουνά· μέσα σε σένα πράττουν ανοσιουργίες.
- ¹⁰ Μέσα σε σένα ξεσκέπασαν την ασημοσύνη τού πατέρα· μέσα σε σένα ταπείνωσαν την αποχωρισμένη μέσα στην ακαθαρσία της.
- ¹¹ Και ο μεν ένας έπραξε βδελυρή πράξη με τη γυναίκα τού πλησίον του· ο δε άλλος μόλυνε ανόσια τη νύφη του· και ο άλλος μέσα σε σένα ταπείνωσε την αδελφή του, τη θυγατέρα τού πατέρα του.
- ¹² Μέσα σε σένα έπαιρναν δώρα για να εκχέουν αίμα· πήρες τόκο και προσθήκη, και αισχροκέρδησες από τους πλησίον σου με απάτη, και με λησμόνησες, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹³ Δες, γι' αυτό χτύπησα τα χέρια μου με κρότο στην αισχροκέρδειά σου, που έπραξες, και στο αίμα, που ήταν ανάμεσά σου.
- ¹⁴ Θα αντέξει η καρδιά σου; Ή, θα έχουν δύναμη τα χέρια σου, στις ημέρες κατά τις οποίες εγώ θα ενεργήσω εναντίον σου; Εγώ μίλησα, ο Κύριος, και θα εκτελέσω.
- ¹⁵ Και θα σε διασκορπίσω μέσα στα έθνη, και θα σε διασπείρω στους τόπους, και θα εξαλείψω από σένα την ακαθαρσία σου.
- ¹⁶ Και θα βεβηλωθείς από μόνη σου μπροστά στα έθνη· και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁷ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

- 18 Για άνθρωπου, ο οίκος Ισραήλ έγινε σε μένα σαν σκουριά· όλοι είναι χαλκός, και κασσίτερος, και σίδερο, και μολύβι, στο μέσον τού χωνευτηρίου· είναι σκουριές από ασήμι.
- 19 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, όλοι εσείς γίνετε σκουριά, δέστε, γι' αυτό θα σας συγκεντρώσω στο μέσον τής Ιερουσαλήμ·
- 20 όπως συγκεντρώνουν στο μέσον τού χωνευτηρίου το ασήμι, και τον χαλκό, και το σίδερο, και το μολύβι, και τον κασσίτερο, για να φυσήξουν επάνω τους φωτιά, ώστε να τα διαλύσουν, έτσι μέσα στον θυμό μου και μέσα στην οργή μου θα σας συγκεντρώσω, και θα σας βάλω εκεί, και θα σας διαλύσω.
- 21 Θα σας συγκεντρώσω οπωσδήποτε, και μέσα στη φωτιά τής οργής μου θα φυσήξω επάνω σας, και θα διαλυθείτε στο μέσον τής φωτιάς.
- 22 Όπως διαλύεται το ασήμι στο μέσον τού χωνευτηρίου, έτσι θα διαλυθείτε στο μέσον τής φωτιάς τής οργής. Και θα γνωρίσετε ότι εγώ ο Κύριος ξέχυνα επάνω σας την οργή μου.
- 23 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 24 Για άνθρωπου, να πεις σ' αυτήν: Εσύ είσαι η γη, που δεν καθαρίστηκε, και δεν έγινε βροχή επάνω της κατά την ημέρα τής οργής.
- 25 Στο μέσον της υπάρχει συνωμοσία των προφητών της· σαν λιοντάρια που ωρύνονται, που αρπάζουν το θήραμα, κατατρώνε ψυχές· πήραν θησαυρούς και πολύτιμα πράγματα· πλήθυναν τις χήρες της ανάμεσά της.
- 26 Οι ιερείς της αθέτησαν τον νόμο μου, και βεβήλωσαν τα άγια μου· ανάμεσα σε άγιο και βέβηλο δεν έκαναν διαφοροποίηση, και ανάμεσα σε ακάθαρμο και καθαρό δεν έκαναν διάκριση, και έκρυβαν τα μάτια τους από τα σάββατά μου, και με βεβήλωναν ανάμεσά τους.
- 27 Οι άρχοντές της είναι στο μέσον της, σαν λύκοι που αρπάζουν το θήραμα, για να ξεχύνουν αίμα, για να αφανίζουν ψυχές, για να αισχροκερδήσουν αισχροκέρδεια.
- 28 Και οι προφήτες της τούς περιάλειφαν με αμάλαχτο πηλό, βλέποντας μάταιες οράσεις, και μαντεύοντας σ' αυτούς ψέματα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός· ενώ ο Κύριος δεν είχε μιλήσει.
- 29 Ο λαός τής γης μεταχειριζόταν απάτη, και έκανε αρπαγές, και καταδυνάστευε τον φτωχό και τον ενδεή, και απατούσε τον ξένο χωρίς κρίση.
- 30 Και ζήτησα ανάμεσά τους έναν άνδρα, που να ανεγείρει το περίφραγμα, και να σταθεί στη χαλάστρα μπροστά μου υπέρ τής γης, για να μη την εξολοθρεύσω· και δεν βρήκα.

31 Γι' αυτό, ξέχυνα την οργή μου επάνω τους· τους κατανάλωσα μέσα στη φωτιά τής οργής μου· ανταπέδωσα τους δρόμους τους επάνω στα κεφάλια τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 23

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, υπήρχαν δύο γυναίκες, θυγατέρες τής ίδιας μητέρας·

3 και εκπορνεύθηκαν στην Αίγυπτο· εκπορνεύθηκαν στη νιότη τους· εκεί πιάστηκαν τα στήθη τους, και εκεί συνθλίφτηκαν οι παρθενικοί μαστοί τους.

4 Και τα ονόματά τους ήσαν: Οολά, η μεγαλύτερη, και Οολιβά, η αδελφή της· και αυτές έγιναν δικές μου, και γέννησαν γιους και θυγατέρες. Ήσαν, λοιπόν, τα ονόματά τους, Σαμάρεια η Οολά, και Ιερουσαλήμ η Οολιβά.

5 Και η Οολά εκπορνεύθηκε, ενώ ήταν δική μου, και παραφρόνησε για τους εραστές της, τους Ασσυρίους, τους γείτονές της,

6 ντυμένους γαλάζια, ταξίάρχους και άρχοντες, όλοι τους ποθητοί νέοι, καβαλάρηδες, που καβαλίκευαν επάνω σε άλογα.

7 Και έπραξε μαζί τους τις πορνείες, που ήσαν οι εκλεκτοί των Ασσυρίων, και με όλους εκείνους με τους οποίους παραφρόνησε· μολυνόταν σε όλα τα είδωλά τους.

8 Και δεν άφησε την πορνεία της, που είχε από την Αίγυπτο· επειδή, κοιμόνταν μαζί της στη νιότη της, και αυτοί πίεζαν τα παρθενικά στήθη της, και ξέχυναν επάνω της την πορνεία τους.

9 Γι' αυτό, την παρέδωσα στα χέρια των εραστών της, στα χέρια των Ασσυρίων, για τους οποίους είχε παραφρονήσει.

10 Αυτοί ανακάλυψαν τη ντροπή της· πήραν τους γιους της και τις θυγατέρες της, και φόνευσαν την ίδια με ρομφαία· και έγινε περιβόητη ανάμεσα στις γυναίκες, και εκτέλεσαν επάνω της την κρίση.

11 Και όταν η αδελφή της, η Οολιβά, το είδε αυτό, διαφθάρθηκε στην παραφροσύνη της περισσότερο από εκείνη, και στις πορνείες της περισσότερο από τις πορνείες τής αδελφής της·

12 παραφρόνησε για τους Ασσυρίους, τους γείτονές της, ταξίάρχους και άρχοντες, ντυμένους με πολυτελή ενδύματα, καβαλάρηδες που καβαλίκευαν επάνω σε άλογα, όλοι τους ποθητοί νέοι.

13 Και είδα ότι μολύνθηκε· έχοντας και οι δύο έναν δρόμο.

14 Μάλιστα, πρόσθεσε στις πορνείες της· επειδή, όταν είδε άνδρες ζωγραφισμένους επάνω στον τοίχο, εικόνες Χαλδαίων, που ήσαν ζωγραφισμένοι με κοκκινόχωμα,

- 15 περιζωσμένους με ζώνες επάνω στις οσφύες τους, φορώντας βαμμένες τιάρες επάνω στα κεφάλια τους, έχοντας όλοι τους όψη αρχόντων, όμοιοι με τους Βαβυλώνιους της γης των Χαλδαίων, μέσα στην οποία γεννήθηκαν·
- 16 και καθώς τους είδε με τα μάτια της, παραφρόνησε γι' αυτούς, και έστειλε γι' αυτούς πρεσβευτές στη Χαλδαία.
- 17 Και ήρθαν σ' αυτήν οι Βαβυλώνιοι, στην κοίτη τού έρωτα, και τη μόλυναν με την πορνεία τους, και μολύνθηκε μαζί τους, και η ψυχή της αποξενώθηκε απ' αυτούς.
- 18 Και αποκάλυψε τις πορνείες της, και ξεσκέπασε τη ντροπή της· τότε, η ψυχή μου αποξενώθηκε απ' αυτή, όπως η ψυχή μου είχε αποξενωθεί από την αδελφή της.
- 19 Επειδή, πλήθυνε τις πορνείες της, ανακαλώντας σε ανάμνηση τις ημέρες τής νιότης της, όταν πόρνευε στη γη τής Αιγύπτου.
- 20 Και παραφρόνησε για τους εραστές της, που η σάρκα τους είναι σάρκα γαϊδουριών, και η ρεύση τους ρεύση αλόγων.
- 21 Και θυμήθηκες την ακολασία τής νιότης σου, όταν πιέζονταν τα στήθη σου από τους Αιγυπτίους, για τους μαστούς τής νιότης σου.
- 22 Γι' αυτό, Οολιβιά, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ θα σηκώσω τούς εραστές σου εναντίον σου, από τους οποίους αποξενώθηκε η ψυχή σου, και θα τους φέρω εναντίον σου από παντού·
- 23 τους Βαβυλώνιους, και όλους τούς Χαλδαίους, τον Φεκώδ, και τον Σωέ, και τον Κωέ, όλους τούς Ασσυρίους μαζί τους· που όλοι τους είναι ποθητοί νέοι, ταξίαρχοι, και ηγεμόνες, στρατάρχες και ονομαστοί, όλοι καβαλικεύοντας επάνω σε άλογα.
- 24 Και όλοι θάρθουν εναντίον σου, μαζί με άρματα, μαζί με άμαξες και τροχούς, και μαζί με πλήθος λαών, και θα βάλουν ολόγυρα, εναντίον σου, θυρεούς⁶ και ασπίδες και περικεφαλαίες· και θα βάλω μπροστά τους κρίση, και θα σε κρίνουν σύμφωνα με τις κρίσεις τους.
- 25 Και θα στήσω τον ζήλο μου εναντίον σου, και θα σου φερθούν με οργή· θα κόψουν τη μύτη σου και τα αυτιά σου· και το υπόλοιπό σου θα πέσει με μάχαιρα· αυτοί θα πάρουν τούς γιους σου και τις θυγατέρες σου· και το υπόλοιπό σου θα καταφαγωθεί από φωτιά,
- 26 ακόμα, θα ξεντύσουν από σένα τα ιμάτιά σου, και θα αφαιρέσουν τα στολίδια τής λαμπρότητάς σου.
- 27 Και θα σταματήσω από σένα την ακολασία σου, και την πορνεία σου, που είχες από τη γη τής Αιγύπτου· και δεν θα σηκώσεις τα μάτια σου σ' αυτούς, και δεν θα θυμηθείς πλέον την Αίγυπτο.

- 28** Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, θα σε παραδώσω στο χέρι εκείνων που μισείς, στο χέρι εκείνων από τους οποίους αποξενώθηκε η ψυχή σου.
- 29** Και θα σου φερθούν με μίσος, και θα πάρουν όλους τούς κόπους σου, και θα σε εγκαταλείψουν γυμνή και ασκέπαστη· και η ντροπή τής πορνείας σου θα αποκαλυφθεί, και η ακολασία σου και οι πορνείες σου.
- 30** Αυτά θα κάνω σε σένα, επειδή πόρνευσες πίσω από τα έθνη, επειδή μολύνθηκες μέσα στα είδωλά τους,
- 31** περπάτησες στον δρόμο τής αδελφής σου· γι' αυτό, θα δώσω στο χέρι σου το ποτήρι της.
- 32** Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα πιεις το ποτήρι τής αδελφής σου, το βαθύ και πλατύ· θα είσαι αντικείμενο γέλιου και παιχνιδιού· αυτό το ποτήρι χωράει πολύ.
- 33** Θα γεμίσεις από μέθη και θλίψη, με το ποτήρι τής έκπληξης και του αφανισμού, με το ποτήρι τής αδελφής σου, της Σαμάρειας.
- 34** Και θα το πιεις, και θα το στραγγίσεις, και θα συντρίψεις τα όστρακά του, και θα διασπαράξεις τα στήθη σου· επειδή, εγώ μίλησα, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 35** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, με λησμόνησες, και με απέρριψες πίσω από τα νώτα σου, βάσταξε, λοιπόν, την ακολασία σου και τις πορνείες σου.
- 36** Και ο Κύριος είπε σε μένα: Γιε ανθρώπου, θα κρίνεις την Οολά, και την Οολιβά; Ανάγγειλε, λοιπόν, σ' αυτές τα βδελύγματά τους·
- 37** ότι μοιχεύονταν, και στα χέρια τους είναι αίμα, και μοιχεύονταν με τα είδωλά τους, και ακόμα, για χάρη τους, διαπερνούσαν μέσα από τη φωτιά τα παιδιά τους, που γέννησαν σε μένα, για κατανάλωση.
- 38** Ακόμα, έπραξαν σε μένα και τούτο· μόλυναν τα άγιά μου μέσα στην ίδια ημέρα, και βεβήλωσαν τα σάββατά μου.
- 39** Επειδή, όταν έσφαξαν τα παιδιά τους στα είδωλά τους, τότε έμπαιναν την ίδια ημέρα στα άγιά μου, για να τα βεβηλώνουν· και, δες, έτσι έπρατταν στο μέσον τού οίκου μου.
- 40** Και πες, ακόμα, ότι εσείς στείλατε σε άνδρες, για νάρθουν από μακριά, στους οποίους στάλθηκε πρεσβευτής, και δες, ήρθαν, για τους οποίους λούστηκες, έβαψες τα μάτια σου, και στολίστηκες με στολίδια.
- 41** Και κάθησες επάνω σε μεγαλοπρεπές κρεβάτι, και μπροστά του ήταν τραπέζι ετοιμασμένο, επάνω στο οποίο έβαλες το θυμίαμά μου και το λάδι μου.
- 42** Και μέσα σ' αυτή ήσαν φωνές πλήθους που ευφραινόταν· και μαζί με τους άνδρες τού όχλου φέρνονταν μέσα Σαβαίοι από την έρημο, φορώντας

βραχιόλια επάνω στα χέρια τους, και ωραία στεφάνια επάνω στα κεφάλια τους.

43 Τότε, είπα σ' αυτή, που γέρασε μέσα σε μοιχείες: Τώρα κάνουν πορνείες μαζί της, και αυτή μαζί με εκείνους;

44 Και αυτοί έμπαιναν μέσα σ' αυτή, όπως μπαίνουν μέσα σε μία πόρνη γυναίκα· έτσι έμπαιναν μέσα προς την Οολά, και προς την Οολιβά, τις ακόλαστες γυναίκες.

45 Γι' αυτό, άνδρες δίκαιοι, αυτοί θα τις κρίνουν, σύμφωνα με την κρίση των μοιχαλίδων, και σύμφωνα με την κρίση αυτών των γυναικών που χύνουν αίμα· επειδή, είναι μοιχαλίδες, και στα χέρια τους υπάρχει αίμα.

46 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα ανεβάσω εναντίον τους ένα πλήθος, και θα τις παραδώσω σε ταραχή και διαρπαγή.

47 Και το πλήθος θα τις λιθοβολήσει με πέτρες, και θα τις κατακόψουν με τα ξίφη τους· θα φονεύσουν τους γιους τους και τις θυγατέρες τους, και θα κατακάψουν τα σπίτια τους με φωτιά.

48 Έτσι θα σταματήσω την ακολασία επάνω στη γη, για να μάθουν όλες οι γυναίκες να μη πράττουν σύμφωνα με τις ακολασίες σας.

49 Και θα ανταποδώσουν επάνω σας τις ακολασίες σας, και θα βαστάξετε τις αμαρτίες των ειδώλων σας· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 24

1 ΚΑΙ κατά τον ένατο χρόνο, τον δέκατο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, γράψε για τον εαυτό σου το όνομα της ημέρας, αυτής τής ίδιας ημέρας· επειδή, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας παρατάχθηκε ενάντια στην Ιερουσαλήμ κατά την ίδια αυτή ημέρα.

3 Και πρόφερε μία παραβολή προς τον αποστάτη οίκο, και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Στήσε τον λέβητα, στήσε, και ακόμα χύσε σ' αυτόν νερό·

4 συγκέντρωσε σ' αυτόν τα τμήματά του, κάθε καλό τμήμα, τον μηρό, και τον ώμο· γέμισέ τον από τα εκλεκτά κόκαλα.

5 Πάρε από τα εκλεκτά τού κοπαδιού, και ακόμα στοίβαξε τα κόκαλα από κάτω του· να τα βράσεις καλά, και ας ψηθούν και αυτά τα κόκαλά του μέσα σ' αυτόν.

6 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλλοίμονο στην πόλη των αιμάτων, στον λέβητα, που η σκουριά του είναι μέσα του, και του οποίου η σκουριά δεν βγήκε απ' αυτόν! Βγάλε με σειρά τα τμήματά της· κλήρος ας μη πέσει επάνω της.

- ⁷ Επειδή, το αίμα της είναι στο μέσον της· το εξέθεσε επάνω σε λειόπετρα· δεν το έχυσε επάνω στη γη, ώστε να σκεπαστεί με χώμα,
- ⁸ για να κάνω να ανέβει θυμός σε εκτέλεση εκδίκησης, θα εκθέσω το αίμα της επάνω σε λειόπετρα, για να μη σκεπαστεί.
- ⁹ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αλλοίμονο στην πόλη των αιμάτων! Και εγώ θα μεγαλώσω τη φωτιά.
- ¹⁰ Επισώρευσε τα ξύλα, άναψε τη φωτιά, κατανάλωσε τα κρέατα, και διάλυσέ τα, ας καούν και τα κόκαλα.
- ¹¹ Τότε, να τον στήσεις αδειανόν επάνω στα κάρβουνα, για να πυρωθεί ο χαλκός του, και να καεί, και να λιώσει μέσα του η ακαθαρσία του, να καναταλωθεί η σκουριά του.
- ¹² Μάταια δοκιμάστηκε με κόπους, και η μεγάλη της σκουριά δεν βγήκε απ' αυτή, η σκουριά της μέσα στη φωτιά.
- ¹³ Μέσα στην ακαθαρσία σου υπάρχει μιαιρότητα· επειδή, εγώ σε καθάρισα, και δεν καθαρίστηκες, δεν θα καθαριστείς πλέον από την ακαθαρσία σου, μέχρις ότου αναπαύσω επάνω σου τον θυμό μου.
- ¹⁴ Εγώ μίλησα, ο Κύριος· θα γίνει, και θα το εκτελέσω· δεν θα στραφώ πίσω, και δεν θα λυπηθώ, και δεν θα μεταμεληθώ· σύμφωνα με τους δρόμους σου, και σύμφωνα με τις πράξεις σου, θα σε κρίνουν, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁵ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁶ Γιε ανθρώπου, δεσ, εγώ θα αφαιρέσω από σένα, με μία πληγή, το επιθύμημα των ματιών σου· και να μη πενθήσεις, και να μη κλάψεις, και ας μη τρέξουν τα δάκρυά σου·
- ¹⁷ συγκρατήσου από στεναγμούς, να μη κάνεις πένθος νεκρών, δέσε την τιάρα σου επάνω στο κεφάλι σου, και βάλε στα πόδια σου τα υποδήματά σου, και να μη σκεπάσεις τα χείλη σου, και να μη φας ψωμί ανδρών.
- ¹⁸ Και μίλησα στον λαό το πρωί, και την εσπέρα πέθανε η γυναίκα μου· και έκανα το πρωί καθώς προστάχθηκα.
- ¹⁹ Και ο λαός μού είπε: Δεν θα μας αναγγείλεις τι σημαίνουν σε μας αυτά που κάνεις;
- ²⁰ Και τους απάντησα: Έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ²¹ Να πεις στον οίκο Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Δέστε, θα βεβηλώσω τα άγιά μου, το καύχημα της δύναμής σας, τα επιθυμητά των ματιών σας, και τα περιπόθητα των ψυχών σας· και οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας, όσους αφήσατε, θα πέσουν με ρομφαία.
- ²² Και θα κάνετε όπως έκανα και εγώ· δεν θα σκεπάσετε τα χείλη σας, και ψωμί ανδρών δεν θα φάτε.

23 Και οι τιάρες σας θα είναι επάνω στα κεφάλια σας, και τα υποδήματά σας στα πόδια σας· δεν θα πενθήσετε ούτε θα κλάψετε· αλλά, θα λιώσετε για τις ανομίες σας, και θα στενάξει ο ένας στον άλλον.

24 Και ο Ιεζεκιήλ θα είναι σε σας ως σημείο· σύμφωνα με όλα όσα αυτός έκανε, θα κάνετε· όταν θάρθει αυτό, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός.

25 Και για σένα, γιε ανθρώπου, κατά την ημέρα εκείνη, όταν αφαιρέσω απ' αυτούς την ισχύ τους, τη χαρά τής δόξας τους, τα επιθυμήματα των ματιών τους, και το θάρρος των ψυχών τους, τους γιους τους και τις θυγατέρες τους,

26 κατά την ημέρα εκείνη, αυτός που θα διασωθεί, δεν θάρθει σε σένα, για να τα αναγγείλει στα αυτιά σου;

27 Κατά την ημέρα εκείνη το στόμα σου θα ανοίξει προς εκείνον που διασώθηκε, και θα μιλήσεις, και δεν θα είσαι πλέον άλαλος· και θα είσαι σ' αυτούς ως σημείο· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 25

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στους γιους ΑΜΜΩΝ, και προφήτευσε εναντίον τους·

3 και πες στους γιους Αμμών: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου τού Θεού: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Επειδή, ενάντια στα αγιά μου λες: Μπράβο, επειδή βεβηλώθηκαν, και στη γη τού Ισραήλ, επειδή αφανίστηκε, και στον οίκο τού Ιούδα, επειδή πήγαν σε αιχμαλωσία,

4 γι' αυτό, δες, θα σε παραδώσω για κληρονομιά στους γιους τής Ανατολής, και θα βάλουν τις δικές τους επαύλεις μέσα σε σένα, και θα κάνουν τις κατασκηνώσεις τους σε σένα· αυτοί θα φάνε τους καρπούς σου, και αυτοί θα πιουν το γάλα σου.

5 Και τη Ραββά θα την κάνω σταύλο για καμήλες, και τη γη των γιων Αμμών μάντρα προβάτων· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

6 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Μια που, από χαρά χτύπησες τα χέρια σου, και χτύπησες με το πόδι, και με όλη την περιφρόνηση της καρδιάς σου χάρηκες ενάντια στη γη Ισραήλ,

7 γι' αυτό, δες, θα απλώσω το χέρι μου επάνω σου, και θα σε παραδώσω σε διαρπαγή των εθνών, και θα σε αποκόψω από τους λαούς, και θα σε εξαφανίσω από τους τόπους· θα σε εξολοθρεύσω· και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

8 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, ο Μωάβ και ο Σηείρ λένε: Δέστε, ο οίκος Ιούδα είναι όπως όλα τα έθνη·

⁹ γι' αυτό, προσέξτε, θα ανοίξω το πλευρό τού Μωάβ από τις πόλεις, από τις πόλεις του, από τα άκρα του, τη δόξα τής γης, τη Βαιθ-ιεσιμώθ, τη Βάαλ-μεών, και την Κιριαθαϊμ,

¹⁰ στους γιους τής Ανατολής, ενάντια στους γιους Αμμών, και θα την παραδώσω για κληρονομιά, για να μη αναφέρονται οι γιοι Αμμών ανάμεσα στα έθνη.

¹¹ Και θα εκτελέσω κρίσεις ενάντια στον Μωάβ· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

¹² Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή ο Εδώμ έπραξε εκδικητικά στον οίκο Ιούδα, και έβρισε βαριά, και εκδικήθηκε εναντίον τους,

¹³ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Θα απλώσω, λοιπόν, το χέρι μου ενάντια στον Εδώμ, και θα αποκόψω απ' αυτόν άνθρωπον και κτήνος, και θα τον εξαφανίσω από τη Θαιμάν, και θα πέσουν με ρομφαία μέχρι τη Δαιδάν.

¹⁴ Και θα ενεργήσω την εκδίκησή μου επάνω στον Εδώμ με το χέρι τού λαού, του Ισραήλ· και θα κάνουν στον Εδώμ σύμφωνα με τον θυμό μου, και σύμφωνα με την οργή μου· και θα γνωρίσουν την εκδίκησή μου, λέει ο Κύριος ο Θεός.

¹⁵ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, οι Φιλισταίοι φέρθηκαν εκδικητικά, και έκαναν εκδίκηση, περιφρονώντας από ψυχής, ώστε να φέρουν όλεθρο για παλιό μίσος,

¹⁶ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ θα απλώσω το χέρι μου ενάντια στους Φιλισταίους, και θα αποκόψω τούς Χερεθαίους, και θα αφανίσω το υπόλοιπο των λιμανιών τής θάλασσας·

¹⁷ και θα κάνω μεγάλη εκδίκηση επάνω τους με ελέγχους θυμού· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω την εκδίκησή μου επάνω τους.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 26

¹ ΚΑΙ κατά τον 11ο χρόνο, την πρώτη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Γιε ανθρώπου. Επειδή, η Τύρος είπε ενάντια στην Ιερουσαλήμ: Μπράβο! Συντρίφτηκε η πόλη των λαών· στράφηκε σε μένα· εγώ θα γεμιστώ, επειδή ερημώθηκε·

³ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρος, και θα γίνω πλήρης, εναντίον σου πολλά έθνη, όπως η θάλασσα σηκώνει τα κύματά της.

⁴ Και θα καταστρέψουν τα τείχη τής Τύρου, και θα κατεδαφίσουν τούς πύργους της· και θα ξύσω το χώμα της, και θα την κάνω σαν λεία πέτρα,

- ⁵ Θα είναι για να απλώνουν δίχτυα στο μέσον τής θάλασσας· επειδή, εγώ μίλησα, λέει ο Κύριος ο Θεός· και θα γίνει διαρπαγή των εθνών.
- ⁶ Και οι κωμοπόλεις της, που είναι στην πεδιάδα, θα εξολοθρευτούν με μάχαιρα· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁷ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Πρόσεξε, θα φέρω ενάντια στην Τύρο τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, βασιλιά βασιλιάδων, από τον βορρά, με άλογα και με άρματα, και με καβαλάρηδες, και σύναξη, και πολύ λαό.
- ⁸ Αυτός θα εξολοθρεύσει με μάχαιρα τις κωμοπόλεις σου στην πεδιάδα· και θα σηκώσει προμαχώνες εναντίον σου, και θα κάνει προχώματα εναντίον σου, και θα υψώσει εναντίον σου ασπίδες.
- ⁹ Και θα στήσει τις πολεμικές του μηχανές επάνω στα τείχη σου, και με τους πελέκεις του θα γκρεμίσει τους πύργους σου.
- ¹⁰ Από το πλήθος των αλόγων του η σκόνη τους θα σε σκεπάσει· τα τείχη σου θα σειστούν από τον ήχο των καβαλάρηδων, των τροχών, και των αμαξών, όταν μπαίνουν μέσα στις πύλες σου, όπως μπαίνουν μέσα σε πόλη που κυριεύεται.
- ¹¹ Με τις οπλές των αλόγων του θα καταπατήσει όλους τούς δρόμους σου· θα θανατώσει με μάχαιρα τον λαό σου, και οι ισχυροί φρουροί σου θα ριχτούν στη γη.
- ¹² Και θα διαρπάξουν τα πλούτη σου, και θα λαφυραγωγήσουν τα εμπορεύματά σου· και θα γκρεμίσουν τα τείχη σου, και θα γκρεμίσουν τα ωραία σπίτια σου· και στο μέσον των νερών θα ρίξουν τις πέτρες σου, και τα ξύλα σου, και το χώμα σου.
- ¹³ Και θα σταματήσω τον θόρυβο των τραγουδιών σου, και η φωνή από τις κιθάρες σου δεν θα ακουστεί πλέον·
- ¹⁴ και θα σε κάνω σαν λεία πέτρα· θα είσαι για να απλώνουν δίχτυα· δεν θα κτιστείς ξανά· επειδή, εγώ ο Κύριος μίλησα, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁵ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς την Τύρο: Δεν θα σειστούν τα νησιά στον ήχο τής πτώσης σου, όταν οι τραυματίες σου στενάζουν, όταν η σφαγή γίνεται στο μέσον σου;
- ¹⁶ Τότε, όλοι οι ηγεμόνες τής θάλασσας θα κατέβουν από τους θρόνους τους, και θα βγάλουν τις χλαμύδες τους, και θα ξεντυθούν τα κεντητά τους ιμάτια· και θα ντυθούν τρόμο· θα καθήσουν καταγής, και θα τρέμουν ανά πάσαν στιγμή, και θα εκπλήττονται για σένα.
- ¹⁷ Και αφού αναλάβουν θρήνο για σένα, θα σου λένε: Πώς καταστράφηκες, εσύ που ήσουν κατοικημένη από θαλασσοπόρους, η περίφημη πόλη, που

ήσουν ισχυρή στη θάλασσα, εσύ και οι κάτοικοί σου, που σκορπούσαν τον τρόμο τους σε όλους εκείνους που κατοικούσαν σ' αυτή!

18 Τώρα, τα νησιά θα τρέμουν κατά την ημέρα τής πτώσης σου, ναι, τα νησιά που είναι στη θάλασσα θα ταραχτούν στην αφάνειά σου.

19 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όταν σε κάνω ερημωμένη πόλη, όπως τις πόλεις που δεν κατοικούνται, όταν φέρω επάνω σου την άβυσσο, και σε σκεπάσουν τα πολλά νερά·

20 όταν σε κατεβάσω μαζί με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο, σε λαόν αιώνιο, και σε βάλω στα κατώτατα μέρη τής γης, σε έρημους τόπους από τον αιώνα, μαζί με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο, για να μη κατοικηθείς· και όταν αποκαταστήσω δόξα μέσα στη γη των ζωντανών ανθρώπων,

21 θα σε καταστήσω τρόμον, και δεν θα υπάρξεις· και θα ζητηθείς, και δεν θα βρεθείς πλέον στον αιώνα, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 27

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Και εσύ, γιε ανθρώπου, ανάλαβε θρήνο για την Τύρο,

3 και πες στην Τύρο, που κείται στην είσοδο της θάλασσας, εμπορεύεται με τους λαούς σε πολλά νησιά: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ω, Τύρος, εσύ είπες: Εγώ είμαι τέλεια⁷ σε ωραιότητα.

4 Τα σύνορά σου είναι στην καρδιά των θαλασσών, οι οικοδόμοι σου έκαναν την ωραιότητά σου τέλεια.

5 Έκτισαν όλα τα πλευρά των πλοίων σου από έλατα της Σενεΐρ· πήραν κέδρους από τον Λίβανο για να σου κάνουν κατάρτια.

6 Από τις βελανιδιές τής Βασάν έκαναν τα κουπιά σου· έκαναν τα καθίσματά σου από ελέφαντα, με πύξο, από τα νησιά των Κητιαίων.

7 Για πανιά άπλωνες στον εαυτό σου λεπτό λινό, κεντητό, από την Αίγυπτο· το επισκήνωμά σου ήταν γαλάζιο και πορφυρό από τα νησιά Ελεισά.

8 Οι κάτοικοι της Σιδώνας και της Αρβάδ ήσαν οι κωπηλάτες σου· οι σοφοί σου, ω, Τύρος, αυτοί που ήσαν σε σένα, αυτοί ήσαν οι κυβερνήτες των πλοίων σου.

9 Οι πρεσβύτεροι της Γεβάλ και οι σοφοί της ήσαν σε σένα οι επισκευαστές των χαλασμάτων σου· όλα τα πλοία τής θάλασσας και οι ναύτες τους ήσαν σε σένα, για να εμπορεύονται το εμπόριό σου.

10 Πέρσες, και Λυδοί, και Λίβυοι,⁸ ήσαν στα στρατεύματά σου οι πολεμιστές σου άνδρες· κρεμούσαν επάνω σου ασπίδες και περικεφαλαίες· αυτοί έδειχναν τη μεγαλοπρέπειά σου.

- 11 Οι άνδρες τής Αρβάδ, μαζί με τον στρατό σου, ήσαν ολόγυρα επάνω στα τείχη σου, και οι Γαμμαδίτες επάνω στους πύργους σου· κρεμούσαν τις ασπίδες τους επάνω στα τείχη σου ολόγυρα· αυτοί συμπλήρωναν την ωραιότητά σου.
- 12 Η Θαρσείς εμπορευόταν μαζί σου σε πλήθος κάθε πλούτου· με ασήμι, σίδερο, κασσίτερο, και μολύβι εμπορεύονταν μέσα στις αγορές σου.
- 13 Ο Ιαυάν, ο Θουβάλ, και ο Μεσέχ, ήσαν οι έμποροί σου· στην αγορά σου εμπορεύονταν ψυχές ανθρώπων, και χάλκινα σκεύη.
- 14 Και από τον οίκο Θωγαρμά εμπορεύονταν στις αγορές σου άλογα και καβαλάρηδες και μουλάρια.
- 15 Οι άνδρες τής Δαιδάν ήσαν έμποροί σου· το εμπόριο πολλών νησιών ήταν στο χέρι σου· έφερναν σε σένα δόντια από ελέφαντες και έβενο για ανταλλαγή.
- 16 Η Συρία εμπορευόταν μαζί σου εξαιτίας τού πλήθους των εργασιών σου· έδινε σμαράγδι στις αγορές σου, πορφύρα, και κεντητά, και βύσσο, και κοράλλι, και αχάτη.
- 17 Ο Ιούδας και η γη Ισραήλ ήσαν έμποροί σου· έδιναν στην αγορά σου σιτάρι τού Μιννίθ, και στακτή, και μέλι, και λάδι, και βάλαμο.
- 18 Η Δαμασκός εμπορευόταν μαζί σου στο πλήθος των εργασιών σου, στο πλήθος κάθε πλούτου· στο κρασί της Χελβών, και στα λευκά μαλλιά.
- 19 Και ο Δαν και ο Ιαυάν και ο Μωσέλ έδιναν στις αγορές σου κατεργασμένο σίδερο, κασία, και αρωματικό καλάμι· αυτά ήσαν ανάμεσα στιςπραμάτειες σου.
- 20 Η Δαιδάν εμπορευόταν μαζί σου σε πολύτιμα υφάσματα για άμαξες.
- 21 Η Αραβία, και όλοι οι άρχοντες της Κηδάρ, ήσαν έμποροί σου, εμπορευόμενοι μαζί σου σε αρνιά, και κριάρια και τράγους.
- 22 Οι έμποροι της Σαβά και της Ρααμά ήσαν έμποροί σου, δίνοντας στις αγορές σου κάθε εξαίρετο άρωμα, και κάθε πολύτιμη πέτρα, και χρυσάφι.
- 23 Η Χαρράν, και η Χαναά, και η Εδέν, οι έμποροι της Σαβά, ο Ασσούρ, και ο Χιλμάδ, εμπορεύονταν μαζί σου.
- 24 Αυτοί ήσαν οι έμποροί σου σε κάθε είδος, σε γαλάζια ενδύματα και κεντητά, και σε κιβώτια πλούσιων στολισμάτων, δεμένα με σχοινιά, και κατασκευασμένα από κέδρο, ανάμεσα στις άλλες σουπραμάτειες.
- 25 Τα πλοία τής Θαρσείς υπερείχαν στο εμπόριό σου, και ήσουν τέλεια, και στάθηκαν ενδοξότατη στην καρδιά των θαλασσών.
- 26 Οι κωπηλάτες σου σε έφερναν σε πολλά νερά· ο ανατολικός άνεμος, όμως, σε σύντριψε στην καρδιά των θαλασσών.

27 Τα πλούτη σου, και οι αγορές σου, το εμπόριό σου, οι ναύτες σου, και οι κυβερνήτες σου, οι επισκευαστές των πλοίων σου, και οι εμπορευόμενοι το εμπόριό σου, και όλοι οι πολεμιστές άνδρες σου, που βρίσκονται σε σένα, και ολόκληρο το σύναγμά σου, που βρίσκεται ανάμεσά σου, θα πέσουν στην καρδιά των θαλασσών, την ημέρα τής πτώσης σου.

28 Τα προάστια θα σειστούν στον ήχο τής κραυγής των κυβερνητών σου.

29 Και όλοι οι κωπηλάτες, οι ναύτες, όλοι οι κυβερνήτες τής θάλασσας, θα κατέβουν από τα πλοία τους, θα σταθούν επάνω στη γη.

30 Και θα κραυγάζουν με τη φωνή τους επάνω σου, και θα βοήσουν πικρά, και θα ρίξουν χύμα στα κεφάλια τους, και θα κατακυλιστούν μέσα στη στάχτη.

31 Και θα φαλακρωθούν ολοκληρωτικά για σένα, και θα περιζωστούν με σάκο, και για σένα θα κλάψουν με πικρία ψυχής, θρηνώντας πικρά.

32 Και μέσα στον οδυρμό τους θα αναλάβουν για σένα θρήνο, και θα θρηνήσουν, λέγοντας για σένα: Ποια έγινε όπως η Τύρος, όπως αυτή που καταστράφηκε στο μέσον τής θάλασσας;

33 Όταν οιπραμάτειες σου έβγαιναν από τις θάλασσες, χόρταινες πολλούς λαούς. Με το πλήθος τού πλούτου σου και του εμπορίου σου πλούτιζες τους βασιλιάδες τής γης.

34 Τώρα, συντρίφτηκες μέσα στις θάλασσες, στο βάθος των νερών. Το εμπόριό σου και ολόκληρο το σύναγμά σου έπεσαν στο μέσον σου.

35 Όλοι οι κάτοικοι των νησιών θα εκπλαγούν για σένα. Και οι βασιλιάδες τους θα κατατρομάξουν, θα ωχριάσουν τα πρόσωπά τους.

36 Οι έμποροι ανάμεσα στα έθνη θα συρίζουν επάνω σου. Θα είσαι φρίκη, και δεν θα υπάρξεις μέχρι τον αιώνα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 28

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, πες στον ηγεμόνα τής Τύρου: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή υψώθηκε η καρδιά σου, και είπες: Εγώ είμαι θεός, κάθομαι επάνω στην καθέδρα τού Θεού, στην καρδιά των θαλασσών· ενώ είσαι άνθρωπος, και όχι Θεός· και έκανες την καρδιά σου σαν καρδιά Θεού·

3 δες, εσύ είσαι σοφότερος από τον Δανιήλ· κανένα μυστήριο δεν είναι κρυμμένο από σένα·

4 με τη σοφία σου και με τη σύνεσή σου έκανες δύναμη για τον εαυτό σου, και στους θησαυρούς σου απέκτησες χρυσάφι και ασήμι·

5 με τη μεγάλη σου σοφία αύξησες τα πλούτη σου διαμέσου τού εμπορίου, και η καρδιά σου υψώθηκε εξαιτίας τής δυνάμής σου·

- ⁶ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, έκανες την καρδιά σου σαν καρδιά Θεού:
- ⁷ Δες, γι' αυτό θα φέρω ξένους εναντίον σου, τους τρομερότερους από τα έθνη· και θα βγάλουν τα ξίφη τους ενάντια στην ωραιότητα της σοφίας σου, και θα μολύνουν τη λαμπρότητά σου.
- ⁸ Θα σε κατεβάσουν στον λάκκο, και θα πεθάνεις με τον θάνατο εκείνων, που θα φονευθούν στην καρδιά των θαλασσών.
- ⁹ Θα λες ακόμα μπροστά σ' αυτόν που σε φονεύει: Εγώ είμαι θεός, ενώ είσαι άνθρωπος, και όχι θεός, στα χέρια εκείνου ο οποίος σε φονεύει;
- ¹⁰ Θα θανατωθείς με θάνατο απερίτμητων με το χέρι των ξένων· επειδή, εγώ μίλησα, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹¹ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹² Γιε ανθρώπου, ανάλαβε θρήνον ενάντια στον βασιλιά τής Τύρου, και πες του: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εσύ επισφράγισες τα πάντα, είσαι γεμάτος σοφία, και τέλειος σε ωραιότητα.
- ¹³ Στάθηκες στην Εδέμ, στον παράδεισο του Θεού· Ήσουν περισκεπασμένος από κάθε πολύτιμη πέτρα, Από σάρδιο, τοπάζιο, και διαμάντι, βηρύλλιο, όνυχα, και ίασπη, σάπφειρο, σμάραγδο και άνθρακα, και χρυσάφι· Η υπηρεσία των τυμπάνων σου και των αυλών σου ήταν ετοιμασμένη για σένα, κατά την ημέρα που κτίστηκες.
- ¹⁴ Ήσουν χρισμένο χερούβ, για να επισκιάζεις· και εγώ σε έστησα. Ήσουν στο άγιο βουνό τού Θεού· περπατούσες ανάμεσα σε πύρινες πέτρες.
- ¹⁵ Ήσουν τέλειος στους δρόμους σου, από την ημέρα που κτίστηκες, μέχρις ότου βρέθηκε μέσα σε σένα αδικία.
- ¹⁶ Από το πλήθος τού εμπορίου σου γέμισαν το εσωτερικό σου από ανομία, και αμαρτησες· Γι' αυτό, θα σε απορρίψω από το βουνό τού Θεού ως βέβηλον· και θα σε οδηγήσω μέσα από τις πύρινες πέτρες σε απώλεια,9 χερούβ που επισκιάζεις.¹⁰
- ¹⁷ Η καρδιά σου υψώθηκε, εξαιτίας τής ωραιότητάς σου· έφθειρες τη σοφία σου, εξαιτίας τής λαμπρότητάς σου· Θα σε ρίξω καταγής· θα σε εκθέσω μπροστά στους βασιλιάδες, για να βλέπουν σε σένα.
- ¹⁸ Βεβήλωσες τα ιερά σου εξαιτίας τού πλήθους των αμαρτιών σου, εξαιτίας των αδικιών τού εμπορίου σου· Γι' αυτό, θα βγάλω φωτιά από ανάμεσά σου, η οποία θα σε καταφάει· Και θα σε κάνω στάχτη επάνω στη γη, μπροστά σε όλους εκείνους, που σε βλέπουν.
- ¹⁹ Όλοι εκείνοι που σε γνωρίζουν ανάμεσα στους λαούς, θα εκπλαγούν για σένα· Θα είσαι φρίκη, και δεν θα υπάρξεις μέχρι τον αιώνα.

- 20** Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 21** Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στη ΣΙΔΩΝΑ, και να προφητεύσεις εναντίον της,
- 22** και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, Σιδώνα· και θα δοξαστώ στο μέσον σου· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν εκτελέσω σ' αυτήν κρίσεις, και αγιαστώ μέσα σ' αυτή.
- 23** Επειδή, εγώ θα στείλω σ' αυτή θανατικό, και αίμα στους δρόμους της· και οι τραυματισμένοι της θα πέσουν στο μέσον της με μάχαιρα, που θάρθει επάνω της από ολόγυρα· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 24** Και δεν θα είναι πλέον στον οίκο Ισραήλ σκόλοπας πικρίας, και αγκάθι οδύνης από όλους όσοι είναι γύρω τους, που τους καταφρονούν· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός.
- 25** Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όταν συγκεντρώσω τον οίκο Ισραήλ από τους λαούς, ανάμεσα στους οποίους είναι διασκορπισμένοι, και αγιαστώ σ' αυτούς μπροστά στα έθνη, τότε θα κατοικήσουν στη γη τους, που είχα δώσει στον δούλο μου Ιακώβ.
- 26** Και θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή με ασφάλεια, και θα κτίσουν σπίτια, και θα φυτέψουν αμπελώνες· ναι, θα κατοικήσουν με ασφάλεια, όταν εκτελέσω κρίσεις επάνω σε όλους εκείνους που τους καταφρόνησαν, ολόγυρά τους· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 29

- 1** ΚΑΙ κατά τον δέκατο χρόνο, τον δέκατο μήνα, τη δωδέκατη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 2** Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στον Φαραώ, τον βασιλιά της ΑΙΓΥΠΤΟΥ, και προφήτευσε εναντίον του, και ενάντια σε ολόκληρη την Αίγυπτο·
- 3** να μιλήσεις, και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, Φαραώ, βασιλιά της Αιγύπτου, μεγάλε δράκοντα, που κείτεσαι ανάμεσα στους ποταμούς του· ο οποίος είπε: Ο ποταμός μου είναι δικός μου, κι εγώ τον έκανα για τον εαυτό μου.
- 4** Και θα βάλω στα σαγόνια σου αγκίστρια και θα κολλήσω τα ψάρια τού ποταμού σου επάνω στα λέπια σου. Και θα σε ανασύρω από το μέσον των ποταμών σου· και όλα τα ψάρια των ποταμών σου θα κολλήσουν στα λέπια σου.
- 5** Και θα σε πετάξω μέσα στην έρημο, εσένα και όλα τα ψάρια των ποταμών σου· θα πέσεις επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας· δεν θα συναχθείς ούτε θα μετακινηθείς· σε παρέδωσα στα θηρία της γης, και στα πουλιά τού ουρανού για φάγωμα·

- ⁶ και όλοι όσοι κατοικούν στην Αίγυπτο, θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος· επειδή, στάθηκαν στον Ισραήλ σαν ράβδος από καλάμι.
- ⁷ Όταν σε έπιασαν με το χέρι, συντρίφτηκες, και τρύπησες ολόκληρο τον ώμο τους· και όταν στηρίχτηκαν σε σένα, έσπασες, και κύρτωσες όλες τις οσφύες τους.
- ⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, θα φέρω ρομφαία επάνω σου, και θα αποκόψω από σένα άνθρωπον και κτήνος.
- ⁹ Και η γη τής Αιγύπτου θα είναι θάμβος και ερημιά· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος· επειδή, είπε: Ο ποταμός μου είναι δικός μου, και εγώ τον έκανα.
- ¹⁰ Γι' αυτό, δες, εγώ είμαι εναντίον σου, και εναντίον των ποταμών σου· και θα κάνω τη γη τής Αιγύπτου εξολοκλήρου ερημιά και θάμβος, από τη Μιγδώλ μέχρι τη Συήνη, και μέχρι τα όρια της Αιθιοπίας.
- ¹¹ Πόδι ανθρώπου δεν θα περάσει μέσα απ' αυτή ούτε πόδι κτήνους θα περάσει μέσα απ' αυτή ούτε θα κατοικηθεί για 40 χρόνια.
- ¹² Και θα κάνω τη γη τής Αιγύπτου θάμβος, ανάμεσα στους ερημωμένους τόπους, και οι πόλεις της ανάμεσα στις ερημωμένες πόλεις θα είναι θάμβος για 40 χρόνια· και θα διασπείρω τούς Αιγυπτίους ανάμεσα στα έθνη, και θα τους διασκορπίσω στους τόπους.
- ¹³ Όμως, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Στο τέλος των 40 χρόνων θα συγκεντρώσω τούς Αιγυπτίους από τους λαούς, όπου ήσαν διασκορπισμένοι·
- ¹⁴ και θα ξαναφέρω τούς αιχμαλώτους τής Αιγύπτου, και θα τους επαναφέρω στη γη Παθρώς, στη γη τής καταγωγής τους· και θα είναι εκεί ένα ποταπό βασίλειο.
- ¹⁵ Θα είναι το ποταπότερο από όλα τα βασίλεια· και δεν θα υψωθεί ξανά επάνω στα έθνη· επειδή, θα τους ελαττώσω, για να μη δεσπόζουν επάνω στα έθνη.
- ¹⁶ Και δεν θα είναι πλέον το θάρρος τού οίκου Ισραήλ, υπενθυμίζοντας την ανομία τους, αποβλέποντας πίσω τους· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁷ ΚΑΙ στον 27ο χρόνο, στον πρώτο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁸ Για άνθρωπου, ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, έβαλε σε εργασία τον στρατό του με σκληρή δουλειά ενάντια στην Τύρο· κάθε κεφάλι φαλακρώθηκε, και κάθε ώμος ξεγδάρθηκε· όμως, μισθό δεν πήρε για την Τύρο, ούτε αυτός ούτε ο στρατός του, για τη δουλειά την οποία δούλεψε εναντίον της·

¹⁹ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ δίνω τη γη τής Αιγύπτου στον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας· και θα σηκώσει το πλήθος της, και θα λεηλατήσει τη λεηλασία της, και θα λαφυραγωγήσει τα λάφυρά της· και αυτό θα είναι ο μισθός στον στρατό του.

²⁰ Του έδωσα τη γη τής Αιγύπτου, για τον κόπο του, με τον οποίο δούλεψε εναντίον της, επειδή αγωνίστηκαν για μένα, λέει ο Κύριος ο Θεός.

²¹ Κατά την ημέρα εκείνη θα κάνω να βλαστήσει το κέρασ τού οίκου Ισραήλ, και θα σε κάνω να ανοίξεις το στόμα σου ανάμεσά τους· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 30

¹ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

² Γιε ανθρώπου, προφήτευσε και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Να ολολύξετε: Αλλοίμονο! Για την ημέρα!

³ Επειδή, κοντά είναι η ημέρα, ναι, η ημέρα τού Κυρίου είναι κοντά, ημέρα νεφελώδης· θα είναι ο καιρός των εθνών.

⁴ Και η μάχαιρα θάρθει επάνω στην Αίγυπτο, και μεγάλος τρόμος θάρθει επάνω στην Αιθιοπία, όταν οι τραυματισμένοι θα πέσουν μέσα στην Αίγυπτο, και θα πάρουν το πλήθος της, και θα καταστρέψουν τα θεμέλιά της.

⁵ Αιθίοπες και Λίβυοι, και Λυδοί, και όλοι οι σύμμικτοι λαοί, και ο Χουβ, και οι λαοί τής σύμμαχης γης, θα πέσουν μαζί της με μάχαιρα.

⁶ Έτσι λέει ο Κύριος: Θα πέσουν αυτοί που υποστηρίζουν την Αίγυπτο· και η υπερηφάνεια της δύναμής της θα καταβληθεί· από τη Μιγδώλ μέχρι τη Συήνη θα πέσουν μέσα σ' αυτή με μάχαιρα λέει ο Κύριος ο Θεός.

⁷ Και θα αφανιστούν στο μέσον των αφανισμένων τόπων, και οι πόλεις της θα είναι στο μέσον των ερημωμένων πόλεων.

⁸ Και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα βάλω φωτιά στην Αίγυπτο, και θα συντριφτούν όλοι αυτοί που τη βοηθούν.

⁹ Κατά την ημέρα εκείνη θα βγουν από μένα μηνυτές μέσα σε πλοία, για να εκπλήξουν τούς αμέριμνους Αιθίοπες· και θάρθει επάνω τους μεγάλος τρόμος, όπως και κατά την ημέρα τής Αιγύπτου· επειδή, να, έρχεται.

¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και θα απολέσω το πλήθος τής Αιγύπτου, διαμέσου τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας.

¹¹ Αυτός και ο λαός του μαζί του, οι τρομερότεροι από τα έθνη, θα φερθούν για να αφανίσουν τη γη· και θα βγάλουν τις ρομφαίες τους ενάντια στην Αίγυπτο, και θα γεμίσουν τη γη από τραυματισμένους.

- 12 Και θα ξεράνω τούς ποταμούς, και θα παραδώσω τη γη στα χέρια κακών ανθρώπων· και θα αφανίσω τη γη, και το πλήρωμά της, διαμέσου των ξένων· εγώ μίλησα, ο Κύριος.
- 13 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και θα καταστρέψω τα ξόανα, και θα εξαλείψω τα είδωλα από τη Νωφ· και δεν θα υπάρχει πλέον άρχοντας από τη γη τής Αιγύπτου· και θα βάλω φόβο στη γη τής Αιγύπτου.
- 14 Και θα αφανίσω την Παθρώς, και θα βάλω φωτιά στην Τάνη, και θα εκτελέσω κρίσεις μέσα στη Νω.
- 15 Και θα ξεχύσω τον θυμό μου επάνω στη Σιν, τη δύναμη της Αιγύπτου· και θα αποκόψω το πλήθος τής Νω.
- 16 Και θα βάλω φωτιά στην Αίγυπτο· η Σιν θα πάρει μεγάλο τρόπο, και η Νω θα διασπαραχθεί, και η Νωφ θα είναι καθημερινά σε αγωνία.
- 17 Οι νεανίσκοι τής Αβήν, και της Πι-βεσέθ θα πέσουν με μάχαιρα· και αυτές θα πάνε σε αιχμαλωσία.
- 18 Και στην Τάφνης η ημέρα θα σκοτιστεί, όταν θα συντρίψω εκεί τα σκήπτρα¹¹ τής Αιγύπτου· και η έπαρση της δύναμής της μέσα σ' αυτή θα σταματήσει· αυτή, μάλιστα, ένα σύννεφο θα τη σκεπάσει και οι θυγατέρες της θα πάνε σε αιχμαλωσία.
- 19 Και θα εκτελέσω κρίσεις επάνω στην Αίγυπτο· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- 20 Και στον 11ο χρόνο, τον πρώτο μήνα, την έβδομη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 21 Γιε ανθρώπου, σύντριψα τον βραχίονα του Φαραώ, του βασιλιά τής Αιγύπτου· και δες, δεν θα επιδεθεί για θεραπεία, ώστε να τον περιτυλίξουν με επιδέσματα για να του δοθεί δύναμη να κρατάει μάχαιρα.
- 22 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ είμαι εναντίον τού Φαραώ, του βασιλιά τής Αιγύπτου, και θα σπάσω τούς βραχίονές του, τον δυνατό μαζί και τον συντριμμένο· και θα κάνω να πέσει από το χέρι του η μάχαιρα.
- 23 Και θα διασπείρω τούς Αιγυπτίους ανάμεσα στα έθνη, και θα τους διασκορπίσω στους τόπους.
- 24 Και θα ενισχύσω τούς βραχίονες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα δώσω τη ρομφαία μου στο χέρι του· ενώ θα συντρίψω τούς βραχίονες του Φαραώ, και θα στενάξει μπροστά του με στεναγμούς τραυματισμένου.
- 25 Τους βραχίονες, όμως, του βασιλιά τής Βαβυλώνας θα τους ενισχύσω· ενώ οι βραχίονες του Φαραώ θα πέσουν· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν δώσω τη ρομφαία μου στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας· και θα την απλώσει στη γη τής Αιγύπτου.

26 Και θα διασπείρω τούς Αιγυπτίους ανάμεσα στα έθνη, και θα τους διασκορπίσω στους τόπους· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 31

1 Και κατά τον 11ο χρόνο, τον τρίτο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, να πεις στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και στο πλήθος του: Με ποιον ομοιώθηκες μέσα στη μεγαλειότητά σου;

3 Δες, ο Ασσύριος ήταν κέδρος στον Λίβανο με ωραία κλαδιά, και πυκνή σκιά, και ψηλός στο μέγεθος· και η κορυφή του ήταν ανάμεσα σε πυκνά κλαδιά.

4 Τα νερά τον αύξησαν, η άβυσσος τον ύψωσε με τους ποταμούς της, που έρρεαν ολόγυρα από τα φυτά του, και έστελνε τα ρυάκια της σε όλα τα δέντρα τού χωραφιού.

5 Γι' αυτό, το ύψος του ανέβηκε πιο πάνω από όλα τα δέντρα τού χωραφιού και τα κλωνάρια του πλήθυναν, και τα κλαδιά του απλώθηκαν εξαιτίας τού πλήθους των νερών, ενώ βλάσταινε.

6 Όλα τα πουλιά τού ουρανού φώλιαζαν στα κλωνάρια του· και όλα τα ζώα τού χωραφιού γεννούσαν κάτω από τα κλαδιά του· και κάτω από τη σκιά του κατοικούσαν όλα τα μεγάλα έθνη.

7 Ήταν, λοιπόν, ωραίος κατά το μέγεθός του, και κατά την έκταση των κλαδιών του· επειδή, οι ρίζες του ήσαν κοντά σε πολλά νερά.

8 Οι κέδροι μέσα στον παράδεισο του Θεού δεν μπορούσαν να τον κρύψουν· τα έλατα δεν εξισώνονταν με τα κλωνάρια του, και οι καστανιές δεν εξισώνονταν με τα κλαδιά του· κανένα δέντρο μέσα στον παράδεισο του Θεού δεν του έμοιαζε ως προς την ωραιότητά του.

9 Τον έκανα ωραίο ως προς το πλήθος των κλαδιών του, ώστε όλα τα δέντρα τής Εδέμ, που ήσαν στον παράδεισο του Θεού, τον ζήλευαν.

10 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, ύψωσες¹¹ ψηλά τον εαυτό σου, και επειδή σήκωσε την κορυφή του ανάμεσα στα πυκνά κλωνάρια, και η καρδιά του υψώθηκε στο ύψος του,

11 γι' αυτό, τον παρέδωσα στο χέρι τού δυνάστη των εθνών, ο οποίος θα του φερθεί αντάξια· τον απέβαλα εξαιτίας τής ασέβειάς του.

12 Και ξένοι, οι τρομερότεροι από τα έθνη, τον έκοψαν, τον εγκατέλειψαν· τα κλαδιά του έπεσαν επάνω στα βουνά και σε όλες τις φάραγγες, και τα κλωνάρια του συντρίφτηκαν από όλα τα ποτάμια τής γης· και όλοι οι λαοί τής γης κατέβηκαν από τη σκιά του, και τον εγκατέλειψαν.

13 Επάνω στο πτώμα του θα κάθονται όλα τα πουλιά τού ουρανού, και επάνω στα κλαδιά του θα είναι όλα τα ζώα τού χωραφιού·

14 για να μη υψωθεί στο ύψος του κανένα από τα δέντρα των νερών, ούτε να σηκώσουν την κορυφή τους ανάμεσα στα πυκνά κλαδιά· και από όλα όσα πίνουν νερό, κανένα απ' αυτά να μη στέκεται στο ύψος του· επειδή, όλα παραδόθηκαν στον θάνατο, στα κατώτατα μέρη τής γης, ανάμεσα στους γιους των ανθρώπων, μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο.

15 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κατά την ημέρα που κατέβηκε στον άδη, έκανα να γίνει πένθος· σκέπασα την άβυσσο γι' αυτόν, και εμπόδισα τα ποτάμια της, και τα μεγάλα νερά κρατήθηκαν· και έκανα να πενθήσει γι' αυτόν ο Λίβανος, και μαράθηκαν γι' αυτόν όλα τα δέντρα τού χωραφιού.

16 Έκανα να σειστούν τα έθνη στον ήχο τής πτώσης του, όταν τον κατέβασα στον άδη μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο· και όλα τα δέντρα τής Εδέμ, τα εκλεκτά και τα καλά τού Λιβάνου, όλα αυτά που πίνουν νερό, παρηγορήθηκαν στα κατώτατα της γης.

17 Ακόμα και αυτοί κατέβηκαν στον άδη μαζί του, προς τους θανατωμένους με μάχαιρα· και όσοι ήσαν ο βραχίονάς του, αυτοί που κατοικούσαν κάτω από τη σκιά του ανάμεσα στα έθνη.

18 Με ποιον εξομοιώθηκες έτσι μέσα στη δόξα και τη μεγαλειότητα ανάμεσα στα δέντρα τής Εδέμ; Θα σε κατεβάσουν, όμως, μαζί με τα δέντρα τής Εδέμ στα κατώτατα της γης· θα κείτεις ανάμεσα στους απερίτμητους, μαζί με τους θανατούμενους με μάχαιρα. Αυτός είναι ο Φαραώ, και ολόκληρο το πλήθος του, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 32

1 Και κατά τον 12 ο χρόνο, τον 12 ο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε άνθρωπου, ανάλαβε θρήνο για τον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, και πες του: Εξομοιώθηκες με νεαρό λιοντάρι ανάμεσα στα έθνη, και είσαι σαν δράκοντα στις θάλασσες· και εφόρμησες στους ποταμούς σου, και τάραζες τα νερά με τα πόδια σου, και καταπατούσες τούς ποταμούς τους.

3 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Γι' αυτό, θα απλώσω επάνω σου το δίχτυ μου με συγκέντρωση πολλών λαών, και θα σε ανασύρουν στη σαγήνη μου.

4 Και θα σε εγκαταλείψω στη γη, και θα σε ρίξω στο πρόσωπο της πεδιάδας, και θα κάνω να καθήσουν επάνω σου όλα τα πουλιά τού ουρανού, και θα χορτάσουν από σένα τα θηρία ολόκληρης της γης.

5 Και θα εκθέσω τις σάρκες σου επάνω στα βουνά, και θα γεμίσω τις κοιλάδες από τους σωρούς τού πτώματός σου.

6 Και τη γη, όπου πλέεις, θα την ποτίσω με το αίμα σου, μέχρι τα βουνά· και οι ποταμοί θα γεμίσουν από σένα.

- ⁷ Και όταν σε σβήσω, θα σκεπάσω ολόγυρα τον ουρανό, και θα σκοτεινιάσω τα αστέρια του· θα σκεπάσω ολόγυρα τον ήλιο με σύννεφο, και το φεγγάρι δεν θα φέγγει στο φως του.
- ⁸ Θα σκοτεινιάσω επάνω σου όλους τούς λαμπερούς φωστήρες τού ουρανού, και θα βάλω σκοτάδι επάνω στη γη σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ⁹ Και θα κάνω να φρίξει η καρδιά πολλών λαών, όταν φέρω τον συντριμμό σου ανάμεσα στα έθνη, σε τόπους που δεν γνώρισες.
- ¹⁰ Και θα κάνω πολλούς λαούς να εκπλαγούν για σένα, και οι βασιλιάδες τους θα φρίξουν για σένα υπερβολικά, όταν σείσω μπροστά τους τη ρομφαία μου· και θα τρέμουν σε κάθε στιγμή, κάθε ένας για τη ζωή του, κατά την ημέρα τής πτώσης σου.
- ¹¹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Η ρομφαία τού βασιλιά τής Βαβυλώνας θάρθει επάνω σου.
- ¹² Με μάχαιρες ισχυρών θα καταβάλω το πλήθος σου· όλοι αυτοί είναι οι τρομερότεροι από τα έθνη· και θα πορθήσουν την έπαρση τής Αιγύπτου, και ολόκληρο το πλήθος της θα καταστραφεί.
- ¹³ Και θα εξαφανίσω όλα τα κτήνη της κοντά από πολλά νερά· και πόδι ανθρώπου δεν θα τα ταραξεί πλέον, και πέλμα κτήνους δεν θα τα ταραξεί.
- ¹⁴ Τότε, θα κάνω να ησυχάσουν τα νερά τους, και θα κάνω τούς ποταμούς τους να ρέουν σαν λάδι, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁵ Όταν κάνω τη γη τής Αιγύπτου θάμβος, και η γη ερημωθεί από το πλήρωμά της, όταν πατάξω όλους αυτούς που κατοικούν σ' αυτή, τότε θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁶ Αυτός είναι ο θρήνος, με τον οποίο θα τη θρηνήσουν· θα τη θρηνήσουν οι θυγατέρες των εθνών· θα θρηνήσουν για την Αίγυπτο, και για ολόκληρο το πλήθος της, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁷ Και κατά τον 12 ο χρόνο, τη 15η ημέρα τού μήνα, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁸ Γιε ανθρώπου, να θρηνήσεις για το πλήθος τής Αιγύπτου, και κατέβασέ τους, αυτή και τις θυγατέρες των ισχυρών εθνών, στα κατώτατα μέρη τής γης, μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο.
- ¹⁹ Από ποια είσαι ωραιότερη; Κατέβα, μείνε χαμηλά μαζί με τους απερίτμητους.
- ²⁰ Θα πέσουν ανάμεσα στους θανατούμενους με μάχαιρα· αυτή παραδόθηκε στη μάχαιρα· να την σύρετε, και όλα τα πλήθη της.

- 21** Οι ισχυρότεροι ανάμεσα στους δυνατούς θα του μιλήσουν από μέσα από τον άδη, μαζί μ' αυτούς που τον βοηθούν· κατέβηκαν, κείτονται απερίτμητοι, θανατωμένοι με μάχαιρα.
- 22** Εκεί είναι ο Ασσούρ, και ολόκληρο το άθροισμά του· οι τάφοι του είναι ολόγυρά του· όλοι αυτοί είναι θανατωμένοι, έχουν πέσει μεμάχαιρα.
- 23** Επειδή, οι τάφοι του είναι τοποθετημένοι στα βάθη τού λάκκου, και το σύναγμά του ολόγυρα από τον τάφο του. Όλοι αυτοί είναι θανατωμένοι, έχουν πέσει με μάχαιρα, που σκορπούσαν τρόπο στη γη των ζωντανών ανθρώπων.
- 24** Εκεί είναι ο Ελάμ, και ολόκληρο το πλήθος του ολόγυρα από τον τάφο του. Όλοι αυτοί είναι θανατωμένοι, έχουν πέσει με μάχαιρα, κατέβηκαν απερίτμητοι στα κατώτατα μέρη τής γης, οι οποίοι σκορπούσαν τον τρόπο τους στη γη των ζωντανών ανθρώπων· και πήραν την ντροπή τους μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο.
- 25** Του έβαλαν κρεβάτι μαζί με όλο το πλήθος του ανάμεσα στους θανατωμένους· οι τάφοι του είναι ολόγυρά του· όλοι αυτοί είναι απερίτμητοι, θανατωμένοι με μάχαιρα, αν και ο τρόμος τους σκορπίστηκε στη γη των ζωντανών ανθρώπων· και πήραν τη ντροπή τους, μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο· τοποθετήθηκε ανάμεσα στους θανατωμένους.
- 26** Εκεί είναι ο Μεσέχ, ο Θουβάλ, και ολόκληρο το πλήθος του· οι τάφοι του είναι ολόγυρά του· όλοι αυτοί είναι απερίτμητοι, θανατωμένοι με μάχαιρα, αν και σκορπούσαν τον τρόπο τους στη γη των ζωντανών ανθρώπων.
- 27** Όμως, δεν κείτονται μαζί μ' εκείνους τούς ισχυρούς, από τους απερίτμητους, που έπεσαν, που κατέβηκαν στον άδη μαζί με τα πολεμικά τους όπλα· και έβαλαν τις μάχαιρές τους κάτω από τα κεφάλια τους· αλλά, οι ανομίες τους θα είναι επάνω στα κόκαλά τους, αν και ήσαν τρόμος των ισχυρών μέσα στη γη των ζωντανών ανθρώπων.
- 28** Ναι, εσύ θα συντριφτείς ανάμεσα στους απερίτμητους, και θα κείεσαι μαζί με τους θανατωμένους με μάχαιρα.
- 29** Εκεί είναι ο Εδώμ, οι βασιλιάδες του, και όλοι οι ηγεμόνες του, που με τη δύναμή τους τέθηκαν μαζί με τους θανατωμένους με μάχαιρα· αυτοί θα κείτονται μαζί με τους απερίτμητους, και μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο.
- 30** Εκεί είναι οι ηγεμόνες τού βορρά, όλοι αυτοί, και όλοι οι Σιδώνιοι, που κατέβηκαν μαζί με τους θανατωμένους, μέσα στον τρόπο τους, καταντροπιασμένοι μέσα στη δύναμή τους· και κείτονται απερίτμητοι μαζί με τους θανατωμένους με μάχαιρα, και πήραν τη ντροπή τους μαζί μ' αυτούς που κατεβαίνουν στον λάκκο.

31 Ο Φαραώ θα τους δει και θα παρηγορηθεί· για ολόκληρο το πλήθος του, ο Φαραώ και ολόκληρος ο στρατός του, οι θανατωμένοι με μάχαιρα, λέει ο Κύριος ο Θεός.

32 Επειδή, έδωσα τον τρόπο μου στη γη των ζωντανών ανθρώπων· και θα κείτεται ανάμεσα στους απερίμητους, μαζί με τους θανατωμένους με μάχαιρα, ο Φαραώ και ολόκληρο το πλήθος του, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 33

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, να μιλήσεις στους γιους τού λαού σου, και να τους πεις: Όταν θα φέρω ρομφαία επάνω σε κάποια γη, και ο λαός πάρει κάποιον άνθρωπο από ανάμεσά του, και τον βάλουν ως φύλακα στον εαυτό τους,

3 και αυτός, βλέποντας τη ρομφαία, που έρχεται επάνω στη γη, σαλπίσει με σάλπιγγα, και σημάνει στον λαό,

4 τότε, όποιος ακούσει τη φωνή τής σάλπιγγας, και δεν φυλαχθεί, αν η ρομφαία καθώς έρθει τον αρπάξει, το αίμα του θα είναι επάνω στο κεφάλι του.

5 Άκουσε τη φωνή τής σάλπιγγας, και δεν φυλάχθηκε· το αίμα του θα είναι επάνω του. Όποιος, όμως, φυλαχθεί, θα διασώσει τη ζωή του.

6 Αλλά, αν ο φύλακας, βλέποντας τη ρομφαία να έρχεται, δεν σαλπίσει με τη σάλπιγγα, και ο λαός δεν φυλαχθεί, και όταν έρθει η ρομφαία αρπάξει κάποιον απ' αυτούς, αυτός μεν αρπάχτηκε εξαιτίας τής ανομίας του, όμως το αίμα του θα το ζητήσω από το χέρι τού φύλακα.

7 Και εσύ, γιε ανθρώπου, εγώ σε έβαλα φύλακα επάνω στον οίκο Ισραήλ· άκουσε, λοιπόν, έναν λόγο από το στόμα μου, και νουθέτησέ τους από μένα.

8 Όταν λέω στον άνομο: Άνομε, θα θανατωθείς οπωσδήποτε· και εσύ δεν μιλήσεις για να αποτρέψεις τον άνομο από τον δρόμο του,εκείνος μεν ο άνομος θα πεθάνει στην ανομία του, όμως από το χέρι σου θα ζητήσω το αίμα του.

9 Αλλά, αν εσύ αποτρέψεις τον άνομο από τον δρόμο του για να επιστρέψει απ' αυτόν, και δεν επιστρέψει από τον δρόμο του,εκείνος μεν θα πεθάνει μέσα στην ανομία του, εσύ όμως ελευθέρωσες την ψυχή σου.

10 Γι' αυτό, εσύ, γιε ανθρώπου, να πεις στον οίκο Ισραήλ: Έτσι μιλήσατε εσείς, λέγοντας: Αν οι παραβάσεις μας και οι αμαρτίες μας είναι επάνω μας, και εμείς ήμασταν χαμένοι γι' αυτές, πώς θα ζήσουμε;

11 Να τους πεις: Ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, δεν θέλω τον θάνατο του αμαρτωλού, αλλά να επιστρέψει ο ασεβής από τον δρόμο του, και να ζει· επιστρέψτε, επιστρέψτε από τους πονηρούς σας δρόμους· γιατί να πεθάνετε, οίκος Ισραήλ;

- 12 Γι' αυτό, εσύ, γιε ανθρώπου, να πεις στους γιους τού λαού σου: Η δικαιοσύνη τού δικαίου δεν θα τον ελευθερώσει κατά την ημέρα τής παράβασής του· και ο ασεβής δεν θα πέσει για την ασέβειά του, κατά την ημέρα που θα επιστρέψει από την ασέβειά του· και ο δίκαιος δεν θα μπορέσει να ζήσει για τη δικαιοσύνη του, κατά την ημέρα που θα αμαρτήσει.
- 13 Όταν πω στον δίκαιο ότι οπωσδήποτε θα ζήσει, και αυτός έχοντας θάρρος στη δικαιοσύνη του πράξει αδικία, ολόκληρη η δικαιοσύνη του δεν θα μνημονευθεί· και στην αδικία που έπραξε, θα πεθάνει μέσα σ' αυτή.
- 14 Και όταν λέω στον ασεβή: Θα πεθάνεις οπωσδήποτε· και εκείνος, αφού επιστρέψει από την αμαρτία του, πράξει κρίση και δικαιοσύνη,
- 15 ο ασεβής αποδώσει το ενέχυρο, επιστρέψει το διαρπαγμένο, περπατάει στα διατάγματα της ζωής, μη πράττοντας αδικία, θα ζήσει οπωσδήποτε, δεν θα πεθάνει·
- 16 όλες οι αμαρτίες του, που αμάρτησε, δεν θα μνημονευθούν σ' αυτόν πλέον· έκανε κρίση και δικαιοσύνη· θα ζήσει οπωσδήποτε.
- 17 Οι γιοι τού λαού σου, όμως, λένε: Ο δρόμος τού Κυρίου δεν είναι ευθύς. Αλλά, ο δρόμος αυτών των ίδιων δεν είναι ευθύς.
- 18 Όταν ο δίκαιος επιστρέψει από τη δικαιοσύνη του, και πράξει αδικία, γι' αυτό μάλιστα θα πεθάνει.
- 19 Και όταν ο άνομος επιστρέψει από την ανομία του, και πράξει κρίση και δικαιοσύνη, αυτός, για τούτο, θα ζήσει.
- 20 Εσείς, όμως, λέτε: Ο δρόμος τού Κυρίου δεν είναι ευθύς. Οίκος Ισραήλ, θα σας κρίνω κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του.
- 21 ΚΑΙ στον 12ο χρόνο τής αιχμαλωσίας μας, τον δέκατο μήνα, την πέμπτη ημέρα τού μήνα, ήρθε σε μένα κάποιος διασωσμένος από την Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Η πόλη αλώθηκε.
- 22 Και το χέρι τού Κυρίου στάθηκε επάνω μου πριν έρθει ο διασωσμένος, και άνοιξε το στόμα μου, μέχρις ότου ήρθε σε μένα το πρωί· και αφού είχα ανοίξει το στόμα μου, δεν σιώπησα πλέον.
- 23 Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 24 Γιε ανθρώπου, αυτοί που κατοικούν εκείνες τις ερημώσεις στη γη τού Ισραήλ, μιλούν, λέγοντας: Ένας ήταν ο Αβραάμ, και κληρονόμησε τη γη· εμείς, όμως, είμαστε πολλοί· σε μας δόθηκε η γη για κληρονομιά.
- 25 Γι' αυτό, να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εσείς τρώτε κρέας μέσα σε αίμα, και σηκώνετε τα μάτια σας στα είδωλά σας, και χύνετε αίμα· και θα κληρονομήσετε τη γη;

26 Εσείς στηρίζεστε στη ρομφαία σας, εργάζεστε βδελύγματα, και μολύνετε κάθε ένας τη γυναίκα τού πλησίον του· και θα κληρονομήσετε τη γη;

27 Έτσι να πεις σ' αυτούς: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Ζω εγώ, αυτοί που είναι στις ερημώσεις, οπωσδήποτε θα πέσουν με μάχαιρα· και αυτόν που είναι στο πρόσωπο της πεδιάδας, θα τον παραδώσω στα θηρία για να τον καταφάνε· και αυτοί που είναι στα φρούρια και στα σπήλαια, θα πεθάνουν από θανατικό.

28 Επειδή, θα παραδώσω τη γη σε όλεθρο και ερήμωση, και η έπαρση της δύναμής της θα καταβληθεί, και τα βουνά τού Ισραήλ θα ερημωθούν, ώστε να μη υπάρχει κάποιος που να διαβαίνει.

29 Και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν παραδώσω τη γη σε όλεθρο και ερήμωση, εξαιτίας όλων των βδελυγμάτων τους, που έπραξαν.

30 Και εσύ, γιε ανθρώπου, οι γιοι τού λαού σου μιλούν εναντίον σου κοντά στα τείχη και στις θύρες των σπιτιών, και μιλούν ο ένας στον άλλον, κάθε ένας στον αδελφό του, λέγοντας: Ελάτε, λοιπόν, και ακούστε ποιος είναι ο λόγος που βγαίνει από τον Κύριο.

31 Και έρχονται σε σένα, καθώς συγκεντρώνεται ο λαός, και ο λαός μου κάθεται μπροστά σου, και ακούνε τα λόγια σου, αλλά δεν τα πράττουν· επειδή, με το στόμα τους δείχνουν πολλή αγάπη, η καρδιά τους, όμως, πηγαίνει πίσω από την αισχροκέρδειά τους.

32 Και δες, εσύ είσαι σ' αυτούς σαν ερωτικό τραγούδι ανθρώπου με γλυκιά φωνή, και ο οποίος παίζει καλά τα όργανα· επειδή, ακούν τα λόγια σου, αλλά δεν τα πράττουν.

33 Όμως, όταν αυτό έρθει, (και πρόσεξε, έρχεται), τότε θα γνωρίσουν, ότι στάθηκε ανάμεσά τους προφήτης.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 34

1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Γιε ανθρώπου, προφήτευσε ενάντια στους ποιμένες τού Ισραήλ· προφήτευσε και πες τους! Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός στους ποιμένες: Αλλοίμονο στους ποιμένες τού Ισραήλ, που βόσκουν τον εαυτό τους! Οι ποιμένες δεν βόσκουν τα ποίμνια;

3 Εσείς, όμως τρώτε το πάχος, και ντύνεστε το μαλλί, σφάζετε τα παχιά· δεν βόσκετε τα ποίμνια.

4 Δεν ενισχύσατε το ασθενικό, και δεν γιατρέψατε αυτό που δεν είναι καλά, και δεν κάνατε επίδεσμα στο συντριμμένο, και δεν επαναφέρατε το πλανεμένο, και δεν ζητήσατε το χαμένο· αλλά, με βία και με σκληρότητα δεσπόζατε επάνω σ' αυτά.

⁵ Και διασκορπίστηκαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμένας· και έγιναν κατάβρωμα σε όλα τα θηρία τού χωραφιού, και διασκορπίστηκαν.

⁶ Τα πρόβατά μου περιπλανιόνταν επάνω σε κάθε βουνό, και επάνω σε κάθε ψηλό λόφο· και επάνω σε όλο το πρόσωπο της γης, τα πρόβατά μου ήσαν διασκορπισμένα· και δεν υπήρχε εκείνος που ερευνάει ούτε εκείνος που αναζητάει.

⁷ Γι' αυτό, ακούστε, ποιμένες, τον λόγο τού Κυρίου·

⁸ ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός· οπωσδήποτε, επειδή τα πρόβατά μου έγιναν λάφυρο, και τα πρόβατά μου έγιναν κατάβρωμα όλων των θηρίων τού χωραφιού από έλλειψη ποιμένα, και οι ποιμένες μου δεν ζήτησαν τα πρόβατά μου, αλλά οι ποιμένες βόσκησαν τον εαυτό τους και δεν βόσκησαν τα πρόβατά μου,

⁹ γι' αυτό, ποιμένες, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου:

¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ είμαι ενάντια στους ποιμένες· και θα ζητήσω τα πρόβατά μου από το χέρι τους, και θα τους σταματήσω από το να ποιμαίνουν τα πρόβατα· και στο εξής οι ποιμένες δεν θα βόσκουν τον εαυτό τους· επειδή, θα ελευθερώσω από το στόμα τους τα πρόβατά μου, και δεν θα είναι σ' αυτούς κατάβρωμα.

¹¹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ, εγώ θέλω και θα αναζητήσω τα πρόβατά μου, και θα τα επισκεφθώ.

¹² Όπως ο ποιμένας επισκέπτεται το ποίμνιό του, κατά την ημέρα που βρίσκεται ανάμεσα στα διασκορπισμένα πρόβατά του, έτσι θα επισκεφθώ τα πρόβατά μου, και θα τα ελευθερώσω από όλους τούς τόπους, όπου ήσαν διασκορπισμένα, σε συννεφιασμένη και σκοτεινή ημέρα.

¹³ Και θα τα βγάλω από τους λαούς, και θα τα συγκεντρώσω από τους τόπους, και θα τα φέρω στη γη τους, και θα τα βοσκήσω επάνω στα βουνά τού Ισραήλ, κοντά στα ποτάμια, και σε όλα τα κατοικούμενα μέρη τής γης.

¹⁴ Θα τα βοσκήσω σε καλή βοσκή, και η μάντρα τους θα είναι επάνω στα ψηλά βουνά τού Ισραήλ· εκεί θα αναπαύονται σε καλή μάντρα, και θα βόσκονται σε παχιά βοσκή, επάνω στα βουνά τού Ισραήλ.

¹⁵ Εγώ θα βοσκήσω τα πρόβατά μου, και εγώ θα τα αναπαύσω, λέει ο Κύριος ο Θεός.

¹⁶ Θα αναζητήσω το χαμένο, και θα επαναφέρω το πλανεμένο, και θα επιδέσω το συντριμμένο, και θα ενισχύσω το ασθενικό· όμως, θα καταστρέψω το παχύ και το δυνατό· με δικαιοσύνη θα τα βοσκήσω.

¹⁷ Και για σας, ποίμνιό μου, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ θα κρίνω ανάμεσα σε πρόβατο και πρόβατο, ανάμεσα σε κριάρια και τράγους.

- 18 Είναι μικρό σε σας, ότι βοσκήσατε την καλή βοσκή και το υπόλοιπο της βοσκής σας το καταπατούσατε με τα πόδια σας; Και ότι πίνετε καθαρό νερό, ενώ το υπόλοιπο το ταράζατε με τα πόδια σας;
- 19 Και τα πρόβατά μου έβοσκαν το καταπατημένο με τα πόδια σας, και έπιναν το ταραγμένο με τα πόδια σας νερό.
- 20 Γι' αυτό, έτσι λέει σ' αυτά ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ, εγώ θα κρίνω ανάμεσα στο παχύ πρόβατο, και ανάμεσα στο ισχνό πρόβατο.
- 21 Επειδή, απωθείτε με πλευρά και με ώμους, και κερατίζετε με τα κέρατά σας όλα τα ασθενικά, μέχρις ότου τα διασκορπίσατε προς τα έξω,
- 22 γι' αυτό, θα σώσω τα πρόβατά μου, και στο εξής δεν θα είναι λάφυρο· και θα κρίνω ανάμεσα σε πρόβατο και πρόβατο.
- 23 Και θα βάλω επάνω σ' αυτά ποιμένα, και θα τα ποιμαίνει, τον δούλο μου τον Δαβίδ· αυτός θα τα ποιμαίνει, και αυτός θα είναι ποιμένας τους.
- 24 Και εγώ ο Κύριος θα είμαι Θεός τους, και ο δούλος μου ο Δαβίδ άρχοντας ανάμεσά τους· εγώ μίλησα, ο Κύριος.
- 25 Και θα κάνω σ' αυτά διαθήκη ειρήνης· και θα αφανίσω από τη γη τα πονηρά θηρία· και θα κατοικήσουν στην έρημο με ασφάλεια, και θα κοιμούνται στους δρυμούς.
- 26 Και θα τα κάνω ευλογία, και εκείνα που είναι γύρω από το βουνό μου· και θα κατεβάσω τη βροχή στον καιρό της· βροχή ευλογίας θα είναι.
- 27 Και τα δέντρα τού χωραφιού θα αποδίδουν τον καρπό τους, και η γη θα δίνει το προϊόν της, και θα είναι ασφαλείς στη γη τους· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν συντρίψω τα δεσμά τού ζυγού τους, και θα τους ελευθερώσω από το χέρι εκείνων που τους καταδούλωσαν.
- 28 Και στο εξής δεν θα είναι λάφυρο στα έθνη, και τα θηρία τής γης δεν θα τους κατατρώνε· αλλά, θα κατοικούν με ασφάλεια, και δεν θα υπάρχει εκείνος που εκφοβίζει·
- 29 και θα σηκώσω σ' αυτούς ένα ονομαστό φυτό, και στο εξής δεν θα φθείρονται από πείνα στη γη, και δεν θα φέρουν πλέον την ύβρη των εθνών.
- 30 Και θα γνωρίσουν ότι εγώ ο Κύριος ο Θεός τους είμαι μαζί τους, και αυτοί,¹³ ο οίκος Ισραήλ, λαός μου, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 31 Και εσείς, πρόβατά μου, τα πρόβατα της βοσκής μου, εσείς είστε άνθρωποι, και εγώ ο Θεός σας, λέει ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 35

- 1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

- ² Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στο βουνό ΣΗΕΙΡ, και προφήτευσε εναντίον του·
- ³ και πες του: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, βουνό Σηείρ, εγώ είμαι εναντίον σου· και θα απλώσω το χέρι μου εναντίον σου, και θα σε παραδώσω σε όλεθρο και ερήμωση.
- ⁴ Θα αφανίσω τις πόλεις σου, και εσύ θα είσαι ερήμωση, και θα γνωρίσεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁵ Επειδή φύλαξες παλιό μίσος, και παρέδωσες τους γιους Ισραήλ σε χέρι ρομφαίας κατά τον καιρό τής θλίψης τους, όταν η ανομία τους έφτασε στο έπακρο,
- ⁶ γι' αυτό, ζω εγώ λέει ο Κύριος ο Θεός, θα σε παραδώσω σε αίμα, και αίμα θα σε καταδιώκει· επειδή, δεν μίσησες το αίμα, αίμα λοιπόν θα σε καταδιώκει·
- ⁷ και θα παραδώσω σε ολοκληρωτική ερήμωση το βουνό Σηείρ, και απ' αυτό θα εξαλείψω αυτόν που διαβαίνει και αυτόν που επιστρέφει.
- ⁸ Και θα γεμίσω τα βουνά του από τους θανατωμένους του στα βουνά σου, και στα φαράγγια σου, και σε όλους τούς ποταμούς σου, θα πέσουν οι θανατωμένοι με μάχαιρα.
- ⁹ Θα σε κάνω μία αιώνια ερημιά, και οι πόλεις σου δεν θα κατοικηθούν· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹⁰ Επειδή, είπες: Τα δύο αυτά έθνη και οι δύο αυτοί τόποι θα είναι δικοί μου, και θα τα κληρονομήσουμε εμείς, παρόλο που ο Κύριος στάθηκε εκεί,
- ¹¹ γι' αυτό, ζω εγώ, λέει ο Κύριος ο Θεός, θα κάνω σύμφωνα με τον θυμό σου, και σύμφωνα με τον φθόνο σου, που εκτέλεσες, εξαιτίας τού μίσους σου προς αυτούς, και θα γνωριστώ σ' αυτούς όταν σε κρίνω.
- ¹² Και θα γνωρίσεις ότι εγώ ο Κύριος άκουσα όλες τις βλασφημίες σου, που πρόφες ενάντια στα βουνά τού Ισραήλ, λέγοντας: Αυτά ερημώθηκαν, δόθηκαν σε μας για τροφή.
- ¹³ Και με το στόμα σας κομπάσατε εναντίον μου, και πληθύνετε τα λόγια σας εναντίον μου· εγώ άκουσα.
- ¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Όταν ευφραίνεται ολόκληρη η γη, θα σε καταστήσω έρημο.
- ¹⁵ Όπως ευφράνθηκαν επάνω στην κληρονομιά τού Ισραήλ, επειδή αφανίστηκε, έτσι θα κάνω σε σένα· θα ερημωθείς, βουνό Σηείρ, και ολόκληρος ο Εδώμ, αυτός ολόκληρος· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 36

- ¹ ΚΑΙ εσύ, γιε ανθρώπου, να προφητεύσεις ενάντια στα βουνά τού Ισραήλ, και να πεις: Βουνά τού Ισραήλ, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου·
- ² έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, ο εχθρός είπε εναντίον σας: Εύγε! Οι αιώνιοι ψηλοί τόποι έγιναν δική μας κληρονομιά,
- ³ γι' αυτό, να προφητεύσεις και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή ερήμωσαν, και σας κατάπιαν ολόγυρα, για να γίνετε κληρονομιά στο υπόλοιπο των εθνών, και να γίνετε μίλημα γλώσσας, και όνειδος των λαών·
- ⁴ γι' αυτό, βουνά τού Ισραήλ, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου τού Θεού: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς τα βουνά, και προς τους λόφους, προς τους χειμάρρους, και προς τα φαράγγια, και προς τους ερημωμένους και αφανισμένους τόπους, και προς τις εγκαταλειμμένες πόλεις, που έγιναν λάφυρο και εμπαιγμός στο υπόλοιπο, που είναι γύρω από τα έθνη·
- ⁵ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Μίλησα οπωσδήποτε μέσα στη φωτιά τού ζήλου μου ενάντια στο υπόλοιπο των εθνών, και ενάντια σε κάθε έναν στον Εδώμ, που έκαναν τη γη μου κληρονομιά στον εαυτό τους με χαρά ολόκληρης της καρδιάς τους, και σε περιφρόνηση ψυχής, για να την εκθέσουν σε λάφυρο.
- ⁶ Γι' αυτό, να προφητεύσεις ενάντια στη γη Ισραήλ, και να πεις προς τα βουνά, και προς τους λόφους, προς τους χειμάρρους, και προς τα φαράγγια: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δέστε, εγώ μίλησα μέσα στον ζήλο μου, και μέσα στον θυμό μου, επειδή βαστάξατε την ύβρη των εθνών·
- ⁷ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εγώ ύψωσα το χέρι μου· τα έθνη, που είναι γύρω σας, θα βαστάξουν οπωσδήποτε τη ντροπή τους.
- ⁸ Και εσείς, βουνά τού Ισραήλ, θα βλαστήσετε τα κλαδιά σας, και θα δώσετε τον καρπό σας στον λαό μου Ισραήλ· δεδομένου ότι, πλησιάζουν νάρθουν.
- ⁹ Επειδή, δέστε, εγώ κοιτάζω επάνω σας, και θα στραφώ σε σας, και θα αροτριαστείτε και θα σπαρθείτε.
- ¹⁰ Και από σας θα πληθύνω ανθρώπους, ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, αυτόν ολόκληρον· και οι πόλεις θα κατοικηθούν, και οι ερημώσεις θα οικοδομηθούν.
- ¹¹ Και από σας θα πληθύνω ανθρώπους και κτήνη, και θα αυξηθούν και θα καρποφορήσουν· και θα σας κατοικίσω όπως ήσασταν πρωτύτερα, και θα σας αγαθοποιήσω περισσότερο από ό,τι στις αρχές σας· και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ¹² Και θα κάνω να περπατούν επάνω σας άνθρωποι, ο λαός μου Ισραήλ· και θα σας κληρονομήσουν, και θα είστε δική τους κληρονομιά, και του λοιπού δεν θα τους ατεκνώσετε πλέον.
- ¹³ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή, σας είπαν: Εσύ είσαι γη που κατατρών ανθρώπους, και που ατεκνώνεις τους λαούς σου,

- 14 γι' αυτό, στο εξής δεν θα κατατρώνς ανθρώπους ούτε θα ατεκνώσεις πλέον τούς λαούς σου, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 15 Και δεν θα κάνω πλέον να ακουστεί μέσα σε σένα κάποια ύβρη των εθνών, και δεν θα φέρεις στο εξής τον ονειδισμό των λαών, και δεν θα κάνεις πλέον τούς λαούς σου να ατεκνωθούν, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 16 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 17 Γιε άνθρωπου, όταν ο οίκος Ισραήλ κατοίκησαν στη γη τους, τη μόλυναν με τον δρόμο τους και με τις πράξεις τους, ο δρόμος τους ήταν μπροστά μου σαν αποχωρισμένη ακαθαρσία.
- 18 Γι' αυτό, ξέχυνα τον θυμό μου επάνω τους, εξαιτίας τού αίματος που έχυσαν επάνω στη γη, και εξαιτίας των ειδώλων τους, με τα οποία τη μόλυναν·
- 19 και τους διέσπειρα ανάμεσα στα έθνη, και ήσαν διασκορπισμένοι στους τόπους σύμφωνα με τους δρόμους τους, και σύμφωνα με τα έργα τους, τους έκρινα.
- 20 Και όταν μπήκαν μέσα στα έθνη, όπου ήρθαν, βεβήλωσαν το άγιο όνομά μου, ενώ λεγόταν γι' αυτούς: Αυτοί είναι ο λαός τού Κυρίου, και βγήκαν από τη γη του.
- 21 Σπλαχνίστηκα, όμως, ένεκα του αγίου μου ονόματος, που ο οίκος Ισραήλ βεβήλωσε ανάμεσα στα έθνη στα οποία ήρθαν.
- 22 Γι' αυτό, να πεις στον οίκο Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εγώ δεν το κάνω αυτό για σας, οίκος Ισραήλ, αλλά για το άγιο όνομά μου, που βεβηλώσατε ανάμεσα στα έθνη, στα οποία ήρθατε.
- 23 Και θα αγιάσω το μεγάλο μου όνομα, που βεβηλώθηκε ανάμεσα στα έθνη, το οποίο βεβηλώσατε ανάμεσά τους· και τα έθνη θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, λέει ο Κύριος ο Θεός, όταν αγιαστώ σε σας μπροστά στα μάτια τους.
- 24 Επειδή, θα σας πάρω από μέσα από τα έθνη, και θα σας συγκεντρώσω από όλους τούς τόπους, και θα σας φέρω στη γη σας.
- 25 Και θα ράνω επάνω σας καθαρό νερό, και θα καθαριστείτε· από όλες τις ακαθαρσίες σας, και από όλα τα είδωλά σας, θα σας καθαρίσω.
- 26 Και θα σας δώσω μία νέα καρδιά· και θα βάλω μέσα σας ένα νέο πνεύμα, και, αφού θα έχω αποσπάσει την πέτρινη καρδιά από τη σάρκα σας, θα σας δώσω καρδιά σάρκινη.
- 27 Και θα βάλω μέσα σας το Πνεύμα μου, και θα σας κάνω να περπατάτε στα διατάγματά μου, και να τηρείτε τις κρίσεις μου, και να τις εκτελείτε.
- 28 Και θα κατοικήσετε στη γη, που έδωσα στους πατέρες σας· και θα είστε λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός σας.

- 29** Και θα σας σώσω από όλες τις ακαθαρσίες σας, και θα ανακαλέσω το σιτάρι, και θα το πληθύνω και δεν θα ξαναφέρω πλέον σε σας πείνα.
- 30** Και θα πληθύνω τον καρπό των δέντρων, και τα γεννήματα του χωραφιού, για να μη πάρετε πλέον ονειδισμό πείνας ανάμεσα στα έθνη.
- 31** Και θα θυμηθείτε τούς πονηρούς σας δρόμους, και τα έργα σας τα όχι αγαθά, και θα αποστραφείτε οι ίδιοι τον εαυτό σας μπροστά στα μάτια σας, για τις ανομίες σας, και για τα βδελύγματά σας.
- 32** Εγώ δεν κάνω αυτά εξαιτίας σας, λέει ο Κύριος ο Θεός, ας είναι αυτό γνωστό σε σας· να αισχυνθείτε και να ντραπείτε για τους δρόμους σας, οίκος Ισραήλ!
- 33** Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κατά την ημέρα, που θα σας καθαρίσω από όλες τις ανομίες σας, θα κάνω ακόμα να κατοικηθούν οι πόλεις, και θα οικοδομηθούν οι ερημώσεις.
- 34** Και η αφανισμένη γη θα γεωργηθεί, αντί να κείτεται αφανισμένη μπροστά σε καθέναν που διαβαίνει.
- 35** Και θα λένε: Αυτή η γη, που ήταν αφανισμένη, έγινε σαν παράδεισος της Εδέμ· και οι ερημωμένες πόλεις, και αφανισμένες, και κατεδαφισμένες, οχυρώθηκαν, κατοικήθηκαν.
- 36** Και τα έθνη, που είχαν εναπομείνει ολόγυρά σας, θα γνωρίσουν ότι εγώ ο Κύριος οικοδόμησα τα κατεδαφισμένα, και φύτεψα τα αφανισμένα· εγώ ο Κύριος μίλησα, και εγώ θα εκτελέσω.
- 37** Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και τούτο θα ζητηθεί εκ μέρους μου, από τον οίκο Ισραήλ, να κάνω σ' αυτούς, να τους πληθύνω με ανθρώπους σαν ποίμνιο από πρόβατα.
- 38** Σαν το άγιο ποίμνιο, σαν το ποίμνιο της Ιερουσαλήμ, μέσα στις επίσημες γιορτές της, έτσι οι ερημωμένες πόλεις θα γεμίσουν από ποίμνια ανθρώπων· και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 37

- 1** ΤΟ ΧΕΡΙ τού Κυρίου στάθηκε επάνω μου· και με έβγαλε έξω διαμέσου τού πνεύματος του Κυρίου,¹⁴ και με έβαλε στο μέσον μιας πεδιάδας, και αυτή ήταν γεμάτη από κόκαλα.
- 2** Και με έκανε να περάσω κοντά τους, γύρω-γύρω· και είδα ότι, ήσαν πολλά σε υπερβολικό βαθμό επάνω στο πρόσωπο της πεδιάδας· και είδα ότι, ήσαν κατάξερα.
- 3** Και είπε σε μένα: Γιε ανθρώπου, μπορούν αυτά τα κόκαλα να αναζήσουν; Και είπα: Κύριε Θεέ, εσύ ξέρεις.

- ⁴ Και μου είπε: Προφήτευσε προς αυτά τα κόκαλα, και πες τους: Τα κόκαλα τα ξερά, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου·
- ⁵ έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός προς αυτά τα κόκαλα: Δέστε, εγώ θα βάλω μέσα σε σας πνεύμα, και θα αναζήσετε·
- ⁶ και θα βάλω επάνω σας νεύρα, και θα βάλω επάνω σας σάρκα, και θα σας περισκεπάσω με δέρμα, και θα βάλω σε σας πνεύμα, και θα αναζήσετε, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁷ Και προφήτευσά, καθώς προστάχθηκα· και, καθώς προφήτευσά, έγινε ήχος, και ξάφνου, ένας σεισμός, και τα κόκαλα συγκεντρώθηκαν μαζί, το ένα κόκαλο μαζί με το άλλο κόκαλο.
- ⁸ Και είδα, και ξάφνου, αναφύησαν επάνω τους νεύρα και σάρκες, και δέρμα από επάνω τα περισκέπασε· όμως, πνεύμα δεν ήταν μέσα τους.
- ⁹ Και μου είπε: Προφήτευσε προς το πνεύμα, προφήτευσε, γιε ανθρώπου, και πες προς το πνεύμα: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Έλα, πνεύμα, από τους τέσσερις ανέμους, και φύσηξε προς αυτούς τούς φονευμένους, και ας αναζήσουν.
- ¹⁰ Και προφήτευσά, όπως προστάχθηκα· και το πνεύμα μπήκε μέσα σ' αυτούς, και ανέζησαν, και στάθηκαν στα πόδια τους, ένα στράτευμα μέγα, σε υπερβολικά μεγάλον βαθμό.
- ¹¹ Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, αυτά τα κόκαλα είναι ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ· δες, αυτοί λένε: Τα κόκαλά μας ξεράθηκαν, και η ελπίδα μας χάθηκε· εμείς αφανιστήκαμε.
- ¹² Γι' αυτό, να προφητεύσεις, και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Δες, λαέ μου, εγώ ανοίγω τούς τάφους σας, και θα σας ανεβάσω από τους τάφους σας, θα σας φέρω στη γη τού Ισραήλ.
- ¹³ Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν, λαέ μου, ανοίξω τούς τάφους σας, και σας ανεβάσω από τους τάφους σας.
- ¹⁴ Και θα σας δώσω το πνεύμα μου, και θα αναζήσετε, και θα σας τοποθετήσω στη γη σας· και θα γνωρίσετε, ότι εγώ ο Κύριος μίλησα και εκτέλεσα, λέει ο Κύριος.
- ¹⁵ ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- ¹⁶ Και εσύ, γιε ανθρώπου, πάρε για τον εαυτό σου μία ράβδο, και γράψε επάνω σ' αυτή, για τον Ιούδα, και για τους γιους Ισραήλ, τους συνακολούθους του· πάρε και μία άλλη ράβδο, και γράψε επάνω σ' αυτή, για τον Ιωσήφ, η ράβδος τού Εφραΐμ, και ολόκληρου του οίκου Ισραήλ, τους συνακολούθους του.
- ¹⁷ Και σύνδεσέ τες στον εαυτό σου μία προς μία, σε μία ράβδο, και θα γίνουν στο χέρι σου μία.

- 18 Και όταν οι γιοι τού λαού σου πουν σε σένα, λέγοντας: Δεν θα μας αναγγείλεις τι σημαίνουν σε σένα αυτά;
- 19 Να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Δέστε, εγώ θα πάρω τη ράβδο τού Ιωσήφ, που είναι στο χέρι τού Εφραΐμ, και των φυλών τού Ισραήλ, των συνακολούθων του, και θα βάλω εκείνες μαζί μ' αυτή, τη ράβδο τού Ιούδα, και θα τις κάνω μία ράβδο, και θα είναι στο χέρι μου μία.
- 20 Και οι ράβδοι, επάνω στις οποίες έγραψες, θα είναι στο χέρι σου, μπροστά τους.
- 21 Και να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός. Δέστε, εγώ θα πάρω τούς γιους Ισραήλ από το μέσον των εθνών όπου πήγαν, και θα τους συγκεντρώσω από παντού, και θα τους φέρω στη γη τους.
- 22 Και θα τους κάνω έθνος μέσα στη γη, επάνω στα βουνά τού Ισραήλ· και βασιλιάς θα είναι επάνω σε όλους αυτούς και δεν θα είναι πλέον δύο έθνη, και δεν θα είναι στο εξής χωρισμένοι σε δύο βασίλεια·
- 23 και δεν θα μολύνονται πλέον μέσα στα είδωλά τους ούτε μέσα στα βδελύγματά τους ούτε μέσα σε όλες τις παραβάσεις τους· αλλά, θα τους σώσω από όλες τις κατοικήσεις τους, στις οποίες αμάρτησαν, και θα τους καθαρίσω· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους.
- 24 Και ο Δαβίδ ο δούλος μου θα είναι βασιλιάς επάνω τους· και θα είναι επάνω σε όλους αυτούς ένας ποιμένας· και θα περπατούν στις κρίσεις μου, και θα φυλάττουν τα διατάγματά μου, και θα τα εκτελούν.
- 25 Και θα κατοικούν στη γη, που είχα δώσει στον δούλο μου τον Ιακώβ, όπου είχαν κατοικήσει οι πατέρες σας· και μέσα σ' αυτή θα κατοικούν αυτοί και τα παιδιά τους, και τα παιδιά των παιδιών τους, μέχρι τον αιώνα· και ο Δαβίδ, ο δούλος μου, θα είναι άρχοντάς τους μέχρι τον αιώνα.
- 26 Και θα κάνω προς αυτούς διαθήκη ειρήνης· αυτή θα είναι διαθήκη αιώνια προς αυτούς· και θα τους στηρίξω, και θα τους πληθύνω, και θα βάλω το αγιαστήριό μου ανάμεσά τους στον αιώνα.
- 27 Και η σκηνή μου θα είναι ανάμεσά τους· και θα είμαι Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου.
- 28 Και τα έθνη θα γνωρίσουν ότι εγώ ο Κύριος είμαι αυτός που αγιάζει τον Ισραήλ, όταν το αγιαστήριό μου θα είναι ανάμεσά τους στον αιώνα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 38

- 1 ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 2 Γιε ανθρώπου, στήριξε το πρόσωπό σου ενάντια στον Γωγ, τη γη τού Μαγώγ, του ηγεμόνα τής Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ, και προφήτευσε εναντίον του,

³ και πες: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμόνα τής Ρως, Μεσέχ και Θουβάλ·

⁴ και θα σε περιστρέψω, και θα βάλω αγκίστρια στα σαγόνια σου, και θα σε βγάλω έξω, και ολόκληρη τη δύναμή σου, άλογα και καβαλάρηδες, όλους αυτούς εντελώς οπλισμένους, ένα μεγάλο σύναγμα μαζί με θυρεούς και ασπίδες, όλους αυτούς που μεταχειρίζονται μάχαιρες·

⁵ Πέρσες, Αιθίοπες, και Λίβυους μαζί τους· όλους αυτούς μαζί με ασπίδες και περικεφαλαίες·

⁶ τον Γομέρ, και όλα τα τάγματά του· τον οίκο Θωγαρμά από τα ακρότατα μέρη τού βορρά, και όλα τα τάγματά του· και μαζί σου πολλούς λαούς.

⁷ Ετοιμάσου, και ετοίμασε τον εαυτό σου, εσύ, και ολόκληρο το σύναγμά σου, που συγκεντρώθηκε σε σένα, και να είσαι σ' αυτούς φύλακας·

⁸ ύστερα από πολλές ημέρες θα γίνει σε σένα επίσκεψη· στους έσχατους χρόνους θάρθεις στη γη, που ελευθερώθηκε από τη μάχαιρα, και συγκεντρώθηκε από πολλούς λαούς, ενάντια στα βουνά τού Ισραήλ, που έγιναν για πάντα έρημα· αυτός, όμως, μεταφέρθηκε από μέσα από τους λαούς, και όλοι θα κατοικήσουν με ασφάλεια.

⁹ Και θα ανέβεις και θάρθεις σαν ανεμοζάλη· θα είσαι σαν σύννεφο, για να σκεπάσεις τη γη, εσύ, και όλα τα τάγματά σου, και μαζί σου πολύς λαός.

¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Και κατά την ημέρα εκείνη θα ανέβουν πράγματα στην καρδιά σου, και θα σκεφθείς πονηρές βουλές·

¹¹ και θα πεις: Θα ανέβω σε γη ατείχιστων πόλεων· θάρθω σε ανθρώπους που ησυχάζουν, που κατοικούν με ασφάλεια, όλους αυτούς που κατοικούν ατείχιστες πόλεις, και που δεν έχουν μοχλούς και πύλες·

¹² για να λεηλατήσεις λεηλασία, και να λαφυραγωγήσεις λάφυρο, για να ξαναφέρεις το χέρι σου ενάντια σε ερημώσεις που κατοικίστηκαν, και ενάντια σε λαό συγκεντρωμένον από τα έθνη, που απέκτησε κτήνη και αγαθά, που κατοικεί στο μέσον τής γης.

¹³ Η Σεβά, και η Δαιδάν, και οι έμποροι της Θαρσείς, μαζί με όλα τα νεαρά λιοντάρια της, θα σου πουν: Ήρθες να λεηλατήσεις λεηλασία; Συγκέντρωσες το πλήθος σου για να λαφυραγωγήσεις λάφυρο; Για να αρπάξεις ασήμι και χρυσάφι, για να πάρεις κτήνη και αγαθά, για να κάνεις μεγάλη λεία;

¹⁴ Γι' αυτό, γιε ανθρώπου, προφήτευσε και πες στον Γωγ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κατά την ημέρα εκείνη, όταν ο λαός μου Ισραήλ θα κατοικεί με ασφάλεια, εσύ δεν θα το μάθεις αυτό;

¹⁵ Και θάρθεις από τον τόπο σου, από τα ακρότατα μέρη τού βορρά, εσύ, και μαζί σου πολλοί λαοί, όλοι καβαλάρηδες αλόγων, ένα μεγάλο πλήθος, και πολλή δύναμη·

16 και θα ανέβεις ενάντια στον λαό μου Ισραήλ σαν σύννεφο, για να σκεπάσεις τη γη· αυτό θα είναι στις έσχατες ημέρες· και θα σε φέρω ενάντια στη γη μου, για να με γνωρίσουν τα έθνη, όταν αγιαστώ σε σένα, Γωγ, μπροστά τους.

17 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εσύ είσαι εκείνος, για τον οποίο μίλησα στις αρχαίες ημέρες, με τους δούλους μου τους προφήτες του Ισραήλ, που προφήτευσαν κατά τις ημέρες εκείνες μέσα σε πολλά χρόνια, ότι επρόκειτο να σε φέρω εναντίον τους;

18 Αλλά, κατά την ημέρα εκείνη, κατά την ημέρα που ο Γωγ θάρθει ενάντια στη γη του Ισραήλ, η οργή μου θα ανέβει επάνω στο πρόσωπό μου, λέει ο Κύριος ο Θεός.

19 Επειδή, μίλησα μέσα στον ζήλο μου, μέσα στη φωτιά της οργής μου: Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρξει, οπωσδήποτε, ένας μεγάλος σεισμός στη γη του Ισραήλ·

20 και τα ψάρια της θάλασσας, και τα πουλιά του ουρανού, και τα θηρία του χωραφιού, και όλα τα ερπετά, που έρπουν επάνω στη γη, και όλοι οι άνθρωποι, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης, θα σειστούν από την παρουσία μου· και τα βουνά θα ανατραπούν, και οι πύργοι θα πέσουν, και κάθε τείχος θα κατεδαφιστεί.

21 Και θα καλέσω εναντίον του μάχαιρα, ενάντια σε όλα τα βουνά μου, λέει ο Κύριος ο Θεός· η μάχαιρα κάθε ανθρώπου θα είναι ενάντια στον αδελφό του.

22 Και θάρθω μαζί του σε κρίση με μεταδοτική αρρώστια και με αίμα· και θα βρέξω επάνω του, και επάνω στα τάγματά του, και επάνω στον πολύ λαό, που θα είναι μαζί του, βροχή κατακλυσμού, και πέτρες από χαλάζι, φωτιά και θειάφι.

23 Και θα μεγαλυνθώ και θα αγιαστώ· και θα γνωριστώ μπροστά σε πολλά έθνη, και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 39

1 Και εσύ, γιε ανθρώπου, να προφητεύσεις ενάντια στον Γωγ, και να πεις: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, Γωγ, ηγεμόνα της Ρως, Μεσέχ, και Θουβάλ·

2 και θα σε περιστρέψω, και θα σε περιπλανήσω, και θα σε ανεβάσω από τα ακρότατα μέρη του βορρά, και θα σε φέρω επάνω στα βουνά του Ισραήλ·

3 και θα εκτινάξω το τόξο σου από το αριστερό σου χέρι, και θα κάνω τα βέλη σου να ξεπέσουν από το δεξί σου χέρι.

4 Θα πέσεις επάνω στα βουνά του Ισραήλ, εσύ, και όλα τα τάγματά σου, και οι λαοί που είναι μαζί σου· θα σε δώσω για κατάβρωση στα φτερωτά όρνεα κάθε είδους, και στα θηρία του χωραφιού·

- ⁵ Θα πέσεις επάνω στο πρόσωπο του χωραφιού, επειδή, εγώ μίλησα, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ⁶ Και θα στείλω φωτιά επάνω στον Μαγώγ, και ανάμεσα σ' αυτούς που κατοικούν με ασφάλεια τα νησιά και θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.
- ⁷ Και θα κάνω γνωστό το άγιο όνομά μου ανάμεσα στον λαό μου Ισραήλ· και δεν θα αφήσω πλέον να βεβηλωθεί το άγιο μου όνομα· και τα έθνη θα γνωρίσουν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, ο Άγιος μέσα στον Ισραήλ.
- ⁸ Δέστε, ήρθε, και έγινε, λέει ο Κύριος ο Θεός· αυτή είναι η ημέρα για την οποία είχα μιλήσει.
- ⁹ Και αυτοί που κατοικούν τις πόλεις τού Ισραήλ θα βγουν έξω, και θα βάλουν στη φωτιά και θα κάψουν τα όπλα, και τις ασπίδες και τους θυρεούς, τα τόξα και τα βέλη, και τα ακόντια και τις λόγχες· και μ' αυτά θα καίνε φωτιά για επτά χρόνια·
- ¹⁰ και δεν θα πάρουν ξύλα από το χωράφι ούτε θα κόψουν από τους δρυμούς· επειδή, θα καίνε φωτιά από τα όπλα· και θα λεηλατήσουν αυτούς που τους λεηλάτησαν, και θα λαφυραγωγήσουν αυτούς που τους λαφυραγώγησαν, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹¹ Και κατά την ημέρα εκείνη θα δώσω στον Γωγ τόπο για ταφή εκεί στον Ισραήλ, το φαράγγι των διαβατών, ανατολικά από τη θάλασσα· και αυτή θα κλείνει τον δρόμο εκείνων που διαβαίνουν· και εκεί θα χώσουν τον Γωγ, και ολόκληρο το πλήθος του· και θα το ονομάσουν: Το φαράγγι τού Αμμών-γωγ.¹⁵
- ¹² Και ο οίκος Ισραήλ θα τους χώνει για επτά μήνες, για να καθαρίσουν τη γη.
- ¹³ Και ολόκληρος ο λαός τής γης θα τους χώνει· και θα είναι σ' αυτούς η ημέρα ονομαστή, κατά την οποία δοξάστηκε, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- ¹⁴ Και θα διαχωρίσουν άνδρες, που, καθώς θα περιέρχονται ακατάπαυστα τη γη, θα θάβουν, με τη βοήθεια των διαβατών, αυτούς που εναπέμειναν επάνω στο πρόσωπο της γης, για να την καθαρίσουν· μετά το τέλος των επτά μηνών θα κάνουν ακριβή αναζήτηση.
- ¹⁵ Και από τους διαβάτες, που διαβαίνουν τη γη, όταν κάποιος δει ένα κόκαλο ανθρώπου, τότε θα στήσει ένα σημείο κοντά του, μέχρις ότου οι ενταφιαστές το θάψουν στο φαράγγι Αμμών-γωγ.
- ¹⁶ Και το όνομα μάλιστα, της πόλης, θα είναι Αμμωνά:¹⁶ Έτσι θα καθαρίσουν τη γη.
- ¹⁷ Και εσύ, γιε ανθρώπου, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Να πεις προς τα όρνεα κάθε είδους, και προς όλα τα θηρία τού χωραφιού: Συγκεντρωθείτε, καιελάτε· συγκεντρωθείτε από παντού στη θυσία μου, που εγώ θυσίασα για σας, μία

μεγάλη θυσία επάνω στα βουνά του Ισραήλ, για να φάτε σάρκα, και να πιείτε αίμα.

18 Θα φάτε τη σάρκα των ισχυρών, και θα πιείτε το αίμα των αρχόντων της γης, των κριαριών, των αρνιών, και των τράγων, και των μοσχαριών, όλων των σιτευτών της Βασάν·

19 και θα φάτε πάχος σε χορτασμό, και θα πιείτε αίμα για μέθη, από τη θυσία μου, που θυσίασα για σας·

20 και θα χορτάσετε επάνω στο τραπέζι μου από άλογα και καβαλάρηδες, από ισχυρούς, και από κάθε άνδρα πολεμιστή, λέει ο Κύριος ο Θεός.

21 Και θα βάλω τη δόξα μου ανάμεσα στα έθνη, και όλα τα έθνη θα δουν την κρίση μου, που εκτέλεσα και το χέρι μου που έβαλα επάνω σ' αυτά.

22 Και ο οίκος Ισραήλ θα γνωρίσει ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, από την ημέρα αυτή και στο εξής.

23 Και τα έθνη θα γνωρίσουν ότι ο οίκος Ισραήλ αιχμαλωτίστηκε για την ανομία τους· επειδή, στάθηκαν σε μένα παραβάτες, γι' αυτό έκρυψα απ' αυτούς το πρόσωπό μου, και τους παρέδωσα στο χέρι των εχθρών τους· και όλοι έπεσαν με μάχαιρα.

24 Σύμφωνα με τις ακαθαρσίες τους, και σύμφωνα με τις παραβάσεις τους, έκανα σ' αυτούς, και έκρυψα απ' αυτούς το πρόσωπό μου.

25 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Τώρα, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία του Ιακώβ, και θα ελεήσω ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, και θα είμαι ζηλότυπος για το άγιο όνομά μου,

26 και θα βαστάξουν τη ντροπή τους, και όλες τις παραβάσεις τους, με τις οποίες έγιναν σε μένα παραβάτες, όταν κατοικούσαν στη γη τους με ασφάλεια, και δεν υπήρχε εκείνος που να εκφοβίζει.

27 Όταν τούς επαναφέρω από τους λαούς, και τους συγκεντρώσω από τους τόπους των εχθρών τους, και αγιαστώ σ' αυτούς μπροστά σε πολλά έθνη,

28 τότε θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, όταν, αφού τους κάνω να φερθούν σε αιχμαλωσία ανάμεσα στα έθνη, τους συγκεντρώσω στη γη τους, και δεν θα αφήσω υπόλοιπο απ' αυτούς εκεί·

29 και δεν θα κρύψω πλέον απ' αυτούς το πρόσωπό μου· επειδή, ξέχυνα το πνεύμα μου επάνω στον οίκο Ισραήλ, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 40

1 ΚΑΤΑ τον 25 ο χρόνο της αιχμαλωσίας μας, στην αρχή του χρόνου, τη δέκατη ημέρα του μήνα, τον 14ο χρόνο μετά την άλωση της πόλης, κατά την ίδια ημέρα, στάθηκε επάνω μου το χέρι του Κυρίου, και με έφερε εκεί.

- ² Με έφερε με οράματα στη γη Ισραήλ, και με έβαλε επάνω σε ένα πολύ ψηλό βουνό, επάνω στο οποίο, προς τα ανατολικά, ήταν σαν μία οικοδομή πόλης.
- ³ Και με έφερε εκεί, και ξάφνου, ένας άνθρωπος, που η θέα του ήταν σαν θέα χαλκού, και στο χέρι του είχε ένα λινό νήμα, και ένα καλαμένιο μέτρο· στεκόταν δε αυτός στην πύλη.
- ⁴ Και ο άνθρωπος μου είπε: Γιε ανθρώπου, δες με τα μάτια σου, και άκουσε με τα αυτιά σου, και βάλε την καρδιά σου επάνω σε όλα όσα εγώ θα σου δείξω· επειδή, μπήκες εδώ μέσα για να σου τα δείξω· να αναγγείλεις όλα όσα βλέπεις στον οίκο Ισραήλ.
- ⁵ Και ξάφνου, ένας περίβολος έξω από τον οίκο, ολόγυρα, και στο χέρι τού ανθρώπου ένα καλαμένιο μέτρο από έξι πήχες και μία παλάμη, και μέτρησε το πλάτος τού οικοδομήματος ένα καλάμι και το ύψος ένα καλάμι.
- ⁶ Τότε, ήρθε προς την πύλη, που βλέπει προς τα ανατολικά, και ανέβηκε τα σκαλοπάτια της, και μέτρησε το κατώφλι τής πύλης, πλάτος ενός καλαμιού· και το ανώφλι, πλάτος ενός καλαμιού.
- ⁷ Και κάθε οίκημα είχε μάκρος ένα καλάμι και πλάτος ένα καλάμι· και ανάμεσα στα οικήματα ήσαν πέντε πήχες· και το κατώφλι τής πύλης, κοντά στη στοά, που ήταν προς την πύλη, την από μέσα, ήταν ένα καλάμι.
- ⁸ Τότε, μέτρησε τη στοά τής πύλης, την από μέσα, και ήταν ένα καλάμι.
- ⁹ Έπειτα, μέτρησε τη στοά τής πύλης, οκτώ πήχες· και τα μέτωπά της, δύο πήχες· και η στοά τής πύλης ήταν από μέσα.
- ¹⁰ Και τα οικήματα της πύλης προς τα ανατολικά ήσαν τρία από το εδώ μέρος, και τρία από το εκεί μέρος· και τα τρία τού ίδιου μέτρου, και τα μέτωπα είχαν το ίδιο μέτρο, από το ένα και από το άλλο μέρος.
- ¹¹ Και μέτρησε το πλάτος τής εισόδου τής πύλης, δέκα πήχες· και το μάκρος τής πύλης, 13 πήχες.
- ¹² Και μπροστά από τα οικήματα ήταν ένα διάστημα ενός πήχη από εδώ, και ένα διάστημα ενός πήχη από εκεί· και τα οικήματα ήσαν έξι πήχες από εδώ, και έξι πήχες από εκεί.
- ¹³ Έπειτα, μέτρησε την πύλη από τη στέγη τού ενός οικήματος μέχρι τη στέγη τού άλλου· το πλάτος ήταν 25 πήχες, και θύρα απέναντι σε θύρα.
- ¹⁴ Και έκανε τα μέτωπα 60 πήχες, μέχρι το μέτωπο της αυλής γύρω-γύρω από τον πυλώνα.
- ¹⁵ Και από το μπροστινό μέρος τής πύλης τής εισόδου, μέχρι το μπροστινό μέρος τής στοάς τής εσωτερικής πύλης, ήσαν 50 πήχες.

- 16 Και υπήρχαν αδιόρατα παράθυρα στα οικήματα και στα μέτωπά τους από μέσα από την πύλη γύρω-γύρω· το ίδιο και στις στοές· υπήρχαν παράθυρα και από μέσα γύρω-γύρω· και επάνω σε κάθε μέτωπο φοίνικες.
- 17 Και με έφερε στην εξωτερική αυλή· και νάσου, υπήρχαν θάλαμοι, και λιθόστρωτο κατασκευασμένο στην αυλή γύρω-γύρω· επάνω στο λιθόστρωτο 3ο θάλαμοι.
- 18 Και το λιθόστρωτο, που ήταν στα πλάγια των πυλών, σύμφωνα με το μήκος των πυλών, ήταν το κατώτερο λιθόστρωτο.
- 19 Και μέτρησε το πλάτος, από το πρόσωπο της κατώτερης πύλης μέχρι το πρόσωπο της εσωτερικής αυλής απέξω, 100 πήχες προς τα ανατολικά και προς τα βόρεια.
- 20 Και μέτρησε την πύλη τής εξωτερικής αυλής, που βλέπει προς τον βορρά, το μήκος της, και το πλάτος της.
- 21 Και τα οικήματά της ήσαν τρία από το εδώ μέρος, και τρία από το εκεί μέρος· και τα μέτωπά της και τα τόξα της ήσαν σύμφωνα με το μέτρο τής πρώτης πύλης· το μήκος της 50 πήχες, και το πλάτος της 25 πήχες.
- 22 Και τα παραθυρά τους, και τα τόξα τους, και οι φοίνικές τους ήσαν σύμφωνα με το μέτρο τής πύλης, που βλέπει ανατολικά και ανέβαιναν σ' αυτή με επτά σκαλοπάτια· και τα τόξα της ήσαν μπροστά τους.
- 23 Και η πύλη τής εσωτερικής αυλής ήταν απέναντι από την πύλη που είναι προς τα βόρεια, και προς τα ανατολικά· και μέτρησε, από πύλη σε πύλη, 100 πήχες.
- 24 Και με έφερε νότια, και ξάφνου, μία πύλη που έβλεπε νότια· και μέτρησε τα μέτωπά της και τα τόξα της, σύμφωνα με τα ίδια μέτρα.
- 25 Και υπήρχαν σ' αυτή και στα τόξα της παράθυρα γύρω-γύρω, όπως εκείνα τα παράθυρα· το μήκος 50 πήχες, και το πλάτος 25 πήχες.
- 26 Και η ανάβασή της ήταν επτά σκαλοπάτια, και τα τόξα της ήσαν από μπροστά τους· και είχε φοίνικες, έναν από εδώ, και έναν από εκεί, επάνω στα μέτωπά της.
- 27 Και η πύλη ήταν στην εσωτερική αυλή νότια· και μέτρησε από πύλη σε πύλη, νότια, 100 πήχες.
- 28 Και με έφερε στην εσωτερική αυλή μέσα από τη νότια πύλη και μέτρησε τη νότια πύλη σύμφωνα με τα ίδια μέτρα.
- 29 Και τα οικήματά της, και τα μέτωπά της, και τα τόξα της, σύμφωνα με τα ίδια μέτρα και υπήρχαν παράθυρα σ' αυτή και στα τόξα της, γύρω-γύρω· το μήκος 50 πήχες, και το πλάτος 25 πήχες.

- 30 Και τα τόξα γύρω-γύρω ήσαν 25 πήχες το μάκρος, και πέντε πήχες το πλάτος.
- 31 Και τα τόξα της ήσαν προς την εξωτερική αυλή· και επάνω στα μέτωπά της ήσαν φοίνικες· και η ανάβασή της είχε οκτώ σκαλοπάτια.
- 32 Και με έφερε στην εσωτερική πύλη προς τα ανατολικά· και μέτρησε την πύλη σύμφωνα με τα ίδια μέτρα.
- 33 Και τα οικήματά της, και τα μέτωπά της, και τα τόξα της, ήσαν σύμφωνα με τα ίδια μέτρα· και υπήρχαν παράθυρα σ' αυτή και στα τόξα της, γύρω-γύρω· το μάκρος ήταν 50 πήχες, και το πλάτος 25 πήχες.
- 34 Και τα τόξα της ήσαν προς την εξωτερική αυλή· και επάνω στα μέτωπά της ήσαν φοίνικες, από εδώ και από εκεί· και η ανάβασή της είχε οκτώ σκαλοπάτια.
- 35 Και με έφερε στη βόρεια πύλη, και τη μέτρησε σύμφωνα με τα ίδια μέτρα·
- 36 τα οικήματά της, τα μέτωπά της, και τα τόξα της, και τα παράθυρά της ήσαν γύρω-γύρω· το μάκρος ήταν 50 πήχες, και το πλάτος 25 πήχες.
- 37 Και τα μέτωπά της ήσαν προς την εξωτερική αυλή· και υπήρχαν φοίνικες επάνω στα μέτωπά της, από εδώ και από εκεί· η ανάβασή της είχε οκτώ σκαλοπάτια.
- 38 Και οι θάλαμοι και οι είσοδοί της ήσαν κοντά στα μέτωπά τους, όπου έπλεναν το ολοκαύτωμα.
- 39 Και στη στοά τής πύλης ήσαν δύο τραπέζια από εδώ, και δύο τραπέζια από εκεί για να σφάζουν επάνω σ' αυτά το ολοκαύτωμα, και την προσφορά περι άμαρτίας, και την προσφορά περι ανομίας.
- 40 Και στο πλάγιο έξω, καθώς κάποιος ανέβαινε προς την είσοδο της βορινής πύλης, ήσαν δύο τραπέζια· και στο άλλο πλάγιο, που ήταν προς τη στοά τής πύλης, ήσαν δύο τραπέζια.
- 41 Από εδώ ήσαν τέσσερα τραπέζια, και τέσσερα τραπέζια από εκεί, δίπλα από τα πλάγια της πύλης· οκτώ τραπέζια επάνω στα οποία έσφαζαν τα θύματα.
- 42 Και τα τέσσερα τραπέζια τού ολοκαυτώματος ήσαν από πελεκητή πέτρα, το μάκρος ένας πήχης και μισός, και το πλάτος ένας πήχης και μισός, και το ύψος ένας πήχης· και επάνω σ' αυτά έβαζαν τα εργαλεία, με τα οποία έσφαζαν το ολοκαύτωμα και τη θυσία.
- 43 Και από μέσα υπήρχαν αγκίστρια, το πλάτος μιας παλάμης, στερεωμένα γύρω-γύρω· και επάνω στα τραπέζια έβαζαν το κρέας των προσφορών.
- 44 Και απέξω από την εσωτερική πύλη ήσαν οι θάλαμοι των μουσικών, στην εσωτερική αυλή, που ήταν στα πλάγια της βορινής πύλης· και τα πρόσωπά

τους ήσαν προς νότον· ένα προς το πλάγιο της ανατολικής πύλης, που έβλεπε προς βορράν.

⁴⁵ Και μου είπε: Αυτός ο θάλαμος, που βλέπει νότια, είναι για τους ιερείς, που φυλάττουν τη βάρδια τού οίκου·

⁴⁶ ενώ ο θάλαμος που βλέπει βόρεια είναι για τους ιερείς, που φυλάττουν τη βάρδια τού θυσιαστηρίου· αυτοί είναι οι γιοι τού Σαδώκ, ανάμεσα στους γιους τού Λευί, που έρχονται στον Κύριο, για να τον υπηρετούν.

⁴⁷ Και μέτρησε την αυλή, μάκρος 100 πήχες, και πλάτος 100 πήχες, σε τετράγωνο σχήμα· και το θυσιαστήριο ήταν μπροστά στον οίκο.

⁴⁸ Και με έφερε στη στοά τού οίκου, και μέτρησε κάθε ένα μέτωπο της στοάς, πέντε πήχες από εδώ, και πέντε πήχες από εκεί· και το πλάτος τής πύλης τρεις πήχες από εδώ, και τρεις πήχες από εκεί.

⁴⁹ Το μάκρος τής στοάς ήταν 20 πήχες, και το πλάτος 11 πήχες· και με έφερε από τα σκαλοπάτια, από τα οποία ανέβαιναν σ' αυτή· και ήσαν στύλοι κοντά στα μέτωπα, ένας από εδώ και ένας από εκεί.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 41

¹ ΕΠΕΙΤΑ, με έφερε στον ναό, και μέτρησε τα μέτωπα, έξι πήχες το πλάτος από εδώ, και έξι πήχες το πλάτος από εκεί, ήταν το πλάτος τής σκηνής.

² Και το πλάτος τής εισόδου ήταν δέκα πήχες· και τα πλάγια της θύρας πέντε πήχες από εδώ, και πέντε πήχες από εκεί· και μέτρησε το μάκρος του, 40 πήχες, και το πλάτος 20 πήχες.

³ Και μπήκε μέσα στο εσωτερικό, και μέτρησε το μέτωπο της θύρας, δύο πήχες, και τη θύρα, έξι πήχες, και το πλάτος τής θύρας, επτά πήχες.

⁴ Έπειτα, μέτρησε το μάκρος του, 20 πήχες, και το πλάτος 20 πήχες, μπροστά από τον ναό· και μου είπε: Αυτό είναι το άγιο των αγίων.

⁵ Και μέτρησε τον τοίχο τού οίκου, έξι πήχες· και το πλάτος καθενός από τα οικήματα στα πλάγια, τέσσερις πήχες, γύρω-γύρω από τον οίκο ολόγυρα.

⁶ Και τα πλάγια οικήματα ήσαν ανά τρία, οίκημα επάνω σε οίκημα, και 3ο κατά τάξη· και εισχωρούσαν μέσα στον τοίχο τού ναού, που ήταν κτισμένος, γύρω-γύρω, για τα πλαϊνά οικήματα, για να κρατιούνται στερεά, χωρίς όμως να επιστηρίζονται επάνω στον τοίχο τού οίκου.

⁷ Και ο οίκος πλάταινε, και υπήρχε μία ελικοειδής σκάλα, που ανέβαινε στα πλαϊνά οικήματα· επειδή, η ελικοειδής σκάλα τού οίκου ανέβαινε προς τα άνω, γύρω-γύρω από τον οίκο· γι' αυτό, ο οίκος γινόταν πλατύτερος προς τα άνω, και έτσι αύξανε από το κατώτατο πάτωμα μέχρι το ανώτατο, διαμέσου των μεσαίων.

- 8 Και είδα το ύψος τού οίκου, γύρω-γύρω· τα θεμέλια των πλαϊνών οικημάτων ήσαν διάστημα ένα ολόκληρο καλάμι από έξι πήχες.
- 9 Το πλάτος τού τοίχου για τα πλαϊνά οικήματα απέξω ήταν πέντε πήχες· και το κενό που εναπέμεινε ήταν ο τόπος των πλαϊνών οικημάτων από μέσα.
- 10 Και ανάμεσα στους θαλάμους ήταν διάστημα από 20 πήχες, γύρω-γύρω, ολόγυρα στον οίκο.
- 11 Και οι θύρες των πλαϊνών οικημάτων ήσαν προς το μέρος που είχε εναπομείνει, μία θύρα προς τον βορρά, και μία θύρα προς τον νότο· και το πλάτος τού μέρους που είχε εναπολειφθεί, ήταν πέντε πήχες, γύρω-γύρω.
- 12 Και η οικοδομή, που ήταν κατά πρόσωπο του αποχωρισμένου μέρους, προς το δυτικό πλάγιο, είχε πλάτος 70 πήχες· και ο τοίχος τής οικοδομής, το πλάτος ήταν πέντε πήχες, γύρω-γύρω· και το μάκρος 90 πήχες.
- 13 Και μέτρησε τον οίκο, το μάκρος ήταν 100 πήχες· και το αποχωρισμένο μέρος, και την οικοδομή, και τους τοίχους της, το μάκρος ήταν 100 πήχες·
- 14 και το πλάτος τής πρόσοψης του οίκου, και του αποχωρισμένου μέρους προς τα ανατολικά, ήταν 100 πήχες.
- 15 Και μέτρησε το μάκρος τής οικοδομής, που ήταν κατά πρόσωπο του αποχωρισμένου μέρους από πίσω απ' αυτό, και τις στοές τους από εδώ και από εκεί, 100 πήχες, και τον εσωτερικό ναό, και τα πρόθυρα της αυλής·
- 16 τους παραστάτες τής θύρας, και τα αδιόρατα παράθυρα, και τις στοές ολόγυρα κατά τα τρία πατώματά τους, κατά πρόσωπο της θύρας, στρωμένα με ξύλο, γύρω-γύρω· και το έδαφος, μέχρι τα παράθυρα, και τα παράθυρα ήσαν σκεπασμένα·
- 17 μέχρι επάνω από τη θύρα, και μέχρι τον εσωτερικό οίκο, και απέξω, και διαμέσου ολόκληρου του τοίχου, γύρω-γύρω, απέξω και από μέσα, σύμφωνα με τα μέτρα.
- 18 Και ήταν χαραγμένο¹⁷ με χερουβείμ και με φοίνικες, ώστε ανάμεσα σε χερούβ και χερούβ ήταν ένας φοίνικας· και κάθε χερούβ είχε δύο πρόσωπα·
- 19 και πρόσωπο ανθρώπου προς τον φοίνικα από εδώ, και πρόσωπο λιονταριού προς τον φοίνικα από εκεί· έτσι ήταν χαραγμένο σε όλο τον οίκο, γύρω-γύρω.
- 20 Από το έδαφος μέχρι από πάνω από τη θύρα ήσαν χαραγμένα χερουβείμ και φοίνικες, και στον τοίχο τού ναού.
- 21 Οι παραστάτες τού ναού ήσαν τετράγωνοι, και το πρόσωπο του αγιαστηρίου· η θέα τού ενός ήταν όπως η θέα τού άλλου.

22 Το ξύλινο θυσιαστήριο είχε ύψος τρεις πήχες και το μήκος του δύο πήχες· και τα κέρατά του, και το μάκρος του, και οι τοίχοι του ήσαν από ξύλο· και μου είπε: Αυτό είναι το τραπέζι, που βρίσκεται μπροστά στον Κύριο.

23 Και ο ναός, και το αγιαστήριο είχαν δύο θυρώματα.

24 Και τα θυρώματα είχαν κάθε ένα δύο φύλλα, δύο φύλλα που στρέφονταν· δύο στο ένα θύρωμα και δύο φύλλα στο άλλο.

25 Και ήσαν χαραγμένα επάνω τους, επάνω στα θυρώματα του ναού, χερουβείμ και φοίνικες, όπως ήσαν χαραγμένα επάνω στους τοίχους· και τα δοκάρια ήσαν ξύλινα επάνω στο πρόσωπο της στοάς απέξω.

26 Και υπήρχαν αδιόρατα παράθυρα, και φοίνικες από εδώ και από εκεί, στα πλάγια της στοάς, και επάνω στα πλαϊνά οικήματα του οίκου, και ξύλινα δοκάρια.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 42

1 ΚΑΙ με έβγαλε έξω στην εξωτερική αυλή, κατά τον δρόμο προς τον βορρά· και με έφερε στον θάλαμο, που είναι απέναντι από το χωρισμένο μέρος, και κατά πρόσωπο της οικοδομής, προς τον βορρά.

2 Κατά πρόσωπο του μάκρους, που ήταν 100 πήχες, ήταν η βορινή θύρα, και το πλάτος 50 πήχες.

3 Απέναντι στους 20 πήχες, που ήσαν για την εσωτερική αυλή, και απέναντι από το λιθόστρωτο, που είναι για την εξωτερική αυλή, ήταν μία στοά απέναντι σε μία τριπλή στοά.

4 Και κατά πρόσωπο των θαλάμων υπήρχε διάδρομος από δέκα πήχες πλάτος, και προς τα μέσα ήταν δρόμος από μία πήχη· και οι θύρες τους ήσαν προς τον βορρά.

5 Και οι ανώτατοι θάλαμοι ήσαν στενότεροι, επειδή οι στοές τής οικοδομής κάτω και οι μεσαίες εξείχαν περισσότερο από εκείνους.

6 Επειδή, αυτοί ήσαν σε τρία πατώματα, δεν είχαν όμως στύλους, όπως οι στύλοι των αυλών· γι' αυτό, η οικοδομή στένευε περισσότερο προς το κατώτατο και το μεσαίο από τη γη.

7 Και ο τοίχος, που ήταν απέξω, απέναντι από τους θαλάμους, προς την εξωτερική αυλή, προς το πρόσωπο των θαλάμων, είχε μάκρος 50 πήχες,

8 Επειδή, το μάκρος των θαλάμων, που ήσαν στην εξωτερική αυλή, ήταν 50 πήχες· και πρόσεξα, κατά πρόσωπο του ναού ήσαν 100 πήχες.

9 Και από κάτω απ' αυτούς τούς θαλάμους υπήρχε η είσοδος προς τα ανατολικά, όπως πηγαίνει κάποιος σ' αυτούς από την εξωτερική αυλή.

- 10** Οι θάλαμοι ήσαν στο πάχος τού τοίχου τής αυλής προς τα ανατολικά, κατά πρόσωπο του αποχωρισμένου μέρους, και κατά πρόσωπο της οικοδομής.
- 11** Και ο δρόμος, που ήταν κατά πρόσωπό τους ήταν σύμφωνα με τη θέα των θαλάμων, που ήσαν προς τον βορρά· είχαν ίδιο μήκος με εκείνους, ίδιο πλάτος με εκείνους· και όλες οι έξοδοί τους ήσαν και σύμφωνα με τις διατάξεις εκείνων και σύμφωνα με τις θύρες εκείνων.
- 12** Και σύμφωνα με τις θύρες των θαλάμων, που ήσαν προς τον νότο, υπήρχε μία θύρα στην αρχή τού δρόμου, του δρόμου κατευθείαν απέναντι του τοίχου προς τα ανατολικά, καθώς κανείς μπαίνει μέσα σ' αυτά.
- 13** Και μου είπε: Οι βόρειοι θάλαμοι, και οι νότιοι θάλαμοι, αυτοί που είναι κατά πρόσωπο του αποχωρισμένου μέρους, αυτοί είναι άγιοι θάλαμοι, όπου οι ιερείς, που πλησιάζουν στον Κύριο, θα τρώνε τα αγιότατα· εκεί θα βάζουν τα αγιότατα, και την προσφορά από τα άλφита, και την προσφορά περί αμαρτίας, και την προσφορά περί ανομίας· επειδή, ο τόπος είναι άγιος.
- 14** Όταν μπαίνουν μέσα εκεί οι ιερείς, δεν θα βγαίνουν έξω από τον άγιο τόπο στην εξωτερική αυλή, αλλά εκεί θα αποθέτουν τα ενδύματά τους με τα οποία υπηρετούν· επειδή, είναι άγια· και θα ντύνονται άλλα ενδύματα, και τότε θα πλησιάζουν σε ό,τι είναι τού λαού.
- 15** Και όταν τελείωσε τα μέτρα τού εσωτερικού οίκου, με έβγαλε έξω προς την πύλη, που βλέπει προς τα ανατολικά, και τον μέτρησε γύρω-γύρω.
- 16** Μέτρησε την ανατολική πλευρά με το καλαμένιο μέτρο, 500 καλάμια, με το καλαμένιο μέτρο ολόγυρα.
- 17** Μέτρησε τη βορινή πλευρά, 500 καλάμια, με το καλαμένιο μέτρο ολόγυρα.
- 18** Μέτρησε τη νότια πλευρά, 500 καλάμια, με το καλαμένιο μέτρο.
- 19** Έπειτα, στράφηκε προς τη δυτική πλευρά, και μέτρησε 500 καλάμια, με το καλαμένιο μέτρο.
- 20** Τον μέτρησε κατά τις τέσσερις πλευρές· είχε τοίχο, γύρω-γύρω, το μήκος 500 καλάμια, και το πλάτος 500 καλάμια, για να κάνει χώρισμα ανάμεσα στον άγιο και τον βέβηλο τόπο.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 43

- 1** ΚΑΙ με έφερε στην πύλη, την πύλη που βλέπει προς τα ανατολικά.
- 2** Και ξάφνου, η δόξα τού Θεού τού Ισραήλ ερχόταν από τον δρόμο τής ανατολής· και η φωνή του ήταν σαν φωνή πολλών νερών· και η γη έλαμπε από τη δόξα του.
- 3** Και η θέα που είδα, ήταν ως προς τη θέα, σύμφωνα με τη θέα που είχα δει, όταν ήρθα να χαλάσω την πόλη· και οι θέες ήσαν σύμφωνα με τη θέα που είχα δει κοντά στον ποταμό Χεβάρ· και έπεσα κατά πρόσωπό μου.

- ⁴ Και η δόξα τού Κυρίου μπήκε μέσα στον οίκο από τον δρόμο τής πύλης, που βλέπει προς τα ανατολικά.
- ⁵ Και το πνεύμα με σήκωσε, και με έφερε στην εσωτερική αυλή· και ξάφνου, ο οίκος ήταν γεμάτος από τη δόξα τού Κυρίου.
- ⁶ Και άκουσα τη φωνή κάποιου που μιλούσε σε μένα από τον οίκο· και ο άνθρωπος στεκόταν κοντά μου.
- ⁷ Και μου είπε: Για ανθρώπου, τον τόπο τού θρόνου μου, και τον τόπο τού πέλματος των ποδιών μου, όπου θα κατοικώ μέσα στον οίκο Ισραήλ στον αιώνα, και το άγιό μου όνομα, ο οίκος Ισραήλ δεν θα βεβηλώσει πλέον, ούτε αυτοί ούτε οι βασιλιάδες τους, με τις πορνείες τους, ούτε με τα πτώματα των βασιλιάδων τους ούτε με τους ψηλούς τους τόπους.
- ⁸ Βάζοντας τα κατώφλια τους κοντά στα κατώφλια μου, και τους παραστάτες τους κοντά στους παραστάτες μου, ώστε δεν ήταν παρά ο τοίχος ανάμεσα σε μένα και σ' αυτούς, βεβήλωναν έτσι το άγιό μου όνομα, με τα βδελύγματά τους που έπρατταν· γι' αυτό, τους ανάλωσα μέσα στον θυμό μου.
- ⁹ Τώρα, ας απομακρύνουν από μένα τις πορνείες τους, και τα πτώματα των βασιλιάδων τους, και θα κατοικώ ανάμεσά τους στον αιώνα.
- ¹⁰ Εσύ, γιε ανθρώπου, δείξε αυτόν τον οίκο, στον οίκο Ισραήλ, για να ντραπούν για τις ανομίες τους· και ας μετρήσουν το σχέδιο.
- ¹¹ Και αν ντραπούν για όλα όσα έπραξαν, δείξ' τους τη μορφή τού οίκου, και τη διάταξή του, και τις εξόδους του, και τις εισόδους του, και ολόκληρη τη μορφή του, και όλες τις διατάξεις του, και ολόκληρη τη μορφή του, και ολόκληρο τον νόμο του· και περίγραψε τον μπροστά τους, για να φυλάξουν ολόκληρη τη μορφή του, και όλες τις διατάξεις του, και να τις εκτελούν.
- ¹² Αυτός είναι ο νόμος τού οίκου: Επάνω στην κορυφή τού βουνού, ολόκληρο το όριο, γύρω-γύρω, θα είναι αγιότατο. Δες, αυτός είναι ο νόμος τού οίκου.
- ¹³ Και αυτά είναι τα μέτρα τού θυσιαστηρίου σε πήχες: Ο πήχης είναι ένας κοινός πήχης και μία παλάμη· το μεν κοίλωμά του θα είναι ένας πήχης, και το πλάτος ένας πήχης· και το γείσωμά του στα χείλη του, ολόγουρα, μία σπιθαμή· και αυτό θα είναι το ανώτερο μέρος τού θυσιαστηρίου.
- ¹⁴ Και από το κοίλωμα, που είναι προς τη γη, μέχρι την κατώτερη προεξοχή, θα είναι δύο πήχες, και το πλάτος ένας πήχης· και από το χείλος τής μικρότερης μέχρι το χείλος τής μεγαλύτερης, τέσσερις πήχες, και το πλάτος ένας πήχης.
- ¹⁵ Και το θυσιαστήριο θα έχει ύψος τέσσερις πήχες· και από το θυσιαστήριο και επάνω θα υπάρχουν τέσσερα κέρατα.
- ¹⁶ Και το θυσιαστήριο θα έχει μάκρος 12 πήχες και πλάτος 12, τετράγωνο στις τέσσερις πλευρές του.

17 Και το χείλος του θα είναι 14 πήχες το μάκρος και 14 πήχες το πλάτος στις τέσσερις πλευρές του· και το γείσωμα, ολόγουρά του, μισός πήχης· και το κοίλωμά του ολόγουρα ένας πήχης· και τα σκαλοπάτια του θα βλέπουν προς τα ανατολικά.

18 Και μου είπε: Γιε ανθρώπου, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτές είναι οι διατάξεις τού θυσιαστηρίου κατά την ημέρα, που θα το κατασκευάσουν, για να προσφέρουν επάνω σ' αυτό ολοκαύτωμα, και να ραντίζουν επάνω του αίμα.

19 Και θα δώσεις στους ιερείς τούς Λευίτες, που είναι το σπέρμα τού Σαδώκ, που με πλησιάζουν για να υπηρετούν σε μένα, λέει ο Κύριος ο Θεός, ένα μοσχάρι βοδιού για προσφορά περί αμαρτίας.

20 Και θα πάρεις από το αίμα του, και θα βάλεις επάνω στα τέσσερα κέρατά του, και επάνω στις τέσσερις γωνίες τού χείλους, και επάνω στο γείσωμα, ολόγουρα· και θα το καθαρίσεις και θα κάνεις γι' αυτό εξιλέωση.

21 Και θα πάρεις το μοσχάρι, που είναι για την προσφορά περί αμαρτίας και θα το κάψουν στον διορισμένο τόπο τού οίκου, έξω από το αγιαστήριο.

22 Και τη δεύτερη ημέρα θα προσφέρεις έναν τράγο από κατσίκες, άμωμον, για προσφορά περί αμαρτίας· και θα καθαρίσουν το θυσιαστήριο, όπως καθάρισαν με το μοσχάρι.

23 Αφού τελειώσεις καθαρίζοντάς το, θα προσφέρεις ένα μοσχάρι βοδιού άμωμο, και ένα κριάρι από το ποίμνιο άμωμο.

24 Και θα τα προσφέρεις μπροστά στον Κύριο, και οι ιερείς θα ρίξουν επάνω τους αλάτι, και θα τα ολοκαυτώσουν σαν ολοκαύτωμα στον Κύριο.

25 Επτά ημέρες θα ετοιμάζεις έναν τράγο κάθε ημέρα για προσφορά περί αμαρτίας· και θα ετοιμάζουν ένα μοσχάρι βοδιού, και ένα κριάρι από το ποίμνιο, άμωμα.

26 Θα κάνουν εξιλέωση επτά ημέρες για το θυσιαστήριο, και θα το καθαρίζουν· και αυτοί θα καθιερωθούν.

27 Και αφού συμπληρωθούν οι ημέρες, από την όγδοη ημέρα και στο εξής, οι ιερείς θα προσφέρουν τα ολοκαυτώματά σας επάνω στο θυσιαστήριο, και τις ειρηνικές προσφορές σας· και εγώ θα σας δεχθώ, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 44

1 ΚΑΙ με επέστρεψε προς τον δρόμο τής εξωτερικής πύλης τού αγιαστηρίου, που έβλεπε προς τα ανατολικά· και αυτή ήταν κλεισμένη.

2 Και ο Κύριος μου είπε: Η πύλη αυτή θα είναι κλεισμένη, δεν θα ανοιχτεί, και άνθρωπος δεν θα περάσει απ' αυτή· επειδή, ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ μπήκε απ' αυτή, γι' αυτό θα είναι κλεισμένη.

- ³ Αυτή θα είναι για τον άρχοντα· ο άρχοντας, αυτός θα καθήσει μέσα σ' αυτή, για να φάει ψωμί μπροστά στον Κύριο· θα μπει μέσα από τον δρόμο τής στοάς αυτής τής πύλης, και από τον ίδιο δρόμο θα βγει έξω.
- ⁴ Και με έφερε προς τον δρόμο τής βορινής πύλης, απέναντι από τον οίκο· και είδα, και ξάφνου, ο οίκος τού Κυρίου ήταν γεμάτος από τη δόξα τού Κυρίου· και έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου.
- ⁵ Και ο Κύριος είπε σε μένα: Γιε ανθρώπου, πρόσεξε με την καρδιά σου, και δες με τα μάτια σου, και άκουσε με τα αυτιά σου όλα όσα εγώ μιλάω σε σένα, για όλες τις διατάξεις τού οίκου τού Κυρίου, και για όλους τούς νόμους του· και παρατήρησε καλά την είσοδο του οίκου, μαζί με όλες τις εξόδους τού αγιαστηρίου.
- ⁶ Και θα πεις στους απειθείς, στον οίκο Ισραήλ: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Οίκος Ισραήλ, αρκεστείτε σε όλα τα βδελύγματά σας,
- ⁷ επειδή, φέρατε μέσα αλλογενείς, απερίτμητους στην καρδιά, απερίτμητους στη σάρκα, για να είναι στο αγιαστήριό μου, να το βεβηλώνουν, τον οίκο μου, όταν προσφέρετε τον άρτο μου, το πάχος και το αίμα, ενώ παραβαίνουν τη διαθήκη μου εξαιτίας όλων των βδελυγμάτων σας.
- ⁸ Και εσείς δεν φυλάξατε τη βάρδια των αγίων μου, αλλά βάλατε επάνω στο αγιαστήριό μου φύλακες της βάρδιας μου, αντί για σας.
- ⁹ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κανένας αλλογενής, απερίτμητος στην καρδιά, και απερίτμητος στη σάρκα, δεν θα μπαίνει μέσα στο αγιαστήριό μου, από όλους τούς αλλογενείς ανάμεσα στον οίκο Ισραήλ·
- ¹⁰ αλλά, οι Λευίτες, που αποστάτησαν από μένα, όταν ο Ισραήλ βρισκόταν σε αποπλάνηση, καθώς αποπλανήθηκαν από μένα πηγαίνοντας πίσω από τα είδωλά τους, και θα βαστάξουν την ανομία τους.
- ¹¹ Και θα είναι υπηρέτες στο αγιαστήριό μου, επιστατώντας στις πύλες τού οίκου, και φυλάττοντας τον οίκο· αυτοί θα σφάζουν, στον λαό, τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες, και αυτοί θα στέκονται μπροστά τους για να τους υπηρετούν.
- ¹² Επειδή, τους υπηρετούσαν μπροστά στα είδωλά τους, και ήσαν πρόσκομμα ανομίας στον οίκο Ισραήλ· γι' αυτό, εγώ ύψωσα το χέρι μου εναντίον τους, λέει ο Κύριος ο Θεός, και θα βαστάξουν την ανομία τους.
- ¹³ Και δεν θα με πλησιάζουν για να ιερατεύουν σε μένα, και δεν θα πλησιάζουν σε κανένα από τα άγιά μου, και στα άγια των αγίων· αλλά, θα βαστάζουν τη ντροπή τους, και τα βδελύγματά τους, που έπραξαν.
- ¹⁴ Και θα τους κάνω φύλακες της βάρδιας τού οίκου, για όλη την υπηρεσία του, και για όλα όσα θα γίνονται μέσα σ' αυτόν.

- 15 Οι δε ιερείς και οι Λευίτες, οι γιοι τού Σαδώκ, αυτοί που φύλαξαν τη βάρδια τού αγιαστηρίου μου, όταν οι γιοι Ισραήλ αποπλανιόνταν από μένα, αυτοί θα με πλησιάζουν για να υπηρετούν σε μένα, και θα στέκονται μπροστά μου για να μου προσφέρουν το πάχος και το αίμα, λέει ο Κύριος ο Θεός·
- 16 αυτοί θα μπαίνουν μέσα στο αγιαστήριό μου, και αυτοί θα πλησιάζουν στο τραπέζι μου, για να με υπηρετούν, και θα φυλάττουν τη βάρδια μου.
- 17 Και όταν μπαίνουν μέσα στις πύλες τής εσωτερικής αυλής, θα ντύνονται ιμάτια λινά· και δεν θα είναι επάνω τους μαλλί, ενώ υπηρετούν στις πύλες τής εσωτερικής αυλής, και στο εσωτερικό.
- 18 Θα έχουν λινές τιάρες επάνω στα κεφάλια τους, και λινές περισκελίδες στις οσφύες τους· δεν θα περιζώνονται τίποτε που να προξενεί ιδρώτα.
- 19 Και όταν βγαίνουν στην εξωτερική αυλή, στην αυλή την εξωτερική προς τον λαό, θα ξεντύνονται τα ενδύματά τους, με τα οποία υπηρετούσαν, και θα τα βάζουν στους άγιους θαλάμους, και θα ντύνονται άλλα ενδύματα· και δεν θα αγιάζουν τον λαό με τα ενδύματά τους.
- 20 Και δεν θα ξυρίζουν τα κεφάλια τους, και δεν θα αφήνουν τα μαλλιά τους να μεγαλώνουν, μόνον θα κουρεύουν τα κεφάλια τους.
- 21 Και κρασί δεν θα πίνει κανένας ιερέας, όταν μπαίνει μέσα στην εσωτερική αυλή.
- 22 Και δεν θα παίρνουν για γυναίκα στον εαυτό τους χήρα ή αποδιωγμένη· αλλά, θα παίρνουν παρθένα από τον οίκο Ισραήλ ή χήρα ιερέα, που χηρεύει.
- 23 Και θα διδάσκουν τον λαό μου τη διαφορά ανάμεσα σε άγιο και βέβηλο, και θα τους κάνουν να διακρίνουν ανάμεσα σε ακάθαρμο και καθαρό.
- 24 Και στις αμφισβητήσεις, αυτοί θα στέκονται για να κρίνουν· θα τις κρίνουν σύμφωνα με τις κρίσεις μου· και θα φυλάττουν τα νόμιμά μου και τα διατάγματά μου σε όλες τις γιορτές μου· και θα αγιάζουν τα σάββατά μου.
- 25 Και δεν θα μπαίνουν μέσα σε νεκρόν άνθρωπο για να μολυνθούν· παρά μόνον για πατέρα ή για μητέρα ή για γιο ή για θυγατέρα ή για αδελφό ή για αδελφή, που δεν έχει παντρευτεί, γι' αυτούς θα μολύνονται.
- 26 Και αφού ο μολυσμένος καθαριστεί, θα απαριθμούν σ' αυτόν επτά ημέρες.
- 27 Και κατά την ημέρα που μπαίνει μέσα στο αγιαστήριο, στην εσωτερική αυλή, για να υπηρετήσει στο αγιαστήριο, θα προσφέρει την προσφορά του περί αμαρτίας, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 28 Και αυτό θα είναι σ' αυτούς για κληρονομιά· εγώ είμαι η κληρονομιά τους· και ιδιοκτησία δεν θα τους δίνετε μέσα στον Ισραήλ· εγώ είμαι η ιδιοκτησία τους.

29 Θα τρώνε την προσ-φορά από άλφιτα, και την προσφορά περί αμαρτίας, και την προσφορά περί ανομίας· και κάθε αφιέρωμα ανάμεσα στον Ισραήλ θα είναι δικά τους.

30 Και όλες οι απαρχές όλων των πρωτογεννημάτων, και κάθε προσφορά που υψώνεται από όλα, από κάθε είδος από τις προσφορές σας, που υψώνονται, θα είναι των ιερέων· και θα δίνετε την απαρχή τής ζύμης σας στον ιερέα, για να επαναπαύεται ευλογία επάνω στο σπίτι σας.

31 Οι ιερείς δεν θα τρώνε τίποτε θνησιμαίο ή θηριάλωτο, είτε πουλί είτε κτήνος.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 45

1 ΚΑΙ όταν κληρώνετε τη γη για κληρονομιά, θα ξεχωρίσετε μία μερίδα στον Κύριο, μία άγια μερίδα από τη γη· το μάκρος θα είναι μάκρος 25.000 καλάμια, και το πλάτος 10.000· αυτό θα είναι άγιο σε όλα τα όριά του, ολόγυρα.

2 Απ' αυτό, θα είναι για το αγιαστήριο 500 ως προς το μάκρος, με 500 ως προς το πλάτος, τετράγωνο, ολόγυρα· και 50 πήχες, ολόγυρα, για τα προάστια του.

3 Σύμφωνα, λοιπόν, μ' αυτό το μέτρο θα μετρήσεις μάκρος 25.000, και πλάτος 10.000· και μέσα σ' αυτό θα είναι το αγιαστήριο, το άγιο των αγίων.

4 Αυτό θα είναι από τη γη, άγια μερίδα για τους ιερείς, που υπηρετούν στο αγιαστήριο, αυτούς που πλησιάζουν για να υπηρετούν στον Κύριο· και θα είναι γι' αυτούς τόπος για σπίτια, και άγιος τόπος για το αγιαστήριο.

5 Και 25.000 μάκρος, και 10.000 πλάτος, θα έχουν οι Λευίτες για τον εαυτό τους, οι υπηρέτες τού οίκου, για ιδιοκτησία μαζί με 20 θαλάμους.

6 Και θα δώσετε για ιδιοκτησία τής πόλης 5.000 πλάτος, και 25.000 μάκρος, κοντά στην άγια μερίδα· αυτό θα είναι για ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ.

7 Και για τον άρχοντα θα υπάρχει μερίδα, από εδώ και από εκεί από την άγια μερίδα, και την ιδιοκτησία τής πόλης, μπροστά από την άγια μερίδα, και μπροστά από την ιδιοκτησία τής πόλης, από το δυτικό προς δυσμάς, και από το ανατολικό προς ανατολάς· και το μάκρος θα είναι κοντά σε κάθε μία από τις μερίδες, από το δυτικό όριο προς το ανατολικό όριο.

8 Σε γη θα είναι σ' αυτόν η ιδιοκτησία, μέσα στον Ισραήλ· και οι άρχοντές μου δεν θα καταθλίβουν πλέον τον λαό μου· και θα δώσουν το υπόλοιπο της γης στον οίκο Ισραήλ, σύμφωνα με τις φυλές τους.

9 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αρκεί σε σας, άρχοντες του Ισραήλ· να απομακρύνετε τη βία και την αρπαγή, και να κάνετε κρίση και δικαιοσύνη· να σηκώσετε τις καταδυναστείες σας από τον λαό μου, λέει ο Κύριος ο Θεός.

10 Δίκαιη πλάστιγγα θα έχετε, και δίκαιο εφά, και δίκαιο βαθ.

- 11 Το εφά και το βαθ θα είναι τού ίδιου μέτρου, ώστε το βαθ να περιλαμβάνει το ένα δέκατο του χομόρ, και το εφά το ένα δέκατο του χομόρ· το μέτρο του θα είναι σύμφωνα με το χομόρ.
- 12 Και ο σίκλος θα είναι 20 γερά· 20 σίκλοι, 25 σίκλοι, 15 σίκλοι, θα είναι η μναςας.
- 13 Η προσφορά που υψώνεται, που θα προσφέρετε, είναι η εξής: Το ένα έκτο τού εφά από ένα χομόρ σιταριού· και θα δίνετε το ένα έκτο τού εφά από ένα χομόρ κριθαριού.
- 14 Και για το διάταγμα του λαδιού, από ένα βαθ λαδιού, θα προσφέρετε το ένα δέκατο του βαθ για ένα κορ, που είναι ένα χομόρ από δέκα βαθ· επειδή, δέκα βαθ είναι ένα χομόρ.
- 15 Και από το κοπάδι ένα πρόβατο από τα 200, από τις παχιές βοσκές τού Ισραήλ, για προσφορά από άλφιτα, και για ολοκαύτωμα, και για ειρηνικές προσφορές, για να κάνει εξιλέωση γι' αυτούς, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 16 Ολόκληρος ο λαός τής γης θα δίνει στον άρχοντα μέσα στον Ισραήλ αυτή την προσφορά που υψώνεται.
- 17 Και στον άρχοντα ανήκει να δίνει τα ολοκαυτώματα, και τις προσφορές από άλφιτα, και τις σπονδές, στις γιορτές, και στις νεομηνίες, και στα σάββατα, σε όλες τις πανηγύρεις τού οίκου Ισραήλ· αυτός θα ετοιμάζει την προσφορά περί αμαρτίας, και την προσφορά από άλφιτα, και το ολοκαύτωμα, και τις ειρηνικές προσφορές, για να κάνει εξιλέωση για τον οίκο Ισραήλ.
- 18 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Κατά τον πρώτο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, θα παίρνεις ένα μοσχάρι βοδιού άμωμο, και θα καθαρίζεις το αγιαστήριο·
- 19 και ο ιερέας θα παίρνει από το αίμα τής προσφοράς περί αμαρτίας, και θα βάζει επάνω στους παραστάτες τού οίκου, και επάνω στις τέσσερις γωνίες τού χείλους τού θυσιαστηρίου, και επάνω στους παραστάτες τής πύλης τής εσωτερικής αυλής.
- 20 Και έτσι θα κάνεις την έβδομη ημέρα τού μήνα για κάθε έναν, που αμαρτάνει από άγνοια, και για τον απλό· έτσι θα κάνετε εξιλέωση για τον οίκο.
- 21 Κατά τον πρώτο μήνα, τη 14η ημέρα τού μήνα, θα είναι σε σας το Πάσχα, γιορτή επτά ημερών· θα τρώτε άζυμα.
- 22 Και κατά την ημέρα εκείνη ο άρχοντας θα ετοιμάζει για τον εαυτό του, και για ολόκληρο τον λαό τής γης, ένα μοσχάρι για προσφορά περί αμαρτίας.
- 23 Και κατά τις επτά ημέρες τής γιορτής θα κάνει ολοκαύτωμα στον Κύριο, επτά μοσχάρια, και επτά κριάρια άμωμα κάθε ημέρα κατά τις επτά ημέρες· και έναν τράγο από κατσίκες κάθε ημέρα για προσφορά περί αμαρτίας.

²⁴ Και θα ετοιμάζει προσφορά από άλφιτα ένα εφά για το μοσχάρι, και ένα εφά για το κριάρι, και ένα ιν λαδιού στο εφά.

²⁵ Κατά τον έβδομο μήνα, την 15η ημέρα τού μήνα, θα κάνει κατά τη γιορτή σύμφωνα μ' αυτά επτά ημέρες, σύμφωνα με την προσφορά περί αμαρτίας, σύμφωνα με τα ολοκαυτώματα, και σύμφωνα με την προσφορά από άλφιτα, και σύμφωνα με το λάδι.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 46

¹ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Η πύλη τής εσωτερικής αυλής, που βλέπει προς τα ανατολικά, θα είναι κλεισμένη τις έξι εργάσιμες ημέρες· και την ημέρα τού σαββάτου θα ανοίγεται, και την ημέρα τής νεομηνίας θα ανοίγεται.

² Και ο άρχοντας θα μπει μέσα από τον δρόμο τής στοάς τής πύλης, που είναι απέξω, και θα στέκεται κοντά στον παραστάτη τής πύλης, και οι ιερείς θα ετοιμάζουν το ολοκαύτωμά του, και τις ειρηνικές προσφορές του, και αυτός θα προσκυνήσει στο κατώφλι τής πύλης· τότε, θα βγει έξω· η πύλη, όμως, δεν θα κλείσει μέχρι την εσπέρα.

³ Παρόμοια, ο λαός τής γης θα προσκυνάει στην είσοδο αυτής τής πύλης μπροστά στον Κύριο, κατά τα σάββατα και κατά τις νεομηνίες.

⁴ Το δε ολοκαύτωμα, που ο άρχοντας θα προσφέρει στον Κύριο την ημέρα τού σαββάτου, θα είναι έξι άμωμα αρνιά, και ένα άμωμο κριάρι.

⁵ Και η προσφορά από άλφιτα θα είναι ένα εφά για ένα κριάρι· η δε προσφορά από άλφιτα για τα αρνιά, όσο έχει προαίρεση να δώσει· και ένα ιν λάδι για ένα εφά.

⁶ Και την ημέρα τής νεομηνίας θα είναι ένα μοσχάρι βοδιού άμωμο, και έξι αρνιά, και ένα κριάρι· θα είναι άμωμα.

⁷ Και θα ετοιμάζει προσφορά από άλφιτα, ένα εφά για το μοσχάρι, και ένα εφά για το κριάρι· και για τα αρνιά, όσο είναι ικανό το χέρι του· και ένα ιν λάδι για ένα εφά.

⁸ Και όταν μπαίνει μέσα ο άρχοντας, θα μπαίνει μέσα από τον δρόμο τής στοάς αυτής τής πύλης, και θα βγαίνει έξω από τον δρόμο τής ίδιας.

⁹ Όταν, όμως, ο λαός τής γης έρχεται μπροστά στον Κύριο κατά τις επίσημες γιορτές, αυτός που μπαίνει μέσα για να προσκυνήσει από τον δρόμο τής βορινής πύλης, θα βγαίνει έξω από τον δρόμο τής νότιας πύλης· και εκείνος που μπαίνει μέσα από τον δρόμο τής νότιας πύλης, θα βγαίνει έξω από τον δρόμο τής βορινής πύλης· δεν θα επιστρέφει από τον δρόμο τής πύλης από τον οποίο μπήκε μέσα, αλλά θα βγαίνει έξω από τον απέναντι.

¹⁰ Και ο άρχοντας θα μπαίνει μέσα ανάμεσα σ' αυτούς που μπαίνουν μέσα· και ενώ αυτοί θα βγαίνουν έξω, θα βγαίνει έξω.

- 11 Και στις γιορτές και τα πανηγύρια η προσφορά από άλφιτα θα είναι ένα εφά για το μοσχάρι, και ένα εφά για το κριάρι· ενώ για τα αρνιά θα δώσει όσο έχει προαίρεση· και ένα ιν για ένα εφά.
- 12 Και όταν ο άρχοντας ετοιμάζει ένα αυτοπροαίρετο ολοκαύτωμα ή αυτοπροαίρετες ειρηνικές προσφορές στον Κύριο, τότε θα του ανοίγουν την πύλη, που βλέπει προς τα ανατολικά, και θα ετοιμάζει το ολοκαύτωμά του και τις ειρηνικές προσφορές του, που κάνει κατά την ημέρα τού σαββάτου· τότε, θα βγαίνει έξω, και μετά την έξοδο του θα κλείνουν την πύλη.
- 13 Και θα ετοιμάζεις καθημερινά ολοκαύτωμα στον Κύριο από ένα χρονιάρικο άμωμο αρνί· θα το ετοιμάζεις κάθε πρωινό.
- 14 Και θα ετοιμάζεις γι' αυτό προσφορά από άλφιτα κάθε πρωινό, το ένα έκτο τού εφά, και λάδι το ένα τρίτο τού ιν, για να το ανακατεύεις με σιμιγδάλι· προσφορά από άλφιτα στον Κύριο παντοτινά, σύμφωνα με αιώνιο πρόσταγμα.
- 15 Και θα ετοιμάζουν το αρνί, και την προσφορά από άλφιτα, και το λάδι, κάθε πρωινό, ολοκαύτωμα παντοτινό.
- 16 Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Αν ο άρχοντας δώσει δώρο σε κάποιον από τους γιους του, αυτό θα είναι κληρονομιά του· είναι των γιων του· θα είναι ιδιοκτησία τους μέσα σε κληρονομιά.
- 17 Αλλά, αν δώσει δώρο από την κληρονομιά του σε κάποιον από τους δούλους του, τότε θα είναι δικό του μέχρι τον χρόνο τής άφεσης· ύστερα απ' αυτό, θα επιστρέφει στον άρχοντα· επειδή, η κληρονομιά του είναι των γιων του· δική τους θα είναι.
- 18 Και ο άρχοντας δεν θα παίρνει από την κληρονομιά τού λαού, βγάζοντάς τους έξω από την ιδιοκτησία τους με καταδυναστεία· από την ιδιοκτησία του θα κληροδοτήσει τους γιους του, για να μη διασκορπίζεται ο λαός μου· κάθε ένας από την ιδιοκτησία του.
- 19 Έπειτα, με έφερε διαμέσου τής εισόδου, που είναι στα πλάγια της πύλης, προς τους άγιους θαλάμους των ιερέων, που βλέπουν προς τον βορρά· και νάσου, εκεί υπήρχε ένας τόπος στο εσωτερικό προς τα δυτικά.
- 20 Και μου είπε: Αυτός είναι ο τόπος, που οι ιερείς θα βράζουν την προσφορά περί ανομίας, και την προσφορά περί αμαρτίας, όπου θα ψήνουν την προσφορά από άλφιτα, για να μη τα φέρνουν έξω, στην εξωτερική αυλή, για να αγιάσουν τον λαό.
- 21 Και με έβγαλε έξω στην εξωτερική αυλή, και με περιέφερε στις τέσσερις γωνίες τής αυλής· και είδα, υπήρχε μία αυλή σε κάθε γωνία τής αυλής.
- 22 Στις τέσσερις γωνίες τής αυλής υπήρχαν ενωμένες αυλές, από 40 πήχες το μήκος, και από 30 πήχες το πλάτος· οι τέσσερις αυτές γωνίες ήσαν τού ίδιου μέτρου.

²³ Και υπήρχε ολόγυρά τους μία σειρά από οικοδομές, ολόγυρα απ' αυτές τις τέσσερις· και υπήρχαν μαγειρεία κατασκευασμένα από κάτω από τις σειρές, ολόγυρα.

²⁴ Και μου είπε: Αυτά είναι τα οικήματα των μαγείρων, όπου οι υπηρέτες τού οίκου θα βράζουν τις θυσίες τού λαού.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 47

¹ ΚΑΙ με επέστρεψε στη θύρα τού οίκου· και είδα, νερά, που έβγαιναν κάτω από το κατώφλι τού οίκου προς τα ανατολικά· επειδή, το μέτωπο του οίκου ήταν προς τα ανατολικά, και τα νερά κατέβαιναν από κάτω από το δεξί πλάγιο του οίκου, προς το νότιο μέρος τού θυσιαστηρίου.

² Και με έβγαλε έξω διαμέσου τού δρόμου τής πύλης, που είναι προς βορράν, και με έφερε ολόγυρα, διαμέσου τού δρόμου, που είναι απέξω προς την εξωτερική πύλη, διαμέσου τού δρόμου, που βλέπει προς τα ανατολικά· και είδα, τα νερά έρρεαν από το δεξί πλάγιο.

³ Και ο άνθρωπος, που είχε το μέτρο στο χέρι του, καθώς βγήκε έξω προς τα ανατολικά, μέτρησε 1.000 πήχες, και με διαπέρασε μέσα από τα νερά· τα νερά ήσαν μέχρι τούς αστραγάλους.

⁴ Και μέτρησε 1.000, και με διαπέρασε μέσα από τα νερά· τα νερά ήσαν μέχρι τα γόνατα. Πάλι μέτρησε 1.000, και με διαπέρασε· τανερά ήσαν μέχρι την οσφύ.

⁵ Έπειτα, μέτρησε 1.000· και ήταν ποταμός, τον οποίο δεν μπορούσα να διαβώ· επειδή, τα νερά ήσαν υψωμένα, νερά για κολύμπι, ποταμός αδιάβατος.

⁶ Και μου είπε: Είδες, γιε ανθρώπου; Τότε, με έφερε, και με επέστρεψε στην όχθη τού ποταμού.

⁷ Και όταν επέστρεψα, είδα, στην όχθη τού ποταμού υπήρχαν δέντρα πολλά, σε υπερβολικό βαθμό, και από εδώ και από εκεί.

⁸ Και μου είπε: Αυτά τα νερά βγαίνουν προς την ανατολική γη, και κατεβαίνουν προς την πεδινή, και μπαίνουν μέσα στη θάλασσα· και όταν εκχυθούν στη θάλασσα, τα νερά της θα γιатρευτούν.

⁹ Και κάθε έμψυχο που έρπει, σε όσα μέρη έρθουν αυτοί οι ποταμοί, θα ζει· και θα υπάρχει εκεί ένα υπερβολικά μεγάλο πλήθος από ψάρια, δεδομένου ότι, έρχονται εκεί αυτά τα νερά· επειδή, θα γιатρευτούν· και όπου έρχεται ο ποταμός, όλα θα ζουν.

¹⁰ Και θα στέκονται σ' αυτήν οι ψαράδες από την Εν-γαδδί μέχρι την Εν-εγλαΐμ· εκεί θα απλώνουν τα δίχτυα· τα ψάρια τους θα είναι σύμφωνα με τα είδη τους, όπως τα ψάρια τής Μεγάλης Θάλασσας, υπερβολικά πολλά.

- 11 Οι ελώδεις τόποι της, όμως, και οι βαλτώδεις δεν θα γιατρευτούν· θα είναι διορισμένοι για αλάτι.
- 12 Και κοντά στον ποταμό, επάνω στην όχθη του, από εδώ και από εκεί, θα μεγαλώνουν δέντρα κάθε είδους, για τροφή, που τα φύλλα τους δεν θα μαραίνονται, και ο καρπός τους δεν θα εκλείψει· νέος καρπός θα γεννιέται σε κάθε έναν μήνα, επειδή, τα νερά του βγαίνουν από το αγιαστήριο· και ο καρπός τους θα είναι για τροφή, και το φύλλο τους για γιατρεία.
- 13 ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος ο Θεός: Αυτά θα είναι τα όρια, με τα οποία θα κληρονομήσετε τη γη, σύμφωνα με τις 12 φυλές τού Ισραήλ· ο Ιωσήφ θα έχει δύο μερίδες.
- 14 Και εσείς θα την κληρονομήσετε, κάθε ένας όπως ο αδελφός του· για την οποία ύψωσα το χέρι μου ότι θα τη δώσω στους πατέρες σας· και αυτή η γη θα κληρωθεί σε σας για κληρονομιά.
- 15 Και τούτο θα είναι το όριο της γης προς το βορινό πλάγιο, από τη Μεγάλη Θάλασσα, προς τον δρόμο τής Εθλών, όπως κάποιος πηγαίνει προς τη Σεδάδ,
- 16 την Αιμάθ, τη Βηρωθά, τη Σιβραΐμ, που είναι ανάμεσα στο όριο της Δαμασκού και στο όριο της Αιμάθ, Ασάρ-ατιχών, που είναι κοντά στα όρια της Αυράν.
- 17 Και το όριο από τη θάλασσα θα είναι η Ασάρ-ενάν, το όριο της Δαμασκού, και το βορινό, που είναι προς βορράν· και το όριο της Αιμάθ. Και τούτο είναι το βορινό πλευρό.
- 18 Και θα μετρήσετε το ανατολικό πλευρό από την Αυράν, και από τη Δαμασκό, και από τη Γαλαάδ, και από τη γη τού Ισραήλ προς τον Ιορδάνη, από το όριο που είναι προς την ανατολική θάλασσα. Και αυτό είναι η ανατολική πλευρά.
- 19 Και η μεσημβρινή πλευρά προς τον νότο, από τη Θαμάρ μέχρι τα νερά τής Μεριβά Κάδης, κατά τηνέκταση του χειμάρρου, μέχρι τη Μεγάλη Θάλασσα. Και τούτο είναι η νότια πλευρά προς το μεσημβρινό.
- 20 Και η δυτική πλευρά θα είναι η Μεγάλη Θάλασσα από το όριο, μέχρις ότου έρθει κάποιος απέναντι από την Αιμάθ. Αυτό είναι η δυτική πλευρά.
- 21 Έτσι θα διαιρέσετε αυτή τη γη ανάμεσά σας σύμφωνα με τις φυλές τού Ισραήλ.
- 22 Και θα την κληρώσετε στον εαυτό σας για κληρονομιά, μαζί με τους ξένους, που παροικούν ανάμεσά σας, όσοι γεννήσουν γιους ανάμεσά σας· και θα είναι σε σας σαν αυτόχθονες ανάμεσα στους γιους Ισραήλ· και θα έχουν κληρονομιά μαζί σας, ανάμεσα στις φυλές τού Ισραήλ.

23 Και σε όποια φυλή παροικεί ο ξένος, εκεί θα του δώσετε την κληρονομιά του, λέει ο Κύριος ο Θεός.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ 48

1 Αυτά είναι τα ονόματα των φυλών: Από το βορινό άκρο, κατά τον δρόμο της Εθλών, καθώς πηγαίνει κάποιος στην Αιμάθ, την Ασάρ-ενάν, το όριο της Δαμασκού προς τον βορρά, προς το μέρος της Αιμάθ· και αυτά είναι: Η ανατολική του πλευρά, και η δυτική· του Δαν, ένα μερίδιο.

2 Και κοντά στο όριο του Δαν, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Ασήρ, ένα.

3 Και κοντά στο όριο του Ασήρ, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Νεφθαλί, ένα.

4 Και κοντά στο όριο του Νεφθαλί, από την ανατολική μέχρι τη δυτική πλευρά, του Μανασσή, ένα.

5 Και κοντά στο όριο του Μανασσή, από την ανατολική μέχρι τη δυτική πλευρά, του Εφραΐμ, ένα.

6 Και κοντά στο όριο του Εφραΐμ, από την ανατολική μέχρι τη δυτική πλευρά, του Ρουβήν, ένα.

7 Και κοντά στο όριο του Ρουβήν, από την ανατολική μέχρι τη δυτική πλευρά, του Ιούδα, ένα.

8 Και κοντά στο όριο του Ιούδα, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά θα είναι το μερίδιο, που θα αφιερώσετε από 25.000 καλάμια σε πλάτος, και κατά μήκος σαν ένα από τα άλλα μερίδια, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική· και το αγιαστήριο θα είναι στο μέσον του.

9 Η μερίδα, που θα αφιερώσετε στον Κύριο, θα είναι από 25.000 κατά μήκος, και 10.000 κατά πλάτος.

10 Και γι' αυτούς, τους ιερείς, αυτή θα είναι άγια μερίδα, προς τα βόρεια 25.000 κατά μήκος, και προς τα δυτικά 10.000 κατά πλάτος, και προς τα ανατολικά 10.000 κατά πλάτος, και προς τα νότια 25.000 κατά μήκος· και το αγιαστήριο του Κυρίου θα είναι στο μέσον του.

11 Αυτή θα είναι για τους ιερείς, που καθιερώθηκαν από τους γιους τού Σαδώκ, που φύλαξαν τη βάρδια μου, που δεν αποπλανήθηκαν στην αποπλάνηση των γιων Ισραήλ, όπως αποπλανήθηκαν οι Λευίτες.

12 Και αυτή η μερίδα της γης, που αφιερώθηκε· θα είναι σ' αυτούς αγιότατη, κοντά στο όριο των Λευιτών.

13 Και κοντά στο όριο των ιερέων, οι Λευίτες θα έχουν 25.000 κατά μήκος, και 10.000 κατά πλάτος· όλο το μήκος θα είναι 25.000, και το πλάτος 10.000.

- 14 Και απ' αυτό δεν θα πουλήσουν ούτε θα αλλάξουν ούτε θα απαλλοτριώσουν τα πρωτογεννήματα της γης· επειδή, είναι άγιο στον Κύριο.
- 15 Και οι 5.000, που περισσεύουν στο πλάτος απέναντι στις 25.000, θα είναι βέβηλος τόπος για την πόλη, για κατοίκηση, και για προάστια· και η πόλη θα είναι στο κέντρο του.
- 16 Και αυτά θα είναι τα μέτρα της: Η βορινή πλευρά 4.500, και η μεσημβρινή πλευρά 4.500, και κατά την ανατολική πλευρά 4.500, και τη δυτική πλευρά 4.500.
- 17 Και τα προάστια της πόλης θα είναι προς τον βορρά 250, και προς τον νότο 250, και προς την ανατολή 250, και προς τη δύση 250.
- 18 Και το υπόλοιπο κατά μήκος, που συνορεύει με την άγια μερίδα, 10.000 προς τα ανατολικά, και 10.000 προς τα δυτικά· και θα συνορεύει με την άγια μερίδα· και τα γεννήματά του θα είναι για τροφή εκείνων που υπηρετούν την πόλη.
- 19 Και αυτοί που υπηρετούν την πόλη θα την υπηρετούν από όλες τις φυλές τού Ισραήλ.
- 20 Ολόκληρο το αφιέρωμα θα είναι 25.000 με 25.000· τετράγωνη θα αφιερώσετε την άγια μερίδα, μαζί με την ιδιοκτησία της πόλης.
- 21 Και το υπόλοιπο θα είναι για τον άρχοντα, από εδώ και από εκεί, από την άγια μερίδα, και την ιδιοκτησία της πόλης, απέναντι στις 25.000 τού αφιερώματος προς το ανατολικό όριο, και προς τη δύση απέναντι από τις 25.000 προς το δυτικό όριο, κοντά στις μερίδες τού άρχοντα. Έτσι θα είναι η άγια μερίδα· και το αγιαστήριο του οίκου στο μέσον του.
- 22 Και από την ιδιοκτησία των Λευιτών, και από την ιδιοκτησία της πόλης, που είναι στο μέσον εκείνου που ανήκει στον άρχοντα, ανάμεσα στο όριο του Ιούδα, και στο όριο του Βενιαμίν, αυτό θα είναι τού άρχοντα.
- 23 Και για το υπόλοιπο των φυλών, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Βενιαμίν, ένα μερίδιο.
- 24 Και κοντά στο όριο του Βενιαμίν, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Συμεών, ένα.
- 25 Και κοντά στο όριο του Συμεών, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Ισσάχαρ, ένα.
- 26 Και κοντά στο όριο του Ισσάχαρ, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Ζαβουλών, ένα.
- 27 Και κοντά στο όριο του Ζαβουλών, από την ανατολική πλευρά μέχρι τη δυτική πλευρά, του Γαδ, ένα.

- 28** Και κοντά στο όριο του Γαδ, κατά τη μεσημβρινή πλευρά προς τον νότο, το όριο θα είναι από τη Θαμάρ μέχρι τα νερά της Μεριβά Κάδης, προς τον χείμαρρο μέχρι τη Μεγάλη Θάλασσα.
- 29** Αυτή είναι η γη, που θα κληρώσετε στις φυλές του Ισραήλ για κληρονομιά, και αυτές είναι οι μερίδες τους, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 30** Και αυτή είναι η έκταση της πόλης, που είναι προς τον βορρά, 4.500 μέτρα.
- 31** Και οι πύλες της πόλης θα είναι σύμφωνα με τα ονόματα των φυλών του Ισραήλ: Τρεις πύλες προς τον βορρά· η πύλη του Ρουβήν μία, η πύλη του Ιούδα μία, η πύλη του Λευί μία.
- 32** Και κατά το ανατολικό μέρος, 4.500 μέτρα· και τρεις πύλες· και η πύλη του Ιωσήφ μία, η πύλη του Βενιαμίν μία, η πύλη του Δαν μία.
- 33** Και κατά τη μεσημβρινή πλευρά, 4.500 μέτρα· και τρεις πύλες· η πύλη του Συμεών μία, η πύλη του Ισσάχαρ μία, η πύλη του Ζαβουλών μία.
- 34** Κατά τη δυτική πλευρά, 4.500 μέτρα· οι πύλες τους τρεις· η πύλη του Γαδ μία, η πύλη του Ασήρ μία, η πύλη του Νεφθαλί μία.
- 35** Η περιφέρεια ήταν 18.000 μέτρα. Και το όνομα της πόλης από εκείνη την ημέρα θα είναι: Ο ΚΥΡΙΟΣ είναι εκεί.

ΔΑΝΙΗΛ

ΔΑΝΙΗΛ 1

- 1** ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τής βασιλείας τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, στην Ιερουσαλήμ, και την πολιορκήσε.
- 2** Και ο Κύριος παρέδωσε στο χέρι του τον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και ένα μέρος των σκευών τού οίκου τού Θεού· και τα έφερε στη γη Σενάάρ, στον οίκο τού Θεού του· και έβαλε τα σκεύη στο θησαυροφυλάκιο του Θεού του.
- 3** Και ο βασιλιάς είπε στον Ασφενάζ, τον αρχιευνούχο του, να φέρει νέους από τους γιους Ισραήλ, και από το βασιλικό σπέρμα, και από τους άρχοντες,
- 4** νέους που δεν έχουν κανένα ψεγάδι, και ωραίους στην όψη, και νοήμονες σε κάθε σοφία, και ειδήμονες κάθε γνώσης, που να έχουν φρόνηση, και να μπορούν να στέκονται στο παλάτι τού βασιλιά, και να τους διδάσκει τα γράμματα και τη γλώσσα των Χαλδαίων.
- 5** Και ο βασιλιάς διέταξε γι' αυτούς καθημερινή μερίδα από τα βασιλικά φαγητά, και από το κρασί που ο ίδιος έπινε· και αφού ανατραφούν τρία χρόνια, ύστερα απ' αυτά να παραστέκονται μπροστά στον βασιλιά.
- 6** Ανάμεσα δε σ' αυτούς, από τους γιους τού Ιούδα, ήσαν ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ, και ο Αζαρίας·
- 7** στους οποίους ο αρχιευνούχος έβαλε ονόματα· και τον μεν Δανιήλ ονόμασε Βαλτασάσαρ· τον δε Ανανία, Σεδράχ· και τον Μισαήλ, Μισάχ· τον δε Αζαρία, Αβδέ-νεγώ.
- 8** Ο Δανιήλ, όμως, έβαλε στην καρδιά του να μη μολυνθεί από τα φαγητά τού βασιλιά ούτε από το κρασί που έπινε εκείνος· γι' αυτό, παρακάλεσε τον αρχιευνούχο να μη μολυνθεί.
- 9** Και ο Θεός έκανε τον Δανιήλ να βρει χάρη και έλεος μπροστά στον αρχιευνούχο.
- 10** Και ο αρχιευνούχος είπε στον Δανιήλ: Εγώ φοβάμαι τον κύριό μου τον βασιλιά, που διέταξε το φαγητό σας και το ποτό σας, μήπως και δει τα πρόσωπά σας σκυθρωπότερα από τους νέους τούς συνομιλήκους σας, και ενοχοποιησετε το κεφάλι μου στον βασιλιά.
- 11** Και ο Δανιήλ είπε στον Αμελσάρ, τον οποίο ο αρχιευνούχος είχε βάλει επιτηρητή στον Δανιήλ, τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία:
- 12** Δοκίμασε, παρακαλώ, τους δούλους σου για δέκα ημέρες· και ας μας δοθούν όσπρια να τρώμε, και νερό να πίνουμε·

13 έπειτα, ας κοιταχτούν τα πρόσωπά μας μπροστά σου, και τα πρόσωπα των νέων που τρώνε από τα φαγητά τού βασιλιά· και όπως δεις, κάνε μέ τους δούλους σου.

14 Και τους άκουσε σ' αυτό το πράγμα, και τους δοκίμασε για δέκα ημέρες.

15 Και μετά το τέλος των δέκα ημερών, τα πρόσωπά τους φάνηκαν ωραιότερα και παχύτερα στη σάρκα, από όλους τούς νέους, που έτρωγαν τα φαγητά τού βασιλιά.

16 Και ο Αμελσάρ αφαιρούσε το φαγητό τους, και το κρασί που έπρεπε να πίνουν, και τους έδινε όσπρια.

17 Και στους τέσσερις αυτούς νέους ο Θεός έδωσε γνώση και σύνεση σε κάθε μάθηση και σοφία· και έκανε τον Δανιήλ νοήμονα σε κάθε όραση και όνειρο.

18 Και στο τέλος των ημερών, όταν ο βασιλιάς είπε να τους φέρουν μέσα, ο αρχιευνούχος τούς έφερε μπροστά στον Ναβουχοδονόσορα.

19 Και ο βασιλιάς μίλησε μαζί τους· και ανάμεσα σε όλους, δεν βρέθηκε κανένας όμοιος με τον Δανιήλ, τον Ανανία, τον Μισαήλ, και τον Αζαρία· και παραστέκονταν μπροστά στον βασιλιά.

20 Και σε κάθε υπόθεση σοφίας και νόησης, για την οποία τούς ρώτησε ο βασιλιάς, τους βρήκε δεκαπλάσια καλύτερους από όλους τούς μάγους και επαοιδούς, όσοι ήσαν σε ολόκληρο το βασίλειό του.

21 Και ο Δανιήλ παρέμενε έτσι μέχρι τον πρώτο χρόνο τού βασιλιά Κύρου.

ΔΑΝΙΗΛ 2

1 ΚΑΙ κατά τον δεύτερο χρόνο τής βασιλείας τού Ναβουχοδονόσορα, ο Ναβουχοδονόσορας ονειρεύτηκε όνειρα, και το πνεύμα του ταραχτήκε, και ο ύπνος του έφυγε απ' αυτόν.

2 Και ο βασιλιάς είπε να καλέσουν τούς μάγους, και τους επαοιδούς, και τους γόητες, και τους Χαλδαίους, για να φανερώσουν στον βασιλιά τα όνειρά του. Ήρθαν, λοιπόν, και στάθηκαν μπροστά στον βασιλιά.

3 Και ο βασιλιάς είπε προς αυτούς: Ονειρεύτηκα ένα όνειρο, και ταραχτήκε το πνεύμα μου στο να γνωρίσω το όνειρο.

4 Και οι Χαλδαίοι μίλησαν στον βασιλιά Συριακά, λέγοντας: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα· πες στους δούλους σου το όνειρο, και εμείς θα φανερώσουμε την ερμηνεία.

5 Ο βασιλιάς απάντησε, και είπε στους Χαλδαίους: Το πράγμα διέφυγε από μένα· αν δεν μου κάνετε γνωστό το όνειρο, και την ερμηνεία του, θα καταμελιστείτε, και τα σπίτια σας θα γίνουν κοπρώνες·

- ⁶ αλλά, αν φανερώσετε το όνειρο και την ερμηνεία του, θα πάρετε από μένα δώρα, και αμοιβές, και μεγάλη τιμή· φανερώστε μου, λοιπόν, το όνειρο και την ερμηνεία του.
- ⁷ Απάντησαν για δεύτερη φορά, και είπαν: Ας πει ο βασιλιάς το όνειρο στους δούλους του, και εμείς θα φανερώσουμε την ερμηνεία του.
- ⁸ Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε: Στ' αλήθεια, καταλαβαίνω ότι εσείς θέλετε να εξαγοράζετε τον καιρό, βλέποντας ότι μού διέφυγε το πράγμα.
- ⁹ Αλλά, αν δεν μου κάνετε γνωστό το όνειρο, μόνη αυτή είναι η απόφαση για σας· επειδή, συμβουλευτήκατε να πείτε μπροστά μου αναληθή και διεφθαρμένα λόγια, μέχρις ότου περάσει ο καιρός· πέστε μου, λοιπόν, το όνειρο, και θα γνωρίσω ότι μπορείτε να μου φανερώσετε και την ερμηνεία του.
- ¹⁰ Οι Χαλδαίοι απάντησαν μπροστά στον βασιλιά, και είπαν: Δεν υπάρχει άνθρωπος επάνω στη γη, που να μπορεί να φανερώσει το πράγμα τού βασιλιά· όπως και δεν υπάρχει κανένας βασιλιάς, άρχοντας ή διοικητής, που να ζητάει τέτοια πράγματα από μάγο ή επαισιδό ή Χαλδαίο·
- ¹¹ και το πράγμα που ζητάει ο βασιλιάς είναι μεγάλο, και δεν υπάρχει άλλος που να μπορεί να το φανερώσει μπροστά στον βασιλιά, εκτός από τους θεούς, των οποίων η κατοικία δεν είναι μαζί με τους θνητούς.¹
- ¹² Γι' αυτό, ο βασιλιάς θύμωσε και οργίστηκε υπερβολικά, και είπε να απολέσουν όλους τούς σοφούς τής Βαβυλώνας.
- ¹³ Και η απόφαση βγήκε, και οι σοφοί θανατώνονταν· ζήτησαν δε και τον Δανιήλ, και τους συντρόφους του, για να τους θανατώσουν.
- ¹⁴ Και ο Δανιήλ απάντησε με φρόνηση και σοφία στον Αριώχ, τον αρχισωματοφύλακα του βασιλιά, που βγήκε για να θανατώσει τους σοφούς τής Βαβυλώνας,
- ¹⁵ απάντησε και είπε στον Αριώχ, τον άρχοντα του βασιλιά: Γιατί αυτή η βίαιη απόφαση από τον βασιλιά; Και ο Αριώχ φανέρωσε στον Δανιήλ το πράγμα.
- ¹⁶ Και ο Δανιήλ μπήκε μέσα, και παρακάλεσε τον βασιλιά να του δώσει καιρό, και θα φανέρωνε την ερμηνεία στον βασιλιά.
- ¹⁷ Και ο Δανιήλ πήγε στο σπίτι του και γνωστοποίησε το πράγμα στον Ανανία, στον Μισαήλ, και στον Αζαρία, τους συντρόφους του·
- ¹⁸ για να ζητήσουν από τον Θεό τού ουρανού έλεος για το μυστήριο αυτό, ώστε να μη απολεστεί ο Δανιήλ και οι σύντροφοί του μαζί με τους υπόλοιπους σοφούς τής Βαβυλώνας.
- ¹⁹ Και το μυστήριο αποκαλύφθηκε στον Δανιήλ, με όραμα της νύχτας. Τότε, ο Δανιήλ ευλόγησε τον Θεό τού ουρανού.

- 20** Και ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Ας είναι ευλογημένο το όνομα του Θεού από τον αιώνα και μέχρι τον αιώνα· Επειδή, δική του είναι η σοφία και η δύναμη·
- 21** Και αυτός μεταβάλλει τους καιρούς και τους χρόνους· Καθαρίζει βασιλιάδες, και εγκαθιστά βασιλιάδες· Δίνει σοφία στους σοφούς, και γνώση στους συνετούς·
- 22** Αυτός αποκαλύπτει τα βαθιά και τα κρυμμένα· Γνωρίζει εκείνα που είναι στο σκοτάδι, και μαζί του κατοικεί το φως·
- 23** Ευχαριστώ εσένα, Θεέ των πατέρων μου, και σε δοξολογώ, Που μου έδωσες σοφία και δύναμη, και μου έκανες γνωστό ό,τι δεηθήκαμε από σένα. Επειδή, εσύ μάς έκανες γνωστή την υπόθεση του βασιλιά.
- 24** Πήγε, λοιπόν, ο Δανιήλ στον Αριώχ, τον οποίο ο βασιλιάς είχε διατάξει για να απολέσει τούς σοφούς τής Βαβυλώνας· πήγε, και του είπε ως εξής: Να μη απολέσεις τούς σοφούς τής Βαβυλώνας· πήγαινέ με μπροστά στον βασιλιά, και εγώ θα φανερώσω την ερμηνεία στον βασιλιά.
- 25** Και ο Αριώχ έφερε με βιασύνη μέσα στον βασιλιά τον Δανιήλ, και του είπε ως εξής: Βρήκα έναν άνδρα από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, ο οποίος θα φανερώσει στον βασιλιά την ερμηνεία.
- 26** Και ο βασιλιάς απάντησε και είπε στον Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήταν Βαλτασάσαρ: Είσαι ικανός να μου φανερώσεις το όνειρο που είδα, και την ερμηνεία του;
- 27** Ο Δανιήλ απάντησε μπροστά στον βασιλιά, και είπε: Το μυστήριο για το οποίο ρωτούσε ο βασιλιάς, δεν μπορούν σοφοί, μάγοι, μάντεις, να φανερώσουν στον βασιλιά·
- 28** υπάρχει, όμως, Θεός στον ουρανό, που αποκαλύπτει μυστήρια, και κάνει γνωστό στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα, τι πρόκειται να γίνει στις έσχατες ημέρες. Το όνειρό σου, και τα οράματα του κεφαλιού σου επάνω στο κρεβάτι σου, είναι τούτα:
- 29** Βασιλιά, οι συλλογισμοί ανέβηκαν στον νου σου επάνω στο κρεβάτι σου, για το τι πρόκειται να γίνει ύστερα απ' αυτά· και αυτός που αποκαλύπτει μυστήρια έκανε γνωστό σε σένα τι πρόκειται να γίνει.
- 30** Όμως, όσο για μένα, αυτό το μυστήριο δεν μου αποκαλύφθηκε με σοφία, που εγώ έχω περισσότερο από όλους τούς ζωντανούς ανθρώπους, αλλά για να φανερωθεί η ερμηνεία στον βασιλιά, και για να γνωρίσεις τούς συλλογισμούς τής καρδιάς σου.
- 31** Εσύ, βασιλιά, θωρούσες και ξάφνου, μια μεγάλη εικόνα· η εικόνα εκείνη, που στεκόταν μπροστά σου, ήταν εξάισια, και η λάμψη της υπέροχη, και η μορφή της φοβερή.

- 32 Το κεφάλι εκείνης τής εικόνας ήταν από καθαρό χρυσάφι, το στήθος της και οι βραχίονές της από ασήμι, η κοιλιά της και οι μηροί της από χαλκό,
- 33 οι κνήμες της από σίδερο, ένα μέρος όμως από πηλό.
- 34 Θωρούσες μέχρις ότου, χωρίς χέρια, αποκόπηκε μία πέτρα, και χτύπησε εκείνη την εικόνα επάνω στα πόδια της, που ήσαν από σίδερο και πηλό, και τα κατασύντριψε.
- 35 Τότε, το σίδερο, ο πηλός, ο χαλκός, το ασήμι, και το χρυσάφι, κατασυντρίφθηκαν μαζί, και έγιναν σαν το λεπτό άχυρο ενός θερινού αλωνιού· και τα σήκωσε ο άνεμος, και κανένας τόπος δεν βρέθηκε γι' αυτά· και η πέτρα που χτύπησε την εικόνα έγινε ένα μεγάλο βουνό, και γέμισε ολόκληρη τη γη.
- 36 Αυτό είναι το όνειρο· και θα πούμε την ερμηνεία του μπροστά στον βασιλιά.
- 37 Εσύ, βασιλιά, είσαι βασιλιάς βασιλιάδων· επειδή, ο Θεός τού ουρανού έδωσε σε σένα βασιλεία, δύναμη, και ισχύ, και δόξα.
- 38 Και κάθε τόπο όπου κατοικούν οι γιοι των ανθρώπων, τα θηρία τού χωραφιού, και τα πουλιά τού ουρανού, τα έδωσε στο χέρι σου, και σε έκανε κύριο επάνω σε όλα αυτά. Εσύ είσαι εκείνο το χρυσό κεφάλι.
- 39 Και ύστερα από σένα θα σηκωθεί μία άλλη βασιλεία κατώτερη από τη δική σου, και μία άλλη τρίτη βασιλεία από χαλκό, που θα κυριεύσει επάνω σε ολόκληρη τη γη.
- 40 Και μία τέταρτη βασιλεία θα σταθεί ισχυρή σαν το σίδερο· όπως το σίδερο κατακόβει και καταλεπταίνει τα πάντα· μάλιστα, καθώς το σίδερο που συντρίβει τα πάντα, έτσι θα κατακόβει και θα κατασυντρίβει.
- 41 Για το ότι είδες τα πόδια του και τα δάχτυλα, ένα μέρος μεν από πηλό κεραμέα, και ένα μέρος από σίδερο, θα είναι μία διαιρεμένη βασιλεία· όμως, θα μένει κάτι μέσα σ' αυτή από τη δύναμη του σιδήρου, όπως είδες το σίδερο ανακατεμένο μαζί με αργιλώδη πηλό.
- 42 Και όπως τα δάχτυλα των ποδιών ήσαν ένα μέρος από σίδερο και ένα μέρος από πηλό, έτσι και η βασιλεία θα είναι κατά μέρος ισχυρή, και κατά μέρος εύθραυστη.
- 43 Και όπως είδες το σίδερο ανακατεμένο μαζί με αργιλώδη πηλό, έτσι θα ανακατευτούν με σπέρμα ανθρώπων· όμως, δεν θα είναι κολλημένοι ο ένας μαζί με τον άλλον, όπως το σίδερο δεν ενώνεται μαζί με τον πηλό.
- 44 Και κατά τις ημέρες εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός τού ουρανού θα σηκώσει μία βασιλεία, που δεν θα φθαρεί στον αιώνα· και η βασιλεία αυτή δεν θα περάσει σε άλλον λαό· θα κατασυντρίψει και θα συντελέσει όλες αυτές τις βασιλείες, ενώ αυτή θα διαμένει στους αιώνες,
- 45 όπως είδες ότι αποκόπηκε μία πέτρα από το βουνό χωρίς χέρια, και κατασύντριψε το σίδερο, τον χαλκό, τον πηλό, το ασήμι, και το χρυσάφι· ο

μεγάλος Θεός έκανε γνωστό στον βασιλιά ό,τι πρόκειται να γίνει ύστερα απ' αυτά· και το όνειρο είναι αληθινό, και η ερμηνεία του πιστή.

⁴⁶ Τότε, ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας, έπεσε επάνω στο πρόσωπό του, και προσκύνησε τον Δανιήλ, και πρόσταξε να του προσφέρουν προσφορά και θυμιάματα.

⁴⁷ Και ο βασιλιάς, απαντώντας στον Δανιήλ, είπε: Στ' αλήθεια, ο Θεός σας, αυτός είναι Θεός θεών, και Κύριος των βασιλιάδων, και ο οποίος αποκαλύπτει μυστήρια· επειδή, μπόρεσες να αποκαλύψεις αυτό το μυστήριο.

⁴⁸ Τότε, ο βασιλιάς μεγάλυνε τον Δανιήλ, και του έδωσε δώρα μεγάλα και πολλά, και τον έκανε κύριο επάνω σε ολόκληρη την επαρχία τής Βαβυλώνας, και αρχιδιοικητή επάνω σε όλους τούς σοφούς τής Βαβυλώνας.

⁴⁹ Και ο Δανιήλ ζήτησε από τον βασιλιά, και έβαλε τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ, επί των υποθέσεων τής επαρχίας τής Βαβυλώνας· ενώ ο Δανιήλ βρισκόταν στην αυλή τού βασιλιά.

ΔΑΝΙΗΛ 3

¹ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Ναβουχοδονόσορας έκανε μία χρυσή εικόνα, το ύψος της 60 πήχες, και το πλάτος της έξι πήχες· και την έστησε στην πεδιάδα Δουρά, στην επαρχία τής Βαβυλώνας.

² Και ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας έστειλε να συγκεντρώσει τούς σατράπες, τους διοικητές, και τους τοπάρχες, τους κριτές, τους θησαυροφύλακες, τους συμβούλους, τους νομοδιδάσκालους, και όλους τούς άρχοντες των επαρχιών, για νάρθουν στα εγκαίνια της εικόνας, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας.

³ Και οι σατράπες, οι διοικητές, και οι τοπάρχες, οι κριτές, οι θησαυροφύλακες, οι σύμβουλοι, οι νομοδιδάσκαλοι, και όλοι οι άρχοντες των επαρχιών, συγκεντρώθηκαν στα εγκαίνια της εικόνας, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας· και στάθηκαν μπροστά στην εικόνα, που είχε στήσει ο Ναβουχοδονόσορας.

⁴ Και ένας κήρυκας βοούσε μεγαλόφωνα: Σε σας προστάζεται, λαοί, έθνη, και γλώσσες,

⁵ κατά την ώρα που θα ακούσετε τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, αφού πέσετε, να προσκυνήσετε τη χρυσή εικόνα, που έχει στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας·

⁶ και όποιος δεν πέσει και προσκυνήσει, την ίδια ώρα θα ριχτεί μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει.

⁷ Γι' αυτό, όταν όλοι οι λαοί άκουσαν τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και κάθε είδους μουσική, πέφτοντας

όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες προσκυνούσαν τη χρυσή εικόνα, που είχε στήσει ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας.

8 Και μερικοί Χαλδαίοι ήρθαν τότε και διέβαλαν τους Ιουδαίους·

9 και είπαν, λέγοντας προς τον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα.

10 Εσύ, βασιλιά, έβγαλες πρόσταγμα, κάθε άνθρωπος, που θα ακούσει τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, να πέσει και να προσκυνήσει τη χρυσή εικόνα·

11 και όποιος δεν πέσει και προσκυνήσει, να ριχτεί μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει.

12 Υπάρχουν μερικοί άνδρες Ιουδαίοι, που τους έβαλες στις υποθέσεις τής επαρχίας τής Βαβυλώνας, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ· αυτοί οι άνθρωποι, βασιλιά, δεν σε σεβάστηκαν· τους θεούς σου δεν λατρεύουν, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούν.

13 Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας, με θυμό και οργή, πρόσταξε να φέρουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ. Και έφεραν αυτούς τούς ανθρώπους μπροστά στον βασιλιά.

14 Και αποκρινόμενος ο Ναβουχοδονόσορας, τους είπε: Στ' αλήθεια, Σεδράχ, Μισάχ, και Αβδέ-νεγώ, δεν λατρεύετε τους θεούς μου, και δεν προσκυνάτε τη χρυσή εικόνα που έχω στήσει;

15 Τώρα, λοιπόν, αν είστε έτοιμοι, μόλις ακούσετε τον ήχο τής σάλπιγγας, της σύριγγας, της κιθάρας, της σαμβύκης, του ψαλτηρίου, και της συμφωνίας, και κάθε είδους μουσική, να πέσετε και να προσκυνήσετε την εικόνα που έχω κάνει, καλώς· αν, όμως, δεν προσκυνήσετε, θα ριχτείτε την ίδια ώρα μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που καίει· και ποιος είναι εκείνος ο Θεός, που θα σας ελευθερώσει από τα χέρια μου;

16 Ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ απάντησαν, και είπαν στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Εμείς δεν έχουμε ανάγκη να σου απαντήσουμε για το πράγμα αυτό.

17 Αν είναι έτσι, ο Θεός μας, που εμείς λατρεύουμε, είναι δυνατός να μας ελευθερώσει από το καμίνι τής φωτιάς που καίει· και από το χέρι σου, βασιλιά, θα μας ελευθερώσει.

18 Αλλά, και αν όχι, ας είναι σε σένα γνωστό, βασιλιά, ότι τους θεούς σου δεν τους λατρεύουμε, και τη χρυσή εικόνα, που έχεις στήσει, δεν την προσκυνούμε.

19 Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας γέμισε από θυμό, και η όψη τού προσώπου του αλλοιώθηκε ενάντια στον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ· και

καθώς μίλησε, πρόσταξε να κάψουν το καμίνι επτά φορές περισσότερο από ό,τι φαινόταν ότι έκαιγε.

20 Και ο βασιλιάς πρόσταξε τους δυνατότερους άνδρες τού στρατού του, να δέσουν τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ, και να τους ρίξουν στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

21 Τότε, οι άνδρες εκείνοι δέθηκαν με τα σαλβάρια τους, τις τιάρες τους, και τις περικνημίδες τους, και τα άλλα ενδύματά τους, και ρίχτηκαν μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

22 Και επειδή η προσταγή τού βασιλιά ήταν κατεπείγουσα, και έκαναν το καμίνι να καίει υπερβολικά, η φλόγα τής φωτιάς θανάτωσε τους άνδρες εκείνους, που είχαν σηκώσει τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ.

23 Και αυτοί οι τρεις άνδρες, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ, έπεσαν δεμένοι μέσα στο καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε.

24 Και ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας έμεινε έκπληκτος· και καθώς σηκώθηκε με βιασύνη, μίλησε στους μεγιστάνες του και είπε: Δεν ρίξαμε τρεις άνδρες δεμένους στο μέσον τής φωτιάς; Και εκείνοι απάντησαν στον βασιλιά, και είπαν: Στ' αλήθεια, βασιλιά.

25 Και απαντώντας, είπε: Δέστε, εγώ βλέπω τέσσερις άνδρες λυμένους, να περπατούν στο μέσον τής φωτιάς, και βλάβη δεν υπάρχει σ' αυτούς· και η όψη τού τέταρτου είναι όμοια με υιόν Θεού.

26 Τότε, αφού ο Ναβουχοδονόσορας πλησίασε στο στόμιο από το καμίνι τής φωτιάς που έκαιγε, μίλησε και είπε: Σεδράχ, Μισάχ, και Αβδέ-νεγώ, δούλοι τού Θεού τού υψίστου, βγείτε έξω, και ελάτε. Τότε, ο Σεδράχ, ο Μισάχ, και ο Αβδέ-νεγώ, βγήκαν έξω από το μέσον τής φωτιάς.

27 Και αφού συγκεντρώθηκαν οι σατράπες, οι διοικητές, και οι τοπάρχες, και οι μεγιστάνες τού βασιλιά, είδαν αυτούς τούς άνδρες, ότι επάνω στα σώματά τους η φωτιά δεν είχε ισχύ, και τρίχα από το κεφάλι τους δεν κάηκε, και τα σαλβάρια τους δεν παράλλαξαν, ούτε μυρουδιά φωτιάς πέρασε επάνω τους.

28 Τότε, ο Ναβουχοδονόσορας μίλησε και είπε: Ευλογητός ο Θεός τού Σεδράχ, του Μισάχ, και του Αβδέ-νεγώ, που έστειλε τον άγγελό του, και ελευθέρωσε τους δούλους του, που έλπισαν σ' αυτόν, και παράκουσαν τον λόγο τού βασιλιά, και παρέδωσαν τα σώματά τους, για να μη λατρεύσουν ούτε να προσκυνήσουν άλλον θεό, εκτός από τον Θεό τους.

29 Γι' αυτό, βγάζω διάταγμα, ότι κάθε λαός, έθνος, και γλώσσα, που θα μιλήσει κακό ενάντια στον Θεό τού Σεδράχ, του Μισάχ, και του Αβδέ-νεγώ, θα καταμελιστεί, και τα σπίτια τους θα γίνουν κοπρώνες· επειδή, δεν υπάρχει άλλος θεός, που να μπορεί να ελευθερώσει με τέτοιον τρόπο.

30 Τότε, ο βασιλιάς προβίβασε τον Σεδράχ, τον Μισάχ, και τον Αβδέ-νεγώ, στην επαρχία τής Βαβυλώνας.

ΔΑΝΙΗΛ 4

- 1** Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Ναβουχοδονόσορας προς όλους τους λαούς, έθνη, και γλώσσες, που κατοικούν επάνω σε ολόκληρη τη γη: Ειρήνη ας πληθυνθεί σε σας.
- 2** Τα σημεία και τα θαυμάσια που ο ύψιστος Θεός έκανε σε μένα, άρεσε μπροστά μου να τα αναγγείλω.
- 3** Πόσο μεγάλα είναι τα σημεία του! Και πόσο ισχυρά τα θαυμάσιά του! Η βασιλεία του είναι αιώνια βασιλεία, και η εξουσία του σε γενεά και γενεά.
- 4** Εγώ ο Ναβουχοδονόσορας αναπαυόμουν στον οίκο μου, και ήμουν σε ακμή στο παλάτι μου·
- 5** είδα ένα όνειρο, που με κατέπληξε, και οι συλλογισμοί μου επάνω στο κρεβάτι μου και οι οράσεις τού κεφαλιού μου με τάραξαν.
- 6** Γι' αυτό, έβγαλα πρόσταγμα νάρθουν μπροστά μου όλοι οι σοφοί τής Βαβυλώνας, για να μου φανερώσουν την ερμηνεία τού ονείρου.
- 7** Τότε, μπήκαν μέσα οι μάγοι, οι επαοιδοί, οι Χαλδαίοι και οι μάντιες· και εγώ είπα το όνειρο μπροστά τους, αλλά δεν μου φανέρωσαν την ερμηνεία του.
- 8** Και ύστερα, ήρθε μπροστά μου ο Δανιήλ, που το όνομά του ήταν Βαλτασάσαρ, σύμφωνα με το όνομα του θεού μου, και στον οποίο είναι το πνεύμα των άγιων θεών· και είπα μπροστά του το όνειρο, λέγοντας:
- 9** Βαλτασάσαρ, άρχοντα των μάγων, επειδή γνώρισα ότι το πνεύμα των άγιων θεών είναι σε σένα, και δεν σου είναι δύσκολο κανένα κρυπτό, πες μου τα οράματα του ονείρου μου, που είδα, και την ερμηνεία του.
- 10** Δες, τα οράματα του κεφαλιού μου επάνω στο κρεβάτι μου: Έβλεπα, και ξάφνου, ένα δέντρο στο μέσον τής γης, και το ύψος του μεγάλο.
- 11** Το δέντρο μεγάλωσε και δυνάμωσε, και το ύψος του έφτανε μέχρι τον ουρανό, και η θέα του μέχρι τα πέρατα ολόκληρης της γης.
- 12** Τα φύλλα του ήσαν ωραία, και ο καρπός του πολύς, και σ' αυτό ήταν τροφή για όλους· κάτω από τη σκιά του αναπαύονταν τα θηρία τού χωραφιού, και στα κλαδιά του κατασκήνωναν τα πουλιά τού ουρανού, και απ' αυτό τρεφόταν κάθε σάρκα.
- 13** Είδα στα οράματα του κεφαλιού μου επάνω στο κρεβάτι μου, και ξάφνου, ένας φύλακας και άγιος κατέβηκε από τον ουρανό·
- 14** και φώναξε μεγαλόφωνα, και είπε ως εξής: Κόψτε το δέντρο, και αποκόψτε τα κλαδιά του· εκτινάξτε τα φύλλα του, και διασκορπίστε τον καρπό του· ας φύγουν τα θηρία από κάτω του, και τα πουλιά από τα κλαδιά του·
- 15** το στέλεχος, όμως, των ριζών του αφήστε το στη γη, και αυτό με σιδερένιον και χάλκινον δεσμό, στο τρυφερό χορτάρι τού χωραφιού· και θα βρέχεται με τη

δρόσο τού ουρανού, και η μερίδα του θα είναι μαζί με τα θηρία, στο χορτάρι τής γης·

16 η καρδιά του θα μεταβληθεί από την ανθρώπινη, και θα του δοθεί καρδιά θηρίου· και θα περάσουν επάνω του επτά καιροί.

17 Αυτό το πράγμα είναι με πρόσταγμα των φυλάκων, και η υπόθεση με τον λόγο των αγίων· ώστε να γνωρίσουν αυτοί που ζουν ότι ο Ύψιστος είναι Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει τη δίνει, και το εξουθένημα των ανθρώπων εγκαθιστά επάνω σ' αυτή.

18 Αυτό το όνειρο είδα εγώ ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας· και εσύ, Βαλτασάσαρ, πες την ερμηνεία του· επειδή, όλοι οι σοφοί τού βασιλείου μου δεν είναι ικανοί να φανερώσουν σε μένα την ερμηνεία· ενώ εσύ είσαι ικανός· επειδή, το πνεύμα των αγίων θεών είναι μέσα σε σένα.

19 Τότε, ο Δανιήλ, που το όνομά του ήταν Βαλτασάσαρ, έμεινε μέχρι μία ώρα εκστατικός, και τον τάραζαν οι διαλογισμοί του. Ο βασιλιάς μίλησε και είπε: Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταραξεί το όνειρο ή η ερμηνεία του. Ο Βαλτασάσαρ απάντησε και είπε: Κύριέ μου, το όνειρο ας έρθει επάνω σ' εκείνους που σε μισούν, και η ερμηνεία του επάνω στους εχθρούς σου.

20 Το δέντρο που είδες, που αυξήθηκε και δυνάμωσε, που το ύψος του έφτασε μέχρι τον ουρανό, και η θέα του σε όλη τη γη,

21 και τα φύλλα του ήσαν ωραία, και ο καρπός του πολύς, και τροφή για όλους ήταν σ' αυτό, και από κάτω του κατοικούσαν τα θηρία τού χωραφιού, και στα κλαδιά του κατασκήνωναν τα πουλιά τού ουρανού,

22 βασιλιά, εσύ είσαι αυτό το δέντρο, που μεγαλύνθηκες και δυνάμωσες· και υψώθηκε η μεγαλοσύνη σου, και έφτασε μέχρι τον ουρανό, και η εξουσία σου μέχρι τα πέρατα της γης.

23 Και για το ότι ο βασιλιάς είδε έναν φύλακα και άγιο, που κατέβαινε από τον ουρανό, και έλεγε: Κόψτε το δέντρο, και καταστρέψτε το· αφήστε στη γη μόνον το στέλεχος των ριζών του, και αυτό με σιδερένιον και χάλκινον δεσμό, στο τρυφερό χορτάρι τού χωραφιού· και ας βρέχεται από τη δρόσο τού ουρανού, και με τα θηρία τού χωραφιού ας είναι η μερίδα του, μέχρι να περάσουν επάνω σ' αυτό επτά καιροί·

24 βασιλιά, αυτή είναι η ερμηνεία, και αυτή η απόφαση του Υψίστου, που έφτασε επάνω στον κύριό μου τον βασιλιά·

25 και θα εκδιωχθείς από τους ανθρώπους, και η κατοικία σου θα είναι μαζί με τα θηρία τού χωραφιού, και θα τρως χορτάρι όπως τα βόδια, και θα βρέχεσαι από τη δρόσο τού ουρανού· και θα περάσουν επάνω σου επτά καιροί, μέχρις ότου γνωρίσεις ότι ο Ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει, τη δίνει.

²⁶ Και για το ότι προστάχθηκε να αφήσουν το στέλεχος των ριζών τού δέντρου· το βασίλειό σου θα στερεωθεί σε σένα, αφού γνωρίσεις την ουράνια εξουσία.

²⁷ Γι' αυτό, βασιλιά, ας γίνει σε σένα δεκτή η συμβουλή μου, και απόκοψε τις αμαρτίες σου με δικαιοσύνη, και τις ανομίες σου με οικτιρμούς φτωχών· ίσως και διαρκέσει η ευημερία σου.

²⁸ Όλα αυτά ήρθαν επάνω στον βασιλιά Ναβουχοδονόσορα.

²⁹ Στο τέλος των 12 μηνών, ενώ περπατούσε επάνω σε έναν ψηλό τόπο στο βασιλικό παλάτι της Βαβυλώνας,

³⁰ ο βασιλιάς μίλησε, και είπε: Δεν είναι αυτή η μεγάλη Βαβυλώνα, που εγώ έκτισα για καθέδρα τού βασιλείου με ισχύ τής δύναμής μου, και για τιμή τής δόξας μου;

³¹ Ο λόγος ήταν ακόμα στο στόμα τού βασιλιά, και έγινε φωνή από τον ουρανό, λέγοντας: Σε σένα αναγγέλλεται, βασιλιά Ναβουχοδονόσορα: Η βασιλεία σου παρήλθε από σένα·

³² και θα εκδιωχθείς από τους ανθρώπους, και η κατοικία σου θα είναι μαζί με τα θηρία τού χωραφιού· χορτάρι θα τρως όπως τα βόδια, και θα περάσουν επάνω σου επτά καιροί, μέχρις ότου γνωρίσεις ότι ο Ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και σε όποιον θέλει, τη δίνει.

³³ Και κατά την ώρα αυτή εκτελέστηκε ο λόγος επάνω στον Ναβουχοδονόσορα· και εκδιώχθηκε από τους ανθρώπους, και έτρωγε χορτάρι όπως τα βόδια, και το σώμα του βρεχόταν από τη δρόσο τού ουρανού, μέχρις ότου αυξήθηκαν οι τρίχες του σαν φτερά αετών, και τα νύχια του σαν των ορνέων.

³⁴ Και στο τέλος των ημερών, εγώ ο Ναβουχοδονόσορας, σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό, και τα μυαλά μου επέστρεψαν σε μένα, και ευλόγησα τον Ύψιστο, και αίνεσα και δόξασα αυτόν που ζει στον αιώνα, του οποίου η εξουσία είναι εξουσία αιώνια, και η βασιλεία του σε γενεά και γενεά·

³⁵ και όλοι οι κάτοικοι της γης λογίζονται μπροστά του ως ένα τίποτε· και σύμφωνα με τη θέλησή του πράττει στο στράτευμα του ουρανού, και στους κατοίκους τής γης· και δεν υπάρχει κάποιος που να εμποδίζει το χέρι του ή που να του λέει: Τι έκανες;

³⁶ Κατά τον ίδιο καιρό τα μυαλά μου επέστρεψαν σε μένα· και προς δόξαν τής βασιλείας μου επανήλθε σε μένα η λαμπρότητά μου και η μορφή μου, και οι αυλικοί μου και οι μεγιστάνες μου με ζητούσαν, και στερεώθηκα στη βασιλεία μου, και μου προστέθηκε μεγαλύτερη μεγαλειότητα.

³⁷ Τώρα, εγώ ο Ναβουχοδονόσορας αινώ και υπερυψώνω και δοξάζω τον βασιλιά τού ουρανού· επειδή, όλα τα έργα του είναι αλήθεια, και οι δρόμοι του

κρίση· και μπορεί να ταπεινώσει αυτούς που περπατούν μέσα στην υπερηφάνεια.

ΔΑΝΙΗΛ 5

- 1** Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ Βαλτάσαρ έκανε ένα μεγάλο συμπόσιο σε χίλιους από τους μεγιστάνες του, και έπινε κρασί μπροστά στους χίλιους.
- 2** Και στη γεύση τού κρασιού, ο Βαλτάσαρ πρόσταξε να φέρουν τα σκεύη τα χρυσά και τα ασημένια, που ο πατέρας του ο Ναβουχοδονόσορας είχε αφαιρέσει από τον ναό στην Ιερουσαλήμ, για να πιουν μ' αυτά ο βασιλιάς και οι μεγιστάνες του, οι γυναίκες του, και οι παλλακές του.
- 3** Και φέρθηκαν τα σκεύη τα χρυσά, που είχαν αφαιρεθεί από τον ναό τού οίκου τού Θεού, που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και έπιναν μ' αυτά ο βασιλιάς και οι μεγιστάνες του, και οι γυναίκες του, και οι παλλακές του.
- 4** Έπιναν κρασί, και αίνεσαν τους θεούς τούς χρυσούς, και ασημένιους, τους χάλκινους, τους σιδερένιους, τους ξύλινους, και τους πέτρινους.
- 5** Και κατά την ίδια ώρα πρόβαλαν δάχτυλα από χέρι ανθρώπου, και έγραψαν απέναντι από τη λυχνία, επάνω στο κονίαμα του τοίχου τού παλατιού τού βασιλιά· και ο βασιλιάς έβλεπε την παλάμη τού χεριού, η οποία έγραψε.
- 6** Τότε, η όψη τού βασιλιά αλλοιώθηκε, και οι συλλογισμοί του τον συντάραζαν, ώστε οι σύνδεσμοι της οσφύος του διαλύονταν, και τα γόνατά του συγκρούονταν.
- 7** Και ο βασιλιάς βόησε μεγαλόφωνα να φέρουν μέσα τούς επασιδούς, τους Χαλδαίους, και τους μάντεις. Τότε, ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στους σοφούς τής Βαβυλώνας: Όποιος διαβάσει αυτή τη γραφή, και μου δείξει την ερμηνεία της, θα ντυθεί πορφύρα, και η χρυσή αλυσίδα θα μπει γύρω από τον λαιμό του, και θα είναι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.
- 8** Τότε, μπήκαν μέσα όλοι οι σοφοί τού βασιλιά· όμως, δεν μπορούσαν να διαβάσουν τη γραφή ούτε να φανερώσουν στον βασιλιά την ερμηνεία της.
- 9** Και ο βασιλιάς Βαλτάσαρ ταραχτήκε υπερβολικά, και αλλοιώθηκε σ' αυτόν η όψη του, και οι μεγιστάνες του συνταράχτηκαν.
- 10** Η βασίλισσα, από τα λόγια τού βασιλιά και των μεγιστάνων του, μπήκε μέσα στον οίκο τού συμποσίου· και η βασίλισσα μίλησε, και είπε: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα· να μη σε ταραζουν οι συλλογισμοί σου, και η όψη σου ας μη αλλοιώνεται.
- 11** Υπάρχει ένας άνθρωπος στο βασίλειό σου, στον οποίο υπάρχει το πνεύμα των αγίων θεών· και στις ημέρες τού πατέρα σου, φως και σύνεση, και σοφία, όπως η σοφία των θεών, βρέθηκαν σ' αυτόν, τον οποίο ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορας, ο πατέρας σου, ο βασιλιάς ο πατέρας σου, τον είχε κάνει άρχοντα των μάγων, των επασιδών, των Χαλδαίων, και των μάντεων·

12 επειδή, πνεύμα έξοχο, και γνώση, και σύνεση, ερμηνεία ονείρων, και εξήγηση αινιγμάτων, και λύση αποριών, βρέθηκαν σ' αυτόν, τον Δανιήλ, τον οποίο ο βασιλιάς ο πατέρας σου είχε μετονομάσει σε Βαλτασάσαρ· τώρα, λοιπόν, ας προσκληθεί ο Δανιήλ, και θα σου δείξει την ερμηνεία.

13 Τότε, φέρθηκε μέσα ο Δανιήλ μπροστά στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στον Δανιήλ: Εσύ είσαι ο Δανιήλ εκείνος, που είσαι από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, που είχε φέρει από την Ιουδαία ο βασιλιάς ο πατέρας μου;

14 Άκουσα πραγματικά για σένα, ότι το πνεύμα των θεών είναι μέσα σε σένα, και φως, και σύνεση, και έξοχη σοφία βρέθηκαν σε σένα.

15 Και τώρα, μπήκαν μέσα μπροστά μου οι σοφοί, και οι επαίδοι, για να διαβάσουν αυτή τη γραφή, και να μου φανερώσουν την ερμηνεία της· όμως, δεν μπόρεσαν να δείξουν την ερμηνεία τού πράγματος.

16 Και εγώ άκουσα για σένα ότι, μπορείς να ερμηνεύεις, και να λύνεις απορίες· τώρα, λοιπόν, αν μπορείς να διαβάσεις τη γραφή, και να μου φανερώσεις την ερμηνεία της, θα ντυθείς πορφύρα, και η χρυσή αλυσίδα θα μπει γύρω από τον λαιμό σου, και θα είσαι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.

17 Τότε, ο Δανιήλ απάντησε, και είπε μπροστά στον βασιλιά: Τα δώρα σου ας είναι σε σένα, και δώσε σε άλλον τις αμοιβές σου· εγώ, όμως, θα διαβάσω τη γραφή στον βασιλιά, και θα του φανερώσω την ερμηνεία.

18 Βασιλιά, ο Θεός ο Ύψιστος έδωσε στον πατέρα σου τον Ναβουχοδονόσορα βασιλεία και μεγαλειότητα, και δόξα, και τιμή·

19 και για τη μεγαλειότητα, που του είχε δώσει, όλοι οι λαοί, έθνη, και γλώσσες, έτρεμαν και φοβούνταν μπροστά του· όποιον ήθελε φόνευε, και όποιον ήθελε διατηρούσε ζωντανόν, και όποιον ήθελε ύψωνε, και όποιον ήθελε ταπείνωνε·

20 όταν, όμως, η καρδιά του υψώθηκε, και ο νους του σκληρύνθηκε μέσα στην υπερηφάνεια, τον κατέβασαν από τον βασιλικό του θρόνο, και η δόξα του αφαιρέθηκε απ' αυτόν·

21 και εκδιώχθηκε από τους γιους των ανθρώπων· και η καρδιά του έγινε όπως των θηρίων, και η κατοικία του ήταν μαζί με τα άγρια γαϊδούρια· τρεφόταν με χορτάρι σαν τα βόδια, και το σώμα του βρεχόταν από τη δρόσο τού ουρανού· μέχρις ότου γνώρισε ότι ο Θεός ο Ύψιστος είναι ο Κύριος της βασιλείας των ανθρώπων, και όποιον θέλει, στήνει επάνω σ' αυτή.

22 Και εσύ, ο γιος του, ο Βαλτάσαρ, δεν ταπείνωσες την καρδιά σου, ενώ τα γνώριζες όλα αυτά·

23 αλλά, υψώθηκες ενάντια στον Κύριο του ουρανού· και τα σκεύη τού οίκου του έφεραν μπροστά σου, και πίνατε κρασί απ' αυτά, και εσύ και οι μεγιστάνες σου, οι γυναίκες σου, και οι παλλακές σου· και δοξολόγησες τους θεούς τούς

ασημένιους, και τους χρυσούς, τους χάλκινους, και τους σιδερένιους, τους ξύλινους και τους πέτρινους, που δεν βλέπουν ούτε ακούν ούτε καταλαβαίνουν· και τον Θεό, στου οποίου το χέρι είναι η πνοή σου, και στην εξουσία του όλοι οι δρόμοι σου, δεν δόξασες.

24 Γι' αυτό, στάλθηκε από μπροστά του η παλάμη τού χεριού, και εγχαράχθηκε αυτή η γραφή.

25 Και τούτη είναι η γραφή που εγχαράχθηκε: Μ ε ν έ, Μ ε ν έ, Θ ε κ έ λ, Ο υ φ α ρ σ ί ν.

26 Αυτή είναι η ερμηνεία του πράγματος: Μ ε ν έ, ο Θεός μέτρησε τη βασιλεία σου, και την τελείωσε.

27 Θ ε κ έ λ, ζυγίστηκες στην πλάστιγγα, και βρέθηκες ελλιπής.

28 Φ ε ρ έ ς, διαιρέθηκε η βασιλεία σου, και δόθηκε στους Μήδους και Πέρσες.

29 Τότε, ο Βαλτάσαρ πρόσταξε, και έντυσαν τον Δανιήλ την πορφύρα, και περιέβαλαν τη χρυσή αλυσίδα γύρω από τον λαιμό του, για να είναι ο τρίτος άρχοντας του βασιλείου.

30 Την ίδια εκείνη νύχτα ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Χαλδαίων, φονεύθηκε.

31 Και ο Δαρείος ο Μήδος πήρε τη βασιλεία, ήταν δε περίπου 62 χρόνων.

ΔΑΝΙΗΛ 6

1 ΦΑΝΗΚΕ αρεστό στον Δαρείο να βάλει επάνω στο βασίλειό του 120 σατράπες, για να είναι επάνω σε ολόκληρο το βασίλειο·

2 και επάνω σ' αυτούς, έβαλε τρεις προέδρους, (ένας από τους οποίους ήταν ο Δανιήλ), για να αποδίδουν λόγο σ' αυτούς οι σατράπες αυτοί, και να μη ζημιώνεται ο βασιλιάς.

3 Τότε, αυτός ο Δανιήλ προτιμήθηκε, περισσότερο από τους προέδρους και τους σατράπες, επειδή πνεύμα έξοχο υπήρχε σ' αυτόν· και ο βασιλιάς στοχάστηκε να τον τοποθετήσει επάνω σε ολόκληρο το βασίλειο.

4 Και οι πρόεδροι και οι σατράπες ζητούσαν να βρουν πρόφαση ενάντια στον Δανιήλ από τις υποθέσεις τής βασιλείας· όμως, δεν μπορούσαν να βρουν καμία πρόφαση ούτε αμάρτημα· επειδή, ήταν πιστός, και δεν βρέθηκε σ' αυτόν κανένα σφάλμα ούτε αμάρτημα.

5 Και οι άνθρωποι αυτοί είπαν: Δεν θα βρούμε πρόφαση ενάντια στον Δανιήλ, εκτός αν βρούμε κάτι εναντίον του από τον νόμο τού Θεού του.

6 Τότε, οι πρόεδροι και οι σατράπες αυτοί συγκεντρώθηκαν στον βασιλιά, και του είπαν τα εξής: Βασιλιά Δαρείε, να ζεις στον αιώνα.

7 Όλοι οι πρόεδροι του βασιλείου, οι διοικητές, και οι σατράπες, οι αυλικοί, και οι τοπάρχες, συμβουλευτήκαν να εκδοθεί βασιλικό ψήφισμα, και να στηριχθεί

απαγόρευση, ότι, όποιος κάνει κάποια αίτηση από οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο, μέχρι 30 ημέρες, εκτός από σένα, βασιλιά, αυτός να ριχτεί στον λάκκο των λιονταριών·

8 τώρα, λοιπόν, βασιλιά, κάνε την απαγόρευση, και υπόγραψε το ψήφισμα, για να μη αλλαχτεί, σύμφωνα με τον νόμο των Μήδων και Περσών, που δεν ακυρώνεται.

9 Ωστε, ο βασιλιάς Δαρείος υπέγραψε τη γραφή και την απαγόρευση.

10 Και ο Δανιήλ, καθώς έμαθε ότι υπογράφηκε η γραφή, μπήκε μέσα στο σπίτι του· και έχοντας ανοιγμένα τα παράθυρα του κοιτώνα του προς την Ιερουσαλήμ, έπεφτε επάνω στα γόνατά του τρεις φορές την ημέρα, προσευχόμενος και δοξολογώντας μπροστά στον Θεό του, όπως έκανε πρωτίτερα.

11 Τότε, εκείνοι οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν, και βρήκαν τον Δανιήλ να κάνει αίτηση, και να ικετεύει τον Θεό του.

12 Για τον λόγο αυτό, αφού παρουσιάστηκαν, μίλησαν στον βασιλιά για τη βασιλική απαγόρευση, λέγοντας: Δεν υπέγραψες απόφαση, ότι κάθε άνθρωπος, που θα κάνει αίτηση από οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο, μέχρι 30 ημέρες, εκτός από σένα, βασιλιά, θα ριχτεί στον λάκκο των λιονταριών; Ο βασιλιάς απάντησε και είπε: Αληθινός είναι ο λόγος, σύμφωνα με τον νόμο των Μήδων και Περσών, ο οποίος δεν ακυρώνεται.

13 Τότε, απάντησαν και είπαν μπροστά στον βασιλιά: Ο Δανιήλ, εκείνος, που είναι από τους γιους τής αιχμαλωσίας τού Ιούδα, δεν σε σέβεται, βασιλιά, ούτε την απόφαση που υπέγραψες, αλλά κάνει τη δέησή του τρεις φορές την ημέρα.

14 Τότε, ο βασιλιάς, καθώς άκουσε τα λόγια, λυπήθηκε πολύ γι' αυτό, και φρόντιζε εγκάρδια για τον Δανιήλ να τον ελευθερώσει· και αγωνιζόταν μέχρι τη δύση τού ήλιου για να τον λυτρώσει.

15 Τότε, εκείνοι οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν στον βασιλιά, και του είπαν: Να ξέρεις, βασιλιά, ότι ο νόμος των Μήδων και Περσών είναι: Καμία απαγόρευση ούτε διαταγή, που ο βασιλιάς κάνει, δεν ακυρώνεται.

16 Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε, και έφεραν τον Δανιήλ, και τον έρριξαν στον λάκκο των λιονταριών. Και ο βασιλιάς μίλησε και είπε στον Δανιήλ: Ο Θεός σου, που εσύ λατρεύεις ακατάπαυστα, αυτός θα σε ελευθερώσει.

17 Και φέρθηκε μία πέτρα, και τοποθετήθηκε επάνω στο στόμιο του λάκκου· και ο βασιλιάς τη σφράγισε με την ίδια του τη σφραγίδα, και με τη σφραγίδα των μεγιστάνων του, για να μη αλλοιωθεί τίποτε για τον Δανιήλ.

18 Τότε, ο βασιλιάς πήγε στο παλάτι του, και διανυχτέρευσε νηστικός, και δεν φέρθηκαν μπροστά του μουσικά όργανα· και ο ύπνος του έφυγε απ' αυτόν.

19 Και ο βασιλιάς σηκώθηκε πολύ ενωρίς το πρωί, και με βιασύνη πήγε στον λάκκο των λιονταριών.

20 Και ήρθε στον λάκκο, και φώναξε στον Δανιήλ με κλαμένη φωνή· και ο βασιλιάς μίλησε, και είπε στον Δανιήλ: Δανιήλ, Δανιήλ, δούλε τού ζωντανού Θεού, ο Θεός σου, που εσύ ακατάπαυστα λατρεύεις, μπόρεσε να σε ελευθερώσει από τα λιοντάρια;

21 Τότε, ο Δανιήλ μίλησε στον βασιλιά: Βασιλιά, να ζεις στον αιώνα.

22 Ο Θεός μου απέστειλε τον άγγελό του, και έφραξε τα στόματα των λιονταριών, και δεν με έβλαψαν· επειδή, βρέθηκε αθωότητα μέσα σε μένα μπροστά του· και ακόμα, μπροστά σου, βασιλιά, δεν έπραξα κάποιο πταίσμα.

23 Τότε, ο βασιλιάς χάρηκε υπερβολικά γι' αυτό, και πρόσταξε να ανεβάσουν τον Δανιήλ από τον λάκκο. Και ανέβασαν τον Δανιήλ από τον λάκκο, και καμία βλάβη δεν βρέθηκε σ' αυτόν, επειδή είχε πίστη στον Θεό του.

24 Τότε, ο βασιλιάς πρόσταξε, και έφεραν εκείνους τούς ανθρώπους, που διέβαλαν τον Δανιήλ, και τους έρριξαν στον λάκκο των λιονταριών, αυτούς, τα παιδιά τους, και τις γυναίκες τους· και πριν φτάσουν στο βάθος τού λάκκου, τα λιοντάρια τούς συνάρπαξαν, και κατασύντριψαν όλα τα κόκαλά τους.

25 Τότε, ο Δαρείος ο βασιλιάς έγραψε σε όλους τούς λαούς, έθνη, και γλώσσες, που κατοικούν σε ολόκληρη τη γη: Ειρήνη ας πληθυνθεί σε σας!

26 Από μένα βγήκε διαταγή, σε όλο το κράτος τής βασιλείας μου οι άνθρωποι να τρέμουν και να φοβούνται μπροστά στον Θεό τού Δανιήλ· επειδή, αυτός είναι Θεός ζωντανός, και παραμένει στον αιώνα, και η βασιλεία του δεν θα φθαρεί, και η εξουσία του θα είναι μέχρι τέλους·

27 αυτός είναι ο ελευθερωτής και σωτήρας, και ο οποίος κάνει σημεία και τεράστια στον ουρανό και επάνω στη γη, ο οποίος ελευθέρωσε τον Δανιήλ από τη δύναμη των λιονταριών.

28 Και ο Δανιήλ αυτός ευημέρησε στη βασιλεία τού Δαρείου, και στη βασιλεία τού Κύρου τού Πέρση.

ΔΑΝΙΗΛ 7

1 ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Βαλτάσαρ, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, ο Δανιήλ είδε ένα όνειρο, και οράσεις τού κεφαλιού του επάνω στο κρεβάτι του· τότε, έγραψε το ενύπνιο, και διηγήθηκε το σύνολο των λόγων.

2 Ο Δανιήλ μίλησε και είπε: Εγώ θωρούσα στο όραμά μου τη νύχτα, και ξάφνου, οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού όρμησαν μαζί επάνω στη Μεγάλη Θάλασσα.

3 Και από τη Θάλασσα ανέβηκαν τέσσερα μεγάλα θηρία, που διέφεραν μεταξύ τους.

- ⁴ Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι, και είχε φτερούγες αετού· θωρούσα, μέχρι που αποσπάστηκαν οι φτερούγες του, και σηκώθηκε από τη γη, και στάθηκε στα πόδια σαν άνθρωπος, και του δόθηκε καρδιά ανθρώπου.
- ⁵ Και ξάφνου, έπειτα ένα δεύτερο θηρίο, όμοιο με αρκούδα, και σηκώθηκε κατά το ένα πλαϊνό, και στο στόμα του είχε τρία πλευρά ανάμεσα στα δόντια του· και του έλεγαν ως εξής: Σήκω, κατάφαγε πολλές σάρκες.
- ⁶ Μετά απ' αυτό, θωρούσα, και ξάφνου, ένα άλλο, σαν λεοπάρδαλη, που είχε επάνω στην πλάτη του τέσσερις φτερούγες πουλιού· το θηρίο είχε ακόμα τέσσερα κεφάλια· και του δόθηκε εξουσία.
- ⁷ Μετά απ' αυτό, είδα στα οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένα τέταρτο θηρίο, τρομερό και καταπληκτικό, και υπερβολικά ισχυρό· και είχε μεγάλα σιδερένια δόντια· κατέτρωγε και κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του· κι αυτό, ήταν διαφορετικό από όλα τα θηρία, που ήσαν πριν απ' αυτό· και είχε δέκα κέρατα.
- ⁸ Παρατηρούσα τα κέρατα, και ξάφνου, ένα άλλο μικρό κέρας ανέβηκε ανάμεσά τους, μπροστά στο οποίο τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν· και είδα ότι, σ' αυτό το κέρας υπήρχαν μάτια ανθρώπου, και στόμα, που μιλούσε μεγάλα πράγματα.
- ⁹ Θωρούσα, μέχρις ότου τέθηκαν οι θρόνοι, και ο Παλαιός των ημερών κάθησε, του οποίου το ένδυμα ήταν λευκό σαν χιόνι, και οι τρίχες τού κεφαλιού του σαν καθαρό μαλλί· ο θρόνος του ήταν² φλόγα φωτιάς· οι τροχοί του² φωτιά που κατέκαιγε με φλόγες.
- ¹⁰ Ποταμός φωτιάς έβγαινε και διαχεόταν από μπροστά του. Χίλιες χιλιάδες τον υπηρετούσαν, και μύριες μυριάδες παραστέκονταν μπροστά του· το κριτήριο κάθησε, και τα βιβλία ανοίχτηκαν.
- ¹¹ Θωρούσα τότε, εξαιτίας τής φωνής των μεγάλων λόγων, που μιλούσε το κέρας, θωρούσα μέχρις ότου θανατώθηκε το θηρίο, και το σώμα του απολέστηκε και δόθηκε σε καύση φωτιάς.
- ¹² Και για τα υπόλοιπα θηρία, η εξουσία τους αφαιρέθηκε· όμως, τους δόθηκε παράταση ζωής μέχρι καιρού και χρόνου.
- ¹³ Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του.
- ¹⁴ Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.
- ¹⁵ Το πνεύμα μου, μέσα στο σώμα μου, εμένα του Δανιήλ, έφριξε, και τα οράματα του κεφαλιού μου με τάραζαν.

- 16** Πλησίασα σε έναν από τους παριστάμενους, και ζητούσα να μάθω απ' αυτόν την αλήθεια για όλα αυτά. Και μου μίλησε, και μου φανέρωσε την ερμηνεία των πραγμάτων.
- 17** Αυτά τα μεγάλα θηρία, που είναι τέσσερα, είναι τέσσερις βασιλιάδες, που θα σηκωθούν από τη γη.
- 18** Αλλά, οι άγιοι του Υψίστου θα παραλάβουν τη βασιλεία, και θα έχουν το βασίλειο στον αιώνα, και στον αιώνα τού αιώνα.
- 19** Τότε, ήθελα να μάθω την αλήθεια για το τέταρτο θηρίο, που ήταν διαφορετικό από όλα τα άλλα, υπερβολικά τρομερό, του οποίου τα δόντια ήσαν σιδερένια, και τα νύχια του χάλκινα· κατέτρωγε, κατασύντριβε, και καταπατούσε το υπόλοιπο με τα πόδια του·
- 20** και για τα δέκα κέρατα, που ήσαν στο κεφάλι του, και για το άλλο, που ανέβηκε, και μπροστά στο οποίο έπεσαν τρία· λέω για το κέρατο εκείνο, το οποίο είχε μάτια, και στόμα που μιλούσε μεγάλα πράγματα, του οποίου η όψη ήταν ρωμαλαιότερη από τους συντρόφους του.
- 21** Θωρούσα, και το κέρας εκείνο έκανε πόλεμο με τους αγίους, και υπερίσχυε εναντίον τους·
- 22** μέχρις ότου ήρθε ο Παλαιός των ημερών, και η κρίση δόθηκε στους αγίους τού Υψίστου· και ο καιρός έφτασε, και οι άγιοι πήραν τη βασιλεία.
- 23** Και εκείνος είπε: Το θηρίο θα είναι η τέταρτη βασιλεία επάνω στη γη, η οποία θα διαφέρει από όλες τις βασιλείες, και θα καταφάει ολόκληρη τη γη, και θα την καταπατήσει, και θα την κατασυντρίψει.
- 24** Και τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλιάδες, που θα σηκωθούν απ' αυτή τη βασιλεία· και ύστερα απ' αυτούς θα σηκωθεί ένας άλλος· κι αυτός θα διαφέρει από τους πρώτους, και θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες.
- 25** Και θα μιλήσει λόγια ενάντια στον Ύψιστο, και θα κατατρέχει τούς αγίους τού Υψίστου, και θα διανοηθεί να μεταβάλλει καιρούς και νόμους· και θα δοθούν στο χέρι του μέχρι καιρόν και καιρούς, και μισόν καιρό.
- 26** Όμως, θα καθίσει κριτήριο, και η εξουσία του θα αφαιρεθεί, για να φθαρεί και να αφανιστεί μέχρι τέλους.
- 27** Και η βασιλεία, και η εξουσία, και η μεγαλοσύνη των βασιλειών, που είναι κάτω από ολόκληρο τον ουρανό, θα δοθεί στον λαό των αγίων τού Υψίστου, του οποίου η βασιλεία είναι βασιλεία αιώνια, και όλες οι εξουσίες θα λατρεύσουν και θα υπακούσουν σ' αυτόν.
- 28** Μέχρις εδώ είναι το τέλος τού πράγματος. Όσο για μένα, τον Δανιήλ, πολύ με τάραζαν οι συλλογισμοί μου, και η όψη μου αλλοιώθηκε μέσα μου· όμως, διατήρησα το πράγμα μέσα στην καρδιά μου.

ΔΑΝΙΗΛ 8

- 1** ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τής βασιλείας τού βασιλιά Βαλτάσαρ, φάνηκε σε μένα μία όραση, σε μένα, τον Δανιήλ, ύστερα από εκείνη που φάνηκε σε μένα πρωύτερα.
- 2** Και είδα στην όραση· και όταν είδα, ήμουν στα Σούσα, τη βασιλική πόλη, που είναι στην επαρχία τού Ελάμ· και είδα στην όραση, και εγώ ήμουν κοντά στον ποταμό Ουλαΐ.
- 3** Και σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, μπροστά στον ποταμό στεκόταν ένα κριάρι, που είχε κέρατα· και τα κέρατα ήσαν ψηλά, το ένα, όμως, ψηλότερο από το άλλο· και το ψηλότερο ξεφύτρωσε ύστερα.
- 4** Είδα το κριάρι να κερατίζει προς τη δύση, και προς τον βορρά, και προς τον νότο· και κανένα θηρίο δεν μπορούσε να σταθεί μπροστά του, και δεν υπήρχε κάποιος που να ελευθερώνει από το χέρι του· αλλά, έκανε σύμφωνα με τη θέλησή του, και μεγαλύνθηκε.
- 5** Και ενώ εγώ σκεπτόμουν, ξάφνου, ένας τράγος ερχόταν από τη δύση επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, και δεν άγγιζε το έδαφος· και ο τράγος είχε ένα κέρας περίβλεπτο ανάμεσα στα μάτια του.
- 6** Και ήρθε μέχρι το κριάρι, που είχε τα δύο κέρατα, που είχα δει να στέκεται μπροστά στον ποταμό, και έτρεξε προς αυτό με την ορμή τής δύναμής του.
- 7** Και τον είδα ότι πλησίασε στο κριάρι, και εξαγριώθηκε εναντίον του, και χτύπησε το κριάρι, και σύντριψε τα δύο του κέρατα· και δεν υπήρχε δύναμη στο κριάρι να σηκωθεί μπροστά του, αλλά το έρριξε καταγής, και το καταπάτησε· και δεν υπήρχε κάποιος να ελευθερώσει το κριάρι από το χέρι του.
- 8** Γι' αυτό, ο τράγος μεγαλύνθηκε υπερβολικά· και όταν δυνάμωσε, συντρίφτηκε το μεγάλο του κέρας· και αντ' αυτού ανέβηκαν άλλα τέσσερα περίβλεπτα κέρατα προς τους τέσσερις ανέμους τού ουρανού.
- 9** Και από το ένα απ' αυτά βγήκε ένα μικρό κέρατο, που μεγαλύνθηκε υπερβολικά προς τον νότο και προς την ανατολή, και προς τη γη τής δόξας·
- 10** και μεγαλύνθηκε, μέχρι το στράτευμα του ουρανού· και έρριξε στη γη ένα μέρος τής στρατιάς και από τα αστέρια, και τα καταπάτησε·
- 11** μάλιστα, μεγαλύνθηκε, μέχρι ενάντια στον άρχοντα του στρατεύματος· και αφαίρεσε απ' αυτόν την παντοτινή θυσία, και το άγιο κατοικητήριό του καταβλήθηκε·
- 12** και το στράτευμα παραδόθηκε σ' αυτόν μαζί με την παντοτινή θυσία εξαιτίας τής παράβασης, και έρριξε την αλήθεια καταγής· και έπραξε και ευοδώθηκε.
- 13** Τότε, άκουσα κάποιον άγιο να μιλάει· και ένας άλλος άγιος έλεγε προς αυτόν που μιλούσε: Μέχρι πότε θα διαρκεί η όραση για την παντοτινή θυσία,

και την παράβαση που φέρνει την ερήμωση, και το αγιαστήριο και το στράτευμα παραδίνονται σε καταπάτηση;

14 Και μου είπε: Μέχρι 2.300 ημερονύκτια· τότε, το αγιαστήριο θα καθαριστεί.

15 Και όταν εγώ ο Δανιήλ είδα την όραση, και ζητούσα την έννοια, τότε, ξάφνου, στάθηκε μπροστά μου κάτι σαν θέα ανθρώπου·

16 και άκουσα φωνή ανθρώπου στο μέσον τού Ουλαΐ, που έκραξε και είπε: Γαβριήλ, κάνε αυτό τον άνθρωπο να εννοήσει την όραση.

17 Και ήρθε κοντά όπου στεκόμουν· και όταν ήρθε, τρόμαξα, και έπεσα επάνω στο πρόσωπό μου· και εκείνος μού είπε: Εννόησε, γιε ανθρώπου· επειδή, η όραση είναι για τους έσχατους καιρούς.

18 Και ενώ μιλούσε σε μένα, εγώ ήμουν βυθισμένος σε βαθύ ύπνο με το πρόσωπό μου επάνω στη γη· όμως, με άγγιξε, και με έκανε να σταθώ όρθιος.

19 Και είπε: Δες, εγώ θα σε κάνω να γνωρίσεις τι θα συμβεί στους έσχατους καιρούς τής οργής· επειδή, στον ορισμένο καιρό θα είναι το τέλος.

20 Το κριάρι που είδες, που έχει δύο κέρατα, είναι οι βασιλιάδες τής Μηδίας και της Περσίας.

21 Και ο τριχωτός τράγος είναι ο βασιλιάς τής Ελλάδας· και το μεγάλο κέρας, που είναι ανάμεσα στα μάτια του, αυτός είναι ο πρώτος βασιλιάς.

22 Το ότι συντρίφτηκε, και ανέβηκαν τέσσερις αντ' αυτού, σημαίνει ότι τέσσερα βασίλεια θα σηκωθούν από το έθνος αυτό· όμως, όχι σύμφωνα με τη δική του δύναμη.

23 Και στους έσχατους καιρούς τής βασιλείας τους, όταν οι ανομίες θα φτάσουν στο πλήρες, θα σηκωθεί ένας σκληροπρόσωπος βασιλιάς, και συνετός σε πανουργίες.

24 Και η δύναμή του θα είναι ισχυρή, όχι όμως από δική του δύναμη· και θα αφανίζει με θαυμαστόν τρόπο,³ και θα ευοδώνεται και θα κατορθώνει, και θα αφανίζει τούς ισχυρούς, και τον άγιο λαό.

25 Και με την πανουργία του θα κάνει να ευοδώνεται στο χέρι του η απάτη· και θα μεγαλυνθεί στην καρδιά του, και σε περίοδο ειρήνης θα αφανίσει πολλούς· και θα σηκωθεί ενάντια στον Άρχοντα των αρχόντων· όμως, θα συντριφτεί χωρίς χέρι.

26 Και η όραση που ειπώθηκε για τα ημερονύχτια είναι αληθινή· εσύ, λοιπόν, σφράγισε την όραση, επειδή είναι για πολλές ημέρες.

27 Κι εγώ ο Δανιήλ λιποθύμησα, και ήμουν άρρωστος για ημέρες· ύστερα απ' αυτά, σηκώθηκα, και έκανα τα έργα τού βασιλιά· θαύμαζα, όμως, για την όραση, και δεν υπήρχε εκείνος που να καταλαβαίνει.

ΔΑΝΙΗΛ 9

- 1** ΚΑΤΑ τον πρώτο χρόνο τού Δαρείου, του γιου τού Ασσουήρη, από το σπέρμα των Μήδων, που βασίλευσε επάνω στο βασίλειο των Χαλδαίων,
- 2** κατά τον πρώτο χρόνο τής βασιλείας του, εγώ ο Δανιήλ εννόησα μέσα στα βιβλία τον αριθμό των χρόνων, για τους οποίους έγινε ο λόγος τού Κυρίου στον προφήτη Ιερεμία, ότι θα συμπληρώνονταν 70 χρόνια στις ερημώσεις τής Ιερουσαλήμ.
- 3** Και έστρεψα το πρόσωπό μου στον Κύριο τον Θεό, για να κάνω προσευχή και δεήσεις με νηστεία, και σάκο, και στάχτη·
- 4** και δεήθηκα στον Κύριο τον Θεό μου, και εξομολογήθηκα, και είπα: Ω, Κύριε, ο μεγάλος και φοβερός Θεός, που φυλάττει τη διαθήκη και το έλεος σ' εκείνους που τον αγαπούν, και τηρούν τις εντολές του!
- 5** Αμαρτήσαμε, και ανομήσαμε, και ασεβήσαμε, και αποστατήσαμε, και ξεκλίναμε από τις εντολές σου, και από τις κρίσεις σου.
- 6** Και δεν υπακούσαμε στους δούλους σου τους προφήτες, οι οποίοι μιλούσαν στο όνομά σου προς τους βασιλιάδες μας, τους άρχοντές μας, και τους πατέρες μας, και προς ολόκληρο τον λαό τής γης.
- 7** Σε σένα, Κύριε, είναι η δικαιοσύνη, ενώ σε μας η ντροπή τού προσώπου, όπως κατά την ημέρα αυτή, στους άνδρες τού Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, και σε ολόκληρο τον Ισραήλ, αυτούς που είναι κοντά, κι αυτούς που είναι μακριά, και σε όλους τούς τόπους, που τους εκδίωξες, για την παράβασή τους, την οποία παρέβηκαν σε σένα.
- 8** Κύριε, σε μας είναι η ντροπή τού προσώπου, στους βασιλιάδες μας, στους άρχοντές μας, και στους πατέρες μας, που αμαρτήσαμε σε σένα.
- 9** Στον Κύριο τον Θεό μας είναι οι οικτιρμοί και οι αφέσεις· επειδή, αποστατήσαμε απ' αυτόν,
- 10** και δεν υπακούσαμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας, να περπατάμε στους νόμους του, τους οποίους έβαλε μπροστά μας, διαμέσου των δούλων του των προφητών.
- 11** Και ολόκληρος ο Ισραήλ παρέβηκε τον νόμο σου, και ξέκλινε για να μη υπακούει στη φωνή σου· γι' αυτό, ξεχύθηκε επάνω μας η κατάρα, και ο όρκος, που είναι γραμμένος στον νόμο τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού· επειδή, αμαρτήσαμε σ' αυτόν.
- 12** Και βεβαίωσε τα λόγια του, τα οποία μίλησε εναντίον μας, και εναντίον των κριτών μας, που μας έκριναν, φέρνοντας επάνω μας μεγάλο κακό· επειδή, παρόμοιο δεν έγινε κάτω από ολόκληρο τον ουρανό, όπως έγινε στην Ιερουσαλήμ.

13 Όπως είναι γραμμένο στον νόμο τού Μωυσή, όλο αυτό το κακό ήρθε επάνω μας· όμως, δεν δεηθήκαμε μπροστά στον Κύριο τον Θεό μας, για να επιστρέψουμε από τις ανομίες μας, και να προσέξουμε στην αλήθεια σου·

14 γι' αυτό, ο Κύριος στάθηκε άγρυπνος επάνω στο κακό, και το έφερε επάνω μας· επειδή, ο Κύριος ο Θεός είναι δίκαιος σε όλα τα έργα του, όσα κάνει· μια και εμείς δεν υπακούσαμε στη φωνή του.

15 Και τώρα, Κύριε, ο Θεός μας, που έβγαλες τον λαό σου από τη γη τής Αιγύπτου με χέρι κραταιό, και έκανες για τον εαυτό σου όνομα, όπως κατά την ημέρα τούτη, αμαρτήσαμε, ασεβήσαμε.

16 Κύριε, σύμφωνα με όλες τις δικαιοσύνες σου, ας αποστραφεί, παρακαλώ, ο θυμός σου και η οργή σου από την πόλη σου, την Ιερουσαλήμ, το άγιο βουνό σου· επειδή, για τις αμαρτίες μας, και για τις ανομίες των πατέρων μας, η Ιερουσαλήμ και ο λαός σου γίναμε όνειδος σε όλους όσους είναι γύρω μας.

17 Τώρα, λοιπόν, εισάκουσε, Θεέ μας, την προσευχή τού δούλου σου, και τις δεήσεις του, και επίλαμψε το πρόσωπό σου, ένεκα του Κυρίου, επάνω στο ερημωμένο θυσιαστήριό σου.

18 Στρέψε, Κύριε, το αυτί σου, και άκουσε· άνοιξε τα μάτια σου, και δες τις ερημώσεις μας, και την πόλη, επάνω στην οποία αποκλήθηκε το όνομά σου· επειδή, εμείς δεν προσφέρουμε μπροστά σου τις ικεσίες μας για τις δικαιοσύνες μας, αλλά για τους πολλούς οικτιρμούς σου.

19 Κύριε, εισάκουσε· Κύριε, συγχώρεσε· Κύριε, ακροάσου, και πράξε· μη καθυστερήσεις, για χάρη σου, Θεέ μου· επειδή, το όνομά σου επικλήθηκε επάνω στην πόλη σου, κι επάνω στον λαό σου.

20 Και ενώ εγώ μιλούσα ακόμα, και προσευχόμουν, και εξομολογιόμουν την αμαρτία μου, και την αμαρτία τού λαού μου Ισραήλ, και πρόσφερα την ικεσία μου μπροστά στον Κύριο τον Θεό μου για το άγιο βουνό τού Θεού μου,

21 και ενώ εγώ μιλούσα ακόμα στην προσευχή μου, ο άνδρας Γαβριήλ, που είχα δει στην όραση αρχικά, πετώντας γρήγορα, με άγγιξε την ώρα περίπου της εσπερινής θυσίας·

22 και με συνέτισε, και μίλησε μαζί μου, και είπε: Δανιήλ, βγήκα τώρα για να σε κάνω να λάβεις σύνεση.

23 Στην αρχή των ικεσιών σου βγήκε η προσταγή, και εγώ ήρθα να σου το δείξω αυτό· επειδή, είσαι υπερβολικά αγαπητός· γι' αυτό, να καταλὼβεις την οπτασία.

24 Εβδομήντα εβδομάδες διορίστηκαν για τον λαό σου, και για την άγια πόλη σου, ώστε να συντελεστεί η παράβαση, και να τελειώσουν οι αμαρτίες, και να γίνει εξιλέωση για την ανομία, και να εισαχθεί αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγιστεί η όραση και η προφητεία και να χριστεί ο Άγιος των αγίων.

²⁵ Γνώρισε, λοιπόν, και κατάλαβε, ότι από την έκδοση του προστάγματος για να ανοικοδομηθεί η Ιερουσαλήμ, μέχρι του Χριστού τού Ηγήτορα, θα είναι επτά εβδομάδες, και 62 εβδομάδες· θα οικοδομηθεί ξανά η πλατεία και το τείχος, μάλιστα σε καιρούς στενοχωρίας.

²⁶ Και μετά τις 62 εβδομάδες, ο Χριστός θα εκκοπεί, όμως, όχι για τον εαυτό του· και ο λαός τού ηγήτορα, που θάρθει, θα αφανίσει την πόλη και το αγιαστήριο· και το τέλος της θάρθει με κατακλυσμό, και μέχρι το τέλος τού πολέμου είναι διορισμένοι αφανισμοί.

²⁷ Και θα στερεώσει τη διαθήκη με πολλούς για μία εβδομάδα· και στο μέσον τής εβδομάδας θα σταματήσει η θυσία και η προσφορά, και επάνω στο πτερύγιο του Ιερού θα είναι το βδέλυγμα της ερήμωσης, και μέχρι τη συντέλεια του καιρού, θα δοθεί διορία στην ερήμωση.

ΔΑΝΙΗΛ 10

¹ ΚΑΤΑ τον τρίτο χρόνο τού Κύρου, του βασιλιά τής Περσίας, αποκαλύφθηκε ένας λόγος στον Δανιήλ, που το όνομά του είχε αποκληθεί Βαλτασάσαρ· και ο λόγος ήταν αληθινός, και η δύναμη των λεγομένων ήταν μεγάλη· και κατάλαβε τον λόγο, και εννόησε την οπτασία.

² Κατά τις ημέρες εκείνες, εγώ ο Δανιήλ, ήμουν σε πένθος τρεις ολόκληρες εβδομάδες.

³ Επιθυμητό ψωμί δεν έφαγα, και κρέας και κρασί δεν μπήκε στο στόμα μου ούτε άλειψα καθόλου τον εαυτό μου, μέχρι τη συμπλήρωση τριών ολόκληρων εβδομάδων.

⁴ Και την 24 η ημέρα τού πρώτου μήνα, ενώ ήμουν κοντά στην όχθη τού μεγάλου ποταμού, που είναι ο Τίγρης,

⁵ σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, ένας άνθρωπος ντυμένος λινά, και οι οσφύες του ήσαν περιζωσμένες με καθαρό χρυσάφι τού Οφάζ·

⁶ και το σώμα του ήταν σαν βηρύλλιο, και το πρόσωπό του σαν θέα αστραπής, και τα μάτια του σαν λαμπάδες φωτιάς, και οι βραχίονές του και τα πόδια του σαν όψη χαλκού αστραφτερού, και η φωνή των λόγων του σαν φωνή ενός πλήθους.

⁷ Και μόνος εγώ ο Δανιήλ είδα την όραση· ενώ οι άνδρες που ήσαν μαζί μου δεν είδαν την όραση· αλλά, έπεσε επάνω τους μεγάλος τρόμος, και έφυγαν για να κρυφτούν.

⁸ Εγώ, λοιπόν, έμεινα μόνος, και είδα αυτή τη μεγάλη όραση, και δεν απέμεινε δύναμη μέσα μου· και η ζωτικότητα μου μεταστράφηκε μέσα μου σε μαρασμό, και δύναμη δεν έμεινε μέσα μου.

⁹ Άκουσα, όμως, τη φωνή των λόγων του· και ενώ άκουγα τη φωνή των λόγων του, εγώ ήμουν βυθισμένος σε βαθύ ύπνο επάνω στο πρόσωπό μου, και το πρόσωπό μου ήταν επάνω στη γη.

¹⁰ Και ξάφνου, με άγγιξε ένα χέρι, και με σήκωσε επάνω στα γόνατά μου, και στις παλάμες των χεριών μου·

¹¹ και μου είπε: Δανιήλ, άνδρα υπερβολικά αγαπητέ, εννόησε τα λόγια, που εγώ μιλάω σε σένα, και στάσου όρθιος· επειδή, σε σένα στάλθηκα τώρα. Και όταν μου μίλησε αυτό τον λόγο, σηκώθηκα έντρομος.

¹² Και μου είπε: Μη φοβάσαι, Δανιήλ· επειδή, από την πρώτη ημέρα, κατά την οποία έδωσες την καρδιά σου στο να εννοείς, και έχοντας ταπεινωθεί4 μπροστά στον Θεό σου, εισακούστηκαν τα λόγια σου, και εγώ ήρθα στα λόγια σου.

¹³ Όμως, ο άρχοντας της βασιλείας τής Περσίας αντιστεκόταν σε μένα 21 ημέρες· αλλά, δες, ο Μιχαήλ, ένας από τους πρώτους άρχοντες, ήρθε για να με βοηθήσει· και εγώ έμεινα εκεί κοντά στους βασιλιάδες τής Περσίας.

¹⁴ Και ήρθα να σε κάνω να καταλάβεις τι θα συμβεί στον λαό σου στις έσχατες ημέρες· επειδή, η όραση είναι ακόμα για πολλές ημέρες.

¹⁵ Και ενώ μιλούσε τέτοια λόγια σε μένα, έβαλα το πρόσωπό μου προς τη γη, και έμεινα άφωνος.

¹⁶ Και ξάφνου, σαν μία θεά γιού ανθρώπου άγγιξε τα χείλη μου· τότε, άνοιξα το στόμα μου, και μίλησα, και είπα σ' αυτόν που στεκόταν μπροστά μου: Κύριέ μου, εξαιτίας τής όρασης ανακατεύτηκαν μέσα μου τα εντόσθιά μου, και δεν έμεινε μέσα μου δύναμη.

¹⁷ Και πώς μπορεί ο δούλος αυτού τού κυρίου μου να μιλήσει μαζί μ' αυτόν τον κύριό μου; Μέσα μου, βέβαια, δεν υπάρχει από τώρα καμία δύναμη, μα ούτε πνοή δεν έμεινε μέσα μου.

¹⁸ Και με άγγιξε ξανά σαν μία θεά ανθρώπου, και με ενίσχυσε,

¹⁹ και είπε: Μη φοβάσαι, άνδρα υπερβολικά αγαπητέ· ειρήνη σε σένα· γίνε ανδρείος, και ισχυρός. Και ενώ μού μιλούσε, ενισχύθηκα, και είπα: Ας μιλήσει ο κύριός μου· επειδή, με ενίσχυσες.

²⁰ Και είπε: Ξέρεις γιατί ήρθα σε σένα; Τώρα, μάλιστα, θα επιστρέψω να πολεμήσω με τον άρχοντα της Περσίας· και όταν βγω έξω, δες, θάρθει ο άρχοντας της Ελλάδας.

²¹ Εντούτοις, θα σου αναγγείλω το γραμμένο στη γραφή τής αλήθειας· και δεν είναι κανένας που να αγωνίζεται μαζί μου γι' αυτά, παρά μονάχα ο Μιχαήλ ο άρχοντάς σας.

ΔΑΝΙΗΛ 11

- ¹ Και εγώ, κατά τον πρώτο χρόνο τού Δαρείου τού Μήδου, στεκόμουν για να τον κραταιώσω και να τον ενδυναμώσω.
- ² Και τώρα θα σου αναγγείλω την αλήθεια. Δες, ακόμα τρεις βασιλιάδες θα σηκωθούν στην Περσία· και ο τέταρτος θα είναι πολύ πλουσιότερος απ' όλους· και αφού κραταιωθεί μέσα στον πλούτο του, θα διεγείρει το παν ενάντια στο βασίλειο της Ελλάδας.
- ³ Θα σηκωθεί ένας δυνατός βασιλιάς, και θα εξουσιάζει με μεγάλη δύναμη, και θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του.
- ⁴ Και καθώς θα σταθεί, η βασιλεία του θα συντριφτεί, και θα διαιρεθεί στους τέσσερις ανέμους τού ουρανού· όμως, όχι στους απογόνους του ούτε σύμφωνα με την εξουσία του, με την οποία εξουσίασε· επειδή, η βασιλεία του θα ξεριζωθεί και θα διαμοιραστεί σε άλλους, εκτός απ' αυτούς.
- ⁵ Και ο βασιλιάς τού νότου θα γίνει ισχυρός· και ένας από τους άρχοντές του· και θα γίνει ισχυρός περισσότερο απ' αυτόν, και θα εξουσιάσει· και η εξουσία του θα είναι μεγάλη εξουσία.
- ⁶ Και ύστερα από χρόνια θα συζευχθούν· και η θυγατέρα τού βασιλιά τού νότου θάρθει προς τον βασιλιά τού βορρά, για να κάνει συμφιλίωση· όμως, αυτή δεν θα αναχαιτίσει τη δύναμη του βραχίονα ούτε το σπέρμα⁵ του θα σταθεί· αλλά, θα παραδοθεί αυτή, και εκείνοι που τη φέρνουν, και αυτό που θα γεννηθεί⁶ απ' αυτή, και αυτός που την ενισχύει κατά καιρούς.
- ⁷ Από τον βλαστό των ριζών της, όμως, θα σηκωθεί κάποιος αντ' αυτού, και αφού έρθει με δύναμη, θα μπει μέσα στα οχυρώματα του βασιλιά τού βορρά, και θα ενεργήσει εναντίον τους, και θα υπερισχύσει·
- ⁸ και ακόμα, στην Αίγυπτο θα φέρει αιχμαλώτους τούς θεούς τους, μαζί με τα χωνευτά τους, με τα πολύτιμα σκεύη τους, τα ασημένια και τα χρυσά· και αυτός θα σταθεί μερικά χρόνια μακριά⁷ από τον βασιλιά τού βορρά.
- ⁹ Και εκείνος θα μπει μέσα στο βασίλειο του βασιλιά τού νότου, όμως θα επιστρέψει στη γη του.
- ¹⁰ Και οι γιοι του θα σηκωθούν σε πόλεμο, και θα συγκεντρώσουν ένα πλήθος από πολλές δυνάμεις· και ένας απ' αυτούς θάρθει με ορμή, και θα πλημμυρίσει, και θα διαβεί· και θα επανέλθει, και θα σηκωθεί σε μάχη μέχρι το οχύρωμά του.
- ¹¹ Και ο βασιλιάς τού νότου θα εξαγριωθεί, και θα βγει έξω και θα πολεμήσει μαζί του, με τον βασιλιά τού βορρά· ο οποίος θα παρατάξει ένα μεγάλο πλήθος· όμως, το πλήθος θα παραδοθεί στο χέρι του.
- ¹² Και αφού πατάξει το πλήθος, η καρδιά του θα υψωθεί· και θα καταβάλει μυριάδες· όμως, δεν θα κραταιωθεί.

- 13 Και ο βασιλιάς τού βορρά θα επιστρέψει, και θα παρατάξει ένα πλήθος μεγαλύτερο από ό,τι το πρώτο, και στο τέλος των ορισμένων χρόνων, θάρθει με ορμή, με μεγάλη δύναμη, και με μεγάλο πλούτο.
- 14 Και κατά τούς καιρούς εκείνους θα σηκωθούν πολλοί ενάντια στον βασιλιά τού νότου· και οι διαφθορές τού λαού σου θα υπερηφανευθούν για να εκπληρώσουν την όραση· όμως, θα πέσουν.
- 15 Και ο βασιλιάς τού βορρά θάρθει, και θα υψώσει ένα πρόχωμα, και θα κυριεύσει τις οχυρές πόλεις· και οι βραχίονες του νότου δεν θα αντισταθούν ούτε το πλήθος των εκλεκτών του, και δεν θα υπάρχει δύναμη για αντίσταση.
- 16 Και εκείνος που έρχεται εναντίον του, θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του, και δεν θα υπάρχει κάποιος που να του αντιστέκεται· και θα σταθεί στη γη τής δόξας, που θα αναλωθεί από τα χέρια του.
- 17 Και θα στηρίξει το πρόσωπό του στο να μπει μέσα με τη δύναμη ολόκληρου του βασιλείου του, και μαζί του θα είναι ευθύτητα· και θα ενεργήσει· και θα του δώσει θυγατέρα από γυναίκες, διαφθείροντάς την· όμως, αυτή δεν θα σταθεί ούτε θα είναι υπέρ αυτού.
- 18 Έπειτα, θα στρέψει το πρόσωπό του προς τα νησιά, και θα κυριεύσει πολλά· αλλά, κάποιος ηγεμόνας θα σταματήσει απ' αυτόν το όνειδος· εκτός αυτού, θα επιστρέψει το όνειδος επάνω του.
- 19 Τότε, θα στρέψει το πρόσωπό του προς τα οχυρώματα της γης του· όμως, θα προσκόψει και θα πέσει, και δεν θα βρεθεί.
- 20 Και αντ' αυτού θα σηκωθεί ένας τύραννος, που θα κάνει να παρέλθει η δόξα τού βασιλείου· όμως, σε λίγες ημέρες θα αφανιστεί, και όχι με οργή ούτε με μάχη.
- 21 Και αντ' αυτού θα σηκωθεί κάποιος εξουθενημένος, στον οποίο δεν θα δώσουν βασιλική τιμή· αλλά θάρθει ειρηνικά, και θα κυριεύσει το βασίλειο με κολακείες.
- 22 Και οι βραχίονες εκείνου που κατακλύζει θα κατακλυστούν μπροστά του, και θα συντριφτούν· ακόμα και αυτός ο άρχοντας της διαθήκης.
- 23 Και μετά τη συμμαχία, που θα κάνει μαζί του, θα φέρεται δόλια· επειδή, θα ανέβει, και θα υπερισχύσει με λίγον λαό.
- 24 Θάρθει, μάλιστα, ειρηνικά προς τους παχύτερους τόπους τής επαρχίας· και θα κάνει ό,τι δεν έκαναν οι πατέρες του ούτε οι πατέρες των πατέρων του· θα διαμοιράσει ανάμεσά τους διάρπαγμα, και λάφυρα, και πλούτη· και θα μηχανευτεί τις μηχανές του ενάντια στα οχυρώματα, και αυτό μέχρι καιρό.
- 25 Και θα διεγείρει τη δύναμή του και την καρδιά του ενάντια στον βασιλιά τού νότου με μεγάλη δύναμη· και ο βασιλιάς τού νότου θα σηκωθεί σε πόλεμο μαζί

με μεγάλη δύναμη και υπερβολικά ισχυρή· όμως, δεν θα μπορέσει να σταθεί· επειδή, θα μηχανευτούν μηχανές εναντίον του.

26 Και αυτοί που τρώνε τα φαγητά του, θα τον συντρίψουν· και ο στρατός του θα πλημμυρίσει· και πολλοί θα πέσουν φονευμένοι.

27 Και οι καρδιές και των δύο αυτών βασιλιάδων θα είναι μέσα στην πονηρία, και θα μιλούν ψέματα στο ίδιο τραπέζι· αλλά, αυτό δεν θα ευδοκιμήσει, επειδή, ακόμα το τέλος θα είναι στον ορισμένο καιρό.

28 Τότε, θα επιστρέψει στη γη του με μεγάλο πλούτο· και η καρδιά του θα είναι ενάντια στην άγια διαθήκη· και θα ενεργήσει, και θα επιστρέψει στη γη του.

29 Στον ορισμένο καιρό θα επιστρέψει, και θάρθει προς τον νότο· όμως, η τελευταία φορά δεν θα είναι όπως η πρώτη·

30 επειδή, τα πλοία των Κητταίων θάρθουν εναντίον του· και θα ταπεινωθεί, και θα επιστρέψει, και θα θυμώσει ενάντια στην άγια διαθήκη· και θα ενεργήσει, και θα επιστρέψει, και θα συνεννοηθεί μαζί μ' εκείνους που εγκαταλείπουν την άγια διαθήκη.

31 Και βραχίονες θα σηκωθούν απ' αυτόν, και θα βεβηλώσουν το αγιαστήριο της δύναμης, και θα αφαιρέσουν την παντοτινή θυσία, και θα στήσουν το βδέλυγμα της ερήμωσης.

32 Και εκείνους που ανομοούν στη διαθήκη, θα τους διαφθείρει με κολακείες· ο λαός, όμως, που γνωρίζει τον Θεό του, θα ισχύσει και θα κατορθώσει.

33 Και οι συνετοί τού λαού θα διδάξουν πολλούς· όμως, θα πέσουν με ρομφαία, και με φλόγα, με αιχμαλωσία, και με λαφυραγώγηση, πολλών ημερών.

34 Και όταν πέσουν, θα βοηθηθούν με μικρή βοήθεια· πολλοί, όμως, θα προστεθούν σ' αυτούς με κολακείες.

35 Και από τους συνετούς θα πέσουν, για να δοκιμαστούν, και να καθαριστούν, και να λευκανθούν, μέχρι τον έσχατο καιρό· επειδή, και αυτό θα γίνει στον ορισμένο καιρό.

36 Και ο βασιλιάς θα κάνει σύμφωνα με τη θέλησή του, και θα υψωθεί, και θα μεγαλυνθεί πιο πάνω από κάθε θεό, και θα μιλήσει αλαζονικά ενάντια στον Θεό των θεών, και θα ευημερεί, μέχρις ότου συντελεστεί η οργή· επειδή, το ορισμένο θα γίνει.

37 Και δεν θα φροντίζει για τους θεούς των πατέρων του ούτε για τις επιθυμίες των γυναικών ούτε θα φροντίζει για κανέναν θεό· επειδή, θα μεγαλυνθεί πιο πάνω από όλους.

38 Ενώ, στον τόπο του θα δοξάσει τον θεό Μαουζείμ· και θα τιμήσει έναν θεό, με χρυσάφι και ασήμι, και με πολύτιμες πέτρες, και με επιθυμητά πράγματα, που οι πατέρες του δεν γνώρισαν.

39 Έτσι θα κάνει στα οχυρώματα Μαουζείμ μαζί με έναν ξένο θεό· όσοι τον γνωρίσουν, σ' αυτούς θα πληθύνει τη δόξα· και θα τους κάνει να εξουσιάζουν επάνω σε πολλούς, και θα διαμοιράσει τη γη με τιμή.

40 Και στον έσχατο καιρό, ο βασιλιάς τού νότου θα συγκρουστεί μαζί του· και ο βασιλιάς τού βορρά θάρθει εναντίον του σαν ανεμοστρόβιλος, με άμαξες, και με καβαλάρηδες, και με πολλά πλοία· και θάρθουν στους τόπους, και θα πλημμυρίσουν, και θα διαβούν·

41 Θα μπει ακόμα μέσα στη γη τής δόξας, και πολλοί θα καταστραφούν· αυτοί, όμως, θα διασωθούν από το χέρι του, ο Εδώμ, και ο Μωάβ, και οι πρώτοι των γιων τού Αμμών.

42 Και θα εκτείνει το χέρι του επάνω στους τόπους· και η γη τής Αιγύπτου δεν θα ξεφύγει.

43 Και θα κυριεύσει τούς θησαυρούς από το χρυσάφι και από το ασήμι, και όλα τα επιθυμητά τής Αιγύπτου· και οι Λίβυοι και οι Αιθίοπες θα είναι πίσω από τα βήματά του.

44 Όμως, αγγελίες από την ανατολή και από τον βορρά θα τον ταραξούν· γι' αυτό, θα βγει έξω με μεγάλο θυμό, για να αφανίσει, και να εξολοθρεύσει πολλούς.

45 Και θα στήσει τις σκηνές τής βασιλικής του κατοίκησης ανάμεσα στις θάλασσες, επάνω στο ένδοξο βουνό τής αγιότητας· όμως, θάρθει στο τέλος του, και δεν θα υπάρχει εκείνος που να τον βοηθάει.

ΔΑΝΙΗΛ 12

1 Και κατά τον καιρό εκείνο θα εγερθεί ο Μιχαήλ, ο μεγάλος άρχοντας, που στέκεται για τους γιους τού λαού σου· και θα είναι καιρός θλίψης, που ποτέ δεν έχει γίνει αφότου υπήρξε έθνος, μέχρις εκείνον τον καιρό· και κατά τον καιρό εκείνο ο λαός σου θα διασωθεί, κάθε ένας που θα βρεθεί γραμμένος μέσα στο βιβλίο.

2 Και πολλοί απ' αυτούς που κοιμούνται μέσα στο χώμα τής γης, θα σηκωθούν, οι μεν σε αιώνια ζωή, οι δε σε ονειδισμό και αιώνια καταισχύνη.

3 Και οι συνετοί θα λάμψουν όπως η λαμπρότητα του στερεώματος· και αυτοί που επιστρέφουν πολλούς σε δικαιοσύνη, όπως τα αστέρια, στους αιώνες των αιώνων.

4 Και εσύ, Δανιήλ, κλείσε με ασφαλή τρόπο αυτά τα λόγια, και σφράγισε το βιβλίο, μέχρι τον έσχατο καιρό· τότε, πολλοί θα περιτρέχουν, και η γνώση θα πληθυνθεί.

⁵ Και εγώ, ο Δανιήλ, κοίταξα, και ξάφνου, δύο άλλοι στέκονταν, ένας από εδώ, επάνω στην όχθη τού ποταμού, και ένας από εκεί, επάνω στην όχθη τού ποταμού.

⁶ Και ο ένας είπε στον άνδρα που ήταν ντυμένος λινά, ο οποίος ήταν επάνω από τα νερά τού ποταμού: Μέχρι πότε θα είναι το τέλος αυτών των θαυμάσιων πραγμάτων;

⁷ Και άκουσα τον άνδρα, που ήταν ντυμένος λινά, ο οποίος ήταν επάνω από τα νερά τού ποταμού, όταν ύψωσε το δεξί του χέρι και το αριστερό του στον ουρανό, και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει στον αιώνα, ότι θα είναι σε καιρόν, καιρούς, και μισόν καιρό· και όταν συντελεστεί ο διασκορπισμός τής δύναμης του άγιου λαού, όλα αυτά θα εκπληρωθούν.

⁸ Και εγώ άκουσα, αλλά δεν κατάλαβα· τότε, είπα: Κύριέ μου, ποιο είναι το τέλος τους;

⁹ Και είπε: Πήγαινε, Δανιήλ· επειδή, τα λόγια αυτά είναι κλεισμένα και σφραγισμένα, μέχρι τον έσχατο καιρό.

¹⁰ Πολλοί θα καθαριστούν, και θα λευκανθούν, και θα δοκιμαστούν· και οι ασεβείς θα ασεβούν· και κανένας από τους ασεβείς δεν θα καταλάβει· όμως, οι συνετοί θα καταλάβουν.

¹¹ Και από τον καιρό, που η παντοτινή θυσία θα αφαιρεθεί, και το βδέλυγμα της ερήμωσης θα στηθεί, θα είναι 1.290 ημέρες.

¹² Μακάριος όποιος υπομείνει, και φτάσει σε 1.335 ημέρες.

¹³ Αλλά, εσύ πήγαινε, μέχρι το τέλος· και θα αναπαυθείς, και θα σταθείς στον κλήρο σου στο τέλος των ημερών.

ΩΣΗΕ

ΩΣΗΕ 1

¹ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΩΣΗΕ, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΒΕΗΡΙ, ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΒΟΑΜ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΣ, ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ.

² Η αρχή τού λόγου τού Κυρίου διαμέσου τού Ωσηέ. Και ο Κύριος είπε στον Ωσηέ: Πήγαινε, πάρε για τον εαυτό σου μία γυναίκα πορνείας, και παιδιά πορνείας· επειδή, η γη καταπόρνευσε, και ξέκλινε από του να ακολουθεί¹ τον Κύριο.

³ Και πήγε και πήρε τη Γόμερ, τη θυγατέρα τού Δεβηλαΐμ· και συνέλαβε, και γέννησε σ' αυτόν έναν γιο.

⁴ Και ο Κύριος του είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του Ιεζραέλ· επειδή, ακόμα λίγο, και θα εκδικήσω το αίμα τού Ιεζραέλ επάνω στον οίκο τού Ιηού, και θα καταπαύσω τη βασιλεία τού οίκου Ισραήλ.

⁵ Και κατά την ημέρα εκείνη θα συντρίψω το τόξο τού Ισραήλ στην κοιλάδα τού Ιεζραέλ.

⁶ Και συνέλαβε ακόμα, και γέννησε μία θυγατέρα. Και του είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά της Λο-ρουχαμμά·² επειδή, δεν θα ελεήσω πλέον τον οίκο Ισραήλ, αλλά θα τους σηκώσω ολοκληρωτικά.

⁷ Όμως, τον οίκο Ιούδα θα τον ελεήσω, και θα τους σώσω διαμέσου τού Κυρίου τού Θεού τους, και δεν θα τους σώσω με τόξο ούτε με ρομφαία ούτε με πόλεμο, με άλογα ούτε με καβαλάρηδες.

⁸ Και αφού απογαλάκτισε τη Λο-ρουχαμμά, συνέλαβε και γέννησε έναν γιο.

⁹ Και ο Κύριος είπε: Να αποκαλέσεις το όνομά του Λο-αμμί·³ επειδή, δεν είστε λαός μου, και εγώ δεν θα είμαι δικός σας.

¹⁰ Όμως, ο αριθμός των γιων Ισραήλ θα είναι σαν την άμμο τής θάλασσας, που δεν μπορεί να μετρηθεί ούτε να απαριθμηθεί· και στον τόπο όπου ειπώθηκε σ' αυτούς: Δεν είστε λαός μου, εκεί θα ειπωθεί σ' αυτούς: Γιοι τού ζωντανού Θεού.

¹¹ Τότε, θα συγκεντρωθούν μαζί οι γιοι Ιούδα, και οι γιοι Ισραήλ, και θα κάνουν για τον εαυτό τους έναν αρχηγό, και θα ανέβουν από τη γη· επειδή, η ημέρα τού Ιεζραέλ θα είναι μεγάλη.

ΩΣΗΕ 2

¹ Να πείτε στους αδελφούς σας: Αμμί·⁴ και στις αδελφές σας: Ρουχαμμά.⁵

- ² Κριθείτε με τη μητέρα σας, κριθείτε· επειδή, αυτή δεν είναι γυναίκα μου, και εγώ δεν είμαι άνδρας της· ας αφαιρέσει, λοιπόν, τις πορνείες της από μπροστά της, και τις μοιχείες της ανάμεσα από τους μαστούς της·
- ³ μήπως και, αφού την ξεντύσω, την ξεγυμνώσω, και την καταστήσω, όπως κατά την ημέρα της γέννησής της, και τη θέσω σαν έρημο, και την κάνω σαν άνυδρη γη, και τη θανατώσω με δίψα.
- ⁴ Και δεν θα ελεήσω τα παιδιά της· για τον λόγο ότι, είναι παιδιά από πορνεία.
- ⁵ Επειδή, η μητέρα τους πόρνευσε· αυτή που τα συνέλαβε έπραξε ντροπή· δεδομένου ότι, είπε: Θα πάω πίσω από τους εραστές μου, που μου δίνουν το ψωμί μου και το νερό μου, το μαλλί μου και το λινάρι μου, το λάδι μου και τα ποτά μου.
- ⁶ Γι' αυτό, δεξ, εγώ θα φράξω τον δρόμο σου με αγκάθια, και θα οικοδομήσω έναν φραγμό, για να μη βρει τούς δρόμους της.
- ⁷ Και θα τρέξει πίσω από τους εραστές της, και δεν θα τους φτάσει· θα τους αναζητήσει, και δεν θα τους βρει· τότε, θα πει: Θα πάω, και θα επιστρέψω στον πρώτο μου άνδρα· επειδή, τότε ήταν σε μένα καλύτερα, παρά τώρα.
- ⁸ Και αυτή δεν γνώριζε ότι εγώ της είχα δώσει το σιτάρι, και το κρασί, και το λάδι, και είχα πληθύνει σ' αυτή το ασήμι, και το χρυσάφι, με τα οποία κατασκεύασαν τον Βάαλ.
- ⁹ Γι' αυτό, θα επιστρέψω, και θα πάρω το σιτάρι μου στον καιρό του, και το κρασί μου στον διορισμένο καιρό του, και θα αφαιρέσω το μαλλί μου, και το λινάρι μου, που είχε για να σκεπάζει τη γύμνια της.
- ¹⁰ Και τώρα, θα αποκαλύψω την ακαθαρσία της μπροστά στους εραστές της, και κανένας δεν θα τη λυτρώσει από το χέρι μου.
- ¹¹ Και θα καταπαύσω κάθε ευφροσύνη της, τις γιορτές της, τις νεομηνίες της, και τα σάββατά της, και όλα τα πανηγύρια της.
- ¹² Και θα αφανίσω τις αμπέλους της, και τις συκίες της, για τις οποίες είπε: Αυτά είναι μισθώματά μου, που μου έδωσαν οι εραστές μου· και θα τις κάνω δάσος, και τα θηρία τού χωραφιού θα τις κατατρώνε.
- ¹³ Και θα επισκεφθώ εναντίον της τις ημέρες των Βααλείμ, κατά τις οποίες θυμιάζε σ' αυτούς, και στολιζόταν με τα σκουλαρίκια της και τα περιδέραιά της, και πορευόταν πίσω από τους εραστές της, εμένα όμως με λησμόνησε, λέει ο Κύριος.
- ¹⁴ Γι' αυτό, δεξ, εγώ θα την προσελκύσω και θα τη σύρω στην έρημο, και θα μιλήσω σύμφωνα με την καρδιά της.
- ¹⁵ Και από εκεί θα της δώσω τούς αμπελώνες της, και την κοιλάδα τού Αχώρ για θύρα ελπίδας· και εκεί θα ψάλλει, όπως κατά τις ημέρες της νιότης της, και όπως κατά την ημέρα της ανάβασής της από την Αίγυπτο.

16 Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, θα με αποκαλέσεις: Ο άνδρας μου· και δεν θα με αποκαλέσεις πλέον: Ο Βάαλ μου·

17 επειδή, θα αφαιρέσω τα ονόματα των Βααλείμ από το στόμα της, και δεν θα αναφέρονται πλέον τα ονόματά τους.

18 Και κατά την ημέρα εκείνη θα κάνω διαθήκη υπέρ αυτών προς τα θηρία τού χωραφιού, και προς τα πουλιά τού ουρανού, και τα ερπετά τής γης· και τόξο, και ρομφαία, και πόλεμο θα συντρίψω από τη γη, και θα τους κατοικήσω με ασφάλεια.

19 Και θα σε μνηστευθώ στον εαυτό μου στον αιώνα· και θα σε μνηστευθώ στον εαυτό μου με δικαιοσύνη, και με κρίση, και με έλεος, και με οικτιρμούς·

20 και θα σε μνηστευθώ στον εαυτό μου με πίστη· και θα γνωρίσεις τον Κύριο.

21 Και κατά την ημέρα εκείνη, θα απαντήσω, λέει ο Κύριος, θα απαντήσω στους ουρανούς, και αυτοί θα απαντήσουν στη γη·

22 και η γη θα απαντήσει προς το σιτάρι, και το κρασί, και το λάδι· και αυτά θα απαντήσουν προς τον Ιεζραέλ.

23 Και θα την σπείρω για τον εαυτό μου επάνω στη γη· και θα ελεήσω την όχι ελεημένη· και θα πω προς τον όχι λαό μου: Είσαι λαός μου· και αυτοί θα πουν: Είσαι Θεός μου.

ΩΣΗΕ 3

1 ΚΑΙ ο Κύριος μου είπε: Πήγαινε, ακόμα, αγάπησε μία γυναίκα, που, παρόλο ότι αγαπιέται από τον φίλο της, είναι μοιχαλίδα, σύμφωνα με την αγάπη τού Κυρίου προς τους γιους Ισραήλ, οι οποίοι όμως κοιτάζουν σε ξένους θεούς, και αγαπούν μία φιάλη κρασί.

2 Και τη μίσθωσα στον εαυτό μου για 15 αργύρια, και ένα χομόρ κριθάρι, και μισό χομόρ κριθάρι.

3 Και της είπα: Να καθήσεις για μένα πολλές ημέρες· δεν θα πορνεύσεις, και δεν θα είσαι για άλλον· και εγώ το ίδιο, θα είμαι για σένα.

4 Επειδή, οι γιοι Ισραήλ θα καθήσουν πολλές ημέρες χωρίς βασιλιά, και χωρίς άρχοντα, και χωρίς θυσία, και χωρίς άγαλμα, και χωρίς εφόδ και θεραφείμ.

5 Και ύστερα απ' αυτά οι γιοι τού Ισραήλ θα επιστρέψουν, και θα ζητήσουν τον Κύριο τον Θεό τους, και τον Δαβίδ τον βασιλιά τους· και θα φοβούνται τον Κύριο και την αγαθότητά του στις έσχατες ημέρες.

ΩΣΗΕ 4

- ¹ ΑΚΟΥΣΤΕ τον λόγο τού Κυρίου, γιοι Ισραήλ· επειδή, ο Κύριος έχει κρίση με τους κατοίκους τής γης, επειδή δεν υπάρχει αλήθεια ούτε έλεος ούτε γνώση τού Θεού επάνω στη γη.
- ² Επιορκία, και ψέμα, και φόνος, και κλοπή, και μοιχεία πλημμύρισαν, και αίματα αγγίζουν επάνω σε αίματα.
- ³ Γι' αυτό, η γη θα πενθήσει, και κάθε ένας που κατοικεί σ' αυτή θα λιποψυχήσει, μαζί με τα θηρία τού χωραφιού, και μαζί με τα πουλιά τού ουρανού· ακόμα και τα ψάρια τής θάλασσας θα εκλείψουν.
- ⁴ Όμως, ας μη αντιλέγει κανένας ούτε ας ελέγχει τον άλλον· επειδή, ο λαός σου είναι όπως αυτοί που αντιλέγουν στον ιερέα.
- ⁵ Γι' αυτό, θα γλιστρήσεις την ημέρα, και μαζί σου θα γλιστρήσει και ο προφήτης τη νύχτα, και θα αφανίσω τη μητέρα σου.
- ⁶ Ο λαός μου αφανίστηκε για έλλειψη γνώσης· επειδή, εσύ απέρριψες τη γνώση, και εγώ απέρριψα εσένα, από το να ιερατεύεις σε μένα· επειδή, λησμόνησες τον νόμο τού Θεού σου, και εγώ θα λησμονήσω τα παιδιά σου.
- ⁷ Όπως πλήθυναν, έτσι αμάρτησαν σε μένα· θα μεταβάλω τη δόξα τους σε ατιμία.
- ⁸ Τρώνε τις αμαρτίες τού λαού μου, και έχουν την ψυχή τους προσηλωμένη στην ανομία τους.
- ⁹ Γι' αυτό, θα είναι: Όπως ο λαός, έτσι και ο ιερέας· και επάνω τους θα επισκεφθώ τούς δρόμους τους, και θα τους ανταποδώσω τις πράξεις τους.
- ¹⁰ Επειδή, θα τρώνε, και δεν θα χορταίνουν· θα πορνεύουν, και δεν θα πληθύνονται· για τον λόγο ότι, εγκατέλειψαν το να λατρεύουν τον Κύριο.
- ¹¹ Πορνεία, και κρασί, και μέθη αφαιρούν την καρδιά.
- ¹² Ο λαός μου ρωτάει τα ξύλα του, και του απαντάει η ράβδος του· επειδή, τους πλάνησε το πνεύμα τής πορνείας, και πόρνευσαν ξεκλίνοντας από τον Θεό τους.
- ¹³ Θυσιάζουν επάνω στις κορυφές των βουνών, και θυμιάζουν επάνω στους λόφους, κάτω από τις βελανιδιές, και τις λεύκες, και τις τερεβίνθους, επειδή η σκιά τους είναι καλή· γι' αυτό, οι θυγατέρες σας θα πορνεύσουν, και οι νύφες σας θα μοιχεύσουν.
- ¹⁴ Δεν θα τιμωρήσω τις θυγατέρες σας όταν πορνεύσουν ούτε τις νύφες σας όταν μοιχεύσουν· επειδή, αυτοί αποχωρίζονται μαζί με πόρνες, και θυσιάζουν μαζί με τους ασελγείς· γι' αυτό, ο ασύνετος λαός θα καταγκρεμιστεί.
- ¹⁵ Αν εσύ, Ισραήλ, πορνεύεις, τουλάχιστον ας μη ανομήσει ο Ιούδας· μη πηγαίνετε, λοιπόν, στα Γάλγαλα ούτε να ανεβαίνετε στη Βαιθ-αυέν ούτε να ορκίζεστε: Ζει ο Κύριος.

¹⁶ Επειδή, ο Ισραήλ αποσκίρτησε σαν δαμάλι που αποσκιρτάει· τώρα, θα τους ποιμάνει ο Κύριος, σαν αρνιά σε πλατύ τόπο.

¹⁷ Ο Εφραΐμ προσκολλήθηκε στα είδωλα· αφήστε τον.

¹⁸ Το ποτό τους ξίνισε· δόθηκαν ολοκληρωτικά στην πορνεία· οι υπερασπιστές της (ω, τι ντροπή!) αγαπούν το: Δώστε.

¹⁹ Ο άνεμος θα τη σφίξει μαζί μέσα στις φτερούγες του, και θα καταντροπιαστούν για τις θυσίες τους.

ΩΣΗΕ 5

¹ ΑΚΟΥΣΤΕ τούτο, ιερείς, και προσέξτε, οίκος Ισραήλ, και δώστε ακρόαση, το παλάτι τού βασιλιά· για τον λόγο ότι, προς εσάς είναι η κρίση· επειδή, σταθήκατε παγίδα στη Μισπά, και απλωμένο δίχτυ στο Θαβώρ.

² Κι εκείνοι που αγρεύουν,⁶ έκαναν βαθιά σφαγή· εγώ, όμως, όλους αυτούς θα τους παιδεύσω.

³ Εγώ γνώρισα τον Εφραΐμ, και ο Ισραήλ δεν είναι κρυμμένος από μένα· επειδή, τώρα πορνεύεις, Εφραΐμ, και ο Ισραήλ μολύνθηκε.

⁴ Οι πράξεις τους δεν τους αφήνουν να επιστρέψουν στον Θεό τους· επειδή, το πνεύμα τής πορνείας είναι ανάμεσά τους, και δεν γνώρισαν τον Κύριο.

⁵ Και η υπερηφάνεια του Ισραήλ μαρτυρεί μπροστά του· γι' αυτό, ο Ισραήλ και ο Εφραΐμ θα πέσουν μέσα στην ανομία τους· και ο Ιούδας, ακόμα, θα πέσει μαζί τους.

⁶ Μαζί με τα κοπάδια τους και μαζί με τις αγέλες τους θα πάνε για να ζητήσουν τον Κύριο· αλλά, δεν θα τον βρουν· απομακρύνθηκε απ' αυτούς.

⁷ Φέρθηκαν άπιστα προς τον Κύριο· επειδή, γέννησαν ξένα παιδιά· τώρα, μάλιστα, ένας μήνας θα καταφάει αυτούς και τις κληρονομίες τους.

⁸ Σαλπίστε με κεράτινη στη Γαβαά, και με σάλπιγγα στη Ραμά· ηχήστε δυνατά στη Βαιθ-αυέν· από πίσω σου, Βενιαμίν.

⁹ Ο Εφραΐμ θα είναι ερημωμένος την ημέρα τού ελέγχου· ανάμεσα στις φυλές τού Ισραήλ γνωστοποίησα αυτό που σίγουρα θα γίνει·

¹⁰ οι άρχοντες του Ιούδα έγιναν σαν αυτούς που μετατοπίζουν όρια· θα ξεχύσω την οργή μου επάνω τους σαν νερά.

¹¹ Καταδυναστεύτηκε ο Εφραΐμ, συντρίφτηκε μέσα στην κρίση, επειδή πήγε θεληματικά ύστερα από πρόσταγμα·

¹² γι' αυτό, εγώ θα είμαι στον Εφραΐμ σαν σαρακι, και στον οίκο Ιούδα σαν σκουλήκι.

13 Και ο Εφραΐμ είδε τη νόσο του, και ο Ιούδας το έλκος του, και ο Εφραΐμ πήγε στον Ασσύριο και έστειλε προς τον βασιλιά Ιαρείβ· αυτός, όμως, δεν μπόρεσε να σας γιατρέψει ούτε να σας απαλλάξει από το έλκος σας.

14 Επειδή, εγώ θα είμαι στον Εφραΐμ σαν λιοντάρι, και στον οίκο Ιούδα σαν νεαρό λιοντάρι· εγώ, εγώ θα διασπαράξω, και θα αναχωρήσω· θα πάρω, και δεν θα υπάρχει κάποιος για να ελευθερώσει.

15 Θα πάω, θα επιστρέψω στον τόπο μου, μέχρις ότου γνωρίσουν το έγκλημά τους, και ζητήσουν το πρόσωπό μου· μέσα στη θλίψη τους θάρθουν σε μένα από τα χαράματα της ημέρας.

ΩΣΗΕ 6

1 Ελάτε, και ας επιστρέψουμε στον Κύριο· Επειδή, αυτός διασπάραξε, και θα γιατρέψει· Πάταξε, και θα περιδέσει την πληγή μας.

2 Θα μας αναζωοποιήσει ύστερα από δύο ημέρες· Κατά την τρίτη ημέρα θα μας αναστήσει, και θα ζούμε μπροστά του.

3 Τότε, θα γνωρίσουμε και θα εξακολουθούμε να γνωρίζουμε τον Κύριο· Η έξοδός του είναι προδιαταγμένη σαν την αυγή· Και θάρθει σε μας σαν δυνατή βροχή, σαν βροχή όψιμη και πρώιμη επάνω στη γη.

4 Τι να κάνω σε σένα, Εφραΐμ; Τι να κάνω σε σένα, Ιούδα; Επειδή, η καλοσύνη σας είναι σαν πρωινό σύννεφο, και σαν δρόσος τής αυγής, που παρέρχεται.

5 Γι' αυτό, τους κατέκοψα διαμέσου των προφητών· τους φόνευσα με τα λόγια τού στόματός μου· και οι κρίσεις σου θα βγουν έξω σαν φως.

6 Επειδή, έλεος θέλω, και όχι θυσία· και επίγνωση Θεού περισσότερο, παρά ολοκαυτώματα.

7 Αυτοί, όμως, όπως ο Αδάμ, παρέβηκαν τη διαθήκη· σε τούτο φέρθηκαν σε μένα άπιστα.

8 Η Γαλαάδ είναι πόλη εργαζόμενων ανομία, που ενεδρεύει για αίμα.

9 Και σαν στίφη από ληστές που παραμονεύουν άνθρωπο, ο σύλλογος των ιερέων έτσι φονεύουν μέσα στον δρόμο μέχρι τη Συχέμ· επειδή, έπραξαν αισχρά.

10 Στον οίκο Ισραήλ είδα φρίκη· εκεί είναι η πορνεία τού Εφραΐμ· ο Ισραήλ μολύνθηκε.

11 Και για σένα, Ιούδα, διορίστηκε θερισμός, όταν εγώ επιστρέφω την αιχμαλωσία τού λαού μου.

ΩΣΗΕ 7

- ¹ ΕΝΩ γιάτρευα τον Ισραήλ, αποκαλύφθηκε τότε η ανομία τού Εφραΐμ, και η κακία τής Σαμάρειας· επειδή, έπραξαν ψέμα· και ο κλέφτης μπαίνει, και ο ληστής γυμνώνει απέξω.
- ² Και αυτοί δεν λένε στην καρδιά τους, ότι θυμάμαι όλη την ανομία τους· τώρα, τους περικύκλωσαν οι πράξεις τους· έγιναν μπροστά στο πρόσωπό μου.
- ³ Στην κακία τους εύφραναν τον βασιλιά, και στα ψέματά τους τούς άρχοντες.
- ⁴ Όλοι είναι μοιχοί, όπως ο κλίβανος, που πυρώνεται από τον αρτοποιοό· ο οποίος, αφού ζυμώσει το φύραμα, σταματάει από να τον θερμαίνει, μέχρις ότου γίνει η ζύμωση.
- ⁵ Κατά την ημέρα τού βασιλιά μας, οι άρχοντες ασθένησαν από τη φλόγωση του κρασιού, και αυτός άπλωσε το χέρι του προς τους αχρείους.
- ⁶ Επειδή, απασχολούν την καρδιά τους, η οποία φλέγεται σαν κλίβανος, στις ενέδρες τους· ο αρτοποιός τους κοιμάται ολόκληρη τη νύχτα· και την αυγή, αυτή καίει σαν φωτιά που βγάζει φλόγες.
- ⁷ Όλοι αυτοί θερμάνθηκαν σαν κλίβανος, και κατέφαγαν τους κριτές τους· όλοι οι βασιλιάδες τους έπεσαν· δεν υπάρχει ανάμεσά τους αυτός που να με επικαλείται.
- ⁸ Ο Εφραΐμ, αυτός ανακατεύτηκε μαζί με τους λαούς· ο Εφραΐμ είναι σαν σταχτόψωμο, που δεν γυρίστηκε.
- ⁹ Ξένοι κατέφαγαν τη δύναμή του, και αυτός δεν το γνωρίζει.
- ¹⁰ Και η υπερηφάνεια του Ισραήλ μαρτυρεί μπροστά του· και δεν επιστρέφουν προς τον Κύριο τον Θεό τους, ούτε τον ζητούν, για όλα αυτά.
- ¹¹ Και ο Εφραΐμ είναι σαν περιστέρι που δελεάζεται, το οποίο δεν έχει σύνεση· επικαλούνται την Αίγυπτο, πηγαίνουν στην Ασσυρία.
- ¹² Όταν πάνε, θα απλώσω επάνω τους το δίχτυ μου· θα τους κατεβάσω όπως τα πουλιά τού ουρανού· θα τους διαπαιδαγωγήσω, όπως κηρύχτηκε στη συναγωγή τους.
- ¹³ Αλλοίμονο σ' αυτούς! Επειδή, αποσκίρτησαν από μένα· όλεθρος σ' αυτούς! Επειδή, ασέβησαν σε μένα· ενώ εγώ τούς εξαγόρασα, αυτοί μίλησαν ψέματα εναντίον μου.
- ¹⁴ Και δεν με επικαλέστηκαν στην καρδιά τους, αλλά ολόλυζαν επάνω στα κρεβάτια τους· βασανίζονται για σιτάρι και κρασί, και στασιάζουν εναντίον μου.
- ¹⁵ Και εγώ τούς διαπαιδαγόγησα, ενώ ενίσχυσα τους βραχίονές τους, αυτοί όμως συλλογίζονταν πονηρά εναντίον μου.

¹⁶ Επιστρέφουν, όχι στον Ύψιστο· έγιναν σαν στρεβλό τόξο· οι άρχοντές τους θα πέσουν με ρομφαία, εξαιτίας τής αυθάδειας της γλώσσας τους· αυτό θα είναι το όνειδός τους μέσα στη γη τής Αιγύπτου.

ΩΣΗΕ 8

¹ ΝΑ ΣΑΛΠΙΣΕΙΣ με το στόμα σου τα εξής: Θα ορμήσεις σαν αετός ενάντια στον οίκο τού Κυρίου, επειδή παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και ασέβησαν στον νόμο μου.

² Ο Ισραήλ θα κράζει σε μένα, Θεέ μου, σε γνωρίζουμε.

³ Ο Ισραήλ απέρριψε το αγαθό· ο εχθρός θα τον καταδιώξει.

⁴ Αυτοί έκαναν βασιλιάδες, όμως όχι από μένα· έκαναν άρχοντες, όμως χωρίς να έχω είδηση· από το ασήμι τους και από το χρυσάφι τους έκαναν για τον εαυτό τους είδωλα, για να εξολοθρευτούν.

⁵ Το μοσχάρι σου τους απέρριψε, Σαμάρεια· ο θυμός μου άναψε εναντίον τους· μέχρι πότε δεν θα μπορέσουν να καθαριστούν;

⁶ Και αυτό, βέβαια, έγινε από τον Ισραήλ· ο τεχνίτης το έκανε· επομένως, αυτό δεν είναι Θεός· το μοσχάρι, λοιπόν, της Σαμάρειας θα γίνει συντρίμια.

⁷ Επειδή, έσπειραν άνεμο, γι' αυτό θα θερίσουν ανεμοστρόβιλο· δεν έχει καλάμι· το βλαστάρι δεν θα δώσει αλεύρι· και αν δώσει, ξένοι θα το καταπιούν.

⁸ Τον Ισραήλ τον κατάπιαν· τώρα, έγιναν ανάμεσα στα έθνη σαν σκεύος στο οποίο δεν υπάρχει χάρη.

⁹ Επειδή, από μόνοι τους ανέβηκαν στους Ασσυρίους, σαν άγριο γαϊδούρι που από μόνο του μονάζει· ο Εφραΐμ μίσθωσε εραστές.

¹⁰ Όμως, αν και μίσθωσαν εραστές ανάμεσα στα έθνη, τώρα θα τους συγκεντρώσω· και ύστερα από λίγο θα λυπηθούν εξαιτίας τού φορτίου τού βασιλιά των αρχόντων.

¹¹ Επειδή, ο Εφραΐμ πλήθυνε τα θυσιαστήρια για να αμαρτάνει, θα γίνουν σ' αυτόν θυσιαστήρια στο να αμαρτάνει.

¹² Έγραψα σ' αυτόν τα μεγαλεία τού νόμου μου· όμως, λογαριάστηκαν σαν ένα ξένο πράγμα.

¹³ Με τις θυσίες, που προσφέρουν σε μένα, θυσιάζουν κρέας, και τρώνε· ο Κύριος δεν τις δέχεται· τώρα, θα θυμηθώ την ανομία τους, και θα επισκεφθώ τις αμαρτίες τους· αυτοί θα επιστρέψουν στην Αίγυπτο.

¹⁴ Επειδή, ο Ισραήλ λησμόνησε τον Δημιουργό του, και κτίζει ναούς· και ο Ιούδας πλήθυνε οχυρωμένες πόλεις· αλλά, θα στείλω φωτιά επάνω στις πόλεις του, και θα καταφάει τα παλάτια τους.

ΩΣΗΕ 9

- 1** ΜΗ χαίρεσαι, Ισραήλ, ούτε να ευφραίνεσαι, όπως οι λαοί· επειδή, πόρνευσες ξεκλίνοντας από τον Θεό σου· αγάπησες μισθώματα σε κάθε αλώνι σιταριού.
- 2** Το αλώνι και ο ληνός δεν θα τους θρέψουν, και το κρασί θα λείψει απ' αυτούς.
- 3** Δεν θα κατοικήσουν στη γη τού Κυρίου· ο Εφραΐμ, όμως, θα επιστρέψει στην Αίγυπτο, και θα φάνε ακάθαρτα στην Ασσυρία·
- 4** σπονδές κρασιού δεν θα προσφέρουν στον Κύριο ούτε θα είναι σ' αυτόν αρεστοί· οι θυσίες τους θα είναι σ' αυτούς σαν το ψωμί εκείνων που πενθούν· όλοι όσοι τις τρώνε, θα μολυνθούν· επειδή, δικό τους ψωμί υπέρ τής ψυχής τους δεν θα μπει μέσα στον οίκο τού Κυρίου.
- 5** Τι θα κάνετε σε ημέρα πανήγυρης, και σε ημέρα γιορτής τού Κυρίου;
- 6** Επειδή, δέστε, έφυγαν για την ταλαιπωρία· η Αίγυπτος θα τους συγκεντρώσει, η Μέμφιδα θα τους θάψει· τα επιθυμητά τους με ασήμι, θα τα κληρονομήσουν οι τσουκνίδες· αγκάθια θα είναι στις σκηνές τους.
- 7** Ήρθαν οι ημέρες τής επίσκεψης, ήρθαν οι ημέρες τής ανταπόδοσης· ο Ισραήλ θα το γνωρίσει· ο προφήτης είναι άφρονas, ο άνθρωπος του πνεύματος μαινόμενος, εξαιτίας τού πλήθους τής ανομίας σου, και του μεγάλου μίσους εναντίον σου.
- 8** Ο φρουρός τού Εφραΐμ ήταν αυτός μαζί με τον Θεό μου, και ο προφήτης έγινε παγίδα ενός παγιδευτή πουλιών σε όλους τούς δρόμους του, και μίσος στον οίκο τού θεού του.
- 9** Διαφθάρηκαν βαθιά, όπως στις ημέρες τής Γαβαά· γι' αυτό, θα θυμηθεί την ανομία τους, θα επισκεφθεί τις αμαρτίες τους.
- 10** Βρήκα τον Ισραήλ σαν σταφύλι στην έρημο· είδα τούς πατέρες σας σαν τα πρωτογεννήματα της συκιάς, στην αρχή της· αυτοί, όμως, πήγαν στον Βέελ-φεγώρ, και αφιερώθηκαν στη ντροπή· και έγιναν βδελυκτοί, όπως το αντικείμενο της αγάπης τους.
- 11** Και για τον Εφραΐμ, η δόξα τους σαν πουλί θα πετάξει, από τη γέννα, και από τη μήτρα, και από τη σύλληψη·
- 12** αλλά, και αν εκθρέψουν τα παιδιά τους, θα τους ατεκνώσω, ώστε να μη μείνει άνθρωπος, επειδή αλλοίμονο ακόμα σ' αυτούς, όταν αποσυρθώ απ' αυτούς.
- 13** Ο Εφραΐμ μού φαινόταν σαν την Τύρο, φυτεμένος σε τόπο ευχάριστο· όμως, ο Εφραΐμ θα βγάλει τα παιδιά του για τον φονιά.
- 14** Δώσε σ' αυτούς, Κύριε· τι θα δώσεις; Δώσε σ' αυτούς μήτρα που αποβάλλει, και ξερούς μαστούς.

15 Ὅλη ἡ κακία τους εἶναι στα Γάλλαλα· ἐπειδὴ, ἐκεῖ τους μίσησα· ἐξαιτίας τῆς κακίας των πράξεών τους θα τους εξώσω ἀπὸ τὸν οἶκο μου· δὲν θα τους ἀγαπῶ πλέον· ὅλοι οἱ ἀρχόντές τους εἶναι ἀποστάτες.

16 Ὁ Εφραΐμ πατάχθηκε· ἡ ρίζα τους ξεράθηκε. Καρπὸ δὲν θα κάνουν· ἀκόμα καὶ ἀν γεννήσουν, θα θανατώσω τὰ ἐπιθυμητὰ τῆς μητέρας τους.

17 Ὁ Θεός μου θα τους ἀπορρίψει, ἐπειδὴ δὲν τὸν ἀκούσαν· καὶ θα εἶναι πλανώμενοι ἀνάμεσα στα ἔθνη.

ΩΣΗΕ 10

1 Ὁ ΙΣΡΑΗΛ εἶναι ἀμπελος με ωραία κλήματα· καρποφόρησε ἀφθονά· σύμφωνα με τὸ πλήθος των καρπῶν του πλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· σύμφωνα με τὴν ἀγαθότητα τῆς γῆς του λάμπρυνε τὰ ἀγάλματα.

2 Ἡ καρδιά τους εἶναι μοιρασμένη· τώρα, θα τιμωρηθοῦν· αὐτὸς θα κατασκάψει τὰ θυσιαστήριά τους, θα φθείρει τὰ ἀγάλματά τους.

3 Ἐπειδὴ, τώρα θα πουν: Εμεῖς δὲν ἔχουμε βασιλιά, ἐπειδὴ δὲν φοβηθήκαμε τὸν Κύριο· καὶ ὁ βασιλιάς τι θα μας ἔκανε;

4 Μίλησαν λόγια, κάνοντας ὀρκους με ψεύτικο τρόπο, ἐνῶ ἔκαναν συνθήκη· γι' αὐτό, ἡ καταδίκη θα ἐκβλαστήσει σαν τὸ κώνειο στα αὐλάκια τοῦ χωραφιοῦ.

5 Οἱ κάτοικοι τῆς Σαμάρειας θα κατατρομάξουν γιὰ τὸ μοσχάρι τῆς Βαιθ-αυέν· ἐπειδὴ, ὁ λαός του θα πενθήσει γι' αὐτό, καὶ οἱ εἰδωλοθύτες του, που χαίρονται σ' αὐτό, γιὰ τὴ δόξα του, ἐπειδὴ μετοικίστηκε ἀπ' αὐτό.

6 Ἀκόμα, αὐτὸς θα φερθεῖ στὴν Ἀσσυρία, σαν δῶρο στὸν βασιλιά Ιαρείβ· ντροπὴ θα καταλάβει τὸν Εφραΐμ, καὶ ὁ Ισραήλ θα ντραπεῖ γιὰ τὴ βουλή του.

7 Ἡ Σαμάρεια ἀφανίζεται, καὶ ὁ βασιλιάς τῆς, σαν ἀφρός ἐπάνω στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

8 Καὶ οἱ βωμοὶ τῆς Αὐέν, ἡ ἀμαρτία τοῦ Ισραήλ, θα καταστραφούν· ἀγκάθια καὶ τριβόλια θα βλαστήσουν ἐπάνω στα θυσιαστήριά τους· καὶ θα πουν στα βουνά: Σκεπάστε μας· καὶ στοὺς λόφους: Πέστε ἐπάνω μας.

9 Ισραήλ, ἀμάρτησες ἀπὸ τὶς ἡμέρες τῆς Γαβαά· ἐκεῖ στάθηκαν· ἡ μάχη στὴ Γαβαά ἐνάντια στοὺς γιους τῆς ἀνομίας δὲν ἔφτασε σ' αὐτούς.

10 Σύμφωνα με τὴ βουλή μου, βέβαια, θα τους περάσω ἀπὸ παιδεῖα· καὶ οἱ λαοὶ θα συγκεντρωθοῦν ἐναντίον τους, ὅταν φέρνονται σὲ αἰχμαλωσία γιὰ τὶς δύο ἀνομίες τους.

11 Ὁ Εφραΐμ εἶναι μὲν διδαγμένο δαμάλι, που του ἀρέσει νὰ αλωνίζει· ὅμως, ἐγὼ θα περάσω ζυγὸ ἐπάνω στὸν ωραῖο λαιμό του· θα υποζεύξω τὸν Εφραΐμ· ὁ Ιούδας θα ἀροτριάζει, ὁ Ιακώβ θα βωλοκοπᾷ γιὰ τὸν εαυτό του.

¹² Να σπείρετε για τον εαυτό σας με δικαιοσύνη, να θερίσετε με έλεος· να ανοίξετε την αφημένη γη σας· επειδή, είναι καιρός να εκζητήσετε τον Κύριο, μέχρις ότου έρθει να σταλάξει επάνω σας δικαιοσύνη.

¹³ Έχετε αροτριάσει ασέβεια, θερίσατε ανομία, φάγατε καρπό ψέματος· επειδή, έλπισες στον δρόμο σου, στο πλήθος των ισχυρών σου.

¹⁴ Γι' αυτό, απώλεια θα σηκωθεί ανάμεσα στους λαούς σου, και όλα τα φρούριά σου θα κυριευθούν, όπως ο Σαλμάν κυρίευσε τη Βαιθ-αρβέλ κατά την ημέρα της μάχης· η μητέρα κατασυντρίφτηκε επάνω στα παιδιά.

¹⁵ Έτσι θα κάνει σε σας η Βαιθήλ, ένεκα της έσχατης ανομίας σας· πρώι θα αφανιστεί ολοκληρωτικά ο βασιλιάς τού Ισραήλ.

ΩΣΗΕ 11

¹ ΟΤΑΝ ο Ισραήλ ήταν νήπιο, τότε εγώ τον αγάπησα, και από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο μου.

² Όσο τούς καλούσαν, τόσο αυτοί αναχωρούσαν από μπροστά τους· θυσίαζαν στους Βααλείμ, και θυμίαζαν στα γλυπτά.

³ Εγώ δίδαξα ακόμα τον Εφραΐμ να περπατάει, πιάνοντάς τον από τους βραχίονες· αλλά, δεν γνώριζαν ότι τους γιάτρευα.

⁴ Τους έσυρα με σχοινιά ανθρώπου, με δεσμούς αγάπης· και ήμουν σ' αυτούς σαν εκείνους που αφαιρούν τον ζυγό επάνω από τα σαγόνια τους, και έβαλα μπροστά τους τροφή.

⁵ Δεν θα επιστρέψει στη γη τής Αιγύπτου, αλλά ο Ασσύριος θα είναι βασιλιάς του, επειδή δεν θέλησαν να επιστραφούν.

⁶ Και η ρομφαία θα πέσει επάνω στις πόλεις του, και θα αναλώσει τους ισχυρούς του, και θα καταφάει, εξαιτίας των συλλογισμών τους.

⁷ Και ο λαός μου είναι προσκολλημένος στην αποστασία που γίνεται εναντίον μου· αν και κλήθηκαν προς τον Ύψιστο, κανένας όμως δεν τον ύψωσε.

⁸ Πώς θα σε παραδώσω, Εφραΐμ; Πώς θα σε εγκαταλείψω, Ισραήλ; Πώς θα σε κάνω σαν την Αδαμά; Πώς θα σε βάλω σαν τη Σεβωείμ; Η καρδιά μου μεταστράφηκε μέσα μου, τα σπλάχνα μου συγκινήθηκαν.

⁹ Δεν θα εκτελέσω την έξαψη του θυμού μου, δεν θα επιστρέψω για εξολοθρεμό τού Εφραΐμ· επειδή, εγώ είμαι Θεός, και όχι άνθρωπος, Άγιος ανάμεσά σου· και δεν θα μπω μέσα με θυμό.

¹⁰ Θα περπατούν πίσω από τον Κύριο· θα βρυχάξει σαν λιοντάρι· όταν αυτός βρυχήσει, τότε θα σπεύσουν εκστατικά τα παιδιά από τη δύση·

11 Θα σπεύσουν εκστατικά σαν πουλί από την Αίγυπτο, και σαν περιστέρι από τη γη τής Ασσυρίας· και θα τους αποκαταστήσω στα σπίτια τους, λέει ο Κύριος.

12 Ο ΕΦΡΑΪΜ με περικύκλωσε με ψέματα, και ο οίκος Ισραήλ με απάτη· ο Ιούδας, όμως, έχει ακόμα εξουσία μαζί με τον Θεό του, και είναι πιστός μαζί με τους αγίους.

ΩΣΗΕ 12

1 Ο Εφραΐμ βόσκεται με άνεμο, και κυνηγάει τον ανατολικό άνεμο· καθημερινά πληθαίνει ψέματα και όλεθρο· κάνουν, μάλιστα, συνθήκη με τους Ασσυρίους, και φέρνουν λάδι από την Αίγυπτο.

2 Ο Κύριος έχει ακόμα κρίση ενάντια στον Ιούδα, και θα επισκεφθεί τον Ιακώβ σύμφωνα με τους δρόμους του· σύμφωνα με τις πράξεις του θα του ανταποδώσει.

3 Στην κοιλιά έπιασε τη φτέρνα τού αδελφού του, και στην ανδρική του ηλικία ενίσχυσε προς τον Θεό.

4 Ναι, ενίσχυσε με άγγελο, και υπερίσχυσε· έκλαψε, και δεήθηκε σ' αυτόν· τον βρήκε στη Βαιθήλ, και εκεί μίλησε σε μας·

5 ναι, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος είναι η ανάμνησή του.

6 Γι' αυτό, εσύ επέστρεψε στον Θεό σου· φύλαγε έλεος και κρίση, και έλπιζε για πάντα στον Θεό σου.

7 Ο Εφραΐμ είναι έμπορος· ζύγια απάτης είναι στο χέρι του· του αρέσει να αδικεί.

8 Και ο Εφραΐμ είπε: Βέβαια, εγώ πλούτησα, απέκτησα για τον εαυτό μου υπάρχοντα· σε όλους τούς κόππους μου δεν θα βρεθεί σε μένα ανομία, που να λογαριάζεται αμαρτία.

9 Εγώ, όμως, είμαι ο Κύριος ο Θεός από τη γη τής Αιγύπτου, θα σε κατοικήσω ξανά σε σκηνές, όπως τις ημέρες τής επίσημης γιορτής.

10 Μίλησα ακόμα διαμέσου προφητών, και πλήθυνα εγώ οράσεις, και παρουσίασα παρομοιώσεις διαμέσου των προφητών.

11 Υπήρξε τάχα ανομία στη Γαλαάδ; Στα Γάλγαλα μάλιστα στάθηκαν ματαιότητα· θυσιάζουν ταύρους· και τα θυσιαστήριά τους είναι σαν σωροί στα αυλάκια των χωραφιών.

12 Και ο Ιακώβ έφυγε στη γη τής Συρίας, και ο Ισραήλ δούλεψε για γυναίκα, και για γυναίκα φύλαξε πρόβατα.

13 Και με προφήτη ανέβασε ο Κύριος τον Ισραήλ από την Αίγυπτο, και με προφήτη διαφυλάχτηκε.

14 Ο Εφραΐμ τον παρόξυνε πικρότατα· γι' αυτό θα ξεχύνει το αίμα του επάνω του, και τον ονειδισμό του, ο Κύριός του, θα τον επιστρέψει επάνω σ' αυτόν.

ΩΣΗΕ 13

1 Όταν ο Εφραΐμ μιλούσε με τρόπο, αυτός υψώθηκε στον Ισραήλ· και όταν αμάρτησε σχετικά με τον Βάαλ, τότε πέθανε.

2 Και τώρα αμαρτάνουν περισσότερο και περισσότερο, και έκαναν για τον εαυτό τους χωνευτά από το ασήμι τους, είδωλα σύμφωνα με τη φαντασία τους, όλα αυτά είναι έργο τεχνιτών· αυτοί λένε γι' αυτά: Οι άνθρωποι που θυσιάζουν ας φιλήσουν τα μοσχάρια.

3 Γι' αυτό, θα είναι σαν πρωινό σύννεφο, και σαν δρόσος τής αυγής, που φεύγει, σαν λεπτό άχυρο, που το φυσάει ο άνεμος από το αλώνι, και σαν καπνός από την καπνοδόχο.

4 Όμως, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου από τη γη τής Αιγύπτου· και άλλον θεό, εκτός από μένα, δεν θα γνωρίσεις· επειδή, δεν υπάρχει άλλος σωτήρας εκτός από μένα.

5 Εγώ σε γνώρισα στην έρημο, μέσα σε άνυδρη γη.

6 Σύμφωνα με τις βοσκές τους, έτσι χόρτασαν· χόρτασαν, και υψώθηκε η καρδιά τους· γι' αυτό με λησμόνησαν.

7 Γι' αυτό, θα είμαι σ' αυτούς σαν λιοντάρι· σαν πάρδαλη θα τους παραμονεύω στον δρόμο.

8 Θα τους συναντήσω σαν αρκούδα, που στερήθηκε τα παιδιά της, και θα διασπαράξω το περίφραγμα της καρδιάς τους, και θα τους καταφάω εκεί σαν λιοντάρι· άγριο θηρίο θα τους κατασπαράξει.

9 Απολέστηκες, Ισραήλ· όμως, σε μένα είναι η βοήθειά σου.

10 Πού είναι ο βασιλιάς σου; Πού; Ας σε σώσει τώρα σε όλες σου τις πόλεις· και πού είναι οι κριτές σου, για τους οποίους είχες πει: Δώσε μου βασιλιά και άρχοντες;

11 Σου έδωσα βασιλιά μέσα στον θυμό μου, και τον αφαίρεσα μέσα στην οργή μου.

12 Η ανομία τού Εφραΐμ είναι δεμένη ολόγουρα· η αμαρτία του αποταμιευμένη.

13 Πόνοι σαν εκείνη που γεννάει θάρθουν επάνω του· είναι γιος ασύνετος· επειδή, δεν είναι καιρός να στέκεται στο άνοιγμα της μήτρας.

14 Θα τους ελευθερώσω από το χέρι τού άδη· θα τους σώσω από τον θάνατο. Θάνατε, πού είναι ο όλεθρός σου; Άδη, πού είναι η φθορά σου; Η μεταμέλεια θα κρύβεται από τα μάτια μου.

15 Αν κι αυτός στάθηκε καρποφόρος ανάμεσα στους αδελφούς του, όμως θάρθει ανατολικός άνεμος, ο άνεμος του Κυρίου θα ανέβει από την έρημο, και οι βρύσες του θα εκλείψουν, και θα καταξεραθεί η πηγή του· αυτός θα αρπάξει τον θησαυρό όλων των επιθυμητών σκευών του.

16 Η Σαμάρεια θα αφανιστεί· επειδή, αποστάτησε από τον Θεό της· θα πέσουν με ρομφαία· τα νήπιά τους που θηλάζουν, θα συντριφτούν, και όσες είναι έγκυοι, θα διασχιστούν.

ΩΣΗΕ 14

1 ΙΣΡΑΗΛ, επίστρεψε στον Κύριο τον Θεό σου, επειδή με την ανομία σου έπεσες.

2 Πάρτε μαζί σας λόγια, και επιστρέψτε στον Κύριο· να πείτε σ' αυτόν: «Αφαίρεσε όλη την ανομία μας, και δέξου μας με ευμένεια, και θα αποδώσουμε τον καρπό των χειλέων μας·

3 ο Ασσούρ δεν θα μας σώσει· δεν θα ανέβουμε επάνω σε άλογα· και δεν θα πούμε πλέον στο έργο των χειρών μας: Είστε θεοί μας· επειδή, σε σένα θα ελεηθεί ο ορφανός».

4 Θα γιατρέψω την αποστασία τους, θα τους αγαπήσω εγκάρδια. επειδή, ο θυμός μου αποστράφηκε απ' αυτόν.

5 Θα είμαι σαν δρόσος στον Ισραήλ· θα ανθίσει σαν κρίνο, και θα εκτείνω τις ρίζες του σαν δέντρο τού Λιβάνου.

6 Τα κλαδιά του θα απλωθούν, και η δόξα του θα είναι σαν τής ελιάς, και η μυρουδιά του σαν τον Λίβανο.

7 Θα επιστρέψουν και θα καθήσουν κάτω από τη σκιά του· θα αναζήσουν σαν σιτάρι, και θα ανθίσουν σαν άμπελος· η μνήμη του θα είναι σαν κρασί τού Λιβάνου.

8 Ο Εφραίμ θα πει: Τι έχω να κάνω πλέον με τα είδωλα; Εγώ άκουσα, και θα τον διαφυλάξω· εγώ είμαι σ' αυτόν σαν ευθαλές έλατο· από μένα θα προέλθει ο καρπός σου.

9 Ποιος είναι σοφός, και θα τα καταλάβει αυτά; Συνετός, και θα τα γνωρίσει; Επειδή, ευθείς είναι οι δρόμοι τού Κυρίου, και οι δίκαιοι θα περπατούν μέσα σ' αυτούς· ενώ, οι παραβάτες θα πέσουν μέσα σ' αυτούς.

ΙΩΗΛ

ΙΩΗΛ 1

- 1** Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΙΩΗΛ, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΦΑΘΟΥΗΛ.
- 2** Ακούστε τούτο, οι πρεσβύτεροι· και δώστε ακρόαση, όλοι εσείς που κατοικείτε τη γη· Έγινε αυτό στις ημέρες σας ή στις ημέρες των πατέρων σας;
- 3** Διηγηθείτε γι' αυτό στα παιδιά σας, και τα παιδιά σας στα δικά τους παιδιά, και τα παιδιά τους προς την άλλη γενεά.
- 4** Ό,τι άφησε η κάμπια, το κατέφαγε η ακρίδα· και ό,τι άφησε η ακρίδα, το κατέφαγε ο βρούχος.¹ και ό,τι άφησε ο βρούχος, το κατέφαγε η ερυσίβη.²
- 5** Συνέλθετε, οι μέθυσοι, και κλάψτε· και ολολύζτε, όλοι οι κρασοπότες, για το νέο κρασί· δεδομένου ότι, αφαιρέθηκε από το στόμα σας.
- 6** Επειδή, έθνος ανέβηκε ενάντια στη γη μου, ισχυρό και αναρίθμητο, που τα δόντια του είναι δόντια λιονταριού, και έχει μυλόδοντες νεαρού λιονταριού.
- 7** Έβαλε την άμπελό μου σε αφανισμό, και τις συκιές μου σε θραύση· την ξεφλούδισε ολοκληρωτικά, και την απέρριψε· τα κλήματά της έμειναν λευκά.
- 8** Να θρηνήσεις σαν νύφη περιζωσμένη με σάκο για τον άνδρα τής νιότης της.
- 9** Η προσφορά και η σπονδή αφαιρέθηκε από τον οίκο τού Κυρίου· πενθούν οι ιερείς, οι λειτουργοί τού Κυρίου.
- 10** Ερημώθηκε η πεδιάδα, πενθεί η γη· επειδή, αφανίστηκε το σιτάρι, ξεράθηκε το νέο κρασί, έλειψε το λάδι.
- 11** Ντραπείτε, γεωργοί· ολολύζτε, αμπελουργοί, για το σιτάρι και για το κριθάρι· επειδή, ο θερισμός τού χωραφιού χάθηκε.
- 12** Η άμπελος ξεράθηκε, και η συκιά μαράζωσε·³ η ροδιά, και ο φοίνικας, και η μηλιά, όλα τα δέντρα τού χωραφιού ξεράθηκαν· ώστε έφυγε η χαρά από τους γιους των ανθρώπων.
- 13** Περιζωστείτε, θρηνείτε, ιερείς· ολολύζετε, λειτουργοί τού θυσιαστηρίου· ελάτε, διανυχτερεύστε με σάκο, λειτουργοί τού Θεού μου· επειδή, παύθηκε η προσφορά και η σπονδή από τον οίκο τού Θεού σας.
- 14** Αγιάστε νηστεία, κηρύζτε επίσημη σύναξη, συγκεντρώστε τούς πρεσβύτερους, όλους τούς κατοίκους τού τόπου, στον οίκο τού Κυρίου τού Θεού σας· και βοηήστε προς τον Κύριο:
- 15** Αλλοίμονο για την ημέρα εκείνη! Επειδή, η ημέρα τού Κυρίου πλησίασε, και θάρθει όλεθρος από τον Παντοδύναμο.

16 Οι τροφές δεν αφαιρέθηκαν μπροστά από τα μάτια μας, η ευφροσύνη και η χαρά από τον οίκο του Θεού μας;

17 Οι σπόροι φθείρονται κάτω από τους βώλους τους, οι σιταποθήκες ερημώθηκαν, οι αποθήκες χαλάστηκαν· επειδή, το σιτάρι ξεράθηκε.

18 Πώς στενάζουν τα κτήνη! Αδημονούν οι αγέλες των βοδιών, επειδή, δεν έχουν βοσκή· ναι, τα ποίμνια των προβάτων αφανίστηκαν.

19 Κύριε, σε σένα θα βοησω· επειδή, η φωτιά κατανάλωσε τις βοσκές τής ερήμου, και η φλόγα κατέκαψε όλα τα δέντρα του χωραφιού.

20 Ακόμα, τα κτήνη τής πεδιάδας χάσκουν προς εσένα· επειδή, ξεράθηκαν τα ρυάκια των νερών, και φωτιά κατέφαγε τις βοσκές τής ερήμου.

ΙΩΗΛ 2

1 ΣΑΛΠΙΣΤΕ σάλπιγγα στη Σιών, και αλαλάξτε στο άγιό μου βουνό· ας τρομάξουν όλοι αυτοί που κατοικούν στη γη· επειδή, έρχεται η ημέρα του Κυρίου, επειδή είναι κοντά·

2 ημέρα με σκοτάδι και πυκνό σκοτάδι, ημέρα με σύννεφο και ομίχλη· σαν αυγή απλώνεται επάνω στα βουνά ένας πολυπληθής λαός και ισχυρός· όμοιός του δεν στάθηκε από τον αιώνα ούτε θα σταθεί ποτέ πλέον ύστερα απ' αυτόν, σε γενεές γενεών.

3 Φωτιά κατατρώει μπροστά του, και φλόγα κατακαίει πίσω του· η γη είναι μπροστά του σαν τον παράδεισο της Εδέμ, και πίσω του πεδιάδα αφανισμένη· και, βέβαια, απ' αυτόν δεν θα ξεφύγει τίποτε.

4 Η θέα τους είναι σαν θέα αλόγων· και σαν καβαλάρηδες, έτσι θα τρέχουν.

5 Σαν κρότος αμαξών θα πηδούν επάνω στις κορυφές των βουνών, σαν ήχος φλόγας φωτιάς, που κατατρώει το καλάμι· σαν ισχυρός λαός, παραταγμένος σε μάχη.

6 Μπροστά του οι λαοί θα κατατρομάξουν· όλα τα πρόσωπα θα αποσβλωθούν.

7 Θα τρέξουν σαν μαχητές· σαν άνδρες πολεμιστές θα ανέβουν το τείχος· και θα πάνε κάθε ένας στον δρόμο του, και δεν θα χαλάσουν τις τάξεις τους.

8 Και δεν θα σπρώξουν ο ένας τον άλλον· θα περπατάνε κάθε ένας στον δικό του δρόμο· και πέφτοντας επάνω στα βέλη, δεν θα πληγωθούν.

9 Θα τρέχουν ολόγυρα μέσα στην πόλη· θα τρέξουν επάνω στο τείχος, θα ανεβαίνουν στα σπίτια· θα μπαίνουν από τα παράθυρα σαν κλέφτης.

10 Η γη θα σειστεί μπροστά τους· οι ουρανοί θα τρέμουν· ο ήλιος και το φεγγάρι θα κατασκοτεινιάσουν, και τα αστέρια θα αποσύρουν τη λάμψη τους.

- 11 Και ο Κύριος θα εκπέμψει τη φωνή του μπροστά από το στράτευμά του· επειδή, το στρατόπεδό του είναι υπερβολικά μεγάλο· επειδή, αυτός που εκτελεί τον λόγο του είναι ισχυρός· επειδή, η ημέρα τού Κυρίου είναι μεγάλη και υπερβολικά τρομερή, και ποιος μπορεί να την υποφέρει;
- 12 Και τώρα, γι' αυτό ο Κύριος λέει, επιστρέψτε σε μένα από όλη σας την καρδιά, και με νηστεία, και με θρήνο, και με πένθος.
- 13 Και σχίστε την καρδιά σας, και όχι τα ιμάτιά σας, και επιστρέψτε στον Κύριο τον Θεό σας· επειδή, είναι ελεήμονας και οικτίρμονας, μακρόθυμος και πολυέλεος, και ο οποίος μεταμελείται για το κακό.
- 14 Ποιος γνωρίζει, αν θα επιστρέψει και μεταμεληθεί, και αφήσει πίσω του ευλογία, προσφορά και σπονδή στον Κύριο τον Θεό μας;
- 15 Σαλπίστε σάλπιγγα στη Σιών, αγιάστε νηστεία, κηρύξτε επίσημη σύναξη.
- 16 Συγκεντρώστε τον λαό, αγιάστε τη σύναξη, συγκεντρώστε τούς πρεσβύτερους, συναθροίστε τα νήπια, και αυτά που θηλάζουν μαστούς· ας βγει έξω ο νυμφίος από τον κοιτώνα του, και η νύφη από τον θάλαμό της.
- 17 Ας κλάψουν οι ιερείς, οι λειτουργοί τού Κυρίου, ανάμεσα στη στοά και το θυσιαστήριο, και ας πουν: Λυπήσου, Κύριε, τον λαό σου, και μη δώσεις την κληρονομιά σου σε όνειδος, ώστε να τους κυριεύσουν τα έθνη· γιατί να πουν ανάμεσα στους λαούς: Πού είναι ο Θεός τους;
- 18 Και ο Κύριος θα ζηλοτυπήσει για τη γη του, και θα λυπηθεί τον λαό του.
- 19 Ναι, ο Κύριος θα απαντήσει, και θα πει στον λαό του: Δέστε, εγώ θα στείλω σε σας το σιτάρι, και το κρασί, και το λάδι, και θα γεμίσετε απ' αυτά· και δεν θα σας ξανακάνω όνειδος ανάμεσα στα έθνη.
- 20 Αλλά, θα απομακρύνω από σας τον πολέμιο από τον βορρά, και θα τον εξώσω σε άνυδρη και έρημη γη, με το πρόσωπό του προς την ανατολική θάλασσα, και το πίσω του μέρος προς τη δυτική θάλασσα, και η δυσωδία του θα ανέβει, και η κακή οσμή του θα υψωθεί, επειδή έπραξε μέγала.
- 21 Να μη φοβάσαι, γη· να χაίρεσαι και να ευφραίνεσαι· επειδή, ο Κύριος θα κάνει μεγαλεία.
- 22 Να μη τρομάζετε, κτήνη τής πεδιάδας· επειδή, οι βοσκές τής ερήμου βλασταίνουν, επειδή, το δέντρο φέρνει τον καρπό του, η συκιά και η άμπελος βγάζουν τη δύναμή τους.
- 23 Και, τα παιδιά τής Σιών, να χαίρεστε, και να ευφραίνεστε στον Κύριο τον Θεό σας· επειδή, σας έδωσε την πρώιμη βροχή έγκαιρα, και θα βρέξει σε σας βροχή πρώιμη και όψιμη, όπως πρωτύτερα.
- 24 Και τα αλώνια θα γεμίσουν από σιτάρι, και οι ληνοί θα ξεχειλίσουν από κρασί και λάδι.

25 Και θα αναπληρώσω σε σας τα χρόνια που κατέφαγε η ακρίδα, ο βρούχος, και η ερυσίβη, και η κάμπια, το μεγάλο μου στράτευμα, που είχα στείλει εναντίον σας.

26 Και θα φάτε άφθονα, και θα χορτάσετε, και θα αινέσετε το όνομα του Κυρίου τού Θεού σας· που έκανε με σας θαυμάσια· και ο λαός μου δεν θα ντροπιαστεί στον αιώνα.

27 Και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι στο μέσον τού Ισραήλ, και εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, και δεν υπάρχει κανένας άλλος· και ο λαός μου δεν θα ντροπιαστεί στον αιώνα.

28 ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά θα ξεχύνω το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας, και οι θυγατέρες σας· οι πρεσβύτεροί σας θα ονειρευτούν όνειρα, οι νέοι σας θα δουν οράσεις.

29 Και ακόμα, επάνω στους δούλους μου και επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα ξεχύνω το πνεύμα μου.

30 Και θα δείξω τέρατα στους ουρανούς και επάνω στη γη, αίμα, και φωτιά, και αναθυμίαση καπνού.

31 Ο ήλιος θα μεταστραφεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής.

32 Και οποιοσδήποτε επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί· επειδή, στο βουνό Σιών, και στην Ιερουσαλήμ, θα είναι σωτηρία, όπως έχει πει ο Κύριος, και στους υπόλοιπους, που ο Κύριος θα προσκαλέσει.

ΙΩΗΛ 3

1 ΕΠΕΙΔΗ, προσέξτε, κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, όταν επιστρέψω τούς αιχμαλώτους τού Ιούδα και της Ιερουσαλήμ,

2 θα συγκεντρώσω ακόμα όλα τα έθνη, και θα τα κατεβάσω στην κοιλάδα τού Ιωσαφάτ, και θα κριθώ μαζί τους εκεί υπέρ τού λαού μου και της κληρονομιάς μου, του Ισραήλ, που τον διέσπειραν ανάμεσα στα έθνη, και διαμοιράστηκαν τη γη μου·

3 και έρριξαν κλήρους για τον λαό μου· και έδωσαν παιδάκι για πόρνη, και πουλούσαν κοριτσάκι για κρασί, και έπιναν.

4 Και τι έχετε ακόμα να κάνετε εσείς μαζί μου, Τύρος και Σιδώνα, και όλα τα όρια της Παλαιστίνης; Θα μου ανταποδώσετε ανταπόδομα; Αν εσείς μου ανταποδώσετε, χωρίς αργοπορίες θα επιστρέψω γρήγορα το ανταπόδομά σας επάνω στο κεφάλι σας.

5 Επειδή, πήρατε το ασήμι μου και το χρυσάφι μου, και φέρατε τα εκλεκτά μου αγαθά στους ναούς σας.

- ⁶ Ενώ τους γιους τού Ιούδα και τους γιους τής Ιερουσαλήμ τούς πουλήσατε στους γιους των Ελλήνων, για να τους απομακρύνετε από τα όριά τους.
- ⁷ Δέστε, εγώ θα τους σηκώσω από τον τόπο όπου τούς πουλήσατε, και θα επιστρέψω το ανταπόδομά σας επάνω στο κεφάλι σας.
- ⁸ Και θα πουλήσω τους γιους σας και τις θυγατέρες σας στο χέρι των γιων τού Ιούδα, και θα τους πουλήσουν στους Σαβαίους, σε έθνος που απέχει μακριά· επειδή, ο Κύριος μίλησε.
- ⁹ Αυτό κηρύζτε το στα έθνη, αγιάστε πόλεμο, ξεσηκώστε τούς μαχητές, ας πλησιάσουν, ας ανεβαίνουν όλοι οι άνδρες τού πολέμου·
- ¹⁰ σφυρηλατήστε τα υνία σας σε ρομφαίες, και τα δρεπάνια σας σε λόγχες· ο αδύνατος ας λέει: Εγώ είμαι δυνατός·
- ¹¹ συγκεντρωθείτε, και ελάτε από ολόγυρα, όλα τα έθνη, και μαζί συγκεντρωθείτε· εκεί ο Κύριος θα καταστρέψει τους ισχυρούς σου.
- ¹² Ας σηκωθούν, και ας ανέβουν τα έθνη στην κοιλάδα τού Ιωσαφάτ· επειδή, εκεί θα καθήσω για να κρίνω όλα τα έθνη, που είναι ολόγυρα.
- ¹³ Βάλτε δρεπάνι, επειδή ο θερισμός είναι ώριμος· ελάτε, κατεβείτε· επειδή, ο ληνός είναι γεμάτος, τα υπολήνια ξεχειλίζουν· επειδή, η κακία τους είναι μεγάλη.
- ¹⁴ Πλήθη, πλήθη στην κοιλάδα τής δίκης· επειδή, κοντά είναι η ημέρα τού Κυρίου στην κοιλάδα τής δίκης.
- ¹⁵ Ο ήλιος και το φεγγάρι θα κατασκοτεινιάσουν, και τα αστέρια θα αποσύρουν τη λάμψη τους.
- ¹⁶ Και ο Κύριος θα βρυχήσει από τη Σιών, και θα εκπέμψει τη φωνή του από την Ιερουσαλήμ· και οι ουρανοί και η γη θα σειστούν· ο Κύριος, όμως, θα είναι το καταφύγιο του λαού του, και η δύναμη των γιων Ισραήλ.
- ¹⁷ Έτσι θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σας, ο οποίος κατοικώ στη Σιών, στο βουνό μου το άγιο· τότε, η Ιερουσαλήμ θα είναι αγία, και αλλογενείς δεν θα περάσουν πλέον μέσα απ' αυτή.
- ¹⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη, τα βουνά θα σταλάξουν γλεύκος, και οι λόφοι θα ρέουν γάλα, και όλα τα ρυάκια τού Ιούδα θα ρέουν νερά, και μια πηγή θα αναβλύσει προς τα έξω από τον οίκο τού Κυρίου, και θα ποτίζει τη φάραγγα του Σιπτεΐμ.
- ¹⁹ Η Αίγυπτος θα είναι ερημωμένη, και ο Εδώμ θα είναι άβατη έρημος, για τις αδικίες στους γιους Ιούδα, επειδή έχυσαν αθώο αίμα μέσα στη γη τους.
- ²⁰ Ενώ η Ιουδαία θα κατοικείται στον αιώνα, και η Ιερουσαλήμ σε γενεές γενεών.

21 Και θα καθάρισω το αίμα τους, το οποίο δεν καθάρισα· επειδή, ο Κύριος κατοικεί στη Σιών.

ΑΜΩΣ

ΑΜΩΣ 1

¹ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΜΩΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΟΣΚΟΥΣ ΤΗΣ ΘΕΚΟΥΕ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΙΔΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΟΖΙΑ, ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ, ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΒΟΑΜ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΣ, ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ, ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ.

² Και είπε: Ο Κύριος θα βρυχήσει από τη Σιών, και θα εκπέμψει τη φωνή του από την Ιερουσαλήμ. Και οι κατοικίες των ποιμένων θα πενθήσουν, και η κορυφή τού Καρμήλου θα ξεραθεί.

³ Έτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τής Δαμασκού, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία της· επειδή, αλώνισαν τη Γαλαάδ με σιδερένια τριβόλια·

⁴ αλλά, θα στείλω φωτιά στον οίκο τού Αζαήλ, και θα καταφάει τα παλάτια τού Βεν-αδάδ.

⁵ Και θα συντρίψω τούς μοχλούς τής Δαμασκού, και θα εξολοθρεύσω τον κάτοικο από την πεδιάδα Αβέν, και αυτόν που κρατάει το σκήπτρο από τον οίκο Εδέν· και ο λαός τής Συρίας θα φερθεί αιχμάλωτος στην Κιρ, λέει ο Κύριος.

⁶ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τής Γάζας, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία της· επειδή, αιχμαλώτισαν τον λαό μου με τέλεια αιχμαλωσία, για να τους παραδώσουν στον Εδώμ·

⁷ αλλά, θα στείλω φωτιά στο τείχος τής Γάζας, και θα καταφάει τα παλάτια της.

⁸ Και θα εξολοθρεύσω τον κάτοικο από την Άζωτο, και αυτόν που κρατάει το σκήπτρο από την Ασκάλωνα, και θα στρέψω το χέρι μου ενάντια στην Ακκαρών, και το υπόλοιπο των Φιλισταίων θα απολεστεί, λέει ο Κύριος ο Θεός.

⁹ Έτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τής Τύρου, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία της· επειδή, παρέδωσαν τον λαό μου σε τέλεια αιχμαλωσία στον Εδώμ, και δεν θυμήθηκαν την αδελφική συνθήκη·

¹⁰ αλλά, θα στείλω φωτιά στο τείχος τής Τύρου, και θα καταφάει τα παλάτια της.

¹¹ Έτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τού Εδώμ, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία του· επειδή, καταδίωξε τον αδελφό του με ρομφαία, και αθέτησε την ευσπλαχνία του, και ο θυμός του κατασπάραζε ακατάπαυστα, και κρατούσε την οργή του παντοτινά·

¹² αλλά, θα στείλω φωτιά ενάντια στη Θαιμάν, και θα καταφάει τα παλάτια τής Βοσόρρας.

13 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις των γιων Αμμών, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία του· επειδή, διέσχισαν τις εγκυμονούσες τῆς Γαλαάδ, για να πλατύνουν το όριό τους·

14 αλλά, θα ανάψω φωτιά στο τείχος τῆς Ραββά, και θα καταφάει τα παλάτια της, με κραυγή μέσα στην ημέρα τῆς μάχης, με ανεμοστρόβιλο μέσα στην ημέρα τῆς θύελλας.

15 Και ο βασιλιάς τους θα πάει σε αιχμαλωσία, αυτός και οι άρχοντές του μαζί, λέει ο Κύριος.

ΑΜΩΣ 2

1 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τού Μωάβ και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία του· επειδή, κατέκαψε τα κόκαλα του βασιλιά τού Εδώμ μέχρι σκόνης·

2 αλλά, θα στείλω φωτιά ενάντια στον Μωάβ, και θα καταφάει τα παλάτια τῆς Κιριώθ· και ο Μωάβ θα πεθάνει με θόρυβο, με κραυγή, με ήχο σάλπιγγας.

3 Και θα εξολοθρεύσω από ανάμεσά του τον κριτή, και θα φονεύσω μαζί του όλους τούς άρχοντές του, λέει ο Κύριος.

4 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τού Ιούδα, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία του· επειδή, καταφρόνησαν τον νόμο τού Κυρίου, και δεν φύλαξαν τα προστάγματά του, και τους πλάνησαν τα μάτιαί τους, πίσω από τα οποία περπάτησαν οι πατέρες τους·

5 αλλά, θα στείλω φωτιά ενάντια στον Ιούδα, και θα καταφάει τα παλάτια τῆς Ιερουσαλήμ.

6 Ἐτσι λέει ο Κύριος: Για τις τρεις παραβάσεις τού Ισραήλ, και για τις τέσσερις, δεν θα αποστρέψω την τιμωρία του· επειδή, πούλησαν τον δίκαιο για ασήμι, και τον πένητα για ένα ζευγάρι υποδήματα·

7 οι οποίοι ποθούν να βλέπουν τη σκόνη τῆς γης επάνω στο κεφάλι των φτωχών, και αλλάζουν τον δρόμο των πενήτων· και γιος και πατέρας πηγαίνουν προς την ίδια νεαρή κοπέλα, για να βεβηλώνουν το άγιό μου όνομα·

8 και πλαγιάζουν κοντά σε κάθε θυσιαστήριο, επάνω σε ενδύματα που πήραν για ενέχυρο, και πίνουν μέσα στον οίκο των θεών τους το κρασί των καταδυναστευόμενων.

9 Εγώ, όμως, εξολόθρευσα τον Αμορραίο από μπροστά τους, που το ύψος του ήταν σαν το ύψος των κέδρων, και αυτός ήταν ισχυρός σαν τις βελανιδιές· και αφάνισα τον καρπό του από επάνω, και τις ρίζες του από κάτω.

10 Και εγώ σας ανέβασα από τη γη τῆς Αιγύπτου, και σας περιέφερα 40 χρόνια μέσα από την έρημο, για να κληρονομήσετε τη γη τού Αμορραίου.

- 11 Και σήκωσα από τους γιους σας για προφήτες, και από τους νέους σας για Ναζηραίους. Δεν είναι έτσι, γιοι Ισραήλ; λέει ο Κύριος.
- 12 Και εσείς ποτίζατε τους Ναζηραίους κρασί· και προστάξατε τους προφήτες, λέγοντας: Να μη προφητεύσετε.
- 13 Προσέξτε, εγώ θα σας καταθλίψω μέσα στον τόπο σας, όπως καταθλίβεται η άμαξα γεμάτη χειρόβολα.
- 14 Και η φυγή θα χαθεί από τον δρομέα, και ο ανδρείος δεν θα στερεώσει τη δύναμή του, και ο ισχυρός δεν θα διασώσει την ψυχή του·
- 15 και ο τοξότης δεν θα μπορέσει να σταθεί, και ο ταχύποδας να ξεφύγει, και ο καβαλάρης να σώσει τη ζωή του·
- 16 και ο γενναιοκάρδος ανάμεσα στους δυνατούς, θα φύγει γυμνός κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος.

ΑΜΩΣ 3

- 1 ΑΚΟΥΣΤΕ τούτον τον λόγο τού Κυρίου, που ο Κύριος μίλησε εναντίον σας, γιοι Ισραήλ, ενάντια σε ολόκληρο το γένος, που ανέβασα από τη γη τής Αιγύπτου, λέγοντας:
- 2 Εσάς μόνον γνώρισα από όλα τα γένη τής γης· γι' αυτό, θα σας τιμωρήσω για όλες σας τις ανομίες.
- 3 Μπορούν δύο να περπατήσουν μαζί, αν δεν είναι σύμφωνοι;
- 4 Θα βρυχήσει το λιοντάρι μέσα στον δρυμό, αν δεν έχει θήραμα; Θα εκπέμψει τη φωνή του το νεαρά λιοντάρι από την κατοικία του, αν δεν έπιασε κάτι;
- 5 Μπορεί ένα πουλί να πέσει σε παγίδα επάνω στη γη, εκεί που δεν υπάρχει γι' αυτό θηλιά; Θα σηκωνόταν μία παγίδα από τη γη, χωρίς να πιαστεί κάτι;
- 6 Μπορεί να ηχήσει σάλπιγγα στην πόλη, και ο λαός να μη φοβηθεί; Μπορεί να γίνει συμφορά στην πόλη, και ο Κύριος να μη την έκανε;
- 7 Βέβαια, ο Κύριος ο Θεός δεν θα κάνει τίποτε, χωρίς να αποκαλύψει το απόκρυφό του στους δούλους του τους προφήτες.
- 8 Το λιοντάρι βρύχησε· ποιος δεν θα φοβηθεί; Ο Κύριος ο Θεός μίλησε· ποιος δεν θα προφητεύσει;
- 9 Κηρύξτε προς τα παλάτια τής Αζώτου, και προς τα παλάτια τής γης τής Αιγύπτου, και πείτε: Συγκεντρωθείτε επάνω στα βουνά τής Σαμάρειας, και δείτε τούς μεγάλους θορύβους στο μέσον της, και τις καταδυναστείες της ανάμεσά της·
- 10 επειδή, δεν ξέρουν να πράττουν το ορθό, λέει ο Κύριος, αυτοί που θησαυρίζουν αδικία και αρπαγή στα παλάτια τους.

11 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Εχθρός θα περικυκλώσει τη γη σου, και θα καταβάλει τη δύναμή σου από σένα, και τα παλάτια σου θα διαρπαγούν.

12 Έτσι λέει ο Κύριος: Όπως ο ποιμένας αποσπάει από το στόμα τού λιονταριού δύο σκέλη ή τον λωβό ενός αυτιού, έτσι θα αποσπαστούν οι γιοι Ισραήλ, που κατοικούν στη Σαμάρεια, από τη γωνιά τού κρεβατιού, και αυτοί στη Δαμασκό, από το στρώμα.

13 Ακούστε, και διαμαρτυρηθείτε στον οίκο Ιακώβ, λέει ο Κύριος ο Θεός, ο Θεός των δυνάμεων.

14 Ότι, κατά την ημέρα που θα επισκεφθώ τις παραβάσεις τού Ισραήλ εναντίον του, θα επισκεφθώ και τα θυσιαστήρια της Βαιθήλ· και τα κέρατα του θυσιαστηρίου θα αποκοπούν, και θα πέσουν καταγής.

15 Και θα πατάξω το χειμωνιάτικο παλάτι μαζί με το καλοκαιρινό παλάτι· και τα ελεφάντινα σπίτια θα απολεστούν, και τα μεγάλα σπίτια θα αφανιστούν, λέει ο Κύριος.

ΑΜΩΣ 4

1 ΑΚΟΥΣΤΕ αυτό τον λόγο, θηλυκά δαμάλια τής Βασάν, που είστε στο βουνό τής Σαμάρειας, που καταδυναστεύετε τους φτωχούς, που καταθλίβετε τους πένητες, που λέτε στους κυρίους τους: Φέρτε να πιούμε.

2 Ο Κύριος ο Θεός ορκίστηκε στην αγιότητά του, ότι, προσέξτε, έρχονται σε σας ημέρες, κατά τις οποίες θα σας πιάσουν με αγκίστρια, και τους απογόνους σας με αλιευτικά καμάκια.

3 Και θα βγείτε από τις χαλάστρες σας, κάθε μία απευθείας μπροστά της· και θα απορρίψετε όλα όσα είναι του παλατιού, λέει ο Κύριος.

4 Ελάτε στη Βαιθήλ, και να ασεβήσετε· στα Γάλαλα να πληθύνετε την ασέβεια· και φέρτε τις θυσίες σας κάθε πρωινό, τα δέκατά σας κάθε τριετία.

5 Και να προσφέρετε σε θυσία ευχαριστίας ένζυμο ψωμί, και να κηρύξετε τις αυτοπροαίρετες προσφορές· να τις αναγγείλετε· επειδή, έτσι σας αρέσει, γιοι Ισραήλ, λέει ο Κύριος ο Θεός.

6 Και εγώ σας έδωσα, ακόμα, πείνα σε όλες τις πόλεις σας, και έλλειψη ψωμιού σε όλους τούς τόπους σας· και δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.

7 Και εγώ κράτησα επιπλέον από σας τη βροχή, όταν έμεναν ακόμα τρεις μήνες μέχρι το θέρος· και έβρεξα επάνω σε μία πόλη, ενώ επάνω σε άλλη πόλη δεν έβρεξα· μία μερίδα βράχθηκε, και η μερίδα επάνω στην οποία δεν έβρεξε, ξεράθηκε.

8 Έτσι, δύο τρεις πόλεις, πήγαν περιπλανώμενες σε μία πόλη για να πουν νερό, και δεν χόρτασαν· και δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.

⁹ Σας χτύπησα με ανεμοφθορά και ερυσίβη· το πλήθος των κήπων σας, και των αμπελώνων σας, των συκεώνων σας, και των ελαιώνων σας, κατέφαγε η κάμπια· και δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.

¹⁰ Έστειλα επάνω σας θανατικό, σύμφωνα με τον τρόπο τής Αιγύπτου· θανάτωσα τους νέους σας με ρομφαία, αφού αιχμαλώτισα και τα άλογά σας· και ανέβασα τη δυσωδία των στρατοπέδων σας μέχρι τα ρουθούνια σας· και δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.

¹¹ Σας κατέστρεψα, όπως ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και γίνατε σαν δαυλός αποσπασμένος από την πυρκαγιά· και δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.

¹² Γι' αυτό, έτσι θα κάνω σε σένα, Ισραήλ· και δεδομένου ότι θα το κάνω αυτό σε σένα, ετοιμάσου να συναντήσεις τον Θεό σου, Ισραήλ.

¹³ Επειδή, προσέξτε, αυτός που μορφώνει τα βουνά, και κατασκευάζει τον άνεμο, και αναγγέλλει στον άνθρωπο ποιος είναι ο στοχασμός του, ο οποίος κάνει την αυγή σκοτάδι, και επιβαίνει επάνω στα ύψη τής γης, Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομά του.

ΑΜΩΣ 5

¹ ΑΚΟΥΣΤΕ τούτο τον λόγο τού Κυρίου, τον θρήνο που εγώ αναλαμβάνω εναντίον σας, οίκος Ισραήλ.

² Έπεσε· δεν θα σηκωθεί πλέον η παρθένα τού Ισραήλ· είναι ριγμένη επάνω στη γη της· δεν υπάρχει αυτός που να τη σηκώνει.

³ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Η πόλη, από την οποία έβγαιναν 1.000, θα μείνει με 100· και από εκείνη που έβγαιναν 100, θα μείνει με 10, μέσα στον οίκο Ισραήλ.

⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος προς τον οίκο Ισραήλ: Ζητήστε με, και θα ζήσετε.

⁵ Και μη ζητάτε τη Βαιθήλ, και μη μπαίνετε μέσα στα Γάλγαλα, και μη περνάτε στη Βηρ-σαβεέ· επειδή, τα Γάλγαλα θα πάνε σε αιχμαλωσία, οπωσδήποτε, και η Βαιθήλ θα καταντήσει στο μηδέν.

⁶ Ζητήστε τον Κύριο, και θα ζήσετε· μήπως και ορμήσει σαν φωτιά επάνω στον οίκο Ιωσήφ, και τον καταφάει, και δεν υπάρχει εκείνος που να σβήνει τη Βαιθήλ.

⁷ Εσείς, που μετατρέπετε την κρίση σε αψίνθι, και που απορρίπτετε καταγής τη δικαιοσύνη·

⁸ ζητήστε αυτόν που φτιάχνει την Πλειάδα και τον Ωρίωνα, και μετατρέπει τη σκιά τού θανάτου σε αυγή, και σκοτενιάζει την ημέρα σε νύχτα· αυτόν που προσκαλεί τα νερά τής θάλασσας, και τα ξεχύνει επάνω στο πρόσωπο της γης· το όνομά του είναι Κύριος·

- ⁹ αυτόν που ξεσηκώνει αφανισμό ενάντια στον ισχυρό, και φέρνει αφανισμό επάνω στα οχυρώματα.
- ¹⁰ Μισούν αυτόν που ελέγχει στην πύλη, και αηδιάζουν αυτόν που μιλάει με ευθύτητα.
- ¹¹ Γι' αυτό, επειδή καταθλίβετε τον φτωχό, και παίρνετε απ' αυτόν φόρο σιταριού, αν και οικοδομήσατε λαξευτά σπίτια, όμως δεν θα κατοικήσετε σ' αυτά· αν και φυτέψατε επιθυμητούς αμπελώνες, όμως δεν θα πιείτε το κρασί τους.
- ¹² Επειδή, γνωρίζω τις πολλές σας ασέβειες, και τις ισχυρές σας αμαρτίες· εσείς που καταθλίβετε τον δίκαιο, δέχεστε δωροδοκίες, και καταδυναστεύετε τους φτωχούς στην πύλη.
- ¹³ Γι' αυτό, ο συνετός θα σιωπά κατά τον καιρό εκείνο· επειδή, είναι καιρός κακός.
- ¹⁴ Να εκζητήσετε το καλό, και όχι το κακό, για να ζήσετε· και έτσι ο Κύριος των δυνάμεων θα είναι μαζί σας, όπως είπατε.
- ¹⁵ Να μισείτε το κακό, και να αγαπάτε το καλό, και να αποκαταστήσετε την κρίση στην πύλη· ίσως ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων να ελεήσει το υπόλοιπο του Ιωσήφ.
- ¹⁶ Γι' αυτό, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων, ο Κύριος, λέει τα εξής: Οδυρμός σε όλες τις πλατείες· και σε όλους τούς δρόμους θα λένε: Αλλοίμονο! Αλλοίμονο! Και θα κράζουν τον γεωργό σε πένθος, και τους επιτήδειους θρηνωδούς σε οδυρμό.
- ¹⁷ Και σε όλες τις αμπέλους οδυρμός· επειδή, θα περάσω μέσα από σένα, λέει ο Κύριος.
- ¹⁸ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ σ' αυτούς που επιθυμούν την ημέρα τού Κυρίου! Προς τι θα είναι αυτή για σας; Η ημέρα τού Κυρίου είναι σκοτάδι, και όχι φως.
- ¹⁹ Είναι σαν να έφευγε ένας άνθρωπος μπροστά από λιοντάρι, και τον συναντούσε αρκούδα· ή, σαν να έμπαινε μέσα σε σπίτι, και στηρίζοντας το χέρι του επάνω στον τοίχο, τον δάγκωνε φίδι.
- ²⁰ Δεν θα είναι η ημέρα τού Κυρίου σκοτάδι και όχι φως; Μάλιστα πυκνό σκοτάδι, χωρίς να έχει κάποια λάμψη;
- ²¹ Μίσησα, αποστράφηκα τις γιορτές σας, και δεν θα οσφρανθώ στα πανηγύρια σας.
- ²² Αν μου προσφέρετε τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες σας, δεν θα τις δεχθώ, και δεν θα επιβλέψω επάνω στις ειρηνικές θυσίες των σιτευτών σας.
- ²³ Αφαίρεσε από μένα τον ήχο των τραγουδιών σου· και δεν θα ακούσω το άσμα των οργάνων σου.

²⁴ Αλλά, η κρίση ας καταρρέει σαν νερό, και η δικαιοσύνη σαν ασταμάτητος χείμαρρος.

²⁵ Μήπως μου προσφέρατε θυσίες και προσφορές, οίκος Ισραήλ, 40 χρόνια μέσα στην έρημο;

²⁶ Μάλιστα, είχατε αναλάβει τη σκηνή τού Μολόχ σας και τον Χιουν, το αστέρι τού θεού σας, τα είδωλά σας, που είχατε κάνει για τον εαυτό σας.

²⁷ Γι' αυτό, θα σας μετοικίσω πέρα από τη Δαμασκό, λέει ο Κύριος· ο Θεός των δυνάμεων είναι το όνομά του.

ΑΜΩΣ 6

¹ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ σ' αυτούς που μένουν αμέριμνοι στη Σιών, και έχουν πεποίθηση στο βουνό τής Σαμάρειας, αυτά που διαφημίζονται ως έξοχα ανάμεσα στα έθνη, και στα οποία ήρθε ο οίκος Ισραήλ!

² Διαβείτε στη Χαλνέ, και δείτε· και από εκεί περάστε στη μεγάλη Αιμάθ· έπειτα, κατεβείτε στη Γαθ των Φιλισταίων· είναι αυτές καλύτερες απ' αυτά τα βασίλεια; Ή, το όριό τους είναι μεγαλύτερο από το δικό σας όριο;

³ Εσείς που τοποθετείτε την κακή ημέρα μακριά, και φέρνετε κοντά την καθέδρα τής αρπαγής·

⁴ εσείς που πλαγιάζετε επάνω σε ελεφάντινα κρεβάτια, και ξαπλώνετε επάνω στα στρώματά σας, και τρώτε τα αρνιά από το ποίμνιο, και τα μοσχάρια μέσα από την αγέλη·

⁵ εσείς που ψάλλετε με τη φωνή τής λύρας, εφευρίσκετε για τον εαυτό σας όργανα μουσικής, όπως ο Δαβίδ·

⁶ εσείς που πίνετε το κρασί με φιάλες, και αλείφεστε με τα εξαίσια αρώματα· όμως, για τον συντριμμό τού Ιωσήφ δεν θλίβεστε.

⁷ Γι' αυτό, τώρα, αυτοί θα πάνε σε αιχμαλωσία μαζί με τους πρώτους από εκείνους που θα αιχμαλωτιστούν, και η αγαλλίαση εκείνων που ξαπλώνουν σε συμπόσια θα αφαιρεθεί.

⁸ Ο Κύριος ο Θεός ορκίστηκε στον εαυτό του, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων λέει: Εγώ αηδιάζω την έπαρση του Ιακώβ, και μίσησα τα παλάτια του, γι' αυτό θα παραδώσω την πόλη και το πλήρωμά της.

⁹ Και δέκα άνθρωποι αν απομείνουν σε ένα σπίτι, θα πεθάνουν.

¹⁰ Και εκείνος ο θεός που θα σηκώνει κάθε έναν απ' αυτούς ή, που θα τον καίει, για να βγάλει τα κόκαλά του από το σπίτι, θα πει σ' αυτόν που βρίσκεται στο εσωτερικό τού σπιτιού: Είναι κανένας ακόμα μαζί σου; Κι αυτός θα πει: Όχι. Τότε θα πει: Σώπα· επειδή, δεν είναι ακόμα καιρός να αναφέρουμε το όνομα του Κυρίου.

¹¹ Δεδομένου ότι, δέστε, ο Κύριος προστάζει και θα πατάξει το μεγάλο σπίτι με συντριμμούς, και το μικρό σπίτι με διαρρήξεις.

¹² Μπορούν να τρέξουν τα άλογα επάνω σε βράχο; Μπορεί κάποιος να αροτριάσει εκεί με βόδια; Εσείς, όμως, μεταστρέψατε την κρίση σε χολή, και τον καρπό τής δικαιοσύνης σε ασίνθι·

¹³ εσείς που ευφραίνεστε σε μηδαμινά, που λέτε: Δεν αποκτήσαμε στον εαυτό μας δόξα με τη δύναμή μας;

¹⁴ Αλλά, δέστε, εγώ θα ξεσηκώσω ένα έθνος εναντίον σας, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· και θα σας καταθλίψουν, από την είσοδο της Αιμάθ μέχρι τον ποταμό τής ερήμου.

ΑΜΩΣ 7

¹ ΕΤΣΙ, έδειξε σε μένα ο Κύριος ο Θεός· και δέστε, μόρφωσε ακρίδες στην αρχή τής βλάστησης του δεύτερου χορταριού· και προσέξτε, ήταν το δεύτερο χορτάρι μετά τον θερισμό τού βασιλιά.

² Και όταν τελείωσαν να τρώνε το χορτάρι τής γης, τότε είπα: Κύριε, Θεέ, γίνε ελεήμονας, παρακαλώ· ποιος θα αναστήσει τον Ιακώβ; Επειδή, είναι λιγοστός.

³ Ο Κύριος μεταμελήθηκε σε τούτο: Δεν θα γίνει, λέει ο Κύριος.

⁴ Έτσι, έδειξε σε μένα ο Κύριος ο Θεός· και δέστε, ο Κύριος ο Θεός καλεί σε δίκη με φωτιά, και η φωτιά κατέφαγε τη μεγάλη άβυσσο, και κατέφαγε ένα μέρος τής γης.

⁵ Τότε, είπα: Κύριε, Θεέ, σταμάτα, παρακαλώ· ποιος θα αναστήσει τον Ιακώβ; Επειδή, είναι λιγοστός.

⁶ Ο Κύριος μεταμελήθηκε σ' αυτό: Και τούτο δεν θα γίνει, λέει ο Κύριος ο Θεός.

⁷ Έτσι, έδειξε σε μένα· και ξάφνου, ο Κύριος στεκόταν επάνω σε τοίχο, κτισμένον με στάθμη, έχοντας στο χέρι του μία στάθμη.

⁸ Και ο Κύριος μου είπε: Τι βλέπεις εσύ, Αμώς; Και είπα: Μία στάθμη. Τότε, ο Κύριος είπε: Δες, εγώ θα βάλω στάθμη στο μέσον τού λαού μου Ισραήλ· και στο εξής δεν θα τον παρατρέξω πλέον.

⁹ Και οι βωμοί τού Ισαάκ θα ερημωθούν, και τα αγιαστήρια του Ισραήλ θα αφανιστούν· και θα σηκωθώ ενάντια στον οίκο τού Ιεροβοάμ με ρομφαία.

¹⁰ Τότε, ο Αμασίας, ο ιερέας τής Βαιθήλ, έστειλε στον Ιεροβοάμ, τον βασιλιά τού Ισραήλ, λέγοντας: Ο Αμώς συνωμότησε εναντίον σου στο μέσον τού οίκου Ισραήλ· ο τόπος δεν μπορεί να υποφέρει όλα τα λόγια του·

¹¹ επειδή, ο Αμώς λέει τα εξής: Ο Ιεροβοάμ θα πεθάνει από ρομφαία, και ο Ισραήλ θα φερθεί σίγουρα αιχμάλωτος από τη γη του.

¹² Τότε, ο Αμασίας είπε στον Αμώς: Ω, εσύ ο βλέπων, πήγαινε, φύγε στη γη τού Ιούδα, και εκεί τρώγε ψωμί, και εκεί προφήτευε·

¹³ και στη Βαιθήλ μη προφητεύσεις πλέον, επειδή είναι αγιαστήριο του βασιλιά, και είναι ο οίκος τού βασιλείου.

¹⁴ Και ο Αμώς απάντησε, και είπε στον Αμασία: Δεν ήμουν εγώ προφήτης ούτε γιος προφήτη εγώ, αλλά ήμουν βοσκός, και ο οποίος μάζευα συκάμινα·

¹⁵ και ο Κύριος με πήρε πίσω από το ποίμνιο, και μου είπε ο Κύριος: Πήγαινε, προφήτευσε στον λαό μου τον Ισραήλ.

¹⁶ Τώρα, λοιπόν, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου. Εσύ λες: Μη προφητεύεις ενάντια στον Ισραήλ, και μη σταλάξεις λόγο ενάντια στον οίκο Ισαάκ.

¹⁷ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Η γυναίκα σου θα είναι πόρνη μέσα στην πόλη, και οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου θα πέσουν με ρομφαία, και η γη σου θα μοιραστεί με σχοινί, και εσύ θα πεθάνεις σε μία γη ακάθαρτη· και ο Ισραήλ θα φερθεί οπωσδήποτε από τη γη του αιχμάλωτος.

ΑΜΩΣ 8

¹ ΕΤΣΙ έδειξε σε μένα ο Κύριος ο Θεός· και ξάφνου, ένα κανίστρι καλοκαιριάτικου καρπού.

² Και είπε: Τι βλέπεις εσύ, Αμώς; Και είπα: Ένα κανίστρι καλοκαιριάτικου καρπού. Τότε, ο Κύριος μου είπε: Ήρθε το τέλος επάνω στον λαό μου Ισραήλ· στο εξής, δεν θα τον παρατρέξω.

³ Και κατά την ημέρα εκείνη τα άσματα του ναού θα είναι ολολυγμοί, λέει ο Κύριος ο Θεός· σε κάθε τόπο θα είναι πολλά πτώματα· θα τα πετάξουν έξω, μέσα σε σιωπή.

⁴ Ακούστε τούτο, εσείς που ρουφάτε τούς πένητες, και αφανίζετε τούς φτωχούς τού τόπου,

⁵ λέγοντας: Πότε θα περάσει ο μήνας, για να πουλήσουμε γεννήματα; Και το σάββατο, για να ανοίξουμε σιτάρι για πώληση, μικραίνοντας το εφά, και μεγαλώνοντας τον σίκλο, και νοθεύοντας τα ζύγια τής απάτης;

⁶ Για να αγοράσουμε τούς φτωχούς με ασήμι, και τον πένητα για ένα ζευγάρι υποδήματα, και να πουλήσουμε τα σκύβαλα του σιταριού;

⁷ Ο Κύριος ορκίστηκε στη δόξα τού Ιακώβ, λέγοντας: Βέβαια, δεν θα λησμονήσω ποτέ κανένα από τα έργα τους.

⁸ Η γη δεν θα ταραχτεί γι' αυτό, και θα πενθήσει κάθε ένας που κατοικεί μέσα σ' αυτή; Και δεν θα ξεχειλίσει ολόκληρη σαν ποταμός, και δεν θα απορριφθεί, και καταποντιστεί σαν από τον μεγάλο ποταμό τής Αιγύπτου;

⁹ Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος ο Θεός, θα κάνω τον ήλιο να δύσει σε καιρό μεσημεριού, και θα κατασκοτεινιάσω τη γη μέσα σε φωτεινή ημέρα.

¹⁰ Και θα μεταστρέψω τις γιορτές σας σε πένθος, και όλα τα άσματά σας σε θρήνο· και θα ανεβάσω σάκο επάνω σε κάθε οσφύ, και φαλάκρωμα επάνω σε κάθε κεφάλι· και θα τον καταστήσω σαν αυτόν που πενθεί τον μονογενή του γιο, και το τέλος του θα είναι σαν ημέρα πικρίας.

¹¹ Προσέξτε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος ο Θεός, και θα στείλω πείνα επάνω στη γη· όχι πείνα ψωμιού ούτε δίψα νερού, αλλά ακρόασης των λόγων τού Κυρίου.

¹² Και θα περιπλανιούνται από θάλασσα σε θάλασσα, και θα περιτρέχουν από τον βορρά μέχρι την ανατολή, ζητώντας τον λόγο τού Κυρίου· και δεν θα βρουν.

¹³ Κατά την ημέρα εκείνη, οι ωραίες παρθένες, και οι νέοι, θα λιποθυμήσουν, από δίψα.

¹⁴ Και αυτοί που δίνουν όρκο στην αμαρτία της Σαμάρειας, και αυτοί που λένε: Ζει ο θεός σου, Δαν, και: Ζει ο δρόμος της Βηρ-σαβεέ, και θα πέσουν, και δεν θα σηκωθούν πλέον.

ΑΜΩΣ 9

¹ ΕΙΔΑ τον Κύριο να στέκεται επάνω στο θυσιαστήριο· και είπε: Πάταξε το ανώφλι της πύλης, για να σειστούν τα προπύλαια· και σύντριψέ τα επάνω στα κεφάλια όλων αυτών· και τους υπόλοιπους απ' αυτούς θα τους θανατώσω με ρομφαία· κανένας απ' αυτούς, φεύγοντας, δεν θα διαφύγει, και κανένας απ' αυτούς, διασωζόμενος, δεν θα διασωθεί.

² Αν σκάψουν μέχρι τον άδη, από εκεί θα τους αρπάξει το χέρι μου· και αν ανέβουν στον ουρανό, θα τους κατεβάσω από εκεί.

³ Και αν κρυφτούν στην κορυφή τού Καρμήλου, από εκεί θα εξερευνήσω και θα τους συλλάβω· και αν κρυφτούν από τα μάτια μου στα βάθη της θάλασσας, εκεί θα προστάξω τον δράκοντα, και θα τους δαγκώσει.

⁴ Και αν πάνε σε αιχμαλωσία μπροστά από τους εχθρούς τους, από εκεί θα προστάξω τη μάχαιρα, και θα τους θανατώσει· και θα στήσω τα μάτια μου επάνω τους για κακό, και όχι για καλό.

⁵ Επειδή, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων είναι, ο οποίος αγγίζει τη γη, και λιώνει, και όλοι όσοι κατοικούν σ' αυτή θα πενθήσουν· και θα ξεχειλίσει ολόκληρη σαν ποταμός, και θα καταποντιστεί σαν από τον ποταμό της Αιγύπτου.

⁶ Αυτός είναι που κτίζει τα υπερώα του στον ουρανό, και θεμελιώνει τον θόλο του επάνω στη γη· ο οποίος προσκαλεί τα νερά της θάλασσας, και τα ξεχύνει επάνω στο πρόσωπο της γης· το όνομά του είναι ο Κύριος.

- ⁷ Δεν είστε σε μένα σαν γιοι Αιθιοπών, εσείς γιοι Ισραήλ; λέει ο Κύριος. Δεν ανέβασα τον Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου, και τους Φιλισταίους από την Καφθόρ, και τους Συρίους από την Κιρ;
- ⁸ Δέστε, τα μάτια τού Κυρίου τού Θεού είναι ενάντια στο αμαρτωλό βασίλειο, και θα το αφανίσω από το πρόσωπο της γης· όμως, δεν θα αφανίσω ολοκληρωτικά τον οίκο Ιακώβ, λέει ο Κύριος.
- ⁹ Επειδή, προσέξτε, εγώ θα προστάξω, και θα λιχνίσω τον οίκο Ισραήλ ανάμεσα σε όλα τα έθνη, όπως λιχνίζεται το σιτάρι μέσα στο κόσκινο, και κόκκος δεν θα πέσει στη γη.
- ¹⁰ Με ρομφαία θα πεθάνουν όλοι οι αμαρτωλοί τού λαού μου, αυτοί που λένε: Το κακό δεν θα μας αγγίξει ούτε θα μας καταφτάσει.
- ¹¹ ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη θα σηκώσω τη σκηνή τού Δαβίδ, που είχε πέσει, και θα φράξω τις χαλάστρες της, και θα ανεγείρω τα ερείπιά της, και θα την ξανακτίσω, όπως στις αρχαίες ημέρες·
- ¹² για να κληρονομήσουν το υπόλοιπο του Εδώμ, και όλα τα έθνη, επάνω στα οποία αναφέρεται το όνομά μου, λέει ο Κύριος, ο οποίος τα κάνει αυτά.
- ¹³ Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, που αυτός ο οποίος αροτριάζει, θα φτάσει τον θεριστή, και ο πατητής τού ληνού, αυτόν που σπέρνει τον σπόρο· και τα βουνά θα σταλάζουν γλεύκος, και όλοι οι λόφοι θα ρέουν αγαθά.
- ¹⁴ Και θα επιστρέψω τούς αιχμαλώτους τού λαού μου Ισραήλ, και θα ξαναχτίσουν τις ερημωμένες πόλεις, και θα κατοικήσουν· και θα φυτέψουν αμπελώνες, και θα πιουν το κρασί τους· και θα κάνουν κήπους, και θα φάνε τον καρπό τους.
- ¹⁵ Και θα τους φυτέψω επάνω στη γη τους, και δεν θα αποσπαστούν πλέον από τη γη τους, την οποία έδωσα σ' αυτούς, λέει ο Κύριος ο Θεός σου.

ΑΒΔΙΟΥ

ΑΒΔΙΟΥ 1

- 1** Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΒΔΙΟΥ. Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός για τον Εδώμ: Ακούσαμε αγγελία από τον Κύριο, και μηνυτής στάλθηκε στα έθνη: Σηκωθείτε, και ας σηκωθούμε εναντίον του για πόλεμο.
- 2** Δες, σε έκανε μικρόν ανάμεσα στα έθνη· είσαι υπερβολικά καταφρονημένος.
- 3** Η υπερηφάνεια της καρδιάς σου σε απάτησε, εσένα που κατοικείς στα κοιλώματα των γκρεμών, του οποίου η κατοικία είναι ψηλή· που στην καρδιά σου λες: Ποιος θα με κατεβάσει στη γη;
- 4** Αν σταθείς μετέωρος σαν τον αετό, και αν βάλεις τη φωλιά σου ανάμεσα στα αστέρια, και από εκεί θα σε κατεβάσω, λέει ο Κύριος.
- 5** Αν έρχονταν σε σένα κλέφτες, αν μέσα στη νύχτα ληστές, (πώς εξαλείφθηκαν!) δεν θα άρπαζαν για τον εαυτό τους αυτό που τους αρκούσε; Αν έρχονταν σε σένα τρυγητές, δεν θα άφηναν απομαζώματα;
- 6** Πώς εξερευνήθηκε ο Ησαύ! Αποκαλύφθηκαν οι κρυψώνες του!
- 7** Όλοι οι άνδρες τής συμμαχίας σου σε συνόδευσαν μέχρι το όριό σου· οι άνθρωποι, που ήσαν μαζί σου με ειρήνη, σε απάτησαν, και υπερίσχυσαν εναντίον σου· αυτοί που έτρωγαν το ψωμί σου, έβαλαν ενέδρες από κάτω σου· δεν υπάρχει σ' αυτόν σύνεση.
- 8** Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, δεν θα απολέσω και τους σοφούς από τον Εδώμ, και τη σύνεση από το βουνό τού Ησαύ;
- 9** Και θα φοβηθούν οι μαχητές σου, Θαιμάν, για να αποκοπεί με σφαγή κάθε άνθρωπος από το βουνό τού Ησαύ.
- 10** Για την αδικία, εκείνη προς τον αδελφό σου Ιακώβ, θα σε σκεπάσει ντροπή, και θα αποκοπείς για πάντα.
- 11** Κατά την ημέρα, κατά την οποία στεκόσουν απέναντι, κατά την ημέρα, κατά την οποία οι αλλογενείς έφεραν τον στρατό του σε αιχμαλωσία, και οι ξένοι μπήκαν στις πύλες του, και έρριξαν κλήρους για την Ιερουσαλήμ, ήσουν και εσύ σαν ένας απ' αυτούς.
- 12** Δεν έπρεπε, όμως, να επιβλέπεις στην ημέρα τού αδελφού σου, στην ημέρα τής αποξένωσής του· ούτε να χαίρεσαι ενάντια στους γιους τού Ιούδα, κατά την ημέρα τού αφανισμού τους· ούτε να κομπάζεις κατά την ημέρα τής θλίψης τους.
- 13** Δεν έπρεπε να μπεις μέσα στην πύλη τού λαού μου κατά την ημέρα τής συμφοράς τους· ούτε και εσύ να θεωρείς τη θλίψη τους κατά την ημέρα τής συμφοράς τους· ούτε να βάλεις χέρι επάνω στην περιουσία τους κατά την ημέρα τής συμφοράς τους·

14 ούτε έπρεπε να σταθείς επάνω στις διεξόδους, για να αποκλείεις εκείνους που, από τον λαό, διασώζονταν· ούτε να παραδώσεις τούς υπόλοιπους απ' αυτόν κατά την ημέρα τής θλίψης τους·

15 επειδή, η ημέρα τού Κυρίου είναι κοντά, ενάντια σε όλα τα έθνη· όπως έκανες, θα γίνει σε σένα· η ανταπόδοσή σου θα στραφεί επάνω στο κεφάλι σου.

16 Επειδή, όπως εσείς ήπιατε επάνω στο άγιο βουνό μου, έτσι θα πίνουν για πάντα τα έθνη· ναι, θα πίνουν, και θα ρουφάνε, και θα είναι σαν εκείνους που δεν υπάρχουν.

17 Επάνω στο βουνό Σιών, όμως, θα είναι σωτηρία, και θα είναι άγιο· και ο οίκος Ιακώβ θα κληρονομήσει ολοκληρωτικά τις κληρονομίες τους·

18 και ο οίκος Ιακώβ θα είναι φωτιά, και ο οίκος Ιωσήφ φλόγα, ενώ ο οίκος Ησαύ σαν καλάμι· και θα ανάψουν εναντίον τους, και θα τους καταφάνε· και δεν θα υπάρχει υπόλοιπο του οίκου Ησαύ· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

19 Και εκείνοι τής μεσημβρινής περιοχής θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά το βουνό τού Ησαύ, και εκείνοι τής πεδινής περιοχής, τους Φιλισταίους· και θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά τα χωράφια τού Εφραΐμ, και τα χωράφια τής Σαμάρειας· και ο Βενιαμίν, τη Γαλαάδ.

20 Και αυτός ο στρατός των γιων Ισραήλ, που αιχμαλωτίστηκε, εκείνη τη γη των Χαναναίων μέχρι τα Σαρεπτά. Και αυτοί τής Ιερουσαλήμ, που αιχμαλωτίστηκαν, που είναι στη Σεφαράδ, θα κληρονομήσουν ολοκληρωτικά τις πόλεις τού νότου·

21 και στο βουνό Σιών θα ανέβουν σωτήρες, για να κρίνουν το βουνό Ησαύ· και η βασιλεία θα είναι τού Κυρίου.

ΙΩΝΑΣ

ΙΩΝΑΣ 1

- 1** ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιωνά, τον γιο τού Αμαθί, λέγοντας:
- 2** Σήκω, πήγαινε στη Νινευή, τη μεγάλη πόλη, και κήρυξε εναντίον της· επειδή, η ασέβειά τους ανέβηκε μπροστά μου.
- 3** Και ο Ιωνάς σηκώθηκε για να φύγει από το πρόσωπο του Κυρίου, προς τη Θαρσείς, και κατέβηκε στην Ιόππη· και βρήκε ένα πλοίο, που πήγαινε στη Θαρσείς, και έδωσε τον ναύλο του, και ανέβηκε σ' αυτό, για να πάει μαζί τους στη Θαρσείς, ώστε να φύγει από το πρόσωπο του Κυρίου.
- 4** Ο Κύριος, όμως, σήκωσε έναν δυνατό άνεμο επάνω στη θάλασσα, και έγινε μία μεγάλη φουρτούνα μέσα στη θάλασσα, και το πλοίο κινδύνευε να συντριφτεί.
- 5** Και οι ναύτες φοβήθηκαν, και αναβόησαν κάθε ένας στον θεό του, και πέταξαν μέσα στη θάλασσα τα σκεύη που ήσαν στο πλοίο, για να ελαφρωθεί απ' αυτά· ο Ιωνάς, όμως, κατέβηκε στο κοίλωμα του πλοίου, και πλάγιασε, και κοιμόταν βαθιά.
- 6** Και ο πλοίαρχος πλησίασε σ' αυτόν, και του είπε: Τι κοιμάσαι, εσύ; Σήκω, επικαλέσου τον Θεό σου, ίσως μας θυμηθεί ο Θεός, και δεν χαθούμε.
- 7** Και είπαν κάθε ένας στον διπλανό του: Ελάτε να ρίξουμε κλήρους, για να γνωρίσουμε εξαιτίας τίνος ήρθε αυτό το κακό επάνω μας. Και έρριξαν κλήρους, και ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά.
- 8** Τότε, του είπαν: Πες μας, τώρα, εξαιτίας τίνος πράγματος ήρθε αυτό το κακό επάνω μας; Τι είναι το έργο σου; Από πού έρχεσαι; Ποιος είναι ο τόπος σου; Και από ποιον λαό είσαι;
- 9** Και εκείνος τούς είπε: Εγώ είμαι Εβραίος· και σέβομαι τον Κύριο τον Θεό τού ουρανού, που δημιουργήσε τη θάλασσα και την ξηρά.
- 10** Τότε, οι άνθρωποι φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο, και του είπαν: Τι είναι αυτό που έκανες; Επειδή, οι άνθρωποι γνώρισαν, ότι έφευγε από το πρόσωπο του Κυρίου, δεδομένου ότι τους το είχε αναγγείλει.
- 11** Και του είπαν: Τι να σε κάνουμε, ώστε να ησυχάσει η θάλασσα μαζί μας; Επειδή, η θάλασσα κλυδωνιζόταν όλο και περισσότερο.
- 12** Και τους είπε: Σηκώστε με, και ρίξτε με μέσα στη θάλασσα, και η θάλασσα θα ησυχάσει μαζί σας· επειδή, εγώ γνωρίζω ότι εξαιτίας μου έγινε αυτή η μεγάλη φουρτούνα επάνω σας.
- 13** Οι άνθρωποι, όμως, κωπηλατούσαν δυνατά για να επιστρέψουν στην ξηρά, αλλά δεν μπορούσαν· επειδή, η θάλασσα κλυδωνιζόταν όλο και περισσότερο εναντίον τους.

¹⁴ Γι' αυτό, αναβόησαν στον Κύριο, και είπαν: Παρακαλούμε, Κύριε, παρακαλούμε, ας μη χαθούμε για τη ζωή αυτού τού ανθρώπου, και μη επιβάλλεις επάνω μας αθώο αίμα· επειδή, εσύ, Κύριε, έκανες όπως ήθελες.

¹⁵ Και σήκωσαν τον Ιωνά, και τον έρριξαν μέσα στη θάλασσα· και η θάλασσα στάθηκε από τον θυμό της.

¹⁶ Τότε, οι άνθρωποι φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο, και πρόσφεραν θυσία στον Κύριο, και έκαναν ευχές.

ΙΩΝΑΣ 2

¹ ΚΑΙ ο Κύριος διέταξε ένα μεγάλο κήτος να καταπιεί τον Ιωνά. Και ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.

² Και ο Ιωνάς προσευχήθηκε στον Κύριο τον Θεό του από την κοιλιά τού κήτους,

³ και είπε: Μέσα στη θλίψη μου βόησα στον Κύριο, και με εισάκουσε· από την κοιλιά τού άδη βόησα, και άκουσες τη φωνή μου.

⁴ Επειδή, με έρριξες στα βάθη, στην καρδιά τής θάλασσας, και ρεύματα με περικύκλωσαν· όλες οι τρικυμίες σου και τα κύματά σου πέρασαν από πάνω μου.

⁵ Και εγώ είπα: Απορρίφθηκα μπροστά από τα μάτια σου· όμως, θα επιβλέψω ξανά στον άγιο ναό σου.

⁶ Τα νερά με περικύκλωσαν μέχρι την ψυχή, η άβυσσος με έκλεισε ολόγυρα, τα φύκια τυλίχθηκαν γύρω από το κεφάλι μου.

⁷ Κατέβηκα στα τελευταία μέρη των βουνών· οι μοχλοί τής γης είναι για πάντα από πάνω μου· αλλά, η ζωή μου ανέβηκε από τη φθορά, Κύριε Θεέ μου.

⁸ Ενώ μέσα μου η ψυχή μου λιποθυμούσε, θυμήθηκα τον Κύριο· και η προσευχή μου πέρασε μέσα προς σένα, στον ναό σου τον άγιο.

⁹ Αυτοί που τηρούν τις ματαιότητες του ψέματος, εγκαταλείπουν το έλεός τους.

¹⁰ Εγώ, όμως, θα θυσιάσω σε σένα με φωνή αίνεσης· θα αποδώσω όσα ευχήθηκα· η σωτηρία προέρχεται από τον Κύριο.

¹¹ Και ο Κύριος πρόσταξε το κήτος, και ξέρασε τον Ιωνά επάνω στην ξηρά.

ΙΩΝΑΣ 3

¹ ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιωνά για δεύτερη φορά, λέγοντας:

² Σήκω, πήγαινε στη Νινευή, τη μεγάλη πόλη, και κήρυξε σ' αυτή το κήρυγμα, που εγώ μιλάω σε σένα.

³ Και ο Ιωνάς σηκώθηκε, και πήγε στη Νινευή, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου.

⁴ Και ο Ιωνάς άρχισε να περνάει μέσα από την πόλη δρόμον μιας ημέρας, και κήρυξε, και είπτε: Ακόμα 40 ημέρες, και η Νινευή θα καταστραφεί.

⁵ Και οι άνδρες τής Νινευή πίστεψαν στον Θεό, και κήρυξαν νηστεία, και ντύθηκαν σάκους, από τον πιο μεγάλο ανάμεσά τους μέχρι τον πιο μικρό απ' αυτούς·

⁶ επειδή, ο λόγος είχε φτάσει στον βασιλιά τής Νινευή, και σηκώθηκε από τον θρόνο του, και έβγαλε από πάνω του τη στολή του, και σκεπάστηκε με σάκο, και κάθισε επάνω σε στάχτη.

⁷ Και διακηρύχθηκε και γνωστοποιήθηκε στη Νινευή, με ψήφισμα του βασιλιά και των μεγιστάνων του, και ειπώθηκε: Οι άνθρωποι και τα κτήνη, τα βόδια και τα πρόβατα, να μη γευτούν τίποτε· ούτε να βοσκήσουν ούτε να πιουν νερό·

⁸ αλλά, άνθρωπος και κτήνος να σκεπαστούν με σάκους, και να φωνάζουν στον Θεό δυνατά· και ας επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και από την αδικία που είναι στα χέρια τους.

⁹ Ποιος ξέρει αν ο Θεός επιστρέψει και μεταμεληθεί, και επιστρέψει από την οργή τού θυμού του, και δεν χαθούμε;

¹⁰ Και ο Θεός είδε τα έργα τους, ότι απέστρεψαν από τον πονηρό τους δρόμο· και ο Θεός μεταμελήθηκε για το κακό, που είχε πει να κάνει σ' αυτούς· και δεν το έκανε.

ΙΩΝΑΣ 4

¹ Και ο Ιωνάς λυπήθηκε με μεγάλη λύπη, και αγανάκτησε.

² Και προσευχήθηκε στον Κύριο, και είπτε: Ω, Κύριε, αυτός δεν ήταν ο λόγος μου, ενώ ήμουν ακόμα στην πατρίδα μου; Γι' αυτό, πρόλαβα να φύγω στη Θαρσείς· επειδή, γνώριζα ότι εσύ είσαι Θεός ελεήμονας και οικτίρμονας, μακρόθυμος και πολυέλεος, και μετανοείς για το κακό.

³ Και, τώρα, Κύριε, πάρε, σε παρακαλώ, από μένα την ψυχή μου· επειδή, είναι καλύτερο σε μένα να πεθάνω, παρά να ζω.

⁴ Και ο Κύριος είπτε: Είναι καλό να αγανακτείς;

⁵ Και ο Ιωνάς βγήκε από την πόλη, και κάθισε προς το ανατολικό μέρος τής πόλης, και εκεί έκανε για τον εαυτό του μία καλύβα, και καθόταν κάτω από τη σκιά της, μέχρις ότου δει τι επρόκειτο να γίνει στην πόλη.

⁶ Και ο Κύριος ο Θεός διέταξε μία κολοκυθιά, και έκανε να ανέβει επάνω από τον Ιωνά, για να είναι σκιά επάνω από το κεφάλι του, για να τον ανακουφίσει από τη θλίψη του. Και ο Ιωνάς χάρηκε για την κολοκυθιά με μεγάλη χαρά.

⁷ Και ο Θεός διέταξε ένα σκουλήκι, όταν χάραξε η αυγή τής επόμενης ημέρας· και χτύπησε την κολοκυθιά, και ξεράθηκε.

⁸ Και καθώς ανέτειλε ο ήλιος, ο Θεός διέταξε έναν καυστικό ανατολικό άνεμο· και ο ήλιος χτύπησε το κεφάλι τού Ιωνά, ώστε λιγοψύχησε· και ζήτησε μέσα στην ψυχή του να πεθάνει· και είπε: Είναι καλύτερο σε μένα να πεθάνω, παρά να ζω.

⁹ Και ο Θεός είπε στον Ιωνά: Είναι καλό να αγανακτείς για την κολοκυθιά; Και είπε: Είναι καλό να αγανακτώ μέχρι θανάτου.

¹⁰ Και ο Κύριος είπε: Εσύ λυπήθηκες για την κολοκυθιά, για την οποία δεν κοπίασες, αλλά ούτε την έκανες να αυξηθεί, η οποία γεννήθηκε μέσα σε μία νύχτα, και μέσα σε μία νύχτα χάθηκε.

¹¹ Και εγώ δεν έπρεπε να λυπηθώ για τη Νινευή, τη μεγάλη πόλη, στην οποία υπάρχουν περισσότερες από 12 μυριάδες ανθρώπων, που δεν διακρίνουν το δεξί τους από το αριστερό τους χέρι, και πολλά κτήνη;

ΜΙΧΑΙΑΣ

ΜΙΧΑΙΑΣ 1

¹ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΜΙΧΑΙΑ, ΤΟΝ ΜΩΡΑΣΘΙΤΗ, ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΘΑΜ, ΤΟΥ ΑΧΑΖ, ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΖΕΚΙΑ, ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ, ΠΟΥ ΕΙΔΕ, ΓΙΑ ΤΗ ΣΑΜΑΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ.

² Ακούστε, όλοι οι λαοί· πρόσεχε, γη, και το πλήρωμά της· και ας είναι ο Κύριος ο Θεός μάρτυρας σε σας, ο Κύριος, από τον ναό του τον άγιο.

³ Επειδή, δέστε, ο Κύριος βγαίνει από τον τόπο του, και θα κατέβει, και θα πατήσσει επάνω στα ύψη τής γης.

⁴ Και τα βουνά θα διαλυθούν από κάτω του, και οι κοιλάδες θα σχιστούν, σαν κερί μπροστά από τη φωτιά και σαν νερά που κατέρχονται σε έναν κατήφορο.

⁵ Εξαιτίας τής ασέβειας του Ιακώβ συμβαίνει όλο αυτό, και εξαιτίας τής αμαρτίας τού οίκου Ισραήλ. Ποια είναι η ασέβεια του Ιακώβ; Όχι η Σαμάρεια; Και ποιοι είναι οι ψηλοί τόποι τού Ιούδα; Όχι η Ιερουσαλήμ;

⁶ Γι' αυτό, θα καταστήσω τη Σαμάρεια σε σωρούς από πέτρες χωραφιού, όπου φυτεύεται αμπελώνας· και θα κυλίσω ολότελα τις πέτρες της στην κοιλάδα, και θα ξεσκεπάσω τα θεμέλιά της.

⁷ Και όλα τα γλυπτά της θα κατακοπούν, και όλα τα μισθώματά της θα κατακαούν με φωτιά, και θα εξαφανίσω όλα τα είδωλά της· επειδή, τα είχε συγκεντρώσει από μισθό πορνείας, και σε μισθό πορνείας θα επιστραφούν.

⁸ Γι' αυτό, θα θρηνήσω και θα ολολύξω, θα πάω ξεντυμένος και γυμνός· θα κάνω θρήνο σαν τα τσακάλια, και πένθος σαν τις στρουθοκαμήλους.

⁹ Επειδή, η πληγή της είναι ανίατη, επειδή ήρθε μέχρι τον Ιούδα, έφτασε μέχρι την πύλη τού λαού μου, μέχρι την Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Να μη το αναγγείλετε στη Γαθ, να μη πενθήσετε πένθος· στη Βηθ-αφρά κυλίσου στη σκόνη.

¹¹ Διάβα, η κάτοικος της Σαφίρ, έχοντας τη ντροπή σου γυμνή· η κάτοικος της Σαναάν ας μη βγει έξω· το πένθος τής Βαιθ-εζήλ από σας θα πάρει την αρχή του.

¹² Επειδή, η κάτοικος της Μαρώθ λυπήθηκε για τα αγαθά της, δεδομένου ότι κατέβηκε κακό από τον Κύριο στην πύλη τής Ιερουσαλήμ.

¹³ Κάτοικε της Λαχείς, ζεύξε την άμαξα στο γρήγορο άλογο· εσύ, η αρχή τής αμαρτίας στη θυγατέρα τής Σιών· επειδή, οι ασέβειες του Ισραήλ βρέθηκαν σε σένα.

¹⁴ Γι' αυτό, θα δώσεις έγγραφο απελευθέρωσης στη Μορέσεθ-γαθ· τα σπίτια του Αχζίβ θα ματαιώσουν τις ελπίδες των βασιλιάδων του Ισραήλ.

¹⁵ Επιπλέον, θα φέρω κληρονόμον σε σένα, κάτοικε της Μαρησά· θάρθει μέχρι την Οδολλάμ, τη δόξα του Ισραήλ.

¹⁶ Φαλακρώσου, και κούρεψε το κεφάλι σου για τα τρυφερά παιδιά σου· πλάτυνε τη φαλακρότητά σου σαν αετός, επειδή από σένα αιχμαλωτίστηκαν.

ΜΙΧΑΙΑΣ 2

¹ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ σ' αυτούς που συλλογίζονται ανομία, σ' αυτούς που μηχανεύονται κακό στα κρεβάτια τους! Μόλις φέγγει η αυγή, το πράττουν αμέσως, επειδή είναι στη δύναμη του χεριού τους.

² Και επιθυμούν χωράφια, και παίρνουν με τη βία· και σπίτια, και τα αρπάζουν· έτσι διαρπάζουν τον άνθρωπο και το σπίτι του, ναι, τον άνθρωπο και την κληρονομιά του.

³ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, ενάντια σ' αυτό το γένος εγώ βουλεύομαι κακό, από το οποίο δεν θα ελευθερώσετε τους λαιμούς σας ούτε θα περπατάτε υπερήφανα· επειδή, ο καιρός αυτός είναι κακός.

⁴ Κατά την ημέρα εκείνη θα αναλάβουν μία παροιμία εναντίον σας, και εκείνος που θρηνεί με θρήνο, θα θρηνήσει, και θα πει: Αφανιστήκαμε ολοκληρωτικά· έχει αλλοιώσει τη μερίδα του λαού μου· πώς την απομάκρυνε από μένα! Αντί να αποδώσει, διαμοίρασε τα χωράφια μας.

⁵ Γι' αυτό, εσύ δεν θάχεις κάποιον που να βάζει σχοινί για κλήρο, στη σύναξη του Κυρίου.

⁶ Μη προφητεύετε, εσείς που προφητεύετε· δεν θα προφητεύσουν σ' αυτούς· η ντροπή τους δεν θα απομακρυνθεί.

⁷ Ω, εσύ, που αποκαλείσαι Οίκος Ιακώβ, μίκρυνε το πνεύμα του Κυρίου; Είναι τέτοια τα επιτηδεύματά του; Τα λόγια μου δεν κάνουν καλό σ' αυτούς που περπατούν ορθά;

⁸ Και άλλοτε ο λαός μου είχε επαναστατήσει σαν εχθρός· αρπάζετε το επανωφόρι μαζί με τον χιτώνα από εκείνους που διαβαίνουν άφοβα, απ' αυτούς που επιστρέφουν από τον πόλεμο.

⁹ Εξώσατε τις γυναίκες του λαού μου από τα ευχάριστα σπίτια τους· από τα παιδιά τους αφαιρέσατε για πάντα τη δόξα μου.

¹⁰ Σηκωθείτε, και αναχωρήστε· επειδή, αυτή δεν είναι η ανάπαυσή σας· δεδομένου ότι, μολύνθηκε, θα σας αφανίσει, μάλιστα μέσα σε σκληρόν αφανισμό.

11 Αν κάποιος περπατάει σύμφωνα με το πνεύμα του και μιλάει ψέματα, λέγοντας: Θα προφητεύσω σε σένα για κρασί και σίκερα, αυτός βέβαια θα είναι ο προφήτης αυτού τού λαού.

12 Βέβαια, θα σε συγκεντρώσω ολόκληρον, Ιακώβ· θα συγκεντρώσω, βέβαια, το υπόλοιπο του Ισραήλ· θα τουςβάλω μαζί σαν πρόβατα της Βοσόρρας, σαν κοπάδι στο μέσον τής μάντρας τους· θα κάνουν μεγάλον θόρυβο από το πλήθος των ανθρώπων.

13 Αυτός που διασπάει, ανέβηκε μπροστά τους· διέσπασαν, και ανέβηκαν διαμέσου τής πύλης, και βγήκαν απ' αυτή· και ο βασιλιάς τους θα διαβεί μπροστά τους, και ο Κύριος επικεφαλής τους.

ΜΙΧΑΙΑΣ 3

1 ΚΑΙ είπα: Ακούστε, τώρα, αρχηγοί τού Ιακώβ, και άρχοντες του οίκου Ισραήλ: Δεν ανήκει σε σας να γνωρίζετε την κρίση;

2 Εσείς που μισείτε το καλό, και αγαπάτε το κακό, που αποσπάτε το δέρμα τους από πάνω τους, και τη σάρκα τους από τα κόκαλά τους,

3 κατατρώτε, ακόμα, τη σάρκα τού λαού μου, και γδέρνετε το δέρμα τους από πάνω τους, και συντρίβετε τα κόκαλά τους, και τα κατακόβετε σαν για τη χύτρα, και σαν κρέας μέσα σε καζάνι.

4 Τότε, θα βοηθούν προς τον Κύριο· όμως, δεν θα τους εισακούσει· μάλιστα, θα κρύψει απ' αυτούς το πρόσωπό του κατά την εποχή εκείνη, επειδή φέρθηκαν άσχημα στις πράξεις τους.

5 Έτσι λέει ο Κύριος για τους προφήτες, που πλανούν τον λαό μου, οι οποίοι, καθώς δαγκώνουν με τα δόντια τους, φωνάζουν: Ειρήνη· και αν κάποιος δενβάλει κάτι στο στόμα τους, κηρύττουν εναντίον του πόλεμο.

6 Γι' αυτό, θα είναι σε σας νύχτα, αντί όρασης, και σκοτάδι σε σας αντί μαντείας· και ο ήλιος θα δύσει επάνω στους προφήτες, και η ημέρα θα σκοτεινιάσει επάνω τους.

7 Τότε, αυτοί που βλέπουν, θα ντροπιαστούν, και οι μάντεις θα ντραπούν· και θα σκεπάσουν τα χείλη τους, όλοι αυτοί, επειδή δεν υπάρχει απόκριση του Θεού.

8 Αλλά εγώ, βέβαια, είμαι γεμάτος δύναμη διαμέσου τού πνεύματος του Κυρίου, και κρίση, και ισχύ, για να αναγγείλω στον Ιακώβ την παράβασή του, και στον Ισραήλ την αμαρτία του.

9 Ακούστε, λοιπόν, τούτο, αρχηγοί τού Ιακώβ, άρχοντες του οίκου Ισραήλ, εσείς που αηδιάζετε την κρίση, και διαστρέφετε κάθε ευθύτητα·

10 που κτίζετε τη Σιών με αίμα, και την Ιερουσαλήμ με ανομία.

¹¹ Οι άρχοντές της κρίνουν με δώρα, και οι ιερείς της διδάσκουν με μισθό, και οι προφήτες της μαντεύουν με ασήμι, και επαναπαύονται στον Κύριο, λέγοντας: Δεν είναι ο Κύριος ανάμεσά μας; Κακό δεν θάρθει επάνω μας.

¹² Γι' αυτό, η Σιών θα αροτριαστεί εξαιτίας σας σαν χωράφι, και η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός από πέτρες, και το βουνό του οίκου σαν ψηλοί τόποι δρυμού.

ΜΙΧΑΙΑΣ 4

¹ Και κατά τις έσχατες ημέρες το βουνό του οίκου του Κυρίου θα στηριχθεί επάνω στην κορυφή των βουνών, και θα υψωθεί πιο πάνω από τους λόφους·² και λαοί θα συρρέουν σ' αυτό.

² Και πολλά έθνη θα πάνε, και θα πουν: Ελάτε, και ας ανέβουμε στο βουνό του Κυρίου, και στον οίκο του Θεού του Ιακώβ· και θα μας διδάξει τούς δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του· επειδή, από τη Σιών θα βγει νόμος, και από την Ιερουσαλήμ λόγος του Κυρίου.

³ Και θα κρίνει ανάμεσα σε πολλούς λαούς, και θα ελέγξει ισχυρά έθνη, μέχρι μακριά· και θα σφυρηλατήσουν τις μάχαιρές τους για υνία, και τις λόγχες τους για δρεπάνια· έθνος δεν θα σηκώσει μάχαιρα ενάντια σε άλλο έθνος ούτε θα μάθουν πλέον τον πόλεμο.

⁴ Και κάθε ένας θα κάθεται κάτω από την άμπελό του, και κάτω από τη συκιά του· και δεν θα υπάρχει κάποιος που να εκφοβίζει· για τον λόγο ότι, το στόμα του Κυρίου των δυνάμεων μίλησε.

⁵ Επειδή, όλοι οι λαοί θα περπατούν κάθε ένας στο όνομα του θεού του· εμείς, όμως, θα περπατούμε στο όνομα του Κυρίου του Θεού μας στον αιώνα, και στον αιώνα.

⁶ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, θα συνάξω αυτήν που χωλαίνει, και θα δεχθώ μέσα αυτήν που αποβλήθηκε, και εκείνην που έθλιψα.

⁷ Και θα κάνω αυτήν που χωλαίνει υπόλοιπο, και αυτήν που αποβλήθηκε ισχυρό έθνος· και ο Κύριος θα βασιλεύει επάνω τους στο βουνό Σιών, από τώρα και μέχρι τον αιώνα.

⁸ Και εσύ, πύργε του ποιμνίου, οχύρωμα της θυγατέρας Σιών, σε σένα θάρθει η πρώτη εξουσία· ναι, θάρθει το βασίλειο στη θυγατέρα της Ιερουσαλήμ.

⁹ Γιατί τώρα κραυγάζεις δυνατά; Δεν υπάρχει σε σένα βασιλιάς; Αφανίστηκε ο σύμβουλός σου, ώστε σε κατέλαβαν ωδίνες σαν αυτή που γεννάει;

¹⁰ Κοιλοπόνα, και αγωνίζου, θυγατέρα Σιών, όπως αυτή που γεννάει· επειδή, τώρα θα βγεις έξω από την πόλη, και θα κατοικήσεις σε χωράφι, και θα πας μέχρι τη Βαβυλώνα· εκεί θα ελευθερωθείς· εκεί θα σε εξαγοράσει ο Κύριος από το χέρι των εχθρών σου.

11 Τώρα, όμως, πολλά έθνη συγκεντρώθηκαν εναντίον σου, που λένε: Ας μολυνθεί, και ας επιβλέπει το μάτι μας επάνω στη Σιών.

12 Αυτοί, όμως, δεν γνωρίζουν τις σκέψεις τού Κυρίου ούτε καταλαβαίνουν τη βουλή του, ότι τους συγκέντρωσε σαν χειρόβολα αλωνιού.

13 Σήκω, και αλώνιζε, θυγατέρα Σιών· επειδή, θα κάνω το κέρας σου σιδερένιο, και θα κάνω τις οπλές σου χάλκινες· και θα κατασυντρίψεις πολλούς λαούς· και θα αφιερώσω στον Κύριο τα διαρπάγματά τους, και την περιουσία τους στον Κύριο ολόκληρης της γης.

ΜΙΧΑΙΑΣ 5

1 Συγκεντρωθείτε τώρα σε τάγματα, θυγατέρα ταγμάτων· έβαλε πολιορκία εναντίον μας· θα πατάξουν τον κριτή τού Ισραήλ με ράβδο επάνω στο σαγόνι.

2 Και εσύ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρή, ώστε να είσαι ανάμεσα στις χιλιάδες τού Ιούδα, από σένα θα εξέλθει σε μένα ένας άνδρας για να είναι ηγούμενος στον Ισραήλ· που οι έξοδοί του είναι εξαρχής, από ημέρες αιώνα.

3 Γι' αυτό, θα τους αφήσει, μέχρι τον καιρό κατά τον οποίο αυτή που γεννάει θα γεννήσει· τότε, το υπόλοιπο των αδελφών του θα επιστρέψει στους γιους Ισραήλ.

4 Και θα σταθεί, και θα ποιμάνει με τη δύναμη του Κυρίου, με τη μεγαλειότητα του ονόματος του Κυρίου τού Θεού του· και θα κατοικήσουν· επειδή, τώρα θα μεγαλυνθεί μέχρι τα άκρα τής γης.

5 Και αυτός θα είναι ειρήνη. Όταν ο Ασσύριος έρθει στη γη μας, και όταν πατήσει στα παλάτια μας, τότε θα σηκώσουμε εναντίον του επτά ποιμένες, και οκτώ άρχοντες ανθρώπων·

6 και θα ποιμάνουν τη γη τής Ασσυρίας με ρομφαία, και τη γη τού Νεβρώδ στις εισόδους του· και θα μας ελευθερώσει από τον Ασσύριο, όταν έρθει στη γη μας, και όταν πατήσει στα όριά μας.

7 Και το υπόλοιπο του Ιακώβ θα είναι ανάμεσα σε πολλούς λαούς σαν δρόσος τού Κυρίου, σαν σταγόνες επάνω σε χορτάρι, που δεν προσμένει από άνθρωπο ούτε ελπίζει σε γιους ανθρώπων.

8 Και το υπόλοιπο του Ιακώβ θα είναι ανάμεσα στα έθνη, ανάμεσα σε πολλούς λαούς, σαν λιοντάρι ανάμεσα σε κτήνη τού δρυμού, σαν νεαρό λιοντάρι ανάμεσα σε ποίμνια προβάτων, που καταπατεί διαβαίνοντας, και διασπαράζει, και δεν υπάρχει εκείνος που να ελευθερώνει.

9 Το χέρι σου θα υψωθεί ενάντια στους εναντίους σου, και όλοι οι εχθροί σου θα αποκοπούν.

10 Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, θα εξολοθρεύσω τα άλογά σου από ανάμεσά σου, και θα απολέσω τις άμαξές σου.

- 11** Και θα εξολοθρεύσω τις πόλεις τής γης σου, και θα κατεδαφίσω όλα τα οχυρώματά σου.
- 12** Και θα εξολοθρεύσω τις μαγείες από το χέρι σου· και στο εξής δεν θάχεις μάντεις.
- 13** Και θα εξολοθρεύσω τα γλυπτά σου και τα είδωλά σου από ανάμεσά σου· και δεν θα λατρεύσεις πλέον το έργο των χεριών σου.
- 14** Και θα αποσπάσω τα άλση σου από ανάμεσά σου· και θα αφανίσω τις πόλεις σου.
- 15** Και θα κάνω εκδίκηση με θυμό και με οργή επάνω στα έθνη, που δεν με άκουσαν.

ΜΙΧΑΙΑΣ 6

- 1** ΑΚΟΥΣΤΕ, τώρα, ό,τι λέει ο Κύριος: Σήκω, διαδικάσου μπροστά στα βουνά, και ας ακούσουν οι λόφοι τη φωνή σου.
- 2** Ακούστε, βουνά, την κρίση τού Κυρίου, και εσείς, τα ισχυρά θεμέλια της γης· επειδή, ο Κύριος έχει κρίση με τον λαό του, και θα διαδικαστεί με τον Ισραήλ.
- 3** Λαέ μου, τι σου έκανα; Και σε τι σε παρενόχλησα; Δώσε μαρτυρία εναντίον μου.
- 4** Επειδή, σε ανέβασα από τη γη τής Αιγύπτου, και σε λύτρωσα από οίκον δουλείας· και έστειλα μπροστά σου τον Μωυσή, τον Ααρών, και τη Μαριάμ.
- 5** Λαέ μου, θυμήσου τώρα τι είχε σκεφθεί ο Βαλάκ, ο βασιλιάς τού Μωάβ, και τι αποκρίθηκε σ' αυτόν ο Βαλαάμ, ο γιος τού Βεώρ, από το Σιττείμ μέχρι τα Γάλγαλα, για να γνωρίσετε τη δικαιοσύνη τού Κυρίου.
- 6** Με τι θάρθω μπροστά στον Κύριο, να προσκυνήσω μπροστά στον ύψιστο Θεό; Θάρθω μπροστά του με ολοκαυτώματα, με χρονιάρικα μοσχάρια;
- 7** Θα ευαρεστηθεί ο Κύριος σε χιλιάδες κριάρια ή σε μυριάδες από ποτάμια λαδιού; Θα δώσω τον πρωτότοκό μου για την παράβασή μου, τον καρπό τής κοιλιάς μου για την αμαρτία τής ψυχής μου;
- 8** Άνθρωπε, αυτός σου έδειξε τι είναι το καλό· και τι ζητάει ο Κύριος από σένα, παρά να πράττεις το δίκαιο, και να αγαπάς έλεος, και να περπατάς ταπεινά μαζί με τον Θεό σου;
- 9** Η φωνή τού Κυρίου κράζει προς την πόλη, και η σοφία θα φοβάται το όνομά σου· ακούστε τη ράβδο, και ποιος τη διόρισε.
- 10** Υπάρχουν ακόμα οι θησαυροί τής ασέβειας στο σπίτι τού ασεβούς, και το βδελυκτό λειψό μέτρο;

- 11 Να τους δικαιώσω με τις ασεβείς πλάστιγγες, και με το σακί που έχει τα δόλια ζύγια;
- 12 Επειδή, οι πλούσιοί της είναι γεμάτοι από αδικία, και οι κάτοικοί της μίλησαν ψέματα, και η γλώσσα τους είναι απατηλή μέσα στο στόμα τους.
- 13 Και εγώ, λοιπόν, αφού σε πατάξω, θα σε αδυνατίσω, θα σε ερημώσω εξαιτίας των αμαρτιών σου.
- 14 Εσύ θα τρως, και δεν θα χορταίνεις· και η πείνα σου θα είναι στο μέσον σου· και θα φύγεις, αλλά δεν θα διασώσεις· και ό,τι διέσωσες, θα το παραδώσω στη ρομφαία.
- 15 Εσύ θα σπείρεις, και δεν θα θερίσεις· θα πιέσεις ελιές, και δεν θα αλειφτείς με λάδι· και γλεύκος, και δεν θα πιεις κρασί.
- 16 Επειδή, φυλάχτηκαν τα διατάγματα του Αμρί, και όλα τα έργα τής οικογένειας του Αχαάβ, και πορευτήκατε στις βουλές τους· για να σε παραδώσω σε αφανισμό, και τους κατοίκους της σε συριγμό και θα βαστάξετε το όνειδος του λαού μου.

ΜΙΧΑΙΑΣ 7

- 1 ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ σε μένα! Επειδή, είμαι σαν σύναξη καρπών τού καλοκαιριού, σαν αποστάφυλα τρυγητού· δεν υπάρχει ένα τσαμπί για να φάει κάποιος· η ψυχή μου επιθύμησε τις απαρχές των καρπών.
- 2 Ο όσιος απολέστηκε από τη γη, και ο ευθύς δεν υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους· όλοι ενεδρεύουν για αίμα· κάθε ένας κυνηγάει τον αδελφό του μέχρι εξολοθρεμό.
- 3 Ετοιμάζουν τα χέρια τους στο να κακοποιούν· ο άρχοντας απαιτεί, και ο κριτής κρίνει με μισθό· ο μεγάλος προφέρει την πονηρή του επιθυμία, που, αφού περιστραφούν μαζί, την εκπληρώνουν.
- 4 Ο καλύτερός τους είναι σαν αγκάθι· ο ευθύς πιο αιχμηρός από αγκαθένιον φραγμό· η ημέρα των φυλάκων σου, η επίσκεψή σου έφτασε· τώρα, θα είναι η αμηχανία τους.
- 5 Να μη εμπιστεύεστε σε φίλον, να μη έχετε το θάρρος σε οικείον· φύλαγε τις πόρτες τού στόματός σου από εκείνην που πλαγιάζει μαζί σου στον κόρφο σου·
- 6 επειδή, ο γιος περιφρονεί τον πατέρα, η θυγατέρα επαναστατεί ενάντια στη μητέρα της, η νύφη ενάντια στην πεθερά της· και οι εχθροί τού ανθρώπου είναι οι άνθρωποι του σπιτιού του.
- 7 Εγώ, όμως, θα στρέψω τα μάτια μου στον Κύριο· θα προσμείνω τον Θεό τής σωτηρίας μου· ο Θεός μου θα με εισακούσει.

- 8** Μη ευφραίνεσαι σε μένα, η εχθρός μου· αν και έπεσα, θα σηκωθώ, αν και κάθησα μέσα σε σκοτάδι, ο Κύριος θα είναι σε μένα φως.
- 9** Θα υποφέρω την οργή τού Κυρίου, επειδή αμάρτησα σ' αυτόν, μέχρις ότου δικάσει τη δίκη μου, και κάνει την κρίση μου· θα με βγάλει στο φως· θα δω τη δικαιοσύνη του.
- 10** Και θα δει η εχθρός μου, και θα την σκεπάσει ολόγυρα ντροπή, που μου λέει: Πού είναι ο Κύριος ο Θεός σου; Τα μάτια μου θα τη δουν· τώρα θα είναι για καταπάτημα σαν τη λάσπη των δρόμων.
- 11** Κατά την ημέρα που τα τείχη σου πρόκειται να κτιστούν, εκείνη την ημέρα θα διαδοθεί το πρόσταγμα μακριά.
- 12** Εκείνη την ημέρα θάρθουν μέχρις εσένα από την Ασσυρία, και από τις πόλεις τής Αιγύπτου, και από την Αίγυπτο μέχρι τον ποταμό, και από θάλασσα μέχρι θάλασσα, και από βουνό μέχρι βουνό.
- 13** Και η γη θα ερημωθεί εξαιτίας αυτών που την κατοικούν, για τον καρπό των πράξεών τους.
- 14** Να ποιμαίνεις τον λαό σου με τη ράβδο σου, το ποίμνιο της κληρονομιάς σου, που κατοικεί απομονωμένο στο δάσος, στο μέσον τού Καρμήλου· ας καρπώνονται τη Βασάν και τη Γαλαάδ, όπως στις αρχαίες ημέρες.
- 15** Όπως στις ημέρες τής εξόδου σου από την Αίγυπτο, θα του δείξω θαυμαστά πράγματα.
- 16** Τα έθνη θα δουν, και θα καταντροπιαστούν για όλη τη δύναμή τους· θαβάλουν το χέρι τους επάνω στο στόμα, τα αυτιά τους θα κουφαθούν.
- 17** Θα γλείφουν το χώμα σαν φίδια, θα σέρνονται από τις τρύπες τους, όπως τα ερπετά τής γης· θα εκπλαγούν στον Κύριο τον Θεό μας, και θα φοβηθούν από σένα.
- 18** Ποιος Θεός είναι όμοιος με σένα, που να συγχωρεί ανομία, και να παραβλέπει την παράβαση του υπολοίπου τής κληρονομιάς του; Δεν διατηρεί για πάντα την οργή του, επειδή αυτός αρέσκεται σε έλεος.
- 19** Θα γυρίσει, και θα μας σπλαχνιστεί, θα καταστρέψει τις ανομίες μας· και όλες τις αμαρτίες τους θα τις ρίξει στα βάθη τής θάλασσας.
- 20** Θα εκτελέσεις αλήθεια στον Ιακώβ, έλεος στον Αβραάμ, όπως ορκίστηκες στους πατέρες μας από τις αρχαίες ημέρες.

ΝΑΟΥΜ

ΝΑΟΥΜ 1

1 Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΙΝΕΥΗ· ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΟΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥΜ ΤΟΥ ΕΛΚΟΣΑΙΟΥ.

2 Ο Θεός είναι ζηλότυπος, και ο Κύριος κάνει εκδίκηση· ο Κύριος κάνει εκδίκηση, και οργίζεται· ο Κύριος θα εκδικηθεί τούς εναντίους του, και φυλάττει οργή ενάντια στους εχθρούς του.

3 Ο Κύριος είναι μακρόθυμος, και μέγας σε δύναμη, και κατά κανέναν τρόπο δεν θα αθωώσει τον ασεβή· ο δρόμος τού Κυρίου είναι μαζί με ανεμοστρόβιλο και θύελλα, και η σκόνη των ποδιών του είναι σύννεφα.

4 Επιτιμάει τη θάλασσα, και την ξεραίνει, και ξεραίνει ολοκληρωτικά όλους τούς ποταμούς· μαραίνεται η Βασάν και ο Κάρμηλος, και το άνθος τού Λιβάνου μαραίνεται.

5 Τα βουνά σείονται απ' αυτόν, και οι λόφοι διαλύονται· και η γη τρέμει από την παρουσία του, ναι, η οικουμένη, και όλοι εκείνοι που κατοικούν σ' αυτή.

6 Ποιος μπορεί να αντέξει μπροστά στην αγανάκτησή του; Και ποιος μπορεί να σταθεί στην έξαψη της οργής του; Ο θυμός του ξεχύνεται σαν φωτιά, και οι βράχοι συντρίβονται μπροστά του.

7 Ο Κύριος είναι αγαθός, οχύρωμα σε ημέρα θλίψης· και γνωρίζει εκείνους που ελπίζουν σ' αυτόν.

8 Όμως, με πλημμύρα που κατακλύζει θα κάνει συντέλεια του τόπου της, και σκοτάδι θα καταδιώξει τους εχθρούς του.

9 Τι βουλεύεσται ενάντια στον Κύριο; Αυτός θα κάνει συντέλεια· θλίψη δεν θάρθει για δεύτερη φορά.

10 Επειδή, ενώ περιπλέκονται μαζί σαν αγκάθια, και μεθούν σαν μέθυσοι, θα καταναλωθούν σαν κατάξερο άχυρο.

11 Από σένα βγήκε κάποιος που συλλογίζεται πονηρά ενάντια στον Κύριο, πονηρός σύμβουλος.

12 Έτσι λέει ο Κύριος: Αν και είναι στην ακμή τους, και πολλοί ακόμα, όμως θα κουρευτούν, όταν αυτός διαβεί· αν και σε κατέθλιψα, δεν θα σε καταθλίψω πλέον.

13 Επειδή, τώρα θα συντρίψω τον ζυγό του από σένα, και θα διασπάσω τούς δεσμούς σου.

14 Και ο Κύριος έδωσε για σένα προσταγή, ότι δεν θα γίνει πλέον σπορά από το όνομά σου· από τον οίκο των θεών σου θα αποκόψω τα γλυπτά και τα χωνευτά· θα τον κάνω τάφο σου, επειδή είσαι βδελυκτός.

¹⁵ Δες, επάνω στα βουνά είναι τα πόδια εκείνου που ευαγγελίζεται, εκείνου που κηρύττει ειρήνη! Ιούδα, γιόρταζε τις επίσημες γιορτές σου, απόδωσε τις ευχές σου, επειδή ο εξολοθρευτής δεν θα διαβεί πλέον μέσα από σένα· αποκόπηκε ολοκληρωτικά.

ΝΑΟΥΜ 2

¹ Αυτός που κατασυντρίβει ανέβηκε μπροστά από το πρόσωπό σου· φύλαγε το οχύρωμα, σκόπευσε τον δρόμο, ενίσχυσε τις οσφύες, ενδυνάμωσε υπερβολικά την ισχύ σου.

² Επειδή, ο Κύριος απέστρεψε τη δόξα τού Ιακώβ, όπως τη δόξα τού Ισραήλ· επειδή, οι τιναχτές τούς ξετίναξαν, και έφθειραν τα κλήματά τους.

³ Η ασπίδα των ισχυρών του είναι κοκκινοβαμμένη, οι άνδρες δύναμης ντυμένοι ερυθρά· οι άμαξες θα κινούνται με αστραφτερό σίδερο κατά την ημέρα τής ετοιμασίας του, και τα ελάτινα δόρατα θα σειστούν τρομερά.

⁴ Οι άμαξες θα θορυβούν στους δρόμους, θα συγκρούονται η μία με την άλλη στις πλατείες· η θέα τους θα είναι σαν λαμπάδες, θα τρέχουν σαν αστραπές.

⁵ Θα θυμηθεί τους ανδρείους του, αλλά θα γλιστρήσουν ολοκληρωτικά στον δρόμο τους· θα σπεύσουν στα τείχη της, και ο συνασπισμός θα ετοιμαστεί.

⁶ Οι πύλες των ποταμών θα ανοιχτούν, και τα παλάτια θα διαλυθούν.

⁷ Και αυτή που είναι σταθερά καθισμένη, θα γυμνωθεί, θα μετοικιστεί, και οι δούλες της θα βγάζουν στεναγμούς, σαν τη φωνή των περιστεριών, χτυπώντας τα στήθη τους.

⁸ Και η Νινευή είναι από παλιά σαν λίμνη νερών· αυτά, όμως, θα φύγουν. Θα φωνάζουν: Σταθείτε, σταθείτε· και δεν θα υπάρχει κανένας που να βλέπει προς τα πίσω.

⁹ Να λαφυραγωγείτε το ασήμι, να λαφυραγωγείτε το χρυσάφι· επειδή, δεν είναι τέλος στους θησαυρούς της· υπάρχει πλήθος από κάθε επιθυμητό σκεύος.

¹⁰ Άδειασε, και ξετινάχτηκε, και ερημώθηκε, και η καρδιά διαλύεται, και τα γόνατα κλονίζονται, και υπάρχουν ωδίνες σε όλες τις οσφύες, και τα πρόσωπα όλων είναι αποσβολωμένα.

¹¹ Πού είναι το κατοικητήριο των λιονταριών, και η βοσκή για τα νεαρά λιοντάρια, όπου το λιοντάρι, το γερασμένο λιοντάρι, περπατάει, και το νεαρό λιοντάρι, και δεν υπάρχει κάποιος που να εκφοβίζει;

¹² Το λιοντάρι διασπάραζε αρκετά για τα νεαρά λιοντάρια του, και έπνιγε για τις λιονταρίνες του, και γέμιζε τις σπηλιές του από θήραμα, και τα κατοικητήριά του από αρπαγή.

¹³ Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και θα κάψω τις άμαξές σου μέχρι καπνού, και η ρομφαία θα καταφάει τα νεαρά λιοντάρια σου·

και θα εξολοθρεύσω το θήραμά σου από τη γη, και δεν θα ακουστεί πλέον η φωνή των πρεσβευτών σου.

ΝΑΟΥΜ 3

- ¹ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ στην πόλη των αιμάτων! Ολόκληρη είναι γεμάτη ψέμα και αρπαγή· το θήραμα δεν λείπει.
- ² Ακούγεται φωνή από μαστιγες, και φωνή από θόρυβο τροχών, και αλόγων που ορμούν, και αρμάτων που αναπηδούν·
- ³ καβαλάρη που ανεβαίνει, και ρομφαίας που γυαλίζει, και λόγχης που αστράφτει· και πλήθος από τραυματισμένους, και μεγάλος αριθμός από πτώματα, και δεν υπάρχει τέλος στα πτώματα· προσκόπτουν στα πτώματά τους·
- ⁴ από το πλήθος των πορνειών τής ελκυστικής πόρνης, της έμπειρης σε γοητείες, που με τις πορνείες της πουλάει έθνη, και με τις γοητείες της φυλές.
- ⁵ Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και θα ανασηκώσω τα κράσπεδά σου επάνω στο πρόσωπό σου, και θα δείξω τη ντροπή σου στα έθνη, και την ατιμία σου στα βασίλεια.
- ⁶ Και θα ρίξω βδελυρή ακαθαρσία επάνω σου, και θα σε καταντροπιάσω, και θα σε καταστήσω σε θέαμα.
- ⁷ Και όλοι αυτοί που σε βλέπουν θα φεύγουν από σένα, και θα λένε: Η Νινευή ερημώθηκε· ποιος θα τη συλλυπηθεί; Από πού θα ζητήσω παρηγορητές για σένα;
- ⁸ Είσαι καλύτερη από τη Νω τής Αμμών, που κείται ανάμεσα στους ποταμούς, η οποία περικυκλώνεται από νερά, που προμαχώνας της ήταν η θάλασσα, και τείχος της το πέλαγος;
- ⁹ Η Αιθιοπία ήταν η δύναμή της, και η Αίγυπτος, μάλιστα χωρίς όριο·² η Φουθ και οι Λίβυοι ήσαν οι βοηθοί σου.
- ¹⁰ Αλλά, αυτή μετοικίστηκε, πήγε σε αιχμαλωσία· και τα νήπιά της συντρίφτηκαν επάνω στις άκρες όλων των δρόμων· και έρριξαν κλήρους επάνω στους ένδοξους άνδρες της, και όλοι οι μεγιστάνες της δέθηκαν με αλυσίδες.
- ¹¹ Και εσύ θα μεθυστείς, θα μένεις αφανής· και εσύ θα ζητήσεις δύναμη ενάντια στον εχθρό.
- ¹² Όλα τα οχυρώματά σου θα είναι σαν συκιές με τα πρωτοφανή τους σύκα· αν σειστούν, θα πέσουν βέβαια στο στόμα εκείνου που τρώει.
- ¹³ Δες, ο λαός σου είναι ανάμεσά σου γυναίκες· οι πύλες τής γης σου θα είναι ολοκληρωτικά ανοιγμένες στους εχθρούς σου· η φωτιά θα καταφάει τούς μοχλούς σου.

14 Ανάσυρε νερό στον εαυτό σου, για την πολιορκία, δυνάμωσε τα οχυρώματά σου· μπες μέσα στον πηλό, και πάτησε την άργιλο, επισκεύασε το κεραμικό καμίνι·

15 εκεί θα σε καταφάει η φωτιά· θα σε εξολοθρεύσει η ρομφαία, θα σε καταφάει σαν βρούχος· να πληθύνεσαι σαν βρούχος, να πληθύνεσαι σαν ακρίδα.

16 Πλήθυνες τους εμπόρους σου περισσότερο από τα αστέρια τού ουρανού· ο βρούχος ξαπλώθηκε, και πέταξε.

17 Οι μεγιστάνες σου είναι σαν ακρίδες, και οι σατράπες σου σαν μεγάλες ακρίδες, που κάθονται επάνω στους φραγμούς σε ημέρα ψύχους· όταν, όμως, ανατείλει ο ήλιος, φεύγουν, και ο τόπος τους δεν γνωρίζεται, πού ήσαν.

18 Οι ποιμένες σου νύσταξαν, βασιλιά τής Ασσυρίας· οι δυνατοί σου αποκοιμήθηκαν· ο λαός σου σκορπίστηκε επάνω στα βουνά, και δεν υπάρχει εκείνος που να συγκεντρώνει.

19 Δεν υπάρχει θεραπεία στο σύντριμμά σου· η πληγή σου είναι φοβερή· όλοι όσοι ακούν την αγγελία, θα χειροκροτήσουν για σένα· επειδή, σε ποιον δεν έχει επέλθει η κακία σου, πάντοτε;

ΑΒΒΑΚΟΥΜ

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 1

- 1** Η ΟΡΑΣΗ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΕΙΔΕ Ο ΑΒΒΑΚΟΥΜ, Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ.
- 2** Μέχρι τότε, Κύριε, θα κράζω, και δεν θα εισακούς; Θα βοώ σε σένα: Αδικία! και δεν θα σώζεις;
- 3** Γιατί με κάνεις να βλέπω μπροστά μου ανομία, και να θωρώ ταλαιπωρία, και αρπαγή και αδικία; Και υπάρχουν εκείνοι που διεγείρουν έριδα και φιλονικία.
- 4** Γι' αυτό, ο νόμος είναι αργός, και δεν βγαίνει τέλεια κρίση· επειδή, ο ασεβής καταδυναστεύει τον δίκαιο, γι' αυτό βγαίνει διεστραμμένη κρίση.
- 5** Δέστε ανάμεσα στα έθνη, και κοιτάξτε με προσοχή, και θαυμάστε σε υπερβολικό βαθμό· επειδή, εγώ θα πράξω ένα έργο στις ημέρες σας, που δεν θα το πιστέψετε, αν κάποιος σας το διηγηθεί.
- 6** Επειδή, εγώ ξεσηκώνω τούς Χαλδαίους, το πικρό και ορμητικό έθνος, που θα περάσει το πλάτος τού τόπου, για να κληρονομήσει σπίτια όχι δικά του.
- 7** Είναι φοβεροί και τρομεροί· η κρίση τους και η εξουσία τους θα προέρχεται απ' αυτούς.
- 8** Και τα άλογά τους είναι ταχύτερα από παρδάλεις, και αγριότερα από λύκους τής εσπέρας· και οι καβαλάρηδες τους θα διαχυθούν, και οι καβαλάρηδες τους θάρθουν από μακριά· θα πετάξουν σαν αετός, που σπεύδει για τροφή·
- 9** όλοι θάρθουν για αρπαγή· η όψη των προσώπων τους είναι σαν τον ανατολικό άνεμο, και θα συγκεντρώσουν τούς αιχμαλώτους σαν άμμο.
- 10** Και θα περιπαίζουν τούς βασιλιάδες, και οι άρχοντες θα είναι σ' αυτούς παιχνίδι· θα κοροϊδεύουν κάθε οχύρωμα· επειδή, θα επισωρεύσουν χώμα, και θα το κυριεύσουν.
- 11** Τότε, το πνεύμα του θα αλλοιωθεί, και θα υπερβεί κάθε όριο, και θα ασεβεί, αποδίδοντας αυτή τη δύναμή του στον θεό του.
- 12** Δεν είσαι εσύ από τον αιώνα, Κύριε, Θεέ μου, ο Άγιός μου; Δεν θα πεθάνουμε. Εσύ, Κύριε, τους διέταξες για κρίση· και εσύ, Ισχυρέ, τους έβαλες για τη διαπαιδαγώγησή μας.
- 13** Τα μάτια σου είναι καθαρότερα, από το να βλέπεις τα πονηρά, και δεν μπορείς να βλέπεις επάνω στην ανομία. Γιατί βλέπεις επάνω στους παράνομους, και σιωπάς, όταν ο ασεβής καταπίνει τον δικαιότερο απ' αυτόν;
- 14** Και κάνεις τούς ανθρώπους σαν τα ψάρια τής θάλασσας, σαν τα ερπετά, που δεν έχουν άρχοντα επάνω τους;
- 15** Όλους τούς ανασύρουν με το αγγίστρι, τους τραβούν στο δίχτυ τους, και τους μαζεύουν στη σαγήνη τους· γι' αυτό, ευφραίνονται και χαίρονται.

¹⁶ Γι' αυτό, θυσιάζουν στο δίκτυ τους, και καίνε θυμίαμα στη σαγήνη τους· επειδή, μ' αυτά η μερίδα τους είναι παχιά, και το φαγητό τους εκλεκτό.

¹⁷ Μήπως γι' αυτό θα αδειάζουν πάντοτε το δίκτυ τους; Και δεν θα λυτούνται φονεύοντας τα έθνη;

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 2

¹ ΕΠΑΝΩ στη σκοπιά μου θα σταθώ, και επάνω στον πύργο θα στυλωθώ, και θα περιμένω, με σκοπό να δω, τι θα μου μιλήσει, και τι θα απαντήσω σ' αυτόν που με ελέγχει.

² Και ο Κύριος μου απάντησε, και είπε: Γράψε την όραση, και έκθεσέ την επάνω σε πινακίδια, ώστε τρέχοντας κάποιος να τη διαβάζει.

³ Επειδή, η όραση μένει ακόμα για ορισμένον καιρό, αλλά στο τέλος θα μιλήσει, και δεν θα ψευστεί· αν και αργοπορεί, πρόσμεινέ την· επειδή, σίγουρα θάρθει, και δεν θα βραδύνει.

⁴ Δες, η ψυχή του υπερηφανεύθηκε, δεν είναι ευθεία μέσα του· ο δίκαιος, όμως, θα ζήσει με βάση την πίστη του.

⁵ Και μάλιστα είναι προπετής εξαιτίας τού κρασιού, άνδρας αλαζόνας, ούτε ησυχάζει· ο οποίος πλαταίνει την ψυχή του σαν τον άδη, και είναι σαν τον θάνατο, και δεν χορταίνει, αλλά συγκεντρώνει στον εαυτό του όλα τα έθνη, και πιάνει για τον εαυτό του όλους τούς λαούς.

⁶ Όλοι αυτοί δεν θα αναλάβουν γι' αυτόν παραβολή, και κοροϊδευτική παροιμία εναντίον του; Και θα πουν: Αλλοίμονο σ' αυτόν που πληθαίνει αυτά που δεν είναι δικά του! Μέχρι τότε; Και σ' αυτόν που επιβαρύνει τον εαυτό του με παχύ πηλό!

⁷ Δεν θα σηκωθούν ξαφνικά αυτοί που σε δαγκώνουν, και θα ξεσηκωθούν αυτοί που σε ταλαιπωρούν, και θα τους είσαι για διαρπαγή;

⁸ Επειδή, εσύ λαφυραγωγήσες πολλά έθνη, ολόκληρο το υπόλοιπο των λαών θα σε λαφυραγωγήσει. εξαιτίας των αιμάτων των ανθρώπων, και της αδικίας τής γης, της πόλης, και όλων αυτών που κατοικούν σ' αυτή.

⁹ Αλλοίμονο σ' αυτόν που πλεονεκτεί με κακή πλεονεξία για το σπίτι του, για να βάλει τη φωλιά του ψηλά, για να ελευθερωθεί από το χέρι τού κακού!

¹⁰ Ντροπή βουλευθήκες στο σπίτι σου, εξολοθρεύοντας πολλούς λαούς, και αμαρτήσες ενάντια στην ψυχή σου.

¹¹ Επειδή, η πέτρα από τον τοίχο θα φωνάζει δυνατά, και οι ξυλοδεσιές θα του απαντήσουν.

¹² Αλλοίμονο σ' αυτόν που οικοδομεί πόλη με αίματα, και θεμελιώνει πόλη με αδικίες!

- 13 Δέστε, αυτό δεν είναι από τον Κύριο των δυνάμεων, να μοχθούν οι λαοί για τη φωτιά, και τα έθνη να φτάνουν μέχρι εξάντλησης για τη ματαιότητα;
- 14 Επειδή, η γη θα είναι γεμάτη από τη γνώση τής δόξας τού Κυρίου, όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα.
- 15 Αλλοίμονο σ' αυτόν που ποτίζει τον πλησίον του, σε σένα που προσφέρεις τη φιάλη σου, και επιπλέον τον μεθάς, για να θωρείς τη γύμνωσή τους!
- 16 Γέμισες από ντροπή αντί από δόξα· πιες κι εσύ, και ας ξεσκεπαστεί η ακροβυστία σου· το ποτήρι από το δεξί χέρι τού Κυρίου θα στραφεί σε σένα, και επάνω στη δόξα σου θα είναι εμετός ατιμίας.
- 17 Επειδή, η αδικία σου προς τον Λίβανο θα σε σκεπάσει, και η φθορά των θηρίων, που τα είχε καταφοβίσει, θα φοβίσει εσένα, εξαιτίας των αιμάτων των ανθρώπων, και της αδικίας τής γης, της πόλης, και όλων αυτών που κατοικούν σ' αυτή.
- 18 Ποια είναι η ωφέλεια του γλυπτού, ότι ο γλύπτης του το σκάλισε; Του χωνευτή, και του δασκάλου τού ψέματος, ότι αυτός που το κατασκεύασε έχει το θάρρος του στο έργο του, ώστε να κάνει άφωνα είδωλα;
- 19 Αλλοίμονο σ' αυτόν που λέει στο ξύλο: Ξύπνα· στην άφωνη πέτρα: Σήκω. Αυτό θα διδάξει; Δέστε, αυτό είναι σκεπασμένο ολόγυρα με χρυσάφι και ασήμι, και μέσα του δεν υπάρχει πνοή, καθόλου.
- 20 Ο Κύριος, όμως, είναι στον άγιο ναό του· να σιωπήσεις μπροστά του, ολόκληρη η γη.

ΑΒΒΑΚΟΥΜ 3

1 Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΑΒΒΑΚΟΥΜ ΣΕ ΣΙΓΙΩΝΩΘ.2

- 2 Κύριε, άκουσα την ακοή σου, και φοβήθηκα· Κύριε, να ζωοποιείς το έργο σου στη διαδρομή των ετών· στη διαδρομή των ετών, να το κάνεις γνωστό· μέσα στην οργή σου, θυμήσου το έλεος.
- 3 Ο Θεός ήρθε από τη Θαιμάν, και ο Άγιος από το βουνό Φαράν. (Διάψαλμα). Η δόξα του σκέπασε τους ουραμούς, και από την αίνεσή του ήταν γεμάτη η γη.
- 4 Και η λάμψη του ήταν σαν το φως· ακτίνες έβγαιναν από το χέρι του, και εκεί ήταν ο κρυψώνας τής δύναμής του.
- 5 Μπροστά του προπορευόταν ο θάνατος, και αστραπές έβγαιναν κάτω από τα πόδια του.
- 6 Στάθηκε, και μέτρησε τη γη· κοίταξε, και διέλυσε τα έθνη· και τα αιώνια βουνά συντρίφτηκαν, και οι αιώνιοι λόφοι ταπεινώθηκαν· οι δρόμοι του είναι αιώνιοι.

- 7** Είδα τις σκηνές τής Αιθιοπίας με θλίψη· τρόμαξαν τα παραπετάσματα της γης Μαδιάμ.
- 8** Μήπως οργίστηκε ο Κύριος ενάντια στους ποταμούς; Μήπως ο θυμός σου ήταν ενάντια στους ποταμούς; Ή, η οργή σου ενάντια στη θάλασσα, ώστε ανέβηκες επάνω στα άλογά σου, και επάνω στις άμαξές σου για σωτηρία;
- 9** Σύρθηκε έξω το τόξο σου, καθώς ανήγγειλες με όρκο στις φυλές. (Διάψαλμα). Εσύ έσχισες τη γη σε ποταμούς.
- 10** Σε είδαν τα βουνά, και τρόμαξαν· ήρθε κατακλυσμός από νερά· η άβυσσος εξέπεμψε τη φωνή της, ύψωσε τα χέρια της.
- 11** Ο ήλιος και το φεγγάρι στάθηκαν στο κατοικητήριό τους· περπατούσαν στο φως των βελών σου, στη λάμψη τής λόγχης σου, που άστραφτε.
- 12** Με αγανάκτηση πέρασες μέσα από τη γη, με θυμό καταπάτησες τα έθνη.
- 13** Βγήκες για σωτηρία τού λαού σου, για σωτηρία τού χρισμένου σου· πάταξες τον αρχηγό τού οίκου των ασεβών, αποκάλυψες τα θεμέλια μέχρι το βάθος. (Διάψαλμα).
- 14** Με τις λόγχες του διαπέρασες το κεφάλι των στραταρχών του· όρμησαν σαν ανεμοστρόβιλος για να με διασκορπίσουν· η αγαλλίασή τους ήταν σαν να επρόκειτο να καταφάνε κρυφά τον φτωχό.
- 15** Πέρασες μέσα από τη θάλασσα μαζί με τα άλογά σου, διαμέσου σωρών από πολλά νερά.
- 16** Άκουσα, και συνταράχτηκαν τα εντόσθιά μου· τα χείλη μου έτρεμαν στη φωνή· η σαθρότητα μπήκε στα κόκαλά μου, και από κάτω μου πήρα τρόμο· όμως, κατά την ημέρα τής θλίψης θα αναπauθώ, όταν ανέβει ενάντια στον λαό αυτός που πρόκειται να τον εκπορθήσει.
- 17** Ακόμα και αν η συκιά δεν βλαστήσει ούτε θα υπάρχει καρπός στις αμπέλους· αν ο κόπος τού ελιόδεντρου ματαιωθεί, και τα χωράφια δεν δώσουν τροφή· το κοπάδι εξολοθρευτεί από τη μάντρα, και δεν υπάρχουν βόδια στους στάβλους·
- 18** εγώ, όμως, θα ευφραίνομαι στον Κύριο, θα χαίρομαι στον Θεό τής σωτηρίας μου.
- 19** Ο Κύριος ο Θεός είναι η δύναμή μου, και θα κάνει τα πόδια μου σαν των ελαφιών· και θα με κάνει να περπατάω επάνω στους ψηλούς τόπους μου. Στον αρχιμουσικό επάνω σε Νεγινώθ.³

ΣΟΦΟΝΙΑΣ

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 1

- 1 Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟΝ ΣΟΦΟΝΙΑ, ΤΟΝ ΓΙΟ ΤΟΥ ΧΟΥΣΕΙ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΓΕΔΑΛΙΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΑΡΙΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΙΖΚΙΑ, ΚΑΤΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΩΣΙΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΑΜΩΝ, ΒΑΣΙΛΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ.
- 2 Θα αφανίσω από το πρόσωπο της γης ολοσχερώς τα πάντα λέει ο Κύριος.
- 3 Θα αφανίσω άνθρωπον και κτήνος· θα αφανίσω τα πουλιά τού ουρανού, και τα ψάρια τής θάλασσας, και τα προσκόμματα μαζί με τους ασεβείς· και θα εξολοθρεύσω τον άνθρωπο από το πρόσωπο της γης, λέει ο Κύριος.
- 4 Και θα απλώσω το χέρι μου ενάντια στον Ιούδα, και ενάντια σε όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ· και θα εξολοθρεύσω το υπόλοιπο του Βάαλ απ' αυτόν τον τόπο, και το όνομα αυτών που θυσιάζουν στα είδωλα, μαζί με τους ιερείς·
- 5 κι αυτούς που, επάνω στις τaráτσες, προσκυνούν τη στρατιά τού ουρανού· κι αυτούς που προσκυνούν και ορκίζονται στον Κύριο, κι αυτούς που ορκίζονται στον Μαλχόμ·
- 6 κι αυτούς που ξεκλίνουν από το να ακολουθούν τον Κύριο, κι αυτούς που δεν ζητούν τον Κύριο, και ούτε ρωτούν γι' αυτόν.
- 7 Να σιωπάσεις μπροστά στον Κύριο τον Θεό, επειδή είναι κοντά η ημέρα τού Κυρίου· δεδομένου ότι, ο Κύριος ετοίμασε θυσία, διόρισε τους προσκεκλημένους του.
- 8 Και κατά την ημέρα τής θυσίας τού Κυρίου, θα εκδικηθώ τους άρχοντες, και τα παιδιά τού βασιλιά, και όλους εκείνους που είναι ντυμένοι με ξένα ενδύματα.
- 9 Κατά την ημέρα εκείνη θα εκδικηθώ και όλους εκείνους που πηδούν επάνω από τα κατώφλια, αυτούς που γεμίζουν τα σπίτια των κυρίων τους με αρπαγή και δόλο.
- 10 Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, θα είναι θόρυβος κραυγής από την ιχθυϊκή πύλη, και ολολυγμός από τη δεύτερη πύλη, και μεγάλος συντριμμός από τους λόφους.
- 11 Ολολύξτε, οι κάτοικοι της Μακτές, επειδή ολόκληρος ο εμπορικός λαός εξολοθρεύτηκε· όλοι όσοι φέρνουν ασήμι κατακόπηκαν.
- 12 Και κατά τον καιρό εκείνο, θα ερευνήσω την Ιερουσαλήμ με λυχνάρια, και θα εκδικηθώ τούς άνδρες που αναπαύονται επάνω στον τρυγητό τους· αυτούς που λένε στην καρδιά τους: Ο Κύριος δεν θα αγαθοποιήσει ούτε θα κακοποιήσει.

13 Γι' αυτό, τα αγαθά τους θα είναι για διαρπαγή, και τα σπίτια τους για αφανισμό· και θα οικοδομήσουν σπίτια, αλλά δεν θα κατοικήσουν· και θα φυτέψουν αμπελώνες, αλλά δεν θα πιουν από το κρασί τους.

14 Η μεγάλη ημέρα τού Κυρίου είναι κοντά, είναι κοντά, και σπεύδει υπερβολικά· η φωνή τής ημέρας τού Κυρίου· εκεί ο ισχυρός θα φωνάζει πικρά.

15 Ημέρα οργής θα είναι η ημέρα εκείνη, ημέρα θλίψης και στενοχώριας, ημέρα ερήμωσης και αφανισμού, ημέρα με σκοτάδι και πυκνό σκοτάδι, ημέρα με σύννεφο και ομίχλη·

16 ημέρα σάλπιγγας και αλαλαγμού ενάντια στις οχυρές πόλεις, και ενάντια στους ψηλούς πύργους.

17 Και θα καταθλίψω τούς ανθρώπους, και θα περπατούν σαν τυφλοί, επειδή αμάρτησαν στον Κύριο· και το αίμα τους θα διαχυθεί σαν σκόνη, και οι σάρκες τους σαν κοπριά.

18 Αλλά, ούτε το ασήμι τους ούτε το χρυσάφι τους θα μπορέσει να τους λυτρώσει κατά την ημέρα τής οργής τού Κυρίου· και ολόκληρη η γη θα καταναλωθεί από τη φωτιά τού ζήλου του· επειδή, θα κάνει συντέλεια, μάλιστα γρήγορη, επάνω σε όλους εκείνους που κατοικούν τη γη.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 2

1 Συγκεντρωθείτε, συναθροιστείτε, το έθνος το μη επιθυμητό·

2 πριν το ψήφισμα γεννήσει το αποτέλεσμα του, και η ημέρα παρέλθει σαν χνούδι· πριν έρθει επάνω σας η έξαψη της οργής τού Κυρίου· πριν έρθει επάνω σας η ημέρα τού θυμού τού Κυρίου.

3 Να ζητάτε τον Κύριο, όλοι οι πράοι τής γης, εσείς που εκτελέσατε τις κρίσεις του· να ζητάτε δικαιοσύνη, να ζητάτε πραότητα, ίσως σκεπαστείτε κατά την ημέρα τής οργής τού Κυρίου.

4 ΕΠΕΙΔΗ, η Γάζα θα εγκαταλειφθεί, και η Ασκάλωνα θα ερημωθεί· θα εκδιώξουν την Άζωτο σε καιρό μεσημεριού, και η Ακκαρών θα ξεριζωθεί.

5 Αλλοίμονο στους κατοίκους των παραλίων τής θάλασσας, στο έθνος των Χερεθαίων! Ο λόγος τού Κυρίου είναι εναντίον σας, Χαναάν, γη των Φιλισταίων· και θα σε αφανίσω, ώστε να μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί.

6 Και το παράλιο της θάλασσας θα είναι κατοικίες και σπηλιές βοσκών, και μάντρες ποιμνίων.

7 Κι αυτό το παράλιο θα είναι για το υπόλοιπο του οίκου τού Ιούδα· εκεί θα βόσκουν· στα σπίτια τής Ασκάλωνας θα καταλύουν την εσπέρα· επειδή, ο Κύριος ο Θεός τους θα τους επισκεφθεί, και θα αποστρέψει την αιχμαλωσία τους.

⁸ Άκουσα τους ονειδισμούς τού Μωάβ, και τις ύβρεις των γιων Αμμών, με τους οποίους ονειδίζουν τον λαό μου, και κόμπαζαν ενάντια στα όριά του.

⁹ Γι' αυτό: Ζω εγώ, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, ο Μωάβ θα είναι εξάπαντος σαν τα Σόδομα, και οι γιοι Αμμών σαν τα Γόμορρα, τόπος από πσουκνίδες, και αλυκές, και παντοτινή ερήμωση· το υπόλοιπο του λαού μου θα τους λαφυραγωγήσει, και το υπόλοιπο του έθνους μου θα τους κληρονομήσει ολοκληρωτικά.

¹⁰ Αυτό θα γίνει σ' αυτούς εξαιτίας της υπερηφάνειάς τους, επειδή ονειδισαν και κόμπασαν ενάντια στον λαό τού Κυρίου των δυνάμεων.

¹¹ Ο Κύριος θα είναι τρομερός εναντίον τους· επειδή, θα εξολοθρεύσει όλους τούς θεούς τής γης· και θα τον προσκυνήσουν, κάθε ένας από τον τόπο του, όλα τα νησιά των εθνών.

¹² Και εσείς, Αιθίοπες, θα διαπεραστείτε με τη ρομφαία μου.

¹³ Και θα απλώσει το χέρι του ενάντια στον βορρά, και θα αφανίσει την Ασσυρία· και θα καταστήσει τη Νινευή σε αφανισμό, έναν άνυδρο τόπο, σαν έρημο.

¹⁴ Και ποίμνια θα βόσκονται στο μέσον της, όλα τα ζώα των εθνών· και ο πελεκάνος και ο σκαντζόχοιρος θα κατοικούν στα ανώφλια της· η φωνή τους θα ηχήσει στα παράθυρα· ερήμωση θα είναι στις πύλες, επειδή θα γυμνωθεί από τα κέδρινα έργα.

¹⁵ Αυτή είναι η ευφραινόμενη πόλη, η οποία κατοικεί αμέριμνα, που λέει στην καρδιά της: Εγώ είμαι, και εκτός από μένα δεν υπάρχει άλλη. Πώς έγινε έρημος, κατάλυμα θηρίων! Καθένας που διαβαίνει μέσα απ' αυτή θα συρίξει, και θα κουνήσει το χέρι του.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ 3

¹ ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ η παραδειγματισμένη και μολυσμένη· η πόλη που καταθλίβει!

² Δεν υπάκουσε στη φωνή· δεν δέχθηκε διόρθωση· δεν έλπισε στον Κύριο· δεν πλησίασε στον Θεό της.

³ Οι άρχοντές της είναι μέσα σ' αυτή ωρυόμενα λιοντάρια· οι κριτές της, λύκοι τής εσπέρας· δεν αφήνουν τίποτε μέχρι το πρωί.

⁴ Οι προφήτες της είναι προπετείς, άνθρωποι δόλιοι· οι ιερείς της βεβήλωσαν το αγιαστήριο, αθέτησαν τον νόμο.

⁵ Ο Κύριος είναι δίκαιος ανάμεσά της· δεν θα κάνει αδικία· κάθε πρωινό φέρνει τη δική του κρίση σε φως, τίποτε δεν παραλείπει· όμως, ο διεφθαρμένος δεν γνωρίζει ντροπή.

- ⁶ Εξολόθρευσα έθνη· οι πύργοι τους είναι ερημωμένοι· ερήμωσα τους δρόμους τους, ώστε να μη υπάρχει κάποιος που να διαβαίνει· οι πόλεις τους αφανίστηκαν, ώστε δεν υπάρχει κάποιος που να κατοικεί.
- ⁷ Είπα: Βέβαια, θα με φοβόσουν, θα δεχόσουν παιδεία, και η κατοικία της δεν θα εξολοθρευόταν, όσο και αν την τιμωρούσα· όμως, αυτοί έσπευσαν να διαφθείρουν όλες τις πράξεις τους.
- ⁸ Γι' αυτό, να με προσμένετε, λέει ο Κύριος, μέχρι την ημέρα κατά την οποία σηκώνομαι για λεηλασία· επειδή, η απόφασή μου είναι να συγκεντρώσω όλα τα έθνη, να συναθροίσω τα βασίλεια, να ξεχύσω επάνω τους την αγανάκτησή μου, όλη την έξαψη της οργής μου· επειδή, ολόκληρη η γη θα καταναλωθεί από τη φωτιά του ζήλου μου.
- ⁹ Δεδομένου ότι, τότε θα αποκαταστήσω στους λαούς γλώσσα καθαρή, ώστε όλοι να επικαλούνται το όνομα του Κυρίου, να τον δουλεύουν κάτω από έναν ζυγό.
- ¹⁰ Από την περιοχή πέρα από τον ποταμό τής Αιθιοπίας, οι ικέτες μου, η θυγατέρα των διασπαρμένων μου, θα φέρουν την προσφορά μου.
- ¹¹ Κατά την ημέρα εκείνη δεν θα ντρέπεσαι για όλες τις πράξεις σου, με τις οποίες ανόμησες εναντίον μου· επειδή, τότε θα αφαιρέσω από ανάμεσά σου εκείνους που καυχώνται στη μεγαλοπρέπειά σου, και στο εξής δεν θα κομπάζεις ενάντια στο βουνό μου το άγιο.
- ¹² Και θα αφήσω ανάμεσά σου έναν λαό θλιμμένον και φτωχό, κι αυτοί θα ελπίζουν στο όνομα του Κυρίου.
- ¹³ Το υπόλοιπο του Ισραήλ δεν θα πράξει ανομία ούτε θα μιλήσει ψέματα ούτε θα βρεθεί στο στόμα τους δόλια γλώσσα· επειδή, αυτοί θα βόσκουν και θα πλαγιάζουν, και δεν θα υπάρχει αυτός που εκφοβίζει.
- ¹⁴ Ψάλλε, θυγατέρα Σιών· αλαλάξτε, Ισραήλ· να νιώθεις ευχαρίστηση και να ευφραίνεσαι από όλη σου την καρδιά, θυγατέρα Ιερουσαλήμ.
- ¹⁵ Ο Κύριος αφαίρεσε τις κρίσεις σου, απέστρεψε τον εχθρό σου· ο Κύριος είναι βασιλιάς του Ισραήλ ανάμεσά σου· στο εξής δεν θα δεις κακό.
- ¹⁶ Κατά την ημέρα εκείνη θα ειπωθεί στην Ιερουσαλήμ: Μη φοβάσαι· Σιών, ας μη παραλύουν τα χέρια σου.
- ¹⁷ Ο Κύριος ο Θεός σου, που είναι στο μέσον σου, ο δυνατός, θα σε σώσει, θα ευφρανθεί σε σένα με χαρά, θα αναπαύεται στην αγάπη του, θα ευφραίνεται σε σένα με άσματα.
- ¹⁸ Θα συγκεντρώσω τούς λυπημένους για τις επίσημες γιορτές, αυτούς που είναι από σένα, στους οποίους ο ονειδισμός ήταν βάρος.
- ¹⁹ Δέστε, κατά τον καιρό εκείνο θα αφανίσω όλους αυτούς που σε καταθλίζουν· και θα σώσω αυτή που χωλαίνει, και θα συνάξω αυτή που έχει

εκβληθεί έξω· και θα τους κάνω έπαινο και δόξα σε κάθε τόπο τής ντροπής τους.

20 Κατά τον καιρό εκείνο θα σας φέρω, και κατά τον καιρό εκείνο θα σας συνάξω· επειδή, θα σας κάνω ονομαστούς και επαινετούς ανάμεσα σε όλους τούς λαούς τής γης, όταν εγώ θα αποστρέψω την αιχμαλωσία σας μπροστά από τα μάτια σας, λέει ο Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ

ΑΓΓΑΙΟΣ 1

- 1** ΚΑΤΑ τον δεύτερο χρόνο τού βασιλιά Δαρείου, στον έκτο μήνα, την πρώτη ημέρα τού μήνα, έγινε λόγος τού Κυρίου διαμέσου τού προφήτη Αग्γαίου προς τον Ζοροβάβελ, τον γιο τού Σαλαθιήλ, τον διοικητή τού Ιούδα, και προς τον Ιησού, τον γιο τού Ιωσεδέκ, τον μεγάλο ιερέα, λέγοντας:
- 2** Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγοντας: Αυτός ο λαός λένε: Ο καιρός δεν ήρθε, ο καιρός για να κτιστεί ο οίκος τού Κυρίου.
- 3** Και έγινε λόγος τού Κυρίου διαμέσου τού προφήτη Αग्γαίου, λέγοντας:
- 4** Είναι καιρός σε σας, να κατοικήτε εσείς σε σπίτια με ξύλινες επενδύσεις, ενώ αυτός ο οίκος να είναι έρημος;
- 5** Τώρα, λοιπόν, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Συλλογιστείτε τούς δρόμους σας.
- 6** Έχετε σπείρει πολύ, και πήρατε λίγο· τρώτε, και δεν χορταίνετε· πίνετε, και δεν ευχαριστιέστε· ντύνεστε, και δεν θερμαίνεστε· και αυτός που μισθοδοτείται, μισθοδοτείται για ένα τρυπημένο βαλάντιο.
- 7** Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Συλλογιστείτε τούς δρόμους σας.
- 8** Ανεβείτε στο βουνό, και φέρτε ξύλα, και οικοδομήστε τον οίκο· και θα ευαρεστηθώ σ' αυτόν, και θα δοξαστώ σ' αυτόν, λέει ο Κύριος.
- 9** Είχατε επιβλέψει σε πολύ, και δέστε, έγινε λίγο· και το φέρατε στον οίκο, και εγώ το φύσηξα μακριά. Γιατί; λέει ο Κύριος των δυνάμεων. Εξαιτίας τού οίκου μου, που είναι έρημος, ενώ εσείς τρέχετε κάθε ένας στο σπίτι του.
- 10** Γι' αυτό, ο ουρανός απέκλεισε από σας τη δρόσο του, και η γη απέκλεισε τον καρπό της·
- 11** και κάλεσα ανομβρία επάνω στη γη, και επάνω στα βουνά, επάνω στο σιτάρι, και επάνω στο γλεύκος, και επάνω στο λάδι, και επάνω σε όσα βγάζει η γη, και επάνω στους ανθρώπους, και επάνω στα κτήνη, και επάνω σε όλους τούς κόπους των χειρών τους.
- 12** Και ο Ζοροβάβελ, ο γιος τού Σαλαθιήλ, υπάκουσε, και ο Ιησούς, ο γιος τού Ιωσεδέκ, ο μεγάλος ιερέας, και ολόκληρο το υπόλοιπο του λαού, στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού τους, και στα λόγια τού προφήτη Αग्γαίου, καθώς τον έστειλε ο Κύριος ο Θεός τους· και ο λαός φοβήθηκε μπροστά στον Κύριο.
- 13** Και ο Αग्γαίος, ο αποσταλμένος τού Κυρίου, μίλησε προς τον λαό σύμφωνα με την αγγελία τού Κυρίου, λέγοντας: Εγώ είμαι με σας, λέει ο Κύριος.
- 14** Και ο Κύριος διέγειρε το πνεύμα τού Ζοροβάβελ, του γιου τού Σαλαθιήλ, του διοικητή τού Ιούδα, και το πνεύμα τού Ιησού, του γιου τού Ιωσεδέκ, του

μεγάλου ιερέα, και το πνεύμα ολόκληρου του υπολοίπου τού λαού, και ήρθαν και εργάζονταν στον οίκο τού Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού τους,

15 κατά την 24 η ημέρα τού έκτου μήνα, στον δεύτερο χρόνο τού βασιλιά Δαρείου.

ΑΓΓΑΙΟΣ 2

1 Κατά τον έβδομο μήνα, την 21 η ημέρα τού μήνα, έγινε λόγος τού Κυρίου διαμέσου τού προφήτη Αγγαίου, λέγοντας:

2 Να μιλήσεις τώρα στον Ζοροβάβελ, τον γιο τού Σαλαθιήλ, τον διοικητή τού Ιούδα, και στον Ιησού, τον γιο τού Ιωσεδέκ, τον μεγάλο ιερέα, και στο υπόλοιπο του λαού, λέγοντας:

3 Ποιος έμεινε ανάμεσά σας, που είχε δει αυτόν τον οίκο στην πρώτη του δόξα; Και τι είδους τον βλέπετε τώρα εσείς; Δεν είναι στα μάτια σας σαν τίποτε, συγκρινόμενος με εκείνον;

4 Όμως, να ενδυναμώνεσαι τώρα, Ζοροβάβελ, λέει ο Κύριος· και να ενδυναμώνεσαι, Ιησού, γιε τού Ιωσεδέκ, μεγάλε ιερέα· και να ενδυναμώνεσαι, ολόκληρε λαέ τού τόπου, λέει ο Κύριος, και να εργάζεστε· επειδή, εγώ είμαι μαζί σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

5 Σύμφωνα με τον λόγο τής διαθήκης μου προς εσάς, όταν βγήκατε από την Αίγυπτο, το πνεύμα μου θα μένει ανάμεσά σας· να μη φοβάστε.

6 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Άλλη μία φορά, ύστερα από λίγο, εγώ θα σείσω τον ουρανό, και τη γη, και τη θάλασσα, και την ξηρά.

7 Και θα σείσω όλα τα έθνη, και θάρθει ο εκλεκτός όλων των εθνών· και θα γεμίσω αυτόν τον οίκο με δόξα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

8 Δικό μου είναι το ασήμι, δικό μου και το χρυσάφι, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

9 Η δόξα αυτού τού τελευταίου οίκου θα είναι μεγαλύτερη από εκείνη τού πρώτου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και σ' αυτόν τον τόπο θα δώσω ειρήνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

10 ΚΑΤΑ την 24 η ημέρα τού ένατου μήνα, στον δεύτερο χρόνο τού Δαρείου, έγινε λόγος τού Κυρίου διαμέσου τού προφήτη Αγγαίου, λέγοντας:

11 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Ρώτησε τώρα τους ιερείς για τον νόμο, λέγοντας:

12 Αν κάποιος πάρει άγιο κρέας στην άκρη τού ιματίου του, και με την άκρη του αγγίξει ψωμί ή μαγείρεμα ή κρασί ή λάδι ή κάθε φαγητό, θα αγιαστεί; Και οι ιερείς απάντησαν, και είπαν: Όχι.

- 13 Και ο Αग्γαίος είπε: Αν ένας ακάθαρτος από νεκρό σώμα αγγίξει κάτι απ' αυτά, θα μολυνθεί; Και οι ιερείς απάντησαν, και είπαν: Θα μολυνθεί.
- 14 Και ο Αग्γαίος απάντησε, και είπε: Έτσι είναι μπροστά μου αυτός ο λαός, και έτσι αυτό το έθνος, λέει ο Κύριος, και έτσι ολόκληρο το έργο των χειρών τους· και ό,τι προσφέρουν εκεί, είναι μολυσμένο.
- 15 Και τώρα, λοιπόν, συλλογιστείτε, από την ημέρα αυτή και στο εξής, πριν μπει πέτρα επάνω σε πέτρα στον ναό τού Κυρίου,
- 16 πριν γίνουν αυτά, πορευόταν κάποιος σε έναν σωρό 20 μέτρων, και ήσαν 10· πορευόταν στον ληνό για να αντλήσει 50 μέτρα από τον ληνό, και ήσαν 20.
- 17 Σας πάταξα με ανεμοφθορά, και με ερυσίβη, και με χαλάζι, σε όλα τα έργα των χειρών σας· όμως, εσείς δεν επιστρέψατε σε μένα, λέει ο Κύριος.
- 18 Συλλογιστείτε τώρα· από την ημέρα αυτή και στο εξής, από την 24 η ημέρα τού ένατου μήνα, από την ημέρα κατά την οποία θεμελιώθηκε ο ναός τού Κυρίου, συλλογιστείτε.
- 19 Είναι ο σπόρος ακόμα μέσα στην αποθήκη; Ακόμα και η άμπελος, και η συκιά, και η ροδιά, και το ελιόδεντρο, δεν καρποφόρησαν· από την ημέρα αυτή θα τα ευλογήσω.
- 20 ΚΑΙ πάλι έγινε λόγος τού Κυρίου προς τον Αग्γαίο, την 24 η ημέρα τού μήνα, λέγοντας:
- 21 Να μιλήσεις στον Ζοροβάβελ, τον διοικητή τού Ιούδα, λέγοντας: Εγώ σείω τον ουρανό και τη γη·
- 22 και θα καταστρέψω τον θρόνο των βασιλείων, και θα εξολοθρεύσω το κράτος των βασιλείων των εθνών· και θα καταστρέψω τις άμαξες και τους καβαλάρηδες τους· και τα άλογα και οι καβαλάρηδες τους θα πέσουν, κάθε ένας με τη ρομφαία τού αδελφού του.
- 23 Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, θα πάρω εσένα, Ζοροβάβελ, τον δούλο μου, τον γιο τού Σαλαθιήλ, λέει ο Κύριος, και θα σεβάλω σαν σφραγίδα· επειδή, σε διάλεξα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 1

- ¹ ΚΑΤΑ τον όγδοο μήνα, τον δεύτερο χρόνο τού Δαρείου, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ζαχαρία, τον προφήτη, τον γιο τού Βαραχία, γιου τού Ιδδώ, λέγοντας:
- ² Ο Κύριος οργίστηκε υπερβολικά ενάντια στους πατέρες σας.
- ³ Γι' αυτό, να τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Επιστρέψτε σε μένα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και θα επιστρέψω σε σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ⁴ Μη γίνεστε σαν τους πατέρες σας, στους οποίους είχαν κράξει οι προηγούμενοι προφύτες, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Επιστρέψτε τώρα από τους πονηρούς σας δρόμους, και από τις πονηρές σας πράξεις· και δεν υπάκουσαν, και δεν έδωσαν προσοχή σε μένα, λέει ο Κύριος.
- ⁵ Οι πατέρες σας, πού είναι; Και οι προφύτες, μήπως θα ζήσουν παντοτινά;
- ⁶ Αλλά, τα λόγια μου, και τα διατάγματά μου, που είχα προστάξει στους δούλους μου τους προφύτες, δεν είχαν φτάσει στους πατέρες σας; Και αυτοί στράφηκαν, και είπαν: Όπως σκέφτηκε να κάνει σε μας ο Κύριος των δυνάμεων, σύμφωνα με τους δρόμους μας, και σύμφωνα με τις πράξεις μας, έτσι έκανε σε μας.
- ⁷ Κατά την 24 η ημέρα τού 11 ου μήνα, που είναι ο μήνας Σαβάτ, κατά τον δεύτερο χρόνο τού Δαρείου, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ζαχαρία, τον προφήτη, τον γιο τού Βαραχία, γιου τού Ιδδώ, λέγοντας:
- ⁸ Είδα τη νύχτα, και ξάφνου, ένας άνθρωπος που ήταν καβάλα επάνω σε ένα κόκκινο άλογο, και αυτός στεκόταν ανάμεσα στις μυρσίνες, που ήσαν μέσα σε ένα κοίλωμα· και πίσω του, άλογα κόκκινα, διάστικτα,¹ και λευκά.
- ⁹ Και είπα: Κύριέ μου, τι είναι αυτά; Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, είπε σε μένα: Εγώ θα σου δείξω τι είναι αυτά.
- ¹⁰ Και ο άνθρωπος, που στεκόταν ανάμεσα στις μυρσίνες, απάντησε, και είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που ο Κύριος έστειλε για να περιοδεύσουν τη γη.
- ¹¹ Και αποκρίθηκαν στον άγγελο του Κυρίου, που στεκόταν ανάμεσα στις μυρσίνες, και είπαν: Εμείς περιοδεύσαμε τη γη, και δέστε, ολόκληρη η γη κάθεται, και ησυχάζει.
- ¹² Και ο άγγελος του Κυρίου αποκρίθηκε, και είπε: Κύριε των δυνάμεων, μέχρι πότε δεν θα σπλαχνιστείς εσύ την Ιερουσαλήμ, και τις πόλεις τού Ιούδα, ενάντια στις οποίες αγανάκτησες αυτά τα 70 χρόνια;
- ¹³ Και ο Κύριος απάντησε στον άγγελο, που μιλούσε μαζί μου, λόγια καλά, λόγια παρηγορητικά.

- 14** Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, είπε σε μένα: Να φωνάξεις, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Είμαι ζηλότυπος για την Ιερουσαλήμ και για τη Σιών με μεγάλη ζηλοτυπία·
- 15** και είμαι υπερβολικά οργισμένος ενάντια στα έθνη που ζουν αμέριμνα· επειδή, ενώ εγώ οργίστηκα λίγο, αυτά βοήθησαν επιπρόσθετα το κακό.
- 16** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εγώ επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ με οικτιρμούς· ο οίκος μου θα χτιστεί μέσα σ' αυτή, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και θα απλωθεί σχοινί επάνω στην Ιερουσαλήμ.
- 17** Να φωνάξεις ακόμα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Οι πόλεις μου θα πλημμυρίσουν επιπλέον από αγαθά, και ο Κύριος θα παρηγορήσει ακόμα τη Σιών, και θα εκλέξει πάλι την Ιερουσαλήμ.
- 18** Και σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, τέσσερα κέρατα·
- 19** και είπα στον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: Τι είναι αυτά; Και εκείνος μού απάντησε: Αυτά είναι τα κέρατα που διασκόρπισαν τον Ιούδα, τον Ισραήλ, και την Ιερουσαλήμ.
- 20** Και ο Κύριος μου έδειξε τέσσερις τεχνίτες·
- 21** και είπα: Αυτοί, τι έρχονται να κάνουν; Και απάντησε, λέγοντας: Αυτά είναι τα κέρατα που διασκόρπισαν τον Ιούδα, ώστε κανένας δεν σήκωσε το κεφάλι του· και αυτοί ήρθαν για να τα εκφοβίσουν, και για να εκτινάξουν τα κέρατα των εθνών, που σήκωσαν το κέρας τους ενάντια στη γη τού Ιούδα για να τη διασκορπίσουν.

ZACHARIAS 2

- 1** Και σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, ένας άνδρας με ένα σχοινί μέτρησης στο χέρι του·
- 2** και είπα: Πού πηγαίνεις, εσύ; Και εκείνος μού είπε: Να μετρήσω την Ιερουσαλήμ, για να δω ποιο είναι το πλάτος της, και ποιο είναι το μήκος της.
- 3** Και ξάφνου, ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου βγήκε έξω, και ένας άλλος άγγελος βγήκε σε συνάντησή του,
- 4** και του είπε: Τρέξε, μίλησε σ' αυτόν τον νέο, λέγοντας: Η Ιερουσαλήμ θα κατοικηθεί χωρίς τείχη, εξαιτίας τού πλήθους, που θα είναι μέσα σ' αυτή από ανθρώπους και κτήνη·
- 5** επειδή, εγώ, λέει ο Κύριος, θα είμαι σ' αυτή τείχος φωτιάς ολόγυρα, και θα είμαι για δόξα ανάμεσά της.
- 6** Ω!, Ω! Φεύγετε από τη γη τού βορρά, λέει ο Κύριος· επειδή, σας διασκόρπισα στους τέσσερις ανέμους τού ουρανού, λέει ο Κύριος.
- 7** Ω! Διασώσου, Σιών, η οποία κατοικείς μαζί με τη θυγατέρα τής Βαβυλώνας.

⁸ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Ὑστερα ἀπὸ τῆ δόξα με ἔστειλε στα ἔθνη, που σας λεηλάτησαν· ἐπειδὴ, ὅποιος ἀγγίζει εσάς, ἀγγίζει τὴν κόρη τοῦ ματιοῦ του.

⁹ Επειδὴ, δέστε, ἐγὼ θα σείσω τὸ χέρι μου ἐνάντια σ' αὐτά, καὶ θα εἶναι λάφυρο σ' αὐτοὺς που τα δουλεύουν· καὶ θα γνωρίσετε ὅτι ὁ Κύριος των δυνάμεων με ἀπέστειλε.

¹⁰ Να νιώθεις γεμάτη ἀπὸ ευχαρίστηση, καὶ να ευφραίνεσαι, θυγατέρα Σιών· ἐπειδὴ, δεσ, ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ θα κατοικήσω στο μέσον σου, λέει ὁ Κύριος.

¹¹ Καὶ πολλὰ ἔθνη θα ἐνωθοῦν μαζί με τὸν Κύριο κατὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, καὶ θα εἶναι λαὸς μου· καὶ θα κατοικήσω στο μέσον σου, καὶ θα γνωρίσεις ὅτι ὁ Κύριος των δυνάμεων με ἐξαπέστειλε σε σένα.

¹² Καὶ ὁ Κύριος θα κληρονομήσει ολοκληρωτικὰ τὸν Ἰούδα γιὰ μερίδα του στὴν ἅγια γη, καὶ θα ἐκλέξει πάλι τὴν Ἱερουσαλήμ.

¹³ Να σωπάσεις, κάθε σάρκα, μπροστὰ στὸν Κύριο· ἐπειδὴ, σηκώθηκε ἀπὸ τὴν κατοικία τῆς ἀγιότητάς του.

ZACHARIAS 3

¹ ΚΑΙ μου ἔδειξε τὸν Ἰησοῦ, τὸν μεγάλο ἱερέα, να στέκεται μπροστὰ στὸν ἄγγελο τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος στεκόταν ἀπὸ τὰ δεξιά του γιὰ να του ἀντισταθεῖ.

² Καὶ ὁ Κύριος εἶπε στὸν διάβολο: Διάβوله, θα σε ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος· ναι, θα σε ἐπιτιμήσει ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος διάλεξε τὴν Ἱερουσαλήμ· δὲν εἶναι αὐτὸς δαυλὸς ἀποσπασμένος ἀπὸ τὴ φωτιά;

³ Καὶ ὁ Ἰησοὺς ἦταν ντυμένος με βρώμικα ἱμάτια, καὶ στεκόταν μπροστὰ στὸν ἄγγελο.

⁴ Καὶ ἀποκρίθηκε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς που στέκονταν μπροστὰ του, λέγοντας: Αἰρεῖστε τὰ βρώμικα ἱμάτιά του· καὶ σ' αὐτὸν εἶπε: Δες, ἀφαίρεσα ἀπὸ σένα τὴν ἀνομία σου, καὶ θα σε ντύσω με ἱμάτια λαμπρά·

⁵ καὶ εἶπα: Ἀς βάλουν καθαρὴ μίτρα ἐπάνω στο κεφάλι του. Καὶ ἔβαλαν τὴν καθαρὴ μίτρα ἐπάνω στο κεφάλι του, καὶ τὸν ἐντύσαν με ἱμάτια· καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου παραστεκόταν.

⁶ Καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου διαμαρτυρήθηκε στὸν Ἰησοῦ, λέγοντας:

⁷ Ἐτσι λέει ὁ Κύριος των δυνάμεων: Ἀν περπατήσεις στους δρόμους μου, καὶ ἀν φυλάξεις τὶς ἐντολές μου, τότε ἐσύ θα κρίνεις ἀκόμα τὸν οἶκο μου, καὶ θα φυλάττεις ἀκόμα τὶς αὐλές μου, καὶ θα σου δώσω νὰ περπατάς ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς που στέκονται ἐδῶ.

⁸ Άκουσε, τώρα, Ιησού, μεγάλε ιερέα, εσύ, και οι σύντροφοί σου, που κάθονται μπροστά σου, επειδή αυτοί είναι θαυμάσιοι άνθρωποι· δεδομένου ότι, δες, εγώ θα φέρω έξω τον δούλο μου, τον Βλαστό.

⁹ Επειδή, πρόσεξε, η πέτρα που έβαλα μπροστά από τον Ιησού, επάνω σ' αυτή τη μία πέτρα υπάρχουν επτά μάτια· δες, εγώ θα χαράξω το χάραγμά του, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και θα εξαλείψω την ανομία εκείνης τής γης μέσα σε μία ημέρα.

¹⁰ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, θα προσκαλέσετε κάθε ένας τον πλησίον του κάτω από την άμπελό του, και κάτω από τη συκιά του.

ZACHARIAΣ 4

¹ Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, γύρισε, και με σήκωσε σαν έναν άνθρωπο που σηκώνεται από τον ύπνο του,

² και μου είπε: Τι βλέπεις, εσύ; Και είπα: Είδα, και ξάφνου, μία λυχνία ολόχρυση, και ένα δοχείο επάνω στην κορυφή της, και οι επτά λύχνοι της επάνω της, και επτά σωλήνες στους λύχνους της που είναι επάνω στην κορυφή της,

³ και δύο ελιόδεντρα από πάνω της, ένα από τα δεξιά, και ένα από τα αριστερά της.

⁴ Και αποκρίθηκα, και είπα στον άγγελο που μιλούσε μαζί μου, λέγοντας: Τι είναι αυτά, κύριέ μου;

⁵ Και ο άγγελος, που μιλούσε μαζί μου, απάντησε, και μου είπε: Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτά; Και είπα: Όχι, κύριέ μου.

⁶ Και απάντησε, και μου είπε, λέγοντας: Αυτός είναι ο λόγος τού Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ, λέγοντας: Όχι με δύναμη ούτε με ισχύ, αλλά με το Πνεύμα μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

⁷ Ποιος είσαι εσύ, το μεγάλο βουνό, μπροστά στον Ζοροβάβελ; Πεδιάδα· και θα βγάλει έξω με αλαλαγμό την ακρογωνιαία πέτρα: Χάρη, χάρη σ' αυτόν!

⁸ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁹ Τα χέρια τού Ζοροβάβελ έβαλαν το θεμέλιο αυτού τού οίκου· και τα χέρια του θα τον αποτελειώσουν· και θα γνωρίσεις ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε σε σας.

¹⁰ Επειδή, ποιος καταφρόνησε την ημέρα των μικρών πραγμάτων; Σίγουρα θα χαρούν, και τα επτά εκείνα μάτια τού Κυρίου, που περιτρέχουν διαμέσου ολόκληρης της γης, θα δουν την πέτρα από κασσίτερο στο χέρι τού Ζοροβάβελ.

¹¹ Τότε, αποκρίθηκα, και είπα: Τι είναι αυτά τα δύο ελιόδεντρα στα δεξιά τής λυχνίας, και στα αριστερά της;

¹² Και απάντησα για δεύτερη φορά, και του είπα: Τι είναι αυτά τα δύο κλαδιά των ελιόδεντρων, που διαμέσου των δύο χρυσών σωλήνων αδειάζουν από τον εαυτό τους το λάδι στη χρυσή λυχνία;

¹³ Και μου είπε, λέγοντας: Δεν γνωρίζεις τι είναι αυτά; Και είπα: Όχι, κύριέ μου.

¹⁴ Τότε, είπε: Αυτοί είναι οι δύο χρισμένοι, που παραβρίσκονται κοντά στον Κύριο ολόκληρης της γης.

ZACHARIAS 5

¹ ΚΑΙ σήκωσα πάλι τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, ένας τόμος που πετούσε.

² Και μου είπε: Τι βλέπεις, εσύ; Και απάντησα: Βλέπω έναν τόμο να πετάει, το μήκος του είναι 20 πήχες, και το πλάτος του 10 πήχες.

³ Και μου είπε: Αυτή είναι η κατάρα που βγαίνει επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γη· επειδή, καθένας ο οποίος κλέβει θα εξολοθρευτεί, όπως γράφεται μέσα σ' αυτόν από την εδώ πλευρά· και όποιος ορκίζεται θα εξολοθρευτεί, όπως γράφεται σ' αυτόν από την εκεί πλευρά.

⁴ Θα τη φέρω έξω, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και θα μπει μέσα στο σπίτι τού κλέφτη, και στο σπίτι εκείνου που ορκίζεται στο όνομά μου με ψεύτικο τρόπο· και θα μείνει μέσα στο σπίτι του, και θα το εξολοθρεύσει, και τα ξύλα του, και τις πέτρες του.

⁵ Και ο άγγελος που μιλούσε μαζί μου βγήκε έξω, και μου είπε: Σήκωσε τώρα τα μάτια σου, και δεξ τι είναι αυτό που βγαίνει έξω.

⁶ Και είπα: Τι είναι αυτό; Και εκείνος είπε: Αυτό που βγαίνει έξω είναι ένα εφά. Και είπε: Αυτή είναι η παράστασή τους επάνω σε ολόκληρη τη γη.

⁷ Και ξάφνου, σηκωνόταν ένα τάλαντο από μολύβι· και είδα, μία γυναίκα καθόταν στο μέσον τού εφά.

⁸ Και είπε: Αυτή είναι η ασέβεια. Και την έρριξε στο μέσον τού εφά· και έρριξε το μολυβένιο ζύγι επάνω στο στόμιό του.

⁹ Τότε, σήκωσα τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, έβγαιναν έξω δύο γυναίκες.² Και άνεμος ήταν στις φτερούγες τους· επειδή, αυτές είχαν φτερούγες, σαν φτερούγες πελαργού· και σήκωσαν το εφά ανάμεσα στη γη και τον ουρανό.

¹⁰ Και είπα στον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: Πού φέρνουν αυτές το εφά;

¹¹ Και μου είπε: Για να οικοδομήσουν γι' αυτό οίκο στη γη Σενναάρ· και θα στηριχθεί, και θα μπει εκεί μέσα επάνω στη βάση του.

ZACHARIAΣ 6

- 1** ΚΑΙ σήκωσα πάλι τα μάτια μου, και είδα, και ξάφνου, τέσσερις άμαξες έβγαιναν από το μέσον δύο βουνών, και τα βουνά ήσαν βουνά χάλκινα.
- 2** Στην πρώτη άμαξα ήσαν κόκκινα άλογα· και στη δεύτερη άμαξα, μαύρα άλογα.
- 3** Και στην τρίτη άμαξα, λευκά άλογα· και στην τέταρτη άμαξα, άλογα ποικίλα ψαρά.
- 4** Και αποκρίθηκα, και είπα στον άγγελο που μιλούσε μαζί μου: Τι είναι αυτά, κύριέ μου;
- 5** Και ο άγγελος απάντησε, και μου είπε: Αυτά είναι οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού, που βγαίνουν από τη στάση τους μπροστά στον Κύριο ολόκληρης της γης·
- 6** τα μαύρα άλογα, που είναι στη μία, βγαίνουν προς τη γη τού βορρά· και τα λευκά βγαίνουν πίσω απ' αυτά· και τα ποικίλα βγαίνουν προς τη γη τού νότου.
- 7** Και τα ψαρά βγήκαν, και ζήτησαν να πάνε για να περιέλθουν τη γη. Και είπε: Πηγαίνετε, να περιέλθετε τη γη. Και περιήλθαν τη γη.
- 8** Και έκραξε σε μένα, και μουμίλησε, λέγοντας: Δες, αυτά που βγαίνουν προς τη γη τού βορρά, ανέπαυσαν το πνεύμα μου μέσα στη γη τού βορρά.
- 9** Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:
- 10** Πάρε από τους άνδρες τής αιχμαλωσίας, από τον Χαλδαΐ, από τον Τωβία, και από τον Ιεδαΐα, που έχουν έρθει από τη Βαβυλώνα, και έλα αυτή την ίδια ημέρα, και μπες μέσα στον οίκο τού Ιωσία, γιου τού Σοφονία·
- 11** και πάρε ασήμι και χρυσάφι, και κάνε στεφάνια, και βάλ' τα επάνω στο κεφάλι τού Ιησού, γιου τού Ιωσεδέκ, του μεγάλου ιερέα·
- 12** καιμίλησέ του, με τα λόγια: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγοντας: Δες, ο άνδρας, του οποίου το όνομα είναι ο Βλαστός· και θα βλαστήσει από τον τόπο του, και θα κτίσει τον ναό τού Κυρίου.
- 13** Ναι, αυτός θα κτίσει τον ναό τού Κυρίου· και αυτός θα πάρει τη δόξα, και θα καθήσει, και θα διοικήσει επάνω στον θρόνο του· και θα είναι ιερέας επάνω στον θρόνο του· και ανάμεσα στους δύο αυτούς θα είναι βουλή ειρήνης.
- 14** Και για τον Ελέμ θα είναι στεφάνια, και για τον Τωβία, και για τον Ιεδαΐα, και για τον Εΐν, τον γιο τού Σοφονία, σε ανάμνηση στον ναό τού Κυρίου.
- 15** Και αυτοί που είναι μακριά θάρθουν, και θα κτίσουν μέσα στον ναό τού Κυρίου· και θα γνωρίσετε ότι ο Κύριος των δυνάμεων με απέστειλε σε σας· και αυτό θα γίνει, αν υπακούσετε ακριβώς στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σας.

ZACHARIAΣ 7

- ¹ ΚΑΙ κατά τον τέταρτο χρόνο τού βασιλιά Δαρείου, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ζαχαρία, την τέταρτη ημέρα τού ένατου μήνα, του Χισλεύ·
- ² και έστειλαν στον οίκο τού Κυρίου τον Σαρεσέρ, και τον Ρεγέμ-μέλεχ, και τους ανθρώπους τους, για να εξιλεώσουν το πρόσωπο του Κυρίου·
- ³ να μιλήσουν στους ιερείς, που ήσαν στον οίκο τού Κυρίου των δυνάμεων, και στους προφήτες, λέγοντας: Να κλάψω στον πέμπτο μήνα,⁴ έχοντας αποτραβηχτεί,⁵ όπως έκανα τόσα πολλά χρόνια;
- ⁴ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου των δυνάμεων, λέγοντας:
- ⁵ Να μιλήσεις σε ολόκληρο τον λαό τής γης, και στους ιερείς, λέγοντας: Όταν νηστεύατε και πενθούσατε τον πέμπτο μήνα και τον έβδομο μήνα εκείνα τα 70 χρόνια, νηστεύατε πραγματικά για μένα; Για μένα;
- ⁶ Και όταν τρώγατε, και όταν πίνατε, δεν τρώγατε και πίνατε για τον εαυτό σας;
- ⁷ Δεν είναι αυτά τα λόγια, που ο Κύριος μίλησε με τους προηγούμενους προφήτες, όταν η Ιερουσαλήμ ήταν κατοικημένη και σε ευημερία, και οι πόλεις της ολόγυρα σ' αυτή, όταν ήταν κατοικημένο το μεσημβρινό και το πεδινό μέρος;
- ⁸ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ζαχαρία, λέγοντας:
- ⁹ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, λέγοντας: Να κρίνετε κρίση αλήθειας, και να κάνετε έλεος και οίκτιρμό, κάθε ένας στον αδελφό του·
- ¹⁰ και να μη καταδυναστεύετε τη χήρα, και τον ορφανό, και τον ξένο, και τον πέννητα· και κανένας από σας ας μη σκέφτεται κακό μέσα στην καρδιά του ενάντια στον αδελφό του.
- ¹¹ Αλλά, αρνήθηκαν να προσέξουν, και έστρεψαν απειθή νώτα, και βάρυναν τα αυτιά τους για να μη ακούσουν.
- ¹² Ναι, αυτοί έκαναν τις καρδιές τους σαν το διαμάντι, ώστε να μη ακούσουν τον νόμο, και τα λόγια, που ο Κύριος των δυνάμεων έστειλε με το δικό του πνεύμα διαμέσου των προηγούμενων προφητών· γι' αυτό, μεγάλη οργή ήρθε από τον Κύριο των δυνάμεων.
- ¹³ Επομένως, όπως αυτός είχε κράξει, και αυτοί δεν άκουγαν, έτσι και αυτοί έκραξαν, και εγώ δεν εισάκουγα, λέει ο Κύριος των δυνάμεων·
- ¹⁴ αλλά, τους διασκόρπισα σαν με ανεμοστρόβιλο σε όλα τα έθνη, που δεν τα γνώριζαν. Και ο τόπος πίσω τους ερημώθηκε, ώστε δεν υπήρχε αυτός που διάβαινε ούτε αυτός που επέστρεφε· και έβαλαν την επιθυμητή γη σε ερήμωση.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 8

- ¹ ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου των δυνάμεων, λέγοντας:
- ² Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Είμαι ζηλότυπος για τη Σιών με μεγάλη ζηλοτυπία, και είμαι ζηλότυπος γι' αυτή με μεγάλη οργή.
- ³ Έτσι λέει ο Κύριος: Επέστρεψα στη Σιών, και θα κατοικήσω στο μέσον τής Ιερουσαλήμ· και η Ιερουσαλήμ θα ονομαστεί πόλη αλήθειας· και το βουνό τού Κυρίου των δυνάμεων, βουνό άγιο.
- ⁴ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Ακόμα, πρεσβύτεροι και πρεσβύτερες θα καθήσουν στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ, και κάθε ένας με τη ράβδο του στο χέρι του από το πλήθος των ημερών.
- ⁵ Και οι πλατείες τής πόλης θα είναι γεμάτες από παιδιά και κοριτσάκια που θα παίζουν στις πλατείες της.
- ⁶ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Αν φανεί θαυμαστό στα μάτια αυτού τού υπόλοιπου λαού κατά τις ημέρες εκείνες, μήπως θα φανεί θαυμαστό και στα μάτια μου; λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ⁷ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Προσέξτε, εγώ θα σώσω τον λαό μου από τη γη τής ανατολής, και από τη γη τής δύσης τού ήλιου,
- ⁸ και θα τους φέρω, και θα κατοικήσουν στο μέσον τής Ιερουσαλήμ· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους, με αλήθεια και δικαιοσύνη.
- ⁹ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Ενισχύστε τα χέρια σας, και αυτοί που ακούν αυτά τα λόγια κατά τις ημέρες αυτές, διαμέσου τού στόματος των προφητών, που ήσαν κατά την ημέρα, κατά την οποία θεμελιώθηκε ο οίκος τού Κυρίου των δυνάμεων, για να κτιστεί ο ναός.
- ¹⁰ Επειδή, πριν από τις ημέρες εκείνες δεν υπήρχε μισθός για τον άνθρωπο ούτε μισθός για το κτήνος ούτε ειρήνη γι' αυτόν που έβγαινε έξω ή έμπαινε μέσα, εξαιτίας τής θλίψης· για τον λόγο ότι, έστειλα όλους τούς ανθρώπους, κάθε έναν ενάντια στον πλησίον του.
- ¹¹ Αλλά, τώρα, εγώ δεν θα φέρομαι στο υπόλοιπο αυτού τού λαού, όπως στις αρχαίες ημέρες, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ¹² Επειδή, ο σπόρος θα είναι τής ειρήνης· η άμπελος θα δώσει τον καρπό της, και η γη θα δώσει τα γεννήματά της, και οι ουρανοί θα δώσουν τη δρόσο τους· και θα κληροδοτήσω στο υπόλοιπο αυτού του λαού όλα αυτά.
- ¹³ Και καθώς ήσασταν κατάρρα ανάμεσα στα έθνη, οίκος Ιούδα, και οίκος Ισραήλ, έτσι θα σας διασώσω, και θα είστε ευλογία· μη φοβάστε· ας ενισχύονται τα χέρια σας.
- ¹⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Με όποιον τρόπο στοχάστηκα να σας τιμωρήσω, όταν με παρόργισαν οι πατέρες σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν μετανόησα,

15 έτσι πάλι θέλησα κατά τις ημέρες αυτές να αγαθοποιήσω την Ιερουσαλήμ, και τον οίκο Ιούδα· να μη φοβάστε.

16 Αυτά είναι τα λόγια, που θα κάνετε: Να μιλάτε κάθε ένας την αλήθεια στον πλησίον του· αλήθεια και κρίση ειρήνης να κρίνετε στις πύλες σας.

17 Να μη σκέφτεστε κακό μέσα στις καρδιές σας κάθε ένας ενάντια στον πλησίον του, και να μη αγαπάτε αναληθή όρκο· επειδή, όλα αυτά είναι εκείνα που μισώ, λέει ο Κύριος.

18 Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου των δυνάμεων, λέγοντας:

19 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Η νηστεία τού τέταρτου μήνα, και η νηστεία τού πέμπτου, και η νηστεία τού έβδομου, και η νηστεία τού δέκατου, θα είναι στον οίκο Ιούδα με χαρά και με ευφροσύνη, και με εύθυμες γιορτές· γι' αυτό, να αγαπάτε την αλήθεια και την ειρήνη.

20 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Επιπλέον, θάρθουν λαοί, και αυτοί που κατοικούν σε πολλές πόλεις·

21 και οι κάτοικοι της μιας θα πάνε στην άλλη, λέγοντας: Ας πάμε σπεύδοντας για να εξιλεώσουμε το πρόσωπο του Κυρίου, και να εκζητήσουμε τον Κύριο των δυνάμεων· θα πάω και εγώ.

22 και πολλοί λαοί και ισχυρά έθνη θάρθουν για να εκζητήσουν τον Κύριο των δυνάμεων στην Ιερουσαλήμ, και να εξιλεώσουν το πρόσωπο του Κυρίου.

23 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Κατά τις ημέρες εκείνες δέκα άνδρες από όλες τις γλώσσες των εθνών θα πιάσουν σφιχτά, ναι, θα πιάσουν σφιχτά το κράσπεδο ενός Ιουδαίου, λέγοντας: Θα πάμε με σας· επειδή, ακούσαμε ότι ο Θεός είναι με σας.

ZACHARIAS 9

1 ΤΟ ΦΟΡΤΙΟ τού λόγου τού Κυρίου εναντίον τής γης Αδράχ, και της Δαμασκού, της ανάπαυσής του· επειδή, του Κυρίου είναι το να επιβλέπει τούς ανθρώπους, και όλες τις φυλές τού Ισραήλ·

2 ακόμα και ενάντια στην Αιμάθ, που συνορεύει μαζί της, ενάντια στην Τύρο και Σιδώνα, αν και είναι υπερβολικά σοφές.

3 Η Τύρος έκτισε για τον εαυτό της οχύρωμα, και επισώρευσε ασήμι σαν χώμα, και χρυσάφι σαν πηλό των δρόμων.

4 Δέστε, ο Κύριος θα την απογυμνώσει· και θα πατάξει τη δύναμή της μέσα στη θάλασσα· και αυτή θα καταναλωθεί με φωτιά.

5 Η Ασκάλωνα θα δει, και θα φοβηθεί· και η Γάζα θα λυπηθεί υπερβολικά· και η Ακκαρών, επειδή θα ματαιωθεί η προσδοκία της· και ο βασιλιάς θα απολεστεί από τη Γάζα, και η Ασκάλωνα δεν θα κατοικείται.

- 6** Και στην Άζωτο θα καθήσει αλλογενής, και θα καθαιρέσω την υπερηφάνεια των Φιλισταίων.
- 7** Και θα αφαιρέσω το αίμα τους από το στόμα τους, και τα βδελύγματά τους από μέσα από τα δόντια τους· και αυτός που θα έχει εναπομείνει, θα είναι και αυτός για τον Θεό μας, και θα είναι στον Ιούδα σαν χιλιάρχος· και η Ακκαρών θα είναι σαν τον Ιεβουσαίο.
- 8** Και θα στρατοπεδεύσω ολόγυρα από τον οίκο μου ενάντια σε στράτευμα, ενάντια σ' αυτόν που διαβαίνει, και ενάντια σ' αυτόν που επιστρέφει· και εκείνος που καταδυναστεύει δεν θα περάσει πλέον επάνω τους· επειδή, τώρα είδα με τα μάτια μου.
- 9** Χαίρε υπερβολικά, θυγατέρα Σιών· αλάλαζε, θυγατέρα Ιερουσαλήμ· δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα· αυτός είναι δίκαιος, και σώζει· πράος, και κάθεσαι· επάνω σε γαϊδούρι, και επάνω σε πουλάρι, γιο υποζυγίου.
- 10** Και θα εξολοθρεύσω την άμαξα από τον Εφραΐμ, και το άλογο από την Ιερουσαλήμ, και θα εξολοθρευτεί το πολεμικό τόξο· κι αυτός θα μιλήσει ειρήνη προς τα έθνη· και η εξουσία του θα είναι από τη μία θάλασσα μέχρι την άλλη θάλασσα, και από τον ποταμό μέχρι τα πέρατα της γης.
- 11** Και για σένα, για το αίμα τής διαθήκης σου, εγώ έβγαλα τους δεσμίους σου από άνυδρο λάκκο.
- 12** Επιστρέψτε στο οχύρωμα, δέσμιοι της ελπίδας· ακόμα και σήμερα κηρύττω ότι θα ανταποδώσω σε σένα διπλά.
- 13** Επειδή, τέντωσα τον Ιούδα στον εαυτό μου σαν τόξο· τέντωσα τον Εφραΐμ δυνατά, και ξεσήκωσα τα παιδιά σου, Σιών, ενάντια στα παιδιά σου, Ελλάδα· και σε έκανα σαν ρομφαία μαχητή.
- 14** Και ο Κύριος θα φανεί επάνω τους, και το βέλος του θα βγει σαν αστραπή· και ο Κύριος ο Θεός θα σαλπίσει με σάλπιγγα, και θα κινηθεί με ανεμοστρόβιλους του νότου.
- 15** Ο Κύριος των δυνάμεων θα τους υπερασπίζεται· και θα καταναλώσουν τούς ενάντιους, και θα τους καταβάλουν με πέτρες σφεντόνας· και θα πιουν, και θα θορυβήσουν σαν από κρασί· και θα γεμίσουν σαν φιάλη, και σαν τις γωνίες τού θυσιαστηρίου.
- 16** Και ο Κύριος ο Θεός τους θα τους σώσει εκείνη την ημέρα, όπως το ποίμνιο του λαού του· δεδομένου ότι, σαν πέτρες διαδήματος θα υψωθούν επάνω στη γη του.
- 17** Επειδή, πόση είναι η αγαθότητά του, και πόση η ωραιότητά του! Το σιτάρι θα κάνει εύθυμους τους νέους, και το γλεύκος τις παρθένους.

ZACHARIAΣ 10

- ¹ ΝΑ ΖΗΤΑΤΕ από τον Κύριο βροχή, κατά τον καιρό τής όψιμης βροχής· και ο Κύριος θα κάνει αστραπές, και θα δώσει σ' αυτούς βροχές δυνατές, σε κάθε έναν, βοτάνη στο χωράφι.
- ² Επειδή, τα είδωλα μίλησαν ματαιότητα, και οι μάντεις είδαν αναληθείς οράσεις, και μίλησαν μάταια όνειρα· παρηγορούσαν μάταια· γι' αυτό, μετατοπίστηκαν σαν ποίμνιο· ταραχτήκαν, επειδή δεν υπήρχε ποιμένας.
- ³ Ο θυμός μου άναψε ενάντια στους ποιμένες, και θα τιμωρήσω τούς τράγους· επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων επισκέφθηκε το ποίμνιό του, τον οίκο Ιούδα, και τους έκανε σαν ένδοξο άλογό του μέσα σε μάχη.
- ⁴ Απ' αυτόν βγήκε η γωνία, απ' αυτόν ο πάσσαλος, απ' αυτόν το πολεμικό τόξο, απ' αυτόν κάθε ηγεμόνας μαζί.
- ⁵ Και θα είναι σαν ισχυροί, που καταπατούν τούς πολέμιους στον πηλό των δρόμων, μέσα στη μάχη· και θα πολεμήσουν, επειδή ο Κύριος είναι μαζί τους, και οι καβαλάρηδες των αλόγων θα καταντροπιαστούν.
- ⁶ Και θα ενισχύσω τον οίκο Ιούδα, και θα σώσω τον οίκο Ιωσήφ, και θα τους επαναφέρω, επειδή τους ελέησα· και θα είναι σαν να μη τους είχα αποβάλει· επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός τους, και θα τους εισακούσω.
- ⁷ Και οι Εφραΐμίτες θα είναι σαν ισχυρός, και η καρδιά τους θα χαρεί σαν από κρασί· και τα παιδιά τους θα δουν, και θα χαρούν· η καρδιά τους θα ευφρανθεί στον Κύριο.
- ⁸ Θα συρίξω σ' αυτούς, και θα τους συγκεντρώσω· επειδή, εγώ τούς λύτρωσα· και θα πληθύνουν όπως είχαν κάποτε πληθύνει.
- ⁹ Και θα τους σπείρω ανάμεσα στους λαούς· και θα με θυμηθούν σε απομακρυσμένους τόπους· και θα ζήσουν μαζί με τα παιδιά τους, και θα επιστρέψουν·
- ¹⁰ και θα τους επαναφέρω από τη γη τής Αιγύπτου, και θα τους συγκεντρώσω από την Ασσυρία· και θα τους φέρω στη γη Γαλαάδ και στον Λίβανο· και δεν θα επαρκέσει σ' αυτούς.
- ¹¹ Και θα περάσει μέσα από τη θάλασσα με θλίψη, και θα πατάξει τα κύματα που είναι στη θάλασσα, και όλα τα βάθη τού ποταμού θα ξεραθούν· και η υπερηφάνεια της Ασσυρίας θα καταβληθεί, και το σκήπτρο τής Αιγύπτου θα αφαιρεθεί.
- ¹² Και θα τους ενισχύσω στον Κύριο· και θα περπατούν στο όνομά του, λέει ο Κύριος.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 11

- ¹ ΛΙΒΑΝΕ, άνοιξε τις θύρες σου, και η φωτιά ας καταφάει τούς κέδρους σου.

- ² Ολόλυξε, έλατο, επειδή έπεσε ο κέδρος· επειδή, οι μεγιστάνες αφανίστηκαν· ολόλυξε, βελανιδιές τής Βασάν, επειδή το απλησίαστο δάσος κατακόπηκε.
- ³ Φωνή ποιμένων ακούγεται, που θρηνούν· επειδή, η δόξα τους αφανίστηκε· φωνή από βρυχώμενα λιοντάρια· επειδή, το φρύαγμα του Ιορδάνη ταπεινώθηκε.
- ⁴ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός μου: Να ποιμαίνεις το ποίμνιο της σφαγής,
- ⁵ το οποίο, εκείνοι που το αγόρασαν, το σφάζουν ατιμώρητα· και αυτοί που το πουλάνε, λένε: Ευλογητός ο Κύριος, επειδή πλούτησα· και οι ίδιοι οι ποιμένες του δεν το λυπούνται.
- ⁶ Γι' αυτό, δεν θα λυπηθώ πλέον τούς κατοίκους τού τόπου, λέει ο Κύριος· αλλά, δέστε, εγώ θα παραδώσω τούς ανθρώπους, κάθε έναν στο χέρι τού πλησίον του, και στο χέρι τού βασιλιά του, και θα κατακόψουν τη γη, και δεν θα τους ελευθερώσω από το χέρι τους.
- ⁷ Και ποιμένα το ποίμνιο της σφαγής, το πραγματικά ταλαιπωρημένο ποίμνιο. Και πήρα για τον εαυτό μου δύο ράβδους· τη μία την ονόμασα Ωραιότητα, και την άλλη την ονόμασα Δεσμούς· και ποιμένα το ποίμνιο.
- ⁸ Και εξολόθρευσα τρεις βοσκούς σε έναν μήνα· και η ψυχή μου τους βαρέθηκε, και η ψυχή τους με αποστράφηκε.
- ⁹ Τότε, είπα: Δεν θα σας ποιμαίνω· αυτό που πεθαίνει, ας πεθαίνει· και το χαμένο, ας χάνεται, και αυτά που έχουν εναπομείνει, ας τρώνε κάθε ένα τη σάρκα τού πλησίον του.
- ¹⁰ Και πήρα τη ράβδο μου, την Ωραιότητα, και την κατέκοψα, για να ακυρώσω τη διαθήκη μου, που είχα κάνει σε όλους αυτούς τούς λαούς.
- ¹¹ Και ακυρώθηκε κατά την ημέρα εκείνη· και έτσι το ταλαιπωρημένο ποίμνιο, που απέβλεπε σε μένα, γνώρισε ότι αυτός ήταν ο λόγος τού Κυρίου.
- ¹² Και τους είπα: Αν σας φαίνεται καλό, δώστε μου τον μισθό μου· ειδάλλως, αρνηθείτε τον. Και έστησαν τον μισθό μου 30 αργύρια.
- ¹³ Και ο Κύριος είπε σε μένα: Να τα ρίξεις στον κεραμέα, την πολύτιμη τιμή, με την οποία τιμήθηκα απ' αυτούς. Και πήρα τα 30 αργύρια και τα έρριξα στον οίκο τού Κυρίου, στον κεραμέα.
- ¹⁴ Και κατέκοψα την άλλη ράβδο μου, τους Δεσμούς, για να ακυρώσω την αδελφότητα ανάμεσα στον Ιούδα και τον Ισραήλ.
- ¹⁵ Και ο Κύριος είπε σε μένα: Πάρε ακόμα για τον εαυτό σου τα εργαλεία τού ασύνετου ποιμένα.
- ¹⁶ Επειδή, δες, εγώ θα σηκώσω έναν ποιμένα επάνω στη γη, ο οποίος δεν θα επισκέπτεται τα χαμένα, και δεν θα αναζητάει το διασκορπισμένο, και δεν θα

γιατρεύει το συντριμμένο ούτε θα ποιμαίνει το υγιές· αλλά, θα τρώει τη σάρκα από το παχύ, και θα κατακόβει τα νύχια τους.

¹⁷ Αλλοίμονο στον μάταιο ποιμένα, αυτόν που εγκαταλείπει το κοπάδι! Ρομφαία θάρθει επάνω στον βραχίονά του, και επάνω στο δεξί του μάτι· ο βραχίονάς του θα ξεραθεί ολοκληρωτικά, και το δεξί του μάτι θα αμαυρωθεί ολοκληρωτικά.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 12

¹ ΤΟ ΦΟΡΤΙΟ τού λόγου τού Κυρίου για τον Ισραήλ, λέει ο Κύριος, αυτός που απλώνει τούς ουρανούς, και που θεμελιώνει τη γη, και μορφώνει το πνεύμα τού ανθρώπου, μέσα του.

² Δέστε, εγώ κάνω την Ιερουσαλήμ ποτήρι ζάλης σε όλους τούς λαούς ολόγυρα· και στον Ιούδα ακόμα θα είναι αυτό, στην πολιορκία ενάντια στην Ιερουσαλήμ.

³ Και κατά την ημέρα εκείνη θα κάνω την Ιερουσαλήμ πέτρα που καταβαραίνει σε όλους τούς λαούς· όλοι όσοι την επιφορτιστούν, θα κατασυντριφτούν, όταν όλα τα έθνη τής γης θα συγκεντρωθούν εναντίον της.

⁴ Κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, θα πατάξω κάθε άλογο με έκσταση, και τον καβαλάρη του με παραφροσύνη· και θα ανοίξω τα μάτια μου επάνω στον οίκο Ιούδα, και θα πατάξω με αποτύφλωση κάθε άλογο των λαών.

⁵ Και οι άρχοντες του Ιούδα θα πουν στην καρδιά τους: Στήριγμα σε μένα είναι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, με τον Κύριο των δυνάμεων, τον Θεό τους.

⁶ Κατά την ημέρα εκείνη θα κάνω τούς άρχοντες του Ιούδα σαν εστία φωτιάς σε ξύλα, και σαν λαμπάδα φωτιάς σε χειρόβολο· και θα καταφάνε όλους τούς λαούς ολόγυρα, από τα δεξιά και από τα αριστερά· και η Ιερουσαλήμ θα κατοικηθεί ξανά στον τόπο της, στην Ιερουσαλήμ.

⁷ Και ο Κύριος θα σώσει πρώτα τις σκηνές τού Ιούδα, για να μη μεγαλύνεται η δόξα τού οίκου τού Δαβίδ, και η δόξα των κατοίκων τής Ιερουσαλήμ, ενάντια στον Ιούδα.

⁸ Κατά την ημέρα εκείνη, ο Κύριος θα υπερασπιστεί τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ· και ο αδύνατος ανάμεσά τους κατά την ημέρα εκείνη θα είναι σαν τον Δαβίδ, και ο οίκος τού Δαβίδ σαν Θεός, σαν άγγελος του Κυρίου, μπροστά τους.

⁹ Κατά την ημέρα εκείνη θα ζητήσω να εξολοθρεύσω όλα τα έθνη που έρχονται ενάντια στην Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Και επάνω στον οίκο τού Δαβίδ, και επάνω στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, θα ξεχύνω πνεύμα χάρης και ικεσιών· και θα επιβλέψουν σε μένα, τον οποίον διατρύπησαν· και θα πενθήσουν γι' αυτόν, όπως κάποιος

πενθεί για τον μονογενή του, και θα λυπηθούν γι' αυτόν, όπως αυτός που λυπάται για τον πρωτότοκό του.

11 Κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχει μεγάλο πένθος στην Ιερουσαλήμ, όπως το πένθος τού Αδαδριμμών στην πεδιάδα Μεγιδδών.

12 Και θα πενήσει η γη, κάθε οικογένεια για τον εαυτό της· η οικογένεια του οίκου Δαβίδ για τον εαυτό της, και οι γυναίκες τους για τον εαυτό τους· η οικογένεια του οίκου Νάθαν για τον εαυτό της, και οι γυναίκες τους για τον εαυτό τους·

13 η οικογένεια του οίκου Λευί για τον εαυτό της, και οι γυναίκες τους για τον εαυτό τους· η οικογένεια Σιμεΐ για τον εαυτό της, και οι γυναίκες τους για τον εαυτό τους·

14 όλες οι οικογένειες που εναπέμειναν, κάθε οικογένεια για τον εαυτό της, και οι γυναίκες τους για τον εαυτό τους.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 13

1 ΚΑΤΑ την ημέρα εκείνη θα υπάρχει ανοιγμένη πηγή στον οίκο τού Δαβίδ, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, για την αμαρτία, και για την ακαθαρσία.

2 Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, θα εξολοθρεύσω τα ονόματα των ειδώλων από τη γη, και δεν θα υπάρχει πλέον ενθύμηση απ' αυτά· και ακόμα, θα αφαιρέσω από τη γη τούς προφήτες και το ακάθατο πνεύμα.

3 Και αν κάποιος ακόμα προφητεύει, τότε ο πατέρας του και η μητέρα του, αυτοί που τον γέννησαν, θα του πουν: Δεν θα ζήσεις· επειδή, μιλάς ψέματα στο όνομα του Κυρίου. Και ο πατέρας του και η μητέρα του, αυτοί που τον γέννησαν, θα τον διατραυματίσουν, όταν προφητεύει.

4 Και κατά την ημέρα εκείνη οι προφήτες θα καταντροπιαστούν, κάθε ένας από την όρασή του, όταν προφητεύει· και δεν θα ντύνονται τρίχινο ένδυμα για να απατούν.

5 Και θα πει: Εγώ δεν είμαι προφήτης· είμαι άνθρωπος γεωργός· επειδή, άνθρωπος με μίσθωσε από τη νιότη μου.

6 Και αν κάποιος τού πει: Τι είναι αυτές οι πληγές στο μέσον των χεριών σου; Θα απαντήσει: Εκείνες, που πληγώθηκα στο σπίτι των φίλων μου.

7 ΡΟΜΦΑΙΑ, ξύπινα ενάντια στον ποιμένα μου, και ενάντια στον άνδρα, τον συνέταιρό μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· πάταξε τον ποιμένα, και τα πρόβατα θα διασκορπιστούν· θα στρέψω, όμως, το χέρι μου ενάντια στους μικρούς.

8 Και σε ολόκληρη τη γη, λέει ο Κύριος, δύο μέρη θα εξολοθρευτούν μέσα σ' αυτή, και θα εκλείψουν· ενώ το τρίτο θα εναπομείνει σ' αυτή.

⁹ Κι αυτό το τρίτο θα το περάσω μέσα από φωτιά· και θα τους καθαρίσω, όπως καθαρίζεται το ασήμι, και θα τους δοκιμάσω, όπως δοκιμάζεται το χρυσάφι· αυτοί θα επικαλεστούν το όνομά μου, και εγώ θα τους εισακούσω· θα πω: Αυτός είναι λαός μου· και αυτοί θα πουν: Ο Κύριος είναι ο Θεός μου.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ 14

¹ ΔΕΣ, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, και το λάφυρό σου θα διαμοιραστεί ανάμεσά σου.

² Και θα συγκεντρώσω όλα τα έθνη ενάντια στην Ιερουσαλήμ σε μάχη· και η πόλη θα αλωθεί, και τα σπίτια θα λεηλατηθούν, και οι γυναίκες θα βιαστούν· και το μισό τής πόλης θα βγει σε αιχμαλωσία, και το υπόλοιπο του λαού δεν θα εξολοθρευτεί από την πόλη.

³ Και ο Κύριος θα βγει έξω, και θα πολεμήσει ενάντια στα έθνη εκείνα, όπως όταν ο Κύριος είχε πολεμήσει κατά την ημέρα τής μάχης.

⁴ Και τα πόδια του, κατά την ημέρα εκείνη, θα σταθούν επάνω στο βουνό των ελαιών, που είναι απέναντι από την Ιερουσαλήμ, από ανατολικά· και το βουνό των ελαιών θα σχιστεί στα δύο· στο μέσον του, προς τα ανατολικά και προς τα δυτικά, και θα γίνει μία υπερβολικά μεγάλη κοιλάδα· και το μισό τού βουνού θα συρθεί προς βορράν, και το μισό του προς νότον.

⁵ Και θα καταφύγετε στην κοιλάδα των βουνών μου· επειδή, η κοιλάδα των βουνών θα φτάνει μέχρι την Ασάλ· και θα φύγετε, όπως φύγατε μπροστά από τον σεισμό κατά τις ημέρες τού Οζία, του βασιλιά τού Ιούδα· και ο Κύριος ο Θεός μου θάρθει, και μαζί σου όλοι οι άγιοι.

⁶ Και κατά την ημέρα εκείνη, το φως δεν θα είναι λαμπρό ούτε συσκοτεινισμένο·

⁷ αλλά, θα είναι μία ημέρα, που είναι γνωστή στον Κύριο, ούτε ημέρα ούτε νύχτα· και προς την εσπέρα θα υπάρχει φως.

⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη θα βγουν ζωντανά νερά από την Ιερουσαλήμ· τα μισά απ' αυτά προς την ανατολική θάλασσα, και τα μισά τους προς τη δυτική θάλασσα· σε καλοκαίρι και σε χειμώνα θα είναι έτσι.

⁹ Και ο Κύριος θα είναι βασιλιάς επάνω σε ολόκληρη τη γη· κατά την ημέρα εκείνη θα υπάρχει Κύριος ένας, και το όνομά του ένα.

¹⁰ Ολόκληρος ο τόπος θα μεταβληθεί σε πεδιάδα, από τη Γαβαά μέχρι τη Ριμμών, προς νότον τής Ιερουσαλήμ· και αυτή θα υψωθεί, και θα κατοικηθεί στον τόπο της, από την πύλη τού Βενιαμίν μέχρι τον τόπο τής πρώτης πύλης των γωνιών, και του πύργου Ανανεήλ, μέχρι τούς ληνούς τού βασιλιά.

¹¹ Και θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή, και δεν θα υπάρχει πλέον αφανισμός· και η Ιερουσαλήμ θα κάθεται με ασφάλεια.

- 12** Και αυτή θα είναι η πληγή, με την οποία ο Κύριος θα πληγώσει όλους τούς λαούς, που εκστράτευσαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ· η σάρκα τους θα λιώνει, καθώς θα στέκονται επάνω στα πόδια τους, και τα μάτια τους θα διαλυθούν μέσα στις τρύπες τους, και η γλώσσα τους θα διαλυθεί μέσα στο στόμα τους.
- 13** Και κατά την ημέρα εκείνη, θα υπάρχει μεγάλη ταραχή τού Κυρίου ανάμεσά τους· και κάθε ένας θα πιάνει το χέρι τού πλησίον του, και το χέρι του θα σηκώνεται ενάντια στο χέρι τού πλησίον του.
- 14** Ακόμα και ο Ιούδας θα πολεμήσει ενάντια στην Ιερουσαλήμ· και ο πλούτος όλων των εθνών ολόγυρα, χρυσάφι, και ασήμι, και ιμάτια, θα συγκεντρωθεί σε πληθώρα μεγάλη.
- 15** Και η πληγή τού αλόγου, του μουλαριού, της καμήλου, και του γαϊδουριού, και όλων των κτηνών, που θα είναι στα στρατόπεδα εκείνα, τέτοια θα είναι, όπως αυτή η πληγή.
- 16** Και κάθε ένας που θα εναπομένει από όλα τα έθνη, που ήρθαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, θα ανεβαίνει κάθε χρόνο για να προσκυνάει τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων, και να γιορτάζει τη γιορτή τής σκηνοπηγίας.
- 17** Και όσοι από τις οικογένειες της γης δεν ανέβουν στην Ιερουσαλήμ, για να προσκυνήσουν τον Βασιλιά, τον Κύριο των δυνάμεων, σ' αυτούς δεν θα υπάρχει βροχή.
- 18** Και αν η οικογένεια της Αιγύπτου δεν ανέβει, και δεν έρθει, επάνω στους οποίους δεν υπάρχει βροχή, σ' αυτούς θα είναι η πληγή, την οποία ο Κύριος θα πληγώσει τα έθνη, τα οποία δεν ανεβαίνουν για να γιορτάσουν τη γιορτή τής σκηνοπηγίας.
- 19** Αυτή θα είναι η ποινή τής Αιγύπτου, και η ποινή όλων των εθνών, αυτών που δεν θέλουν να ανέβουν για να γιορτάσουν τη γιορτή τής σκηνοπηγίας.
- 20** Κατά την ημέρα εκείνη, επάνω στα κουδούνια των αλόγων θα είναι γραμμένο: ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΥΡΙΟ· και τα καζάνια στον οίκο τού Κυρίου θα είναι όπως οι φιάλες μπροστά από το θυσιαστήριο.
- 21** Και κάθε καζάνι στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα θα είναι Αγιασμός στον Κύριο των δυνάμεων· και όλοι αυτοί που θυσιάζουν θάρθουν, και θα πάρουν απ' αυτά, και θα ψήσουν μέσα σ' αυτά· και κατά την ημέρα εκείνη δεν θα υπάρχει πλέον Χαναναίος μέσα στον οίκο τού Κυρίου των δυνάμεων.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 1

1 ΤΟ ΦΟΡΤΙΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΟΥ ΜΑΛΑΧΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ.

2 Εγώ σάς αγάπησα, λέει ο Κύριος· και εσείς είπατε: Σε τι μας αγάπησες; Δεν ήταν ο Ησαύ αδελφός τού Ιακώβ; λέει ο Κύριος· όμως, αγάπησα τον Ιακώβ,

3 ενώ μίσησα τον Ησαύ, και έκανα τα βουνά του ερήμωση, και την κληρονομία του κατοικίες ερήμου.

4 Και αν ο Εδώμ πει: Εμείς ταλαιπωρηθήκαμε, όμως θα κτίσουμε ξανά τούς ταλαιπωρημένους τόπους, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Αυτοί θα κτίσουν, αλλά εγώ θα καταστρέψω· και θα ονομαστούν: Όριο ανομίας, και: Ο λαός ενάντια στον οποίο ο Κύριος αγανάκτησε για πάντα.

5 Και τα μάτια σας θα δουν, και εσείς θα πείτε: Μεγαλύνθηκε ο Κύριος πέρα από το όριο του Ισραήλ.

6 Ο γιος τιμάει τον πατέρα, και ο δούλος τον κύριό του· αν, λοιπόν, εγώ είμαι πατέρας, πού είναι η τιμή μου; Και αν εγώ είμαι ο κύριος, πού είναι ο φόβος μου; λέει ο Κύριος των δυνάμεων σε σας, ιερείς, που καταφρονείτε το όνομά μου· και λέτε: Σε τι καταφρονήσαμε το όνομά σου;

7 Προσφέρατε ψωμί μολυσμένο επάνω στο θυσιαστήριό μου· και είπατε: Σε τι σε μολύναμε; Στο ότι λέτε: Το τραπέζι τού Κυρίου είναι αξιοκαταφρόνητο.

8 Και αν προσφέρετε ζώο τυφλό για θυσία, δεν είναι κακό; Και αν προσφέρετε ζώο χωλό ή άρρωστο, δεν είναι κακό; Πρόσφερε τώρα αυτό στον αρχηγό σου· άραγε, θα ευαρεστηθεί σε σένα ή θα υποδεχθεί το πρόσωπό σου; λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

9 Και τώρα, λοιπόν, δεηθείτε στον Θεό για να μας ελεήσει· εξαιτίας σας έγινε αυτό· θα υποδεχθεί άραγε τα πρόσωπά σας; λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

10 Ποιος είναι ακόμα και μεταξύ σας, που θα έκλεινε τις θύρες, για να μη ανάβετε φωτιά στο θυσιαστήριό μου μάταια; Δεν έχω ευχαρίστηση σε σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και δεν θα δεχθώ προσφορά από το χέρι σας.

11 Επειδή, από την ανατολή τού ήλιου μέχρι τη δύση του το όνομά μου θα είναι μέγα ανάμεσα στα έθνη· και θα προσφέρεται θυμίαμα, σε κάθε τόπο στο όνομά μου, και καθαρή θυσία· επειδή, το όνομά μου θα είναι μέγα ανάμεσα στα έθνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

12 Εσείς, όμως, το βεβηλώσατε, λέγοντας: Το τραπέζι τού Κυρίου είναι μολυσμένο· κι αυτά που τοποθετούνται επάνω του, το φαγητό του, είναι αξιοκαταφρόνητο.

13 Εσείς είπατε, ακόμα: Δέστε, τι ενόχληση! Και το καταφρονήσατε, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· και φέρατε το αρπαγμένο, και το χωλό, και το άρρωστο, ναι, τέτοια προσφορά φέρατε· θα τη δεχόμουν από το χέρι σας; λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

14 Γι' αυτό, επικατάρατος να είναι ο απατεώνας, ο οποίος έχει στο ποίμνιό του αρσενικό, και κάνει ευχή, και στον Κύριο θυσιάζει ένα διεφθαρμένο πράγμα· επειδή, εγώ είμαι μέγας βασιλιάς, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, και το όνομά μου είναι τρομερό ανάμεσα στα έθνη.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 2

1 ΚΑΙ, τώρα, ιερείς, σε σας γίνεται αυτή η εντολή.

2 Αν δεν ακούσετε, και αν αυτό δεν το βάλετε στην καρδιά, για να δώσετε δόξα στο όνομά μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, τότε θα στείλω την κατάρα επάνω σας, και θα επικαταραστώ τις ευλογίες σας· ναι, μάλιστα και τις καταράστηκα, επειδή δεν το βάζετε αυτό στην καρδιά σας.

3 Δέστε, εγώ θα απορρίψω τα σπέρματά σας, και θα σκορπίσω κοπριά επάνω στα πρόσωπά σας, την κοπριά των γιορτών σας· και θα σας σηκώσω μαζί της.

4 Και θα γνωρίσετε ότι εγώ σάς έστειλα αυτή την εντολή, για να είναι η διαθήκη μου μαζί με τον Λευί, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

5 Η διαθήκη μου, της ζωής και της ειρήνης, ήταν μαζί του· και τις έδωσα σ' αυτόν λόγω τού φόβου με τον οποίο με φοβόταν, και σεβόταν το όνομά μου.

6 Ο νόμος τής αλήθειας ήταν στο στόμα του, και ανομία δεν βρέθηκε στα χείλη του· περπάτησε μαζί μου με ειρήνη και ευθύτητα, και πολλούς επέστρεψε από ανομία.

7 Επειδή, τα χείλη τού ιερέα θα φυλάττουν γνώση, και από το στόμα του θα ζητήσουν νόμο· για τον λόγο ότι, αυτός είναι άγγελος του Κυρίου των δυνάμεων.

8 Αλλά, εσείς ξεκλίνετε από τον δρόμο· κάνατε πολλούς να προσκόπτουν στον νόμο· διαφθείρατε τη διαθήκη τού Λευί, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

9 Γι' αυτό, και εγώ σας έκανα άξιους καταφρόνησης και εξουθενωμένους σε ολόκληρο τον λαό, επειδή δεν φυλάξατε τους δρόμους μου, αλλά ήσασταν προσωπολήπτες απέναντι στον νόμο.

10 ΔΕΝ είναι ένας ο πατέρας όλων μας; Δεν μας έπλασε ένας Θεός; Γιατί δολιευόμαστε κάθε ένας ενάντια στον αδελφό του, βεβηλώνοντας τη διαθήκη των πατέρων μας;

- 11** Ο Ιούδας φέρθηκε δόλια, και διαπράχθηκε βδέλυγμα στον Ισραήλ, και στην Ιερουσαλήμ· επειδή, ο Ιούδας βεβήλωσε το άγιο του Κυρίου, που είχε αγαπήσει, και νυμφεύθηκε θυγατέρα ενός ξένου θεού.
- 12** Ο Κύριος θα εξολοθρεύσει από τα σκηνώματα του Ιακώβ τον άνθρωπο που το πράττει αυτό, τον σκοπό, και αυτόν που αποκρίνεται, και αυτόν που προσφέρει προσφορά στον Κύριο των δυνάμεων.
- 13** Κάνετε ακόμα και τούτο· σκεπάζετε το θυσιαστήριο του Κυρίου με δάκρυα, με κλάμα, και με στεναγμούς· γι' αυτό, δεν αποβλέπει πλέον στην προσφορά, και δεν τη δέχεται με ευαρέστηση από το χέρι σας.
- 14** Και λέτε: Γιατί; Επειδή, ο Κύριος στάθηκε μάρτυρας ανάμεσα σε σένα και στη γυναίκα τής νιότης σου, προς την οποία εσύ φέρθηκες δόλια· ενώ αυτή είναι η σύζυγός σου, και η γυναίκα τής συνθήκης σου.
- 15** Και ο Θεός δεν έκανε ένα; Και όμως, αυτός είχε υπεροχή πνεύματος. Και γιατί τον ένα; Για να ζητήσει θείο σπέρμα. Γι' αυτό, να προσέχετε στο πνεύμα σας, και ας μη φέρεται κανένας άπιστα προς τη γυναίκα τής νιότης του.
- 16** Επειδή, ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, λέει ότι μισεί αυτόν που την αποβάλλει, και αυτόν που σκεπάζει τη βία με το ένδυμά του, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· γι' αυτό, να προσέχετε στο πνεύμα σας, και να μη φέρεστε δόλια.
- 17** Με τα λόγια σας καταβαρύνετε τον Κύριο· και λέτε: Με τι τον καταβαρύνουμε; Με το να λέτε: Καθένας που πράττει κακό είναι ευάρεστος μπροστά στον Κύριο, και αυτός ευδοκεί σ' αυτούς· ή: Πού είναι ο Θεός τής κρίσης;

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 3

- 1** ΠΡΟΣΕΞΤΕ, εγώ στέλνω τον άγγελό μου, και θα προπαρασκευάσει τον δρόμο μπροστά μου· και ο Κύριος, που εσείς ζητάτε, θάρθει ξαφνικά στον ναό του, ναι, ο άγγελος της διαθήκης, που εσείς θέλετε· προσέξτε, έρχεται, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- 2** Αλλά, ποιος μπορεί να υπομείνει την ημέρα τής έλευσής του; Και ποιος μπορεί να σταθεί στην παρουσία του; Επειδή, αυτός είναι σαν φωτιά τού χωνευτή, και σαν σμίγμα γναφένων.
- 3** Και θα καθήσει σαν εκείνον που λιώνει και καθαρίζει το ασήμι· και θα καθαρίσει τούς γιους τού Λευί, και θα τους στραγγίσει σαν το χρυσάφι και το ασήμι, και θα προσφέρουν προσφορά στον Κύριο με δικαιοσύνη.
- 4** Τότε, η προσφορά τού Ιούδα και της Ιερουσαλήμ θα είναι αρεστή στον Κύριο, καθώς στις αρχαίες ημέρες, και όπως στα προηγούμενα χρόνια.
- 5** Και θα σας πλησιάσω για κρίση· και θα είμαι μάρτυρας που σπεύδει ενάντια στους μάγους, και ενάντια σ' αυτούς που μοιχεύουν, και ενάντια στους επίορκους, και ενάντια σ' αυτούς που αποστερούν τον μισθό τού μισθωτού,

που καταδυναστεύουν τη χήρα και τον ορφανό, και αυτούς που αδικούν τον ξένο, και αυτούς που δεν με φοβούνται, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

6 Επειδή, εγώ είμαι ο Κύριος· δεν αλλοιώνομαι· γι' αυτό, εσείς, οι γιοι Ιακώβ, δεν απολεστήκατε.

7 Από τις ημέρες των πατέρων σας αποχωριστήκατε από τα διατάγματά μου, και δεν τα φυλάξατε. Επιστρέψτε σε μένα, και θα επιστρέψω σε σας, λέει ο Κύριος των δυνάμεων· όμως, είπατε: Με ποιον τρόπο θα επιστρέψουμε;

8 Μήπως ο άνθρωπος θα κλέβει τον Θεό; Εσείς, όμως, με κλέψατε· και λέτε: Σε τι σε κλέψαμε; Στα δέκατα και στις προσφορές.

9 Εσείς είστε καταραμένοι με κατάρα· επειδή, εσείς με κλέψατε, ναι, εσείς, ολόκληρο το έθνος.

10 Φέρτε όλα τα δέκατα στην αποθήκη, για να είναι τροφή στον οίκο μου· και, τώρα, δοκιμάστε με σε τούτο, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, αν δεν σας ανοίξω τούς καταρράκτες τού ουρανού, και εκχέω την ευλογία σε σας, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτή·

11 και θα επιτιμήσω για χάρη σας αυτόν που καταφθείρει, και δεν θα φθείρει τούς καρπούς τής γης σας· ούτε η άμπελός σας θα απορρίψει πρόωρα τον καρπό της στο χωράφι, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

12 Και θα σας μακαρίζουν όλα τα έθνη· επειδή, εσείς θα είστε γη επιθυμητή, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

13 Τα λόγια σας ήσαν σκληρά εναντίον μου, λέει ο Κύριος· και είπατε: Τι μιλήσαμε εναντίον σου;

14 Εσείς είπατε: Είναι μάταιο να δουλεύει κάποιος τον Θεό· και: Ποια η ωφέλεια ότι φυλάξαμε τα διατάγματά του, και ότι περπατήσαμε πενθώντας μπροστά στον Κύριο των δυνάμεων;

15 Και, τώρα, εμείς μακαρίζουμε τους υπερήφανους· ναι, αυτοί που εργάζονται την ανομία υψώθηκαν· ναι, αυτοί που πειράζουν τον Θεό, και αυτοί σώθηκαν.

16 Τότε, αυτοί που φοβόνταν τον Κύριο μιλούσαν αναμεταξύ τους· και ο Κύριος πρόσεχε, και άκουγε· και γράφτηκε βιβλίο ενθύμησης μπροστά του, γι' αυτούς που φοβόνταν τον Κύριο, και σέβονταν το όνομά του·

17 και θα είναι δικοί μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, κατά την ημέρα εκείνη, όταν εγώ ετοιμάσω τα πολύτιμά μου· και θα τους σπλαχνιστώ, όπως ο άνθρωπος σπλαχνίζεται τον γιο του, που τον δουλεύει.

18 Τότε, θα επιστρέψετε, και θα διακρίνετε ανάμεσα σε δίκαιον και ασεβή, ανάμεσα σ' εκείνον που δουλεύει τον Θεό, και εκείνον που δεν τον δουλεύει.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ 4

- ¹ Επειδή, προσέξτε, έρχεται ημέρα, η οποία θα καίει σαν κλίβανος· και όλοι οι υπερήφανοι, και όλοι αυτοί που πράττουν ασέβεια, θα είναι άχυρο· και η ημέρα που έρχεται θα τους κατακάψει, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θα τους αφήσει ρίζα και κλαδί.
- ² Σε σας, όμως, που φοβάστε το όνομά μου, θα ανατείλει ο ήλιος τής δικαιοσύνης, με θεραπεία στις φτερούγες του· και θα βγείτε, και θα σκιρτήσετε σαν μοσχάρια τής φάτνης.
- ³ Και θα καταπατήσετε τους ασεβείς· και αυτοί θα είναι στάχτη κάτω από το πέλμα των ποδιών σας, κατά την ημέρα που εγώ θα το κάνω αυτό, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ⁴ Να θυμάστε τον νόμο τού δούλου μου του Μωυσή, που είχα προστάξει σ' αυτόν στο Χωρήβ για ολόκληρο τον Ισραήλ, τα διατάγματα και τις κρίσεις.
- ⁵ Προσέξτε, εγώ θα σας στείλω τον Ηλία τον προφήτη, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου, η μεγάλη και επιφανής·
- ⁶ αυτός θα επαναφέρει την καρδιά των πατέρων προς τα παιδιά, και την καρδιά των παιδιών προς τους πατέρες τους, μήποτε έρθω και πατάξω τη γη με ανάθεμα.

Greek - Bible - New Testament

(2013 Spyros Filos Translation)

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 1

Οι κατά σάρκα πρόγονοι του Ιησού Χριστού

- 1** ΒΙΒΛΙΟ τῆς γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιου τοῦ Δαβίδ, γιου τοῦ Αβραάμ.
- 2** Ὁ Αβραάμ γέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ὁ Ἰσαάκ γέννησε τὸν Ἰακώβ· καὶ ὁ Ἰακώβ γέννησε τὸν Ἰούδα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του·
- 3** καὶ ὁ Ἰούδας γέννησε τὸν Φαρές καὶ τὸν Ζαρά ἀπὸ τῆς Θάμαρ· καὶ ὁ Φαρές γέννησε τὸν Εσρώμ· καὶ ὁ Εσρώμ γέννησε τὸν Αράμ·
- 4** καὶ ὁ Αράμ γέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· καὶ ὁ Ἀμιναδάβ γέννησε τὸν Ναασσών· καὶ ὁ Ναασσών γέννησε τὸν Σαλμών·
- 5** καὶ ὁ Σαλμών γέννησε τὸν Βοόζ ἀπὸ τῆς Ραχάβ· καὶ ὁ Βοόζ γέννησε τὸν Ὠβήδ ἀπὸ τῆς Ρουθ· καὶ ὁ Ὠβήδ γέννησε τὸν Ἰεσσαί·
- 6** καὶ ὁ Ἰεσσαί γέννησε τὸν Δαβίδ, τὸν βασιλιά. Καὶ ὁ βασιλιάς Δαβίδ γέννησε τὸν Σολομώντα ἀπὸ τῆς γυναίκα τοῦ Ουρία·
- 7** καὶ ὁ Σολομώντας γέννησε τὸν Ροβοάμ· καὶ ὁ Ροβοάμ γέννησε τὸν Αβιά· καὶ ὁ Αβιά γέννησε τὸν Ασά·
- 8** καὶ ὁ Ασά γέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· καὶ ὁ Ἰωσαφάτ γέννησε τὸν Ἰωράμ· καὶ ὁ Ἰωράμ γέννησε τὸν Οζία·
- 9** καὶ ὁ Οζίας γέννησε τὸν Ἰωάθαμ· καὶ ὁ Ἰωάθαμ γέννησε τὸν Ἀχαζ· καὶ ὁ Ἀχαζ γέννησε τὸν Εζεκία·
- 10** καὶ ὁ Εζεκίας γέννησε τὸν Μανασσή· καὶ ὁ Μανασσῆς γέννησε τὸν Ἀμών· καὶ ὁ Ἀμών γέννησε τὸν Ἰωσία·
- 11** καὶ ὁ Ἰωσίας γέννησε τὸν Ἰεχονία καὶ τοὺς ἀδελφοὺς του, κατὰ τὴν μετοικεσίαν τῆς Βαβυλώνας.
- 12** Καὶ μετὰ τὴν μετοικεσίαν τῆς Βαβυλώνας, ὁ Ἰεχονίας γέννησε τὸν Σαλαθιήλ· καὶ ὁ Σαλαθιήλ γέννησε τὸν Ζοροβάβελ·
- 13** καὶ ὁ Ζοροβάβελ γέννησε τὸν Αβιούδ· καὶ ὁ Αβιούδ γέννησε τὸν Ἐλιακείμ· καὶ ὁ Ἐλιακείμ γέννησε τὸν Ἀζώρ·
- 14** καὶ ὁ Ἀζώρ γέννησε τὸν Σαδώκ· καὶ ὁ Σαδώκ γέννησε τὸν Ἀχείμ· καὶ ὁ Ἀχείμ γέννησε τὸν Ἐλιούδ·

15 και ο Ελιούδ γέννησε τον Ελεάζαρ· και ο Ελεάζαρ γέννησε τον Μαθάν· και ο Μαθάν γέννησε τον Ιακώβ·

16 και ο Ιακώβ γέννησε τον Ιωσήφ, τον άνδρα τής Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς, που λέγεται Χριστός.

17 Όλες, λοιπόν, οι γενεές από τον Αβραάμ μέχρι τον Δαβίδ είναι 14 γενεές· και από τον Δαβίδ μέχρι τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας είναι 14 γενεές· και από τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας μέχρι τον Χριστό είναι 14 γενεές.

Η Γέννηση του Ιησού Χριστού

18 Η ΓΕΝΝΗΣΗ δε του Ιησού Χριστού ήταν ως εξής: Αφού η μητέρα του Μαρία αρραβωνιάστηκε με τον Ιωσήφ, πριν βρεθούν μαζί, βρέθηκε έγκυος, από το Άγιο Πνεύμα.

19 Και ο άνδρας της, ο Ιωσήφ, επειδή ήταν δίκαιος, και μη θέλοντας να την εκθέσει δημόσια, θέλησε να τη διώξει κρυφά.

20 Και ενώ αυτός τα συλλογίστηκε αυτά, ξάφνου, ένας άγγελος του Κυρίου, παρουσιάστηκε σ' αυτόν σε όνειρο, λέγοντας: Ιωσήφ, γιε τού Δαβίδ, να μη φοβηθείς να παραλάβεις τη Μαριάμ, τη γυναίκα σου· επειδή, αυτό που γεννήθηκε μέσα της είναι από το Άγιο Πνεύμα·

21 και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους.

22 Και όλο αυτό έγινε για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, που έλεγε:

23 «Προσέξτε, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσουν το όνομά του ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ», που ερμηνευόμενο σημαίνει: Μαζί μας είναι ο Θεός.

24 Και όταν ο Ιωσήφ σηκώθηκε από τον ύπνο, έκανε όπως τον πρόσταξε ο άγγελος του Κυρίου· και πήρε τη γυναίκα του.

25 Και δεν τη γνώριζε, μέχρις ότου γέννησε τον πρωτότοκο γιο της· και αποκάλεσε το όνομά του ΙΗΣΟΥ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 2

Μάγοι έρχονται να προσκυνήσουν

1 ΚΑΙ όταν ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ τής Ιουδαίας, κατά τις ημέρες τού βασιλιά Ηρώδη, νάσου, ήρθαν στα Ιεροσόλυμα μερικοί μάγοι από ανατολάς, λέγοντας:

2 Πού είναι αυτός που γεννήθηκε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Επειδή, είδαμε το αστέρι του στην ανατολή, και ήρθαμε για να τον προσκυνήσουμε.

- ³ Και καθώς ο βασιλιάς Ηρώδης το άκουσε, ταραχτήκε, και μαζί του ολόκληρη η Ιερουσαλήμ,
- ⁴ και συγκενρώνοντας όλους τούς αρχιερείς και τους γραμματείς τού λαού, ρωτούσε να μάθει απ' αυτούς, πού γεννιέται ο Χριστός.
- ⁵ Και εκείνοι τού είπαν: Στη Βηθλεέμ τής Ιουδαίας· επειδή, έτσι είναι γραμμένο διαμέσου τού προφήτη:
- ⁶ «Και εσύ Βηθλεέμ, γη τού Ιούδα, δεν είσαι καθόλου ελάχιστη ανάμεσα στους ηγεμόνες τού Ιούδα· επειδή, από σένα θα βγει ένας ηγέτης, που θα ποιμάνει τον λαό μου τον Ισραήλ».
- ⁷ Τότε, ο Ηρώδης, προσκαλώντας κρυφά τούς μάγους, εξακρίβωσε απ' αυτούς τον καιρό που φάνηκε το αστέρι·
- ⁸ και στέλνοντάς τους στη Βηθλεέμ, είπε: Καθώς θα πάτε, εξετάστε ακριβώς για το παιδί· και όταν το βρείτε, αναγγείλτέ το και σε μένα, για νάρθω και εγώ να το προσκυνήσω.
- ⁹ Εκείνοι δε, καθώς άκουσαν τον βασιλιά, αναχώρησαν, και ξάφνου, το αστέρι, που είχαν δει στην ανατολή, προπορευόταν απ' αυτούς, μέχρις ότου, φτάνοντας, στάθηκε επάνω εκεί όπου ήταν το παιδί.
- ¹⁰ Και βλέποντας το αστέρι, χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη.
- ¹¹ Και όταν ήρθαν στο σπίτι, είδαν το παιδί μαζί με τη Μαρία, τη μητέρα του, και πέφτοντας κάτω το προσκύνησαν, ανοίγοντας δε τους θησαυρούς τους, του πρόσφεραν δώρα, χρυσάφι και λιβάνι και σμύρνα.
- ¹² Επειδή, όμως, τους αποκαλύφθηκε από τον Θεό σε όνειρο να μη επιστρέψουν στον Ηρώδη, αναχώρησαν στη χώρα τους από άλλον δρόμο.
- ¹³ Και όταν αναχώρησαν, ξάφνου, ένας άγγελος του Κυρίου φαίνεται σε όνειρο στον Ιωσήφ, λέγοντας: Καθώς θα σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του, και φεύγε στην Αίγυπτο· και να είσαι εκεί μέχρις ότου θα σου πω· επειδή, ο Ηρώδης πρόκειται να ζητήσει το παιδί, για να το θανατώσει.
- ¹⁴ Και εκείνος, καθώς σηκώθηκε, πήρε, μέσα στη νύχτα, το παιδί και τη μητέρα του, και αναχώρησαν στην Αίγυπτο·
- ¹⁵ και ήταν εκεί μέχρι τον θάνατο του Ηρώδη· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, λέγοντας: «Από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο μου».
- ¹⁶ Τότε, ο Ηρώδης, βλέποντας ότι ξεγελάστηκε από τους μάγους, θύμωσε υπερβολικά, και, στέλνοντας, φόνευσε όλα τα παιδιά που ήσαν στη Βηθλεέμ, και σε όλα τα όριά της, από δύο χρόνων και κάτω, σύμφωνα με τον καιρό που εξακρίβωσε από τους μάγους.

17 Τότε, εκπληρώθηκε αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ιερεμία, ο οποίος είπε:

18 «Φωνή ακούστηκε στη Ραμά, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· η Ραχήλ έκλαιγε για τα παιδιά της, και δεν ήθελε να παρηγορηθεί, επειδή δεν υπάρχουν».

19 Και όταν πέθανε ο Ηρώδης, ξάφνου, ένας άγγελος του Κυρίου παρουσιάζεται σε όνειρο στον Ιωσήφ στην Αίγυπτο,

20 λέγοντας: Καθώς θα σηκωθείς, πάρε το παιδί και τη μητέρα του, και πήγαινε στη γη του Ισραήλ· επειδή, πέθαναν αυτοί που ζητούσαν τη ζωή του παιδιού.

21 Και εκείνος, καθώς σηκώθηκε, πήρε το παιδί και τη μητέρα του, και ήρθε στη γη του Ισραήλ.

22 Και όταν άκουσε ότι ο Αρχέλαος βασιλεύει στην Ιουδαία, αντί τού πατέρα του, του Ηρώδη, φοβήθηκε να πάει εκεί· και επειδή τού αποκαλύφθηκε από τον Θεό σε όνειρο, αναχώρησε στα μέρη τής Γαλιλαίας.

23 Και όταν ήρθε, κατοίκησε σε μία πόλη, που την έλεγαν Ναζαρέτ· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου των προφητών, ότι, Ναζωραίος θα ονομαστεί.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 3

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής

1 ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες έρχεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, κηρύττοντας στην έρημο της Ιουδαίας,

2 και λέγοντας: Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.

3 Επειδή, αυτός είναι εκείνος που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: «Φωνή κάποιου που φωνάζει δυνατά μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου· κάντε ίσια τα μονοπάτια του».

4 Αυτός, μάλιστα, ο Ιωάννης είχε το ένδυμά του από τρίχες καμήλας, και μία δερμάτινη ζώνη γύρω από τη μέση του· η δε τροφή του ήταν ακρίδες και μέλι άγριο.

5 Τότε, έβγαινε έξω προς αυτόν η Ιερουσαλήμ, και ολόκληρη η Ιουδαία, και όλα τα περίχωρα του Ιορδάνη·

6 και βαπτίζονταν απ' αυτόν στον Ιορδάνη, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους.

7 Και βλέποντας πολλούς από τους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους να έρχονται στο βάπτισμά του, τους είπε: Γεννήματα οχιάς, ποιος σας έδειξε να φύγετε από τη μέλλουσα οργή;

8 Κάντε, λοιπόν, καρπούς άξιους της μετάνοιας·

⁹ και μη φανταστείτε να λέτε στον εαυτό σας: Έχουμε πατέρα τον Αβραάμ· επειδή, σας λέω ότι, ο Θεός μπορεί από τούτες τις πέτρες να σηκώσει παιδιά στον Αβραάμ.

¹⁰ Μάλιστα, και η αξίνα κείται ήδη στη ρίζα των δέντρων· κάθε δέντρο, λοιπόν, που δεν κάνει καλόν καρπό, κόβεται, και ρίχνεται στη φωτιά.

¹¹ Εγώ μεν σας βαπτίζω με νερό προς μετάνοια· εκείνος, όμως, που έρχεται πίσω από μένα είναι ισχυρότερος από μένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να κρατήσω τα υποδήματα· αυτός θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά.

¹² Ο οποίος κρατάει το φτυάρι στο χέρι του, και θα καθαρίσει το αλώνι του, και θα συνάξει το σιτάρι του στην αποθήκη· το άχυρο, όμως, θα το κατακάψει με ακατάσβεστη φωτιά.

Το βάπτισμα του Ιησού

¹³ Τότε, ο Ιησούς έρχεται από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη προς τον Ιωάννη, για να βαπτιστεί απ' αυτόν.

¹⁴ Και ο Ιωάννης τον εμπόδιζε, λέγοντας: Εγώ έχω ανάγκη να βαπτιστώ από σένα, και εσύ έρχεσαι σε μένα;

¹⁵ Απαντώντας, όμως, ο Ιησούς τού είπε: Άφησε, τώρα· επειδή, έτσι είναι πρέπει σε μας, να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη. Τότε, τον αφήνει.

¹⁶ Και όταν ο Ιησούς βαπτίστηκε, ανέβηκε αμέσως από το νερό· και ξάφνου, ανοίχτηκαν σ' αυτόν οι ουρανοί, και είδε το Πνεύμα τού Θεού να κατεβαίνει σαν περιστέρι, και να έρχεται επάνω του.

¹⁷ Και ξάφνου, μία φωνή από τους ουρανούς, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 4

Ο Ιησούς πειράζεται στην έρημο

¹ ΤΟΤΕ, ο Ιησούς φέρθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο.

² Και αφού νήστεψε 40 ημέρες, και 40 νύχτες, έπειτα πείνασε.

³ Και καθώς ήρθε σ' αυτόν ο πειράζων, είπε: Αν είσαι Υιός τού Θεού, πες αυτές οι πέτρες να γίνουν ψωμιά.

⁴ Και εκείνος απαντώντας είπε: Είναι γραμμένο: «Μονάχα με ψωμί δεν θα ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα τού Θεού».

⁵ Τότε, τον παραλαμβάνει ο διάβολος στην άγια πόλη, και τον στήνει στο πτερύγιο του ιερού,

⁶ και του λέει: Αν είσαι Υιός τού Θεού, ρίξε κάτω τον εαυτό σου· επειδή, είναι γραμμένο ότι: «Θα προστάξει στους αγγέλους του για σένα», και «θα σε

σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα».

⁷ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Είναι επίσης γραμμένο: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου».

⁸ Τον παραλαμβάνει πάλι ο διάβολος σε ένα βουνό πολύ ψηλό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους,

⁹ και του λέει: Όλα αυτά θα σου τα δώσω, αν πέφτοντας με προσκυνήσεις.

¹⁰ Τότε, ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Πήγαινε, σατανά· επειδή είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις».

¹¹ Τότε, ο διάβολος τον αφήνει· και ξάφνου, ήρθαν κοντά του άγγελοι και τον υπηρετούσαν.

Το ξεκίνημα δράσης τού Ιησού από τη Γαλιλαία

¹² Και ο Ιησούς, όταν άκουσε ότι ο Ιωάννης παραδόθηκε, αναχώρησε στη Γαλιλαία.

¹³ Και αφήνοντας τη Ναζαρέτ, ήρθε και κατοίκησε στην παραθαλάσσια Καπερναούμ, στα όρια Ζαβουλών και Νεφθαλείμ·

¹⁴ για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας:

¹⁵ «Γη τού Ζαβουλών και γη τού Νεφθαλείμ, κοντά στον δρόμο τής θάλασσας, πέρα από τον Ιορδάνη, η Γαλιλαία των εθνών·

¹⁶ ο λαός, που κάθεται σε σκοτάδι είδε ένα μεγάλο φως, και σ' εκείνους που κάθονται σε τόπο και σκιά θανάτου, φως ανέτειλε σ' αυτούς».

¹⁷ Από τότε ο Ιησούς άρχισε να κηρύττει και να λέει: Μετανοείτε· επειδή, πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.

Οι πρώτοι μαθητές

¹⁸ Και ο Ιησούς, περπατώντας κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε δύο αδελφούς, τον Σίμωνα, που λέγεται Πέτρος, και τον Ανδρέα τον αδελφό του, να ρίχνουν το δίχτυ στη θάλασσα· επειδή, ήσαν ψαράδες.

¹⁹ Και τους λέει: Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω ψαράδες ανθρώπων.

²⁰ Και εκείνοι, αφήνοντας αμέσως τα δίχτυα, τον ακολούθησαν.

²¹ Και καθώς προχώρησε από εκεί, είδε άλλους δύο αδελφούς, τον Ιάκωβο, τον γιο τού Ζεβεδαίου, και τον Ιωάννη τον αδελφό του, μαζί με τον Ζεβεδαίο τον πατέρα τους, να επισκευάζουν τα δίχτυα τους, στο πλοίο, και τους κάλεσε.

²² Και εκείνοι, αφήνοντας αμέσως το πλοίο και τον πατέρα τους, τον ακολούθησαν.

Διδασκαλία, κήρυγμα και θεραπείες

23 Και ο Ιησούς περιερχόταν ολόκληρη τη Γαλιλαία, διδάσκοντας στις συναγωγές τους, και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας, και θεραπεύοντας κάθε αρρώστια και κάθε ασθένεια ανάμεσα στον λαό.

24 Και διαδόθηκε η φήμη του σε ολόκληρη τη Συρία, και έφεραν σ' αυτόν όλους εκείνους που υπέφεραν από διάφορα νοσήματα και έπασχαν από βασανιστικές παθήσεις, και δαιμονιζόμενους, και σεληνιαζόμενους, και παραλυτικούς· και τους θεράπευσε.

25 Και πολλά πλήθη τον ακολούθησαν από τη Γαλιλαία, και τη Δεκάπολη και τα Ιεροσόλυμα, και την Ιουδαία, και από την περιοχή πέρα από τον Ιορδάνη.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 5

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΙΑ

1 Όταν, όμως, είδε τα πλήθη, ανέβηκε στο βουνό, και καθώς κάθησε, ήρθαν κοντά του οι μαθητές του.

2 Και ανοίγοντας το στόμα του, τους δίδασκε, λέγοντας:

Οι Μακαρισμοί

3 Μακάριοι οι φτωχοί στο πνεύμα· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.

4 Μακάριοι αυτοί που πενθούν· επειδή, αυτοί θα παρηγορηθούν.

5 Μακάριοι οι πράοι· επειδή, αυτοί θα κληρονομήσουν τη γη.

6 Μακάριοι αυτοί που πεινούν και διψούν τη δικαιοσύνη· επειδή, αυτοί θα χορτάσουν.

7 Μακάριοι αυτοί που ελεούν· επειδή, αυτοί θα ελεηθούν.

8 Μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά· επειδή, αυτοί θα δουν τον Θεό.

9 Μακάριοι οι ειρηνοποιοί· επειδή, αυτοί θα ονομαστούν γιοι του Θεού.

10 Μακάριοι αυτοί που έχουν διωχθεί εξαιτίας της δικαιοσύνης· επειδή, δική τους είναι η βασιλεία των ουρανών.

11 Μακάριοι είστε, όταν σας ονειδίσουν, και σας θέσουν υπό διωγμό, και πουν εναντίον σας κάθε κακό λόγο, λέγοντας ψέματα, εξαιτίας μου.

12 Να χαίρεστε και να αγάλλεστε, επειδή ο μισθός σας είναι πολύς στους ουρανούς· έτσι, εξάλλου, έθεσαν υπό διωγμό τούς προφήτες πριν από σας.

Οι μαθητές ως το αλάτι και το φως

13 Εσείς είστε το αλάτι της γης· αν, όμως, το αλάτι διαφθαρεί, με τι θα αλατιστεί; Δεν χρησιμεύει πλέον σε τίποτε, παρά να ριχτεί έξω, και να καταπατιέται από τους ανθρώπους.

14 Εσείς είστε το φως τού κόσμου. Πόλη που κείται επάνω σε βουνό, δεν μπορεί να κρυφτεί.

15 Ούτε ανάβουν ένα λυχνάρι, και το βάζουν κάτω από το μύδι, αλλά επάνω στον λυχνοστάτη, και φέγγει σε όλους αυτούς που είναι μέσα στο σπίτι.

16 Έτσι ας λάμψει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς.

Νόμος, προφήτες και βασιλεία των ουρανών

17 Μη νομίζετε ότι ήρθα για να καταργήσω τον νόμο ή τους προφήτες· δεν ήρθα να καταργήσω, αλλά να εκπληρώσω.

18 Επειδή, σας διαβεβαιώνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν.

19 Όποιος, λοιπόν, αθετήσει μία από τούτες τις ελάχιστες εντολές, και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, ελάχιστος θα ονομαστεί στη βασιλεία των ουρανών· όποιος, όμως, εκτελέσει και διδάξει, αυτός θα ονομαστεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών.

20 Επειδή, σας λέω ότι, αν η δικαιοσύνη σας δεν περισσεύσει περισσότερο από τη δικαιοσύνη των γραμματέων και των Φαρισαίων, δεν θα μπειτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών.

Εκπλήρωση του Νόμου: Τι ακόμα σημαίνει, «Μη φονεύσεις»;

21 Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: «Μη φονεύσεις»· και όποιος φονεύσει, θα είναι ένοχος στην κρίση.

22 Εγώ, όμως, σας λέω ότι, καθένας που οργίζεται αναίτια ενάντια στον αδελφό του, θα είναι ένοχος στην κρίση, και όποιος πει στον αδελφό του: Ρακά, θα είναι ένοχος στο συνέδριο· και όποιος πει: Μωρέ, θα είναι ένοχος στη γέεννα της φωτιάς.

Τακτοποιημένες σχέσεις, πριν πλησιάσεις τον Θεό

23 Αν, λοιπόν, προσφέρεις το δώρο σου στο θυσιαστήριο, και εκεί θυμηθείς, ότι ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου,

24 άφησε εκεί το δώρο σου, μπροστά στο θυσιαστήριο, και πήγαινε, πρώτα, συμφιλιώσου με τον αδελφό σου, και τότε, όταν θα έρθεις, πρόσφερε το δώρο σου.

25 Έλα σε ειρήνη με τον αντίδικό σου γρήγορα, ενόσω είσαι μαζί του καθ' οδόν· μήπως και ο αντίδικος σε παραδώσει στον κριτή, και ο κριτής στον υπηρέτη, και ριχτείς σε φυλακή.

26 Σε διαβεβαιώνω: Δεν θα βγεις από εκεί, μέχρις ότου αποδώσεις και το έσχατο λεπτό.

Τι ακόμα είναι μοιχεία;

- 27** Ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: «Μη μοιχεύσεις».
- 28** Εγώ, όμως, σας λέω, ότι καθένας που κοιτάζει μία γυναίκα για να την επιθυμήσει, διέπραξε ήδη μοιχεία μέσα στην καρδιά του.
- 29** Και αν το δεξί σου μάτι σε σκανδαλίζει, βγάλ' το, και πέταξέ το από σένα· επειδή, σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, και να μη ριχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα.
- 30** Και αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψ' το, και πέταξέ το από σένα· επειδή, σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, και να μη ριχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα.

Μία φορά διαζύγιο; Γιατί;

- 31** Επιπλέον σ' αυτά, έχει ειπωθεί ότι, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, ας της δώσει διαζύγιο.
- 32** Εγώ, όμως, σας λέω ότι, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός για λόγο πορνείας, την κάνει να διαπράττει μοιχεία· και όποιος πάρει χωρισμένη γυναίκα, γίνεται μοιχός.

Όρκος και λόγος

- 33** Πάλι ακούσατε ότι ειπώθηκε στους αρχαίους: Μη γίνεις επίορκος, αλλά εκπλήρωσε τους όρκους σου προς τον Κύριο.
- 34** Εγώ, όμως, σας λέω, να μη ορκιστείτε καθόλου· ούτε στον ουρανό, επειδή είναι θρόνος τού Θεού·
- 35** ούτε στη γη, επειδή είναι υποπόδιο των ποδιών του· ούτε στα Ιεροσόλυμα, επειδή είναι πόλη τού μεγάλου βασιλιά·
- 36** ούτε στο κεφάλι σου να ορκιστείς, επειδή δεν μπορείς να κάνεις μία τρίχα λευκή ή μαύρη.
- 37** Αλλά, ο λόγος σας ας είναι: Ναι, ναι· Όχι, όχι· το δε περισσότερο απ' αυτά, είναι από τον πονηρό.

Τρόπος ανταπόδοσης

- 38** Ακούσατε ότι ειπώθηκε: «Μάτι αντί για μάτι, και δόντι αντί για δόντι».
- 39** Εγώ, όμως, σας λέω, μη αντισταθείτε στον πονηρό· αλλά, όποιος σε ραπίσει στο δεξί σου σαγόνι, στρέψε σ' αυτόν και το άλλο·
- 40** και σ' αυτόν που θέλει να κριθεί μαζί σου, και να πάρει το επανωφόρι σου, άφησέ του και το ιμάτιο·
- 41** και αν κάποιος σε αγγαρέψει ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο.
- 42** Σ' αυτόν που ζητάει από σένα, δίνε· και σ' αυτόν που θέλει να δανειστεί από σένα, να μη τον αποστραφείς.

Η αγάπη

- ⁴³ Ακούσατε ότι ειπώθηκε: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου», και θα μισείς τον εχθρό σου.
- ⁴⁴ Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν·
- ⁴⁵ για να γίνετε γιοι τού Πατέρα σας που είναι στους ουραμούς, επειδή αυτός ανατέλλει τον ήλιο του επάνω σε πονηρούς και αγαθούς, και βρέχει επάνω σε δικαίους και αδίκους.
- ⁴⁶ Επειδή, αν αγαπήσετε αυτούς που σας αγαπούν, ποιον μισθό έχετε; Και οι τελώνες δεν κάνουν το ίδιο;
- ⁴⁷ Και αν χαιρετήσετε μονάχα τούς αδελφούς σας, τι περισσότερο κάνετε; Και οι τελώνες δεν κάνουν έτσι;
- ⁴⁸ Να είστε, λοιπόν, εσείς τέλειοι, όπως ο Πατέρας σας, που είναι στους ουραμούς, είναι τέλειος.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 6

Η γνήσια ελεημοσύνη

- ¹ Προσέχετε να μη κάνετε την ελεημοσύνη σας μπροστά στους ανθρώπους, για να σας βλέπουν αυτοί· ειδάλλως, δεν έχετε μισθό από τον Πατέρα σας που είναι στους ουραμούς.
- ² Όταν, λοιπόν, κάνεις ελεημοσύνη, να μη σαλπίσεις μπροστά στους ανθρώπους, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους· σας διαβεβαιώνω, έχουν ήδη τον μισθό τους.
- ³ Όταν, όμως, εσύ κάνεις ελεημοσύνη, ας μη γνωρίσει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί·
- ⁴ για να είναι η ελεημοσύνη σου στα κρυφά· και ο Πατέρας σου, που βλέπει στα κρυφά, αυτός θα σου ανταποδώσει στα φανερά.

Ο σωστός τρόπος προσευχής

- ⁵ Και όταν προσεύχεσαι, να μη είσαι σαν τους υποκριτές· επειδή, αρέσκονται να προσεύχονται όρθιοι στις συναγωγές και στις γωνίες των πλατειών, για να φανούν στους ανθρώπους· σας διαβεβαιώνω ότι, έχουν ήδη τον μισθό τους·
- ⁶ εσύ, όμως, όταν προσεύχεσαι, μπες μέσα στο ταμείο σου, και, αφού θα έχεις κλείσει την πόρτα σου, προσευχήσου στον Πατέρα σου που είναι στον κρυφό χώρο· και ο Πατέρας σου που βλέπει στον κρυφό χώρο, θα σου ανταποδώσει στα φανερά.

⁷ Και όταν προσεύχεστε, να μη επαναλαμβάνετε τα ίδια ξανά και ξανά, όπως οι Εθνικοί· επειδή, νομίζουν ότι με την πολυλογία τους θα εισακουστούν.

⁸ Μη εξομοιωθείτε, λοιπόν, μ' αυτούς· επειδή, ο Πατέρας σας ξέρει από ποια πράγματα έχετε ανάγκη, πριν εσείς τα ζητήσετε απ' αυτόν.

Η Κυριακή Προσευχή

⁹ Έτσι, λοιπόν, να προσεύχεστε εσείς: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου·

¹⁰ ας έρθει η βασιλεία σου· ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, έτσι και επάνω στη γη·

¹¹ το αναγκαίο μας ψωμί δώσε σε μας σήμερα·

¹² και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας, όπως και εμείς συγχωρούμε σ' αυτούς που αμαρτάνουν σε μας·

¹³ και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό, επειδή δική σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

¹⁴ Επειδή, αν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, θα συγχωρήσει και σε σας ο ουράνιος Πατέρας σας.

¹⁵ Αν, όμως, δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα πταίσματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει σε σας τα πταίσματά σας.

Η νηστεία

¹⁶ Και όταν νηστεύετε, να μη γίνεστε σαν τους υποκριτές, σκυθρωποί· επειδή, αφήνουν άπλυτα τα πρόσωπά τους, για να φανούν στους ανθρώπους ότι νηστεύουν· σας διαβεβαιώνω ότι, έχουν ήδη τον μισθό τους.

¹⁷ Εσύ, όμως, όταν νηστεύεις, λούσε το κεφάλι σου, και πλύνε το πρόσωπό σου·

¹⁸ για να μη φανείς στους ανθρώπους ότι νηστεύεις, αλλά στον Πατέρα σου που είναι στον κρυφό χώρο· και ο Πατέρας σου που βλέπει στον κρυφό χώρο, θα σου ανταποδώσει στα φανερά.

Προειδοποίηση από πλεονεξία και γήινες μέριμνες

¹⁹ Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου το σκουλήκι και η σκουριά τούς αφανίζει, και όπου κλέφτες κάνουν διάρρηξη και κλέβουν·

²⁰ αλλά, να θησαυρίζετε στον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό, όπου ούτε σκουλήκι ούτε σκουριά τούς αφανίζουν, και όπου κλέφτες δεν κάνουν διάρρηξη ούτε κλέβουν.

²¹ Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.

- 22** Το λυχνάρι τού σώματος είναι το μάτι· αν, λοιπόν, το μάτι σου είναι καθαρό, όλο το σώμα σου θα είναι φωτεινό·
- 23** αν, όμως, το μάτι σου είναι πονηρό, όλο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό. Αν, λοιπόν, το φως που είναι μέσα σου είναι σκοτάδι, το σκοτάδι πόσο είναι;
- 24** Κανένας δεν μπορεί να υπηρετεί δύο κυρίους· επειδή, ή τον έναν θα μισήσει, και τον άλλον θα αγαπήσει· ή στον έναν θα προσκολληθεί, και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να υπηρετείτε τον Θεό και τον Μαμμωνά.
- 25** Γι' αυτό, σας λέω: Να μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι να φάτε και τι να πιείτε· ούτε για το σώμα σας τι να ντυθείτε. Δεν είναι η ζωή πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα;
- 26** Κοιτάξτε με προσοχή στα πουλιά τού ουρανού, ότι δεν σπείρουν ούτε θερίζουν ούτε συγκεντρώνουν σε αποθήκες, και ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς, δεν είστε πολύ ανώτεροι απ' αυτά;
- 27** Αλλά, ποιος από σας, μεριμνώντας, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του;
- 28** Και για το ένδυμα τι μεριμνάτε; Παρατηρήστε τα κρίνα τού χωραφιού πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν.
- 29** Σας λέω, όμως, ότι ούτε ο Σολομώντας μέσα στη δόξα του ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά.
- 30** Αλλά, αν το χορτάρι τού χωραφιού, που σήμερα υπάρχει, και αύριο ρίχνεται σε κλίβανο, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, δεν θα ντύσει πολύ περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι;
- 31** Να μη μεριμνήσετε, λοιπόν, λέγοντας: Τι να φάμε ή τι να πιούμε ή τι να ντυθούμε;
- 32** Δεδομένου ότι, όλα αυτά τα ζητούν οι Εθνικοί· επειδή, ο ουράνιος Πατέρας σας ξέρει ότι έχετε ανάγκη από όλα αυτά.
- 33** Αλλά, να ζητάτε πρώτα τη βασιλεία τού Θεού, και τη δικαιοσύνη του· και όλα αυτά θα σας προστεθούν.
- 34** Να μη μεριμνήσετε, λοιπόν, για την αύριο· επειδή, η αύριο θα μεριμνήσει για τα δικά της· αρκετό είναι στην ημέρα το κακό της.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 7

Προειδοποίηση από κατάκριση

- 1** Μη κρίνετε για να μη κριθείτε·
- 2** επειδή, με όποια κρίση κρίνετε, θα κριθείτε· και με όποιο μέτρο μετράτε, θα αντιστραφεί σε σας.

³ Και γιατί βλέπεις το ξυλαράκι που είναι στο μάτι τού αδελφού σου, ενώ το δοκάρι που είναι μέσα στο δικό σου μάτι δεν το παρατηρείς;

⁴ Ή, πώς θα πεις στον αδελφό σου: Άφησε να βγάλω το ξυλαράκι από το μάτι σου, ενώ το δοκάρι είναι μέσα στο μάτι σου;

⁵ Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το μάτι σου, και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις το ξυλαράκι από το μάτι τού αδελφού σου.

Άγιο και μαργαριτάρια όχι στα σκυλιά και στα γουρούνια

⁶ Μη δώσετε το άγιο στα σκυλιά· ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στα γουρούνια, μήπως και τα καταπατήσουν με τα πόδια τους, και, αφού στραφούν, σας καταξεσχίσουν.

Τρόποι αιτημάτων προσευχής

⁷ Ζητάτε, και θα σας δοθεί· ψάχνετε, και θα βρείτε· κρούετε, και θα σας ανοιχτεί·

⁸ επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει, και αυτός που ψάχνει, βρίσκει, και σ' αυτόν που κρούει, θα ανοιχτεί.

⁹ Ή, ποιος άνθρωπος είναι από σας, που, αν ο γιος του, του ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσει πέτρα;

¹⁰ Και αν του ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσει φίδι;

¹¹ Αν, λοιπόν, εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει αγαθά σ' αυτούς που ζητούν απ' αυτόν;

Ο χρυσός κανόνας

¹² Λοιπόν, όλα όσα θέλετε να κάνουν σε σας οι άνθρωποι, έτσι και εσείς να κάνετε σ' αυτούς· επειδή, αυτός είναι ο νόμος και οι προφήτες.

Στενή και πλατιά πύλη

¹³ Να μπείτε μέσα από τη στενή πύλη· επειδή, πλατιά είναι η πύλη, και ευρύχωρος ο δρόμος που φέρνει στην απώλεια, και πολλοί είναι αυτοί που μπαίνουν μέσα απ' αυτή.

¹⁴ Επειδή, στενή είναι η πύλη, και θλιμμένος ο δρόμος που φέρνει στη ζωή, και λίγοι είναι αυτοί που τη βρίσκουν.

Οι ψευδοπροφήτες

¹⁵ Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων, από μέσα όμως είναι αρπακτικοί λύκοι.

¹⁶ Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους· μήπως μαζεύουν σταφύλια από αγκάθια ή σύκα από τριβόλια;

17 Ἔτσι, κάθε καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς· ενώ το σαπρό δέντρο κάνει κακούς καρπούς.

18 Δεν μπορεί ένα καλό δέντρο να κάνει κακούς καρπούς ούτε ένα σαπρό δέντρο να κάνει καλούς καρπούς.

19 Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά.

20 Επομένως, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.

Ποιος θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών

21 Δεν θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών καθένας που λέει σε μένα: Κύριε, Κύριε· αλλά αυτός που πράττει το θέλημα του Πατέρα μου, ο οποίος είναι στους ουραμούς.

22 Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο όνομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλά θαύματα;

23 Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.

Ο φρόνιμος και ο άφρονas

24 Καθένας, λοιπόν, που ακούει τα λόγια μου αυτά, και τα πράττει, θα τον εξομοιώσω με έναν φρόνιμο άνθρωπο, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην πέτρα·

25 και κατέβηκε η βροχή, και ήρθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο σπίτι εκείνο, και δεν έπεσε· επειδή, ήταν θεμελιωμένο επάνω στην πέτρα.

26 Και καθένας που ακούει τα λόγια μου αυτά, και δεν τα πράττει, θα εξομοιωθεί με έναν άφρονα άνθρωπο, που οικοδόμησε το σπίτι του επάνω στην άμμο·

27 και κατέβηκε η βροχή, και ήρθαν τα ποτάμια, και φύσηξαν οι άνεμοι, και χτύπησαν με ορμή επάνω στο σπίτι εκείνο, και έπεσε· και η πτώση του ήταν μεγάλη.

Η εντύπωση που προξενήθηκε από την Επί τού Όρους Ομιλία

28 Και όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, τα πλήθη εκπλήττονταν για τη διδασκαλία του.

29 Επειδή, τους δίδασκε ως κάτοχος εξουσίας, και όχι όπως οι γραμματείς.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 8

Η θεραπεία τού λεπρού

1 ΚΑΙ όταν κατέβηκε από το βουνό, τον ακολούθησαν πολλά πλήθη.

² Και ξάφνου, ένας λεπρός, καθώς ήρθε, τον προσκυνούσε, λέγοντας: Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.

³ Και ο Ιησούς, απλώνοντας το χέρι, τον άγγιξε, λέγοντας: Θέλω, να καθαριστείς. Και αμέσως η λέπρα του καθαρίστηκε.

⁴ Και ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Πρόσεχε να μη το πεις σε κανέναν· αλλά, πήγαινε, δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε το δώρο, που ο Μωυσής πρόσταξε, για μαρτυρία σ' αυτούς.

Η θεραπεία ενός δούλου

⁵ Και όταν ο Ιησούς μπήκε μέσα στην Καπερναούμ, τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος, παρακαλώντας τον,

⁶ και λέγοντας: Κύριε, ο δούλος μου κείτται παράλυτος στο σπίτι, υποφέροντας φρικτά.

⁷ Και ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ, καθώς θα έρθω, θα τον θεραπεύσω.

⁸ Και απαντώντας ο εκατόνταρχος είπε: Κύριε, δεν είμαι άξιος να μπεις κάτω από τη στέγη μου· αλλά, μονάχα πες έναν λόγο, και ο δούλος μου θα γιατρευτεί.

⁹ Επειδή, και εγώ είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία, έχοντας υπό την εξουσία μου στρατιώτες· και λέω σε τούτον: Πήγαινε, και πηγαίνει· και στον άλλον: Έλα, και έρχεται· και στον δούλο μου: Κάνε τούτο, και το κάνει.

¹⁰ Ακούγοντας δε ο Ιησούς, θαύμασε, και είπε σ' αυτούς που τον ακολουθούσαν: Σας διαβεβαιώνω, ούτε στον Ισραήλ δεν βρήκα τόσο μεγάλη πίστη.

¹¹ Και σας λέω ότι θάρθουν πολλοί από ανατολή και δύση, και θα καθήσουν μαζί με τον Αβραάμ και τον Ισαάκ και τον Ιακώβ στη βασιλεία των ουρανών·

¹² ενώ οι γιοι τής βασιλείας θα ριχτούν έξω, στο σκοτάδι το εξώτερο· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

¹³ Και ο Ιησούς είπε στον εκατόνταρχο: Πήγαινε, και όπως πίστεψες ας γίνει σε σένα. Και ο δούλος του γιατρεύτηκε την ίδια εκείνη ώρα.

Η θεραπεία τής πεθεράς τού Πέτρου, και άλλων

¹⁴ Και καθώς ο Ιησούς ήρθε στο σπίτι τού Πέτρου, είδε την πεθερά του κατάκοιτη και να πάσχει από πυρετό.

¹⁵ Και έπιασε το χέρι της, και ο πυρετός την άφησε· και σηκώθηκε, και τους υπηρετούσε.

¹⁶ Και όταν έγινε βράδυ, έφεραν σ' αυτόν πολλούς δαιμονιζόμενους· και έβγαλε τα δαιμόνια με έναν λόγο, και όλους εκείνους που έπασχαν, τους θεράπευσε·

17 για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας: «Αυτός πήρε τις ασθένειές μας, και βάσταξε τις αρρώστιες μας».

Η γνήσια μαθητεία

18 Και ο Ιησούς βλέποντας γύρω του πολλά πλήθη, πρόσταξε να αναχωρήσουν στην απέναντι όχθη.

19 Και καθώς ένας γραμματέας τον πλησίασε, του είπε: Δάσκαλε, θέλω να σε ακολουθήσω, όπου και αν πας.

20 Και ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Οι αλεπούδες έχουν φωλιές, και τα πουλιά τού ουρανού κατοικίες· όμως, ο Υιός τού ανθρώπου δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι του.

21 Ένας άλλος μάλιστα από τους μαθητές του είπε σ' αυτόν: Κύριε, επίτρεψέ μου πρώτα να πάω και να θάψω τον πατέρα μου.

22 Και ο Ιησούς τού είπε: Ακολουθήσέ με, και άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς.

Ο Ιησούς γαληνεύει την τρικυμία

23 Και όταν μπήκε μέσα στο πλοίο, τον ακολούθησαν οι μαθητές του.

24 Και ξάφνου, μία μεγάλη τρικυμία έγινε στη θάλασσα, ώστε το πλοίο σκεπαζόταν από τα κύματα· και αυτός κοιμόταν.

25 Και οι μαθητές του, καθώς ήρθαν σ' αυτόν, τον ξύπνησαν, λέγοντας: Κύριε, σώσε μας, χανόμαστε.

26 Και τους λέει: Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι; Τότε, αφού σηκώθηκε, επιτίμησε τους ανέμους και τη θάλασσα, και έγινε μεγάλη γαλήνη.

27 Και οι άνθρωποι θαύμασαν, λέγοντας: Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός, που και οι άνεμοι και η θάλασσα τον υπακούουν!

Ο Ιησούς θεραπεύει τούς δύο δαιμονιζόμενους

28 Και όταν ήρθε στην απέναντι όχθη, στη χώρα των Γεργεσηνών, τον συνάντησαν δύο δαιμονιζόμενοι, καθώς έβγαιναν από τα μνήματα, υπερβολικά άγριοι, ώστε κανένας δεν μπορούσε να περάσει από εκείνον τον δρόμο.

29 Και ξάφνου, έκραξαν, λέγοντας: Τι είναι ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού, Υιέ τού Θεού; Ήρθες εδώ προ καιρού για να μας βασανίσεις;

30 Και μακριά απ' αυτούς υπήρχε μία αγέλη από πολλά γουρούνια, που έβοσκε.

31 Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Αν μας βγάλεις, επίτρεψε σε μας να πάμε στην αγέλη των γουρουνιών.

³² Και τους είπε: Πηγαίνετε. Και εκείνοι, μόλις βγήκαν, πήγαν στην αγέλη των γουρουνιών. Και ξάφνου, ολόκληρη η αγέλη των γουρουνιών όρμησε προς τον γκρεμό στη θάλασσα, και πνίγηκαν μέσα στα νερά.

³³ Εκείνοι δε που τα έβοσκαν έφυγαν, και καθώς ήρθαν στην πόλη ανήγγειλαν τα πάντα, και εκείνα για τους δαιμονιζόμενους.

³⁴ Και τότε, ολόκληρη η πόλη βγήκε έξω σε συνάντηση του Ιησού· και μόλις τον είδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει από τα όριά τους.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 9

Η θεραπεία τού παράλυτου

¹ ΚΑΙ μπαίνοντας μέσα στο πλοίο διαπέρασε τη λίμνη, και ήρθε στη δική του πόλη.

² Και νάσου, έφεραν σ' αυτόν έναν παράλυτο, ξαπλωμένον επάνω σε κρεβάτι· και ο Ιησούς βλέποντας την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: Έχε θάρρος, παιδί μου· συγχωρεμένες είναι σε σένα οι αμαρτίες σου.

³ Και τότε, μερικοί από τους γραμματείς είπαν μέσα τους: Αυτός βλασφημεί.

⁴ Και ο Ιησούς, βλέποντας τις σκέψεις τους, είπε: Γιατί εσείς σκέφτεστε πονηρά μέσα στις καρδιές σας;

⁵ Επειδή, τι είναι ευκολότερο να πω: Είναι συγχωρεμένες οι αμαρτίες σου ή να πω: Σήκω επάνω και περπάτα;

⁶ Αλλά, για να γνωρίσετε ότι ο Υιός τού ανθρώπου έχει εξουσία επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (λέει τότε στον παράλυτο): Καθώς εγερθείς, σήκωσε το κρεβάτι σου, και πήγαινε στο σπίτι σου.

⁷ Και καθώς σηκώθηκε, αναχώρησε για το σπίτι του.

⁸ Και τα πλήθη βλέποντας, θαύμασαν, και δόξασαν τον Θεό, που έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους.

Η κλήση τού Ματθαίου

⁹ Και ο Ιησούς, διαβαίνοντας από εκεί, είδε έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο, ο οποίος λεγόταν Ματθαίος· και του λέει: Ακολούθα με. Και καθώς σηκώθηκε, τον ακολούθησε.

¹⁰ Και ενώ καθόταν στο τραπέζι, στο σπίτι, νάσου! πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί, που είχαν έρθει, συγκάθονταν μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του.

¹¹ Και οι Φαρισαίοι, βλέποντας αυτά, είπαν στους μαθητές του: Γιατί ο δάσκαλός σας τρώει μαζί με τελώνες και αμαρτωλούς;

¹² Και ο Ιησούς, ακούγοντάς το, τους είπε: Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό αυτοί που υγιαίνουν, αλλά αυτοί που πάσχουν.

13 Πηγαίνετε μάλιστα και μάθετε τι είναι: «Έλεος θέλω, και όχι θυσία»· επειδή, δεν ήρθα να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς σε μετάνοια.

Ρωτούν τον Ιησού για τη νηστεία

14 Τότε, έρχονται προς αυτόν οι μαθητές τού Ιωάννη, λέγοντας: Γιατί εμείς και οι Φαρισαίοι νηστεύουμε συχνά, ενώ οι μαθητές σου δεν νηστεύουν;

15 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Μήπως μπορούν οι γιοι τού νυμφώνα να πενθούν, ενόσω είναι μαζί τους ο νυμφίος; Θάρθουν, όμως, ημέρες, όταν θα αφαιρεθεί απ' αυτούς ο νυμφίος, και τότε θα νηστεύσουν.

16 Κανένας δεν βάζει μπάλωμα από καινούργιο ύφασμα επάνω σε παλιό ιμάτιο· επειδή, το αναπληρωματικό του κομμάτι τραβάει από το ιμάτιο, και γίνεται χειρότερο σχίσιμο.

17 Ούτε βάζουν νέο κρασί σε παλιά ασκιά· ειδάλλως, σχίζονται τα ασκιά, και το κρασί χύνεται, και τα ασκιά χαλούν· αλλά, βάζουν νέο κρασί σε καινούργια ασκιά, ώστε και τα δύο διατηρούνται.

Η θεραπεία τής αιμορροούσας. Η ανάσταση της κόρης τού άρχοντα

18 Ενώ αυτός τούς έλεγε αυτά, ξάφνου, κάποιος άρχοντας, μόλις ήρθε, τον προσκυνούσε, λέγοντας ότι: Η θυγατέρα μου πέθανε πριν από λίγο· αλλά, έλα και βάλε επάνω της το χέρι σου, και θα ξαναζήσει.

19 Και καθώς ο Ιησούς σηκώθηκε, τον ακολούθησε, και οι μαθητές του.

20 Και ξάφνου, μία γυναίκα αιμορροούσα για δώδεκα χρόνια, καθώς πλησίασε από πίσω, άγγιξε την άκρη τού ιματίου του.

21 Επειδή, έλεγε μέσα της: Αν μονάχα αγγίξω το ιμάτιό του, θα σωθώ.

22 Και ο Ιησούς γυρίζοντας, και βλέποντάς την, είπε: Έχε θάρρος, θυγατέρα μου· η πίστη σου σε έσωσε. Και η γυναίκα σώθηκε από την ώρα εκείνη.

23 Και όταν ο Ιησούς ήρθε στο σπίτι τού άρχοντα, και βλέποντας τους αυλητές, και το πλήθος να θορυβεί,

24 τους λέει: Αναχωρείτε· επειδή, το κοριτσάκι δεν πέθανε, αλλά κοιμάται. Και τον περιγελούσαν.

25 Και καθώς το πλήθος βγήκε έξω, μπαίνοντας μέσα, έπιασε το χέρι της· και το κοριτσάκι σηκώθηκε.

26 Και η φήμη αυτή διαδόθηκε σε όλη εκείνη την περιοχή.

Ο Ιησούς θεραπεύει δύο τυφλούς

27 Και ενώ αναχωρούσε από εκεί, τον ακολούθησαν δύο τυφλοί, κρίζοντας και λέγοντας: Ελέησέ μας, γιε τού Δαβίδ.

28 Και όταν μπήκε μέσα στο σπίτι, οι τυφλοί τον πλησίασαν, και ο Ιησούς τούς λέει: Πιστεύετε ότι μπορώ να το κάνω αυτό; Του λένε: Ναι, Κύριε.

29 Τότε, άγγιξε τα μάτια τους, λέγοντας: Σύμφωνα με την πίστη σας ας γίνει σε σας.

30 Και ανοίχτηκαν τα μάτια τους. Και ο Ιησούς τούς πρόσταξε έντονα, λέγοντας: Προσέχετε, ας μη το ξέρει αυτό κανένας.

31 Εκείνοι, όμως, τον διαφήμισαν σε όλη την περιοχή εκείνη.

Ο Ιησούς θεραπεύει έναν δαιμονιζόμενο κουφό

32 Και ενώ αυτοί έβγαιναν έξω, ξάφνου, έφεραν σ' αυτόν έναν δαιμονιζόμενο κουφό.

33 Και αφού βγήκε το δαιμόνιο, ο κουφός μίλησε· και τα πλήθη θαύμασαν, λέγοντας ότι: Ποτέ δεν φάνηκε τέτοιο πράγμα στον Ισραήλ.

34 Οι Φαρισαίοι, όμως, έλεγαν: Διαμέσου τού άρχοντα των δαιμονίων βγάζει τα δαιμόνια.

Ο Ιησούς σε περιοδείες

35 ΚΑΙ ο Ιησούς περιερχόταν όλες τις πόλεις και τις κωμοπόλεις, διδάσκοντας στις συναγωγές τους, και κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας, και θεραπεύοντας κάθε νόσο και κάθε ασθένεια στον λαό.

36 Και βλέποντας τα πλήθη, σπλαχνίστηκε γι' αυτά, επειδή ήσαν βασανισμένα και σκορπισμένα σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα.

37 Τότε, λέει στους μαθητές του: Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι εργάτες όμως είναι λίγοι·

38 παρακαλέστε, λοιπόν, τον κύριο του θερισμού να βγάλει εργάτες στον θερισμό του.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 10

Η αποστολή των δώδεκα μαθητών

1 Και αφού προσκάλεσε τους δώδεκα μαθητές του, τους έδωσε εξουσία ενάντια σε ακάθαρτα πνεύματα, ώστε να τα βγάζουν, και να θεραπεύουν κάθε νόσο και κάθε ασθένεια.

2 Και τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων είναι τούτα· πρώτος, ο Σίμωνας, που λέγεται Πέτρος, και ο αδελφός του, ο Ανδρέας· ο Ιάκωβος του Ζεβεδαίου, και ο αδελφός του, ο Ιωάννης·

3 ο Φίλιππος, και ο Βαρθολομαίος· ο Θωμάς, και ο Ματθαίος, ο τελώνης· ο Ιάκωβος του Αλφαίου, και ο Λεββαίος, ο οποίος επονομάστηκε Θαδδαίος·

4 ο Σίμωνας ο Κανανίτης, και ο Ιούδας, ο Ισκαριώτης, ο οποίος και τον παρέδωσε.

Οι μαθητές αποστέλλονται με ειδικές παραγγελίες

- ⁵ Αυτούς τους δώδεκα απέστειλε ο Ιησούς, και τους παρήγγειλε, λέγοντας: Σε δρόμο εθνών να μη πάτε, και μέσα σε πόλη Σαμαρειτών να μη μπείτε·
- ⁶ να πηγαίνετε δε μάλλον προς τα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ.
- ⁷ Και πηγαίνοντας, να κηρύττετε, λέγοντας ότι: Πλησίασε η βασιλεία των ουρανών.
- ⁸ Να θεραπεύετε αυτούς που ασθενούν, να καθαρίζετε λεπρούς, να ανασταίνετε νεκρούς, να εκβάλλετε δαιμόνια, δωρεάν πήρατε, δωρεάν να δώσετε.
- ⁹ Να μη έχετε χρυσάφι ούτε ασήμι ούτε χαλκό στις ζώνες σας·
- ¹⁰ μήτε σακίδιο για τον δρόμο μήτε δύο χιτώνες μήτε υποδήματα μήτε ράβδο· επειδή, ο εργάτης είναι άξιος της τροφής του.
- ¹¹ Και μέσα σε όποια πόλη ή κωμόπολη μπείτε, εξετάστε ποιος είναι άξιος μέσα σ' αυτή, και εκεί να μέινετε μέχρις ότου φύγετε.
- ¹² Και μπαίνοντας μέσα στο σπίτι, χαιρετήστε το.
- ¹³ Και αν μεν το σπίτι είναι άξιο, η ειρήνη σας ας έρθει επάνω του· αλλά αν δεν είναι άξιο, η ειρήνη σας ας επιστρέψει σε σας.
- ¹⁴ Και όποιος δεν σας δεχθεί ούτε ακούσει τα λόγια σας, βγαίνοντας έξω από το σπίτι ή από την πόλη εκείνη, ξετινάξτε τη σκόνη από τα πόδια σας.
- ¹⁵ Σας διαβεβαιώνω: Ελαφρότερη θα είναι η τιμωρία κατά την ημέρα τής κρίσης στη γη των Σοδόμων και των Γομόρρων, παρά σ' εκείνη την πόλη.

Ποια ανταπόκριση βρίσκει το μήνυμα του Χριστού

- ¹⁶ Δέστε, εγώ σας στέλνω σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους· να γίνεστε, λοιπόν, φρόνιμοι σαν τα φίδια, και απλοί σαν τα περιστέρια.
- ¹⁷ Και να προσέχετε από τους ανθρώπους· επειδή, θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, και θα σας μαστιγώσουν στις συναγωγές τους·
- ¹⁸ και ακόμα, θα φερθείτε μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλιάδες εξαιτίας μου, για μαρτυρία σ' αυτούς, και στα έθνη.
- ¹⁹ Και όταν σας παραδίνουν, να μη μεριμνήσετε πώς ή τι θα μιλήσετε· για τον λόγο ότι, κατά την ώρα εκείνη θα σας δοθεί τι πρέπει να μιλήσετε.
- ²⁰ Επειδή, δεν είστε εσείς που μιλάτε, αλλά το Πνεύμα τού Πατέρα σας, που μιλάει μέσα από σας.
- ²¹ Και θα παραδώσει αδελφός τον αδελφό σε θάνατο, και πατέρας το παιδί· και θα επαναστατούν παιδιά ενάντια σε γονείς, και θα τους θανατώσουν.
- ²² Και θα είστε μισούμενοι από όλους, εξαιτίας τού ονόματός μου· εκείνος δε που θα έχει υπομείνει μέχρι τέλους, αυτός θα σωθεί.

23 Και όταν σας καταδιώκουν σ' αυτή την πόλη, φεύγετε στην άλλη· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Δεν θα τελειώσετε τις πόλεις τού Ισραήλ, μέχρις ότου έρθει ο Υιός τού ανθρώπου.

24 Δεν υπάρχει μαθητής ανώτερος από τον δάσκαλο ούτε δούλος ανώτερος από τον κύριό του.

25 Είναι αρκετό στον μαθητή να γίνει όπως ο δάσκαλός του, και ο δούλος όπως ο κύριός του. Αν τον οικοδεσπότη ονόμασαν Βεελζεβούλ, πόσο μάλλον τους οικιακούς του;

26 Λοιπόν, να μη τους φοβηθείτε· επειδή, δεν είναι τίποτε σκεπασμένο που δεν θα ξεσκεπαστεί· και κρυφό, που δεν θα γίνει γνωστό.

27 Ό,τι σας λέω στο σκοτάδι, να το πείτε στο φως· και ό,τι ακούτε στο αυτί, να το κηρύξετε επάνω στις ταράτσες.

Ποιον να υπολογίζετε

28 Και να μη φοβηθείτε από εκείνους που θανατώνουν το σώμα, οι οποίοι όμως δεν μπορούν να θανατώσουν την ψυχή· αλλά, να φοβηθείτε μάλλον αυτόν που μπορεί να απολέσει και την ψυχή και το σώμα μέσα στη γέεννα.

29 Δύο σπουργίτια δεν πουλιούνται για ένα ασσάριο; Ένα, όμως, απ' αυτά δεν θα πέσει επάνω στη γη, χωρίς το θέλημα του Πατέρα σας.

30 Για σας, πάντως, και οι τρίχες τού κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες.

31 Μη φοβηθείτε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε εσείς.

Η ομολογία μας, σημάδι γνησιότητας

32 Καθένας, λοιπόν, που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς.

33 Όποιος, όμως, με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς.

Αποτελέσματα της αποδοχής τού Χριστού

34 Μη νομίζετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη επάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα.

35 Επειδή, ήρθα να διαχωρίσω άνθρωπο ενάντια στον πατέρα του, και θυγατέρα ενάντια στη μητέρα της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της.

36 Και εχθροί τού ανθρώπου θα είναι του σπιτιού του οι άνθρωποι.

37 Όποιος αγαπάει πατέρα ή μητέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα· και όποιος αγαπάει γιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι άξιος για μένα.

38 Και όποιος δεν παίρνει τον σταυρό του, και ακολουθεί πίσω από μένα, δεν είναι άξιος για μένα.

39 Όποιος βρει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του για μένα, θα τη βρει.

Η συμπεριφορά μας προς ανθρώπους τού Θεού

40 Όποιος δέχεται εσάς, δέχεται εμένα· και όποιος δέχεται εμένα, δέχεται εκείνον που με απέστειλε.

41 Εκείνος που δέχεται έναν προφήτη σε όνομα προφήτη, θα λάβει μισθόν προφήτη· και όποιος δέχεται έναν δίκαιο σε όνομα δικαίου, θα λάβει μισθόν δικαίου.

42 Και όποιος ποτίσει έναν από τους μικρούς τούτους ένα μονάχα ποτήρι δροσερό νερό σε όνομα μαθητή, σας διαβεβαιώνω, δεν θα χάσει τον μισθό του.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 11

Η διδασκαλία τού Ιησού: Πρώτα στους μαθητές του, έπειτα στις πόλεις τους

1 ΚΑΙ όταν ο Ιησούς τελείωσε να δίνει εντολές στους δώδεκα μαθητές του, αναχώρησε από εκεί, για να διδάσκει και να κηρύττει στις πόλεις τους.

Η απορία τού Βαπτιστή Ιωάννη

2 ΚΑΙ όταν ο Ιωάννης, μέσα στη φυλακή, άκουσε τα έργα τού Χριστού, έστειλε δύο από τους μαθητές του,

3 και του είπε: Εσύ είσαι αυτός που έρχεται ή άλλον περιμένουμε;

4 Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Πηγαίνετε και να αναγγείλετε στον Ιωάννη, όσα ακούτε και βλέπετε·

5 τυφλοί ξαναβλέπουν, και χωλοί περπατούν· λεπροί καθαρίζονται, και κουφοί ακούν· νεκροί ανασταίνονται, και φτωχοί ευαγγελίζονται.

6 Και μακάριος είναι όποιος δεν σκανδαλιστεί με μένα.

7 Και ενώ αυτοί αναχωρούσαν, ο Ιησούς άρχισε να λέει στα πλήθη για τον Ιωάννη: Τι βγήκατε να δείτε στην έρημο; Καλάμι που σαλεύεται από τον άνεμο;

8 Αλλά, τι βγήκατε να δείτε; Άνθρωπον ντυμένον με πολυτελή ιμάτια; Δέστε, αυτοί που φορούν τα πολυτελή βρίσκονται στα παλάτια των βασιλιάδων.

9 Αλλά, τι βγήκατε να δείτε; Προφήτην; Σας λέω, ναι, και περισσότερο από προφήτην·

10 επειδή, αυτός είναι για τον οποίο είναι γραμμένο: «Δέστε, εγώ αποστέλλω τον αγγελιοφόρο μου πριν από την παρουσία τού προσώπου σου, ο οποίος θα προπαρασκευάσει τον δρόμο σου μπροστά από σένα».

11 Σας διαβεβαιώνω, ανάμεσα σ' εκείνους που γεννήθηκαν από γυναίκες δεν σηκώθηκε μεγαλύτερος από τον Βαπτιστή Ιωάννη· όμως, ο μικρότερος στη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν.

12 Και από τις ημέρες τού Βαπτιστή Ιωάννη μέχρι αυτή τη στιγμή, η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιαστές τήν αρπάζουν.

13 Επειδή, όλοι οι προφήτες και ο νόμος προφήτευσαν μέχρι τον Ιωάννη.

14 Και αν θέλετε να το δεχθείτε, αυτός είναι ο Ηλίας, ο οποίος επρόκειτο νάρθει.

15 Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

Η στάση των Ιουδαίων απέναντι στον Ιησού

16 Αλλά, με τι να εξομοιώσω αυτή τη γενεά; Είναι όμοια με παιδάκια που κάθονται σε αγορές, και φωνάζουν στους συντρόφους τους,

17 και λένε: Σας παίξαμε φλογέρα, και δεν χορέψατε· σας είπαμε μοιρολόγια, και δεν θρηνήσατε.

18 Επειδή, ήρθε ο Ιωάννης, μήτε τρώγοντας μήτε πίνοντας· και λένε: Έχει δαιμόνιο.

19 Έρθε ο Υιός τού ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας· και λένε: Δέστε, ένας άνθρωπος φαγός και κρασοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών. Και η σοφία δικαιώθηκε από τα παιδιά της.

Τα «Αλλοίμονο» του Ιησού προς τους αμετανόητους

20 Τότε, ο Ιησούς άρχισε να επιπλήττει τις πόλεις, στις οποίες έγιναν τα περισσότερα θαύματά του, επειδή δεν μετανόησαν:

21 Αλλοίμονο σε σένα, Χοραζίν, αλλοίμονο σε σένα, Βηθσαϊδάν, επειδή, αν τα θαύματα που έγιναν ανάμεσά σας, γίνονταν στην Τύρο και στη Σιδώνα, θα μετανοούσαν πριν από πολύ καιρό με σάκο και στάχτη.

22 Όμως, σας λέω, στην Τύρο και στη Σιδώνα η τιμωρία κατά την ημέρα τής κρίσης θα είναι ελαφρότερη, παρά σε σας.

23 Και εσύ, Καπερναούμ, που υψώθηκες μέχρι τον ουρανό, θα σε κατεβάσουν μέχρι τον άδη· επειδή, αν τα θαύματα που έγιναν ανάμεσά σου γίνονταν στα Σόδομα, θα έμεναν μέχρι σήμερα.

24 Όμως, σας λέω, ότι στη γη των Σοδόμων η τιμωρία κατά την ημέρα τής κρίσης θα είναι ελαφρότερη, παρά σε σένα.

Απόκρυψη και αποκάλυψη της Αλήθειας

25 Κατά τον καιρό εκείνο, ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε: Σε δοξάζω, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι αυτά τα απέκρυψες από σοφούς και συνετούς, τα αποκάλυψες όμως σε νήπια.

²⁶ Ναι, ω Πατέρα, επειδή έτσι έγινε αρεστό μπροστά σου.

²⁷ Όλα παραδόθηκαν από τον Πατέρα σε μένα· και κανένας δεν γνωρίζει τον Υιό, παρά μονάχα ο Πατέρας· ούτε τον Πατέρα γνωρίζει κάποιος, παρά μονάχα ο Υιός, και σε όποιον ο Υιός θέλει να τον αποκαλύψει.

Η πρόσκληση του Ιησού

²⁸ Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω.

²⁹ Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας.

³⁰ Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίο μου ελαφρύ.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 12

Η αυθεντική ερμηνεία τού Σαββάτου

¹ ΚΑΤΑ τον καιρό εκείνο, σε ημέρα σαββάτου, ο Ιησούς πορευόταν διαμέσου των σπαρτών· και οι μαθητές του πείνασαν, και άρχισαν να κόβουν στάχια και να τρώνε.

² Και βλέποντας αυτό οι Φαρισαίοι, του είπαν: Δες, οι μαθητές σου κάνουν ό,τι δεν επιτρέπεται να γίνεται το σάββατο.

³ Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Δεν διαβάσατε τι έκανε ο Δαβίδ, όταν πείνασε, αυτός και εκείνοι που ήσαν μαζί του;

⁴ Πώς μπήκε μέσα στον οίκο τού Θεού, και έφαγε τους άρτους τής πρόθεσης, που δεν του επιτρεπόταν να φάει, ούτε και εκείνοι που ήσαν μαζί του, παρά μονάχα οι ιερείς;

⁵ Ή, δεν διαβάσατε στον νόμο, ότι κατά τα σάββατα οι ιερείς βεβηλώνουν το σάββατο μέσα στο ιερό, και είναι αθώοι;

⁶ Σας λέω δε ότι, εδώ είναι κάποιος μεγαλύτερος από το ιερό.

⁷ Αν, όμως, γνωρίζατε τι είναι: «Έλεος θέλω, και όχι θυσία», δεν θα καταδικάζατε τους αθώους.

⁸ Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.

Θεραπεία την ημέρα τού Σαββάτου

⁹ ΚΑΙ καθώς αναχώρησε από εκεί, ήρθε στη συναγωγή τους.

¹⁰ Και να! ήταν εκεί ένας άνθρωπος που είχε το χέρι του παράλυτο· και τον ρώτησαν, λέγοντας: Άραγε, επιτρέπεται σε κάποιον να θεραπεύει το σάββατο; Για να τον κατηγορήσουν.

11 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Ποιος άνθρωπος από σας θα είναι, που, έχοντας ένα πρόβατο, αν αυτό πέσει σε λάκκο κατά το σάββατο, δεν θα το πιάσει και θα το σηκώσει;

12 Πόσο, λοιπόν, διαφέρει άνθρωπος από πρόβατο! Όστε, επιτρέπεται να αγαθοποιεί κάποιος κατά το σάββατο.

13 Τότε, λέει στον άνθρωπο: Τέντωσε το χέρι σου. Και το τέντωσε, και αποκαταστάθηκε υγιές, όπως το άλλο.

14 Και οι Φαρισαίοι, βγαίνοντας έξω, έκαναν συμβούλιο εναντίον του, για να τον εξολοθρεύσουν.

15 Αλλά, ο Ιησούς, όταν το αντιλήφθηκε, αναχώρησε από εκεί·

Στον Ιησού εκπληρώνεται μία ακόμα προφητεία τού Ησαΐα και τον ακολούθησαν πολλά πλήθη, και τους θεράπευσε όλους.

16 Και τους παρήγγειλε αυστηρά να μη τον φανερώσουν·

17 για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα, λέγοντας:

18 «Προσέξτε! ο δούλος μου, που έκλεξα, ο αγαπητός μου, στον οποίο ευαρεστήθηκε η ψυχή μου· θα βάλω επάνω του το Πνεύμα μου, και θα εξαγγείλει κρίση στα έθνη·

19 δεν θα αντιλογήσει ούτε θα κραυγάσει· ούτε θα ακούσει κάποιος τη φωνή του στις πλατείες·

20 συντριμμένο καλάμι δεν θα το σπάσει, και λινάρι που καπνίζει δεν θα το σβήσει, μέχρις ότου εκφέρει την κρίση σε νίκη·

21 και στο όνομά του θα ελπίσουν τα έθνη».

Με ποια δύναμη ενεργούσε ο Ιησούς;

22 Τότε, έφεραν σ' αυτόν έναν δαιμονιζόμενο, τυφλόν και κουφόν· και τον θεράπευσε, ώστε ο κουφός και ο τυφλός και μιλούσε και έβλεπε.

23 Και εκπλήττονταν όλα τα πλήθη, και έλεγαν: Μήπως αυτός είναι ο γιος τού Δαβίδ;

24 Οι Φαρισαίοι, όμως, όταν το άκουσαν, είπαν: Αυτός δεν βγάζει τα δαιμόνια, παρά μονάχα διαμέσου τού Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων.

25 Όταν δε ο Ιησούς αντιλήφθηκε τους συλλογισμούς τους, τους είπε: Κάθε βασίλειο, που διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, ερημώνεται· και κάθε πόλη ή σπίτι, που διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, δεν θα σταθεί.

26 Και αν ο σατανάς βγάζει τον σατανά, διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη· πώς, λοιπόν, θα σταθεί το βασίλειό του;

27 Και αν εγώ βγάζω τα δαιμόνια διαμέσου τού Βεελζεβούλ, οι γιοι σας διαμέσου τίνος τα βγάζουν; Γι' αυτό, αυτοί θα είναι κριτές σας.

28 Αλλά, αν εγώ βγάζω τα δαιμόνια διαμέσου τού Πνεύματος του Θεού, έφτασε επομένως σε σας η βασιλεία τού Θεού.

29 Ή, πώς μπορεί κάποιος να μπει μέσα στο σπίτι τού δυνατού, και να αρπάξει τα σκεύη του, αν πρώτα δεν δέσει τον δυνατόν, και τότε θα διαρπάξει το σπίτι του;

30 Όποιος δεν είναι μαζί μου, είναι εναντίον μου· και όποιος δεν μαζεύει μαζί μου, σκορπίζει.

Η βλασφημία ενάντια στο Άγιο Πνεύμα

31 Γι' αυτό, σας λέω: Κάθε αμαρτία και βλασφημία θα συγχωρεθεί στους ανθρώπους· η βλασφημία, όμως, ενάντια στο Πνεύμα, δεν θα συγχωρεθεί στους ανθρώπους.

32 Και όποιος πει έναν λόγο ενάντια στον Υιό τού ανθρώπου, θα του συγχωρεθεί· όποιος, όμως, πει ενάντια στο Πνεύμα το Άγιο, δεν θα του συγχωρεθεί, ούτε σε τούτον τον αιώνα ούτε στον μέλλοντα.

Τα ποιοτικά γνωρίσματα του ανθρώπου — λόγια και κρίση

33 Ή κάντε το δέντρο καλό, και τον καρπό του καλόν· ή κάντε το δέντρο σαπρό, και τον καρπό του σαπρόν· επειδή, από τον καρπό γνωρίζεται το δέντρο.

34 Γεννήματα οχιάς, πώς μπορείτε να μιλάτε καλά, ενώ είστε πονηροί; Επειδή, από το περίσσευμα της καρδιάς μιλάει το στόμα.

35 Ο καλός άνθρωπος βγάζει τα καλά από τον καλό θησαυρό τής καρδιάς· και ο πονηρός άνθρωπος βγάζει τα πονηρά από τον πονηρό θησαυρό.

36 Σας λέω δε ότι, για κάθε αργόν λόγο, που θα μιλούσαν οι άνθρωποι, θα λογοδοτήσουν γι' αυτόν κατά την ημέρα τής κρίσης.

37 Επειδή, από τα λόγια σου θα δικαιωθείς, και από τα λόγια σου θα κατακριθείς.

Ο Ιωνάς, προφητικό σημείο

38 Τότε, μερικοί από τους γραμματείς και τους Φαρισαίους απάντησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, θέλουμε να δούμε από σένα ένα σημείο.

39 Και εκείνος, απαντώντας, τους είπε: Η πονηρή και μοιχαλίδα γενεά ζητάει σημείο· αλλά, σημείο δεν θα της δοθεί, παρά μονάχα το σημείο τού προφήτη Ιωνά.

40 Επειδή, όπως ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου στην καρδιά τής γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.

41 Άνδρες Νινευίτες θα αναστηθούν στην κρίση μαζί μ' αυτή τη γενεά, και θα την κατακρίνουν· επειδή, μετανόησαν στο κήρυγμα του Ιωνά· και δέστε, εδώ είναι κάτι περισσότερο από τον Ιωνά.

42 Η βασίλισσα του Νότου θα σηκωθεί κατά την κρίση μαζί μ' αυτή τη γενεά, και θα την κατακρίνει· επειδή, ήρθε από τα πέρατα της γης για να ακούσει τη σοφία τού Σολομώντα· και δέστε, εδώ είναι κάτι περισσότερο από τον Σολομώντα.

Οι συνέπειες της αστάθειας

43 Και όταν το ακάθατο πνεύμα βγει από τον άνθρωπο, περνάει μέσα από άνυδρους τόπους, και ζητάει ανάπαυση, και δεν βρίσκει.

44 Τότε λέει: Ας γυρίσω στο σπίτι μου, απ' όπου βγήκα. Και όταν έρθει, το βρίσκει αδειανό, σκουπισμένο και στολισμένο.

45 Τότε, πηγαίνει και παίρνει μαζί του άλλα επτά πνεύματα πονηρότερα απ' αυτό, και μπαίνοντας μέσα, κατοικούν εκεί· και γίνονται τα τελευταία χειρότερα από τα πρώτα. Έτσι θα είναι και σ' αυτή την πονηρή γενεά.

Η μητέρα και οι αδελφοί τού Ιησού

46 Και ενώ αυτός μιλούσε ακόμα προς τα πλήθη, ξάφνου, η μητέρα και οι αδελφοί του στέκονταν έξω, ζητώντας να του μιλήσουν.

47 Και κάποιος τού είπε: Δες, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου στέκονται έξω, ζητώντας να σου μιλήσουν.

48 Και εκείνος, αποκρινόμενος σ' αυτόν που του το είπε, απάντησε: Ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδελφοί μου;

49 Και απλώνοντας το χέρι του προς τους μαθητές του, είπε: Να! η μητέρα μου και οι αδελφοί μου·

50 επειδή, όποιος κάνει το θέλημα του Πατέρα μου, που είναι στους ουραμούς, αυτός είναι σε μένα αδελφός και αδελφή και μητέρα.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 13

ΟΙ ΕΠΤΑ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ

1 . Η παραβολή τού σπορέα

1 ΚΑΙ κατά την ημέρα εκείνη, καθώς ο Ιησούς βγήκε έξω από το σπίτι, κάθησε κοντά στη θάλασσα.

2 Και συγκεντρώθηκαν κοντά του πολλά πλήθη, ώστε, αφού μπήκε μέσα στο πλοίο, καθόταν· και ολόκληρο το πλήθος στεκόταν στην ακρογιαλιά.

3 Και τους μίλησε πολλά με παραβολές, λέγοντας: Δέστε, βγήκε αυτός που σπέρνει για να σπείρει.

⁴ Και ενώ έσπερνε, άλλα μεν έπεσαν κοντά στον δρόμο· και ήρθαν τα πουλιά τού ουρανού, και τα κατέφαγαν.

⁵ Άλλα, όμως, έπεσαν επάνω στα πετρώδη μέρη, όπου δεν είχαν χώμα· και αμέσως φύτρωσαν, επειδή δεν είχαν βάθος γης·

⁶ και όταν ανέτειλε ο ήλιος, κάηκαν, και, επειδή δεν είχαν ρίζα, ξεράθηκαν.

⁷ Και άλλα έπεσαν επάνω στα αγκάθια, και τα αγκάθια μεγάλωσαν, και τα κατέπνιξαν.

⁸ Άλλα, όμως, έπεσαν επάνω σε καλή γη· και έδιναν καρπό, το ένα 100 , το άλλο 60 , και το άλλο 30 .

⁹ Αυτός που έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

Γιατί ο Ιησούς μιλούσε με παραβολές;

¹⁰ Και καθώς οι μαθητές ήρθαν κοντά του, είπαν σ' αυτόν : Γιατί τους μιλάς με παραβολές;

¹¹ Και εκείνος, απαντώντας, τους είπε: Επειδή, σε σας δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σ' εκείνους όμως δεν δόθηκε.

¹² Επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί και άλλο, και θα του περισσέψει· όποιος, όμως, δεν έχει, και ό,τι έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν.

¹³ Γι' αυτό τους μιλάω με παραβολές, επειδή βλέποντας δεν βλέπουν, και ακούοντας δεν ακούν ούτε καταλαβαίνουν.

¹⁴ Και εκπληρώνεται επάνω τους η προφητεία τού Ησαΐα, που λέει: «Θα ακούσουν με την ακοή, αλλά δεν θα εννοήσουν· και βλέποντας θα δουν, και δεν θα καταλάβουν·

¹⁵ επειδή, η καρδιά αυτού τού λαού πάχυνε, και με τα αυτιά βαριάκούσαν, και έκλεισαν τα μάτια τους, μήπως και δουν με τα μάτια, και ακούσουν με τα αυτιά, και καταλάβουν με την καρδιά, και επιστρέψουν, και τους γιατρέψω».

¹⁶ Τα δικά σας μάτια, όμως, είναι μακάρια, για τον λόγο ότι βλέπουν· και τα αυτιά σας, για τον λόγο ότι ακούν.

¹⁷ Επειδή, σας διαβεβαιώνω ότι, πολλοί προφήτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν όσα εσείς βλέπετε, και δεν είδαν· και να ακούσουν όσα εσείς ακούτε, και δεν άκουσαν.

Η εξήγηση της παραβολής τού σπορέα

¹⁸ Εσείς, λοιπόν, ακούστε την παραβολή εκείνου που σπέρνει:

¹⁹ Σε καθέναν που ακούει τον λόγο τής βασιλείας, και δεν καταλαβαίνει, έρχεται ο πονηρός, και αρπάζει το σπαρμένο στην καρδιά του· αυτός είναι που σπάρθηκε κοντά στον δρόμο.

20 Εκείνος δε ο σπόρος που σπάρθηκε επάνω σε πετρώδες μέρος, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, και αμέσως με χαρά τον δέχεται·

21 δεν έχει, όμως, μέσα του ρίζα, αλλά είναι πρόσκαιρος· και όταν γίνει θλίψη ή διωγμός εξαιτίας τού λόγου, αμέσως σκανδαλίζεται.

22 Και εκείνος που σπάρθηκε στα αγκάθια, αυτός είναι που ακούει τον λόγο· έπειτα, η μέριμνα αυτού τού αιώνα και η απάτη τού πλούτου συμπνίγει τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.

23 Εκείνος δε που σπάρθηκε επάνω στην καλή γη, αυτός είναι που ακούει τον λόγο, και καταλαβαίνει· ο οποίος και καρποφορεί, και κάνει ο ένας μεν 100, ο άλλος 60, και ο άλλος 30.

2 . Η παραβολή των ζιζανίων

24 Τους παρέθεσε μία άλλη παραβολή, λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο, που έσπειρε στο χωράφι του καλόν σπόρο·

25 αλλά, ενώ οι άνθρωποι κοιμόνταν, ήρθε ο εχθρός του, και έσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι, και αναχώρησε.

26 Και όταν βλάστησε το χορτάρι, και έκανε καρπό, φάνηκαν τότε και τα ζιζάνια.

27 Και καθώς ήρθαν κοντά του οι δούλοι τού οικοδεσπότη είπαν σ' αυτόν: Κύριε, καλόν σπόρο δεν έσπειρες στο χωράφι σου; Από πού, λοιπόν, έχει τα ζιζάνια;

28 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Ένας εχθρός άνθρωπος το έκανε. Και οι δούλοι τού είπαν: Θέλεις να πάμε και να τα μαζέψουμε;

29 Και εκείνος είπε: Όχι, μήπως και, μαζεύοντας τα ζιζάνια, ξεριζώσετε μαζί τους και το σιτάρι·

30 αφήστε να αυξάνονται και τα δύο μαζί μέχρι τον θερισμό· και κατά τον καιρό τού θερισμού θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια, και να τα δέσετε σε δέσμες, για να τα κατακάψετε· το σιτάρι, όμως, συγκεντρώστε το στην αποθήκη μου.

3 . Η παραβολή για τον κόκκο τού σιναπιού

31 Τους παρέθεσε μία άλλη παραβολή, λέγοντας: Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού, τον οποίο, καθώς τον πήρε ένας άνθρωπος, τον έσπειρε στο χωράφι του·

32 το οποίο είναι μεν μικρότερο από όλα τα σπέρματα· όταν, όμως, αυξηθεί, είναι μεγαλύτερο από τα λαχανικά, και γίνεται δέντρο, ώστε τα πουλιά τού ουρανού έρχονται και κάνουν φωλιές στα κλαδιά του.

4 . Η παραβολή για το προζύμι

33 Τους είπε μία άλλη παραβολή: Η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με προζύμι, το οποίο μια γυναίκα, παίρνοντάς το, το έκρυψε σε τρία μέτρα αλεύρι, μέχρις ότου έγινε ολόκληρο ένζυμο.

Οι παραβολές είναι εκπλήρωση προφητείας

34 Ο Ιησούς μίλησε όλα αυτά με παραβολές προς τα πλήθη, και χωρίς παραβολή δεν τους μιλούσε·

35 για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη, λέγοντας: «Με παραβολές θα ανοίξω το στόμα μου· και θα εξαγγείλω πράγματα που είναι κρυμμένα από καταβολής κόσμου».

Η εξήγηση της παραβολής των ζιζανίων

36 Τότε, ο Ιησούς, αφήνοντας τα πλήθη, ήρθε στο σπίτι, και κοντά του ήρθαν οι μαθητές του, λέγοντας: Εξήγησέ μας την παραβολή των ζιζανίων τού χωραφιού.

37 Και εκείνος αποκρινόμενος τους είπε: Αυτός που σπέρνει τον καλό σπόρο, είναι ο Υιός τού ανθρώπου·

38 και το χωράφι είναι ο κόσμος· και ο καλός σπόρος είναι οι γιοι τής βασιλείας· τα δε ζιζάνια είναι οι γιοι τού πονηρού·

39 και ο εχθρός, που τα έσπειρε, είναι ο διάβολος· ο δε θερισμός είναι η συντέλεια του αιώνα· και οι θεριστές είναι οι άγγελοι.

40 Όπως, λοιπόν, μαζεύονται τα ζιζάνια και κατακαίγονται στη φωτιά, έτσι θα είναι στη συντέλεια αυτού τού αιώνα·

41 ο Υιός τού ανθρώπου θα στείλει τούς αγγέλους του, και θα μαζέψουν από τη βασιλεία του όλα τα σκάνδαλα, και εκείνους που πράττουν την ανομία·

42 και θα τους ρίξουν στο καμίνι τής φωτιάς· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

43 Τότε, οι δίκαιοι θα λάμπουν σαν τον ήλιο, μέσα στη βασιλεία τού Πατέρα τους. Αυτός που έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

5 . Η παραβολή για τον κρυμμένο θησαυρό

44 Η βασιλεία των ουρανών είναι, πάλι, όμοια με έναν θησαυρό, που είναι κρυμμένος μέσα στο χωράφι, τον οποίο, αφού τον βρήκε ένας άνθρωπος, τον έκρυψε, και, από τη χαρά του, πηγαίνει και πουλάει όλα όσα έχει, και αγοράζει εκείνο το χωράφι.

6 . Η παραβολή για το πολύτιμο μαργαριτάρι

45 Η βασιλεία των ουρανών είναι, πάλι, όμοια με έναν άνθρωπο έμπορο, που αναζητάει καλά μαργαριτάρια·

46 ο οποίος, βρίσκοντας ένα πολύτιμο μαργαριτάρι, πήγε και πούλησε όλα όσα είχε, και το αγόρασε.

7 . Η παραβολή για το δίκτυο

47 Πάλι, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με δίκτυο, που ρίχτηκε στη θάλασσα, και μάζεψε από κάθε είδος·

48 το οποίο, όταν γέμισε, το ανέβασαν στην ακρογιαλιά, και, αφού κάθησαν, συγκέντρωσαν τα καλά σε σκεύη, ενώ τα άχρηστα τα πέταξαν έξω.

49 Έτσι θα είναι κατά τη συντέλεια του αιώνα· θα βγουν οι άγγελοι, και θα αποχωρίσουν τούς πονηρούς από μέσα από τους δικαίους,

50 και θα τους ρίξουν στο καμίνι τής φωτιάς· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

Το αποτέλεσμα της μαθητείας

51 Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Τα καταλάβατε όλα αυτά; Του λένε: Ναι, Κύριε.

52 Και εκείνος τούς είπε: Γι' αυτό, κάθε γραμματέας, που μαθήτευσε στα πράγματα της βασιλείας των ουρανών είναι όμοιος με έναν άνθρωπο οικοδεσπότη, που βγάζει από τον θησαυρό του καινούργια και παλιά.

Η Ναζαρέτ απορρίπτει τον Ιησού

53 Και καθώς ο Ιησούς τελείωσε αυτές τις παραβολές, αναχώρησε από εκεί.

54 Και όταν ήρθε στην πατρίδα του, τους δίδασκε στη συναγωγή τους, ώστε εκπλήττονταν και έλεγαν: Από πού προέρχεται σ' αυτόν αυτή η σοφία και οι δυνάμεις;

55 Αυτός δεν είναι ο γιος τού μαραγκού; Η μητέρα του δεν λέγεται Μαρία, και οι αδελφοί του Ιάκωβος και Ιωσήφ και Σίμωνας και Ιούδας;

56 Και οι αδελφές του δεν είναι όλες κοντά μας; Από πού, λοιπόν, προέρχονται σ' αυτόν όλα αυτά;

57 Και σκανδαλίζονταν μ' αυτόν. Και ο Ιησούς τούς είπε: Δεν υπάρχει προφήτης χωρίς τιμή, παρά μονάχα στην πατρίδα του, και στο σπίτι του.

58 Και δεν έκανε εκεί πολλά θαύματα εξαιτίας τής απιστίας τους.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 14

Ο Ηρώδης αποκεφαλίζει τον Βαπτιστή Ιωάννη

1 ΚΑΤΑ τον καιρό εκείνο, ο Ηρώδης ο τετράρχης άκουσε τη φήμη τού Ιησού,

2 και είπε στους δούλους του: Αυτός είναι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής· αυτός σηκώθηκε από τους νεκρούς, και γι' αυτό ενεργούν σ' αυτόν οι δυνάμεις.

3 Επειδή, ο Ηρώδης, αφού συνέλαβε τον Ιωάννη, τον έδεσε, και τον έβαλε στη φυλακή, εξαιτίας τής Ηρωδιάδας τής γυναίκας τού αδελφού του, του Φιλίππου,

4 για τον λόγο ότι, ο Ιωάννης έλεγε σ' αυτόν: Δεν σου επιτρέπεται να την έχεις.

⁵ Και θέλοντας να τον θανατώσει, φοβόταν το πλήθος, επειδή τον είχαν ως προφήτη.

⁶ Και όταν γίνονταν τα γενέθλια του Ηρώδη, η θυγατέρα τῆς Ηρωδιάδας χόρευε ανάμεσά τους, και άρεσε στον Ηρώδη.

⁷ Γι' αυτό, τῆς υποσχέθηκε με όρκο να τῆς δώσει ό,τι αν ζητήσει.

⁸ Και εκείνη, παρακινούμενη από τη μητέρα τῆς: Δώσε μου, λέει, εδώ επάνω σε πιάτο το κεφάλι τού Βαπτιστή Ιωάννη.

⁹ Και ο βασιλιάς λυπήθηκε· εξαιτίας, όμως, των όρκων και των συγκαθήμενων πρόσταξε να τῆς δοθεί.

¹⁰ Και στέλνοντας, αποκεφάλισε τον Ιωάννη μέσα στη φυλακή.

¹¹ Και το κεφάλι του φέρθηκε επάνω σε πιάτο, και δόθηκε στη νεαρή κοπέλα· και το έφερε στη μητέρα τῆς.

¹² Και καθώς ήρθαν εκεί οι μαθητές του, σήκωσαν το σώμα, και το έθαψαν· και ερχόμενοι το ανήγγειλαν στον Ιησού.

¹³ Και όταν ο Ιησούς το άκουσε, αναχώρησε από εκεί, μέσα σε πλοίο προς έναν έρημο τόπο, κατ' ιδίαν· και μόλις το άκουσαν τα πλήθη, τον ακολούθησαν πεζοί από τις πόλεις.

¹⁴ Και ο Ιησούς βγαίνοντας έξω, είδε ένα μεγάλο πλήθος, και σπλαχνίστηκε γι' αυτούς, και θεράπευσε τους αρρώστους τους.

Πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χορταίνουν περισσότερους από 5.000 ανθρώπους

¹⁵ Και όταν έγινε βράδυ, ήρθαν σ' αυτόν οι μαθητές του, λέγοντας: Ο τόπος είναι έρημος, και η ώρα έχει ήδη περάσει· απόλυσε τα πλήθη, για να πάνε στις κωμοπόλεις και να αγοράσουν τροφές για τον εαυτό τους.

¹⁶ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Δεν έχουν ανάγκη να πάνε· δώστε τους εσείς να φάνε.

¹⁷ Και εκείνοι λένε σ' αυτόν: Δεν έχουμε εδώ, παρά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια.

¹⁸ Και εκείνος είπε: Φέρτε τα εδώ σε μένα.

¹⁹ Και αφού πρόσταξε τα πλήθη να καθήσουν επάνω στα χόρτα, και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, σηκώνοντας τα μάτια του στον ουρανό, τα ευλόγησε· και καθώς τα έκοψε, έδωσε τα ψωμιά στους μαθητές, και οι μαθητές στα πλήθη.

²⁰ Και έφαγαν όλοι, και χόρτασαν· και σήκωσαν το περίσσευμα από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα.

²¹ Και αυτοί που έτρωγαν ήσαν μέχρι 5.000 άνδρες, εκτός από τις γυναίκες και τα παιδιά.

Ο Ιησούς περπατάει επάνω στα νερά

22 Και ο Ιησούς ανάγκασε αμέσως τούς μαθητές του να μπουν μέσα στο πλοίο, και να πάνε πριν απ' αυτόν στην αντίπερα όχθη, μέχρις ότου απολύσει τα πλήθη.

23 Και αφού απέλυσε τα πλήθη, ανέβηκε στο βουνό κατ' ιδίαν για να προσευχηθεί. Και όταν έγινε βράδυ, ήταν εκεί μόνος.

24 Και το πλοίο ήταν ήδη στο μέσον τής θάλασσας, βασανιζόμενο από τα κύματα· επειδή, ο άνεμος ήταν ενάντιος.

25 Και κατά την τέταρτη φυλακή τής νύχτας, ο Ιησούς πήγε προς αυτούς, περπατώντας επάνω στη θάλασσα.

26 Και οι μαθητές, βλέποντάς τον να περπατάει επάνω στη θάλασσα, ταραχτήκαν, λέγοντας ότι: Είναι φάντασμα· και από τον φόβο, έκραξαν.

27 Αμέσως, όμως, ο Ιησούς τούς μίλησε, λέγοντας: Έχετε θάρρος· εγώ είμαι· μη φοβάστε.

28 Και αποκρινόμενος σ' αυτόν ο Πέτρος είπε: Κύριε, αν είσαι εσύ, πρόσταξέ με νάρθω σε σένα επάνω στα νερά.

29 Και εκείνος είπε: Έλα. Και ο Πέτρος κατεβαίνοντας από το πλοίο, περπάτησε επάνω στα νερά, για νάρθει στον Ιησού.

30 Βλέποντας, όμως, τον άνεμο δυνατόν, φοβήθηκε· και αρχίζοντας να καταποντίζεται, έκραξε, λέγοντας: Κύριε, σώσε με.

31 Και ο Ιησούς απλώνοντας αμέσως το χέρι, τον έπιασε, και του λέει: Ολιγόπιστε, σε τι δίστασες;

32 Και όταν μπήκαν μέσα στο πλοίο, ο άνεμος σταμάτησε.

33 Και εκείνοι που ήσαν μέσα στο πλοίο, καθώς ήρθαν, τον προσκύνησαν, λέγοντας: Αληθινά, είσαι Υιός τού Θεού.

Στη Γεννησαρέτ φέρνουν τούς ασθενείς τους στον Ιησού — και θεραπεύονται

34 Και αφού διαπέρασαν, ήρθαν στη γη Γεννησαρέτ.

35 Και μόλις οι άνθρωποι εκείνου τού τόπου τον γνώρισαν, έστειλαν σε όλη εκείνη την περίχωρο, και έφεραν σ' αυτόν όλους όσους έπασχαν·

36 και τον παρακαλούσαν να αγγίξουν μονάχα την άκρη από το ιμάτιό του· και όσοι άγγιξαν, γιατρεύτηκαν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 15

Η παράδοση των ανθρώπων ακυρώνει την εντολή τού Θεού

1 ΤΟΤΕ, έρχονται κοντά στον Ιησού οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι από τα Ιεροσόλυμα, λέγοντας:

- ² Γιατί οι μαθητές σου παραβαίνουν την παράδοση των πρεσβυτέρων; Επειδή, δεν πλένουν τα χέρια τους, όταν τρώνε ψωμί.
- ³ Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Γιατί και εσείς παραβαίνετε την εντολή του Θεού εξαιτίας τής παράδοσής σας;
- ⁴ Επειδή, ο Θεός έχει προστάξει, λέγοντας: «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα» και «εκείνος που κακολογεί τον πατέρα ή τη μητέρα, να θανατώνεται, οπωσδήποτε».
- ⁵ Εσείς, όμως, λέτε: Όποιος πει στον πατέρα ή στη μητέρα: Είναι δώρο οτιδήποτε επρόκειτο να ωφεληθείς από μένα, και μπορεί να μη τιμήσει τον πατέρα του ή τη μητέρα του.
- ⁶ Και ακυρώσατε την εντολή του Θεού εξαιτίας τής παράδοσής σας.
- ⁷ Υποκριτές, καλά προφήτευσε για σας ο Ησαΐας, λέγοντας:
- ⁸ «Αυτός ο λαός με πλησιάζει με το στόμα τους και με τιμά με τα χείλη· η καρδιά τους, όμως, απέχει μακριά από μένα·
- ⁹ μάτια, βέβαια, με σέβονται, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντάλματα ανθρώπων».

Πώς μολύνεται ο άνθρωπος

- ¹⁰ Και αφού προσκάλεσε το πλήθος, τους είπε: Να ακούτε και να καταλαβαίνετε.
- ¹¹ Δεν μολύνει τον άνθρωπο αυτό που μπαίνει μέσα στο στόμα, αλλά αυτό που βγαίνει έξω από το στόμα, αυτό μολύνει τον άνθρωπο.

Η αλήθεια πρέπει πάντοτε να διακηρύσσεται

- ¹² Τότε, καθώς ήρθαν κοντά του οι μαθητές του, είπαν σ' αυτόν: Ξέρεις ότι οι Φαρισαίοι που άκουσαν αυτό τον λόγο σκανδαλίστηκαν;
- ¹³ Και εκείνος απαντώντας είπε: Κάθε φυτεία, που δεν τη φύτεψε ο ουράνιος Πατέρας μου, θα ξεριζωθεί.
- ¹⁴ Αφήστε τους· είναι τυφλοί οδηγοί τυφλών· και αν ένας τυφλός οδηγεί έναν άλλον τυφλό, και οι δύο θα πέσουν σε χαντάκι.

Ο Ιησούς εξηγεί αναλυτικότερα το πώς μολύνεται ο άνθρωπος

- ¹⁵ Και αποκρινόμενος ο Πέτρος είπε σ' αυτόν: Εξήγησέ μας αυτή την παραβολή.
- ¹⁶ Και ο Ιησούς είπε: Ακόμα και εσείς είστε ασύνετοι;
- ¹⁷ Ακόμα δεν καταλαβαίνετε, ότι κάθε τι που μπαίνει μέσα στο στόμα κατεβαίνει στην κοιλιά, και βγαίνει έξω στο αποχωρητήριο;

18 Ενώ, αυτά που βγαίνουν από το στόμα, βγαίνουν από την καρδιά, και εκείνα είναι που μολύνουν τον άνθρωπο.

19 Επειδή, από την καρδιά βγαίνουν πονηροί συλλογισμοί, φόνοι, μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες.

20 Αυτά είναι που μολύνουν τον άνθρωπο· αλλά, το να φάει κάποιος με άπλυτα χέρια δεν μολύνει τον άνθρωπο.

Η μεγάλη πίστη τής Χαναναίας

21 Και ο Ιησούς, βγαίνοντας έξω από εκεί, αναχώρησε προς τα μέρη τής Τύρου και της Σιδώνας.

22 Και ξάφνου, μια γυναίκα Χαναναία, που βγήκε από εκείνα τα όρια του τόπου, κραύγασε προς αυτόν, λέγοντας: Ελέησέ με, Κύριε, γιε τού Δαβίδ· η θυγατέρα μου δαιμονίζεται σκληρά.

23 Και εκείνος δεν της αποκρίθηκε ούτε έναν λόγο. Και οι μαθητές του ερχόμενοι κοντά τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Απόλυσέ την, επειδή κράζει πίσω μας.

24 Και εκείνος απαντώντας είπε: Δεν στάλθηκα παρά μονάχα στα χαμένα πρόβατα του οίκου Ισραήλ.

25 Εκείνη δε, καθώς ήρθε, τον προσκυνούσε, λέγοντας: Κύριε, βοήθα με.

26 Και αποκρινόμενος είπε: Δεν είναι καλό να πάρει κάποιος το ψωμί των παιδιών, και να το ρίξει στα σκυλάκια.

27 Και εκείνη είπε: Ναι, Κύριε· αλλά και τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους.

28 Τότε, ο Ιησούς αποκρινόμενος είπε σ' αυτήν: Ω, γυναίκα, μεγάλη είναι η πίστη σου· ας γίνει σε σένα, όπως θέλεις. Και η θυγατέρα της γιατρεύτηκε από εκείνη την ώρα.

Ο Ιησούς θεραπεύει πολλούς

29 Και καθώς ο Ιησούς μετέβηκε από εκεί, ήρθε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας· και αφού ανέβηκε στο βουνό, καθόταν εκεί.

30 Και ήρθαν σ' αυτόν πολλά πλήθη, έχοντας μαζί τους χωλούς, τυφλούς, κουφούς, κουλούς, και πολλούς άλλους· και τους έρριξαν στα πόδια τού Ιησού, και τους θεράπευσε·

31 ώστε τα πλήθη θαύμασαν βλέποντας κουφούς να μιλούν, κουλούς υγιείς, χωλούς να περπατούν, και τυφλούς να βλέπουν· και δόξασαν τον Θεό τού Ισραήλ.

Με επτά ψωμιά και λίγα ψάρια χορταίνουν περισσότεροι από 4.000 άνθρωποι

³² Και ο Ιησούς, προσκαλώντας τούς μαθητές του, είπε: Σπλαχνίζομαι για το πλήθος, επειδή τρεις ημέρες μένουν ήδη κοντά μου, και δεν έχουν τι να φάνε· και να τους απολύσω νηστικούς δεν θέλω, μήπως και αποκάμουν στον δρόμο.

³³ Και οι μαθητές λένε σ' αυτόν: Από πού να βρεθούν σε μας τόσα ψωμιά μέσα στην έρημο, ώστε να χορτάσουμε ένα τόσο μεγάλο πλήθος;

³⁴ Και ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Και εκείνοι είπαν: Επτά, και λίγα ψαράκια.

³⁵ Και πρόσταξε τα πλήθη να καθίσουν καταγής.

³⁶ Και παίρνοντας τα επτά ψωμιά και τα ψάρια, αφού ευχαρίστησε, τα έκοψε, και τα έδωσε στους μαθητές του, και οι μαθητές στο πλήθος.

³⁷ Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν· και σήκωσαν το περίσσειμα από τα κομμάτια, επτά ψαροκόφινα γεμάτα.

³⁸ Αυτοί δε που έτρωγαν ήσαν 4.000 άνδρες, εκτός από τις γυναίκες και τα παιδιά.

³⁹ Και αφού απέλυσε τα πλήθη, μπήκε μέσα στο πλοίο, και ήρθε στα όρια της Μαγδαλά.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 16

Οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι ζητούν από τον Ιησού ένα σημείο

¹ Και καθώς ήρθαν κοντά του οι Φαρισαίοι και οι Σαδδουκαίοι, πειράζοντάς τον, ζήτησαν να τους δείξει ένα σημείο από τον ουρανό.

² Και εκείνος, αποκρινόμενος σ' αυτούς, είπε: Όταν γίνει βράδυ, λέτε: Καλός ο καιρός· επειδή, ο ουρανός κοκκινίζει.

³ Και το πρωί: Σήμερα είναι χειμώνας· επειδή, ο ουρανός κοκκινίζει σκοτεινιάζοντας. Υποκριτές, το μεν πρόσωπο του ουρανού ξέρετε να το διακρίνετε, τα σημεία των καιρών, όμως, δεν μπορείτε;

⁴ Μία γενεά πονηρή και μοιχαλίδα ζητάει σημείο· όμως, σημείο δεν θα δοθεί σ' αυτήν, παρά μονάχα το σημείο τού προφήτη Ιωνά. Και αφήνοντάς τους αναχώρησε.

Η ζύμη των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων

⁵ Και όταν οι μαθητές ήρθαν στην αντίπερα όχθη, λησμόνησαν να πάρουν ψωμιά.

⁶ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Βλέπετε και προσέχετε από τη ζύμη των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων.

⁷ Και εκείνοι συλλογίζονταν μέσα τους, λέγοντας ότι: Ψωμιά δεν πήραμε.

⁸ Όταν δε ο Ιησούς κατάλαβε, είπε σ' αυτούς: Τι σκέψεις κάνετε μέσα σας, ότι δεν πήρατε ψωμιά, ολιγόπιστοι;

⁹ Ακόμα δεν καταλαβαίνετε ούτε θυμάστε τα πέντε ψωμιά των 5.000 , και πόσα κοφίνια πήρατε;

¹⁰ Ούτε τα επτά ψωμιά των 4.000 , και πόσα ψαροκόφινια πήρατε;

¹¹ Πώς δεν καταλαβαίνετε ότι δεν σας είπα για ψωμί, όταν είπα να προσέχετε από τη ζύμη των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων;

¹² Τότε, κατάλαβαν ότι δεν είπε να προσέχουν από τη ζύμη τού ψωμιού, αλλά από τη διδασκαλία των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων.

Το θεμέλιο, επάνω στο οποίο ο Χριστός κτίζει την Εκκλησία Του

¹³ Και όταν ο Ιησούς ήρθε στα μέρη τής Καισάρειας του Φιλίππου, ρωτούσε τους μαθητές του, λέγοντας: Για ποιον με λένε οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ ο Υιός τού ανθρώπου;

¹⁴ Και εκείνοι είπαν: Άλλοι μεν για τον Βαπτιστή Ιωάννη· άλλοι δε για τον Ηλία, και άλλοι για τον Ιερεμία ή για έναν από τους Προφήτες.

¹⁵ Λέει σ' αυτούς: Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι;

¹⁶ Και αποκρινόμενος ο Σίμωνας Πέτρος, είπε: Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού ζωντανού Θεού.

¹⁷ Και αποκρινόμενος ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Μακάριος είσαι, Σίμονα, γιε τού Ιωνά, επειδή αυτό δεν σου το αποκάλυψε σάρκα και αίμα, αλλά ο Πατέρας μου, που είναι στους ουρανούς.

¹⁸ Και εγώ, μάλιστα, σου λέω ότι: Εσύ είσαι ο Πέτρος, και επάνω σ' αυτή την πέτρα θα κτίσω την εκκλησία μου· και οι πύλες τού άδη δεν θα υπερσχύσουν εναντίον της.

¹⁹ Και θα σου δώσω τα κλειδιά τής βασιλείας των ουρανών· και ό,τι αν δέσεις επάνω στη γη, θα είναι δεμένο στους ουρανούς· και ό,τι αν λύσεις επάνω στη γη, θα είναι λυμένο στους ουρανούς.

²⁰ Τότε, παρήγγειλε στους μαθητές του να μη πουν σε κανέναν, ότι αυτός είναι ο Ιησούς, ο Χριστός.

Ο Ιησούς προλέγει τον Θάνατό Του και την Ανάστασή Του

²¹ Από τότε ο Ιησούς άρχισε να δείχνει στους μαθητές του, ότι πρέπει να πάει στα Ιεροσόλυμα, και να πάθει πολλά από τους πρεσβύτερους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς, και να θανατωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.

²² Και ο Πέτρος, παίρνοντάς τον κατά μέρος, άρχισε να τον επιτιμάει, λέγοντας: Κύριε, γίνε ευμενής στον εαυτό σου· δεν θα γίνει αυτό σε σένα.

23 Και εκείνος, καθώς στράφηκε, είπε στον Πέτρο: Πήγαινε πίσω μου, σατανά, μου είσαι σκάνδαλο· επειδή, δεν φρονείς τα πράγματα του Θεού, αλλά εκείνα των ανθρώπων.

Προϋποθέσεις αληθινής μαθητείας

24 Τότε, ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί.

25 Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του, εξαιτίας μου, θα τη βρει.

26 Επειδή, τι ωφελείται ο άνθρωπος, αν κερδήσει ολόκληρο τον κόσμο, ζημιωθεί όμως την ψυχή του; Ή, τι θα δώσει ο άνθρωπος σε ανταλλαγή τής ψυχής του;

27 Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου πρόκειται νάρθει μέσα στη δόξα τού Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους του· και τότε θα αποδώσει στον καθέναν σύμφωνα με την πράξη του.

28 Σας διαβεβαιώνω, υπάρχουν μερικοί απ' αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρις ότου δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα στη βασιλεία του.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 17

Η μεταμόρφωση του Ιησού

1 ΚΑΙ ύστερα από έξι ημέρες, ο Ιησούς παίρνει τον Πέτρο, και τον Ιάκωβο, και τον αδελφό του, τον Ιωάννη, και τους ανεβάζει σε ένα ψηλό βουνό, κατ' ιδίαν.

2 Και μεταμορφώθηκε μπροστά τους· και το πρόσωπό του έλαμψε σαν τον ήλιο, και τα ιμάτιά του έγιναν λευκά σαν το φως.

3 Και ξάφνου, φάνηκαν σ' αυτούς ο Μωυσής και ο Ηλίας να συνομιλούν μαζί του.

4 Και αποκρινόμενος ο Πέτρος, είπε στον Ιησού: Κύριε, είναι καλό να είμαστε εδώ· αν θέλεις, ας κάνουμε εδώ τρεις σκηνές, μία για σένα, μία για τον Μωυσή, και μία για τον Ηλία.

5 Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ξάφνου, μία φωτεινή νεφέλη τούς επισκίασε· και ξάφνου, μία φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα· αυτόν να ακούτε.

6 Και ακούγοντας οι μαθητές, έπεσαν με το πρόσωπό τους στη γη, και φοβήθηκαν υπερβολικά.

7 Και καθώς ο Ιησούς ήρθε κοντά τους, τους έπιασε, και είπε: Σηκωθείτε, και μη φοβάστε.

⁸ Και εκείνοι υψώνοντας τα μάτια τους, δεν είδαν κανέναν, παρά τον Ιησού, μόνον.

⁹ Και ενώ κατέβαιναν από το βουνό, ο Ιησούς παρήγγειλε σ' αυτούς, λέγοντας: Να μη πείτε σε κανέναν το όραμα, μέχρις ότου ο Υιός τού ανθρώπου αναστηθεί από τους νεκρούς.

¹⁰ Και οι μαθητές του τον ρώτησαν, λέγοντας: Γιατί οι γραμματείς λένε ότι πρέπει πρώτα νάρθει ο Ηλίας;

¹¹ Και αποκρινόμενος ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ο Ηλίας έρχεται μεν πρώτα, και θα τα αποκαταστήσει όλα·

¹² σας λέω, όμως, ότι ο Ηλίας ήρθε ήδη, και δεν τον γνώρισαν, αλλά έπραξαν σ' αυτόν όσα θέλησαν· έτσι πρόκειται να πάθει απ' αυτούς και ο Υιός τού ανθρώπου.

¹³ Τότε, οι μαθητές κατάλαβαν ότι τους είπε για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

Η θεραπεία τού δαιμονιζόμενου νέου

¹⁴ Και όταν ήρθαν προς το πλήθος, τον πλησίασε κάποιος άνθρωπος γονατίζοντας σ' αυτόν,

¹⁵ και λέγοντας: Κύριε, ελέησέ μου τον γιο, επειδή παθαίνει σεληνιασμό, και υποφέρει φοβερά· με αποτέλεσμα να πέφτει στη φωτιά, και πολλές φορές στο νερό·

¹⁶ και τον έφερα στους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν.

¹⁷ Και αποκρινόμενος ο Ιησούς, είπε: Ω, γενεά άπιστη και διεστραμμένη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας υποφέρω; Φέρτε τον εδώ σε μένα.

¹⁸ Και ο Ιησούς τον επιτίμησε, και το δαιμόνιο βγήκε απ' αυτόν, και το παιδί θεραπεύθηκε από εκείνη την ώρα.

¹⁹ Τότε, καθώς οι μαθητές πλησίασαν ιδιαιτέρως τον Ιησού, είπαν: Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε;

²⁰ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εξαιτίας τής απιστίας σας· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Αν έχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θα πείτε σ' αυτό το βουνό: Πήγαινε από εδώ εκεί, και θα πάει, και δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατο·

²¹ τούτο, μάλιστα, το γένος δεν βγαίνει, παρά μονάχα με προσευχή και νηστεία.

Ο Ιησούς ξαναμιλάει για τον Θάνατό Του και την Ανάστασή Του

²² Και ενώ διέμεναν στη Γαλιλαία, ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ο Υιός τού ανθρώπου πρόκειται να παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων·

²³ και θα τον θανατώσουν, και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί. Και λυπήθηκαν υπερβολικά.

Τα δίδραχμα και η πληρωμή τους

²⁴ Και καθώς ήρθαν στην Καπερναούμ, πλησίασαν τον Πέτρο αυτοί που έπαιρναν τα δίδραχμα, και είπαν: Ο δάσκαλός σας δεν πληρώνει τα δίδραχμα;

²⁵ Λέει: Ναι. Και όταν μπήκε μέσα στο σπίτι, ο Ιησούς τον πρόλαβε, λέγοντας: Σίμωνα, τι νομίζεις; Οι βασιλιάδες τής γης από ποιους παίρνουν φόρους ή δασμό; Από τους γιους τους ή από τους ξένους;

²⁶ Ο Πέτρος τού λέει: Από τους ξένους. Ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Επομένως, οι γιοι είναι ελεύθεροι.

²⁷ Όμως, για να μη τους σκανδαλίσουμε, πήγαινε στη θάλασσα, και ρίξε ένα αγκίστρι, και πάρε το πρώτο ψάρι που θα ανέβει, και ανοίγοντας το στόμα του, θα βρεις έναν στατήρα· εκείνον, μόλις τον πάρεις, να τον δώσεις σ' αυτούς για μένα και για σένα.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 18

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών;

¹ ΚΑΤΑ την ώρα εκείνη ήρθαν οι μαθητές στον Ιησού, λέγοντας: Ποιος είναι, άραγε, μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών;

² Και ο Ιησούς, προσκαλώντας ένα παιδάκι, το έστησε στο μέσον τους,

³ και είπε: Σας διαβεβαιώνω, αν δεν επιστρέψετε, και γίνετε σαν τα μικρά παιδιά, δεν θα μπείτε μέσα στη βασιλεία των ουρανών.

⁴ Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδάκι, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών·

⁵ και όποιος δεχθεί ένα τέτοιο μικρό παιδί στο όνομά μου, δέχεται εμένα.

⁶ Όποιος, όμως, σκανδαλίσει ένα απ' αυτά τα μικρά, που πιστεύουν σε μένα, τον συμφέρει να κρεμάσει στο λαιμό του μία μυλόπετρα, και να καταποντιστεί στο πέλαγος της θάλασσας.

Αλλοίμονο για τα σκάνδαλα

⁷ Αλλοίμονο στον κόσμο για τα σκάνδαλα· επειδή, τα σκάνδαλα είναι ανάγκη νάρθουν· όμως, αλλοίμονο στον άνθρωπο εκείνον, διαμέσου τού οποίου έρχεται το σκάνδαλο.

⁸ Και αν το χέρι σου ή το πόδι σου σε σκανδαλίζει, κόψ' τα, και πέταξέ τα από πάνω σου· είναι καλύτερο σε σένα να μπεις μέσα στη ζωή χωλός ή κουλός, παρά έχοντας δύο χέρια ή δύο πόδια να ριχτείς στην αιώνια φωτιά.

⁹ Και αν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλ' το, και πέταξέ το από πάνω σου· είναι καλύτερο σε σένα να μπεις μέσα στη ζωή μονόφθαλμος, παρά έχοντας δύο μάτια να ριχτείς στη γέεννα της φωτιάς.

¹⁰ Προσέχετε, να μη καταφρονήσετε ένα από τούτα τα μικρά· επειδή, σας λέω, ότι οι άγγελοί τους στους ουρανούς βλέπουν ακατάπαυστα το πρόσωπο του Πατέρα μου, που είναι στους ουρανούς.

¹¹ Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου ήρθε για να σώσει το χαμένο.

¹² Τι νομίζετε; Αν κάποιος άνθρωπος έχει 100 πρόβατα, και ένα απ' αυτά πλανηθεί, δεν αφήνει τα 99 , και, πηγαίνοντας επάνω στα βουνά, αναζητάει αυτό που πλανιέται;

¹³ Και αν συμβεί να το βρει, σας διαβεβαιώνω ότι, χαίρεται γι' αυτό περισσότερο παρά για τα 99 , που δεν είχαν πλανηθεί.

¹⁴ Έτσι, δεν είναι θέλημα μπροστά στον Πατέρα σας, που είναι στους ουρανούς, να χαθεί ένας απ' αυτούς τους μικρούς.

Τακτοποίηση διαφορών με αδελφούς

¹⁵ Και αν ο αδελφός σου αμαρτήσει σε σένα, πήγαινε, και έλεγξέ τον, ανάμεσα σε σένα και σ' αυτόν, μόνον· αν σε ακούσει, κέρδησες τον αδελφό σου·

¹⁶ αν, όμως, δεν ακούσει, πάρε μαζί σου ακόμα έναν ή δύο, για να επιβεβαιωθεί κάθε λόγος από το στόμα δύο ή τριών μαρτύρων.

¹⁷ Και αν τους παρακούσει, πες το στην εκκλησία· αλλά, αν και την εκκλησία παρακούσει, ας είναι σε σένα σαν τον εθνικό ή τον τελώνη.

¹⁸ Σας διαβεβαιώνω: Όσα αν δέσετε επάνω στη γη, θα είναι δεμένα στον ουρανό· και όσα αν λύσετε επάνω στη γη, θα είναι λυμένα στον ουρανό.

¹⁹ Σας λέω ξανά ότι, αν δύο από σας συμφωνήσουν επάνω στη γη, για κάθε πράγμα, για το οποίο θα έκαναν αίτηση, θα γίνει σ' αυτούς από τον Πατέρα μου, που είναι στους ουρανούς.

²⁰ Επειδή, όπου είναι δύο ή τρεις συγκεντρωμένοι στο όνομά μου, εκεί είμαι εγώ ανάμεσά τους.

²¹ Τότε, αφού τον πλησίασε ο Πέτρος, είπε: Κύριε, πόσες φορές αν ο αδελφός μου αμαρτήσει σε μένα, θα τον συγχωρήσω; Μέχρι επτά φορές;

²² Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Δεν σου λέω μέχρι επτά φορές, αλλά μέχρι 70 φορές επτά.

Το γνώρισμα ενός πονηρού δούλου

²³ Γι' αυτό, η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο βασιλιά, που θέλησε να εξετάσει τούς λογαριασμούς του με τους δούλους του.

- 24** Και όταν άρχισε να εξετάζει, φέρθηκε σ' αυτόν ένας οφειλέτης 10.000 ταλάντων.
- 25** Και επειδή δεν είχε να τα αποδώσει, ο κύριός του πρόσταξε να πουληθεί αυτός, και η γυναίκα του, και τα παιδιά του, και όλα όσα είχε, και να αποδοθεί αυτό που χρωστούσε.
- 26** Πέφτοντας, λοιπόν, ο δούλος στα πόδια του, τον προσκυνούσε, λέγοντας: Κύριε, μακροθύμησε σε μένα, και θα σου τα αποδώσω όλα.
- 27** Και επειδή ο κύριος εκείνου τού δούλου τον σπλαχνίστηκε, τον άφησε ελεύθερο, του χάρισε μάλιστα και το δάνειο.
- 28** Όταν, όμως, εκείνος ο δούλος βγήκε έξω, βρήκε έναν από τους συνδούλους του, που του χρωστούσε 100 δηνάρια· και πιάνοντάς τον, τον έπνιγε, λέγοντας: Απόδωσέ μου ό,τι χρωστάς.
- 29** Πέφτοντας, λοιπόν, ο σύνδουλός του στα πόδια του, τον παρακαλούσε, λέγοντας: Μακροθύμησε σε μένα, και θα σου τα αποδώσω όλα.
- 30** Εκείνος, όμως, δεν ήθελε, αλλά φεύγοντας, τον έβαλε σε φυλακή, μέχρις ότου αποδώσει εκείνο που χρωστούσε.
- 31** Βλέποντας, όμως, οι σύνδουλοί του αυτά που έγιναν, λυπήθηκαν υπερβολικά· και καθώς ήρθαν, φανέρωσαν στον κύριό τους όλα όσα έγιναν.
- 32** Τότε, προσκαλώντας τον ο κύριός του, λέει σ' αυτόν: Δούλε πονηρέ, όλο εκείνο το χρέος σου το χάρισα, επειδή με παρακάλεσες·
- 33** δεν έπρεπε και εσύ να ελεήσεις τον σύνδουλό σου, όπως και εγώ σε ελέησα;
- 34** Και επειδή ο κύριός του οργίστηκε, τον παρέδωσε στους βασανιστές, μέχρις ότου αποδώσει σ' αυτόν ολόκληρο εκείνο που όφειλε.
- 35** Έτσι και ο ουράνιος Πατέρας μου θα κάνει σε σας, αν δεν συγχωρήσετε από την καρδιά σας κάθε ένας στον αδελφό του τα παραπτώματά τους.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 19

Επιτρέπεται το διαζύγιο;

- 1** ΚΑΙ όταν ο Ιησούς τελείωσε αυτά τα λόγια, αναχώρησε από τη Γαλιλαία, και ήρθε στα όρια της Ιουδαίας, πέρα από τον Ιορδάνη.
- 2** Και τον ακολούθησαν πολλά πλήθη· και τους θεράπευσε εκεί.
- 3** Και ήρθαν σ' αυτόν οι Φαρισαίοι, πειράζοντάς τον, και λέγοντάς του: Επιτρέπεται στον άνθρωπο να χωρίσει τη γυναίκα του για κάθε αιτία;
- 4** Και αποκρινόμενος αυτός είπε: Δεν διαβάσατε ότι εκείνος που τους έπλασε απαρχής, αρσενικό και θηλυκό τούς έπλασε;

⁵ Και είπε: «Εξαιτίας αυτού, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα και τη μητέρα, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα»;

⁶ Ωστε, δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρκα. Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, ο άνθρωπος ας μη χωρίζει.

⁷ Του λένε: Γιατί, λοιπόν, ο Μωυσής πρόσταξε να δώσει έγγραφο διαζυγίου, και να τη χωρίσει;

⁸ Τους λέει: Επειδή, ο Μωυσής εξαιτίας τής σκληροκαρδίας σας επέτρεψε να χωρίζετε τις γυναίκες σας· απαρχής, όμως, δεν είχε γίνει έτσι.

⁹ Σας λέω δε ότι, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός για λόγον πορνείας, και νυμφευθεί άλλη, γίνεται μοιχός· και όποιος νυμφευθεί χωρισμένη γυναίκα, γίνεται μοιχός.

¹⁰ Του λένε οι μαθητές του: Αν έτσι έχει η υποχρέωση του άνδρα απέναντι στη γυναίκα, δεν συμφέρει να νυμφευθεί.

¹¹ Και εκείνος τούς είπε: Δεν μπορούν όλοι να δεχθούν αυτό τον λόγο, αλλά σε όσους είναι δοσμένο.

¹² Επειδή, υπάρχουν ευνούχοι, που γεννήθηκαν έτσι από την κοιλιά τής μητέρας τους· και υπάρχουν ευνούχοι, που ευνουχίστηκαν από τους ανθρώπους· και υπάρχουν ευνούχοι, που ευνούχισαν τον εαυτό τους για τη βασιλεία των ουρανών. Όποιος μπορεί να το δεχθεί, ας το δεχθεί.

Ο Ιησούς και τα παιδιά

¹³ Τότε φέρθηκαν σ' αυτόν μικρά παιδιά, για να επιθέσει τα χέρια επάνω τους και να προσευχηθεί· αλλά, οι μαθητές επέπληξαν αυτά.

¹⁴ Ο Ιησούς, όμως, είπε: Αφήστε τα μικρά παιδιά, και μη τα εμποδίζετε νάρθουν σε μένα· επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία των ουρανών.

¹⁵ Και αφού έβαλε επάνω τους τα χέρια, αναχώρησε.

Ο νεανίσκος απέναντι στον Ιησού και στα πλούτη

¹⁶ Και ξάφνου, πλησιάζοντας κάποιος τού είπε: Δάσκαλε αγαθέ, τι καλό να πράξω για να έχω αιώνια ζωή;

¹⁷ Και εκείνος τού είπε: Τι με λες αγαθό; Δεν υπάρχει κανένας αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός. Αλλά, αν θέλεις να μπεις μέσα στη ζωή, φύλαξε τις εντολές.

¹⁸ Του λέει: Ποιες; Και ο Ιησούς είπε: Το «Μη φονεύσεις· Μη μοιχεύσεις· Μη κλέψεις· Μη ψευδομαρτυρήσεις.

¹⁹ Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα»· και: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

20 Του λέει ο νεανίσκος: Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νιότη μου· τι μου λείπει ακόμα;

21 Του είπε ο Ιησούς: Αν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου, και δώσ' τα στους φτωχούς· και θάχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με.

22 Ακούγοντας δε ο νεανίσκος τον λόγο, αναχώρησε λυπούμενος· επειδή, είχε πολλά κτήματα.

Ο άνθρωπος απέναντι στα πλούτη

23 Και ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: Σας διαβεβαιώνω ότι, δύσκολα ένας πλούσιος θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών.

24 Και σας ξαναλέω: Ευκολότερο είναι να περάσει μία καμήλα από μία βελονότρυπα, παρά ένας πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

Η αντίδραση των μαθητών

25 Και όταν το άκουσαν οι μαθητές του, εκπλήττονταν υπερβολικά, λέγοντας: Ποιος μπορεί, λοιπόν, να σωθεί;

26 Και ο Ιησούς, κοιτάζοντάς τους καλά, τους είπε: Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για τον Θεό, όμως, όλα είναι δυνατά.

Η αντίδραση του Πέτρου

27 Τότε, αποκρινόμενος ο Πέτρος, του είπε: Δες, εμείς τα αφήσαμε όλα και σε ακολουθήσαμε· τι θα είναι, λοιπόν, σε μας;

28 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω ότι, εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθήσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, θα καθήσετε και εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.

29 Και κάθε ένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια, εξαιτίας τού ονόματός μου, θα πάρει 100 φορές περισσότερα, και θα κληρονομήσει αιώνια ζωή.

30 Πολλοί, όμως, πρώτοι θα είναι τελευταίοι, και τελευταίοι πρώτοι.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 20

Οι εργάτες τού αμπελώνα

1 Επειδή, η βασιλεία των ουρανών είναι όμοια με έναν άνθρωπο οικοδεσπότη, που βγήκε έξω αμέσως το πρωί για να μισθώσει εργάτες για τον αμπελώνα του·

2 και αφού συμφώνησε με τους εργάτες για ένα δηνάριο την ημέρα, τους έστειλε στον αμπελώνα του.

- ³ Και βγαίνοντας έξω γύρω στις εννιά η ώρα, είδε άλλους στην αγορά να στέκονται αργοί.
- ⁴ Και σ' εκείνους είπε: Πηγαίνετε κι εσείς στον αμπελώνα, και ό,τι είναι δίκαιο θα σας δώσω. Και εκείνοι πήγαν.
- ⁵ Όταν ξαναβγήκε γύρω στις δώδεκα και στις τρεις η ώρα έκανε το ίδιο.
- ⁶ Και βγαίνοντας γύρω στις πέντε η ώρα το απόγευμα, βρήκε άλλους να στέκονται αργοί, και λέει σ' αυτούς: Γιατί στέκεστε εδώ αργοί όλη την ημέρα;
- ⁷ Του λένε: Επειδή, δεν μας μίσθωσε κανένας· λέει σ' αυτούς: Πηγαίνετε κι εσείς στον αμπελώνα, και θα πάρετε ό,τι είναι δίκαιο.
- ⁸ Και όταν έγινε βράδυ, ο κύριος του αμπελώνα λέει στον επίτροπό του: Κάλεσε τους εργάτες, και δώσ' τους τον μισθό, αρχίζοντας από τους τελευταίους μέχρι τούς πρώτους.
- ⁹ Και όταν ήρθαν εκείνοι που μισθώθηκαν γύρω στις πέντε η ώρα το απόγευμα, πήραν από ένα δηνάριο.
- ¹⁰ Και καθώς ήρθαν οι πρώτοι νόμισαν ότι θα πάρουν περισσότερα· πήραν, όμως, και αυτοί από ένα δηνάριο.
- ¹¹ Και παίρνοντάς το, γόγγυζαν ενάντια στον οικοδεσπότη,
- ¹² λέγοντας ότι: Αυτοί οι τελευταίοι έκαναν μία ώρα, και τους έκανες ίσους μ' εμάς, που βαστάξαμε το βάρος τής ημέρας και τον καύσωνα.
- ¹³ Και εκείνος απαντώντας, είπε σε έναν απ' αυτούς: Φίλε, δεν σε αδικώ· δεν συμφώνησες μαζί μου ένα δηνάριο;
- ¹⁴ Πάρε το δικό σου, και πήγαινε· θέλω, όμως, να δώσω σε τούτον τον τελευταίο, όπως και σε σένα·
- ¹⁵ ή δεν έχω δικαίωμα να κάνω ό,τι θέλω με τα δικά μου; Ή το μάτι σου είναι πονηρό, επειδή εγώ είμαι αγαθός;
- ¹⁶ Έτσι οι τελευταίοι θα είναι πρώτοι, και οι πρώτοι τελευταίοι· επειδή, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί.

Ο Ιησούς προλέγει ξανά τον Σταυρό και την Ανάσταση

- ¹⁷ Και καθώς ο Ιησούς ανέβαινε στα Ιεροσόλυμα, πήρε τούς δώδεκα μαθητές ιδιαίτερως στον δρόμο, και τους είπε:
- ¹⁸ Προσέξτε, ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, και ο Υιός τού ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και τους γραμματείς, και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο·
- ¹⁹ και θα τον παραδώσουν στα έθνη για να τον εμπαίσουν και να τον μαστιγώσουν και να τον σταυρώσουν· και κατά την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.

Το αίτημα των γιων τού Ζεβεδαίου

- 20** Τότε, ήρθε κοντά του η μητέρα των γιων τού Ζεβεδαίου μαζί με τους γιους της, προσκυνώντας, και ζητώντας απ' αυτόν κάτι.
- 21** Και εκείνος τής είπε: Τι θέλεις; Του λέει: Πες να καθήσουν αυτοί οι δύο γιοι μου, ένας από τα δεξιά σου, και ένας από τα αριστερά σου, στη βασιλεία σου.
- 22** Και απαντώντας ο Ιησούς, είπε: Δεν ξέρετε τι ζητάτε· μπορείτε να πιείτε το ποτήρι, που εγώ πρόκειται να πιω, και να βαπτιστείτε το βάπτισμα, που εγώ βαπτίζομαι; Του λένε: Μπορούμε.
- 23** Και τους λέει: Το μεν ποτήρι μου θα πιείτε, και το βάπτισμα, που εγώ βαπτίζομαι, θα βαπτιστείτε· το να καθήσετε, όμως, από τα δεξιά μου και από τα αριστερά μου, δεν είναι δικό μου να δώσω, παρά σε όσους είναι ετοιμασμένο από τον Πατέρα μου.
- 24** Και όταν το άκουσαν οι δέκα, αγανάκτησαν ενάντια στους δύο αδελφούς.
- 25** Και ο Ιησούς, καθώς τους κάλεσε κοντά του, είπε: Ξέρετε ότι οι άρχοντες των εθνών τα κατακυριεύουν, και οι μεγάλοι τα κατεξουσιάζουν·
- 26** όμως, δεν θα είναι έτσι ανάμεσά σας· αλλά, όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, ας είναι υπηρέτης σας·
- 27** και όποιος θέλει να είναι πρώτος ανάμεσά σας, ας είναι δούλος σας·
- 28** όπως ο Υιός τού ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει, και να δώσει τη ζωή του λύτρο για χάρη πολλών.

Η θεραπεία των δύο τυφλών

- 29** Και ενώ έβγαιναν από την Ιεριχώ, τον ακολούθησε ένα μεγάλο πλήθος.
- 30** Και ξάφνου, δύο τυφλοί καθισμένοι κοντά στον δρόμο, όταν άκουσαν ότι περνάει ο Ιησούς, έκραξαν, λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, γιε τού Δαβίδ.
- 31** Και το πλήθος τούς επέπληξε για να σωπάσουν· αλλά, εκείνοι έκραξαν πιο δυνατά, λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, γιε τού Δαβίδ.
- 32** Και καθώς ο Ιησούς στάθηκε, τους φώναξε, και είπε: Τι θέλετε να σας κάνω;
- 33** Του λένε: Κύριε, να ανοιχτούν τα μάτια μας.
- 34** Και ο Ιησούς, επειδή τους σπλαχνίστηκε, άγγιξε τα μάτια τους· και αμέσως τα μάτια τους ξαναείδαν, και τον ακολούθησαν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 21

Ο Ιησούς μπαίνει στα Ιεροσόλυμα ως ο αναμενόμενος Μεσσίας

- 1** ΚΑΙ όταν πλησίασαν στα Ιεροσόλυμα, και ήρθαν στη Βηθφαγή, προς το όρος των ελαιών, ο Ιησούς έστειλε τότε δύο μαθητές, λέγοντάς τους:

- ² Πηγαίνετε στην κωμόπολη, που είναι απέναντί σας· και αμέσως θα βρείτε ένα θηλυκό γαϊδούρι δεμένο, και μαζί του ένα πουλαράκι· λύστε τα, και φέρτε τα σε μένα.
- ³ Και αν κάποιος σάς πει κάτι, θα πείτε, ότι ο Κύριος τα έχει ανάγκη· και θα τα στείλει αμέσως.
- ⁴ Και όλο τούτο έγινε, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη, που είπε:
- ⁵ «Να πείτε στη θυγατέρα Σιών»: «Δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα πράος, και καθισμένος επάνω σε γαϊδούρι, και πουλάρι, αρσενικό γέννημα υποζυγίου».
- ⁶ Και αφού οι μαθητές πορεύτηκαν και έκαναν όπως τους πρόσταξε ο Ιησούς,
- ⁷ έφεραν το γαϊδούρι και το πουλαράκι, και έβαλαν επάνω τους τα ιμάτιά τους και τον έβαλαν και κάθησε επάνω σ' αυτά.
- ⁸ Και οι περισσότεροι από το πλήθος έστρωσαν στον δρόμο τα δικά τους ιμάτια· και άλλοι έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα, και τα έστρωναν στον δρόμο.
- ⁹ Τα δε πλήθη που προπορεύονταν και εκείνα που ακολουθούσαν έκραζαν, λέγοντας: Ωσαννά στον γιο τού Δαβίδ· ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου· ωσαννά εν τοις υψίστοις.
- ¹⁰ Και όταν μπήκε μέσα στα Ιεροσόλυμα σείστηκε ολόκληρη η πόλη, λέγοντας: Ποιος είν' αυτός;
- ¹¹ Και τα πλήθη έλεγαν: Αυτός είναι ο Ιησούς, ο προφήτης, αυτός από τη Ναζαρέτ τής Γαλιλαίας.

Ο καθαρισμός τού Ναού

- ¹² Και ο Ιησούς μπήκε μέσα στο ιερό τού Θεού, και έβγαλε έξω όλους αυτούς που πουλούσαν και αγόραζαν μέσα στο ιερό, και αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών, και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν τα περιστέρια·
- ¹³ και τους λέει: Είναι γραμμένο: «Ο οίκος μου, θα ονομάζεται οίκος προσευχής»· εσείς, όμως, τον κάνετε «σπήλαιο ληστών».
- ¹⁴ Και ήρθαν κοντά του μέσα στο ιερό τυφλοί και χωλοί· και τους θεράπευσε.
- ¹⁵ Και όταν οι ιερείς και οι γραμματείς είδαν τα θαυμαστά πράγματα που έκανε, και τα παιδιά που έκραζαν μέσα στο ιερό και έλεγαν: Ωσαννά στον γιο τού Δαβίδ, αγανάκτησαν,
- ¹⁶ και του είπαν: Ακούς τι λένε αυτοί; Και ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Ναι· ποτέ δεν διαβάσατε ότι: «Από στόμα νηπίων και θηλαζόντων ετοίμασες αίνηση»;
- ¹⁷ Και αφήνοντάς τους, βγήκε έξω από την πόλη, στη Βηθανία, και διανυχτέρευσε εκεί.

Συκιά χωρίς καρπό

- 18** Και όταν το πρωί γύριζε στην πόλη, πείνασε·
- 19** και βλέποντας μία συκιά επάνω στον δρόμο, ήρθε κοντά της, και δεν βρήκε τίποτε επάνω της, παρά μονάχα φύλλα· και της λέει: Να μη γίνει πλέον καρπός από σένα στον αιώνα. Και αμέσως η συκιά ξεράθηκε.
- 20** Και οι μαθητές βλέποντας θαύμασαν, λέγοντας: Πώς ξεράθηκε αμέσως η συκιά!
- 21** Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Σας διαβεβαιώνω, αν έχετε πίστη, και δεν διστάσετε, όχι μονάχα αυτό της συκιάς θα κάνετε, αλλά και σ' αυτό το βουνό αν πείτε: Σήκω και πέσε στη θάλασσα, θα γίνει.
- 22** Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή, έχοντας πίστη, θα τα πάρετε.

Η εξουσία του Ιησού

- 23** Και όταν ήρθε στο ιερό, ενώ δίδασκε, τον πλησίασαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού, λέγοντας: Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; Και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία;
- 24** Και ο Ιησούς, απαντώντας, τους είπε: Θα σας ρωτήσω και εγώ έναν λόγο, που αν μου πείτε, θα σας πω και εγώ με ποια εξουσία τα κάνω αυτά·
- 25** το βάπτισμα του Ιωάννη από πού ήταν; Από τον ουρανό ή από τους ανθρώπους; Και εκείνοι σκέπτονταν μέσα τους, λέγοντας: Αν πούμε: Από τον ουρανό, θα μας πει: Γιατί, λοιπόν, δεν πιστέψατε σ' αυτόν;
- 26** Αν, όμως, πούμε: Από τους ανθρώπους, φοβόμαστε το πλήθος· επειδή, όλοι έχουν τον Ιωάννη ως προφήτη.
- 27** Και απαντώντας στον Ιησού, είπαν: Δεν ξέρουμε. Και αυτός είπε προς αυτούς: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.

Η παραβολή των δύο γιων

- 28** Αλλά, τι γνώμη έχετε; Ένας άνθρωπος είχε δύο γιους· και καθώς ήρθε στον πρώτο, είπε: Παιδί μου, πήγαινε σήμερα να δουλέψεις στον αμπελώνα μου.
- 29** Και εκείνος απαντώντας, είπε: Δεν θέλω· ύστερα, όμως, μετανιώνοντας, πήγε.
- 30** Και καθώς ήρθε στον δεύτερο, του μίλησε κατά παρόμοιο τρόπο. Και εκείνος απαντώντας, είπε: Εγώ, θα πάω, κύριε· και δεν πήγε.
- 31** Ποιος από τους δύο έκανε το θέλημα του πατέρα; Του λένε: Ο πρώτος. Λέει σ' αυτούς ο Ιησούς: Σας διαβεβαιώνω, ότι οι τελώνες και οι πόρνες πηγαίνουν πριν από σας στη βασιλεία του Θεού·

32 επειδή, ήρθε σε σας ο Ιωάννης με δρόμο δικαιοσύνης, και δεν πιστέψατε σ' αυτόν· όμως, οι τελώνες και οι πόρνες πίστεψαν σ' αυτόν· εσείς, όμως, όταν το είδατε, δεν μεταμεληθήκατε κατόπιν, ώστε να πιστέψετε σ' αυτόν.

Η παραβολή τού αμπελώνα

33 Ακούστε μία άλλη παραβολή: Υπήρχε κάποιος άνθρωπος οικοδεσπότης, ο οποίος φύτεψε έναν αμπελώνα, και έβαλε ολόγυρά του φράχτη, και έσκαψε μέσα σ' αυτόν ένα πατητήρι, και οικοδόμησε έναν πύργο· και τον μίσθωσε σε γεωργούς, και αποδήμησε.

34 Όταν δε πλησίασε ο καιρός των καρπών, έστειλε τους δούλους του προς τους γεωργούς, για να πάρουν τούς καρπούς του.

35 Και οι γεωργοί, πιάνοντας τους δούλους του, άλλον μεν έδειραν, και άλλον φόνευσαν, και άλλον λιθοβόλησαν.

36 Έστειλε ξανά άλλους δούλους περισσότερους από τους πρώτους· και σ' αυτούς έκαναν κατά παρόμοιο τρόπο.

37 Έπειτα, όμως, απέστειλε προς αυτούς τον γιο του, λέγοντας: Θα ντραπούν τον γιο μου.

38 Οι γεωργοί, όμως, βλέποντας τον γιο, είπαν αναμεταξύ τους: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσουμε, και ας κατακρατήσουμε την κληρονομιά του.

39 Και αφού τον έπιασαν, τον έβγαλαν έξω από τον αμπελώνα, και τον φόνευσαν.

40 Όταν, λοιπόν, έρθει ο ιδιοκτήτης τού αμπελώνα, τι θα κάνει σ' εκείνους τους γεωργούς;

41 Του λένε: Τους κακούς με κακό τρόπο θα τους απολέσει· και τον αμπελώνα θα τον μισθώσει σε άλλους γεωργούς, που θα του αποδώσουν τούς καρπούς στις εποχές τους.

42 Τους λέει ο Ιησούς: Ποτέ δεν διαβάσατε στις γραφές: «Η πέτρα που αποδοκίμασαν οι οικοδομούντες, αυτή έγινε ακρογωνιαία πέτρα· από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας»;

43 Γι' αυτό, σας λέω ότι, η βασιλεία τού Θεού θα αφαιρεθεί από σας, και θα δοθεί σε έθνος που κάνει τούς καρπούς της.

44 Και όποιος πέσει επάνω σ' αυτή την πέτρα, θα συντριφτεί· επάνω σε όποιον, όμως, πέσει, θα τον κατασυντρίψει.

45 Και όταν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του, κατάλαβαν ότι μιλάει γι' αυτούς·

46 και ζητώντας να τον πιάσουν, φοβήθηκαν τα πλήθη, επειδή τον είχαν ως προφήτη.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 22

Η παραβολή των γάμων

- 1 ΚΑΙ αποκρινόμενος ξανά ο Ιησούς, τους είπε, με παραβολές, λέγοντας:
- 2 Η βασιλεία των ουρανών ομοιώθηκε με έναν άνθρωπο βασιλιά, που έκανε γάμους στον γιο του·
- 3 και έστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους προσκαλεσμένους στους γάμους· και εκείνοι δεν ήθελαν νάρθουν.
- 4 Έστειλε ξανά άλλους δούλους, λέγοντας: Πείτε στους προσκαλεσμένους: Δέστε, ετοίμασα το γεύμα μου· οι ταύροι μου και τα θρεφτάρια μου είναι σφαγμένα, και όλα είναι έτοιμα· ελάτε στους γάμους.
- 5 Εκείνοι, όμως, δείχνοντας αμέλεια, αναχώρησαν, ο ένας μεν στο χωράφι του, ο άλλος δε στο εμπόριό του·
- 6 και οι υπόλοιποι, πιάνοντας τους δούλους του, τους κακοποίησαν και τους φόνευσαν.
- 7 Ακούγοντάς το δε ο βασιλιάς οργίστηκε· και στέλνοντας τα στρατεύματά του, εξολόθρεψε εκείνους τούς φονιάδες, και κατέκαψε την πόλη τους.
- 8 Τότε, λέει στους δούλους του: Ο γάμος μεν είναι έτοιμος, αλλά οι προσκαλεσμένοι δεν ήσαν άξιοι·
- 9 πηγαίните, λοιπόν, στις διόδους των δρόμων, και όσους αν βρείτε, καλέστε τους στους γάμους.
- 10 Και καθώς εκείνοι οι δούλοι βγήκαν στους δρόμους, συγκέντρωσαν όλους όσους βρήκαν, και κακούς και καλούς· και ο γάμος γέμισε από καθισμένους στο τραπέζι.
- 11 Και όταν ο βασιλιάς μπήκε μέσα για να θεωρήσει τούς καθισμένους στο τραπέζι, είδε εκεί έναν άνθρωπο να μη είναι ντυμένος με ένδυμα γάμου·
- 12 και του λέει: Φίλε, πώς μπήκες εδώ μέσα, μη έχοντας ένδυμα γάμου; Και εκείνος αποστομώθηκε.
- 13 Τότε, ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: Αφού τον δέσετε χειροπόδαρα, σηκώστε τον, και ρίξτε τον στο σκοτάδι το εξώτερο· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.
- 14 Επειδή, πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί.

Ο φόρος στον Καίσαρα

- 15 ΤΟΤΕ, πήγαν οι Φαρισαίοι και έκαναν συμβούλιο με ποιον τρόπο να τον παγιδεύσουν με λόγο.
- 16 Και στέλνουν σ' αυτόν τούς μαθητές τους, μαζί με τους Ηρωδιανούς, λέγοντας: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι λες την αλήθεια, και διδάσκεις αληθινά τον

δρόμο τού Θεού, και δεν σε μέλει για κανέναν· επειδή, δεν κοιτάζεις σε πρόσωπο ανθρώπων.

17 Πες μας, λοιπόν: Τι νομίζεις; Επιτρέπεται να δώσουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι;

18 Και ο Ιησούς, επειδή γνώρισε την πονηρία τους, είπε: Υποκριτές, τι με πειράζετε;

19 Δείξτε μου το νόμισμα του φόρου. Και εκείνοι τού έφεραν ένα δηνάριο.

20 Και τους λέει: Η εικόνα αυτή και η επιγραφή τίνος είναι;

21 Του λένε: Του Καίσαρα. Τότε, τους λέει: Αποδώστε, λοιπόν, στον Καίσαρα αυτά που ανήκουν στον Καίσαρα, και στον Θεό, αυτά που ανήκουν στον Θεό.

22 Και όταν το άκουσαν αυτό, θαύμασαν· και αφήνοντάς τον, έφυγαν.

Η ανάσταση των νεκρών

23 Κατά την ημέρα εκείνη τον πλησίασαν οι Σαδδουκαίοι, αυτοί που λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση· και τον ρώτησαν, λέγοντας:

24 Δάσκαλε, ο Μωυσής είπε: Αν κάποιος πεθάνει, μη έχοντας παιδιά, ο αδελφός του θα νυμφευθεί τη γυναίκα του, και θα φέρει απογόνους στον αδελφό του.

25 Ήσαν, λοιπόν, ανάμεσά μας επτά αδελφοί· και ο πρώτος, αφού νυμφεύθηκε, πέθανε· και μη έχοντας παιδί, άφησε τη γυναίκα του στον αδελφό του·

26 παρόμοια και ο δεύτερος, και ο τρίτος, μέχρι τούς επτά·

27 ύστερα απ' όλους, όμως, πέθανε και η γυναίκα·

28 κατά την ανάσταση, λοιπόν, σε ποιον από τους επτά θα ανήκει η γυναίκα; Επειδή, όλοι την είχαν πάρει για γυναίκα.

29 Και ο Ιησούς, απαντώντας, τους είπε: Πλανιέστε, επειδή δεν γνωρίζετε τις γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού.

30 Δεδομένου ότι, κατά την ανάσταση ούτε νυμφεύονται ούτε νυμφεύουν, αλλά είναι σαν άγγελοι του Θεού στον ουρανό.

31 Για την ανάσταση, όμως, των νεκρών, δεν διαβάσατε αυτό που ειπώθηκε σε σας από τον Θεό, λέγοντας:

32 «Εγώ είμαι ο Θεός τού Αβραάμ, και ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ»; Ο Θεός δεν είναι Θεός νεκρών, αλλά ζωντανών.

33 Και τα πλήθη ακούγοντας, έμεναν έκπληκτοι από τη διδασκαλία του.

34 Αλλά οι Φαρισαίοι, όταν άκουσαν ότι αποστόμωσε τους Σαδδουκαίους, συγκεντρώθηκαν μαζί.

- 35 Και ένας απ' αυτούς, νομικός, τον ρώτησε, πειράζοντάς τον, και λέγοντας:
- 36 Δάσκαλε, ποια εντολή είναι μεγάλη μέσα στον νόμο;
- 37 Και ο Ιησούς τού είπε: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου».
- 38 Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή.
- 39 Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτή είναι: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».
- 40 Σ' αυτές τις δύο εντολές κρέμονται ολόκληρος ο νόμος και οι προφήτες.
- 41 Και ενώ οι Φαρισαίοι ήσαν συγκεντρωμένοι, ο Ιησούς τούς ρώτησε,
- 42 λέγοντας: Ποια γνώμη έχετε για τον Χριστό; Τίνος γιος είναι; Του λένε: Του Δαβίδ.
- 43 Τους λέει: Πώς, λοιπόν, ο Δαβίδ, διαμέσου τού Πνεύματος, τον αποκαλεί Κύριο, λέγοντας:
- 44 «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθησε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου ως υποπόδιο των ποδιών σου»;
- 45 Αν, λοιπόν, τον αποκαλεί Κύριο, πώς είναι γιος του;
- 46 Και κανένας δεν μπορούσε να του απαντήσει έναν λόγο· ούτε τόλμησε πλέον κάποιος να τον ρωτήσει από εκείνη την ημέρα.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 23

Θεωρία και πράξη στα πράγματα του Θεού

- 1 ΤΟΤΕ, ο Ιησούς μίλησε προς τα πλήθη και προς τους μαθητές του,
- 2 λέγοντας: Επάνω στην καθέδρα τού Μωυσή κάθησαν οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι·
- 3 όλα, λοιπόν, όσα αν σας πουν για να τηρείτε, να τα τηρείτε και να τα κάνετε· όμως, σύμφωνα με τα έργα τους να μη κάνετε· για τον λόγο ότι, λένε και δεν κάνουν.
- 4 Επειδή, δένουν βαριά και δυσβάστακτα φορτία, και τα βάζουν επάνω στους ώμους των ανθρώπων· δεν θέλουν, όμως, ούτε με το δάχτυλό τους να τα κουνήσουν·
- 5 και όλα τα έργα τους τα κάνουν, για να βλέπονται από τους ανθρώπους· και πλαταίνουν τα φυλακτήριά τους, και μεγαλώνουν τα κράσπεδα από τα ιμάτιά τους·
- 6 και στα δείπνα αγαπούν την πρώτη θέση, και στις συναγωγές τις πρωτοκαθεδρίες,

- ⁷ στις αγορές τούς χαιρετισμούς, και να αποκαλούνται από τους ανθρώπους: Ραββί, Ραββί.
- ⁸ Εσείς, όμως, να μη αποκληθείτε: Ραββί· επειδή, ένας είναι ο δάσκαλός σας, ο Χριστός· ενώ, όλοι εσείς είστε αδελφοί.
- ⁹ Και πατέρα σας να μη ονομάσετε επάνω στη γη· επειδή, ένας είναι ο Πατέρας σας, αυτός που είναι στους ουρανούς.
- ¹⁰ Ούτε να αποκληθείτε καθηγητές· επειδή, ένας είναι ο καθηγητής σας, ο Χριστός.
- ¹¹ Και ο μεγαλύτερος από σας, θα είναι υπηρέτης σας.
- ¹² Και όποιος υψώσει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· όποιος, όμως, ταπεινώσει τον εαυτό του, θα υψωθεί.
- ¹³ Αλλά, αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· για τον λόγο ότι, κλείνετε τη βασιλεία των ουρανών μπροστά από τους ανθρώπους· επειδή, εσείς δεν μπαίνετε μέσα, αλλά ούτε τους εισερχόμενους αφήνετε να μπουν.
- ¹⁴ Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, κατατρώτε τα σπίτια των χηρών, και αυτό με την πρόφαση ότι κάνετε μεγάλες προσευχές· γι' αυτό θα λάβετε μεγαλύτερη καταδίκη.
- ¹⁵ Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, περιτριγυρνάτε τη θάλασσα και την ξηρά, για να κάνετε έναν προσήλυτο· και όταν γίνει, τον κάνετε γιο τής γέεννας δύο φορές περισσότερο από σας.
- ¹⁶ Αλλοίμονο σε σας, τυφλοί οδηγοί, που λέτε: Όποιος ορκιστεί στον ναό, δεν είναι τίποτε· όποιος, όμως, ορκιστεί στο χρυσάφι τού ναού, έχει υποχρέωση.
- ¹⁷ Μωροί και τυφλοί, επειδή, ποιος είναι μεγαλύτερος, το χρυσάφι ή ο ναός, που αγιάζει το χρυσάφι;
- ¹⁸ Και: Όποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο, δεν είναι τίποτε· όποιος, όμως, ορκιστεί στο δώρο, που είναι επάνω σ' αυτό, έχει υποχρέωση.
- ¹⁹ Μωροί και τυφλοί, επειδή, τι είναι μεγαλύτερο, το δώρο ή το θυσιαστήριο, που αγιάζει το δώρο;
- ²⁰ Εκείνος, λοιπόν, που ορκίστηκε στο θυσιαστήριο ορκίζεται και σ' αυτό και σε όλα που είναι επάνω σ' αυτό.
- ²¹ Και εκείνος που ορκίστηκε στον ναό ορκίζεται σ' αυτόν, και σ' εκείνον που κατοικεί μέσα σ' αυτόν·
- ²² και εκείνος που ορκίστηκε στον ουρανό, ορκίζεται στον θρόνο τού Θεού, και σ' εκείνον που κάθεται επάνω σ' αυτόν.
- ²³ Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, αποδεκατίζετε τον δυόσμο, και τον άνηθο και το κύμινο· αφήσατε, όμως, τα

βαρύτερα του νόμου: Την κρίση και το έλεος και την πίστη· αυτά έπρεπε να κάνετε, και εκείνα να μη τα αφήνετε.

24 Τυφλοί οδηγοί, που στραγγίζετε το κουνούπι, καταπίνετε όμως την καμήλα.

25 Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, καθαρίζετε το απέξω μέρος τού ποτηριού και του πιάτου, από μέσα όμως είναι γεμάτα από αρπαγή και ακράτεια.

26 Φαρισαίε τυφλέ, καθάρισε πρώτα το εσωτερικό τού ποτηριού και του πιάτου, για να γίνει και το εξωτερικό τους καθαρό.

27 Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, μοιάζετε με ασβεστωμένους τάφους, που απέξω μεν φαίνονται ωραίοι, από μέσα όμως είναι γεμάτοι από νεκρά κόκαλα, και από κάθε ακαθαρσία.

28 Έτσι κι εσείς: Απέξω μεν φαίνεστε στους ανθρώπους δίκαιοι, από μέσα όμως είστε γεμάτοι από υποκρισία και ανομία.

29 Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, κτίζετε τους τάφους των προφητών, και στολίζετε τα μνημεία των δικαίων·

30 και λέτε: Αν ήμασταν στις ημέρες των πατέρων μας, δεν θα είχαμε συμμετοχή μαζί τους στο αίμα των προφητών.

31 Όστε, μαρτυρείτε για τον εαυτό σας ότι είστε γιοι εκείνων που φόνευσαν τους προφήτες.

32 Συμπληρώσατε και εσείς το μέτρο των πατέρων σας.

33 Φίδια, οχιάς γεννήματα, πώς θα ξεφύγετε από την καταδίκη τής γέννας;

34 Γι' αυτό, δέστε, εγώ στέλνω σε σας προφήτες και σοφούς και γραμματείς· και απ' αυτούς θα θανατώσετε και θα σταυρώσετε, και απ' αυτούς θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας, και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη·

35 για νάρθει επάνω σας κάθε δίκαιο αίμα, που χύνεται επάνω στη γη, από το αίμα τού δικαίου Άβελ, μέχρι το αίμα τού Ζαχαρία, του γιου τού Βαραχία, που τον φονεύσατε ανάμεσα στον ναό και στο θυσιαστήριο.

36 Σας διαβεβαιώνω: Όλα αυτά θάρθουν επάνω σ' αυτή τη γενεά.

Η αμετανόητη Ιερουσαλήμ

37 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που φονεύεις τούς προφήτες, και λιθοβολείς τούς αποσταλμένους προς εσένα, πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συνάζει τα μικρά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε;

38 Δέστε, ο οίκος σας αφήνεται σε σας έρημος.

39 Επειδή, σας λέω: Στο εξής, δεν θα με δείτε, μέχρις ότου πείτε: Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 24

Ο Ναός θα καταστραφεί

¹ ΚΑΙ όταν ο Ιησούς βγήκε έξω, αναχωρούσε από το ιερό· και ήρθαν κοντά του οι μαθητές του για να του επιδείξουν τις οικοδομές τού ιερού.

² Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Δεν βλέπετε όλα αυτά; Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα αφεθεί εδώ πέτρα επάνω σε πέτρα, που δεν θα καταγκρεμιστεί.

Προφητικό διάγραμμα του τέλους

³ Και ενώ καθόταν επάνω στο βουνό των ελαιών, ήρθαν κοντά του, κατ' ιδίαν, οι μαθητές, λέγοντας: Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά; Και ποιο θα είναι το σημείο τής παρουσίας σου, και της συντέλειας του αιώνα;

⁴ Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Βλέπετε μήπως κάποιος σάς πλανήσει·

⁵ επειδή, θάρθουν πολλοί στο όνομά μου, λέγοντας: Εγώ είμαι ο Χριστός· και θα πλανήσουν πολλούς.

⁶ Και θα ακούσετε πολέμους και φήμες πολέμων· προσέχετε, να μη ταραχτείτε· δεδομένου ότι, όλα αυτά πρέπει να γίνουν· αλλά, δεν είναι ακόμα το τέλος.

⁷ Επειδή, θα εγερθεί έθνος ενάντια σε έθνος, και βασιλεία ενάντια σε βασιλεία· και θα γίνουν πείνες και μεταδοτικές αρρώστιες, και σεισμοί κατά τόπους.

⁸ Όλα αυτά είναι αρχή ωδίνων.

⁹ Τότε, θα σας παραδώσουν σε θλίψη, και θα σας θανατώσουν· και θα είστε μισούμενοι από όλα τα έθνη εξαιτίας τού ονόματός μου.

¹⁰ Και τότε, πολλοί θα σκανδαλιστούν· και θα παραδώσουν ο ένας τον άλλον, και θα μισήσουν ο ένας τον άλλον.

¹¹ Και θα σηκωθούν πολλοί ψευδοπροφήτες, και θα πλανήσουν πολλούς.

¹² Και επειδή η ανομία θα πληθύνει, η αγάπη των πολλών θα ψυχρανθεί.

¹³ Εκείνος, όμως, που θα έχει υπομείνει μέχρι τέλους, θα σωθεί.

¹⁴ Και τούτο το ευαγγέλιο της βασιλείας θα κηρυχθεί σε ολόκληρη την οικουμένη, για μαρτυρία σε όλα τα έθνη· και, τότε, θάρθει το τέλος.

Η Μεγάλη Θλίψη

¹⁵ Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάσει, ας καταλαβαίνει).

¹⁶ Τότε, αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά·

¹⁷ όποιος βρεθεί επάνω στην τaráτσα, ας μη κατέβει να πάρει κάτι από το σπίτι του·

- 18 και όποιος βρεθεί στο χωράφι, ας μη γυρίσει πίσω στο σπίτι για να πάρει τα ιμάτιά του.
- 19 Αλλοίμονο δε στις εγκυμονούσες και σ' αυτές που θηλάζουν κατά τις ημέρες εκείνες.
- 20 Και να προσεύχεστε, η φυγή σας να μη γίνει μέσα σε χειμώνα ούτε σε σάββατο.
- 21 Επειδή, τότε θα υπάρχει μεγάλη θλίψη, που δεν έγινε από την αρχή τού κόσμου μέχρι σήμερα, ούτε θα ξαναγίνει.
- 22 Και αν δεν συντομεύονταν οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμία σάρκα· εξαιτίας, όμως, των εκλεκτών, θα συντομευτούν εκείνες οι ημέρες.
- 23 Τότε, αν κάποιος σας πει: Να! εδώ είναι ο Χριστός ή εδώ, να μη πιστέψετε.
- 24 Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς.
- 25 Δέστε, σας τα προείπα.
- 26 Αν, λοιπόν, σας πουν: Να! είναι στην έρημο, να μη βγείτε: Να! στα εσωτερικά δωμάτια, να μη πιστέψετε.
- 27 Επειδή, όπως η αστραπή βγαίνει από την ανατολή, και φαίνεται μέχρι τη δύση, έτσι θα είναι και η παρουσία τού Υιού τού ανθρώπου.
- 28 Επειδή, όπου είναι το πτώμα, εκεί θα μαζευτούν και οι αετοί.

Η Παρουσία τού Ιησού Χριστού

- 29 Και αμέσως, ύστερα από τη θλίψη εκείνων των ημερών, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του, και τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.
- 30 Και, τότε, θα φανεί το σημείο τού Υιού τού ανθρώπου στον ουρανό· και, τότε, θα θρηνήσουν όλες οι φυλές τής γης, και θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού με δύναμη και πολλή δόξα.
- 31 Και θα αποστείλει τούς αγγέλους του με δυνατή φωνή σάλπιγγας· και θα συγκεντρώσει τούς εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από τις άκρες των ουρανών μέχρι τις άλλες άκρες τους.

Το σημείο τής παραβολής τής συκιάς

- 32 Και από τη συκιά μάθετε την παραβολή· όταν το κλαδί της γίνει ήδη απαλό, και βγάζει φύλλα, γνωρίζετε ότι πλησιάζει το θέρος.
- 33 Έτσι κι εσείς, όταν δείτε όλα αυτά, να ξέρετε ότι είναι κοντά, επί θύραις.
- 34 Σας διαβεβαιώνω, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά, μέχρις ότου γίνουν όλα αυτά.

35 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, τα λόγια μου όμως δεν θα παρέλθουν.

Το Τέλος θάρθει ξαφνικά

36 Για την ημέρα εκείνη, όμως, και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά ο Πατέρας μου, μόνος.

37 Και καθώς ήσαν οι ημέρες τού Νώε, έτσι θα είναι και η παρουσία τού Υιού τού ανθρώπου.

38 Επειδή, όπως στις ημέρες πριν από τον κατακλυσμό έτρωγαν και έπιναν, νυμφεύονταν και νύμφευαν, ως την ημέρα κατά την οποία ο Νώε μπήκε μέσα στην κιβωτό·

39 και δεν κατάλαβαν, μέχρις ότου ήρθε ο κατακλυσμός, και τους σήκωσε όλους· έτσι θα είναι και η παρουσία τού Υιού τού ανθρώπου·

40 τότε, δύο θα είναι στο χωράφι· ο ένας παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται.

41 Δύο γυναίκες θα αλέθουν στον μύλο· μία παραλαμβάνεται, και μία αφήνεται.

42 Αγρυπνεείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας.

43 Να γνωρίζετε, όμως, τούτο, ότι, αν ο οικοδεσπότης ήξερε σε ποια φυλακή τής νύχτας έρχεται ο κλέφτης, θα αγρυπνούσε, και δεν θα άφηνε να διαρρηχτεί το σπίτι του.

44 Γι' αυτό, κι εσείς να γίνεστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου.

Ο πιστός και φρόνιμος δούλος

45 Ποιος είναι, λοιπόν, ο πιστός και φρόνιμος δούλος, που ο κύριός του τον κατέστησε επιστάτη στους υπηρέτες του, για να δίνει σ' αυτούς την τροφή στον καιρό της;

46 Μακάριος εκείνος ο δούλος, που, όταν έρθει ο κύριός του, θα τον βρει να κάνει έτσι.

47 Σας διαβεβαιώνω ότι, θα τον κάνει επιστάτη σε όλα τα υπάρχοντά του.

48 Αν, όμως, ο κακός εκείνος δούλος πει στην καρδιά του: Ο κύριός μου καθυστερεί νάρθει·

49 και αρχίσει να δέρνει τούς συνδούλους του, μάλιστα να τρώει και να πίνει μ' αυτούς που μεθούν,

50 θάρθει ο κύριος εκείνου τού δούλου σε ημέρα που δεν προσμένει, και σε ώρα που δεν ξέρει·

51 και θα τον αποχωρίσει, και θα βάλει το μέρος του μαζί με τους υποκριτές· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 25

Η παραβολή των δέκα παρθένων

- 1** Τότε, η βασιλεία των ουρανών θα είναι όμοια με δέκα παρθένες, οι οποίες, παίρνοντας τα λυχνάρια τους, βγήκαν σε συνάντηση του νυμφίου.
- 2** Όμως, πέντε απ' αυτές ήσαν φρόνιμες, και πέντε μωρές.
- 3** Οι οποίες μωρές, παίρνοντας τα λυχνάρια τους, δεν πήραν μαζί τους λάδι·
- 4** οι φρόνιμες, όμως, πήραν λάδι στα δοχεία τους μαζί με τα λυχνάρια τους.
- 5** Και επειδή ο νυμφίος καθυστέρούσε, νύσταξαν όλες και κοιμόνταν.
- 6** Στο μέσον, όμως, της νύχτας έγινε μία κραυγή: Να! ο νυμφίος έρχεται· βγείτε έξω σε συνάντησή του.
- 7** Τότε, σηκώθηκαν όλες εκείνες οι παρθένες, και ετοίμασαν τα λυχνάρια τους.
- 8** Και οι μωρές είπαν στις φρόνιμες: Δώστε μας από το λάδι σας· επειδή, τα λυχνάρια μας σβήνουν.
- 9** Και οι φρόνιμες απάντησαν, λέγοντας: Μήπως και δεν φτάσει για μας και για σας· γι' αυτό, καλύτερα πηγαίνετε σ' αυτούς που πουλάνε, και αγοράστε για τον εαυτό σας.
- 10** Και ενώ έφευγαν για να αγοράσουν, ήρθε ο νυμφίος· και οι έτοιμες μπήκαν μαζί του μέσα στους γάμους, και η θύρα κλείστηκε.
- 11** Και ύστερα, έρχονται και οι υπόλοιπες παρθένες, λέγοντας: Κύριε, Κύριε, άνοιξέ μας.
- 12** Και εκείνος απαντώντας είπε: Σας διαβεβαιώνω, δεν σας γνωρίζω.
- 13** Αγρυπνείτε, λοιπόν, επειδή δεν ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα, κατά την οποία έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου.

Η παραβολή των ταλάντων

- 14** Επειδή, θάρθει σαν έναν άνθρωπο, ο οποίος, προκειμένου να αποδημήσει, κάλεσε τους δούλους του, και τους παρέδωσε τα υπάρχοντά του·
- 15** και σε έναν μεν έδωσε πέντε τάλαντα, σε άλλον δε δύο, και σε άλλον ένα· σε κάθε έναν σύμφωνα με τη δική του ικανότητα· κι αμέσως αποδημήσε.
- 16** Εκείνος δε που πήρε τα πέντε τάλαντα πήγε, και δουλεύοντας μ' αυτά, έκανε άλλα πέντε τάλαντα.
- 17** Το ίδιο και εκείνος που πήρε τα δύο, κέρδησε και αυτός άλλα δύο.
- 18** Εκείνος δε που πήρε το ένα, πήγε και έσκαψε στη γη, και έκρυψε το ασήμι τού κυρίου του.

- 19** Και μετά από πολύ καιρό έρχεται ο κύριος εκείνων των δούλων, και κάνει λογαριασμό μαζί τους.
- 20** Και όταν ήρθε αυτός που πήρε τα πέντε τάλαντα, παρουσίασε άλλα πέντε τάλαντα, λέγοντας: Κύριε, πέντε τάλαντα μου παρέδωσες· δες, με βάση αυτά κέρδησα άλλα πέντε τάλαντα.
- 21** Και ο κύριός του είπε σ' αυτόν: Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά τού κυρίου σου.
- 22** Και καθώς ήρθε κοντά και εκείνος που πήρε τα δύο τάλαντα, είπε: Κύριε, δύο τάλαντα μου παρέδωσες· δες, με βάση αυτά κέρδησα άλλα δύο τάλαντα.
- 23** Και ο κύριός του είπε σ' αυτόν: Εύγε, δούλε αγαθέ, και πιστέ· στα λίγα φάνηκες πιστός, επάνω σε πολλά θα σε καταστήσω· μπες μέσα στη χαρά τού κυρίου σου.
- 24** Και καθώς ήρθε κοντά και εκείνος που πήρε το ένα τάλαντο, είπε: Κύριε, σε γνώρισα ότι είσαι σκληρός άνθρωπος, θερίζοντας όπου δεν έσπειρες, και μαζεύοντας απ' όπου δεν διασκόρπισες·
- 25** και επειδή φοβήθηκα, πήγα και έκρυψα το τάλαντό σου μέσα στη γη· δες, έχεις το δικό σου.
- 26** Και ο κύριός του, απαντώντας, είπε σ' αυτόν: Πονηρέ δούλε και οκνηρέ, ήξερες ότι θερίζω όπου δεν έσπειρα, και μαζεύω απ' όπου δεν διασκόρπισα·
- 27** έπρεπε, λοιπόν, να βάλεις το ασήμι μου στους τραπεζίτες· και όταν ερχόμουν εγώ, θα έπαιρνα το δικό μου μαζί με τόκο.
- 28** Πάρτε, λοιπόν, απ' αυτόν το τάλαντο, και δώστε το σ' αυτόν που έχει τα δέκα τάλαντα.
- 29** Επειδή, σε όποιον έχει, θα δοθεί, και θα του περισσεύσει· και απ' αυτόν που δεν έχει, και εκείνο που έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν.
- 30** Και τον αχρείο δούλο ρίξτε τον στο εξώτερο σκοτάδι· εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών.

Η Κρίση των Εθνών

- 31** Και όταν έρθει ο Υιός τού ανθρώπου μέσα στη δόξα του, και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί του, τότε θα καθήσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του.
- 32** Και μπροστά του θα συναχτούν όλα τα έθνη· και θα τους χωρίσει από αναμεταξύ τους, όπως ο ποιμένας χωρίζει τα πρόβατα από τα ερίφια.
- 33** Και τα μεν πρόβατα θα τα στήσει από τα δεξιά του, ενώ τα ερίφια από τα αριστερά.

³⁴ Τότε, ο βασιλιάς θα πει σ' αυτούς που θα είναι από τα δεξιά του: Ελάτε, οι ευλογημένοι τού Πατέρα μου, κληρονομήστε τη βασιλεία, που είναι ετοιμασμένη σε σας από τη δημιουργία τού κόσμου·

³⁵ επειδή, πείνασα, και μου δώσατε να φάω· δίψασα και μου δώσατε να πιω· ξένος ήμουν, και με φιλοξενήσατε·

³⁶ γυμνός ήμουν, και με ντύσατε· ασθένησα, και με επισκεφθήκατε· σε φυλακή ήμουν, και ήρθατε σε μένα.

³⁷ Τότε, οι δίκαιοι θα του απαντήσουν, λέγοντας: Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς, και σε θρέψαμε; Ή, να διψάς, και σου δώσαμε να πιεις;

³⁸ Και πότε σε είδαμε ξένον, και σε φιλοξενήσαμε; Ή, γυμνόν, και σε ντύσαμε;

³⁹ Και πότε σε είδαμε ασθενή ή σε φυλακή, και ήρθαμε σε σένα;

⁴⁰ Και απαντώντας ο βασιλιάς, θα τους πει: Σας διαβεβαιώνω, καθόσον αυτό το κάνατε σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους αδελφούς μου, το κάνατε σε μένα.

⁴¹ Τότε, θα πει και σ' εκείνους που θα είναι από τα αριστερά: Πηγαίνετε από μένα, οι καταραμένοι, στην αιώνια φωτιά, που είναι ετοιμασμένη για τον διάβολο και για τους αγγέλους του.

⁴² Επειδή, πείνασα, και δεν μου δώσατε να φάω· δίψασα και δεν μου δώσατε να πιω·

⁴³ ξένος ήμουν, και δεν με φιλοξενήσατε· γυμνός, και δεν με ντύσατε· ασθενής και σε φυλακή, και δεν με επισκεφθήκατε.

⁴⁴ Τότε, θα του απαντήσουν και αυτοί, λέγοντας: Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς ή να διψάς ή ξένον ή γυμνόν ή ασθενή ή σε φυλακή, και δεν σε υπηρετήσαμε;

⁴⁵ Τότε, θα τους απαντήσει, λέγοντας: Σας διαβεβαιώνω, καθόσον δεν το κάνατε αυτό σε έναν από τούτους τούς ελάχιστους, δεν το κάνατε ούτε σε μένα.

⁴⁶ Και θα αποχωρήσουν, αυτοί μεν σε αιώνια κόλαση· οι δε δίκαιοι σε αιώνια ζωή.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 26

Αρχιερείς, γραμματείς, πρεσβύτεροι συνωμοτούν ενάντια στον Ιησού

¹ ΚΑΙ όταν ο Ιησούς τελείωσε όλα αυτά τα λόγια, είπε στους μαθητές του:

² Ξέρετε ότι ύστερα από δύο ημέρες γίνεται το Πάσχα, και ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται για να σταυρωθεί.

³ Τότε, συνάχθηκαν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι του λαού στην αυλή τού αρχιερέα, που λεγόταν Καϊάφας·

⁴ και έκαναν συμβούλιο για να συλλάβουν τον Ιησού με δόλο, και να τον θανατώσουν.

⁵ Έλεγαν, μάλιστα: Όχι στη γιορτή, για να μη γίνει θόρυβος μέσα στον λαό.

Το πολύτιμο μύρο

⁶ Και όταν ο Ιησούς βρισκόταν στη Βηθανία, στο σπίτι τού λεπρού Σίμωνα,

⁷ τον πλησίασε μία γυναίκα, που είχε ένα αλάβαστρο με πολύτιμο μύρο, και το έχυνε ολόκληρο επάνω στο κεφάλι του, ενώ καθόταν στο τραπέζι.

⁸ Και οι μαθητές του, βλέποντάς το, αγανάκτησαν, λέγοντας: Προς τι αυτή η σπατάλη;

⁹ Επειδή, αυτό το μύρο μπορούσε να πουληθεί σε μία μεγάλη τιμή, και να δοθεί στους φτωχούς.

¹⁰ Καθώς δε ο Ιησούς το κατάλαβε, τους είπε: Γιατί ενοχλείτε τη γυναίκα; Επειδή, έκανε σε μένα ένα καλό έργο.

¹¹ Άλλωστε, τους φτωχούς τούς έχετε πάντοτε μαζί σας· εμένα, όμως, δεν με έχετε πάντοτε.

¹² Επειδή, αυτή, χύνοντας τούτο το μύρο επάνω στο σώμα μου, το έκανε για τον ενταφιασμό μου.

¹³ Σας διαβεβαιώνω, όπου αν κηρυχθεί τούτο το ευαγγέλιο, σε όλο τον κόσμο, θα γίνει λόγος και γι' αυτό που αυτή έπραξε, σε ανάμνησή της.

Ο Ιούδας γίνεται όργανο προδοσίας

¹⁴ Τότε, ένας από τους δώδεκα, αυτός που λεγόταν Ιούδας ο Ισκαριώτης, πήγε προς τους αρχιερείς,

¹⁵ και είπε: Τι θέλετε να μου δώσετε, και εγώ θα σας τον παραδώσω; Και εκείνοι έδωσαν σ' αυτόν 30 αργύρια.

¹⁶ Και από τότε ζητούσε ευκαιρία για να τον παραδώσει.

Το τελευταίο Πάσχα με τους μαθητές

¹⁷ Και την πρώτη ημέρα των αζύμων οι μαθητές πλησίασαν τον Ιησού, λέγοντάς του: Πού θέλεις να σου ετοιμάσουμε για να φας το Πάσχα;

¹⁸ Και εκείνος είπε: Πηγαίνετε στην πόλη στον τάδε, και πείτε του: Ο δάσκαλος λέει: Πλησίασε ο καιρός μου· στο σπίτι σου θα κάνω το Πάσχα μαζί με τους μαθητές μου.

¹⁹ Και οι μαθητές του έκαναν όπως τους παρήγγειλε ο Ιησούς· και ετοίμασαν το Πάσχα.

²⁰ Και όταν έγινε βράδυ, καθόταν στο τραπέζι μαζί με τους δώδεκα·

21 και ενώ έτρωγαν, είπτε: Σας διαβεβαιώνω ότι, ένας από σας θα με παραδώσει.

22 Και λυπούμενοι υπερβολικά, άρχισαν να του λένε, κάθε ένας απ' αυτούς: Μήπως εγώ είμαι, Κύριε;

23 Και εκείνος απαντώντας, είπτε: Αυτός που βούτηξε το χέρι του μαζί μου στο πιάτο, αυτός θα με παραδώσει.

24 Ο Υιός τού ανθρώπου πηγαίνει μεν, όπως είναι γραμμένο γι' αυτόν· αλλοίμονο, όμως, στον άνθρωπο εκείνον, διαμέσου τού οποίου ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται· καλό ήταν σ' εκείνον τον άνθρωπο, αν δεν είχε γεννηθεί.

25 Και απαντώντας ο Ιούδας, που τον παρέδινε, είπτε: Μήπως εγώ είμαι, Ραββί; Λέει προς αυτόν: Εσύ το είπες.

26 Και ενώ έτρωγαν, παίρνοντας ο Ιησούς τον άρτο, και αφού τον ευλόγησε, έκοψε, και έδινε στους μαθητές, και είπτε: Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου.

27 Και παίρνοντας το ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, έδωσε σ' αυτούς, λέγοντας: Πιείτε απ' αυτό όλοι·

28 επειδή, τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται χάρη πολλών για άφεση αμαρτιών.

29 Και σας λέω ότι, δεν θα πιω στο εξής από τούτο το γέννημα της αμπέλου, μέχρι εκείνη την ημέρα, όταν θα το πίνω καινούργιο μαζί σας στη βασιλεία τού Πατέρα μου.

30 Και αφού ύμνησαν, βγήκαν έξω στο όρος των ελαιών.

Ο Πέτρος προειδοποιείται για την άρνησή του

31 Τότε, ο Ιησούς τούς λέει: Όλοι εσείς θα σκανδαλιστείτε με μένα αυτή τη νύχτα· επειδή, είναι γραμμένο: «Θα χτυπήσω τον ποιμένα, και τα πρόβατα του ποιμνίου θα διασκορπιστούν»·

32 και όταν αναστηθώ, θα πάω πριν από σας στη Γαλιλαία.

33 Απαντώντας δε ο Πέτρος, του είπτε: Και αν όλοι σκανδαλιστούν με σένα, εγώ ποτέ δεν θα σκανδαλιστώ.

34 Ο Ιησούς τού είπτε: Σε διαβεβαιώνω ότι, αυτή τη νύχτα, πριν ο πετεινός λαλήσει, θα με απαρνηθείς τρεις φορές.

35 Ο Πέτρος λέει σ' αυτόν: Και αν χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε απαρνηθώ. Το ίδιο είπαν και όλοι οι μαθητές.

Η μεγάλη μάχη στη Γεθσημανή

- 36** Τότε, έρχεται μαζί τους ο Ιησούς σε ένα χωριό, που λέγεται Γεθσημανή· και λέει στους μαθητές: Καθήστε αυτού, μέχρις ότου πάω και προσευχηθώ εκεί.
- 37** Και καθώς παρέλαβε τον Πέτρο και τους δύο γιους τού Ζεβεδαίου, άρχισε να λυπάται και να αδημονεί.
- 38** Τότε, τους λέει: Η ψυχή μου είναι περίλυπη μέχρι θανάτου· να μείνετε εδώ και να αγρυπνεείτε μαζί μου.
- 39** Και αφού προχώρησε λίγο, έπεσε με το πρόσωπό του στη γη, προσευχόμενος και λέγοντας: Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας παρέλθει από μένα αυτό το ποτήρι· όμως, όχι όπως εγώ θέλω, αλλά όπως εσύ.
- 40** Και έρχεται προς τους μαθητές, και τους βρίσκει να κοιμούνται, και λέει προς τον Πέτρο: Έτσι δεν μπορέσατε μία ώρα να αγρυπνήσετε μαζί μου;
- 41** Αγρυπνεείτε και προσεύχεστε, για να μη μπείτε μέσα σε πειρασμό· το μεν πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως είναι ανίσχυρη.
- 42** Ξανά, για δεύτερη φορά, πήγε και προσευχήθηκε, λέγοντας: Πατέρα μου, αν δεν είναι δυνατόν να παρέλθει από μένα τούτο το ποτήρι, χωρίς να το πιω, ας γίνει το θέλημά σου.
- 43** Και όταν ήρθε τούς βρίσκει πάλι να κοιμούνται· επειδή, τα μάτια τους ήσαν βαριά.
- 44** Και αφήνοντάς τους, πήγε ξανά και προσευχήθηκε για τρίτη φορά, λέγοντας τον ίδιο λόγο.
- 45** Τότε, έρχεται στους μαθητές, και τους λέει: Κοιμάστε, λοιπόν, και αναπαύεστε· κοιτάξτε, πλησίασε η ώρα, και ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται σε χέρια αμαρτωλών·
- 46** σηκωθείτε, ας πάμε· δέστε, πλησίασε αυτός που με παραδίνει.

Προδοσία και Σύλληψη του Ιησού

- 47** Και ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ξάφνου, ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, ήρθε· και μαζί του ένα μεγάλο πλήθος με μάχαιρες και ξύλα, από τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους του λαού.
- 48** Και εκείνος που τον παρέδινε, τους έδωσε ένα σημάδι, λέγοντας: Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· πιάστε τον.
- 49** Και αμέσως, μόλις πλησίασε τον Ιησού, είπε: Χαίρε, Ραββί· και τον καταφίλησε.
- 50** Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Φίλε, γιατί ήρθες; Τότε, καθιώς πλησίασαν, έβαλαν τα χέρια επάνω στον Ιησού, και τον έπιασαν.

51 Και ξάφνου, ένας, από εκείνους που ήσαν μαζί με τον Ιησού, απλώνοντας το χέρι, τράβηξε τη μάχαιρά του, και χτυπώντας τον δούλο τού αρχιερέα, του απέκοψε το αυτί του.

52 Τότε, ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Ξαναβάλε τη μάχαιρά σου στη θέση της· επειδή, όλοι όσοι πιάσουν μάχαιρα, με μάχαιρα θα πεθάνουν·

53 ή νομίζεις ότι δεν μπορώ να παρακαλέσω τώρα κιόλας τον Πατέρα μου, και θα στήσει κοντά μου περισσότερες από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων;

54 Πώς, λοιπόν, θα εκπληρωθούν οι γραφές, ότι έτσι πρέπει να γίνει;

55 Κατά την ώρα εκείνη ο Ιησούς είπε προς τα πλήθη: Βγήκατε σαν σε ληστή, με μάχαιρες και ξύλα, για να με συλλάβετε; Καθημερινά καθόμουν κοντά σας, διδάσκοντας μέσα στο ιερό, και δεν με πιάσατε.

56 Και όλο αυτό έγινε, για να εκπληρωθούν οι γραφές των προφητών. Τότε, όλοι οι μαθητές, εγκαταλείποντάς τον, έφυγαν.

Ο Ιησούς μπροστά στο επίσημο Εβραϊκό Συνέδριο

57 Και εκείνοι που είχαν πιάσει τον Ιησού, τον έφεραν στον αρχιερέα Καϊάφα, όπου συγκεντρώθηκαν οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι.

58 Ο δε Πέτρος τον ακολουθούσε από μακριά, μέχρι την αυλή τού αρχιερέα· και καθώς μπήκε μέσα, καθόταν μαζί με τους υπηρέτες, για να δει το τέλος.

59 Οι δε αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και ολόκληρο το συνέδριο ζητούσαν ψευδομαρτυρία ενάντια στον Ιησού, για να τον θανατώσουν·

60 και δεν βρήκαν· και παρόλο που ήρθαν πολλοί ψευδομάρτυρες, δεν βρήκαν. Ύστερα, όμως, ερχόμενοι δύο ψευδομάρτυρες,

61 είπαν: Αυτός είπε: Μπορώ να γκρεμίσω τον ναό τού Θεού, και μέσα σε τρεις ημέρες να τον κτίσω.

62 Και καθώς σηκώθηκε ο αρχιερέας, του είπε: Δεν απαντάς; Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου;

63 Και ο Ιησούς σιωπούσε. Και αποκρινόμενος ο αρχιερέας, του είπε: Σε ορκίζω στον ζωντανό Θεό, να μας πεις, αν εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού Θεού.

64 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εσύ το είπες· όμως, σας λέω: Στο εξής, θα δείτε τον Υιό τού ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά τής δύναμης, και να έρχεται επάνω στα σύννεφα του ουρανού.

65 Τότε, ο αρχιερέας ξέσχισε τα ιμάτιά του, λέγοντας ότι: Βλασφήμησε· τι ανάγκη έχουμε πλέον από μάρτυρες. Ορίστε, τώρα ακούσατε τη βλασφημία του·

66 τι σας φαίνεται; Και εκείνοι, απαντώντας, είπαν: Είναι ένοχος θανάτου.

⁶⁷ Τότε, έφτυσαν στο πρόσωπό του, και τον γρονθοκόπησαν· άλλοι, μάλιστα, τον χαστούκισαν,

⁶⁸ λέγοντας: Προφήτευσε σε μας, Χριστέ, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;

Η τριπλή άρνηση του Πέτρου

⁶⁹ Ο δε Πέτρος καθόταν έξω στην αυλή· και ήρθε κοντά του μία δούλη, λέγοντας: Και εσύ ήσουν μαζί με τον Ιησού, τον Γαλιλαίο.

⁷⁰ Και εκείνος αρνήθηκε μπροστά σε όλους, λέγοντας: Δεν ξέρω τι λες.

⁷¹ Και όταν βγήκε έξω στον πυλώνα, τον είδε μία άλλη, και λέει σ' αυτούς που ήσαν εκεί: Και αυτός ήταν μαζί με τον Ιησού, τον Ναζωραίο.

⁷² Αρνήθηκε και πάλι, με όρκο, ότι: Δεν γνωρίζω τον άνθρωπο.

⁷³ Και ύστερα από λίγο, καθώς πλησίασαν αυτοί που στέκονταν τριγύρω, είπαν στον Πέτρο: Στ' αλήθεια, κι εσύ είσαι απ' αυτούς· επειδή, και η ομιλία σου σε κάνει φανερόν.

⁷⁴ Τότε, άρχισε να αναθεματίζει και να ορκίζεται ότι: Δεν γνωρίζω τον άνθρωπο. Και αμέσως λάλησε ο πετεινός.

⁷⁵ Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο τού Ιησού, που του είχε πει ότι: Πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με απαρνηθείς τρεις φορές. Και βγαίνοντας έξω, έκλαψε πικρά.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 27

Ο Ιησούς οδηγείται μπροστά στον Πιλάτο

¹ ΚΑΙ όταν έγινε πρωί, όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού έκαναν συμβούλιο εναντίον τού Ιησού για να τον θανατώσουν.

² Και αφού τον έδεσαν, τον έφεραν και τον παρέδωσαν στον Πόντιο Πιλάτο, τον ηγεμόνα.

Η αυτοκτονία τού Ιούδα

³ Τότε, ο Ιούδας, αυτός που τον παρέδωσε, βλέποντας ότι καταδικάστηκε, αφού μεταμελήθηκε επέστρεψε στους πρεσβύτερους τα 30 αργύρια,

⁴ λέγοντας: Αμάρτησα, επειδή παρέδωσα αθώο αίμα. Και εκείνοι είπαν: Και σε μας, τι; Εσένα αφορά.

⁵ Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε· και φεύγοντας κρεμάστηκε.

⁶ Και οι ιερείς, παίρνοντας τα αργύρια, είπαν: Δεν επιτρέπεται να τα βάλουμε στο θησαυροφυλάκιο· επειδή, είναι τιμή αίματος.

⁷ Και αφού έκαναν συμβούλιο, αγόρασαν μ' αυτά το χωράφι τού κεραμέα, για να θάβονται εκεί οι ξένοι.

⁸ Γι' αυτό, το χωράφι εκείνο ονομάστηκε: Χωράφι αίματος, μέχρι τη σημερινή ημέρα.

⁹ Τότε, εκπληρώθηκε εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού Ιερεμία τού προφήτη, που είπε: «Και πήραν τα 30 αργύρια, την τιμή που εκτιμήθηκε, τον οποίο εκτίμησαν οι γιοι Ισραήλ,

¹⁰ και τα έδωσαν στο χωράφι τού κεραμέα, καθώς ο Κύριος παρήγγειλε σε μένα».

Η καταδίκη τού Ιησού

¹¹ Και ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στον ηγεμόνα· και ο ηγεμόνας τον ρώτησε, λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και ο Ιησούς τού είπε: Εσύ το λες.

¹² Και ενώ οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι τον κατηγορούσαν, δεν απάντησε καθόλου.

¹³ Τότε, ο Πιλάτος λέει σ' αυτόν: Δεν ακούς πόσα μαρτυρούν εναντίον σου;

¹⁴ Και δεν του απάντησε ούτε σε έναν λόγο· ώστε ο ηγεμόνας θαύμαζε πολύ.

¹⁵ Και κατά τη γιορτή, ο ηγεμόνας συνήθιζε να απολύει στο πλήθος έναν φυλακισμένο, όποιον ήθελαν.

¹⁶ Και είχαν τότε έναν διαβόητο φυλακισμένο, που λεγόταν Βαραββάς.

¹⁷ Ενώ, λοιπόν, ήσαν συγκεντρωμένοι, ο Πιλάτος είπε σ' αυτούς: Ποιον θέλετε να σας απολύσω; Τον Βαραββά ή τον Ιησού, που λέγεται Χριστός;

¹⁸ Επειδή, ήξερε ότι από φθόνο τον παρέδωσαν.

¹⁹ Και ενώ καθόταν επάνω στο βήμα, η γυναίκα του έστειλε κάποιον προς αυτόν, λέγοντας: Άπεχε από εκείνον τον δίκαιο· επειδή, πολλά έπαθα γι' αυτόν σήμερα σε όνειρο.

²⁰ Οι αρχιερείς, όμως, και οι πρεσβύτεροι έπεισαν τα πλήθη να ζητήσουν τον Βαραββά, και να θανατώσουν τον Ιησού.

²¹ Και απαντώντας ο ηγεμόνας, τους είπε: Ποιον από τους δύο θέλετε να σας απολύσω; Και εκείνοι είπαν: Τον Βαραββά.

²² Και ο Πιλάτος λέει σ' αυτούς: Τι, λοιπόν, να κάνω τον Ιησού, που λέγεται Χριστός; Και όλοι λένε προς αυτόν: Να σταυρωθεί.

²³ Και ο ηγεμόνας είπε: Και τι κακό έπραξε; Εκείνοι, όμως, έκραζαν περισσότερο, λέγοντας: Να σταυρωθεί.

²⁴ Και βλέποντας ο Πιλάτος ότι δεν ωφελεί σε τίποτε, αλλά μάλλον γίνεται θόρυβος, παίρνοντας νερό, ένιψε τα χέρια του μπροστά από το πλήθος, λέγοντας: Είμαι αθώος από το αίμα αυτού τού δικαίου· εσάς αφορά.

25 Και απαντώντας ολόκληρος ο λαός, είπε: Το αίμα του ας είναι επάνω μας, και επάνω στα παιδιά μας.

26 Τότε, τους απέλυσε τον Βαραββά· τον δε Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, τον παρέδωσε για να σταυρωθεί.

Οι στρατιώτες χλευάζουν και εμπαίζουν τον Ιησού

27 Τότε, οι στρατιώτες τού ηγεμόνα, παίρνοντας τον Ιησού στο πραιτώριο, συγκέντρωσαν εναντίον του ολόκληρο το τάγμα των στρατιωτών.

28 Και αφού τον ξέντυσαν, τον έντυσαν με μια κόκκινη χλαμύδα.

29 Και πλέκοντας ένα στεφάνι από αγκάθια, το έβαλαν επάνω στο κεφάλι του, και του έδωσαν ένα καλάμι στο δεξί του χέρι· και γονατίζοντας μπροστά του, τον ενέπαιζαν, λέγοντας: Χαίρε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων.

30 Και, φτύνοντάς τον, πήραν το καλάμι, και χτυπούσαν στο κεφάλι του.

31 Και αφού τον ενέπαιζαν, τον ξέντυσαν από τη χλαμύδα, και τον έντυσαν με τα ιμάτιά του· και τον έφεραν για να τον σταυρώσουν.

Ο Ιησούς οδηγείται στον Γολγοθά για να σταυρωθεί

32 Και ενώ έβγαιναν έξω, βρήκαν έναν άνθρωπο Κυρηναίο, που τον έλεγαν Σίμωνα· αυτόν αγγάρευσαν για να σηκώσει τον σταυρό του.

33 Και όταν ήρθαν στον τόπο, ο οποίος λεγόταν Γολγοθάς, που σημαίνει τόπος Κρανίου,

34 του έδωσαν να πiei ξίδι ανακατεμένο με χολή· και όταν το γεύθηκε, δεν ήθελε να πiei.

35 Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράστηκαν τα ιμάτιά του, βάζοντας κλήρο· για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη: «Μοιράστηκαν αναμεταξύ τους τα ιμάτιά μου, και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο».

36 Και καθισμένοι, τον φύλαγαν εκεί.

37 Και επάνω από το κεφάλι του έβαλαν γραμμένη την κατηγορία του:

ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

38 Τότε, σταυρώθηκαν μαζί του δύο ληστές, ο ένας από τα δεξιά και ο άλλος από τα αριστερά.

39 Και όσοι διάβαιναν, τον βλασφημούσαν, κουνώντας τα κεφάλια τους,

40 και λέγοντας: Αυτός που γκρεμίζει τον ναό, και που σε τρεις ημέρες τον κτίζει, σώσε τον εαυτό σου· αν είσαι Υιός τού Θεού, κατέβα από τον σταυρό.

41 Το ίδιο και οι αρχιερείς, μαζί με τους γραμματείς και τους πρεσβύτερους, εμπαίζοντας, έλεγαν:

42 Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει· αν είναι βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, και θα πιστέψουμε σ' αυτόν·

43 εμπιστεύθηκε στον Θεό· ας τον σώσει τώρα, αν τον θέλει· επειδή, είπε: Είμαι Υιός τού Θεού.

44 Το ίδιο μάλιστα και οι δύο ληστές που είχαν συσταυρωθεί μαζί του, τον ονειδίζουν.

Ο Θάνατος του Ιησού

45 Και από την έκτη ώρα έγινε σκοτάδι επάνω σε ολόκληρη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.

46 Και γύρω στην ένατη ώρα, ο Ιησούς αναβόησε με δυνατή φωνή, λέγοντας: «Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί;», δηλαδή, «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;».

47 Και μερικοί από εκείνους που έστεκαν εκεί, όταν το άκουσαν, έλεγαν ότι: Αυτός φωνάζει τον Ηλία.

48 Και αμέσως, ένας απ' αυτούς έτρεξε, και παίρνοντας ένα σφουγγάρι, και γεμίζοντάς το με ξίδι, και βάζοντάς το σε ένα καλάμι, τον πότιζε.

49 Ενώ οι υπόλοιποι έλεγαν: Άφησε, να δούμε αν θάρθει ο Ηλίας για να τον σώσει.

50 Και ο Ιησούς, κρίζοντας πάλι με δυνατή φωνή, άφησε το πνεύμα.

51 Και ξάφνου, το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω· και η γη σείστηκε, και οι πέτρες σχίστηκαν,

52 και οι τάφοι ανοίχτηκαν, και πολλά σώματα αγίων που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν·

53 και βγαίνοντας από τους τάφους ύστερα από την ανάστασή του, μπήκαν μέσα στην άγια πόλη, και εμφανίστηκαν σε πολλούς.

54 Και ο εκατόνταρχος και εκείνοι που μαζί του φύλαγαν τον Ιησού, όταν είδαν τον σεισμό και όσα έγιναν, φοβήθηκαν υπερβολικά, λέγοντας: Πραγματικά, Υιός τού Θεού ήταν αυτός.

55 Ήσαν μάλιστα εκεί πολλές γυναίκες που κοίταζαν από μακριά· οι οποίες ακολούθησαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία, και οι οποίες τον υπηρετούσαν·

56 ανάμεσα στις οποίες ήταν η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία η μητέρα τού Ιακώβου και του Ιωσή, και η μητέρα των γιων τού Ζεβεδαίου.

Ο Ενταφιασμός τού Ιησού

57 Και όταν έγινε βράδυ, ήρθε ένας πλούσιος άνθρωπος από την Αριμαθαία, με το όνομα Ιωσήφ, που και αυτός μαθήτευσε στον Ιησού.

58 Αυτός, καθώς ήρθε στον Πιλάτο, ζήτησε το σώμα τού Ιησού. Τότε, ο Πιλάτος πρόσταξε να αποδοθεί το σώμα.

59 Και ο Ιωσήφ, παίρνοντας το σώμα, το τύλιξε με καθαρό σεντόνι,

60 και το έβαλε στον καινούργιο του τάφο, που είχε λατομήσει μέσα στην πέτρα· και αφού κύλισε μία μεγάλη πέτρα προς τη θύρα τού τάφου, αναχώρησε.

61 Ήταν δε εκεί η Μαρία η Μαγδαληνή, και η άλλη Μαρία, καθισμένες απέναντι από τον τάφο.

Στρατιωτική φρουρά στον Τάφο

62 Και την επόμενη ημέρα, που είναι μετά την Παρασκευή, οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι συγκεντρώθηκαν στον Πιλάτο,

63 λέγοντας: Κύριε, θυμηθήκαμε ότι εκείνος ο πλάνος όταν ακόμα ζούσε είχε πει: Ύστερα από τρεις ημέρες θα αναστηθώ.

64 Πρόσταξε, λοιπόν, να ασφαλιστεί ο τάφος μέχρι την τρίτη ημέρα, μήπως οι μαθητές του, ερχόμενοι μέσα στη νύχτα, τον κλέψουν, και πουν στον λαό: Αναστήθηκε από τους νεκρούς· και η τελευταία πλάνη θα είναι χειρότερη από την πρώτη.

65 Ο δε Πιλάτος είπε προς αυτούς: Έχετε φύλακες· πηγαίνετε, ασφαλίστε όπως ξέρετε.

66 Και εκείνοι πήγαν, και ασφάλισαν τον τάφο, σφραγίζοντας την πέτρα, και βάζοντας τους φύλακες.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 28

Η Ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς

1 ΚΑΙ ΑΦΟΥ πέρασε το σάββατο, κατά τα χαράματα της πρώτης ημέρας τής εβδομάδας, ήρθε η Μαρία η Μαγδαληνή, και η άλλη Μαρία, για να δουν τον τάφο.

2 Και ξάφνου, έγινε ένας μεγάλος σεισμός· επειδή, ένας άγγελος του Κυρίου κατεβαίνοντας από τον ουρανό, ήρθε και αποκύλισε την πέτρα από τη θύρα, και καθόταν επάνω σ' αυτή.

3 Η δε όψη του ήταν σαν αστραπή, και το ένδυμά του λευκό σαν χιόνι.

4 Και από τον φόβο του οι φύλακες ταραχτήκαν, και έγιναν σαν νεκροί.

5 Και αποκρινόμενος ο άγγελος, είπε στις γυναίκες: Εσείς, μη φοβάστε· επειδή, ξέρω, ότι ζητάτε τον Ιησού τον σταυρωμένο·

6 δεν είναι εδώ· επειδή, αναστήθηκε, όπως το είχε πει· ελάτε, δείτε τον τόπο όπου ήταν τοποθετημένος ο Κύριος·

⁷ και πηγαίνετε γρήγορα, και πείτε στους μαθητές του ότι, αναστήθηκε από τους νεκρούς· και προσέξτε, πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε· προσέξτε, σας το είπα.

⁸ Και βγαίνοντας γρήγορα έξω από τον τάφο, με φόβο και μεγάλη χαρά, έτρεξαν να το αναγγείλουν στους μαθητές του.

⁹ Και ενώ έρχονταν να το αναγγείλουν στους μαθητές του, ξάφνου, ο Ιησούς τις συνάντησε, λέγοντας: Χαίρετε. Και εκείνες, αφού πλησίασαν, έπιασαν τα πόδια του, και τον προσκύνησαν.

¹⁰ Τότε, ο Ιησούς λέει σ' αυτές: Μη φοβάστε· πηγαίνετε, αν αναγγείλετε προς τους αδελφούς μου, για να πάνε στη Γαλιλαία· και εκεί θα με δουν.

Η κατασκευασμένη διάδοση για την κλοπή τού σώματος

¹¹ Και ενώ αυτές αναχωρούσαν, νάσου, μερικοί από τους φύλακες, καθώς ήρθαν στην πόλη, ανήγγειλαν στους αρχιερείς όλα όσα έγιναν.

¹² Και αφού συγκεντρώθηκαν μαζί με τους πρεσβύτερους, και έκαναν συμβούλιο, έδωσαν στους στρατιώτες αρκετά αργύρια,

¹³ λέγοντας: Πείτε ότι: Οι μαθητές του, που ήρθαν μέσα στη νύχτα, τον έκλεψαν, ενώ εμείς κοιμόμασταν·

¹⁴ και αν αυτό ακουστεί μπροστά στον ηγεμόνα, εμείς θα τον πείσουμε, και εσάς θα σας απαλλάξουμε από την ευθύνη.

¹⁵ Εκείνοι δε, μόλις πήραν τα αργύρια, έκαναν όπως τούς δίδαξαν. Και η διάδοση αυτή απλώθηκε ανάμεσα στους Ιουδαίους μέχρι τη σημερινή ημέρα.

Ο Ιησούς αποστέλλει τούς μαθητές του σε όλο τον κόσμο

¹⁶ Και οι έντεκα μαθητές πήγαν στη Γαλιλαία, στο βουνό, όπου τους είχε παραγγείλει ο Ιησούς.

¹⁷ Και όταν τον είδαν, τον προσκύνησαν· μερικοί, όμως, δίστασαν.

¹⁸ Και καθώς ο Ιησούς τούς πλησίασε, τους μίλησε, λέγοντας: Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και επάνω στη γη.

¹⁹ Καθώς, λοιπόν, πορευτείτε, να κάνετε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος,

²⁰ διδάσκοντάς τους να τηρούν όλα όσα παρήγγειλα σε σας· και προσέξτε, εγώ είμαι μαζί σας όλες τις ημέρες, μέχρι τη συντέλεια του αιώνα. Αμήν.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 1

ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ο Βαπτιστής Ιωάννης και το κήρυγμά του

- 1** Η ΑΡΧΗ τού ευαγγελίου τού Ιησού Χριστού, του Υιού τού Θεού·
- 2** καθώς είναι γραμμένο στους προφήτες: «Δες, εγώ στέλνω τον αγγελιοφόρο μου πριν από την προσωπική σου παρουσία, που θα ετοιμάσει τον δρόμο σου μπροστά σου».
- 3** «Φωνή κάποιου που βροντοφωνάζει μέσα στην έρημο: Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου, κάντε ίσια τα μονοπάτια του».
- 4** Ο Ιωάννης εμφανίστηκε βαπτίζοντας στην έρημο, και κηρύττοντας βάπτισμα μετάνοιας προς άφεση αμαρτιών.
- 5** Και έβγαιναν προς αυτόν ολόκληρη η περιοχή τής Ιουδαίας, και οι Ιεροσολυμίτες, και όλοι βαπτίζονταν απ' αυτόν μέσα στον ποταμό Ιορδάνη, αφού ομολογούσαν έκφωνα τις αμαρτίες τους.
- 6** Και ο Ιωάννης ήταν ντυμένος με τρίχες από καμήλα, και είχε μία ζώνη δερμάτινη γύρω από τη μέση του, τρώγοντας δε ακρίδες και μέλι από άγριες μέλισσες.
- 7** Και κήρυττε, λέγοντας: Πίσω από μένα έρχεται ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος, σκύβοντας, να λύσω το λουρί από τα υποδήματά του·
- 8** εγώ μεν σας βάπτισα με νερό· αυτός, όμως, θα σας βαπτίσει με Πνεύμα Άγιο.

Ο Ιησούς δέχεται το βάπτισμα

- 9** Και κατά τις ημέρες εκείνες ήρθε ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ τής Γαλιλαίας, και βαπτίστηκε από τον Ιωάννη μέσα στον Ιορδάνη.
- 10** Και αμέσως, καθώς ανέβαινε από το νερό, είδε τούς ουρανούς να σχίζονται, και το Πνεύμα να κατεβαίνει επάνω του σαν περιστέρι.
- 11** Και ακούστηκε μία φωνή από τους ουρανούς: Εσύ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.

Ο Ιησούς πειράζεται μέσα στην έρημο

- 12** Και αμέσως, το Πνεύμα τον βγάζει έξω στην έρημο.
- 13** Και βρισκόταν εκεί μέσα στην έρημο 40 ημέρες πειραζόμενος από τον σατανά· και ήταν μαζί με τα θηρία· και οι άγγελοι τον υπηρετούσαν.

Ο Ιησούς ξεκινάει το κήρυγμά του από τη Γαλιλαία

14 ΑΦΟΥ δε παραδόθηκε ο Ιωάννης, ο Ιησούς ήρθε στη Γαλιλαία, κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού,

15 και λέγοντας, ότι: Ο καιρός συμπληρώθηκε και η βασιλεία του Θεού πλησίασε· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο.

Καλούνται οι πρώτοι μαθητές

16 Και περπατώντας κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και τον αδελφό του τον Ανδρέα, να ρίχνουν το δίχτυ στη θάλασσα· επειδή, ήσαν ψαράδες·

17 και ο Ιησούς είπε προς αυτούς: Ελάτε πίσω μου, και θα σας κάνω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων.

18 Και αμέσως, αφήνοντας τα δίχτυα τους, τον ακολούθησαν.

19 Και αφού προχώρησε λίγο πιο πέρα, είδε τον Ιάκωβο, αυτόν του Ζεβεδαίου, και τον αδελφό του, τον Ιωάννη, και αυτούς μέσα στο πλοίο επισκευάζοντας τα δίχτυα τους.

20 Και αμέσως τούς κάλεσε· και αφήνοντας στο πλοίο τον πατέρα τους, τον Ζεβεδαίο, μαζί με τους μισθωτούς, πήγαν πίσω του.

Η θεραπεία του ανθρώπου με το ακάθαρτο πνεύμα

21 Και μπαίνουν μέσα στην Καπερναούμ· και αμέσως κατά το σάββατο, ο Ιησούς μπαίνοντας μέσα στη συναγωγή δίδασκε.

22 Και εκπλήττονταν για τη διδασκαλία του· επειδή, τους δίδασκε ως κάτοχος εξουσίας, και όχι όπως οι γραμματείς.

23 Και μέσα στη συναγωγή τους ήταν ένας άνθρωπος που είχε ακάθαρτο πνεύμα, και κραύγασε,

24 λέγοντας: Αλλοίμονο! Τι είναι ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες για να μας απολέσεις; Σε γνωρίζω ποιος είσαι, ο Άγιος του Θεού.

25 Και ο Ιησούς το επιτίμησε, λέγοντας: Σώπασε, και βγες έξω απ' αυτόν.

26 Και το ακάθαρτο πνεύμα, αφού τον συντάραξε και έκραξε με δυνατή φωνή, βγήκε έξω απ' αυτόν.

27 Και όλοι έμειναν έκθαμβοι, ώστε συζητούσαν αναμεταξύ τους, λέγοντας: Τι είναι αυτό; Ποια είναι αυτή η νέα διδασκαλία; Επειδή, με εξουσία προστάζει και τα ακάθαρτα πνεύματα, και τον υπακούν.

28 Και αμέσως βγήκε η φήμη του σε ολόκληρη την περίχωρο της Γαλιλαίας.

Η θεραπεία της πεθεράς του Πέτρου και πολλών άλλων

29 Και αμέσως, καθώς βγήκαν έξω από τη συναγωγή, ήρθαν στο σπίτι του Σίμωνα και του Ανδρέα, μαζί με τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.

30 Η δε πεθερά τού Σίμωνα ήταν κατάκοιτη υποφέροντας από πυρετό· και αμέσως τού μίλησαν γι' αυτήν.

31 Και μόλις πλησίασε, τη σήκωσε, πιάνοντας το χέρι της· και ο πυρετός τήν άφησε αμέσως, και τους υπηρετούσε.

32 Και όταν έγινε βράδυ, μόλις έδυσε ο ήλιος, έφεραν σ' αυτόν όλους εκείνους που έπασχαν, και τους δαιμονιζόμενους·

33 και ολόκληρη η πόλη ήταν συγκεντρωμένη μπροστά από την πόρτα.

34 Και θεράπευσε πολλούς που έπασχαν από διάφορες αρρώστιες· και έβγαλε πολλά δαιμόνια, και δεν άφηνε τα δαιμόνια να μιλούν, επειδή τον γνώριζαν.

Ο Ιησούς αναχωρεί από την Καπερναούμ

35 Και το πρωί, ενώ ήταν πολύ σκοτάδι, καθώς σηκώθηκε, βγήκε έξω, και πήγε σε έναν ερημικό τόπο, και εκεί προσευχόταν.

36 Και έτρεξαν πίσω του ο Σίμωνας και αυτοί που ήσαν μαζί του.

37 Και όταν τον βρήκαν, του λένε, ότι: Όλοι σε ζητούν.

38 Και λέει προς αυτούς: Ας πάμε στις κωμοπόλεις που είναι κοντά, για να κηρύξω και εκεί· επειδή, γι' αυτό εξήλθα.

39 Και κήρυττε στις συναγωγές τους, σε ολόκληρη τη Γαλιλαία, και έβγαζε τα δαιμόνια.

Θεραπεία ενός λεπρού

40 Και έρχεται σ' αυτόν ένας λεπρός, παρακαλώντας τον, και γονατίζοντας μπροστά του, και λέγοντάς του, ότι: Αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.

41 Και ο Ιησούς, επειδή τον σπλαχνίστηκε, άπλωσε το χέρι του, και τον άγγιξε, και του λέει: Θέλω, να καθαριστείς.

42 Και όταν το είπε αυτό, η λέπρα έφυγε αμέσως απ' αυτόν, και καθαρίστηκε.

43 Και αφού τον πρόσταξε με αυστηρότητα, τον έβγαλε αμέσως έξω,

44 και του λέει: Πρόσεξε, να μη πεις τίποτε σε κανέναν· αλλά, πήγαινε, δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου όσα ο Μωυσής πρόσταξε για μαρτυρία σ' αυτούς.

45 Εκείνος, όμως, βγαίνοντας έξω, άρχισε να διακηρύττει πολλά, και να διαφημίζει τον λόγο, ώστε αυτός δεν μπορούσε να μπαίνει φανερά μέσα σε μία πόλη· αλλά, έμενε έξω σε έρημους τόπους, και έρχονταν σ' αυτόν από παντού.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 2

Ο Ιησούς έρχεται ξανά στην Καπερναούμ. Η θεραπεία τού παράλυτου

- ¹ Και ύστερα από ημέρες, ξαναμπήκε μέσα στην Καπερναούμ· και ακούστηκε ότι βρίσκεται σε ένα σπίτι.
- ² Και αμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ώστε δεν τους χωρούσαν πλέον ούτε οι χώροι κοντά στην πόρτα· και τους κήρυττε τον λόγο.
- ³ Και έρχονται σ' αυτόν, φέρνοντας έναν παράλυτο, που βασταζόταν από τέσσερις ανθρώπους.
- ⁴ Και επειδή δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν, εξαιτίας τού πλήθους, χάλασαν τη στέγη όπου ήταν, και κάνοντας ένα άνοιγμα, κατεβάζουν το κρεβάτι επάνω στο οποίο ήταν ο παράλυτος.
- ⁵ Βλέποντας δε ο Ιησούς την πίστη τους, λέει στον παράλυτο: Παιδί μου, οι αμαρτίες σου είναι σε σένα συγχωρεμένες.
- ⁶ Κάθονταν, όμως, εκεί και μερικοί από τους γραμματείς, και συλλογίζονταν μέσα στις καρδιές τους:
- ⁷ Γιατί αυτός μιλάει τέτοιες βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες παρά μονάχα ένας, ο Θεός;
- ⁸ Και αμέσως, επειδή ο Ιησούς κατάλαβε με το πνεύμα του ότι έτσι συλλογίζονται μέσα τους, τους είπε: Γιατί συλλογίζεστε αυτά μέσα στις καρδιές σας;
- ⁹ Τι είναι ευκολότερο να πω στον παράλυτο: Οι αμαρτίες σου είναι σε σένα συγχωρεμένες ή να πω: Σήκω, και πάρε επάνω σου το κρεβάτι σου, και περπάτα;
- ¹⁰ Αλλά, για να γνωρίσετε ότι ο Υιός τού ανθρώπου έχει εξουσία επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες, (λέει στον παράλυτο):
- ¹¹ Σε σένα λέω: Σήκω, και πάρε επάνω σου το κρεβάτι σου, και πήγαινε στο σπίτι σου.
- ¹² Και αμέσως σηκώθηκε, και παίρνοντας το κρεβάτι, βγήκε έξω μπροστά σε όλους· ώστε όλοι εκπλήττονταν και δόξαζαν τον Θεό, λέγοντας, ότι: Ποτέ δεν είδαμε τέτοια πράγματα.

Η κλήση τού τελώνη

- ¹³ Και βγήκε πάλι έξω κοντά στη θάλασσα· και ολόκληρο το πλήθος ερχόταν σ' αυτόν, και τους δίδασκε.
- ¹⁴ Και διαβαίνοντας είδε τον Λευί, εκείνον τού Αλφαίου, να κάθεται στο τελωνείο· και του λέει: Ακολούθα με. Και καθώς σηκώθηκε, τον ακολούθησε.
- ¹⁵ Και ενώ καθόταν στο τραπέζι στο σπίτι του, συγκάθονταν και πολλοί τελώνες και αμαρτωλοί μαζί με τον Ιησού και τους μαθητές του· επειδή, ήσαν πολλοί, και τον ακολούθησαν.

16 Οι γραμματείς, όμως, και οι Φαρισαίοι, βλέποντάς τον ότι έτρωγε μαζί με τους τελώνες και αμαρτωλούς, έλεγαν στους μαθητές του: Γιατί τρώει και πίνει μαζί με τους τελώνες και αμαρτωλούς;

17 Και ο Ιησούς, ακούγοντάς το, λέει σ' αυτούς: Δεν έχουν ανάγκη από γιατρό αυτοί που υγιαίνουν, αλλά αυτοί που πάσχουν· δεν ήρθα να καλέσω σε μετάνοια δικαίους, αλλά αμαρτωλούς.

Η νηστεία

18 Οι μαθητές τού Ιωάννη, όμως, και εκείνοι των Φαρισαίων, νήστευαν· και έρχονται και του λένε: Γιατί οι μαθητές τού Ιωάννη και εκείνοι των Φαρισαίων νηστεύουν, ενώ οι μαθητές σου δεν νηστεύουν;

19 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Μήπως μπορούν οι γιοι τού νυμφώνα να νηστεύουν, ενόσω ο νυμφίος είναι μαζί τους; Όσον καιρό έχουν τον νυμφίο μαζί τους, δεν μπορούν να νηστεύουν,

20 θάρθουν, όμως, ημέρες, όταν θα αρπαχτεί απ' αυτούς ο νυμφίος, και τότε, κατά τις ημέρες εκείνες, θα νηστεύσουν.

21 Και κανένας δεν βάζει ένα μπάλωμα από καινούργιο ύφασμα επάνω σε ένα παλιό ιμάτιο· ειδεμή, το καινούργιο αναπλήρωμά του, τραβάει από το παλιό, και γίνεται χειρότερο σχίσιμο.

22 Και κανένας δεν βάζει νέο κρασί μέσα σε παλιά ασκιά· ειδάλλως, το νέο κρασί θα σχίσει τα ασκιά, και το κρασί χύνεται, και τα ασκιά χαλάνε· αλλά, το νέο κρασί πρέπει να μπαίνει σε καινούργια ασκιά.

Ο Ιησούς για το Σάββατο

23 ΚΑΙ όταν ένα σάββατο διάβαινε μέσα από τα σπαρτά, οι μαθητές του, καθώς περπατούσαν, άρχισαν να αποσπούν στάχυα.

24 Και οι Φαρισαίοι έλεγαν σ' αυτόν: Δες, γιατί κατά τα σάββατα κάνουν εκείνο που δεν επιτρέπεται;

25 Κι αυτός τούς έλεγε: Ποτέ δεν διαβάσατε τι έκανε ο Δαβίδ, όταν είχε ανάγκη, και πείνασε, αυτός και εκείνοι που ήσαν μαζί του;

26 Πώς μπήκε μέσα στον οίκο τού Θεού, όταν αρχιερέας ήταν ο Αβιάθαρ, και έφαγε τους άρτους τής πρόθεσης, που δεν επιτρέπεται να φάνε, παρά μονάχα οι ιερείς, και έδωσε και σ' εκείνους που ήσαν μαζί του;

27 Και τους έλεγε: Το σάββατο έγινε για τον άνθρωπο, όχι ο άνθρωπος για το σάββατο.

28 Όστε, ο Υιός τού ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 3

Ο Ιησούς θεραπεύει τον άνθρωπο με το παράλυτο χέρι

- ¹ ΚΑΙ μπήκε ξανά μέσα στη συναγωγή· και εκεί ήταν ένας άνθρωπος που είχε το ένα του χέρι παράλυτο.
- ² Και τον παρατηρούσαν, αν θα τον θεραπεύσει κατά το σάββατο, για να τον κατηγορήσουν.
- ³ Και λέει στον άνθρωπο, που είχε το παράλυτο χέρι: Σήκω, στο μέσον.
- ⁴ Και τους λέει: Είναι επιτρεπτό κατά το σάββατο κάποιος να κάνει καλό ή να κάνει κακό; Να σώσει μία ψυχή ή να τη θανατώσει; Και εκείνοι σιωπούσαν.
- ⁵ Και καθώς τούς κοίταξε ολόγυρα με οργή, λυπούμενος για την πώρωση της καρδιάς τους, λέει στον άνθρωπο: Τέντωσε το χέρι σου. Και το τέντωσε· και αποκαταστάθηκε το χέρι του υγιές, όπως και το άλλο.
- ⁶ Και όταν οι Φαρισαίοι βγήκαν έξω, έκαναν αμέσως συμβούλιο εναντίον του, μαζί με τους Ηρωδιανούς, για να τον εξολοθρεύσουν.

Θεραπείες πολλών ασθενών και δαιμονιζόμενων

- ⁷ Και ο Ιησούς, μαζί με τους μαθητές του, αναχώρησε προς τη θάλασσα· και τον ακολούθησαν ένα μεγάλο πλήθος από τη Γαλιλαία, και από την Ιουδαία,
- ⁸ και από τα Ιεροσόλυμα, και από την Ιδουμαία, και από την πλευρά πέρα από τον Ιορδάνη· και εκείνοι από την Τύρο και τη Σιδώνα, ένα μεγάλο πλήθος ήρθε σ' αυτόν, ακούγοντας όσα έκανε.
- ⁹ Και είπε στους μαθητές του να περιμένει ένα μικρό πλοίο κοντά του εξαιτίας τού πλήθους, για να μη τον συνθλίβουν.
- ¹⁰ Επειδή, θεράπευσε πολλούς, ώστε, όσοι είχαν αρρώστιες, έπεφταν επάνω του, για να τον αγγίξουν.
- ¹¹ Και τα ακάθαρτα πνεύματα, όταν τον έβλεπαν, έπεφταν επάνω του, και έκραζαν, λέγοντας, ότι: Εσύ είσαι ο Υιός τού Θεού.
- ¹² Και τα επιτιμούσε έντονα, για να μη τον φανερώσουν.

Ο Ιησούς εκλέγει τούς δώδεκα αποστόλους

- ¹³ Και ανεβαίνει στο βουνό, και προσκαλεί όσους αυτός ήθελε· και πήγαν σ' αυτόν.
- ¹⁴ Και έκλεξε δώδεκα, για να είναι μαζί του, και για να τους αποστέλλει να κηρύττουν,
- ¹⁵ και για να έχουν εξουσία να θεραπεύουν τις αρρώστιες, και να βγάζουν τα δαιμόνια:
- ¹⁶ Τον Σίμωνα, που τον επονόμασε Πέτρο·
- ¹⁷ και τον Ιάκωβο, αυτόν τού Ζεβεδαίου, και τον Ιωάννη τον αδελφό τού Ιακώβου· και τους επονόμασε Βοανεργές, που σημαίνει: Γιοι τής βροντής·

18 και τον Ανδρέα και τον Φίλιππο, και τον Βαρθολομαίο, και τον Ματθαίο, και τον Θωμά, και τον Ιάκωβο, εκείνον τού Αλφαίου, και τον Θαδδαίο, και τον Σίμωνα τον Κανανίτη,

19 και τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, ο οποίος και τον παρέδωσε.

Η βλασφημία ενάντια στο Άγιο Πνεύμα

20 Και έρχονται σε κάποιο σπίτι· και συγκεντρώνεται πάλι ένα πλήθος, ώστε αυτοί δεν μπορούσαν ούτε ψωμί να φάνε.

21 Και όταν οι συγγενείς του το άκουσαν, βγήκαν για να τον πιάσουν· επειδή, έλεγαν ότι: Είναι εκτός εαυτού.

22 Και οι γραμματείς, που κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα, έλεγαν ότι: Έχει τον Βεελζεβούλ, και ότι διαμέσου τού άρχοντα των δαιμονίων βγάζει τα δαιμόνια.

23 Και αφού τους προσκάλεσε, τους έλεγε με παραβολές: Πώς είναι δυνατόν ο σατανάς να βγάζει τον σατανά;

24 Και αν μία βασιλεία διαιρεθεί σε αντιμαχόμενα μέρη, η βασιλεία εκείνη δεν μπορεί να σταθεί·

25 και αν ένα σπίτι διαιρεθεί σε αντιμαχόμενα μέρη, το σπίτι εκείνο δεν μπορεί να σταθεί.

26 Και αν ο σατανάς ξεσηκώθηκε ενάντια στον εαυτό του, και διαιρέθηκε, δεν μπορεί να σταθεί, αλλά θα έχει ένα τέλος.

27 Κανένας δεν μπορεί να αρπάξει τα σκεύη τού δυνατού, μπαίνοντας μέσα στο σπίτι του, αν πρώτα δεν δέσει τον δυνατό· και τότε θα αρπάξει το σπίτι του.

28 Σας διαβεβαιώνω ότι, όλα τα αμαρτήματα θα συγχωρηθούν στους γιους των ανθρώπων, και οι βλασφημίες όσες βλασφημήσουν·

29 όποιος, όμως, βλασφημήσει στο Πνεύμα το Άγιο, δεν έχει συγχώρηση στον αιώνα, αλλά είναι ένοχος αιώνιας καταδίκης·

30 επειδή, έλεγαν: Έχει ακάθαρτο πνεύμα.

Οι πραγματικοί συγγενείς τού Ιησού

31 Έρχονται, λοιπόν, οι αδελφοί και η μητέρα του, και καθώς στάθηκαν έξω, έστειλαν σ' αυτόν κάποιους και τον φώναζαν·

32 και ένα πλήθος καθόταν ολόγυρά του· και του είπαν: Δες, η μητέρα σου και οι αδελφοί σου έξω σε ζητούν.

33 Και τους απάντησε, λέγοντας: Ποια είναι η μητέρα μου ή οι αδελφοί μου;

34 Και κοιτάζοντας ολόγυρα στους καθισμένους γύρω του, λέει: Δέστε! η μητέρα μου και οι αδελφοί μου·

³⁵ επειδή, όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός μου, και αδελφή μου, και μητέρα μου.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 4

Η παραβολή τού σπορέα

¹ ΚΑΙ άρχισε πάλι να διδάσκει δίπλα στη θάλασσα· και συγκεντρώθηκε κοντά του ένα μεγάλο πλήθος, ώστε, μπαίνοντας μέσα στο πλοίο, καθόταν από το μέρος τής θάλασσας· και ολόκληρο το πλήθος ήταν στην ξηρά, κοντά στη θάλασσα.

² Και τους δίδασκε πολλά με παραβολές, και στη διδασκαλία του έλεγε σ' αυτούς:

³ Ακούτε· προσέξτε, βγήκε αυτός που σπέρνει για να σπείρει·

⁴ και ενώ έσπερνε, άλλο μεν έπεσε κοντά στον δρόμο, και ήρθαν τα πουλιά τού ουρανού και το κατέφαγαν.

⁵ Άλλο, όμως, έπεσε επάνω στο πετρώδες έδαφος, όπου δεν είχε πολύ χώμα, και αμέσως βλάστησε, για τον λόγο ότι δεν είχε βάθος γης·

⁶ και όταν ανέτειλε ο ήλιος, κατακάηκε, και επειδή δεν είχε ρίζα, ξεράθηκε.

⁷ Και άλλο έπεσε στα αγκάθια· και ανέβηκαν τα αγκάθια και το συνέπνιξαν, και δεν έδωσε καρπό.

⁸ Και άλλο έπεσε στην καλή γη· και έδινε καρπό, καθώς ανέβαινε και αύξανε, και έδωσε άλλο 30 , και άλλο 60 , και άλλο 100 .

⁹ Και τους έλεγε: Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

Ο διπλός σκοπός των παραβολών

¹⁰ Και όταν έμεινε μόνος, τον ρώτησαν εκείνοι που ήσαν γύρω του, μαζί με τους δώδεκα, για την παραβολή.

¹¹ Και τους έλεγε: Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε το μυστήριο της βασιλείας τού Θεού· σ' εκείνους, όμως, τους έξω τα πάντα γίνονται με παραβολές·

¹² για να βλέπουν, βλέποντας, και να μη δουν· και να ακούν, ακούγοντας, και να μη καταλάβουν· μήπως και επιστρέψουν, και τους συγχωρηθούν τα αμαρτήματα.

Η ερμηνεία από τον Ιησού τής παραβολής τού σπορέα

¹³ Και τους λέει: Δεν ξέρετε αυτή την παραβολή; Και πώς θα γνωρίσετε όλες τις παραβολές;

¹⁴ Εκείνος που σπέρνει, σπέρνει τον λόγο.

15 Και εκείνοι κοντά στον δρόμο είναι αυτοί, προς τους οποίους σπέρνεται ο λόγος· και όταν ακούσουν, έρχεται αμέσως ο σατανάς, και αφαιρεί τον λόγο, που ήταν σπαρμένος μέσα στις καρδιές τους.

16 Και παρόμοια εκείνοι που σπέρνονται επάνω σε πετρώδη εδάφη, είναι αυτοί, που, όταν ακούσουν τον λόγο, τον δέχονται αμέσως με χαρά·

17 όμως, δεν έχουν μέσα τους ρίζα, αλλά είναι πρόσκαιροι· έπειτα, όταν γίνει θλίψη ή διωγμός, εξαιτίας τού λόγου, σκανδαλίζονται αμέσως.

18 Και εκείνοι που σπέρνονται στα αγκάθια, είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο·

19 αλλά, οι μέριμνες αυτού τού αιώνα, και η απάτη τού πλούτου, και οι επιθυμίες των άλλων πραγμάτων, αφού μπουν μέσα τους, συμπνίγουν τον λόγο, και γίνεται άκαρπος.

20 Και εκείνοι που σπάρθηκαν στην καλή γη είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο, και παραδέχονται, και καρποφορούν, ο ένας 30 , ο άλλος 60 , και ο άλλος 100.

Πού τοποθετείται το φως;

21 Και τους έλεγε: Μήπως το λυχνάρι έρχεται για να μπει κάτω από το μόδι ή κάτω από το κρεβάτι; Όχι για να μπει επάνω στον λυχνοστάτη;

22 Επειδή, δεν υπάρχει κάτι κρυφό, που δεν θα φανερωθεί· ούτε έγινε κάτι στα κρυφά, που δεν θάρθει στο φανερό.

23 Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

24 Και τους έλεγε: Προσέχετε τι ακούτε· με όποιο μέτρο μετράτε, θα μετρηθεί σε σας, και σε σας που ακούτε θα γίνει προσθήκη.

25 Επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί· και όποιος δεν έχει, και εκείνο που έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν.

Η παραβολή τής αυτόματης αύξησης του σπόρου

26 Και έλεγε: Έτσι είναι η βασιλεία τού Θεού, ωσάν ένας άνθρωπος να έχει ρίξει τον σπόρο επάνω στη γη,

27 και κοιμάται και σηκώνεται νύχτα και ημέρα· και ο σπόρος βλαστάνει, και αυξάνει, με τρόπο που αυτός δεν ξέρει.

28 Επειδή, η γη από μόνη της καρποφορεί, πρώτα χορτάρι, έπειτα στάχυ, έπειτα πλήρες σιτάρι μέσα στο στάχυ.

29 Και όταν ο καρπός ωριμάσει, αμέσως στέλνει το δρεπάνι, επειδή ήρθε ο θερισμός.

Η παραβολή για τον κόκκο τού σιναπιού

30 Έλεγε ακόμα: Με τι να παρομοιάσουμε τη βασιλεία τού Θεού; Ή, με ποια παραβολή να την παραβάλουμε;

³¹ Είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού, που, όταν σπαρεί επάνω στη γη, είναι μικρότερος από όλα τα σπέρματα που υπάρχουν επάνω στη γη·

³² όταν, όμως, σπαρεί, ανεβαίνει, και γίνεται μεγαλύτερος από όλα τα λαχανικά, και κάνει μεγάλα κλαδιά, ώστε κάτω από τη σκιά του μπορούν να κάνουν φωλιές τα πουλιά τού ουρανού.

³³ Και με πολλές τέτοιες παραβολές μιλούσε τον λόγο, όπως μπορούσαν να ακούν.

³⁴ Χωρίς, όμως, παραβολή δεν τους μιλούσε· αλλά, ιδιαίτερα εξηγούσε στους μαθητές του τα πάντα.

Η θύελλα σταματάει

³⁵ Και κατά την ημέρα εκείνη, όταν έγινε βράδυ, τους λέει: Ας περάσουμε αντίπερα.

³⁶ Και αφού άφησαν το πλήθος, τον παίρνουν μαζί τους στο πλοίο όπως ήταν· ήσαν μάλιστα και άλλα μικρά πλοία μαζί του.

³⁷ Και γίνεται ένας μεγάλος ανεμοστρόβιλος· και τα κύματα έμπαιναν μέσα στο πλοίο, ώστε αυτό ήδη γέμιζε.

³⁸ Και αυτός, ήταν στην πρύμη, όπου κοιμόταν επάνω στο προσκεφάλι· και τον ξυπνούν, και του λένε: Δάσκαλε, δεν σε νοιάζει ότι χανόμαστε;

³⁹ Και καθώς σηκώθηκε, επιτίμησε τον άνεμο· και είπε στη θάλασσα: Σώπασε, ησύχασε. Και σταμάτησε ο άνεμος, και έγινε μεγάλη γαλήνη.

⁴⁰ Και τους είπε: Γιατί είστε έτσι δειλοί; Πώς δεν έχετε πίστη;

⁴¹ Και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο, και έλεγαν αναμεταξύ τους: Ποιος, λοιπόν, είναι αυτός, που και ο άνεμος και η θάλασσα τον υπακούν;

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 5

Ένας δαιμονιζόμενος στα Γάδαρα θεραπεύεται

¹ ΚΑΙ ήρθαν στην αντίπερα όχθη τής θάλασσας, στη χώρα των Γαδαρηνών.

² Και καθώς βγήκε έξω από το πλοίο, τον συνάντησε αμέσως ένας άνθρωπος από μέσα από τους τάφους, που είχε ακάθαρτο πνεύμα,

³ αυτός είχε την κατοικία του μέσα στους τάφους, και κανένας δεν μπορούσε να τον δέσει ούτε με αλυσίδες·

⁴ επειδή, πολλές φορές είχε δεθεί με ποδόδεσμα και με αλυσίδες, αλλά αυτός είχε σπάσει τις αλυσίδες, και είχε συντρίψει τα ποδόδεσμα· και κανένας δεν μπορούσε να τον δαμάσει·

⁵ και βρισκόταν πάντοτε, ημέρα και νύχτα, στα βουνά και στους τάφους, κρίζοντας και κατακόβοντας τον εαυτό του με πέτρες.

- ⁶ Βλέποντας, όμως, από μακριά τον Ιησού, έτρεξε, και τον προσκύνησε·
- ⁷ και κρίζοντας με δυνατή φωνή, είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε σένα και σε μένα, Ιησού, Υιέ τού Ύψιστου Θεού; Σε ορκίζω στον Θεό, μη με βασανίσεις.
- ⁸ Επειδή, του έλεγε: Εσύ, το ακάθαρτο πνεύμα, βγες έξω από τον άνθρωπο.
- ⁹ Και τον ρώτησε: Ποιο είναι το όνομά σου; Και απάντησε, λέγοντας: Το όνομά μου είναι λεγεώνα· επειδή, είμαστε πολλοί.
- ¹⁰ Και τον παρακαλούσε πολύ, να μη τους στείλει έξω από τη χώρα.
- ¹¹ Ήταν μάλιστα εκεί, κοντά στα βουνά, μία μεγάλη αγέλη από γουρούνια, που έβοσκε·
- ¹² και όλοι οι δαίμονες τον παρακάλεσαν, λέγοντας: Στείλε μας στα γουρούνια, για να μπούμε μέσα σ' αυτά.
- ¹³ Και ο Ιησούς αμέσως τούς το επέτρεψε. Και όταν τα ακάθαρτα πνεύματα βγήκαν έξω, μπήκαν μέσα στα γουρούνια· και η αγέλη όρμησε προς τον γκρεμό στη θάλασσα (ήσαν δε μέχρι 2.000), και πνίγονταν μέσα στη θάλασσα.
- ¹⁴ Και εκείνοι που έβοσκαν τα γουρούνια έφυγαν, και το ανήγγειλαν στην πόλη και στα χωράφια. Και βγήκαν για να δουν τι είναι αυτό που έγινε.
- ¹⁵ Και έρχονται στον Ιησού, και βλέπουν τον δαιμονιζόμενο, που είχε τη λεγεώνα, να κάθεται, και να είναι ντυμένος, και λογικευμένος· και φοβήθηκαν·
- ¹⁶ και εκείνοι που είδαν τα γεγονότα, τους διηγήθηκαν πώς έγινε το πράγμα στον δαιμονιζόμενο, και για τα γουρούνια.
- ¹⁷ Και άρχισαν να τον παρακαλούν να αναχωρήσει από τα όριά τους.
- ¹⁸ Και όταν μπήκε μέσα στο πλοίο, ο άλλοτε δαιμονιζόμενος τον παρακαλούσε να είναι μαζί του.
- ¹⁹ Όμως, ο Ιησούς δεν τον άφησε, αλλά του λέει: Πήγαινε στο σπίτι σου και στους οικιακούς σου, και να αναγγείλεις σ' αυτούς όσα ο Κύριος έκανε σε σένα, και σε ελέησε.
- ²⁰ Και αναχώρησε, και άρχισε να κηρύττει στη Δεκάπολη όσα ο Ιησούς έκανε σ' αυτόν· και όλοι θαύμαζαν.

Η θυγατέρα τού Ιαείρου και η αιμορροούσα γυναίκα

- ²¹ Και όταν ο Ιησούς διαπέρασε ξανά με το πλοίο στην αντίπερα όχθη, συγκεντρώθηκε ένα μεγάλο πλήθος· και ήταν κοντά στη θάλασσα.
- ²² Και ξάφνου, έρχεται ένας από τους αρχισυναγώγους, με το όνομα Ιάειρος· και βλέποντάς τον, πέφτει κοντά στα πόδια του·

- ²³ και τον παρακαλούσε πολύ, λέγοντας, ότι: Το κοριτσάκι μου πνέει τα λοίσθια· νάρθεις και να βάλεις τα χέρια σου επάνω της, για να σωθεί· και θα ζήσει.
- ²⁴ Και πήγε μαζί του· και τον ακολουθούσε ένα μεγάλο πλήθος, και τον συνέθλιβαν.
- ²⁵ Και μία γυναίκα, που για δώδεκα χρόνια βρισκόταν με αιμορραγία,
- ²⁶ και η οποία πολλά έπαθε από πολλούς γιατρούς, και είχε δαπανήσει ολόκληρη την περιουσία της, και δεν είχε ωφεληθεί σε τίποτε, αλλά μάλλον είχε γίνει χειρότερα,
- ²⁷ καθώς άκουσε για τον Ιησού, ήρθε ανάμεσα στο πλήθος, από πίσω, και άγγιξε το ιμάτιό του·
- ²⁸ επειδή, έλεγε ότι: Και αν ακόμα αγγίξω τα ιμάτιά του, θα σωθώ.
- ²⁹ Και αμέσως ξεράθηκε η πηγή τού αίματός της· και αισθάνθηκε στο σώμα της ότι γιατρεύτηκε από τη μάστιγα.
- ³⁰ Και αμέσως, ο Ιησούς, όταν κατάλαβε μέσα του τη δύναμη που είχε βγει απ' αυτόν, καθώς στράφηκε μέσα στο πλήθος, έλεγε: Ποιος άγγιξε τα ιμάτιά μου;
- ³¹ Και οι μαθητές του έλεγαν σ' αυτόν: Βλέπεις το πλήθος που σε συνθλίβει, και λες: Ποιος με άγγιξε;
- ³² Και κοίταζε ολόγυρα για να δει εκείνη που το είχε κάνει.
- ³³ Και η γυναίκα, η οποία φοβήθηκε και έτρεμε, επειδή γνώριζε τι είχε γίνει επάνω της, ήρθε και έπεσε μπροστά του, και του είπε όλη την αλήθεια.
- ³⁴ Και εκείνος τής είπε: Κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε σε ειρήνη, και να είσαι υγιής από τη μάστιγά σου.
- ³⁵ Ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, έρχονται από τον αρχισυνάγωγο, λέγοντας, ότι: Η θυγατέρα σου πέθανε· γιατί ενοχλείς ακόμα τον δάσκαλο;
- ³⁶ Ο Ιησούς, όμως, αμέσως μόλις άκουσε τον λόγο που μιλούσαν, λέει στον αρχισυνάγωγο: Μη φοβάσαι, μόνον πίστευε.
- ³⁷ Και δεν άφησε κανέναν να τον ακολουθήσει, παρά μονάχα τον Πέτρο, και τον Ιάκωβο, και τον Ιωάννη, τον αδελφό τού Ιακώβου.
- ³⁸ Και έρχεται στο σπίτι τού αρχισυναγώγου, και βλέπει θόρυβο, και να κλαίνει και να αλαζάζουν ποικιλότητα.
- ³⁹ Και μπαίνοντας μέσα, τους λέει: Γιατί κάνετε θόρυβο και κλαίτε; Το παιδί δεν πέθανε, αλλά κοιμάται.
- ⁴⁰ Και γελούσαν γι' αυτόν ειρωνικά. Εκείνος, όμως, αφού τους έβγαλε όλους έξω, παίρνει τον πατέρα τού παιδιού και τη μητέρα, κι αυτούς που ήσαν μαζί του, και μπαίνει μέσα, όπου ήταν ξαπλωμένο το παιδί.

⁴¹ Και πιάνοντας το χέρι τού παιδιού, της λέει: Ταλιθά, κούμι, που ερμηνευόμενο σημαίνει: Κοριτσάκι, σε σένα λέω, σήκω επάνω.

⁴² Και αμέσως το κοριτσάκι σηκώθηκε επάνω, και περπατούσε· επειδή, ήταν δώδεκα χρόνων· και εκπλάγηκαν με μεγάλη έκπληξη.

⁴³ Και παρήγγειλε σ' αυτούς με πολλούς τρόπους να μη το μάθει αυτό κανένας· και είπε να της δοθεί να φάει.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 6

Ο Ιησούς στη Ναζαρέτ, όπου δεν γίνεται δεκτός

¹ ΚΑΙ από εκεί βγήκε έξω, και ήρθε στην πατρίδα του· και τον ακολουθούσαν οι μαθητές του.

² Και όταν ήρθε το σάββατο, άρχισε να διδάσκει στη συναγωγή· και πολλοί, ακούγοντας, εκπλήττονταν, και έλεγαν: Από πού προέρχονται σ' αυτόν όλα αυτά; Και ποια είναι η σοφία που του δόθηκε, ώστε και τέτοια θαύματα γίνονται με τα χέρια του;

³ Δεν είναι αυτός ο μαραγκός, ο γιος τής Μαρίας, και ο αδελφός τού Ιακώβου και του Ιωσή και του Ιούδα και του Σίμωνα; Και δεν είναι εδώ, ανάμεσά μας, οι αδελφές του; Και σκανδαλίζονταν μ' αυτόν.

⁴ Και ο Ιησούς έλεγε σ' αυτούς, ότι: Δεν υπάρχει προφήτης χωρίς τιμή, παρά μονάχα στην πατρίδα του, και ανάμεσα στους συγγενείς του, και μέσα στο σπίτι του.

⁵ Και δεν μπορούσε να κάνει εκεί κανένα θαύμα, παρά μονάχα βάζοντας τα χέρια του επάνω σε λίγους αρρώστους, τους θεράπευσε.

⁶ Και θαύμαζε για την απιστία τους. Και περιερχόταν ολόγυρα τις κωμοπόλεις, διδάσκοντας.

Οι δώδεκα στέλνονται δύο-δύο

⁷ ΚΑΙ αφού προσκάλεσε τους δώδεκα, άρχισε να τους στέλνει δύο-δύο· και τους έδινε εξουσία ενάντια στα ακάθαρτα πνεύματα.

⁸ Και τους παρήγγειλε να μη κρατούν τίποτε στον δρόμο, παρά μονάχα μία ράβδο· ούτε ταγάρι ούτε ψωμί ούτε χάλκινα νομίσματα στη ζώνη·

⁹ αλλά να είναι υποδεμένοι με σαντάλια· και να μη ντύνονται με δύο χιτώνες.

¹⁰ Και τους έλεγε: Όπου αν μπείτε μέσα σε ένα σπίτι, εκεί να μένετε μέχρι να φύγετε από εκεί.

¹¹ Και όσοι δεν σας δεχθούν ούτε σας ακούσουν, βγαίνοντας από εκεί, τινάξτε και τη σκόνη που είναι κάτω από τα πόδια σας, ως μαρτυρία σ' αυτούς· σας διαβεβαιώνω, ελαφρότερη θα είναι η τιμωρία στα Σόδομα ή τα Γόμορρα κατά την ημέρα της κρίσης, παρά σ' εκείνη την πόλη.

12 Και καθώς βγήκαν έξω, κήρυτταν να μετανοήσουν·

13 και έβγαζαν πολλά δαιμόνια· και άλειφαν με λάδι πολλούς αρρώστους, και τους θεράπευαν.

Ο τραγικός θάνατος του Βαπτιστή Ιωάννη

14 Και ο βασιλιάς Ηρώδης άκουσε, (επειδή, το όνομά του είχε γίνει φανερό), και έλεγε, ότι: Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αναστήθηκε από τους νεκρούς, και γι' αυτό οι δυνάμεις ενεργούν μέσα σ' αυτόν.

15 Άλλοι έλεγαν, ότι: Είναι ο Ηλίας. Και άλλοι έλεγαν, ότι: Είναι προφήτης ή σαν ένας από τους προφήτες.

16 Και ακούγοντάς το ο Ηρώδης, είπε, ότι: Αυτός είναι ο Ιωάννης, που εγώ αποκεφάλισα· αυτός αναστήθηκε από τους νεκρούς.

17 Επειδή, ο ίδιος ο Ηρώδης έστειλε και έπιασε τον Ιωάννη, και τον έδεσε στη φυλακή, εξαιτίας τής Ηρωδιάδας, της γυναίκας τού αδελφού του, του Φιλίππου, επειδή την είχε πάρει για γυναίκα.

18 Δεδομένου ότι, ο Ιωάννης έλεγε στον Ηρώδη, ότι: Δεν σου επιτρέπεται να έχεις τη γυναίκα τού αδελφού σου.

19 Η Ηρωδιάδα, όμως, τον μισούσε, και ήθελε να τον θανατώσει· και δεν μπορούσε.

20 Επειδή, ο Ηρώδης φοβόταν τον Ιωάννη, για τον λόγο ότι τον γνώριζε ως άνδρα δίκαιο και άγιο· και τον προστάτευε· και έκανε πολλά, καθώς τον άκουγε, και τον άκουγε με ευχαρίστηση.

21 Και όταν ήρθε η κατάλληλη ημέρα, κατά την οποία ο Ηρώδης, στα γενέθλιά του, έκανε δείπνο στους μεγιστάνες του και στους χιλιάρχους και στους πρώτους τής Γαλιλαίας,

22 και μπήκε μέσα η θυγατέρα αυτής τής Ηρωδιάδας, και χόρεψε, και άρεσε στον Ηρώδη και στους συγκαθήμενους, ο βασιλιάς είπε στο κοριτσάκι: Ζήτησέ μου ό,τι και αν θέλεις, και θα σου το δώσω.

23 Και της ορκίστηκε ότι: Θα σου δώσω ό,τι μου ζητήσεις, μέχρι το μισό τού βασιλείου μου.

24 Και εκείνη, βγαίνοντας έξω, είπε στη μητέρα της: Τι να ζητήσω; Και εκείνη είπε: Το κεφάλι τού Ιωάννη τού Βαπτιστή.

25 Και αμέσως, μπαίνοντας με βιασύνη μέσα στον βασιλιά, ζήτησε, λέγοντας: Θέλω να μου δώσεις αμέσως, επάνω σε πιάτο, το κεφάλι τού Ιωάννη τού Βαπτιστή.

26 Και ο βασιλιάς, αν και λυπήθηκε πολύ, εξαιτίας όμως των όρκων και των συγκαθήμενων, δεν θέλησε να απορρίψει το αίτημά της.

27 Και αμέσως, ο βασιλιάς στέλνοντας έναν δῆμιο, πρόσταξε να φερθεί το κεφάλι του.

28 Και εκείνος, καθώς αναχώρησε, τον αποκεφάλισε μέσα στη φυλακή· και έφερε το κεφάλι του επάνω σε πιάτο, και το έδωσε στο κοριτσάκι· και το κοριτσάκι το έδωσε στη μητέρα του.

29 Και ακούγοντας αυτό οι μαθητές του, ήρθαν και σήκωσαν το πτώμα του, και το έβαλαν μέσα σε τάφο.

Οι απόστολοι επιστρέφουν από την περιοδεία τους

30 Και συγκεντρώνονται οι απόστολοι κοντά στον Ιησού, και του ανήγγειλαν τα πάντα, και όσα έπραξαν και όσα δίδαξαν.

31 Και τους είπε: Ελάτε εσείς οι ίδιοι ιδιαιτέρως σε έναν ερημικό τόπο, και αναπαύεστε λίγο· επειδή, ήσαν πολλοί εκείνοι που έρχονταν και έφευγαν, και δεν ευκαιρούσαν ούτε να φάνε.

32 Και πήγαν με το πλοίο σε έναν ερημικό τόπο, μόνοι τους.

33 Και καθώς πήγαιναν, τους είδαν τα πλήθη, και πολλοί τον αναγνώρισαν· και πεζοπορώντας έτρεξαν εκεί μαζί, από όλες τις πόλεις, και, φτάνοντας πριν απ' αυτούς, συγκεντρώθηκαν κοντά του.

Πέντε ψωμάκια και δύο ψαράκια για να χορτάσουν χιλιάδες

34 Και βγαίνοντας ο Ιησούς έξω, είδε ένα μεγάλο πλήθος, και σπλαχνίστηκε γι' αυτούς, επειδή ήσαν σαν πρόβατα που δεν είχαν ποιμένα· και άρχισε να τους διδάσκει πολλά.

35 Και επειδή είχε ήδη περάσει πολλή ώρα, πλησιάζοντάς τον οι μαθητές του, λένε, ότι: Ο τόπος είναι ερημικός, και έχει περάσει ήδη πολλή ώρα·

36 απόλυσέ τους, για να πάνε στα γύρω χωράφια και τις κωμοπόλεις, και να αγοράσουν για τον εαυτό τους ψωμιά· επειδή, δεν έχουν τι να φάνε.

37 Και εκείνος, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Δώστε τους εσείς να φάνε. Και του λένε: Να πάμε να αγοράσουμε ψωμιά για 200 δηνάρια, και να τους δώσουμε να φάνε;

38 Και εκείνος λέει προς αυτούς: Πόσα ψωμιά έχετε; Πηγαίνετε και δείτε. Και αφού είδαν, λένε: Πέντε, και δύο ψάρια.

39 Και τους πρόσταξε όλους να καθήσουν επάνω στο χλωρό χορτάρι συντροφιάς-συντροφιάς.

40 Και κάθησαν κατά ομάδες, ανά 100 και ανά 50 .

41 Και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, σηκώνοντας τα μάτια του στον ουρανό, ευλόγησε και έκοψε τα ψωμιά σε κομμάτια, και έδινε στους μαθητές του, για να βάλουν μπροστά τους· και μοίρασαν σε όλους τα δύο ψάρια.

42 Και έφαγαν όλοι και χόρτασαν.

43 Και σήκωσαν από τα κομμάτια δώδεκα κοφίνια γεμάτα, και από τα ψάρια.

44 Και εκείνοι που έφαγαν τα ψωμιά ήσαν 5.000 άνδρες.

Ο Ιησούς περπατάει επάνω στη θάλασσα της Γαλιλαίας

45 Και αμέσως ανάγκασε τους μαθητές του να μπουν μέσα στο πλοίο, και να προηγηθούν στην αντίπερα όχθη κοντά στη Βηθσαϊδά, μέχρις ότου αυτός απολύσει το πλήθος.

46 Και όταν τους απέλυσε, πήγε στο βουνό να προσευχηθεί.

47 Και όταν έγινε βράδυ, το πλοίο βρισκόταν στο μέσον τής θάλασσας, και αυτός ήταν μόνος επάνω στη γη.

48 Και τους είδε να βασανίζονται στο να κωπηλατούν· επειδή, ο άνεμος ήταν ενάντια προς αυτούς· και κατά την τέταρτη φυλακή τής νύχτας έρχεται προς αυτούς, περπατώντας επάνω στη θάλασσα· και ήθελε να τους προσπεράσει.

49 Και εκείνοι, όταν τον είδαν να περπατάει επάνω στη θάλασσα, νόμισαν ότι είναι φάντασμα, και έβγαλαν δυνατές κραυγές.

50 Επειδή, όλοι τον είδαν και ταραχτήκαν. Και αμέσως μίλησε μαζί τους, και τους λέει: Έχετε θάρρος· εγώ είμαι, μη φοβάστε.

51 Και ανέβηκε προς αυτούς στο πλοίο· και σταμάτησε ο άνεμος. Και κυριεύτηκαν από έκπληξη σε αρκετά μεγάλο βαθμό, και θαύμαζαν.

52 Επειδή, από τα ψωμιά δεν κατάλαβαν, για τον λόγο ότι η καρδιά τους ήταν πωρωμένη.

Θεραπείες αρρώστων στη Γεννησαρέτ

53 Και διαπέρασαν και ήρθαν στη γη Γεννησαρέτ, και αγκυροβόλησαν.

54 Και καθώς βγήκαν από το πλοίο, αμέσως μόλις τον αναγνώρισαν,

55 έτρεξαν σε όλα τα περίχωρα εκείνα, και άρχισαν να μεταφέρουν τούς αρρώστους επάνω στα κρεβάτια, όπου άκουγαν ότι είναι εκεί.

56 Και όπου έμπαινε μέσα στις κωμοπόλεις ή τις πόλεις ή τα χωράφια, έβαζαν στις αγορές όσους ασθενούσαν, και τον παρακαλούσαν να αγγίξουν έστω το κράσπεδο του ιματίου του· και όσοι το άγγιζαν, θεραπεύονταν.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 7

Ο Ιησούς και η παράδοση των πρεσβυτέρων

1 Και συγκεντρώνονται κοντά του οι Φαρισαίοι, και μερικοί από τους γραμματείς, που είχαν έρθει από τα Ιεροσόλυμα.

2 Και βλέποντας μερικούς από τους μαθητές του να τρώνε ψωμιά με μολυσμένα τα χέρια, δηλαδή άπλυτα, τους κατηγόρησαν·

- ³ (επειδή, οι Φαρισαίοι, και όλοι οι Ιουδαίοι, αν δεν πλύνουν τα χέρια μέχρι τον αγκώνα, δεν τρώνε, κρατώντας την παράδοση των πρεσβυτέρων·
- ⁴ και επιστρέφοντας από την αγορά, αν δεν πλυθούν, δεν τρώνε· είναι και πολλά άλλα που παρέλαβαν να τηρούν, πλύσεις ποτηριών, και ξύλινων δοχείων, και χάλκινων σκευών, και κρεβατιών)·
- ⁵ έπειτα, οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς τον ρωτούν: Γιατί οι μαθητές σου δεν περπατούν σύμφωνα με την παράδοση των πρεσβυτέρων, αλλά τρώνε ψωμί με άπλυτα χέρια;
- ⁶ Και εκείνος απαντώντας είπε σ' αυτούς, ότι: Καλά προφήτευσε ο Ησαΐας για σας τους υποκριτές, όπως είναι γραμμένο: «Ο λαός αυτός με τιμάει με τα χείλη, η καρδιά τους όμως απέχει μακριά από μένα·
- ⁷ με σέβονται δε μάταια, διδάσκοντας διδασκαλίες, εντολές ανθρώπων».
- ⁸ Επειδή, ενώ αφήσατε την εντολή τού Θεού, κρατάτε την παράδοση των ανθρώπων, πλύσεις ξύλινων δοχείων και ποτηριών, και άλλα πολλά τέτοια παρόμοια κάνετε.
- ⁹ Και τους έλεγε: Ωραία αθετείτε την εντολή τού Θεού, για να τηρείτε την παράδοσή σας.
- ¹⁰ Επειδή, ο Μωυσής είπε: «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου». Και: «Όποιος κακολογεί τον πατέρα ή τη μητέρα, να θανατώνεται οπωσδήποτε».
- ¹¹ Εσείς, όμως, λέτε: Αν κάποιος άνθρωπος πει στον πατέρα ή στη μητέρα: Κορβάν, δηλαδή, είναι δώρο, ό,τι αν επρόκειτο να ωφεληθείς από μένα, και αυτό αρκεί·
- ¹² και δεν τον αφήνετε να κάνει τίποτε στον πατέρα του ή στη μητέρα του,
- ¹³ ακυρώνοντας τον λόγο τού Θεού εξαιτίας τής παράδοσής σας, που παραδώσατε· και κάνετε πολλά τέτοια παρόμοια.
- ¹⁴ Και προσκαλώντας ολόκληρο το πλήθος, τους έλεγε: Ακούτε με όλοι, και να καταλαβαίνετε·
- ¹⁵ δεν υπάρχει τίποτε που, απέξω από τον άνθρωπο, μπαίνει μέσα του, το οποίο μπορεί να τον μολύνει, αλλά αυτά που βγαίνουν απ' αυτόν, εκείνα είναι που μολύνουν τον άνθρωπο.
- ¹⁶ Αυτός που έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.
- ¹⁷ Και όταν, από το πλήθος, μπήκε μέσα σε ένα σπίτι, οι μαθητές του τον ρωτούσαν για την παραβολή.
- ¹⁸ Και τους λέει: Έτσι ασύνετοι είστε κι εσείς; Δεν καταλαβαίνετε ότι κάθε τι απέξω, που μπαίνει μέσα στον άνθρωπο, δεν μπορεί να τον μολύνει;

19 Επειδή, δεν μπαίνει μέσα στην καρδιά του, αλλά στην κοιλιά· και αποβάλλεται στο αποχωρητήριο, καθαρίζοντας όλα τα φαγητά.

20 Έλεγε, μάλιστα, ότι: Αυτό που βγαίνει από μέσα από τον άνθρωπο, εκείνο μολύνει τον άνθρωπο·

21 επειδή, από μέσα από την καρδιά των ανθρώπων βγαίνουν οι κακοί συλλογισμοί, μοιχείες, πορνείες, φόνοι,

22 κλοπές, πλεονεξίες, πονηρίες, δόλος, ασέλγεια, πονηρό βλέμμα, βλασφημία, υπερηφάνεια, αφροσύνη.

23 Όλα αυτά τα πονηρά βγαίνουν από μέσα, και μολύνουν τον άνθρωπο.

Η θεραπεία τής κόρης μιας μη-Ισραηλίτισσας

24 Και καθώς σηκώθηκε από εκεί, πήγε στα όρια της Τύρου και της Σιδώνας· και μπαίνοντας μέσα στο σπίτι, δεν ήθελε να το μάθει αυτό κανένας· δεν μπόρεσε, όμως, να κρυφτεί.

25 Επειδή, μία γυναίκα, της οποίας το κοριτσάκι είχε ακάθατο πνεύμα, ακούγοντας γι' αυτόν, ήρθε και έπεσε κοντά στα πόδια του.

26 Και η γυναίκα ήταν Ελληνίδα, Συροφοινίκισσα το γένος· και τον παρακαλούσε να βγάλει το δαιμόνιο από τη θυγατέρα της.

27 Και ο Ιησούς τής είπε: Άφησε πρώτα να χορτάσουν τα παιδιά, επειδή δεν είναι καλό να πάρει κάποιος το ψωμί των παιδιών, και να το ρίξει στα σκυλάκια.

28 Και εκείνη απάντησε και του λέει: Ναι, Κύριε· αλλά, και τα σκυλάκια κάτω από το τραπέζι τρώνε από τα ψίχουλα των παιδιών.

29 Και της είπε: Γι' αυτό τον λόγο, πήγαινε· το δαιμόνιο βγήκε από τη θυγατέρα σου.

30 Και όταν πήγε στο σπίτι της, βρήκε ότι το δαιμόνιο είχε βγει, και τη θυγατέρα της να είναι ξαπλωμένη επάνω στο κρεβάτι.

Η θεραπεία τού δύσλαλου κωφού

31 Και πάλι, καθώς βγήκε από τα όρια της Τύρου και της Σιδώνας, ήρθε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, ανάμεσα στα όρια της Δεκάπολης.

32 Και του φέρνουν έναν δύσλαλο κωφόν· και τον παρακαλούν να βάλει το χέρι επάνω του.

33 Και παίρνοντάς τον ιδιαιτέρως από τον όχλο, έβαλε τα δάχτυλά του στα αυτιά του· και αφού έφτυσε, άγγιξε τη γλώσσα του·

34 και σηκώνοντας τα μάτια του στον ουρανό, στέναξε, και λέει σ' αυτόν: ΕΦΦΑΘΑ, δηλαδή, να ανοιχτείς.

³⁵ Και αμέσως άνοιξαν τα αυτιά του· και λύθηκε το δέσιμο της γλώσσας του, και μιλούσε ορθά.

³⁶ Και τους παρήγγειλε να μη το πουν σε κανέναν· όμως, όσο αυτός τούς το παράγγελλε, τόσο περισσότερο εκείνοι το διακήρυτταν.

³⁷ Και εκπλήττονταν υπερβολικά, λέγοντας: Καλά έπραξε τα πάντα· και τους κωφούς κάνει να ακούν, και τους άλαλους να μιλούν.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 8

Επτά ψωμιά για 4.000 ανθρώπους

¹ ΚΑΤΑ τις ημέρες εκείνες, επειδή υπήρχε ένα πολύ μεγάλο πλήθος, και δεν είχαν τι να φάνε, ο Ιησούς προσκαλώντας τούς μαθητές του, λέει σ' αυτούς:

² Σπλαχνίζομαι για το πλήθος, για τον λόγο ότι μένουν κοντά μου τρεις ημέρες ήδη, και δεν έχουν τι να φάνε·

³ και αν τους απολύσω στα σπίτια τους νηστικούς, θα αποκάμουν στον δρόμο· επειδή, μερικοί απ' αυτούς ήρθαν από μακριά.

⁴ Και οι μαθητές του αποκρίθηκαν σ' αυτόν: Από πού θα μπορέσει κανείς να τους χορτάσει με ψωμιά εδώ επάνω στην ερημιά;

⁵ Και τους ρώτησε: Πόσα ψωμιά έχετε; Και εκείνοι είπαν: Επτά.

⁶ Και πρόσταξε το πλήθος να καθήσουν στη γη· και παίρνοντας τα επτά ψωμιά, αφού ευχαρίστησε, έκοψε και έδινε στους μαθητές του, για να τα βάλουν μπροστά στο πλήθος· και εκείνοι τα έβαζαν.

⁷ Είχαν και λίγα ψαράκια· και αφού τα ευλόγησε, είπε να τα βάλουν και αυτά.

⁸ Και έφαγαν και χόρτασαν· και σήκωσαν περισσεύματα από τα κομμάτια, επτά μεγάλα ψαροκόφινα.

⁹ Και εκείνοι που έφαγαν ήσαν περίπου 4.000· και τους απέλυσε.

¹⁰ Και αμέσως, μπαίνοντας μέσα στο πλοίο μαζί με τους μαθητές του, ήρθε στα μέρη τής Δαλμανουθά.

Ζητάνε σημείο από τον Χριστό

¹¹ Και βγήκαν οι Φαρισαίοι, και άρχισαν να του κάνουν ερωτήσεις, και του ζητούσαν ένα σημείο από τον ουρανό, πειράζοντάς τον.

¹² Τότε, ο Ιησούς αναστενάζοντας από την καρδιά του, λέει: Γιατί αυτή η γενεά ζητάει σημείο; Σας διαβεβαιώνω: Σημείο δεν θα δοθεί σ' αυτή τη γενεά.

¹³ Και αφήνοντάς τους, μπήκε πάλι μέσα στο πλοίο, και αναχώρησε στην αντίπερα όχθη.

Το προζύμι Φαρισαίων και Ηρώδη

14 Και ξέχασαν να πάρουν ψωμιά, και δεν είχαν μαζί τους μέσα στο πλοίο, παρά μονάχα ένα ψωμί.

15 Και τους παράγγελλε, λέγοντας: Βλέπετε, να προσέχετε από το προζύμι των Φαρισαίων και το προζύμι τού Ηρώδη.

16 Και σκέφτονταν αναμεταξύ τους, λέγοντας, ότι: Δεν έχουμε ψωμιά.

17 Και όταν ο Ιησούς κατάλαβε, τους λέει: Τι σκέφτεστε ότι δεν έχετε ψωμιά; δεν αντιλαμβάνεστε ακόμα ούτε καταλαβαίνετε; Πωρωμένη έχετε ακόμα την καρδιά σας;

18 Έχοντας μάτια, δεν βλέπετε; Και έχοντας αυτιά, δεν ακούτε; Και δεν θυμάστε;

19 Όταν έκοψα τα πέντε ψωμιά στους 5.000 ανθρώπους, πόσα κοφίνια σηκώσατε γεμάτα με κομμάτια; Του λένε: Δώδεκα.

20 Και όταν τα επτά στους 4.000 ανθρώπους, πόσα ψαροκόφινά σηκώσατε γεμάτα με κομμάτια; Και εκείνοι είπαν: Επτά.

21 Και τους έλεγε: Πώς δεν καταλαβαίνετε;

Θεραπεία τυφλού στη Βηθσαϊδάν

22 Και έρχεται στη Βηθσαϊδάν· και του φέρνουν έναν τυφλό, και τον παρακαλούν να τον αγγίξει.

23 Και πιάνοντας το χέρι τού τυφλού, τον έφερε έξω από την κωμόπολη· και αφού έφτυσε στα μάτια του, έβαλε επάνω του τα χέρια, και τον ρωτούσε αν βλέπει κάτι.

24 Και κοιτάζοντας προς τα πάνω, έλεγε: Βλέπω τούς ανθρώπους, ότι σαν δέντρα βλέπω, να περπατούν.

25 Έπειτα, έβαλε πάλι τα χέρια επάνω στα μάτια του, και τον έκανε να ξαναδεί· και η όρασή του αποκαταστάθηκε, και είδε καθαρά όλους.

26 Και τον έστειλε στο σπίτι του, λέγοντας: Ούτε μέσα στην κωμόπολη να μπεις ούτε να το πεις αυτό σε κάποιον μέσα στην κωμόπολη.

Ποιος είναι ο Ιησούς; Η διακήρυξη του Πέτρου

27 Και βγήκε έξω ο Ιησούς και οι μαθητές του στις κωμοπόλεις τής Καισάρειας του Φιλίππου· και στον δρόμο ρωτούσε τούς μαθητές του, λέγοντάς τους: Για ποιον με λένε οι άνθρωποι ότι είμαι;

28 Και εκείνοι αποκρίθηκαν: Για τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· και άλλοι, για τον Ηλία· άλλοι δε για έναν από τους προφήτες.

29 Και αυτός λέει προς αυτούς: Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι; Και απαντώντας ο Πέτρος, του λέει: Εσύ είσαι ο Χριστός.

30 Και τους παρήγγειλε με αυστηρότητα να μη λένε σε κανέναν γι' αυτόν.

Ο Ιησούς μιλάει για τον Θάνατό Του και την Ανάστασή Του

31 Και άρχισε να τους διδάσκει ότι ο Υιός τού ανθρώπου πρέπει να πάθει πολλά, και να καταφρονηθεί από τους πρεσβύτερους και τους αρχιερείς και τους γραμματείς, και να θανατωθεί, και μετά από τρεις ημέρες να αναστηθεί.

32 Και μιλούσε τον λόγο φανερά. Και ο Πέτρος, παίρνοντάς τον ιδιαιτέρως, άρχισε να τον επιτιμά.

33 Και εκείνος, καθώς στράφηκε προς τα πίσω, και είδε τούς μαθητές του, επιτίμησε τον Πέτρο, λέγοντας: Πήγαινε πίσω μου, σατανά· επειδή, δεν φρονείς τα πράγματα του Θεού, αλλά εκείνα των ανθρώπων.

Οι όροι τού Ιησού για όσους Τον ακολουθούν

34 Και προσκαλώντας το πλήθος μαζί με τους μαθητές του, τους είπε: Όποιος θέλει νάρθει πίσω από μένα, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, και ας με ακολουθεί.

35 Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας τού ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει.

36 Επειδή, τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο, αν κερδήσει ολόκληρο τον κόσμο, ζημιωθεί όμως την ψυχή του;

37 Ή, τι θα δώσει ο άνθρωπος σε ανταλλαγή τής ψυχής του;

38 Δεδομένου ότι, όποιος ντραπεί για μένα και για τα λόγια μου σ' αυτή τη γενεά, τη μοιχαλίδα και αμαρτωλή, και ο Υιός τού ανθρώπου θα ντραπεί γι' αυτόν, όταν έρθει στη δόξα τού Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 9

Ο Ιησούς μεταμορφώνεται επάνω στο βουνό

1 Και τους έλεγε: Σας διαβεβαιώνω ότι, είναι μερικοί απ' αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρις ότου δουν τη βασιλεία τού Θεού να έρχεται με δύναμη.

2 ΚΑΙ ύστερα από έξι ημέρες, παίρνει τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και τους ανεβάζει, σε ένα ψηλό βουνό, μόνους, κατ' ιδίαν· και μεταμορφώθηκε μπροστά τους.

3 Και τα ιμάτιά του έγιναν αστραφτερά, λευκά σε υπερβολικό βαθμό, σαν χιόνι, που λευκαντής επάνω στη γη δεν μπορεί να λευκάνει.

4 Και φάνηκε σ' αυτούς ο Ηλίας μαζί με τον Μωυσή· και συνομιλούσαν με τον Ιησού.

5 Και αποκρινόμενος ο Πέτρος λέει στον Ιησού: Ραββί, είναι καλό να είμαστε εδώ· και ας κάνουμε τρεις σκηνές, μία για σένα, και μία για τον Μωυσή, και μία για τον Ηλία.

- ⁶ Επειδή, δεν ήξερε τι να πει· για τον λόγο ότι, ήσαν φοβισμένοι.
- ⁷ Και μία νεφέλη τούς επισκίασε· και μία φωνή ήρθε από τη νεφέλη, λέγοντας: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε.
- ⁸ Και ξαφνικά, κοιτάζοντας ολόγυρα, δεν είδαν πλέον κανέναν, αλλά τον Ιησού μόνον μαζί τους.
- ⁹ Και ενώ κατέβαιναν από το βουνό, τους παρήγγειλε να μη διηγηθούν σε κανέναν όσα είδαν, παρά μονάχα όταν ο Υιός τού ανθρώπου αναστηθεί από τους νεκρούς.
- ¹⁰ Και φύλαξαν μέσα τους τον λόγο, συζητώντας μεταξύ τους, τι σημαίνει το να αναστηθεί από τους νεκρούς.
- ¹¹ Και τον ρωτούσαν, λέγοντας: Γιατί οι γραμματείς λένε ότι πρέπει νάρθει πρώτα ο Ηλίας;
- ¹² Και εκείνος απαντώντας είπε σ' αυτούς: Ο Ηλίας μεν, αφού έρθει πρώτα, αποκαθιστά τα πάντα· και ότι, για τον Υιό τού ανθρώπου είναι γραμμένο ότι, πρέπει να πάθει πολλά, και να εξουθενωθεί.
- ¹³ Σας λέω, όμως, ότι ο Ηλίας ήρθε, και του έκαναν όσα θέλησαν, καθώς είναι γραμμένο γι' αυτόν.

Η θεραπεία τού παιδιού από δαιμονικό πνεύμα

- ¹⁴ Και όταν ήρθε στους μαθητές του, είδε γύρω τους ένα μεγάλο πλήθος, και γραμματείς να κάνουν συζητήσεις μαζί τους.
- ¹⁵ Και αμέσως, ολόκληρο το πλήθος, μόλις τον είδε, έμεινε έκθαμβο, και τρέχοντας κοντά του τον χαιρετούσαν.
- ¹⁶ Και ρώτησε τους γραμματείς: Τι συζητάτε μαζί τους;
- ¹⁷ Και απαντώντας ένας από το πλήθος, είπε: Δάσκαλε, έφερα σε σένα τον γιο μου, που έχει ένα πνεύμα άλαλο·
- ¹⁸ και όπου τον πιάσει, τον σπαράζει· και αφρίζει, και τρίζει τα δόντια του, και μένει ξερός· και είπα στους μαθητές σου να το βγάλουν, αλλά δεν μπόρεσαν.
- ¹⁹ Και εκείνος απαντώντας σ' αυτόν, λέει: Ω, γενεά άπιστη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας υπομένω; Φέρτε τον σε μένα.
- ²⁰ Και τον έφεραν σ' αυτόν· και καθώς τον είδε, το πνεύμα αμέσως τον σπάραξε· και πέφτοντας επάνω στη γη, κυλιόταν αφρίζοντας.
- ²¹ Και ρώτησε τον πατέρα του: Πόσος καιρός είναι αφ' ότου τού συνέβηκε αυτό; Και εκείνος είπε: Από παιδί.
- ²² Και πολλές φορές τον έρριξε και σε φωτιά και στα νερά, για να τον εξολοθρεύσει· αλλά, αν μπορείς κάτι, βοήθησέ μας, δείχνοντας σπλάχνα επάνω μας.

23 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν, το: Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει.

24 Και αμέσως ο πατέρας τού παιδιού, κρίζοντας με δάκρυα, έλεγε: Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με στην απιστία μου.

25 Και ο Ιησούς βλέποντας ότι τρέχει προς τα εκεί κόσμος, επιτίμησε το ακάθατο πνεύμα, λέγοντας σ' αυτό: Το πνεύμα, το άλαλο και το κουφό, εγώ σε προστάζω: Βγες έξω απ' αυτόν, και στο εξής να μη μπεις μέσα σ' αυτόν.

26 Και το πνεύμα, αφού έκραξε, και τον σπάραξε πολύ, βγήκε· και έγινε σαν νεκρός, ώστε πολλοί έλεγαν ότι πέθανε.

27 Ο Ιησούς, όμως, πιάνοντάς τον από το χέρι, τον σήκωσε· και σηκώθηκε.

28 Και όταν μπήκε μέσα σ' ένα σπίτι, οι μαθητές του τον ρωτούσαν κατ' ιδίαν: Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε;

29 Και τους είπε: Αυτό το γένος δεν μπορεί να βγει με κανέναν άλλο τρόπο, παρά μονάχα με προσευχή και νηστεία.

Ο Ιησούς μιλάει ξανά για τον Θάνατό Του και την Ανάστασή Του

30 Και βγαίνοντας έξω από εκεί, διάβαιναν διαμέσου τής Γαλιλαίας· και δεν ήθελε να το μάθει κανένας.

31 Επειδή, δίδασκε τους μαθητές του, και τους έλεγε ότι: Ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται σε χέρια ανθρώπων, και θα τον θανατώσουν· και αφού θανατωθεί, την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.

32 Εκείνοι, όμως, δεν καταλάβαιναν τον λόγο, και φοβόνταν να τον ρωτήσουν.

Ποιος θέλει να είναι πρώτος;

33 Και ήρθε στην Καπερναούμ· και όταν μπήκαν μέσα στο σπίτι, τους ρωτούσε: Τι συζητούσατε στον δρόμο μεταξύ σας;

34 Και εκείνοι σιωπούσαν· επειδή, στον δρόμο συζήτησαν μεταξύ τους, ποιος είναι ο μεγαλύτερος.

35 Και καθώς κάθησε, κάλεσε τους δώδεκα και τους λέει: Όποιος θέλει να είναι πρώτος, θα είναι τελευταίος όλων, και υπηρέτης όλων.

36 Και παίρνοντας ένα παιδάκι, το έστησε ανάμεσά τους· και αφού το αγκάλιασε, τους είπε:

37 Όποιος δεχθεί ένα από τα παιδιά αυτά στο όνομά μου, δέχεται εμένα· και όποιος δεχθεί εμένα, δεν δέχεται εμένα, αλλά εκείνον που με απέστειλε.

38 Και ο Ιωάννης αποκρίθηκε σ' αυτόν, λέγοντας: Δάσκαλε, είδαμε κάποιον να βγάζει δαιμόνια στο όνομά σου, ο οποίος δεν μας ακολουθεί· και τον εμποδίσαμε, επειδή δεν μας ακολουθεί.

39 Και ο Ιησούς είπε: Μη τον εμποδίζετε· επειδή, δεν υπάρχει κανένας που θα κάνει θαύμα στο όνομά μου, και θα μπορέσει αμέσως να με κακολογήσει·

40 δεδομένου ότι, όποιος δεν είναι εναντίον μας, είναι με το μέρος μας.

41 Επειδή, όποιος σας ποτίσει ένα ποτήρι κρύο νερό στο όνομά μου, για τον λόγο ότι είστε τού Χριστού, σας διαβεβαιώνω, δεν θα χάσει τον μισθό του.

Ποιος και ό,τι προξενεί σκάνδαλα

42 Και όποιος σκανδαλίζει ένα απ' αυτά τα μικρά, που πιστεύουν σε μένα, τον συμφέρει καλύτερα να περιδεθεί μία μυλόπετρα γύρω από τον λαιμό του, και να ριχτεί στη θάλασσα.

43 Και αν το χέρι σου σε σκανδαλίζει, κόψ' το· είναι καλύτερο σε σένα να μπεις μέσα στη ζωή κουλός, παρά έχοντας τα δύο χέρια να πας στη γέεννα, στην ακατάσβεστη φωτιά·

44 όπου «το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει, και η φωτιά δεν σβήνει».

45 Και αν το πόδι σου σε σκανδαλίζει, κόψ' το· είναι καλύτερο σε σένα να μπεις μέσα στη ζωή κουτσός, παρά έχοντας τα δύο πόδια να ριχτείς στη γέεννα, στην ακατάσβεστη φωτιά·

46 όπου «το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει, και η φωτιά δεν σβήνει».

47 Κι αν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλ' το· είναι καλύτερο σε σένα να μπεις μέσα στη βασιλεία τού Θεού μονόφθαλμος, παρά έχοντας δύο μάτια να ριχτείς στη γέεννα της φωτιάς·

48 όπου «το σκουλήκι τους δεν πεθαίνει, και η φωτιά δεν σβήνει».

49 Επειδή, καθένας με φωτιά θα αλατιστεί, και κάθε θυσία με αλάτι θα αλατιστεί.

50 Το αλάτι είναι καλό· αν, όμως, το αλάτι γίνει ανάλατο, με τι θα το αρτύσετε; Να έχετε αλάτι μέσα σας, και να ειρηνεύετε μεταξύ σας.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 10

Επιτρέπεται το διαζύγιο;

1 Και μόλις σηκώθηκε από εκεί, έρχεται στα όρια της Ιουδαίας, διαμέσου τής απέναντι πλευράς τού Ιορδάνη· και συγκεντρώνονται πάλι κοντά του πολλά πλήθη· και όπως συνήθιζε, τους δίδασκε ξανά.

2 Και καθώς τον πλησίασαν οι Φαρισαίοι, τον ρώτησαν αν επιτρέπεται στον άνδρα να χωρίσει τη γυναίκα του· πειράζοντάς τον.

3 Και εκείνος, απαντώντας προς αυτούς, είπε: Τι πρόσταξε σε σας ο Μωυσής;

4 Και εκείνοι είπαν: Ο Μωυσής επέτρεψε να γράψει έγγραφο διαζυγίου, και να τη χωρίσει.

⁵ Και απαντώντας ο Ιησούς, είπε προς αυτούς: Εξαιτίας τής σκληροκαρδίας σας ο Μωυσής έγραψε σε σας αυτή την εντολή·

⁶ όμως, εξ αρχής τής κτίσης, αρσενικό και θηλυκό τούς δημιούργησε ο Θεός.

⁷ «Εξαιτίας αυτού, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του,

⁸ και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα»· ώστε, δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρκα.

⁹ Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, άνθρωπος ας μη χωρίζει.

¹⁰ Και πάλι μέσα στο σπίτι, οι μαθητές του τον ρώτησαν για το ίδιο θέμα.

¹¹ Και τους λέει: Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, και νυμφευθεί άλλη, διαπράττει απέναντί της μοιχεία.

¹² Και αν μία γυναίκα χωρίσει τον άνδρα της και συνενωθεί με άλλον, διαπράττει μοιχεία.

Ο Ιησούς ευλογεί τα μικρά παιδιά

¹³ Και του έφεραν μικρά παιδιά, για να τα αγγίξει· οι δε μαθητές του επέπλητταν εκείνους που τα έφερναν.

¹⁴ Όμως, ο Ιησούς, βλέποντας αυτό, αγανάκτησε, και τους είπε: Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σε μένα, και μη τα εμποδίζετε· επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία τού Θεού.

¹⁵ Σας διαβεβαιώνω: Όποιος δεν δεχθεί τη βασιλεία τού Θεού σαν παιδί, δεν μπορεί να μπει μέσα σ' αυτή.

¹⁶ Και αφού τα αγκάλιασε, έβαζε τα χέρια επάνω τους, και τα ευλογούσε.

Ο ζηλωτής πλούσιος νέος

¹⁷ Και ενώ έβγαινε έξω στον δρόμο, κάποιος έτρεξε, και γονατίζοντας μπροστά του, τον ρωτούσε: Δάσκαλε αγαθέ, τι να κάνω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;

¹⁸ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.

¹⁹ Ξέρεις τις εντολές: «Μη μοιχεύσεις· Μη φονεύσεις· Μη κλέψεις· Μη ψευδομαρτυρήσεις· Μη αποστερήσεις· Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα».

²⁰ Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτόν: Δάσκαλε, όλα αυτά τα τήρησα από τη νιότη μου.

²¹ Και ο Ιησούς, κοιτάζοντάς τον καλά, τον αγάπησε, και του είπε: Ένα σου λείπει· πήγαινε, πούλησε όσα έχεις, και δώσε στους φτωχούς· και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με, σηκώνοντας τον σταυρό.

22 Εκείνος, όμως, γινόμενος σκυθρωπός εξαιτίας αυτού τού λόγου, αναχώρησε λυπούμενος· επειδή, είχε πολλά κτήματα.

23 Και ο Ιησούς, κοιτάζοντας ολόγυρα, λέει στους μαθητές του: Πόσο δύσκολα θα μπουν μέσα στη βασιλεία τού Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα;

Πότε ο πλούτος γίνεται εμπόδιο

24 Οι μαθητές, όμως, εκπλήττονταν για τα λόγια του. Και ο Ιησούς απαντώντας πάλι, τους λέει: Παιδιά μου, πόσο δύσκολο είναι να μπουν μέσα στη βασιλεία τού Θεού αυτοί που έχουν το θάβρος τους στα χρήματα;

25 Ευκολότερο είναι να περάσει μία καμήλα μέσα από την τρύπα τής βελόντας, παρά ένας πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

26 Και εκείνοι εκπλήττονταν υπερβολικά, λέγοντας αναμεταξύ τους: Και ποιος μπορεί να σωθεί;

27 Και ο Ιησούς κοιτάζοντάς τους καλά, λέει: Στους ανθρώπους είναι αδύνατον, όχι όμως και στον Θεό· επειδή, τα πάντα είναι δυνατά στον Θεό.

28 Και ο Πέτρος άρχισε να του λέει: Δες, εμείς τα αφήσαμε όλα, και σε ακολουθήσαμε.

29 Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε: Σας διαβεβαιώνω, δεν υπάρχει κανένας που, που άφησε σπίτι ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια εξαιτίας μου, και εξαιτίας τού ευαγγελίου,

30 δεν θα πάρει 100 φορές περισσότερα τώρα, σε τούτο τον καιρό, σπίτια και αδελφούς και αδελφές και μητέρες και παιδιά και χωράφια, μαζί με διωγμούς, και στον ερχόμενο αιώνα αιώνια ζωή.

31 Πολλοί, όμως, πρώτοι θα είναι τελευταίοι, και οι τελευταίοι πρώτοι.

Ο Ιησούς μιλάει μία τρίτη φορά για τον Θάνατό του και την Ανάστασή του

32 Και ήσαν στον δρόμο ανεβαίνοντας στα Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς προπορευόταν απ' αυτούς, και θαύμαζαν, και ακολουθώντας φοβόνταν. Και παίρνοντας πάλι τούς δώδεκα, άρχισε να τους λέει τα όσα επρόκειτο να του συμβούν·

33 ότι, δέστε, ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, και ο Υιός τού ανθρώπου θα παραδοθεί στους αρχιερείς και στους γραμματείς, και θα τον καταδικάσουν σε θάνατο, και θα τον παραδώσουν στα έθνη·

34 και θα τον εμπαΐζουν, και θα τον μαστιγώσουν, και θα φτύσουν επάνω του, και θα τον θανατώσουν· και την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.

Το αίτημα των μαθητών Ιακώβου και Ιωάννη

35 Τότε, έρχονται σ' αυτόν ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι τού Ζεβεδαίου, λέγοντας: Δάσκαλε, θέλουμε να κάνεις σ' εμάς ό,τι σου ζητήσουμε.

- 36 Και εκείνος τούς είπε: Τι θέλετε να κάνω σε σας;
- 37 Και εκείνοι τού είπαν: Δώσε σ' εμάς να καθήσουμε ο ένας από τα δεξιά σου, και ο άλλος από τα αριστερά σου μέσα στη δόξα σου.
- 38 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Δεν ξέρετε τι ζητάτε· μπορείτε να πιείτε το ποτήρι, που εγώ πίνω, και να βαπτιστείτε το βάπτισμα, που εγώ βαπτίζομαι;
- 39 Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Μπορούμε. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Το ποτήρι μεν, που εγώ πίνω, θα το πιείτε· και το βάπτισμα, που εγώ βαπτίζομαι, θα βαπτιστείτε·
- 40 το να καθήσετε, όμως, από τα δεξιά μου και τα αριστερά μου, δεν είναι σε μένα να το δώσω, αλλά σε όσους είναι ετοιμασμένο.

Οι σχέσεις μεταξύ των πιστών

- 41 Και ακούγοντας οι δέκα, άρχισαν να αγανακτούν για τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη.
- 42 Και ο Ιησούς, αφού τούς κάλεσε κοντά του, τους λέει: Ξέρετε ότι εκείνοι που θεωρούνται άρχοντες των εθνών, τα κατακυριεύουν· και οι μεγάλοι τους, τα κατεξουσιάζουν.
- 43 Όμως, δεν θα είναι έτσι αναμεταξύ σας· αλλά, όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας, θα είναι υπηρέτης σας·
- 44 και όποιος από σας θέλει να γίνει πρώτος, θα είναι δούλος όλων·
- 45 επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή του λύτρο για πολλούς.

Η θεραπεία τού τυφλού Βαρτίμαιου

- 46 Και έρχονται στην Ιεριχώ· και καθώς έβγαινε έξω από την Ιεριχώ αυτός και οι μαθητές του, και ένα μεγάλο πλήθος, ο γιος τού Τιμαίου, ο τυφλός Βαρτίμαιος, καθόταν κοντά στον δρόμο ζητώντας ελεημοσύνη·
- 47 και ακούγοντας ότι είναι ο Ιησούς, ο Ναζωραίος, άρχισε να φωνάζει δυνατά και να λέει: Υιέ τού Δαβίδ, Ιησού, ελέησέ με.
- 48 Και πολλοί τον επέπλητταν, για να σιωπήσει· εκείνος, όμως, φώναζε πολύ δυνατότερα: Υιέ τού Δαβίδ, ελέησέ με.
- 49 Και καθώς ο Ιησούς στάθηκε, είπε να τον φωνάξουν· και φωνάζουν τον τυφλό, λέγοντάς του: Πάρε θάρρος, σήκω επάνω· σε φωνάζει.
- 50 Και εκείνος, πετώντας το ιμάτιό του, σηκώθηκε επάνω και ήρθε στον Ιησού.
- 51 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, λέει σ' αυτόν: Τι θέλεις να σου κάνω; Και ο τυφλός τού είπε: Ραββουνί, να ανακτήσω την όρασή μου.
- 52 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε. Και αμέσως ανέκτησε το φως του, και ακολουθούσε στον δρόμο τον Ιησού.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 11

Ο Ιησούς μπαίνει θριαμβευτικά μέσα στα Ιεροσόλυμα

- 1 ΚΑΙ όταν πλησιάζουν στα Ιεροσόλυμα, στη Βηθφαγή και Βηθανία, κοντά στο βουνό των Ελαιών, στέλνει δύο από τους μαθητές του,
- 2 και τους λέει: Πηγαίνετε στην κωμόπολη απέναντί σας· και αμέσως, καθώς θα μπαίνετε μέσα σ' αυτή, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, επάνω στο οποίο κανένας άνθρωπος δεν έχει καθήσει· λύστε το και φέρτε το·
- 3 και αν κάποιος σάς πει: Γιατί το κάνετε αυτό; Να πείτε ότι: Ο Κύριος το έχει ανάγκη· και αμέσως θα το στείλει edw.
- 4 Και πήγαν, και βρήκαν το πουλάρι δεμένο κοντά στην πόρτα, έξω, επάνω στη δίοδο, και το λύνουν.
- 5 Και μερικοί από εκείνους που στέκονταν εκεί τούς έλεγαν: Τι κάνετε, λύνοντας το πουλάρι;
- 6 Και εκείνοι τούς είπαν, όπως τους είχε παραγγείλει ο Ιησούς· και τους άφησαν.
- 7 Και έφεραν το πουλάρι στον Ιησού, και έβαλαν επάνω του τα ιμάτιά τους· και κάθησε επάνω του.
- 8 Και πολλοί έστρωσαν τα ιμάτιά τους στον δρόμο· άλλοι μάλιστα έκοβαν κλαδιά από τα δέντρα, και έστρωναν στον δρόμο.
- 9 Και εκείνοι που προπορεύονταν και εκείνοι που ακολουθούσαν έκραζαν, λέγοντας: Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου·
- 10 ευλογημένη η βασιλεία τού πατέρα μας Δαβίδ, η οποία έρχεται στο όνομα του Κυρίου· Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

Επίσκεψη στον Ναό και αναχώρηση στη Βηθανία

- 11 Και μπήκε μέσα στα Ιεροσόλυμα και στο ιερό· και αφού τα κοίταξε ολόγυρα όλα, επειδή η ώρα ήταν ήδη κοντά στο δειλινό, βγήκε έξω στη Βηθανία μαζί με τους δώδεκα.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙ ΔΥΟ ΣΟΒΑΡΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΡΙΣΗΣ

1. Στη συκιά χωρίς καρπό

- 12 Και την επόμενη ημέρα, καθώς βγήκαν από τη Βηθανία, πείνασε.
- 13 Και βλέποντας από μακριά μια συκιά να έχει φύλλα, ήρθε μη τυχόν βρει σ' αυτή κάτι· και μόλις ήρθε κοντά της, δεν βρήκε τίποτε, παρά μονάχα φύλλα· επειδή, δεν ήταν καιρός των σύκων.
- 14 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε σ' αυτή: Κανένας πλέον, στον αιώνα, να μη φάει καρπό από σένα. Και το άκουγαν αυτό οι μαθητές του.

2 . Στον διαστρεβλωμένο τρόπο λατρείας στον Ναό

15 Και έρχονται στα Ιεροσόλυμα· και ο Ιησούς μπαίνοντας μέσα στο ιερό, άρχισε να βγάζει έξω αυτούς που πουλούσαν και αυτούς που αγόραζαν μέσα στο ιερό· και αναποδογύρισε τα τραπέζια των αργυραμοιβών, και τα καθίσματα αυτών που πουλούσαν τα περιστέρια·

16 και δεν άφηνε να περάσει κάποιος με σκεύος διαμέσου τού ιερού.

17 Και δίδασκε, λέγοντάς τους: Δεν είναι γραμμένο ότι: «Ο οίκος μου θα ονομάζεται οίκος προσευχής για όλα τα έθνη»; Εσείς, όμως, τον κάνετε «σπήλαιο ληστών».

18 Και οι γραμματείς και οι αρχιερείς άκουσαν, και ζητούσαν πώς να τον εξοντώσουν· επειδή, τον φοβόνταν, για τον λόγο ότι ολόκληρο το πλήθος έμενε έκπληκτο από τη διδασκαλία του.

19 Και όταν έγινε βράδυ, έβγαινε έξω από την πόλη.

Η δύναμη της πίστης στον Θεό

20 Και το πρωί, διαβαίνοντας, είδαν τη συκιά ξεραμένη από τη ρίζα.

21 Και ο Πέτρος, καθώς το θυμήθηκε, του είπε: Ραββί, δες, η συκιά, που καταράστηκες, ξεράθηκε.

22 Και ο Ιησούς, απαντώντας, λέει σ' αυτούς: Να έχετε πίστη Θεού.

23 Επειδή, σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και να ριχτείς μέσα στη θάλασσα, και δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει.

24 Γι' αυτό, σας λέω: Όλα όσα ζητάτε, καθώς προσεύχεστε, να πιστεύετε ότι τα παίρνετε, και θα γίνει σε σας.

25 Και όταν στέκεστε προσευχόμενοι, να συγχωρείτε, αν έχετε κάτι εναντίον κάποιου, για να συγχωρήσει σε σας και ο Πατέρας σας που είναι στους ουραμούς τα δικά σας παραπτώματα.

26 Αν, όμως, εσείς δεν συγχωρείτε, ούτε ο Πατέρας σας, που είναι στους ουραμούς, θα συγχωρήσει τα αμαρτήματά σας.

Με ποια εξουσία ενεργούσε ο Ιησούς

27 Και έρχονται ξανά στα Ιεροσόλυμα· και ενώ περπατούσε μέσα στο ιερό, έρχονται σ' αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι,

28 και του λένε: Με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά; Και ποιος σου έδωσε αυτή την εξουσία για να τα κάνεις;

29 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε σ' αυτούς: Θέλω και εγώ να σας ρωτήσω έναν λόγο· και απαντήστε μου, και θα σας πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.

30 Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από ανθρώπους; Απαντήστε μου.

31 Και σκέπτονταν μέσα τους, λέγοντας: Αν πούμε: Από τον ουρανό, θα μας πει: Γιατί, λοιπόν, δεν πιστέψατε σ' αυτόν;

32 Αλλά, αν πούμε: Από ανθρώπους, φοβόνταν τον λαό· επειδή, όλοι είχαν τον Ιωάννη ότι ήταν πραγματικά προφήτης.

33 Και απαντώντας λένε στον Ιησού: Δεν ξέρουμε. Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, λέει σ' αυτούς: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 12

Η παραβολή για τον αμπελώνα

1 ΚΑΙ άρχισε να λέει σ' αυτούς με παραβολές: Κάποιος άνθρωπος φύτεψε έναν αμπελώνα, και έβαλε ολόγυρά του φράχτη, και έσκαψε μία στέρνα για το πατητήρι, και έκτισε έναν πύργο, και τον μίσθωσε σε γεωργούς, και πήγε σε άλλη χώρα.

2 Και κατά τον καιρό των καρπών απέστειλε έναν δούλο στους γεωργούς, για να πάρει εκ μέρους των γεωργών από τον καρπό τού αμπελώνα·

3 εκείνοι, όμως, πιάνοντάς τον, τον έδειραν και τον εξαπέστειλαν αδειανόν.

4 Και τους απέστειλε ξανά έναν άλλο δούλο· και εκείνον, αφού τον λιθοβόλησαν, και του πλήγωσαν το κεφάλι, τον εξαπέστειλαν ατιμασμένον.

5 Και απέστειλε ξανά έναν άλλο· και εκείνον τον φόνευσαν· και πολλούς άλλους, τους μεν έδειραν, τους δε φόνευσαν.

6 Ακόμα, λοιπόν, έχοντας έναν αγαπητό γιο, τους απέστειλε και αυτόν, τελευταίον, λέγοντας: Θα ντραπούν τον γιο μου.

7 Εκείνοι, όμως, οι γεωργοί είπαν αναμεταξύ τους ότι: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσουμε, και η κληρονομιά θα είναι δική μας.

8 Και πιάνοντάς τον, τον φόνευσαν, και τον έρριξαν έξω από τον αμπελώνα.

9 Τι θα κάνει, λοιπόν, ο κύριος του αμπελώνα; Θάρθει και θα εξολοθρεύσει τούς γεωργούς, και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους.

10 Ούτε αυτή τη γραφή δεν διαβάσατε: «Η πέτρα που αποδοκίμασαν εκείνοι που οικοδομούν, αυτή έγινε ακρογωνιαίά πέτρα·

11 από τον Κύριο έγινε αυτή, και είναι θαυμαστή στα μάτια μας»;

12 Και ζητούσαν να τον πιάσουν· και φοβήθηκαν το πλήθος· επειδή, κατάλαβαν ότι σ' αυτούς είπε την παραβολή· και αφήνοντάς τον, αναχώρησαν.

Να πληρώνονται δασμοί στον Καίσαρα ή όχι;

13 ΚΑΙ στέλνουν σ' αυτόν μερικούς από τους Φαρισαίους και τους Ηρωδιανούς, για να τον παγιδεύσουν σε λόγο·

14 και εκείνοι, όταν ήρθαν, λένε σ' αυτόν: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι αψευδής, και δεν σε μέλει για κανέναν· επειδή, δεν βλέπεις σε πρόσωπο ανθρώπων, αλλά διδάσκεις αληθινά τον δρόμο τού Θεού· επιτρέπεται να δώσουμε δασμό στον Καίσαρα ή όχι; Να δώσουμε ή να μη δώσουμε;

15 Εκείνος δε, επειδή γνώρισε την υποκρισία τους, είπε σ' αυτούς: Γιατί με πειράζετε; Φέρτε μου ένα δηνάριο, για να δω.

16 Και εκείνοι έφεραν. Και τους λέει: Τίνος είναι αυτή η εικόνα και η επιγραφή; Και εκείνοι τού είπαν: Του Καίσαρα.

17 Και απαντώντας ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Αποδώστε στον Καίσαρα εκείνα που ανήκουν στον Καίσαρα, και στον Θεό εκείνα που ανήκουν στον Θεό. Και θαύμασαν γι' αυτόν.

Υπάρχει, άραγε, ανάσταση νεκρών;

18 Και έρχονται σ' αυτόν οι Σαδδουκαίοι, που λένε ότι ανάσταση δεν υπάρχει· και τον ρώτησαν, λέγοντας:

19 Δάσκαλε, ο Μωυσής έγραψε σε μας, ότι αν ο αδελφός κάποιου πεθάνει, και αφήσει γυναίκα, και δεν αφήσει παιδιά, ο αδελφός του να πάρει τη γυναίκα του, και να αναστήσει σπέρμα στον αδελφό του.

20 Ήσαν, λοιπόν, επτά αδελφοί· και ο πρώτος πήρε γυναίκα, και πεθαίνοντας δεν άφησε σπέρμα·

21 και την πήρε ο δεύτερος, και πέθανε, και ούτε αυτός άφησε σπέρμα· και ο τρίτος το ίδιο.

22 Και αυτή την πήραν και οι επτά, και δεν άφησαν σπέρμα· τελευταία από όλους πέθανε και η γυναίκα.

23 Κατά την ανάσταση, λοιπόν, όταν αναστηθούν, σε ποιον απ' αυτούς θα ανήκει η γυναίκα; Επειδή, και οι επτά την είχαν πάρει ως γυναίκα.

24 Και απαντώντας ο Ιησούς, τους είπε: Δεν πλανιέστε σε τούτο, μη γνωρίζοντας τις γραφές ούτε τη δύναμη του Θεού;

25 Επειδή, όταν αναστηθούν από τους νεκρούς, ούτε νυμφεύουν ούτε νυμφεύονται· αλλά, είναι σαν άγγελοι, που είναι στους ουρανούς.

26 Για τους νεκρούς, όμως, ότι ανασταίνονται, δεν διαβάσατε στο βιβλίο τού Μωυσή, πώς είπε σ' αυτόν ο Θεός, στην περίπτωση της βάτου, λέγοντας: «Εγώ είμαι ο Θεός τού Αβραάμ, και ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ»;

27 Δεν είναι ο Θεός νεκρών, αλλά Θεός ζωντανών· εσείς, λοιπόν, πολύ πλανιέστε.

Ποια είναι η Πρώτη Εντολή;

28 Και πλησιάζοντας ένας από τους γραμματείς, που τους άκουσε να συζητούν, γνωρίζοντας ότι σωστά αποκρίθηκε σ' αυτούς, τον ρώτησε: Ποια εντολή είναι πρώτη απ' όλες;

29 Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν ότι: Πρώτη απ' όλες τις εντολές είναι: «Άκουγε Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας Κύριος.

30 Και θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου», αυτή είναι η πρώτη εντολή.

31 Και δεύτερη όμοια μ' αυτή είναι: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου». Άλλη εντολή, μεγαλύτερη απ' αυτές, δεν υπάρχει.

32 Και ο γραμματέας είπε σ' αυτόν: Σωστά, Δάσκαλε, αληθινά είπες, ότι υπάρχει ένας Θεός, και δεν υπάρχει άλλος εκτός απ' αυτόν·

33 και το να τον αγαπάει κάποιος με όλη του την καρδιά, και με όλη του τη σύνεση, και με όλη του την ψυχή, και με όλη του τη δύναμη, και το να αγαπάει τον πλησίον του σαν τον εαυτό του, είναι περισσότερο από όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες.

34 Και ο Ιησούς βλέποντάς τον ότι απάντησε με φρόνηση, του είπε: Δεν είσαι μακριά από τη βασιλεία τού Θεού. Και κανένας δεν τολμούσε πλέον να τον ρωτήσει.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

1. Είναι ο Χριστός γιος τού Δαβίδ;

35 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, έλεγε, διδάσκοντας μέσα στο ιερό: Πώς λένε οι γραμματείς ότι ο Χριστός είναι γιος τού Δαβίδ;

36 Επειδή, ο ίδιος ο Δαβίδ, διαμέσου τού Πνεύματος του Αγίου, είπε: «Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου: Κάθησε στα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τούς εχθρούς σου υποπόδιο των ποδιών σου».

37 Αυτός, λοιπόν, ο Δαβίδ τον λέει Κύριο· και από πού είναι γιος του; Και το πολύ πλήθος τον άκουγε με ευχαρίστηση.

2. Η συμπεριφορά των γραμματέων

38 Και στη διδασκαλία του έλεγε σ' αυτούς: Προσέχετε από τους γραμματείς, που θέλουν να περπατούν στολισμένοι, και αγαπούν τούς χαιρετισμούς στις αγορές,

39 και πρωτοκαθεδρίες μέσα στις συναγωγές, και τις πρώτες θέσεις στα δείπνα·

40 οι οποίοι κατατρώνε τα σπίτια των χηρών, και τούτο με πρόφαση ότι κάνουν μεγάλες προσευχές· αυτοί θα έχουν μεγαλύτερη καταδίκη.

Η ποιότητα της προσφοράς

⁴¹ Και ο Ιησούς, καθώς κάθησε απέναντι από το θησαυροφυλάκιο, παρατηρούσε πώς το πλήθος έβαζε χάλκινα νομίσματα στο θησαυροφυλάκιο· και πολλοί πλούσιοι έβαζαν πολλά.

⁴² Και όταν ήρθε μία φτωχή χήρα, έβαλε δύο λεπτά, δηλαδή έναν κοδράντη.

⁴³ Και αφού προσκάλεσε τους μαθητές του, τους λέει: Σας διαβεβαιώνω ότι, αυτή η φτωχή χήρα έβαλε περισσότερα απ' όλους όσους έβαλαν στο θησαυροφυλάκιο.

⁴⁴ Επειδή, όλοι έβαλαν από το περίσσευμά τους· αυτή, όμως, έβαλε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη την περιουσία της.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 13

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

1. Προφητεία καταστροφής τού Ναού

¹ ΚΑΙ ενώ έβγαινε έξω από το ιερό, ένας από τους μαθητές του λέει σ' αυτόν: Δάσκαλε, δες, πόσο θαυμάσιες πέτρες και πόσο θαυμάσια οικοδομήματα!

² Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε σ' αυτόν: Βλέπεις όλα αυτά τα μεγάλα οικοδομήματα; Δεν θα μείνει πέτρα επάνω σε πέτρα, που δεν θα καταγκρεμιστεί.

2. Πότε θα γίνουν όλα αυτά και ποιο θα είναι το σημείο;

³ Και ενώ καθόταν στο βουνό των Ελαιών, απέναντι από το ιερό, τον ρωτούσαν κατ' ιδίαν ο Πέτρος και ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης και ο Ανδρέας:

⁴ Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά, και τι θα είναι το σημείο, όταν όλα αυτά πρόκειται να συντελεστούν;

3. Πρώτη προειδοποίηση του Ιησού προς τους δικούς Του να μη πλανηθούν

⁵ Και ο Ιησούς απαντώντας προς αυτούς, άρχισε να λέει: Προσέχετε μήπως κάποιος σάς πλανήσει.

⁶ Επειδή, θάρθουν πολλοί στο όνομά μου, λέγοντας ότι: Εγώ είμαι· και θα πλανήσουν πολλούς.

4 . Οι αρχές των ωδίνων

⁷ Και όταν ακούσετε πολέμους και φήμες για πολέμους, μη ταραζέστε· επειδή, αυτά πρέπει να γίνουν· όμως, δεν είναι ακόμα το τέλος.

⁸ Επειδή, θα σηκωθεί έθνος ενάντια σε ένα άλλο έθνος, βασίλειο ενάντια σε ένα άλλο βασίλειο· και θα γίνουν σεισμοί κατά τόπους, και θα γίνουν πείνες και ταραχές. Αυτά είναι αρχές ωδίνων.

5 . Δεύτερη προειδοποίηση του Ιησού προς τους δικούς Του

⁹ Εσείς, όμως, προσέχετε στον εαυτό σας· επειδή, θα σας παραδώσουν σε συνέδρια, και θα σας δείρουν σε συναγωγές, και θα σταθείτε μπροστά σε ηγεμόνες και βασιλιάδες εξαιτίας μου, για μαρτυρία σ' αυτούς.

¹⁰ Και πρώτα, πρέπει να κηρυχθεί το ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη.

¹¹ Και όταν σας φέρουν, για να σας παραδώσουν, να μη μεριμνάτε από πριν τι θα μιλήσετε ούτε να το μελετάτε από πριν· αλλά, ό,τι σας δοθεί κατά την ώρα εκείνη, αυτό να μιλάτε· επειδή, δεν είστε εσείς που μιλάτε, αλλά το Πνεύμα το Άγιο.

¹² Μάλιστα, θα παραδώσει αδελφός τον αδελφό σε θάνατο, και πατέρας το παιδί· και θα επαναστατούν τα παιδιά ενάντια στους γονείς, και θα τους θανατώσουν.

¹³ Και θα είστε μισούμενοι από όλους εξαιτίας τού ονόματός μου· και εκείνος που θα έχει υπομείνει μέχρι τέλους, θα σωθεί.

6. Η Μεγάλη Θλίψη

¹⁴ Και όταν δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Δανιήλ, να στέκεται όπου δεν πρέπει (αυτός που διαβάζει, ας καταλαβαίνει), τότε, εκείνοι που είναι στην Ιουδαία, ας φεύγουν στα βουνά·

¹⁵ και εκείνος που είναι επάνω στην ταρατσα, ας μη κατέβει στο σπίτι ούτε να μπει μέσα για να πάρει κάτι από το σπίτι του·

¹⁶ και όποιος είναι στο χωράφι, ας μη γυρίσει προς τα πίσω για να πάρει το ιμάτιό του.

¹⁷ Αλλοίμονο, μάλιστα, σ' αυτές που είναι σε εγκυμοσύνη, και σ' αυτές που θηλάζουν κατά τις ημέρες εκείνες.

¹⁸ Και να προσεύχεστε η φυγή σας να μη γίνει μέσα σε χειμώνα.

¹⁹ Επειδή, εκείνες οι ημέρες θα είναι τέτοια θλίψη, που δεν έχει γίνει από την αρχή τής κτίσης, την οποία ο Θεός έκτισε, μέχρι αυτή την ώρα, ούτε πρόκειται να γίνει.

²⁰ Και αν ο Κύριος δεν συντόμευε τις ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν καμία σάρκα· αλλά, χάρη των εκλεκτών, τους οποίους έκλεξε, συντόμευσε τις ημέρες.

7. Τρίτη προειδοποίηση του Ιησού προς τους δικούς Του

²¹ Και τότε, αν κάποιος σας πει: Να! εδώ είναι ο Χριστός, ή: Να! εκεί, μη πιστέψετε.

²² Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες· και θα δείξουν σημεία και τέρατα, για να εξαπατούν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς.

²³ Εσείς, όμως, προσέχετε· δέστε, σας τα έχω προείπει όλα.

8. Η Έλευση του Υιού σε σύννεφα, με πολλή δύναμη και δόξα

- 24** Αλλά, κατά τις ημέρες εκείνες, μετά τη θλίψη εκείνη, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του,
- 25** και τα αστέρια τού ουρανού θα πέφτουν, και οι δυνάμεις, που είναι στους ουρανούς, θα σαλευτούν.
- 26** Και τότε θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφα, με πολλή δύναμη και δόξα.
- 27** Και τότε θα στείλει τούς αγγέλους του, και θα συνάξει τούς εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από το ένα άκρο τής γης μέχρι το άλλο άκρο τού ουρανού.

9. Το σημείο τής συκιάς

- 28** Και από τη συκιά να μάθετε την παραβολή· όταν το κλαδί της γίνει ήδη απαλό, και βγάζει τα φύλλα, ξέρετε ότι το θέρος είναι κοντά.
- 29** Έτσι και εσείς, όταν δείτε να γίνονται αυτά, ξέρετε ότι είναι κοντά, στις θύρες.
- 30** Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά, μέχρις ότου γίνουν όλα αυτά.
- 31** Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, τα λόγια μου, όμως, δεν πρόκειται να παρέλθουν.

10. Για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας

- 32** Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που είναι στον ουρανό, ούτε ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.

11. Ανάγκη για εγρήγορση

- 33** Προσέχετε, αγρυπνείτε, και προσεύχεστε· για τον λόγο ότι, δεν ξέρετε πότε είναι ο καιρός.
- 34** Επειδή, αυτό θα είναι σαν έναν άνθρωπο που βρίσκεται σε άλλη χώρα, ο οποίος άφησε το σπίτι του, και έδωσε στους δούλους του την εξουσία, και σε κάθε έναν το έργο του, και στον θυρωρό πρόσταξε να αγρυπνεί.
- 35** Αγρυπνείτε, λοιπόν· (επειδή, δεν ξέρετε πότε έρχεται ο κύριος του σπιτιού: Το δειλινό ή τα μεσάνυχτα ή όταν λαλεί ο πετεινός ή το πρωί)·
- 36** μήπως και, όταν έρθει ξαφνικά, σας βρει να κοιμάστε.
- 37** Και όσα λέω προς εσάς, τα λέω προς όλους: Να αγρυπνείτε.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 14

Οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούν να συλλάβουν τον Ιησού

¹ ΚΑΙ ύστερα από δύο ημέρες ήταν το Πάσχα και τα άζυμα· και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούσαν πώς να τον συλλάβουν με δόλο, και να τον θανατώσουν.

² Και έλεγαν: Όχι κατά τη διάρκεια της γιορτής, μήπως και γίνει θόρυβος από τον λαό.

Ο Ιησούς στη Βηθανία. Το αλάβαστρο του μύρου

³ Και ενώ αυτός ήταν στη Βηθανία, στο σπίτι τού λεπρού Σίμωνα, και καθόταν στο τραπέζι, ήρθε μία γυναίκα, που είχε ένα αλάβαστρο με μύρο, από καθαρή πολύτιμη νάρδο· και συντρίβοντας το αλάβαστρο, έχυσε το μύρο επάνω στο κεφάλι του.

⁴ Ήσαν, όμως, μερικοί που αγανακτούσαν μέσα τους, και έλεγαν: Γιατί έγινε αυτή η απώλεια του μύρου;

⁵ Επειδή, αυτό μπορούσε να πουληθεί για περισσότερα από 300 δηνάρια, και να δοθούν στους φτωχούς· και οργίζονταν εναντίον της.

⁶ Ο Ιησούς, όμως, είπε: Αφήστε την· γιατί την ενοχλείτε; Καλό έργο έκανε σε μένα.

⁷ Επειδή, τους φτωχούς τούς έχετε πάντοτε μαζί σας, και όταν θέλετε, μπορείτε να τους ευεργετήσετε· εμένα, όμως, δεν με έχετε πάντοτε.

⁸ Αυτή ό,τι μπορούσε, το έκανε· πρόλαβε να αλείψει το σώμα μου με μύρο για τον ενταφιασμό.

⁹ Σας διαβεβαιώνω: Όπου αν κηρυχθεί αυτό το ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο, και εκείνο που αυτή έκανε, θα αναφερθεί σε ανάμνησή της.

Η προδοσία τού Ιούδα

¹⁰ Τότε, ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους δώδεκα, πήγε στους αρχιερείς, για να τον παραδώσει σ' αυτούς.

¹¹ Και εκείνοι, όταν το άκουσαν, χάρηκαν· και υποσχέθηκαν να του δώσουν αργύρια· και ζητούσε με ποιον τρόπο να τον παραδώσει σε κατάλληλη ευκαιρία.

Το τελευταίο Πάσχα με τους μαθητές· το τελευταίο δείπνο

¹² Και κατά την πρώτη ημέρα των αζύμων, όταν θυσίαζαν το Πάσχα, λένε σ' αυτόν οι μαθητές του: Πού θέλεις να πάμε και να ετοιμάσουμε για να φας το Πάσχα;

¹³ Και στέλνει δύο από τους μαθητές του, και τους λέει: Πηγαίνετε στην πόλη· και θα σας συναντήσει ένας άνθρωπος βαστάζοντας ένα σταμνί με νερό· ακολουθήστε τον,

¹⁴ και μέσα εκεί όπου μπει, πείτε στον οικοδεσπότη ότι: Ο δάσκαλος λέει: Πού είναι το κατάλυμα όπου θα φάω το Πάσχα μαζί με τους μαθητές μου;

15 Και αυτός θα σας δείξει ένα μεγάλο ανώγειο στρωμένο, έτοιμο· εκεί ετοιμάστε για μας.

16 Και οι μαθητές του βγήκαν έξω, και ήρθαν στην πόλη, και βρήκαν καθώς τους είχε πει, και ετοίμασαν το Πάσχα.

17 Και όταν έγινε βράδυ, έρχεται μαζί με τους δώδεκα·

18 και ενώ κάθονταν στο τραπέζι και έτρωγαν, ο Ιησούς είπε: Σας διαβεβαιώνω ότι, ένας από σας θα με παραδώσει, ένας που τρώει μαζί μου.

19 Και εκείνοι άρχισαν να λυπούνται, και να του λένε κάθε ένας ξεχωριστά: Μήπως εγώ; Και άλλος: Μήπως εγώ;

20 Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Ένας από τους δώδεκα, αυτός που βουτάει το χέρι του μαζί μου μέσα στο πιάτο.

21 Ο μεν Υιός τού ανθρώπου πηγαίνει καθώς είναι γραμμένο γι' αυτόν· αλλοίμονο, όμως, σ' εκείνον τον άνθρωπο, διαμέσου τού οποίου ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται· ήταν καλό σ' εκείνον τον άνθρωπο, αν δεν γεννιόταν.

22 Και ενώ έτρωγαν, ο Ιησούς παίρνοντας άρτον, αφού τον ευλόγησε, έκοψε, και έδωσε σ' αυτούς, και είπε: Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου.

23 Και παίρνοντας το ποτήρι, ευχαρίστησε, και έδωσε σ' αυτούς, και ήπιαν απ' αυτό όλοι.

24 Και τους είπε: Τούτο είναι το αίμα μου, αυτό τής καινούργιας διαθήκης, που χύνεται για χάρη πολλών·

25 σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα πιω πλέον από το γέννημα της αμπέλου, μέχρι την ημέρα εκείνη, όταν θα το πίνω αυτό καινούργιο μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

26 Και αφού ύμνησαν, βγήκαν έξω στο βουνό των Ελαιών.

Ο Ιησούς προλέγει τον διασκορπισμό των μαθητών και την άρνηση του Πέτρου

27 Και ο Ιησούς λέει σ' αυτούς ότι: Όλοι θα σκανδαλιστείτε με μένα αυτή τη νύχτα· επειδή, είναι γραμμένο: «Θα πατάξω τον ποιμένα, και τα πρόβατα θα διασκορπιστούν».

28 Όταν, όμως, αναστηθώ, θα πάω πριν από σας στη Γαλιλαία.

29 Ο Πέτρος, όμως, του είπε: Και αν όλοι σκανδαλιστούν, εγώ όμως όχι.

30 Και ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Σε διαβεβαιώνω ότι, σήμερα, αυτή τη νύχτα, πριν ο πετεινός λαλήσει δύο φορές, θα με αρνηθείς τρεις φορές.

31 Εκείνος, όμως, ακόμα περισσότερο έλεγε: Αν υπάρξει ανάγκη να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αρνηθώ. Το ίδιο, εξάλλου, έλεγαν και όλοι οι μαθητές.

Ο Ιησούς στη Γεθσημανή

- ³² Και έρχονται σε έναν τόπο, που λεγόταν Γεθσημανή· και λέει στους μαθητές του: Καθήστε εδώ, μέχρις ότου προσευχηθώ.
- ³³ Και παίρνει μαζί του τον Πέτρο και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη· και άρχισε να συνταράζεται και να αγωνιά.
- ³⁴ Και τους λέει: Περίλυπη είναι η ψυχή μου μέχρι θανάτου· μείνετε εδώ, και αγρυπνεείτε.
- ³⁵ Και αφού προχώρησε λίγο, έπεσε επάνω στη γη, και προσευχόταν, να περάσει απ' αυτόν, αν είναι δυνατόν, εκείνη η ώρα.
- ³⁶ Και έλεγε: Αββά, Πατέρα, όλα είναι δυνατά σε σένα· απομάκρυνε από μένα τούτο το ποτήρι· όχι, όμως, ό,τι εγώ θέλω, αλλά ό,τι εσύ.
- ³⁷ Και έρχεται, και τους βρίσκει να κοιμούνται· και λέει στον Πέτρο: Σίμωνα, κοιμάσαι; Δεν μπόρεσες μία ώρα να αγρυπνήσεις;
- ³⁸ Αγρυπνεείτε, και προσεύχεστε, για να μη μπίτε μέσα σε πειρασμό· το μεν πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως είναι ανίσχυρη.
- ³⁹ Και πήγε πάλι και προσευχήθηκε, λέγοντας τον ίδιο λόγο.
- ⁴⁰ Και όταν επέστρεψε, τους βρήκε πάλι να κοιμούνται, επειδή τα μάτια τους είχαν βαρύνει, και δεν ήξεραν τι να του απαντήσουν.
- ⁴¹ Και έρχεται την τρίτη φορά και τους λέει: Κοιμάστε το λοιπόν, και αναπαύεστε· αρκεί· ήρθε η ώρα· προσέξτε, ο Υιός τού ανθρώπου παραδίνεται στα χέρια των αμαρτωλών·
- ⁴² σηκωθείτε, ας πάμε· δέστε, πλησίασε αυτός που με παραδίνει.

Προδοσία και Σύλληψη του Ιησού

- ⁴³ Και αμέσως, ενώ ακόμα μιλούσε, έρχεται ο Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, και μαζί του ένα μεγάλο πλήθος με μάχαιρες και ξύλα, εκ μέρους των αρχιερέων και των γραμματέων και των πρεσβυτέρων.
- ⁴⁴ Και αυτός που τον παρέδινε είχε δώσει σ' αυτούς ένα σημάδι, λέγοντας: Όποιον φιλήσω, αυτός είναι· πιάστε τον και φέρτε τον με σιγουριά.
- ⁴⁵ Και καθώς ήρθε, αμέσως μόλις τον πλησίασε, λέει: Ραββί, Ραββί· και τον καταφίλησε.
- ⁴⁶ Και εκείνοι έβαλαν επάνω του τα χέρια τους, και τον έπιασαν.
- ⁴⁷ Και ένας, κάποιος απ' αυτούς που παραστέκονταν, τραβώντας τη μάχαιρα, χτύπησε τον δούλο τού αρχιερέα, και του απέκοψε το αυτί του.
- ⁴⁸ Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε σ' αυτούς: Βγήκατε σαν ενάντια σε ληστή, με μάχαιρες και ξύλα για να με συλλάβετε;

49 Κάθε ημέρα ήμουν κοντά σας διδάσκοντας μέσα στο ιερό, και δεν με πιάσατε· όμως, αυτό έγινε για να εκπληρωθούν οι γραφές.

50 Και όλοι, αφήνοντάς τον, έφυγαν.

51 Και ένας, κάποιος νεαρός, τον ακολουθούσε, περιτυλιγμένος με σεντόνι στο γυμνό του σώμα· και τον πιάνουν οι άλλοι νεαροί.

52 Εκείνος, όμως, αφήνοντας το σεντόνι, έφυγε απ' αυτούς γυμνός.

Ο Ιησούς δικάζεται μπροστά στο Ιουδαϊκό Συνέδριο

53 Και έφεραν τον Ιησού στον αρχιερέα· και συγκεντρώνονται προς αυτόν όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς.

54 Και ο Πέτρος τον ακολουθούσε από μακριά μέχρι μέσα στην αυλή τού αρχιερέα· και καθόταν μαζί με τους υπηρέτες, και ζεσταινόταν στη φωτιά.

55 Οι δε αρχιερείς και ολόκληρο το συνέδριο ζητούσαν μία μαρτυρία ενάντια στον Ιησού για να τον θανατώσουν, και δεν έβρισκαν.

56 Επειδή, πολλοί ψευδομαρτυρούσαν εναντίον του· αλλά, οι μαρτυρίες τους δεν ήσαν σύμφωνες.

57 Και μερικοί, καθώς σηκώθηκαν, ψευδομαρτυρούσαν εναντίον του, λέγοντας ότι:

58 Εμείς τον ακούσαμε να λέει ότι: Εγώ θα χαλάσω αυτό τον χειροποίητο ναό, και μέσα σε τρεις ημέρες θα ανοικοδομήσω άλλον, αχειροποίητον.

59 Εντούτοις, ούτε έτσι ήταν σύμφωνη η μαρτυρία τους.

60 Και καθώς ο αρχιερέας σηκώθηκε στο μέσον, ρώτησε τον Ιησού, λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτε; Τι μαρτυρούν αυτοί εναντίον σου;

61 Και εκείνος σιωπούσε, και δεν απαντούσε τίποτε. Ο αρχιερέας τον ρωτούσε ξανά, λέγοντάς του: Είσαι εσύ ο Χριστός, ο Υιός τού Ευλογητού;

62 Και ο Ιησούς είπε: Εγώ είμαι· και θα δείτε τον Υιό τού ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά τής δύναμης, και να έρχεται μαζί με τα σύννεφα του ουρανού.

63 Και ο αρχιερέας, ξεσχίζοντας τα ιμάτιά του, λέει: Τι ανάγκη έχουμε πλέον από μάρτυρες;

64 Ακούσατε τη βλασφημία· τι σας φαίνεται; Και εκείνοι όλοι τον κατέκριναν, ότι είναι ένοχος θανάτου.

65 Και μερικοί άρχισαν να τον φτύνουν, και να σκεπάζουν το πρόσωπό του, και να τον γρονθοκοπούν, και να του λένε: Προφήτευσε! Και οι υπηρέτες τον χτυπούσαν με χαστουκίσματα στο πρόσωπο.

Ο Πέτρος αρνείται τον Ιησού

⁶⁶ Και ενώ ο Πέτρος ήταν στην αυλή κάτω, έρχεται μία από τις υπηρέτριες του αρχιερέα·

⁶⁷ και όταν είδε τον Πέτρο να ζεσταίνεται, κοιτάζοντάς τον καλά, λέει: Κι εσύ ήσουν μαζί με τον Ναζαρηνό Ιησού.

⁶⁸ Και εκείνος αρνήθηκε, λέγοντας: Δεν ξέρω ούτε καταλαβαίνω τι λες εσύ. Και βγήκε έξω στο προαύλιο· και λάλησε ο πετεινός.

⁶⁹ Και η υπηρέτρια βλέποντάς τον ξανά, άρχισε να λέει σ' αυτούς που παραστέκονταν ότι: Αυτός είναι απ' αυτούς.

⁷⁰ Και εκείνος πάλι αρνιόταν. Και ύστερα από λίγο, ξανά, αυτοί που παραστέκονταν, έλεγαν στον Πέτρο: Στ' αλήθεια, είσαι απ' αυτούς· επειδή, είσαι Γαλιλαίος, και η ομιλία σου μοιάζει.

⁷¹ Εκείνος, όμως, άρχισε να αναθεματίζει και να ορκίζεται ότι: Δεν ξέρω αυτό τον άνθρωπο, που λέτε.

⁷² Και ο πετεινός λάλησε για δεύτερη φορά. Και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο, που του είχε πει ο Ιησούς, ότι: Πριν ο πετεινός λαλήσει δύο φορές, θα με αρνηθείς τρεις φορές. Και άρχισε να κλαίει πικρά.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 15

Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

¹ ΚΑΙ αμέσως το πρωί οι αρχιερείς έκαναν συμβούλιο μαζί με τους πρεσβύτερους και τους γραμματείς, και ολόκληρο το συνέδριο, και αφού έδεσαν τον Ιησού, τον έφεραν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο.

² Και ο Πιλάτος τον ρώτησε: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτόν: Εσύ το λες.

³ Και τον κατηγορούσαν οι αρχιερείς πολύ.

⁴ Και ο Πιλάτος τον ρώτησε πάλι, λέγοντας: Δεν απαντάς τίποτε; Δες, πόσα μαρτυρούν εναντίον σου.

⁵ Ο Ιησούς, όμως, δεν απάντησε πλέον τίποτε, ώστε ο Πιλάτος θαύμαζε.

Ο Ιησούς καταδικάζεται σε σταυρικό θάνατο

⁶ Κατά τη γιορτή, όμως, απέλυε σ' αυτούς έναν δέσμιο, όποιον ζητούσαν.

⁷ Και υπήρχε αυτός που λεγόταν Βαραββάς, δεμένος μαζί με τους συνωμότες, που κατά την εξέγερση είχαν διαπράξει φόνο.

⁸ Και ο όχλος, φωνάζοντας δυνατά, άρχισε να ζητάει να τους κάνει όπως έκανε σ' αυτούς πάντοτε.

⁹ Και ο Πιλάτος απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Θέλετε να σας απολύσω τον βασιλιά των Ιουδαίων;

- 10 Επειδή, ήξερε ότι οι αρχιερείς τον είχαν παραδώσει εξαιτίας φθόνου.
- 11 Οι αρχιερείς, όμως, διέγειραν το πλήθος να ζητήσουν να τους απολύσει μάλλον τον Βαραββά.
- 12 Και ο Πιλάτος απαντώντας πάλι είπε σ' αυτούς: Τι θέλετε, λοιπόν, να κάνω τούτον, που τον λέτε βασιλιά των Ιουδαίων;
- 13 Και εκείνοι κραύγασαν ξανά: Σταύρωσέ τον.
- 14 Και ο Πιλάτος έλεγε σ' αυτούς: Και τι κακό έκανε; Εκείνοι, όμως, κραύγασαν περισσότερο: Σταύρωσέ τον.
- 15 Ο Πιλάτος, λοιπόν, θέλοντας να κάνει το αρεστό στο πλήθος, απέλυσε σ' αυτούς τον Βαραββά, και τον Ιησού, αφού τον μαστίγωσε, τον παρέδωσε, για να σταυρωθεί.

Οι στρατιώτες εμπαίζουν τον Ιησού

- 16 Και οι στρατιώτες τον έφεραν μέσα στην αυλή, που είναι το πραιτώριο· και συγκεντρώνουν ολόκληρο το τάγμα των στρατιωτών.
- 17 Και τον ντύνουν με πορφύρα, και αφού έπλεξαν ένα αγκάθινο στεφάνι, το βάζουν γύρω από το κεφάλι του,
- 18 και άρχισαν να τον χαιρετούν, λέγοντας: Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων.
- 19 Και χτυπούσαν το κεφάλι του με ένα καλάμι, και έφτυναν επάνω του· και καθώς έπεφταν στα γόνατα, τον προσκυνούσαν.
- 20 Και αφού τον ενέπαιξαν, τον ξέντυσαν από την πορφύρα, και τον έντυσαν με τα ιμάτιά του, και τον έφεραν έξω, για να τον σταυρώσουν.

Ο Σταυρικός Θάνατος του Ιησού

- 21 Και αγγαρεύουν κάποιον Σίμωνα Κυρηναίο που διάβαινε, ενώ ερχόταν από το χωράφι, τον πατέρα τού Αλέξανδρου και του Ρούφου, για να σηκώσει τον σταυρό του.
- 22 Και τον φέρνουν στον τόπο Γολγοθά, που ερμηνευόμενο σημαίνει τόπος Κρανίου.
- 23 Και του έδιναν να πιει κρασί ανάμικτο με σμύρνα· εκείνος, όμως, δεν το πήρε.
- 24 Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράζονταν αναμεταξύ τους τα ιμάτιά του, βάζοντας γι' αυτά κλήρο, το τι θα πάρει κάθε ένας.
- 25 Ήταν δε η τρίτη ώρα, και τον σταύρωσαν.
- 26 Και η επιγραφή τής κατηγορίας του ήταν γραμμένη από πάνω: Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

- 27 Και μαζί του σταυρώνουν δύο ληστές, έναν από τα δεξιά και έναν από τα αριστερά του.
- 28 Και εκπληρώθηκε η γραφή, που λέει: «Και λογαριάστηκε μαζί με τους ανόμους».
- 29 Και εκείνοι που διάβαιναν, τον βλασφημούσαν, κουνώντας τα κεφάλια τους, και λέγοντας: Μπα! Αυτός που χαλάει τον ναό, και μέσα σε τρεις ημέρες τον κτίζει,
- 30 σώσε τον εαυτό σου, και κατέβα από τον σταυρό.
- 31 Παρόμοια, μάλιστα, και οι αρχιερείς, εμπαιζοντας ο ένας προς τον άλλον, μαζί με τους γραμματείς, έλεγαν: Άλλους έσωσε, τον εαυτό του δεν μπορεί να τον σώσει·
- 32 ο Χριστός, ο βασιλιάς τού Ισραήλ, ας κατέβει τώρα από τον σταυρό, για να δούμε και να πιστέψουμε. Και οι δύο, που ήσαν σταυρωμένοι μαζί μ' αυτόν, τον ονειδίζουν.
- 33 Και όταν ήρθε η έκτη ώρα, έγινε σκοτάδι επάνω σε ολόκληρη τη γη, μέχρι την ένατη ώρα.
- 34 Και την ένατη ώρα, ο Ιησούς κραύγασε με δυνατή φωνή, λέγοντας: «Ελωί, Ελωί, λαμά, σαβαχθανί;», που ερμηνευόμενο σημαίνει: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;».
- 35 Και μερικοί απ' αυτούς που παραστέκονταν, όταν το άκουσαν, έλεγαν: Δέστε, φωνάζει τον Ηλία.
- 36 Ένας δε τρέχοντας, και γεμίζοντας ένα σφουγγάρι με ξίδι, και περιτυλίγοντάς το σε ένα καλάμι, τον πότιζε, λέγοντας: Αφήστε, ας δούμε αν έρχεται ο Ηλίας να τον κατεβάσει.
- 37 Ο Ιησούς, όμως, βγάζοντας μία δυνατή φωνή, εξέπνευσε.
- 38 Και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω.
- 39 Και βλέποντας ο εκατόνταρχος, που παρεστεκόταν απέναντί του, ότι έκραξε με έναν τέτοιο τρόπο, είπε: Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος αυτός ήταν Υιός τού Θεού.
- 40 Ήσαν δε και μερικές γυναίκες από μακριά, που παρατηρούσαν· ανάμεσα στις οποίες και η Μαρία η Μαγδαληνή, και η Μαρία η μητέρα τού Ιακώβου τού μικρού, και του Ιωσή, και η Σαλώμη,
- 41 οι οποίες και τον ακολουθούσαν, και τον υπηρετούσαν, όταν ήταν στη Γαλιλαία· και πολλές άλλες, που είχαν ανέβει μαζί μ' αυτόν στα Ιεροσόλυμα.

Ενταφιασμός τού Ιησού

⁴² Και όταν έγινε ήδη βράδυ, (επειδή, ήταν Παρασκευή, δηλαδή, Προσάββατο),

⁴³ ήρθε ο Ιωσήφ, αυτός από την Αριμαθαία, ένας εκτιμώμενος βουλευτής, που και αυτός περίμενε τη βασιλεία του Θεού· και, τολμώντας, μπήκε μέσα στον Πιλάτο, και ζήτησε το σώμα του Ιησού.

⁴⁴ Ο δε Πιλάτος θαύμασε αν είχε ήδη πεθάνει· και αφού προσκάλεσε τον εκατόνταρχο, τον ρώτησε, αν είχε πεθάνει προ πολλού.

⁴⁵ Και μαθαίνοντας από τον εκατόνταρχο, χάρισε το σώμα του Ιησού στον Ιωσήφ.

⁴⁶ Και αυτός, αγοράζοντας ένα σεντόνι, και αφού τον κατέβασε, τον τύλιξε με το σεντόνι· και τον έβαλε σε τάφο, που ήταν λατομημένος από πέτρα· και επάνω στη θύρα του τάφου κύλισε μία πέτρα.

⁴⁷ Η δε Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιωσή, έβλεπαν πού τον έβαζαν.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ 16

Η Ανάσταση του Ιησού

¹ ΚΑΙ αφού πέρασε το σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία, η μητέρα του Ιακώβου, και η Σαλώμη, αγόρασαν αρώματα, για νάρθουν να τον αλείψουν.

² Και πολύ πρωί, την πρώτη ημέρα της εβδομάδας, έρχονται στον τάφο, όταν ανέτειλε ο ήλιος.

³ Και αναμεταξύ τους έλεγαν: Ποιος θα αποκυλίσει σε μας την πέτρα από τη θύρα του τάφου;

⁴ Και, καθώς σήκωσαν το βλέμμα τους, παρατηρούν ότι η πέτρα ήταν ήδη αποκυλισμένη· επειδή, ήταν υπερβολικά μεγάλη.

⁵ Και όταν μπήκαν μέσα στον τάφο, είδαν έναν νεανία να κάθεται στα δεξιά, ντυμένον με λευκή στολή· και τρόμαξαν.

⁶ Και εκείνος λέει σ' αυτές: Μη τρομάζετε· τον Ιησού ζητάτε, τον Ναζαρηνό, τον σταυρωμένο· αναστήθηκε, δεν είναι εδώ· δέστε, ο τόπος όπου τον είχαν βάλει.

⁷ Αλλά, πηγαίνετε, να πείτε στους μαθητές του, και στον Πέτρο, ότι πηγαίνει πριν από σας στη Γαλιλαία· εκεί θα τον δείτε, όπως σας είχε πει.

⁸ Και καθώς βγήκαν γρήγορα έξω, έφυγαν από τον τάφο· αλλά τις κατείχε τρόμος και έκσταση· και δεν είπαν τίποτε σε κανέναν· επειδή, φοβόνταν.

Ο Ιησούς εμφανίζεται στη Μαρία τη Μαγδαληνή

⁹ Και αφού αναστήθηκε το πρωί της πρώτης ημέρας της εβδομάδας, φάνηκε πρώτα στη Μαρία τη Μαγδαληνή, από την οποία είχε βγάλει επτά δαιμόνια.

10 Εκείνη πήγε και το ανήγγειλε σ' αυτούς που είχαν σταθεί μαζί του, ενώ πενθούσαν και έκλαιγαν.

11 Και εκείνοι, όταν άκουσαν ότι ζει και ότι αυτή τον είδε, δεν πίστεψαν.

Ο Ιησούς εμφανίζεται σε δύο μαθητές

12 Και μετά απ' αυτά, φανερώθηκε με άλλη μορφή σε δύο απ' αυτούς, ενώ περπατούσαν και πήγαιναν στο χωράφι.

13 Και εκείνοι πήγαν και το ανήγγειλαν στους υπόλοιπους· αλλά, ούτε και σ' εκείνους πίστεψαν.

Ο Ιησούς εμφανίζεται στους Έντεκα

14 Ύστερα, φανερώθηκε στους έντεκα, ενώ κάθονταν στο τραπέζι, και επέπληξε την απιστία τους και τη σκληροκαρδία, επειδή δεν πίστεψαν σ' εκείνους που τον είχαν δει αναστημένον.

Ο Ιησούς αναθέτει στους Έντεκα τη Μεγάλη Αποστολή

15 Και τους είπε: Πηγαίνετε σε όλο τον κόσμο, και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση.

16 Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί.

17 Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν: Στο όνομά μου θα βγάζουν δαιμόνια· θα μιλούν καινούργιες γλώσσες·

18 θα πιάνουν φίδια· και αν κάτι θανάσιμο πιουν, δεν θα τους βλάψει· θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιάτρεύονται.

Η Ανάληψη του Ιησού

19 Ο μεν Κύριος, λοιπόν, αφού τους μίλησε, αναλήφθηκε στον ουρανό, και κάθησε στα δεξιά τού Θεού.

20 Και εκείνοι, καθώς βγήκαν έξω, κήρυξαν παντού, ενώ ο Κύριος συνεργούσε, και βεβαίωνε το κήρυγμα με τα θαύματα που επακολουθούσαν. Αμήν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 1

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Πρόλογος

- ¹ ΕΠΕΙΔΗ, πολλοί επιχείρησαν να συντάξουν διήγηση για τα πράγματα που σε μας είναι πλήρως βεβαιωμένα,
- ² καθώς μας τα παρέδωσαν αυτοί που εξ αρχής έγιναν αυτόπτες μάρτυρες και υπηρέτες τού λόγου,
- ³ φάνηκε εύλογο και σε μένα, που παρακολούθησα ακριβώς τα πάντα από την αρχή, να σου γράψω γι' αυτά με τη σειρά, εξοχότατε Θεόφιλε·
- ⁴ για να γνωρίσεις τη βεβαιότητα των πραγμάτων, για τα οποία κατηχήθηκες.

Η εξαγγελία τής γέννησης του Βαπτιστή Ιωάννη

- ⁵ ΚΑΤΑ τις ημέρες τού Ηρώδη, του βασιλιά τής Ιουδαίας, υπήρξε ένας ιερέας, με το όνομα Ζαχαρίας, από την εφημερία τού Αβιά· και η γυναίκα του ήταν από τις θυγατέρες τού Ααρών, και το όνομά της ήταν Ελισάβετ.
- ⁶ Και οι δυο τους ήσαν δίκαιοι μπροστά στον Θεό, περπατώντας σε όλες τις εντολές και τα δικαιώματα του Κυρίου, άμεμπτοι.
- ⁷ Και δεν είχαν παιδί, επειδή η Ελισάβετ ήταν στείρα, και οι δυο τους ήσαν προχωρημένοι στην ηλικία τους.
- ⁸ Και ενώ αυτός ιεράτευε στην τάξη τής εφημερίας του μπροστά στον Θεό,
- ⁹ σύμφωνα με τη συνήθεια της ιερατείας, έπεσε σ' αυτόν ο κλήρος να θυμιάσει, μπαίνοντας μέσα στον ναό τού Κυρίου·
- ¹⁰ και, έξω, ολόκληρο το πλήθος προσευχόταν κατά την ώρα τού θυμιάματος.
- ¹¹ Φανερώθηκε δε σ' αυτόν ένας άγγελος του Κυρίου, που στεκόταν δεξιά από το θυσιαστήριο του θυμιάματος·
- ¹² και ο Ζαχαρίας, βλέποντάς τον, τaráχτηκε, και έπεσε επάνω του φόβος.
- ¹³ Και ο άγγελος του είπε: Μη φοβάσαι, Ζαχαρία· επειδή, η δέησή σου εισακούστηκε· και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα γεννήσει σε σένα έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιωάννη.
- ¹⁴ Και θα είναι σε σένα χαρά και αγαλλίαση· και πολλοί θα χαρούν για τη γέννησή του.
- ¹⁵ Επειδή, θα είναι μεγάλος μπροστά στον Κύριο· και κρασί και σίκερα δεν θα πει, και θα γίνει πλήρης με Άγιο Πνεύμα από την κοιλιά, ακόμα, της μητέρας του.

16 Και πολλούς από τους γιους Ισραήλ θα τους επαναφέρει στον Κύριο τον Θεό τους.

17 Κι αυτός θάρθει πριν από το πρόσωπό του με πνεύμα και δύναμη του Ηλία, για να στρέψει τις καρδιές των πατέρων στα παιδιά, και τους απειθείς στη φρόνηση των δικαίων, για να ετοιμάσει έναν προδιατεθειμένο λαό στον Κύριο.

18 Και ο Ζαχαρίας είπε στον άγγελο: Πώς θα το γνωρίσω αυτό; Επειδή, εγώ είμαι γέροντας, και η γυναίκα μου προχωρημένη στην ηλικία της.

19 Και ο άγγελος, απαντώντας, είπε σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, αυτός που παραστέκεται μπροστά στον Θεό· και στάλθηκα να μιλήσω σε σένα, και να σου γνωστοποιήσω αυτά τα χαρμόσινα νέα.

20 Και δες, θα είσαι μέσα σε σιωπή, και χωρίς να μπορείς να μιλήσεις, μέχρι την ημέρα κατά την οποία αυτά θα γίνουν· επειδή, δεν πίστεψες στα λόγια μου, τα οποία θα εκπληρωθούν στον καιρό τους.

21 Και ο λαός περίμενε τον Ζαχαρία, και θαύμαζε ότι αργοπορούσε μέσα στον ναό.

22 Και όταν βγήκε έξω, δεν μπορούσε να τους μιλήσει· και κατάλαβαν ότι είδε οπτασία μέσα στον ναό· και αυτός τούς έκανε νοήματα, και παρέμενε κουφός.

23 Και όταν τελείωσαν οι ημέρες της υπηρεσίας του, πήγε στο σπίτι του.

24 Και ύστερα από τις ημέρες αυτές, η γυναίκα του η Ελισάβετ συνέλαβε· και έκρυβε τον εαυτό της πέντε μήνες, λέγοντας,

25 ότι: Έτσι έκανε σε μένα ο Κύριος κατά τις ημέρες που επέβλεψε να αφαιρέσει το όνειδός μου ανάμεσα στους ανθρώπους.

Η εξαγγελία της Γέννησης του Ιησού Χριστού

26 Και κατά τον έκτο μήνα, ο άγγελος Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό στην πόλη της Γαλιλαίας, που λέγεται Ναζαρέτ,

27 σε μία παρθένα κόρη, αρραβωνιασμένη με άνδρα που λεγόταν Ιωσήφ, από τον οίκο του Δαβίδ· και το όνομα της παρθένας ήταν Μαριάμ.

28 Και ο άγγελος, όταν μπήκε μέσα προς αυτήν, είπε: Χαίρε, χαριτωμένη· ο Κύριος μαζί σου· ευλογημένη είσαι εσύ ανάμεσα στις γυναίκες.

29 Και εκείνη, βλέποντας, τaráχτηκε εξαιτίας τού λόγου του· και σκεφτόταν ποιος τάχα να είναι αυτός ο χαιρετισμός.

30 Και ο άγγελος της είπε: Μη φοβάσαι, Μαριάμ· επειδή, βρήκες χάρη στον Θεό.

31 Και πρόσεξε, θα μείνεις έγκυος, και θα γεννήσεις έναν γιο· και θα αποκαλέσεις το όνομά του ΙΗΣΟΥ.

32 Αυτός θα είναι μεγάλος, και θα ονομαστεί Υιός τού Υψίστου· και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο τού Δαβίδ τού πατέρα του·

33 και θα βασιλεύσει επάνω στον οίκο τού Ιακώβ στους αιώνες, και η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος.

34 Και η Μαριάμ είπε στον άγγελο: Πώς θα είναι αυτό, επειδή άνδρα δεν γνωρίζω;

35 Και ο άγγελος, απαντώντας, είπε σ' αυτήν: Πνεύμα Άγιο θάρθει επάνω σου, και δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει· γι' αυτό και εκείνο που θα γεννηθεί από σένα θα είναι άγιο, θα ονομαστεί Υιός Θεού.

36 Και πρόσεξε, η Ελισάβετ η συγγενής σου, και αυτή συνέλαβε έναν γιο στα γηρατειά της· και αυτός είναι ο έκτος μήνας, σ' αυτήν που αποκαλείται στείρα.

37 Επειδή, κανένα πράγμα δεν θα είναι αδύνατο στον Θεό.

38 Και η Μαριάμ είπε: Νάμαι! η δούλη τού Κυρίου· ας γίνει σε μένα σύμφωνα με τον λόγο σου. Και ο άγγελος αναχώρησε απ' αυτή.

Η Ελισάβετ δέχεται την επίσκεψη της Μαριάμ

39 Και καθώς η Μαριάμ σηκώθηκε κατά τις ημέρες αυτές, πήγε με βιασύνη στην ορεινή περιοχή, σε μία πόλη τού Ιούδα·

40 και μπήκε μέσα στο σπίτι τού Ζαχαρία, και χαιρέτησε την Ελισάβετ.

41 Και μόλις η Ελισάβετ άκουσε τον χαιρετισμό τής Μαρίας, το βρέφος σκίρτησε μέσα στην κοιλιά της· και η Ελισάβετ έγινε πλήρης με Άγιο Πνεύμα,

42 και αναφώνησε με δυνατή φωνή, και είπε: Ευλογημένη εσύ ανάμεσα στις γυναίκες, και ευλογημένος ο καρπός τής κοιλιάς σου.

43 Και από πού σε μένα τούτο, νάρθει η μητέρα τού Κυρίου μου σε μένα;

44 Επειδή, δες, καθώς η φωνή τού χαιρετισμού σου ήρθε στα αυτιά μου, το βρέφος μέσα στην κοιλιά μου σκίρτησε με αγαλλίαση.

45 Και μακάρια είναι αυτή που πίστεψε· επειδή, θα γίνει η εκπλήρωση όσων ειπώθηκαν σ' αυτήν από τον Κύριο.

46 Και η Μαριάμ είπε: Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριο,

47 και το πνεύμα μου αγαλλίασε στον Θεό τον σωτήρα μου·

48 για τον λόγο ότι, επέβλεψε επάνω στην ταπείνωση της δούλης του· Επειδή, δες, από τώρα θα με μακαρίζουν όλες οι γενεές·

49 δεδομένου ότι, έκανε σε μένα μεγαλεία ο Δυνατός, και άγιο είναι το όνομά του·

50 και το έλεός του είναι σε γενεές γενεών επάνω σ' εκείνους που τον φοβούνται.

51 Ενέργησε με κραταιό τρόπο διαμέσου τού βραχίονά του· διασκόρπισε τους υπερήφανους στα διανοήματα της καρδιάς τους.

52 Γκρέμισε δυνάστες από θρόνους, και ύψωσε τους ταπεινούς.

53 Εκείνους που πεινούσαν, τους γέμισε με αγαθά, και εκείνους που πλούτιζαν, τους εξαπέστειλε αδειανούς.

54 Βοήθησε τον Ισραήλ τον δούλο του, καθώς θυμήθηκε το έλεός του,

55 όπως μίλησε στους πατέρες μας, στον Αβραάμ, και στο σπέρμα του, στον αιώνα.

56 Και η Μαριάμ έμεινε μαζί της περίπου τρεις μήνες· και γύρισε στο σπίτι της.

Η γέννηση του Βαπτιστή Ιωάννη

57 Και στην Ελισάβετ συμπληρώθηκε ο καιρός για να γεννήσει· και γέννησε έναν γιο.

58 Και οι γείτονες και οι συγγενείς της άκουσαν, ότι ο Κύριος μεγάλυνε σ' αυτή το έλεός του· και τη συνέχαιραν.

59 Και κατά την όγδοη ημέρα ήρθαν για να κάνουν περιτομή στο παιδί· και το ονόμαζαν σύμφωνα με το όνομα του πατέρα του, Ζαχαρία.

60 Και απαντώντας η μητέρα του, είπε: Όχι, αλλά θα ονομαστεί Ιωάννης.

61 Και της είπαν ότι: Κανένας δεν υπάρχει μέσα στη συγγένειά της, που αποκαλείται μ' αυτό το όνομα.

62 Ρωτούσαν δε και τον πατέρα του, τι όνομα ήθελε να δοθεί σ' αυτό.

63 Και ζητώντας μία μικρή πλάκα, έγραψε, λέγοντας: Ιωάννης είναι το όνομά του. Και όλοι θαύμασαν.

64 Κι αμέσως ανοίχτηκε το στόμα του και η γλώσσα του· και μιλούσε ευλογώντας τον Θεό.

65 Και έπεσε φόβος επάνω σε όλους τούς γείτονές τους· και όλα αυτά τα πράγματα διαλαλούνταν σε ολόκληρη την ορεινή περιοχή τής Ιουδαίας.

66 Και όλοι εκείνοι που τα άκουσαν, τα έβαλαν στην καρδιά τους, λέγοντας: Τι θα είναι, άραγε, αυτό το παιδί; Και το χέρι τού Κυρίου ήταν μαζί του.

Η προφητεία τού Ζαχαρία

67 Και ο Ζαχαρίας, ο πατέρας του, έγινε πλήρης με Άγιο Πνεύμα· και προφήτευσε, λέγοντας:

68 Ευλογητός ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, επειδή επισκέφθηκε και έκανε λύτρωση στον λαό του·

69 και σήκωσε σε μας ένα κέρασ σωτηρίας μέσα στον οίκο τού Δαβίδ τού δούλου του,

- ⁷⁰ όπως μίλησε με το στόμα των αγίων προφητών του, που ήσαν από παλιά·
- ⁷¹ σωτηρία από τους εχθρούς μας, και από το χέρι όλων εκείνων που μας μισούν·
- ⁷² για να εκπληρώσει το έλεός του προς τους πατέρες μας, και να θυμηθεί την άγια διαθήκη του·
- ⁷³ τον όρκο που ορκίστηκε στον πατέρα μας, τον Αβραάμ, ότι θα δώσει σε μας,
- ⁷⁴ να ελευθερωθούμε από το χέρι των εχθρών μας, και να τον λατρεύουμε άφοβα,
- ⁷⁵ με οσιότητα και δικαιοσύνη μπροστά του όλες τις ημέρες τής ζωής μας.
- ⁷⁶ Και εσύ, παιδάκι, προφήτης τού Υψίστου θα ονομαστείς· επειδή, θα προπορευτείς πριν από το πρόσωπο του Κυρίου, για να ετοιμάσεις τούς δρόμους του,
- ⁷⁷ στο να δώσεις γνώση σωτηρίας στον λαό του, διαμέσου τής άφεσης των αμαρτιών τους,
- ⁷⁸ από σπλάχνα ελέους τού Θεού μας, με τα οποία μάς επισκέφθηκε, ανατολή από ψηλά,
- ⁷⁹ για να φωτίσει εκείνους που κάθονται σε σκοτάδι και σε σκιά θανάτου, ώστε να κατευθύνει τα πόδια μας σε δρόμο ειρήνης.
- ⁸⁰ Και το παιδί αύξανε, και δυναμωνόταν στο πνεύμα, και ήταν στις ερημιές, μέχρι την ημέρα κατά την οποία επρόκειτο να αναδειχθεί στον Ισραήλ.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 2

Η Γέννηση του Ιησού

- ¹ ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες βγήκε ένα διάταγμα από τον Καίσαρα Αύγουστο να απογραφεί ολόκληρη η οικουμένη.
- ² Αυτή η απογραφή ήταν η πρώτη που έγινε, όταν στη Συρία ηγεμόνευε ο Κυρήνιος.
- ³ Και όλοι έρχονταν για να απογράφονται· κάθε ένας στη δική του πόλη.
- ⁴ Ανέβηκε δε από τη Γαλιλαία και ο Ιωσήφ, από την πόλη Ναζαρέτ, στην Ιουδαία, στην πόλη τού Δαβίδ, που αποκαλείται Βηθλεέμ, (επειδή, αυτός ήταν από την οικογένεια και την πατριά τού Δαβίδ),
- ⁵ για να απογραφεί μαζί με τη Μαριάμ, που ήταν αρραβωνιασμένη μ' αυτόν για γυναίκα, η οποία ήταν έγκυος.
- ⁶ Και ενώ βρίσκονταν εκεί, συμπληρώθηκαν οι ημέρες για να γεννήσει·

⁷ και γέννησε τον γιο της τον πρωτότοκο, και τον σπαργάνωσε, και τον έβαλε να πλαγιάσει μέσα στη φάτνη· επειδή, δεν υπήρχε γι' αυτούς τόπος μέσα στο κατάλυμα.

Οι ποιμένες ακούν το μήνυμα της Γέννησης του Σωτήρα

⁸ Και κοντά στην ίδια περιοχή υπήρχαν ποιμένες, που διανυχτέρευαν στα χωράφια, και φύλαγαν βάρδιες τής νύχτας στο κοπάδι τους.

⁹ Και τότε, ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτούς ξαφνικά, και δόξα τού Κυρίου έλαμψε ολόγυρά τους, και φοβήθηκαν με μεγάλο φόβο.

¹⁰ Και ο άγγελος είπε σ' αυτούς: Μη φοβάστε· επειδή, προσέξτε, σας φέρνω ένα χαρμόσυνο άγγελμα μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό·

¹¹ επειδή, σήμερα, στην πόλη τού Δαβίδ, γεννήθηκε σε σας σωτήρας, που είναι ο Χριστός, ο Κύριος.

¹² Και αυτό θα είναι σε σας το σημάδι: Θα βρείτε ένα βρέφος σπαργανωμένο, να κείται μέσα στη φάτνη.

¹³ Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα πλήθος ουράνιας στρατιάς, που υμνούσαν τον Θεό, και έλεγαν:

¹⁴ Δόξα στον Θεό εν υψίστοις, και επάνω στη γη ειρήνη, σε ανθρώπους ευδοκία.

¹⁵ Και καθώς οι άγγελοι αναχώρησαν απ' αυτούς στον ουρανό, οι άνθρωποι, οι ποιμένες, είπαν αναμεταξύ τους: Ας πάμε, λοιπόν, στη Βηθλεέμ, και ας δούμε αυτόν τον λόγο, αυτό που συνέβηκε, το οποίο ο Κύριος μας φανέρωσε.

¹⁶ Και ήρθαν με βιασύνη, και βρήκαν, και τη Μαριάμ και τον Ιωσήφ, και το βρέφος να κείται μέσα στη φάτνη.

¹⁷ Και καθώς το είδαν, διακήρυξαν τον λόγο, που ειπώθηκε σ' αυτούς για τούτο το παιδί.

¹⁸ Και όλοι εκείνοι που άκουσαν για όσα οι ποιμένες μίλησαν σ' αυτούς, θαύμασαν.

¹⁹ Η Μαριάμ, όμως, διατηρούσε όλα αυτά τα λόγια, σκεπτόμενη γι' αυτά μέσα στην καρδιά της.

²⁰ Και οι ποιμένες γύρισαν πίσω, δοξάζοντας και υμνώντας τον Θεό, για όλα όσα άκουσαν και είδαν, όπως ειπώθηκαν σ' αυτούς.

Η περιτομή τού Ιησού

²¹ Και όταν συμπληρώθηκαν οι οκτώ ημέρες για να κάνουν την περιτομή στο παιδί, το όνομά του αποκλήθηκε Ιησούς, αυτό που ονομάστηκε από τον άγγελο, πριν συλληφθεί στην κοιλιά.

Η παρουσίαση του Ιησού στον Ναό

²² Και όταν συμπληρώθηκαν οι ημέρες τού καθαρισμού της, σύμφωνα με τον νόμο τού Μωυσή, τον ανέβασαν στα Ιεροσόλυμα, για να τον παρουσιάσουν στον Κύριο·

²³ όπως είναι γραμμένο στον νόμο τού Κυρίου, ότι: «Κάθε αρσενικό, που διανοίγει μήτρα, θα αποκληθεί άγιο στον Κύριο»·

²⁴ και για να προσφέρουν θυσία, σύμφωνα μ' αυτό που έχει ειπωθεί μέσα στον νόμο τού Κυρίου: «Ένα ζευγάρι τρυγόνια ή δύο νεοσσούς περιστεριών».

Ο γέροντας Συμεών

²⁵ Και νάσου! στην Ιερουσαλήμ υπήρχε κάποιος άνθρωπος, που λεγόταν Συμεών· και ο άνθρωπος αυτός ήταν δίκαιος και ευλαβής, ο οποίος πρόσμενε την παρηγοριά τού Ισραήλ· και το Άγιο Πνεύμα ήταν επάνω του.

²⁶ Και του είχε αποκαλυφθεί από το Πνεύμα το Άγιο, ότι δεν θα δει θάνατο, πριν δει τον Χριστό τού Κυρίου.

²⁷ Και ήρθε στο ιερό οδηγημένος από το Πνεύμα· και όταν οι γονείς έφερναν μέσα το παιδάκι, τον Ιησού, για να κάνουν σ' αυτό σύμφωνα με τη συνήθεια του νόμου,

²⁸ αυτός το δέχθηκε στην αγκαλιά του, και ευλόγησε τον Θεό και είπε:

²⁹ Τώρα απολύεις τον δούλο σου, Δέσποτα, με ειρήνη, σύμφωνα με τον λόγο σου·

³⁰ επειδή, τα μάτια μου είδαν το σωτήριό σου,

³¹ το οποίο ετοίμασες μπροστά σε όλους τούς λαούς·

³² φως, σε φωτισμό των εθνών, και δόξα τού λαού σου, του Ισραήλ.

³³ Και ο Ιωσήφ και η μητέρα του θαύμαζαν μ' αυτά που λέγονταν γι' αυτόν.

³⁴ Και ο Συμεών τούς ευλόγησε, και είπε στη Μαριάμ, τη μητέρα του: Δες, αυτός έχει οριστεί για πτώση και ανύψωση πολλών μέσα στον Ισραήλ, και για σημείο αντιλεγόμενο·

³⁵ (και, μάλιστα, εσένα τής ίδιας ρομφαία θα διαπεράσει την ψυχή)· για να φανερωθούν οι διαλογισμοί πολλών καρδιών.

Η προφήτισσα Άννα

³⁶ Και υπήρχε κάποια προφήτισσα, η Άννα, θυγατέρα τού Φανουήλ, από τη φυλή Ασήρ· αυτή ήταν πολύ προχωρημένη σε ηλικία, η οποία έζησε μαζί με τον άνδρα της επτά χρόνια από την εποχή τής παρθενίας της·

³⁷ και αυτή ήταν χήρα, περίπου 84 χρόνων, η οποία δεν απομακρυνόταν από το ιερό, νύχτα και ημέρα λατρεύοντας τον Θεό με νηστείες και προσευχές.

³⁸ Και αυτή, καθώς έφτασε εκείνη την ίδια ώρα, δοξολογούσε τον Κύριο, και μιλούσε γι' αυτόν σε όλους εκείνους που πρόσμεναν λύτρωση στην Ιερουσαλήμ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

1. Επιστροφή στη Ναζαρέτ

³⁹ Και αφού τα τελείωσαν όλα, σύμφωνα με τον νόμο τού Κυρίου, επέστρεψαν στη Γαλιλαία, στην πόλη τους, τη Ναζαρέτ.

⁴⁰ Το δε παιδί αύξανε, και δυναμωνόταν στο πνεύμα, γεμίζοντας με σοφία· και χάρη Θεού ήταν επάνω του.

2. Ο Ιησούς δώδεκαετής στον Ναό

⁴¹ Και οι γονείς του πήγαιναν κάθε χρόνο στην Ιερουσαλήμ κατά τη γιορτή τού Πάσχα.

⁴² Και όταν έγινε δώδεκα χρόνων, καθώς είχαν ανέβει στα Ιεροσόλυμα, σύμφωνα με τη συνήθεια της γιορτής,

⁴³ και τελείωσαν τις ημέρες, ενώ αυτοί επέστρεφαν, το παιδί, ο Ιησούς, είχε μείνει πίσω στην Ιερουσαλήμ· και δεν κατάλαβε ο Ιωσήφ και η μητέρα του.

⁴⁴ Νομίζοντας, όμως, ότι ήταν στη συνοδεία, ήρθαν μιας ημέρας δρόμο· και τον αναζητούσαν ανάμεσα στους συγγενείς και τους γνώριμους.

⁴⁵ Και επειδή δεν τον βρήκαν, ξαναγύρισαν στην Ιερουσαλήμ αναζητώντας τον.

⁴⁶ Και ύστερα από τρεις ημέρες τον βρήκαν μέσα στο ιερό, να κάθεται ανάμεσα στους δασκάλους, και να τους ακούει, και να τους ρωτάει.

⁴⁷ Και όλοι όσοι τον άκουγαν, έμεναν εκστατικοί για τη σύνεση και τις απαντήσεις του.

⁴⁸ Και όταν τον είδαν, έμειναν έκπληκτοι· και η μητέρα του είπε σ' αυτόν: Παιδί μου, γιατί μας έκανες αυτό το πράγμα; Δες, ο πατέρας σου και εγώ σε αναζητούσαμε με οδύνη.

⁴⁹ Και τους είπε: Γιατί με αναζητούσατε; Δεν ξέρετε ότι πρέπει να είμαι στα πράγματα του Πατέρα μου;

⁵⁰ Και αυτοί δεν κατάλαβαν τον λόγο, που τους μίλησε.

⁵¹ Και κατέβηκε μαζί τους, και ήρθε στη Ναζαρέτ· και ήταν συνεχώς υποταγμένος σ' αυτούς. Η μητέρα του, όμως, διατηρούσε όλα αυτά τα λόγια μέσα στην καρδιά της.

⁵² Και ο Ιησούς προόδευε σε σοφία, και ηλικία, και χάρη μπροστά στον Θεό και τους ανθρώπους.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 3

Το κήρυγμα του Βαπτιστή Ιωάννη

- 1** ΚΑΙ κατά τον 15 ο χρόνο τής ηγεμονίας τού Καίσαρα Τιβέριου, όταν ο Πόντιος Πιλάτος ηγεμόνευε στην Ιουδαία, και στη Γαλιλαία ήταν τετράρχης ο Ηρώδης, ενώ ο αδελφός του ο Φίλιππος ήταν τετράρχης τής Ιτουραίας και της χώρας τής Τραχωνίτιδας, και ο Λυσανίας ήταν τετράρχης τής Αβιληνής,
- 2** με αρχιερείς τον Άννα και τον Καϊάφα, έγινε λόγος τού Θεού στον Ιωάννη, τον γιο τού Ζαχαρία, μέσα στην έρημο.
- 3** Και ήρθε σε ολόκληρη την περίχωρο του Ιορδάνη, κηρύττοντας βάπτισμα μετάνοιας σε άφεση αμαρτιών·
- 4** όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο των λόγων τού προφήτη Ησαΐα, που λέει: «Φωνή κάποιου που φωνάζει δυνατά μέσα στην έρημο. Ετοιμάστε τον δρόμο τού Κυρίου, κάντε ίσια τα μονοπάτια του.
- 5** Κάθε φαράγγι θα γεμίσει, και κάθε βουνό και λόφος θα ταπεινωθεί, και τα στρεβλά θα γίνουν ίσια, και οι τραχείς δρόμοι θα γίνουν ομαλοί.
- 6** Και κάθε σάρκα θα δει το σωτήριο του Θεού».
- 7** Και έλεγε στα πλήθη, που έβγαιναν έξω για να βαπτιστούν απ' αυτόν: Γεννήματα φιδιών οχιάς, ποιος σας έδειξε να φύγετε από τη μέλλουσα οργή;
- 8** Κάντε, λοιπόν, καρπούς άξιους της μετάνοιας, και μη αρχίσετε να λέτε αναμεταξύ σας: Έχουμε πατέρα τον Αβραάμ· επειδή, σας λέω ότι ο Θεός μπορεί απ' αυτές τις πέτρες να σηκώσει παιδιά στον Αβραάμ.
- 9** Μάλιστα, η αξίνα κείται ήδη κοντά στη ρίζα των δέντρων· κάθε δέντρο, λοιπόν, που δεν κάνει καλόν καρπό, κόβεται σύρριζα και ρίχνεται στη φωτιά.
- 10** Και οι όχλοι τον ρωτούσαν, λέγοντας: Τι θα κάνουμε, λοιπόν;
- 11** Και απαντώντας, τους λέει: Αυτός που έχει δύο χιτώνες, να δώσει τον έναν σ' εκείνον που δεν έχει· και αυτός που έχει τροφές, ας κάνει το ίδιο.
- 12** Έρθαν, μάλιστα, και οι τελώνες για να βαπτιστούν, και του είπαν: Δάσκαλε, τι να κάνουμε;
- 13** Και εκείνος τούς είπε: Να μη εισπράττετε τίποτε περισσότερο, παρά αυτό που σας είναι διαταγμένο.
- 14** Τον ρωτούσαν ακόμα και οι στρατιωτικοί, λέγοντας: Και εμείς τι θα κάνουμε; Και τους είπε: Να μη εκβιάσετε κανέναν, ούτε να συκοφαντήσετε· και να αρκείστε στις αποδοχές σας.
- 15** Και ενώ ο λαός πρόσμενε, και όλοι σκέφτονταν στις καρδιές τους για τον Ιωάννη, μήπως αυτός είναι ο Χριστός,
- 16** ο Ιωάννης απάντησε σε όλους, λέγοντας: Εγώ μεν σας βαπτίζω με νερό· έρχεται, όμως, ο ισχυρότερός μου, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το

λουρί από τα υποδήματά του· αυτός θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα και φωτιά·

¹⁷ του οποίου το φτυάρι είναι στο χέρι του, και θα καθαρίσει το αλώνι του πέρα για πέρα, και το σιτάρι θα το συγκεντρώσει στην αποθήκη του, ενώ το άχυρο θα το κατακάψει με ακατάσβεστη φωτιά.

¹⁸ Και με πολλά άλλα, προτρέποντας, έφερνε τα χαρμόσυνα νέα στον λαό.

¹⁹ ΚΑΙ ο τετράρχης Ηρώδης, επειδή ελεγχόταν απ' αυτόν, για την Ηρωδιάδα, τη γυναίκα τού αδελφού του, του Φιλίππου, και για όλα τα κακά που είχε κάνει ο Ηρώδης,

²⁰ πρόσθεσε σε όλα και τούτο, και έκλεισε τον Ιωάννη στη φυλακή.

Βαπτίζεται και ο Ιησούς

²¹ ΑΦΟΥ δε βαπτίστηκε ολόκληρος ο λαός, βαπτίστηκε και ο Ιησούς, και καθώς προσευχόταν, άνοιξε ο ουρανός,

²² και κατέβηκε επάνω του το Πνεύμα το Άγιο, σε σωματική μορφή, σαν περιστέρι· και έγινε φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Εσύ είσαι ο Υιός μου ο αγαπητός, σε σένα ευαρεστήθηκα.

Το γενεαλογικό δέντρο τού Ιησού

²³ Και αυτός ο Ιησούς άρχιζε να είναι περίπου 30 χρόνων, ο οποίος ήταν —καθώς νομιζόταν— γιος τού Ιωσήφ, του Ηλί,

²⁴ του Ματθάτ, του Λευί, του Μελχί, του Ιαννά, τού Ιωσήφ,

²⁵ του Ματθαία, του Αμώς, του Ναούμ, του Εσλί, του Ναग्γαί,

²⁶ του Μαάθ, του Ματθαία, του Σεμεϊ, του Ιωσήφ, του Ιούδα,

²⁷ του Ιωαννά, του Ρησά, του Ζοροβάβελ, του Σαλαθιήλ, του Νηρί,

²⁸ του Μελχί, του Αδδί, του Κωσάμ, του Ελμωδάμ, του Ηρ,

²⁹ του Ιωσή, του Ελιέξερ, του Ιωρείμ, του Ματθάτ, του Λευί,

³⁰ του Συμεών, του Ιούδα, του Ιωσήφ, του Ιωνάν, του Ελιακείμ,

³¹ του Μελεά, του Μαϊνάν, του Ματθαθά, του Ναθάν, του Δαβίδ,

³² του Ιεσσαί, του Ωβήδ, του Βοόζ, του Σαλμών, του Ναασσών,

³³ του Αμιναδάβ, του Αράμ, του Εσρώμ, του Φαρέζ, του Ιούδα,

³⁴ του Ιακώβ, του Ισαάκ, του Αβραάμ, του Θάρα, του Ναχώρ,

³⁵ του Σαρούχ, του Ραγαύ, του Φαλέκ, του Έβερ, του Σαλά,

³⁶ του Καϊνάν, του Αρφαζάδ, του Σημ, του Νώε, του Λάμεχ,

³⁷ του Μαθουσάλα, του Ενώχ, του Ιαρέδ, του Μαλελεήλ, του Καϊνάν,

³⁸ του Ενώς, του Σηθ, του Αδάμ, του Θεού.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 4

Οι πειρασμοί τού Ιησού στην έρημο

¹ ΚΑΙ ο Ιησούς, πλήρης Αγίου Πνεύματος, επέστρεψε από τον Ιορδάνη· και φερόταν από το Πνεύμα στην έρημο,

² πειραζόμενος από τον διάβολο 40 ημέρες· και δεν έφαγε τίποτε εκείνες τις ημέρες· και όταν αυτές τελείωσαν, ύστερα πείνασε.

³ Και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: Αν είσαι Υιός τού Θεού, πες σε τούτη την πέτρα να γίνει ψωμί.

⁴ Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν, λέγοντας: Είναι γραμμένο, ότι: «Μονάχα με ψωμί ο άνθρωπος δεν θα ζήσει, αλλά με κάθε λόγο τού Θεού».

⁵ Και ο διάβολος, ανεβάζοντάς τον σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια της οικουμένης μέσα σε μία στιγμή χρόνου·

⁶ και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω·

⁷ εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου.

⁸ Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε πίσω μου, σατανά· επειδή, είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις, και αυτόν μονάχα θα λατρεύσεις».

⁹ Και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ, και τον έστησε επάνω στο πτερύγιο του ιερού, και του είπε: Αν είσαι Υιός τού Θεού, ρίξε τον εαυτό σου από εδώ κάτω·

¹⁰ επειδή, είναι γραμμένο ότι: «Θα προστάξει για σένα τούς αγγέλους του για να σε διαφυλάξουν»· και ότι:

¹¹ «Θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου επάνω σε πέτρα».

¹² Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε σ' αυτόν, ότι: Έχει ειπωθεί: «Δεν θα πειράξεις τον Κύριο τον Θεό σου».

¹³ Και όταν ο διάβολος τελείωσε κάθε πειρασμό, απομακρύνθηκε απ' αυτόν μέχρι καιρού.

Η δημόσια δράση τού Ιησού

¹⁴ ΚΑΙ ο Ιησούς επέστρεψε στη Γαλιλαία με τη δύναμη του Πνεύματος· και βγήκε γι' αυτόν φήμη σε ολόκληρη την περίχωρο.

¹⁵ Και αυτός δίδασκε στις συναγωγές τους, δοξαζόμενος από όλους.

Η Ναζαρέτ, η πατρίδα Του, Τον απορρίπτει

- 16 Και ήρθε στη Ναζαρέτ, όπου είχε ανατραφεί· και, κατά τη συνήθειά του, μπήκε μέσα στη συναγωγή κατά την ημέρα τού σαββάτου, και σηκώθηκε να διαβάσει.
- 17 Και του δόθηκε το βιβλίο τού προφήτη Ησαΐα· και ανοίγοντας το βιβλίο βρήκε το μέρος, όπου ήταν γραμμένο:
- 18 «Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου· γι' αυτό με έχρισε· με απέστειλε για να φέρνω τα χαρμόсуна νέα στους φτωχούς, για να γιατρέψω τούς συντριμμένους στην καρδιά, για να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και ανάβλεψη στους τυφλούς, να αποστείλω τούς ψυχικά τσακισμένους σε ελευθερία,
- 19 για να κηρύξω ευπρόσδεκτο χρόνο τού Κυρίου».
- 20 Και αφού έκλεισε το βιβλίο, το έδωσε στον υπηρέτη, και κάθισε· και τα μάτια όλων εκείνων που βρίσκονταν στη συναγωγή ήσαν στραμμένα επάνω του.
- 21 Και άρχισε να τους λέει ότι: Σήμερα εκπληρώθηκε στα αυτιά σας αυτή η γραφή.
- 22 Και όλοι έδιναν μαρτυρία γι' αυτόν, και θαύμαζαν για τα λόγια τής χάρης, που έβγαιναν από το στόμα του, και έλεγαν: Δεν είναι αυτός ο γιος τού Ιωσήφ;
- 23 Και τους είπε: Θα μου πείτε, βέβαια, την παραβολή τούτη: Γιατρέ, θεράπευσε τον εαυτό σου· όσα ακούσαμε ότι έγιναν στην Καπερναούμ, κάνε κι εδώ στην πατρίδα σου.
- 24 Και είπε: Σας διαβεβαιώνω ότι, κανένας προφήτης δεν είναι δεκτός στην πατρίδα του.
- 25 Και με βάση την αλήθεια σάς λέω: Πολλές χήρες υπήρχαν στον Ισραήλ κατά τις ημέρες τού Ηλία, όταν ο ουρανός κλείστηκε για τρία χρόνια και έξι μήνες, κατά την εποχή που έγινε μεγάλη πείνα σε ολόκληρη τη γη·
- 26 και ο Ηλίας δεν στάλθηκε σε καμία απ' αυτές, παρά μονάχα στα Σαρεπτά τής Σιδώνας προς μία χήρα γυναίκα.
- 27 Και πολλοί λεπροί υπήρχαν κατά την εποχή τού προφήτη Ελισσαιέ στον Ισραήλ· και κανένας απ' αυτούς δεν καθαρίστηκε, παρά μονάχα ο Νεεμάν ο Σύριος.
- 28 Και όλοι μέσα στη συναγωγή γέμισαν με θυμό ακούγοντας αυτά.
- 29 Και καθώς σηκώθηκαν, τον έβγαλαν έξω από την πόλη· και τον έφεραν μέχρι την άκρη τού βουνού, επάνω στο οποίο ήταν κτισμένη η πόλη, για να τον ρίξουν στον γκρεμό.
- 30 Αυτός, όμως, περνώντας από ανάμεσά τους, πορευόταν.

Η θεραπεία ενός δαιμονιζόμενου

31 Και κατέβηκε στην Καπερναούμ, μία πόλη τῆς Γαλιλαίας· και τους δίδασκε κατά τα σάββατα.

32 Και εκπλήττονταν για τη διδασκαλία του· επειδή, ο λόγος του ήταν με εξουσία.

33 Και μέσα στη συναγωγή υπήρχε ένας άνθρωπος, που είχε ακάθαρτο πνεύμα δαιμονίου, και ανέκραξε με δυνατή φωνή,

34 λέγοντας: Αλλοίμονο! Τι υπάρχει ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού Ναζαρηνέ; Ἦρθες για να μας απολέσεις; Σε γνωρίζω ποιος είσαι· ο Ἅγιος του Θεού.

35 Και ο Ιησούς το επιτίμησε, λέγοντας: Σώπα, και βγες έξω απ' αυτόν. Και το δαιμόνιο τον έρριξε στο μέσον και βγήκε έξω απ' αυτόν, χωρίς να τον βλάψει καθόλου.

36 Και όλοι εκπλάγηκαν, και συνομιλούσαν αναμεταξύ τους, λέγοντας: Ποιος είναι αυτός ο λόγος, επειδή με εξουσία και δύναμη προστάζει τα ακάθαρτα πνεύματα, και βγαίνουν;

37 Και η φήμη του απλωνόταν σε κάθε τόπο τῆς περιχώρου.

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΕ ΛΟΓΟ ΚΑΙ ΕΡΓΑ

1. Η θεραπεία τῆς πεθεράς τού Πέτρου

38 Και όταν σηκώθηκε από τη συναγωγή, μπήκε μέσα στο σπίτι τού Σίμωνα· η δε πεθερά τού Σίμωνα ήταν κάτω από την επήρεια μεγάλου πυρετού· και τον παρακάλεσαν γι' αυτήν.

39 Και καθώς στάθηκε επάνω της, επιτίμησε τον πυρετό, και την άφησε· κι αμέσως, αφού σηκώθηκε, τους υπηρετούσε.

2. Η θεραπεία πολλών ασθενών

40 Και ενώ έδυε ο ήλιος, όλοι όσοι είχαν ανθρώπους που ασθενούσαν από διάφορες αρρώστιες, τους έφεραν σ' αυτόν· και εκείνος, βάζοντας τα χέρια του επάνω σε κάθε έναν απ' αυτούς ξεχωριστά, τους θεράπευσε.

41 Από πολλούς, μάλιστα, έβγαιναν και δαιμόνια, κρίζοντας και λέγοντας ότι: Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού Θεού. Και καθώς τα επιτιμούσε, δεν τα άφηνε να μιλούν, επειδή τον γνώριζαν ότι είναι ο Χριστός.

3. Προσευχή και κήρυγμα

42 Και όταν έγινε ημέρα, βγαίνοντας έξω πήγε σε έναν έρημο τόπο· και τα πλήθη τον ζητούσαν, και ήρθαν μέχρις αυτόν· και τον κρατούσαν, για να μη φύγει απ' αυτούς.

43 Εκείνος, όμως, τους είπε ότι: Πρέπει και σε άλλες πόλεις να εξαγγείλω τα χαρμόсуνα νέα τῆς βασιλείας τού Θεού· επειδή, γι' αυτό είμαι αποσταλμένος.

44 Και κήρυττε στις συναγωγές τῆς Γαλιλαίας.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 5

Η κλήση των πρώτων μαθητών

- 1** Και ενώ το πλήθος τον συνέθλιβε για να ακούει τον λόγο του Θεού, αυτός στεκόταν κοντά στη λίμνη Γεννησαρέτ·
- 2** και είδε δύο πλοία να στέκονται κοντά στη λίμνη· και οι ψαράδες, που είχαν βγει απ' αυτά, ξέπλεναν τα δίχτυα.
- 3** Μπαίνοντας δε σε ένα από τα πλοία, που ήταν του Σίμωνα, τον παρακάλεσε να το απομακρύνει λιγάκι από την ξηρά. Και αφού κάθισε, δίδασκε τα πλήθη από το πλοίο.
- 4** Και όταν σταμάτησε να μιλάει, είπε στον Σίμωνα: Φέρε ξανά το πλοίο στα βαθιά, και ρίξτε τα δίχτυα σας για να ψαρέψετε.
- 5** Και ο Σίμωνα, απαντώντας, του είπε: Κύριε, ολόκληρη τη νύχτα, παρόλο που κοπιάσαμε, δεν πιάσαμε τίποτε· αλλ' όμως, στηριζόμενος στον λόγο σου, θα ρίξω το δίχτυ.
- 6** Και όταν το έκαναν αυτό, συνέκλεισαν ένα μεγάλο πλήθος από ψάρια, και το δίχτυ τους ξεσκιζόταν.
- 7** Και έκαναν νόημα στους συντρόφους, που ήσαν στο άλλο πλοίο, για νάρθουν να τους βοηθήσουν· και ήρθαν, και γέμισαν και τα δύο πλοία, ώστε βυθίζονταν.
- 8** Βλέποντας δε ο Σίμωνα Πέτρος, έπεσε κάτω, κοντά στα γόνατα του Ιησού, λέγοντας: Βγες έξω από μένα, επειδή είμαι άνθρωπος αμαρτωλός, Κύριε.
- 9** Ο λόγος ήταν ότι, τον κατέλαβε έκπληξη και όλους εκείνους που ήσαν μαζί του, για το πλήθος των ψαριών που είχαν πιάσει·
- 10** παρόμοια, μάλιστα, και τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τους γιους τού Ζεβεδαίου, οιοποίοι ήσαν σύντροφοι του Σίμωνα. Και ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα: Μη φοβάσαι, από τώρα και στο εξής ανθρώπους θα πιάνεις.
- 11** Και όταν έφεραν τα πλοία στη γη, αφήνοντας τα πάντα, τον ακολούθησαν.

Ένας λεπρός θεραπεύεται

- 12** Και ενώ βρισκόταν σε μία από τις πόλεις, νάσου, ένας άνθρωπος γεμάτος λέπρα· βλέποντας δε τον Ιησού, έπεσε με το πρόσωπο στη γη, και τον παρακάλεσε, λέγοντας: Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις.
- 13** Και απλώνοντας το χέρι, τον άγγιξε, και είπε: Θέλω, να καθαριστείς. Και αμέσως η λέπρα έφυγε απ' αυτόν.
- 14** Και αυτός τού παρήγγειλε να μη το πει σε κανέναν· αλλά, πήγαινε, του λέει, και δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα, και πρόσφερε για τον καθαρισμό σου, όπως έχει προστάξει ο Μωυσής, για μαρτυρία σ' αυτούς.

15 Αλλά, η φήμη γι' αυτόν απλωνόταν ακόμα περισσότερο· και πολλά πλήθη συγκεντρώνονταν, για να τον ακούν, και να θεραπεύονται διαμέσου αυτού από τις ασθένειές τους.

16 Αυτός, όμως, αποσυρόταν στις ερημιές και προσευχόταν.

Ένας παράλυτος θεραπεύεται

17 Και σε μία από τις ημέρες εκείνες, ενώ αυτός δίδασκε, κάθονταν Φαρισαίοι και δάσκαλοι του νόμου, οι οποίοι είχαν έρθει από κάθε κωμόπολη της Γαλιλαίας και της Ιουδαίας στην Ιερουσαλήμ· και επάνω του ήταν δύναμη του Κυρίου στο να τους γιατρεύει.

18 Και ξάφνου, μερικοί άνδρες οι οποίοι έφερναν επάνω σε κρεβάτι έναν άνθρωπο, που ήταν παράλυτος· και ζητούσαν να τον φέρουν μέσα, και να τον βάλουν μπροστά του.

19 Και μη βρίσκοντας από ποια είσοδο να τον φέρουν μέσα εξαιτίας τού πλήθους, ανέβηκαν επάνω στη στέγη, και, ανάμεσα από τα κεραμίδια, τον κατέβασαν, μαζί με το κρεβατάκι, στο μέσον, μπροστά από τον Ιησού.

20 Και όταν είδε την πίστη τους, είπε σ' αυτόν: Άνθρωπε, οι αμαρτίες σου έχουν σε σένα συγχωρεθεί.

21 Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να σκέπτονται, λέγοντας: Ποιος είν' αυτός, που μιλάει βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρεί αμαρτίες, παρά μονάχα ο Θεός;

22 Ο δε Ιησούς, καθώς κατάλαβε τις σκέψεις τους, απάντησε και τους είπε: Τι σκέπτεστε μέσα στις καρδιές σας;

23 Τι είναι ευκολότερο, να πω: Οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρεθεί ή να πω: Σήκω επάνω και περπάτα;

24 Αλλά, για να γνωρίσετε ότι ο Υιός τού ανθρώπου έχει εξουσία επάνω στη γη να συγχωρεί αμαρτίες (είπε στον παράλυτο): Σε σένα λέω: Σήκω επάνω, και παίρνοντας το κρεβατάκι σου, πήγαινε στο σπίτι σου.

25 Και αμέσως, αφού σηκώθηκε μπροστά τους, πήρε το κρεβατάκι στο οποίο ήταν κατάκοιτος, και αναχώρησε στο σπίτι του, δοξάζοντας τον Θεό.

26 Και όλους τούς κατέλαβε έκσταση, και δόξαζαν τον Θεό· και γέμισαν από φόβο, λέγοντας ότι: Σήμερα είδαμε παράδοξα πράγματα.

Ο Ιησούς καλεί τον τελώνη Λευί

27 Και ύστερα απ' αυτά, βγήκε έξω και είδε κάποιον τελώνη, που λεγόταν Λευίς, να κάθεται στο τελωνείο, και του είπε: Ακολούθα με.

28 Και εκείνος, αφήνοντας τα πάντα, σηκώθηκε και τον ακολούθησε.

29 Και ο Λευίς τού έκανε στο σπίτι τουν μία μεγάλη υποδοχή· και υπήρχε ένα μεγάλο πλήθος από τελώνες και άλλους, που κάθονταν μαζί τους στο τραπέζι.

30 Και οι γραμματείς τους και οι Φαρισαίοι γόγγυζαν στους μαθητές του, λέγοντας: Γιατί τρώτε και πίνετε μαζί με τελώνες και αμαρτωλούς;

31 Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Δεν έχουν ανάγκη γιατρού αυτοί που υγιαίνουν, αλλά αυτοί που πάσχουν.

32 Δεν ήρθα για να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς σε μετάνοια.

Για τη νηστεία

33 Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Γιατί οι μαθητές τού Ιωάννη νηστεύουν συχνά, και κάνουν δεήσεις, το ίδιο και εκείνοι των Φαρισαίων, ενώ οι δικοί σου τρώνε και πίνουν;

34 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Μήπως μπορείτε να κάνετε τους γιους τού νυμφώνα να νηστεύουν, ενόσω είναι μαζί τους ο νυμφίος;

35 Θάρθουν, όμως, ημέρες, όταν αρπαχτεί απ' αυτούς ο νυμφίος· τότε, θα νηστεύουν, κατά τις ημέρες εκείνες.

36 Τους έλεγε, μάλιστα, και μία παραβολή ότι: Κανένας δεν βάζει ένα μπάλωμα από καινούργιο ιμάτιο επάνω σε παλιό ιμάτιο· ειδημή, και το καινούργιο σκίζει, και το μπάλωμα δεν συμφωνεί με το παλιό, αυτό από το καινούργιο.

37 Και κανένας δεν βάζει νέο κρασί σε παλιά ασκιά· ειδημή, το νέο κρασί θα σκίσει τα ασκιά, και αυτό θα χυθεί, και τα ασκιά θα φθαρούν.

38 Αλλά, το νέο κρασί πρέπει να μπαίνει μέσα σε καινούργια ασκιά· και τότε και τα δύο διατηρούνται.

39 Και κανένας, αφού πει το παλιό, θέλει αμέσως νέο· επειδή, λέει: Το παλιό κρασί είναι καλύτερο.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 6

Ο Ιησούς και το Σάββατο

1 ΚΑΙ κατά το δευτερόπρωτο σάββατο αυτός διάβαινε διαμέσου των σπαρτών· και οι μαθητές του έκοβαν στάχια, και έτρωγαν, τρίβοντάς τα με τα χέρια·

2 και μερικοί από τους Φαρισαίους είπαν σ' αυτούς: Γιατί κάνετε εκείνο που δεν επιτρέπεται να κάνετε κατά τα σάββατα;

3 Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Ούτε αυτό δεν διαβάσατε, που έκανε ο Δαβίδ, όταν πείνασε αυτός και εκείνοι που ήσαν μαζί του;

4 Πώς μπήκε μέσα στον οίκο τού Θεού, και πήρε τούς άρτους τής πρόθεσης και έφαγε, και έδωσε και σ' εκείνους που ήσαν μαζί του, τους οποίους δεν επιτρέπεται να φάνε, παρά μονάχα οι ιερείς;

5 Και τους έλεγε ότι: Ο Υιός τού ανθρώπου είναι κύριος και του σαββάτου.

Ο άνθρωπος με το παράλυτο χέρι

⁶ Και πάλι, σε ένα άλλο σάββατο, μπήκε μέσα στη συναγωγή, και δίδασκε· και ήταν εκεί ένας άνθρωπος, που το δεξί του χέρι ήταν παράλυτο.

⁷ Και οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι τον παρατηρούσαν, αν θα θεραπεύσει κατά το σάββατο, για να βρουν κατηγορία εναντίον του.

⁸ Αυτός, όμως, γνώριζε τις σκέψεις τους· και είπε στον άνθρωπο, που είχε το χέρι του παράλυτο: Σήκω επάνω, και στάσου στο μέσον. Και εκείνος, αφού σηκώθηκε επάνω, στάθηκε.

⁹ Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε: Θα σας ρωτήσω κάτι: Επιτρέπεται κάποιος να αγαθοποιήσει κατά τα σάββατα ή να κακοποιήσει; Να σώσει μία ψυχή ή να την απολέσει;

¹⁰ Και αφού τους κοίταξε ολόγυρα όλους, είπε στον άνθρωπο: Άπλωσε το χέρι σου. Και εκείνος έκανε έτσι· και αποκαταστάθηκε το χέρι του υγιές όπως και το άλλο.

¹¹ Και αυτοί γέμισαν από μανία, και συνομιλούσαν αναμεταξύ τους, τι να κάνουν στον Ιησού.

Η εκλογή των δώδεκα

¹² ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες βγήκε στο βουνό για να προσευχηθεί· και διανυχτέρευε στην προσευχή τού Θεού.

¹³ Και όταν έγινε ημέρα, φώναξε τους μαθητές του· και διάλεξε απ' αυτούς δώδεκα, τους οποίους και ονόμασε αποστόλους:

¹⁴ Τον Σίμωνα, τον οποίο και ονόμασε Πέτρο, και τον Ανδρέα, τον αδελφό του, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, τον Φίλιππο και τον Βαρθολομαίο,

¹⁵ τον Ματθαίο και τον Θωμά, τον Ιάκωβο, αυτόν τού Αλφαίου, και τον Σίμωνα, τον αποκαλούμενο Ζηλωτή,

¹⁶ τον Ιούδα, τον αδελφό τού Ιακώβου, και τον Ιούδα τον Ισκαριώτη, ο οποίος και έγινε προδότης.

Ασθενείς και πάσχοντες θεραπεύονται

¹⁷ Και καθώς κατέβηκε μαζί τους, στάθηκε επάνω σε έναν πεδινό τόπο· και παραβρισκόταν ένα πλήθος από μαθητές του, και ένα μεγάλο πλήθος λαού από ολόκληρη την Ιουδαία και την Ιερουσαλήμ, και την παραλία τής Τύρου και της Σιδώνας, που είχαν έρθει για να τον ακούσουν, και για να γιатρευτούν από τις αρρώστιες τους·

¹⁸ και εκείνοι που ενοχλούνταν από ακάθαρτα πνεύματα· και θεραπεύονταν.

¹⁹ Και ολόκληρο το πλήθος ζητούσε να τον αγγίξει· επειδή, έβγαινε απ' αυτόν δύναμη, και τους γίατρευε όλους.

Οι Μακαρισμοί

20 Και αυτός, σηκώνοντας τα μάτια του στους μαθητές του, έλεγε: Μακάριοι εσείς οι φτωχοί, επειδή δική σας είναι η βασιλεία τού Θεού.

21 Μακάριοι εσείς που πεινάτε τώρα, επειδή θα χορτάσετε. Μακάριοι εσείς που κλαίτε τώρα, επειδή θα γελάσετε.

22 Μακάριοι είστε όταν σας μισήσουν οι άνθρωποι, και όταν σας αφορίσουν, και σας ονειδίσουν, και βγάλουν το όνομά σας σαν κακό, εξαιτίας τού Υιού τού ανθρώπου.

23 Χαρείτε κατά την ημέρα εκείνη και σκιρτήστε· επειδή, προσέξτε, ο μισθός σας είναι μεγάλος στον ουρανό· εξάλλου, έτσι έκαναν οι πατέρες τους στους προφήτες.

Τα «Αλλοίμονο»

24 Όμως, αλλοίμονο σε σας τους πλούσιους, επειδή απολαύσατε την παρηγοριά σας.

25 Αλλοίμονο σε σας τους χορτασμένους, επειδή θα πεινάσετε. Αλλοίμονο σε σας που γελάτε τώρα, επειδή θα πενθήσετε και θα κλάψετε.

26 Αλλοίμονο σε σας, όταν όλοι οι άνθρωποι μιλήσουν με καλά λόγια για σας· επειδή, έτσι έκαναν στους ψευδοπροφήτες οι πατέρες τους.

Αγάπη προς όλους, και προς τους εχθρούς

27 Αλλά, σε σας που ακούτε, λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας· να αγαθοποιείτε εκείνους που σας μισούν·

28 να ευλογείτε εκείνους, που σας καταρώνται· και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν.

29 Σ' εκείνον που σε χτυπάει επάνω στο ένα σαγόνι, πρόσφερε του και το άλλο, και από εκείνον που αφαιρεί το ιμάτιό σου, μη εμποδίσεις και τον χιτώνα.

30 Σε καθέναν που ζητάει από σένα, δίνε· και από εκείνον που αφαιρεί τα δικά σου, μη απαιτείς.

31 Και καθώς θέλετε οι άνθρωποι να κάνουν σε σας, και εσείς να κάνετε τα ίδια σ' αυτούς.

32 Και αν αγαπάτε εκείνους που σας αγαπούν, ποια χάρη οφείλεται σε σας; Επειδή, και οι αμαρτωλοί αγαπούν εκείνους που τους αγαπούν.

33 Και αν αγαθοποιείτε εκείνους που σας αγαθοποιούν, ποια χάρη οφείλεται σε σας; Επειδή, και οι αμαρτωλοί κάνουν το ίδιο.

34 Και αν δανείτε σ' εκείνους, από τους οποίους ελπίζετε να πάρετε ξανά, ποια χάρη οφείλεται σε σας; Επειδή, και οι αμαρτωλοί δανείζουν σε αμαρτωλούς, για να πάρουν πάλι τα ίσα.

³⁵ Εσείς, όμως, να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, και να αγαθοποιείτε, και να δανείτε, χωρίς να ελπίζετε σε καμία απολαβή· και ο μισθός σας θα είναι μεγάλος, και θα είστε γιοι του Υψίστου· επειδή, αυτός είναι αγαθός προς τους αχάριστους και πονηρούς.

³⁶ Να γίνεστε, λοιπόν, σπλαχνικοί, όπως και ο Πατέρας σας είναι σπλαχνικός.

Αδίκη κρίση και καταδίκη

³⁷ Και να μη κρίνετε, και δεν θα κριθείτε· και να μη καταδικάζετε, και δεν θα καταδικαστείτε· να συγχωρείτε, και θα συγχωρηθείτε.

³⁸ Να δίνετε, και θα σας δοθεί· καλό μέτρο, πιεσμένο, και συγκαθισμένο και υπερξεχειλιζόμενο θα δώσουν στον κόρφο σας· επειδή, με το ίδιο μέτρο με το οποίο μετράτε, θα αντιμετωρηθεί σε σας.

³⁹ Είπε, μάλιστα, σ' αυτούς μία παραβολή: Μήπως μπορεί ένας τυφλός να οδηγεί έναν άλλον τυφλό; Δεν θα πέσουν και οι δύο σε λάκκο;

⁴⁰ Δεν υπάρχει μαθητής ανώτερος από τον δάσκαλό του· καθένας δε τελειοποιημένος θα είναι όπως ο δάσκαλός του.

⁴¹ Και γιατί βλέπεις το ξυλαράκι, που είναι στο μάτι τού αδελφού σου, το δοκάρι, όμως, στο ίδιο σου το μάτι δεν το παρατηρείς;

⁴² Ή, πώς μπορείς να λες στον αδελφό σου: Αδελφέ, άφησε να βγάλω το ξυλαράκι, που είναι στο μάτι σου, ενώ εσύ δεν βλέπεις το δοκάρι, που είναι στο δικό σου μάτι; Υποκριτή, βγάλε πρώτα το δοκάρι από το δικό σου μάτι, και τότε θα δεις καθαρά για να βγάλεις το ξυλαράκι που είναι στο μάτι τού αδελφού σου.

Από τον καρπό γνωρίζεται το δέντρο

⁴³ Επειδή, δεν υπάρχει καλό δέντρο, που να κάνει άχρηστον καρπό· ούτε άχρηστο δέντρο που να κάνει καλόν καρπό.

⁴⁴ Δεδομένου ότι, κάθε δέντρο γνωρίζεται από τον καρπό του· επειδή, δεν μαζεύουν από αγκάθια σύκα ούτε τρυγούν από βάτο σταφύλια.

⁴⁵ Ο αγαθός άνθρωπος βγάζει το αγαθό από τον αγαθό θησαυρό τής καρδιάς του· και ο κακός άνθρωπος βγάζει το κακό από τον κακό θησαυρό τής καρδιάς του· επειδή, από το περίσσειμα της καρδιάς μιλάει το στόμα του.

Η αξία τού θεμελίου

⁴⁶ Γιατί με αποκαλείτε: Κύριε, Κύριε, και δεν κάνετε όσα λέω;

⁴⁷ Καθένας που έρχεται σε μένα, και ακούει τα λόγια μου, και τα κάνει, θα σας δείξω με ποιον είναι όμοιος·

⁴⁸ είναι όμοιος με άνθρωπον, που κτίζει ένα σπίτι, ο οποίος έσκαψε και βάθυνε, και έβαλε θεμέλιο επάνω στην πέτρα· και όταν έγινε πλημμύρα, ο

ποταμός έπεσε με ορμή επάνω σ' αυτό το σπίτι, και δεν μπόρεσε να το σαλεύσει· επειδή, ήταν θεμελιωμένο επάνω στην πέτρα.

⁴⁹ Όποιος, όμως, ακούσει και δεν κάνει, είναι όμοιος με άνθρωπον, που έκτισε το σπίτι επάνω στη γη χωρίς θεμέλιο· στο οποίο ο ποταμός έπεσε επάνω του με ορμή, και αμέσως κατέρρευσε, και η κατάρρευση του σπιτιού εκείνου υπήρξε μεγάλη.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 7

Ο Ιησούς θεραπεύει τον δούλο ενός εκατόνταρχου

¹ ΚΑΙ αφού τελείωσε όλα τα λόγια του στις ακoές τού λαού, μπήκε μέσα στην Καπερναούμ.

² Ο δούλος δε κάποιου εκατόνταρχου, που ήταν σ' αυτόν πολύτιμος, βρισκόμενος σε κακή κατάσταση επρόκειτο να πεθάνει.

³ Και ακούγοντας για τον Ιησού, έστειλε σ' αυτόν μερικούς πρεσβύτερους των Ιουδαίων, παρακαλώντας τον νάρθει να διασώσει τον δούλο του.

⁴ Και εκείνοι που ήρθαν στον Ιησού, τον παρακαλούσαν επίμονα, λέγοντας ότι: Είναι άξιοςεκείνος στον οποίο θα το κάνεις αυτό·

⁵ επειδή, αγαπάει το έθνος μας, και τη συναγωγή αυτός μάς την έκτισε.

⁶ Και ο Ιησούς πορευόταν μαζί τους. Και ενώ απείχε ήδη όχι μακριά από το σπίτι, ο εκατόνταρχος έστειλε μερικούς φίλους, λέγοντάς του: Κύριε, μη ενοχλείσαι· επειδή, δεν είμαι άξιος να μπεις μέσα, κάτω από τη στέγη μου·

⁷ γι' αυτό, ούτε τον εαυτό μου δεν έκρινα άξιο νάρθω σε σένα· αλλά, πες έναν λόγο, και ο δούλος μου θα γιατρευτεί.

⁸ Επειδή, και εγώ είμαι άνθρωπος υποκείμενος σε εξουσία, έχοντας υπό τις διαταγές μου στρατιώτες· και λέω σε τούτον: Πήγαινε, και πηγαίνει· και στον άλλον: Έλα, και έρχεται· και στον δούλο μου: Κάνε τούτο, και το κάνει.

⁹ Και ακούγοντας αυτά ο Ιησούς, τον θαύμασε, και καθώς στράφηκε στο πλήθος που τον ακολουθούσε,είπε: Σας λέω: Ούτε μέσα στον Ισραήλ δεν βρήκα μια τόσο μεγάλη πίστη.

¹⁰ Και καθώς οι απεσταλμένοι γύρισαν στο σπίτι, βρήκαν τον ασθενή δούλο να υγιαίνει.

Ο Ιησούς ανασταίνει τον γιο τής χήρας από τη Ναϊν

¹¹ Και την επόμενη ημέρα, ο Ιησούς πορευόταν σε μία πόλη που ονομαζόταν Ναϊν· και συμπορεύονταν μαζί του αρκετοί από τους μαθητές του, και ένα μεγάλο πλήθος.

¹² Και καθώς πλησίασε στην πύλη τής πόλης, νάσου! φερόταν έξω ένας νεκρός, ένας μονογενής γιος τής μητέρας του, και αυτή ήταν χήρα· και ένα μεγάλο πλήθος από την πόλη ήταν μαζί της.

- 13 Και όταν την είδε ο Κύριος, τη σπλαχνίστηκε, και της είπε: Μη κλαις.
- 14 Και πλησιάζοντας άγγιξε το νεκροκρέβατο· και εκείνοι που το βάσταζαν στάθηκαν, και είπε: Νεανίσκε, σε σένα λέω, σήκω επάνω.
- 15 Και ο νεκρός ανακάθισε, και άρχισε να μιλάει· και τον έδωσε στη μητέρα του.
- 16 Και φόβος κατέλαβε όλους, και δόξαζαν τον Θεό, λέγοντας ότι: Ένας μεγάλος προφήτης έχει σηκωθεί ανάμεσά μας, και ότι: Ο Θεός επισκέφθηκε τον λαό του.
- 17 Και η φήμη αυτή γι' αυτόν διαδόθηκε σε όλη την Ιουδαία, και σε όλα τα περίχωρα.

Η απορία τού Βαπτιστή Ιωάννη

- 18 Και ανήγγειλαν στον Ιωάννη οι μαθητές του για όλα αυτά.
- 19 Και ο Ιωάννης, προσκαλώντας δύο, κάποιους από τους μαθητές του, έστειλε στον Ιησού, λέγοντας: Εσύ είσαι αυτός που έρχεται ή άλλον προσδοκούμε;
- 20 Και όταν οι άνθρωποι ήρθαν σ' αυτόν, είπαν: Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής μάς έστειλε σε σένα, λέγοντας: Εσύ είσαι αυτός που έρχεται ή άλλον προσδοκούμε;
- 21 Και κατά την ώρα εκείνη θεράπευσε πολλούς από αρρώστιες και βασανιστικές παθήσεις, και από πονηρά πνεύματα, και σε πολλούς τυφλούς χάρισε το φως για να βλέπουν.
- 22 Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτούς, είπε: Πηγαίνετε και να αναγγείλετε στον Ιωάννη όσα είδατε και ακούσατε, ότι: Τυφλοί ξαναβλέπουν, χωλοί περπατούν, λεπροί καθαρίζονται, κουφοί ακούν, νεκροί ανασταίνονται, φτωχοί ακούν τα χαρμόσυνα νέα·
- 23 και μακάριος είναι όποιος με μένα δεν σκανδαλιστεί.

Ο Ιησούς για τον Βαπτιστή Ιωάννη

- 24 Και όταν αναχώρησαν οι απεσταλμένοι τού Ιωάννη, άρχισε να λέει στα πλήθη για τον Ιωάννη: Τι βγήκατε στην έρημο να δείτε; Ένα καλάμι που σαλεύεται από τον άνεμο;
- 25 Αλλά, τι βγήκατε να δείτε; Έναν άνθρωπο ντυμένον με απαλά ιμάτια; Δέστε, αυτοί που είναι ντυμένοι με πολυτελή ιμάτια και ζουν μέσα σε απολαύσεις, βρίσκονται μέσα στα βασιλικά παλάτια.
- 26 Αλλά, τι βγήκατε να δείτε; Έναν προφήτη; Ναι, σας λέω, και περισσότερο από προφήτη.

27 Αυτός είναι για τον οποίο είναι γραμμένο: «Δες, εγώ αποστέλλω τον αγγελιοφόρο μου πριν από την προσωπική σου παρουσία, ο οποίος θα προπαρασκευάσει μπροστά σου τον δρόμο σου».

28 Επειδή, σας λέω ότι, ανάμεσα σ' αυτούς που γεννήθηκαν από γυναίκα κανένας προφήτης δεν είναι μεγαλύτερος από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· εντούτοις, ο μικρότερος μέσα στη βασιλεία τού Θεού είναι μεγαλύτερος απ' αυτόν.

29 Και ολόκληρος ο λαός ακούγοντας, και οι τελώνες, δικαίωσαν τον Θεό καθώς βαπτίστηκαν το βάπτισμα του Ιωάννη.

30 Ενώ οι Φαρισαίοι και οι νομικοί αθέτησαν για τον εαυτό τους τη βουλή τού Θεού, δεδομένου ότι δεν βαπτίστηκαν απ' αυτόν.

31 Και ο Κύριος είπε: Με τι, λοιπόν, να εξομοιώσω τούς ανθρώπους αυτής τής γενεάς; Και με τι είναι όμοιοι;

32 Είναι όμοιοι με παιδιά, που κάθονται στην αγορά και φωνάζουν αναμεταξύ τους, και λένε: Σας παίξαμε φλογέρα, και δεν χορέψατε· σας μοιρολογήσαμε, και δεν κλάψατε.

33 Επειδή, ήρθε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής μήτε τρώγοντας ψωμί μήτε πίνοντας κρασί, και λέτε: Έχει δαιμόνιο.

34 Ήρθε ο Υιός τού ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας, και λέτε: Δέστε, ένας άνθρωπος φαγάς και κρασοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών.

35 Και η σοφία δικαιώθηκε από όλα τα παιδιά της.

Η μετάνοια μιας πασίγνωστης αμαρτωλής

36 Και ένας από τους Φαρισαίους τον παρακαλούσε να φάει μαζί του· και μπαίνοντας μέσα στο σπίτι τού Φαρισαίου, κάθησε στο τραπέζι.

37 Και ξάφνου, μία γυναίκα μέσα στην πόλη, που ήταν αμαρτωλή, μαθαίνοντας ότι κάθεται στο τραπέζι στο σπίτι τού Φαρισαίου, έφερε ένα αλάβαστρο με μύρο·

38 και αφού στάθηκε πίσω, κοντά στα πόδια του, κλαίγοντας, άρχισε να βρέχει τα πόδια του με τα δάκρυα, και τα σκούπιζε με τις τρίχες τού κεφαλιού της, και καταφιλούσε τα πόδια του, και τα άλειφε με το μύρο.

39 Βλέποντας δε ο Φαρισαίος, αυτός που τον είχε καλέσει, είπε μέσα του, λέγοντας: Αυτός, αν ήταν προφήτης, θα γνώριζε ποια και τι λογής είναι η γυναίκα που τον αγγίζει, επειδή είναι αμαρτωλή.

40 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε σ' αυτόν: Σίμωνα, έχω να σου πω κάτι. Και εκείνος λέει: Δάσκαλε, πες.

41 Κάποιος δανειστής είχε δύο χρεοφειλέτες· ο ένας χρωστούσε 500 δηνάρια, ενώ ο άλλος 50 .

⁴² Και επειδή δεν είχαν να τα επιστρέψουν, τα χάρισε και στους δύο. Ποιος, λοιπόν, απ' αυτούς, πες μου, θα τον αγαπήσει περισσότερο;

⁴³ Και ο Σίμωνας, απαντώντας,είπε: Νομίζω ότι εκείνος στον οποίο χάρισε το περισσότερο. Και εκείνος είπε σ' αυτόν: Σωστά έκρινες.

⁴⁴ Και αφού στράφηκε προς τη γυναίκα, είπε στον Σίμωνα: Βλέπεις αυτή εδώ τη γυναίκα; Μπήκα μέσα στο σπίτι σου, νερό για τα πόδια μου δεν έδωσες· αυτή, όμως, με τα δάκρυά της έβρεξε τα πόδια μου, και με τις τρίχες τού κεφαλιού της τα σκούπισε.

⁴⁵ Φίλημα δεν μου έδωσες· αυτή, όμως, από τη στιγμή που μπήκα μέσα, δεν σταμάτησε να καταφιλάει τα πόδια μου.

⁴⁶ Με λάδι δεν άλειψες το κεφάλι μου· αυτή, όμως, άλειψε τα πόδια μου με μύρο.

⁴⁷ Γι' αυτό, σου λέω, συγχωρημένες είναι οι πολλές αμαρτίες της· επειδή, αγάπησε πολύ· σε όποιον, όμως, συγχωρείται λίγο, αγαπάει λίγο.

⁴⁸ Και της είπε: Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρημένες.

⁴⁹ Και οι συγκαθήμενοι στο τραπέζι άρχισαν να λένε μέσα τους: Ποιος είναι αυτός που συγχωρεί και αμαρτίες;

⁵⁰ Και στη γυναίκα είπε: Η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε σε ειρήνη.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 8

Μερικές γυναίκες, που υπηρετούσαν τον Ιησού

¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, αυτός περνούσε μέσα από κάθε πόλη και κωμόπολη, κηρύττοντας και φέρνοντας το χαρμόσυνο άγγελμα για τη βασιλεία τού Θεού· και οι δώδεκα ήσαν μαζί του·

² και μερικές γυναίκες, που είχαν θεραπευθεί από πονηρά πνεύματα και ασθένειες, η Μαρία, που λεγόταν Μαγδαληνή, από την οποία είχαν βγει επτά δαιμόνια,

³ και η Ιωάννα, η γυναίκα τού Χουζά, του επιτρόπου τού Ηρώδη, και η Σουσάννα, και πολλές άλλες, που τον υπηρετούσαν από τα υπάρχοντά τους.

Η παραβολή τού σπορέα

⁴ Και επειδή ένα μεγάλο πλήθος έτρεχε κοντά του και έρχονταν σ' αυτόν από κάθε πόλη, είπε με παραβολή:

⁵ Βγήκε εκείνος που σπέρνει για να σπείρει τον σπόρο του· και ενώ έσπερνε, άλλο μεν έπεσε κοντά στον δρόμο, και καταπατήθηκε, και τα πουλιά τού ουρανού το κατέφαγαν.

⁶ Και άλλο έπεσε επάνω στην πέτρα, και ενώ βλάστησε, ξεράθηκε, επειδή δεν είχε ικμάδα.

7 Και άλλο έπεσε ανάμεσα στα αγκάθια, και καθώς τα αγκάθια φύτρωσαν μαζί, το έπνιξαν ολοκληρωτικά.

8 Και άλλο έπεσε επάνω στην καλή γη, και όταν βλάστησε, έκανε εκατονταπλάσιο καρπό. Λέγοντας αυτά, φώναζε: Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

Η σημασία της παραβολής τού σπορέα

9 Και οι μαθητές του τον ρωτούσαν, λέγοντας: Τι σημαίνει αυτή η παραβολή;

10 Και εκείνος είπε: Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας τού Θεού· στους υπόλοιπους, όμως, με παραβολές, για να μη βλέπουν ενώ βλέπουν, και να μη καταλαβαίνουν ενώ ακούν.

11 Αυτή δε η παραβολή σημαίνει: Ο σπόρος είναι ο λόγος τού Θεού·

12 και εκείνοι που σπέρνονται κοντά στον δρόμο είναι αυτοί που ακούν· έπειτα, έρχεται ο διάβολος, και αφαιρεί τον λόγο από την καρδιά τους, για να μη πιστέψουν και σωθούν.

13 Εκείνοι δε που σπέρνονται επάνω στην πέτρα, είναι αυτοί που, όταν ακούσουν, δέχονται τον λόγο με χαρά· και αυτοί δεν έχουν ρίζα· οι οποίοι πιστεύουν για λίγο, και σε καιρό πειρασμού αποστατούν.

14 Εκείνο δε που έπεσε στα αγκάθια, αυτοί είναι εκείνοι που άκουσαν, και από μέριμνες και πλούτο και ηδονές τής ζωής, πηγαίνουν, και συμπνίγονται, και δεν φτάνουν στον καρπό.

15 Ενώ εκείνοι στην καλή γη, αυτοί είναι εκείνοι, που, ενώ άκουσαν τον λόγο, τον κρατούν σε καλή και αγαθή καρδιά, και καρποφορούν με υπομονή.

Όταν το λυχνάρι ανάψει

16 Και κανένας, ο οποίος έχει ανάψει ένα λυχνάρι, δεν το σκεπάζει με ένα σκεύος ή το βάζει κάτω από το κρεβάτι· αλλά, το βάζει επάνω στον λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως αυτοί που μπαίνουν μέσα.

17 Επειδή, δεν υπάρχει κάτι κρυφό, που δεν θα γίνει φανερό· ούτε κάτι κρυμμένο, που δεν θα γίνει γνωστό, και δεν θάρθει στο φανερό.

18 Προσέχετε, λοιπόν, πώς ακούτε· επειδή, όποιος έχει, θα του δοθεί· και όποιος δεν έχει, και εκείνο που νομίζει ότι έχει, θα του αφαιρεθεί.

Η μητέρα και οι αδελφοί τού Ιησού

19 Και ήρθαν σ' αυτόν η μητέρα του και οι αδελφοί του, και δεν μπορούσαν να τον πλησιάσουν εξαιτίας τού πλήθους.

20 Και του αναγγέλθηκε από μερικούς, λέγοντας: Η μητέρα σου και οι αδελφοί σου στέκονται έξω, θέλοντας να σε δουν.

21 Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Μητέρα μου και αδελφοί μου είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο τού Θεού και τον εκτελούν.

Ο Ιησούς καταπαύει την τρικυμία

22 ΚΑΙ σε μία από τις ημέρες εκείνες μπήκε μέσα σε ένα πλοίο αυτός και οι μαθητές του· και τους είπε: Ας περάσουμε στην αντίπερα πλευρά τής λίμνης. Και σηκώθηκαν.

23 Και ενώ έπλεαν, αποκοιμήθηκε. Και στη λίμνη κατέβηκε ένας ανεμοστρόβιλος· και το πλοίο γέμιζε, και κινδύνευαν.

24 Και αφού ήρθαν κοντά του, τον ξύπνησαν, λέγοντας: Κύριε, Κύριε, χανόμαστε. Και εκείνος, καθώς σηκώθηκε, επιτίμησε τον άνεμο και την ταραχή τού νερού· και σταμάτησαν, και έγινε γαλήνη.

25 Και τους είπε: Πού είναι η πίστη σας; Και ενώ φοβήθηκαν, θαύμασαν, λέγοντας αναμεταξύ τους: Ποιος είναι, λοιπόν, αυτός που και τους ανέμους προστάζει, και το νερό, και υπακούν σ' αυτόν.

Ο δαιμονιζόμενος των Γαδαρηνών

26 Και κατέπλευσαν στη χώρα των Γαδαρηνών, που είναι αντίπερα από τη Γαλιλαία.

27 Και καθώς βγήκε έξω στη γη, τον συνάντησε ένας άνθρωπος από την πόλη, που από πολλά χρόνια είχε δαιμόνια, και δεν ντυνόταν με ιμάτιο, και σε σπίτι δεν έμενε, αλλά έμενε στους τάφους.

28 Και καθώς είδε τον Ιησού, φώναξε δυνατά και έπεσε μπροστά του, και, με δυνατή φωνή, είπε: Τι είναι ανάμεσα σε μένα και σε σένα, Ιησού, Υιέ τού Ύψιστου Θεού; Σε παρακαλώ, μη με βασανίσεις.

29 Για τον λόγο ότι, πρόσταξε στο ακάθαρτο πνεύμα να βγει από τον άνθρωπο· επειδή, πριν πολλά χρόνια τον είχε συναρπάξει, και τον έδεσαν με αλυσίδες, και τον φύλαγαν με ποδόδεσμα· και διασπάζοντας τα δεσμά φερόταν από το δαιμόνιο στις ερημιές.

30 Και ο Ιησούς τον ρώτησε, λέγοντας: Τι είναι το όνομά σου; Και εκείνος είπε: Λεγεώνα· επειδή, πολλά δαιμόνια είχαν μπει μέσα σ' αυτόν.

31 Και τον παρακαλούσαν να μη τα προστάξει να αναχωρήσουν προς την άβυσσο.

32 Και ήταν εκεί μία αγέλη από πολλά γουρούνια, που έβοσκαν στο βουνό· και τον παρακαλούσαν να τους επιτρέψει να μπουν μέσα σ' εκείνα· και τους το επέτρεψε.

33 Και τα δαιμόνια, βγαίνοντας έξω από τον άνθρωπο, μπήκαν μέσα στα γουρούνια· και η αγέλη όρμησε προς τον γκρεμό στη λίμνη, και πνίγηκε.

34 Και οι βοσκοί βλέποντας το συμβάν, έφυγαν· και αναχωρώντας, το ανήγγειλαν στην πόλη και στα χωράφια.

35 Και βγήκαν για να δουν το γεγονός· και ήρθαν στον Ιησού, και βρήκαν τον άνθρωπο, από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια, να κάθεται κοντά στα πόδια τού Ιησού, ντυμένον και να είναι στα λογικά του· και φοβήθηκαν.

36 Τους διηγήθηκαν μάλιστα και εκείνοι που είδαν, πώς σώθηκε ο δαιμονιζόμενος.

37 Και ολόκληρο το πλήθος τής χώρας των Γαδαρηνών τον παρακάλεσαν να αναχωρήσει απ' αυτούς, επειδή κατέχονταν από μεγάλο φόβο· και αυτός, μπαίνοντας μέσα στο πλοίο, επέστρεψε.

38 Και ο άνθρωπος από τον οποίο είχαν βγει τα δαιμόνια, τον παρακαλούσε να είναι μαζί του· ο Ιησούς, όμως, τον απέλυσε, λέγοντας:

39 Επιστρέψε στην οικογένειά σου, και να διηγείσαι όσα έκανε σε σένα ο Θεός. Και αναχώρησε κηρύττοντας σε ολόκληρη την πόλη όσα έκανε σ' αυτόν ο Ιησούς.

Η ανάσταση της κόρης τού Ιαείρου και η αιμορροούσα γυναίκα

40 Και όταν ο Ιησούς επέστρεψε, τον υποδέχθηκε το πλήθος· επειδή, όλοι βρίσκονταν εκεί περιμένοντας αυτόν.

41 Και ξάφνου, ήρθε ένας άνθρωπος, με το όνομα Ιάειρος, που ήταν άρχοντας της συναγωγής, και πέφτοντας στα πόδια τού Ιησού, τον παρακαλούσε να μπει μέσα στο σπίτι του·

42 επειδή, είχε μία μονογενή θυγατέρα, περίπου δώδεκα χρόνων, και αυτή πέθαινε. Και ενώ πορευόταν, τα πλήθη τον συμπίεζαν.

43 Και μία γυναίκα, που για δώδεκα χρόνια είχε αιμορραγία, η οποία δαπάνησε σε γιατρούς ολόκληρη την περιουσία της, δεν μπόρεσε να θεραπευθεί από κανέναν,

44 μόλις πλησίασε από πίσω, άγγιξε την άκρη τού ιματίου του· και αμέσως σταμάτησε η αιμορραγία της.

45 Και ο Ιησούς είπε: Ποιος με άγγιξε; Και ενώ όλοι αρνούνταν, είπε ο Πέτρος, και εκείνοι που ήσαν μαζί του: Κύριε, τα πλήθη σε συμπιέζουν, και σε συνθλίβουν, και λες: Ποιος με άγγιξε;

46 Και ο Ιησούς είπε: Κάποιος με άγγιξε· επειδή, εγώ κατάλαβα ότι δύναμη βγήκε από μένα.

47 Και η γυναίκα, όταν είδε ότι δεν κρύφτηκε, ήρθε τρέμοντας, και πέφτοντας μπροστά του, ανήγγειλε σ' αυτόν μπροστά σε ολόκληρο τον λαό για ποια αιτία τον άγγιξε, και ότι αμέσως γιατρεύτηκε.

48 Και εκείνος τῆς εἶπε: Θυγατέρα μου, ἔχε θάρρος, ἡ πίστις σου σε ἔσωσε· πῆγαινε σε εἰρήνῃ.

49 Και ἐνῶ ἀκόμα μιλοῦσε, ἔρχεται κάποιος ἀπὸ τον ἀρχισυνάγωγο, λέγοντάς του ὅτι: Ἡ θυγατέρα σου πέθανε· μὴ ἐνοχλεῖς τον δάσκαλο.

50 Και ὁ Ἰησοῦς, ἀκούγοντας, ἀπάντησε σ' αὐτόν, λέγοντας: Μὴ φοβάσαι· μόνον πίστευε, καὶ θὰ σωθεῖ.

51 Και ὅταν μπήκε μέσα στο σπίτι, δὲν ἄφησε κανέναν νὰ μπεῖ μέσα, παρὰ μονάχα τον Πέτρο καὶ τον Ἰάκωβο καὶ τον Ἰωάννη, καὶ τον πατέρα τῆς κόρης καὶ τὴ μητέρα.

52 Και ὅλοι ἐκλαίγαν, καὶ τὴ θρηνοῦσαν. Και ἐκεῖνος εἶπε: Μὴ κλαίτε· δὲν πέθανε, ἀλλὰ κοιμάται.

53 Και γελοῦσαν γι' αὐτόν εἰρωνικά, ξέροντας ὅτι εἶχε πεθάνει.

54 Εκείνος, ὅμως, ἀφοῦ τοὺς ἐβγάλε ὅλους ἔξω, καὶ πιάνοντας τὸ χέρι τῆς, φώναξε, λέγοντας: Κοριτσάκι, σήκω ἐπάνω.

55 Και τὸ πνεῦμα τῆς ἐπέστρεψε, καὶ ἀναστήθηκε ἀμέσως· καὶ πρόσταξε νὰ τῆς δοθεῖ νὰ φάει.

56 Και οἱ γονεῖς τῆς ἐκπλάγηκαν· καὶ ἐκεῖνος παρήγγειλε σ' αὐτοὺς, νὰ μὴ πουν τὸ γεγονός σε κανέναν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 9

Οἱ δώδεκα μαθητὲς ἀποστέλλονται με εἰδική ἀποστολή

1 ΚΑΙ ΑΦΟΥ συγκάλεσε τοὺς δώδεκα μαθητὲς του, τοὺς ἔδωσε δύναμη καὶ ἐξουσία ἐνάντια σε ὅλα τὰ δαιμόνια, καὶ νὰ θεραπεύουν ἀρρώστιες.

2 Και τοὺς ἔστειλε γιὰ νὰ κηρύττουν τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ γιαιτρεύουν ἐκείνους ποὺ ἀσθενοῦν.

3 Και τοὺς εἶπε: Μὴ κρατᾶτε τίποτε στον δρόμο, οὔτε ράβδους οὔτε ταγάρι οὔτε ψωμί οὔτε ἀσήμι οὔτε νὰ ἔχετε ἀπὸ δύο χιτῶνες.

4 Και μέσα σε ὅποιο σπίτι μπεῖτε, ἐκεῖ νὰ μένετε, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ἀναχωρεῖτε.

5 Και ὅσοι δὲν σὰς δεχθοῦν, καθὼς ἀναχωρεῖτε ἀπὸ ἐκείνη τὴν πόλη, ἀποτινάξτε καὶ τὴ σκὸνὴ ἀπὸ τὰ πόδια σας, ὡς μαρτυρία ἐναντίον τοὺς.

6 Και ὅταν βγήκαν, διέρχονταν ἀπὸ κωμόπολιν σε κωμόπολιν, κηρύττοντας τὸ εὐαγγέλιο καὶ θεραπεύοντας παντοῦ.

Ὁ Ἡρώδης βρίσκεται σε ἀπορία

7 Και ὁ τετράρχης Ἡρώδης ἀκούσε ὅλα ὅσα γίνονταν ἀπ' αὐτόν· καὶ ἀπορούσε, ἐπειδὴ λεγόταν ἀπὸ κάποιους ὅτι ὁ Ἰωάννης ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς·

⁸ από άλλους, μάλιστα, ότι φάνηκε ο Ηλίας· και από άλλους, ότι αναστήθηκε ένας από τους αρχαίους προφήτες.

⁹ Και ο Ηρώδης είπε: Τον Ιωάννη τον αποκεφάλισα εγώ· αυτός, όμως, ποιος είναι, για τον οποίο εγώ ακούω τέτοια πράγματα; Και ζητούσε να τον δει.

Πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χορταίνουν χιλιάδες

¹⁰ Και όταν οι απόστολοι επέστρεψαν, του διηγήθηκαν όσα έπραξαν· και αφού τους πήρε μαζί του, αποσύρθηκε κατ' ιδίαν σε έναν ερημικό τόπο κάποιας πόλης, που ονομαζόταν Βηθσαϊδά.

¹¹ Και όταν τα πλήθη το κατάλαβαν, τον ακολούθησαν· και καθώς τους δέχθηκε, τους μιλούσε για τη βασιλεία τού Θεού, και εκείνους που είχαν ανάγκη από θεραπεία, τους γιάτρευε.

¹² Και η ημέρα άρχισε να τελειώνει· και καθώς τον πλησίασαν οι δώδεκα του είπαν: Απόλυσε το πλήθος, για να πάνε στις γύρω κωμοπόλεις και στα χωράφια, και να βρουν καταλύματα, και να βρουν τροφές· επειδή, εδώ είμαστε σε ερημικό τόπο.

¹³ Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Δώστε τους εσείς να φάνε. Και εκείνοι είπαν: Εμείς δεν έχουμε περισσότερα από πέντε ψωμιά και δύο ψάρια, εκτός αν πάμε εμείς και αγοράσουμε τροφές για ολόκληρο τούτο τον λαό.

¹⁴ Επειδή, ήσαν περίπου 5.000 άνδρες. Και είπε στους μαθητές του: Βάλτε τους να καθήσουν κατά ομάδες ανά 50 .

¹⁵ Και έκαναν έτσι, και έβαλαν όλους να καθήσουν.

¹⁶ Και παίρνοντας τα πέντε ψωμιά και τα δύο ψάρια, σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό, και τα ευλόγησε, και τα έκοψε σε κομμάτια, και έδινε στους μαθητές να τα βάζουν μπροστά στο πλήθος.

¹⁷ Και έφαγαν, και χόρτασαν όλοι· και σήκωσαν εκείνο που περίσσεψε από τα κομμάτια, δώδεκα κοφίνια.

Ο Πέτρος ομολογεί δημόσια τον Ιησού ως τον Χριστό

¹⁸ ΚΑΙ ενώ αυτός προσευχόταν κατ' ιδίαν, ήσαν μαζί του και οι μαθητές· και τους ρώτησε, λέγοντας: Για ποιον με λένε τα πλήθη ότι είμαι;

¹⁹ Και εκείνοι, απαντώντας, είπαν: Για τον Βαπτιστή Ιωάννη· άλλοι για τον Ηλία· και άλλοι, ότι αναστήθηκε κάποιος από τους αρχαίους προφήτες.

²⁰ Και τους είπε: Εσείς, όμως, για ποιον με λέτε ότι είμαι; Και απαντώντας ο Πέτρος είπε: Για τον Χριστό τού Θεού.

Πρώτη προαναγγελία τού Ιησού για τον Θάνατό Του και την Ανάστασή Του

²¹ Και τους πρόσταξε με αυστηρότητα, και παρήγγειλε να μη το πουν σε κανέναν,

22 λέγοντας ότι: Ο Υιός τού ανθρώπου πρέπει πολλά να πάθει, και να καταφρονηθεί από τους πρεσβύτερους και αρχιερείς και γραμματείς, και να θανατωθεί, και κατά την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.

Οι όροι τού Ιησού για όσους Τον ακολουθούν

23 Και έλεγε σε όλους: Αν κάποιος θέλει νάρθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, και ας σηκώσει τον σταυρό του, καθημερινά, και ας με ακολουθεί.

24 Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου, αυτός θα τη σώσει.

25 Επειδή, τι ωφελείται ο άνθρωπος αν κερδήσει ολόκληρο τον κόσμο, απολέσει όμως τον εαυτό του ή ζημιωθεί;

26 Επειδή, όποιος ντραπεί για μένα και τα λόγια μου, γι' αυτόν ο Υιός τού ανθρώπου θα ντραπεί, όταν έρθει μέσα στη δόξα του και του Πατέρα του και των αγίων αγγέλων.

27 Μάλιστα, σας διαβεβαιώνω: Υπάρχουν μερικοί απ' αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρις ότου δουν τη βασιλεία τού Θεού.

Ο Ιησούς μεταμορφώνεται επάνω στο βουνό

28 Και μετά τα λόγια αυτά, πέρασαν περίπου οκτώ ημέρες, και παίρνοντας μαζί του τον Πέτρο, και τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί.

29 Και ενώ προσευχόταν, αλλοιώθηκε η όψη τού προσώπου του, και τα ιμάτιά του έγιναν λευκά που άστραφταν.

30 Και ξάφνου, δύο άνδρες συνομιλούσαν μαζί του, οι οποίοι ήσαν ο Μωυσής και ο Ηλίας·

31 οι οποίοι, καθώς φάνηκαν με δόξα, έλεγαν τον θάνατό του, που επρόκειτο να εκπληρώσει στην Ιερουσαλήμ.

32 Και ο Πέτρος και αυτοί που ήσαν μαζί του ήσαν καταβαρημένοι από τον ύπνο· και όταν ξύπνησαν, είδαν τη δόξα του, και τους δύο άνδρες να στέκονται μαζί του.

33 Και ενώ αυτοί αποχωρίζονταν απ' αυτόν, ο Πέτρος είπε στον Ιησού: Κύριε, είναι καλό να είμαστε εδώ· και ας κάνουμε τρεις σκηνές, μία για σένα, και μία για τον Μωυσή, και μία για τον Ηλία· μη γνωρίζοντας τι λέει.

34 Και ενώ αυτός τα έλεγε αυτά, ήρθε μία νεφέλη, και τους επισκίασε· και όταν μπήκαν μέσα στη νεφέλη, φοβήθηκαν.

35 Και έγινε φωνή από τη νεφέλη, που έλεγε: Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός· αυτόν να ακούτε.

36 Και όταν έγινε η φωνή, ο Ιησούς βρέθηκε μόνος. Και αυτοί σιώπησαν, και από όσα είδαν δεν είπαν κατά τις ημέρες εκείνες τίποτε, σε κανέναν.

Θεραπεία τού δαιμονιζόμενου νέου

37 Και την επόμενη ημέρα, όταν κατέβηκαν από το βουνό, τον συνάντησε ένα μεγάλο πλήθος.

38 Και ξάφνου, ένας άνθρωπος φώναξε δυνατά μέσα από το πλήθος, λέγοντας: Δάσκαλε, σε παρακαλώ, να κοιτάξεις με ευμένεια επάνω στον γιο μου, επειδή είναι σε μένα μονογενής.

39 Και απότομα, τον πιάνει ένα δαιμόνιο, και ξαφνικά φωνάζει δυνατά, και τον σπαράζει, μαζί με αφρό, και δύσκολα αναχωρεί απ' αυτόν, συντρίβοντάς τον.

40 Και παρακάλεσα τους μαθητές σου για να το βγάλουν, και δεν μπόρεσαν.

41 Ο δε Ιησούς, απαντώντας, είπε: Ω, άπιστη και διεστραμμένη γενεά, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας, και θα σας υπομένω; Φέρε εδώ τον γιο σου.

42 Και ενώ αυτός ακόμα προσερχόταν, το δαιμόνιο τον έρριξε κάτω, και τον κατασπάραξε. Και ο Ιησούς επιτίμησε το ακάθαρτο πνεύμα, και γιάτρεψε το παιδί, και το απέδωσε στον πατέρα του.

Δεύτερη προαναγγελία τού Ιησού για τον Θάνατό Του

43 Και εκπλήττονταν όλοι για τη μεγαλειότητα του Θεού. Και ενώ όλοι θαύμαζαν για όλα όσα ο Ιησούς έκανε, είπε στους μαθητές του:

44 Βάλτε στα αυτιά σας εσείς τούτα τα λόγια· επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου πρόκειται να παραδοθεί σε χέρια ανθρώπων.

45 Εκείνοι, όμως, δεν καταλάβαιναν αυτό τον λόγο, και ήταν κρυμμένος απ' αυτούς, για να μη τον καταλάβουν· και φοβόνταν να τον ρωτήσουν τι σημαίνει αυτός ο λόγος.

Τάχα, ποιος είναι ο μεγαλύτερος;

46 Και μπήκε μέσα τους ένας συλλογισμός, ποιος τάχα απ' αυτούς ήταν ο μεγαλύτερος.

47 Και ο Ιησούς, καθώς είδε τον συλλογισμό τής καρδιάς τους, έπιασε ένα παιδί, και το έστησε κοντά του·

48 και τους είπε: Όποιος δεχθεί αυτό το παιδί στο όνομά μου, δέχεται εμένα· και όποιος δεχθεί εμένα, δέχεται αυτόν που με απέστειλε· επειδή, αυτός που είναι μικρότερος ανάμεσα σε όλους εσάς, αυτός θα είναι μεγάλος.

49 Και ο Ιωάννης, απαντώντας, είπε: Κύριε, είδαμε κάποιον να βγάζει δαιμόνια στο όνομά σου· και τον εμποδίσαμε, επειδή δεν ακολουθεί μαζί μας.

50 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Μη εμποδίζετε· επειδή, όποιος δεν είναι εναντίον μας, είναι μαζί μας.

Ο Ιησούς πορεύεται προς την Ιερουσαλήμ. Οι Σαμαρείτες αρνούνται να Τον δεχθούν

51 ΚΑΙ όταν συμπληρώνονταν οι ημέρες για να αναληφθεί, τότε αυτός έκανε στερεή απόφαση να πάει στην Ιερουσαλήμ.

52 Και έστειλε μπροστά του μηνυτές, οι οποίοι, καθώς πορεύτηκαν, μπήκαν σε μία κωμόπολη των Σαμαρειτών, για να κάνουν ετοιμασία γι' αυτόν.

53 Και δεν τον δέχθηκαν, επειδή φαινόταν ότι πορεύεται στην Ιερουσαλήμ.

54 Και οι μαθητές του, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, βλέποντας είπαν: Κύριε, θέλεις να πούμε να κατέβει φωτιά από τον ουρανό, και να τους αφανίσει, όπως έκανε και ο Ηλίας;

55 Και καθώς στράφηκε, τους επέπληξε, και είπε: Δεν ξέρετε τίνος πνεύματος είστε εσείς·

56 επειδή, ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να απολέσει ψυχές ανθρώπων, αλλά για να σώσει. Και πήγαν σε μία άλλη κωμόπολη.

Η γνήσια μαθητεία

57 Και ενώ πορεύονταν, κάποιος καθ' οδόν τού είπε: Θα σε ακολουθήσω, Κύριε, όπου και αν πας.

58 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Οι αλεπούδες έχουν φωλιές, και τα πουλιά τού ουρανού κατοικίες· ο Υιός του ανθρώπου, όμως, δεν έχει πού να γείρει το κεφάλι.

59 Και σε έναν άλλον είπε: Ακολουθή με. Και εκείνος είπε: Κύριε, επίτρεψέ μου να πάω πρώτα να θάψω τον πατέρα μου.

60 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Άφησε τους νεκρούς να θάψουν τούς δικούς τους νεκρούς· εσύ, όμως, αναχωρώντας, κήρυττε τη βασιλεία τού Θεού.

61 Και ένας άλλος είπε: Κύριε, θα σε ακολουθήσω· πρώτα, όμως, επίτρεψέ μου να αποχαιρετήσω αυτούς που είναι στην οικογένειά μου.

62 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Κανένας, που έχει βάλει το χέρι του επάνω σε άροτρο, και βλέπει προς τα πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία τού Θεού.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 10

Άλλοι 70 μαθητές αποστέλλονται με ειδική αποστολή

1 ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Κύριος διόρισε και άλλους 70, και τους απέστειλε ανά δύο πριν απ' αυτόν σε κάθε πόλη και τόπο, όπου επρόκειτο αυτός να πάει.

2 Τους έλεγε, λοιπόν: Ο μεν θερισμός είναι πολύς, οι εργάτες όμως λίγοι· παρακαλέστε, λοιπόν, τον Κύριο του θερισμού να βγάλει εργάτες στον θερισμό του.

- ³ Πηγαίνετε· προσέξτε, εγώ σας αποστέλλω σαν αρνιά ανάμεσα σε λύκους.
- ⁴ Να μη βαστάζετε βαλάντιο ούτε ταγάρι ούτε υποδήματα· και να μη χαιρετήσετε στον δρόμο κανέναν.
- ⁵ Μέσα δε σε όποιο σπίτι μπαίνετε, πρώτα να λέτε: Ειρήνη σ' αυτό το σπίτι.
- ⁶ Και αν μεν υπάρχει εκεί ένας γιος ειρήνης, η ειρήνη σας θα αναπαυθεί επάνω του· ειδάλλως, θα επιστρέψει σε σας.
- ⁷ Και σ' αυτό το σπίτι να μένετε, τρώγοντας και πίνοντας αυτά που σας δίνονται απ' αυτούς· επειδή, ο εργάτης είναι άξιος του μισθού του· να μη πηγαίνετε από σπίτι σε σπίτι.
- ⁸ Και μέσα σε όποια πόλη μπαίνετε, και σας δέχονται, να τρώτε αυτά που σας παραθέτουν,
- ⁹ και να θεραπεύετε τους ασθενείς, που είναι μέσα σ' αυτή, και να τους λέτε: Πλησίασε σε σας η βασιλεία τού Θεού.
- ¹⁰ Μέσα σε όποια πόλη, όμως, μπαίνετε, και δεν σας δέχονται, μόλις βγείτε έξω στις πλατείες της, να πείτε:
- ¹¹ Και τη σκόνη που κόλλησε σε μας από την πόλη σας την αποτινάζουμε σε σας· όμως, να γνωρίζετε τούτο, ότι πλησίασε σε σας η βασιλεία τού Θεού.
- ¹² Και σας λέω, ότι κατά την ημέρα εκείνη ελαφρότερη θα είναι η τιμωρία στα Σόδομα, παρά σ' εκείνη την πόλη.

Τα «Αλλοίμονο» τού Ιησού προς τους αμετανόητους

- ¹³ Αλλοίμονο σε σένα, Χοραζίν· αλλοίμονο σε σένα, Βηθσαϊδά· επειδή, αν τα θαύματα, που έγιναν ανάμεσά σας, γίνονταν στην Τύρο και στη Σιδώνα, πριν από πολύ καιρό θα μετανοούσαν, καθισμένες με σάκο και στάχτη.
- ¹⁴ Όμως, στην Τύρο και στη Σιδώνα ελαφρότερη θα είναι η τιμωρία στην κρίση, παρά σε σας.
- ¹⁵ Και εσένα, Καπερναούμ, που υψώθηκες μέχρι τον ουρανό, θα σε κατεβάσουν μέχρι τον άδη.
- ¹⁶ Όποιος ακούει εσάς, ακούει εμένα· και όποιος αθετεί εσάς, αθετεί εμένα· και εκείνος που αθετεί εμένα, αθετεί αυτόν που με απέστειλε.

Η επιστροφή των 70 μαθητών

- ¹⁷ Και οι 70 επέστρεψαν με χαρά, λέγοντας: Κύριε, και τα δαιμόνια υποτάσσονται σε μας στο όνομά σου.
- ¹⁸ Και τους είπε: Έβλεπα τον σατανά που έπεσε από τον ουρανό σαν αστραπή.
- ¹⁹ Προσέξτε, σας δίνω εξουσία στο να πατάτε επάνω σε φίδια και σκορπιούς, και επάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού· και τίποτε δεν θα σας βλάψει.

20 Εντούτοις, να μη χαίρεστε σ' αυτό, ότι τα πνεύματα υποτάσσονται σε σας· αλλά, να χαίρεστε περισσότερο ότι, τα ονόματά σας γράφτηκαν στους ουρανούς.

Απόκρυψη και αποκάλυψη της Αλήθειας – και από Ποιον

21 Την ίδια εκείνη ώρα, ο Ιησούς ένωσε αγαλλίαση στο πνεύμα του, και είπε: Σ' ευχαριστώ, Πατέρα, Κύριε του ουρανού και της γης, ότι τα απέκρυψες αυτά από σοφούς και συνετούς, και τα αποκάλυψες σε νήπια· ναι, ω Πατέρα, επειδή έτσι έγινε αρεστό μπροστά σου.

22 Όλα παραδόθηκαν σε μένα από τον Πατέρα μου· και κανένας δεν γνωρίζει ποιος είναι ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας· και ποιος είναι ο Πατέρας, παρά μονάχα ο Υιός, και σε όποιον ο Υιός θέλει να τον αποκαλύψει.

23 Και καθώς στράφηκε στους μαθητές, τους είπε κατ' ιδίαν: Μακάρια τα μάτια σας που βλέπουν όσα βλέπετε.

24 Επειδή, σας λέω ότι, πολλοί προφήτες και βασιλιάδες επιθύμησαν να δουν όσα εσείς βλέπετε, και δεν είδαν· και να ακούσουν όσα εσείς ακούτε, και δεν άκουσαν.

Ο νομικός πειράζει τον Ιησού, με το πρόσχημα της αιώνιας ζωής

25 Και ξάφνου, κάποιος νομικός σηκώθηκε, πειράζοντάς τον, και λέγοντας: Δάσκαλε, τι θα μπορούσα να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;

26 Και εκείνος είπε σ' αυτόν: Τι είναι γραμμένο μέσα στον νόμο; Πώς διαβάζεις;

27 Και αυτός απάντησε: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη δύναμή σου, και με όλη τη διάνοιά σου»· και «τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

28 Και του είπε: Σωστά απάντησες· αυτό κάνε, και θα ζήσεις.

29 Εκείνος, όμως, θέλοντας να δικαιώσει τον εαυτό του, είπε στον Ιησού: Και ποιος είναι ο πλησίον μου;

Η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη

30 Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε: Ένας άνθρωπος κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ, και έπεσε ανάμεσα σε ληστές· οι οποίοι, αφού τον γύμνωσαν, και τον καταπλήγωσαν, αναχώρησαν, αφήνοντάς τον μισοπεθαμένο.

31 Και κατά σύμπτωση, ένας ιερέας κατέβαινε διαμέσου εκείνου τού δρόμου· και όταν τον είδε, πέρασε από το άλλο μέρος.

32 Παρόμοια μάλιστα και ένας Λευίτης, όταν έφτασε στον τόπο, καθώς ήρθε και είδε, πέρασε από το άλλο μέρος.

³³ Κάποιος Σαμαρείτης, όμως, που οδοιπορούσε, ήρθε στον τόπο όπου βρισκόταν, και μόλις τον είδε, τον σπλαχνίστηκε·

³⁴ και καθώς πλησίασε, έδεσε τις πληγές του, χύνοντας επάνω τους λάδι και κρασί· και ανεβάζοντάς τον επάνω στο δικό του ζώο, τον έφερε σε ένα πανδοχείο, και τον περιποιήθηκε.

³⁵ Και την επόμενη ημέρα, όταν αναχωρούσε, βγάζοντας δύο δηνάρια, τα έδωσε στον ξενοδόχο, και του είπε: Περιποιήσου τον· και ό,τι αν δαπανήσεις επιπλέον, εγώ, όταν επανέλθω, θα σου το αποδώσω.

³⁶ Ποιος, λοιπόν, απ' αυτούς τούς τρεις σου φαίνεται ότι έγινε πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές;

³⁷ Και εκείνος είπε: Αυτός που έκανε σ' αυτόν έλεος. Του είπε, λοιπόν, ο Ιησούς: Πήγαινε, και κάνε και εσύ παρόμοια.

Στην κωμόπολη της Μάρθας και της Μαρίας

³⁸ Και ενώ αναχωρούσαν, αυτός μπήκε μέσα σε κάποια κωμόπολη· και μία γυναίκα, που ονομαζόταν Μάρθα, τον υποδέχθηκε στο σπίτι της.

³⁹ Και αυτή είχε μία αδελφή, που την έλεγαν Μαρία, η οποία αφού κάθησε στα πόδια τού Ιησού, άκουγε τον λόγο του.

⁴⁰ Η Μάρθα, όμως, καταγινόταν σε πολλή υπηρεσία· και όταν ήρθε μπροστά του, είπε: Κύριε, δεν σε μέλει ότι η αδελφή μου με άφησε μόνη να υπηρετώ; Πες της, λοιπόν, να με βοηθήσει.

⁴¹ Και απαντώντας ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Μάρθα, Μάρθα, μεριμνάς και αγωνίζεσαι για πολλά·

⁴² εντούτοις, για ένα υπάρχει ανάγκη· η Μαρία, όμως, διάλεξε την αγαθή μερίδα, η οποία δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτήν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 11

Υπόδειγμα προσευχής

¹ ΚΑΙ ενώ αυτός προσευχόταν σε κάποιον τόπο, όταν σταμάτησε, κάποιος από τους μαθητές του, είπε σ' αυτόν: Κύριε, δίδαξέ μας να προσευχόμαστε, όπως και ο Ιωάννης δίδαξε τους μαθητές του.

² Και τους είπε: Όταν προσεύχεστε, να λέτε: Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου, ας έρθει η βασιλεία σου, ας γίνει το θέλημά σου, όπως στον ουρανό, και επάνω στη γη.

³ Το αναγκαίο ψωμί δίνε σε μας κάθε ημέρα.

⁴ Και συγχώρεσε σε μας τις αμαρτίες μας· επειδή, και εμείς συγχωρούμε σε καθέναν που αμαρτάνει σ' εμάς· και μη μας φέρεις μέσα σε πειρασμό, αλλά ελευθέρωσέ μας από τον πονηρό.

Η επίμονη προσευχή τῆς πίστεως

- ⁵ Και τους είπε: Αν κάποιος από σας έχει έναν φίλο, και πάει σ' αυτόν τα μεσάνυχτα, και του πει: Φίλε, δάνεισέ μου τρία ψωμιά,
- ⁶ επειδή, ήρθε σε μένα ένας φίλος μου από οδοιπορία, και δεν έχω τι να βάλω μπροστά του·
- ⁷ και εκείνος, απαντώντας από μέσα, πει: Μη με ενοχλείς· η πόρτα είναι ήδη κλεισμένη, και τα παιδιά είναι μαζί μου στο κρεβάτι· δεν μπορώ να σηκωθώ και να σου δώσω.
- ⁸ Σας λέω: Και αν δεν σηκωθεί και δεν του δώσει, επειδή είναι φίλος του, τουλάχιστον για την αναίδειά του θα σηκωθεί και θα του δώσει όσα χρειάζεται.
- ⁹ Και εγώ σας λέω: Να ζητάτε, και θα σας δοθεί· να ψάχνετε, και θα βρείτε· να κρούετε, και θα σας ανοιχτεί.
- ¹⁰ Επειδή, καθένας που ζητάει, παίρνει· και εκείνος που ψάχνει, βρίσκει· και σ' εκείνον που κρούει, θα του ανοιχτεί.
- ¹¹ Και αν κάποιος από σας είναι πατέρας, και ο γιος του ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσει πέτρα; Και αν ψάρι, μήπως αντί για ψάρι θα του δώσει φίδι;
- ¹² Ή, και αν ζητήσει αυγό, μήπως θα του δώσει σκορπιό;
- ¹³ Αν, λοιπόν, εσείς που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλές δόσεις στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας ο ουράνιος θα δώσει Πνεύμα άγιο σ' εκείνους που ζητούν απ' αυτόν;

Με ποια δύναμη ενεργούσε ο Ιησούς;

- ¹⁴ ΚΑΙ έβγαζε ένα δαιμόνιο, και αυτό ήταν κουφό· και όταν το δαιμόνιο βγήκε, μίλησε ο κουφός· και τα πλήθη θαύμασαν.
- ¹⁵ Μερικοί απ' αυτούς, όμως,είπαν: Διαμέσου τού Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων, βγάζει τα δαιμόνια.
- ¹⁶ Και άλλοι, πειράζοντας, ζητούσαν απ' αυτόν ένα σημείο από τον ουρανό.
- ¹⁷ Αυτός, όμως, επειδή κατάλαβε τους συλλογισμούς τους, είπε προς αυτούς: Κάθε βασιλεία, που διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, ερημώνεται· και κάθε οικογένεια, που διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, πέφτει.
- ¹⁸ Αν, λοιπόν, και ο σατανάς διαιρέθηκε σε αντιμαχόμενα μέρη, πώς θα σταθεί η βασιλεία του; Επειδή λέτε ότι εγώ βγάζω τα δαιμόνια διαμέσου τού Βεελζεβούλ.
- ¹⁹ Αλλά, αν εγώ διαμέσου τού Βεελζεβούλ βγάζω τα δαιμόνια, οι γιοι σας διαμέσου τίνος τα βγάζουν; Γι' αυτό, αυτοί θα είναι κριτές σας.
- ²⁰ Αλλά, αν διαμέσου τού δαχτύλου τού Θεού βγάζω τα δαιμόνια, επομένως έφτασε σε σας η βασιλεία τού Θεού.

21 Όταν ο ισχυρός, καλά οπλισμένος, φυλάττει τη δική του αυλή, τα υπάρχοντά του βρίσκονται σε ειρήνη·

22 όταν, όμως, ο ισχυρότερός του, ερχόμενος εναντίον του, τον νικήσει, αφαιρεί την πανοπλία του, στην οποία είχε το θάρρος του, και διαμοιράζει τα λάφυρά του·

23 όποιος δεν είναι μαζί μου, είναι εναντίον μου· και όποιος δεν μαζεύει μαζί μου, σκορπίζει.

Τα ακάθαρτα πνεύματα

24 Όταν το ακάθαρτο πνεύμα βγει από τον άνθρωπο, διέρχεται μέσα από άνυδρους τόπους και ζητάει ανάπαυση· και μη βρίσκοντας, λέει: Ας γυρίσω στο σπίτι μου, απ' όπου βγήκα.

25 Και όταν έρθει, το βρίσκει σκουπισμένο και στολισμένο.

26 Τότε, πηγαίνει και παίρνει άλλα επτά πνεύματα, πονηρότερα από τον εαυτό του, και μόλις μπουν μέσα, κατοικούν εκεί· και γίνονται τα τελευταία εκείνου τού ανθρώπου χειρότερα από τα πρώτα.

Ποιοι είναι οι αληθινά μακάριοι

27 Και ενώ αυτός τα έλεγε αυτά, κάποια γυναίκα από το πλήθος υψώνοντας τη φωνή της, είπε σ' αυτόν: Μακάρια η κοιλιά που σε βάσταξε, και οι μαστοί που θήλασες.

28 Και αυτός είπε: Μακάριοι είναι μάλλον αυτοί που ακούν τον λόγο τού Θεού και τον φυλάττουν.

Ο Ιωνάς, προφητικό σημείο για τον Ιησού

29 Και ενώ τα πλήθη συγκεντρώνονταν, άρχισε να λέει: Αυτή η γενεά είναι πονηρή· σημείο ζητάει· και σημείο δεν θα της δοθεί, εκτός από το σημείο τού προφήτη Ιωνά.

30 Επειδή, καθώς ο Ιωνάς έγινε σημείο στους Νινευίτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου σ' αυτή τη γενεά.

31 Η βασίλισσα του νότου θα σηκωθεί στην κρίση μαζί με τους ανθρώπους αυτής τής γενεάς, και θα τους κατακρίνει· επειδή, ήρθε από τα πέρατα της γης για να ακούσει τη σοφία τού Σολομώντα· και προσέξτε, εδώ είναι κάτι περισσότερο από τον Σολομώντα.

32 Οι άνδρες τής Νινευή θα αναστηθούν στην κρίση μαζί με τούτη τη γενεά, και θα την κατακρίνουν· επειδή, μετανόησαν στο κήρυγμα του Ιωνά· και προσέξτε, εδώ είναι κάτι περισσότερο από τον Ιωνά.

Το λυχνάρι και το καθαρό μάτι

33 Και κανένας, όταν ανάψει ένα λυχνάρι, δεν το βάζει σε έναν κρυφό τόπο ούτε κάτω από το μύδι, αλλά επάνω στον λυχνοστάτη, για να βλέπουν το φως αυτοί που μπαίνουν μέσα.

34 Το λυχνάρι τού σώματος είναι το μάτι· όταν, λοιπόν, το μάτι σου είναι καθαρό, και το σώμα ολόκληρο είναι φωτεινό· όταν, όμως, είναι πονηρό, και το σώμα σου είναι σκοτεινό.

35 Πρόσεχε, λοιπόν, μη τυχόν το φως, που είναι μέσα σου, είναι σκοτάδι.

36 Αν, λοιπόν, ολόκληρο το σώμα σου είναι φωτεινό, μη έχοντας κάποιο σκοτεινό μέρος, θα είναι ολόκληρο φωτεινό, όπως όταν το λυχνάρι με τη λάμψη του σε φωτίζει.

Ο Ιησούς κατακρίνει Φαρισαίους και νομικούς

37 Και όταν τα μίλησε αυτά, ένας Φαρισαίος τον παρακαλούσε να γευματίσει στο σπίτι του· και καθώς μπήκε μέσα, κάθησε στο τραπέζι.

38 Και ο Φαρισαίος θαύμασε βλέποντας, ότι δεν πλύθηκε πριν από το γεύμα.

39 Και ο Κύριος του είπε: Τώρα, εσείς οι Φαρισαίοι καθαρίζετε το απέξω μέρος τού ποτηριού και του πιάτου· το εσωτερικό σας, όμως, είναι γεμάτο από αρπαγή και πονηρία.

40 Άφρονες, εκείνος που έκανε το απέξω, δεν έκανε και το από μέσα;

41 Πλην, δώστε ελεημοσύνη τα υπάρχοντά σας, και προσέξτε, τα πάντα είναι καθαρά σε σας.

42 Όμως, αλλοίμονο σε σας τούς Φαρισαίους, επειδή αποδεκατίζετε τον δυόσμο και το απήγανο και κάθε λάχανο, και παραβλέπετε την κρίση και την αγάπη τού Θεού. Αυτά έπρεπε να κάνετε, και εκείνα μη τα αφήσετε.

43 Αλλοίμονο σε σας τούς Φαρισαίους, επειδή αγαπάτε την πρωτοκαθεδρία στις συναγωγές, και τους χαιρετισμούς στις αγορές.

44 Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, επειδή είστε σαν τους τάφους, που δεν φαίνονται, και οι άνθρωποι που περπατούν επάνω τους, δεν γνωρίζουν.

45 Αποκρινόμενος δε ένας από τους νομικούς, λέει σ' αυτόν: Δάσκαλε, λέγοντας αυτά προσβάλλεις και εμάς.

46 Και εκείνος είπε: Και σε σας τούς νομικούς αλλοίμονο, επειδή φορτώνετε τους ανθρώπους με δυσβάστακτα φορτία, και εσείς δεν αγγίζετε τα φορτία με ένα από τα δάχτυλά σας.

47 Αλλοίμονο σε σας, επειδή κτίζετε τους τάφους των προφητών, ενώ οι πατέρες σας τούς φόνευσαν.

⁴⁸ Επομένως, γίνεστε μάρτυρες και συμφωνείτε στα έργα των πατέρων σας· δεδομένου ότι, αυτοί μεν τους φόνευσαν, εσείς όμως κτίζετε τους τάφους τους.

⁴⁹ Γι' αυτό και η σοφία τού Θεού είπε: Θα τους στείλω προφήτες και αποστόλους, και απ' αυτούς θα φονεύσουν και θα καταδιώξουν.

⁵⁰ Για να εκζητηθεί το αίμα όλων των προφητών, αυτό που χύνεται από την αρχή τού κόσμου, από τούτη τη γενεά,

⁵¹ από το αίμα τού Άβελ, μέχρι το αίμα τού Ζαχαρία, εκείνου που φονεύθηκε ανάμεσα στο θυσιαστήριο και στον ναό· ναι, σας λέω, θα εκζητηθεί απ' αυτή τη γενεά.

⁵² Αλλοίμονο σε σας τούς νομικούς, επειδή αφαιρέσατε το κλειδί τής γνώσης· εσείς δεν μπήκατε μέσα, και τους εισερχόμενους τους εμποδίσατε.

⁵³ Και ενώ αυτός τούς έλεγε αυτά, οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να τον διεγείρουν υπερβολικά, και να τον βιάζουν να μιλήσει, θέτοντας ερωτήσεις για πολλά,

⁵⁴ ενεδρεύοντάς τον και ζητώντας να αρπάξουν κάτι από το στόμα του, για να τον κατηγορήσουν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 12

Προσοχή από την υποκρισία

¹ Εντωμεταξύ, αφού συγκεντρώθηκαν οι μυριάδες τού πλήθους, σε σημείο που να καταπατούν ο ένας τον άλλον, άρχισε να λέει στους μαθητές του: Πρώτον, προσέχετε στον εαυτό σας από τη ζύμη των Φαρισαίων, που είναι η υποκρισία.

² Αλλά, δεν είναι τίποτε σκεπασμένο, που δεν θα ξεσκεπαστεί· και κρυφό, που δεν θα γίνει γνωστό.

³ Γι' αυτό, όσα είπατε μέσα στο σκοτάδι, θα ακουστούν μέσα στο φως· και ό,τι μιλήσατε στο αυτί μέσα στα εσώτερα δωμάτια, θα κηρυχθεί επάνω από τις ταράτσες.

Ποιον να υπολογίζετε

⁴ Και σε σας τους φίλους μου λέω: Να μη φοβηθείτε από εκείνους που φονεύουν το σώμα, και ύστερα απ' αυτά μη μπορώντας να πράξουν κάτι περισσότερο.

⁵ Αλλά, θα σας δείξω ποιον να φοβηθείτε: Φοβηθείτε εκείνον που, αφού θανατώσει, έχει εξουσία να ρίξει στη γέεννα· ναι, σας λέω, αυτόν να φοβηθείτε.

⁶ Δεν πουλιούνται πέντε σπουργίτια για δύο ασσάρια; Και ένα απ' αυτά δεν είναι λησμονημένο μπροστά στον Θεό·

⁷ αλλά, και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες. Μη φοβάστε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε.

Το βάρος τής ομολογίας μας μπροστά στην αιωνιότητα

⁸ Σας λέω δε: Καθένας που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, και ο Υιός τού ανθρώπου θα τον ομολογήσει μπροστά στους αγγέλους τού Θεού.

⁹ Ενώ, όποιος με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, και ο Υιός τού ανθρώπου θα τον αρνηθεί μπροστά στους αγγέλους τού Θεού.

¹⁰ Και καθένας που θα πει έναν λόγο ενάντια στον Υιό τού ανθρώπου, θα του συγχωρηθεί· όποιος, όμως, βλασφημήσει ενάντια στο Άγιο Πνεύμα, σ' αυτόν δεν θα του συγχωρηθεί.

¹¹ Και όταν σας φέρουν στις συναγωγές και στις αρχές και στις εξουσίες, να μη μεριμνάτε πώς ή τι να απολογηθείτε ή τι να πείτε.

¹² Επειδή, το Άγιο Πνεύμα θα σας διδάξει κατά την ώρα εκείνη τι πρέπει να πείτε.

Η παραβολή τού άφρονα πλουσίου

¹³ Κάποιος δε από το πλήθος είπε σ' αυτόν: Δάσκαλε, πες στον αδελφό μου να μοιραστεί μαζί μου την κληρονομιά.

¹⁴ Και εκείνος είπε προς αυτόν: Άνθρωπε, ποιος με έβαλε δικαστή ή διανεμητή επάνω σας;

¹⁵ Και τους είπε: Προσέχετε και φυλάγεστε από την πλεονεξία· επειδή, αν κάποιος έχει περίσσεια αγαθά, η ζωή του δεν εξαρτάται από τα υπάρχοντά του.

¹⁶ Και τους είπε μία παραβολή, λέγοντας: Κάποιου πλουσίου ανθρώπου τα χωράφια καρποφόρησαν άφθονα·

¹⁷ και συλλογιζόταν μέσα του, λέγοντας: Τι να κάνω; Επειδή, δεν έχω πού να συγκεντρώσω τούς καρπούς μου.

¹⁸ Και είπε: Τούτο θα κάνω· θα γκρεμίσω τις αποθήκες μου, και θα κτίσω μεγαλύτερες, και εκεί θα συγκεντρώσω όλα τα γεννήματά μου και τα αγαθά μου·

¹⁹ και θα πω στην ψυχή μου: Ψυχή μου, έχεις πολλά αγαθά αποταμιευμένα για πολλά χρόνια· αναπαύου, φάγε, πιες, ευφραίνου.

²⁰ Και ο Θεός είπε σ' αυτόν: Άφρονα, την αποψινή νύχτα απαιτούν από σένα την ψυχή σου· όσα λοιπόν ετοίμασες, τίνος θα είναι;

²¹ Έτσι θα είναι όποιος θησαυρίζει στον εαυτό του, και δεν πλουτίζει στον Θεό.

Οι μέριμνες

22 Και στους μαθητές του είπε: Γι' αυτό, σας λέω: Να μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι να φάτε· ούτε για το σώμα, τι να ντυθείτε.

23 Η ζωή είναι πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα.

24 Παρατηρήστε τά κοράκια, ότι δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν· τα οποία δεν έχουν ταμείο ούτε αποθήκη, και ο Θεός τα τρέφει· πόσο περισσότερο διαφέρετε εσείς από τα πουλιά;

25 Και ποιος από σας, μεριμνώντας, μπορεί να προσθέσει έναν πήχη στο ανάστημά του;

26 Αν, λοιπόν, εσείς δεν μπορείτε ούτε το ελάχιστο, για τα υπόλοιπα γιατί μεριμνάτε;

27 Παρατηρήστε τα κρίνα, πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν· σας λέω, όμως, ούτε ο Σολομώντας, μέσα σε όλη του τη δόξα, δεν ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά.

28 Αλλά, αν το χορτάρι, που σήμερα είναι στο χωράφι, και αύριο ρίχνεται σε καμίνι, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, πόσο περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι;

29 Και εσείς να μη ζητάτε τι να φάτε ή τι να πιείτε· και να μη είστε μετέωροι.

30 Επειδή, όλα αυτά τα ζητούν τα έθνη τού κόσμου· ενώ ο Πατέρας σας ξέρει ότι έχετε ανάγκη απ' αυτά.

31 Πλην, ζητάτε τη βασιλεία τού Θεού, και όλα αυτά θα σας προστεθούν.

32 Μη φοβάσαι, μικρό ποίμνιο· επειδή, ο Πατέρας σας ευδόκησε να σας δώσει τη βασιλεία.

33 Πουλήστε τα υπάρχοντά σας, και δώστε ελεημοσύνη. Κάντε για τον εαυτό σας βαλάντια που δεν παλιώνουν, θησαυρό στους ουραμούς, που δεν χάνεται, όπου κλέφτης δεν πλησιάζει ούτε σκουλήκι καταστρέφει.

34 Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας.

Πρόσκληση για αγρύπνια

35 Ας είναι οι οσφύες σας περιζωσμένες, και τα λυχνάρια αναμμένα·

36 και εσείς, όμοιοι με ανθρώπους που προσμένουν τον κύριό τους, πότε θα επιστρέψει από τους γάμους, για να του ανοίξουν αμέσως, όταν έρθει και κρούσει.

37 Μακάριοι εκείνοι οι δούλοι, που, όταν έρθει ο κύριός τους, θα τους βρει να αγρυπνούν· σας διαβεβαιώνω ότι θα περιζωστεί, και θα τους καθίσει στο τραπέζι, και ερχόμενος στο μέσον, θα τους υπηρετήσει.

38 Και αν έρθει κατά τη δεύτερη φυλακή τής νύχτας, και κατά την τρίτη φυλακή τής νύχτας έρθει, και βρει έτσι, μακάριοι είναι οι δούλοι εκείνοι.

39 Και να γνωρίζετε τούτο, ότι, αν ο οικοδεσπότης ήξερε ποια ώρα έρχεται ο κλέφτης, θα αγρυπνούσε, και δεν θα άφηνε να διανοιχτεί το σπίτι του.

40 Και εσείς, λοιπόν, να γίνεστε έτοιμοι· επειδή, κατά την ώρα που δεν στοχάζεστε, έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου.

41 Και ο Πέτρος είπε σ' αυτόν: Κύριε, σε μας λες αυτή την παραβολή ή και σε όλους;

42 Και ο Κύριος είπε: Ποιος είναι, λοιπόν, ο πιστός οικονόμος, και φρόνιμος, τον οποίο ο κύριός του θα τον τοποθετήσει επάνω στους υπηρέτες του, για να δίνει τη διορισμένη τροφή στον ανάλογο καιρό;

43 Μακάριος ο δούλος εκείνος, που, όταν έρθει ο κύριός του, θα τον βρει να πράττει έτσι.

44 Σας διαβεβαιώνω, ότι θα τον κάνει επιστάτη επάνω σε όλα τα υπάρχοντά του.

45 Και αν ο δούλος εκείνος πει μέσα στην καρδιά του: Ο κύριός μου καθυστερεί νάρθει· και αρχίσει να δέρνει τούς δούλους και τις δούλες, και να τρώει και να πίνει και να μεθάει·

46 ο κύριος εκείνου τού δούλου θάρθει σε ημέρα που δεν προσμένει, και σε ώρα που δεν ξέρει· και θα τον αποχωρίσει, και θα βάλει το μέρος του μαζί με τους απίστους.

47 Και εκείνος ο δούλος, που γνώρισε το θέλημα του κυρίου του, αλλά δεν ετοίμασε ούτε έκανε σύμφωνα με το θέλημά του, θα δαρθεί πολύ.

48 Αλλά, όποιος, ενώ δεν γνώρισε, όμως έπραξε άξια δαρμών, θα δαρθεί λίγο. Και σε όποιον δόθηκε πολύ, πολύ θα ζητηθεί απ' αυτόν· και σε όποιον είναι εμπιστευμένο πολύ, περισσότερο θα απαιτήσουν απ' αυτόν.

Στο Πρόσωπο του Ιησού διαχωρίζονται οι άνθρωποι

49 Φωτιά ήρθα να βάλω στη γη· και τι θέλω, αν έχει ήδη ανάψει;

50 Μάλιστα, ένα βάπτισμα έχω να βαπτιστώ, και πώς στενοχωρούμαι μέχρις ότου εκτελεστεί;

51 Νομίζετε ότι ήρθα να δώσω ειρήνη μέσα στη γη; Σας λέω, όχι, αλλά διαχωρισμό.

52 Επειδή, από τώρα θα είναι πέντε μέσα σ' ένα σπίτι διαχωρισμένοι, οι τρεις ενάντια στους δύο, και οι δύο ενάντια στους τρεις.

53 Θα διαχωριστεί πατέρας ενάντια σε γιο, και γιος ενάντια σε πατέρα· μητέρα ενάντια σε θυγατέρα, και θυγατέρα ενάντια σε μητέρα· πεθερά ενάντια στη νύφη της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της.

Γιατί οι άνθρωποι δεν χρησιμοποιούν την κρίση τους;

54 Ἐλεγε δε και προς τα πλήθη: Ὃταν δείτε το σύννεφο να ανυψώνεται από δυσμάς, λέτε αμέσως: Ἐρχεται βροχή· και γίνεται έτσι·

55 και όταν δείτε τον νοτιά να πνέει, λέτε ότι: Θα είναι καύσωνας· και γίνεται.

56 Υποκριτές, το πρόσωπο της γης και του ουρανού ξέρετε να το διακρίνετε· τούτον, όμως, τον καιρό πώς δεν τον διακρίνετε;

57 Γιατί, μάλιστα, και από μόνοι σας δεν κρίνετε το δίκαιο;

Απαλλαγή από τον αντίδικο

58 Ενώ, λοιπόν, πηγαίνεις μαζί με τον αντίδικο σου προς τον άρχοντα, προσπάθησε στον δρόμο να απαλλαγείς απ' αυτόν, μήπως και σε σύρει στον κριτή, και ο κριτής σε παραδώσει στον υπηρέτη, και ο υπηρέτης σε βάλει σε φυλακή.

59 Σου λέω: Δεν θα βγεις έξω από εκεί, μέχρις ότου αποδώσεις και το τελευταίο λεπτό.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 13

Ποιοι είναι περισσότερο αμαρτωλοί;

1 ΚΑΤΑ τον καιρό εκείνο ήρθαν μερικοί αναγγέλλοντας προς αυτόν για τους Γαλιλαίους, το αίμα των οποίων ο Πιλάτος ανέμιξε με τις θυσίες τους.

2 Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Νομίζετε ότι αυτοί οι Γαλιλαίοι ήσαν αμαρτωλοί περισσότερο από όλους τούς Γαλιλαίους, επειδή έπαθαν τέτοια πράγματα;

3 Όχι, σας λέω· αλλά, αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα απολεστείτε.

4 Ή, εκείνοι οι 18 , επάνω στους οποίους έπεσε ο πύργος στον Σιλωάμ, και τους θανάτωσε, νομίζετε ότι αυτοί ήσαν περισσότερο αμαρτωλοί από όλους τούς ανθρώπους, που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ;

5 Όχι, σας λέω· αλλά, αν δεν μετανοείτε, όλοι παρόμοια θα απολεστείτε.

Η άκαρπη συκιά

6 Ἐλεγε δε τούτη την παραβολή: Κάποιος είχε μία συκιά φυτεμένη μέσα στον αμπελώνα του· και ήρθε ζητώντας σ' αυτήν καρπό, και δεν βρήκε.

7 Και είπε στον αμπελουργό: Δες, τρία χρόνια έρχομαι ζητώντας καρπό σ' αυτή τη συκιά, και δεν βρίσκω· κόψ' την· γιατί να καταργεί και τη γη;

8 Και εκείνος, αποκρινόμενος, λέει σ' αυτόν: Κύριε, άφησέ την και τούτη τη χρονιά, μέχρις ότου σκάψω ολόγυρά της, και βάλω κοπριά·

9 και αν μεν κάνει καρπό, καλώς· ειδεμή, θα την κόψεις ύστερα απ' αυτά.

Η συγκύπτουσα γυναίκα θεραπεύεται

10 Και το σάββατο δίδασκε σε μία από τις συναγωγές·

11 και νάσου, μία γυναίκα που είχε πνεύμα ασθένειας δέκα οκτώ χρόνια, και ήταν κυρτωμένη, και δεν μπορούσε να σηκωθεί εντελώς όρθια.

12 Ο Ιησούς, βλέποντάς την, φώναξε, και της είπε: Γυναίκα, είσαι ελευθερωμένη από την ασθένειά σου.

13 Και έβαλε επάνω της τα χέρια· και αμέσως ανορθώθηκε, και δόξαζε τον Θεό.

14 Αποκρινόμενος δε ο αρχισυνάγωγος, επειδή αγανακτούσε ότι ο Ιησούς θεράπευσε κατά το σάββατο, έλεγε στο πλήθος: Υπάρχουν έξι ημέρες, στις οποίες πρέπει να εργάζεστε· μέσα σ' αυτές, λοιπόν, να έρχεστε να θεραπεύεστε, και όχι κατά την ημέρα τού σαββάτου.

15 Ο Κύριος, λοιπόν, απάντησε σ' αυτόν, και είπε: Υποκριτή, κάθε ένας από σας δεν λύνει το βόδι του κατά το σάββατο ή το γαϊδούρι του από τη φάτνη, και φέρνοντάς το το ποτίζει;

16 Και αυτή, που είναι θυγατέρα τού Αβραάμ, την οποία, ο σατανάς, προσέξετε, την έδεσε δέκα οκτώ χρόνια, δεν έπρεπε να λυθεί απ' αυτό το δέσιμο κατά την ημέρα τού σαββάτου;

17 Και ενώ αυτός τα έλεγε αυτά, ντροπιάζονταν όλοι οι εναντίοι του· και ολόκληρο το πλήθος χαιρόταν για όλα τα ένδοξα έργα, που γίνονταν απ' αυτόν.

Η βασιλεία τού Θεού παρομοιάζεται με έναν κόκκο σιναπιού

18 Και έλεγε: Με τι είναι όμοια η βασιλεία τού Θεού; Και με τι να την παρομοιάσω;

19 Είναι όμοια με έναν κόκκο σιναπιού, τον οποίο, καθώς ένας άνθρωπος τον πήρε, τον έρριξε στον κήπο του· και αυξήθηκε, και έγινε μεγάλο δέντρο, και τα πουλιά τού ουρανού έκαναν φωλιές στα κλαδιά του.

Η βασιλεία τού Θεού παρομοιάζεται με προζύμι

20 Και, πάλι, είπε: Με τι να παρομοιάσω τη βασιλεία τού Θεού;

21 Είναι όμοια με προζύμι, το οποίο, καθώς μία γυναίκα το πήρε, το έκρυψε μέσα σε τρία μέτρα αλεύρι, μέχρις ότου φούσκωσε ολόκληρο το φύραμα.

Η στενή πύλη

22 Και διερχόταν τις πόλεις και τις κωμοπόλεις διδάσκοντας, και οδοιπορώντας προς την Ιερουσαλήμ.

23 Και κάποιος είπε σ' αυτόν: Κύριε, άραγε, είναι λίγοι αυτοί που σώζονται; Και εκείνος τούς είπε:

24 Να αγωνίζεστε να μπειτε μέσα από τη στενή πύλη· επειδή, σας λέω, πολλοί θα ζητήσουν να μπουν μέσα και δεν θα μπορέσουν.

25 Όταν ο οικοδεσπότης σηκωθεί και κλείσει τη θύρα, και αρχίσετε να στέκεστε έξω, και να κρούετε τη θύρα, λέγοντας: Κύριε, Κύριε, άνοιξε σε μας· και εκείνος απαντώντας σάς πει: Δεν σας ξέρω από πού είστε·

26 τότε, θα αρχίσετε να λέτε: Φάγαμε μπροστά σου και ήπιαμε, και δίδαξες στις πλατείες μας.

27 Και θα πει: Σας λέω, δεν σας ξέρω από πού είστε· φύγετε από μένα, όλοι οι εργάτες τής αδικίας.

28 Εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο των δοντιών, όταν δείτε τον Αβραάμ, και τον Ισαάκ, και τον Ιακώβ, και όλους τούς προφήτες, μέσα στη βασιλεία τού Θεού, τον εαυτό σας, όμως, να σας βγάζουν έξω.

29 Και θάρθουν από ανατολή και δύση, και από βορρά και νότο, και θα καθήσουν μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

30 Και προσέξτε, υπάρχουν τελευταίοι, που θα είναι πρώτοι, και υπάρχουν πρώτοι, που θα είναι τελευταίοι.

Ο Ιησούς μαθαίνει ότι ο Ηρώδης θέλει να Τον θανατώσει

31 Κατά την ημέρα εκείνη τον πλησίασαν μερικοί Φαρισαίοι, λέγοντάς του: Βγες έξω, και αναχώρησε από εδώ, επειδή ο Ηρώδης θέλει να σε θανατώσει.

32 Και τους είπε: Πηγαίνετε και να πείτε σ' αυτή την αλεπού: Δες, βγάζω δαιμόνια, και κάνω θεραπείες σήμερα και αύριο, και την τρίτη ημέρα φτάνω στο τέλος μου.

33 Πλην, εγώ πρέπει σήμερα και αύριο, και την επόμενη ημέρα να πάω· επειδή, δεν είναι δυνατόν προφήτης να απολεστεί έξω από την Ιερουσαλήμ.

Η θρηνωδία για την Ιερουσαλήμ

34 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, αυτή που φονεύει τούς προφήτες, και που λιθοβολεί εκείνους που αποστέλλονται σ' αυτή, πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, με τον ίδιο τρόπο που η κότα συνάζει τα κλωσσόπουλα κάτω από τις φτερούγες της, και δεν θελήσατε;

35 Προσέξτε, ο οίκος σας αφήνεται σε σας έρημος. Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα με δείτε μέχρις ότου έρθει ο καιρός, όταν θα πείτε: Ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 14

Ένας υδρωπικός θεραπεύεται

1 ΚΑΙ όταν αυτός ήρθε στο σπίτι κάποιου από τους άρχοντες των Φαρισαίων το σάββατο για να φάει ψωμί, εκείνοι τον παρατηρούσαν.

2 Και νάσου, κάποιος άνθρωπος υδρωπικός ήταν μπροστά του.

³ Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε στους νομικούς και τους Φαρισαίους, λέγοντας: Επιτρέπεται τάχα να θεραπεύει κάποιος κατά το σάββατο; Και εκείνοι σιώπησαν.

⁴ Και πιάνοντάς τον, τον θεράπευσε, και τον έστειλε να φύγει.

⁵ Και αποκρινόμενος προς αυτούς είπε: Σε ποιον από σας το γαϊδούρι ή το βόδι θα πέσει σε πηγάδι, και δεν θα το ανασύρει αμέσως κατά την ημέρα τού σαββάτου;

⁶ Και δεν μπόρεσαν να του απαντήσουν σ' αυτά.

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΩΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ ΣΕ ΔΕΙΠΝΟ

1. Οι πρωτοκαθεδρίες

⁷ Είπε μάλιστα μία παραβολή στους καλεσμένους, επειδή παρατηρούσε με ποιον τρόπο διάλεγαν τις πρωτοκαθεδρίες, λέγοντάς τους:

⁸ Όταν προσκληθείς από κάποιον σε γάμους, μη καθήσεις στην πρώτη θέση, μήπως και υπάρχει κάποιος καλεσμένος απ' αυτόν πιο επίσημος από σένα,

⁹ και όταν έρθει εκείνος, που κάλεσε εσένα και αυτόν, σου πει: Δώσε τη θέση σ' αυτόν· και τότε αρχίσεις με ντροπή να παίρνεις την τελευταία θέση.

¹⁰ Αλλά, όταν προσκληθείς, πήγαινε και κάθισε στην τελευταία θέση, για να σου πει, όταν έρθει εκείνος που σε κάλεσε: Φίλε, ανέβα πιο ψηλά. Τότε, θα έχεις δόξα μπροστά στους συγκαθήμενους μαζί σου.

¹¹ Επειδή, όποιος υψώνει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του, θα υψωθεί.

2. Ενθάρρυνση για ένδειξη αγάπης σε ανήμπορους

¹² Έλεγε μάλιστα σ' εκείνον που τον προσκάλεσε: Όταν κάνεις γεύμα ή δείπνο, να μη προσκαλεις τούς φίλους σου ούτε τους αδελφούς σου ούτε τους συγγενείς σου ούτε και πλούσιους γείτονες· μήπως σε αντικαλέσουν και αυτοί και γίνει σε σένα ανταπόδοση.

¹³ Αλλά, όταν κάνεις υποδοχή, να προσκαλεις φτωχούς, σακάτηδες, χωλούς, τυφλούς.

¹⁴ Και θα είσαι μακάριος· επειδή, δεν έχουν να σου ανταποδώσουν· δεδομένου ότι, η ανταπόδοση θα γίνει σε σένα κατά την ανάσταση των δικαίων.

3. Η παραβολή τού μεγάλου δείπνου. Μία προειδοποίηση

¹⁵ Και ακούγοντας αυτά ένας από τους συγκαθήμενους, του είπε: Μακάριος όποιος φάει ψωμί στη βασιλεία τού Θεού.

¹⁶ Και εκείνος είπε σ' αυτόν: Κάποιος άνθρωπος έκανε ένα μεγάλο δείπνο και κάλεσε πολλούς·

17 και έστειλε τον δούλο του κατά την ώρα τού δείπνου για να πει στους καλεσμένους: Έρχεστε, επειδή όλα είναι ήδη έτοιμα.

18 Και άρχισαν όλοι με μία γνώμη να παραιτούνται. Ο πρώτος τού είπε: Αγόρασα ένα χωράφι, και έχω ανάγκη να βγω έξω και να το δω· σε παρακαλώ, έχε με παραιτημένον.

19 Και ένας άλλος είπε: Αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια, και πηγαίνω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ, έχε με παραιτημένον.

20 Και ένας άλλος είπε: Νυμφεύθηκα γυναίκα· και γι' αυτό δεν μπορώ νάρθω.

21 Και όταν ήρθε ο δούλος εκείνος τα ανήγγειλε αυτά στον κύριό του. Τότε, ο οικοδεσπότης, οργισμένος, είπε στον δούλο του: Βγες γρήγορα έξω στις πλατείες και στους δρόμους τής πόλης, και φέρε εδώ μέσα φτωχούς και σακάτηδες και χωλούς και τυφλούς.

22 Και ο δούλος είπε: Κύριε, έγινε όπως πρόσταξες, και υπάρχει ακόμα τόπος.

23 Και ο κύριος είπε στον δούλο: Βγες έξω στους δρόμους και στους φράχτες, και να αναγκάσεις να μπουν μέσα, για να γεμίσει το σπίτι μου·

24 επειδή, σας λέω ότι, κανένας από εκείνους τούς καλεσμένους άνδρες δεν θα γευθεί το δείπνο μου.

Η γνήσια μαθητεία

25 Και μαζί του έρχονταν πολλά πλήθη· και καθώς στράφηκε, τους είπε:

26 Αν κάποιος έρχεται σε μένα, και δεν μισεί τον πατέρα του, και τη μητέρα, και τη γυναίκα, και τα παιδιά, και τους αδελφούς, και τις αδελφές, ακόμα μάλιστα και τη δική του τη ζωή, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

27 Και όποιος δεν βαστάζει τον σταυρό του, και έρχεται πίσω μου, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

28 Επειδή, ποιος από σας, θέλοντας να κτίσει έναν πύργο, δεν κάθεται πρώτα και λογαριάζει τη δαπάνη, αν έχει τα αναγκαία για να τον αποτελειώσει;

29 Μήπως, αφού βάλει θεμέλιο, και δεν μπορεί να τον αποτελειώσει, αρχίσουν όλοι αυτοί που τον βλέπουν να τον περιπαίζουν, λέγοντας ότι:

30 Αυτός ο άνθρωπος άρχισε να κτίζει, και δεν μπόρεσε να αποτελειώσει.

31 Ή, ποιος βασιλιάς, πηγαίνοντας να πολεμήσει έναν άλλον βασιλιά, δεν κάθεται πρώτα και σκέπτεται, αν είναι δυνατός με 10.000 να συναντήσει αυτόν που έρχεται εναντίον του με 20.000 ;

32 Ειδεμή, ενώ αυτός είναι ακόμα μακριά, στέλνει πρέσβεις και ζητάει ειρήνη.

33 Έτσι, λοιπόν, καθένας από σας που δεν απαρνιέται όλα τα υπάρχοντά του, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου.

Αλάτι, γνήσιο ή διεφθαρμένο;

- ³⁴ Το αλάτι είναι καλό· αλλά, αν το αλάτι διαφθαρεί, με τι θα αρτυστεί;
- ³⁵ Δεν είναι πλέον χρήσιμο ούτε για τη γη ούτε για την κοπριά· το ρίχνουν έξω. Όποιος έχει αυτιά για να ακούει, ας ακούει.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 15

- ¹ ΚΑΙ τον πλησίαζαν όλοι οι τελώνες και οι αμαρτωλοί, για να τον ακούν.
- ² Και οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς γόγγυζαν αναμεταξύ τους, λέγοντας ότι: Αυτός δέχεται αμαρτωλούς, και τρώει μαζί τους.

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ **1. Η παραβολή τού χαμένου προβάτου**

- ³ Και είπε σ' αυτούς τούτη την παραβολή, λέγοντας:
- ⁴ Ποιος άνθρωπος από σας, αν έχει 100 πρόβατα, και χάσει το ένα απ' αυτά, δεν αφήνει τα 99 στην έρημο και πηγαίνει αναζητώντας το χαμένο, μέχρις ότου το βρει;
- ⁵ Και όταν το βρει, το βάζει επάνω στους ώμους του, χαίροντας·
- ⁶ και ερχόμενος στο σπίτι, συγκαλεί τούς φίλους και τους γείτονες, λέγοντάς τους: Χαρείτε μαζί μου, επειδή βρήκα το πρόβατό μου που είχε χαθεί.
- ⁷ Σας λέω ότι έτσι θα είναι χαρά στον ουρανό για έναν αμαρτωλό που μετανοεί, περισσότερο παρά για 99 δίκαιους, που δεν έχουν ανάγκη μετάνοιας.

2. Η παραβολή τής χαμένης δραχμής

- ⁸ Ή, ποια γυναίκα, έχοντας δέκα δραχμές, αν χάσει μία δραχμή, δεν ανάβει ένα λυχνάρι, και σκουπίζει το σπίτι, και την αναζητάει με επιμέλεια, μέχρις ότου τη βρει;
- ⁹ Και αφού τη βρει, συγκαλεί τις φίλες και τις γειτόνισσες, λέγοντας: Χαρείτε μαζί μου, επειδή βρήκα τη δραχμή που έχασα.
- ¹⁰ Σας λέω, κατά τον ίδιο τρόπο γίνεται χαρά μπροστά στους αγγέλους τού Θεού για έναν αμαρτωλό που μετανοεί.

3. Η παραβολή τού ασώτου

- ¹¹ Είπε δε: Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους·
- ¹² και ο πιο νέος απ' αυτούς είπε στον πατέρα: Πατέρα, δώσ' μου το μέρος τής περιουσίας που μου ανήκει. Και τους μοίρασε τα υπάρχοντά του.
- ¹³ Και ύστερα από λίγες ημέρες, ο νεότερος γιος, αφού τα μάζεψε όλα, αποδήμησε σε μία μακρινή χώρα· και εκεί διασκόρπισε την περιουσία του, ζώντας άσωτα.

- 14 Και όταν τα ξόδεψε όλα, έγινε μεγάλη πείνα σ' εκείνη τη χώρα, και αυτός άρχισε να στερείται.
- 15 Τότε, πήγε και προσκολλήθηκε σε έναν από τους πολίτες εκείνης τής χώρας· ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του για να βόσκει γουρούνια.
- 16 Και επιθυμούσε να γεμίσει την κοιλιά του από τα ξυλοκέρατα που έτρωγαν τα γουρούνια· και κανένας δεν έδινε σ' αυτόν τίποτε.
- 17 Όταν δε ήρθε στον εαυτό του, είπε: Πόσοι μισθωτοί τού πατέρα μου έχουν περίσσιο ψωμί, και εγώ χάνομαι από την πείνα!
- 18 Αφού σηκωθώ, θα πάω στον πατέρα μου, και θα του πω: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου·
- 19 και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου· κάνε με σαν έναν από τους μισθωτούς σου.
- 20 Και αφού σηκώθηκε, ήρθε στον πατέρα του. Και ενώ ακόμα απείχε μακριά, ο πατέρας του τον είδε, και τον σπλαχνίστηκε· και τρέχοντας, έπεσε επάνω στον τράχηλό του και τον καταφίλησε.
- 21 Και ο γιος είπε σ' αυτόν: Πατέρα, αμάρτησα στον ουρανό και μπροστά σου, και δεν είμαι πια άξιος να ονομαστώ γιος σου.
- 22 Και ο πατέρας είπε στους δούλους του: Φέρτε έξω τη στολή την πρώτη, και ντύστε τον, και δώστε του δαχτυλίδι στο χέρι του, και υποδήματα στα πόδια.
- 23 Και φέρνοντας το σιτευτό μοσχάρι, σφάξτε το, και καθώς θα φάμε, ας ευφρανθούμε·
- 24 επειδή, αυτός ο γιος μου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε. Και άρχισαν να ευφραίνονται.

4. Η παραβολή τού αδελφού τού ασώτου

- 25 Ο πιο μεγάλος του γιος, όμως, ήταν στο χωράφι· και καθώς ερχόταν, και πλησίασε στο σπίτι, άκουσε όργανα και χορούς.
- 26 Και προσκαλώντας έναν από τους δούλους, ρωτούσε τι είναι αυτά.
- 27 Και εκείνος είπε σ' αυτόν ότι: Ήρθε ο αδελφός σου· και ο πατέρας σου έσφαξε το μοσχάρι το σιτευτό, επειδή τον απόλαυσε ξανά υγιή.
- 28 Και οργίστηκε, και δεν ήθελε να μπει μέσα. Βγήκε, λοιπόν, έξω ο πατέρας του, και τον παρακαλούσε.
- 29 Και εκείνος απαντώντας είπε στον πατέρα: Δες, τόσα χρόνια σε δουλεύω, και εντολή ποτέ σου δεν παρέβηκα· και σ' εμένα ποτέ ούτε ένα κατσικάκι δεν μου έδωσες, για να ευφρανθώ μαζί με τους φίλους μου·
- 30 και όταν ήρθε αυτός ο γιος σου, αυτός που κατέφαγε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες γι' αυτόν το μοσχάρι το σιτευτό.

31 Και εκείνος τού είπε: Παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου· και όλα τα δικά μου είναι δικά σου·

32 έπρεπε, όμως, να ευφρανθούμε και να χαρούμε, επειδή αυτός ο αδελφός σου ήταν νεκρός, και ξανάζησε· και ήταν χαμένος, και βρέθηκε.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 16

Η παραβολή τού άδικου διαχειριστή

1 Έλεγε μάλιστα και στους μαθητές του: Υπήρχε κάποιος άνθρωπος πλούσιος, ο οποίος είχε έναν διαχειριστή· και αυτός κατηγορήθηκε σ' αυτόν ότι διασκορπίζει τα υπάρχοντά του.

2 Και αφού τον φώναξε, είπε σ' αυτόν: Τι είναι αυτό που ακούω για σένα; Απόδωσε τον λογαριασμό τής διαχείρισής σου· επειδή, δεν θα μπορέσεις πλέον να είσαι διαχειριστής.

3 Και ο διαχειριστής είπε μέσα του: Τι να κάνω, επειδή ο κύριός μου αφαιρεί από μένα τη διαχείριση; Να σκάβω, δεν μπορώ, να ζητάω, ντρέπομαι·

4 κατάλαβα τι πρέπει να κάνω, για να με δεχθούν στα σπίτια τους, όταν αποβληθώ από τη διαχείριση.

5 Και προσκαλώντας έναν-έναν ξεχωριστά τούς χρεοφειλέτες τού κυρίου του, είπε στον πρώτο: Πόσο χρωστάς στον κύριό μου;

6 Και εκείνος είπε: 100 βάτους λάδι. Και του είπε: Πάρε το έγγραφό σου, και αφού καθήσεις, γράψε γρήγορα 50 .

7 Έπειτα, είπε σε έναν άλλον: Και εσύ, πόσο χρωστάς; Και εκείνος είπε: 100 κόρους σιτάρι. Και του λέει: Πάρε το έγγραφό σου, και γράψε 80 .

8 Και ο κύριος επαίνεσε τον άδικο διαχειριστή, ότι έπραξε φρόνιμα· επειδή, οι γιοι αυτού τού αιώνα είναι φρονιμότεροι στη δική τους γενεά, από τους γιους τού φωτός.

9 Και εγώ σας λέω: Να κάνετε για τον εαυτό σας φίλους από τον μαμωνά τής αδικίας, για να σας δεχθούν στις αιώνιες σκηνές, όταν εκλείψετε.

10 Ο πιστός στο ελάχιστο, και στο πολύ είναι πιστός· και ο άδικος στο ελάχιστο, και στο πολύ είναι άδικος.

11 Αν, λοιπόν, στον άδικο μαμωνά δεν φανήκατε πιστοί, ποιος θα σας εμπιστευθεί τον αληθινό πλούτο;

12 Και αν στο ξένο δεν φανήκατε πιστοί, ποιος θα σας δώσει το δικό σας;

13 Κανένας δούλος δεν μπορεί να δουλεύει δύο κυρίους· επειδή, ή τον έναν θα μισήσει, και τον άλλον θα αγαπήσει· ή στον έναν θα προσκολληθεί, και τον άλλον θα καταφρονήσει. Δεν μπορείτε να δουλεύετε τον Θεό και τον μαμωνά.

14 Και όλα αυτά τα άκουγαν και οι Φαρισαίοι, που ήσαν φιλάργυροι· και τον περιγελούσαν.

Τα κριτήρια του Θεού

15 Και τους είπε: Εσείς είστε που δικαιώνετε τον εαυτό σας μπροστά στους ανθρώπους· ο Θεός, όμως, γνωρίζει τις καρδιές σας· επειδή, εκείνο που είναι υψηλό ανάμεσα στους ανθρώπους, είναι βδέλυγμα μπροστά στον Θεό.

Ο Νόμος και οι Προφήτες. Η Βασιλεία τού Θεού

16 Ο νόμος και οι προφήτες μέχρι τον Ιωάννη υπήρχαν· από τότε η βασιλεία τού Θεού εξαγγέλλεται ως χαρμόσυνο άγγελμα, και κάθε ένας βιάζεται να μπει μέσα σ' αυτή.

17 Και είναι ευκολότερο ο ουρανός και η γη να παρέλθουν, παρά μία κεραία τού νόμου να πέσει.

Πότε διαπράττεται μοιχεία

18 Καθένας που χωρίζεται από τη γυναίκα του και νυμφεύεται άλλη, μοιχεύει· και καθένας, που νυμφεύεται γυναίκα χωρισμένη από άνδρα, μοιχεύει.

Ο πλούσιος και ο φτωχός Λάζαρος

19 Υπήρχε δε κάποιος άνθρωπος πλούσιος, και ντυνόταν με πορφύρα, και στολή από βύσσο, ευφραινόμενος καθημερινά με μεγαλοπρέπεια.

20 Υπήρχε δε και ένας φτωχός, με το όνομα Λάζαρος, γεμάτος πληγές, τον οποίο έβαζαν κοντά στην πύλη του,

21 και επιθυμούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα, που έπεφταν από το τραπέζι τού πλουσίου· αλλά, και τα σκυλιά, καθώς έρχονταν, έγλειφαν τις πληγές του.

22 Πέθανε δε ο φτωχός και φέρθηκε από τους αγγέλους στον κόλπο τού Αβραάμ. Πέθανε δε και ο πλούσιος και θάφτηκε.

23 Και μέσα στον άδη, καθώς ύψωσε τα μάτια του, ενώ βρισκόταν μέσα σε βάσανα, βλέπει από μακριά τον Αβραάμ, και τον Λάζαρο στην αγκαλιά του·

24 και αυτός, φωνάζοντας, είπε: Πατέρα Αβραάμ, ελέησέ με, και στείλε τον Λάζαρο, για να βουτήξει την άκρη τού δαχτύλου του στο νερό, και να δροσίσει τη γλώσσα μου· επειδή, βασανίζομαι μέσα σε τούτη τη φλόγα.

25 Και ο Αβραάμ είπε: Παιδί μου, θυμήσου ότι απόλαυσες τα αγαθά σου στη ζωή σου και ο Λάζαρος παρόμοια τα κακά· τώρα, αυτός μεν παρηγορείται, εσύ όμως βασανίζεσαι.

26 Και εκτός όλων τούτων, ανάμεσα σε μας και σε σας ένα μεγάλο χάσμα είναι στηριγμένο, ώστε αυτοί που θέλουν να διαβούν από εδώ προς εσάς, να μη μπορούν, ούτε και οι από εκεί να διαπεράσουν προς εμάς.

27 Και είπε: Σε παρακαλώ, λοιπόν, πατέρα, στείλ' τον στην οικογένεια του πατέρα μου·

²⁸ επειδή, έχω πέντε αδελφούς· για να δώσει μαρτυρία σ' αυτούς, ώστε να μη έρθουν και αυτοί σε τούτο τον τόπο τού βασανισμού.

²⁹ Λέει σ' αυτόν ο Αβραάμ: Έχουν τον Μωυσή και τους προφήτες· ας ακούσουν αυτούς.

³⁰ Και εκείνος είπε: Όχι, πατέρα Αβραάμ· αλλά, αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σ' αυτούς, θα μετανοήσουν.

³¹ Είπε δε προς αυτόν: Αν δεν ακούν τον Μωυσή και τους προφήτες, ούτε αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς θα πεισθούν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 17

ΤΕΣΣΕΡΙΣ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

1. Τα σκάνδαλα θάρθουν

¹ Και στους μαθητές του είπε: Είναι αδύνατον να μη έρθουν τα σκάνδαλα· όμως, αλλοίμονο σ' εκείνον, διαμέσου τού οποίου έρχονται.

² Τον συμφέρει να κρεμάσει μία μυλόπετρα γύρω από τον τράχηλό του, και να ριχτεί στη θάλασσα, παρά να σκανδαλίσει έναν από τούτους τούς μικρούς.

2. Απλόχερη συγχωρητικότητα

³ Προσέχετε στον εαυτό σας. Αν αμαρτήσει δε σε σένα ο αδελφός σου, επίπληξέ τον· και αν μετανοήσει, συγχώρεσέ τον.

⁴ Και αν επτά φορές την ημέρα αμαρτήσει σε σένα, και επτά φορές την ημέρα επιστρέψει σε σένα, λέγοντας: Μετανοώ, θα τον συγχωρήσεις.

3. Πίστη, μικρή μεν, αλλά γνήσια

⁵ Και οι απόστολοι είπαν στον Κύριο: Αύξησέ μας την πίστη.

⁶ Και ο Κύριος είπε: Εάν είχατε πίστη σαν έναν κόκκο σιναπιού, θα λέγατε σε τούτη τη συκαμινιά: Ξεριζώσου και φυτέψου στη θάλασσα· και θα σας υπάκουε.

4. Πάντοτε σε υπηρεσία, χωρίς προσμονή ανταμοιβής

⁷ Και ποιος από σας έχοντας έναν δούλο που οργώνει ή ποιμαίνει, αμέσως μόλις έρθει από το χωράφι, θα του πει: Πήγαινε, κάθισε να φας;

⁸ Και δεν θα του πει: Ετοίμασε τι θα δειπνήσω, και αφού περιζωστείς, να με υπηρετείς, μέχρις ότου φάω και πιω, και ύστερα απ' αυτά θα φας και θα πεις κι εσύ;

⁹ Μήπως γνωρίζει χάρη σ' εκείνον τον δούλο, επειδή έκανε όλα όσα διατάχθηκαν σ' αυτόν; Δεν μου φαίνεται.

¹⁰ Έτσι και εσείς, όταν κάνετε όλα όσα σάς έχουν διαταχθεί, να λέτε: Είμαστε αχρείοι δούλοι· επειδή, κάναμε ό,τι χρωστούσαμε να κάνουμε.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Δέκα λεπροί καθαρίζονται

- 11** Και όταν αυτός πορευόταν στην Ιερουσαλήμ, περνούσε μέσα από τη Σαμάρεια, και τη Γαλιλαία.
- 12** Και ενώ έμπαινε σε κάποια κωμόπολη, τον συνάντησαν δέκα άνθρωποι λεπροί, οι οποίοι στάθηκαν από μακριά·
- 13** και αυτοί ύψωσαν τη φωνή, λέγοντας: Ιησού, επιστάτη, ελέησέ μας.
- 14** Και όταν τούς είδε είπε: Πηγαίνετε και δείξτε τον εαυτό σας στους ιερείς. Και ενώ πορεύονταν, καθαρίστηκαν.
- 15** Ένας, όμως, απ' αυτούς, βλέποντας ότι γιατρεύτηκε, επέστρεψε με δυνατή φωνή δοξάζοντας τον Θεό.
- 16** Και έπεσε με το πρόσωπο στα πόδια του, ευχαριστώντας τον· και αυτός ήταν Σαμαρείτης.
- 17** Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε: Δεν καθαρίστηκαν οι δέκα; Οι δε εννιά πού είναι;
- 18** Δεν βρέθηκαν άλλοι να επιστρέψουν για να δοξάσουν τον Θεό, παρά μονάχα αυτός ο αλλογενής;
- 19** Και του είπε: Καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε.

Η Βασιλεία τού Θεού ξεκίνησε

- 20** Και όταν ρωτήθηκε από τους Φαρισαίους, τότε έρχεται η βασιλεία τού Θεού, τους απάντησε, και είπε: Δεν έρχεται η βασιλεία τού Θεού έτσι, ώστε να παρατηρείται·
- 21** ούτε θα πουν: Να, εδώ είναι, ή: Να, εκεί· επειδή, προσέξτε, η βασιλεία τού Θεού είναι ανάμεσά σας.

Η Ημέρα τού Υιού τού ανθρώπου

- 22** Και στους μαθητές του είπε: Θάρθουν ημέρες, όταν θα επιθυμήσετε να δείτε μία από τις ημέρες τού Υιού τού ανθρώπου· και δεν θα δείτε.
- 23** Και θα σας πουν: Να, εδώ είναι, ή: Να, εκεί· να μη πάτε ούτε να ακολουθήσετε.
- 24** Επειδή, όπως η αστραπή, που αστράφτει από το ένα μέρος κάτω από τον ουρανό, λάμπει προς το άλλο μέρος κάτω από τον ουρανό, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου κατά τη δική του ημέρα.
- 25** Πρώτα, όμως, πρέπει αυτός να πάθει πολλά, και να καταφρονηθεί από τούτη τη γενεά.

Οι ημέρες τού Υιού τού ανθρώπου και η φανέρωσή Του

- 26** Και όπως έγινε κατά τις ημέρες τού Νώε, έτσι θα είναι και κατά τις ημέρες τού Υιού τού ανθρώπου·

27 έτρωγαν, έπιναν, νύμφευαν, νυμφεύονταν, μέχρι την ημέρα κατά την οποία ο Νώε μπήκε μέσα στην κιβωτό· και ήρθε ο κατακλυσμός και τους εξολόθρεψε όλους.

28 Παρόμοια, και όπως έγινε κατά τις ημέρες τού Λωτ· έτρωγαν, έπιναν, αγόραζαν, πουλούσαν, φύτευαν, οικοδομούσαν·

29 και κατά την ημέρα που ο Λωτ βγήκε έξω από τα Σόδομα, έβρεξε φωτιά και θειάφι από τον ουρανό, και τους εξολόθρεψε όλους·

30 κατά τον ίδιο τρόπο θα είναι κατά την ημέρα που θα φανερωθεί ο Υιός τού ανθρώπου.

Ο Μεγάλος Χωρισμός κατά την Επιστροφή τού Χριστού

31 Κατά την ημέρα εκείνη, όποιος βρεθεί επάνω στην ταράτσα, και τα σκεύη του είναι μέσα στο σπίτι, ας μη κατέβει για να τα πάρει· και όποιος είναι στο χωράφι, το ίδιο, ας μη επιστρέψει προς τα πίσω.

32 Να θυμάστε τη γυναίκα τού Λωτ.

33 Όποιος ζητήσει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος τη χάσει, θα τη διαφυλάξει.

34 Σας λέω: Κατά τη νύχτα εκείνη θα υπάρχουν δύο επάνω σ' ένα κρεβάτι· ο ένας παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται.

35 Δύο γυναίκες θα αλέθουν μαζί· η μία παραλαμβάνεται, και η άλλη αφήνεται.

36 Δύο θα βρίσκονται στο χωράφι· ο ένας παραλαμβάνεται, και ο άλλος αφήνεται.

37 Και αποκρινόμενοι του λένε: Κύριε, πού; Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Όπου είναι το σώμα, εκεί θα συγκεντρωθούν οι αετοί.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 18

Η επιμονή στην προσευχή. Η παραβολή τής χήρας

1 Τους έλεγε μάλιστα και μία παραβολή για το ότι πρέπει πάντοτε να προσεύχονται, και να μη αποκάμνουν,

2 λέγοντας: Σε κάποια πόλη υπήρχε ένας κριτής, ο οποίος τον Θεό δεν φοβόταν, και άνθρωπο δεν ντρεπόταν.

3 Ήταν και μία χήρα σ' εκείνη την πόλη· και ερχόταν σ' αυτόν, λέγοντας: Απόδωσε το δίκιο μου από τον αντίδικό μου.

4 Και μέχρι κάποιο σημείο δεν θέλησε· ύστερα απ' αυτά, όμως, είπε μέσα του: Αν και τον Θεό δεν τον φοβάμαι, και άνθρωπο δεν ντρέπομαι,

5 τουλάχιστον, επειδή με ενοχλεί αυτή η χήρα, ας της αποδώσω το δίκιο της, για να μη έρχεται πάντοτε και με βασανίζει.

6 Και ο Κύριος είπε: Ακούσατε τι λέει ο άδικος κριτής·

7 ο Θεός, μάλιστα, δεν θα αποδώσει το δίκιο των εκλεκτών του, αυτών που βοούν σ' αυτόν ημέρα και νύχτα, αν και μακροθυμεί γι' αυτούς;

8 Σας λέω, ότι θα αποδώσει το δίκιο τους γρήγορα. Πλην, όταν έρθει ο Υιός τού ανθρώπου, θα βρει, άραγε, την πίστη επάνω στη γη;

Η παραβολή τού Φαρισαίου και του Τελώνη

9 Είπε δε και σε μερικούς, που είχαν πεποίθηση στον εαυτό τους ότι είναι δίκαιοι, και καταφρονούσαν τούς υπόλοιπους, τούτη την παραβολή:

10 Δύο άνθρωποι ανέβηκαν στο ιερό για να προσευχηθούν· ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος τελώνης.

11 Ο Φαρισαίος, καθώς στάθηκε, προσευχόταν από μέσα του τα εξής: Σε ευχαριστώ, Θεέ, ότι δεν είμαι όπως και οι λοιποί άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί ή και όπως αυτός ο τελώνης.

12 Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, αποδεκατίζω όλα όσα έχω.

13 Και ο τελώνης, που στεκόταν από μακριά δεν ήθελε ούτε τα μάτια του να υψώσει στον ουρανό, αλλά χτυπούσε στο στήθος του, λέγοντας: Θεέ μου, σκέπασε με έλεος εμένα τον αμαρτωλό.

14 Σας λέω: Αυτός κατέβηκε στο σπίτι του δικαιωμένος, παρά εκείνος· επειδή, όποιος υψώνει τον εαυτό του, θα ταπεινωθεί· και εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτό του, θα υψωθεί.

Ο Ιησούς και τα παιδιά

15 ΕΦΕΡΝΑΝ, μάλιστα, σ' αυτόν και τα βρέφη, για να τα αγγίζει· βλέποντας, όμως, αυτό οι μαθητές του, τους επέπληξαν.

16 Ο Ιησούς, όμως, αφού τα προσκάλεσε, είπε: Αφήστε τα παιδιά νάρχονται σε μένα, και μη τα εμποδίζετε· επειδή, για τέτοιους είναι η βασιλεία τού Θεού.

17 Σας διαβεβαιώνω: Όποιος δεν δεχθεί τη βασιλεία τού Θεού σαν παιδί, δεν θα μπει μέσα σ' αυτή.

Ο πλούσιος άρχοντας με το ερώτημα για την αιώνια ζωή

18 Και κάποιος άρχοντας τον ρώτησε, λέγοντας: Δάσκαλε αγαθέ, τι να πράξω για να κληρονομήσω αιώνια ζωή;

19 Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.

20 Τις εντολές τις ξέρεις: «Μη μοιχεύσεις· Μη φονεύσεις· Μη κλέψεις· Μη ψευδομαρτυρήσεις· Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου».

21 Και εκείνος είπε: Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νιότη μου.

22 Μόλις τα άκουσε αυτά ο Ιησούς, είπε σ' αυτόν: Ένα σου λείπει ακόμα· πούλησε όλα όσα έχεις, και διαμοίρασέ τα σε φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με.

23 Και εκείνος, όταν τα άκουσε αυτά, έγινε περίλυπος· επειδή, ήταν υπερβολικά πλούσιος.

24 Και ο Ιησούς, βλέποντάς τον να έχει γίνει περίλυπος, είπε: Πόσο δύσκολα θα μπουν μέσα στη βασιλεία τού Θεού αυτοί που έχουν τα χρήματα·

25 επειδή, είναι ευκολότερο μία καμήλα να περάσει από μία τρύπα βελόνας, παρά πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού.

26 Και αυτοί που το άκουσαν,είπαν: Και ποιος μπορεί να σωθεί;

27 Και εκείνος είπε: Τα αδύνατα για τους ανθρώπους είναι δυνατά για τον Θεό.

28 Και ο Πέτρος είπε: Δες, εμείς αφήσαμε τα πάντα, και σε ακολουθήσαμε.

29 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν είναι κανένας που άφησε σπίτι ή γονείς ή αδελφούς ή γυναίκα ή παιδιά εξαιτίας τής βασιλείας τού Θεού,

30 ο οποίος δεν θα απολαύσει πολλαπλάσια κατά τον καιρό τούτο, και αιώνια ζωή κατά τον ερχόμενο αιώνα.

Ο Ιησούς μιλάει ξανά για τα επερχόμενα παθήματά Του

31 Και αφού παρέλαβε τους δώδεκα, τους είπε: Προσέξτε, ανεβαίνουμε στα Ιεροσόλυμα, και στον Υιό τού ανθρώπου θα εκτελεστούν όλα τα γραμμένα διαμέσου των προφητών·

32 επειδή, θα παραδοθεί στα έθνη, και θα τον εμπαΐζουν, και βρίσουν, και φτύσουν·

33 και αφού τον μαστιγώσουν, θα τον θανατώσουν, και κατά την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί.

34 Και αυτοί δεν κατάλαβαν απ' αυτά τίποτε· και ο λόγος αυτός ήταν κρυμμένος απ' αυτούς, και δεν καταλάβαιναν τα όσα λέγονταν.

Ο τυφλός στην Ιεριχώ θεραπεύεται

35 Και όταν πλησίαζαν στην Ιεριχώ, κάποιος τυφλός καθόταν κοντά στον δρόμο, ζητιανεύοντας.

36 Και καθώς άκουσε ότι περνάει το πλήθος, ρωτούσε τι είναι αυτό.

37 Και του ανήγγειλαν ότι, περνάει ο Ιησούς ο Ναζωραίος.

38 Και φώναξε, λέγοντας: Ιησού, Υιέ τού Δαβίδ, ελέησέ με.

39 Και εκείνοι που προπορεύονταν τον επέπλητταν για να σιωπήσει· αυτός, όμως, έκραζε πολύ περισσότερο: Υιέ τού Δαβίδ, ελέησέ με.

⁴⁰ Και ο Ιησούς, αφού στάθηκε, πρόσταξε να τον φέρουν σ' αυτόν· και όταν πλησίασε, τον ρώτησε,

⁴¹ λέγοντας: Τι θέλεις να σου κάνω; Και εκείνος είπε: Κύριε, να ανακτήσω την όρασή μου.

⁴² Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Ανάκτησέ την· η πίστη σου σε έσωσε.

⁴³ Και αμέσως ανέκτησε την όρασή του και τον ακολουθούσε, δοξάζοντας τον Θεό· και ολόκληρος ο λαός, όταν το είδε αυτό, δοξολόγησε τον Θεό.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 19

Ο Ζακχαίος αναζητάει τον Ιησού

¹ ΚΑΙ μπαίνοντας μέσα, διερχόταν την Ιεριχώ.

² Και νάσου, ένας άνθρωπος, που ονομαζόταν Ζακχαίος, ο οποίος ήταν αρχιτελώνης, και αυτός ήταν πλούσιος·

³ και ζητούσε να δει τον Ιησού ποιος είναι· και δεν μπορούσε εξαιτίας τού πλήθους, επειδή ήταν κοντός στο ανάστημα.

⁴ Και τρέχοντας μπροστά, ανέβηκε επάνω σε μία συκομουριά για να τον δει· επειδή, από εκείνο τον δρόμο επρόκειτο να περάσει.

⁵ Και όταν ο Ιησούς ήρθε στον τόπο, κοιτάζοντας ψηλά, τον είδε, και του είπε: Ζακχαίε, κατέβα γρήγορα· επειδή, σήμερα πρέπει να μείνω στο σπίτι σου.

⁶ Και κατέβηκε γρήγορα, και τον υποδέχθηκε με χαρά.

⁷ Και όλοι, βλέποντάς το αυτό, γόγγυζαν, λέγοντας ότι: Μπήκε για να μείνει μέσα σε έναν αμαρτωλό άνθρωπο.

⁸ Και ο Ζακχαίος, καθώς στάθηκε όρθιος, είπε στον Κύριο: Δες, τα μισά από τα υπάρχοντά μου, Κύριε, τα δίνω στους φτωχούς· και αν συκοφάντησα κάποιον σε κάτι, αποδίδω τετραπλάσια.

⁹ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν ότι: Σήμερα έγινε σωτηρία σ' αυτό το σπίτι, καθώς και αυτός είναι γιος τού Αβραάμ.

¹⁰ Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου ήρθε να ζητήσει και να σώσει το χαμένο.

Η παραβολή με τις δέκα μνες

¹¹ Και ενώ αυτοί τα άκουγαν αυτά, προσθέτοντας είπε μία παραβολή, επειδή ήταν κοντά στην Ιερουσαλήμ, κι αυτοί νόμιζαν ότι η βασιλεία τού Θεού επρόκειτο να φανεί αμέσως.

¹² Είπε, λοιπόν: Κάποιος ευγενής άνθρωπος πήγε σε μία μακρινή χώρα, για να πάρει για τον εαυτό του βασιλεία, και να επιστρέψει.

¹³ Και καλώντας δέκα από τους δικούς του δούλους, τους έδωσε δέκα μνες, και τους είπε: Πραγματευθείτε μέχρις ότου έρθω.

- 14 Οι συμπολίτες του, όμως, τον μισούσαν, και έστειλαν πίσω απ' αυτόν πρέσβεις, λέγοντας: Δεν θέλουμε να βασιλεύσει αυτός επάνω σε μας.
- 15 Και όταν γύρισε, παίρνοντας τη βασιλεία, είπε να κληθούν κοντά του οι δούλοι εκείνοι, στους οποίους έδωσε το ασήμι, για να μάθει τι κέρδισε κάθε ένας.
- 16 Και ήρθε ο πρώτος, λέγοντας: Κύριε, η μνα σου κέρδισε δέκα μνες.
- 17 Και του είπε: Εύγε, δούλε αγαθέ· επειδή στο ελάχιστο φάνηκες πιστός, έχει εξουσία επάνω σε δέκα πόλεις.
- 18 Και ήρθε ο δεύτερος λέγοντας: Κύριε, η μνα σου έκανε πέντε μνες.
- 19 Είπε δε και σε τούτον: Και εσύ, γίνε εξουσιαστής επάνω σε πέντε πόλεις.
- 20 Ήρθε και άλλος, λέγοντας: Κύριε, να την, η μνα σου, που είχα φυλαγμένη μέσα σε μαντήλι·
- 21 επειδή, σε φοβόμουν· για τον λόγο ότι, είσαι αυστηρός άνθρωπος· παίρνεις ό,τι δεν έβαλες, και θερίζεις ό,τι δεν έσπειρες.
- 22 Και λέει σ' αυτόν: Από το στόμα σου θα σε κρίνω, δούλε πονηρέ· ήξερες ότι εγώ είμαι άνθρωπος αυστηρός, παίρνοντας ό,τι δεν έβαλα, και θερίζοντας ό,τι δεν έσπειρα·
- 23 γιατί, λοιπόν, δεν έδωσες το ασήμι μου στην τράπεζα, ώστε εγώ μόλις ερχόμουν να το έπαιρνα μαζί με τον τόκο;
- 24 Και είπε στους παραβρισκόμενους: Αφαιρέστε του τη μνα, και δώστε την σ' αυτόν που έχει τις δέκα μνες.
- 25 (Και του είπαν: Κύριε, έχει δέκα μνες).
- 26 Επειδή, σας λέω, ότι σε καθέναν που έχει, θα δοθεί· από εκείνον, όμως, που δεν έχει, και ό,τι έχει, θα αφαιρεθεί απ' αυτόν.
- 27 Πλην, εκείνους τους εχθρούς μου, που δεν με θέλησαν να βασιλεύσω επάνω τους, φέρτε τους εδώ, και κατασφάζτε τους μπροστά μου.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

1. Η Μεσσιανική Είσοδος του Ιησού στα Ιεροσόλυμα

- 28 Και όταν είπε αυτά, προχωρούσε ανεβαίνοντας στα Ιεροσόλυμα.
- 29 Και καθώς πλησίασε στη Βηθφαγή και στη Βηθανία, κοντά στο βουνό που αποκαλείται των Ελαιών, έστειλε δύο από τους μαθητές του,
- 30 λέγοντας: Πηγαίνετε στην απέναντι κωμόπολη· στην οποία μπαίνοντας θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, επάνω στο οποίο δεν κάθισε ποτέ κανένας άνθρωπος· λύστε το και φέρτε το.

- 31** Και αν κάποιος σάς ρωτήσει: Γιατί το λύνετε; Έτσι θα πείτε σ' αυτόν, ότι: Ο Κύριος το έχει ανάγκη.
- 32** Και οι απεσταλμένοι πήγαν, και βρήκαν όπως τους είχε πει.
- 33** Και ενώ έλυναν το πουλάρι, οι ιδιοκτήτες του είπαν σ' αυτούς: Γιατί λύνετε το πουλάρι;
- 34** Και εκείνοι είπαν: Ο Κύριος το έχει ανάγκη.
- 35** Και το έφεραν στον Ιησού. Και ρίχνοντας τα ιμάτιά τους επάνω στο πουλάρι, έβαλαν τον Ιησού και κάθησε επάνω του.
- 36** Και ενώ πορευόταν, έστρωναν από κάτω τα ιμάτιά τους στον δρόμο.
- 37** Και όταν πλησίαζε ήδη στην κατάβαση του βουνού των Ελαιών, άρχισε ολόκληρο το πλήθος των μαθητών χαίροντας να υμνούν τον Θεό μεγαλόφωνα για όλα τα θαύματα που είδαν,
- 38** λέγοντας: Ευλογημένος ο ερχόμενος βασιλιάς στο όνομα του Κυρίου· ειρήνη στον ουρανό, και δόξα εν υψίστοις.
- 39** Και μερικοί από τους Φαρισαίους, μέσα από τον όχλο, του είπαν: Δάσκαλε, επίπληξε τους μαθητές σου.
- 40** Και αποκρινόμενος είπε προς αυτούς: Σας λέω ότι, αν αυτοί σιωπήσουν, οι πέτρες θα φωνάξουν.

2. Ο Ιησούς κλαίει και προφητεύει για την Ιερουσαλήμ

- 41** Και όταν πλησίασε, βλέποντας την πόλη, έκλαψε γι' αυτήν,
- 42** λέγοντας: Είθε να γνώριζες κι εσύ, τουλάχιστον κατά την ημέρα σου τούτη, αυτά που αποβλέπουν για την ειρήνη σου· αλλά, τώρα, κρύφτηκαν από τα μάτια σου·
- 43** επειδή, θάρθουν ημέρες επάνω σου, και οι εχθροί σου θα κάνουν χαράκωμα γύρω από σένα, και θα σε περικυκλώσουν, και θα σε στενοχωρήσουν από παντού·
- 44** και θα σε κατεδαφίσουν, και τα παιδιά σου μέσα σε σένα, και δεν θα αφήσουν μέσα σε σένα πέτρα επάνω σε πέτρα· επειδή, δεν γνώρισες τον καιρό τής επίσκεψής σου.

3. Η Μεσσιανική Είσοδος του Ιησού στον Ναό

- 45** Και μπαίνοντας μέσα στο ιερό, άρχισε να βγάζει έξω εκείνους που πουλούσαν μέσα σ' αυτό και αγόραζαν,
- 46** λέγοντάς τους: Είναι γραμμένο: «Ο οίκος μου είναι οίκος προσευχής»· εσείς, όμως, τον κάνατε «σπήλαιο ληστών».
- 47** Και κάθε ημέρα δίδασκε μέσα στο ιερό· οι δε αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρώτοι από τον λαό ζητούσαν να τον εξοντώσουν·

⁴⁸ και δεν έβρισκαν το τι να κάνουν· επειδή, ολόκληρος ο λαός ήταν προσηλωμένος στο να τον ακούει.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 20

4. Με ποια εξουσία ενεργούσε ο Ιησούς

¹ ΚΑΙ σε μία από τις ημέρες εκείνες, ενώ αυτός δίδασκε τον λαό μέσα στο ιερό και τον ευαγγελιζόταν, ήρθαν ξαφνικά οι αρχιερείς και οι γραμματείς μαζί με τους πρεσβύτερους,

² και του είπαν, λέγοντας: Πες μας, με ποια εξουσία τα κάνεις αυτά, και ποιος είναι που σου έδωσε αυτή την εξουσία;

³ Και αποκρινόμενος είπε προς αυτούς: Θα σας ρωτήσω και εγώ έναν λόγο, και πείτε μου:

⁴ Το βάπτισμα του Ιωάννη ήταν από τον ουρανό ή από τους ανθρώπους;

⁵ Και εκείνοι συλλογίστηκαν μέσα τους, λέγοντας ότι: Αν πούμε: Από τον ουρανό, θα πει: Γιατί, λοιπόν, δεν πιστέψατε σ' αυτόν;

⁶ Αν, όμως, πούμε: Από τους ανθρώπους, ολόκληρος ο λαός θα μας λιθοβολήσει· επειδή, είναι πεπεισμένοι ότι ο Ιωάννης είναι προφήτης.

⁷ Και αποκρίθηκαν ότι δεν ξέρουν από πού ήταν.

⁸ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ούτε εγώ σας λέω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά.

5. Η παραβολή των κακών γεωργών

⁹ Και άρχισε να λέει στον λαό τούτη την παραβολή: Κάποιος άνθρωπος φύτεψε έναν αμπελώνα, και τον μίσθωσε σε γεωργούς, και αποδήμησε για πολύν καιρό.

¹⁰ Και κατά τον καιρό των καρπών απέστειλε στους γεωργούς έναν δούλο, για να του δώσουν από τον καρπό τού αμπελώνα· οι γεωργοί, όμως, αφού τον έδειραν τον εξαπέστειλαν αδειανόν.

¹¹ Απέστειλε και πάλι έναν άλλον δούλο· πλην, αυτοί, αφού έδειραν και εκείνον και τον ατίμασαν, τον εξαπέστειλαν αδειανόν.

¹² Και απέστειλε ξανά έναν τρίτον· εκείνοι, όμως, αφού πλήγωσαν και αυτόν, τον έδιωξαν.

¹³ Και ο κύριος του αμπελώνα είπε: Τι να κάνω; Ας στείλω τον αγαπητό μου γιο· ίσως, αφού τον δουν οι γεωργοί, θα ντραπούν.

¹⁴ Όμως, οι γεωργοί βλέποντάς τον, συλλογίζονταν μέσα τους, λέγοντας: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσουμε, για να γίνει δική μας η κληρονομιά.

15 Και βγάζοντάς τον έξω από τον αμπελώνα, τον φόνευσαν. Τι θα τους κάνει, λοιπόν, ο κύριος του αμπελώνα;

16 Θάρθει και θα εξοντώσει αυτούς τούς γεωργούς, και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους. Και όταν το άκουσαν, είπαν: Μη γένοιτο!

17 Και εκείνος, κοιτάζοντάς τους καλά, είπε σ' αυτούς: Τι, λοιπόν, είναι τούτο το γραμμένο: «Η πέτρα, που αποδοκίμασαν αυτοί που οικοδομούν, αυτή έγινε ακρογωνιαία πέτρα»;

18 Καθένας που θα πέσει επάνω σ' αυτή την πέτρα, θα συντριφτεί· επάνω δε σε όποιον πέσει, θα τον κατασυντρίψει.

6. Οι αρχιερείς και οι γραμματείς

19 Και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζήτησαν να βάλουν τα χέρια επάνω του κατά την ίδια εκείνη ώρα· όμως, φοβήθηκαν τον λαό· επειδή, κατάλαβαν ότι προς αυτούς είπε τούτη την παραβολή.

7. Προσπάθεια παγίδευσης του Ιησού με αφορμή τούς φόρους

20 Και αφού παραφύλαξαν, έστειλαν εγκάθετους, που υποκρίνονταν ότι είναι δίκαιοι, με σκοπό να τον πιάσουν από κάποιον λόγο, για να τον παραδώσουν στην αρχή, και στην εξουσία τού ηγεμόνα.

21 Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, ξέρουμε ότι ορθά μιλάς και διδάσκεις, και δεν βλέπεις σε πρόσωπο ανθρώπου, αλλά αληθινά διδάσκεις τον δρόμο τού Θεού.

22 Επιτρέπεται σε μας να δώσουμε φόρο στον Καίσαρα ή όχι;

23 Και καταλαβαίνοντας την πανουργία τους, είπε σ' αυτούς: Γιατί με πειράζετε;

24 Δείξτε μου ένα δηνάριο· τίνος έχει την εικόνα και την επιγραφή; Και εκείνοι, αποκρινόμενοι, είπαν: Του Καίσαρα.

25 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Αποδώστε, λοιπόν, στον Καίσαρα εκείνα που ανήκουν στον Καίσαρα, και στον Θεό εκείνα που ανήκουν στον Θεό.

26 Και, εξαιτίας κάποιου λόγου, δεν μπόρεσαν να τον πιάσουν μπροστά στον λαό· και θαυμάζοντας για την απάντησή του, σιώπησαν.

8. Οι Σαδδουκαίοι και η Ανάσταση των Νεκρών

27 Καθώς δε πλησίασαν μερικοί από τους Σαδδουκαίους, οι οποίοι αρνούνται ότι υπάρχει ανάσταση, τον ρώτησαν,

28 λέγοντας: Δάσκαλε, ο Μωυσής έγραψε σε μας: Αν πεθάνει ο αδελφός κάποιου που έχει γυναίκα, και αυτός πεθάνει άτεκνος, ο αδελφός του να πάρει τη γυναίκα, και να αναστήσει απογόνους στον αδελφό του.

29 Υπήρχαν, λοιπόν, επτά αδελφοί· και ο πρώτος παίρνοντας μία γυναίκα, πέθανε άτεκνος.

30 Και ο δεύτερος πήρε τη γυναίκα, και αυτός πέθανε άτεκνος.

31 Και την πήρε ο τρίτος· το ίδιο μάλιστα και οι επτά· και δεν άφησαν παιδιά, και πέθαναν.

32 Και ύστερα από όλους πέθανε και η γυναίκα.

33 Κατά την ανάσταση, λοιπόν, σε ποιον απ' αυτούς γίνεται γυναίκα; Επειδή, την είχαν πάρει και οι επτά.

34 Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Οι γιοι τούτου τού αιώνα νυμφεύουν και νυμφεύονται·

35 ενώ αυτοί που καταξιώθηκαν να απολαύσουν εκείνον τον αιώνα, και την ανάσταση από τους νεκρούς, ούτε νυμφεύουν ούτε νυμφεύονται·

36 επειδή, ούτε να πεθάνουν πλέον μπορούν· δεδομένου ότι, είναι ισάγγελοι· και είναι γιοι τού Θεού, επειδή είναι γιοι τής ανάστασης.

37 Το ότι, όμως, ανασταίνονται οι νεκροί, το φανέρωσε και ο Μωυσής στο περιστατικό τής βάτου, όταν λέει Κύριο τον Θεό τού Αβραάμ και τον Θεό τού Ισαάκ και τον Θεό τού Ιακώβ.

38 Ο δε Θεός δεν είναι των νεκρών, αλλά των ζωντανών· επειδή, όλοι σ' αυτόν ζουν.

39 Και μερικοί από τους γραμματείς αποκρινόμενοι είπαν: Δάσκαλε, καλά είπες.

40 Και δεν τολμούσαν πλέον να τον ρωτήσουν τίποτε.

9. Ο Ιησούς τούς δίνει την ευκαιρία να σκεφθούν για τον Μεσσία

41 Και τους είπε: Πώς λένε για τον Χριστό ότι είναι γιος τού Δαβίδ;

42 Και ο ίδιος ο Δαβίδ λέει στο βιβλίο των Ψαλμών: «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθησε στα δεξιά μου,

43 μέχρις ότου βάλω τούς εχθρούς σου για υποπόδιο των ποδιών σου».

44 Ο Δαβίδ, λοιπόν, τον ονομάζει Κύριο· πώς, όμως, είναι γιος του;

10. Προσέχετε από τους γραμματείς

45 Και ενώ ολόκληρος ο λαός άκουγε, είπε στους μαθητές του:

46 Προσέχετε από τους γραμματείς, που θέλουν να περπατούν με επίσημες στολές, και αρέσκονται με τους χαιρετισμούς στις αγορές, και πρωτοκαθεδρίες στις συναγωγές, και τις πρώτες θέσεις στα δείπνα.

47 Οι οποίοι κατατρώνε τα σπίτια των χηρών, και αυτό με την πρόφαση ότι κάνουν μεγάλες προσευχές. Αυτοί θα πάρουν μεγαλύτερη καταδίκη.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 21

11. Η μικρή προσφορά τής χήρας. Η ποιότητα της προσφοράς

- ¹ ΚΑΙ σηκώνοντας τα μάτια του είδε τούς πλουσίους που έβαζαν τα δώρα τους στο θησαυροφυλάκιο.
- ² Είδε, μάλιστα, και μία φτωχή χήρα που έβαζε δύο λεπτά,
- ³ και είπε: Σας διαβεβαιώνω ότι, αυτή η φτωχή χήρα έβαλε περισσότερο απ' όλους·
- ⁴ επειδή, όλοι αυτοί έβαλαν στα δώρα τού Θεού από το περίσσευμά τους· αυτή, όμως, από το υστέρημά της έβαλε ολόκληρη την περιουσία της, όση είχε.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ

1. Η καταστροφή τού Ναού

- ⁵ Και ενώ μερικοί έλεγαν για το ιερό, ότι είναι στολισμένο με ωραίες πέτρες και αφιερώματα, είπε:
- ⁶ Αυτά που βλέπετε, θάρθουν ημέρες, κατά τις οποίες δεν θα μείνει πέτρα επάνω σε πέτρα, η οποία δεν θα καταγκρεμιστεί.

2. Πότε θα γίνουν αυτά; Ποιο το σημείο;

- ⁷ Και τον ρώτησαν, λέγοντας: Δάσκαλε, πότε, λοιπόν, θα γίνουν αυτά; Και ποιο είναι το σημείο, όταν αυτά πρόκειται να γίνουν;
- ⁸ Και εκείνος είπε: Βλέπετε, να μη πλανηθείτε· επειδή, πολλοί θάρθουν στο όνομά μου, λέγοντας, ότι: Εγώ είμαι· και ο καιρός πλησίασε. Να μη πάτε, λοιπόν, πίσω απ' αυτούς.
- ⁹ Και όταν ακούσετε πολέμους και ακαταστασίες, να μη φοβηθείτε· επειδή, αυτά πρέπει να γίνουν πρώτα· αλλά, δεν είναι αμέσως το τέλος.
- ¹⁰ Τότε, έλεγε σ' αυτούς: Θα σηκωθεί έθνος ενάντια σε άλλο έθνος, και βασίλειο ενάντια σε άλλο βασίλειο.
- ¹¹ Και θα γίνουν μεγάλοι σεισμοί κατά τόπους, και πείνες και μεταδοτικές αρρώστιες, και θα υπάρχουν φόβητρα και μεγάλα σημεία από τον ουρανό.

3. Οι διωγμοί

- ¹² Πριν από όλα αυτά, θα βάλουν επάνω σας τα χέρια τους, και θα σας θέσουν υπό διωγμό, παραδίνοντάς σας σε συναγωγές και φυλακές, καθώς θα σας φέρνουν μπροστά σε βασιλιάδες και ηγεμόνες, ένεκα του ονόματός μου.
- ¹³ Και τούτο θα αποβεί σε σας για μαρτυρία.
- ¹⁴ Βάλτε, λοιπόν, στις καρδιές σας, να μη προμελετάτε τι να απολογηθείτε·
- ¹⁵ επειδή, εγώ θα σας δώσω στόμα και σοφία, στην οποία δεν θα μπορέσουν να αντιλογήσουν ούτε να αντισταθούν όλοι οι εναντίοι σας.

16 Θα παραδοθείτε, μάλιστα, και από γονείς και αδελφούς και συγγενείς και φίλους· και θα θανατώσουν μερικούς από σας·

17 και θα είστε μισούμενοι από όλους εξαιτίας τού ονόματός μου·

18 πλην, μία τρίχα από το κεφάλι σας δεν θα χαθεί.

19 Με την υπομονή σας, αποκτήστε τις ψυχές σας.

4. Η ερήμωση της Ιερουσαλήμ

20 Και όταν δείτε την Ιερουσαλήμ περικυκλωμένη από στρατόπεδα, τότε να γνωρίσετε ότι πλησίασε η ερήμωσή της.

21 Τότε, αυτοί που είναι στην Ιουδαία ας φεύγουν στα βουνά· και εκείνοι που είναι μέσα σ' αυτή ας αναχωρούν έξω· και εκείνοι που είναι στα χωράφια ας μη μπαίνουν μέσα σ' αυτή.

22 Επειδή, αυτές είναι ημέρες εκδίκησης, για να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα.

23 Και αλλοίμονο σ' εκείνες που εγκυμονούν και σ' εκείνες που θηλάζουν κατά τις ημέρες εκείνες· επειδή, θα είναι μεγάλη στενοχώρια επάνω στη γη, και οργή ενάντια σε τούτο τον λαό.

24 Και θα πέσουν με στόμα μάχαιρας, και θα φερθούν αιχμάλωτοι, σε όλα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θα είναι σε καταπάτηση από τα έθνη, μέχρις ότου εκπληρωθούν οι καιροί των εθνών.

5. Πριν από τη Δεύτερη Έλευση

25 Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· και επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα·

26 οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο και την προσδοκία των δεινών που επέρχονται στην οικουμένη· επειδή, οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν.

6. Έρχεται ο Υιός τού ανθρώπου

27 Και τότε θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφο και με δύναμη και πολλή δόξα.

28 Και όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται, ανασηκωθείτε και σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας· επειδή, πλησιάζει η απολύτρωσή σας.

7. Το Τέλος μέσα από την παραβολή τής συκιάς και των δέντρων

29 Και τους είπε μία παραβολή: Δείτε τη συκιά και όλα τα δέντρα·

30 όταν ήδη ανοίξουν, βλέποντας γνωρίζετε από μόνοι σας ότι το καλοκαίρι είναι ήδη κοντά.

31 Ἐτσι κι εσεῖς, όταν δείτε τούτα να γίνονται, να ξέρετε ότι η βασιλεία τού Θεού είναι κοντά.

32 Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά μέχρις ότου όλα αυτά γίνουν.

33 Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, τα λόγια μου όμως δεν θα παρέλθουν.

8. Προειδοποίηση στους δικούς Του

34 Προσέχετε, μάλιστα, στον εαυτό σας, μήπως και βαρύνουν οι καρδιές σας μέσα σε κραιπάλη και μεθύσι και βιοτικές μέριμνες, και έρθει επάνω σας ξαφνικά εκείνη η ημέρα·

35 επειδή, θάρθει σαν παγίδα επάνω σε όλους εκείνους που κάθονται επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης.

36 Αγρυπνείτε, λοιπόν, δεόμενοι σε κάθε καιρό, για να καταξιωθείτε να ξεφύγετε όλα τούτα που πρόκειται να γίνουν, και να σταθείτε μπροστά στον Υιό τού ανθρώπου.

37 Και τις μεν ημέρες δίδασκε στο ιερό· τις νύχτες, όμως, βγαίνοντας έξω διανυχτέρευε στο βουνό που ονομάζεται Ελαιών.

38 Και όλος ο λαός συναθροιζόταν κοντά του από πολύ πρωί στο ιερό για να τον ακούει.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 22

Συμφωνία αρχιερέων, στρατηγών και του Ιούδα να παραδώσει σ' αυτούς τον Ιησού

1 ΚΑΙ πλησίαζε η γιορτή των αζύμων, που λεγόταν Πάσχα.

2 Και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούσαν πώς να τον θανατώσουν· επειδή, φοβόνταν τον λαό.

3 Και ο σατανάς μπήκε μέσα στον Ιούδα, που ονομαζόταν Ισκαριώτης, ο οποίος ήταν από τον αριθμό των δώδεκα·

4 και πήγε και μίλησε μαζί με τους αρχιερείς και τους στρατηγούς για το πώς να τον παραδώσει σ' αυτούς.

5 Και χάρηκαν, και συμφώνησαν να του δώσουν ασήμι.

6 Και έδωσε υπόσχεση· και ζητούσε ευκαιρία να τον παραδώσει σ' αυτούς, χωρίς θόρυβο.

Προετοιμασία τής γιορτής τού Πάσχα

7 Και ήρθε η ημέρα των αζύμων, κατά την οποία έπρεπε να θυσιάσουν το Πάσχα·

⁸ και έστειλε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, λέγοντας: Πηγαίνετε να μας ετοιμάσετε το Πάσχα, για να φάμε.

⁹ Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Πού θέλεις να ετοιμάσουμε;

¹⁰ Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Δέστε, όταν μπείτε μέσα στην πόλη θα σας συναντήσει ένας άνθρωπος βαστάζοντας ένα σταμνί με νερό· ακολουθήστε τον μέσα στο σπίτι όπου μπαίνει·

¹¹ και θα πείτε στον οικοδεσπότη τού σπιτιού: Ο δάσκαλος λέει σε σένα: Πού είναι το κατάλυμα, όπου θα φάω το Πάσχα μαζί με τους μαθητές μου;

¹² Και εκείνος θα σας δείξει ένα μεγάλο ανώγειο στρωμένο· εκεί ετοιμάστε.

¹³ Και όταν πήγαν, βρήκαν όπως τους είχε πει· και ετοίμασαν το Πάσχα.

Η σύσταση του Κυριακού Δείπνου

¹⁴ Και όταν ήρθε η ώρα, κάθησε στο τραπέζι, και οι δώδεκα απόστολοι μαζί του.

¹⁵ Και τους είπε: Πολύ επιθύμησα να φάω με σας αυτό το Πάσχα, προτού να πάθω·

¹⁶ επειδή, σας λέω ότι δεν θα φάω πλέον απ' αυτό μέχρις ότου εκπληρωθεί στη βασιλεία τού Θεού.

¹⁷ Και καθώς πήρε το ποτήρι, ευχαρίστησε και είπε: Λάβετε τούτο και διαμοιράστε ο ένας στον άλλον·

¹⁸ επειδή, σας λέω, ότι δεν θα πιω από το γέννημα της αμπέλου, μέχρις ότου έρθει η βασιλεία τού Θεού.

¹⁹ Και παίρνοντας άρτον, αφού ευχαρίστησε, έκοψε, και έδωσε σ' αυτούς, λέγοντας: Τούτο είναι το σώμα μου, που δίνεται για σας· αυτό να κάνετε στη δική μου ανάμνηση.

²⁰ Παρόμοια και το ποτήρι, αφού δέιπνησαν, λέγοντας: Τούτο το ποτήρι είναι η καινούργια διαθήκη με βάση το αίμα μου, που χύνεται για σας.

²¹ Πλην, Προσέξτε, το χέρι εκείνου που με παραδίνει είναι μαζί μου επάνω στο τραπέζι.

²² Και ο μεν Υιός τού ανθρώπου πηγαίνει σύμφωνα με το ορισμένο· όμως, αλλοίμονο σ' εκείνον τον άνθρωπο, διαμέσου τού οποίου παραδίνεται.

²³ Και αυτοί άρχισαν να συζητούν ο ένας με τον άλλον, το ποιος τάχα απ' αυτούς ήταν που επρόκειτο να το κάνει αυτό.

Ποιος να είναι ο μεγαλύτερος;

²⁴ Έγινε και φιλονικία αναμεταξύ τους για το ποιος απ' αυτούς θεωρείται ότι είναι ο μεγαλύτερος.

25 Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Οι βασιλιάδες των εθνών τα κυριεύουν· και αυτοί που τα εξουσιάζουν ονομάζονται ευεργέτες.

26 Εσείς, όμως, όχι έτσι· αλλά, ο μεγαλύτερος μεταξύ σας, ας γίνει όπως ο μικρότερος· και ο προϊστάμενος όπως αυτός που υπηρετεί.

27 Επειδή, ποιος είναι μεγαλύτερος, αυτός που κάθεται στο τραπέζι ή αυτός που υπηρετεί; Όχι αυτός που κάθεται; Εγώ, όμως, είμαι ανάμεσά σας όπως αυτός που υπηρετεί.

28 Και εσείς είστε αυτοί που διαμερίνατε μαζί μου στους πειρασμούς μου·

29 γι' αυτό, εγώ σας ετοιμάζω βασιλεία, όπως ο πατέρας μου ετοίμασε σε μένα,

30 για να τρώτε και να πίνετε επάνω στο τραπέζι μου μέσα στη βασιλεία μου· και να καθήσετε επάνω σε θρόνους, κρίνοντας τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.

Τα παρασκήνια του υπερβατικού κόσμου

31 Και ο Κύριος είπε: Σίμωνα, Σίμωνα, δες, ο σατανάς σάς ζήτησε, για να σας κοσκινίσει σαν το σιτάρι.

32 Πλην, εγώ δεήθηκα για σένα για να μη εκλείψει η πίστη σου· και εσύ, όταν κάποτε επιστρέψεις, στήριξε τους αδελφούς σου.

Η αφροσύνη τού Πέτρου· προλέγεται η άρνησή του

33 Και εκείνος είπε σ' αυτόν: Κύριε, είμαι έτοιμος να πάω μαζί σου και στη φυλακή και στον θάνατο.

34 Και εκείνος είπε: Σε σένα λέω, Πέτρο, σήμερα ο πετεινός δεν θα λαλήσει, πριν με απαρνηθείς τρεις φορές ότι δεν με γνωρίζεις.

Οι μαθητές παίρνουν οδηγίες για τις νέες συνθήκες

35 Και τους είπε: Όταν σας έστειλα χωρίς βαλάντιο και ταγάρι και υποδήματα, μήπως στερηθήκατε κάτι; Και εκείνοι είπαν: Τίποτε.

36 Τους είπε, λοιπόν: Τώρα, όμως, όποιος έχει βαλάντιο, ας το πάρει μαζί του· παρόμοια και ταγάρι· και όποιος δεν έχει, ας πουλήσει το ιμάτιό του, και ας αγοράσει μάχαιρα.

37 Επειδή, σας λέω ότι ακόμα και τούτο το γραμμένο, πρέπει να γίνει σε μένα, το: «Και λογαριάστηκε μαζί με ανόμους»· επειδή, τα γραμμένα για μένα παίρνουν τέλος.

38 Και εκείνοι είπαν: Κύριε, δες, δύο μάχαιρες εδώ. Και εκείνος τούς είπε: Είναι αρκετό.

Η αγωνία τού Ιησού στη Γεθσημανή

39 Και καθώς βγήκε έξω, πήγε, σύμφωνα με τη συνήθειά του, στο βουνό των Ελαιών· τον ακολούθησαν δε και οι μαθητές του.

40 Και όταν ήρθε στον τόπο, είπε σ' αυτούς: Προσεύχεστε για να μη μπείτε μέσα σε πειρασμό.

41 Και αυτός χωρίστηκε απ' αυτούς σε περίπου απόσταση βολής μιας πέτρας, και καθώς γονάτισε, προσευχόταν,

42 λέγοντας: Πατέρα, αν θέλεις να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει.

43 Και φάνηκε σ' αυτόν ένας άγγελος από τον ουρανό ενισχύοντάς τον.

44 Και καθώς ήρθε σε αγωνία, προσευχόταν πιο θερμά. Έγινε, μάλιστα, ο ιδρώτας του σαν θρόμβοι αίματος που κατέβαιναν στη γη.

45 Και όταν σηκώθηκε από την προσευχή, ήρθε στους μαθητές του, και τους βρήκε να κοιμούνται από τη λύπη.

46 Και τους είπε: Τι κοιμάστε; Σηκωθείτε και προσεύχεστε, για να μη μπείτε μέσα σε πειρασμό.

Η Σύλληψη του Ιησού

47 Και ενώ αυτός ακόμα μιλούσε, ξάφνου, ένα πλήθος από ανθρώπους, και ο ονομαζόμενος Ιούδας, ένας από τους δώδεκα, ερχόταν μπροστά απ' αυτούς, και πλησίασε στον Ιησού για να τον φιλήσει.

48 Ο δε Ιησούς είπε σ' αυτόν: Ιούδα, με φίλημα παραδίνεις τον Υιό τού ανθρώπου;

49 Και εκείνοι που ήσαν γύρω του βλέποντας τι επρόκειτο να γίνει, είπαν σ' αυτόν: Κύριε, να χτυπήσουμε με τη μάχαιρα;

50 Και ένας απ' αυτούς χτύπησε τον δούλο τού Αρχιερέα, και του απέκοψε το δεξί αυτί.

51 Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε: Αφήστε μέχρις εδώ· και πιάνοντας το αυτί του, τον γιάτρεψε.

52 Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς που ήρθαν εναντίον του, στους αρχιερείς και στους στρατηγούς τού ιερού και στους πρεσβύτερους: Βγήκατε σαν ενάντια σε έναν ληστή με μάχαιρες και ξύλα;

53 Καθημερινά ήμουν μαζί σας μέσα στο ιερό, και δεν απλώσατε τα χέρια σας επάνω μου· αλλά, αυτή είναι η ώρα σας, και η εξουσία τού σκότους.

Ο Πέτρος αρνείται τον Κύριο

54 Και αφού τον συνέλαβαν, τον έφεραν και τον έβαλαν μέσα στον οίκο τού αρχιερέα. Και ο Πέτρος ακολουθούσε από μακριά.

55 Και καθώς άναψαν φωτιά στο μέσον τής αυλής, κάθησαν όλοι μαζί, καθόταν δε και ο Πέτρος ανάμεσά τους.

56 Βλέποντάς τον, όμως, μία δούλη να κάθεται κοντά στο φως, και αφού τον κοίταξε προσεκτικά, είπε: Και αυτός ήταν μαζί του.

57 Και εκείνος τον αρνήθηκε, λέγοντας: Γυναίκα δεν τον γνωρίζω.

58 Και ύστερα από λίγο ένας άλλος βλέποντάς τον, είπε: Και εσύ είσαι απ' αυτούς. Και ο Πέτρος είπε: Άνθρωπε, δεν είμαι.

59 Και αφού πέρασε περίπου μία ώρα, ένας άλλος ισχυριζόταν, λέγοντας: Στ' αλήθεια, και αυτός ήταν μαζί του· επειδή, είναι Γαλιλαίος.

60 Και ο Πέτρος είπε: Άνθρωπε, δεν ξέρω τι λες. Και αμέσως, ενώ αυτός μιλούσε ακόμα, λάλησε ο πετεινός.

61 Και ο Κύριος, καθώς στράφηκε, κοίταξε τον Πέτρο στα μάτια· και ο Πέτρος θυμήθηκε τον λόγο του Κυρίου, όταν του είχε πει ότι: Πριν λαλήσει ο πετεινός, θα με απαρνηθείς τρεις φορές.

62 Και ο Πέτρος, βγαίνοντας έξω, έκλαψε πικρά.

Ο Ιησούς εμπαίζεται, δέρνεται, χαστουκίζεται, βλασφημείται

63 Και οι άνδρες που κρατούσαν τον Ιησού τον ενέπαιζαν δέρνοντάς τον·

64 και αφού τον σκέπασαν ολόγυρα με ένα κάλυμμα, τον χαστούκιζαν στο πρόσωπό του, και τον ρωτούσαν, λέγοντας: Προφήτευσε, ποιος είναι αυτός που σε χτύπησε;

65 Και άλλα πολλά έλεγαν σ' αυτόν, βλασφημώντας.

Ο Ιησούς μπροστά στο Ιουδαϊκό Συνέδριο

66 Και καθώς έγινε ημέρα, συγκεντρώθηκε το πρεσβυτέριο του λαού, και αρχιερείς και γραμματείς, και τον ανέβασαν στο συνέδριό τους, λέγοντας:

67 Εσύ είσαι ο Χριστός; Πες μας. Και τους είπε: Αν σας πω, δεν θα με πιστέψετε·

68 και αν σας ρωτήσω, δεν θα μου απαντήσετε ούτε θα με απολύσετε.

69 Από τώρα ο Υιός του ανθρώπου θα είναι καθισμένος στα δεξιά της δύναμης του Θεού.

70 Και όλοι είπαν: Εσύ, λοιπόν, είσαι ο Υιός του Θεού; Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Εσείς λέτε ότι εγώ είμαι.

71 Και εκείνοι είπαν: Τι ανάγκη έχουμε πλέον από μαρτυρία; Επειδή, εμείς οι ίδιοι το ακούσαμε από το στόμα του.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 23

Ο Ιησούς οδηγείται μπροστά στον Πιλάτο

1 ΤΟΤΕ, σηκώθηκε ολόκληρο το πλήθος τους, και τον έφεραν στον Πιλάτο.

² Και άρχισαν να τον κατηγορούν, λέγοντας: Αυτόν, τον βρήκαμε να διαστρέφει το έθνος, και να εμποδίζει να δίνουν φόρους στον Καίσαρα, λέγοντας για τον εαυτό του ότι είναι Χριστός, βασιλιάς.

³ Και ο Πιλάτος τον ρώτησε, λέγοντας: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Και εκείνος, απαντώντας σ' αυτόν, είπε: Εσύ το λες.

⁴ Και ο Πιλάτος είπε στους αρχιερείς και στα πλήθη: Δεν βρίσκω κανένα έγκλημα σε τούτο τον άνθρωπο.

⁵ Και εκείνοι επέμεναν, λέγοντας ότι: Αναστατώνει τον λαό, διδάσκοντας σε ολόκληρη την Ιουδαία, αρχίζοντας από τη Γαλιλαία μέχρι εδώ.

Ο Πιλάτος στέλνει τον Ιησού στον Ηρώδη

⁶ Και ο Πιλάτος, όταν άκουσε Γαλιλαία, ρώτησε αν ο άνθρωπος είναι Γαλιλαίος.

⁷ Και μαθαίνοντας ότι είναι από την επικράτεια του Ηρώδη, τον έστειλε στον Ηρώδη, που και αυτός ήταν στα Ιεροσόλυμα κατά τις ημέρες αυτές.

⁸ Και ο Ηρώδης, βλέποντας τον Ιησού, χάρηκε πολύ· για τον λόγο ότι, ήθελε πριν από πολύ καιρό να τον δει, επειδή άκουγε γι' αυτόν πολλά· και έλπιζε να δει κάποιο θαύμα να γίνεται απ' αυτόν.

⁹ Τον ρωτούσε μάλιστα με πολλά λόγια· όμως, αυτός δεν του αποκρίθηκε τίποτε.

¹⁰ Στέκονταν μάλιστα εκεί οι αρχιερείς και οι γραμματείς κατηγορώντας τον έντονα.

¹¹ Και αφού ο Ηρώδης μαζί με τα στρατεύματά του τον εξουθένωσε, και τον ενέπαιξε, τον έντυσε με ένα λαμπρό ιμάτιο, και τον έστειλε ξανά στον Πιλάτο.

¹² Και κατά την ημέρα εκείνη ο Πιλάτος και ο Ηρώδης έγιναν μεταξύ τους φίλοι· επειδή, πρωτύτερα ήσαν σε έχθρα ο ένας προς τον άλλον.

Η καταδίκη τού Ιησού σε θάνατο

¹³ Και ο Πιλάτος, αφού συγκάλεσε τους αρχιερείς και τους άρχοντες και τον λαό,

¹⁴ τους είπε: Μου φέρατε τούτον τον άνθρωπο, σαν έναν που ξεσηκώνει τον λαό σε στάση· και δέστε, εγώ μπροστά σας, όταν τον ανέκρινα, δεν βρήκα σε τούτον τον άνθρωπο κανένα έγκλημα από όσα φέρνετε ως κατηγορίες εναντίον του·

¹⁵ αλλά, ούτε και ο Ηρώδης· επειδή, σας έστειλα σ' αυτόν· και δέστε, τίποτε άξιο θανάτου δεν έχει διαπραχθεί απ' αυτόν.

¹⁶ Αφού, λοιπόν, τον βασάνισω, θα τον απολύσω.

¹⁷ Έπρεπε, μάλιστα, κατ' ανάγκη να τους απολύει έναν κατά τη γιορτή.

18 Όλοι, όμως, μαζί ανέκραξαν, λέγοντας: Σήκωσε τούτον, και απόλυσέ μας τον Βαραββά·

19 ο οποίος, για κάποια στάση, που είχε γίνει στην πόλη, και για φόνο, είχε ριχτεί στη φυλακή.

20 Ξανά, λοιπόν, ο Πιλάτος μίλησε σ' αυτούς, θέλοντας να απολύσει τον Ιησού.

21 Εκείνοι, όμως, φώναζαν, λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον.

22 Αλλά, εκείνος και μία τρίτη φορά είπε σ' αυτούς: Και τι κακό έκανε αυτός; Δεν βρήκα καμία αφορμή θανάτου σ' αυτόν· αφού, λοιπόν, τον βασανίσω, θα τον απολύσω.

23 Εκείνοι, όμως, επέμεναν με δυνατές φωνές, ζητώντας να σταυρωθεί. Και οι φωνές τους και των αρχιερέων υπερίσχυαν.

24 Και ο Πιλάτος αποφάσισε να γίνει το αίτημά τους.

25 Και τους απέλυσε αυτόν, που για στάση και φόνο ήταν ριγμένος στη φυλακή, αυτόν που ζητούσαν, ενώ τον Ιησού τον παρέδωσε στο θέλημά τους.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΣΕ ΣΤΑΥΡΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ. Η ΠΟΡΕΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ

1. Ο Ιησούς και ο Σίμωνας ο Κυρηναίος

26 Και καθώς τον έφεραν έξω, έπιασαν κάποιον Σίμωνα Κυρηναίο, που ερχόταν από το χωράφι, και έβαλαν επάνω του τον σταυρό, για να τον φέρει πίσω από τον Ιησού.

2. Ο Ιησούς και οι γυναίκες τής Ιερουσαλήμ

27 Και τον ακολουθούσε ένα μεγάλο πλήθος τού λαού, και από τις γυναίκες, που οδύρονταν και τον θρηνούσαν.

28 Και καθώς ο Ιησούς στράφηκε προς αυτές είπε: Θυγατέρες τής Ιερουσαλήμ, να μη κλαίτε για μένα, αλλά για τον εαυτό σας να κλαίτε, και για τα παιδιά σας.

29 Επειδή, προσέξτε, έρχονται ημέρες, κατά τις οποίες θα πουν: Μακάριες οι στείρες, και οι κοιλίες που δεν γέννησαν, και οι μαστοί που δεν θήλασαν.

30 Τότε, θα αρχίσουν να λένε στα βουνά: Πέστε επάνω μας· και στους λόφους: Σκεπάστε μας.

31 Επειδή, αν στο υγρό ξύλο τα κάνουν αυτά, τι θα γίνει στο ξερό;

3. Η Σταύρωση του Ιησού

32 Φέρνονταν, μάλιστα, και άλλοι δύο μαζί του, που ήσαν κακούργοι, για να θανατωθούν.

³³ Και όταν ήρθαν στον τόπο, που ονομάζεται Κρανίο, εκεί τον σταύρωσαν, και τους κακούργους, τον έναν μεν από τα δεξιά, τον άλλον δε από τα αριστερά.

³⁴ Και ο Ιησούς έλεγε: Πατέρα, συγχώρεσέ τους· επειδή, δεν ξέρουν τι κάνουν.

4. Η στάση των ανθρώπων κάτω από τον Σταυρό Και καθώς διαμοιράζονταν τα ιμάτιά του, έβαλαν κλήρο.

³⁵ Και όλος ο λαός στεκόταν βλέποντας. Μάλιστα, τον ενέπαιζαν και οι άρχοντες μαζί τους, λέγοντας: Άλλους έσωσε· ας σώσει τον εαυτό του, αν αυτός είναι ο Χριστός, ο εκλεκτός τού Θεού.

³⁶ Τον ενέπαιζαν μάλιστα και οι στρατιώτες, πλησιάζοντας και προσφέροντάς του ξίδι,

³⁷ λέγοντας: Αν εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου.

³⁸ Ήταν δε επάνω απ' αυτόν και μία επιγραφή γραμμένη με γράμματα Ελληνικά και Ρωμαϊκά και Εβραϊκά: ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

5. Ο Ιησούς ανάμεσα σε δύο ληστές

³⁹ Ένας, μάλιστα, από τους κακούργους που κρεμάστηκαν, τον βλασφημούσε, λέγοντας: Αν εσύ είσαι ο Χριστός, σώσε τον εαυτό σου και εμάς.

⁴⁰ Αποκρινόμενος, όμως, ο άλλος τον επέπληττε, λέγοντας: Ούτε τον Θεό δεν φοβάσαι εσύ, που είσαι μέσα στην ίδια καταδίκη;

⁴¹ Και εμείς μεν δίκαια· επειδή, απολαμβάνουμε άξια των όσων πράξαμε· αυτός, όμως, δεν έπραξε τίποτε το άτοπο.

⁴² Και έλεγε στον Ιησού: Κύριε, θυμήσου με, όταν έρθεις στη βασιλεία σου.

⁴³ Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Σε διαβεβαιώνω, σήμερα θα είσαι μαζί μου στον παράδεισο.

6. Ο Θάνατος του Ιησού

⁴⁴ Ήταν δε περίπου η έκτη ώρα, και έγινε σκοτάδι επάνω σε όλη τη γη μέχρι την ένατη ώρα.

⁴⁵ Και σκοτίστηκε ο ήλιος· και το καταπέτασμα του ναού σχίστηκε στο μέσον.

⁴⁶ Και ο Ιησούς, φωνάζοντας με δυνατή φωνή, είπε: Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου. Και, όταν τα είπε αυτά, εξέπνευσε.

7. Η πρώτη επίσημη μαρτυρία για τον θάνατο του Ιησού

⁴⁷ Και βλέποντας ο εκατόνταρχος αυτό που έγινε δόξασε τον Θεό, λέγοντας: Ο άνθρωπος αυτός ήταν πραγματικά δίκαιος.

8. Η μεταμέλεια του λαού μπροστά στον Γολγοθά

⁴⁸ Και όλα τα πλήθη που είχαν συγκεντρωθεί σ' αυτό το θέαμα, βλέποντας τα όσα έγιναν, επέστρεφαν χτυπώντας τα στήθη τους.

9. Οι γνωστοί του Ιησού και οι γυναίκες

⁴⁹ Από μακριά, μάλιστα, στέκονταν όλοι οι γνωστοί του, και οι γυναίκες, που μαζί τον είχαν ακολουθήσει από τη Γαλιλαία, και τα έβλεπαν αυτά.

10. Η πρώτη πράξη αγάπης για τον Ιησού: Η Ταφή Του

⁵⁰ Και τότε, ένας άνδρας, με το όνομα Ιωσήφ, που ήταν βουλευτής, άνδρας αγαθός και δίκαιος,

⁵¹ (αυτός δεν ήταν σύμφωνος με τη βουλή και την πράξη τους), από την Αριμαθαία, πόλη των Ιουδαίων, ο οποίος περίμενε και αυτός τη βασιλεία του Θεού·

⁵² αυτός, καθώς ήρθε στον Πιλάτο, ζήτησε το σώμα του Ιησού.

⁵³ Και όταν το κατέβασε, το τύλιξε με σεντόνι, και το έβαλε σε τάφο, λαξεμένον σε βράχο, όπου δεν είχε ακόμα ενταφιαστεί κανένας.

⁵⁴ Και ήταν ημέρα Παρασκευή, και ξημέρωνε σάββατο.

⁵⁵ Ακολούθησαν, μάλιστα, και γυναίκες, που είχαν έρθει μαζί του από τη Γαλιλαία και είδαν τον τάφο, και πώς τέθηκε το σώμα του.

⁵⁶ Και αφού επέστρεψαν, ετοίμασαν αρώματα και μύρα· και το μεν σάββατο ησύχασαν, σύμφωνα με την εντολή.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ 24

Η Ανάσταση του Ιησού

¹ ΚΑΙ την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας, ενώ ακόμα ήσαν βαθιά χαράματα, ήρθαν στον τάφο, φέρνοντας τα αρώματα που ετοίμασαν· και μερικές άλλες γυναίκες ήσαν μαζί τους.

² Βρήκαν, όμως, την πέτρα αποκυλισμένη από τον τάφο.

³ Και όταν μπήκαν μέσα δεν βρήκαν το σώμα του Κυρίου Ιησού.

⁴ Και ενώ ήσαν σε απορία για τούτο, ξάφνου, δύο άνδρες με ιμάτια αστραφτερά στάθηκαν μπροστά τους.

⁵ Και ενώ εκείνες φοβήθηκαν, και έσκυψαν το πρόσωπο στη γη, είπαν σ' αυτές: Τι αναζητάτε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;

⁶ Δεν είναι εδώ, αλλά αναστήθηκε. Θυμηθείτε πώς σας είχε μιλήσει, ενώ βρισκόταν ακόμα στη Γαλιλαία,

⁷ λέγοντας ότι: Ο Υιός του ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί σε χέρια αμαρτωλών ανθρώπων, και να σταυρωθεί, και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί.

⁸ Και θυμήθηκαν τα λόγια του.

⁹ Και επιστρέφοντας από τον τάφο, ανήγγειλαν όλα αυτά στους έντεκα και σε όλους τούς υπόλοιπους.

¹⁰ Κι αυτές ήσαν η Μαρία Μαγδαληνή και η Ιωάννα και η Μαρία, η μητέρα τού Ιακώβου, και οι υπόλοιπες μαζί μ' αυτές, που έλεγαν αυτά στους αποστόλους.

¹¹ Και τα λόγια τους φάνηκαν μπροστά τους σαν φλυαρία, και δεν τις πίστευαν.

¹² Ο Πέτρος, όμως, έτρεξε στον τάφο, και, καθώς έσκυψε μέσα, βλέπει τα σάβανα να κείτονται μόνα τους· και αναχώρησε θαυμάζοντας από μέσα του για το γεγονός.

Ο Ιησούς και οι δύο οδοιπόροι προς την Εμμαούς

¹³ Και νάσου! δύο απ' αυτούς πορεύονταν κατά την ίδια ημέρα στην κωμόπολη, που ονομαζόταν Εμμαούς, η οποία απείχε 60 στάδια από την Ιερουσαλήμ·

¹⁴ και αυτοί συνομιλούσαν αναμεταξύ τους για όλα αυτά που είχαν συμβεί.

¹⁵ Και ενώ μιλούσαν και συζητούσαν, καθώς πλησίασε και ο ίδιος ο Ιησούς, πορευόταν μαζί τους.

¹⁶ Αλλά, τα μάτια τους κρατιόνταν, για να μη τον γνωρίσουν.

¹⁷ Και τους είπε: Ποια είναι αυτά τα λόγια, που συνομιλείτε μεταξύ σας, περπατώντας, και είστε σκυθρωποί;

¹⁸ Και αποκρινόμενος ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του είπε: Εσύ μονάχος παροικείς στην Ιερουσαλήμ, και δεν έμαθες τα όσα έγιναν σ' αυτή κατά τις ημέρες αυτές;

¹⁹ Και τους είπε: Ποια; Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Αυτά για τον Ιησού τον Ναζωραίο, που στάθηκε άνδρας προφήτης, δυνατός σε έργο και λόγο μπροστά στον Θεό και σε ολόκληρο τον λαό·

²⁰ και πώς οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας τον παρέδωσαν σε καταδίκη θανάτου, και τον σταύρωσαν·

²¹ εμείς, όμως, ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που επρόκειτο να λυτρώσει τον Ισραήλ. Αλλά, και σε όλα τούτα, σήμερα αυτή είναι η τρίτη ημέρα, αφότου έγιναν αυτά·

²² εκτός δε αυτών, και μερικές γυναίκες από ανάμεσά μας, μας εξέπληξαν, οι οποίες είχαν πάει πολύ πρωί στον τάφο·

²³ και καθώς δεν βρήκαν το σώμα του, ήρθαν, λέγοντας ότι είδαν και οπτασία αγγέλων, οι οποίοι λένε ότι αυτός ζει·

²⁴ και μερικοί από τους δικούς μας πήγαν στον τάφο, και τα βρήκαν έτσι, όπως μας τα είχαν πει οι γυναίκες· αυτόν, όμως, δεν τον είδαν.

- 25** Κι αυτός είπε προς αυτούς: Ω, ανόητοι και βραδεῖς στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα μίλησαν οι προφῆτες·
- 26** δεν έπρεπε ο Χριστός να τα πάθει αυτά, και να μπει μέσα στη δόξα του;
- 27** Και αρχίζοντας από τον Μωυσή και από όλους τούς προφῆτες, τους εξηγούσε τα γραμμένα για τον εαυτό του σε όλες τις γραφές.
- 28** Και πλησίασαν στην κωμόπολη, όπου πορεύονταν· και αυτός προσποιοῦνταν ότι πηγαίνει πιο μακριά.
- 29** Και τον παρακάλεσαν επίμονα, λέγοντας: Μείνε μαζί μας, επειδή πλησιάζει το βράδυ, και έκλινε η ημέρα. Και μπήκε μέσα για να μείνει μαζί τους.
- 30** Και όταν κάθισε μαζί τους στο τραπέζι, παίρνοντας το ψωμί, ευλόγησε, και αφού έκοψε, έδινε σ' αυτούς.
- 31** Και διανοίχτηκαν σ' εκείνους τα μάτια, και τον γνώρισαν· και αυτός έγινε άφαντος απ' αυτούς.
- 32** Και είπαν αναμεταξύ τους: Δεν καιγόταν μέσα μας η καρδιά μας, όταν μας μιλούσε στον δρόμο, και μας εξηγούσε τις γραφές;
- 33** Και αφού σηκώθηκαν την ίδια εκείνη ώρα, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, και βρήκαν τούς έντεκα, και εκείνους που ήσαν μαζί τους, συγκεντρωμένους,
- 34** οι οποίοι έλεγαν, ότι: Πραγματικά, ο Κύριος αναστήθηκε, και φάνηκε στον Σίμωνα.
- 35** Και αυτοί διηγούνταν τα όσα συνέβηκαν καθ' οδόν, και πώς γνωρίστηκε σ' αυτούς ενώ έκοβε το ψωμί.

Ο Ιησούς φανερώνεται ξαφνικά ανάμεσα στους μαθητές

- 36** Και ενώ μιλούσαν γι' αυτά, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε στο μέσον τους, και λέει σ' αυτούς: Ειρήνη σ' εσάς.
- 37** Και εκείνοι, ενώ εκπλάγηκαν και έγιναν έντρομοι, νόμιζαν ότι έβλεπαν πνεύμα.
- 38** Και τους είπε: Γιατί είστε ταραγμένοι; Και γιατί ανεβαίνουν συλλογισμοί στις καρδιές σας;
- 39** Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ ο ίδιος είμαι· ψηλαφήστε με και δείτε· επειδή, ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και κόκαλα, όπως βλέπετε εμένα ότι έχω.
- 40** Και μόλις το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια.
- 41** Και ενώ αυτοί, από τη χαρά, ακόμα απιστούσαν και θαύμαζαν, είπε σ' αυτούς: Έχετε εδώ κάτι φαγώσιμο;

42 Και εκείνοι έδωσαν σ' αυτόν ένα μέρος από ψημένο ψάρι, και ένα μέρος κερήθρας από μέλι.

43 Και καθώς τα πήρε, έφαγε μπροστά τους.

Η εντολή τού Ιησού προς τους μαθητές για υπηρεσία

44 Και τους είπε: Αυτά είναι τα λόγια, που σας είχα μιλήσει, όταν ακόμα ήμουν μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα τα γραμμένα μέσα στον νόμο τού Μωυσή και στους προφήτες και στους ψαλμούς για μένα.

45 Τότε, διάνοιξε τον νου τους, για να καταλάβουν τις γραφές.

46 Και τους είπε: Έτσι είναι γραμμένο, και έτσι έπρεπε να πάθει ο Χριστός, και να αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα,

47 και να κηρυχθεί στο όνομά του μετάνοια και άφεση αμαρτιών σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ.

48 Και εσείς είστε μάρτυρες γι' αυτά.

49 Και προσέξτε, εγώ στέλνω την υπόσχεση του Πατέρα μου επάνω σας· και εσείς καθήστε στην πόλη, την Ιερουσαλήμ, μέχρις ότου ντυθείτε δύναμη από ψηλά.

Η Ανάληψη του Ιησού

50 Και τους έφερε έξω, μέχρι τη Βηθανία· και σηκώνοντας τα χέρια του ψηλά, τους ευλόγησε.

51 Και ενώ τούς ευλογούσε, αποχωρίστηκε απ' αυτούς, και ανυψωνόταν προς τον ουρανό.

Μετά την Ανάληψη του Ιησού

52 Και αυτοί, αφού τον προσκύνησαν, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά.

53 Και βρίσκονταν διαρκώς μέσα στο ιερό, δοξάζοντας και ευλογώντας τον Θεό. Αμήν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 1

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Ο Ιησούς — Ο προαιώνιος Θεός Λόγος

- ¹ ΣΤΗΝ αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν προς τον Θεό, και Θεός ήταν ο Λόγος.
- ² Αυτός ήταν στην αρχή προς τον Θεό.
- ³ Όλα έγιναν διαμέσου αυτού· και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει.
- ⁴ Μέσα σ' αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων.
- ⁵ Και το φως μέσα στο σκοτάδι φέγγει, και το σκοτάδι δεν το κατέλαβε.

Ο αποσταλμένος τού Θεού Ιωάννης

- ⁶ Υπήρξε ένας άνθρωπος αποσταλμένος από τον Θεό, που ονομαζόταν Ιωάννης.
- ⁷ Αυτός ήρθε προς μαρτυρία, για να δώσει μαρτυρία σχετικά με το φως, για να πιστέψουν όλοι διαμέσου αυτού.
- ⁸ Δεν ήταν εκείνος το φως, αλλά για να δώσει μαρτυρία σχετικά με το φως.

Η εξάρτηση από τον Ιησού και τα αποτελέσματα

- ⁹ Ήταν το φως το αληθινό, το οποίο φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο.
- ¹⁰ Ήταν μέσα στον κόσμο, και ο κόσμος έγινε διαμέσου αυτού· και ο κόσμος δεν τον γνώρισε.
- ¹¹ Στα δικά του ήρθε, και οι δικοί του δεν τον δέχθηκαν.
- ¹² Όσοι, όμως, τον δέχθηκαν, σ' αυτούς έδωσε εξουσία να γίνουν παιδιά τού Θεού, σ' αυτούς που πιστεύουν στο όνομά του·
- ¹³ οι οποίοι, όχι από αίματα ούτε από θέλημα σάρκας ούτε από θέλημα άνδρα, αλλά από τον Θεό γεννήθηκαν.

Η Ενανθρώπιση: Ο Λόγος έγινε σάρκα

- ¹⁴ Και ο Λόγος έγινε σάρκα, και κατοίκησε ανάμεσά μας, (και είδαμε τη δόξα του, δόξαν ως μονογενή από τον Πατέρα), γεμάτος χάρη και αλήθεια.
- ¹⁵ Ο Ιωάννης δίνει μαρτυρία γι' αυτόν, και φώναζε, λέγοντας: Αυτός ήταν για τον οποίο είπα: Εκείνος που έρχεται πίσω από μένα είναι ανώτερός μου, επειδή ήταν πριν από μένα.
- ¹⁶ Και όλοι εμείς λάβαμε από το πλήρωμά του, και χάρη επάνω σε χάρη.

17 Επειδή, και ο νόμος δόθηκε διαμέσου τού Μωυσή· η χάρη, όμως, και η αλήθεια έγινε διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

18 Κανένας δεν είδε ποτέ τον Θεό· ο Μονογενής Υιός, που είναι στην αγκαλιά τού Πατέρα, εκείνος τον φανέρωσε.

ΤΡΕΙΣ ΑΚΟΜΑ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ

Πρώτη μαρτυρία τού Ιωάννη για τον Ιησού

19 Κι αυτή είναι η μαρτυρία τού Ιωάννη, όταν οι Ιουδαίοι από τα Ιεροσόλυμα έστειλαν ιερείς και Λευίτες, για να τον ρωτήσουν: Εσύ ποιος είσαι;

20 Και ομολόγησε και δεν αρνήθηκε· και ομολόγησε ότι: Δεν είμαι εγώ ο Χριστός.

21 Και τον ρώτησαν: Τι, λοιπόν; Είσαι εσύ ο Ηλίας; Και λέει: Δεν είμαι. Είσαι εσύ ο προφήτης; Και απάντησε: Όχι.

22 Του είπαν, λοιπόν: Ποιος είσαι; Για να δώσουμε απάντηση σ' αυτούς που μας έστειλαν· τι λες για τον εαυτό σου;

23 Αποκρίθηκε: Εγώ είμαι «φωνή κάποιου που φωνάζει δυνατά μέσα στην έρημο. Κάντε ίσιο τον δρόμο τού Κυρίου», όπως είπε ο προφήτης Ησαΐας.

24 Και οι αποσταλμένοι ήσαν από τους Φαρισαίους·

25 και τον ρώτησαν, και του είπαν: Γιατί, λοιπόν, βαπτίζεις, αν εσύ δεν είσαι ο Χριστός ούτε ο Ηλίας ούτε ο προφήτης;

26 Ο Ιωάννης απάντησε σ' αυτούς, λέγοντας: Εγώ βαπτίζω με νερό· ανάμεσά σας, όμως, στέκεται εκείνος, που εσείς δεν γνωρίζετε·

27 αυτός είναι εκείνος που έρχεται πίσω από μένα, ο οποίος είναι ανώτερός μου· του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί από το υπόδημά του.

28 Αυτά έγιναν στη Βηθαβαρά, πέρα από τον Ιορδάνη, όπου βάπτιζε ο Ιωάννης.

Δεύτερη μαρτυρία τού Ιωάννη για τον Ιησού

29 Κατά την επόμενη ημέρα, ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού να έρχεται προς αυτόν, και λέει: Να, ο Αμνός τού Θεού, ο οποίος σηκώνει την αμαρτία τού κόσμου.

30 Αυτός είναι για τον οποίο εγώ είπα: Πίσω από μένα έρχεται ένας άνδρας, που είναι ανώτερός μου, επειδή ήταν πριν από μένα.

31 Και εγώ δεν τον γνώριζα· αλλά, για να φανερωθεί στον Ισραήλ, γι' αυτό ήρθα εγώ βαπτίζοντας μέσα στο νερό.

32 Και ο Ιωάννης έδωσε μαρτυρία, λέγοντας ότι: Είδα το Πνεύμα να κατεβαίνει από τον ουρανό σαν περιστέρι, και έμεινε επάνω του.

33 Και εγώ δεν τον γνώριζα· αλλά, εκείνος που με έστειλε να βαπτίζω με νερό, εκείνος μου είπε: Σε όποιον δεις το Πνεύμα να κατεβαίνει και να μένει επάνω του, αυτός είναι που βαπτίζει με Πνεύμα Άγιο.

34 Και εγώ είδα και έδωσα μαρτυρία, ότι αυτός είναι ο Υιός τού Θεού.

Τρίτη μαρτυρία τού Ιωάννη για τον Ιησού. Οι πρώτοι μαθητές

35 Κατά την επόμενη ημέρα, στεκόταν πάλι ο Ιωάννης, και δύο από τους μαθητές του·

36 και προσηλώνοντας το βλέμμα του στον Ιησού που περπατούσε, λέει: Να, ο Αμνός τού Θεού.

37 Και τον άκουσαν οι δύο μαθητές να μιλάει, και ακολούθησαν τον Ιησού.

38 Και καθώς ο Ιησούς στράφηκε και τους είδε να ακολουθούν, τους λέει: Τι ζητάτε;

39 Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Ραββί, (που μεταφραζόμενο λέγεται, Δάσκαλε), πού μένεις;

40 Τους λέει: Ελάτε και δείτε. Ήρθαν και είδαν πού μένει· και έμειναν μαζί του εκείνη την ημέρα· και η ώρα ήταν περίπου δέκα.

41 ΗΤΑΝ ο Ανδρέας, ο αδελφός τού Σίμωνα Πέτρου, ο ένας από τους δύο, που άκουσαν γι' αυτόν από τον Ιωάννη, και τον ακολούθησαν.

42 Αυτός βρίσκει πρώτος τον δικό του αδελφό, τον Σίμωνα, και του λέει: Βρήκαμε τον Μεσσία, που μεταφραζόμενο σημαίνει ο Χριστός.

43 Και τον έφερε στον Ιησού. Και ο Ιησούς, κοιτάζοντάς τον καλά, είπε: Εσύ είσαι ο Σίμωνας, ο γιος τού Ιωνά· εσύ θα ονομαστείς Κηφάς, που μεταφράζεται Πέτρος.

Η κλήση τού Φιλίππου. Ο Φίλιππος προσκαλεί τον Ναθαναήλ

44 Και την επόμενη ημέρα, ο Ιησούς θέλησε να βγει έξω στη Γαλιλαία· και βρίσκει τον Φίλιππο, και του λέει: Ακολουθή με.

45 Και ο Φίλιππος ήταν από τη Βηθσαϊδά, από την πόλη τού Ανδρέα και του Πέτρου.

46 Ο Φίλιππος βρίσκει τον Ναθαναήλ, και του λέει: Βρήκαμε εκείνον τον οποίο ο Μωυσής έγραψε μέσα στον νόμο και οι προφήτες, τον Ιησού, τον γιο τού Ιωσήφ, αυτόν από τη Ναζαρέτ.

47 Και ο Ναθαναήλ είπε σ' αυτόν: Μπορεί να προέλθει κάτι καλό από τη Ναζαρέτ; Ο Φίλιππος λέει σ' αυτόν: Έλα και δες.

48 Ο Ιησούς είδε τον Ναθαναήλ να έρχεται σ' αυτόν, και λέει γι' αυτόν: Δέστε, ένας αληθινά Ισραηλίτης, στον οποίο δεν υπάρχει δόλος.

⁴⁹ Λέει σ' αυτόν ο Ναθαναήλ: Από πού με γνωρίζεις; Αποκρίθηκε ο Ιησούς, και του είπε: Πριν ο Φίλιππος σε φωνάξει, σε είδα όταν ήσουν κάτω από τη συκιά.

⁵⁰ Αποκρίθηκε ο Ναθαναήλ και του λέει: Ραββί, εσύ είσαι ο Υιός τού Θεού, εσύ είσαι ο βασιλιάς τού Ισραήλ.

⁵¹ Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Επειδή σου είπα: Σε είδα κάτω από τη συκιά, πιστεύεις; Μεγαλύτερα απ' αυτά θα δεις.

⁵² Και του λέει: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, από τώρα θα δείτε τον ουρανό ανοιγμένο, και τους αγγέλους τού Θεού να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν επάνω στον Υιό τού ανθρώπου.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 2

Ο γάμος στην Κανά και το πρώτο θαύμα

¹ ΚΑΙ την τρίτη ημέρα έγινε γάμος στην Κανά τής Γαλιλαίας· και εκεί ήταν η μητέρα τού Ιησού.

² Προσκλήθηκε, μάλιστα, στον γάμο και ο Ιησούς και οι μαθητές του.

³ Και επειδή έλειψε το κρασί, η μητέρα τού Ιησού λέει σ' αυτόν: Δεν έχουν κρασί.

⁴ Ο Ιησούς λέει σ' αυτή: Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, γυναίκα; Δεν ήρθε ακόμα η ώρα μου.

⁵ Η μητέρα του λέει στους υπηρέτες: Να κάνετε ό,τι σας λέει.

⁶ Και υπήρχαν εκεί έξι υδρίες πέτρινες, οι οποίες κείτονταν σύμφωνα με τη συνήθεια του καθαρισμού των Ιουδαίων, που η κάθε μία χωρούσε δύο ή τρία μέτρα.

⁷ Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Γεμίστε τις υδρίες με νερό. Και τις γέμισαν μέχρι επάνω.

⁸ Και τους λέει: Αντλήστε τώρα και φέρτε στον αρχιτρίκλινο. Και έφεραν.

⁹ Και καθώς ο αρχιτρίκλινος γεύτηκε το νερό, που είχε μεταβληθεί σε κρασί, και δεν ήξερε από πού είναι, (οι υπηρέτες, όμως, που είχαν αντλήσει το νερό, ήξεραν), ο αρχιτρίκλινος φωνάζει τον νυμφίο,

¹⁰ και του λέει: Κάθε άνθρωπος βάζει πρώτα το καλό κρασί, και αφού πιουν πολύ, τότε το κατώτερο· εσύ φύλαξες το καλό κρασί μέχρι τώρα.

¹¹ Αυτή την αρχή των θαυμάτων έκανε ο Ιησούς στην Κανά τής Γαλιλαίας, και φανέρωσε τη δόξα του, και πίστεψαν σ' αυτόν οι μαθητές του.

¹² Ύστερα απ' αυτό, κατέβηκε στην Καπερναούμ, αυτός και η μητέρα του, και οι αδελφοί του, και οι μαθητές του· και έμειναν εκεί όχι πολλές ημέρες.

Ο καθαρισμός τού Ναού

13 Και πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.

14 Και μέσα στο ιερό βρήκε αυτούς που πουλούσαν βόδια και πρόβατα και περιστέρια, και τους αργυραμοιβούς, να κάθονται.

15 Και φτιάχνοντας ένα μαστίγιο από σχοινιά, τους έδιωξε όλους από το ιερό, και τα πρόβατα και τα βόδια· και τα νομίσματα των αργυραμοιβών τα σκόρπισε, και αναποδογύρισε τα τραπέζια·

16 και είπε σ' αυτούς που πουλούσαν τα περιστέρια: Σηκώστε τα από εδώ· μη κάνετε τον οίκο τού Πατέρα μου οίκον εμπορίου.

17 Τότε, οι μαθητές του θυμήθηκαν ότι είναι γραμμένο: «Ο ζήλος τού οίκου σου με κατέφαγε».

18 Αποκρίθηκαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι και του είπαν: Ποιο σημείο δείχνεις σε μας, επειδή κάνεις αυτά;

19 Αποκρίθηκε ο Ιησούς και τους είπε: Γκρεμίστε τούτο τον ναό, και σε τρεις ημέρες θα τον στήσω όρθιον.

20 Και οι Ιουδαίοι είπαν: Ο ναός αυτός οικοδομήθηκε σε 46 χρόνια, και εσύ θα τον στήσεις όρθιον σε τρεις ημέρες;

21 Εκείνος, όμως, έλεγε για τον ναό τού σώματός του.

22 Όταν, λοιπόν, αναστήθηκε από τους νεκρούς, οι μαθητές του θυμήθηκαν ότι αυτό τούς το έλεγε· και πίστεψαν στη γραφή, και στον λόγο, που είχε πει ο Ιησούς.

Ο Ιησούς στα Ιεροσόλυμα

23 Και ενώ ήταν στα Ιεροσόλυμα κατά τη γιορτή τού Πάσχα, πολλοί πίστεψαν στο όνομά του, βλέποντας τα θαύματά του, που έκανε.

24 Ο ίδιος ο Ιησούς, όμως, δεν τους εμπιστευόταν, επειδή τούς γνώριζε όλους·

25 και επειδή δεν είχε ανάγκη να δώσει κάποιος μαρτυρία για τον άνθρωπο· δεδομένου ότι, αυτός γνώριζε τι ήταν μέσα στον άνθρωπο.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 3

Η συνομιλία τού Νικόδημου με τον Ιησού

1 ΥΠΗΡΧΕ δε ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους, που ονομαζόταν Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων.

2 Αυτός ήρθε στον Ιησού μέσα στη νύχτα και του είπε: Ραββί, ξέρουμε ότι ήρθες Δάσκαλος από τον Θεό· επειδή, κανένας δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που εσύ κάνεις, αν ο Θεός δεν είναι μαζί του.

- ³ Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από επάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.
- ⁴ Ο Νικόδημος λέει σ' αυτόν: Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέροντας; Μήπως μπορεί να μπει μια δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του και να γεννηθεί;
- ⁵ Αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει μέσα στη βασιλεία του Θεού.
- ⁶ Εκείνο που έχει γεννηθεί από τη σάρκα είναι σάρκα· και εκείνο που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα, είναι πνεύμα.
- ⁷ Μη θαυμάσεις ότι σου είπα: Πρέπει να γεννηθείτε από επάνω.
- ⁸ Ο άνεμος πνέει όπου θέλει, και ακούς τη φωνή του, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται, και πού πηγαίνει· έτσι είναι καθένας που γεννήθηκε από το Πνεύμα.
- ⁹ Αποκρίθηκε ο Νικόδημος και του είπε: Πώς μπορούν να γίνουν αυτά;
- ¹⁰ Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: Εσύ είσαι ο Δάσκαλος του Ισραήλ, και αυτά δεν τα ξέρεις;
- ¹¹ Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι μιλούμε εκείνο που ξέρουμε, και μαρτυρούμε εκείνο που είδαμε· και δεν δέχεστε τη μαρτυρία μας.
- ¹² Αν σας είπα τα επίγεια, και δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε, αν σας πω τα επουράνια;
- ¹³ Και κανένας δεν ανέβηκε στον ουρανό, παρά αυτός που κατέβηκε από τον ουρανό, ο Υιός του ανθρώπου, αυτός που ήταν στον ουρανό.
- ¹⁴ Και όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι μέσα στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου·
- ¹⁵ για να μη χαθεί καθένας ο οποίος πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.
- ¹⁶ Επειδή, με τέτοιον τρόπο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του τον μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή.
- ¹⁷ Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν απέστειλε τον Υιό του στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος διαμέσου αυτού.
- ¹⁸ Όποιος πιστεύει σ' αυτόν, δεν κρίνεται· όποιος, όμως, δεν πιστεύει, έχει ήδη κριθεί, επειδή δεν πίστεψε στο όνομα του μονογενή Υιού του Θεού.
- ¹⁹ Και αυτή είναι η κρίση, ότι το φως ήρθε στον κόσμο, και οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι περισσότερο παρά το φως· για τον λόγο ότι, τα έργα τους ήταν πονηρά.

20 Επειδή, όποιος πράττει τα φαύλα, μισεί το φως, και δεν έρχεται στο φως, για να μη έρθουν σε έλεγχο τα έργα του.

21 Όποιος, όμως, πράττει την αλήθεια, έρχεται στο φως, για να φανερωθούν τα έργα του, ότι έγιναν σύμφωνα με τον Θεό.

Ο Ιωάννης επιβεβαιώνει ξανά τη μαρτυρία του για τον Ιησού

22 Έστερα απ' αυτά, ήρθε ο Ιησούς και οι μαθητές του στη γη τής Ιουδαίας, και έμενε εκεί μαζί τους και βάπτιζε.

23 Εκεί, όμως, βάπτιζε και ο Ιωάννης στην Αινών, κοντά στο Σαλείμ, για τον λόγο ότι εκεί υπήρχαν πολλά νερά· και έρχονταν και βαπτίζονταν.

24 Επειδή, ο Ιωάννης δεν είχε ακόμα ριχτεί στη φυλακή.

25 Έγινε, λοιπόν, συζήτηση για τον καθαρισμό από τους μαθητές τού Ιωάννη με μερικούς Ιουδαίους·

26 και ήρθαν στον Ιωάννη, και του είπαν: Ραββί, εκείνος που ήταν μαζί σου πέρα από τον Ιορδάνη, για τον οποίο εσύ έδωσες μαρτυρία, δες αυτός βαπτίζει, και όλοι έρχονται σ' αυτόν.

27 Ο Ιωάννης αποκρίθηκε και είπε: Δεν μπορεί ο άνθρωπος να παίρνει τίποτε, αν δεν είναι σ' αυτόν δοσμένο από τον ουρανό.

28 Εσείς οι ίδιοι είστε μάρτυρές μου ότι είπα: Δεν είμαι εγώ ο Χριστός, αλλά ότι είμαι αποσταλμένος μπροστά από εκείνον.

29 Όποιος έχει τη νύφη είναι ο νυμφίος· ο δε φίλος τού νυμφίου, που στέκεται και τον ακούει, χαίρεται υπερβολικά για τη φωνή τού νυμφίου. Αυτή, λοιπόν, η δική μου χαρά εκπληρώθηκε.

30 Εκείνος πρέπει να αυξάνει, εγώ δε να ελαττώνομαι.

31 Αυτός που έρχεται από επάνω, είναι υπεράνω όλων· αυτός που είναι από τη γη, από τη γη είναι, και από τη γη μιλάει· αυτός που έρχεται από τον ουρανό, είναι υπεράνω όλων.

32 Και εκείνο που είδε και άκουσε, αυτό δίνει ως μαρτυρία· και κανένας δεν δέχεται τη μαρτυρία του.

33 Όποιος δεχθεί τη μαρτυρία του, επισφράγισε ότι ο Θεός είναι αληθής.

34 Δεδομένου ότι, εκείνος, που ο Θεός τον απέστειλε, μιλάει τα λόγια τού Θεού· επειδή, ο Θεός δεν του δίνει το Πνεύμα με μέτρο.

35 Ο Πατέρας αγαπάει τον Υιό, και όλα τα έδωσε στο χέρι του.

36 Όποιος πιστεύει στον Υιό, έχει αιώνια ζωή· όποιος, όμως, απειθεί στον Υιό, δεν θα δει ζωή, αλλά η οργή τού Θεού μένει επάνω του.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 4

Ο Ιησούς συνομιλεί με μία Σαμαρείτισσα

- ¹ ΚΑΘΩΣ, λοιπόν, ο Κύριος έμαθε ότι οι Φαρισαίοι άκουσαν πως ο Ιησούς κάνει περισσότερους μαθητές, και βαπτίζει, παρά ο Ιωάννης,
- ² (αν και ο ίδιος ο Ιησούς δεν βάπτιζε, αλλά οι μαθητές του)·
- ³ άφησε την Ιουδαία, και αναχώρησε πάλι για τη Γαλιλαία.
- ⁴ Έπρεπε, μάλιστα, να περάσει διαμέσου τής Σαμάρειας.
- ⁵ Έρχεται, λοιπόν, στην πόλη τής Σαμάρειας, που την έλεγαν Σιχάρ, κοντά στο χωράφι, που ο Ιακώβ έδωσε στον Ιωσήφ, τον γιο του.
- ⁶ Και υπήρχε εκεί μία πηγή τού Ιακώβ. Ο Ιησούς, λοιπόν, κουρασμένος καθώς ήταν από την οδοιπορία, καθόταν, έτσι όπως ήταν, στην πηγή. Η ώρα ήταν περίπου έξι.
- ⁷ Έρχεται κάποια γυναίκα από τη Σαμάρεια για να αντλήσει νερό. Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Δώσε μου να πιω.
- ⁸ Επειδή, οι μαθητές του είχαν πάει στην πόλη, για να αγοράσουν τροφές.
- ⁹ Του λέει, λοιπόν, η γυναίκα η Σαμαρείτισσα: Πώς εσύ, ενώ είσαι Ιουδαίος, ζητάς να πεις από μένα, που είμαι γυναίκα Σαμαρείτισσα; Επειδή, δεν έχουν επικοινωνία οι Ιουδαίοι με τους Σαμαρείτες.
- ¹⁰ Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Αν ήξερες τη δωρεά τού Θεού, και ποιος είναι αυτός που σου λέει: Δώσε μου να πιω, εσύ θα ζητούσες απ' αυτόν, και θα σου έδινε το ζωντανό νερό.
- ¹¹ Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, ούτε δοχείο άντλησης έχεις, και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού, λοιπόν, έχεις το ζωντανό νερό;
- ¹² Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας, τον Ιακώβ, που μας έδωσε το πηγάδι, και ήπие απ' αυτό αυτός, και οι γιοι του, και τα ζωντανά του;
- ¹³ Ο Ιησούς αποκρίθηκε και της είπε: Καθένας που πίνει από τούτο το νερό, θα διψάσει ξανά·
- ¹⁴ όποιος, όμως, πει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει στον αιώνα· αλλά, το νερό που θα δώσω σ' αυτόν, θα γίνει μέσα του πηγή νερού, που θα αναβλύζει σε αιώνια ζωή.
- ¹⁵ Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, για να μη διψάω ούτε να έρχομαι εδώ να αντλώ.
- ¹⁶ Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Πήγαινε, κάλεσε τον άνδρα σου και έλα εδώ.
- ¹⁷ Η γυναίκα απάντησε και είπε: Δεν έχω άνδρα. Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Σωστά είπες, ότι: Δεν έχω άνδρα·

- 18** επειδή, πέντε άνδρες πήρες, και εκείνον που τώρα έχεις, δεν είναι άνδρας σου· αυτό που είπες είναι αλήθεια.
- 19** Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Κύριε, βλέπω ότι εσύ είσαι προφήτης.
- 20** Οι πατέρες μας προσκύνησαν σε τούτο το βουνό· και εσείς λέτε ότι στα Ιεροσόλυμα είναι ο τόπος, όπου πρέπει να προσκυνούμε.
- 21** Ο Ιησούς τής λέει: Γυναίκα, πίστεψέ με ότι, έρχεται ώρα, κατά την οποία ούτε σε τούτο το βουνό ούτε στα Ιεροσόλυμα θα προσκυνήσετε τον Πατέρα.
- 22** Εσείς προσκυνάτε εκείνο που δεν ξέρετε· εμείς προσκυνούμε εκείνο που ξέρουμε· επειδή, η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους.
- 23** Όμως, έρχεται ώρα, και ήδη είναι, όταν οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνήσουν τον Πατέρα με το πνεύμα και με αλήθεια· επειδή, ο Πατέρας τέτοιου είδους ζητάει να είναι εκείνοι που τον προσκυνούν.
- 24** Ο Θεός είναι πνεύμα· και εκείνοι που τον προσκυνούν με το πνεύμα και με αλήθεια πρέπει να τον προσκυνούν.
- 25** Η γυναίκα λέει σ' αυτόν: Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, αυτός που λέγεται Χριστός· όταν έρθει εκείνος, θα μας τα αναγγείλει όλα.
- 26** Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Εγώ είμαι, αυτός που σου μιλάει.
- 27** Και επάνω σ' αυτό ήρθαν οι μαθητές του, και απόρησαν ότι μιλούσε με γυναίκα· κανένας, όμως, δεν είπε: Τι ζητάς; Ή, γιατί μιλάς μαζί της;
- 28** Η γυναίκα άφησε, λοιπόν, τη στάμνα της, και πήγε στην πόλη, και λέει στους ανθρώπους:
- 29** Ελάτε να δείτε έναν άνθρωπο, που μου είπε όλα όσα έκανα· μήπως είναι αυτός ο Χριστός;
- 30** Βγήκαν, λοιπόν, από την πόλη, και έρχονταν σ' αυτόν.
- 31** Εντωμεταξύ, όμως, οι μαθητές τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Ραββί, φάε.
- 32** Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Εγώ έχω φαγητό να φάω, που εσείς δεν ξέρετε.
- 33** Έλεγαν, λοιπόν, οι μαθητές του αναμεταξύ τους: Μήπως τού έφερε κάποιος να φάει;
- 34** Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Το δικό μου φαγητό είναι να πράττω το θέλημα εκείνου που με απέστειλε, και να τελειώσω το έργο του.
- 35** Δεν λέτε εσείς ότι, τέσσερις μήνες είναι ακόμα, και έρχεται ο θερισμός; Προσέξτε, σας λέω, σηκώστε ψηλά τα μάτια σας, και δείτε τα χωράφια ότι, είναι κιόλας λευκά για θερισμό.
- 36** Και εκείνος που θερίζει παίρνει μισθό, και μαζεύει καρπό για αιώνια ζωή, για να χαίρεται μαζί και εκείνος που σπέρνει και εκείνος που θερίζει.

37 Επειδή, σε τούτο αληθεύει ο λόγος, ότι: Άλλος είναι εκείνος που σπέρνει, και άλλος εκείνος που θερίζει.

38 Εγώ σας απέστειλα για να θερίζετε εκείνο στο οποίο εσείς δεν κοπιάσατε· άλλοι κοπιάσαν, και εσείς μπήκατε μέσα στον κόπο τους.

39 Από δε την πόλη εκείνη πολλοί από τους Σαμαρείτες πίστεψαν σ' αυτόν, εξαιτίας τού λόγου τής γυναίκας που έδινε μαρτυρία, ότι: Μου είπε όλα όσα έπραξα.

40 Καθώς, λοιπόν, ήρθαν σ' αυτόν οι Σαμαρείτες, τον παρακαλούσαν να μείνει κοντά τους. Και έμεινε εκεί δύο ημέρες.

41 Και πολύ περισσότεροι πίστεψαν εξαιτίας τού λόγου του·

42 και έλεγαν στη γυναίκα, ότι: Δεν πιστεύουμε πλέον εξαιτίας τού λόγου σου· επειδή, εμείς ακούσαμε, και γνωρίζουμε ότι αυτός είναι αληθινά ο Σωτήρας τού κόσμου, ο Χριστός.

Ο Ιησούς ξαναγυρίζει στη Γαλιλαία

43 Και ύστερα από δύο ημέρες, αναχώρησε από εκεί, και πήγε στη Γαλιλαία.

44 Επειδή, ο ίδιος ο Ιησούς έδωσε μαρτυρία, ότι προφήτης δεν έχει τιμή στην ίδια του την πατρίδα.

45 Όταν, λοιπόν, ήρθε στη Γαλιλαία, οι Γαλιλαίοι τον δέχθηκαν, όταν είδαν όλα όσα είχε κάνει στα Ιεροσόλυμα, κατά τη γιορτή· επειδή, κι αυτοί είχαν έρθει στη γιορτή.

Ο Ιησούς θεραπεύει τον γιο τού βασιλικού

46 Ο Ιησούς, λοιπόν, ήρθε ξανά στην Κανά τής Γαλιλαίας, όπου είχε κάνει το νερό κρασί. Και υπήρχε ένας αυλικός τού βασιλιά, που ο γιος του ήταν ασθενής στην Καπερναούμ.

47 Αυτός, μόλις άκουσε ότι ο Ιησούς ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία, πήγε σ' αυτόν, και τον παρακαλούσε να κατέβει και να γιατρέψει τον γιο του· επειδή, επρόκειτο να πεθάνει.

48 Ο Ιησούς, λοιπόν, του είπε: Αν δεν δείτε σημεία και τέρατα, δεν θα πιστέψετε.

49 Ο αυλικός τού βασιλιά λέει σ' αυτόν: Κύριε, κατέβα πριν πεθάνει το παιδί μου.

50 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Πήγαινε, ο γιος σου ζει. Και ο άνθρωπος πίστεψε στον λόγο που ο Ιησούς είπε σ' αυτόν, και αναχωρούσε.

51 Και ενώ αυτός ήδη κατέβαινε, τον συνάντησαν οι δούλοι του, και του ανήγγειλαν, λέγοντας ότι: Ο γιος σου ζει.

⁵² Τους ρώτησε, λοιπόν, την ώρα κατά την οποία έγινε καλύτερα· και του είπαν ότι: Χθες την έβδομη ώρα τον άφησε ο πυρετός.

⁵³ Κατάλαβε, λοιπόν, ο πατέρας ότι αυτό έγινε κατά την ώρα εκείνη, κατά την οποία ο Ιησούς είπε σ' αυτόν ότι: Ο γιος σου ζει· και πίστεψε αυτός και ολόκληρη η οικογένειά του.

⁵⁴ Αυτό, πάλι, είναι το δεύτερο θαύμα που έκανε ο Ιησούς, καθώς ήρθε από την Ιουδαία στη Γαλιλαία.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 5

Η θεραπεία τού παραλυτικού

¹ ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά ήταν γιορτή των Ιουδαίων, και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα.

² Υπάρχει, μάλιστα, στα Ιεροσόλυμα, κοντά στην προβατική πύλη, μια μικρή λίμνη, που στα Εβραϊκά επονομάζεται Βηθεσδά, η οποία έχει πέντε στοές.

³ Σ' αυτές ήταν κατάκοιτο ένα μεγάλο πλήθος από ανθρώπους που ασθενούσαν: Από τυφλούς, χωλούς, παράλυτους, που περίμεναν την κίνηση του νερού.

⁴ Επειδή, ένας άγγελος κατέβαινε κατά καιρούς στη μικρή λίμνη, και τάραζε το νερό· όποιος, λοιπόν, έμπαινε πρώτος, ύστερα από την ταραχή τού νερού, γινόταν υγιής από οποιαδήποτε αρρώστια και αν έπασχε.

⁵ Ήταν δε εκεί κάποιος άνθρωπος, που για 38 χρόνια έπασχε από ασθένεια.

⁶ Αυτόν, μόλις τον είδε ο Ιησούς ότι ήταν κατάκοιτος, και ξέροντας ότι πάσχει ήδη πολύ καιρό, του λέει: Θέλεις να γίνεις υγιής;

⁷ Αυτός που ασθενούσε αποκρίθηκε σ' αυτόν: Κύριε, δεν έχω άνθρωπο, για να με βάλει μέσα στη μικρή λίμνη, όταν το νερό ταραχτεί· και ενώ έρχομαι εγώ, άλλος πριν από μένα κατεβαίνει.

⁸ Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Σήκω επάνω, πάρε το κρεβάτι σου, και περπάτα.

⁹ Και ο άνθρωπος έγινε αμέσως υγιής, και σήκωσε το κρεβάτι του, και περπατούσε. Και ήταν σάββατο εκείνη την ημέρα.

¹⁰ Έλεγαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι στον θεραπευμένο: Είναι σάββατο· δεν σου επιτρέπεται να σηκώσεις το κρεβάτι.

¹¹ Αποκρίθηκε σ' αυτούς: Αυτός που με γιάτρεψε, εκείνος μου είπε: Πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα.

¹² Τον ρώτησαν, λοιπόν: Ποιος είναι ο άνθρωπος, που σου είπε: Πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα;

¹³ Και αυτός που γιατρεύτηκε δεν ήξερε ποιος είναι· επειδή, ο Ιησούς έφυγε απαρατήρητος, για τον λόγο ότι υπήρχε σ' αυτό τον τόπο ένα μεγάλο πλήθος.

14 Ὑστερα ἀπ' αὐτά, ὁ Ἰησοῦς τὸν βρίσκει στὸ ἱερό, καὶ τοῦ εἶπε: Δες, ἐγίνες υγιής, στὸ ἐξής νὰ μὴ ἀμαρτάνεις γιὰ νὰ μὴ σου γίνῃ κάτι χειρότερο.

15 Πήγε, λοιπόν, ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε στοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτός που τὸν γιάτρευσε.

16 Καὶ γι' αὐτό οἱ Ἰουδαῖοι κατέτρεχαν τὸν Ἰησοῦ, καὶ ζητούσαν νὰ τὸν θανατώσουν, ἐπειδὴ ἔκανε αὐτά κατὰ τὸ σάββατο.

17 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπάντησε πρὸς αὐτούς: Ὁ Πατέρας μου μέχρι τώρα ἐργάζεται, καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι.

18 Γι' αὐτό, λοιπόν, οἱ Ἰουδαῖοι ζητούσαν περισσότερο νὰ τὸν θανατώσουν, ἐπειδὴ, ὄχι μόνον παρέβαινε τὸ σάββατο, ἀλλὰ καὶ δικό του πατέρα ἔλεγε τὸν Θεό, κάνοντας τὸν εαυτό του ἴσον με τὸν Θεό.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΑ ΘΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΑ

1 . Ἡ αὐθεντικὴ τοῦ ἐξουσία

19 Ὁ Ἰησοῦς, λοιπόν, ἀποκρίθηκε καὶ τοὺς εἶπε: Σας διαβεβαιώνω ἀπόλυτα: Δὲν μπορεῖ ὁ Υἱός νὰ κάνει τίποτε ἀπὸ μόνος του, ἀν δὲν βλέπει τὸν Πατέρα νὰ το κάνει αὐτό· ἐπειδὴ, ὅσα κάνει ἐκεῖνος, αὐτά, παρόμοια, κάνει καὶ ὁ Υἱός.

20 Ἐπειδὴ, ὁ Πατέρας ἀγαπάει τὸν Υἱό, καὶ τοῦ δείχνει ὅλα ὅσα αὐτός κάνει· καὶ μεγαλύτερα ἔργα θὰ τοῦ δείξει, γιὰ νὰ θαυμάζετε εσεῖς.

21 Ἐπειδὴ, ὅπως ὁ Πατέρας ἀνασταίνει τοὺς νεκρούς καὶ τοὺς ζωοποιεῖ, ἔτσι καὶ ὁ Υἱός ὅποιους θέλει ζωοποιεῖ.

22 Δεδομένου ὅτι, οὔτε ὁ Πατέρας κρίνει κανέναν, ἀλλὰ στὸν Υἱό ἔδωσε ὅλη τὴν κρίση·

23 γιὰ νὰ τιμούν ὅλοι τὸν Υἱό, ὅπως τιμούν τὸν Πατέρα. Ἐκεῖνος που δὲν τιμᾷ τὸν Υἱό, δὲν τιμᾷ τὸν Πατέρα που τὸν ἀπέστειλε.

24 Σας διαβεβαιώνω ἀπόλυτα, ὅτι ἐκεῖνος που ἀκούει τὸν λόγο μου, καὶ πιστεύει σ' αὐτόν που με ἀπέστειλε, ἔχει αἰώνια ζωή, καὶ σὲ κρίση δὲν ἔρχεται, ἀλλὰ ἔχει ἤδη μεταβῆ ἀπὸ τὸν θάνατο στὴ ζωή.

25 Σας διαβεβαιώνω ἀπόλυτα, ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ ἤδη εἶναι, ὅταν οἱ νεκροὶ θὰ ἀκούσουν τὴ φωνή τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖνοι που ἀκούσαν θὰ ζήσουν.

26 Ἐπειδὴ, ὅπως ὁ Πατέρας ἔχει μέσα στὸν εαυτό του ζωή, ἔτσι ἔδωσε καὶ στὸν Υἱό νὰ ἔχει μέσα στὸν εαυτό του ζωή·

27 καὶ ἐξουσία ἔδωσε σ' αὐτόν νὰ κάνει καὶ κρίση, ἐπειδὴ εἶναι Υἱός ἀνθρώπου.

28 Μὴ θαυμάζετε γι' αὐτό· ἐπειδὴ, ἔρχεται ὥρα, κατὰ τὴν ὁποία, ὅλοι ἐκεῖνοι που εἶναι μέσα στοὺς τάφους, θὰ ἀκούσουν τὴ φωνή του·

29 καὶ θὰ βγουν ἐξω ἐκεῖνοι που ἐπράξαν τὰ ἀγαθὰ, σὲ ἀνάσταση ζωῆς· ἐκεῖνοι δὲ που ἐπράξαν τὰ φαύλα, σὲ ἀνάσταση κρίσης.

30 Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου. Καθώς ακούω, κρίνω· και η δική μου κρίση είναι δίκαιη· επειδή, δεν ζητάω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε.

2 . Οι μαρτυρίες

31 Αν εγώ δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου δεν είναι αληθινή.

32 Άλλος είναι εκείνος που δίνει μαρτυρία για μένα· και ξέρω ότι είναι αληθινή η μαρτυρία που δίνει για μένα.

33 Εσείς στείλατε ανθρώπους στον Ιωάννη και έδωσε μαρτυρία για την αλήθεια.

34 Εγώ, όμως, από άνθρωπο δεν παίρνω τη μαρτυρία· αλλά, τα λέω αυτά, για να σωθείτε εσείς.

35 Εκείνος ήταν το λυχνάρι, που καιγόταν και έφεγγε· και εσείς θελήσατε να αγαλλιαστείτε προσωρινά στο φως του.

36 Εγώ, όμως, έχω τη μαρτυρία μεγαλύτερη από εκείνη τού Ιωάννη· επειδή, τα έργα που μου έδωσε ο Πατέρας για να τα τελειώσω, αυτά τα έργα που εγώ κάνω, δίνουν μαρτυρία για μένα, ότι ο Πατέρας με απέστειλε.

37 Και ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός έδωσε μαρτυρία για μένα. Ούτε φωνή του ακούσατε ποτέ ούτε όψη του είδατε.

38 Και δεν έχετε τον λόγο του να μένει μέσα σας· επειδή, εσείς δεν πιστεύετε σε τούτον, που τον απέστειλε εκείνος.

39 Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· και εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα.

40 Όμως, δεν θέλετε να έρθετε σε μένα, για να έχετε ζωή.

41 Δόξα από ανθρώπους δεν παίρνω·

42 αλλά, σας έκανα γνωστό, ότι δεν έχετε μέσα σας την αγάπη τού Θεού.

43 Εγώ ήρθα στο όνομα του Πατέρα μου, και δεν με δέχεστε· αν έρθει άλλος στο δικό του όνομα, εκείνον θα τον δεχθείτε.

44 Πώς μπορείτε εσείς να πιστέψετε, οι οποίοι παίρνετε δόξα ο ένας από τον άλλον, και δεν ζητάτε τη δόξα, εκείνη από τον μόνο Θεό;

45 Να μη νομίζετε ότι εγώ θα σας κατηγορήσω απέναντι στον Πατέρα· υπάρχει ο κατήγορός σας, ο Μωυσής, στον οποίο εσείς ελπίζατε.

46 Επειδή, αν πιστεύατε στον Μωυσή, θα πιστεύατε και σε μένα· δεδομένου ότι, για μένα εκείνος έγραψε.

47 Αλλά, αν σε όσα εκείνος έγραψε δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε στα δικά μου λόγια;

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 6

Πέντε ψωμιά και δύο ψάρια χορταίνουν πάνω από 5.000 ανθρώπους

- 1** ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, ο Ιησούς αναχώρησε πέρα από τη θάλασσα της Γαλιλαίας, της Τιβεριάδας·
- 2** και τον ακολουθούσε ένα μεγάλο πλήθος, επειδή έβλεπαν τα θαύματά του που έκανε επάνω σ' εκείνους που ασθενούσαν.
- 3** Και ο Ιησούς ανέβηκε επάνω στο βουνό, και εκεί καθόταν μαζί με τους μαθητές του.
- 4** Και πλησίαζε το Πάσχα, η γιορτή των Ιουδαίων.
- 5** Ο Ιησούς, λοιπόν, υψώνοντας τα μάτια του, και βλέποντας ότι ένα μεγάλο πλήθος έρχεται προς αυτόν, λέει στον Φίλιππο: Από πού θα αγοράσουμε ψωμιά, για να φάνε αυτοί;
- 6** (Και αυτό το έλεγε δοκιμάζοντάς τον· επειδή, αυτός ήξερε τι επρόκειτο να κάνει).
- 7** Ο Φίλιππος του αποκρίθηκε: Ψωμιά για 200 δηνάρια δεν αρκούν σ' αυτούς, για να πάρει κάθε ένας κάτι λίγο.
- 8** Ένας από τους μαθητές του, ο Ανδρέας, ο αδελφός τού Σίμωνα, λέει σ' αυτόν:
- 9** Εδώ είναι ένα παιδάκι, που έχει πέντε κρίθινα ψωμιά, και δύο ψάρια· αλλά, αυτά τι είναι σε τόσους πολλούς;
- 10** Και ο Ιησούς είπε: Κάντε τούς ανθρώπους να καθήσουν. Υπήρχε δε πολύ χορτάρι σ' αυτό τον τόπο. Και κάθησαν, λοιπόν, οι άνδρες περίπου 5.000 σε αριθμό.
- 11** Και ο Ιησούς πήρε τα ψωμιά, και αφού ευχαρίστησε, τα μοίρασε στους μαθητές, και οι μαθητές στους καθισμένους· το ίδιο και από τα ψάρια, όσο ήθελαν.
- 12** Και αφού χόρτασαν, λέει στους μαθητές του: Μαζέψτε τα κομμάτια που περίσσεψαν, για να μη χαθεί τίποτε.
- 13** Τα μάζεψαν, λοιπόν, και γέμισαν δώδεκα κοφίνια με κομμάτια από τα πέντε κρίθινα ψωμιά, που περίσσεψαν απ' αυτούς που έφαγαν.
- 14** Οι άνθρωποι, λοιπόν, όταν είδαν το θαύμα που έκανε ο Ιησούς, έλεγαν, ότι: Αυτός είναι αληθινά ο προφήτης, που επρόκειτο νάρθει στον κόσμο.
- 15** Ο Ιησούς, λοιπόν, επειδή γνώρισε ότι πρόκειται νάρθουν, και να τον αρπάξουν για να τον κάνουν βασιλιά, αναχώρησε πάλι στο βουνό αυτός μόνος.

Ο Ιησούς περπατάει επάνω στα κύματα της λίμνης

- 16** Καθώς δε έγινε βράδυ, οι μαθητές του κατέβηκαν στη θάλασσα·
- 17** και μπαίνοντας μέσα στο πλοίο, έρχονταν στην απέναντι πλευρά της θάλασσας, στην Καπερναούμ. Και είχε γίνει ήδη σκοτάδι, και ο Ιησούς δεν είχε έρθει σ' αυτούς·
- 18** και η θάλασσα υψωνόταν, επειδή έπνεε δυνατός άνεμος.
- 19** Αφού, λοιπόν, κωπηλάτησαν περίπου 25 ή 30 στάδια, βλέπουν τον Ιησού να περπατάει επάνω στη θάλασσα, και να πλησιάζει στο πλοίο, και φοβήθηκαν.
- 20** Και εκείνος τούς λέει: Εγώ είμαι, μη φοβάστε.
- 21** Ήθελαν, λοιπόν, να τον πάρουν στο πλοίο· και αμέσως το πλοίο έφτασε στη γη, όπου πήγαιναν.
- 22** Την επόμενη ημέρα, το πλήθος που στεκόταν πέρα από τη θάλασσα, όταν είδε ότι άλλο μικρό πλοίο δεν υπήρχε εκεί, παρά μονάχα ένα, εκείνο στο οποίο είχαν μπει μέσα οι μαθητές του, και ότι ο Ιησούς δεν είχε μπει μέσα στο μικρό πλοίο μαζί με τους μαθητές του, αλλά οι μαθητές του αναχώρησαν μόνοι·
- 23** (ήρθαν και άλλα μικρά πλοία από την Τιβεριάδα, κοντά στον τόπο όπου είχαν φάει το ψωμί, αφού ο Κύριος είχε ευχαριστήσει)·
- 24** όταν, λοιπόν, το πλήθος είδε ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί ούτε οι μαθητές του, μπήκαν και αυτοί μέσα στα πλοία, και ήρθαν στην Καπερναούμ ζητώντας τον Ιησού.
- 25** Και όταν τον βρήκαν, πέρα από τη θάλασσα, του είπαν: Ραββί, πότε ήρθες εδώ;
- 26** Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς και είπε: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, με ζητάτε, όχι επειδή είδατε θαύματα, αλλά επειδή φάγατε από τα ψωμιά και χορτάσατε.
- 27** Εργάζεστε όχι για την τροφή που φθείρεται, αλλά για την τροφή που μένει σε αιώνια ζωή, την οποία ο Υιός τού ανθρώπου θα σας δώσει· επειδή, τούτον σφράγισε ο Πατέρας, ο Θεός.
- 28** Του είπαν, λοιπόν: Τι να κάνουμε για να εργαζόμαστε τα έργα τού Θεού;
- 29** Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Τούτο είναι το έργο τού Θεού, να πιστέψετε σ' αυτόν τον οποίο εκείνος απέστειλε.
- 30** Τότε, του είπαν: Ποιο σημείο, λοιπόν, κάνεις εσύ, για να δούμε και να πιστέψουμε σε σένα; Τι εργάζεσαι;
- 31** Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα μέσα στην έρημο, όπως είναι γραμμένο: «Άρτον από τον ουρανό έδωσε σ' αυτούς να φάνε».

Ο Πατέρας Θεός δίνει τον Αληθινό Άρτο από τον ουρανό

32 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Δεν σας έδωσε τον άρτο από τον ουρανό ο Μωυσής· αλλά, ο Πατέρας μου σας δίνει τον άρτο τον αληθινό από τον ουρανό.

33 Επειδή, ο άρτος τού Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει από τον ουρανό, και δίνει ζωή στον κόσμο.

34 Του είπαν, λοιπόν: Κύριε, δώσε μας πάντοτε τούτον τον άρτο.

35 Και ο Ιησούς είπε προς αυτούς: Εγώ είμαι ο άρτος τής ζωής· όποιος έρχεται σε μένα, δεν θα πεινάσει· και όποιος πιστεύει σε μένα, δεν θα διψάσει ποτέ.

36 Όμως, σας είπα ότι, και με είδατε και δεν πιστεύετε.

37 Κάθε τι που μου δίνει ο Πατέρας, θάρθει σε μένα· και εκείνον που έρχεται σε μένα, δεν θα τον βγάλω έξω·

38 επειδή, κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά το θέλημα εκείνου που με απέστειλε.

39 Και το θέλημα του Πατέρα, που με απέστειλε, είναι τούτο: Κάθε τι που μου έδωσε, να μη απολέσω τίποτε απ' αυτό, αλλά να το αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.

40 Και το θέλημα εκείνου που με απέστειλε είναι τούτο: Καθένας που βλέπει τον Υιό και πιστεύει σ' αυτόν, να έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.

Οι Ιουδαίοι παρερμηνεύουν τον Ιησού

41 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, γόγγυζαν γι' αυτόν, επειδή είπε: Εγώ είμαι ο άρτος, που κατέβηκε από τον ουρανό·

42 και έλεγαν: Δεν είναι αυτός ο Ιησούς, ο γιος τού Ιωσήφ, του οποίου εμείς γνωρίζουμε τον πατέρα και τη μητέρα; Πώς, λοιπόν, αυτός λέει ότι, κατέβηκα από τον ουρανό;

43 Ο Ιησούς αποκρίθηκε, λοιπόν, και τους είπε: Μη γογγύζετε αναμεταξύ σας.

44 Κανένας δεν μπορεί νάρθει σε μένα, αν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που με απέστειλε· και εγώ θα τον αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.

45 Είναι γραμμένο στους προφήτες: «Και όλοι θα είναι διδακτοί τού Θεού». Καθένας, λοιπόν, που θα ακούσει από τον Πατέρα και θα μάθει, έρχεται σε μένα.

46 Όχι ότι κάποιος είδε τον Πατέρα, παρά μονάχα εκείνος που είναι από τον Θεό· αυτός είδε τον Πατέρα.

Ο Ιησούς είναι ο Άρτος τής Ζωής

47 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Εκείνος που πιστεύει σε μένα, έχει αιώνια ζωή.

48 Εγώ είμαι ο άρτος τής ζωής.

- 49 Οι πατέρες σας έφαγαν το μάννα μέσα στην έρημο και πέθαναν.
- 50 Αυτός είναι ο άρτος που κατεβαίνει από τον ουρανό, για να φάει κάποιος απ' αυτόν και να μη πεθάνει.
- 51 Εγώ είμαι ο άρτος ο ζωντανός, που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει απ' αυτόν τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα. Και, μάλιστα, ο άρτος τον οποίο εγώ θα δώσω, είναι η σάρκα μου, που εγώ θα δώσω χάρη τής ζωής τού κόσμου.

Οι Ιουδαίοι παρερμηνεύουν ξανά τον Ιησού

- 52 Οι Ιουδαίοι μάχονταν, λοιπόν, αναμεταξύ τους, λέγοντας: Πώς μπορεί αυτός να μας δώσει να φάμε τη σάρκα του;
- 53 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Αν δεν φάτε τη σάρκα τού Υιού τού ανθρώπου, και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε μέσα σας ζωή.
- 54 Όποιος τρώει τη σάρκα μου, και πίνει το αίμα μου, έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω κατά την έσχατη ημέρα.
- 55 Επειδή, η σάρκα μου, αληθινά, είναι τροφή, και το αίμα μου, αληθινά, είναι πόση.
- 56 Όποιος τρώει τη σάρκα μου, και πίνει το αίμα μου, μένει ενωμένος με μένα και εγώ ενωμένος μ' αυτόν.
- 57 Όπως με απέστειλε ο Πατέρας που ζει, και εγώ ζω για τον Πατέρα, έτσι και όποιος με τρώει, θα ζήσει και εκείνος για μένα.
- 58 Αυτός είναι ο άρτος, που κατέβηκε από τον ουρανό· όχι όπως οι πατέρες σας έφαγαν το μάννα, και πέθαναν· όποιος τρώει τούτον τον άρτο, θα ζήσει στον αιώνα.
- 59 Αυτά είπε μέσα στη συναγωγή διδάσκοντας στην Καπερναούμ.

Ακόμα και μαθητές του παρερμηνεύουν τον Ιησού

- 60 Πολλοί, λοιπόν, από τους μαθητές του, όταν τα άκουσαν αυτά, είπαν: Σκληρός είναι αυτός ο λόγος· ποιος μπορεί να τον ακούει;
- 61 Και καθώς ο Ιησούς αντιλήφθηκε μέσα του ότι οι μαθητές του γογγύζουν γι' αυτό, τους είπε: Αυτό σας σκανδαλίζει;
- 62 Αν, λοιπόν, θεωρείτε τον Υιό τού ανθρώπου να ανεβαίνει όπου ήταν πρωύτερα;
- 63 Το πνεύμα είναι εκείνο που ζωοποιεί, η σάρκα δεν ωφελεί τίποτε· τα λόγια που εγώ σας μιλάω, είναι πνεύμα και είναι ζωή·

⁶⁴ όμως, είναι μερικοί από σας, που δεν πιστεύουν. Επειδή, ο Ιησούς ήξερε εξ αρχής, ποιοι είναι εκείνοι που δεν πιστεύουν, και ποιος είναι εκείνος που πρόκειται να τον παραδώσει.

⁶⁵ Και έλεγε: Γι' αυτό, σας είπα ότι: Κανένας δεν μπορεί νάρθει σε μένα, αν δεν είναι σ' αυτόν δοσμένο από τον Πατέρα μου.

Η δεύτερη ομολογία τού Πέτρου

⁶⁶ Από τότε, πολλοί από τους μαθητές του στράφηκαν προς τα πίσω, και δεν περπατούσαν πλέον μαζί του.

⁶⁷ Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε στους δώδεκα: Μήπως κι εσείς θέλετε να φύγετε;

⁶⁸ Αποκρίθηκε, λοιπόν, σ' αυτόν ο Σίμωνας Πέτρος: Κύριε, σε ποιον θα πάμε; Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής·

⁶⁹ και εμείς πιστέψαμε και γνωρίσαμε ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού ζωντανού Θεού.

⁷⁰ Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Εγώ δεν διάλεξα εσάς τούς δώδεκα, και ένας από σας είναι διάβολος;

⁷¹ Και εννοούσε τον Ιούδα τού Σίμωνα, τον Ισκαριώτη· επειδή, αυτός, ενώ ήταν ένας από τους δώδεκα, επρόκειτο να τον παραδώσει.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 7

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑΣ:

Ο Ιησούς συζητάει με τους αδελφούς του, οι οποίοι ακόμα αμφιβάλλουν

¹ ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά, ο Ιησούς περπατούσε στη Γαλιλαία· επειδή, δεν ήθελε να περπατάει στην Ιουδαία, για τον λόγο ότι οι Ιουδαίοι ζητούσαν να τον θανατώσουν.

² Και πλησίαζε η γιορτή των Ιουδαίων, η σκηνοπηγία.

³ Του είπαν, λοιπόν, οι αδελφοί του: Μετακινήσου από εδώ, και πήγαινε στην Ιουδαία, για να δουν και οι μαθητές σου τα έργα σου τα οποία κάνεις·

⁴ επειδή, κανένας δεν κάνει κάτι κρυφά, και ζητάει αυτός να είναι φανερός. Αν τα κάνεις αυτά, φανέρωσε τον εαυτό σου στον κόσμο.

⁵ Επειδή, ούτε οι αδελφοί του δεν πίστευαν σ' αυτόν.

⁶ Τους λέει, λοιπόν, ο Ιησούς: Ο δικός μου καιρός δεν ήρθε ακόμα, ενώ ο δικός σας καιρός είναι πάντοτε έτοιμος.

⁷ Δεν μπορεί ο κόσμος να μισεί εσάς· εμένα, όμως, με μισεί, επειδή εγώ δίνω μαρτυρία γι' αυτόν, ότι τα έργα του είναι πονηρά.

⁸ Εσείς ανεβείτε σ' αυτή τη γιορτή· εγώ δεν ανεβαίνω ακόμα σ' αυτή τη γιορτή, επειδή ο καιρός μου δεν εκπληρώθηκε ακόμα.

- ⁹ Και όταν τούς είπε αυτά, έμεινε στη Γαλιλαία.
- ¹⁰ Και αφού οι αδελφοί του ανέβηκαν, τότε ανέβηκε και αυτός στη γιορτή, όχι φανερά, αλλά κάπως κρυφά.
- ¹¹ Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, τον αναζητούσαν στη γιορτή, και έλεγαν: Πού είναι εκείνος;
- ¹² Και υπήρχε γι' αυτόν μεγάλος γογγυσμός ανάμεσα στα πλήθη· άλλοι μεν έλεγαν, ότι: Είναι καλός· και άλλοι έλεγαν: Όχι· αλλά, πλανάει το πλήθος.
- ¹³ Κανένας, όμως, δεν μιλούσε ανοιχτά γι' αυτόν, εξαιτίας τού φόβου των Ιουδαίων.

2 . Ο Ιησούς συζητάει με «μορφωμένους» Ιουδαίους

- ¹⁴ Και ενώ η γιορτή ήταν ήδη στα μισά της, ο Ιησούς ανέβηκε στο ιερό, και δίδασκε.
- ¹⁵ Και οι Ιουδαίοι θαύμαζαν, λέγοντας: Πώς αυτός ξέρει γράμματα, ενώ δεν έχει μάθει;
- ¹⁶ Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς και είπε: Η δική μου διδασκαλία δεν είναι δική μου, αλλά εκείνου που με απέστειλε.
- ¹⁷ Αν κάποιος θέλει να κάνει το θέλημά του, θα γνωρίσει για τη διδασκαλία, αν είναι από τον Θεό ή αν εγώ μιλάω από τον εαυτό μου.
- ¹⁸ Όποιος μιλάει από τον εαυτό του, ζητάει τη δική του δόξα· όποιος, όμως, ζητάει τη δόξα εκείνου που τον απέστειλε, αυτός είναι αληθινός, και αδικία δεν υπάρχει σ' αυτόν.
- ¹⁹ Ο Μωυσής δεν σας έδωσε τον νόμο; Και κανένας από σας δεν εκπληρώνει τον νόμο. Γιατί ζητάτε να με θανατώσετε;

3 . Ο Ιησούς συζητάει με το πλήθος

- ²⁰ Το πλήθος αποκρίθηκε και είπε: Έχεις δαιμόνιο. Ποιος ζητάει να σε θανατώσει;
- ²¹ Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Ένα έργο έκανα, και όλοι θαυμάζετε.
- ²² Γι' αυτό ο Μωυσής έδωσε σε σας την περιτομή, (όχι ότι είναι από τον Μωυσή, αλλά από τους πατέρες), και κατά το σάββατο περιτέμνετε άνθρωπο.
- ²³ Αν ένας άνθρωπος παίρνει περιτομή κατά το σάββατο, για να μη παραβιαστεί ο νόμος τού Μωυσή, οργίζεστε εναντίον μου, επειδή έκανα έναν ολόκληρο άνθρωπο υγιή κατά το σάββατο;
- ²⁴ Μη κρίνετε επιφανειακά, αλλά τη δίκαιη κρίση να κρίνετε.

4 . Ο Ιησούς συζητάει με μερικούς Ιεροσολυμίτες

25 Μερικοί, λοιπόν, από τους Ιεροσολυμίτες έλεγαν: Δεν είναι αυτός, τον οποίο ζητούν να θανατώσουν;

26 Και δέστε, μιλάει ανοιχτά, και δεν του λένε τίποτε. Μήπως οι άρχοντες γνώρισαν πραγματικά ότι αυτός είναι αληθινά ο Χριστός;

27 Αλλά, τούτον ξέρουμε από πού είναι· ενώ ο Χριστός όταν έρχεται, κανένας δεν γνωρίζει από πού είναι.

28 Ο Ιησούς, λοιπόν, φώναξε, διδάσκοντας μέσα στο ιερό, και είπε: Και εμένα ξέρετε, και από πού είμαι ξέρετε· και από μόνος μου δεν ήρθα, αλλά είναι αληθινός αυτός που με απέστειλε, τον οποίο εσείς δεν τον ξέρετε·

29 εγώ, όμως, τον ξέρω, επειδή απ' αυτόν είμαι, και εκείνος με απέστειλε.

30 Ζητούσαν, λοιπόν, να τον πιάσουν, και κανένας δεν έβαλε επάνω του το χέρι, επειδή δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του.

31 Και πολλοί από το πλήθος πίστεψαν σ' αυτόν, και έλεγαν ότι: Όταν έρθει ο Χριστός, μήπως θα κάνει περισσότερα από τούτα τα θαύματα, που αυτός έκανε;

32 Και οι Φαρισαίοι άκουσαν ότι το πλήθος γόγγυζε γι' αυτόν σχετικά με τα πράγματα αυτά, και έστειλαν υπηρέτες οι Φαρισαίοι και οι αρχιερείς, για να τον πιάσουν.

33 Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε: Ακόμα λίγο καιρό είμαι μαζί σας, και πηγαίνω σ' εκείνον που με απέστειλε.

34 Θα με ζητήσετε, και δεν θα με βρείτε· και όπου είμαι εγώ, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε.

35 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, είπαν αναμεταξύ τους: Πού πρόκειται να πάει αυτός, ώστε εμείς δεν θα τον βρούμε; Μήπως θα πάει στους διασπαρμένους ανάμεσα στους Έλληνες, και να διδάσκει τούς Έλληνες;

36 Ποιος είναι αυτός ο λόγος που είπε: Θα με ζητήσετε, και δεν θα με βρείτε; Και: Όπου είμαι εγώ, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε;

5 . Ο Ιησούς απευθύνεται σε ολόκληρο το πλήθος

37 Και κατά τη μεγάλη τελευταία ημέρα τής γιορτής, ο Ιησούς στεκόταν, και έκραξε λέγοντας: Αν κάποιος διψάει, ας έρχεται σε μένα, και ας πίνει·

38 όποιος πιστεύει σε μένα, όπως είπε η γραφή, ποτάμια από ζωντανό νερό θα ρεύσουν από την κοιλιά του.

39 (Αυτό το έλεγε για το Πνεύμα, που επρόκειτο να παίρνουν αυτοί που πιστεύουν σ' αυτόν· επειδή, δεν ήταν ακόμα δοσμένο το Άγιο Πνεύμα· για τον λόγο ότι, ο Ιησούς δεν είχε ακόμα δοξαστεί).

6 . Πολλών οι γνώμες για τον Χριστό είναι διχασμένες

⁴⁰ Πολλοί, λοιπόν, από το πλήθος, όταν άκουσαν τα λόγια, έλεγαν: Αυτός είναι αληθινά ο προφήτης.

⁴¹ Άλλοι έλεγαν: Αυτός είναι ο Χριστός. Άλλοι, όμως, έλεγαν: Μήπως από τη Γαλιλαία έρχεται ο Χριστός;

⁴² Δεν είπε η γραφή ότι, από το σπέρμα τού Δαβίδ, και από την κωμόπολη Βηθλεέμ, όπου ήταν ο Δαβίδ, έρχεται ο Χριστός;

⁴³ Έγινε, λοιπόν, σχίσμα γι' αυτόν ανάμεσα στο πλήθος.

⁴⁴ Μερικοί μάλιστα απ' αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν· αλλά κανένας δεν έβαλε επάνω του τα χέρια.

7 . Οι άρχοντες του λαού απιστούν

⁴⁵ Οι υπηρέτες, λοιπόν, ήρθαν στους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, και εκείνοι είπαν σ' αυτούς: Γιατί δεν τον φέρατε;

⁴⁶ Οι υπηρέτες αποκρίθηκαν: Ουδέποτε άνθρωπος μίλησε με τέτοιον τρόπο όπως αυτός ο άνθρωπος.

⁴⁷ Τους αποκρίθηκαν, λοιπόν, οι Φαρισαίοι: Μήπως πλανηθήκατε κι εσείς;

⁴⁸ Μήπως κάποιος από τους άρχοντες πίστεψε σ' αυτόν ή κάποιος από τους Φαρισαίους;

⁴⁹ Ο όχλος αυτός, όμως, που δεν γνωρίζει τον νόμο, είναι επικατάρατοι.

⁵⁰ Ο Νικόδημος λέει σ' αυτούς, (εκείνος που είχε έρθει σ' αυτόν μέσα στη νύχτα, και ήταν ένας απ' αυτούς):

⁵¹ Μήπως ο νόμος μας κρίνει τον άνθρωπο, αν πρώτα δεν ακούσει απ' αυτόν, και μάθει τι κάνει;

⁵² Του αποκρίθηκαν και του είπαν: Μήπως κι εσύ είσαι από τη Γαλιλαία; Ερεύνησε και δες ότι, προφήτης από τη Γαλιλαία δεν έχει σηκωθεί.

⁵³ Και κάθε ένας πήγε στο σπίτι του.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 8

Η μοιχαλίδα γυναίκα μπροστά στον Ιησού

¹ Ο δε Ιησούς πήγε στο βουνό των Ελαιών.

² Και την αυγή ήρθε πάλι στο ιερό, και ολόκληρος ο λαός ερχόταν σ' αυτόν· και καθώς κάθησε, τους δίδασκε.

³ Οι δε γραμματείς και οι Φαρισαίοι φέρνουν προς αυτόν μια γυναίκα που συνελήφθη να διαπράττει μοιχεία, και, αφού την έστησαν στο μέσον,

⁴ του λένε: Δάσκαλε, αυτή η γυναίκα συνελήφθη επ' αυτοφώρω διαπράττοντας μοιχεία.

⁵ Και στον νόμο ο Μωυσής πρόσταξε σε μας, οι γυναίκες αυτού τού είδους να λιθοβολούνται· εσύ, λοιπόν, τι λες;

⁶ Και το έλεγαν αυτό δοκιμάζοντάς τον, για να έχουν να τον κατηγορούν. Ο δε Ιησούς, σκύβοντας κάτω, έγραφε με το δάχτυλό του στη γη.

⁷ Και επειδή επέμεναν ρωτώντας τον, σηκώνοντας το κεφάλι, είπε προς αυτούς: Όποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος την πέτρα εναντίον της.

⁸ Και πάλι, σκύβοντας κάτω, έγραφε στη γη.

⁹ Και εκείνοι, όταν το άκουσαν, και ελεγχόμενοι από τη συνείδηση, έβγαιναν έξω ένας-ένας, αρχίζοντας από τους πρεσβύτερους μέχρι τούς τελευταίους· και ο Ιησούς έμεινε μόνος, και η γυναίκα, η οποία που στεκόταν στο μέσον.

¹⁰ Και όταν ο Ιησούς σήκωσε το κεφάλι, και μη βλέποντας κανέναν, εκτός από τη γυναίκα, της είπε: Γυναίκα, πού είναι εκείνοι οι κατήγοροί σου; Δεν σε καταδίκασε κανένας;

¹¹ Και εκείνη είπε: Κανένας, Κύριε. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Ούτε εγώ σε καταδικάζω· πήγαινε, και στο εξής να μη αμαρτάνεις.

Ιησούς: Εγώ Είμαι το Φως τού Κόσμου

¹² Ο Ιησούς, λοιπόν, μίλησε πάλι προς αυτούς, λέγοντας: Εγώ είμαι το φως τού κόσμου· όποιος ακολουθεί εμένα, δεν θα περπατήσει στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως τής ζωής.

¹³ Του είπαν, λοιπόν, οι Φαρισαίοι: Εσύ δίνεις μαρτυρία για τον εαυτό σου· η μαρτυρία σου δεν είναι αληθινή.

¹⁴ Ο Ιησούς αποκρίθηκε και τους είπε: Και αν εγώ δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, η μαρτυρία μου είναι αληθινή· επειδή, ξέρω από πού ήρθα, και πού πηγαίνω· εσείς, όμως, δεν ξέρετε από πού έρχομαι και πού πηγαίνω.

¹⁵ Εσείς κρίνετε κατά σάρκα· εγώ δεν κρίνω κανέναν.

¹⁶ Αλλά, και αν εγώ κρίνω, η δική μου κρίση είναι αληθινή· επειδή, δεν είμαι μόνος, αλλά εγώ και ο Πατέρας, που με απέστειλε.

¹⁷ Όμως, και μέσα στον νόμο σας είναι γραμμένο, ότι: Η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή.

¹⁸ Εγώ είμαι που δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, και ο Πατέρας, που με απέστειλε, δίνει μαρτυρία για μένα.

¹⁹ Του έλεγαν, λοιπόν: Πού είναι ο Πατέρας σου; Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Ούτε εμένα ξέρετε ούτε τον Πατέρα μου· αν ξέρατε εμένα, θα ξέρατε και τον Πατέρα μου.

20 Αυτά τα λόγια μίλησε ο Ιησούς στο θησαυροφυλάκιο, διδάσκοντας μέσα στο ιερό· και κανένας δεν τον έπιασε, επειδή δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα του.

Ιησούς: Εσείς είστε εκ των κάτω, Εγώ είμαι εκ των άνω

21 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε πάλι προς αυτούς: Εγώ πηγαίνω, και θα με ζητήσετε, και θα πεθάνετε μέσα στην αμαρτία σας. Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε.

22 Έλεγαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι: Μήπως θέλει να θανατώσει τον εαυτό του, και γι' αυτό λέει: Όπου εγώ πηγαίνω, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε;

23 Και τους είπε: Εσείς είστε εκ των κάτω, εγώ είμαι εκ των άνω. Εσείς είστε από τούτο τον κόσμο, εγώ δεν είμαι από τούτο τον κόσμο.

24 Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας· επειδή, αν δεν πιστέψετε ότι εγώ είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.

25 Του έλεγαν, λοιπόν: Εσύ ποιος είσαι; Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ό,τι σας λέω εξ αρχής.

26 Πολλά έχω να λέω και να κρίνω για σας· αλλά, αυτός που με απέστειλε είναι αληθής· και εγώ, όσα άκουσα απ' αυτόν, αυτά λέω στον κόσμο.

27 Δεν κατάλαβαν ότι τους έλεγε για τον Πατέρα.

28 Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε προς αυτούς: Όταν υψώσετε τον Υιό τού ανθρώπου, τότε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι, και από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτε, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.

29 Και εκείνος που με απέστειλε είναι μαζί μου· ο Πατέρας δεν με άφησε μόνον· επειδή, εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σ' αυτόν.

30 Και ενώ μιλούσε αυτά, πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν.

Ο Ιησούς δείχνει τον δρόμο προς την ελευθερία

31 Ο Ιησούς, λοιπόν, έλεγε στους Ιουδαίους, που είχαν πιστέψει σ' αυτόν: Αν εσείς μένετε στον δικό μου λόγο, είστε αληθινά μαθητές μου·

32 και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει.

33 Του αποκρίθηκαν: Σπέρμα τού Αβραάμ είμαστε, και ποτέ δεν γίναμε δούλοι σε κανέναν· πώς εσύ λες ότι: Θα γίνετε ελεύθεροι;

34 Τους αποκρίθηκε ο Ιησούς: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι: Καθένας που πράττει την αμαρτία, είναι δούλος τής αμαρτίας.

35 Και ο δούλος δεν μένει πάντοτε μέσα στο σπίτι· ο γιος μένει πάντοτε.

36 Αν, λοιπόν, ο Υιός σάς ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι.

37 Ξέρω ότι είστε σπέρμα τού Αβραάμ· αλλά, ζητάτε να με θανατώσετε, επειδή ο δικός μου λόγος δεν χωράει μέσα σας.

Ποιον πατέρα έχουμε;

- 38** Εγώ μιλάω ό,τι είδα κοντά στον Πατέρα μου· και εσείς, παρόμοια, κάνετε ό,τι είδατε κοντά στον πατέρα σας.
- 39** Αποκρίθηκαν και του είπαν: Ο πατέρας μας είναι ο Αβραάμ. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Αν ήσασταν παιδιά τού Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα τού Αβραάμ.
- 40** Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό· αυτό ο Αβραάμ δεν το έκανε.
- 41** Εσείς κάνετε τα έργα τού πατέρα σας. Του είπαν, λοιπόν: Εμείς δεν γεννηθήκαμε από πορνεία· έναν πατέρα έχουμε, τον Θεό.
- 42** Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Αν ο Θεός ήταν πατέρας σας, θα αγαπούσατε εμένα· επειδή, εγώ από τον Θεό βγήκα, και έρχομαι· δεδομένου ότι, δεν ήρθα από τον εαυτό μου, αλλά με απέστειλε εκείνος.
- 43** Γιατί δεν γνωρίζετε τη λαλιά μου; Επειδή, δεν μπορείτε να ακούτε τον λόγο μου.
- 44** Εσείς είστε από τον πατέρα τον διάβολο, και θέλετε να κάνετε τις επιθυμίες τού πατέρα σας. Εκείνος ήταν εξαρχής ανθρωποκτόνος, και δεν μένει στην αλήθεια· επειδή, αλήθεια δεν υπάρχει σ' αυτόν. Όταν μιλάει το ψέμα, μιλάει από τα δικά του· επειδή, είναι ψεύτης, και ο πατέρας τού ίδιου τού ψεύδους.
- 45** Και εγώ, επειδή λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε.
- 46** Ποιος από σας με ελέγχει για αμαρτία; Αν, όμως, σας λέω αλήθεια, γιατί εσείς δεν με πιστεύετε;
- 47** Όποιος είναι από τον Θεό, ακούει τα λόγια τού Θεού· γι' αυτό εσείς δεν ακούτε, επειδή δεν είστε από τον Θεό.

Ο Αβραάμ, οι προφήτες, ο Ιησούς

- 48** Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, αποκρίθηκαν και του είπαν: Καλά δεν λέμε εμείς ότι, εσύ είσαι Σαμαρείτης και έχεις δαιμόνιο;
- 49** Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Εγώ δεν έχω δαιμόνιο, αλλά τιμάω τον Πατέρα μου, και εσείς με ατιμάζετε.
- 50** Και εγώ δεν ζητάω τη δόξα μου· υπάρχει αυτός που ζητάει και κρίνει.
- 51** Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Αν κάποιος φυλάξει τον λόγο μου, δεν θα δει θάνατο στον αιώνα.
- 52** Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, είπαν σ' αυτόν: Τώρα καταλάβαμε ότι έχεις δαιμόνιο. Ο Αβραάμ πέθανε και οι προφήτες, και εσύ λες: Αν κάποιος φυλάξει τον λόγο μου, δεν θα γευθεί θάνατο στον αιώνα.
- 53** Μήπως εσύ είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας τον Αβραάμ, που πέθανε; Και οι προφήτες πέθαναν· εσύ για ποιον κάνεις τον εαυτό σου;

54 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Αν εγώ δοξάζω τον εαυτό μου, η δόξα μου δεν είναι τίποτε· ο Πατέρας μου είναι αυτός που με δοξάζει, τον οποίο εσείς λέτε ότι είναι Θεός σας·

55 και δεν τον γνωρίσατε, εγώ όμως τον γνωρίζω· και αν πω ότι δεν τον γνωρίζω, θα είμαι όμοιος με σας, ψεύτης· αλλά, τον γνωρίζω, και τηρώ τον λόγο του.

56 Ο Αβραάμ, ο πατέρας σας, είχε αγαλλίαση να δει τη δική μου ημέρα· και είδε, και χάρηκε.

57 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, είπαν σ' αυτόν: Ακόμα 50 χρόνια δεν έχεις, και είδες τον Αβραάμ;

58 Ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Πριν γίνει ο Αβραάμ εγώ είμαι.

59 Σήκωσαν, λοιπόν, πέτρες για να ρίξουν εναντίον του· ο δε Ιησούς κρύφτηκε, και βγήκε από το ιερό, περνώντας από ανάμεσά τους· και μ' αυτόν τον τρόπο αναχώρησε.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 9

Η θεραπεία τού τυφλού εκ γενετής

1 ΚΑΙ ενώ αναχωρούσε, είδε έναν άνθρωπο τυφλόν εκ γενετής.

2 Και οι μαθητές του τον ρώτησαν, λέγοντας: Ραββί, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, ώστε να γεννηθεί τυφλός;

3 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Ούτε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του· αλλά, για να φανερωθούν τα έργα τού Θεού σ' αυτόν.

4 Εγώ πρέπει να εργάζομαι τα έργα εκείνου που με απέστειλε, όσο είναι ημέρα· έρχεται νύχτα, οπότε κανένας δεν μπορεί να εργάζεται.

5 Ενόσω είμαι μέσα στον κόσμο, είμαι φως τού κόσμου.

6 Αφού είπε αυτά, έφτυσε χώμω, και από το φτύσιμο έκανε πηλό, και άλειψε τον πηλό επάνω στα μάτια τού τυφλού·

7 και του είπε: Πήγαινε, νίψου στη μικρή λίμνη τού Σιλωάμ, (το οποίο μεταφράζεται: Αποσταλμένος). Πήγε, λοιπόν, και νίφτηκε, και γύρισε βλέποντας.

8 Και οι γείτονες, και όσοι τον έβλεπαν πρωτίτερα ότι ήταν τυφλός, έλεγαν: Δεν είναι αυτός που καθόταν και ζητιάνευε;

9 Άλλοι έλεγαν, ότι: Αυτός είναι· και άλλοι ότι: Είναι ένας που του μοιάζει· εκείνος έλεγε, ότι: Εγώ είμαι.

10 Του έλεγαν, λοιπόν: Πώς άνοιξαν τα μάτια σου;

- 11 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Ένας άνθρωπος, που λέγεται Ιησούς, έκανε πηλό, και άλειψε τα μάτια μου, και μου είπε: Πήγαινε στη μικρή λίμνη τού Σιλωάμ, και νίψου. Και αφού πήγα και νίφτηκα, ανέκτησα την όρασή μου.
- 12 Του είπαν, λοιπόν: Πού είναι εκείνος; Λέει: Δεν ξέρω.
- 13 Τον φέρνουν στους Φαρισαίους, αυτόν τον άλλοτε τυφλό.
- 14 Και ήταν σάββατο, όταν ο Ιησούς έκανε τον πηλό, και άνοιξε τα μάτια του.
- 15 Τον ρωτούσαν, λοιπόν, ξανά και οι Φαρισαίοι, πώς είδε το φως του. Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Έβαλε πηλό επάνω στα μάτια μου, και νίφτηκα και βλέπω.
- 16 Μερικοί από τους Φαρισαίους, λοιπόν, έλεγαν: Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι από τον Θεό, επειδή δεν τηρεί το σάββατο. Άλλοι έλεγαν: Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός άνθρωπος να κάνει τέτοια θαύματα; Και υπήρχε σχίσμα αναμεταξύ τους.
- 17 Λένε ξανά στον τυφλό: Εσύ τι λες γι' αυτόν, επειδή άνοιξε τα μάτια σου; Και εκείνος είπε, ότι: Είναι προφήτης.
- 18 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, δεν πίστεψαν γι' αυτόν ότι ήταν τυφλός και ότι είδε το φως του, μέχρις ότου φώναξαν τους γονείς εκείνου που είδε το φως του·
- 19 και τους ρώτησαν, λέγοντας: Είναι αυτός ο γιος σας, που λέτε ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς, λοιπόν, τώρα βλέπει;
- 20 Οι γονείς του αποκρίθηκαν σ' αυτούς, και είπαν: Ξέρουμε ότι αυτός είναι ο γιος μας, και ότι γεννήθηκε τυφλός·
- 21 πώς, όμως, τώρα βλέπει δεν ξέρουμε· ή, ποιος άνοιξε τα μάτια του, εμείς δεν ξέρουμε· αυτός έχει ηλικία, ρωτήστε τον ίδιο· αυτός θα μιλήσει για τον εαυτό του.
- 22 Αυτά είπαν οι γονείς του, επειδή φοβόνταν τούς Ιουδαίους· για το ότι οι Ιουδαίοι είχαν ήδη συμφωνήσει, αν κάποιος τον ομολογήσει ως Χριστό, να γίνει αποσυνάγωγος.
- 23 Γι' αυτό, οι γονείς του είπαν, ότι: Έχει ηλικία, ρωτήστε τον ίδιο.
- 24 Φώναξαν, λοιπόν, για δεύτερη φορά τον άνθρωπο που ήταν τυφλός, και του είπαν: Δόξασε τον Θεό· εμείς ξέρουμε ότι ο άνθρωπος αυτός είναι αμαρτωλός.
- 25 Εκείνος, λοιπόν, αποκρίθηκε και είπε: Αν είναι αμαρτωλός δεν ξέρω· ένα ξέρω, ότι ήμουν τυφλός, και τώρα βλέπω.
- 26 Του είπαν δε ξανά: Τι σου έκανε; Πώς άνοιξε τα μάτια σου;
- 27 Τους αποκρίθηκε: Σας είπα ήδη, και δεν ακούσατε· γιατί πάλι θέλετε να το ακούτε; Μήπως κι εσείς θέλετε να γίνετε μαθητές του;

28 Τον χλεύασαν, λοιπόν, και είπαν: Εσύ είσαι μαθητής εκείνου· εμείς, όμως, είμαστε μαθητές τού Μωυσή·

29 εμείς ξέρουμε ότι ο Θεός μίλησε στον Μωυσή· τούτον, όμως, δεν ξέρουμε από πού είναι.

30 Ο άνθρωπος αποκρίθηκε και τους είπε: Κατά τούτο, μάλιστα, είναι το θαυμαστό, ότι εσείς δεν ξέρετε από πού είναι, και μου άνοιξε τα μάτια.

31 Και ξέρουμε ότι ο Θεός αμαρτωλούς δεν ακούει· αλλά, αν κάποιος είναι θεοσεβής, και κάνει το θέλημά του, αυτόν ακούει.

32 Από τον αιώνα δεν έχει ακουστεί, ότι κάποιος έχει ανοίξει τα μάτια ενός που γεννήθηκε τυφλός.

33 Αν αυτός δεν ήταν από τον Θεό, δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτε.

34 Αποκρίθηκαν και του είπαν: Εσύ γεννήθηκες ολόκληρος μέσα σε αμαρτίες, και εσύ διδάσκεις εμάς; Και τον έβγαλαν έξω.

Ο Ιησούς συναντάει τον διωγμένο, πρώην τυφλό

35 Ο Ιησούς άκουσε ότι τον έβγαλαν έξω, και όταν τον βρήκε, του είπε: Εσύ πιστεύεις στον Υιό τού Θεού;

36 Εκείνος αποκρίθηκε και είπε: Ποιος είναι, Κύριε, για να πιστέψω σ' αυτόν;

37 Και ο Ιησούς είπε προς αυτόν: Και τον είδες, και αυτός που μιλάει μαζί σου, εκείνος είναι.

38 Και εκείνος είπε: Κύριε, πιστεύω. Και τον προσκύνησε.

39 Και ο Ιησούς είπε: Εγώ για κρίση ήρθα σε τούτο τον κόσμο, για να βλέπουν αυτοί που δεν βλέπουν, και για να γίνουν τυφλοί αυτοί που βλέπουν.

40 Και τα άκουσαν αυτά, όσοι από τους Φαρισαίους ήσαν μαζί του, και του είπαν: Μήπως και εμείς είμαστε τυφλοί;

41 Ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Αν ήσασταν τυφλοί, δεν θα είχατε αμαρτία· τώρα, όμως, λέτε ότι: Βλέπουμε· η αμαρτία σας, λοιπόν, μένει.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 10

Η παραβολή τού ποιμένα

1 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος δεν μπαίνει διαμέσου τής θύρας στην αυλή των προβάτων, αλλά ανεβαίνει από αλλού, εκείνος είναι κλέφτης και ληστής.

2 Όποιος, όμως, μπαίνει διαμέσου τής θύρας, είναι ο ποιμένας των προβάτων.

3 Σε τούτον ο θυρωρός ανοίγει· και τα πρόβατα ακούν τη φωνή του· και τα δικά του πρόβατα τα φωνάζει με το όνομά τους, και τα βγάζει έξω.

⁴ Και όταν βγάλει έξω τα δικά του πρόβατα, πηγαίνει μπροστά τους· και τα πρόβατα τον ακολουθούν, επειδή γνωρίζουν τη φωνή του.

⁵ Ξένον, όμως, δεν θα ακολουθήσουν, αλλά θα φύγουν απ' αυτόν· επειδή, δεν γνωρίζουν τη φωνή των ξένων.

⁶ Ο Ιησούς είπε προς αυτούς τούτη την παραβολή· εκείνοι, όμως, δεν κατάλαβαν τι ήσαν αυτά που τους μιλούσε.

Ο Ιησούς: Η Θύρα των προβάτων

⁷ Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε ξανά: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων.

⁸ Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα, είναι κλέφτες και ληστές· αλλά, τα πρόβατα δεν τους άκουσαν.

⁹ Εγώ είμαι η θύρα· όποιος μπει μέσα διαμέσου εμού, θα σωθεί, και θα μπει μέσα, και θα βγει έξω, και θα βρει βοσκή.

¹⁰ Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει· εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν σε αφθονία.

Ο Ιησούς: Ο Καλός Ποιμένας

¹¹ Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός· ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων.

¹² Αλλά, ο μισθωτός, και ο οποίος δεν είναι ποιμένας, του οποίου τα πρόβατα δεν είναι δικά του, βλέπει τον λύκο να έρχεται, και αφήνει τα πρόβατα, και φεύγει· και ο λύκος τα αρπάζει, και σκορπίζει τα πρόβατα.

¹³ Και ο μισθωτός φεύγει, επειδή είναι μισθωτός, και δεν τον μέλει για τα πρόβατα.

¹⁴ Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός, και γνωρίζω τα δικά μου, και γνωρίζομαι από τα δικά μου,

¹⁵ καθώς ο Πατέρας γνωρίζει εμένα, και εγώ γνωρίζω τον Πατέρα· και την ψυχή μου βάζω για χάρη των προβάτων.

¹⁶ Και άλλα πρόβατα έχω, που δεν είναι απ' αυτή την αυλή· πρέπει να συγκεντρώσω και εκείνα· και θα ακούσουν τη φωνή μου· και θα γίνει ένα ποίμνιο, ένας ποιμένας.

¹⁷ Γι' αυτό ο Πατέρας με αγαπάει, επειδή εγώ βάζω την ψυχή μου, για να την πάρω ξανά.

¹⁸ Κανένας δεν την αφαιρεί από μένα, αλλά εγώ τη βάζω από μόνος μου· εξουσία έχω να τη βάλω, και εξουσία έχω να την πάρω ξανά. Αυτή την εντολή πήρα από τον Πατέρα μου.

¹⁹ Έγινε, λοιπόν, πάλι σχίσμα ανάμεσα στους Ιουδαίους γι' αυτά τα λόγια.

20 Και πολλοί απ' αυτούς έλεγαν: Έχει δαιμόνιο, και παραφρονεί· τι τον ακούτε;

21 Άλλοι έλεγαν: Αυτά δεν είναι λόγια δαιμονιζόμενου· μήπως ένα δαιμόνιο μπορεί να ανοίγει τα μάτια των τυφλών;

Ο Ιησούς δηλώνει ότι είναι ο Χριστός· όμως, απορρίπτεται

22 Έγιναν δε τα εγκαίνια στα Ιεροσόλυμα, και ήταν χειμώνας.

23 Και ο Ιησούς περπατούσε μέσα στο ιερό, μέσα στη στοά τού Σολομώντα.

24 Τον περικύκλωσαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι και του έλεγαν: Μέχρι πότε κρατάς την ψυχή μας σε αμφιβολία; Αν εσύ είσαι ο Χριστός, πες το μας ανοιχτά.

25 Ο Ιησούς αποκρίθηκε προς αυτούς: Σας είπα, και δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά δίνουν μαρτυρία για μένα.

26 Αλλά, εσείς δεν πιστεύετε· επειδή, δεν είστε από τα δικά μου πρόβατα.

27 Όπως σας είπα, τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου, και εγώ τα γνωρίζω· και με ακολουθούν.

28 Και εγώ δίνω σ' αυτά αιώνια ζωή· και δεν θα χαθούν στον αιώνα, και κανένας δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου.

29 Ο Πατέρας μου, ο οποίος μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους· και κανένας δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι τού Πατέρα μου.

30 Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.

31 Οι Ιουδαίοι έπιασαν, πάλι, πέτρες, για να τον λιθοβολήσουν.

32 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Πολλά καλά έργα από τον Πατέρα μου έδειξα σε σας· για ποιο έργο απ' αυτά με λιθοβολείτε;

33 Οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν προς αυτόν, λέγοντας: Για καλό έργο δεν σε λιθοβολούμε, αλλά για βλασφημία, και επειδή εσύ, ενώ είσαι άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό.

34 Ο Ιησούς αποκρίθηκε προς αυτούς: Δεν είναι γραμμένο μέσα στον νόμο σας, «εγώ είπα, είστε θεοί»;

35 Αν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγινε ο λόγος τού Θεού, και η γραφή δεν μπορεί να αναιρεθεί·

36 εκείνον, τον οποίο ο Πατέρας αγίασε, και απέστειλε στον κόσμο, εσείς λέτε, ότι: Βλασφημείς, επειδή είπα, είμαι Υιός τού Θεού;

37 Αν δεν κάνω τα έργα τού Πατέρα μου, μη πιστεύετε σε μένα·

38 αν, όμως, τα κάνω, και αν σε μένα δεν πιστεύετε, πιστέψτε στα έργα· για να γνωρίσετε και να πιστέψετε ότι, ο Πατέρας είναι ενωμένος με μένα, και εγώ ενωμένος μ' αυτόν.

³⁹ Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, ζητούσαν ξανά να τον πιάσουν· και ξέφυγε από το χέρι τους.

⁴⁰ Και πήγε πάλι πέρα από τον Ιορδάνη, στον τόπο όπου βάπτιζε ο Ιωάννης, αρχικά· και έμεινε εκεί.

⁴¹ Και πολλοί ήρθαν σ' αυτόν, και έλεγαν, ότι: Ο μεν Ιωάννης δεν έκανε κανένα θαύμα· όλα, όμως, όσα ο Ιωάννης είπε γι' αυτόν, ήσαν αληθινά.

⁴² Και εκεί πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 11

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ Ο θάνατος του Λαζάρου

¹ ΗΤΑΝ δε κάποιος ασθενής, ο Λάζαρος, από τη Βηθανία, από την κωμόπολη της Μαρίας και της Μάρθας τής αδελφής της.

² (Και η Μαρία ήταν εκείνη που άλειψε τον Κύριο με μύρο και σκούπισε τα πόδια του με τις τρίχες της, της οποίας ο αδελφός της, ο Λάζαρος, ασθενούσε).

³ Απέστειλαν, λοιπόν, σ' αυτόν οι αδελφές του, λέγοντας: Κύριε, δες, εκείνος που αγαπάς, είναι ασθενής.

⁴ Και όταν ο Ιησούς το άκουσε, είπε: Αυτή η ασθένεια δεν είναι προς θάνατο, αλλά υπέρ τής δόξας τού Θεού, για να δοξαστεί ο Υιός τού Θεού διαμέσου αυτής.

⁵ Ο Ιησούς, μάλιστα, αγαπούσε τη Μάρθα και την αδελφή της, και τον Λάζαρο.

⁶ Καθώς, λοιπόν, άκουσε ότι ασθενεί, τότε έμεινε δύο ημέρες ακόμα στον τόπο όπου ήταν.

⁷ Έπειτα, μετά απ' αυτό, λέει στους μαθητές του: Ας πάμε ξανά στην Ιουδαία.

⁸ Οι μαθητές λένε σ' αυτόν: Ραββί, τώρα οι Ιουδαίοι ζητούσαν να σε λιθοβολήσουν, και πηγαίνεις εκεί ξανά;

⁹ Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Δεν είναι δώδεκα οι ώρες τής ημέρας; Αν κάποιος περπατάει κατά την ημέρα, δεν σκοντάφτει, επειδή βλέπει το φως τούτου τού κόσμου·

¹⁰ αν, όμως, κάποιος περπατάει κατά τη νύχτα, σκοντάφτει, επειδή το φως δεν είναι μέσα του.

¹¹ Αυτά είπε, και ύστερα απ' αυτό, τους λέει: Ο Λάζαρος, ο φίλος μας, κοιμήθηκε· αλλά, πηγαίνω για να τον ξυπνήσω.

¹² Του είπαν, λοιπόν, οι μαθητές του: Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα σωθεί.

13 Ο Ιησούς, όμως, είχε πει για τον θάνατό του· εκείνοι, όμως, νόμισαν ότι λέει για την κοίμηση του ύπνου.

14 Τότε, λοιπόν, ο Ιησούς είπε σ' αυτούς ανοιχτά: Ο Λάζαρος πέθανε.

15 Και χαίρομαι για σας, για να πιστέψετε, επειδή δεν ήμουν εκεί· αλλά, ας πάμε σ' αυτόν.

16 Και ο Θωμάς, που λέγεται Δίδυμος, είπε προς τους συμμαθητές: Ας πάμε κι εμείς για να πεθάνουμε μαζί του.

2 . Ο Ιησούς μιλάει ανοιχτά για το Ποιος είναι

17 Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς ήρθε, τον βρήκε να έχει κιόλας τέσσερις ημέρες μέσα στον τάφο.

18 Και η Βηθανία ήταν κοντά στα Ιεροσόλυμα, απέχοντας περίπου 15 στάδια.

19 Και πολλοί από τους Ιουδαίους είχαν έρθει προς τη Μάρθα και τη Μαρία, για να τις παρηγορήσουν για τον αδελφό τους.

20 Η Μάρθα, λοιπόν, καθώς άκουσε ότι έρχεται ο Ιησούς, τον προϋπάντησε· ενώ η Μαρία καθόταν στο σπίτι.

21 Η Μάρθα, λοιπόν, είπε στον Ιησού: Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου·

22 όμως, και τώρα ξέρω ότι, όσα ζητήσεις από τον Θεό, ο Θεός θα σου τα δώσει.

23 Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Ο αδελφός σου θα αναστηθεί.

24 Η Μάρθα λέει σ' αυτόν: Ξέρω ότι θα αναστηθεί κατά την ανάσταση στην έσχατη ημέρα.

25 Ο Ιησούς είπε σ' αυτήν: Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει.

26 Και καθένας που ζει και πιστεύει σε μένα, δεν πρόκειται να πεθάνει στον αιώνα. Το πιστεύεις αυτό;

27 Του λέει: Ναι, Κύριε, εγώ πίστεψα ότι, εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός τού Θεού, αυτός που έρχεται στον κόσμο.

3 . Ο Ιησούς δάκρυσε

28 Και όταν τα είπε αυτά, πήγε και φώναξε κρυφά την αδελφή της, τη Μαρία, και είπε: Ήρθε ο δάσκαλος, και σε φωνάζει.

29 Εκείνη, καθώς το άκουσε, σηκώνεται γρήγορα και έρχεται σ' αυτόν.

30 (Ο Ιησούς δεν είχε έρθει ακόμα στην κωμόπολη, αλλά ήταν στον τόπο όπου τον προϋπάντησε η Μάρθα).

31 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, που ήσαν μαζί της μέσα στο σπίτι, και την παρηγορούσαν, βλέποντας τη Μαρία ότι σηκώθηκε γρήγορα και βγήκε έξω, την ακολούθησαν, λέγοντας, ότι: Πηγαίνει στον τάφο, για να κλάψει εκεί.

32 Η Μαρία, λοιπόν, καθώς ήρθε όπου ήταν ο Ιησούς, όταν τον είδε, έπεσε στα πόδια του, λέγοντας σ' αυτόν: Κύριε, αν ήσουν εδώ, δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου.

33 Και ο Ιησούς, καθώς την είδε να κλαίει, και τους Ιουδαίους, που είχαν έρθει μαζί της, να κλαίνε, στέναξε μέσα στο πνεύμα του, και ταράχτηκε,

34 και είπε: Πού τον βάλατε; Του λένε: Κύριε, έλα και δες.

35 Δάκρυσε ο Ιησούς.

36 Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, έλεγαν: Δες πόσο τον αγαπούσε.

37 Μερικοί, μάλιστα, απ' αυτούς είπαν: Δεν μπορούσε αυτός που άνοιξε τα μάτια τού τυφλού, να κάνει ώστε και αυτός να μη πεθάνει;

4 . Ο Ιησούς ανασταίνει τον Λάζαρο

38 Ο Ιησούς, λοιπόν, στενάζοντας πάλι μέσα του, έρχεται στον τάφο. Υπήρχε δε ένα σπήλαιο, και επάνω του ήταν τοποθετημένη μία πέτρα.

39 Ο Ιησούς λέει: Σηκώστε την πέτρα. Η αδελφή τού νεκρού, η Μάρθα, λέει σ' αυτόν: Κύριε, μυρίζει ήδη· επειδή, είναι τεσσάρων ημερών.

40 Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Δεν σου είπα ότι, αν πιστέψεις, θα δεις τη δόξα τού Θεού;

41 Σήκωσαν, λοιπόν, την πέτρα, όπου ήταν τοποθετημένος ο νεκρός. Και ο Ιησούς, υψώνοντας τα μάτια του επάνω, είπε: Πατέρα, σε ευχαριστώ, που με άκουσες.

42 Και εγώ γνώριζα ότι πάντοτε με ακούς· αλλά, για το πλήθος, που στέκεται ολόγυρα, το είπα, για να πιστέψουν ότι εσύ με απέστειλες.

43 Και όταν τα είπε αυτά, κραύγασε με δυνατή φωνή: Λάζαρε, έλα έξω.

44 Και ο πεθαμένος βγήκε έξω, δεμένος τα πόδια και τα χέρια με τα σάβανα· και το πρόσωπό του ήταν ολόγυρα δεμένο με ένα σουδάριο. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Λύστε τον, και αφήστε τον να περπατήσει.

Αντί αποδοχής τού Ιησού, συνεδριάζουν να Τον θανατώσουν

45 Πολλοί, λοιπόν, από τους Ιουδαίους, που είχαν έρθει στη Μαρία, και είδαν όσα είχε κάνει ο Ιησούς, πίστεψαν σ' αυτόν.

46 Μερικοί απ' αυτούς, όμως, πήγαν στους Φαρισαίους, και είπαν σ' αυτούς όσα έκανε ο Ιησούς.

47 Οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι συγκρότησαν, λοιπόν, ένα συνέδριο, και έλεγαν: Τι κάνουμε; Επειδή, αυτός ο άνθρωπος κάνει πολλά θαύματα.

- 48 Αν τον αφήσουμε έτσι, όλοι θα πιστέψουν σ' αυτόν· και θάρθουν οι Ρωμαίοι και θα αφανίσουν και τον τόπο μας και το έθνος.
- 49 Ένας, μάλιστα, κάποιος απ' αυτούς, ο Καϊάφας, που ήταν αρχιερέας εκείνου τού χρόνου, τους είπε: Εσείς δεν ξέρετε τίποτε·
- 50 ούτε συλλογίζεστε ότι, μας συμφέρει να πεθάνει ένας άνθρωπος για χάρη τού λαού, και να μη χαθεί ολόκληρο το έθνος.
- 51 Και τούτο δεν το είπε από τον εαυτό του, αλλά επειδή ήταν αρχιερέας εκείνου τού χρόνου, προφήτευσε ότι ο Ιησούς επρόκειτο να πεθάνει χάρη τού έθνους·
- 52 και όχι μονάχα για χάρη τού έθνους, αλλά και για να συγκεντρώσει σε ένα τα διασκορπισμένα παιδιά τού Θεού.
- 53 Από την ημέρα εκείνη, λοιπόν, έκαναν συμβούλιο για να τον θανατώσουν.
- 54 Γι' αυτό, ο Ιησούς δεν περπατούσε πλέον φανερά ανάμεσα στους Ιουδαίους, αλλά αναχώρησε από εκεί στον τόπο κοντά στην έρημο, στην πόλη που λεγόταν Εφραΐμ, και έμενε εκεί μαζί με τους μαθητές του.
- 55 Πλησίαζε δε το Πάσχα των Ιουδαίων· και πολλοί ανέβηκαν από εκείνο τον τόπο στα Ιεροσόλυμα πριν από το Πάσχα, για να καθαρίσουν τον εαυτό τους.
- 56 Ζητούσαν, λοιπόν, τον Ιησού, και έλεγαν αναμεταξύ τους, καθώς στέκονταν μέσα στο ιερό: Τι σας φαίνεται; Ότι δεν θάρθει στη γιορτή;
- 57 Και είχαν δώσει προσταγή και οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι, αν κάποιος μάθει πού είναι, να το διαμηνύσει, για να τον πιάσουν.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 12

Η Μαρία αλείφει με μύρο τα πόδια τού Ιησού

- 1 Ο Ιησούς, λοιπόν, έξι ημέρες πριν από το Πάσχα, ήρθε στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος, που είχε πεθάνει, τον οποίο ανέστησε από τους νεκρούς.
- 2 Και του έκαναν εκεί δείπνο, και η Μάρθα υπηρετούσε· ο δε Λάζαρος ήταν ένας από τους συγκαθήμενους μαζί του.
- 3 Τότε, η Μαρία, παίρνοντας μία λίτρα από πολύτιμη καθαρή νάρδο, αλείψε τα πόδια τού Ιησού, και με τις τρίχες της σκούπισε τα πόδια του· και το σπίτι γέμισε από την ευωδία τού μύρου.
- 4 Λέει, λοιπόν, ένας από τους μαθητές του, ο Ιούδας τού Σίμωνα, ο Ισκαριώτης, που επρόκειτο να τον παραδώσει:
- 5 Γιατί τούτο το μύρο δεν πουλήθηκε για 300 δηνάρια, και δεν δόθηκε στους φτωχούς;

⁶ Και το είπε αυτό, όχι επειδή τον έμελε για τους φτωχούς, αλλά επειδή ήταν κλέφτης, και είχε το γλωσσόκομο, και βάσταζε εκείνα που έρριχναν μέσα σ' αυτό.

⁷ Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε: Άφησέ την· το φύλαξε για την ημέρα τού ενταφιασμού μου.

⁸ Επειδή, τους φτωχούς τούς έχετε πάντοτε μαζί σας, εμένα όμως δεν με έχετε πάντοτε.

Οι αρχιερείς συνεδριάζουν για να θανατώσουν και τον Λάζαρο

⁹ Και ένα μεγάλο πλήθος από τους Ιουδαίους έμαθε ότι είναι εκεί· και ήρθαν όχι μονάχα για τον Ιησού, αλλά για να δουν και τον Λάζαρο, τον οποίο είχε αναστήσει από τους νεκρούς.

¹⁰ Και οι αρχιερείς έκαναν συμβούλιο για να θανατώσουν και τον Λάζαρο·

¹¹ επειδή, πολλοί από τους Ιουδαίους πήγαιναν γι' αυτόν, και πίστευαν στον Ιησού.

Ο Ιησούς μπαίνει θριαμβευτικά στα Ιεροσόλυμα

¹² Και την επόμενη ημέρα, ένα μεγάλο πλήθος, εκείνο που είχε έρθει στη γιορτή, όταν άκουσαν ότι ο Ιησούς έρχεται στα Ιεροσόλυμα,

¹³ πήραν τα κλαδιά από τις φοινικιές, και βγήκαν σε προϋπάντησή του και έκραζαν: Ωσαννά, ευλογημένος ο ερχόμενος στο όνομα του Κυρίου, ο βασιλιάς τού Ισραήλ.

¹⁴ Και ο Ιησούς, βρίσκοντας ένα γαϊδουράκι, κάθισε επάνω σ' αυτό, όπως είναι γραμμένο:

¹⁵ «Να μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών· δες, ο βασιλιάς σου έρχεται καθισμένος επάνω σε ένα πουλάρι γαϊδουριού».

¹⁶ Αυτά, όμως, δεν τα κατάλαβαν αρχικά οι μαθητές του· αλλά, όταν ο Ιησούς δοξάστηκε, τότε θυμήθηκαν ότι αυτά ήσαν γραμμένα γι' αυτόν, και αυτά έκαναν σ' αυτόν.

¹⁷ Το πλήθος που ήταν μαζί του έδινε, λοιπόν, μαρτυρία, ότι είχε φωνάξει τον Λάζαρο από τον τάφο και τον ανέστησε από τους νεκρούς·

¹⁸ γι' αυτό και το πλήθος αυτό τον προϋπάντησε, επειδή είχε ακούσει ότι έκανε αυτό το θαύμα.

¹⁹ Οι Φαρισαίοι, λοιπόν, είπαν αναμεταξύ τους: Βλέπετε ότι δεν ωφελείτε σε τίποτε; Κοιτάζτε, ο κόσμος πήγε πίσω απ' αυτόν.

Μερικοί ευσεβείς Έλληνες ζητούν να δουν τον Ιησού

²⁰ Υπήρχαν και μερικοί Έλληνες ανάμεσα σ' εκείνους που ανέβαιναν για να προσκυνήσουν κατά την εορτή.

- 21** Αυτοί, λοιπόν, ήρθαν στον Φίλιππο, αυτόν από τη Βηθσαϊδά τής Γαλιλαίας, και τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Κύριε, θέλουμε να δούμε τον Ιησού.
- 22** Έρχεται ο Φίλιππος και το λέει στον Ανδρέα· και πάλι ο Ανδρέας και ο Φίλιππος το λένε στον Ιησού.
- 23** Και ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς, λέγοντας: Ήρθε η ώρα για να δοξαστεί ο Υιός τού ανθρώπου.
- 24** Σας διαβεβαιώνω απόλυτα: Αν ο κόκκος τού σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, αυτός μονάχος μένει· αν, όμως, πεθάνει, φέρνει πολύ καρπό.
- 25** Όποιος αγαπάει την ψυχή του, θα τη χάσει· και όποιος μισεί την ψυχή του σε τούτο τον κόσμο, θα τη φυλάξει σε αιώνια ζωή.
- 26** Αν κάποιος εμένα υπηρετεί, εμένα ας ακολουθεί· και όπου είμαι εγώ, εκεί θα είναι και ο υπηρέτης ο δικός μου· και αν κάποιος υπηρετεί εμένα, θα τον τιμήσει ο Πατέρας.

Ο Ιησούς μιλάει για το νόημα και τον τρόπο τού θανάτου Του

- 27** Τώρα η ψυχή μου είναι ταραγμένη· και τι να πω; Πατέρα, σώσε με από τούτη την ώρα. Αλλά, γι' αυτό ήρθα σε τούτη την ώρα.
- 28** Πατέρα, δόξασε το όνομά σου. Μία φωνή, λοιπόν, ήρθε από τον ουρανό: Και δόξασα, και θα δοξάσω ξανά.
- 29** Το πλήθος, λοιπόν, που παραστεκόταν και άκουσε, έλεγε ότι έγινε βροντή. Άλλοι έλεγαν; Ένας άγγελος του μίλησε.
- 30** Ο Ιησούς αποκρίθηκε και είπε: Αυτή η φωνή δεν έγινε για μένα, αλλά για σας.
- 31** Τώρα είναι η κρίση αυτού τού κόσμου· τώρα ο άρχοντας αυτού τού κόσμου θα ριχτεί έξω·
- 32** και εγώ, όταν υψωθώ από τη γη, θα τους ελκύσω όλους στον εαυτό μου.
- 33** (Και αυτό το έλεγε, δείχνοντας με ποιον θάνατο επρόκειτο να πεθάνει).
- 34** Το πλήθος αποκρίθηκε σ' αυτόν: Εμείς ακούσαμε από τον νόμο, ότι: Ο Χριστός μένει στον αιώνα· και πώς εσύ λες, ότι: Πρέπει να υψωθεί ο Υιός τού ανθρώπου; Ποιος είναι αυτός ο Υιός τού ανθρώπου;
- 35** Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε σ' αυτούς: Λίγο καιρό ακόμα το φως είναι μαζί σας. Περπατάτε ενόσω έχετε το φως, για να μη σας καταφτάσει το σκοτάδι· και όποιος περπατάει μέσα στο σκοτάδι, δεν ξέρει πού πηγαίνει.
- 36** Ενόσω έχετε το φως, πιστεύετε στο φως, για να γίνετε γιοι τού φωτός.

Παρά την απιστία τού λαού, ο Ιησούς τούς καλεί σε σωτηρία Αυτά μίλησε ο Ιησούς, και όταν έφυγε, κρύφτηκε απ' αυτούς.

- 37** Και ενώ έκανε τόσα θαύματα μπροστά τους, δεν πίστευαν σ' αυτόν·

38 για να εκπληρωθεί ο λόγος τού προφήτη Ησαΐα, που είπε: «Κύριε, ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας; Και ο βραχίονας του Κυρίου σε ποιον αποκαλύφθηκε;».

39 Γι' αυτό, δεν μπορούσαν να πιστεύουν, επειδή ο Ησαΐας είπε πάλι:

40 «Τύφλωσε τα μάτια τους, και σκλήρυνε την καρδιά τους· για να μη δουν με τα μάτια, και καταλάβουν με την καρδιά, και επιστρέψουν, και τους γιατρέψω».

41 Αυτά είπε ο Ησαΐας, όταν είδε τη δόξα του, και μίλησε γι' αυτόν.

42 Αλλ' όμως, και από τους άρχοντες πολλοί πίστεψαν σ' αυτόν· εντούτοις, εξαιτίας των Φαρισαίων δεν ομολογούσαν, για να μη γίνουν αποσυνάγωγοι.

43 Επειδή, αγάπησαν τη δόξα των ανθρώπων περισσότερο, παρά τη δόξα τού Θεού.

44 Και ο Ιησούς έκραξε και είπε: Αυτός που πιστεύει σε μένα, δεν πιστεύει σε μένα, αλλά σ' αυτόν που με απέστειλε·

45 και αυτός που θωρεί εμένα, θωρεί αυτόν που με απέστειλε.

46 Εγώ φως ήρθα στον κόσμο, για να μη μείνει μέσα στο σκοτάδι καθένας που πιστεύει σε μένα.

47 Και αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου, και δεν πιστέψει, εγώ δεν τον κρίνω· επειδή, δεν ήρθα για να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο.

48 Εκείνος που αθετεί εμένα, και δεν δέχεται τα λόγια μου, έχει αυτόν που τον κρίνει· ο λόγος που μίλησα, εκείνος θα τον κρίνει κατά την έσχατη ημέρα.

49 Επειδή, εγώ δεν μίλησα από τον εαυτό μου, αλλά ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός μου έδωσε εντολή, τι να πω, και τι να μιλήσω·

50 και ξέρω ότι η εντολή του είναι αιώνια ζωή. Όσα, λοιπόν, εγώ μιλάω, όπως μου είπε ο Πατέρας, έτσι μιλάω.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 13

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ:

Ο Ιησούς σηκώνεται από το δείπνο και πλένει τα πόδια των μαθητών Του

1 ΚΑΙ πριν από τη γιορτή τού Πάσχα, ο Ιησούς, ξέροντας ότι ήρθε η ώρα του, για να αναχωρήσει από τον κόσμο τούτο προς τον Πατέρα, έχοντας αγαπήσει τούς δικούς του που ήσαν μέσα στον κόσμο, τους αγάπησε σε τέλειο βαθμό.

2 Και αφού έγινε δείπνο, (ο δε διάβολος είχε ήδη βάλει στην καρδιά τού Ιούδα τού Σίμωνα, του Ισκαριώτη, να τον παραδώσει)·

3 ο Ιησούς, ξέροντας ότι ο Πατέρας έδωσε σ' αυτόν τα πάντα στα χέρια του, και ότι από τον Θεό βγήκε και προς τον Θεό πηγαίνει,

- ⁴ σηκώνεται από το δείπνο, και βγάζει τα ιμάτιά του, παίρνοντας δε μία πετσέτα, ζώστηκε ολόγυρα στη μέση.
- ⁵ Έπειτα, βάζει νερό στη λεκάνη, και άρχισε να πλένει τα πόδια των μαθητών, και να τα σκουπίζει με την πετσέτα, που είχε ζωσμένη στη μέση.
- ⁶ Έρχεται, λοιπόν, στον Σίμωνα Πέτρο· και εκείνος τού λέει: Κύριε, εσύ μού πλένεις τα πόδια;
- ⁷ Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Εκείνο που εγώ κάνω, εσύ δεν το ξέρεις τώρα, θα το γνωρίσεις, όμως, ύστερα απ' αυτά.
- ⁸ Ο Πέτρος λέει σ' αυτόν: Δεν θα πλύνεις τα πόδια μου στον αιώνα. Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αν δεν σε πλύνω, δεν έχεις μέρος μαζί μου.
- ⁹ Ο Σίμωνας Πέτρος λέει σ' αυτόν: Κύριε, όχι μονάχα τα πόδια μου, αλλά και τα χέρια, και το κεφάλι.
- ¹⁰ Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εκείνος που είναι λουσμένος δεν έχει ανάγκη παρά μονάχα τα πόδια να πλύνει, για τον λόγο ότι είναι ολόκληρος καθαρός· εσείς είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι.
- ¹¹ Επειδή, ήξερε εκείνον που επρόκειτο να τον παραδώσει· γι' αυτό, είπε: Δεν είστε όλοι καθαροί.
- ¹² Αφού, λοιπόν, έπλυνε τα πόδια τους, και πήρε τα ιμάτιά του, μόλις κάθησε ξανά, τους είπε: Ξέρετε τι έκανα σε σας;
- ¹³ Εσείς με φωνάζετε: Ο δάσκαλος και ο Κύριος· και καλά λέτε, επειδή είμαι.
- ¹⁴ Αν, λοιπόν, εγώ, ο Κύριος και ο δάσκαλος, σας έπλυνα τα πόδια, και εσείς χρωστάτε να πλένετε ο ένας τα πόδια τού άλλου.
- ¹⁵ Επειδή, παράδειγμα έδωσα σε σας, για να κάνετε και εσείς, όπως εγώ έκανα σε σας.
- ¹⁶ Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, δεν υπάρχει δούλος ανώτερος από τον κύριό του ούτε απόστολος ανώτερος από εκείνον που τον απέστειλε.
- ¹⁷ Αν τα ξέρετε αυτά, είστε μακάριοι, αν τα κάνετε.
- ¹⁸ Δεν το λέω αυτό για όλους εσάς· εγώ ξέρω ποιους διάλεξα· αλλά, για να εκπληρωθεί η γραφή: «Αυτός που τρώει μαζί μου τον άρτο, σήκωσε εναντίον μου τη φτέρνα του».
- ¹⁹ Από τώρα σας το λέω αυτό, πριν γίνει, για να πιστέψετε όταν γίνει, ότι εγώ είμαι.
- ²⁰ Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος δέχεται αυτόν που θα αποστείλω, δέχεται εμένα· και όποιος δέχεται εμένα, δέχεται αυτόν που με απέστειλε.

2 . Τελευταίο δείπνο με τους μαθητές. Ένας απ' αυτούς θα τον παραδώσει

- 21** Αφού ο Ιησούς τα είπε αυτά, ταραχτήκε στο πνεύμα του, και έδωσε μαρτυρία και είπε: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, ότι, ένας από σας θα με παραδώσει.
- 22** Οι μαθητές έβλεπαν, λοιπόν, ο ένας τον άλλον, απορώντας για ποιον το λέει.
- 23** Καθόταν δε γερμένος στον κόρφο τού Ιησού ένας από τους μαθητές του, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς.
- 24** Ο Σίμωνας Πέτρος, λοιπόν, του κάνει νεύμα για να ρωτήσει ποιος είναι αυτός για τον οποίο το λέει.
- 25** Και εκείνος, πέφτοντας επάνω στο στήθος τού Ιησού, λέει σ' αυτόν: Κύριε, ποιος είναι;
- 26** Ο Ιησούς αποκρίνεται: Είναι εκείνος, στον οποίο εγώ, βουτώντας στο πιάτο το κομματάκι τού άρτου, θα του το δώσω. Και βουτώντας το κομματάκι τού άρτου στο πιάτο, το δίνει στον Ιούδα τού Σίμωνα, τον Ισκαριώτη.
- 27** Και ύστερα από το κομματάκι τού άρτου, τότε μπήκε μέσα σ' εκείνον ο σατανάς. Του λέει, λοιπόν, ο Ιησούς: Ό,τι κάνεις, κάν' το, το ταχύτερο.
- 28** Αυτό, όμως, κανένας από τους καθισμένους δεν το κατάλαβε για ποιον σκοπό το είπε σ' αυτόν.
- 29** Επειδή, μερικοί νόμιζαν, μια που ο Ιούδας είχε το γλωσσόκομο, ότι ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Να αγοράσεις όσα έχουμε ανάγκη για τη γιορτή· ή, να δώσει κάτι στους φτωχούς.
- 30** Καθώς, λοιπόν, εκείνος πήρε το κομματάκι τού άρτου, βγήκε αμέσως έξω· ήταν δε νύχτα.
- 31** Όταν, λοιπόν, εκείνος βγήκε έξω, ο Ιησούς λέει: Τώρα δοξάστηκε ο Υιός τού ανθρώπου, και ο Θεός δοξάστηκε σ' αυτόν.
- 32** Αν ο Θεός δοξάστηκε σ' αυτόν, και ο Θεός θα τον δοξάσει μέσα στον εαυτό του, και θα τον δοξάσει αμέσως.

3 . Η Χριστιανική ζωή στην πράξη

- 33** Παιδάκια μου, για λίγο ακόμα είμαι μαζί σας. Θα με ζητήσετε· και όπως είπα στους Ιουδαίους, ότι: Όπου πηγαίνω εγώ, εσείς δεν μπορείτε νάρθετε, το λέω τώρα και σε σας.
- 34** Καινούργια εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· όπως εγώ σας αγάπησα, και εσείς να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.
- 35** Από τούτο θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, εάν έχετε αγάπη ο ένας προς τον άλλον.

4 . Ο Ιησούς προανακοινώνει την άρνηση του Πέτρου

36 Ο Σίμωνας Πέτρος λέει προς αυτόν: Κύριε, πού πηγαίνεις; Ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν: Όπου πηγαίνω, δεν μπορείς τώρα να με ακολουθήσεις· ύστερα, όμως, θα με ακολουθήσεις.

37 Του λέει ο Πέτρος: Κύριε, γιατί δεν μπορώ να σε ακολουθήσω τώρα; Την ψυχή μου θα βάλω για χάρη σου.

38 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτόν: Την ψυχή σου θα βάλεις για χάρη μου; Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, δεν θα λαλήσει ο πετεινός, μέχρις ότου με απαρνηθείς τρεις φορές.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 14

5 . Η υπόσχεση της Επιστροφής τού Ιησού

1 ΑΣ μη ταραάζεται η καρδιά σας· πιστεύετε στον Θεό, και σε μένα πιστεύετε.

2 Στο σπίτι τού Πατέρα μου υπάρχουν πολλά οικήματα· ειδάλλως, θα σας έλεγα· πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο.

3 Και αφού πάω και σας ετοιμάσω τόπο, έρχομαι πάλι, και θα σας παραλάβω κοντά σε μένα, για να είστε και εσείς, όπου είμαι εγώ.

4 Και όπου εγώ πηγαίνω ξέρετε, και τον δρόμο ξέρετε.

6 . Ο Δρόμος προς τον Πατέρα

5 Ο Θωμάς λέει σ' αυτόν: Κύριε, δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις· και πώς μπορούμε να ξέρουμε τον δρόμο;

6 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται προς τον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού·

7 αν γνωρίζατε εμένα, θα γνωρίζατε και τον Πατέρα μου· και από τώρα τον γνωρίζετε, και τον είδατε.

8 Λέει σ' αυτόν ο Φίλιππος: Κύριε, δείξε σε μας τον Πατέρα, και μας αρκεί.

9 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Τόσον καιρό είμαι μαζί σας, και δεν με γνώρισες, Φίλιππε; Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα· και πώς εσύ λες: Δείξε σε μας τον Πατέρα;

10 Δεν πιστεύεις ότι εγώ είμαι ενωμένος με τον Πατέρα, και ο Πατέρας είναι ενωμένος με μένα; Τα λόγια που εγώ μιλάω σε σας, δεν τα μιλάω από τον εαυτό μου· αλλά, ο Πατέρας που μένει ενωμένος με μένα, αυτός εκτελεί τα έργα.

11 Να πιστεύετε σε μένα ότι εγώ είμαι ενωμένος με τον Πατέρα, και ο Πατέρας είναι ενωμένος με μένα· ειδάλλως, εξαιτίας αυτών των έργων να πιστεύετε σε μένα.

12 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος πιστεύει σε μένα, τα έργα που εγώ κάνω, θα κάνει και εκείνος, και μεγαλύτερα απ' αυτά θα κάνει· επειδή, εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα μου.

13 Και ό,τι αν ζητήσετε στο όνομά μου, θα το κάνω, για να δοξαστεί ο Πατέρας στον Υιό.

14 Αν ζητήσετε κάτι στο όνομά μου, εγώ θα το κάνω.

7 . Πρώτη διαβεβαίωση του Ιησού για την αποστολή τού Παρακλήτου

15 Αν με αγαπάτε, φυλάξτε τις εντολές μου.

16 Και εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλον Παράκλητο, για να μένει μαζί σας στον αιώνα,

17 το Πνεύμα τής αλήθειας, το οποίο ο κόσμος δεν μπορεί να λάβει, επειδή δεν το βλέπει ούτε το γνωρίζει· εσείς, όμως, το γνωρίζετε, επειδή μένει μαζί σας, και μέσα σας θα είναι.

18 Δεν θα σας αφήσω ορφανούς· έρχομαι προς εσάς.

19 Λίγο ακόμα, και ο κόσμος δεν με βλέπει πλέον· εσείς, όμως, με βλέπετε· επειδή, εγώ ζω, και εσείς θα ζείτε.

20 Κατά την ημέρα εκείνη θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ενωμένος με τον Πατέρα μου, και εσείς ενωμένοι με μένα, και εγώ ενωμένος με σας.

8 . Η τήρηση των εντολών απόδειξη γνησιότητας και προϋπόθεση ιδιαίτερης επίσκεψης

21 Εκείνος που έχει τις εντολές μου και τις τηρεί, εκείνος είναι που με αγαπάει· και εκείνος που με αγαπάει, θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου· και εγώ θα τον αγαπήσω, και σ' αυτόν θα φανερώσω τον εαυτό μου.

22 Ο Ιούδας (όχι ο Ισκαριώτης) λέει σ' αυτόν: Κύριε, τι συμβαίνει ότι πρόκειται να φανερώσεις τον εαυτό σου σε μας, και όχι στον κόσμο;

23 Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αν κάποιος με αγαπάει, θα φυλάξει τον λόγο μου, και ο Πατέρας μου θα τον αγαπήσει, και θάρθουμε σ' αυτόν, και θα κατοικήσουμε μέσα σ' αυτόν.

24 Εκείνος που δεν με αγαπάει, δεν φυλάττει τα λόγια μου. Και ο λόγος που ακούτε, δεν είναι δικός μου, αλλά τού Πατέρα που με απέστειλε.

9 . Δεύτερη διαβεβαίωση για την αποστολή τού Παρακλήτου

25 Αυτά τα μίλησα σε σας, ενώ βρίσκομαι μαζί σας.

26 Και ο Παράκλητος, το Πνεύμα το Άγιο, που ο Πατέρας θα στείλει στο όνομά μου, εκείνος θα σας τα διδάξει όλα, και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα είπα προς εσάς.

²⁷ Ειρήνη αφήνω σε σας, ειρήνη τη δική μου δίνω σε σας· όχι όπως δίνει ο κόσμος, σας δίνω εγώ. Ας μη ταραζέται η καρδιά σας μήτε να δειλιάζει.

²⁸ Ακούσατε ότι εγώ σας είπα: Πηγαίνω και έρχομαι προς εσάς. Αν με αγαπούσατε, θα χαιρόσασταν ότι είπα: Πηγαίνω προς τον Πατέρα· επειδή, ο Πατέρας μου είναι μεγαλύτερός μου.

²⁹ Και τώρα σάς το είπα πριν γίνει, για να πιστέψετε όταν γίνει.

³⁰ Δεν θα μιλήσω πολλά πλέον μαζί σας· επειδή, έρχεται ο άρχοντας τούτου τού κόσμου, και δεν έχει τίποτε μέσα σε μένα.

³¹ Αλλά, για να γνωρίσει ο κόσμος ότι αγαπάω τον Πατέρα και, όπως με πρόσταξε ο Πατέρας, έτσι κάνω. Σηκωθείτε, ας αναχωρήσουμε από εδώ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 15

10. Ο Ιησούς είναι η Άμπελος η Αληθινή

¹ Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατέρας μου είναι ο γεωργός.

² Κάθε κλήμα σε μένα, το οποίο δεν φέρνει καρπό, το αποκόπτει· και καθένα το οποίο φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό.

³ Τώρα, εσείς είστε καθαροί, εξαιτίας τού λόγου που σαςμίλησα.

⁴ Να μέινετε ενωμένοι μαζί μου και εγώ ενωμένος μαζί σας. Όπως το κλήμα δεν μπορεί να φέρει καρπό από μόνο του, αν δεν μείνει ενωμένο με την άμπελο, έτσι και εσείς, αν δεν μέινετε ενωμένοι μαζί μου.

⁵ Εγώ είμαι η άμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί μου, και εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε.

⁶ Αν κάποιος δεν μένει ενωμένος μαζί μου, ρίχνεται έξω, όπως το κλήμα, και ξεραίνεται· και τα μαζεύουν και τα ρίχνουν σε φωτιά, και καίγονται.

⁷ Αν μέινετε ενωμένοι μαζί μου, και τα λόγια μου μείνουν μέσα σας, θα ζητάτε ό,τι αν θέλετε, και θα γίνει σε σας.

⁸ Κατά τούτο δοξάζεται ο Πατέρας μου, στο να φέρετε πολύ καρπό· και έτσι θα είστε μαθητές μου.

11 . Η υπέρτατη αγάπη τού Ιησού

⁹ Όπως ο Πατέρας αγάπησε εμένα, και εγώ αγάπησα εσάς, να μέινετε στην αγάπη μου.

¹⁰ Αν φυλάξετε τις εντολές μου, θα μέινετε στην αγάπη μου· όπως εγώ φύλαξα τις εντολές τού Πατέρα μου, και μένω στην αγάπη του.

¹¹ Αυτάμίλησα σε σας, για να μένει μέσα σας η χαρά μου, και η χαρά σας να είναι πλήρης.

12 . Η εντολή του Ιησού

- 12 Αυτή είναι η εντολή μου, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον, όπως εγώ σας αγάπησα.
- 13 Μεγαλύτερη από τούτη την αγάπη δεν έχει κανένας, το να βάλει κάποιος την ψυχή του για χάρη των φίλων του.
- 14 Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε όσα εγώ σας παραγγέλλω.
- 15 Δεν σας λέω πλέον δούλους, επειδή ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του· εσάς, όμως, σας αποκάλεσα φίλους, επειδή όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου, σας τα φανέρωσα.
- 16 Εσείς δεν διαλέξατε εμένα, αλλά εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα, για να πάτε εσείς και να κάνετε καρπό, και ο καρπός σας να μένει· ώστε, ό,τι αν ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, να σας το δώσει.
- 17 Αυτά σας παραγγέλλω, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον.

13 . Να γιατί ο κόσμος μισεί τούς ανθρώπους τού Θεού

- 18 Αν ο κόσμος σάς μισεί, να ξέρετε ότι πρωτίτερα από σας μίσησε εμένα.
- 19 Αν ήσασταν από τον κόσμο, ο κόσμος θα αγαπούσε το δικό του· επειδή, όμως, δεν είστε από τον κόσμο, αλλά εγώ σας διάλεξα από τον κόσμο, γι' αυτό ο κόσμος σάς μισεί.
- 20 Να θυμάστε τον λόγο, που εγώ σας είπα: Δεν υπάρχει δούλος μεγαλύτερος από τον κύριό του. Αν εμένα έθεσαν υπό διωγμό, θα θέσουν υπό διωγμό και σας· αν φύλαξαν τον λόγο μου, θα φυλάξουν και τον δικό σας.
- 21 Αλλά, όλα αυτά θα τα κάνουν σε σας εξαιτίας τού ονόματός μου, επειδή δεν ξέρουν αυτόν που με απέστειλε.
- 22 Αν δεν είχα έρθει και δεν τους είχα μιλήσει, δεν θα είχαν αμαρτία· τώρα, όμως, δεν έχουν πρόφαση για την αμαρτία τους.
- 23 Εκείνος που μισεί εμένα, μισεί και τον Πατέρα μου.
- 24 Αν δεν είχα κάνει ανάμεσά τους τα έργα, που κανένας άλλος δεν έκανε, δεν θα είχαν αμαρτία· τώρα, όμως, και είδαν, και μίσησαν, και εμένα και τον Πατέρα μου.
- 25 Αλλά, αυτό έγινε, για να εκπληρωθεί ο λόγος που είναι γραμμένος μέσα στον νόμο τους, ότι: «Με μίσησαν χωρίς αιτία».
- 26 Όταν, όμως, έρθει ο Παράκλητος, που εγώ θα στείλω σε σας από τον Πατέρα, το Πνεύμα τής αλήθειας, που εκπορεύεται από τον Πατέρα, εκείνος θα δώσει μαρτυρία για μένα.
- 27 Αλλά και εσείς δίνετε μαρτυρία, επειδή εξ αρχής είστε μαζί μου.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 16

14 .Ο Ιησούς τα είπε αυτά πριν γίνουν, για να τα θυμούνται

- 1 Αυτά σας τα είπα, για να μη σκανδαλιστείτε.
- 2 Θα σας κάνουν αποσυνάγωγους· έρχεται, μάλιστα, ώρα, κατά την οποία καθένας που θα σας θανατώσει θα νομίσει ότι προσφέρει λατρεία στον Θεό.
- 3 Και θα σας τα κάνουν αυτά, επειδή δεν γνώρισαν τον Πατέρα ούτε εμένα.
- 4 Αλλά σας τα είπα αυτά για να τα θυμάστε, όταν έρθει η ώρα, ότι εγώ σας τα είχα πει. Και δεν σας τα είπα εξ αρχής, επειδή ήμουν μαζί σας.

15 . Τρίτη διαβεβαίωση για την αποστολή τού Παρακλήτου

- 5 Και τώρα πηγαίνω σ' εκείνον που με απέστειλε, και κανένας από σας δεν με ρωτάει: Πού πηγαίνεις;
- 6 Αλλά, επειδή σας είπα αυτά, η λύπη γέμισε την καρδιά σας.
- 7 Εγώ, όμως, σας λέω την αλήθεια· σας συμφέρει να αναχωρήσω εγώ· επειδή, αν δεν αναχωρήσω, ο Παράκλητος δεν θάρθει σε σας· αλλά, αφού αναχωρήσω, θα τον στείλω σε σας.

16 . Όταν έρθει ο Παράκλητος

- 8 Και όταν έρθει εκείνος, θα ελέγξει τον κόσμο για αμαρτία, και για δικαιοσύνη, και για κρίση·
- 9 για αμαρτία μεν, επειδή δεν πιστεύουν σε μένα·
- 10 για δικαιοσύνη δε, επειδή πηγαίνω προς τον Πατέρα μου, και δεν με βλέπετε πλέον·
- 11 για κρίση δε, επειδή ο άρχοντας τούτου τού κόσμου έχει κριθεί.
- 12 Έχω πολλά ακόμα να σας πω, όμως δεν μπορείτε τώρα να τα βαστάζετε·
- 13 αλλά, όταν έρθει εκείνος, το Πνεύμα τής αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια· επειδή, δεν θα μιλήσει από τον εαυτό του, αλλά θα μιλήσει όσα πρόκειται να ακούσει, και θα σας αναγγείλει τα μέλλοντα.
- 14 Εκείνος θα δοξάσει εμένα, επειδή από το δικό μου θα πάρει, και θα το αναγγείλει σε σας.
- 15 Όλα όσα έχει ο Πατέρας, είναι δικά μου· γι' αυτό σας είπα ότι, από το δικό μου θα πάρει, και θα σας το αναγγείλει.
- 16 Λίγο ακόμα, και δεν με βλέπετε· και πάλι λίγο, και θα με δείτε· επειδή, εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα.

17 . Η θλίψη θα μεταβληθεί σε χαρά, που κανένας δεν αφαιρεί

17 Τότε, μερικοί από τους μαθητές του είπαν αναμεταξύ τους: Τι είναι τούτο που μας λέει: Λίγο, και δεν με βλέπετε· και πάλι λίγο, και θα με δείτε· και ότι: Εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα;

18 Έλεγαν, λοιπόν: Τούτο το λίγο που λέει, τι είναι; Δεν ξέρουμε τι μιλάει.

19 Κατάλαβε, λοιπόν, ο Ιησούς ότι ήθελαν να τον ρωτήσουν, και τους είπε: Για το θέμα αυτό συζητάτε αναμεταξύ σας, ότι είπα: Λίγο, και δεν με βλέπετε, και πάλι λίγο, και θα με δείτε;

20 Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι, εσείς θα κλάψετε και θα θρηνήσετε, ο κόσμος, αντίθετα, θα χαρεί· εσείς, βέβαια, θα λυπηθείτε· η λύπη σας, όμως, θα μεταβληθεί σε χαρά.

21 Η γυναίκα, όταν γεννάει, έχει λύπη, επειδή ήρθε η ώρα της· αφού, όμως, γεννήσει το παιδί, δεν θυμάται πλέον τη θλίψη, εξαιτίας τής χαράς, ότι ένας άνθρωπος γεννήθηκε στον κόσμο.

22 Και εσείς, λοιπόν, τώρα μεν έχετε λύπη· όμως, θα σας δω πάλι, και θα χαρεί η καρδιά σας, και τη χαρά σας κανένας δεν την αφαιρεί από σας.

18 . Ενθάρρυνση προς τους μαθητές για προσευχή

23 Και κατά την ημέρα εκείνη δεν θα ζητήσετε από μένα τίποτε. Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι, όσα αν ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, θα σας τα δώσει.

24 Μέχρι τώρα δεν ζητήσατε τίποτε στο όνομά μου· ζητάτε και θα παίρνετε, ώστε η χαρά σας να είναι πλήρης.

25 Αυτά τα μίλησα σε σας με παρομοιώσεις· όμως, έρχεται ώρα, οπότε δεν θα μιλήσω πλέον με παρομοιώσεις, αλλά θα σας αναγγείλω ανοιχτά για τον Πατέρα.

26 Κατά την ημέρα εκείνη θα ζητήσετε στο όνομά μου· και δεν σας λέω ότι εγώ θα παρακαλέσω τον Πατέρα για σας·

27 επειδή, ο ίδιος ο Πατέρας σας αγαπάει, για τον λόγο ότι εσείς αγαπήσατε εμένα, και πιστέψατε ότι εγώ από τον Πατέρα εξήλθα.

28 Εξήλθα από τον Πατέρα, και ήρθα στον κόσμο· πάλι αφήνω τον κόσμο, και πηγαίνω προς τον Πατέρα.

29 Του λένε οι μαθητές του: Δες, τώρα μιλάς ανοιχτά, και δεν λες καμιά παρομοίωση.

30 Τώρα γνωρίζουμε ότι ξέρεις τα πάντα, και δεν έχεις ανάγκη να σε ρωτάει κάποιος. Απ' αυτό πιστεύουμε ότι από τον Θεό εξήλθες.

19. Ο Ιησούς προλέγει την εγκατάλειψή Του από τους μαθητές

31 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Τώρα πιστεύετε;

³² Δέστε, έρχεται ώρα και ήδη ήρθε, να σκορπιστείτε κάθε ένας στα δικά του, και να με αφήσετε μόνον· αλλά, δεν είμαι μόνος, επειδή ο Πατέρας είναι μαζί μου·

³³ αυτά τα μίλησα σε σας, ώστε, ενωμένοι μαζί μου, να έχετε ειρήνη. Μέσα στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· εγώ νίκησα τον κόσμο.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 17

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

1 . Ο Ιησούς προσεύχεται για να γυρίσει ξανά στη δόξα

¹ ΑΥΤΑ μίλησε ο Ιησούς, και ύψωσε τα μάτια του στον ουρανό, και είπε: Πατέρα, ήρθε η ώρα· δόξασε τον Υιό σου, για να σε δοξάσει και ο Υιός σου·

² καθώς τού έδωσες εξουσία επάνω σε κάθε σάρκα, για να δώσει αιώνια ζωή σε όλους όσους έδωσες σ' αυτόν.

³ Και αυτή είναι η αιώνια ζωή, το να γνωρίζουν εσένα τον μόνον αληθινό Θεό, και εκείνον τον οποίο απέστειλες, τον Ιησού Χριστό.

⁴ Εγώ σε δόξασα επάνω στη γη· το έργο, που μου έδωσες να κάνω, το τελείωσα.

⁵ Και, τώρα, εσύ Πατέρα, δόξασέ με κοντά σου, με τη δόξα που είχα κοντά σε σένα, πριν γίνει ο κόσμος.

2 . Ο Ιησούς προσεύχεται για τη διαφύλαξη των δικών Του

⁶ Φανέρωσα το όνομά σου στους ανθρώπους, που μου έδωσες από τον κόσμο. Δικοί σου ήσαν, και τους έδωσες σε μένα, και φύλαξαν τον λόγο σου.

⁷ Τώρα, γνώρισαν ότι όλα όσα μου έδωσες είναι από σένα·

⁸ επειδή, τα λόγια που μου έδωσες, τα έδωσα σ' αυτούς· και αυτοί δέχθηκαν, και γνώρισαν αληθινά ότι από σένα εξήλθα· και πίστεψαν ότι εσύ με απέστειλες.

⁹ Εγώ γι' αυτούς παρακαλώ· δεν παρακαλώ για τον κόσμο, αλλά για εκείνους τους οποίους μου έδωσες, επειδή δικοί σου είναι.

¹⁰ Και όλα τα δικά μου, δικά σου είναι, και τα δικά σου, δικά μου· και δοξάστηκα μέσα σ' αυτούς.

¹¹ Και δεν είμαι πλέον μέσα στον κόσμο, αλλά αυτοί είναι μέσα στον κόσμο, και εγώ έρχομαι σε σένα. Πατέρα άγιε, φύλαξέ τους στο όνομά σου, αυτούς που μου έδωσες, για να είναι ένα, όπως εμείς.

¹² Όταν εγώ ήμουν μαζί τους μέσα στον κόσμο, εγώ τους διαφύλαγα στο όνομά σου· διαφύλαξα εκείνους που μου έδωσες, και κανένας από αυτούς δεν χάθηκε, παρά μονάχα ο γιος τής απώλειας, για να εκπληρωθεί η γραφή.

13 Τώρα, όμως, έρχομαι σε σένα, και αυτά τα μιλάω μέσα στον κόσμο, για να έχουν τη χαρά μου μέσα τους πλήρη.

14 Εγώ τους έδωσα τον λόγο σου· και ο κόσμος τούς μίσησε, επειδή δεν είναι από τον κόσμο, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.

15 Δεν παρακαλώ να τους σηκώσεις από τον κόσμο, αλλά να τους διαφυλάξεις από τον πονηρό.

3 . Ο Ιησούς προσεύχεται για τον αγιασμό των δικών Του, διαμέσου τού Λόγου τού Θεού

16 Από τον κόσμο δεν είναι, όπως εγώ δεν είμαι από τον κόσμο.

17 Αγίασέ τους μέσα στην αλήθεια σου· ο λόγος ο δικός σου είναι αλήθεια.

18 Όπως απέστειλες εμένα στον κόσμο, και εγώ απέστειλα αυτούς στον κόσμο.

19 Και για χάρη τους εγώ αγιάζω τον εαυτό μου, για να είναι και αυτοί αγιασμένοι μέσα στην αλήθεια.

20 Και δεν παρακαλώ μονάχα γι' αυτούς, αλλά και για εκείνους που θα πιστέψουν σε μένα διαμέσου τού λόγου τους·

21 για να είναι όλοι ένα· καθώς εσύ, Πατέρα, είσαι ενωμένος με μένα και εγώ ενωμένος με σένα, και αυτοί, ενωμένοι με μας, να είναι ένα· για να πιστέψει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες.

22 Και εγώ, τη δόξα που μου έδωσες, έδωσα σ' αυτούς· για να είναι ένα, όπως εμείς είμαστε ένα.

23 Εγώ ενωμένος μ' αυτούς, και εσύ ενωμένος με μένα· για να είναι τελεωποιημένοι σε ένα, και να γνωρίζει ο κόσμος ότι εσύ με απέστειλες, και τους αγάπησες όπως αγάπησες εμένα.

4 . Ο Ιησούς φανερώνει το μέγεθος της αγάπης Του και της δόξας Του για τους δικούς Του

24 Πατέρα, εκείνους που μου έδωσες, θέλω, όπου είμαι εγώ, να είναι και εκείνοι μαζί μου· για να θωρούν τη δόξα τη δική μου, την οποία μού έδωσες, επειδή με αγάπησες πριν από τη δημιουργία τού κόσμου.

25 Πατέρα δίκαιε, και ο κόσμος, δεν σε γνώρισε εγώ όμως σε γνώρισα, και αυτοί γνώρισαν ότι εσύ με απέστειλες.

26 Και τους φανέρωσα το όνομά σου, και θα το φανερώσω, για να είναι η αγάπη, με την οποία με αγάπησες, μέσα τους, και εγώ μέσα σ' αυτούς.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 18

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

1 . Προδοσία και Σύλληψη του Ιησού

- ¹ ΑΦΟΥ ο Ιησούς είπε αυτά, βγήκε έξω μαζί με τους μαθητές του πέρα από τον χείμαρρο των Κέδρων, όπου ήταν ένας κήπος, στον οποίο μπήκε μέσα αυτός και οι μαθητές του.
- ² Ήξερε μάλιστα τον τόπο και ο Ιούδας, που τον παρέδινε· επειδή, ο Ιησούς πολλές φορές είχε πάει εκεί μαζί με τους μαθητές του.
- ³ Ο Ιούδας, λοιπόν, παίρνοντας το τάγμα, και υπηρέτες από τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους, έρχεται εκεί με φανούς και λαμπάδες και όπλα.
- ⁴ Και ο Ιησούς, ξέροντας όλα όσα έρχονταν επάνω του, βγήκε έξω, και τους είπε: Ποιον ζητάτε;
- ⁵ Του αποκρίθηκαν: Τον Ιησού τον Ναζωραίο. Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Εγώ είμαι. Στεκόταν δε μαζί τους και ο Ιούδας, αυτός που τον παρέδινε.
- ⁶ Καθώς, λοιπόν, τους είπε, ότι: Εγώ είμαι, σύρθηκαν προς τα πίσω, και έπεσαν καταγής.
- ⁷ Τους ρώτησε, λοιπόν, ξανά: Ποιον ζητάτε; Και εκείνοι είπαν: Τον Ιησού τον Ναζωραίο.
- ⁸ Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Σας είπα ότι, εγώ είμαι. Αν, λοιπόν, εμένα ζητάτε, αφήστε τούτους να φύγουν·
- ⁹ για να εκπληρωθεί ο λόγος, που είπε, ότι: Απ' αυτούς που μου έδωσες, δεν απόλεσα κανέναν.
- ¹⁰ Τότε, ο Σίμωνας Πέτρος, έχοντας μία μάχαιρα, την έσυρε, και χτύπησε τον δούλο τού αρχιερέα, και του απέκοψε το δεξί του αυτί. Το δε όνομα του δούλου ήταν Μάλχος.
- ¹¹ Ο Ιησούς, λοιπόν, είπε στον Πέτρο: Βάλε τη μάχαιρά σου στη θήκη. Το ποτήρι που μου έδωσε ο Πατέρας, δεν θα το πιω;

2 . Ο Ιησούς οδηγείται στον Άννα

- ¹² Το τάγμα, λοιπόν, και ο χιλιάρχος και οι υπηρέτες των Ιουδαίων συνέλαβαν τον Ιησού και τον έδεσαν,
- ¹³ τον έφεραν δε πρώτα στον Άννα· επειδή ήταν πεθερός τού Καϊάφα, ο οποίος ήταν αρχιερέας εκείνου τού χρόνου.
- ¹⁴ Και ο Καϊάφας ήταν αυτός που συμβούλευσε τους Ιουδαίους ότι, συμφέρει να χαθεί ένας άνθρωπος για χάρη τού λαού.

3 . Η πρώτη άρνηση του Πέτρου

- ¹⁵ Ακολουθούσε δε τον Ιησού ο Σίμωνας Πέτρος, και ο άλλος μαθητής· και ο μαθητής εκείνος ήταν γνωστός στον αρχιερέα, και μπήκε μαζί με τον Ιησού μέσα στην αυλή τού αρχιερέα.

16 Και ο Πέτρος στεκόταν έξω, κοντά στη θύρα. Βγήκε, λοιπόν, έξω ο άλλος μαθητής, που ήταν γνωστός στον αρχιερέα, και μίλησε στη θυρωρό, και έφερε μέσα τον Πέτρο.

17 Η δούλη, η θυρωρός, λέει, λοιπόν, στον Πέτρο: Μήπως κι εσύ είσαι από τους μαθητές αυτού τού ανθρώπου; Εκείνος λέει: Δεν είμαι.

18 Στέκονταν δε οι δούλοι και οι υπηρέτες, που είχαν κάνει ανθρακιά, επειδή ήταν ψύχος, και θερμαίνονταν· και μαζί τους στεκόταν ο Πέτρος και θερμαινόταν.

4 . Ο Ιησούς χαστουκίζεται μπροστά στον Άννα

19 Ο αρχιερέας, λοιπόν, ρώτησε τον Ιησού για τους μαθητές του και για τη διδασκαλία του.

20 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτόν: Εγώ μίλησα στον κόσμο δημόσια· εγώ δίδαξα πάντοτε μέσα στη συναγωγή και μέσα στο ιερό, όπου πάντοτε συγκεντρώνονται οι Ιουδαίοι, και κρυφά δεν δίδαξα τίποτε.

21 Τι με ρωτάς; Ρώτησε αυτούς που άκουσαν, τι τους μίλησα· δες, αυτοί ξέρουν όσα εγώ είπα.

22 Και όταν τα είπε αυτά, ένας από τους υπηρέτες, που στεκόταν κοντά, έδωσε ένα χαστούκι στον Ιησού, λέγοντας: Έτσι αποκρίνεσαι στον αρχιερέα;

23 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτόν: Αν μίλησα κακώς, πες για το κακό· αν, όμως, καλώς, γιατί με δέρνεις;

24 Ο Άννας τότε τον έστειλε δεμένον στον αρχιερέα Καϊάφα.

5 . Η δεύτερη και η τρίτη άρνηση του Πέτρου

25 Και ο Σίμωνας Πέτρος στεκόταν και θερμαινόταν· του είπαν, λοιπόν: Μήπως κι εσύ είσαι από τους μαθητές του; Εκείνος αρνήθηκε, και είπε: Δεν είμαι.

26 Ένας από τους δούλους τού αρχιερέα, που ήταν συγγενής εκείνου, του οποίου ο Πέτρος είχε κόψει το αυτί, λέει: Δεν σε είδα εγώ μέσα στον κήπο μαζί του;

27 Ο Πέτρος, λοιπόν, πάλι αρνήθηκε, και αμέσως λάλησε ο πετεινός.

6 . Ο Ιησούς μπροστά στον Πιλάτο

28 Φέρνουν, λοιπόν, τον Ιησού από το σπίτι τού Καϊάφα στο πραιτώριο· ήταν δε πρωί, και αυτοί δεν μπήκαν στο πραιτώριο, για να μη μολυνθούν, αλλά για να φάνε το Πάσχα.

29 Βγήκε, λοιπόν, έξω προς αυτούς ο Πιλάτος, και είπε: Ποια κατηγορία φέρνετε ενάντια σε τούτο τον άνθρωπο;

30 Του αποκρίθηκαν και είπαν: Αν αυτός δεν ήταν κακοποιός, δεν θα σου τον παραδίναμε.

31 Ο Πιλάτος, λοιπόν, είπε προς αυτούς: Πάρτε τον εσείς, και σύμφωνα με τον νόμο σας δικάστε τον.

32 Οι Ιουδαίοι, όμως, του είπαν: Εμείς δεν έχουμε εξουσία να θανατώσουμε κανέναν. (32) Για να εκπληρωθεί ο λόγος τού Ιησού, που είπε, δείχνοντας με ποιον θάνατο επρόκειτο να πεθάνει.

33 Ο Πιλάτος μπήκε, λοιπόν, πάλι μέσα στο πραιτώριο, και φώναξε τον Ιησού, και του είπε: Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;

34 Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτόν: Από μόνος σου το λες εσύ αυτό ή άλλοι σου είπαν για μένα;

35 Ο Πιλάτος αποκρίθηκε: Μήπως εγώ είμαι Ιουδαίος; Το δικό σου το έθνος και οι αρχιερείς σε παρέδωσαν σε μένα· τι έκανες;

36 Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Η δική μου βασιλεία δεν είναι από τούτο τον κόσμο· αν η δική μου βασιλεία ήταν από τούτο τον κόσμο, οι υπηρέτες μου θα αγωνίζονταν, για να μη παραδοθώ στους Ιουδαίους· τώρα, όμως, η δική μου βασιλεία δεν είναι από εδώ.

37 Και ο Πιλάτος τού είπε: Λοιπόν, βασιλιάς είσαι εσύ; Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Εσύ λες, ότι βασιλιάς είμαι εγώ. Εγώ γι' αυτό γεννήθηκα, και γι' αυτό ήρθα στον κόσμο, προκειμένου να δώσω μαρτυρία για την αλήθεια. Καθένας που είναι από την αλήθεια, ακούει τη φωνή μου.

38 Ο Πιλάτος λέει σ' αυτόν: Τι είναι αλήθεια;

7 . Ο Πιλάτος, ανήσυχος επανέρχεται Και μόλις το είπε αυτό, βγήκε πάλι έξω προς τους Ιουδαίους, και τους λέει: Εγώ δεν βρίσκω σ' αυτόν κανένα έγκλημα·

39 είναι, μάλιστα, συνήθεια σε σας, να σας απολύσω έναν κατά το Πάσχα· θέλετε, λοιπόν, να σας απολύσω τον βασιλιά των Ιουδαίων;

40 Όλοι, λοιπόν, κραύγασαν ξανά, λέγοντας: Όχι τούτον· αλλά, τον Βαραββά. Οδε Βαραββάς ήταν ληστής.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 19

8 . Ο Ιησούς καταδικάζεται σε θάνατο

1 ΤΟΤΕ, λοιπόν, ο Πιλάτος πήρε τον Ιησού, και τον μαστίγωσε.

2 Και οι στρατιώτες, αφού έπλεξαν ένα στεφάνι από αγκάθια, το έβαλαν επάνω στο κεφάλι του, και τον έντυσαν με ένα πορφυρένιο ιμάτιο,

3 και έλεγαν: Χαίρε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων· και τον χαστούκιζαν στο πρόσωπο.

⁴ Και ο Πιλάτος ξαναβγήκε έξω, και τους λέει: Δέστε, σας τον φέρνω έξω, για να γνωρίσετε ότι δεν βρίσκω σ' αυτόν κανένα έγκλημα.

⁵ Ο Ιησούς, λοιπόν, βγήκε έξω ξανά, φορώντας το αγκάθινο στεφάνι και το πορφυρένιο ιμάτιο. Και ο Πιλάτος λέει σ' αυτούς: Ιδού, ο άνθρωπος.

⁶ Και όταν οι αρχιερείς και οι υπηρέτες τον είδαν, κραύγασαν, λέγοντας: Σταύρωσέ τον, σταύρωσέ τον. Ο Πιλάτος λέει σ' αυτούς: Πάρτε τον εσείς, και σταυρώστε τον· επειδή, εγώ δεν βρίσκω σ' αυτόν κανένα έγκλημα.

⁷ Οι Ιουδαίοι, λοιπόν, του απάντησαν: Εμείς έχουμε νόμο, και σύμφωνα με τον νόμο μας πρέπει να πεθάνει, επειδή έκανε τον εαυτό του Υιόν τού Θεού.

⁸ Και όταν ο Πιλάτος άκουσε αυτό τον λόγο, μάλλον φοβήθηκε,

⁹ και μπήκε ξανά μέσα στο πραιτώριο, και λέει στον Ιησού: Από πού είσαι εσύ; Και ο Ιησούς δεν του έδωσε απάντηση.

¹⁰ Του λέει, λοιπόν, ο Πιλάτος: Δεν μιλάς σε μένα; Δεν ξέρεις ότι εξουσία έχω να σε σταυρώσω, και εξουσία έχω να σε απολύσω;

¹¹ Ο Ιησούς αποκρίθηκε: Δεν θα είχες καμία εξουσία εναντίον μου, αν δεν σου ήταν δοσμένο από επάνω· γι' αυτό, εκείνος που με παραδίνει σε σένα, έχει μεγαλύτερη αμαρτία.

¹² Έκτοτε, ο Πιλάτος ζητούσε να τον απολύσει· οι Ιουδαίοι, όμως, έκραζαν λέγοντας: Αν αυτόν τον απολύσεις, δεν είσαι φίλος τού Καίσαρα· όποιος κάνει τον εαυτό του βασιλιά, αντιτίθεται στον Καίσαρα.

¹³ Όταν ο Πιλάτος άκουσε αυτό τον λόγο, έφερε έξω τον Ιησού, και κάθισε επάνω στο βήμα, στον τόπο που λεγόταν Λιθόστρωτο, και στην Εβραϊκή Γαββαθά.

¹⁴ Ήταν δε η Παρασκευή τού Πάσχα, και η ώρα περίπου έκτη· και λέει στους Ιουδαίους: Να, ο βασιλιάς σας.

¹⁵ Και εκείνοι κραύγασαν: Άρον, άρον, σταύρωσέ τον. Ο Πιλάτος λέει σ' αυτούς: Τον βασιλιά σας να σταυρώσω; Οι αρχιερείς αποκρίθηκαν: Δεν έχουμε βασιλιά, παρά μονάχα τον Καίσαρα.

¹⁶ Τότε, λοιπόν, τον παρέδωσε σ' αυτούς, για να σταυρωθεί.

9 . Ο Ιησούς σταυρώνεται στον Γολγοθά Και παρέλαβαν τον Ιησού, και τον οδήγησαν έξω.

¹⁷ Και βαστάζοντας τον σταυρό του βγήκε έξω στην τοποθεσία, που λέγεται τόπος Κρανίου, ο οποίος στην Εβραϊκή λέγεται Γολγοθάς·

¹⁸ όπου τον σταύρωσαν, και άλλους δύο μαζί του, από τη μία και από την άλλη πλευρά, στο μέσον δε τον Ιησού.

¹⁹ Ο δε Πιλάτος έγραψε και μία επιγραφή, και την έβαλε επάνω στον σταυρό· και ήταν γραμμένο: Ο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

- 20** Αυτή δε την επιγραφή τη διάβασαν πολλοί από τους Ιουδαίους· επειδή, ο τόπος όπου σταυρώθηκε ο Ιησούς ήταν κοντά στην πόλη· και ήταν γραμμένη στα Εβραϊκά, Ελληνικά, Ρωμαϊκά.
- 21** Οι αρχιερείς των Ιουδαίων έλεγαν, λοιπόν, στον Πιλάτο: Μη γράφεις: Ο βασιλιάς των Ιουδαίων, αλλά ότι εκείνος είπε: Είμαι βασιλιάς των Ιουδαίων.
- 22** Ο Πιλάτος αποκρίθηκε: Ό,τι έγραψα, έγραψα.
- 23** Οι στρατιώτες, λοιπόν, αφού σταύρωσαν τον Ιησού, πήραν τα ιμάτιά του, και έκαναν τέσσερα μερίδια, ένα μερίδιο σε κάθε έναν στρατιώτη, και τον χιτώνα· ο χιτώνας, μάλιστα, ήταν άρραφος, υφαντός ολόκληρος, από πάνω μέχρι κάτω.
- 24** Είπαν, λοιπόν, αναμεταξύ τους: Ας μη τον σχίσουμε, αλλά ας ρίξουμε γι' αυτόν λαχνό, τίνος θα είναι· για να εκπληρωθεί η γραφή που λέει: «Διαμοιράστηκαν τα ιμάτιά μου αναμεταξύ τους, και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο». Οι μεν, λοιπόν, στρατιώτες αυτά έκαναν.
- 25** Κοντά δε στον σταυρό τού Ιησού στέκονταν η μητέρα του, και η αδελφή τής μητέρας του, η Μαρία, η γυναίκα τού Κλωπά, και η Μαρία η Μαγδαληνή.
- 26** Ο Ιησούς, λοιπόν, καθώς είδε τη μητέρα του και τον μαθητή, που αγαπούσε, να στέκεται δίπλα, λέει στη μητέρα του: Γυναίκα, να, ο γιος σου.
- 27** Έπειτα, λέει στον μαθητή: Να, η μητέρα σου. Και από την ώρα εκείνη ο μαθητής την πήρε στο σπίτι του.

10 . Ο Ιησούς πεθαίνει στον σταυρό

- 28** Έστερα απ' αυτά, ο Ιησούς, γνωρίζοντας ότι όλα έχουν ήδη τελειώσει, για να εκπληρωθεί η γραφή, λέει: Διψάω.
- 29** Βρισκόταν δε εκεί ένα σκεύος γεμάτο ξίδι· και εκείνοι, γεμίζοντας ένα σφουγγάρι με ξίδι, βάζοντάς το γύρω από μία δέσμη με ύσσωπο, το έφεραν στο στόμα του.
- 30** Όταν, λοιπόν, ο Ιησούς το πήρε, είπε: Τετέλεσται· και γέρνοντας το κεφάλι, παρέδωσε το πνεύμα.

11 . Ένας Ρωμαίος στρατιώτης λογχίζει την πλευρά τού Ιησού

- 31** Οι δε Ιουδαίοι, για να μη μείνουν τα σώματα επάνω στον σταυρό κατά το σάββατο, επειδή ήταν Παρασκευή, (για τον λόγο ότι, εκείνη η ημέρα τού σαββάτου ήταν μεγάλη), παρακάλεσαν τον Πιλάτο να τους συντρίψουν τα σκέλη, και να τους σηκώσουν.
- 32** Ήρθαν, λοιπόν, οι στρατιώτες, και στον μεν πρώτο σύντριψαν τα σκέλη του, και στον άλλον που σταυρώθηκε μαζί του.
- 33** Όταν, όμως, ήρθαν στον Ιησού, καθώς τον είδαν να έχει ήδη πεθάνει, δεν του σύντριψαν τα σκέλη·

³⁴ αλλά, ένας από τους στρατιώτες διατρύπησε την πλευρά του με τη λόγχη, και αμέσως βγήκε αίμα και νερό.

³⁵ Και αυτός που το είδε δίνει μαρτυρία, και η μαρτυρία του είναι αληθινή, και εκείνος ξέρει ότι λέει την αλήθεια, για να πιστέψετε εσείς.

³⁶ Επειδή, αυτά έγιναν, για να εκπληρωθεί η γραφή: «Κόκαλο δικό του δεν θα συντριφτεί».

³⁷ Και άλλη γραφή, πάλι, λέει: «Θα επιβλέψουν σ' εκείνον τον οποίο λόγχισαν».

12 . Ο Ιησούς ενταφιάζεται

³⁸ Και ύστερα απ' αυτά, ο Ιωσήφ, εκείνος από την Αριμαθαία, (ο οποίος , όμως, εξαιτίας τού φόβου των Ιουδαίων, ήταν ένας κρυφός μαθητής τού Ιησού), παρακάλεσε τον Πιλάτο να σηκώσει το σώμα τού Ιησού· και ο Πιλάτος έδωσε την άδεια. Ήρθε, λοιπόν, και σήκωσε το σώμα τού Ιησού.

³⁹ Ήρθε μάλιστα και ο Νικόδημος, (που αρχικά είχε έρθει στον Ιησού μέσα στη νύχτα), φέρνοντας μίγμα από σμύρνα και αλόη 100 περίπου λίτρες.

⁴⁰ Πήραν, λοιπόν, το σώμα τού Ιησού, και το έδεσαν με σάβανα μαζί με τα αρώματα, όπως είναι συνήθεια στους Ιουδαίους να ενταφιάζουν.

⁴¹ Και στον τόπο, όπου σταυρώθηκε, ήταν ένας κήπος, και μέσα στον κήπο υπήρχε ένας καινούργιος τάφος, στον οποίο κανένας δεν είχε ακόμα τοποθετηθεί.

⁴² Εκεί, λοιπόν, έβαλαν τον Ιησού, εξαιτίας τής Παρασκευής των Ιουδαίων, επειδή ήταν κοντά ο τάφος.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 20

13 . Ο Ιησούς ανασταίνεται από τους νεκρούς

¹ ΚΑΙ την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας, η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται το πρωί στον τάφο, ενώ ακόμα ήταν σκοτάδι, και βλέπει την πέτρα σηκωμένη από τον τάφο.

² Τρέχει, λοιπόν, και έρχεται στον Σίμωνα Πέτρο, και στον άλλον μαθητή, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς, και τους λέει: Σήκωσαν τον Κύριο από τον τάφο, και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν.

³ Βγήκε, λοιπόν, έξω ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής, και έρχονταν στον τάφο.

⁴ Έτρεχαν δε και οι δύο μαζί· και ο άλλος μαθητής έτρεξε ταχύτερα, μπροστά από τον Πέτρο, και ήρθε πρώτος στον τάφο·

⁵ και σκύβοντας προς τα μέσα, βλέπει τα σάβανα να κείτονται καταγής· όμως, δεν μπήκε μέσα.

⁶ Έρχεται, λοιπόν, ο Σίμωνας Πέτρος ακολουθώντας τον, και μπήκε μέσα στον τάφο, και κοιτάζει τα σάβανα να κείτονται καταγής,

⁷ και το σουδάριο, που ήταν επάνω στο κεφάλι του, να μη κείται μαζί με τα σάβανα, αλλά τυλιγμένο χωριστά σε ένα μέρος.

⁸ Τότε, λοιπόν, μπήκε και ο άλλος μαθητής, που είχε έρθει πρώτος στον τάφο, και είδε, και πίστεψε·

⁹ επειδή, δεν καταλάβαιναν ακόμα τη γραφή, ότι αυτός πρέπει να αναστηθεί από τους νεκρούς.

¹⁰ Οι μαθητές, λοιπόν, αναχώρησαν ξανά στα δικά τους.

14 . Ο Ιησούς φανερώνεται στη Μαρία

¹¹ Η δε Μαρία στεκόταν έξω, κοντά στον τάφο, κλαίγοντας· ενώ, λοιπόν, έκλαιγε, έσκυψε στον τάφο·

¹² και βλέπει δύο αγγέλους λευκοντυμένους, καθισμένους, έναν κοντά στο κεφάλι, και έναν κοντά στα πόδια, εκεί όπου είχε τοποθετηθεί το σώμα τού Ιησού.

¹³ Και εκείνοι λένε προς αυτήν: Γυναίκα, γιατί κλαις; Λέει σ' αυτούς: Επειδή, σήκωσαν τον Κύριό μου, και δεν ξέρω πού τον έβαλαν.

¹⁴ Και αφού είπε αυτά, στράφηκε προς τα πίσω, και βλέπει τον Ιησού να στέκεται, και δεν ήξερε ότι είναι ο Ιησούς.

¹⁵ Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Γυναίκα, γιατί κλαις; Ποιον ζητάς; Εκείνη, νομίζοντας ότι είναι ο κηπουρός, λέει σ' αυτόν: Κύριε, αν εσύ τον σήκωσες, πες μου, πού τον έβαλες, και εγώ θα τον σηκώσω.

¹⁶ Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Μαρία. Εκείνη, καθώς στράφηκε, λέει σ' αυτόν: Ραββουνί! (που, σημαίνει: Δάσκαλε).

¹⁷ Ο Ιησούς λέει σ' αυτήν: Μη με αγγίζεις· επειδή, δεν ανέβηκα ακόμα προς τον Πατέρα μου· αλλά, πήγαινε στους αδελφούς μου, και πες τους: Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.

¹⁸ Η Μαρία η Μαγδαληνή έρχεται και αναγγέλλει στους μαθητές ότι είδε τον Κύριο, και ότι της είπε αυτά.

15 . Ο Ιησούς εμφανίζεται στους δέκα μαθητές

¹⁹ Το βράδυ, λοιπόν, εκείνης τής ημέρας, την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας, ενώ οι θύρες ήσαν κλεισμένες, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι οι μαθητές εξαιτίας τού φόβου των Ιουδαίων, ο Ιησούς ήρθε, και στάθηκε στο μέσον, και τους λέει: Ειρήνη σε σας.

²⁰ Και όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά του. Χάρηκαν, λοιπόν, οι μαθητές που είδαν τον Κύριο.

21 Και ξανά ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Ειρήνη σε σας· όπως με απέστειλε ο Πατέρας, και εγώ αποστέλλω εσάς.

22 Και μόλις το είπε αυτό, φύσηξε προς αυτούς, και τους λέει: Λάβετε Πνεύμα Άγιο.

23 Αν τις αμαρτίες κάποιων συγχωρέσετε, είναι σ' αυτούς συγχωρεμένες· αν κάποιων τις κρατάτε, είναι κρατημένες.

16 . Ο Θωμάς δεν δέχεται τη μαρτυρία των άλλων μαθητών για την Ανάσταση

24 Ο Θωμάς, όμως, ένας από τους δώδεκα, που λέγεται Δίδυμος, δεν ήταν μαζί τους όταν ήρθε ο Ιησούς.

25 Του έλεγαν, λοιπόν, οι άλλοι μαθητές: Είδαμε τον Κύριο. Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Αν δεν δω στα χέρια του το σημάδι των καρφιών, και δεν βάλω το δάχτυλό μου στο σημάδι των καρφιών, και δεν βάλω το χέρι μου στην πλευρά του, δεν θα πιστέψω.

17 . Ο Ιησούς εμφανίζεται στον Θωμά, παρουσία και των άλλων μαθητών

26 Και έπειτα από οκτώ ημέρες, οι μαθητές του ήσαν πάλι μέσα στο σπίτι, και ο Θωμάς μαζί τους. Ενώ οι θύρες ήσαν κλεισμένες, έρχεται ο Ιησούς, και στάθηκε στο μέσον, και είπε: Ειρήνη σε σας.

27 Έπειτα, λέει στον Θωμά: Φέρε εδώ το δάχτυλό σου, και δες τα χέρια μου· και φέρε το χέρι σου και βάλε στην πλευρά μου· και μη γίνεσαι άπιστος, αλλά πιστός.

28 Και ο Θωμάς αποκρίθηκε, και είπε προς αυτόν: Ο Κύριός μου, και ο Θεός μου.

29 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Θωμά, επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν.

18 . Για ποιον λόγο γράφτηκε το Ευαγγέλιο;

30 Και πολλά άλλα θαύματα έκανε ο Ιησούς μπροστά στους μαθητές του, που δεν είναι γραμμένα σε τούτο το βιβλίο.

31 Τούτα, όμως, γράφτηκαν, για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός τού Θεού, και πιστεύοντας να έχετε ζωή στο όνομά του.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ 21

19 .Ο Ιησούς εμφανίζεται ξανά στους μαθητές Του

1 ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, ο Ιησούς φανέρωσε ξανά τον εαυτό του στους μαθητές του κοντά στη θάλασσα της Τιβεριάδας· φανέρωσε δε τον εαυτό του ως εξής.

2 Ήσαν μαζί ο Σίμωνας Πέτρος και ο Θωμάς, που λέγεται Δίδυμος, και ο Ναθαναήλ, αυτός από την Κανά τής Γαλιλαίας, και οι γιοι τού Ζεβεδαίου, και άλλοι δύο από τους μαθητές του.

- ³ Ο Σίμωνας Πέτρος λέει σ' αυτούς: Πηγαίνω να ψαρέψω. Του λένε: Ερχόμαστε κι εμείς μαζί σου. Βγήκαν έξω και ανέβηκαν αμέσως στο πλοίο, και κατά τη νύχτα εκείνη δεν έπιασαν τίποτε.
- ⁴ Και όταν έγινε ήδη πρωί, ο Ιησούς στάθηκε στον γιαλό· οι μαθητές, όμως, δεν γνώριζαν ότι είναι ο Ιησούς.
- ⁵ Ο Ιησούς, λοιπόν, λέει σ' αυτούς: Παιδάκια, μήπως έχετε κάτι για προσφάι; Του αποκρίθηκαν: Όχι.
- ⁶ Και εκείνος είπε σ' αυτούς: Ρίξτε τό δίχτυ στα δεξιά μέρη τού πλοίου, και θα βρείτε. Έρριξαν, λοιπόν, και δεν μπόρεσαν πλέον να το τραβήξουν εξαιτίας τού πλήθους των ψαριών.
- ⁷ Λέει, λοιπόν, στον Πέτρο ο μαθητής εκείνος, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς: Ο Κύριος είναι. Και ο Σίμωνας Πέτρος, μόλις άκουσε ότι είναι ο Κύριος, ζώστηκε ολόγυρα τον επενδύτη, (επειδή ήταν γυμνός), και έπεσε στη θάλασσα.
- ⁸ Οι άλλοι μαθητές, όμως, ήρθαν με το μικρό πλοίο (επειδή, δεν ήσαν μακριά από την ξηρά, αλλά περίπου 200 πήχες), τραβώντας το δίχτυ των ψαριών.
- ⁹ Καθώς, λοιπόν, βγήκαν στην ξηρά, βλέπουν να υπάρχει μία ανθρακιά, και ένα ψάρι να βρίσκεται επάνω της, και ψωμί.
- ¹⁰ Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Φέρτε από τα ψάρια, που τώρα πιάσατε.
- ¹¹ Ο Σίμωνας Πέτρος ανέβηκε και τράβηξε το δίχτυ επάνω στην ξηρά, που ήταν γεμάτο με 153 μεγάλα ψάρια· και ενώ ήσαν τόσα, το δίχτυ δεν σχίστηκε.
- ¹² Ο Ιησούς λέει σ' αυτούς: Ελάτε, γευματίστε. Κανένας, όμως, από τους μαθητές δεν τολμούσε να τον εξετάσει: Εσύ, ποιος είσαι; Ξέροντας ότι είναι ο Κύριος.
- ¹³ Ο Ιησούς, λοιπόν, έρχεται και παίρνει το ψωμί, και τους το δίνει, παρόμοια και το ψάρι.
- ¹⁴ Αυτή ήταν κιόλας η τρίτη φορά κατά την οποία ο Ιησούς φανερώθηκε στους μαθητές του, αφότου αναστήθηκε από τους νεκρούς.

20. Ο Ιησούς και ο Πέτρος

- ¹⁵ Αφού, λοιπόν, γευματίσαν, ο Ιησούς λέει στον Σίμωνα Πέτρο: Σίμωνα του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο τούτων; Του λέει: Ναι, Κύριε, εσύ ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει: Βόσκε τα αρνιά μου.
- ¹⁶ Του λέει ξανά για δεύτερη φορά: Σίμωνα του Ιωνά, με αγαπάς; Του λέει: Ναι, Κύριε· εσύ ξέρεις ότι σε αγαπώ. Του λέει: Ποίμινε τα πρόβάτά μου.
- ¹⁷ Λέει σ' αυτόν την τρίτη φορά: Σίμωνα του Ιωνά, με αγαπάς; Ο Πέτρος λυπήθηκε που του είπε την τρίτη φορά: Με αγαπάς; Και είπε σ' αυτόν: Κύριε,

εσύ ξέρεις τα πάντα· εσύ γνωρίζεις ότι σε αγαπώ. Του λέει ο Ιησούς: Βόσκε τα πρόβατά μου.

21. Ο Ιησούς, ο Πέτρος και ο άλλος μαθητής

18 Σε διαβεβαιώνω απόλυτα, όταν ήσουν νεότερος, έζωνες τον εαυτό σου, και περπατούσες όπου ήθελες· αφού, όμως, γεράσεις, θα απλώσεις τα χέρια σου, και άλλος θα σε ζώσει, και θα σε φέρει όπου δεν θέλεις.

19 Και τούτο το είπε, δείχνοντας με ποιον θάνατο πρόκειται να δοξάσει τον Θεό. Και μόλις το είπε αυτό, του λέει: Ακολουθώ με.

20 Ο δε Πέτρος, καθώς στράφηκε προς τα πίσω, βλέπει να ακολουθεί ο μαθητής, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς, που κατά το δείπνο είχε γείρει επάνω στο στήθος του, και είχε πει: Κύριε, ποιος είναι αυτός που σε παραδίνει;

21 Βλέποντας τούτον ο Πέτρος, λέει στον Ιησού: Κύριε, και αυτός τι;

22 Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Αν θέλω αυτόν να μένει μέχρις ότου έρθω, τι ως προς εσένα; Εσύ, ακολούθω με.

23 Διαδόθηκε, λοιπόν, αυτός ο λόγος στους αδελφούς, ότι εκείνος ο μαθητής δεν πεθαίνει. Ο Ιησούς, όμως, δεν του είπε ότι, δεν πεθαίνει, αλλά: Αν θέλω αυτός να μένει μέχρις ότου έρθω, τι ως προς εσένα;

24 Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος δίνει μαρτυρία γι' αυτά, και τα έγραψε· και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή.

25 ΕΙΝΑΙ δε και πολλά άλλα, όσα έκανε ο Ιησούς, τα οποία αν γραφούν ένα προς ένα, ούτε ολόκληρος ο κόσμος, νομίζω, δεν θα χωρούσε τα βιβλία που θα γράφονταν. Αμήν.

ΠΡΑΞΕΙΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ 1

ΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Πρόλογος

¹ ΤΗΝ πρώτη διήγηση, βέβαια, έκανα, ω Θεόφιλε, για όλα όσα ο Ιησούς άρχισε να κάνει και να διδάσκει,

² μέχρι την ημέρα κατά την οποία αναλήφθηκε, αφού διαμέσου τού Αγίου Πνεύματος έδωσε εντολές στους αποστόλους, που διάλεξε·

Ο Ιησούς συναναστρέφεται με τους μαθητές Του για 40 ημέρες. Η υπόσχεση του Πατέρα

³ στους οποίους και φανέρωσε τον εαυτό του ζωντανό, μετά τα παθήματά του, με πολλά τεκμήρια, καθώς εμφανιζόταν σ' αυτούς για 40 ημέρες, λέγοντάς τους τα σχετικά με τη βασιλεία τού Θεού.

⁴ Και καθώς συναναστρεφόταν μαζί τους, τους παρήγγειλε να μη απομακρυνθούν από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα, που ακούσατε, τους είπε, από μένα.

⁵ Επειδή, ο μιν Ιωάννης βάπτισε με νερό, εσείς όμως θα βαπτιστείτε με Άγιο Πνεύμα, όχι ύστερα από πολλές ημέρες.

⁶ Εκείνοι, λοιπόν, καθώς συγκεντρώθηκαν τον ρωτούσαν, λέγοντας: Κύριε, τάχα σε τούτο τον καιρό αποκαθιστάς τη βασιλεία στον Ισραήλ;

⁷ Και τους είπε: Δεν ανήκει σε σας να γνωρίζετε τους χρόνους ή τους καιρούς, που ο Πατέρας έβαλε στη δική του εξουσία·

⁸ αλλά, θα λάβετε δύναμη, όταν έρθει επάνω σας το Άγιο Πνεύμα· και θα είστε μάρτυρες για μένα και στην Ιερουσαλήμ και σε ολόκληρη την Ιουδαία και στη Σαμάρεια, και μέχρι το ακρότατο μέρος τής γης.

Η Ανάληψη του Ιησού

⁹ Και όταν τα είπε αυτά, ενώ αυτοί τον έβλεπαν, αναλήφθηκε, και από κάτω του μία νεφέλη τον πήρε από τα μάτια τους.

¹⁰ Και ενώ αυτοί εξακολουθούσαν να ατενίζουν στον ουρανό, καθώς αυτός ανέβαινε, ξάφνου, δύο άνδρες με λευκά ενδύματα στάθηκαν κοντά τους·

¹¹ οι οποίοι και είπαν: Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε κοιτάζοντας στον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από σας στον ουρανό, θάρθει έτσι, με τον ίδιο τρόπο που τον είδατε να πορεύεται στον ουρανό.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

1 . Οι μαθητές γυρίζουν στους άλλους πιστούς

¹² Τότε, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ από το βουνό που αποκαλείται των Ελαιών, το οποίο είναι κοντά στην Ιερουσαλήμ, απέχοντας δρόμον σαββάτου.

13 Και όταν μπήκαν μέσα, ανέβηκαν στο ανώγειο, όπου είχαν το κατάλυμα, ο Πέτρος και ο Ιάκωβος, και ο Ιωάννης και ο Ανδρέας, ο Φίλιππος και ο Θωμάς, ο Βαρθολομαίος και ο Ματθαίος, ο Ιάκωβος του Αλφαίου, και ο Σίμωνας ο Ζηλωτής, και ο Ιούδας του Ιακώβου.

14 Όλοι αυτοί προσκαρτερούσαν με μία ψυχή στην προσευχή και τη δέηση, μαζί με τις γυναίκες και τη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού, και μαζί με τους αδελφούς του.

2 . Η εκλογή τού Μαθθία

15 Και κατά τις ημέρες αυτές, ο Πέτρος, καθώς σηκώθηκε στο μέσον των μαθητών, είπε, (ο αριθμός δε των παρόντων εκεί ήταν περίπου 120):

16 Άνδρες αδελφοί, έπρεπε να εκπληρωθεί η γραφή αυτή, που το Άγιο Πνεύμα είχε προείπει διαμέσου τού στόματος του Δαβίδ για τον Ιούδα, ο οποίος έγινε οδηγός σ' αυτούς που συνέλαβαν τον Ιησού·

17 επειδή, ήταν συγκαταλεγμένος με μας, και πήρε τη μερίδα αυτής τής διακονίας.

18 Αυτός, λοιπόν, απέκτησε ένα χωράφι από τον μισθό τής αδικίας, και πέφτοντας μπρούμυτα, σχίστηκε στο μέσον, και ξεχύθηκαν όλα τα εντόσθιά του·

19 και έγινε γνωστό σε όλους όσους κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, ώστε το χωράφι εκείνο ονομάστηκε στη δική τους διάλεκτο: Ακελδαμά, δηλαδή: Χωράφι αίματος.

20 Επειδή, είναι γραμμένο στο βιβλίο των Ψαλμών: «Ας γίνει η κατοικία του έρημη, και ας μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί σ' αυτή», και: «Άλλος ας πάρει την επισκοπή του».

21 Πρέπει, λοιπόν, από τους άνδρες, που συμπαραβρέθηκαν μαζί μας καθόλο τον καιρό, κατά τον οποίο ο Κύριος Ιησούς μπήκε και βγήκε ανάμεσά μας,

22 αρχίζοντας από το βάπτισμα του Ιωάννη μέχρι την ημέρα κατά την οποία αναλήφθηκε από μας, ένας από τούτους να γίνει μαζί μας μάρτυρας της ανάστασής του.

23 Και έστησαν δύο, τον Ιωσήφ, τον ονομαζόμενο Βαρσαβά, που αποκλήθηκε Ιούστος, και τον Μαθθία.

24 Και καθώς προσευχήθηκαν, είπαν: Εσύ, Κύριε, καρδιογνώστη όλων, ανάδειξε έναν από τούτους τούς δύο, που τον διάλεξες,

25 για να πάρει τη μερίδα αυτής τής διακονίας και αποστολής, από την οποία ο Ιούδας ξέπεσε για να πάει στον τόπο του.

26 Και έδωσαν τους κλήρους τους· και ο κλήρος έπεσε στον Μαθθία, και συγκαταψηφίστηκε μαζί με τους έντεκα αποστόλους.

ΠΡΑΞΕΙΣ 2

Η Πεντηκοστή. Η Έλευση του Αγίου Πνεύματος

- 1** ΚΑΙ όταν ήρθε η ημέρα τής Πεντηκοστής, όλοι ήσαν με ομοψυχία στον ίδιο τόπο.
- 2** Και ξαφνικά έγινε ήχος από τον ουρανό, σαν άνεμος που ερχόταν με βία, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου ήσαν καθισμένοι.
- 3** Και φάνηκαν σ' αυτούς γλώσσες σαν από φωτιά να διαμοιράζονται, και κάθησε επάνω σε κάθε έναν απ' αυτούς ξεχωριστά.
- 4** Και έγιναν όλοι πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες, όπως το Πνεύμα έδινε σ' αυτούς να μιλούν.
- 5** Και στην Ιερουσαλήμ κατοικούσαν Ιουδαίοι, ευλαβείς άνδρες από κάθε έθνος, που υπάρχει κάτω από τον ουρανό.
- 6** Και καθώς έγινε αυτή η φωνή, το πλήθος συγκεντρώθηκε και συνταράχθηκε· επειδή, τους άκουγαν κάθε ένας ξεχωριστά να μιλούν στη δική του γλωσσική διάλεκτο.
- 7** Και όλοι εκπλήττονταν και θαύμαζαν, λέγοντας αναμεταξύ τους: Δέστε, όλοι αυτοί που μιλούν δεν είναι Γαλιλαίοι;
- 8** Και πώς εμείς τούς ακούμε, κάθε ένας, στη δική μας γλωσσική διάλεκτο στην οποία γεννηθήκαμε;
- 9** Πάρθοι και Μήδοι και Ελαμίτες, και εκείνοι που κατοικούν στη Μεσοποταμία, και στην Ιουδαία και στην Καππαδοκία, στον Πόντο και στην Ασία,
- 10** και στη Φρυγία και στην Παμφυλία, στην Αίγυπτο και στα μέρη τής Λιβύης, που είναι προς την Κυρήνη, και οι Ρωμαίοι που παρεπιδημούν εδώ, και Ιουδαίοι και προσήλυτοι,
- 11** Κρητικοί και Άραβες, τους ακούμε να μιλούν στις γλώσσες μας τα μεγαλεία τού Θεού.
- 12** Θαύμαζαν δε όλοι και απορούσαν, λέγοντας ο ένας προς τον άλλον: Τι σημαίνει αυτό;
- 13** Άλλοι, μάλιστα, χλευάζοντας έλεγαν ότι: Έχουν παραπιεί μούστο.

Το πρώτο κήρυγμα του Πέτρου

- 14** Και ο Πέτρος, καθώς στάθηκε όρθιος μαζί με τους έντεκα, ύψωσε τη φωνή του, και μίλησε προς αυτούς: Άνδρες Ιουδαίοι και όλοι όσοι κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, ας είναι σε σας γνωστό τούτο, και ακούστε τα λόγια μου.
- 15** Επειδή, αυτοί δεν είναι μεθυσμένοι, όπως εσείς νομίζετε· επειδή, είναι η τρίτη ώρα τής ημέρας·
- 16** αλλά, τούτο είναι εκείνο που ειπώθηκε από τον προφήτη Ιωήλ:

- 17** «Και κατά τις έσχατες ημέρες, λέει ο Θεός, θα ξεχύσω από το πνεύμα μου επάνω σε κάθε σάρκα· και θα προφητεύσουν οι γιοι σας και οι θυγατέρες σας, και οι νέοι σας θα δουν οράσεις, και οι πρεσβύτεροί σας θα δουν όνειρα·
- 18** και ακόμα, επάνω στους δούλους μου και επάνω στις δούλες μου κατά τις ημέρες εκείνες θα ξεχύνω από το πνεύμα μου, και θα προφητεύσουν·
- 19** και θα δείξω τέρατα επάνω στον ουρανό, και σημεία κάτω στη γη, αίμα και φωτιά και αναθυμίαση καπνού·
- 20** και ο ήλιος θα μετατραπεί σε σκοτάδι, και το φεγγάρι σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα τού Κυρίου η μεγάλη και επιφανής.
- 21** Και καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί».
- 22** Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια· τον Ιησού τον Ναζωραίο, άνδρα που αποδείχθηκε σε σας από τον Θεό με δυνάμεις και τέρατα και σημεία, τα οποία ο Θεός έκανε ανάμεσά σας διαμέσου αυτού, όπως ξέρετε και εσείς,
- 23** τούτον, παίρνοντάς τον, παραδομένον σύμφωνα με την ορισμένη βουλή και πρόγνωση του Θεού, με άνομα χέρια, αφού τον σταυρώσατε, τον θανατώσατε·
- 24** τον οποίο ο Θεός ανέστησε, λύνοντας τις ωδίνες τού θανάτου, δεδομένου ότι δεν ήταν δυνατόν να κρατιέται απ' αυτόν.
- 25** Επειδή, ο Δαβίδ λέει γι' αυτόν: «Έβλεπα τον Κύριο πάντοτε μπροστά μου , επειδή είναι από τα δεξιά μου, για να μη σαλευτώ.
- 26** Γι' αυτό, ευφράνθηκε η καρδιά μου, και αγαλλίασε η γλώσσα μου· ακόμα δε και η σάρκα μου θα αναπαυθεί με ελπίδα.
- 27** Επειδή, δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον άδη ούτε θα αφήσεις τον όσιό σου να δει φθορά.
- 28** Φανέρωσες σε μένα δρόμους ζωής· θα με χορτάσεις από ευφροσύνη μαζί με το πρόσωπό σου».
- 29** Άνδρες αδελφοί, μπορώ να σας πω ξεκάθαρα για τον πατριάρχη Δαβίδ, ότι και πέθανε και θάφτηκε, και ο τάφος του είναι μεταξύ μας μέχρι αυτή την ημέρα.
- 30** Επειδή, λοιπόν, ήταν προφήτης, και ήξερε ότι ο Θεός ορκίστηκε σ' αυτόν με όρκο, ότι από τον καρπό τής οσφύς του θα σηκώσει κατά σάρκα τον Χριστό, για να τον καθίσει επάνω στον θρόνο του,
- 31** προβλέποντας μίλησε για την ανάσταση του Χριστού, ότι η ψυχή του δεν εγκαταλείφθηκε στον άδη ούτε η σάρκα του είδε φθορά.
- 32** Τούτον τον Ιησού ο Θεός τον ανέστησε, για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες.

33 Αφού, λοιπόν, υψώθηκε με το δεξί χέρι τού Θεού, και πήρε από τον Πατέρα την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, το ξέχυνε, αυτό που τώρα εσείς βλέπετε και ακούτε.

34 Επειδή, ο Δαβίδ δεν ανέβηκε στους ουρανούς· λέει, όμως, ο ίδιος: «Είπε ο Κύριος στον Κύριό μου: Κάθισε από τα δεξιά μου,

35 μέχρις ότου βάλω τούς εχθρούς σου σαν υποπόδιο των ποδιών σου».

36 Ας ξέρει, λοιπόν, ο Ισραήλ με βεβαιότητα, ότι, ο Θεός έκανε Κύριο και Χριστό, τούτον τον Ιησού, τον οποίο εσείς σταυρώσατε.

37 Και όταν τα άκουσαν αυτά, η καρδιά τους ήρθε σε κατάνυξη, και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους: Τι πρέπει να κάνουμε, άνδρες αδελφοί;

38 Και ο Πέτρος είπε σ' αυτούς: Μετανοήστε, και κάθε ένας από σας ας βαπτιστεί στο όνομα του Ιησού Χριστού, σε άφεση αμαρτιών· και θα λάβετε τη δωρεά τού Αγίου Πνεύματος·

39 επειδή, η υπόσχεση είναι προς εσάς και προς τα παιδιά σας, και προς όλους εκείνους που είναι μακριά, όσους θα προσκαλέσει ο Κύριος ο Θεός μας.

40 Και με άλλα πολλά λόγια έδινε μαρτυρία και πρότρεπε, λέγοντας: Σωθείτε από τούτη τη διεστραμμένη γενεά.

Η ζωή μέσα στην αρχαία Εκκλησία

41 Εκείνοι, λοιπόν, με χαρά αφού δέχθηκαν τον λόγο του, βαπτίστηκαν· και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου 3.000 ψυχές.

42 Και έμεναν σταθερά στη διδασκαλία των αποστόλων, και στην κοινωνία, και στην κοπή τού άρτου και στις προσευχές.

43 Και κάθε ψυχή την κατέλαβε φόβος· και διαμέσου των αποστόλων γίνονταν πολλά τέρατα και σημεία.

44 Και όλοι εκείνοι που πίστευαν ήσαν μαζί, και είχαν τα πάντα κοινά·

45 και πουλούσαν τα κτήματα και τα υπάρχοντά τους και τα μοίραζαν σε όλους, σύμφωνα με ό,τι κάθε ένας είχε ανάγκη.

46 Και καθημερινά έμεναν σταθερά σαν μία ψυχή μέσα στο ιερό, και έκοβαν τον άρτο σε σπίτια· και έτρωγαν μαζί την τροφή με αγαλλίαση και απλότητα καρδιάς,

47 δοξολογώντας τον Θεό, και βρίσκοντας χάρη μπροστά σε ολόκληρο τον λαό. Και ο Κύριος πρόσθετε καθημερινά στην εκκλησία εκείνους που σώζονταν.

ΠΡΑΞΕΙΣ 3

Η θεραπεία ενός χωλού

- 1** Ο ΔΕ Πέτρος και ο Ιωάννης ανέβαιναν μαζί στο ιερό, κατά την ένατη ώρα τής προσευχής.
- 2** Και ένας άνδρας, που ήταν χωλός από την κοιλιά τής μητέρας του, βασταζόταν, τον οποίο έβαζαν καθημερινά κοντά στη θύρα τού ιερού, που λεγόταν Ωραία, για να ζητάει ελεημοσύνη από εκείνους που έμπαιναν μέσα στο ιερό.
- 3** Αυτός, βλέποντας τον Πέτρο και τον Ιωάννη, που επρόκειτο να μπουν μέσα στο ιερό, ζητούσε να πάρει ελεημοσύνη.
- 4** Ατενίζοντάς τον δε Πέτρος, μαζί με τον Ιωάννη, είπε: Κοίταξε σε μας.
- 5** Και εκείνος τούς κοίταζε με προσοχή, προσμένοντας να πάρει κάτι απ' αυτούς.
- 6** Ο Πέτρος, όμως, είπε: Ασήμι και χρυσάφι εγώ δεν έχω· αλλά, ό,τι έχω, αυτό σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού τού Ναζωραίου, σήκω επάνω και περπάτα.
- 7** Και πιάνοντάς τον από το δεξί χέρι, τον σήκωσε· και αμέσως στερεώθηκαν οι βάσεις και τα σφυρά των ποδιών του·
- 8** και αναπηδώντας, στάθηκε όρθιος και περπατούσε· και μπήκε μαζί τους μέσα στο ιερό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό.
- 9** Και τον είδε ολόκληρος ο λαός να περπατάει και να δοξάζει τον Θεό·
- 10** και τον γνώριζαν ότι αυτός ήταν εκείνος που καθόταν για ελεημοσύνη στην Ωραία πύλη τού ιερού· και γέμισαν από θαυμασμό και έκσταση γι' αυτό που έγινε σ' αυτόν.
- 11** Και ενώ ο χωλός που γιατρεύτηκε κρατούσε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, ολόκληρος ο λαός έτρεξε μαζί προς αυτούς, στη στοά, που λέγεται του Σολομώντα, έκθαμβοι.

Το δεύτερο κήρυγμα του Πέτρου

- 12** Και βλέποντας ο Πέτρος, αποκρίθηκε στον λαό: Άνδρες Ισραηλίτες, γιατί θαυμάζετε γι' αυτό; Ή, γιατί ατενίζετε σε μας, σαν, από δική μας δύναμη ή ευσέβεια, να κάναμε να περπατάει αυτός;
- 13** Ο Θεός τού Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, δόξασε τον Υιό του, τον Ιησού, που εσείς παραδώσατε, και τον αρνηθήκατε μπροστά στον Πιλάτο, ενώ εκείνος έκρινε να τον απολύσει.
- 14** Εσείς, όμως, αρνηθήκατε τον άγιο και τον δίκαιο, και ζητήσατε να σας χαριστεί ένας άνδρας φονιάς.
- 15** Ενώ, τον αρχηγό τής ζωής, τον θανατώσατε, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς, για τον οποίο εμείς είμαστε μάρτυρες.

- 16** Και διαμέσου τής πίστεως στο όνομά του, αυτόν που βλέπετε και γνωρίζετε, το δικό του όνομα στερέωσε· και η πίστη, που ενεργείται διαμέσου αυτού, έδωσε σ' αυτόν τούτη την τέλεια υγεία μπροστά σε όλους εσάς.
- 17** Και τώρα, αδελφοί, ξέρω ότι από άγνοια πράξατε, όπως και οι άρχοντές σας.
- 18** Ο δε Θεός, όσα προείπε με το στόμα όλων των προφητών του, ότι ο Χριστός επρόκειτο να πάθει, το εκπλήρωσε έτσι.
- 19** Μετανοήστε, λοιπόν, και επιστρέψτε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, για νάρθουν καιροί αναψυχής από την παρουσία τού Κυρίου,
- 20** και να αποστείλει σε σας τον προαναγγελμένον Ιησού Χριστό·
- 21** τον οποίο πρέπει να δεχθεί ο ουρανός μέχρι τούς καιρούς τής αποκατάστασης, για όλα όσα μίλησε ο Θεός από παλιά με το στόμα όλων των αγίων προφητών του.
- 22** Επειδή, ο Μωυσής είπε στους πατέρες ότι: «Ο Κύριος ο Θεός σας θα σηκώσει σε σας έναν προφήτην από τους αδελφούς σας, σαν κι εμένα· αυτόν θα ακούτε σύμφωνα με όλα όσα θα μιλήσει σε σας.
- 23** Και κάθε ψυχή, που δεν θα ακούσει εκείνον τον προφήτη, θα εξολοθρευτεί από τον λαό».
- 24** Και μάλιστα, όλοι οι προφήτες από τον Σαμουήλ και εφεξής, όσοι μίλησαν, προανήγγειλαν και τούτες τις ημέρες.
- 25** Εσείς είστε γιοι των προφητών, και της διαθήκης, που ο Θεός έκανε προς τους πατέρες μας, λέγοντας στον Αβραάμ: «Και στο σπέρμα σου θα ευλογηθούν όλες οι φυλές τής γης».
- 26** Ο Θεός, ανασταίνοντας τον Υιό του, τον Ιησού, τον έστειλε πρώτα σε σας, για να σας ευλογεί, όταν κάθε ένας επιστρέψετε από τις πονηρίες σας.

ΠΡΑΞΕΙΣ 4

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης συλλαμβάνονται

- 1** ΚΑΙ ενώ αυτοί μιλούσαν στον λαό, ήρθαν εναντίον τους οι ιερείς και ο στρατηγός τού ιερού και οι Σαδδουκαίοι,
- 2** αγανακτώντας, επειδή δίδασκαν τον λαό, και κήρυτταν διαμέσου τού Ιησού την ανάσταση από τους νεκρούς·
- 3** και έβαλαν επάνω τους τα χέρια, και τους έβαλαν σε φύλαξη μέχρι την επόμενη ημέρα· επειδή, ήταν κιόλας βράδυ.
- 4** Πολλοί, μάλιστα, από εκείνους που άκουσαν τον λόγο πίστεψαν· και ο αριθμός των ανδρών έγινε περίπου 5.000.

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης οδηγούνται μπροστά στο Συνέδριο

- 5 Και την επόμενη ημέρα συγκεντρώθηκαν στην Ιερουσαλήμ οι άρχοντές τους και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς,
- 6 και ο Άννας ο αρχιερέας και ο Καϊάφας και ο Ιωάννης και ο Αλέξανδρος, και όσοι ήσαν από αρχιερατικό γένος.
- 7 Και αφού στήνοντάς τους στο μέσον, ρωτούσαν: Με ποια δύναμη ή με ποιο όνομα το πράξατε εσείς αυτό;
- 8 Τότε, ο Πέτρος, καθώς έγινε πλήρης Πνεύματος Αγίου, τους είπε: Άρχοντες του λαού και πρεσβύτεροι του Ισραήλ,
- 9 αν εμείς ανακρινόμαστε σήμερα για ευεργεσία σε έναν άνθρωπο που ήταν ασθενής, με ποια δύναμη αυτός γιατρεύτηκε,
- 10 ας είναι γνωστό σε όλους εσάς, και σε ολόκληρο τον λαό τού Ισραήλ ότι, διαμέσου τού ονόματος του Ιησού Χριστού, του Ναζωραίου, που εσείς σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, διαμέσου αυτού παραστέκεται αυτός μπροστά σας υγιής.
- 11 Αυτός είναι η πέτρα, που εξουθενώθηκε από σας τούς οικοδομούντες, η οποία έγινε ακρογωνιαία πέτρα.
- 12 Και δεν υπάρχει διαμέσου κανενός άλλου η σωτηρία· επειδή, ούτε άλλο όνομα είναι δοσμένο κάτω από τον ουρανό ανάμεσα στους ανθρώπους, διαμέσου τού οποίου πρέπει να σωθούμε.
- 13 Και βλέποντας την παρρησία τού Πέτρου και του Ιωάννη, και καθώς πληροφορήθηκαν ότι είναι άνθρωποι αγράμματοι και ιδιώτες, θαύμαζαν, και τους αναγνώριζαν ότι ήσαν μαζί με τον Ιησού.
- 14 Βλέποντας, μάλιστα, τον άνθρωπο που είχε θεραπευθεί να στέκεται μαζί τους, δεν είχαν τίποτε να αντιμιλήσουν.
- 15 Και αφού τούς πρόσταξαν να βγουν έξω από το συνέδριο, έκαναν μεταξύ τους συμβούλιο,
- 16 λέγοντας: Τι θα κάνουμε σ' αυτούς τούς ανθρώπους; Επειδή, ότι ένα αξιοσημείωτο θαύμα έγινε μεν διαμέσου αυτών, είναι φανερό σε όλους όσους κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε·
- 17 αλλά, για να μη διαδοθεί περισσότερο στον λαό, ας τους απειλήσουμε αυστηρά να μη μιλούν πλέον στο όνομα τούτο σε κανέναν άνθρωπο.
- 18 Και καθώς τούς κάλεσαν, παρήγγειλαν σ' αυτούς να μη μιλούν καθόλου ούτε να διδάσκουν στο όνομα του Ιησού.
- 19 Ο δε Πέτρος και ο Ιωάννης, αποκρινόμενοι σ' αυτούς, είπαν: Αν είναι δίκαιο μπροστά στον Θεό, να ακούμε εσάς μάλλον παρά τον Θεό, κρίνετέ το εσείς·
- 20 επειδή, εμείς δεν μπορούμε να μη λέμε όσα είδαμε και ακούσαμε.

21 Και εκείνοι, αφού ξανά τούς απείλησαν, τους απέλυσαν, μη βρίσκοντας το πώς να τους τιμωρήσουν, εξαιτίας τού λαού· για τον λόγο ότι, όλοι δόξαζαν τον Θεό για το γεγονός.

22 Επειδή, ο άνθρωπος στον οποίο έγινε αυτό το θαύμα τής θεραπείας, ήταν περισσότερο από 40 χρόνων.

**Οι δύο απόστολοι γνωστοποιούν τα συμβάντα στην Εκκλησία.
Η Εκκλησία σύσσωμη προσεύχεται**

23 Και όταν απολύθηκαν, ήρθαν στους οικείους, και ανήγγειλαν όσα τούς είπαν οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι.

24 Και εκείνοι, καθώς τα άκουσαν, ύψωσαν τη φωνή τους προς τον Θεό σαν μία ψυχή, και είπαν: Δέσποτα, εσύ είσαι ο Θεός, που έκανες τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά·

25 ο οποίος είπες με το στόμα τού Δαβίδ τού δούλου σου: «Γιατί φρύαξαν τα έθνη, και οι λαοί μελέτησαν μάταια;

26 Παραστάθηκαν οι βασιλιάδες τής γης, και οι άρχοντες συγκεντρώθηκαν μαζί ενάντια στον Κύριο, και ενάντια στον Χριστό του».

27 Επειδή, στ' αλήθεια, συγκεντρώθηκαν ενάντια στον άγιο παίδα σου, τον Ιησού, αυτόν που έχρισες, και ο Ηρώδης, και ο Πόντιος Πιλάτος, μαζί με τα έθνη και τους λαούς τού Ισραήλ,

28 για να κάνουν όσα το χέρι σου και η βουλή σου προόρισε να γίνουν.

29 Και τώρα, Κύριε, δες στις απειλές τους, και δώσε στους δούλους σου να μιλούν τον λόγο σου με κάθε παρρησία,

30 εκτείνοντας το χέρι σου σε θεραπεία, και σημεία και τέρατα που να γίνονται διαμέσου τού ονόματος του αγίου παιδός σου, του Ιησού.

31 Ύστερα δε από τη δέησή τους, σείστηκε ο τόπος όπου ήσαν συγκεντρωμένοι· και όλοι έγιναν πλήρεις Πνεύματος Αγίου, και μιλούσαν τον λόγο τού Θεού με παρρησία.

Η εγκάρδια κοινωνία ανάμεσα στους πρώτους Χριστιανούς

32 Η δε καρδιά και η ψυχή τού πλήθους, εκείνων που πίστεψαν, ήταν μία· και ούτε ένας δεν έλεγε ότι είναι δικό του κάτι από τα υπάρχοντά του, αλλά είχαν τα πάντα κοινά.

33 Και οι απόστολοι απέδιδαν με μεγάλη δύναμη τη μαρτυρία τής ανάστασης του Κυρίου Ιησού· και μεγάλη χάρη ήταν επάνω σε όλους αυτούς.

34 Για τον λόγο ότι, δεν υπήρχε ούτε ένας ανάμεσά τους που να είχε ανάγκη· επειδή, όσοι ήσαν κάτοχοι χωραφιών ή σπιτιών, καθώς τα πουλούσαν, έφερναν το αντίτιμο της αξίας εκείνων που πουλούσαν,

³⁵ και το έβαζαν στα πόδια των αποστόλων· και σε κάθε έναν μοιραζόταν σύμφωνα με την ανάγκη που είχε.

³⁶ Και ο Ιωσής, αυτός που αποκλήθηκε από τους αποστόλους Βαρνάβας (το οποίο μεταφραζόμενο σημαίνει, γιος παρηγοριάς), Λευίτης, Κύπριος το γένος,

³⁷ έχοντας ένα χωράφι, το πούλησε, και έφερε τα χρήματα, και τα έβαλε στα πόδια των αποστόλων.

ΠΡΑΞΕΙΣ 5

Η πρώτη παραφωνία: Ο Ανανίας και η Σαπφείρα

¹ Κάποιος δε άνθρωπος, με το όνομα Ανανίας, μαζί με τη γυναίκα του, τη Σαπφείρα, πούλησε ένα κτήμα·

² και κράτησε από την τιμή, εν γνώσει και της γυναίκας του· και φέρνοντας ένα μέρος, το έβαλε στα πόδια των αποστόλων.

³ Ο δε Πέτρος είπε: Ανανία, γιατί γέμισε ο σατανάς την καρδιά σου, ώστε να πεις ψέματα στο Πνεύμα το Άγιο, και να κρατήσεις από την τιμή τού χωραφιού;

⁴ Ενώ έμενε απούλητο, δεν ήταν δικό σου; Και όταν πουλήθηκε, δεν ήταν στην εξουσία σου; Γιατί έβαλες μέσα στην καρδιά σου αυτό το πράγμα; Δεν είπες ψέματα σε ανθρώπους, αλλά στον Θεό.

⁵ Μόλις δε ο Ανανίας άκουσε αυτά τα λόγια, έπεσε και ξεψύχησε· και μεγάλος φόβος έπεσε επάνω σε όλους εκείνους που τα άκουγαν αυτά.

⁶ Καθώς δε σηκώθηκαν οι νεότεροι, τον τύλιξαν, και, βγάζοντάς τον έξω, τον έθαψαν.

⁷ Ύστερα δε από περίπου τρεις ώρες, μπήκε μέσα η γυναίκα του, μη ξέροντας το γεγονός.

⁸ Και ο Πέτρος αποκρίθηκε σ' αυτήν: Πες μου, για τόσο πουλήσατε το χωράφι; Και εκείνη είπε: Ναι, για τόσο.

⁹ Και ο Πέτρος είπε σ' αυτήν: Γιατί συμφωνήσατε να πειράξετε το Πνεύμα τού Κυρίου; Δες, στη θύρα είναι τα πόδια εκείνων που έθαψαν τον άνδρα σου, και θα βγάλουν κι εσένα.

¹⁰ Και έπεσε αμέσως νεκρή στα πόδια του, και ξεψύχησε· όταν δε οι νεανίσκοι μπήκαν μέσα τη βρήκαν νεκρή, και βγάζοντάς την έξω, την έθαψαν κοντά στον άνδρα της.

¹¹ Και μεγάλος φόβος έπεσε επάνω σε όλη την εκκλησία, και επάνω σε όλους που τα άκουγαν.

Πολλά σημεία και τέρατα γίνονταν διαμέσου των αποστόλων

12 Πολλά δε σημεία και τέρατα γίνονταν μέσα στον λαό διαμέσου των χειρών των αποστόλων· και ήσαν όλοι σαν μία ψυχή μέσα στη στοά τού Σολομώντα.

13 Από δε τους υπόλοιπους δεν τολμούσε κανένας να προσκολληθεί σ' αυτούς· ο λαός, όμως, τους μεγάλυνε.

14 Και όλο και περισσότερο προσθέτονταν αυτοί που πίστευαν στον Κύριο, πλήθη και ανδρών και γυναικών,

15 ώστε έφερναν έξω στις πλατείες τούς ασθενείς, και τους έβαζαν σε κλίνες και κρεβάτια, για να επισκιάσει έστω, κάποιον απ' αυτούς η σκιά τού Πέτρου, καθώς ερχόταν.

16 Συγκεντρωνόταν δε και ένα πλήθος από τις πόλεις γύρω από την Ιερουσαλήμ, φέρνοντας ασθενείς και εκείνους που ενοχλούνταν από ακάθαρτα πνεύματα· οι οποίοι όλοι θεραπεύονταν.

Ο πρώτος διωγμός

17 Και καθώς σηκώθηκε ο αρχιερέας και όλοι όσοι ήσαν μαζί του, οι οποίοι ήσαν η αίρεση των Σαδδουκαίων, γέμισαν από ζηλοτυπία·

18 και έβαλαν τα χέρια τους επάνω στους αποστόλους, και τους έβαλαν σε δημόσια φυλακή.

19 Όμως, άγγελος του Κυρίου κατά τη νύχτα άνοιξε τις θύρες τής φυλακής, και βγάζοντάς τους έξω, είπε:

20 Πηγαίνετε, και καθώς θα σταθείτε, μιλάτε προς τον λαό μέσα στο ιερό όλα τα λόγια αυτής τής ζωής.

21 Όταν δε το άκουσαν, μπήκαν την αυγή στο ιερό, και δίδασκαν. Και ερχόμενος ο αρχιερέας, και εκείνοι που ήσαν μαζί του, συγκάλεσαν το συνέδριο και ολόκληρη τη γερουσία των γιων τού Ισραήλ, και έστειλαν στο δεσμοκτήριο, για να τους φέρουν.

22 Όταν δε ήρθαν οι υπηρέτες, δεν τους βρήκαν στη φυλακή· και επιστρέφοντας, το ανήγγειλαν,

23 λέγοντας ότι: Το μεν δεσμοκτήριο το βρήκαμε κλεισμένο με κάθε ασφάλεια, και τους φύλακες να στέκονται απέξω, μπροστά από τις θύρες· ανοίγοντας, όμως, δεν βρήκαμε μέσα κανέναν.

24 Και μόλις άκουσαν αυτά τα λόγια και ο ιερέας και ο στρατηγός τού ιερού και οι αρχιερείς, ήσαν σε απορία γι' αυτούς, σε τι επρόκειτο αυτό να καταλήξει.

25 Και καθώς ήρθε κάποιος ανήγγειλε σ' αυτούς, λέγοντας, ότι: Δέστε, οι άνθρωποι, που τους είχατε βάλει στη φυλακή, στέκονται μέσα στο ιερό και διδάσκουν τον λαό.

26 Τότε, πήγε ο στρατηγός μαζί με τους υπηρέτες, και τους έφερε, όχι με βία· επειδή, φοβόνταν τον λαό να μη λιθοβοληθούν.

27 Και όταν τούς έφεραν, τους έστησαν μέσα στο συνέδριο· και ο αρχιερέας τούς ρώτησε,

28 λέγοντας: Δεν σας παραγγείλαμε ρητά να μη διδάσκετε σε τούτο το όνομα; Και δέστε, γεμίσατε την Ιερουσαλήμ από τη διδασκαλία σας, και θέλετε να φέρετε επάνω μας το αίμα αυτού τού ανθρώπου.

29 Αποκρινόμενος δε ο Πέτρος και οι απόστολοι, είπαν: Πρέπει να πειθαρχούμε στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους.

30 Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού, που εσείς θανατώσατε, αφού τον κρεμάσατε επάνω σε ξύλο.

31 Αυτόν, ο Θεός τον ύψωσε με το δεξί του χέρι, αρχηγό και σωτήρα, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών.

32 Και εμείς είμαστε μάρτυρές του για τούτα τα λόγια, και ακόμα το Πνεύμα το Άγιο, που ο Θεός έδωσε σε όσους πειθαρχούν σ' αυτόν.

33 Εκείνοι δε ακούγοντας έτριζαν τα δόντια, και ήθελαν να τους θανατώσουν.

Η πρόταση του Γαμαλιήλ

34 Κάποιος δε Φαρισαίος, με το όνομα Γαμαλιήλ, δάσκαλος του νόμου, που τον τιμούσε ολόκληρος ο λαός, καθώς σηκώθηκε στο συνέδριο, πρόσταξε να βγάλουν έξω για λίγη ώρα τούς αποστόλους,

35 και είπε σ' αυτούς: Άνδρες Ισραηλίτες, προσέχετε στον εαυτό σας για τούτους τούς ανθρώπους, τι πρόκειται να κάνετε.

36 Επειδή, πριν από τις ημέρες αυτές, σηκώθηκε ο Θευδάς, λέγοντας τον εαυτό του ότι είναι κάποιος μέγας, στον οποίο προσκολλήθηκε ένας αριθμός από άνδρες μέχρι 400 · ο οποίος φονεύθηκε, και όλοι όσοι πείθονταν σ' αυτόν διαλύθηκαν, και κατάντησαν σε ένα τίποτε.

37 Ύστερα απ' αυτόν, σηκώθηκε ο Ιούδας ο Γαλιλαίος, κατά τις ημέρες τής απογραφής, και έσυρε πίσω του αρκετόν λαό· και εκείνος απολέστηκε, και όλοι όσοι πείθονταν σ' αυτόν διασκορπίστηκαν.

38 Και τώρα σας λέω, να απέχετε από τους ανθρώπους αυτούς, και να τους αφήσετε· επειδή, αν η βουλή αυτή ή το έργο τούτο είναι από ανθρώπους, θα ματαιωθεί·

39 αν, όμως, είναι από τον Θεό, δεν μπορείτε να το ματαιώσετε, και προσέχετε μήπως βρεθείτε και θεομάχοι.

40 Και πείστηκαν σ' αυτόν· και αφού προσκάλεσαν τους αποστόλους, τους έδειραν και τους παρήγγειλαν να μη μιλούν στο όνομα του Ιησού, και τους απέλυσαν.

41 Εκείνοι, λοιπόν, αναχωρούσαν μπροστά από το συνέδριο με χαρά, επειδή χάρη τού ονόματός του αξιώθηκαν να ατιμαστούν.

⁴² Και κάθε ημέρα, μέσα στο ιερό και κατ' οίκον, δεν έπαυαν να διδάσκουν και να ευαγγελίζονται τον Ιησού Χριστό.

ΠΡΑΞΕΙΣ 6

Για τα καθημερινά τραπέζια εκλέγονται επτά διάκονοι

¹ Και κατά τις ημέρες αυτές, όταν οι μαθητές πληθύνονταν, έγινε γογγυσμός των Ελληνιστών ενάντια στους Εβραίους, ότι οι χήρες τους παραβλέπονταν στην καθημερινή διακονία.

² Τότε, οι δώδεκα, προσκαλώντας το πλήθος των μαθητών, είπαν: Δεν είναι πρόπον να αφήσουμε εμείς τον λόγο τού Θεού, και να υπηρετούμε σε τραπέζια.

³ Σκεφθείτε, λοιπόν, αδελφοί, διαλέξτε από σας επτά άνδρες, που να έχουν καλή μαρτυρία, πλήρεις Πνεύματος Αγίου και σοφίας, τους οποίους ας τοποθετήσουμε γι' αυτή την ανάγκη.

⁴ Ενώ εμείς θα μένουμε διαρκώς στην προσευχή και στη διακονία τού λόγου.

⁵ Και ο λόγος άρεσε μπροστά σε ολόκληρο το πλήθος· και διάλεξαν τον Στέφανο, έναν άνδρα πλήρη πίστης και Πνεύματος Αγίου, και τον Φίλιππο, και τον Πρόχορο, και τον Νικάνορα, και τον Τίμωνα, και τον Παρμενά, και τον Νικόλαο, έναν προσήλυτο από την Αντιόχεια·

⁶ τους οποίους έστησαν μπροστά στους αποστόλους· και, αφού προσευχήθηκαν, έβαλαν επάνω τους τα χέρια.

⁷ Και ο λόγος τού Θεού αύξανε, και ο αριθμός των μαθητών στην Ιερουσαλήμ πληθυνόταν υπερβολικά· και ένα μεγάλο πλήθος από τους ιερείς υπάκουε στην πίστη.

Ο Στέφανος συλλαμβάνεται

⁸ Ο ΔΕ Στέφανος, πλήρης από πίστη και δύναμη, έκανε τέρατα και μεγάλα σημεία ανάμεσα στον λαό.

⁹ Και σηκώθηκαν μερικοί από τη συναγωγή, που λέγεται των Λιβερτίνων, και των Κυρηναίων, και των Αλεξανδρινών, και εκείνων από την Κιλικία, και την Ασία, φιλονικώντας με τον Στέφανο·

¹⁰ και δεν μπορούσαν να αντισταθούν στη σοφία και στο πνεύμα με το οποίο μιλούσε.

¹¹ Τότε, έβαλαν κρυφά ανθρώπους, που έλεγαν ότι: Τον ακούσαμε να μιλάει βλάσφημα λόγια ενάντια στον Μωυσή και στον Θεό.

¹² Και διέγειραν τον λαό και τους πρεσβύτερους και τους γραμματείς, και καθώς ήρθαν εναντίον του, τον άρπαξαν, και τον έφεραν στο συνέδριο.

13 Και παρουσίασαν ψευδομάρτυρες, που έλεγαν: Αυτός ο άνθρωπος δεν σταματάει να μιλάει βλάσφημα λόγια ενάντια σ' αυτόν τον άγιο τόπο και τον νόμο.

14 Επειδή, τον ακούσαμε να λέει, ότι: Αυτός ο Ιησούς ο Ναζωραίος θα καταστρέψει τούτο τον τόπο, και θα αλλάξει τα έθιμα που μας παρέδωσε ο Μωυσής.

15 Και ατενίζοντας σ' αυτόν, όλοι εκείνοι που κάθονταν στο συνέδριο, είδαν το πρόσωπό του σαν πρόσωπο αγγέλου.

ΠΡΑΞΕΙΣ 7

Ο Στέφανος απολογείται μπροστά στο Συνέδριο

1 Ο δε αρχιερέας είπε: Έτσι έχουν, πραγματικά, όλα αυτά;

2 Και εκείνος είπε: Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούστε: Ο Θεός τής δόξας φάνηκε στον πατέρα μας τον Αβραάμ, όταν ήταν στη Μεσοποταμία, πριν κατοικήσει στη Χαρράν,

3 και του είπε: «Βγες έξω από τη γη σου και τη συγγένειά σου, και έλα στη γη που θα σου δείξω».

4 Τότε, όταν βγήκε έξω από τη γη των Χαλδαίων, κατοίκησε στη Χαρράν. Και από εκεί, μετά τον θάνατο του πατέρα του, τον μετοίκισε σε τούτη τη γη, στην οποία εσείς τώρα κατοικείτε.

5 Και δεν του έδωσε κληρονομιά μέσα σ' αυτή, ούτε ένα βήμα ποδιού· υποσχέθηκε, όμως, ότι θα του τη δώσει ως κτήμα του, και στο σπέρμα του ύστερα απ' αυτόν, ενώ παιδί δεν είχε.

6 Και ο Θεός μίλησε σ' αυτόν ως εξής, ότι: «Το σπέρμα του θα είναι πάροικο μέσα σε ξένη γη, και θα το υποδουλώσουν, και θα το καταθλίψουν για 400 χρόνια·

7 και το έθνος, στο οποίο θα καταδουλωθεί, εγώ θα το κρίνω, είπε ο Θεός· και ύστερα απ' αυτά θα βγουν έξω, και θα με λατρεύσουν σε τούτο τον τόπο».

8 Και του έδωσε μία διαθήκη περιτομής· και έτσι, γέννησε τον Ισαάκ, και του έκανε περιτομή την όγδοη ημέρα· και ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ, και ο Ιακώβ τούς δώδεκα Πατριάρχες.

9 Και οι Πατριάρχες, επειδή φθόνησαν τον Ιωσήφ, τον πούλησαν στην Αίγυπτο· ο Θεός, όμως, ήταν μαζί του.

10 Και τον ελευθέρωσε από όλες τις θλίψεις του, και του έδωσε χάρη και σοφία μπροστά στον Φαραώ, τον βασιλιά τής Αιγύπτου, ο οποίος τον έκανε κυβερνήτη επάνω στην Αίγυπτο και σε όλο το παλάτι του.

11 Ήρθε, όμως, πείνα επάνω σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου και της Χαναάν, και μεγάλη θλίψη· και οι πατέρες μας δεν έβρισκαν τροφές.

- 12 Και ακούγοντας ο Ιακώβ ότι υπήρχε σιτάρι στην Αίγυπτο, έστειλε μία πρώτη φορά τούς πατέρες μας.
- 13 Και κατά τη δεύτερη φορά ο Ιωσήφ φανερώθηκε στους αδελφούς του, και το γένος τού Ιωσήφ φανερώθηκε στον Φαραώ.
- 14 Και ο Ιωσήφ, στέλνοντας, κάλεσε κοντά του τον πατέρα του, τον Ιακώβ, και ολόκληρη τη συγγένειά του, 75 ψυχές.
- 15 Και ο Ιακώβ κατέβηκε στην Αίγυπτο, και πέθανε εκεί αυτός και οι πατέρες μας.
- 16 Και μετακομίστηκαν στη Συχέμ, και τέθηκαν στο μνήμα, που ο Αβραάμ, πληρώνοντας ασήμι, είχε αγοράσει από τους γιους τού Εμμώρ, τον πατέρα τού Συχέμ.
- 17 Και καθώς πλησίαζε ο καιρός τής υπόσχεσης, που ο Θεός είχε ορκιστεί στον Αβραάμ, ο λαός αυξήθηκε και πλήθυνε μέσα στην Αίγυπτο·
- 18 μέχρις ότου ένας άλλος βασιλιάς σηκώθηκε, που δεν ήξερε τον Ιωσήφ.
- 19 Αυτός, αφού σοφίστηκε δόλιους τρόπους ενάντια στο γένος μας, κατέθλιψε τους πατέρες μας, ώστε να κάνει να ρίχνονται στον ποταμό τα βρέφη τους, για να μη μένουν στη ζωή.
- 20 Κατά τον καιρό εκείνο γεννήθηκε ο Μωυσής, και είχε θείο κάλλος· ο οποίος ανατράφηκε τρεις μήνες στο σπίτι τού πατέρα του.
- 21 Και αφού ρίχτηκε στον ποταμό, τον ανέσυρε η θυγατέρα τού Φαραώ, και τον ανέθρεψε για να είναι γιος της.
- 22 Και ο Μωυσής διδάχθηκε ολόκληρη τη σοφία των Αιγυπτίων· και ήταν δυνατός σε λόγια και σε έργα.
- 23 Και ενώ τελείωνε τον 4ο ό χρόνο τής ηλικίας του, ήρθε στην καρδιά του να επισκεφθεί τούς αδελφούς του, τους γιους Ισραήλ.
- 24 Και όταν είδε κάποιον να αδικείται, τον υπερασπίστηκε, και έκανε εκδίκηση για χάρη τού καταθλιβόμενου, χτυπώντας τον Αιγύπτιο.
- 25 Νόμιζε δε ότι οι αδελφοί του θα καταλάβαιναν ότι ο Θεός διαμέσου αυτού δίνει σ' αυτούς σωτηρία· εκείνοι, όμως, δεν κατάλαβαν.
- 26 Και την ακόλουθη ημέρα φάνηκε σ' αυτούς, ενώ μάχονταν, και τους παρακίνησε σε ειρήνη, λέγοντας: Άνθρωποι, εσείς είστε αδελφοί· γιατί αδικείτε ο ένας τον άλλον;
- 27 Και εκείνος που αδικούσε τον πλησίον του, τον έσπρωξε, λέγοντας: Ποιος σε έβαλε άρχοντα ή δικαστή επάνω μας;
- 28 Μήπως εσύ θέλεις να με φονεύσεις με τον τρόπο που χθες φόνευσες τον Αιγύπτιο;

- 29** Τότε, ο Μωυσής έφυγε εξαιτίας αυτού τού λόγου, και έγινε πάροικος στη γη Μαδιάμ, όπου γέννησε δύο γιους.
- 30** Και αφού συμπληρώθηκαν 40 χρόνια, άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτόν στην έρημο του βουνού Σινά, μέσα σε φλόγα μιας βάτου που καιγόταν.
- 31** Και ο Μωυσής όταν το είδε, θαύμασε για το όραμα· και ενώ πλησίαζε για να παρατηρήσει, ήρθε η φωνή τού Κυρίου σ' αυτόν:
- 32** «Εγώ είμαι ο Θεός των πατέρων σου, ο Θεός τού Αβραάμ, ο Θεός τού Ισαάκ, και ο Θεός τού Ιακώβ». Και, τότε, ο Μωυσής, καθώς έγινε έντρομος, δεν τολμούσε να παρατηρήσει.
- 33** Και ο Κύριος είπε σ' αυτόν: «Λύσε το υπόδημα των ποδιών σου· επειδή, ο τόπος επάνω στον οποίο στέκεσαι, είναι άγια γη».
- 34** «Είδα, είδα την ταλαιπωρία τού λαού μου, που είναι στην Αίγυπτο, και άκουσα τον στεναγμό τους, και κατέβηκα για να τους ελευθερώσω· και τώρα, έλα, θα σε αποστείλω στην Αίγυπτο».
- 35** Τούτον τον Μωυσή που αρνήθηκαν, λέγοντας: Ποιος σε κατέστησε άρχοντα ή δικαστή; Τούτον ο Θεός έστειλε αρχηγό και λυτρωτή διαμέσου τού αγγέλου που φάνηκε σ' αυτόν στη βάτο.
- 36** Αυτός τούς έβγαλε, αφού έκανε τέρατα και σημεία μέσα στη γη τής Αιγύπτου, και στην Ερυθρά Θάλασσα, και μέσα στην έρημο για 40 χρόνια.
- 37** Αυτός είναι ο Μωυσής, που είπε στους γιους Ισραήλ: «Έναν προφήτη από τους αδελφούς σας θα σηκώσει σε σας ο Κύριος ο Θεός σας, όπως εμένα· αυτόν θα ακούτε».
- 38** Αυτός είναι που, στην εκκλησία μέσα στην έρημο, στάθηκε μαζί με τον άγγελο που του μιλούσε στο βουνό Σινά, και μαζί με τους πατέρες μας, και παρέλαβε τα ζωοποιά λόγια, για να τα δώσει σε μας.
- 39** Στον οποίο οι πατέρες μας δεν θέλησαν να υπακούσουν, αλλά τον απώθησαν, και μέσα στις καρδιές τους στράφηκαν στην Αίγυπτο,
- 40** λέγοντας στον Ααρών: «Κάνε σε μας θεούς, που θα προπορεύονται από μας· επειδή, αυτός ο Μωυσής, που μας έβγαλε από τη γη τής Αιγύπτου, δεν ξέρουμε τι του συνέβηκε».
- 41** Και κατά τις ημέρες εκείνες κατασκεύασαν ένα μοσχάρι, και πρόσφεραν θυσία στο είδωλο, και ευφραίνονταν στα έργα των χεριών τους.
- 42** Γι' αυτό, ο Θεός έστρεψε το πρόσωπό του και τους παρέδωσε στο να λατρεύσουν τη στρατιά τού ουρανού, όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο των προφητών: «Μήπως προσφέρατε σε μένα σφάγια και θυσίες 40 χρόνια στην έρημο, ω οίκος Ισραήλ;

43 Μάλιστα, αναλάβετε τη σκηνή τού Μολόχ, και το αστέρι τού Θεού σας Ρεμφάν, τα ομοιώματα που κάνατε για να τα προσκυνάτε· γι' αυτό, θα σας μετοικίσω πιο πέρα από τη Βαβυλώνα.

44 Η σκηνή τού μαρτυρίου ήταν μαζί με τους πατέρες μας μέσα στην έρημο, όπως διέταξε εκείνος που μιλούσε στον Μωυσή για να την κατασκευάσει, σύμφωνα με τον τύπο που είχε δει·

45 την οποία και παίρνοντάς την οι πατέρες μας, την έφεραν μαζί με τον Ιησού στη γη των εθνών, που κατέκτησαν, τα οποία ο Θεός έβγαλε μπροστά από τους πατέρες μας, μέχρι τις ημέρες τού Δαβίδ·

46 ο οποίος βρήκε χάρη μπροστά στον Θεό, και ευχήθηκε να βρει κατοικία για τον Θεό τού Ιακώβ.

47 Ο Σολομώντας, όμως, του έκτισε οίκο.

48 Αλλά, ο Ύψιστος δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, όπως λέει ο προφήτης:

49 «Ο ουρανός είναι ο θρόνος μου, η δε γη το υποπόδιο των ποδιών μου· ποιον οίκο θα οικοδομήσετε σε μένα; λέει ο Κύριος· ή, ποιος είναι ο τόπος τής ανάπαυσής μου;

50 Όλα αυτά δεν τα έκανε το χέρι μου;».

51 Σκληροτράχηλοι και απερίτμητοι στην καρδιά και στα αυτιά, εσείς όλοι πάντοτε αντιτάσσεστε ενάντια στο Πνεύμα το Άγιο· όπως οι πατέρες σας, έτσι και εσείς.

52 Ποιον από τους προφήτες δεν έθεσαν υπό διωγμόν οι πατέρες σας; Μάλιστα, φόνευσαν εκείνους που τους προανήγγειλαν για την έλευση του Δικαίου, του οποίου εσείς τώρα γίνετε προδότες και φονιάδες·

53 οι οποίοι πήρατε τον νόμο διαμέσου αγγέλων, και δεν τον φυλάξατε.

Ο Στέφανος λιθοβολείται

54 Και όταν τα άκουσαν αυτά κατακόβονταν οι καρδιές τους, και έτριζαν τα δόντια τους εναντίον του.

55 Ο δε Στέφανος, πλήρης καθώς ήταν Αγίου Πνεύματος, ατενίζοντας στον ουρανό, είδε τη δόξα τού Θεού, και τον Ιησού να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού,

56 και είπε: Να, θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού.

57 Τότε, φωνάζοντας με δυνατή φωνή, έφραξαν τα αυτιά τους, και όρμησαν σαν μία ψυχή εναντίον του.

58 Και βγάζοντάς τον έξω από την πόλη, τον λιθοβολούσαν. Και οι μάρτυρες απέθεσαν τα ιμάτιά τους στα πόδια ενός νεανία, που ονομαζόταν Σαύλος.

59 Και λιθοβολούσαν τον Στέφανο, που επικαλούνταν και έλεγε: Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου.

60 Και καθώς γονάτισε, φώναξε με δυνατή φωνή: Κύριε, να μη τους λογαριάσεις αυτή την αμαρτία· και όταν το είπε αυτό, κοιμήθηκε.

ΠΡΑΞΕΙΣ 8

Ο δεύτερος διωγμός. Τα αποτελέσματά του

1 Ο δε Σαύλος ήταν σύμφωνος στον φόνο του. Και κατά την ημέρα εκείνη έγινε μεγάλος διωγμός ενάντια στην εκκλησία που ήταν στα Ιεροσόλυμα· και όλοι διασκορπίστηκαν στους τόπους της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους.

2 Τον δε Στέφανο έφεραν στον τάφο μερικοί ευλαβείς άνδρες, και έκαναν γι' αυτόν μεγάλον θρήνο.

3 Ο δε Σαύλος κακοποιούσε την εκκλησία, μπαίνοντας σε κάθε σπίτι, και σέρνοντας άνδρες και γυναίκες, τους παρέδινε στη φυλακή.

4 Εκείνοι μεν, λοιπόν, που διασκορπίστηκαν διαπέρασαν τους τόπους, ευαγγελιζόμενοι τον λόγο.

Ο Φίλιππος στη Σαμάρεια

5 Ο ΔΕ Φίλιππος, αφού κατεβαίνοντας στην πόλη της Σαμάρειας, τους κήρυττε τον Χριστό.

6 Και τα πλήθη σαν μία ψυχή πρόσεχαν στα λεγόμενα από τον Φίλιππο, ακούγοντας και βλέποντας τα θαύματα που έκανε.

7 Επειδή, από πολλούς, που είχαν ακάθαρτα πνεύματα, αυτά έβγαιναν φωνάζοντας με δυνατή φωνή· και πολλοί παραλυτικοί και χωλοί θεραπεύθηκαν.

8 Και έγινε μεγάλη χαρά σ' εκείνη την πόλη.

Ο Σίμωνας, ο μάγος

9 Στην πόλη προϋπήρχε κάποιος άνθρωπος, που ονομαζόταν Σίμωνας, κάνοντας μαγείες, και εκπλήττοντας τον λαό της Σαμάρειας, λέγοντας για τον εαυτό του ότι είναι κάποιος μεγάλος·

10 στον οποίο όλοι έδιναν προσοχή, από μικρόν μέχρι μέγαν, λέγοντας: Αυτός είναι η μεγάλη δύναμη του Θεού.

11 Του έδιναν, μάλιστα, προσοχή επειδή, για πολύν καιρό, τους είχε καταπλήξει με τις μαγείες.

12 Όταν, όμως, πίστεψαν στον Φίλιππο, που ευαγγελιζόταν τα αναφερόμενα στη βασιλεία τού Θεού, και το όνομα του Ιησού Χριστού, βαπτίζονταν και άνδρες και γυναίκες.

13 Και ο ίδιος ο Σίμωνας, μάλιστα, πίστεψε, και αφού βαπτίστηκε έμενε πάντοτε μαζί με τον Φίλιππο, και θωρώντας σημεία και μεγάλα θαύματα που γίνονταν έμενε κατάπληκτος.

14 Οι δε απόστολοι, που ήσαν στα Ιεροσόλυμα, όταν άκουσαν ότι η Σαμάρεια δέχθηκε τον λόγο τού Θεού, έστειλαν σ' αυτούς τον Πέτρο και τον Ιωάννη·

15 οι οποίοι, όταν κατέβηκαν, προσευχήθηκαν γι' αυτούς, για να λάβουν Πνεύμα Άγιο.

16 Επειδή, δεν είχε ακόμα επιπέσει σε κανέναν απ' αυτούς, αλλά ήσαν μονάχα βαπτισμένοι στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

17 Τότε, έβαζαν επάνω τους τα χέρια, και έπαιρναν Πνεύμα Άγιο.

18 Βλέποντας δε ο Σίμωνας ότι, με επίθεση των χειρών των αποστόλων δίνεται το Πνεύμα το Άγιο, τους πρόσφερε χρήματα,

19 λέγοντας: Δώστε και σε μένα αυτή την εξουσία, ώστε σε όποιον βάλω επάνω του τα χέρια να παίρνει Πνεύμα Άγιο.

20 Και ο Πέτρος είπε σ' αυτόν: Το ασήμι σου ας είναι μαζί με σένα σε απώλεια, επειδή νόμισες ότι η δωρεά τού Θεού αποκτιέται με χρήματα.

21 Εσύ δεν έχεις μερίδα ούτε κλήρο σε τούτο τον λόγο· επειδή, η καρδιά σου δεν είναι ευθεία μπροστά στον Θεό.

22 Μετανόησε, λοιπόν, απ' αυτή την κακία σου, και δεήσου στον Θεό, ίσως συγχωρεθεί σε σένα η επιπόηση της καρδιάς σου·

23 μια που σε βλέπω ότι είσαι σε χολή πικρίας και σε δεσμό αδικίας.

24 Και απαντώντας ο Σίμωνας είπε: Δεηθείτε εσείς στον Κύριο για μένα, για να μη έρθει επάνω μου κανένα από όσα είπατε.

25 Εκείνοι, λοιπόν, αφού έδωσαν μαρτυρία και μίλησαν τον λόγο τού Κυρίου, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ, κηρύττοντας το ευαγγέλιο και σε πολλές κωμοπόλεις των Σαμαρειτών.

Ο Φίλιππος στέλνεται στον Ευνούχο τής Κανδάκης

26 Ένας δε άγγελος του Κυρίου μίλησε στον Φίλιππο, λέγοντας: Σήκω, και πήγαινε κατά το μεσημβρινό μέρος, στον δρόμο που κατεβαίνει από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα· (αυτός είναι έρημος).

27 Και αφού σηκώθηκε, πήγε. Και ξάφνου, ένας άνθρωπος Αιθίοπας, ευνούχος, άρχοντας της Κανδάκης, της βασίλισσας των Αιθιόπων, που ήταν

επιτηρητής σε όλους τούς θησαυρούς της· αυτός είχε έρθει για να προσκυνήσει στην Ιερουσαλήμ.

28 Και επέστρεψε, και καθισμένος επάνω στην άμαξά του, διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα.

29 Το δε Πνεύμα είπε στον Φίλιππο: Πλησίασε, και προσκολλησου σ' αυτή την άμαξα.

30 Και ο Φίλιππος έτρεξε κοντά, και τον άκουσε να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα, και είπε: Άραγε, καταλαβαίνεις αυτά που διαβάζεις;

31 Και εκείνος είπε: Και πώς θα μπορούσα, αν κάποιος δεν με οδηγήσει; Και παρακάλεσε τον Φίλιππο να ανέβει και να καθήσει μαζί του.

32 Και το χωρίο τής γραφής, που διάβαζε, ήταν τούτο: «Φέρθηκε σαν πρόβατο σε σφαγή, και σαν αρνί άφωνο μπροστά σ' αυτόν που το κουρεύει, έτσι δεν ανοίγει το στόμα του.

33 Μέσα στην ταπείνωσή του η κρίση του αφαιρέθηκε· και τη γενεά του ποιος θα τη διηγηθεί; Επειδή, η ζωή του σηκώνεται από τη γη».

34 Και ο ευνούχος, αποκρινόμενος στον Φίλιππο, είπε: Σε παρακαλώ, για ποιον το λέει αυτό ο προφήτης; Για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλον;

35 Και ο Φίλιππος, ανοίγοντας το στόμα του, και αρχίζοντας από τούτη τη γραφή ευαγγελίστηκε σ' αυτόν τον Ιησού.

36 Και καθώς εξακολουθούσαν τον δρόμο, ήρθαν σε κάποιον τόπο με νερό· και ο ευνούχος λέει: Δες, νερό· τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;

37 Και ο Φίλιππος είπε: Αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς. Και αποκρινόμενος είπε: Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός τού Θεού.

38 Και πρόσταξε να σταθεί η άμαξα· και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος· και τον βάπτισε.

39 Και όταν ανέβηκαν από το νερό, το Πνεύμα τού Κυρίου άρπαξε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πλέον, αλλά πορευόταν τον δρόμο του χαίροντας.

40 Και ο Φίλιππος βρέθηκε στην Άζωτο, και καθώς περνούσε κήρυττε σε όλες τις πόλεις, μέχρις ότου ήρθε στην Καισάρεια.

ΠΡΑΞΕΙΣ 9

Ο Σαύλος καταδιώκει με μανία τούς Χριστιανούς

1 Ο ΔΕ Σαύλος, πνέοντας ακόμα από απειλή και φόνο ενάντια στους μαθητές τού Κυρίου, ήρθε στον αρχιερέα,

² και ζήτησε απ' αυτόν επιστολές για τις συναγωγές στη Δαμασκό, προκειμένου, αν βρει μερικούς από τούτο τον δρόμο, και άνδρες και γυναίκες, να τους φέρει δεμένους στην Ιερουσαλήμ.

Ο Ιησούς συναντάει τον Σαύλο. Η μεταστροφή τού Σαύλου πριν από τη Δαμασκό

³ Ενώ δε πορευόταν, πλησίαζε στη Δαμασκό, και ξαφνικά άστραψε γύρω του φως από τον ουρανό·

⁴ και πέφτοντας κάτω στη γη, άκουσε μία φωνή να του λέει: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;

⁵ Και είπε: Ποιος είσαι, Κύριε; Και ο Κύριος είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο εσύ καταδιώκεις· είναι σκληρό σε σένα να κλοτσάς σε καρφιά.

⁶ Εκείνος δε τρέμοντας, και καθώς έγινε έκθαμβος, είπε: Κύριε, τι θέλεις να κάνω; Και ο Κύριος του είπε: Σήκω, και μπες μέσα στην πόλη, και θα σου λαληθεί τι πρέπει να κάνεις.

⁷ Οι δε άνδρες, που τον συνόδευαν, στέκονταν άφωνοι, ακούγοντας μεν τη φωνή, χωρίς όμως να βλέπουν κανέναν.

⁸ Σ ηκώθηκε δε ο Σαύλος από τη γη· και έχοντας ανοιχτά τα μάτια του, δεν έβλεπε όμως κανέναν· και χειραγωγώντας τον, τον έφεραν μέσα στη Δαμασκό.

⁹ Και ήταν τρεις ημέρες χωρίς να βλέπει· και δεν έφαγε ούτε ήπιε.

¹⁰ Υπήρχε δε κάποιος μαθητής στη Δαμασκό, που ονομαζόταν Ανανίας, και ο Κύριος, διαμέσου ενός οράματος, του είπε: Ανανία. Και εκείνος είπε: Εδώ είμαι, Κύριε.

¹¹ Και ο Κύριος του είπε: Καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε στην οδό, που λέγεται Ευθεία, και στο σπίτι τού Ιούδα να ζητήσεις κάποιον που λέγεται Σαύλος, από την Ταρσό· επειδή, να, προσεύχεται·

¹² και διαμέσου ενός οράματος είδε έναν άνθρωπο, που λεγόταν Ανανίας, ότι μπήκε μέσα και έβαλε επάνω του το χέρι, για να ξαναδεί.

¹³ Και ο Ανανίας αποκρίθηκε: Κύριε, από πολλούς άκουσα γι' αυτόν τον άνδρα, όσα κακά έκανε στους αγίους σου στην Ιερουσαλήμ·

¹⁴ και εδώ έχει εξουσία από τους αρχιερείς να δέσει όλους όσους επικαλούνται το όνομά σου.

¹⁵ Και ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, δεδομένου ότι αυτός είναι ένα εκλεκτό σκεύος σε μένα, για να βαστάξει το όνομά μου μπροστά σε έθνη και βασιλιάδες, και τους γιους Ισραήλ·

¹⁶ επειδή, εγώ θα του δείξω όσα πρέπει να πάθει για χάρη τού ονόματός μου.

17 Και ο Ανανίας πήγε και μπήκε μέσα στο σπίτι· και αφού έβαλε επάνω του τα χέρια, είπε: Σαούλ, αδελφέ, ο Κύριος, ο Ιησούς που φάνηκε σε σένα στον δρόμο, στον οποίο ερχόσουν, με απέστειλε για να ξαναδείς, και να γίνεις πλήρης Πνεύματος Αγίου.

18 Και αμέσως έπεσαν από τα μάτια του κάτι σαν λέπια, και ξαναείδε αμέσως· και καθώς σηκώθηκε, βαπτίστηκε.

19 Και αφού έλαβε τροφή, δυνάμωσε.

Ο Σαύλος αρχίζει αμέσως να κηρύττει στη Δαμασκό Και ο Σαύλος έμεινε μερικές ημέρες μαζί με τους μαθητές που ήσαν στη Δαμασκό.

20 Και αμέσως κήρυττε τον Χριστό μέσα στις συναγωγές, ότι αυτός είναι ο Υιός τού Θεού.

21 Και όλοι όσοι άκουγαν εκπλήττονταν και έλεγαν: Δεν είναι αυτός, που στην Ιερουσαλήμ εξολόθρευσε εκείνους οι οποίοι επικαλούνταν τούτο το όνομα; Και εδώ, γι' αυτό είχε έρθει, για να τους φέρει δεμένους στους αρχιερείς;

22 Και ο Σαύλος ενδυναμωνόταν περισσότερο, και έφερνε σε σύγχυση τους Ιουδαίους που κατοικούσαν στη Δαμασκό, αποδεικνύοντας ότι αυτός είναι ο Χριστός.

Η συνωμοσία των Ιουδαίων ενάντια στον Σαύλο

23 Και αφού πέρασαν αρκετές ημέρες, οι Ιουδαίοι έκαναν συμβούλιο για να τον θανατώσουν.

24 Αλλά, η επιβουλή τους γνωστοποιήθηκε στον Σαύλο· και παραφύλαγαν τις πύλες ημέρα και νύχτα, για να τον θανατώσουν.

25 Και οι μαθητές, παίρνοντάς τον μέσα στη νύχτα, τον κατέβασαν διαμέσου τού τείχους μέσα σε ένα μεγάλο κοφίνι, που χρησιμοποίησαν.

Η Εκκλησία στην Ιερουσαλήμ δυσκολεύεται αρχικά να δεχθεί τον Σαύλο

26 Και ο Σαύλος, όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, προσπαθούσε να προσκολληθεί στους μαθητές· όμως, όλοι τον φοβόνταν, μη πιστεύοντας ότι είναι μαθητής.

27 Ο Βαρνάβας, όμως, αφού τον πήρε, τον έφερε στους αποστόλους, και τους διηγήθηκε πώς είδε τον Κύριο στον δρόμο, και ότι του μίλησε, και πώς στη Δαμασκό κήρυξε με παρρησία στο όνομα του Ιησού.

28 Και ήταν μαζί τους στην Ιερουσαλήμ, μπαίνοντας και βγαίνοντας, κηρύττοντας δε με παρρησία στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

29 Και μιλούσε και φιλονικούσε μαζί με τους Ελληνιστές· και εκείνοι καταγίνονταν στο πώς να τον θανατώσουν.

30 Και όταν οι αδελφοί το έμαθαν, τον κατέβασαν στην Καισάρεια, και τον έστειλαν στην Ταρσό.

31 Οι μεν εκκλησίες, λοιπόν, σε ολόκληρη την Ιουδαία και τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια είχαν ειρήνη, οικοδομούμενες και περπατώντας μέσα στον φόβο τού Κυρίου, και πληθύνονταν με την παρηγορία τού Αγίου Πνεύματος.

Ο Πέτρος θεραπεύει τον παραλυτικό Αινέα

32 ΚΑΙ ο Πέτρος, καθώς περνούσε από όλα τα μέρη, κατέβηκε προς τους αγίους που κατοικούσαν στη Λύδδα.

33 Και βρήκε κάποιον άνθρωπο με το όνομα Αινέας, ο οποίος ήταν παράλυτος, κατάκοιτος εδώ και οκτώ χρόνια επάνω σε κρεβάτι.

34 Και ο Πέτρος τού είπε: Αινέα, σε γιατρεύει ο Ιησούς ο Χριστός· σήκω επάνω, και στρώσε το κρεβάτι σου. Και αμέσως σηκώθηκε.

35 Και τον είδαν όλοι αυτοί που κατοικούσαν στη Λύδδα και στον Σάρωνα, οι οποίοι επέστρεψαν στον Κύριο.

Ο Πέτρος ανασταίνει την Ταβιθά

36 Και στην Ιόππη υπήρχε κάποια μαθήτρια με το όνομα Ταβιθά, που μεταφραζόμενο λέγεται Δορκάδα· αυτή ήταν πλήρης από αγαθά έργα και ελεημοσύνες που έκανε·

37 και κατά τις ημέρες εκείνες, καθώς ασθένησε, συνέβηκε να πεθάνει· και αφού την έλουσαν, την έβαλαν στο ανώγειο.

38 Και επειδή η Λύδδα ήταν κοντά στην Ιόππη, οι μαθητές ακούγοντας ότι ο Πέτρος είναι σ' αυτή, έστειλαν προς αυτόν δύο άνδρες, παρακαλώντας τον να μη βραδύνει να περάσει μέχρι σ' αυτούς·

39 και ο Πέτρος, καθώς σηκώθηκε, πήγε μαζί τους· τον οποίο, όταν ήρθε, τον ανέβασαν στο ανώγειο· και παραστάθηκαν μπροστά του όλες οι χήρες κλαίοντας, και δείχνοντας χιτώνες και ιμάτια, όσα η Δορκάδα εργαζόταν όταν ήταν μαζί τους.

40 Και ο Πέτρος, βγάζοντας όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε· και καθώς στράφηκε προς το σώμα, είπε: Ταβιθά, σήκω επάνω. Και εκείνη άνοιξε τα μάτια της, και καθώς είδε τον Πέτρο, ανακάθισε.

41 Και εκείνος τής έδωσε το χέρι, και τη σήκωσε· και φωνάζοντας τους αγίους και τις χήρες, την παρέστησε κοντά τους ζωντανή.

42 Και τούτο έγινε γνωστό σε ολόκληρη την Ιόππη· και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο.

43 Και ο Πέτρος έμεινε αρκετές ημέρες στην Ιόππη, κοντά σε κάποιον Σίμωνα βυρσοδέψη.

ΠΡΑΞΕΙΣ 10

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΑΝΟΙΓΕΙ Η ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

1 . Ο Κορνήλιος καλεί τον Πέτρο

- ¹ ΥΠΗΡΧΕ δε κάποιος άνθρωπος στην Καισάρεια, με το όνομα Κορνήλιος, εκατόνταρχος, από το τάγμα που λεγόταν Ιταλικό,
- ² ευσεβής και φοβούμενος τον Θεό μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του, ο οποίος έκανε πολλές ελεημοσύνες στον λαό, και δέοταν διαρκώς στον Θεό.
- ³ Αυτός είδε φανερά διαμέσου οράματος, γύρω στην ένατη ώρα τής ημέρας, έναν άγγελο του Θεού, ότι μπήκε μέσα προς αυτόν και του είπε: Κορνήλιε.
- ⁴ Και εκείνος, ατενίζοντας σ' αυτόν, και καθώς έγινε έντρομος, είπε: Τι είναι, Κύριε; Και του είπε: Οι προσευχές σου και οι ελεημοσύνες σου ανέβηκαν σε υπόμνηση μπροστά στον Θεό.
- ⁵ Και τώρα, στείλε ανθρώπους στην Ιόππη, και προσκάλεσε τον Σίμωνα, που αποκαλείται Πέτρος·

⁶ αυτός φιλοξενείται σε κάποιον Σίμωνα βυρσοδέψη, που έχει το σπίτι του κοντά στη θάλασσα· αυτός θα σου μιλήσει τι πρέπει να κάνεις.

2 . Ο Θεός προετοιμάζει τον Πέτρο, ώστε το Ευαγγέλιο να φτάσει στους Εθνικούς

- ⁷ Και καθώς ο άγγελος, που μιλούσε στον Κορνήλιο, αναχώρησε, φώναξε δύο από τους υπηρέτες του, και έναν ευσεβή στρατιώτη, απ' αυτούς που διέμεναν κοντά του·
- ⁸ και αφού τούς διηγήθηκε τα πάντα, τους έστειλε στην Ιόππη.
- ⁹ Και την επόμενη ημέρα, ενώ εκείνοι οδοιπορούσαν και πλησίαζαν στην πόλη, ο Πέτρος, γύρω στην έκτη ώρα, ανέβηκε στην ταράτσα για να προσευχηθεί.
- ¹⁰ Και καθώς πείνασε, ήθελε να φάει, και ενώ ετοίμαζαν, ήρθε επάνω του έκταση·
- ¹¹ και βλέπει ανοιγμένον τον ουρανό, και κάποιο σκεύος να κατεβαίνει σαν ένα μεγάλο σεντόνι, που ήταν δεμένο από τις τέσσερις άκρες, και το κατέβαζαν επάνω στη γη·
- ¹² μέσα σ' αυτό υπήρχαν όλα τα τετράποδα της γης, και τα θηρία, και τα ερπετά, και τα πουλιά τού ουρανού.
- ¹³ Και έγινε μία φωνή προς αυτόν: Πέτρο, καθώς θα σηκωθείς, σφάξε και φάε.
- ¹⁴ Και ο Πέτρος είπε: Μη γένοιτο, Κύριε· επειδή, ποτέ δεν έφαγα κανένα βέβηλο ή ακάθατο.
- ¹⁵ Και ξανά, για δεύτερη φορά, έγινε σ' αυτόν μια φωνή: Όσα ο Θεός καθάρισε, εσύ να μη τα λες βέβηλα.
- ¹⁶ Και τούτο έγινε τρεις φορές· και το σκεύος αναλήφθηκε πάλι στον ουρανό.

3 . Οι αποσταλμένοι τού Κορνηλίου στον Πέτρο

17 Και ενώ ο Πέτρος ήταν μέσα του σε απορία, τι τάχα σήμαινε το όραμα που είδε, ξάφνου, οι άνθρωποι που είχαν σταλεί από τον Κορνήλιο, αφού ρώτησαν και έμαθαν το σπίτι του Σίμωνα, έφτασαν στην πύλη·

18 και φωνάζοντας, ρωτούσαν, αν ο Σίμωνας, που επονομαζόταν Πέτρος, φιλοξενείται εδώ.

19 Και ενώ ο Πέτρος συλλογιζόταν για το όραμα, το Πνεύμα είπε σ' αυτόν: Δες, σε ζητούν τρεις άνθρωποι·

20 καθώς, λοιπόν, θα σηκωθείς, κατέβα, και πήγαινε μαζί τους, χωρίς να διστάζεις καθόλου, επειδή εγώ τούς έστειλα.

21 Και ο Πέτρος, κατεβαίνοντας προς τους ανθρώπους, που είχαν σταλεί σ' αυτόν από τον Κορνήλιο, είπε: Ορίστε, εγώ είμαι εκείνος που ζητάτε· ποια είναι η αιτία για την οποία ήρθατε;

22 Και εκείνοι είπαν: Ο εκατόνταρχος Κορνήλιος, άνδρας δίκαιος και φοβούμενος τον Θεό, και έχοντας μαρτυρία από ολόκληρο το έθνος των Ιουδαίων, διατάχθηκε από τον Θεό διαμέσου ενός αγίου αγγέλου να σε προσκαλέσει στο σπίτι του, και να ακούσει λόγια από σένα.

23 Αφού, λοιπόν, τους προσκάλεσε μέσα, τους φιλοξένησε. Και την επόμενη ημέρα ο Πέτρος βγήκε μαζί τους, και μερικοί από τους αδελφούς, από εκείνους της Λόππης, πήγαν μαζί του·

24 και την επόμενη ημέρα μπήκαν μέσα στην Καισάρεια· ο δε Κορνήλιος τους περίμενε, αφού ταυτόχρονα κάλεσε τους συγγενείς του και τους σπιτικούς φίλους του.

4 . Ο Πέτρος στο σπίτι του Κορνηλίου

25 Και καθώς ο Πέτρος μπήκε μέσα, ερχόμενος ο Κορνήλιος σε συνάντησή του, έπεσε στα πόδια του, και προσκύνησε.

26 Ο Πέτρος, όμως, τον σήκωσε, λέγοντας: Σήκω επάνω· και εγώ ο ίδιος άνθρωπος είμαι.

27 Και συνομιλώντας μαζί του μπήκε μέσα, και βρίσκει πολλούς συγκεντρωμένους.

28 Και τους είπε: Εσείς ξέρετε ότι είναι ασυγχώρητο σε έναν άνθρωπο Ιουδαίο να συναναστρέφεται ή να πλησιάζει σ' έναν αλλόφυλο· ο Θεός, όμως, έδειξε σε μένα να μη λέω κανέναν άνθρωπο βέβηλον ή ακάθαρτον·

29 γι' αυτό, και όταν προσκλήθηκα, ήρθα χωρίς καμιά αντιλογία· ρωτάω, λοιπόν, για ποιον λόγο με προσκαλέσατε;

30 Και ο Κορνήλιος είπε: Εδώ και τέσσερις ημέρες ήμουν σε νηστεία μέχρι αυτή την ώρα, και την ένατη ώρα προσευχόμουν στο σπίτι μου· και ξάφνου, στάθηκε μπροστά μου ένας άνδρας, με λαμπρά ενδύματα,

31 και λέει: Κορνήλιε, η προσευχή σου εισακούστηκε, και οι ελεημοσύνες σου ήρθαν σε υπόμνηση μπροστά στον Θεό·

32 στείλε, λοιπόν, στην Ιόππη, και προσκάλεσε τον Σίμωνα, που αποκαλείται Πέτρος· αυτός φιλοξενείται στο σπίτι του Σίμωνα, του βυρσοδέψη, κοντά στη θάλασσα, ο οποίος όταν έρθει θα σου μιλήσει.

33 Έστειλα, λοιπόν, αμέσως σε σένα· και εσύ έκανες καλά ότι ήρθες. Τώρα, λοιπόν, εμείς όλοι παραστεκόμαστε μπροστά στον Θεό, για να ακούσουμε όλα όσα προστάχθηκαν σε σένα από τον Θεό.

5 . Ο Πέτρος κηρύττει το Ευαγγέλιο στους Εθνικούς

34 Τότε, καθώς ο Πέτρος άνοιξε το στόμα, είπε: Γνωρίζω στ' αλήθεια ότι, ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης·

35 αλλά, σε κάθε έθνος όποιος τον φοβάται, και εργάζεται δικαιοσύνη, είναι σ' αυτόν δεκτός.

36 Τον λόγο που έστειλε στους γιους Ισραήλ, ευαγγελιζόμενος ειρήνη διαμέσου του Ιησού Χριστού· (αυτός είναι ο Κύριος όλων)·

37 εσείς ξέρετε αυτό τον λόγο, που κηρύχθηκε σε ολόκληρη την Ιουδαία, αρχίζοντας από τη Γαλιλαία, ύστερα από το βάπτισμα που κήρυξε ο Ιωάννης·

38 πώς ο Θεός, τον Ιησού, αυτόν από τη Ναζαρέτ, τον έχρισε με Πνεύμα Άγιο και με δύναμη, ο οποίος πέρασε ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους εκείνους που καταδυναστεύονταν από τον διάβολο· επειδή, ο Θεός ήταν μαζί του.

39 Και εμείς είμαστε μάρτυρες όλων όσων έκανε, και στη γη των Ιουδαίων και στην Ιερουσαλήμ· τον οποίο φόνευσαν, αφού τον κρέμασαν επάνω σε ξύλο·

40 τούτον ο Θεός τον ανέστησε την τρίτη ημέρα, και τον έκανε να εμφανιστεί,

41 όχι σε ολόκληρο τον λαό, αλλά σε μάρτυρες, που ήσαν προσδιορισμένοι από τον Θεό, σε μας, που μαζί του φάγαμε και μαζί του ήπιαμε, μετά την ανάστασή του από τους νεκρούς·

42 και μας παρήγγειλε να κηρύξουμε στον λαό, και να δώσουμε μαρτυρία, ότι αυτός είναι ο ορισμένος από τον Θεό κριτής ζωντανών και νεκρών·

43 σε τούτον όλοι οι προφήτες δίνουν μαρτυρία, ότι διαμέσου τού ονόματός του θα λάβει άφεση αμαρτιών καθένας που πιστεύει σ' αυτόν.

6 . Η δωρεά τού Αγίου Πνεύματος ξεχύνεται και στους Εθνικούς

44 Ενώ ο Πέτρος ακόμα μιλούσε αυτά τα λόγια, το Πνεύμα το Άγιο ήρθε επάνω σε όλους αυτούς που άκουγαν τον λόγο.

45 Και οι πιστοί, που ήσαν από την περιτομή, εκπλάγηκαν, όσοι είχαν έρθει μαζί με τον Πέτρο, ότι η δωρεά τού Αγίου Πνεύματος ξεχύθηκε και επάνω στα έθνη.

⁴⁶ Επειδή, τους άκουγαν να μιλούν γλώσσες, και να μεγαλύνουν τον Θεό. Τότε, ο Πέτρος αποκρίθηκε:

⁴⁷ Μήπως μπορεί κανείς να εμποδίσει το νερό, ώστε να μη βαπτιστούν αυτοί, οι οποίοι έλαβαν το Πνεύμα το Άγιο όπως και εμείς;

⁴⁸ Και τους πρόσταξε να βαπτιστούν στο όνομα του Κυρίου. Τότε, τον παρακάλεσαν να παραμείνει μερικές ημέρες.

ΠΡΑΞΕΙΣ 11

7 . Ο Πέτρος στα Ιεροσόλυμα εκθέτει τα όσα συνέβησαν

¹ ΑΚΟΥΣΑΝ δε οι απόστολοι και οι αδελφοί, που ήσαν στην Ιουδαία, ότι και τα έθνη δέχθηκαν τον λόγο τού Θεού.

² Και όταν ο Πέτρος ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα, φιλονικούσαν μαζί του αυτοί που ήσαν από την περιτομή,

³ λέγοντας, ότι: Μπήκες μέσα σε απερίτμητους ανθρώπους, και συνέφαγες μαζί τους.

⁴ Ο δε Πέτρος άρχισε, και εξέθετε σ' αυτούς με τη σειρά τα όσα συνέβησαν, λέγοντας:

⁵ Εγώ ήμουν προσευχόμενος στην πόλη Ιόππη· και είδα μέσα σε έκσταση ένα όραμα, κάποιο σκεύος να κατεβαίνει σαν ένα μεγάλο σεντόνι, που, δεμένο από τις τέσσερις άκρες του, το κατέβαζαν από τον ουρανό, και ήρθε μέχρις εμένα·

⁶ στο οποίο, καθώς ατένισα, παρατηρούσα και είδα τα τετράποδα της γης, και τα θηρία, και τα ερπετά, και τα πουλιά τού ουρανού.

⁷ Και άκουσα μία φωνή να λέει σε μένα: Πέτρο, καθώς θα σηκωθείς, σφάξε και φάε.

⁸ Και είπα: Μη γένοιτο, Κύριε, επειδή κανένα βέβηλο ή ακάθατο δεν μπήκε ποτέ στο στόμα μου.

⁹ Και η φωνή αποκρίθηκε σε μένα από τον ουρανό για δεύτερη φορά: Όσα ο Θεός καθάρισε, εσύ να μη τα λες βέβηλα.

¹⁰ Και τούτο έγινε τρεις φορές· και πάλι ανασύρθηκαν όλα στον ουρανό.

¹¹ Και ξάφνου, την ίδια ώρα, τρεις άνθρωποι έφτασαν στο σπίτι, όπου έμενα, αποσταλμένοι σε μένα από την Καισάρεια.

¹² Και το Πνεύμα είπε σε μένα να πάω μαζί τους, χωρίς να διστάζω καθόλου· ήρθαν, μάλιστα, μαζί μου και αυτοί οι έξι αδελφοί, και μπήκαμε μέσα στο σπίτι τού ανθρώπου.

13 Και μας ανήγγειλε, πώς είδε τον άγγελο στο σπίτι του, ότι στάθηκε και του είπε: Στείλε ανθρώπους στην Ιόππη, και προσκάλεσε τον Σίμωνα, που επονομάζεται Πέτρος,

14 ο οποίος θα μιλήσει σε σένα λόγια, διαμέσου των οποίων θα σωθείς εσύ και ολόκληρη η οικογένειά σου.

15 Και ενώ άρχισα να μιλάω, το Πνεύμα το Άγιο ήρθε επάνω τους, όπως και επάνω σε μας αρχικά.

16 Τότε, θυμήθηκα τον λόγο τού Κυρίου ότι, έλεγε: Ο μεν Ιωάννης βάπτισε με νερό, εσείς όμως θα βαπτιστείτε με Πνεύμα Άγιο.

17 Αν, λοιπόν, ο Θεός έδωσε σ' αυτούς την ίση δωρεά, όπως και σ' εμάς, επειδή πίστεψαν στον Κύριο Ιησού Χριστό, εγώ ποιος ήμουν ώστε να μπορέσω να εμποδίσω τον Θεό;

18 Όταν δε τα άκουσαν αυτά, ησύχασαν και δόξαζαν τον Θεό, λέγοντας: Και στα έθνη, λοιπόν, ο Θεός έδωσε τη μετάνοια για ζωή.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ

1 . Το Ευαγγέλιο φτάνει στην Αντιόχεια

19 ΕΚΕΙΝΟΙ μεν, λοιπόν, που διασκορπίστηκαν από τον διωγμό ο οποίος έγινε εξαιτίας τού Στεφάνου, πέρασαν μέχρι τη Φοινίκη και την Κύπρο και την Αντιόχεια, χωρίς να κηρύττουν σε κανέναν τον λόγο τού Θεού, παρά μονάχα στους Ιουδαίους.

20 Ήσαν, όμως, μερικοί απ' αυτούς, άνδρες Κύπριοι και Κυρηναίοι, που όταν μπήκαν μέσα στην Αντιόχεια, μιλούσαν στους Ελληνιστές, ευαγγελιζόμενοι σ' αυτούς τον Κύριο Ιησού.

21 Και το χέρι τού Κυρίου ήταν μαζί τους· και ένα μεγάλο πλήθος, αφού πίστεψαν, επέστρεψαν στον Κύριο.

2 . Η διακονία τού Βαρνάβα

22 Ακούστηκε, όμως, ο λόγος γι' αυτούς στα αυτιά τής Εκκλησίας, που ήταν στην Ιερουσαλήμ· και εξαπέστειλαν τον Βαρνάβα για να περάσει μέχρι την Αντιόχεια.

23 Ο οποίος, όταν ήρθε, και είδε τη χάρη τού Θεού, χάρηκε, και παρακινούσε όλους να παραμένουν με σταθερότητα καρδιάς στον Κύριο·

24 επειδή, ήταν άνδρας αγαθός και πλήρης από Πνεύμα Άγιο και πίστη. Και ένα μεγάλο πλήθος προστέθηκε στον Κύριο.

25 Τότε, ο Βαρνάβας βγήκε έξω προς την Ταρσό για να αναζητήσει τον Σαύλο, και όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια.

²⁶ Και καθώς συνήλθαν στην εκκλησία έναν ολόκληρο χρόνο, δίδαξαν ένα μεγάλο πλήθος, και πρώτα στην Αντιόχεια οι μαθητές ονομάστηκαν Χριστιανοί.

3 . Η βοήθεια προς τους πιστούς στην Ιουδαία

²⁷ Και κατά τις ημέρες εκείνες προφήτες κατέβηκαν από τα Ιεροσόλυμα στην Αντιόχεια.

²⁸ Και καθώς σηκώθηκε ένας απ' αυτούς, με το όνομα Άγαβος, φανέρωσε διαμέσου τού Πνεύματος ότι επρόκειτο να γίνει μεγάλη πείνα σε ολόκληρη την οικουμένη· η οποία και έγινε επί εποχής τού Καίσαρα Κλαυδίου.

²⁹ Γι' αυτό, οι μαθητές αποφάσισαν κάθε ένας απ' αυτούς, κατά τη δική του κατάσταση, να στείλουν βοήθεια στους αδελφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία·

³⁰ πράγμα που έκαναν, στέλνοντάς την προς τους πρεσβύτερους, διαμέσου τού Βαρνάβα και του Σαύλου.

ΠΡΑΞΕΙΣ 12

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΡΩΔΗ

1 . Ο Ιάκωβος θανατώνεται. Ο Πέτρος φυλακίζεται

¹ ΚΑΙ κατά τον καιρό εκείνο, ο βασιλιάς Ηρώδης επιχείρησε να κακοποιήσει μερικούς από την εκκλησία.

² Φόνευσε δε με μάχαιρα τον Ιάκωβο, τον αδελφό τού Ιωάννη.

³ Και βλέποντας ότι ήταν αρεστό στους Ιουδαίους, πρόσθεσε να συλλάβει και τον Πέτρο· (ήσαν, μάλιστα, οι ημέρες των αζύμων)·

⁴ τον οποίο και, αφού τον έπιασε, τον έβαλε σε φυλακή, παραδίνοντάς τον σε τέσσερις τετράδες στρατιωτών για να τον φυλάττουν, θέλοντας μετά το Πάσχα να τον παραστήσει στον λαό.

⁵ Ο μεν Πέτρος φυλασσόταν, λοιπόν, μέσα στη φυλακή· όμως, από την εκκλησία γινόταν γι' αυτόν ακατάπαυστη προσευχή προς τον Θεό.

2 . Ένας άγγελος του Κυρίου ελευθερώνει τον Πέτρο

⁶ Και όταν ο Ηρώδης επρόκειτο να τον παραστήσει, τη νύχτα εκείνη ο Πέτρος κοιμόταν ανάμεσα σε δύο στρατιώτες, δεμένος με δύο αλυσίδες, και φύλακες, μπροστά από τη θύρα, φύλαγαν το δεσμοκτήριο.

⁷ Και τότε, ένας άγγελος του Κυρίου ήρθε ξαφνικά, και μέσα στο οίκημα έλαμψε φως· και χτυπώντας το πλευρό τού Πέτρου, τον ξύπνησε, λέγοντας: Σήκω γρήγορα. Και οι αλυσίδες του έπεσαν από τα χέρια του.

⁸ Και ο άγγελος του είπε: Ζώσου, και βάλε τα σανδάλια σου· και έκανε έτσι. Και του λέει: Φόρεσε το ιμάτιό σου, και ακολούθα με.

⁹ Και αφού βγήκε έξω, τον ακολουθούσε, και δεν ήξερε ότι αυτό που γίνεται διαμέσου τού αγγέλου ήταν αληθινό, αλλά νόμιζε ότι βλέπει όραμα.

¹⁰ Και περνώντας την πρώτη και τη δεύτερη φρουρά, ήρθαν στη σιδερένια πύλη, που οδηγεί στην πόλη, η οποία ανοίχτηκε σ' αυτούς από μόνη της· και όταν βγήκαν, πέρασαν έναν δρόμο· και ο άγγελος αναχώρησε απ' αυτόν αμέσως.

3 . Ο Πέτρος επισκέπτεται πρώτα τούς αδελφούς

¹¹ Και ο Πέτρος, μόλις ήρθε στον εαυτό του, είπε: Τώρα γνωρίζω πραγματικά, ότι, ο Κύριος εξαπέστειλε τον άγγελό του, και με ελευθέρωσε από το χέρι τού Ηρώδη, και όλη την ελπίδα τού λαού των Ιουδαίων.

¹² Και αφού σκέφθηκε, ήρθε στο σπίτι τής Μαρίας, της μητέρας τού Ιωάννη, που αποκαλείται Μάρκος, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι αρκετοί και προσεύχονταν.

¹³ Και όταν ο Πέτρος χτύπησε δυνατά τη θύρα τού προαυλίου, μία υπηρέτρια, που ονομαζόταν Ρόδη, πλησίασε κοντά για να ακούσει·

¹⁴ και επειδή γνώρισε τη φωνή τού Πέτρου, από τη χαρά της, δεν άνοιξε την πύλη, αλλά έτρεξε και ανήγγειλε, ότι: Ο Πέτρος στέκεται μπροστά από την πύλη.

¹⁵ Και εκείνοι είπαν σ' αυτήν: Παραφρονείς· εκείνη, όμως, ισχυριζόταν επίμονα ότι έτσι έχει το πράγμα. Και εκείνοι έλεγαν: Είναι ο άγγελός του.

¹⁶ Ο Πέτρος, όμως, επέμενε χτυπώντας δυνατά· και όταν άνοιξαν, τον είδαν και εκπλάγηκαν.

¹⁷ Και σείοντας προς αυτούς το χέρι για να σιωπήσουν, τους διηγήθηκε πώς ο Κύριος τον έβγαλε από τη φυλακή· και είπε: Να τα αναγγείλετε αυτά στον Ιάκωβο και στους αδελφούς. Και βγαίνοντας έξω, πήγε σε έναν άλλο τόπο.

¹⁸ Μόλις δε ξημέρωσε, υπήρξε όχι λίγη ταραχή ανάμεσα στους στρατιώτες, τι άραγε να έγινε ο Πέτρος.

¹⁹ Και ο Ηρώδης, όταν τον ζήτησε, και δεν τον βρήκε, αφού ανέκρινε τους φύλακες, πρόσταξε να θανατωθούν· και κατεβαίνοντας από την Ιουδαία στην Καισάρεια διέμενε εκεί.

4 . Η κρίση τού Θεού επάνω στον Ηρώδη

²⁰ Ο δε Ηρώδης ήταν υπερβολικά οργισμένος ενάντια στους Τυρίους και τους Σιδωνίους· εκείνοι, όμως, ήρθαν σ' αυτόν με μία γνώμη, και αφού έπεισαν τον Βλάστο, που ήταν υπεύθυνος για το θησαυροφυλάκιο του βασιλιά, ζητούσαν ειρήνη· επειδή, ο τόπος τους τρεφόταν από τη χώρα τού βασιλιά.

²¹ Και σε μία ορισμένη ημέρα, αφού ο Ηρώδης ντύθηκε με βασιλική στολή, και κάθησε επάνω στον θρόνο, αγόρευε προς αυτούς δημόσια.

- ²² Και ο λαός συνηγορούσε φωνάζοντας: Φωνή Θεού, και όχι ανθρώπου.
- ²³ Και αμέσως, ένας άγγελος του Κυρίου τον πάταξε, επειδή δεν έδωσε τη δόξα στον Θεό· και αφού έγινε σκληρόβρωτος, ξεψύχησε.
- ²⁴ Ο λόγος, όμως, του Θεού αύξανε και πληθυνόταν.
- ²⁵ Ο δε Βαρνάβας και ο Σαύλος επέστρεψαν από την Ιερουσαλήμ, αφού εκπλήρωσαν τη διακονία τους, παίρνοντας μαζί τους και τον Ιωάννη, που αποκλήθηκε Μάρκος.

ΠΡΑΞΕΙΣ 13

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Το Πνεύμα τού Θεού καλεί στο έργο τον Βαρνάβα και τον Σαύλο

- ¹ ΚΑΙ στην Αντιόχεια, μέσα στην υπάρχουσα εκκλησία, ήσαν μερικοί προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας και ο Συμεών, που αποκαλούνταν Νίγερ, και ο Λούκιος ο Κυρηναίος, και ο Μαναήν, που συναναστράφηκε μαζί με τον τετράρχη Ηρώδη, και ο Σαύλος.
- ² Και ενώ υπηρετούσαν στον Κύριο και νήστευαν, το Πνεύμα το Άγιο είπε: Ξεχωρίστε σε μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο που τους προσκάλεσα.
- ³ Τότε, αφού νήστεψαν και προσευχήθηκαν, και έβαλαν επάνω σ' αυτούς τα χέρια, τους απέστειλαν.

Ο Βαρνάβας και ο Σαύλος στην Κύπρο

- ⁴ Αυτοί, λοιπόν, αφού στάλθηκαν από το Πνεύμα το Άγιο, κατέβηκαν στη Σελεύκεια, και από εκεί απέπλευσαν στην Κύπρο.
- ⁵ Και όταν ήρθαν στη Σαλαμίνα, κήρυτταν τον λόγο τού Θεού μέσα στις συναγωγές των Ιουδαίων· είχαν δε και τον Ιωάννη για υπηρέτη.
- ⁶ Και καθώς διαπέρασαν το νησί μέχρι την Πάφο βρήκαν κάποιον μάγο, έναν Ιουδαίο ψευδοπροφήτη, που ονομαζόταν Βαριησούς,
- ⁷ ο οποίος ήταν μαζί με τον ανθύπατο Σέργιο Παύλο, έναν συνετό άνδρα. Αυτός, προσκαλώντας τον Βαρνάβα και τον Σαύλο, ζήτησε να ακούσει τον λόγο τού Θεού.
- ⁸ Όμως, αντιστεκόταν σ' αυτούς ο Ελύμας ο μάγος (επειδή, έτσι ερμηνεύεται το όνομά του), ζητώντας να αποτρέψει τον ανθύπατο από την πίστη.
- ⁹ Όμως, ο Σαύλος, που αποκλήθηκε και Παύλος, αφού έγινε πλήρης Αγίου Πνεύματος, και ατενίζοντας σ' αυτόν,
- ¹⁰ είπε: Ω, εσύ, που είσαι γεμάτος από κάθε δόλο και κάθε ραδιουργία, γιε τού διαβόλου, εχθρέ κάθε δικαιοσύνης, δεν θα παύσεις να διαστρέφεις τούς ίσιους δρόμους τού Κυρίου;

11 Και τώρα, δες, το χέρι τού Κυρίου είναι εναντίον σου· και θα είσαι τυφλός, χωρίς να βλέπεις τον ήλιο, μέχρι ορισμένον καιρό. Και αμέσως, έπεσε επάνω του αμαύρωση και σκοτάδι· και γυρίζοντας ολόγυρα ζητούσε χειραγωγούς.

12 Τότε, ο ανθύπατος βλέποντας το γεγονός, πίστεψε, μένοντας έκπληκτος με τη διδασκαλία τού Κυρίου.

Από την Κύπρο στην Αντιόχεια της Πισιδίας

13 Όταν δε ο Παύλος και εκείνοι που ήσαν γύρω του, απέπλευσαν από την Πάφο, ήρθαν στην Πέργη τής Παμφυλίας· και ο Ιωάννης, επειδή, αποχωρώντας απ' αυτούς, επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα.

14 Και αυτοί, αφού πέρασαν από την Πέργη, έφτασαν στην Αντιόχεια της Πισιδίας, και μπαίνοντας μέσα στη συναγωγή κατά την ημέρα τού σαββάτου, κάθησαν.

15 Και μετά την ανάγνωση του νόμου και των προφητών, έστειλαν σ' αυτούς οι αρχισυνάγωγοι, λέγοντας: Άνδρες αδελφοί, αν έχετε κάποιον λόγο προτροπής προς τον λαό, μιλήστε.

16 Και όταν ο Παύλος σηκώθηκε και έσεισε το χέρι του για να γίνει ησυχία, είπε: Άνδρες Ισραηλίτες, και εκείνοι που φοβάστε τον Θεό, ακούστε.

17 Ο Θεός τούτου τού λαού Ισραήλ διάλεξε τους Πατέρες μας, και ύψωσε τον λαό που παροικούσε στην Αίγυπτο, και με υψωμένον βραχίονα τους έβγαλε απ' αυτή.

18 Και για σχεδόν 40 χρόνια υπέφερε τους τρόπους τους μέσα στην έρημο·

19 και αφού κατέστρεψε επτά έθνη μέσα στη γη Χαναάν, τους διαμοίρασε τη γη τους με κλήρο.

20 Και ύστερα απ' αυτά, για περίπου 450 χρόνια, τους έδωσε κριτές μέχρι τον προφήτη Σαμουήλ.

21 Και έπειτα ζήτησαν βασιλιά, και ο Θεός έδωσε σ' αυτούς τον Σαούλ, τον γιο τού Κις, έναν άνδρα από τη φυλή Βενιαμίν, για 40 χρόνια.

22 Και όταν ο Θεός τον καθαίρεσε, σήκωσε σ' αυτούς βασιλιά τον Δαβίδ, για τον οποίο και είπε, δίνοντας τη μαρτυρία: «Βρήκα τον Δαβίδ, τον γιο τού Ιεσσαί, άνδρα σύμφωνα με την καρδιά μου, που θα κάνει όλα τα θελήματά μου».

23 Από το σπέρμα του, ο Θεός, σύμφωνα με την επαγγελία, σήκωσε στον Ισραήλ σωτήρα, τον Ιησού.

24 Αφού ο Ιωάννης, πριν από την έλευσή του, κήρυξε από πριν βάπτισμα μεάνοιας σε ολόκληρο τον λαό Ισραήλ·

- 25** και ενώ ο Ιωάννης τελείωνε τον δρόμο του, έλεγε: Για ποιον με στοχάζεστε ότι είμαι; Δεν είμαι εγώ· αλλά, προσέξτε, ύστερα από μένα έρχεται εκείνος, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το υπόδημα των ποδιών του.
- 26** Άνδρες αδελφοί, γιοι τού γένους τού Αβραάμ, και εκείνοι ανάμεσά σας που φοβούνται τον Θεό, σε σας στάλθηκε ο λόγος αυτής τής σωτηρίας.
- 27** Επειδή, αυτοί που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, και οι άρχοντές τους, ενώ δεν γνώρισαν αυτόν μήτε τα λόγια των προφητών, που διαβάζονται κάθε σάββατο, τα εκπλήρωσαν, όταν τον κατέκριναν·
- 28** και ενώ δεν βρήκαν καμία αιτία θανάτου, ζήτησαν από τον Πιλάτο να θανατωθεί.
- 29** Και όταν τελείωσαν όλα τα γραμμένα γι' αυτόν, αφού τον κατέβασαν από το ξύλο, τον έβαλαν σε τάφο.
- 30** Ο Θεός, όμως, τον ανέστησε από τους νεκρούς·
- 31** ο οποίος, για πολλές ημέρες, φάνηκε σ' αυτούς, που είχαν ανέβει μαζί του από τη Γαλιλαία στην Ιερουσαλήμ, οι οποίοι είναι μάρτυρές του προς τον λαό.
- 32** Και εμείς ευαγγελιζόμαστε σε σας την υπόσχεση που έγινε στους Πατέρες, ότι ο Θεός την εκπλήρωσε αυτή σε μας, τα παιδιά τους, ανασταίνοντας τον Ιησού.
- 33** Καθώς είναι γραμμένο και στον δεύτερο Ψαλμό: «Υιός μου είσαι εσύ· εγώ σήμερα σε γέννησα».
- 34** Μάλιστα, ότι τον ανέστησε από τους νεκρούς, χωρίς να πρόκειται πλέον να επιστρέψει στη φθορά, λέει ως εξής, ότι: «Θα σας δώσω τα πιστά ελέη τού Δαβίδ».
- 35** Γι' αυτό, σε έναν άλλον Ψαλμό λέει: «Δεν θα αφήσεις τον όσιό σου να δει φθορά».
- 36** Επειδή, ο μεν Δαβίδ, αφού υπηρέτησε τη βουλή τού Θεού μέσα στη γενεά του, κοιμήθηκε, και προστέθηκε στους πατέρες του, και είδε φθορά.
- 37** Εκείνος, όμως, τον οποίο ο Θεός ανέστησε, δεν είδε φθορά.
- 38** Ας είναι, λοιπόν, γνωστό σε σας, άνδρες αδελφοί, ότι διαμέσου αυτού κηρύττεται προς εσάς άφεση αμαρτιών·
- 39** και από όλα, από όσα δεν μπορέσατε διαμέσου τού νόμου τού Μωυσή να δικαιωθείτε, διαμέσου τούτου, καθένas που πιστεύει, ανακηρύσσεται δίκαιος.
- 40** Προσέχετε, λοιπόν, να μη συμβεί σε σας αυτό που ειπώθηκε από τους προφήτες:

41 «Προσέξτε, καταφρονητές, και θαυμάστε, και αφανιστείτε· επειδή, εγώ εργάζομαι ένα έργο στις ημέρες σας, έργο που δεν θα πιστέψετε, αν κάποιος το διηγηθεί σε σας».

42 Και ενώ έβγαιναν από τη συναγωγή των Ιουδαίων, τα έθνη παρακαλούσαν να κηρυχθούν σ' αυτούς αυτά τα λόγια το επόμενο σάββατο.

43 Και όταν η συναγωγή διαλύθηκε, πολλοί από τους Ιουδαίους και τους ευσεβείς προσήλυτους ακολούθησαν τον Παύλο και τον Βαρνάβα· οι οποίοι μιλώντας σ' αυτούς, τους έπειθαν να μένουν με σταθερότητα στη χάρη τού Θεού.

44 Και το ερχόμενο σάββατο όλη σχεδόν η πόλη συγκεντρώθηκε για να ακούσουν τον λόγο τού Θεού.

45 Βλέποντας, όμως, οι Ιουδαίοι τα πλήθη γέμισαν από φθόνο και εναντιώνονταν σ' αυτά που έλεγε ο Παύλος, αντιλέγοντας και κακολογώντας.

46 Ο δε Παύλος και ο Βαρνάβας μιλώντας με θάρρος, είπαν: Ήταν αναγκαίο πρώτα σε σας να λαληθεί ο λόγος τού Θεού· αλλά, επειδή τον απορρίπτετε, και δεν κρίνετε τον εαυτό σας άξιο της αιώνιας ζωής, δέστε, στρεφόμεστε στα έθνη·

47 δεδομένου ότι, έτσι μας πρόσταξε ο Κύριος, λέγοντας: «Σε έχω θέσει για φως των εθνών, για να είσαι προς σωτηρία μέχρι το τελευταίο άκρο τής γης».

48 Και ακούγοντας οι εθνικοί χαίρονταν και δόξαζαν τον λόγο τού Κυρίου· και πίστεψαν όσοι είχαν τάξει τον εαυτό τους για την αιώνια ζωή.

49 Και ο λόγος τού Κυρίου διαδιδόταν διαμέσου ολόκληρης της χώρας.

50 Οι δε Ιουδαίοι παρακίνησαν τις ευλαβείς και επίσημες γυναίκες, και τους πρώτους τής πόλης, και διέγειραν διωγμό ενάντια στον Παύλο και τον Βαρνάβα, και τους έβγαλαν έξω από τα όριά τους.

51 Εκείνοι, όμως, ξετινάζοντας μπροστά τους τη σκόνη των ποδιών τους, ήρθαν στο Ικόνιο.

52 Και οι μαθητές γίνονταν πλήρεις από χαρά και Πνεύμα Άγιο.

ΠΡΑΞΕΙΣ 14

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στο Ικόνιο

1 ΣΤΟ δε Ικόνιο, αφού μπήκαν μαζί μέσα στη συναγωγή των Ιουδαίων, μίλησαν με τον ίδιο τρόπο, ώστε ένα μεγάλο πλήθος, και από Ιουδαίους και από Έλληνες, πίστεψε.

2 Όσοι Ιουδαίοι, μάλιστα, δεν πείθονταν, παρόξυναν, και διέστρεψαν τις ψυχές των εθνικών ενάντια στους αδελφούς.

³ Αρκετό καιρό, λοιπόν, διέμειναν μιλώντας με παρρησία για τον Κύριο, ο οποίος έδινε μαρτυρία στον λόγο τής χάρης του, και έδινε να γίνονται σημεία και τέρατα διαμέσου των χειρών τους.

⁴ Το δε πλήθος τής πόλης διχάστηκε· και οι μεν ήσαν με το μέρος των Ιουδαίων, οι δε με το μέρος των αποστόλων.

⁵ Και όταν οι εθνικοί και οι Ιουδαίοι, μαζί με τους δικούς τους άρχοντες, όρμησαν στο να τους βρίσουν και να τους λιθοβολήσουν,

⁶ μόλις το κατάλαβαν, κατέφυγαν στις πόλεις τής Λυκαονίας, τη Λύστρα και τη Δέρβη, και τα περίχωρα,

⁷ και εκεί κήρυτταν το ευαγγέλιο.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στις πόλεις τής Λυκαονίας

⁸ Και στα Λύστρα καθόταν κάποιος άνδρας αδύνατος στα πόδια, που ήταν χωλός από την κοιλιά τής μητέρας του, ο οποίος ποτέ δεν είχε περπατήσει.

⁹ Αυτός άκουγε τον Παύλο να μιλάει· ο οποίος, καθώς τον ατένισε, και βλέποντας ότι έχει πίστη για να σωθεί,

¹⁰ είπε με δυνατή φωνή: Σήκω επάνω στα πόδια σου όρθιος. Και πηδούσε και περπατούσε.

¹¹ Και τα πλήθη, όταν είδαν αυτό που έκανε ο Παύλος, ύψωσαν τη φωνή τους, λέγοντας στη Λυκαονική γλώσσα: Οι θεοί, που ομοιώθηκαν με ανθρώπους, κατέβηκαν σε μας.

¹² Και ονόμαζαν τον μεν Βαρνάβα, Δία· τον δε Παύλο, Ερμή, επειδή αυτός ήταν ο αρχηγός τού λόγου.

¹³ Και ο ιερέας τού Δία, που ήταν μπροστά από την πόλη τους, έφερε ταύρους και στέμματα στις πύλες μαζί με το πλήθος, και ήθελε να προσφέρει θυσία.

¹⁴ Όταν, όμως το άκουσαν οι απόστολοι, ο Βαρνάβας και ο Παύλος, έσχισαν τα ιμάτιά τους, και πήδησαν στο μέσον τού πλήθους, κρίζοντας,

¹⁵ και λέγοντας: Άνδρες, γιατί τα κάνετε αυτά; Και εμείς άνθρωποι είμαστε, ομοιοπαθείς με σας, κηρύττοντας σε σας, να επιστρέψετε απ' αυτά τα μάταια στον ζωντανό Θεό, ο οποίος δημιουργήσε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά·

¹⁶ ο οποίος στις περασμένες γενεές άφησε όλα τα έθνη να περπατούν στους δρόμους τους·

¹⁷ παρόλο που δεν άφησε τον εαυτό του χωρίς μαρτυρία, αγαθοποιώντας, δίνοντάς μας από τον ουρανό βροχές και καρποφόρες εποχές, γεμίζοντας με τροφή και ευφροσύνη τις καρδιές μας.

18 Και λέγοντας αυτά, μόλις και εμπόδισαν τα πλήθη, ώστε να μη προσφέρουν σ' αυτούς θυσία.

19 Και επάνω σ' αυτό, ήρθαν οι Ιουδαίοι από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, και πείθοντας τα πλήθη, και λιθοβολώντας τον Παύλο, τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι πέθανε.

20 Όταν, όμως, οι μαθητές τον περικύκλωσαν, καθώς σηκώθηκε, μπήκε μέσα στην πόλη· και την επόμενη ημέρα βγήκε έξω στη Δέρβη μαζί με τον Βαρνάβα.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στη Δέρβη, και ξανά στη Λύστρα, στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια της Πισιδίας

21 Και αφού κήρυξαν το ευαγγέλιο στην πόλη εκείνη και έκαναν αρκετούς μαθητές, επέστρεψαν στη Λύστρα και στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια,

22 επιστηρίζοντας τις ψυχές των μαθητών, προτρέποντας να μένουν με σταθερότητα στην πίστη, και διδάσκοντας ότι διαμέσου πολλών θλίψεων πρέπει να μπορούμε μέσα στη βασιλεία του Θεού.

23 Και αφού χειροτόνησαν σ' αυτούς πρεσβύτερους σε κάθε εκκλησία, και προσευχήθηκαν με νηστείες, τους αφιέρωσαν στον Κύριο, στον οποίο είχαν πιστέψει.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας στις πόλεις τής Παμφυλίας και επιστροφή στην Αντιόχεια της Συρίας

24 Και περνώντας μέσα από την Πισιδία, ήρθαν στην Παμφυλία·

25 και αφού κήρυξαν τον λόγο στην Πέργη, κατέβηκαν στην Αττάλεια.

26 Και από εκεί απέπλευσαν στην Αντιόχεια, απ' όπου είχαν παραδοθεί στη χάρη του Θεού για το έργο που εκτέλεσαν.

27 Όταν δε ήρθαν και συγκέντρωσαν την εκκλησία, ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκανε διαμέσου αυτών, και ότι άνοιξε στα έθνη θύρα πίστης.

28 Και διέμεναν εκεί όχι λίγο καιρό, μαζί με τους μαθητές.

ΠΡΑΞΕΙΣ 15

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗΣ. ΕΙΝΑΙ, ΑΡΑΓΕ, ΑΝΑΓΚΑΙΑ;

1 . Αποστέλλεται αντιπροσωπεία στην Ιερουσαλήμ

1 ΚΑΙ όταν κατέβηκαν μερικοί από την Ιουδαία δίδασκαν τους αδελφούς ότι: Αν δεν κάνετε την περιτομή, σύμφωνα με τη συνήθεια του Μωυσή, δεν μπορείτε να σωθείτε.

2 Επειδή, λοιπόν, έγινε αντίσταση και συζήτηση όχι λίγη από τον Παύλο και τον Βαρνάβα προς αυτούς, ενέκριναν να ανέβει ο Παύλος και ο Βαρνάβας και

μερικοί άλλοι απ' αυτούς προς τους αποστόλους και πρεσβύτερους στην Ιερουσαλήμ, για το ζήτημα αυτό.

³ Εκείνοι, λοιπόν, αφού τούς κατευόδωσε η εκκλησία, περνούσαν μέσα από τη Φοινίκη και τη Σαμάρεια, αφηγούμενοι την επιστροφή των εθνών· και προξενούσαν μεγάλη χαρά σε όλους τούς αδελφούς.

⁴ Και όταν ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, τους υποδέχθηκε η εκκλησία και οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, και ανήγγειλαν όσα ο Θεός έκανε διαμέσου αυτών.

2 . Η Σύσκεψη στα Ιεροσόλυμα

⁵ Σηκώθηκαν δε μερικοί, εκείνοι από την παράταξη των Φαρισαίων, οι οποίοι είχαν πιστέψει, και έλεγαν, ότι: Πρέπει να τους κάνουμε την περιτομή, και να τους παραγγέλλουμε να τηρούν τον νόμο του Μωυσή.

⁶ Και συγκεντρώθηκαν οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι για να σκεφθούν για τούτο το πράγμα.

⁷ Ύστερα από πολλή συζήτηση, αφού σηκώθηκε ο Πέτρος, τους είπε: Άνδρες αδελφοί, εσείς ξέρετε ότι ο Θεός διάλεξε μεταξύ μας, εξ αρχής, διαμέσου τού στόματός μου τα έθνη να ακούσουν τον λόγο τού ευαγγελίου, και να πιστέψουν.

⁸ Και ο καρδιογνώστης Θεός έδωσε σ' αυτούς μαρτυρία, χαρίζοντας σ' αυτούς το Πνεύμα το Άγιο όπως και σ' εμάς.

⁹ Και δεν έκανε καμία διάκριση ανάμεσα σ' εμάς και σ' αυτούς, καθαρίζοντας τις καρδιές τους διαμέσου τής πίστεως.

¹⁰ Τώρα, λοιπόν, γιατί πειράζετε τον Θεό, επιβάλλοντας ζυγό στον τράχηλο των μαθητών, που ούτε οι πατέρες μας ούτε εμείς δεν μπορέσαμε να βαστάξουμε;

¹¹ Αλλά, διαμέσου τής χάρις τού Κυρίου Ιησού Χριστού πιστεύουμε ότι θα σωθούμε, όπως ακριβώς και εκείνοι.

¹² Και ολόκληρο το πλήθος σιώπησε, και άκουγαν τον Βαρνάβα και τον Παύλο να εξιστορούν όσα σημεία και τέρατα ο Θεός έκανε διαμέσου αυτών ανάμεσα στα έθνη.

¹³ Και όταν αυτοί σιώπησαν, αποκρίθηκε ο Ιάκωβος, λέγοντας: Άνδρες αδελφοί, ακούστε με:

¹⁴ Ο Συμεών φάνέρωσε με ποιον τρόπο ο Θεός επισκέφθηκε κατ' αρχάς τα έθνη, ώστε να πάρει απ' αυτά λαό για το όνομά του.

¹⁵ Και με τούτο συμφωνούν τα λόγια των προφητών, όπως είναι γραμμένο:

16 «Ύστερα απ' αυτά θα επιστρέψω και θα ανοικοδομήσω τη σκηνή τού Δαβίδ, που έχει πέσει· και τα κατεδαφισμένα της θα τα ανοικοδομήσω, και θα την ανορθώσω·

17 για να εκζητήσουν τον Κύριο οι υπόλοιποι των ανθρώπων, και όλα τα έθνη, επάνω στα οποία καλείται το όνομά μου, λέει ο Κύριος, ο οποίος κάνει όλα αυτά».

18 Από τον αιώνα είναι γνωστά στον Θεό όλα τα έργα του.

19 Γι' αυτό, εγώ κρίνω να μη παρενοχλούμε αυτούς οι οποίοι από τα έθνη επιστρέφουν στον Θεό·

20 αλλά, να τους γράψουμε μία επιστολή να απέχουν από τα μολύσματα των ειδώλων, και από την πορνεία, και το πνικτό, και το αίμα.

21 Επειδή, ο Μωυσής, από τις αρχαίες γενεές, έχει σε κάθε πόλη αυτούς που τον κηρύττουν μέσα στις συναγωγές, εφόσον διαβάζεται αδιάκοπα κάθε σάββατο.

3 . Η Απόφαση της Σύσκεψης σε μορφή Επιστολής

22 Τότε, φάνηκε εύλογο στους αποστόλους και στους πρεσβύτερους, μαζί με ολόκληρη την εκκλησία, να εκλέξουν από ανάμεσά τους κάποιους άνδρες, και να στείλουν στην Αντιόχεια, μαζί με τον Παύλο και τον Βαρνάβα, τον Ιούδα, που αποκαλείται Βαρσαβάς, και τον Σίλα, άνδρες προεστώτες ανάμεσα στους αδελφούς·

23 και διαμέσου αυτών έγραψαν τα εξής: Οι απόστολοι, και οι πρεσβύτεροι και οι αδελφοί, προς τους αδελφούς από τα έθνη, που βρίσκονται στην Αντιόχεια και τη Συρία και την Κιλικία, χαίρετε.

24 Επειδή ακούσαμε ότι μερικοί, που βγήκαν από μας, σας τάραξαν με λόγια, και διαστρέφουν τις ψυχές σας, λέγοντας να κάνετε την περιτομή, και να τηρείτε τον νόμο, στους οποίους εμείς αυτό δεν το παραγγείλαμε·

25 φάνηκε εύλογο σε μας, αφού συγκεντρωθήκαμε με την ίδια γνώμη, να εκλέξουμε κάποιους άνδρες, και να τους στείλουμε σε σας, μαζί με τους αγαπητούς μας Βαρνάβα και Παύλο,

26 ανθρώπους που παρέδωσαν τις ψυχές τους υπέρ τού ονόματος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

27 Στείλαμε, λοιπόν, τον Ιούδα και τον Σίλα, για να σας αναγγείλουν προφορικά και αυτοί τα ίδια.

28 Επειδή, φάνηκε εύλογο στο Άγιο Πνεύμα και σε μας, να μη επιβάλουμε σε σας κανένα βάρος περισσότερο, εκτός από τούτα τα αναγκαία,

29 να απέχετε από ειδωλόθυτα, και από αίμα, και πνικτό, και πορνεία· από τα οποία φυλάγοντας τον εαυτό σας, θα πράξετε καλά· υγιαίνετε.

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας επιστρέφουν στην Αντιόχεια

30 Αυτοί μεν, λοιπόν, αφού αφέθηκαν, ήρθαν στην Αντιόχεια· και καθώς συγκέντρωσαν το πλήθος, επέδωσαν την επιστολή.

31 Και όταν τη διάβασαν, χάρηκαν για την παρηγορία που περιείχε.

32 Ο δε Ιούδας και ο Σίλας, που και αυτοί ήσαν προφήτες, παρηγόρησαν τους αδελφούς με πολλά λόγια, και τους στήριξαν.

33 Και αφού διέμειναν εκεί κάποιο χρονικό διάστημα, στάλθηκαν με ειρήνη από τους αδελφούς προς τους αποστόλους.

34 Στον Σίλα, όμως, φάνηκε εύλογο να μείνει ακόμα εκεί.

35 Ο δε Παύλος και ο Βαρνάβας διέμεναν στην Αντιόχεια, διδάσκοντας και κηρύττοντας, μαζί και με άλλους πολλούς, τον λόγο τού Κυρίου.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ

ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ο Παύλος και ο Βαρνάβας χωρίζουν εξαιτίας τού Ιωάννη-Μάρκου

36 ΚΑΙ μετά από μερικές ημέρες, ο Παύλος είπε στον Βαρνάβα: Ας επιστρέψουμε τώρα και ας επισκεφθούμε τούς αδελφούς μας σε κάθε πόλη, στις οποίες κηρύξαμε τον λόγο τού Κυρίου, πώς έχουν.

37 Και ο μεν Βαρνάβας στοχάστηκε να πάρει μαζί τον Ιωάννη, που λεγόταν Μάρκος·

38 ο Παύλος, όμως, αξίωνε, αυτόν που αποχωρίστηκε απ' αυτούς από την Παμφυλία, και δεν τους ακολούθησε μαζί στο έργο· τούτον να μη τον πάρουν μαζί.

39 Συνέβηκε, λοιπόν, ερεθισμός, ώστε χώρισαν ο ένας από τον άλλον· και ο μεν Βαρνάβας, παίρνοντας τον Μάρκο, εξέπλευσε για την Κύπρο.

40 Ο δε Παύλος, διαλέγοντας τον Σίλα, αναχώρησε, αφού παραδόθηκε από τούς αδελφούς στη χάρη τού Θεού.

41 Και περνούσε μέσα από τη Συρία και την Κιλικία, επιστηρίζοντας τις εκκλησίες.

ΠΡΑΞΕΙΣ 16

Ο Παύλος με τον Σίλα και τον Τιμόθεο

1 ΕΦΤΑΣΕ δε στη Δέρβη και τη Λύστρα· και νάσου, εκεί ήταν κάποιος μαθητής, με το όνομα Τιμόθεος, γιος κάποιας γυναίκας Ιουδαίας πιστής, από πατέρα δε Έλληνα·

2 ο οποίος είχε καλή μαρτυρία από τους αδελφούς των Λύστρων και του Ικονίου.

³ Αυτόν ο Παύλος θέλησε να βγει μαζί του· και παίρνοντάς τον, έκανε σ' αυτόν την περιτομή, εξαιτίας των Ιουδαίων, που ήσαν σ' εκείνους τούς τόπους· επειδή, όλοι γνώριζαν τον πατέρα του ότι ήταν Έλληνας.

⁴ Και καθώς περνούσαν μέσα από τις πόλεις, τους παρέδιναν παραγγέλματα να φυλάττουν τα δόγματα, που είχαν εγκριθεί από τους αποστόλους και τους πρεσβύτερους που ήσαν στην Ιερουσαλήμ.

⁵ Οι μεν εκκλησίες, λοιπόν, στερεώνονταν στην πίστη, και αύξαναν σε αριθμό καθημερινά.

⁶ αφού δε πέρασαν διαμέσου τής Φρυγίας και της γης τής Γαλατίας, επειδή εμποδίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα να κηρύξουν τον λόγο στην Ασία,

⁷ ήρθαν προς τη Μυσία, και προσπαθούσαν να πάνε προς τη Βιθυνία· όμως, δεν τους άφησε το Πνεύμα.

⁸ Και αφού πέρασαν τη Μυσία, κατέβηκαν στην Τρωάδα.

Το όραμα στον Παύλο. Το Ευαγγέλιο περνάει προς την Ευρώπη

⁹ Και στον Παύλο φάνηκε κατά τη νύχτα ένα όραμα: Ένας άνδρας Μακεδόνας στεκόταν όρθιος, παρακαλώντας τον και λέγοντας: Διάβα στη Μακεδονία, και βοήθησέ μας.

¹⁰ Και μόλις είδε το όραμα, ζητήσαμε αμέσως να πάμε στη Μακεδονία, συμπεραίνοντας ότι ο Κύριος μας προσκαλεί να κηρύξουμε σ' αυτούς το Ευαγγέλιο.

¹¹ Αφού, λοιπόν, αποπλεύσαμε από την Τρωάδα, περάσαμε κατευθείαν στη Σαμοθράκη, και την ακόλουθη ημέρα στη Νεάπολη,

¹² και από εκεί στους Φιλίππους, που είναι η πρώτη πόλη εκείνου τού μέρους τής Μακεδονίας, Ρωμαϊκή αποικία· και διαμέναμε σ' αυτή την πόλη μερικές ημέρες.

Η πρώτη Χριστιανή στην Ευρώπη

¹³ Και κατά την ημέρα τού σαββάτου βγήκαμε έξω από την πόλη κοντά στον ποταμό, όπου συνηθιζόταν να γίνεται προσευχή, και αφού καθήσαμε, μιλούσαμε στις γυναίκες που είχαν συγκεντρωθεί.

¹⁴ Και κάποια γυναίκα, που ονομαζόταν Λυδία, πωλήτρια πορφύρας, από την πόλη των Θυατείρων, η οποία σεβόταν τον Θεό, άκουγε· της οποίας ο Κύριος διάνοιξε την καρδιά για να προσέχει σ' εκείνα που μιλούσε ο Παύλος.

¹⁵ Και αφού βαπτίστηκε αυτή και ολόκληρη η οικογένειά της, παρακάλεσε λέγοντας: Αν με κρίνατε ότι είμαι πιστή στον Κύριο, περάστε μέσα στο σπίτι μου, και μείνετε· και μας βίασε.

Ο Παύλος με δύναμη λόγου και έργου

16 Και ενώ πορευόμασταν στην προσευχή, μας συνάντησε κάποια δούλη, που είχε πνεύμα πύθωνα, η οποία έδινε πολύ κέρδος στους κυρίους της, ασκώντας μαντεία.

17 Αυτή, ακολουθώντας τον Παύλο και εμάς, έκραζε λέγοντας: Οι άνθρωποι αυτοί είναι δούλοι τού ύψιστου Θεού, οι οποίοι κηρύττουν σ' εμάς δρόμον σωτηρίας.

18 Και αυτό το έκανε για πολλές ημέρες. Ο δε Παύλος, θεωρώντας το βάρος, και γυρίζοντας προς τα πίσω, είπε στο πνεύμα: Σε προστάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις έξω απ' αυτή. Και βγήκε έξω την ίδια εκείνη ώρα.

Ο Παύλος και ο Σίλας φυλακίζονται

19 Και όταν οι κύριοί της είδαν ότι βγήκε από μέσα της η ελπίδα τού κέρδους τους, πιάνοντας τον Παύλο και τον Σίλα, τους έσυραν στην αγορά προς τους άρχοντες·

20 και φέρνοντάς τους προς τους στρατηγούς, είπαν: Αυτοί οι άνθρωποι, που είναι Ιουδαίοι, αναταράζουν την πόλη μας·

21 και διδάσκουν έθιμα, που δεν είναι σε μας επιτρεπτό να παραδεχόμαστε, ούτε να τα πράττουμε, επειδή, εμείς είμαστε Ρωμαίοι.

22 Και ο όχλος, όρμησε μαζί εναντίον τους, και οι στρατηγοί, σχίζοντας τα ιμάτιά τους, πρόσταζαν να τους ραβδίζουν.

23 Και αφού τούς έδωσαν πολλούς ραβδισμούς, τους έβαλαν σε φυλακή, δίνοντας παραγγελία στον δεσμοφύλακα να τους φυλάττει με ασφάλεια·

24 ο οποίος, μια και πήρε τέτοια παραγγελία, τους έβαλε στην εσώτερη φυλακή, και έκλεισε τα πόδια τους στο ξύλο.

Η σωτηρία τού δεσμοφύλακα

25 Και κατά τα μεσάνυχτα, ο Παύλος και ο Σίλας καθώς προσεύχονταν υμνούσαν τον Θεό· και τους άκουγαν με προσοχή οι φυλακισμένοι.

26 Και ξαφνικά έγινε ένας μεγάλος σεισμός, ώστε σαλεύτηκαν τα θεμέλια του δεσμοτηρίου· και αμέσως άνοιξαν όλες οι θύρες, και λύθηκαν απ' όλους τα δεσμά.

27 Και όταν ο δεσμοφύλακας ξύπνησε, και είδε ανοιγμένες τις θύρες τής φυλακής, έσυρε μία μάχαιρα, και επρόκειτο να αυτοθανατωθεί, νομίζοντας ότι οι δέσμιοι είχαν φύγει.

28 Όμως, ο Παύλος έκραξε με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μη πράξεις τίποτε κακό στον εαυτό σου· επειδή, όλοι είμαστε εδώ.

29 Και ζητώντας φώτα, πήδησε μέσα, και κατατρομαγμένος, έπεσε μπροστά στον Παύλο και στον Σίλα·

30 και βγάζοντάς τους έξω, είπε: Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;

31 Και εκείνοι είπαν: Πίστεψε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και θα σωθείς, εσύ και η οικογένειά σου.

32 Και του μίλησαν τον λόγο τού Κυρίου, και σε όλους, αυτούς που ήσαν μέσα στο σπίτι του.

33 Και παίρνοντάς τους κατά την ώρα εκείνη τής νύχτας, έλουσε τις πληγές τους· και βαπτίστηκε αμέσως αυτός και όλοι εκείνοι που ήσαν μαζί του·

34 και ανεβάζοντάς τους στο σπίτι του, τους παρέθεσε τραπέζι, και ευφράνθηκε με ολόκληρη την οικογένειά του, καθώς πίστεψε στον Θεό.

Η αποφυλάκιση του Παύλου και του Σίλα

35 Και όταν έγινε ημέρα, οι στρατηγοί έστειλαν τους ραβδούχους, λέγοντας: Απόλυσε τους ανθρώπους εκείνους.

36 Και ο δεσμοφύλακας ανήγγειλε αυτά τα λόγια στον Παύλο, λέγοντας ότι: Οι στρατηγοί έστειλαν για να απολυθείτε· τώρα, λοιπόν, βγείτε έξω, και πηγαίνετε με ειρήνη·

37 ο Παύλος, όμως, τους είπε: Ενώ μας έδειραν δημόσια, χωρίς να καταδικαστούμε, αν και είμαστε Ρωμαίοι πολίτες, μας έβαλαν σε φυλακή, και τώρα μας βγάζουν έξω κρυφά; Όχι, βέβαια· αλλά, ας έρθουν αυτοί και ας μας βγάλουν.

38 Οι ραβδούχοι ανήγγειλαν τα λόγια αυτά στους στρατηγούς· και φοβήθηκαν, όταν άκουσαν ότι είναι Ρωμαίοι·

39 και καθώς ήρθαν, τους παρακάλεσαν, και αφού τους έβγαλαν έξω, τους παρακαλούσαν να αναχωρήσουν από την πόλη.

40 Και εκείνοι, όταν βγήκαν από τη φυλακή, πήγαν στο σπίτι τής Λυδίας· και αφού είδαν τούς αδελφούς, τους παρηγόρησαν, και αναχώρησαν.

ΠΡΑΞΕΙΣ 17

Ο Παύλος και ο Σίλας στη Θεσσαλονίκη

1 ΚΑΙ αφού πέρασαν διαμέσου τής Αμφίπολης και της Απολλωνίας, ήρθαν στη Θεσσαλονίκη, όπου ήταν η συναγωγή των Ιουδαίων.

2 Και ο Παύλος, κατά τη συνήθειά του, μπήκε μέσα προς αυτούς, και τρία σάββατα συζητούσε μαζί τους από τις γραφές,

3 εξηγώντας και αποδεικνύοντας, ότι ο Χριστός έπρεπε να πάθει, και να αναστηθεί από τους νεκρούς, και ότι αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός, που εγώ σας κηρύττω.

4 Και μερικοί απ' αυτούς πείστηκαν, και ενώθηκαν μαζί με τον Παύλο και τον Σίλα, και από τους θεοσεβείς Έλληνες ένα μεγάλο πλήθος, και από τις πρώτες γυναίκες όχι λίγες.

⁵ Όμως, επειδή οι Ιουδαίοι, που δεν πείθονταν, τους φθόνησαν, και παίρνοντας μαζί τους μερικούς κακούς ανθρώπους από τους χυδαίους, και δημιουργώντας οχλαγωγία, προκαλούσαν θόρυβο στην πόλη· και ορμώντας ενάντια στο σπίτι του Ιάσονα, τους ζητούσαν για να τους φέρουν στον δήμο.

⁶ Επειδή, όμως, δεν τους βρήκαν, έσυραν τον Ιάσονα και μερικούς αδελφούς προς τους πολιτάρχες, φωνάζοντας δυνατά, ότι: Εκείνοι που αναστάτωσαν την οικουμένη, αυτοί ήρθαν και εδώ,

⁷ τους οποίους υποδέχθηκε ο Ιάσωνας· και όλοι αυτοί πράττουν ενάντια στα προστάγματα του Καίσαρα, λέγοντας, ότι: Υπάρχει ένας άλλος βασιλιάς, ο Ιησούς.

⁸ Τάραξαν δε το πλήθος και τους πολιτάρχες καθώς τα άκουγαν αυτά.

⁹ Και παίρνοντας εγγύηση από τον Ιάσονα και τους υπόλοιπους, τους απέλυσαν.

Ο Παύλος, ο Σίλας και ο Τιμόθεος στη Βέροια

¹⁰ Οι δε αδελφοί, αμέσως μέσα στη νύχτα, έστειλαν και τον Παύλο και τον Σίλα στη Βέροια· οι οποίοι, όταν ήρθαν, πήγαν στη συναγωγή των Ιουδαίων.

¹¹ Αυτοί, όμως, ήσαν ευγενέστεροι από εκείνους στη Θεσσαλονίκη, επειδή δέχθηκαν τον λόγο με κάθε προθυμία, εξετάζοντας καθημερινά τις γραφές, αν έτσι έχουν αυτά.

¹² Πολλοί μεν, λοιπόν, απ' αυτούς πίστεψαν, και από τις επίσημες Ελληνίδες γυναίκες, και από τους άνδρες όχι λίγοι.

¹³ Και καθώς οι Ιουδαίοι από τη Θεσσαλονίκη έμαθαν ότι και στη Βέροια κηρύχθηκε ο λόγος τού Θεού από τον Παύλο, ήρθαν και εκεί, και αναστάτωναν τα πλήθη.

¹⁴ Και οι αδελφοί, τότε, έστειλαν αμέσως τον Παύλο να πάει μέχρι τη θάλασσα· ο Σίλας, όμως, και ο Τιμόθεος έμειναν εκεί.

¹⁵ Και αυτοί που συνόδευσαν τον Παύλο, τον έφεραν μέχρι την Αθήνα· και παίρνοντας παραγγελία για τον Σίλα και τον Τιμόθεο, νάρθουν σ' αυτόν το συντομότερο, αναχώρησαν.

Ο Παύλος στην Αθήνα

¹⁶ Και ενώ ο Παύλος τούς περίμενε στην Αθήνα, το πνεύμα του παροξυνόταν μέσα του, επειδή έβλεπε την πόλη να είναι γεμάτη από είδωλα.

¹⁷ Συνομιλούσε, λοιπόν, στη συναγωγή με τους Ιουδαίους, και με τους θεοσεβείς, και στην αγορά κάθε ημέρα με εκείνους που τύχαιναν εκεί.

¹⁸ Μερικοί δε από τους Επικούρειους και τους Στωικούς φιλοσόφους λογομαχούσαν μαζί του· και οι μεν έλεγαν: Τι θέλει τάχα να πει αυτός ο

σπερμολόγος; Οι δε άλλοι: Φαίνεται ότι είναι κήρυκας ξένων θεών· επειδή, τους κήρυττε τον Ιησού και την ανάσταση.

19 Και πιάνοντάς τον από το χέρι, τον έφεραν στον Άρειο Πάγο, λέγοντας: Μπορούμε να μάθουμε, ποια είναι αυτή η νέα διδασκαλία, που κηρύττεται από σένα;

20 Επειδή, φέρνεις στις ακοές μας μερικά παράδοξα πράγματα· θέλουμε, λοιπόν, να μάθουμε, τι σημαίνουν αυτά.

21 Όλοι δε οι Αθηναίοι, και οι ξένοι που έμεναν εκεί, σε τίποτε άλλο δεν ευκαιρούσαν, παρά στο να λένε και να ακούν κάτι νεότερο.

22 Ο δε Παύλος, καθώς στάθηκε όρθιος, στο μέσον τού Αρείου Πάγου, είπε: Άνδρες Αθηναίοι, σας βλέπω, από κάθε πλευρά, στο έπακρον θεολάτρες.

23 Επειδή, ενώ περνούσα, και πρόσεχα τα σεβάσματά σας, βρήκα και έναν βωμό, στον οποίο υπάρχει η επιγραφή: ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΘΕΟ. Εκείνον, λοιπόν, που αγνοώντας λατρεύετε, αυτόν εγώ σας κηρύττω.

24 Ο Θεός, ο οποίος έκανε τον κόσμο και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτόν, αυτός που είναι ο Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς,

25 ούτε λατρεύεται από ανθρώπινα χέρια, σαν τάχα να έχει ανάγκη από κάτι, επειδή αυτός δίνει σε όλους ζωή και πνοή και τα πάντα.

26 Και από ένα αίμα έκανε κάθε έθνος ανθρώπων, για να κατοικούν επάνω στο πρόσωπο της γης, και καθόρισε τους προδιαταγμένους καιρούς, και τα οροθέσια της κατοικίας τους·

27 για να ζητούν τον Κύριο, ίσως μπορέσουν να τον ψηλαφήσουν και να τον βρουν· αν και δεν είναι μακριά από κάθε έναν από μας ξεχωριστά·

28 επειδή, μέσα σ' αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχομε· καθώς είπαν και μερικοί από τους ποιητές σας: «Εφόσον, πράγματι, δικό του γέννημα είμαστε».

29 Αφού, λοιπόν, είμαστε γέννημα τού Θεού, δεν πρέπει να νομίζουμε τον Θεό ότι είναι όμοιος με χρυσάφι ή ασήμι ή πέτρα, χαραγμένα με τέχνη και επινόηση ανθρώπου.

30 Παραβλέποντας, λοιπόν, ο Θεός τούς καιρούς τής άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τούς ανθρώπους, οπουδήποτε και αν είναι, να μετανοούν·

31 επειδή, προσδιόρισε μία ημέρα, κατά την οποία πρόκειται να κρίνει την οικουμένη με δικαιοσύνη, διαμέσου ενός άνδρα, που τον διόρισε, και έδωσε γι' αυτό βεβαίωση σε όλους, ανασταίνοντάς τον από τους νεκρούς.

32 Μόλις, όμως, άκουσαν για ανάσταση νεκρών, άλλοι μεν χλεύαζαν, άλλοι δε είπαν: Για το θέμα αυτό, θα σε ακούσουμε ξανά.

33 Και έτσι ο Παύλος αναχώρησε από ανάμεσά τους.

34 Όμως, μερικοί άνδρες προσκολλήθηκαν σ' αυτόν, και πίστεψαν· ανάμεσα στους οποίους και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, και μία γυναίκα, με το όνομα Δάμαρη, και άλλοι μαζί μ' αυτούς.

ΠΡΑΞΕΙΣ 18

Ο Παύλος πηγαίνει στην Κόρινθο

1 ΥΣΤΕΡΑ δε απ' αυτά, ο Παύλος, αναχωρώντας από την Αθήνα, ήρθε στην Κόρινθο·

2 και βρίσκοντας κάποιον Ιουδαίο, που λεγόταν Ακύλας, γεννημένον στον Πόντο, ο οποίος πρόσφατα είχε έρθει από την Ιταλία, και τη γυναίκα του, την Πρίσκιλλα, (επειδή, ο Κλαύδιος είχε διατάξει να αναχωρήσουν όλοι οι Ιουδαίοι από τη Ρώμη), ήρθε σ' αυτούς·

3 και μια που ήταν ομότεχνος, έμενε κοντά τους και εργαζόταν· επειδή, ήσαν σκηνοποιοί στην τέχνη.

4 Και ερχόταν σε συζήτηση στη συναγωγή κάθε σάββατο, και έπειθε τους Ιουδαίους και τους Έλληνες.

5 Όταν δε και ο Σίλας και ο Τιμόθεος κατέβηκαν από τη Μακεδονία, ο Παύλος συσφιγγόταν στο πνεύμα του, δίνοντας μαρτυρία προς τους Ιουδαίους ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

6 Και επειδή αυτοί εναντιώνονταν και κακολογούσαν, ξετινάζοντας τα ιμάτιά του, τους είπε: Το αίμα σας επάνω στο κεφάλι σας· εγώ είμαι καθαρός· από τώρα και στο εξής θα πάω στα έθνη.

7 Και όταν έφυγε από εκεί, ήρθε στο σπίτι κάποιου που ονομαζόταν Ιούστος, ο οποίος σεβόταν τον Θεό, του οποίου το σπίτι συνόρευε με τη συναγωγή.

8 Και ο αρχισυνάγωγος Κρίσπος πίστεψε στον Κύριο μαζί με ολόκληρη την οικογένειά του· και πολλοί από τους Κορινθίους, ακούγοντας, πίστευαν και βαπτίζονταν.

9 Και ο Κύριος, διαμέσου οράματος, τη νύχτα, είπε στον Παύλο: Μη φοβάσαι, αλλά μίλα και μη σιωπήσεις·

10 επειδή, εγώ είμαι μαζί σου, και κανένας δεν θα βάλει χέρι επάνω σου για να σε κακοποιήσει· δεδομένου ότι, έχω πολύ λαό μέσα σ' αυτή την πόλη.

11 Και εκεί κάθησε έναν χρόνο και έξι μήνες, διδάσκοντας ανάμεσα σ' αυτούς τον λόγο τού Θεού.

Οι Ιουδαίοι φέρνουν τον Παύλο μπροστά στον Γαλλίωνα

12 Όταν δε ανθύπατος της Αχαΐας ήταν ο Γαλλίωνας, οι Ιουδαίοι ξεσηκώθηκαν με μία γνώμη ενάντια στον Παύλο, και τον έφεραν στο δικαστήριο,

13 λέγοντας, ότι: Αυτός πείθει τούς ανθρώπους να λατρεύουν τον Θεό αντίθετα προς τον νόμο.

14 Και όταν ο Παύλος επρόκειτο να ανοίξει το στόμα, ο Γαλλίωνας είπε στους Ιουδαίους: Αν μεν ήταν κάποιο αδίκημα ή πονηρό ραδιούργημα, ω Ιουδαίοι, εύλογα θα σας ανεχόμουν·

15 αν, όμως, είναι ζήτημα για λέξεις και ονόματα και τον νόμο σας, δείτε τα εσείς οι ίδιοι· επειδή, κριτής γι' αυτά εγώ δεν θέλω να γίνω.

16 Και τους έδιωξε από το δικαστήριο.

17 Και όλοι οι Έλληνες, πιάνοντας τον αρχισυνάγωγο Σωσθένη, τον χτυπούσαν μπροστά στο δικαστήριο· και τον Γαλλίωνα δεν τον ένοιαζε καθόλου γι' αυτά.

Ο Παύλος, διαμέσου Εφέσου, στα Ιεροσόλυμα και στην Αντιόχεια

18 Και ο Παύλος, αφού έμεινε ακόμα αρκετές ημέρες εκεί, έπειτα αποχαιρετώντας τούς αδελφούς, εξέπλευσε στη Συρία· και μαζί του η Πρίσκιλλα και ο Ακύλας, αφού ξύρισε το κεφάλι του στις Κεχρεές· επειδή, είχε ευχή.

19 Και έφτασε στην Έφεσο, και άφησε εκείνους εκεί, αυτός όμως μπαίνοντας μέσα στη συναγωγή, ήρθε σε συζήτηση με τους Ιουδαίους.

20 Και ενώ τον παρακαλούσαν να μείνει περισσότερο καιρό κοντά τους, δεν συγκατένευσε·

21 αλλά, τους αποχαιρέτησε, λέγοντας: Πρέπει οπωσδήποτε να κάνω την ερχόμενη γιορτή στα Ιεροσόλυμα, θα επιστρέψω όμως πάλι σε σας, του Θεού θέλοντος. Και απέπλευσε από την Έφεσο.

22 Και όταν αποβιβάστηκε στην Καισάρεια, ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ και αφού χαιρέτησε την εκκλησία, κατέβηκε στην Αντιόχεια.

ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

23 Και αφού διέμεινε λίγο καιρό, βγήκε έξω, και διερχόταν διαδοχικά τη γη τής Γαλατίας και τη Φρυγία, επιστηρίζοντας όλους τούς μαθητές.

Ο Απολλώς

24 Κάποιος δε Ιουδαίος, με το όνομα Απολλώς, καταγόμενος από την Αλεξάνδρεια, άνδρας λόγιος, έφτασε στην Έφεσο, ο οποίος ήταν δυνατός στις γραφές.

25 Αυτός ήταν κατηχημένος στον δρόμο τού Κυρίου, και παλλόμενος από ζέση στο πνεύμα του, μιλούσε και δίδασκε με ακρίβεια αυτά που είχαν σχέση με τον Κύριο, γνωρίζοντας μονάχα το βάπτισμα του Ιωάννη.

²⁶ Και αυτός άρχισε να μιλάει με παρρησία μέσα στη συναγωγή· όταν δε τον άκουσαν ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, τον πήραν, και του εξέθεσαν με μεγαλύτερη ακρίβεια τον δρόμο τού Θεού.

²⁷ Και επειδή ήθελε να περάσει στην Αχαΐα, οι αδελφοί έγραψαν προς τους μαθητές, προτρέποντας να τον δεχθούν· ο οποίος, όταν ήρθε, ωφέλησε πολύ εκείνους που διαμέσου τής χάρης είχαν πιστέψει.

²⁸ Επειδή, έλεγχε δημόσια τους Ιουδαίους με έντονο τρόπο, αποδεικνύοντας διαμέσου των γραφών ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός.

ΠΡΑΞΕΙΣ 19

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΦΕΣΟ

1 . Οι μαθητές τού Ιωάννη

¹ ΚΑΙ ενώ ο Απολλώς ήταν στην Κόρινθο, ο Παύλος, αφού πέρασε στα ανωτερικά μέρη, ήρθε στην Έφεσο· και βρίσκοντας μερικούς μαθητές,

² είπε σ' αυτούς: Λάβατε Πνεύμα Άγιο όταν πιστέψατε; Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Μα, ούτε αν υπάρχει Πνεύμα Άγιο ακούσαμε.

³ Και τους είπε: Σε τι βαπτιστήκατε, λοιπόν; Και εκείνοι είπαν: Στο βάπτισμα του Ιωάννη.

⁴ Και ο Παύλος είπε: Ο Ιωάννης μεν βάπτισε βάπτισμα μετάνοιας, λέγοντας στον λαό να πιστέψουν σ' εκείνον που θα ερχόταν ύστερα απ' αυτόν, δηλαδή, στον Ιησού Χριστό.

⁵ Και όταν το άκουσαν, βαπτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού.

⁶ Και αφού ο Παύλος έβαλε επάνω τους τα χέρια, ήρθε το Πνεύμα το Άγιο επάνω σ' αυτούς, και μιλούσαν γλώσσες και προφήτευαν.

⁷ Και όλοι αυτοί οι άνδρες ήσαν περίπου δώδεκα.

2 . Η σκληρότητα των Ιουδαίων αναγκάζει τον Παύλο να ζητήσει έναν άλλο χώρο διακήρυξης του Ευαγγελίου

⁸ Και μπαίνοντας μέσα στη συναγωγή μιλούσε με παρρησία, συζητώντας τρεις μήνες, και πείθοντας για τα ζητήματα της βασιλείας τού Θεού.

⁹ Επειδή, όμως, μερικοί σκληρύνονταν και δεν πείθονταν, κακολογώντας τόν δρόμο τού Κυρίου μπροστά στο πλήθος, αφού απομακρύνθηκε απ' αυτούς, αποχώρισε τους μαθητές, συζητώντας καθημερινά στη σχολή κάποιου που λεγόταν Τύραννος.

¹⁰ Και αυτό έγινε για δύο χρόνια· ώστε, όλοι εκείνοι που κατοικούσαν στην Ασία άκουσαν τον λόγο τού Κυρίου Ιησού, και οι Ιουδαίοι και οι Έλληνες.

¹¹ Και ο Θεός, διαμέσου τού Παύλου, έκανε μεγάλα θαύματα·

¹² ώστε και επάνω στους ασθενείς φέρνονταν από το σώμα του μαντήλια ή περιζώματα, και έφευγαν απ' αυτούς οι ασθένειες, και τα πονηρά πνεύματα έβγαιναν απ' αυτούς.

3 . Οι επτά εξορκιστές, γιοι τού αρχιερέα Σκευά

¹³ Και μερικοί από τους περιερχόμενους εξορκιστές των Ιουδαίων επιχείρησαν να προφέρουν το όνομα του Κυρίου Ιησού επάνω σ' αυτούς που είχαν τα πονηρά πνεύματα, λέγοντας: Σας ορκίζουμε στον Ιησού, που ο Παύλος κηρύττει.

¹⁴ Και εκείνοι που το έκαναν αυτό ήσαν επτά γιοι κάποιου Ιουδαίου αρχιερέα, που ονομαζόταν Σκευάς.

¹⁵ Και το πονηρό πνεύμα, απαντώντας είπε: Τον Ιησού τον γνωρίζω, και τον Παύλο τον ξέρω· εσείς, όμως, ποιοι είστε;

¹⁶ Και πηδώντας επάνω τους ο άνθρωπος, στον οποίο ήταν το πονηρό πνεύμα, και αφού τους κατανίκησε, υπερίσχυσε εναντίον τους, ώστε γυμνοί και τραυματισμένοι έφυγαν από το σπίτι εκείνο.

¹⁷ Κι αυτό έγινε γνωστό σε όλους, και στους Ιουδαίους και στους Έλληνες, αυτούς που κατοικούσαν στην Έφεσο· και έπεσε φόβος επάνω σε όλους, και το όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού μεγαλυνόταν.

¹⁸ Και έρχονταν πολλοί απ' αυτούς που πίστεψαν ομολογώντας δημόσια και φανερώνοντας τις πράξεις τους.

¹⁹ Πολλοί, μάλιστα, και από εκείνους που έκαναν μαγείες, φέρνοντας τα βιβλία τους, τα κατέκαιγαν μπροστά σε όλους· και απαριθμώντας την αξία τους, βρήκαν ότι ήταν ίση με 50.000 ασημένια νομίσματα.

²⁰ Έτσι ισχυρά αύξανε και δυνάμωνε ο λόγος τού Κυρίου.

4 . Αναταραχή στην πολυπληθή Έφεσο

²¹ Και καθώς εκπληρώθηκαν αυτά, ο Παύλος αποφάσισε μέσα του, αφού περάσει τη Μακεδονία και την Αχαΐα, να πάει στην Ιερουσαλήμ, λέγοντας ότι: Αφού πάω εκεί, πρέπει να δω και τη Ρώμη.

²² Και στέλνοντας στη Μακεδονία δύο από εκείνους που τον υπηρετούσαν, τον Τιμόθεο και τον Έραστο, αυτός έμεινε για λίγο χρόνο στην Ασία.

²³ Και κατά τον καιρό εκείνο έγινε όχι λίγη αναταραχή για τον δρόμο αυτόν·

²⁴ επειδή, κάποιος αργυροποιός, με το όνομα Δημήτριος, που κατασκεύαζε ασημένιους ναούς τής Άρτεμης, προξενούσε στους τεχνίτες όχι λίγο κέρδος·

²⁵ τους οποίους, αφού τους συγκέντρωσε, και εκείνους που εργάζονταν τα παρόμοια, είπε: Άνδρες, ξέρετε ότι απ' αυτή την εργασία προέρχεται η ευπορία μας·

26 και βλέπετε και ακούτε, ότι αυτός ο Παύλος έπεισε και μετέβαλε πολύν λαό, όχι μονάχα τής Εφέσου, αλλά σχεδόν ολόκληρης της Ασίας, λέγοντας ότι δεν είναι θεοί αυτοί που κατασκευάζονται με τα χέρια.

27 Και όχι μονάχα η τέχνη μας κινδυνεύει να εξουθενωθεί, αλλά και το ιερό τής μεγάλης θεάς Άρτεμης να θεωρηθεί σαν ένα τίποτε, και πρόκειται μάλιστα να καταστραφεί η μεγαλειότητά της, που τη σέβεται ολόκληρη η Ασία και η οικουμένη.

28 Όταν δε τα άκουσαν αυτά, και καθώς γέμισαν από θυμό, έκραζαν λέγοντας: Μεγάλη η Άρτεμη των Εφεσίων.

29 Και ολόκληρη η πόλη γέμισε από αναταραχή· και όρμησαν με μία γνώμη στο θέατρο, αρπάζοντας μαζί τον Γάιο και τον Αρίσταρχο, τους Μακεδόνες, συνοδοιπόρους τού Παύλου.

30 Και ενώ ο Παύλος ήθελε να μπει μέσα στον δήμο, οι μαθητές δεν τον άφηναν.

31 Μερικοί, μάλιστα, από τους Ασιάρχες, που ήσαν φίλοι του, έστειλαν σ' αυτόν, και τον παρακαλούσαν να μη εκθέσει τον εαυτό του στο θέατρο.

32 Άλλοι μεν, λοιπόν, έκραζαν κάτι άλλο και άλλοι άλλο· για τον λόγο ότι, η σύναξη ήταν συγκεχυμένη, και οι περισσότεροι δεν ήξεραν γιατί συγκεντρώθηκαν.

33 Από δε το πλήθος έβαλαν μπροστά τον Αλέξανδρο για να μιλήσει, επειδή τον πρόβαλαν οι Ιουδαίοι· και ο Αλέξανδρος, καθώς έσεισε το χέρι για να γίνει ησυχία, ήθελε να απολογηθεί στον δήμο.

34 Όταν, όμως, γνώρισαν ότι είναι Ιουδαίος, έγινε μία φωνή, από όλους εκείνους που έκραζαν, μέχρι δύο ώρες: Μεγάλη η Άρτεμη των Εφεσίων.

35 Ο δε Γραμματέας, όταν καθισύχασε το πλήθος, λέει: Άνδρες Εφέσιοι, και ποιος άνθρωπος είναι που δεν γνωρίζει ότι η πόλη των Εφεσίων είναι λάτρισσα της μεγάλης θεάς Άρτεμης, και του Διοπετούς αγάλματος;

36 Επειδή, λοιπόν, αυτά είναι αναντίρρητα, εσείς πρέπει να ησυχάζετε, και να μη κάνετε τίποτε το απερίσκεπτο.

37 Δεδομένου ότι, φέρατε αυτούς τούς άνδρες, που ούτε ιερόσυλοι είναι ούτε τη θεά σας κακολογούν.

38 Αν μεν, λοιπόν, ο Δημήτριος και οι συντεχνίτες του έχουν μία διαφορά με κάποιον, υπάρχουν ημέρες δικάσιμες, και υπάρχουν ανθύπατοι· ας καταγγείλουν ο ένας τον άλλον.

39 Αν, όμως, ζητάτε κάτι για άλλα πράγματα, κατά τη νόμιμη συνέλευση θα επιλυθεί.

⁴⁰ Επειδή, για τη σημερινή αναταραχή, κινδυνεύουμε να κατηγορηθούμε ως στασιαστές, χωρίς να υπάρχει καμία αιτία, με την οποία θα μπορέσουμε να δικαιολογήσουμε τούτο τον θόρυβο.

⁴¹ Και όταν τα είπε αυτά, απέλυσε τη συνέλευση.

ΠΡΑΞΕΙΣ 20

Ο Παύλος αναχωρεί για Μακεδονία και υπόλοιπη Ελλάδα

¹ ΚΑΙ όταν έπαυσε ο θόρυβος, ο Παύλος, αφού προσκάλεσε τους μαθητές, και τους ασπάστηκε, βγήκε έξω για να πάει στη Μακεδονία.

² Και αφού διαπέρασε εκείνα τα μέρη, και τους προέτρεψε με πολλά λόγια, ήρθε στην Ελλάδα.

³ Και αφού έμεινε τρεις μήνες, επειδή έγινε εναντίον του συνωμοσία από τους Ιουδαίους, ενώ επρόκειτο να αποπλεύσει προς τη Συρία, αποφασίστηκε να επιστρέψει διαμέσου τής Μακεδονίας.

⁴ Μαζί του, μάλιστα, ακολουθούσε μέχρι την Ασία και ο Βεροιαίος ο Σώπατρος· και από τους Θεσσαλονικείς ο Αρίσταρχος και ο Σεκούνδος, και ο Γάιος, αυτός από τη Δέρβη, και ο Τιμόθεος· από την Ασία δε, ο Τυχικός και ο Τρόφιμος.

⁵ Αυτοί, επειδή ήρθαν πρωύτερα, μας περίμεναν στην Τρωάδα.

⁶ Εμείς, όμως, αποπλεύσαμε από τους Φιλίππους, ύστερα από τις ημέρες των αζύμων, και σε πέντε ημέρες ήρθαμε σ' αυτούς στην Τρωάδα, όπου διαμείναμε επτά ημέρες.

Η αποχαιρετιστήρια ομιλία στην Τρωάδα. Ο Εύτυχος

⁷ Και κατά την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας, ενώ οι μαθητές ήσαν συγκεντρωμένοι για την κοπή τού άρτου, ο Παύλος συνομιλούσε μαζί τους, καθώς επρόκειτο την επόμενη ημέρα να αναχωρήσει· και παρέτεινε τον λόγο μέχρι τα μεσάνυχτα.

⁸ Και υπήρχαν αρκετές λαμπάδες στο ανώγειο, όπου ήσαν συγκεντρωμένοι.

⁹ Και κάποιος νεανίας, με το όνομα Εύτυχος, καθισμένος επάνω στο παράθυρο, περιήλθε σε βαθύ ύπνο, ενώ ο Παύλος συζητούσε εκτεταμένα, και καθώς κυριεύθηκε από τον ύπνο, έπεσε κάτω από το τρίτο πάτωμα· και τον σήκωσαν νεκρόν.

¹⁰ Και όταν ο Παύλος κατέβηκε, έπεσε επάνω του, και καθώς τον αγκάλιασε είπε: Μη ταραζέστε· επειδή, η ψυχή του είναι μέσα του.

¹¹ Και όταν ανέβηκε έκοψε ψωμί και γεύτηκε, και μίλησε αρκετά μέχρι την αυγή, ύστερα αναχώρησε.

¹² Το δε παιδί το έφεραν ζωντανό, και παρηγορήθηκαν υπερβολικά.

Από την Τρωάδα ο Παύλος πηγαίνει στη Μίλητο

13 Εμείς δε, κατεβαίνοντας πρωύτερα στο πλοίο, αποπλεύσαμε στην Άσσο, δεδομένου ότι επρόκειτο από εκεί να πάρουμε τον Παύλο· επειδή, έτσι είχε διατάξει, ενώ αυτός επρόκειτο να πάει πεζός.

14 Και όταν μάς συνάντησε στην Άσσο, αφού τον πήραμε, ήρθαμε στη Μυτιλήνη·

15 και αποπλέοντας από εκεί, φτάσαμε την επόμενη ημέρα αντικρυνά της Χίου· και την άλλη ημέρα φτάσαμε στη Σάμο· και αφού μείναμε στο Τρωγύλλιο, την ακόλουθη ημέρα ήρθαμε στη Μίλητο.

16 Επειδή, ο Παύλος έκρινε να παραπλεύσει την Έφεσο, για να μη του συμβεί να χρονοτριβήσει στην Ασία· για τον λόγο ότι, έσπευδε, αν του ήταν δυνατόν, να βρεθεί την ημέρα της Πεντηκοστής στα Ιεροσόλυμα.

Ο Παύλος, στη Μίλητο, αποχαιρετά τούς πρεσβύτερους της Εφέσου

17 Και από τη Μίλητο, στέλνοντας στην Έφεσο, προσκάλεσε τους πρεσβύτερους της εκκλησίας.

18 Και όταν ήρθαν σ' αυτόν, τους είπε: Εσείς ξέρετε, από την πρώτη ημέρα κατά την οποία πάτησα το πόδι μου στην Ασία, πώς πέρασα μαζί σας ολόκληρο τον καιρό·

19 δουλεύοντας τον Κύριο με κάθε ταπεινοφροσύνη, και με πολλά δάκρυα και πειρασμούς, που μου συνέβησαν από τις επιβουλές των Ιουδαίων·

20 ότι δεν απέκρυψα τίποτε από εκείνα που σας συνέφεραν, ώστε να μη σας το αναγγείλω, και να σας διδάξω δημόσια και κατ' οίκους,

21 δίνοντας μαρτυρία και προς τους Ιουδαίους και τους Έλληνες για τη μετάνοια προς τον Θεό, και την πίστη, αυτή προς τον Κύριό μας Ιησού Χριστό.

22 Και τώρα, δέστε, εγώ δεμένος στο πνεύμα μου πηγαίνω στην Ιερουσαλήμ, μη γνωρίζοντας τα όσα πρόκειται να μου συμβούν μέσα σ' αυτήν·

23 παρά μόνον ότι το Πνεύμα το Άγιο δίνει μαρτυρία σε κάθε πόλη, λέγοντας ότι: Δεσμά και θλίψεις με περιμένουν·

24 όμως, δεν φροντίζω για κανένα απ' αυτά ούτε έχω πολύτιμη τη ζωή μου, παρά το να τελειώσω τον δρόμο μου με χαρά, και τη διακονία, που πήρα από τον Κύριο Ιησού, να διακηρύξω το ευαγγέλιο της χάρης τού Θεού.

25 Και τώρα, προσέξτε, εγώ ξέρω ότι στο εξής δεν θα δείτε το πρόσωπό μου όλοι εσείς, ανάμεσα στους οποίους πέρασα κηρύττοντας τη βασιλεία τού Θεού.

26 Γι' αυτό, κατά τη σημερινή ημέρα, δίνω σε σας την επίσημη μαρτυρία, ότι εγώ είμαι καθαρός από το αίμα όλων·

- ²⁷ επειδή, δεν απέκρυψα να σας αναγγείλω ολόκληρη τη βουλή τού Θεού.
- ²⁸ Προσέχετε, λοιπόν, στον εαυτό σας, και σε ολόκληρο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σάς έβαλε επισκόπους, για να ποιμαίνετε την εκκλησία τού Θεού, που απέκτησε με το ίδιο του το αίμα.
- ²⁹ Επειδή, εγώ ξέρω τούτο ότι, ύστερα από την αναχώρησή μου, θα μπουν μέσα σε σας λύκοι βαρείς, που δεν θα λυτούνται το ποίμνιο·
- ³⁰ και από σας τους ίδιους θα σηκωθούν άνθρωποι, που θα μιλούν διεστραμμένα, για να αποσπούν τούς μαθητές πίσω από τον εαυτό τους.
- ³¹ Γι' αυτό, αγρυπνείτε, φέρνοντας στη μνήμη σας ότι τρία χρόνια, νύχτα και ημέρα, δεν έπαυσα να νουθετώ με δάκρυα κάθε έναν ξεχωριστά.
- ³² Και τώρα, αδελφοί, σας αφιερώνω στον Θεό και στον λόγο τής χάρις του, ο οποίος μπορεί να επικοδομήσει και να δώσει σε σας κληρονομιά ανάμεσα σε όλους τούς αγιασμένους.
- ³³ Ασήμι ή χρυσάφι ή ιμάτιο δεν επιθύμησα από κανέναν.
- ³⁴ Και εσείς οι ίδιοι ξέρετε ότι στις ανάγκες μου και σ' εκείνους που ήσαν μαζί μου υπηρέτησαν αυτά τα χέρια.
- ³⁵ Σε όλα υπέδειξα σε σας ότι, κοπιάζοντας κατ' αυτό τον τρόπο, πρέπει να βοηθάτε τούς ασθενείς, και να θυμάστε τα λόγια τού Κυρίου Ιησού, ότι αυτός είπε: Μακάριο είναι το να δίνει κάποιος μάλλον, παρά να παίρνει.
- ³⁶ Και όταν τα είπε αυτά, αφού γονάτισε, προσευχήθηκε μαζί με όλους αυτούς.
- ³⁷ Έγινε δε μεγάλος κλαυθμός από όλους· και πέφτοντας επάνω στον τράχηλο του Παύλου, τον καταφιλούσαν·
- ³⁸ λυπούμενοι, μάλιστα, υπερβολικά για τον λόγο που είπε, ότι: Δεν θα δουν πλέον το πρόσωπό του. Και τον προέπεμπαν στο πλοίο.

ΠΡΑΞΕΙΣ 21

Από τη Μίλητο ο Παύλος κατευθύνεται στα Ιεροσόλυμα

- ¹ ΚΑΙ όταν αποχωριστήκαμε απ' αυτούς, αποπλεύσαμε, ήρθαμε δε κατευθείαν στην Κω, και την ακόλουθη ημέρα στη Ρόδο, και από εκεί στα Πάταρα.
- ² Και βρίσκοντας ένα πλοίο, που επρόκειτο να περάσει στη Φοινίκη, ανεβήκαμε σ' αυτό και αποπλεύσαμε.
- ³ Και αφού διακρίναμε από μακριά την Κύπρο, και την αφήσαμε αριστερά, πλέαμε προς τη Συρία, και κατεβήκαμε στην Τύρο· επειδή, εκεί επρόκειτο το πλοίο να ξεφορτώσει το φορτίο του.
- ⁴ Και βρίσκοντας τους μαθητές, μείναμε εκεί επτά ημέρες· οι οποίοι έλεγαν στον Παύλο διαμέσου τού Πνεύματος, να μη ανέβει στην Ιερουσαλήμ.

- ⁵ Όταν δε τελειώσαμε τις ημέρες εκείνες, καθώς βγήκαμε έξω, πορευόμασταν, και μας προέπεμπαν όλοι μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά μέχρι έξω από την πόλη· και γονατίζοντας επάνω στον γιαλό προσευχηθήκαμε.
- ⁶ Και αφού χαιρετήσαμε ο ένας τον άλλον, ανεβήκαμε στο πλοίο, ενώ εκείνοι επέστρεψαν στα ίδια.
- ⁷ Και εμείς, όταν τελειώσαμε το θαλάσσιο ταξίδι, από την Τύρο φτάσαμε στην Πτολεμαΐδα, και αφού χαιρετήσαμε τους αδελφούς, μείναμε κοντά τους μία ημέρα.
- ⁸ Και την επόμενη ημέρα, ο Παύλος και εκείνοι που ήσαν γύρω του, αναχωρώντας ήρθαμε στην Καισάρεια· και μπαίνοντας στο σπίτι τού Ευαγγελιστή Φιλίππου, που ήταν ένας από τους επτά, μείναμε κοντά του.
- ⁹ Αυτός, μάλιστα, είχε τέσσερις θυγατέρες παρθένες, που προφήτευαν.
- ¹⁰ Και ενώ μέναμε εκεί πολλές ημέρες, κατέβηκε από την Ιουδαία κάποιος προφήτης με το όνομα Άγαβος·
- ¹¹ και όταν ήρθε σε μας, πήρε τη ζώνη τού Παύλου, και δένοντας τα δικά του χέρια και τα πόδια, είπε: Αυτά λέει το Πνεύμα το Άγιο: Τον άνδρα, του οποίου είναι αυτή η ζώνη, έτσι θα τον δέσουν οι Ιουδαίοι στην Ιερουσαλήμ, και θα τον παραδώσουν στα χέρια τών εθνών.
- ¹² Και καθώς τα ακούσαμε αυτά, τον παρακαλούσαμε και εμείς και οι ντόπιοι να μη ανέβει στην Ιερουσαλήμ.
- ¹³ Ο Παύλος, όμως, αποκρίθηκε: Τι κάνετε κλαίγοντας και καταθλίβοντας την καρδιά μου; Επειδή, εγώ όχι μονάχα να δεθώ, αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ είμαι έτοιμος για χάρη τού ονόματος του Κυρίου Ιησού.
- ¹⁴ Και επειδή δεν πειθόταν, ησυχάσαμε, λέγοντας: Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου.
- ¹⁵ Ύστερα δε από τις ημέρες αυτές, αφού ετοιμάσαμε την αποσκευή μας, ανεβαίναμε στην Ιερουσαλήμ.
- ¹⁶ Μαζί μας, μάλιστα, ήρθαν και μερικοί μαθητές από την Καισάρεια, φέρνοντας και κάποιον Μνάσωνα, Κύπριον, παλιόν μαθητή, στον οποίο επρόκειτο να φιλοξενηθούμε.

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

1 . Επίσκεψη του Παύλου στον Ιάκωβο

- ¹⁷ Και όταν ήρθαμε στα Ιεροσόλυμα, οι αδελφοί μάς δέχθηκαν με χαρά.
- ¹⁸ Και την ακόλουθη ημέρα, ο Παύλος πήγε μαζί με μας στον Ιάκωβο, και ήρθαν όλοι οι πρεσβύτεροι.
- ¹⁹ Και αφού τους χαιρέτησε, διηγούν ταν ένα προς ένα ξεχωριστά τα όσα ο Θεός έκανε ανάμεσα στα έθνη με τη διακονία του.

20 Και εκείνοι, όταν τα άκουσαν, δόξαζαν τον Κύριο· και του είπαν: Βλέπεις, αδελφέ, πόσες μυριάδες είναι από τους Ιουδαίους, που πίστεψαν· και όλοι αυτοί είναι ζηλωτές τού νόμου.

21 Έμαθαν, μάλιστα, για σένα, ότι διδάσκεις όλους τούς Ιουδαίους ανάμεσα στα έθνη να αποστατήσουν από τον Μωυσή, λέγοντας, να μη κάνουν περιτομή στα παιδιά τους ούτε να περπατούν σύμφωνα με τα έθιμα.

2 . Η συμβουλή των πρεσβυτέρων για τον καθαρισμό

22 Τι είναι, λοιπόν; Πρόκειται, σίγουρα, να μαζευτεί ένα πλήθος, επειδή θα ακούσουν ότι ήρθες.

23 Κάνε, λοιπόν, τούτο που σου λέμε: Βρίσκονται κοντά μας τέσσερις άνδρες, που έχουν επάνω τους ευχή·

24 να τους πάρεις, να καθαριστείς μαζί τους, και να δαπανήσεις γι' αυτούς, για να ξυριστούν στο κεφάλι, και να γνωρίσουν όλοι ότι δεν υπάρχει τίποτε από όσα έμαθαν για σένα, αλλά ακολουθείς και εσύ φυλάττοντας τον νόμο.

25 Όσο για τα έθνη που πίστεψαν, εμείς γράψαμε, αποφασίζοντας να μη φυλάττουν τίποτε τέτοιο, παρά μονάχα να απέχουν από το ειδωλόθυτο, και το αίμα, και πνικτό ζώο, και πορνεία.

26 Τότε, ο Παύλος, παίρνοντας τους άνδρες, την ακόλουθη ημέρα, αφού καθарίστηκε μαζί τους, μπήκε μέσα στο ιερό, εξαγγέλλοντας πότε εκπληρώνονται οι ημέρες τού καθαρισμού, οπότε θα γίνει προσφορά για κάθε έναν απ' αυτούς.

3 . Ο Παύλος συλλαμβάνεται στην αυλή τού Ναού

27 Και καθώς επρόκειτο να συμπληρωθούν οι επτά ημέρες, οι Ιουδαίοι από την Ασία, μόλις τον είδαν μέσα στο ιερό, τάραξαν ολόκληρο το πλήθος, και έβαλαν τα χέρια τους επάνω του,

28 κρίζοντας: Άνδρες Ισραηλίτες, βοηθάτε· αυτός είναι ο άνθρωπος που διδάσκει όλους παντού ενάντια στον λαό και στον νόμο και σε τούτο τον τόπο· κι ακόμα, έφερε και Έλληνες μέσα στο ιερό, και βεβήλωσε τούτο τον άγιο τόπο.

29 (Επειδή, είχαν δει προηγουμένως τον Τρόφιμο από την Έφεσο μαζί του στην πόλη, τον οποίο, νόμιζαν, ότι ο Παύλος είχε φέρει μέσα στο ιερό).

30 Και ήρθε σε αναταραχή ολόκληρη η πόλη, και έγινε συρροή τού λαού· και πιάνοντας τον Παύλο, τον έσυραν έξω από το ιερό· και αμέσως κλείστηκαν οι θύρες.

31 Και ενώ ζητούσαν να τον θανατώσουν, ανέβηκε η φήμη στον χιλιάρχο του τάγματος ότι, ολόκληρη η Ιερουσαλήμ είναι αναστατωμένη·

³² ο οποίος, παίρνοντας αμέσως στρατιώτες και εκατόνταρχους, έτρεξε κάτω σ' αυτούς. Και εκείνοι, όταν είδαν τον χιλιάρχο και τους στρατιώτες, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο.

³³ Τότε, μόλις ο χιλιάρχος πλησίασε, τον έπιασε, και πρόσταξε να δεθεί με δύο αλυσίδες, και ρωτούσε, ποιος ήταν, και τι είχε κάνει.

³⁴ Και ανάμεσα στον όχλο, άλλοι φώναζαν κάτι άλλο, και άλλοι άλλο· και μη μπορώντας εξαιτίας τού θορύβου να μάθει το βέβαιο, πρόσταξε να φερθεί στο φρούριο.

³⁵ Και όταν έφτασε στα σκαλοπάτια, συνέβηκε να βαστάζεται από τους στρατιώτες εξαιτίας τής βίας τού όχλου.

³⁶ Επειδή, το πλήθος τού λαού ακολουθούσε κρίζοντας: Σήκωσέ τον.

4 . Ο Παύλος ζητάει την άδεια για να μιλήσει στον λαό

³⁷ Και ενώ επρόκειτο να φερθεί μέσα στο φρούριο, λέει στον χιλιάρχο: Μου είναι επιτρεπτό να σου πω κάτι; Και εκείνος είπε: Ξέρεις Ελληνικά;

³⁸ Δεν είσαι τάχα εσύ ο Αιγύπτιος, που πριν από τούτες τις ημέρες διέγειρες σε αποστασία και έβγαλες έξω στην έρημο τους 4.000 φονιάδες άνδρες;

³⁹ Και ο Παύλος είπε: Εγώ είμαι άνθρωπος Ιουδαίος από την Ταρσό, πολίτης επίσημης πόλης τής Κιλικίας· και, σε παρακαλώ, δώσε μου την άδεια να μιλήσω προς τον λαό.

⁴⁰ Και όταν τού έδωσε την άδεια, ο Παύλος, με το που στάθηκε στα σκαλοπάτια, έσεισε το χέρι στον λαό για να γίνει ησυχία· και καθώς έγινε μεγάλη σιωπή, μίλησε στην Εβραϊκή διάλεκτο, λέγοντας:

ΠΡΑΞΕΙΣ 22

5 . Ο Παύλος απευθύνεται στον λαό τής Ιερουσαλήμ

¹ Άνδρες αδελφοί και πατέρες, ακούστε την απολογία μου, που αυτή τη στιγμή κάνω προς εσάς.

² Και ακούγοντας ότι τους μιλούσε στην Εβραϊκή διάλεκτο, έδειξαν περισσότερη ησυχία· και είπε:

³ Εγώ μεν είμαι άνθρωπος Ιουδαίος, γεννημένος στην Ταρσό τής Κιλικίας, έχω δε ανατραφεί σε τούτη την πόλη, κοντά στα πόδια τού Γαμαλιήλ, πήρα την παιδεία σύμφωνα με την ακρίβεια του πατροπαράδοτου νόμου, ήμουν ζηλωτής τού Θεού, όπως όλοι εσείς είστε σήμερα·

⁴ ο οποίος κατέτρεξα τούτη την οδό μέχρι θανάτου, δένοντας με αλυσίδες και παραδίνοντας σε φυλακές και άνδρες και γυναίκες·

⁵ καθώς και ο αρχιερέας δίνει μαρτυρία για μένα, και ολόκληρο το πρεσβυτέριο· από τους οποίους παίρνοντας και επιστολές προς τους

αδελφούς, πορευόμενοι στη Δαμασκό, για να φέρω δεμένους στην Ιερουσαλήμ και εκείνους που ήσαν εκεί, για να τιμωρηθούν.

⁶ Ενώ δε οδοιπορώντας πλησίαζα στη Δαμασκό, κατά το μεσημέρι, άστραψε ξαφνικά γύρω μου πολύ φως από τον ουρανό·

⁷ και έπεσα στο έδαφος, και άκουσα μία φωνή, που μου έλεγε: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις;

⁸ Και εγώ αποκρίθηκα: Ποιος είσαι, Κύριε; Και μου είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς ο Ναζωραίος, που εσύ καταδιώκεις.

⁹ Αυτοί που ήσαν μαζί μου είδαν μεν το φως, και φοβήθηκαν υπερβολικά· τη φωνή, όμως, εκείνου που μου μιλούσε, δεν άκουσαν.

¹⁰ Και είπα: Τι να κάνω, Κύριε; Και ο Κύριος μου είπε: Καθώς θα σηκωθείς, πήγαινε στη Δαμασκό· και εκεί θα σου λαληθεί για όλα όσα είναι διορισμένα να κάνεις.

¹¹ Και επειδή, από τη λαμπρότητα εκείνου τού φωτός, δεν έβλεπα, χειραγωγούμενος από εκείνους που ήσαν μαζί μου, ήρθα στη Δαμασκό.

¹² Και κάποιος Ανανίας, ένας ευσεβής άνθρωπος σύμφωνα με τον νόμο, έχοντας τη μαρτυρία από όλους τούς Ιουδαίους που κατοικούν εκεί,

¹³ ήρθε σε μένα, και, καθώς στάθηκε από πάνω μου, μου είπε: Σαούλ, αδελφέ, δεξ ξανά το φως σου· και εγώ, κατά την ίδια εκείνη ώρα, ξαναείδα το φως μου μπροστά σ' αυτόν.

¹⁴ Και εκείνος είπε: Ο Θεός των πατέρων μας σε διόρισε να γνωρίσεις το θέλημά του, και να δεις τον Δίκαιο, και να ακούσεις φωνή από το στόμα του·

¹⁵ επειδή, θα είσαι μάρτυρας γι' αυτό προς όλους τούς ανθρώπους, για όσα είδες και άκουσες.

¹⁶ Και, τώρα, γιατί βραδύνεις; Καθώς θα σηκωθείς, βαπτίσου και καθαρίσου από τις αμαρτίες σου, με το να επικαλεστείς το όνομα του Κυρίου.

¹⁷ Και όταν επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ, ενώ προσευχόμουν μέσα στο ιερό, ήρθα σε έκσταση,

¹⁸ και τον είδα να μου λέει: Βιάσου και βγες γρήγορα έξω από την Ιερουσαλήμ· επειδή, δεν θα παραδεχθούν τη μαρτυρία σου για μένα.

¹⁹ Και εγώ είπα: Κύριε, αυτοί ξέρουν ότι εγώ φυλάκιζα και έδερνα μέσα στις συναγωγές αυτούς που πίστευαν σε σένα·

²⁰ και όταν χυνόταν το αίμα τού μάρτυρά σου, του Στεφάνου, ήμουν και εγώ παρών, και συμφωνούσα στον φόνο του, και φύλαγα τα ιμάτια εκείνων που τον φόνευαν.

²¹ Και μου είπε: Πήγαινε· επειδή, εγώ θα σε στείλω σε έθνη, μακριά.

6 . Ο Παύλος, πριν μαστιγωθεί, επικαλείται το «Ρωμαίος πολίτης»

- 22** Και μέχρι αυτό το σημείο τού λόγου, τον άκουγαν· τότε, όμως, ύψωσαν τη φωνή τους, λέγοντας: Σήκωσε από τη γη έναν τέτοιον άνθρωπο· επειδή, δεν πρέπει να ζει.
- 23** Και επειδή αυτοί φώναζαν δυνατά, και τίναζαν τα ιμάτια, και έρριχναν σκόνη στον αέρα,
- 24** ο χιλιάρχος πρόσταξε να φερθεί στο φρούριο, παραγγέλλοντας να εξεταστεί μαστιγώνοντάς τον, ώστε να γνωρίσει για ποια αιτία φώναζαν έτσι εναντίον του.
- 25** Και καθώς τον ξάπλωσαν δεμένον με τα λουριά, ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο, που παραστεκόταν: Είναι τάχα νόμιμο σε σας να μαστιγώνετε έναν άνθρωπο που είναι Ρωμαίος και ακατάκριτος;
- 26** Και όταν το άκουσε ο εκατόνταρχος, πήγε και το ανήγγειλε στον χιλιάρχο, λέγοντας: Πρόσεχε τι πρόκειται να κάνεις· επειδή, ο άνθρωπος αυτός είναι Ρωμαίος.
- 27** Ερχόμενος δε κοντά του ο χιλιάρχος, είπε σ' αυτόν: Πες μου, Ρωμαίος είσαι εσύ; Και εκείνος είπε: Ναι.
- 28** Και ο χιλιάρχος αποκρίθηκε: Εγώ με πολλά χρήματα απέκτησα αυτή την πολιτογράφηση. Και ο Παύλος είπε: Εγώ, όμως, και γεννήθηκα Ρωμαίος.
- 29** Αμέσως, λοιπόν, αποσύρθηκαν απ' αυτόν εκείνοι που επρόκειτο να τον βασανίσουν. Και φοβήθηκε, μάλιστα, ο χιλιάρχος, όταν γνώρισε ότι είναι Ρωμαίος, και ότι τον είχε δέσει.

7 . Ο Χιλιάρχος καλεί τούς Αρχιερείς και το Συνέδριο

- 30** Την δε επόμενη ημέρα, θέλοντας να μάθει το βέβαιο, για ποιο ζήτημα κατηγορείται από τους Ιουδαίους, τον έλυσε από τα δεσμά, και πρόσταξε νάρθουν οι αρχιερείς και ολόκληρο το συνέδριό τους· και αφού κατέβασε τον Παύλο, τον έστησε μπροστά τους.

ΠΡΑΞΕΙΣ 23

8. Ο Παύλος μπροστά στο Συνέδριο

- 1** Ο Παύλος δε, ατενίζοντας στο συνέδριο, είπε: Άνδρες αδελφοί, εγώ έζησα μπροστά στον Θεό με κάθε καλή συνείδηση μέχρι τούτη την ημέρα.
- 2** Και ο αρχιερέας Ανανίας πρόσταξε εκείνους που παραστέκονταν κοντά του να χτυπήσουν το στόμα του.
- 3** Τότε, ο Παύλος είπε σ' αυτόν: Ο Θεός πρόκειται να σε χτυπήσει, τοίχε ασβεστωμένε· και εσύ κάθεσαι να με κρίνεις σύμφωνα με τον νόμο, και παρανομώντας προστάζεις να με χτυπούν;
- 4** Και εκείνοι που παραστέκονταν είπαν: Τον αρχιερέα τού Θεού εξυβρίζεις;

⁵ Και ο Παύλος είπε: Δεν ήξερα, αδελφοί, ότι είναι αρχιερέας· επειδή, είναι γραμμένο: «Ἄρχοντα του λαού σου δεν θα κακολογήσεις».

⁶ Και όταν ο Παύλος κατάλαβε ότι το ένα μέρος είναι από Σαδδουκαίους, και το άλλο από Φαρισαίους, φώναξε δυνατά μέσα στο συνέδριο: Ἄνδρες αδελφοί, εγώ είμαι Φαρισαίος, γιος Φαρισαίου· και κρίνομαι για ελπίδα και ανάσταση των νεκρών.

⁷ Και όταν το είπε αυτό, έγινε σχίσμα ανάμεσα στους Φαρισαίους και τους Σαδδουκαίους· και το πλήθος διχάστηκε.

⁸ Επειδή, οι μεν Σαδδουκαίοι λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση, ούτε άγγελος, ούτε πνεύμα· ενώ οι Φαρισαίοι ομολογούν και τα δύο.

⁹ Και έγινε μεγάλος θόρυβος· και καθώς οι γραμματείς σηκώθηκαν από το μέρος των Φαρισαίων, συζητούσαν θυμωμένα, λέγοντας: Δεν βρίσκουμε κανένα κακό σε τούτο τον άνθρωπο· αν, όμως, του μίλησε πνεύμα ή άγγελος, ας μη θεομαχούμε.

¹⁰ Και επειδή έγινε μεγάλη διαμάχη, ο χιλιάρχος φοβούμενος μήπως ο Παύλος διασπαραχθεί απ' αυτούς, πρόσταξε να κατέβει το στράτευμα και να τον αρπάξει από ανάμεσά τους, και να τον φέρει στο φρούριο.

¹¹ Και την ερχόμενη νύχτα, καθώς ο Κύριος παρουσιάστηκε σ' αυτόν, είπε: Έχε θάρρος, Παύλο, επειδή, όπως έδωσες για μένα μαρτυρία στην Ιερουσαλήμ, έτσι πρέπει να δώσεις μαρτυρία και στη Ρώμη.

9 . Οι Ιουδαίοι εξυφαίνουν συνωμοσία ενάντια στον Παύλο

¹² Και όταν έγινε ημέρα, μερικοί από τους Ιουδαίους, αφού συνωμότησαν, παρέδωσαν τον εαυτό τους σε ανάθεμα, λέγοντας ούτε να φάνε ούτε να πίνουν, μέχρις ότου φονεύσουν τον Παύλο.

¹³ Και ήσαν περισσότεροι από 40 αυτοί που έκαναν τούτη τη συνωμοσία·

¹⁴ οι οποίοι, καθώς ήρθαν στους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους, είπαν: Αναθεματίσαμε τον εαυτό μας με ανάθεμα, να μη γευθούμε τίποτε, μέχρις ότου φονεύσουμε τον Παύλο.

¹⁵ Τώρα, λοιπόν, εσείς μαζί με το συνέδριο διαμηνύστε στον χιλιάρχο, να τον κατεβάσει αύριο σε σας, σαν να θέλετε να μάθετε με περισσότερη ακρίβεια τα όσα σχετίζονται μ' αυτόν· και εμείς, πριν αυτός πλησιάσει, είμαστε έτοιμοι να τον φονεύσουμε.

¹⁶ Ακούγοντας, όμως, την ενέδρα ο γιος τής αδελφής τού Παύλου, πήγε, και μπαίνοντας στο φρούριο, το ανήγγειλε στον Παύλο.

¹⁷ Και ο Παύλος, προσκαλώντας έναν εκατόνταρχο, είπε: Φέρε τούτον τον νέο στον χιλιάρχο· επειδή, έχει κάτι να του αναγγείλει.

18 Εκείνος, λοιπόν, παίρνοντάς τον, τον έφερε στον χιλιάρχο, και λέει: Ο δέσμιος Παύλος με φώναξε, και με παρακάλεσε να φέρω τούτον τον νέο, επειδή έχει κάτι να σου μιλήσει.

19 Και ο χιλιάρχος, πιάνοντάς τον από το χέρι, και καθώς αποσύρθηκε ιδιαιτέρως, ρώτησε: Τι είναι εκείνο που έχεις να μου αναγγείλεις;

20 Και εκείνος είπε ότι: Οι Ιουδαίοι συμφώνησαν να σε παρακαλέσουν να κατεβάσεις αύριο τον Παύλο στο συνέδριο, σαν να θέλουν να μάθουν κάτι με περισσότερη ακρίβεια γι' αυτόν·

21 εσύ, λοιπόν, μη πειστείς σ' αυτούς, επειδή περισσότεροι από 40 άνδρες απ' αυτούς τον ενεδρεύουν, οι οποίοι παρέδωσαν τον εαυτό τους σε ανάθεμα, ούτε να φάνε ούτε να πιουν, μέχρις ότου τον φονεύσουν· και τώρα είναι έτοιμοι, προσμένοντας την υπόσχεση από σένα.

22 Ο χιλιάρχος, λοιπόν, απέλυσε τον νέο, αφού τού παρήγγειλε: Να μη πεις σε κανέναν ότι αυτά τα φανέρωσες σε μένα.

10 . Ο Παύλος, με ρωμαϊκή συνοδεία, στέλνεται στην Καισάρεια

23 Και αφού προσκάλεσε δύο από κάποιους εκατόνταρχους, είπε: Ετοιμάστε 200 στρατιώτες, για να πάνε μέχρι την Καισάρεια, και 70 καβαλάρηδες, και 200 λογχοφόρους, από την τρίτη ώρα τής νύχτας.

24 Ετοιμάστε και ζώα, για να καθίσουν επάνω τους τον Παύλο, και να τον φέρουν με ασφάλεια στον Φήλικα τον ηγεμόνα.

25 Και έγραψε μία επιστολή, που περιείχε τούτο τον τύπο:

26 «Ο Κλαύδιος Λυσίας προς τον εξοχότατο ηγεμόνα Φήλικα, χαίρει.

27 Τούτο τον άνθρωπο, που συνελήφθη από τους Ιουδαίους, και που επρόκειτο να φονευθεί απ' αυτούς, αφού επενέβηκα μαζί με το στράτευμα, τον έσωσα, μαθαίνοντας ότι είναι Ρωμαίος.

28 Θέλοντας, όμως, να μάθω την αιτία για την οποία τον κατηγορούσαν, τον κατέβασα στο συνέδριό τους·

29 και τον βρήκα να κατηγορείται για ζητήματα του νόμου τους, χωρίς όμως να έχει κανένα έγκλημα άξιο θανάτου ή δεσμών.

30 Και επειδή μου διαμηνύθηκε ότι επρόκειτο να γίνει επιβουλή στον άνθρωπο από τους Ιουδαίους, τον έστειλα αμέσως σε σένα, παραγγέλλοντας και στους κατηγορούς να πουν μπροστά σου τα όσα έχουν εναντίον του· υγιάινε».

31 Οι μεν στρατιώτες, λοιπόν, σύμφωνα με την προσταγή που τους δόθηκε, παίρνοντας τον Παύλο, τον έφεραν μέσα στη νύχτα στην Αντιπατρίδα.

32 Και την επόμενη ημέρα, αφήνοντας τους καβαλάρηδες να πάνε μαζί του, επέστρεψαν στο φρούριο·

33 οι οποίοι, καθώς μπήκαν μέσα στην Καισάρεια, και εγχείρισαν την επιστολή στον ηγεμόνα, του παρουσίασαν και τον Παύλο.

34 Ο δε ηγεμόνας, αφού διάβασε την επιστολή, και ρώτησε από ποια επαρχία είναι, και άκουσε ότι είναι από την Κιλικία:

35 Θα σε ακούσω, είπε, όταν έρθουν και οι κατήγοροί σου. Και πρόσταξε να φυλάγεται στο πραιτώριο του Ηρώδη.

ΠΡΑΞΕΙΣ 24

Ο Παύλος και οι κατήγοροί του μπροστά στον Φήλικα

1 ΥΣΤΕΡΑ δε από πέντε ημέρες κατέβηκε ο αρχιερέας Ανανίας μαζί με τους πρεσβύτερους, και μαζί με κάποιον ρήτορα Τέρτυλλο, οι οποίοι εμφανίστηκαν στον ηγεμόνα εναντίον τού Παύλου.

2 Καθώς δε προσκλήθηκε αυτός, άρχισε ο Τέρτυλλος να κατηγορεί, λέγοντας:

3 Επειδή, απολαμβάνουμε με σένα πολλήν ησυχία, και στο έθνος τούτο γίνονται λαμπρά πράγματα με την πρόνοιά σου σε όλα και παντού, ευγνωμονούμε, εξοχότατε Φήλικα, με κάθε ευχαριστία.

4 Αλλά, για να μη σε απασχολώ περισσότερο, παρακαλώ να μας ακούσεις σύντομα με την επιείκειά σου.

5 Επειδή, βρήκαμε τούτο τον άνθρωπο ότι είναι φθοροποιός, και διεγείρει στάσεις ανάμεσα σε όλους τούς Ιουδαίους ανά την οικουμένη, και είναι πρωτοστάτης τής αίρεσης των Ναζωραίων,

6 ο οποίος δοκίμασε να βεβηλώσει και τον ναό· τον οποίο και συλλάβαμε, και σύμφωνα με τον δικό μας νόμο θελήσαμε να τον κρίνουμε.

7 Όμως, σαν ήρθε ο χιλιάρχος Λυσίας, τον απέσπασε με πολλή βία από τα χέρια μας,

8 προστάζοντας τους κατηγορούς του νάρθουν μπροστά σου· από τον οποίο θα μπορέσεις, αφού ο ίδιος τον εξετάσεις, να μάθεις για όλα τούτα, για τα οποία εμείς τον κατηγορούμε.

9 Συμφώνησαν, μάλιστα, και οι Ιουδαίοι, λέγοντας, ότι αυτά έτσι έχουν.

Ο Παύλος απολογείται μπροστά στον Φήλικα

10 Τότε, αφού ο ηγεμόνας ένευσε σ' αυτόν να μιλήσει, ο Παύλος αποκρίθηκε: Επειδή σε γνωρίζω ότι από πολλά χρόνια είσαι κριτής σε τούτο το έθνος, απολογούμαι για τον εαυτό μου με περισσότερη ευχαρίστηση·

11 δεδομένου ότι, μπορείς να πληροφορηθείς πως δεν είναι περισσότερες από δώδεκα ημέρες, αφότου εγώ ανέβηκα για να προσκυνήσω στην Ιερουσαλήμ.

12 Και ούτε μέσα στο ιερό με βρήκαν να συζητώ με κάποιον ή να οχλαγωγώ ούτε και μέσα στις συναγωγές ούτε και μέσα στην πόλη·

- 13 ούτε μπορούν να φέρουν αποδείξεις για όσα τώρα με κατηγορούν.
- 14 Ομολογώ, μάλιστα, τούτο σε σένα, ότι σύμφωνα με τον δρόμο που αυτοί λένε αίρεση, έτσι λατρεύω τον Θεό των πατέρων μου, πιστεύοντας σε όλα τα γραμμένα μέσα στον νόμο και στους προφήτες·
- 15 έχοντας ελπίδα στον Θεό, την οποία και αυτοί οι ίδιοι προσμένουν, ότι πρόκειται να γίνει ανάσταση των νεκρών, και δικαίων και αδίκων.
- 16 Μάλιστα, φροντίζω κατά τούτο, στο να έχω πάντοτε άπταιστη συνείδηση προς τον Θεό και προς τους ανθρώπους.
- 17 Ύστερα δε από πολλά χρόνια ήρθα να κάνω στο έθνος μου ελεημοσύνες και προσφορές.
- 18 Ανάμεσα δε σε τούτους, μερικοί Ιουδαίοι από την Ασία με βρήκαν εξαγνισμένον μέσα στο ιερό, όχι με όχλο ούτε με θόρυβο·
- 19 οι οποίοι έπρεπε να παρασταθούν μπροστά σου, και να με κατηγορήσουν, αν είχαν κάτι εναντίον μου.
- 20 Ή, αυτοί οι ίδιοι, ας πουν, αν βρήκαν σε μένα κάποιο αδίκημα, όταν παραστάθηκα μπροστά στο συνέδριο·
- 21 εκτός αν είναι γι' αυτή τη μία φωνή, που φώναξα, καθώς στεκόμουν ανάμεσά τους, ότι: Για ανάσταση νεκρών εγώ κρίνομαι σήμερα από σας.
- 22 Όταν ο Φήλικας τα άκουσε αυτά ανέβαλε την κρίση τους, επειδή ήξερε με περισσότερη ακρίβεια τα σχετιζόμενα μ' αυτό τον Δρόμο, και είπε: Όταν έρθει ο χιλιάρχος Λυσίας, θα αποφασίσω για τη διαφορά σας.
- 23 Και διέταξε τον εκατόνταρχο να φυλάσσεται ο Παύλος, και να έχει άνεση, και να μη εμποδίζουν κανέναν από τους οικείους του να τον υπηρετεί ή να έρχεται σ' αυτόν.

Ο Παύλος ξανά μπροστά στον Φήλικα και τη γυναίκα του

- 24 Ύστερα δε από μερικές ημέρες, ο Φήλικας, αφού ήρθε μαζί με τη γυναίκα του, τη Δρουσίλλα, που ήταν Ιουδαία, ξανακάλεσε τον Παύλο, και άκουσε απ' αυτόν για την πίστη στον Χριστό.
- 25 Και ενώ αυτός μιλούσε για δικαιοσύνη και εγκράτεια και για τη μέλλουσα κρίση, ο Φήλικας, επειδή έγινε έντρομος, απάντησε: Προς το παρόν, πήγαινε, και όταν βρω χρόνο, θα σε ξανακαλέσω.
- 26 Ταυτόχρονα, όμως, έλπιζε ότι θα του δοθούν χρήματα από τον Παύλο, για να τον απολύσει· γι' αυτό και, μετακαλώντας τον συχνότερα, μιλούσε μαζί του.
- 27 Ύστερα δε από τη συμπλήρωση δύο χρόνων, τον Φήλικα διαδέχθηκε ο Πόρκιος Φήστος, και ο Φήλικας, θέλοντας να κάνει χάρη στους Ιουδαίους, άφησε τον Παύλο φυλακισμένον.

ΠΡΑΞΕΙΣ 25

Οι Ιουδαίοι επιμένουν. Ο Παύλος ανακρίνεται τώρα μπροστά στον Φήστο

- 1** Ο ΦΗΣΤΟΣ, λοιπόν, όταν ήρθε στην επαρχία, ύστερα από τρεις ημέρες ανέβηκε από την Καισάρεια στα Ιεροσόλυμα.
- 2** Και εμφανίστηκαν σ' αυτόν ο αρχιερέας και οι πρώτοι από τους Ιουδαίους ενάντια στον Παύλο, και τον παρακαλούσαν,
- 3** ζητώντας χάρη εναντίον του, να τον μεταφέρει στην Ιερουσαλήμ, ενεδρεύοντας στον δρόμο να τον φονεύσουν.
- 4** Ο δε Φήστος αποκρίθηκε ότι, ο Παύλος είναι φυλακισμένος στην Καισάρεια, και ότι εκείνος πρόκειται να αναχωρήσει προς τα εκεί.
- 5** Γι' αυτό, οι δυνατοί ανάμεσά σας, είπε, ας κατέβουν μαζί μου, και αν υπάρχει κάτι σ' αυτόν τον άνθρωπο, ας τον κατηγορήσουν.
- 6** Και αφού διέμεινε ανάμεσά τους περισσότερο από δέκα ημέρες, κατέβηκε στην Καισάρεια, και την επόμενη ημέρα, καθώς κάθησε επάνω στο βήμα, πρόσταξε να φερθεί ο Παύλος.
- 7** Και όταν ήρθε, στάθηκαν ολόγυρά του οι Ιουδαίοι εκείνοι που είχαν κατέβει από τα Ιεροσόλυμα, επιρρίπτοντας ενάντια στον Παύλο πολλές και βαριές κατηγορίες, που δεν μπορούσαν να αποδείξουν,
- 8** καθώς εκείνος απολογούνταν, ότι: Ούτε στον νόμο των Ιουδαίων ούτε στο ιερό ούτε στον Καίσαρα έπραξα κάποιο αμάρτημα.

Ο Παύλος αναγκάζεται να επικαλεστεί τον Καίσαρα

- 9** Ο δε Φήστος, θέλοντας να κάνει χάρη στους Ιουδαίους, αποκρινόμενος στον Παύλο, είπε: Θέλεις να ανέβεις στα Ιεροσόλυμα και να κριθείς εκεί γι' αυτά μπροστά μου;
- 10** Και ο Παύλος είπε: Στο βήμα τού Καίσαρα στέκομαι, όπου πρέπει να κριθώ. Δεν αδίκησα σε τίποτε τους Ιουδαίους, καθώς και εσύ κάλλιστα το γνωρίζεις·
- 11** επειδή, αν αδικώ ή έπραξα κάτι άξιο θανάτου, δεν αποφεύγω τον θάνατο· αλλά, αν δεν υπάρχει τίποτε από όσα αυτοί με κατηγορούν, κανένας δεν μπορεί να με χαρίσει σ' αυτούς· τον Καίσαρα επικαλούμαι.
- 12** Τότε, ο Φήστος, αφού συνομίλησε με το συμβούλιο, αποκρίθηκε: Τον Καίσαρα επικαλείσαι; Στον Καίσαρα θα πας.

Ο Παύλος μπροστά στον βασιλιά Αγρίππα

- 13** Και αφού πέρασαν μερικές ημέρες, ο βασιλιάς Αγρίππας και η Βερνίκη ήρθαν στην Καισάρεια, για να χαιρετήσουν τον Φήστο.

- 14** Και ενώ έμεναν εκεί πολλές ημέρες, ο Φήστος ανέφερε στον βασιλιά τα σχετιζόμενα με τον Παύλο, λέγοντας: Υπάρχει κάποιος άνθρωπος, που αφέθηκε εδώ φυλακισμένος από τον Φήλικα,
- 15** για τον οποίο, όταν πήγα στα Ιεροσόλυμα, οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι των Ιουδαίων εμφανίστηκαν σε μένα, ζητώντας καταδίκη εναντίον του·
- 16** στους οποίους αποκρίθηκα ότι, δεν είναι συνήθεια στους Ρωμαίους να παραδίνουν χαριστικά σε θάνατο κανέναν άνθρωπο, πριν ο κατηγορούμενος έχει κατά πρόσωπον τους κατηγορούς του, και λάβει καιρό απολογίας για το έγκλημα·
- 17** όταν, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν εδώ, χωρίς να κάνω καμία αναβολή, την ακόλουθη ημέρα, αφού κάθησα επάνω στο βήμα, πρόσταξα να φερθεί ο άνθρωπος.
- 18** Για τον οποίο οι κατήγοροι, όταν παραστάθηκαν, δεν έφεραν εναντίον του καμία κατηγορία από όσα εγώ υπονοούσα·
- 19** αλλά, είχαν εναντίον του μερικά ζητήματα, για τη δική τους δεισιδαιμονία, και για κάποιον Ιησού, που είχε πεθάνει, τον οποίο ο Παύλος έλεγε ότι ζει.
- 20** Αλλά, καθώς εγώ βρέθηκα σε αμηχανία γι' αυτό στη συζήτηση, έλεγα, αν θέλει να πάει στην Ιερουσαλήμ, και εκεί να κριθεί γι' αυτά.
- 21** Επειδή, όμως, ο Παύλος επικαλέστηκε να φυλαχθεί στην κρίση τού Σεβαστού, πρόσταξα να φυλάσσεται μέχρις ότου τον στείλω προς τον Καίσαρα.
- 22** Και ο Αγρίππας είπε στον Φήστο: Θα ήθελα και εγώ να ακούσω τον άνθρωπο. Και εκείνος είπε: Αύριο θα τον ακούσεις.
- 23** Την επόμενη ημέρα, λοιπόν, όταν ήρθε ο Αγρίππας και η Βερνίκη με μεγάλη πομπή, και μπήκαν στο ακροατήριο μαζί με τους χιλιάρχους και τους επιφανείς άνδρες τής πόλης, ο Φήστος πρόσταξε και φέρθηκε ο Παύλος.
- 24** Τότε, ο Φήστος λέει: Βασιλιά Αγρίππα, και όλοι όσοι είστε παρόντες μαζί μας, βλέπετε τούτον, για τον οποίο μού μίλησαν ολόκληρο το πλήθος των Ιουδαίων και στα Ιεροσόλυμα και εδώ, καταβοώντας ότι, αυτός ο άνθρωπος δεν πρέπει πλέον να ζει.
- 25** Και εγώ, επειδή βρήκα ότι δεν έπραξε τίποτε άξιο θανάτου, και αυτός ο ίδιος επικαλέστηκε τον Σεβαστό, αποφάσισα να τον στείλω.
- 26** Για τον οποίο δεν έχω τίποτε βέβαιο για να γράψω στον κύριό μου· γι' αυτό, τον έφερα μπροστά σας, και μάλιστα μπροστά σου, βασιλιά Αγρίππα, για να έχω κάτι να γράψω, αφού γίνει η ανάκριση·
- 27** επειδή, μου φαίνεται ακατανόητο, στέλνοντας έναν φυλακισμένο, να μη επισημάνω και τα εναντίον του εγκλήματα.

ΠΡΑΞΕΙΣ 26

Ο Παύλος παίρνει την άδεια να απολογηθεί

- 1** Και ο Αγρίππας είπε στον Παύλο: Έχεις την άδεια να μιλήσεις για τον εαυτό σου. Τότε, ο Παύλος, αφού άπλωσε το χέρι, άρχισε να απολογείται:
- 2** Θεωρώ μακάριο τον εαυτό μου, βασιλιά Αγρίππα, επειδή πρόκειται να απολογηθώ μπροστά σου σήμερα για όλα όσα κατηγορούμαι από τους Ιουδαίους,
- 3** μάλιστα, επειδή γνωρίζεις όλα τα έθιμα και τα ζητήματα ανάμεσα στους Ιουδαίους· γι' αυτό, σε παρακαλώ, να με ακούσεις με μακροθυμία.
- 4** Τη ζωή μου, λοιπόν, από τα νεανικά χρόνια, που εξαρχής έζησα ανάμεσα στο έθνος μου στα Ιεροσόλυμα, την ξέρουν όλοι οι Ιουδαίοι,
- 5** επειδή, με γνωρίζουν απαρχής, (αν θέλουν να δώσουν μαρτυρία) ότι, σύμφωνα με την ακριβέστατη αίρεση της θρησκείας μας, έζησα ως Φαρισαίος.
- 6** Και, τώρα, παραστέκομαι να κριθώ για την ελπίδα τής υπόσχεσης, που έγινε από τον Θεό προς τους πατέρες μας·
- 7** στην οποία ελπίζει να φτάσει το δωδεκάφυλο γένος μας, το οποίο ακατάπαυστα λατρεύει τον Θεό νύχτα και ημέρα· γι' αυτή την ελπίδα κατηγορούμαι από τους Ιουδαίους, βασιλιά Αγρίππα.
- 8** Τι; Κρίνεται από σας απίστευτο, ότι ο Θεός ανασταίνει νεκρούς;
- 9** Εγώ μεν στοχάστηκα μέσα μου ότι, έπρεπε να πράξω πολλά ενάντια στο όνομα του Ιησού τού Ναζωραίου.
- 10** Το οποίο και έπραξα στα Ιεροσόλυμα· και πολλούς από τους αγίους εγώ έκλεισα μέσα σε φυλακές, παίρνοντας εξουσία από τους αρχιερείς· και όταν φονεύονταν έδωσα ψήφο εναντίον τους.
- 11** Και σε όλες τις συναγωγές, πολλές φορές, καθώς τους τιμωρούσα, τους ανάγκαζα να βλασφημούν· και με υπερβολική μανία παραφερόμουν εναντίον τους, και τους καταδίωκα μέχρι και στις έξω πόλεις.
- 12** Και μέσα σ' αυτά, καθώς ερχόμουν στη Δαμασκό με εξουσία και άδεια, που είχα από τους αρχιερείς,
- 13** είδα, στο μέσον τής ημέρας, καθ' οδόν, βασιλιά, ένα φως από τον ουρανό, που υπερέβαινε τη λαμπρότητα του ήλιου, το οποίο έλαμψε γύρω μου και γύρω σ' εκείνους που οδοιπορούσαν μαζί μου.
- 14** Και ενώ όλοι πέσαμε στη γη, άκουσα μία φωνή να μου μιλάει, και να λέει στην Εβραϊκή διάλεκτο: Σαούλ, Σαούλ, γιατί με καταδιώκεις; Είναι σκληρό σε σένα να κλοτσάς σε καρφιά.
- 15** Και εγώ είπα: Ποιος είσαι, Κύριε; Και εκείνος είπε: Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο εσύ καταδιώκεις.

16 Αλλά, σήκω επάνω, και στάσου στα πόδια σου· επειδή, γι' αυτό φάνηκα σε σένα, για να σε κάνω υπηρέτη και μάρτυρα και για όσα είδες, και για όσα θα φανερωθώ σε σένα,

17 καθώς σε διάλεξα από τον λαό και τα έθνη, στα οποία τώρα σε στέλνω,

18 για να ανοίξεις τα μάτια τους, ώστε να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως, και από την εξουσία τού σατανά στον Θεό, για να πάρουν άφεση αμαρτιών, και κληρονομιά ανάμεσα στους αγιασμένους, διαμέσου τής πίστεως σε μένα.

19 Γι' αυτό, βασιλιά Αγρίππα, δεν έγινα απειθή στην ουράνια οπτασία,

20 αλλά, πρώτα σ' αυτούς που ήσαν στη Δαμασκό και στα Ιεροσόλυμα, και σε ολόκληρη τη γη τής Ιουδαίας, και έπειτα στα έθνη, κήρυττα να μετανοούν, και να επιστρέφουν στον Θεό, κάνοντας έργα άξια της μετάνοιας.

21 Γι' αυτά, οι Ιουδαίοι, αφού με συνέλαβαν στο ιερό, επιχειρούσαν να με φονεύσουν.

22 Έχοντας, όμως, αξιωθεί τής βοήθειας εκείνης που έρχεται από τον Θεό, στέκομαι μέχρι τούτη την ημέρα, δίνοντας μαρτυρία και προς μικρόν και προς μεγάλον, μη λέγοντας τίποτε εκτός των όσων μίλησαν οι προφήτες και ο Μωυσής ότι επρόκειτο να γίνουν·

23 ότι ο Χριστός επρόκειτο να πάθει, ότι, αφού αναστήθηκε πρώτος από τους νεκρούς, πρόκειται να κηρύξει φως στον λαό και στα έθνη.

Ο αντίκτυπος της απολογίας τού Παύλου

24 Και ενώ αυτός απολογούνταν αυτά, ο Φήστος με δυνατή φωνή είπε: Παραφρονείς, Παύλο· τα πολλά γράμματα σε παρασύρουν σε παραφροσύνη.

25 Και εκείνος είπε: Δεν παραφρονώ, εξοχότατε Φήστο, αλλά προφέρω λόγια αλήθειας και νου υγιαίνοντα.

26 Ο βασιλιάς, βέβαια, στον οποίο και μιλάω με παρρησία, γνωρίζει καλά για τα πράγματα αυτά· επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι τίποτε απ' αυτά δεν του διαφεύγει· για τον λόγο ότι, αυτό δεν έχει γίνει σε μα γωνία.

27 Βασιλιά Αγρίππα, πιστεύεις στους Προφήτες; Ξέρω ότι πιστεύεις.

28 Και ο Αγρίππας είπε στον Παύλο: Παρά λίγο με πείθεις να γίνω Χριστιανός.

29 Και ο Παύλος είπε: Θα το ευχόμουν στον Θεό, όχι μονάχα εσύ, αλλά και όλοι αυτοί που με ακούν σήμερα να γίνουν, και παρά λίγο και παρά πολύ, τέτοιοι, όπως είμαι και εγώ, εκτός βέβαια από τούτα τα δεσμά.

30 Και όταν αυτός τα είπε αυτά, σηκώθηκε ο βασιλιάς και ο ηγεμόνας, και η Βερνίκη, και εκείνοι που συγκάθονταν μαζί τους.

³¹ Και καθώς αναχωρούσαν μιλούσαν αναμεταξύ τους, λέγοντας ότι: Τίποτε άξιο δεσμών ή θανάτου δεν κάνει αυτός ο άνθρωπος.

³² Και ο Αγρίππας είπε στον Φήστο: Ο άνθρωπος αυτός μπορούσε να έχει απολυθεί, αν δεν είχε επικαλεστεί τον Καίσαρα.

ΠΡΑΞΕΙΣ 27

Ο ΠΑΥΛΟΣ. ΩΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ, ΣΤΕΛΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

1. Ο Παύλος επιβιβάζεται σε πλοίο

¹ ΚΑΙ όταν αποφασίστηκε να αποπλεύσουμε για την Ιταλία, παρέδωσαν τον Παύλο και μερικούς άλλους φυλακισμένους σε έναν εκατόνταρχο, με το όνομα Ιούλιος, από το τάγμα τού λεγόμενου Σεβαστού.

² Και αφού ανεβήκαμε σε ένα Αδραμυτηνό πλοίο, σηκωθήκαμε μέλλοντας να παραπλεύσουμε τους τόπους προς την Ασία, έχοντας μαζί μας τον Μακεδόνα Αρίσταρχο, αυτόν από τη Θεσσαλονίκη.

³ Και την άλλη ημέρα φτάσαμε στη Σιδώνα, και ο Ιούλιος, φερόμενος φιλόανθρωπα προς τον Παύλο, του επέτρεψε να πάει στους φίλους του και να τύχει περιθαλψής.

⁴ Και από εκεί, αφού σηκωθήκαμε, πλεύσαμε από το κάτω μέρος τής Κύπρου, επειδή οι άνεμοι ήσαν ενάντιοι.

⁵ Και καθώς διαπλεύσαμε το πέλαγος της Κιλικίας και της Παμφυλίας, ήρθαμε στα Μύρα τής Λυκίας.

⁶ Και εκεί, ο εκατόνταρχος, βρίσκοντας ένα Αλεξανδρινό πλοίο, που έπλεε προς την Ιταλία, μας έβαλε επάνω σ' αυτό.

⁷ Πλέοντας, όμως, με βραδύ ρυθμό αρκετές ημέρες, και φτάνοντας μόλις στην Κνίδο, επειδή δεν μας άφηνε ο άνεμος, πλεύσαμε από το κάτω μέρος τής Κρήτης προς τη Σαλμώνη.

⁸ και μόλις την παραπλεύσαμε, ήρθαμε σε κάποιον τόπο, που ονομάζεται Καλοί Λιμένες, κοντά στον οποίο ήταν η πόλη Λασαία.

⁹ Και επειδή πέρασε αρκετός καιρός, και το θαλάσσιο ταξίδι ήταν ήδη επικίνδυνο, μια και είχε περάσει κιόλας η νηστεία, ο Παύλος τούς συμβούλευε,

¹⁰ λέγοντας: Άνδρες, βλέπω ότι το θαλάσσιο ταξίδι πρόκειται να γίνει με κακοπάθεια και πολλή ζημία, όχι μονάχα τού φορτίου και του πλοίου, αλλά και των ψυχών μας.

¹¹ Ο εκατόνταρχος, όμως, πειθόταν περισσότερο στον κυβερνήτη και στον ναύκληρο, παρά στα λεγόμενα από τον Παύλο.

¹² Και επειδή το λιμάνι δεν ήταν κατάλληλο για να παραχειμάσει κανείς, οι περισσότεροι γνωμοδότησαν να σηκωθούν και από εκεί, ώστε, αφού

φτάσουν, αν θα μπορούσαν, στον Φοίνικα, ένα λιμάνι τής Κρήτης, που βλέπει προς τον Λίβα και προς τον Χώρο, να παραχειμάσουν εκεί.

2 . Το πλοίο με τον Παύλο μέσα σε μεγάλη τρικυμία

13 Και όταν έπνευσε ελαφρά νότιος άνεμος, νομίζοντας ότι πέτυχαν τον σκοπό, σήκωσαν την άγκυρα, και έπλεαν κατά μήκος τής Κρήτης.

14 Όμως, ύστερα από λίγο χτύπησε εναντίον της ένας Τυφωνικός άνεμος, που λέγεται Ευροκλείδωνας.

15 Και επειδή συναρπάχτηκε το πλοίο, και δεν μπορούσε να αντέχει απέναντι στον άνεμο, αφού αφεθήκαμε, φερόμασταν.

16 Και καθώς περάσαμε γρήγορα από ένα μικρό νησί, που ονομαζόταν Κλαύδη, μόλις μπορέσαμε να βάλουμε στην εξουσία μας τη βάρκα.

17 Την οποία, αφού την ανέβασαν, μεταχειρίζονταν βοηθήματα, ζώνοντας από κάτω το πλοίο· και επειδή φοβόνταν μήπως και εκπέσουν στη Σύρτη, κατέβασαν τα πανιά, και φέρονταν έτσι.

18 Και επειδή ταλαιπωρούμασταν υπερβολικά, την ακόλουθη ημέρα έρριχναν στη θάλασσα από το φορτίο·

19 και την τρίτη ημέρα με τα ίδια μας τα χέρια ρίξαμε τα σκεύη τού πλοίου.

20 Και επειδή για πολλές ημέρες δεν φαίνονταν ούτε ήλιος ούτε αστέρια, ο δε βαρύς χειμώνας συνεχιζόταν, αφαιρούνταν πλέον από μας κάθε ελπίδα σωτηρίας.

3 . Η παρέμβαση του Θεού αναζωπυρώνει την ελπίδα

21 Ύστερα δε από πολυήμερη ασιτία, ο Παύλος, καθώς στάθηκε ανάμεσά τους, είπε: Έπρεπε, ω άνδρες, να με υπακούσετε, και να μη σηκωθείτε από την Κρήτη, και έτσι θα αποφεύγαμε τούτη την κακοπάθεια και τη ζημία.

22 Αλλά, και τώρα, σας προτρέπω να έχετε θάρρος· επειδή, καμία ψυχή από σας δεν θα χαθεί, παρά μονάχα το πλοίο.

23 Επειδή, αυτή τη νύχτα φάνηκε σε μένα ένας άγγελος του Θεού, του οποίου είμαι, τον οποίο και λατρεύω,

24 λέγοντας: Μη φοβάσαι, Παύλο· πρέπει να παρασταθείς μπροστά στον Καίσαρα· και πρόσεξε, ο Θεός χάρισε σε σένα όλους αυτούς που πλέουν μαζί σου.

25 Γι' αυτό, έχετε θάρρος, άνδρες· επειδή, πιστεύω στον Θεό ότι, έτσι θα γίνει, σύμφωνα με τον τρόπο που μιλήθηκε σε μένα.

26 Πρέπει, μάλιστα, να πέσουμε σε κάποιο νησί.

27 Και όταν ήρθε η 14 η νύχτα, ενώ περιφερόμασταν στην Αδριατική Θάλασσα, γύρω στα μεσάνυχτα οι ναύτες συμπέραναν ότι πλησιάζουν σε κάποιον τόπο.

28 Και ρίχνοντας τη βολίδα, βρήκαν 20 οργιές· και καθώς προχώρησαν λίγο διάστημα, ρίχνοντας και πάλι τη βολίδα, βρήκαν 15 οργιές·

29 και έχοντας τον φόβο μήπως και πέσουμε έξω σε τραχείς τόπους, αφού από την πρύμη έρριξαν τέσσερις άγκυρες, εύχονταν να γίνει ημέρα.

30 Επειδή δε οι ναύτες επιζητούσαν να φύγουν από το πλοίο, και κατέβασαν τη βάρκα στη θάλασσα, με την πρόφαση ότι επρόκειτο να απλώσουν άγκυρες από την πλώρη,

31 ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο και στους στρατιώτες: Αν αυτοί δεν μείνουν στο πλοίο, εσείς δεν μπορείτε να σωθείτε.

32 Τότε, οι στρατιώτες απέκοψαν τα σχοινιά τής βάρκας, και την άφησαν να πέσει έξω.

33 Και μέχρι να ξημερώσει, ο Παύλος παρακαλούσε όλους να πάρουν κάποια τροφή, λέγοντας: Σήμερα για 14 ημέρες προσδοκώντας, παραμένετε νηστικοί, και δεν φάγατε τίποτε.

34 Γι' αυτό, σας παρακαλώ, πάρτε τροφή· μια και αυτό είναι αναγκαίο για τη σωτηρία σας· επειδή, σε κανέναν από σας δεν θα χαθεί ούτε μία τρίχα από το κεφάλι του.

35 Αφού δε είπε αυτά, και πήρε ψωμί, ευχαρίστησε τον Θεό μπροστά σε όλους, και κόβοντας άρχισε να τρώει.

36 Παίρνοντας δε όλοι θάρρος, πήραν και αυτοί τροφή.

37 Ήμασαν, μάλιστα, όλες οι ψυχές μέσα στο πλοίο, 276 .

38 Και αφού χόρτασαν από τροφή, ελάφρυναν το πλοίο, ρίχνοντας το σιτάρι στη θάλασσα.

4 . Το πλοίο ρίχνεται έξω στην ξηρά

39 Και όταν έγινε ημέρα, δεν γνώριζαν τη γη· παρατηρούσαν, όμως, κάποιον κόλπο που είχε γιαλό, στον οποίο θέλησαν, αν μπορούσαν, να ρίξουν έξω το πλοίο.

40 Και αφού έκοψαν τις άγκυρες, άφησαν το πλοίο στη θάλασσα, ενώ ταυτόχρονα έλυσαν τα σχοινιά των πηδαλίων· και υψώνοντας τον αρτέμονα προς τον άνεμο, κατευθύνονταν προς τον γιαλό.

41 Και αφού έπεσαν σε έναν τόπο, όπου συνέρχονταν δύο θάλασσες, έρριξαν το πλοίο έξω· και η μεν πλώρη κάθησε και έμεινε ασάλευτη· η δε πρύμη διαλυόταν από τη βία των κυμάτων.

42 Και οι στρατιώτες θέλησαν να θανατώσουν τούς κρατούμενους, για να μη διαφύγει κανένας κολυμπώντας.

⁴³ Ο εκατόνταρχος, όμως, θέλοντας να διασώσει τον Παύλο, τους εμπόδισε από τον σκοπό τους, και πρόσταξε, όσοι μπορούσαν να κολυμπούν, να ριχτούν πρώτοι και να βγουν στη στεριά·

⁴⁴ οι δε υπόλοιποι, άλλοι μεν επάνω σε σανίδες, άλλοι δε επάνω σε κάποια λείψανα του πλοίου. Και έτσι, όλοι κατάφεραν να διασωθούν στη στεριά.

ΠΡΑΞΕΙΣ 28

5. Ο Παύλος στη Μάλτα

¹ ΚΑΙ όταν διασώθηκαν, τότε γνώρισαν ότι το νησί ονομάζεται Μελίτη.

² Οι δε βάρβαροι έδειξαν σε μας όχι την τυχαία φιλανθρωπία· επειδή, αφού άναψαν φωτιά, μας υποδέχθηκαν όλους εμάς, εξαιτίας τής επικείμενης βροχής, και του ψύχους.

³ Ο δε Παύλος, μαζεύοντας έναν σωρό από φρύγανα, τα έβαλε επάνω στη φωτιά, μία οχιά, βγαίνοντας λόγω τής θερμότητας, κόλλησε επάνω στο χέρι του.

⁴ Και καθώς οι βάρβαροι είδαν το θηρίο να είναι κρεμασμένο από το χέρι του, έλεγαν αναμεταξύ τους: Σίγουρα, ο άνθρωπος αυτός είναι φονιάς, ο οποίος, παρόλο ότι διασώθηκε από τη θάλασσα, η θεία δίκη δεν τον άφησε να ζει.

⁵ Και αυτός μεν αποτίναξε το θηρίο στη φωτιά, και δεν έπαθε κανένα κακό.

⁶ Και εκείνοι περίμεναν ότι επρόκειτο να πρηστεί ή να πέσει ξαφνικά κάτω νεκρός· αφού, όμως, περίμεναν πολλή ώρα, και έβλεπαν ότι δεν γινόταν σ' αυτόν κανένα κακό, αλλάζοντας γνώμη, έλεγαν ότι είναι θεός.

⁷ Στα γύρω μέρη δε εκείνου τού τόπου ήσαν κτήματα του πρώτου ανθρώπου τού νησιού με το όνομα Πόπλιος, ο οποίος, αφού μας υποδέχθηκε, μας φιλοξένησε φιλόφρονα τρεις ημέρες.

⁸ Συνέβηκε, μάλιστα, ο πατέρας τού Ποπλίου να είναι κατάκοιτος, πάσχοντας από πυρετό και δυσεντερία· στον οποίο, όταν ο Παύλος μπήκε μέσα, και προσευχήθηκε, έβαλε επάνω του τα χέρια, και τον γιάτρεψε.

⁹ Όταν έγινε, λοιπόν, αυτό, και οι υπόλοιποι, όσοι είχαν ασθένειες στο νησί, προσέρχονταν και θεραπεύονταν·

¹⁰ οι οποίοι μάς τίμησαν με πολλές τιμές, και όταν επρόκειτο να αναχωρήσουμε, μας εφοδίασαν με τα αναγκαία.

6. Ο Παύλος στον δρόμο προς τη Ρώμη

¹¹ Και ύστερα από τρεις μήνες αποπλεύσαμε, επάνω σε ένα Αλεξανδρινό πλοίο, με σημαία των Διοσκούρων, που είχε παραχειμάσει στο νησί·

¹² και όταν φτάσαμε στις Συρακούσες, μείναμε τρεις ημέρες.

13 Και από εκεί, αφού κάναμε τον περίπλου, φτάσαμε στο Ρήγιο· και ύστερα από μία ημέρα, όταν έπνευσε νότιος άνεμος, ήρθαμε τη δεύτερη ημέρα στους Ποτίολους·

14 όπου, βρίσκοντας αδελφούς, μας παρακάλεσαν να μείνουμε μαζί τους επτά ημέρες· και έτσι ήρθαμε στη Ρώμη.

15 Και από εκεί, ακούγοντας οι αδελφοί τα νέα για μας, βγήκαν έξω σε συνάντησή μας μέχρι τον Άππιο Φόρο και τις Τρεις Ταβέρνες· τους οποίους, όταν είδε ο Παύλος, ευχαρίστησε τον Θεό, και πήρε θάρρος.

16 Και όταν ήρθαμε στη Ρώμη, ο εκατόνταρχος παρέδωσε τους κρατούμενους στον στρατοπεδάρχη· στον Παύλο, όμως, επιτράπηκε να μένει μόνος του, μαζί με έναν στρατιώτη, που τον φύλαγε.

7 . Η δραστηριότητα του Παύλου στη Ρώμη

17 Και ύστερα από τρεις ημέρες, ο Παύλος συγκάλεσε τους πρώτους από τους Ιουδαίους, που ήσαν εκεί· και όταν συγκεντρώθηκαν, τους έλεγε: Άνδρες αδελφοί, εγώ, χωρίς να κάνω κάτι ενάντια στον λαό ή στα πατρώα έθιμα, παραδόθηκα από τα Ιεροσόλυμα κρατούμενος στα χέρια των Ρωμαίων·

18 οι οποίοι, αφού με ανέκριναν, ήθελαν να με απολύσουν, επειδή καμία αιτία θανάτου δεν υπήρχε σε μένα.

19 Όμως, επειδή οι Ιουδαίοι αντέλεξαν, αναγκάστηκα να επικαλεστώ τον Καίσαρα· όχι σαν να έχω να κατηγορήσω το έθνος μου σε κάτι.

20 Γι' αυτή, λοιπόν, την αιτία σάς κάλεσα για να σας δω και να μιλήσω· επειδή, ένεκα της ελπίδας τού Ισραήλ φοράω τούτη την αλυσίδα.

21 Και εκείνοι είπαν σ' αυτόν: Εμείς ούτε γράμματα πήραμε για σένα από την Ιουδαία ούτε, ερχόμενος κάποιος από τους αδελφούς, ανήγγειλε ή μίλησε κάτι κακό εναντίον σου.

22 Επιθυμούμε, μάλιστα, να ακούσουμε από σένα τι φρονείς· επειδή, για την αίρεση αυτή είναι σε μας γνωστό ότι, παντού αντιλέγεται.

23 Και αφού τού διόρισαν μία ημέρα, ήρθαν σ' αυτόν στο κατάλυμα πολλοί· στους οποίους εξέθεσε με μαρτυρίες τη βασιλεία τού Θεού, και τους έπειθε στα σχετιζόμενα με τον Ιησού, και από τον νόμο τού Μωυσή και από τους προφήτες, από το πρωί μέχρι το βράδυ.

24 Και άλλοι μεν πείθονταν στα λεγόμενα, άλλοι όμως απιστούσαν.

25 Και καθώς ήσαν ασύμφωνοι αναμεταξύ τους, αναχωρούσαν, αφού ο Παύλος είπε έναν λόγο, ότι: Καλά μίλησε το Πνεύμα το Άγιο στους πατέρες μας διαμέσου τού προφήτη Ησαΐα·

²⁶ που έλεγε: «Πήγαινε σε τούτο τον λαό και να πεις: Με την ακοή θα ακούσετε, και δεν θα εννοήσετε· και βλέποντας θα δείτε, και δεν θα καταλάβετε.

²⁷ Επειδή, η καρδιά τούτου τού λαού πάχυνε, και με τα αυτιά άκουσαν βαριά, και έκλεισαν τα μάτια τους· μήπως κάποτε δουν με τα μάτια, ακούσουν με τα αυτιά, και εννοήσουν με την καρδιά, και επιστρέψουν, και τους γιατρέψω».

²⁸ Ας είναι, λοιπόν, σε σας γνωστό ότι, στα έθνη στάλθηκε το σωτήριο μήνυμα του Θεού· αυτοί και θα ακούσουν.

²⁹ Και αφού είπε αυτά, οι Ιουδαίοι αναχώρησαν, έχοντας ανάμεσά τους πολλή συζήτηση.

³⁰ Και ο Παύλος έμεινε δύο ολόκληρα χρόνια σε ένα ιδιαίτερο μισθωμένο σπίτι· και δεχόταν όλους εκείνους που έρχονταν σ' αυτόν,

³¹ κηρύττοντας τη βασιλεία τού Θεού, και διδάσκοντας με κάθε παρρησία, χωρίς εμπόδιο, αυτά που σχετίζονταν με τον Κύριο Ιησού Χριστό.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ Ο χαιρετισμός του Παύλου

- ¹ Ο Παύλος, δούλος τού Ιησού Χριστού, καλεσμένος απόστολος, ξεχωρισμένος για το ευαγγέλιο του Θεού,
- ² (που προϋποσχέθηκε, διαμέσου των προφητών του, μέσα στις άγιες γραφές),
- ³ για τον Υιό του, που γεννήθηκε από το σπέρμα τού Δαβίδ κατά τη σάρκα,
- ⁴ και αποδείχθηκε Υιός τού Θεού με δύναμη, σύμφωνα με το πνεύμα τής αγιοσύνης, με την ανάσταση από τους νεκρούς, του Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας,
- ⁵ διαμέσου τού οποίου πήραμε χάρη και αποστολή, σε υπακοή πίστης όλων των εθνών, υπέρ τού ονόματός του·
- ⁶ ανάμεσα στα οποία είστε και εσείς, προσκαλεσμένοι τού Ιησού Χριστού·
- ⁷ προς όλους όσους είναι στη Ρώμη, αγαπητούς τού Θεού, προσκαλεσμένους αγίους, χάρη να είναι σε σας και ειρήνη από τον Θεό τον Πατέρα μας, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ο Παύλος επαινεί την εκκλησία και Θα ήθελε να την επισκεφθεί

- ⁸ Πρώτα μεν ευχαριστώ τον Θεό μου διαμέσου τού Ιησού Χριστού για όλους σας, για τον λόγο ότι η πίστη σας εξαγγέλλεται σε όλο τον κόσμο·
- ⁹ επειδή, ο Θεός μου είναι μάρτυρας, τον οποίο λατρεύω με το πνεύμα μου στο ευαγγέλιο του Υιού του, ότι αδιάκοπα σας θυμάμαι,
- ¹⁰ καθώς πάντοτε δέομαι στις προσευχές μου, μήπως κατά κάποιον τρόπο αξιωθώ κάποτε, με το θέλημα του Θεού, νάρθω σε σας.
- ¹¹ Επειδή, επιποθώ να σας δω, για να σας μεταδώσω κάποιο πνευματικό χάρισμα για τη στήριξή σας·
- ¹² και αυτό είναι, το να συμπαραηγορηθώ ανάμεσά σας με την κοινή πίστη, και τη δική σας και τη δική μου.
- ¹³ Μάλιστα, δεν θέλω να αγνοείτε, αδελφοί, ότι, πολλές φορές μελέτησα νάρθω σε σας, (εμποδίστηκα, όμως, μέχρι τώρα), για να απολαύσω κάποιον καρπό και ανάμεσά σας, καθώς και ανάμεσα στα υπόλοιπα έθνη.
- ¹⁴ Είμαι χρεώστης και απέναντι σε Έλληνες και απέναντι σε βάρβαρους, και σε σοφούς και σε άσοφους·

15 έτσι, είμαι πρόθυμος, όσον αφορά το δικό μου μέρος, να κηρύξω το ευαγγέλιο και σε σας που είστε στη Ρώμη.

Το ευαγγέλιο είναι δύναμη προς σωτηρία

16 Επειδή, δεν ντρέπομαι το ευαγγέλιο του Χριστού· για τον λόγο ότι, είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε κάθε έναν που πιστεύει, και στον Ιουδαίο, πρώτα, και στον Έλληνα·

17 επειδή, διαμέσου αυτού η δικαιοσύνη τού Θεού αποκαλύπτεται από πίστη σε πίστη, καθώς είναι γραμμένο: «Ο δε δίκαιος θα ζήσει με πίστη».

Ο Θεός δεν αφήνει ατιμώρητη την παράβαση

18 Επειδή, οργή τού Θεού αποκαλύπτεται από τον ουρανό επάνω σε κάθε ασέβεια και αδικία ανθρώπων, που κατακρατούν την αλήθεια με μέσα αδικίας.

Η Δημιουργία μιλάει για την ύπαρξη του Θεού

19 Επειδή, ό,τι μπορεί να γίνει γνωστό για τον Θεό, είναι φανερό μέσα τους· για τον λόγο ότι, ο Θεός το φανέρωσε σ' αυτούς.

20 Δεδομένου ότι, τα αόρατα του Θεού βλέπονται φανερά από την εποχή τής κτίσης τού κόσμου, καθώς νοούνται διαμέσου των δημιουργημάτων του, και η αιώνια δύναμή του και η θεότητα, ώστε αυτοί να είναι αναπολόγητοι.

Η αιτία τής ηθικής κατάπτωσης του ανθρώπου

21 Επειδή, ενώ γνώρισαν τον Θεό, δεν τον δόξασαν ως Θεό, ούτε τον ευχαρίστησαν· αλλά, μέσα στους συλλογισμούς τους, αναζήτησαν μάταια πράγματα, και σκοτίστηκε η ασύνετη καρδιά τους.

22 Ενώ έλεγαν ότι είναι σοφοί, έγιναν μωροί.

23 Και άλλαξαν τη δόξα τού άφθαρτου Θεού σε ομοίωμα εικόνας φθαρτού ανθρώπου, και πουλιών και τετράποδων και ερπετών.

Ο άνθρωπος θερίζει τούς καρπούς των αποφάσεών του

24 Γι' αυτό και ο Θεός τούς παρέδωσε σε ακαθαρσία, διαμέσου των επιθυμιών των καρδιών τους, ώστε να ατιμάζονται τα σώματά τους αναμεταξύ τους.

25 Οι οποίοι αντικατέστησαν την αλήθεια τού Θεού με το ψέμα, και απέδωσαν σεβασμό και λάτρευσαν την κτίση, παρά εκείνον που την έκτισε, ο οποίος είναι άξιος ευλογίας στους αιώνες. Αμήν.

26 Γι' αυτό, ο Θεός τούς παρέδωσε σε πάθη ατιμίας· επειδή, και οι γυναίκες τους αντικατέστησαν τη φυσική χρήση με την αφύσικη·

27 παρόμοια δε και οι άνδρες, αφήνοντας τη φυσική χρήση τής γυναίκας, άναψαν μέσα τους από την επιθυμία τους ο ένας προς τον άλλον, κάνοντας την ασχημοσύνη, αρσενικοί σε αρσενικούς, και απολαμβάνοντας στον εαυτό τους την πρέπουσα αντιμισθία τής πλάνης τους.

²⁸ Και καθώς αποδοκίμασαν το να έχουν επίγνωση του Θεού, ο Θεός τούς παρέδωσε σε αδόκιμον νου, ώστε να κάνουν εκείνα που δεν πρέπει·

²⁹ επειδή, είναι γεμάτοι από κάθε αδικία, πορνεία, πονηρία, πλεονεξία, κακία· είναι γεμάτοι από φθόνο, φόνο, φιλονικία, δόλο, κακοήθεια·

³⁰ ψιθυριστές, κατάλαλοι, με μίσος για τον Θεό, υβριστές, υπερήφανοι, αλαζόνες, εφευρετές κακών, απειθείς στους γονείς,

³¹ χωρίς σύνεση, παραβάτες συμφωνιών, άσπλαχνοι, ασυμφιλίωτοι, ανελεήμονες·

³² οι οποίοι, ενώ γνωρίζουν τη δικαιοσύνη τού Θεού, ότι εκείνοι που πράττουν τέτοιου είδους πράγματα είναι άξιοι θανάτου, όχι μονάχα τα πράττουν, αλλά και με ευχαρίστηση επιδοκιμάζουν εκείνους που τα πράττουν.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 2

Ο άνθρωπος είναι αναπολόγητος

¹ ΓΙ' ΑΥΤΟ, είσαι αναπολόγητος, ω άνθρωπε, οποιοσδήποτε και αν είσαι εσύ που κρίνεις· επειδή, σε ό,τι κρίνεις τον άλλον, κατακρίνεις τον εαυτό σου· για τον λόγο ότι, τα ίδια κάνεις εσύ που κρίνεις.

² Ξέρουμε, μάλιστα, ότι η κρίση τού Θεού είναι σύμφωνη με την αλήθεια, ενάντια σ' εκείνους που κάνουν αυτού τού είδους τα πράγματα.

³ Και νομίζεις τούτο, ω άνθρωπε, εσύ που κρίνεις αυτούς που κάνουν αυτού τού είδους τα πράγματα, και ο οποίος τα κάνεις, ότι θα ξεφύγεις την κρίση τού Θεού;

⁴ Ή καταφρονείς τον πλούτο τής αγαθότητάς του και της υπομονής και της μακροθυμίας, αγνοώντας ότι η αγαθότητα του Θεού σε φέρνει σε μετάνοια;

⁵ Εξαιτίας, όμως, της σκληρότητάς σου και της αμετανόητης καρδιάς, θησαυρίζεις για τον εαυτό σου οργή κατά την ημέρα τής οργής και της αποκάλυψης της δικαιοκρισίας τού Θεού,

⁶ ο οποίος θα αποδώσει σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα του·

⁷ σ' εκείνους μεν που, με υπομονή αγαθού έργου, ζητούν δόξα και τιμή και αφθαρσία, αιώνια ζωή·

⁸ στους δε φιλόνικους, και οι οποίοι απειθούν μεν στην αλήθεια, όμως πείθονται στην αδικία, θα είναι θυμός και οργή,

⁹ θλίψη και στενοχώρια σε κάθε ψυχή ανθρώπου που εργάζεται το κακό, και Ιουδαίου, πρώτα, και Έλληνα·

¹⁰ δόξα, όμως, και τιμή και ειρήνη σε κάθε έναν που εργάζεται το αγαθό, και στον Ιουδαίο, πρώτα, και στον Έλληνα.

¹¹ Δεν υπάρχει, βέβαια, προσωποληψία από μέρους τού Θεού·

12 επειδή, όσοι αμάρτησαν χωρίς τον νόμο, θα απολεστούν και χωρίς τον νόμο· και όσοι αμάρτησαν κάτω από τον νόμο, θα κριθούν με τον νόμο,

13 (για τον λόγο ότι, δεν είναι δίκαιοι μπροστά στον Θεό οι ακροατές τού νόμου, αλλά οι εκτελεστές τού νόμου θα δικαιωθούν.

14 Επειδή, όταν οι εθνικοί, που δεν έχουν νόμο, κάνουν από τη φύση τους εκείνα που ανήκουν στον νόμο, αυτοί, ενώ δεν έχουν νόμο, οι ίδιοι είναι νόμος στον εαυτό τους·

15 οι οποίοι δείχνουν το έργο τού νόμου να είναι γραμμένο μέσα στις καρδιές τους, έχοντας τη συνείδησή τους να συμμαρτυρεί, και τους λογισμούς να κατηγορούν ή και να απολογούνται αναμεταξύ τους)·

16 κατά την ημέρα, όταν ο Θεός θα κρίνει τα κρυφά των ανθρώπων διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου.

Ιουδαίος, αλλά κατ' όνομα

17 Δες, εσύ ονομάζεσαι Ιουδαίος, και επαναπαύεσαι στον νόμο, και καυχάσαι στον Θεό,

18 και γνωρίζεις το θέλημά του, και διακρίνεις τα όσα διαφέρουν, καθώς διδάσκεσαι από τον νόμο·

19 και έχεις πεποίθηση στον εαυτό σου, ότι είσαι οδηγός τυφλών, φως εκείνων που είναι μέσα στο σκοτάδι,

20 παιδαγωγός των αφρόνων, δάσκαλος των νηπίων, έχοντας τον τύπο τής γνώσης και της αλήθειας, που είναι μέσα στον νόμο.

21 Εσύ, λοιπόν, που διδάσκεις τον άλλον, τον εαυτό σου δεν τον διδάσκεις; Εσύ που κηρύττεις να μη κλέβουν, κλέβεις;

22 Εσύ που λες να μη μοιχεύουν, μοιχεύεις; Εσύ που αηδιάζεις για τα είδωλα, διαπράττεις ιεροσυλία;

23 Εσύ που καυχάσαι στον νόμο, ατιμάζεις τον Θεό με την παράβαση του νόμου;

24 Επειδή, καθώς είναι γραμμένο, το όνομα του Θεού εξαιτίας σας δυσφημείται ανάμεσα στα έθνη.

25 Βέβαια, η περιτομή ωφελεί μεν, αν εκτελείς τον νόμο· αν, όμως, είσαι παραβάτης τού νόμου, η περιτομή σου έχει γίνει ακροβυστία.

26 Αν, λοιπόν, ο απερίτμητος τηρεί τα διατάγματα του νόμου, δεν θα λογαριαστεί η ακροβυστία του ως περιτομή;

27 Και ο από τη φύση του απερίτμητος, εκτελώντας τον νόμο, θα κρίνει εσένα, που, ενώ έχεις το γράμμα τού νόμου και την περιτομή, είσαι παραβάτης τού νόμου.

²⁸ Επειδή, Ιουδαίος δεν είναι αυτός που είναι κατά το φανερό μέρος Ιουδαίος, ούτε περιτομή αυτή που είναι κατά το φανερό μέρος, αυτή που γίνεται στη σάρκα·

²⁹ αλλά, Ιουδαίος είναι αυτός που είναι κατά το κρυφό μέρος Ιουδαίος, και περιτομή αυτή της καρδιάς, κατά το πνεύμα, όχι κατά το γράμμα, για τον οποίο ο έπαινος είναι όχι από ανθρώπους, αλλά από τον Θεό.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 3

Τα προνόμια της προηγούμενης αποκάλυψης του Θεού

¹ ΠΟΙΑ είναι, λοιπόν, η υπεροχή τού Ιουδαίου; Ή, ποια είναι η ωφέλεια της περιτομής;

² Πολλή, με κάθε τρόπο. Πρώτα μεν, για τον λόγο ότι στους Ιουδαίους εμπιστεύθηκαν τα λόγια τού Θεού.

³ Επειδή, αν μερικοί δεν πίστεψαν, τι με τούτο; Μήπως η απιστία τους θα καταργήσει την πίστη τού Θεού;

⁴ Μη γένοιτο· αλλά, ας είναι ο Θεός αψευδής, και κάθε άνθρωπος ψεύτης· καθώς είναι γραμμένο: «Για να δικαιωθείς στα λόγια σου, και να νικήσεις όταν κρίνεις».

⁵ Και αν η αδικία μας δείχνει τη δικαιοσύνη τού Θεού, τι θα πούμε; Μήπως είναι άδικος ο Θεός, που επιφέρει την οργή; (ως άνθρωπος μιλάω).

⁶ Μη γένοιτο· επειδή, πώς θα κρίνει ο Θεός τον κόσμο;

⁷ Αν, βέβαια, η αλήθεια τού Θεού περισσεύει για τη δόξα του διαμέσου τού δικού μου ψέματος, γιατί εγώ κρίνομαι πλέον ως αμαρτωλός;

⁸ Και, (καθώς δυσφημούμαστε, και καθώς μερικοί κηρύττουν ότι εμείς λέμε): Γιατί να μη κάνουμε τα κακά για νάρθουν τα αγαθά; Η κατάκριση των οποίων είναι δίκαιη.

Η ευθυμηγορία τού Θεού: Ούτε ένας άνθρωπος δίκαιος

⁹ Τι, λοιπόν; Υπερέχουμε από τους Εθνικούς; Όχι, βέβαια· επειδή, δείξαμε προηγουμένως ότι και οι Ιουδαίοι και οι Έλληνες, όλοι, είναι κάτω από την αμαρτία.

¹⁰ Όπως είναι γραμμένο, ότι: «Δεν υπάρχει δίκαιος ούτε ένας·

¹¹ δεν υπάρχει κάποιος που να έχει σύνεση· δεν υπάρχει κάποιος που να εκζητάει τον Θεό.

¹² Όλοι παρεξέκλιναν, μαζί εξαχρειώθηκαν· δεν υπάρχει αυτός που πράττει το αγαθό· δεν υπάρχει ούτε ένας».

¹³ «Τάφος ανοιγμένος είναι το λαρύγγι τους· με τις γλώσσες τους μιλούσαν δόλια»· «δηλητήριο οχιάς υπάρχει κάτω από τα χείλη τους».

- 14 Των οποίων «το στόμα είναι γεμάτο από κατάρρα και πικρία».
- 15 «Τα πόδια τους είναι γρήγορα στο να χύσουν αίμα».
- 16 «Ερήμωση και ταλαιπωρία είναι στους δρόμους τους·
- 17 και δρόμον ειρήνης δεν γνώρισαν».
- 18 «Δεν υπάρχει φόβος Θεού μπροστά στα μάτια τους».
- 19 Και ξέρουμε ότι όσα λέει ο νόμος, μιλάει προς εκείνους που είναι κάτω από τον νόμο· ώστε να φράξει κάθε στόμα, και ολόκληρος ο κόσμος να γίνει υπόδικος στον Θεό.
- 20 Επειδή, από έργα τού νόμου δεν θα δικαιωθεί μπροστά του καμία σάρκα· για τον λόγο ότι, διαμέσου τού νόμου γίνεται η σαφής γνώση τής αμαρτίας.

Ο τρόπος τού Θεού για τη δικαίωση του ανθρώπου

- 21 Τώρα, όμως, χωρίς τον νόμο, φανερώθηκε η δικαιοσύνη τού Θεού, έχοντας τη μαρτυρία τού νόμου και των προφητών·
- 22 δικαιοσύνη, όμως, του Θεού, διαμέσου τής πίστης στον Ιησού Χριστό, προς όλους και επάνω σε όλους εκείνους που πιστεύουν· επειδή, δεν υπάρχει διαφορά·
- 23 δεδομένου ότι, όλοι αμάρτησαν, και στερούνται τη δόξα τού Θεού·
- 24 ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό·
- 25 τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού·
- 26 προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού.
- 27 Πού είναι, λοιπόν, η καύχηση; Κλείστηκε έξω. Με ποιον νόμο; Των έργων; Όχι· αλλά με τον νόμο τής πίστης.
- 28 Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι ο άνθρωπος ανακηρύσσεται δίκαιος διαμέσου τής πίστης, χωρίς τα έργα τού νόμου.
- 29 Ή, μήπως μόνον των Ιουδαίων είναι ο Θεός; Μήπως όχι και των Εθνικών; Ναι, και των Εθνικών·
- 30_επειδή, ένας είναι ο Θεός, που θα δώσει τη δικαίωση στην περιτομή που προέρχεται από πίστη, και στην ακροβυστία διαμέσου τής πίστης.
- 31 Καταργούμε, λοιπόν, τον νόμο διαμέσου τής πίστης; Μη γένοιτο· αλλά, ορθώνουμε τον νόμο.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 4

Ο Αβραάμ, υπόδειγμα προς τη δικαίωση

- 1** Τι θα πούμε, λοιπόν, ότι απόλαυσε ο Αβραάμ, ο πατέρας μας κατά σάρκα;
- 2** Επειδή, αν ο Αβραάμ ανακηρύχθηκε δίκαιος από τα έργα, έχει καύχημα· όχι, όμως, μπροστά στον Θεό.
- 3** Επειδή, τι λέει η γραφή: «Και πίστεψε ο Αβραάμ στον Θεό, και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη».
- 4** Σε όποιον, όμως, εργάζεται, ο μισθός δεν λογαριάζεται ως χάρη, αλλά ως χρέος·
- 5** σ' εκείνον, όμως, που δεν εργάζεται, αλλά πιστεύει σ' αυτόν που ανακηρύσσει δίκαιον τον ασεβή, η πίστη του λογαριάζεται για δικαιοσύνη.
- 6** Όπως λέει και ο Δαβίδ τον μακαρισμό τού ανθρώπου, στον οποίο ο Θεός λογαριάζει δικαιοσύνη χωρίς έργα:
- 7** «Μακάριοι είναι εκείνοι, των οποίων συγχωρήθηκαν οι ανομίες, και των οποίων σκεπάστηκαν οι αμαρτίες.
- 8** Μακάριος ο άνθρωπος στον οποίο ο Κύριος δεν θα λογαριάσει σ' αυτόν αμαρτία».
- 9** Αυτός ο μακαρισμός, λοιπόν, γίνεται γι' αυτούς που έχουν την περιτομή ή και γι' αυτούς που δεν έχουν την περιτομή; Επειδή, λέμε ότι η πίστη λογαριάστηκε στον Αβραάμ για δικαιοσύνη.
- 10** Πώς, λοιπόν, του λογαριάστηκε; Όταν ήταν με την περιτομή ή με την ακροβυστία; Όχι με την περιτομή, αλλά με την ακροβυστία.
- 11** Και πήρε το σημάδι τής περιτομής, ως σφραγίδα τής δικαιοσύνης, που προήλθε από την πίστη, αυτής που είχε, καθώς βρισκόταν με την ακροβυστία· για να είναι αυτός πατέρας όλων εκείνων που πιστεύουν, ενώ βρίσκονται με την ακροβυστία, ώστε να λογαριαστεί και σ' αυτούς η δικαιοσύνη·
- 12** και πατέρας όσων είναι με την περιτομή, όχι μόνον σ' εκείνους που έχουν κάνει την περιτομή, αλλά και σ' εκείνους που περπατούν στα ίχνη τής πίστεως τού πατέρα μας Αβραάμ, εκείνης που είχε καθώς βρισκόταν με την ακροβυστία.

Η πίστη θέτει σε λειτουργία τις υποσχέσεις τού Θεού

- 13** Επειδή, η υπόσχεση προς τον Αβραάμ ή προς το σπέρμα του, ότι επρόκειτο να είναι κληρονόμος τού κόσμου, δεν έγινε με τον νόμο, αλλά με τη δικαιοσύνη που προέρχεται από την πίστη.
- 14** Δεδομένου ότι, αν είναι κληρονόμοι εκείνοι από τον νόμο, η πίστη ματαιώθηκε και η υπόσχεση καταργήθηκε.
- 15** Επειδή, ο νόμος επιφέρει οργή· για τον λόγο ότι, όπου δεν υπάρχει νόμος ούτε παράβαση υπάρχει·

- 16 γι' αυτό, η κληρονομία είναι διαμέσου τής πίστεως, για να είναι κατά χάρη, ώστε η υπόσχεση να είναι βέβαιη σε ολόκληρο το σπέρμα, όχι μονάχα σ' εκείνο από τον νόμο, αλλά και σ' εκείνο από την πίστη τού Αβραάμ, που είναι πατέρας όλων μας,
- 17 (όπως είναι γραμμένο, ότι: «Σε έκανα πατέρα πολλών εθνών»), μπροστά στον Θεό που πίστεψε, ο οποίος ζωοποιεί τούς νεκρούς, και καλεί τα μη υπάρχοντα ωσάν να υπάρχουν.
- 18 Ο οποίος, καίτοι μη έχοντας ελπίδα, πίστεψε με την ελπίδα, ότι επρόκειτο να γίνει πατέρας πολλών εθνών, σύμφωνα με εκείνο που είχε ειπωθεί: «Έτσι θα είναι το σπέρμα σου».
- 19 Και χωρίς να εξασθενήσει στην πίστη, δεν συλλογίστηκε το σώμα του ότι ήταν ήδη νεκρωμένο, παρόλο που ήταν περίπου 100 χρόνων, και τη νέκρωση της μήτρας τής Σάρρας·
- 20 ούτε δίστασε στην υπόσχεση του Θεού με την απιστία, αλλά ενδυναμώθηκε στην πίστη, δοξάζοντας τον Θεό,
- 21 και με την πεποίθηση ότι, εκείνο που υποσχέθηκε, είναι δυνατός και να το εκτελέσει.
- 22 Γι' αυτό και λογαριάστηκε σ' αυτόν για δικαιοσύνη.
- 23 Και δεν γράφτηκε μονάχα γι' αυτόν, ότι λογαριάστηκε σ' αυτόν,
- 24 αλλά και για μας, στους οποίους πρόκειται να λογαριαστεί, αυτούς που πιστεύουν σ' αυτόν ο οποίος ανέστησε από τους νεκρούς τον Ιησού τον Κύριό μας·
- 25 ο οποίος παραδόθηκε εξαιτίας των παραπτωμάτων μας, και αναστήθηκε εξαιτίας τής δικαίωσής μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 5

Οι θαυμαστοί καρποί τής γνήσιας πίστεως

- 1 Αφού, λοιπόν, ανακηρυχθήκαμε δίκαιοι με την πίστη, έχουμε ειρήνη με τον Θεό διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού,
- 2 διαμέσου τού οποίου λάβαμε και την είσοδο με την πίστη σε τούτη τη χάρη, στην οποία στεκόμαστε· και καυχώμαστε στην ελπίδα τής δόξας τού Θεού.
- 3 Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στις θλίψεις· γνωρίζοντας ότι η θλίψη εργάζεται υπομονή,
- 4 η δε υπομονή δοκιμή, η δε δοκιμή ελπίδα,
- 5 η δε ελπίδα δεν ντροπιάζει, δεδομένου ότι η αγάπη τού Θεού είναι ξεχυμένη μέσα στις καρδιές μας διαμέσου τού Αγίου Πνεύματος, που δόθηκε σε μας.

⁶ Επειδή, ο Χριστός, όταν εμείς ήμασταν ακόμα ασθενείς, πέθανε κατά τον ορισμένο καιρό για χάρη των ασθενών.

⁷ Δεδομένου ότι, με δυσκολία θα πεθάνει κάποιος για έναν δίκαιο· για τον αγαθό, βέβαια, ίσως και τολμάει κάποιος να πεθάνει.

⁸ Ο Θεός, όμως, δείχνει τη δική του αγάπη σε μας, επειδή, ενώ εμείς ήμασταν ακόμα αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για χάρη μας·

⁹ πολύ περισσότερο, λοιπόν, αφού τώρα ανακηρυχθήκαμε δίκαιοι με βάση το αίμα του, θα σωθούμε από την οργή διαμέσου αυτού.

¹⁰ Επειδή, αν, ενώ ήμασταν εχθροί, συμφιλιωθήκαμε με τον Θεό διαμέσου τού θανάτου τού Υιού του, πολύ περισσότερο, εφόσον συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε με τη ζωή του.

¹¹ Και όχι μονάχα τούτο, αλλά και καυχώμαστε στον Θεό διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου τού οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση.

Η παράβαση του Αδάμ. Η δωρεά τής Χάρης τού Χριστού

¹² Γι' αυτό, όπως διαμέσου ενός ανθρώπου η αμαρτία μπήκε μέσα στον κόσμο, και με την αμαρτία ο θάνατος, και με τον τρόπο αυτό ο θάνατος πέρασε μέσα σε όλους τούς ανθρώπους, για τον λόγο ότι όλοι αμάρτησαν·

¹³ (επειδή, μέχρι τον νόμο υπήρχε στον κόσμο η αμαρτία· αμαρτία, όμως, δεν λογαριάζεται όταν δεν υπάρχει νόμος.

¹⁴ Αλλά, ο θάνατος βασίλευσε από τον Αδάμ μέχρι τον Μωυσή και επάνω σε όλους όσους δεν αμάρτησαν σύμφωνα με την ομοιότητα της παράβασης του Αδάμ, που είναι τύπος τού μέλλοντος.

¹⁵ Αλλά, δεν είναι όπως το αμάρτημα, έτσι και το χάρισμα· επειδή, αν για το αμάρτημα του ενός πέθαναν οι πολλοί, πολύ περισσότερο η χάρη τού Θεού και η δωρεά διαμέσου τής χάρης τού ενός ανθρώπου, του Ιησού Χριστού, περίσσευσε στους πολλούς.

¹⁶ Και η δωρεά δεν είναι όπως η κατάκριση, που έγινε διαμέσου τού ενός που αμάρτησε· επειδή, η κρίση εξαιτίας τού ενός έγινε για κατάκριση των πολλών· το χάρισμα, όμως, εξαιτίας των πολλών αμαρτημάτων έγινε για δικαίωση.

¹⁷ Επειδή, αν και για το αμάρτημα του ενός βασίλευσε ο θάνατος διαμέσου τού ενός, πολύ περισσότερο, αυτοί που παίρνουν την αφθονία τής χάρης και της δωρεάς τής δικαιοσύνης, θα βασιλεύσουν με ζωή διαμέσου τού ενός Ιησού Χριστού).

¹⁸ Όπως, λοιπόν, εξαιτίας ενός αμαρτήματος ήρθε κατάκριση σε όλους τούς ανθρώπους, έτσι και εξαιτίας μιας δικαιοσύνης ήρθε σε όλους τούς ανθρώπους δικαίωση για ζωή.

¹⁹ Επειδή, όπως με την παρακοή τού ενός ανθρώπου οι πολλοί καταστάθηκαν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή τού ενός οι πολλοί θα κατασταθούν δίκαιοι.

²⁰ Και ο νόμος παρεμβλήθηκε για να περισσεύσει το αμάρτημα. Και όπου περίσσευσε η αμαρτία, υπερπερίσσευσε η χάρη·

²¹ ώστε, όπως η αμαρτία βασίλευσε διαμέσου τού θανάτου, έτσι και η χάρη να βασιλεύσει διαμέσου τής δικαιοσύνης σε αιώνια ζωή, διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 6

Συγκοινωνοί στον Θάνατο και στην Ανάσταση του Χριστού

¹ Τι θα πούμε, λοιπόν; Θα επιμένουμε στην αμαρτία, για να περισσεύσει η χάρη;

² Μη γένοιτο· εμείς που πεθάναμε ως προς την αμαρτία, πώς θα ζήσουμε πλέον μέσα σ' αυτή;

³ Ή αγνοείτε ότι, όσοι βαπτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό, βαπτιστήκαμε στον θάνατό του;

⁴ Συνταφήκαμε, λοιπόν, μαζί του διαμέσου τού βαπτίσματος στον θάνατο, ώστε, καθώς ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς με τη δόξα τού Πατέρα, έτσι και εμείς να περπατήσουμε σε μία νέα ζωή.

⁵ Επειδή, αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί του ως προς την ομοιότητα του θανάτου του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της ανάστασης·

⁶ γνωρίζοντας τούτο, ότι ο παλιός μας άνθρωπος συσταυρώθηκε, για να καταργηθεί το σώμα τής αμαρτίας, ώστε να μη είμαστε πλέον δούλοι τής αμαρτίας.

⁷ Επειδή, εκείνος που πέθανε, έχει ελευθερωθεί από την αμαρτία.

⁸ Και αν πεθάναμε μαζί με τον Χριστό, πιστεύουμε ότι και θα συζήσουμε μ' αυτόν·

⁹ γνωρίζοντας ότι ο Χριστός, καθώς αναστήθηκε από τους νεκρούς, δεν πεθαίνει πλέον· θάνατος δεν τον κυριεύει πλέον.

¹⁰ Επειδή, καθόσον πέθανε, πέθανε μια για πάντα για την αμαρτία· αλλά, καθόσον ζει, ζει για τον Θεό.

¹¹ Έτσι και εσείς, να θεωρείτε τον εαυτό σας ότι είστε νεκροί μεν ως προς την αμαρτία, ζωντανοί όμως ως προς τον Θεό, διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας.

Η απελευθερωμένη ζωή

12 Ας μη βασιλεύει, λοιπόν, η αμαρτία στο θνητό σας σώμα, ώστε να υπακούτε σ' αυτή σύμφωνα με τις επιθυμίες του·

13 ούτε να παριστάνετε τα μέλη σας όπλα αδικίας στην αμαρτία· αλλά, να παραστήσετε τον εαυτό σας στον Θεό ως ζωντανούς μέσα από τους νεκρούς, και τα μέλη σας όπλα δικαιοσύνης στον Θεό.

14 Επειδή, η αμαρτία δεν θα σας κυριεύσει· για τον λόγο ότι, δεν είστε κάτω από νόμο, αλλά κάτω από χάρη.

Όχι δούλοι τής αμαρτίας, αλλά τού Θεού

15 Τι, λοιπόν; Θα αμαρτήσουμε, επειδή δεν είμαστε κάτω από νόμο, αλλά κάτω από χάρη; Μη γένοιτο.

16 Δεν ξέρετε ότι, σε όποιον παριστάνετε τον εαυτό σας δούλους για υπακοή, είστε δούλοι εκείνου στον οποίο υπακούτε: Ή της αμαρτίας για θάνατο ή της υπακοής για δικαιοσύνη;

17 Ευχαριστία, όμως, ανήκει στον Θεό, επειδή υπήρχατε δούλοι τής αμαρτίας, πλην υπακούσατε από καρδιάς στον τύπο τής διδασκαλίας, στον οποίο και παραδοθήκατε.

18 Και αφού ελευθερωθήκατε από την αμαρτία, γίνετε δούλοι στη δικαιοσύνη.

19 Ανθρώπινα μιλάω, εξαιτίας τής αδυναμίας τής σάρκας σας. Επειδή, όπως παραστήσατε τα μέλη σας δούλα στην ακαθαρσία και στην ανομία για την ανομία, έτσι τώρα να παραστήσετε τα μέλη σας δούλα στη δικαιοσύνη για αγιασμό.

20 Επειδή, όταν υπήρχατε δούλοι τής αμαρτίας, ήσασταν ελεύθεροι από τη δικαιοσύνη.

21 Ποιον καρπό είχατε, λοιπόν, τότε από εκείνα τα έργα, για τα οποία τώρα ντρέπεστε; Επειδή, το τέλος εκείνων είναι θάνατος.

22 Αλλά, τώρα, καθώς ελευθερωθήκατε από την αμαρτία, και γίνετε δούλοι στον Θεό, έχετε τον καρπό σας σε αγιασμό· το δε τέλος αιώνια ζωή.

23 Επειδή, ο μισθός τής αμαρτίας είναι θάνατος· το χάρισμα, όμως, του Θεού αιώνια ζωή διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 7

Ο Μωσαϊκός Νόμος

1 Ή αγνοείτε, αδελφοί, (επειδή, μιλάω προς εκείνους που γνωρίζουν τον νόμο), ότι ο νόμος έχει κυριότητα επάνω στον άνθρωπο για όσον χρόνο ζει;

2 Επειδή, η παντρεμένη γυναίκα έχει δεθεί διαμέσου τού νόμου με τον άνδρα που βρίσκεται στη ζωή· αν, όμως, ο άνδρας πεθάνει, απαλλάσσεται από τον νόμο τού άνδρα.

³ Επομένως, λοιπόν, αν, ενόσω ο άνδρας βρίσκεται στη ζωή, συζευχθεί με άλλον άνδρα, θα είναι μοιχαλίδα· αν, όμως, ο άνδρας πεθάνει, είναι ελεύθερη από τον νόμο, ώστε να μη είναι μοιχαλίδα, αν συζευχθεί με άλλον άνδρα.

⁴ Λοιπόν, αδελφοί μου, και εσείς θανατωθήκατε ως προς τον νόμο διαμέσου τού σώματος του Χριστού, για να συζευχθείτε με άλλον, με εκείνον που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να καρποφορήσουμε στον Θεό.

⁵ Επειδή, όταν εμείς ζούσαμε στη ζωή τής σάρκας, τα πάθη των αμαρτιών, εκείνα που ενεργούνταν εξαιτίας τού νόμου, ενεργούνταν μέσα στα μέλη μας, για να καρποφορήσουμε στον θάνατο·

⁶ τώρα, όμως, απαλλαχτήκαμε από τον νόμο, αφού έχουμε πεθάνει σε σχέση με εκείνο που μας κρατούσε· για να δουλεύουμε σύμφωνα με το νέο πνεύμα, και όχι σύμφωνα με το παλιό γράμμα.

Ο ξεπεσμένος άνθρωπος μπροστά στον Μωσαϊκό Νόμο

⁷ Τι θα πούμε, λοιπόν; Ο νόμος είναι αμαρτία; Μη γένοιτο· αλλά, την αμαρτία δεν τη γνώρισα, παρά διαμέσου τού νόμου· επειδή, και την επιθυμία δεν θα τη γνώριζα, αν ο νόμος δεν έλεγε: «Να μη επιθυμήσεις».

⁸ Και η αμαρτία, παίρνοντας αφορμή διαμέσου τής εντολής, γέννησε μέσα μου κάθε επιθυμία· επειδή, χωρίς τον νόμο, η αμαρτία είναι νεκρή.

⁹ Και εγώ ζούσα κάποτε χωρίς νόμο· αλλά, όταν ήρθε η εντολή, η αμαρτία ξαναζωντάνεψε, και εγώ πέθανα·

¹⁰ και η εντολή, που μου δόθηκε για ζωή, αυτή βρέθηκε σε μένα για θάνατο.

¹¹ Επειδή, η αμαρτία, παίρνοντας αφορμή διαμέσου τής εντολής, με εξαπάτησε, και διαμέσου αυτής με θανάτωσε.

¹² Όστε, ο μεν νόμος είναι άγιος, και η εντολή άγια και δίκαιη και αγαθή.

¹³ Όστε, το αγαθό έγινε σε μένα θάνατος; Μη γένοιτο· αλλά, η αμαρτία, για να φανεί ως αμαρτία, προξενώντας σε μένα θάνατο διαμέσου τού αγαθού, ώστε η αμαρτία να γίνει σε υπερβολικό βαθμό αμαρτωλή, διαμέσου τής εντολής.

¹⁴ Επειδή, ξέρουμε καλά ότι ο νόμος είναι πνευματικός· εγώ, όμως, είμαι σαρκικός, πουλημένος κάτω από την εξουσία τής αμαρτίας.

¹⁵ Επειδή, δεν γνωρίζω εκείνο που κάνω· για τον λόγο ότι, εκείνο που θέλω, δεν το κάνω, αλλά εκείνο που μισώ, αυτό κάνω.

¹⁶ Και αν εκείνο που δεν θέλω, αυτό κάνω, συμφωνώ με τον νόμο, ότι είναι καλός.

¹⁷ Όμως, τώρα δεν το κάνω αυτό πλέον εγώ, αλλά η αμαρτία που κατοικεί μέσα μου.

18 Επειδή, ξέρω ότι μέσα μου (δηλαδή, μέσα στη σάρκα μου) δεν κατοικεί αγαθό· επειδή, το να θέλω, βρίσκεται κοντά μου, το να κάνω, όμως, το καλό, δεν το βρίσκω·

19 επειδή, δεν κάνω το αγαθό, που θέλω· αλλά, το κακό, που δεν θέλω, αυτό κάνω.

20 Και αν εγώ κάνω εκείνο που δεν θέλω, δεν το εργάζομαι πλέον εγώ, αλλά η αμαρτία που κατοικεί μέσα μου.

21 Βρίσκω, λοιπόν, τούτον τον νόμο, ότι, ενώ εγώ θέλω να κάνω το καλό, κοντά μου βρίσκεται το κακό.

22 Επειδή, βρίσκω μεν ευχαρίστηση στον νόμο τού Θεού κατά τον εσωτερικό άνθρωπο·

23 όμως, βλέπω μέσα στα μέλη μου έναν άλλον νόμο, που αντιμάχεται στον νόμο τού νου μου, και με αιχμαλωτίζει στον νόμο τής αμαρτίας, που είναι μέσα στα μέλη μου.

24 Ω, ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ· ποιος θα με ελευθερώσει από το σώμα αυτού τού θανάτου;

25 Ευχαριστώ τον Θεό διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Κυρίου μας. Άρα, λοιπόν, εγώ ο ίδιος με τον νου μεν δουλεύω στον νόμο τού Θεού· με τη σάρκα, όμως, στον νόμο τής αμαρτίας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 8

Ο Νόμος τού Πνεύματος της ζωής

1 Δεν υπάρχει, λοιπόν, τώρα καμία κατάκριση για εκείνους που είναι στον Ιησού Χριστό, αυτούς που δεν περπατούν σύμφωνα με τη σάρκα, αλλά σύμφωνα με το Πνεύμα.

2 Επειδή, ο νόμος τού Πνεύματος της ζωής, που είναι στον Ιησού Χριστό, με ελευθέρωσε από τον νόμο τής αμαρτίας και του θανάτου.

3 Επειδή, το αδύνατο στον νόμο, καθότι ήταν ανίσχυρος εξαιτίας τής σάρκας, ο Θεός, στέλνοντας τον δικό του Υιό με ομοίωμα σάρκας αμαρτίας, και σε σχέση με την αμαρτία, κατέκρινε την αμαρτία στη σάρκα·

4 για να εκπληρωθεί η δικαιοσύνη τού νόμου, σε μας, που δεν περπατάμε σύμφωνα με τη σάρκα, αλλά σύμφωνα με το Πνεύμα.

5 Επειδή, εκείνοι που ζουν σύμφωνα με τη σάρκα, φρονούν αυτά που ζητάει η σάρκα· ενώ, εκείνοι που ζουν σύμφωνα με το Πνεύμα, αυτά που ζητάει το Πνεύμα.

6 Για τον λόγο ότι, το φρόνημα της σάρκας είναι θάνατος· ενώ, το φρόνημα του Πνεύματος, ζωή και ειρήνη.

⁷ Επειδή, το φρόνημα της σάρκας είναι έχθρα στον Θεό· για τον λόγο ότι, στον νόμο του Θεού δεν υποτάσσεται, αλλ' ούτε μπορεί.

⁸ Όσοι, όμως, είναι τής σάρκας δεν μπορούν να αρέσουν στον Θεό.

⁹ Εσείς, όμως, δεν είστε τής σάρκας, αλλά του Πνεύματος, αν το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα σας. Αλλά, αν κάποιος δεν έχει το Πνεύμα του Χριστού, αυτός δεν είναι δικός του.

¹⁰ Αν, όμως, ο Χριστός είναι μέσα σας, το μεν σώμα είναι νεκρό για την αμαρτία· το δε πνεύμα ζωή για τη δικαιοσύνη.

¹¹ Και αν το Πνεύμα εκείνου, που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, κατοικεί μέσα σας, αυτός που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς, θα ζωοποιήσει και τα θνητά σας σώματα, διαμέσου του Πνεύματός του, που κατοικεί μέσα σας.

Τα σαφή γνωρίσματα του ανθρώπου τού Πνεύματος

¹² Άρα, λοιπόν, αδελφοί, είμαστε χρεώστες, όχι στη σάρκα, ώστε να ζούμε σύμφωνα με τη σάρκα.

¹³ Επειδή, αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, πρόκειται να πεθάνετε, αν, όμως, διαμέσου του Πνεύματος, θανατώνετε τις πράξεις τού σώματος, θα ζήσετε.

¹⁴ Επειδή, όσοι διοικούνται από το Πνεύμα τού Θεού, αυτοί είναι γιοι τού Θεού.

¹⁵ Δεδομένου ότι, δεν λάβατε πνεύμα δουλείας, ώστε πάλι να φοβάστε, αλλά λάβατε πνεύμα υιοθεσίας, με το οποίο κράζουμε: Αββά, Πατέρα.

¹⁶ Το ίδιο το Πνεύμα δίνει μαρτυρία, μαζί με το πνεύμα μας, ότι είμαστε παιδιά τού Θεού.

¹⁷ Και αν είμαστε παιδιά, είμαστε και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν του Θεού, συγκληρονόμοι δε του Χριστού· αν συμπάσχουμε, για να γίνουμε και συμμέτοχοι της δόξας του.

Η αναμενόμενη δόξα των λυτρωμένων

¹⁸ Επειδή, θεωρώ ότι τα παθήματα του παρόντα καιρού δεν είναι άξια να συγκριθούν με τη δόξα που πρόκειται να αποκαλυφθεί σε μας.

Η αναμενόμενη αλλαγή τού Φυσικού Βασιλείου

¹⁹ Δεδομένου ότι, η μεγάλη προσδοκία τής κτίσης προσμένει τη φανέρωση των παιδιών τού Θεού.

²⁰ Επειδή, η φύση υποτάχθηκε στη ματαιότητα, όχι θεληματικά, αλλά εξαιτίας εκείνου που την υπέταξε,

²¹ με την ελπίδα ότι, και η ίδια η κτίση θα ελευθερωθεί από τη δουλεία τής φθοράς, και θα μεταβεί στην ελευθερία τής δόξας των παιδιών τού Θεού.

22 Επειδή, γνωρίζουμε ότι, ολόκληρη η κτίση συστενάζει, και συμπάσχει με ωδίνες, μέχρι και τώρα.

23 Και όχι μονάχα αυτή, αλλά και εμείς οι ίδιοι που έχουμε την απαρχή τού Πνεύματος, και εμείς οι ίδιοι στενάζουμε μέσα μας, περιμένοντας την υιοθεσία, την απολύτρωση του σώματός μας.

24 Επειδή, σωθήκαμε με την ελπίδα· ελπίδα, όμως, που κάποιος τη βλέπει, δεν είναι ελπίδα· επειδή, εκείνο που κανείς βλέπει, γιατί και να το ελπίζει;

25 Αν, όμως, ελπίζουμε εκείνο που δεν βλέπουμε, το περιμένουμε με υπομονή.

Η συμπαράσταση του Αγίου Πνεύματος

26 Παρόμοια, όμως, και το Πνεύμα συμβοηθάει στις ασθένειές μας· επειδή, το τι να προσευχηθούμε, καθώς πρέπει, δεν ξέρουμε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα ικετεύει για χάρη μας με στεναγμούς αλάλητους.

27 Και αυτός που ερευνά τις καρδιές ξέρει τι είναι το φρόνημα του Πνεύματος, ότι ικετεύει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού για χάρη των αγίων.

Ο Θεός απέναντι σ' αυτούς που Τον αγαπούν

28 Γνωρίζουμε δε ότι, όλα συνεργούν προς το αγαθό σ' αυτούς που αγαπούν τον Θεό, τους προσκαλεσμένους σύμφωνα με την πρόθεσή του.

29 Επειδή, όσους προγνώρισε, αυτούς και προόρισε να γίνουν σύμμορφοι με την εικόνα τού Υιού του, για να είναι αυτός πρωτότοκος ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς·

30 και όσους προόρισε, τούτους και κάλεσε· και όσους κάλεσε, τούτους και δικαίωσε· και όσους δικαίωσε, τούτους και δόξασε.

Ποια απάντηση έχουμε για την προσφορά τής αγάπης τού Θεού;

31 Τι θα πούμε, λοιπόν, απέναντι σ' αυτά; Αν ο Θεός είναι μαζί μας, ποιος θα είναι εναντίον μας;

32 Επειδή, αυτός, που τον ίδιο του τον Υιό δεν λυπήθηκε, αλλά τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;

33 Ποιος θα κατηγορήσει τούς εκλεκτούς τού Θεού; Ο Θεός είναι αυτός που τους ανακηρύσσει δίκαιους.

34 Ποιος θα είναι εκείνος που τους κατακρίνει; Ο Χριστός είναι αυτός που πέθανε, επιπλέον δε και αναστήθηκε, ο οποίος και είναι στα δεξιά τού Θεού, ο οποίος και μεσιτεύει για μας.

35 Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη τού Χριστού; Θλίψη ή στενοχώρια ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα ή κίνδυνος ή μάχαιρα;

³⁶ (Καθώς είναι γραμμένο ότι: «Για χάρη σου θανατωνόμαστε όλη την ημέρα· λογαριαστήκαμε σαν πρόβατα για σφαγή»).

³⁷ Σε όλα αυτά, όμως, υπερνικούμε, διαμέσου εκείνου που μας αγάπησε.

³⁸ Επειδή, είμαι πεπεισμένος ότι, ούτε θάνατος ούτε ζωή ούτε άγγελοι ούτε αρχές ούτε δυνάμεις ούτε παρόντα ούτε μέλλοντα

³⁹ ούτε ύψωμα ούτε βάθος ούτε κάποια άλλη κτίση, θα μπορέσει να μας χωρίσει από την αγάπη τού Θεού, η οποία υπάρχει στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 9

Το σωτηριακό σχέδιο του Θεού για τον Ισραήλ

¹ ΣΑΣ λέω αλήθεια, εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι, (έχοντας τη συνείδησή μου να συμμαρτυρεί μαζί μου, με επιβεβαίωση από το Άγιο Πνεύμα),

² ότι έχω μεγάλη λύπη και αδιάκοπη οδύνη μέσα στην καρδιά μου.

³ Επειδή, ευχόμεν εγώ ο ίδιος να είμαι ανάθεμα από τον Χριστό χάρη των αδελφών μου, των συγγενών μου κατά σάρκα·

⁴ που είναι Ισραηλίτες, των οποίων είναι η υιοθεσία, και η δόξα, και οι διαθήκες, και η νομοθεσία, και η λατρεία, και οι υποσχέσεις·

⁵ των οποίων είναι οι πατέρες, και από τους οποίους γεννήθηκε ο Χριστός, όσον αφορά τη σάρκα, αυτός που είναι επάνω σε όλους ευλογητός Θεός στους αιώνες. Αμήν.

⁶ Αλλά, δεν είναι δυνατόν ότι ξέπεσε ο λόγος τού Θεού. Επειδή, όλοι από τον Ισραήλ, αυτοί δεν είναι Ισραήλ.

⁷ Ούτε επειδή είναι σπέρμα τού Αβραάμ, γι' αυτό είναι όλοι παιδιά· αλλά, «στον Ισαάκ θα αποκληθεί σε σένα σπέρμα».

⁸ Δηλαδή, τα παιδιά κατά σάρκα, αυτά δεν είναι παιδιά τού Θεού· αλλά, τα παιδιά τής υπόσχεσης λογαριάζονται για σπέρμα.

⁹ Επειδή, ο λόγος τής υπόσχεσης είναι τούτος: «Κατά την ίδια εποχή θάρθω, και η Σάρρα θα έχει έναν γιο».

¹⁰ Και όχι μονάχα αυτό, αλλά και η Ρεβέκκα, όταν συνέλαβε δύο από έναν άνδρα, από τον Ισαάκ τον πατέρα μας·

¹¹ (επειδή, πριν ακόμα γεννηθούν τα παιδιά, και πριν κάνουν κάτι, αγαθό ή κακό, για να μένει η πρόθεση του Θεού κατ' εκλογήν, όχι από τα έργα, αλλά από εκείνον που καλεί),

¹² ειπώθηκε σ' αυτήν ότι: «Ο μεγαλύτερος θα γίνει δούλος στον μικρότερο».

¹³ Καθώς είναι γραμμένο: «Τον Ιακώβ αγάπησα, ενώ τον Ησαύ τον μίσησα».

- 14 Τι, λοιπόν, θα πούμε; Μήπως υπάρχει αδικία στον Θεό; Μη γένοιτο.
- 15 Επειδή, λέει στον Μωυσή: «Θα ελεήσω όποιον ελεώ, και θα σπλαχνιστώ όποιον σπλαχνίζομαι».
- 16 Άρα, λοιπόν, δεν εξαρτάται από εκείνον που θέλει ούτε από εκείνον που τρέχει, αλλά από τον Θεό που ελεεί.
- 17 Επειδή, η γραφή λέει στον Φαραώ ότι: «Γι' αυτό τον σκοπό σε ανύψωσα, για να δείξω σε σένα τη δύναμή μου, και για να εξαγγελθεί το όνομά μου σε όλη τη γη».
- 18 Άρα, λοιπόν, όποιον θέλει ελεεί· και όποιον θέλει, σκληραίνει.

Οργή και έλεος του Θεού

- 19 Θα μου πεις, λοιπόν: Ο Θεός γιατί πλέον κατηγορεί; Στο θέλημά του ποιος εναντιώνεται;
- 20 Αλλά, στ' αλήθεια, ω άνθρωπε, εσύ ποιος είσαι που αντιμιλάς στον Θεό; Μήπως το πλάσμα θα πει σ' αυτόν που το έπλασε: Γιατί με έπλασες έτσι;
- 21 Ή, δεν έχει εξουσία ο κεραμέας επάνω στον πηλό, από το ίδιο μίγμα να κάνει το ένα μεν σκεύος για χρήση τιμητική, το άλλο δε για χρήση όχι τιμητική;
- 22 Και τι, αν θέλοντας ο Θεός να δείξει την οργή του και να κάνει γνωστή τη δύναμή του, υπέφερε με πολλή μακροθυμία σκεύη οργής καταρτισμένα σε απώλεια;
- 23 Και για να γνωστοποιήσει τον πλούτο τής δόξας του σε σκεύη ελέους, που προετοίμασε για δόξα,
- 24 εμάς, που μας κάλεσε, όχι μονάχα από τους Ιουδαίους, αλλά και από τα έθνη;
- 25 Όπως λέει και στον Ωσηέ: «Θα αποκαλέσω λαό μου, αυτόν που δεν είναι λαός μου, και αγαπημένη, αυτήν που δεν είναι αγαπημένη».
- 26 «Και στον τόπο που τους ειπώθηκε: Δεν είστε λαός μου, εκεί θα αποκληθούν γιοι τού ζωντανού Θεού».
- 27 Και ο Ησαΐας κράζει υπέρ τού Ισραήλ: «Αν και ο αριθμός των γιων τού Ισραήλ είναι σαν την άμμο τής θάλασσας, το υπόλειμμά τους θα σωθεί·
- 28 επειδή, ο Κύριος θα τελειώσει και θα κάνει γρήγορα λογαριασμό με δικαιοσύνη, δεδομένου ότι, θα κάνει λογαριασμό με γρήγορους ρυθμούς επάνω στη γη».
- 29 Και όπως προείπε ο Ησαΐας: «Αν ο Κύριος Σαβαώθ δεν άφηνε σε μας σπέρμα, σαν τα Σόδομα θα είχαμε γίνει, και με τα Γόμορρα θα είχαμε εξομοιωθεί».

Η δικαιοσύνη με βάση την πίστη

30 Τι θα πούμε, λοιπόν; Ότι τα έθνη, που δεν ζητούσαν δικαιοσύνη, έφτασαν σε δικαιοσύνη, δικαιοσύνη όμως που στηρίζεται στην πίστη·

31 ενώ ο Ισραήλ, ζητώντας νόμο δικαιοσύνης, σε νόμο δικαιοσύνης δεν έφτασε.

32 Γιατί; Επειδή, δεν τη ζητούσε με βάση την πίστη, αλλά ως αποτέλεσμα των έργων τού νόμου. Δεδομένου ότι, πρόσκοψαν στην πέτρα τού προσκόμματος·

33 όπως είναι γραμμένο: «Προσέξτε, βάζω στη Σιών λίθον προσκόμματος, και πέτρα σκανδάλου, και κάθε ένας που πιστεύει σ' αυτόν δεν θα ντροπιαστεί».

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10

Το ευαγγέλιο για τον Ισραήλ, αλλά και για όλους: Το περιεχόμενό του και η απλότητά του

1 ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία τής καρδιάς μου, και η δέησή μου προς τον Θεό υπέρ τού Ισραήλ, είναι για τη σωτηρία τους.

2 Βέβαια, δίνω μαρτυρία γι' αυτούς, ότι έχουν ζήλο Θεού, όχι όμως με επίγνωση.

3 Επειδή, μη γνωρίζοντας τη δικαιοσύνη τού Θεού, και ζητώντας να συστήσουν τη δική τους δικαιοσύνη, δεν υποτάχθηκαν στη δικαιοσύνη τού Θεού.

4 Επειδή, το τέλος τού νόμου είναι ο Χριστός προς δικαιοσύνη σε κάθε έναν που πιστεύει.

5 Δεδομένου ότι, ο Μωυσής γράφει για τη δικαιοσύνη, αυτήν που προέρχεται από τον νόμο, λέγοντας ότι: «Ο άνθρωπος που τα κάνει αυτά, θα ζήσει διαμέσου αυτών».

6 Η δικαιοσύνη, όμως, με βάση την πίστη, λέει ως εξής: «Μη πεις στην καρδιά σου: Ποιος θα ανέβει στον ουρανό;». Δηλαδή, για να κατεβάσεις τον Χριστό·

7 ή: Ποιος θα κατέβει στην άβυσσο; Δηλαδή, για να ανεβάσεις τον Χριστό από τους νεκρούς.

8 Αλλά, τι λέει; «Κοντά σου είναι ο λόγος, στο στόμα σου, και στην καρδιά σου»· δηλαδή, ο λόγος τής πίστης που κηρύττομε·

9 ότι, αν με το στόμα σου ομολογήσεις Κύριο, τον Ιησού, και μέσα στην καρδιά σου πιστέψεις ότι ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα σωθείς·

10 επειδή, με την καρδιά πιστεύει κάποιος προς δικαιοσύνη, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρία·

11 δεδομένου ότι, η γραφή λέει: «Καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, δεν θα ντροπιαστεί».

12 Μια που, δεν υπάρχει διαφορά, και του Ιουδαίου και του Έλληνα· για τον λόγο ότι, ο ίδιος Κύριος είναι για όλους, πλούσιος προς όλους εκείνους που τον επικαλούνται.

13 Επειδή, «καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί».

Η ευθύνη τής διακήρυξης του ευαγγελίου

14 Πώς, λοιπόν, θα επικαλεστούν εκείνον στον οποίο δεν πίστεψαν; Και πώς θα πιστέψουν σ' εκείνον, για τον οποίο δεν άκουσαν; Και πώς θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει εκείνος που κηρύττει;

15 Και πώς θα κηρύξουν, αν δεν αποσταλούν; Όπως είναι γραμμένο: «Πόσο ωραία είναι τα πόδια εκείνων που ευαγγελίζονται ειρήνη, εκείνων που ευαγγελίζονται τα αγαθά!».

16 Αλλά, δεν υπάκουσαν όλοι στο ευαγγέλιο· επειδή, ο Ησαΐας λέει: «Κύριε, ποιος πίστεψε στο κήρυγμά μας;».

17 Επομένως, η πίστη είναι διαμέσου τής ακοής· η δε ακοή διαμέσου τού λόγου τού Θεού.

Ο Ισραήλ έχει ποικιλότροπα ακούσει

18 Λέω, όμως: Μήπως δεν άκουσαν; Μάλιστα, «σε ολόκληρη τη γη αντήχησε η φωνή τους, και στα πέρατα της οικουμένης τα λόγια τους».

19 Αλλά, λέω: Μήπως ο Ισραήλ δεν γνώρισε; Πρώτος ο Μωυσής λέει: «Εγώ θα σας παροξύνω σε ζηλοτυπία με ένα μη έθνος, θα σας παροργίσω με ένα ασύνετο έθνος».

20 Και ο Ησαΐας αποτολμάει και λέει: «Βρέθηκα από εκείνους που δεν με ζητούσαν, και φανερώθηκα σ' εκείνους που δεν ρωτούσαν για μένα».

21 Αλλά, προς τον Ισραήλ λέει: «Όλη την ημέρα άπλωσα τα χέρια μου προς έναν λαό που απειθεί και αντιμιλάει».

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 11

Ο Ισραήλ είχε πάντα ένα υπόλειμμα

1 Λέω, λοιπόν: Μήπως ο Θεός απέρριψε τον λαό του; Μη γένοιτο· επειδή, και εγώ Ισραηλίτης είμαι, από το σπέρμα τού Αβραάμ, από τη φυλή τού Βενιαμίν.

2 Ο Θεός δεν απέρριψε τον λαό του, που τον προγνώρισε. Ή, δεν ξέρετε τι λέει η γραφή για τον Ηλία; Πώς μιλάει στον Θεό ενάντια στον Ισραήλ, λέγοντας:

3 «Κύριε, θανάτωσαν τους προφήτες σου, και κατέσκαψαν τα θυσιαστήριά σου· και εναπέμεινα μόνος εγώ, και ζητούν την ψυχή μου».

4 Αλλά, τι του αποκρίνεται ο Θεός; «Άφησα στον εαυτό μου 7.000 άνδρες, που δεν λύγισαν το γόνατο μπροστά στον Βάαλ».

⁵ Έτσι, λοιπόν, και στον τωρινό καιρό απέμεινε κάποιο υπόλειμμα, σύμφωνα με εκλογή κατά χάρη.

⁶ Αν, όμως, είναι κατά χάρη, δεν είναι πλέον από έργα· επειδή, τότε η χάρη δεν γίνεται πλέον χάρη. Αν, όμως, είναι από έργα, δεν είναι πλέον χάρη· επειδή, το έργο δεν είναι πλέον έργο.

⁷ Τι, λοιπόν; Ο Ισραήλ δεν πέτυχε εκείνο που ζητάει· οι εκλεκτοί, όμως, το πέτυχαν, αλλά οι υπόλοιποι τυφλώθηκαν·

⁸ (όπως είναι γραμμένο: «Ο Θεός έδωσε σ' αυτούς πνεύμα νυσταγμού, μάτια για να μη βλέπουν, και αυτιά για να μη ακούν»); μέχρι τη σημερινή ημέρα.

⁹ Και ο Δαβίδ λέει: «Ας γίνει το τραπέζι τους σε παγίδα, και σε ενέδρα, και σε σκάνδαλο, και σε ανταπόδομα σ' αυτούς·

¹⁰ ας σκοτιστούν τα μάτια τους για να μη βλέπουν· και να κυρτώσεις τη ράχη τους για πάντα».

Πτώση τού Ισραήλ. Είσοδος των εθνών

¹¹ Λέω, λοιπόν: Μήπως σκόνταψαν, για να πέσουν; Μη γένοιτο· αλλά, με την πτώση τους έγινε η σωτηρία στα έθνη, για να τους παρακινήσει σε ζηλοτυπία.

¹² Και αν η πτώση τους είναι πλούτος τού κόσμου, και η ελάττωσή τους πλούτος των εθνών, πόσο μάλλον η ολοκληρωτική επιστροφή τους;

¹³ Επειδή, λέω σε σας, τα έθνη, (εφόσον μεν εγώ είμαι απόστολος των εθνών, τη διακονία μου δοξάζω),

¹⁴ ίσως παρακινήσω σε ζηλοτυπία αυτούς που είναι σάρκα μου, και σώσω μερικούς απ' αυτούς.

¹⁵ Επειδή, αν η αποβολή τους είναι συμφιλίωση του κόσμου, τι θα είναι η πρόσληψή τους, παρά ζωή από τους νεκρούς;

¹⁶ Και αν η ζύμη είναι άγια, είναι και το φύραμα· και αν η ρίζα είναι άγια, είναι και τα κλαδιά·

¹⁷ αλλά, αν μερικά από τα κλαδιά αποκόπηκαν, εσύ δε, ενώ ήσουν αγριελιά, μπολιάστηκες ανάμεσα σ' αυτά, και έγινες ενεργά συμμετόχη με τη ρίζα και με το πάχος τού ήμερου ελιόδεντρου,

¹⁸ μη καυχάσαι σε βάρος των κλαδιών· αν, όμως, καυχάσαι σε βάρος τους, εσύ δεν βαστάζεις τη ρίζα, αλλά η ρίζα εσένα.

Προειδοποίηση από την υψηλοφροσύνη

¹⁹ Θα πεις, λοιπόν: Αποκόπηκαν τα κλαδιά, για να μπολιαστώ εγώ.

²⁰ Καλώς· εξαιτίας τής απιστίας αποκόπηκαν, εσύ όμως στέκεσαι εξαιτίας τής πίστης. Να μη υψηλοφρονείς, αλλά να φοβάσαι·

21 επειδή, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε τα φυσικά κλαδιά, πρόσεχε μήπως δεν λυπηθεί ούτε εσένα.

22 Δες, λοιπόν, την αγαθότητα και την αυστηρότητα του Θεού· επάνω μεν σ' εκείνους που έπεσαν, την αυστηρότητα· επάνω δε σε σένα, την αγαθότητα, αν επιμένεις στην αγαθότητα· επειδή, διαφορετικά, και εσύ θα αποκοπείς.

23 Αλλά, και εκείνοι, αν δεν επιμένουν στην απιστία, θα μπολιαστούν· δεδομένου ότι, ο Θεός είναι δυνατός και αυτούς, επίσης, να μπολιάσει.

24 Επειδή, αν εσύ αποκόπηκες από τη φυσική αγριελιά και μπολιάστηκες, παρά φύση, σε ήμερο ελιόδεντρο, πόσο μάλλον αυτοί, τα φυσικά κλαδιά, θα μπολιαστούν στο ίδιο τους το ελιόδεντρο;

Η ανόρθωση του λαού Ισραήλ

25 Επειδή, δεν θέλω να αγνοείτε, αδελφοί, το μυστήριο τούτο (για να μη υψηλοφρονείτε), ότι στον Ισραήλ έγινε τύφλωση κατά ένα μέρος, μέχρις ότου μπουν μέσα όλα τα έθνη·

26 και έτσι, ολόκληρος ο Ισραήλ θα σωθεί, όπως είναι γραμμένο: «Από τη Σιών θάρθει ο Λυτρωτής, και θα αποδιώξει τις ασέβειες από τον Ιακώβ.

27 Και αυτή είναι από μένα η διαθήκη σ' αυτούς, όταν αφαιρέσω τις αμαρτίες τους».

28 Σύμφωνα μεν με το ευαγγέλιο είναι εχθροί για σας· σύμφωνα, όμως, με την εκλογή είναι αγαπητοί για τους πατέρες.

29 Επειδή, τα χαρίσματα και η πρόσκληση του Θεού δεν επιδέχονται μεταμέλεια.

30 Δεδομένου ότι, όπως και εσείς απειθήσατε κάποτε στον Θεό, τώρα όμως ελεηθήκατε μέσα στην απείθεια τούτων,

31 έτσι και αυτοί, τώρα απείθησαν μέσα στο δικό σας έλεος, για να ελεηθούν και αυτοί.

32 Επειδή, ο Θεός έκλεισε τους πάντες μέσα στην απείθεια, για να ελεήσει τούς πάντες.

Εξύμνηση του Θεού για τη σοφία Του

33 Ω, βάθος πλούτου και σοφίας και γνώσης Θεού! Πόσο ανεξερεύνητες είναι οι κρίσεις του, και ανεξιχνίαστοι οι δρόμοι του!

34 Επειδή, «ποιος, γνώρισε τον νου τού Κυρίου; Ή, ποιος έγινε σύμβουλός του;».

35 «Ποιος, πρώτος, έδωσε κάτι σ' αυτόν, για να του γίνει ανταπόδοση;».

36 Επειδή, απ' αυτόν, και διαμέσου αυτού, και σ' αυτόν είναι τα πάντα· σ' αυτόν ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 12

Ο μόνος λογικός τρόπος λατρείας

¹ ΣΑΣ παρακαλώ, λοιπόν, αδελφοί, χάρη των οικτιρμών τού Θεού, να παραστήσετε τα σώματά σας ως θυσία ζωντανή, άγια, ευάρεστη στον Θεό, η οποία είναι η λογική σας λατρεία.

² Και να μη συμμορφώνεστε με τούτο τον αιώνα, αλλά να μεταμορφώνεστε διαμέσου τής ανακαίνισης του νου σας, ώστε να δοκιμάζετε τι είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθό και ευάρεστο και τέλειο.

Η ποικιλόμορφη χάρη τού Θεού

³ Επειδή, με τη χάρη που μου δόθηκε, λέω σε κάθε έναν που είναι ανάμεσά σας, να μη φρονεί ψηλότερα από ό,τι πρέπει να φρονεί, αλλά να φρονεί ώστε να σωφρονεί, σύμφωνα με το μέτρο τής πίστης, που ο Θεός μοίρασε σε κάθε έναν.

⁴ Επειδή, όπως σε ένα σώμα έχουμε πολλά μέλη, όλα όμως τα μέλη δεν έχουν το ίδιο έργο·

⁵ έτσι και εμείς οι πολλοί ένα σώμα είμαστε εν Χριστώ, και ο καθένας μέλη με τους άλλους.

⁶ Έχοντας δε διάφορα χαρίσματα, σύμφωνα με τη χάρη που δόθηκε σε μας, είτε προφητεία, ας προφητεύουμε σύμφωνα με την αναλογία τής πίστης·

⁷ είτε διακονία, ας καταγινόμαστε στη διακονία· είτε κάποιος διδάσκει, ας καταγίνεται στη διδασκαλία·

⁸ είτε κάποιος προτρέπει, στην προτροπή· αυτός που μεταδίδει, ας μεταδίδει με απλότητα· ο προϊστάμενος, ας προϊσταται με επιμέλεια· αυτός που ελεεί, ας ελεεί με πρόσχαρη διάθεση.

Πολύτιμες πρακτικές συμβουλές

⁹ Η αγάπη ας είναι ανυπόκριτη· να αποστρέψετε το πονηρό, να προσκολλάστε στο αγαθό.

¹⁰ Να γίνεστε φιλόστοργοι ο ένας προς τον άλλον διαμέσου τής φιλαδελφίας, προλαβαίνοντας να τιμάτε ο ένας τον άλλον,

¹¹ στον ζήλο, να μη είστε οκνηροί· στο πνεύμα, να πάλλεστε από θέρμη· τον Κύριο να υπηρετείτε ως δούλοι·

¹² στην ελπίδα, να χαίρεστε· στη θλίψη, να υπομένετε· στην προσευχή, να προσκαρτερείτε·

¹³ στις ανάγκες των αγίων να έχετε συμμετοχή· τη φιλοξενία να επιδιώκετε.

¹⁴ Να ευλογείτε αυτούς που σας καταδιώκουν· να ευλογείτε, και να μη καταριέστε.

- 15 Να χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται, και να κλαίτε μ' αυτούς που κλαίνε.
- 16 Να έχετε το ίδιο φρόνημα ο ένας προς τον άλλον· να μη υψηλοφρονείτε, αλλά να συγκαταβαίνετε στους ταπεινούς· να μη φαντάζεστε τους εαυτούς σας φρόνιμους.
- 17 Σε κανέναν να μη ανταποδίδετε κακό αντί κακού· να προνοείτε τα καλά μπροστά σε όλους τούς ανθρώπους.
- 18 Αν είναι δυνατόν, όσον αφορά το δικό σας μέρος, να ειρηνεύετε με όλους τούς ανθρώπους.
- 19 Αγαπητοί, μη εκδικείτε τον εαυτό σας· αλλά, δώστε τόπο στην οργή· επειδή, είναι γραμμένο: «Σε μένα ανήκει η εκδίκηση· εγώ θα κάνω ανταπόδοση, λέει ο Κύριος».
- 20 Αν, λοιπόν, ο εχθρός σου πεινάει, δίνε του να φάει· αν διψάει, δίνε του να πιει· επειδή, κάνοντας αυτό, θα επισωρεύσεις κάρβουνα φωτιάς επάνω στο κεφάλι του.
- 21 Να ηη νικιέσαι από το κακό, αλλά να νικάς το κακό διαμέσου τού αγαθού.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 13

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΥΤΡΩΜΕΝΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

1 . Υποταγή στις ανώτερες εξουσίες

- 1 ΚΑΘΕ ψυχή ας υποτάσσεται στις ανώτερες εξουσίες· επειδή, δεν υπάρχει εξουσία, παρά μονάχα από τον Θεό· και οι υπάρχουσες εξουσίες, είναι ταγμένες από τον Θεό.
- 2 Όστε, εκείνος που εναντιώνεται στην εξουσία, εναντιώνεται στη διαταγή τού Θεού· και αυτοί που εναντιώνονται θα πάρουν επάνω τους καταδίκη.
- 3 Επειδή, οι άρχοντες δεν είναι φόβος για τα αγαθά έργα, αλλά για τα κακά. Θέλεις, όμως, να μη φοβάσαι την εξουσία; Κάνε το καλό, και θα έχεις έπαινο απ' αυτή·
- 4 επειδή, ο άρχοντας είναι υπηρέτης τού Θεού σε σένα για το καλό. Αν, όμως, κάνεις το κακό, να φοβάσαι· για τον λόγο ότι, δεν φοράει μάταια τη μάχαιρα· επειδή, είναι υπηρέτης τού Θεού, εκδικητής, για να εκτελεί την οργή ενάντια σ' εκείνον που κάνει το κακό.
- 5 Γι' αυτό, είναι ανάγκη να υποτάσσεστε, όχι μονάχα για την οργή, αλλά και για τη συνείδηση.
- 6 Επειδή, γι' αυτό πληρώνετε και φόρους· δεδομένου ότι, είναι υπηρέτες τού Θεού, καθώς ενασχολούνται ειδικά μ' αυτό.

⁷ Αποδώστε, λοιπόν, σε όλους εκείνα που οφείλετε: Σε όποιον οφείλετε τον φόρο, τον φόρο· σε όποιον οφείλετε τον δασμό, τον δασμό· σε όποιον οφείλετε τον φόβο, τον φόβο· σε όποιον οφείλετε την τιμή, την τιμή.

2 . Η αγάπη απέναντι στους άλλους

⁸ Σε κανέναν να μη οφείλετε τίποτε, παρά μονάχα το να αγαπάτε ο ένας τον άλλον· επειδή, εκείνος που αγαπάει τον άλλον, εκπληρώνει τον νόμο.

⁹ Δεδομένου ότι, το: «Μη μοιχεύσεις, Μη φονεύσεις, Μη κλέψεις, Μη ψευδομαρτυρήσεις, Μη επιθυμήσεις», και κάθε άλλη εντολή, συμπεριλαμβάνεται μέσα σε τούτο τον λόγο, στο: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

¹⁰ Η αγάπη κακό δεν κάνει στον πλησίον· είναι, λοιπόν, εκπλήρωση του νόμου η αγάπη.

3 . Επειδή, το Τέλος πλησίασε

¹¹ Και, μάλιστα, γνωρίζοντας τον καιρό ότι είναι ήδη ώρα να εγερθούμε από τον ύπνο· επειδή, η σωτηρία βρίσκεται σε μας πλησιέστερα, παρά όταν πιστέψαμε.

¹² Η νύχτα προχώρησε, η δε ημέρα πλησίασε· ας απορρίψουμε, λοιπόν, τα έργα τού σκότους, και ας ντυθούμε τα όπλα τού φωτός.

¹³ Ας περπατήσουμε με ευπρέπεια, όπως σε ημέρα· όχι σε γλεντοκόπια και μέθες, όχι σε κρεβάτια και ασέλγειες, όχι σε φιλονικία και φθόνο.

¹⁴ Αλλά, να ντυθείτε τον Κύριο Ιησού Χριστό, και να μη φροντίζετε για τη σάρκα, στο να εκτελείτε τις επιθυμίες της.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 14

Συμπεριφορά προς τους ασθενείς στην πίστη

¹ ΕΚΕΙΝΟΝ δε που ασθενεί στην πίστη, να τον δέχεστε, όχι με διακρίσεις συλλογισμών.

² Άλλος μεν πιστεύει ότι μπορεί να τα τρώει όλα· αυτός, όμως, που ασθενεί τρώει λάχανα.

³ Εκείνος που τρώει, ας μη καταφρονεί αυτόν που δεν τρώει· και αυτός που δεν τρώει, ας μη κρίνει εκείνον που τρώει· επειδή, ο Θεός τον δέχθηκε.

⁴ Εσύ ποιος είσαι που κρίνεις έναν ξένο δούλο; Στον δικό του Κύριο στέκεται ή πέφτει· εντούτοις, θα σταθεί όρθιος· επειδή, ο Θεός είναι δυνατός να τον στήσει όρθιο.

⁵ Άλλος μεν κρίνει μία ημέρα αγιότερη παρά μία άλλη ημέρα, άλλος όμως κρίνει ίση κάθε ημέρα. Κάθε ένας ας είναι πληροφορημένος στον δικό του νου.

⁶ Εκείνος που παρατηρεί την ημέρα, την παρατηρεί για τον Κύριο, και εκείνος που δεν παρατηρεί την ημέρα, για τον Κύριο δεν την παρατηρεί. Αυτός που τρώει, για τον Κύριο τρώει· επειδή, ευχαριστεί τον Θεό· και εκείνος που δεν τρώει, για τον Κύριο δεν τρώει, και ευχαριστεί τον Θεό.

⁷ Δεδομένου ότι, κανένας από μας δεν ζει για τον εαυτό του, και κανένας δεν πεθαίνει για τον εαυτό του.

⁸ Επειδή, και αν ζούμε, για τον Κύριο ζούμε· και αν πεθαίνουμε, για τον Κύριο πεθαίνουμε. Και αν, λοιπόν, ζούμε, και αν πεθαίνουμε, του Κυρίου είμαστε.

⁹ Επειδή, γι' αυτό ο Χριστός και πέθανε και αναστήθηκε και ξανάζησε, για να είναι Κύριος και νεκρών και ζωντανών.

¹⁰ Εσύ, όμως, γιατί κρίνεις τον αδελφό σου; Ή, και εσύ, γιατί εξουθενώνεις τον αδελφό σου; Επειδή, όλοι εμείς θα παρασταθούμε στο βήμα τού Χριστού.

¹¹ Καθότι, είναι γραμμένο: «Ζω εγώ» λέει ο Κύριος «ότι μπροστά σε μένα θα λυγίσει κάθε γόνατο, και κάθε γλώσσα θα δοξολογήσει τον Θεό».

¹² Άρα, λοιπόν, κάθε ένας από μας θα δώσει λόγο για τον εαυτό του στον Θεό.

¹³ Λοιπόν, ας μη κρίνουμε πλέον ο ένας τον άλλον· αλλά, να κρίνετε μάλλον τούτο, το να μη βάζετε πρόσκομμα ή σκάνδαλο στον αδελφό.

Οι αποφάσεις και οι πράξεις πρέπει να κινούνται από πίστη

¹⁴ Ξέρω και είμαι πεπεισμένος στον Κύριο Ιησού, ότι τίποτε δεν υπάρχει ακάθαρμο από μόνο του, παρά σ' εκείνον που στοχάζεται κάτι ότι είναι ακάθαρμο, σ' εκείνον είναι ακάθαρμο.

¹⁵ Αν, όμως, ο αδελφός σου λυπάται εξαιτίας κάποιου φαγητού, δεν περπατάς πλέον με αγάπη. Μη φέρνεις με το φαγητό σου σε απώλεια εκείνον, χάρη τού οποίου πέθανε ο Χριστός.

¹⁶ Το αγαθό σας, λοιπόν, ας μη δυσφημείται.

¹⁷ Δεδομένου ότι, η βασιλεία τού Θεού δεν είναι φαγητό και πιότο, αλλά δικαιοσύνη και ειρήνη και χαρά εν Πνεύματι Αγίω·

¹⁸ επειδή, εκείνος που, ως δούλος, υπηρετεί σ' αυτά τον Χριστό, ευαρεστεί τον Θεό, και ευδοκιμεί ανάμεσα στους ανθρώπους.

¹⁹ Επομένως, λοιπόν, ας ζητάμε εκείνα που είναι για την ειρήνη, και εκείνα που είναι για την οικοδομή τού ενός για τον άλλον.

²⁰ Να μη καταστρέφεις το έργο τού Θεού εξαιτίας κάποιου φαγητού. Όλα μεν είναι καθάρ· όμως, είναι κακό στον άνθρωπο που τρώει με σκάνδαλο.

²¹ είναι καλό το να μη φας κρέας ούτε να πεις κρασί ούτε να πράξεις κάτι στο οποίο σκοντάφτει ο αδελφός σου ή σκανδαλίζεται ή ασθενεί.

22 Εσύ έχεις πίστη· έχει την μέσα σου, μπροστά στον Θεό· μακάριος είναι εκείνος που δεν κατακρίνει τον εαυτό του σ' εκείνο που αποδέχεται.

23 Όμως, όποιος αμφιβάλλει, αν φάει, κατακρίνεται· επειδή, δεν τρώει από πίστη· και κάθε τι που δεν γίνεται από πίστη, είναι αμαρτία.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 15

Οι πιο δυνατοί να βαστάζουν τα ασθενήματα των αδυνάτων

1 Οφείλουμε, μάλιστα, εμείς οι δυνατοί να βαστάζουμε τα ασθενήματα των αδυνάτων, και να μη αρέσουμε στον εαυτό μας·

2 αλλά, κάθε ένας από μας ας αρέσει στον πλησίον για το καλό προς οικοδομή.

3 Δεδομένου ότι, και ο Χριστός δεν άρεσε στον εαυτό του, αλλά όπως είναι γραμμένο: «Οι ονειδισμοί, αυτών που ονειδίζουν εσένα, έπεσαν επάνω μου».

4 Επειδή, όσα από πριν γράφτηκαν, γράφτηκαν από πριν για τη δική μας διδασκαλία, για να έχουμε την ελπίδα με την υπομονή και την παρηγορία των γραφών.

5 Και ο Θεός τής υπομονής και της παρηγορίας είθε να σας δώσει να φρονείτε το ίδιο μεταξύ σας σύμφωνα με τον Ιησού Χριστό·

6 για να δοξάζετε με μία ψυχή, με ένα στόμα, τον Θεό και Πατέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

7 Γι' αυτό, προσδέχεστε ο ένας τον άλλον, όπως και ο Χριστός προσδέχθηκε εμάς προς δόξαν τού Θεού.

Ο Ιησούς επιβεβαίωσε τις υποσχέσεις τής Παλαιάς Διαθήκης

8 Και σας λέω, ότι, ο Ιησούς Χριστός έγινε διάκονος της περιτομής χάρη τής αλήθειας τού Θεού, για να βεβαιώσει τις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατέρες·

9 και για να δοξάσουν τα έθνη τον Θεό για το έλεός του, όπως είναι γραμμένο: «Γι' αυτό θα σε υμνώ ανάμεσα στα έθνη, και θα ψάλλω στο όνομά σου».

10 Και, πάλι, λέει: «Να ευφρανθείτε έθνη, μαζί με τον λαό του».

11 Και πάλι: «Να αινείτε τον Κύριο, όλα τα έθνη, και να δοξολογείτε αυτόν, όλοι οι λαοί».

12 Και ο Ησαΐας πάλι λέει: «Θα είναι η ρίζα τού Ιεσσαί» και «αυτός που εγείρεται για να βασιλεύει επάνω στα έθνη· σ' αυτόν τα έθνη θα ελπίσουν».

13 Ο δε Θεός τής ελπίδας είθε να σας γεμίσει με κάθε χαρά και ειρήνη καθώς ασκείτε πίστη, ώστε να περισσεύετε στην ελπίδα με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος.

Ο Παύλος, υπηρέτης Θεού στα έθνη

14 Είμαι δε, αδελφοί μου, και εγώ ο ίδιος πεπεισμένος για σας, ότι και εσείς είστε πλήρεις από αγαθοσύνη, γεμάτοι από κάθε γνώση, ώστε να μπορείτε και να νουθετείτε ο ένας τον άλλον.

15 Όμως, σας έγραψα, αδελφοί, με κάπως περισσότερη τόλμη, ως υπενθύμιση σε σας, για τη χάρη που δόθηκε σε μένα από τον Θεό,

16 στο να είμαι υπηρέτης τού Ιησού Χριστού προς τα έθνη, ιερουργώντας το ευαγγέλιο του Θεού, ώστε η προσφορά των εθνών να γίνει ευπρόσδεκτη, αγιασμένη διαμέσου τού Αγίου Πνεύματος.

17 Έχω, λοιπόν, καύχηση στον Ιησού Χριστό για όσα έχουν σχέση με τον Θεό.

18 Επειδή, δεν θα τολμήσω να πω κάτι από εκείνα που ο Χριστός δεν έκανε διαμέσου εμού, για υπακοή των εθνών, με λόγο και έργο,

19 με δύναμη σε σημεία και τέρατα, με δύναμη του Πνεύματος του Θεού· ώστε, από την Ιερουσαλήμ και γύρω, μέχρι την Ιλλυρία, εκπλήρωσα το κήρυγμα του ευαγγελίου τού Χριστού.

20 Μάλιστα, φιλοτιμήθηκα έτσι να κηρύττω το ευαγγέλιο, όχι όπου ονομάστηκε ο Χριστός, για να μη οικοδομώ επάνω σε ξένο θεμέλιο·

21 αλλά, όπως είναι γραμμένο: «Εκείνοι προς τους οποίους δεν αναγγέλθηκε γι' αυτόν, θα δουν· και εκείνοι που δεν άκουσαν, θα καταλάβουν».

Τα σχέδια του Παύλου για το μέλλον

22 Γι' αυτό και, πολλές φορές, εμποδιζόμουν νάρθω σε σας.

23 Τώρα, όμως, μη έχοντας πλέον τόπο σε τούτα τα κλίματα, και από πολλά χρόνια επιποθώντας νάρθω σε σας,

24 όταν πάω στην Ισπανία, θάρθω προς εσάς· επειδή, ελπίζω, περνώντας, να σας δω, και να με προπέμψετε εκεί εσείς, αφού πρώτα κάπως σας χορτάσω.

25 Τώρα, μάλιστα, πηγαίνω στην Ιερουσαλήμ, εκπληρώνοντας τη διακονία στους αγίους·

26 επειδή, η Μακεδονία και η Αχαΐα ευαρεστήθηκαν να κάνουν κάποια βοήθεια στους φτωχούς ανάμεσα στους αγίους που βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ.

27 Ευαρεστήθηκαν, πραγματικά, και είναι οφειλέτες τους· επειδή, αν τα έθνη έγιναν κοινωνοί τους στα πνευματικά, χρωστούν να τους υπηρετήσουν και στα υλικά.

28 Αφού, λοιπόν, πραγματοποιήσω αυτό και επισφραγίσω σ' αυτούς τούτον τον καρπό, θα αναχωρήσω για την Ισπανία, περνώντας από σας.

29 Και ξέρω ότι, ερχόμενος σε σας, θάρθω με αφθονία τής ευλογίας τού ευαγγελίου τού Χριστού.

30 Σας παρακαλώ, όμως, αδελφοί, για το όνομα του Ιησού Χριστού και για την αγάπη τού Πνεύματος, να συναγωνιστείτε μαζί μου προσευχόμενοι για μένα στον Θεό·

31 για να ελευθερωθώ από εκείνους στην Ιουδαία που απειθούν, και η διακονία μου στην Ιερουσαλήμ να γίνει ευπρόσδεκτη στους αγίους·

32 για νάρθω σε σας με χαρά κατά το θέλημα του Θεού, και να συναναπαυθώ με σας.

33 Και ο Θεός τής ειρήνης είθε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 16

Μια ματιά στην Εκκλησία τής Ρώμης

1 ΣΥΝΙΣΤΩ δε σε σας τη Φοίβη, την αδελφή μας, που είναι διάκονος της εκκλησίας στις Κεχρεές·

2 για να τη δεχθείτε εν Κυρίω, όπως είναι άξιο στους αγίους, και να παρασταθείτε σ' αυτήν σε ό,τι πράγμα έχει την ανάγκη σας· επειδή, και αυτή στάθηκε προστάτιδα πολλών, και εμένα τού ίδιου.

3 Χαιρετήστε τήν Πρίσκιλλα και τον Ακύλα, τους συνεργούς μου εν Χριστώ Ιησού·

4 (οι οποίοι για χάρη τής ζωής μου έβαλαν τον τράχηλό τους κάτω από τη μάχαιρα· τους οποίους ευχαριστώ όχι μονάχα εγώ, αλλά και όλες οι εκκλησίες των εθνών)·

5 χαιρετήστε και την κατ' οίκον εκκλησία τους. Χαιρετήστε τόν αγαπητό μου Επαίνετο, που είναι η απαρχή τής Αχαΐας στον Χριστό.

6 Χαιρετήστε τή Μαριάμ, η οποία πολλά κοπίασε για μας.

7 Χαιρετήστε τόν Ανδρόνικο και τον Ιουνιά, τους συγγενείς μου, και συναιχμαλώτους μου, οι οποίοι είναι επίσημοι ανάμεσα στους αποστόλους, οι οποίοι ήσαν και πριν από μένα στον Χριστό.

8 Χαιρετήστε τόν αγαπητό μου εν Κυρίω Αμπλία.

9 Χαιρετήστε τόν συνεργό μας εν Χριστώ Ουρβανό, και τον αγαπητό μου Στάχυ.

10 Χαιρετήστε τόν Απελλή, τον δοκιμασμένον εν Χριστώ. Χαιρετήστε τούς οικείους τού Αριστόβουλου.

11 Χαιρετήστε τόν συγγενή μου Ηρωδίωνα. Χαιρετήστε αυτούς από την οικογένεια του Ναρκίσσου, αυτούς που είναι τού Κυρίου.

12 Χαιρετήστε τήν Τρύφαινα και την Τρυφώσα, που κοπιάζουν εν Κυρίω. Χαιρετήστε τήν αγαπητή Περσίδα, η οποία πολλά κοπίασε εν Κυρίω.

13 Χαιρετήστε τόν Ρούφο, τον εκλεκτόν εν Κυρίω, και τη μητέρα του, και δική μου μητέρα.

14 Χαιρετήστε τόν Ασύγκριτο, τον Φλέγοντα, τον Ερμά, τον Πατρόβα, τον Ερμή, και τους αδελφούς που είναι μαζί τους.

15 Χαιρετήστε τόν Φιλόλογο και την Ιουλία, τον Νηρέα και την αδελφή του, και τον Ολυμπά, και όλους τούς αγίους που είναι μαζί τους.

16 Χαιρετήστε ο ένας τον άλλον με ένα άγιο φίλημα. Σας χαιρετούν οι εκκλησίες τού Χριστού.

Προειδοποίηση από πνευματικούς κινδύνους

17 Σας παρακαλώ, μάλιστα, αδελφοί, να προσέχετε αυτούς που προξενούν τις διχοστασίες και τα σκάνδαλα ενάντια στη διδασκαλία που μάθατε, και να απομακρύνεστε απ' αυτούς·

18 επειδή, αυτού τού είδους οι άνθρωποι δεν υπηρετούν ως δούλοι τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, αλλά τη δική τους κοιλιά· και με λόγια καλά και κολακευτικά εξαπατούν τις καρδιές των άκακων.

19 Επειδή, η υπακοή σας ακούστηκε σε όλους. Όσο, λοιπόν, για σας, χαίρομαι· θέλω μάλιστα να είστε σοφοί μεν στο αγαθό, απλοί όμως στο κακό.

20 Και ο Θεός τής ειρήνης θα συντρίψει γρήγορα τον σατανά κάτω από τα πόδια σας. Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού ας είναι μαζί σας. Αμήν.

Οι συνεργάτες τού Παύλου

21 Σας χαιρετούν ο Τιμόθεος, ο συνεργάτης μου, και ο Λούκιος και ο Ιάσωνας και ο Σωσίπατρος, οι συγγενείς μου.

22 Σας χαιρετώ εν Κυρίω και εγώ ο Τέρτιος, που έγραψα την επιστολή.

23 Σας χαιρετάει ο Γάιος, που φιλοξενεί εμένα και ολόκληρη την εκκλησία. Σας χαιρετάει ο Έραστος, ο οικονόμος τής πόλης, και ο Κούαρτος, ο αδελφός.

24 Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού ας είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Δοξολογία προς τον Θεό για την αποκάλυψη του ευαγγελίου

25 Σ' αυτόν δε ο οποίος μπορεί να σας στηρίξει σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου και το κήρυγμα του Ιησού Χριστού, ύστερα από αποκάλυψη του μυστηρίου, το οποίο από αιώνιους χρόνους είχε μεν παραμείνει σε σιγή,

26 όμως, τώρα φανερώθηκε διαμέσου προφητικών γραφών, με επιταγή τού αιώνιου Θεού, και γνωρίστηκε σε όλα τα έθνη, για υπακοή πίστης·

27 στον μόνον σοφό Θεό, ας είναι η δόξα διαμέσου τού Ιησού Χριστού στους αιώνες. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

- ¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, προσκαλεσμένος απόστολος του Ιησού Χριστού κατά το θέλημα του Θεού, και ο αδελφός Σωσθένης,
- ² προς την εκκλησία τού Θεού, που είναι στην Κόρινθο, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκαλεσμένους αγίους, μαζί με όλους εκείνους που σε κάθε τόπο επικαλούνται το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, που είναι και δικός τους και δικός μας.
- ³ Χάρη να είναι σε σας και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ο πνευματικός πλούτος τής Εκκλησίας τής Κορίνθου

- ⁴ Πάντοτε ευχαριστώ τον Θεό μου για σας, για τη χάρη τού Θεού που σας δόθηκε διαμέσου τού Ιησού Χριστού·
- ⁵ ότι σ' αυτόν γίνετε πλούσιοι σε όλα, σε κάθε λόγο και σε κάθε γνώση·
- ⁶ καθώς η μαρτυρία τού Χριστού στηρίχθηκε ανάμεσά σας·
- ⁷ ώστε δεν μένετε πίσω σε κανένα χάρισμα, προσμένοντας την αποκάλυψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού·
- ⁸ ο οποίος και θα σας στηρίξει μέχρι τέλους άμεμπτους, κατά την ημέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.
- ⁹ Πιστός είναι ο Θεός, διαμέσου τού οποίου προσκληθήκατε στο να είστε κοινωνοί τού Υιού του, του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας.

Κίνδυνος διάσπασης

- ¹⁰ Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να λέτε όλοι το ίδιο, και να μη υπάρχουν μεταξύ σας σχίσματα, αλλά να είστε εντελώς ενωμένοι, έχοντας το ίδιο πνεύμα και την ίδια γνώμη.
- ¹¹ Επειδή, μου έγινε γνωστό από τους οικείους τής Χλόης για σας, αδελφοί μου, ότι υπάρχουν αναμεταξύ σας φιλονικίες.
- ¹² Και το λέω αυτό, επειδή κάθε ένας από σας λέει: Εγώ μεν είμαι τού Παύλου, εγώ δε του Απολλώ, εγώ δε του Κηφά, εγώ δε του Χριστού.
- ¹³ Κομματιάστηκε ο Χριστός; Μήπως ο Παύλος σταυρώθηκε για σας; Ή, στο όνομα του Παύλου βαπτιστήκατε;

14 Ευχαριστώ τον Θεό, ότι, από σας, δεν βάπτισα κανέναν, παρά μονάχα τον Κρίσπο και τον Γάιο·

15 για να μη πει κάποιος ότι στο δικό μου όνομα τους βάπτισα.

16 Βάπτισα, μάλιστα, και την οικογένεια του Στεφανά· εκτός απ' αυτούς δεν ξέρω αν βάπτισα κάποιον άλλον.

17 Επειδή, ο Χριστός δεν με απέστειλε για να βαπτίζω, αλλά για να κηρύττω το ευαγγέλιο· όχι με σοφία λόγου, για να μη ματαιωθεί ο σταυρός τού Χριστού.

Το μήνυμα του Σταυρού βρίσκει εμπόδιο την ανθρώπινη σοφία

18 Επειδή, ο λόγος τού σταυρού σ' εκείνους μεν που χάνονται είναι μωρία, σε μας, όμως, που σωζόμαστε είναι δύναμη Θεού.

19 Επειδή, είναι γραμμένο: «Θα φέρω σε απώλεια τη σοφία των σοφών, και θα αθετήσω τη σύνεση των συνετών».

20 Πού είναι ο σοφός; Πού είναι ο γραμματέας; Πού είναι ο συζητητής αυτού τού αιώνα; Δεν μώρανε ο Θεός τη σοφία αυτού τού κόσμου;

21 Επειδή, βέβαια, με τη σοφία τού Θεού ο κόσμος δεν γνώρισε τον Θεό διαμέσου τής σοφίας, ο Θεός ευδόκησε διαμέσου τής μωρίας τού κηρύγματος να σώσει αυτούς που πιστεύουν·

22 επειδή, και οι Ιουδαίοι σημείο ζητούν, και οι Έλληνες σοφία ζητούν·

23 εμείς, όμως, κηρύττουμε Χριστόν σταυρωμένον, για μεν τους Ιουδαίους σκάνδαλο, για δε τους Έλληνες μωρία·

24 στους ίδιους, όμως, τους προσκαλεσμένους, και τους Ιουδαίους και τους Έλληνες, τον Χριστό, Θεού δύναμη και Θεού σοφία.

25 Επειδή, το μωρό τού Θεού είναι σοφότερο από τους ανθρώπους· και το ασθενές τού Θεού είναι ισχυρότερο από τους ανθρώπους.

Η κοινωνική δομή των Χριστιανών στην Κόρινθο

26 Δεδομένου ότι, αδελφοί, βλέπετε την πρόσκλησή σας, ότι, κατά σάρκα, είστε όχι πολλοί σοφοί, όχι πολλοί δυνατοί, όχι πολλοί ευγενείς.

27 Αλλά, ο Θεός διάλεξε τα μωρά τού κόσμου, για να καταντροπιάσει τούς σοφούς· και τα ανίσχυρα τού κόσμου διάλεξε ο Θεός για να καταντροπιάσει τα ισχυρά·

28 και τα αγενή τού κόσμου και τα εξουθενημένα διάλεξε ο Θεός, και εκείνα που θεωρούνται για τίποτε, για να καταργήσει αυτά που θεωρούνται ότι είναι κάτι.

29 Για να μη καυχηθεί καμία σάρκα μπροστά του.

30 Αλλά, εσείς είστε απ' αυτόν εν Χριστώ Ιησού, που έγινε σε μας σοφία από τον Θεό, και δικαιοσύνη και αγιασμός και απολύτρωση·

³¹ ώστε, όπως είναι γραμμένο: «Εκείνος που καυχάται, στον Κύριο ας καυχάται».

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 2

Το περιεχόμενο του γνησίου κηρύγματος

¹ Και εγώ, αδελφοί, όταν ήρθα σε σας, ήρθα όχι με υπεροχή λόγου ή σοφίας, κηρύττοντας σε σας τη μαρτυρία τού Θεού.

² Επειδή, αποφάσισα να μη ξέρω ανάμεσά σας τίποτε άλλο, παρά μονάχα τον Ιησού Χριστό, και αυτόν σταυρωμένον.

³ Και εγώ ήρθα σε σας με ασθένεια, και με φόβο, και με πολύν τρόμο.

⁴ Και ο λόγος μου και το κήρυγμά μου δεν γίνονταν με πειστικά λόγια ανθρώπινης σοφίας, αλλά με απόδειξη Πνεύματος και δύναμης·

⁵ ώστε η πίστη σας να είναι όχι διαμέσου τής σοφίας των ανθρώπων, αλλά διαμέσου τής δύναμης του Θεού.

Η χαρά τής θείας αποκάλυψης

⁶ Μιλάμε δε σοφία ανάμεσα στους τελείους· σοφία, όμως, όχι τούτου τού αιώνα, ούτε των αρχόντων τούτου τού αιώνα, που φθείρονται·

⁷ αλλά, μιλάμε σοφία Θεού, μυστηριώδη, που ήταν κρυμμένη, την οποία ο Θεός προόρισε πριν από τους αιώνες προς δική μας δόξα·

⁸ την οποία κανένας από τους άρχοντες τούτου τού αιώνα δεν γνώρισε, επειδή, αν θα γνώριζαν, δεν θα σταύρωναν τον Κύριο της δόξας·

⁹ αλλά, καθώς είναι γραμμένο: «Εκείνα που μάτι δεν είδε, και αυτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν».

¹⁰ Σε μας, όμως, ο Θεός τα αποκάλυψε διαμέσου τού Πνεύματός του· δεδομένου ότι, το Πνεύμα ερευνάει τα πάντα, και τα βάθη τού Θεού.

¹¹ Επειδή, ποιος από τους ανθρώπους γνωρίζει αυτά που είναι μέσα στον άνθρωπο, παρά μονάχα το πνεύμα τού ανθρώπου που είναι μέσα του; Έτσι, και εκείνα που είναι μέσα στον Θεό δεν τα γνωρίζει κανένας, παρά μονάχα το Πνεύμα τού Θεού.

¹² Εμείς, όμως, δεν λάβαμε το πνεύμα τού κόσμου, αλλά το Πνεύμα που προέρχεται από τον Θεό, για να γνωρίσουμε εκείνα που χαρίστηκαν σε μας από τον Θεό.

¹³ Τα οποία και μιλάμε, όχι με διδασκόμενα λόγια ανθρώπινης σοφίας, αλλά διδασκόμενα από το Άγιο Πνεύμα, συγκρίνοντας τα πνευματικά προς τα πνευματικά.

Η δυσκολία τού ανθρώπου να αντιληφθεί

¹⁴ Ο φυσικός άνθρωπος, όμως, δεν δέχεται αυτά που ανήκουν στο Πνεύμα τού Θεού· επειδή είναι μωρία σ' αυτόν, και δεν μπορεί να τα γνωρίσει· για τον λόγο ότι, ανακρίνονται με πνευματικό τρόπο.

¹⁵ Ο δε πνευματικός άνθρωπος ανακρίνει μεν τα πάντα, αυτός όμως δεν ανακρίνεται από κανέναν.

¹⁶ Επειδή: «Ποιος γνώρισε τον νου τού Κυρίου, ώστε να τον διδάξει;». Εμείς, όμως, έχουμε νουν Χριστού.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 3

Πού σκοντάφτει η πνευματική οικοδομή;

¹ Αδελφοί, και εγώ δεν μπόρεσα να σας μιλήσω, ως προς πνευματικούς ανθρώπους, αλλά ως προς σαρκικούς, ως προς νήπια εν Χριστώ.

² Γάλα σας πότισα, και όχι στερεή τροφή· επειδή, δεν μπορούσατε ακόμα να τη δεχθείτε· αλλά, ούτε τώρα ακόμα μπορείτε·

³ για τον λόγο ότι, είστε ακόμα σαρκικοί· καθόσον, ενώ υπάρχει ανάμεσά σας φθόνος και φιλονικία και διχόνοιες, δεν είστε σαρκικοί, και περπατάτε κατά άνθρωπο;

⁴ Επειδή, όταν κάποιος λέει: Εγώ μεν είμαι τού Παύλου· και άλλος: Εγώ είμαι τού Απολλώ· δεν είστε σαρκικοί;

⁵ Ποιος είναι, λοιπόν, ο Παύλος, και ποιος είναι ο Απολλώ, παρά υπηρέτες διαμέσου των οποίων πιστέψατε, και όπως ο Κύριος έδωσε σε κάθε έναν;

⁶ Εγώ φύτεψα, ο Απολλώς πότισε, αλλά ο Θεός αύξησε.

⁷ Όστε, ούτε αυτός που φυτεύει είναι κάτι ούτε αυτός που ποτίζει, αλλά ο Θεός που αυξάνει.

⁸ Αυτός, μάλιστα, που φυτεύει, και αυτός που ποτίζει είναι το ίδιο· και κάθε ένας θα πάρει τον δικό του μισθό, σύμφωνα με τον κόπο του.

⁹ Επειδή, είμαστε συνεργοί τού Θεού· εσείς είστε χωράφι τού Θεού, οικοδομή τού Θεού.

Το έργο τής πνευματικής οικοδομής θα περάσει από κρίση

¹⁰ Εγώ, σύμφωνα με τη χάρη τού Θεού, που μου δόθηκε, σαν σοφός αρχιτέκτονας, έβαλα το θεμέλιο· άλλος, όμως, οικοδομεί επάνω σ' αυτό· κάθε ένας, πάντως, ας βλέπει πώς οικοδομεί επάνω σ' αυτό.

¹¹ Επειδή, άλλο θεμέλιο δεν μπορεί να βάλει κανένας, παρά εκείνο που έχει τεθεί, το οποίο είναι ο Ιησούς Χριστός.

¹² Και αν κάποιος οικοδομεί επάνω σε τούτο το θεμέλιο, χρυσάφι, ασήμι, πολύτιμες πέτρες, ξύλα, χορτάρι, καλαμιά·

13 καθενός το έργο θα φανερωθεί· επειδή, η ημέρα θα το φανερώσει· δεδομένου ότι, αποκαλύπτεται με φωτιά· και η φωτιά θα δοκιμάσει ποιο είναι το έργο τού καθενός.

14 Αν το έργο κάποιου που οικοδόμησε μένει, θα πάρει μισθό·

15 αν το έργο κάποιου κατακαεί, θα ζημιωθεί· αυτός, όμως, θα σωθεί, αλλά με τέτοιο τρόπο, σαν μέσα από φωτιά.

Κάθε λυτρωμένος είναι ναός τού Θεού

16 Δεν ξέρετε ότι είστε ναός τού Θεού, και το Πνεύμα τού Θεού κατοικεί μέσα σας;

17 Αν κάποιος φθείρει τον ναό τού Θεού, τούτον θα τον φθείρει ο Θεός· επειδή, ο ναός τού Θεού είναι άγιος, ο οποίος είστε εσείς.

Τα πάντα είναι δικά σας

18 Κανένας ας μη εξαπατάει τον εαυτό του· αν κάποιος ανάμεσά σας νομίζει ότι είναι σοφός μέσα σε τούτο τον κόσμο, ας γίνει μωρός, για να γίνει σοφός.

19 Επειδή, η σοφία τού κόσμου τούτου είναι μωρία μπροστά στον Θεό. Δεδομένου ότι, είναι γραμμένο: «Αυτός που συλλαμβάνει τούς σοφούς μέσα στην πανουργία τους».

20 Και πάλι: «Ο Κύριος γνωρίζει τούς συλλογισμούς των σοφών ότι είναι μάταιοι».

21 Όστε, κανένας ας μη καυχάται σε ανθρώπους· επειδή, τα πάντα είναι δικά σας·

22 είτε ο Παύλος είτε ο Απολλώς είτε ο Κηφάς είτε ο κόσμος είτε η ζωή είτε ο θάνατος είτε τα παρόντα είτε τα μέλλοντα· τα πάντα είναι δικά σας·

23 και εσείς είστε τού Χριστού· ο δε Χριστός είναι τού Θεού.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ 4

Μη κρίνετε τίποτε προ καιρού

1 Έτσι ας μας θεωρεί κάθε άνθρωπος, ως υπηρέτες τού Χριστού, και οικονόμους των μυστηρίων τού Θεού.

2 Και εξάλλου, εκείνο που ζητείται ανάμεσα στους οικονόμους είναι κάθε ένας να βρεθεί πιστός.

3 Σε μένα, μάλιστα, είναι ελάχιστο να ανακριθώ από σας ή από ανθρώπινη κρίση· αλλά, ούτε τον εαυτό μου δεν ανακρίνω.

4 Επειδή, η συνείδησή μου δεν με ελέγχει σε τίποτε· όμως, με τούτο δεν είμαι δικαιωμένος· αλλά, αυτός που με ανακρίνει είναι ο Κύριος.

⁵ Ὡστε, μη κρίνετε τίποτε προ καιρού, μέχρις ότου έρθει ο Κύριος· ο οποίος και θα φέρει στο φως τα κρυφά που υπάρχουν στο σκοτάδι, και θα φανερώσει τις βουλές των καρδιών· και τότε ο έπαινος θα γίνει στον κάθε έναν από τον Θεό.

Ο Παύλος νουθετεί

⁶ Και αυτά, αδελφοί, τα μετέφερα στον εαυτό μου και στον Απολλώ ως παράδειγμα, για σας· για να μάθετε διαμέσου τού παραδείγματός μας να μη φρονείτε περισσότερο από ό,τι είναι γραμμένο, για να μη υπερηφανεύεστε ο ένας υπέρ τού ενός, ενάντια στον άλλον.

⁷ Επειδή, ποιος σε ξεχωρίζει από τον άλλον; Και τι έχεις που δεν το πήρες; Αν, όμως, πραγματικά το πήρες, γιατί καυχάσαι σαν να μη το πήρες;

⁸ Τώρα έχετε χορτάσει, τώρα γίνετε πλούσιοι, βασιλεύσατε χωρίς εμάς· και είθε να βασιλεύατε, για να συμβασιλεύσουμε και εμείς με σας.

⁹ Επειδή, νομίζω ότι ο Θεός απέδειξε εμάς τους αποστόλους τελευταίους, σαν καταδικασμένους σε θάνατο· επειδή, γίναμε θέατρο στον κόσμο, και σε αγγέλους και σε ανθρώπους.

¹⁰ Εμείς μωροί για τον Χριστό, εσείς όμως φρόνιμοι εν Χριστώ· εμείς ασθενείς, εσείς όμως ισχυροί· εσείς ένδοξοι, εμείς χωρίς τιμή.

¹¹ Μέχρι τούτη την ώρα και πεινάμε, και διψάμε και είμαστε χωρίς τα απαραίτητα ενδύματα, και μας χαστουκίζουν, και περιπλανιόμαστε,

¹² και κοπιάζουμε εργαζόμενοι με τα ίδια μας τα χέρια· όταν μάς χλευάζουν, ευλογούμε· όταν μας καταδιώκουν, υποφέρουμε·

¹³ όταν μας δυσφημούν, παρακαλούμε· γίναμε σαν περικαθάρματα του κόσμου, σκύβαλο όλων μέχρι σήμερα.

¹⁴ Αυτά δεν τα γράφω για να σας κάνω να ντραπείτε, αλλά σας νουθετώ, ως παιδιά μου αγαπητά.

¹⁵ Επειδή, αν έχετε μύριους παιδαγωγούς εν Χριστώ, δεν έχετε όμως πολλούς πατέρες· δεδομένου ότι, εγώ σας γέννησα εν Χριστώ Ιησού διαμέσου τού ευαγγελίου.

¹⁶ Σας παρακαλώ, λοιπόν, να γίνεστε μιμητές μου.

¹⁷ Γι' αυτό έστειλα σε σας τον Τιμόθεο, που είναι παιδί μου, αγαπητό και πιστό, εν Κυρίω, ο οποίος θα σας θυμίσει τούς δρόμους μου, που περπατάω εν Χριστώ, όπως διδάσκω παντού, σε κάθε εκκλησία.

¹⁸ Μερικοί, όμως, υπερηφανεύθηκαν, ωσάν εγώ να μη επρόκειτο νάρθω σε σας·

¹⁹ όμως, θάρθω σε σας γρήγορα, αν ο Κύριος το θελήσει, και θα γνωρίσω όχι τον λόγο των φουσκωμένων, αλλά τη δύναμη.

- 20** Επειδή, η βασιλεία τού Θεού δεν είναι με λόγο, αλλά με δύναμη.
- 21** Τι θέλετε; Νάρθω σε σας με ράβδο ή με αγάπη και πνεύμα πραότητας;

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 5

Πρωτοφανής ανηθικότητα

- 1** ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ γενικά ότι ανάμεσά σας υπάρχει πορνεία, και τέτοιου είδους πορνεία, που ούτε ανάμεσα στα έθνη δεν αναφέρεται, ώστε κάποιος να έχει τη γυναίκα τού πατέρα του.
- 2** Και εσείς είστε φουσκωμένοι και δεν πενθήσατε μάλλον, για να εκδιωχθεί από ανάμεσά σας αυτός που έκανε τούτο το έργο;
- 3** Επειδή, εγώ, ως απών με το σώμα, παρών όμως με το πνεύμα, έκρινα ήδη, σαν να είμαι παρών, αυτόν που με τέτοιον τρόπο το έπραξε αυτό,
- 4** στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αφού συγκεντρωθείτε εσείς, και το δικό μου πνεύμα, μαζί με τη δύναμη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,
- 5** να παραδώσετε αυτού τού είδους τον άνθρωπο στον σατανά για όλεθρο της σάρκας, ώστε το πνεύμα του να σωθεί κατά την ημέρα τού Κυρίου Ιησού.
- 6** Δεν είναι καλό το καύχημά σας· δεν ξέρετε ότι λίγη ζύμη κάνει ένζυμο ολόκληρο το φύραμα;
- 7** Καθαριστείτε, λοιπόν, από την παλιά ζύμη, για να είστε νέο φύραμα, καθώς είστε άζυμοι· επειδή, κατά το δικό μας Πάσχα θυσιάστηκε για χάρη μας ο Χριστός.
- 8** Ωστε, ας γιορτάζουμε όχι με ζύμη παλιά ούτε με ζύμη κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρίνειας, και αλήθειας.

Μακριά από ξεστρατισμένους, αν ονομάζονται αδελφοί

- 9** Σας έγραψα στην επιστολή, να μη συναναστρέφεστε με πόρνους.
- 10** Και όχι γενικά με τους πόρνους τούτου τού κόσμου ή με τους πλεονέκτες ή τους άρπαγες ή τους ειδωλολάτρες· επειδή, τότε, πρέπει να βγείτε έξω από τον κόσμο.
- 11** Αλλά, τώρα σας έγραψα, να μη συναναστρέφεστε, αν κάποιος, που ονομάζεται αδελφός, είναι πόρνος ή πλεονέκτης ή ειδωλολάτρης ή κακολόγος ή μέθυσος ή άρπαγας· με τον άνθρωπο αυτής τής κατηγορίας ούτε να συντρώγετε·
- 12** επειδή, τι με μέλει να κρίνω και τους έξω; Δεν κρίνετε εσείς τούς μέσα;
- 13** Όσο για τους έξω, θα τους κρίνει ο Θεός· γι' αυτό, βγάλτε τόν κακόν από ανάμεσά σας.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 6

Η λύση των διαφορών ανάμεσα σε αδελφούς

- ¹ Τολμάει κάποιος από σας, όταν έχει μια διαφορά απέναντι στον άλλον, να κρίνεται μπροστά σε άδικους, και όχι μπροστά σε αγίους;
- ² Δεν ξέρετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο; Και αν ο κόσμος κρίνεται από σας, ανάξιοι είστε να κρίνετε ελάχιστα πράγματα;
- ³ Δεν ξέρετε ότι θα κρίνουμε αγγέλους; Πόσο μάλλον βιοτικά πράγματα;
- ⁴ Όταν, λοιπόν, έχετε διαφορές σε βιοτικές υποθέσεις, τους εξουθενημένους μέσα στην εκκλησία, αυτούς βάζετε ως κριτές.
- ⁵ Προς προς εντροπή σας το λέω αυτό· ώστε, δεν υπάρχει μεταξύ σας ούτε ένας σοφός, που θα μπορέσει να κρίνει ανάμεσα στον αδελφό του;
- ⁶ Αλλά, αδελφός κρίνεται με αδελφόν, και τούτο μπροστά σε απίστους;
- ⁷ Τώρα, λοιπόν, είναι σε σας πέρα για πέρα ελάττωση, ότι έχετε κρίσεις μεταξύ σας· γιατί δεν προτιμάτε να αδικείτε; Γιατί δεν προτιμάτε να αποστερείστε;
- ⁸ Αλλά, εσείς αδικείτε και αποστερείτε, και μάλιστα αδελφούς.
- ⁹ Ή, δεν ξέρετε ότι οι άδικοι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού; Μη πλανιέστε· ούτε πόρνοι ούτε ειδωλολάτρες ούτε μοιχοί ούτε κίναιδοι ούτε αρσενοκοίτες
- ¹⁰ ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε κακολόγοι ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού.
- ¹¹ Και μερικοί υπήρξατε τέτοιοι· αλλά λουστήκατε, αλλά αγιαστήκατε, αλλά δικαιωθήκατε, στο όνομα του Κυρίου Ιησού, και με το Πνεύμα τού Θεού μας.

Η σωστή χρήση τής ελευθερίας μου: (Α)

- ¹² Όλα είναι στην εξουσία μου, όμως όλα δεν συμφέρουν· όλα είναι στην εξουσία μου, αλλά εγώ δεν θα εξουσιαστώ από τίποτε.
- ¹³ Τα φαγητά είναι για την κοιλιά, και η κοιλιά για τα φαγητά· όμως, ο Θεός και αυτή και αυτά θα τα καταργήσει· το σώμα, πάντως, δεν είναι για την πορνεία, αλλά για τον Κύριο, και ο Κύριος για το σώμα·
- ¹⁴ ο δε Θεός και τον Κύριο ανέστησε, κι εμάς θα αναστήσει με τη δύναμή του.
- ¹⁵ Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη τού Χριστού; Να πάρω, λοιπόν, τα μέλη τού Χριστού, και να τα κάνω μέλη πόρνης; Μη γένοιτο!
- ¹⁶ Ή, δεν ξέρετε ότι εκείνος που προσκολλάται με την πόρνη, είναι ένα σώμα; Επειδή, λέει: «Θα είναι οι δύο σε μία σάρκα».
- ¹⁷ Όποιος, όμως, προσκολλάται με τον Κύριο είναι ένα πνεύμα.

18 Να φεύγετε την πορνεία· κάθε αμάρτημα που θα έκανε ο άνθρωπος, είναι έξω από το σώμα· εκείνος, όμως, που πορνεύει αμαρτάνει στο ίδιο του το σώμα.

19 Ή, δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός τού Αγίου Πνεύματος, που είναι μέσα σας, το οποίο έχετε από τον Θεό, και δεν είστε κύριοι του εαυτού σας;

20 Επειδή, αγοράστήκατε με τιμή· δοξάστε, λοιπόν, τον Θεό με το σώμα σας, και με το πνεύμα σας, τα οποία είναι τού Θεού.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 7

ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΙΑ

1 . Σχέσεις ανάμεσα στο ανδρόγυνο

1 ΓΙΑ όσα, όμως, μου γράψατε, είναι καλό στον άνθρωπο να μη αγγίζει γυναίκα.

2 Για τις πορνείες, όμως, κάθε ένας ας έχει τη δική του γυναίκα, και κάθε μία ας έχει τον δικό της άνδρα.

3 Ο άνδρας ας αποδίδει στη γυναίκα την οφειλόμενη εύνοια· παρόμοια δε, και η γυναίκα στον άνδρα.

4 Η γυναίκα δεν εξουσιάζει το δικό της σώμα, αλλά ο άνδρας· παρόμοια δε και ο άνδρας δεν εξουσιάζει το δικό του σώμα, αλλά η γυναίκα.

5 Να μη αποστερείτε ο ένας τον άλλον, εκτός αν είναι κάτι, ύστερα από συμφωνία, για λίγο καιρό, για να καταγίνεστε στη νηστεία και στην προσευχή· και πάλι να συνέρχεστε στα ίδια, για να μη σας πειράζει ο σατανάς εξαιτίας τής ακράτειάς σας.

6 Και το λέω αυτό, επιτρέψτε μου, όχι σαν προσταγή.

7 Επειδή, θέλω όλοι οι άνθρωποι να είναι όπως και εγώ ο ίδιος· αλλά, κάθε ένας έχει από τον Θεό ιδιαίτερο χάρισμα, άλλος μεν έτσι, άλλος δε έτσι.

2 . Συστάσεις προς άγαμους και χήρες

8 Προς τους άγαμους και προς τις χήρες, λέω: Είναι καλό σ' αυτούς αν μείνουν όπως και εγώ·

9 αλλά, αν δεν εγκρατεύονται, ας έρθουν σε γάμο· επειδή, είναι καλύτερο νάρθουν σε γάμο, παρά να εξάπτονται.

3 . Συστάσεις προς έγγαμους

10 Σε εκείνους, όμως, που έχουν έρθει σε γάμο παραγγέλλω, όχι εγώ, αλλά ο Κύριος, η γυναίκα να μη χωρίσει από τον άνδρα της.

11 Αλλά, αν συμβεί να χωρίσει, ας μένει άγαμη ή ας συμφιλιωθεί με τον άνδρα· και ο άνδρας, να μη αφήνει τη γυναίκα του.

4 . Συστάσεις προς ανδρόγυνα, όταν ο ένας δεν είναι στην Πίστη

- ¹² Προς τους υπόλοιπους, όμως, λέω εγώ, όχι ο Κύριος: Αν κάποιος έχει γυναίκα άπιστη, και αυτή είναι σύμφωνη να συνοικεί μαζί του, ας μη την αφήνει.
- ¹³ Και η γυναίκα που έχει άνδρα άπιστο, και αυτός είναι σύμφωνος να συνοικεί μαζί της, ας μη τον αφήνει.
- ¹⁴ Επειδή, ο άπιστος άνδρας αγιάστηκε διαμέσου τής γυναίκας· και η γυναίκα η άπιστη αγιάστηκε διαμέσου τού άνδρα· επειδή, διαφορετικά, τα παιδιά σας θα ήσαν ακάθαρτα· τώρα, όμως, είναι άγια.
- ¹⁵ Αλλά, αν ο άπιστος προβαίνει σε χωρισμό, ας χωρίσει. Ο αδελφός ή η αδελφή σε τέτοια δεν είναι δουλωμένοι· ο Θεός, όμως, μας προσκάλεσε σε ειρήνη.
- ¹⁶ Επειδή, τι ξέρεις, γυναίκα, αν πρόκειται να σώσεις τον άνδρα; Ή, τι ξέρεις, άνδρα, αν πρόκειται να σώσεις τη γυναίκα;

5 . Άλλες χρήσιμες συστάσεις

- ¹⁷ Αλλά, καθώς ο Θεός μοίρασε σε κάθε έναν, και καθώς ο Κύριος προσκάλεσε κάθε έναν, έτσι ας περπατάει· και έτσι διατάζω σε όλες τις εκκλησίες.
- ¹⁸ Προσκλήθηκε κάποιος στην πίστη με περιτομή; Ας μη σκεπάζει την περιτομή. Προσκλήθηκε κάποιος χωρίς περιτομή; Ας μη κάνει περιτομή.
- ¹⁹ Η περιτομή δεν είναι τίποτε, και η ακροβυστία δεν είναι τίποτε· αλλά η τήρηση των εντολών τού Θεού.
- ²⁰ Κάθε ένας, στην κλήση στην οποία κλήθηκε, ας μένει σ' αυτή.
- ²¹ Κλήθηκες δούλος; Μη σε μέλει· αλλά, αν μπορείς να γίνεις ελεύθερος, μεταχειρίσου το καλύτερα.
- ²² Επειδή, όποιος κλήθηκε δούλος στον Κύριο, είναι απελεύθερος του Κυρίου· παρόμοια και όποιος κλήθηκε ελεύθερος, είναι δούλος τού Χριστού.
- ²³ Αγοραστήκατε με τιμή· να μη γίνεστε δούλοι ανθρώπων.
- ²⁴ Κάθε ένας, αδελφοί, σε ό,τι κλήθηκε, ας μένει σ' αυτό μπροστά στον Θεό.

6 . Αγαμία, έγγαμη ζωή, χηρεία

- ²⁵ Για τις παρθένες, όμως, προσταγή τού Κυρίου δεν έχω· αλλά, γνώμη δίνω, ως ελεημένος τού Κυρίου να είμαι πιστός.
- ²⁶ Τούτο, λοιπόν, νομίζω ότι είναι καλό για την παρούσα ανάγκη, ότι στον άνθρωπο είναι καλό να είναι έτσι:
- ²⁷ Είσαι δεσμευμένος με γυναίκα; Να μη ζητάς λύση. Είσαι αποδεσμευμένος από γυναίκα; Μη ζητάς γυναίκα.

28 Όμως, και αν έρθεις σε γάμο, δεν αμάρτησες· και αν η παρθένα έρθει σε γάμο, δεν αμάρτησε· αλλά, οι άνθρωποι αυτής τής κατηγορίας θα έχουν θλίψη στη σάρκα τους· και εγώ σας λυτπάμαι.

29 Λέω, όμως, τούτο, αδελφοί, ότι ο υπόλοιπος καιρός είναι σύντομος· ώστε, και εκείνοι που έχουν γυναίκες, να είναι σαν να μη έχουν·

30 και εκείνοι που κλαίνε, σαν να μη κλαίνε· και εκείνοι που χαίρονται, σαν να μη χαίρονται· και εκείνοι που αγοράζουν, σαν να μη τα έχουν σε κατοχή·

31 και εκείνοι που μεταχειρίζονται τούτο τον κόσμο, σαν να μη τον μεταχειρίζονται καθόλου· επειδή, το σχήμα τούτου τού κόσμου παρέρχεται.

7 . Γενικές οδηγίες

32 Θέλω, μάλιστα, να είστε αμέριμνοι· ο άγαμος μεριμνάει γι' αυτά που είναι τού Κυρίου, πώς να αρέσει στον Κύριο·

33 ενώ αυτός που έχει έρθει σε γάμο μεριμνάει γι' αυτά που είναι τού κόσμου, πώς να αρέσει στη γυναίκα.

34 Διαφέρει η γυναίκα και η παρθένα· η άγαμη μεριμνάει γι' αυτά που είναι τού Κυρίου, για να είναι αγία, και στο σώμα και στο πνεύμα· ενώ, αυτή που ήρθε σε γάμο, μεριμνάει γι' αυτά που είναι τού κόσμου, πώς να αρέσει στον άνδρα.

35 Και το λέω αυτό για το δικό σας συμφέρον· όχι για να βάλω σε σας παγίδα, αλλά για το σεμνοπρεπές, και για να είστε προσκολλημένοι στον Κύριο, χωρίς περισπασμούς.

8 . Οι ανύπαντρες γυναίκες

36 Αλλά, αν κάποιος νομίζει ότι ασχημονεί στη δική του παρθένα, αν παρήλθε η ακμή της, και πρέπει να γίνει έτσι, ας κάνει ό,τι θέλει, δεν αμαρτάνει· ας έρχονται σε γάμο.

37 Όποιος, όμως, στέκεται στερεός στην καρδιά του, μη έχοντας ανάγκη, και έχει εξουσία για το δικό του θέλημα, και το αποφάσισε μέσα στην καρδιά του, να διατηρεί τη δική του παρθένα, ενεργεί καλώς.

38 Όστε, και όποιος δίνει σε γάμο, ενεργεί καλώς· αλλά, εκείνος που δεν δίνει σε γάμο, ενεργεί καλύτερα.

9 . Γάμος, δεύτερος γάμος, χηρεία

39 Η γυναίκα είναι δεσμευμένη διαμέσου τού νόμου για όσον καιρό ζει ο άνδρας της· αν, όμως, ο άνδρας της πεθάνει, είναι ελεύθερη νάρθει σε γάμο με όποιον άνδρα θέλει, μόνον τούτο να γίνεται εν Κυρίω.

40 Είναι, όμως, μακαριότερη αν μείνει έτσι, κατά τη δική μου γνώμη· νομίζω δε ότι και εγώ έχω Πνεύμα Θεού.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 8

Η ελευθερία μας, ποτέ σε βάρος τής αγάπης

- ¹ ΑΛΛΑ, για τα ειδωλόθυτα, ξέρουμε ότι, όλοι έχουμε γνώση· η γνώση, όμως, φουσκώνει τον άνθρωπο προς υπερηφάνεια, ενώ η αγάπη οικοδομεί.
- ² Και αν κάποιος νομίζει ότι ξέρει κάτι, δεν έμαθε ακόμα τίποτε όπως πρέπει να το μάθει·
- ³ αλλά, αν κάποιος αγαπάει τον Θεό, αυτός γνωρίζεται απ' αυτόν.
- ⁴ Όσο, λοιπόν, για το αν θα τρώει κάποιος ειδωλόθυτα, ξέρουμε ότι το είδωλο δεν είναι τίποτε μέσα στον κόσμο, και ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος Θεός παρά μονάχα ένας.
- ⁵ Επειδή, αν και υπάρχουν οι λεγόμενοι θεοί, είτε στον ουρανό είτε επάνω στη γη· (καθώς και υπάρχουν πολλοί θεοί, και πολλοί κύριοι)·
- ⁶ αλλά, σε μας υπάρχει ένας Θεός, ο Πατέρας, από τον οποίο προέρχονται τα πάντα, και εμείς σ' αυτόν· και ένας Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, διαμέσου τού οποίου έγιναν τα πάντα, και εμείς διαμέσου αυτού.
- ⁷ Αλλά, δεν υπάρχει σε όλους αυτή η γνώση· μερικοί, μάλιστα, με τη συνείδηση του ειδώλου, τρώνε μέχρι σήμερα το ειδωλόθυτο ως ειδωλόθυτο, και η συνείδησή τους, καθώς είναι ασθενής, μολύνεται.
- ⁸ Το φαγητό, όμως, δεν μας συνιστά μπροστά στον Θεό· επειδή, ούτε αν φάμε περισσεύουμε ούτε αν δεν φάμε ελαττωνόμαστε.
- ⁹ Όμως, προσέχετε μήπως αυτή η εξουσία σας γίνει πρόσκομμα στους ασθενείς.
- ¹⁰ Επειδή, αν κάποιος δει εσένα, που έχεις γνώση, να κάθεσαι σε τραπέζι μέσα σε ναό ειδώλων, δεν θα ενθαρρυνθεί η συνείδησή του, ενώ είναι ασθενής, στο να τρώει ειδωλόθυτα;
- ¹¹ Και εξαιτίας τής γνώσης σου θα απολεστεί ο ασθενής αδελφός, για τον οποίο πέθανε ο Χριστός.
- ¹² Αμαρτάνοντας, όμως, έτσι στους αδελφούς, και προσβάλλοντας την ασθενή τους συνείδηση, στον Χριστό αμαρτάνετε.
- ¹³ Γι' αυτό, αν το φαγητό σκανδαλίζει τον αδελφό μου, δεν θα φάω κρέας στον αιώνα, για να μη σκανδαλίσω τον αδελφό μου.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 9

Ο Παύλος, καίτοι απόστολος, πρόθυμα παραιτείται από δικαιώματά του

- ¹ ΔΕΝ είμαι απόστολος; Δεν είμαι ελεύθερος; Δεν είδα τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας; Δεν είστε εσείς το έργο μου εν Κυρίω;
- ² Αν σε άλλους δεν είμαι απόστολος, αλλά, τουλάχιστον σε σας, είμαι· επειδή, η σφραγίδα τής αποστολής μου εν Κυρίω είστε εσείς.

- 3 Η απολογία μου σ' εκείνους που με ανακρίνουν είναι αυτή.
- 4 Μήπως δεν έχουμε εξουσία να φάμε και να πιούμε;
- 5 Μήπως δεν έχουμε εξουσία να φέρνουμε μαζί μας μία αδελφή γυναίκα, όπως και οι υπόλοιποι απόστολοι, και οι αδελφοί του Κυρίου, και ο Κηφάς;
- 6 Ή, εγώ μόνος και ο Βαρνάβας δεν έχουμε εξουσία να μη εργαζόμαστε;
- 7 Ποιος εκστρατεύει ποτέ με δικά του έξοδα; Ποιος φυτεύει αμπελώννα, και δεν τρώει από τον καρπό του; Ή, ποιος ποιμαίνει ποίμνιο, και δεν τρώει από το γάλα του ποιμνίου;
- 8 Μήπως τα λέω αυτά από ανθρώπινη σκοπιά; Ή, δεν τα λέει αυτά και ο νόμος;
- 9 Επειδή, μέσα στον νόμο του Μωυσή είναι γραμμένο: «Δεν θα βάλεις φίμωτρο στο στόμα βοδιού που αλωνίζει». Μήπως νοιάζεται ο Θεός για τα βόδια;
- 10 Ή το λέει αυτό, βέβαια, για μας; Επειδή, για μας γράφτηκε ότι, αυτός που αροτριάζει, πρέπει να αροτριάζει με ελπίδα· και εκείνος που αλωνίζει, πρέπει με ελπίδα να μετέχει στην ελπίδα του.
- 11 Αν εμείς σπείραμε σε σας τα πνευματικά, είναι μεγάλο αν εμείς θερίσουμε τα υλικά σας;
- 12 Αν άλλοι μετέχουν στην εξουσία αυτή επάνω σας, δεν πρέπει περισσότερο εμείς; Αλλά, δεν μεταχειριστήκαμε αυτή την εξουσία· παρά, υποφέραμε τα πάντα για να μη προξενήσουμε κάποιο εμπόδιο στο ευαγγέλιο του Χριστού.
- 13 Δεν ξέρετε ότι αυτοί που εργάζονται στα ιερά, τρώνε από το ιερό; Αυτοί που ενασχολούνται στο θυσιαστήριο, παίρνουν μερίδιο από το θυσιαστήριο;
- 14 Έτσι διέταξε και ο Κύριος, αυτοί που κηρύττουν το ευαγγέλιο, να ζουν από το ευαγγέλιο.
- 15 Όμως, εγώ δεν μεταχειρίστηκα κανένα απ' αυτά, ούτε τα έγραψα αυτά, για να γίνει σε μένα έτσι· επειδή, είναι καλό σε μένα να πεθάνω μάλλον, παρά κάποιος να ματαιώσει το καύχημά μου.
- 16 Επειδή, αν κηρύττω το ευαγγέλιο, δεν είναι σε μένα καύχημα· δεδομένου ότι, αυτό μου είναι επιβεβλημένο ως ανάγκη· αλλά, αλλοίμονο είναι σε μένα αν δεν κηρύττω το ευαγγέλιο.
- 17 Επειδή, αν αυτό το κάνω εκούσια, έχω μισθό· αν, όμως, ακούσια, μου έχουν εμπιστευθεί μία διαχείριση.
- 18 Ποιος, λοιπόν, είναι ο μισθός μου; Το να κάνω το ευαγγέλιο του Χριστού αδάπανο καθώς το κηρύττω, ώστε να μη κάνω κατάχρηση της εξουσίας μου στο ευαγγέλιο.

Προσκολλημένος στον Χριστό, και γι' αυτό, ελεύθερος

- 19** Επειδή, αν και είμαι ελεύθερος από όλους, δούλωσα τον εαυτό μου σε όλους, για να κερδήσω τούς περισσότερους.
- 20** Και έγινα στους Ιουδαίους, σαν Ιουδαίος, για να κερδήσω τούς Ιουδαίους· σ' αυτούς που είναι κάτω από νόμο, σαν να είμαι κάτω από νόμο, για να κερδήσω αυτούς που είναι κάτω από νόμο·
- 21** σ' αυτούς που είναι χωρίς νόμο, σαν να είμαι χωρίς νόμο, (όχι ότι είμαι χωρίς νόμο στον Θεό, αλλά με νόμο στον Χριστό), για να κερδήσω αυτούς που είναι χωρίς νόμο·
- 22** έγινα στους ασθενείς σαν ασθενής, για να κερδήσω τούς ασθενείς· σε όλους έγινα τα πάντα, για να σώσω με κάθε τρόπο μερικούς.
- 23** Και το κάνω αυτό για το ευαγγέλιο, για να γίνω συγκοινωνός του.

Ο πνευματικός αγώνας έχει τούς δικούς του κανόνες

- 24** Δεν ξέρετε ότι, αυτοί που τρέχουν μέσα στο στάδιο, όλοι μεν τρέχουν, ένας όμως παίρνει το βραβείο; Έτσι να τρέχετε, ώστε να το πάρετε.
- 25** Μάλιστα, κάθε αγωνιζόμενος, εγκρατεύεται σε όλα· εκείνοι μεν, για να πάρουν φθαρτό στεφάνι, εμείς όμως άφθαρτο.
- 26** Εγώ, λοιπόν, έτσι τρέχω, όχι σαν χωρίς στόχο· έτσι πυγμαχώ, όχι σαν να χτυπάω τον αέρα·
- 27** αλλά, δαμάζω το σώμα μου και το δουλαγωγώ, μήπως, ενώ κήρυξα σε άλλους, εγώ γίνω αδόκιμος.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 10

ΣΟΒΑΡΕΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1 . Η συμμετοχή σε πνευματικές εκδηλώσεις δεν αποτελούν εγγύηση

- 1** ΔΕΝ θέλω, όμως, να αγνοείτε, αδελφοί, ότι οι πατέρες μας ήσαν όλοι κάτω από τη νεφέλη, και όλοι πέρασαν μέσα από τη θάλασσα·
- 2** και όλοι βαπτίστηκαν στον Μωυσή μέσα στη νεφέλη και μέσα στη θάλασσα·
- 3** και όλοι έφαγαν το ίδιο πνευματικό φαγητό·
- 4** και όλοι ήπιαν το ίδιο πνευματικό ποτό· επειδή, έπιναν από πνευματική πέτρα, που ακολουθούσε· και η πέτρα ήταν ο Χριστός.
- 5** Αλλά, ο Θεός δεν ευαρεστήθηκε στους περισσότερους απ' αυτούς· επειδή, καταστρώθηκαν μέσα στην έρημο.

2 . Η Παλαιά Διαθήκη Παιδαγωγικό Σχολείο για μας

- 6** Και αυτά έγιναν παραδείγματα για μας, για να μη είμαστε εμείς επιθυμητές κακών, όπως και εκείνοι επιθύμησαν.

⁷ Ούτε να γίνεστε ειδωλολάτρες, όπως μερικοί απ' αυτούς· καθώς είναι γραμμένο: «Ο λαός κάθησε να φάει και να πιει, και σηκώθηκαν να παίζουν».

3 . Πορνεία, απιστία, γογγυσμός

⁸ Ούτε να πορνεύουμε, όπως μερικοί απ' αυτούς πόρνευσαν, και μέσα σε μία ημέρα έπεσαν 23.000.

⁹ Ούτε να πειράζουμε τον Χριστό, όπως και μερικοί απ' αυτούς τον πείραξαν, και απολέστηκαν από τα φίδια.

¹⁰ Ούτε να γογγύζετε, όπως και μερικοί από αυτούς γόγγυσαν, και απολέστηκαν από τον εξολοθρευτή άγγελο.

4 . Τα παραδείγματα αυτά γράφτηκαν για τη νουθεσία μας

¹¹ Όλα αυτά έγιναν παραδείγματα σ' εκείνους, και γράφτηκαν για τη νουθεσία μας, στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων.

¹² Όστε, εκείνος που νομίζει ότι στέκεται, ας βλέπει μη πέσει.

¹³ Πειρασμός δεν σας κατέλαβε, παρά μονάχα ανθρώπινος· όμως, είναι πιστός ο Θεός, ο οποίος δεν θα σας αφήσει να πειραστείτε περισσότερο από τη δύναμή σας, αλλά μαζί με τον πειρασμό θα κάνει και την έκβαση, ώστε να μπορείτε να υποφέρετε.

5 . Μακριά από κάθε μορφή ειδωλολατρείας

¹⁴ Γι' αυτό, αγαπητοί μου, να φεύγετε από την ειδωλολατρεία.

¹⁵ Μιλάω σαν σε φρόνιμους· αυτό που λέω να το κρίνετε εσείς.

¹⁶ Το ποτήρι τής ευλογίας, που ευλογούμε, δεν είναι κοινωνία τού αίματος του Χριστού; Ο άρτος, που κόβουμε, δεν είναι κοινωνία τού σώματος του Χριστού;

¹⁷ Επειδή, ένας άρτος, ένα σώμα είμαστε οι πολλοί· δεδομένου ότι, όλοι από τον έναν άρτο μετέχουμε.

¹⁸ Κοιτάξτε τόν κατά σάρκα Ισραήλ· αυτοί που τρώνε τις θυσίες, δεν είναι κοινωνοί τού θυσιαστηρίου;

¹⁹ Τι λέω, λοιπόν; Ότι το είδωλο είναι κάτι; Ή, ότι το ειδωλόθυτο είναι κάτι; Όχι·

²⁰ αλλά, εκείνα που θυσιάζουν τα έθνη, τα θυσιάζουν στα δαιμόνια, και όχι στον Θεό· και δεν θέλω, εσείς να γίνεστε κοινωνοί των δαιμονίων.

²¹ Δεν μπορείτε να πίνετε το ποτήρι τού Κυρίου και το ποτήρι των δαιμονίων· δεν μπορείτε να είστε μέτοχοι στο τραπέζι τού Κυρίου και στο τραπέζι των δαιμονίων.

²² Ή θέλουμε να διεγείρουμε τον Κύριο σε ζηλοτυπία; Μήπως είμαστε ισχυρότεροι απ' αυτόν;

6 . Η σωστή χρήση τής ελευθερίας μου: (B)

23 Όλα είναι στην εξουσία μου, αλλά όλα δεν συμφέρουν· όλα είναι στην εξουσία μου, αλλά όλα δεν οικοδομούν.

24 Κανένας ας μη ζητάει το δικό του συμφέρον· αλλά κάθε ένας αυτά που συμφέρουν τον άλλον.

25 Κάθε τι που πουλιέται στο κρεοπωλείο να το τρώτε, χωρίς να εξετάζετε τίποτε για τη συνείδηση·

26 επειδή, «του Κυρίου είναι η γη, και το πλήρωμά της».

27 Και αν κάποιος από τους απίστους σάς προσκαλεί, και θέλετε να πάτε, να τρώτε ό,τι βάζουν μπροστά σας, χωρίς να εξετάζετε τίποτε για τη συνείδηση.

28 Αν, όμως, κάποιος σας πει: Αυτό είναι ειδωλόθυτο· να μη τρώτε, για εκείνον που το φανέρωσε, και για τη συνείδηση· επειδή, «του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμά της».

29 Και λέω συνείδηση όχι τη δική σου, αλλά τη συνείδηση του άλλου· επειδή, γιατί η ελευθερία μου κρίνεται από άλλη συνείδηση;

30 Και αν εγώ μετέχω με ευχαριστία, γιατί να δυσφημούμαι για εκείνο, για το οποίο εγώ αποδίδω ευχαριστία;

31 Είτε, λοιπόν, τρώτε είτε πίνετε είτε κάνετε κάτι, τα πάντα να τα κάνετε προς δόξαν τού Θεού.

32 Να μη γίνεστε πρόσκομμα ούτε σε Ιουδαίους ούτε σε Έλληνες ούτε στην εκκλησία τού Θεού·

33 όπως και εγώ, σε όλα αρέσω σε όλους, μη ζητώντας το δικό μου συμφέρον, αλλά εκείνο των πολλών, για να σωθούν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 11

1 Μιμητές μου γίνεστε, καθώς και εγώ τού Χριστού.

Το κάλυμμα στο κεφάλι των γυναικών

2 ΑΔΕΛΦΟΙ, σας επαινώ, μάλιστα, ότι πάντοτε με θυμάστε, και κρατάτε τις παραδόσεις, όπως σας τις παρέδωσα.

3 Θέλω δε να ξέρετε ότι, η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός· κεφαλή δε της γυναίκας, είναι ο άνδρας· κεφαλή δε του Χριστού, είναι ο Θεός.

4 Κάθε άνδρας όταν προσεύχεται ή όταν προφητεύει, αν έχει καλυμμένο το κεφάλι του, καταντροπιάζει τη δική του κεφαλή.

5 Κάθε γυναίκα, όμως, όταν προσεύχεται ή προφητεύει με ακάλυπτο το κεφάλι, καταντροπιάζει τη δική της κεφαλή, δεδομένου ότι είναι ένα και το αυτό με την ξυρισμένη.

- ⁶ Επειδή, αν δεν σκεπάζεται η γυναίκα, ας κουρέψει και τα μαλλιά της· αλλά, αν είναι αισχρό στη γυναίκα να κουρεύει τα μαλλιά της ή να ξυρίζεται, ας σκεπάζεται.
- ⁷ Επειδή, ο άνδρας μεν δεν έχει χρέος να σκεπάζει το κεφάλι του, επειδή είναι εικόνα και δόξα τού Θεού· ενώ η γυναίκα είναι δόξα τού άνδρα.
- ⁸ Για τον λόγο ότι, ο άνδρας δεν προέρχεται από τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα από τον άνδρα·
- ⁹ επειδή, δεν κτίστηκε ο άνδρας για τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα για τον άνδρα.
- ¹⁰ Γι' αυτό, η γυναίκα έχει χρέος να έχει εξουσία επάνω στο κεφάλι της, εξαιτίας των αγγέλων.
- ¹¹ Όμως, ούτε ο άνδρας υπάρχει χωρίς τη γυναίκα ούτε η γυναίκα χωρίς τον άνδρα, εν Κυρίω.
- ¹² Επειδή, όπως η γυναίκα είναι από τον άνδρα, έτσι και ο άνδρας είναι διαμέσου τής γυναίκας· τα πάντα, όμως, προέρχονται από τον Θεό.
- ¹³ Αυτό να το κρίνετε εσείς από μόνοι σας· είναι πρόπον η γυναίκα να προσεύχεται στον Θεό ακάλυπτη;
- ¹⁴ Ή, ούτε η φύση δεν σας διδάσκει, ότι ο άνδρας μεν αν αφήνει μακριά μαλλιά είναι γι' αυτόν ατιμία;
- ¹⁵ Η γυναίκα, όμως, αν αφήνει μακριά μαλλιά, είναι γι' αυτήν δόξα· επειδή, τα μακριά μαλλιά δόθηκαν σ' αυτή αντί για κάλυμμα.
- ¹⁶ Αν, όμως, κάποιος φαίνεται ότι είναι φιλόνικος, εμείς δεν έχουμε τέτοιου είδους συνήθεια ούτε και οι εκκλησίες τού Θεού.

ΑΤΑΞΙΕΣ ΣΕ ΩΡΕΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

1 . Ανωμαλίες σε συνάξεις «Αγάπης»

- ¹⁷ Και ενώ το παραγγέλλω τούτο, δεν σας επαινώ, δεδομένου ότι συνέρχεστε όχι για το καλύτερο, αλλά για το χειρότερο.
- ¹⁸ Επειδή, πρώτα μεν, όταν συνέρχεστε στην εκκλησία, ακούω ότι υπάρχουν ανάμεσά σας σχίσματα· και ένα μέρος το πιστεύω.
- ¹⁹ Επειδή, είναι ανάγκη να υπάρχουν και αιρέσεις μεταξύ σας, για να γίνουν φανεροί ανάμεσά σας οι δόκιμοι.
- ²⁰ Όταν, λοιπόν, συνέρχεστε στον ίδιο χώρο, τούτο δεν είναι να φάτε Κυριακό δείπνο·
- ²¹ επειδή, κάθε ένας παίρνει πριν από τον άλλον το δικό του δείπνο την ώρα τού φαγητού, και άλλος μεν πεινάει, ενώ άλλος μεθάει.

22 Μήπως δεν έχετε σπίτια για να τρώτε και να πίνετε; Ή καταφρονείτε την εκκλησία τού Θεού και καταντροπιάζετε εκείνους που δεν έχουν; Τι να σας πω; Να σας επαινέσω σε τούτο; Δεν σας επαινώ.

2 . Το Δείπνο τού Κυρίου

23 Επειδή, εγώ παρέλαβα από τον Κύριο εκείνο το οποίο και παρέδωσα σε σας, ότι ο Κύριος Ιησούς κατά τη νύχτα που παραδινόταν, έλαβε άρτον,

24 και αφού ευχαρίστησε έκοψε και είπε: Λάβετε, φάγετε· τούτο είναι το σώμα μου που κόβεται για χάρη σας· αυτό να κάνετε στη δική μου ανάμνηση.

25 Παρόμοια και το ποτήρι, αφού δείπνησε, λέγοντας: Τούτο το ποτήρι είναι η καινή διαθήκη, με βάση το αίμα μου· τούτο να κάνετε, όσες φορές πίνετε, στη δική μου ανάμνηση.

26 Επειδή, όσες φορές αν τρώτε τον άρτον τούτον, και πίνετε το ποτήρι τούτο, τον θάνατο του Κυρίου εξαγγέλλετε, μέχρι την έλευσή του.

3 . Ανάξια συμμετοχή στο Δείπνο τού Κυρίου

27 Όστε, όποιος τρώει τούτον τον άρτο, ή πίνει το ποτήρι τού Κυρίου με ανάξιο τρόπο, θα είναι ένοχος του σώματος και του αίματος του Κυρίου.

28 Ας δοκιμάζει, λοιπόν, ο άνθρωπος τον εαυτό του, και έτσι ας τρώει από τον άρτο, και ας πίνει από το ποτήρι.

29 Επειδή, αυτός που τρώει και πίνει με ανάξιο τρόπο, τρώει και πίνει κατάκριση στον εαυτό του, μη διακρίνοντας το σώμα τού Κυρίου.

30 Γι' αυτό, υπάρχουν ανάμεσά σας πολλοί ασθενείς και άρρωστοι, και πεθαίνουν αρκετοί.

31 Επειδή, αν διακρίναμε τον εαυτό μας, δεν θα κρινόμασταν.

32 Αλλά, όταν κρινόμαστε, παιδαγωγούμαστε από τον Κύριο, για να μη κατακριθούμε μαζί με τον κόσμο.

33 Όστε, αδελφοί μου, όταν συνέρχεστε για να φάτε, περιμένετε ο ένας τον άλλον.

34 Αν όμως κάποιος πεινάει, ας τρώει στο σπίτι του, για να μη συνέρχεστε προς κατάκριση. Τα δε υπόλοιπα, θα τα διατάξω, όταν έρθω.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 12

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ

1 . Τα λόγια από μόνα τους φανερώνουν την προέλευσή τους

1 ΣΕ σχέση δε με τα πνευματικά, αδελφοί, δεν θέλω να είστε σε άγνοια.

2 Ξέρετε ότι ήσασταν εθνικοί, παρασυρόμενοι, καθώς σερνόσασταν προς τα άφωνα είδωλα.

³ Γι' αυτό, σας κάνω γνωστό ότι, κανένας που μιλάει διαμέσου του Πνεύματος του Θεού, δεν λέει τον Ιησού ανάθεμα· και κανένας δεν μπορεί να πει τον Ιησού Κύριο, παρά μονάχα διαμέσου του Αγίου Πνεύματος.

2 . Το Πνεύμα, ο Κύριος, ο Θεός

⁴ Υπάρχουν διαιρέσεις χαρισμάτων, το Πνεύμα όμως είναι το ίδιο·

⁵ υπάρχουν και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως είναι ο ίδιος·

⁶ υπάρχουν και διαιρέσεις ενεργημάτων, ο Θεός όμως είναι ο ίδιος, που ενεργεί τα πάντα μέσα σε όλους.

3 . Τα χαρίσματα του Πνεύματος

⁷ Σε κάθε έναν, όμως, δίνεται η φανέρωση του Πνεύματος προς το συμφέρον.

⁸ Επειδή, σε άλλον μεν δίνεται διαμέσου του Πνεύματος λόγος σοφίας, σε άλλον δε λόγος γνώσης, σύμφωνα με το ίδιο Πνεύμα·

⁹ σε άλλον δε πίστη, διαμέσου του ίδιου Πνεύματος· σε άλλον δε χαρίσματα θεραπειών, διαμέσου του ίδιου Πνεύματος·

¹⁰ σε άλλον δε ενέργειες θαυμάτων, σε άλλον δε προφητεία, σε άλλον δε διακρίσεις πνευμάτων, σε άλλον δε γένη γλωσσών, σε άλλον δε ερμηνεία γλωσσών·

¹¹ και όλα αυτά τα ενεργεί το ένα και το ίδιο Πνεύμα, το οποίο διανέμει, ξεχωριστά σε κάθε έναν, όπως αυτό θέλει.

4 . Τα χαρίσματα του Πνεύματος λειτουργούν σαν τα μέλη στο σώμα

¹² Επειδή, καθώς το σώμα είναι ένα, και έχει πολλά μέλη, όλα όμως τα μέλη τού ενός σώματος, ενώ είναι πολλά, είναι ένα σώμα· έτσι και ο Χριστός.

¹³ Επειδή, όλοι εμείς βαπτιστήκαμε διαμέσου τού ενός Πνεύματος σε ένα σώμα, είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες είτε δούλοι είτε ελεύθεροι· και όλοι ποτιστήκαμε σε ένα Πνεύμα.

¹⁴ Επειδή, το σώμα δεν είναι ένα μέλος, αλλά πολλά.

¹⁵ Αν το πόδι πει: Επειδή δεν είμαι χέρι, δεν είμαι από το σώμα· γι' αυτό, τάχα, δεν είναι από το σώμα;

¹⁶ Και αν το αυτί πει: Επειδή δεν είμαι μάτι, δεν είμαι από το σώμα· γι' αυτό, τάχα, δεν είναι από το σώμα;

¹⁷ Αν ολόκληρο το σώμα είναι μάτι, πού είναι η ακοή; Αν ολόκληρο το σώμα είναι ακοή, πού είναι η όσφρηση;

¹⁸ Αλλά, τώρα, ο Θεός έβαλε τα μέλη το κάθε ένα απ' αυτά στο σώμα, όπως θέλησε.

¹⁹ Αν, όμως, όλα ήσαν ένα μέλος, πού είναι το σώμα;

- 20** Αλλά, τώρα μεν, είναι πολλά μέλη, όμως ένα σώμα.
- 21** Και δεν μπορεί το μάτι να πει στο χέρι: Δεν σε έχω ανάγκη· ή, πάλι, το κεφάλι να πει στα πόδια: Δεν σας έχω ανάγκη.
- 22** Αλλά, πολύ περισσότερο, τα μέλη τού σώματος, που φαίνονται ότι είναι ασθενέστερα, αυτά είναι αναγκαία·
- 23** και εκείνα που νομίζουμε ότι είναι με λιγότερη τιμή στο σώμα, σ' αυτά αποδίδουμε περισσότερη τιμή· και τα άσχημα μέλη μας έχουν περισσότερη ευσημοσύνη.
- 24** Και τα ευσχήμονα μέλη μας δεν έχουν ανάγκη. Αλλά, ο Θεός συγκέρασε το σώμα, δίνοντας περισσότερη τιμή στο ευτελέστερο,
- 25** για να μη είναι σχίσμα μέσα στο σώμα, αλλά τα μέλη να φροντίζουν εξίσου, το ένα για το άλλο, προς το συμφέρον τους.
- 26** Και είτε ένα μέλος πάσχει, όλα τα μέλη συμπάσχουν· είτε ένα μέλος τιμάται, όλα τα μέλη χαίρονται μαζί.

5 . Η Εκκλησία είναι ένα σώμα με πολλά μέλη

- 27** Και εσείς είστε σώμα τού Χριστού, και μέλη κατά μέρος.
- 28** Και άλλους μεν έβαλε ο Θεός μέσα στην εκκλησία, πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτες, τρίτον δασκάλους, έπειτα θαύματα, έπειτα χαρίσματα θεραπείας, βοήθειας, διακυβερνήσεις, γένη γλωσσών.
- 29** Μήπως όλοι είναι απόστολοι; Μήπως όλοι είναι προφήτες; Μήπως όλοι είναι δάσκαλοι; Μήπως όλοι κάνουν θαύματα;
- 30** Μήπως όλοι έχουν χαρίσματα θεραπειών; Μήπως όλοι μιλούν γλώσσες; Μήπως όλοι διερμηνεύουν;
- 31** Να ζητάτε δε με ζήλο τα μεγαλύτερα χαρίσματα· και επιπλέον σας δείχνω έναν δρόμο που σε υπερβολικό βαθμό υπερέχει.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 13

6 . Η αγάπη, ο δρόμος που σε υπερβολικό βαθμό υπερέχει

- 1** Αν μιλάω τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, έγινα ένα κομμάτι μπρούντζος που βγάζει ήχους ή ένα κύμβαλο που ξεκουφαίνει.
- 2** Και αν έχω προφητεία, και γνωρίζω όλα τα μυστήρια και όλη τη γνώση, και αν έχω όλη την πίστη, ώστε να μετατοπίζω βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι τίποτε.
- 3** Και αν διανείμω όλα τα υπάρχοντά μου, και αν παραδώσω το σώμα μου για να καώ, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν ωφελούμαι τίποτε.

- ⁴ Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί· η αγάπη δεν φθονεί· η αγάπη δεν αυθαδιάζει, δεν υπερηφανεύεται,
- ⁵ δεν φέρεται με απρέπεια, δεν ζητάει τα δικά της, δεν εξάπτεται, δεν συλλογίζεται το κακό·
- ⁶ δεν χαίρεται στην αδικία, συγχαίρει όμως στην αλήθεια.
- ⁷ Όλα τα ανέχεται, όλα τα πιστεύει, όλα τα ελπίζει, όλα τα υπομένει.
- ⁸ Η αγάπη δεν καταργείται ποτέ· τα άλλα, όμως, είτε προφητείες είναι, θα καταργηθούν· είτε γλώσσες, θα σταματήσουν· είτε γνώση, θα καταργηθεί·
- ⁹ επειδή, κατά μέρος γνωρίζουμε, και κατά μέρος προφητεύουμε·
- ¹⁰ όταν, όμως, έρθει το τέλειο, τότε το κατά μέρος θα καταργηθεί.
- ¹¹ Όταν ήμουν νήπιος, μιλούσα ως νήπιος, σκεφτόμουν ως νήπιος, είχα κρίση ως νήπιος· όταν, όμως, έγινα άνδρας, έβαλα κατά μέρος εκείνα που έχει το νήπιο.
- ¹² Επειδή, τώρα βλέπουμε σαν μέσα από ένα θαμπό κάτοπτρο, με τρόπο αινιγματώδη, τότε όμως θα βλέπουμε πρόσωπο προς πρόσωπο· τώρα γνωρίζω κατά μέρος, τότε όμως θα γνωρίσω καθώς και γνωρίστηκα.
- ¹³ Όστε, τώρα, μένει πίστη, ελπίδα, αγάπη, αυτά τα τρία· όμως, απ' αυτά, μεγαλύτερη είναι η αγάπη.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 14

7 . Σύγκριση ανάμεσα σε προφητεία και γλώσσες

- ¹ Να ακολουθείτε την αγάπη· και να ζητάτε με ζήλο τα πνευματικά χαρίσματα, περισσότερο όμως το να προφητεύετε.
- ² Επειδή, αυτός που μιλάει με γλώσσα, δεν μιλάει σε ανθρώπους, αλλά στον Θεό· επειδή, κανένας δεν τον ακούει, αλλά με το πνεύμα του μιλάει μυστήρια·
- ³ εκείνος, όμως, που προφητεύει, μιλάει στους ανθρώπους για οικοδομή και προτροπή και παρηγορία.
- ⁴ Αυτός που μιλάει με γλώσσα, οικοδομεί τον εαυτό του· ενώ αυτός που προφητεύει, οικοδομεί την εκκλησία.
- ⁵ Θέλω, μάλιστα, όλοι να μιλάτε γλώσσες, περισσότερο όμως να προφητεύετε· επειδή, αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος παρά αυτός που μιλάει με γλώσσες, εκτός αν διερμηνεύει, για να πάρει οικοδομή η εκκλησία.

8 . Η ευταξία στις συναθροίσεις της Εκκλησίας

- ⁶ Και τώρα, αδελφοί, αν έρθω σε σας μιλώντας με γλώσσες, τι θα σας ωφελήσω, αν δεν σας μιλήσω ή με αποκάλυψη ή με γνώση ή με προφητεία ή με διδασκαλία;
- ⁷ Και τα άψυχα, όταν δίνουν φωνή, είτε αυλός είτε κιθάρα, αν δεν δώσουν ξεχωρισμένους τούς ήχους, πώς θα γνωριστεί αυτό που παίζεται με τον αυλό ή με την κιθάρα;
- ⁸ Επειδή, αν η σάλπιγγα δώσει ασαφή φωνή, ποιος θα ετοιμαστεί για πόλεμο;
- ⁹ Έτσι και εσείς, αν διαμέσου τής γλώσσας δεν δώσετε μία ευκατάληπτη φωνή, πώς θα γνωριστεί αυτό που λέγεται; Επειδή, θα μιλάτε στον αέρα.
- ¹⁰ Υπάρχουν, ας πούμε, τόσα πολλά είδη γλωσσών μέσα στον κόσμο, και κανένα απ' αυτά δεν είναι χωρίς σημασία.
- ¹¹ Αν, λοιπόν, δεν γνωρίσω τη σημασία τής φωνής, θα είμαι βάρβαρος σ' αυτόν που μιλάει, και εκείνος που μιλάει, βάρβαρος σε μένα.
- ¹² Έτσι κι εσείς, επειδή είστε ζηλωτές πνευματικών χαρισμάτων, να ζητάτε στο να περισσεύετε σ' αυτά για την οικοδομή τής εκκλησίας.
- ¹³ Γι' αυτό, αυτός που μιλάει με γλώσσα, ας προσεύχεται για να γίνει ικανός να διερμηνεύει.
- ¹⁴ Επειδή, αν προσεύχομαι με γλώσσα, το πνεύμα μου προσεύχεται, αλλά ο νους μου μένει ακαρποφόρητος.
- ¹⁵ Τι πρέπει, λοιπόν; Θα προσευχηθώ με το πνεύμα, θα προσευχηθώ όμως και με τον νου· θα ψάλλω με το πνεύμα, θα ψάλλω όμως και με τον νου.
- ¹⁶ Επειδή, αν δοξολογήσεις με το πνεύμα, εκείνος που έχει την τάξη τού ιδιώτη, πώς θα πει το Αμήν στην ευχαριστία σου, μη ξέροντας τι λες;
- ¹⁷ Επειδή, εσύ μεν καλώς ευχαριστείς, ο άλλος όμως δεν οικοδομείται.
- ¹⁸ Ευχαριστώ τον Θεό μου ότι, μιλάω περισσότερες γλώσσες από όλους εσάς·
- ¹⁹ όμως, μέσα στην εκκλησία προτιμώ να μιλήσω πέντε λόγια με τον νου μου, για να κατηχήσω και άλλους, παρά μύρια λόγια με γλώσσα.
- ²⁰ Αδελφοί, να μη γίνεστε παιδιά στο μυαλό· αλλά, να γίνεστε νήπια μεν στην κακία, τέλειοι όμως στο μυαλό.

9 . Οι γλώσσες ως σημείο, όχι προς πιστούς, αλλά προς απίστους

- ²¹ Μέσα στον νόμο είναι γραμμένο: «Ότι με ετερόγλωσσους, και με ξένα χείλη θα μιλήσω σε τούτο τον λαό· αλλά, ούτε έτσι θα με εισακούσουν», λέει ο Κύριος.
- ²² Όστε, οι γλώσσες είναι για σημείο, όχι προς αυτούς που πιστεύουν, αλλά προς τους απίστους· ενώ η προφητεία είναι όχι προς τους απίστους, αλλά προς αυτούς που πιστεύουν.

10 . Όταν ολόκληρη η Εκκλησία συναθροιστεί

- 23** Αν, λοιπόν, ολόκληρη η εκκλησία συναθροιστεί στον ίδιο τόπο, και όλοι μιλάνε με γλώσσες, και μπουν μέσα ιδιώτες ή άπιστοι, δεν θα πουν ότι είστε παράφρονες;
- 24** Αλλά, αν όλοι προφητεύουν, και μπει μέσα κάποιος άπιστος ή ιδιώτης, ελέγχεται από όλους, ανακρίνεται από όλους·
- 25** και έτσι, τα κρυφά τής καρδιάς του γίνονται φανερά· έτσι που, πέφτοντας με το πρόσωπό του προς τα κάτω, θα προσκυνήσει τον Θεό, διακηρύττοντας ότι ο Θεός είναι πραγματικά ανάμεσά σας.
- 26** Τι πρέπει, λοιπόν, αδελφοί; Όταν συνέρχεστε, κάθε ένας από σας έχει ψαλμόν, έχει διδασκαλία, έχει γλώσσα, έχει αποκάλυψη, έχει ερμηνεία· όλα ας γίνονται για οικοδομή·
- 27** αν κάποιος μιλάει με γλώσσα, ας κάνουν τούτο ανά δύο ή το περισσότερο ανά τρεις, και διαδοχικά· και ένας ας διερμηνεύει·
- 28** αλλά, αν δεν υπάρχει διερμηνευτής, ας σιωπά μέσα στην εκκλησία· και ας μιλάει στον εαυτό του και στον Θεό.
- 29** Οι προφήτες, όμως, ας μιλάνε ανά δύο ή τρεις, και οι άλλοι ας διακρίνουν.
- 30** Και αν έρθει αποκάλυψη σε άλλον, ο οποίος κάθεται, ο πρώτος ας σιωπά.
- 31** Επειδή, μπορείτε όλοι να προφητεύετε, ο ένας ύστερα από τον άλλον, για να μαθαίνουν όλοι, και όλοι να παρηγορούνται.
- 32** Τα δε πνεύματα των προφητών υποτάσσονται στους προφήτες·
- 33** επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός ακαταστασίας, αλλά ειρήνης, όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων.

11 . Οι γυναίκες κατά την ώρα των συναθροίσεων της Εκκλησίας

- 34** Οι γυναίκες σας ας σιωπούν μέσα στις εκκλησίες· επειδή, δεν είναι επιτρεπτό σ' αυτές να μιλάνε, αλλά να υποτάσσονται, όπως λέει και ο νόμος.
- 35** Αλλά, αν θέλουν να μάθουν κάτι, ας ρωτούν τούς άνδρες τους στο σπίτι· επειδή, είναι αισχρό σε γυναίκες να μιλάνε μέσα σε εκκλησία.
- 36** Μήπως από σας βγήκε ο λόγος τού Θεού ή σε μόνους εσάς έφτασε;
- 37** Αν κάποιος νομίζει ότι είναι προφήτης ή πνευματικός ας μάθει εκείνα που σας γράφω, ότι είναι εντολές τού Κυρίου·
- 38** αλλά, αν κάποιος αγνοεί, ας αγνοεί.
- 39** Ωστε, αδελφοί, να ζητάτε με ζήλο το να προφητεύετε, και το να μιλάνε με γλώσσες να μη το εμποδίζετε.
- 40** Όλα ας γίνονται με ευσημiosisύνη και με τάξη.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 15

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1 . Το περιεχόμενο του ευαγγελίου

- ¹ ΣΑΣ φανερώνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιο, που σας κήρυξα, το οποίο και παραλάβατε, στο οποίο και στέκεστε·
- ² διαμέσου τού οποίου και σώζεστε, με ποιον τρόπο σάς το κήρυξα, και αν το κρατάτε σταθερά· εκτός αν πιστέψατε μάταια.
- ³ Επειδή, εν πρώτοις, σας παρέδωσα εκείνο, το οποίο και παρέλαβα, ότι ο Χριστός πέθανε εξαιτίας των αμαρτιών μας σύμφωνα με τις γραφές·
- ⁴ και ότι θάφτηκε, και ότι την τρίτη ημέρα αναστήθηκε, σύμφωνα με τις γραφές·

2 . Εκατοντάδες μάρτυρες της Ανάστασης του Χριστού

- ⁵ και ότι φάνηκε στον Κηφά, έπειτα στους δώδεκα·
- ⁶ ύστερα απ' αυτά φάνηκε σε 500 και περισσότερους αδελφούς, μονομιάς, από τους οποίους οι περισσότεροι παραμένουν στη ζωή μέχρι τώρα, μερικοί όμως και κοιμήθηκαν·
- ⁷ έπειτα, φάνηκε στον Ιάκωβο, ύστερα σε όλους τούς αποστόλους·
- ⁸ τελευταίον δε απ' όλους, φάνηκε και σε μένα, σαν σε έκτρωμα.
- ⁹ Επειδή, εγώ είμαι ο ελάχιστος από τους αποστόλους· ο οποίος δεν είμαι άξιος να ονομάζομαι απόστολος, επειδή καταδίωξα την εκκλησία τού Θεού.
- ¹⁰ Αλλά, με τη χάρη τού Θεού είμαι ό,τι είμαι· και η χάρη του σε μένα δεν έγινε μάταιη, αλλά κοπίασα περισσότερο απ' όλους αυτούς· όμως, όχι εγώ, αλλά η χάρη τού Θεού, που ήταν μαζί μου.
- ¹¹ Είτε, λοιπόν, εγώ είτε εκείνοι έτσι κηρύττουμε, και έτσι πιστέψατε.

3 . Η Ανάσταση του Χριστού εγγύηση της ανάστασης των δικαίων

- ¹² Αν, όμως, κηρύττεται ότι ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, πώς μερικοί ανάμεσά σας λένε, ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών;
- ¹³ Και αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, ούτε και ο Χριστός αναστήθηκε·
- ¹⁴ και αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τότε είναι μάταιο το κήρυγμά μας, αλλά και η πίστη σας είναι μάταιη·
- ¹⁵ είμαστε δε και ψευδομάρτυρες του Θεού, επειδή δώσαμε μαρτυρία για τον Θεό, ότι ανέστησε τον Χριστό· τον οποίο δεν ανέστησε, αν, καθ' υπόθεση, οι νεκροί δεν ανασταίνονται.
- ¹⁶ Επειδή, αν δεν ανασταίνονται οι νεκροί, ούτε ο Χριστός αναστήθηκε.
- ¹⁷ Αλλά, αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, η πίστη σας είναι μάταιη· είστε δε ακόμα μέσα στις αμαρτίες σας.

- 18 Επομένως, και αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ απολέστηκαν.
- 19 Αν μονάχα σ' αυτή τη ζωή ελπίζουμε στον Χριστό, είμαστε ελεεινότεροι από όλους τούς ανθρώπους.
- 20 Αλλά, τώρα, ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς· έγινε η απαρχή αυτών που έχουν κοιμηθεί.
- 21 Επειδή, βέβαια, διαμέσου ανθρώπου ήρθε ο θάνατος, έτσι και διαμέσου ανθρώπου η ανάσταση των νεκρών.
- 22 Επειδή, όπως όλοι πεθαίνουν λόγω συγγένειας με τον Αδάμ, έτσι και όλοι θα ζωοποιηθούν ερχόμενοι σε συγγένεια με τον Χριστό·

4 . Η σειρά των γεγονότων

- 23 κάθε ένας, όμως, σύμφωνα με τη δική του τάξη· ο Χριστός είναι η απαρχή, έπειτα όσοι είναι τού Χριστού, στην παρουσία του·
- 24 ύστερα θα είναι το τέλος, όταν παραδώσει τη βασιλεία στον Θεό και Πατέρα· όταν καταργήσει κάθε αρχή και κάθε εξουσία και δύναμη.
- 25 Επειδή, πρέπει να βασιλεύει, μέχρις ότου βάλει όλους τούς εχθρούς του κάτω από τα πόδια του·
- 26 τελευταίος εχθρός καταργείται ο θάνατος.
- 27 Επειδή, «όλα τα υπέταξε κάτω από τα πόδια του»· και όταν πει ότι όλα είναι υποταγμένα, είναι φανερό ότι εξαιρείται αυτός που υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα.
- 28 Και όταν τα πάντα υποταχθούν σ' αυτόν, τότε και ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σ' εκείνον ο οποίος υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, ώστε να είναι ο Θεός τα πάντα, σε όλα.

5 . Σοβαρά ερωτήματα σε αρνητές τής Ανάστασης

- 29 Επειδή, τι θα κάνουν αυτοί που βαπτίζονται υπέρ των νεκρών; Αν πραγματικά οι νεκροί δεν ανασταίνονται, γιατί και βαπτίζονται υπέρ των νεκρών;
- 30 Γιατί και εμείς κινδυνεύουμε κάθε ώρα;
- 31 Καθημερινά πεθαίνω, μα την καύχησή μου που έχω για σας στον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.
- 32 Αν κατά άνθρωπο πολέμησα στην Έφεσο με θηρία, ποιο είναι το όφελος σε μένα, αν οι νεκροί δεν ανασταίνονται; «Ας φάμε και ας πιούμε· επειδή, αύριο πεθαίνουμε».
- 33 Μη πλανιέστε· «τα καλά ήθη τα φθείρουν οι κακές συναναστροφές».
- 34 Να συνέλθετε στον εαυτό σας, όπως είναι δίκαιο, και να μη αμαρτάνετε· επειδή, μερικοί έχουν αγνωσία Θεού· προς εντροπή σας το λέω.

6 . Πώς και με ποιο σώμα ανασταίνονται οι νεκροί;

- 35 Αλλά, θα πει κάποιος: Πώς ανασταίνονται οι νεκροί; Και με ποιο σώμα έρχονται;
- 36 Άφρονα, εκείνο που εσύ σπέρνεις, δεν ζωογονείται, αν δεν πεθάνει.
- 37 Και εκείνο που σπέρνεις, δεν σπέρνεις το σώμα που πρόκειται να γίνει, αλλά έναν γυμνό κόκκο, σιταριού ίσως ή κάποιον από τους υπόλοιπους.
- 38 Ο Θεός, όμως, του δίνει σώμα όπως θέλησε, και σε κάθε ένα από τα σπέρματα το ιδιαίτερό του σώμα.
- 39 Κάθε σάρκα δεν είναι η ίδια σάρκα· αλλά, άλλη μεν είναι η σάρκα των ανθρώπων, άλλη η σάρκα των κτηνών, άλλη δε η σάρκα των ψαριών, και άλλη των πτηνών.
- 40 Υπάρχουν και σώματα επουράνια, και σώματα επίγεια· πλην, άλλη είναι η δόξα των επουρανίων, άλλη δε η δόξα των επιγείων.
- 41 Άλλη είναι η δόξα τού ήλιου, και άλλη η δόξα τού φεγγαριού, και άλλη η δόξα των αστεριών· επειδή, αστέρι από αστέρι διαφέρει σε δόξα.
- 42 Έτσι και η ανάσταση των νεκρών· σπέρνεται με φθορά, ανασταίνεται με αφθαρσία·
- 43 σπέρνεται χωρίς τιμή, ανασταίνεται με δόξα· σπέρνεται με ασθένεια, ανασταίνεται με δύναμη·
- 44 σπέρνεται ως σώμα ζωικό, ανασταίνεται ως σώμα πνευματικό. Υπάρχει σώμα ζωικό, υπάρχει και σώμα πνευματικό.
- 45 Έτσι, εξάλλου, είναι γραμμένο: Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ «έγινε σε ψυχή που ζει»· ο έσχατος Αδάμ έγινε σε πνεύμα που ζωοποιεί.
- 46 Όμως, όχι πρώτα το πνευματικό, αλλά το ζωικό, έπειτα το πνευματικό.
- 47 Ο πρώτος άνθρωπος είναι από τη γη, χωματένιος· ο δεύτερος άνθρωπος, ο Κύριος από τον ουρανό.
- 48 Όπως ήταν ο χωματένιος, τέτοιοι είναι και οι χωματένιοι· και όπως είναι ο επουράνιος τέτοιοι θα είναι και οι επουράνιοι.
- 49 Και καθώς φορέσαμε την εικόνα τού χωματένιου, θα φορέσουμε και την εικόνα του επουρανίου.

7 . Το μυστήριο της μεταμόρφωσης και του τέλους

- 50 Λέω δε τούτο, αδελφοί, ότι σάρκα και αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού ούτε η φθορά κληρονομεί την αφθαρσία.
- 51 Προσέξτε, ένα μυστήριο λέω προς εσάς· όλοι μεν δεν θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε,

52 σε μία στιγμή, σε χρόνο ενός ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα· επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε.

53 Επειδή, πρέπει τούτο το φθαρτό να ντυθεί αφθαρσία, και τούτο το θνητό να ντυθεί αθανασία.

54 Όταν τούτο το φθαρτό ντυθεί αφθαρσία, και τούτο το θνητό ντυθεί αθανασία, τότε θα πραγματοποιηθεί ο λόγος, που είναι γραμμένος: «Καταβροχθίστηκε ο θάνατος με νίκη».

55 «Θάνατε, πού είναι το κεντρί σου; Άδη, πού είναι η νίκη σου;».

56 Το δε κεντρί τού θανάτου είναι η αμαρτία· και η δύναμη της αμαρτίας ο νόμος.

57 Αλλά, ευχαριστία ανήκει στον Θεό, ο οποίος μάς δίνει τη νίκη διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

58 Όστε, αγαπητοί μου αδελφοί, να γίνεστε στερεοί, αμετακίνητοι, περισσεύοντας πάντοτε στο έργο τού Κυρίου, γνωρίζοντας ότι ο κόπος σας δεν είναι μάταιος εν Κυρίω.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' 16

ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

1 . Η μεταφορά τής συνεισφοράς των Εκκλησιών στην Ιερουσαλήμ

1 ΣΕ ΣΧΕΣΗ δε με τη συνεισφορά, για τις ανάγκες των αγίων, όπως διέταξα στις εκκλησίες τής Γαλατίας, έτσι να κάνετε και εσείς.

2 Κατά την πρώτη ημέρα τής εβδομάδας, κάθε ένας από σας, ας εναποθέτει κατά μέρος, θησαυρίζοντας ό,τι αν ευπορεί· ώστε, όταν έρθω, να μη συγκεντρώνονται τότε συνεισφορές.

3 Και όταν έρθω, όποιους εγκρίνετε με επιστολές, αυτούς θα στείλω να μεταφέρουν τη δωρεά σας στην Ιερουσαλήμ.

4 Και αν είναι άξιο να πάω και εγώ, θάρθουν μαζί μου.

2 . Επόμενες επισκέψεις τού Παύλου

5 Θάρθω δε σε σας, αφού περάσω διαμέσου τής Μακεδονίας, (επειδή, τώρα περνάω διαμέσου τής Μακεδονίας)·

6 και, ίσως, θα παραμείνω κοντά σας ή και θα μείνω με σας όλο τον χειμώνα, ώστε να με κατευοδώσετε εσείς, όπου αν πάω.

7 Επειδή, δεν θέλω να σας δω τώρα ως περαστικός· ελπίζω, όμως, να μείνω κοντά σας λίγο καιρό, αν το επιτρέψει ο Κύριος.

8 Μάλιστα, θα μείνω στην Έφεσο μέχρι την Πεντηκοστή·

⁹ επειδή, μου ανοίχθηκε μία μεγάλη και ενεργητική θύρα, και οι ενάντιοι είναι πολλοί.

3 . Γνήσια κοινωνία τού Παύλου με τους συνεργάτες του

¹⁰ Και αν έρθει ο Τιμόθεος, προσέχετε να είναι ανάμεσά σας χωρίς φόβο· επειδή, εργάζεται το έργο τού Κυρίου, όπως και εγώ.

¹¹ Κανένας, λοιπόν, ας μη τον εξουθενήσει· και να τον κατευοδώσετε με ειρήνη, για νάρθει σε μένα· επειδή, τον περιμένω μαζί με τους αδελφούς.

¹² Όσο δε για τον αδελφό Απολλώ, πολύ τον παρακάλεσα νάρθει σε σας μαζί με τους αδελφούς· και δεν ήθελε με κανέναν τρόπο νάρθει τώρα· θάρθει, όμως, όταν ευκαιρήσει.

4 . Τελευταίες υποθήκες τού Παύλου

¹³ Να αγρυπνείτε, να στέκεστε στην πίστη· να ανδρίζεστε, να ενδυναμώνεστε.

¹⁴ Όλα τα έργα σας ας γίνονται με αγάπη.

¹⁵ Σας παρακαλώ δε, αδελφοί, (ξέρετε την οικογένεια του Στεφανά, ότι, είναι η απαρχή τής Αχαΐας, και αφιέρωσαν τον εαυτό τους στη διακονία των αγίων)·

¹⁶ να υποτάσσεστε και εσείς σε τέτοιους αδελφούς, και σε καθέναν που συνεργεί και κοπιάζει.

¹⁷ Χαίρομαι δε για την έλευση του Στεφανά και του Φορτουνάτου και του Αχαϊκού, επειδή αυτοί αναπλήρωσαν την έλλειψή σας·

¹⁸ δεδομένου ότι, ανέπαυσαν το δικό μου πνεύμα και το δικό σας· να τιμάτε, λοιπόν, τους αδελφούς αυτού τού είδους.

5 . Κλείσιμο της Επιστολής και χαιρετισμοί

¹⁹ Σας χαιρετούν οι εκκλησίες τής Ασίας. Σας χαιρετούν πολύ εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, μαζί με την κατ' οίκον εκκλησία τους.

²⁰ Σας χαιρετούν όλοι οι αδελφοί. Χαιρετήστε μέ άγιο φίλημα ο ένας τον άλλον.

²¹ Ο δε χαιρετισμός γράφτηκε με το δικό μου χέρι, του Παύλου.

²² Όποιος δεν αγαπάει τον Κύριο Ιησού Χριστό, ας είναι ανάθεμα: Μαράν αθά.

²³ Η χάρη τού Κυρίου Ιησού Χριστού είθε να είναι μαζί σας.

²⁴ Η αγάπη μου μαζί με όλους σας εν Χριστώ Ιησού. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, κατά το θέλημα του Θεού, και ο αδελφός Τιμόθεος, προς την εκκλησία τού Θεού, που είναι στην Κόρινθο, μαζί με όλους τούς αγίους, που είναι σε ολόκληρη την Αχαΐα.

² Χάρη και ειρήνη είτε να είναι σε σας από τον Θεό τον Πατέρα μας, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

1 . Με θλίψη και παρηγορία

³ Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Πατέρας των οικτιρμών και Θεός κάθε παρηγορίας,

⁴ αυτός που μας παρηγορεί σε κάθε μας θλίψη, για να μπορούμε και εμείς να παρηγορούμε εκείνους που είναι σε κάθε μορφής θλίψη, με την παρηγορία, με την οποία εμείς οι ίδιοι παρηγορούμαστε από τον Θεό·

⁵ επειδή, καθώς περισσεύουν τα παθήματα του Χριστού σε μας, έτσι, διαμέσου τού Χριστού, περισσεύει και η παρηγορία μας.

⁶ Και είτε θλιβόμαστε, θλιβόμαστε χάρη τής παρηγορίας σας και σωτηρίας, που ενεργείται διαμέσου τής υπομονής των ίδιων παθημάτων, που και εμείς πάσχουμε· είτε παρηγορούμαστε, παρηγορούμαστε χάρη τής παρηγορίας σας και σωτηρίας· και η ελπίδα που έχουμε είναι βέβαιη για σας.

⁷ Επειδή, ξέρουμε ότι, όπως είστε κοινωνοί των παθημάτων, έτσι είστε και της παρηγορίας.

2 . Με δέηση και ευχαριστία

⁸ Επειδή, δεν θέλουμε να αγνοείτε, αδελφοί, για τη θλίψη μας, που μας συνέβηκε στην Ασία, ότι στενοχωρηθήκαμε σε υπερβολικό βαθμό, περισσότερο από τη δύναμή μας, ώστε απελπιστήκαμε και από το να ζούμε.

⁹ Αλλά, εμείς οι ίδιοι πήραμε μέσα μας την απόφαση του θανάτου, για να μη έχουμε την πεποίθηση στον εαυτό μας, αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τούς νεκρούς·

¹⁰ ο οποίος μάς ελευθέρωσε από έναν τέτοιο μεγάλο θάνατο, και ελευθερώνει στον οποίο ελπίζουμε ότι και ξανά θα ελευθερώσει.

¹¹ Ενώ και εσείς συνεργείτε για μας με τη δέηση, για να γίνει ευχαριστία για μας από πολλά πρόσωπα, με πολλούς τρόπους, για το χάρισμα που δόθηκε σε μας.

3 . Με απλότητα και ειλικρίνεια

¹² Επειδή, το καύχημά μας είναι τούτο, η μαρτυρία τής συνείδησής μας, ότι με απλότητα και ειλικρίνεια Θεού, όχι με σαρκική σοφία, αλλά με χάρη Θεού, πολιτευτήκαμε μέσα στον κόσμο, περισσότερο μάλιστα σε σας.

¹³ Επειδή, δεν σας γράφουμε άλλα, παρά εκείνα που διαβάζετε ή και γνωρίζετε· ελπίζω, μάλιστα, και θα γνωρίσετε μέχρι τέλους.

¹⁴ Καθώς και μας γνωρίσατε κατά μέρος, ότι είμαστε καύχημα σε σας, καθώς εσείς σ' εμάς, κατά την ημέρα τού Κυρίου Ιησού.

4 . Όχι με σαρκικό τρόπο

¹⁵ Και μ' αυτή την πεποίθηση ήθελα νάρθω σε σας πρωτύτερα, για να έχετε μία δεύτερη χάρη.

¹⁶ Και περνώντας από σας να διαβώ στη Μακεδονία· και πάλι από τη Μακεδονία νάρθω σε σας, και να συνοδευτώ από σας στην Ιουδαία.

¹⁷ Καθώς, λοιπόν, το σκεφτόμουν αυτό, μήπως τάχα μεταχειρίστηκα ελαφρότητα; Ή, όσα σκέφτομαι, τα σκέφτομαι με σαρκικό τρόπο, για να είναι σε μένα το Ναι, ναι, και το Όχι, όχι;

¹⁸ Αλλ' όμως, είναι πιστός ο Θεός, ότι ο λόγος μας, που μίλησα σε σας, δεν έγινε Ναι και Όχι.

5 . Με τις αδιάψευστες υποσχέσεις τού Θεού

¹⁹ Επειδή, ο Υιός τού Θεού, ο Ιησούς Χριστός, που κηρύχθηκε ανάμεσά σας από μας, από μένα και τον Σιλουανό και τον Τιμόθεο, δεν έγινε Ναι και Όχι, αλλά έγινε σ' αυτόν Ναι·

²⁰ επειδή, όλες οι υποσχέσεις τού Θεού είναι σ' αυτόν το Ναι, και σ' αυτόν το Αμήν, προς δόξαν τού Θεού μέσα από μας.

²¹ Αυτός δε που μας βεβαιώνει μαζί σας στον Χριστό, και αυτός ο οποίος μάς έχρισε, είναι ο Θεός·

²² ο οποίος και μας σφράγισε, και μας έδωσε τον αρραβώνα τού Πνεύματος μέσα στις καρδιές μας.

6 . Όχι με εξουσία στην πίστη σας, αλλά ως συνεργοί

²³ Εγώ, μάλιστα, επικαλούμαι μάρτυρα στην ψυχή μου τον Θεό, ότι επειδή σας λυπόμουν δεν ήρθα ακόμα στην Κόρινθο·

²⁴ όχι επειδή έχουμε εξουσία επάνω στην πίστη σας, αλλά είμαστε συνεργοί τής χαράς σας· για τον λόγο ότι, στέκεστε στην πίστη.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 2

7 . Με ανοιχτό πνεύμα συγχώρησης

¹ Και αποφάσισα μέσα μου τούτο, το να μη έρθω πάλι σε σας με λύπη.

- ² Επειδή, αν εγώ σας λυπώ, και ποιος είναι εκείνος που με ευφραίνει, παρά αυτός που λυπάται από μένα;
- ³ Και ακριβώς τούτο σας έγραψα, ώστε, όταν έρθω, να μη έχω λύπη από εκείνους από τους οποίους έπρεπε να έχω χαρά· επειδή, έχω πεποίθηση σε όλους εσάς, ότι η χαρά μου είναι όλων σας.
- ⁴ Για τον λόγο ότι, μέσα από πολλή θλίψη και στενοχώρια καρδιάς σας έγραψα με πολλά δάκρυα, όχι για να λυπηθείτε, αλλά για να γνωρίσετε την αγάπη που έχω, περισσότερο σε σας.
- ⁵ Αν, όμως, κάποιος με λύπησε, δεν λύπησε εμένα, παρά μονάχα κατά μέρος, για να μη σας επιβαρύνω όλους.
- ⁶ Είναι αρκετό σ' αυτόν αυτή η επίπληξη που γίνεται από τους περισσότερους.
- ⁷ Όστε, το αντίθετο, πρέπει μάλλον να τον συγχωρήσετε, και να τον παρηγορήσετε, ώστε αυτόν τον άνθρωπο να μη τον καταπιεί η υπερβολική λύπη.
- ⁸ Γι' αυτό, σας παρακαλώ βεβαιώστε σ' αυτόν την αγάπη σας.
- ⁹ Επειδή, γι' αυτό και έγραψα, για να γνωρίσω τη δοκιμή σας, αν είστε υπάκουοι σε όλα.
- ¹⁰ Σε όποιον, μάλιστα, συγχωρείτε κάτι, συγχωρώ και εγώ· επειδή, αν εγώ συγχώρησα κάτι, σε όποιον συγχώρησα, το έκανα αυτό για σας, μπροστά στον Χριστό, για να μη υπερισχύσει εναντίον μας ο σατανάς·
- ¹¹ επειδή, δεν αγνοούμε τα διανοήματά του.

8 . Το έργο του Κυρίου και η αδελφική φροντίδα

- ¹² Και όταν ήρθα στην Τρωάδα για να κηρύξω το ευαγγέλιο του Χριστού, και μου ανοίχτηκε θύρα εν Κυρίω, δεν είχα άνεση στο πνεύμα μου, επειδή δεν βρήκα τον Τίτο, τον αδελφό μου·
- ¹³ αλλά, αφού τους αποχαιρέτησα, βγήκα στη Μακεδονία.

9 . Ο άνθρωπος του Θεού είναι παντού ευωδία τού Χριστού

- ¹⁴ Όμως, ευχαριστία ανήκει στον Θεό, που μας κάνει πάντοτε να θριαμβεύουμε διαμέσου τού Χριστού, και σε κάθε τόπο φανερώνει μέσα από μας την οσμή τής γνώσης του.
- ¹⁵ Επειδή, είμαστε ευωδία Χριστού προς τον Θεό ανάμεσα σ' εκείνους που σώζονται και σ' εκείνους που χάνονται·
- ¹⁶ σε τούτους μεν, οσμή θανάτου για θάνατο· σ' εκείνους δε, οσμή ζωής για ζωή. Και απέναντι σ' αυτά ποιος είναι ικανός;

¹⁷ Επειδή, εμείς, όπως οι πολλοί, δεν καπηλεύουμε τον λόγο τού Θεού, αλλά ως από ειλικρίνεια, αλλά ως από τον Θεό, κατάντικρυ μπροστά στον Θεό, μιλάμε εν Χριστώ.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 3

Υπηρέτες όχι τού γράμματος, αλλά τού πνεύματος

¹ Αρχίζουμε πάλι να συνιστούμε τον εαυτό μας; Ή, μήπως έχουμε ανάγκη, όπως μερικοί, από συστατικές επιστολές προς εσάς ή συστατικές επιστολές από σας;

² Εσείς είστε η επιστολή μας, καταγραμμένη μέσα στις καρδιές μας, που γνωρίζεται και διαβάζεται από όλους τούς ανθρώπους·

³ και φανερώνεστε ότι είστε επιστολή τού Χριστού, που έγινε με τη διακονία μας, καταγραμμένη όχι με μελάνη, αλλά με το Πνεύμα τού ζωντανού Θεού, όχι σε πέτρινες πλάκες, αλλά σε σάρκινες πλάκες τής καρδιάς.

⁴ Τέτοιου είδους δε πεποίθηση έχουμε διαμέσου τού Χριστού στον Θεό.

⁵ Όχι ότι είμαστε ικανοί να καταλάβουμε κάτι από μόνοι μας, σαν να προέρχεται από μας τούς ίδιους, αλλά η ικανότητά μας είναι από τον Θεό·

⁶ ο οποίος και μας έκανε ικανούς να είμαστε διάκονοι της καινής διαθήκης, όχι του γράμματος, αλλά του πνεύματος· επειδή, το γράμμα θανατώνει, ενώ το πνεύμα ζωοποιεί.

⁷ Αλλά, αν η διακονία τού θανάτου, που με γράμματα ήταν εντυπωμένη σε πέτρες, έγινε ένδοξη, ώστε οι γιοι τού Ισραήλ δεν μπορούσαν να ατενίσουν στο πρόσωπο του Μωυσή, εξαιτίας τής δόξας τού προσώπου του, η οποία πρόκειται να καταργηθεί·

⁸ πώς η διακονία τού Πνεύματος δεν θα είναι περισσότερο ένδοξη;

⁹ Επειδή, αν η διακονία τής κατάκρισης είναι δόξα, πολύ περισσότερο η διακονία τής δικαιοσύνης υπερέχει ως προς τη δόξα.

¹⁰ Για τον λόγο ότι, ούτε δοξάστηκε σε τούτο το μέρος το δοξασμένο, εξαιτίας τής υπερβολικής δόξας.

¹¹ Επειδή, αν αυτό που πρόκειται να καταργηθεί ήταν ένδοξο, πολύ περισσότερο αυτό που μένει είναι ένδοξο.

¹² Έχοντας, λοιπόν, μία τέτοια ελπίδα, μεταχειριζόμαστε πολλήν παρρησία·

¹³ και όχι όπως ο Μωυσής έβαζε κάλυμμα επάνω στο πρόσωπό του, για να μη ατενίσουν οι γιοι τού Ισραήλ στο αποτέλεσμα εκείνου που επρόκειτο να καταργηθεί·

¹⁴ αλλά, οι διάνοιές τους τυφλώθηκαν· επειδή, μέχρι σήμερα μένει το ίδιο κάλυμμα κατά την ανάγνωση της παλαιάς διαθήκης, το οποίο δεν ανασηκώνεται, επειδή, διαμέσου του Χριστού καταργείται.

¹⁵ Αλλά, μέχρι σήμερα, όταν διαβάζεται ο Μωυσής, ένα κάλυμμα κείται επάνω στην καρδιά τους.

¹⁶ Όταν, όμως, επιστρέψει στον Κύριο, το κάλυμμα θα αφαιρεθεί.

¹⁷ Ο δε Κύριος είναι το Πνεύμα· και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί υπάρχει ελευθερία.

¹⁸ Και όλοι εμείς, βλέποντας σαν μέσα σε κάτοπτρο τη δόξα του Κυρίου, με ξεσκεπασμένο πρόσωπο, μεταμορφωνόμαστε στην ίδια εικόνα, από δόξα σε δόξα, ακριβώς όπως από του Πνεύματος του Κυρίου.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 4

Το Ευαγγέλιο αποκαλύπτεται σε καρδιές που πιστεύουν

¹ Γι' αυτό, έχοντας αυτή τη διακονία, όπως ελεηθήκαμε, δεν αποκάνουμε·

² αλλά, απαρνηθήκαμε τα κρυφά πράγματα της ντροπής, μη περπατώντας με πανουργία μηδέ δολώνοντας τον λόγο του Θεού, αλλά με τη φανέρωση της αλήθειας, συνιστώντας τον εαυτό μας προς κάθε συνείδηση ανθρώπων, μπροστά στον Θεό.

³ Αν, όμως, τώρα είναι σκεπασμένο το ευαγγέλιό μας, είναι σκεπασμένο σ' αυτούς που χάνονται·

⁴ στους οποίους, καθώς είναι άπιστοι, ο θεός τούτου του κόσμου τύφλωσε τον νου, για να μη λάμψει επάνω σ' αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου τής δόξας του Χριστού, που είναι εικόνα του Θεού.

⁵ Επειδή, εμείς δεν κηρύττουμε τον εαυτό μας, αλλά τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο· τον εαυτό μας δε, δικούς σας δούλους, χάρη του Ιησού.

⁶ Επειδή, ο Θεός που είπε να λάμψει φως μέσα από το σκοτάδι, είναι που έλαμψε μέσα στις καρδιές μας, για φωτισμό τής γνώσης τής δόξας του Θεού διαμέσου του προσώπου του Ιησού Χριστού.

Ο θησαυρός του Ευαγγελίου μέσα σε χωμάτινα σκεύη

⁷ Έχουμε, μάλιστα, τούτο τον θησαυρό μέσα σε χωμάτινα σκεύη, ώστε η υπερβολή τής δύναμης να είναι του Θεού, και όχι από μας·

⁸ αν και σε όλα θλιβόμαστε, όμως δεν στενοχωρούμαστε· αν και βρισκόμαστε σε απορία, όμως δεν απελπιζόμαστε·

⁹ αν και διωκόμαστε, όμως δεν είμαστε εγκαταλειμμένοι· αν και καταβαλλόμαστε, όμως δεν χανόμαστε·

¹⁰ περιφέροντας πάντοτε στο σώμα τη νέκρωση του Κυρίου Ιησού, για να φανερωθεί στο σώμα μας και η ζωή τού Ιησού.

¹¹ Επειδή, εμείς που ζούμε παραδινόμαστε πάντοτε στον θάνατο για χάρη τού Ιησού, για να φανερωθεί και η ζωή τού Ιησού στη θνητή μας σάρκα.

¹² Όστε, ο μεν θάνατος ενεργείται μέσα σε μας, η ζωή όμως μέσα σε σας.

Η ζωή τής πίστεως

¹³ Έχοντας, όμως, το ίδιο πνεύμα τής πίστεως, σύμφωνα με το γραμμένο: «Πίστεψα, γι' αυτό και μίλησα», και εμείς πιστεύουμε, γι' αυτό και μιλάμε·

¹⁴ ξέροντας ότι αυτός που ανέστησε τον Κύριο Ιησού, θα αναστήσει και εμάς διαμέσου τού Ιησού, και θα μας παραστήσει μαζί σας.

¹⁵ Επειδή, τα πάντα είναι για σας· ώστε, η χάρη που πλεόνασε, εξαιτίας τής ευχαριστίας των περισσότερων, να περισσεύσει για τη δόξα τού Θεού.

¹⁶ Γι' αυτό, δεν αποκάμνουμε· αλλά, αν και ο εξωτερικός μας άνθρωπος φθείρεται, ο εσωτερικός όμως ανανεώνεται ημέρα με την ημέρα.

¹⁷ Επειδή, η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας·

¹⁸ για τον λόγο ότι, εμείς δεν ατενίζουμε σ' αυτά που βλέπονται, αλλά σ' αυτά που δεν βλέπονται· επειδή, αυτά που βλέπονται είναι πρόσκαιρα, ενώ αυτά που δεν βλέπονται είναι αιώνια.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 5

Κατοικητήριο επίγειο και ουράνιο

¹ Ξέρουμε, βέβαια, ότι, αν η επίγεια οικία τού σκηνώματός μας χαλαστεί, έχουμε από τον Θεό οικοδομή, οικία αχειροποίητη, αιώνια, στους ουρανούς.

² Επειδή, σε τούτο στενάζουμε, επιποθώντας να φορέσουμε ως ένδυμα το ουράνιο κατοικητήριό μας·

³ αν και, μόλις το ντυθούμε, δεν θα βρεθούμε γυμνοί·

⁴ επειδή, όσοι είμαστε μέσα σε τούτο το σκηνώμα, στενάζουμε κάτω από το βάρος του· για τον λόγο ότι, θέλουμε όχι να ξεντυθούμε, αλλά να φορέσουμε επάνω μας ένδυμα, ώστε το θνητό να καταβροχθιστεί από τη ζωή.

Ο σκοπός για τον οποίο μάς έπλασε ο Θεός

⁵ Εκείνος δε που μας έπλασε γι' αυτό τον σκοπό, είναι ο Θεός, ο οποίος και μας έδωσε τον αρραβώνα τού Πνεύματος.

⁶ Έχοντας, λοιπόν, πάντοτε το θάρρος, και ξέροντας, ότι ενόσω κατοικούμε μέσα στο σώμα, κατοικούμε μακριά από τον Κύριο·

⁷ (επειδή, περπατάμε με βάση την πίστη, όχι με βάση αυτά που βλέπουμε)·

⁸ έχουμε, όμως, θάρρος, και επιθυμούμε να αναχωρήσουμε μάλλον από το σώμα, και να κατοικήσουμε κοντά στον Κύριο.

Η πορεία με ουράνιο πλέον προσανατολισμό

⁹ Γι' αυτό και φιλοτιμούμαστε, είτε κατοικώντας στο σώμα είτε αναχωρώντας απ' αυτό, να είμαστε ευάρεστοι σ' αυτόν.

¹⁰ Επειδή, πρέπει όλοι να εμφανιστούμε μπροστά στο βήμα τού Χριστού, ώστε κάθε ένας να αν-ταμειφθεί σύμφωνα με εκείνα που έπραξε διαμέσου τού σώματος, είτε αγαθό είτε κακό.

¹¹ Ξέροντας, λοιπόν, τον φόβο τού Κυρίου, τους ανθρώπους μεν πείθουμε, στον Θεό, όμως, είμαστε φανεροί· ελπίζω, μάλιστα, ότι και στις συνειδήσεις σας είμαστε φανεροί.

¹² Επειδή, δεν συνιστούμε πάλι τον εαυτό μας σε σας, αλλά σας δίνουμε αφορμή καύχησης για μας, για να έχετε λόγο απέναντι σ' εκείνους που καυχώνται με το πρόσωπο, και όχι με την καρδιά.

¹³ Επειδή, είτε είμαστε έξω του εαυτού μας, είμαστε για τον Θεό, είτε σωφρονούμε, σωφρονούμε για σας.

¹⁴ Δεδομένου ότι, η αγάπη τού Χριστού μάς συσφίγγει· επειδή, κρίνουμε τούτο, ότι, αν ένας πέθανε για χάρη όλων, επομένως όλοι πέθαναν·

¹⁵ και πέθανε για χάρη όλων, ώστε αυτοί που ζουν, να μη ζουν πλέον για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε και αναστήθηκε για χάρη τους.

¹⁶ Όστε, εμείς, από τώρα πλέον, δεν γνωρίζουμε κατά σάρκα κανέναν· παρόλο που και γνωρίσαμε κατά σάρκα τον Χριστό, αλλά τώρα πλέον δεν γνωρίζουμε.

¹⁷ Γι' αυτό, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι ένα καινούργιο κτίσμα· τα παλιά πέρασαν, δέστε, τα πάντα έγιναν καινούργια.

Ο Θεός μάς εμπιστεύθηκε τον λόγο τής συμφιλίωσης

¹⁸ Τα πάντα, όμως, είναι από τον Θεό, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του, διαμέσου τού Ιησού Χριστού, και έδωσε σε μας τη διακονία τής συμφιλίωσης·

¹⁹ δηλαδή, ότι ο Θεός ήταν που συμφιλίωνε τον κόσμο με τον εαυτό του, στο πρόσωπο του Χριστού, μη λογαριάζοντας σ' αυτούς τα πταίσματά τους· και εμπιστεύθηκε σε μας τον λόγο τής συμφιλίωσης.

²⁰ Είμαστε, λοιπόν, πρεσβευτές υπέρ τού Χριστού, ωσάν ο Θεός να σας παρακαλούσε μεταχειριζόμενος εμάς· δεόμαστε, λοιπόν, υπέρ τού Χριστού, συμφιλιωθείτε με τον Θεό.

²¹ Επειδή, εκείνον που δεν γνώρισε αμαρτία, τον έκανε για χάρη μας αμαρτία, για να γίνουμε εμείς δικαιοσύνη τού Θεού διαμέσου αυτού.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 6

Η πρόσκληση για σωτηρία

- 1** Καθώς, λοιπόν, είμαστε συνεργοί του, παρακαλούμε ταυτόχρονα να μη δεχθείτε μάταια τη χάρη τού Θεού·
- 2** (επειδή, λέει: «Σε καιρό δεκτό σε εισάκουσα, και σε ημέρα σωτηρίας σε βοήθησα»· δεξ, τώρα είναι καιρός ευπρόσδεκτος, δεξ, τώρα είναι ημέρα σωτηρίας)·
- 3** μη δίνοντας κανένα πρόσκομμα σε τίποτε, για να μη επικολληθεί κάποιο ψεγάδι στη διακονία·
- 4** αλλά, σε κάθε τι συνιστώντας τον εαυτό μας ως υπηρέτες τού Θεού, με πολλή υπομονή, με θλίψεις, με ανάγκες, με στενοχώριες,
- 5** με ραβδισμούς, με φυλακές, με ακαταστασίες, με κόπους, με αγρυπνίες, με νηστείες·
- 6** με αγαθότητα, με γνώση, με μακροθυμία, με χρηστότητα, με Πνεύμα Άγιο, με αγάπη ανυπόκριτη·
- 7** με λόγο αλήθειας, με δύναμη Θεού· με τα όπλα τής δικαιοσύνης, τα δεξιά και τα αριστερά·
- 8** με δόξα και ατιμία, με συκοφαντία και με εγκωμιασμό· σαν πλάνοι, όμως κάτοχοι της αλήθειας·
- 9** σαν αγνοούμενοι, αλλά είμαστε καλά γνωστοί· σαν να φτάνουμε στον θάνατο, αλλά, δέστε, ζούμε· σαν να περνάμε από παιδεία, αλλά δεν θανατωνόμαστε·
- 10** σαν λυπούμενοι, αλλά πάντοτε έχουμε χαρά· σαν φτωχοί, όμως πλουτίζουμε πολλούς· σαν να μη έχουμε τίποτε, όμως τα πάντα κατέχουμε.
- 11** Το στόμα μας ανοίχθηκε προς εσάς, Κορίνθιοι, η καρδιά μας πλατύνθηκε.
- 12** Δεν έχετε στενότητα χώρου μέσα σε μας· αλλά έχετε στενότητα χώρου μέσα στα σπλάχνα σας.
- 13** Αποδίδοντας, λοιπόν, την ίδια αντιμισθία, (μιλάω σαν σε παιδιά μου)· πλατυνθείτε και εσείς.

Ο Θεός καλεί σε μία άγια ζωή

- 14** Μη ομοζυγείτε με τους απίστους· επειδή, ποια συμμετοχή έχει η δικαιοσύνη με την ανομία; Και ποια κοινωνία έχει το φως προς το σκοτάδι;
- 15** Και ποια συμφωνία έχει ο Χριστός με τον Βελιάλ; Ή, ποια μερίδα έχει ο πιστός με τον άπιστο;

¹⁶ Και πώς να συμβιβαστεί ο ναός τού Θεού με τα είδωλα; Επειδή, εσείς είστε ναός τού ζωντανού Θεού, όπως είπε ο Θεός, ότι: «Θα κατοικώ μέσα σ' αυτούς και θα περπατάω· και θα είμαι Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου».

¹⁷ Γι' αυτό, «βγείτε έξω από ανάμεσά τους και αποχωριστείτε», λέει ο Κύριος, «και να μη αγγίζετε τίποτε ακάθαρμο»· και «εγώ θα σας δεχθώ,

¹⁸ και θα είμαι Πατέρας σας, και εσείς θα είστε γιοι μου και θυγατέρες», λέει ο Κύριος, ο Παντοκράτορας.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 7

Η απάντηση στην κλήση τού Θεού

¹ Αγαπητοί, έχοντας, λοιπόν, αυτές τις υποσχέσεις, ας καθαρίσουμε τον εαυτό μας από κάθε μολυσμό σάρκας και πνεύματος, εκπληρώνοντας αγιοσύνη με φόβο Θεού.

Χαρμόсуνα νέα από την Κόρινθο

² Δεχθείτε μας μέσα σας· δεν αδικήσαμε κανέναν, δεν φθείραμε κανέναν, δεν σταθήκαμε πλεονέκτες σε κανέναν.

³ Δεν το λέω αυτό για κατάκρισή σας· επειδή, είπα πριν ότι είστε μέσα στις καρδιές μας, ώστε να πεθάνουμε μαζί και να ζούμε μαζί.

⁴ Πολλήν παρηγορία έχω σε σας, πολλή καύχηση έχω για σας· είμαι γεμάτος από παρηγορία, έχω τη χαρά που, σε όλη τη θλίψη μας, υπερπερισσεύει.

⁵ Επειδή, όταν ήρθαμε στη Μακεδονία, η σάρκα μας δεν είχε καμία άνεση, αλλά σε όλα θλιβόμασταν· απέξω μάχες, από μέσα φόβοι.

⁶ Όμως, ο Θεός που παρηγορεί τούς ταπεινούς, μας παρηγόρησε με την παρουσία τού Τίτου.

⁷ Και όχι μονάχα με την παρουσία του, αλλά και με την παρηγορία που παρηγορήθηκε για σας, αναγγέλλοντας σε μας τον μεγάλο σας πόθο, τον οδυρμό σας, τον ζήλο σας για μένα· ώστε χάρηκα περισσότερο.

Ο Παύλος χαίρεται, που η Πρώτη Επιστολή του έφερε αποτελέσματα

⁸ Επειδή, αν και σας λύπησα με την επιστολή, δεν μετανούω, αν και μετανοούσα· επειδή, βλέπω ότι εκείνη η επιστολή, αν και πρόσκαιρα, σας λύπησε.

⁹ Τώρα χαίρομαι, όχι επειδή λυπηθήκατε, αλλ' ότι λυπηθήκατε προς μεάνοιαν· επειδή λυπηθήκατε κατά Θεόν, για να μη ζημιωθείτε από μας σε τίποτε.

¹⁰ Δεδομένου ότι, η λύπη κατά Θεόν γεννάει μεάνοια προς αμεταμέλητη σωτηρία· η λύπη, όμως, του κόσμου γεννάει θάνατο.

- 11** Επειδή, προσέξτε, το γεγονός αυτό, το ότι λυπηθήκατε κατά Θεόν, πόση σπουδή γέννησε σε σας! Αλλά απολογία, αλλά αγανάκτηση, αλλά φόβο, αλλά πόθο, αλλά ζήλο, αλλά εκδίκηση! Σε όλα αποδείξατε τον εαυτό σας ότι είστε καθαροί σε τούτο το πράγμα.
- 12** Λοιπόν, αν και σας έγραψα, δεν το έκανα αυτό για εκείνον που αδίκησε ούτε για εκείνον που αδικήθηκε, αλλά για να φανερωθεί σε σας το ενδιαφέρον μας, που έχουμε για σας μπροστά στον Θεό.
- 13** Γι' αυτό, παρηγορηθήκαμε με την παρηγορία σας· και ακόμα περισσότερο χαρήκαμε για τη χαρά του Τίτου, ότι αναπαύθηκε το πνεύμα του από όλους σας·
- 14** επειδή, αν καυχήθηκα κάτι σ' αυτόν για σας, δεν ντροπιάστηκα· αλλά, όπως πάντοτε, σας μιλήσαμε με αλήθεια, έτσι και η καύχησή μας, αυτή προς τον Τίτο, έγινε αλήθεια·
- 15** και η αγάπη του αυξάνει περισσότερο απέναντί σας, όταν θυμάται την υπακοή όλων σας, πώς τον δεχθήκατε με φόβο και τρόμο.
- 16** Χαίρομαι, λοιπόν, ότι για κάθε τι έχω θάρρος σε σας.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 8

Η ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

1 . Τα κίνητρα της αγάπης

- 1** ΣΑΣ γνωστοποιούμε δε, αδελφοί, τη χάρη τού Θεού, που έχει δοθεί στις εκκλησίες της Μακεδονίας·
- 2** ότι η περίσσεια της χαράς τους, ενώ δοκίμαζαν μεγάλη θλίψη, και η βαθιά τους φτώχεια ανέδειξε με περίσσεια τον πλούτο της γενναιοδωρίας τους.
- 3** Επειδή, υπήρξαν αυτοπροαίρετοι, σύμφωνα με τη δύναμή τους, και περισσότερο από τη δύναμή τους· (δίνω μαρτυρία γι' αυτό),
- 4** παρακαλώντας μας, με πολλή παράκληση, να δεχθούμε τη χάρη, και την κοινωνία της διακονίας αυτής στους αγίους·
- 5** και όχι μονάχα όπως ελπίσαμε, αλλά πρώτα έδωσαν τον εαυτό τους στον Κύριο, έπειτα σε μας, με το θέλημα του Θεού·
- 6** ώστε, παρακαλέσαμε τον Τίτο, όπως άρχισε, έτσι και να τελειώσει σε σας και αυτή τη χάρη.
- 7** Καθώς, λοιπόν, περισσεύετε σε κάθε τι, σε πίστη και λόγο και γνώση και κάθε ενδιαφέρον, και στην αγάπη σας σε μας, έτσι να ενδιαφερθείτε να περισσεύσετε και σ' αυτή τη χάρη.
- 8** Δεν το λέω αυτό με επιταγή, αλλά για να δοκιμάσω διαμέσου τού ενδιαφέροντος των άλλων και τη γνησιότητα της αγάπης σας·

- ⁹ επειδή, ξέρετε τη χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ότι, ενώ ήταν πλούσιος, έγινε για σας φτωχός, για να γίνετε εσείς πλούσιοι με τη φτώχεια εκείνου.
- ¹⁰ Και σ' αυτό, γνώμη δίνω· επειδή, αυτό συμφέρει σε σας, που από πέρυσι αρχίσατε, όχι μονάχα να κάνετε, αλλά και να θέλετε.
- ¹¹ Τώρα, μάλιστα, τελειώσατε και το να κάνετε, ώστε, όπως υπήρξε η προθυμία το να θέλετε, έτσι να υπάρξει και το να τελειώσετε σε όσα έχετε.
- ¹² Επειδή, αν προϋπάρχει η προθυμία, είναι κάποιος ευπρόσδεκτος, σε όσα έχει, όχι σε όσα δεν έχει.
- ¹³ Επειδή, δεν θέλω να είναι σε άλλους άνεση, σε σας όμως στενότητα.
- ¹⁴ Αλλά, να γίνει με ισότητα, ώστε κατά τον παρόντα καιρό το περίσσευμά σας να αναπληρώσει τη στέρηση εκείνων· για να χρησιμεύσει και το περίσσευμα εκείνων στη δική σας στέρηση, ώστε να γίνει ισότητα·
- ¹⁵ όπως είναι γραμμένο: «Όποιος είχε μαζέψει πολύ, δεν έπαιρνε περισσότερο· και όποιος λίγο, δεν έπαιρνε λιγότερο».

2 . Η σοβαρότητα της αποστολής τής συνεισφοράς

- ¹⁶ Ευχαριστία, όμως, ανήκει στον Θεό, που δίνει στην καρδιά τού Τίτου το ίδιο ενδιαφέρον για σας·
- ¹⁷ επειδή, δέχθηκε μεν την προτροπή· όμως, μια που ήταν πιο πρόθυμος, αναχώρησε για σας με δική του προαίρεση.
- ¹⁸ Και μαζί του στείλαμε τον αδελφό, για τον οποίο ο έπαινος γίνεται σε σχέση με το ευαγγέλιο διαμέσου όλων των εκκλησιών.
- ¹⁹ (Και όχι μονάχα αυτό, αλλά και υποδείχθηκε από τις εκκλησίες ως συνοδοιπόρος μας μαζί με τη δωρεά αυτή, που διακονείται από μας, για τη δόξα τού Κυρίου, και σε ένδειξη της προθυμίας σας)·
- ²⁰ έχοντας τούτο τον φόβο, μη τυχόν κανείς επικολλήσει σε μας κάποιο ψεγάδι μέσα σ' αυτή την αφθονία, που διακονείται από μας·
- ²¹ προνοώντας τα καλά όχι μονάχα μπροστά στον Κύριο, αλλά και μπροστά στους ανθρώπους.
- ²² Στείλαμε, μάλιστα, μαζί τους τον αδελφό μας, που πολλές φορές τον δοκιμάσαμε σε πολλά ότι είναι πρόθυμος, τώρα μάλιστα πολύ πιο πρόθυμος εξαιτίας τής μεγάλης πεποίθησης που έχει σε σας.
- ²³ Όσο μεν για τον Τίτο, είναι κοινωνός για μένα και σε σας συνεργός· όσο δε για τους αδελφούς μας, είναι απόστολοι των εκκλησιών, δόξα τού Χριστού.
- ²⁴ Την ένδειξη, λοιπόν, της αγάπης σας, και της καύχησης μας, που έχουμε για σας, να τη δείξετε σ' αυτούς, και μπροστά στις εκκλησίες.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 9

3 . Προτροπές για περισσότερη και μεγαλύτερη συνεισφορά

- ¹ Επειδή, για τη διακονία αυτή στους αγίους είναι περιττό σε μένα να σας γράφω.
- ² Δεδομένου ότι, ξέρω καλά την προθυμία σας, για την οποία καυχώμαι για σας απέναντι στους Μακεδόνες, ότι η Αχαΐα ετοιμάστηκε από πέρυσι· και ο ζήλος σας διέγειρε πολλούς.
- ³ Έστειλα, μάλιστα, και τους αδελφούς για να μη ματαιωθεί ως προς αυτό η καύχησή μας για σας· για να είστε (όπως έλεγα), ετοιμασμένοι·
- ⁴ μήπως, αν έρθουν μαζί μου μερικοί Μακεδόνες, και σας βρουν ανέτοιμους, καταντροπιαστούμε εμείς (για να μη λέμε εσείς), σ' αυτή την πεποίθηση της καύχησης.
- ⁵ Στοχάστηκα, λοιπόν, αναγκαίο, να παρακαλέσω τούς αδελφούς νάρθουν πρωτίτερα σε σας, και να προετοιμάσουν την ελεημοσύνη σας, που είχατε προϋποσχεθεί, ώστε αυτή να είναι έτσι έτοιμη, ως ελεημοσύνη, και όχι ως πλεονεξία.

4 . Ο νόμος τής σποράς και του θερισμού

- ⁶ Λέω, μάλιστα, τούτο, ότι αυτός που σπέρνει φειδωλά, φειδωλά και θα θερίσει· και αυτός που σπέρνει με αφθονία, με αφθονία και θα θερίσει.
- ⁷ Κάθε ένας ανάλογα με την προαίρεση της καρδιάς του, όχι με λύπη ή από ανάγκη· επειδή, τον πρόσχαρο δότη αγαπάει ο Θεός.

5 . Ο Θεός βλέπει, και ανταποδίδει

- ⁸ Είναι, όμως, δυνατός ο Θεός να σας δώσει με περίσσεια κάθε χάρη, ώστε έχοντας πάντοτε κάθε αυτάρκεια, σε κάθε τι, να περισσεύετε σε κάθε έργο αγαθό·
- ⁹ (όπως είναι γραμμένο: «Σκόρπισε, έδωσε στους πένητες· η δικαιοσύνη του μένει στον αιώνα».
- ¹⁰ Αυτός, μάλιστα, που χορηγεί τον σπόρο σ' αυτόν που σπέρνει, και ψωμί για τροφή, είτε να χορηγήσει και να πληθύνει τον σπόρο σας, και να αυξήσει τα γεννήματα της δικαιοσύνης σας)·
- ¹¹ καθώς γίνεστε πλούσιοι σε κάθε τι, με κάθε γενναιοδωρία, η οποία εργάζεται μέσα από μας ευχαριστία στον Θεό.
- ¹² Επειδή, η διακονία αυτής τής υπηρεσίας όχι μονάχα αναπληρώνει ολοκληρωτικά τις στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διαμέσου πολλών ευχαριστιών προς τον Θεό,

¹³ (για τον λόγο ότι, δοκιμάζοντας αυτή τη διακονία, δοξάζουν τον Θεό για την υποταγή της ομολογίας σας στο ευαγγέλιο του Χριστού, και για τη γενναιοδωρία της μετάδοσης σ' αυτούς και σε όλους),

¹⁴ και για τη δέησή τους για σας, οι οποίοι σάς επιποθούν για την υπερβολικά μεγάλη χάρη τού Θεού επάνω σας.

¹⁵ Ευχαριστία, όμως, ανήκει στον Θεό, για την ανεκδιήγητη δωρεά του.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 10

Ο Παύλος ενάντια στους ψευδολόγους

¹ ΕΓΩ ο ίδιος ο Παύλος, μάλιστα, σας παρακαλώ με την πραότητα και την επιείκεια του Χριστού, που, όταν είμαι παρών ανάμεσά σας, είμαι ταπεινός, όταν όμως είμαι απών, παίρνω θάρρος απέναντί σας·

² και σας παρακαλώ, όταν έρθω, να μη πάρω θάρρος με εκείνη την πεποίθηση, με την οποία στοχάζομαι να τολμήσω ενάντια σε μερικούς, που μας θεωρούν ότι περπατάμε κατά σάρκα·

³ επειδή, αν και περπατάμε μέσα σε σάρκα, όμως δεν πολεμάμε κατά σάρκα·

⁴ επειδή, τα όπλα τού πολέμου μας δεν είναι σαρκικά, αλλά δυνατά με τον Θεό για καθαίρεση οχυρωμάτων·

⁵ δεδομένου ότι, καθαιρούμε λογισμούς, και κάθε ύψωμα, που αλαζονικά υψώνεται ενάντια στη γνώση τού Θεού, και αιχμαλωτίζουμε κάθε νόημα στην υπακοή τού Χριστού·

⁶ και είμαστε έτοιμοι να εκδικήσουμε κάθε παρακοή, όταν γίνει πλήρης η υπακοή σας.

Ο Παύλος θα καλέσει στην τάξη κάθε αντιλέγοντα

⁷ Επιφανειακά βλέπετε τα πράγματα; Αν κάποιος έχει πεποίθηση στον εαυτό του ότι είναι τού Χριστού, ας αναλογιστεί πάλι από μόνος του τούτο, ότι όπως αυτός είναι τού Χριστού, έτσι είμαστε και εμείς τού Χριστού.

⁸ Επειδή, και αν καυχηθώ κάτι περισσότερο, για την εξουσία μας, που ο Κύριος μας έδωσε για οικοδομή, και όχι για καθαίρεσή σας, δεν θα ντροπιαστώ·

⁹ για να μη φανώ ότι θέλω να σας εκφοβίζω με τις επιστολές.

¹⁰ Επειδή, οι μεν επιστολές, λένε, είναι βαριές και δυνατές· η παρουσία, όμως, του σώματος είναι ασθενική, και ο λόγος εξουθενημένος.

¹¹ Ας παρατηρεί τούτο ο άνθρωπος αυτού τού είδους, ότι, όποιοι είμαστε στον λόγο με τις επιστολές απόντες, τέτοιοι είμαστε και παρόντες στο έργο.

Ο Παύλος κινείται στα όρια της δικαιοδοσίας του

12 Επειδή, δεν τολμούμε να συναριθμήσουμε και να συγκρίνουμε τον εαυτό μας προς μερικούς, που συνιστούν τον εαυτό τους· αλλά, αυτοί, μετρώντας τον εαυτό τους με τον εαυτό τους, και συγκρίνοντας τον εαυτό τους με τον εαυτό τους, ανοηταίνουν.

13 Εμείς, όμως, δεν θα καυχηθούμε πέρα από τα όρια του μέτρου· αλλά, σύμφωνα με το μέτρο τού κανόνα, το οποίο ο Θεός μοίρασε σε μας, ώστε να φτάσουμε μέχρι και σε σας·

14 δεδομένου ότι, δεν υπεραπλώνουμε τον εαυτό μας, σαν να μη φτάσαμε σε σας· επειδή, με το ευαγγέλιο του Χριστού φτάσαμε μέχρι και σε σας.

15 Και δεν καυχώμαστε πέρα από τα όρια του μέτρου, σε ξένους κόπους, αλλά έχουμε ελπίδα, ότι, καθώς αυξάνεται η πίστη σας, θα μεγαλυνθούμε σε σας, με περίσσιο τρόπο, σύμφωνα με τον κανόνα μας·

16 ώστε να κηρύξουμε το ευαγγέλιο και σε τόπους πιο πέρα από σας, όχι για να καυχηθούμε στα έτοιμα μέσα σε ξένον κανόνα·

17 αλλά, όποιος καυχάται, ας καυχάται στον Κύριο·

18 επειδή, δεν είναι δόκιμος όποιος συνιστά τον εαυτό του ο ίδιος, αλλά εκείνος τον οποίο ο Κύριος συνιστά.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ 11

Ο Παύλος θέλει να συνετίσει τούς Κορινθίους

1 Είθε να υποφέρετε για λίγο την αφροσύνη μου· αλλά, και να με υποφέρετε·

2 επειδή, είμαι ζηλότυπος προς εσάς με ζηλοτυπία Θεού· δεδομένου ότι, σας αρραβώνιασα με έναν άνδρα, για να σας παραστήσω αγνή παρθένα στον Χριστό.

3 Φοβάμαι, όμως, μήπως, όπως το φίδι με την πανουργία του εξαπάτησε την Εύα, διαφθαρεί έτσι ο νους σας, ξεπέφτοντας από την απλότητα που υπάρχει στον Χριστό.

4 Επειδή, αν αυτός που έρχεται κηρύττει σε σας έναν άλλον Ιησού, που εμείς δεν κηρύξαμε, ή λαβαίνετε ένα άλλο πνεύμα, που δεν λάβατε, ή ένα άλλο ευαγγέλιο, που δεν δεχθήκατε, καλώς θα τον υποφέρατε.

5 Αλλά, στοχάζομαι ότι, δεν είμαι σε τίποτε κατώτερος από τους πρώτιστους αποστόλους.

6 Αν και είμαι ιδιώτης στον λόγο, όχι όμως και στη γνώση· αλλά, με κάθε τρόπο φανερωθήκαμε προς εσάς σε όλα.

7 Ή έπραξα αμαρτία, ταπεινώνοντας τον εαυτό μου για να υψωθείτε εσείς, επειδή σας κήρυξα το ευαγγέλιο του Θεού δωρεάν;

8 Γύμνωσα άλλες εκκλησίες, παίρνοντας τα αναγκαία για την υπηρεσία σας·

⁹ και όταν ήμουν παρών σε σας και στερήθηκα, δεν επιβάρυνα κανέναν· επειδή, τη στέρησή μου αναπλήρωσαν ολοκληρωτικά οι αδελφοί που ήρθαν από τη Μακεδονία· και φύλαξα τον εαυτό μου, σε όλα, και θα τον φυλάξω, χωρίς να γίνω βάρος απέναντί σας.

¹⁰ Είναι αλήθεια τού Χριστού μέσα μου, ότι, αυτή η καύχηση δεν θα αποκλειστεί σε μένα στους τόπους τής Αχαΐας.

¹¹ Γιατί; Επειδή, δεν σας αγαπώ; Ο Θεός γνωρίζει.

¹² Και ό,τι κάνω, αυτό και θα κάνω, για να αποκόψω την αφορμή εκείνων που θέλουν αφορμή· για να βρεθούν, σ' εκείνο που καυχώνται, τέτοιοι όπως και εμείς.

¹³ Επειδή, οι άνθρωποι αυτού τού είδους είναι ψευδαπόστολοι, δόλιοι εργάτες, που μετασχηματίζονται σε αποστόλους τού Χριστού.

¹⁴ Και δεν είναι τίποτε το θαυμαστό· επειδή, ο ίδιος ο σατανάς μετασχηματίζεται σε άγγελο φωτός.

¹⁵ Δεν είναι, λοιπόν, μεγάλο αν και οι διάκονοί του μετασχηματίζονται σε διακόνους τής δικαιοσύνης· που το τέλος τους θα είναι σύμφωνα με τα έργα τους.

Σύντομη σκιαγραφία τού Παύλου

¹⁶ Λέω ξανά: Κανένας ας μη με θεωρήσει ότι είμαι άφρονas· ειδάλλως, δεχθείτε με ακόμα και σαν άφρονα, για να καυχηθώ και εγώ λιγάκι.

¹⁷ Ό,τι μιλάω σε τούτο το θάρρος τής καύχησης, δεν το μιλάω σαν από τον Κύριο, αλλά σαν άφροναs.

¹⁸ Επειδή, πολλοί καυχώνται κατά τη σάρκα, θα καυχηθώ και εγώ.

¹⁹ Για τον λόγο ότι, εσείς υποφέρετε ευχαρίstως τούς άφρονες, παρόλο που είστε φρόνιμοι·

²⁰ επειδή ανέχεστε, αν κάποιος σας υποδουλώνει, αν κάποιος σας κατατρώει, αν κάποιος παίρνει τα δικά σας, αν κάποιος υπερηφανεύεται, αν κάποιος σάς χτυπάει κατά πρόσωπο.

²¹ Για λόγους ντροπής το λέω, σαν εμείς να ήμασταν ανίσχυροι· αλλά, σε ό,τι κάποιος τολμάει, (με αφροσύνη μιλάω) τολμάω και εγώ·

²² είναι Εβραίοι; Και εγώ· είναι Ισραηλίτες; Και εγώ· είναι σπέρμα τού Αβραάμ; Και εγώ.

²³ Είναι υπηρέτες τού Χριστού; (Παραφρονώντας μιλάω) περισσότερο εγώ· σε κόπους περισσότερο, σε πληγές υπερβολικού βαθμού, σε φυλακές περισσότερο, σε θανάτους πολλές φορές·

²⁴ από τους Ιουδαίους πέντε φορές πήρα 40 παρά μία μαστιγώσεις·

²⁵ τρεις φορές ραβδίστηκα, μία φορά λιθοβολήθηκα, τρεις φορές ναυάγησα, ένα μερόνυχτο έκανα στον βυθό·

²⁶ σε οδοιπορίες πολλές φορές, σε κινδύνους ποταμών, σε κινδύνους ληστών, σε κινδύνους από το γένος, σε κινδύνους από τα έθνη, σε κινδύνους στην πόλη, σε κινδύνους στην ερημιά, σε κινδύνους στη θάλασσα, σε κινδύνους από ψευδάδελφους·

²⁷ σε κόπο και μόχθο, σε αγρυπνίες πολλές φορές, σε πείνα και δίψα, σε νηστείες πολλές φορές, σε ψύχος και γυμνότητα·

²⁸ εκτός από τα εξωτερικά, ο επικείμενος αγώνας καθημερινά, η μέριμνα όλων των εκκλησιών.

²⁹ Ποιος ασθενεί, και δεν ασθενώ; Ποιος σκανδαλίζεται, και εγώ δεν φλέγομαι;

³⁰ Αν πρέπει να καυχώμαι, θα καυχηθώ σ' αυτά που έχουν σχέση με τις ασθένειές μου.

³¹ Ο Θεός και Πατέρας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που είναι ευλογητός στους αιώνες, γνωρίζει ότι δεν ψεύδομαι.

³² Στη Δαμασκό, ο εθνάρχης τού βασιλιά Αρέτα φρουρούσε την πόλη των Δαμασκηνών, θέλοντας να με πιάσει·

³³ και διαμέσου ενός μικρού παραθύρου με κατέβασαν από το τείχος μέσα σε ένα κοφίνι, και ξέφυγα από τα χέρια του.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 12

Οι ειδικές αποκαλύψεις τού Θεού προς τον Παύλο

¹ Να καυχώμαι, βέβαια, δεν με συμφέρει· επειδή, θάρθω σε οπτασίες και αποκαλύψεις τού Κυρίου.

² Γνωρίζω έναν άνθρωπο εν Χριστώ πριν από 14 χρόνια, (είτε μέσα στο σώμα, δεν ξέρω· είτε έξω από το σώμα, δεν ξέρω· ο Θεός ξέρει)· ότι αυτού τού είδους ο άνθρωπος αρπάχτηκε μέχρι τον τρίτο ουρανό.

³ Και γνωρίζω αυτού τού είδους τον άνθρωπο, (είτε μέσα στο σώμα, είτε έξω από το σώμα, δεν ξέρω, ο Θεός ξέρει)·

⁴ ότι αρπάχτηκε στον παράδεισο, και άκουσε λόγια ανεκκλάλητα, που δεν επιτρέπεται σε έναν άνθρωπο να μιλήσει.

⁵ Για τον άνθρωπο αυτού τού είδους θα καυχηθώ· για μένα, όμως, δεν θα καυχηθώ, παρά μονάχα στις ασθένειές μου.

⁶ Δεδομένου ότι, αν θελήσω να καυχηθώ δεν θα είμαι άφρονas· επειδή, θα πω την αλήθεια· συστέλλομαι, όμως, μήπως κάποιος στοχαστεί σε μένα κάτι ανώτερο από ό,τι με βλέπει ή ακούει από μένα.

Η παιδαγωγική μέθοδος για τον Παύλο, εξαιτίας των αποκαλύψεων

⁷ Και για να μη υπερηφανεύομαι, εξαιτίας τής υπερβολής των αποκαλύψεων, μου δόθηκε ένας σκόλοπας στη σάρκα, ένας άγγελος του σατανά, για να με ραπίζει, για να μη υπερηφανεύομαι.

⁸ Για το ζήτημα αυτό παρακάλεσα τον Κύριο τρεις φορές, για να απομακρυνθεί από μένα·

⁹ και μου είπε: Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια. Με βαθύτατη ευχαρίστηση, λοιπόν, θα καυχηθώ περισσότερο στις αδυναμίες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού.

¹⁰ Γι' αυτό, αρέσκομαι στις αδυναμίες, στις ύβρεις, στις ανάγκες, στους διωγμούς, στις στενοχώριες για χάρη τού Χριστού· επειδή, όταν είμαι αδύνατος, τότε είμαι δυνατός.

Ο Παύλος νοιάζεται πολύ για τους Κορινθίους

¹¹ Έγινα άφρονas με το να καυχώμαι· εσείς με αναγκάσατε· για τον λόγο ότι, έπρεπε εσείς να συστήνετε εμένα· επειδή, σε τίποτε δεν υπήρξα κατώτερος από τους πρώτιστους αποστόλους, αν και δεν είμαι τίποτε.

¹² Τα μεν σημεία τού αποστόλου ενεργήθηκαν ανάμεσά σας με κάθε υπομονή, με θαύματα και τεράστια και δυνάμεις.

¹³ Επειδή, σε τι μείνατε κατώτεροι από τις υπόλοιπες εκκλησίες, παρά μονάχα ότι εγώ ο ίδιος δεν σας καταβάρινα; Συγχωρήστε μου αυτή την αδικία.

¹⁴ Δέστε, είμαι έτοιμος νάρθω σε σας για τρίτη φορά, και δεν θα σας καταβαρύνω· επειδή, δεν ζητώ τα δικά σας, αλλά εσάς· επειδή, δεν χρωστούν τα παιδιά να θησαυρίζουν για τους γονείς, αλλά οι γονείς για τα παιδιά.

¹⁵ Και εγώ με βαθύτατη ευχαρίστηση θα δαπανήσω και θα δαπανηθώ ολοκληρωτικά για χάρη των ψυχών σας, αν και, ενώ σας αγαπώ περισσότερο, αγαπιέμαι λιγότερο.

¹⁶ Έστω, όμως, εγώ δεν σας καταβάρινα· αλλά, επειδή ήμουν πανούργος, σας έπιασα με δόλο.

¹⁷ Μήπως με κάποιον από εκείνους που σας έστειλα, σας εκμεταλλεύτηκα διαμέσου αυτού πλεονεκτικά;

¹⁸ Παρακάλεσα τον Τίτο, και ύστερα απ' αυτόν έστειλα τον αδελφό· μήπως ο Τίτος σάς εκμεταλλεύτηκε σε κάτι πλεονεκτικά; Δεν περπατήσαμε με το ίδιο πνεύμα; Δεν βαδίσουμε στα ίδια αχνάρια;

¹⁹ Νομίζετε ότι πάλι απολογούμαστε σε σας; Μιλάμε μπροστά στον Θεό εν Χριστώ· κάνουμε, μάλιστα, τα πάντα, αγαπητοί, για την οικοδομή σας.

²⁰ Επειδή, φοβάμαι μήπως, όταν έρθω, δεν σας βρω αυτούς που θέλω, και εγώ βρεθώ σε σας αυτός που δεν θέλετε· μήπως υπάρχουν ανάμεσά σας

έριδες, ζηλοτυπίες, θυμοί, μάχες, καταλαλιές, ψιθυρισμοί, αλαζονείες, ακαταστασίες·

²¹ μήπως πάλι, όταν έρθω σε σας, με ταπεινώσει ο Θεός μου, και πενήθσω πολλούς απ' αυτούς που αμάρτησαν πριν, και που δεν μετανόησαν εξαιτίας τής ακαθαρσίας και της πορνείας και της ασέλγειας που έπραξαν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 13

Αυστηρές προειδοποιήσεις

¹ ΑΥΤΗ είναι η τρίτη φορά που έρχομαι σε σας· «με το στόμα δύο ή τριών μαρτύρων θα βεβαιώνεται κάθε λόγος».

² Σας το έχω πει από πριν, και το λέω πάλι από πριν, τη δεύτερη φορά ως παρών, και τώρα ως απών γράφω σ' εκείνους που αμάρτησαν πριν, και σε όλους τούς υπόλοιπους, ότι, όταν έρθω ξανά, δεν θα λυπηθώ·

³ δεδομένου ότι, ζητάτε δοκιμή τού Χριστού που μιλάει μέσα από μένα, ο οποίος δεν είναι ασθενής σε σας, αλλά είναι δυνατός ανάμεσά σας.

⁴ Επειδή, αν σταυρώθηκε από ασθένεια, όμως ζει με δύναμη Θεού· επειδή, και εμείς ασθενούμε σ' αυτόν, όμως με δύναμη Θεού θα ζήσουμε μαζί του για σας.

Πολύτιμες πνευματικές υποθήκες

⁵ Να εξετάζετε τον εαυτό σας, αν είστε στην πίστη· να δοκιμάζετε τον εαυτό σας· ή, δεν γνωρίζετε ότι ο Χριστός είναι μέσα σας; Εκτός αν είστε σε κάτι αδόκιμοι.

⁶ Ελπίζω, όμως, ότι θα γνωρίσετε ότι εμείς δεν είμαστε αδόκιμοι.

⁷ Εύχομαι, μάλιστα, στον Θεό να μη κάνετε τίποτε κακό· όχι για να φανούμε εμείς δόκιμοι, αλλά για να κάνετε εσείς το καλό, και εμείς ας είμαστε σαν αδόκιμοι.

⁸ Επειδή, δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι ενάντια στην αλήθεια, αλλά υπέρ τής αλήθειας.

⁹ Δεδομένου ότι, χαιρόμαστε όταν εμείς ασθενούμε, εσείς όμως είστε δυνατοί· μάλιστα, αυτό και ευχόμαστε, την τελειοποίησή σας.

¹⁰ Γι' αυτό, αυτά τα γράφω ως απών, για να μη φερθώ απότομα ως παρών, σύμφωνα με την εξουσία που μου έδωσε ο Κύριος για οικοδομή, και όχι για καθαίρεση.

Προτροπές και αποχαιρετισμός

¹¹ ΛΟΙΠΟΝ, αδελφοί, χαίρεστε, καταρτίζεστε, ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον, φρονείτε το ίδιο, ειρηνεύετε· και ο Θεός τής αγάπης και της ειρήνης θα είναι μαζί σας.

- 12 Χαιρετήστε ο ένας τον άλλον με άγιο φίλημα· σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι.
- 13 Η χάρη τού Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη τού Θεού, και η κοινωνία τού Αγίου Πνεύματος εἴθε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΕΣ Ο χαιρετισμός τού Παύλου

- ¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος όχι από ανθρώπους ούτε διαμέσου ανθρώπου, αλλά διαμέσου τού Ιησού Χριστού, και του Θεού Πατέρα, που τον ανέστησε από τους νεκρούς,
- ² και όλοι οι αδελφοί που είναι μαζί μου, προς τις εκκλησίες τής Γαλατίας·
- ³ χάρη να είναι σε σας και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα, και τον Κύριό μας Ιησού Χριστό,
- ⁴ που έδωσε τον εαυτό του εξαιτίας των αμαριών μας, για να μας ελευθερώσει από τον παρόντα πονηρό αιώνα, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και Πατέρα μας·
- ⁵ στον οποίο ας είναι η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Πρώτη σοβαρή και αποφασιστική προειδοποίηση

- ⁶ Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο·
- ⁷ το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά υπάρχουν μερικοί που σας ταραίζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού.
- ⁸ Αλλά, και αν εμείς ή άγγελος από τον ουρανό κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα.
- ⁹ Όπως είχαμε πει πρωτύτερα, λέω και τώρα ξανά: Αν κάποιος κηρύττει σε σας ένα άλλο ευαγγέλιο, παρά εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα.
- ¹⁰ Επειδή, τώρα ανθρώπους πείθω ή τον Θεό; Ή ζητάω να αρέσω σε ανθρώπους; Επειδή, αν ακόμα ήταν να αρέσω σε ανθρώπους, δεν θα ήμουν δούλος τού Χριστού.

Ο Παύλος πήρε το ευαγγέλιο από τον Θεό, με αποκάλυψη

- ¹¹ Αλλά, αδελφοί, σας κάνω γνωστό ότι το ευαγγέλιο που κηρύχθηκε από μένα δεν είναι ανθρώπινο·
- ¹² επειδή, ούτε εγώ το παρέλαβα από άνθρωπο ούτε το διδάχθηκα, αλλά διαμέσου αποκάλυψης του Ιησού Χριστού.

Ο Θεός κάλεσε τον Παύλο να γίνει απόστολος

- ¹³ Επειδή, ακούσατε την άλλοτε διαγωγή μου στον Ιουδαϊσμό, ότι καταδίωκα την εκκλησία τού Θεού υπερβολικά, και την κακοποιούσα·

- ¹⁴ και πρόκοβα στον Ιουδαϊσμό περισσότερο από πολλούς συνομηλίκους στο γένος μου, καθώς ήμουν περισσότερο ζηλωτής στις πατρικές μου παραδόσεις.
- ¹⁵ Και όταν ο Θεός ευδόκησε, αυτός που με ξεχώρισε από την κοιλιά τής μητέρας μου, και με κάλεσε διαμέσου τής χάρης του,
- ¹⁶ για να αποκαλύψει τον Υιό του μέσα σε μένα, για να τον κηρύττω ανάμεσα στα έθνη, αμέσως δεν συμβουλευθήκα σάρκα και αίμα·
- ¹⁷ ούτε ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα προς τους αποστόλους, που ήσαν πριν από μένα, αλλά έφυγα στην Αραβία, και επέστρεψα ξανά στη Δαμασκό.
- ¹⁸ Έπειτα, ύστερα από τρία χρόνια, ανέβηκα στα Ιεροσόλυμα, για να γνωρίσω τον Πέτρο προσωπικά· και έμεινα κοντά του 15 ημέρες·
- ¹⁹ άλλον, όμως, από τους αποστόλους δεν είδα, παρά τον Ιάκωβο, τον αδελφό τού Κυρίου.
- ²⁰ Και όσα σας γράφω, δέστε, μπροστά στον Θεό ομολογώ, ότι δεν ψεύδομαι.
- ²¹ Έπειτα, ήρθα στους τόπους τής Συρίας και της Κιλικίας·
- ²² και προσωπικά ήμουν άγνωστος στις εκκλησίες τού Χριστού στην Ιουδαία·
- ²³ άκουγαν δε μονάχα, ότι: Αυτός που άλλοτε μας καταδίωκε, τώρα κηρύττει την πίστη, που κάποτε καταπολεμούσε.
- ²⁴ Και δόξαζαν τον Θεό εξαιτίας μου.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 2

Οι απόστολοι στα Ιεροσόλυμα επιβεβαιώνουν την αποστολικότητα του Παύλου

- ¹ Έπειτα, μετά από 14 χρόνια, ανέβηκα ξανά στα Ιεροσόλυμα μαζί με τον Βαρνάβα, παίρνοντας μαζί και τον Τίτο·
- ² ανέβηκα, μάλιστα, ύστερα από αποκάλυψη, και τους παρέστησα το ευαγγέλιο που κηρύττω ανάμεσα στα έθνη, ιδιαίτερα βέβαια στους επισημότερους, μήπως τρέχω ή έτρεξα μάταια.
- ³ Ούτε, μάλιστα, ο Τίτος, που ήταν μαζί μου, καίτοι ήταν Έλληνας, αναγκάστηκε να περιτμηθεί·
- ⁴ αλλά, για τους παρείσακτους ψευδάδελφους, που μπήκαν κρυφά, για να κατασκοπεύσουν την ελευθερία μας, που έχουμε εν Χριστώ Ιησού, για να μας υποδουλώσουν·
- ⁵ στους οποίους ούτε προς στιγμήν δεν υποχωρήσαμε στο να υποταχθούμε, για να διαμείνει σε σας η αλήθεια τού ευαγγελίου.

⁶ Για εκείνους, όμως, που νομίζουν ότι είναι κάτι, όποιοι και αν ήσαν κάποτε, δεν φροντίζω καθόλου· ο Θεός δεν βλέπει σε πρόσωπο ανθρώπου· επειδή, σε μένα, οι επισημότεροι δεν πρόσθεσαν τίποτε περισσότερο·

⁷ αλλά, τουναντίον, αφού είδαν ότι ήμουν εμπιστευμένος να κηρύττω το ευαγγέλιο προς αυτούς που δεν είχαν την περιτομή, καθώς ο Πέτρος προς αυτούς που είχαν την περιτομή·

⁸ (επειδή, αυτός που ενέργησε στον Πέτρο, ώστε να σταλεί προς αυτούς που είχαν την περιτομή, ενέργησε και σε μένα να σταλώ προς τους εθνικούς)·

⁹ και αφού γνώρισαν τη χάρη που δόθηκε σε μένα, ο Ιάκωβος και ο Κηφάς και ο Ιωάννης, που θεωρούνται ότι είναι στύλοι, έδωσαν το δεξί τους χέρι σε μένα και στον Βαρνάβα σε ένδειξη συμμετοχής, για να πάμε, εμείς μεν στα έθνη, αυτοί δε στους περιτμημένους·

¹⁰ μας παρήγγειλαν μονάχα να θυμόμαστε τους φτωχούς· το οποίο και επιμελήθηκα με ζήλο, τούτο το πράγμα να το κάνω.

Ο Παύλος επικρίνει δημόσια τον Πέτρο για υποκρισία και μη ορθή πορεία στην αλήθεια τού ευαγγελίου

¹¹ Και όταν ο Πέτρος ήρθε στην Αντιόχεια, εναντιώθηκα σ' αυτόν κατά πρόσωπο, για τον λόγο ότι ήταν αξιοκατάκριτος·

¹² επειδή, πριν έρθουν μερικοί από τον Ιάκωβο, έτρωγε μαζί με τους εθνικούς· όταν, όμως, ήρθαν, αποσυρόταν και αποχώριζε τον εαυτό του, φοβούμενος αυτούς που είχαν την περιτομή.

¹³ Και μαζί του υποκρίθηκαν και οι υπόλοιποι Ιουδαίοι· ώστε, και ο Βαρνάβας συμπαράσύρθηκε στην υποκρισία τους.

¹⁴ Αλλά, όταν είδα, ότι δεν ορθοποδούν προς την αλήθεια τού ευαγγελίου, είπα στον Πέτρο μπροστά σε όλους: Αν εσύ, ενώ είσαι Ιουδαίος, ζεις σύμφωνα με τον τρόπο των εθνικών και όχι των Ιουδαίων, γιατί αναγκάζεις τούς εθνικούς να ιουδαΐζουν;

Κάθε άνθρωπος σώζεται διαμέσου τής πίστης, όχι διαμέσου τού Νόμου

¹⁵ Εμείς, που από τη γέννησή μας είμαστε Ιουδαίοι, και όχι αμαρτωλοί από τα έθνη,

¹⁶ ξέροντας ότι δεν ανακηρύσσεται δίκαιος ο άνθρωπος από τα έργα τού νόμου, παρά μονάχα διαμέσου τής πίστης τού Ιησού Χριστού, και εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι από την πίστη στον Χριστό, και όχι από τα έργα τού νόμου· επειδή, από τα έργα τού νόμου δεν θα ανακηρυχθεί δίκαιος κανένας άνθρωπος.

¹⁷ Αλλά, αν, ζητώντας να ανακηρυχθούμε δίκαιοι στον Χριστό, βρεθήκαμε και εμείς αμαρτωλοί, επομένως ο Χριστός είναι υπηρέτης τής αμαρτίας; Μη γένοιτο.

¹⁸ Επειδή, αν οικοδομώ ξανά όσα κατέστρεψα, δείχνω τον εαυτό μου παραβάτη.

¹⁹ Δεδομένου ότι, εγώ διαμέσου τού νόμου πέθανα απέναντι στον νόμο, για να ζήσω στον Θεό.

²⁰ Μαζί με τον Χριστό έχω συσταυρωθεί· ζω δε όχι πλέον εγώ, αλλά ο Χριστός ζει μέσα σε μένα· σε ό,τι, όμως, τώρα ζω μέσα στη σάρκα, ζω με την πίστη τού Υιού τού Θεού, ο οποίος με αγάπησε, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη μου.

²¹ Δεν αθετώ τη χάρη τού Θεού· επειδή, αν η δικαίωση γίνεται διαμέσου τού νόμου, άρα ο Χριστός μάταια πέθανε.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 3

Ο ΝΟΜΟΣ ΣΕ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

1 . Πώς ενεργεί το Πνεύμα; Με βάση την πίστη ή τον Νόμο;

¹ Ω, ΑΝΟΗΤΟΙ, Γαλάτες, ποιος σας βάσκανε, ώστε να μη πείθεστε στην αλήθεια, εσείς, μπροστά στα μάτια των οποίων ο Ιησούς Χριστός σκιαγραφήθηκε ανάμεσά σας σταυρωμένος;

² Μονάχα τούτο θέλω να μάθω από σας: Από έργα τού νόμου λάβατε το Πνεύμα ή από ακοή τής πίστεως;

³ Τόσο ανόητοι είστε; Αφού αρχίσατε με το Πνεύμα, τώρα τελειώνετε με τη σάρκα;

⁴ Μάταια πάθατε τόσα; Αν μονάχα μάταια!

⁵ Εκείνος, λοιπόν, που επιπρόσθετα χορηγεί σε σας το Πνεύμα, και ενεργεί ανάμεσά σας θαύματα, τα κάνει αυτά από έργα τού νόμου ή από ακοή τής πίστεως;

2 . Το παράδειγμα του Αβραάμ

⁶ Όπως ο Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη.

⁷ Ξέρετε, λοιπόν, ότι αυτοί που προέρχονται από την πίστη, αυτοί είναι γιοι τού Αβραάμ.

⁸ Προβλέποντας, μάλιστα, η γραφή ότι ο Θεός ανακηρύσσει δίκαιους τους ανθρώπους από τα έθνη με την πίστη, προανήγγειλε στον Αβραάμ, ότι: «Σε σένα θα ευλογηθούν όλα τα έθνη».

⁹ Όστε, αυτοί που είναι από την πίστη, ευλογούνται μαζί με τον πιστό Αβραάμ.

¹⁰ Δεδομένου ότι, όσοι είναι από έργα τού νόμου, είναι κάτω από κατάρα· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που δεν εμμένει σε όλα τα γραμμένα μέσα στο βιβλίο τού νόμου, ώστε να τα πράξει».

11 Ότι, βέβαια, διαμέσου τού νόμου δεν ανακηρύσσεται δίκαιος κανένας μπροστά στον Θεό, είναι φανερό· επειδή, «ο δίκαιος διαμέσου τής πίστης, θα ζήσει».

12 Και ο νόμος δεν στηρίζεται στην πίστη· αλλά, «ο άνθρωπος, που τα πράττει αυτά, θα ζήσει διαμέσου αυτών».

13 Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που κρεμιέται επάνω σε ξύλο».

14 Για νάρθει στα έθνη η ευλογία τού Αβραάμ διαμέσου τού Ιησού Χριστού, ώστε να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος διαμέσου τής πίστης.

3 . Το παράδειγμα από την ανθρώπινη ζωή

15 Αδελφοί, μιλάω από ανθρώπινη σκοπιά· όμως, και μία επικυρωμένη διαθήκη ενός ανθρώπου κανένας δεν αθετεί ή προσθέτει σ' αυτή.

16 Οι υποσχέσεις, όμως, ειπώθηκαν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του· δεν λέει: Και προς τα σπέρματα, σαν να πρόκειται για πολλά, αλλά ως για ένα: «Και προς το σπέρμα σου», που είναι ο Χριστός.

17 Λέω, μάλιστα, τούτο, ότι μια διαθήκη επικυρωμένη από πριν στον Χριστό από τον Θεό, δεν την ακυρώνει ο νόμος, που έγινε ύστερα από 430 χρόνια, ώστε να καταργήσει την υπόσχεση.

18 Επειδή, αν η κληρονομιά είναι διαμέσου τού νόμου, δεν είναι πλέον διαμέσου τής υπόσχεσης· αλλά, ο Θεός τη χάρισε στον Αβραάμ με υπόσχεση.

19 Γιατί, λοιπόν, δόθηκε ο νόμος; Προστέθηκε εξαιτίας των παραβάσεων, μέχρις ότου έρθει το σπέρμα, προς το οποίο είχε γίνει η υπόσχεση, που διατάχθηκε διαμέσου αγγέλων, με το χέρι ενός μεσίτη.

20 Και ο μεσίτης δεν είναι για έναν· ο Θεός, όμως, είναι ένας.

4 . Μία παρατήρηση, που συχνά ξεχνιέται

21 Ο νόμος, λοιπόν, είναι ενάντιος στις υποσχέσεις τού Θεού; Μη γένοιτο! Επειδή, αν δινόταν ένας νόμος, που να μπορούσε να φέρει ζωή, η δικαιοσύνη θα ήταν πραγματικά από τον νόμο·

22 η γραφή, όμως, συνέκλεισε τα πάντα κάτω από την αμαρτία, για να δοθεί η υπόσχεση διαμέσου τής πίστης τού Ιησού Χριστού σ' αυτούς που πιστεύουν.

5 . Ο Νόμος έγινε παιδαγωγός προς τον Χριστό

23 Πριν, όμως, έρθει η πίστη, φρουρούμασταν κάτω από τον νόμο, περικλεισμένοι στην πίστη που επρόκειτο να αποκαλυφθεί.

24 Όστε, ο νόμος έγινε παιδαγωγός μας στον Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι διαμέσου τής πίστης·

- ²⁵ τώρα, όμως, που ήρθε η πίστη, δεν είμαστε πλέον κάτω από παιδαγωγό.
- ²⁶ Επειδή, όλοι είστε γιοι του Θεού διαμέσου της πίστης στον Ιησού Χριστό.
- ²⁷ Δεδομένου ότι, όσοι βαπτιστήκατε στον Χριστό, ντυθήκατε τον Χριστό.
- ²⁸ Δεν υπάρχει πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας· δεν υπάρχει δούλος ούτε ελεύθερος· δεν υπάρχει αρσενικό και θηλυκό· επειδή, όλοι εσείς είστε ένας στον Ιησού Χριστό.
- ²⁹ Και αν είστε του Χριστού, άρα είστε σπέρμα του Αβραάμ, και σύμφωνα με την υπόσχεση κληρονόμοι.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 4

Με τον Χριστό γινόμαστε γιοι του Θεού

- ¹ Λέω δε ότι, για όσον χρόνο ο κληρονόμος είναι νήπιος, δεν διαφέρει από τον δούλο, αν και είναι κύριος όλων·
- ² αλλά, είναι κάτω από επιτρόπους και οικονόμους, μέχρι την προθεσμία που έβαλε ο πατέρας του.
- ³ Έτσι κι εμείς, όταν ήμασταν νήπιοι, ήμασταν δουλωμένοι κάτω από τα στοιχεία του κόσμου·
- ⁴ όταν, όμως, ήρθε το πλήρωμα του χρόνου, ο Θεός εξαπέστειλε τον Υιό του, ο οποίος γεννήθηκε από γυναίκα και υποτάχθηκε στον νόμο·
- ⁵ για να εξαγοράσει αυτούς που ήσαν κάτω από τον νόμο, ώστε να λάβουμε την υιοθεσία.
- ⁶ Και επειδή είστε γιοι, ο Θεός έστειλε το Πνεύμα του Υιού του στις καρδιές σας, το οποίο κράζει: Αββά, Πατέρα.
- ⁷ Όστε, δεν είσαι πλέον δούλος, αλλά γιος· αν, όμως, είσαι γιος, είσαι και κληρονόμος του Θεού διαμέσου του Χριστού.

Η στάση που ματαιώνει τούς καρπούς του Ευαγγελίου

- ⁸ Αλλά, τότε μεν, μη γνωρίζοντας τον Θεό, υπηρετήσατε ως δούλοι στους θεούς που από τη φύση τους δεν είναι θεοί·
- ⁹ τώρα, όμως, αφού γνωρίσατε τον Θεό, μάλλον δε, γνωριστήκατε από τον Θεό, πώς επιστρέφετε πάλι στα ασθενικά και φτωχά στοιχεία, τα οποία θέλετε ξανά να υπηρετείτε ως δούλοι, όπως και πρωτύτερα;
- ¹⁰ Ημέρες παρατηρείτε, και μήνες και καιρούς και χρόνους.
- ¹¹ Φοβάμαι για σας, μήπως μάταια κοπίασα σε σας.

Ο Παύλος υπενθυμίζει στους Γαλάτες το ξεκίνημά τους

- ¹² Να γίνεστε όπως εγώ, επειδή και εγώ είμαι όπως εσείς, αδελφοί, σας παρακαλώ· δεν με αδικήσατε καθόλου.

- 13 Ξέρετε, μάλιστα, ότι πρωύτερα σας κήρυξα το ευαγγέλιο με ασθένεια της σάρκας.
- 14 Και δεν εξουθενήσατε ούτε απορρίψατε τον πειρασμό μου, που είχα στη σάρκα, αλλά με δεχθήκατε σαν άγγελο του Θεού, σαν τον Ιησού Χριστό.
- 15 Ποιος είναι, λοιπόν, ο μακαρισμός σας; Επειδή, δίνω τη μαρτυρία σε σας ότι θα βγάzaτε, ει δυνατόν, τα μάτια σας και θα μου τα δίνετε.
- 16 Έγινα, λοιπόν, εχθρός σας, επειδή σας λέω την αλήθεια;
- 17 Δείχνουν σε σας ζήλο, όχι όμως καλόν· αλλά, θέλουν να σας αποκλείσουν, για να έχετε εσείς ζήλο προς αυτούς.
- 18 Είναι, βέβαια, καλό να είστε ζηλωτές προς το καλό πάντοτε, και όχι μονάχα όταν βρίσκομαι ανάμεσά σας.
- 19 Παιδάκια μου, για τους οποίους είμαι ξανά σε ωδίνες, μέχρις ότου μορφωθεί μέσα σας ο Χριστός·
- 20 μάλιστα, ήθελα να παραβρίσκομαι ανάμεσά σας τώρα, και να αλλάξω τη φωνή μου· επειδή, απορώ για σας.

Το βαθύτερο νόημα της Άγαρ και της Σάρρας

- 21 Πείτε μου, εσείς που θέλετε να είστε κάτω από τον νόμο, τον νόμο δεν τον ακούτε;
- 22 Επειδή, είναι γραμμένο ότι, ο Αβραάμ γέννησε δύο γιους· έναν από τη δούλη, και έναν από την ελεύθερη·
- 23 αλλά, ο μεν γιος τής δούλης γεννήθηκε κατά σάρκα· ενώ ο γιος τής ελεύθερης, διαμέσου τής υπόσχεσης.
- 24 Τα οποία είναι με αλληγορική σημασία· επειδή, αυτές είναι οι δύο διαθήκες· η μία μεν από το βουνό Σινά, αυτή που γεννάει για δουλεία, η οποία είναι η Άγαρ.
- 25 (Επειδή, το Άγαρ είναι το βουνό Σινά στην Αραβία, και ταυτίζεται με τη σημερινή Ιερουσαλήμ· είναι, μάλιστα, για δουλεία μαζί με τα παιδιά της).
- 26 Ενώ η άνω Ιερουσαλήμ είναι ελεύθερη, η οποία είναι μητέρα όλων μας.
- 27 Επειδή, είναι γραμμένο: «Να ευφρανθείς εσύ στείρα, που δεν γεννάς, βγάλε μία φωνή και φώναξε δυνατά εσύ που δεν έχεις ωδίνες· επειδή, τα παιδιά τής ερήμου είναι περισσότερα, παρά τα παιδιά εκείνης που έχει τον άνδρα».
- 28 Και εμείς, αδελφοί, όπως και ο Ισαάκ, είμαστε παιδιά τής υπόσχεσης.
- 29 Αλλά, όπως τότε, αυτός που γεννήθηκε κατά σάρκα καταδίωκε αυτόν που γεννήθηκε κατά πνεύμα, έτσι και τώρα.

30 Αλλά, τι λέει η γραφή; «Βγάλε έξω τη δούλη και τον γιο της· επειδή, ο γιος τής δούλης δεν θα κληρονομήσει μαζί με τον γιο τής ελεύθερης».

31 Λοιπόν, αδελφοί, δεν είμαστε παιδιά τής δούλης, αλλά τής ελεύθερης.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 5

Η ελευθερία τού Χριστού πρέπει να διαφυλαχθεί

1 Στην ελευθερία, λοιπόν, με την οποία μάς ελευθέρωσε ο Χριστός, να μένετε σταθεροί, και να μη υποβληθείτε ξανά σε ζυγό δουλείας.

2 Προσέξτε, εγώ ο Παύλος σάς λέω ότι, αν κάνετε την περιτομή, ο Χριστός δεν θα σας ωφελήσει σε τίποτε.

3 Διαμαρτύρομαι ξανά προς κάθε άνθρωπο που κάνει την περιτομή, ότι είναι χρεώστης να εκτελεί ολόκληρο τον νόμο.

4 Αποχωριστήκατε από τον Χριστό, όσοι ανακηρύσσεστε δίκαιοι από τον νόμο· ξεπέσατε από τη χάρη.

5 Επειδή, εμείς διαμέσου τού Πνεύματος προσδοκούμε ως αποτέλεσμα της πίστης την ελπίδα τής δικαίωσης.

6 Επειδή, στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η πίστη, που ενεργείται με αγάπη.

Δεύτερη σοβαρή προειδοποίηση

7 Τρέχате καλά· ποιος σας εμπόδισε στο να μη πείθεστε στην αλήθεια;

8 Αυτή η ισχυρογνωμοσύνη δεν είναι από εκείνον που σας καλεί.

9 Λίγη ζύμη κάνει ολόκληρο το φύραμα ένζυμο.

10 Εγώ έχω πεποίθηση σε σας εν Κυρίω, ότι δεν θα έχετε κανένα άλλο φρόνημα· όποιος, όμως, σας τaráζει, αυτός θα υποφέρει την ποινή, όποιος και αν είναι.

11 Και εγώ, αδελφοί, αν κηρύττω ακόμα την περιτομή, γιατί κατατρέχομαι πλέον; Άρα, καταργήθηκε το σκάνδαλο του σταυρού.

12 Είθε να αποκοπούν αυτοί που σας αναστατώνουν.

Αγάπη, ειδάλλως ο αφανισμός

13 Επειδή, εσείς, αδελφοί, προσκληθήκατε σε ελευθερία· μονάχα, να μη μεταχειρίζεστε την ελευθερία για αφορμή τής σάρκας, αλλά με την αγάπη να υπηρετείτε, ως δούλοι, ο ένας τον άλλον.

14 Επειδή, ολόκληρος ο νόμος εκπληρώνεται σε έναν λόγο, σε τούτον: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου».

15 Αν, όμως, δαγκώνετε και κατατρώτε ο ένας τον άλλον, προσέχετε μήπως ο ένας από τον άλλον αφανιστείτε.

Πνεύμα και σάρκα

16 Λέω, λοιπόν: Να περπατάτε σύμφωνα με το Πνεύμα, και δεν θα εκπληρώνετε την επιθυμία τής σάρκας.

17 Επειδή, η σάρκα επιθυμεί ενάντια στο Πνεύμα, και το Πνεύμα ενάντια στη σάρκα· αυτά, μάλιστα, αντιμάχονται το ένα προς το άλλο, ώστε εκείνα που θέλετε, να μη τα πράττετε.

18 Αλλά, αν οδηγείστε από το Πνεύμα, δεν είστε κάτω από τον νόμο.

Η σάρκα είναι φανερή από τα έργα της

19 Είναι δε φανερά τα έργα τής σάρκας· τα οποία είναι: Μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια,

20 ειδωλολατρεία, φαρμακεία, έχθρες, φιλονικίες, ζηλοτυπίες, θυμοί, διαπληκτισμοί, διχοστασίες, αιρέσεις,

21 φθόνοι, φόνοι, μέθες, γλεντοκόπια, και τα παρόμοια μ' αυτά· για τα οποία σας λέω από πριν, όπως και σας είχα προείπει, ότι εκείνοι που τα πράττουν αυτά βασιλεία Θεού δεν θα κληρονομήσουν.

Το Πνεύμα είναι φανερό από τον καρπό του

22 Ο καρπός, όμως, του Πνεύματος είναι: Αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθοσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια·

23 ενάντια στους ανθρώπους αυτού τού είδους δεν υπάρχει νόμος.

24 Και όσοι είναι τού Χριστού, σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα πάθη και τις επιθυμίες.

25 Αν ζούμε σύμφωνα με το Πνεύμα, ας περπατάμε και σύμφωνα με το Πνεύμα.

26 Να μη γινόμαστε κενόδοξοι, ερεθίζοντας ο ένας τον άλλον, φθονώντας ο ένας τον άλλον.

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ 6

ΤΕΛΙΚΕΣ ΥΠΟΘΗΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

1 . Τρόπος διόρθωσης παραπτωμάτων

1 ΑΔΕΛΦΟΙ, και αν ένας άνθρωπος πέσει, απερίσκεπτα, σε κάποιο παράπτωμα, εσείς οι πνευματικοί να διορθώνετε αυτού τού είδους τον άνθρωπο, με πνεύμα πραότητας· προσέχοντας στον εαυτό σου, μήπως και εσύ πειρασθείς.

2 Να βαστάζετε ο ένας τα βάρη τού άλλου, και να εκπληρώσετε έτσι τον νόμο τού Χριστού.

3 Επειδή, αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι, ενώ δεν είναι τίποτε, εξαπατάει τον εαυτό του.

⁴ Αλλά, κάθε ένας ας εξετάζει το δικό του έργο, και τότε θα έχει καύχημα μονάχα στον εαυτό του και όχι στον άλλον.

⁵ Επειδή, κάθε ένας το δικό του φορτίο θα βαστάξει.

2 . Υποχρεώσεις κατά τη διδασκαλία τού λόγου

⁶ Εκείνος, μάλιστα, που διδάσκεται τον λόγο, ας κάνει εκείνον που τον διδάσκει μέτοχον σε όλα τα αγαθά του.

3 . Ο νόμος τής σποράς και του θερισμού

⁷ Μη πλανιέστε· ο Θεός δεν εμπαίζεται· επειδή, ό,τι αν σπείρει ο άνθρωπος, αυτό και θα θερίσει·

⁸ για τον λόγο ότι, αυτός που σπέρνει στη σάρκα του, θα θερίσει από τη σάρκα φθορά· αλλά, εκείνος που σπέρνει στο Πνεύμα, θα θερίσει από το Πνεύμα αιώνια ζωή.

⁹ Και ας μη αποκάμνουμε πράττοντας το καλό· επειδή, αν δεν αποκάμνουμε, θα θερίσουμε στον κατάλληλο καιρό.

¹⁰ Επομένως, λοιπόν, ενόσω έχουμε καιρό, ας εργαζόμαστε το καλό προς όλους, μάλιστα δε προς τους οικείους τής πίστης.

Ο Παύλος ανακεφαλαιώνει

¹¹ ΔΕΣΤΕ μέ πόσο μεγάλα γράμματα σάς έγραψα με το δικό μου το χέρι.

¹² Όσοι θέλουν να αρέσουν σύμφωνα με τη σάρκα, αυτοί σας αναγκάζουν να κάνετε την περιτομή, μονάχα για να μη καταδιώκονται εξαιτίας τού σταυρού τού Χριστού.

¹³ Επειδή, ούτε αυτοί που κάνουν την περιτομή τηρούν τον νόμο· αλλά, θέλουν να κάνετε εσείς την περιτομή, για να έχουν καύχηση στη σάρκα σας.

¹⁴ Σε μένα, όμως, μη γένοιτο να καυχιέμαι, παρά μονάχα στον σταυρό τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, διαμέσου τού οποίου ο κόσμος σταυρώθηκε ως προς εμένα και εγώ ως προς τον κόσμο.

¹⁵ Επειδή, στον Ιησού Χριστό ούτε η περιτομή έχει κάποια ισχύ ούτε η ακροβυστία, αλλά η καινούργια κτίση.

¹⁶ Και όσοι περπατήσουν σύμφωνα με τούτο τον κανόνα, ειρήνη επάνω σ' αυτούς και έλεος, και επάνω στον Ισραήλ τού Θεού.

¹⁷ Στο εξής, κανένας ας μη δίνει σε μένα ενόχληση· επειδή, εγώ βαστάζω στο σώμα μου τα στίγματα του Κυρίου Ιησού.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

¹⁸ Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είθε να είναι μαζί με το πνεύμα σας, αδελφοί. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, με το θέλημα του Θεού, προς τους αγίους που είναι στην Έφεσο, και πιστούς στον Ιησού Χριστό·

² είτε να είναι σε σας χάρη και ειρήνη από τον Θεό τον Πατέρα μας, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Ευχαριστία στον Θεό για τον πλούτο των δωρεών Του

³ Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός και Πατέρας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αυτός που μας ευλόγησε με κάθε πνευματική ευλογία στα επουράνια διαμέσου τού Χριστού·

⁴ καθώς μάς έκλεξε διαμέσου αυτού πριν από τη δημιουργία τού κόσμου, για να είμαστε άγιοι και χωρίς ψεγάδι μπροστά του με αγάπη·

⁵ αφού μας προόρισε σε υιοθεσία διαμέσου τού Ιησού Χριστού στον εαυτό του, σύμφωνα με την ευδοκία τού θελήματός του,

⁶ σε έπαινον της δόξας τής χάρης του, με την οποία μάς χαρίτωσε με τον αγαπημένο του·

⁷ με τον οποίο έχουμε την απολύτρωση διαμέσου τού αίματός του, την άφεση των αμαρτημάτων, σύμφωνα με τον πλούτο τής χάρης του·

⁸ από την οποία έκανε να περισσεύσει σε μας με κάθε σοφία και φρόνηση,

⁹ καθώς γνωστοποίησε σε μας το μυστήριο του θελήματός του, σύμφωνα με την ευδοκία του, που από πριν έθεσε μέσα στον εαυτό του,

¹⁰ σε οικονομία τού πληρώματος των καιρών, να ανακεφαλαιώσει τα πάντα στον Χριστό, και αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς και αυτά που είναι επάνω στη γη·

Προσκαλεσμένοι: Ιουδαίοι και Εθνικοί

¹¹ σ' αυτόν, στον οποίο και πήραμε κληρονομιά, καθώς προοριστήκαμε σύμφωνα με την πρόθεση εκείνου, ο οποίος ενεργεί τα πάντα, κατά τη βουλή τού θελήματός του·

¹² για να είμαστε σε έπαινο της δόξας του, εμείς που προελπίσαμε στον Χριστό·

¹³ στον οποίο και εσείς ελπίζατε, όταν ακούσατε τον λόγο τής αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας· στον οποίο και, καθώς πιστέψατε, σφραγιστήκατε με το Άγιο Πνεύμα τής υπόσχεσης·

14 που είναι ο αρραβώνας τής κληρονομιάς μας, μέχρι την απολύτρωση του λαού του που αποκτήθηκε, σε έπαινο της δόξας του.

Τα ένδοξα σχέδια του Θεού για την Εκκλησία

15 Γι' αυτό, και εγώ, όταν άκουσα την πίστη σας στον Κύριο Ιησού, και την αγάπη σε όλους τούς αγίους,

16 δεν παύω να ευχαριστώ τον Θεό για σας, αναφέροντας εσάς στις προσευχές μου·

17 προκειμένου, ο Θεός τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο Πατέρας τής δόξας, να σας δώσει πνεύμα σοφίας και αποκάλυψης, σε επίγνωσή του·

18 ώστε να φωτιστούν τα μάτια τού νου σας, στο να γνωρίσετε ποια είναι η ελπίδα τής πρόσκλησής του, και ποιος ο πλούτος τής δόξας τής κληρονομιάς του στους αγίους·

19 και ποιο είναι το υπερβολικό μέγεθος της δύναμής του σε μας που πιστεύουμε, σύμφωνα με την ενέργεια της κυρίαρχης εξουσίας τής δύναμής του·

20 την οποία ενέργησε στον Χριστό, καθώς τον ανέστησε από τους νεκρούς· και τον κάθισε στα δεξιά του στα επουράνια,

21 πιο πάνω από κάθε αρχή και εξουσία, και δύναμη και κυριότητα, και κάθε όνομα που ονομάζεται, όχι μονάχα σε τούτο τον αιώνα, αλλά και στον μέλλοντα·

22 και υπέταξε τα πάντα κάτω από τα πόδια του· και τον έδωσε ως κεφαλή πιο πάνω από όλους στην εκκλησία,

23 η οποία είναι το σώμα του, το πλήρωμα εκείνου που, σε όλα, γεμίζει με πληρότητα τα πάντα.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 2

Παρά την πτώση και τη διαφθορά, ο Θεός δείχνει έλεος και σώζει

1 Και εσάς, που ήσασταν νεκροί, εξαιτίας των παραβάσεων και των αμαρτιών, σας ζωοποίησε·

2 μέσα στις οποίες κάποτε περπατήσατε, σύμφωνα με το πολίτευμα του κόσμου τούτου, σύμφωνα με τον άρχοντα της εξουσίας τού αέρα, του πνεύματος, που σήμερα ενεργεί στους γιους τής απείθειας·

3 ανάμεσα στους οποίους και όλοι εμείς συναναστραφήκαμε κάποτε, σύμφωνα με τις επιθυμίες τής σάρκας μας, κάνοντας τα θελήματα της σάρκας και των συλλογισμών· και ήμασταν από τη φύση μας τέκνα οργής, όπως και οι υπόλοιποι.

- ⁴ Ο Θεός, όμως, επειδή είναι πλούσιος σε έλεος, εξαιτίας τής πολλής του αγάπης, με την οποία μάς αγάπησε,
- ⁵ και ενώ ήμασταν νεκροί εξαιτίας των αμαρτημάτων, μας ζωοποίησε μαζί με τον Χριστό· (κατά χάρη είστε σωσμένοι)·
- ⁶ και μαζί του μάς ανέστησε, και μαζί του μάς κάθισε στα επουράνια διαμέσου τού Ιησού Χριστού·
- ⁷ για να δείξει στους επερχόμενους αιώνες τον υπερβολικό πλούτο τής χάρης του με την αγαθότητά του σε μας εν Χριστώ Ιησού.
- ⁸ Επειδή, κατά χάρη είστε σωσμένοι, διαμέσου τής πίστης· και αυτό δεν είναι από σας· είναι δώρο τού Θεού·
- ⁹ όχι από έργα, ώστε να μη καυχηθεί κάποιος.
- ¹⁰ Επειδή, δικό του δημιούργημα είμαστε, καθώς κτιστήκαμε στον Ιησού Χριστό για καλά έργα, που ο Θεός προετοίμασε, για να περπατήσουμε μέσα σ' αυτά.

Το μεσότοιχο γκρεμίζεται: Ιουδαίοι και Εθνικοί μέσα στη Χάρη

- ¹¹ Γι' αυτό, να θυμάστε ότι, εσείς, οι άλλοτε εθνικοί κατά σάρκα, που αποκαλείστε ακροβυστία, απ' αυτούς που αποκαλούνται περιτομή, η οποία γίνεται με το χέρι στη σάρκα·
- ¹² ότι, εκείνο τον καιρό, ήσασταν χωρίς Χριστό, απαλλοτριωμένοι από την πολιτεία τού Ισραήλ, και ξένοι από τις διαθήκες τής υπόσχεσης, μη έχοντας ελπίδα, και ήσασταν στον κόσμο χωρίς Θεό·
- ¹³ τώρα, όμως, διαμέσου τού Ιησού Χριστού, εσείς που άλλοτε ήσασταν μακριά, γίνετε κοντά διαμέσου τού αίματος του Χριστού.
- ¹⁴ Επειδή, αυτός είναι η ειρήνη μας, ο οποίος έκανε τα δύο μέρη ένα, και γκρέμισε το μεσότοιχο του φραγμού,
- ¹⁵ καταργώντας την έχθρα επάνω στη σάρκα του, τον νόμο των εντολών, που είναι στα διατάγματα, ώστε, στον εαυτό του, να κτίσει τούς δύο σε έναν καινούργιο άνθρωπο, φέρνοντας ειρήνη·
- ¹⁶ και να συμφιλιώσει και τούς δύο σε ένα σώμα προς τον Θεό διαμέσου τού σταυρού, αφού θανάτωσε διαμέσου αυτού την έχθρα.
- ¹⁷ Και όταν ήρθε, κήρυξε ευαγγέλιο ειρήνης σε σας που ήσασταν μακριά, και σ' αυτούς που ήσαν κοντά·
- ¹⁸ επειδή, διαμέσου αυτού έχουμε και οι δύο την είσοδο προς τον Πατέρα με ένα Πνεύμα.

Τώρα: Οικογένεια και Ναός τού Θεού

- ¹⁹ Επομένως, λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίτες των αγίων και οικείοι τού Θεού,
- ²⁰ που εποικοδομηθήκατε επάνω στο θεμέλιο των αποστόλων και των προφητών, που ακρογωνιαία πέτρα είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός·
- ²¹ στον οποίο ολόκληρη η οικοδομή, καθώς συναρμολογείται, αυξάνει σε έναν άγιο ναό εν Κυρίω·
- ²² στον οποίο κι εσείς συνοικοδομείστε σε κατοικητήριο του Θεού διαμέσου τού Πνεύματος.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 3

Η συμβολή τού Παύλου στο Ευαγγέλιο ανάμεσα στους Εθνικούς

- ¹ ΓΙ' ΑΥΤΟ, εγώ ο Παύλος, ο φυλακισμένος χάρις τού Ιησού Χριστού για σας τους εθνικούς, —
- ² επειδή, ακούσατε την οικονομία τής χάρις τού Θεού που μου δόθηκε για σας,
- ³ ότι διαμέσου αποκάλυψης μου φανέρωσε το μυστήριο, (όπως με συντομία σάς έγραψα πριν·
- ⁴ από τα οποία μπορείτε διαβάζοντας να καταλάβετε τη γνώση μου στο μυστήριο του Χριστού)·
- ⁵ που σε άλλες γενεές δεν γνωστοποιήθηκε στους γιους των ανθρώπων, καθώς αποκαλύφθηκε τώρα διαμέσου τού Πνεύματος στους αγίους αποστόλους του και προφήτες,
- ⁶ να είναι τα έθνη συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετοχα στην υπόσχεσή του μέσα στον Χριστό, διαμέσου τού ευαγγελίου·
- ⁷ του οποίου εγώ έγινα υπηρέτης, σύμφωνα με τη δωρεά τής χάρις τού Θεού, που δόθηκε σε μένα, κατά την ενέργεια της δύναμής του.
- ⁸ Σε μένα, τον πλέον ελάχιστο από όλους τούς αγίους, δόθηκε αυτή η χάρις, να ευαγγελίσω ανάμεσα στα έθνη τον ανεξιχνίαστο πλούτο τού Χριστού,
- ⁹ και να φωτίσω όλους, ποια είναι η κοινωνία τού μυστηρίου που ήταν κρυμμένο από τους αιώνες στον Θεό, ο οποίος έκτισε τα πάντα διαμέσου τού Ιησού Χριστού·
- ¹⁰ για να γνωριστεί τώρα στα επουράνια, διαμέσου τής εκκλησίας, στις αρχές και στις εξουσίες η πολυποίκιλη σοφία τού Θεού·
- ¹¹ σύμφωνα με την αιώνια πρόθεση, που πραγματοποίησε με τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας·
- ¹² διαμέσου τού οποίου έχουμε την παρρησία και την είσοδο με πεποίθηση διαμέσου τής πίστης σ' αυτόν.

13 Γι' αυτό, σας παρακαλώ, να μη αθυμείτε για τις θλίψεις μου προς χάρη σας, το οποίο είναι δόξα σε σας.

Σκιαγραφία μιας προσευχής τού Παύλου

14 Γι' αυτό, λυγίζω τα γόνατά μου προς τον Πατέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

15 από τον οποίο κάθε πατριά στους ουρανούς και επάνω στη γη ονομάζεται·

16 για να σας δώσει σύμφωνα με τον πλούτο τής δόξας του να κραταιωθείτε με δύναμη διαμέσου τού Πνεύματός του στον εσωτερικό άνθρωπο·

17 ώστε, ο Χριστός, διαμέσου τής πίστης, να κατοικήσει μέσα στις καρδιές σας·

18 για να μπορέσετε, ριζωμένοι και θεμελιωμένοι με αγάπη, να καταλάβετε μαζί με όλους τούς αγίους, ποιο είναι το πλάτος και το μήκος, και το βάθος και το ύψος·

19 και να γνωρίσετε την αγάπη τού Χριστού, που υπερβαίνει κάθε γνώση, για να γίνετε πλήρεις με ολόκληρο το πλήρωμα του Θεού.

20 Και σ' αυτόν που μπορεί με υπερπερίσσιο τρόπο να κάνει παραπάνω από όλα όσα ζητάμε ή αντιλαμβανόμαστε με τον νου, σύμφωνα με τη δύναμη που ενεργείται μέσα μας,

21 σ' αυτόν ας είναι η δόξα μέσα στην εκκλησία, διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σε όλες τις γενεές τού αιώνα των αιώνων. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 4

Διατήρηση της ενότητας μέσα στην Εκκλησία

1 ΣΑΣ παρακαλώ, λοιπόν, εγώ ο φυλακισμένος, χάρη τού Κυρίου, να περπατήσετε άξια της πρόσκλησής του, με την οποία προσκληθήκατε,

2 με κάθε ταπεινοφροσύνη και πραότητα, με μακροθυμία, υποφέροντας ο ένας τον άλλον με αγάπη,

3 φροντίζοντας με ζήλο να διατηρείτε την ενότητα του Πνεύματος διαμέσου τού συνδέσμου τής ειρήνης.

4 Ένα σώμα και ένα Πνεύμα, όπως και προσ-κληθήκατε με μία ελπίδα τής πρόσκλησής σας·

5 ένας Κύριος, μία πίστη, ένα βάπτισμα·

6 ένας Θεός και Πατέρας όλων, αυτός που είναι επάνω από όλους, και διαμέσου όλων, και μέσα σε όλους εσάς.

Πολλά χαρίσματα, ένας Δοτήρας

⁷ Σε κάθε έναν, μάλιστα, από μάς δόθηκε η χάρη σύμφωνα με το μέτρο τής δωρεάς του Χριστού.

⁸ Γι' αυτό, λέει: «Καθώς ανέβηκε σε ύψος, αιχμαλώτισε αιχμαλωσία, και έδωσε χαρίσματα στους ανθρώπους».

⁹ Και το, ανέβηκε, τι είναι, παρά ότι και κατέβηκε πρώτα στα κατώτερα μέρη τής γης;

¹⁰ Αυτός που κατέβηκε, αυτός είναι που και ανέβηκε πιο πάνω από όλους τούς ουρανούς, για να γεμίσει με πληρότητα τα πάντα.

Πολλά χαρίσματα, για έναν σκοπό

¹¹ Και αυτός έδωσε άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτες, άλλους δε ευαγγελιστές, άλλους δε ποιμένες και δασκάλους,

¹² για την τελειοποίηση των αγίων, για το έργο τής διακονίας, για την οικοδομή του σώματος του Χριστού·

¹³ μέχρις ότου, ανεξάίρετα όλοι, να φτάσουμε στην ενότητα της πίστης, και της επίγνωσης του Υιού του Θεού, σε τέλειον άνδρα, σε μέτρο ηλικίας του πληρώματος του Χριστού·

Πολλά ρεύματα διδασκαλιών, μία όμως η αληθινή διδασκαλία

¹⁴ για να μη είμαστε πλέον νήπιοι, με το να κυματιζόμαστε και να περιφερόμαστε με κάθε άνεμο της διδασκαλίας, μέσα στη δολιότητα των ανθρώπων, μέσα στην πανουργία προς μεθόδευση της πλάνης·

¹⁵ αλλά, ζώντας την αλήθεια με αγάπη, να αυξηθούμε σ' αυτόν σε όλα, αυτός που είναι η κεφαλή, ο Χριστός·

¹⁶ από τον οποίο ολόκληρο το σώμα, καθώς συναρμολογείται και καθώς συνδέεται με κάθε συνάφεια των μελών που συνεργούν, σύμφωνα με την ανάλογη ενέργεια καθενός μέρους ξεχωριστά, κάνει την αύξηση του σώματος, για τη δική του οικοδομή, με αγάπη.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ: ΠΑΛΑΙΟΣ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ

1 . Διαφοροποίηση από τον κόσμο

¹⁷ Αυτό, λοιπόν, σας λέω και διακηρύττω δημόσια εν Κυρίω, να μη περπατάτε πλέον, όπως περπατούν και τα υπόλοιπα έθνη, μέσα στη ματαιότητα του νου τους,

¹⁸ σκοτισμένοι στη διάνοια, καθώς είναι απαλλοτριωμένοι από τη ζωή του Θεού, εξαιτίας τής άγνοιας που είναι μέσα τους, εξαιτίας τής πόρωσης της καρδιάς τους·

¹⁹ οι οποίοι καθώς έχουν γίνει αναίσθητοι, παρέδωσαν τον εαυτό τους στην ασέλγεια, για να εργάζονται ακόρεστα κάθε ακαθαρσία.

²⁰ Εσείς, όμως, δεν μάθατε έτσι τον Χριστό,

21 επειδή τον ακούσατε, και τον διδαχθήκατε, όπως είναι η αλήθεια στον Ιησού·

22 να αποβάλετε από πάνω σας τον παλιό άνθρωπο, αυτόν κατά την προηγούμενη διαγωγή, που φθείρεται σύμφωνα με τις απατηλές επιθυμίες·

23 και να ανανεώνεστε στο πνεύμα τού νου σας,

24 και να ντυθείτε τον καινούργιο άνθρωπο, που κτίστηκε σύμφωνα με τον Θεό, με δικαιοσύνη και οσιότητα της αλήθειας.

2 . Η Χριστιανική ζωή στην πράξη

25 Γι' αυτό, έχοντας απορρίψει το ψέμα, «να μιλάτε αλήθεια κάθε ένας με τον πλησίον του»· επειδή, είμαστε μέλη ο ένας τού άλλου.

26 «Να οργίζεστε και να μη αμαρτάνετε»· ο ήλιος ας μη δύει ενώ είστε ακόμα στον παροργισμό σας·

27 να μη δίνετε τόπο στον διάβολο.

28 Αυτός που κλέβει, ας μη κλέβει πλέον, αλλά μάλλον ας κοπιάζει δουλεύοντας με τα χέρια του το καλό, για να έχει να μεταδίδει σ' εκείνον που έχει ανάγκη.

29 Κανένας σάπιος λόγος ας μη βγαίνει από το στόμα σας, αλλά όποιος είναι καλός για οικοδομή τής ανάγκης, για να δώσει χάρη σ' αυτούς που ακούν.

30 Και να μη λυπείτε το Πνεύμα το Άγιο του Θεού, με το οποίο σφραγιστήκατε για την ημέρα τής απολύτρωσης.

31 Κάθε πικρία και θυμός και οργή και κραυγή και βλασφημία, ας αφαιρεθεί από σας με κάθε κακία·

32 να γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου τού Χριστού.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 5

3. Ξεκάθαρος διαχωρισμός από τον κόσμο

1 Να γίνεστε, λοιπόν, μιμητές τού Θεού, ως παιδιά αγαπητά·

2 και να περπατάτε με αγάπη, όπως και ο Χριστός αγάπησε εμάς, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη μας προσφορά και θυσία στον Θεό, σε οσμή ευωδίας.

3 Μάλιστα, πορνεία και κάθε ακαθαρσία ή πλεονεξία ούτε να ονομάζεται ανάμεσά σας, όπως πρέπει σε αγίους·

4 ούτε και αισχροτήτα και μωρολογία ή χυδαιολογία, που είναι απρεπή· αλλά, μάλλον ευχαριστία.

- ⁵ Επειδή, να ξέρετε τούτο, ότι κάθε πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, που είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομία στη βασιλεία του Χριστού και Θεού.
- ⁶ Κανένας ας μη σας απατά με μάταια λόγια· επειδή, γι' αυτά έρχεται η οργή του Θεού επάνω στους γιους της απείθειας.
- ⁷ Να μη γίνεστε, λοιπόν, συμμετοχοί τους.
- ⁸ Επειδή, κάποτε ήσασταν σκοτάδι, τώρα όμως είστε φως εν Κυρίω· να περπατάτε ως παιδιά του φωτός·
- ⁹ (επειδή, ο καρπός του Πνεύματος είναι με κάθε αγαθοσύνη και δικαιοσύνη και αλήθεια)·
- ¹⁰ εξετάζοντας τι είναι ευάρεστο στον Κύριο·
- ¹¹ και να μη συγκοινωνείτε στα άκαρπα έργα του σκότους, μάλλον δε και να ελέγχετε.
- ¹² Επειδή, εκείνα που γίνονται απ' αυτούς κρυφά, είναι αισχρό και να τα λέει κανείς·
- ¹³ όλα, όμως, καθώς ελέγχονται από το φως, γίνονται φανερά· επειδή, κάθε τι που φανερώνεται είναι φως.
- ¹⁴ Γι' αυτό, λέει: Σήκω επάνω εσύ που κοιμάσαι, και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός.

4 . Περπάτημα στη ζωή της πίστης

- ¹⁵ Να προσέχετε, λοιπόν, πώς να περπατάτε ακριβώς· όχι ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί,
- ¹⁶ εξαγοραζόμενοι τον καιρό, επειδή οι ημέρες είναι πονηρές.
- ¹⁷ Γι' αυτό, να μη γίνεστε άφρονες, αλλά να καταλαβαίνετε τι είναι το θέλημα του Κυρίου.
- ¹⁸ Και να μη μεθάτε με κρασί, στο οποίο υπάρχει ασωτία· αλλά, να γίνεστε πλήρεις με το Πνεύμα,
- ¹⁹ μιλώντας μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές, τραγουδώντας και ψάλλοντας με την καρδιά σας στον Κύριο·
- ²⁰ ευχαριστώντας πάντοτε για όλα τον Θεό και Πατέρα στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού·
- ²¹ καθώς ο ένας θα υποτάσσεται στον άλλον με φόβο Θεού.

5 . Η συμπεριφορά του ανδρoγύνου:

(α) Οι γυναίκες

- ²² Οι γυναίκες, να υποτάσσεστε στους άνδρες σας, όπως στον Κύριο·

²³ επειδή, ο άνδρας είναι η κεφαλή τής γυναίκας, όπως και ο Χριστός είναι η κεφαλή τής εκκλησίας, και αυτός είναι ο σωτήρας τού σώματος.

²⁴ Αλλά, καθώς η εκκλησία υποτάσσεται στον Χριστό, έτσι και οι γυναίκες να υποτάσσονται στους άνδρες τους, σε όλα.

(β) Οι άνδρες

²⁵ Οι άνδρες, να αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως και ο Χριστός αγάπησε την εκκλησία, και παρέδωσε τον εαυτό του για χάρη της,

²⁶ για να την αγιάσει, αφού την καθάρισε με το λουτρό τού νερού διαμέσου τού λόγου·

²⁷ για να την παραστήσει στον εαυτό του εκκλησία ένδοξη, χωρίς να έχει κάποια κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι παρόμοιο μ' αυτά, αλλά για να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι.

²⁸ Έτσι χρωστούν οι άνδρες να αγαπούν τις δικές τους γυναίκες, σαν τα δικά τους σώματα. Όποιος αγαπάει τη δική του γυναίκα, αγαπάει τον εαυτό του·

²⁹ επειδή, κανένας δεν μίσησε ποτέ τη δική του σάρκα, αλλά την εκτρέφει και την περιθάλπει, όπως και ο Κύριος την εκκλησία.

³⁰ Δεδομένου ότι, είμαστε μέλη τού σώματός του, από τη σάρκα του, και από τα κόκαλά του.

³¹ «Γι' αυτό, ο άνθρωπος θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα, και θα προσκολληθεί στη γυναίκα του, και θα είναι οι δύο σε μία σάρκα».

³² Τούτο το μυστήριο είναι μεγάλο· εγώ δε το λέω αυτό σε σχάση με τον Χριστό και με την εκκλησία.

³³ Όμως, και εσείς, κάθε ένας ξεχωριστά, έτσι ας αγαπάει τη δική του γυναίκα, σαν τον εαυτό του· η δε γυναίκα, να σέβεται τον άνδρα.

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ 6

6 . Τα παιδιά απέναντι στους γονείς

¹ Τα παιδιά, να υπακούτε στους γονείς σας εν Κυρίω· επειδή, αυτό είναι δίκαιο.

² «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα», αυτή είναι η πρώτη εντολή με υπόσχεση·

³ «για να γίνει σε σένα καλό, και να είσαι μακροχρόνιος επάνω στη γη».

7 . Οι πατέρες απέναντι στα παιδιά

⁴ Και οι πατέρες, μη να παροργίζετε τα παιδιά σας, αλλά να τα ανατρέφετε με παιδεία και νουθεσία Κυρίου.

8 . Οι δούλοι απέναντι στους κυρίους

⁵ Οι δούλοι, να υπακούτε στους κατά σάρκα κυρίους σας με φόβο και τρόμο, με απλότητα της καρδιάς σας, σαν στον Χριστό·

⁶ όχι με οφθαλμοδουλεία, ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά ως δούλοι Χριστού· εκπληρώνοντας το θέλημα του Θεού από ψυχής,

⁷ δουλεύοντας με καλή διάθεση σαν να το κάνετε στον Κύριο, και όχι σε ανθρώπους·

⁸ ξέροντας ότι κάθε ένας ό,τι καλό κάνει, αυτό θα πάρει από τον Κύριο, είτε δούλος είτε ελεύθερος.

9 . Οι κύριοι απέναντι στους δούλους

⁹ Και οι κύριοι, τα ίδια να κάνετε σ' αυτούς, αφήνοντας την απειλή· ξέροντας ότι και εσείς οι ίδιοι έχετε Κύριον στους ουρανούς, και σ' αυτόν δεν υπάρχει προσωποληψία.

Ο πνευματικός αγώνας και η πανοπλία τού πιστού

¹⁰ Τέλος, αδελφοί μου, να ενδυναμώνεστε στον Κύριο, και στην κυριαρχική εξουσία τής δύναμής του·

¹¹ ντυθείτε την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να σταθείτε ενάντια στις μεθοδείες τού διαβόλου·

¹² επειδή, η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου τού αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια.

¹³ Γι' αυτό, πάρτε στα χέρια σας την πανοπλία τού Θεού, για να μπορέσετε να αντισταθείτε κατά την πονηρή ημέρα, και αφού καταπολεμήσετε τα πάντα, να σταθείτε.

¹⁴ Να σταθείτε, λοιπόν, περιζωσμένοι τη μέση σας με αλήθεια, και ντυμένοι τον θώρακα της δικαιοσύνης,

¹⁵ και έχοντας φορεμένα στα πόδια τα υποδήματα με την ετοιμασία τού ευαγγελίου τής ειρήνης·

¹⁶ πάνω δε απ' όλα, πάρτε στα χέρια σας την ασπίδα τής πίστης, με την οποία θα μπορέσετε να σβήσετε όλα τα πυρωμένα βέλη τού πονηρού·

¹⁷ και πάρτε τήν περικεφαλαία τής σωτηρίας, και τη μάχαιρα του Πνεύματος, που είναι ο λόγος τού Θεού·

¹⁸ προσευχόμενοι σε κάθε καιρό, με κάθε προσευχή και δέηση, εν Πνεύματι, και αγρυπνώντας σ' αυτό τούτο με κάθε προσκαρτέρηση και δέηση για όλους τούς αγίους.

¹⁹ Και για μένα, για να μου δοθεί λόγος να ανοίξω το στόμα μου με παρρησία, ώστε να κάνω γνωστό το μυστήριο του ευαγγελίου,

²⁰ χάρη τού οποίου είμαι πρέσβης, φορώντας αλυσίδα, για να μιλήσω γι' αυτό με παρρησία, όπως πρέπει να μιλήσω.

Ο Παύλος, διαμέσου τού Τυχικού, ενημερώνει τούς πιστούς

²¹ Αλλά, για να ξέρετε και εσείς τα δικά μου, τι κάνω, θα σας φανερώσει τα πάντα ο Τυχικός, ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος στον Κύριο·

²² τον οποίο έστειλα σε σας, ακριβώς γι' αυτό, για να μάθετε τα όσα σχετίζονται με μας, και να παρηγορήσει τις καρδιές σας.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

²³ Ειρήνη στους αδελφούς και αγάπη, μαζί με πίστη στον Θεό Πατέρα και στον Κύριο Ιησού Χριστό.

²⁴ Η χάρη είθε να είναι μαζί με όλους εκείνους που αγαπούν τον Κύριό μας με καθαρότητα. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ και ο Τιμόθεος, δούλοι τού Ιησού Χριστού, σε όλους τούς αγίους τού Ιησού Χριστού, που είναι στους Φιλίππους, μαζί με τους επισκόπους και τους διακόνους·

² είθε να είναι χάρη σε σας και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Οι στενοί δεσμοί τού Παύλου με τους Φιλιππησίους

³ Ευχαριστώ τον Θεό μου κάθε φορά που σας θυμάμαι,

⁴ πάντοτε, σε κάθε προσευχή μου, καθώς δέομαι για όλους σας με χαρά,

⁵ εξαιτίας τής κοινωνίας σας στο ευαγγέλιο από την πρώτη ημέρα μέχρι τώρα·

⁶ επειδή, είμαι βέβαιος, ακριβώς σε τούτο, ότι εκείνος που άρχισε σε σας ένα καλό έργο, θα το αποτελειώσει μέχρι την ημέρα τού Ιησού Χριστού.

⁷ Όπως είναι δίκαιο σε μένα να φρονώ τούτο για όλους σας, επειδή σας έχω στην καρδιά μου, και είστε όλοι εσείς, και στα δεσμά μου και στην απολογία, και στην επιβεβαίωση του ευαγγελίου, συκοινωνοί μου στη χάρη·

⁸ επειδή, μάρτυράς μου είναι ο Θεός, ότι σας επιποθώ όλους με σπλάχνα Ιησού Χριστού·

⁹ και προσεύχομαι τούτο, να περισσεύσει η αγάπη σας ακόμα περισσότερο και περισσότερο σε επίγνωση και σε κάθε νόηση·

¹⁰ για να διακρίνετε τα διαφέροντα, ώστε να είστε ειλικρινείς και απρόσκοπτοι μέχρι την ημέρα τού Χριστού,

¹¹ γεμάτοι από καρπούς δικαιοσύνης, που παράγονται διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σε δόξαν και έπαινον του Θεού.

Οι κακουχίες, προκοπή για το ευαγγέλιο

¹² Θέλω δε να ξέρετε, αδελφοί, ότι αυτά που μου συνέβησαν συνέτρεξαν περισσότερο σε πρόοδο του ευαγγελίου·

¹³ ώστε τα δεσμά μου για τον Χριστό έγιναν φανερά σε όλο το πραιτώριο, και σε όλους τούς υπόλοιπους·

¹⁴ και οι περισσότεροι των αδελφών εν Κυρίω, καθώς πείστηκαν στα δεσμά μου, τολμούν περισσότερο άφοβα να κηρύττουν τον λόγο.

¹⁵ Μερικοί μεν εξαιτίας φθόνου και φιλονικίας, μερικοί δε και από καλή θέληση κηρύττουν τον Χριστό.

- 16** Οι μεν κηρύττουν τον Χριστό από αντιζηλία, όχι με καθαρότητα, νομίζοντας ότι προσθέτουν θλίψη στα δεσμά μου·
- 17** οι άλλοι, όμως, από αγάπη, ξέροντας ότι είμαι ταγμένος σε απολογία τού ευαγγελίου.
- 18** Τι, λοιπόν; Πάντως, με κάθε τρόπο, είτε με πρόφαση είτε με αλήθεια, ο Χριστός κηρύττεται, και σ' αυτό χαίρομαι, αλλά και θα χαίρομαι.
- 19** Επειδή, ξέρω ότι αυτό θα αποβεί προς απελευθέρωσή μου, διαμέσου τής δέησής σας, και διαμέσου τής πρόσθετης χορήγησης του Πνεύματος του Ιησού Χριστού,
- 20** σύμφωνα με τη σταθερή προσδοκία και ελπίδα μου, ότι δεν θα ντροπιαστώ σε τίποτε, αλλά με κάθε παρρησία, όπως πάντοτε, ο Χριστός και τώρα θα μεγαλυνθεί στο σώμα μου, είτε διαμέσου ζωής είτε διαμέσου θανάτου·
- 21** επειδή, σε μένα το να ζω είναι ο Χριστός, και το να πεθάνω είναι κέρδος.
- 22** Αλλά, αν το να ζω μέσα στη σάρκα, αυτό συμβάλλει σε καρποφορία τού έργου μου, και τι να εκλέξω δεν γνωρίζω·
- 23** επειδή, στενοχωρούμαι από τα δύο, έχοντας μεν την επιθυμία να αναχωρήσω, και να είμαι με τον Χριστό· δεδομένου ότι, είναι πολύ πλέον καλύτερα·
- 24** το να μένω, όμως, μέσα στο σώμα είναι αναγκαιότερο για σας.
- 25** Και ξέρω με πεποίθηση τούτο, ότι θα μείνω και θα συμπαραμείνω μαζί με όλους σας, για την προκοπή σας και τη χαρά στην πίστη·
- 26** ώστε, εξαιτίας μου, να περισσεύει το καύχημά σας στον Ιησού Χριστό, διαμέσου τής δικής μου παρουσίας σε σας.

Ως επάξιοι πολίτες τού Θεού στη γη

- 27** Μονάχα, να πολιτεύεστε επάξια προς το ευαγγέλιο του Χριστού, για να ακούσω, είτε όταν έρθω και σας δώ είτε ενώ είμαι απών, την κατάστασή σας, ότι στέκεστε σε ένα πνεύμα, αγωνιζόμενοι μαζί, με μία ψυχή, για την πίστη τού ευαγγελίου·
- 28** και χωρίς να φοβάστε σε τίποτε από τους ενάντιους· που σ' αυτούς μεν είναι ένδειξη απώλειας, σε σας όμως σωτηρίας, και αυτό από τον Θεό·
- 29** επειδή, σε σας χαρίστηκε το υπέρ τού Χριστού όχι μονάχα το να πιστεύετε σ' αυτόν, αλλά και το να πάσχετε υπέρ αυτού·
- 30** έχοντας τον ίδιον αγώνα, τον οποίο είδατε σε μένα, και τώρα ακούτε ότι υπάρχει σε μένα.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 2

ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

1 . Πρακτικές παραινέσεις

- ¹ ΑΝ, λοιπόν, υπάρχει κάποια παρηγορία εν Χριστώ ή κάποια παραίνεση αγάπης ή κάποια κοινωνία του Πνεύματος ή κάποια σπλάχνα και οικτιρμοί,
- ² κάντε πλήρη τη χαρά μου, να φρονείτε το ίδιο, έχοντας την ίδια αγάπη, να είστε ομόψυχοι, και ομόφρονες·
- ³ μη κάνοντας τίποτε από αντιζηλία ή κενοδοξία, αλλά με ταπεινοφροσύνη, θεωρώντας ο ένας τον άλλον ότι υπερέχει από τον εαυτό του.
- ⁴ Κάθε ένας να μη αποβλέπετε στα δικά του, αλλά κάθε ένας ας αποβλέπει και σ' εκείνα που είναι των άλλων.

2 . Προτροπές για ενότητα

- ⁵ Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό·
- ⁶ ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμισε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό·
- ⁷ αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας δούλου μορφή, καθώς έγινε όμοιος με τους ανθρώπους·
- ⁸ και βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού.
- ⁹ Γι' αυτό, και ο Θεός τον υπερύψωσε, και του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε άλλο·
- ¹⁰ ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων·
- ¹¹ και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.

3 . Η σωτηρία και η προσωπική επιμέλεια

- ¹² Ωστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπακούσατε, όχι μονάχα όπως στην παρουσία μου, αλλά πολύ περισσότερο τώρα στην απουσία μου, με φόβο και τρόμο να κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία·
- ¹³ επειδή, ο Θεός είναι που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, σύμφωνα με την ευδοκία του.

4 . Ζηλευτά καθήκοντα των πιστών

- ¹⁴ Όλα να τα κάνετε χωρίς γογγυσμούς και αμφισβητήσεις·
- ¹⁵ για να γίνεστε άμεμπτοι και ακέραιοι, παιδιά τού Θεού, χωρίς ψεγάδι, μέσα σε μια γενεά στρεβλή και διεστραμμένη· ανάμεσα στους οποίους λάμπετε σαν φωστήρες μέσα στον κόσμο,
- ¹⁶ κρατώντας τον λόγο τής ζωής, για καύχημά μου στην ημέρα τού Χριστού, ότι δεν έτρεξα μάταια ούτε μάταια κοπίασα.

17 Αλλά, αν και προσφέρω τον εαυτό μου σπονδή επάνω στη θυσία και στη λειτουργία τής πίστης σας, χαίρομαι και συγχαίρομαι μαζί με όλους εσάς·

18 το ίδιο, μάλιστα, και εσείς να χαίρεστε και να συγχαίρεστε μαζί μου.

Ο Παύλος επαινεί τον Τιμόθεο ως ισόψυχόν του

19 Ελπίζω, μάλιστα, στον Κύριο Ιησού, να στείλω γρήγορα σε σας τον Τιμόθεο, για να ευφραίνομαι και εγώ μαθαίνοντας την κατάστασή σας.

20 Επειδή, δεν έχω κανέναν ισόψυχον, που θα μεριμνήσει γνήσια για την κατάστασή σας.

21 Επειδή, όλοι ζητούν τα δικά τους, όχι εκείνα τού Ιησού Χριστού.

22 Και γνωρίζετε τη δοκιμασία του, ότι δούλεψε μαζί μου στο ευαγγέλιο σαν παιδί μαζί με τον πατέρα.

23 Αυτόν, λοιπόν, ελπίζω να τον στείλω αμέσως, καθώς θα δω το τέλος των υποθέσεών μου.

Επαφρόδιτος, υπόδειγμα διακονίας

24 Έχω μάλιστα την πεποίθηση στον Κύριο ότι και εγώ θάρθω γρήγορα.

25 Στοχάστηκα, όμως, αναγκαίο να στείλω σε σας τον Επαφρόδιτο, τον αδελφό και συνεργό και συστρατιώτη μου, σταλμένον δε από σας, και ο οποίος υπηρέτησε στην ανάγκη μου.

26 Επειδή, σας επιποθούσε όλους σας, και λυπόταν, επειδή ακούσατε ότι ασθένησε.

27 Και, πραγματικά, ασθένησε μέχρι θανάτου· ο Θεός, όμως, τον ελέησε· και όχι μονάχα αυτόν, αλλά και εμένα, για να μη πάρω λύπη επάνω σε λύπη.

28 Γι' αυτό, τον έστειλα με μεγαλύτερη βιασύνη, για να χαρείτε μόλις τον ξαναδείτε, και εγώ να έχω λιγότερη λύπη.

29 Δεχθείτε τον, λοιπόν, εν Κυρίω με κάθε χαρά, και να τιμάτε αυτού τού είδους τούς ανθρώπους·

30 επειδή, εξαιτίας τού έργου τού Χριστού πλησίασε μέχρι τον θάνατο, καταφρονώντας τη ζωή του, για να αναπληρώσει την έλλειψη της υπηρεσίας σας σε μένα.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 3

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

1 . Οι κίνδυνοι από ψευδοδιδασκαλίες

1 ΤΕΛΟΣ, αδελφοί μου, να χαίρεστε στον Κύριο· το να σας γράφω τα ίδια, σε μένα μεν δεν είναι ενοχλητικό, σε σας όμως είναι ασφαλές.

² Να προσέχετε τα σκυλιά, να προσέχετε τους κακούς εργάτες, να προσέχετε την κατατομή·

³ επειδή, εμείς είμαστε η περιτομή, αυτοί που λατρεύουμε τον Θεό με το πνεύμα, και καυχώμαστε στον Ιησού Χριστό, και χωρίς να έχουμε την πεποίθηση στη σάρκα.

2 . Τα μεγαλύτερα προνόμια και ηθικά επιτεύγματα είναι σκύβαλα σε σύγκριση με τον Χριστό

⁴ Παρόλο που εγώ έχω πεποίθηση και στη σάρκα. Αν κάποιος άλλος νομίζει ότι έχει πεποίθηση στη σάρκα, εγώ περισσότερο·

⁵ μου έχει γίνει περιτομή την όγδοη ημέρα, είμαι από το γένος Ισραήλ, από τη φυλή Βενιαμίν, Εβραίος από Εβραίους, Φαρισαίος σύμφωνα με τον νόμο,

⁶ διώκτης τής εκκλησίας με ζήλο, σύμφωνα με τη δικαιοσύνη που φανερώνεται διαμέσου του νόμου υπήρξα άμεμπτος·

⁷ όμως, εκείνα που ήσαν σε μένα κέρδη, αυτά τα θεώρησα ζημία για τον Χριστό.

⁸ Μάλιστα δε και θεωρώ ότι τα πάντα είναι ζημία απέναντι στο έξοχο της γνώσης του Ιησού Χριστού του Κυρίου μου· για τον οποίο ζημιώθηκα τα πάντα, και θεωρώ ότι είναι σκύβαλα, για να κερδίσω τον Χριστό,

⁹ και να βρεθώ σ' αυτόν, μη έχοντας δική μου δικαιοσύνη, την προερχόμενη από τον νόμο, αλλά εκείνη διαμέσου τής πίστης του Χριστού, τη δικαιοσύνη, αυτή από τον Θεό διαμέσου τής πίστης·

¹⁰ για να γνωρίσω αυτόν, και τη δύναμη της ανάστασής του, και την κοινωνία των παθημάτων του, συμμορφούμενος με τον θάνατό του·

¹¹ αν κατά κάποιον τρόπο φτάσω στην εξανάσταση των νεκρών.

3 . Ο κανόνας για την απόκτηση του βραβείου, κανόνας τελειότητας

¹² Όχι ότι έλαβα κίόλας το βραβείο ή έγινα ήδη τέλειος· τρέχω, όμως, πίσω απ' αυτό, ίσως το αποκτήσω, για το οποίο και αποκτήθηκα από τον Ιησού Χριστό.

¹³ Αδελφοί, εγώ δεν στοχάζομαι τον εαυτό μου ότι το έχω αποκτήσει.

¹⁴ Αλλά, ένα πράγμα κάνω, λησμονώντας μεν όσα βρίσκονται πίσω, επεκτεινόμενος δε σε όσα βρίσκονται μπροστά, τρέχω προς τον σκοπό, για το βραβείο τής άνω κλήσης του Θεού εν Χριστώ Ιησού.

¹⁵ Όσοι, λοιπόν, είμαστε τέλειοι, ας φρονούμε τούτο· και αν φρονείτε κάτι κάπως διαφορετικά, και αυτό θα σας το αποκαλύψει ο Θεός.

¹⁶ Όμως, σ' εκείνο που φτάσαμε, ας περπατάμε σύμφωνα μ' αυτόν τον κανόνα, ας φρονούμε το ίδιο.

4 . Ο Παύλος τούς καλεί να γίνουν συμμιμητές του

17 Αδελφοί, να γίνεστε συμμιμητές μου, και να παρατηρείτε όσους από αυτούς περπατούν έτσι, όπως έχετε εμάς ως υπόδειγμα.

18 Επειδή, πολλοί περπατούν, για τους οποίους πολλές φορές σάς έλεγα, τώρα και κλαίγοντας σας λέω, ότι είναι οι εχθροί τού σταυρού τού Χριστού·

19 το τέλος των οποίων είναι η απώλεια, των οποίων ο Θεός είναι η κοιλιά, και η δόξα τους μέσα στη ντροπή τους, οι οποίοι φρονούν τα επίγεια.

20 Επειδή, το πολίτευμά μας είναι στους ουρανούς, απ' όπου και προσμένουμε Σωτήρα, τον Κύριο Ιησού Χριστό·

21 ο οποίος θα μετασχηματίσει το σώμα τής ταπείνωσής μας, ώστε να γίνει σύμμορφο με το σώμα τής δόξας του, σύμφωνα με την ενέργεια με την οποία μπορεί και να υποτάξει τα πάντα στον εαυτό του.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ 4

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΙΝΕΣΕΙΣ

1 . Να μένουν στον Κύριο, σύμφωνα με τα πρότυπα που τους έδωσε

1 Γι' αυτό, αδελφοί μου, αγαπητοί και επιπόθητοι, χαρά και στεφάνι μου, έτσι να στέκεστε στον Κύριο, αγαπητοί.

2 . Προτροπές για ενότητα

2 ΠΑΡΑΚΑΛΩ την Ευωδία, παρακαλώ και τη Συντύχη, να φρονούν το ίδιο εν Κυρίω.

3 Και παρακαλώ και εσένα, γνήσιε σύντροφε, να τις βοηθάς, αυτές που συναγωνίστηκαν μαζί μου στο ευαγγέλιο, μαζί και με τον Κλήμη και τους υπόλοιπους συνεργάτες μου, των οποίων τα ονόματα είναι στο βιβλίο τής ζωής.

3 . Να χαίρονται στην πίστη τού Κυρίου

4 Να χαίρεστε στον Κύριο πάντοτε· θα το πω ξανά: Να χαίρεστε.

5 Η επιείκειά σας ας γίνει γνωστή σε όλους τούς ανθρώπους· ο Κύριος είναι κοντά.

4 . Ο τρόπος αντιμετώπισης προβλημάτων

6 Να μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου τής προσευχής και της δέησης.

7 Και η ειρήνη τού Θεού, που υπερέχει κάθε νοη, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα διανοήματά σας διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

5 . Οι σκέψεις, πεδίο αγιασμού

8 Τέλος, αδελφοί μου, όσα είναι αληθινά, όσα είναι σεμνά, όσα είναι δίκαια, όσα είναι καθαρά, όσα είναι προσφιλή, όσα έχουν καλή φήμη, αν υπάρχει κάποια αρετή, και αν υπάρχει κάποιος έπαινος, αυτά να συλλογίζεστε.

⁹ Εκείνα που και μάθατε, και παραλάβετε, και ακούσατε, και είδατε σε μένα, αυτά να κάνετε· και ο Θεός τής ειρήνης θα είναι μαζί σας.

Ο Παύλος δέχεται υλική βοήθεια από τους Φιλιππησίους

¹⁰ Χάρηκα, μάλιστα, πολύ εν Κυρίω, ότι τώρα τέλος πάντων δείξατε να αναθάλλει η φροντίδα σας για μένα, για τον οποίο και φροντίζατε, όμως δεν είχατε την ευκαιρία.

¹¹ Όχι ότι το λέω, επειδή βρίσκομαι σε στέρηση· δεδομένου ότι, εγώ έμαθα να είμαι αυτάρκης σε όσα έχω.

¹² Ξέρω να περνώ με στέρηση, ξέρω και να έχω περίσσευμα· σε κάθε τι, και σε όλα, είμαι διδαγμένος, και να χορταίνω και να πεινάω, και να έχω περίσσευμα και να στερούμαι.

¹³ Όλα τα μπορώ, διαμέσου τού Χριστού που με ενδυναμώνει.

¹⁴ Όμως, καλά κάνατε, ότι γίνατε συγκοινωνοί στη θλίψη μου.

¹⁵ Ξέρετε, μάλιστα, και εσείς, Φιλιππησίοι, ότι στην αρχή τού ευαγγελίου, όταν βγήκα από τη Μακεδονία, καμία εκκλησία δεν είχε κοινωνία μαζί μου σε υλικές δοσοληψίες, παρά μονάχα εσείς·

¹⁶ επειδή, και στη Θεσσαλονίκη και μία και δύο φορές στείλατε στην ανάγκη μου·

¹⁷ όχι ότι ζητάω το δώρο, αλλά ζητάω τον καρπό, που πλεονάζει για λογαριασμό σας.

¹⁸ Τα έχω, όμως, όλα, και μου περισσεύουν· έγινα πλήρης καθώς δέχθηκα από τον Επαφρόδιτο αυτά που στάλθηκαν από σας, οσμή ευωδίας, θυσία δεκτή, ευάρεστη στον Θεό.

¹⁹ Ο δε Θεός μου θα εκπληρώσει κάθε ανάγκη σας, σύμφωνα με τον πλούτο του, με δόξα, διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

²⁰ Στον Θεό και Πατέρα μας ας είναι η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

²¹ Χαιρετήστε κάθε άγιον εν Χριστώ Ιησού· σας χαιρετούν οι αδελφοί που είναι μαζί μου.

²² Σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι, μάλιστα αυτοί από το ανάκτορο του Καίσαρα.

²³ Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είτε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού με το θέλημα του Θεού, και ο αδελφός Τιμόθεος,

² προς τους αγίους και πιστούς αδελφούς εν Χριστώ, που είναι στις Κολοσσές· είθε να είναι χάρη σε σας και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Η εσωτερική ζωή τής Εκκλησίας οδηγεί σε ευχαριστία

³ Ευχαριστούμε τον Θεό και Πατέρα τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, καθώς προσευχόμαστε πάντοτε για σας,

⁴ όταν ακούσαμε την πίστη σας στον Ιησού Χριστό, και την αγάπη σε όλους τούς αγίους,

⁵ για την ελπίδα που είναι για σας αποταμιευμένη στους ουρανούς· την οποία από πριν ακούσατε στον λόγο τής αλήθειας τού ευαγγελίου,

⁶ το οποίο ήρθε σε σας, όπως και σε ολόκληρο τον κόσμο· και καρποφορεί, όπως και σε σας, από την ημέρα που ακούσατε και γνωρίσατε τη χάρη τού Θεού αληθινά·

⁷ καθώς και μάθατε από τον Επαφρά, τον αγαπητό σύνδουλό μας, που είναι για σας πιστός διάκονος του Χριστού·

⁸ ο οποίος και φανέρωσε σε μας την αγάπη σας, που δίνεται από το Πνεύμα.

Προσευχή για την πνευματική πρόοδο της Εκκλησίας

⁹ Γι' αυτό και εμείς, από την ημέρα που το ακούσαμε, δεν παύουμε να προσευχόμαστε για σας, και να δεόμαστε να γίνετε πλήρεις από την επίγνωση του θελήματός του με κάθε σοφία και πνευματική σύνεση·

¹⁰ για να περπατήσετε αντάξια στον Κύριο, ευαρεστώντας σε όλα, καρποφορώντας σε κάθε έργο αγαθό, και αυξανόμενοι στην επίγνωση του Θεού.

¹¹ Καθώς ενδυναμώνεστε με κάθε δύναμη σύμφωνα με την κυριαρχική εξουσία τής δόξας του, σε κάθε υπομονή και μακροθυμία με χαρά·

Το θαυμαστό έργο τού Χριστού για τη σωτηρία μας

¹² ευχαριστώντας τον Πατέρα, που μας έκανε άξιους της μερίδας τού κλήρου των αγίων μέσα στο φως·

¹³ ο οποίος μάς ελευθέρωσε από την εξουσία τού σκότους, και μας μετέφερε στη βασιλεία τού αγαπητού Υιού του·

14 στον οποίο έχουμε την απολύτρωση διαμέσου τού αίματός του, την άφεση των αμαρτιών·

Το μεγαλείο τού Προσώπου τού Χριστού

15 ο οποίος είναι εικόνα τού αόρατου Θεού, πρωτότοκος κάθε κτίσης·

16 επειδή, διαμέσου αυτού κτίστηκαν τα πάντα, αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς και αυτά που είναι επάνω στη γη, τα ορατά και τα αόρατα, είτε θρόνοι είτε κυριότητες είτε αρχές είτε εξουσίες, τα πάντα κτίστηκαν διαμέσου αυτού και γι' αυτόν·

17 και αυτός είναι πριν από όλα, και όλα συντηρούνται διαμέσου αυτού·

18 και αυτός είναι η κεφαλή τού σώματος, της εκκλησίας· ο οποίος είναι αρχή, πρωτότοκος από τους νεκρούς, για να γίνει αυτός πρωτεύων σε όλα.

19 Επειδή, ο Πατέρας ευδόκησε μέσα σ' αυτόν να κατοικήσει ολόκληρο το πλήρωμα,

20 και διαμέσου αυτού, να συμφιλιώσει τα πάντα με τον εαυτό του, αφού ειρηνοποίησε διαμέσου τού αίματος του σταυρού του, διαμέσου αυτού, είτε αυτά που είναι επάνω στη γη είτε αυτά που είναι μέσα στους ουρανούς.

Παρελθόν, παρόν και μέλλον τής Εκκλησίας

21 Και εσάς, που ήσασταν κάποτε απαλλοτριωμένοι, και εχθροί στη διάνοια με τα πονηρά έργα·

22 τώρα, όμως, σας συμφιλίωσε προς τον εαυτό του, διαμέσου τού σώματος της σάρκας του, διαμέσου τού θανάτου, για να σας παραστήσει μπροστά του αγίους και χωρίς ψεγάδι και χωρίς κατηγορία·

23 αν επιμένετε στην πίστη, θεμελιωμένοι και στερεοί, και χωρίς να μετακινείστε από την ελπίδα τού ευαγγελίου, που ακούσατε, αυτό που κηρύχθηκε σε ολόκληρη την κτίση, που είναι κάτω από τον ουρανό· για το οποίο εγώ, ο Παύλος, έγινα υπηρέτης.

24 Τώρα χαίρομαι στα παθήματά μου για σας, και αναπληρώνω με τη σειρά μου τα υστερήματα των θλίψεων του Χριστού στη σάρκα μου, για χάρη τού σώματός του, που είναι η εκκλησία·

Η ιδιαίτερη αποστολή τού Παύλου

25 για την οποία εγώ έγινα υπηρέτης, σύμφωνα με την οικονομία τού Θεού, που δόθηκε σε μένα για σας, για να εκπληρώσω το κήρυγμα του λόγου τού Θεού,

26 το μυστήριο που ήταν κρυμμένο από τους αιώνες και από τις γενεές, τώρα όμως φανερώθηκε στους αγίους του·

²⁷ στους οποίους ο Θεός θέλησε να φανερώσει, ποιος είναι ο πλούτος τής δόξας τούτου τού μυστηρίου στα έθνη, που είναι ο Χριστός μέσα σας, η ελπίδα τής δόξας·

²⁸ τον οποίο εμείς κηρύττομε νουθετώντας κάθε άνθρωπο, και διδάσκοντας κάθε άνθρωπο με κάθε σοφία, για να παραστήσουμε κάθε άνθρωπο τέλειον εν Χριστώ Ιησού·

²⁹ στο οποίο και κοπιάζω, διεξάγοντας αγώνα, σύμφωνα με την ενέργεια, που ενεργείται μέσα μου με δύναμη.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 2

Ο εσωτερικός αγώνας τού Παύλου για τις Εκκλησίες

¹ Επειδή, θέλω να ξέρετε ποιον μεγάλο αγώνα έχω για σας και γι' αυτούς που είναι στη Λαοδίκεια, και για όσους δεν έχουν δει σωματικά το πρόσωπό μου·

² για να παρηγορηθούν οι καρδιές τους, καθώς θα ενωθούν μαζί, με αγάπη, και σε κάθε πλούτο τής πληροφορίας τής σύνεσης, ώστε να γνωρίσουν το μυστήριο του Θεού και Πατέρα και του Χριστού·

³ στον οποίο είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί τής σοφίας και της γνώσης.

⁴ Και το λέω αυτό, για να μη σας εξαπατάει κάποιος με πιθανολογία·

⁵ επειδή, αν και κατά το σώμα είμαι απών, όμως με το πνεύμα είμαι μαζί σας, χαίροντας και βλέποντας την τάξη σας, και τη σταθερότητα της πίστης σας στον Χριστό.

Η ανθρώπινη παράδοση δεν είναι σύμφωνη με τον Χριστό

⁶ Όπως, λοιπόν, παραλάβετε τον Ιησού Χριστό, τον Κύριο, να περπατάτε ενωμένοι μ' αυτόν,

⁷ ριζωμένοι και εποικοδομούμενοι σ' αυτόν, και στερεωνόμενοι στην πίστη, όπως διδαχθήκατε, περισσεύοντας σ' αυτή με ευχαριστία.

⁸ Προσέχετε να μη σας εξαπατήσει κάποιος διαμέσου τής φιλοσοφίας και της μάταιης απάτης, σύμφωνα με την παράδοση των ανθρώπων, σύμφωνα με τα στοιχεία τού κόσμου, και όχι σύμφωνα με τον Χριστό.

⁹ Επειδή, μέσα σ' αυτόν κατοικεί ολόκληρο το πλήρωμα της θεότητας σωματικά·

¹⁰ και μέσα σ' αυτόν είστε πλήρεις, αυτός που είναι η κεφαλή κάθε αρχής και εξουσίας·

¹¹ στον οποίο περιτμηθήκατε, με χειροποίητη περιτομή, όταν ξεντυθήκατε το σώμα των αμαρτιών τής σάρκας διαμέσου τής περιτομής τού Χριστού,

¹² καθόσον συνταφήκατε μαζί του στο βάπτισμα· με τον οποίο και συναναστηθήκατε διαμέσου τής πίστεως τής ενέργειας του Θεού, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς.

¹³ Και εσάς, που ήσασταν νεκροί στα αμαρτήματα και στην ακροβυστία τής σάρκας σας, σας ζωοποίησε μαζί του, καθώς σας συγχώρεσε όλα τα πταίσματα,

¹⁴ όταν εξάλειψε το χειρόγραφο με τα διατάγματα, που ήταν εναντίον σας, και το αφαίρεσε από το μέσον, καρφώνοντάς το επάνω στον σταυρό·

¹⁵ και αφού απογύμνωσε τις αρχές και τις εξουσίες, τις καταντρόπιασε δημόσια, όταν επάνω του θριάμβευσε εναντίον τους.

Ο αγιασμός δεν προέρχεται από την τήρηση κάποιων εντολών

¹⁶ Ας μη σας κρίνει, λοιπόν, κανένας για φαγητό ή για ποτό ή για λόγον γιορτής ή νεομηνίας ή σαββάτων·

¹⁷ που είναι σκιά των μελλοντικών πραγμάτων, το σώμα όμως είναι τού Χριστού.

¹⁸ Κανένας ας μη σας στερήσει το βραβείο, με προσποίηση ταπεινοφροσύνης, και με θρησκεία των αγγέλων, ασχολούμενος με πράγματα που δεν είδε, φουσκώνοντας μάτια από τον νου τής σάρκας του,

¹⁹ και μη κρατώντας την κεφαλή, τον Χριστό, από τον οποίο ολόκληρο το σώμα διαμέσου των αρμών και συνδέσμων, καθώς διατηρείται και καθώς συνδέεται, αυξάνει σύμφωνα με την αύξηση του Θεού.

²⁰ Αν, λοιπόν, πεθάνατε μαζί με τον Χριστό από τα στοιχεία τού κόσμου, γιατί, ενώ ζείτε μέσα στον κόσμο, υποβάλλετε τον εαυτό σας σε διατάγματα:

²¹ (Μη πιάσεις, μη γευτείς, μη αγγίξεις·

²² τα οποία όλα φθείρονται με τη χρήση)· σύμφωνα με τα εντάλματα και τις διδασκαλίες των ανθρώπων;

²³ Τα οποία έχουν μία φαινομενική μονάχα πλευρά σοφίας, σε εθελοθρησκεία και ταπεινοφροσύνη και σκληραγώγηση του σώματος, χωρίς να έχουν σε καμιά τιμή την ευχαρίστηση της σάρκας.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 3

Ο ΓΝΗΣΙΟΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ

1 . Οι βάσεις τού αγιασμού

¹ Αν, λοιπόν, συναναστηθήκατε μαζί με τον Χριστό, να ζητάτε τα άνω, όπου είναι ο Χριστός καθισμένος στα δεξιά τού Θεού.

² Να φρονείτε τα άνω, όχι αυτά που είναι επάνω στη γη.

³ Επειδή, πεθάνατε, και η ζωή σας είναι κρυμμένη μαζί με τον Χριστό μέσα στον Θεό.

⁴ Όταν ο Χριστός, η ζωή μας, φανερωθεί, τότε και εσείς θα φανερωθείτε μαζί του μέσα σε δόξα.

2 . Ο αγιασμός από την αρνητική του πλευρά

⁵ Νεκρώστε, λοιπόν, τα μέλη σας που είναι επάνω στη γη: Πορνεία, ακαθαρσία, πάθος, κακή επιθυμία, και την πλεονεξία, που είναι ειδωλολατρεία·

⁶ για τα οποία έρχεται η οργή τού Θεού επάνω στους γιους τής απείθειας·

⁷ στα οποία και εσείς περπατήσατε κάποτε, όταν ζούσατε ανάμεσά τους.

⁸ Τώρα, όμως, απορρίψτε και εσείς από το στόμα σας όλα αυτά: Οργή, θυμό, κακία, βλασφημία, αισχρολογία.

⁹ Να μη λέτε ψέματα ο ένας στον άλλον, αφού ξεντυθήκατε τον παλιό άνθρωπο, μαζί με τις πράξεις του·

¹⁰ και ντυθήκατε τον καινούργιο, αυτόν που ανακαινίζεται σε επίγνωση, σύμφωνα με την εικόνα εκείνου που τον έκτισε·

¹¹ όπου δεν υπάρχει Έλληνας και Ιουδαίος, περιτομή και ακροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ελεύθερος, αλλά τα πάντα και μέσα σε όλα είναι ο Χριστός.

3 . Ο αγιασμός από τη θετική του πλευρά

¹² Ντυθείτε, λοιπόν, ως εκλεκτοί τού Θεού, άγιοι και αγαπημένοι, σπλάχνα οικτιρμών, καλοσύνη, ταπεινοφροσύνη, πραότητα, μακροθυμία·

¹³ υποφέροντας ο ένας τον άλλον, και συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, αν κάποιος έχει παράπονο ενάντια σε κάποιον· όπως και ο Χριστός συγχώρεσε σε σας, έτσι και εσείς.

¹⁴ Και σε όλα τούτα, να ντυθείτε την αγάπη, που είναι ο σύνδεσμος της τελειότητας.

¹⁵ Και η ειρήνη τού Θεού ας βασιλεύει στις καρδιές σας, στην οποία και προσκληθήκατε σε ένα σώμα· και να γίνεστε ευγνώμονες.

¹⁶ Ο λόγος τού Χριστού ας κατοικεί μέσα σας πλούσια, με κάθε σοφία· διδάσκοντας και νουθετώντας ο ένας τον άλλον, με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικές ωδές, ψάλλοντας με χάρη από την καρδιά σας στον Κύριο.

¹⁷ Και κάθε τι, ό,τι αν κάνετε, με λόγο ή με έργο, όλα να τα κάνετε στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας διαμέσου αυτού τον Θεό και Πατέρα.

4 . Ο αγιασμός μέσα στον κύκλο τής οικογένειας

¹⁸ Οι γυναίκες, να υποτάσσεστε στους άνδρες σας, όπως αρμόζει στον Κύριο.

- 19** Οι άνδρες, να αγαπάτε τις γυναίκες σας, και να μη είστε πικροί απέναντί τους.
- 20** Τα παιδιά, να υπακούτε στους γονείς, σε όλα· επειδή, αυτό είναι ευάρεστο στον Κύριο.
- 21** Οι πατέρες, να μη ερεθίζετε τα παιδιά σας, για να μη μικροψυχούν.
- 22** Οι δούλοι, να υπακούτε σε όλα στους κατά σάρκα κυρίους σας, όχι με οφθαλμοδοουλεία, ως ανθρωπάρεσκοι, αλλά με απλότητα καρδιάς, έχοντας φόβο προς τον Θεό.
- 23** Και κάθε τι, ό,τι αν κάνετε, να το εργάζεστε από ψυχής, σαν στον Κύριο, και όχι σε ανθρώπους·
- 24** ξέροντας ότι από τον Κύριο θα πάρετε την ανταπόδοση της κληρονομιάς· επειδή, υπηρετείτε ως δούλοι στον Κύριο, τον Χριστό·
- 25** όποιος, όμως, αδικεί, θα πάρει την αμοιβή τής αδικίας του, και προσωποληψία δεν υπάρχει.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 4

- 1** ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ, να αποδίδετε το δίκαιο και το ίσον στους δούλους σας, ξέροντας ότι και εσείς έχετε Κύριο στους ουρανούς.

Επιμονή στην προσευχή

- 2** ΝΑ ΕΠΙΜΕΝΕΤΕ στην προσευχή, αγρυπνώντας σ' αυτή με ευχαριστία·
- 3** ταυτόχρονα, να προσεύχεστε και για μας, για να μας ανοίξει ο Θεός θύρα τού λόγου, για να μιλήσουμε το μυστήριο του Χριστού, για το οποίο και είμαι φυλακισμένος·
- 4** για να το φανερώσω, όπως πρέπει να μιλήσω.

Παραινέσεις και ευχές για την καθημερινή ζωή

- 5** Να περπατάτε με φρόνηση προς τους έξω, εξαγοραζόμενοι τον καιρό.
- 6** Ο λόγος σας ας είναι πάντοτε με χάρη, αρτυμένος με αλάτι, για να ξέρετε πώς πρέπει να αποκρίνεστε προς κάθε έναν ξεχωριστά.

Ο Τυχικός και ο Ονήσιμος μεταφέρουν τα νέα τού Παύλου

- 7** Όλα όσα αφορούν εμένα θα σας τα φανερώσει ο Τυχικός, ο αγαπητός αδελφός, και πιστός διάκονος και σύνδουλος εν Κυρίω·
- 8** που τον έστειλα σε σας γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, για να μάθει την κατάσταση σας, και να παρηγορήσει τις καρδιές σας·
- 9** μαζί με τον Ονήσιμο, τον πιστό και αγαπητό αδελφό, που είναι από σας· θα σας φανερώσουν όλα όσα γίνονται εδώ.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

- 10** Σας χαιρετάει ο Αρίσταρχος, ο συναιχμάλωτός μου, και ο Μάρκος, ο ανεψιός τού Βαρνάβα, (για τον οποίο πήρατε παραγγελίες· αν έρθει σε σας, να τον υποδεχθείτε)·
- 11** και ο Ιησούς, που λέγεται Ιούστος, οι οποίοι είναι από την περιτομή· αυτοί είναι οι μόνοι συνεργοί μου στη βασιλεία τού Θεού, οι οποίοι έγιναν σε μένα παρηγορία.
- 12** Σας χαιρετάει ο Επαφράς, ο οποίος είναι από σας, ο δούλος τού Χριστού, που πάντοτε αγωνίζεται για σας στις προσευχές, για να σταθείτε τέλειοι και πλήρεις σε κάθε θέλημα του Θεού.
- 13** Επειδή, δίνω μαρτυρία γι' αυτόν ότι, έχει πολύ ζήλο για σας, και για όσους είναι στη Λαοδίκεια, και για όσους είναι στην Ιεράπολη.
- 14** Σας χαιρετάει και ο γιατρός, ο Λουκάς, ο αγαπητός, και ο Δημάς.
- 15** Χαιρετήστε τούς αδελφούς που είναι στη Λαοδίκεια, και τον Νυμφά, και την κατ' οίκο του εκκλησία.
- 16** Και αφού η επιστολή διαβαστεί ανάμεσά σας, κάντε να διαβαστεί και στην εκκλησία των Λαοδικέων· και εκείνη από τη Λαοδίκεια να τη διαβάσετε και εσείς.
- 17** Και να πείτε στον Αρχιππο: Πρόσεχε τη διακονία, που παρέλαβες εν Κυρίω, ώστε να την εκπληρώνεις.
- 18** Ο χαιρετισμός γράφτηκε με το δικό μου χέρι, του Παύλου· να θυμάστε τα δεσμά μου. Η χάρη τού Κυρίου είτε να είναι μαζί σας. Αμήν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, και ο Σιλουανός και ο Τιμόθεος, προς την εκκλησία των Θεσσαλονικέων, που είναι σε ενότητα με τον Πατέρα Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό· είθε να είναι σε σας χάρη και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Μία Εκκλησία με: Πίστη, ελπίδα και αγάπη

² Ευχαριστούμε τον Θεό πάντοτε για όλους εσάς και σας αναφέρουμε στις προσευχές μας,

³ καθώς αδιάκοπα θυμόμαστε το έργο σας στην πίστη, και τον κόπο τής αγάπης, και την υπομονή τής ελπίδας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μπροστά στον Θεό και Πατέρα μας·

Το Ευαγγέλιο —όχι μονάχα με λόγια, αλλά και— με δύναμη

⁴ ξέροντας, αδελφοί, αγαπημένοι από τον Θεό, την εκλογή σας·

⁵ επειδή, το ευαγγέλιό μας δεν έγινε σε σας μονάχα με λόγο, αλλά και με δύναμη, και με Πνεύμα Άγιο, και με πολλή πληροφορία, καθώς ξέρετε ποιοι υπήρξαμε ανάμεσά σας για σας.

⁶ Και εσείς γίνετε μιμητές μας και του Κυρίου, καθώς δεχθήκατε τον λόγο μέσα σε πολλή θλίψη, μαζί με χαρά Πνεύματος Αγίου·

Επιστροφή από τα είδωλα

⁷ ώστε, γίνετε τύποι σε όλους εκείνους που πιστεύουν στη Μακεδονία και στην Αχαΐα.

⁸ Επειδή, από σας ο λόγος τού Κυρίου διασαλπίστηκε, όχι μονάχα στη Μακεδονία και στην Αχαΐα, αλλά η φήμη τής πίστης σας προς τον Θεό έφτασε και σε κάθε τόπο· ώστε, εμείς δεν έχουμε ανάγκη να λέμε κάτι·

⁹ επειδή, οι ίδιοι διηγούνται για μας, τι είδους είσοδο είχαμε προς εσάς, και πώς επιστρέψατε στον Θεό από τα είδωλα, για να δουλεύετε έναν Θεό ζωντανό και αληθινό,

¹⁰ και να προσμένετε τον Υιό του από τους ουρανούς, που τον ανέστησε από τους νεκρούς, τον Ιησού, ο οποίος μάς ελευθερώνει από τη μέλλουσα οργή.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 2

Το έργο τού Παύλου και των συνεργατών του στη Θεσσαλονίκη

¹ Επειδή, εσείς ξέρετε, αδελφοί, την είσοδό μας προς εσάς, ότι δεν έγινε μάταιη·

² αλλά, και ενώ προηγουμένως πάθαμε και υποφέραμε ύβρεις στους Φιλίππους, όπως ξέρετε, πήραμε θάρρος στον Θεό μας να μιλήσουμε σε σας το ευαγγέλιο του Θεού με πολύν αγώνα.

³ Επειδή, η προτροπή μας δεν ήταν από πλάνη ούτε από ακαθαρσία ούτε με δόλο·

⁴ αλλά, καθώς δοκιμαστήκαμε από τον Θεό για να μας εμπιστευθεί το ευαγγέλιο, έτσι μιλάμε, όχι σαν τέτοιοι που αρέσουν σε ανθρώπους, αλλά στον Θεό, που δοκιμάζει τις καρδιές μας.

⁵ Επειδή, ούτε λόγο κολακείας μεταχειριστήκαμε ποτέ, καθώς ξέρετε, ούτε πρόφαση πλεονεξίας· ο Θεός είναι μάρτυρας.

⁶ Ούτε ζητήσαμε δόξα από ανθρώπους, ούτε από σας ούτε από άλλους, παρόλο που μπορούσαμε να δίνουμε βάρος ως απόστολοι του Χριστού·

⁷ αλλά, σταθήκαμε γλυκείς ανάμεσά σας· όπως η τροφός περιθάλπει τα δικά της παιδιά·

⁸ έτσι, έχοντας ένθερμη αγάπη προς εσάς, έχουμε ευχαρίστηση να μεταδώσουμε όχι μονάχα το ευαγγέλιο του Θεού, αλλά και τις ψυχές μας, για τον λόγο ότι σταθήκατε αγαπητοί σε μας.

⁹ Επειδή, θυμάστε, αδελφοί, τον κόπο μας και τον μόχθο· δεδομένου ότι, νύχτα και ημέρα εργαζόμενοι, για να μη επιβαρύνουμε κάποιον από σας, κηρύξαμε σε σας το ευαγγέλιο του Θεού.

¹⁰ Εσείς είστε μάρτυρες, και ο Θεός, ότι με όσιο τρόπο και δίκαιο και άμεμπτο φερθήκαμε σε σας που πιστεύετε·

¹¹ καθώς ξέρετε, ότι κάθε έναν από σας ξεχωριστά, όπως ο πατέρας τα δικά του παιδιά, σας προτρέπαμε και παρηγορούσαμε·

¹² και διαμαρτυρόμασταν να περπατήσετε αντάξια του Θεού, που μας προσκαλεί στη δική του βασιλεία και δόξα.

Ο ζήλος των Θεσσαλονικέων

¹³ Γι' αυτό και εμείς ευχαριστούμε αδιάκοπα τον Θεό ότι, όταν παραλάβετε τον λόγο τού Θεού, που ακούσατε από μας, τον δεχθήκατε όχι ως λόγον ανθρώπων, αλλά, (όπως, αληθινά, είναι), ως λόγον Θεού, ο οποίος και ενεργείται ανάμεσα σε σας που πιστεύετε.

¹⁴ Επειδή, εσείς, αδελφοί, γίνετε μιμητές των εκκλησιών τού Θεού, που είναι στην Ιουδαία, εν Χριστώ Ιησού, δεδομένου ότι, και εσείς πάθατε τα ίδια από τους δικούς σας ομοεθνείς, όπως και αυτοί από τους Ιουδαίους·

¹⁵ οι οποίοι και τον Κύριο Ιησού θανάτωσαν και τους δικούς τους προφήτες, και εμάς έθεσαν υπό διωγμό, και στον Θεό δεν αρέσουν, και σε όλους τούς ανθρώπους είναι ενάντιοι·

16 οι οποίοι μάς εμποδίζουν να μιλήσουμε προς τα έθνη για να σωθούν, για να αναπληρώσουν τις δικές τους αμαρτίες πάντοτε· έφτασε, όμως, επάνω τους η οργή σε τέλειο βαθμό.

Στην επιθυμία τού Παύλου, να τους επισκεφθεί ξανά, ο διάβολος αντιτάσσεται

17 ΕΜΕΙΣ, όμως, αδελφοί, αφού μείναμε για λίγο καιρό ορφανοί από σας, όσον αφορά την προσωπική μας παρουσία, όχι με την καρδιά, φροντίσαμε περισσότερο με πολλή επιθυμία να δούμε το πρόσωπό σας.

18 Γι' αυτό, θελήσαμε νάρθουμε σε σας (εγώ, μάλιστα, ο Παύλος) και μία και δύο φορές, αλλά μας εμπόδισε ο σατανάς.

19 Επειδή, ποια είναι η ελπίδα μας ή η χαρά ή το στεφάνι τής καύχησης, αν όχι και εσείς μπροστά στον Κύριό μας Ιησού Χριστό κατά την παρουσία του;

20 Δεδομένου ότι, εσείς είστε η δόξα μας και η χαρά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 3

Ο Παύλος στέλνει τον Τιμόθεο

1 Γι' αυτό, μη υποφέροντας πλέον, κρίναμε εύλογο να απομείνουμε μόνοι στην Αθήνα,

2 και στείλαμε τον Τιμόθεο, τον αδελφό μας, και διάκονο του Θεού, και συνεργάτη μας στο ευαγγέλιο του Χριστού, για να σας στηρίξει, και να σας παρηγορήσει σε σχέση με την πίστη σας·

3 για να μη κλονίζεται κανείς μέσα σ' αυτές τις θλίψεις· δεδομένου ότι, εσείς ξέρετε ότι σ' αυτό είμαστε ταγμένοι.

4 Επειδή, όταν ήμασταν κοντά σας, τα προλέγαμε σε σας, ότι πρόκειται να υποφέρουμε θλίψεις, καθώς και έγινε, και ξέρετε.

5 Γι' αυτό και εγώ, μη υποφέροντας πλέον, έστειλα για να μάθω την πίστη σας, μήπως σας πείραξε αυτός που πειράζει, και ο κόπος μας αποβεί εις μάτην.

6 Τώρα, όμως, όταν ο Τιμόθεος ήρθε από σας σε μας, και μας έφερε καλές αγγελίες για την πίστη σας και την αγάπη σας, και ότι πάντοτε έχετε αγαθή ενθύμηση για μας, επιποθώντας να μας δείτε, όπως και εμείς εσάς·

7 γι' αυτό, μέσα σε όλη τη θλίψη και τη στενοχώρια μας, παρηγορηθήκαμε, αδελφοί, για σας, εξαιτίας τής πίστης σας·

8 δεδομένου ότι, τώρα ζούμε, αν εσείς μένετε σταθεροί στον Κύριο.

9 Επειδή, ποια ευχαριστία μπορούμε να ανταποδώσουμε στον Θεό για σας, για όλη τη χαρά που χαιρόμαστε για σας μπροστά στον Θεό μας,

10 καθώς νύχτα και ημέρα δεόμαστε, σε υπερβολικό βαθμό, να δούμε το πρόσωπό σας, και να αναπληρώσουμε τις ελλείψεις τής πίστης σας;

¹¹ Αυτός, μάλιστα, ο Θεός και Πατέρας μας, και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, είθε να κατευθύνει τον δρόμο μας προς εσάς.

¹² Και εσάς, ο Κύριος να αυξήσει και να περισσεύσει στην αγάπη, του ενός προς τον άλλον και προς όλους, καθώς και εμείς προς εσάς·

¹³ για να στηρίξει τις καρδιές σας άμεμπτες στην αγιοσύνη, μπροστά στον Θεό και Πατέρα μας, στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μαζί με όλους τους αγίους του.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄ 4

Ο Θεός απαιτεί αγιασμό, καθαρότητα

¹ ΓΙ' ΑΥΤΟ, στο εξής, αδελφοί, σας παρακαλούμε και σας προτρέπουμε διαμέσου τού Κυρίου Ιησού, όπως παραλάβετε από μας το πώς πρέπει να περπατάτε και να αρέσετε στον Θεό, έτσι να περισσεύετε όλο και περισσότερο.

² Δεδομένου ότι, ξέρετε ποιες παραγγελίες σας δώσαμε διαμέσου τού Κυρίου Ιησού.

³ Επειδή, τούτο είναι το θέλημα του Θεού, ο αγιασμός σας, να απέχετε από την πορνεία·

⁴ να ξέρει κάθε ένας από σας να κρατάει το δικό του σκεύος σε αγιασμό και τιμή·

⁵ όχι σε πάθος επιθυμίας, όπως και τα έθνη, αυτά που δεν γνωρίζουν τον Θεό.

⁶ Να μη υπερβαίνει κάποιος και αδικεί τον αδελφό του σ' αυτό το πράγμα· επειδή, ο Θεός είναι εκδικητής για όλα αυτά, όπως και σας προείπαμε, και βεβαιώσαμε με μαρτυρίες.

⁷ Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν μας κάλεσε σε ακαθαρσία, αλλά σε αγιασμό.

⁸ Γι' αυτό, εκείνος που τα αθετεί αυτά, δεν αθετεί άνθρωπο, αλλά τον Θεό, ο οποίος και μας έδωσε το Πνεύμα του το Άγιο.

Αγάπη, εργασία και αξιοπρέπεια

⁹ Μάλιστα, για τη φιλαδελφία, δεν έχετε ανάγκη να σας γράφω· επειδή, εσείς οι ίδιοι είστε θεοδίδακτοι στο να αγαπάτε ο ένας τον άλλον·

¹⁰ για τον λόγο ότι, αυτό και κάνετε προς όλους τούς αδελφούς, που είναι σε ολόκληρη τη Μακεδονία. Σας παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, να περισσεύετε σ' αυτό ακόμα περισσότερο·

¹¹ και να δείχνετε φιλοτιμία στο να ησυχάζετε, και να καταγίνεστε με τα δικά σας, και να εργάζεστε με τα ίδια σας τα χέρια, καθώς σας παραγγείλαμε·

12 για να περπατάτε με ευπρέπεια προς τους έξω, και να μη έχετε ανάγκη από τίποτε.

ΞΕΚΑΘΑΡΕΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

1 . Η Ανάσταση των νεκρών και η Αρπαγή τής Εκκλησίας

13 ΔΕΝ θέλω, μάλιστα, να αγνοείτε, αδελφοί, για όσους έχουν κοιμηθεί, για να μη λυπάστε, όπως και οι υπόλοιποι, που δεν έχουν ελπίδα.

14 Επειδή, αν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός, αυτούς που κοιμήθηκαν με πίστη στον Ιησού, θα τους φέρει μαζί του.

15 Επειδή, σας λέμε τούτο διαμέσου τού λόγου τού Κυρίου, ότι εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε στην παρουσία τού Κυρίου, δεν θα προλάβουμε αυτούς που κοιμήθηκαν·

16 δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, και αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα·

17 έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε, ταυτόχρονα, μαζί τους, με σύννεφα, σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.

18 Λοιπόν, να παρηγορείτε ο ένας τον άλλον μ' αυτά τα λόγια.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 5

2 . Η Έλευση του Κυρίου θα είναι ξαφνική

1 ΣΧΕΤΙΚΑ δε με τους χρόνους και τους καιρούς, αδελφοί, δεν έχετε ανάγκη να σας γράφει κάποιος·

2 δεδομένου ότι, εσείς ξέρετε ακριβώς πως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα, έτσι έρχεται.

3 Επειδή, όταν λένε: Ειρήνη και ασφάλεια, τότε έρχεται επάνω τους αιφνίδιος όλεθρος, όπως οι πόνοι τής γέννας στην έγκυο γυναίκα· και δεν θα ξεφύγουν.

4 Αλλά, εσείς, αδελφοί, δεν είστε σε σκοτάδι, ώστε η ημέρα να σας καταφτάσει σαν κλέφτης.

5 Όλοι εσείς είστε γιοι τού φωτός και γιοι τής ημέρας· δεν είμαστε της νύχτας ούτε του σκότους.

6 Άρα, λοιπόν, ας μη κοιμόμαστε, όπως και οι υπόλοιποι, αλλά ας αγρυπνούμε, και ας εγκρατευόμαστε.

7 Επειδή, αυτοί που κοιμούνται, τη νύχτα κοιμούνται· κι αυτοί που μεθούν, τη νύχτα μεθούν·

⁸ εμείς, όμως, καθώς είμαστε της ημέρας, ας εγκρατευόμαστε, επειδή έχοντας ντυθεί τον θώρακα της πίστης και της αγάπης, και για περικεφαλαία την ελπίδα τής σωτηρίας.

⁹ Δεδομένου ότι, ο Θεός δεν μας προσδιόρισε για οργή, αλλά για απόλαυση σωτηρίας, διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

¹⁰ ο οποίος πέθανε για χάρη μας, ώστε, είτε αγρυπνούμε είτε κοιμόμαστε, να ζήσουμε μαζί του.

¹¹ Γι' αυτό, να παρηγορείτε ο ένας τον άλλον, και να οικοδομείτε ο ένας τον άλλον, όπως και κάνετε.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΥΠΟΘΗΚΕΣ

1 . Τιμή και περίσσευμα αγάπης σε όσους κοπιάζουν

¹² Σας παρακαλούμε δε, αδελφοί, να γνωρίζετε αυτούς που κοπιάζουν ανάμεσά σας, και είναι προεστώτες σας εν Κυρίω, και σας νουθετούν·

¹³ και να τους τιμάτε με ένα υπερπερίσσευμα αγάπης για το έργο τους. Να ειρηνεύετε μεταξύ σας.

2 . Αδελφική φροντίδα για αλληλοστήριξη και προκοπή

¹⁴ Σας παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, να νουθετείτε τούς ατάκτους, να παρηγορείτε τούς ολιγόψυχους, να στηρίζετε τους ασθενείς, να μακροθυμείτε προς όλους.

¹⁵ Προσέχετε, να μη ανταποδίδει κανείς κακό σε κάποιον αντί κακού· αλλά, να ζητάτε πάντοτε το αγαθό και μεταξύ σας, και σε όλους.

3 . Πολύτιμες οδηγίες για μία νικηφόρα πορεία

¹⁶ Πάντοτε να χαίρεστε.

¹⁷ Αδιάκοπα να προσεύχεστε.

¹⁸ Σε όλα να ευχαριστείτε· επειδή, αυτό είναι το θέλημα του Θεού σε σας εν Χριστώ Ιησού.

¹⁹ Το Πνεύμα να μη το σβήνετε·

²⁰ προφητείες να μη τις εξουθενείτε.

²¹ Όλα να τα εξετάζετε, το καλό να κατέχετε.

²² Από κάθε είδους κακό να απέχετε.

4 . Ο Θεός επιβραβεύει την πιστότητα

²³ Αυτός δε ο Θεός τής ειρήνης είτε να σας αγιάσει ολοκληρωτικά· και να διατηρηθεί ολόκληρο το πνεύμα σας, και η ψυχή, και το σώμα, άμεμπτα στην παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

²⁴ Πιστός είναι εκείνος ο οποίος σας καλεί, ο οποίος και θα το εκτελέσει.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

- 25** Αδελφοί, προσεύχεστε για μας.
- 26** Χαιρετήστε όλους τούς αδελφούς με άγιο φίλημα.
- 27** Σας ορκίζω στον Κύριο, να διαβαστεί η επιστολή σε όλους τούς αγίους αδελφούς.
- 28** Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είτε να είναι μαζί σας. Αμήν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ και ο Σιλουανός και ο Τιμόθεος προς την εκκλησία των Θεσσαλονικέων, που είναι σε ενότητα με τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό·

² είθε να είναι σε σας χάρη και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Διωγμοί εξαιτίας τής πίστης

³ Οφείλουμε να ευχαριστούμε πάντοτε τον Θεό για σας, αδελφοί, όπως είναι άξιο, επειδή υπεραυξάνει η πίστη σας, και πλεονάζει η αγάπη τού καθενός ξεχωριστά, όλων σας, του ενός προς τον άλλον·

⁴ ώστε εμείς οι ίδιοι καυχώμαστε για σας στις εκκλησίες τού Θεού, για την υπομονή σας και την πίστη μέσα σε όλους τούς διωγμούς σας και τις θλίψεις που υποφέρετε·

Η δίκαιη ανταπόδοση δεν θα αργήσει

⁵ το οποίο είναι ένδειξη της δίκαιης κρίσης τού Θεού για να αξιωθείτε τής βασιλείας τού Θεού, χάρη τής οποίας και πάσχετε.

⁶ Επειδή, είναι δίκαιο μπροστά στον Θεό να ανταποδώσει θλίψη σε όσους σας θλίσουν·

⁷ σε σας, όμως, που θλίβεστε, άνεση μαζί μας, όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθεί από τον ουρανό μαζί με τους αγγέλους τής δύναμής του,

⁸ μέσα σε φλόγα φωτιάς, κάνοντας εκδίκηση σ' αυτούς που δεν γνωρίζουν τον Θεό, και σ' αυτούς που δεν υπακούν στο ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού·

⁹ οι οποίοι θα τιμωρηθούν με αιώνιο όλεθρο από το πρόσωπο του Κυρίου, και από τη δόξα τής δύναμής του,

¹⁰ όταν έρθει να ενδοξαστεί ανάμεσα στους αγίους του, και να θαυμαστεί ανάμεσα σε όλους που τον πιστεύουν, (επειδή, εσείς πιστέψατε στη μαρτυρία μας), κατά την ημέρα εκείνη.

Η προσευχή τού αποστόλου για την Εκκλησία

¹¹ Για το οποίο και προσευχόμαστε πάντοτε για σας, για να σας κάνει ο Θεός μας αντάξιους της κλήσης του, και να εκπληρώσει κάθε ευδοκία αγαθοσύνης, και το έργο τής πίστης με δύναμη·

¹² για να ενδοξαστεί το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε σας, και εσείς σ' αυτόν, σύμφωνα με τη χάρη τού Θεού μας και Κυρίου Ιησού Χριστού.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β' 2

Η Δεύτερη Παρουσία. Η επισύναξη της Εκκλησίας κοντά στον Χριστό. Ο άνθρωπος της ανομίας

¹ ΣΑΣ παρακαλούμε, μάλιστα, αδελφοί, για την παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και την επισύναξή μας σ' αυτόν,

² να μη σαλευτείτε γρήγορα από το φρόνημά σας ούτε να αναστατώνεστε, ούτε με πνεύμα ούτε με λόγο ούτε με επιστολή, σαν τάχα να γράφεται από μας, ότι δήθεν πλησίασε η ημέρα τού Χριστού.

³ Ας μη σας εξαπατήσει κάποιος με κανέναν τρόπο· επειδή, δεν θάρθει εκείνη η ημέρα, αν πρώτα δεν έρθει η αποστασία, και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο γιος τής απώλειας,

⁴ αυτός που θα αντιτάσσεται και θα υπερυψώνει τον εαυτό του ενάντια σε κάθε έναν που λέγεται θεός ή σέβασμα, ώστε να καθήσει στον ναό τού Θεού σαν Θεός, αποδεικνύοντας τον εαυτό του ότι είναι Θεός.

⁵ Δεν θυμάστε ότι, ενώ ήμουν ακόμα μαζί σας, σας τα έλεγα αυτά;

⁶ Και τώρα γνωρίζετε εκείνο που τον εμποδίζει, ώστε να αποκαλυφθεί στον δικό του καιρό.

⁷ Επειδή, το μυστήριο της ανομίας ήδη ενεργείται· μονάχα μέχρις ότου βγει από τη μέση αυτός που τώρα εμποδίζει·

⁸ και, τότε, ο άνομος θα αποκαλυφθεί, τον οποίο ο Κύριος θα τον απολέσει με το πνεύμα τού στόματός του, και θα τον καταργήσει με την επιφάνεια της παρουσίας του·

⁹ ο οποίος θάρθει με ενέργεια του σατανά με κάθε δύναμη και σημεία και τέρατα ψεύδους,

¹⁰ και με κάθε απάτη τής αδικίας, ανάμεσα σ' αυτούς που χάνονται· επειδή, δεν δέχθηκαν την αγάπη τής αλήθειας για να σωθούν.

¹¹ Και γι' αυτό, ο Θεός θα στείλει επάνω τους ενέργεια πλάνης, ώστε να πιστέψουν στο ψέμα·

¹² για να κατακριθούν όλοι αυτοί που δεν πίστεψαν στην αλήθεια, αλλ' οι οποίοι βρήκαν ευχαρίστηση στην αδικία.

Ευχαριστία τού Παύλου για τη σωτηρία των Θεσσαλονικέων

¹³ Εμείς, όμως, οφείλουμε πάντοτε να ευχαριστούμε τον Θεό για σας, αδελφοί αγαπημένοι από τον Κύριο, ότι ο Θεός σάς έκλεξε εξ αρχής προς σωτηρίαν διαμέσου τού αγιασμού τού Πνεύματος, και της πίστης τής αλήθειας·

¹⁴ στον οποίο σας κάλεσε διαμέσου τού ευαγγελίου μας, προς απόλαυση της δόξας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Προτροπές για να μένουν σε ό,τι διδάχθηκαν

¹⁵ Λοιπόν, αδελφοί, να μένετε σταθεροί, και να κρατάτε τις παραδόσεις, που διδαχθήκατε, είτε με λόγο είτε με επιστολή μας.

¹⁶ Και ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός και ο Θεός και Πατέρας μας, που μας αγάπησε και έδωσε αιώνια παρηγορία και ελπίδα αγαθή διαμέσου τής χάρις του,

¹⁷ είθε να παρηγορήσει τις καρδιές σας, και να σας στηρίξει σε κάθε λόγο και έργο αγαθό.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β' 3

ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ

1 . Ο Παύλος παρακαλεί για προσευχή

¹ ΤΕΛΟΣ, αδελφοί, προσεύχεστε, για μας, για να τρέχει ο λόγος τού Κυρίου και να δοξάζεται, καθώς και σε σας,

² και για να ελευθερωθούμε από τους παράλογους και πονηρούς ανθρώπους· επειδή, η πίστη δεν υπάρχει σε όλους. 2 .

Η πιστότητα του Κυρίου

³ Πιστός, όμως, είναι ο Κύριος, ο οποίος θα σας στηρίξει και φυλάξει από τον πονηρό.

⁴ Έχουμε, όμως, πεποίθηση στον Κύριο για σας, ότι εκείνα που σας παραγγέλλουμε, και τα εκτελείτε και θα τα εκτελείτε.

⁵ Ο δε Κύριος είθε να κατευθύνει τις καρδιές σας στην αγάπη τού Θεού, και στην υπομονή τού Χριστού.

3 . Να απομακρύνεστε από τους ατάκτους

⁶ Σας παραγγέλλουμε μάλιστα, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να απομακρύνεστε από κάθε έναν αδελφό, που περπατάει άτακτα, και όχι σύμφωνα με την παράδοση που παρέλαβε από μας.

4 . Ο Παύλος και οι συνεργάτες του, παράδειγμα προς μίμηση

⁷ Επειδή, ξέρετε πώς πρέπει να μας μιμείστε· δεδομένου ότι, δεν φερθήκαμε άτακτα μεταξύ σας,

⁸ ούτε φάγαμε δωρεάν ψωμί από κάποιον, αλλά με κόπο και μόχθο, εργαζόμενοι νύχτα και ημέρα, για να μη επιβαρύνουμε κανέναν από σας.

⁹ Όχι ότι δεν έχουμε εξουσία, αλλά για να σας δώσουμε τον εαυτό μας υπόδειγμα στο να μας μιμείστε.

5 . Να εργάζεστε, όχι να περιεργάζεστε

10 Επειδή, και όταν ήμασταν κοντά σας, αυτό σας παραγγέλλαμε, ότι, αν κάποιος δεν θέλει να εργάζεται, δεν πρέπει ούτε και να τρώει·

11 επειδή, ακούμε μερικούς ότι περπατούν ανάμεσά σας άτακτα, οι οποίοι καθόλου δεν εργάζονται, αλλά περιεργάζονται.

12 Όμως, παρακαλούμε σ' αυτού του είδους τούς ανθρώπους, και τους προτρέπουμε διαμέσου τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να τρώνε το ψωμί τους εργαζόμενοι με ησυχία.

6 . Αυστηρότητα προς όσους δεν υπακούν

13 Εσείς, μάλιστα, αδελφοί, μη να αποκάμετε στο να πράττετε το καλό.

14 Και αν κάποιος δεν υπακούει στον λόγο μας, που γράφουμε με την επιστολή, αυτόν να τον σημειώνετε· και να μη συναναστρέφεστε μαζί του, για να ντραπεί.

15 Όμως, να μη τον θεωρείτε ως εχθρό, αλλά να τον νουθετείτε ως αδελφό.

7 . Η ευχή τού Παύλου

16 Αυτός δε ο Κύριος της ειρήνης είτε να σας δώσει ειρήνη μέσα σε κάθε τι, με κάθε τρόπο. Ο Κύριος είτε να είναι μαζί με όλους σας.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

17 Ο χαιρετισμός γράφτηκε με το δικό μου χέρι, του Παύλου, που είναι σημείο σε κάθε επιστολή· έτσι γράφω:

18 Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είτε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟ Α΄

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, με επιταγή τού Θεού τού Σωτήρα μας, και του Κυρίου Ιησού Χριστού, την ελπίδα μας,

² προς τον Τιμόθεο, το γνήσιο παιδί στην πίστη, είθε να είναι χάρη, έλεος, ειρήνη, από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.

Οι ψευδοδάσκαλοι

³ Καθώς σε παρακάλεσα, όταν έφευγα για τη Μακεδονία, να παραμείνεις στην Έφεσο, και να παραγγείλεις σε μερικούς να μη διδάσκουν διαφορετικές διδασκαλίες,

⁴ ούτε να προσέχουν σε μύθους και απέραντες γενεαλογίες, που προξενούν φιλονικίες μάλλον παρά την οικοδομή τού Θεού στην πίστη, έτσι να κάνεις.

⁵ Το τέλος δε της παραγγελίας είναι αγάπη από καρδιά καθαρή και συνείδηση αγαθή, και πίστη ανυπόκριτη·

⁶ από τα οποία μερικοί, καθώς αποπλανήθηκαν, εκτράπηκαν σε ματαιολογία,

⁷ θέλοντας να είναι δάσκαλοι του νόμου, ενώ δεν καταλαβαίνουν ούτε όσα λένε ούτε για ποια πράγματα δίνουν διαβεβαιώσεις.

Η βαθύτερη σημασία τού Νόμου

⁸ Ξέρουμε, όμως, ότι ο νόμος είναι καλός, αν κάποιος τον μεταχειρίζεται νόμιμα,

⁹ γνωρίζοντας τούτο, ότι ο νόμος δεν τέθηκε για τον δίκαιο, αλλά για τους άνομους και ανυπότακτους, τους ασεβείς και τους αμαρτωλούς, τους ανόσιους και βέβηλους, τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, τους φονιάδες,

¹⁰ πόρνους, αρσενοκοίτες, δουλέμπορους, ψεύτες, επίορκους, και οτιδήποτε άλλο αντιβαίνει στην υγιαίνουσα διδασκαλία,

¹¹ σύμφωνα με το ευαγγέλιο της δόξας τού μακαρίου Θεού, που μου έχει εμπιστευθεί.

Η προσωπική μαρτυρία τού Παύλου

¹² Και ευχαριστώ τον Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας, που με ενδυνάμωσε, ότι με θεώρησε πιστό, και με έταξε στη διακονία,

¹³ εμένα που άλλοτε ήμουν βλάσφημος, και διώκτης και υβριστής· ελεήθηκα, όμως, επειδή, καθώς ήμουν σε άγνοια, έπραξα μέσα σε απιστία·

¹⁴ αλλά, η χάρη τού Κυρίου μας υπερπερίσσευσε με πίστη και αγάπη που υπάρχει στον Ιησού Χριστό.

¹⁵ Πιστός ο λόγος και άξιος κάθε αποδοχής, ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τούς αμαρτωλούς, από τους οποίους πρώτος είμαι εγώ·

¹⁶ αλλά, γι' αυτό ελεήθηκα, ώστε ο Ιησούς Χριστός να δείξει πρώτα σε μένα την όλη μακροθυμία του, για παράδειγμα αυτών που πρόκειται να πιστεύουν σ' αυτόν για αιώνια ζωή.

¹⁷ Στον δε βασιλιά των αιώνων, τον άφθαρτο, τον άορατο, τον μόνο σοφό Θεό, είθε να είναι τιμή και δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Προσωπική προτροπή προς τον Τιμόθεο

¹⁸ Αυτή την παραγγελία παραδίνω σε σένα, παιδί μου Τιμόθεε, σύμφωνα με τις προφητείες που προηγήθηκαν για σένα, να στρατεύεις, σύμφωνα μ' αυτές, την καλή στρατεία,

¹⁹ έχοντας πίστη και συνείδηση αγαθή, την οποία μερικοί, αφού την απέβαλαν, ναυάγησαν στην πίστη·

²⁰ από τους οποίους είναι ο Υμέναιος και ο Αλέξανδρος, που τους παρέδωσα στον σατανά, για να μάθουν να μη βλασφημούν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' 2

Ο ΠΛΑΤΥΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

1. Πώς και για ποιους προσευχόμαστε

¹ ΠΑΡΑΚΑΛΩ, λοιπόν, πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες, για όλους τούς ανθρώπους,

² για βασιλιάδες, και όλους εκείνους που είναι σε αξιώματα, ώστε να ζούμε βίο ατάραχο και ήσυχο με κάθε ευσέβεια και σεμνότητα.

2. Η προσευχή αρέσει στον Θεό, ο Οποίος θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι

³ Επειδή, αυτό είναι καλό και ευπρόσδεκτο μπροστά στον Σωτήρα μας Θεό·

⁴ ο οποίος θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, και νάρθουν στην επίγνωση της αλήθειας.

⁵ Επειδή, ένας Θεός υπάρχει, ένας είναι και ο μεσίτης ανάμεσα σε Θεό και ανθρώπους, ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός,

⁶ ο οποίος έδωσε τον εαυτό του αντίλυτρο για χάρη όλων, μία μαρτυρία που έγινε σε καθορισμένους καιρούς,

⁷ στο οποίο τάχθηκα εγώ κήρυκας και απόστολος, (αλήθεια λέω εν Χριστώ, δεν ψεύδομαι), δάσκαλος των εθνών στην πίστη και στην αλήθεια.

3. Οι άνδρες και η προσευχή

⁸ Θέλω, λοιπόν, οι άνδρες να προσεύχονται σε κάθε τόπο, υψώνοντας καθαρά χέρια, χωρίς οργή και δισταγμό.

4. Οι γυναίκες: Ενδυμασία, στολισμός, συμπεριφορά

⁹ Το ίδιο και οι γυναίκες, με ενδυμασία σεμνή, να στολίζουν τον εαυτό τους με συστολή και σωφροσύνη, όχι με πλέγματα ή χρυσάφι ή μαργαριτάρια ή πολυτελή ενδυμασία·

¹⁰ αλλά, με έργα αγαθά (αυτό που ταιριάζει σε γυναίκες, οι οποίες δημόσια φανερώνουν θεοσέβεια).

¹¹ Η γυναίκα ας μαθαίνει μέσα σε ησυχία με κάθε υποταγή·

¹² σε γυναίκα, όμως, δεν επιτρέπω να διδάσκει ούτε να αυθεντεύει επάνω στον άνδρα, αλλά να ησυχάζει.

¹³ Επειδή, ο Αδάμ πλάστηκε πρώτος, έπειτα η Εύα.

¹⁴ Και ο Αδάμ δεν απατήθηκε· αλλά, η γυναίκα, αφού εξαπατήθηκε, διέπραξε παράβαση·

¹⁵ όμως, θα σωθεί διαμέσου της τεκνογονίας, αν μείνουν στην πίστη και αγάπη και αγιασμό με σωφροσύνη.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' 3

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

1. Πώς πρέπει να είναι ο επίσκοπος

¹ ΠΙΣΤΟΣ ο λόγος: Αν κάποιος ορέγεται επισκοπή, καλό έργο επιθυμεί.

² Ο επίσκοπος, λοιπόν, πρέπει να είναι άμεμπτος, άνδρας μιας γυναίκας, άγρυπνος, σώφρονας, κόσμιος, φιλόξενος, διδακτικός·

³ όχι μέθυσος, όχι πλήκτης, όχι αισχροκερδής· αλλά, επιεικής, άμαχος, αφιλάργυρος·

⁴ κυβερνώντας καλά το δικό του σπίτι, έχοντας τα παιδιά του σε υποταγή με κάθε σεμνότητα·

⁵ (επειδή, αν κάποιος δεν ξέρει να κυβερνάει τη δική του οικογένεια, πώς θα επιμεληθεί την εκκλησία τού Θεού;).

⁶ Να μη είναι νεοκατήχητος, για να μη υπερηφανευθεί και πέσει στην καταδίκη τού διαβόλου.

⁷ Πρέπει, μάλιστα, αυτός να έχει και καλή μαρτυρία από τους έξω, για να μη πέσει σε ονειδισμό και παγίδα τού διαβόλου.

2. Πώς πρέπει να είναι οι διάκονοι

⁸ Το ίδιο οι διάκονοι, πρέπει να είναι σεμνοί, όχι δίγλωσσοι, όχι δοσμένοι σε πολύ κρασί, όχι αισχροκερδείς,

⁹ έχοντας το μυστήριο της πίστης μέσα σε καθαρή συνείδηση·

¹⁰ και αυτοί, μάλιστα, πρώτα ας δοκιμάζονται, έπειτα ας γίνονται διάκονοι, αν είναι άμεμπτοι.

¹¹ Οι γυναίκες το ίδιο, να είναι σεμνές, όχι κατάλαλες, εγκρατείς, πιστές σε όλα·

¹² οι διάκονοι ας είναι άνδρες μιας γυναίκας, κυβερνώντας καλά τα παιδιά τους και τα σπίτια τους.

¹³ Επειδή, αυτοί που διακόνησαν καλά, αποκτούν για τον εαυτό τους καλόν βαθμό, και μεγάλη παρρησία στην πίστη, την πίστη στον Ιησού Χριστό.

Η Εκκλησία, οίκος τού ζωντανού Θεού

¹⁴ Σου τα γράφω αυτά, ελπίζοντας νάρθω σε σένα γρηγορότερα·

¹⁵ αλλά, αν καθυστερήσω, για να ξέρεις πώς πρέπει να πολιτεύεσαι στον οίκο τού Θεού, που είναι η εκκλησία τού ζωντανού Θεού, στύλος και θεμέλιωμα της αλήθειας.

Το μυστήριο της ευσέβειας

¹⁶ Και αναντίρρητα, το μυστήριο της ευσέβειας είναι μεγάλο· ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα, δικαιώθηκε διαμέσου τού Πνεύματος, φάνηκε σε αγγέλους, κηρύχθηκε στα έθνη, έγινε αποδεκτός με πίστη στον κόσμο, αναλήφθηκε με δόξα.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' 4

Αποστασία από την πίστη και διδασκαλίες δαιμονίων

¹ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ, μάλιστα, λέει με σαφήνεια, ότι στους έσχατους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντας σε πνεύματα πλάνης και σε διδασκαλίες δαιμονίων,

² διαμέσου τής υπόκρισης ψευδολόγων, που έχουν τη συνείδησή τους καυτηριασμένη,

³ οι οποίοι εμποδίζουν τον γάμο, προστάζοντας αποχή από ορισμένα φαγητά, τα οποία ο Θεός τα έκτισε για να τα παίρνουν με ευχαριστία οι πιστοί και εκείνοι που γνώρισαν την αλήθεια.

⁴ Επειδή, κάθε κτίσμα τού Θεού είναι καλό, και κανένα δεν είναι απορρίψιμο, όταν παίρνεται με ευχαριστία·

⁵ επειδή, αγιάζεται διαμέσου τού λόγου τού Θεού και διαμέσου τής προσευχής.

Τα στοιχεία τού καλού διακόνου

⁶ Συμβουλευόντας αυτά στους αδελφούς, θα είσαι καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, που θα τρέφεται με τα λόγια τῆς πίστεως, και της καλῆς διδασκαλίας που παρακολούθησες·

⁷ όμως, τους βέβηλους μύθους, και κατάλληλους για γριές, απόφευγέ τους· και γύμναζε τον εαυτό σου στην ευσέβεια.

⁸ Επειδή, η σωματική άσκηση είναι ωφέλιμη για λίγο· η ευσέβεια, όμως, είναι για όλα ωφέλιμη, έχοντας υπόσχεση για την παρούσα ζωή και για τη μέλλουσα.

⁹ Πιστός ο λόγος και άξιος κάθε αποδοχής.

¹⁰ Επειδή, γι' αυτό και κοπιάζουμε και χλευαζόμαστε, επειδή ελπίζουμε στον ζωντανό Θεό, που είναι Σωτήρας όλων των ανθρώπων, μάλιστα των πιστών.

¹¹ Αυτά να παραγγέλλεις και να διδάσκεις.

Υπόδειγμα ενός υπηρέτη τού Ευαγγελίου

¹² Κανένας ας μη καταφρονεί τη νεότητά σου, αλλά να γίνεσαι τύπος των πιστών σε λόγο, σε συναναστροφή, σε αγάπη, σε πνεύμα, σε πίστη, σε αγνότητα.

¹³ Μέχρις ότου έρθω, να καταγίνεσαι στην ανάγνωση, στην προτροπή, στη διδασκαλία.

¹⁴ Να μη παραμελείς το χάρισμα που υπάρχει μέσα σου, το οποίο δόθηκε σε σένα διαμέσου προφητείας, με επίθεση των χειρών τού πρεσβυτερίου.

¹⁵ Αυτά να μελετάς, σ' αυτά να μένεις, για να είναι σε όλους φανερή η προκοπή σου.

¹⁶ Πρόσεχε στον εαυτό σου και στη διδασκαλία· επίμενε σ' αυτά. Επειδή, κάνοντας αυτό, θα σώσεις και τον εαυτό σου και εκείνους που σε ακούν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' 5

ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΩΣΤΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

1. Συμπεριφορά προς αδελφούς και αδελφές

¹ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ να μη επιπλήξεις, αλλά να τον προτρέπεις ως πατέρα· τους νεότερους, ως αδελφούς·

² τις πρεσβύτερες, ως μητέρες· τις νεότερες, ως αδελφές, με κάθε αγνότητα.

2. Οι υλικές ανάγκες των χηρών

³ Να τιμάς τις χήρες, αυτές που είναι πραγματικά χήρες.

⁴ Και αν μία χήρα έχει παιδιά ή εγγόνια, ας μαθαίνουν πρώτα να κάνουν ευσεβή την ίδια τους την οικογένεια, και να αποδίδουν τιμές στους προγόνους τους· επειδή, αυτό είναι καλό και ευπρόσδεκτο μπροστά στον Θεό.

- ⁵ Η δε πραγματικά χήρα και απομονωμένη ελπίζει στον Θεό, και εμμένει στις προσευχές νύχτα και ημέρα·
- ⁶ αυτή, όμως, που είναι δοσμένη στις ηδονές, ενώ ζει, είναι νεκρή.
- ⁷ Και αυτά να τα παραγγέλλεις, για να είναι άμεμπτοι.
- ⁸ Αν, όμως, κάποιος δεν προνοεί για τους δικούς του, μάλιστα για τους οικείους, αρνήθηκε την πίστη, και είναι χειρότερος από έναν άπιστο.
- ⁹ Ως χήρα ας καταγράφεται εκείνη που είναι όχι λιγότερο των 60 χρόνων, η οποία να υπήρξε γυναίκα ενός άνδρα,
- ¹⁰ που να έχει μαρτυρία για τα καλά της έργα· αν ανέθρεψε παιδιά, αν περιέθαλψε ξένους, αν έπλυνε πόδια αγίων, αν βοήθησε αυτούς που θλίβονταν, αν συνέτρεξε σε κάθε αγαθό έργο.
- ¹¹ Ενώ, τις νεότερες χήρες να τις αποφεύγεις· επειδή, όταν σαρκικά κίνητρα τις στρέψουν ενάντια στον Χριστό, θέλουν να παντρεύονται·
- ¹² έχοντας την καταδίκη, επειδή αθέτησαν την πρώτη πίστη.
- ¹³ Ταυτόχρονα δε, μαθαίνουν να είναι και αργόσχολες, να περιέρχονται τα σπίτια· και όχι μονάχα αργόσχολες, αλλά και φλύαρες και περίεργες, λέγοντας όσα δεν πρέπει.
- ¹⁴ Θέλω, λοιπόν, οι νεότερες να παντρεύονται, να κάνουν παιδιά, να κυβερνούν το σπιτικό τους, να μη δίνουν καμία αφορμή στον ενάντιο να λοιδορεί.
- ¹⁵ Επειδή, μερικοί εκτράπηκαν ήδη πίσω από τον σατανά.
- ¹⁶ Αν κάποιος πιστός ή πιστή έχει χήρες, ας προμηθεύει σ' αυτές τα αναγκαία, και ας μη επιβαρύνεται η εκκλησία· για να μπορεί να βοηθάει τις πραγματικά χήρες.

3. Οι πρεσβύτεροι

- ¹⁷ Οι πρεσβύτεροι, που προΐστανται καλά, ας αξιώνονται με διπλή τιμή· μάλιστα, όσοι κοπιάζουν σε λόγο και διδασκαλία.
- ¹⁸ Επειδή, η γραφή λέει: «Δεν θα βάλεις φίμωτρο στο στόμα τού βοδιού που αλωνίζει»· και: «Είναι άξιος ο εργάτης τού μισθού του».
- ¹⁹ Κατηγορία ενάντια σε πρεσβύτερο, να μη την παραδέχεσαι, εκτός με επιβεβαίωση δύο ή τριών μαρτύρων.
- ²⁰ Αυτούς που αμαρτάνουν, να τους ελέγχεις μπροστά σε όλους, για να έχουν φόβο Θεού και οι υπόλοιποι.

4. Παραγγελία να τηρηθούν όλα, χωρίς παρέκκλιση

²¹ Παραγγέλλω σε σένα επίσημα μπροστά στον Θεό και στον Κύριο Ιησού Χριστό και στους εκλεκτούς αγγέλους, να τα φυλάξεις όλα αυτά χωρίς μεροληψία, χωρίς να κάνεις τίποτε κατά χάρη.

²² Να μη επιθέτεις χέρια, γρήγορα, σε κανέναν, ούτε να γίνεσαι κοινωνός ξένων αμαρτιών· φύλαγε τον εαυτό σου αγνόν.

5. Η φροντίδα για την υγεία του Τιμοθέου

²³ Να μη πίνεις πλέον νερό, αλλά να μεταχειρίζεσαι λίγο κρασί για το στομάχι σου και τις συχνές σου ασθένειες.

6. Οι αμαρτίες δεν κρύβονται, αλλ' ούτε και τα καλά έργα

²⁴ Μερικών ανθρώπων οι αμαρτίες είναι φανερές, και προπορεύονται απ' αυτούς στην κρίση· σε μερικούς, μάλιστα, και ακολουθούν.

²⁵ Το ίδιο και τα καλά έργα μερικών είναι φανερά· και όσα είναι με άλλον τρόπο, δεν μπορούν να κρυφτούν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α' 6

7. Η σωστή συμπεριφορά των δούλων

¹ ΟΣΟΙ είναι κάτω από ζυγό δουλείας, ας θεωρούν τούς κυρίους τους άξιους κάθε τιμής, για να μη δυσφημείται το όνομα του Θεού και η διδασκαλία.

² Εκείνοι δε που έχουν κυρίους πιστούς, ας μη τους καταφρονούν, επειδή είναι αδελφοί· αλλά, ας δουλεύουν προθυμότερα, επειδή, αυτοί που απολαμβάνουν την ευεργεσία, είναι πιστοί και αγαπητοί.

8. Απομάκρυνση από ανθρώπους με αρρωστημένα λόγια Αυτά να διδάσκεις και να νουθετείς.

³ Αν κάποιος διδάσκει διαφορετικές διδασκαλίες, και δεν ακολουθεί τα υγιαίνοντα λόγια τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και τη διδασκαλία, που είναι σύμφωνα με την ευσέβεια,

⁴ είναι τυφλωμένος, και δεν ξέρει τίποτε, αλλά νοσεί για συζητήσεις και λογομαχίες· από τις οποίες προέρχεται φθόνος, φιλονικία, βλασφημίες, πονηρές υπόνοιες,

⁵ μάταιες συζητήσεις ανθρώπων με διεφθαρμένον τον νου, και οι οποίοι έχουν αποστερηθεί την αλήθεια, νομίζουν δε την ευσέβεια ότι είναι μέσον για πλουτισμό. Από τέτοιου είδους ανθρώπους να απομακρύνεσαι.

9. Ο πραγματικός πλουτισμός

⁶ Μεγάλος δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια, με αυτάρκεια.

⁷ Επειδή, δεν φέραμε τίποτε μέσα στον κόσμο· είναι φανερό ότι ούτε και μπορούμε να μεταφέρουμε κάτι μαζί μας έξω απ' αυτόν.

⁸ Έχοντας, μάλιστα, διατροφές και σκεπάσματα, ας αρκούμαστε σ' αυτά.

⁹ Όσοι, βέβαια, θέλουν να πλουτίζουν, πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα, και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες, που βυθίζουν τούς ανθρώπους σε όλεθρο και απώλεια.

¹⁰ Επειδή, ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία· την οποία μερικοί, καθώς την ορέχθηκαν, αποπλανήθηκαν από την πίστη και πέρασαν τον εαυτό τους μέσα από πολλές οδύνες.

10. Οι επιδιώξεις τού πιστού

¹¹ Εσύ, όμως, ω άνθρωπε του Θεού, αυτά να τα αποφεύγεις· και να επιδιώκεις δικαιοσύνη, ευσέβεια, πίστη, αγάπη, υπομονή, πραότητα.

¹² Να αγωνίζεσαι τον καλό αγώνα τής πίστης, να κρατάς την αιώνια ζωή, στην οποία και προσκλήθηκες, και ομολόγησες την καλή μαρτυρία, μπροστά σε πολλούς μάρτυρες.

Η παραγγελία τού Παύλου προς τον Τιμόθεο

¹³ Παραγγέλλω σε σένα μπροστά στον Θεό, ο οποίος ζωοποιεί τα πάντα, και στον Ιησού Χριστό, που έδωσε μαρτυρία τής καλής ομολογίας μπροστά στον Πόντιο Πιλάτο,

¹⁴ να φυλάξεις την εντολή αμόλυντη, άμεμπτη, μέχρι την επιφάνεια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού·

¹⁵ την οποία θα δείξει σε καθορισμένους καιρούς ο μακάριος και μόνος Δεσπότης, ο Βασιλιάς αυτών που βασιλεύουν και ο Κύριος αυτών που κυριεύουν,

¹⁶ ο οποίος αυτός μόνος έχει την αθανασία, ο οποίος κατοικεί σε απρόσιτο φως, τον οποίο κανένας από τους ανθρώπους δεν είδε ούτε και μπορεί να δει· στον οποίο ας είναι τιμή και αιώνια κυριαρχική εξουσία. Αμήν.

Η αβεβαιότητα του πλούτου και η καλή χρήση του

¹⁷ Στους πλουσίους αυτού τού κόσμου να παραγγέλλεις να μη υψηλοφρονούν ούτε να ελπίζουν στην αβεβαιότητα του πλούτου, αλλά στον ζωντανό Θεό, που μας τα δίνει όλα, πλούσια, για απόλαυση·

¹⁸ να αγαθοεργούν, να πλουτίζουν σε καλά έργα, να είναι ευμετάδοτοι, κοινωνικοί,

¹⁹ θησαυρίζοντας στον εαυτό τους ένα καλό θεμέλιο στο μέλλον, για να απολαύσουν την αιώνια ζωή.

Αποχαιρετισμός με παραγγελίες

²⁰ Ω Τιμόθεε, φύλαξε την παρακαταθήκη, αποστρεφόμενος τις βέβηλες ματαιολογίες, και τις αντιλογίες τής ψευδώνυμης γνώσης·

21 την οποία υποσχόμενοι μερικοί, πλανήθηκαν γύρω από την πίστη. Είθε η χάρη να είναι μαζί σου. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

Ο χαιρετισμός του Παύλου

¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού με το θέλημα του Θεού, σύμφωνα με την υπόσχεση της ζωής, που υπάρχει στον Ιησού Χριστό,

² προς τον Τιμόθεο, το αγαπητό μου παιδί, είθε να είναι χάρη, έλεος, ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Ιησού Χριστό τον Κύριό μας.

Η γνησιότητα της πίστης του Τιμοθέου

³ Ευχαριστώ τον Θεό, τον οποίο λατρεύω από προγόνων με καθαρή συνείδηση, ότι αδιάκοπα σε θυμάμαι στις δεήσεις μου νύχτα και ημέρα,

⁴ επιποθώντας να σε δω, καθώς θυμάμαι τα δάκρυά σου, για να γεμίσω από χαρά·

⁵ ανακαλώντας στη μνήμη μου την ανυπόκριτη πίστη, που είναι μέσα σου, η οποία πρώτα κατοίκησε στη γιαγιά σου Λωίδα, και στη μητέρα σου Ευνίκη· είμαι δε πεπεισμένος ότι και μέσα σε σένα.

Προτροπή για συνεχή προσωπική αναζωπύρωση

⁶ Για την οποία αιτία σου υπενθυμίζω να αναζωπυρώνεις το χάρισμα του Θεού, που είναι μέσα σου με επίθεση των χεριών μου.

⁷ Επειδή, ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας, αλλά δύναμης και αγάπης και σωφρονισμού.

⁸ Να μη ντραπείς, λοιπόν, για τη μαρτυρία του Κυρίου μας ούτε για μένα τον φυλακισμένο για χάρη του· αλλά, να συγκακοπαθήσεις μαζί με το ευαγγέλιο, με τη δύναμη του Θεού·

⁹ ο οποίοςς μάς έσωσε, και μας κάλεσε με άγια κλήση, όχι σύμφωνα με τα έργα μας, αλλά σύμφωνα με τη δική του πρόθεση και χάρη, που δόθηκε σε μας εν Χριστώ Ιησού προαιώνια,

¹⁰ φανερώθηκε όμως τώρα διαμέσου τής επιφάνειας του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, ο οποίοςς, αφενός μεν κατήργησε τον θάνατο, αφετέρου δε έφερε σε φως τη ζωή και την αφθαρσία διαμέσου τού ευαγγελίου.

¹¹ Στο οποίο εγώ τάχθηκα κήρυκας και απόστολος και δάσκαλος των εθνών·

¹² για την οποία αιτία και πάσχω αυτά· όμως, δεν ντρέπομαι· επειδή, ξέρω σε ποιον πίστεψα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι δυνατός να φυλάξει την παρακαταθήκη μου μέχρι εκείνη την ημέρα.

Εμμονή στα υγιαίνοντα λόγια

13 Να κρατάς το υπόδειγμα των υγιαινόντων λόγων, που άκουσες από μένα, με πίστη και αγάπη που υπάρχει στον Ιησού Χριστό.

14 Φύλαξε την καλή παρακαταθήκη διαμέσου τού Πνεύματος τού Αγίου, που κατοικεί μέσα μας.

Ο Παύλος δίνει πληροφορίες για τη ζωή του

15 Το ξέρεις, ότι με αποστράφηκαν όλοι αυτοί που είναι στην Ασία, από τους οποίους είναι ο Φύγελλος και ο Ερμονόγης.

16 Είθε ο Κύριος να δώσει έλεος στην οικογένεια του Ονησιφόρου· επειδή, πολλές φορές με παρηγόρησε, και δεν ντράπηκε την αλυσίδα μου,

17 αλλά όταν ήρθε στη Ρώμη, με αναζήτησε με πολύ ενδιαφέρον, και με βρήκε.

18 Είθε ο Κύριος να του δώσει να βρει έλεος από τον Κύριο κατά την ημέρα εκείνη. Και όσες διακονίες έκανε στην Έφεσο, εσύ ξέρεις καλύτερα.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄ 2

Η σοβαρότητα και ο τρόπος παράδοσης των αληθειών

1 ΕΣΥ, λοιπόν, παιδί μου, να ενδυναμώνεσαι διαμέσου τής χάρης που υπάρχει στον Ιησού Χριστό·

2 και όσα άκουσες από μένα διαμέσου πολλών μαρτύρων, αυτά παράδωσέ τα σε πιστούς ανθρώπους, που θα είναι ικανοί και άλλους να διδάξουν.

Η παρομοίωση του πνευματικού αγώνα

3 Εσύ, λοιπόν, να κατορθώσεις ως καλός στρατιώτης τού Ιησού Χριστού,

4 Κανένας στρατευόμενος δεν εμπλέκεται στις βιοτικές υποθέσεις, για να αρέσει σ' αυτόν που τον στρατολόγησε.

5 Αν, μάλιστα, και αγωνίζεται κάποιος, δεν στεφανώνεται, αν δεν αγωνιστεί νόμιμα.

6 Ο γεωργός που κοπιάζει πρέπει πρώτος να μετέχει στους καρπούς.

7 Να εννοείς αυτά που λέω· και είθε ο Κύριος να σου δώσει σύνεση σε όλα·

Τα πάντα για το Ευαγγέλιο

8 να θυμάσαι τον Ιησού Χριστό από το σπέρμα τού Δαβίδ, που αναστήθηκε από τους νεκρούς, σύμφωνα με το ευαγγέλιό μου·

9 για το οποίο κατορθώ μέχρι δεσμών, σαν κακούργος· αλλά, ο λόγος τού Θεού δεν δεσμεύεται.

10 Γι' αυτό, τα υπομένω όλα για τους εκλεκτούς, για να απολαύσουν κι αυτοί τη σωτηρία που είναι στον Ιησού Χριστό μαζί με αιώνια δόξα.

- 11 Πιστός είναι ο λόγος· επειδή, αν πεθάναμε μαζί του, θα ζήσουμε και μαζί του·
- 12 αν υπομένουμε, θα βασιλεύσουμε και μαζί του· αν τον αρνούμαστε, και εκείνος θα μας αρνηθεί·
- 13 αν απιστούμε, εκείνος μένει πιστός· να αρνηθεί τον εαυτό του δεν μπορεί.
- 14 Αυτά να τα υπενθυμίζεις, διαμαρτυρόμενος μπροστά στον Κύριο, να μη λογομαχούν, το οποίο δεν είναι χρήσιμο σε τίποτε, αλλά φέρνει καταστροφή σ' αυτούς που ακούν.

Ο δόκιμος εργάτης τού Θεού

- 15 Φρόντισε με επιμέλεια να παραστήσεις τον εαυτό σου δόκιμον στον Θεό, ως εργάτην που δεν έχει το παραμικρό να ντρέπεται, ο οποίος ορθοτομεί τον λόγο τής αλήθειας.
- 16 Τις βέβηλες, όμως, ματαιοφωνίες απόφευγέ τες· επειδή, θα προχωρήσουν σε περισσότερη ασέβεια·
- 17 και ο λόγος τους θα κατατρώει σαν γάγγραινα· από τους οποίους είναι ο Υμέναιος και ο Φιλητός,
- 18 οι οποίοι αποπλανήθηκαν από την αλήθεια, λέγοντας ότι η ανάσταση έχει ήδη γίνει· και ανατρέπουν την πίστη μερικών.
- 19 Όμως, το στερεό θεμέλιο του Θεού μένει, έχοντας τούτη τη σφραγίδα: Ο Κύριος γνωρίζει αυτούς που είναι δικοί του· και· Ας απομακρυνθεί από την αδικία καθένας που ονομάζει το όνομα του Χριστού.
- 20 Μάλιστα, μέσα σε ένα μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν μονάχα σκεύη χρυσαφένια και ασημένια, αλλά και ξύλινα και πήλινα· και άλλα μεν για χρήση τιμητική, άλλα όμως για χρήση όχι τιμητική.
- 21 Αν, λοιπόν, κάποιος καθαρίσει τον εαυτό του απ' αυτά, θα είναι σκεύος για τιμητική χρήση, αγιασμένο, και εύχρηστο στον οικοδεσπότη, ετοιμασμένο για κάθε αγαθό έργο.
- 22 Τις δε νεοτεριστικές επιθυμίες να τις αποφεύγεις· και να επιδιώκεις τη δικαιοσύνη, την πίστη, την αγάπη, την ειρήνη μαζί με εκείνους που επικαλούνται τον Κύριο από καθαρή καρδιά.
- 23 Ενώ, τις μωρές και απαίδευτες φιλονικίες να τις αποφεύγεις, ξέροντας ότι γεννούν μάχες.
- 24 Ο δούλος τού Κυρίου, όμως, δεν πρέπει να μάχεται, αλλά να είναι πράος προς όλους, διδακτικός, ανεξίκακος,
- 25 διδάσκοντας με πραότητα αυτούς που αντιφρονούν· μήπως και ο Θεός δώσει σ' αυτούς μετάνοια, ώστε να γνωρίσουν την αλήθεια,

²⁶ και να συνέλθουν από την παγίδα τού διαβόλου, από τον οποίο είναι παγιδευμένοι στο θέλημα εκείνου.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β' 3

Η εικόνα των έσχατων καιρών

¹ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ, μάλιστα, τούτο, ότι στις έσχατες ημέρες θάρθουν κακοί καιροί·

² επειδή, οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι,

³ άσπλαχνοι, ασυμφιλίωτοι, συκοφάντες, ακρατείς, άγριοι, αφιλάγαθοι,

⁴ προδότες, προπετείς, τυφλωμένοι από εγωισμό, περισσότερο φιλήδονοι παρά φιλόθεοι,

⁵ έχοντας μεν μορφή ευσέβειας, όμως έχουν αρνηθεί τη δύναμή της· και αυτούς, απόφευγέ τους.

⁶ Επειδή, απ' αυτούς είναι εκείνοι που μπαίνουν μέσα στα σπίτια, και αιχμαλωτίζουν τα γυναικάρια, που είναι φορτωμένα με αμαρτίες, καθώς σέρνονται από διάφορες επιθυμίες,

⁷ τα οποία πάντα μαθαίνουν, και ποτέ δεν μπορούν νάρθουν στην πλήρη γνώση τής αλήθειας.

⁸ Με τον ίδιο τρόπο που ο Ιαννής και ο Ιαμβρής αντιστάθηκαν στον Μωυσή, έτσι και αυτοί αντιστέκονται στην αλήθεια, άνθρωποι διεφθαρμένοι στον νου, αδόκιμοι στην πίστη.

⁹ Αλλά, δεν θα προκόψουν περισσότερο· επειδή, η ανοησία τους θα γίνει καταφάνερη σε όλους, όπως έγινε και η ανοησία εκείνων.

Οι Γραφές, ο βασικός παράγοντας διδασκαλίας και ζωής

¹⁰ Εσύ, όμως, παρακολούθησες τη διδασκαλία μου, τη διαγωγή, την πρόθεση, την πίστη, τη μακροθυμία, την αγάπη, την υπομονή,

¹¹ τους διωγμούς, τα παθήματα, που μου συνέβησαν στην Αντιόχεια, στο Ικόνιο, στα Λύστρα, ποιους διωγμούς υπέφερα· και απ' όλα ο Κύριος με ελευθέρωσε.

¹² Και, μάλιστα, όλοι όσοι θέλουν να ζουν με τρόπο ευσεβή εν Χριστώ Ιησού, θα διωχθούν.

¹³ Πονηροί άνθρωποι, όμως, και γόητες θα προκόψουν προς το χειρότερο, πλανώντας και πλανώμενοι.

¹⁴ Εσύ, όμως, να μένεις σ' εκείνα που έμαθες και πιστώθηκες, ξέροντας από ποιον τα έμαθες·

¹⁵ και ότι, από βρέφος γνωρίζεις τα ιερά γράμματα, τα οποία μπορούν να σε σοφίσουν σε σωτηρία διαμέσου τής πίστεως εν Χριστώ Ιησού.

¹⁶ Ολόκληρη η γραφή είναι θεόπνευστη, και ωφέλιμη για διδασκαλία, για έλεγχο, για επανόρθωση, για διαπαιδαγώγηση, που γίνεται με δικαιοσύνη·

¹⁷ για να είναι ο άνθρωπος του Θεού τέλειος, ετοιμασμένος για κάθε έργο αγαθό.

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β' 4

Η μαρτυρία τού Θεού μέσα σε έναν αρνησίθεο κόσμο

¹ ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΩ, λοιπόν, εγώ επίσημα σε σένα μπροστά στον Θεό, και στον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος πρόκειται να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς, κατά την επιφάνειά του και τη βασιλεία του·

² να κηρύξεις τον λόγο· να επιμένεις έγκαιρα, άκαιρα· να ελέγξεις, να επιπλήξεις, να προτρέψεις με κάθε μακροθυμία και διδασκαλία.

³ Επειδή, θάρθει καιρός, όταν δεν θα υποφέρουν την υγιαίνουσα διδασκαλία· αλλά, θα συγκεντρώσουν στον εαυτό τους έναν σωρό δασκάλους, σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες, για να γαργαλίζονται στην ακοή·

⁴ και από μεν την αλήθεια θα αποστρέψουν την ακοή τους, προς δε τους μύθους θα εκτραπούν.

⁵ Εσύ, όμως, να είσαι άγρυπνος σε όλα, να κατοποαθήσεις, να εργαστείς έργο ευαγγελιστή, τη διακονία σου να κάνεις πλήρη.

Ο Παύλος στο τέλος τής ζωής του

⁶ Επειδή, εγώ γίνομαι ήδη σπονδή, και ο καιρός τής αναχώρησής μου έφτασε.

⁷ Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα·

⁸ τώρα, πλέον, μου απομένει το στεφάνι τής δικαιοσύνης, το οποίο ο Κύριος θα μου αποδώσει κατά την ημέρα εκείνη, ο δίκαιος κριτής· και όχι μονάχα σε μένα, αλλά και σε όλους όσους επιπιοθούν την επιφάνειά του.

Μερικές παραγγελίες και πληροφορίες

⁹ Φρόντισε νάρθεις σε μένα γρήγορα.

¹⁰ Επειδή, ο Δημάς με εγκατέλειψε, καθώς αγάπησε τον παρόντα κόσμο, και έφυγε για τη Θεσσαλονίκη· ο Κρήσκης στη Γαλατία, ο Τίτος στη Δαλματία·

¹¹ ο Λουκάς είναι ο μόνος μαζί μου. Αφού παραλάβεις τον Μάρκο, φέρ' τον μαζί σου· επειδή, μου είναι χρήσιμος στη διακονία.

¹² Τον δε Τυχικό τον έστειλα στην Έφεσο.

¹³ Καθώς θάρχεσαι, φέρε το χοντρό επανωφόρι, που άφησα στον Κάρπο, στην Τρωάδα, και τα βιβλία, μάλιστα τις μεμβράνες.

14 Ο Αλέξανδρος, ο χαλκουργός, πολλά κακά μου έκανε· ο Κύριος να του ανταποδώσει σύμφωνα με τα έργα του·

15 από τον οποίο να φυλάγεσαι και εσύ· επειδή, πολύ αντιστέκεται στα λόγια μας.

16 Κατά την πρώτη μου απολογία δεν μου παραστάθηκε κανένας, αλλά όλοι με εγκατέλειψαν· (είθε να μη τους λογαριαστεί)·

17 όμως, μου παραστάθηκε ο Κύριος, και με ενδυνάμωσε, για να διακηρυχθεί πλήρως διαμέσου εμού το κήρυγμα, και όλα τα έθνη να ακούσουν· ελευθερώθηκε δε από το στόμα τού λιονταριού.

18 Και ο Κύριος θα με ελευθερώσει από κάθε πονηρό έργο, και θα με διασώσει για την επουράνια βασιλεία του· στον οποίο ας είναι δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

19 Χαιρέτησε την Πρίσκα και τον Ακύλα, και την οικογένεια του Ονησιφόρου.

20 Ο Έραστος έμεινε στην Κόρινθο· τον δε Τρόφιμο τον άφησα ασθενή στη Μίλητο.

21 Φρόντισε νάρθεις πριν από τον χειμώνα. Σε χαιρετάει ο Εύβουλος, και ο Πούδης, και ο Λίνος, και η Κλαυδία, και όλοι οι αδελφοί.

22 Ο Κύριος Ιησούς Χριστός να είναι μαζί με το πνεύμα σου. Η χάρη να είναι μαζί σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ Ο χαιρετισμός τού Παύλου

- ¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, δούλος τού Θεού, απόστολος δε του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με την πίστη των εκλεκτών τού Θεού, και την επίγνωση της αλήθειας, που είναι σύμφωνα με την ευσέβεια·
- ² με ελπίδα τής αιώνιας ζωής, την οποία ο αψευδής Θεός υποσχέθηκε προαιώνια,
- ³ φανέρωσε δε τον λόγο του σε καθορισμένους καιρούς, διαμέσου τού κηρύγματος, που μου εμπιστεύθηκε, σύμφωνα με την επιταγή τού Σωτήρα μας Θεού·
- ⁴ προς τον Τίτο, το γνήσιο παιδί μου, σύμφωνα με την κοινή μας πίστη· είθε να είναι χάρη, έλεος, ειρήνη από τον Πατέρα Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό τον Σωτήρα μας.

Γιατί ο Παύλος άφησε τον Τίτο στην Κρήτη

- ⁵ Γι' αυτό σε άφησα στην Κρήτη, για να διορθώσεις αυτά που λείπουν, και να βάλεις σε κάθε πόλη πρεσβύτερους, όπως εγώ σε διέταξα·
- ⁶ όποιος είναι χωρίς κατηγορία, άνδρας μιας γυναίκας, που έχει παιδιά πιστά, που δεν κατηγορούνται ως άσωτα ή ανυπότακτα.
- ⁷ Επειδή, ο επίσκοπος πρέπει να είναι χωρίς κατηγορία, ως οικονόμος τού Θεού· όχι αυθάδης, όχι οργίλος, όχι μέθυσος, όχι πλήκτης, όχι αισχροκερδής·
- ⁸ αλλά φιλόξενος, φιλάγαθος, σώφρονας, δίκαιος, όσιος, εγκρατής·
- ⁹ προσκολλημένος στον πιστό λόγο τής διδασκαλίας, για να είναι δυνατός και να προτρέπει διαμέσου τής υγιαίνουσας διδασκαλίας, και να ελέγχει αυτούς που αντιλέγουν.

Πνευματικά ρεύματα μέσα στην Εκκλησία

- ¹⁰ Επειδή, υπάρχουν πολλοί ανυπότακτοι ματαιολόγοι και φρενοπλόνοι, μάλιστα αυτοί από την περιτομή·
- ¹¹ τους οποίους πρέπει να αποστομώνουμε· οι οποίοι ανατρέπουν ολόκληρες οικογένειες, διδάσκοντας όσα δεν πρέπει, χάρη αισχρού κέρδους.
- ¹² Κάποιος απ' αυτούς, δικός τους προφήτης, είπε: «Οι Κρητικοί είναι πάντοτε ψεύτες, κακά θηρία, οκνηροί αδηφάγοι».
- ¹³ Η μαρτυρία αυτή είναι αληθινή· για την οποία αιτία να τους ελέγχεις απότομα, για να υγιαίνουν στην πίστη·

¹⁴ και να μη προσέχουν σε Ιουδαϊκούς μύθους, και εντολές ανθρώπων, που αποστρέφονται την αλήθεια.

Καθαρά και μη καθαρά

¹⁵ Στους μεν καθαρούς όλα είναι καθαρά· στους μολυσμένους, όμως, και απίστους τίποτε δεν είναι καθαρό, αλλά και ο νους τους και η συνείδηση είναι μολυσμένα.

¹⁶ Ομολογούν ότι γνωρίζουν τον Θεό, με τα έργα όμως τον αρνούνται, καθώς είναι βδελυκτοί και απειθείς, και σε κάθε έργο αγαθό αδόκιμοι.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 2

ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

1 . Στον Τίτο

¹ ΕΣΥ, όμως, να λες όσα αρμόζουν στην υγιαίνουσα διδασκαλία·

2 . Στους ηλικιωμένους

² οι ηλικιωμένοι να είναι άγρυπνοι, σεμνοί, σώφρονες, να υγιαίνουν στην πίστη, στην αγάπη, στην υπομονή·

3 . Στις ηλικιωμένες

³ οι ηλικιωμένες το ίδιο, να έχουν ιεροπρεπή τρόπο, όχι κατάλαες, όχι δουλωμένες σε πολλή οινοποσία, να είναι δασκάλες των καλών,

⁴ για να νουθετούν τις νέες, να είναι φίλανδρες, φιλότεκνες,

⁵ σώφρονες, αγνές, οικοφύλακες, αγαθές, να υπακούν πρόθυμα στους άνδρες τους, για να μη δυσφημείται ο λόγος τού Θεού.

4 . Στους νεότερους

⁶ Το ίδιο και τους νεότερους να τους νουθετείς να σωφρονούν·

⁷ παρέχοντας τον εαυτό σου τύπο των καλών έργων σε όλα, φυλάττοντας στη διδασκαλία αδιαφθορία, σεμνότητα,

⁸ λόγον υγιή και ακατάκριτο· για να ντραπεί ο ενάντιος, μη έχοντας να λέει για σας τίποτε το κακό·

5 . Στους δούλους

⁹ τους δούλους να τους νουθετείς να υποτάσσονται στους δικούς τους κυρίους, να τους ευαρεστούν σε όλα, να μη αντιμιλούν·

¹⁰ να μη οικειοποιούνται τα ξένα πράγματα, αλλά να δείχνουν κάθε αγαθή πίστη· για να στολίζουν σε όλα τη διδασκαλία τού Σωτήρα μας Θεού.

Πού στηρίχθηκε η βαθιά αλλαγή

¹¹ Επειδή, φανερώθηκε η σωτήρια χάρη τού Θεού προς όλους τούς ανθρώπους,

¹² η οποία μάς διδάσκει να αρνηθούμε την ασέβεια και τις κοσμικές επιθυμίες, και να ζήσουμε με σωφροσύνη και με δικαιοσύνη και με ευσέβεια στον παρόντα αιώνα,

¹³ προσμένοντας τη μακάρια ελπίδα, και την επιφάνεια της δόξας τού μεγάλου Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού·

¹⁴ ο οποίος έδωσε τον εαυτό του για χάρη μας, για να μας λυτρώσει από κάθε ανομία, και να μας καθαρίσει για τον εαυτό του λαόν εκλεκτό, ζηλωτήν καλών έργων.

¹⁵ Αυτά να λες, και να προτρέπεις, και να ελέγχεις με κάθε εξουσία· ας μη σε περιφρονεί κανένας.

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ 3

Οι πιστοί απέναντι στις αρχές και στον κόσμο

¹ ΝΑ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙΣ σ' αυτούς να υποτάσσονται στις αρχές και στις εξουσίες, να πειθαρχούν, να είναι έτοιμοι σε κάθε αγαθό έργο,

² να μη βλασφημούν κανέναν, να είναι άμαχοι, συμβιβαστικοί, να δείχνουν κάθε πραότητα σε όλους τούς ανθρώπους.

Η προηγούμενη ζωή των πιστών

³ Επειδή, ήμασταν κάποτε και εμείς ανόητοι, απειθείς, πλανώμενοι, καθώς ήμασταν δούλοι σε διάφορες επιθυμίες και ηδονές, ζώντας μέσα σε κακία και φθόνο, μισητοί και μισώντας ο ένας τον άλλον.

Έργο Παλιγγενεσίας και Ανακαίνισης

⁴ Όταν, όμως, φανερώθηκε η αγαθότητα και η φιλανθρωπία τού Σωτήρα μας Θεού,

⁵ όχι από έργα δικαιοσύνης, που εμείς πράξαμε, αλλά σύμφωνα με το έλεός του μας έσωσε, διαμέσου λουτρού παλιγγενεσίας και ανακαίνισης του Αγίου Πνεύματος,

⁶ το οποίο ξέχυσε επάνω μας πλούσια, διαμέσου τού Ιησού Χριστού τού Σωτήρα μας·

⁷ ώστε, αφού δικαιωθήκαμε διαμέσου τής χάρης εκείνου, να γίνουμε κληρονόμοι σύμφωνα με την ελπίδα τής αιώνιας ζωής.

Τα καλά και ωφέλιμα στους ανθρώπους

⁸ Πιστός είναι ο λόγος· και θέλω αυτά να τα διαβεβαιώνεις, ώστε αυτοί που πίστεψαν να φροντίζουν στο να προΐστανται σε καλά έργα. Αυτά είναι τα καλά και ωφέλιμα στους ανθρώπους.

Τα ανωφελή και μάταια

⁹ Επιπόλαιες, όμως, συζητήσεις, και γενεαλογίες, και φιλονικίες, και μάχες νομικές, να τις αποφεύγεις· επειδή, είναι ανωφελείς και μάταιες.

Η συμπεριφορά προς αιρετικών άνθρωπο

¹⁰ Αιρετικών άνθρωπο, ύστερα από μία πρώτη και δεύτερη νουθεσία, άφησέ τον·

¹¹ ξέροντας ότι ο άνθρωπος αυτού τού είδους έχει διαστραφεί, και αμαρτάνει, όντας αυτοκατάκριτος.

Τελικές οδηγίες

¹² ΟΤΑΝ στείλω σε σένα τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, φρόντισε νάρθεις σε μένα στη Νικόπολη· επειδή, εκεί αποφάσισα να παραχειμάσω.

¹³ Τον νομικό Ζηνά και τον Απολλώ πρόπεμψέ τους με επιμέλεια, για να μη τους λείπει τίποτε.

¹⁴ Ας μαθαίνουν, μάλιστα, και οι δικοί μας να προΐστανται σε καλά έργα στις ουσιαστικές ανάγκες, για να μη είναι άκαρποι.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

¹⁵ Σε χαιρετούν όλοι αυτοί που είναι μαζί μου· χαιρέτησε αυτούς που μας αγαπούν μέσα στην πίστη. Η χάρη είθε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Ο χαιρετισμός τού Παύλου

- ¹ Ο ΠΑΥΛΟΣ, δέσμιος του Ιησού Χριστού, και ο αδελφός Τιμόθεος, προς τον Φιλήμονα, τον αγαπητό και συνεργάτη μας,
² και την αγαπητή Απφία, και τον Άρχιππο, τον συστρατιώτη μας, και την κατ' οίκο σου εκκλησία·
³ είθε να είναι χάρη σε σας και ειρήνη από τον Πατέρα μας Θεό, και τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Μια ματιά στη ζωή τής πίστης τού Φιλήμονα

- ⁴ Ευχαριστώ τον Θεό μου, και σε αναφέρω πάντοτε στις προσευχές μου,
⁵ ακούγοντας για την αγάπη σου και την πίστη, που έχεις προς τον Κύριο Ιησού, και σε όλους τούς αγίους·
⁶ για να γίνει η κοινωνία τής πίστης σου ενεργός με τη φανέρωση κάθε καλού, που υπάρχει ανάμεσά σας, σε σχέση με τον Ιησού Χριστό.
⁷ Επειδή, έχουμε πολλή χαρά και παρηγορία για την αγάπη σου, για τον λόγο ότι τα σπλάχνα των αγίων αναπαύθηκαν εξαιτίας σου, αδελφέ.

Ο Παύλος υποβάλλει παράκληση για τον Ονήσιμο

- ⁸ Γι' αυτό, αν και εν Χριστώ έχω πολλήν παρρησία να σου επιτάσσω αυτό που πρέπει,
⁹ όμως, περισσότερο εξαιτίας τής αγάπης, σε παρακαλώ, τέτοιος που είμαι, ο γέροντας Παύλος, τώρα μάλιστα και φυλακισμένος εξαιτίας τού Ιησού Χριστού.
¹⁰ Σε παρακαλώ χάρη τού παιδιού μου, που το γέννησα μέσα στα δεσμά μου, χάρη τού Ονήσιμου·
¹¹ που κάποτε ήταν σε σένα άχρηστος, τώρα όμως σε σένα και σε μένα χρήσιμος, τον οποίο στέλνω πίσω.
¹² Και εσύ, αυτόν, δηλαδή, τα σπλάχνα μου, δέξου τον.
¹³ Τον οποίο εγώ ήθελα να τον κρατώ κοντά μου, για να με υπηρετεί αντί για σένα στα δεσμά τού ευαγγελίου·
¹⁴ χωρίς, όμως, τη γνώμη σου δεν θέλησα να κάνω τίποτε, για να μη είναι το αγαθό σου σαν εξ ανάγκης, αλλά εθελούσια.
¹⁵ Επειδή, ίσως γι' αυτό τον αποχωρίστηκες για λίγο, για να τον απολαμβάνεις για πάντα·

16 όχι πλέον ως δούλον, αλλά περισσότερο από δούλον, αδελφόν αγαπητό, μάλιστα σε μένα, πόσο δε μάλλον σε σένα, και κατά σάρκα και εν Κυρίω.

17 Αν, λοιπόν, με έχεις κοινωνόν, δέξου τον σαν εμένα.

18 Και αν σε αδίκησε σε κάτι ή χρωστάει, λογάριαζέ το σε μένα.

19 Εγώ ο Παύλος το έγγραψα με το χέρι μου, εγώ θα το πληρώσω, για να μη σου λέω ότι και τον εαυτό σου χρωστάς ακόμα σε μένα.

20 Ναι, αδελφέ, είθε να λάβω εγώ αυτή τη χάρη από σένα εν Κυρίω· ανάπαυσέ μου τα σπλάχνα εν Κυρίω.

21 Έχοντας πεποίθηση στην υπακοή σου, έγγραψα σε σένα, ξέροντας ότι και περισσότερο θα κάνεις από ό,τι λέω.

22 Ταυτόχρονα, μάλιστα, ετοίμαζέ μου και κατάλυμα· επειδή, ελπίζω ότι διαμέσου των προσευχών σας θα σας χαριστώ.

Ο αποχαιρετισμός τού Παύλου

23 Σε χαιρετούν ο Επαφράς, ο συναιχμάλωτός μου εν Χριστώ Ιησού,

24 ο Μάρκος, ο Αρίσταρχος, ο Δημάς, ο Λουκάς, οι συνεργάτες μου.

25 Η χάρη τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είθε να είναι μαζί με το πνεύμα σας. Αμήν.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

Ο Θεός μίλησε

¹ Ο ΘΕΟΣ, τον παλιό καιρό, αφού, πολλές φορές και με πολλούς τρόπους, μίλησε στους πατέρες μας διαμέσου των προφητών, σ' αυτές τις έσχατες ημέρες μίλησε σε μας διαμέσου τού Υιού,

² τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων, διαμέσου τού οποίου έκανε και τους αιώνες·

³ αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας τής υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο τής δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθησε στα δεξιά τής μεγαλοσύνης στα υψηλά·

Ο Υιός τού Θεού ασύγκριτα υπέρτερος από τους αγγέλους

⁴ τόσο πολύ ανώτερος έγινε από τους αγγέλους, όσο εξοχότερο απ' αυτούς κληρονόμησε όνομα.

⁵ Επειδή, σε ποιον από τους αγγέλους είπε ποτέ: «Εσύ είσαι Υιός μου, εγώ σήμερα σε γέννησα;». Και πάλι: «Εγώ θα είμαι σ' αυτόν Πατέρας, και αυτός θα είναι σε μένα Υιός;».

⁶ Και όταν πάλι, παρουσιάζει τον πρωτότοκο στην οικουμένη, λέει: «Και ας προσκυνήσουν σ' αυτόν όλοι οι άγγελοι του Θεού».

⁷ Και για μεν τους αγγέλους λέει: «Αυτός που κάνει τούς αγγέλους του πνεύματα, και τους λειτουργούς του φλόγα φωτιάς».

⁸ Για τον Υιό, όμως, λέει: «Ο θρόνος σου, ω Θεέ, είναι στον αιώνα τού αιώνα· σκήπτρο ευθύτητας είναι το σκήπτρο τής βασιλείας σου.

⁹ Αγάπησες δικαιοσύνη, και μίσησες ανομία· γι' αυτό, ο Θεός, ο Θεός σου, σε έχρισε με λάδι αγαλλίασης περισσότερο από τους μετόχους σου».

¹⁰ Και: «Εσύ, Κύριε, καταρχάς, θεμελίωσες τη γη, και οι ουρανοί είναι έργα των χεριών σου.

¹¹ Αυτοί θα απολεστούν, εσύ όμως παραμένεις· και όλοι θα παλιώσουν σαν ιμάτιο,

¹² και θα τους τυλίξεις σαν περικάλυμμα, και θα αλλαχτούν· εσύ, όμως, είσαι ο ίδιος, και τα χρόνια σου δεν θα εκλείψουν».

¹³ Προς ποιον δε από τους αγγέλους είπε ποτέ: «Κάθησε από τα δεξιά μου, μέχρις ότου βάλω τους εχθρούς σου ων υποπόδιο των ποδιών σου;».

¹⁴ Δεν είναι όλοι τους λειτουργικά πνεύματα, που αποστέλλονται προς υπηρεσία, για εκείνους που πρόκειται να κληρονομήσουν σωτηρία;

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 2

Προειδοποίηση για τυχόν αμέλεια της μεγάλης σωτηρίας

¹ Γι' αυτό, εμείς πρέπει να προσέχουμε περισσότερο σε όσα ακούσαμε, για να μη ξεπέσουμε ποτέ.

² Επειδή, αν ο λόγος που μιλήθηκε διαμέσου αγγέλων έγινε βέβαιος, και κάθε παράβαση και παρακοή έλαβε δίκαιη ανταπόδοση,

³ πώς εμείς θα ξεφύγουμε, αν αμελήσουμε μία τόσο μεγάλη σωτηρία; Η οποία, αφού άρχισε να διακηρύσσεται διαμέσου τού Κυρίου, βεβαιώθηκε σε μας από εκείνους που άκουσαν·

⁴ και ο Θεός έδινε επιπρόσθετη μαρτυρία με σημεία και τέρατα, και με διάφορα θαύματα, και με διανομές τού Αγίου Πνεύματος, σύμφωνα με τη θέλησή του.

Η υπέρτατη ταπείνωση του Υιού για χάρη τής σωτηρίας μας

⁵ Επειδή, δεν υπέταξε σε αγγέλους τη μελλοντική οικουμένη, για την οποία μιλάμε.

⁶ Μάλιστα, κάποιος έδωσε κάπου μαρτυρία, λέγοντας: «Τι είναι ο άνθρωπος, ώστε να τον θυμάσαι· ή ο γιος τού ανθρώπου, ώστε να τον επισκέπτεσαι;

⁷ Τον έκανες για λίγο κατώτερον από τους αγγέλους· με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες, και τον έβαλες επάνω στα έργα των χεριών σου·

⁸ όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του»· επειδή, καθώς υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, δεν άφησε τίποτε ανυπότακτο σ' αυτόν. Τώρα, όμως, δεν βλέπουμε να είναι ακόμα τα πάντα υποταγμένα σ' αυτόν.

⁹ Αλλά, βλέπουμε τον Ιησού για λίγο ελαττωμένον έναντι των αγγέλων, εξαιτίας τού παθήματος του θανάτου, στεφανωμένον με δόξα και τιμή, για να γευτεί θάνατο για χάρη κάθε ανθρώπου, διαμέσου τής χάρης τού Θεού.

¹⁰ Επειδή, έπρεπε σ' αυτόν, για τον οποίο υπάρχουν τα πάντα, και διαμέσου τού οποίου έγιναν τα πάντα, φέρνοντας στη δόξα πολλούς γιους, να παραστήσει τέλειον τον αρχηγό τής σωτηρίας τους διαμέσου των παθημάτων.

Ο Ιησούς ομοιώθηκε με μας, για να μας σώσει

¹¹ Επειδή, και αυτός που αγιάζει και αυτοί που αγιάζονται είναι όλοι από έναν· για την οποία αιτία δεν ντρέπεται να τους ονομάζει αδελφούς,

¹² λέγοντας: «Θα αναγγείλω το όνομά σου προς τους αδελφούς μου, μέσα σε εκκλησία θα σε υμνήσω».

¹³ Και πάλι: «Εγώ θα έχω την πεποίθησή μου επάνω σ' αυτόν». Και πάλι: «Δέστε, εγώ, και τα παιδιά που μου έδωσε ο Θεός».

¹⁴ Επειδή, λοιπόν, τα παιδιά έγιναν κοινωνοί σάρκας και αίματος, και αυτός παρόμοια έγινε μέτοχος από τα ίδια, για να καταργήσει, διαμέσου τού θανάτου, αυτόν που έχει το κράτος τού θανάτου, δηλαδή, τον διάβολο,

¹⁵ και να ελευθερώσει εκείνους, όσους εξαιτίας τού φόβου τού θανάτου ήσαν σε ολόκληρη τη ζωή υποκείμενοι στη δουλεία.

¹⁶ Επειδή, βέβαια, δεν πήρε φύση αγγέλων, αλλά πήρε από το σπέρμα τού Αβραάμ.

¹⁷ Γι' αυτό, έπρεπε να ομοιωθεί σε όλα με τους αδελφούς, για να γίνει ελεήμονας και πιστός αρχιερέας σ' αυτά που αφορούν τον Θεό, για να κάνει εξιλέωση χάρη των αμαρτιών τού λαού.

¹⁸ Επειδή, σε ό,τι αυτός έπαθε, όταν πειράστηκε, μπορεί να βοηθήσει αυτούς που πειράζονται.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 3

Ο Ιησούς ανώτερος από τον Μωυσή

¹ ΓΙ' ΑΥΤΟ, άγιοι αδελφοί, μέτοχοι ουράνιας πρόσκλησης, κατανοήστε τον απόστολο και αρχιερέα τής ομολογίας μας, τον Ιησού Χριστό·

² που ήταν πιστός σ' αυτόν που τον κατέστησε, όπως και ο Μωυσής σε ολόκληρο τον οίκο του.

³ Επειδή, αυτός αξιώθηκε περισσότερης δόξας παρά ο Μωυσής, καθόσον περισσότερη τιμή από τον οίκο έχει αυτός που τον κατασκεύασε·

⁴ δεδομένου ότι, κάθε οίκος κατασκευάζεται από κάποιον· αυτός, όμως, που κατασκεύασε τα πάντα είναι ο Θεός.

⁵ Και ο μεν Μωυσής υπήρξε πιστός σε ολόκληρο τον οίκο του, ως υπηρέτης, προς μαρτυρίαν εκείνων που επρόκειτο να λεχθούν·

⁶ ο Χριστός, όμως, ως υιός επάνω στον δικό του οίκο· του οποίου εμείς είμαστε ο οίκος, αν μέχρι τέλους κρατήσουμε βέβαιη την παρρησία και το καύχημα της ελπίδας.

ΟΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1 . Προσέχετε, μήπως κάποιος απιστήσει

⁷ Γι' αυτό, το Πνεύμα το Άγιο λέει: «Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του,

⁸ να μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως στην πρόκληση της έντονης πικρίας, κατά την ημέρα τού πειρασμού μέσα στην έρημο·

⁹ όπου οι πατέρες σας με πείραξαν, με δοκίμασαν, και είδαν τα έργα μου, 40 χρόνια·

- 10** γι' αυτό, δυσареστήθηκα στη γενεά εκείνη, και είπα: Πάντοτε πλανιούνται μέσα στην καρδιά τους· και αυτοί δεν γνώρισαν τους δρόμους μου.
- 11** Έτσι που, μέσα στην οργή μου, ορκίστηκα: Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου».
- 12** Προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχει σε κανέναν από σας πονηρή καρδιά απιστίας, ώστε κάποιος να αποστατήσσει από τον ζωντανό Θεό·
- 13** αλλά, να προτρέπετε ο ένας τον άλλον κάθε μία ημέρα ξεχωριστά, ενόσω ονομάζεται το «σήμερα»· για να μη σκληρυνθεί κάποιος από σας από την απάτη τής αμαρτίας·
- 14** επειδή, μέτοχοι γίναμε του Χριστού, αν μέχρι τέλους κρατήσουμε βέβαιη την αρχή τής πεποίθησης·
- 15** εφόσον λέγεται: «Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, να μη σκληρύνετε τις καρδιές σας, όπως στην πρόκληση της έντονης πικρίας».
- 16** Επειδή, μερικοί, αφού άκουσαν, προκάλεσαν σ' αυτόν έντονη πικρία· όχι, όμως, όλοι όσοι βγήκαν από την Αίγυπτο με τον Μωυσή.
- 17** Σε ποιους, όμως, παροργίστηκε για 40 χρόνια; Όχι σ' αυτούς που αμάρτησαν, των οποίων τα κόκαλα έπεσαν μέσα στην έρημο;
- 18** Σε ποιους, μάλιστα, ορκίστηκε ότι δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή του, παρά σ' εκείνους που απείθησαν;
- 19** Και βλέπουμε ότι από απιστία δεν μπόρεσαν να μπουν μέσα.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 4

2 . Προσοχή στο περπάτημά μας

- 1** Ας φοβηθούμε, λοιπόν, μήπως και, ενώ μένει σε μας η υπόσχεση να μπορούμε μέσα στην κατάπαυσή του, φανεί κάποιος από μας ότι τη στερήθηκε.
- 2** Επειδή, εμείς έχουμε ευαγγελιστεί όπως και εκείνοι· αλλά, εκείνους, ο λόγος που άκουσαν, δεν τους ωφέλησε, δεδομένου ότι, δεν ήταν σ' αυτούς που άκουσαν ενωμένος με την πίστη.
- 3** Επειδή, μπαίνουμε μέσα στην κατάπαυση εμείς που πιστέψαμε, όπως είπε: «Έτσι που, μέσα στην οργή μου ορκίστηκα: Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου»· αν και τα έργα του τελείωσαν από τη δημιουργία τού κόσμου.
- 4** Επειδή, είπε σε κάποιο μέρος για την έβδομη ημέρα τα εξής: «Και ο Θεός, κατά την έβδομη ημέρα, κατέπαυσε από όλα τα έργα του».
- 5** Και σε τούτο το σημείο πάλι: «Δεν θα μπουν μέσα στην κατάπαυσή μου».
- 6** Εφόσον, λοιπόν, απομένει μερικοί να μπουν μέσα σ' αυτήν, και εκείνοι που είχαν πρωύτερα ευαγγελιστεί δεν μπήκαν μέσα από απείθεια,

⁷ ορίζει ξανά κάποια ημέρα: «Σήμερα», λέγοντας διαμέσου τού Δαβίδ, ύστερα από τόσον πολύ καιρό, όπως ειπώθηκε: «Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, να μη σκληρύνετε τις καρδιές σας».

⁸ Επειδή, αν ο Ιησούς τού Ναυή είχε δώσει σ' αυτούς κατάπαυση, δεν θα μιλούσε ύστερα απ' αυτά για μία άλλη ημέρα.

⁹ Επομένως, απομένει κατάπαυση στον λαό τού Θεού.

¹⁰ Επειδή, αυτός που μπήκε μέσα στην κατάπαυσή του, κατέπαυσε και ο ίδιος από τα έργα του, όπως και ο Θεός από τα δικά του.

¹¹ Ας φροντίσουμε, λοιπόν, με επιμέλεια να μπορούμε μέσα σ' εκείνη την κατάπαυση, για να μη υποπέσει κάποιος στο ίδιο παράδειγμα της απείθειας.

3 . Ο λόγος τού Θεού ερευνάει τις καρδιές

¹² Επειδή, ο λόγος τού Θεού είναι ζωντανός, και ενεργός, και κοφτερότερος περισσότερο από κάθε δίκοπη μάχαιρα, και εισχωρεί βαθιά, μέχρι διαίρεσης και της ψυχής και του πνεύματος, μέχρι τούς συνδέσμους και τους μυελούς, και διερευνάει τούς συλλογισμούς και τις έννοιες της καρδιάς.

¹³ Και κανένα κτίσμα δεν είναι αφανές μπροστά του, αλλά όλα είναι γυμνά και εκτεθειμένα στα μάτια του, προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο.

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

1 . Έχουμε έναν Μεγάλο Αρχιερέα. Ας κρατάμε την ομολογία

¹⁴ ΕΧΟΝΤΑΣ, λοιπόν, έναν μεγάλο αρχιερέα, που έχει περάσει μέσα από τους ουρανούς, τον Ιησού, τον Υιό τού Θεού, ας κρατάμε την ομολογία.

¹⁵ Επειδή, δεν έχουμε αρχιερέα, που δεν μπορεί να συμπαθήσει στις ασθένειές μας, αλλά ο οποίος πειράστηκε καθ' όλα, κατά τη δική μας ομοιότητα, χωρίς αμαρτία.

¹⁶ Ας πλησιάζουμε, λοιπόν, με παρρησία στον θρόνο τής χάρης, για να πάρουμε έλεος, και να βρούμε χάρη προς βοήθεια σε καιρό ανάγκης.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 5

2 . Ο Ιησούς ορίζεται από τον Θεό ως Αρχιερέας

¹ ΕΠΕΙΔΗ, κάθε αρχιερέας, που παίρνεται από ανθρώπους, ορίζεται υπέρ των ανθρώπων, σ' αυτά που σχετίζονται με τον Θεό, για να προσφέρει και δώρα και θυσίες για τις αμαρτίες·

² ο οποίος να μπορεί να δείχνει συμπάθεια σ' αυτούς που είναι σε άγνοια και πλανιούνται· επειδή, και αυτός περιβάλλεται από αδυναμία.

³ Και εξαιτίας της οφείλει, όπως και για τον λαό, έτσι και για τον εαυτό του, να προσφέρει θυσία για τις αμαρτίες.

⁴ Και κανένας δεν παίρνει αυτή την τιμή για τον εαυτό του, αλλά αυτός που καλείται από τον Θεό, όπως και ο Ααρών.

⁵ Έτσι και ο Χριστός, δεν δόξασε τον εαυτό του για να γίνει αρχιερέας, αλλά αυτός που του είπε: «Υιός μου είσαι εσύ, εγώ σήμερα σε γέννησα».

⁶ Όπως και σε άλλο μέρος λέει: «Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ».

3 . Ο Ιησούς, ο νέος Αρχιερέας

⁷ Ο οποίος κατά τις ημέρες τής σάρκας του, αφού με δυνατή κραυγή και δάκρυα πρόσφερε δεήσεις και ικεσίες προς εκείνον που μπορούσε να τον σώζει από τον θάνατο, και εισακούστηκε εξαιτίας τής ευλάβειάς του,

⁸ παρόλο που ήταν υιός, έμαθε την υπακοή από όσα έπαθε.

⁹ Και αφού έγινε τέλειος, καταστάθηκε αίτιος αιώνιας σωτηρίας σε όλους αυτούς που τον υπακούν,

¹⁰ καθώς ονομάστηκε από τον Θεό αρχιερέας σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.

¹¹ Για τον οποίο έχουμε να πούμε πολλά και δυσερμήνευτα· μια και, γίνετε αργοκίνητοι στο να ακούτε.

ΑΝΩΡΙΜΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

1 . Η πνευματική ανορεξία και ανωριμότητα

¹² Επειδή, ενώ ως προς τον καιρό έπρεπε να είστε δάσκαλοι, έχετε πάλι ανάγκη στο να σας διδάσκει κάποιος τα αρχικά στοιχεία των λόγων τού Θεού· και καταντήσατε να έχετε ανάγκη από γάλα, και όχι από στερεή τροφή.

¹³ Επειδή, καθένας που τρέφεται με γάλα, είναι άπειρος του λόγου τής δικαιοσύνης· αφού είναι νήπιος.

¹⁴ Η στερεή τροφή, όμως, είναι για τους τελείους, οι οποίοι, χάρη στη συνεχή χρήση, έχουν τα αισθητήρια γυμνασμένα, στο να διακρίνουν το καλό και το κακό.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 6

2 . Θεραπεία τής ανωριμότητας

¹ Γι' αυτό, αφήνοντας την αρχική διδασκαλία τού Χριστού, ας προχωρούμε προς την τελειότητα, χωρίς να βάζουμε εξ αρχής θεμέλιο μετάνοιας από νεκρά έργα, και πίστης στον Θεό,

² της διδαχής για τους βαπτισμούς, και της επίθεσης των χεριών, και της ανάστασης των νεκρών, και της αιώνιας κρίσης.

³ Κι αυτό θα το κάνουμε, αν επιτρέπει ο Θεός.

3 . Ο κίνδυνος της ανωριμότητας

- ⁴ Επειδή, είναι αδύνατον αυτοί που μία φορά φωτίστηκαν, και γεύτηκαν την επουράνια δωρεά, που έγιναν μέτοχοι του Αγίου Πνεύματος,
- ⁵ και γεύτηκαν τον καλό λόγο τού Θεού, και τις δυνάμεις τού μέλλοντα αιώνα,
- ⁶ και έπειτα, αφού παρέπεσαν, είναι αδύνατον να τους ανακαινίζει κανείς ξανά σε μετάνοια, ανασταυρώνοντας στον εαυτό τους τον Υιό τού Θεού, και καταντροπιάζοντας.
- ⁷ Επειδή, η γη η οποία πίνει τη βροχή, που πολλές φορές έρχεται επάνω της, και γεννάει ωφέλιμη βλάστηση σ' εκείνους για τους οποίους και καλλιεργείται, παίρνει ευλογία από τον Θεό.
- ⁸ Όταν, όμως, βγάζει αγκάθια και τριβόλια, είναι αδόκιμη και κοντά σε κατάρα, της οποίας το τέλος είναι να καεί.
- ⁹ Για σας, όμως, αγαπητοί, αν και μιλάμε έτσι, είμαστε πεπεισμένοι ότι έχετε τα καλύτερα και αυτά που σχετίζονται με τη σωτηρία.
- ¹⁰ Επειδή, ο Θεός δεν είναι άδικος, να ξεχάσει το έργο σας, και τον κόπο τής αγάπης που δείξατε στο όνομά του, καθώς υπηρετήσατε τους αγίους και τους υπηρετείτε.
- ¹¹ Επιθυμούμε, όμως, κάθε ένας από σας να δείχνει την ίδια επιμέλεια προς την πλήρη βεβαιότητα της ελπίδας μέχρι τέλους·
- ¹² για να μη γίνετε βραδυκίνητοι, αλλά μιμητές αυτών που με πίστη και μακροθυμία κληρονομούν τις υποσχέσεις.

4 . Ανωριμότητα και ωριμότητα

- ¹³ Επειδή, ο Θεός, δίνοντας υπόσχεση στον Αβραάμ, μια που δεν είχε να ορκιστεί σε κανέναν μεγαλύτερόν του, ορκίστηκε στον εαυτό του,
- ¹⁴ λέγοντας: «Ευλογώντας, οπωσδήποτε θα σε ευλογήσω, και πληθύνοντας, θα σε πληθύνω».
- ¹⁵ Και έτσι, προσμένοντας με υπομονή, απήλαυσε την υπόσχεση.
- ¹⁶ Επειδή, οι άνθρωποι μεν ορκίζονται σε έναν μεγαλύτερό τους, και ο όρκος είναι σ' αυτούς το τέλος κάθε αντιλογίας προς επιβεβαίωση.
- ¹⁷ Προς τον οποίο, ο Θεός, θέλοντας να δείξει περισσότερο προς τους κληρονόμους τής υπόσχεσης το αμετάθετο της βουλής του, μεταχειρίστηκε ως μέσον τον όρκο·
- ¹⁸ ώστε, διαμέσου δύο πραγμάτων αμετάθετων, στα οποία είναι αδύνατον να πει ψέματα ο Θεός, να έχουμε ισχυρή παρηγορία όσοι καταφύγαμε στο να κρατήσουμε την ελπίδα που βρίσκεται μπροστά μας·
- ¹⁹ την οποία έχουμε, ως άγκυρα της ψυχής και ασφαλή και βέβαιη, και η οποία μπαίνει μέσα στο εσωτερικό τού καταπετάσματος·

²⁰ όπου ο Ιησούς μπήκε μέσα ως πρόδρομος, για χάρη μας, καθώς έγινε αρχιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 7

Ο Ιησούς, Αρχιερέας σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ

- ¹ Επειδή, αυτός ο Μελχισεδέκ, βασιλιάς τής Σαλήμ, ιερέας τού Ὑψιστου Θεού, ο οποίος συνάντησε τον Αβραάμ, καθώς επέστρεφε από την καταστροφή των βασιλιάδων, και τον ευλόγησε·
- ² στον οποίο ο Αβραάμ έδωσε και δέκατο από όλα τα λάφυρα· ο οποίος πρώτα μεν ερμηνεύεται ως βασιλιάς δικαιοσύνης, έπειτα δε ως βασιλιάς τής Σαλήμ, που σημαίνει βασιλιάς ειρήνης·
- ³ χωρίς πατέρα, χωρίς μητέρα, χωρίς γενεαλογία· μη έχοντας ούτε αρχή ημερών ούτε τέλος ζωής· αλλά, αφομοιωμένος με τον Υιό τού Θεού· μένει ιερέας πάντοτε.
- ⁴ Στοχαστείτε, μάλιστα, πόσο μεγάλος ήταν αυτός, στον οποίο ο Αβραάμ, ο πατριάρχης, του έδωσε και δέκατο από τα λάφυρα.
- ⁵ Και όσοι μεν από τους γιους τού Λευί παίρνουν την ιερατεία, έχουν εντολή να αποδεκατίζουν τον λαό, σύμφωνα με τον νόμο, δηλαδή, τους αδελφούς τους, παρόλο που βγήκαν από την οσφύ τού Αβραάμ·
- ⁶ εκείνος, όμως, του οποίου η γενεαλογία δεν προέρχεται απ' αυτούς, αποδεκάτισε τον Αβραάμ, και ευλόγησε εκείνον που είχε τις υποσχέσεις.
- ⁷ Χωρίς, μάλιστα, καμία αντιλογία, το μικρότερο ευλογείται από το μεγαλύτερο.
- ⁸ Και εδώ μεν οι θνητοί άνθρωποι παίρνουν δέκατα· εκεί, όμως, παίρνει αυτός που έχει τη μαρτυρία ότι ζει.
- ⁹ Και, για να το πω έτσι, διαμέσου τού Αβραάμ, και ο Λευί, που έπαιρνε δέκατα, αποδεκατίστηκε.
- ¹⁰ Επειδή, ήταν ακόμα στην οσφύ τού πατέρα του, όταν τον συνάντησε ο Μελχισεδέκ.

Η Ιεροσύνη τού Ιησού, αντί τής Λευιτικής Ιεροσύνης

- ¹¹ Αν, λοιπόν, η τελειότητα υπήρχε διαμέσου τής Λευιτικής ιεροσύνης, (επειδή, ο λαός πήρε τον νόμο όταν αυτή υπήρχε), ποια ανάγκη ήταν πλέον να σηκωθεί ένας άλλος ιερέας, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ, και όχι να λέγεται σύμφωνα με την τάξη Ααρών;
- ¹² Για τον λόγο ότι, καθώς μετατίθεται η ιεροσύνη, από ανάγκη γίνεται και μετάθεση του νόμου.
- ¹³ Δεδομένου ότι, εκείνος για τον οποίο λέγονται αυτά, ήταν μέτοχος άλλης φυλής, από την οποία κανένας δεν πλησίασε στο θυσιαστήριο.

- 14 Επειδή, είναι προφανές, ότι ο Κύριός μας ανέτειλε από τη φυλή τού Ιούδα· στην οποία φυλή ο Μωυσής δεν μίλησε τίποτε για ιεροσύνη.
- 15 Και είναι ακόμα περισσότερο καταφάνερο, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με την ομοιότητα του Μελχισεδέκ σηκώνεται ένας άλλος ιερέας,
- 16 ο οποίος δεν έγινε σύμφωνα με νόμο σαρκικής εντολής, αλλά σύμφωνα με δύναμη ατελεύτητης ζωής.
- 17 Επειδή, δίνει τη μαρτυρία, λέγοντας ότι: «Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ».
- 18 Επομένως, γίνεται μεν αθέτηση της προηγούμενης εντολής εξαιτίας τού ότι αυτή ήταν ανίσχυρη και ανώφελη·
- 19 (επειδή, ο νόμος δεν έφερε τίποτε στο τέλειο), προστέθηκε όμως μία καλύτερη εισαγωγή ελπίδας, διαμέσου τής οποίας πλησιάζουμε τον Θεό.
- 20 Και καθόσον δεν ορίστηκε ιερέας χωρίς ορκωμοσία·
- 21 (επειδή, εκείνοι έγιναν ιερείς χωρίς ορκωμοσία, τούτος όμως με ορκωμοσία, διαμέσου αυτού που του είπε: «Ορκίστηκε ο Κύριος και δεν θα μεταμεληθεί: Εσύ είσαι ιερέας στον αιώνα, σύμφωνα με την τάξη Μελχισεδέκ»·)
- 22 κατά τέτοιον μεγαλύτερο βαθμό ανώτερης διαθήκης εγγυητής έγινε ο Ιησούς.
- 23 Και εκείνοι μεν έγιναν πολλοί ιερείς, επειδή εμποδίζονταν από τον θάνατο να παραμένουν·
- 24 εκείνος, όμως, επειδή μένει στον αιώνα, έχει αμετάθετη την ιεροσύνη.
- 25 Γι' αυτό, μπορεί και να σώζει ολοκληρωτικά αυτούς που προσέρχονται στον Θεό διαμέσου αυτού, ζώντας πάντοτε για να μεσιτεύει για χάρη τους.

Τέτοιον Αρχιερέα χρειάζονταν οι αμαρτωλοί

- 26 Επειδή, τέτοιου είδους αρχιερέας έπρεπε σε μας: Όσιος, άκακος, αμόλυντος, ξεχωρισμένος από τους αμαρτωλούς, και ο οποίος έγινε ψηλότερος από τους ουρανούς·
- 27 αυτός δεν έχει ανάγκη καθημερινά, όπως οι αρχιερείς, να προσφέρει πρωτύτερα θυσίες για χάρη των δικών του αμαρτιών, και έπειτα για χάρη τού λαού· επειδή, το έκανε αυτό μία φορά για πάντα, όταν πρόσφερε τον εαυτό του·
- 28 δεδομένου ότι, ο νόμος βάζει αρχιερείς ανθρώπους, που έχουν αδυναμία· ο λόγος, όμως, της ορκωμοσίας, που έγινε μετά τον νόμο, τοποθέτησε τον Υιό, που έχει αποδειχθεί τέλειος στον αιώνα.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 8

Ο Ιησούς, λειτουργός τής Επουράνιας Σκηνής

¹ ΣΥΓΚΕΦΑΚΑΙΩΣΗ δε όλων αυτών που λέγονται είναι τούτη: Ἐχουμε τέτοιου είδους αρχιερέα, ο οποίος κάθησε στα δεξιά τού θρόνου τῆς μεγαλοσύνης μέσα στους ουρανοὺς,

² λειτουργὸς στα ἅγια, και στην αληθινὴ σκηνή, την οποία ο Κύριος κατασκεύασε, και ὄχι ἄνθρωπος.

³ Επειδὴ, κάθε αρχιερέας ὀρίζεται για να προσφέρει δῶρα και θυσίες· γι' αυτό, εἶναι αναγκαίον να ἔχει και αὐτὸς κάτι, που να προσφέρει.

⁴ Επειδὴ, αν ἦταν επάνω στη γη, οὐτε θα υπήρχε ιερέας, δεδομένου ὅτι υπήρχαν ιερεῖς που πρόσφεραν τα δῶρα, σύμφωνα με τον νόμο·

⁵ οι οποίοι λειτουργοῦν ως υπόδειγμα και σκιά των επουρανίων, ὅπως εἰπώθηκε στον Μωυσή, ὅταν ἐπρόκειτο να κατασκευάσει τη σκηνή· ἐπειδὴ, λέει: «Πρόσεχε να τα κάνεις ὅλα σύμφωνα με τον τύπο που σου δείχθηκε στο βουνό».

⁶ Τώρα, ὁμως, ο Χριστὸς ἔλαβε μία ἐξοχότερη υπηρεσία, καθόσον εἶναι και μεσίτης μιας ἀνώτερης διαθήκης, που νομοθετήθηκε με ἀνώτερες υποσχέσεις.

Ἡ Καινούργια Διαθήκη τού Θεοῦ. Οι νόμοι Του γραμμένοι επάνω στη διάνοια και στην καρδιά

⁷ Επειδὴ, αν, ἐκείνη η πρώτη σκηνή , ἦταν ἀμεμπτη, δεν θα υπήρχε ἀνάγκη να ζητηθεῖ τόπος για μία δεύτερη·

⁸ ἐπειδὴ, κατηγορώντας τους, λέει: «Προσέξτε, ἐρχονται ἡμέρες, λέει ο Κύριος, και θα πραγματοποιήσω επάνω στον οἶκο Ἰσραὴλ και επάνω στον οἶκο Ἰούδα μία καινούργια διαθήκη·

⁹ ὄχι σύμφωνα με τη διαθήκη που ἔκανα προς τους πατέρες τους, κατὰ την ἡμέρα που τους ἔπιασα ἀπὸ το χέρι, για να τους βγάλω ἔξω ἀπὸ τη γη τῆς Αἰγύπτου· δεδομένου ὅτι, αὐτοὶ δεν ἐμείναν στη διαθήκη μου, και ἐγὼ τοὺς παραμέλησα, λέει ο Κύριος.

¹⁰ Επειδὴ, αὐτή εἶναι η διαθήκη που θα κάνω προς τον οἶκο τού Ἰσραὴλ ὕστερα ἀπὸ τις ἡμέρες ἐκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τοὺς νόμους μου στη διάνοιά τους, και θα τους γράψω επάνω στην καρδιά τους, και θα εἶμαι σ' αὐτοὺς Θεός, και αὐτοὶ θα εἶναι σε μένα λαός.

¹¹ Και δεν θα διδάσκουν κάθε ἓνας τον πλησίον του, και κάθε ἓνας τον ἀδελφὸ του, λέγοντας: Γνώρισε τον Κύριο· για τον λόγο ὅτι, ὅλοι τους θα με γνωρίζουν, ἀπὸ μικρὸν μέχρι μεγάλον.

¹² Επειδὴ, θα εἶμαι ἐλεήμονας στις ἀδικίες τους, και τις ἀμαρτίες τους, και τις ἀνομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον».

¹³ Λέγοντας, ὁμως, «καινούργια», ἔκανε παλιά την πρώτη· αὐτὸ δε που παλιώνει και γερνάει, εἶναι κοντὰ σε ἀφανισμό.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 9

Η αδυναμία των θυσιών να φέρουν λύτρωση

- ¹ ΕΙΧΕ μεν, λοιπόν, και η πρώτη σκηνή διατάξεις λατρείας, και το κοσμικό άγιο·
- ² επειδή, κατασκευάστηκε η πρώτη σκηνή, στην οποία ήταν και η λυχνία, και το τραπέζι, και η πρόθεση των άρτων, που λέγεται Άγια.
- ³ Μετά το δεύτερο καταπέτασμα, όμως, ήταν η σκηνή που λεγόταν τα Άγια των αγίων,
- ⁴ η οποία είχε το χρυσό θυμιατήριο, και την κιβωτό τής διαθήκης, που από παντού, ήταν περικαλυμμένη με χρυσάφι, μέσα στην οποία ήταν η χρυσή στάμνα, που είχε το μάννα, και η ράβδος τού Ααρών, η οποία βλάστησε, και οι πλάκες τής διαθήκης·
- ⁵ και από πάνω της ήσαν Χερουβείμ δόξας, που επισκίαζαν το ιλαστήριο· για τα οποία δεν είναι τώρα ανάγκη να τα λέμε ένα προς ένα.
- ⁶ Και καθώς αυτά ήσαν έτσι κατασκευασμένα, στην πρώτη σκηνή μεν μπαίνουν μέσα πάντοτε οι ιερείς που εκτελούν τις λατρείες·
- ⁷ στη δεύτερη, όμως, μία φορά τον χρόνο μπαίνει μέσα μονάχα ο αρχιερέας, όχι χωρίς αίμα, το οποίο προσφέρει για τον εαυτό του και για τα αμαρτήματα του λαού που έγιναν από άγνοια,
- ⁸ και το Πνεύμα το Άγιο έκανε με τούτο σαφές ότι, δεν ήταν φανερωμένος ο δρόμος προς τα άγια, επειδή η πρώτη σκηνή στεκόταν ακόμα·
- ⁹ η οποία ήταν υπόδειγμα στον τότε παρόντα καιρό, κατά τον οποίο προσφέρονταν δώρα και θυσίες, οι οποίες δεν μπορούσαν να κάνουν τέλειο κατά τη συνείδηση εκείνον που λάτρευε,
- ¹⁰ επειδή, ήσαν διαταγμένα μονάχα για φαγητά και ποτά, και διάφορους βαπτισμούς, και σαρκικές διατάξεις, μέχρι καιρού διόρθωσης.

Η Θυσία τού Χριστού λυτρώνει

- ¹¹ Όταν, όμως, ήρθε ο Χριστός, ο αρχιερέας των αγαθών που επρόκειτο να ακολουθήσουν, διαμέσου τής μεγαλύτερης και τελειότερης σκηνής, όχι χειροποίητης, δηλαδή, όχι αυτής τής κατασκευής,
- ¹² ούτε με αίμα τράγων και μοσχαριών, αλλά διαμέσου τού δικού του αίματος, μία φορά για πάντα μπήκε μέσα στα άγια, αποκτώντας αιώνια λύτρωση.
- ¹³ Επειδή, αν το αίμα των ταύρων και των τράγων και η στάχτη τής δάμαλης, που ραντίζει τούς μολυσμένους, αγιάζει προς την καθαρότητα της σάρκας,
- ¹⁴ πόσο μάλλον το αίμα τού Χριστού, ο οποίος διαμέσου τού αιωνίου Πνεύματος πρόσφερε τον εαυτό του χωρίς ψεγάδι στον Θεό, θα καθαρίσει τη συνείδησή σας από νεκρά έργα, στο να λατρεύετε τον ζωντανό Θεό;

Ο Θάνατος του Ιησού Χριστού, επιβεβαίωση των υποσχέσεων

- 15** Και γι' αυτό είναι μεσίτης καινούργιας διαθήκης, ώστε, διαμέσου τού θανάτου, που έγινε για απολύτρωση των παραβάσεων κατά την πρώτη διαθήκη, να πάρουν την υπόσχεση οι καλεσμένοι τής αιώνιας κληρονομιάς.
- 16** Επειδή, όπου υπάρχει διαθήκη, είναι ανάγκη να υπάρχει ο θάνατος εκείνου που έκανε τη διαθήκη·
- 17** δεδομένου ότι, η διαθήκη είναι ισχυρή για όσους έχουν πεθάνει· επειδή, ποτέ δεν ισχύει ενόσω ο διαθέτης ζει.
- 18** Γι' αυτό, ούτε η πρώτη δεν ήταν εγκαινιασμένη χωρίς αίμα·
- 19** επειδή, όταν κάθε εντολή τού νόμου ειπώθηκε από τον Μωυσή σε ολόκληρο τον λαό, παίρνοντας το αίμα των μοσχαριών και των τράγων, με νερό και κόκκινο μαλλί και ύσσωπο, ράντισε και το ίδιο το βιβλίο και ολόκληρο τον λαό,
- 20** λέγοντας: «Αυτό είναι το αίμα τής διαθήκης, που ο Θεός διέταξε σε σας».
- 21** Μάλιστα, και τη σκηνή και όλα τα σκεύη τής υπηρεσίας, κατά τον ίδιο τρόπο, τα ράντισε με αίμα.
- 22** Και σχεδόν όλα καθαρίζονται με αίμα, σύμφωνα με τον νόμο, και χωρίς χύση αίματος δεν γίνεται άφεση.

Τη σωτηρία μας τακτοποίησε οριστικά η Θυσία τού Χριστού

- 23** Ήταν, λοιπόν, ανάγκη οι μεν τύποι των επουρανίων να καθαρίζονται μ' αυτά· όμως, αυτά τα επουράνια με θυσίες ανώτερες από ό,τι αυτές.
- 24** Επειδή, ο Χριστός δεν μπήκε μέσα σε χειροποίητα άγια, αντίτυπα των αληθινών, αλλά στον ίδιο τον ουρανό, για να εμφανιστεί τώρα μπροστά στον Θεό για χάρη μας·
- 25** ούτε για να προσφέρει πολλές φορές τον εαυτό του, όπως ο αρχιερέας μπαίνει μέσα στα άγια κάθε χρόνο με ξένο αίμα·
- 26** (επειδή, έπρεπε τότε, από τη δημιουργία τού κόσμου, να πάθει πολλές φορές)· τώρα, όμως, φανερώθηκε μία φορά, στο τέλος των αιώνων, για να αθετήσει την αμαρτία διαμέσου τής δικής του θυσίας.
- 27** Και καθώς είναι αποφασισμένο στους ανθρώπους μία φορά να πεθάνουν, ύστερα δε από τούτο είναι κρίση·
- 28** έτσι και ο Χριστός, ο οποίος μία φορά για πάντα προσφέρθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες πολλών, θα φανεί για μία δεύτερη φορά χωρίς αμαρτία σ' εκείνους που τον προσμένουν για σωτηρία.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 10

Η αναγκαιότητα του Θανάτου τού Χριστού

- ¹ Επειδή, ο νόμος, ο οποίος αποτελεί σκιά των μελλοντικών αγαθών, όχι την ίδια την εικόνα των πραγμάτων, δεν μπορεί ποτέ με τις ίδιες θυσίες που προσφέρονται πάντοτε, κάθε χρόνο, να τελειοποιήσει αυτούς που προσέρχονται.
- ² Για τον λόγο ότι, τότε θα έπαυαν να προσφέρονται· οι λατρευτές, αφού καθарίστηκαν μία φορά, δεν θα είχαν πλέον καμία συνείδηση αμαρτιών.
- ³ Αλλά, με τις θυσίες αυτές γίνεται κάθε χρόνο ανάμνηση των αμαρτιών.
- ⁴ Επειδή, είναι αδύνατον το αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρεί αμαρτίες.
- ⁵ Γι' αυτό, μπαίνοντας μέσα στον κόσμο, λέει: «Θυσία και προσφορά δεν θέλησες, αλλά ετοίμασες σε μένα ένα σώμα.
- ⁶ Σε ολοκαυτώματα και προσφορές περί αμαρτίας δεν ευαρεστήθηκες.
- ⁷ Τότε, είπα: Νάμαι, έρχομαι, (στον τόμο τού βιβλίου είναι γραμμένο για μένα), για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου».
- ⁸ Αφού πιο πάνω είπε, ότι: «Θυσία και προσφορά, και ολοκαυτώματα, και προσφορές περί αμαρτίας, δεν θέλησες, ούτε ευαρεστήθηκες σ' αυτές»· (που προσφέρονται σύμφωνα με τον νόμο)·
- ⁹ τότε είπε: «Νάμαι, έρχομαι, για να κάνω, ω Θεέ, το θέλημά σου». Αναιρεί το πρώτο, για να συστήσει το δεύτερο.
- ¹⁰ Με το οποίο θέλημα είμαστε αγιασμένοι διαμέσου τής προσφοράς τού σώματος του Ιησού Χριστού, που έγινε μία φορά για πάντα.
- ¹¹ Και κάθε ιερέας στέκεται μεν καθημερινά υπηρετώντας, και πολλές φορές προσφέροντας τις ίδιες θυσίες, οι οποίες δεν μπορούν να αφαιρέσουν αμαρτίες.
- ¹² Αλλά, αυτός, αφού πρόσφερε μία θυσία υπέρ των αμαρτιών, κάθησε για πάντα στα δεξιά τού Θεού,
- ¹³ προσμένοντας στο εξής μέχρις ότου οι εχθροί του θα μπουν ως υποπόδιο των ποδιών του.
- ¹⁴ Επειδή, με μία προσφορά τελειοποίησε για πάντα αυτούς που αγιάζονται.
- ¹⁵ Μάλιστα, μας δίνει τη μαρτυρία και το Πνεύμα το Άγιο· επειδή, αφού πρωτύτερα είπε:
- ¹⁶ «Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω σ' αυτούς ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος: Θα δώσω τούς νόμους μου στις καρδιές τους, και θα τους γράψω επάνω στις διάνοιές τους», προσθέτει:
- ¹⁷ «Και τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμάμαι πλέον».
- ¹⁸ Και όπου υπάρχει άφεση τούτων, δεν υπάρχει πλέον προσφορά για αμαρτία.

Παρότρυνση για ζωντανή επικοινωνία με τον Πατέρα

- 19** ΕΧΟΝΤΑΣ, λοιπόν, αδελφοί, την παρρησία να μπούμε μέσα στα άγια, διαμέσου τού αίματος του Ιησού,
- 20** μέσα από έναν νέο και ζωντανό δρόμο, τον οποίο καθιέρωσε σε μας διαμέσου τού καταπετάσματος, δηλαδή, της σάρκας του,
- 21** και έχοντας μεγάλον ιερέα για τον οίκο τού Θεού,
- 22** ας πλησιάζουμε με αληθινή καρδιά, με πληροφορία πίστης, έχοντας τις καρδιές μας καθαρισμένες από πονηρή συνείδηση,
- 23** και λουσμένοι το σώμα με καθαρό νερό, ας κρατάμε την ομολογία τής ελπίδας ασάλευτη· επειδή, είναι πιστός αυτός που υποσχέθηκε·
- 24** και ας φροντίζουμε ο ένας για τον άλλον, παρακινώντας σε αγάπη και καλά έργα·
- 25** μη αφήνοντας το να συνερχόμαστε μαζί, όπως είναι συνήθεια σε μερικούς, αλλά προτρέποντας ο ένας τον άλλον· και, μάλιστα, τόσο περισσότερο όσο βλέπετε να πλησιάζει η ημέρα.

Σοβαρή προειδοποίηση: Εθελούσιες παρεκτροπές; Αλλοίμονο!

- 26** Επειδή, αν εμείς αμαρτάνουμε εθελούσια, αφού λάβαμε τη γνώση τής αλήθειας, δεν απολείπεται πλέον θυσία για τις αμαρτίες·
- 27** αλλά κάποια φοβερή αναμονή κρίσης και έξαψη φωτιάς, η οποία πρόκειται να κατατρώει τούς ενάντιους.
- 28** Αν κάποιος αθετήσει τον νόμο τού Μωυσή, με βάση τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων, πεθαίνει χωρίς έλεος·
- 29** στοχάζεστε πόσο χειρότερης τιμωρίας θα κριθεί άξιος αυτός που καταπάτησε τον Υιό τού Θεού, και νόμισε κοινό το αίμα τής διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και έβρισε το πνεύμα τής χάρης;
- 30** Επειδή, ξέρουμε αυτόν που είπε: «Σε μένα ανήκει η εκδίκηση, εγώ θα κάνω ανταπόδοση», λέει ο Κύριος. Και πάλι: «Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του».
- 31** Είναι φοβερό το να πέσει κάποιος σε χέρια τού ζωντανού Θεού.

Θερμή παράκληση για επιμονή στην πορεία τής πίστης

- 32** Φέρτε, λοιπόν, ξανά στη μνήμη σας τις προηγούμενες ημέρες, κατά τις οποίες, αφού φωτιστήκατε, υπομείνατε μεγάλον αγώνα παθημάτων·
- 33** άλλοτε μεν, καθώς γινόσασταν θέατρο με ονειδισμούς και θλίψεις· άλλοτε δε, καθώς γινόσασταν κοινωνοί αυτών που έπαθαν τέτοιου είδους παθήματα.
- 34** Επειδή, δείξατε συμπάθεια στα δεσμά μου, και δεχθήκατε με χαρά την αρπαγή των υπάρχόντων σας, ξέροντας ότι έχετε για τον εαυτό σας περιουσία στους ουρανούς καλύτερη και η οποία μένει.

³⁵ Να μη αποβάλετε, λοιπόν, την παρρησία σας, που έχει μεγάλη μισθαποδοσία.

³⁶ Επειδή, έχετε ανάγκη από υπομονή, για να κάνετε το θέλημα του Θεού, και να λάβετε την υπόσχεση.

³⁷ Δεδομένου ότι, ακόμα λίγον καιρό, και θάρθει ο ερχόμενος και δεν θα βραδύνει·

³⁸ «ο δίκαιος, όμως, θα ζήσει με βάση την πίστη». Και «αν κάποιος συρθεί προς τα πίσω, η ψυχή μου δεν ευαρεστείται σ' αυτόν».

³⁹ Εμείς, όμως, δεν είμαστε απ' αυτούς που σέρνονται προς τα πίσω για απώλεια, αλλά απ' αυτούς που πιστεύουν προς σωτηρία της ψυχής.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 11

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

1 . Ο ορισμός της πίστης

¹ ΕΙΝΑΙ δε η πίστη, πεποίθηση γι' αυτά που ελπίζονται, βεβαίωση για πράγματα που δεν βλέπονται.

² Επειδή, μ' αυτή απέκτησαν καλή μαρτυρία οι πρεσβύτεροι.

2 . Η κατανόηση της Δημιουργίας διαμέσου της πίστης

³ Διαμέσου της πίστης νοούμε ότι κτίστηκαν οι αιώνες με τον λόγο τού Θεού, ώστε αυτά που βλέπονται δεν έγιναν από εκείνα που φαίνονται.

3 . Ο θρίαμβος της πίστης μέσα από νικηφόρα αποτελέσματα

⁴ Με πίστη ο Άβελ πρόσφερε στον Θεό καλύτερη θυσία παρά ο Κάιν, διαμέσου της οποίας δόθηκε μαρτυρία ότι ήταν δίκαιος, επειδή ο Θεός έδωσε μαρτυρία για τα δώρα του· και μ' αυτή, παρόλο που πέθανε, μιλάει ακόμα.

⁵ Με πίστη μετατέθηκε ο Ενώχ, για να μη δει θάνατο, και δεν βρισκόταν, για τον λόγο ότι, τον μετέθεσε ο Θεός· επειδή, πριν από τη μετάθεσή του, δόθηκε μαρτυρία ότι ευαρέστησε τον Θεό.

⁶ Χωρίς, μάλιστα, πίστη είναι αδύνατον κάποιος να τον ευαρεστήσει· επειδή, αυτός που προσέρχεται στον Θεό, πρέπει να πιστέψει, ότι είναι, και γίνεται μισθαποδότης σ' αυτούς που τον εκζητούν.

⁷ Με πίστη ο Νώε, όταν ειδοποιήθηκε από τον Θεό για εκείνα που ακόμα δεν βλέπονταν, φοβήθηκε, και κατασκεύασε μία κιβωτό για σωτηρία της οικογένειάς του· διαμέσου της οποίας κατέκρινε τον κόσμο, και έγινε κληρονόμος της δικαιοσύνης διαμέσου της πίστης.

⁸ Με πίστη ο Αβραάμ υπάκουσε, όταν τον καλούσε να βγει έξω, στον τόπο που επρόκειτο να πάρει για κληρονομιά, και βγήκε έξω, μη ξέροντας πού πηγαίνει.

- ⁹ Με πίστη παροίκησε στη γη τής υπόσχεσης ως ξένη, κατοικώντας σε σκηνές, μαζί με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, τους συγκληρονόμους τής ίδιας υπόσχεσης·
- ¹⁰ επειδή, περίμενε την πόλη που είχε τα θεμέλια, της οποίας τεχνίτης και δημιουργός είναι ο Θεός.
- ¹¹ Με πίστη και η ίδια η Σάρρα πήρε δύναμη στο να συλλάβει σπέρμα, και παρά τον καιρό τής ηλικίας γέννησε, επειδή στοχάστηκε πιστόν εκείνον που υποσχέθηκε.
- ¹² Γι' αυτό, και από έναν, μάλιστα νεκρωμένον, γεννήθηκαν σαν τα αστέρια τού ουρανού κατά το πλήθος, σαν την άμμο που είναι κοντά στην άκρη τής θάλασσας, η οποία δεν μπορεί να απαριθμηθεί.
- ¹³ Με πίστη πέθαναν όλοι αυτοί, χωρίς να πάρουν τις υποσχέσεις, αλλά αφού τις είδαν από μακριά, και πείστηκαν, και τις εγκολπώθηκαν, και ομολόγησαν ότι είναι ξένοι και παρεπίδημοι επάνω στη γη.
- ¹⁴ Δεδομένου ότι, αυτοί που λένε αυτού τού είδους τα πράγματα, δείχνουν ότι ζητούν πατρίδα.
- ¹⁵ Και αν θυμόνταν εκείνη από την οποία βγήκαν, θα έβρισκαν καιρό να επιστρέψουν.
- ¹⁶ Τώρα, όμως, επιθυμούν μία καλύτερη, δηλαδή, επουράνια· γι' αυτό, ο Θεός δεν ντρέπεται γι' αυτούς, να λέγεται Θεός τους· επειδή, ετοίμασε γι' αυτούς πόλη.
- ¹⁷ Με πίστη, ο Αβραάμ, όταν δοκιμαζόταν, πρόσφερε τον Ισαάκ· και πρόσφερε τον μονογενή του, εκείνος που αποδέχθηκε τις υποσχέσεις,
- ¹⁸ προς τον οποίο ειπώθηκε ότι: «Στον Ισαάκ θα κληθεί σε σένα σπέρμα»·
- ¹⁹ κάνοντας τον συλλογισμό ότι ο Θεός μπορεί να τον σηκώσει και από τους νεκρούς· γι' αυτό και τον πήρε πίσω, παραβολικά.
- ²⁰ Με πίστη ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ για τα μελλοντικά πράγματα.
- ²¹ Με πίστη ο Ιακώβ, καθώς πέθαινε, ευλόγησε κάθε έναν από τους γιους τού Ιωσήφ, και προσκύνησε στηριζόμενος επάνω στην άκρη τής ράβδου του.
- ²² Με πίστη ο Ιωσήφ καθώς πέθαινε προανήγγειλε για την έξοδο των γιων Ισραήλ, και παρήγγειλε για τα κόκαλά του.
- ²³ Με πίστη ο Μωυσής, όταν γεννήθηκε, κρύφτηκε από τους γονείς του τρεις μήνες, επειδή είδαν χαριτωμένο το παιδί· και δεν φοβήθηκαν το διάταγμα του βασιλιά.
- ²⁴ Με πίστη ο Μωυσής, όταν μεγάλωσε, αρνήθηκε να λέγεται γιος τής θυγατέρας τού Φαραώ,

- ²⁵ προκρίνοντας να κακουχείται με τον λαό τού Θεού, μάλλον, παρά να έχει πρόσκαιρη απόλαυση αμαρτίας·
- ²⁶ κρίνοντας τον ονειδισμό χάρη τού Χριστού μεγαλύτερον πλούτο παρά τούς θησαυρούς τής Αιγύπτου· επειδή, απέβλεπε στη μισθαποδοσία.
- ²⁷ Με πίστη άφησε την Αίγυπτο, χωρίς να φοβηθεί τον θυμό τού βασιλιά· επειδή, περίμενε υπομονετικά, σαν να έβλεπε τον αόρατο.
- ²⁸ Με πίστη έκανε το Πάσχα και την πρόσχυση του αίματος, για να μη τους αγγίξει αυτός που εξολόθρευε τα πρωτότοκα.
- ²⁹ Με πίστη διάβηκαν την Ερυθρά Θάλασσα σαν διαμέσου ξηράς· που, όταν δοκίμασαν το ίδιο και οι Αιγύπτιοι, καταποντίστηκαν.
- ³⁰ Με πίστη έπεσαν τα τείχη τής Ιεριχώ, αφού κυκλώθηκαν για επτά ημέρες.
- ³¹ Με πίστη η πόρνη Ράβ δεν απολέστηκε μαζί μ' εκείνους που απείθησαν, επειδή δέχθηκε με ειρήνη τούς κατασκόπους.
- ³² Και τι να λέω ακόμα; Επειδή, θα μου λείψει ο καιρός να διηγούμαι για τον Γεδεών, και τον Βαράκ και τον Σαμψών και τον Ιεφθάε, και τον Δαβίδ και τον Σαμουήλ και τους προφήτες·
- ³³ οι οποίοι με την πίστη καταπολέμησαν βασιλείες, εργάστηκαν δικαιοσύνη, πέτυχαν τις υποσχέσεις, έφραξαν στόματα λιονταριών,
- ³⁴ έσβησαν δύναμη φωτιάς, διέφυγαν από στόματα μάχαιρας, ενδυναμώθηκαν από ασθένεια, έγιναν ισχυροί σε πόλεμο, έτρεψαν σε φυγή στρατεύματα ξένων·
- ³⁵ πήραν γυναίκες τούς νεκρούς τους, αφού αναστήθηκαν·

4 . Ο θρίαμβος της πίστης μέσα από παθήματα και δεινά άλλοι, όμως, βασανίστηκαν, χωρίς να δεχθούν την απολύτρωση, για να αξιωθούν μιας καλύτερης ανάστασης·

- ³⁶ και άλλοι δοκίμασαν εμπαιγμούς και μάστιγες, ακόμα δε και δεσμά και φυλακή·
- ³⁷ λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν από δοκιμασίες, πέθαναν με σφαγή μάχαιρας, περιπλανήθηκαν με δέρματα προβάτων, με δέρματα κατσικιών· με στερήσεις, με θλίψεις, με κακουχίες,
- ³⁸ για τους οποίους ο κόσμος δεν ήταν άξιος· περιπλανώμενοι μέσα σε ερημιές και σε βουνά και σε σπήλαια και στις τρύπες τής γης.
- ³⁹ Και όλοι αυτοί, αν και έλαβαν καλή μαρτυρία διαμέσου τής πίστης, δεν απόλαυσαν την υπόσχεση·
- ⁴⁰ επειδή, ο Θεός προέβλεψε για μας κάτι καλύτερο, για να μη πάρουν την τελειότητα χωρίς εμάς.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 12

Προσκολλημένοι στον Ιησού

- 1** Και εμείς, λοιπόν, καθώς είμαστε περικυκλωμένοι από ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων, ας απορρίψουμε κάθε βάρος και την αμαρτία που εύκολα μας περιπλέκει, και ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας·
- 2** αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή τής πίστης, ο οποίος, εξαιτίας τής χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθησε στα δεξιά τού θρόνου τού Θεού.

Η Παιδεία τού Θεού

- 3** Γι' αυτό, συλλογιστείτε αυτόν που υπέμεινε μια τέτοια αντιλογία στον εαυτό του από τους αμαρτωλούς, για να μη αποκάμετε, αποθαρρύνοντας τις ψυχές σας.
- 4** Δεν αντισταθήκατε ακόμα μέχρις αίματος, αγωνιζόμενοι ενάντια στην αμαρτία·
- 5** και λησμονήσατε τη νουθεσία, που μιλάει σε σας ως προς γιους, λέγοντας: «Γιε μου, να μη καταφρονείς την παιδεία τού Κυρίου· ούτε να αποθαρρύνεσαι, όταν ελέγχεται απ' αυτόν.
- 6** Επειδή, όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον περνάει από παιδεία· και μαστιγώνει κάθε γιο τον οποίο παραδέχεται».
- 7** Αν υπομένετε την παιδεία, ο Θεός συμπεριφέρεται απέναντί σας ως προς γιους· επειδή, ποιος γιος υπάρχει, τον οποίο ο πατέρας του δεν τον παιδαγωγεί;
- 8** Αν, όμως, είστε χωρίς παιδεία, της οποίας όλοι έγιναν μέτοχοι, άρα είστε νόθοι και όχι γιοι.
- 9** Έπειτα, τους μεν πατέρες μας κατά σάρκα τούς είχαμε παιδαγωγούς, και τους σεβόμασταν· δεν θα υποταχθούμε πολύ περισσότερο στον Πατέρα των πνευμάτων, και θα ζήσουμε;
- 10** Επειδή, εκείνοι μεν για λίγο καιρό μάς παιδαγωγούσαν, σύμφωνα με την αρέσκειά τους· ο Θεός, όμως, για το συμφέρον μας, για να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς του.
- 11** Κάθε παιδεία, βέβαια, για μεν το παρόν δεν φαίνεται ότι είναι πρόξενος χαράς, αλλά λύπης· έπειτα, όμως, σ' αυτούς, που γυμνάστηκαν διαμέσου αυτής, αποδίδει ειρηνικό καρπό δικαιοσύνης.

Οι κίνδυνοι της αποθάρρυνσης και της πτώσης

- 12** «Γι' αυτό, ανορθώστε τα εξασθενημένα χέρια και τα παραλυμένα γόνατα».

13 Και «κάντε στα πόδια σας ίσιους δρόμους»· ώστε, το χωλό να μη εκτραπεί, αλλά μάλλον να θεραπευθεί.

14 Να επιδιώκετε ειρήνη με όλους, και τον αγιασμό, χωρίς τον οποίο κανένας δεν θα δει τον Κύριο·

15 παρατηρώντας μήπως κάποιος στερείται τη χάρη τού Θεού· «μήπως κάποια ρίζα πικρίας, που αναφύεται, φέρνει ενόχληση», και διαμέσου αυτής μολυνθούν πολλοί·

16 μήπως υπάρχει κάποιος πόρνος ή βέβηλος, όπως ο Ησαύ, ο οποίος για ένα πιάτο φαγητό πούλησε τα πρωτοτόκιά του·

17 ξέρετε, βέβαια, ότι και μετέπειτα, θέλοντας να κληρονομήσει την ευλογία, αποδοκιμάστηκε· δεδομένου ότι, δεν βρήκε τόπο μετάνοιας, αν και την εκζήτησε με δάκρυα.

Άλλοτε και τώρα

18 Επειδή, δεν προσήλθατε σε ένα βουνό που ψηλαφείται και καίγεται με φωτιά, και σε ένα μαύρο σύννεφο και σκοτάδι και ανεμοστρόβιλο,

19 και σε ήχο σάλπιγγας, και φωνή λόγων, που, αυτοί οι οποίοι την άκουσαν, παρακάλεσαν να μη τους μιληθεί πλέον ο λόγος·

20 (επειδή, δεν υπέφεραν αυτό που προσταζόταν: «Και ζώο αν αγγίξει το βουνό, θα λιθοβοληθεί ή θα κατατοξευτεί με βέλη»).

21 Και το φαινόμενο ήταν τόσο φοβερό, ώστε ο Μωυσής είπε: Είμαι γεμάτος φόβο και έντρομος)·

22 αλλά, προσήλθατε στο βουνό Σιών, και σε πόλη τού ζωντανού Θεού, την επουράνια Ιερουσαλήμ, και σε μυριάδες αγγέλων,

23 σε πανηγύρι και εκκλησία πρωτοτόκων, που έχουν καταγραφεί στους ουρανούς, και στον Θεό, που είναι ο κριτής όλων, και σε πνεύματα δικαίων, οι οποίοι έλαβαν την τελειότητα·

24 και σε μεσίτην νέας διαθήκης, τον Ιησού, και σε αίμα καθαρισμού, που μιλάει καλύτερα από εκείνο τού Άβελ.

Σαλευόμενα και μη σαλευόμενα

25 Προσέχετε να μη καταφρονήσετε αυτόν που μιλάει· επειδή, αν εκείνοι δεν απέφυγαν, όταν καταφρόνησαν αυτόν που τους μιλούσε επάνω στη γη, πολύ περισσότερο εμείς, αν αποστραφούμε αυτόν που μιλάει από τους ουρανούς·

26 του οποίου η φωνή, τότε, σάλεψε τη γη· τώρα, όμως, υποσχέθηκε, λέγοντας: «Μία φορά ακόμα εγώ σείω όχι μονάχα τη γη, αλλά και τον ουρανό».

27 Και το «μία φορά ακόμα» φανερώνει τη μετάθεση αυτών που σαλεύονται, ως χειροποίητων, για να μείνουν αυτά που δεν σαλεύονται.

²⁸ Γι' αυτό, παραλαμβάνοντας μία ασάλευτη βασιλεία, ας κρατάμε τη χάρη, διαμέσου τής οποίας να λατρεύουμε ευάρεστα τον Θεό, με σεβασμό και ευλάβεια.

²⁹ Επειδή, ο Θεός μας είναι φωτιά που κατατρώει.

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ 13

Πολύτιμες συμβουλές

¹ Η φιλαδελφία ας μένει·

² να μη ξεχνάτε τη φιλοξενία· επειδή, διαμέσου αυτής μερικοί φιλοξένησαν αγγέλους, μη γνωρίζοντας.

³ Να θυμάστε τούς φυλακισμένους, σαν να είστε κι εσείς φυλακισμένοι μαζί τους· τους ταλαιπωρούμενους, σαν να είστε κι εσείς μέσα στο ίδιο σώμα.

⁴ Ο γάμος ας είναι τίμιος σε όλα, και το συζυγικό κρεβάτι αμόλυντο· τους πόρνους, όμως, και τους μοιχούς θα τους κρίνει ο Θεός.

⁵ Ο τρόπος σας ας είναι αφιλόργυρος· αρκείστε στα παρόντα· επειδή, αυτός είπε: «Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω»·

⁶ ώστε, εμείς, παίρνοντας θάρρος, να λέμε: «Ο Κύριος είναι βοηθός μου, και δεν θα φοβηθώ, τι θα μου κάνει ένας άνθρωπος».

⁷ Να θυμάστε τούς προεστώτες σας, που σας μίλησαν τον λόγο τού Θεού· των οποίων να μιμείστε την πίστη, έχοντας μπροστά στα μάτια σας το αποτέλεσμα του πολιτεύματός τους.

⁸ Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα, και στους αιώνες.

⁹ Να μη πλανιέστε με διδαχές ποικίλες και ξένες· επειδή, είναι καλό η καρδιά να στερεώνεται με τη χάρη, όχι με φαγητά, στα οποία όσοι περπάτησαν δεν ωφελήθηκαν.

¹⁰ Έχουμε θυσιαστήριο, από το οποίο δεν έχουν εξουσία να φάνε αυτοί που λατρεύουν στη σκηνή.

¹¹ Επειδή, τα σώματα των ζώων, των οποίων το αίμα φέρνεται μέσα στα άγια από τον αρχιερέα περί αμαρτίας, τα σώματά τους κατακαίγονται έξω από το στρατόπεδο.

¹² Γι' αυτό και ο Ιησούς, για να αγιάσει τον λαό διαμέσου τού δικού του αίματος, έπαθε έξω από την πύλη.

¹³ Ας εξερχόμαστε, λοιπόν, προς αυτόν έξω από το στρατόπεδο, φέρνοντας τον ονειδισμό του.

¹⁴ Επειδή, δεν έχουμε εδώ μόνιμη πόλη, αλλά τη μέλλουσα επιζητούμε.

15 Διαμέσου αυτού, λοιπόν, ας προσφέρουμε πάντοτε θυσία αίνεσης στον Θεό, δηλαδή, καρπόν από τα χείλη μας, που ομολογούν το όνομά του.

16 Μάλιστα, να μη λησμονείτε την αγαθοεργία και τη μεταδοτικότητα· επειδή, σε τέτοιες θυσίες ευαρεστείται ο Θεός.

17 Να πείθεστε στους προεστώτες σας, και να υπακούτε· επειδή, αυτοί αγρυπνούν για τις ψυχές σας, ως έχοντας να δώσουν λόγο· για να το κάνουν αυτό με χαρά, και χωρίς να στενάζουν· επειδή, αυτό δεν σας ωφελεί.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

1 . Να προσεύχεστε για μας

18 Να προσεύχεστε για μας· επειδή, είμαστε πεπεισμένοι, ότι έχουμε καλή συνείδηση, θέλοντας να πολιτευόμαστε καλά, σε όλα.

19 Περισσότερο, μάλιστα, παρακαλώ, να το κάνετε αυτό, για να αποκατασταθώ γρηγορότερα σε σας.

2 . Ένθερμη ευχή

20 Και ο Θεός τής ειρήνης, που ανέβασε από τους νεκρούς τον μεγάλο ποιμένα των προβάτων, διαμέσου τού αίματος της αιώνιας διαθήκης, τον Κύριό μας, τον Ιησού,

21 είτε να σας κάνει τέλειους σε κάθε αγαθό έργο, για να εκτελείτε το θέλημά του, ενεργώντας μέσα σας το ευάρεστο μπροστά του, διαμέσου τού Ιησού Χριστού· στον οποίο ανήκει η δόξα στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

22 Σας παρακαλώ, μάλιστα, αδελφοί, να υποφέρετε τον λόγο τής νουθεσίας· επειδή, σας έγραψα με συντομία.

23 Ξέροντας ότι ο αδελφός Τιμόθεος απολύθηκε από τη φυλακή, με τον οποίο, αν έρθει γρηγορότερα, θα σας δω.

3 . Ο αποχαιρετισμός

24 Χαιρετήστε όλους τούς προεστώτες σας, και όλους τούς αγίους. Σας χαιρετούν οι αδελφοί από την Ιταλία.

25 Η χάρη είτε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

ΙΑΚΩΒΟΥ

ΙΑΚΩΒΟΥ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ Ο χαιρετισμός τού Ιακώβου

¹ Ο ΙΑΚΩΒΟΣ, δούλος τού Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, προς τις δώδεκα φυλές, που είναι στη διασπορά, χαίρετε.

Η πολυτιμότητα της δοκιμασίας

² Κάθε χαρά θεωρήστε, αδελφοί μου, όταν περιπέσετε σε διάφορους πειρασμούς·

³ γνωρίζοντας ότι η δοκιμασία τής πίστης σας εργάζεται υπομονή·

⁴ η δε υπομονή ας έχει τέλειο έργο, για να είστε τέλειοι και ολόκληροι, χωρίς να είστε σε τίποτε ελλειπείς.

Η πολυτιμότητα της προσευχής με πίστη

⁵ Αν, όμως, κάποιος από σας είναι ελλειπής σε σοφία, ας ζητάει από τον Θεό, που δίνει σε όλους πλούσια, και χωρίς να ονειδίζει· και θα του δοθεί.

⁶ Ας ζητάει, όμως, με πίστη, χωρίς να διστάζει καθόλου· επειδή, αυτός που διστάζει μοιάζει με κύμα τής θάλασσας, που κινείται από τους ανέμους και συνταράζεται.

⁷ Επειδή, ας μη νομίζει ο άνθρωπος εκείνος, ότι θα πάρει κάτι από τον Κύριο.

⁸ Άνθρωπος δίγνωνμος είναι ακατάστατος σε όλους τούς δρόμους του.

Η αληθινή καύχηση

⁹ Ας καυχάται δε ο ταπεινός αδελφός στο ύψος του·

¹⁰ και ο πλούσιος, στην ταπείνωσή του· μια που, σαν άνθος χόρτου θα παρέλθει.

¹¹ Επειδή, ο ήλιος ανέτειλε με τον καύσωνα, και ξέρανε το χορτάρι, και το άνθος του ξέπεσε, και η ομορφιά τού προσώπου του αφανίστηκε· έτσι και ο πλούσιος θα μαραθεί στους δρόμους του.

Η αληθινή ευτυχία

¹² Μακάριος ο άνθρωπος που υπομένει πειρασμό· επειδή, αφού δοκιμαστεί, θα πάρει το στεφάνι τής ζωής, το οποίο ο Κύριος υποσχέθηκε σ' αυτούς που τον αγαπούν.

Η πλήρης ευθύνη τού ανθρώπου μπροστά στην αμαρτία

¹³ Κανένας, όταν πειράζεται, ας μη λέει ότι: Από τον Θεό πειράζομαι· επειδή, ο Θεός είναι απείραστος κακών, και αυτός δεν πειράζει κανέναν.

14 Πειράζεται, όμως, κάθε ένας, από τη δική του επιθυμία, καθώς παρασύρεται και δελεάζεται.

15 Έπειτα, η επιθυμία, αφού συλλάβει, γεννάει την αμαρτία· και η αμαρτία, μόλις εκτελεστεί, γεννάει τον θάνατο.

16 Μη πλανιέστε, αδελφοί μου αγαπητοί·

Κάθε τι αγαθό και τέλειο προέρχεται από τον Θεό

17 κάθε αγαθή δόση, και κάθε τέλειο δώρημα, είναι από επάνω, το οποίο κατεβαίνει από τον Πατέρα των φώτων, στον οποίο δεν υπάρχει αλλοίωση ή σκιά μεταβολής.

18 Από δική του θέληση μας γέννησε διαμέσου τού λόγου τής αλήθειας, για να είμαστε εμείς κάποια απαρχή των κτισμάτων του.

Η προϋπόθεση της νέας ζωής

19 Λοιπόν, αδελφοί μου αγαπητοί, ας είναι κάθε άνθρωπος γρήγορος στο να ακούει, αργός στο να μιλάει, αργός σε οργή·

20 επειδή, η οργή τού ανθρώπου δεν εργάζεται τη δικαιοσύνη τού Θεού.

21 Γι' αυτό, αφού απορρίψετε κάθε ρυπαρότητα και περίσσεια κακίας, δεχθείτε με πραότητα τον λόγο που φυτεύθηκε μέσα σας, αυτόν που μπορεί να σώσει τις ψυχές σας.

Ακρόαση του λόγου και εκτέλεση πάνε μαζί

22 Να γίνεστε δε εκτελεστές τού λόγου, και όχι μονάχα ακροατές, εξαπατώντας τον εαυτό σας.

23 Επειδή, αν κάποιος είναι ακροατής τού λόγου, και όχι εκτελεστής, αυτός μοιάζει με έναν άνθρωπο, που κοιτάζει το φυσικό του πρόσωπο μέσα σε καθρέφτη·

24 επειδή, κοίταξε τον εαυτό του, και αναχώρησε, και αμέσως λησμόνησε ποιος ήταν.

25 Όποιος, όμως, εγκύψει στον τέλειο νόμο τής ελευθερίας, και επιμένει σ' αυτόν, αυτός που έγινε όχι ακροατής, που λησμονεί, αλλά εκτελεστής έργου, αυτός θα είναι μακάριος κατά την εκτέλεσή του.

Τα χαρακτηριστικά τής αληθινής θρησκείας

26 Αν κάποιος ανάμεσά σας νομίζει ότι είναι θρήσκος, και δεν χαλινώνει τη γλώσσα του, αλλά εξαπατάει την καρδιά του, η θρησκεία του είναι μάταιη.

27 Θρησκεία καθαρή και χωρίς ψεγάδι μπροστά στον Θεό και Πατέρα είναι τούτη: Να επισκέπτεται τους ορφανούς και τις χήρες στη θλίψη τους, και να τηρεί τον εαυτό του αμόλυντον από τον κόσμο.

ΙΑΚΩΒΟΥ 2

Ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης. Εμείς, όμως;

- 1** ΑΔΕΛΦΟΙ μου, να μη έχετε με προσωποληψία την πίστη τού δοξασμένου Κυρίου μας Ιησού Χριστού.
- 2** Επειδή, αν μπει μέσα στη συναγωγή σας ένας άνθρωπος που φοράει χρυσό δαχτυλίδι, με λαμπρό ένδυμα, μπει όμως μέσα και ένας φτωχός με ακάθαρμο ένδυμα,
- 3** και κοιτάξετε με θαυμασμό σ' αυτόν που φοράει το λαμπρό ένδυμα, και του πείτε: Εσύ, κάθησε εδώ, επίσημα· και πείτε στον φτωχό: Εσύ, στάσου εκεί όρθιος, ή: Κάθησε εδώ κάτω από το υποπόδιό μου·
- 4** δεν κάνατε, άραγε, διάκριση μέσα σας, και γίνετε κριτές σκεφτόμενοι πονηρά;
- 5** Ακούστε, αγαπητοί μου αδελφοί: Ο Θεός δεν διάλεξε τους φτωχούς τούτου τού κόσμου, πλούσιους σε πίστη, και κληρονόμους τής βασιλείας, που την υποσχέθηκε σ' εκείνους που τον αγαπούν;
- 6** Εσείς, όμως, ατιμάσατε τον φτωχό. Δεν σας καταδυναστεύουν οι πλούσιοι, και αυτοί δεν σας σέρνουν σε δικαστήρια;
- 7** Αυτοί δεν βλασφημούν το καλό όνομα με το οποίο ονομάζεστε;
- 8** Αν μεν εκτελείτε τον βασιλικό νόμο, σύμφωνα με τη γραφή: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου», κάνετε καλά·
- 9** αν, όμως, προσωποληπτείτε, κάνετε αμαρτία και ελέγχετε από τον νόμο ως παραβάτες.
- 10** Επειδή, όποιος φυλάξει ολόκληρο τον νόμο, φταίξει όμως σε ένα, έγινε ένοχος σε όλα.
- 11** Για τον λόγο ότι, αυτός που είπε: «Μη μοιχεύσεις», είπε και: «Μη φονεύσεις». Αλλά, αν δεν μοιχεύσεις, όμως φονεύσεις, έγινες παραβάτης τού νόμου.
- 12** Έτσι να μιλάτε, και έτσι να κάνετε, ως μέλλοντες να κριθείτε διαμέσου τού νόμου τής ελευθερίας·
- 13** επειδή, η κρίση θα είναι ανελέητη σ' εκείνον που δεν έκανε έλεος· και το έλεος καυχάται ενάντια στην κρίση.

Γνήσιος ή όχι;

- 14** Ποιο το όφελος, αδελφοί μου, αν κάποιος λέει ότι έχει πίστη, και δεν έχει έργα; Μήπως η πίστη μπορεί να τον σώσει;
- 15** Και αν ένας αδελφός ή αδελφή είναι γυμνοί, και στερούνται την καθημερινή τροφή,

- ¹⁶ και κάποιος από σας πει σ' αυτούς: Πηγαίνετε με ειρήνη, είτε να θερμαίνεστε και να χορταίνετε, και δεν τους δώσετε τα αναγκαία τού σώματος, ποιο το όφελος;
- ¹⁷ Έτσι και η πίστη, αν δεν έχει έργα, είναι από μόνη της νεκρή.
- ¹⁸ Αλλά, θα πει κάποιος: Εσύ έχεις πίστη, και εγώ έχω έργα· δείξε μου την πίστη σου από τα έργα σου, και εγώ θα σου δείξω από τα έργα μου την πίστη μου.
- ¹⁹ Εσύ πιστεύεις ότι ο Θεός είναι ένας· καλά κάνεις· και τα δαιμόνια πιστεύουν, και φρίττουν.
- ²⁰ Θέλεις, όμως, ω μάταιε άνθρωπε, να γνωρίσεις ότι η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή;
- ²¹ Ο πατέρας μας ο Αβραάμ δεν δικαιώθηκε από τα έργα, όταν πρόσφερε τον γιο του τον Ισαάκ επάνω στο θυσιαστήριο;
- ²² Βλέπεις ότι η πίστη συνεργούσε στα έργα του, και από τα έργα η πίστη αποδείχθηκε τέλεια;
- ²³ Και εκπληρώθηκε η γραφή, που έλεγε: «Ο δε Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και του λογαριάστηκε σε δικαιοσύνη»· και ονομάστηκε «φίλος τού Θεού».
- ²⁴ Βλέπετε, λοιπόν, ότι από έργα δικαιώνεται ο άνθρωπος, και όχι μονάχα από πίστη;
- ²⁵ Παρόμοια δε και η πόρνη Ραάβ δεν δικαιώθηκε από έργα, όταν υποδέχθηκε τους αποσταλμένους, και τους έβγαλε έξω από άλλον δρόμο;
- ²⁶ Επειδή, όπως το σώμα χωρίς πνεύμα είναι νεκρό, έτσι και η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή.

ΙΑΚΩΒΟΥ 3

Η γλώσσα: Όργανο ευλογίας ή καταστροφής

- ¹ ΝΑ ΜΗ γίνεστε πολλοί δάσκαλοι, αδελφοί μου, ξέροντας ότι μεγαλύτερη κατάκριση θα πάρουμε·
- ² επειδή, σε πολλά φταίμε όλοι μας. Αν κάποιος δεν φταίει σε λόγο, αυτός είναι τέλειος άνδρας, είναι δυνατός να χαλιναγωγήσει και ολόκληρο το σώμα.
- ³ Δέστε, στα στόματα των αλόγων βάζουμε τα χαλινάρια, για να πείθονται σε μας, και μεταφέρουμε ολόκληρο το σώμα τους.
- ⁴ Προσέξτε, και τα πλοία, που είναι τόσο μεγάλα, ωθούμενα από σφοδρούς ανέμους, μεταφέρονται από ένα ελάχιστο πηδάλιο, όπου αν θέλει η επιθυμία εκείνου που το κυβερνά.
- ⁵ Έτσι και η γλώσσα, είναι ένα μικρό μέλος, όμως, κομπάζει για μεγάλα πράγματα. Προσέξτε, λίγη φωτιά πόσο μεγάλη ύλη ανάβει·

⁶ και η γλώσσα είναι φωτιά, ο κόσμος τής αδικίας. Έτσι, ανάμεσα στα μέλη μας, η γλώσσα είναι που μολύνει ολόκληρο το σώμα, και η οποία φλογίζει τον τροχό τού βίου, και φλογίζεται από τη γέεννα.

⁷ Επειδή, κάθε είδος θηρίων και πουλιών, ερπετών και θαλάσσιων όντων, δαμάζεται, και δαμάστηκε από την ανθρώπινη φύση·

⁸ τη γλώσσα, όμως, κανένας από τους ανθρώπους δεν μπορεί να τη δαμάσει· είναι ασυγκράτητο κακό, γεμάτη από θανατηφόρον ιό.

⁹ Διαμέσου αυτής ευλογούμε τον Θεό και Πατέρα, και διαμέσου αυτής καταριόμαστε τους ανθρώπους, που πλάστηκαν καθ' ομοίωση του Θεού.

¹⁰ Από το ίδιο στόμα βγαίνει ευλογία και κατάρα. Δεν πρέπει, αδελφοί μου, έτσι να γίνονται αυτά.

¹¹ Μήπως η πηγή από την ίδια τρύπα αναβλύζει το γλυκό και το πικρό;

¹² Μήπως είναι δυνατόν, αδελφοί μου, η συκιά να κάνει ελιές ή η άμπελος σύκα; Έτσι, καμιά πηγή δεν είναι δυνατόν να κάνει νερό αλμυρό και γλυκό.

Τα τέσσερα είδη τής σοφίας

¹³ Ποιος, από ανάμεσά σας, είναι σοφός και καλός γνώστης; Ας δείξει από την καλή του διαγωγή τα δικά του έργα με πραότητα σοφίας.

¹⁴ Αν, όμως, έχετε στην καρδιά σας πικρό φθόνο και φιλονικία, μη κατακαυχάστε και ψεύδεστε ενάντια στην αλήθεια.

¹⁵ Αυτή η σοφία δεν είναι εκείνη που κατεβαίνει από επάνω, αλλά είναι επίγεια, ζωώδης, δαιμονική·

¹⁶ επειδή, όπου υπάρχει φθόνος και φιλονικία, εκεί είναι ακαταστασία, και κάθε αχρείο πράγμα.

¹⁷ Η σοφία, όμως, που κατεβαίνει από επάνω, πρώτα μεν είναι καθαρή, έπειτα ειρηνική, επιεικής, ευπειθής, πλήρης από έλεος και καλούς καρπούς, αμερόληπτη και ανυπόκριτη.

¹⁸ Και ο καρπός τής δικαιοσύνης σπέρνεται με ειρήνη από τους ειρηνοποιούς.

ΙΑΚΩΒΟΥ 4

Από πού προέρχονται οι συγκρούσεις;

¹ ΑΠΟ πού προέρχονται οι πόλεμοι και οι διαμάχες ανάμεσά σας; Όχι από εδώ, από τις ηδονές σας, οι οποίες αντιμάχονται μέσα στα μέλη σας;

² Επιθυμείτε, και δεν έχετε· φονεύετε και φθονείτε, και δεν μπορείτε να πετύχετε· μάχεστε και πολεμάτε, αλλά δεν έχετε, επειδή δεν ζητάτε.

³ Ζητάτε, και δεν παίρνετε, επειδή ζητάτε με κακή πρόθεση, για να δαπανήσετε στις ηδονές σας.

Το ένα ή το άλλο

- ⁴ Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν ξέρετε ότι η φιλία τού κόσμου είναι έχθρα προς τον Θεό; Όποιος, λοιπόν, θελήσει να είναι φίλος τού κόσμου, γίνεται εχθρός τού Θεού.
- ⁵ Ή νομίζετε ότι μάταια λέει η γραφή: Προς φθόνον επιποθεί το πνεύμα, που κατοίκησε μέσα σας;
- ⁶ Αλλά, μεγαλύτερη χάρη δίνει ο Θεός, γι' αυτό λέει: «Ο Θεός στους υπερήφανους αντιτάσσεται, στους ταπεινούς όμως δίνει χάρη».
- ⁷ Υποταχθείτε, λοιπόν, στον Θεό· αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από σας.
- ⁸ Πλησιάστε στον Θεό, και θα πλησιάσει σε σας. Καθαρίστε τα χέρια σας, αμαρτωλοί, και αγνίστε τις καρδιές, δίγνωμοι.
- ⁹ Κακοπαθήστε και πενθήστε και κλάψτε· το γέλιο σας ας μεταστραφεί σε πένθος, και η χαρά σε κατήφεια.
- ¹⁰ Ταπεινωθείτε μπροστά στον Κύριο και θα σας υψώσει.

Η αμαρτία τής καταλαλιάς και της κατάκρισης

- ¹¹ Αδελφοί, να μη καταλαλείτε ο ένας τον άλλον· όποιος καταλαλεί αδελφό, και κρίνει τον αδελφό του, καταλαλεί τον νόμο, και κρίνει τον νόμο· και αν κρίνεις τον νόμο, δεν είσαι εκτελεστής τού νόμου, αλλά κριτής.
- ¹² Ένας είναι ο νομοθέτης, που μπορεί να σώσει και να απολέσει· εσύ ποιος είσαι που κρίνεις τον άλλον;

Η κατάστρωση σχεδίων και η αμαρτία τής παράλειψης

- ¹³ Ελάτε, τώρα, εσείς που λέτε: Σήμερα ή αύριο θα πάμε σ' αυτή την πόλη, και θα κάνουμε εκεί έναν χρόνο, και θα εμπορευτούμε και θα κερδίσουμε·
- ¹⁴ οι οποίοι δεν ξέρετε το τι θα συμβεί αύριο· επειδή, ποια είναι η ζωή σας; Είναι, πραγματικά, ατμός που φαίνεται για λίγο, και έπειτα εξαφανίζεται·
- ¹⁵ αντί να λέτε: Αν ο Κύριος θελήσει, και ζήσουμε, θα κάνουμε τούτο ή εκείνο.
- ¹⁶ Τώρα, όμως, καυχάστε στις αλαζονείες σας· κάθε τέτοια καύχηση είναι κακή.
- ¹⁷ Σ' αυτόν, λοιπόν, που ξέρει να κάνει το καλό, και δεν το κάνει, σ' αυτόν είναι αμαρτία.

ΙΑΚΩΒΟΥ 5

Οι κίνδυνοι του πλούτου

- ¹ ΕΛΑΤΕ, τώρα, οι πλούσιοι, κλάψτε ολολύζοντας για τις επερχόμενες τλαιπωρίες σας.

- ² Ο πλούτος σας σάπισε, και τα ιμάτιά σας έγιναν σκωληκόβρωτα.
- ³ Το χρυσάφι σας και το ασήμι σας σκούριασε, και η σκουριά τους θα είναι ως μαρτυρία εναντίον σας, και θα φάει τις σάρκες σας σαν φωτιά· θησαυρίσατε για τις έσχατες ημέρες.
- ⁴ Δέστε, ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας, τον οποίο στερήθηκαν από σας, κράζει· και οι κραυγές αυτών που θέρισαν μπήκαν μέσα στα αυτιά του Κυρίου, του Σαβαώθ.
- ⁵ Ζήσατε μέσα σε απολαύσεις επάνω στη γη, και σπαταλήσατε· θρέψατε τις καρδιές σας σαν σε ημέρα σφαγής·
- ⁶ καταδικάσατε, φονεύσατε τον δίκαιο· δεν σας αντιστέκεται.

Μακροθυμήστε μέχρι την Παρουσία του Κυρίου

- ⁷ Μακροθυμήστε, λοιπόν, αδελφοί, μέχρι την παρουσία του Κυρίου. Δέστε, ο γεωργός περιμένει τον πολύτιμο καρπό της γης, και μακροθυμεί γι' αυτόν, μέχρις ότου λάβει βροχή πρώιμη και όψιμη.
- ⁸ Μακροθυμήστε κι εσείς, στηρίξτε τις καρδιές σας· επειδή, η παρουσία του Κυρίου πλησίασε.
- ⁹ Αδελφοί, να μη στενάζετε ο ένας ενάντια στον άλλον, για να μη κατακριθείτε· προσέξτε, ο κριτής στέκεται προ των θυρών.
- ¹⁰ Πάρτε, αδελφοί μου, παράδειγμα της κακοπάθειας και της μακροθυμίας τούς προφήτες, οι οποίοι μίλησαν στο όνομα του Κυρίου.
- ¹¹ Δέστε, μακαρίζουμε αυτούς που υπομένουν· ακούσατε την υπομονή του Ιώβ, και είδατε το τέλος του Κυρίου, ότι ο Κύριος είναι πολυεύσπλαχνος και οικτίρμονας.

Έντονη προειδοποίηση για τον όρκο

- ¹² Προπάντων δε αδελφοί μου, να μη ορκίζεστε, ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε κάποιον άλλον όρκο· αλλά, ο λόγος σας ας είναι το Ναι, ναι, και το Όχι, όχι· για να μη πέσετε υπό κρίση.

Κακοπάθεια, ευθυμία, αρρώστια

- ¹³ Κακοπαθεί κάποιος ανάμεσά σας; Ας προσεύχεται· ευθυμεί κάποιος; Ας ψάλλει.
- ¹⁴ Ασθενεί κάποιος ανάμεσά σας; Ας προσκαλέσει τούς πρεσβύτερους της εκκλησίας, και ας προσευχηθούν επάνω του, αφού τον αλείψουν με λάδι στο όνομα του Κυρίου.
- ¹⁵ Και η προσευχή με πίστη θα σώσει αυτόν που πάσχει, και ο Κύριος θα τον εγείρει· και αμαρτίες αν έπραξε, θα του συγχωρηθούν.

Αλληλοεξομολόγηση και προσευχή

16 Εξομολογείστε ο ένας στον άλλον τα πταίσματά σας, και προσεύχεστε ο ένας για τον άλλον για να γιατρευτείτε. Πολύ ισχύει η δέηση του δικαίου που γίνεται ένθερμα.

17 Ο Ηλίας ήταν άνθρωπος ομοιοπαθής με μας, και προσευχήθηκε ένθερμα για να μη βρέξει· και δεν έβρεξε επάνω στη γη για τρία χρόνια και έξι μήνες·

18 και πάλι προσευχήθηκε, και ο ουρανός έδωσε βροχή, και η γη βλάστησε τον καρπό της.

Αδελφικό ενδιαφέρον για όσους αποπλανήθηκαν

19 Αδελφοί, αν κάποιος ανάμεσά σας αποπλανηθεί από την αλήθεια, και ένας άλλος τον φέρει πίσω,

20 ας ξέρει ότι, αυτός που έφερε πίσω έναν αμαρτωλό από την πλάνη τού δρόμου του, θα σώσει μία ψυχή από τον θάνατο, και θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών.

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

ΠΕΤΡΟΥ Α΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ Α΄ Ο χαιρετισμός τού Πέτρου

¹ Ο ΠΕΤΡΟΣ, απόστολος του Ιησού Χριστού, προς τους παρεπίδημους, τους διασκορπισμένους στον Πόντο, τη Γαλατία, την Καππαδοκία, την Ασία και τη Βιθυνία,

² εκλεκτούς, σύμφωνα με την πρόγνωση του Πατέρα Θεού, με τον αγιασμό τού Πνεύματος, σε υπακοή και ραντισμό τού αίματος του Ιησού Χριστού· είθε χάρη και ειρήνη να πληθύνει σε σας.

Η ζωντανή ελπίδα

³ Άξιος ευλογίας είναι ο Θεός και Πατέρας τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος σύμφωνα με το πολύ του έλεος μας αναγέννησε σε μία ζωντανή ελπίδα, διαμέσου τής ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς,

⁴ σε μία κληρονομία άφθαρτη και αμόλυντη και αμάραντη, που είναι φυλαγμένη για μας στους ουρανούς·

⁵ οι οποίοι φρουρούμαστε με τη δύναμη του Θεού διαμέσου τής πίστης, σε σωτηρία έτοιμη να αποκαλυφθεί κατά τον έσχατο καιρό.

⁶ Για το οποίο νιώθετε αγαλλίαση, αν και τώρα, (εφόσον χρειαστεί), λυπηθείτε λίγο σε διάφορους πειρασμούς,

⁷ ώστε η δοκιμή τής πίστης σας, η οποία είναι πολυτιμότερη από το χρυσάφι που φθείρεται, δοκιμάζεται όμως διαμέσου τής φωτιάς, θα βρεθεί σε έπαινο και τιμή και δόξα, όταν ο Ιησούς Χριστός φανερωθεί·

Το αντικείμενο της ελπίδας

⁸ τον οποίο, αν και δεν είδατε, αγαπάτε· στον οποίο, αν και τώρα δεν τον βλέπετε, πιστεύοντας όμως, νιώθετε αγαλλίαση με χαρά ανεκκλήλητη και ένδοξη,

⁹ απολαμβάνοντας το τέλος τής πίστης σας, τη σωτηρία των ψυχών·

¹⁰ για την οποία σωτηρία αναζήτησαν με επιμέλεια και ερεύνησαν οι προφήτες, που προφήτευσαν για τη χάρη, η οποία επρόκειτο νάρθει σε σας·

¹¹ ερευνώντας, σε ποια περίπτωση και σε ποιον καιρό φανέρωνε το Πνεύμα τού Χριστού που ήταν μέσα τους, όταν από πριν έδινε μαρτυρία για τα παθήματα του Χριστού, και τις δόξες ύστερα απ' αυτά·

¹² στους οποίους αποκαλύφθηκε ότι, όχι για τον εαυτό τους, αλλά για μας υπηρετούσαν αυτά, που σας αναγγέλθηκαν τώρα διαμέσου εκείνων που σας κήρυξαν το ευαγγέλιο, με το Άγιο Πνεύμα που στάλθηκε από τον ουρανό, στα οποία οι άγγελοι, σκύβοντας με ενδιαφέρον, επιθυμούν να εμβαθύνουν.

Επανεξέταση της πνευματικής κατάστασης

- 13** Γι' αυτό, αφού ανασηκώσετε τις οσφύες τής διάνοιάς σας, να εγκρατεύεστε, και να έχετε τέλεια ελπίδα στη χάρη η οποία έρχεται σε σας, όταν αποκαλυφθεί ο Ιησούς Χριστός·
- 14** ως παιδιά υπακοής, χωρίς να συμμορφώνεστε με τις προηγούμενες επιθυμίες, που είχατε εν αγνοία σας·
- 15** αλλά, καθώς εκείνος, που σας κάλεσε είναι άγιος, έτσι κι εσείς να γίνετε άγιοι σε κάθε διαγωγή·
- 16** επειδή, είναι γραμμένο: «Άγιοι να είστε, επειδή εγώ είμαι άγιος».

Ο Θεός κρίνει χωρίς προσωποληψία

- 17** Και αν επικαλείστε Πατέρα, αυτόν που κρίνει χωρίς προσωποληψία, σύμφωνα με το έργο τού καθενός, να διάγετε με φόβο τον καιρό τής παροικίας σας·
- 18** ξέροντας ότι δεν λυτρωθήκατε από τη μάταιη πατροπαράδοτη διαγωγή σας με φθαρτά, με ασήμι ή με χρυσάφι,
- 19** αλλά με το πολύτιμο αίμα τού Χριστού, ως αμνού χωρίς ψεγάδι και χωρίς κηλίδα·
- 20** ο οποίος ήταν μεν προορισμένος πριν από τη δημιουργία τού κόσμου, φανερώθηκε όμως στους έσχατους καιρούς για σας,
- 21** που πιστεύετε διαμέσου αυτού στον Θεό, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς, και του έδωσε δόξα, ώστε η πίστη σας και η ελπίδα να είναι στον Θεό.

Ο καρπός τής πίστης

- 22** Αφού, λοιπόν, καθαρίσατε τις ψυχές σας με την υπακοή τής αλήθειας διαμέσου τού Πνεύματος, προς ανυπόκριτη φιλαδελφία, αγαπήστε ένθερμα ο ένας τον άλλον, από καθαρή καρδιά·
- 23** επειδή, αναγεννηθήκατε όχι από φθαρτό σπέρμα, αλλά από άφθαρτο, διαμέσου τού λόγου τού ζωντανού Θεού και ο οποίος μένει στον αιώνα.
- 24** Επειδή, «κάθε σάρκα είναι σαν χορτάρι και κάθε δόξα ανθρώπου σαν άνθος τού χορταριού· ξεράθηκε το χορτάρι, και το άνθος του ξέπεσε·
- 25** ο λόγος, όμως, του Κυρίου μένει στον αιώνα». Και αυτός είναι ο λόγος, που ευαγγελίστηκε σε σας.

ΠΕΤΡΟΥ Α' 2

Οι προϋποθέσεις για πνευματική αύξηση

- 1** Έχοντας, λοιπόν, απορρίψει κάθε κακία και κάθε δόλο, και υποκρίσεις, και φθόνους, και όλες τις καταλαλιές,

² επιποθήστε, ως νεογέννητα βρέφη, το λογικό άδολο γάλα, για να αυξηθείτε διαμέσου αυτού·

³ επειδή γευθήκατε «ότι ο Κύριος είναι αγαθός».

Ο Χριστός, Η Ζωντανή Πέτρα· οι λυτρωμένοι, ζωντανές πέτρες

⁴ Στον οποίο καθώς προσέρχεστε, σαν σε μία ζωντανή πέτρα, αποδοκιμασμένη μεν από τους ανθρώπους, στον Θεό όμως εκλεκτή, πολύτιμη,

⁵ και εσείς, σαν ζωντανές πέτρες, οικοδομείστε ως πνευματικός οίκος, άγιο ιεράτευμα, για να προσφέρετε πνευματικές θυσίες, ευπρόσδεκτες στον Θεό διαμέσου τού Ιησού Χριστού.

⁶ Γι' αυτό και περιέχεται μέσα στη γραφή: «Προσέξτε, βάζω στη Σιών μία ακρογωνιαία πέτρα, εκλεκτή, πολύτιμη· και εκείνος που πιστεύει σ' αυτή δεν θα ντροπιαστεί».

⁷ Η τιμή, λοιπόν, είναι σε σας που πιστεύετε· ενώ σ' αυτούς που απειθούν, «η πέτρα που αποδοκίμασαν εκείνοι που οικοδομούν, αυτή έγινε ακρογωνιαία πέτρα», και «πέτρα προσκόμματος, και πέτρα σκανδάλου»·

⁸ οι οποίοι προσκόπτουν στον λόγο, καθώς είναι απειθείς· στο οποίο και τοποθετήθηκαν.

⁹ Εσείς, όμως, είστε «γένος εκλεκτό, βασίλειο ιεράτευμα, έθνος άγιο», λαός τον οποίο ο Θεός απέκτησε, για να εξαγγείλετε τις αρετές εκείνου, ο οποίος σας κάλεσε από το σκοτάδι στο θαυμαστό του φως·

¹⁰ οι οποίοι άλλοτε δεν ήσασταν λαός, τώρα όμως είστε λαός τού Θεού· «οι οποίοι άλλοτε δεν είχατε ελεηθεί, τώρα όμως ελεηθήκατε».

Ζωή καθαρότητας και καλών έργων

¹¹ Αγαπητοί, σας παρακαλώ, ως ξένους και παρεπίδημους, να απέχετε από τις σαρκικές επιθυμίες, οι οποίες αντιμάχονται ενάντια στην ψυχή·

¹² να έχετε καλή τη διαγωγή σας ανάμεσα στα έθνη, ώστε, ενώ σας καταλαλούν σαν κακοποιούς, από τα καλά έργα, όταν τα δουν, να δοξάσουν τον Θεό κατά την ημέρα τής επίσκεψης.

Οι Χριστιανοί απέναντι στις εξουσίες

¹³ Υποταχθείτε, λοιπόν, σε κάθε ανθρώπινη διάταξη για τον Κύριο· είτε σε βασιλιά, ως υπερέχοντα,

¹⁴ είτε σε ηγεμόνες, ως αποστελλόμενους απ' αυτόν για εκδίκηση μεν των κακοποιών, προς έπαινο όμως των αγαθοποιών·

¹⁵ επειδή, έτσι είναι το θέλημα του Θεού, αγαθοποιώντας να αποστομώνετε την αγνωσία των άφρονων ανθρώπων·

¹⁶ ως ελεύθεροι, και όχι ως έχοντας την ελευθερία για επικάλυμμα της κακίας, αλλά ως δούλοι του Θεού.

¹⁷ Όλους να τους τιμήσετε· την αδελφότητα να αγαπάτε· τον Θεό να φοβάστε· τον βασιλιά να τιμάτε.

Ο Χριστός έπαθε για χάρη μας

¹⁸ Οι δούλοι, να υποτάσσεστε με κάθε φόβο στους κυρίους σας, όχι μονάχα στους αγαθούς και επιεικείς, αλλά και στους διεστραμμένους·

¹⁹ επειδή, αυτό είναι χάρη, το να υποφέρει κάποιος λύπες εξαιτίας της συνείδησης προς τον Θεό, πάσχοντας άδικα.

²⁰ Επειδή, ποια δόξα υπάρχει, αν αμαρτάνοντας και δεχόμενοι χτυπήματα υπομένετε; Αν, όμως, αγαθοποιώντας και πάσχοντας υπομένετε, αυτό είναι χάρη μπροστά στον Θεό.

²¹ Δεδομένου ότι, σε τούτο προσκληθήκατε, επειδή και ο Χριστός έπαθε για χάρη σας, αφήνοντας παράδειγμα σε σας, για να ακολουθήσετε τα ίχνη του·

²² ο οποίος «δεν έκανε αμαρτία ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του».

²³ Ο οποίος, καθώς τον λοιδορούσαν, δεν ανταπέδιδε λοιδορίες, πάσχοντας δεν απειλούσε, αλλά παρέδινε τον εαυτό του σ' αυτόν που κρίνει δίκαια·

²⁴ ο οποίος τις αμαρτίες μας βάσταξε ο ίδιος στο σώμα του επάνω στο ξύλο, για να ζήσουμε στη δικαιοσύνη, αφού πεθάναμε ως προς τις αμαρτίες· «με την πληγή του οποίου γιατρευτήκατε».

²⁵ Επειδή, ήσασταν «ως πρόβατα που περιπλανιόνταν»· αλλά, τώρα, επιστραφήκατε στον ποιμένα και επίσκοπο των ψυχών σας.

ΠΕΤΡΟΥ Α' 3

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΣΥΖΥΓΩΝ

1 . Οι γυναίκες

¹ Παρόμοια, οι γυναίκες, να υποτάσσεστε στους άνδρες σας, ώστε, και αν κάποιοι απειθούν στον λόγο, να κερδηθούν χωρίς τον λόγο, διαμέσου της διαγωγής των γυναικών,

² καθώς θα δουν την καθαρή, με σεβασμό διαγωγή σας.

³ Των οποίων ο στολισμός ας είναι όχι ο εξωτερικός, αυτός με το πλέξιμο των τριχών και της περίθεσης των χρυσών αντικειμένων ή της ένδυσης των ιματίων,

⁴ αλλά ο κρυφός άνθρωπος της καρδιάς, κοσμημένος με την αφθαρσία του πράου και ησύχιου πνεύματος, το οποίο μπροστά στον Θεό είναι πολύτιμο.

⁵ Επειδή, έτσι και άλλοτε οι άγιες γυναίκες, αυτές που έλπιζαν στον Θεό, στόλιζαν τον εαυτό τους, καθώς υποτάσσονταν στους άνδρες τους.

⁶ Όπως η Σάρρα υπάκουσε στον Αβραάμ, αποκαλώντας τον κύριο· από την οποία εσείς γίνετε παιδιά της, οι οποίες αγαθοποιούσαν και χωρίς να φοβούνται καμία απειλή.

2 . Οι άνδρες

⁷ Οι άνδρες, παρόμοια, να συνοικείτε με τις γυναίκες σας με φρόνηση, αποδίδοντας τιμή στο γυναικείο γένος ως σε ασθενέστερο σκεύος, και ως σε συγκληρονόμους τής χάρης τής ζωής, για να μη εμποδίζονται οι προσευχές σας.

Πολύτιμες συμβουλές

⁸ ΚΑΙ, τέλος, γίνεστε όλοι ομόφρονες, με συμπάθεια, φιλάδελφοι, εύσπλαχνοι, φιλόφρονες·

⁹ μη αποδίδοντας κακό αντί κακού ή λοιδορία αντί λοιδορίας· αλλά, το αντίθετο, αποδίδοντας ευλογίες· μια που ξέρετε ότι σε τούτο προσκληθήκατε, για να κληρονομήσετε ευλογία·

¹⁰ «επειδή, όποιος θέλει να αγαπάει τη ζωή, και να δει αγαθές ημέρες, ας σταματήσει τη γλώσσα του από κακό, και τα χείλη του από το να μιλούν δόλο.

¹¹ Ας ξεκλίνει από κακό, και ας πράξει αγαθό· ας ζητήσει ειρήνη, και ας την ακολουθήσει.

¹² Επειδή, τα μάτια τού Κυρίου είναι επάνω στους δικαίους, και τα αυτιά του στη δέησή τους· το πρόσωπο, όμως, του Κυρίου είναι ενάντια σ' αυτούς που πράττουν το κακό».

Η προστασία τού λυτρωμένου μέσα σε έναν εχθρικό κόσμο

¹³ Και ποιος θα σας κακοποιήσει, αν γίνετε μιμητές τού αγαθού;

¹⁴ Αλλά, αν και πάσχετε για τη δικαιοσύνη, είστε μακάριοι, «τον δε φόβο τους να μη φοβηθείτε ούτε να ταραχθείτε»,

¹⁵ αλλά, «να αγιάσετε τον Κύριο τον Θεό» μέσα στις καρδιές σας· και να είστε πάντοτε έτοιμοι σε απολογία με πραότητα και φόβο, προς καθέναν που ζητάει από σας λόγο για την ελπίδα που είναι μέσα σας·

¹⁶ έχοντας αγαθή συνείδηση, ώστε, ενώ σας καταλαλούν σαν κακοποιούς, να καταντροπιαστούν αυτοί που συκοφαντούν την καλή σας εν Χριστώ διαγωγή.

Ετοιμότητα για κακοπάθειες

¹⁷ Καλύτερα, δηλαδή, να πάσχετε αγαθοποιώντας, αν έτσι είναι το θέλημα του Θεού, παρά κακοποιώντας.

¹⁸ Επειδή, και ο Χριστός έπαθε μία φορά για πάντα για τις αμαρτίες, ο δίκαιος για χάρη των αδίκων, για να μας φέρει στον Θεό, ο οποίος, ενώ μεν θανατώθηκε κατά τη σάρκα, ζωοποιήθηκε όμως διαμέσου τού Πνεύματος·

¹⁹ με το οποίο, αφού πορεύτηκε, κήρυξε και προς τα πνεύματα που ήσαν στη φυλακή,

²⁰ τα οποία κάποτε απείθησαν, όταν η μακροθυμία τού Θεού, στις ημέρες τού Νώε, τους πρόσμενε, καθώς κατασκευαζόταν η κιβωτός, στην οποία διασώθηκαν από το νερό λίγες (δηλαδή, οκτώ) ψυχές·

²¹ αντίτυπο του οποίου σώζει σήμερα και εμάς το βάπτισμα, (όχι η αποβολή τής ακαθαρσίας τής σάρκας, αλλά η μαρτυρία τής αγαθής συνείδησης προς τον Θεό), διαμέσου τής ανάστασης του Ιησού Χριστού.

²² Ο οποίος είναι στα δεξιά τού Θεού, καθώς πορεύτηκε στον ουρανό, και στον οποίο υποτάχθηκαν άγγελοι και εξουσίες και δυνάμεις.

ΠΕΤΡΟΥ Α' 4

Αρκετή η ασωτία τού παρελθόντος

¹ Επειδή, λοιπόν, ο Χριστός έπαθε κατά σάρκα για χάρη μας, οπλιστείτε κι εσείς με το ίδιο φρόνημα· δεδομένου ότι, αυτός που έπαθε κατά σάρκα έπαυσε από την αμαρτία·

² για να ζήσετε τον υπόλοιπο χρόνο μέσα στη σάρκα, όχι πλέον στις επιθυμίες των ανθρώπων, αλλά στο θέλημα του Θεού.

³ Επειδή, αρκετός είναι σε μας ο περασμένος καιρός τού βίου, όταν πράξαμε το θέλημα των εθνών, καθώς περπατήσαμε σε ασέλγειες, επιθυμίες, οиноποσίες, γλεντοκόπια, συμπόσια και αθέμιτες ειδωλολατρείες·

⁴ και γι' αυτό παραξενεύονται, ότι εσείς δεν συντρέχετε μαζί τους στο ίδιο ξεχείλισμα της ασωτίας, και σας βλασφημούν·

⁵ οι οποίοι θα αποδώσουν λόγο σ' εκείνον που είναι έτοιμος να κρίνει, ζωντανούς και νεκρούς.

⁶ Επειδή, γι' αυτό κηρύχθηκε το ευαγγέλιο και προς τους νεκρούς, για να κριθούν μεν σύμφωνα με τους ανθρώπους κατά τη σάρκα, να ζουν όμως σύμφωνα με τον Θεό κατά το πνεύμα.

Η πνευματική ατμόσφαιρα των πιστών

⁷ Όλων δε το τέλος πλησίασε· να ζήσετε, λοιπόν, με σωφροσύνη, και αγρυπνεείτε στις προσευχές.

⁸ Προπάντων, όμως, να έχετε ένθερμη την αγάπη ο ένας προς τον άλλον· επειδή, «η αγάπη θα σκεπάσει πλήθος αμαρτιών».

⁹ Να γίνεστε φιλόξενοι ο ένας στον άλλον, χωρίς γογγυσμούς.

¹⁰ Κάθε ένας, ανάλογα με το χάρισμα που πήρε, να υπηρετείτε ο ένας τον άλλον σύμφωνα μ' αυτό, ως καλοί οικονόμοι τής πολυειδούς χάρης τού Θεού.

11 Αν κάποιος μιλάει, ας μιλάει σαν κάποιον που μιλάει λόγια Θεού· αν κάποιος υπηρετεί, ας υπηρετεί σαν κάποιον που υπηρετεί από τη δύναμη που χορηγεί ο Θεός, για να δοξάζεται σε όλα ο Θεός διαμέσου του Ιησού Χριστού, στον οποίο είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Παραξενεύουν οι δοκιμασίες;

12 Αγαπητοί, μη παραξενεύεστε εξαιτίας τού βασανισμού που γίνεται σε σας για δοκιμασία, σαν να σας συνέβαινε κάτι παράδοξο·

13 αλλά, δεδομένου ότι είστε κοινωνοί των παθημάτων τού Χριστού, να χαίρεστε, ώστε και όταν η δόξα του φανερωθεί, να χαρείτε νιώθοντας αγαλλίαση.

14 Αν ονειδίζεστε εξαιτίας τού ονόματος του Χριστού, είστε μακάριοι· επειδή, το Πνεύμα τής δόξας και το Πνεύμα τού Θεού αναπαύεται επάνω σας· από μεν το δικό τους μέρος βλασφημείται, από δε το δικό σας, δοξάζεται.

15 Επειδή, κανένας από σας ας μη πάσχει ως φονιάς ή κλέφτης ή κακοποιός ή ως κάποιος που περιεργάζεται τα ξένα πράγματα·

16 αλλά, αν κάποιος πάσχει ως Χριστιανός, ας μη ντρέπεται, αλλά ας δοξάζει τον Θεό ως προς αυτό·

17 επειδή, έφτασε ο καιρός τού να αρχίσει η κρίση από τον οίκο τού Θεού· και αν αρχίζει πρώτα από μας, τι θα είναι το τέλος εκείνων που απειθούν στο ευαγγέλιο του Θεού;

18 Και «αν ο δίκαιος μόλις σώζεται, ο ασεβής και ο αμαρτωλός πού θα φανεί;».

19 Ωστε, και αυτοί που πάσχουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, ας εμπιστεύονται τις δικές τους ψυχές σ' αυτόν, ως σε πιστόν δημιουργό, με αγαθοποιία.

ΠΕΤΡΟΥ Α' 5

ΑΡΜΑΘΙΑ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

1 . Συμβουλές προς τους πρεσβύτερους

1 ΤΟΥΣ αναμεταξύ σας πρεσβύτερους παρακαλώ εγώ ο συμπρεσβύτερος και μάρτυρας των παθημάτων τού Χριστού, και ταυτόχρονα κοινωνός τής δόξας που πρόκειται να αποκαλυφθεί·

2 να ποιμάνετε το αναμεταξύ σας ποίμνιο του Θεού, επιβλέποντας όχι αναγκαστικά, αλλά εκούσια·

3 ούτε με αισχροκέρδεια, αλλά πρόθυμα· ούτε ως κατεξουσιάζοντας την κληρονομία τού Θεού, αλλά να γίνεστε τύποι τού ποιμνίου·

⁴ και όταν ο αρχιποιμένας φανερωθεί, θα πάρετε το αμαράντινο στεφάνι τής δόξας.

2 . Συμβουλές προς τους νεότερους

⁵ Παρόμοια, οι νεότεροι, να υποταχθείτε στους πρεσβύτερους· όλοι, μάλιστα, καθώς θα υποτάσσεστε ο ένας στον άλλον, να ντυθείτε την ταπεινοφροσύνη· επειδή, «ο Θεός αντιτάσσεται στους υπερήφανους, στους ταπεινούς, όμως, δίνει χάρη».

⁶ Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το πανίσχυρο χέρι τού Θεού, για να σας υψώσει εν καιρώ·

⁷ και όλη τη μέριμνά σας ρίξτε την επάνω σ' αυτόν, επειδή αυτός φροντίζει για σας.

3 . Συμβουλές για τον πνευματικό αγώνα

⁸ Εγκρατευθείτε, αγρυπνήστε· επειδή, ο αντίδικός σας ο διάβολος περιτριγυρίζει, σαν ωρυόμενο λιοντάρι, ζητώντας ποιον να καταπιεί.

⁹ Στον οποίο αντισταθείτε μένοντας στερεοί στην πίστη, ξέροντας ότι τα ίδια παθήματα γίνονται στους αδελφούς σας που είναι μέσα στον κόσμο.

4 . Ο Θεός τελειοποιεί, στηρίζει, ενισχύει, θεμελιώνει

¹⁰ Και ο Θεός κάθε χάρης, που μας κάλεσε στην αιώνια δόξα του διαμέσου τού Ιησού Χριστού, αφού πάθετε λίγο, αυτός να σας τελειοποιήσει, στηρίζει, ενισχύσει, θεμελιώσει,

¹¹ σ' αυτόν ας είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Ο αποχαιρετισμός τού Πέτρου

¹² Σας έγραψα με συντομία διαμέσου τού Σιλουανού, του πιστού αδελφού, όπως τον θεωρώ, προτρέποντας και δίνοντας επιπλέον μαρτυρία ότι αυτή είναι η αληθινή χάρη τού Θεού, στην οποία στέκεστε.

¹³ Σας χαιρετάει η συνεκλεκτή εκκλησία που είναι στη Βαβυλώνα, και ο γιος μου ο Μάρκος.

¹⁴ Χαιρετήστε ο ένας τον άλλον με φίλημα αγάπης. Ειρήνη σε όλους εσάς που είστε στον Ιησού Χριστό. Αμήν.

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

ΠΕΤΡΟΥ Β΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ Β΄ Ο χαιρετισμός τού Πέτρου

1 Ο ΣΥΜΕΩΝ Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, προς όσους έλαχαν μαζί μας ισότιμη πίστη στη δικαιοσύνη τού Θεού μας και Σωτήρα, του Ιησού Χριστού.

2 Ας πληθύνει σε σας χάρη και ειρήνη διαμέσου τής επίγνωσης του Θεού, και του Ιησού τού Κυρίου μας.

Ο Θεός χάρισε τις πιο μεγάλες υποσχέσεις

3 Καθώς η θεία δύναμή του χάρισε σε μας όλα τα απαραίτητα προς ζωή και ευσέβεια, διαμέσου τής επίγνωσης εκείνου που μας κάλεσε με τη δόξα του και την αρετή·

4 διαμέσου των οποίων δωρήθηκαν σε μας οι πιο μεγάλες και πολύτιμες υποσχέσεις, ώστε διαμέσου αυτών να γίνετε κοινωνοί θείας φύσης, έχοντας αποφύγει τη διαφθορά, που υπάρχει μέσα στον κόσμο, διαμέσου τής επιθυμίας.

Η αύξηση της Χριστιανικής ζωής

5 Και ακριβώς δε γι' αυτό, αφού καταβάλετε κάθε επιμέλεια, να προσθέσετε στην πίστη σας την αρετή, στην αρετή δε τη γνώση,

6 και στη γνώση την εγκράτεια, στην εγκράτεια δε την υπομονή, και στην υπομονή την ευσέβεια,

7 στην ευσέβεια δε τη φιλαδελφία, και στη φιλαδελφία την αγάπη.

8 Επειδή, αν όλα αυτά υπάρχουν σε σας και περισσεύουν, σας κάνουν όχι αργούς ούτε άκαρπους στην επίγνωση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

9 Επειδή, σε όποιον αυτά δεν υπάρχουν, είναι τυφλός, είναι μύωπας, και λησμόνησε τον καθαρισμό των παλιών του αμαρτιών.

10 Γι' αυτό, αδελφοί, να επιμεληθείτε περισσότερο να κάνετε βέβαιη την κλήση και την εκλογή σας· καθόσον, κάνοντας αυτά, δεν θα φταίξετε ποτέ.

11 Επειδή, έτσι θα σας δοθεί κατά πλούσιο τρόπο η είσοδος στην αιώνια βασιλεία τού Κυρίου μας και Σωτήρα Ιησού Χριστού.

Η επανάληψη των αληθειών είναι πολυτιμότερη

12 Γι' αυτό, δεν θα αμελήσω να σας υπενθυμίζω γι' αυτά πάντοτε, παρόλο που είστε γνώστες και είστε στηριγμένοι στην παρούσα αλήθεια.

13 Θεωρώ, όμως, δίκαιο, εφόσον είμαι σε τούτο το σκήνωμα, να σας διεγείρω διαμέσου τής υπόμνησης·

¹⁴ επειδή ξέρω ότι, σε λίγο θα αποθέσω το σκήνωμά μου, όπως και ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός φανέρωσε σε μένα.

¹⁵ Όμως, θα επιμεληθώ, ώστε εσείς, και μετά την αναχώρησή μου, να μπορείτε πάντοτε να τα θυμάστε αυτά.

Πίστη —όχι μύθων, αλλά— ιστορικών γεγονότων

¹⁶ Επειδή, σας γνωστοποιήσαμε τη δύναμη και παρουσία τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ότι δεν ακολουθήσαμε σοφιστικούς μύθους, αλλ' ότι γίναμε αυτόπτες μάρτυρες της μεγαλειότητας εκείνου.

¹⁷ Επειδή, πήρε από τον Πατέρα Θεό τιμή και δόξα, όταν ήρθε σ' αυτόν από τη μεγαλόπρεπη δόξα μία τέτοια φωνή: «Αυτός είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, στον οποίο εγώ ευαρεστήθηκα».

¹⁸ Και αυτή τη φωνή την ακούσαμε εμείς, καθώς ήρθε από τον ουρανό, όταν ήμασταν μαζί του στο άγιο βουνό.

¹⁹ Και έχουμε βεβαιότερο τον προφητικό λόγο, στον οποίο κάνετε καλά να προσέχετε, σαν σε λυχνάρι που φέγγει μέσα σε σκοτεινόν τόπο, μέχρις ότου έρθει η αυγή τής ημέρας, και ο φωσφόρος ανατείλει μέσα στις καρδιές σας,

²⁰ ξέροντας πρώτα τούτο, ότι καμία προφητεία τής γραφής δεν γίνεται από την προσωπική εξήγηση εκείνου που προφητεύει.

²¹ Επειδή, δεν ήρθε ποτέ προφητεία από θέλημα ανθρώπου, αλλά, από το Άγιο Πνεύμα οδηγούμενοι,μίλησαν οι άγιοι άνθρωποι του Θεού.

ΠΕΤΡΟΥ Β' 2

Προειδοποίηση για τους ψευδοδασκάλους

¹ Υπήρξαν, όμως, και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και μεταξύ σας θα υπάρξουν ψευδοδάσκαλοι, οι οποίοι θα εισαγάγουν με πλάγιο τρόπο αιρέσεις απώλειας, καθώς θα αρνούνται και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας επάνω στον εαυτό τους γρήγορη απώλεια.

² Και πολλοί θα ακολουθήσουν στις απώλειές τους, για τους οποίους ο δρόμος τής αλήθειας θα δυσφημηθεί.

³ Και θα σας εμπορευθούν με πλαστά λόγια, χάρη πλεονεξίας· των οποίων η καταδίκη, από τον παλιό καιρό, δεν μένει αργή, και η απώλειά τους δεν νυστάζει.

Ο Θεός έκρινε, και θα κρίνει

⁴ Επειδή, αν ο Θεός δεν λυπήθηκε αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά αφού τους έρριξε στον τάρταρο δεμένους με αλυσίδες σκότους, τους παρέδωσε για να φυλάγονται προς κρίση·

⁵ και αν τον αρχαίο κόσμο δεν λυπήθηκε, αλλά, φέρνοντας κατακλυσμό επάνω στον κόσμο των ασεβών, διαφύλαξε όγδοον τον Νώε, ως κήρυκα δικαιοσύνης·

⁶ και κατέκρινε σε καταστροφή τις πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας, και τις αποτέφρωσε, κάνοντάς τες παράδειγμα εκείνων που πρόκειται να ασεβούν·

Ο Κύριος ξέρει να ελευθερώνει

⁷ και ελευθέρωσε τον δίκαιο Λωτ, που καταθλιβόταν από την ακόλαστη διαγωγή των ανόμων·

⁸ (επειδή, ο δίκαιος, κατοικώντας ανάμεσά τους, με το βλέμμα και με την ακοή βασάνιζε από ημέρα σε ημέρα τη δίκαιη ψυχή του, εξαιτίας των άνομων έργων τους)·

⁹ ο Κύριος ξέρει να ελευθερώνει από τον πειρασμό τούς ευσεβείς, τους δε άδικους να τους διατηρεί για την ημέρα τής κρίσης, ώστε να τιμωρούνται·

Ο Θεός θα κρίνει κάθε ασέβεια

¹⁰ μάλιστα, και αυτούς που ακολουθούν πίσω από τη σάρκα με επιθυμία ακαθαρσίας, και καταφρονούν την εξουσία· είναι τολμητές, αυθάδεις, δεν τρέμουν βλασφημώντας τα αξιώματα·

¹¹ ενώ, οι άγγελοι, καίτοι είναι μεγαλύτεροι σε ισχύ και δύναμη, δεν φέρνουν εναντίον τους βλάσφημη κρίση μπροστά στον Κύριο.

¹² Αυτοί, όμως, σαν τα φυσικά άλογα ζώα, γεννημένα για κατάκτηση και φθορά, βλασφημούν για πράγματα που αγνοούν, και θα καταφθαρούν μέσα στη δική τους φθορά,

¹³ και θα πάρουν τον μισθό τής αδικίας τους·

Ποιες συναναστροφές φέρνουν φθορά στοχάζονται για ηδονή την καθημερινή απόλαυση, είναι κηλίδες και ψεγάδια, ζουν απολαυστικά μέσα στις απάτες τους, συμποσιάζουν μαζί σας·

¹⁴ έχουν μάτια γεμάτα από μοιχεία, και χωρίς να σταματούν από την αμαρτία· δελεάζουν αστήρικτες ψυχές, έχουν την καρδιά γυμνασμένη σε πλεονεξίες, είναι παιδιά κατάρας·

¹⁵ αφήνοντας τον ίσιο δρόμο, πλανήθηκαν, και ακολούθησαν τον δρόμο τού Βαλαάμ, του γιου τού Βοσόρ, που αγάπησε τον μισθό τής αδικίας·

¹⁶ ελέγχθηκε, όμως, για τη δική του παρανομία· ένα άφωνο υποζύγιο, που μίλησε με φωνή ανθρώπου, εμπόδισε την παραφροσύνη τού προφήτη.

¹⁷ Αυτοί είναι άνυδρες πηγές, σύννεφα που παρασύρονται από ανεμοστρόβιλο, για τους οποίους το πυκνό σκοτάδι φυλάγεται στον αιώνα.

¹⁸ Επειδή, μιλώντας υπερήφανα λόγια ματαιότητας, με τις επιθυμίες της σάρκας, με τις ασέλγειες, δελεάζουν εκείνους οι οποίοι πραγματικά απέφυγαν αυτούς που ζουν μέσα σε πλάνη·

Δάσκαλοι, χωρίς αντάξια ζωή

¹⁹ οι οποίοι τούς υπόσχονται ελευθερία, ενώ οι ίδιοι είναι δούλοι της διαφθοράς· δεδομένου ότι, από όποιον κάποιος πέφτει νικημένος, γίνεται και δούλος του.

²⁰ Επειδή, αν, αφού απέφυγαν τα μολύσματα του κόσμου, διαμέσου της επίγνωσης του Κυρίου και Σωτήρα, του Ιησού Χριστού, μπλέχτηκαν ξανά σ' αυτά και πέφτουν νικημένοι, έγιναν σ' αυτούς τα τελευταία χειρότερα από τα πρώτα.

²¹ Επειδή, ήταν καλύτερα σ' αυτούς να μη γνωρίσουν τον δρόμο της δικαιοσύνης, παρά, αφού τον γνώρισαν, να κάνουν πίσω από την άγια εντολή που τους παραδόθηκε.

²² Συνέβηκε δε σ' αυτούς εκείνο της αληθινής παροιμίας: «Ο σκύλος γύρισε ξανά στο δικό του ξέρασμα»· και: «Το γουρούνι, αφού λούστηκε, γύρισε ξανά στο κύλισμα του βούρκου».

ΠΕΤΡΟΥ Β' 3

Οι εμπαικτές των έσχατων καιρών

¹ ΑΥΤΗ είναι ήδη η δεύτερη επιστολή που σας γράφω, αγαπητοί, με τις οποίες διεγείρω με υπόμνηση την ειλικρινή σας διάνοια·

² για να θυμηθείτε τα λόγια, που προηγούμενα μιλήθηκαν από τους άγιους προφήτες, και την παραγγελία τη δική μας, των αποστόλων τού Κυρίου και Σωτήρα·

³ γνωρίζοντας πρώτα τούτο, ότι στις έσχατες ημέρες θάρθουν εμπαικτές, που θα περπατούν σύμφωνα με τις δικές τους επιθυμίες·

⁴ και λέγοντας: Πού είναι η υπόσχεση της παρουσίας του; Δεδομένου ότι, από την ημέρα που οι πατέρες κοιμήθηκαν, όλα παραμένουν έτσι από την αρχή της κτίσης.

⁵ Επειδή, θεληματικά το αγνοούν αυτό ότι, από παλιά, με τον λόγο τού Θεού έγιναν οι ουρανοί, και η γη συγκροτημένη από νερό και με νερό·

⁶ διαμέσου των οποίων ο τότε κόσμος απολέστηκε, όταν κατακλύστηκε από το νερό·

⁷ οι δε σημερινοί ουρανοί και η γη είναι αποταμιευμένοι, διαμέσου τού ίδιου λόγου, καθώς φυλάγονται για τη φωτιά κατά την ημέρα της κρίσης και της απώλειας των ασεβών ανθρώπων.

Ο Θεός βραδύνει, για να σωθούν περισσότεροι

⁸ Όμως, αυτό το ένα ας μη σας διαφεύγει, αγαπητοί, ότι στον Κύριο μία ημέρα είναι σαν 1.000 χρόνια, και 1.000 χρόνια σαν μία ημέρα.

⁹ Δεν βραδύνει ο Κύριος την υπόσχεσή του, όπως μερικοί το θεωρούν αυτό βραδύτητα· αλλά μακροθυμεί σε μας, μη θέλοντας μερικοί να απολεστούν, αλλά όλοι νάρθουν σε μετάνοια.

Θάρθει η Ημέρα τού Κυρίου

¹⁰ Θάρθει, όμως, η ημέρα τού Κυρίου, σαν κλέφτης μέσα στη νύχτα· κατά την οποία οι ουρανοί θα παρέλθουν με ορμητικόν συριστό ήχο, και τα στοιχεία, καθώς θα καίγονται, θα διαλυθούν, και η γη, και τα έργα που βρίσκονται σ' αυτή, θα κατακαούν.

Μια που όλα διαλύονται, ποιοι πρέπει να είμαστε εμείς

¹¹ Επειδή, λοιπόν, όλα αυτά διαλύονται, ποιοι πρέπει να είστε εσείς σε άγια διαγωγή και ευσέβεια,

¹² προσ-μένοντας και σπεύδοντας στην παρουσία τής ημέρας τού Θεού, κατά την οποία οι ουρανοί, καθώς θα φλέγονται, θα διαλυθούν, και τα στοιχεία, ενώ θα καίγονται, θα χωνευτούν;

¹³ Όμως, σύμφωνα με την υπόσχεσή του, καινούργιους ουρανούς και καινούργια γη προσμένουμε, στους οποίους δικαιοσύνη κατοικεί.

¹⁴ Γι' αυτό, αγαπητοί, ενώ τα προσμένουμε αυτά, να επιμεληθείτε να βρεθείτε μπροστά του με ειρήνη, χωρίς κηλίδα και χωρίς ψεγάδι.

¹⁵ Και να θεωρείτε σωτηρία τη μακροθυμία τού Κυρίου μας· όπως σας έγραψε και ο αγαπητός μας αδελφός Παύλος, σύμφωνα με τη σοφία που του δόθηκε,

¹⁶ καθώς και σε όλες τις επιστολές του, μιλώντας γι' αυτά μέσα σ' αυτές· ανάμεσα στα οποία είναι και μερικά δυσνόητα, τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι διαστρεβλώνουν, όπως και τις υπόλοιπες γραφές, για τη δική τους απώλεια.

Επίλογος

¹⁷ Εσείς, λοιπόν, αγαπητοί, καθώς τα γνωρίζετε αυτά από πριν, να φυλάγεστε, για να μη παρασυρθείτε με την πλάνη των ανόμων, και εκπέσετε από τον στηριγμό σας.

¹⁸ Να αυξάνεστε δε στη χάρη και στη γνώση τού Κυρίου μας και Σωτήρα, του Ιησού Χριστού. Σ' αυτόν ας είναι η δόξα και τώρα και στην ημέρα τού αιώνα. Αμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ Α΄ Πρόλογος

- ¹ Εκείνο που ήταν από την αρχή, εκείνο που ακούσαμε, εκείνο που είδαμε με τα μάτια μας, εκείνο που τη θέα του κοιτάξαμε και τα χέρια μας ψηλάφησαν, για τον Λόγο τής ζωής,
- ² (και η ζωή φανερώθηκε, και είδαμε και δίνουμε μαρτυρία και εξαγγέλλουμε σε σας την αιώνια ζωή, που ήταν προς τον Πατέρα και φανερώθηκε σε μας·)
- ³ εκείνο που είδαμε και ακούσαμε, εξαγγέλλουμε και σε σας, για να έχετε και εσείς κοινωνία μαζί μας· και η δική μας, μάλιστα, κοινωνία είναι μαζί με τον Πατέρα και μαζί με τον Υιό του, τον Ιησού Χριστό.
- ⁴ Και αυτά τα γράφουμε σε σας, ώστε η χαρά σας να είναι πλήρης.

Το μυστικό για κοινωνία με τον Θεό και τους άλλους

- ⁵ Και αυτή είναι η υπόσχεση, την οποία ακούσαμε απ' αυτόν, και την αναγγέλλουμε σε σας, ότι: Ο Θεός είναι φως και σ' αυτόν δεν υπάρχει κανένα σκοτάδι.
- ⁶ Αν πούμε ότι έχουμε κοινωνία μαζί του και περπατάμε στο σκοτάδι, λέμε ψέματα και δεν πράττουμε την αλήθεια.
- ⁷ Αν, όμως, περπατάμε μέσα στο φως, όπως αυτός είναι μέσα στο φως, έχουμε κοινωνία ο ένας με τον άλλον, και το αίμα τού Ιησού Χριστού, του Υιού του, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία.

Ο καθαρισμός τού πνευματικού εδάφους

- ⁸ Αν πούμε ότι δεν έχουμε αμαρτία, εξαπατούμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν υπάρχει μέσα μας.
- ⁹ Αν ομολογούμε τις αμαρτίες μας, ο Θεός είναι πιστός και δίκαιος ώστε να συγχωρήσει σε μας τις αμαρτίες, και να μας καθαρίσει από κάθε αδικία.
- ¹⁰ Αν πούμε ότι δεν αμαρτήσαμε, κάνουμε αυτόν ψεύτη και ο λόγος του δεν υπάρχει μέσα μας.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄ 2

Σε περίπτωση πτώσης

- ¹ Παιδάκια μου, αυτά σας τα γράφω, για να μη αμαρτήσετε· αν, όμως, κάποιος αμαρτήσει, έχουμε παράκλητο προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον Δίκαιο.
- ² Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου.

Αυτοεξέταση μπροστά στην Αλήθεια

- 3** Και με τούτο γνωρίζουμε ότι τον γνωρίσαμε, αν τηρούμε τις εντολές του.
- 4** Εκείνος που λέει ότι: Τον γνώρισα, και δεν τηρεί τις εντολές του, είναι ψεύτης, και μέσα σ' αυτόν η αλήθεια δεν υπάρχει·
- 5** όποιος, όμως, τηρεί τον λόγο του, η αγάπη τού Θεού μέσα σ' αυτόν έφτασε πραγματικά σε τέλειο βαθμό. Με τούτο γνωρίζουμε ότι μένομε ενωμένοι μ' αυτόν.
- 6** Όποιος λέει ότι μένει σ' αυτόν, οφείλει, όπως εκείνος περπάτησε, έτσι και αυτός να περπατάει.

Η παντοτινή εντολή

- 7** Αδελφοί, δεν σας γράφω καινούργια εντολή, αλλά παλιά εντολή, που είχατε από την αρχή· η παλιά εντολή είναι ο λόγος που ακούσατε εξ αρχής.
- 8** Πάλι καινούργια εντολή γράφω σε σας, αυτό που είναι αληθινό σ' αυτόν και σε σας· επειδή, το σκοτάδι παρέρχεται, και το αληθινό φως ήδη φέγγει.

Τα στοιχεία της γνησιότητας

- 9** Εκείνος που λέει ότι είναι μέσα στο φως, αλλά μισεί τον αδελφό του, είναι μέχρι τώρα μέσα στο σκοτάδι.
- 10** Εκείνος που αγαπάει τον αδελφό του μένει μέσα στο φως, και σκάνδαλο σ' αυτόν δεν υπάρχει.
- 11** Εκείνος, όμως, που μισεί τον αδελφό του είναι μέσα στο σκοτάδι και περπατάει μέσα στο σκοτάδι, και δεν ξέρει πού πηγαίνει, επειδή το σκοτάδι έχει τυφλώσει τα μάτια του.

Στάδια πνευματικής ωριμότητας

- 12** Γράφω σε σας, παιδάκια, επειδή συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σας, για χάρη τού ονόματός του.
- 13** Γράφω σε σας, πατέρες, επειδή γνωρίσατε εκείνον που υπήρχε εξ αρχής. Γράφω σε σας, νεαροί, επειδή νικήσατε τον πονηρό· γράφω σε σας, παιδάκια, επειδή γνωρίσατε τον πατέρα.
- 14** Έγραψα σε σας, πατέρες, επειδή γνωρίσατε εκείνον που υπήρχε εξ αρχής· έγραψα σε σας, νεαροί, επειδή είστε δυνατοί και ο λόγος τού Θεού μένει μέσα σας και νικήσατε τον πονηρό.

Ανατομία τού κοσμικού φρονήματος

- 15** Να μη αγαπάτε τον κόσμο, ούτε αυτά που υπάρχουν μέσα στον κόσμο. Αν κάποιος αγαπάει τον κόσμο, η αγάπη τού Πατέρα δεν υπάρχει μέσα σ' αυτόν·

16 επειδή, κάθε τι που υπάρχει μέσα στον κόσμο: Η επιθυμία της σάρκας και η επιθυμία των ματιών και η αλαζονεία του βίου, δεν είναι από τον Πατέρα, αλλά είναι από τον κόσμο.

17 Και ο κόσμος παρέρχεται και η επιθυμία του· εκείνος, όμως, που πράττει το θέλημα του Θεού, μένει στον αιώνα.

Η έσχατη ώρα: Αντίχριστοι και αντίχριστος

18 Παιδάκια μου, είναι έσχατη ώρα· και καθώς ακούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι υπάρχουν· γι' αυτό γνωρίζουμε ότι είναι έσχατη ώρα.

19 Βγήκαν από ανάμεσά μας, αλλά δεν ήσαν από μας· επειδή, αν ήσαν από μας, θα έμεναν μαζί μας. Αλλά βγήκαν από ανάμεσά μας, για να φανερωθούν ότι όλοι δεν είναι από μας.

20 Και εσείς έχετε χρίσμα από τον Άγιο, και τα γνωρίζετε όλα.

21 Δεν σας έγραψα επειδή δεν γνωρίζετε την αλήθεια, αλλά επειδή τη γνωρίζετε, και επειδή κάθε ψέμα δεν είναι από την αλήθεια.

Θέση και ομολογία

22 Ποιος είναι ο ψεύτης, παρά αυτός που αρνείται ότι ο Ιησούς δεν είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο αντίχριστος, αυτός που αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό.

23 Καθένας που αρνείται τον Υιό δεν έχει ούτε τον Πατέρα· εκείνος που ομολογεί τον Υιό έχει και τον Πατέρα.

24 Εκείνο, λοιπόν, που εσείς ακούσατε εξαρχής, ας μένει μέσα σας. Αν μένει μέσα σας αυτό που ακούσατε εξαρχής, και εσείς θα μένετε στον Υιό και στον Πατέρα.

25 Και αυτή είναι η υπόσχεση, που αυτός υποσχέθηκε σε μας: Την αιώνια ζωή.

Πνευματικές υποθήκες

26 Αυτά σας τα έγραψα γι' αυτούς που σας πλανούν.

27 Και εσείς, το χρίσμα που λάβατε απ' αυτόν, μένει μέσα σας, και δεν έχετε ανάγκη κάποιος να σας διδάσκει· αλλά, όπως σας διδάσκει το ίδιο το χρίσμα για όλα, έτσι και είναι αλήθεια και δεν είναι ψέμα· και καθώς σας δίδαξε, θα μένετε σ' αυτόν.

Η γνησιότητα σε μόνιμη βάση

28 Και τώρα, παιδάκια, να μένετε σ' αυτόν· ώστε, όταν φανερωθεί, να έχουμε παρρησία και να μη ντροπιαστούμε απ' αυτόν κατά την παρουσία του.

29 Εφόσον γνωρίζετε ότι είναι δίκαιος, γνωρίζετε, επίσης, ότι και καθένας που πράττει τη δικαιοσύνη, έχει γεννηθεί απ' αυτόν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α' 3

Προνομιούχο παρόν και δοξασμένο μέλλον

¹ Δέστε τι είδους αγάπη έδωσε σε μας ο Πατέρας, ώστε να ονομαστούμε παιδιά τού Θεού. Γι' αυτό ο κόσμος δεν μας γνωρίζει, επειδή δεν γνώρισε αυτόν.

² Αγαπητοί, τώρα είμαστε παιδιά τού Θεού· και ακόμα δεν φανερώθηκε τι πρόκειται να είμαστε· γνωρίζουμε, όμως, ότι, όταν φανερωθεί, θα είμαστε όμοιοι μ' αυτόν· επειδή θα τον δούμε καθώς είναι.

Το μυστικό τής αγνότητας

³ Και καθένας που έχει αυτή την ελπίδα επάνω σ' αυτόν, αγνίζει τον εαυτό του, όπως εκείνος είναι αγνός.

Τα στοιχεία τής μη γνησιότητας

⁴ Καθένας που πράττει την αμαρτία, πράττει και την ανομία· επειδή, η αμαρτία είναι η ανομία.

⁵ Και γνωρίζετε ότι εκείνος φανερώθηκε για να σηκώσει τις αμαρτίες μας· και σ' αυτόν αμαρτία δεν υπάρχει.

⁶ Καθένας ο οποίος μένει σ' αυτόν, δεν αμαρτάνει· καθένας που αμαρτάνει δεν τον είδε ούτε τον γνώρισε.

⁷ Παιδάκια, ας μη σας πλανάει κανένας· αυτός που πράττει τη δικαιοσύνη είναι δίκαιος, όπως εκείνος είναι δίκαιος.

⁸ Αυτός που πράττει την αμαρτία είναι από τον διάβολο, επειδή ο διάβολος απαρχής αμαρτάνει. Γι' αυτό φανερώθηκε ο Υιός τού Θεού, για να καταστρέψει τα έργα τού διαβόλου.

Το γνώρισμα της γνησιότητας

⁹ Καθένας που έχει γεννηθεί από τον Θεό, δεν πράττει αμαρτία, για τον λόγο ότι δικό του σπέρμα μένει μέσα σ' αυτόν· και δεν μπορεί να αμαρτάνει, επειδή γεννήθηκε από τον Θεό.

Αναγεννημένοι και μη

¹⁰ Από τούτο είναι φανερά τα παιδιά τού Θεού και τα παιδιά τού διαβόλου· καθένας που δεν πράττει δικαιοσύνη δεν είναι από τον Θεό, και εκείνος που δεν αγαπάει τον αδελφό του.

¹¹ Επειδή, αυτή είναι η παραγγελία, που εξ αρχής ακούσατε, να αγαπάμε ο ένας τον άλλον·

¹² όχι όπως ο Κάιν, που ήταν από τον πονηρό και έσφαξε τον αδελφό του· και για ποια αιτία τον έσφαξε; Επειδή, τα έργα του ήσαν πονηρά, ενώ τού αδελφού του ήσαν δίκαια.

13 Να μη εκπλήττεστε, αδελφοί μου, αν ο κόσμος σάς μισεί.

14 Εμείς γνωρίζουμε ότι έχουμε μεταβεί από τον θάνατο στη ζωή, επειδή αγαπάμε τους αδελφούς· εκείνος που δεν αγαπάει τον αδελφό του, μένει μέσα στον θάνατο.

15 Καθένας που μισεί τον αδελφό του, είναι ανθρωποκτόνος· και ξέρετε ότι κάθε ανθρωποκτόνος δεν έχει αιώνια ζωή, που να μένει μέσα του.

16 Από τούτο έχουμε γνωρίσει την αγάπη, επειδή εκείνος την ψυχή του έβαλε για χάρη μας· και εμείς οφείλουμε να βάζουμε τις ψυχές μας για χάρη των αδελφών.

17 Και αν κάποιος έχει την υλική ευχέρεια του βίου τού κόσμου και βλέπει τον αδελφό του να έχει ανάγκη, κλείσει όμως τα σπλάχνα του απέναντί του, πώς η αγάπη τού Θεού μπορεί να μένει μέσα του;

Το πείραμα της αυτο-εξέτασης

18 Παιδάκια μου, να μη αγαπάμε με τα λόγια ούτε με τη γλώσσα, αλλά με έργα και αλήθεια.

19 Και από τούτο γνωρίζουμε ότι είμαστε από την αλήθεια, και θα πείσουμε την καρδιά μας μπροστά του·

20 επειδή, αν μάς κατακρίνει η καρδιά, ο Θεός βέβαια είναι μεγαλύτερος από την καρδιά μας και γνωρίζει τα πάντα.

Το μυστικό τής στενής επικοινωνίας με τον Θεό

21 Αγαπητοί, αν η καρδιά μας δεν μας κατακρίνει, έχουμε παρρησία προς τον Θεό·

22 και ό,τι αν ζητάμε το παίρνουμε απ' αυτόν, επειδή τηρούμε τις εντολές του και πράττουμε τα αρεστά μπροστά του.

23 Και η εντολή του είναι τούτη: Να πιστέψουμε στο όνομα του Υιού του, του Ιησού Χριστού, και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, καθώς μας έδωσε εντολή.

24 Και όποιος τηρεί τις εντολές του, μένει σε ενότητα μ' αυτόν, και αυτός σε ενότητα με εκείνον· και από τούτο γνωρίζουμε ότι μένει μέσα μας, από το Πνεύμα το οποίο έδωσε σε μας.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α' 4

Έλεγχος και εντόπιση της πλάνης

1 Αγαπητοί, να μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά να δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό· επειδή, πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο.

2 Από τούτο γνωρίζεται το Πνεύμα τού Θεού· κάθε πνεύμα που ομολογεί τον Ιησού Χριστό ότι έχει έρθει με σάρκα προέρχεται από τον Θεό·

³ και κάθε πνεύμα που δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός ήρθε με σάρκα, δεν προέρχεται από τον Θεό· και αυτό είναι το πνεύμα του αντιχρίστου, που ακούσατε ότι έρχεται, και τώρα βρίσκεται κίολας μέσα στον κόσμο.

⁴ Εσείς, παιδάκια, είστε από τον Θεό και τους έχετε νικήσει· επειδή, μεγαλύτερος είναι αυτός που είναι μέσα σας, παρά αυτός που είναι μέσα στον κόσμο.

⁵ Αυτοί είναι από τον κόσμο· γι' αυτό μιλούν από τον κόσμο, και ο κόσμος τούς ακούει.

⁶ Εμείς είμαστε από τον Θεό· εκείνος που γνωρίζει τον Θεό, ακούει εμάς, όποιος δεν είναι από τον Θεό, δεν ακούει εμάς. Από τούτο γνωρίζουμε το πνεύμα τής αλήθειας και το πνεύμα τής πλάνης.

Ζωή και πίστη

⁷ Αγαπητοί, ας αγαπάμε ο ένας τον άλλον, επειδή η αγάπη προέρχεται από τον Θεό· και καθένας που αγαπάει έχει γεννηθεί από τον Θεό και γνωρίζει τον Θεό.

⁸ Εκείνος που δεν αγαπάει, δεν γνώρισε τον Θεό· επειδή, ο Θεός είναι αγάπη.

⁹ Με τούτο φανερώθηκε η αγάπη τού Θεού σε μας, επειδή ο Θεός τον Υιό του τον μονογενή απέστειλε στον κόσμο για να ζήσουμε διαμέσου αυτού.

¹⁰ Σε τούτο βρίσκεται η αγάπη, όχι ότι εμείς αγαπήσαμε τον Θεό, αλλ' ότι αυτός μας αγάπησε και απέστειλε τον Υιό του ως μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας.

¹¹ Αγαπητοί, επειδή με τέτοιον τρόπο μάς αγάπησε ο Θεός, οφείλουμε και εμείς να αγαπάμε ο ένας τον άλλον.

¹² Κανένας δεν είδε ποτέ τον Θεό. Αν, όμως, αγαπάμε ο ένας τον άλλον, ο Θεός μένει μέσα μας· και η αγάπη του είναι μέσα μας ολοκληρωμένη.

¹³ Από τούτο γνωρίζουμε ότι μένουμε σε ενότητα μ' αυτόν, κι αυτός σε ενότητα με μας, επειδή από το Πνεύμα του έδωσε σε μας.

¹⁴ Και εμείς είδαμε και δίνουμε μαρτυρία ότι ο Πατέρας απέστειλε τον Υιό Σωτήρα τού κόσμου.

¹⁵ Όποιος ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός τού Θεού, ο Θεός μένει σε ενότητα μ' αυτόν, και αυτός μένει σε ενότητα με τον Θεό.

¹⁶ Και εμείς γνωρίσαμε και πιστέψαμε την αγάπη που έχει για μας ο Θεός. Ο Θεός είναι αγάπη· και εκείνος που μένει μέσα στην αγάπη, μένει σε ενότητα με τον Θεό και ο Θεός μένει σε ενότητα μ' αυτόν.

¹⁷ Με τούτο η αγάπη έχει φτάσει σε τέλειο βαθμό μαζί μας, για να έχουμε παρρησία κατά την ημέρα τής κρίσης· Επειδή, όπως είναι εκείνος, έτσι είμαστε και εμείς μέσα σ' αυτό τον κόσμο. Φόβος δεν υπάρχει μέσα στην αγάπη,

¹⁸ αλλά, η τέλεια αγάπη βγάζει έξω τον φόβο· επειδή, ο φόβος έχει κόλαση· και εκείνος που φοβάται δεν έχει φτάσει σε τέλειο βαθμό μέσα στην αγάπη.

¹⁹ Εμείς τον αγαπάμε, επειδή αυτός πρώτος μάς αγάπησε.

²⁰ Αν κάποιος πει, ότι: Αγαπάω τον Θεό, όμως μισεί τον αδελφό του, είναι ψεύτης· επειδή, όποιος δεν αγαπάει τον αδελφό του, που τον είδε, τον Θεό που δεν τον είδε, πώς μπορεί να τον αγαπάει;

²¹ Και απ' αυτόν έχουμε τούτη την εντολή, δηλαδή, εκείνος που αγαπάει τον Θεό, να αγαπάει και τον αδελφό του.

ΙΩΑΝΝΟΥ Α' 5

Θεωρία και Πράξη. Πίστη και Ζωή

¹ ΚΑΘΕΝΑΣ που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός γεννήθηκε από τον Θεό· και καθένας που αγαπάει αυτόν που τον γέννησε, αγαπάει και εκείνον που γεννήθηκε απ' αυτόν.

² Από τούτο γνωρίζουμε ότι αγαπάμε τα παιδιά τού Θεού, όταν αγαπάμε τον Θεό και τηρούμε τις εντολές του.

³ Επειδή, αυτή είναι η αγάπη τού Θεού, στο να τηρούμε τις εντολές του· και οι εντολές του δεν είναι βαριές.

Η νίκη ενάντια στον κόσμο

⁴ Επειδή, κάθε τι που γεννήθηκε από τον Θεό, νικάει τον κόσμο, και η νίκη που νίκησε τον κόσμο είναι τούτη: Η πίστη μας.

⁵ Και ποιος είναι εκείνος που νικάει τον κόσμο, παρά αυτός που πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός τού Θεού;

Τα τρία ιστορικά τεκμήρια για τον Χριστό

⁶ Αυτός είναι που ήρθε διαμέσου νερού και αίματος, ο Ιησούς Χριστός· όχι μονάχα διαμέσου τού νερού, αλλά διαμέσου τού νερού και του αίματος· και το Πνεύμα είναι που δίνει τη μαρτυρία, για τον λόγο ότι το Πνεύμα είναι η αλήθεια.

⁷ Επειδή, τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στον ουρανό: Ο Πατέρας, ο Λόγος, και το Άγιο Πνεύμα· και οι τρεις αυτοί είναι ένα.

⁸ Και τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στη γη: Το Πνεύμα και το νερό και το αίμα, και οι τρεις αυτοί αναφέρονται στο ένα.

Αξιόπιστες μαρτυρίες: Η ευθύνη μας

⁹ Αν δεχόμαστε τη μαρτυρία των ανθρώπων, η μαρτυρία τού Θεού είναι μεγαλύτερη· επειδή, αυτή είναι η μαρτυρία τού Θεού, ο οποίος έδωσε μαρτυρία για τον Υιό του.

10 Όποιος πιστεύει στον Υιό τού Θεού, έχει μέσα του τη μαρτυρία· όποιος δεν πιστεύει στον Θεό, έκανε τον Θεό ψεύτη, επειδή δεν πίστεψε στη μαρτυρία, την οποία μαρτυρία ο Θεός έδωσε για τον Υιό του.

11 Και η μαρτυρία είναι τούτη, ότι: Ο Θεός έδωσε σε μας αιώνια ζωή, και αυτή η ζωή είναι μέσα στον Υιό του.

12 Εκείνος που έχει τον Υιό, έχει τη ζωή· εκείνος που δεν έχει τον Υιό τού Θεού, τη ζωή δεν έχει.

Υιοθεσία και θάρρος

13 Αυτά τα έγγραφα σε σας που πιστεύετε στο όνομα του Υιού τού Θεού, για να γνωρίζετε ότι έχετε αιώνια ζωή, και για να πιστεύετε στο όνομα του Υιού τού Θεού.

14 Και αυτή είναι η παρρησία που έχουμε προς αυτόν, ότι: Αν ζητάμε κάτι σύμφωνα με το θέλημά του, μας εισακούει.

15 Και αν γνωρίζουμε ότι μας εισακούει, ό,τι αν ζητήσουμε, γνωρίζουμε ότι παίρνουμε τα αιτήματα που ζητήσαμε απ' αυτόν.

Όταν κάποιος δει τον αδελφό του να αμαρτάνει

16 Αν κάποιος δει τον αδελφό του να αμαρτάνει με αμαρτία όχι θανάσιμη, θα ζητήσει· και ο Θεός θα του δώσει ζωή, σ' εκείνους που αμαρτάνουν όχι θανάσιμα. Υπάρχει μία θανάσιμη αμαρτία· δεν λέω να παρακαλέσει για εκείνη.

17 Κάθε αδικία είναι αμαρτία· και είναι αμαρτία όχι θανάσιμη.

Η τριπλή βεβαιότητα του πιστού

18 Γνωρίζουμε ότι καθένας που έχει γεννηθεί από τον Θεό δεν αμαρτάνει· αλλά, αυτός που γεννήθηκε από τον Θεό διαφυλάττει τον εαυτό του, και ο πονηρός δεν τον αγγίζει.

19 Γνωρίζουμε ότι είμαστε από τον Θεό· και ολόκληρος ο κόσμος βρίσκεται μέσα στην εξουσία τού πονηρού.

20 Ξέρουμε, όμως, ότι ο Υιός τού Θεού ήρθε, και μας έδωσε νόηση για να γνωρίζουμε τον αληθινό και είμαστε μέσα στον αληθινό· στον Υιό του, τον Ιησού Χριστό· αυτός είναι ο αληθινός Θεός, και η αιώνια ζωή.

Επίλογος και προειδοποίηση

21 Παιδάκια, φυλάξτε τον εαυτό σας από τα είδωλα. Αμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄ 1

¹ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ, προς την εκλεκτή κυρία και προς τα παιδιά της, τους οποίους εγώ αγαπώ αληθινά, και όχι μονάχα εγώ, αλλά και εκείνοι που γνώρισαν την αλήθεια·

² εξαιτίας της αλήθειας που μένει μέσα μας, και θα είναι μαζί μας στον αιώνα.

³ Είθε να είναι μαζί σας χάρη, έλεος, ειρήνη από τον Πατέρα Θεό, και από τον Κύριο Ιησού Χριστό, τον Υιό τού Πατέρα, με αλήθεια και αγάπη.

Η εσωτερική δομή της κοινωνίας των πιστών

⁴ Χάρηκα πάρα πολύ, που βρήκα μερικά από τα παιδιά σου να περπατούν στην αλήθεια, όπως πήραμε εντολή από τον Πατέρα.

⁵ Και, τώρα, σε παρακαλώ, κυρία, όχι σαν να σου γράφω κάποια καινούργια εντολή, αλλά εκείνη που είχαμε από την αρχή, να αγαπάμε ο ένας τον άλλον.

⁶ Και τούτη είναι η αγάπη, να περπατάμε σύμφωνα με τις εντολές του. Τούτη είναι η εντολή, όπως ακούσατε από την αρχή, ώστε να περπατάτε σ' αυτή.

Απειλητικά σύννεφα πλάνης

⁷ Επειδή, πολλοί πλάνοι μπήκαν μέσα στον κόσμο, αυτοί που δεν ομολογούν τον Ιησού Χριστό ότι ήρθε με σάρκα· αυτός είναι ο πλάνος και ο αντίχριστος.

⁸ Προσέχετε στον εαυτό σας, για να μη χάσουμε αυτά που εργαστήκαμε, αλλά να απολαύσουμε ολόκληρο τον μισθό.

Τρόπος αντιμετώπισης της πλάνης

⁹ Καθένας που παραβαίνει και δεν μένει στη διδασκαλία τού Χριστού, δεν έχει τον Θεό· εκείνος που μένει στη διδασκαλία, αυτός έχει και τον Πατέρα και τον Υιό.

¹⁰ Αν κάποιος έρχεται σε σας και δεν φέρνει αυτή τη διδασκαλία, να μη τον δέχεστε σε σπίτι, και να μη του λέτε το «χαίρε»·

¹¹ επειδή, εκείνος που λέει σ' αυτόν το «χαίρε», γίνεται κοινωνός στα πονηρά του έργα.

Ο αποχαιρετισμός τού Ιωάννη

¹² Αν και είχα πολλά να σας γράψω, δεν θέλησα να το κάνω με χαρτί και μελάνι· ελπίζω, όμως, νάρθω σε σας, και να μιλήσω μαζί σας στόμα με στόμα, ώστε να είναι πλήρης η χαρά μας.

¹³ Σε χαιρετούν τα παιδιά της εκλεκτής αδελφής σου. Αμήν.

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄ 1

¹ Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ προς τον Γάιο, τον αγαπητό, τον οποίο εγώ αγαπώ αληθινά.

² Αγαπητέ, εύχομαι σε όλα να ευοδώνεσαι και να υγιαίνεις, καθώς ευοδώνεται η ψυχή σου.

Έπαινος προς τον Γάιο

³ Επειδή, χάρηκα υπερβολικά, που έρχονται αδελφοί και δίνουν μαρτυρία για την πιστότητά σου στην αλήθεια, καθώς εσύ περπατάς μέσα στην αλήθεια.

⁴ Μεγαλύτερη χαρά απ' αυτό δεν έχω, από το να ακούω ότι τα δικά μου παιδιά περπατούν μέσα στην αλήθεια.

Φιλαδελφία και ιεραποστολή

⁵ Αγαπητέ, κάνεις ένα άξιο έργο πιστού, σε ό,τι κάνεις στους αδελφούς και στους ξένους,

⁶ οι οποίοι έδωσαν μαρτυρία μπροστά στην εκκλησία για την αγάπη σου· τους οποίους θα κάνεις καλά να τους προπέμψεις με τρόπον αντάξιον του Θεού.

⁷ Επειδή, για χάρη τού ονόματός του βγήκαν προς τα έξω, χωρίς να παίρνουν τίποτε από τους Εθνικούς.

⁸ Εμείς, λοιπόν, οφείλουμε να υποδεχόμαστε αυτού τού είδους τούς ανθρώπους, για να γινόμαστε συνεργοί στην αλήθεια.

Πρωτεία και διχαστικό πνεύμα

⁹ Έγραψα στην εκκλησία· αλλά, ο Διοτρεφής, που αρέσκεται σε πρωτεία ανάμεσά τους, δεν μας δέχεται·

¹⁰ γι' αυτό, όταν έρθω θα του υπενθυμίσω τα έργα του, αυτά που κάνει, φλυαρώντας εναντίον μας με πονηρά λόγια· και μη αρκούμενος σ' αυτά, ούτε αυτός δέχεται τους αδελφούς, αλλά και αυτούς που θέλουν να τους δεχθούν, τους εμποδίζει, και τους βγάζει έξω από την εκκλησία.

Προτροπή για πνευματική προκοπή

¹¹ Αγαπητέ, μη μιμείσαι το κακό, αλλά το αγαθό. Αυτός που πράττει το αγαθό, είναι από τον Θεό· αυτός που πράττει το κακό, δεν είδε τον Θεό.

Θετική υπηρεσία μέσα στην Εκκλησία

¹² Για τον Δημήτριο δίνεται καλή μαρτυρία από όλους, και από την ίδια την αλήθεια· κι εμείς, όμως, δίνουμε μαρτυρία, και ξέρετε ότι η μαρτυρία μας είναι αληθινή.

Επίλογος. Αποχαιρετισμός τού Ιωάννη

13 Πολλά είχα να γράφω· αλλά, δεν θέλω να σου γράψω με μελάνι και κάλαμο·

14 ελπίζω, όμως, γρήγορα να σε δω, και θα μιλήσουμε στόμα με στόμα.

15 Ειρήνη σε σένα. Σε χαιρετούν οι φίλοι. Χαιρέτα τούς φίλους έναν-έναν ονομαστικά.

ΙΟΥΔΑ

ΙΟΥΔΑ 1

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑ Ο χαιρετισμός τού Ιούδα

¹ Ο ΙΟΥΔΑΣ, δούλος τού Ιησού Χριστού, αδελφός δε τού Ιακώβου, προς τους καλεσμένους, τους αγιασμένους από τον Θεό Πατέρα, και διατηρημένους από τον Ιησού Χριστό·

² εἴθε να πληθύνει σε σας έλεος, και ειρήνη, και αγάπη.

Σκοπός τής Επιστολής

³ Αγαπητοί, επειδή καταβάλλω κάθε επιμέλεια να σας γράφω για την κοινή σωτηρία, αναγκάστηκα να σας γράψω, προτρέποντας στο να αγωνίζεστε για την πίστη, η οποία μία φορά για πάντα παραδόθηκε στους αγίους.

⁴ Επειδή, μερικοί άνθρωποι εισχώρησαν λαθραία, οι οποίοι είχαν από τον παλιό καιρό προαναγγελθεί σ' αυτή την καταδίκη, ασεβείς, που μεταστρέφουν τη χάρη τού Θεού μας σε ασέλγεια, και αρνούνται τον μόνο δεσπότη Θεό και Κύριό μας, τον Ιησού Χριστό.

Τρεις σοβαρές κρίσεις

⁵ Θέλω, μάλιστα, να σας υπενθυμίσω, αν και εσείς το γνωρίσατε αυτό ήδη, ότι ο Κύριος, αφού έσωσε τον λαό από τη γη τής Αιγύπτου, έπειτα απόλεσε αυτούς που δεν πίστεψαν·

⁶ και αγγέλους, οι οποίοι δεν φύλαξαν το δικό τους αξίωμα, αλλά εγκατέλειψαν το ίδιο τους κατοικητήριο, τους έβαλε υπό φύλαξη με παντοτινά δεσμά κάτω από το σκοτάδι, για την κρίση τής μεγάλης ημέρας·

⁷ όπως τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και οι ολόγυρα απ' αυτές πόλεις, που, κατά τον ίδιο τρόπο μ' αυτούς, παραδόθηκαν στην πορνεία, και ακολούθησαν πίσω από άλλη σάρκα, αποτελούν μπροστά μας παράδειγμα, που πρόκειται να τιμωρηθούν με την αιώνια φωτιά.

Παρόμοιες κρίσεις στο μέλλον

⁸ Παρόμοια και αυτοί, βλέποντας όνειρα, τη μεν σάρκα μολύνουν, την δε κυριαρχική εξουσία καταφρονούν, και αξιώματα δόξας βλασφημούν.

⁹ Ενώ, ο αρχάγγελος Μιχαήλ, όταν, φιλονικώντας με τον διάβολο, συνομιλούσε για το σώμα τού Μωυσή, δεν τόλμησε να επιφέρει εναντίον του κάποια βλάσφημη κατηγορία, αλλά είπε: Ο Κύριος να σε επιτιμήσει.

Ψευδοδάσκαλοι μέσα στην Εκκλησία

¹⁰ Και αυτοί, όσα μεν δεν ξέρουν, τα βλασφημούν· όσα, όμως, σαν τα άλογα ζώα, από ένστικτο ξέρουν, σ' αυτά φθείρονται.

11 Αλλοίμονο σ' αυτούς· επειδή, περπάτησαν στον δρόμο τού Κάιν, και για χάρη μισθού ξεχύθηκαν στην πλάνη τού Βαλαάμ, και απολέστηκαν στην αντιλογία τού Κορέ.

12 Αυτοί είναι κηλίδες στις αγάπες σας, οι οποίοι συμποσιάζουν άφοβα, βόσκουν τον εαυτό τους· είναι άνυδρα σύννεφα, περιφερόμενα από ανέμους· είναι φθινοπωρινά δέντρα, άκαρπα, που πέθαναν δύο φορές, ξεριζωμένα·

13 είναι άγρια κύματα της θάλασσας, που αφρίζουν τις δικές τους μορφές ντροπής· είναι αστέρια που περιπλανιούνται, για τους οποίους το βαθύ σκοτάδι είναι φυλαγμένο στον αιώνα.

Προφητεία για ψευδοδάσκαλους

14 Προφήτευσε, μάλιστα, γι' αυτούς και ο Ενώχ, έβδομος μετά τον Αδάμ, λέγοντας: «Προσέξτε! ήρθε ο Κύριος με μυριάδες αγίων του,

15 για να κάνει κρίση ενάντια σε όλους, και να ελέγξει όλους τούς ασεβείς από αυτούς, για όλα τα έργα τής ασέβειάς τους, που έπραξαν, και για όλα τα σκληρά λόγια, που μίλησαν εναντίον του οι ασεβείς αμαρτωλοί».

16 Αυτοί είναι γογγυστές, μεμψίμοιροι, που περπατούν σύμφωνα με τις επιθυμίες τους· και το στόμα τους μιλάει υπερήφανα, και κολακεύουν πρόσωπα για χάρη ωφέλειας.

Η Γραφή προστατεύει από πλάνες

17 Αλλά, εσείς, αγαπητοί, θυμηθείτε τα λόγια που από πριν έχουν ειπωθεί από τους αποστόλους τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

18 ότι, σας έλεγαν πως, «στον έσχατο καιρό θάρθουν εμπαίκτες, οι οποίοι θα περπατούν σύμφωνα με τις ασεβείς επιθυμίες τους».

19 Αυτοί είναι εκείνοι που αποχωρίζουν τον εαυτό τους, είναι άνθρωποι ζωώδεις, οι οποίοι Πνεύμα δεν έχουν.

Πολύτιμες προτροπές

20 Εσείς, όμως, αγαπητοί, ενώ θα εποικοδομείτε τον εαυτό σας επάνω στην αγιότατη πίστη σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω,

21 φυλάξτε τον εαυτό σας στην αγάπη τού Θεού, προσμένοντας το έλεος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού σε αιώνια ζωή.

22 Και άλλους μεν να ελεείτε, κάνοντας διάκριση·

23 άλλους, δε, να διασώζετε με φόβο, αρπάζοντάς τους από τη φωτιά, μισώντας και τον μολυσμένο από τη σάρκα χιτώνα.

Τελευταίες υποθήκες - Δοξολογία

24 Σ' αυτόν, όμως, που μπορεί να σας φυλάξει άπταιστους, και να σας στήσει μπροστά στη δόξα του, χωρίς ψεγάδι, με αγαλλίαση,

²⁵ στον μόνο σοφό Θεό, τον Σωτήρα μας, ας είναι δόξα και μεγαλοσύνη, κυριαρχική δύναμη και εξουσία, και τώρα και σε όλους τούς αιώνες. Αμήν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 1

Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΣΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ

Πρόλογος

¹ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Ιησού Χριστού, που ο Θεός έδωσε σ' αυτόν, για να δείξει στους δούλους του, εκείνα που σύντομα πρέπει να γίνουν· και τα φανέρωσε, στέλνοντάς με τον άγγελό του στον δούλο του τον Ιωάννη·

² ο οποίος μαρτύρησε για τον λόγο τού Θεού, και για τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού, και για όσα είδε.

³ Μακάριος αυτός που διαβάζει, και αυτοί που ακούν τα λόγια τής προφητείας, και τηρούν τα γραμμένα μέσα σ' αυτή· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.

Ο χαιρετισμός τού Ιωάννη και δοξολογία

⁴ Ο Ιωάννης προς τις επτά εκκλησίες, που είναι στην Ασία· χάρη να είναι σε σας και ειρήνη απ' αυτόν που είναι ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· και από τα επτά πνεύματα, τα οποία είναι μπροστά στον θρόνο του·

⁵ και από τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο μάρτυρας ο πιστός, ο πρωτότοκος από τους νεκρούς, και ο άρχοντας των βασιλιάδων τής γης· σ' αυτόν που μας αγάπησε, και μας έλουσε από τις αμαρτίες μας με το αίμα του,

⁶ και ο οποίος μάς έκανε βασιλιάδες, και ιερείς στον Θεό και Πατέρα του· σ' αυτόν είθε να είναι η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

Προαναγγελία τής Δεύτερης Έλευσης του Χριστού

⁷ Προσέξτε, έρχεται μαζί με τα σύννεφα, και θα τον δει κάθε μάτι, και εκείνοι που τον λόγχισαν· και θα θρηνησουν με την παρουσία του όλες οι φυλές τής γης· ναι, αμήν.

Η ταυτότητα του Ιησού

⁸ Εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος, λέει ο Κύριος, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος, ο Παντοκράτορας.

Το όραμα για τον Δοξασμένο Χριστό

⁹ Εγώ, ο Ιωάννης, που είμαι και αδελφός σας, και συγκοινωνός στη θλίψη και στη βασιλεία και στην υπομονή τού Ιησού Χριστού, ήμουν στο νησί, που λέγεται Πάτμος, εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού Χριστού.

¹⁰ Κατά την ημέρα Κυριακή ήρθα σε πνευματική έκσταση· και άκουσα πίσω μου μία δυνατή φωνή, σαν σάλπιγγα,

¹¹ που έλεγε: Εγώ είμαι το Α και το Ω, ο πρώτος και ο τελευταίος· και: Ό,τι βλέπεις, να το γράψεις σε βιβλίο, και να το στείλεις στις επτά εκκλησίες που

είναι στην Ασία: Στην Έφεσο, και στη Σμύρνη, και στην Πέργαμο, και στα Θυάτεια, και στις Σάρδεις, και στη Φιλαδέλφεια, και στη Λαοδίκεια.

12 Και στράφηκα να δω τη φωνή που μίλησε μαζί μου· και καθώς στράφηκα, είδα επτά λυχνίες,

13 και στο μέσον των επτά λυχνιών είδα έναν, όμοιον με υιόν ανθρώπου, ντυμένον με ποδήρη χιτώνα, και περιζωσμένον με χρυσή ζώνη κοντά στους μαστούς·

14 το δε κεφάλι του και οι τρίχες ήσαν λευκές σαν λευκό μαλλί, σαν χιόνι· και τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς·

15 και τα πόδια του όμοια με χαλκολίβανο, σαν να ήσαν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι· και η φωνή του σαν φωνή από πολλά νερά.

16 Και στο δεξί του χέρι είχε επτά αστέρια· και από το στόμα του έβγαινε μία κοφτερή δίστομη ρομφαία· και η όψη του έλαμπε, όπως λάμπει ο ήλιος μέσα στη λαμπρότητά του.

17 Και όταν τον είδα, έπεσα κοντά στα πόδια του σαν νεκρός· και έβαλε επάνω μου το δεξί του χέρι, λέγοντας: Μη φοβάσαι· εγώ είμαι ο πρώτος και ο τελευταίος,

18 και αυτός που ζει, και έγινα νεκρός· και, δεσ, είμαι ζωντανός στους αιώνες των αιώνων· αμήν· και έχω τα κλειδιά τού άδη και του θανάτου.

19 Γράψε όσα είδες, και όσα είναι, και όσα πρόκειται να γίνουν ύστερα από αυτά·

20 το μυστήριο των επτά αστεριών, που είδες στο δεξί μου χέρι, και τις επτά χρυσές λυχνίες. Τα επτά αστέρια είναι οι άγγελοι των επτά εκκλησιών· και οι επτά λυχνίες, που είδες, είναι οι επτά εκκλησίες.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 2

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

1 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στην Έφεσο

1 ΠΡΟΣ τον άγγελο της εκκλησίας, που είναι στην Έφεσο, γράψε: Αυτά λέει εκείνος που κρατάει τα επτά αστέρια στο δεξί του χέρι, που περπατάει στο μέσον των επτά χρυσών λυχνιών·

2 ξέρω τα έργα σου, και τον κόπο σου, και την υπομονή σου, και ότι δεν μπορείς να υποφέρεις τούς κακούς· και δοκίμασες αυτούς που λένε ότι είναι απόστολοι, και δεν είναι· και τους βρήκες όχι γνήσιους.

3 Και υπέφερες, και έχεις υπομονή, και για το όνομά μου κοπίασες, και δεν απέκαμες.

4 Όμως, έχω κάτι εναντίον σου, επειδή άφησες την πρώτη σου αγάπη.

⁵ Θυμήσου, λοιπόν, από πού ξέπεσες, και μετανόησε, και κάνε τα πρώτα έργα· ειδάλλως, έρχομαι σε σένα γρήγορα, και θα κινήσω τη λυχνία σου από τον τόπο της, αν δεν μετανοήσεις.

⁶ Έχεις, όμως, τούτο, ότι μισείς τα έργα των Νικολαϊτών, τα οποία μισώ και εγώ.

⁷ Όποιος έχει αυτή, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το ξύλο τής ζωής, που είναι στο μέσον τού παραδείσου τού Θεού.

2 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στη Σμύρνη

⁸ ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας των Σμυρναίων, γράψε: Αυτά λέει ο πρώτος και ο τελευταίος, που έγινε νεκρός και έζησε·

⁹ ξέρω τα έργα σου και τη θλίψη σου και τη φτώχεια σου, (είσαι, όμως, πλούσιος), ξέρω και τη βλασφημία αυτών που λένε για τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά είναι συναγωγή τού σατανά.

¹⁰ Να μη φοβάσαι τίποτε από όσα πρόκειται να πάθεις· πρόσεξε, ο διάβολος πρόκειται να βάλει μερικούς από σας σε φυλακή, για να δοκιμαστείτε· και θα έχετε θλίψη δέκα ημερών. Να γίνεις πιστός μέχρι θανάτου, και θα σου δώσω το στεφάνι τής ζωής.

¹¹ Όποιος έχει αυτή, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. Αυτός που νικάει δεν θα αδικηθεί από τον δεύτερο θάνατο.

3 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στην Πέργαμο

¹² ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στην Πέργαμο, γράψε: Αυτά λέει εκείνος που έχει τη δίστομη, την κοφτερή ρομφαία:

¹³ Ξέρω τα έργα σου, και πού κατοικείς, όπου είναι ο θρόνος τού σατανά· και κρατάς το όνομά μου, και δεν αρνήθηκες την πίστη μου, και στις ημέρες κατά τις οποίες υπήρχε ο Αντίπας, ο πιστός μου μάρτυρας, που φονεύθηκε κοντά σας, όπου κατοικεί ο σατανάς.

¹⁴ Έχω, όμως, λίγα εναντίον σου, επειδή έχεις εκεί κάποιους που κρατούν τη διδασκαλία τού Βαλαάμ, ο οποίος δίδασκε τον Βαλάκ να βάλει σκάνδαλο μπροστά στους γιους Ισραήλ, ώστε να φάνε ειδωλόθυτα και να πορνεύσουν.

¹⁵ Έτσι κι εσύ, έχεις μερικούς που κρατούν τη διδαχή των Νικολαϊτών· το οποίο μισώ.

¹⁶ Μετανόησε· ειδάλλως, έρχομαι σε σένα γρήγορα, και θα πολεμήσω εναντίον τους με τη ρομφαία τού στόματός μου.

¹⁷ Όποιος έχει αυτή, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες. Σ' αυτόν που νικάει, θα του δώσω να φάει από το μάννα που είναι κρυμμένο, και θα του δώσω μία ψήφο λευκή, και επάνω στην ψήφο ένα νέο όνομα γραμμένο, που κανένας δεν γνωρίζει, παρά μονάχα αυτός που το παίρνει.

4 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στα Θυάτειρα

18 ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στα Θυάτειρα, γράψε: Αυτά λέει ο Υιός τού Θεού, εκείνος που έχει τα μάτια του σαν φλόγα φωτιάς, και τα πόδια του είναι όμοια με χαλκολίβανο:

19 Ξέρω τα έργα σου, και την αγάπη, και τη διακονία, και την πίστη, και την υπομονή σου, και τα έργα σου, και τα τελευταία ότι είναι περισσότερα από τα πρώτα.

20 Έχω, όμως, λίγα εναντίον σου, επειδή αφήνεις τη γυναίκα, την Ιεζάβελ, που λέει τον εαυτό της προφήτισσα, να διδάσκει και να πλανάει τούς δούλους μου στο να πορνεύουν και να τρώνε ειδωλόθυτα.

21 Και της έδωσα καιρό για να μετανοήσει από την πορνεία της, και δεν μετανόησε.

22 Δες, εγώ τη βάζω σε κρεβάτι, και αυτούς, που μαζί της μοιχεύουν, σε μεγάλη θλίψη, αν δεν μετανοήσουν από τα έργα τους.

23 Και τα παιδιά της θα τα φονεύσω με θάνατο. Και όλες οι εκκλησίες θα γνωρίσουν ότι, εγώ είμαι που ερευνώ νεφρά και καρδιές· και θα δώσω σε κάθε έναν σύμφωνα με τα έργα σας.

24 Λέω, μάλιστα, σε σας και προς τους υπόλοιπους που είναι στα Θυάτειρα, όσοι δεν έχουν αυτή τη διδασκαλία, και οι οποίοι δεν γνώρισαν τα βάθη τού σατανά, όπως λένε: Δεν θα βάλω επάνω σας άλλο βάρος·

25 όμως, εκείνο που έχετε, κρατήστε το μέχρις ότου έρθω.

26 Και όποιος νικάει, και όποιος φυλάττει μέχρι τέλους τα έργα μου, θα του δώσω εξουσία επάνω στα έθνη·

27 και θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο· θα συντριφτούν, σαν τα σκεύη τού κεραμέα»· όπως και εγώ πήρα από τον Πατέρα μου·

28 και θα του δώσω το πρωινό αστέρι.

29 Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 3

5 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στις Σάρδεις

1 ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στις Σάρδεις, γράψε: Αυτά λέει εκείνος που έχει τα επτά πνεύματα του Θεού, και τα επτά αστέρια. Ξέρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις πως ζεις, και είσαι νεκρός.

2 Γίνε άγρυπνος, και στήριξε τα υπόλοιπα που πρόκειται να πεθάνουν· επειδή, δεν βρήκα τα έργα σου τέλεια μπροστά στον Θεό.

³ Θυμήσου, λοιπόν, πώς παρέλαβες και άκουσες, και φύλαγέ τα, και μετανόησε· αν, λοιπόν, δεν αγρυπνήσεις, θάρθω εναντίον σου σαν κλέφτης, και δεν θα γνωρίσεις ποια ώρα θάρθω εναντίον σου.

⁴ Έχεις λίγα ονόματα και στις Σάρδεις, που δεν μόλυναν τα ιμάτιά τους· και θα περπατήσουν μαζί μου με λευκά, επειδή είναι άξιοι.

⁵ Όποιος νικάει, αυτός θα ντυθεί με λευκά ιμάτια· και δεν θα εξαλείψω το όνομά του από το βιβλίο τής ζωής, και θα ομολογήσω το όνομά του μπροστά στον Πατέρα μου, και μπροστά στους αγγέλους του.

⁶ Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

6 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στη Φιλαδέλφεια

⁷ ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας στη Φιλαδέλφεια, γράψε: Αυτά λέει ο άγιος, ο αληθινός, αυτός που έχει το κλειδί τού Δαβίδ· αυτός που ανοίγει, και κανένας δεν κλείνει· και κλείνει, και κανένας δεν ανοίγει.

⁸ Ξέρω τα έργα σου· δες, έβαλα μπροστά σου μια ανοιγμένη θύρα, και κανένας δεν μπορεί να την κλείσει· επειδή, έχεις μικρή δύναμη, και φύλαξες τον λόγο μου, και δεν αρνήθηκες το όνομά μου.

⁹ Πρόσεξε, θα κάνω αυτούς από τη συναγωγή τού σατανά, που λένε τον εαυτό τους ότι είναι Ιουδαίοι, και δεν είναι, αλλά ψεύδονται· πρόσεξε, θα τους κάνω νάρθουν και να προσκυνήσουν μπροστά στα πόδια σου, και να γνωρίσουν ότι εγώ σε αγάπησα.

¹⁰ Επειδή, φύλαξες τον λόγο τής υπομονής μου, και εγώ θα σε φυλάξω από την ώρα τού πειρασμού, που πρόκειται νάρθει επάνω σε ολόκληρη την οικουμένη, για να δοκιμάσει αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη.

¹¹ Πρόσεξε, έρχομαι γρήγορα· κράτα εκείνο που έχεις, για να μη λάβει κανένας το στεφάνι σου.

¹² Όποιος νικάει, θα τον κάνω στύλο μέσα στον ναό τού Θεού μου, και δεν θα βγει πλέον έξω· και θα γράψω επάνω του το όνομα του Θεού μου, και το όνομα της πόλης τού Θεού μου, της νέας Ιερουσαλήμ, που κατεβαίνει από τον ουρανό από τον Θεό μου, και το νέο μου όνομα.

¹³ Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

7 . Η Επιστολή προς την Εκκλησία στη Λαοδικεία

¹⁴ ΚΑΙ προς τον άγγελο της εκκλησίας των Λαοδικέων, γράψε: Αυτά λέει ο Αμήν, ο πιστός και αληθινός μάρτυρας, η αρχή τής κτίσης τού Θεού.

¹⁵ Ξέρω τα έργα σου, ότι ούτε ψυχρός είσαι ούτε ζεστός· είθε να ήσουν ψυχρός ή ζεστός·

¹⁶ έτσι, επειδή είσαι χλιαρός, και ούτε ψυχρός ούτε ζεστός, πρόκειται να σε ξεράσω από το στόμα μου.

17 Επειδή, λες ότι: Είμαι πλούσιος, και πλούτησα, και δεν έχω ανάγκη από τίποτε, και δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ταλαίπωρος, και ο ελεεινός, και ο φτωχός, και ο τυφλός και ο γυμνός·

18 σε συμβουλεύω να αγοράσεις από μένα χρυσάφι δοκιμασμένο από τη φωτιά, για να πλουτήσεις· και ιμάτια λευκά για να ντυθείς, και να μη φανερωθεί η ντροπή της γύμνιας σου· και να χρίσεις τα μάτια σου με κολλύριο, για να βλέπεις.

19 Εγώ, όσους αγαπάω, τους ελέγχω και τους περνάω από παιδεία· γίνε, λοιπόν, ζηλωτής και μετανόησε.

20 Πρόσεξε, στέκομαι στη θύρα και κρούω· αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου, και ανοίξει τη θύρα, θα μπω μέσα σ' αυτόν, και θα δειπνήσω μαζί του και αυτός μαζί μου.

21 Όποιος νικάει, θα του δώσω να καθήσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως και εγώ νίκησα, και κάθησα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο του.

22 Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει τι λέει το Πνεύμα προς τις εκκλησίες.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 4

Ο Θρόνος του Θεού και οι 24 πρεσβύτεροι

1 ΥΣΤΕΡΑ απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, μία ανοιγμένη θύρα στον ουρανό· και η πρώτη φωνή, την οποία άκουσα, σαν σάλπιγγα που μιλούσε μαζί μου, έλεγε: Ανέβα εδώ, και θα σου δείξω όσα πρέπει να γίνουν ύστερα απ' αυτά.

2 Και αμέσως ήρθα σε πνευματική έκσταση, και είδα, ένας θρόνος βρισκόταν στον ουρανό, κι επάνω στον θρόνο ήταν κάποιος που καθόταν·

3 και αυτός που καθόταν, ως προς τη θέα, ήταν όμοιος με πέτρα ίασπη και σάρδιο· και ολόγυρα από τον θρόνο, ως προς τη θέα, ήταν ίριδα όμοια με σμάραγδο.

4 Και ολόγυρα στον θρόνο ήσαν 24 θρόνοι· και επάνω στους θρόνους είδα καθισμένους τούς 24 πρεσβύτερους, ντυμένους με λευκά ιμάτια· και επάνω στα κεφάλια τους είχαν χρυσά στεφάνια·

5 και από τον θρόνο έβγαιναν αστραπές και βροντές και φωνές. Και ήσαν επτά λαμπάδες φωτιάς που έκαιγαν μπροστά από τον θρόνο, οι οποίες ήσαν τα επτά πνεύματα του Θεού.

Ο Θρόνος του Θεού. Τα τέσσερα ζώα

6 Και μπροστά από τον θρόνο ήταν μία γυάλινη θάλασσα, όμοια με κρύσταλλο· και στο μέσον τού θρόνου και ολόγυρα από τον θρόνο ήσαν τέσσερα ζώα γεμάτα με μάτια, από μπροστά και από πίσω.

⁷ Και το πρώτο ζώο ήταν όμοιο με λιοντάρι, και το δεύτερο ζώο ήταν όμοιο με μοσχάρι, και το τρίτο ζώο είχε πρόσωπο σαν άνθρωπος, και το τέταρτο ζώο ήταν όμοιο με αετό που πετούσε.

⁸ Και τα τέσσερα ζώα είχαν ολόγουρα, κάθε ένα ξεχωριστά, από έξι φτερούγες, και από μέσα ήσαν γεμάτα με μάτια· και δεν σταματούν ημέρα και νύχτα να λένε: «Άγιος, άγιος, άγιος, ο Κύριος ο Θεός, ο Παντοκράτορας», ο Ην και ο Ων και ο Ερχόμενος.

⁹ Και όταν τα ζώα προσφέρουν δόξα και τιμή και ευχαριστία σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων,

¹⁰ οι 24 πρεσβύτεροι θα πέσουν μπροστά σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και θα προσκυνήσουν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, και θα βάλουν τα στεφάνια τους μπροστά στον θρόνο, λέγοντας:

¹¹ Άξιος είσαι, Κύριε και Θεέ μας, να πάρεις τη δόξα και την τιμή και τη δύναμη· επειδή, εσύ έκτισες τα πάντα και για το θέλημά σου υπάρχουν και κτίστηκαν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 5

Το βιβλίο με τις επτά σφραγίδες

¹ ΚΑΙ είδα στο δεξί χέρι εκείνου που καθόταν επάνω στον θρόνο ένα βιβλίο, γραμμένο από μέσα και από πίσω, κατασφραγισμένο με επτά σφραγίδες.

² Και είδα έναν ισχυρό άγγελο να κηρύττει με δυνατή φωνή: Ποιος είναι άξιος να ανοίξει το βιβλίο και να λύσει τις σφραγίδες του;

³ Και κανένας δεν μπορούσε μέσα στον ουρανό ούτε επάνω στη γη ούτε κάτω από τη γη, να ανοίξει το βιβλίο ούτε και να το βλέπει.

⁴ Και εγώ έκλαιγα πολύ, που δεν βρέθηκε κανένας άξιος να το ανοίξει και να διαβάσει το βιβλίο, ούτε και να το βλέπει.

⁵ Και ένας από τους πρεσβύτερους μου λέει: Μη κλαις· πρόσεξε, υπερίσχυσε το λιοντάρι, που είναι από τη φυλή του Ιούδα, η ρίζα του Δαβίδ, να ανοίξει το βιβλίο, και να λύσει τις επτά σφραγίδες του.

Το Σφαγμένο Αρνίο

⁶ Και είδα, και νάσου, στο μέσον τού θρόνου και των τεσσάρων ζώων, και στο μέσον των πρεσβυτέρων, ένα Αρνίο να στέκεται ως σφαγμένο, έχοντας επτά κέρατα, και επτά μάτια· που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.

⁷ Και ήρθε και πήρε το βιβλίο από το δεξί χέρι εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο.

⁸ Και όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο, έχοντας κάθε ένας κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων·

⁹ και ψάλλουν μία καινούργια ωδή, λέγοντας: Άξιος είσαι, να πάρεις το βιβλίο, και να ανοίξεις τις σφραγίδες του· επειδή, σφάχτηκες, και μας αγόρασες στον Θεό με το αίμα σου, από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος·

¹⁰ και μας έκανες βασιλιάδες και ιερείς στον Θεό μας· και θα βασιλεύσουμε επάνω στη γη.

¹¹ Και είδα, και άκουσα μια φωνή από πολλούς αγγέλους, ολόγυρα από τον θρόνο και από τα ζώα και από τους πρεσβύτερους· και ο αριθμός τους ήταν μυριάδες μυριάδων, και χιλιάδες χιλιάδων,

¹² λέγοντας με δυνατή φωνή: Το σφαγμένο Αρνίο είναι άξιο να πάρει τη δύναμη και πλούτο και σοφία και ισχύ και τιμή και δόξα και ευλογία.

¹³ Και κάθε κτίσμα που είναι μέσα στον ουρανό, κι επάνω στη γη, και κάτω από τη γη, και όσα είναι μέσα στη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά, άκουσα ότι έλεγαν: Σ' αυτόν που κάθεται επάνω στον θρόνο, και στο Αρνίο, ας είναι η ευλογία και η τιμή και η δόξα και η κυριαρχική εξουσία στους αιώνες των αιώνων.

¹⁴ Και τα τέσσερα ζώα έλεγαν: Αμήν· και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν και προσκύνησαν αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 6

Το άνοιγμα της πρώτης σφραγίδας

¹ ΚΑΙ είδα, όταν το Αρνίο άνοιξε μία από τις σφραγίδες, και άκουσα ένα από τα τέσσερα ζώα, σαν με φωνή βροντής, να λέει: Έλα και βλέπε.

² Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, λευκό· και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό είχε ένα τόξο· και του δόθηκε ένα στεφάνι, και βγήκε νικώντας, για να νικήσει.

Το άνοιγμα της δεύτερης σφραγίδας

³ Και όταν άνοιξε τη δεύτερη σφραγίδα, άκουσα το δεύτερο ζώο να λέει: Έλα και βλέπε.

⁴ Και βγήκε ένα άλλο άλογο, κόκκινο· και σ' αυτόν που καθόταν επάνω σ' αυτό δόθηκε να σηκώσει την ειρήνη από τη γη, και να σφάξουν ο ένας τον άλλον, και του δόθηκε μία μεγάλη μάχαιρα.

Το άνοιγμα της τρίτης σφραγίδας

⁵ Και όταν άνοιξε την τρίτη σφραγίδα, άκουσα το τρίτο ζώο να λέει: Έλα και βλέπε. Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, μαύρο, και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό είχε μία ζυγαριά στο χέρι του.

⁶ Και άκουσα μία φωνή στο μέσον των τεσσάρων ζώων, που έλεγε: Ένας χοίνικας σιτάρι για ένα δηνάριο· και τρεις χοίνικες κριθάρι για ένα δηνάριο· και: Το λάδι και το κρασί να μη τα βλάψεις.

Το άνοιγμα της τέταρτης σφραγίδας

⁷ Και όταν άνοιξε την τέταρτη σφραγίδα, άκουσα τη φωνή τού τέταρτου ζώου να λέει: Έλα και βλέπε.

⁸ Και είδα, και ξάφνου, ένα άλογο, ωχρο, και εκείνος που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Θάνατος, και ο Άδης ακολουθούσε μαζί του· και τους δόθηκε εξουσία επάνω στο ένα τέταρτο της γης να θανατώσουν με ρομφαία και με πείνα και με θάνατο, και με τα θηρία τής γης.

Το άνοιγμα της πέμπτης σφραγίδας

⁹ Και όταν άνοιξε την πέμπτη σφραγίδα, είδα από κάτω από το θυσιαστήριο τις ψυχές των σφαγμένων εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και εξαιτίας τής μαρτυρίας που είχαν·

¹⁰ και έκραζαν με δυνατή φωνή, λέγοντας: Μέχρι πότε, ω Κυρίαρχε άγιε και αληθινέ, δεν κρίνεις και δεν εκδικείσαι το αίμα μας από εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη;

¹¹ Και σε κάθε έναν δόθηκαν λευκές στολές, και τους ειπώθηκε να αναπαυθούν ακόμα λίγο καιρό, μέχρις ότου συμπληρωθούν και οι σύνδουλοί τους και οι αδελφοί τους, αυτοί που πρόκειται να φονευθούν όπως και αυτοί.

Το άνοιγμα της έκτης σφραγίδας

¹² Και είδα, όταν άνοιξε την έκτη σφραγίδα· και ξάφνου, έγινε ένας μεγάλος σεισμός, και ο ήλιος έγινε μαύρος, σαν τρίχινος σάκος, και το φεγγάρι έγινε σαν αίμα·

¹³ και τα αστέρια τού ουρανού έπεσαν στη γη, όπως η συκιά ρίχνει τα ανώριμα σύκα της, όταν σείεται από δυνατόν άνεμο.

¹⁴ Και ο ουρανός αποχωρίστηκε «σαν τυλιγμένο βιβλίο», και κάθε βουνό και νησί κινήθηκαν από τους τόπους τους·

¹⁵ και οι βασιλιάδες τής γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλιάρχοι, και οι δυνατοί, και κάθε δούλος, και κάθε ελεύθερος, έκρυψαν τον εαυτό τους στα σπήλαια και στις πέτρες των βουνών,

¹⁶ και λένε προς τα βουνά και προς τις πέτρες: Πέστε επάνω μας, και κρύψτε μας από το πρόσωπο εκείνου που κάθεσαι επάνω στον θρόνο, και από την οργή τού Αρνίου·

¹⁷ επειδή, ήρθε η μεγάλη ημέρα τής οργής του· και ποιος μπορεί να σταθεί;

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 7

Γαλήνη πριν από την καταιγίδα

¹ ΚΑΙ ύστερα από αυτά είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται επάνω στις τέσσερις γωνίες τής γης, που κρατούσαν τούς τέσσερις ανέμους τής γης, για να μη πνέει ο άνεμος επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κάθε δέντρο.

² Και είδα έναν άλλον άγγελο που ανέβηκε από την ανατολή τού ήλιου, έχοντας τη σφραγίδα τού ζωντανού Θεού· και έκραξε με δυνατή φωνή προς τους τέσσερις αγγέλους, στους οποίους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα,

³ λέγοντας: Να μη βλάψετε τη γη ούτε τη θάλασσα ούτε τα δέντρα, μέχρις ότου σφραγίσουμε τους δούλους τού Θεού μας επάνω στα μέτωπά τους.

Οι 144.000

⁴ Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων· 144.000 ήσαν σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων Ισραήλ·

⁵ από τη φυλή τού Ιούδα, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ρουβήν, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Γαδ, 12.000 σφραγισμένοι·

⁶ από τη φυλή τού Ασήρ 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Νεφθαλείμ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Μανασσή, 12.000 σφραγισμένοι·

⁷ από τη φυλή τού Συμεών, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Λευί, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ισάαχάρ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Ζαβουλών, 12.000 σφραγισμένοι·

⁸ από τη φυλή τού Ιωσήφ, 12.000 σφραγισμένοι· από τη φυλή τού Βενιαμίν 12.000 σφραγισμένοι.

Οι λυτρωμένοι μέσα από τη Μεγάλη Θλίψη

⁹ Ύστερα από αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες·

¹⁰ και κρίζοντας με δυνατή φωνή, έλεγαν: Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου.

¹¹ Και όλοι οι άγγελοι στέκονταν ολόγυρα από τον θρόνο και τους πρεσβύτερους και τα τέσσερα ζώα, και έπεσαν μπρούμυτα μπροστά στον θρόνο, και προσκύνησαν τον Θεό,

¹² λέγοντας: Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ισχύς ανήκουν στον Θεό μας στους αιώνες των αιώνων. Αμήν.

¹³ Και ένας από τους πρεσβύτερους αποκρίθηκε, λέγοντας σε μένα: Αυτοί οι ντυμένοι με τις λευκές στολές, ποιοι είναι, και από πού ήρθαν;

14 Και του είπα: Κύριε, εσύ ξέρεις. Και μου είπε: Αυτοί είναι εκείνοι που έρχονται από τη μεγάλη θλίψη· και έπλυναν τις στολές τους, και τις λεύκαναν στο αίμα τού Αρνίου.

15 Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα κατασκηνώσει επάνω τους.

16 Δεν θα πεινάσουν πλέον ούτε θα διψάσουν πλέον ούτε θα πέσει επάνω τους ο ήλιος ούτε κανένα καύμα·

17 επειδή, το Αρνίο, που είναι ανάμεσα στον θρόνο, θα τους ποιμάνει, και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών· και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 8

Το άνοιγμα της έβδομης σφραγίδας

1 ΚΑΙ όταν άνοιξε την έβδομη σφραγίδα, έγινε σιωπή στον ουρανό μέχρι μισή ώρα.

2 Και είδα τούς επτά αγγέλους, που στέκονταν μπροστά στον Θεό· και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες.

3 Και ήρθε ένας άλλος άγγελος, και στάθηκε μπροστά από το θυσιαστήριο, κρατώντας ένα χρυσό θυμιατήριο· και του δόθηκαν πολλά θυμιάματα, για να τα προσφέρει μαζί με τις προσευχές όλων των αγίων επάνω στο χρυσό θυσιαστήριο, που είναι μπροστά από τον θρόνο.

4 Και ο καπνός των θυμιαμάτων, με τις προσευχές όλων των αγίων, ανέβηκε από το χέρι τού αγγέλου μπροστά στον Θεό·

5 και ο άγγελος πήρε το θυμιατήριο, και το γέμισε από τη φωτιά τού θυσιαστηρίου, και την έρριξε στη γη· και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές και σεισμός.

6 Και οι επτά άγγελοι, που είχαν τις επτά σάλπιγγες, ετοίμασαν τον εαυτό τους για να σαλπίσουν.

Η πρώτη σάλπιγγα

7 Και σάλπισε ο πρώτος άγγελος, και έγινε χαλάζι και φωτιά αναμιγμένα με αίμα, και ρίχτηκαν στη γη· και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε, και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε.

Η δεύτερη σάλπιγγα

8 Και σάλπισε ο δεύτερος άγγελος, και σαν ένα μεγάλο βουνό που καιγόταν με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα· και το ένα τρίτο τής θάλασσας έγινε αίμα·

9 και πέθανε το ένα τρίτο των έμψυχων κτισμάτων που ήσαν μέσα στη θάλασσα· και το ένα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε.

Η τρίτη σάλπιγγα

10 Και σάλπισε ο τρίτος άγγελος, και από τον ουρανό έπεσε ένα μεγάλο αστέρι που καιγόταν σαν λαμπάδα, και έπεσε επάνω στο ένα τρίτο των ποταμών, και επάνω στις πηγές των νερών·

11 και το όνομα του αστεριού λέγεται Άψινθος· και το ένα τρίτο των νερών έγινε άψινθος, και πολλοί άνθρωποι πέθαναν από τα νερά, επειδή έγιναν πικρά.

Η τέταρτη σάλπιγγα

12 Και σάλπισε ο τέταρτος άγγελος, και χτυπήθηκε το ένα τρίτο τού ήλιου, και το ένα τρίτο τού φεγγαριού, και το ένα τρίτο των αστεριών, ώστε να σκοτιστεί το ένα τρίτο απ' αυτά, και η ημέρα να χάσει το ένα τρίτο από το φωτισμό της, το ίδιο και η νύχτα.

Η προειδοποίηση του Θεού

13 Και είδα, και άκουσα έναν άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος έλεγε με δυνατή φωνή: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, για τις υπόλοιπες φωνές τής σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 9

Η πέμπτη σάλπιγγα

1 Και σάλπισε ο πέμπτος άγγελος, και είδα ότι έπεσε ένα αστέρι από τον ουρανό στη γη, και του δόθηκε το κλειδί τού φρέατος της αβύσσου.

2 Και άνοιξε το φρέαρ τής αβύσσου· και ανέβηκε καπνός από το φρέαρ σαν καπνός από ένα μεγάλο καμίνι· και σκοτείνιασε ο ήλιος και ο αέρας από τον καπνό τού φρέατος.

3 Και από τον καπνό βγήκαν στη γη ακρίδες, και δόθηκε σ' αυτές εξουσία, όπως έχουν εξουσία οι σκορπιοί τής γης.

4 Και ειπώθηκε σ' αυτές να μη βλάψουν το χορτάρι τής γης ούτε κανένα χλωρό είδος ούτε κανένα δέντρο· παρά μονάχα τούς ανθρώπους, που δεν έχουν τη σφραγίδα τού Θεού επάνω στα μέτωπά τους.

5 Και δόθηκε σ' αυτές η εντολή να μη τους θανατώσουν, αλλά να βασανιστούν πέντε μήνες· και ο βασανισμός τους ήταν σαν τον βασανισμό τού σκορπιού, όταν χτυπήσει άνθρωπο.

6 Και κατά τις ημέρες εκείνες οι άνθρωποι θα ζητήσουν τον θάνατο, και δεν θα τον βρουν· και θα επιθυμήσουν να πεθάνουν, και ο θάνατος θα φεύγει απ' αυτούς.

⁷ Και οι μορφές των ακρίδων ήσαν όμοιες με άλογα ετοιμασμένα για πόλεμο· και επάνω στα κεφάλια τους ήσαν σαν στεφάνια όμοια με χρυσάφι, και τα πρόσωπά τους ήσαν σαν πρόσωπα ανθρώπων.

⁸ Και είχαν τρίχες σαν τρίχες γυναικών, και τα δόντια τους ήσαν σαν δόντια λιονταριών.

⁹ Και είχαν θώρακες σαν θώρακες σιδερένιους· και η φωνή από τις φτερούγες τους ήταν σαν φωνή από άμαξες πολλών αλόγων, που έτρεχαν σε πόλεμο.

¹⁰ Και είχαν ουρές όμοιες με σκορπιούς, και στις ουρές τους υπήρχαν κεντριά· και η εξουσία τους ήταν να βλάψουν τούς ανθρώπους για πέντε μήνες.

¹¹ Και επικεφαλής τους είχαν έναν βασιλιά, τον άγγελο της αβύσσου· που στην Εβραϊκή ονομάζεται Αβαδδών, και στην Ελληνική έχει το όνομα Απολλύων.

¹² Το ένα Αλλοίμονο πέρασε· προσέξτε, έρχονται άλλα δύο ακόμα, ύστερα απ' αυτά.

Η έκτη σάλπιγγα

¹³ Και σάλπισε ο έκτος άγγελος, και άκουσα μία φωνή από τα τέσσερα κέρατα του χρυσού θυσιαστηρίου, που είναι μπροστά στον Θεό,

¹⁴ να λέει προς τον έκτο άγγελο, που είχε τη σάλπιγγα: Λύσε τούς τέσσερις αγγέλους που είναι δεμένοι στον μεγάλο ποταμό Ευφράτη.

¹⁵ Και λύθηκαν οι τέσσερις άγγελοι, που ήσαν ετοιμασμένοι για την ώρα και την ημέρα και τον μήνα και τον χρόνο, για να θανατώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων.

¹⁶ Και ο αριθμός των στρατευμάτων τού ιππικού ήταν δύο μυριάδες μυριάδων· και άκουσα τον αριθμό τους.

¹⁷ Και έτσι είδα τα άλογα μέσα στην όραση, και εκείνους που κάθονταν επάνω τους, ότι είχαν θώρακες πύρινους και υακίνθινους και θειαφένιους· και τα κεφάλια των αλόγων ήσαν σαν κεφάλια λιονταριών, και από τα στόματά τους έβγαινε φωτιά και καπνός και θειάφι.

¹⁸ Από τούτους τούς τρεις θανατώθηκαν το ένα τρίτο των ανθρώπων, από τη φωτιά και από τον καπνό, και από το θειάφι που έβγαινε από το στόμα τους,

¹⁹ για τον λόγο ότι, οι εξουσίες τους είναι στο στόμα τους· επειδή, οι ουρές τους είναι όμοιες με φίδια, έχουν κεφάλια, και μ' αυτές βλάπτουν.

Η σκληρότητα της ανθρώπινης καρδιάς

²⁰ Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν θανατώθηκαν μ' αυτές τις πληγές, ούτε μετανόησαν από τα έργα των χεριών τους, ώστε να μη προσκυνήσουν τα δαιμόνια, και τα είδωλα τα χρυσά και τα ασημένια και τα χάλκινα και τα πέτρινα και τα ξύλινα, που ούτε να βλέπουν μπορούν ούτε να ακούν ούτε να περπατούν·

21 και δεν μετανόησαν από τους φόνους τους ούτε από τις φαρμακείες τους ούτε από την πορνεία τους ούτε από τις κλοπές τους.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 10

Ο ισχυρός άγγελος και το μικρό βιβλίο

1 ΚΑΙ είδα έναν άλλον ισχυρό άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ντυμένον με νεφέλη· και επάνω στο κεφάλι του ήταν το ουράνιο τόξο· και το πρόσωπό του ήταν σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν στύλοι φωτιάς.

2 Και στο χέρι του είχε ένα μικρό βιβλίο ανοιγμένο· και έβαλε το δεξί του πόδι επάνω στη θάλασσα, ενώ το αριστερό του το έβαλε επάνω στη γη·

3 και έκραξε με δυνατή φωνή όπως βρυχάζει το λιοντάρι. Και όταν έκραξε, μίλησαν οι επτά βροντές τις φωνές τους.

4 Και όταν οι επτά βροντές μίλησαν τις δικές τους φωνές, επρόκειτο να γράφω· και άκουσα μία φωνή από τον ουρανό, που μου έλεγε: Σφράγισε εκείνα που μίλησαν οι επτά βροντές, και να μη τα γράψεις.

5 Και ο άγγελος που είδα να στέκεται επάνω στη θάλασσα και επάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του στον ουρανό,

6 και ορκίστηκε σ' αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έκτισε τον ουρανό, και εκείνα που είναι μέσα σ' αυτόν, και τη γη, και εκείνα που είναι μέσα σ' αυτή, και τη θάλασσα, και εκείνα που είναι μέσα σ' αυτή, ότι καιρός δεν θα υπάρχει πλέον·

7 αλλά, κατά τις ημέρες τής φωνής τού έβδομου αγγέλου, όταν πρόκειται να σαλπίσει, τότε θα πραγματοποιηθεί το μυστήριο του Θεού, όπως φανέρωσε στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.

Ο Ιωάννης τρώει το μικρό βιβλίο

8 Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό, μιλούσε πάλι μαζί μου, και έλεγε: Πήγαινε, πάρε το μικρό ανοιγμένο βιβλίο, που είναι στο χέρι τού αγγέλου, ο οποίος στέκεται επάνω στη θάλασσα και επάνω στη γη.

9 Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντας σ' αυτόν να μου δώσει το μικρό βιβλίο. Και μου λέει: Πάρε, και να το φας ολοκληρωτικά· και θα πικράνει την κοιλιά σου, όμως στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι.

10 Και πήρα το μικρό βιβλίο από το χέρι τού αγγέλου, και το έφαγα ολοκληρωτικά· και στο στόμα μου ήταν γλυκό σαν μέλι· και όταν το έφαγα, πικράθηκε η κοιλιά μου.

11 Και μου λέει: Πρέπει πάλι να προφητεύσεις για λαούς και έθνη και γλώσσες και πολλούς βασιλιάδες.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 11

Η μέτρηση του Ναού

¹ Και μου δόθηκε ένα καλάμι όμοιο με ράβδο· και ο άγγελος στεκόταν, λέγοντας: Σήκω, και μέτρησε τον ναό τού Θεού, και το θυσιαστήριο, και αυτούς που προσκυνούν μέσα σ' αυτόν.

² Την αυλή, όμως, που είναι απέξω από τον ναό, άφησέ την έξω, και να μη τη μετρήσεις, επειδή δόθηκε στα έθνη· και θα πατήσουν την άγια πόλη για 42 μήνες.

Οι δύο μάρτυρες

³ Και θα δώσω στους δύο μάρτυρές μου να προφητεύσουν για 1.260 ημέρες, ντυμένοι με σάκους.

⁴ Αυτά είναι τα δύο ελιόδεντρα, και οι δύο λυχνίες, που στέκονται μπροστά στον Θεό τής γης.

⁵ Και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, βγαίνει από το στόμα τους φωτιά και κατατρώει τούς εχθρούς τους· και αν κάποιος θέλει να τους βλάψει, έτσι πρέπει και αυτός να θανατωθεί.

⁶ Αυτοί έχουν εξουσία να κλείσουν τον ουρανό, για να μη βρέχει βροχή κατά τις ημέρες τής προφητείας τους· και έχουν εξουσία επάνω στα νερά, να τα μετατρέπουν σε αίμα, και να χτυπήσουν τη γη με κάθε πληγή, όσες φορές αν το θελήσουν.

⁷ Και όταν τελειώσουν τη μαρτυρία τους, το θηρίο, αυτό που ανεβαίνει από την άβυσσο, θα κάνει μαζί τους πόλεμο, και θα τους νικήσει, και θα τους θανατώσει.

⁸ Και τα πτώματά τους θα βρίσκονται επάνω στην πλατεία τής μεγάλης πόλης, που πνευματικά αποκαλείται Σόδομα και Αίγυπτος, όπου και ο Κύριός μας σταυρώθηκε.

⁹ Και οι άνθρωποι από τους λαούς και τις φυλές και τις γλώσσες και τα έθνη θα βλέπουν τα πτώματά τους για τρεις ημέρες και μισή, και δεν θα αφήσουν τα πτώματά τους να μπουν σε τάφους.

¹⁰ Και εκείνοι που κατοικούν στη γη θα χαρούν γι' αυτούς, και θα ευφρανθούν· και θα στείλουν δώρα ο ένας προς τον άλλον, επειδή αυτοί οι δύο προφήτες βασάνισαν εκείνους που κατοικούν επάνω στη γη.

¹¹ Και ύστερα από τις τρεις ημέρες και μισή, μπήκε μέσα σ' αυτούς πνεύμα ζωής από τον Θεό· και στάθηκαν επάνω στα πόδια τους, και μεγάλος φόβος έπεσε επάνω σ' εκείνους που τους κοίταζαν.

¹² Και άκουσαν μία δυνατή φωνή από τον ουρανό που τους έλεγε: Ανεβείτε εδώ. Και ανέβηκαν στον ουρανό μέσα στη νεφέλη· και τους είδαν οι εχθροί τους.

13 Και κατά την ώρα εκείνη έγινε μεγάλος σεισμός, και το ένα δέκατο της πόλης έπεσε, και θανατώθηκαν στον σεισμό 7.000 ξακουστά ονόματα ανθρώπων· και οι υπόλοιποι έγιναν έντρομοι, και έδωσαν δόξα στον Θεό τού ουρανού.

14 Το δεύτερο Αλλοίμονο πέρασε· προσέξτε, το τρίτο Αλλοίμονο έρχεται γρήγορα.

Η έβδομη σάλπιγγα

15 ΚΑΙ σάλπισε ο έβδομος άγγελος, και έγιναν δυνατές φωνές μέσα στον ουρανό, που έλεγαν: Οι βασιλείες τού κόσμου έγιναν του Κυρίου μας, και του Χριστού του, και θα βασιλεύσει στους αιώνες των αιώνων.

16 Και οι 24 πρεσβύτεροι, που κάθονται μπροστά στον Θεό επάνω στους θρόνους τους, έπεσαν με το πρόσωπό τους μπρούμυτα και προσκύνησαν τον Θεό,

17 λέγοντας: Σε ευχαριστούμε, Κύριε Θεέ, Παντοκράτορα, ο Ων και ο Ην και ο Ερχόμενος· επειδή, πήρες τη μεγάλη σου δύναμη, και βασίλευσες·

18 και τα έθνη οργίστηκαν, και ήρθε η οργή σου, και ο καιρός των νεκρών, για να κριθούν, και να δώσεις τον μισθό στους δούλους σου, τους προφήτες, και στους αγίους, και σ' εκείνους που φοβούνται το όνομά σου, τους μικρούς και τους μεγάλους, και να φθείρεις αυτούς που φθείρουν τη γη.

19 Και ανοίχθηκε ο ναός τού Θεού μέσα στον ουρανό, και φάνηκε η κιβωτός τής διαθήκης του μέσα στον ναό του· και έγιναν αστραπές και φωνές και βροντές και σεισμός και μεγάλο χαλάζι.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 12

Τα δύο σημεία: Η γυναίκα και ο δράκοντας

1 ΚΑΙ ένα μεγάλο σημείο φάνηκε στον ουρανό· μία γυναίκα ντυμένη τον ήλιο, και το φεγγάρι ήταν κάτω από τα πόδια της, και επάνω στο κεφάλι της είχε ένα στεφάνι από δώδεκα αστέρια·

2 και επειδή ήταν έγκυος, έκραζε κοιλοπονώντας, και βασανιζόμενη για να γεννήσει.

3 Και φάνηκε ένα άλλο σημείο στον ουρανό, και νάσου, ένας μεγάλος κόκκινος δράκοντας, που είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα· και επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν επτά διαδήματα·

4 και η ουρά του έσυρε το ένα τρίτο των αστεριών τού ουρανού, και τα έρριξε στη γη. Και ο δράκοντας στάθηκε μπροστά στη γυναίκα που επρόκειτο να γεννήσει, για να καταφάει το παιδί της όταν το γεννήσει.

⁵ Και γέννησε ένα αρσενικό παιδί, το οποίο πρόκειται να ποιμάνει όλα τα έθνη με σιδερένια ράβδο· και το παιδί της αρπάχτηκε προς τον Θεό και τον θρόνο του.

⁶ Και η γυναίκα έφυγε στην έρημο, όπου έχει έναν ετοιμασμένον τόπο από τον Θεό, για να την τρέφουν εκεί 1.260 ημέρες.

Ο πόλεμος στον ουρανό

⁷ Και έγινε πόλεμος στον ουρανό· ο Μιχαήλ και οι άγγελοί του πολέμησαν ενάντια στον δράκοντα, και ο δράκοντας πολέμησε και οι άγγελοί του.

⁸ Και δεν υπερίσχυσαν ούτε βρέθηκε πλέον τόπος γι' αυτούς στον ουρανό.

⁹ Και ρίχτηκε ο μεγάλος δράκοντας, το αρχαίο φίδι, που αποκαλείται ο διάβολος, και ο σατανάς, που πλανάει ολόκληρη την οικουμένη, ρίχτηκε στη γη· και οι άγγελοί του ρίχτηκαν μαζί του.

¹⁰ Και άκουσα μία δυνατή φωνή στον ουρανό που έλεγε: Τώρα έγινε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία τού Θεού μας, και η εξουσία τού Χριστού του· επειδή, ρίχτηκε κάτω ο κατηγορος των αδελφών μας, που τους κατηγορεί μπροστά στον Θεό μας ημέρα και νύχτα.

¹¹ Και αυτοί τον νίκησαν με το αίμα τού Αρνίου, και με τον λόγο τής μαρτυρίας τους· και δεν αγάπησαν την ψυχή τους μέχρι θανάτου.

¹² Γι' αυτό, να ευφραίνεστε, οι ουρανοί, και εκείνοι που κατοικείτε μέσα σ' αυτούς. Αλλοίμονο σ' αυτούς που κατοικούν στη γη και στη θάλασσα, επειδή ο διάβολος κατέβηκε σε σας έχοντας μεγάλον θυμό, δεδομένου ότι γνωρίζει πως έχει λίγο καιρό.

Ο διωγμός τής γυναίκας

¹³ Και όταν ο δράκοντας είδε ότι ρίχτηκε στη γη, καταδίωξε τη γυναίκα, η οποία γέννησε το αρσενικό.

¹⁴ Και στη γυναίκα δόθηκαν δύο φτερούγες τού μεγάλου αετού, για να πετάει στην έρημο, στον τόπο της, όπου εκεί τρέφεται για καιρόν και καιρούς και μισόν καιρό, μακριά από το φίδι·

¹⁵ και το φίδι έρριξε από το στόμα του, πίσω από τη γυναίκα, νερό σαν ποταμό, για να κάνει να την παρασύρει ο ποταμός.

¹⁶ Και η γη βοήθησε τη γυναίκα, και η γη άνοιξε το στόμα της, και κατάπιε τον ποταμό, τον οποίο ο δράκοντας έρριξε από το στόμα του.

¹⁷ Και ο δράκοντας οργίστηκε ενάντια στη γυναίκα, και πήγε να κάνει πόλεμο με τους υπόλοιπους από το σπέρμα της, που τηρούν τις εντολές τού Θεού και έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού Χριστού.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 13

Το θηρίο από τη θάλασσα

- ¹ ΚΑΙ στάθηκα επάνω στην άμμο τῆς θάλασσας· και είδα ένα θηρίο να ανεβαίνει από τη θάλασσα, το οποίο είχε επτά κεφάλια, και δέκα κέρατα· και επάνω στα κέρατά του ήσαν δέκα διαδήματα, και επάνω στα κεφάλια του υπήρχαν ονόματα βλασφημίας.
- ² Και το θηρίο που είδα, ήταν όμοιο με πάρδαλη, και τα πόδια του σαν αρκούδα, και το στόμα του σαν στόμα λιονταριού· και ο δράκοντας έδωσε σ' αυτό τη δύναμή του, και τον θρόνο του, και μεγάλη εξουσία.
- ³ Και είδα ένα από τα κεφάλια του σαν να ήταν πληγωμένο για θάνατο· και η θανάσιμη πληγή του θεραπεύτηκε· και θαύμασε ολόκληρη η γη, που ήταν πίσω από το θηρίο.
- ⁴ Και προσκύνησαν τον δράκοντα, που έδωσε εξουσία στο θηρίο, και προσκύνησαν το θηρίο, λέγοντας: Ποιος είναι όμοιος με το θηρίο; Ποιος μπορεί να πολεμήσει μαζί του;
- ⁵ Και του δόθηκε στόμα που μιλούσε μεγάλα πράγματα, και έλεγε λόγια βλασφημίας, και του δόθηκε εξουσία να κάνει πόλεμο για 42 μήνες.
- ⁶ Και άνοιξε το στόμα του σε βλασφημία ενάντια στον Θεό, να βλασφημήσει το όνομά του, και τη σκηνή του, και αυτούς που κατοικούν μέσα στον ουρανό.
- ⁷ Και του δόθηκε να κάνει πόλεμο με τους αγίους, και να τους νικήσει· και του δόθηκε εξουσία επάνω σε κάθε φυλή και γλώσσα και έθνος.
- ⁸ Και θα το προσκυνήσουν όλοι αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν γράφτηκαν στο βιβλίο τῆς ζωῆς τού Αρνίου, που είναι σφαγμένο από τη δημιουργία τού κόσμου.
- ⁹ Όποιος έχει αυτί, ας ακούσει.
- ¹⁰ Όποιος φέρνει σε αιχμαλωσία, θα πάει σε αιχμαλωσία· όποιος φονεύσει με μάχαιρα, αυτός πρέπει να φονευθεί με μάχαιρα. Εδώ είναι η υπομονή και η πίστη των αγίων.

Το θηρίο από τη γη

- ¹¹ Και είδα ένα άλλο θηρίο να ανεβαίνει από τη γη, και είχε δύο κέρατα, όμοια με κέρατα αρνιού, και μιλούσε σαν δράκοντα.
- ¹² Και ενεργούσε ολόκληρη την εξουσία τού πρώτου θηρίου μπροστά του, και έκανε τη γη και εκείνους που κατοικούν σ' αυτή να προσκυνήσουν το πρώτο θηρίο, του οποίου η θανάσιμη πληγή θεραπεύθηκε.
- ¹³ Και έκανε μεγάλα σημεία, ώστε έκανε να κατεβαίνει και φωτιά από τον ουρανό στη γη μπροστά στους ανθρώπους.
- ¹⁴ Και πλανούσε αυτούς που κατοικούσαν επάνω στη γη, εξαιτίας των σημείων που του δόθηκαν να κάνει μπροστά στο θηρίο, λέγοντας προς

εκείνους που κατοικούσαν επάνω στη γη να κάνουν μία εικόνα στο θηρίο, που έχει την πληγή της μάχαιρας, και έζησε.

15 Και του δόθηκε η ικανότητα να δώσει πνεύμα στην εικόνα τού θηρίου, ώστε η εικόνα τού θηρίου να μιλήσει, και να κάνει, όσοι δεν προσκυνήσουν την εικόνα τού θηρίου, να θανατωθούν.

16 Και έκανε όλους, τους μικρούς και τους μεγάλους, και τους πλουσίους και τους φτωχούς, και τους ελεύθερους και τους δούλους, να πάρουν χάραγμα επάνω στο δεξί τους χέρι ή επάνω στα μέτωπά τους·

17 και να μη μπορεί κανένας να αγοράσει ή να πουλήσει, παρά μονάχα αυτός που έχει το χάραγμα ή το όνομα του θηρίου ή τον αριθμό τού ονόματός του.

Ο αριθμός τού θηρίου

18 Εδώ είναι η σοφία· όποιος έχει τον νου, ας λογαριάσει τον αριθμό τού θηρίου· επειδή, είναι αριθμός ανθρώπου, και ο αριθμός του είναι 666.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 14

Το Αρνίο και οι 144.000

1 ΚΑΙ είδα, και νάσου ένα Αρνίο στεκόταν επάνω στο βουνό Σιών, και μαζί του 144.000, που είχαν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους.

2 Και άκουσα μία φωνή από τον ουρανό, σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή δυνατής βροντής· και άκουσα μία φωνή από κιθαρωδούς, που έπαιζαν με τις κιθάρες τους.

3 Και έψαλλαν σαν μία καινούργια ωδή μπροστά στον θρόνο, και μπροστά στα τέσσερα ζώα και τους πρεσβύτερους· και κανένας δεν μπορούσε να μάθει την ωδή, παρά μονάχα οι 144.000, που ήσαν αγορασμένοι από τη γη.

4 Αυτοί είναι εκείνοι που δεν μολύνθηκαν με γυναίκες· επειδή, είναι παρθένοι· αυτοί είναι που ακολουθούν το Αρνίο όπου και αν πάει, αυτοί αγοράστηκαν από τους ανθρώπους, ως απαρχή στον Θεό και στο Αρνίο.

5 Και στο στόμα τους δεν βρέθηκε δόλος· επειδή, είναι χωρίς ψεγάδι μπροστά στον θρόνο τού Θεού.

Εξαγγελία τού αιώνιου Ευαγγελίου

6 ΚΑΙ είδα έναν άλλον άγγελο να πετάει στο μέσον τού ουρανού, ο οποίος είχε ένα αιώνιο ευαγγέλιο, για να κηρύξει σ' αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη, και σε κάθε έθνος και φυλή και γλώσσα και λαό·

7 και έλεγε με δυνατή φωνή: Φοβηθείτε τον Θεό, και δώστε δόξα σ' αυτόν, επειδή ήρθε η ώρα της κρίσης του· και προσκυνήστε αυτόν ο οποίος δημιούργησε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και τις πηγές των νερών.

Εξαγγελία πτώσης της Βαβυλώνας

⁸ Και ένας άλλος άγγελος ακολούθησε, λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα, η μεγάλη πόλη· επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της πότισε όλα τα έθνη.

Εξαγγελία κρίσης στους οπαδούς τού θηρίου

⁹ Και ένας τρίτος άγγελος τους ακολούθησε, λέγοντας με δυνατή φωνή: Όποιος προσκυνάει το θηρίο και την εικόνα του, και παίρνει το χάραγμα επάνω στο μέτωπό του ή επάνω στο χέρι του,

¹⁰ θα πιει και αυτός από το κρασί τού θυμού τού Θεού, που είναι κερασμένο ανόθευτο μέσα στο ποτήρι τής οργής του· και θα βασανιστεί με φωτιά και θειάφι μπροστά στους άγιους αγγέλους και μπροστά στο Αρνίο.

¹¹ Και ο καπνός τού βασανισμού τους ανεβαίνει σε αιώνες αιώνων· και δεν έχουν ανάπαυση ημέρα και νύχτα όσοι προσκυνούν το θηρίο και την εικόνα του, και όποιος παίρνει το χάραγμα του ονόματός του.

Υπομονή και θάνατος των αγίων

¹² Εδώ είναι η υπομονή των αγίων· εδώ είναι εκείνοι που φυλάττουν τις εντολές τού Θεού και την πίστη τού Ιησού.

¹³ Και άκουσα μία φωνή από τον ουρανό, που έλεγε σε μένα: Γράψε: Μακάριοι οι νεκροί, που από τώρα πεθαίνουν εν Κυρίω. Ναι, λέει το Πνεύμα, για να αναπαυθούν από τον κόπο τους· και τα έργα τους ακολουθούν μετά απ' αυτούς.

Θερισμός κρίσης. Προαναγγελία τού Αρμαγεδδώνα

¹⁴ Και είδα, και ξάφνου, μία λευκή νεφέλη, και επάνω στη νεφέλη καθόταν κάποιος όμοιος με υιόν ανθρώπου, έχοντας επάνω στο κεφάλι του χρυσό στεφάνι, και στο χέρι του ένα κοφτερό δρεπάνι.

¹⁵ Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό κρίζοντας με δυνατή φωνή προς εκείνον που κάθεται επάνω στη νεφέλη: Στείλε το δρεπάνι σου, και θέρισε· επειδή, ήρθε για σένα η ώρα τού να θερίσεις, δεδομένου ότι ξεράθηκε ο θερισμός τής γης.

¹⁶ Και αυτός που καθόταν επάνω στη νεφέλη έβαλε το δρεπάνι του επάνω στη γη· και θερίστηκε η γη.

¹⁷ Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από τον ναό, που είναι μέσα στον ουρανό, έχοντας και αυτός ένα κοφτερό δρεπάνι.

¹⁸ Και ένας άλλος άγγελος βγήκε από το θυσιαστήριο, έχοντας εξουσία επάνω στη φωτιά· και φώναξε με δυνατή κραυγή προς αυτόν που είχε το κοφτερό δρεπάνι, λέγοντας: Στείλε το κοφτερό σου δρεπάνι, και τρύγησε τα τσαμπιά τής αμπέλου τής γης, επειδή ωρίμασαν τα σταφύλια της.

¹⁹ Και ο άγγελος έβαλε το δρεπάνι του στη γη, και τρύγησε την άμπελο της γης, και έρριξε αυτά που τρυγήθηκαν στον μεγάλο ληνό τού θυμού τού Θεού.

²⁰ Και ο ληνός πατήθηκε έξω από την πόλη, και βγήκε αίμα από τον ληνό μέχρι τούς χαλινούς των αλόγων, σε απόσταση 1.600 σταδίων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 15

Το σημείο των επτά τελευταίων πληγών

¹ ΚΑΙ είδα ένα άλλο σημείο μέσα στον ουρανό, μεγάλο και θαυμαστό, επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά τελευταίες πληγές, επειδή σ' αυτές πραγματοποιήθηκε ο θυμός τού Θεού.

Η γυάλινη θάλασσα

² Και είδα σαν μία γυάλινη θάλασσα αναμιγμένη με φωτιά· και εκείνους που νίκησαν ενάντια στο θηρίο και ενάντια στην εικόνα του, και ενάντια στο χάραγμά του, και ενάντια στον αριθμό τού ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας κιθάρες τού Θεού·

³ και έψαλλαν την ωδή τού Μωυσή, του δούλου τού Θεού, και την ωδή τού Αρνίου, λέγοντας: Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα· δίκαιοι και αληθινοί οι δρόμοι σου, βασιλιά των αγίων.

⁴ Ποιος δεν θα σε φοβηθεί, Κύριε, και δεν θα δοξάσει το όνομά σου; Επειδή, είσαι ο μόνος όσιος· αφού, όλα τα έθνη θάρθουν και θα προσκυνήσουν μπροστά σου· επειδή, οι κρίσεις σου έγιναν φανερές.

Ο Ναός ανοίγει. Οι επτά χρυσές φιάλες

⁵ Και ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ανοίχθηκε ο ναός τής σκηνής τού μαρτυρίου μέσα στον ουρανό.

⁶ Και από τον ναό βγήκαν οι επτά άγγελοι, που είχαν τις επτά πληγές, ντυμένοι με λινά καθαρά και λαμπερά, και περιζωσμένοι γύρω από τα στήθη τους χρυσές ζώνες.

⁷ ΚΑΙ ένα από τα τέσσερα ζώα έδωσε στους επτά αγγέλους επτά χρυσές φιάλες, γεμάτες από τον θυμό τού Θεού, ο οποίος ζει στους αιώνες των αιώνων.

⁸ Και ο ναός γέμισε με καπνό από τη δόξα τού Θεού, και από τη δύναμή του· και κανένας δεν μπορούσε να μπει μέσα στον ναό, μέχρις ότου τελειώσουν οι επτά πληγές των επτά αγγέλων.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 16

ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΦΙΑΛΩΝ

¹ Και άκουσα μία δυνατή φωνή από τον ναό, που έλεγε προς τους επτά αγγέλους: Πηγαίνετε και να ξεχύνετε() στη γη τις φιάλες τού θυμού τού Θεού.

Η πρώτη φιάλη

² Και πήγε ο πρώτος, και ξέχυνε τη φιάλη του επάνω στη γη· και έγινε κακό και οδυνηρό έλκος στους ανθρώπους, που είχαν το χάραγμα του θηρίου, και προσκυνούσαν την εικόνα του.

Η δεύτερη φιάλη

³ Και ο δεύτερος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του στη θάλασσα, και έγινε αίμα σαν νεκρού ανθρώπου· και κάθε ζωντανή ύπαρξη πέθανε μέσα στη θάλασσα.

Η τρίτη φιάλη

⁴ Και ο τρίτος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του στους ποταμούς και στις πηγές των νερών· και έγινε αίμα.

⁵ Και άκουσα τον άγγελο των νερών, να λέει: Είσαι δίκαιος, Κύριε, ο Ων και ο Ην και ο Όσιος, επειδή έκρινες αυτά·

⁶ δεδομένου ότι, αίμα αγίων και προφητών ξέχυσαν, και αίμα τούς έδωσες να πιουν· επειδή, είναι άξιοι.

⁷ Και άκουσα έναν άλλον από το θυσιαστήριο, να λέει: Ναι, Κύριε, Θεέ, Παντοκράτορα, οι κρίσεις σου είναι αληθινές και δίκαιες.

Η τέταρτη φιάλη

⁸ Και ο τέταρτος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του επάνω στον ήλιο· και του δόθηκε να προξενήσει εγκαύματα στους ανθρώπους με φωτιά.

⁹ Και καυματίστηκαν οι άνθρωποι με μεγάλα εγκαύματα, και βλασφήμησαν το όνομα του Θεού, που είχε εξουσία επάνω σ' αυτές τις πληγές· και δεν μετανόησαν, ώστε να δώσουν δόξα σ' αυτόν.

Η πέμπτη φιάλη

¹⁰ Και ο πέμπτος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του επάνω στον θρόνο τού θηρίου· και η βασιλεία του γέμισε από σκοτάδι· και μασούσαν τις γλώσσες τους από τον πόνο·

¹¹ και βλασφήμησαν τον Θεό τού ουρανού για τους πόνους τους και για τα έλκη τους, και δεν μετανόησαν από τα έργα τους.

Η έκτη φιάλη

¹² Και ο έκτος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του επάνω στον μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη· και το νερό του ξεράθηκε, για να ετοιμαστεί ο δρόμος των βασιλιάδων, αυτών από ανατολές τού ήλιου.

Η προετοιμασία για τον Αρμαγεδδώνα

¹³ Και είδα τρία ακάθαρτα πνεύματα όμοια με βατράχους, που έβγαιναν από το στόμα τού δράκοντα, και από το στόμα τού θηρίου, και από το στόμα τού ψευδοπροφήτη·

¹⁴ επειδή, είναι πνεύματα δαιμόνων, που εκτελούν σημεία, τα οποία εκπορεύονται προς τους βασιλιάδες τής γης και ολόκληρης της οικουμένης,

για να τους συγκεντρώσουν στον πόλεμο εκείνης τής μεγάλης ημέρας, του Θεού τού Παντοκράτορα.

15 (Προσέξτε, έρχομαι σαν κλέφτης· μακάριος όποιος αγρυπνάει, και φυλάττει τα ιμάτιά του, για να μη περπατάει γυμνός, και βλέπουν την ασχημοσύνη του).

16 Και τους συγκέντρωσε στον τόπο, που στα Εβραϊκά λέγεται Αρμαγεδδώνας.

Η έβδομη φιάλη

17 Και ο έβδομος άγγελος ξέχυνε τη φιάλη του στον αέρα· και βγήκε μία δυνατή φωνή από τον ναό τού ουρανού, από τον θρόνο, που έλεγε: Πραγματοποιήθηκε.

18 Και έγιναν φωνές και βροντές και αστραπές, και έγινε ένας μεγάλος σεισμός, που δεν είχε γίνει αφότου οι άνθρωποι υπήρχαν επάνω στη γη, τέτοιου είδους μεγάλος σεισμός.

19 Και η μεγάλη πόλη διαιρέθηκε σε τρία μέρη, και οι πόλεις των εθνών έπεσαν. Και η μεγάλη Βαβυλώνα ήρθε σε ενθύμηση μπροστά στον Θεό, για να δώσει σ' αυτή το ποτήρι από το κρασί τού θυμού τής οργής του.

20 Και κάθε νησί έφυγε, και τα βουνά δεν βρέθηκαν.

21 Και ένα μεγάλο χαλάζι, μέχρι ένα τάλαντο, κατέβαινε από τον ουρανό επάνω στους ανθρώπους· και οι άνθρωποι βλασφήμησαν τον Θεό, εξαιτίας τής πληγής με το χαλάζι, επειδή η πληγή του ήταν υπερβολικά μεγάλη.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 17

Το μυστήριο της πόρνης

1 ΚΑΙ ήρθε ένας από τους επτά αγγέλους που είχαν τις επτά φιάλες, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας σε μένα: Έλα, θα σου δείξω την κρίση τής μεγάλης πόρνης, που κάθεται επάνω στα πολλά νερά·

2 μαζί με την οποία πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και μέθυσαν αυτοί που κατοικούν στη γη από το κρασί τής πορνείας της.

3 Και με έφερε, σε πνευματική έκσταση, στην έρημο· και είδα μία γυναίκα να κάθεται επάνω σε ένα κόκκινο θηρίο, που ήταν γεμάτο από ονόματα βλασφημίας, και το οποίο είχε επτά κεφάλια και δέκα κέρατα.

4 Και η γυναίκα ήταν ντυμένη με πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια, η οποία είχε στο χέρι της ένα χρυσό ποτήρι, που ήταν γεμάτο από βδελύγματα και ακαθαρσίες τής πορνείας της·

5 και επάνω στο μέτωπό της ήταν γραμμένο ένα όνομα: Μυστήριο, η μεγάλη Βαβυλώνα, η μητέρα των πορνών και των βδελυγμάτων τής γης.

⁶ Και είδα τη γυναίκα που μεθούσε από το αίμα των αγίων, και από το αίμα των μαρτύρων τού Ιησού. Και βλέποντάς την, θαύμασα με μεγάλο θαυμασμό.

Το μυστήριο του θηρίου

⁷ Και ο άγγελος μου είπε: Γιατί θαύμασες; Εγώ θα σου πω το μυστήριο της γυναίκας, και του θηρίου που τη βαστάζει, το οποίο έχει τα επτά κεφάλια και τα δέκα κέρατα.

⁸ Το θηρίο που είδες, ήταν, και δεν είναι, και πρόκειται να ανέβει από την άβυσσο και να πάει σε απώλεια· και θα θαυμάσουν αυτοί που κατοικούν επάνω στη γη, των οποίων τα ονόματα δεν είναι γραμμένα στο βιβλίο τής ζωής από τη δημιουργία τού κόσμου, βλέποντας το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, αν και είναι.

⁹ Εδώ είναι ο νους που έχει σοφία. Τα επτά κεφάλια είναι επτά βουνά, όπου επάνω τους κάθεται η γυναίκα.

¹⁰ Και είναι επτά βασιλιάδες· οι πέντε έπεσαν, και ο ένας είναι, ο άλλος δεν ήρθε ακόμα, και όταν έρθει, πρέπει να μείνει για λίγο.

¹¹ Και το θηρίο που ήταν, και δεν είναι, και αυτός είναι ο όγδοος, και είναι από τους επτά, και πηγαίνει σε απώλεια.

¹² Και τα δέκα κέρατα, που είδες, είναι δέκα βασιλιάδες, οι οποίοι ακόμα δεν πήραν βασιλεία, αλλά παίρνουν εξουσία, για μία ώρα, σαν βασιλιάδες μαζί με το θηρίο.

¹³ Αυτοί έχουν μία γνώμη, και θα παραδώσουν στο θηρίο τη δύναμη και τη δική τους εξουσία.

¹⁴ Αυτοί θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει, επειδή είναι Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων· και όσοι είναι μαζί του, είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί.

Η πόρνη και το θηρίο

¹⁵ Και μου λέει: Τα νερά που είδες, όπου κάθεται η πόρνη, είναι λαοί και πλήθη, και έθνη και γλώσσες.

¹⁶ Και τα δέκα κέρατα που είδες επάνω στο θηρίο, αυτοί θα μισήσουν την πόρνη, και θα την κάνουν ερημωμένη, και γυμνή, και θα φάνε τις σάρκες της, και αυτή θα την κατακάψουν με φωτιά·

¹⁷ επειδή, ο Θεός έδωσε στις καρδιές τους να κάνουν τη γνώμη του, και να γίνουν τής ίδιας γνώμης, και να δώσουν τη βασιλεία τους στο θηρίο, μέχρις ότου εκτελεστούν οι λόγοι τού Θεού.

¹⁸ Και η γυναίκα που είδες, είναι η μεγάλη πόλη, που έχει βασιλεία επάνω στους βασιλιάδες τής γης.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 18

Η κρίση τής Βαβυλώνας

- 1** Και ύστερα απ' αυτά, είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε μεγάλη εξουσία· και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του.
- 2** Και έκραξε δυνατά με ισχυρή φωνή, λέγοντας: «Έπεσε, έπεσε η Βαβυλώνα» η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο πνεύμα, και φυλακή για κάθε ακάθαρτο και μισητό όρνεο·
- 3** επειδή, από το κρασί τού θυμού τής πορνείας της ήπιαν όλα τα έθνη και μαζί της πόρνευσαν οι βασιλιάδες τής γης, και πλούτησαν οι έμποροι της γης από την υπερβολή τής ακολασίας της.
- 4** Και άκουσα μία άλλη φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Να βγείτε έξω απ' αυτή, ο λαός μου, και να μη συγκοινωνήσετε στις αμαρτίες της, και να μη πάρετε από τις πληγές της·
- 5** επειδή, οι αμαρτίες της έφτασαν μέχρι τον ουρανό, και ο Θεός θυμήθηκε τα αδικήματά της.
- 6** Αποδώστε της, όπως και αυτή απέδωσε σε σας, και διπλασιάστε σ' αυτήν διπλάσια, σύμφωνα με τα έργα της· με το ποτήρι με το οποίο κέρασε, κεράστε την το διπλάσιο.
- 7** Όσο δόξασε τον εαυτό της και έζησε τρυφηλά, τόσο βασανισμό και πένθος να δώσετε σ' αυτή· επειδή, λέει στην καρδιά της: Κάθομαι βασίλισσα, και δεν είμαι χήρα, και πένθος δεν θα δω.
- 8** Γι' αυτό, σε μία ημέρα θάρθουν οι πληγές της, θάνατος και πένθος και πείνα· και θα κατακαεί με φωτιά, επειδή ο Κύριος, αυτός που την κρίνει, είναι ισχυρός.

Ο θρήνος τής γης για την κρίση επάνω στη Βαβυλώνα

- 9** Και θα την κλάψουν και θα την πενθήσουν οι βασιλιάδες τής γης, που πόρνευσαν και έζησαν σε ακολασία μαζί της, όταν βλέπουν τον καπνό τής πυρπόλησής της,
- 10** καθώς στέκονται από μακριά, εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η Βαβυλώνα, η ισχυρή πόλη, επειδή μέσα σε μία ώρα ήρθε η κρίση σου.
- 11** Και οι έμποροι της γης κλαίνε και πενθούν γι' αυτή, επειδή κανένας δεν αγοράζει πλέον τιςπραμάτειες τους·
- 12**πραμάτειες από χρυσάφι και ασήμι, και πολύτιμες πέτρες, και μαργαριτάρια, και εκλεκτής ποιότητας λινό, και πορφύρα, και μετάξι, και κόκκινο και κάθε αρωματικό ξύλο, και κάθε σκεύος από φίλντισι, και κάθε σκεύος από πολύτιμο ξύλο, και χαλκό, και σίδηρο, και μάρμαρο·

¹³ και κανέλα, και θυμιάματα, και μύρο, και λιβάνι, και κρασί, και λάδι, και σιμιγδάλι, και σιτάρι, και κτήνη, και πρόβατα, και άλογα, και άμαξες, και ανδράποδα, και ψυχές ανθρώπων.

¹⁴ Και τα οπωρικά τής επιθυμίας τής ψυχής σου έφυγαν από σένα, και όλα τα παχιά και τα λαμπερά έφυγαν από σένα, και δεν θα τα βρεις πλέον.

¹⁵ Οι έμποροι γι' αυτά, αυτοί που πλούτησαν απ' αυτή, θα σταθούν από μακριά εξαιτίας τού φόβου τού βασανισμού της, κλαίγοντας και πενθώντας,

¹⁶ και λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, η ντυμένη με λινό και πορφύρα και κόκκινο, και στολισμένη με χρυσάφι και πολύτιμες πέτρες και μαργαριτάρια· επειδή, σε μία ώρα ερημώθηκε ένας τόσο μεγάλος πλούτος.

¹⁷ Και κάθε πλοίαρχος, και όλο το πλήθος που ήταν επάνω στα πλοία, και ναύτες, και όσοι εμπορεύονται διαμέσου τής θάλασσας, στάθηκαν από μακριά,

¹⁸ και έκραζαν, βλέποντας τον καπνό τής πυρπόλησής της, λέγοντας: Ποια πόλη στάθηκε όμοια με τη μεγάλη πόλη;

¹⁹ Και έβαλαν χώμα επάνω στα κεφάλια τους, και έκραζαν κλαίγοντας και πενθώντας, λέγοντας: Αλλοίμονο, αλλοίμονο, η μεγάλη πόλη, μέσα στην οποία από την αφθονία της πλούτησαν όλοι αυτοί που είχαν πλοία μέσα στη θάλασσα, επειδή ερημώθηκε μέσα σε μία ώρα.

²⁰ Να ευφραίνεσαι γι' αυτήν, ουρανέ, και οι άγιοι απόστολοι και οι προφήτες, επειδή ο Θεός έκρινε την κρίση σας εναντίον της.

Κατάσταση οριστικής ερήμωσης

²¹ Και ένας ισχυρός άγγελος σήκωσε μία πέτρα σαν μια μεγάλη μυλόπετρα, και την έρριξε στη θάλασσα, λέγοντας: Έτσι με ορμή θα ριχτεί η μεγάλη πόλη Βαβυλώνα, και δεν θα βρεθεί πλέον.

²² Και φωνή από κιθαρωδούς και μουσικούς και από παίχτες αυλού και από σαλπιγκτές δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα· και κάθε τεχνίτης από κάθε τέχνη δεν θα βρεθεί πλέον μέσα σε σένα· και φωνή μύλου δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα·

²³ και φως λυχναριού δεν θα φέγγει πλέον μέσα σε σένα· και φωνή νυμφίου και νύφης δεν θα ακουστεί πλέον μέσα σε σένα· επειδή, οι έμποροί σου ήσαν οι μεγιστάνες τής γης, επειδή με τη γοητεία σου πλανήθηκαν όλα τα έθνη.

²⁴ Και μέσα σ' αυτή βρέθηκε αίμα προφητών και αγίων, και όλων των σφαγμένων επάνω στη γη.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 19

Τα τέσσερα «Αλληλούια»

¹ ΚΑΙ ύστερα από αυτά άκουσα σαν μια δυνατή φωνή από ένα μεγάλο πλήθος μέσα στον ουρανό, που έλεγε: Αλληλούια, η σωτηρία, και η δόξα, και η τιμή, και η δύναμη ανήκουν στον Κύριο τον Θεό μας·

² δεδομένου ότι, οι κρίσεις του είναι αληθινές και δίκαιες· επειδή, έκρινε τη μεγάλη πόρνη, η οποία έφθειρε τη γη με την πορνεία της, και εκδίκησε από το χέρι της το αίμα των δούλων του.

³ Και για δεύτερη φορά είπαν: Αλληλούια. Και ο καπνός της ανεβαίνει στους αιώνες των αιώνων.

⁴ Και οι 24 πρεσβύτεροι, και τα τέσσερα ζώα, έπεσαν, και προσκύνησαν τον Θεό, που κάθεται επάνω στον θρόνο, λέγοντας: Αμήν· Αλληλούια.

⁵ Και από τον θρόνο βγήκε μία φωνή, που έλεγε: Αινείτε τον Θεό μας, όλοι οι δούλοι του, και αυτοί που τον φοβούνται, και οι μικροί και οι μεγάλοι.

⁶ Και άκουσα σαν φωνή από ένα μεγάλο πλήθος, και σαν φωνή από πολλά νερά, και σαν φωνή από ισχυρές βροντές, που έλεγαν: Αλληλούια, επειδή βασίλευσε ο Κύριος, ο Θεός ο Παντοκράτορας.

Ο Γάμος τού Αρνίου

⁷ Ας χαιρόμαστε και ας νιώθουμε αγαλλίαση και ας δώσουμε σ' αυτόν τη δόξα· επειδή, ήρθε ο γάμος τού Αρνίου, και η γυναίκα του ετοίμασε τον εαυτό της.

⁸ Και της δόθηκε να ντυθεί με εκλεκτής ποιότητας λινό καθαρό και λαμπερό· επειδή, το εκλεκτής ποιότητας λινό είναι τα δικαιώματα των αγίων.

⁹ Και μου λέει: Γράψε: Μακάριοι οι καλεσμένοι στο δείπνο τού γάμου τού Αρνίου. Και μου λέει: Αυτά είναι τα αληθινά λόγια τού Θεού.

¹⁰ Και έπεσα μπροστά στα πόδια του για να τον προσκυνήσω· και μου λέει: Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου, που έχουν τη μαρτυρία τού Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· επειδή, η μαρτυρία τού Ιησού είναι το πνεύμα τής προφητείας.

Η Δεύτερη Έλευση του Ιησού

¹¹ Και είδα τον ουρανό ανοιγμένον, και ξάφνου, ένα λευκό άλογο, και αυτός που καθόταν επάνω σ' αυτό ονομαζόταν Πιστός και Αληθινός, και κρίνει και πολεμάει με δικαιοσύνη.

¹² Και τα μάτια του ήσαν σαν φλόγα φωτιάς, και επάνω στο κεφάλι του ήσαν πολλά διαδήματα· και είχε ένα όνομα γραμμένο, που κανένας δεν το γνωρίζει παρά μονάχα αυτός.

¹³ Και ήταν ντυμένος με ιμάτιο βαμμένο σε αίμα· και το όνομά του αποκαλείται: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

¹⁴ Και τα στρατεύματα, που ήσαν στον ουρανό τον ακολουθούσαν επάνω σε λευκά άλογα, ντυμένοι με εκλεκτής ποιότητας λινό λευκό και καθαρό.

15 Και από το στόμα του βγαίνει μία κοφτερή ρομφαία, για να χτυπάει μ' αυτή τα έθνη· και αυτός θα «τους ποιμάνει με σιδερένια ράβδο»· και αυτός πατάει τον ληνό τού οίνου τού θυμού και της οργής τού Θεού, του Παντοκράτορα.

16 Και επάνω στο ιμάτιο και επάνω στον μηρό του έχει γραμμένο το όνομα, ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ.

Ο Αρμαγεδδώνας

17 Και είδα έναν άγγελο να στέκεται μέσα στον ήλιο· και έκραξε με δυνατή φωνή, λέγοντας προς όλα τα όρνεα που πετούν στο μέσον τού ουρανού: Ελάτε, και να συγκεντρώνεστε στο δείπνο τού μεγάλου Θεού,

18 για να φάτε σάρκες βασιλιάδων, και σάρκες χιλιάρχων, και σάρκες ισχυρών, και σάρκες αλόγων, και εκείνων που κάθονται επάνω σ' αυτά, και σάρκες όλων των ελεύθερων και των δούλων, και μικρών και μεγάλων.

19 Και είδα το θηρίο και τους βασιλιάδες τής γης, και τα στρατεύματά τους συγκεντρωμένα, για να κάνουν πόλεμο μ' αυτόν που είναι επάνω στο άλογο, και με το στράτευμά του.

20 Και το θηρίο πιάστηκε, και μαζί μ' αυτό ο ψευδοπροφήτης, ο οποίος έκανε τα σημεία μπροστά του, με τα οποία πλάνησε αυτούς που πήραν το χάραγμα του θηρίου, και αυτούς που προσκυνούσαν την εικόνα του· και οι δύο ρίχτηκαν ζωντανοί στη λίμνη τής φωτιάς, που καίει με το θειάφι.

21 Και οι υπόλοιποι φονεύθηκαν με τη ρομφαία τού καθήμενου επάνω στο άλογο, η οποία έβγαινε από το στόμα του· και όλα τα όρνεα χόρτασαν από τις σάρκες τους.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 20

Το δέσιμο του σατανά. Η Χιλιετής Βασιλεία

1 ΚΑΙ είδα έναν άγγελο που κατέβαινε από τον ουρανό, ο οποίος είχε το κλειδί τής αβύσσου, και στο χέρι του μία μεγάλη αλυσίδα.

2 Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι διάβολος και σατανάς· και τον έδεσε για 1.000 χρόνια.

3 Και τον έρριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε, και σφράγισε από πάνω του, για να μη πλανήσει πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· και ύστερα από αυτά πρέπει να λυθεί για λίγον καιρό.

4 Και είδα θρόνους· και επάνω σ' αυτούς κάθησαν, και τους δόθηκε κρίση· και είδα τις ψυχές των αποκεφαλισμένων εξαιτίας τής μαρτυρίας τού Ιησού, και εξαιτίας τού λόγου τού Θεού, και οι οποίοι δεν προσκύνησαν το θηρίο ούτε την εικόνα του· και δεν πήραν το χάραγμα επάνω στο μέτωπό τους και επάνω στο χέρι τους· και ανέζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό 1.000 χρόνια.

⁵ Οι υπόλοιποι, όμως, των νεκρών δεν ανέζησαν, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια· αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.

⁶ Μακάριος και άγιος όποιος έχει μέρος στην πρώτη ανάσταση· επάνω σ' αυτούς ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία, αλλά θα είναι ιερείς τού Θεού και του Χριστού, και θα βασιλεύσουν μαζί του για 1.000 χρόνια.

Το λύσιμο του σατανά και η κατάκρισή του

⁷ Και όταν συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια, ο σατανάς θα λυθεί από τη φυλακή του.

⁸ Και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που βρίσκονται στις τέσσερις γωνίες τής γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, για να τους συγκεντρώσει σε πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο τής θάλασσας.

⁹ Και ανέβηκαν επάνω στο πλάτος τής γης, και περικύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων, και την αγαπημένη πόλη· και κατέβηκε φωτιά από τον Θεό από τον ουρανό, και τους κατέφαγε.

¹⁰ Και ο διάβολος, που τους πλανούσε, ρίχτηκε στη λίμνη με τη φωτιά και το θειάφι, όπου είναι το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης· και θα βασανίζονται ημέρα και νύχτα, στους αιώνες των αιώνων.

Ο Λευκός Θρόνος. Η Τελική Κρίση

¹¹ ΚΑΙ είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο, και αυτόν που κάθεται επάνω σ' αυτόν, από το πρόσωπο του οποίου έφυγε η γη και ο ουρανός· και δεν βρέθηκε τόπος γι' αυτά·

¹² και είδα τούς νεκρούς, μικρούς και μεγάλους, να στέκονται μπροστά στον Θεό, και ανοίχθηκαν τα βιβλία· και ανοίχθηκε ένα άλλο βιβλίο, που είναι τής ζωής· και κρίθηκαν οι νεκροί από τα γραμμένα μέσα στα βιβλία, σύμφωνα με τα έργα τους.

¹³ Και η θάλασσα έδωσε τους νεκρούς που ήσαν μέσα σ' αυτή, και ο θάνατος και ο άδης έδωσαν τους νεκρούς, που ήσαν μέσα σ' αυτούς· και κρίθηκαν κάθε ένας σύμφωνα με τα έργα τους.

¹⁴ Και ο θάνατος και ο άδης ρίχθηκαν στη λίμνη τής φωτιάς· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.

¹⁵ Και όποιος δεν βρέθηκε γραμμένος στο βιβλίο τής ζωής, ρίχθηκε στη λίμνη τής φωτιάς.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 21

Καινούργιος ουρανός και καινούργια γη

¹ ΚΑΙ είδα έναν καινούργιο ουρανό και μία καινούργια γη· επειδή, ο πρώτος ουρανός και η πρώτη γη παρήλθε· και η θάλασσα δεν υπάρχει πλέον.

- ² Και εγώ ο Ιωάννης είδα την άγια πόλη, την καινούργια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον Θεό, από τον ουρανό, ετοιμασμένη σαν νύφη στολισμένη για τον άνδρα της.
- ³ Και άκουσα μία δυνατή φωνή από τον ουρανό, που έλεγε: Δέστε, η σκηνή τού Θεού μαζί με τους ανθρώπους, και θα σκηνώσει μαζί τους, και αυτοί θα είναι λαοί του, και αυτός ο Θεός θα είναι μαζί τους ο Θεός τους.
- ⁴ Και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους, και ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν.
- ⁵ Και αυτός που κάθεται επάνω στον θρόνο είπε: Προσέξτε, κάνω καινούργια τα πάντα. Και μου λέει: Γράψε· επειδή, αυτά τα λόγια είναι αληθινά και πιστά.
- ⁶ Και μου είπε: Πραγματοποιήθηκε· εγώ είμαι το Α και το Ω, η αρχή και το τέλος. Εγώ θα δώσω σ' αυτόν που διψάει από την πηγή τού νερού τής ζωής δωρεάν.
- ⁷ Αυτός που νικάει θα κληρονομήσει τα πάντα, και θα είμαι σ' αυτόν Θεός, και αυτός θα είναι σε μένα γιος.
- ⁸ Ενώ οι δειλοί και άπιστοι και μολυσμένοι με βδελύγματα και φονιάδες και πόρνοι και μάγοι και ειδωλολάτρες, και όλοι οι ψεύτες, θα έχουν τη μερίδα τους μέσα στη λίμνη που καίγεται με φωτιά και θειάφι· αυτός είναι ο δεύτερος θάνατος.

Η Νύφη, η Γυναίκα τού Αρνίου

- ⁹ Και ήρθε σε μένα ένας από τους επτά αγγέλους, που είχαν τις επτά φιάλες, που ήσαν γεμάτες από τις επτά τελευταίες πληγές, και μίλησε μαζί μου, λέγοντας: Έλα, θα σου δείξω τη νύφη, τη γυναίκα τού Αρνίου.
- ¹⁰ Και σε πνευματική έκσταση με έφερε επάνω σε ένα μεγάλο και ψηλό βουνό, και μου έδειξε τη μεγάλη πόλη, την άγια Ιερουσαλήμ, που κατέβαινε από τον ουρανό, από τον Θεό,
- ¹¹ η οποία είχε τη δόξα τού Θεού· και η λαμπρότητά της ήταν όμοια με μία πολύτιμη πέτρα, σαν πέτρα ίασπη, που κρυσταλλίζει.
- ¹² Και είχε ένα μεγάλο και ψηλό τείχος· είχε και δώδεκα πυλώνες, και στους πυλώνες δώδεκα αγγέλους, και επάνω γραμμένα ονόματα, που είναι των δώδεκα φυλών των γιων τού Ισραήλ.
- ¹³ Προς ανατολάς, πυλώνες τρεις, προς βορράν, πυλώνες τρεις, προς νότον, πυλώνες τρεις, προς δυσμάς, πυλώνες τρεις.
- ¹⁴ Και το τείχος τής πόλης είχε δώδεκα θεμέλια, και μέσα σ' αυτά τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων τού Αρνίου.

- 15** Και αυτός που μιλούσε μαζί μου είχε ένα χρυσό καλάμι, για να μετρήσει την πόλη και τους πυλώνες της και το τείχος της.
- 16** Και η πόλη είναι τετράγωνη, και το μάκρος της είναι τόσο όσο και το πλάτος· και μέτρησε την πόλη με το καλάμι, μέχρι 12.000 στάδια· το μάκρος και το πλάτος και το ύψος της είναι ίσα·
- 17** και μέτρησε το τείχος της, 144 πήχες, σύμφωνα με το μέτρο τού ανθρώπου, δηλαδή, του αγγέλου.
- 18** Και η εσωτερική δομή τού τείχους της ήταν ίασπης· και η πόλη ήταν από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί.
- 19** Και τα θεμέλια του τείχους τής πόλης ήσαν κοσμημένα με κάθε πολύτιμη πέτρα· το πρώτο θεμέλιο, ίασπης· το δεύτερο, ζαφείρι· το τρίτο, χαλκηδόνιος· το τέταρτο, σμαράγδι·
- 20** το πέμπτο, σαρδόνυχας· το έκτο, σάρδιο· το έβδομο, χρυσόλιθος, το όγδοο, βήρυλλος· το ένατο, τοπάζι· το δέκατο, χρυσόπρασος, το ενδέκατο, υάκινθος· το δωδέκατο, αμέθυστος.
- 21** Και οι δώδεκα πυλώνες ήσαν δώδεκα μαργαριτάρια, κάθε ένας από τους πυλώνες ήταν από ένα μαργαριτάρι· και η πλατεία τής πόλης ήταν από καθαρό χρυσάφι, σαν διαφανές γυαλί.
- 22** Και ναό δεν είδα μέσα σ' αυτή· επειδή, ναός της είναι ο Κύριος, ο Θεός, ο Παντοκράτορας, και το Αρνίο.
- 23** Και η πόλη δεν έχει ανάγκη τον ήλιο ούτε το φεγγάρι, για να φέγγουν μέσα σ' αυτή· επειδή, η δόξα τού Θεού τη φώτισε, και ο λύχνος της είναι το Αρνίο.
- 24** Και τα έθνη όσων σώζονται θα περπατούν μέσα στο φως της· και οι βασιλιάδες τής γης φέρνουν τη δόξα και την τιμή τους σ' αυτή.
- 25** Και οι πυλώνες της δεν θα κλειστούν την ημέρα· επειδή, νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί.
- 26** Και σ' αυτή θα φέρνουν τη δόξα και την τιμή των εθνών.
- 27** Και μέσα σ' αυτή δεν θα μπει τίποτε που μολύνει και προξενεί βδέλυγμα, και ψέμα· αλλά, μονάχα οι γραμμένοι μέσα στο βιβλίο τής ζωής τού Αρνίου.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ 22

Ο Ποταμός τής Ζωής

- 1** Και μου έδειξε έναν καθαρό ποταμό με νερό τής ζωής, λαμπερόν σαν κρύσταλλο, που έβγαινε από τον θρόνο τού Θεού και του Αρνίου.
- 2** Στο μέσον τής πλατείας της, και του ποταμού, από εδώ και από εκεί, ήταν το δέντρο τής ζωής, που φέρνει δώδεκα καρπούς, κάνοντας κάθε έναν μήνα τον καρπό του· και τα φύλλα τού δέντρου είναι για θεραπεία των εθνών.

³ Και δεν θα υπάρχει κανένα ανάθεμα πλέον· και ο θρόνος τού Θεού και του Αρνίου θα είναι μέσα σ' αυτή· και οι δούλοι του θα τον λατρεύσουν.

⁴ Και θα δουν το πρόσωπό του, και το όνομά του θα είναι επάνω στα μέτωπά τους.

⁵ Και νύχτα δεν θα υπάρχει εκεί· και δεν έχουν ανάγκη από λύχνο και φως τού ήλιου, επειδή ο Κύριος ο Θεός τούς φωτίζει· και θα βασιλεύσουν στους αιώνες των αιώνων.

Διακηρύξεις τού Χριστού και Προσδοκία τής Εκκλησίας

⁶ ΚΑΙ μου είπε: Αυτά τα λόγια είναι πιστά και αληθινά· και ο Κύριος ο Θεός των αγίων προφητών έστειλε τον άγγελό του, για να δείξει στους δούλους του τα όσα πρέπει να γίνουν γρήγορα.

⁷ Προσέξτε, έρχομαι γρήγορα· μακάριος όποιος τηρεί τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου.

⁸ Και εγώ ο Ιωάννης είμαι αυτός που τα είδα αυτά και τα άκουσα· και όταν τα άκουσα και τα είδα, έπεσα να προσκυνήσω μπροστά στα πόδια τού αγγέλου, που μου τα έδειχνε αυτά.

⁹ Και μου λέει: Πρόσεχε, να μη το κάνεις αυτό· επειδή, εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, και αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού τού βιβλίου· τον Θεό να προσκυνήσεις.

¹⁰ Και μου λέει: Μη σφραγίσεις τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου· επειδή, ο καιρός είναι κοντά.

¹¹ Όποιος αδικεί, ας αδικήσει ακόμα· και όποιος είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμα· και ο δίκαιος ας γίνει ακόμα πιο δίκαιος, και ο άγιος ας γίνει ακόμα πιο άγιος.

¹² Και δέστε, έρχομαι γρήγορα· και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω σε κάθε έναν όπως θα είναι το έργο του.

¹³ Εγώ είμαι το Α και το Ω, αρχή και τέλος, ο πρώτος και ο τελευταίος.

¹⁴ Μακάριοι αυτοί που πράττουν τις εντολές του, για να έχουν εξουσία επάνω στο δέντρο τής ζωής, και να μπουν διαμέσου των πυλώνων μέσα στην πόλη.

¹⁵ Έξω, όμως, είναι τα σκυλιά και οι μάγοι και οι πόρνοι και οι φονιάδες και οι ειδωλολάτρες, και κάθε ένας που αγαπάει και πράττει το ψέμα.

¹⁶ Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου για να δώσει σε σας μαρτυρία γι' αυτά, στις εκκλησίες· εγώ είμαι η ρίζα και το γένος τού Δαβίδ, το αστέρι, το λαμπρό και πρωινό.

¹⁷ Και το Πνεύμα και η νύφη λένε: Έλα, και όποιος ακούει, ας πει: Έλα· και όποιος διψάει, ας έρθει· και όποιος θέλει, ας παίρνει δωρεάν το νερό τής ζωής.

18 Επειδή, δίνω μαρτυρία σε καθέναν που ακούει τα λόγια τής προφητείας αυτού τού βιβλίου: Αν κάποιος προσθέσει σ' αυτά, ο Θεός θα προσθέσει σ' αυτόν τις πληγές, που είναι γραμμένες σ' αυτό το βιβλίο.

19 Και αν κάποιος αφαιρέσει από τα λόγια τού βιβλίου τής προφητείας αυτής, ο Θεός θα αφαιρέσει το μέρος του από το βιβλίο τής ζωής, και από την άγια πόλη, και από τους γραμμένους στο βιβλίο αυτό.

20 Λέει αυτός που δίνει μαρτυρία σ' αυτά: Ναι, έρχομαι γρήγορα. Αμήν. Ναι, νάρθεις, Κύριε Ιησού.

Ο αποχαιρετισμός τού Ιωάννη

21 Η ΧΑΡΗ τού Κυρίου μας Ιησού Χριστού είθε να είναι μαζί με όλους σας. Αμήν.

Esclarecimento

Trata-se de iniciativa particular, com os seguintes objetivos: (i) colaborar para divulgação dos diversos textos bíblicos disponíveis, e, (ii) facilitar o acesso a esses textos, inclusive por meio de download.

Todo esforço em tornar a Palavra de Deus acessível a todos, em quaisquer localidades e falantes das mais diversas línguas, precisa ser um objetivo de todos os que são guiados pelo Espírito Santo. Ele inspirou o profeta Jeremias a dizer “não ensinará jamais cada um ao seu próximo, nem cada um ao seu irmão, dizendo: Conhece ao SENHOR, porque todos me conhecerão, desde o menor até ao maior deles, diz o SENHOR” (Jer. 31:34).

Jesus, também, falou assim: “e será pregado este evangelho do reino por todo o mundo, para testemunho a todas as nações” (Mat. 24:14).

Muitas organizações foram constituídas com o propósito de fazer a Bíblia disponível nas diversas línguas. Não é uma tarefa simples. Anos de trabalho, dedicação e entrega são necessários para esta tão extraordinária missão.

O texto deste trabalho está disponível na internet, em páginas eletrônicas de organizações que produzem ou divulgam bíblias, sem acréscimos de notas ou comentários. Assim, reconhecendo e respeitando os direitos que possuem sobre seus trabalhos, incumbe a todos os que amam a Palavra de Deus, o esforço em contribuir para amplificar sua divulgação.

Se possível, faça download do texto, para que sejamos, também, guardiões da Bíblia, e, com isso, preservando-a para as futuras gerações.

Divulga a Palavra de Deus, ela mostra o Caminho e permite a todos, que se conheça Sua vontade, em todos os lugares e épocas.

Marcel da Glória Pereira

2021, Vitória/ES - Brasil